

OPATRIS INSOMNIVM

GALENI DOCTORES

HEPATICI COGNITIO

ANTONII MVSAE BRASAVOLI

Medici Ferrariensis.

INDEX REFERTISSIMVS

IN OMNES GALENI LIBROS.

Qui ex Iuntarum quarta editione
extant.

*Illustris. & Excellentis. Herculi II. Ferrariensium
Duci. IIII. Dicatus.*

42

VENETIIS APVD IVNTAS
M D LXV.

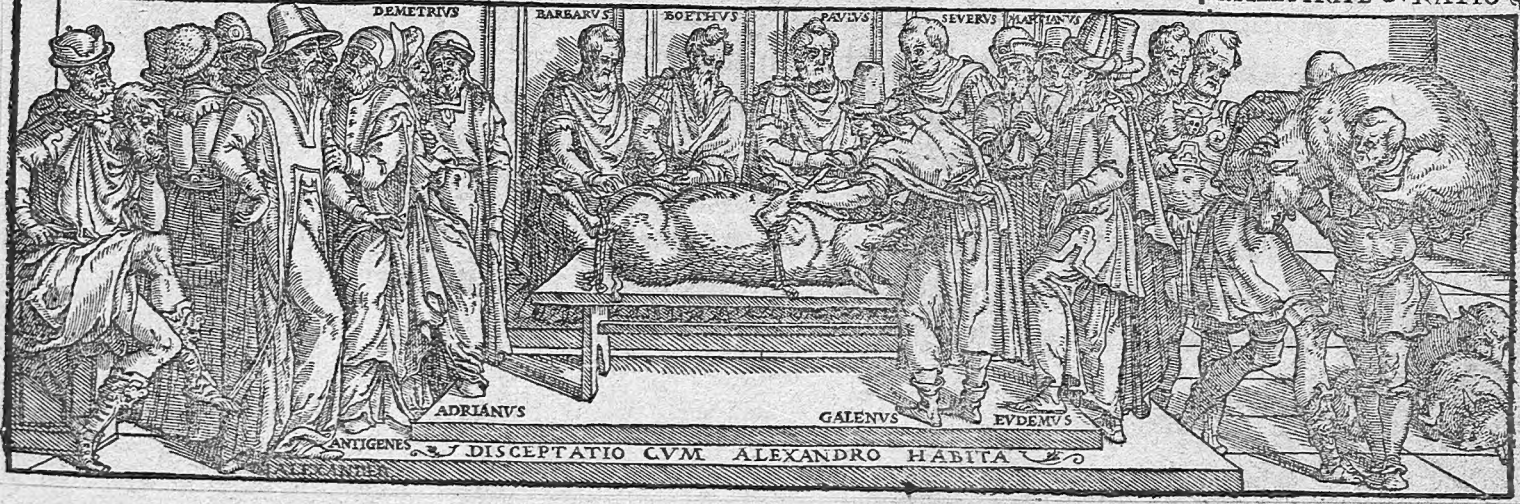
CRISIS PRÆCOGNITIO

AMANTIS DIGNOTIO

PALESTRITE CVRATIO

NOTION
MAGAZINE

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

EXHIBIT

AD ILLVSTRISS. ATQVE EXCELLENTISS.
HERCVLEM ESTENSEM
DVCEM FERRARIÆ
IIII.

Antonius Mufa Brasauolus.

VM Deus optimus maximus, Illustrissime atq; Excellentissime Princeps, eximias, innumeras, ac immensas humano generi sua innata ac insita benignitate præstiterit dotes: nullam tamen vel magis vtilem, vel magis iucundam sanitate præstitit, qua nihil dulcius est, & magis optatum. Nam cum omnium rerum satietas hominibus contingat, integræ sanitatis nunquam fit expletio, neq; vllum fœlicem iudicauit Aristoteles, qui eadem sanitate non frueretur. opes nimirum despiciuntur, thesauri, prædia, oppida, vrbes, nisi præsens sanitas id efficiat, vt eis homo frui possit. Illa enim absente, omnia obscura videntur, frigida, atque iniunda, vt denique neque ipsa vita absque sanitate placere possit: quam & Dij expectant, & de qua Ariphron Sicyonicus in quodam hymno in hunc modum cecinit.

O qua nec altera vetustior est cœlitum,

O vna cunctis experita sanitas,

Quodcunque reliquum est vitæ, tecum vtinam

Agam, & vna omnium contubernalis sis mihi.

Quicumque enim fortunis fruitur, aut liberis,

Aut est aliter obnoxius voluptæ,

Te vna fauente cuncta habet propitia,

Afflant & illum charites & si media hyems

Rigeat, tamen ver illi flosculos parit.

Absente te sunt cuncta dura & aspera,

Nec grata prorsus cætera est fœlicitas,

Quin esse planè desinit fœlicitas.

Legitur insuper apud Lucianum, Pyrrhum Epirotarum Regem, cum Dijs innumera spolia dicasset, innumeras aras erigi, & innumeras victimas ante aras mactari iussisset, nunquam ab illis aliud expostulasse, quàm sanitatem: ratus vir ille præstantissimus ac prudentissimus, omnia facile adfutura, nihilque penitus illi deesse posse, qui integra sanitate fruatur: nam sanus homo, omnia, quæ cupit assequitur, modo vt illa assequatur impense studeat. Si vero quispiam sanitate destitutus sit, laboribus haud parcat, vigilijs, inedijs, & squallida siti, amara bibit pharmaca, fœtidaque transglutit catapotia, se incidi sponte sinit, ac inuri, dummodo amissam sanitatem recuperet: quam & his omnibus adamussim perfectis plerunque non restituit. Ad hanc vero assequendam, aurum, argentum, & cætera bona profundit: maximamque arbitrantur esse virtutem mortales, sanitatem nunquam amissam, aut denuo recuperatam tueri. Ob hoc summum bonum, quod Græci, *ὑγίειαν* Latini

sanitatem vocant, facultas quædam ab hominibus, immo à Dijs ipsis, inuenta est, qua facile defendi possit præsens, & amissa recuperari. Hanc vero facultatem medicam artem appellant, quam nemo plenius, nemo elucubratius, nemo denique emunctius in lucem, ac publicum vsus promulgauit in suis de arte medica libris Galeno, è quibus amplissimum collegimus Indicem. Nunc vero eiusmodi Galeni libros tam castigatos, tam emunctos, tam pulchris characteribus ornatos, vir optimus Thomas Iunta in lucem prodire curauit, vt nunquam alias fuerint tam accuratè impressi, & libris nuper repertis, fragmentisq; ac argumentis adaucti, & pulcherrimis characteribus conformati: Et quod maximum affert his voluminibus momentum, est sedula diligentia, qua in ipsis ordinandis ornatissimus ac illustris Ioannes Baptista Montanus vsus est, vir tali doctrina præditus, vt cum Galeno de æqualitate prorsus certare possit. Verum vt ampliori decore in publicum exirent, nobilissimus Iunta Excellentissimum Gabrielem Falopium me oratum misit, vt prædictum Indicem (pro me ipso tantum, filijs ac amicis collectum) in publicam vtilitatē exire sinerem. potuitq; Excellentissimus ille medicæ rei candidatus: suis mellifluis verbis tam belle mihi persuadere, vt illi Indicem publicandum non denegarem. Veruntamen priusquam per hominum ora illum vagari voluerim, quid acturus essem te consului, Excellentissime Princeps. at statim suastisti publicam vtilitatem priuatæ esse antefereendam: quod maturum & probè excogitatum consilium adeo efficax fuit, vt Indicem ipsum illico in publicum exire permiserim. cum tamen haud essem ignarus quantum hoc colligendi authorum sententias munus secum afferat calumniæ, & difficultatis: calumniæ inquam, quia inglorius labor videtur Indices parare: difficultatis vero, quoniam difficile admodum est authorum sententias exquisitè absoluteq; colligere. neque enim ita colligere, vt nos fecimus vnicuique datum est, nec à quolibet fieri posse arbitramur: qui non solas Galeni sententias semel adduximus, sed illas omnes (vt conuenit, & res ipsa exigit) ad diuersos alphabeti characteres retulimus: non paucaq; annotauimus, quæ à Galeno explicatè scripta non sunt, sed ex authore ipso colligi possunt: nihilq; vel minimum, quod in Galeni libris scriptum sit, à nobis prætermisum inuenies: & denique singularum materierum capita, ita per ordinem se sequuntur, vt vnaquæque materia, & Galeni loca ad illam spectantia in ictu oculi intueri possint, tam in vna serie cuncta sunt rectè disposita. In his autem materiebus ordinandis adiutorem elegi Excellentissimum Iacobum Antonium Bonum, iuuenem hac nostra ætate in vtraque literatura, & præterea in naturali philosophia, ac medica facultate nemini secundum. Cum denique tam pulchrè, tam ornatè, tam diligenter, tam denique accuratè Galeni libri sint impressioni mandati, digni nobis visi sunt, vt nostro etiam Indice decorarentur: non vt volumini ex Indice aliquid adderetur præstantiæ, sed vt dicentibus facilitas præberetur, & vt saluberrimo, ac christianissimo Excellentia tuæ consilio satisfactum iretur: quod tam optimum, & tam sanctum fuit, quàm ab illo herculeo, & integro animo prodijt. Cum igitur Index in publicum proditurus sit illum Inuictissimæ Excellentia tuæ nuncupo ac deuoueo, vt tua illa ferrea claua fretus, per detrahentium ora absque vllò timore vagari possit. Vale.

MIRVM profecto est, et dictu difficile, quantum Deo optimo maximo genus humanum debeat, non modo quod ea omnia, quæ ab illius incredibili bonitate manarunt, in unius gratiam condidit, eumque tanti, tamque admirandi operis spectatorem, et omnium, nescio quo pacto, finem constituit: sed quod rerum omnium similitudinem, fluxum inquam, et stabile, corporeum et quod corporis expers est, quod sub sensum cadat et sensu carens, mortale et immortale in eodem uno ita collocavit, ut uniuersi differentias uniuersas Dei sui munere in se unus contineat, et magnum naturæ miraculum non iniuria appelletur. Ad hæc illud quoque accedit, quod infinito propemodum interuallo reliqua omnia antecellit, quod unus ex omnibus animantibus immortalē animū, unus rationem adeptus est: quam, artem ante omnes artes appellare possumus: cuius auxilio, quæcumque homini deesse videri poterant, ita copiose suppeditantur, ut nihil amplius desideret, nihil illi ad facultatem deesse possit: hac enim fretus non plantarum more, quæ radicibus veluti ore alimentum à terra continenter trahunt, ventri sese dedit, non voluptatibus veluti pecora in terrā prona, sed se ipsum superans, atque à mortalitate inter ea, quæ mori non possunt quodammodo translatus supernis mentibus, Deoque ipsi immortalī conatur se, quoad eius fieri potest, similem reddere. Quod si homo nō modo ratione recte utatur, sed etiam orationē, et manum in omni vitæ ratione ad aliorum commodum afferat: illa consulendo, docendo, consolando: hac vel agendo, vel ea conscribendo, quæ uel doctrina, vel experientia suggerit, quæ Dei cultū, mores probatissimos, præclaras artes explicent: non solum humani à se nihil alienū putasse, sed cum totus sit in hominibus iuuandis, quasi Deus merito videri poterit. Quamobrem cum à Deo discessimus, cui uni primum ea omnia iure accepta referuntur: quæ bene homines cogitant, incipiunt, perficiunt, ijs hominibus plurimum debemus, qui dies ac noctes nihil aliud mente voluunt, quam quo pacto vel agendo, uel speculando, vel scribendo, ratione, oratione, manu ad ceterorum mortalium commodum utantur. etenim perrarum est hoc hominum genus. Neque mirum id videri debet. nam ex animantibus omnibus nullum est tam varium, ac multiplex, atque homo ipse, ut planè verū sit verbum illud vetus, quot capita tot sententias in hominibus inueniri. Quamuis enim communis ferè sententia sit præclarissimorum philosophorum, homines hominum causa esse generatos: non nulli tamen sunt, qui naturæ operum contemplationi duntaxat se totos dedant, et in abditissimarum naturæ rerum cognitione conquiescant, curent præterea nihil: sibi ipsis tantū proximi, sibi nati esse velint, à publicarum, priuatarumque rerum tractatione abhorreant. At hoc hominum genus illud magis in inuidiam trahit, quod hi quasi alios scire ægre, molesteque ferant, quæ ab ipsis summa diligentia perquisita, summis laboribus, longo rerum usu inuenta sunt, nolūt cum alijs communicare, atque ideo horum nomen, et scientia cum ipsis intereat necesse est. Hoc genus hominum tum diuinus Plato Academiae princeps, tum eloquentiæ parens M. Cicero merito accusat: quippe quod sibi tantum utile, alijs prorsus inutile sit. Huic aliud est hominum genus pene proximum, qui paucos sibi discipulos deligunt: ex quibus qui acerrimo præditi ingenio videntur, sacrosanctæ philosophiæ mysterijs initiātur: qui minus ingenio pollent, ad communia quædam nullius ferè precij admittuntur. Quocirca neque hi merita reprehensione vacant: sit enim ut perpaucis, idque perbreui admodum profint. quod si malo quodā fato in discipulos inciderint, qui præceptorē tanquā numen non suspiciant, (ut Plato et Xenophon gratissimi fecere, quorum scripta diuinissima Socratis præceptoris doctrinā et mortem immortalem reddidere) nonne labores illorum omnes irriti sunt? scientia abiecta? nomen extinctū? Aliud porro præter hoc hominum genus videre est, quod alijs non sibi se viuere profitetur, ut amantes ijs,

quos se odio habere, alios amare poetæ dicunt, immo uero qui ita amant in seipsis mori, in alijs uiuere dicuntur, si redamentur: quod si usu ueniat ultro sese morti obijciunt quasi furcata mēte, ut amanti satisfaciant, ut amantē defendant, sui prorsus curā negligunt. In ijs multi illud in primis admirantur ac laudant, quod pro amicis, pro patria, pro aris & focis vitam intrepide profundunt. Verū cum omnibus animantibus sit à natura tributum, ut ea omnia declinent, quæ uidentur nocere posse, uitamq; indefesse tueantur, hæc propriæ salutis despicientia, & in seipsos crudelitatis facies multis insania nota vacare non uidetur: sed quia est in alios pietas, non solū uenia, sed etiā laude digna censetur. itaq; honorifica ipsorum mentio per historicorum scripta ad posteros transit: & si hac ratione pericula nō subierint, ut suum nomen immortalitati consecrarent, cuius nō nulli cōtra ita auidi extiterunt, ut nihil illis potius fuerit, quā nomen quacunq; ratione adipisci. His, quos hæcenus memoraui, adijcitur tertium genus hominū, qui & sibi, & alijs penitus sunt inutiles, eorū scilicet, qui in ocio degentes vitam omnē silentio transeunt: neq; enim rerum cognitione animum excolētes sibi utilitatem pariunt, neq; rebus agendis intenti cuiquam profunt, immo uero tum sibi, tum alijs tandem obesse uideri possunt. nā cū nimio ocio natiuus calor marcescat, uitales spiritus penē extinguantur, inualidi sunt atq; imbecilles. quod si corporis uoluptatum captiui reddantur, gula, uenere, atq; omnis generis libidinibus perniciosissimis totos dies consumant, quis non uidet quā breuis, ne dicā infelix horum uita futura sit? alios uero qui fieri potest, ut non ledant, cū ocium & uoluptas sint uitiorū omnium semina? Nam exēplo suo haud dubie corrumpunt adolescentes, ac necesse est, ut ijs quibus ocium primò, deinde uitium dominatur, dum oēs cupiditates suas quærent explere, alijs molesti atq; iniurij sint. Sed ueniamus tandem ad quartū illud genus hominū, ac penē Deorū, huic ex diametro aduersum, quod tanquam rarissimum ab initio proposui, quod tum sibi, tum cæteris omnibus maximo est cōmodo atq; ornamento. hi sunt qui Deum imitati, qui semper operatur, aut magna negotia tractant, aut rerū optimarum scientias scribendo ad posteros transmittunt. Et ut negotiatorum, atq; omne id genus hominū, qui rebus agendis intēti sunt, necessitas atq; utilitas in aliud tempus differatur. Scriptores optimi primum assiduamentis exercitatione sibi mirū in modū utiles existunt: nanq; illam ad omnia intelligēda facultatem, quā sibi natura benigne concessit, artium & scientiarū instrumento in opus deducunt. Itaq; nihil est in naturæ penetralibus tam abditum, quod ijs intellectus sui lumine, qui diuini inaccessibilis splendoris portio quædam à sapientissimis iudicatur, non lustrent, atq; peruadant. quibus animæ habitibus tantum reliquis hominibus præstant, quantū reliquis animantibus homines, immo fælicitatē contemplatricem ab Aristotele in Ethicis descriptā, ac uera illa animi bona consequuntur, quæ neq; fortunæ instabilitati, neq; temporum uicissitudinibus subiecta sunt: postea uero quā ex hac uita migrarunt, suis lucubrationibus posteris omnibus magnā utilitatē asserunt. Quā uero utile sit, atq; adeo necessarium homines res à seipsis inuētas literarum monumentis cōmendare, nemo est qui grato animo non fateatur, nemo qui scriptores pleno ore non laudet. Nam cum scire omnia singulis non liceat, uel propter intellectus imbecillitatē, uel propter rerū difficultatē, uel propter uitæ breuitatē, uel (quod magis crediderim) propterea quod animi dotes diuisas esse Diij immortales uoluerunt, operæpretium est commentaria relinquere, quibus eruditi à se cognita, atq; inuenta explicent, ut deinceps alij addere inuentis possint, quæ ipsi quoque inuenere. ita artes atque scientiæ per additionem perficiuntur, ita nomē eorū qui bene uixere, & fæliciter scripsere, eternū euadit. Sed quia scriptorū pleraq; ita obscura sunt, ut oraculo Apollinis Pythij indigeant: uel quia aliqui, licet belle omnes recessus difficillimarū rerū mentis acie penetrarint, tamen ita aridi & ieiuni atq; infantes sunt, ut quæ subtiliter inuenerūt satis explicare nō possint: uel quia patria lingua, qua cōscribunt, ita fert: uel certe quia aliqui (quacunq; id ratione fecerint) scripta sua dedita opera obscurarunt: non modo scriptores qui aptè, distincte, & copiose sententiam suam exprimerent, desiderari cæpti sunt, sed interpretum quoq; opera necessariā fuit, qui obscuras maximorum uirorū uigilias ijs, qui minus acuta mente præditi sunt aperirent, atq; in apertum explicarent, quibus cum à Deo discessimus, infinitum est, quantum debeamus. In eorum autem

numero, qui dilucide scripsere, quiq; à veteribus obscure scripta luce interpretationis clara reddidere, honestissimum sibi locum merito vindicat ANTONIVS MVSA BRASAVOLVS Ferrariensis, qui & sibi, & alijs utilissimum se prestitit: sibi quidem, quòd honesta voluntate, & studio incredibili, & honestissimos mores imbibit, & omnium scientiarum abdita penetravit: alijs autem, quòd liberos primum tum moribus, tum literis optimis instituit, eisdem patrimonium honestissime quaesitum, & praeclaram gloriae hereditatem relicturus. quid quòd ingenuos nobilesq; ex tota Europa viros ita docet, ut ad honestarum disciplinarum fastigia facile subuehat? patriae vero, tum priuatim est utilis, dum egros absque personarum distinctione humanissime inuisit, curat, sanat, ab inferis propemodum reuocat, tum publice, dum quae à diuino Hippocrate breuiter, ac propterea obscure scripta sunt in Ferrariensi Academia, cui multos ab hinc annos merito praefectus est, perspicue viua voce interpretatur. Postremo omnibus gentibus, dum tot volumina, tanq; diuersi generis utilia conscripsit, atq; edidit, ut mirum sit, quo pacto vir ille diligentissimus, qui in agrotis curandis assiduus est, tantumq; temporis in publicis lectionibus consumit, tot tantaq; excogitare, ne dum scribere potuerit, praesertim cum quinquagesimum aetatis suae annum plus minus attingat. Et ne quis sibi fucum factum putet, En tibi studiose lector librorum à Musa nostro conscriptorum fidiissimum catalogum, quorum bona pars iam in lucem prodijt, reliqui mox ad commune còmodum exhibunt.

Iam primum omnium cum Musa planè perspiceret, eorum culpa, qui doctos se haberi volunt, cum quiduis aliud potius sint, factum esse, ut nostri temporis philosophi, de religione ac fide, sine qua Deo placere non possumus, pessime audiant: Vitam IESV CHRISTI seruatoris Italica lingua conscripsit, in qua paraphrasta more quatuor diuini verbi Euangelicos scriptores obiter interpretatus est, ut hinc Deo auspice hunc virum ad scribendum accessisse facile possis agnoscere. Hoc vero argumentum ea lingua tractare instituit, ut familia eius vniuersa aequalem ex heri, & patris scriptis utilitatem perciperet, bene ac fideliter christianam religionem indueret. Deinde cum certo sciret eum qui mortem contemneret, alijsq; mortem contemnendam suaderet, haud vulgarem ex philosophia fructum percepisse, maximaq; laude dignum esse, ad ANNAM Illustrissimi ac sapientissimi HERCVLIS Atestitij Ferrariensium Principis filiam, quae huius erat philosophicae sententiae, ut mortem, quae terribilium omnium ultimum est, fortiter contemnere se profiteretur, dialogum illum conscripsit, cuius inscriptio est, Quod mors nemini placeat. Deinde ut stylum exerceret (ita ut sit) Muricis encomium, quasi ludum lusit, ne quod ocij à negocijs suffurabatur, inutiliter conterreret. Scripsit etiam de Cæna & Prandio, quod argumentum in instituenda victus ratione, tum ad sanitatem tuendam, tum ad morbum depellendum non mediocriter conducit. Deinde quemadmodum Hippocrates omnium bonorum in re medica author tempora anni, ac caeli status apud Thasios diligenter obseruauit, quae obseruatio non solum Thasii profuit, sed Illiricos quoque à grauißima peste liberauit, nobisq; etiam hoc tempore ad praedictiones utilissima est, Ferrariensis aeris temperie accurate obseruata, libellum de hac materia feliciter scripsit. Deinde cum ad logicen, quam philosophiae instrumentum peripatetici appellant, in Ferrariensi gymnasio interpretandam animum apulisset, ad eam illustrandam se totum conuertit. Itaque orationem scripsit de laudibus Dialecticae, scripsit de Ordine librorum logicae: de Vnitate logicae: de suppositionibus secundum antiquos: Commentaria in Paulum Venetum: in Porphyrium phœnicem: porphyrij panoplia, in qua defenditur author ab his, qui ex professo illum reprehendunt: Commentaria in Praedicamenta Aristotelis Stagyrtae: In librum de Interpretatione: in Posteriora Analytica: in libellum Antij Manlij Seuerini Boethi de diuisionibus. Deinde cum ad philosophiae exponenda munus euectus esset, commentaria scripsit in librum Auerrois de Substantia orbis: in libros Physicorum Aristotelis: in libros de Anima. Deinde cum aliquot post annos medicinam publice profiteretur, in Aphorismos Hippocratis Coi commentaria edidit, quae nunc ad incudem reuocauit. Scripsit etiam commentaria in Prognostica: in libros De ratione victus in morbis acutis: in libros Epidemiorum. Postremo cum animaduerneret quantum detrimenti mortalibus omnibus afferret vetus ac peruulgata quaedam medicorum

medicorum penè omnium consuetudo, qui quasi insigni medico indignum esset simplicia medicamen-
ta de facie noscere, illa saepe tractare, à falsis vera, ab adulteratis integra exacte cognoscere, totum
hoc onus alioqui honorificum, & medico pernecessarium in seplasiarios & pharmacopolas homi-
nes ignaros literarum reijciebant: tantam rei indignitatem ferre diu non potuit. sed quia absque ex-
quisita medicamentorum simplicium cognitione, neque medicinas componere, neque compositis re-
cte uti quisquam potest, in animum induxit simplicia quaeque et composita medicamenta, quorum
apud Ferrarienses publicus usus est, diligenter inspicere & examinare, atque eò redigere, ut agro-
ti vix iam amplius, aut laedi possint aut decipi: quod alijs quoq; ciuitatibus non parum prodesse pos-
se certum est: quamobrem librum scripsit de Simplicibus medicamentis, in quo uno multos errores
primus correxit, multa ab alijs intacta primus edocuit. Postmodum de Syrupis egit, de Pillulis, de
Medicamentis cathartics, de Electuarijs, quae minima soluunt tam opiatis quam non opiatis. de
Sief, id est collyrijs, de Suffuph, id est pulueribus. de Oleis, de Ceratis, de Unguentis, de Emplastris,
de Trochiscis, de Loch, id est linctibus, vel eclegmatibus. de Aquis, de Infusionibus, de Deco-
ctionibus, de Proprijs medicamentis humores educantibus tam simplicibus, quam compositis, &
de eorundem praeblendorum modis ac dosi: Neque vero hic finem scribendi Musam fecisse existi-
metis (medicinae studiosi.) Nam Indicem in omnes, qui extant Galeni libros refertissimum nunc
vobis exhibet. Quo utili atque honorifico labore vos non minus Musae, quam Galeno ipsi debere
vltro (nisi fallor) fatebimini. Nam siue vobis aegri curandi sint, siue cum alijs de eorum vita ac
morte disceptandum, siue publice rem medicam profiteamini, seu de medica materia aliquid con-
scribere in animo habeatis, ita copiose, ita distincte, ita suo singula vobis ordine sese offerent, ut ni-
hil sit vobis praeterea requirendum. Duobus igitur nominibus vobis tam gratus esse debet Index
hic, quam qui gratissimus. tum quod nihil quicquam praetermissum est, quod adnotatu dignum in
Indicem referendum esse videretur, ita ut nullus adhuc Galeni index copiosior exierit, tum (quod
à nemine adhuc tentatum est) ita cuncta sunt suo ordine collocata, ut vniuscuiusque dictionis com-
mentariolum quoddam habere possitis. Quantam vero ex hoc ordine utilitatem percepturi sitis,
tum ad ea, de quibus dubitatis celeriter inuenienda, tum ocys memoriae commendanda, vos eritis
iudices. Enimuero quaecunq; recto sunt ordine disposita admirabilia sunt: nam, ut de ordine vni-
uersi nihil dicam, qui omnes in sui admirationem trahit, summiq; opificis sapientiam ostendit, sine
ordine nullae artes constituerentur, nullae scientiae. Quare Brasauolo scriptori optimo ingentes gratias
agite, (medicinae studiosi) illiq; vos multum debere ingenue profiteamini, qui quasi ad vestrum
commodum natus tantum vobis prodesse voluit, quantumq; voluit, tantum profuit. Qui cum ra-
tione, oratione, ac manu ad omnium hominum utilitatem usus fuerit, statuam auream non mi-
nus meretur, quam Antonius ille Musa Augusti medicus magni nominis. Neque vero minus
multis laudibus virum nobilissimum Thomam Iuntam prosequi omnes debetis, qui nulla sum-
ptuum magnitudine deterretur, quo minus vobis rem gratam facere perseueret: nam acer-
rimi iudicij vir utilissimos quosque libros elegantibus typis quam emendatissime de-
scribendos in dies curat, ut horum integritate & elegantia capti ad optimos
autores legendos inuitemini, & à diurna, nocturnaq; illorum
lectione mirificos atque vberimos fructus
percipiatis. Valete.

ANTONII MVSÆ BRASAVOLI MEDICI FERRARIENSIS IN OMNES GALENI LIBROS REFERTISSIMVS INDEX

ARONIS medicamentū um- bilico suspēdēdū. in libro de incantatione, adiuratione, & su- spensione. Septima Classe. fol. 182. litera. C ABAPTISTAE

terebellæ quæ sint. 6°. meth. med. 7°. 42. C
ABASCANTI Medici Lugdunensis an-
tidotus. 2°. de antidotis. 5°. II. D
Abascanti colica medicamenta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A
Abascanti Cletij porio. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 183. C
apud ABDERITAS multi fatui nati sunt. quod ani mor. 1°. 321. H
Abderitana uirginis casus. in. 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 149. H
Abderita Heropyti casus. in. 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. D
Abderitani Nicomedis casus. in. 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 150. E
de ABDITIS omnibus empirici dicunt se dubitare. 6°. de dec. Hipp.
& Plat. 1°. 263. H
Abditum nihil utile reperitur secundū methodicos. de opt. sect. If. 21. A
ABDOMEN ἐπὶ τῷ ἄσπιδι græci uocant. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
Abdomen unde oriatur. introductio. If. 53. D
Abdominis anatomen. 6°. meth. med. 7°. 39. B/C
Abdominis musculi octo quales, et eorum exortus, ac finis. de musc. dis-
sect. 1°. 49. H/5°. de lo. aff. 4°. 33. C
Abdominis musculorū dissectio. 5°. de ana. ad. 87. B/6°. 93. F/7°. 1°. 87. H
Abdominis musculi statim incidantur aiali mortuo. 6°. de an. ad. 1°. 87. B
in Abdomine musculorum consideratio. 6°. de ana. ad. 1°. 93. F
Abdominis musculorum utilitas. de musc. diff. 1°. 50. C
Abdominis octo musculi quid faciant, dum animal excernit. 6°. de ana.
adm. 1°. 93. H
Abdominis & thoracis musculi, necessarij sunt ad deiectionem. 3°. de
symp. cau. 3°. 27. D/6°. de loc. aff. 4°. 38. F
Abdominis musculos si feriari patiamur, non excludentur excrementa
uentris, & intestinorum. 2°. de san. tuen. 2°. 77. B
Abdominis musculi fatum expellunt. 3°. de nat. fac. 1°. 303. B
in Abdomine musculorum exercitatio est spiritus cohibitio. 2°. de sani.
tuenda. 2°. 75. C
Abdominis musculi leuiter contrahuntur in retentione spiritus. 3°. de sa-
ni. tuenda. 2°. 77. B
Abdominis musculi conducūt cōtractioni thoracis. de musc. diff. 1°. 49. F
Abdominis, & artuum diuersitas in motu musculorum. 1°. de motu mu-
sculorum. 1°. 309. F
Abdominis motus quomodo uideatur. 1°. de mot. musc. 1°. 309. H
Abdominis musculi a quibus uenis nutriantur. de uen. arte. diff. 1°. 58. D
Abdominis musculis inflammatis febris fit. 4°. de præ. ex pul. 4°. 121. D
in Abdomine uulnus in quo loco habet minus periculi. 6°. methodi me-
dendi. 7°. 39. B
in Abdominis uulnere quid agendum. 6°. meth. med. 7°. 39. A
Abdominis uulnus paruū quomodo curandum, quando intestini exie-
rit. 6°. meth. med. 7°. 39. D
in Abdomine uulnerati qualis esse debeat situs. 6°. meth. me. 7°. 39. D
in Abdominis uulneribus deligatio extrinseca necessaria est. 6°. meth.
medendi. 7°. 39. G
in Abdominis uulnere qñ omēti ps amputāda sit. 6°. met. me. 7°. 40. B
in Abdomine uulnerato quæ pars ungenda. 6°. met. me. 7°. 39. G
in Abdomine uulnerato clysteres ex oleo puro. 6°. met. med. 7°. 39. G
Abditi, seu uentris suturæ gastroraphiæ uocantur. de musc. diff. 1°. 50. C
Abdominis suendi ratio species est cōpositionis chirurgiæ. intro. If. 59. E
Abdominis sutura quæ. 6°. de ana. ad. 1°. 90. H/6°. meth. me. 7°. 39. E
Abdomen pingue habentia corpora non rubescere ob cucurbitularum
applicationem, collige. de cucur. scar. 6°. 3. C
in Abdomen gracile habentibus uidetur iecinoris tumor. 5°. de loc. af-
fectis. 4°. 33. E

Abdomine cyclamino illito uenter subducitur. 7°. de sim. me. fa. 5°. 53. E
Abdominis membrana interior, peritonæum dicitur. commen. 6°. apho-
rismo. 58°. Ex. 53. F
Abdominis membrana, cerebri, medullæ dorfi, thoracis succinctorum
eodem tempore fiunt. 1°. de semine. 1°. 332. A
Abdominis membrana operiuntur arteria & uena testium. 1°. de semi-
ne. 1°. 333. E/2°. 339. E
ad Abdominis membranam in herniæ curatione adstringēdā laqueus.
de laqueis. 7°. 307. G
ABDVCTIO quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G
ABDVENS paruos digitos manus ab alijs musculus. de musc. dis-
sect. 1°. 48. C
Abducens paruū manus digitum longissime a reliquis musculus. de
musc. dissectione. 1°. 49. B
Abducēs paruū pedis digitū extrorsum musculus. de musc. diff. 1°. 52. E
Abducens magnum digitū pedis longissime ab indice musculus ubi oria-
tur, & finiat. de musc. diff. 1°. 49. B
Abducens retrorsum magis femur, ad alterum femur leniter adducens
musculus. de musc. diff. 1°. 50. H
Abducens totum pedem retrorsum simul cum osse musculus. de muscu-
dissect. 1°. 52. A
Abducēs retrorsum simulq, extrorsum pedē musculi. de mu. di. 1°. 52. B
Abducentes extrinsecos pedis digitos longissime ab alijs musculi. de mu-
scul. dissect. 1°. 52. H
ABHORRERE & appetere eandē rem: eadem gaudere & molesta
ri non potest unum simplex & incomplexū. 5°. de decretis. 1°. 259. E
ABIETIS semen quando pulcherrimum. 4°. de san. tuen. 2°. 86. G
Abietis semen colligendi tempus. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. G
ex Abietis semine acopum. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. C
ex Abiete acopo uti debent qui humores in carne & toto corpore con-
gessere. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. G
Abietinū oleū sine morsione p halutū digerit. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
Abietina resina qualis. 8°. de simp. med. fac. 59. G/2°. de comp. med. per
genera. 5°. 219. F
Abietina resina ad quid utilis sit. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
quo ABIICIAN T uirus hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. C
ABLATA uulua raucedinem facit. de ana. uiu. Sp. 49. E
Ablationem sui indicantia. 3°. meth. med. 7°. 16. D
de Ablatione sui indicat quod est præter naturā. 3°. meth. me. 7°. 18. B
de Ablatione sui indicat humor hydroceles & hydropis. 14°. methodi
medendi. 7°. 90. G
Ablationem sui docet morbus. 11°. meth. me. 7°. 68. E
ABLVSNS edulium quibus acutis conueniat. de uict. rat. in mor. acu.
commen. 1°. 7°. III. G
Ablutio capitis ad confortandum caput. secret. Sp. 98. A
Abluit sine morsu & extergit per clysteres serum. 10°. de simp. medic.
facul. 5°. 73. G
Abluere aliquos prius q sanguinem detrahas, præstiterit, alios prius
ob ambulare. præsa. exper. conf. Sp. 77. H
ABNVAT caput in posteriora, & annuat in priora qua dearticula-
tione. de musc. diff. 1°. 45. D
Abnuendo qui sit motus capitis, a quibus fiat musculis recte, & a qui-
bus cum inclinatione ad latera. de musc. diff. 1°. 45. G
Abnuendo obliquum caput mouent obliqui musculi totam cernicē ocu-
pantes, recti uero rectum id faciunt. de musc. diff. 1°. 45. H
ABOMINABILI cibo, qui sapit, & digestibilior. de diff. cō. Sp. 73. D
Abominabile est unum nimis ponticum. de diff. cont. Sp. 73. B
Abominabilem saporē habentia tarde digeruntur. de diff. con. Sp. 73. D
Abominabilia & monstrosa uomunt melancholici. de san. ex Gale.
Ruf. & Poss. Sp. 109. C
pro ABORTV ἀποθροα. i. deperditio est apud Hippocratem. in. 6°.
de morb. uul. com. 1°. 3°. 152. G

Abortus apud Atticos ἀμβλασις. in 6^m. de morb. uul. c. 1°. 3^a. 152. G
Abortus quomodo apud Atticos & Hippocratem vocatur. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 152. G
Abortus fit propter multas causas. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
Abortus quibus causis fiat. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 139. F
Abortum quæ faciant. 3°. de nat. fa. 3^a. 305. G
*Abortus cause, febris uehemens, alui fluxus, sanguinis fluxus, erysi-
 las uteri, saltus uehemēs, vel clamor, vel tristitia, vel ira, vel timor
 victus parvus, seu alia passio similis, mucor in acetabulis uteri. com.
 5°. aph. 45°. 41. G & aph. 53°. Ex. 42. D*
Abort^{us} fit si pręgnans habuerit alui profluiui. cō. 5°. aph. 34°. Ex. 40. E
*Abortus quando maxime fit mulieribus: & si non fiat, infantes sunt de
 biles. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. E*
Abortiēs secundo, tertio, aut quarto mēse, pp quid. 6°. de lo. af. 4^a. 41. E
Abortus quo tempore fiat, & quot modis fiat. cō. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
*Abortus fit si sanguis mittatur ex uena, pręgnanti. cō. 5°. aph. 31°. Ex.
 40. D & de sper. Sp. 36. D*
Abortus fit propter inēdiam. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
*Abortum facit mulieri utero gerenti, si tentio superuenerit. commē. 7°.
 aph. 27°. Ex. 55. H*
Abortu facit grauida si supgrediat amphibēnā. de the. ad Pis. 5^a. 93. G
Abortus causa moles nimia, pondus, morsus. 3°. de nat. fa. 1^a. 305. H
*Abortus fit si mamma pręgnantis fiunt repente graciles. commen. 5°.
 aph. 37°. Ex. 40. H*
*Abortus etiam ob alias causas euenientes q̄ defectum alimenti, mam-
 marum gracilitas præcedit com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. F*
*Abortum difficilem habent grauidę febricitantes sine occasione manife-
 sta. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G*
*Abortit marem pręgnās ex gemellis, si māma dextra gracilis fiat, si si-
 niestra, fœminam. com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. A & de ana. uiu. Sp. 51. F*
*Abortum facturis mamme extenuantur, quę si rursus durescāt, dolo-
 res sient mammarum, aut coxarum, aut oculorum, aut genuum, &
 non corrumpent. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C*
*Abortiunt grauida tenues præter naturam prius q̄ crassescant. commē.
 5°. aph. 44°. Ex. 41. F*
Abortiua medicamenta. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 152. G
Abortum affert stachys. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. C
Abortu facit decoctū florū leuconū si bibatur. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 54. C
ad? Abortum impellens cataplasma. de med. fa. par. 7^a. 169. A
Abortus qui causa est, puniuntur legibus. an animal sit. 1^a. 328. E
Abortiētib^{us} cur maxime dolet sinciput. i 6^m. & mor. uul. c. 1°. 3^a. 153. D
in Abortu cur appareant caruncula de anat. uiu. Sp. 52. B
*in Abortibus. xxx. dierum iecur longe maius corde & cerebro. de fa.
 form. 1^a. 323. A*
*in Abortibus. xxx. dierum iecur, cor, cerebrum, iuxta se locata. cernū-
 tur. de faet. form. 1^a. 323. A*
ne Abortiat mulier, & fœtum contineat, quid agēdū. de dyn. Sp. 29. H
Abortus mulieris. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 139. B
ex Abortu casus Oecetai. in 3^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 139. E
Abortum an fecerit mulier ut cognoscatur. de me. fac. par. 7^a. 168. H
*ABRASIO nouacula fit ut capilli facile, & cito nascantur. 1°. de cō.
 med. secun. loc. 5^a. 123. E*
ad Abrasā. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 215. F
ad Abrasos ualens emplastrum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 223. A
Abradit pumex. de simp. med. Sp. 88. H
ABRENGI fit mentio secret. Sp. 103. B
ABROTONVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. B
Abrotoni duæ species, mas & fœmina. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. E
Abrotonum calidum medicamentum. 10°. de comp. med. se. lo. 5^a. 207. C
Abrotonum calidum & siccu in tertio ordine. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. C
Abrotonum digerit & incidit. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. D
Abrotonon, & santonicum differunt. 6°. de sim. med. fa. 5^a. 40. E
Abrotonum thebaicum. 11°. de comp. me. se. lo. 5^a. 208. B
Abrotono minus est tenuū partium absinthii. 6°. de sim. me. f. 5^a. 40. G
Abrotono minus extenuat absinthium. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. G
Abrotono non minus exiccat absinthium. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. G
Abrotonon valde amarum. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 40. C
Abrotonon coctum in aqua deponit qualitatem. 3°. de ali. fa. 2^a. 32. A
Abrotonū paucissima acerbitatis particeps. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. D
*Abrotoni coma confusa posita supra vlcus mordax videtur. 6°. de sim.
 med. fac. 5^a. 40. C*
Abrotonum inimicum Stomacho. 6°. de sim. med. fa. 5^a. 40. D & G

*Abrotoni flores confusi positi supra vlcus mordaces videtur. 6°. de sim
 pli. med. fac. 5^a. 40. C*
Abrotoni palea pter comā cū florib^{us} inutilis ē. 6°. de sim. me. f. 5^a. 40. C
Abrotonum in cibo sumptum meatus purgat. 5°. de sim. med. fa. 5^a. 35. C
*Abrotonum purgat indigestibiles cibos & lumbricos rotundos. Spu. de
 cathar. 95. C & de sim. me. 81. B & 6°. de sim. me. fac. 5^a. 40. D*
*Abrotonon ex oxymelite in peripneumoniā. de uict. rat. in morb. acut.
 com. 4°. 7^a. 144. C*
*Abrotonon tritum & coctum cum farina hordeacea digerit phymata.
 6°. de sim. med. fac. 5^a. 40. D*
*Abrotonum ustum magis exiccat quam cucurbita sicca vsta, & anethi
 radix. 6°. de sim. med. fa. 5^a. 40. H*
Abrotonum rigores mitigat. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 40. C
*Abrotonum cum malo cydonio coctum aut pane, sanantur phlegmonæ ocu-
 lorum. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 40. D*
Abrotonon quo modo ad alopecias faciat. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. H
Abrotono quomodo procuretur barba. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 40. H
ABRVPTIO quid sit. de ijs, quę in me. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
ABSCEDERE quę intelligant. de ijs, q̄ in me. fi. com. 2°. 7^a. 211. H
ABSCEDENTIA quę. de ijs, quę in me. fi. com. 2°. 7^a. 213. B
ABSCISSIO quid significet. de ijs, quę in me. fi. com. 2°. 7^a. 212. D
*ABSCISSVS qui vocatur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 105. B & in 6^m. de
 morb. uul. com. 3°. 3^a. 178. E*
*Abscessum non significare, uel sub se comprehendere inflammationē eli-
 ce. de palp. 3^a. 55. B*
Abscessus quid. fi. med. 15. 49. A & de tumor. præter nat. 3^a. 83. E
Abscessus est morbus instrumentalis. 1°. de sym. cau. 14. G & 3^a. 24. G
Abscessus morbi causa, non morbus est. 1°. meth. med. 7^a. 7. D
*Abscessus quot modis fiat secundum Hipp. in 1^m. de mor. uul. com. 2°.
 109. B & 1°. de symp. cau. 3^a. 14. G*
Abscessus qñ fiat, & quid significant in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 111. C
Abscessuum differentia. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. A
*Abscessus duplex. 14°. meth. med. 7^a. 90. D & in 3^m. de morb. uulga. com-
 men. 1°. 3^a. 127. G*
Abscessus & stans differentia. de ijs, quę in me. fi. com. 2°. 7^a. 212. A
Abscessuum tria genera. 14°. meth. me. 7^a. 90. E
Abscessus, quancunq; corporis partem infestare pōt. intr. 15. 59. D
pro Abscessu intelligitur decubitus. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 178. F
*Abscessus per decubitus maximi fiunt in longis morbis. in 1^m. de mor.
 uul. com. 2°. 3^a. 111. E*
Abscessus per effluxionem. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 111. F
*Abscessus incidunt ibi, ubi laborauerint, qui ex morbis conualescunt cō-
 men. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H*
Abscessus in contextu quid fini. med. 15. 49. B
Abscessus ut fistule. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 178. E
Abscessu diuersitas, & q̄ boni, q̄ mali. in 1^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 118. B
Abscessus qui boni. com. 2°. in 1^m. prorrh. 4^a. 187. H
*in Abscessus malos deflectunt cruda, & inconcocta. in 1^m. de mor. uul.
 commen. 2°. 3^a. 116. B*
*ad Abscessus malos cruda conuersa significant iudicationis carētiā, la-
 bores, tpa, mortes, uel eorūde malorū redit^{us}. c. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G*
*Abscessus nullus bonus ante coctionē. in 3^m. de mor. uulga. com. 1°. 131. F &
 de ineq. intemp. 3^a. 43. F*
*Abscessus in superioribus partibus sunt difficiliores. in 6^m. de mor. uul.
 commen. 2°. 3^a. 162. H*
*Abscessus aurium, uel articulorū, si fiāt in die iudicatorio, uel incipiāt,
 bonum, & notantur qui sint isti dies in quibus fieri debent, & in qui-
 bus non. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G*
*Abscessus post aures, significatur à colore faciei. in 1^m. prorrh. com. 2°.
 4^a. 171. A & in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 163. G*
Abscessus post aures qñ fiat. cō. 2°. in pg. 201. C & 3°. de crisi. 4^a. 144. B
*per Abscessus post aures causus sanatus. de uict. rat. in mor. acut. com-
 men. 4°. 7^a. 135. E*
Abscessus cerebri qui bonus, & qui malus. de ineq. intēp. 3^a. 43. F
Abscessus affectus albi oculorum. introductio. 15. 58. D
Abscessus, oris affectus. introd. 15. 59. C
Abscessus in gula incoctus qñ eē deprehendatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. D
ex Abscessu gula obiere multi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. D
de Abscessu in gula casus. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. D
Abscessus in clauiculis est morbus longus intrinsecus. fin. med. 15. 56. B
*Abscessum sustinere cor, pulmonem, & ligamēta dolorē impossibile est.
 1°. de loc. aff. 4^a. 6. C*

Abscessus in pulmone est passio diuturna. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
Abscessus ex pulmonia quo modo erupturi cognoscantur. in prognost. comen. 2°. 4^a. 205. A
Abscessus in pulmonia qñ bonus & qñ malus. in progn. cō. 2°. 4^a. 205. D
in Abscessu in pulmone & thorace, magna fit thoracis dilatatio, sed nō multus trahitur spiritus. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. A
Abscessus qui ex pulmonia infestant, quandoq; ad aures, quandoq; deorsum eunt. in progn. com. 2°. 4^a. 205. A/D
Abscessus in medio latere est morbus longus intrinsecus. intro. If. 56. B
Abscessus circa costas boni, & mali. de ineq. intem. 3^a. 43. F
Abscessum ad septi transuersi regiones infernas expectare debet, quibus urinae tenues, & cruda minguntur diuturna, si alia signa tanquam euasuris adsuerint. de uri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
Abscessus uentriculi qui bonus. de ineq. intem. 3^a. 43. F
Abscessus uentriculi qui malus. de ineq. intem. 3^a. 43. F
Abscessus ex superioribus ad inferiores umbilico partes salubres sunt. in 6^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 157. H
Abscessus renum quo modo cognoscatur. 6°. de loc. aff. 4^a. 37. D/com. 7. apho. 36°. Ex. 56. G
Abscessus in utero quando fiat. fi. med. If. 48. A/50. A
Abscessus in utero non inuatur sternutatione. cō. 3°. aph. 35°. Ex. 40. F
Abscessus in uesica, causa est stillicidij urinae. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
Abscessus in testibus quandoq; incidunt tussientibus sine dolore costarum. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 162. H
Abscessus in gñatidēs prītāt cibi dulces, et crassi de bo et uitio. si. 2^a. 36. E
Abscessus potest facere angustationem partium, adeo ut nihil possit ad eas transire. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
Abscessus quomodo cognoscantur superius uel inferius erupturi. in progn. com. 2°. 4^a. 205. C
per Abscessum futura crisis quomodo cognoscatur. 3°. de crisi. 144. G/4°. de presag. ex pul. 4^a. 122. E
Abscessum futurum significat rubedo faciei in longo morbo. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 163. G
Abscessus quando ab urinis predicantur. de uri. sign. Sp. 78. H
Abscessus unguium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. G
Abscessu futuro ad articulos liberat urina multa crassa facta uel fluxu sanguinis narium. cō. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H/in progn. com. 2°. 4^a. 201. E
Abscessum futurum in conualituris significat urina tenuis cruda. com. 2°. in progn. 4^a. 201. C
Abscessibus putredinosi iudicabantur egrotantes ob malos cibos. de bo. & uit. suc. 2^a. 33. H
Abscessus in sanguinis profluuiū. in 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 104. D
Abscessum, aut profluuium sanguinis narium qui capitis dolor significet. in progn. com. 3°. 4^a. 208. F
Abscessum sequuntur labores, & dolores. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G/4°. de loc. aff. 4^a. 77. D
Abscessus faciunt uiscerum dolores. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
Abscessus in febribus qui non soluiunt ad primas iudicationes, longitudinem morbi significant. com. 4°. aph. 51°. Ex. 33. C
Abscessus in febribus quando expectandus ad articulos. in progn. com. 3°. 4^a. 209. F/in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 163. D/com. 4°. 3^a. 179. E
Abscessus articulorum fieri in laborantibus, qui propter motum habuerint calidos articulos non mirum. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
Abscessus in articulis cur faciat claudicatem. in progn. cō. 2°. 4^a. 205. D
Abscessus articulorum aut maxillarum sunt lassitudinem habentibus in febribus. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
in Abscessu arteria pulsus sentitur cum dolore. 2°. de lo. aff. 4^a. 8. G
Abscessum in profundis abdominis musculis habentis, Stefiani casus. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. B
Abscessus potest fieri in ossibus. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
Abscessus ossis a corruptione. com. 7°. aph. 73°. Ex. 60. G
Abscessus nō fuit p morbos biliosos, sed p lōgos. in pgn. cō. 2°. 4^a. 205. A
Abscessum, uel excretionas euidenter requirunt morbi subita solutionis. 2°. de die. decre. 4^a. 147. B
p Abscessum finit morbi crassari materiem. in pgn. cō. 2°. 4^a. 201. C
p Abscessum iudicatur longi morbi. in progn. com. 2°. 4^a. 205. B/com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H/de uic. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 140. F
per Abscessum aut per coctionem soluiuntur humores crudi & crassi. in progn. com. 3°. 4^a. 209. G
per Abscessum euacuatur frigidi humores. in progn. com. 3°. 4^a. 210. E
Abscessus qñ fiat i cōtinua, qñ quartana discedat. i pg. cō. 3°. 4^a. 210. A
Abscessus in quartanam. in 1^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 110. A

ob Abscessum in morbis stultitia, & obliuio. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
Abscessus hieme potius accidunt, tardius desinunt, minus retrocedūt. in progn. com. 3°. 4^a. 210. D
Abscessus secundum humores & uires qñ fiunt. in pg. cō. 3°. 4^a. 209. H
Abscessus in quibus etatibus magis fiunt. in progn. com. 3°. 4^a. 209. G
Abscessus cito fuit in febribus lassitudinarijs. cō. 4°. aph. 74°. Ex. 36. A
p Abscessus iudicari solēt febres molliores. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 100. C
Abscessus raro fiunt in febribus cum rigore. in 6^m. de morb. uul. com. men. 1°. 3^a. 157. A
an Abscessu facto ex inferioribus in superiora reſtitudo membri semper utiliter seruetur, ex superioribus autem in inferiora, corrumpatur. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 162. F
in Abscessibus an semper situs reſtitudo seruetur. in 6^m. de mor. uul. comen. 2°. 3^a. 162. G
Abscessus corporum arterijs circumfisorum quos pulsus faciant. 2°. de cau. pul. 4^a. 91. F
Abscessus in uesica facit urinae difficultatem cum dolore. comen. 4°. apho. 48°. Ex. 58. A
in Abscessum dñ inflammatio ueritur, quid sequatur. de palp. 3^a. 55. B
Abscessus euanescent facit periculū uitae. in prog. com. 2°. 4^a. 205. D
Abscessus crassitudo quanta fuerit, tanta erit cunitas ulceris. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. G
Abscessus quorum aut pars capax nō est, aut si sit, non ferat. in 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a. 149. F
in Abscessibus qui ad maturitatem perducī queunt, non est inutile ut nihil eius qui adhuc suppurat humoris excernatur, & cur. de ijs, que in med. fi. com. 2°. 7^a. 212. G
ex Abscessu disrupto quandoq; defluit pus bene expurgans partes. cō. men. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
ex Abscessu, ruptura animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. F
Abscessum distentum cum dolore pulsantem quando aperimus, & pus emittimus, non est curatio symptomatis. 12°. meth. me. 7^a. 74. G
Abscessibus & ulceribus suppurantibus, rigor fit. in 6^m. de morb. uul. comen. 3°. 3^a. 174. D
in Abscessu sectione cum totum pus exit, animi defectus fit. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 98. H
in Abscessibus quae inueniantur. de tum. pret. nat. 83. G/de diff. morb. 3^a. 4. F/2°. de ar. cur. ad Glau. 105. B/14°. meth. me. 7^a. 92. D
Abscessum a sinu curatione diuersa curatio est. de ijs, quae in medi. fi. comen. 2°. 7^a. 212. H
in Abscessibus scopus curationis. de ijs, quae in med. fi. cō. 2°. 7^a. 211. C
Abscessus simplici sectione secantur. introductio. If. 59. E
Abscessus debent cito incidi. de ther. ad Pis. 5^a. 90. D
Abscessus qui bis in die curandi. de rem. par. fac. 7^a. 155. E
in Abscessibus quidam utuntur menta. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. B
Abscessus sanat menta cum polenta. 3°. de me. fa. par. 7^a. 174. G
propter Abscessum qui suppurantur illis elleborus non dādus. de uic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. G
Abscessus prohibens. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 249. A
Abscessum patientibus dari non debere uinum. 8°. de comp. medi. secundum locos. 5^a. 194. G
in Abscessibus non est multum calfaciendum, & exiccandum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. B
ad Abscessus. 7°. de cōp. me. se. lo. 182. F/1°. de cōp. me. per gen. 217. A/3°. 234. H/5°. 246. H/247. F/6°. 258. C/267. F/7°. 5^a. 266. G
Abscessum in superficie curatio. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 105. B
Abscessus superficialij facile sanantur. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 105. B
ad Abscessus particulares. 6°. de comp. me. per gen. 261. G/5^a. 262. A
de Abscessibus iuxta aures. de reme. par. fac. 7^a. 155. D
Abscessus post aures discuit cicerum genus orobisum appellatum. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 47. E
ad Abscessus occultos. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 185. G
ad Abscessus latentes in collo & peritonaeo prohibendos. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. D
ad Abscessus in mammis & alis. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 246. E
ad Abscessus mammarum. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 262. B
ad Abscessus in spacio costali curatio. introd. If. 59. H
ad Abscessus praecordiorum. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 262. F
ad Abscessus in uisceribus medicamenta. 14°. meth. me. 7^a. 99. E
Abscessus in uisceribus indigent medicamentis ex aromatibus. 14°. meth. tho. medendi. 7^a. 90. E

ad Abscessus squamarū quid faciat. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. B
 ad Abscessus interiores sine dolore discutiendos. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 222. F
 Abscessus in profundo quibus curentur. 7°. de comp. med. secum. locos. 186. D/7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 Abscessus in profundo absorbens malag. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200. C
 ad Abscessus in alto corporis obortos. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 265. B
 Abscessus furētes mitigās Cyzicēnū. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 250. B
 Abscessus iternos disrūpit thlaspi semē potū. 6°. de sim. me. fa. 5°. 48. D
 Abscessus iternos pbe repurgās catapotū. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 183. G/H
 Abscessus digerit adiantum. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. E
 Abscessus concoquit sanguis urforū. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. D
 Abscessum rumpens pharvacum. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 146. F
 ad Abscessus humore ablato. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 227. E
 Abscessus locum celerius diuisit emplastrum quam scalpellum. de the-riaca ad Pis. 5°. 90. D
 ad Abscessus quib⁹ cōueniant aromata. 6°. de cō. med. sec. lo. 5°. 186. G
 Abscessus uide etiam apostema.
 ABSCONDERE partem affectam totam circuncisam undiq; ad incolumem usq; non est curare. de atra bile. 1°. 35. F
 Absciso nervo non mouebitur musculus. de uo. & anhel. Sp. 60. F
 Abscissa spinali medulla apud tertium spondylum quid sequatur de uo. & anhel. Sp. 62. A
 Abscissis omnibus prodest cinis impositus. de simp. me. Sp. 86. A
 ABSINTHIUM & marrubiū fere non differunt. de op. sect. If. 23. H
 Absinthium quid. & eius uires. de simp. med. Sp. 80. C
 Absinthij tres spēs, pōticū, sātonicū, seriphū. 6°. de sim. me. f. 5°. 40. F/G
 Absinthio specie simile est seriphum. 8°. de sim. med. fa. 5°. 60. C
 Absinthium seriphum stomacho inimicum. 6°. de sim. me. fa. 5°. 40. G
 Absinthij pontici descriptio. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthij pontici fit mentio. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 208. H
 Absinthium ponticum quale. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthium ponticum redolet, ut aroma. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthium ponticum purgat uescam. de cathar. Sp. 95. D
 Absinthium ponticum ualet ad inflammationes iecoris, & uentriculi. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthiū quale. 6°. de sim. me. fa. 44. D/8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 190. B
 Absinthiū calidiū ē i prio ordie, sicciū i tertio. 6°. de sim. med. fa. 5°. 44. D
 Absinthij uis qualis sit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Absinthium habet duplicem facultatem. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Absinthiū uidet magis dulce q̄ amarū de cura icteri (mētē) Sp. III. A
 Absinthio gustato, q̄ gustant uident amarū. 6°. de mor. uul. c. 5°. 3°. 192. C
 Absinthiū plus adstringit quā amarum sit. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. D
 Absinthium amarum coctum in aqua deponit qualitatem. 3°. de alimē-torum facultatibus. 2°. 32. A
 Absinthio amariora sunt Aristolochia, Gentiana, Centaurea. de cura icteri. Sp. III. A
 Absinthium amarum, & acerbum. 5°. de sim. med. fa. 5°. 35. B
 Absinthium magnam habet acerbitem. 6°. de sim. me. fa. 5°. 40. D
 Absinthium minus calidum abrotono, quoniam plurimam obtinet ad-strictionem. 6°. de sim. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthium minus extenuat quā abrotonon. 6°. de sim. med. fa. 5°. 40. G
 Absinthiū nō minus exiccat quā abrotonon. 6°. de sim. med. fa. 5°. 40. G
 Absinthiū ē minus tenuiū ptiū q̄ abrotonon. 6°. de simp. me. fac. 5°. 40. G
 Absinthium roborat omnia membra. 1°. de arte cur. 7°. 99. D
 Absinthium gratum est stomacho. 6°. de simp. med. fa. 5°. 40. D/G
 Absinthium conuenit stomacho imbecillo. de opt. secta. If. 23. H
 Absinthio utebant antiq; in stō imbecillo, & quo. 7°. meth. med. 7°. 43. H
 Absinthium pro frigidityte uentriculi. 1°. de arte cu. 7°. 99. C
 Absinthiū cōuenit in uētriculo hñte destillationē. 7°. meth. med. 7°. 48. B
 ex Absinthij oleo i qua affectiōe fomētet uētricul⁹. 8°. met. me. 7°. 53. C
 Absinthium est summum stomachi remedium ex melicrato, ubi infesta uerit bilis. 1°. de arte cur. 7°. 97. B
 Absinthium iecori, & ori uentriculi conuenit. de reme. par. fa. 7°. 158. F
 Absinthij oleum pro uentriculo in quo pituita multa sit acernata. 1°. de arte cur. 7°. 99. D
 Absinthium uinum uentrem et cholera emundat. de sim. me. Sp. 92. C
 Absinthij uino curata est stomachi dissolutio qua fecit atrophiam. de theri. ad Pis. 5°. 90. D
 Absinthio excutit humor cōtēt⁹ i tunicis uētriculi. 1°. de loc. aff. 4°. 5. F
 Absinthium in mulsa coctum ualet quando pituita tenuis fuerit in uen-triculo. 7°. meth. med. 7°. 48. D

Absinthium quo modo nidorem amittit. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Absinthium biliosos uentris humores per egestionem infernam propel-lit, ac per vrinas euacuat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. D
 Absinthio utaris i terriana facta coctiōe. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 97. B/E
 Absinthium quale medicamentum est iecori, tale Lienī est capparis cor-tex. 13°. meth. me. 7°. 84. F
 Absinthium conuenit iecinori, & Lienī. 14°. meth. me. 7°. 88. D
 Absinthium purgat gibbam hepatis partem. de cathar. Sp. 95. C
 Absinthiū in splene duro ex flatu conuenit. 2°. de ar. cu. 7°. 104. C
 ex Absinthio, oxymelite, & cappari cataplasma proliene. 11°. metho. medendi. 7°. 74. A
 Absinthium non confert genu, oculis, & ori. 14°. meth. me. 7°. 88. D
 Absinthij potio quibus non conducit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C
 Absinthium non debet accipere exiccatus, & qui fere ad marasmiū de-uenerit. 7°. meth. me. 7°. 44. C/de sim. me. Sp. 80. E
 Absinthium perimere potest uermes teretes. 14°. met. me. 7°. 93. H
 Absinthium purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos. de ca-thar. Sp. 95. C
 Absinthiū cur misceatur medicamentis. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 190. B
 Absinthium ualet in epilepsia. de puero epil. 7°. 181. A
 ex Absinthio relaxantia in syncope. 11°. meth. me. 7°. 76. A
 Absinthium cur intus purget, extra non. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. B
 Absinthij coma quantum purget. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Absinthij coma i iecoris dolore dāda i aliquo liquore. 6°. de fa. t. 2°. 96. B
 ex Absinthij coma feruifaceta oleum pro stomachi ore. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. D
 Absinthij coma in iecoris phlegmone. 11°. meth. me. 73. A/13°. 83. G. 2°. de arte cur. 7°. 104. D
 Absinthij comam in melicrato potandam dat Gal. pro deiectione deim-ceps vinum in animi defectu ex vitiosis succis in ore uentriculi. de ar-te cur. ad Glau. 7°. 99. E
 Absinthij coma purgandis cui biliosus humor in uentre colligitur. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Absinthij succus calidior herba. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. D
 Absinthij succus uitandus in capitis doloribus a stomacho, & ab alijs. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 137. B
 in Absinthij succū marrubiū miscēt quū adulterat. 1°. de anti. 5°. 100. D
 Absinthij succum dedit Gal. ut bilem (atram) contemperaret, ac uelu-ti edulcoraret. de ther. ad Pis. 5°. 96. A
 Absinthij succus infusus in aqua cum nardo quibus conueniat. de cura icteri. Sp. III. A
 Absinthij cremore bilis euacuatur. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 136. H
 Absinthiū melli mixtū quid imprimit in linguā. 3°. de sim. me. fa. 5°. 21. A
 Absinthij succi pars una, aloes & scāmony partes due, medulle colocyn-thidos pars una, succo pomorum omnia excepta, ac in pilulas reda-cta faciunt ad alopeciam, & ophiasin. de reme. par. fac. 7°. 154. G
 Absinthij decoctio purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Absinthij potio non admodum detergit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C
 Absinthij decoctum aluo, & uentriculo prodest. de mel. ex Galeno, Ru. & Pos. Sp. 110. B
 Absinthij, & centaurea decoctio aperit obstructionem minus quā decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B
 Absinthinum oleum adhibebimus cū iecur, & uentriculus laborabit. 11°. meth. med. 7°. 73. D
 Absinthium in oleo pro iecoris phlegmone. 11°. met. me. 7°. 73. A
 pro Absinthio quē accipienda. 11°. meth. me. 7°. 72. H
 ABSORBENS humiditates ex alto malagma. 5°. de comp. med. secum. locos. 5°. 200. B
 Absorbēs abscessus in pfundo malagma. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 200. C
 ABSTERSIO habet ordines. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. B
 Abstergit, incidit, parū desiccāt, adstringit nonnihil tamarix. 7°. de sim. medi. fac. 5°. 56. D
 Abstergendi uim habent amari saporis. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. G
 Abstergere, terminus est amari saporis. 4°. de sim. me. fa. 5°. 29. F
 Abstergunt amara. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A/62. E
 Abstersio ab amaritudine non uerenda. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. B
 Abstergentia ualde medicamenta. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. G
 Abstergit uehementissime mel. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. H
 Abstergunt cibi sapidi, dulces, subtiles. de diff. cont. Sp. 72. E
 Abstergentia leuiter carnē vlceri iuducere apta sūt. 9°. de si. me. f. 5°. 66. A
 Abstergentibus adduntur adstringentia, ut eorum facultatē in profun-dum ducant. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. C
 Abstergendū

Abstergerendi uim habet atriplicis semen. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. C
 Abstergerendi uim habet radix uitis alba. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. F
 Abstergit populus alba. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. D
 Abstergit myrrha. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. A
 Abstergit lampsane. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. A
 Abstergit rhu siccum cum melle. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. A
 Abstergentia quid faciant. 5°. de simp. med. fa. 5°. 36. E
 Abstergit uisum quid secret. Sp. 101. F
 Abstergatur quomodo uentriculus pituita plenus. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 160. H de dissol. cont. Sp. 74. G
 Abstergit uiscera chamæpitys. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. F
 Abstergetiū qñ us° sit i melacholia. d melē. ex Gal. Ru. et Pos. Sp. 110. C
 Abstergit, & mūdificat renes ficus hūida, et sicce. de dis. cō. Sp. 74. G
 Abstergens, & amarum est aphronitrum. 9°. de sim. me. fa. 5°. 68. G
 Abstergit aphronitrum omnes fordes de corpore. de sim. me. Sp. 80. C
 Abstergentia & parum adstringentia exasperant. ars me. 1f. 70. E
 Abstergentia, & exiccantia medicamenta, ac ulcera pura reddentia. de fract. commen. 3°. 7°. 242. D
 Abstergit, & exiccat crethmō falsū subamarū. 7°. de sim. me. f. 5°. 52. H
 Abstergunt exiccantē, salsa amara. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. H
 Abstergunt, & exiccant uehementer aris squama & ærugo. 4°. de com. po. med. per genera. 5°. 240. H
 Abstergit & adstringit caries lignorum. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. A
 Abstergerendi non sunt ægri cum lauantur, nisi sordidi sint, & pruritu ue xentur. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. A
 Abstergendus est mucor hirudinum spongia. de cucur. scar. 6°. 4. C
ABSTINENTIA à cibo idem significat, quod inappetentia. commē. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 Abstinens à cibo, id est non appetens, debet per superiora purgari. com. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
 ex Abstinentia à cibo quidam breuissima uexabatur conuulsione. 5°. de loc. affect. 4°. 32. G
 Abstinens à cibo sanus, præsertim si sit cholericus, quid patiat. com. men. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Abstinentia cibi euacuat per accidens. 14°. meth. me. 7°. 89. A
 Abstinentia tribus uel quatuor diebus facta plethoram sanat absque sanguinis missione. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 136. H
 Abstinere à potu, & cibo decimo quoq; die, deinde postero die lauare, ci boq; firmo uti, remediū est ad impetū morborū. de dynamid. Sp. 20. B
 Abstinentia maceratis, & alimenti defectu fit tremor. 1°. de palp. con. uuls. & rig. 3°. 3°. 52. H
 Abstinere à uenere quando debeamus. de dynamid. Sp. 20. D
 ob Abstinētiā uiri dolori matricis quid profit. de pass. muli. Sp. 95. G
ABSTRAHENTIVM non esse mendacium probatur pulsuum exem. plo. 1°. de diff. puls. 4°. 56. H
ABSVRDA dicentes deridentur. com. 2°. de nat. hum. 7°. 183. D
ABDVNDARE sanguinem atate puerili & uere, bilē flauā uigen ti atate, & æstate, atrā bilē declinante etate, & autūno, pituitam in senectute & hyeme placet Hipp. breu. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 Abundantia sanguinis ualitudinem uitiat. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Abundans sanguis minuendus est. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Abundantiam sanguinis ualde stringit menta. de simp. med. Sp. 87. D
 Abundantiam sanguinis reprimat hypocisthis. de sim. med. Sp. 92. E
 Abundantiam sanguinis reprimat rhu. de simp. medicamin. Sp. 89. F
 Abūdātiā humorū iduxit obstructio cutis. i 3°. d mo. uul. c. 3°. 149. G
 i Abūdātiā qtuor humorū uena icidēda. de ren. af. dig. et med. 7°. 193. E
 Abūdātiā humorū alterare pōt puls°, nō efficere. 1°. de ca. pul. 4°. 86. G
 Abundans cholera citrina quibus sit nutriendus. de diff. cont. Sp. 72. C
 Abundantiam carniū adipis & succorum exercitatio minuit. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 173. C
 Abūdans calor & frigus corporis languorē efficit. de dynamid. Sp. 19. D
 ad **ABVVSAM** cutem efficax emplastrum album medicis conuenit habere. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 217. G
ACACIA quid, & eius uires, de simplicibus medi. caminibus. Sp. 79. G
 Acacia quo modo fiat, & quo tempore. de dynamidijs. Sp. 22. H
 Acacia acerba, sicca, et frig. ē i scdō, sicca i tertio. 6°. de si. me. f. 5°. 41. C
 Acacia qualis. 1°. de antido. 107. C / 7°. de comp. med. secun. lo. 5°. 184. B / de ocul. 7°. 188. G / H
 Acacia terrosa habet aliquid aquei. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. C
 Acacia qualis, & quo modo lauatur. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 151. F
 in Acacia adstrictio consideranda. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. A

Acacia adstringit. 9°. de simp. med. fa. 5°. 64. C
 Acacia uehementius adstringit. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 149. H
 Acacia uehemēter adstringētē eē iudicat Gale. 5°. metho. med. 7°. 31. G
 Acacia stringit uiscide. de simp. medicamin. Sp. 79. G
 Acacia rufa sit mentio. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. D
 Acacia rufa ad quid utilis. 3°. de med. fac. par. 7°. 173. G
 Acacia facile leuigatur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. H
 Acacia tosta. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 203. C
 Acacia oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Acacia sistit oculorum fluorem. introd. 1f. 58. C
 Acacia in asperitatem palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
 Acacia sistit sanguinem. intro. 1f. 56. F
 Acacia internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. me. 7°. 28. H
ACACII ad sanguinem reicientes. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 184. A
ACADEMIAE diuersæ. de historia philosoph. Sp. 2. E
 Academia media, quæ. de historia philosoph. Sp. 2. E
ACADEMICI negant haberi scientificam ostensionem. de cuiusq; ani. pec. not. 2°. 56. D
ACALEPHE quid. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. C
ACANTHI folia mediocriter digerunt. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. H
 Acanthi radix calfacit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Acāthi radix exiccat, icidit, et ē tenuiū partiū. 6°. de sim. me. f. 5°. 41. H
 Acanthi radices ad arquatos. de med. fac. par. 7°. 166. F
ACANTHION quid significet. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 125. D
 Acanthionis terrestris corium. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 125. B
ACANTHA leuce quid. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. H
 Ακάνθα. i. spina quid significet in uertebis. de art. com. 2°. 7°. 271. D
 Ακάνθα ligna arida Græci uocant. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. D
 quæ **ACCENDVNTVR** citius non protinus nobis apparēt cali. diora. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. H
 Accēsiones fiūt, si mars dederit schema præsertim diametrum luna mo tu, & lumine augescenti. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. H
 Accensio atræ bilis quomodo fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. C
 Accensus humor unusquisq; habet suū calorē. aduersus Lycū. Ex. 65. H
 in **ACCENTV** est tertius modus sophismatum in dictione. de sophis. mat. 1f. 7. B
 Accētus, et noīa q sectātur nō sūt admittēdi. de fract. cō. 2°. 7°. 240. H
ACCESSIO quid significet. commen. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
 Accessio febris i πικνωσια dicitur. i. annotatio. cō. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
 Accessionum repetitio & accessionum proportio idem. ad eos qui de. typ. scrip. 3°. 92. D
 Accessionis insultus, quid. de morb. temp. 3°. 86. H
 Accessio quinta die & circuitus quinque dierum nō idem. ad eos, qui de. typ. scrip. 3°. 94. E
 Accessiones februm dicuntur accidentia. com. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
 Accessiones partim necessario, partim contingenter existunt. 2°. de dif. resp. 3°. 66. C
 Accessiones numerandæ sunt, non dies attendendi, in febris intermit tentibus. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 120. F
 Accessio in intermittentibus est idem, quod una dies in continuis. com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Accessio febris quota hora inuasit quibus uideatur solemniter interro gatio. 8°. meth. med. 7°. 50. D
 Accessiones quomodo fiant aliquibus morbis. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Accessiōes dicb° pibus. i 1°. de mor. uul. cō. 3°. 121. B / 3°. cō. 3°. 150. F
 Accessio febrilis multorum dierum quomodo fiat. 8°. meth. me. 7°. 56. F
 Accessiones ad dies pares uehementiores transferuntur, si morbus de. beat tardare. com. 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
 Accessiones si sint diebus paribus, erunt etiā & iudicia. in 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 138. A
 Accessio si per dies impares fit, etiam per impares fit iudicatio. in 6°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 171. C
 Accessiones in diebus imparibus cito iudicantur, in diebus paribus tar. de. com. 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
 Accessio particularis morbi potest præosci. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. B
 Accessio particularis in febris prohibet uenæ sectionem. de prælag. exper. confir. Sp. 78. D
 Accessionum particularium uigorem temporis spatium fieri conspexit Galenus. de tot. morb. temp. 3°. 89. A
 Accessionis principiū quo fiat. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115. G
 in Accessionum principijs cur interiora calent, exteriora frigent. com. 4°. apho. 48°. Ex. 33. B

in Accessionum principijs somni cur, & quo modo aggraunt. 2°. de lo
cis affectis. 4°. 14. C
Accessionis initium, qui pulsus indicat. 3°. de prasag. ex puls. 4°. 118. E/G
Accessionum initia, quæ esse indicent. 3°. de prasag. ex puls. 4°. 118. G
in Accessionum principijs cerebrũ refrigeratur. 2°. de lo. aff. 4°. 14. C
in Accessionibus, quod nihil dandum. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
in Accessione cibi dandi tempus. de uict. ra. in mor. acu. cõ. 1°. 7°. 115. G
in Accessionis principio quidam sunt cibandi. 1°. meth. me. 7°. 62. F/G
Accessionis principio febrienti dedit uictum debitum Galenus. 10°. me
thodi medendi. 7°. 63. B
ante Accessionem quando cibus potest exhiberi. 11°. met. me. 7°. 74. D
ante Accessionem quando cibus, & uini potus possit offerri. de caus.
procatar. 3°. 95. G
ante Accessionem p duas horas æger põt cibari. 10°. met. me. 7°. 62. G
ante Accessionem cibauit Galenus. 12°. meth. med. 7°. 78. A
ante Accessionẽ qñ perniciosissimum est cibare. 11°. meth. me. 7°. 74. D
ante Accessionẽ p tres horas balneum põt fieri. 8°. meth. me. 7°. 52. H
Accessiones tertio quoq; die sũt plurimũ i acutis. 3°. & die. dec. 4°. 158. G
ante Accessionẽ nox molesta i tertianis. i 6°. & mor. uul. c. 2°. 3°. 164. B
Accessio tertianarum preesertim purarum nunquam transit duodecim
horas. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
Accessio horrida est semitertiana exquisita ppria. 2°. de cris. 4°. 136. D
Accessionis horrida fit mentio. 2°. de diff. feb. 3°. 38. H
Accessio in febribus tertianis non puris quanto longior accessione pu
ra, tanto morbus est longior. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
Accessionem primam morbi peracuti uehementissimam habent. comm.
4°. apho. 36°. Ex. 32. A
in Accessione prima febres cognouit Gal. 1°. de diff. feb. 3°. 35. H
in Accessioe pria Gal. nouit tertianã et qrtanã. 1°. de die. dec. 4°. 150. H
in Accessionis primæ declinatione balneum utile est in febre ex obstru
ctione. 8°. meth. me. 7°. 50. A
in Accessionibus plurimũ contingunt iudicia. 1°. de die. decr. 4°. 148. F
in Accessione cur iudicia fiant. in 1°. de morb. uulg. 3°. 120. C
in Accessionibus uehementioribus iudicia sũt. c. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
in Accessionis tempore occidunt quædam ægritudines, quædam in ui
gore. 1°. de crisi. 4°. 125. G
Accessionis incrementũ quõ fiat. de uict. rat. in morb. acu. cõ. 1°. 7°. 115. G
Accessionis status quõ fiat. de uic. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115. G
per Accessiones maximas finit status. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
Accessionis uigorem cessantem in febricitantibus aduertere debes, ubi
sanguinem detrahis. de prasag. exper. conf. Sp. 77. H
Accessionis declinatio quõ fiat. de uict. rat. in morb. acu. cõ. 1°. 7°. 115. G
Accessiones quõ doceant regulari ægrum in uictu. c. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
Accessio brevis cur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H/42. A
Accessio breuissima unde. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A
Accessio longa cur. 3°. de diff. feb. 3°. 41. H
Accessio longissima unde. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A
Accessio cur non æque longa. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H
Accessionum causa si fuerit fixa, longus est morbus: si non, breuis. com.
4°. apho. 30°. Ex. 30. F
Accessiones cum diebus paribus statim à principio fiunt, interim ad sex
tum diem crism pessimam fore prænuntiant: interim in longum pro
ducendum morbum. in 1°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 115. B
in Accessione tota frigus malum. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 118. B
Accessiones similes faciunt quædam continua, quæ alterno die accessio
nem faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. G
Accessionum uariis implexus. ad eos, qui de typ. scrip. 3°. 92. D
Accessiones dissimiles quædam faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. G
Accessione una finiuntur synochæ. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G
Accessiones inordinate à quibus causis fiant. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G
Accessiones tres una hora cõcurrere pñt. ad eos, qui de typ. scri. 3°. 92. E
Accessives si p duas horas anticipet, qd sequat. ad eos, q ty. scr. 3°. 91. H
Accessio si secunda & quarta sit uehemens, tertio, quinto, sexto, morie
tur æger. de prasag. exper. confir. Sp. 77. D
fm Accessionũ tpa dñt insõnia cõsiderari. i 1°. & mor. uul. c. 3°. 3°. 118. A
cum Accessionibus deiectiones alui inuadunt iecinore afflicto uirtute
imbecillos. 11°. meth. med. 7°. 74. D
Accessiones ægritudinum, quæ per circuitus aliquos fiunt, ex membro
rum dispositionibus ortum habent. 2°. de diff. feb. 3°. 42. H
in Accessionum principijs tumores crescunt in laterum & pulmonis
inflammationibus, in declinationibus autem euaporant ac submittun
tur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F

Accessiones quõ ostendat quonã mō sit euacuadũ. quos purg. cõm. 5°. 88. F
ad Accessiones omnes facit hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
Accessio, lege Paroxysmus, & Circuitus.
ACCESSVS quid significet. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 175. F
Accessus & recessus maris quomodo fiat. de hist. phil. Sp. 8. G
ACCIDENTIA in sanis nuncupantur, quæ constitutionem necessaria
sequeuntur. 1°. meth. med. 7°. 8. D
ex Accidente quod prouenit separare ab eo, quod est per se sensu, Gale
no pulchrum uidetur. 1°. de simp. med. fa. 5°. 7. D
per Accidens cur distinguendum à per se. de symp. diff. 3°. 10. G/ 1°. de
simp. me. fa. 2. E/2°. 5°. 12. E
ex Accidenti idem est, quod secundo loco. de symp. diff. 3°. 10. G
Accidens causa opponitur. de caus. procatar. 3°. 96. H
Accidentia, causas, tẽperiẽ scire debet medicus. de med. exp. Sp. 103. H
Accidentia euidentia prænoscenda. in progn. com. 1°. 4°. 189. C
Accidentia morborum tria. de ocul. 7°. 185. H
Accidentia superuenientia tripliciter diuiduntur. 3°. de crisi. 4°. 140. C
Accidẽtũ cõkursus, q empirico indicat obseruationẽ memo. & sec. 15. 16. F
Accidẽtũ cõkursus, qui rōnali indicat euacuationẽ. de sect. 15. 16. E/F
Accidens putatur ægritudo ab aliquibus. de diff. mor. 3°. 3. E
Accidẽtũ originẽ præstat ægritudo. de dif. mor. 3°. 4. D/ de ocul. 7°. 185. H
ab Accidentibus exercitatio circa affectorum locorum notitiam quo
modo fiat. 2°. de lo. aff. 4°. 8. D
ab Accidentiũ proprietate affectũ indicia oriunt. 1°. de lo. aff. 4°. 6. D
ex Accidentibus proprijs affectus locus quo modo innotescat. 1°. de lo.
affect. 4. G/ 4°. 6. C
ex Accidentibus in morbi cognitionem uenimus. de ocul. 7°. 186. A
Accidentia sanantur remotis causis. com. 1°. aph. 22°. Ex. 15. B
in Accidentibus et sunt spēs per rōnem ad unum. 2°. meth. me. 7°. 13. G
Accidentia quædam mutantur de prauis in bona, & e contra. in progn.
commen. 3°. 4°. 212. D
in Accidẽtũ gñe sunt signa decretoria. in prognostica. cõ. 3°. 4°. 212. G
Accidentium cruticorum duplex natura. 1°. de crisi. 4°. 131. B
Accidẽtalis differẽtia nulla põt eẽ firma in sua sũba. de spmate. Sp. 37. F
Accidens inuitabile transitus per æsophagum est eleuatio nodi guttu
ris. de mot. man. & obs. Sp. 70. F
Accidentia præter naturã earũ, quæ in corpore sunt, dispoñum sunt, si in
principio morbi aliquid excernatur. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
Accidentia quomodo tempore fortiora, & imbecilliora. comment. 2°. apho. 30°. Ex. 16. H
Accidentia oculi qualia per suffusiones, unde. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
Accidentium melancholicorũ causa omnes explicari nõ possunt. de mel.
ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 108. D
ex Accidenti pulmo est frigidus, & humidus. de anat. uiu. Sp. 52. H
Accidentia quæ fiunt in suffocatione matricis. de pass. mul. Sp. 95. F
Accidentaliter euacuatio dicitur ea, quæ fit per inediam. comment. 2°. aphor. 17°. Ex. 13. E
Accidentales esse infirmitates quibusdam. de spermate. Sp. 39. G
Accidentales infirmitates phlegmatico sunt causus, & synochus in esta
te. de spermate. Sp. 39. G
Accidentales aquæ differentia, calor, & frigiditas. de sper. Sp. 40. F
Accidentaliter mutantur corpora nostra in se inuicẽ. de sper. Sp. 40. H
Accidentia quæ bona, & mala sunt. in progn. com. 3°. 4°. 212. E
in Accidentibus nulla constitui potest propositio uniuersalis. 2°. de sim
pli. medica. facul. 5°. 10. E
Accidentia sexto dic difficiliora. com. 4°. aph. 29°. Ex. 29. E
Accidentis ratione sudantis casus. in progn. com. 1°. 4°. 189. E
ab Accidente notissimo totum morbum uocat Hippocrates. commen.
7°. apho. 58°. Ex. 59. C
Accidentia lege Casus.
ACCIPITER habet ossium concretionem minus densam, ac duram
quã aquila. 11°. de usu par. 1°. 191. E
Accipitris oculis similes oculos quãdoq; habet conceptus in hora phleg
matis. de spermate. Sp. 37. C
Accipitrinum stercus ob nimiam acrimoniam inuile est. 10°. de simpli.
medi. facul. 5°. 77. E
Accipiter, nomen uinculi. de fascijs. 7°. 293. H
Accipiter uinculum ad nasum ex tribus fasciis. de fascijs. 7°. 298. F
Accipiter ad nasum ex binis fasciis. de fascijs. 7°. 298. F
Accipiter Menecratis. de fascijs. 7°. 299. C
ACCLIVIS ambulatio, cur exercitatio robusta. 2°. de sanitate tuen
da. 2°. 74. G

ACCUBITVS cum rōne notat bonā crīsim. cō. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 ACCVMVLATA & pinguis hypostasis quid significat. de urina. si-
 gnificatione ex Hippo. Sp. 78. H
 ACCURATVS non potest esse brevis & manifestus. de puero epi-
 leptico. 7°. 179. F
 ACCVSANTES æquo aīo audiri debent. de cog. cu. aī. mor. 2°. 52. G
 ACEDVLA est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 ACERBVM quid significet. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 239. F
 Acerbum uocabulum est spetiale. 2°. de lo. aff. 4°. 12. D
 Acerbum quid. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Acerbū sit ex miscella calidi, frigidi, hūidi, & sicci. 1°. de ali. fa. 2°. 9. A
 Acerba quæ. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D / 6°. de comp. medic. sec. loc. 172. G /
 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. D
 Acerbitas qualitas gustus. fin. med. 150. B / de na. hu. com. 1°. 1°. 28. H
 Acerbum in gustu, & tactu. 3°. de diff. puls. 4°. 62. H
 Acerbitas ex frigore. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. G
 post Acerbitatem aciditas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Acerbum, austerum, adstringens, hæc tria saporis nomina, unam quali-
 tatem significant. 2°. de ali. fac. 2°. 19. F
 Acerbi, & austeri, genus est adstringens. 1°. de ali. fac. 9. A / 2°. 2°. 19. F
 1°. de simp. med. fac. 8. G / 9. A. 9°. 5°. 64. C
 Acerba adstringunt, sed per magis & minus. 4°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 25. H
 Acerba quomodo ab austeris differant. 2°. de ali. fac. 2°. 19. F
 Acerba, austera, & adstringentia, quo differunt. 1°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 8. H
 Acerbum magis adstringit austero. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D / 6°. de compo
 si. med. sec. loc. 5°. 172. F
 Acerbum dissolutum, est austerum, & quomodo fiat. 4°. de simp. medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 26. E / F
 in Acerbis adstringendi qualitas intensa est. de bo. & ui. suc. 2°. 36. C
 Acerbus est uix acerbe amaræ, succus. de uict. rat. in morb. acu. com
 men. 4°. 7°. 152. G
 Acerba omnino pauca sunt uix passæ. 2°. de ali. fac. 2°. 18. D
 Acerbarum unarum usus uitandus. 2°. de ali. fac. 2°. 18. E
 Acerbarum unarum mustum ad omnia pessimum. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C
 Acerba uix passæ quid agant. 2°. de ali. fac. 2°. 18. D
 Acerbo gustu cum acrimonia odorata est macer. 7°. de simpli. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 55. A
 Acerbus est semper fructus arbuti. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Acerbum est mespilum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. E
 Acerba sunt quercus, ilex, arbutus, fagus, lentiscus, & hederæ. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 62. C
 Acerba qualitatē est phyllitis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Acerbum est lemnium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Acerbum esse frigidum probatur, & terrenum. 4°. de simp. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 25. H
 Acerbus sapor magis terrenus. 4°. de simp. med. facultatibus. 5°. 25. G
 Acerba sunt crassarum partium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 Acerba refrigerant, & exiccant. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Acerbitas densat, contrahit, constringit. 7°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 49. G
 Acerba repellunt. 6°. de simp. medi. fac. 47. G / 3°. de comp. medica-
 mentorum sec. loc. 5°. 147. F / G
 Acerba sunt adstrictoria. de subf. empi. 154. 33. F
 Acerba sunt styptica. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Acerbi saporē tarde transeunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 Acerbi, & crassi cibi tardi sunt transitus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D
 Acerba remorantur cibum in uentre. 1°. de sani. tuen. 2°. 68. A
 Acerba in superficie agunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 Acerbitas duci potest in altum a caliditate quam habent cupressi folia.
 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 Acerbū uini nō per metaphorā, sed proprie dicit. 3°. de di. pul. 4°. 63. H
 Acerba uina frigida sunt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Acerba uina non sanant famem. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Acerbū ē amicu stō. 6°. de simp. me. fa. 5°. 40. D / 5°. de usu par. 1°. 143. F
 Acerba, acida, acria, nutriunt, si simul dulcia sint. 4°. de simp. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 28. F
 Acerba qualitas amaritudinē mixta abstergit, & abluit biliosos, & sal-
 sos succos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D
 Acerba & amara quid faciant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Acerbis amaris, & acidis cibis delectantur, qui sunt extra naturalem

statum. in 6^m. de morb. uulg. com. 5. 3°. 191. G
 Acerbus cibus, uel qualitas exiccant corpora, acer cibus uel qualitas
 exiccant corpora. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Acerba participant dulcedine in fructibus. 4°. de sim. med. fa. 5°. 26. H
 Acerba & dulcia sunt crassioris essentia & frigida. 4°. de simp. medic.
 facultatibus. 5°. 28. F
 Acerba, adstringentia, repellentia, non recte iunguntur discussorijs sine
 discrimine. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. A
 Acerba non sunt incunda. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D
 Acerba quid faciant in linguam. 4°. de simp. med. fa. 5°. 25. G
 Acerba faciunt stuporem dentium. de opti. secta. 15. 22. H / 3°. de ali. fa.
 2°. 28. C / 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Acerba adstringunt gulam. 5°. de loc. affe. 4°. 32. D
 Acerba maxime appetuntur a grauidis cur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
 Acerba augent famem. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Acerba summe non nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. E
 Acerba multum adstringunt omnia, quæ fluunt. 6°. de simpli. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 48. E
 Acerba sanguinis uomitum sanant. com. 2°. aph. 37°. Ex. 56. H
 Acerbis curantur ulcera sine inflammatione. cō. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 Acerba & mordacia medicamenta dimitienda, ubi adstrictionis actio
 exploranda est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 Acerba exacte non habent odorem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. B
 Acerbum, & austerum in moribus, & animi mores. 1°. 319. F
 Acerbus homo per metaphoram uocatur. 3°. de diff. pul. 4°. 63. G
 Acerbum odorem non dicimus quid habere. de simp. med. fa. 5°. 31. A
 Acerbus dolor. in 6^m. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 155. C
 ACER sapor unde fiat. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 125. H
 Acer cib' si acrimonia seruaret utus, & exulceraret. 3°. de tēp. 1°. 23. A
 Acer est adeps bouis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Acer est adeps ouis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Acerrima sunt multa medicamenta nisi ignem sint experta. de ther. ad
 Pifo. 5°. 97. D
 Acerrimas uires habet laser. de simp. medi. Sp. 85. G
 Acerrimas uires habet thapsia. de simp. medi. Sp. 91. F
 Acerrimas uires habet scilla. de simp. medi. Sp. 90. H
 Acerrimas uires habet calisia. de simp. medi. Sp. 82. E
 ACERIS radix qualis. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 195. D
 Aceris multum habet tragus. de alim. fac. 2°. 12. G
 Acerum emplastrum. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 245. C
 ACERVVS uel foretica dicta ambiguitas. in prog. com. 3°. 4°. 208. C
 ACESIS, emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. E
 ACETABVLVM & pupilla quid significet apud quosdam. de fractu-
 ris. com. 2°. 7°. 238. C
 Acetabulum quid. de fract. com. 2°. 240. H / de artic. com. 10°. 255. D / cō-
 men. 3°. 7°. 276. C
 Acetabula quid sint. de diff. uul. 109. F / 15°. de usu part. 211. G / de se-
 mine. 1°. 331. B
 Acetabula sunt ora uenarum & arteriarum, quæ feruntur ad uterum.
 com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Acetabula sunt etiam in brutis. de diff. uul. 1°. 109. G
 Acetabula uteri plena mucore abortum faciunt. com. 5°. aph. 45°. 41. G /
 aph. 53°. Ex. 42. D
 Acetabulum mensuræ nomen. 2°. de antidotis. 118. C / 1°. de compo. medi.
 sec. loc. 126. A / 132. C / 139. D / 4°. 153. E / 7°. 185. F / 2°. de compo. medi-
 camento. per genera. 221. D / de ponderibus & mensuris. 275. G. 276. B / E / G. 5°. 277. C / D / E
 ACESCERE cito faciunt ipsum uinum uasa uinaria aperta. in 6^m. de
 morb. uulg. com. 4°. 3°. 182. H
 Acefcit aliū sorbitiones in uentriculo & inatāt. 10°. met. me. 7°. 62. E
 Acefcunt uelociter in stomacho medulla & uinum nouum, crassum, ni-
 grum, ponticum. de diff. cont. Sp. 74. F
 Acefcit quibusdam facile ptissana. 7°. meth. med. 7°. 46. D
 Acefcit quibus cibis in uentriculo, quod medicamentum conueniat. de
 remed. par. fac. 7°. 158. G
 Accfcit quibus in uentre cibis, remedium. 8°. de compositione medica-
 mentorum sec. loc. 5°. 191. D
 Acefcant nisi primis tribus quatuorue annis aquosa uina, celerrime in
 ueterascunt. de uinis. Sp. 77. A
 ACETVM uini mortuū esse quidam asserunt. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. D
 Acetum ex uino non austero quale. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 232. B
 Aceti qualitates. 8°. de sim. me. fa. 57. D / 6°. de cōp. med. se. lo. 170. E / 5°. a uij de comp.

de comp.me.per genera. 5^a. 247. D. 11°. meth. med. 7^a. 73. E
 Acetum dubium facit apud medicos an calidum, an frigidum potestate. 3°. de temp. 1^a. 24. G. 1°. de simp. me. fa. 5^a. D. 5°. 5^a. 32. A
 Acetum non est ad unguem unum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
 Acetum ex contrariis partibus ut lac. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. D
 Acetum frigidum tenuius prius habet aliquam caliditatem. 10°. meth. med. 7^a. 64. H
 Acetum frigidius est quam calidius. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 5. E
 Acetum parum calidum est plurimum frigidum tenuius partium. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 128. H
 Acetum cur nec frigidum nec calidum in totum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. E
 Acetum refrigerat & calfacit. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. B
 Acetum quomodo probetur esse frigidum. 1°. de simp. me. fa. 5^a. F. 6. A
 Acetum ualide refrigerat. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 18. A
 Acetum restinguitur thapsia ardor. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. G
 Acetum tenue frigidum esse. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. D
 Acetum quo argumento probantur calidum quidam. 1°. de simp. medi. fac. 5. E. H. 4°. 5^a. 27. H
 Acetum calidum probantur qui id calidis medicamentis mixtum inueniant. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. H
 Acetum fit calidius, & tenuius uetustate. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 79. C
 Acetum quomodo habeat calorem, & ob acrimoniam uideatur calefacere. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. G
 Acetum tempore fit acre. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 232. H
 Acetum caliditatem uni amisit, & quadam ex putredine caliditatem adeptum est, & quomodo. 1°. de simp. med. fa. 5. D. 4°. 5^a. 24. H
 Acetum habet acrimoniam quadam a putrido calore. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. D
 Acetum caliditatem habens, quale sit. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 133. F
 Acetum unde obscure uideatur calefacere. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. D
 Acetum fax calor non expers. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. D
 Acetum paucum plurimo melli mixto statim sentitur manifeste calor & frigus. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. F
 Acetum magis frigidum quam mel calidum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 27. F
 Acetum, & omphacium differunt. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B. 27. D
 Acetum est tenuius omphacio. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. E
 Acetum uires quales sint. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 136. C
 Acetum tenue refrigeratorium siccatorum est. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. F
 Acetum, & cinis calore participant. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. B
 ut Acetum & cinis atra bilis calida est. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. B
 Acetum actu est humidum. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 9. C
 Acetum est siccum. de diff. cont. Sp. 74. D
 Acetum in tertio desiccatur. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 57. D
 Acetum siccatur. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 32. A
 Acetum siccatur corpora quae contingit, licet ad imaginationem sit humidum. 10°. meth. med. 7^a. 64. H
 Acetum subtile ut ignis. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. H
 Acetum inter acria ponitur. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 256. F
 Acetum solo ad humectandum, & refrigerandum cur non utimur. 10°. meth. med. 7^a. 64. H
 Acetum per se solum cur non uenit in usu in medicamentis. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 136. C
 Acetum non debet referre uini minimam speciem. 3°. de compo. me. per gen. 5^a. 232. B
 Acetum incidit & attenuat. 2°. de arte. uic. 2^a. 46. B. de diff. cot. Sp. 72. H
 Acetum incidit, discutit, & reprimat. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 128. H
 Acetum attenuat & perrodit. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 189. D
 Acetum quae secet, & erodat. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. H
 Acetum per uestes promptius perfluit quam aqua. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. A
 Acetum aqua miscetur ut penetret. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. D
 Acetum mixtum aqua ueluti alas illi ad omnes corporis partes permeandas addit. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. D
 Acetum permeat exquirit & infrigidat. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. E
 Acetum penetrat quia tenuius partium, & refrigerat. 3°. de com. me. per genera. 5^a. 228. D
 Acetum penetrare facit caliditas a putrido calore. 4°. de simp. medic. faculta. 5^a. 27. E
 Acetum repellit, & digerit. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
 Acetum acrius facit citri acidum. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. H
 Acetum mixtum cum attenuantibus auget illis uim. de attē. uic. 2^a. 44. C
 Acetum quidam omnibus permiscetur. de attē. uic. 2^a. 44. C
 Acetum usus quando tutus, & quando non. 14°. meth. med. 7^a. 88. C
 Acetum quam sitim sanct, & quam non. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. E
 Acetum aliquibus infert sitim, & alijs sedat. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. E
 cum Aceto lactuca comedat quibus caput dolet. 2°. de com. me. se. lo. 5^a. 133. E

in Aceto condita tantum a pristinis uiribus immutantur, quantum a conditura fuerint alterata. de attē. uic. 2^a. 46. B
 Acetum parum addendum farri 4°. de sani. tuen. 2^a. 84. E
 Acetum cur recipere debent alica, & ptissana. de marc. 3^a. 48. E
 Acetum ponitur in alica ad distributionem. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 Aceto cocta alica prodest lichenicis. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 161. A
 Acetum uenenis aduersatur, & quo in 6°. de morb. uul. co. 6°. 3^a. 196. H
 Acetum forte calidum contra morsum tyri de med. exper. Sp. 106. D
 Acetum auxiliatur uentriculo. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. G
 Acetum rectificat stomachum debilem, & mollem. de diff. cont. Sp. 74. D
 Aceto pedes & brachia madescent p. sto. 8°. de compo. me. sec. loc. 5^a. 192. D
 Acetum acre, & sinapi non fert oris uentriculi sensus, in aliquibus. de locis affectis. 4^a. 20. G
 Acetum alium modice sistit. 1°. de ali. fa. 2^a. 9. C
 ex Aceto cimolia contra fauos. de remed. par. fac. 7^a. 154. D
 Acetum paucillum aqua accipiens conglutinat. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. G
 Acetum sicut & rosaceum, quomodo neutra. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. B
 Acetum in principiis non sit ualde acre. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 159. C
 Acetum & rosacei usus in principiis affectuum capitis. 11°. meth. med. 7^a. 73. E
 cum Aceto rosaceum inflammationibus incipientibus conuenit. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 134. B
 Acetum cum rosaceo adhibetur auribus inflammatis. de sectis. 15. 18. C
 Acetum cum rosaceo auri conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. C
 Acetum cum rosaceo oculis inflammatis non adhibetur. de sectis. 15. 18. C
 Acetum cum rosaceo pro capitis dolore ex solis aestu. de remed. par. tu. facilibus. 7^a. 153. E
 Acetum ad respirationem apponit ad oronas. 3°. de compo. me. se. lo. 5^a. 147. G
 Aceto singultus sanatur. de remed. par. fac. 7^a. 159. A
 Acetum adstringens prohibet sanguinis fluxum. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. F
 Acetum facit ruborem. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. E
 Acetum mouet odoratum gustum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 ab Aceto cum in sublime attolluntur amara desciscunt in pituitam. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 130. G
 ex Aceto & bitumine emplasticum optimum. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
 ex Aceto lenticula contra pleuritidem. de uict. rat. in morb. acu. 7^a. 113. C
 Acetum cum stercore caprino quale. 7°. de compo. me. per gen. 5^a. 265. F
 Acetum diluendi mensura. de uict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 117. A
 Acetum quo pacto medicamentis miscendum. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. F
 Acetum ualidisimum facit medicamentum. 6°. de compo. me. p. ge. 5^a. 159. D
 Acetum guttis de digito irrorati medicamenti sit mentio. 7°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 186. B
 Acetum plus recipiens medicamentum quomodo coquendum. 6°. de compo. med. secun. lo. 5^a. 170. E
 Acetum in hebetanda acrimonia uincit aquam, oleum, & oleum rosaceum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 5. H
 Acetum quomodo aqua temperandum in inflammatione ex fluxione. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 101. H. 103. F
 Acetum & aqua quomodo temperant pro oedemate. 14°. meth. med. 7^a. 87. F
 Acetum parum habenti aquae spongia infusa pro oedemate ex pituita in locum influxa. 2°. de arte cur. 7^a. 103. F
 Acetum pro mitigando. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
 ex Aceto & aqua fomentum pro pituitosa materia. 14°. meth. med. 7^a. 87. F
 in Aceto & in aqua intincta spongia supra inflammationem. 2°. de arte curandi. 7^a. 101. G
 Acetum & aquam misce cum indiges herbis frigidis. 17°. de compo. me. per genera. 5^a. 211. H
 Aceto & aqua sitis aufertur febrium ardentium. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 7. F
 ex Aceto, & eruo fomentum. de uic. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 116. H
 ex Aceto uel orobo uel sale fortis. de uic. ra. i. mor. ac. c. 2°. 7^a. 116. F
 ex Aceto & hordeo fomentum. de uict. rat. in morb. acu. co. 2°. 7^a. 116. H
 ex Aceto & sinapi experimetur an ulcus sit in gula. 5°. meth. med. 7^a. 34. F
 Acetum quale ad achoras. 1°. de compo. med. se. lo. 128. H. 5^a. 129. G
 Aceto, uino, & aqua, terra madescit. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 14. G
 Aceto acerrimo cur in dolore dentium utamur. 5°. de com. me. se. lo. 5^a. 163. A
 Aceto utitur in capitis fracturis. 2°. de compo. me. per gen. 5^a. 226. H
 Acetum et oleum rosaceum in capite uulnerato. 2°. de compo. me. se. lo. 5^a. 134. A
 cum Aceto oleum rosaceum supra caluariam ponitur in ardore capitis. 2°. de compo. med. se. lo. 5^a. 134. B
 ex Aceto, aut oxycrato illita omnis terra leuis ambusta inuat prohibens bullas. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 66. B
 Acetum acre in terram eiectione eleuat partes. in. 1°. prorrh. c. 2°. 4^a. 174. G
 Acetum cur terram fermentat. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 7. C
 Aceto

Aceto comparatur atra bilis in mordacitate. cō. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
ut Acetum est atra bilis. 14°. meth. med. 6°. 89. E
Acetum quando imponendum erysipelati. 14°. meth. med. 7°. 87. E
Acetum & pulegium odoranda, ne in animi deliquium incident in bal-
neo. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 199. B/F
Aceti albi sit mentio. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 170. D
Acetum album est tenuium partium. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 170. E
Acetū albū i aurē instillatū ad gravē auditū. de remed. par. fa. 7°. 155. D
Acetum albissimum & lucidissimum pro aqua accipitur. 1°. de compo.
me. per genera. 5°. 217. F
Acetum, & hydromeli purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Acetum ponitur in infrigidante medicamento. 10°. meth. me. 7°. 65. A
Aceto & melle quid faciat coctura. de puero epil. 7°. 181. A
Acetum & mel optimè misceri facit coctura. de puero epil. 7°. 181. A
in Aceto simul & melle aque mixta frigiditas praevalet. 4°. de simpl.
med. facul. 5°. 27. F
Acetum temperat in melle quod biliosum. de uic. rat. in morb. ac. 7°. 13. A
cum Aceto & melle aphronitrum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Acetum mixtum cum melle tenuat ventrem, & expellit inflationem.
de diff. cont. Sp. 74. G
ex Aceto, melle, zingibere, pipere albo, & succo citoniorum, medica-
mentum ad appetentiam deiectionis. 2°. de ali. fa. 2°. 20. D
cum Aceto, & sale tenuato, & garo preparatis ficibus vulgo uesci-
tur. 2°. de ali. fa. 2°. 17. F
cū Aceto succus cetauree ualet ad furfures capitis. de uir. cē. Sp. 93. B
cum Aceto, & muria cathar. comedi oportet. de diff. cont. Sp. 74. E
cum Aceto, & melle cappares quid faciant. de diff. cont. Sp. 74. G
cum Aceto, & melle capparis preparatus stomachum roborat & cor-
rugat. de diff. cont. Sp. 74. E
cum Aceto solo capparis preparatus stomachum roborat, & corru-
gat. de diff. cont. Sp. 74. E
cū Aceto qñ comeditur sumusterre mūdificat stōm. de diff. cōt. Sp. 74. E
cū Aceto qñ oliuē pōtice post cibū edunt. qd faciāt. de diff. cōt. Sp. 75. A
cū Aceto succus radicū iridis nihil calfacit. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 136. E
Aceti aliquid miscemus ad lienē. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Acetum lieni conuenit, & cur. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 198. D
cum Aceto ammoniacum lieni duro confert. 14°. meth. med. 7°. 88. C
Aceto utaris in scirrho, & in duritie. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Aceto in splene duro utitur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. C
i Aceto extincto pyrites lapis p magnis scirrhis. 14°. met. me. 7°. 88. B
Aceti uis scirrhis quando salutaris. 14°. meth. med. 7°. 88. B
Acetum incidit, & eo utitur in scirrhis. 14°. meth. med. 7°. 88. A
Acetum attenuat metalla. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 232. B
Aceto trita metalla qualia. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. D
Acetum biliosus utilissimum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7. F
Aceti acredo picrocholis prodest, & atrabilaris obest. de uict. rat. in
morb. acu. com. 3°. 7°. 130. G
Acetum melancholicis aduersissimum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7. F
Acetū pbet copiose melancholicis. de mel. ex Cal. Ru. & Pos. Sp. 110. D
Acetum educit atra. de uict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. G
Acetum mentē, & neruos ferit. de uict. rat. i mor. acu. com. 1°. 7°. 113. F
Acetum neruis noxiū. de puero epil. 181. C de uict. rat. in mor. acut. cō.
3°. 130. H de fract. com. 2°. 7°. 236. A de diff. cont. Sp. 74. D
Acetum neruorum substantiam debilitat quō. 14°. meth. med. 7°. 88. B
Aceto quomodo utitur in neruis. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
Acetū coctū ad nocēdū infirmū est. de uic. ra. i mor. acu. c. 3°. 7°. 130. G
Aceti usus quō conueniat rēdonib⁹, & ligamētis. 14°. met. me. 7°. 88. A
Acetum formidandum in febre singultuosa. de uict. rat. in morb. acut.
commen. 4°. 7°. 143. E
Acetum cur ualeat in phreniticis. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 134. B
Aceto thymum, pulegium, & origanum incocta naribus applicanda in
lethargo. 13°. meth. me. 7°. 85. F
Aceto, & oleo rosaceo utimur in lethargicis, & phreniticis. 2°. de cōp.
med. secun. lo. 5°. 134. A
Aceto uti non debemus in lethargo, sed euphorbio. 2°. de compo. medi.
secun. loc. 5°. 134. A
Acetū peius ē mulierib⁹, q̄ uiris. de uic. rat. i mor. acu. cō. 3°. 7°. 130. H
Acetum infert dolorē utero. de uict. rat. in morb. acut. cō. 3°. 7°. 130. H
Acetum non mitigat dolorem. 2°. de comp. med. se. lo. 7°. 134. B/G
Acetum exasperat, erodit, & dolorem excitat. 1°. de simp. med. fa. 7. G/
3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
Acetum contrarium inflammationibus. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 134. B

Acetum mordax ulceribus & cuti. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 159. A
Acetum mulsum in febribus securum. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 197. G
Acetum mulsum attenuat & perrodit. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 189. D
Acetū mulsum oib⁹ utilissimu san. tuē. gratia. de bo. et uitio su. 2°. 39. A
Acetum mulsum e fauis confectum. de usu theriacē. 5°. 98. H
Aceto mulsonia omnes angustē expediuntur, ut nusquam crassus gluti-
nosus, humor hercat. de bo. & uitio suc. 2°. 39. A
Aceto mulso in neruosis ptibus uti nō debemus. de frac. c. 2°. 7°. 236. A
Acetum mulsum lieni conuenit, & cur. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 198. D
Aceti scillini confectio ex Galeno. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. B
Aceti scillitici confectio. de dynamidijs. Sp. 26. G
Acetum scillinum ad quē ualet. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. B
Acetū confectū ex scilla urina bñ prouocat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. E
Acetum confectum ex scilla incidens, quibus est minus calidum. 5°. de
simp. med. fac. 5°. 35. E
Acetū scillitici mīre cōuenit orthopnoicis. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 186. G
Acetum scilliticum lapidem frangit. de ocul. 7°. 188. F
Acetum scilliticum in epilepsia. de puero epil. 7°. 180. E
ACETOSVS. Sapor qualis sit & unde oritur. de ocul. 7°. 188. A
Acetosa quē sint. de ocul. 7°. 188. A
Acetosa sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
Acetosi operationes. de ocul. 7°. 188. A
Acetosa prouocant appetitum. de anat. uiuorum. Sp. 50. A
Acetosa parum nutrit, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
Acetosum cur penetret. de ocul. 7°. 188. B
Acetosi cibi attenuant & incidunt. de diff. cont. Sp. 72. E
Acetosi cibi quibus conueniant. de diff. cont. Sp. 72. E
Acetosa frigida puncturam, morsuram, & tumorem generant in oculo
uulnerato. de ocul. 7°. 189. B
Acetosus & pōticus sapor quō cōueniant, & differāt. de ocul. 7°. 188. B
Acetosi quomodo fiant fructus pontici. de ocul. 7°. 188. B
Acetosa poma, & granata si inueniunt in stomacho humorem malū, &
crassum incidunt, & expellunt, & leniunt uentrem: si inueniunt mu-
dum, stringunt uentrem. de diff. cont. Sp. 75. C
Acetosorum granatorū aqua incidit, & attenuat. de diff. con. Sp. 72. G
Acetosum lac est cibus crassus. de diff. cont. Sp. 73. A
Acetoso lacti dominatur uehemens frigiditas. de dissol. cont. Sp. 73. B
Acetosum lac tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
Acetositas citri incidit, & attenuat. de dissol. cont. Sp. 72. G
Acetosus syrupus ad conseruandam sanitatē corporis secr. Sp. 103. D
ad Acetositatem in stomacho secret. Sp. 102. F
ad Acetosam eructationem secret. Sp. 98. E/100. F
Acetosa radix suspensa ad scrophulas. de incant. adiuu. 7°. 182. B
Acetosula sit mentio. de cura icteri. Sp. III. B
ACHAASOS. medicina. de med. exper. Sp. 106. C
ACHARISTVM. medicamentum. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 154. A
Achariston. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 152. D
ACHERDVVS. frutex syluestris. 2°. de ali. fac. 2°. 21. H
Acherdi fructus habet exiguum alimentum, & est prauū succi. 2°. de ali.
men. facul. 2°. 22. B
ACHILLES. heros prestans. de cogn. cur. an. 2°. 51. F
Achilles simpliciter formosus. de bona habi. 1°. 39. C
Achilles maior erat Aiace. 2°. de dign. puls. 4°. 76. F
Achilles iracundia succumbebat. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. F
Achillea pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. C
Achillis Compunctoris medicamentum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. H
Achilleos sideritis qualis. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. D
Achilleos sideritis ad sanguinis eruptiones, muliebre profluium, &
dysenterias congruit. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. D
ACHAN quid sit. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 170. E
ACHLYS. quid introd. Isag. 58. H
Achlys affectus iridis oculi. introd. Isag. 58. D
ACHNAE. quid sit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
de ACHORIBVS & quid sint. de med. fa. par. 7°. 171. G
Achor quid sit. de tum. prae. nat. 3°. 84. F
Achor quid sit, & quō fiat & curetur. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 128. G
Achores, exterior capitis affectus. introd. Isag. 59. C
Achores fiunt ex commixtis humoribus. de cau. mor. 3°. 8. B
Achorum meminit. in 6^m. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 161. A
Achoribus quā conueniant. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 128. H
de Achoribus secundū Critonē sermo. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 130. E
ad Achoras. 1°. de comp. me. per gen. 217. A/2°. 224. E/9°. de compo.
med.

med. sec. loc. 5^a. 204. H
ad Achoras inflammatos. 1°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 129. A
ad Achoras puerorum, mulierum, & diuersarum etatum. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 129. G
in Achoribus in principio quæ conueniant, & quæ in processu. 1°. de cō. pos. med. sec. loc. 5^a. 129. D
ad Achoras medicamenta cephalica introd. 1^a. 58. C
ad Achoras quibus iuncta est ulceratio dolorosa. de reme. par. fa. 7^a. 154. D
ad Achoras medicamenta fortissima. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. D
ad Achoras securum medicamentum. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 131. B
ad Achoras sinegma. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 131. A
ad Achoras emplastrum album. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 130. G
ad Achoras Apollonij medicamentum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. G
ad Achoras Archigenis medicamentum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. B
ad Achoras Cleopatæ. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 131. C
ad Achoras Critonis medicamentum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 130. D
ad Achoras Sorani. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 131. D
ad Achoras Thebei emplastrum. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 130. H
in Achoribus urinam humanam reprehendit Gal. 1°. de cō. me. se. loc. 130. D/10°. de simp. med. fa. 5^a. 75. D
ad Achoras simplicium diuersitas. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. E
Achoras inuat lupinus. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 48. D
Achores exterguntur radice liliorum cum melle. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. B
Achoras extergit balanus. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 44. D
ad Achoras acetum quale. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. F
ad Achoras cerussa qualis. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 129. G
ad Achoras semperuiuum quale. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. G
ACHRADES, & earum uires. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. D
ACIA quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. C
Acia qualis esse debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. C
per ACICVLAS compunctio cutis quomodo fiat in alopecia. 1°. de cō. pos. med. se. lo. 5^a. 122. H
ACIDVM quid sit. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 8. D
Acidæ qualitates sunt qualitates gustus non medicamentorum facultates. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 38. H
Acida qualia sint. 1°. de simp. medi. fac. 25. F/ de uict. rat. in morb. acut. commen. 1°. 5^a. III. D
ut Acidum & dulce, & amarum, & salsum succorum species sunt, ita & adstringens & austerum, & acre & pingue in animalibus, & plantis, & terra. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 31. H
Acidus sapor magis humidus. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. G
Aciditas manifesta cum sentitur sine acrimonia, iudica illum succum frigidum, & ad calidos affectus uirtut. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
Acidum est subtile frigidum. 4°. de simp. me. fa. 25. F/5°. 5^a. 29. D
Aciditas puenit a calore mutata, non in uicete. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. B
Aciditas fit in frigidis. 4°. de simp. me. fa. 25. G/ 5^a. 27. D
Acidum tantum, est frigidum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
Acida omnia frigida. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. D
Acida adstringentia frigida sunt. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. E
Acidi saporis sunt frigidi omnes. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. C
Aciditas sequitur acerbiteratem. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. F
Acidus sapor est acris. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 29. D
Aciditas in saporibus quomodo nascatur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. B
Acida frigiditas tenuium partium. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. B
Acida, & dulcia sunt tenuiora, quæ dulcia, & frigida. 4°. de simp. med. facul. 5^a. 28. F
Acidum quid faciat. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 39. A
Acida altius agunt. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 25. H
Acidi saporis uelociter transeunt. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. F
Acido succo magis penetrat acris. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. E
Acida exasperant. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. III. D
Acidorum & acrium incidendi differentia. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. G
Acida crassos succos icidunt, subducunt, & humectant. 2. de ali. fa. 2^a. 19. G
Acida, acria, acerbiter, nutriunt, si simul dulcia sint. 4°. de simpl. medica. facultatibus. 5^a. 28. F
Acida summe, non nutriunt. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 28. E
Acido ut frigido & subtili, amaro & acri ut calidis communis est mor. dicatio. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 29. D
Acida medicamenta mordicant oculos. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 150. C
Acida adstringunt gulam. 5°. de lo. aff. 4^a. 32. D
Acida quid agant in linguam. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 9. A
Acidum a sola lingua percipitur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. Di

Acida faciunt stuporem dentium. de opt. sect. 15a. 22. H/3°. de alim. fac. 2^a. 28. C/1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
Acidi & austeri cibi stuporem dentium faciunt. 2°. de lo. aff. 4^a. 9. H
Acida omnia mouent odoratum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. H
Acidum odorem dicimus quid habere. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 31. A
Acidus succus facit famem caninam. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B
Acida lac prohibent. de med. fac. par. 7^a. 166. B
Acida ualde melancholia facit magnam appetentiam. 6°. de lo. aff. 4^a. 36. B
Acidi humores in hore uentriculi sunt causa appetitus canini. commē. 2°. apho. 21°. Ex. 15. A
Acida austera pituitosis excrementosisq; stomachis sunt apta. 7°. de simp. pli. med. fac. 5^a. 50. H
Acida, acria conueniunt in uictu attenuante. de atte. uic. 2^a. 46. A
Acida nullam noxam afferunt uentriculo. 5°. de usu par. 1^a. 143. F
Acida sistunt uentrem, si purum inuenerint. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. G
Acidas mutationes facit uenter sub morbis frigidioribus. 3°. de sympt. cau. 3^a. 24. H
Acidi ructus quomodo fiant. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. B
Acidi ructus quomodo ex frigore. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
Acidos ructus creat frigida fluxio in uentrem. 6°. de sani. tuen. 2^a. 98. F
Acidi ructus ab alijs emittuntur, ab alijs nidorosi. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. F
ad Acidum & nidorosum ructum conuersio ciborum, ad causas & aff. fectus uentriculi referenda est. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. H
Acidi ructus quibus causis fiat. de uict. rōne i morb. acu. cō. 2°. 7^a. 119. E
Acidus ructus significat pituitam. com. 4°. apho. 2°. Ex. 37. F
ex Acido ructu & cruditate coctionis non consequitur diaria febris. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
Acidum ructantes uentriculi uitio inuat antidotus zopyria. 2°. de anti. dotis. 5^a. 115. B
Acidum ructantibus auxilio est betonica. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 51. A
ad Acidum ructu ualet acetum scillinum. 3°. de med. fa. par. 7^a. 178. C
Acidum qui eructant non ualde morbo laterali corripiuntur. com. 6°. aphor. 33°. Ex. 5. A
Acidus ructus i logis leuitatibus i testinorum, boni. c. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
Acida eructatio leuitatem intestinorum sanat. in 6°. de mor. uulg. com. men. 4°. 3^a. 196. E
Acida est atra bilis. de na. & orā. uniuscuiusq; corp. Sp. 41. D
Acida est atra bilis syncera. de uict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 130. H
Acida, & fermentosa atra bilis. 2°. de fac. nat. 1^a. 301. G/ com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. D/14°. meth. med. 1^a. 319. A
Acida pituita. q. ani mor. 1^a. 319. A
Acida pituita qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
Acida pituita species pituita. 7°. de diff. feb. 3^a. 37. F
Acida pituita uiriosa. in 6°. de morb. uulg. com. 2°. 3^a. 167. G
Acidum forte participat pituita uitrea. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
in Acidum uertuntur cibi a frigiditate. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. D
in Acidum ciborum conuersio est uentriculi indicium frigidioris. in 6°. de morb. uulg. com. 4°. 3^a. 186. D
Acida ciborum corruptiones ex quibus cibis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
Acida excrementa a quibus cibis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
in Acidum conuersi cibi sunt minus mali. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
Acidis acerbis & amaris cibis delectantur, qui sunt extra naturalem statum. in 6°. de morb. uulg. com. 5°. 3^a. 191. G
in Acidum raro conuertitur cibi i biliosis naturis. 8°. meth. me. 7^a. 53. B/G
in Acidum uertentibus cibum mel dandum. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. E
Acida uia quid agant. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
Acidarum uiarum usus uitandus. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
Acida uia quibus noceant. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
Acidarum uiarum mustum ad omnia pessimum. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
Acida qualitas uinorum separata est ab astringente, ut bonitas a uitio. aduersus Lycum. Ex. 63. H
Acidum nullum est uinum secundum naturam. aduersus Lycum. Ex. 63. H
ACILEA mistura genus ad pilos tollendos. de simp. med. Sp. 80. B
ACINVS totius uitis est fructus. 2. de ali. fac. 2^a. 16. C
Acinorum substantia qualis. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. H
Acini uiarum terreni sunt. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. H
Acinos mutare non est uentriculi humani officium. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. C
Acinus eiectus nullam ostendit esse cruditatem. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. B
ACINVS nomen mediae quietis in pulsibus. 1°. de diff. pul. 4^a. 48. C
ACMASTICA & anabatica, & paracmastica, synocha species. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. F/8°. meth. med. 7^a. 57. A
in Acmaistica homotona et paracmaistica febre humorum in caua uena putrefactio

putrefactio. 2°. de diff. feb. 3°. 42. H
 Acnasticus pulsum habet uigentem, & sordidum sine intermissione. de dynamidys. Sp. 34. C
 Ακνῆν quid uocant Græci. 6°. de sani. tuen. 2°. 95. F
 ACONCIAS serpens qualis. de ther. ad Pis. 5°. 93. A
 ACONITVM quid, & eius uires. de simp. medicamin. Sp. 80. F
 Aconitum est uenenum. in 6°. de morb. uulg. com. 6°. 3°. 197. A
 Aconitum uenenosum ualde est. de simp. medica. Sp. 80. F
 Aconitum, thapsiam, erificium proprio gustu probare deuita. de simpl. medicamin. Sp. 83. H
 Aconitum septicum & deleterium medicamentum. 5°. de simp. medica. facultatib. 36. B/6°. 5°. 42. B
 Aconitum aptum est ad putrefaciendum extra os & sedem. 6°. de simp. med. facul. 5°. 42. B
 Aconitum lupos necans. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. B
 ad Aconitum remedium. 2°. de antid. 5°. 114. B
 ad Aconitum ualet theri. de theri. ad Pifo. 5°. 91. E
 Aconitum qui sumpserint ijs lac exhibetur. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. H
 Aconiti fit mentio. 4°. de comp. med. sec. lo. 153. B/10°. 5°. 109. C
 de ACOPIS & quid significet nomen. 7°. de compo. medica. per genera. 5°. 269. D/E
 Acopa quæ sint, & ad quem finem. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 177. E
 Acopa quæ. 3°. de comp. me. per gen. 269. D/E
 ab Acopis quo differant myracopa. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. G
 Acopa quæ unguenta. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 230. C/233. B
 Acopa medicamenta extrinsecus admouenda. introd. If. 58. B
 Acopum est uiticis semen. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. B
 Acopon medicamentum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. D
 Acopa quæ debeant recipere, collige. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 207. H
 Acopa apud antiquos liquida crant. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. F
 Acopon. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 247. D
 Acopa unguenta euaporantia sunt. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
 ad Acopa aqua utilior quàm uinum. 4°. de sani. tuen. 2°. 87. A
 Acopis, emplastris, & malagmatibus miscetur cera. de simplicibus medicaminibus. Sp. 82. B
 Acoporum adipum differentia. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. F
 pro Acopis olea diuersa. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. E
 ad Acopa, & malagmata facit oleum, in quo est cocta bryonia de simplicibus medicamin. Sp. 81. E
 Acopon bonum. 7°. de comp. med. per gen. 265. C/ 5°. 271. H
 Acopon boni diutinis resolutionibus. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 207. H
 Acopum ex abietis semine. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. C
 Acopon calefaciens. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. D
 Acopon fetidum dictum. 3°. de comp. med. secun. loc. 142. F/ 7°. de compo. med. per gen. 5°. 270. B/272. A/D
 Acopon metasyncriticum. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 271. F
 Acopon quod ex melle inscribitur. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. A
 Acopon uiride. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 270. D/272. C
 Acopon uiride Haliei. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. H
 Acopon ex argenti spuma cruda, & olco. 7°. de compo. medica. per genera. 5°. 264. H
 Acopon ex rubeta. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 271. B
 Acopon confectum ut Aphrodas. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 272. B
 Acopon barbaricum ex euphorbio. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. C
 Acopon ex Aphrodisei collectaneis. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 270. B
 Acopo ex abiete uti debent, qui humores in carne, & toto corpore congesti. 4°. de san. tuen. 2°. 86. G
 Acopon ad lassitudinum molestias. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. G
 Acopon ad paralyticos. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. B
 Acopon ad omnem dolorem neruorum consentientem. 7°. de compo. me. di. per gen. 5°. 270. B
 Acopon uiride ad Ischiadicos. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. B
 Acopon aliud ad coxendicum dolores. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 273. B
 Acopon aliud ad coxarum dolores. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. C
 Acopon quo Arutius Aquila curatus est. 7°. de cōp. me. p. gen. 5°. 272. C
 Acopa Damocratis. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. C
 Acopa Heræ. 7°. de compo. med. per ge. 5°. 273. A
 Acopon Orionis Pexoris. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. D
 Acopon Quadrati. 7°. de comp. medi. per gen. 5°. 272. A
 ACOR una est ex qualitatibus gustabilibus. fi. med. Isag. 50. B/ de natu. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 ACORVS quid, & eius uires. de simp. medicamin. Sp. 81. A

Acorum siccum, & calidum in tertio. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. A
 Acorum acre, modice amarum, odore non inuicundo, calidum est & tenuet. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. A
 Acoron nobis admotum uidetur calidum. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Acoron calidum & acre urinam tiens. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. D
 Acorus urinas frequentes ducit. de ren. aff. dig. 7°. 196. E
 Acorum lienes induratos iuuat, & ceratoidis crassitiem detergit, & urinam mouet. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. A
 Acori semē splenē uidetur cōsumere, potū. de sim. medicamin. Sp. 81. A
 Acorus expurgat in icteris. 3°. de cura icteri. Sp. III. B
 Acorus menstrua prouocat. de ocul. 7°. 188. F
 Acorus maturatiuus est. de ocul. 7°. 189. C
 Acoron sanguinem extenuat & secernit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. D
 Acorum admodum exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. G
 Acorum ulcera sanat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. G
 Acorum discutit. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 169. D
 Acori radice intensior est asari radix. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. H
 Acori radice succus claritatem oculis mirifice facit. de simplicibus medicaminibus. Sp. 81. A
 Acori radix ad neruos uulneratos ualet. 3°. de com. me. p. gen. 5°. 234. B
 Acori radix cum melle crustas optime disrumpit. 2°. de arte curan. ad Glauc. 7°. 107. B
 Acori apozema purgat uescicam. de cathar. Sp. 95. D
 ACOSMIA est ataxia. in progno. com. 3°. 4°. 207. G
 ACOSTROR medicamen. de med. exper. Sp. 104. G
 ACQUISITIVAE artes, quæ. ad Thrasy. 2°. 106. D
 ACREDO humorum quomodo cognoscitur. in 1°. de morb. uulgar. comen. 3°. 3°. 125. B
 Acredo humorum alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de causis puls. 4°. 86. G
 Acredo attrahit humorem. de dynamid. Sp. 20. F
 Acredinem & morsum medicamentis tollit lotio. 6°. meth. me. 7°. 38. C
 ab Acredine mordaci dolor auris non sanatur calidis. 3°. de comp. me. secundum loc. 5°. 141. C
 ab Acredine uel adstrictione nascitur asperitas. de ptis. 2°. 47. E
 Acredine nulla infectus humor inter flauum, & pallidum. 4°. de locis affect. 4°. 28. C
 Acredinem remouent rosaceum & oleū dulce. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. F
 Ακρεμόνας quid græci uocent. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. F
 ACRIMONIA una ex qualitatibus gustabilibus. fi. med. Isag. 50. B/ de nat. huma. com. 1°. 1°. 28. H
 Acrimonia significat caliditatem. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. C
 Acrimonia deprehenditur mire in alio & capis. 4°. de simpli. medica. faculta. 5°. 25. C
 in Acrimonia simile est alio scordion. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. H
 Acrimonia habent, quæ sunt tenuium partium. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Acrimonia faciunt differentiam in partibus dissimilaribus. 3°. de simpl. medic. fac. 5°. 20. G
 Acrimonia calfacit, incidit, digerit. 7°. de sim. me. fa. 5°. 49. G
 Acrimonia facit dolorem. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. A
 Acrimonia humoris lædit partes propinquas. 15°. de usu par. 1°. 211. H
 Acrimonia humorum facit delirium. in 3°. de mor. uulg. cō. 1°. 3°. 131. E
 Acrimonia humorum infrenant oua, similia, & chondrus. de uict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. D
 cum Acrimonia trahunt, ex alto humiditates trahentia & digerentia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 235. H
 Acrimonia aluum ad excretionem prouocat. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Acrimonia cum dulcedine euacuat. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. G
 Acrimonia cum amaritudine, non obtinebit uehementiam uacuationis. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. G
 Acrimonia quandam à putrido calore habet acetum. 4°. de simp. medica. facul. 5°. 27. D
 Acrimoniae expertes sunt feni græci decoctum, lac, tenuis ouorū liquor, gummi, tragacantha. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 151. C
 Acrimonia quomodo dematur melli. 3°. de ali. fa. 2°. 32. G
 Acrimonia melli adempta facit ipsum ad distributionem, & coctionem accommodatius. 3°. de ali. fa. 2°. 32. G
 Acrimonia adimit adstrictionem. 2°. de ali. fa. 2°. 19. D
 Acrimonia retudit caseosum & crassū lactis. 10°. de sim. me. fa. 5°. 73. G
 Acrimonia humorum quomodo curetur. introd. Ifa. 55. E
 ACRITONIS medicamen. de med. exper. Sp. 107. C
 ACRITUDO acquiritur in melancholia quando supra modum exurit.

exurit. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
 Acritudo mordax fieri non potest, ut in longum extendatur, si omnia cir-
 ca egrum opportune fiant. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 Acritudo excitat ad excretionem. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Acritudo pituitæ irritat intestina ad deiectionem. cō. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
 Acritudo humorum abradit in summa parte intestina commē. 4°. apho-
 ris. 24°. Ex. 29. H
 Acritudo humorū facit difficultatē intestinorū. cō. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Acritudo puris ora uasorū arteriosorū apit. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Acritudo urinae aperit ora arteriarum quæ sunt in renibus. commen.
 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 Acritudo urinae, causa stillicidij urinae. cō. 3°. aph. 16°. 23. D / cō. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 Acritudines malorū humorū lādūt uesciam. cō. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Acritudo eorum quæ excernuntur prouocat hæmorrhoidas. ex quo su-
 mi potest illius sententiæ fundamentum, aloen non prouocare hæmor-
 rhoidas, sed ea quæ euacuantur. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Acritudinem purgantium medicamentorum non fert natura ob æstum
 exusta. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 ACRI & pingue, & austerum, & adstringens succorum species sunt,
 ut acidum, dulce, apparatus & salsum in animalibus, plātis, & in ter-
 ra. de nat. hum. com. 1°. I. 31. H
 pro ACRI adstrictorū dixit Dioscorides. II°. de simp. me. fa. 5°. 79. D
 Acria quidam adstringentia uocant. II°. de simp. me. fa. 5°. 79. D
 Acres & acuti qui non nunquam dicantur. in 6°. de morbis uulgarib.
 commen. 1°. 3°. 158. H
 Acria quæ sint, & eorum effectus multi. de atten. uict. rat. 2°. 43. G
 Acres fit ex miscella calidi, frigidi, humidi & sicci. I°. de ali. fa. 2°. 9. A
 Acria quæ in 6°. de morb. uul. cō. 5°. 3°. 192. G / I°. de simp. me. fa. 8. D / &
 9°. 5°. 64. C / de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. C
 Acria quæ sint, inter quæ ponit acetum. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 256. E
 Acria qualia sint. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. III. D
 Acria tenuis essentia, qualia. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. H
 Acria crassa essentia terreæ, qualia. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. H
 Acrium distinctio. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. E
 Acri aduersatur dulcis succus. de uict. rat. in mor. acu. 7°. 130. B
 Acria sunt quæ sensus nostros pungunt, ac mordicant. de atten. uictus
 ratione. 2°. 43. G
 Acria omnia calefaciunt. 2°. de ali. fac. 2°. 19. C
 Acria sunt magis calida amaris. 4°. de simp. med. fa. 5°. 28. F
 Acria calida, & sicca urinam mouent. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. E
 Acria & calida urinam cientia. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. D
 Acria ad quæ utilia, & potissimum lapides. 9°. de simp. me. fa. 5°. 67. G
 Acres quid faciat. 5°. de simp. med. fa. 39. A / & 9°. 5°. 64. D
 Acria quid agant in linguam. I°. de simp. me. fa. 5°. 9. A
 Acria uehementer quid faciant. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 162. H
 Acria quibus conueniant. 5°. de ali. fa. 2°. 19. G
 Acria conueniunt corporibus habentibus humores frigidos, & crassos,
 & lentos. de atten. uict. rat. 2°. 43. H
 Acria trahunt uenenum. de sectis. If. 16. G
 Acria & calida, conueniunt ad uenenata. 7°. de simp. me. fac. 5°. 49. D
 ab ACribus afficitur oculus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. H
 Acria & calida oculos non iuuant. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 150. C
 Acria oculis non conueniunt. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 150. B
 Acria medicamenta non tolerant oculi. 2°. de arte cur. 7°. 103. D
 Acria sunt aphthis aduersissima. de reme. par. fac. 7°. 158. C
 Acria exasperant. de uict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. III. D
 Acria tenuium partium miscenda adstringentibus ut penetrent. 4°. de
 comp. med. per gen. 5°. 239. G
 Acres quibus aliquid transpirat à quibus debent abstinere. 8°. methodi
 medendi. 7°. 51. C
 cum ACribus pugnant adstringentia. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. C
 Acria irritant, mordent, calefaciunt, & fluorem affectis partibus cō-
 citant. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 246. B
 Acria phlegmonas irritant. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Acria primo sunt uina aquosa, postea amara. de uinis. Sp. 77. A
 Acria uina, & uetusta utilia his sunt, qui frigidum humorem in uenis
 collegerunt. de uinis. Sp. 76. C
 Acria omnia inter obsonia connumerantur. 2°. de ali. fa. 2°. 23. F
 ob ACres cibos bile aceruata non leuauerunt quendam sinapi & beta. I°. de
 alimen. fac. 2°. 8. G
 Acriū omniū semē cōuenit in diæta attenuate. de atte. uic. rat. 2°. 44. E

Acria & acida conueniunt in uictu attenuate. de atte. uic. ra. 2°. 46. A
 Acrium, & acidorum incidendi differentia. 2°. de ali. fa. 2°. 19. G
 Acria non acida postulat succus frigidus. 2°. de ali. fa. 2°. 19. G
 Acres cibi exhibeant, ut medicine, melancholicis. de melāch. Sp. 110. D
 Acria euacuat. ars med. If. 70. D
 Acria, & amara digerunt, & incidunt humores crassos et lentos. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 58. D
 Acria & subamara expurgat iecur & renes. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. G
 Acria & mordacia tussim prouocant, non contra. 2°. de simplicium me-
 dicamen. fac. 5°. 13. B
 Acria esui idonea, habent aliquā dulcedinē. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. E
 Acria quæ non gustantur. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. E
 Acria mordicant non solum linguam, sed & carnem. 4°. de simplicium
 medic. fac. 5°. 29. D
 Acria uellicant gulam. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Acria modice quæ frigida. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. D
 Acria inhorre faciant. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36. A
 Acria debet facere sitim, aliter pessimum est. in I°. de mor. uul. 3°. 106. F
 Acria mouent odoratum gustum. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. H
 Acria ulcus curi nostræ molitur. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. E
 Acria non adstringere, collige. I°. de simp. me. fa. 5°. 7. H
 Acria adstringunt, & euacuant quomodo. 3°. de simp. med. fa. 5°. 20. A
 Acria usta amittunt calorem. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. E
 Acria sunt cum ratione sumenda. de atten. uic. rat. 2°. 43. H
 Acria uentriculum mordicant, si largius æquo sumpta fuerint. de atte.
 uict. rat. 2°. 43. G
 Acria maxime appetuntur à gravidis, cur. I°. de symp. cau. 3°. 18. C
 Acria decocta faciunt aquam acrem, & ipsa acritudinem deponunt. 3°. de
 alim. fac. 2°. 32. A
 Acria crassos succus attenuant. de atten. uic. rat. 2°. 43. G
 Acria succos crassos incidunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
 Acria conueniunt phymatibus & furunculis. de atten. uic. ra. 2°. 43. G
 Acria caueda in affectibus, q in cute sūt, curādis. 14°. met. me. 7°. 53. D
 Acria, quæ ulceribus non conueniunt. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 236. H
 Acria, & tenuia excrementa faciunt ulcerosum lassitudinis affectum.
 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
 Acria non debent esse animalium nutrimenta, quorum lacte sis usus.
 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 de ACribus pharmacis. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 149. F
 Acres, & calidum medicamentum ulceri admodū primo dolore infert,
 mox horrorem, deinde rigorem excitat. de pal. con. & rig. 3°. 55. B
 Acria medicamenta qualia. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. G
 Acria & calida sunt medicamenta purgantia. de uict. rat. in mor. acu.
 commen. 4°. 7°. 135. C
 Acria medicamenta trahunt in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 166. B
 Acria medicamenta reuellunt à capite & uisceribus. de hirud. 6°. 2. E
 Acria medicamenta febrium cause. de cau. morb. 3°. 6. G
 Acria medicamēta ferūt, sensū difficilē habentia. 2°. de ar. cu. 7°. 103. D
 Acria medicamēta brachijs, & manibus imposita succos ad caput, et
 uiscera uergentes reuellunt. de cucur. 6°. 4. G
 Acria medicamenta non fert os uentriculi. 2°. de ar. cur. 7°. 103. D
 Acria medicamenta, & acres humores corpora facile sentientia non fe-
 runt. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 103. C
 Acrioribus medicamentis utaris in neruorū puncturis quæ seruēt aper-
 tum uulnus. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. F
 ab ACribus medicamētis fit inflammatio, quia mordent, & faciūt do-
 lorem, & trahunt materiam. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. A
 Acria sunt emplastra uiridia, & quæ his sint acriora. 2°. de arte cur. ad
 Glau. 7°. 105. H
 Acria quo carnem progignere possint. 6°. de cōp. me. per gen. 5°. 255. G
 Acres herbae. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Acrium herbarum usus qualis. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. G
 Acres herbe uel amaræ sine adstrictione ad neruos uulneratos ualent.
 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. B
 Acria olera miscenda lactuca. 2°. de ali. fa. 2°. 23. F
 Acriū omnium asparagus humidior est quā folia. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Acres cibi & calidi, qui. de cau. mor. 3°. 6. G
 Acres cibi caliditatem augent, & febrem accedunt. de ca. mor. 3°. 6. G
 Acres & extenuantes cibi, morbofi. I°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Acres est cardamomum. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 159. C
 Acres est helenium. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. B
 Acres modice est polium, & amarum. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A

Acris est sampucus. de simp. med. Sp. 90. G
Acris est, & exalfaciens calamus aromaticus. de simp. me. Sp. 82. G
Acre, & exalfactorium est cinnamum. de simp. med. Sp. 83. A
Acra sunt nepeta folia. de simp. med. Sp. 87. H
Acre est fenugracum. de reme. par. fac. 7^a. 156. A
ex Acra & amara substantia constat onosma. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 57. C
Acres sunt grossi, cur. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
Acres uires habet anethum. de simp. med. Sp. 81. B
Acres uires habet origanum. de simp. med. Sp. 88. E
Acres uires habet uiscus. de simp. med. Sp. 91. H
Acres uires habet thymus. de simp. med. Sp. 91. G
Acres uires habet scorodon. de simp. med. Sp. 91. A
Acres uires habet herbum. de simp. med. Sp. 85. B
Acres uires habet hyssopum. de simp. med. Sp. 92. E
Acres uires habet thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G
Acres uires habet smyrnium. de simp. med. Sp. 91. B
Acres uires habet scopa regia. de simp. med. Sp. 91. C
Acres uires habet samina. de simp. med. Sp. 85. C
Acres uires habet pastinaca. de simp. med. Sp. 89. B
Acris est omnis myrrha. de simp. med. Sp. 87. B
Acres uires habent chamæpitios species omnes. de simp. med. Sp. 85. F
Acris est lathyris. de simp. med. Sp. 86. E
Acres uires habet gentiana. de simp. med. Sp. 84. H
Acres uires marrubium habet. de simp. med. Sp. 87. E
Acres uires habet fori. de simp. med. Sp. 90. F
Acres uires habet lapis pyrites. de simp. med. Sp. 86. F
Acres & exalfactorias uires habet daucum omne. de simp. me. Sp. 83. E
Acres uires, exalfactorias, & relaxantes habet ladanum. de simpli. Sp. 86. D
medic. Sp. 92. A
Acres leniter uires habet uetonica. de simp. med. Sp. 85. H
Acres & stypticas uires habet lixiua. de simp. med. Sp. 83. F
Acres, & aliquatenus stypticas uires habet ebenum. de sim. me. Sp. 83. F
Acris res, & styptica est cinis. de simp. med. Sp. 86. A
Acres, & relaxantes uires habet chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
Acres, & relaxantes uires habet filix. de simp. med. Sp. 84. D
Acra, & exulcerantia folia clematis habet. de simp. med. Sp. 83. B
Aciores aliquatenus uires oleo, hēt opobalsamum. de sim. me. Sp. 88. D
Acre ignitum est. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. H
Acris sapor omnium calidissimus. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 29. D
Acra, acida, acerba, nutriunt, si simul dulcia sint. 4°. de simplicium me 5^a. 28. F
dica. facul. 5^a. 29. E
Acra nullo utimur pro cibo. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. G
Acres saporis terminus est urere. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. F
Acres saporis summe sunt calidi, deinceps post illos sunt amari, deinde 5^a. 29. F
Auero dulces. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 29. F
Acre proprium in saporibus a sola lingua percipitur. 4°. de simp. medi- 5^a. 28. D
ca. fac. 5^a. 29. H
Acres saporis quo mō ab amaris differant. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 31. A
Acrem odorem dicimus quid habere. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 31. A
Acres & tenues humores quos dolores faciant, & quod faciunt conuul- 7^a. 80. A
sionem. 12°. meth. me. 7^a. 103. D
ex Acra humore oculi dolor. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. D
Acris, & tenuis humor est cā exulcerationū. cō. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E 7^a. 144. F
de Acribus humoribus proprie dicitur morderi, non de doloribus. de 7^a. 144. F
uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. F
Acris humor olfactū angit, et horrorē incutit. 15°. de usu par. 1^a. 211. H
Acris humor in ore uentriculi saepe facit animi defectum. 2°. de ar. cur. 7^a. 103. C
ad Glau. 7^a. 103. C
Acris humor non manet in hepate. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
Acris humor & singultum, & conuulsionem per totum corpus efficere 4^a. 20. A
potest. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. A
Acris humor quo modo dolorem faciat. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
ut ab Acra humore afficitur acu uulneratus. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
Acris humiditas facultate siccatoria, corpus incendit. de uic. rat. in 7^a. 134. D
mor. acu. com. 4°. 7^a. 134. D
Acra & amaro ut calidis, acido ut frigido & subtili communis est mor- 5^a. 29. D
dicatio. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. D
Acris succus magis penetrat quam acidus. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. E
ab Acra succo rigor in multis fit. de pal. conuuls. & rig. 3^a. 55. C
ab Acra re fiunt horrores. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
Acribus succis postulant misceri aquea. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. H

Acres succi sunt educendi. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. D
de Acribus a quibus experimentum sumendum. 4°. de simp. me. fac. 26. B
Acribus omnibus id est commune, ut soluta ipsorum acrimonia, exigui 2^a. 19. C
corpori prebeant alimentum. 2°. de ali. fa. 2^a. 19. C
Acribus magis siccant salsa. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. C 7^a. 135. C
Acribus curanda non est caro, & neruus nigrefactus, sed lenibus. de 7^a. 244. A
fract. com. 3°. 7^a. 244. A
Acribus quidā utebatur, & in priapismū incidit. 6°. de lo. aff. 4^a. 42. F 7^a. 42. F
Acre & mordax calidum est quod exhalat ab impense calidis tempe- 2^a. 96. A
ramento. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. A
Acribus & mordacibus quæ imponantur. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. B
ab Acribus exacerbantur inflammata. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 173. C 5^a. 173. C
ab Acribus excrementis straguria. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 128. D 3^a. 128. D
Acribus palatum ungendum in lethargo. 13°. meth. med. 7^a. 85. F
ab Acribus mordicatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B
Acribus, & mordacibus per alium excretis quæ auxilietur. 1°. de sim- 5^a. 8. B
plici. med. fac. 5^a. 8. B
Acris, & mordax superfluitas unde. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. F
ab Acribus escharæ fiunt. de atten. uic. rat. 2^a. 43. G
ab Acribus abstinentiū in febre tertiana. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 97. D
Acris fluxio quid agat ad uentrem, & guttur. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. E
Acris materia ubi adsit, scarificatione utimur. de cucur. scar. 6^a. 3. F
Acra suppositoria, & clysteria, intestina mouent. de dynami. Sp. 20. F
Acres clysteres reuellūt quod per uomitum exit. de cucur. scar. 6^a. 4. F
Acris humor facit ut intestina eijciant. 5°. de usu par. 1^a. 145. F
Acres qualitates sunt qualitates gustus, non medicamentorum faculta- 5^a. 28. H
tes. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 28. H
Acris qualitas deiectionem excitat. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. A/23. C
Acrem qualitatem habentia concoctionē inuuant. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. G
ab Acrium assiduo usu abstinentiū, potissimum biliosis. 2°. de alimen- 2^a. 25. E
facul. 2^a. 25. E
ad Acres & tenues fluxiones oculorum. 4°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 149. E
Acrior est omnibus cineribus cinis caprifici. de simp. med. Sp. 86. A
Acriore lixiua lauanda sunt uulnera sordida. de simp. med. Sp. 86. A
ACRISIA quid significet. in 2^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. C
in Acrisia desleitur iocōta et cruda. i. 2^m. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 124. E 3^a. 124. E
τὸ ἀκροχρεῖσθαι inter exercitatioēs nūerat. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
Acrochirismi, brachiorum & manuum propria sunt exercitationes. 2°. 2^a. 74. H
de san. tuen. 2^a. 74. H
ACROCHORDON unde dicta. 2°. meth. me. 2^a. 74. H
Acrochordon quid. fin. med. 1^a. 49. B
Acrochordon tumor est præter naturam toto genere. de diff. morb. 3^a.
4. F/14°. meth. med. 7^a. 90. E
Acrochordones uerrucarum genera. de diff. mor. 3^a. 4. F
Acrochordones est genus uerrucarum, & tuberculorum. commen. 3^a.
apho. 26°. Ex. 25. G
Acrochordones fiunt ex commixtis humoribus. de cau. mor. 3^a. 8. B
Acrochordones cutis affectus. introd. 1^a. 59. D
Acrochordonibus præditi sunt homines non natura. si. me. 1^a. 45. E
Acrochordones cur fiant in pueris. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
Acrochordonum curatio. intro. 1^a. 60. D
Acrochordonibus quid conferat. de uirt. centa. Sp. 93. G
Acrochordonas quidam ore sanabat. 14°. meth. med. 7^a. 92. H
Acrochordonas detrahunt caulibus & folia uirentia batrachij. 6°. de sim- 5^a. 44. G
plici. med. fac. 5^a. 44. G
ad Acrochordonas caput saurarium facit. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 79. G
Acrochordonas auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. D
Acrochordonas auferunt caules chamaesyces. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 63. G
ad Acrochordonas ouillum sterces. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 76. H
Acrochordonibus difficilior curat myrmecia. 10. de sim. me. fa. 5^a. 73. E
ACRODRYA quisint fructus. intro. 1^a. 51. B
Ἀκρόμυον quid significet. de articulis. com. 1°. 7^a. 251. F
Acromion quid sit. de ossibus. 1^a. 42. G
ACRON Agrigētinus auctor sectę empiricę cur sit dictus. itr. 1^a. 51. D
Aeron unus ex primis empiricis. de subfig. emp. 1^a. 31. D
Ἀκροχρεῖσθαι quid significet. de uic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 129. H 7^a. 129. H
ACTE quid. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 42. B
ACTIO quid sit. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. B/ de mult. 77. C/ de symp. diff. 3^a. 4^a. 3. E
10. F/ 1°. de lo. aff. 4^a. 3. E
Actio est opus nature, sed opus non dicitur actio. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. C
Actionem & opus dicere nihil refert quandoq; 1°. meth. med. 7^a. 5. H
Actio est agentis motus. de symp. diff. 3^a. 10. D
Actio est

Actio est motus agens. de motibus manifestis & obs. Sp. 66. G. 1°. meth. med. 6. C. 2°. 7^a. 10. A/B
 per Actionem quid intelligat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 Actio in quo consistat. de symp. differentiis. 3^a. 10. E
 Actiones habent esse suum in fieri. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
 Actionis, & motus differentia. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Actio, & corpus differunt. 1°. meth. med. 7^a. 7. E
 Actio, sanitas, & pulchritudo, quæ se hñt ad inuicē. ad Thra. 2^a. 104. A
 Actio partis quæ differat ab usu. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
 Actiones præcedit corpus & illas gignit. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 ab Actionibus prima utilitas animalibus. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
 Actiones omnes cuius causa fiant. ad Thras. 2^a. 105. B
 Actionis causa in singulis instrumentis est temperies secundum naturā. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. A
 Actionis causa est sanitas. de symp. diff. 3^a. 13. A
 ad Actionem causæ uicem præstat constitutio. 1°. meth. med. 7^a. 8. D
 Actionis causa non inuenienda secundū Thessalū. 2°. meth. med. 7^a. 11. G
 Actio secundū quos modos fiat, & locos in quibus, & instrumenta per quæ cognoscere debet medicus rationalis. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Actionis modus cognitus reddit medicum aptiorem ad opitulandum. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Actio & passio quomodo fiant. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. A
 Actiones fiunt a solidis animantium partibus. 3°. de symp. me. fac. 5^a. 22. A
 Actio quomodo distinguitur a passione. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Actionis scopus est agendorum prima causa. 6°. de usu par. 1^a. 152. F
 propter Actionem, atq; ex accidenti a nobis expeti id quod est secundū naturam in quibus ipsa deficit, non primo, nec propter seipsam. 14°. meth. med. 7^a. 91. B
 Actionum uis, quæ. ad Thras. 2^a. 103. H
 Actionē propriā habet quælibet pars animalis. 7°. meth. med. 7^a. 43. F
 Actio quælibet in animatis corpore peculiarem habet particulam. per quam perficitur. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. H
 Actionem propriam habet membrum compositum. de ocul. 7^a. 182. G
 Actiones proprias statim ab initio cognoscunt genitalia. 6°. de locis affectis. 4^a. 42. C
 Actionem suam perficiendi facultatem habent instrumenta naturalia, ut magnes lapis facultatem habet trahendi ferrum. 1°. de lo. aff. 4^a. 8. A
 Actiones pprias quælibet particula hñt & usus. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. G
 Actionum proprium instrumentum, quod. 2°. de decretis. 1^a. 236. G
 pp Actionem unam cur quandoq; natura facit multa instrumenta. 12°. de usu par. 1^a. 195. G
 Actionibus duabus unum instrumentum seruit. 7°. de usu par. 1^a. 158. A
 ex Actione utili, partis usus apparet. 17°. de usu par. 1^a. 221. D
 Actio, & utilitas singularum partium necessario sciri debet. de const. ar. 15. 40. G
 Actio cuiusq; partis cognosci debet ex anatome. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. E
 Actio primo in omni particula, quæ secari debet, consideranda est. 4°. de usu par. 1^a. 138. D
 Actiones considerandas, collige. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Actionū cognitio præcedit usus inuentionem. 16°. de usu par. 1^a. 220. E
 Actionum cognitio confert ad partem affectam cognoscendam. 17°. de usu par. 1^a. 222. E
 Actiones debent præcedere utilitates. 6°. de usu par. 1^a. 155. E
 Actio primo, deinde utilitas cognoscenda. 9°. de usu par. 1^a. 172. E
 Actione cognita inuenitur partis utilitas. 1°. de usu par. 1^a. 114. H
 Actione cognita utilitates exponēda. 7°. de usu par. 163. F/8°. 1^a. 166. B
 in Actionibus sicuti est, ita est in utilitatibus. 2°. de usu par. 1^a. 222. E
 ad Actionem obeundam, quæ exigantur. de const. ar. 15. 36. H
 Actionum duplex genus. de const. ar. 15. 37. B
 Actionis genus alteratio, sed nō ut in gnatione. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
 Actiones tres quæ operibus respondent. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 Actiones ipsæ non considerandæ fm empiricos. 2°. meth. med. 7^a. 11. G
 Actio instrumenti nisi prius sciatur, particula usus inueniri non potest. 5°. de usu par. 143. F/16. 1^a. 215. F
 Actio sequitur corporis affectum. 1°. meth. med. 7^a. 7. E
 Actionis constantiam tantam nullum membrum habet, quantum habet cor. 6°. de usu par. 1^a. 150. D
 Actionibus & usibus membrum unum quodq; non forma corporis indicatur. 1°. de Hipp. & Plat. decretis. 1^a. 233. E
 Actio dignitate posterior utilitate. 11°. de usu par. 1^a. 189. C
 Actio posterior securitate ad sanitatis diuturnitatem. 12°. de usu par. 1^a. 196. C

Actionē ignorat q musculi positionem ignorat. 2°. de usu par. 1^a. 126. D
 Actiois ubi æqualis utilitas, ibi æqualia dextra sinistris. 6°. de usu par. 1^a. 149. A
 in Actione quod melius est, temperamento commodo referendum. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F
 Actiones quæ cōueniunt ad sanitatis tuēda & rōnē. 7°. meth. me. 7^a. 48. E
 in Actione quod deterius, temperamento uitioso referendum. 2°. de nat. tu. fac. 1^a. 300. F
 Actioni nocet morbus sine mediatore. de ocul. 7^a. 185. H
 Actiones uniuersaliores, quæ. ad Thras. 2^a. 108. F
 Actionum uariæ differentia. ad Thras. 2^a. 105. A
 Actionum duæ primæ differentia. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actionum differentia affectum partis declarant. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Actiones oēs proueniūt a similaribus corporibus. 2°. met. med. 7^a. 13. D
 Actiones primæ a similaribus corporibus. de cur. rat. p sang. mis. 6^a. 16. E
 Actiones primæ singulæ quæ sint. ad Thras. 2^a. 108. F
 Actiones secundæ ab instrumentariis corporibus. de cur. rat. per sang. missi. 6^a. 16. E
 Actiones duplices in animalibus, corporales, & animales. 6°. de sanita te tuenda. 2^a. 95. F
 Actionum aliæ naturales, aliæ animales. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Actiones tres sunt, animalis, naturalis, uitalis. de ocul. 7^a. 185. H
 Actionum genera tria. de uo. & anhel. Sp. 61. G
 Actio rectrix in quot diuidatur. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actionis rectoris symptomata. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Actionis rectoris amissio consistit in stoliditate, & obliuione. 2°. de sym pto. cau. 3^a. 24. B
 Actio uoluntaria quæ. de nat. hum. 7^a. 182. F
 Actiones uoluntariæ sunt musculorum, neruorum, tendonum. 2°. de san ita. tuen. 2^a. 75. A
 Actio uoluntaria qualiter ab aīali fit facultate. de uo. inst. dif. 1^a. 106. D
 Actio uoluntaria fit ex nobilissimo motu animæ, scilicet ex motu cogita tionis, & deliberationis. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 Actiones uoluntariæ fiunt p musculos & neruos. de uo. inst. dif. 1^a. 106. D
 ad Actionem omnem uoluntariam adolescentes aptissimi. 1°. de sanita tuenda. 1^a. 64. D
 ad Actiōs uoluntarias sunt iēpti senes & ifantes. 1°. de san. tu. 2^a. 64. D
 Actio uoluntaria nobilissima, est uox. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 in Actionibus uoluntariis consistit uita. de mot. man. & obs. Sp. 67. F
 Actiones uoluntariæ qñ utiuntur. in 6°. de morb. uul. com. 3^a. 173. H
 Actiones uoluntarias lædit phrenitis, quia calidus & siccus morbus est. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. D
 ut Actiones a uoluntate musculi affecti ledere possunt, ita uesica, & in testina naturales. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. A
 Actiones manuum sunt uoluntariæ. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
 Actiones pedum sunt uoluntariæ per intentionem primam. de mot. mñ. & obs. Sp. 69. A
 Actiones uoluntariæ secūda intentione, quæ. de mot. ma. et obs. Sp. 69. A
 Actiones uoluntarias q habēt infirmas. 4°. de prasa. ex puls. 4^a. 120. H
 Actio generationis instrumentorum non fit a uoluntate tantum. de mot. man. & obs. Sp. 68. E
 Actiones animales habent tātum duas species sensus. de ocul. 7^a. 186. A
 Actio nulla animalis inest cordi, ideo non eget magnis neruis. 6°. de usu partium. 1^a. 155. F
 Actiones animales in quot diuiduntur. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actiones animales cur a multis causis offendantur. 3°. de lo. af. 4^a. 16. G
 ex Actionibus animalibus plurimæ secundum nostram uoluntatem per ficiuntur. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
 Actiones animi sunt precipuæ post pueritiam. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. F
 Actiones animæ alterantur ab humoribus, & temperie corporis. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. C
 Actiones animæ irrationalis morales uocantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. G
 Actiones naturales quæ sint. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. D
 Actiones naturales cur in pueris auctē. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 33. H
 Actio naturalis primū est quod maxime desiderat. 1°. met. med. 7^a. 8. C
 Actio naturalis communis etiam plantis. de nat. hum. 7^a. 182. F
 Actionum naturalium prima præcipua, et maxime necessaria nutritio. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
 Actionū naturalium causas cognoscat medicus qui ratione curaturus est, ut illas seruare possit. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Actionis naturalis opera quatuor. de nat. hum. 7^a. 182. F
 in Actionibus naturalibus magis uigent infantes quàm alij. 1°. de sani tuen.

tuenda. 2^a. 64. D
 Actionum naturalium symptomata. de symp. diff. 3^a. 12. A
 Actio anhelitus, naturalis est fm aliquos, cur. de uo. & anhe. Sp. 62. B
 an Actio naturalis sit anhelitus, spectat ad dialecticū querere. de mo. man. & obs. Sp. 66. H
 Actio anhelitus secundum aliquos est media inter uoluntatem & naturam. de uoc. & anhe. Sp. 62. B
 Actione naturali egemus. 1°. & propter hanc egemus sanitatē. 2°. meth. medendi. 7^a. 10. D
 Actiones corporales pueri praeipuas obtinent. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. F
 Actio ipsa nutritio est. 1°. de nat. fa. 1^a. 292. H
 Actio uitalis, qua arterie, & cor pulsant. de nat. hum. 7^a. 182. F
 P Actiones singulas esse artes distinctas, ē absurdū. ad Thras. 2^a. 105. A
 circa Actionem secundo uersatur ars. ad Thras. 2^a. 104. B
 Actiones manuarum, quae per se fiunt. ad Thras. 2^a. 105. A
 ab Actione medicus manuarum dicitur. ad Thras. 2^a. 105. D
 Actiones quae a medicamentis fiunt. ad Thras. 2^a. 105. A
 Actiones aliquae contrariae in re medica. ad Thras. 2^a. 105. D
 Actio proba non potest esse sine corporis naturali affectu, aut uitiosa, nisi cum corpus sit uitio affectum. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Actio an sit laesa primo considerandum. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. D
 Actio laeditur instrumento laeso, quod illam efficit. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. H
 Actio laesa in quo consistat. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. H
 Actionum uitia, quae. de symp. diff. 3^a. 11. C
 Actionis uitium morbus potest dici. 1°. meth. me. 7^a. 7. E
 Actionem uitians affectus est causa cōtinens, & est proprie morbus. 2°. meth. med. 7^a. 12. F
 Actio uitata semper primo consideranda, post, quēnam sedes, uel ipsa afficiatur, uel alteri consentiat. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. C
 Actionis noxa morbus est. ad Thras. 2^a. 102. E
 Actio laesa potest morbus uocari, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. meth. med. 7^a. 12. E/F
 Actionem ledens affectus potest morbus uocari, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. meth. med. 7^a. 12. E/F
 Actionis amissio defectus & prauitas in omnium symptomatum genere, quid distent. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
 Actionis amissio, symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Actionis lesio est symptoma. de symp. diff. 10. H/13. G/2°. de symp. cau. 3^a. 24. D/1°. meth. med. 7^a. 7. H
 Actionum offensa sunt symptomata & pathe. 2°. meth. me. 7^a. 10. C
 in Actione lesionis causa, morbus est. de symp. dif. 3^a. 13. A
 Actionis lesio est affectus preter naturam. 2°. meth. med. 7^a. 12. E
 Actione una laesa, quandoq; aliae laeduntur. 2°. de lo. aff. 4^a. 14. C
 Actio est laesa etiam si prorsus perit. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Actio laesa, uel integra non est affectus. 2°. meth. me. 7^a. 9. H
 Actioni laesa non applicatur remedia, sed morbo. 2°. meth. med. 7^a. 10. D
 Actionum laesarum modi docent partem affectam, & curandi facultatem. 3°. de lo. aff. 4^a. 14. E
 Actio laesa affectam partem indicare potest. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. A
 Actionis noxa, affectus dūtaxat particulā declarat. 1°. de loc. af. 4^a. 6. D
 in Actione ppria obeūda dolent partes inflāmatę. 5°. de loc. af. 4^a. 32. B
 in Actione oī tria symptomata. de symp. dif. 3^a. 12. B/de ocul. 7^a. 185. H
 Actio leniter impedita ad quā partē artis ptinet. 7°. meth. med. 7^a. 48. E
 Actio extra noxam, sed imbecilla, inutilis est. ad Thras. 2^a. 102. E
 Actionis laesa symptoma pessimum. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. H
 Actionis propriae noxa, est proprium symptoma cuiuscumq; partis. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. H
 Actionis lesionem auferre cupimus, & propter hoc morbum. 2°. meth. medendi. 7^a. 10. D
 Actio imbecilla ad quam medicinē tractationem pertineat. 7°. methodi medendi. 7^a. 48. E
 Actionem laesam ubi esse perspexeris, lesionis modus est considerandus. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. C
 Actio nulla laedit, nisi pars quae ipsam facit, afficiat. 1°. de lo. af. 4^a. 4. E
 Actio quandoq; perit nulla existente noxa in proprijs instrumentis ex materiae defectu. 1°. de lo. aff. 4^a. 6. E
 Actio ex materia non transmissa laedit parte non laesa. 1°. de loc. af. 4^a. 7. B
 Actioni paruam noxam afferunt intemperies simularium partium paruę: magne uero, magnam. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. B
 Actiones multa uitiatę unde sequant, explicatio. 4°. de loc. af. 4^a. 25. C
 in Actione nutriendi, priuatio actionis in atrophia est. 3°. de sympto. causis. 3^a. 25. B

ad Actiones pigritiam non est necesse sequi, si quis male concoxit. 3°. de sympto. cau. 3^a. 30. B
 Actio praua & errans in uentre, in quo consistit. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
 Actionis priuatio in uentre, quae sit. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
 Actio deficiēs i uenis est cū succi sunt semicocti. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
 Actiois priuatio i uenis ē cū succi oīno sunt crudi. 3°. de symp. c. 3^a. 25. A
 Actio praua in uenis, est cum succi sunt uitiosi. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. A
 Actionis in aliam speciem mutatio, symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Actio motiua in quo consistat. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Actionum motiuarum prima symptomata, quae. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Actiones communes partium omnium. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. D
 ab Actione partis quō secūda indicatio sumatur. 7°. meth. me. 7^a. 48. H
 ab Actione membri: q̄ ipsa sit uel omnibus partibus cōmunis, aut paucis, aut sibi ipsi, indicationem sumi. 7°. meth. me. 7^a. 49. B
 Actiones homini conuenientiores sunt ratiocinari, & loqui. de mot. mā. & obs. Sp. 67. F
 Actiones suas faciūt partes corporis sine doctrina. 6°. de lo. af. 4^a. 42. A
 Actiones quae dependēt a capite. de uirt. nostrū corp. dispens. Sp. 60. C
 Actio oris stomachi est desiderium. de mot. man. & obs. Sp. 70. H
 Actionem suam facerent in omni parte cor, iecur, & splen, & reliquae partes. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. D
 Actiones iecoris quae sint. de uirt. nostrum corp. dispens. Sp. 60. D
 Actiones lienis ut conseruentur, debent austera & adstringentia misce ri ipsius medicamentis. 5°. de com. me. se. lo. 5^a. 198. D
 Actio pulmonis perpendenda quae spiritum & humores attrahit, ac expellit. 5°. de lo. aff. 4^a. 30. F
 Actio cannae in uoce, quae. de uo. & anhe. Sp. 61. G
 Actiones quae dependent a corde. de uirt. nostrum corp. disp. Sp. 60. D
 Actio uniuersi cruris ambulatio est. de const. art. 1^a. 36. H
 de Actione trina uirtutis regitiuē. de ocul. 7^a. 183. G
 Actio q̄nq; impedit & musculi nō sunt affecti. de art. cō. 3°. 7^a. 280. E
 Actionem eandem in omni parte habet arteria. 6°. de lo. aff. 4^a. 42. D
 Actio partium, quae sentiendi & mouendi uim solum habent, perit ipsis non affectis. 1°. de lo. aff. 4^a. 8. B
 Actionē nullā uoluntariā facit neruus sine musculo. 1°. de lo. aff. 4^a. 7. D
 Actionē musculorū laryngis iquirat Galenus. de uoc. instr. dif. 1^a. 107. D
 Actio musculorum circa scapulas. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. H
 Actio lacertorū fit p motū ad suā originē. de mot. man. & obs. Sp. 70. C
 Actionis lacerti laxatio an sit naturalis, uel uoluntaria. de motibus man. nifestis & obscuris. Sp. 68. H
 Actio simplex est unius lacerti. de palp. conuuls. 3^a. 52. A
 Actione una pereunte, musculus, uel neruus est affectus. 4°. de locis aff. 4^a. 25. C
 in Actione positus est oīs motus. in 3^m. de morb. uul. oom. 1°. 3^a. 129. D
 Actiones aliquae indigent materia ab alijs partibus preparata. 1°. de locis aff. 4^a. 6. E
 Actioni qui nec prosunt affectus, nec obsunt. 1°. meth. me. 7^a. 7. G
 Actio particule quomodo defendatur. 7°. meth. me. 7^a. 43. F
 Actionum firmitas ex robore, uirium robur ex actionū firmitudine cōsequitur. de mult. 3^a. 79. A
 Actiones firmā exigunt robur firmum. de mult. 3^a. 78. G
 Actionibus firmior est uiribus robustus. de mult. 3^a. 79. A
 Actioes uehemētes hnt musculos magnos, et binos. 2°. de usu p. 1^a. 123. D
 Actioi ualide gemini tendones praeficiuntur. 1°. de usu. par. 1^a. 119. F
 Actiones fortes man^o sunt articuli carpi motus. 2°. de usu. par. 1^a. 124. C
 Actionum perfectio est exquisite bonus habitus. ad Thras. 2^a. 102. F
 Actiones firmiores producit habitus bonus. ad Thras. 2^a. 102. E
 ad Actionem prompti sunt calidi. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. E
 Actiones debiles producit sanitas in affectione. ad Thras. 2^a. 102. E
 Actiones imbecilles habent paruos musculos, & paruos tendones. 2°. de usu partium. 1^a. 123. D
 Actio libera ab imbecillitate, sed non robusta quae. ad Thras. 2^a. 102. E
 Actiones nondum firmas, non amplius autem debiles producit sanitas in habitu. ad Thras. 2^a. 102. E
 Actio imbecilla ad quam partem artis pertinet. 7°. meth. me. 7^a. 48. E
 Actionum infirmitas significat uires non robustas. de mult. 3^a. 78. A
 in Actionibus suis chirurgici celcres esse debent. de fascijs. 7^a. 293. C
 cuius Actio sit ruminatio i rumināte aiali. de mot. mā. & obs. Sp. 68. F
 Actio digerētis pōt ad digerēdū sine occurſu puenire. de an. uī. Sp. 45. B
 Actio tāgibilis absq; obuiatione rei tangēdē nō fit. de anat. uī. Sp. 45. B
 preter Actionem ipsam in saltatoria nihil ostendere possumus. ad Thras. 2^a. 105. H
 sylvium.

Actionem augere & vtilitatem non idem. 2°. de sim. me. fac. 5°. 16. C
 in Actionibus symmetria uacuorum. II°. meth. med. 7°. 71. A
 Actionum densitatis causa in pulsibus. quæ. I°. de diff. resp. 3°. 57. H
 Actio crebra, & actio celer differunt. 2°. de digno. pul. 4°. 75. E
 Actiones omnes fiunt crebriores ex defectu. I°. de cau. pul. 4°. 90. A
 Actiuus qui sit. I°. meth. med. 7°. 6. C
 Actiuus motus est actio. 2°. meth. med. 7°. 10. A/B
 Actiua artes & effectiua quo differunt. ad Thras. 2°. 105. H
 Actiua pars philosophia. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. F
 Actiua qualitates sunt humiditas & siccitas. 3°. met. med. 7°. 18. F
 Actiua magis sunt calidum & frigidum fm Hippo. I°. de nat. fac. 1°. 291. C
 Actiua cur dicantur calidum & frigidum. 7°. meth. me. 7°. 44. D
 ACTV tale quot modis distinguatur. 3°. de simp. med. fa. 5°. 17. B
 Actus quomodo pulcher. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. B
 Actum & acre uinum, quale. de theri. ad Piso. 5°. 95. G
 ACVS non sentitur ab ossibus. I°. de elem. 1°. 2. H
 Acus non sentitur à charitilagimibus. I°. de elem. 1°. 2. H
 Acus non sentitur à pilis. I°. de elem. 1°. 2. H
 Acu uulneratus afficitur ut si ab acri humore facta fuisset erosio. 2°. de locis affe. 4°. 9. D
 ex Acu uulnera quid exigant in curatione. 6°. meth. me. 7°. 37. A
 ob Acus puncturam in cute phlegmonè infestabitur, cui ulcera diffi-
 culter sanescunt. 6°. meth. med. 7°. 36. H
 Acu puncta exigua parte digiti, quid eueniat. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Acu punxi quidam dolentes uidentur. 2°. de lo. aff. 4°. 12. F
 Acu in cute puncti casus. 6°. meth. med. 7°. 36. H
 Acus quidam colligantes ita, ut cuspides ipsarum in eundem locum por-
 rigantur, per ipsas cutem compungunt ad alopecias. I°. de compofi. med. sec. loc. 5°. 124. D
 Acum in manu sinistra tenenti agro medicamentum propinare, supstitutio
 est, de qua in remedio ad spleniticos fit mentio. de dyna. Sp. 27. E
 Acus acumen non posset ingredi collum matricis in coceptione. de ana. uiuorum. Sp. 51. E
 ex ACVLEIS plagas inuat pharmacum ex succo centaurea. de uirtu te centaurea. Sp. 93. G
 Aculeum quomodo eximatur. 14°. met. med. 7°. 93. A
 ad Aculeos educendos. 5°. de comp. me. per gen. 246. H/247. F/248. C/249. B/6°. 5°. 256. H
 Aculeos educens malagma. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 207. G
 ACVMEN palpebrae inuersatur extrinsecus, eiusq. motio uix fit: & al bugineus ascendit super nigredinem in tertia ophthalmia specie. de oculis. 7°. 186. F
 Acuminata cur sit cordis figura. de anat. uiu. Sp. 46. B
 ab Acumine cordis corpus totum incipit formari. de ana. ui. Sp. 46. B
 ACVENS mentem medicina. secret. Sp. 101. F
 ad Acuendum uisum eleetuarium. de med. exper. Sp. 107. H
 ACVITAS in cibus facit descendere superfluitates ciborum de stoma- cho & intestinis. de diff. cont. Sp. 75. A
 Acuitas sequitur ad cholera citrinam. de anat. uiu. Sp. 45. E/F
 ex Acuitate bilis synochus, & causus. de sper. Sp. 39. H
 Acuitatem stomachi extinguentia, conueniunt stomacho, in quo genera- tur cholera velociter multa. de diff. cont. Sp. 71. F
 ACVTIES. ægritudinis quibus horis fiat considerandum. de sperma- te. Sp. 39. H
 Acuties quousq. pcedat in morbis continuis. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. G
 Acuties urina est causa stillicidij urina. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
 ACVTOS, & acres aliquos nominamus, quod idem est ac si celeres di xeris. in. 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 158. H
 Acutus morbus qui intelligatur. 3°. de diebus decr. 160. C/ in prognost. com. 3°. 4°. 208. C
 Acutus morbus unde dicatur. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. D
 Acuti morbi, qui. fi. med. 45. F/intro. Isa. 55. E/in. 1°. de morb. uul. com- men. 3°. II. 7. C/in 6°. comen. 1°. 3°. 158. H/de ratione uict. in mor. acu. comen. 1°. 108. H/7°. III. C/comen. 1°. aphor. 12°. 5. D/ comen. 2°. aphor. 24°. Ex. 14. B
 Acutus morbus differt à longi tps morbo. 3°. de diebus dec. 4°. 160. D
 Acutus non est semper morbus breuis tps. 3°. de diebus dec. 4°. 160. D
 Acutum & non acutum morbum motu & natura non solum temporibus solis nudis appellauit Archigenes. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. G
 Acutorum morborum natura duplex. com. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
 Acutorum morborum differentia. in progn. com. 3°. 4°. 208. B
 de Acutorum uictu librum non nulli contra Gnidas sententias, alij de

ptissana inscribunt. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. G
 de Acutorum morborum uictu, aphorismorum, aquis, aere, & locis, li- bri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E
 de Acutis morbis alium librum se scripturum promittit Hippocrates. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 122. H/124. B/4°. 7°. 134. D
 de Acutorum uictu frustra legit, qui de naturalibus facultatibus non legit. de uict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. III. H
 de Acutis, & longis morbis, qui ex acutis dependent loquitur in pro- gnosticis Hippocrates. 2°. de die. decr. 155. H/1°. de crisi. 4°. 128. A
 Acuta ægritudines qñ naturaliter generantur. de sper. Sp. 39. C
 Acuti morbi, & malefici à quibus fiant. de bon. & ui. suc. 2°. 39. D
 Acutas accendere ægritudines proprium est flauæ bilis. in progn. com- men. 2°. 4°. 202. D
 Acuti morbi secundum Hippocratem fiunt ut plurimum à bile, & san- guine, etate vigente, æstiuo, aut uerno tempore. breuis denotatio do- gmatum Hippocratis. 231. D/intro. If. 55. E
 Acutissima febris ex bile. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277. C/de sper mate. Sp. 38. B
 Acutus affectus, qui. fin. med. If. 45. F
 per Acutus affectus, qui. fin. med. If. 45. F
 Acutus exacte morbus, qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 Acutus non exacte morbus, qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 Acutus simpliciter morbus, qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
 Acutissimi morbi, qui. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 118. F
 Acutissimi morbi sunt in febre continua. in 1°. de morbis uulgarib. com men. 3°. 3°. 118. F
 Acutorum morborum proprium est febris continua. 2°. de diebus decre torijs. 4°. 156. B/de vic. rat. in morb. acu. com. 1°. 108. H/7°. III. C/com. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
 Acuta non dicuntur febres diaria. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. D
 Acuta febris inuadens neq. medicos, neque idiotam quemlibet latere potest. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. F
 Acuta febris communis est pleuritidi, & peripneumonia. de subfigura. empi. If. 32. E
 Acutas febres facit iracundia. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Acuta sunt febres cacoethes. 3°. de cau. pul. 4°. 99. D
 Acutos morbos esse quandoq. sine febre, potest ex illis uerbis colligi, in omnibus acutis morbis quicunq. febres habent. cō. 2°. aph. 23°. 15. E/ com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Acuti morbi raro sine febre. com. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
 Acuti morbi sine febre. in progn. com. 1°. 4°. 195. A
 Acutissimi morbi in synochis. in. 1°. de mor. uul. 3°. 118. G
 Acuti humores tempore æstiuo à uenis exiccatis trahuntur, qui faciunt febres ardentes. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33. G
 in Acutis septimana comparatur mutationi temporum anni in chyoni cis. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. B
 Acuti morbi in quatuordecim diebus iudicant. cō. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Acuti morbi qui transeunt usq. ad quadragesimum diem, appellantur à Galeno acuti qui in quadraginta diebus iudicantur, uel acuti ex de cidentia. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
 Acutus morbus ex delapsu, qui. 2°. de dieb. decre. 155. F/H/ in prognost. comen. 1°. 4°. 195. B
 Acuti morbi ex decidentia habent quandoq. terminum sexagesimum diem. 2°. de dieb. decre. 4°. 156. D
 Acuti ex decidentia in quos affectus conuertantur. in prognost. com- men. 1°. 4°. 195. B
 Acutas ægritudines magna ex parte diebus imparibus iudicari inquit Hippocrates. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Acutorum morborum sunt repentina mutationes. 3°. de crisi. 4°. 139. F
 Acute decernentium dierum principium est tertius dies. 3°. de dieb. de- cretorijs. 4°. 158. D
 in Acutis tertio quoque die accessiones fiunt. 3°. de dieb. dec. 4°. 158. G
 in Acutis morbis ut apoplexia aut nihil indicat principium aut quip- piā aliud qñ incrementum prohibere. de opt. secta. If. 29. C
 Acuta febris nunq. est i primo insultu i summo uigore. I°. de crisi. 4°. 132. B
 in Acutis morbis status raro hēt tres accessiones. I°. de crisi. 4°. 128. H
 Acutorum, & longorum morborum differentia in nutritione. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 150. E
 in Acutis morbis cur in principio interdiciat cibis. de opt. sec. If. 28. G
 in Acutis morbis pro cibis dandis quæ consideranda. de uict. ratio. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. B
 in Acutis quidam dant ptissanam non colatam. de uictus ratio. in mor bis acutis

bis acutis com. 1.º. 7.^a. 109. D
 in Acutis secundum aliquos hordeum non uorandum, secundum alios
 cremor dandus. de uict. ra. in morb. acu. com. 1.º. 7.^a. 109. D
 in Acutis morbis datur panis, & chondrus. de uict. rat. in morb. acu.
 commen. 1.º. 7.^a. III. B
 in Acutis morbis ptissana non est temere danda. de ptis. 2.^a. 47. H
 Acutis febribus aliquoties facit aqua frigida. de simp. med. Sp. 92. E
 de aff. 2.ª. 60. D
 in Acutis morbis omnibus non probe ablunte utimur edulio. de uict.
 rat. in morb. acu. com. 1.º. 7.ª. III. G
 in Acuta febre Petrona victus ratio. de uictus ratione in mor. acutis.
 commen. 1.º. 7.ª. III. H
 in Acutis qñ solus datur potus. de uic. rat. in morb. acu. cō. 3.º. 7.ª. 133. D
 in Acutis quando conueniat uinum dulce. de uic. ratione in mor. acut.
 commen. 3.º. 7.ª. 126. B
 quibus Acutis melicratum, & mulsasint idonea. de uic. rat. in morb.
 acu. com. 3.º. 127. C
 in Acutis mel bilesit. de uic. rat. in morb. acu. com. 3.º. 7.ª. 128. E
 in Acuta febre qñ somnus conciliandus sit. de dynami. Sp. 32. G
 in Acutis quando usus sit adstringentibus Galenus. de uic. rat. in morb.
 acu. com. 1.º. 7.ª. III. G
 in non. Acutis morbis sunt pauca medicamēta à Cnidijs scripta. de uic.
 rat. in morb. acut. com. 1.º. 7.ª. 108. F
 pro Acutis morbis potiones. de uic. rat. in morb. acu. com. 3.º. 7.^a. 131. G
 in Acuto morbo uena secanda. de bon. & uitio suc. 2.^a. 34. C | præs. ex-
 per. confir. Sp. 78. D
 in Acutissimis cur uenam quandoq; non secucrit. Hippocrates. in. 1.^m.
 de mor. uulg. com. 3.º. 3.^a. 124. H
 in Acutis quibus secanda sit uena brachij dextri interna. de uic. rat. in
 morb. acut. com. 4.º. 7.^a. 137. G
 Acuti, & uehementis morbi ubi pericula infideant, puero sanguis est de
 trahendus. præsag. exper. confir. Sp. 78. A
 in Acuta febre non est secanda uena, in regione ualde frigida, ut Scy-
 thia uel ualde calida, ut Aethiopia. de sectis. Isa. 16. E
 in Acuta febre non est secanda uena in anni tempore multum calido uel
 multum frigido. de sectis. Is. 16. E
 in Acuto asthmate minuuntur uenae iugulares. de ana. iuu. Sp. 55. A
 in Acutis morbis cum febre uehementissima medicamēta euitanda,
 sed uena secanda potius. de uic. rat. in morb. acu. com. 2.º. 7.^a. 118. C
 non Acutorum medicamēta quibus Cnidijs utebantur. de uict. rat. in
 morb. acu. com. 1.º. 7.^a. 108. F
 in Acutis morbis raro medicamēta exhibemus. de his quos purgare
 oport. 88. H | 89. A | com. 1.º. aph. 24.º. Ex. 10. E | H
 in Acutis morbis circa principia statim, id est prima die, euacuandum,
 uel non post secundum. com. 1.º. aph. 14.º. Ex. 10. G
 in Acutis solum datur octasio purgandi in principio. in. 1.^m. prorrh. cō-
 men. 2.º. 4.^a. 174. D
 in Acutis morbis à principio soluendū, si humores turgeant. quos pur-
 oport. quib. med. & quo temp. 5.^a. 88. G
 in Acutis morbis uacuatio insignis quibus fiat. de uictus rat. in morb.
 acut. com. 2.º. 7.^a. 116. C
 ab Acutis morbis estate capi assuetus quomodo à Galeno seruatur. 5.º.
 de sani tuen. 2.^a. 93. G
 Acutorum morborum præcognitionibus omnibus fidere non debemus.
 com. 2.º. aph. 19.º. Ex. 14. C
 Acuti morbi qui breui indicantur inter initia facile præiudicantur. in
 progno. com. 3.º. 4.^a. 207. E
 in Acuto morbo extremitates frigide & liuide letales cur. in. 3.^m. de
 morb. uul. com. 2.º. 136. C | 3.^a. 137. F
 in Acutis repentina sanguinis destillatio quid significet in estate, & au-
 tumno. de uict. rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.^a. 142. A | H
 in Acutis febribus colliquatiuis uires labuntur. 1.º. met. me. 7.^a. 77. C
 in Acutis abradi interdum intestinum, bonum non est. de uict. ratio. in
 morb. acut. com. 3.º. 7.^a. 130. C
 in Acutis agitudinibus perniciofa ut plurimum atra urina est. quæf.
 in Hippo. Sp. 113. E
 Acuta febris in tertianam conuertetur, si urina turbulenta, & tarde re-
 fidens in synocha fuerit, cum sanitate intraneorum, quæ per multos
 dies perseuerauerit. de dyna. Sp. 34. C
 in Acutam agitudinem lapsum cū male olens urina et hypostasis atra
 fuerit, non mori impossibile est. quæf. in Hip. Sp. 113. E
 cum Acuta febre frigidi sudores mortem significant. præsag. expert.

conf. Sp. 77. F
 ad Acutos morbos sequitur aqua inter cutem. 6.º. de loc. af. 4.ª. 36. B
 ex Acuto morbo letalis aqua inter cutem. in prog. com. 2.º. 4.ª. 197. F
 in Acutis cur aures frigide, & contractæ. in prog. com. 1.º. 4.ª. 191. D
 in Acutis uultus similis sibi sano bonus, dissimilis nero malus. in prog.
 commen. 1.º. 4.ª. 190. G
 in Acutis qñ fit intenta cutis circa frontem. in prog. com. 1.º. 4.ª. 191. D
 in Acutis sudor multus inutilis. in. 1.^m. prorrh. com. 2.º. 4.ª. 172. G
 in Acutis surditas mala. in. 1.^m. prorrh. com. 1.º. 4.ª. 167. H
 in Acutis, nigris ex deiectionibus sanguinem si deiecerint, pñciosum.
 in. 1.^m. prorrh. com. 2.º. 4.ª. 185. B
 in Acutis morbis propter quid & qñ sunt. in. 1.^m. prorrheticorum.
 commen. 1.º. 4.ª. 167. H
 in Acuto quid significet ulcus. in progno. com. 1.º. 4.ª. 194. D
 in Acutis cur color uiridis & niger. in progno. com. 1.º. 4.ª. 191. D
 in Acutis cur festuca euelluntur. in progno. com. 1.º. 4.ª. 194. G
 Acuti morbi per excretionem iudicantur. in progno. com. 2.º. 4.^a. 205. B
 in Acutis oculi quomodo caui fiant. in progno. com. 1.º. 4.^a. 191. C
 in Acutis oculi clausio mala. in. 1.^m. prorrh. com. 2.º. 4.^a. 175. H
 ad Acutas quotidianas in estate. de dynami. Sp. 32. E
 ad Acutas tertianas. de dynamidijs. Sp. 32. F
 Acutus morbus exigit diligentem curationem. de dyna. Sp. 20. A
 Acuta febris quomodo curetur. de sectis. Is. 16. E
 ad Acutas febres omnes rhodosachara. de dyna. Sp. 32. H
 in Acutis qui medici laudandi. de uic. rat. in morb. acu. com. 1.º. 7.^a. 108. G
 ad Acutas febres omnes Diacydonium. de dyna. Sp. 32. H
 ad Acutas febres omnes epithemata. de dyna. Sp. 32. G
 ad Acutas febres omnes antidotum. de dyna. Sp. 32. G
 ad Acutum dolorem. de med. exper. Sp. 104. A
 in Acutum morbum Sexti incidentis casus. de præcognitione ad Post-
 humum. 4.^a. 218. D
 Acuti morbi. lege morbi acuti, & agritudo acuta.
 Acutissimum est euphorbium. de dyna. Sp. 22. B
 Acuta est lathyris. de simp. medicamin. Sp. 86. E
 Acuta ossa quæ, & cur. de sper. Sp. 36. C
 Acutum secat quod contingit. de const. ar. Is. 38. E
 Acutus sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7.^a. 188. A
 Acuta calida & sicca sunt, & quomodo. de ocul. 7.^a. 188. C
 Acuta sunt subtilia & ignea. de ocul. 7.^a. 187. H
 Acuti cibi aluntur. de diss. cont. Sp. 72. E
 Acuti cibi calefaciunt sanguinem calefactione nimia, & redit plurimū
 eius cholera citrina. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Acuti cibi incidunt, aperiunt, & qui sint. de diss. cont. Sp. 72. E
 Acuti cibi attenuant corpus, & debilitant. de diss. cont. Sp. 72. E
 Acuti cibi quibus conferant. de diss. cont. Sp. 72. E
 ex Acutorum ciborum continuo usu plurimum sanguinis fit cholera
 nigra, & quandoque generatur lapis in renibus nociturus. de dissol.
 cont. Sp. 72. F
 Acuta est, aperitiua, & dissolutiua medicina, & quomodo ualeat ocu-
 lis. de ocul. 7.^a. 189. B
 Acuta medicamēta sæpe accipientes quomodo febrem incendant. 1.º. de
 diff. feb. 3.^a. 31. G
 Acutum si quis comedat ut piper & aqua calida uinum dilutum bibat,
 singultum incidit. eom. 6.º. aph. 39.º. Ex. 50. H
 Acuta non debent esse animalium nutrimenta, quorum lacte sis usus.
 5.º. de sani tuen. 2.^a. 91. H
 Acuta maxime appetuntur à gravidis, cur. 1.º. de simp. cau. 3.^a. 18. C
 Acuta lac prohibent. de med. fa. par. 7.^a. 166. B
 Acuti oculi sunt concepti in horis melancholia. de sper. Sp. 37. C
 Acuta lingua peccat in formatione uocis. de anat. iuu. Sp. 49. C
 Acuta uox quomodo fiat. de ua. & anhel. Sp. 61. G
 Acuta uox cur fiat. de ua. & anhel. Sp. 61. D
 Acuta uoces unde. in. 1.^m. prorrh. com. 1.º. 4.^a. 162. D
 Acutos pueros facit cholera rubra. de dyna. Sp. 19. E
 Acuta est ambulatio hominis concepti in horis bilis & melancholia. de
 spermate. Sp. 37. C
 ACYLI austeri, duri, & insuauis. de bo. & uitio suc. 2.^a. 36. C
 Acyli cur uitandi. de bo. & uitio suc. 2.^a. 36. C
 Acyli alijs glandibus magis acerbe. de bo. & uitio suc. 2.^a. 36. C
 in Acylis & roborum glandibus & castaneis priuatim pro arborum
 diuersitate non multum inest in fructu discriminis. de bonitate & ui-
 tio succorum. 2.^a. 36. D

ADAEQVARE, dissoluere, perforare, si quis uelit, ad hanc ualeat
Andrea malagma. 10°. de comp. med. se. loc. 5°. 207. H
ADAMAS habet plurimum terrae. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. G
Adamas est impatibilis. 1°. de sani. tuen. 2°. 63. A
Adamantē rūpit plūbū, qđ ferrū nō facit. de incā. adiu. & susp. 7°. 182. D
ADARCON, uel adarcon, uel adarce quid sit, & quale. 11°. de simpliciū med. 5°. 83. B
Adarcium, uel adarce quo loco reponatur inter calida quae conueniunt alopecijis. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 122. D
Adarce, caliditate ulcus facit. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. B
Adarce conuenit paraly. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. F
ADDISCERE pauca multi expetunt, & nihil praefermittere. 2°. de crisi. 4°. 136. B
qui Addiscit medicinam & non exercet, permultum abest a perfectione. 1°. de die. decre. 4°. 149. E
ADDITAMENTA cordis cur facta sint. de anat. uiu. Sp. 56. D
ADDUCENS indici magnum digitum manus musculus. de muscul. diff. 1°. 49. B
Adducens tres manus digitos alijs musculus. de mus. diff. 1°. 48. C
Adducens introrsum totum femur musculus. de mus. diff. 1°. 51. C
Adducēs femur introrsum, & retrorsum musculus. de mus. diff. 1°. 50. F
Adducens femur ad aliud femur leniter musculus. de mus. diff. 1°. 50. H
Adducens uinculum Hippocratis. de fascijs. 7°. 299. E
Adelphiā id est fratratio, appellatur cognatio ab Hip. de articulis. com. men. 3°. 7°. 280. F
ADEN quid. fin. med. 15. 49. B
Adenum natura est exanguis & frigida, praesertim eorum qui sunt in mammis. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
Adenes qualia corpora. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
Adenes ex se gubernantur. ars med. 15. 63. B
Adenum duplex usus, & qui. 2°. de semi. 1°. 340. D
Adenes sensu carent. de mult. 3°. 77. G
Adenes sunt ex illis partibus, quae in homine sunt laxiores, & humidiores. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65. H
Adenes apti ad suscipienda excrementa, cur. de cur. rati. per sang. mis. 6°. 17. H | 13°. metho. med. 7°. 80. H | com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. G
ad Adenas & aures cur materia a capite transmittatur. 2°. de differ. febrium. 3°. 40. H
Adenibus robustiores sunt arteriae, uenae, musculi, & nerui. 13°. metho. medendi. 7°. 80. H
Adenes non habent pulsationem. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
in Adenibus struma. 13°. meth. med. 7°. 80. A
Adenes ubi sunt, ibi sunt tubercula. com. 3°. apho. 16°. Ex. 25. G
Adenes secus aures cur quandoq; intumescant. 13°. meth. me. 7°. 81. A
Aden, os, & membranula, satis sunt ossibus narium colatorijs tegendis 9°. de usu par. 1°. 172. C
Adenes circa maxillas suscipiunt ea quae in febribus transmittuntur ad caput. com. 4°. apho. 31°. Ex. 30. H
Adenes in collo cur quandoq; intumescunt. 13°. meth. me. 7°. 81. A
Adenes insunt alis, & insunt inguinibus. com. 4°. apho. 31°. Ex. 30. H
Adenes q; sunt circa alas suscipiunt supfluitates. cō. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
Adenes q; insunt māmīs quales sūt, et quā uim hnt. c. 5. aph. 39°. Ex. 41. C
Adenes mammarum quanto frigidiores hepate, tanto lac frigidius sanguine. com. 5°. apho. 40°. Ex. 41. D
Aden in medio brachij. 2°. de diff. fe. 3°. 41. B
Adenes tumidi, sunt bubones. 13°. meth. me. 7°. 81. A
Adenes multi in inguinibus. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
Adenes duo testiculorū attrahentes, & purgātes sperma. de sp. Sp. 36. F
Adenum passionēs. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. D
Adenum excedentium naturam curatio intro. 15. 59. H
ad Adenes eliquandos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. C
Adenū robori nō ē cōsulēdū si phlegmōe laborēt. 13°. me. med. 7°. 84. E
Adeni, quae cōpit phlegmone urgeri, apponit lanam ex oleo calente. 13°. metho. med. 7°. 81. B
p Adenū phlegmone macedonicū medicamentū. 13°. meth. me. 7°. 81. B
ADIPIS anatomia quarto loco cōsideranda. 1°. de ana. ad. 1°. 64. B
Adeps 1°. & simplicij. particula ē quo ad sensū. 1°. de ele. 6. D | E | 1°. 7. E
Adeps est pars similis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Adipis causa materialis non est sperma. de anat. uiu. Sp. 55. G
Adipis causa materialis est unctuositas sanguinis, frigiditas & humiditas efficiens. de anat. uiu. Sp. 55. G

Adeps ex frigiditate gignitur. 1°. de tem. 1°. 18. D
Adeps ex quibus fiat. 3°. de simp. me. fa. 5°. 17. D
Adeps exanguis, est tamen ex sanguine factus. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
Adipis situs ubi sit. de anat. uiu. Sp. 55. G
Adeps adiacet membranis. 1°. de temp. 1°. 15. C
Adeps nascitur ad internam membranam cutis. 1°. de temp. 1°. 18. D
Adeps neruosis, & membranosis ptib; est affusa. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Adipis utilitas, & origo. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Adeps, et medulla ptes aialis, et q, et earū iuuamētū. & an. ui. Sp. 44. D
Adeps habet similem functionem in omni parte. 6°. de decr. 1°. 266. B
Adeps ex se gubernatur. ars med. 15. 63. B
Adeps non indiget neruis. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Adeps non dolet, quia non sentit. de const. ar. 15. 38. C
Adeps & pinguedo differunt. 2°. de simp. med. fa. 5°. 12. C
Adeps & pinguedo quomodo differant. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. H
Adeps est multo sicciior pinguedine. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
Adeps & pinguedo utrumq; oleosum est. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
Adeps instar olei pinguis est. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Adeps, & pinguedo confunduntur. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. H
Adeps dicitur pingue ob crassitiem. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. E
Adeps qualis. 1°. de com. med. per gen. 5°. 210. H
Adeps sequitur animalis tēperamētū. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 263. E
Adeps est humidum & calidum secundū exuperantiā. 1°. de ele. 1°. 6. E
Adeps quo probatur esse calidus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. G
Adeps humidus dicitur a predominio. 1°. de temp. 1°. 12. G
Adeps humidior cerebro. 1°. de temp. 1°. 15. C
Adipē humidissimū esse cōmode dictū est ueteribus. 1°. de temp. 1°. 17. G
Adeps calfacta liquatur, quoniam cogitur per id quod ualde est frigidū. 1°. de temp. 1°. 15. D | de anat. uiu. Sp. 44. G
Adeps non facile funditur, & facile coit. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. H
Adeps cur congeletur. 1°. de temp. 1°. 15. C
Adeps nō pōt coire circa iccur, uenas, arterias, aut cor. 1°. de tē. 1°. 15. d
Adeps ob quid exiccetur, & indurescat. 16°. de usu par. 1°. 214. H
Adeps est potius carniū condimentū q; alimentū. 3°. de ali. fa. 2°. 27. D
Adeps parum nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
Adipem, aut pinguedinem obtinent quaecunq; bene nutriuntur. 11°. de simpliciū med. fac. 5°. 78. G
Adipis abudantiā exercitatio minuit. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 170. C
Adipis plus habentes, plus habent frigidi, & humidi. 1°. de tēp. 1°. 18. E
Adipis pluris causa. 1°. de temp. 1°. 18. F
Adipes diuersarum animalium quomodo digerant & emolliant. 7°. de composit. med. per gen. 5°. 264. A
Adipum differentia ut acopa. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. F
Adipum comparatio in caliditate. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. B
Adipum gradus fm animalia. 7°. de comp. med. per ge. 264. A | E | 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. E | 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
Adeps agrestium animalium acrior est & sicciior quā domesticorum. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. B
Adeps animalium in urbibus altorum humidior est, & crassior. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. H
Adipem minus calidum perfectis habent iuuenilia in omni animante. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. G
Adeps marium semper calidior feminarum, & non castratorum eorū qui sunt castrati. 11°. de simp. me. fa. 5°. 79. A
Adeps tenuium partium, & acris in quibus sit animalibus. 3°. de compositione med. per gen. 5°. 233. H
Adeps anserinus gallinaceus, suillus, & uitulinus parum differunt. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. F
Adeps anserinus qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. E
Adeps anserinus laudatur, sed syluestris. 3°. de compositio. medicamen. per gen. 233. H | 4°. 5°. 242. A
Adipem anserinum praesert omnibus in medicamento gratia sedandi doloris. 1°. de com. med. per gen. 5°. 115. A
Adeps anseris quo loco reponatur inter calida quae ualent alopecijis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
Adeps anserinus in quo ordine sit inter adipēs acopos. 7°. de composit. medica. per gen. 5°. 269. F
Adeps anserinus curatus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. G
Adeps anserinus odor amētis conditus. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 272. E
Adeps anserinus suillo calidior. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
Adeps anserinus q; gallinaceo sit fortior. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. D
Adeps anserinus ualētior adipe gallinarum & gallorum. 5°. de simpli. medica-

medicamentorum facul. 5. 34. F
 Adeps anserum ad digerendum poterior adipe gallinaceorum. 5. de simplici med. fac. 5. 34. B
 Adeps anserum tenuium partium. 3. de comp. med. per gen. 5. 232. H
 Adeps anserum substantia tenuior gallinaceo. 5. de comp. med. fac. 5. 34. B
 Adeps anserum sylvestrium tenuium partium. 3. de comp. me. per gen. 5. 232. H
 Adeps anserinus exsiccat citra molestiam. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 134. F
 Adeps anserinus laxat. 7. de comp. med. per gen. 5. 264. E
 Adeps anserinus quo i doloribus ualet. 3. de comp. me. sec. loc. 5. 142. A
 Adeps anserinus dolorosas omnes affectiones iuuat. 3. de compositione med. sec. loc. 5. 141. H
 Adeps anserinus pro inflammatione cum dolore. 2. de arte curat. ad Glau. 7. 104. G
 Adeps anserinus oleo rosaceo coniunctus inflammationibus medetur. de ther. ad Pifo. 5. 93. F
 Adeps anserum familiarissimus phlegmonis. 5. de simp. med. fac. 5. 34. B
 Adeps anserinus liquatus in oleo ruta sanat dolores ex intemperie cum mordicatione. 2. de simp. med. fac. 5. 12. D
 Adeps anserinus qui alto mordicat obtudit. 11. de sim. me. fa. 5. 79. A
 Adeps anserinus imponitur mordacia & acria per aluum excernentibus. 1. de simp. med. fac. 5. 8. B
 Adeps anserinus pro resolutione tumoris ne aliquid duri remaneat. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. F
 Adeps anserino gallinaceus sumendus est. 1. de comp. me. p. gen. 5. 215. A
 Adeps anserino suillus adeps. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. F
 Adeps anserinus pro adipe hyena. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 122. F
 Adeps boum qualis. 4. de comp. med. per gen. 239. E/7. 5. 263. F
 Adeps bubulus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione med. per gen. 5. 269. F
 Adeps bouis acer. 4. de simp. med. fac. 5. 25. E
 Adeps bubulus calidior suillo, & uehemetius digerit. 1. de compositione med. per gen. 5. 216. G
 Adipem habent caprae & boues, & cur. 11. de simp. med. fac. 5. 78. H
 Adeps caprarum qualis. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. F
 Adeps caprinus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione med. per gen. 5. 269. F
 Adeps caprarum minus calidus quam hircorum. 11. de sim. med. fac. 5. 79. B
 Adeps caprae acrior suillo & uirulino. 5. de simp. med. fac. 5. 34. B
 Adeps caprinus in quibus ualet. 11. de simp. med. fac. 5. 78. H
 Adeps caprinus aduersissimus est ad strigebus. 1. de sim. me. fa. 5. 8. B
 Adeps caprinus potius quam suillus cur tinesmosis & dysentericis imponatur. 1. de simp. med. fac. 8. B/11. 5. 79. A
 Adeps caprinus emollit scirrhum. 5. de simp. med. fac. 5. 33. G
 Adeps caprinus indurata iuuat. 5. de simp. med. fac. 5. 34. E
 Adipem caprae non adhibemus oculis. in 6. de morb. uul. co. 6. 3. 196. D
 Adeps caprino cera. 8. meth. med. 7. 53. F
 Adeps crocodili contra lesiones ab ipso factas. de ther. ad Pifo. 5. 94. A
 Adeps gallinaceus qualis. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. F
 Adeps gallinaceus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione med. per gen. 5. 269. F
 Adeps agrestium gallorum & gallinarum est tenuium partium. 3. de compositione med. per gen. 5. 232. H
 Adeps gallorum & gallinarum est in medio anserini & suilli. 11. de simplici med. fac. 5. 79. A
 Adeps gallinaceus laxat. 7. de comp. med. per gen. 5. 264. E
 Adeps gallinarum indurata iuuat. 5. de simp. med. fac. 5. 34. E
 Adeps gallinaceus dolorosas omnes affectiones iuuat. 3. de comp. med. sec. loc. 141. H/ 5. 142. A
 Adeps gallinaceus liquatus in oleo ruta, sanat dolores ex intemperie cum mordicatione. 2. de simp. med. fac. 5. 12. D
 Adeps gallinaceus imponitur mordacia & acria per aluum excernentibus. 1. de simp. med. fac. 5. 8. B
 Adeps gallinaceorum familiarissimus phlegmones. 5. de simplici med. fac. 5. 34. B/2. de arte cur. ad Glau. 7. 104. G
 Adeps gallinaceo suillus. 1. de comp. med. per gen. 5. 215. A/2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. F
 Adeps hedorum minus calidus est quam caprarum. 11. de sim. me. fa. 5. 79. B
 Adeps hircinus qualis. 3. de comp. med. per gen. 233. H/7. 5. 263. F
 Adeps hirci morsibus medetur. 2. de simp. med. fac. 5. 12. C
 Adeps hyena qualis. 4. de comp. med. per gen. 5. 242. A
 Adeps hyena tenuium partium. 3. de comp. med. per gen. 232. H/ 5. 233. H
 Adeps hyena in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione

medic. per gen. 5. 269. F
 Adeps hyena quo loco reponatur inter calida que ualent alopecijs. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 122. D
 pro Adipe hyena anserinus. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 122. F
 Adeps infantis informis ad quid utilis. 1. de com. med. sec. loc. 5. 125. B
 Adeps leoninus qualis. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. E
 Adeps leoninus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione med. per gen. 5. 269. F
 Adipis leonini sit mentio. 6. de comp. med. per gen. 5. 261. F
 Adeps leonis quo loco reponatur inter calida que ualent alopecijs. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 122. D
 Adeps leonis est tenuium partium. 3. de comp. me. per gen. 232. H/ 5. 233. H
 Adeps leonis ceteris potentius digerit. 11. de simp. med. fac. 5. 79. B
 Adeps leonum que iuuat, & quibus obsit. 11. de simp. med. fac. 5. 79. B
 Adeps leoninus tumoribus inueteratis, & scirrhi in morem induratis, tum neruorum curaturis, & quacumque scirrhusa sunt conuenit. 11. de simp. med. fac. 5. 79. B
 ex Adipe leonino, & taurino, pice, resina, & terebinthina medicamentum. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. A
 Adeps leoninus odorem etis coditus. 7. de comp. med. per gen. 5. 272. E
 Adeps ouis acer est. 4. de simp. med. fac. 5. 25. E
 Adeps pardalis quo loco reponatur inter calida que ualent alopecijs. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 122. D
 Adeps pardi qualis. 3. de compositione med. per gen. 232. H/ 233. H/ 4. 242. A/7. 5. 263. E
 Adeps pardi in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione med. per genera. 5. 269. F
 Adeps phasianii in renum calculo. de ren. af. dig. & med. 7. 193. H
 Adeps piscium ad suffusiones facit. 11. de simp. med. fac. 5. 79. E
 Adeps sciri. 3. de comp. med. sec. loc. 5. 142. G
 Adeps suillus qualis. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. F
 Adeps suillus in quo ordine sit inter adipos acopos. 7. de compositione med. per gen. 5. 269. F
 Adeps suillus & oleum & similia: quo differant. 1. de compositione medicamentorum per gen. 5. 211. A
 Adeps suillus quomodo differat ab oleo ueteri. 4. de compositione medicamentorum per gen. 5. 240. A
 Adeps suillus elaboratus. 1. de comp. med. per gen. 5. 217. B
 Adeps suillus recens curatur. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. H
 Adipis suilli ueteris sit mentio in medicamento quodam. 10. de compositione med. sec. loc. 5. 208. A
 Adeps suillus molliens imbecillum. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. H
 Adeps suillus molliissimus, tempore acrimoniam acquirit. 3. de compositione med. per gen. 5. 233. H
 Adeps suillus laxat. 7. de comp. med. per gen. 5. 264. E
 Adeps suillus emplasticus. 4. de simp. med. fac. 25. E/5. 5. 34. D
 Adeps suillus mouet pus. 5. de simp. med. fac. 5. 34. B
 Adeps suillus imponitur mordacia & acria per aluum excernentibus, 1. de simp. med. fac. 5. 8. B
 Adeps suillus phlegmonis familiarissimus est. 5. de sim. me. fa. 5. 34. B
 Adeps suillus utilis est ulcerato capiti ex medicaminum impositione. de remed. par. fac. 7. 154. H
 Adeps pferim suillus i ulceribus uitadus. 4. de comp. me. p. ge. 5. 236. H
 Adeps suillus quibus non conuenit. 11. de comp. med. fac. 5. 79. C
 Adeps suillus uetus per oleo ueteri uedit. 4. de comp. me. p. gen. 5. 249. A
 Adeps suillus pro anserino, & gallinaceo. 2. de arte curatiua ad Glaucomem. 7. 105. F
 Adeps taurinus qualis. 3. de comp. med. per gen. 233. H/7. 5. 263. F
 Adeps tauri est acrior suillo, & uirulino. 5. de simp. med. fac. 5. 34. B
 Adeps taurorum calidior & sicrior suillo. 11. de simp. me. fac. 5. 79. B
 Adeps taurorum minus calidus est quam leonum. 11. de simp. me. fac. 5. 79. B
 Adeps taurinus ualentior est adipe caprarum. 5. de simp. me. fac. 5. 34. E
 Adeps taurinus est medius inter suillum & leonum. 11. de sim. me. fa. 5. 79. B
 Adeps tauri uetustus acris est & tenuium partium. 3. de compositione med. per gen. 5. 233. H
 Adeps taurinus curatus. 6. de comp. med. per gen. 5. 257. B
 Adeps taurinus emollit scirrhum. 5. de simp. med. fac. 5. 33. G
 Adeps taurinus miscetur utrique medicamento, & ei quod scirrhusis medetur, & ei quod phlegmonas concoquit. 11. de simp. med. fac. 5. 79. B
 Adipis taurini subacti sit mentio. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 200. D
 Adipem uiperarum non sinere pilos sub alis emulsos crescere falsum est & etiam suffusionum initia sanare. 11. de simp. med. fac. 5. 79. E
 Adeps utulinus

Adeps utulinus est taurino minus calidus. 11°. de sim. med. fac. 5°. 79. B
 Adeps utulinus ora plcerum indurata emollit. 4°. de compositione me-
 dicamentorum per genera. 5°. 240. A
 Adeps utulinus mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Adeps utulino suillus antiquus. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. E
 Adeps urfi est tenuium partium. 3°. de cōp. me. per ge. 232. H | 5°. 233. H
 Adeps urse quo loco reponatur inter calida quae ualent alopecijs. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Adipem ursum alopecias curare uerū est. 11°. de sim. me. fac. 5°. 79. E
 Adeps uulpis in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de compositione
 medicamentorum per gen. 5°. 269. F
 Adipem uulpinum dolores quoscunq; aurium sanare non est attenden-
 dum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. E
 Adeps uulpinus ad auris affectiones. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 144. D
 Adipis uulpis fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. A
 Adipi omnes membranae auferuntur, & quomodo paretur. 1°. de cōp.
 med. per gen. 5°. 211. B
 Adeps & medulla uetustate sunt aciora. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Adeps recens magis conuenit in phlegmone cū magno dolore, antiquus
 sine dolore. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 211. A
 Adeps recens dolorem leuat. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. C
 Adeps recens non inuat ad cicatricem inducendam. 1°. de compositione
 medic. per gen. 5°. 215. C
 Adeps insulsus uetustissimus cur simendus in emplastro ex chalcitide.
 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. A
 Adeps quadraginta annorum ulcera sanat. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 240. B
 Adeps uetus & recens faciunt quatuor differentias in compositione.
 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. F
 Adeps uetus pdest phlegmoni cōtumaci. 1°. de cōp. med. p ge. 5°. 211. A
 Adeps inueteratus calidior seipso & tenuior. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. C
 Adeps uetus abunde digerit sine mordicatione. 4°. de compositione me-
 dicamentorum per gen. 5°. 239. E
 Adipem tenuiū partiū facit uetustas. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 211. A
 Adipēs tenuiū partiū, qui. 3°. de cōp. med. per gene. 232. H | 7°. 5°. 263. B
 Adeps tenuium partium dolorē sedat. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 232. H
 Adipēs mollificantes, qui. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. A
 Adeps qui conuenit teneris corporibus. 7°. de cōp. med. p gen. 5°. 263. F
 Adeps quando opportunus sit asperitati. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Adipēs oēs in ulceribus uitandi. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. H
 Adeps collinit & mitigat acres mordicationes. 10°. de sim. m. f. 5°. 73. B
 Adipēs schirrhum in hepate sanant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. E
 de Adipibus emplastrum. secret. Sp. 103. A
 Adipis si sit maior copia in medicamento, digerit fortius. 7°. de compo-
 sitione medic. per gen. 5°. 264. G
 cum Adipe plurimo cape succus purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Adeps debet depurari a fibris in aurium doloribus. 3°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 147. B
 Adeps non potest ostendi in tetrapbarmaco, tamen per hoc non est dicē-
 dum quod non insit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 27. B
 Adeps & caro regeneratur non cutis. 3°. meth. med. 7°. 19. C
 Adeps ablata cur. crescat. 1°. de femine. 1°. 332. D
 Adipem consistentiam iecinoris, lienis, et pulmonis appellare Erasistra-
 tus audet. intro. 1152. F
 Adeps & arteria digitorum partes. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Adipis colliquati commune signum. com. 7°. apho. 35. Ex. 56. E
 Adipis renum colliquatio quo cognoscatur. com. 7°. apho. 35. Ex. 56. B
 Adipis colliquatio est, si alui excrementum sit pingue. com. 7°. apho-
 ris. 35. Ex. 56. E
 Adipis omnium partium corporis colliquatio quomodo cognoscatur.
 com. 7°. apho. 35. Ex. 56. F
 ab Adipe ueniunt unguinosa corpuscula in urinis. in 6°. de morbis uul-
 gar. com. 5°. 3°. 192. A
 Adeps quandoq; auferitur. de diff. mor. 3°. 5. A
 ADHAERENTIAM, & adsimulationem differre docet uiligio.
 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 ADHAERERE indiget tempore. 3°. de nat. fac. 1°. 302. E
 ADIANTVM, qui de herbis scribunt, magis appellant callitrichū
 quam trichomanes. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. C
 Adiantum quae praestat, eadem praestat trichomanes. 8°. de simplicium
 medic. fac. 5°. 62. G
 Adiantum & polytrichon nō sunt idem. 3°. de med. fac. par. 7°. 179. D
 Adianti uires. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E | de cura icteri. Sp. III. B

Adiantum desiccatur, extenuatur, digerit, temperatum est in actiuis. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 41. E
 Adiantum in riuis plurimum nascitur. de bon. aqua. Sp. 75. F
 Adiantum aquis prodest. de bonitate aque. Sp. 75. F
 ADIANTVSIA id est minor quam iustum sit excrementi effluxus. 11°. de
 meth. med. 7°. 70. H
 ADIAPTOTOS dicta colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 ADICIALIS uesicae pars. de compagine membrorum, siue de natu-
 humana. Sp. 59. B
 ADIUTA pharmaca quae. de remed. par. fac. 7°. 160. A
 ADIECTIO semper fit a natura. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3. G
 ADIPIMINIBVS quid conferat de uirt. cent. Sp. 93. G
 ADIPSON catapotium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. G
 ADIVMENTORVM materiam inuenire, est magna pars artis medi-
 cae. de const. art. 1154. A
 ad Adiuuentorum usum quae scire oporteat. de const. art. 1154. C
 ADIVNCTIONIS, & agglutinationis differentiam docet anasarca.
 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Adiuncta crura quid faciant in organis. de machin. 7°. 310. F
 ADIVVANS digestionem medicina. de med. exper. Sp. 104. A
 de ADIVRATIONE. de in cant. adiurat. & iussu. 7°. 181. F
 ADMIRATVR uulgus peregrina spectacula, non admirabilia. 6°. de
 loc. affect. 4°. 42. B
 ADMISSARIIS equis datur cicer. 1°. de ali. fac. 2°. 14. B
 Admissarii equi sanguis non facit crustam, nec septicus est, ut quidam
 dicunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. D
 ADMOVENDA causa sanitatis, quae sint. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 ex ADNATIS accipitur nota sedis affectus. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
 Adnascentes res essentia proprietatem obtinent. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
 ADOLESCENTIA quando sit. com. 3°. aphor. 29°. 26. B | cō. 5°. aphor. 9°. Ex. 38. D
 Adolescentia est omnium aetatum optima. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
 in Adolescentia corpus obtinet optimā temperiē. 6°. de san. tu. 2°. 95. E
 in Adolescentiam quando transeunt pueri. in 6°. de morbis uulgaribus
 com. 4°. 3°. 186. H
 Adolescentes calidi ob aetatem. in 1°. de morbis uulg. commē. 1°. 105. A |
 3. commen. 2°. 3°. 115. E
 Adolescentes sunt calidiores pueris fm aliquos. de uti. resp. 1°. 225. E
 Adolescentes sunt minus calidi pueris. de uti. resp. 1°. 225. E
 Adolescens non est senī comparandus. 3°. de ali. fac. 2°. 26. B
 cum Adolescente disputare est infra dignitatem senioris. de uena. sec.
 aduersus Erasistratum. 6°. 10. A
 Adolescentes aptissimi ad oēm actionē uoluntariā. 1°. de san. tu. 2°. 64. D
 Adolescentiū natura ad quae prona sint. de cogn. cur. ai mor. 2°. 54. A
 Adolescentes cur insani. quod animi mores. 1°. 320. H
 Adolescentes qui uolunt se saluos fieri insatiabilitatem fugiat. de cogn.
 cur. animi mor. 2°. 55. F
 Adolescentes melius se habent uere. com. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. G
 Adolescentes qui egrotent. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 Adolescentes quibus abundat sanguis. in prognost. com. 3°. 4°. 210. C
 Adolescentibus sanguis ē naribus ex ratione erumpit. in 1°. de morbis
 uulg. com. 2°. 3°. 114. C
 Adolescentis casus qui exercebat ru bidam profluuiem. in 1°. prorrh.
 4°. 171. G
 Adolescentes in aqua sanguisugis plena ludēbāt. 4°. de loc. aff. 4°. 26. A
 Adolescentium duorum casus, qui uario modo didicerunt pulsus. 3°. de
 diff. puls. 4°. 69. E
 Adolescentis epileptici casus, cui a crure ueluti aqua frigida uidebatur
 ascendere. 3°. de loc. aff. 4°. 19. E
 Adolescentis casus ex lassitudinibus febrientis. in 3°. de morbis uulga-
 3°. 137. E
 ADRASTIAE lex qualis. 6°. de usu par. 1°. 152. E
 ADRIANVM sequutus ē Antoninus. ad eos, q de typ. scrip. 3°. 91. H
 Adrianus ipator eruit oculū seruo suo stylo. de cog. cur. ai mor. 2°. 51. H
 Adrianum uinum quale. 4°. de san. tuen. 85. H | 5°. 2°. 90. H
 Adriani uini fit mentio. 2°. de antid. 5°. 116. F
 Adrianum uinum auferunt. 7°. meth. med. 7°. 45. E
 Adrianum uinum quibus dandum. 7°. meth. me. 7°. 47. B
 Adriano & Sabino uino Titacazenum & Ariusium sunt similia. 5°. de
 sanitate tuen. 2°. 90. H
 Adrianum balsamatum utile est nephriticis, & turbulentam urinam
 facientibus, & in uesica lapidem habentibus. de dyna. Sp. 28. B
 Adstrictio quid

ADSTRICATIO qd sit secundum Methodicos. de op. secta. If. 26. F
Adstrictio, & profluuium in eodem foramine consistere nequeunt. de se. If. 18. H
Adstrictione saccre pōt aer frigidus et aqua frigida. de cau. mor. 3. 7. h
Adstrictum qd est ad pōt ov. i. simul totum est. com. 7. aph. 35. Ex. 56. F
Adstrictionem facit caseus. de uict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 145. D
Adstrictio alui in febre fit luna in coniunctione solis, saturno in tetrage-
no. de decu. progn. ex math. scientia. Sp. 13. A
Adstrictam aluum cur ferē semper habeant melancholici. de Mel. ex Ga-
le. & Ruff. & Poss. Sp. 109. E
ex Adstrictione quomodo fiat calor. de cau. mor. 3. 6. F
ob Adstrictionem accenditur febris. praesag. exper. conf. Sp. 77. D
ob Adstrictionem quo fiat febris. praesag. exper. conf. Sp. 77. D
Adstrictio quid. 3. de simp. med. fac. 5. 21. D
Adstrictio est qualitas gustus. de nat. hum. com. 1. 1. 28. H
Adstrictionis natura quae. 3. de simp. med. fac. 5. 21. G
Adstrictio ē opus crasse, & terrena substantia. 7. de sim. me. fa. 5. 50. F
Adstrictio a frigido uincente perficitur. 4. de simplicium med. faculta. 27. C/9. 66. C. 5. 68. C
Adstrictio iuncta frigiditati facit aliud frigiditatis genus qd sit frigiditas
pure aciditatis. 4. de sim. me. fa. 5. 25. B
P Adstrictione quo cognoscant q refrigerat. 4. de sim. me. fa. 5. 26. B
Adstrictio subit in aliu cum a caliditate dicit. 7. de sim. me. fa. 5. 53. G
Adstrictionis cuiusdam est particeps pyrum, uinum, malum, rosa. 3. de
simp. med. fac. 5. 21. E
Adstrictione participant amomum, spica nardi, & malabathrum. 3. de
com. med. per gen. 5. 234. F
Adstrictionis aliquid habet salus sapor. de sim. me. fa. 5. 8. G
Adstrictio deprehenditur in galla & rhu. 4. de sim. me. fa. 5. 25. E
Adstrictorium multum est alumen. 6. de comp. med. se. lo. 5. 169. H
ab Adstrictione non degenerat uinum aquosum. de uict. rat. in morbis
acut. com. 3. 7. 125. G
Adstrictio ad coctionem facit. 7. de sim. me. fa. 5. 53. C
cū Adstrictio cōcoquēdi uim hēt crocus. 7. de cōp. me. se. lo. 5. 179. A
citra Adstrictionem cibi facile subsident. 2. de ali. fac. 2. 16. G
Adstrictio quo faciat penetrare, & quae. 3. de simp. me. fa. 5. 21. G
Adstrictoria qualitas pōt i stomachicis. 8. de cō. me. se. lo. 5. 193. A
ab Adstrictione uel acredine nascitur asperitas. de pti. 2. 47. E
Adstrictio in quo potissimum consideranda. 4. de simp. me. fa. 5. 26. A
Adstrictio est in substantijs glutinantibus. 6. de sim. me. fa. 5. 45. A
citra Adstrictionem refrigerantia, & corporis substantia tenui, febrī
hectica extrinsecus admota conueniunt. 10. meth. med. 7. 64. H
Adstrictio pyri, mali, mali punici suavis est. 3. de simp. me. fa. 5. 20. D
Adstrictio eris squama ingrata est & medicamentosa. 3. de simplicium
medic. fac. 5. 20. D
Adstrictio aloes ingrata est & medicamentosa. 3. de sim. me. fa. 5. 20. D
Adstrictio quibus inimica sit. 3. de sim. me. fac. 5. 18. H
Adstrictione non indigent pectus, & pulmo. 11. meth. med. 7. 73. B
Adstrictio cōuenit inducēdis cicatricibus. 1. de cōp. me. p. ge. 5. 214. A
Adstringens uocabulum generale. 2. de loc. aff. 4. 11. F
Adstringentes quid significet. 2. de loc. aff. 4. 11. F
Adstringens quid sit. 3. de simp. me. fac. 21. D/4. de comp. med. per ge. 5. 239. F/4. meth. me. 7. 28. H
Adstringens austerum, acerbum, tria hēc saporis nomina, unam quali-
tatem significant. 2. de ali. fac. 19. F/9. de simp. med. fac. 64. C/3. de comp. med. se. lo. 5. 147. F
Adstringens genus est austeri & acerbi. 2. de ali. fac. 2. 19. F/1. de sim-
pli. med. fac. 5. 9. A
Adstringit austerum, sed acerbum magis. 2. de loc. aff. 4. 12. D
Adstringētia qd dñr austerā & acerba. 5. de comp. med. p. gen. 5. 246. C
Adstringunt tum austerā, tum acerba, sed per magis. & minus inter se
differunt. 4. de simp. me. fa. 5. 25. H
Adstringentia, austerā, & acerba quo differūt. 1. de sim. me. fa. 5. 8. H
Adstringunt debilius acerbis austerā. 6. de comp. med. se. lo. 5. 172. F
Adstringens pro una specie saporis. 1. de sim. med. fac. 5. 8. G
Adstringentia quidam uocant acria. 11. de simp. med. fac. 5. 79. C/D
Adstringere quae dicta sint falsò ab antiquis. 1. de sim. med. fa. 5. 7. H
Adstringētia qualia sint. 4. de sim. me. fac. 5. 25. F/3. met. me. 7. 19. D
Adstringētia habēt aliā qualitātē, & quā. 3. de simp. me. fac. 5. 20. E
Adstringentia iudicat gustus. 8. meth. med. 7. 51. A
Adstringentes qualitates sunt qualitates gustus non medicamentorum
facultates. 5. de simp. med. fac. 5. 38. H

Adstringentibus quae opposita sint. 1. de simp. med. fac. 5. 8. G
Adstringens est terrestre frigidum. 4. de simplicium med. facul. 26. D/
5. 38. H/6. 5. 44. F
Adstringentia uehementer refrigerant. 1. de cōp. med. se. lo. 5. 125. E
Adstringentia acida, frigida. 4. de simp. med. fac. 5. 26. D
Adstringentia possunt colligi. com. 2. aph. 20. Ex. 14. D
Adstringentia quae sint. 5. de comp. medi. per gen. 247. C/9. de simpli.
med. fac. 5. 64. C
Adstringens uinorum qualitas ab acida separata est, ut bonitas a ui-
rio. aduersus Lycum. Ex. 63. H
Adstringentia uina generosa sunt. aduersus Lycum. Ex. 63. H
de Adstringentibus pharmacis & eorum differentia. 4. de composit.
medic. se. lo. 5. 149. G
Adstringentis succi discrimina. de bo. & uit. suc. 2. 36. C
Adstringentium gradus qui. 1. de comp. me. se. loc. 5. 129. E
Adstringētia diuersa qd hnt effectus diuersos. 3. de simp. me. fa. 5. 20. D
Adstringētia olea. 1. de cōp. me. p. gen. 5. 211. D/13. met. med. 7. 83. G
Adstringendi uim habens oleum. 11. meth. med. 7. 72. G
Adstringunt cum caliditate oleum cyprinum & lentiscinum. 2. de cō-
po. med. per gen. 5. 220. F
Adstringit oleum Hispanum. 1. de comp. med. per gen. 5. 211. B/214. A
8. meth. med. 7. 51. D/11. 75. D
Adstringit oleum omphacinum. 1. de cōp. me. per gen. 5. 214. A
Adstringit oleum Histricum. 1. de comp. med. per gen. 5. 211. B/11. me-
tho. med. 7. 75. D
Adstringit par. am, & amaricat oleum Histricum. 1. de comp. medica.
per gen. 5. 214. A
Adstringit uehementer oleum Histricum. 11. meth. me. 7. 72. G
Adstringit oleum myrtinum. 2. de comp. me. per gen. 5. 220. F/11. me-
tho. med. 7. 72. H
Adstringit magis oleum myrteum, & melinum oleo Hispano & Histri-
co. 1. de comp. medic. per gen. 5. 211. B
Adstringentia parum oleosa, quae. 4. de comp. med. per gen. 5. 237. F
Adstringentia leuia. 5. meth. med. 7. 31. G
Adstringentia mediocriter, quae. 4. de cōp. med. se. loc. 5. 149. G
Adstringendi uis quibus modica sit. 8. meth. med. 7. 51. C
Adstringentia moderate arida. 6. de comp. med. se. loc. 5. 172. G
Adstringit moderate ladanum. 1. de comp. med. se. lo. 5. 125. E
Adstringunt modice nardina. 14. meth. med. 7. 92. B
Adstringit modice purpura, & optima nardus. 8. meth. med. 7. 53. C
Adstringit moderate crocus. 7. de simp. med. fac. 53. C/4. de comp. me.
se. loc. 5. 151. D/14. meth. me. 7. 92. B
Adstringit solanum mediocriter. 10. meth. me. 7. 65. B
Adstringit mediocriter & glaucio medicamēta. 14. meth. me. 7. 92. D
Adstringunt parum rosa. 4. de comp. med. se. loc. 5. 151. C
Adstringit sal. 9. de sim. me. fa. 5. 68. F
Adstringit sal potius qd purget. 2. de comp. me. per ge. 5. 222. A
Adstringit parum sal. 6. de compos. med. per gen. 5. 258. D
Adstringit parum cyperum, & exiccat sine morsu. 6. de compositione
medic. per gen. 5. 256. F
Adstringit parum lappae tertia species. 6. de sim. med. fac. 5. 43. F
Adstringit, & calfacit parum schœni flos. 8. de simp. me. fac. 5. 61. H
cum Adstringendi modica facultate fortiter resiccat amomum. 7. de
comp. med. se. lo. 5. 178. G
Adstringit sufficiēter cortices punicorū. 6. de cō. med. se. lo. 5. 168. H
Adstringit in secundo & refrigerat Solanum hortense. 8. de simp. med.
facul. 5. 62. G
quantū Adstringit Solanum, tantum habet crasse, & terrea substan-
tia. 2. de comp. med. se. loc. 5. 136. C
Adstringant quae euidenter. 1. de simp. med. fac. 7. H/4. de comp. med.
per gen. 5. 239. E
Adstringentia exigue quae discutiunt. 5. de comp. med. se. loc. 5. 159. B
Adstringentia uehementius quae. 5. de comp. med. se. loc. 5. 149. G/5. meth. med. 7. 31. G
Adstringit uehementer myrtus. 5. de comp. med. se. loc. 5. 159. B
Adstringit uehementer rheum. 1. de antid. 5. 106. G
Adstringunt ualde paliuri folia. 8. de simp. med. fac. 5. 57. G
Adstringentia uehementer qualia. 5. de simp. med. fac. 5. 39. D
Adstringit uehementer galla. 6. de comp. med. se. loc. 5. 173. G
Adstringit efficaciter aloe extrinsecus. de sim. medicami. Sp. 80. A
Adstringentia uehementer quid faciant. 5. de cōp. me. se. loc. 5. 162. H
Adstringentia uehementissima arida. 6. de cōp. med. se. loc. 5. 172. G
b iij Adstringit

Adstringit fortiter & resiccatur purulenta, alumen scissile. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 143. A
 Adstringentia fortiora arida. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 Adstringentia fortius ad quæ ualeant. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 259. A
 Adstringens summum quod. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. D/E
 Adstringens summum est alumen. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. D
 Adstringit magis alumen scissum q̄ liquidu. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 168. G
 Adstringens summum est atramentum sutorium. 3°. de simpli. medica. facul. 21. E/9°. 5^a. 71. C
 Adstringit parum & ualde calefacit atramentum sutorium & sal. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. B
 Adstringit exugo, & chalcanthu. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 235. E
 Adstringit perseæ. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 58. B
 Adstringit aliquantulum māna, nō tñ thus. 6°. de cō. me. per ge. 5^a. 256. F
 Adstringit magis thure manna. 5°. met. me. 7^a. 31. A
 Adstringit lapathi semen. de theri. ad Pifo. 5^a. 50. H
 Adstringit cupressi resina. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 230. D
 Adstringit purpura tyria. 7°. meth. me. 7^a. 46. H
 Adstringunt uina senina. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. H
 Adstringit aliquo modo aqua pluuiæ. 7°. de compo. medicamen. secun. loc. 178. D/ 5^a. 184. B
 Adstringit lysimachios. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. H
 Adstringens est malum granatum. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. H
 Adstringit aspalathus. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 194. F
 Adstringens æs alium effectum habet à mēspilo, aloë, moro, galla, cortice mali granati, alumine, & rhu. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 20. D
 Adstringunt magis æris squama, ære uesto, multa quæ comeduntur. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 20. D
 Adstringit æris squama minus cydonio. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 20. C
 Adstringunt magis aloë multa quæ comeduntur. 3°. de simpli. medica. facul. 5^a. 20. D
 Adstringentia aliqua nigrore inducunt. 1°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 126. F
 Adstringit rhu siccum cum melle. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 20. A
 Adstringit lignorum acerborum cinis. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 62. C
 Adstringit medicamentu ex rhu & melle. de præco. ad Posthu. 4^a. 219. C
 Adstringit & emollit mastiche. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 55. D
 Adstringit & abstergit caries lignorum. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 60. A
 Adstringit morum immaturum. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. C
 Adstringit multum mororum succus. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 167. D
 Adstringit sine morsu stæbe. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. D
 Adstringit rubus caninus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 130. B
 Adstringit magis quàm rosa, rosarum flos, ac proinde exiccatorius est. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. G
 Adstringentia cur misceant attrahētibus. 6°. de cōp. me. p gen. 5^a. 260. H
 Adstringentia, acerba, & repellentia, nō recte iunguntur discussorijs sine discrimine. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 176. A
 Adstringentia cōcoquētia & discutiētia. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 150. H
 Adstringentia cum digerentibus habentia medicamenta, qualia sint & quæ sint. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 258. C
 Adstringentia quæ calefaciunt. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. A
 Adstringentia & calefacientia parum medicamenta sunt emplastica, & peptica, id est concoquentia. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Adstringentia parum, calida, & tenuum partium metalla. 3°. de compo. med. per gen. 5^a. 228. E
 Adstringentia tenuum partium quo casu proficiunt. 6°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 167. H
 Adstringentia crassarum partium quid agant. 6°. de compo. medica. secun. loc. 5^a. 167. H
 Adstringentia aliqua quæ aperiant intus non extra, qualia. 5°. de simp. medic. fac. 5^a. 35. B
 Adstringentia quō cōpellant aperientia. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 167. D
 Adstringentia uicina urentibus, quæ. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 39. C
 ex Adstringentibus parabilia. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169. F/G
 Adstringentia magis medicaminosa, quæ. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. E
 Adstringentia & mordacia medicamenta dimittenda, ubi adstrictio- nis actio exploranda est. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. A
 Adstringit, & mordicat æris squama. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 20. P
 Adstringentibus cibis quando usus sit in acutis Galenus. de uictus ra. in morb. acu. com. 1°. 7^a. III. G
 Adstringentem cibum accipientes appetentiores euadunt. in. 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 185. B
 Adstringentes cibi quomodo alium deiciant. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. G

Adstringentes cibi quando à biliosis sumendi. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. G
 ex Adstringente, & non facile corruptibili cibo sanatum colon. 1°. de loc. affect. 4^a. 5. H
 Adstringentia poma. 13°. meth. me. 7^a. 83. G
 Adstringunt poma cestiana. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 176. F
 Adstringit cascus. de ther. ad Pifo. 5^a. 90. H
 Adstringit uua passa. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. F
 Adstringere allium quidam dixerunt. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. D
 Adstringentes fructus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. F/ 7°. methodi medendi. 7^a. 44. B
 Adstringit uinum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. F
 Adstringit mire uinum scybellite. 1°. de digno. puls. 4^a. 70. H
 Adstringit uinum atrum austerum. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. D
 Adstringit uinum austerum uetus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 250. D
 Adstringit plus q̄ oportet uini omphaciū. 1°. de cōp. me. p ge. 5^a. 211. G
 Adstringunt brassica ipsa, cochlearum carnes, & gallorum uetulorum carnes. de ther. ad Pif. 5^a. 90. H
 Adstringit gallinarum ius simplex. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. C
 Adstringens quid faciat. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 39. A
 Adstringentia quæ agant in corpora. 1°. de sim. med. fac. 8. B/9°. 5^a. 64. C
 Adstringentia quædam non agunt ut alia. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. B
 Adstringens qualitas in uno quid agat. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. C
 Adstringentia ad quæ ualent. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. C
 Adstringentia omnia quid faciant. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 239. F
 Adstringentia quibus conueniant, & quibus non. 8°. de compo. medica. sec. loc. 5^a. 188. F
 Adstringentia quæ pueris conueniant. 6°. de cō. med. sec. lo. 5^a. 176. F
 Adstringentia in principio ante euacuationem quo casu sint adhibenda. de sectis. 1^a. 18. D
 Adstringentia & austeria medicamenta extenuant. in 6^m. de morb. uul. commen. 2°. 3^a. 177. A
 Adstringentia parum exasperant. ars med. 1^a. 70. E/4°. de comp. med. per gen. 235. H/6°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 169. H/de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. III. D
 Adstringentia sicca. 5°. meth. med. 7^a. 32. E
 Adstringentia ualenter siccant. 7°. meth. med. 7^a. 46. H
 Adstringentia quomodo exiccant. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. C
 Adstringentia non exiccant. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 150. C
 Adstringens & sicca rhus est. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. H
 Adstringit & desiccatur macer. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. A
 Adstringit & exiccatur olostium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. C
 Adstringentia resiccantia sine morsu. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. E
 Adstringentia non penetrant. 4°. de com. me. per gen. 5^a. 239. F
 Adstringentibus miscenda acria tenuum partium ut penetrent. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 239. G
 Adstringentia reprimunt. com. 1°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Adstringendi, & reprimendi quæ uim habent. de rem. par. fac. 7^a. 156. D
 Adstringentia citius influxu repellunt. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 167. A
 Adstringendo repellitur. ars med. 1^a. 70. G
 Adstringentia reperiunt. 4°. de comp. me. per ge. 235. H/5°. 5^a. 249. F
 Adstringendo & refrigerando debent repelli morbi ex influxu humo- rum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. F
 Adstringentibus, & reperiunt in principio uti oportet. 4°. de com- po. med. sec. loc. 5^a. 157. D
 Adstringentes herbe & reperiunt. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 157. D
 Adstringente medicamento, quando uti oporteat. de const. ar. 1^a. 41. E/ II°. met. med. 7^a. 72. E
 Adstringere multum non debent refrigerantia, quæ capiti adhibentur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. F
 Adstringentia addere debemus in hemicranæ medicamentis. 2°. de cō po. med. sec. loc. 5^a. 139. H
 Adstringentia adhibemus oculis inflammatis. de sectis. 1^a. 18. C
 Adstringentia admoventur phlegmone incipiente. de opt. sec. 1^a. 29. G
 Adstringentibus & frigidis potius utendum, q̄ digerentibus ad phleg- monas incipientes. 13°. meth. med. 7^a. 82. C
 Adstringentia cur in principijs sint idonea. 11°. meth. med. 7^a. 72. D
 Adstringentia q̄ in fine nō conueniant. elicc. 5°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 159. B
 Adstringit & refrigerat potamogitum & polygonon. 8°. de simp. medi. facul. 5^a. 59. B
 p Adstringentia quandoq; phlegmone desinunt. de opt. secta. 1^a. 29. E
 Adstringentia, quæ in phlegmone danda. 13°. meth. me. 7^a. 85. C
 Adstringentia quid agant in lingua. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 9. A

Adstringunt gulam acida & acerba. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Adstringētia in diamorō deducit myrrha. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 67. D
 Adstringētia uenenosa cauēda i diamorō. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 167. D
 Adstringētia moderata pro gargarismis. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 172. F
 Adstringētia fortiora pro gargarismis. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 172. G
 Adstringētia fortissima pro gargarismis. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 172. G
 Adstringentia sanguinem supprimunt. de uictus ratione in morbis acu. 4°. 7°. 152. G/F
 Adstringētibz & emplasticis sistēdus est sanguis ab hirudinibus tractus quando nimis fluit, non frigidis. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Adstringētibz nō utendū in phlegmone pulmonis. 11°. me. me. 7°. 73. D
 Adstringentia tussientibus sanguinem ex pulmone aduersantur. de con. sin. ar. 154. 41. F
 ab Adstringentibus qñ pulmo inuētur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. H
 Adstringens amicum stomacho. 3°. de simpl. med. fac. 20. C/6°. 40. D/42. F/45. E. 8°. 5°. 60. F
 Adstringentia cur præ cæteris expetant uentriculus & iecur. 11°. methodi medendi. 7°. 72. E
 Adstringentibus etiam non solis laxatorijs debet curari os uentriculi in flammati, & iecur inflammatum. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 187. C/ de reme. par. fac. 7°. 158. F
 Adstringentibus & subamaris cibis utebantur antiqui in uentriculo imbecillo. 7°. meth. med. 7°. 43. H
 Adstringētia roborant membrū effectū. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 128. D
 Adstringētia robur addunt. 2°. de cōp. med. sec. loc. 139. H/8°. 5°. 187. C
 Adstringentia roborant & firmāt os uentriculi. 2°. de ali. fac. 2°. 20. B/ de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. F
 Adstringens aliquid & odoratum exterius superponimus in uentriculi dolore. in 6°. de morb. uul. com. 6°. 3°. 196. D
 Adstringētia aliqua semp apponēda i curatiōe iecoris. ar. med. 157. 71. A
 13°. meth. me. 7°. 83. F
 Adstringentibus iecur roboratur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Adstringētia qñ in phlegmone iecoris inuēda. 11°. met. med. 7°. 73. A
 Adstringentia bilis mcatum arctant, ideo non conueniunt iecoris phlegmoni. 13°. meth. me. 7°. 83. E
 Adstringentia & austera debent misceri medicamentis lienis, ut actiones conferuentur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. D
 Adstringentia quando miscenda in liene. 11°. meth. me. 7°. 73. B
 Adstringentia, quæ non habent amaritudinem, uel acorem, debent accipi in difficultate intestinorum. de subfig. emp. 154. 33. F
 Adstringens contrarium purganti. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. E
 Adstringens: qualitas nihil confert ad subductionem, immo uentrem cōstipat, & cohibet alui deiectionem. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
 Adstringentia ultimo sumpta in habētibus uentriculum imbecillū sunt deiectionis causa. 2°. de alim. fac. 2°. 20. C
 Adstringēs qd post cibū sēptū quos facit excernere. 6°. d. fa. tu. 2°. 99. E
 Adstringentes & refrigerantes succi. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 99. C
 Adstringentia & refrigerantia omnia excedit plantago. 6°. de simpliciu medic. fac. 5°. 43. G
 Adstringens frigiditas crassarum partium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
 Adstringentibus, & frigidis sit euacuatio. 13°. meth. me. 7°. 82. C
 Adstringentia quomodo in aliquibus soluant. 2°. de alim. fac. 2°. 20. A
 Adstringunt, & euacuant acria quomodo. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
 Adstringentia purgant cum acribus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. C
 Adstringentia faciunt deicere habentes bilem pallidam. 2°. de alimēto rim facultatibus. 2°. 20. B
 Adstringentia decocta p̄sunt ulceribus internis. 4°. meth. me. 7°. 28. H
 Adstringentia etiam nō solum siccantia desiderat ulcus habens sinum. 5°. meth. me. 7°. 29. G
 Adstringentia ualent ad cicatricem. de subfig. emp. 154. 33. F
 Adstringentia pro dysenteria, quæ. 11°. de simp. med. fa. 5°. 81. E
 Adstringentia nō sunt medicamēta profluuiorū. 1°. de sim. me. fa. 5°. 8. B
 Adstringentibus utendum, & quibus nas magnum perruptum in intestinis, utero, & uesica, & quibus uas paruum in iisdem locis sit ruptum. 5°. meth. me. 7°. 31. G
 Adstringentia parum cum digerendi uirtute sine morfu in neruis detestis asferre conuenit. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. F
 Adstringentia, & refrigerantia. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 237. A
 Adstringendo ac refrigerando patentia cogere opus est. in 6°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 160. F
 Adstringentia cogunt & densant superficiem corporis. 6°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 167. A

ab Adstringentibus cum coguntur corpora, in seipsa subsident. de causis mor. 3°. 9. B
 Adstringentibus & refrigerantibus diapedesis curanda. 5°. methodi medendi. 7°. 32. A
 Adstringentia quæ ualent ad asperitudines, sycoseis, & callos. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 151. F
 Adstringentia quodam modo et sicca pilos defluere prohibēt. 7°. de sim. pli. med. fac. 5°. 55. A
 Adstringendi uim habeant & caliditatem medicamēta profluuij capillorum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. E
 Adstringentia pro capillis tenuium partium cur exigantur. 1°. de com. med. sec. loc. 5°. 126. G
 Adstringit, & exiccat ladanum, quando capillos fluētes cohibet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
 Adstringentia debent puluerizari cur, & quo modo. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 225. C
 ab Adstringentiam non habentibus medicamētis partes effaminatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. C
 Adstringētibz aduersat amyliū, et faria triticea. 1°. de sim. me. fa. 5°. 8. B
 Adstringētibz aduersissimus ē adeps caprinus. 1°. de sim. me. fa. 5°. 8. B
 Adstringentias quæ nihil habent, nō sunt tuta pletonicis. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. H
 Adstringētia quibus mēbris nō sunt admouenda. 11°. meth. me. 7°. 73. B
 Adstringentia quæ sint euitanda in siccitate. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Adstringētia oia nō agglutināt, neq; ē cōtrario. 1°. de sim. me. fa. 5°. 7. G
 Adstringentia quæ glutinare non possunt. 1°. de simp. med. fa. 5°. 7. H
 Adstringentia non sunt apta ad carnem generandā. 6°. de compositione medi. per gen. 5°. 260. H
 Adstringens cur uitemus in carne generanda. 3°. meth. me. 7°. 19. D
 Adstringentia medicamenta unā cū eo qd refrigerant, ad ulcera rebellia omnia, & ad fluxiones & putredines conueniunt, ac proinde & ad dysenterias. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 Adstringit, & exiccat super crescentes ulcerum carnes aloë, & squama aris. de ther. ad Pisonem. 5°. 90. H
 Adstringentibus solis non debent curari humidi & frigidi. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. A
 Adstringentia noxiā deuorata. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Adstringētia densis corporibus potius obfunt quā profunt. de optima secta. 154. 29. F
 Adstringentia crustis non conueniunt. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172. D
 Adstringentes & cogentes scutiformem cartilaginem musculi, qui de musc. diff. 1°. 46. B
 Adstringentes asperam arteriam musculi, qui de musc. diff. 1°. 46. E
 Adstringenda linteis alliganda sunt. de fascijs. 7°. 293. F
 ad Adstringendā membranā abdominis in herniæ curatione laqueus, de laqueis. 7°. 307. G
 ADVENE ægyptiaci medicina. de med. exper. Sp. 104. B
 Aduena cuiusdam medicamentum de med. exper. Sp. 104. C
 ADVERSARIOS medicamento constringere ac uincire ut in iudicio nihil possint eloqui, ridiculum est. 10°. de simp. med. fa. 5°. 72. D
 ADVLATOR est qui frequentat ades diuitum, potentum, & tyrannorum. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. H
 Adulatoris officium. 12°. meth. med. 7°. 75. A
 Adulari nō dēt medicus, nec asper eē. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. E
 Adulationem euitans quo probandus. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. H
 ADULTERATORES monetarum puniendi. 2°. de diffic. pul. sum. 4°. 54. H
 Adulteratur simplicia quæ. 9°. de simp. me. fa. 69. B/1°. de antid. 99. B/3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. F
 Adulteria simpliciu cur Gal. scribere nō uult. 9°. de sim. me. fa. 5°. 69. C
 Adulteria simplicium non sunt diuulganda. 1°. de antid. 5°. 105. F
 Adulterata medicamenta quo cognoscenda. 3°. de cōpositione medicamentorum per genera. 5°. 228. H
 Adulteria medicaminum didicit Gal. puer. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. B
 Adulterari quæ simplicia non possunt. 1°. de antid. 5°. 100. C
 Adulterari non possunt uitrum, & aurum. 1°. de antid. 5°. 104. D
 ADULTI sunt calidissimi. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 115. E
 Adultorum ætati cum sit plus iusto calida & sicca, utilis est usus cōtra ria diætæ. de sal. diæ. 2°. 40. E
 Adultis uinum modice sumendum. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
 ex Adultis non consueti timent in tenebris. de melacholia, ex Galeno, Ruffo & Possidonio. Sp. 109. D

ADVNATIO similium quo fiat in nutrimento. de util. resp. Sp. 64. A
 Adunatur granum seorsum à palea in uentilatione per commotionem.
 de util. resp. Sp. 64. B
 ADVNCI possunt esse ex uiformatrice potius quam ex temperamen-
 to. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Adunci sicci sunt secundum aliquos. 2°. de temp. 1°. 20. F
 ADVRAGI caro est cibus subtilians. de dissol. cont. Sp. 72. D
 ADVRENTIVM materia, quæ intro. Isa. 58. B
 Adurentia medicamenta extrinsecus admouentur. intro. Isa. 58. B
 ex Adurentibus partium apertio. intro. Isa. 58. B
 Adurentibus quando utimur. intro. Isa. 58. B
 Adurentibus in palpebris relaxatis utimur. intro. Isa. 58. B
 Adurentibus quandoq; utimur in Cephalæa. intro. Isa. 58. B
 Adurunt acuti cibi de diss. cont. Sp. 72. E
 Adurunt sory, chalcitis, & misy. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. D
 Adurit citra dolorem lixiuium, quia tenue. 9°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 69. G
 in Adurentibus febribus tertiana generatio cōis. 2°. de crisi. 4°. 134. E
 in Adurentibus febribus non peruenitur ad infibricationem. 2°. de
 crisi. 4°. 134. E
 qñ Aduritur uena temporis. de anat. uin. Sp. 55. B
 Aduftio minus toleratur in cōsistētibus, quam in iuuenibus. cōmen. 3°.
 aphor. 20°. Ex. 26. D
 ex Aduftione solis multa genito capiti dolori cōfert succus cētauræ.
 de uirt. cent. Sp. 93. B
 ex Adufta bile quartanam esse qñ deprehēdat. de spermate. Sp. 39. H
 ex Aduftis humoribus parum aut nihil excrementi prouenit, ideo mi-
 norem pulsum habent senes. 3°. de cau. puls. 4°. 96. F
 ad Aduftam febrem secret. Sp. 98. E
 Adufta febris trochisci. secret. Sp. 98. E
 ad Aduftionem in stomacho. secretorum. Sp. 98. E
 Aduftio est species diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Aduftione resoluatur lentus humor, si medicamentis non potest. de ar-
 tic. commen. 3°. 7°. 276. C
 ad Aduftiones excoaratas cum ad cicatricem perueniunt. 1°. de cōpos.
 med. per gen. 5°. 214. G
 ad Aduftiones cum lacte mulierum inungi solet lactuca. 6°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 48. E
 ad Aduftiones hyemis inunctio. 3°. de me. fa. par. 7°. 176. B
 Adufti oleo rosaceo inuuantur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. F
 Adufti ad balnea mittendi. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. C
 post Aduftionem succus porri. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 107. A
 pro Aduftione ferramenta qualia. de artic. com. 1°. 7°. 258. B
 in Aduftione os non debet caleferi. 7°. 269. F
 Adurentes sunt & calidi in quarto tithymalli. 8°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 62. D
 AEDES cur edificata fuerint. ad Thrasy. 2°. 104. C
 Aedibus extruēdis & cōputādis expēs quātū conducit arithmetica
 et geometria, tñ ipsis utuntur diuites. de præcognitione. 4°. 214. C
 Aedes fabricanti lignum est materia. ad Thrasy. 2°. 106. A
 AEDIFICATORIAE artis finis qui. ad Thrasy. 2°. 105. G
 Aedificatoria cur constituta. ad Thrasy. 2°. 106. C
 Aedificatoria, arithmetica, & oratoria nullum commune propositum
 habent. ad Thrasy. 2°. 105. C
 Aedificatores ignorat uires motuū quos exercēt. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. E
 Aedificiis firma fundamenta iaci debent. 11°. meth. med. 7°. 71. E
 AEGAVSIEN uinum in Asia quale. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Aegis prouenientia uina media inter Theræum & Cilicium, cū nec ex
 quisite sunt dulcia, ut Theræum, nec euidenti ita adstringendi ui pol-
 leant, ut Cilicium. de bon. & uitio suc. 2°. 38. C
 AEGIMIVS de palpitationibus librum fecit. 1°. de dif. puls. 4°. 47. A
 Aegimius scripsit de palpitatione & pulsu. 4°. de dif. puls. 4°. 68. G
 AEGILOPS quid. intro. Isa. 58. H | 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 159. H |
 de ocul. 7°. 187. A
 Aegilops oculi affectus extrinsecus. intro. Isa. 58. D
 ad Aegilopas. de medicinis fac. parabilibus. 163. C | 3°. de medicinis fa-
 cile parabilibus. 7°. 170. D
 Aegilopis curatio. intro. Isa. 59. G
 Aegilops manu indiget. intro. Isa. 59. G
 Aegilops non manuaria opera indiget, sed pharmacis secundum genus.
 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. A
 in Aegilope musculus qui abscinditur. 11°. de usu par. 1°. 181. F

Aegilopas quid sanet. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 245. A
 ad Aegilopas emplastrum. 2°. de antid. 5°. 117. B
 ad Aegilopas, Lamponis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. A
 ad Aegilopas liquida compositio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. D
 Aegilopas sanat auena. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. F
 Aegilopas sanat oleum ex nucibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
 ad Aegilopas, Asclepiadis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
 ad Aegilopas, Archigenis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. A
 ad Aegilopas Diasmyrnum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. A
 Aegilopibus myrta utiliter facit. de simp. medicamin. Sp. 87. E
 ad Aegilopas Heræ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. H
 in Aegilope cauterio utitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
 Aegilops auena est. 5°. de compo. med. sec. loc. 160. A | 6°. de simpliciū
 med. facul. 5°. 41. F
 Aegilops herba nascitur inter frumenta. de med. fac. par. 7°. 163. C
 Aegilops ex mutatione nascitur quandoq; 1°. de ali. fac. 2°. 15. G
 AEGOCEROS quid. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. D
 ad AEGYPTVM ac Lybiam attentia loca calida sunt ac sicca, exce-
 ptis & hic illis quæ mari adiacent locis. cō. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 apud Aegyptios ne per somnium quidem inuenies temperatum. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 73. C
 Aegyptij uehementer calidi de aere aquis & loc. 2°. 5. G
 Aegyptum incolentes dura habent corpora. 4°. de compositione medi-
 camentorum per gen. 5°. 236. F
 Aegyptij sunt graciles. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Aegypti nigri. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Aegyptiorum nigritia est affectus fm naturā. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 Aegyptij non patiuntur phlebotomiam. de sectis. Isa. 18. B
 in Aegypto fascinant infantes de aere. aq. & lo. 2°. 6. F
 apud Aegyptios literas inuenit Theuth. 9°. de decr. Hip. 1°. 282. E
 Aegypti rex Ptolemæus. in. 3°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 136. H
 Aegypti aqua paludosa sola sunt sana. de bon. aque. Sp. 75. E
 in Aegypto aqua quō percolēt. in 6°. de morb. uul. cō. 4°. 3°. 184. D
 in Aegypto & in Alexandria quomodo aqua refrigeratur. in 6°. de
 morb. uul. com. 4°. 3°. 182. B
 in Aegypto est fluuius, cuius aquā si quis bibat depilatur eius caput.
 de bon. aque. Sp. 76. B
 in Aegypto uiperæ & serpentes comeduntur. 3°. de ali. fac. 2°. 26. D
 in Aegypto reperit uina tenuia Galenus, quod est mirum. de uirt. rat.
 in morb. acut. commen. 3. 7°. 127. B
 Aegyptia palmula dura, sicca, & austera. de bon. & uit. suc. 2°. 36. D
 Aegyptiæ spina fructus modice exccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Aegyptiæ spina fructus unum est ex adstringentibus parabilibus. 6°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 169. F
 Aegyptia spina adstringit, & exccat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Aegyptiæ fabæ natura. 1°. de ali. fac. 2°. 14. A
 in Aegypto habentur oleū eicinum & raphaninū. 3°. de sa. tu. 2°. 81. C
 Aegyptiū medicamentum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. B
 Aegyptium medicamentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 235. D
 Aegyptium unguentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 145. A
 Aegyptium emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. H
 Aegyptium præseruans absq; phlegmone diuisa qualibet et cōtusa. 6°.
 de comp. med. per. nen. 5°. 260. C
 Aegyptiū Claudij Philoxeni chirurgici. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 235. B
 Aegyptia Andromachi. 6°. de comp. med. per gen. 257. E | 5°. 258. F
 AEGYRI FLORES in primo calidi parum sicci. 6°. de simplicium me-
 dic. facul. 5°. 41. C
 Aegyri resina calida. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 AEGRI quibus noibus apud grecos uocentur. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 Aegrum, & sanum corpus unde. de spermate. Sp. 40. C
 Aegrum quomodo fit animal. de diff. morb. 3°. 2. H
 Aegris omnia insunt præter naturam. ars med. Isa. 67. D | 4°. de usu par-
 tium. 1°. 140. H | cōtra ea quæ à Iul. in Hipp. aph. dicta sunt. Ex. 68. B
 Aegris infirmitas functionū est præter naturā. 1°. de san. tuē. 2°. 64. A
 Aegrum est immoderatum, sanū uero moderatū. de const. ar. Isa. 39. C
 Aeger habet lasas operationes. de const. ar. Isa. 38. H
 Aeger nullus esse potest per totum ætatis suæ decursum in omni parte.
 2°. de loc. affec. 4°. 10. B
 Aegrum & sanum habere medium, potest colligi. ubi Galenus posita sa-
 nitate in moderantia, & ægritudine in immoderatia, dicitur, quæ ue-
 ro nondum id quod plurimum obtinent ægritudinum generationem
 ostendere. com. 2°. aph. 4°. Ex. 11. F
 Aegri

Aegri quandoq; fortiores sanis, cur. 3°. de die. decre. 4°. 158. F
 Aegrorum scientia quando habetur. de const. ar. 1sa. 39. B
 Aegrorum quidā statim decubūt, quidā non. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. E
 Aegri quidam expectant quantum aut sextum diem prius quam uocēt
 medicum. de cur. rat. pro sang. miss. 6°. 21. B
 Aegri quorū medicorū manibus se cōcredere audēt. i. pg. c. 1°. 4°. 185. C
 Aegri per compita olim ponebantur. intro. 1f. 50. G
 Aegri ob pestilentiam non sunt uisendi, dum humores ad putredinē
 paratos habemus. collige. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B
 Aegros quos curaturus est medicus, eos sanos cognoscere debet. de ijs,
 quae in me. fi. cō. 1°. 7°. 198. A / de uict. rat. in mor. ac. cō. 2°. 7°. 119. A
 ad Aegrum cum accedis, quae sunt consideranda. 1°. de arte cura. ad
 Glau. 7°. 94. E / F / H
 ad Aegros medici introitus, qui esse debet. in 6^m. de morb. uulg. com-
 men. 4°. 180. H. 3°. 181. D
 Aegros quandoq; raro, quandoq; saepe debet inuiscere medicus. in 6^m.
 de mor. uul. com. 4°. 3°. 181. D
 Aegri a medicis quomodo interrogandi. com. 1°. in prog. 4°. 192. C / in
 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 168. E
 Aegro non referente medicus debet multa discere. de uict. rōne in mor.
 acut. com. 1°. 7°. 108. C
 ab Aegro quae petenda. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. D
 Aegri ingeniu ex fmo. cognoscimus. i. 6^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 168. G
 Aegri sermo ad praesagium & diuinationem confert. in 1^m. de mor. uul.
 com. 3°. 3°. 117. F
 Aegri manus tagēda ut calor percipiat, qualis sit. in pg. cō. 1°. 4°. 192. A
 Aegri medicis fidē habere debēt. de ijs, quae in med. fi. cō. 2°. 7°. 205. D
 Aegri ad portantem onus comparatio. 3°. de crisi. 4°. 141. D
 Aegri mores quando considerandi. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
 Aeger quomodo se habet ad morbu. in 1^m. de mor. uulg. cō. 2°. 3°. 112. G
 Aegri utilitas semper querenda. 11°. meth. med. 7°. 75. B
 Aegri qui futuri sunt, tamen nondum sunt, euacuari debent ut praefer-
 uentur. commen. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Aegri uere faciunt omnia praesidia intro. 1sa. 61. E
 Aegri macilenti quibus fiant. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D / E
 Aegri anxij, qui dicantur. com. 7°. aph. 6°. Ex. 59. A
 Aegrum animal quando. de atra bile. 1°. 35. E
 Aegri conditio. i. natura morbi. in prog. com. 1°. 4°. 189. C
 ab Aegri natura indicatio. de sectis. 1f. 16. D
 Aegri natura adamussim nescitur. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 19. F
 Aegris, & sanis unus cibandi scopus, & qui de uict. ratio. in morb. ac.
 com. 1°. 7°. 115. C
 Aegri uictus ratio ex uiribus. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
 Aegri uires ex quibus & quo cognosci pnt. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Aeger quandoq; expetit idoneam uiuēdi rationem. de fascijs. 7°. 293. C
 in Aegro adolescente quomodo procedendum circa uictus rationē. 2°.
 de die. decre. 4°. 155. F
 Aegris utilissimum est a sumptis cibos conficere, & nutrirī. in 6^m. de
 morb. uul. com. 4°. 3°. 180. F
 Aeger non fert subitam mutationem ad contrarium de uict. ra. in mor.
 acut. com. 4°. 7°. 132. D
 Aegris repentina ciborum mutationes obsunt, sic etiam sanis. de uict.
 rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 119. A
 Aegrorum cibus alicā prassana secundum aliquos. 1°. de ali. fa. 2°. 10. H
 Aegro frequenter prohibetur prassana cremor, ut supra mediocritatē.
 2°. de digno. puls. 4°. 76. G
 Aegris & sanis bordeum dandum. 1°. de ali. fa. 2°. 9. A
 Aegris quandoq; fructus dandi. in 6^m. de morb. uul. cō. 4°. 3°. 180. E
 Aegrorum alimentis debemus acres humores remouere, & quando.
 com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Aegri reficiendi sunt cibus post crism. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. A
 Aegris debent imperare medici. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 Aegris non sunt iubenda exer. citia, nec motus, nec uomitus, nec purga-
 menta, nec phlebotomia, nec frictions simul cum inedia. commē. 2°.
 aphor. 16°. Ex. 12. H
 Aegri in quibus debent obedire medico. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Aeger debet agere, quae conueniunt, & quae a medico praecipuntur. cō
 men. 1°. apho. 1°. Ex. 2. B
 Aegri quidam simplices sunt omnia agentes aperte, & quomodo medi-
 cus erga hos habere se debet. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 105. C
 Aegri pauci obtemperant. 1°. de dieb. decre. 4°. 150. E
 Aegri non obediunt illis, quos non libenter aspiciunt. in 6^m. de morb.

uul. commen. 4°. 3°. 180. G
 Aegri magis obediunt illis, quos libenter aspiciunt. in 6^m. de morbis
 uulg. commen. 4°. 3°. 180. G
 Aeger cur obedit. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 180. G
 Aegri non semper dicunt uerum medico. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 105. B
 Aeger quando uerum non dicit, quid agere debet medicus. 1°. de praesag.
 ex puls. 4°. 105. B
 Aegri quidam insidiantur medico & illum decipere uolunt, & quomo-
 do agendum. 1°. de praesag. ex puls. 6°. 105. B
 Aegros in quibus decipiat medici. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3°. 191. D
 Aeger quomodo morbum adiunet. in 1^m. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 112. G
 in Aegris tanto magis morbi augebuntur ob cibos, si in sanis morbos
 cibi faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 43. G
 Aegri rogant medicos ut omnia faciant. intro. 1sa. 61. E
 Aegris debemus assentire quandoq; in cibis. cō. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G
 Aegris grata cōcedēda quo itelligat. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. F
 Aegrorum delectationi in pharmacis cur attendere debeat medicus.
 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. C
 Aegro exteriora noceant quae. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 3. B
 Aegro exteriora, quae. in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3°. 169. A
 Aegrorum ministri, qui esse debeāt. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. H
 Aegri quid postulant. ad Thrasy. 2°. 107. C
 Aegris non obsunt nomina. de mor. temp. 3°. 85. C
 Aegris conuenit habere iecoris meatus apertos. 2°. de alim. fa. 2°. 17. F
 Aeger quomodo cubare debet. in pro. com. 1°. 4°. 193. C
 in Aegri cubiculum inferri debent ea quibus delectatur. in 6^m. de mor.
 uul. commen. 4°. 3°. 181. A
 Aegris renuntiare debent omnia ipsum uehementer oblectantia. in 6^m.
 de morb. uul. commen. 4°. 3°. 181. A
 Aeger nihil conspiciat tristi animo. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. H
 Aegris tristitia non sunt dicēda. in 6^m. de mor. uul. com. 4°. 3°. 181. A
 Aegris si falsa dicenda, assistentibus tamen uera dicenda. in 6^m. de mor.
 uul. com. 2°. 3°. 168. E
 in Aegris & in sanis, quae cognoscuntur ex oculis. 1°. de arte cura. ad
 Glau. 7°. 95. C
 in Aegris oculi sunt certiora indicia. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 95. C
 Aegris inter dormiēdū uisitur in respiratione spūs missio maior plerūq;
 cū efflatu, maxime ubi largius comederint. de usu pulsū. 1°. 229. E
 Aegris & sanis luna pōt pñciare dies qles erūt. 3°. de die. de. 4°. 157. H
 Aegris male, sanis sanae, sunt stationes lunae. 3°. de die. dec. 4°. 157. H
 Aegri februnt uehementius, uigilant, grauiter se habēt quādo sunt p-
 pinqui iudicationi. com. 4°. aph. 7°. Ex. 35. C
 Aegri si uelint sedere malum. in pro. com. 1°. 4°. 194. A
 in Aegris uellicatio festuca, & flosculi, quid significant. in 1^m. de mor.
 uul. com. 3°. 3°. 118. A
 Aeger si sine ratione bene se habet, non fidendum, si etiam male, non ti-
 mendum. com. 1°. aph. 27°. Ex. 16. B
 Aegri omnes non possunt sanari. in pro. com. 1°. 4°. 189. A
 Aegri quando possunt sanari, & quādo non. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 14. F
 Aegri habentis omnia signa salutis exemplum. 3°. de crisi. 4°. 140. D
 Aegri quomodo sanentur. 1°. meth. med. 7°. 5. H
 Aeger sanabitur a Ioue, si Iuppiter cum sole sit. de decubitus pro. ex
 mathem. scientia. Sp. 12. F
 Aeger decumbens luna diminuenta sanabitur. de decubitus pro. ex ma-
 them. scientia. Sp. 12. F
 Aeger qui egrotare incipit quando luna incipit in uno signo, & faciat
 etiam tunc coniunctionem cum sole, morietur. de decubitus progno.
 ex mathe. scientia. Sp. 12. F
 Aegri in augmento & statu moriuntur. de tot. morb. temp. 3°. 88. C
 Aegri moriuntur medico tñ culpa uacuante. in pro. com. 1°. 4°. 189. E
 de Aegro desperādū, qui uritur in ambiēte frigido. 11°. me. m. 7°. 70. H
 Aeger quādo in syncope desperatus. 1°. met. me. 7°. 75. H
 Aegri cum sumus cerebri opus necessarium non est nisi ijs instrumētis,
 quae ad respiratum sunt deputata. 7°. meth. me. 7°. 49. B
 Aeger cur ad balneum ducitur. de uict. ra. in morb. acut. 7°. 132. E
 Aegri non sunt immodice rarefaciendi. 12°. met. me. 7°. 77. B
 in Aegram partē semper deferuntur humores. 11°. me. me. 7°. 74. B
 in Aegris symptomata dicuntur, quae in sanis accidētia. 1°. methodi
 med. 7°. 8. D
 Aegrorum curatrix, pars est curationis corporis. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Aegri natura ignorata, quo modo debes dare medicamentum. de ui. ra.
 in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. C
 Aegrum

Aegrum nullus cursibus et luctationibus curauit. 3°. i 6^m. de mor. uul. comen. 3°. 3^a. 170. A
Aegros ob animi mores sanauit Gal. 1°. de san. tu. 2^a. 65. G
Aegri pulsum iusto maiore hñtis casus. 1°. de pr. sa. ex puls. 4^a. 195. E
Aegrum organum per idipsum leditur, per quod sanum existens actio-
nem inuit. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. C
Aegri animus consulendus ante incisionem. 4°. meth. med. 7^a. 23. F
Aeger quomodo ligandus supra scalas. de machin. 7^a. 31. F
Aegri ulcera quando liceat bis terue in die aqua frigida irrigare. 4°. de
 comp. med. per ge. 5^a. 238. F
AEGRITUDO est immoderantia. commē. 2°. apho. 4°. II. F/ & aphor. 17°. Ex. 13. C
Aegritudo quid, secundum Zenonem. 4°. de dec. Hip. 1^a. 248. F
Aegritudo quid, secundum Chrysippum. 3°. de decret. Hipp. 245. F/ 4°. 248. E/ 1^a. 253. A
Aegritudo, passio, & affectus idem. de diff. morb. 3^a. 5. A
Aegritudine quomodo sit antiquior sanitas. secret. Sp. 96. G
Aegritudines quae sint. de diff. morb. 3^a. 4. A/D/E/G
inter Aegritudinem, & sanitatem non esse pathos dicentem Olympiciū
cur dēridat Galenus. 1°. meth. med. 7^a. 7. B
Aegritudines quae non sint, tamē a medio discedunt. de diff. morb. 3^a. 2. H
Aegritudinale nominatum est a subiecta materia. ad Thrasy. 2^a. 108. F
Aegritudo quando sit. de anat. uiuorum. Sp. 47. A
Aegritudo fit per humorum corruptionem, exultionem, frige factionē,
et uditatem. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
Aegritudinum causa quae sint. de diff. morb. 3^a. 4. A/F/G
Aegritudo, & causa simul, quae. de diff. morb. 3^a. 4. H
Aegritudo putatur accidentis causa. de diff. morb. 3. E/ 3^a. 4. D
Aegritudines quae uocantur, & symptomata diuerso respectu. de diffe.
 morborum. 3^a. 3. F
Aegritudinum magna pars ex habilitate corporis passuri. 1°. de diffe-
 rent. feb. 3^a. 32. C
in Aegritudine sensus debet esse iudex. ars med. Isa. 63. A
Aegritudo futura prohibenda. ars med. Isa. 69. C
Aegritudinem futuram ostendentia. ars med. 61. D/ Isa. 67. D
Aegritudinis futurae signa ex tactu. ar. med. Isa. 67. H
Aegritudinis futurae signa ex uisu. ar. med. Isa. 67. H
Aegritudinis futurae signa ex auditu. ar. med. Isa. 67. G
Aegritudinis futurae signa ex odoratu. ar. med. Isa. 67. G
Aegritudinis futurae signa ex gustu. ar. med. Isa. 67. G
Aegritudo a prauo medico prorogata, a bono abbreviatur. de natura,
 & ord. uniuscuiusq; corp. Sp. 41. G
de Aegritudinis cognitione secundum planetam, diem, & horam. de
 spermate. Sp. 40. B
Aegritudines primae tot sunt, quot elementa, fm eos, qui putant elemē-
ta inter se alterari, id est quatuor. de diff. morb. 3^a. 2. H/ 6/ D
Aegritudo in similibus duplex secundum secundam suppositionem,
ampliatio & angustatio meatuum. de diff. morb. 3^a. 2. G
Aegritudinum in similibus duas species ex secunda suppositione, uel
alteratio sola, uel alteratio cum materia. de diff. morb. 3^a. 3. D
Aegritudines coposita, quae sint ex prima suppoē. de diff. mor. 3^a. 5. E
Aegritudines coposita ex secunda suppositione tam partium simila-
rium, quam dissimilium. de diff. morb. 3^a. 5. E/ F/ G/ H
Aegritudinū distinctio i ordinatā & i iordinatā. cō. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
Aegritudinum genera duo. secret. Sp. 96. G
Aegritudinem secundo, sanitatem primo ostendentia signa, quae sint. ars
 medicinalis. Isa. 67. D
Aegritudinis recentis ad herbas dum nascuntur comparatio in cogni-
tionē. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 160. H
Aegritudinis primi dies, qui sint. 1°. de crisi. 4^a. 133. B
Aegritudinis forma quo primis diebus noscēda. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
Aegritudo naturas immutat. de puero epilep. 7^a. 179. F
de Aegritudinis specie inquisitio faciēda est. 6°. de san. tu. 2^a. 97. C
Aegritudinis principium scire est scitum praeipuum. de uict. ra. in mor
 bis acut. com. 4°. 7^a. 141. D
Aegritudinis causa primo cognoscenda. de uict. ra. in morbis acut. com
 4°. 7^a. 141. A
Aegritudinibus incipientibus quādoq; accidit, quod ebriis, cum coma-
laborant & titubant, & grauedine capitis occupantur, neque si
exantur, palpebras tollere possunt. de comate. 3^a. 50. H
Aegritudines acutae qñ naturaliter generātur. de spermate. Sp. 39. C
Aegritudo an debeat augeri primo sciēdū, & uñ. de spermate. Sp. 39. G

Aegritudo quibus horis acuitur considerandum. de spermate. Sp. 39. H
Aegritudo prima in instrumentis est in formatione. de diff. mor. 3^a. 3. A
Aegritudo in instrumentis in quatuor gñibus cōsistit. de dif. mor. 3^a. 3. A
Aegritudines instrumentorum compositorum. de diff. mor. 3^a. 2. H
Aegritudinum copositarū causas facile est inuenire. de cau. mor. 3^a. 9. H
Aegritudinum in compositionis genere diuersitates. de ca. mor. 3^a. 9. E
Aegritudines in compositione a repentinis, & uehementibus motibus
fiunt de cau. morb. 3^a. 9. E
Aegritudo coposita non habens nomen. de cau. mor. 3^a. 9. G
Aegritudinis quintum genus, solutio cōtinuitatis. de dif. morb. 3^a. 5. D
Aegritudo celeriter facta est cum dolore. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
Aegritudinis nullum est genus neq; in simplicibus, neq; in compositis
corporibus, quod utrisque sit proprium, prater uitium in tempera-
tura & compositione. de diff. morb. 3^a. 3. B
Aegritudine audit sternutamentū, tussis, flatus, strepitus, deliratis uox,
clagor, raucedo, & id genus. de ijs, quae in med. fi. cōm. 1°. 7^a. 199. A
Aegritudo frigida partim ex contactu frigidi tantum, partim potentia
cōsistit. de cau. morb. 3^a. 7. D
Aegritudines siccae ex quibus fiant causis. de cau. morb. 3^a. 7. H
Aegritudines regionales docet Hippo. in libro de aqua, aere, & locis.
 1°. de morb. uul. 3^a. 100. H
ab Aegritudine aliqua omnis operatio leditur. de diff. mor. 3^a. 4. H
Aegritudinum accessiones, quae per circuitus aliquos fiunt, ex membra-
rum dispositionibus ortum habent. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. H
Aegritudo insensibiliter facta est insensibilis. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
Aegritudines, quae sūt in numero partium simplicium. de dif. mor. 3^a. 4. F
Aegritudines quae uere apparent. 5°. de sa. tu. 2^a. 94. D
Aegritudines quae fiant & quales luna in scorpione existente. de decu.
 progn. ex math. scientia. Sp. 14. H
Aegritudines quae, & quales fiant luna existente in libra. de decubitus.
 progn. ex math. scientia. Sp. 14. F
Aegritudines quae fiant luna existente in piscibus. de decub. prognost. ex
 mathem. scientia. Sp. 15. G
Aegritudines quae fiant, luna existente in aquario. de decub. progn. ex
 mathem. scientia. Sp. 15. E
Aegritudines quae fiant, si luna sit in uirgine. de decub. progn. ex ma-
 them. scientia. Sp. 14. D
Aegritudines quae, & quales fiant, luna existente in sagittario. de decub.
 progn. ex math. scientia. Sp. 15. G
Aegritudines quae, & quales fiant, si quis decumbat luna existente in
capricorno. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 15. D
Aegritudines quae inferantur a capricorno de decub. prognost. ex ma-
 them. scientia. Sp. 15. D
Aegritudinibus plenus est leonisasmus. de spermate. Sp. 39. D
Aegritudines quae reuerti solēt, uere mouētur. de puero epil. 7^a. 179. H
Aegrotatio quae grauis, & quae non grauis ex prognostico. in 1^m. de mori
 uulg. com. 3°. 3^a. 117. C
Aegritudinem celerem significant biliosae hypostases, superne autem te-
mitates. de uri. sig. ex Hipp. Sp. 78. H
Aegritudinem circa uesicam significat, si sanguinē meiat, & grumos,
stranguriaq; affligatur, dolorq; ad perinaeum ac epigastrium incidat.
 de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
Aegritudinem crudam, & diuturnam, & non sine periculo significat
urina tenuis, & rutila de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
Aegritudinem ex renibus significant bullae in urinis insidentes. de uri. si
 gnificatione ex Hipp. Sp. 78. H
Aegritudinis solutionem significat urina alba spumosa, & nebulosa, si
in critico die, aut post criticū diē supuerit. de dynamidijs. Sp. 34. D
in Aegritudinibus acutis perniciofa ut plurimum est urina atra, quesi-
in Hipp. Sp. 113. E
in Aegritudinē acutā lapsam cñ urina male olens & hypostasis atra
fuerit, non mori impossibile. quesi. in Hipp. Sp. 113. E
Aegritudo acuta, uidē in dictione acuti morbi, & dictione morbi acuti.
Aegritudines quaedam occidit hominem in tempore accessionis, quaedā
in uigore. 1°. de crisi. 4^a. 125. G
Aegritudines omnes sunt breues estate. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
Aegritudo facta curari debet. ars med. Isa. 69. C
in Aegritudine omni primus & praeipuus curandi scopus est exacta
uictus ratio. de remed. par. fac. 7^a. 156. B
Aegritudinem quando ignoramus coniectura aliqua artificiosa bona ui-
ctus ratio debet assignari. 1°. de crisi. 4^a. 133. E
Aegritudo docet rationem uictus. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. E

Aegritudines quæ uolunt integram dietam. cō. 1°. aph. 4°. Ex. 4. A/B
ab Aegritudine ad sanitatem progressio quomodo, & qualis sit. ad
Thrasylb. 2°. 102. E
Aegritudo copulata exigit curam copulatam, & simplex simplicem, si
autem in copulata una fuerit maior, illi incumbendum est, non negle
sta altera. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
Aegritudine sublata euandi sunt, qui nō appetūt. cō. 2°. ap. 8°. Ex. II. H
Aegritudines discutiuntur an custodiant uitam. 9°. meth. me. 7°. 59. A
Aegritudo longa fit quoties ex quatuor humoribus aliquis excreuerit.
de natura, & ordine uniuscuiusq; corp. Sp. 41. F
in Aegritudinibus lōgis semp expectāda digō. cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
Aegritudo pituitæ quo modo curanda. de natura, & ordine uniuscu-
iusque corp. Sp. 41. G
Aegritudo calida quo modo curanda. de partibus artis med. Sp. 18. D
Aegritudo sanguinis quo modo curanda sit. de natura, & ordine unius-
cuiusque corp. Sp. 41. G
Aegritudo bilis quō curāda. de natura, & or. uniuscuiusq; cor. Sp. 41. G
Aegritudo atræ bilis quo modo curanda. de natura, & ordine unius-
cuiusq; corp. Sp. 41. G
fm Aegritudines uarias, quæ uenæ secandæ secret. Sp. 97. D
Aegritudinibus, quæ fiūt ex materiabus ad caput declinantibus, & æ-
giritudinibus matricis cōfert sectio uenarū pedū. de anat. uin. Sp. 5. A
in Aegritudinibus plenis. & laterum secantur iugulares uenæ. de ana-
tomia uinorum. Sp. 55. B
in Aegritudinibus splenis secatur uena supra uentrem in sinistra. de ana-
tomia uinorum. Sp. 55. B
ad Aegritudines omnes emplastrum. secret. Sp. 102. B
ad Aegritudines phlegmaticas. de med. exper. Sp. 107. B
ad Aegritudines phlaticas, & melicas. secretorum. 102. E/ Sp. 103. E
Aegritudinibus antiquis quid bonum. secret. Sp. 97. H
ad Aegritudines cerebri & hepatis ualet agarici decoctio. de medic.
exper. Sp. 106. E
ad Aegritudines pectoris dantur penidiæ. de med. exper. Sp. 106. F
Aegritudinibus uiscerum quid conferat. secret. Sp. 100. F
Aegritudinibus omnibus hepatis, & splenis conferens medicamentū.
secret. Sp. 101. G
Aegritudinibus uelice quid conferat. secret. Sp. 101. F
ad Aegritudines fortes in matricibus mulierum euenientes electua-
rium. de med. exp. Sp. 107. H
Aegritudo, lege morbus, & morbus longus. morbus acutus pro ægritu-
dine longa, & acuta.
Aegrotare quos arbitrentur omnes homines. de dif. morb. 3°. 2. C
Aegrotare non dicuntur qui capite grauantur, aut dolent, aut uigilant.
cum nondū in cōsuetis impediuntur operationibus. ars me. Isa. 67. G
Aegrotare quæ proprie dicantur. 1°. de lo. aff. 4°. 5. A
Aegrotant qui. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. E
Aegrotare medicū est turpissimum. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 181. H
Aegrotatio quid. fi. med. Isa. 45. E
Aegrotare sæpe simulant homines ppter multas causas. intro. Isa. 61. B
Aegrotanti dissimile sanum. 4°. de decr. Hipp. 1°. 281. B
Aegrotaturi qui sunt, eos ineunte uere purgare oportet. quos pur. op.
quib. medi. & quo temp. 5°. 88. B
Aegrotari plurimum uigilant, cibos fastidiunt, capite grauantur, se-
gnes & ad motum pigri fiunt, toto corpore lassitudinem sentiunt, &
& id genus alia infinita. 1°. de die. decr. 4°. 147. D
Aegroti, dū sani sūt a medicis cognoscēdi. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 94. D
Aegrotantium corporum signa unde sumuntur. ars med. 1f. 67. H
Aegrotans uere scit morbum referre. intro. Isa. 61. E
cum Aegrotantibus medicorum sermones quales. in 6°. de morb. uul.
commen. 4°. 3°. 181. D
Aegrotat grauitate naturæ suæ contrarius, ut si modestus acerbæ respon-
deat. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 117. C
Aegrotos considerat Galenus in arte curatiua ad Glauconem, quorum
natura ante quā morbum contraherent, nobis erat exquisite per-
specta. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 94. F
Aegrotari unde cæptum est occasiones debēt considerari. in 6°. de mor.
bis uul. com. 2°. 3°. 178. B
Aegrotandi multi modi. 9°. de usu par. 1°. 171. C
Aegrotantis mores sunt cognoscendi. 1°. de præs. ex puls. 4°. 105. B
Aegrotantes ob dimissionem exercitiij. 5°. de sa. tu. 2°. 93. E
Aegrotatibus maxime necessarium cordis officij. 7°. met. me. 7°. 49. B
Aegrotare caput quando dicatur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. A

Aegrotare quando dici potest, & debet uentriculus. 1°. de lo. af. 4°. 5. A
Aegrotat minime qui habet humidum uetrem. cō. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
ab Aegrotantis uiribus indicatio faciendorum pctenda est. 9°. methodi
medendi. 7°. 58. C
Aegrotātis natura docet humorē peccātem. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E/G
Aegrotātis ēt natura idicat bonas excretiōes. c. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
Aegrotant quidam quodam modo ob prauam uictus rationem. 6°. de
sani. tuen. 2°. 97. B
Aegrotationi opportuna, quæ. fin. med. Isa. 45. F
Aegrotantibus cur præbeatur melicratum, oxymeli, uinum. de bo.
aquæ. Sp. 75. H
Aegrotis pisces molles accommodati. 3°. de ali. fac. 2°. 31. E
Aegroti non tangunt aquam frigidam sine lesione. de uict. ra. in morb.
acut. commen. 3°. 7°. 132. D
Aegroti tolerandi facilitas in diaria signum bonitatis febris. 1°. de ar.
cur. ad Glau. 7°. 95. A
Aegrotantes sæpe, & imbecilli facile seruantur in morbis. 2°. de præ-
sa. ex puls. 4°. 110. E
in Aegrotantibus urina deficientes a sanis, quæ. de urinis. 4°. 125. C
Aegrotantium urina optima, quæ. de urinæ sig. ex Hippoc. Sp. 79. B/de
urinis. 4°. 125. C
in Aegrotante deterior urina, quæ. de uri. sig. ex Hipp. Sp. 79. B
Aegrotantes facile, sunt medicandi. 6°. de sa. tu. 2°. 100. A
Aegrotantibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. F
AELII Galli antidotus, quæ Cæsarem liberauit, ad quæ ualcat. 2°. de
antidotis. 5°. 110. H
Aelij Galli antidotus contra morsum canis rabidi. 2°. de antidotis.
115. G/ 5°. 116. A/H
Aelij Taliy emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 257. A
AELIANI, Pelopis, & Lyci musculorum dissectio cur in pretio ha-
bita est. de mus. diff. 1°. 44. B
AENEAE medicamenta pituitam detrahentia. 2°. de compo. medic.
sec. loc. 5°. 139. E
AENEVM uas, in quo ponit punica. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. G
Aenei uasis fit mentio. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. A
de ocul. 7°. 191. F
in Aeneo uase fit medicamentum ad oculorum dolores. de uictus rat. in
morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
Aenea an ferrea debeant potius esse instrumenta. de mach. 7°. 309. D
Aenearum cucurbitularum usus frequentior erat apud antiquos. de cu-
cur. scar. 6°. 3. D
Acnearum cucurbitularum tractus, quemadmodum etiam uitrearū,
per ignem fit. de cucur. scar. 6°. 3. E
AEOLICAM linguā nō perfecte callebat Gal. ad Thra. 2°. 107. A
AEQVABILITAS ars admirabilis. 17°. de usu par. 1°. 221. G
Aequabilitatem difficulter assequuntur statuarij, etiam cum multis in-
strumentis. 17°. de usu par. 1°. 221. G
AEQVALE quid sit. in prog. com. 2°. 4°. 200. F
Aequale quod prorsus est, erit sibi simile. de fasciis. 7°. 293. E
Aequalibus deteriora inæqualia in prog. com. 2°. 4°. 200. F
Aequalis, & inæqualis sunt due species doloris, si dolor addatur. com.
6°. aphor. 5°. Ex. 47. A
Aequalis pulsus a phlegmate fit. de dynamidijs. Sp. 19. F
Aequalem leuem & albam eleuationem habens urina deterior est. de
urine sign. ex Hipp. Sp. 79. B
Aequales sint inter sese magnitudine in scarificatione incisiones, & quæ
inter eas sunt iterualla, inter sese æqualia sint. de cucur. scar. 6°. 3. G
AEQVALITAS rerum iustitia dicitur. 1°. de tem. 1°. 13. D
ad Aequalitatem febris quid exigatur. 8°. meth. med. 7°. 56. C
de Aequalibus inæqualitatibus in pulsū. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
Aequalitas, & inæqualitas pulsus quo modo, & quot fiat modis. 1°. de
diff. puls. 4°. 48. H
Aequalitas temperaturæ fit a calore febrili. cō. 6°. apho. 40°. Ex. 51. A
Aequalitas a solis ortu æquale regioni temperamētum affert. de aere,
aquis, & locis. 2°. 4. E
AEQVILIBRE membrum, quale de art. com. 2°. 7°. 266. A
AEQVINOCIUM uniuersale est. in 1°. de morb. uulga. commen-
to. 1°. 3°. 102. C
Aequinoctia, & solstitia cur eadem in uarijs regionibus & ortus syde-
rum uarijs. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 101. H
Aequinoctium quod hiemem sequitur. ueris est initium. in 1°. de morb.
uul. com. 2°. 3°. 108. C

Aequinoctiū utrūque periculosum, maxime autumnale. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. D
Aequinoctialium horarum meminit Galenus. 2°. de diff. feb. 36. H/ de morb. temp. 3^a. 85. G
Aequinoctiales horæ viginti quatuor faciunt spatium diei & noctis. de sep. partu. 1^a. 341. E
Aequinoctiales horæ æquales. de sep. par. 1^a. 341. B
Aequinoctiales horæ mediæ inter maximas & minimas. de sep. par. 1^a.
AEQVITAS pro probabilitate. de fract. com. 3°. 7^a. 246. D (341. B)
AEQVIVOCATA quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 218. C
Aequivoca duplicia, analoga, & æquivoca simpliciter. de uictus rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. G
Aequivoca distinguenda sunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 57. C/ 1°. de præfag. ex pulsibus. 104. D/ 4^a. 108. D
Aequivoca prius distinguenda. quàm definienda probat Galenus. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. G
in *Aequivocis* nō esse unū, qđ significat, collige. 2°. meth. med. 7^a. 13. G
in *Aequivocis* nomine generis quandoque utuntur antiqui. de uict. ra. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. G
AEQVIVOCATIO duplex, & quæ. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 286. C
Aequum seu æquale i partibus unius rei existit. de frac. cō. 3°. 7^a. 246. B
Aequus est Mercurius secundum calidum & humidum, frigidum & sic cum. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. G
AER & spiritus, idem. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
Aeris nomen ab essentia sumptum est. 1°. de sani. tu. 2°. 62. E
Aer non dicitur corpus secundum quosdam. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. C
Aer ex corporibus in sublime eiacularis ortus est. de hist. phil. Sp. 4. E
Aeris substantia est humiditas. de spermate. Sp. 41. B
Aer quo modo intelligitur esse solū elementū. de nat. hum. c. 2°. 7^a. 28. A
Aerem elementum esse dicentes, cui inmituntur. 1°. de elem. 1^a. 4. E
Aer & aqua cur inter ignem & terrā sint sita. 8°. de usu par. 1^a. 169. A
Aer, & aqua non sunt elementa. de util. resp. Sp. 64. A
Aerem esse intra aquam probatur. de util. resp. Sp. 63. B
Aer quo modo transeat in alia elementa. 1°. de elem. 1^a. 4. E
ex *Aere* fit aqua euaporatione ignearū partiū. de util. resp. Sp. 64. A
Aer per digestionem fit ignis. de util. resp. Sp. 64. A
Aer & ignis sunt formalia. in Timæum Plat. 1^a. 287. B
Aer multus non fit ex multa aqua. de util. resp. Sp. 62. E
ex *Aere* plurimum fit multo minor ignis. de util. resp. Sp. 62. E
ex *Aere* modico fit multus ignis, sicut quosdam. de util. resp. Sp. 62. E
Aer, & ignis sunt elementa spiritus. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 155. G
Aer non est eque mobilis, ut ignis. de util. resp. Sp. 62. D
Aer est corpus dissimilium partiū habens caliditatis, et frigiditatis particulas in seipso. de util. resp. Sp. 64. A
Aer non reperitur syncerus. 1°. de elem. 1^a. 5. D
Aer, qui simili sit calore, uarie tangenti occurrit. 1°. de tem. 1^a. 17. E
Aeris natura debet sciri secundum rationales. de sec. If. 16. D
Aeris intemperies cognoscenda est. in 1°. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 101. A
Aere nunquam est uacuus locus. de caus. procat. 3^a. 97. A
Aer semper mouetur, sed nos fugit. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. H
Aer & ignis corpora sunt præter cetera tenuioribus partibus, ac molliora, habiliora, & tractabiliara. de mult. 3^a. 77. E
Aeris substantia tenuissima est. 1°. de differ. feb. 3^a. 31. B/ 4°. de simplic. medic. fac. 5^a. 24. F
Aer omnis natura calidus. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 14. B
Aeres actu sunt calidi, potentia medicini. 2. de simp. me. fa. 5^a. 15. G
Aer à quibus calidus et à quibus frigidus dicat. 2°. de sim. m. f. 5^a. 14. C
Aere semper multo calidius est cerebrum. 8°. de usu par. 1^a. 165. E
Aer siccus exiccat. de cau. morb. 3^a. 7. H
Aer mari comparatur. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. H
Aer est necessarius ad conseruationem ignis, nō ut quidā putat propter refrigerationem, sed nutrimenti causa. de util. resp. Sp. 63. H
Aer est nutrimentum ignis. de util. resp. 62. D/ 63. H/ Sp. 64. C
Aer est ad spiritus nutrimentum. de nat. uiu. Sp. 47. G
Aer i nobis uocat spūs, & est uocis materia. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. C
Aerē & ignē cōtinere, & terrā & aquā cōtinere dicit. de mul. 3^a. 77. C
Aer in animantium corporibus est causa, secundum Hippocratem. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 129. C
Aerem adesse in corpore aialis, quō cognoscatur. 1°. de elem. 1^a. 5. E
Aeris elementum deprehenditur in homine ex pulsibus & respirationibus. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. D
Aere uitur natura ad fabricam membrorum, quæ habeat sinus, & uē

triculos. 2°. de semi. 1^a. 339. F
Aer exquisitam mediocritatem habere debet. ars med. Ifa. 68. D
Aeri moderato pportionat oleū & pinguedo. 2°. de sim. me. fa. 5^a. 15. G
in *Aere* moderata temperatio, quæ. 2°. de sim. me. fa. 5^a. 15. F
Aere utitur uisus. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 271. B
Aeris mediocritate fit uisus. de ocul. 7^a. 185. C
Aer ambiens est instrumentum oculi. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 271. A
Aer an sit instrumentum ad uisum, ut neruus ad alios sensus. 7°. de decr. Hippoc. 1^a. 272. D
Aer circumfusus tale instrumentum nobis est quo tēpore uidemus, quale est semper neruus in corpore. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 270. D
Aer illustratus à sole tale uisus instrumentum efficitur, quale is, qui à cerebro profisciscitur spiritus. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 272. D
ad *Aerem* eandem rationem habet oculus, quàm cerebrum ad neruū. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 271. A
per *Aerem* circumfusum non fit uisio quasi per baculum, ut Stoici dicebant. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 272. E
Aer quanto est crassior luce, tanto uapor est crassior aere. 8°. de usu par. tiū. 1^a. 168. A/ 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
Aer non est splēdidus ex propria natura, sed ex radio solari. 17°. de usu par. 1^a. 222. C/ in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3^a. 182. G
Aer clarus ducit colorem in alium parietem. 7°. de dec. Hip. 1^a. 272. A
in *Aere* lucido dormiri nō pōt, nisi tectis oculis. de inst. odor. 1^a. 112. B
Aer purus coloratur, probatur exemplo recumbētis in aere nitido sub arbore: nā arboris colore totus pfunditur. 7°. de dec. Hip. 1^a. 272. A
Aer quo modo in colores mutetur. de oculis. 7^a. 185. B
Aeris sensus est auditus. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. C
Aereum auditus instrumentum. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 271. B
Aere plena pellicula est itra aurē i qua fit auditus. de uti. resp. Sp. 63. D
Aeris iter cur prolongatur per aurem. de anat. uiu. Sp. 48. H
Aerem recipit qui inspirat. 1°. de elem. 1^a. 6. H
Aeris, quem respiramus, qđ cura habenda sit. 12. meth. med. 7^a. 77. B
Aerem extrinsecum trahunt arteriæ. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
Aer in arterijs est sanguini mixtus. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. A
Aeris receptionem per insensibiles meatus & expirationem Erasistratus per circulum fieri dicebat, Plato per duos semicirculos. in Timæum Platonis. 1^a. 290. A
Aerem refrigerantē plus ceteris requirit pulmo. 10°. met. me. 7^a. 64. G
Aer in tussi tanquam manus ad emittendos humores inuat. de ui. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 126. A
Aerem trahunt etiam carnes. in 6°. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 194. H
ad *Aerem* spirandum, quod conferat thorax. 5°. de loc. af. 4^a. 29. A
Aer quo modo transeat ad cor, & arterias. de cau. morb. 3^a. 7. F
Aeris attractio ad pulmonem fit per cannam magnam, & per canales nasi. de anat. uiu. Sp. 47. C
Aeris attracti receptaculum interius, cur fuit necessariū. de anatomia uiuorum. Sp. 53. A
Aeris inspiratio ad sinistrum uentrem cordis, per quæ foramina fiat. de util. resp. Sp. 64. C
Aer alterat pulsus. de usu pulsuum. 1^a. 229. E
Aeris aliqua pars in cor attrahitur. de util. resp. 1^a. 226. E
Aer nutrit cordis calorem. de util. resp. Sp. 63. C
Aerem spirare pisces maiores extra aquam cōstat. de uti. resp. Sp. 63. B
Aer inspiratus refrigerat. de util. resp. Sp. 63. C
Aer ex inspiratione attractus per nares defluit. 2°. de semi. 1^a. 340. C
Aere suffocamur si copiosissime impleamur. de util. resp. 1^a. 223. D
Aeris qđā qualitas familiaris est & amica spūi. 7°. de usu par. 1^a. 159. B
Aer inspiratu attractus in febre non debet esse calidior, qđ conueniat. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 178. B
Aer frigidus est. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 104. D
Aer frigidus est, ob ignē fit tēperatus sicut stoicos, qđ animi mor. 1^a. 318. F
Aere frigido existente, cur quæ sunt in uentre sunt duriora. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 193. B
Aer frigidus inspiratus quid faciat. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 3^a. 164. G
Aeris inspirati uel nihil, uel parū ad cor descendit. an sang. i ar. 1^a. 62. A
Aer nimium frigidus syncope ex cruditatibus contrarius. 11°. methodi medendi. 7^a. 76. B
Aer frigidus subito adhibitus horrorem facit. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
Aer circumfusus laxationē, aut adstrictionē facere pōt. de ca. mor. 3^a. 7. G
ex *Aere* frigido dolor, statim abit, aere frigido remoto. 3°. de l. af. 4^a. 14. E
Aer frigidissimus à febriente debet attrahi ad cor, sed non debet continere hominem. 10°. meth. med. 7^a. 64. E
Aer

Aer frigidus sanat laborantes exustione solis. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Aer frigidissimus densat. 10°. meth. me. 7^a. 64. E
 Aer borealis tenuis est, purus, frigidus. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. D
 Aer aquilonaris serenus, qualis. 2°. de com. med. sec. lo. 5^a. 136. C
 Aer quandoq; est frigidior nobis. 2°. de sim. me. fa. 5^a. 15. F
 Aer in porositatibus rerum facilius acceditur. 1°. de sim. me. fa. 5^a. 4. F
 Aeris humiditas, et frigiditas, et aspiratio phibet. 8°. met. me. 7^a. 58. a
 Aer humidus est simpliciter, et non comparat^o ad aliud ullu. 1°. d. tē. 1^a. 12. F
 Aer quo plus humidus corporibus obuiat, crassior, et corpulentior red-
 ditur. an sang. in arter. nat. conti. 1^a. 60. D
 Aerem quod est, siccum esse colligitur. aduersus Lycum. Ex. 62. A
 Aer actensius flamma est. 1°. de sim. me. fa. 5^a. 4. F
 Aeris calor calefacit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 ab Aere uicino, imò a pinguedine nutrit flama. de util. resp. Sp. 62. D
 Aer preter modum frigidus lucernam sub dio et ignem exiguum extin-
 guit. de cau. mor. 3^a. 7. C
 Aer quandoq; calidior nobis. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. F
 Aeris feruor estus appellatur. com. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Aer calidiori proportionatur pyrethrum, napi, et piper. 2°. de simpli-
 medi. fac. 5^a. 15. G
 Aer astrinus qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. E
 Aer nubilus facit humores nubilos. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. B
 Aer nubilus medicamenta denigrat, syncerus dealbat. 1°. de comp. me-
 di. per gen. 5^a. 212. G
 Aer semper ferē nubilus, ubi. de aere, aquis, et locis. 2^a. 5. E
 Aer fumidus, qui. aduersus Lycum. Ex. 62. D
 Aer fuliginosus, qui. aduersus Lycum. Ex. 62. E
 Aer domus inclusus, qualis. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer, quo modorarius. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F
 Aer q; sit tenuis, et quo modo. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 6. C
 Aerea tenuis substantia intus ducit terrestre frigidum. 8°. de simpliciū
 medica. fac. 5^a. 59. E
 Aerem tenuem animalia inspirantia, alijs prestantiora sunt. de atten-
 uict. rat. 2^a. 45. D
 Aeream substantiam habent leuia. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 66. C
 Aerea substantie aliquid esse, probat leuitate. 9°. de sim. me. f. 5^a. 66. A
 Aeris statum considerant supra omnes, agricola. et nauta. 3°. de dieb.
 decret. 4^a. 157. E
 sub Aeris temperie seu celi statu continetur anni tempus et regio. 8°.
 meth. med. 7^a. 58. A
 sub Aeris temperie intelliguntur, et tempus anni. et presens constitu-
 tio. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. B
 Aer temperatus cui comparetur. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 15. F
 Aer quo modo dicitur temperatus. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. B
 Aer cōtēt^o i cerebro, erupēs facit sternutamentū. c. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
 Aerem tria mutant in instanti. de ocul. 7^a. 185. C
 Aer ambies, unū est a quib^o necessario corpus alterat. ars me. 15. 68. B | i
 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 100. H | 1°. de san. tuen. 63. B | 2^a. 68. H
 in Aere ambiente duplici ratione uersatur. ad Thrasyl. 2^a. 104. D
 Aere corpora animalium alterantur. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 104. B
 Aer quo modo afficiat corpus. ars med. 15. 68. B | in 1^m. de mor. uul. com.
 men. 1°. 3^a. 103. C
 Aer nos continēs si immoderatus calefiat, uel frigescat, uel humescat,
 uel siccescat, corporum symmetriam, que sanitas est, cōsumit, inter-
 turbat, ac corrumpit. in 1^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 100. H
 Aer ambiens quo modo faciat intemperiem. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. B | de
 uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 134. C
 Aer ambiens humidus chordas implet. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Aer immutat lac. de diff. cont. Sp. 74. A
 Aer ambiens facit defluxus e corpore. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
 ex Aeris nos ambientis temperie in locum et tempus diuisa sumitur
 sanguinis mittendi quantitas. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 18. D
 in Aeris ambientis qualitate calida et sicca febres tertiane fiunt. 2°.
 de diff. feb. 3^a. 36. D
 Aer ambiens facit nos deuenire in cognitionem morborum. com. 1°. aph.
 12°. Ex. 5. E | 9°. met. med. 59. G | 11°. 7^a. 67. H
 Aer ambiens tempore statis trahit humores extra, quos intra trahit
 medicina. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Aer corpus ambiens replet thoracem fm Pla. in Tim. Plat. 1^a. 289. F
 Aer causa est morborum uulgarium. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 101. C
 ab Aere qui fiunt morbi quo cognoscatur. de na. hu. com. 2°. 7^a. 182. B
 Aeris temperatura non est sola causa morborum, aliter semper habere-

mus aggritudines complexionis aeris tunc existētis. com. 3°. aph. 19°.
 Ex. 23. H | in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 141. F
 Aeris ex qualitatibus diuersitas non perinde se ad omnes homines ha-
 bet. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aeris temperies in ulceribus consideranda. 3°. meth. med. 7^a. 21. C
 ex Aeris temperamento presagia. in 1^m. de morb. uul. com. 3°. 13^a. 117. D
 Aeris proprietates faciunt differentiam in uiris, et mulieribus. breuis
 denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 Aerem ex luna mutari nemo dubitat. 3°. de die. decre. 4^a. 157. E
 Aere spiritali, et terrestri grauitate admista medicamina superiorem
 purgant uentrem et inferiorem. de cath. Sp. 94. F
 Aerem ut possit percutere, lingua a natura constituta est. de uocal. in-
 stru. diff. 1^a. 106. E
 Aer percussus. est uocis diffinitio. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. D
 Aerem solem, animam esse non licet dicere. q; animi mores. 1^a. 318. E
 Aer largus quo exeat aperta aspera arteria. de util. resp. 1^a. 223. H
 Aer in folles aliter trahitur, q; ferru a magnete. 3°. de nat. fa. 1^a. 307. G
 Aerem uehementia corpora non dilatantur. de instr. odor. 1^a. 111. F
 Aerem duntaxat recipiunt pori, qui sunt in brachijs piscium adeo sunt
 tenues. de util. resp. Sp. 64. C
 Aer peruenit ad cor piscium, et non aqua. de util. resp. Sp. 63. B
 Aer non intrat poros metallorum, sed ignis. de util. resp. Sp. 64. A
 Aer influens per poros cineris igitur ad restorationem euaporatio-
 nis ignis. de util. resp. Sp. 63. H
 Aer cur non nutriat. de anat. uiu. Sp. 47. F
 Aer, ex quo fit uox, quo indiget. de uo. et anhel. Sp. 61. D
 Aerem plurimum habet nix quemadmodu spuma. de util. resp. Sp. 62. E
 per Aeris expressionem ex aqua fit glacies. de util. resp. Sp. 64. C
 Aer purus conuenit omni etati. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer qualis homini temperato conuenit. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer qualis conuenit intemperatis. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer qui uitandus. 12°. meth. med. 7^a. 77. B
 Aer quando offendit. de inequal. intemp. 3^a. 44. C
 Aer, qui noxiu est omni etati. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer in peste corruptus est. de theria. ad Pison. 96. G | de usu theria. ad
 Pamphil. 5^a. 98. D
 Aer pestilens est circa Sardos et Hieradolin. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. B
 Aer pestilens febrem facit. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
 in Aeris pestilenti statu, calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de
 diff. feb. 3^a. 40. B
 Aerem uicinum que insciant. in 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a. 133. F
 Aerem contaminantes uenti, qui spirant ex barathris charonij, mor-
 bos generant. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 101. D
 Aeris statum euitare uictus contrarius potest. in 1^m. de morb. uul. com.
 2°. 108. F | in 3^m. com. 3°. 3^a. 143. E
 quibus Aer dominatur linguam pati faciunt uel cum delectatione, uel
 cum nocumento. de ocul. 7^a. 187. H
 Aer delatus per gulam ad uentriculum, si paucus sit, non laedit. com. 2°.
 aphor. 17°. Ex. 13. B
 Aer cui uitandus in capite fracto. 8°. de usu par. 1^a. 165. E | F
 Aer exufflat uulnerato pectore, peritoneo, et gutture, an sanguis in
 art. nat. conti. 1^a. 60. E
 Aer balnei quo fiet tpatu. et modice humidus. 10°. meth. me. 7^a. 66. H
 Aerem balnei non desiderat Galenus in siccis. 7°. meth. med. 7^a. 44. F
 ab Aere, cibo, et potu quid habeat iecur. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
 Aerea causa frigida remedium est calefactio. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 de Aere, aquis, et locis liber quid tractet. 3°. de diff. resp. 3^a. 73. D
 de Aere, aquis, et locis, aphorismorum, et acutorum morborum ui-
 tui libri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. E
 de in Aere cōspectis reb^o Aratus libru fecit. in 1^m. pr. cō. 1°. 4^a. 160. H
 Aera quid. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 41. F
 Aerina farina exiccat et quomodo. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 33. H
 Aerina farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
 ad Aerem. de med. fac. par. 7^a. 163. F
 Aerianum medicamentum. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 154. H
 Aerianum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. E
 AER VGO, uel uitreolum, quomodo fiat, quid sit, et eius uires. de sim.
 medica. Sp. 79. G
 Aerugo preparatur arte. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 71. B
 Aeruginis preparatio. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 220. E
 Aerugo funditur quo modo. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 212. F
 Aerugo Cypria. 4°. de cō. me. se. lo. 156. D | 2°. d. cōp. med. p. ge. 5^a. 222. H
 Aerugo

Aerugo Corinthia. 4°. de comp. med. sec. lo. 152. H/5°. de comp. med. sec. loc. 160. G/5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. F
Aerugo habetur Puteolis. 1°. de antid. 5°. 100. D
Aeruginis uermiculata fit mentio. 4°. de comp. med. sec. lo. 154. G/156. D/6°. 175. H/5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. C
Aerugo campana quo modo fiat. de dyna. Sp. 22. F
Aerugo qualis sit. 9°. de sim. med. fa. 269. D/1°. de comp. med. per gen. 210. B/4°. 238. B/5°. 247. D/4°. de comp. med. sec. loc. 151. E/5°. 176. D/ de oculis. 7°. 189. A
Aeruginis uina meminit. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. B
Aerugo cōbusta, & non cōbusta qualis. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 236. D
Aerugo combusta qualis. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
Aerugo lota usta qualis. 3°. meth. med. 7°. 20. C
Aerugo acris est. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
Aerugo adstringit. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. E
Aerugo euidenter siccatur. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. H
Aerugo exsiccat & abstergit uehemēter. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 240. H
Aerugo morsū & rosionē facit. 2°. de cō. me. p ge. 218. G/4°. 5°. 240. H
Aeruginis erosio quo modo mitescat. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 219. H
Aerugo cocta & incocta uaria facit. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 222. B
Aerugo quid faciat ulceri. 3°. meth. med. 7°. 17. A
Aerugo ignem nondum experta ulceribus sola nō admouetur. 4°. de cō po. med. per gen. 5°. 236. G
Aerugo quo modo preparanda ad ulcera. 2°. de cōp. me. p gen. 5°. 219. G
Aerugo quo aceto lauanda. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. D
Aerugo cum cera ulceri cauo conuenit. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 218. G
Aeruginis usus i extrinsecis ulceribus, innoxius est. 4°. met. me. 7°. 28. H
Aerugo carnem minuit. 3°. meth. med. 7°. 20. C
ex Aerugine, & cerato fit incarnans medicamentum, tamen utrumque est contrarium incarnationi. 6°. de comp. me. se. lo. 176. H/1°. de cōp. med. per gen. 5°. 210. B/3°. meth. med. 7°. 17. B
Aerugo quomodo miscenda medicamentis. 2°. de compo. medi. per gen. 221. E/222. F/H. 5°. 223. B
Aerugo & thus quomodo simul misceantur in medicamentis. 2°. de cō po. med. per gen. 5°. 219. D
Aerugo oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
Aerugo ualet contra ungulas, scabies palpebrarum, pruritus & crassas pustulas. de ocul. 7°. 189. C
& Aerugineū & pallidū signat χαλκόν. in 1°. prorrh. c. 2°. 4°. 180. A
Aeruginosus succus unde oriatur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
Aeruginosus humor quid significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
Aeruginosa primo fit bilis cū assat, et cur assat. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 164. D
Aeruginosa bilis quo colore inficiat. 1°. de crisi. 4°. 129. E
Aeruginem euomere, & eruginosus uomitus differunt. comm. 5°. aphorismo. 1°. Ex. 37. C
Aeruginē euomuit quidā. 12°. meth. 7°. 80. A/ cō. 5°. apho. 1°. Ex. 37. C
Aeruginosi uomitus meminit. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. C/ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D/ com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
Aeruginosus uomitus quibus superueniat, & cur. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 155. E
pro Aeruginoso humore euomēdo dedit aquam tepidam Galenus. 12°. meth. med. 7°. 80. A
Aerugo quam euomimus, quo modo differat ab aerugine ferri, & quo modo cognoscantur cholera. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
Aerugo habet defruti crassitudinem. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
Aerugo facit conuulsionem. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
Aerugine euacuata cessat febris & conuulsio. cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
Aeruginosa epanthismata in urinis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 172. H
Aeruginosum colorem hñs urina spasmū significat. de dyna. Sp. 34. B
Aeruginosum Mantia. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. E
Aeruginosa urina stranguriam significat. de dyna. Sp. 34. B
AE S, ferrū, lapis, est superioris generis q̄ stirpes. 1°. de temp. 1°. 13. C
Aes habet substantiam constantem & stabilem propter siccitatem & frigiditatem. 9°. meth. med. 7°. 60. H
Aes, aurum, ferrum, & lapis, quoniam duriora, non coalescunt, neque agglutinantur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
Aes ualde siccum est, propterea adueniente calore nō eleuat uapores. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
Aes siccum esse collige. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 141. A
Aeris duplex differētia, aliud ductile, aliud cōflatile. de mac. 7°. 309. E
Aes cōflatile facilius rumpitur ductili. de machin. 7°. 309. E
Aeris duo genera. de spermate. Sp. 41. A

Aeris Cyprii fit mentio. 2°. de cōp. me. per gen. 226. D/5°. 5°. 250. H
Aeris Cyprii uas. 5°. de com. med. per gen. 5°. 254. D
Aeris Cyprii pyxis. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 161. F
Aeris rubri fit mentio. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 148. A
Aeris rubri radii ad medicamēta agitata. 3°. de cō. me. se. lo. 5°. 148. A
Aeris rubri olla. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. E
Aeris rubri uas. 3°. de cō. me. se. lo. 148. A/ 2°. de cō. me. p gen. 5°. 226. C
Aeris rubri pyxis. de med. fac. par. 7°. 162. G
Aeris adstrictio alia est à mespilo, aloē, moro, galla, cortice mali granati, alumine, & rhu. 3°. de simp. med. fa. 5°. 20. D
in Aeris fodina cinis reperiuntur ad quid utilis. de ocul. Sp. 191. C
Aes ustum quo modo fiat & eius uires. de simp. me. Sp. 79. F
Aes ustum habetur Puteolis. 1°. de antid. 5°. 100. D
Aes ustum ex Cypro Galenus apportauit. 1°. de antid. 5°. 100. C
Aes ustum quale. 9°. de sim. me. fa. 71. E/ 4°. de com. me. per ge. 241. A/ 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 151. E/ de ocul. 7°. 188. H
Aes combustum mite medicamentum. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 238. G
Aes ustum uicinum adurentibus. 5°. de simp. med. fa. 5°. 39. C
Aes ustum quo modo lauandum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. A
Aes ustum lauatur ut argenti spuma. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. E
Aes ustum & lotum. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 153. H
Aes ustum lotum est in medio tertij calidum. 5°. de sim. me. fac. 5°. 39. C
Aes ustum cuius usus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. B
Aes ustum lotum minus purgat. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. D
Aes ustum corpora adstringit & purgat. 3°. de simp. med. fac. 20. C/ 5°. de comp. me. per gen. 5°. 247. C
Aere usto magis adstringunt multa eorum quae comeduntur. 3°. de sim. medi. fac. 5°. 20. D
Aes ustum adstringens noxium, si deuoretur. 13°. meth. med. 7°. 85. C
Aes ustum pro oculis. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 152. G
Aes ustum uiuat oculorum scabritiem intro. If. 88. C
Aes combustum exsiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
Aes ustum quantum exsiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
Aes combustum desiccatur & indurat. 5°. de sim. me. fa. 5°. 36. C
Aes ustum extergit, & repurgat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. G
Aes ustum corpus in aquam resoluit secundum Asclepiadem, & hydro pas auget. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
Aes ustum in extrinsecis ulceribus conuenit, in intrinsecis noxium est. 4°. meth. med. 7°. 28. H
Aes ustum ulcera conglutinare non potest. 1°. de sim. med. fa. 5°. 7. H
Aes ustum in ducēdis cicatricibus pulcherrimum est medicamen. 9°. de de simp. med. fac. 5°. 71. E
Aes combustum lotum cicatricē mire inducit. 5°. de sim. me. fac. 5°. 36. C
Aes cōbustū ulcera uix sanabilia curat. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 220. B
Aeris usti fit mentio. 3°. de comp. med. sec. lo. 148. B/ 4°. 5°. 152. D/ E
Aeris flos qualis. 9°. de simp. me. fac. 71. F/ 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. E/ de ocul. 7°. 188. H
Aeris flos oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
Aeris flos contra asperitatem palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
ex Aeris flore facta collyria extergunt, auferuntq̄ supercilliorum magnas asperitates. 9°. de simp. me. fa. 5°. 71. F
Aeris flos extergit & repurgat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. G
Aeris flos ualet contra scabiem uetustam, asperitatem, ungulam uetustam & pruriginem oculorum. de ocul. 7°. 189. C
Aeris flos adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. me. 7°. 85. C
Aeris squamā significat squama simpliciter. 4°. de cō. me. p ge. 5°. 238. D
Aeris squama habetur Puteolis. 1°. de antid. 5°. 100. D
Aeris squamā qualis. 9°. de sim. me. fa. 69. H/ 4°. de comp. med. sec. loc. 151. E/ 3°. de cōp. me. per gen. 232. B/ 5°. 254. D/ 6°. 255. C/ 5°. 258. C
Aeris squama calida tenuium partium, & parum adstringens. 3°. de comp. per gen. 5°. 228. E
Aeris squamā uicina adurentibus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39. C
Aeris squama est medicamentum forte. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 219. G
Aeris squamē nigrā fit mentio. 2°. de cōp. me. p ge. 223. G/ 4°. 5°. 245. C
Aeris squamā torrefacta fit mentio. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 156. C
Aeris Cyprii squamā fit mentio. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 161. G
Aeris squamā Cypriā lota fit mentio. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 155. H
Aeris rubri squamā fit mentio. 3°. de comp. med. sec. lo. 148. C/ 2°. de cō po. med. per gen. 5°. 226. B
Aeris squama per os sumpta aluum ducit. de theriaca ad Pis. 90. H/ 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. B
Aeris squama nō lota qddā catharticiū obtinet. 5°. de sim. me. f. 5°. 36. C
Aeris

Aeris squama elota minus purgat. 3°. de sim. me. fa. 5°. 20. D
Aeris squama educit pituita, & aquosos humores. de dyna. Sp. 22. A
Aeris squama dosis, & quibus miscetur. de dyna. Sp. 22. A
Aeris squama debet cribrari. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
Aeris squama det leuigari aliquo humido. 6°. de co. me. p ge. 5°. 259. D
Aeris squama quo modo lauanda. 2°. de simp. med. fa. 13. A | 5°. de com. po. med. per gen. 5°. 213. E
Aeris squama adstringens noxia deuorata. 14°. met. me. 7°. 85. C
Aeris squama adstringit, & membra repurgat. de opti. secta. 23. H | de subfig. empi. Ifa. 33. F | 1°. de ali. fa. 2°. 9. B | 3°. de sim. me. fa. 5°. 20. C
Aeris squama extergit, & repurgat. 4°. de comp. med. se. 10. 5°. 149. G
Aeris squama astringit & mordicat. 3°. de sim. me. f. 20. B | 4°. 5°. 26. A
Aeris squama astringit minus cydonio. 3°. de sim. me. fa. 5°. 20. D
Aeris squama magis adstringunt multa eorum quæ comeduntur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
Aeris squama adstringit, & exiccat super crescentes ulcerum carnes. de theriaca ad Pis. 5°. 90. H
Aeris squame adstrictio ingrata. 3°. de simp. med. fa. 5°. 20. D
Aeris squama ficit euidenter. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. H
Aeris squama quantum exiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
Aeris squama iuuat oculorum scabritiem. intro. If. 58. C
Aeris squama in extrinsecis ulceribus sumi debet, in intrinsecis mini- me. 4°. meth. me. 7°. 28. H
Aeris squama quid faciat ad ulcera. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. B
Aeris squama ad ulcera, qualis. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. F
Aeris squama ulcera conglutinare non potest. 1°. de sim. me. fa. 5°. 7. H
Aeris squama lota cicatricem mire inducit. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36. C
Aeris squama ulcera uix sanabilia curat. 2°. de co. me. p ge. 5°. 220. B
Aeris squama erosio quomodo mitescat. 2°. de com. me. per gen. 5°. 219. H
ex Aeris squama fit albu emplastrum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. D
Aeris squama corpus in aquam resoluit secundum Asclepiadem, & hy- dropas auget. 1°. de nat. fa. 1°. 294. B
Aerea uel ferrea quæ organa esse debent. de machin. 7°. 309. D
Aerei uas fit metio. 3°. de co. med. sec. lo. 145. H | 4°. 152. H | 6°. 170. C | 9°. 205. B | 2°. de co. med. per ge. 225. F | 4°. 243. F | 5°. 246. F
in Aere uas semper ponit malum punicum. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 148. D
Aereum uas eligit pro coctura. de remed. par. fac. 7°. 155. F
Aerei mortarij fit mentio. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. E
Aerea testa fit mentio. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 166. E
Aerea pyxis fit metio. 2°. de co. me. se. lo. 139. B | 4°. 152. H | 8. C | 5°. de comp. med. per ge. 5°. 254. E
Aerea patina. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. D
Aeraria facitantes exercentur, & operantur. 2°. de san. tuen. 2°. 73. H
AESCRIPTION empiricus medicamentorum peritissimus, Galeni praeceptor, & Pergamenus. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. H
AESCVLAPIVS, & Apollo Dei artis medicæ, diuinandi, canendi, sagittandi, oratio susforia. If. 2. C
Aesculapio, & Apollini ueram artem medicam qui concedunt. 3°. metho. med. 7°. 20. H
Aesculapius inuenit medicinam perfectam, & diuinam. intro. If. 50. G
Aesculapius ab Apolline institutus rem medicam edocuit. intro. If. 50. F
Aesculapius patrum numen Galeni. 1°. de san. tuen. 2°. 65. G
ab Aesculapio originem traxit Praxagoras. 1°. met. med. 7°. 4. F
Aesculapius medicamenti nomen. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. B
AESOP mantica fit mentio. de cuiusq; animi pecc. not. 2°. 56. F
Aesopi asello Iulianum comparat. contra Iulianum. Ex. 70. B
AESTAS quando sit. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 103. B
Aestatis principium est ortus pleiadum. cō. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
Aestas finit oriente arcturo. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 103. B
Aestate paucissimorum dierum habet Scythæ. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. E
Aestate posse diuidi in multas partes, sicut & alia tempora, collige. cō. men. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
Aestatis, et hyemis diuisio. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 102. B | cō. 3°. 3°. 107. G
Aestas meridiei similis est. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 157. G
Aestas suapte natura, non ex alterius comparatione est calida, & sic- ca. 1°. de temp. II. C | F | de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D | in 1°. de mor. uul. commen. 1°. 3°. 101. C
Aestatis calor fit a sole. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. D
Aestatis caloris ad calorem balnei comparatio. c. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
Aestas calidissima & siccissima quomodo intelligatur. 2°. de cri. 4°. 134. D | 10. meth. med. 7°. 63. E
Aestate è magnus estus cū ueti nō spirat. in 3°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 141. D

Aestate ptes maritimæ in locis frigidis sūt calide, qm̄ humiles, in calidis frigide, qm̄ ueti q spirat ab arcto, refrigerat. c. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
Aestate Aglonib⁹ exposita loca adeūda esse, collige. de cau. pc. 3°. 96. A
Aestas nubilosa. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 104. A
Aestatis tpe abundat flaua bilis fm̄ Hippocratē. bre. denot. dog. Hipp. 231. B | de natura hum. com. 1°. 32. B | 8°. de decre. Hippo. 1°. 276. D | in 1°. de mor. uul. com. 1°. 1°. 100. H | 104. B | commen. 1°. aph. 2°. 3. D | cō. 3°. aph. 2°. 24. C | aph. 22°. Ex. 24. E
Aestate cur bilis abundet. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. F
Aestate plus bilis medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1°. 294. C
Aestate etiam sanguis abundat. 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. E
Aestate humores sunt affati. cō. 3°. apho. 9°. Ex. 20. G
Aestate perusti sanguine & flaua bile abundat, atra autumno. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 100. H
Aestate pituita imbecillissima est. 8°. de decre. Hipp. 1°. 266. F
Aestate homines calidissimi, & rubri sunt. 8°. de decre. Hip. 1°. 276. E
Aestas alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de cau. pul. 4°. 86. G
Aestate cur semina iacta non nascantur. cō. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
Aestas facit celeritatem morbis. cō. 2°. aph. 9°. 16. 1 | aph. 25°. Ex. 16. A
Aestate morbi citius sanantur secundum Galenum, contrarium tamen sensu Diocles. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
in Aestate humores mouetur ad cutē, & dissilant. c. 3°. ap. 9°. Ex. 20. H
Aestas parit morbos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. B
Aestatis, et autūni morbi. q̄ na. hu. c. 1°. 1°. 32. C | c. 3°. apho. 21°. Ex. 24. C
Aestas naturalis plurimas affert febres. 2°. de crisi. 4°. 134. D
Aestas facit tertianas. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
Aestate aliqui tertianis uexantur, sed præsenuantur si in fine ueris euacu- entur. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. D
Aestate sunt causi plures. 2°. de crisi. 4°. 134. E
Aestate homines laborant intestinorum difficultate. 8°. de decre. Hippo. 276. E | de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. A
Aestate si qui tempore quo fructus maturantur, uitiosos habeant humo- res, incidunt in podagram autumno. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
Aestate terminantur morbi qui hycme augentur. de na. hu. c. 1°. 1°. 33. D
Aestate discuti prorsus morbos hyemales mēdacium est. in 3°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 147. D
Aestate homines patiuntur defluua sanguinis ex naribus. 8°. de decre. Hipp. 276. E | de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
Aestas feruens dolorem facit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
Aestas similis ueri facit multos sudores in febrile. c. 3°. ap. 6°. Ex. 20. E
Aestas borealis neque sub caniculam neque sub arcturum pluuiosa pi- tuitosis confert, biliosis nocet. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
Aestas si sit sicca & austro perflatur, & autūnus sequens pluuiosus ac uentris septentrionalibus agitur, qui morbi accidunt in hyeme. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
Aestas si sit pluuiosa, et austro multum perflatur & autūnus similis sequatur, quales morbi hyeme pariantur. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C | com. 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
Aestate qui contingant morbi, si hyems borealis sit & sicca, & uer au- strinum, & pluuiosum. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. C
Aestate, in iuuenibus, partibus dextris, & superioribus impares dies criticos esse, in contrarijs pares inquit Hippoc. breuis denotatio dog- matum Hippoc. 1°. 231. D
Aestatis mutationes sentiuntur in generatione, & in semine. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. B
Aestate uena exiccate trahunt humores acutos & biliosos, quibus sunt febres acutæ. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33. G
Aestatis principio debent purgari flaua bilis morbi. quos pur- op. qui- bus med. & quo temp. 5°. 88. D
Aestate purgationes sunt molestæ, nam natura tunc exusta non fert acri- tudinem medicamentorum, & multi eo tempore purgati incidunt in febres, & dissoluntur. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
Aestate p̄supiora purgādū est. c. 4°. apho. 4°. 27. H | apho. 7°. Ex. 28. B
Aestate bilis innatans deorsum trahenda. de sal. dia. 2°. 41. E
Aestas arida multam absumit humiditatem. com. 3°. aph. 6°. Ex. 20. E
Aestas superueniens ueri, humores ueris euacuat, quod non facit autū- nus. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. E
Aestate non accipienda theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 97. B
Aestate qui plethoricis morbis corripiuntur, illis uere uena secanda. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 17. E
in Aestate qui febre corripi solent, illis aque pars quæuis in sanguinis detractionem uere accommoda est. de cur. ra. per sang. mis. 6°. 20. H
in Aestate

in Aestate cur nō detrahatur sanguis, uel parum, rationem collige. 9°. meth. me. 7°. 60. H
 Aestate calida & sicca graciles sunt imbecilles. 10°. meth. med. 7°. 66. C
 in Aestate et hyeme humida et calida bñ se hñt. c. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Aestas est optima pueris, & senibus. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
 Aestas prodest naturis frigidis. c. 3°. aph. 2°. 20. A/aph. 18°. Ex. 23. H
 Aestate senes magis sunt sani. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 in Aestate exiccare timebat Galenus corpus frigida & humida temperaturæ. de progn. ad Posth. 4°. 217. G
 Aestate appetitus minor, hyeme maior. commen. 1°. aphor. 15°. 8. A. & aphor. 18°. Ex. 9. E
 Aestiu cibi qui. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate quo modo edendum & bibendum, & qualia. de sal. dia. 2°. 40. C/de ren. aff. dig. & med. 2°. 195. C
 Aestate cibi mai' succi quibus non uitandi. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate quo modo debeant nutriri egri. cō. 1°. apho. 17°. Ex. 91. C
 Aestate utendum cibis frigidis & humidis. 1°. de ali. fa. 2°. 13. F
 Aestate frigida sint poriones. 11°. meth. med. 7°. 76. B
 Aestate siccis & calidis debemus dare cibaria ex lacte. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate qui fructus & quo modo refrigerati dari possint siccis, & calidis. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate debemus dare aphrogala siccis, & cali. de bo. & ui. fa. 2°. 39. B
 Aestate siccis & calidis debent dari ficus, & cucurbita frigida. de bo. & uitio suc. 2°. 39. B
 Aestate, hyeme, in loco calido, in loco frigido, uiro, puero, seni, mulieri non æque conueniunt capilli. 11°. de usu par. 1°. 189. F
 Aestate uestes debent esse oleo infectæ. de sal. dia. 2°. 41. A
 Aestate & hyeme idem amictus Scythiis. de aere, aquis, et locis. 2°. 5. E
 Aestate ab omnibus meridies euitatur. de cau. procat. 3°. 96. A
 Aestate quid agere debeant exercitantes se. de sal. dia. 2°. 42. E
 Aestate quo preparandus locus, i quo fit exercitatio. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Aestate multis lauacris utendum. de salubri dieta. 2°. 41. A
 Aestate debent esse duriora medicamenta, hyeme molliora. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 268. E
 Aestate & hyeme medicamenta uario modo applicanda. 2°. de arte cu. ad Glauc. 7°. 101. G
 Aestate frigidum, hyeme calidum oxymeli dandum. de uict. rat. in mor. acut. com. 1°. 114. F/de puero epil. 7°. 180. E
 Aestate medicamenta rosacea sunt contemperanda. 6°. meth. me. 7°. 38. E
 Aestiuum tempus est calidum & siccum quocunq; tempore sit. de uict. ra. in mor. acut. com. 4°. 7°. 134. C
 ut Aestiuo tempore aqua fontana, medicamentum refrigerat. de preçogn. ad Posth. 4°. 217. G
 Aestiuum solstitium maxime periculosum. de aere, aquis, & loc. 2°. 4. D
 Aestiuo tempore ruri manens quos humores coaceruet. in 1°. de morb. uulg. com. 3°. 3°. 117. F
 Aestiuo soli se exponentes post uehementes motus quicquid uitiati est in habitum corporis recipiunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Aestiuo soli caput exponere quid faciat. de cau. procat. 3°. 96. B
 Aestiuos morbos tollit bruma. in 3°. de mor. uul. cō. 3°. 147. B/ 3°. 151. H
 Aestiuo tempore, aut uerno fieri ut plurimum acutos morbos inquit Hippocrates. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. D
 AESTVS apud antiquos significat febres, aeris ambientis feruorem, cauteria, escharas. com. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Aestum & frigus posse pati, pulchrum, oratio suasoria. 11°. 5. B/C
 Aestus perpeſso Galeno ptissana cremor bene refrigeratus satis fuit. de bo. & uitio suc. 2°. 39. C
 Aestus uitandus. de sal. dia. 2°. 40. H
 Aestus, & frigus fugiuntur ab animalibus. de cau. procat. 3°. 96. A
 Aestus consolationes, quæ. de cau. procat. 3°. 96. A
 ob Aestu pastores gestat coronas ex uirētib' ramis. & cau. pc. 3°. 96. A
 in Aestu q uersat' est, is febrē sētit, q in capite primū exorta, in uniuersum corpus mox diffundit tāq a lare, ubi accēsa ē. de cau. pc. 3°. 98. G
 sub Aestu canicula sit quoddā cephalicū. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 226. B
 Aestus circa canis ortum febrem facit. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 ex Aestu diaria. 4°. de san. tuen. 2°. 88. F
 ex Aestu & ambulatione causus factus. de uict. rat. in mor. acut. com. men. 4°. 7°. 134. E
 per Aestus magnos qui iter fecerint, loqui non possunt, nisi larvix eis sit perfusus. 7°. de usu par. 1°. 161. C
 Aestu imbecilles expurgatione dissoluentur. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A

ab Aestibus fortibus cōuulsio aut distēſio malū. c. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Aestus uentriculi fit a flaua bile. commen. 4°. apho. 65°. Ex. 34. E
 Aestus lateris cum dolore quid significet. in 1°. prorr. cō. 2°. 4°. 173. G
 Aestus circa spinā significat mēſes erupturos. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 186. B
 Aestus plurimum ualent ad animi mores. q animi mores. 1°. 320. E
 Aestuant es omnes non rigent. de palp. conuuls. & rig. 3°. 55. C
 Aestuosif rigores perniciosi sunt. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 173. H
 Aestuant es adiuuat portulaca. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. A
 in Aestuosif febribus qui delirant. de util. resp. 1°. 226. C
 Aestuosif debet dari uinum dilutū refrigeratū. de bo. & ui. suc. 2°. 39. C
 AETATES in numero plurali quid significant apud Hippocratem. com. 5°. aph. 9°. Ex. 38. C
 Aetates annorum numero non circumscribuntur. 6°. de san. tuē. 2°. 95. F
 Aetatum differentia. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. G
 Aetates quadrifariam distinguit Hippocrates. breuis denot. dog. Hipp. 1°. 231. B/fin. med. 11°. 44. G
 Aetates q, ut inuēt', senect', pueritia, cōsistētia. c. 1°. ap. 13°. Ex. 6. G/H
 Aetates per septimanas possumus diuidere. cō. 3°. aph. 30°. 26. D/ com. 5°. apho. 7°. Ex. 38. A
 Aetates numerat quibus temporibus sunt. com. 5°. aph. 9°. Ex. 38. C
 Aetatum qualitates. 1°. de temp. 1°. 11. C
 Aetates uaria quo modo uariū habeant calorē. cō. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 per Aetates aial nō semp fit calidius aut frigidius. 1°. de san. tu. 2°. 67. C
 Aetatum temperaturæ distinctæ. de sal. dia. 2°. 40. E
 Aetates diuerſe quæ exigant tempora. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 Aetates oēs non afficiuntur ab anni tēporibus. 2°. de dig. puls. 4°. 78. F
 Aetas debet referri ad dubium corporis & non ad uirtutem. de uic. ra. tio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. G
 Aetas spectanda secundum Hippocrate. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. G
 Aetas, & natura sūt i oī statu cōſyderada. i. 1°. de m. uul. c. 2°. 3°. 108. E
 Aetatum cōſideratio. 2°. de temp. 1°. 15. H
 Aetas pubertatis quo tpe incipiat & desinat. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Aetas pubertatis non habet certissimum terminū, sed tardius & citius fiunt secundū caliditatē & frigiditatem. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Aetas temperatissima media inter pueros adultos. de sal. dia. 2°. 40. H
 Aetates omnes deteriores adolescentia. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F
 Aetate calidi adolescentes. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 105. A
 Aetates calidiores sunt biliosiores. 2°. de nat. fa. 1°. 300. D
 Aetates tēperata quæ, & quid cōueniat ipsis. cō. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 Aetates diuerſe qbus humoribus abūdāt. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Aetate qua plurimus sāguis abūdet. i. pg. cō. 1°. 196. D/cō. 3°. 4°. 208. G
 Aetate puerili abūdāt sāguis fm Hipp. breuis denot. dog. Hipp. 1°. 231. B
 fm Aetatem homo habet medium. 3°. de ali. fac. 2°. 33. D
 Aetates media hñt mediū modū iter duritiē, et molliē. 2°. de tē. 1°. 16. B
 Aetas habet uigorem. de mor. temp. 3°. 86. D
 Aetate uigēre abūdāt bilis flaua fm Hip. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Aetas consistētium biliosissima omnium. 2°. de diff. fe. 3°. 36. D
 in Aetatis usq; uigorē homo fit semp ualētiōr. 1°. de san. tuen. 2°. 62. F
 in Aetatis uigore quid agatur. 1°. de san. tuen. 2°. 62. F
 Aetate florentes aliqui quietem postulant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. F
 Aetas florens, membra habet mediocriter se habentia in duritiē, & molliē. 2°. de temp. 1°. 16. B
 ad Aetate florentes tantum pertinet uenus. 2°. de san. tuen. 2°. 69. D
 Aetate florētibus mel fit succus amarissimus. 4°. de sim. me. fa. 5°. 29. B
 in Aetate florētibus matrices maximæ. 14°. de usu par. 1°. 205. C
 Aetatis remissio unde incipiat fm aliquos. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F
 Aetate declināte abūdāt atra bilis fm Hip. bre. deno. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Aetati senili mel utiliter datur. de bo. & uitio suc. 2°. 39. A
 Aetas frigida uertit mel in sanguinem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. H
 in Aetatibus senium, in rebus præter naturam febris tabida est uerus marcor. de marcore. 3°. 46. H
 Aetates frigidiores sunt pituitosæ. 2°. de nat. fa. 1°. 300. D
 Aetates mutāt respirationē. de util. resp. 1°. 225. G/1°. de diff. res. 3°. 58. C
 Aetatum diuerſarum pulsus, quales. de pul. ad tirones. 4°. 44. A/B
 Aetas qualibet suum habet pulsū. 1°. de diff. puls. 4°. 48. G
 ad Aetatum portionem augetur uestica. 14°. de usu par. 1°. 205. C
 Aetatis ratione corpus deficit a temperie. 5°. de san. tuen. 2°. 89. E
 in Aetatis successione omnes siccescimus. 6°. de san. tuen. 2°. 96. D
 Aetatis cursu homo ad interitum tendit. 1°. de san. tuen. 2°. 63. A
 Aetas ut in animalibus, ita tempora in morbis. de mor. temp. 3°. 85. B
 Aetatum morbi. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. G
 Aetati calida morbi calidi sunt congruentes, frigida frigidi, humida humidi,

midi, sicca sicci. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Aetates quibus sunt tabes. com. 5°. aph. 9°. Ex. 38. C
 Aetas calida & sicca facit tertianas. com. 4°. aph. 59°. Ex. 53. H
 Aetate ingere fieri ut plurimum morbos acutos iquit Hippocrates. bre. denotat. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 in Aetate pueri corp⁹ nō ē humidū et frigidū. 3°. de sym. cau. 3°. 29. C
 in Aetate declinate, et i autūno febres sūt qrtanae. 2°. de dif. fe. 3°. 36. C
 in Aetate senili ac puerili quotidianae febres fiunt. 2°. de dif. fe. 3°. 36. D
 Aetatis ibecillitas facit oīa mala peiora seniorib⁹. c. 7. ap. 4°. ex. 57. C
 Aetas cui contingit apoplexia. com. 6°. aph. 57°. Ex. 53. E
 Aetate qua fluat sanguis in progn. com. 1°. 196. D | com. 3°. 4°. 208. G
 Aetatis scopus iuuat. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 115. F
 ab Aetate indicatio. 9°. meth. med. 60. H | 11. 68. B | F | 13. 7°. 84. D
 ab Aetate initia unde sumantur in progn. com. 3°. 4°. 209. H
 Aetas docet humorem peccantem. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Aetas consideranda in inuentione curationis. 3°. de lo. af. 4°. 15. D
 Aetas, & aegri uires ab Hippocrate considerātur in sanguinis missione & magnitudo morbi. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 127. F
 Aetas confert aegritudinibus dignoscendis. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Aetas indicat febres & morbos. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
 Aetas multū facit ad praesagiendū. in 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 117. F
 ab Aetate colligitur ex tpe pportio. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 103. G | F
 Aetates similibus deprimuntur, dissimilibus iuuantur. ut calida calidis perimunt, seruatur frigidis, & ita de alijs. cō. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Aetates, anni tempora, & regiones, quomodo se habeant ad purgationes. quos pur. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. E
 Aetas indicat bonas excretiones. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 Aetatum deiectiones quo ratione mutantur. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Aetates sūt magis iclinatae ad resolutionē p febrē. c. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Aetas sicca soluit morbum comitalem. com. 2°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Aetatum mutatione epilepsia sanatur, si uictus ratio cōsentiat in 1°. de morb. uul. com. 5°. 3°. 193. B
 Aetatis beneficio qui seruatus. 5°. de lo. af. 4°. 32. D
 Aetas docet unde accipitur uictus ratio. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 pro Aetate uictus ratio immutanda. de sal. die. 2°. 40. H
 Aetas similem uictum postulat. 8°. met. med. 7°. 55. A
 ob Aetatem qui ante cibum exerceri non possunt, uident cibos crassi et lenti succi. de bon. & uitio suc. 2°. 35. A
 fm Aetates & temperaturas medicamentorum uariatio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. B
 fm Aetates & hoies diacodij uariatio. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 181. B
 Aetas frigida expetit alia medicamenta. 1°. de cō. med. sec. loc. 5°. 125. F
 Aetate testudinatū tecti. de art. com. 3°. 7°. 270. F
 AETHALODES quid. 6°. de simp. med. fa. 5°. 62. B
 AETHER & aer quid significet in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 184. G
 AETHIOPIAE habitatores quales de incant. adiu. & susp. 7°. 181. F
 Aethiopes sunt graciles. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. E
 Aethiopum cutis, qualis. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Aethiopes habent paucos capillos, & tamen non facile caluescunt. 11°. de usu par. 1°. 190. B
 Aethiopes cur crippi. 2°. de temp. 1°. 13. B
 Aethiopica lingua deterior Persica. de sophis. in. Isa. 8. G
 Aethiopum lingua si aliquod sit uocabulum, ab ipsis Aethiopibus res. discenda est. ad Thrasyl. 2°. 106. H
 Aethiopicum cuminum ceteris praestat. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
 AFFECTIO quid significet. de ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7°. 197. G
 Affectio unde dicatur. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 16. B
 Affectio quid. 6°. de decre. Hipp. 1°. 260. F
 Affectioes quae sint. 2°. meth. med. 7°. 10. C
 Affectio nū pter naturā causas cognoscat medicus, qui rōne curaturus est, ut illa ē corpore eicere possit. de uoc. instr. dissect. 1°. 106. B | de palp. conuuls. & rig. 3°. 53. B | in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 Affectioes futurae praenoscendae sunt in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 in Affectioum cognitione consistit artis coniectulare. 2°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 136. A
 ad Affectioem morbosam parato corpore ita, ut prope completa sit, aliquo extrinseco detegitur. de uic. rat. in morb. acut. c. 4°. 7°. 150. G
 ad Affectioem pertinētia scribit Hippocrates. 2°. de dif. resp. 3°. 65. F
 Affectio, et opatio pūt una et eadē res appellari. 6°. de decr. Hip. 1°. 260. H
 Affectioes a doloribus distinguit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. D
 Affectioes calidae, quae. 1°. de simp. med. fa. 5°. 5. H
 Affectioes corporis nigrae, ex lingua cognoscunt. 8°. de decr. Hip. 1°. 275. H

Affectioes certa sunt in solidis animalis partibus, ut oedema, inflam-
 matio, & scirrhus. in 3°. de morb. uulg. com. 1°. 3°. 129. D
 Affectio quādoq; mīor est, et symptomata grauiora. de uict. rat. i morb. acu. com. 3°. 7°. 133. E
 Affectio ut facilius a sēsu dignoscat facit ibecillitas. 4°. de lo. af. 4°. 25. E
 Affectio unde reperiatur in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. B
 Affectiois quandoq; causa est sola particula. 4°. de loc. af. 4°. 23. C
 Affectio qñ primo, et qñ per cōsensū, quo cognoscat. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 Affectus p cōsensū, deletis cāis efficiētibus deficit. 3°. de lo. af. 4°. 17. B
 Affectio permanet dispositione permanēte, causa efficiente quiescente. 3°. de loc. af. 4°. 17. B
 Affectio quae facilius, & quae difficilius in prog. com. 2°. 4°. 202. D
 Affectioes solum difficiles efficere, proprium est atræ bilis. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
 Affectioes intrinsecae difficilius cognoscuntur. de const. ar. Isa. 40. B
 Affectio quae lassitudo fere sit, qualis sit, & quo differat ab alijs lassitu-
 dinibus. 3°. de san. tuen. 2°. 78. H
 Affectio nulla peior q quae cum insania. in 1°. prorrh. cō. 2°. 4°. 174. H
 Affectio pessima cum humores sunt in tunicis uentris cerebri. 2°. de cō-
 po. med. sec. loc. 5°. 134. A
 Affectioes magnae uehementesq; uirtute languētibus pernitiosae in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 179. B
 Affectiois corporalis pudentia omnis, ppria eius internoscenda essen-
 tia, & in uiribus materiae praesidiōrū consistit. 5°. de san. tu. 2°. 92. H
 Affectio indicat auxilia. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 134. A
 Affectio, signū, et curatio quo se habeat adinuicē. 4°. met. me. 7°. 27. A
 ad Affectioes longas. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 274. E
 Affectio nū longorum librum fecit Archigenes. 3°. de loc. af. 4°. 20. D
 ad Affectioes inueteratas. 7°. de composi. medica. sec. loc. 182. C | 9°. 199. E | 10°. 5°. 208. B
 in Affectioibus inueteratis cōuenit sanguinis detractio. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H
 ad Affectioes fluidas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. F
 ad Affectioes humectas ualde diu durates. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 182. D
 Affectio eadem intrinseca alia querit pharmaca, quam extrinseca. 2°. de cō. med. sec. loc. 5°. 134. A
 ad Affectioes omnes internas. 7°. de composi. medica. sec. loc. 179. F | 186. A | 8°. 5°. 190. D
 ad Affectioes iternas p circuitū repetētes. 7°. de cō. me. se. lo. 5°. 182. F
 ad Affectioes internas corporis antidotus multum efficax. 2°. de an-
 tidotis. 5°. 115. G
 ad Affectioes malas internas corporis efficax est mithridatica anti-
 dotus. 2°. de antid. 5°. 110. C
 ad Affectioes malas & internas corporis ualet antidotus Mithrida-
 tis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
 Affectioum internarum librum fecit Asclepiades. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 181. H
 Affectioum internarum librum fecit Andromachus. 7°. de cōpositio-
 ne medicamentorum sec. loc. 5°. 178. C
 Affectio quae facit dolorem capitis difficulter cognoscitur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. A
 ad Affectioes oculorum recentes. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. C
 ad Affectioes oculorū in declinatione. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. E
 ad Affectioes thoracis. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. B
 in Affectioe sanitas pducit operationes debiles. ad Thrasyl. 2°. 102. E
 AFFECTVS, passio, & aegritudo idem. de dif. mor. 3°. 5. A
 Affectus quid. de subfig. empi. 32. C | & fin. med. Isa. 45. F | de cogn. cur. animi morb. 2°. 50. C | de sympt. dif. 3°. 11. B | 1°. de loc. af. 4°. 4. C
 Affectus est motus praeter naturam. 6°. de decr. Hipe. 1°. 260. H
 Affectus partis qui proprie dicatur. 1°. de loc. af. 4°. 5. B
 Affectus cum umbra quid secundum Archigenem. 1°. de loc. af. 4°. 3. H
 Affectus unum & ex his quae accidunt corporibus nostris a natura suae modo egressis. 2°. meth. med. 7°. 9. B
 Affectus an aliquis sit innatus in 3°. de morb. uulg. com. 2°. 3°. 135. G
 Affectus omnis praeter naturam, aut morbus est, aut causa morbi, aut symptoma morbi. de sympt. dif. 3°. 10. C
 in Affectibus praeter naturā febris tabida numerat. de mar. 3°. 46. H
 Affectus quae dici possint, & quae non. 2°. meth. med. 7°. 9. H
 Affectus sanorum & aegrorum & neutrorum omniū commune est. de symp. dif. 1°. 10. C
 Affectus, & passionis differentia. de symp. dif. 3°. 10. D
 Affectuum uniuersalis distinctio. 3°. de praes. ex puls. 4°. 14. F
 Affectus

Affectus omnes diuini sunt fm aliquos. de aere aquis, & lo. 2^a.5.G
Affectus diuini Scythis, qui. de aere, aquis, & lo. 2^a.5.G
Affectus esse cam morbi medico fatēdū, & tenēdū. 1°. meth. me. 7^a.7.E
Affectus omnes non potest unus homo perpeti. 2°. de loc. af. 4^a.12.G
Affectus in quo consistat. de sympt. dif. 3^a.10.D
Affectum naturalem corporis sequitur actio naturalis, & econtra. 1°. meth. med. 7^a.7.E
Affectu aliquo oīo p̄ditū ē q̄cqd quocūq; mō se hēt. 2°. met. me. 7^a.10.A
Affectus qui fit differt à iam factō. 1°. de loc. af. 4^a.4.G
Affectus qui dum sunt, sunt. in. 3^m. de morb. uul. com. 1°. 3^a.129.D
Affectus qui relinquuntur in corpore ex fr̄ctione, sunt ex his quæ fiunt. 2°. de sani. tuen. 2^a.71.F
Affectum creantes causæ considrandæ sunt. 1°. meth. med. 7^a.7.G
Affectus qui actionē impedit potest habere causam, & potest esse remota causa. 1°. meth. med. 7^a.7.G
Affectus à principio idem est specie, causis agentibus tamē nō apparet. 1°. de loc. af. 4^a.4.F
Affectus mouent causas continentes, & fiunt præcedentes illorū causæ. 1°. de cau. puls. 4^a.86.G
Affectus permanet plerunq; causa ablata. 1°. de lo. af. 3. H/ 4^a.4.C
Affectus, & causa simul, quæ. 1°. meth. med. 7^a.71.D
Affectus in causis nō diducit, sed in differentias. 9°. meth. me. 7^a.59.G
Affectus in quibus morbis non uidetur. 13°. meth. med. 7^a.85.E
Affectus simplex est diaria, quando causa abiit. 10°. meth. me. 7^a.61.C
Affectus firmus in particula non permanet causa efficiente pertranseunte. 1°. de loc. af. 4^a.3.H
Affectus qui nondum pertinaciter inhaeret. 1°. de loc. af. 4^a.4.G
Affectus p̄prius potius nominādus q̄ primarius. 1°. de loc. af. 4^a.4.H
Affectus primarios ab alijs uocatos ipse uocat p̄prios. 1°. d. l. af. 4^a.6.D
Affectus primario locos inuestigandos esse præcipit Hippocrates, & qd inde utilitatis habeatur. bre. den. dogm. Hipp. 1^a.231.D
Affectus ille primo inueniendus, qui est causa effectrix functionis. 2°. meth. med. 7^a.12.F
Affectus et symptoma functionū noxæ. i. 3^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a.129.D
Affectus lædētis, uel functio læsa est morbus. 2°. meth. med. 7^a.9.C
Affectus qui lædit actionem potest morbus uocari, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. meth. med. 7^a.12.E
sine Affectu corporis naturali actio proba esse nō potest, nec uitiosa nisi cum corpus sit uitio affectum. 1°. meth. med. 7^a.7.G
Affectu tertio mō corpus pōt dici causa morbi. 1°. met. me. 6. F/ 7^a.7.E
Affectus qui est morbus. 2°. meth. med. 7^a.9.C/D
Affectus inflammatorius, qui. 2°. de loc. af. 4^a.8.H
Affectus calidiores faciunt nimij motus. 1°. de san. tuen. 2^a.65.G
Affectus caliditate uincente. de palp. conuuls. & rig. 3^a.54.C
Affectus frigiditate uincente. de pal. conuuls. & rig. 3^a.54.D
Affectus mollis, qui. 5°. de san. tuen. 2^a.89.D
Affectus mollis & humidus, qui. 5°. de san. tuen. 2^a.89.D
Affectus humidus, qui. 5°. de san. tuen. 2^a.89.D
Affectus siccus durum habitum facit. 5°. de san. tuen. 2^a.89.D
Affectus acutus, qui. fin. med. Isa. 45.F
Affectus acutus, qui. fin. med. Isa. 45.F
Affectus dum alterantur, mouentur. 2°. meth. med. 7^a.10.A
Affectus non potest dici permutari. de uen. sect. aduer. Eras. 6^a.11.E
Affecta partes non permutantur. de ue. sec. ad. Eras. 6^a.11.E
Affectus implicati, qui. in. 3^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a.135.B
Affectus an possit speciē suā seruare remotis pathognomonicis signis. in. 3^m. de morb. uul. com. 3°. 3^a.143.H
Affectus quidam lassitudini proximus quem præuē lassitudinem nominant. 3°. de san. tuen. 2^a.78.F
Affectus similis lassitudini, & qui non est lassitudo, qualis & quando incidat. 3°. de san. tuen. 2^a.79.E
in Affectibus ex fr̄ctione quæ insint cōtrarietates. 2°. de sa. tu. 2^a. 71.F
Affecta particula an tumore uel dolore infestetur, tertio loco considerandum. 2°. de loc. af. 4^a.13.D
in Affectu unico quod quisque notauit, non est tribuendum multis. 3°. de sani. tuen. 2^a.80.F
Affectus, quos incidebant, qui malos cibos ob annonæ penuriā ederāt. de bo. & uitio suc. 2^a.33.G
in Affectibus tenuiū spiramētorū symmetriā itelligēs ex utraq; parte. duo imodica, quæ inter se sint cōtraria inuenies. 11°. met. me. 7^a.71.A
ex Affectibus sanguis exiens est in toto genere præter naturam. 3°. de sympt. cau. 3^a.26.H

Affectus pilorum sunt nouem. si. med. Isa. 48.B
Affectus multi in uentriculo. 7°. meth. med. 7^a.48.F
Affectuum cognitrix medicina pars. fin. med. Isa. 48.A
Affectuum consideratio medicina pars. intro. Isa. 51.H
p Affectus qualitate, et affecto loco cognoscēdo, medicus exercitissimus esse debet. 1°. de lo. af. 3. D/ 3^a. 4^a. 15. C/ 14°. meth. me. 7^a.88.A
ad Affectuum notionem, quæ conducunt. 5°. de san. tuen. 2^a.93.B
ad Affectus cognitionem multum faciunt causæ procatarethicae. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.132.A
Affectus proprius partis quō cognoscatur. 2°. de loc. af. 4^a.14.C
Affectus p̄tū i sup̄ficie cōstitutarū facile cognoscunt. 1°. de lo. af. 4^a. 2.C
Affectus raro euenientes quō deprehenduntur. 3°. de loc. af. 4^a.15.B
Affectuum inuentio, & cognitio præsentium est idem. 4°. de præfag. ex puls. 4^a.121.F
Affectuum notæ unde accipiantur. 1°. de loc. af. 4^a.6.A
Affectuū indicia oriuntur ab accidētium p̄prietate. 1°. de loc. af. 4^a.6.C
Affectum significat color. 1°. de loc. af. 4^a.6.D
Affectus locus ex proprijs accidentibus innotescit. 1°. de lo. af. 4^a.6.C
Affectuum pauca sunt propria notæ, quæ non ostendant locum affectū. 1°. de loc. af. 4^a.6.D
Affecti loci qui dicantur. 3°. de loc. af. 4^a.14.D
Affectis locis quō natura fiat imbecillior. de artic. com. 3°. 7^a.276.A
Affecta pars cum priore statu semper est conferenda. in. 1^m. de morbis uul. com. 3°. 3^a.117.B
Affectos locos inueniendi uia & ratio. 2°. de loc. af. 4^a.13.A
p Affectis locis inueniēdis exercitatio quō molieda. 2°. de lo. af. 4^a. 13.C
de Affectis locis exercitatio duplex, & qualis. 4°. de loc. af. 4^a.27.B
circa Affectos locos exercitationis modi tres. 2°. de lo. af. 4^a.28.C
Affecta sedes unde cognoscatur. 3°. de loc. af. 15. D/ 4°. 4^a.25.C
Affecta partis p̄p̄riū indicium est essentia p̄p̄rietas. 6°. de lo. af. 4^a.39.B
Affectum locum plerunq; significat magnitudo, & non solum essentia proprietates. 1°. de loc. af. 4^a.2.D
Affectam partem positus significat. 1°. de loc. af. 4^a.6.B
ad Affectorum locorum cognitionem ualeat totius corporis dispositio. 1°. de loc. af. 4^a.3.E
Affectam sedem maxime ostendunt oculi & lingua. 2°. de lo. af. 4^a. 13.C
Affecta particulā dūtaxat, declarant actionū noxæ. 1°. de lo. af. 4^a. 6.D
Affectum partis declarant noxarum differentia. 1°. de loc. af. 4^a.6.D
Affectum locum docent symptomata. 1°. de loc. af. 4^a.7.G
ad Affectam sedem inueniendā non solum symptomata præsentia consideranda, sed etiam præterita. 6°. de loc. af. 4^a.39.A
de Affectis locis h̄r coniectura ab innatis rebus. 1°. de loc. af. 4^a.4.G
Affecta sedes ab excrementorum natura cognoscitur, & dupliciter. 1°. de loc. af. 4^a.4.G
Affecta partis excrementa per quem meatū uacuentur considerandū. 2°. de loc. af. 4^a.13.D
Affectam partem significat excrementorū species. 1°. de loc. af. 4^a.6.B
Affecta partis an aliquid essentia secernatur, quarto loco considerandum. 2°. de loc. af. 4^a.13.D
in Affectorum locorum notitia semper exercendus est medicus. 2°. de loc. af. 4^a.8.C
Affectus in profundo corporis quō noscantur. 7°. de usu. par. 1^a.222.F
Affectus locus doloris capitis difficulter cognoscitur. 2°. de comp. me. secundum locos. 5^a.132.A
Affectum primo dic plerunq; cognouit Galenus. 8°. med. med. 7^a.52.D
Affectam sedem qui scire uult, in quibus libris debet exercitari. 1°. de loc. af. 4^a.7.G
de Affectis locis cōmentaria fecit Gal. pp. amicos. 2°. de lo. af. 4^a.13.C
de Affectis locis scripsit Archigenes. 1°. de loc. af. 4^a.3.H
de Affectis locis librum fecit Galenus iā senex, tñ non intelligebat Archigenem. 2°. de loc. af. 12. H/ 3°. 4^a.15.C
de Affectis locis libro quid agat Galenus. 1°. de loc. af. 4^a.4.F
de Affectis locis libris, de his quæ sensu non percipiuntur, agit Galenus. 4°. de loc. af. 21. F/ 22. F/ 23. B/ 5°. 29. G. 4^a.31.H
de Affectis locis libro tertio quid acturus erat Galenus, & quæ ex cōsequenti egit. 3°. de loc. af. 4^a.21.D
de Affectis locis libro quarto Galenus agit de partibus faciei, quæ in tr̄infecus afficiuntur. 4°. de loc. af. 4^a.21.F
Affecti loci ullum signum in quibus morbis nō sit. 3°. de loc. af. 4^a.16.B
in Affecto loco cognoscendo quæ prius, & quæ posterius consideranda. 2°. de loc. af. 4^a.13.C
Affectus qui nec prosunt, nec obsunt curationi. 1°. meth. med. 7^a.7.G

ex Affectibus prima sumitur indicatio. 1°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 121. B/
 3°. meth. med. 16. C/4°. 26. B/29. B/C/9°. 58. G/ 7°. 61. A
ab Affectu indicatio sequitur indicationē a uiribus. 9°. me. me. 7°. 59. F
 Affectus antea cognoscēdus q̄ facias curationem. 1°. de ali. fac. 2°. 9. D
 Affecti loci cum affectione multum faciunt ad remediorum inuentionē.
 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. C
 Affecta sedes simulq̄ dispositio eius inuenienda est, aliter recte curare
 non possiamus. 3°. de loc. af. 4°. 21. C
 Affectus curatio facile inuenit̄ uel experientia. 10°. meth. me. 7°. 65. D
 Affectus non potest sanari causa manente. 7°. met. med. 7°. 48. G
 Affectam partem, et curandi facultatem docent lesarum actionum mo-
 di. 3°. de loc. af. 4°. 14. E
 Affectus ledentis operationem est curatio. 2°. meth. med. 7°. 9. C
 Affectui debet curatio nō symptomati. 6°. de morb. uul. c. 2°. 3°. 161. F
 Affectum adimunt, nō symptoma, sanguinis missio, balneum, purgatio,
 & uini potio. 11°. meth. med. 7°. 75. D
 Affectus sanatur, & symptoma i cōtrariū ducit. 11°. me. me. 7°. 70. H
 Affecti corporis solum est curatio. 1°. met. med. 7°. 7. G
 Affectum non curemus in uirium imbecillitate. 9°. meth. med. 7°. 59. F
ab Affectibus non debent sumi conferentia. de opt. secta. Isa. 21. D
 Affectus idē in diuersis locis nō postulat eadē remedia. in 6°. de morb.
 uul. com. 6°. 3°. 196. D
 Affectus diuersi dependentes ab una causa, eodem modo curantur. de
 opt. secta. Isa. 25. C
 Affectus iudē diuerso mō curatur pp̄ dīam cārū de opt. sec. Isa. 25. C
 Affectus uarij in idē coeuntes si unam medendi rationem indicēt, illā
 rationem magis, quā si singuli seorsum consisterent, intēdi conue-
 met. 3°. de san. tuen. 2°. 81. D
 Affectum, qui trahit ad se curationē debet sanare medicus, causa, quan-
 doq; relicta. 3°. meth. med. 7°. 22. A
 Affectus quando ante causam curandus. 7°. meth. med. 7°. 48. G
 Affectus si sit in loco penitiori, quid agendum. ars med. Isa. 69. F
 ante Affectum quemcūque particularem totum corpus purgandum.
 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. H
 Affectu forti & uiribus imbecillis an euacuādū. 9°. met. med. 7°. 59. C
 Affectus qñ sunt mixti, curatio qñ aggredienda. 4°. de sa. tu. 2°. 87. C/
 7°. meth. med. 7°. 48. E
 in Affectibus complicatis primo attendendum ei, quod uires proster-
 nit. 7°. meth. med. 7°. 48. F
 Affectiones compositae compositis sunt sanandis. 2°. de nat. fa. 1°. 301. B
 in Affectibus contrarijs, ille qui superat prius est corrigendus, alio nō
 despecto. 3°. de san. tuen. 2°. 81. D
 Affectus habens causam non habet simplicem curationem, & quam ha-
 beat. 10°. met. me. 7°. 61. C
 Affectui rñdē p̄portio debet medicamētū. 1°. & cō. me. p. gen. 5°. 210. C
 & Affectus ratione medicamenta augenda, & minuenda. 6°. de com-
 po. med. sec. loc. 5°. 169. D
 ad Affectū unū cur plura pharmaca fiāt. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 136. A
 Affectibus diuersis quo modo uaria sint applicanda medicamenta. 7°. de
 comp. med. per gen. 5°. 264. D
 ad Affectus inueteratos. 10°. de cōp. med. sec. loc. 207. G/4°. de comp.
 medi. per genera. 243. F/5°. 250. D/7°. 270. E/5°. 271. F/270. F/2°. de
 arte cur. ad Glauc. 7°. 103. G
 ad Affectus internos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A/B/C
 Affectus locis uel propinquis non pinguibus applicantur hirudines. de
 cucur. scar. 6°. 4. D
 Affectus aliqui obstant educendi rationi. 4°. de san. tuen. 2°. 83. A
 ad Affectū p̄tē applicat remedia i hemicrania. de me. fa. par. 7°. 170. H
 de Affectibus oculorum. 4°. de loc. af. 4°. 21. F
 de Affectibus linguae. 4°. de loc. af. 4°. 22. G
 Affectus similis lassitudini curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
 in Affectu simili lassitudini uberius cibandum. 3°. de san. tu. 2°. 79. H
 Affectui, & uinciendae p̄tē debet uinculū cōuenire. de fascijs. 7°. 294. A
 Affectū ai, qui sint. de cog. cur. ai mor. 2°. 50. G/12°. met. med. 7°. 77. D
 Affectus & sensus in qua sint aiē parte. de hist. philosoph. Sp. 10. B
 Affectus & cogitatio non sunt in eadē sede. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. H
 in Affectum acquisititium & originalem naturā diuiditur uirtus. 11°. meth. med. 7°. 68. B
 Affectus fit ob expertē rōnis appetitū. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. G
ab Affectibus animae ephemerā. 2°. de crisi. 4°. 138. F
 cōtra Affectus proprios de subsidio scripsit Antonius Epicureus. de
 cog. cur. animi mor. 2°. 50. E

de Affectibus librum fecit Possidonius. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. F
 de Affectibus dogmati annexum est necessarium decretum de uirtuti-
 bus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. F
 sine Affectibus nullus inuenitur. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. E
 Affectui quando resistit ratio. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. D
 Affectus nouem, qui per quinq; sensus resultant. de compag. memb. si-
 ue de natura humana. Sp. 59. C
 Affectus immodici euitandi. ars med. Isa. 68. E
 Affici aliquem quid sit. 1°. de loc. af. 4°. 4. C/H
 Affici quae proprie dicantur. 1°. de loc. af. 4°. 4. H
 Affici nullam partem arbitrat̄ Erasistratus nisi uel tumor, uel ulcus
 in ipso consistat. 6°. de loc. af. 4°. 36. C
 Affici caput quando dicatur. 1°. de loc. af. 4°. 5. A
 Affici quando dici potest, & debet uentriculus. 1°. de loc. af. 4°. 5. A
 APPARENTES nobis phantasiā & opinionem, musculi tres secun-
 dum plurimos. de uoc. instr. diff. 1°. 106. D
 AFFIXIO quid sit in nutrimento. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Affigantur commodius cucurbitula quae. de cucur. scar. 6°. 3. E
 AFFLICTIONIS dies debent numerari, non alij in febris intermit-
 tentibus. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
 Affligendum est fame & siti aiē incidendum, & scarificādum. de mot.
 man. & obs. Sp. 70. D
 AFFVICIRI quid significet. de artic. com. 4°. 7°. 285. A
 Affulta pro firmata. de fract. com. 2°. 7°. 241. H
 Affultas fascias esse, quid significet in deligatione. de frac. 7°. 229. A
AGAMEMNON heros praestans. de cog-
 no. curan. animi mor. 2°. 51. F
 AGARGEI medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 AGARICVM quid sit, & eius uires. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 41. E/de
 simpli. medicamin. Sp. 80. E
 Agaricum compositum est ex substantia aerea & terrea a caliditate
 extenuata. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D/E
 Agarici probatio. de dynamid. Sp. 21. G
 Agaricum quale esse debet. 1°. de antid. 5°. 106. G
 Agaricum fraudem non admittit. 1°. de antid. 5°. 106. B
 Agarici radix qualis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D
 Agaricum caco stomachum. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Agaricum uomitū facit, ut experientia ostendit, contra id quod scriptū
 est. de simp. med. Sp. 80. E
 Agaricum per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
 Agaricum purgatorium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Agaricum purgat choleram. de cathart. Sp. 94. F
 Agarici pituitam, & bilem mediocriter purgat. de dynami. Sp. 21. F
 Agaricum purgat gibbam hepatis partem. de cathart. Sp. 95. C
 Agaricum purgat splenem. de cathart. Sp. 95. C
 Agaricum resistit uenenosis moribus & potibus, uentrem purgat, cho-
 leram & phlegma deponit. de simp. med. Sp. 80. E
 Agarici decoctio quomodo fiat. de med. exper. Sp. 107. E
 Agarici decoctio dolorē antiquū capitis sanat. de med. exp. Sp. 104. D
 Agarici decoctio contra aegritudines cerebri & hepatis. de medicinis
 expert. Sp. 106. E
 Agarici electuarium. de med. expert. Sp. 108. C
 AGATHII infusum. 9°. de med. sec. loc. 5°. 203. H
 AGATHINVS de semitertianis. in 1°. de morb. uul. c. 2°. 3°. 110. D
 Agathini pulsus definitiones. 4°. de dis. puls. 4°. 68. F
 ex Agathini libris medicamentum. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 251. G
 ex AGATHOCLE ad erysipelata. 5°. de cōp. med. p. ge. 5°. 252. A
 Αγαθόν de quo antiquitus diceretur. de artic. com. 2°. 7°. 266. H
 Αγαθός pro καλός. de fract. com. 2°. 7°. 234. G
 Αγκυραι quid sint. 3°. meth. med. 7°. 19. B
 Αγκύλαι quid significet. 1°. de simp. med. fac. 5°. 79. B
 Αγκύλλαι quid. de artic. com. 3°. 7°. 279. F
 Αγκών. i. cubiti gibbus. de fract. com. 2°. 226. G/com. 3°. 7°. 249. D
 AGER natura, est matrix. de anato. parua. Sp. 43. C
 AGERE quid sit. 1°. de loc. af. 4°. 4. H
 Agere fm̄ totam substantiam, quid. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. D
 Agunt absque elctione facultates naturales. de uoc. instr. diff. 1°. 106. C
 Agunt omnia gratia alicuius. de caus. procathar. 3°. 96. F
 Agere celeriter quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Agere eleganter quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Agere iucunde quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Agere

Agere ubi possumus in arte decore ac recte, decore ac recte agere edue
nit. de fascijs. 7^a. 293. C
Agendorum prima causa est scopus actionis. 6°. de usu par. 1^a. 152. F
Agentis motus est actio. de sympt. dif. 3^a. 10. D
Agens semper patitur in agendo. 3°. de simp. cau. 3^a. 26. F
Agentia magis in nos, q̄ patientia, quæ. 3°. de tem. 1^a. 23. H
Agentia simul in nos & patientia, quæ. 3°. de temp. 1^a. 23. H
Agens agit multo excellētius, quā quod patitur, propterea hoc latet.
3°. de temp. 1^a. 24. D
Agens omne debet habere mensuram quādā. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 23. B
Agens exigit tempus. & magnitudinem, & ut sit proximum patienti,
de cau. morb. 3^a. 7. A
ut ab Agente à uoluntate fit uox. de uoc. inst. diff. 1^a. 106. D
Agentes aliquid, & non considerantes similes sunt dormientibus. 1°. de
diff. resp. 3^a. 60. A
Agētes bene, et cognoscētes, regūtur sciētia. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 268. D
Agētes male, & falsō cognoscētes, reguntur ignorantia. 7°. de decre-
tis Hippo. 1^a. 268. E
ad Agendum & intelligendum quid reddat homines tardiores. in 6^m.
de morb. uul. com. 4°. 3^a. 186. F
Agēdū aliqd uel piclitari. consiliū est Thucydidis. 10°. met. me. 7^a. 66. E
Agere mēbra pp alia mēbra non est uerū. de mot. man. & obs. Sp. 68. B
Agant quo modo musculi omnes. de uoc. inst. diff. 1^a. 107. D
Agens femur introrsum, & parumper retrorsum musculus. de muscul.
dissect. 1^a. 51. F
AGERATVS lapis, quasi nunq̄ senescens. de mc. fa. par. 7^a. 164. H
Ageratus lapis qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. H
Ageratus lapis, quo sutores muliebria calciamenta expolunt. 6°. de cō-
po. med. sec. loc. 172. G
Ageratus lapis inter arida moderate adstringentia. 6°. de compo. med.
secundum loc. 5^a. 172. G
Ageratus lapis columellas phlegmone grauatas euidenter iuuat. 9°. de
simp. med. fac. 5^a. 67. H
Ageratus digerit, & à phlegmone liberat. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 41. E
AGGLVTINATIO semper fit à natura. cō. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
Agglutinatio est diuersa à nutritione. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. B
Agglutinatio præcedit nutritionem. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Agglutinatio, appositio, adsimilatio se sequūtur. 1°. de nat. fa. 1^a. 292. F
Agglutinatio ante adsimilationem. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. D
Agglutinationem præcedit appositio. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. D
Agglutinatio fit per appositionem. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Agglutinationis et adiunctionis differentiam docet anasarca. 1°. de nat.
fac. 1^a. 292. F
Agglutinatio nō fit si succus aliū et aliū mutet locū. 3°. de na. f. 1^a. 302. E
Agglutinatio & appositio, concoctio et nutritio optima est pusionibus,
& qui calidiū humidumq̄ corpus habent. 3°. de sympt. cau. 3^a. 29. A
Agglutinantur & coalescunt facilius & celerius humida, dura uero
partim nunquam, partim uix. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
nō Agglutinantur neq; coalescunt, utpote duriora, ferrum, æs, lapis,
& aurum. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
Agglutinans quale esse debet. 5°. meth. med. 7^a. 29. G
Agglutinantia quæ medicamenta. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 106. A
Agglutinantia omnia non adstringunt, neque è contrario. 1°. de simpli.
medi. fac. 5^a. 7. G
Agglutinatoria fluxiones cohibent. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 153. F
nō AGGREDIENTES quæ non nouerunt, minus errāt q̄ qui illa tra-
stant, quæ nunquam didicerunt. de ue. sec. ad Eras. 6°. 13. A
AGGREGARI, & euacuari tā facile ut spiritus, nihil potest. de palp.
conuuls. & rig. 3^a. 52. D
ad AGIBILI quæ instrumenta potiora. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. C
AGILIOR cur sit cunctis natura humana. de spermate. Sp. 87. D
de AGINE colore fit mentio. de simp. med. Sp. 87. A
AGIOLAE succus ad quid sit utilis. de dynamid. Sp. 24. H
AGITARI uerbum uetus. de palp. conuuls. & rig. 3^a. 54. H
Agitari membrum est iudicationis futuræ signum. 1°. de arte cura. ad
Glauc. 7^a. 100. D
Agitatio rigoris in quartanis est sufficiens excernere humorem. com-
men. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
Agitantur facilius mares. in 6^m. de morb. uul. com. 2°. 3^a. 169. E
ex Agitatorio principio, quod à mare profiscitur, & menstruo fit ge-
neratio. 1°. de semi. 1^a. 329. E
Aγμοι quid significet. de fract. com. 1°. 7^a. 223. F

et AGNASCENTIBVS proportionem habent oua animalū,
fructus arborum, grauidarum fetus. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. C
AGNI, natura humidi sunt. de bo. & uitio suc. 2^a. 35. H
Agnina caro qualis. 3°. de alim. fac. 26. A de suc. bon. & uitio. 37. C
de sani. tuen. 2^a. 91. D de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. F
Agnorum carnes faciunt crassum sanguinem cum bono succo. in 6^m. de
morb. uul. com. 3°. 3^a. 175. C
Agnō digeritur uelocius anniculus ex pecude. de diff. cont. Sp. 73. C
Agni anniculi carnē dat i pituitoso uētriculo. 3°. de me. f. par. 7^a. 175. H
Agni caput, & caro. cibus uiscosus, & humidus. de diff. cont. Sp. 73. A
Agni & hedi anniculi uelocius digeruntur, quā caro antiquorum &
quā capra. de diff. cont. Sp. 73. C
Agninus sanguis non incidit. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 73. C
Agnorum sanguinem epilepsia conuenire negat Galenus. 10°. de simpli.
med. fac. 5^a. 73. C
Agninus pulmo itertrigines à calciamentis curare creditur. 11°. de sim-
pli. med. fac. 5^a. 79. H
Agninum pingue. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 272. D
AGNOS quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
de AGNOSCENDO præfagiendoq̄, plurima scripsit Hippocrates. 5°.
de sani. tuen. 2^a. 93. C
Aγνοια quod symptoma sit. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. E
Aγνοια frīgida præbenda in marcore. quid sit. de marc. 3^a. 48. A
Aγνοια quid. in 1^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 104. B
Aγνοια meminit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. D
AGRANONES pilos quando habent fetus. de spermate. Sp. 36. E
AGRESTA stomachū debile et mollem rectificat. de dif. cōt. Sp. 74. E
AGRESTIA sunt antiquiora domesticis. in Timæum Plat. 1^a. 286. H
Agrestia prius fuere, semina stirpes, arbores, quæ nunc effecta sunt do-
mestica. in Timæum Plat. 1^a. 286. H
Agrestes mores habent, qui ad Septentrionē degunt. q̄ ai mor. 1^a. 319. H
Agrestia animalia habent ungues acutos, magnos, fortes, ac rotundos,
11°. de usu par. 1^a. 187. G
Agrestium animalium alimentum, quale. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. E
Agrestia omnia sunt hortensibus acriora, & siciora. 6°. de simpli. me-
dic. fac. 5^a. 42. E
Agrestia olera sunt prauī cibi. 1°. de diff. feb. 31. G
Agrestia omnia domesticis ualentiora. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 61. A
Agrestium theriaca uocatur allium à Galeno. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
Agrestis cucumer stomachum non euertit. de dynam. Sp. 21. H
Agrestis cucumer pituitam educit, & qua dosi. de dynam. Sp. 21. H
Agrestis cucumeris radix educit aquosam pituitam, propterea hydro-
pisis utilissima est. de dynamidijs. Sp. 22. B
Agrestis malua sanguinē purgat. de dynam. 22. C de cathart. Sp. 94. G
AGRICOLAE duri, & aridi. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 176. F
Agricola similis est uestes resarciēti, & ueteres calceos instauranti.
ad Thrasyb. 2^a. 104. B
Agricola ignorat uires motuū quos exercent. 2°. de sani. tuen. 2^a. 75. E
Agricola seminant eligendo semina, & homines non considerant sua se-
mina. 11°. de usu par. 1^a. 188. C
Agricola quidam ob labores in colendis uitibus, et tenuem uictum, me-
moriā rationemq̄, uitiatam habuit. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. A
Agricola uitiosum corpus instaurat. ad Thrasyb. 2^a. 104. C
Agricola quō ē τρον, & λεκυθον parent. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. F
AGRIMONIA ad curandum uulnera. de dynamid. Sp. 35. E
AGRIOCARDAMVS. 10°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 208. G
AGRIOSELINI semen calidum & acre urinam ciens. 5°. de simpli.
med. fac. 5^a. 35. D
Agrioselini semen sanguinem extenuat ac secernit. 5°. de simpli. medi-
ca. fac. 5^a. 35. D
AGRIPPAE Iulij fit mentio. 8°. de compo. med. sec. loc. 193. D de 7°. de
compo. med. per gen. 5^a. 271. F
Aγροκορυβαντος, quos uocent. 3°. de diff. puls. 4^a. 65. D
AGROSTIS quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. B
Agrostis radix ubi mollis fuerit ut aiq̄ dulcis ē. 6°. de sim. me. f. 5^a. 41. B
Aγροπρια, à symptomate nomen habuit. 2°. meth. me. 7^a. 9. E
in AHENVM magnum mustum condit. 7°. de com-
po. med. per gen. 5^a. 272. H
Aheni ad febrem comparatio. præfag. exp. confir. Sp. 77. E
AIAX heros præstans. de cognoscendis curandisq̄, animi
morbis. 2^a. 51. F
Aiace maior erat Achilles. 2°. de dig. puls. 4^a. 76. F

Aluopobos quis. 5. meth. med. 7. 58. B
ALAE uolatilium sunt fibrosa, dura, ac salubres. 3. de alimen. fac. 2. 29. E
Ala uolatilium quales circa coctionem. de bon. & uitio suc. 2. 35. H
Ala dari languentibus consueuerunt. de uict. rat. in morb. acut. commen. 1. 7. 113. C
Ala galloru his qbus dolet caput, datur. 2. de cop. med. sec. lo. 5. 133. E
Ala gallinaceoru lacte altoru dantur in siccitate. 7. met. me. 7. 45. D
Ala auium que molli admodum carne non constant, possunt cocedi pro cibo in tertiana. 1. de arte cur. ad Glauc. 7. 97. C
Alas mille habentes formica. secret. Sp. 100. A
Ala siue pinnula nominantur exteriores narium partes. intro. Isa. 53. B
Ala nasi, que. de ossib. 1. 41. A
Alarum nasi motus quid significet. 1. de diff. resp. 3. 62. H
Alas nasi aperientes musculi ubi sint. de musc. diff. 1. 44. F
Ala nasi inspirationis impetum insequuntur. de musc. diff. 1. 44. F
Ala in mulieribus, que. intro. Isa. 53. D
Alarum formam habent orificia uasorum spermatis. de comp. memb. siue de natura humana. Sp. 59. C
Alati qui dicantur a medicis. in 6. de morb. uulga. com. 3. 3. 172. D
Ala locum qui sub humero est, significat. de frac. com. 2. 7. 240. C
sub Alis nerui cur tenores uocentur. de artic. com. 1. 7. 259. A
Alarum affectarum et inguinum pulsus. 4. de prasa. ex puls. 4. 120. F
Alarum, & inguinum glandula ob ulcus manus. aut pedis intumescit. 2. de diff. feb. 3. 41. B/13. meth. med. 7. 81. A
Alarum factores in quo sint genere symptomatum. de symp. dif. 3. 13. B
Alarum & totius corporis graueolentiam sanat scolymos. 8. de simp. pli. med. facul. 5. 60. H
ad Alarum tetros odores. de med. fac. par. 7. 166. C
ad Alarum abscessus. 5. de comp. med. per gen. 5. 246. E
Alarum pilos euulsos crescere no sinere adipem uiperarum falsum est. 11. de simp. med. fac. 5. 79. E
Alas addit timor, & impendens necessitas. 4. de cau. puls. 4. 99. G
sub Ala tumor durus, & rotundus significat brachium luxatum. de ijs, que in med. fi. com. 1. 7. 198. E
in Alam prolapsum humeri caput quo restituitur. de mach. 7. 312. A
in Alam prolapsum humerum restituens scala. de machin. 7. 311. F
in Alam quando exciait caput humeri, quomodo in scala plana restituitur. de machin. 7. 313. H
in Alam prolapsum humeri caput, quo pacto per fabri organum restituitur. de machin. 7. 318. A
in Ala plapfi humeri capitis p Hip. scanu repositio. de machi. 7. 319. D
sub Ala lana rotunda in luxatis. de ijs, que in med. fi. co. 3. 7. 222. D
ad Alam, & pectus Softrati uinculum rectum. de fascijs. 7. 301. F
ad Alam, & pectus uinculum in speciem literę X. de fascijs. 7. 301. G
Ala quid sint in organis. de machin. 7. 309. F
Ala ad quid sint in organis. de machin. 7. 310. B
Alas agvktous graeci nominant sal fossile. 9. de sim. med. fac. 5. 64. F
ALABASTRITES lapis unguis dicitur. 9. de sim. med. fa. 5. 78. B
Alabastrites combustus bibendus datur stomachicis a quibusdam. 9. de simp. med. fa. 5. 68. B
Alabastritis usi sit mentio. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 164. A
ALAVDA uel galerita ista si edatur, mirifice colicos subinde iuuat. de iheri. ad Pifo. 5. 93. G
ALBANVM uinum quale. 4. de san. tuen. 85. H/5. 2. 90. H
Albanum uinum est tenuis substantia. de bon. & uitio suc. 2. 38. F
Albanum uinum aquosum est. 1. de antidot. 5. 100. H
Albanum uinum inter austera & nobilia uina numeratur. 7. methodi medendi. 7. 45. F
Albanum uinum tuto ebibitur. de bon. & uitio suc. 2. 38. F
Albates uinum austerum & dulce. 4. de sim. med. fac. 5. 26. F
Albates uinum nigrum austerum una ac dulce. de bo. & uitio succ. 2. 38. C
ALBEDOGIEZ, id est ameo secret. Sp. 97. A
ALBEDO est qualitas secundum colorem, & ad quas qualitates sequatur. de natu. homa. 1. 28. H
Albedo nunquam dicitur corpus ipsum. 1. de temp. 1. 13. H
Albedinem significat quandoq; album. 1. de simp. 1. 13. H
Albedo propter frigus fit fulua. de aere, aquis, & locis. 2. 5. F
Albescat quomodo facies, & mollescat. de dynam. Sp. 25. H
Albium, an pura qualitas, uel etiam corpus subiectum intelligatur. 1. de elementis. 1. 6. A
Album facit passionem & pathemata uisus. de symp. diff. 1. 10. D

Album, & splendidum corpus opponitur cito, & uelociter coloribus. de oculis. 7. 182. G
Album splendens uisui inimicum cur. 1. de symp. cau. 3. 17. A
Albus color nocet lippientibus. de subf. emp. Isa. 32. B
Albicans color ex pallido & xgólukov dicitur. 5. de san. tuen. 2. 91. A
Albo color pauca caruleum si admistum sit, quid sequatur. 4. de co. posi. med. sec. loc. 5. 150. D
Albus color ex spumarum generatione. 8. de decre. Hipp. 1. 277. D
Albam spumam facit mare uiride, & uinum nigrum commotum. de natura, & ordine uniuscuiq; corp. Sp. 42. C
Albi facile recipiunt oem colorem. in 6. de morb. uulga. co. 2. 3. 163. G
Album fit nigrum per oes medias alterationes. 1. de nat. fac. 1. 292. D
ab Albo fit transitus primo in fuluū, post in flauum. de uict. rat. in mor. acut. commen. 3. 7. 126. E
Alba febris cur dici non possit. 3. de prasa. ex puls. 4. 117. E
Albus & niger dicitur pulsus, sicuti uox dicitur alba & nigra. 3. de diff. pulsuum. 4. 62. H
Alba uox que dicatur. 3. de diff. puls. 4. 63. G
inter Albam & nigrā media nubes quo modo fiat in 1. de morb. uulgar. commen. 1. 3. 104. D
Albu notat frigidū tepamētū. in 3. de morb. uulga. com. 3. 3. 146. D
Album omne non est frigidum. 1. de simp. med. fac. 5. 2. E
Alba quedam frigida, quedam calida. 1. de simp. med. fac. 5. 2. E
Albicans color significat pituitam. com. 4. aph. 2. Ex. 27. F
Albus humor est pituita. de atra bile. 34. E/8. de deer. Hipp. 1. 277. D
Alba pituita est species aque intercutis. com. 7. apho. 29. Ex. 55. H
Albiores sunt homines pituita superante. 4. de san. tuen. 2. 84. A
Albus est, conceptus in horis phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
Albus partim est uultus cocepti i horis melacholia. de sperm. Sp. 37. C
Albius corpus solito, indicat succum pituitosum abundare. 4. de sanitate tuen. 2. 84. B
Alba mulieres & molles gignunt multum tenuemq; sanguinem. in 6. de morb. uulga. com. 1. 3. 156. C
Alba caro in quibus sit membris. de anat. uiuorum. Sp. 44. D
Alba mēbra albificat materias, quas conuertit. de ana. uiu. Sp. 44. D
Albus cur sit pulmo. de anat. uiuorum. Sp. 47. G
Alba exanguia & foraminibus carentia sunt, neruus, tēdo, copula. de decr. Hipp. & Pla. 1. 233. G
Alba est caro glandis, & testiculorum. de anat. uiu. Sp. 55. H
Albior est caro uberum, q gladium, et testiculoru. de anat. uiu. Sp. 55. H
cur Album sperma sit, cum sit sanguis. de natura, & ordine uniuscuiq; que corp. Sp. 42. C
in Album ius anbetum, & porrum inicit. 12. metho. med. 7. 78. A
ex Albis uinis nullum est dulce. de uinis. Sp. 76. F
Album uinum crassum dulce in nutriendo, quale. de diff. cont. Sp. 73. F
Alba ualde ab initio uina si inueterauerint, flauitiē quandā contrahūt, unde primum pallidula mox planē pallida fiunt tandē ex pallido flauentia cernuntur. 5. de san. tuen. 2. 91. B
Alba uina non possunt omnino fieri flaua. 5. de san. tuen. 2. 91. B
Album uinum subtile minus est nutritiuum. de diff. cont. Sp. 73. F
Album uinum non facit dolere caput. de diff. cont. Sp. 74. F
Album uinum non calidum. 5. de san. tuen. 2. 91. A
Album uinum ponticum est minus calidum albo. de diff. cont. Sp. 74. D
Alba uina, & austera, sensibilibiter refrigerant. de uinis. Sp. 76. H
Album uinum uinosum, quale. 9. de decre. Hipp. 1. 283. E
Alba uina, & subtypica, & subtilia, et nō ualde antiqua optima sunt ictericis. de cura. icteri. Sp. III. D
Albus elleborus uomitum facit. de cathart. Sp. 95. C
Albus elleborus purgat per uomitum. de cathart. Sp. 94. F
Albus elleborus educit phlegma. de cathart. Sp. 94. G
Albus elleborus purgat nates. de cathart. Sp. 59. B
Alba spina fructus stringunt uentrem cum stypticitate, & ponticitate. de diff. cont. Sp. 95. B
Alba uiola sanguinem purgant. de dynamid. Sp. 22. C
Alba, & tenuis urina ob quid mingatur. quasi in Hipp. Sp. III. E
Alba urina est aquosa. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
Alba urina, & aquosa, & nebulam bonam habens, & cum odore bono egesta, phrenitum purgat. de dynamid. Sp. 34. D
Alba urina, & nuda in omnibus debilitatem, & frigiditatem significat corporis. de dynamid. Sp. 35. D
Alba urina, et spissa bonam significat sanitatem. de dynamid. Sp. 34. A
Alba urina si logo tpe pseuerauerit, frigora soluit. de dynamid. Sp. 34. F

Alba urina sine febre in masculis sine feminis, dolorem laterū, & aliquando renum significat, & pregnantem feminam significat aliquantulum. de dynamidijs. Sp. 35. D

Alba urina, & aquosa in augmento agritudinis, aut in statu ueniens laborē corporis cū frigore, & maciē nūtiat futurā. de dyna. Sp. 34. A

Alba urina, & aquosa in cardiacis cum nebulis albis, eorum agritudinis solutionem ostendit. de dynam. Sp. 34. H

Alba urina, perspicua, præcipue in phreniticis apparentes, improba. de urina significatione ex Hippo. Sp. 78. H

Albam leuem, & æqualem eleuationem habens urina deterior est. de urina significatione ex Hippo. Sp. 79. B

Albam nebula habēs urina colore cholerico, & furfures supernatantes, aut longam agritudinē, aut mortem significat. de dynam. Sp. 34. C

Alba urina, & subliuida in pleuritidis mortē ostēdit. de dyna. Sp. 34. H

Alba urina, aut subliuida in phrenitica, uel pleuritica, synocha, causo, tertiana. de dynamidijs. Sp. 35. D

Alba urina spumosa, & nebulosa in synocha, si in critico die aut post critici diē supuenerit solutionē agritudinis ostēdit. de dyna. Sp. 34. D

Alba urina si se mutauerit in synocha, apostema celerius ueturū scias. de dynamidijs. Sp. 34. C

Alba urina, & turbulenta in synocha, & non composita, dolorem cum periculo significat. de dynamidijs. Sp. 34. E

Albe hypostasēs, et tenues admodū, malę. de uri. sig. ex Hippo. Sp. 78. H

Albicans si fuerit color urina, hypostasis rufa, quid fieri debeat. de urina significatione ex Hippo. Sp. 79. D

Alba si fuerit hypostasis, color urina biliosus, erit bilis cum pituita. de urina significatione ex Hippo. Sp. 79. D

Alba et pinguedinosa urina pñeumoniā significat. de dynam. Sp. 35. D

Alba urina si se subito in malum colorem mutauerit proximam nūciat. mortem. de dynamidijs. Sp. 34. G

Alba si retineant à partu insaniūt mulieres. in 1^m. prrh. c. 2°. 4^a. 175. D

Album si uideatur palpebris commissis in dormientibus est letale, nisi ab extrinseco aduenerit. com. 6^a. aphor. 52°. Ex. 53. A

Albidā cutē habētes qñ moriebātur. in 1^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 115. D

Albidior si sit color cutis, pituitosi humoris purgatio fieri debet. 14°. methodi medendi. 7^a. 93. D

Albicans deiectio quę, & quid significet. in 1^m. prrh. com. 2°. 4^a. 183. C

Albicantes spumosa deiectiones malę. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 171. G

in Albis colore uehemens refrigeratio non est inducenda. 2°. de compositi. med. sec. loc. 5^a. 132. E

Albi qui non sunt, neq; carne molliculi, his ad euacuandum minus est parcendum. præfag. exper. confir. Sp. 77. H

ad Album colorem. de med. fac. par. 7^a. 163. G/H

ad Albedinem uitur cornu cerui. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F

ad Albas maculas præsidium. de dynam. Sp. 25. F

Albidas maculas emendant radices asphodeli combustę, & in cinerē redactę. de simp. me. Sp. 81. B

ad Albam morpheam nigram, & serpiginem. de dynam. Sp. 25. G

ad Albam morpheam trochisci. de dynam. Sp. 25. F

ad Albas cicatrices oculorum ualet succus centaureę. de uirtute centaureę. Sp. 93. B

Albis alcolis oris, & nigris cōfert succ^o cētaureę. de uir. cēt. Sp. 93. D

ad Alba faucium uulnera. de dynamidijs. Sp. 26. B

ad Album rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96. B

ALBI unguenti confectio. de dynam. Sp. 32. A

Alba emplastra quibus fiant. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 217. C

Album Herę medicamentū ad canis rabidi morsum. 2°. de anti. 5^a. 117. B

Album ad rabidos morsus. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 216. C

Album Damocratis emplastrum. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 217. F

Album ariabarzanion. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 216. D

ALBOTIZ fit mentio secret. Sp. 98. C

ALBVCVS, seu asphodelus quid sit, & eius uires. de simplicibus medicamentis. Sp. 81. B

Albuci radices fit mentio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 161. A

Albus quo mō ponat in medicamēto. 5°. de com. med. sec. loc. 5^a. 161. C

de ALBVGINIBVS. de med. fac. par. 7^a. 163. A

Albugo, ulceratio oculorum. fi. med. Isa. 48. D/E

Albugo quo modo differat à cicatrice in oculo. intro. Isa. 59. A

ad Albugines oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/5^a. 158. C/de rem. par. fac. 156. G/3°. de med. fac. par. 170. D/7^a. 172. F/de dynamidijs. 24. H/sec. ct. Sp. 97. F

ad Albugines applicatur phorbium. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 63. D

Albuginum oculorum tinctura. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. B

Albugo oculi unde oriatur. de util. resp. Sp. 63. D

Albugo in piscibus est ualde dura. de util. resp. Sp. 63. D

Albugineus humor oculi. de oculis. 7^a. 182. H

Albugineus est superfluitas crystallini. de anat. uiu. Sp. 48. C

Albuginei oculi humoris situs. de anat. parua. 43. D/ Sp. 48. D

Albugineus humor, quando dilatur, & constringitur. Sp. 48. F

Albugineus humor qualis, & propter quid talis. de ocul. 7^a. 183. D

Albugineus cur liquidus sit. de anat. uiu. Sp. 48. E

Albuginei humoris accidentia. de ocul. 7^a. 186. C

Albugineo lēso destruitur uisus. de anat. uiu. Sp. 48. C

Albugineę humiditatis fit mentio. de anat. uiu. Sp. 44. E

ALBVLAE aquę aluminosę sunt. 8°. meth. med. 7^a. 50. B

Albulę aquę adstringunt. 8°. meth. med. 7^a. 51. C

Albulis qui se lauerat, quid contigerit. 8°. meth. med. 7^a. 50. C

Albula fontis aquę ualent ulceribus, & fluxionibus. 1°. de simplicium me. fac. 5^a. 3. D

ALBUMEN oui quale. 11°. de simplicium medicam. fac. 5^a. 81. D/F/de oculis. 7^a. 189. A/B

Albumen oui magis terrenum oleo est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. E

Albuminis oui temperiem lac sape habet. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. D

Albumina ouorum difficilins concoquuntur, quā uitelli. 1°. de arte cura. ad Glauc. 7^a. 97. D

ut Album oui tenue est humor secundus oculi. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 38. C

Albuminis oui usus. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. D

Albumen oui collimit & mitigat acres mordicationes. 10°. de simplicium med. fac. 5^a. 73. F

ALBVRI cortices ad quid utiles. de dynam. Sp. 30. G

Alburni carbo ad fistulam claudendam. de dynam. Sp. 31. C

ALBVZARAN fit mentio secret. Sp. 100. C

ALCARSIM tarde digeritur. de diss. cont. Sp. 73. D

ALCETII sophistę meminit. 8°. de com. med. sec. loc. 5^a. 189. B

ALCHEISIM dissoluit uentositatem. de diss. cont. Sp. 74. G

ALCHOL ad conseruandam sanitatem oculi secret. Sp. 97. F

ALCHORONIA est thucia Inda secret. Sp. 97. F

ALCIBIADIAE anchusę uis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. D

ALCIMII ad dispñam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. H

ALCIMIONIS fit mentio. 2°. de compositi. med. per gen. 221. B/5°. 252. C/ 5^a. 253. A/B

Alcimionis arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. F

Alcimionis uiride. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 249. D

Alcimionis titulo inscriptū malagma. 7°. de com. med. per gen. 5^a. 265. F

ALCIMONIVM qd, & eius species ac uires. de sim. med. Sp. 80. C

Alcmaon in cerebro præcipuam animę partem constituit. de historia philosophica. Sp. 9. F

Alcmena Herculem procreans, incutiebat terrorem aduersarijs. an animal sit. 1^a. 328. E

Alcolis oris tam albis, quā nigris confert succus centaureę. de uirtute centaureę. Sp. 93. D

ALCYONII species & qualitates describuntur. 11°. de simplicium me. dic. fac. 5^a. 83. B

Alcyonium quale esse debet. 1°. de com. med. sec. loc. 5^a. 122. E

Alcyonium quo loco reponatur inter calida quę ualent alopecijs. 1°. de com. med. sec. loc. 5^a. 122. D

Alcyonij torrefacti meminit. 4°. de com. med. sec. loc. 5^a. 152. H

Alcyoniū quo mō ponat in medicamēto. 5°. de cō. med. sed. loc. 5^a. 161. C

Alcyonium pilos restituit. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 53. D

Alcyonium quale pilos urere potest. 11°. de sim. med. fac. 5^a. 83. C

Alcyoniū asperū ad alopeciam & ophiāsim. de reme. par. fa. 7^a. 154. G

ALEFINIS succus quid faciat. secret. Sp. 99. G

ALES alta non uidetur uolare. 1°. de mo. mus. 1^a. 311. F

ALES, id est sales, quales. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F

ALEXANDER ex Olympiade nōdum natus ab omnibus Ammonis filius dicebatur. an animal sit. 1^a. 328. F

Alexandri figura ab astris. de spermate. Sp. 38. G

Alexander à leone tenuit crispitudinem capillorum, citrinum colorem, iram, & robur. de spermate. Sp. 38. G

Alexander ex tauro contraxit cornutam frōtem. de spermate. Sp. 38. H

Alexander habuit à proprietate sui signi oculū unum aquileum, & nasum. de spermate. Sp. 38. H

Alexandro quid dedit ut totum orbem superaret. de spermate. Sp. 38. H

Alexander Philalethes librū fecit placitorū. 4°. de diff. pulsū. 4°. 66. F
 Alexandri Philalethae pulsus definitiones. 4°. de diff. pulsū. 4°. 66. F
 Alexandri Philalethae discipulus Aristoxenus. 4°. de diff. pul. 4°. 68. D
 Alexandri medicamentū ad capitis dolorē. 2°. de cō. med. sec. loc. 5°. 138. G
 Alexandri emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. F
 ALEXANDRIA, & Roma alit multitudinem hominum. de paribus
 art. med. Sp. 16. G
 Alexandria fuit bibliotheca magna. in 3^m. de morb. uul. cō. 2°. 3°. 136. H
 in Alexandria ars sophistica docet. in 6^m. de morb. uul. cō. 1°. 3°. 153. C
 in Alexandria dies quatuordecim horarum est. 6°. de san. tuē. 2°. 97. C
 Alexandrinorum uictus qualis. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D. 2°. de arte
 cur. ad Glau. 7°. 107. E
 Alexandria comedunt carnes asinae, et camelinae. 1°. de ali. fa. 2°. 10. A
 in Alexandria, & Aegypto quo modo refrigerat aqua. in 6^m. de mor-
 bis uulg. com. 4°. 3°. 182. B
 Alexandrina aqua in clystere ad renum dolorem fit mentio. de dyna-
 midis. Sp. 27. H
 Alexandria quo aqua percoletur. in 6^m. de morb. uul. com. 4°. 3°. 184. D
 in Alexandria sola, est perfecta. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H
 in Alexandria Persium plantam uidit Gal. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
 in Alexandria peculiaris est elephantis morbus. 2°. de arte curat. ad
 Glau. 7°. 107. D
 ALEXIPHARMACA medicamenta. intro. Ifa. 57. H
 Alexipharmaca medicamenta. quae. 1°. de fermi. 328. A. 1°. 335. B. in 6^m.
 de morb. uulg. com. 6°. 3°. 196. H
 Alexipharmaca, & alexiteria quo modo differant. 5°. de simpliciū mr-
 dic. fac. 5°. 36. H
 Alexipharmaca & alexiterias facultates dicere nihil interest. 5°. de
 simpliciū med. fac. 5°. 37. A
 Alexipharmaca cur debeant esse media ueneni & corporis quod euac-
 uatur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. H
 Alexipharmaca quo modo alterent & quomodo euacuent. 5°. de sim-
 pliciū med. fac. 5°. 36. F
 in Alexipharmacis etiam medicamenta sumenda sunt à contrariis. 5°. de
 simp. med. fac. 5°. 36. G
 Alexipharmacis uenena miscuntur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. A
 Alexipharmacum omnis feræ mustella est. 11°. de simp. med. fa. 5°. 82. D
 Alexiteria quo modo attrahant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. F
 Alexiterias antidotos q̄ ingredi non possunt. 5°. de simp. me. fa. 5°. 37. C
 ALFENID, id est penidia, dantur contra infirmitates pectoris, &
 asthma. de med. exper. Sp. 106. F
 ALGA quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 Alga sicca & frigida est in secundo. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Alga medicamentum. 14°. meth. med. 7°. 92. E
 ALGOR quid sit. 1°. de morb. uul. com. 3°. 3°. 118. B
 ab Algore congelatio sit. in 1^m. de diff. feb. 3°. 34. D
 Algor minus tolerat i cōsistentibus, q̄ i uuentibus. c. 3°. ap. 30°. Ex. 26. D
 Argentes habent pulsū, & respirationem rariorem, tardiozem, ac mi-
 norem. de usu puls. 1°. 227. F
 ex Algore nimio sit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Argentibus oleum prodest. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. H
 nō Algere, non esurire, non sitim pati. primus est finis eorum quae pos-
 sidentur. de cogn. cur. animi morb. 2°. 54. F
 ALICA nomen est rarum apud antiquos. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Alica genus tritici. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Alica contraria est oryzae. intro. Ifa. 51. A
 Alica simile est tragi semen. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Alica est ptissana triticea secundum Dioclem. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 de Alica fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 83. H
 Alica in Italia quo modo paretur. 2°. de alimen. fac. 2°. 13. A
 Alica maceratur. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 185. E
 Alica ex quibus paret. com. 2°. aph. 18. Ex. 13. H. de attē. uic. ra. 2°. 44. G
 Alica lota, & nō lota eadem est preparatio. 1°. de alimen. fac. 2°. 11. A
 Alica conditur modico anethi & salis. 8°. metho. med. 7°. 51. B
 Alica cum granis punici. 12°. meth. med. 7°. 79. A
 in Alica acetum ponitur ad distributionem. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Alica sorbitio qualis. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Alica uaria coctura. 1°. de alim. fac. 10. H. 2°. 11. A
 ex Alica sorbitio cibus est qui nulla indiget cōtritione. 8°. de compo-
 med. sec. loc. 5°. 187. H
 ad Alicam prope accedit ouorum natura. de bon. & uitio suc. 2°. 34. G
 Alica multum alit. 1°. de alim. fac. 10. H. de atten. uict. rat. 2°. 44. G. 8°.

methodi medendi. 7°. 50. H
 Alica facit uictum plenum. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. C
 Alica dat alimentum humens. de ptif. 2°. 48. B
 Alica qui possint uesti, & quo modo. de atten. uict. rat. 2°. 44. G
 Alica cibus crassus. 3°. de alim. fac. 28. B. de bo. & uitio suc. 2°. 34. F
 Alica habet succum lentum. 1°. de alim. fac. 10. H. 2°. 12. B
 Alica tremore ptissana condita est cibus frigidus & humidus. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 67. A
 Alica sorbitio cibus boni succi. de suc. bon. & uitio. 2°. 39. C. 2°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5°. 133. D. de remed. par. fac. 7°. 159. C
 Alica generat sanguinem bonū, sed uiscosum. de puero epilep. 7°. 180. G
 Alica est difficilis coctionis. com. 2°. apho. 18°. Ex. 13. H
 Alica si à uentriculo coquatur, et à iecore in sanguinē uertatur probatis-
 simos humores gignit & parum glutinosos. de bo. et uit. suc. 2°. 34. F
 ex Alica panes sūt plurimi alimēti et minus subsidēt. 1°. & ali. f. 2°. 10. H
 Alica succus quid operetur. de simp. med. Sp. 90. A
 Alica quid mali faciat. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Alica nihil detergit. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
 Alica iecur obstruit & renum grauitatem & dolorem nonnunquam fa-
 cit. de boni. & uitio suc. 2°. 34. F
 ex Alica adaugētur iecoris, & lienis tumores, maxime cum melle. de
 atten. uict. rat. 2°. 44. G
 Alica usum qui uitare debent. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Alica purgatis tuto exhibetur. praesag. exper. confir. Sp. 78. D.
 Alica farina. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. C
 ex Alica ptissana cibus est egrorum fm aliquos. 1°. de alim. f. 2°. 10. H
 Alica pōt moderate gustari in uictu attenuate. de att. uict. rat. 2°. 44. G
 Alica ptissana q̄n preparata in diaria cōueniat. 8°. meth. med. 7°. 53. E
 Alica frigida ex mulso, & uino frigido sumpta calori & siccitati corpo-
 ris succurrit. de bon. & uitio suc. 2°. 39. C
 Alica ut ptissana preparata in siccitate datur. 7°. meth. med. 7°. 45. C
 Alica post ptissanam in calidis & siccis offertur. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Alica in febre danda est. 4°. de san. tuen. 2°. 87. G
 ex Alica sorbitiones danda in febribus continuis. 1°. de arte curat. ad
 Glau. 7°. 98. A
 Alica sorbitio dāda p cibo i tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
 Alicam Galenus dat cuidam, qui debebat incidere in marasmo. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 62. D
 Alica calēte, quae cocta in aqua esset immixtis ei mali punici granis, quo
 casu usus fuerit Galenus. 12°. meth. med. 7°. 79. A
 ex Alica sorbitionis fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 Alicam & uinum dat in capitis dolore per consensum. 2°. de comp. me-
 dic. secundum locos. 5°. 136. H
 Alica conuenit epilepticis de puero epilep. 7°. 180. G
 Alica flaccida, calida, probē cocta sit pro uentriculo roborando. 2°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Alica cibus est cōueniens stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. C
 in Alicam elixatam uinum infusum datur cum timemus animi dese-
 ctum consecuturum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
 Alica quando danda in syncope. 11°. meth. med. 7°. 75. H
 p Alica ptissana cremor in syncope. 11°. meth. med. 7°. 76. A
 Alica colata accipiat uētris mordicationē habētes. 1°. de ali. f. 2°. 11. A
 Alica aceto cocta, prodest lichenicis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. A
 ex Alica probe cocta sorbitio lenissima in arteriae inflammationū prin-
 cipiis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Alica exhibetur in phlegmone glādularū et artuū. 13°. met. me. 7°. 83. D
 ALIENA semper spectamus, propria nunquam. de cognosc. cura. ani-
 mi morb. 2°. 50. F
 Alienum à uiribus duplex est. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Alienum expellit uis expultrix. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 17. G
 Alienorum auersio inest omnibus membris. 3°. de nat. fa. 1°. 303. G
 ALIENATIO mentis est uehemens furor. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Alienatio mentis quid indicet in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Alienatio mētis à furore bonū, de quo ambigit Gal. c. 7°. ap. 5°. Ex. 54. C
 Alienatio mentis & phrenitis quo luna aspectu fiant. de decub. progn.
 ex mazhem. scientia. Sp. 12. G
 Alienationes mentis fiunt si mars dederit schema, praesertim diametru
 lune, motu & lumine augecēt. de decu. pg. ex math. scia. Sp. 12. H
 Alienationes tenet orobi farina. de simp. med. Sp. 88. F
 Alienationes stringit peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
 Alienationes continet fori. de simp. med. Sp. 90. F
 ALIMENTVM qd sit. 1°. de elemēt. 1°. 7. B. 3°. de simp. med. fa. 5°. 17. C

Alimenti significatio triplex. 1.º de san. tuen. 2.º 69. A/cō. 1.º aph. 4.º 4.
B/com. 5.º aph. 39.º. Ex. 41. B
Alimentum maxime proprium quod sit. com. 2.º aphor. 17. Ex. 13. E/3.º
de temp. 1.º 22. H/de boni. & uitio suc. 34. B/. 2.º 36. E
de Alimento facultatibus, scilicet caliditate, frigiditate, humidita-
te, & siccitate, utilissima est doctrina. 3.º de ali. fac. 2.º 28. F
Alimentorum facultates scire cur sit omnium utilissimum in re medica.
1.º de alim. fa. 2.º 7. C
de Alimenti diffidebant antiqui. 1.º de alim. fa. 2.º 7. C
de Alimenti scribendi ordo antiquus. 2.º de alim. fac. 2.º 16. B
de Alimenti scripsit Mnesitheus. 2.º de alim. fa. 2.º 24. C
de Alimenti adducit librum Galenus, nec dicit non esse Hippo. in 6.º.
de morb. uul. cō. 3.º 3.º 170. B/1.º de cōp. med. per gen. 5.º 216. H
de Alimento facultate commētiarij tribus tota singulatim alimē-
torum sylua constat. de sal. dia. 2.º 40. B
Alimento facultates sola experientia nobis innotescere, aliqui me-
dici contenderunt. 1.º de alim. fac. 2.º 7. C
in Alimento, & temperamentorum substantia cognitionem, per
que deueniamus. 3.º de alim. fa. 2.º 28. F
in Alimenti quæ sint consideranda. 3.º de alim. fa. 2.º 28. F
Alimento nutritur calor, ut ignis lignorū materia. in 6.º. de morb. uul-
gar. commen. 5.º. 3.º 194. A
Alitur totum corpus in uigilia, in 6.º. de morg. uul. com. 5.º. 3.º 194. A
Alimenta cur fomenta dicantur. com. 1.º aph. 14.º. Ex. 7. H
Alimenta, medicamenta, & tegumenta sunt calida potestate. 2.º de sim-
pli. medic. fa. 5.º 15. D
ut Alimentum calefacit oleum, intro in corpus assumptum. 2.º de sim-
medic. fa. 5.º 15. E
Alimenta quæ sint, & nō medicamēta, et qualia. 1.º de alim. fa. 2.º 8. E
in Alimenti substantia in quo consistat. 3.º de alim. fa. 2.º 28. F
Alimētū habet pte serosam grātia distributionis. c. 3.º aph. 15.º. Ex. 22. H
Alimenti necessitas. com. 1.º apho. 15.º. Ex. 8. D/ad Trasf. 2.º 104. E/de
ren. aff. dig. & med. 7.º 195. A
Alimenti defectus, corpus exiccat. ars med. Ila. 68. G
Alimenti defectus ab aliquibus dicitur agritudo, cum membra minui-
tur. de diff. morb. 3.º 5. B
Alimenti defectus interficit fatum. commen. 5.º apho. 30.º 40. D/aph.
31.º 40. D/aph. 37.º. Ex. 40. H
Alimento maiori indiget maior fetus. com. 5.º aph. 31.º. Ex. 40. D
Alimento indigens fetus calcitrāt, & membranas frangit, unde facit
initium partus. com. 5.º aph. 37.º. Ex. 41. A
Alimenti magnus defectus ostenditur ex capillis cadentibus. commen.
5.º aph. 11.º. Ex. 38. D
Alimēto multo indigemus calido superabundāte. c. 1.º ap. 15.º. Ex. 8. A/B
Alimēti penuria quo modo stirpes marcescant. 1.º de symp. cau. 3.º 18. A
Alimenti inopia generat bilem. in 6.º. de morb. uul. cōmē. 1.º 3.º 157. A
Alimenti defectu, & abstinentia maceratis fit tremor, de palpit. con-
uuls. & rig. 3.º 52. H
Alimentum plurimum, humectat corpora. com. 4.º aphor. 13.º. Ex. 28. F
Alimento pluri utitur, si quis ex morbo cibum assumens non corroborat.
tur. commen. 2.º aph. 8.º. Ex. 11. H
Alimenta cur proportionanda sint alito. com. 1.º aph. 15.º. Ex. 8. C
Alimentum quo modo toti corpori datur. 11.º meth. med. 7.º 72. E
Alimento eodem non aluntur omnes partes. 6.º de usu part. 1.º 154. H
Alimētū propriū habet unaquēq; pars corporis. c. 2.º aph. 17.º. Ex. 13. B
Alimentum proprium trahit qualibet pars. 6.º meth. med. 7.º 40. D
Alimentum trahitur ex partibus propinquis. 13.º de usu par. 1.º 202. B/
1.º de symp. cau. 17.º. H. de marc. 3.º 48. D
Alimēta alia sunt magis apta ut trahātur alijs, et q̄ sint. & mar. 3.º 48. C
Alimētū sibi ipsi alterat qualibet pars animalis. c. 5.º aph. 39.º. Ex. 41. B
Alimenti quantum capiant artus. 13.º meth. med. 7.º 83. D
Alimēti partes singulis diebus expurgāde quæ. cō. 3.º aph. 15.º. Ex. 22. H
Alimētis qui recte usus est, qd agere debet. de bo. et uitio suc. 2.º 38. B
Alimenta multa ex contrarijs constant. 1.º de alim. fac. 2.º 7. G
Alimentum est quod alit, & quod est ucluti alimentum, & quod debet
alere. com. 5.º aph. 39.º. Ex. 41. B
Alimentum quando celeriter permeet. 5.º de usu par. 1.º 142. H
in Alimētis qualitas nobis familiaris et cōtraria. 7.º & usu p. 1.º 159. B
Alimentum humidum & siccum. 2.º de decr. Hippo. 1.º 240. F
Alimentum humidum, & præsertim naturā calidum magis nutrit. cō-
men. 2.º apho. 11.º. Ex. 12. D
Alimentum humidius ut distribuitur, ita etiam discutitur celerius. 3.º

de aliment. fa. 2.º 25. H
Alimento humidior egeret laxa, & quæ facile manuntur. de bonitate
& uitio succorum. 2.º 38. A
Alimento siccior egeret quæ perspirare non possunt, & sunt densa. de
bonita. & uitio succo. 2.º 38. A
Alimenta quæ tota substantia ab alendis animalibus sunt aliena, ea aut
non prorsus, aut insuauiter manduntur. 3.º de alim. fa. 2.º 30. F
Alimēto boni succi, & nō glutinosi quibus utēdū. 4.º de sa. tuē. 2.º 86. C
Alimentum conueniens duplex, & quale. 6.º de san. tuen. 2.º 96. C
Alimenta facilia coctū uel difficilia alicui, inquirendum est uel sympto-
mate, uel experientia. 2.º de alimen. fa. 2.º 17. C
Alimentum uitiosum facit sanguinem uitiosum. c. 2.º aph. 36.º. Ex. 17. F
Alimenti uitia sunt crassitudo, & lentitia. 3.º de symp. cau. 3.º 26. A
Alimētis tēperatis cur seruat corpus temperatū. 1.º de ali. fa. 2.º 8. E
Alimenta quæ plurimum seminis pariunt & excitant ad libidinem. 6.º.
de locis affectis. 4.º 42. F
ad Alimenti, rationē, instrumentorū opus uariatur. 2.º de sa. tu. 2.º 75. B
Alimenti instrumentorum peritiam habere cupiēs, in quibus debet esse
exercitatus. 5.º de usu par. 1.º 143. F
de Alimenti digestionē fm Platonem. 8.º de decr. Hipp. 1.º 277. G
Alimentum ex uentre in uenas, ex uenis ad carnes digeritur. 3.º de sym-
ptomatum cau. 3.º 25. A
Alimentum dum in uenis ab innato calore alteratur, sanguis fit ex me-
diocri calore. 2.º de nat. fa. 1.º 300. C
Alimētū coquitur, etiā in trāsitu intestinorum. 4.º de usu par. 1.º 140. E
p Alimento sanguis qui defertur, nō est similis parti usquequaque. 2.º.
de diff. feb. 3.º 41. H
Alimentum semper habent, nisi in maxima penuria sanguinis, cor, &
iecur. de marc. 3.º 46. G
Alimēti principū qđ. de util. resp. 226. A/2.º de decr. Hipp. 1.º 240. F
Alētis sanguinis principū nō ē cor, sed iecur. 6.º & decr. Hipp. 1.º 264. C
Alimenti secunda principia, quæ. 2.º de decr. Hipp. 1.º 240. F
Alimenti tertium principium, quod. 2.º de decr. Hipp. 1.º 240. F
Alimēti quartum principium, quod. 2.º de decr. Hipp. 1.º 240. F
Alimētū quātū esse debeat fm uarias naturas. 17.º & usu par. 1.º 220. F
ad Alimēti distributionē facit balnei usus opportunus. & mar. 3.º 48. E
Alimento coctionem sequitur alteratio. 3.º de ali. fac. 2.º 29. B
Alimentū aliquod partes alterantes illud sibi assimilant. 4.º de usu par-
tium. 1.º 138. E
inter Alimenta panum esus utilissimus est. 2.º de alim. fa. 2.º 16. B
Alimenta à plantis, & animalibus. 2.º de alim. fac. 2.º 16. A
Alimenta animalium. 8.º de decr. Hipp. 1.º 275. A
Alit multum caro suilla. 8.º de comp. med. sec. loc. 5.º 192. E
pp Alimenta pisces fiunt boni & mali succi. 3.º de ali. fa. 2.º 30. G
ab Alimento agrorum debent esse remoti humores mordaces. commē.
2.º aph. 18.º. Ex. 13. H
ab Alimento quæ syncope sanatur. 11.º met. med. 7.º 75. D
Alimento uitioso uescentes facile exoluntur in purgationibus. commē.
2.º aph. 36.º. Ex. 17. F
ad Alimentum non sentientes infantes. 7.º de cōp. med. sec. lo. 5.º 185. F
ad Alimenta non retinentes. 6.º de comp. med. per gen. 5.º 256. A
Alimentum. legē Cibis & Nutrimētum.
Aluntur assidue, qui sufficere cibum accipere non possunt. de diffi-
c. respiracionis. 3.º 58. H
Alut hādum Galenus sine matre. 6.º de loc. aff. 4.º 42. A
ALIMVM dissimulare est, maior pars eius calida est temperate cum hu-
miditate inconfecta, & leuiter flatuosa. 6.º de simp. med. fa. 5.º 42. B
Alimū est acris & substringentis gustus. 6.º de simp. med. fa. 5.º 42. B
Alimum generat lac. 6.º de simp. med. fac. 5.º 42. B
ALIPES, id est pinguis expers. 1.º de compo. med. per gen. 5.º 215. E
Alipes medicamentum non potest adherere cuti sine ligatura. 1.º de cō-
pos. med. per gen. 5.º 216. F
ALIPTA ingreditur antidotum ad lumborum dolorem, & frangen-
dos lapides. de dynam. Sp. 28. D
ad ALIQUID est commune multis generibus. 2.º & dif. puls. 4.º 51. F
ad Aliquid est multitudo. 11.º meth. med. 7.º 71. D
ad Aliquid est quod uehementius dicitur. 2.º de san. tuen. 2.º 69. E
ad Aliquid sint, an qualia, magnum & paruum disputatur. 2.º de diffe-
rentijs pulsuum. 4.º 54. E
ad Aliquid sunt magnum & paruum, & significant quantitatem. 2.º.
de differ. pulsuum. 4.º 55. G
ad Aliquid sunt paruus mons & magna formica. in 1.º de morb. uulg.
commēto.

commen. 1.º. 3.^a. 104. A
 ALIS quid significet. in 1.^m. prorrh. com. 1.º. 4.^a. 168. E
 ALISMA quid. 6.º. de simp. med. fac. 5.^a. 42. B
 ΑΛΥΣΙΣ id est inquietatio semper mala uidetur, & quando non sit
 mala. in 1.^m. prorrh. com. 2.º. 4.^a. 173. C
 ALIVD agendo, scripta Galeni non sunt legenda. 1.º. de semi. 1.^a. 335. C
 ALLANTOIS quid. de diff. uulue. 1.^a. 109. D
 Allantoidis membranae etymologia. 1.º. de semi. 1.^a. 331. B
 ALLEVIATIONIBVS sine ratione non est fidendum. in 1.^m. prorrh. com. 2.º. 4.^a. 171. D
 Alienationem tantum considerant, & gaudent ignari medici. in 3.^m. de morb. uulg. com. 1.º. 3.^a. 132. C
 Alienare grauitates potest cucurbitula. de cucurb. scarif. 6.^a. 3. F
 ALLIGANTIVM insitum multos ledit. de fascijs. 7.^a. 293. D
 Alligabimus lana qua tegenda, aut continenda sunt. de fascijs. 7.^a. 93. F
 Alligabimus membrana nasum & maxillam. de fascijs. 7.^a. 293. F
 Alligabimus linteis qua adstringenda sunt. de fascijs. 7.^a. 293. F
 Alligantur qua parti alicui τειχιστῶν uocantur, latine amuleta. de reme. par. fac. 7.^a. 154. A
 Alligatum fuit caput cuiusdam uario uinculo, cui oculi procidere. de fascijs. 7.^a. 293. D
 ALLIVM calidum est & siccum in quarto gradu. 8.º. de simplicium medic. fac. 5.^a. 60. H
 Allia nunquam erunt frigida, sed plus minus ue calefaciunt. de bon. & uitio succo. 2.^a. 38. H
 Allium fortiter dum gustatur excalfacit. 4.º. de simp. med. fac. 5.^a. 29. D
 Allium non refert maiorem caliditatem, quam cæpa. de uict. ra. in mor. acut. commen. 4.º. 7.^a. 145. C
 Allium & ampeloprasum calefaciunt corpus. 2.º. de ali. fac. 2.^a. 25. E
 in Allio, & capis acrimonia mire deprehenditur. 4.º. de simplicium medic. fac. 5.^a. 25. C
 ab Allio experimētū sumi debet de acredine. 4.º. de sim. me. fa. 5.^a. 26. B
 Allium habet acritudinem. 2.º. de ali. fa. 2.^a. 25. E in 6.^m. de morb. uulga. 180. C/3.º. 192. G/9.º. de sim. med. fac. 5.^a. 64. C
 Allium habet radicem caule & folijs acriorem. 2.º. de ali. fac. 2.^a. 24. D
 Allium acre in aqua coctum amittit acredinem. 2.º. de alim. fac. 23. A/25. E/3.º. 2.^a. 32. A
 Allio simile in acrimonia scordion. 8.º. de simp. med. fac. 5.^a. 60. H
 Allia mouent odoratum gustumq. 4.º. de simp. med. fac. 5.^a. 30. H
 Alliorū odor non debet inesse medico. in 6.^m. de mor. uul. cō. 4.º. 3.^a. 181. H
 Allia numerantur inter cibos calidos. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Allium quando in cibis dandum. 5.º. de san. tuen. 2.^a. 91. D
 Allium est cibus acutus incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Allium agreste, quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 90. H
 Allium agreste, est efficacius domestico. 8.º. de sim. med. fac. 5.^a. 60. H
 Allij bona, qua. de uict. rat. in mor. acut. com. 4.º. 7.^a. 145. C
 Allium uenenis aduersatur, & quo. in 6.^m. de mor. uul. cō. 6.º. 3.^a. 196. G
 Allium, agrestium theriaca uocatur a Galeno. 12.º. meth. med. 7.^a. 79. E
 Allium habet facultatem digerendi, & obstructions aperiendi. 2.º. de alimen. facul. 2.^a. 25. E
 Allium deobstruit. 5.º. de sa. tuen. 2.^a. 91. D
 Allium incidit. de ocul. 7.^a. 188. E
 Allium attenuat. de atten. uict. ra. 2.^a. 43. H
 Allia incidunt, & attenuant humores crassos. de diff. cont. Sp. 74. H
 Alliu & ampeloprasum crassos humores tenuat. 2.º. de ali. fac. 2.^a. 25. E
 Allia aperiant. 5.º. de sim. med. fac. 5.^a. 35. F
 Allium quidam dixere adstringere. 9.º. de simp. me. fac. 5.ª. 64. D
 Allij radices sunt concoctu difficiles, & turbant. 2.º. de ali. fa. 2.ª. 24. C
 Allij radices malum succum generant. de bo. & uitio suc. 2.ª. 37. G/1.º. de diff. feb. 3.ª. 31. G/ de diff. cont. Sp. 74. C
 Allium parum alit. 2.º. de alim. fac. 2.ª. 25. E
 Allia qñ comeduntur cruda non bene nutriunt, sed qñ coquuntur in cibis nutriunt nutrimento pauco bono. de diff. cont. Sp. 73. G
 Alliu potius pro obsonio comedit, q̄ pro alimēto. 2.º. de ali. fac. 2.ª. 22. H
 Allium manditur ut medicamentum, non ut obsonium. 2.º. de ali. fa. 25. E/ de atten. uict. rat. 2.ª. 45. G
 Allium inter obsonia. 2.º. de alim. fac. 2.^a. 23. B
 Alliu, cæpe, coriandru faciūt cibos in delitijs. de atten. uict. ra. 2.^a. 44. C
 Allium educit pituitam. de dynam. Sp. 21. H
 Allij dosis, & quibus miscetur. de dynam. Sp. 21. H
 Allia gallinaceos pituita tentatos sanant. 2.º. meth. med. 7.^a. 12. D
 Alliu assumat senex q̄ cibis obstruentibus sit usus. 5.º. de sa. tuē. 2.^a. 91. D

Allium flatum discutit, & sitim non facit. 12.º. meth. med. 7.^a. 79. E
 Allio maiorem sitim excitant cæpe. 12.º. meth. med. 7.^a. 79. E
 Allia assa, & cruda comesta expurgat in isteris. de cura iste. Sp. III. B
 Allium pro dolore coli. 12.º. meth. med. 7.ª. 79. E
 Allium in urinam statim mittit suam qualitatem. 1.º. de semi. 1.ª. 335. A
 in Allio superuacuum, & acre excernitur per alium, urinas, & sudo rem. 3.º. de temp. 1.ª. 22. G
 Allium qua mala faciat. de uict. rat. in mor. acut. com. 4.º. 7.ª. 145. C
 Allia qñq; faciunt bilem, quandoq; melancholiam. de diff. cōt. Sp. 74. C
 Allia caliditatem augent, & febrem accendunt. de cau. mor. 3.ª. 6. G
 Allia addita temperamento calido accendunt febrem. pr. sa. experiētia confir. Sp. 77. D
 Allium pro dolore auris apud rusticos. 3.º. de com. med. sec. lo. 5.ª. 140. F
 Allia uentriculum offendunt. de uict. rat. in mor. acu. com. 2.º. 7.^a. 34. B
 Allij coma non uiuat in sanguinis profusio. de opt. secta. 1.^a. 23. H
 Alliu irritat dolores consuetos de uic. rat. in mor. acu. cō. 4.º. 7.^a. 145. C
 Allium pruritus mouet. de cathart. Sp. 95. D
 Allium mordicat carnem. 4.º. de simp. med. fac. 5.^a. 29. D
 Allia imposita cuti exulcerant, & erodunt. 3.º. de temp. 1.^a. 22. G
 Alliu excitat strangulatus uteri olfactu. 9.º. de cōp. me. sec. loc. 5.^a. 205. G
 ΑΛΛΟΦΑΣΟΝΤΕΣ quid significet. in prog. com. 3.º. 4.^a. 209. E
 ALMACROR anhelitus quando fiat. de uo. & anhel. Sp. 61. H
 Almacror anhelitus fit per musculos, qui sunt inter costas. de uoce & anhelitu. Sp. 62. B
 ALMARV semen quid faciat. secret. Sp. 102. B
 ALMESCUS est cibus subtilians. de diff. cont. Sp. 72. D
 Almescus inflat. de diff. cont. Sp. 74. F
 ALOE quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 79. H
 Aloes uires. q̄ animi mores. 1.^a. 317. D
 Aloe ubi melior habeatur. 6.º. de simp. med. fac. 5.^a. 42. C
 Aloes Indice fit mentio. 2.º. de com. me. per gen. 221. C/3.º. 235. F/5.º. 249. C/250. H/251. C/7.º. 266. F/ de composi. med. sec. loc. 154. C/8.º. 188. F/189. B/9.º. 5.^a. 204. C
 Aloen Indicam Galenus habuit. 9.º. de sim. med. fac. 5.^a. 69. B
 Aloes iecorarie meminit. de med. fac. par. 7.^a. 162. D
 Aloes uis qualis sit. 6.º. de san. tuen. 2.^a. 99. A
 Aloe qualis, & quo modo differat a myrrha. 5.º. de comp. med. per gen. 246. D/6.º. 255. C/8.º. de comp. med. sec. loc. 5.^a. 190. F
 Aloe est mixta facultatis, & qualis. 4.º. de comp. med. sec. lo. 5.^a. 151. E
 Aloe in tertio ordine sicca est, calida in primo intense, uel in secundo remisse. 6.º. de simp. med. fac. 5.^a. 42. C
 Aloe sicca est præter mordacitatem. 6.º. de sim. med. fac. 5.^a. 42. B
 Aloe exiccat sine morfu. de arti. com. 2.º. 7.^a. 268. A
 Aloen esse frigida, & calida temperantia, & condensatoria, & extenuatoria, nihil mirum. de cathar. Sp. 94. E
 Aloe uentrē subducit. 6.º. de sim. me. fa. 42. C/ de ther. ad Pifo. 5.^a. 90. H
 Aloe quid attrahat, & quo modo. Sp. 94. E
 Aloe non euacuat totum corpus, & quam partem euacuet, & quem humorem. de dyna. Sp. 20. H
 Aloe quo modo purgatoria sit. 8.º. de com. me. se. loc. 5.^a. 188. E
 Aloe ad quantam partem purget. 8.º. de comp. me. se. lo. 5.^a. 188. E
 Aloe dentur dua drachmae quotidie. de dyna. Sp. 20. H
 Aloe lota, & non lota, qualis. 7.º. met. med. 7.^a. 48. C
 Aloe illota magis ducit. 8.º. de comp. med. se. lo. 5.^a. 188. D
 Aloe elota minus purgat. 3.º. de simp. med. fac. 5.^a. 20. D
 Aloe lota febricitantibus dari potest. 8.º. de com. med. sec. loc. 5.^a. 188. D
 Aloe potius datur mane, quam uesperis post cibum, quia illū corrumpit. de dyna. Sp. 20. H
 Aloe bilis euacuatur. 2.º. de com. me. sec. lo. 5.^a. 136. H/ de cath. Sp. 94. F
 Aloe est optimum medicamentum in biliosis affectionibus. 8.º. de comp. med. se. lo. 5.^a. 188. E
 ex Aloes compositione purgandus, cui biliosus humor in uentrem colligitur. 6.º. de san. tuen. 2.^a. 99. A
 Aloe purgat cibos indigestibiles in intestinis, & lumbricos rotundos. de cathar. Sp. 95. C
 ex Aloe hiera dupliciter fit. 8.º. de com. med. se. lo. 5.^a. 188. D
 Aloe an lota an non lota in hiera recipi debeat. 8.º. de compositione medic. sec. loc. 5.^a. 188. D
 Aloe picra quo modo uentrem purget. 6.º. de san. tuen. 2.^a. 99. A
 ex Aloe hiera ubi conuenit. 4.º. de locis affectis. 4.^a. 22. C/8.º. de compo. med. sec. loc. 5.^a. 188. E
 Aloe, & sal cum melle uentrem purgat. de cathar. Sp. 95. D
 ex Aloe

ex Aloe qui iuuantur morbi 8°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 188. E/ de dynamidijs. Sp. 20. H

ex Aloe, scammonia, & colocynthide pilule Gal. 14°. meth. med. 7°. 89. C

ex Aloe, scammonia, & colocynthide catapotia quo modo conficiantur, 1°. de comp. med. sec. loc. 121. G/ 5°. 131. F

Aloes pilula quo fiant, & quibus danda 5°. de sa. tuen. 2°. 92. F

ex Aloe, scammonia, & colocynthide equaliter brassica succo exceptis catapotia ad achoras, de remed. par. fac. 7°. 154. D

Aloes & scammonij partes duae, medulla colocynthidos pars una, succi absinthij pars una, excepta succo pomorum pilulas faciunt ad alopeciam, & ophiasin, de remed. par. fac. 7°. 154. G

ex Aloe catapotij bilis euacuatur 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. H

ex Aloe, scammonia, & colocynthide catapotia educunt bilem & pituitam a toto corpore, & a capite 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 121. E

Aloe oculis conuenit, de ocul. 7°. 188. G

Aloe eustomatica est, supra omnia, de dyna. 20. H/ de cathar. Sp. 94. E/ 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe ori stomachi confert 8°. de comp. me. sec. loc. 187. D/ 5°. 188. E

Aloes & mastiches puluis quo modo sit adhibendus ad os uentriculi imbecillum 8°. meth. med. 7°. 53. D

ex Aloe medicamenta, & aloe ipsa conuenit cum succi ipsi sunt in tunicis uentriculi 7°. meth. med. 7°. 48. C

ex Aloe medicamentum amarum datur comitiali ex ore uentriculi 5°. de loc. aff. 4°. 32. G

Aloes drachmae duae dantur ad tristitiam, & confortandum os stomachi, de med. exper. Sp. 106. E

Aloe jecori, & ori uentriculi conuenit, de remed. par. fac. 7°. 158. F

Aloe non conducit uentriculo frigido pituita pleno 6°. de san. tu. 2°. 99. C

Aloe non danda seni 5°. de san. tuen. 2°. 92. E

Aloe humores crassos non trahit 8°. de com. med. sec. lo. 5°. 188. E

ex Aloes medicamento colicos sanauit Galenus, & quid ipsum mouerit 1°. de loc. aff. 4°. 5. G

Aloe quae miscenda ob insuauitatem, de dynam. Sp. 20. H

Aloe non fert coctionem 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. H

Aloe quibus inspergitur 5°. de san. tuen. 2°. 92. F

Aloe facile laungatur 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. H

ex Aloes usu immodico in tabem quidam deueniunt 8°. de compo. me. sec. loc. 5°. 188. E

Aloe ad uteri & uesicae ulcerationes apta 9°. de com. me. se. l. 5°. 205. D

Aloe adstringit, sed habet saporem prauum, de subfigu. empi. Isa. 33. F/ 1°. de alim. fac. 2°. 9. B

Aloes adstrictio ingrata 3°. de simp. med. fa. 5°. 20. D

Aloe extrinsecus admota efficaciter adstringit, de sim. med. Sp. 80. A

Aloe adstringit parum, & amara est 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. C/ 5°. meth. med. 31. G/ 7°. 32. E

Aloe inter arida moderate adstringentia numeratur 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 172. G

Aloe magis adstringunt multa eorum quae comeduntur 3°. de simpliciū med. fac. 5°. 20. D

Aloe habet alium effectum ab aliis adstringentibus 3°. de sim. m. fa. 5°. 20. D

Aloe extinguit sitim (ambiguo an sit uerum) de simp. med. Sp. 80. A

Aloe repellit, digerit, & extergit 6°. de sim. med. fac. 5°. 42. C

Aloes in declinatione phlegmonis curari possumus 13°. me. me. 7°. 85. C

Aloes cur non conuenit, quando phlegmone aliqua in uisceribus sit 13°. methodi medendi. 7°. 85. C

ex Aloe medicamentum ad sanguinem sistendum, de cur. ra. p. san. misf. 6°. 21. F

Aloes partis unius semissis, thuris, pars una cum oui candido mista, excepta pilis leporis, medicamentum sunt ad sanguinem supprimendum 5°. methodi med. 7°. 30. H

Aloes quando plus immiscendum, quando plus thuris in medicamento ad sanguinem sistendum 5°. meth. med. 7°. 31. A

Aloes trita ad fracturam quae non possit glutinari, de rem. par. fa. 7°. 154. A

Aloe uulnera glutinat 6°. de sim. med. fac. 5°. 42. C

Aloe sinus glutinat 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe quibus ulceribus conueniat 5°. meth. med. 7°. 36. E

Aloe phlegmonas ani, & pudendorum iuuat, uulnera glutinat, ad phlegmonas in ore, naribus, & oculis ualet 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C

Aloe supercrescentes ulcerum carnes adstringit & exiccatur, de theriaca ad Pisonem. 5°. 90. H

Aloe lota recentibus ulceribus, & siccis bona est 9°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 205. D

Aloe adiungenda melli pro fistulis, & lacerosis cutibus 2°. de arte cur,

ad Glauconem, 7°. 106. G

Aloes lignum quid agat in medicamentis, de med. exper. Sp. 104. B

ALOGOS, id est irrationalis, pulsus, in quo consistat compendium pulsum, Sp. 65. D

A'λωπεκία nomen habuit a similitudine ad aliquid extra positum 2°. methodi med. 7°. 9. E

Alopecia unde dicta, & quam formam habeat, de reme. par. fa. 7°. 154. E

Alopecia quid fin. medica 48. B/ C/ intro. Isa. 59. C/ F/ de remed. par. fac. 7°. 154. E

Alopecia est passio capillorum, & quo genere 6°. aph. 34°. Ex. 50. C

Alopecia propter quid fiat, & unde dicatur 1°. de co. med. se. lo. 5°. 121. E

Alopecia qui morbus sit, & quo modo differat ab ophiasis, ptilosis, myrmecia, leuce, uirilagine, spacelo, elephante, scabie, & lepra 14°. methodi medendi. 7°. 92. B

Alopecia prouenit a uitiola nutritione, de symp. diff. 3°. 12. A

Alopecia a quo humore fiat, & quibus curetur 7°. de sim. m. fa. 5°. 51. E

Alopecia quo modo fiat 14°. meth. med. 7°. 93. C

Alopecia qualis 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D

ad Alopeciam Crito conscripsit 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. B

Alopecia incipiens non est alopecia 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. G

in Alopecia amittitur particula utilis 14°. meth. med. 7°. 93. C

in Alopecia colores considerandi sunt, de remed. par. fac. 7°. 154. F

Alopecia uitiatum caput est indecorum 1°. de co. po. me. sec. loc. 5°. 126. B

Alopecia habere medicum turpissimum est 6°. de mor. uul. co. 4°. 3°. 181. H

Alopecia intentio 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E

Alopecia an debeat sanari experimentum 1°. de com. med. se. lo. 5°. 122. G

de Alopecia 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 121. E/ de me. fac. par. 7°. 161. E

de Alopecia secundum Asclepiadem 1°. de com. med. sec. loc. 5°. 124. A

Alopeciam patientium cibus, & potus, de comp. med. sec. lo. 5°. 124. A

in Alopecia adhibenda sunt cataplasmata, fomenta, scarificationes, cucurbitulae, & cera 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. H

in Alopecijs uocatis, & ophiasis, & ciliorum & superciliorum casu quid conueniat, in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 160. H

Alopeciam quae sanant, sint tenuium partium, ut in profundum penetrant 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

Alopecia parua, & incipiens sola purgatione curatur 1°. de compo. me. dic. sec. loc. 5°. 122. E

Alopecias iam factas Galenus sola purgatione curauit 1°. de co. positio- ne med. sec. loc. 5°. 121. G

ad Alopecia parua medicamentum, quale 1°. de co. me. se. l. 5°. 122. E

Alopecia fortis quibus sanetur 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

ad Alopeciam simplicia 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

Alopecias quae species alcyonij sanat 1°. de simp. med. fac. 5°. 83. C

Alopecijs attrita pilos restituit capra citius alcyonio 7°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 53. D

Alopecia glabrū capillis caput conuestit adiutū 6°. de sim. m. fa. 5°. 41. E

Alopecias sanare non potest ladanum 7°. de sim. med. fac. 5°. 51. E

Alopecijs imposita uiperæ pellicula in puluerem redacta, pilos mirifice regenerat, de ther. ad Pifo. 5°. 93. F

in Alopecia quo modo nascantur pili 1°. de com. me. sec. loc. 5°. 124. C

in Alopecia capilli quibus renascantur 1°. de com. me. se. loc. 5°. 124. C

Alopecias & alphas sanant nymphae 8°. de sim. med. fa. 5°. 57. A

Alopecias iuuant pauco tempore admota batrachij caulis & folia uirentia 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. G

pro Alopecia calidorum orbo 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D

ad Alopecias quo abrotonon conueniat 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H

Alopecias sanat asphodelus 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. B

Alopeciam emendant radices asphodeli combustae, & in cinerem redactae, de simp. medic. Sp. 81. B

Alopecias curat cyclamini radix 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F

Alopecias capitis iuuat raphanus, de simp. med. Sp. 89. F

ad Alopecia Thapsia miscuit, & ponit curationem 14°. me. me. 7°. 93. D

in Alopecia quo modo cognoscatur quoniam cutis praeter modum coalescat in applicatione pharmacorum 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. G/ H

ad Alopecias caput leporis 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G

Alopeciam sanant capita murium, de ther. ad Pifo. 5°. 93. E

ad Alopecias stercus murium 10°. de simp. med. fac. 77. D/ de theria. ad Pisonem. 5°. 93. F

ad Alopecias stercus caprinumustum 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. E

Alopecias sanat ranarum ustarum cinis 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D

Alopecijs prodest hippocampus ustus 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D

Alopecias quomodo sanant ungues caprarum 11°. de sim. me. fa. 5°. 80. E

Alopecias curare urforum adipem uerū est. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 79. E
ad Alopeciam & ophiasim localia. de reme. par. fac. 7^a. 154. G
in Alopecia supra caput scarificatio. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. D
ad Alopeciam composita medicamenta. 1°. de com. med. se. lo. 5^a. 122. E
ad Alopeciam pharmaca fortia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. A
ad Alopeciam admirāda pharmaca. 1°. de compositione medicamentorū
 sec. loc. 123. E/124. H/ 5^a. 162. D
ad Alopeciam pharmaca debilia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. A
ad Alopeciam pharmaca media. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. A
in Alopecia fortia & debilia medicamenta quo modo humectanda. 1°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D
in Alopecia pharmaca in aere calido sunt adhibēda. 1°. de compositio-
 ne medic. sec. loc. 5^a. 122. H
ad Alopeciam & ophiasim pilula. de reme. par. fac. 7^a. 154. G
ad Alopecias Archigenis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. F
ad Alopecias Cleopatra. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. D
ad Alopeciam medicamenta Hera. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 122. H
pro Alopecia puerorū Hera pharmacū. 1°. de com. me. se. loc. 5^a. 123. B
ad Alopecias compositio Moschi. 1°. de composit. med. sec. loc. 5^a. 123. C
Alopecie diuturna, & renascētibus capillis presidia. de dyna. Sp. 23. E
ad Alopecias inueteratas. 1°. de com. med. sec. loc. 124. A/5^a. 161. G
ad Alopecias inueteratas Orestini. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. D
ad Alopecias Orihonis medicamentum. 7°. de com. me. se. lo. 5^a. 123. D
ad Alopecias Sorani medicamenta. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. D
Alopecia perseuerante quid agendum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 122. H
in Alopecia rusticū quō Galenus curauerit. 1°. de cō. me. se. l. 5^a. 123. A
in Alopecia casus adolescētis, quem curauit Galenus. 1°. de compositio
 ne med. sec. loc. 5^a. 121. G
ALOSARDIVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 86. C
ALPHOS, albus, & niger affectus cutis intro. Isa. 59. D
Alphi utiligimū species à pituita procreati. contra Iulianū. Ex. 67. E
Alphi quo modo fiant in 6°. de morb. uulg. com. 3°. 3^a. 178. E
ad Alphos accommodi sunt utriq; ellebori. 6°. de sim. med. fa. 5^a. 47. C
Alphos in sole abstergit cepa. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
Alphos & alopecias sanam nymphae. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. A
Alphos quæ alcyoni species sanent. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 83. C
ad Alphos. de rem. fac. par. 7^a. 163. G
ALSINE quid. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. D
ALTARIVM medicos laudat, & ceteris nobiliores appellat, qui
 curant cum cibis sacrificiorum. de med. exper. 104. A/ Sp. 108. G
ALTERATIO quid sit. 7°. de decre. Hippo. 1^a. 271. H/ 1°. metho. med.
 6. C/2°. 7^a. 10. A
Alteratio est commune nomen omnibus his quæ mouentur in qualita-
 te. 1°. de nat. fac. 1^a. 290. H
Alteratio est motus passiuus. 2°. meth. med. 7^a. 10. A
Alterationes habent esse suum in fieri. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
Alteratio quæ in passo remanet, affectus eius est. de sym. diff. 3^a. 10. D
Alteratio actionis genus, sed nō ut in gñatione. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
ad Alterandi actionem, & negotiorum actionem diuersum statum re-
 quirat particula. 3°. de sym. cau. 3^a. 28. G
Alteratio quibus fiat. 1°. de elemen. 7°. B/6°. de sanita. tuen. 2^a. 96. D/
 13°. meth. med. 7^a. 82. C
Alteratio quot modis fiat. ars med. Isa. 68. C
Alterationes duplices sunt in genere. 3°. de sim. med. fac. 5^a. 17. D
ad Alterationem ducens, immodicū duplex est, aut enim in admoti con-
 sedit robore, aut in tēporis diuturnitate. 4°. de sim. med. fac. 5^a. 29. B
Alterationes cur multiformes. 1°. de ineq. intemp. 3^a. 43. H
Alteratio & mutatio secundum qualitatem nihil aliud est quam rei af-
 fectū assimilatio ad efficientem. 1°. de semi. 1^a. 333. C
Alteratio substantiæ secundum solam qualitatem fit per medicinas non p-
 alimentum. 1°. de elem. 1^a. 7. B
Alteratio per solas has qualitates, caliditatē, frigiditatē, humiditatē,
 & siccitatē, totam per totā transmutat substantiam. 1°. de el. 1^a. 7. A
Alteratio potissimum perficitur à calido. 2°. de nat. fa. 1^a. 298. A
Alterationem humidum facit, si calidū una sit. 3°. de sym. cau. 3^a. 28. H
Alteratio facilius fit a similibus. com. 2°. apho. 50°. Ex. 19. B
Alteratio facile suscipit i re molli ut cerebrū. cō. 5°. apho. 69. Ex. 45. D
ex Alteratione & formatione cōstat generatio. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. E
Alteratrices facultates primæ, & elementares sunt humiditas, siccita-
 tas, caliditas, & frigiditas. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. F
Alterationes quæ nascuntur ex primis inter se mistis, tot sunt in omni
 animali, quot sensibilia elementa in eo. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E

Alteratio fit in animalium corporibus ob aerem. in 1°. de morbis uul.
 commen. 1°. 3^a. 104. B
Alterationes tres sunt in animalium corpora, una secundum naturam,
 altera præter naturā, tertia ex utraq; mista. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 33. C
Alterationes sunt concoctio, & nutritio. 3°. de sym. cau. 3^a. 29. A
Alterationis est species concoctio. ars med. Isa. 69. E
Alterationis species est nutritio. 3°. de sym. cau. 5^a. 26. C
Alteratio est concoctio, quæ in uentre fit. 3°. de sym. cau. 3^a. 26. C
Alteratio quæ fit in uentriculo minore, est minor quàm illa quæ fit in ie-
 core & uenis. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. A
Alteratio naturalis concoctio est. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. C
Alteratio sequitur alimentorum coctionem. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Alteratio in sanguinem est actio naturæ. intro. Isa. 55. B
Alteratio est concoctio quæ in uenis fit. 3°. de sym. cau. 3^a. 26. C
ab Alteratione differt incrementum. de tumor. præ. nat. 3^a. 82. H
Alteratio naturæ quando fiat. 1°. de ineq. intemp. 3^a. 43. G
Alteratio præter naturam putrefactio est. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. C
Alteratio media inter eam quæ est secundum naturam, & præter natu-
ram. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. C
Alterationes sensui Plato pathemata appellauit. de sym. diff. 3^a. 10. D
Alteratio quo modo fiat in spiritu. 12°. met. med. 7^a. 77. C
Alteratio qualitatis quo modo fiat in corpore continuo. 7°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 269. G
Alterationes quæ apparent in substantia secundum Anaxagoram secre-
 tione ac concretionem accidunt. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. A
Alterationem fieri a motu in corporibus indicat nauigatio. commē. 4°.
 aphor. 15°. Ex. 28. H
Alteratio dolores facit. de const. ar. Isa. 38. C
Alteratio, & solutio continui sunt duæ doloris species. 2°. de loc. affect.
 4^a. 9. C/D/12°. meth. med. 7^a. 78. D
Alterationem exigit dolor. 1°. de elem. 1^a. 3. B
Alteratione uehementi fit dolor. 7°. de decre. Hippo. 1^a. 272. A
Alteratio q̄ sensim fit nō facit dolorem, sed uiolēta. 12°. meth. me. 7^a. 78. D
Alteratio fit subito simulq; ab efficiētibus qualitatis, cum corpore sen-
 sibilia & calefiunt, & refrigerantur, & siccantur, & humectantur.
 de uict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 116. C
Alteratio sanguinis habet similitudinem cū uinis qñ acescunt. Ex. 13. E
Alterationis sanguinis duplex est causa. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. C
Alterationem ualidam, ira, exercitatio, & iunum concitant. 4^a. 88. A
Alterationis pulsium causa, quæ. 1°. de cau. puls. 4^a. 86. G
de Alteratione signorum & septem climatum mundi. de sper. Sp. 39. D
de Alteratione quatuor partium mundi. de spermate. Sp. 39. E
Alterationes in his certe cognoscuntur, quorū scimus naturā. 4^a. 104. G
Alteratio nulla est morbus, nisi sint læsæ operationes. 1°. me. me. 7^a. 8. C
Alteratio fit in contraria. 1°. de tem. 1^a. 10. E
Alteratio per contrarias qualitates plus iuuat, quàm quo modo libet
 euacuatio. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. B
Alteratione humorū fit concoctio in 2°. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. C
Alteratio est indicatio febris. ars med. Isa. 69. E
Alteratio corporis nulla fieri dēt aegris cū inedia. c. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
Alteratio ex calido ac frigido cur facile curatur. 7°. meth. me. 7^a. 44. C
Alteratio ex humido & sicco cur difficulter curat. 7°. me. me. 7^a. 44. D
Alterat calor super omnes qualitates. 3°. de sym. cau. 28. H/ 3^a. 29. E
Alterantur primo alteratu facilia. de ineq. intemp. 3^a. 43. H
Alteratur promptius substantia tenuis, quàm crassa. 1°. de dif. feb. 31. B/
 de ineq. intemp. 3^a. 43. H
Alteratur facilius corpus exile. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. B
ad Alterandum cur sit promptus spiritus. de ineq. intemp. 3^a. 43. H
Alteratur flaua bilis leui momento. 1°. de ineq. intemp. 3^a. 43. H
Alterat celerrime proprium nutrimentum & assimilatur humidissimum.
 calidissimumq; corpus. 3°. de sym. cau. 3^a. 28. H
*Alteratum quod prompte est in se recipit id quod humidissimum mollis-
 simumq; est*. 3°. de sym. cau. 3^a. 29. A
Alteratur primo sanguis sinistri sinus cordis. de ineq. intem. 3^a. 44. A
Alterat difficulter quicquid est crassarū partiū. de ineq. intēp. 3^a. 43. H
Alterascit nigra bilis egre. de ineq. intemp. 3^a. 43. H
Alteratur difficiliter corpus grandius. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4. B
Alterandi proprium nutrimentū uim habent singula partes. 2^a. 100. C
Alterari aliquid indiget tempore. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. E
q̄ Alterenter per se tota quæ alteratur, Hippocraticum simul & Ari-
 stotelicum est dogma. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H
Alterantur quidam a medicamentis. 1°. de presag. ex puls. 4^a. 105. B
 Alterantia quæ

Alterantia quæ non sunt pharmaca. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Alterat solo tactu quedam per qualitatis uim ea quæ eis uicina sunt.
 6°. de locis affectus. 4°. 40. B
 nisi Alteremur, non esset mors. de morb. temp. 3°. 85. B
 Alterant stelle puerum in conceptu. de spermate. Sp. 38. G
 in Alterando frustratio, symptoma est coctionis, & uentriculi. 3°. 24. F
 Alteranda sunt aut expellenda excrementa siue calida sint siue frigida.
 4°. de sanit. tuen. 2°. 82. H
 Alterandus est corruptus sanguis. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Alterat qua uia ps. eadē retro ferri dēt p cōtraria. 7°. me. m. 7°. 49. A
 Alterare p contraria quando debeamus, & q̄uo. de const. ar. Isa. 42. E
 ALTERATRIX facultas, attractrix. retentrix, & excretrix natura
 les sunt de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. F
 Alteratrix uis iter quatuor uires naturales nō minime ualet. 7°. 140. D
 Alteratrices facultates quot sint in animali. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Alteratrix uis generatim dicta, speciatim sanguifica uocatur. 4°. 34. D
 Alteratrix uis generaliter est in omni animalis particula. 1°. 302. D
 Alteratricis cuiuslibet partis officium est, ut succus attractus similis
 euadat parti quæ alitur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. B
 Alteratrici facultati retentrix & expultrix deseruiunt. 4°. 35. B
 Alteratrix uis quo modo inuenta fuerit 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Alterans & concoquens uis quo cognoscat. in prog. cō. 2°. 4°. 200. C
 Alteratrix uis adiuuat auctricem. 1°. de nat. fac. 1°. 292. A
 Alteratrix facultas puerorū fortior ē q̄ uigētū. 3°. de sym. ca. 3°. 29. B
 Alteratrix potentia calida facit humore biliosum & melancholicum.
 3°. de symp. cau. 3°. 26. B
 Alteratrix potētia frigida humore facit aquosum & pituitosū. 3°. 26. B
 Alteratricem uim esse in tunicis. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Alteratrix iux iecoris, quæ. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 194. A
 Alteratricem habet uesica. 1°. de crisi. 4°. 129. H
 Alteratrix uis habet duo symptomata. de symp. diff. 3°. 12. B
 Alteratricis in qua; particula uirtutis noxa atrophiam necessario indu
 cit. 3°. de symp. cau. 3°. 30. D
 Alterans debet tangere alteratum. de const. ar. Isa. 38. E
 ALTERCVM est hyoscymus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 Altercum humidum prater semen. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
 Alterci semen, anodynum, in quo errant medici. 11°. meth. me. 7°. 75. B
 Altercū refrigerat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. C/13. meth. med. 7°. 87. B
 Altercum stupefacit. in 6°. de mor. uul. cō. 2°. 161. B/cō. 6°. 3°. 196. E
 Altercū imodice sumptū obstupefacit & necat. 5°. de sim. m. fa. 5°. 35. G
 Altercum dolores mitigat, quo modo. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. C
 ex Alterco medicamēta refrigerant, & siccāt. 12°. meth. me. 7°. 79. C
 Altercum potui non est utile. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
 Altercum fugiendum est in ulceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Altercum ualde excalfactum non solum excalfacit, sed etiam urit cor
 pus humanum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. C
 P ALTERES fatigare corpus ē exercitatio. 2°. de sanit. tuē. 2°. 73. G
 P Alteres exercitiū exercet supernas partes. 6°. de sa. tuen. 2°. 100. F
 ALTHEA est quedam agrestis malua. 2°. de alim. facul. 2°. 24. D
 Althea qualis sit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Althea rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Althea radix emollit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 Althea digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Althea resoluit. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 105. F
 Althea radix parum adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Althea radix & semen uiliginos detergunt: semen renum calculos cō
 fringit, & radicis decoctum ad dysenteriam, diarrhœam, & sangui
 nis deiectionem aptum est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Althea semen lapidem renū frangit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Althea radix ad neruos uulneratos ualet. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 234. B
 Althea radix discutit tumores pituitosos, q̄ folia sua efficere nequeunt.
 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
 ex Althea radicibus aqua cuius usus. 2°. de arte ad Glauco. 7°. 105. C
 Althea decoctum ad sicca liquanda. 7°. de com. med. per gen. 5°. 264. C
 Althea radicē cur q̄nq; oleo incoquat Gal. 14°. meth. me. p ge. 7°. 88. B
 Althea, bryoniæ, cucumeris agrestis radicibus in oleo decoctis, cur Gale
 nus uteretur. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 258. A
 Althea radix sumenda pro resmarino, si ipsum ad manū nō sit. 2°. 87. B
 ex Althea oleum mitigatorium est. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. A
 Althea oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 ex Althea cataplasmate quando uti debemus. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 ALTIT dulcis sit mentio secret. Sp. 98. C

ab ALTO in terram lapsu ruptiones in plagarum genere numerantur.
 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
 ex ALTO euocantia pharmaca, quæ. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 124. E
 in ALTUM penetrās medicamentū, quale. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 228. D
 in ALTIORE parte cur sit cerebrum. de anat. uin. Sp. 47. D
 ALTRIX potest uocari anima ugetatiua, quæ est in iecore. 7°. 58. H
 Altrix facultatis initium est iecur. 6°. de dec. Hipp. 1°. 262. H
 Altrix ab Aristotele dicitur anima pars concupiscibilis. q̄ animi mo
 res. 318. E/de fæt. for. 1°. 323. C
 Altrix uis ad magnitudinem instauradam in nobis inest. in 6°. de mor.
 uulg. commen. 5°. 3°. 188. E
 Altrix uim debilitatā quid sequatur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 103. E
 in ALVEARI nouo facti mellis sit mētio. 3°. de me. f. par. 7°. 170. E
 Alueoli uel presepiola quid. fin. med. Isa. 44. D
 ALV MINIS, id est stypteria, nomen ab adstrictione deductū est: nam
 adest illi uehementissima. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Alumen unde dictum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. C
 Alumen significat, simpliciter scissile. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 239. G
 Alumen quid, & eius species ac uires. de simp. med. Sp. 80. A
 Alumen ubiq; facile paratur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. G
 Aluminis gēa, ex adstringētibz parabilia. 6°. de cō. me. se. lo. 5°. 169. F
 Aluminis genera adstringentia arida uehementissi ma. 6°. de compositio
 ne medic. se. lo. 5°. 172. G
 Aluminis differentia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Alumen quale. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. E
 Alumen habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 5°. 20. D
 Alumen adstringens summum. 3°. de simp. med. fac. 21. D/5°. 39. B/6°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 169. H
 Alumē adstringit, & dr̄ austerū & acerbū. 5°. de cōp. me. p g. 5°. 246. B
 Alumen siccāt euidenter. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 240. H
 Alumen excicat tertio ordine & non urit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Alumen deficcāt & indurat carnem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
 Alumen scissile præstat. 1°. de comp. med. per gene. 5°. 214. B
 Alumen scissum quale. 6°. de compositi. med. sec. loc. 170. H/172. G/6°. de
 compo. med. per gen. 5°. 255. C
 Alumen scissile adstringens eximum. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 239. E
 Alumen scissum magis adstringit q̄ liquidū. 6°. de cōp. me. se. l. 5°. 168. G
 Alumen scissile fortiter adstringit & resiccat purulenta. 5°. 143. A
 Alumen fissum quantum excicat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Alumen fissum in ulceribus repellens. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. B
 Alumē scissum ustum & uino austero extinctū. 5°. de cō. m. f. l. 5°. 166. A
 Alumen scissile adhibetur uix inflammata. de sectis. Isa. 18. C
 Aluminis scissilis meminit. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 251. C
 pro Alumine scissili diphryges. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 237. F
 Alumen rotundum pro scissili. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. E
 Aluminis rotundi sit mētio. 3°. de cōp. med. sec. loc. 148. A/8°. 5°. 192. H
 Alumē rotundū in ulceribus repellens. 2°. de cōp. me. per gene. 5°. 220. B
 Aluminis ægypti meminit. 4°. de comp. med. per ge. 237. E/5°. 254. E/
 de remed. par. fac. 7°. 162. F
 Alumē de Aphrica ad illū dolorē & ad frāgēdū lapidē. de dy. Sp. 28. B
 Alumen mansuetissimum pro stomaticis. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 171. E
 Alumen quo in splene conuenit. 2°. de arte cur. ad Glaucon. 7°. 104. D
 Alumine et sulfure cōstās medicamētū p duritie splēis ex flatu. 7°. 104. D
 Alumē ulcera conglutinare non potest. 1°. de simp. med. facult. 5°. 7. H
 Alumen ad cicatricem ducit. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. B
 ex Alumine malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. C
 Alumē adde primis presidijis cū nō sanat œdema. 14°. meth. me. 7°. 87. F
 Alumen chartæ inuoluitur ut cōburatur. 5°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 165. C
 Alumen combustū in ulcere exedēte. in 6°. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 180. D
 Aluminosa aqua medicamentosa est. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. D
 Aluminosa aquæ prauæ sunt. de ptis. 2°. 47. B
 Aluminosa aquæ quid mali agent. 1°. de san. tuen. 2°. 68. F
 Aluminosum balneum densat. 3°. de sanitate tuen. 81. B/6°. 2°. 98. G/2°. de
 crisibus. 4°. 138. H
 Aluminosa aqua facit obstructionē inseparabilem. 10°. met. med. 61. G/
 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 95. D
 Aluminosa aq̄ frequēs usus cutē dēfat, & febrē facit. 8°. me. m. 7°. 50. B
 ex Aluminosa aqua lotio est contraria febri ex obstructione. 8°. meth.
 med. 50. A/11°. 7°. 69. H
 Aluminosa aqua ualet ulceribus & fluxionibus. 1°. de sim. m. fa. 5°. 3. D
 Aluminosa aquæ excicant. de cau. mor. 3°. 7. H
 Aluminosa balnea fortius resicant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. E

Aluminosa aqua indurat pulsum. 3°. de pres. ex pul. 4°. 119. C
 ALVTAE corio animalis conficiuntur. de artic. com. 2°. 7°. 265. E
 Alute Cartaginensis meminit. de artic. com. 2°. 7°. 265. D
 Aluta egyptia, est ualida & mollis. de fracturis. com. 3°. 7°. 245. H
 ad ALVVM pertinētia instrumenta q̄ sint. cō. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 ad Aluum uia a pulmone una. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 p Aluum que partes expurgentur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 p Aluum raro purgantur thorax, & pulmo. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 p Alui colliquationes uidētur descēdere in febre colliquatiua. 7°. 67. F
 Alui deiectiones ex qua ui fiant. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Alui deiectio ampla quandoq; ualentibus accidit. de sym. diff. 3°. 13. G
 Alui deiectiones una cum accessionibus inuadunt iecinore. afflicto uir-
 tute imbecilles. 11°. meth. med. 7°. 74. D
 Alui deiectio est cōe auxiliū succos prauos habētū. 6°. de sa. t. 2°. 97. F
 in Alui deiectiones grauiter olētes, & mordaces, in affectibus, quos ob
 malos cibos cōtraxerūt in ammōe caritate quidā incidebant. 2°. 33. H
 p Aluum deiectā excrementa cruditatem, & coctionem ex sua forma
 arguunt. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 112. A
 Alui deiectiones semper cohibent adstringentia. 2°. de ali. fac. 2°. 19. G
 in Alui deiectionibus mordētibus iniectū seuū mitigat dolorē. 7°. 86. A
 ad Alui deiectiones, et sudores urinas reuelles. de cuc. scar. 6°. 2. D/4. F
 Aluus dura fit in aquilonijs constitutionibus. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 Aluos duras habentes crassissimi pueri cur incidunt in conuulsionē fa-
 cile. com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 p Alui excrementa que sint apud Hippocratē. cō. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
 Alui excrementa quid significēt, & quō se habeāt. 1°. de crisi. 4°. 129. A
 in Aluo coctiones & incoctiones per excrementa inferne sublabentia
 agnoscēs. de const. ar. Isa. 42. B
 in Alui excrementis non est expedita subsistentium cognitio, quia non
 sunt in uase uitreo. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
 Alui excrementa biliosa si sint, quedam similia strigmentis per alui ex-
 cernuntur. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
 Alui excrementa possunt habere strigmenta, sed non urina. Ex. 60. B
 Alui aut uesica excrementa qualia fuerint & ex carnibus, & sicuti
 alibi a natura corpus exierit, si parum, paucus est morbus: si multū,
 multus: si ualde multum, letale est. com. 7°. aph. 75°. Ex. 60. H
 Alui excrementa si fiant in die indicatorio, uel incipiant, bonū. Ex. 31. G
 Alui excrementa in principio, p̄ crisin nūquā morbu finierunt. 4°. 128. E
 p Alui excrementa quando crisis futura sit. 3°. de crisi. 4°. 144. G
 p Aluum inferiorem uel per urinas bene exeuntes excretionē luide,
 cruenta, fetida, & biliosa, bonā. commen. 4°. aphor. 47°. Ex. 32. H
 Alui excrementū si pingue sit, adipis colliquatio ē. 6°. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
 Aluus q̄nq; fluit in inclinatione. quos pur. op. qb. me. & quo tēp. 5°. 88. G
 Alui fluor cuius aque inter cutē sit propriū. in prog. com. 2°. 4°. 197. H
 in Alui fluoribus immodicis sunt pulsus uermiculantes. 4°. 113. A
 Alui fluxiones ex defluxionibus ad partes imbecillas. 3°. 109. A
 ad Alui fluores magnos sequuntur pulsus uermiculantes. 4°. 99. D
 Aluus fluens compressionē indicat. de sectis. Isa. 17. B
 Aluum fluxu tentatam sistit astragalus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Alui fluxus desiccāt lagopus. 7°. de sim. med. fac. 5°. 54. A
 Alui fluxum siccant milium, & panicum. de atten. uict. rat. 2°. 45. B
 Alui fluxus curat idē radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 in Alui fluxiones sistēdas uinis austeris utimur. de bo. & uit. suc. 2°. 38. D
 ad Alui fluxū p̄ urinas uel uterū trāsmittēda sunt. 5°. met. m. 7°. 30. E
 Aluo fluere sanguis nō ē mittēdus. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 151. C
 Aluum humidam & adstrictam plus iusto qui habent, non sunt lauādi.
 de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. A
 Aluus humidior, & aluus siccior unde fiat. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Alui humiditatis tres causæ. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D/E
 Alui humidiores sunt in australi tempestate. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E
 Aluum inferiorem maxime humidū hnt Scythæ, de aere, aq. & lo. 2°. 5. E
 Aluus humida est ut plurimum senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. F
 Aluus humida in iuuentute, fit sicca in senio, & ē conuerso. Ex. 19. E
 Aluus humida paucas significat urinas. com. 4°. aph. 83°. Ex. 37. B
 Aluus humectatur ijs qui habent ilia suspensa, lumborū dolore adueniē-
 te, nisi multitudo urine, aut status erumpat. cō. 4°. aph. 73°. Ex. 35. F/
 de uri. fig. ex Hipp. Sp. 78. H
 Alui cur humectantur ijs quibus in febribus sanguinis fluxus inest, ali-
 qua ex parte cum reficiuntur. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Aluus liquida que dicatur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. A/C
 Aluus ob quot cās possit esse liqda. de uict. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 139. G
 Aluum liquidam habenti, si causus superuenerit, quando purgandū, de

uict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 139. E
 Aluus liquida in febribus cum mentem turbat, quid agēdum. 7°. 139. G
 circa Aluum ut lauitas intestinorū, ita circa uesicā diabete. 4°. 129. H
 Alui profluuium longum est passio propria uentriculi ex humiditate im-
 becillis. com. 6°. aph. 32°. Ex. 50. A
 Alui profluuiū sit quādoq; a cibo et potu, q̄nq; morbi ratione. Ex. 47. G
 Alui profluuiū in temporibus pluuiosis sunt. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Alui pfluuiū maxime capiunt balbi, & quare. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
 Alui profluuiū in fluxione ex capite in tabe. cō. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
 Alui profluuium facit famem. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Alui profluuium facit abortum pręgnanti. com. 5°. aphor. 34°. 40. E/
 aph. 45°. Ex. 41. G
 in Alui profluuijs quibus excrementa spumosa sunt his ex capite pitui-
 ta defluit. com. 7°. aphor. 30°. Ex. 56. A
 Alui profluuiū a tabe habitis si supueniat, malū. c. 5°. aph. 14°. Ex. 38. E
 Alui profluuiū superueniente ijs quibus tabe laborantibus capilli a ca-
 pite defluunt, moriuntur. com. 5°. aph. 12°. 38. D/aph. 14°. Ex. 38. F
 Alui profluuiū lōgum spontaneo uomitu soluit. cō. 6°. aph. 15°. Ex. 47. F
 Alui profluuium adueniens morbo laterali aut pulmonia habito, malū.
 com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 Aluus pfluēs in hepatis inflammationib⁹ malū. in 1°. prr. cō. 2°. 4°. 177. C
 in Alui profluuiū in tabe adstrictio purgationis superioris in adstrictio-
 ne mors. com. 7°. aph. 74°. Ex. 6. H
 ab Alui profluuiū difficultas intestinorū. com. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Alui pfluuiū phlegmonē oculorū sanat. in 6°. de mor. uul. c. 6°. 3°. 156. E
 Alui profluuiū corripit, lippienti bonum. com. 6°. aph. 17°. Ex. 47. G
 Alui profluuium facit apparere quid albi in oculis dormientium com-
 missis palpebris. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Alui profluuiū quidā habuere in pestilentia, & quidā euomere. 7°. 35. B
 pro Alui profluuijs debet poni ferrum candens in lacte. 5°. 73. G
 Alui pfluuiosi exercitantes se corripiant, qd agēdū. de sal. diē. 2°. 42. F
 ex Alui pfluuiū a defectus quō curet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
 ad Alui profluuium supprimendum. 3°. de med. fac. par. 7°. 170. B
 Alui solui p̄ glādē in stomachi distētiōe. 8°. de cōp. me. sec. l. 5°. 192. D
 Alui profluuium. lege uentris fluxus, fluxus uentris, & profluuiū alui.
 Aluo & uentriculo prodest absinthij decoctum. de mel. ex Gal. Ruf. &
 Possi. Sp. 110. B
 ad Alui affectus ualer lentiscus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 p Aluum q̄n uis purgare, humectare debes. com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. E
 Aluo non purgata quanto plures dederis sorbitiones tanto magis la-
 des. com. 7°. aph. 64°. Ex. 6. A
 Alui purgatio fieri debet ijs quibus deiectiones sunt ueluti strigmenta.
 com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
 Aluum qui noluit purgari, quid agere debent. 4°. de san. tuen. 2°. 84. C
 per Aluum & uomitum iecur expurgari potest. 7°. meth. me. 7°. 49. D
 per Alui purgatur cauum iecinoris. 13°. meth. med. 7°. 83. H
 per Alui inferiorem purgāda est causa iecoris pars. 13°. me. me. 7°. 84. F
 per Aluum solum purgatur lien. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Alui inferioris subductio qbus, et q̄n fieri debeat. c. 7°. aph. 61. Ex. 59. F
 Aluus quando soluenda. 4°. de san. tuen. 2°. 84. C
 Alui purgatorij ano immittēdū medicamētū. de reme. f. par. 7°. 167. E
 Aluus q̄n promocanda in renum affectu. de ren. aff. dig. & me. 7°. 193. D
 Aluus restricta fm uarias causas quō curetur. 1°. de san. tuen. 2°. 68. E
 Aluus restricta ex paucitate comestorum & siccitate quo modo sane-
 tur. 1°. de san. tuen. 2°. 68. E
 Aluus assidue soluta sit calculosis, nisi quid aliud obstat. de ren. aff. dig.
 & medela. 7°. 194. F
 ad Aluum molliendum. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 188. H
 Aluum emollit mustum. de bo. & uitio suc. 2°. 38. F
 Aluum molliens pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 ad Alui deiciēda pruna Hispana pcedūt Damas. 5°. de sa. tu. 2°. 92. E
 Aluum subducit ficus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 Aluum deiciunt olera cum garo. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Aluum ducit brassica & digerit. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 167. E
 Aluum mouēt brassicarum succus, gallorum uetulorum ius, & cochlea-
 rum marinarum humor. de ther. ad Pis. 5°. 90. H
 Aluum quo modo subducatur fumus terræ. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 Alui quo modo subducit thus in ictericis. 9°. de com. me. se. l. 5°. 197. G
 Aluum cur lens aliquibus mouet, alijs cohibet. 1°. de alimē. fac. 2°. 7. G
 Aluum subducunt uina crassa, & dulcia. de bo. & uitio suc. 2°. 38. E
 per Aluum citissime subducunt panes hordeacei. 1°. de ali. fac. 2°. 11. G
 Aluum deicit fenum gręcum. de atten. uict. rat. 2°. 45. B

Aluum omnibus non subducit melicratum. 1°. de ali. fac. 2°. 7. F
Aluum egregie mouet serum. de bonitate & uitio suc. 2°. 35. D | de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. A
Aluus citatur sero lactis, sale & melle cōdito. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
Alui deiciendę gratia cascus recens ante cibum cum melle sumitur. de bonitate & uitio suc. 2°. 35. D
Aluus quo modo deiciatur a cibis adstringētibz. 6°. de sa. tu. 2°. 97. G
Aluus magis laxatur ex carne acini cum succo, ablato semine & cortice. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
Alui q̄ deicere faciat medicamētū diospoliticō. 4°. de sa. tu. 2°. 86. D
Alui ducūt aloę & aris squama p os sumpta. de ther. ad Pifo. 5°. 90. H
Aluum soluunt cataporia ex castoreo. de ue. sec. ad. Eras. 6°. 11. C
Alui q̄ ducāt medicamēta extrinsecus imposita. de me. f. par. 7°. 168. B
Aluum deicientia, biliosum uentrem habentes semper primo debent comedere, & bibere. 6°. de san. tuen. 2°. 97. F
Aluum humidam habentes plus comedant, minus bibant, & econtra in sicca. com. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B
Alui uias aperit balneum, tamen non calefacit. 11°. meth. med. 7°. 70. E
Aluus quotidie soluenda senibus, & quibus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
Aluus cur ferē semper melancholicis astricta est. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 169. E
Aluus cohibetur in aquilonia tempestate. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
ad Aluum supprimendam. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. G
Aluum modice sistit acetum. 1°. de alim. fac. 2°. 9. C
Aluus debet sisti, q̄ uolumus purgare p uomitū. c. 7°. ap. 66°. Ex. 60. E
Aluum sistit damasonium. 6°. de sim. med. fac. 5°. 46. A
Aluum sistit lens excorticata bis cocta. 1°. de alim. fac. 2°. 9. C
Aluum omnibus non cohibet lens. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F/G
Aluum cur sistit corpus solidum. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
Alui, & sanguinē cohibēt tauri femora usta. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
Aluum constipat macer arboris arabici cortex. de subfig. empi. If. 33. B
Aluum retinent panis siligineus, & similagineus. de ren. affe. digno. et medela. 7°. 195. E
per Aluum per urinas transferenda sunt quę per. uterum erumpunt. 5°. methodi med. 7°. 30. E
Aluus sicca multas urinas significat. com. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B
Alui tormina si fiant dormienti post potum aqua mulsā concepit, si nō, minime. com. 5°. apho. 41°. Ex. 41. D
Aluus turbata in febribus surditatem soluit. cō. 4°. apho. 6°. Ex. 34. A
Ad alui lumbricos. 3°. de med. fac. par. 172. A | 175. F | 7°. 178. H
Aluus, lege Corpus.
ALYSSVS herba quę nam sit. 2°. de antid. 5°. 116. G
Alysson unde dicta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. C
Alysson exiccat, digerit, & abstergit. 6°. de sim. med. fac. 5°. 42. C
Alysson morfos a cane rabido iuuat, uutiliginem & ephelin expurgat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
AMALOS medicina. de me. exper. Sp. 106. B
AMANTES caci sunt circa id quod amant. de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. F | in 6°. de morb. uulz. com. 4°. 3°. 183. B
in Amante quo modo fiat cordis concussio, & duo spiritus ab eo exeāt de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59. C
Amaris pulsus uariis. de præcog. ad Poss. 4°. 216. F/G
in Amātibz quō erigat priapus. de cōpa. mēb. siue de na. hum. Sp. 59. C
Amantium & puerorum satyriasis, quę. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
Amans quidam uolebat amicam desinere, & non poterat. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 53. A
Amantibus conceditur periurium a Dijs. 4°. de decre. Hip. 1°. 252. F
Amare mulierē quō deprehēdit Galenus. de præcog. ad Poss. 4°. 216. A
Amat quod mens, & sibi profuturum sperat, illud corpus iuuat. de incant. adiu. & suff. 7°. 181. G
ut Amator ancillarum glorię succumbit medicus qui studiosus eius est. de us. quę in med. fi. com. 2°. 7°. 205. D
Amatores Phœnices a cibo abstinere perhibētur. 6°. de lo. aff. 4°. 40. F
quasi Amatorium describitur doricny semen. de sim. med. Sp. 83. E
AMARACVS ubi nascatur. 1°. de antid. 5°. 104. H
Amaracus in Italia prouenit. 1°. de antid. 5°. 104. H
Amaracus egre Roma inuenitur. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 234. E
Amaracus calida ē i tertio gradu, sicca i scđo. 6°. de sim. m. fa. 5°. 42. D
Amaracus tenuium parium. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
Amaracum odore superat maris. 1°. de antid. 5°. 104. H
Amaracus nigram bilem educit. de mel. ex Gal. Ruf. et Poss. Sp. 110. A

Amaracus ad neruos uulneratos ualet. 3°. de com. me. per ge. 5°. 234. B
AMARACINVM fit in Cyzico. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 135. F
Amaracino utebantur antiqui. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. F
Amaracinum nigrum quo modo fieret. 3°. de com. me. per gen. 5°. 233. G
Amaracinum primum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. G
Amaracinum unguentum, quale. 1°. de antid. 5°. 104. H
Amaracinum in oleo coctum colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura icteri. Sp. 111. C
Amaracinū unguentū rarefacit & discutit. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 197. F
Amaracinum unguentum frigiditatibus conuenit. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. C
Amaracinum unguentum hæmorrhoidas occęatas aperit. 5°. de sim. medic. fac. 5°. 35. G
AMARANTHVM incidit, & extenuat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. D
Amaranthum menses cū uino pota educit, grumos sanguinis liquare, et soluere creditur, fluxiones epota desiccant, stomacho infesta est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
AMARANTHI grammatici antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. G
Amarāti eclegma ad sanguinis reiectationē. 7°. de com. m. f. l. 5°. 184. D
AMARESCUNT liquores augmentato calore, postquam dulces facti sunt ab eodem. de ocul. 7°. 188. C
Amarescit mel inueteratum & coctum. de ocul. 7°. 188. C
Amaricat, & adstringit parum oleum histricum. 1°. de compositione medic. per ge. 5°. 214. A
AMAROR qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H | 5°. de sim. me. dic. fac. 5°. 38. H
Amaritatem fastidiosam habet polygonatum. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. H
Amaritudo per decoctiones amittitur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. H
Amaritas deprehenditur in miro & felle. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. C
Amaritates faciunt differentiam in partibus dissimilariis. 3°. de simplicium med. fac. 5°. 20. G
Amaritas lienem, iecur, renes expurgat, psoras, lichenes, lepras extergit. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. E
Amaritudo calidis & siccis substātijs accidit tenuibus & terrenis. 4°. de simp. medi. fac. 5°. 30. A
Amaritudo suapte natura crassa, & lenta incidit. 2°. de ali. fa. 2°. 25. A
Amaritudo incidit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Amaritudo est in substantijs extergentibus. 6°. de sim. me. fa. 5°. 45. A
Amaritudinis abstercio non uerenda. 8°. de sim. med. fac. 5°. 61. B
Amaritudine necantur lumbrici. 6°. de simp. med. fac. 40. D | 48. B | 7°. 50. A | 52. F | 56. A | 55. 59. H | 14°. meth. med. 7°. 93. H
Amaritudine filicis latus lumbricus necatur. 8°. de sim. me. fa. 5°. 59. C
Amaritudo oris unde sit & quo modo. com. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
Amaritudo oris notat debere fieri purgationem per superiora. com. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A
Amaritudo oris uentriculi significat cholericum humorem. commē. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. E
AMAROR dulcis γλυκὺν ἰκρός appellatur amor a poetis. 3°. de simplicium med. fac. 5°. 21. A
AMARVM fit ex miscella calidi, frigidi, humidi, & sicci. 1°. de alimentorum fac. 2°. 9. A
Amarum efficitur a caloris excessu. 4°. de sim. me. fac. 5°. 26. G
Amara partim sunt proprio & insito calore, partim uero adscititia. 4°. de sim. med. fac. 5°. 27. B
Amarorum corporum generatio constat ex calfactis dulcibus siue ab igne, siue a calore ingenito. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. H
ex Amaris qui fructus dulces fiant. 4°. de sim. med. fac. 5°. 28. F
Amarus sapor ex nitrosi intentione prouenit. 1°. de sim. me. fac. 5°. 8. G
Amarus sapor adstringentibus est oppositus. 1°. de sim. me. fac. 5°. 8. G
Amari saporis sunt post acres in caliditate. 4°. de sim. med. fac. 5°. 29. F
Amarus sapor quo modo generetur. 4°. de sim. me. fac. 5°. 31. A
Amarus sapor qualis sit, & unde oriatur. 7°. de sim. med. fac. 5°. 55. D | de oculis. 7°. 188. A
Amarus sapor calidus est & terrenus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
Amarus sapor terrene est essentia, et est a largo calore extenuatus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. C
Amarus sapor acris est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
Amarū saporē inesse siccis corporibus probat. 4°. de sim. me. fa. 5°. 30. C
Amari saporis differentie. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
Amari saporis quam uim habeant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. G
Amari saporis terminus est abstergere. 4°. de sim. me. fac. 5°. 29. F
Amari saporis abstergunt, expurgant, incidunt, menses mouent, educūt pus ē pulmone. 4°. de sim. me. fac. 5°. 29. G

Amarā qualia sint. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 246. B
Amarum est terreſtre ſubtile. 5°. de ſimp. med. fac. 5°. 38. H
Amarā ſunt calida. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 28. E
Amarum eſt calidiuſ dulci. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 27. B
Amarā calidiora dulcibuſ, et ſicciora eē, quō probet. de ocul. 7°. 188. C
Amaro, acri ut calidiſ, acido ut frigido ſimul & ſubtili, communis eſt mordicatio. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 29. D
Amaris acria ſunt magiſ calida. 4°. de ſim. me. fa. 5°. 28. F
Amarā omnia ſunt ſicca. 4°. de ſim. med. fac. 5°. 30. C
Amarā, ſicca ſunt & incidentia. de atten. uict. rat. 2°. 44. D
Amarā aliqua tendunt ad frigidum. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 228. F
Amarā quę frigida. 4°. de ſimp. me. fac. 5°. 26. D
Amarā frigida & ſicca cur ſunt danda, ſi culpa ſanguiniſ fuerit & agritu do. de dyna. Sp. 19. F
Amarā ſunt cōtraria ſanguinē expuentibuſ. 4°. de ſimp. me. fa. 5°. 29. G
Amarum fuligini ſauilla comparatur. 4°. de ſimp. me. fac. 5°. 30. B
Amarā ſunt cineri ſimilia. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 29. H
Amarorum conſiſtentia qualiſ. 4°. de ſimp. med. fa. 5°. 30. A
Amarā, quę. 1°. de ſimp. medic. fac. 5°. 8. F
Amariora abſinthio ſunt Ariſtolochia, Gentiana, Centaurea. de cura icteri. Sp. III. A
Amarum & abſtergens eſt aphronitrum. 9°. de ſim. me. fa. 5°. 68. G
Amaruſ admodum eſt chamaciſſiſ flos. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 63. E
Amarā eſt chamalea. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 63. F
Amarum coſtum ad quid ſit utile. ſecret. Sp. 97. A
Amarum eſt eruum non candidum. 1°. de antid. 5°. 104. E
ex Amarā & acri ſubſtātia conſtat onofina. 8°. de ſimp. me. fa. 5°. 57. C
Amarum eſt polium & modice acre. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 59. A
Amarā parum & emplaſtica eſt ſarcocolla. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 60. B
Amarā amygdalę frangunt lapidē renū & ueſicę. de cathar. Sp. 95. D
Amarę amygdalę purgant ueſicam. de dyna. Sp. 95. D
Amaris & acerbis & acidis cibis deſectantur qui ſunt extra naturalē ſtatum. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 191. G
Amarā omnia guſtanti ſi uideantur, quid ſignificet. de ijs, quę in me. ſi. commen. 1°. 7°. 199. D
Amarā cum vñr cibi, & potuſ, indicū morbi ex uētre. & dyn. Sp. 15. H
Amarā apparent dulcia ictericiſ. de cura icteri. Sp. III. A
Amarā ob quid accipiantur. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. G
Amarū qd faciat. 5°. de ſim. me. fa. 39. A/6°. 5°. 47. F/ de ocul. 7°. 188. A
Amarā quid agant in linguam. 1°. de ſimp. me. fac. 5°. 9. A
Amarā abſtergūt. 8°. de ſim. m. f. 61. A/62. E/4°. de cō. me. ſl. 5°. 151. F
Amarā abſtergunt & expurgant in iecinore obſtructioneſ. 7°. de ſimp. medica. facultā. 5°. 49. E
Amarā abſtergūt cū manifeſta caliditate. 10°. de cō. me. ſe. lo. 5°. 205. H
Amarā non adſtringunt. 1°. de ſimp. me. fac. 5°. 8. H
Amarā aperiunt. de ocul. 7°. 188. E
Amarā omnia abſq; morſu, aperiunt meatuſ, et ſunt tenuium partium. 3°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 141. B
Amarā nitroſa ualent ad purgandos meatuſ. 5°. de ſim. me. fa. 5°. 35. A/ de ocul. 7°. 188. C
Amarā ualde extenuant, purgant, abſtergunt, obſtructione liberāt. 6°. de ſimp. me. fa. 5°. 45. E
Amarā attenuant. de atte. uict. rat. 2°. 44. C/11°. meth. med. 7°. 72. H
Amarā competunt comitiali morbo. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G/4°. de ſimpli. medica. facult. 5°. 29. G
Amarā & acria digerunt & incidunt humoreſ craſſoſ & lentoſ. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 58. D
Amarā deſciſcunt in pituitam cum ab aceto in ſublime attolluntur. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. G
Amarā doloreſ auferunt ſecundum Homerum. 1°. de antid. 5°. 102. B
Amarum medicamentum in colico datur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. G
Amarum nunquam odoratum eſt. 4°. de ſimp. me. fac. 5°. 30. H
Amarum odorem non dicimus quid habere. 4°. de ſimp. me. fa. 5°. 31. A
Amarā ſiccant corpora. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
Amarā magiſ, magiſ ſiccant. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 63. H
Amarā uina ſiccant immodice. 7°. meth. med. 7°. 47. B
Amarā & ſubacerba grata ſtomacho. 6°. de ſimp. med. fac. 48. B/8°. 5°. 60. F/11°. met. med. 7°. 73. D
Amarū ipſum p ſe oſariam inſenſum eſt ſtō. 6°. de ſimp. me. fa. 5°. 40. D
Amarā & falſa ſtomacho inimica. 6°. de ſimp. me. fac. 5°. 40. G
Amarū inimicuſ eſt hominibuſ & uiuentibuſ. 4°. de ſim. me. fa. 5°. 30. F
Amarum omne edī nequit. 4°. de ſimp. me. fac. 5°. 26. G

Amarā ſumme, non nutriunt. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 28. E
Amarā diſſicet vētri & uicerib. de uic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 127. G
ſub Amaris & adſtringentibuſ cibis utebantur antiqui in uentriculo imbecillo. 7°. met. me. 7°. 43. H
Amarum præt, & uiam adſtringenti facit. 11°. meth. med. 7°. 72. G
Amarā iecur, ac lienem obſtructione liberant, pulmonem & pectuſ ex purgant, menſeſ mouent. 8°. de ſimp. med. fac. 59. B/ 5°. 63. E
Amarā adſtringentia auxilio ſunt lienofiſ. 6°. de ſimp. me. fac. 5°. 48. B
Amarā ualde, & auſtera lienī conueniunt, & cur. 9°. de comp. med. ſe. cun. loc. 5°. 198. D
Amarā medicamenta in liene. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Amarā hiera melācholicis pdeſt. de mel. ex Gal. Ruſ. et Poſſ. Sp. 110. A
Amarā ſunt quę ſerpentibuſ aduerſantur. 1°. de antid. 5°. 102. B
Amarā multa recipiunt theriaca & mithridatum. 1°. de antid. 5°. 102. B
Amarā lumbricoſ, & ſetum necant. 8°. de ſimp. me. fac. 60. E/5°. 61. A
Amarā non putreſcunt. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 30. C
Amarę herba ſine adſtrictione uel acroſ ad neruoſ uulneratoſ ualet. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
Amarā medicamenta mordicant oculoſ. 4°. de cō. med. ſec. loc. 5°. 150. C
Amarā bilis ſimpliciter ab antiquiſ dicit bilis, ſed melancholia ſimplr non dicitur bilis, ſed cū additione atra. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
Amaruſ humor ſlauuſ eſt uel palliduſ. de atra bile. 1°. 34. E
Amaruſ & mordax humor eſt palliduſ & flaua bilis. 2°. de compoſitio. med. ſec. loc. 5°. 135. D
maro humore abundanti iuuenes. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
Amarā bilcm aliquibuſ euacuari conuenit. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
Amarā bilis quā difficultatē inteſtinorū faciat. cō. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
Amarum ſupra modum ſputum in pleuritide, & peripneumonia mortē minatur. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
Amarā ſaliua quando fiat in paſſionibuſ matriciſ. de paſſ. mul. Sp. 95. F
Amarā ſemper & ſicca ſunt guttur, oſ, & ſputum hominī concepto in horiſ bilis. de ſper. Sp. 37. C
Amarī et triſteſ q ſiāt et quō. & uic. ra. i mor. acu. c. 2°. 122. F/ 7°. 123. A
Amaruſ & dulciſ pulſuſ dici non poteſt. 3°. de diff. pul. 4°. 62. H
Aμαρτημα quid. de cuiuſq; animi pec. not. atq; mede. 2°. 56. B
AMATHONIS malagma ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. III. C
Amathoniſ malagmate cerotum cyprinum fortiuſ eſt in icteriſ, de cura icteri. Sp. III. C
Aμαρτον quid ſignificat. 3°. de diff. pul. 4°. 61. B
Aμαuroſiſ affectuſ pupillę intro. 15. 38. D
Aμαρτωριſ quid. in. m. proroh. com. 2°. 170. E/ 4°. 182. C
AMAZONES uirgineſ, non deuirginantur niſi poſt treſ hoſteſ occiſoſ. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. C
Amazonaſ exarticulare conſueuiſſe mareſ ut claudi efficerentur, fabu loſum eſt. de artic. com. 3°. 7°. 278. A
Amazonaſ quare ſibi manū incidereſt. com. 7°. aph. 44°. Ex. 57. E
Amazonum paſtilluſ. 8°. de comp. me. ſec. loc. 5°. 190. D
Aμαρτι quid ſignificent apud Ioneſ. de artic. com. 1°. 7°. 255. B
Aμαρτι, ideſt crepido. de artic. com. 1°. 7°. 255. A
AMBIDENTATA ſunt ſolipeda. de artic. com. 1°. 7°. 256. H
AMBIDEXTRVM quid ſit ſm Euripidem. cō. 7°. aph. 44°. Ex. 57. E
Ambidextera nō ē mulier, ſed bñ uir, et quare. c. 7°. apho. 44. Ex. 57. E
AMBIENS cauſa ſine qua non obinet rōnē. 9°. meth. med. 7°. 60. A
Ambiens quo modo ſit cauſa & remedium. 9°. meth. me. 7°. 60. A
ab Ambiente aere ſumuntur medicatorię indicationeſ. 9°. methodi me dendi. 59. G/ 7°. 60. D
in Ambientem aerem facile diſſipatur ſubiectum calidorum & humi dorum. 9°. meth. me. 7°. 60. H
Ambiens corpus aer replet thoracem ſm Plat. in Tim. Pla. 1°. 289. F
Ambiens aer quō eſſe debet in febre. 10°. meth. me. 7°. 64. D
in Ambiente frigido quando uritur æger de eo deſperandum. 11°. meth. medendi. 7°. 70. H
AMBIGUITATES numero octo. de ſophiſ. Iſa. 7. B
Ambiguitaſ ſecunduſ moduſ ſophiſmatū in diſtione. de ſophiſ. Iſa. 7. B
Ambiguitaſ ſoretica q de ſubfig. empi. Iſa. 31. F/ in pgn. cō. 3°. 4°. 208. C
AMBILAEVVM quid ſit ſm Ariſtophanē. c. 7°. aph. 44°. Ex. 57. E
Ambit frontem μετωπιαιοſ circuituſ. de ſciſ. 7°. 295. A
AMBITIONIſ cauſa qui bona aut mala conſtituunt, maxime pec. ar. de cuiuſq; animi pec. not. 2°. 56. F
Ambitioſi damna, qui ſemp aliqd aſtute texūt. 3°. de nat. fac. 1°. 302. C
Aμβλωριſ apud Atticoſ abortū ſign. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 152. G
Ambloſica medicamenta. i. abortiua. in 6°. de mor. uul. cō. 1°. 3°. 152. G

Amblyopia quid. 5°. de sim. me. fac. 38. D/2°. de com. me. sec. lo. 5°. 134. G.
Amblyopia, id est uisus hebetudo. 1°. de symp. cau. 15. G/ 3°. 16. B
Αμβλῶπια quid significet apud comicū quendā. de artic. com. 1°. 7°. 255. B
AMBROSIA calefacit & exiccat. 8°. meth. med. 7°. 54. D
Ambrosia adstringit repellitq. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
Ambrosia compositio. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D
Ambrosia potio. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. F
Ambrosia Philippi Macedonis antidotus. 2°. de antid. 5°. 115. A
Ambrosia & sacra dicta antidotus Archiuij. 2°. de antid. 5°. 115. H
Ambrosia assumat senex q cibis obstructib sit usus. 5°. de sa. tu. 2°. 91. E
Ambrosia ad abscessus in uisceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
Ambulatio, uniuersi cruris actio est. de cōst. ar. Isa. 37. A/3°. de usu par. 135. C/15°. 212. F/17°. 1°. 222. F/ 7°. met. me. 7°. 43. D
Ambulationis organum est crus. 19°. de usu par. 1°. 221. G/1°. de diff. re-
 spirationis. 3°. 58. G
Ambulationis instrumentum ut conuenit sapienti animali est crus. 3°. de
 usu par. 1°. 128. H
Ambulationis instrumentum pes. 12°. de usu par. 1°. 194. A
Ambulatio quo modo fiat. 3°. de usu par. 129. B/15°. 1°. 213. F
Ambulatio perficitur firmatione, & motu. 3°. de usu par. 1°. 129. B
Ambulationes, inter uite rationes connumerant. 3°. de sym. cau. 3°. 25. B
Ambulationes, uelacula, frictions, balneq, sunt motus materie. ars me-
 dicinalis. 15. 71. E
Ambulatio accliuis cur exercitatio robusta. 2°. de san. tuen. 2°. 74. D
Ambulatio facienda causa sanitatis. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
Ambulatio quibus possit auferri. 17°. de usu par. 1°. 222. F
Ambulare cur nequeat pueri, et crura hnt. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
Ambulatio inequalis quo modo fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. C
Ambulatio acuta hominis concepti in horis bilis. de sper. Sp. 37. C
Ambulatione graue habet cōcept in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
Ambulatio moderata est hominis in tribus horis sanguinis concepti. de
 spermate. Sp. 37. B
Ambulatione cur laboriosior est mansio. de palp. cōuul. & rig. 3°. 51. H
ab Ambulationibus non sunt penitus prohibendi quartanarij. 1°. de ar-
 te cur. ad Glau. 7°. 97. F
ex Ambulatione & astu causus factus. de uict. rat. in morb. acu. com.
 men. 4°. 7°. 134. E
Ambulationibus plenitudo exhauritur. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 18. E
Ambulare alios prastiterit, alios ablueri prius, quam sanguinem de-
 trabas. praes. exper. confir. Sp. 77. H
Ambulabilia animalia, & sanguinea pulmonē hnt. de ana. ui. Sp. 48. B
Ambulantes post sumpta humida, facile & breuius deiciūt. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 8. C
Ambulantes quidam dormiunt. 2°. de mo. mus. 1°. 314. D
AMBUSTVS dicitur, uetus aqua feruenti, & quo modo curetur. 1°. de
 comp. med. per ge. 5°. 211. F
Ambusti non nulli & exceti ex unctione, & incisione riguerunt. in 6°. de
 mor. uul. com. 3°. 3°. 174. D
Ambusti bullas habent. de tumor. preter. nat. 3°. 83. H
Ambusta iuuantur ab omni terra leui & aceto, uel oxycrato, & probi-
 bentur bulla. 9°. de sim. me. fac. 5°. 66. B
Ambusta debent lenibus curari. de fract. com. 3°. 7°. 44. A
Ambustis conueniunt digerentia leuiter, & parum adstringentia. 6°. de
 simp. me. fac. 5°. 48. B
ad Ambusta ualent exiccantia sine morsu, & in actiuis qualitibus
 temperata. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. A
Ambustis aqua feruenti optime faciens pharmacum. 1°. de compo. me.
 per gen. 5°. 211. F
ad Ambusta. 1°. de comp. med. per ge. 211. C/212. G/217. C/5°. 247. D/3°. de med. fac. par. 7°. 174. A
ad Ambusta Diophanti. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 162. B
ad Ambusta, ut citra cicatricis uestigium sanentur, emplastrum. 5°. de
 comp. med. se. lo. 5°. 162. B
Ambusta curare creduntur androsami folia. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. A
Ambustis igni prodest hemerocalles. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
Ambusta sanare potest non solum decoctum lappæ minoris, sed etiam
 eius caules teneriores. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. F
Ambusta fouentur decocto foliorum cypri. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
ad Ambustos quo hederæ flores conueniant. 7°. de sim. me. fac. 5°. 51. F
Ambustis quoad cicatrix obducatur, imponitur radix uiliorum tosta, et
 deinde rosaceo contrita. 7°. de sim. me. fac. 5°. 53. B
Ambusta ad cicatricem ducit hypericum. 8°. de sim. med. fac. 5°. 63. A

ad Ambusta ulcerū remedia pulcherrima sunt terra Selinusia et Chia,
 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
Ambusta ulcerū curat cinis ueterū coriorū. 11°. de sim. med. fac. 5°. 80. F
ad Ambustiones utile est albumen ouis. 11°. de sim. me. fa. 5°. 80. F
AMENITAE fungi secundi post boletos. 2°. de ali. fac. 2°. 25. C
AMENTIA dicitur ueluti paralysis functionis ratiocinatricis. de sym-
 ptomatibus. 3°. 11. G
Amentia molestat multos propter uitiosum humorem in ore uentriculi
 acruatum. 5°. de lo. aff. 4°. 32. H
Amentia fortune signum satis aptum ostenderunt antiqui eam in fami-
 neam speciem exprimentes. oratio suaforia. Isa. 2. D
Amentem esse quid significet. in 3°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 127. G
Amentiam imminere a qua urina significetur. de uri. sign. ex Hipp. 78.
 H/quaes. in Hip. Sp. 113. E
Amens iudicandus est modestus & prudens, audacter respondens. in 6°. de
 mor. uul. com. 2°. 3°. 168. G
Amētiā nō est necesse sequi si quis male cōcoxit. 3°. de sym. cau. 3°. 30. C
Amentes quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
AMENTVM quid. de artic. com. 3°. 7°. 279. F
Amenti dulcis, & falsi sit mentio. de dyna. Sp. 25. H
Amentum falsum & dulce ad cancerum. de dyna. Sp. 31. A
Amentum dulce ad uulnam stringendā quasi uirgo sit. de dyna. Sp. 29. D
AMERINAE semen qñ det Gal. in priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
Amerinæ molles frōdes & ruta dedit Gal. cuidam, qui nocturnis Ven-
 ris imaginibus uexabatur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
AMETHYSTA ab ebrietate præsruat. 2°. de com. me. se. loc. 5°. 138. B
AMICI & Deo noti sunt probi uiri. de presag. ex ins. sum. 4°. 214. B
Amici quāto meliores, tanto utiliōres. de cogn. cur. animi mor. 2°. 55. G
Amicus maximus est, qui nobis detegit nostros errores. de cogn. curan.
 animi morbis. 2°. 52. F
Amicos pp que de uitij non reprehēdimus. de cog. cur. ai mor. 2°. 51. A
Amicos, & seipsos quidā ignorabant. de symp. dif. 3°. 11. H
Amicissimos formidat melacholici. de mel. ex Gal. Ru. et Pof. Sp. 109. C
ob Amicos Gal. scripsit de diebus decretorijs. 3°. de die. decr. 4°. 159. H
ab Amicis coactum se scripsisse contra antiquos dicit Galenus. 3°. de
 diff. puls. 4°. 64. B
in Amicorum gratiam librum de locis affectis composuit Galenus. 2°. de
 loc. aff. 4°. 13. C
Amicum per translationem dicere consueuerunt proprium, ac domesti-
 cum. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 177. G
in AMICVLO fœtus humoris utilitas. 15°. de usu par. 1°. 211. G
AMICTVS idē est æstate & hyeme Scythijs. de aere, aq. & loc. 2°. 5. E
Αμῖκτος quid significet. 3°. de diff. pul. 4°. 61. B
AMI quid, & eius uires. de simp. me. Sp. 80. G
Ami quale sit. 6°. de cō. me. se. lo. 5°. 170. G
Ami calidum est. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 207. C
Ami est tenuiū partiū, subamarū, acré, digerit. 6°. de sim. me. f. 5°. 42. D
Ami sanguinem extenuat, & fecerunt. 1°. de simp. me. fac. 5°. 35. D
Ami crudum longo tempore in uentre durat. 4°. de san. tuen. 2°. 85. B
Ami urinam mouet. 5°. de sim. me. fa. 35. D/6°. 5°. 42. D/1°. de arte cur. ad
 Glau. 95. F/ de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. E
Ami inflationē sedat, urinā, & mēstrua prouocat. de sim. me. Sp. 80. G
Amios torrefacti sit mentio. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 182. B
Ami theriacam ingreditur. de ther. ad Pifo. 5°. 92. G
AMINAEAE uires. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 171. E
Aminæ uia austeræ. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. B
Aminæ mustum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. G
Aminæ oia uina q in Italia nascunt qualia sint. 5°. de san. tuē. 2°. 90. H
Aminæ Neapolitanū differt a siculo, et a Bithyno. 1°. de nat. 5°. 100. H
Aminæ uini Siculi in magnis fictilibus reponūt. 11°. meth. me. 7°. 76. G
*Aminæ*um a Bithynia quale sit. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
Aminæum uinum Bithynum cuiusmodi fuerit generis, haud facile co-
 gnoscitur. de bo. & uitio suc. 2°. 38. F
Aminæ uni meminit. 2°. de antid. 116. F/118. F/1°. de comp. med. sec. loc. 124. H/3°. 148. C/4°. 153. E/6°. 5°. 171. E
AMINTAE thorax de fascijs. 7°. 301. H
Aminæ uallum. de fascijs. 7°. 299. A
Aminæ uallū ad nasum in alterā partē declinatum. de fasc. 7°. 299. D
AMISSIO actionis, defectus, & priuatio in omnium symptomatum
 genere. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
ANITHAONIS malagma. 7°. de comp. med. p gen. 5°. 266. G
Ανιθαῶνα quid Græci appellant. 2°. de san. tuen. 2°. 77. D

AMMONIACVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 79. H
 Ammoniacy pingue, est qñ est recēs. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
 Ammoniacy optimū, odore sub simile est castorio. de simp. me. Sp. 79. H
 Ammoniacy quale sit. 10°. de cōp. me. se. loc. 5°. 207. D/ de ocul. 7°. 188. H
 Ammoniacum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Ammoniacum est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 85. B
 Ammoniacy emollit. 5°. de sim. me. fa. 34. F. 6°. 42. H/ 2°. de cōp. med. per gen. 222. C/ 6°. 5°. 258. A/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
 Ammoniacum mollit, & in quo gradu sit. de ocul. 7°. 188. D
 Ammoniacum inter emollientia principatum obtinet. 6°. de compositione med. per gen. 5°. 258. B
 Ammoniacum thymiana, & bdellium molliendo digerunt. 14°. meth. medendi. 7°. 87. H
 Ammoniacy idē potest quod & propolis. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 264. C
 Ammoniacum articulorum tophos dissoluit, lienes iduratos sanat, chæradas per habitum digerit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 Ammoniacum dolorem iuncturarum ex humore crasso curat. de medi. exper. Sp. 104. C
 Ammoniacum quo modo confert scirrhis. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Ammoniacum thymiana scirrhū in hepate sanat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. E
 Ammoniacum cum aceto leni duro confert. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Ammoniacy drachmæ tres splenitico dantur. de med. exper. Sp. 106. D
 Ammoniacum concoquit. intro. Isa. 58. B
 Ammoniacum aquam educit. de dynam. Sp. 22. B
 Ammoniacy dosis, & quæ illi miscenda. de dynam. Sp. 22. B
 Ammoniacy gutta quō pararet Galenus. 4°. de cōp. me. p. gen. 5°. 241. F
 Ammoniacy gutta liquat aqua, aceto, et vino. 3°. de cō. me. p g. 5°. 233. F
 Ammoniaca gutta purgata sit mentio. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 271. E
 ex Ammoniacy gutta & oleo ricino medicamentum. 6°. de compositione med. per gen. 5°. 258. A
 Ammoniacy gutta ulceribus nō cōuenit. 4°. de cōp. me. p gen. 5°. 236. H
 Ammoniacy gutta ulceris ora indurata emollit. 2°. de compositione medica. per gen. 5°. 220. B
 Ammoniacum sal quale sit. de ocul. 7°. 188. H
 Ammoniacum sal oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Ammoniacum sal ualet ad ungulas, scabies palpebrarum, pruritus, et crassas pustulas. de ocul. 7°. 189. C
 AMNIO S membrana quanam sit. de diff. uul. 105. D/ 6°. de decre. Hipp. 264. H/ de fœtuum form. 1°. 322. F
 AMOMVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 80. H
 Amomi flores habēs origano similes, reprobant. de simp. me. Sp. 80. H
 Amomum quale. 4°. de comp. me. sec. loc. 151. C/ 6°. 170. G/ 7°. 5°. 179. D
 Amomi racemi sit mentio. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. H/ 9°. 200. B/ 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. H
 Amomi scythici sit mentio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Amomum inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Amomus est aroma calidum. com. 5°. apho. 18°. Ex. 40. C
 Amomum odoratas reddit compositiones. 1°. de cōp. med. se. lo. 5°. 128. C
 Amomum medicamentum odoratum. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 201. G
 Amomum ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Amomum adstrictionis particeps est. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. F
 Amomum maturatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Amomum fortiter rescat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. G
 Amomum ualde concoquit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. H
 Amomum disciuit generose. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. D
 Amomum urinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Amomum menses prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Amomum pro oris putore. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 182. A
 de AMOMIDE herba sit mentio. de simp. med. Sp. 80. H
 AMORONIS Regis medicamen. de med. exper. Sp. 108. C
 AMOR à poetis amaror dulcis, id est γλυκύωμος, appellatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. A
 Amoris Deus describitur in progn. com. 1°. 4°. 190. E
 Amor quid. 4°. de decre. Hippo. 1°. 248. E
 Amoris affectus non est diuinus morbus in progn. com. 1°. 4°. 190. D
 Amore nimio cuiusq; rei detineri, est animi affectus. de cognosc. curandisq; animi morbis. 2°. 50. H
 Amor ad quam partem anime spectet. 4°. de decre. Hipp. 1°. 252. G
 Amoris receptaculum est sanguis terrestris plurimum calidius. de utilitate respirationis. Sp. 64. F
 Amor quo modo magis infestet. 4°. de decre. Hipp. 1°. 252. E

Amore laborare quēdā quō dephēdit Gal. de p̄cog. ad Post. 4°. 216. F/ G
 Amoris pulsus nullus proprius in progn. com. 1°. 4°. 192. B
 Amor facit nos cæcos in cognoscendis erroribus. de cognosc. cura. animi mor. 2°. 53. G/ in 6°. de morb. uul. com. 4°. 3°. 183. B
 Amor detrimentū tam amāti. quā amato. 9°. de decre. Hipp. 1°. 280. B
 Amor Medea & Iasonis, qualis. 3°. de decre. Hip. 1°. 244. A
 AMORGEI. amurca. 6°. de simp. med. f. 5°. 42. E/ c. 7°. ap. 45°. Ex. 57. F
 AMPELINI panniculi sit mentio. 1°. de comp. med. se. loc. 5°. 123. E
 AMPELITIS terra quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 85. A
 Ampelites terra unde ducta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. E
 Ampelites terra qualis. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. C
 Ampelitis terra nigra sit mentio. 2°. de antid. 119. G/ 2°. de compositione med. per genera. 5°. 221. E
 Ampelitis terra capillos inficit, & in calliblephara mittitur. de simpli. medicaminibus Sp. 85. A
 Ampelopraft, & porri differentia. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum est siccius & acrius porro. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. E
 Ampeloprasum stomacho nocentius porro. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. E
 Ampeloprasum hēt radicē caule, et folijs acriorē. 2°. de ali. fa. 2°. 24. D
 Ampeloprasum habet acritudinem. 2°. de alim. fa. 2°. 25. E
 Ampeloprasum quo modo deponat acritudinem. 2°. de ali. fa. 2°. 25. E
 Ampeloprasum quo modo paretur. 2°. de alim. fa. 2°. 23. A
 Ampeloprasum inter obsonia connumeratur. 2°. de ali. fa. 2°. 23. F
 Ampeloprasa aceto condiuntur. 2°. de alim. fa. 2°. 25. E
 Ampeloprasum parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Ampeloprasum & allium calefaciunt corpus. 2°. de alim. fa. 2°. 25. E
 Ampeloprasum & allium crassos humores tenuant, et lentos incidunt. 2°. de alim. fa. 2°. 25. E
 Ampeloprasum crassos & lentos humores protinus incidit, infarcta organa obstructione liberat, et urinas prouocat. 6°. de sim. me. f. 5°. 42. E
 Ampeloprasum exulcerat illitum. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. E
 AMPELOS agria est uitis agrestis. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. F
 Ampelos hemeros est uitis sativa, et culta. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. F
 Ampelos leuce uitis alba. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. F
 Ampelos melena est uitis nigra. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. G
 Αμφιβλησσοειδής tunica quæ appelletur. 7°. de decre. Hip. 1°. 270. H
 Αμφιβλησσοειδής tunica pars & particula animalis, non instrumentum uocatur. 1°. meth. med. 7°. 6. D
 AMPHIBOLOGIA quid. 4°. de dign. puls. 4°. 85. H
 AMPHIMERINA, non cathemerina dicēda est febris quotidiana. 2°. de differentiis febrium. 3°. 38. B
 Amphimerina quæ febres uocentur. in 1°. de mor. uul. cō. 3°. 3°. 118. D
 Amphimerine, id est quotidianæ febris circuitus. 1°. de diff. feb. 3°. 33. A
 Amphimerina febris naturalis longa. 1°. de crisi. 4°. 132. C
 Amphimerina adest cōceptis i hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 AMPHIONIS medicamentum. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 243. A
 AMPHISBAENAE morsibus confert centaurea. de uir. cent. Sp. 93. H
 cōtra Amphisbaenas theriaca ualet. de theri. ad Pifo. 5°. 91. F
 AMPHISMELA nomen instrumenti. 6°. de ana. admi. 92. H/ 1°. 93. D
 AMPHORA mensura nomen. de ponderibus & mensuris. 275. F/ 276. B
 F/H/ Amphora feruentis aqua in heminam frigida iniecta, & econtra, quid eueniat. 3°. de sympt. cau. 3°. 36. F
 Amphora Romana sit mentio. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. D
 AMPLIATIONIS duplex differentia. de diff. mor. 3°. 3. C
 ad Ampliationē epiglottidis quid sequatur. de uoce, et anhel. Sp. 60. H
 Amplissima uocis instrumenta uocē destruunt. de uo. et anhel. Sp. 62. A
 AMPULLAE quæ. 1°. de simp. med. fa. 5°. 8. D
 AMPVTANDA quæ. 14°. meth. med. 7°. 91. C
 AMVLETA quæ dicantur. de remed. par. fa. 7°. 154. A
 Amuleta pro capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. B
 Amuletum est quod ad aquarum formidinem admirabile proponitur. 2°. de antid. 5°. 120. G
 AMVRCAE vires. de simp. med. Sp. 80. F
 Amurca olei crassum uocatur. 1°. de simp. med. fa. 5. D/ 2°. 5°. 13. F/ com. men. 7°. aph. 45°. Ex. 57. C
 Amurca cōtrahit ut resina, pix sicca, et bitumē. 6°. de si. me. f. 5°. 42. E
 Amurca ulcera corporum temperatura siccorum curat. 6°. de simpli. cum med. fa. 5°. 42. E
 Amurca simile quid in abscessibus quandoq; uidetur. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 105. B
 AMYDA dicitur testudo palustris. 2°. de compositione medi. secundum locos

locos. 5^a. 138. D/ de rem. par. fac. 7^a. 154. B
 AMYGDALAE, genere feminino, & Amygdala genere neutro dici
 potest. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. C
 Amygdala quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 80. G
 Amygdalis quo probabat pater Galeni. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. G
 Amygdala quales. 8^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. E
 Amygdale sūt cibi dulces sapidi, subtilis abstergetes. de dis. c. Sp. 72. E
 cū Amygdalis carica sunt praestantiores. de bo. & uitio suc. 2^a. 37. F
 Amygdala parum nutriunt, & cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Amygdala non subducunt, & parum nutriunt. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 Amygdala cur ab aliquibus potius darētur senibus, quam cucumeres
 maturi, & cucurbita, & pruna, & mora. 5^a. de san. tuen. 5^a. 92. C
 Amygdala tenuant, & detergunt. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 Amygdale dulces habēt aliquā amaritudinē. 6^a. de simp. me. f. 5^a. 42. G
 Amygdala dulces mundificant. de ocul. 7^a. 188. E
 Amygdala humores ē pulmonibus ac thorace expectorant. 2^a. de ali-
 mentorum fac. 2^a. 21. B
 Amygdala purgant pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Amygdala purgant uiscera. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 Amygdala nihil adstringunt. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 Amygdala recētes trite p purulētis. & uic. ra. i mor. acu. c. 4^a. 7^a. 152. G
 Amygdala quedam amara. 4^a. de simp. med. fac. 5^a. 26. E
 Amygdala amara inter nuces numerant. 3^a. de cōp. me. p gen. 5^a. 228. F
 Amygdala amara, quales. 2^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 136. F
 Amygdalarum excorticatarum meminit. 7^a. de compositione med. sec.
 loc. 179. H/ 9^a. 197. H/ 10^a. 5^a. 206. B
 Amygdala amara & dulces quid agant. 5^a. de simp. med. fa. 5^a. 35. B
 Amygdala amara nō iprobāde i uictu attenuāt e. & at. u. ra. 2^a. 45. H
 Amygdala amara pharmacorum fortium uim exoluiunt. 1^a. de compo-
 sitione med. sec. loc. 5^a. 122. F
 Amygdala amara in auricularia medicamenta miscentur. 3^a. de com-
 positione med. sec. loc. 5^a. 141. B
 Amygdala amara quo loco reponantur inter calida quae ualent alope-
 cys. 1^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D
 Amygdala amara q extenuēt expiētia pbat. 6^a. de simp. me. f. 5^a. 42. G
 Amygdala amara succos crassos, & lētos incidit. 2^a. de ali. fa. 2^a. 21. B
 Amygdala amara succos crassos & lentos ex thoracē & pulmone edu-
 cunt. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 Amygdala amara aperitiua. de ocul. 7^a. 188. E
 Amygdala amara expurgāt ephelin, & excretionibus ex pectore pul-
 moneq; impendio conferunt, & in iecore crassoru uiscosoruq; humo-
 rum in extremis uasis impactorum obstructiones abunde expurgāt,
 expediuntq; quin & laterum dolores ab huiusmodi causa natos &
 lienis & colli & renum sanant. 6^a. de simp. med. fa. 5^a. 42. G
 Amygdala proprie amara mundificant, & tenuant, & aperiunt oppi-
 lationes hepatis & splenis, & adiuuant ad spuendum humiditatem
 ex pectore & pulmone. de diff. cont. Sp. 74. G
 cū Amygdalis amaris & melle butyrum ualet pro educendo sputo.
 10^a. de simp. med. fac. 5^a. 74. D
 Amygdala amara cocta in prissana optime expurgant in ietheris de cu-
 ra icteri. Sp. III. B
 ex Amygdalis amaris, aniso, & absinthij coma compositum ad ieco-
 ris dolores. 6^a. de san. tuen. 2^a. 96. B
 Amygdala amara frangūt lapidem renū, & uesticq; de cathar. Sp. 95. D
 Amygdala amara purgant uesticam. de cathar. Sp. 95. D
 ex Amygdalis forbitionem facit. 7^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. H
 Amygdalus habet eandem uim cum fructu. 6^a. de simp. me. fa. 5^a. 42. G
 Amygdala oleosa sunt & pinguis qualitatis. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 Amygdala tardius quā nuces fiunt oleosa. 2^a. de alim. fa. 2^a. 21. B
 ex Amygdala fit oleum. 4^a. de simp. med. fac. 5^a. 26. G
 Amygdalinum oleum quale. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 46. H
 Amygdalinum oleum. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 46. H
 Amygdala oculis conueniunt. de ocul. 7^a. 188. G
 Amygdalinum oleum est oculorum cnoticum. de cathar. Sp. 95. B
 Amygdalinum oleum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Amygdalinum oleum in auricularia medicamenta miscetur. 3^a. de com-
 positione med. sec. lo. 5^a. 141. B
 Amygdalinū oleum frangit lapidē renū, & uestica. de cathar. Sp. 95. B
 Amygdala duae organa locutionis. de anat. iuu. Sp. 49. B
 Amygdale duae sunt quasi duae auriculę añ os gula. de ana. iuu. Sp. 49. F
 AMYLUM quid sit, & ad quae ualeat. de simp. med. Sp. 80. A
 Amylum quo modo fiat. de dynam. Sp. 22. E

Amylum ex tritico fit. 1^a. de alim. fac. 2^a. II. C
 Amyliū ex tritico, eo frigidius est & siccius. 8^a. de simp. me. fa. 5^a. 59. D
 Amylum quale sit. 4^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. F
 Amylum habet similem facultatem panibus lotis. 1^a. de alim. f. 2^a. II. C
 Amylum est cibus crassus. 3^a. de alim. fac. 2^a. 28. B
 Amyliū cū lacte decoctū crassum succū praestat. de bo. & ui. suc. 2^a. 35. D
 Amylum non mali succi, sed crassioris. de boni. & uitio succo. 2^a. 35. F
 in 6^m. de morb. uulg. com. 3^a. 3^a. 175. C
 Amylum cur sit pauci nutrimenti. de diff. cont. Sp. 73. G
 Amylo elixata multum nutriunt. de ue. sec. ad Erasi. 6^a. 14. D
 Amylum neq; calefacit, neq; refrigerat. 1^a. de alim. fac. 2^a. II. C
 Amylum nihil detergit. 1^a. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Amylum lotum quale sit. 4^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. A
 Amylum elotum emplasticum est. 4^a. de simp. med. fac. 5^a. 25. D
 Amyliū adstringētibus aduersat, et est emplasticū. 1^a. de sim. m. f. 5^a. 8. B
 Amylum secundum Herodotum adstringit. 1^a. de simp. med. fac. 5^a. 7. H
 Amylum quidam addunt ptissanā. de ptiss. 2^a. 47. D
 Amyliū miscet collirijs ad lachrymā faciētibus. de sim. me. f. Sp. 80. A
 ex Amylo, cerussa lota, & papauere fiunt quaedam colliria in oculo-
 rum doloribus. com. 6^a. aph. 31^a. Ex. 49. E
 Amylum partes exasperatas mollit, & leuigat. 1^a. de ali. fac. 2^a. II. C
 Amylum leuissimum in arteria inflammationum principijs. 7^a. de com-
 positione med. sec. loc. 5^a. 177. H
 Amylum profluuiū uentris prodest. de simp. med. Sp. 80. A
 p Amylo siligo. 7^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. H
 AMYTHAONIS malagma. de comp. med. per gen. 5^a. 265. B
AN EST primo querendum, deinde quid est, fm Aristotelem. in 6^m. de mor. uul. com. 1^a. 3^a. 153. F
 Aνὰ βραχίς, & ἐπὶ δ' ὀστέϊς, & ἐν τῇ στήθις significant augmentum, uel in-
 crementum. de morb. temp. 3^a. 85. F
 Anabatica & acmaistica febris, id est assurgens, atq; inualescēs, est secū-
 da synocha species. 2^a. de diff. feb. 3^a. 36. F
 ANABROSIS uel diabrosis uenae erosionem significat. 5^a. de locis aff. 7^a. 23. B
 4^a. 32. D/ 4^a. meth. med. 7^a. 23. B
 Aνὰ βραχίονα & ὀστέον significat pilorum in palpebris manulem operatio-
 nem. de uict. rat. in morb. acut. com. 4^a. 7^a. 152. H
 Anacardinum pallidis ualde facit. de dyna. Sp. 25. H
 Anachardinum Thcodoricum ictericis medetur. de dyna. Sp. 26. F
 ANACOLLEMA uocant medici medicamenta, quae fronti, dū ocu-
 li fluxione laborant, imponuntur. 11^a. de simplicium med. fa. 81. F/ 6^a.
 de comp. med. per gen. 5^a. 258. D/ de reme. par. fac. 7^a. 156. F
 Aνὰ δ' ἐν δ' ὀστέονα & ὀστέονα quae sit. 14^a. meth. med. 7^a. 88. C
 Aνὰ δ' ὀστέονα, id est distributio, quid. in Tim. Plat. 1^a. 289. E
 ANAGALLIS quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 80. G
 Anagallidis habentis florem caeruleum meminit. 4^a. de comp. me. se. lo. 155. B/ 9^a. 199. G/ 4^a. de cōp. me. p ge. 244. A/ 6^a. 255. B/ 5^a. 257. A
 Anagallidis caeruleum florem habentis succus mitigat & lenit fortia
 medicamenta. 2^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 139. G
 Anagallis ctergit, & trahit infixā corpi. 6^a. de simp. med. fa. 5^a. 42. H
 Anagallis exiccat sine mordicatione. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 Anagallides uulnera agglutinant, & putrida adiuuant. 6^a. de simpli-
 cium med. fac. 5^a. 42. H
 Anagallis ad abolēdum colorem ē facie icterici. de cura icteri. Sp. III. F
 Anagallidum succus cum melle attico ad oculorum facit claritatem. de
 simplic. medic. Sp. 80. G
 Anagallidum succus ex naribus purgat. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 Anagallidis radiculā uiribus stringentes. de simp. med. Sp. 80. G
 ANAGYRVS digerit & calefacit. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 Anagyri folia tumentia reprimunt. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 Anagyri semen uomitum prouocat. 6^a. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 ANALEPTICE, id est renutritoria, uictus ratio q sit medicina pars.
 de cōst. art. Isa. 42. F/ 5^a. de san. tuen. 90. E/ ad Thrasybulum. 2^a. 106. F
 E/ 7^a. meth. med. 7^a. 45. H
 Analeptice parua minus castigat, quā salubris medicīne pars. ad Thra-
 sybulum. 2^a. 106. F
 Aνὰ λον, id est oleum expers salis. 2^a. de simp. med. fac. 5^a. 12. B
 Analogismus. de opt. secta. 21. F/ H/ de subfigu. empir. Isa. 32. G/ de mul. 3^a. 76. E/ in progn. com. 1^a. 4^a. 191. B
 Analogismi usus, quid. de opt. secta. Isa. 21. F
 ANALOGISTICAM & epilogisticam causam reddere quid sit, collige. de uict. rat. in morb. acut. com. 4^a. 7^a. 140. D
 in ANALYTICORVM secundorum librum secundum commentaria
 scripsit

scripsit Galenus. 4°. de diff. puls. 4°. 65. A
 Analyticorum libros priorum scilicet et posteriorum unum librum esse
 & distingui in duas partes. 4°. de diff. puls. 65. A/ 4°. 69. H
 ANAPLEROTICA medicamenta sunt. quæ cicatrices crassant, quæ
 alta vulnera complent, & limpidant. de dyna. Sp. 18. H
 Anapleroticis, & lenibus rebus curantur vulnera alta, caua, & limpi
 da. de dynamid. Sp. 19. A
 Ανερωσεις uociferationes phonsæ appellat. 5°. de san. tu. 2°. 93. A
 ANARRHOPHEMA quid græci uocent. de natura & ordine uniuscu
 iusq; corporis. Sp. 41. H
 ANASARCA est nomen quo recentiores utuntur. de uict. rat. in mor.
 acut. commen. 4°. 7°. 148. G
 Anasarca, species hydropis. fin. med. Isa. 47. F
 Anasarca, hepiala, & febres, præter hæticâ, sunt intemperies in qua
 les per totum corpus. 1°. de ineq. intemp. 3°. 43. B
 Anasarca cause non sunt atrophie, & tabes. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Anasarca docet differentiam adiunctionis, & agglutinationis. 1°. de na
 tu. fac. 1°. 292. F
 in Anasarca est sanguis pituitosus p totum corpus. 5°. de loc. aff. 4°. 33. H
 in Anasarca qualis caro. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
 Anasarca quo modo fiat. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
 Anasarca pulsus, qualis. 4°. de cau. puls. 4°. 103. E
 in Anasarca qui pulsus. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 112. H
 Anasarca et leucophlegmatia lethargo comparat. 3°. de sym. ca. 3°. 29. D
 Anasarcam patientibus phlegmagoga danda. de dyna. Sp. 21. D
 Anasarcas adiuvat theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. D
 Anasarca laborantibus prodest erinacei terrestres deficcata caro. 11°.
 de simp. med. fac. 5°. 78. F
 Anasarca quo modo finiat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Anastomosis membranarum oculi affectus. intro. Isa. 58. D
 Ανεσσωσις, id est apertio oris uasorum. 6°. de usu par. 1°. 151. H/ 4°. 7°. 30. A
 meth. med. 23. B/ 5°. 7°. 30. B
 Anastomosis quo modo fiat. 5°. met. med. 7°. 30. B
 Anastomatica, id est aperientes medicamentorum facultates. 5°. de sim
 plicium med. fac. 5°. 35. E
 Anastomotici medicamē oē essentia quidem terra simul & ignea est,
 hætenus tñ excalfaciēs ut nondū urat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. A
 Ανεσσωσις quid significet. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. B
 ANATASIS. quid. fi. med. Isa. 50. D
 Ανεσσωσις, id est refectio. de us, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. E
 Ανεσσωσις, aut τριψις dicas nihil refert. 2°. de san. tuen. 2°. 70. D
 Ανεσσωσις nomē ueteribus usitatus est, quàm τριψις. 2°. de sani
 tate tuenda. 2°. 70. D
 ANATES habent ossium consistentiam laxam, cauam, & leuem. 11°. de
 usu partium. 1°. 191. E
 Anatis caro quibus sit durior. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Anatis sanguis aduersatur omnibus uenenosis & mortiferis. de medi.
 fac. par. 7°. 169. F
 Anates conueniunt sic machicis. 8°. de cō. med. sec. loc. 5°. 192. C
 de Anatis ouis exemplum. 1°. de usu par. 1°. 113. F
 ANATOME proprie in partibus intrinsecis. intro. Isa. 53. F
 Anatomes vocabulum per abisum significat exteriores etiam corporis
 partes, quæ non inciduntur. intro. Isa. 53. F
 Anatome quid. fin. med. Isa. 43. G/ de anat. par. Sp. 42. G
 Anatome propter quid inuenta. de anat. par. Sp. 42. G
 Anatomes præstantia. 3°. de loc. affe. 4°. 20. H
 Anatomem quanti faciat Galenus. an sang. in art. nat. conti. 1°. 62. H
 Anatomes contemplationem libris medicinalibus, in quibus aut affe
 ctuum dignotiones, aut præfagia, aut curationem descripseris, immi
 scere cur fuerit potius. 2°. de anat. admi. 1°. 68. G
 Anatome quid faciat ad rem medicam. 1°. de loc. affec. 4°. 7. C
 Anatome cui sit utilis. de decre. Hipp. 1°. 239. A
 Anatome chirurgia proficua est. 1°. de ana. admini. 1°. 64. C
 Anatome quo modo diuersis artificibus vario modo subseruiat. 2°. de
 anat. admi. 1°. 65. A
 Anatomem scire oportet. de seclis. 19. A/ Isa. 18. F/ 9°. de decr. Hipp. 281.
 F/ de fat. for. 322. C/ 1°. 325. A/ 1°. de loc. affect. 7. F/ 3°. 20. H/ 21. C/ 4°. 23. H/ 25. C/ 6°. 4°. 40. D/ 5°. methodi med. 33. D/ 6°. 39. A/ 13°. 82. G/ 85. D/ 2°. de arte cur. ad Glanc. 7°. 101. D
 Anatomes utilissima pars est quæ versatur circa musculos, nervos, arte
 rias, & uenas, non cordis, aut alicuius uisceris, uerū quæ in crurib⁹
 manibusq; ac thoracis exteriori regione iuxta spinā, aut pectus, aut

costas, aut scapulas, aut abdomen, aut collum, aut caput sunt conspi
 cua. 2°. de anat. admi. 1°. 69. B
 Anatome quid præstet. 7°. de dec. Hippoc. 270. A/ 1°. de semi. 1°. 335. C/ 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
 Anatome multa docet. 7°. de decr. Hippo. 1°. 269. F
 Anatome docet unde anima habeat principatum. de decr. Hipp. 1°. 235. B
 Anatomia ostendit principē animam nō esse in corde. 1°. de lo. aff. 4°. 3. G
 Anatomista mirantur artem naturæ. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. G
 ex Anatomie cognosci debet quæ sit cuiusq; partis essentia, deinde actio,
 & societas quam cum proximis habet. 1°. de loc. aff. 4°. 3. E
 ex Anatomies contemptu quid sequatur. 6°. de usu par. 1°. 152. H
 Anatomies imperiti in sexcentos incidunt errores. 3°. de anatomi. admi
 nist. 73. D/ F/ 4°. 1°. 79. G
 Anatomem ignoantium comparatio ad iter agentes. 3°. de compositio
 ne med. per gen. 5°. 232. A
 in Anatome olim a pueritia exercebantur. 2°. de ana. admi. 1°. 68. E
 Anatome incubuerunt antiqui philosophi, & medici. 2°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 68. E
 Anatomes scriptores antiqui. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Anatome amissa a quibus restaurata fuerit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. C
 Anatomes scriptores noui. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
 Anatomicos aggressus Marinus scripsit. 2°. de ana. admi. 1°. 68. H
 Anatomista Martiani meminit. de præcogn. ad Posthu. 4°. 215. B
 Anatomem scripsit Galenus tempore Antonini. 1°. de ana. admi. 1°. 63. B
 de Anatome qui nihil scripserunt, antiquos non uituperat Galenus. 2°. 1°. 68. E
 de anat. admi. 1°. 68. E
 in Anatome Galenus nō fuit primus, qui discordiā fecerit, sed antiqui.
 1°. de anat. admi. 1°. 64. H
 Anatomē nemo añ Galenū diligēter ptractauit. 2°. de usu par. 1°. 121. F
 in Anatomicis quæ egit Galenus ab aliis non dicta. 3°. de compositione
 medic. per ge. 5°. 232. A
 Anatomem quāto amore prosequeretur Flavius Boethus. 1°. de anatomi
 ni. administrationibus. 1°. 63. B
 Anatomem discendi ordo. 1°. de anat. admi. 1°. 68. B
 Anatomies librorum ordo. 4°. de anat. admi. 1°. 79. H
 Anatomies librorum ordinis ratio. 4°. de anat. admi. 1°. 79. F
 Anatomicos commentarios seorsum cur scripserit Galenus. 2°. de anatomi
 cis administrationibus. 1°. 68. G
 Anatomicis libris non est credendum, sed oculis spectandum. 2°. de usu
 partium. 1°. 121. F
 Anatome spectanda est. 1°. de anat. admi. 1°. 64. A
 Anatomico quid agendum priusquam spectator accedat. 3°. de ana. ad
 ministrationibus. 1°. 74. C
 Anatome fortuita, quæ sit. 3°. de com. med. per gen. 5°. 232. A
 Anatomem artuum in ægris uidebant empirici quando erant detecti. 1°. 1°. 64. A
 de anat. admini. 1°. 64. A
 Anatomem ex partium motu quidam cognoscere studebant. 1°. de anat.
 administrationibus. 1°. 64. B
 Anatomem hominum ferri prohibet humanitas. de natura, et ordine uni
 uscuusq; corp. Sp. 41. G
 Anatomem hominis docet Galenus. 6°. de usu par. 1°. 150. H
 Anatomem in brutis facit Galenus. 2°. de semi. 1°. 336. A
 pro Anatome brutorum, animal debet esse antiquius. de motibus ma
 nifestis & obs. Sp. 70. E
 pro Anatome sumenda sunt animalia quæ habent quinque digitos. 6°. de
 anat. administrationibus. 1°. 89. F
 Anatomizanda animalia in aqua suffocabat, & laqueo suspendebat Ga
 lenus. 8°. de anat. admi. 1°. 103. D
 in Anatomica exercitatione animalium ordo. 6°. de ana. admi. 1°. 90. F
 Anatomem fecit simiarum, & aliorum animalium Galenus. 5°. de locis
 affectis. 4°. 33. E
 pro Anatome simia eligenda est. de mus. diff. 46. F/ 1°. de anat. admini
 strationibus 63. G/ H/ 5°. 1°. 87. B
 pro Anatome laudat simias cynocephalas. de mot. ma. et obs. Sp. 70. E
 p Anatome simia sumēda q homini simillima sit. 6°. de ana. ad. 1°. 89. D
 Anatomem hominum ex simijs discas. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. F
 pro Anatome cur suffocabat simias in aqua Galenus. 1°. de anatomicis
 administrationibus. 1°. 64. G
 Anatome simiarum i quibus musculis fecerit errare. de motibus man.
 & obscuris. Sp. 70. E
 Anatomizandus sus quo modo debet situari. de anat. par. Sp. 42. G
 ad Anatomem magis necessaria extrinseca quàm intrinseca. 4°. de ana.
 d ij tomic.

tomis. administrationibus. 1^a. 79. F
Anatomica instrumenta. 9°. de anat. admi. 1^a. 104. A
Anatomicus in quo debeat esse diligens. 16°. de usu par. 1^a. 220. D
Anatomici industrii etiam errant. 2°. de ana. admi. 1^a. 69. C
in Anatome iuuenes, q̄ debēt omittere, & q̄ seq. 2°. de ana. ad. 1^a. 69. D
Anatome ossium primo spectanda in homine aut simia, & non solum ex libro legenda. 1°. de ana. admi. 63. E | 1^a. 64. B
Anatome ossium auditoribus ante oculos ponebant Alexandrini medici. 1°. de ana. adm. 1^a. 63. F
Anatome musculorum secundo uidenda. 1°. de anat. admi. 1^a. 64. B
in Anatome post musculos discere primum licet quod uis, siue arterias, siue uenas siue nervos. 1°. de anat. admi. 1^a. 64. B
Anatome uiscerum, adipis, intestinorum, glandularum, quarto loco consideranda est. 1°. de ana. admi. 1^a. 64. B
Anatome artcriarum. de anat. uiuo. Sp. 47. E
Anatomicus nullus dedit nomen arteriæ uenosa. 6°. de usu par. 1^a. 153. G
de Anatome aurium. de anat. uiuo. Sp. 48. G
de Anatome cerebri. de anat. par. Sp. 43. D
de Anatome cordis. de anat. uiuo. Sp. 52. F
de Anatome dentium. de anat. uiuo. Sp. 49. D
de Anatome diaphragmatis. de anat. uiuo. Sp. 53. F
de Anatome Gulæ. de anat. uiuo. Sp. 49. F
de Anatome hepatis. de anat. uiuo. Sp. 50. F
de Anatome intestinorum. de anat. uiuo. Sp. 50. A
Anatome manus, & cruris propter quid a Galeno proponitur. 2°. de anat. admi. 1^a. 69. D
in Anatome quæ inuenerit Galenus in summa manu & pede. 1°. de ana. administrationibus. 1^a. 64. H
de Anatome matricis. de ana. par. 43. B | de anat. uiuo. Sp. 51. D
de Anatome membrorum consimilium. de anat. uiuo. Sp. 55. C
in Anatome musculorum, & partium intrinsecarum, postea in uiscerū latentium functionibus medicus debet esse optime exercitatus. 2°. de anat. administ. 1^a. 69. B
Anatomicis ignotus fuit musculus qui ualde confert ad sermonem, & masticationem. 11°. de usu par. 1^a. 190. H
Anatomici quos duos musculos manus unum putarint. 2°. de usu par. 1^a. 121. F/G
ab Anatomicis musculi quidam spinales prætermissi. 5°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 89. B
Anatomicorum error ante Galenum in musculo ulnæ, quem putarunt flectere digitos. 2°. de usu par. 1^a. 121. E
de Anatome nasi. de anat. uiuo. Sp. 48. H
Anatomen neruorum nullus ante Galenū cognouit. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. E
de Anatome neruorum primi post Hippocratem scripsere Herophilus & Eudemus. 3°. de loc. affect. 4^a. 21. C
de Anatome neruorum a spinali medulla orientium. de an. uiuo. Sp. 53. B
de Anatome oculorum. de anat. uiuo. Sp. 48. C
de Anatome oris. de ana. uiuo. Sp. 49. B
de Anatome panniculorum fetus. de anat. uiuo. Sp. 52. C
de Anatome pulmonis. de anat. uiuo. Sp. 53. A
de Anatome renum. de anat. uiuo. Sp. 51. B
de Anatome stomachi. de anat. uiuo. Sp. 49. G
Anatomici ignari de quatuor uenarum paribus a capite. 6°. de decret. Hippocratis. 1^a. 262. E
de Anatome uenæ concuæ. de anat. uiuo. Sp. 54. D
Anatomia uenarum profundarum brachij. 3°. de ana. admi. 1^a. 77. D
de Anatome uenarum manus. de anat. uiuo. Sp. 54. G
Anatome uentris inferioris quo modo incipienda & perficienda sit. 5°. de anat. admini. 1^a. 87. F
de Anatome uesicæ fellis, & splenis. de ana. uiuo. Sp. 50. H
de Anatome uesicæ. de anat. uiuo. Sp. 51. C
de Anatome uirgæ genitalis. de anat. uiuo. Sp. 52. E
de Anatome uulvæ. de anat. uiuo. Sp. 49. E
Anatomicis quid difficile circa nervos laryngis uisum fuerit. 7°. de usu partium. 1^a. 162. C
Anatomici quid ignorarint. 5°. de anat. administ. 86. D | 7°. de usu par. 161. A | D | 162. B | 9°. 172. B | 16°. 1^a. 216. F
Anatomicorum error ante Galenū. 2°. de usu par. 123. A | 8°. 1^a. 168. H
ANAXAGORAE opinio de alteratione. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. A
Anaxagoras nuntiata illi morte filij dixit, sciebam me genuisse mortalem. 4°. de decr. Hippo. 1^a. 253. B
ANAXIONIS casus. 2°. de diff. resp. 66. D | in 6^m. de morb. uul. com. 3°.

3°. 150. B | 1°. de crisi. 4^a. 132. F
in Anaxionis casu status qui fuerit, & quantus. 1°. de crisi. 4^a. 132. H
ANCHILOS quid. fin. med. 48. F | G | intro. 1^a. 58. D | H
ANCHORALIS spatulæ processus. de artic. com. 1°. 7^a. 251. F
ANCHVSÆ quadruplex species. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. C
Anchusæ onocleæ qualitates. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. C
Anchusæ Alcibiadiæ uis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. D
Anchusa ad quid ualeat. de cura icteri. Sp. III. B
Anchusa colorat medicamenta. 2°. de cōp. me. se. lo. 139. D | 5^a. 224. D
Anchusa biliosi & falsi humores absterguntur, & abluuntur. 6°. de simplicium med. fac. 5^a. 41. C
ANCHYLE quid. fi. med. 49. E | intro. 1^a. 59. D
ad Anchylas Damocratis. 6°. de com. med. per gen. 5^a. 162. H
ANCI qui sint. de artic. com. 1°. 259. G | 3°. 278. D | 7^a. 28. E
ut ANCILLARVM amator gloriæ succumbit medicus qui studiosus est gloriæ. de ijs, quæ in med. fi. commen. 2°. 7^a. 205. D
in ANCIPITE casu agendum est quod est minus noxium. 11°. methodi medendi. 7^a. 74. C
ANCON quid. intro. 1^a. 53. B
Ancona uocāt Græci cubitum gibberū. 3°. de cōp. me. per gen. 5^a. 231. E
in Ancone sanguinis detractionibus quæ membra inueniuntur. prælag. ex per. conf. Sp. 78. B
ANCYLE, id est poplites. intro. 1^a. 53. E
ANCYROIDES, uel coracoides processus, qui. de off. 1^a. 42. G
ANDARCE palpitacionis remedium. de palp. 3^a. 52. G
ANDRACHNE est portulaca. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. A
ANDREAS rudis, temerarius, & ab Hippocratis grauitate alienus. de subfi. empi. 1^a. 33. D
Andreas herbarius qui inuexit præstigiaturam herbis non legēdus. 6°. de sim. med. fac. 5^a. 39. H
Andreas antidotus ad phalangiorum morsus. 2°. de antid. 5^a. 117. G
Andreas catapotium. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 198. G
Andreas malagma. 10°. de compositione med. sec. loc. 207. G | 7°. de compositione med. per gen. 5^a. 266. F
Andreas emplastrum. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 243. A
ANDREZEOS medicam. de med. exper. Sp. 106. F
ANDROMACHVS memoria dignus Neroni conuixit. de theriaca ad Pisonem. 5^a. 91. D
Andromachus primus inter Neronis medicos. 1°. de antid. 5^a. 99. F
Andromachi fit mentio. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 217. E
Andromachus diligens in commiscendis medicinis appellatur. de theriaca ad Pisonem. 5^a. 95. A
Andromachi liber Mnasonis inscriptus. 2°. de antid. 5^a. 114. A
Andromachus librum fecit inscriptum. Virtutes ad exteriora. 1°. de cōp. med. per gen. 215. C | 3°. 235. D | 5^a. 251. H | 5^a. 252. E
Andromachus librum fecit affectionum internarum. 7°. de comp. med. sec. loc. 178. C | 8°. 5^a. 194. D
Andromachus medicamentorum scriptor. 7°. de com. me. se. lo. 178. B | 2°. de comp. med. per gen. 222. A | 3°. 5^a. 234. G
Andromachus omnia medicamenta scripsit per denarios. 6°. de compositione med. per gen. 5^a. 259. C
ab Andromacho conscripta anni medicamenta. 5°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 204. F
Andromachus librum fecit de externis medicamentis. 10°. de com. me. sec. loc. 207. B | 2°. de comp. med. per gen. 219. C | 5^a. 257. D
Andromachi liber de medicamentis intra corpus assumendis. 2°. de antidotis. 5^a. 114. A
Andromachum de cōfectionibus internis libros cōscripsisse, collige. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 182. D
Andromachi libri optimi cur ab omnibus neglecti. 6°. de compositione medi. per ge. 5^a. 257. E
Andromachi pharmaca. 7°. de com. med. sec. loc. 5^a. 186. H
Andromachi sicca medicamenta. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 242. C
Andromachi theriaca descriptio. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. A
Andromachi cōpositione theriaca uti debemus. de ther. ad Pif. 5^a. 95. C
Andromachum taxat Galenus. de ther. ad Pifo. 5^a. 89. G
Andromachi antidotus ad omnes malas internas q̄ corporis affectiones. 2°. de antid. 5^a. 110. C
Andromachi ægyptia. 3°. de comp. med. per gen. 234. H | 6°. 5^a. 258. F
Andromachi arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 178. B
Andromachi compositiones auriculares uiginti quatuor. 3°. de compositione med. se. lo. 5^a. 142. G
Andromachi

Andromachi confectiones. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. H
iuxta Andromachū cōfectio gleucini. 7°. de com. me. per gene. 5^a. 272. E
ab Andromacho confectiones renales conscriptæ. 10°. de compositione
 medic. sec. loc. 5^a. 206. A
Andromachi cyphoides unde dicta. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. E
Andromachi catagmatica 2°. de com. med. per gen. 5^a. 226. F
Andromachi crocosus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 251. G
Andromachi crocodion. 7°. de comp. med. sec. loc. 178. C/ 5^a. 180. B
Andromachi dianoron. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. H
Andromachi melina emplastra. 2°. de com. med. per ge. 5^a. 222. C
fm Andromachum emplastri Attalici albi compositio. 1°. de compositio
 ne medic. per ge. 5^a. 214. F
Andromachi emplastrū uiride. 2°. de com. me. p ge. 219. B/5^a. 5^a. 249. E
Andromachi emplastra ad ulcera maligna. 4°. de com. m. p ge. 5^a. 238. C
Andromachi emplastrū. 5°. de cō. med. per gen. 250. E/6°. 5^a. 262. A
Andromachi epulotica. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 224. F
Andromachi fuscum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 238. H
ut Andromachus Hellepentina. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 259. E
Andromachi hypoglossis ex filice. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 181. F
Andromachi icesium nigrum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 249. F
Andromachi in usu malagma. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 207. F
Andromachi malagma ex meliloto. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. D
Andromachi malagma. 8°. de comp. medic. sec. lo. 196. D/9°. 199. A/E/
 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 265. H
Andromachi panacea. 2°. de com. med. per gen. 5^a. 225. A
Andromachi stomaticum ex puniceis. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 170. A
Andromachi stomaticum ex musto. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 170. B
Andromachi stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 171. C
Andromachi, ad aphthas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 175. C
Andromachi iunioris ad caliciem. 1°. de com. med. sec. loc. 5^a. 126. E
Andromachi ad dentium dolores. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. A
Andromachi ad dysenteriam. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203. A
ex Andromacho ad hydropicos, & inflationes. 9°. de compositione me
 dic. sec. loc. 5^a. 200. E
Andromachi ad sanguinis ē naribus eruptiones. 3°. de compositione me
 dicamentorum sec. lo. 5^a. 149. B
Andromachi, ad sanguinis reiectionē. 7°. de com. me. sec. lo. 5^a. 183. F
ab Andromacho pharmaca potabilia conscripta ad spleniticos. 9°. de
 composit. med. sec. loc. 5^a. 198. E
ANDRONIS medicamenti meminit. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
Andronis medicamento utendū i aurium exulcerationibus. 6°. de sani
 tate tuenda. 2°. 100. C
*Andronis medicamentum ulceribus protrahis in longum tempus con
 venit*. 2°. de arte car. ad Glau. 7^a. 102. D
Andronicus pastillus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 141. D/6°. 167. E/174. G/
 5°. de com. med. per gen. 251. C/5^a. 252. B/6°. meth. med. 7^a. 38. E
Andronicus pastillorum usus ualet ad ulcera contumacia. 9°. de simpliciū
 medic. fac. 5^a. 65. F
Andronicus pastillis utendum in sanguinis profluuio ex erosione. 5°. me
 thodi medendi. 7^a. 31. H
Andronicus trochisci ad putrescētia ualent. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 107. A
*Andronicus laudatur, quia de animæ substantia locutus est, nihil obscu
 ritate inuoluens, q. animi mores*. 1°. 318. E
Andronicus tollit liberū arbitriū ex his quæ dicit. de sperma. Sp. 40. C
Andronici ad orthopnœam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 187. A
Andronio pastillo ulcera in naris meatibus a Galeno curata. 3°. de com
 posi. med. sec. loc. 5^a. 148. G
ANDROSACES amara & acris herba ē. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 43. A
Androsaces urinā puocat, digerit, & desiccatur. 6°. de sim. m. fa. 5^a. 43. A
ANDROSAEMI herba usus. 7°. de comp. med. per gene. 5^a. 267. B
Androsami folia modice extergūt & siccant. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 43. A
Androsami folia ambusta curare creduntur. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 43. A
Androsami semen purgat. 6°. de sim. med. fac. 5^a. 45. A
*ANDRYS insula est in mari egeo, quæ unam habet ciuitatem ex nomi
 na insule*. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. C
*ANECTHERMANTOS rigor, qui. in 6^m. de morbis uulgar.
 commen. 1°. 3^a. 156. F
*ANALECTICEN potestatem, id est retentiuam, iudicant sibi nerui
 transuersi. de comp. memb. siue de natura humana*. Sp. 58. H
ANEMONES herba meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. F
Anemones flos. de remed. par. fac. 7^a. 154. C
*Anemones succus pituitam ex naribus purgat, & oculorum cicatrices**

extenuat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
Anemona omnes extrahunt, attrahunt, & poros aperiunt. 6°. de sim
 plicium medic. fa. 5^a. 43. B
*Anemona sordida ulcerum expurgant, lepras detrahunt, mensesq. ap
 posita eliciunt, & lac trahunt*. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 43. B
Anemona pituitam euocat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
ANETHVM quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. B
Anethum quandoq. sua sponte nascitur. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. H
Anethum est tam cibus, quam medicamentum. 3°. de temp. 1^a. 24. D
Anethum est cibus acutus, incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
Anethum pro condimento seruatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
Anethum quale sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. D
Anethum medium temperaturam sortitur, aut paulum ab ea recedit.
 3°. de simp. med. fac. 5^a. 19. B
Anethum in primo ordine calidum est. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 19. G
Anethum calidum in secundo, siccū in primo. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. B
Anethum ustum calidum est & siccum in tertio gradu. 6°. de simpliciū
 medic. fac. 5^a. 43. B
Anethum calfacit, incidit, & attenuat. de atten. uic. rat. 2^a. 44. B
Anethum exiccatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
*Anethum acres, diureticas, & excelsatorias uires habet, & idoneas
 rursus ad infrigidationes omnes intestinorum. de simp. med.* Sp. 81. B
Anethum prouocat urinam. 1°. de arte cur. ad Glau. 97. B/ 7^a. 99. F
*Anethi, feniculi, & erucæ differentia cum sunt sicca, & cum sunt hu
 mida*. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 37. G
*Anethum uiride magis concoquit & somnum conciliat, sed minus dige
 rit anetho sicco*. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. C
Anethum ruta, & capa. inter ea quæ eduntur differunt caliditate. 1°. de
 comp. med. per gen. 5^a. 210. C
Anethum expetit ptissana. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
Anethi, & salis parum in alica iniicitur. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
cū Anetho & porro ius album. 12°. meth. med. 7^a. 78. A
Anethum lac purgat, & multiplicat. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 37. G
Anethi germē miscēdū cū coctura uiperæ. de the. ad Pis. 92. C/ 5^a. 95. F
Anethum auferit uenenum uiperæ. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. A
*Anethum digerit, dolorem sedat, somnum conciliat, crudos, & incoctos
 humores concoquit*. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
Anethum digerit inflationem. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. B
Anethū doloribus iternis ex frigore succurrit. 2°. de sim. me. fa. 5^a. 12. D
*Anethū ulceribus nimis humidis mollioribq. prodest, & quæ in pputio
 sunt inueterata ea probe cicatrice includit*. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 43. C
Anethum pro oleo debet esse uiride. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. B
Anethum sit maturum pro oleo. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. B
Anethinum oleum facile paratur. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. B
Anethinum oleum in duplici uase coquendum. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. B
Anethum in oleo per tempus madefactum theriaticū comprobatur.
 de simp. med. Sp. 88. D
Anethum in oleo decoctum quæ bona faciat. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. B
Anethinum oleum est uerum anodynum calidum in primo ordine. 5°. de
 simp. med. fac. 5^a. 37. B
Anethinum oleum sanat dolores ex intemperie cū mordicatione. 2°. de
 simp. med. fac. 5^a. 12. C
Anethum in oleo ebullitum pro inflammatione cum dolore. 2°. de arte
 curandi ad Glauco. 7^a. 104. G
Anethinū oleū pro capitis dolore ex frigore. de reme. par. fac. 7^a. 153. F
Anethi oleū pus mouētibus medicamentis simile. 6°. de sim. m. f. 5^a. 43. B
Anethinum oleum rarefacit & discutit. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 197. F
ex Anetho oleū, euacuat, et dissoluit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. A
Anethum in oleo ad relaxandum. 11°. meth. med. 7^a. 75. F
ex Anethino oleo frictio post balneum aque dulcis ad morbum regium.
 de remed. par. fac. 7^a. 159. E
Anethinum oleum sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
Anethinum oleū est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
Anethinū oleū pro lapide et dolore renū. de ren. aff. dig. et me. 7^a. 193. H
Anethinū unguentū ex uiridi anetho calidius est. 3°. de sa. tuen. 2^a. 81. C
Anethinū unguētū sanāda cutis densitati cōuenit. 3°. de sa. tu. 2^a. 81. C
ANEVRISMA qd. fi. me. I. fa. 48. H/ de tum. præter naturam. 3^a. 84. D
Aneurisma facit arteria in cubito incisa. 5°. meth. med. 30. H/ 7^a. 32. D
Aneurisma sit etiam cicatrice inducā in uulnerata arteria. de cur. rat.
 per sang. mis. 6^a. 21. D
ANESVEN sit mentio. 3°. de med. fac. par. 7^a. 176. G
*ANFRACTVM, hoc est ægēpēdēs, circūcirca inflexum appel
 la*

lat Hippocrates. de artic. com. 2°. 7°. 261. H
ANGELOGIA numeratur inter species illius actionis chirurgie
 qua diuisio dicitur. Isa. 59. E
Angeologia quo modo perficiatur. intro. Isa. 59. H
Angeologia sistit fluorem intro. Isa. 59. G
ANGINA interior, & exterior dicuntur epiglottidis apostemata. de
 voce & anhel. Sp. 61. H
Angina quid. fin. mod. 47. A/ intro. Isa. 55. G
Angina species. introductio. Isa. 55. G
Angina differentia. 4°. de loc. aff. 4°. 24. E
Angina ubi fiat, & eius species. de anat. par. Sp. 42. H
Angina quatuor species. 4°. de loc. aff. 4°. 24. E
Angina secunda species. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 138. H
Angina quinta species. 4°. de loc. aff. 4°. 24. F
Anginam nullo existente in gutture proprio affectu raro uidit Galenus.
 4°. de locis affe. 4°. 23. G
Angina ex affecta gula, qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 32. B
Angina qua ad uertebularum in ceruice luxationem sequatur. 5°. de lo-
 cis affectus. 4°. 32. B
Angina peripneumonia, & pleuritidis concursus quo modo differant.
 4°. de loc. affe. 4°. 24. C
Angina quo modo fiat, & quo tempore, & quo modo curetur. de uict.
 rat. in morb. acut. cum. 4°. 7°. 138. E
Angina unde fiat. com. 3°. apho. 16°. Ex. 23. A
Angina fiunt ex humiditate cerebri. com. 6°. apho. 2°. Ex. 46. E
Anginam ex biliosis humoribus & etiam pituitosioribus fieri posse col-
 lige. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
Angina est morbus acutus. com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
Angina est morbus peracutus. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. D
Angina qua longa. in progn. com. 3°. 4°. 209. B
Angina longissima. in progn. com. 3°. 4°. 209. B
Angina quandoq; est sine febre. intro. Isa. 55. G
Angina, ad cerebri, & spinalis medullae lesionem comparatio. 1°. de sym-
 pto. cau. 3°. 16. D
Angina cur fiant in uere. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
Angina ueris differunt ab anginis autumnii. co. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
Angina spiritus qui. 3°. de diff. resp. 71. C/ 75. E/ in 3°. de morbis uulga.
 com. 2°. 3°. 136. C/ 4°. de loc. aff. 4°. 24. H
Angina quo modo faciat dyspnoeam. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A
Angina quam faciat uocem. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 172. E
Angina quo modo uocem tollat. 1°. de loc. aff. 4°. 7. A
Angina pulsus qualis. de pul. ad Tiro. 46. P/ 4°. de cau. pul. 4°. 102. H
in Angina morientium pulsus qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 102. H
Angina symptomata. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 139. C
Angina quanto inferior primis duabus uertebreis, tanto mitior. 4°. de
 locis affect. 4°. 23. H
Angina securissima, qua. in progn. com. 3°. 4°. 209. D
Angina habito si tumor fiat in collo, bonum. com. 6°. aph. 37°. Ex. 50. D
Angina rubor si non deleatur, quid sequatur. in progn. co. 3°. 4°. 209. D
in Angina sacer ignis, qui. in progn. com. 3°. 4°. 209. C
Angina quando in conuulsionem mutabitur. de puls. ad Tir. 4°. 46. B
Angina quando in peripneumoniam mutabitur. de puls. ad Tir. 4°. 46. B
ex Angina purulenti, qui. in progn. com. 3°. 4°. 209. D
Angina in costarum uitium mutationis meminit. in 6°. de morbis. uul.
 commen. 2°. 3°. 162. F
Angina qua praua, & letales. in progn. com. 3°. 4°. 209. A
Angina exitiose primo die suffocant statim & altero & tertio. in 3°. de
 morb. uulg. com. 2°. 3°. 137. B
ab Angina qui suffocantur pinnae narium mouent. in 3°. de mor. uul.
 commen. 2°. 3°. 136. A
q ab Angina liberantur ijs ad pulmonem uertitur, & in septem diebus
 pereunt: q si hos effugerint suppurantur. com. 5°. aph. 10°. Ex. 38. D
Angina in qua resoluta fuit manus. 4°. de loc. affe. 4°. 24. C
Angina aliqui patietes habebat colli vertebrae intro, et collu extra ap-
 parebat hre cavitatem, et hoc tactu dolebat. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
Angina curatio. intro. Isa. 55. G
in Anginam qui prompte incidunt, illis uere uena secada. cura. rat. per
 sang. mis. 6°. 17. E
Angina pericula ubi insideant, puero sanguis est detrahendus. praesag.
 expert. conf. Sp. 78. A
in Angina quid agendum. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. A/
 praesag. exper. confir. Sp. 78. E

Anginosi cur debet esse uacui. de uict. rat. in morb. acu. co. 4°. 7°. 138. G
in Angina quantum repellendum, & qn. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. E
in Angina fortis principio confert sectio uenarum iugularium. de ana-
 tomia uiuorum. Sp. 55. A
Angina corripit solitis sanguinem mittendum persuasit Galenus. de cur.
 rat. per sang. mis. 6°. 18. E
in Angina qua uena secanda. 12°. meth. med. 7°. 83. B
in Angina, uena sub lingua secantur. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 20. G/
 praesag. exper. confir. Sp. 78. D
in Angina gutturis & arteriae qua uena secanda. de ratio. curan. per
 sanguinis miss. 6°. 20. G
Angina quidam sanabat sine sanguinis missione sicco stercore pueri, qui
 lupinis uictarunt, cum melle attico ad leuorem trito. 10°. de simpliciu
 medic. fac. 5°. 76. B
in Angina quo gargarismate utendum. de praecog. ad Posthu. 4°. 219. C
Anginam mitigat lac. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
Angina quos male hnt ijs que excrcitatio uitada. 5°. de sa. tu. 2°. 90. A
in Angina quando concoquendum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. E
Angina laborantibus prodest elaterium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. E
ad Anginam ualet dyphriges post cadmiam repertus. 9°. de simpli-
 cium med. fac. 5°. 69. B
in Angina vsus asellorum sub aquarijs uasis. 6°. de cop. me. se. l. 5°. 174. B
ad Anginam quo caninum sterco paretur. 10°. de sim. me. fa. 5°. 76. A
in Angina quamuis conueniat sterco, tamen non est comedendum. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. B
ad Anginas. 6°. de comp. med. sec. lo. 170. H/ 7°. 183. A/ 2°. de compos.
 med. per gen. 5°. 222. F/ de medic. fac. par. 165. A/ 3°. 171. H/ 172. C/ 7°. 178. C/ secrete. Sp. 97. B
ad Anginam Musc. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. C
ad Anginam Sorani. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. C
in Angina cataplasma, et diaclysmata. in 3°. de mor. uul. co. 2°. 3°. 137. B
ad Anginam emplastrum. secrete. Sp. 102. A
in Angina vltimum auxilium. intro. Isa. 55. G
Angina laborantis casus. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 135. H
ANGOR inaequales habet motus. 2°. de symp. cau. 3°. 23. D
Angores, pauores, omnesq; id genus affectus in corde consistunt. 3°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 245. C
Angores animi numerantur inter extrinsecas causas. biliosius corpus
 reddentes. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 157. A
Angor, & vigilia in ardentibus febribus semper exitiosum symptoma.
 in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. A
ANGVILLAE viuunt aqua salsa, et dulci. de bo. et uitio suc. 2°. 37. H
Anguille nunquam sunt boni succi. de bo. & uitio suc. 2°. 37. H
Anguille cur non mandende ijs qui tenuante dieta vti volunt. de atten-
 victus ratione. 2°. 45. E
ab Anguillarum multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
ANGVIS senectute fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. F
ANGVLARIS figura, que. 2°. de mo. mus. 1°. 313. H/ de ijs, que in med.
 fi. commen. 3°. 7°. 216. H
Angularis figura que sit fm Hippocratem. de fract. com. 2°. 7°. 226. C
Angularis figura non admittit magis & minus. de ijs, que in medic. fi.
 commen. 3°. 7°. 216. H
Angulorum differentie. de ijs, que in med. fi. com. 3°. 7°. 216. H
Angulares manus, que. de ijs, que in med. fi. com. 1°. 7°. 203. A
ad Angulos lachrymales oculorum exeunt duo foramina, que sunt su-
 perius in radice nasi. de anat. uiu. Sp. 49. B
in Angulis lachrymalibus oculorum uene duae non apparent multum.
 de anat. uiu. Sp. 55. A
Angulorum magnorum oculi uene parum sanguinis mittunt. de curan.
 rat. per sang. mis. 6°. 19. G
in Angulis oculorum posita, in ore sentiuntur. de ana. ui. Sp. 49. A
in Angulis oculorum uene sectio quo casu fieri debeat. 6°. de composi-
 tione medic. sec. loc. 5°. 174. A
ad Angulos oculorum scabros & corrosos. 4°. de comp. med. sec. loc.
 151. H/ 152. D/ 156. A/ D/ G/ H/ 5°. 157. B
iuxta Angulum nasi excrescentis carnis remedia. 4°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 152. F
ANGUSTIA unde oriatur. ars med. Isa. 66. F
Angustia viarum unde fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
Angustia alicuius partis a quot causis fieri pot. c. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
Angustationis duplex differentia. de diff. mor. 3°. 3. C
Angustiam faciunt humores crassi & lenti. de cau. morb. 3°. 9. A
 Angustia

Angustia foraminum facit febrem, quæ sanatur balneo. commen. 7°. aphor. 42°. Ex. 57. C
 Angustia partium obstruit ora vteri. com. 5°. aphor. 62°. Ex. 43. F
 Angustia & calor in spiritalibus instrumentis quando adsunt, quæ symptomata contingunt, & quæ spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Angustia spiritalium instrumentorum quo modo deprehendatur. 4°. de locis affectis. 4°. 26. H
 Angustia strangulationis quid, & unde fiat. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 i Angustatione anhelitus, minuunt iugulares venæ. de ana. vi. Sp. 55. A
 Angustiam pulmonis vasorum facit asthma. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
 Angustia strangulosa circa pulmonem vexatus quo modo curatus fuerit. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Angustia loci est causa cur uramus suppuratos. c. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Angustatio loci facit tristem sensum laborantibus ex motu arteriarum. com. 7°. aphor. 21°. Ex. 55. D
 Angustia loquendi quo modo fiat. de voce & anhel. Sp. 62. A
 Angustus exitus aeris facit sonitum. com. 7°. aphor. 51°. Ex. 58. C
 Angustia quibus fiat in cavitatibus. de cau. morb. 3°. 9. A
 Angustia aboletur cavitates. de cau. morb. 3°. 9. A
 p Angusta aliqua quæcumq; natura crassa transfundere volumus, quæ calore eliquata sunt facile puadere, quæ nō fusa neque eliquata sunt transire non posse cernimus. in 6°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 173. D
 ad Angustias facit hydropoton. de dyna. Sp. 32. D
 ANHELATIO ex quibus componat. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Anhelitus quo modo fiat. de anat. par. Sp. 43. A
 Anhelitus almacror quando fiat. de uoc. & anhel. Sp. 61. H
 Anhelitus almacror fit per musculos qui sunt inter costas. de uoce & anhelitu. Sp. 62. B
 Anhelitum quidam existimarunt motum naturalem esse. de mot. man. & obscuris. Sp. 69. H
 Anhelitus actio naturalis est fm quosdam. de voce & anhe. Sp. 62. B
 an Anhelitus sit actio naturalis spectat ad dialecticū querere. de motibus man. & obs. Sp. 66. H
 Anhelitus actio voluntaria est fm aliquos. de voce & anhel. Sp. 62. B
 Anhelitū esse motū voluntariū probat. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
 Anhelitus actio secundum alios media est inter voluntatem, et naturā. de voce & anhel. Sp. 62. B
 ex Anhelitu fit vox, qui est ei vii materia. de voce & anhel. Sp. 60. E
 Anhelitus, & vox non fiunt nisi extendantur muscoli pectoris. de voce & anhelitu. Sp. 61. A
 in Anhelitu magno, quæ partes moueant. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 Anhelitus lōgus medetur continuis oscitationibus, in 6°. de morb. vul. commen. 2. 3°. 162. D
 Anhelitus strictura causa. de cura lap. Sp. 112. D
 Anhelitum constringentes muscoli comparantur musculus ani, & vesicae. de voc. inst. diff. 1°. 107. H
 i Anhelitus angustatione minuunt venæ iugulares. de ana. vi. Sp. 55. A
 Anhelitū habet homo arteria aspera incisa. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. C
 neq; Anhelitus, neq; vox amittitur fracta spinali medulla in costas. de voce & anhel. Sp. 60. F
 Anhelitus & vox destruetur nervis inter costas prope spondylos latis de voce & anhel. Sp. 60. E
 Anhelitum quando magis exercemus. de par. pi. exer. 2°. 49. F
 ex Anhelitu probatur exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E
 Anhelitus crebri quo modo fiant ob exercitia. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
 Anhelitus crebri cur fiant in puerulis accedentibus ad pubertatem. cō. men. 3°. aphor. 26°. Ex. 25. E
 Anhelitus crebri cur fiant in consistētibus. com. 3°. aphor. 30°. Ex. 26. E
 Anhelitus crebri cur fiant in senibus, & quo modo. com. 3°. aphor. 30°. 26. E/aphor. 21°. Ex. 26. G
 Anhelitus crebri, id est asthma, concomitantur senes ad mortem. cō. men. 2°. aphor. 40°. Ex. 18. A
 Anhelitus difficultas quando bona & quando non bona considerandū. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Anhelitus difficilis sanguine est naribus fluxurū indicat. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 100. G
 Anhelitus difficultas, febris acuta, tussis, sputum coloratum, sunt communia pleuritidi & peripneumonice. de subfig. empi. Isa. 32. E
 Anhelitus si prius fuerit frigidus, & uapor deinde calidus per cutem exeat est signum mortiferum. in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3°. 187. C
 Anhelitus difficles vnde fiant. de bo. vitio suc. 2°. 39. D
 Anhelitus difficles quo modo ex humoribus & frigidityte fiant. com.

3°. aphor. 22°. 24. F/aphor. 31°. Ex. 26. G
 Anhelitus difficilis fit autumno, & quō. com. 3°. aphor. 22°. Ex. 24. E/F
 Anhelitus difficilis per compassionē quō fiat. cō. 6°. aphor. 16°. Ex. 47. G
 Anhelitus difficultatem quæ faciunt perniciofa sunt, quæ sint, & quot. com. 6°. aphor. 46°. Ex. 52. A
 Anhelitus difficilis cur inest suppuratis & peripneumonicis. 7°. de cō. pos. med. sec. loc. 5°. 186. C
 Anhelitus difficultas causa est cur uramus suppuratos. commen. 6°. aphor. 27°. Ex. 48. G
 Anhelitus quo modo cobibetur. 5°. de san. tuen. 2°. 93. A
 in Anhelitus retentione claudatur coopertorium epiglottidis. de uoce & anhelitu. Sp. 61. C
 Anhelitus cohibitio quando vitanda. 2°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Anhelitu cobibendo si ilia implere velis, oleo perfundendum, & apothecia vtendum est deinceps. 2°. de san. tuen. 2°. 76. B
 p Anhelitus cōtentionē quō fiat conatus omnis. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Anhelitus carētia vnde sit, & quo modo fiat. cō. 4°. aphor. 34°. Ex. 31. B
 Anhelitus ablatio accidit in passione vterina. cō. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Anhelitus dilatio in retentione mēstruorum. secret. Sp. 99. B
 Anhelitus dilatationis quid conferat. secret. Sp. 103. E
 Anhelitus difficultas exigit euacuationē pituitæ. quos pur. op. qui. me. & quo temp. 5°. 88. C/com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 ad Anhelitus difficultatem. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. F
 ad Anhelitus stricturam. secret. 98. E/de cu. lap. Sp. 112. B
 ad Anhelitum malum decoctio hyssopi. de med. exper. Sp. 107. D
 Anhelitus si olet qñ perrexeris dormitū, quod p̄sidiū. de dyn. Sp. 25. C
 i Anhelantiū medicamentis inditur myrrha. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A
 Anhelosis exhibetur cyclamini radix sicca. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. F
 Anhelosis q̄ dicant. 3°. de diff. resp. 3°. 74. E/7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 186. C
 ad Anhelosos valet smyrnii semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Anhelosis ex frigida causa quid prodest. de cura. lap. Sp. 112. H
 Anhelosis valens medicamentum. de med. exper. Sp. 104. C
 ad Anhelosos. 9°. comp. med. sec. loc. 5°. 198. B
 ad Anhelos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. H
 ANICETON emplastrum. 1°. de compo. med. sec. loc. 130. H/6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. D
 ANICETVS aster ad quid sit vtilis. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. H
 ANIMAM appellant philosophi principem ac primigenitum diffusum spiritum per omnia quæ sunt in mundo. an animal sit. 1°. 327. A
 Anima mundi, quæ. de hist. philos. Sp. 5. G
 de Anima totius mundi sit mentio. de subst. fac. nat. 1°. 230. B
 Anima mundi q̄ non per omnia permeet. de subst. fac. nat. 1°. 230. B
 Aia vniuersi ista est cū semine vt corpus gubernet. an aial sit. 1°. 327. F
 Anima quæ per totum mundum diffusa est, factum format secundum Platonicos. de fœt. for. 1°. 326. B
 Anima quid significet secundum Aristotelem, quid secundum Platonē & quid secundum Stoicos. in 6°. de morb. vul. com. 3°. 192. B
 de Anima quæstiones quæ sciendæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 in Anima quæ consideratur fm Chrysippum. 5°. de decr. Hip. 1°. 255. A
 de Anima qd debet scire medicus. in 6°. de morb. vulg. cō. 5°. 3°. 189. H
 de Anima querere quid sit, non est necesse medico. in 6°. de morb. vul. commen. 5°. 3°. 187. G
 Anima essentiam scire nihil facit ad morborum curationem, neq; ad sanitatis tutelam, neq; ad philosophiam moralem, actiuamq; ac ciuile. de subst. fac. nat. 1°. 230. F
 Anima immigratio vel demigratio nihil facit ad rē medicam. de subst. facul. nat. 1°. 230. F
 de Animæ facultatibus doctrinam instituere philosophum decet. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 266. G
 Anima & ratio non sunt idem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. F
 Aia & corporis morbos cōprehendens diffinitio. 5°. de dec. Hip. 1°. 255. C
 Anima quid. fm. med. Isa. 43. F/de hist. philo. Sp. 4. H
 Anima quid secundum Chrysippum. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. C
 de Anima liber Chrysippi. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. C
 Animam esse solū aerem non licet dicere. q̄ animi mores. 1°. 318. E
 Anima est tēperatura, aut iis tēperatura comes. q̄ ai. mores. 1°. 318. E
 Anima substantia in simulari parte pro tēperatura ratione consistēs efficitur a corpore. q̄ animi mores. 1°. 318. G
 Anima substantia est spiritus fm aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. H/de spermate. 37. G/de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 Animam spiritum quendam esse volunt Stoici. q̄ animi mo. 1°. 318. E
 Anima substantia est spiritus in vetriculis cerebri. de vti. resp. 1°. 226. D

Anima nutritur spiritu. an animal sit. 1^a. 137. D
Anima, & natura nihil est prater calidum innatum. de palpit. conuuls.
 & rig. 53. B/in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 189. H
Aia substantia alio quouis ope definire q̄ naturali caloris intro foras 4.
 de latone cū spiritu et sanguine, audacia est. 2°. de sym. cau. 3^a. 25. C
Aia qua viuimus cōtinet calido, ide est quod sentimus. de dyn. Sp. 19. D
Anima est sanguis secundum quosdam. 2°. de decr. Hippo. 1^a. 240. H
Anima sanguine alitur secundum aliquos. 2°. de decr. Hippo. 1^a. 240. H
Animam esse tanquam tabulam rasam, elice. de hist. phi. Sp. 9. B
Anima materia & forma fm Stoicos quā sit. q̄ animi mor. 1^a. 318. E
Aie humane vna est substantia, facultates tres. f. rōnalis, irascibilis, con-
 cupiscibilis. in Thimeum Plato. 1^a. 287. C/de ana. viu. Sp. 45. G
Animam formalem substantiam dixit Aristoteles. q̄ ai mores. 1^a. 318. E
Aie substantia nō est vna. de vtil. resp. 224. C/ 9°. de dec. Hipp. 1^a. 285. G
Anime due in corpore humano. de mot. man. & obs. Sp. 67. E
de Anime substantia, & loco non habetur demonstratio. 5°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 258. E
Animarum substantijs differunt pueri. q̄ animi mores. 1^a. 317. C
Anima substantia si esset eadem pueris, iisdem fingeretur actionibus.
 quod animi mores. 1^a. 317. C
Anima naturam Plato inuenire vult, vt Hippocrates inuenit naturam
 corporis. 1^a. meth. med. 7^a. 3. C/D
Anime quē apud Platonem. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
Anima substantiam vt à se immortalem sumerent iussit Deus filiis suis
 (secūdu Platonem) sed illud tamen adderent vt generabilis efficere
 tur. 9°. de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 285. C
de Anima substantia quā dicuntur à Platone sunt probabilia, & non
 excedunt verisimilitudinem. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 285. D
de Anima substantia nihil obscurum locutus est Andronicus. quod ani-
 mi mores. 1^a. 318. E
Anima substantiam fatetur se ignorare Galenus. 7°. de vsu. par. 159. C/
 de vtil. resp. 225. G/226. D/de subst. fac. nat. 230. E/9°. de decre. Hip
 po. 285. D/q̄ animi mores. 317. F/H/1^a. 326. B/C/in 6^m. de morbis vul.
 com. 5°. 3^a. 189. H/5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
Anima substantia qualis secundum Galenum. de vtil. resp. 224. C/ 7°. de
 decr. Hipp. 1^a. 272. F/3°. de loc. affe. 4^a. 18. D
Anime essentiam concludit Galenus esse temperamentum quatuor qua-
 litatum, vel corporum. q̄ animi mores. 1^a. 317. G
Animas quotidie creari Stoici dicebant. de spermate. Sp. 38. A
Animam & cor, & hepar creat sol. de compag. memb. Sp. 59. F
Anima de foris venit. de subst. fac. nat. 1^a. 230. E
Anima à cælo delabitur & eius excellentia. an animal sit. 1^a. 327. H
Anima influit, & effluit in corpus secūdu Platonē. q̄ ani. mor. 1^a. 318. C
Anime generatio est respiratio fm Asclepiadem. de vtil. resp. 1^a. 223. C
Anima progressus. de spermate. Sp. 37. H
Anima quo modo diuidatur. de spermate. Sp. 37. H
in Anima idē est species & pars fm Platonem. de dec. Hipp. 1^a. 286. C
Anime partiū nominū dīa apud diuersos. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. H
Anima constat ex partibus diuersis genere. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 256. D
Anime partes sunt rōnalis, & irrationalis. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 258. H
 de Anime partibus Aristoteles, & Plato non multum differunt. 7°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 268. C
 de Anime partibus Platonis opinio. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 258. E
 Anime partes tres apud Platonem. de Hist. philos. Sp. 5. A
 Anime tres partes habent propriam speciem, nec vnā facultatem, sed
 plures iuxta Platonem. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 285. G
 Anime species quē dici possunt. 6°. de decr. Hippo. 1^a. 261. C
 Anime nostre tres species. 6°. de decr. Hipp. 261. C/q̄ ani. mor. 1^a. 317. F
 Anime tres partes, & quomodo appellantur. 7°. de decretis Hippocra-
 tis. 268. C/9°. 1^a. 285. E
 Anime tres partes quidā falso vnā putarunt. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. H
 Anime tres partes quō simul coniungantur. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. H
 Anime partes tres, quibus incitatur ad motum voluntarium. 5°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 258. E
 Anime quatuor partes secundum Stoicos. de hist. phi. Sp. 5. A
 Anime quinque partes. de spermate. Sp. 37. H
 Anime partes sunt pulchre. 7°. de decr. Hippo. 1^a. 268. C
 Anime pulchritudo quā sit fm Platonem. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 256. B
 Anime omnes particule utiles sunt. 1°. de vsu par. 1^a. 113. C
 Anima & facultas est idem. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
 Anime facultates quē sint. intro. Isa. 55. B
 Animarū facultates Plato vocat animarū species. in Tim. Pla. 1^a. 287. D

Anime tres facultates. 5^a. de decr. Hippo. 1^a. 256. D
Anime tres, vel anime facultates tres non placet Galeno vt dicatur, sed
 tria principia. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
Aie facultates in quibus visceribus site sint. 4°. de dec. Hipp. 1^a. 248. D
Anime facultates omnes sunt in corde, secundum Aristotelem. 4°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 248. D
Anime facultates omnes à corde oriri dicunt Aristoteles, et Theopbra-
 stus. de decr. Hippo. 1^a. 260. E
ex Anime facultatibus dependent scientia de virtutibus & scientia
 moralis. 4°. de decr. Hippo. 1^a. 253. E
Anime facultates ad quā trahant. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 256. H
Anime facultates sequuntur sanguinis vteri temperaturā, secundum
 Aristotelem. q̄ animi mores. 1^a. 319. C
Anima naturalem partem addit Aristoteles. de hist. philos. Sp. 5. A
Anima cum stirpibus nobis communis, quā. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
Anima vegetabilis ab Aristotele dicta, concupiscibilis à Platone, natu-
 ra à Stoicis dicitur. de fœ. for. 1^a. 326. B
Anima vegetatrix, & naturalis principium est iecur. in 3^m. de mor-
 bis vulg. commen. 1°. 3^a. 133. C
Anima vegetatiuā quā in iecore est, potest vocari appetitrix, natu-
 lis, & alitrix. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
Anima cum brutis communis in corde est. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
Anima irrationalis partes sunt concupiscibilis et irascibilis. 2°. de dec-
 Hippocratis. 1^a. 239. G
Anima alitrix, & concupiscibilis eadem. de fœ. for. 1^a. 323. C
Anima ratiocinatrix quo mō dicat concupiscibilis. q̄ ai mores. 1^a. 317. E
Anima concupiscibilis quā sit in cōmuni significato. q̄ ani. mo. 1^a. 317. E
Anima pars cōcupiscibilis dicitur à Platone quā in iecore, ab Aristote-
 le alitrix, & naturalis. q̄ animi mores. 1^a. 318. E
Anima pars appetitrix vbi sit secundū Platonem. 5°. de ana. admi. 86.
 H/6°. de decr. Hippo. 1^a. 267. A
Anima pars concupiscibilis, & irascibilis in corde est. 2°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 239. G
Anima insigniter concupiscibilis à Platone appellata, quā sit. quod ani-
 mi mores. 1^a. 317. E
Anima animosa dicitur vis animalis. 9°. meth. med. 7^a. 58. H
Anima irascibilis an sit pars distincta ab alijs. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. D
Anime pars animosa vbi sit secundū Platonē. 5°. de ana. admi. 1^a. 87. A
Anime pars iracunda est temperatio cordis. q̄ ani. mo. 1^a. 318. D
Anima ratiocinatrix quā sit. q̄ animi mores. 1^a. 317. E
Animam rationalem solā non est concedēdu. 7°. de der. Hipp. 1^a. 267. G
Anime facultatem quā ratiocinamur, vnam tantum esse Aristoteli. puta-
 uit & quid ad hanc opinionem sequatur. 7^a. de decr. Hipp. 1^a. 268. D
Anima rationalis vna cū sit, habet multas facultates. 9°. de decr. Hipp.
 286. D/q̄ animi mores. 1^a. 317. E
Anima rationalis partis, irascibilis & cōcupiscibilis eadem esse substā-
 tiam Platoni non est visum. in Thimeum Plat. 1^a. 287. C
in Anima consistunt cogitatio, sciētia, & opinio. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. E
in Anima rationali adsunt habitus, potentia, & scientia. 7°. de decre-
 Hippocratis. 1^a. 268. D
Anima rōnalis si esset sola, prudētia sola esset. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 267. G
Anima vis ratiocinandi vbi sit. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 267. F
Anime rationalis domicilium est cerebrum. 9°. de vsu par. 172. F/17°.
 222. F/q̄ animi mor. 1^a. 317. G/1°. de san. tuen. 2^a. 68. D/3°. de vict. rat.
 in morb. acut. com. 3°. 7^a. 131. F
Animam rationalem esse in corde argumentum commune antiquorum
 probans. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. A
Anima principia pars quā sit fm Chrysippū. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 237. D
Anima pars princeps, quā. fin. med. Isa. 45. A
Anime principatus is est, vnde origo & sensus & motus ex voluntate
 existit. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. A
Anime principalis facultas spiritus esse videtur. de hist. phi. Sp. 3. D
Anima vbi habeat principatū anatome docet. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 235. B
Anima principalis vis non inquirenda. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. C
Anima pars principalis in quō loco sit scire non confert philosopho, sed
 medicis. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 284. B
de Anime principatū in demonstratione quā erubescere debent. 8°. de
 decr. Hippocratis. 1^a. 273. E
de Anime demonstrationes quā fieri possunt. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 285. E
Anime principatus vbi sit. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 235. A/de hi-
 storia philosophica. Sp. 10. A
Anime principatū inueniendi via. 2°. de decr. Hippo. 1^a. 235. B
 Anima

Anima partis principalis nomina, & quod sit in cerebro. 2.º de decre. Hipp. 1.º. 239. H/com. 7.º. apho. 14.º. Ex. 54. H.
Anima principatus ē ī capite fm Peripateticos. 2.º de dec. Hip. 1.º. 235. F
Anima principatus est ubi neruorum origo. 7.º de decre. Hippocratis. 267. F/8.º. 1.º. 273. B
Anima cur in supremo corporis loco habitat. de consuet. 2.º. 61. F
Anima p̄cipua pars in cerebro est fm Alcmeonē. de hist. philo. Sp. 9. F
Anima virium principalium affectus sunt in cerebro. 3.º de lo. af. 4.º. 16. F
Anima sedet in cerebro, & operationes omnes ibi habet ratiocinandi, memorandi, & sentiendi. 3.º de loc. aff. 4.º. 17. H
Anima principatus q̄ ī cerebro sit, demonstratio. 8.º de de. Hip. 1.º. 273. F
Anima prima facultas an ī cerebro. uel ī mēbranis. 2.º de l. af. 4.º. 13. H
Anima principatus est in membranis cerebri. 1.º de usu par. 1.º. 114. H
Anima principatum esse in pectore, quibus argumentis probet Chrysippus. 2.º de dec. Hipp. 234. F/ 1.º. 235. F
Anime principatum esse in pectore, uel in corde nullo sensu percipi-mus. 2.º de dec. Hip. 1.º. 239. G
Anima principalis vis an in corde. 2.º de dec. Hip. 1.º. 235. H
Anima principatus ab aliquibus in corde ponit. 1.º de usu par. 1.º. 114. H
Anime principatus quod sit in corde argumētum a cordis situ. 2.º de de cre. Hippo. 1.º. 236. A
Anima principatum qui uolunt esse cor, unde debent sumere argumen-tum. 2.º de decre. Hipp. 1.º. 235. B
Anime p̄cipuam partem Diogenes in cordis arterijs ponit. cum spiri-tu qui ad pulmonem descendit. de hist. philosoph. Sp. 9. F
Animam principē nō esse in corde ostendit anatomia. 1.º de lo. af. 4.º. 3. G
Aia principē partē ī corde statuētes reprehēdunt. 13.º met. me. 7.º. 85. D
Anima an separabilis, & an forma corporis, ingens pugna est inter phi-losophos. 2.º de loc. aff. 4.º. 13. F
Anime habent suam vitam stabilem, & firmam. de spermate. Sp. 38. A
Anime differentia firma, & immortales. de spermate. Sp. 37. F
Anima rōcinatrix immortalis est fm Platonē. q̄ animi mores. 1.º. 317. F
Anima sine corruptione separatur a corpore. de spermate. Sp. 37. H
in Anima nostra est p̄sensio. in 1.º. prorrh. com. 1.º. 4.º. 160. G
Anima simul cum corpore constituitur. an animal sit. 1.º. 327. G
Anima cui sit comexa. de spermate. Sp. 37. G
Anima nō p̄ se existit, sed est qd ex corpe. de mot. mani. & obs. Sp. 67. G
Anima quomodo iungatur corpori. de spermate. Sp. 37. E/F
Animam corpoream esse quomodo probatur. de spermate. Sp. 37. G
Animam esse corpoream argumenta probat. q̄ animi mores. 1.º. 318. H
si Anima est forma similis corpori quid sequatur. q̄ ani. mo. 1.º. 318. H
Anima nec est corporea, nec in loco. de spermate. Sp. 37. G
Anima si nihil est corporis, nescit uidere Galenus quo modo in totum possit extendi. q̄ animi mores. 1.º. 317. H
Anima si corporea est, spiritus qui in ventriculis cerebri continetur, est anima. 7.º de dec. Hipp. 1.º. 269. C
Anima si incorporea est, spiritus, qui est in ventriculis cerebri, est pri-mum eius domicilium. 7.º de dec. Hip. 1.º. 269. C
Aia si immortalis est, cur affecto cerebro separat. q̄ ani. mo. 1.º. 317. H
Anima si immortalis est cur necant sanguinis larga e uacuatio, & cicin-ta. q̄ animi mores. 1.º. 317. H
Anima cur relinquat corpus supercalescens aut superfrigestens, nescit Galenus. q̄ animi mores. 1.º. 317. H
Anima ratiocinatrix mortalis est fm Galenū. q̄ animi mores. 1.º. 317. G
Anima pars mortalis corporis est temperies. q̄ animi mores. 1.º. 318. D
Anima, & corpori quę sunt cōmunia, obeunt in senectā. in 6.º. de morb. vulg. commen. 4.º. 3.º. 190. E
Anima q̄ in corde, & q̄ in iecore, moriuntur cū corpe. q̄ ani. mo. 1.º. 317. F
Anima quot modis a corpore digreditur. de subst. fac. nat. 1.º. 230. F
Anime pars famulatrix quę sit. fin. med. Isa. 45. A
Anima instrumenta quę sint. 2.º de mo. mus. 1.º. 316. A
Anima primum instrumentum est spiritus. in 6.º. da morb. vul. com. 5.º. 3.º. 189. G/4.º de loc. af. 4.º. 23. A
Anima saltem primum instrumentum est calor innatus si non est eius e-sentia. 5.º de sim. med. fac. 5.º. 34. A
per Animę omnia organa transit spiritus. de uti. resp. 1.º. 226. A
Anime mouentis instrumenta sunt musculi. 17.º de usu par. 1.º. 221. C
Anime instrumenta quot habent symptomata. de symp. dif. 3.º. 12. B
Anime artem, ciuilem appellat Plato. ad Thrasyb. 2.º. 107. D
Anima per se agit opera sua. de subst. fac. nat. 1.º. 230. B
Anime opera quę proprię sint. 2.º de loc. aff. 4.º. 13. F
Anima non agit absque organis. 1.º de usu par. 1.º. 113. F

Anima organum corpus est. 1.º de usu par. 1.º. 113. C
ab Anima operatio procedens ut melius in actum procedat, in corpo-roribus nostris perficitur. de anat. uiuo. Sp. 55. C
Anima opatur quedā sine corpe, & quedā cū corpore. introd. Isa. 55. B
Anima opera sunt sensus, & motus uoluntarius, cum sint propria ani-malium. 1.º de nat. fac. 1.º. 290. F
Animal, uel Deus factum format. de fœt. for. 1.º. 325. B
Animam materię tantam artem affecutam fuisse ut fœtus formare po-tuerit, credibile non est. de fœt. for. 1.º. 326. C
ab Anima & natura regitur animal. 1.º de nat. fac. 1.º. 290. G
Anima ad omnia magis idonea est quā natura. an animal sit. 1.º. 328. A
ab Anima una facultate quę sunt, nō sunt ab alia. q̄ ani. mo. 1.º. 317. F
Anima actionum oīum principalissima est uox. 16.º de usu par. 1.º. 215. E
Anima sustinet uitam. de dynamidijs. Sp. 19. D
Anima actio, est uita. de uti. resp. 1.º. 223. C
Anima prauū corpus ratione sui nequit regere. de spermate. Sp. 40. D
Anima ē principis motus. in Tr. Plat. 1.º. 287. B/17.º de usu par. 1.º. 221. C
Anima est in primo membro quod mouetur. 2.º de dec. Hipp. 1.º. 234. H
Anima est causa uirtutis motiue cordis. de anat. uiu. Sp. 56. D
Anime officium est mouere musculos. 2.º de mo. mus. 1.º. 314. H
Anima ē mouere, nō musculi, neq; nerui. de palp. cōuuls. & rig. 3.º. 53. C
Anima, in quibus p̄ se ipsam moueatur, & in quibus ipsa corpus mo-ueat. 12.º meth. med. 7.º. 77. D
ab Anima motus thoracis. 7.º de usu par. 1.º. 159. H
Anima motus in perturbationibus. 2.º de symp. cau. 3.º. 23. C
Anima motus corporis t̄pamentū calidius faciunt. 1.º de sa. tu. 2.º. 65. G
ex Anima nobilissimo motu, cogitationis scilicet & deliberationis, sit actio, uoluntaria. de uo. & anhel. Sp. 61. H
Aia q̄ usum dat partibus, hūc usum callet optime. de fœt. for. 1.º. 325. E
Anima rationalis quę habet opera. 9.º meth. med. 7.º. 58. H
Anima rationalis actiones, principales uocantur. 3.º de lo. af. 4.º. 16. G
Aia rōnalis femē neruorū mittit in cerebrū. 12.º de usu par. 1.º. 193. E
Anima pars imperat, pars obedit, pars nutrit. 9.º de dec. Hip. 1.º. 279. G
Anima pars famulatrix quę sit. fin. med. Isa. 45. A
Anima seruit naturis quę ex certa elementorum temperatione proue-niunt. de sub. fac. nat. 1.º. 230. E
Anima rationalis partī natur. ale est dominari, & imperare alijs. 4.º de decre. Hippo. 1.º. 252. G
Anima pars imaginatiua recordatur. 2.º de mo. mus. 1.º. 315. B
Anima irrationalis actiones, morales uocantur. 3.º de loc. aff. 4.º. 16. G
in Anima irrationali uirtutes quę existunt, habitus tantum & poten-tiæ sunt. 7.º de decre. Hip. 1.º. 268. D
Anima irascibilis affectus, & opera. 3.º de decre. Hip. 1.º. 245. F
Aia opationes in aqlonia tēpestare melius fiunt. cō. 3.º. aph. 17. Ex. 23. E
Anima exercitia quę sint. de consue. 2.º. 61. E
Anima delectans exercitatio, optima est. de par. pi. ex. 2.º. 48. G
Anima quo modo se habet ad uenationes diuersas. 1.º de sa. tu. 2.º. 65. G
Anime functiones iuuant boni humores. q̄ animi mores. 1.º. 319. B
Animam confirmat sanguis integer. de dynam. Sp. 19. D
fm Animę mores est forma corporis. 11.º de usu par. 1.º. 189. D
Anime uirtutem sequi complexionem corporis omnes antiqui uidentur concedere. de incant. adiur. & susp. 7.º. 181. F
Anime facultates corporis temperaturas sequi uerum est & utile ani-mos excolere uolentibus. quod ani. mor. 1.º. 317. B
Anima t̄paturis corporis ancillari q̄ fateri cogatur. q̄ ani. mo. 1.º. 318. C
Anime cessatio in dormientibus est quies non perfecta, sed quasi quedā intermissio uigoris. 2.º de mo. mus. 1.º. 314. F
Anima dormientium non quiescit. 2.º de mo. mus. 1.º. 314. F
Anime bona non sunt unius generis: neq; similiter. ad Thrasy. 2.º. 103. H
de Animę uirtutibus questiones unde ortę. 9.º de decre. Hip. 1.º. 283. H
Anime uirtutis una ne an plures subē iueniant. 7.º. & decr. Hip. 1.º. 268. B
Anime uirtutum diuisio. 9.º de decre. Hipp. 1.º. 283. H
in Anima quo modo quatuor uirtutes sint. 7.º de decre. Hip. 1.º. 268. C
Anime moribus & facultatibus, omnibus animalibus aptum corpus natura dedit. 1.º de usu par. 1.º. 113. C
Anime moribus & facultatibus natura pręparat corpus idoneum. 2.º de semi. 1.º. 337. C
Anima tota cur iusta. 7.º de decre. Hip. 1.º. 168. C
Anima quo modo fiat prudens. quod animi mores. 1.º. 318. G
Anima non impellitur a corporis partibus, ut sit timida, strenua, aut sa-piens. 1.º de usu par. 1.º. 113. F
Aia brutorū quo mō sint prudētes & potētes. & mo. ma. & ob. Sp. 67. F
Anima sit

Anima fit fortis circa quartumdecimū annum. 5°. de dec. Hip. 1°. 257.D
Animæ opera quō leduntur. q. ani. mo. 1°. 318.H/2°. de lo. aff. 4°. 13.F
Animæ partē rōnalē hebetē turbidāq; vinū reddit. 1°. de sa. tu. 2°. 66.H
Animam corpus mouet. de sperm. Sp. 40.D
Anima afficitur a corporeis malis. q. ani. mor. 1°. 319.A
ad Animæ opera, & ad uitam est maximum malum dissolutio corpo-
ris. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23.F
Animæ functiones ledunt prauū humores. q. animi mor. 1°. 319.A/B/3°. de loc. aff. 4°. 19.B
Animæ functiones non solum immutat temperatio corporis, sed etiam
seiuungere ipsam a corpore ualet. q. ani. mor. 1°. 318.B
Animæ opera detrimentum patiuntur ex passione uentriculi. commen. 4°. aphor. 17°. Ex. 29.A
Animæ essentia quibus dissoluatur. 5°. de loc. aff. 4°. 29.B
Aia linquitur stomachice. 13°. meth. me. 84.G/de art. cō. 2°. 7°. 264.H
Anima deficit in euacuatione uniuersa. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48.G
Animæ defectus est bulimos. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98.E
Aia defectus facit frigiditatē extremarū partiū. c. 7°. aph. 26°. Ex. 55.G
in Animæ affectibus uehementibus si humiditates roridæ superuenerint,
non in tempore fit animi defectus. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 98.F
in Animæ affectibus uehementibus fit senibus & imbecillis animi defe-
ctus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98.F
ab Animæ affectibus ephemera. 2°. de cris. 4°. 138.F
Animæ rationalis tenebræ atra bilis. 2°. de symp. cau. 3°. 24.D
Animæ & corporis motu fit febris. praf. exper. conf. Sp. 77.D
Animæ partes in quibus sanitas, & ægritudo locum habet. 5°. de decre-
tis Hippocratis. 1°. 255.C
Animæ sanitas & ægritudo non recte comparatur sanitati & ægritudi-
ni corporis. 5°. de decre. Hipp. 1°. 254.E
Animæ sanitati, honor, gloria, diuitiæ, auctoritas postponenda est. 2°. de alim. fac. 2°. 18.F
Anima etiam est causa abortus. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27.A
Animæ morbus qui secundum Platonem. 5°. de decre. Hip. 1°. 256.A
Animæ morbus febriculosa cōstōni simillimus. 5°. de dec. Hip. 1°. 254.G
Animæ affectiones cur magis obseruādæ quā motus corporis. de par. pi. ex. 2°. 48.G
Animæ affectus, unum ex sex rebus non naturalibus. ars medi. Isf. 68.C
Animæ affectus quo modo alterent corpus. ars medi. Isf. 68.C
Animæ affectiones nulla corporis quamuis uehemens passio uincit. de par. pi. ex. 2°. 48.G
Animæ turpitudine, quæ. 5°. de decre. Hip. 1°. 256.C
Animæ quo modo peccent. de hist. philosoph. Sp. 5.A
Animæ ad aurigam & equos comparatio. in Tim. Plato. 1°. 287.D
Animæ non sunt uitia naturalia. de spermate. Sp. 40.D
Animæ vitium insanabile, quod. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53.A
Anima. vide Animus.
ANIMATIO totius corporis quid. de spermate. Sp. 37.F
Animatum corpus animal uocatur. in Tim. Plat. 1°. 287.B
Animata sunt sub substantia tanquam sub genere. 1°. de temp. 1°. 13.F
Animantia, & inanimata quo modo frigida dicantur, & calida. de uict. rat. in mor. acut. 7°. 113.E
Animata corporea substantia omnis ex elementis est. de sper. Sp. 39.A
Animata corporea substantia omnis, teste Hip. iuncta est, & ligata in
planetis, & signis, & quatuor elementorū nexibus. de sper. Sp. 38.G
bene Animati qui. 3°. de decre. Hippo. 1°. 245.B
Animatum emittitur semen. de spermate. Sp. 36.B
Animatum quando uenit sperma in matricem. de spermate. Sp. 38.A
Animosa animæ pars ubi secundum Platonem. 5°. de ana. ad. 1°. 86.H
Animosa uirtus dicitur uis animalis. 9°. meth. med. 7°. 58.H
Animose uirtutis initium est cor. 7°. de ana. ad. 1°. 96.C
Animosi, sunt calidi. 2°. de san. tuen. 2°. 73.E
Animosiora sunt animalia, quæ lato sunt pectore & calidiora. 5°. de de-
cre. Hippo. 1°. 257.B
ANIMAL est deus. 1°. meth. med. 7°. 4.C
pro Animalibus omnibus pecudis nomē sumitur. de ar. cō. 1°. 7°. 256.F
Animal quod appellari debeat. in Tim. Plat. 1°. 286.H
Animal uocatur animatum corpus a Plat. de sub. fac. nat. 230.B/in Ti-
maum Plat. 1°. 287.B
Animal unum significat. 4°. de dif. puls. 4°. 68.H
Animal quid sit. an animal sit. 1°. 327.A
Animalis natura, quæ. 2°. de semi. 1°. 337.C
Animalium natura quæ sit fm Hippocrate. cō. 1°. aph. 15°. Ex. 8.A/E

Animal à non animali differt sensu, & motu. 1°. de motu mus. 1°. 309.B
Animalis opifex pars habet intellectum, ut gubernator ciuitatis. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41.B
Animalis opifex primaria est natura. ad Thrasy. 2°. 105.G
Animalium ortus quo modo. de hist. philosophica. Sp. 11.D
Animalis generatio, dispensatio à tribus principij consistit. de uirt. no-
strum corp. dispens. Sp. 60.C
Aialia hñt quatuor naturales vires quibus gignant. 2°. de dif. fe. 3°. 40.F
Animalium corpora quare augeantur, formentur, & nutriantur. com-
men. 1°. apho. 15°. Ex. 8.D
Animalibus omnibus in lucem editis commune naturæ opus est augere,
& quantum fieri potest, seruare in uita. 1°. de nat. fac. 1°. 291.E
Animalis substantiæ quæ sint. 1°. meth. med. 7°. 4.C
Animalia quæ sint. de mot. man. & obst. Sp. 67.G
Animalium & plantarum differentia. 4°. de usu par. 136.E/5°. 1°. 145.C
Animalia quid habeant plus stirpibus. de subst. fac. nat. 1°. 230.C
Animalia cur uocentur quandoq; stirpes. in Tim. Plat. 1°. 287.B
Animalia sint ne stirpes. de hist. philoso. Sp. 11.H
Animalia, & plantas fingens facultas nunq; sinit. de fæt. for. 1°. 324.F
Animalia, & plantas fingens facultas omnes partes simul fingit. de fæt. for. 1°. 324.F
ad Animal à plantis quū incedit natura, hñt gradus. 2°. de sem. 1°. 339.G
in Animalibus, & plantis diuerso modo Aristoteles naturæ opera ex-
ponit. 1°. de semi. 1°. 331.F
inter Animal & plantam media. de fæt. for. 1°. 323.F
Animalia plantæ, & semina uiuere tantum dicuntur. de marc. 3°. 45.B
Animalis nullum genus perire qua arte natura instruit. 14°. de usu par-
tium. 1°. 204.D
Animalium corpora constant calido, frigido, humido, sicco, non tamen
equaliter. 1°. de temp. 1°. 10.B
Animalia ex quatuor elementis. 1°. de elem. 1°. 5.F
Animalia generantur ex elementis multis interuenientibus mutationi-
bus. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275.A
Animal propter quid unum dicitur. 1°. de usu par. 1°. 113.B
Animalis corpus non est unum, ut atomus Epicuri, & incompacta A-
sclepiadis corpuscula. de dif. mor. 3°. 2.E
Animal ut fiat duo principia exiguntur. 1°. de semi. 331.H/ 1°. 338.D
Animalia proprie generantur, non morbi. de morb. temp. 3°. 85.C
Animal debet augeri, absolui, & diu durare. 1°. de nat. fac. 1°. 292.C
Animalia oia habet instrumenta concipiendi. 14°. de usu par. 1°. 204.D
Animal nullum concipit semen excernens. 1°. de semi. 1°. 329.A
Animal omne semen continens est grauidum. 1°. de semi. 1°. 329.A
Animalis semine cur uulua indiget. 1°. de semi. 1°. 331.G
Animalia ita corpori matris inclusa coherent, ut plantarum semen ter-
re. 2°. de semi. 1°. 338.E
in Animalibus ita fit chorion, sicut plantæ semen radices facit. 1°. de se-
mi. 1°. 331.G
in Animali trunci inspicuntur in unoquoq; principio unum, aorta, ca-
ua uena, & dorsi medulla. 1°. de semi. 1°. 331.G
in Animali concepto ubi colligitur urina. 1°. de semi. 1°. 331.H
Animal potentia est, in utero existens. an animal sit. 1°. 327.D
Animal sit ne fætus in utero. de hist. philosoph. Sp. 11.A
Animal spirans in utero. an animal sit. 1°. 327.E
Aialis pticule sunt naturæ opa dū est in utero. 1°. de nat. facul. 1°. 291.E
Animalia procliuiā ad salendum, qualem ligaturam habeant in matri-
ce. 15°. de usu par. 1°. 211.D
Animalia quæ commoda ad salendum. 3°. de ali. fac. 2°. 33.B
Animalia quæ ad salendum inepta. 3°. de alim. fac. 2°. 33.C
Animal recenter formatum in utero est calidissimum et humidissimum.
2°. de temp. 1°. 16.A
Animalia cur primo sint mollia. de marc. 3°. 46.C
Animalia parua cur sugunt lac. 14°. de usu par. 1°. 205.A
Animalia parua maiore pariunt admirationē. 17°. de usu par. 1°. 222.D
Animalium constructio admirabilis est. 17°. de usu par. 1°. 222.B
de Animalium fabrica nescit Gal. ualidam rōnē. de fæt. for. 1°. 1°. 325.G
in Animalia omni, non solum in homine, ars & sapientia artificis cōspi-
ci potest. 17°. de usu par. 1°. 222.D
Animalium cuique natura condidit corpus idoneum animi affectibus.
6°. de ana. ad. 89.G/3°. de usu par. 1°. 135.E
Animaliū particule differūt, quia & aia differūt. 1°. de usu par. 1°. 113.C
Animalium instrumenta formæ conuenientia sunt. 14°. de usu par-
tium. 1°. 204.E
Animalia,

Animalia, & homo constant ex solidis, humidis, & spiritibus. bre. denot.
dogm. Hippo. 1^a. 231. A
Animalium sanguineorum proprium elementum. 2°. de ele. 1^a. 9. F
Animalium sanguineorum calor similis est caliditati quæ in domibus
sentitur æstatis tempore. de fæt. for. 1^a. 323. F
Animalia calidiora sunt sanguine prædita. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. C
Animalia quæ lato sunt pectore & calidiora, sunt animosiora. 5°. de de-
cre. Hippo. 1^a. 257. B
Animalia cum sanguine tenui sapientiora sunt. q. ani. mo. 1^a. 319. C
Animalia quæ non habent sanguinem, prudentiora sunt. q. ani. mo. 1^a. 319. C/D
Animal omne habet caliditatem in sanguine & uenis ueluti fontem ignis.
in Tim. Plat. 1^a. 289. H
Animal aliquot collatum homini est calidum, collatum leoni frigidum.
1°. de temp. 1^a. 12. F
Animal omne plus minusque est humidum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. C
Animalia frigida & sicca, quæ. 2°. de temp. 1^a. 15. G
Animalia frigidiora, sunt exanguia. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. C
*Animalia frigida hyeme latent ueluti mortua. 2°. de lo. af. 14. B/4^a. 33. E
Animalia sunt diuersa secundum loca, licet sint in eadem specie, & simi-
liter quæ sunt in animalibus. 10°. de sim. me. fa. 5^a. 77. B
inter Animalia differentia maxima est, quorum latitudo accipitur per
comparationem ad plantas. 14°. de usu par. 1^a. 205. G
de Animalium numero cum queritur, non conuenit unam differenti-
rum oppositionem respondere. 1°. meth. me. 7^a. 4. A
*Animalium species generatim subiectas substantias sequuntur. 2°. de sem. 1^a. 337. C
Animalis propria differentia quæ sint. 1°. meth. med. 7^a. 4. C
Animalium differentia ab Aristotele in primo de partibus animalium
enumerantur. 1°. meth. med. 7^a. 4. D
Animalium genera quatuor, & an sensu prædita rationem habeant de
hist. philosophica. Sp. 11. E
*in Animalis omni genere mas est ualidior femina. 3°. de cau. pul. 4^a. 95. G
*ad Animalia fabulosa diæ similitudinem fecit Plato. in Tim. Pla. 1^a. 287. D
Animalia sepe in lapidibus & terra gignuntur, ubi eundem penitus lo-
cum occupat opifex & opificium. de caus. procat. 3^a. 97. A
Animalia quedam habent oculos duos. de anat. uiuo. Sp. 48. C
Animalia communia terre & mari, quæ arabice dicuntur cenalia, & pi-
scis respirant uaporem per branchias. de anat. uiuo. Sp. 48. C
Animalia plurimum ossuosa, quæ. de util. resp. Sp. 64. E
Animalia quæ multum possunt sub aqua morari. de anat. uiuo. Sp. 53. B
*Animalia quædam ueneni icu infundere obseruati est. de opt. sec. 15. 22. E
*Animalculi ex arboribus fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. A
*Animalculi quæ intestinum terræ appellat. 3°. de cõp. med. se. lo. 5^a. 145. A
ad Animalium habitationem metalla nocua sunt. de bo. aquæ. Sp. 75. F
*Animalia sepe in abscessibus inuenta sunt. de tum. præter. nat. 3^a. 83. G
Animalia quedam habent sanguinem ualde spissum, ac terrestrem, qui
coagulatur statim. de util. resp. Sp. 64. F
*Animalia quæ latibula habitant hyeme cur non comedant. de ue. se. ad Era. 6^a. 9. A
Animalia quæ hyeme delitescunt, adipe obesa sunt. 1°. de temp. 1^a. 18. D
*Animalium carnes crude familiaris cibis leoni. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. C
Animalia æstum, & frigus effugunt. de caus. procat. 3^a. 96. A
Animalia ea parte se defendunt, qua alijs præstant. de fæt. for. 1^a. 325. E
Animalibus quibusdam dantur dentes, alijs cornua ad armaturam. de
anatomia uiuorum. Sp. 49. E
*Animalia quæ calidiora, & magis terrena subibus 4°. de simp. med. fa. 5^a. 25. E
Animalia calida, & audacia, quæ. de util. resp. Sp. 64. F
Animalia cordis parui cur audacia sint. de anat. uiu. Sp. 46. H
Animalia quedam paruorum cor habent, tamen sunt audacia, quia calidius
habent cor. de ana. uiuo. Sp. 53. A
*Animalia laticlunia & frigidiora, sunt timidiora. 5°. de Hipp. 1^a. 257. B
Animalia timidiora a quo sanguine fiant. q. animi mo. 1^a. 319. C/D
Animalia timida sunt, eo quod habent sanguinem frigidum, & aquosum.
de util. resp. Sp. 64. E
Animal inter uersum & suum in Lucania. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. C
Animal pedestre bipes, definitio qualis. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. A
in Animalibus ut ætas, ita in morbis sunt tempora. de mor. tẽp. 3^a. 85. B
*Animal per ætates non semper fit calidius, aut frigidius. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. C
Animal nullum pedestre, præter simias & satyros, incedit binis innixu
pedibus. 4°. de ana. admi. 1^a. 80. G
Animalia carniuora propter quid habent pedes multifidos & curuos
ungues. 3°. de usu partium. 1^a. 128. B
*Animalium herbinorum alia habent ungulas solidas, alia bifidas. 3°. de**************

usum partium. 1^a. 128. B
Animalia iuuenilia quo modo erudiantur. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 258. B
*Animalia comparantur secundum gradus caliditatis. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 78. E
*Animalia comparantur secundum gradus siccitatis. 11°. de sim. med. fa. 2^a. 33. D
*Animalium singula nature habent suum proprium medium. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. D
*Animal perfectum, cui nulla propriarum actionum deest. de marc. 3^a. 46. B
Animalia, quæ non generantur ex semine non sat habent putredine ut ge-
*nerentur, sed indigent etiam magno calore. com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
Animalia in limo, in colluue, in paludibus, in plantis, fructibusque, putre-
tibus gignuntur. 17°. de usu partium. 1^a. 222. C
Animalium partes quæ penitus sunt exangues, frigido leduntur. comen-
tario. 5°. aphor. 18°. Ex. 39. A
*Animalibus quedam familiaria adnascuntur. 11°. de sim. med. fa. 5^a. 81. C
*Animalia in corpe habent silem statum celi. in 1^m. de mor. uul. c. 1°. 3^a. 104. D
Animalis genus ex substantia habetur. 2°. de semi. 1^a. 339. H
*Animalibus omnibus caro communis est. 11°. de sim. med. fac. 5^a. 77. F
Animal unum sufficit ad omnes sectiones. 8°. de ana. ad. 1^a. 102. F
Animalia quæ sumenda pro anatomia. 6°. de ana. admi. 1^a. 89. F
*Animal debet esse antiquus per anatomia brutorum. de mot. ma. & obs. Sp. 70. C
Animalium ordo in exercitatione anatomica. 6°. de anat. admi. 1^a. 90. G
Animalia habentia serratos dentes sequuntur habentia quinque digitos.
in manu. 6°. de anat. admi. 1^a. 89. F
*Animalia quæ non multum differunt ab hominum natura. 4°. de ana. ad. 1^a. 80. B/G
Animalia excoriabilia, quæ. 7°. de anat. admi. 1^a. 98. F
*Animal male excoriatus ignorat musculi latum. de musc. dis. 1^a. 44. E
Animalium ad sectionem differentie. 6°. de ana. ad. 1^a. 90. D
Animalia anatomizanda suffocabat in aqua & laqueo suspendebat. 8°.
de anat. admi. 1^a. 103. D
Animal incidendum & scarificandum fame & siti affligendum. de mo-
tibus man. & obs. Sp. 70. D
in Animalium uiuo tres modi secandi. 7°. de ana. adm. 97. E/H/8°. 1^a. 100. A
in Animalium mortuo primo exerciteris, ut in uiuo præter effusionem san-
guinis anatomem uidere possis. 8°. de anat. ad. 1^a. 100. B
Animal logo tempore mortui cur non potest diffecari. 1°. de anat. admi. 1^a. 65. E
Animalis mortui partes perfundantur aqua calida, ut facile uideatur.
8°. de usu partium. 1^a. 168. B
Animal calidum esse debet, uel calefactum arte quod spectari debet in
buccis. 4°. de anat. admin. 1^a. 80. E
Animalia bruta incidit Galenus. 4°. de anat. admin. 1^a. 80. B
Animalia quæ diffecauit Galenus, & quæ non. 6°. de anat. admin. 1^a. 89. G
in Animalibus pibus construendis tres scopi primi. 14°. de usu par. 1^a. 204. C
in Animalibus perfectis membra officialia. de anatomia uiu. Sp. 45. C
in Animalibus imperfectis membra consimilia officialibus perfectio-
rum. de anatomia uiuorum. Sp. 45. G
Animalis partes sunt adeps, & medulla. de anat. uiuo. Sp. 44. D
Animalis particula propter quid una dicitur. 1°. de usu par. 1^a. 113. B
Animalium partes membra sunt in Timæum Platonis. 1^a. 287. A
Animalium partes terre quæ sunt. 9°. de sim. med. fac. 5^a. 64. H
*in Animalium uiuente capitis anatome. 7°. de dec. Hipp. & Pla. 1^a. 369. B
Animalia quedam carent capite. 7°. de usu partium. 1^a. 166. C
*Animalia carniuora habent dentes supra, & infra. de ar. com. 1°. 7^a. 256. G
*Animalia ruminantia habent tantum dentes inferiores. de artic. cõ. 1°. 7^a. 256. G
Animalia quedam habent duas tantum dentium maneries, sicut incisi-
uos, & molares. de ana. uiuorum. Sp. 49. E
*Animalia ad mordendum parata, qualia. 16°. de usu partium. 1^a. 217. A
Animalia habentia dentes serratos quale habent temporalis musculi ca-
put. 16°. de usu partium. 1^a. 217. B
Animalia habentia maxillam magnam quale habent temporalis muscu-
li caput. 16°. de usu partium. 1^a. 217. B
Animalia omnia mouent inferiorem maxillam præter cocodrillum. 4°.
de anat. admin. 1^a. 80. B
Animalium aliorum maxilla plixior est quam simia. 4°. de an. admi. 1^a. 80. G
Animalibus omnibus a qua coniugatione comune est neruos accipi. 15°.
de usu partium. 1^a. 215. H
in Animalibus habentibus magnas uertebras, ut sunt animalia dentes
serratos habentia & cornigera, prima neruorum colligi coniugatio
est magna. de neruorum dissectione. 1^a. 54. E
in Animalibus habentibus uertebras paruas ut in simijs, prima coniu-
gatio neruorum colli parua est. de ner. diff. 1^a. 54. E
in Animalibus, quæ non multum diuersam ab homine naturam habent,
septem sunt uertebræ in collo. de ner. diff. 1^a. 54. H
Animalia longum collum habentia inclinato corpore deglutiunt. 3°. de
*natural.****************

natural. facultat. 1^a. 305. C
Animal habens amplissimam uocem aptum est ad sectionem thoracis. 8°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 100. B
Animalia habentia magnam uocem quot musculos habeant in aspera arteria. 7°. de usu partium. 1^a. 160. D
Animalia prædita magna uoce qualia. 16°. de usu partium. 1^a. 216. H
in Animante omni qui muscoli cartilaginem cogunt, & guttur claudunt. de mus. diff. 1^a. 46. C
Animalia parua quot musculos habeant in arteria aspera. 7°. de usu par. 1^a. 160. D
inter Animalia parua uoce prædita est simia. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. A
Animalia utrinque dentata an habeant unum uentriculum, sensus indicat. de natura humana. commen. 2°. 7^a. 183. C
Animal non habens dentes superiores habet plures uentriculos. 6°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 90. D
Animalia quæ habent magnam & asperum uentriculum. 6°. de ana. admi. 1^a. 90. D
Animal habens dentes superiores non ruminat, nec habet multos uetres. 6°. de anat. admini. 1^a. 90. E
Animalia ruminantia an habeant quatuor uentriculos, sensus indicat. de natura humana. commen. 2°. 7^a. 183. C
Animalia ambulabilia, & sanguinea pulmonem habent. de ana. ui. Sp. 48. B
Animal omne habens calorem magnum, necessarium fuit habere pulmonem magnum. de ana. uiuo. Sp. 47. F
Animalia quadrupeda magnum pulmonem habent. de ana. ui. Sp. 45. F
Animalia plura habent plures lobos quam homo. 6°. de usu par. 1^a. 149. B
in Animalibus quocunque lobi pulmonis sunt plus in dextra parte quam in sinistra. 6°. de usu partium. 1^a. 149. A
Animalia propter quid respirant. de utilitate respirationis. 1^a. 225. B
Animalia tenuis aerem inspirantia alijs præstantiora sunt. de attenuante uict. rat. 2^a. 45. D
Animalium trahentium aerem eadem est structura pulmonum. 7°. de anat. administrationibus. 1^a. 96. H
in Animalibus quibusdā loco pulmonis sunt canales. de an. ui. Sp. 48. C
Animalia quæ degunt in cauernis, an respirent. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. D
Animal & maximum & minutum habet similem cordis structuram. 7°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 96. H
Animal dum uiuit, cor in utrisque sinibus sanguine repletum est. de decretis Hippocratis & Platonis. 1^a. 231. F
Animalia ex corde sortiuntur igneam caliditatem. de fæt. for. 1^a. 323. F
Animalia multa non habent dextrum cordis uentriculum. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. E
in Animalibus paruis uidetur unus solus uentriculus cordis. de utilitate respirationis. Sp. 64. D
Animalia habent arterias amplas & manifestas. de usu puls. 1^a. 228. G
Animalis totius erectio supra cor posita est a natura tanquam supra radicem ultimam. de ana. uiuo. Sp. 47. B
Animalia aliqua non habent uescicam fellis, tamen habent fel. 4°. de usu par. 1^a. 138. E
Animalia quæ habent lienem album & quæ nigrum. 6°. de ana. ad. 1^a. 92. G
in Animalibus quæ augent uescicam maior matrice. 14°. de usu par. 1^a. 205. C
in Animalibus iā auctis uescica minor matrice. 14°. de usu par. 1^a. 205. C
Animal putatur esse ab aliquibus, uterque. 6°. de lo. affe. 4^a. 40. D
Animalis uires in testibus. 1^a. de semi. 1^a. 334. C
Animalia propter boiem conuenienter habent quatuor pedes. 3°. de usu par. 1^a. 128. A
Animalia quæ potentia regantur. com. 2°. apho. 17°. Ex. 13. A
Animalium rationem habet natura. 17°. de usu par. 1^a. 222. G
ad Tras. 2^a. 105. G
*Animal omne a natura simul, & ab anima regitur. de atra bile. 34. H
1^a. de fac. na. 1^a. 290. G
cōtra ea quæ a Iuliano in Hipp. aph. dicta sunt. Ex. 68. A*
*Animal gubernans facultas motus arbitrarij est opifex. de palpitatio-
ne conuuls. & rig. 3^a. 53. C*
Animal secundum aliquos memorijs gubernatur. 1°. de natu. facul. 1^a. 293. A
Animal alimento & spiritu gubernatur. introductio. Isa. 54. A
Animal administrantia tria principia. 7°. de usu partium. 1^a. 164. A
*Animal requirit tres naturæ facultates solum. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. C
9°. meth. med. 7^a. 58. H*
*per Animales quinque uirtutes corpus fruitur nouem uoluptatibus. de
compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59. B*
in Animalibus nihil prius uita. 9°. meth. med. 7^a. 59. F
Animalis sensus expectat ut offerat sensibile. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 271. A
*Animali uiuente diffusio, exspiratio, & inspiratio fit semper. in Timæo
Platonis. 1^a. 289. C*
Animalia quo tempore per os inspirant. 11°. de usu partium. 1^a. 188. E
Animalia oclusa latebris non uidentur spirare. 6°. de lo. a. fe. 4^a. 39. E
*Animalia non poterunt durare nisi statim ab initio a natura sit tributa fa-
cultas quedam naturalis unicuique instrumentum. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. C*

*Animalibus omnium instrumentorum corporis ita facultates insit. ut sine
illa disciplina illis ad proprias functiones uterentur. 2°. de semi. 1^a. 340. A*
*Animalibus, et stirpibus natura insitas quasdam uires deficitis ac defi-
derati semper appetentes ab initio statim dedit. 1°. de semi. tuen. 2^a. 62. G*
Animal nullum alimento carere debet. de renu. affe. dign. et med. 7^a. 195. A
*Animalis quilibet pars habet naturales potentias plures, sed precipue et be-
potentiam, per quam alterat alimentum sibi ipsi. com. 5°. apho. 39°. Ex. 41. B*
*in Animalibus qualibet parte uis est, quæ alteratricem generaliter, particula-
riter assimilatricem, & nutritoriam nominamus. 3°. de na. fa. 1^a. 302. D*
Animalia et plura reddunt sibi sile alimentum. de dec. Hipp. et Pla. 1^a. 264. G
Animal omne suarum partium uires nullo doctore presentit. 1°. de usu par. 1^a. 113. F
Animalia accedunt ad alimenta uirtute quadam innata. 15°. de usu par. 1^a. 213. B
Animal conuenienti alimento nutritur. 3°. de temp. 1^a. 22. C
Animalia quo modo naturaliter ueniunt ad propria nutrimenta. de cos. 2^a. 61. A
Animal omne non nutritur quocunque cibo. 1°. de natu. fac. 1^a. 292. D
Animal omne a totius substantiæ proprietate cibum habet familiarem. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 17. B
*Animalis partes ex partibus propinquis trahunt alimentum. 13°. de usu
partium. 1^a. 202. B
1°. de symp. cau. 17. H
de marcore. 3^a. 48. D*
Animalium alimenta, quæ. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 275. A
Animalia nutriuntur fructibus, herbis, & lacte. 2°. de semi. 1^a. 338. E
Animalis partes quo sanguine nutriuntur. com. 2°. apho. 47°. Ex. 18. H
in Animalibus an gignatur bilis, uel sit in cibis. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F
Animalibus quibusdā gulosis ueter in os rapitur. 3°. de na. fa. 3^a. 305. 1
Animalia quæ sine cibo possunt perdurare. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
*Animalia latetia in latibulis, alimento nullo aliqua indigent, aliqua pan-
co. com. 7°. apho. 59°. Ex. 59. D*
Animalibus nutriuntur homines. 8°. de decre. Hippo. & Plat. 1^a. 275. A
ab Animalibus alimenta. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 16. A
Animalium quæ membra sint bona, quæ mala. de diff. conti. Sp. 74. A
Animalium carnes diuersæ. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. D
Animalium iuniorum caro præstantissima est. 3°. de alimen. fac. 3^a. 29. F
*Animalium herbarum uiridem non habentium carnes sunt male de uict.
rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 147. B*
Animalia omnia habentia alimenta sunt meliora quam quibus desunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. B
Animalia quæ exercetur præferenda sunt ociosis. de atten. uic. ra. 2^a. 45. C
*ex Animalibus humidis quod est maius, uelocius digeritur antequam
durescat, quam minus. de diff. conti. Sp. 73. C*
*ex Animalibus siccis quod paruum est uelocius digeritur, quam quod
magnum. de diff. conti. Sp. 73. C*
Animalia domestica quo differant ab agrestibus. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. E
Animalium domesticorum alimentum quale. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. F
*Animalium domesticorum carnes edende sunt potius assæ quam elixæ.
de cura icteri. Sp. III. D*
*Animalium aliorum carnes ut alimentum bonitate sunt suilla inferiores, ita excar-
nes eorum partes suæ excarnibus sunt deteriores. 3°. de alim. fa. 2^a. 26. F*
Animalium agrestium alimentum, quale. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. F
*Animalium syluestrium carnes elixæ magis quam assæ edende sunt. de
cura icteri. Sp. III. D*
*Animalia montana qualia. 3°. de alim. fac. 27. E
3°. de uict. ra. 2^a. 45. C*
*Animalia montuosa diutius seruantur impuria quam domestica. 3°. de
alimentorum facultatibus. 2^a. 27. E*
*Animalia in stagnis, locis aquosis, & campestribus degentia qualia. de
attenuante uict. ratione. 2^a. 45. C*
Animalia humida in florētē etate sunt in mediocritate. 3°. de ali. fa. 2^a. 25. H
Animalia sicca in adolescētia sunt in mediocritate. 3°. de al. fa. 2^a. 25. A
*Animalis quod est in augmento & cremēto caro uelocius digeritur, quā
eius quod inueteratum est. de diff. conti. Sp. 73. C*
Animalia recentia qualia. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
*Animalia seniora non sunt boni succi. de bo. & uitio suc. 2^a. 36. B
8°. meth. med. 7^a. 51. B*
Animalium omnium antiquorum caro parum nutrit, cur. de diff. con. Sp. 73. F
Animalis multorum annorum caro est suilla. de diff. conti. Sp. 74. D
Animalium paruorum caro lenit uentrem. de diff. conti. Sp. 75. A
*Animalia pingua non sunt gracilibus comparanda in nutriendo. 3°. de
alim. fac. 2^a. 26. C*
Animalium gracilium caro pessima est. 3°. de alimen. fac. 2^a. 29. F
Animalium partes extremæ quales. de boni. & uitio suc. 2^a. 35. G
Animalium omnium aures tarde digeruntur. de diff. conti. Sp. 73. D
Animalium omnium hepata tarde digeruntur. de diff. conti. Sp. 73. D
Animalia quæ herbis tenuioribus uescuntur, primo uere pinguescunt. 3°. de

3°. de alimen. faculta. 2^a. 26. B
Animalia, quorum pascua sunt in desertis, & in locis siccis, non habēt
 superfluitates. de dissol. cont. Sp. 73. E
Animalium oīum interiora sunt multarū supfluitatū. de dissol. cōti. Sp. 73. E
Animalis lactātis caro est multarū superfluitatum. de dissol. cōti. Sp. 73. E
 ex quali *Animali* simendum sit lac. de dissol. continua. Sp. 73. H
Animal cuius lac sumis, cuius etatis esse debet. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. H
Animalium, quorum lacte sis usurus, qualia debent esse nutrimenta. 5°.
 de san. tuen. 2^a. 91. H
Animalium ignotorum pręparationes sunt discenda ab his, in quorum
 regionibus nascuntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. C
 in *Animalibus* que augentur, cur nil superfluum benigni alimenti relin
 quatur. 14°. de usu partium. 1^a. 205. D
Animal omne particeps est rationis. ora. suaforia. Isa. 2. C
Animalia omnia excedit homo ratione. ora. suaforia. Isa. 2. C
Animalia irrationalia habent concupiscibilem, & irascibilem faculta
 tem. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 258. C
Animalia irrationalia sola cupiditate regūtur. 5°. de decre. Hipp. 1^a. 258. C
Animalis spūs nomēclatura, & potētia ubi discēda. 3°. de lo. aff. 4^a. 17. H
Animalis spiritus quis. intro. Isa. 55. B. de utilita. resp. 1^a. 226. G. 1^a. de
 presag. ex pul. 4^a. 104. F. de uir. nostr. corp. disp. Sp. 60. C
Animalis spiritus est exhalatio sanguinis benigni. 6°. de usu par. 1^a. 155. C
Animalis spūs multū discrepat ab alijs spiritibus. 16°. de usu par. 1^a. 219. C
Animalis spiritus unde oritur. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 240. F
Animalis spiritus in cerebri uentriculis oritur. 7°. de decre. 1^a. 269. D
Animalis spiritus quo modo conficiatur. 7°. de usu partium. 1^a. 169. D
Animalis spiritus ex qua materia fiat. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. E
Animalis spūs sit spiritu attracto ex arterijs. 8°. de decre. Hip. 1^a. 278. B
Animalis spiritus sit ex uitali spiritu elaborato. de ocul. 7^a. 183. G. de uir
 tu. nostrum corpus dispen. Sp. 60. C
 ad *Animalem* spiritum generandum facit substantia spiritalis, quam
 habent arteriæ. 4°. de diff. puls. 4^a. 65. E
Animalis spiritus multitudinē non est potius tribuenda bonitas ac per
 fectio intellectus, quam qualitas. 8°. de usu partium. 1^a. 170. D
Animalis spūs cur i toto cerebri corpe cōtineat. 8°. de usu par. 1^a. 170. C
Animalis spiritus ex coctione cerebri fit. 9°. de usu partium. 1^a. 172. F
Animalis spiritus pleni sunt uentriculi cerebri. de usu pul. 1^a. 227. H
Animalis spiritus augetur cum corpore. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. C
Animalis spiritus quo modo penetret ad membra. de ocul. 7^a. 184. F
Animali spiritu plenum esse sinum spiritus asserit Chrysippus. 1°. de de
 cre. Hippoc. & Plato. 1^a. 232. A
Animalis spiritus principium per se mobile. 1°. de semi. 1^a. 331. D
Animalis spiritus est aīa primum instrumentum. 4°. de lo. aff. 4^a. 23. A
Animalis spiritus nutritur, & quo nutriatur, & per quem locum. de
 utili. resp. 225. G. H. de usu pul. 228. A. 1^a. 228. D
Animalis spiritus pręstat auribus uirtutem audiendi. de compa. mem.
 siue de natura humana. Sp. 58. B
Animalis spiritus qualis in oculo sit. 1°. de simp. cau. 3^a. 15. C
Animalis spiritus copia est in oculo. 7°. de decre. Hippo. 1^a. 269. H. 1^a. de
 sympt. cau. 3^a. 15. C
Animalis spiritus consumitur in motu uoluntario. de usu pul. 1^a. 227. H
Animalis spiritus si euacuetur, quid sequatur. 7°. de decretis. 1^a. 269. E
 de *Animalibus* sensibus. de cōpag. membrorū, siue de nat. hu. Sp. 59. B
Animalis alię, alię naturales sūt itrisecę facultates. de uo. ist. diff. 1^a. 106. C
Animalis uis quibus nominibus dicatur. 9°. met. med. 7^a. 58. H
Animalis uis unde sit, & quo mō cognoscat. de arte cu. ad Gla. 7^a. 99. G
Animalis facultas nō oīs a uoluntate est. de uocaliū instr. diff. 1^a. 106. C
 ab *Animali* facultate qualiter fiat omnis actio uoluntaria. de uocaliū
 instrumentorum dissectione. 1^a. 106. D
Animalis uis nō dat cerebro a corde per arterias. 2°. de dec. Hip. 1^a. 239. D
Animalem uirtutem a cerebro nervi accipiunt. 1°. de usu par. 1^a. 117. B
Animalis uis primum mouet ad respirationem. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. B
Animalis uis in statu morbi fatigatur, naturalis uel uitalis fortes persi
 stunt. commen. 2°. apho. 29°. Ex. 19. G
Animalis uis quiescit in somno, & maxime uiget naturalis. 1°. de symp.
 cau. 3^a. 18. H. com. 4^a. aph. 15°. Ex. 28. H
Animalis uis quo mō deicitur & pstermit. 4°. de psag. ex pul. 4^a. 123. G
Animalia, & naturalia instrumenta differunt. 1°. de lo. aff. 4^a. 8. A
Animalia instrumenta indigent uenis & arterijs. 1°. de loc. affec. 4^a. 8. B
Animalis actio nulla inest cordi, ideo non eget magnis nervis. 6°. de usu
 partium. 1^a. 155. F
Animales actiones in quot diuiduntur. de sym. diff. 3^a. 11. D

Animales actiones habēt tātū duas species sensus. de oculis. 7^a. 186. A
 ex *Animalibus* actionibus plurimę secundum nostram uoluntatē per
 ficiuntur. de uocaliū instr. diff. 1^a. 106. C
Animales actiones cur a multis causis offendātur. 3°. de lo. aff. 4^a. 16. G
Animale officium est appetens cibum & potum uentriculi cupiditas.
 6°. de locis affectis. 4^a. 37. H
Animalium partium officium quod. in progno. com. 1°. 4^a. 197. B
Animali appetitu sunt motus musculorum. commen. 6°. aphor. 39°.
 Ex. 50. G. 1°. de motu muscu. 1^a. 309. B
Animalibus partibus insunt diuersa symptomata ratione qua anima
 ta, & ratione qua naturalia. 1°. de locis affectis. 4^a. 8. B
Animalium symptomatum enumeratio. de sym. diff. 3^a. 12. B
 de *Animaliū* utilitate libri fecit Xenocrates. 10°. de sim. me. fa. 5^a. 73. C
Animalibus prima utilitas est ab actionibus. 17°. de usu par. 1^a. 221. C
Animalibus secunda utilitas est a partibus. de usu partium. 1^a. 221. C
Animalis quęlibet pars necessaria est. de diff. morb. 3^a. 4. A
Animalis nulla pars extrinseca inuilis est. 17°. de usu par. 1^a. 221. E
 in *Animalibus* duplices sunt actiones corporales, & animales. 6°. de
 sanitatē tuenda. 2^a. 95. F
Animales actiones diuiduntur in sentientes, actiuas, & reſtrices. 1°. de
 sympt. cau. 3^a. 14. B
animalia magis natura, q̄ rōne artē aliquā exercēt. 1°. de usu par. 1^a. 113. G
Animal ut animal ex seipso mouetur. 1°. de usu partium. 1^a. 191. E
Animal quum uult, illico mingit. 2°. de decret. Hipp. 1^a. 237. G
Animalis motus principium est cerebrum. 7°. de usu partium. 1^a. 164. 1
Animalis partium mūia quę. de diff. mor. 3^a. 4. H
Animalis per solidas partes sunt operationes. cō. 3°. aph. 17°. Ex. 23. G
Animalis membra motura instrumenta debent esse robusta. de decretis
 Hippo. & Plato. 1^a. 234. A
 in *Animalibus* instrumentorum finis. de diff. mor. 3^a. 4. A
 in *Animali* parte nulla sine nervo est motus, uel sensus. de ner. diff. 1^a. 53. B
Animalis solidę partes quiete humectantur non per se, sed ex accidenti.
 commentario. 4°. apho. 13°. Ex. 28. G
Animalia aliqua concoquunt spiritus gratia. 2°. de natu. fac. 1^a. 300. E
animalis partes quę aptę sunt generare aliquos humores, propter quid
 eos generent. commentario. 5°. apho. 39°. Ex. 41. B
 in *Animali* ruminatē cui sit actio ruminatio. de mo. mani. et obs. Sp. 68. F
Animali cū in perpetuo sit fluore, cur substantia similis restituenda sit.
 1°. de san. tuen. 2^a. 62. F. G. 6°. 2^a. 95. B
Animalium corpora distillantur occulte. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. D
Animaliū corpa semper dupl. distillantur, & quo mō. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. F
Animalia p cutim exteriorē trāspirāt. de uenę sec. aduer. Eras. 6^a. 8. H
Animalis natura estate propter aerem ambientem magis ad superiora
 mouetur. commen. 4°. apho. 4°. Ex. 27. H
Animal non delectatur aliquo immodico. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. H
Animalia differunt in recessu a naturali habitu. de cau. mor. 3^a. 6. G
Animal quo modo sanum & quo modo ægrum sit. de diff. mor. 3^a. 2. H
Animal quando bene se habere dicitur. 1°. de temp. 1^a. 13. D
Animal plenum malis humoribus, & non obstructum, sanum est ut
 nunc. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. G
Animalia quocunq; rarefcere, et dēscere nō possunt. 1°. de diff. mor. 3^a. 2. H
Animalium corpora hnt magis, & minus, & quo. de diff. mor. 3^a. 2. E
Animalis partes quo seruādę. 6°. 1°. de san. tuen. 2^a. 96. F. 1°. met. me. 7^a. 68. F
Animalia habentia naturalem temperiem inculpatam debent similibus
 nutriri. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. D
Animalibus prauam temperiem habentibus cibi contrarij conueniunt.
 3°. de alim. fac. 2^a. 33. D
Animalia bruta & ipsa tollunt morbos contrarijs. 5°. de natura huma
 na. commen. 2°. 7^a. 181. H
 ex *Animalibus* quę sumantur ad medicinas oculorum. 7^a. 188. G
 in *Animalibus* an possit fieri corruptio adeo uehemens, ut uenenū aque
 tur. 6°. de loc. affe. 4^a. 40. B
Animalis uox ex medulla spinali impedita. de mot. man. & ob. Sp. 67. C
 ex *Animalium* putredine aer coingnatus pestilēs est. 1°. de sa. tu. 2^a. 67. B
 ex *Animalium* putredine temperiem cōtrahens aer uitandus. 7^a. 77. E
Animalia immortalia dicere est dementia. ad Thrasylb. 2^a. 108. C
Animal periret si unum elementum destrueretur. 1°. de elemen. 1^a. 5. F
Animal quomodo perit extincto calore. de palp. conuul. & rig. 3^a. 55. F
Animal quare nō capiatur frequēter apoplexia. 8°. de usu par. 1^a. 168. B
Animalia quę in febribus bene concoquunt. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. E
Animal uiuit detecto etiam corde. 7°. de ana. ad. 1^a. 97. E
Animalia quędā cur uiuunt sine corde, & pulmone. de uil. re. Sp. 63. B
 Animal

Animal non potest mori quin cor cesset ab agendi munere. 3°. de simpli. medica. facul. 5°. 22. B
Animali mortuo semper in sinistro cordis sinu adest sanguis concretus. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 23. F
ab Animal cor extra Tuum contrahitur diutius, ac dilatatur in Tima, Platonis. 1°. 290. D
Animal sine spiratione vivere non potest. 2°. de loc. aff. 4°. 27. D
Animal nihil patit arteriis circa collū cōstrictis. de utili. respi. 1°. 225. H
Animal per diem uiuit in uentis irregularibus uenis. de usu puls. 1°. 227. H
Animal quibus uenis & arteriis p̄sitis peribit. 2°. de dec. Hip. 1°. 239. B
Animal cur tam cito obeat non respirans. de utilitate respi. 1°. 225. A | de uict. rat. in morb. acut. commen. 4°. 7°. 139. C
Animal qua uertebra lesa amittat spirationem, & totum corpus fiat immobile. 8°. de ana. ad. 1°. 103. A
Animal quomodo suffocatur fm Erasistrati. de utilitate respi. 1°. 223. G
Animalia non suffocantur ob inopiam substantiæ aeris, sed ob aliud quippiam. de uti. respi. 1°. 224. A
Animalia suffocant ob penuriā alicuius qualitatis. de uti. respi. 1°. 224. D
Animal illico periret, si totū pectus impleretur. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
Animal moritur per inclusionem caloris ut non possit exteriorem aerē communicare. de cau. mor. 3°. 7. E
Animal aqua suffocatum non habet membra maculata. 1°. de dec. Hippocra. & Plato. 1°. 231. G
*in Animal uiuo non potest consumi cerebrum in totum. in 6^m. de mor. uulg. comen. 2°. 3°. 370. A
Animal totum repente sopitum collabitur cerebri uentriculis collisus uel uulneratis. 3°. de dec. Hippo. 1°. 245. D
Animal quo modo reddetur semiuocale. de neru. dispo. 54. B | 8°. de anatonicis admini. 1°. 101. H
Animal quo modo reddetur mutum. 8°. de ana. ad. 1°. 101. H
*Animalis in corpore prius illa partes absumuntur quacunque sunt humidiores. commen. 7°. apho. 59°. Ex. 59. D
Animalia seniora carnes modicas, & aridas habent, & reliquas partes. 4°. de ana. ad. 1°. 80. D
Animalis partes omnes quando priuantur seroso humore, & spiritu uitali. 1°. de semi. 1°. 335. D
Animal omne ab ortu semper fit siccus. 1°. de san. tuen. 2°. 67. C
Animal oē a principio ortus ad finē semper siccescit. 6°. de sa. t. 2°. 95. B
in Animalibus senium quid sit. 1°. de sanit. tuen. 2°. 62. F
Animalia cur citius ueniunt ad senium. 6°. de san. tuen. 2°. 96. F
Animal quo modo nunquam senesceret. de marcore. 3°. 46. C
cū Animal gñatur pulsus, & moritur cū eo. cōpendiū pulsū. Sp. 65. C
in Animal mortuo oīa sunt p̄frigerata ac densata. 3°. de nat. fac. 1°. 307. H
ad Animal ingressum aures. 3°. de compo. med. sec. lo. 5°. 145. H
ab Animalibus uinculorum nomen. de fasciis. 7°. 293. H
ANIMANTIS curam habet natura. 3°. de nat. fac. 1°. 302. E
Animanti cuiq; sua natura satis est ad proprias excitandas appetitiones, quibus sanitatem salutemq; tueatur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
Animans est etiā in uentre, qñ est conformatū. 5°. de usu. par. 1°. 212. D
de Animantis structura ex uoce iudicatur. 6°. de anat. adm. 1°. 89. H
Animanti necessaria instrumenta. 6°. de anatomicis adm. 1°. 90. C
Animantibus oībus sanguineis quæ sint cōia. 6°. de anat. adm. 1°. 92. G
Animanti toti cōes sunt uena, arteria, & neru. 2°. meth. me. 7°. 12. G
Animantium syluestrium carnes sale condita calefaciunt, & exiccant. de sal. dicta. 2°. 40. B
ANIMVS sapientissimus est fm Heracitum. q animi mores. 1°. 318. G
Animus apparet tūc scire, quum usus postulat. de ther. ad Pif. 5°. 90. A
Animus inuite ignorat. 5°. de dec. Hipp. 1°. 256. C
Animi cōstitutiones, quas uocet Aristoteles. 5°. de dec. Hippo. 1°. 257. C
Animi intentio in uniuersa arte adhibenda est. de fasciis. 7°. 293. C
Animū & corpus ad exercitationē excitat mutatio; similitudo & equalitas perpetua segnitiam parit. de aere, aquis, & lo. 2°. 6. C
Animi actiones sunt præcipue post pueritiā. 6°. de sa. tuen. 2°. 95. F
in Animi functionibus imobilitas, & insensibilitas. 3°. de sym. ca. 3°. 24. F
Animi uirtutes, quæ finitiones med. Isa. 45. D
ad Animi uirtutem non nihil ualent cibis & potus. q ani. mo. 1°. 317. B
de Animi moribus quomodo loquantur philosophus et medicus. 3°. de san. tuenda. 2°. 65. F
Animum ab alijs diuersum debet philosophus habere, non uestem. de historia philosophica. Sp. 2. D
Animi mores curare ad medicum spectat, & non solum ad philosophū. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F**

ob Animi ægritudinem magnanimus non moritur. 5°. de lo. af. 4°. 29. C
de Animi ægritudinibus librū fecit Chrysippus. 3°. de loc. affe. 4°. 14. E
Animi subitam concitationem consuluit Hippocrates uires dissolutas habētibus, ut icitationis robore, solutionis imbecillitati medeamur, postea dat cibum, & cur. de ther. ad Pif. 5°. 94. D
*Animi mores ægrorum ex gestu produntur quomodo. in 1^m. de morbis uulg. commen. 3°. 3°. 117. H
ob Animi mores ægros, sanauit Galenus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. G
de ea quæ in Animis puerorū ē disp̄satione. 5°. de decre. Hip. 1°. 256. G
de Animo durum dicitur. 3°. de diff. pul. 4°. 65. F
*Animi dexteritas & prudentia proficiscitur a bilioso humore. de natu. humana, commen. 1°. 3°. 33. B
Animus agitur ad prudētiā siccitate fm Platonē. q animi mo. 1°. 318. C
*Animi integritas & constantia proficiscitur a atrabile. de natura humana, commen. 1°. 1°. 33. B
Animi modesti a quartodecimo anno cōparāda. 1°. de san. tuen. 2°. 67. D
Animi benigniores & cultiores sunt Asianis, quā Europæis. de aere, aquis & locis. 2°. 4. E
Animi mores quibus corrumpantur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
Animis impuris si nutrientes sermones offeras, non modo nihil profueris sed etiam magnopere obfueris. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. D
Animos suos excolere uolentibus utile est scire animæ facultatis sequi corporis temperaturas. q animi mores. 1°. 317. B
Animi uis rationis expers duplex est in nobis. de cog. curandisq; animi morbis. 2°. 53. A
ad Animi facultates momentum habent estus, & uenti, secundum Platonem. q animi mores. 1°. 320. E
Animi affectus q sint. de cog. cur. ani. mo. 2°. 50. G | 12°. me. me. 7°. 77. D
Animi affectus diuersi. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. E
Animi perturbatio quid sit. 5°. de dec. Hipp. 1°. 254. D
Animi perturbationes quinque. de cog. cur. animi morb. 2°. 52. E
ex Animi affectibus motus sunt duplices. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A
Animi affectibus careat iudex. de ordi. librorum suorum. Isa. 14. G
Animi affectus alterant pulsus. de usu pul. 1°. 229. E
*Animi perturbatio pulsū mutat. in progno. commen. 1°. 4°. 192. C
in Aio perturbato pulsus immutat. de p̄cog. ad Posthumum. 4°. 216. F
Animi affectus si post ephemeram restet, pulsus considerandus. 1°. de arte car. ad Glauc. 7°. 95. B
Animi affectus corpus exiccant. ars medic. Isa. 68. G
in Animi uehementibus affectibus cur in posterum non recordemur uel lius eorum quæ egerimus. 2°. de mo. mus. 1°. 315. B
*Animi passionēs si sint uariarum rerum, altera alteram obscurat: si eiusdem rei, magis augentur. commen. 2°. apho. 46°. Ex. 18. H
Animo imbecillis, & relaxatus qui dicatur. 4°. de decre. Hipp. 1°. 252. C
in Animo ex his quæ audiuntur, fiunt horror, & stupor. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. A
*Animi simplicitas & stupiditas proficiscitur a sanguine. de natura humana. commen. 1°. 1°. 33. B
Animus omnino deses decoloratos reddit. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
Animi ignauiam inducit frigiditas primo, humiditas secundo. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
Animi hebetudo nō naturalis oñdit futurā ægritudinē. ars me. 1°. 67. F
Animos stupidos excitant exempla. 2°. meth. me. 7°. 10. G
Animi seruitute pressi, non libenter pro alijs se periculis exponunt. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. B
Animi securitas humidarum ægritudinum est causa. de ca. mor. 3°. 7. H
Animus agitur ad dementiā humiditate fm Platonē. q ani. mo. 1°. 318. C
Animi deformitas quanta in irascentibus, in memoria habēdum est. de cog. cur. animi morb. 2°. 52. F
Animo ob q mediocriter liceat cōmoueri. de cog. cur. ani. morb. 2°. 50. E
Animi uoluptates longe maiores quā corporis. de cuiusque animi pec. notitia. 2°. 58. G
*Animū in cōsensu ducit os uētriculi. in 6^m. de mor. uul. cō. 4°. 3°. 186. F
Animo uacillantes quid agant. 1°. de diff. respi. 3°. 60. A
ad Animi perturbationem remedia pertinentia scripserunt Chrysippus, Aristoteles, & Plato. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. D
Animi perturbationes et perplexas cogitationes somno adducto sanare potest theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. A
Animo affecto auxiliatur theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
*Animi angores gñant bilem. in 6^m. de mor. uulg. commen. 1°. 3°. 157. A
Animus sanguine corrupto uitatur. de dynamidijs. Sp. 19. D
*cum Animi mœrore facies florida, mala. in 1^m. pror. cō. 2°. 4°. 170. G
*Animi**********

Animi tristē habitum soluit antidotus Aelij galli. 2°. de antid. 5°. 110. H
 Animus quibus acuitur. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 56. G
 ad Animi prudētiā acrimoniāq; ualet theria. de ther. ad Pifo. 5°. 96. H
 Animi morbi quomodo sanentur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. H
 Animo qui sanantur magis seruantur, quam si corpore egrotantes sana-
 rentur. de cogn. curan. animi mor. 2°. 51. A
 Animi defectus, & dissolutio de una re dicunt medici. 1°. de arte curat.
 ad Glauco. 7°. 98. E
 inter Animi deliquium, lipopsychiam scilicet, & syncopam differētia.
 12°. meth. med. 7°. 77. F
 ad Animi defectum usque sanguis ducendus, nisi quid aliud uetat. 4°. de
 de sanitate tuenda. 2°. 87. F
 ad Animi defectum usque ducere sanguinem in maximis doloribus, et
 maximis inflammationibus, est presidium quo nullum maius. praesa.
 exper. confirma. Sp. 77. H
 Animi defectio multiplex. commen. 1°. apho. 23°. Ex. 10. D
 Animi defectus ex pluribus causis. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 98. E
 Animi deliquia in quibus fiant. de uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 Animi deliquia facit dolor unius partis. 2°. de symp. cau. 3°. 23. F
 Animi deliquia faciunt timor, & gaudium. 2°. de sym. cau. 3°. 23. F
 Animi deliquia stomachica, quae. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 135. C
 Animi defectus ex ore uentriculi pleno humoribus quandoque fit. com.
 men. 1°. aphor. 23°. Ex. 10. D
 Animi defectio ex pituita in ore uentris. de uen. sect. adu. Eras. 6°. 12. C
 Animi defectio ex bile in ore uentris. de ue. sec. adu. Eras. 6°. 12. C
 Animi defectus ex humoribus mordicantibus os uentriculi. 1°. de ar. cu.
 ra. ad Glauco. 7°. 99. C
 in Animi defectu ex cruditatibus febres fiunt quotidie uersus uesperā.
 12. methodi medendi. 7°. 77. G
 Animi defectus est cōis casus oīs imodica eūonis. c. 5°. aph. 56°. Ex. 42. H
 Animi defectus quāq; fit per sectionem uenae. cō. 1°. aphor. 23°. Ex. 10. E
 Animi defectus si in fluxu muliebri fiat, malū. cō. 5°. aph. 56°. Ex. 42. H
 Animi defectio fit pp uitalis spūs excretionem. cō. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
 Animi defectus fit a tuberculi intus ruptione. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Animi defectus fit cum totum pus exit per abscessum. 1°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7°. 98. G
 Animi defectus ex utero quot modis fiat. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 98. E
 Animi defectus ex inedia fit. 8°. meth. med. 7°. 50. F
 Animi defectus quos morbos antecedit. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 98. F
 Animi defectu tenuia excrementa in uentrem defluunt & faciunt uomi-
 tum, & alui profluuium. de art. commen. 2°. 7°. 264. H
 Animi deliquium ne incidant in balneo, acetum, & pulegium odorāda.
 9°. de compo. med. sec. lo. 5°. 199. B/F
 Animi deliquium quibus curetur. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 192. E
 in Animi defectu quando uinum dandum, & quod, & in qua etate. 12°. meth.
 methodi medendi. 7°. 77. G
 Animi deliquium patientes uel ex stomachi, uel ex cordis dolore, uinū
 sanat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
 ad Animi deliquium adstringentium usus conuenit. de uict. ra. in mor.
 acut. commen. 1°. 7°. 111. G
 Animi defectus ex cholera, profluuiū alui, & euacuationibus magnis,
 quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 98. G
 Animi defectus ex ore uentriculi quo curet. 3°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 99. B
 Animi defectus ex multitudine quo modo curandus. 1°. de arte curat.
 ad Glauco. 7°. 99. B
 Animi defectus ex utero quo mō curādus. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 99. B
 Animi defectus ex multitudine sudoris quo modo curetur. 1°. de ar. cu.
 ad Glauco. 7°. 99. B
 Animi defectus ex siccitate quo mō curādus. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 99. E
 Animi defectus ex membri principalis obstructione quo modo curetur.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. F
 Animi defectus ex ruptura abscessuum, et euacuationibus quo modo cu-
 retur. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 99. F
 Animi defectus ex dolore intestini laxi, & ilei quo modo curctur. 1°. de
 arte cur. ad Glauco. 7°. 99. G
 Animi defectus ex tristitia, gaudio, ira, timore, terrore, uulneribus, pur-
 gationibus, doloribus articularum, neruorum, & tendonum quomo-
 do curandus. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 99. G
 Animi defectus ex propria uirium imbecillitate quo modo curandus.
 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 99. G
 ad Animi deliquiū cū exustione stomachi. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 191. H
 ad Animi deliquium sanguinis euacuatio quid boni faciat. de cur. rat.

per sang. misf. 6°. 19. B
 Animi deliquia leuat cucurbitula. de hirud. reuul. cuc. & scari. 6°. 2. F
 Animi defectiones remouere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 ex Animi defectu quidam periere facta euacuatione in calidis constitu-
 tionibus. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 98. C
 Ai deliquio duos uidit mortuos Gal. in uenē sectione. 9°. me. me. 7°. 54. A
 Animi defectus, ad quos sequitur mors, fiunt ex calore. commentario.
 5°. aphor. 16°. Ex. 38. H
 ad Animi defectum usq; quāq; euacuandum. cō. 1°. aph. 23°. Ex. 10. C/E
 ad Animi deliquium non mittendus sanguis, nisi in magna necessitate.
 de cur. rat. per sang. misf. 6°. 19. D
 ad Animi defectum quando sanguis educi debet. de uictus rat. in mor.
 acu. commen. 4°. 7°. 134. G
 Animus. uide Anima. Sp. 80. D
 ANISI descriptio & uires. de sim. medicam. Sp. 81. G
 Aniso simillimum est semen comi herbae. de sim. medicamini. Sp. 81. G
 Anisum misceat purgantibus medicamentis. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 190. B
 Anisum Cretense optimum est. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C
 Anisum quale. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 170. G/3°. de me. fa. par. 7°. 175. H
 Anisi semē calidū est cū subtili substantia. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 104. G
 Anisum calidum & siccum in tertio gradu. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. C
 Anisum acre & subamarum. 6°. de sim. med. fac. 5°. 43. C
 Anisorum amarorum fit mentio in pastillo de feminibus ad tussientes. 3°. de
 de medi. fac. par. 7°. 173. D
 Anisi semen conuenit in diata attenuante. de atte. uic. rat. 2°. 44. E
 Anisum dissoluit uentositatem. de diss. cont. Sp. 74. G
 Anisum lac prouocat, & auget odore eius suauē. de simp. med. Sp. 80. E
 Anisi semē crassitudine humorū attenuat. 9°. de com. me. se. l. 5°. 201. H
 Anisi semē urinā prouocat, & attenuat. 9°. de cō. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Anisum urinam mouet. de mel. ex Gal. & Ruff. & Poss. Sp. 110. B
 Anisum urinam ciet, digerit, & flatus uentris reprimit. 6°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 43. C
 Anisum cur mistum medicamentis. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 190. B
 Anisum decortatum. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 206. C
 Anisi torrefacti fit mentio. 7°. de comp. med. sec. lo. 186. E/ 5°. 206. C
 ex Aniso, amygdalis amaris, & absinthij coma compositum ad ieco-
 ris dolores. 6°. de san. tuen. 2°. 96. B
 Anisum expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Anisum purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 Anisum ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Anisum, ligusticum, caron, petroselinon, & cuminum sunt eiusdē usus.
 7°. de sim. med. fac. 5°. 53. F
 pro Aniso feniculum & cuminum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 ANIVDEM nigri fit mentio. secret. Sp. 102. D
 in ANNONAE caritate quadam ciues in urbem portarunt frumē-
 tum, hordeum, fabas, lentes, partem leguminum & chedropum relē-
 querunt rusticis. 4°. de san. tuen. 2°. 33. G
 Annona caritas uitiosos succos gignit aptos ad morbos generandos. 4°. de
 de san. tuen. 2°. 33. G
 ANNOTATIONES debent sibi conficere homines. in 6°. de morbis
 uulg. com. 2°. 3°. 169. B
 Annotatio, est accessio febris. commen. 2°. apho. 1°. Ex. 11. A
 Annotatio incompressa, quae. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 ANNI, & eorum mensura. de hist. philos. Sp. 7. D
 Annus quantus sit. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Annus quot diebus constet. in progno. com. 3°. 4°. 207. C/ de die. decre.
 3°. 159. D/ 2°. de crisi. 4°. 133. H
 Annus est dierum trecentorum sexagintaquinq. computatis etiam nocti-
 bus. 7°. de compo. med. secun. loc. 5°. 180. G/H
 Annus trecentis sexagintaquinque diebus, & quarta diei parte con-
 stat. de sept. par. 1°. 341. A
 Annus integris diebus non numeratur. in prog. com. 3°. 4°. 207. C
 Annum tempus unde incipere possit. de sep. par. 1°. 341. B
 Anni tempora fm Macedones. in 1°. de uulg. mor. com. 1°. 3°. 102. D
 Anni & mēses Palestinorū & Indorū. in 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 102. E
 Annus Romanorū duodecim mensū. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. D
 Anni Romanorum dies. in 1°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 102. E
 Anni totius consideratio uniuersalis. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C
 Anno toti proportionē correspondet dies, & habet uer, estatē, autum-
 num, & hyemem. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 157. G
 Anni temporum differentiae. in 1°. de uul. morb. com. 1°. 3°. 103. A
 Anni diuisio. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 107. G
 Anni

Anni temporum quodlibet ex suapte aestimatur natura, non ex alterius
 comparatione. 1°. de temp. 1^a. II. F
 Anni partes quadrisariam distinguit Hippocrates. bre. denota. dogma.
 Hippocratis. 1^a. 231. B
 Anni diuisio in quatuor tempora in 1^m. de morb. uulg. com. 1°. 3^a. 102. B
 Anni tpa quibus distinguatur. in 1^m. de mor. uulg. commen. 1°. 3^a. 102. A
 Anni quæ pars horæum tēpus dicatur. in 6^m. de mor. uul. 6. 4°. 3^a. 184. F
 Anni quatuor temporum auctor est sol. 3°. de dieb. decret. 4^a. 156. H/ de
 spermate. Sp. 40. E
 Anni horas sol facit, & non curat Diagora, Anaxagoræ, neq; Epicuri
 calumnias. 12°. de usu par. 1^a. 194. D
 Anni dimidium quantum sit. de sept. par. 1^a. 341. D
 Anni dimidij tēpus, est primus terminus fœtus septimestris editionis.
 de septim. par. 1^a. 340. H
 Annus semper equalis. de sept. par. 1^a. 341. B
 Anno quarto est bissextus. in 1^m. de mor. uulg. commen. 1°. 3^a. 102. E
 in. Inno bissextili errat toto cœlo Gal. in 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 102. E
 Anni tēporū tēperies causa est oīum bonorū in Asia. q. ani. mo. 1^a. 319. H
 Anni, & mēses decretorij sūt post cētū uiginti dies. 2°. d. die. dē. 4^a. 156. D
 Annis, mensibus, & diebus morbi indicatur. 2°. de die. decre. 4^a. 154. D
 Anni indicant de annis, dies de diebus, menses de mensibus, septimana
 de septimanis. com. 3°. apho. 28°. Ex. 26. A
 Anni tempus inspectandum secundum Hippocratem. 8°. de decre. Hip-
 pocra. 1^a. 276. G/ 3°. de loc. affe. 4^a. 15. D
 Anni tēpus cōfert ad auxiliorū iuētione. 9°. met. me. 58. G/ 13°. 7^a. 84. D
 Anni tempus indicat euacuationem. de sectis. Isa. 16. E
 Anni tempus dat indicium bonæ euacuationis. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 Anni tempus docet bonam excretionem. com. 4°. aphor. 47°. Ex. 33. A
 Anni tempora, etates, & regiones, quomodo se habeant ad purgationes.
 quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. E
 Anni tēpora ad uictus rationem conferunt. com. 1°. aphor. 15°. Ex. 8. A
 pro Anni tempore cœli status considerandus. 10°. metho. med. 7^a. 63. D
 Annus particeps omnium, calidi, frigidi, sicci, & humidus omnibus tēpo-
 ribus. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 276. F
 in Anni partibus non inuenitur temperamentum calidum, & humidū.
 1°. de temp. 1^a. II. H
 Anni temporis caliditas est ita causa resolutionis, ut in pueris substan-
 tia mollis. de uict. ratione in morb. acu. com. 1°. 7^a. 115. F
 Anni temporibus natura humorum respondent secundum Hippocrate.
 bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. B
 Anni tēpus si calidū est, q̄ uina nō cōueniāt. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. E
 Anni tempora calidiora, sunt biliosa. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Anni tempora frigidiora, sunt pituitosa. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 in Anni tempore multum frigidus, aut multum calidus, non est secunda
 uena, uel in febre acuta. de sectis. Isa. 16. E
 Anno eodē uenas sepius secare nō est idoneū. de cucurbi. scarifi. 6^a. 3. H
 ab Anni temporibus non afficiuntur nec omnes natura, nec omnes ata-
 tes, nec omnes pulsus. 2°. de dignos. pul. 4^a. 78. F
 circa Anni tempora iter quomodo faciendum. de sal. diæ. 2^a. 40. H
 Anni temporum nomina morbos non faciunt, sed temperamenta. in 3^m.
 de morb. uul. com. 3°. 3^a. 147. C
 Anni constitutio calida habet conuenientes morbos calidos, frigida, fri-
 gidos, humida humidos, sicca siccos com. 2°. apho. 34°. Ex. 17. C
 Annus constans qui sit. com. 3°. apho. 8°. Ex. 20. G
 Annus inconstans facit reciduum. com. 3°. apho. 8°. Ex. 20. G
 Annus temperatus naturalem seruat temperiem. de uict. ratio. in mor-
 acut. com. 4°. 7^a. 134. C
 Anni qualitates mutant ferē insensibiliter. 1^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 103. C
 Anni temporum mutationi in chronicis, comparatur septimana in acu-
 tis. 3°. de die. decre. 4^a. 158. B
 Anni tempus alterat pulsus. de usu pul. 1^a. 229. E
 Anni partium diuersarum pulsus. 2°. de digno. pul. 78. F/ 3°. de caus. pul. 4^a. 96. H
 Annis singulis qui solebant egrotare præseruauit Galenus in uere pur-
 gando, aut secando uenam. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Anno humido existente, frigido, aquilonio, quid secutum sit. 1^m. de mor-
 bis uulg. com. 2°. 1^a. 108. A
 Annus austrinus pluuius sine uētis. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 140. F
 Annorum numero etates non circumscribuntur. 6°. de sen. tuen. 2^a. 95. F
 Annorum numerus non tantum considerandus, sed etiam habitudo præ-
 sag. exper. confir. Sp. 78. A
 ad Annum quantum decimum usq; , cur pueris non sit nūttendus san-

guis. præ sag. exper. conf. Sp. 77. H
 intra Annos sexaginta detractio sanguinis facienda est a quartodeci-
 mo. præ sag. exper. confir. Sp. 78. D
 Annorum mensuram habent aliqui morbi in prog. com. 3°. 4^a. 208. D
 in Annis septem finiunt aliqui morbi, aliqui in quatuordecim, aliqui
 in uiginti. de die. decre. 4^a. 149. D
 Annos sexaginta uiuunt æthiopes fm Asclepiadē. de hist. phil. Sp. 12. B
 Annos centum uiginti uiuunt Britanni de hist. philos. Sp. 12. B
 Anni tempora quo modo mutantur in qualitatibus. de sper. Sp. 38. B
 Annus cancri qualis. de spermate. Sp. 39. D
 Annus leonis plenus gemitibus. de spermate. Sp. 39. D
 Annus libæ qualis. de spermate. Sp. 39. D
 Annuales uenti dicuntur Etesia. de cau. procatarct. 3^a. 96. A
 Anni constitutio lege tempora.
 ANNICULI hædi caput, bonum generat humorem medium inter cras-
 sum, & tenuem. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Anniculus ex pecude uelocius digeritur quā agn^o. de diss. cōt. Sp. 73. C
 ANNENDO, dearticulationem primæ uertebræ ad latera mouen-
 tes muscoli. de musc. diff. 1^a. 45. H
 Annuat caput in priora, & in posteriora abnuat qua dearticulatione
 musculus. de musc. dif. 1^a. 45. D
 Annuendo solum caput mouentes muscoli, qui. de musc. diff. 1^a. 45. H
 Ανοδύνας quid. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. B
 Anodyna medicamenta, quæ intro. Isa. 57. H/ 7°. de compo. med. secun-
 dum locos. 184. G/ 9°. 5^a. 200. H
 Anodyna nomine qualia sint, & quæ re uera anodyna. 5°. de simp. med. 5^a. 210. G
 Anodyna auxilia dolorem leuant; in 6^m. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 161. G
 Anodyna, id est sedantia dolorem, collyria ad oculorum dolorem. com-
 men. 6°. aphor. 31°. Ex. 45. E
 Anodyna facultas duplex. 5°. de sim. med. fac. 5^a. 37. A
 Anodyna nihil debent habere adstrictionis. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 37. B
 Anodynorum munus. 5°. de sim. med. fac. 5^a. 37. B
 Anodyna medicamenta ex pompholyge. 10°. de sim. med. fac. 5^a. 73. H
 Anodyna, in quibus errant medici. 11°. meth. med. 7^a. 75. B
 Anodynos dici potest homo mortuus, quia dolore uacat. 5°. de simplic. med. fac. 5^a. 37. A
 Ανοδύνας sana corpora habent. de mor. uul. com. 2°. 3^a. 112. C
 Ανοδύνας quid significet. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 141. E
 ANOEA dicitur ueluti paralysis functionis ratiocinatricis. de sympt. differ. 3^a. II. G
 ANSERVM pulli sunt tarde digestionis. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Anserum pullorum caro est multarum superfluitatum præter axillas.
 de dissol. cont. Sp. 73. B/ E
 Anserina partes exceptis alis sunt duræ & excrementosa, nec facile co-
 quantur. de bo. & uitio suc. 2^a. 37. B
 Anseribus abstinendum in diæta attenuante. de atte. uict. ra. 2^a. 45. C
 Anseres male dat in quartana. de dynamidiis. Sp. 33. A
 Anseris uentriculus præstantissimus. de bo. & uitio suc. 2^a. 37. B
 Anseris alas & uentriculum edat temperatus homo & æstuans rediēs
 ex balneis. de bo. & uitio suc. 2^a. 39. C
 Anserum hepata, & axillæ sunt temperata. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Anserum pullorum hepata, & axillæ sunt uelocis digestionis. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Anserini oui putaminis meminit. de remed. par. fac. 7^a. 160. A
 Anserinus adeps, qualis. 7°. de com. med. per gen. 5^a. 263. E
 Anserinus adeps suillo calidior. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. A
 Anseriū adeps substantia tenuior gallinaceo. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 34. B
 Anseriū syluestriū adeps tenuiū partium. 3°. de com. me. p ge. 5^a. 232. H
 Anserinus adeps laxat. 7°. de com. medic. per gen. 5^a. 264. E/ 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. A
 Anserinus adeps exiccatur citra molestiam. 2°. de cō. me. sec. lo. 5^a. 134. F
 Anserinum adipem præfert omnibus. 1°. de compo. med. per gen. 215. A/ 3°. 232. H/ 4°. 5^a. 242. A
 Anserinus adeps odoramentis conditus. 7°. de cōp. me. per ge. 5^a. 272. E
 Anserinus adeps curatus. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 204. G
 in Anserini & suilli adipis medio est adeps gallorum & gallinarū. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. A
 Anserum adeps ad digerendum potentior adipe gallinaceorum. 5°. de sim. med. fac. 5^a. 34. B/ C
 Anseris adeps quo loco reponatur inter calida quæ ualent alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D
 Anserinus

Anserinus adeps in quo ordine sit inter adipos acopos. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. F
Anserinus adeps que in alto mordicat obtudit. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. A
Anserinus adeps dolorosas omnes affectiones iuuat. 3°. de comp. med. se. cundum locos. 141. H/ 5°. 142. A
Anserum adeps familiarissimus phlegmonis. 5°. de simp. med. f. 5°. 34. B
Anserinus adeps valet pro inflammatione cum dolore. de theria. ad Pis. 5°. 39. F/2°. de arte curat. ad Glau. 7°. 104. G
Anserinus adeps confert pro resolutione tumoris, ne aliquid duri remaneat. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105. F
Anserini adipe sequitur gallinaceus. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 104. A
Anserino adipe gallinaceus sumitur. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 215. A
Anserino, & gallinaceo adipe suillus adeps accipitur. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105. F
Anserinus adeps pro adipe hyena. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. F
Anseris pinguedo calidior & siccior q̄ suum, & tenuior, & minimum terrestris. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
ex Anseris piguedine et oleo sabino clister ad morsus. 8°. me. m. 7°. 53. F
Anseris piguedine piguedo gallinacea. 8°. meth. me. 53. F/12°. 7°. 79. F
Anseris seuu tenuiū est partiū, et altius descendit. 14°. meth. me. 7°. 93. E
Anserini seui sit mentio. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. D
Anseris seuum in clysteri in coli dolore. 12°. meth. med. 7°. 79. F
Anserino seuum gallinaceum sumitur. 14°. meth. med. 7°. 88. C
Anserinus simus à colubino recedit ad calidius. 5°. de sim. me. f. 5°. 36. F
Anserinum stercus ob nimiam acrimoniam inutile est. 10°. de simp. medica. fac. 5°. 77. B
ANTECEDENTES causas ponit Gal. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
Antecedens causa, quæ intro. I. fa. 52. B/1°. meth. med. 7°. 7. H
Antecedens causa est plenitudo. contra ea quæ à Iul. in Hippoc. aphorif. dicta sunt. Ex. 68. H
Antecedentes causa quomodo differant à continentibus. contra ea quæ à Iul. in Hipp. aph. Ex. 68. G
Antecedentia vasa seminaria, quæ de anat. viii. Sp. 51. G
in ANTERIORI parte cur cerebrum sit mollius, & humidius. de anat. viii. Sp. 53. G
Anteriorum cerebri ventriculorum figura. de ner. diff. 1°. 53. C
Anteriora corporis sunt venosa, & arteriosa. cō. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
Anterior & interior idem sunt in vertebriis. de art. com. 3°. 7°. 272. A
ad Anteriora feruntur canales duo colli pneumatici vel spiritalis et œsophagus. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. F
Anteriora magis respicit cōcinitas pulmonis. de an. viii. Sp. 48. A
Anterioribus partibus nō inchoat rigores. cō. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
Anteriora an cōuellantur, & quare, & quō. cō. 5°. aph. 68°. Ex. 45. B
Anterioribus partibus si tumor in vlcere repente euanescat, insaniunt. commen. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
Anteriores partes diuertunt à posterioribus. cō. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
ANTESOLANI quomodo circa solem vel lunam existant secundum Aristo. 7°. de dec. Hip. 1°. 272. C
ANTHELE significat canna florem. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. E
ad ANTHEMATA facit ardacha. de simp. medicamini. Sp. 80. H
ANTHEMIS, est chamamelum. 6°. de simp. med. fa. 43. C/2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. D
Anthemis calfacit & desiccet in primo ordine, est tenuiū partiū, et digere dī, laxadi, & rarefaciendi vim obtinet. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. C
ANTHUS quid significet. 9°. meth. med. 7°. 58. D
ANTHERA medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
Anthera compositiones quæ. 5°. de cōp. me. sec. loc. 164. H/6°. 5°. 172. C
Anthera pro oculorum doloribus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. E
Anthera fit mentio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. H
Anthera pulueris fit mentio. de dynam. Sp. 29. H
ANTHILION euitandum est in herpete exedente. 2°. de arte cura. ad Glauco. 7°. 102. B
Anthillis chamepitvi ad similes, comitalibus competit. 6°. de simpl. me. dic. fac. 5°. 43. C
Antheles nomen habuit à similitudine ad aliquid extra positum. 2°. meth. med. 7°. 9. E
Anthrax, id est carbo, est vlcus escharosum, & quo modo fiat. commē. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
Antbraces sunt caliditate vincente. de palp. conuuls. & rig. 3°. 54. C
Antbraces ex commixtis humoribus fiunt. de cau. mor. 3°. 8. B
Antbracode vlcera iuuant tithymalli. 8°. de sim. me. fa. 5°. 62. E
ANTHRACOSIS affectus meatuum pupillæ intro. I. fa. 58. E

ANTIAS quid. 3°. de symp. cau. 3°. 29. F
Antiades sanien à capite decidentē consequunt. 6°. de sani. tuē. 2°. 98. F
Antiades quos male habet, ijs q̄ exercitatio vitada. 5°. de sa. tu. 2°. 90. A
Antiadas phlegmone affectas mitigat la. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. H
ad Antiadas dissipandas. de med. fa. par. 7°. 165. C
ANTICANIS quid, ex quo aphorismum expone, Sub cane, & ante canem. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 102. A
ANTICHEIRA quasi pro manum, id est pollicem, dicas, appellant magnum digitum. de musc. diff. 1°. 49. B
Anticyricos helleborus vocatur sesamoides magnum. 8°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 60. D
ANTICIPATIONES, et notiones quæ sint. de hist. philoso. Sp. 9. B
Anticipatio multa accessionis significat incrementū. 1°. de cris. 4°. 126. A
Anticipantes febres quæ, & quæ tardantes. 1°. de crisi. 4°. 125. H
ANTICNEMION quid appellent. de musc. diffec. 1°. 51. E/ de fract. cō. 2°. 236. E/ de artic. com. 3°. 7°. 280. D
ANTIDOTVS quid significet. 2°. de antid. 5°. 113. H
Antidotus quid sit. 1°. de antid. 5°. 99. F
Antidota conficere ingeniosi facile discunt. 1°. de antid. 5°. 100. B
Antidotis consiciendis quæ loca vitanda. 1°. de antid. 5°. 105. D
Antidota carmine scripta habent vera pondera, & facile memoria mandantur. 2°. de antid. 5°. 111. A
Antidotis apium miscetur. de simp. med. Sp. 80. D
in Antidotis aliquibus faciunt cantharides. de simp. med. Sp. 82. D
in Antidotis, & purgatorijs careum mittitur. de simp. med. Sp. 82. C
in Antidotis mittitur casia. de simp. med. Sp. 82. H
in Antidotis pretiosum valde est cinnamum. de simp. med. Sp. 83. A
Antidotis omnibus mel commiscetur. de simp. med. Sp. 87. B
Antidotis excalfactorijs immittitur nascaphthū. de simp. me. Sp. 88. A
in Antidota mittitur pelecinus. de simp. med. Sp. 89. B
Antidotis cōtra maligna admiscetur rosamarinus. de simp. me. Sp. 89. E
Antidotis admiscetur rhu. de simp. med. Sp. 89. E
Antidotis plurimis miscetur seleni semen. de simp. med. Sp. 90. D
Antidotis miscetur silphij radix. de simp. med. Sp. 90. D
Antidotis miscetur stæchas. de simp. med. Sp. 90. G
Antidota, q̄ aduersus venena faciūt, mittit syrū. de sim. me. Sp. 90. H
Antidotis immittitur trifolij radix. de simp. med. Sp. 91. G
Antidotorum differentia. 1°. de antid. 5°. 99. F
Antidotorum tria genera. 2°. de antid. 5°. 113. H
Antidotus Abascanti medici Lugdunensis. 2°. de antid. 5°. 117. D
Antidotus Aelij Galli, qua Cæsare liberavit, ad quæ valeat, & ex quibus fiat. 2°. de antid. 110. F/ H/ 115. G/ 5°. 116. H
Antidotus Amarantibi grammatici. 2°. de antid. 5°. 120. G
Antidotus ambrosia Philippi Macedonis. 2°. de antid. 5°. 115. A
Antidotus Andrea ad phalangiorum morsus. 2°. de antid. 5°. 117. G
Antidotus, quam cōposuit Andrōmachus, ad omnes malas internas corporis affectiones. 2°. de antid. 5°. 110. C
Antidotus Apellis contra venena. 2°. de antid. 5°. 114. H
Antidotus Apollodori. 2°. de antid. 117. H/ 5°. 118. A
Antidotus ab Aphrodisi sumpta. 2°. de antid. 5°. 120. F
Antidotus apyretos. 8°. de comp. med. sed. loc. 5°. 192. C
Antidotus Antipatri quæ theriaca dicitur. 2°. de antid. 5°. 115. H
Antidotus Tyrannis appellata, ab Antipatro composita fuit. 2°. de antid. 5°. 116. D
Antidotus Antonij Coi. 2°. de antid. 5°. 116. G
Antidotus Archiuij ambrosia & sacra dicta. 2°. de antid. 5°. 115. H
Antidotus Aristarchi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. A
Antidotus Arpuli ad quartanarios. 2°. de antid. 5°. 116. F
Antidotus Athanasia. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
Antidotum Basilij hemitritæis omnibus conferens. de dynam. Sp. 33. F
Antidotus qua vtebatur circulator Samius. 2°. de antid. 5°. 117. H
Antidotus callista & eximie bona. 2°. de antid. 5°. 117. D
Antidotus Charitonis circulatoris ad phalangiorum morsus. 2°. de antid. 5°. 117. F
Antidotus Codij tusci, qua Craterus vtebatur contra venena. 2°. de antid. 5°. 114. H
Antidotus vocata charmen. 2°. de antid. 5°. 112. E
Antidotus centena. 2°. de antid. 115. E/ 5°. 120. D
Antidotus Cratippi viri alendis canibus dediti. 2°. de antid. 5°. 116. G
Antidotus diematon, id est ex sanguine. 2°. de antid. 112. C/ 5°. 115. B
Antidotus ad omnium reptilium ictus. 2°. de antid. 5°. 118. D
Antidotus hepatica Dioscori. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H

Antidotus Heraclidis enneapharmacos dicta, contra viperæ morsum. 2°. de antid. 5^a. 118. D
Antidotus Heraclidis. 2°. de antid. 5^a. 117. H
Antidotus Here cappadocis ad rabidos canes. 2°. de antid. 5^a. 116. H
Antidotus Hybristi acuti rostri. 2°. de antid. 5^a. 118. E
Antidotus Mithridatis athanasia dicitur. 2°. de antid. 5^a. 114. H
Antidotus Mithridatis Eupatoris diasinci noiata. 2°. de antid. 5^a. 115. C
Antidotum mithridaticum quale. de theria. ad Pisonem. 97. A. 2°. de antidotis. 5^a. 110. C/D
Antidotus Mithridatica vt Xenocrates ait apud Nicostратum quid faciat. 2°. de antid. 5^a. 116. D
Antidotus nectarea. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. H
Antidoti nephriticae quæ sint. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 205. H
Antidotus i Orbanu indu relata ad fetus eijciendos. 2°. de anti. 5^a. 110. E
Antidotus panacea. 2°. de antid. 5^a. 110. F
ad Antidotos polij minoris vsus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. A
Antidotus prognostica. 2°. de antid. 5^a. 113. G
Antidotus rustici medici ad morsus viperæ. 2°. de antid. 5^a. 118. B
Antidotus scorpiaca. 2°. de antid. 5^a. 117. E
Antidotus Themisonis hiera dicta. 8°. de compositione medicamentoru secundum locos. 5^a. 190. H
Antidotus Theophrasti. 2°. de antid. 5^a. 117. G
Antidotus thespesiana. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. A
Antidotus Zenonis ad canes rabidos est bona theriaca. 2°. de antidotis. 5^a. 116. H
Antidotus Zoili pro scorpiomis punctura. 2°. de antid. 5^a. 117. E
Antidotus Zopyria ex quibus fiat, & eius dosis. 2°. de antid. 5^a. 110. H
Antidotus Zopyria. 2°. de antid. 115. A
p Antidota curatio quo modo fiat. 1°. de semi. 1. 335. A
Antidoto magno non debet sanari morbus parvus. de vsu theriace ad Phamphi. 5^a. 99. A
Antidotus ad multa bona. 2°. de antid. 5^a. 111. F
Antidotus contra aquam timentes. 2°. de antid. 5^a. 119. F
Antidotis, q colicis p sunt, miscet libysticu. de simp. medicam. Sp. 85. H
Antidotis q colicis sunt propria, admiscet vrtica. de sim. me. Sp. 92. A
Antidotus ad conuulsiones. 2°. de antid. 5^a. 116. C
Antidotis croci comistū mitigat dolores oēs. de sim. medicamini. Sp. 81. E
Antidotus qua Galenus vtiebatur ad dolorē pedū. 2°. de anti. 5^a. 120. G
Antidotum ad omnes acutas febres. de dynam. Sp. 32. G
Antidotum ad lumborum dolorem, & frangendos lapides, vt & lum-
bi pinguescant. de dynamidijs. Sp. 28. D
Antidorum contra plagas. de dynam. Sp. 31. F
Antidotum ad splenem. de dynam. Sp. 26. G
Antidotum ad stringendū ventrē ex quacūq; causa. de dynam. Sp. 27. G
Antidotum probatissimum ad præclusionem vesicæ. de dyna. Sp. 29. A
Antidotum ad furfuris mictus. de dynamidijs. Sp. 29. A
Antidotus ad omnia valens ad quæ theriaca. 2°. de antid. 5^a. 112. C
Antidota medicamentā quæ præseruant à venenis. 2°. de anti. 5^a. 114. G
Antidotus contra venena. 2°. de anti. 119. D
Antidotus celebris ad rabidum canem. 2°. de anti. 5^a. 116. F
Antidotus ad phalangiorum morsus. 2°. de anti. 5^a. 117. G/H
Antidota ad scorpionum ictus. 2°. de anti. 5^a. 117. C/D
ANTIGENES medicus de præcogn. ad Posth. 4. 215. B
ANTIGONVS insignis medicus in castris. 2°. de compo. medica. secundum locos. 5^a. 138. G
Antigoni medicamentū ad capitis dolorē. 2°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 138. G
ANTIMACHVS. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 272. B
ANTIMONIVM quale sit. de ocul. 7. 188. H
Antimonium oculis conuenit. de ocul. 7. 188. G
Antimonium valet ad vulnera, & pustulas oculorū. de ocul. 7. 189. C
ANTIOCHEI Isidori emplastrū. 6°. de cōp. med. per gen. 5^a. 257. A
ad Antiochidem librum fecit Heraclides. 6°. de cōp. med. sec. lo. 172. D
174. G/4. de comp. med. per gen. 242. A/5. 5^a. 249. H
Antiochidis malagma. 9°. de comp. med. sec. loc. 199. D/10. 5^a. 207. E
ANTHIOCHVS medicus plus q octoginta annos natus quo modo se in
victu regeret. 5°. de san. tuen. 2. 90. F
Antiochi Philomitoris theriaca cōtra viperæ morsus. 2°. de ant. 5^a. 118. B
Antiochi Placcij meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F
ANTIPATER methodicæ sectæ auctor. intro. 114. 51. E
Antipatri antidotus q & theriaca dicitur. 2°. de antid. 115. H
Antipatri emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. E
Antipatri hiera ad stomachicos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. A

Antipatri in vsu malagma. 10°. de compo. med. sec. loc. 208. E/7. de comp. med. per gen. 5^a. 266. G
Antipatri medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 203. C
Antipatri ad nomas. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 253. A
Antipatri potio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. G
Antipatri potio ad splenicis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. E
Antipatri ad polypōs. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. B
Antipatri medici casus. 4°. de loc. aff. 4. 28. E
ANTIPHON librum scripsit de veritate. in 3^m. de morb. vulga. com-
men. 3. 3. 143. C
ANTIQUATAM, & longam consuetudinem, & si sit non bona imita-
ri debet medicus in cibando ægro. de dissol. cont. Sp. 72. C
Antiquus multa non erant, q nunc sunt inuenta. 14. meth. me. 7. 92. H
Antiquiora sunt agrestia domesticis. in Tim. Plat. 1. 286. H
Antiquior est sanitas egritudine. secre. Sp. 96. G
Antiquorum philosophorum ordo. de bist. philosoph. Sp. 2. D
ab Antiquis cur cæna præferretur prandio. de diff. con. Sp. 72. B
Antiqui vivebant moderate, ppter ea rigores sine febre non incidebāt.
2. de symp. cau. 3. 23. B
Antiqui nō habebāt frequentē vsu balnearū. 2. de symp. cau. 3. 23. B
Antiqui cum nec balneis post cibum nec vita otiosa vtentur, veteres
medici scripsere febrim comitari necessario rigores. de palp. conuul.
& rigo. 3. 55. H
apud Antiquos enearum cucurbitularum vsus frequentior erat. de cu-
cur scar. 6. 3. D
Antiquorum dicta non temere approbanda, nec negligenda sunt. in 6^m.
de morb. vul. com. 2. 3. 165. A
Antiqui Galeno viam aperuere. 4. de digno. puls. 4. 85. E
ab Antiquis ne Galenus in re minima dissentiat, cum ostenderit muscu-
los genu dearticulationē mouentes esse nouem, tamen dicit esse octo.
de musc. diff. 1. 51. G
Antiqui pro purgatiōe magnā feri copiā offerebant. de sal. dia. 2. 41. G
Antiqui breuitati studerunt. 4. meth. med. 7. 26. H
apud Antiquos multa scripta defectiuo modo reperiuntur. de vict. rat.
in morb. acut. com. 4. 7. 139. D
contra Antiquos scripsit Galenus coactus ab amicis. 4. de differen.
puls. 4. 64. B
Antiquos qui contemnit, nō interpretatur aperte, neque prescripte. de
disse. resp. 5. 57. B
Antiqui mutabant obscuros locos veterum scriptorum. in 1^m. prorrh.
commen. 2. 4. 182. D
Antiqui viscera scrutati sunt, vt scirent vnde, et quo modo homines mo-
rerentur. de nat. & ordine vnius cuiusq; corp. Sp. 41. G
Antiqui arterias vocabant venas. in Tim. Plat. 1. 287. G
Antiqui ponunt priores musculos tibie esse tres, Galenus vero septem.
de musc. diff. 1. 52. C
ab Antiquis & ab Hipocrate qui musculi mansorij appellentur. de mu-
scu. diff. 1. 44. H
Antiquos mordet Galenus in vocabulo inflationis. commen. 4. apbo-
rismo. 34. Ex. 31. C
Antiquorum errores in anatomis, & causam eorum scripsit Galenus.
2. de vsu par. 1. 121. E
Antiqui ignorarunt motum laborum in priora. de musc. diff. 1. 44. E
ab Antiquis ignorata circa digitos. 2. de vsu par. 1. 121. E
Antiquos si in omnibus sequeretur in gloria nulla se apud omnes futurū
quidam sibi persuadebat. de cau. procatar. 3. 98. C
Antiquarum auium, & macrarum axillis velocius digeruntur axilla
auium pinguium, & iuuenum. de diff. cont. Sp. 73. C
Antiquorum agnorum, & hædorum carne, hædi, & agni anniculi velo-
cius digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. C
Antiqui animalis caro est sicca. de dissol. cont. Sp. 74. D
Antique pecudis caro mala est. de diff. cont. Sp. 74. B
Antique capræ caro facit atram bilem. de diff. cont. Sp. 74. A
Antiquus caseus est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
Antiquum frumentum generat atram bilem. de diff. cont. Sp. 74. A
Antiqua farina generat atram bilem. de diff. cont. Sp. 74. A
Antiqui, & saliti pisees generant melancholiā. de diff. cont. Sp. 74. B
Antiqui galli brodium lenit ventrem. de diff. con. Sp. 75. A
Antiquum vinum, citrinum, clarum, subtile, calidum, est cibus acutus
incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
Antiquum vinum, citrinum, facit dolere caput. de diff. cont. Sp. 74. F
Antiquum vinum dulce citrinū, est cibus calidus. de diff. cōt. Sp. 74. C

nō Antiqua valde rina alba, subtypica, subtilia, sunt optima ictericis. de cura icteri. Sp. III. D
 Antiqua rina & acria conueniunt frigidum humorem habentibus in renis. de vims. Sp. 76. G
 Antiquum byzanticum conuenit ictericis. de cura icteri. Sp. III. C
 ad Antiquas egritudines vnguentum bonum. secret. Sp. 97. G
 ad Antiquum asthma valens medicamen. de med. exper. Sp. 106. C
 Antiquū dolorē capitis sanat decoctio agarici. de med. exper. Sp. 114. D
 Antiquo dolori hepatis confert sectio arteriarum post aures. de anat. viuum. Sp. 55. B
 Antiquis doloribus hepatis & diaphragmatis mire confert sectio arterie manus. de ana. viuo. Sp. 54. H
 ad Antiquas febres medicina. de med. exper. Sp. 104. A
 Antiquis febribus valens electuarium. de med. exper. Sp. 105. B
 ad Antiquum fluxum qui contingit ex frigidityte membrorum. de med. exper. Sp. 106. D
 ad Antiquas omnes dispositiones oculorum valet succus centaurea. de virt. cent. Sp. 93. B
 Antiqua ophthalmia confert sectio venarum temporum, & quae sunt in angulis oculorum lachrymalibus. de anat. viuo. Sp. 55. A
 ad Antiquas oppilationes medicina. de med. exper. Sp. 104. B
 ad Antiqua vlcera valet succus centaurea. de vir. cent. Sp. 93. F
 ad Antiquata vulnera peucedani facit. de simp. medicamini. Sp. 89. B
 Antiquius debet esse animal pro anatomia brutorum. de moti. manifest. & obscuris. Sp. 70. F
 ANTIRINVM habet semen vituli naribus simile. 6°. de simp. med. facultatibus. 5°. 43. D
 ANTISTHENES philosophiam primus in opus deduxit. de histo. philosoph. Sp. 2. E
 AVTIΩWATIS quid significet. 5°. meth. me. 7°. 30. D
 AVTIΩWATIS, id est renellere. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
 AVTIΩWATIS quid significet. 13°. meth. me. 7°. 83. A
 ANTISPODIO nunquam vsus est Galenus. cum haberet pompholygē 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. H
 AVTISΓEΦW mutuo conuerti significat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 10. B
 AVTISΓEΦWTES propositiones, quae. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. D
 AVTITATIS quid sit. 6°. meth. me. 40. G 7°. 41. C
 AVTITATON significat renitens. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
 ANTONINVS Galeni tēpore. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 91. H 4°. 217. H
 Antoninus seipsum mutato nomine vocauit Seuerū, qui fuit tēpore Galeni. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 91. H
 Antoninus sequutus est Adrianum. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 91. H
 Antonini Imperatoris laus. 6°. de san. tuen. 2°. 97. C
 Antonini tpe oēs ad cutem detonsi. in 6^m. de morb. vulg. cō. 4°. 3°. 181. G
 Antonino Imperatori theriacam fecit Galenus. 1°. de antid. 5°. 105. G
 Antoninus Imperator theriacam quotidie sumebat. 1°. de anti. 1°. 99. H
 Antoninus theriacā accepit ante duos mēses factā. 1°. de anti. 5°. 105. H
 Antonini Imperatoris casus. de praecog. ad Posth. 4°. 218. H
 ANTONIVS Epicureus scripsit de subsidio aduersus pprios affectus de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. B
 Antonius herbarius experientia multa clarus. 2°. de compo. me. se. lo. 138. G 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262. A
 Antonij herbarij ad capitis dolorem medicamentum. 2°. de comp. med. secundum loc. 5°. 138. G
 Antonius Musa plures libros scripsit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 175. C
 Antonij Musa cōpositio ex acueis visum. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 153. A
 Antonij Musa ad aurium abscessus in profundo. 3°. de compo. medica. secundum loc. 5°. 143. G
 Antonij Musa cataplasma ex elaterio. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 200. E
 Antonij Musae cōpositio dolores sedans. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 182. A
 Antonij Musae ad dyspnoicos. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 186. E
 Antonij Musae hepatica. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 195. B
 Antonij Musae ad hordeolos. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. C
 Antonij Musae medicamentum. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. C
 Antonij Musae nephritica cōpositio. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 206. C
 Antonij Musae panacea. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 186. B
 Antonij Musae ad suffusiones. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. B
 Antonij Musae ad trichiasim. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. B
 Antonij Musae ad vocem interceptam. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181. B
 Antonij pharmacopole ad coli inflatiōes. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 202. D
 ex ANTYLLI libris, de Hirudinibus, de cucur. scar. 6°. 2. B

ex Antyllo de scarificatione. de cucur. scar. 6°. 3. F
 ANVM vocat circulum pudicum. de compagine memb. siue de natura humana. Sp. 59. F
 Anus calidus est & humidus vt os. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. B
 Anus incumbit ore vltimē recti intestini. 5°. de vsu par. 1°. 147. A
 circa Anum cur sint nates. 11°. de vsu par. 1°. 190. C
 ad Ani ventriculi fundus peruenire non pōt. 4°. de vsu par. 1°. 140. G
 in Ano qui musculi. 1°. de san. tuen. 2°. 67. F
 Ani musculi quo modo se habent. 2°. de mo. mus. 1°. 315. G
 ad Anum musculi parui vnde sint. 16°. de vsu par. 1°. 218. D
 Ani musculus sphaictter dicitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. H
 Ani musculus cur factus. 2°. de mo. mus. 1°. 315. H
 ad Anum musculus pertinens. 2°. de ana. adm. 1°. 71. D
 ex Ani musculis vnus est solutus ac sine pari. 5°. de vsu par. 1°. 146. E
 in Ano musculi existentis motus. 1°. de mo. mus. 1°. 309. H
 Ani musculus differt ab illo q̄ ē i collo vesicae, et quo. 6°. de vsu par. 1°. 147. E
 Ani, & vesicae musculis comparantur musculi anbelitum constringentes. de voc. instr. diff. 1°. 107. H
 in Ano quo modo se habeat media constitutio. 2°. de mo. mus. 1°. 315. G
 Ani musculus orbicularis relaxat in excretiōe. 6°. de ana. ad. 1°. 94. H
 Ani musculis resolutis superflua inuitis nobis excunt. 4°. de vsu par. 1°. 141. E
 Ani musculo resoluti pueri inuite excernētis casus. 1°. de lo. aff. 4°. 7. H
 Ani musculo exciso, stercus effluit inuitis nobis. 2°. de mo. mus. 1°. 315. H
 Ani musculus quo modo afficiatur frigore aut icu. 1°. de lo. aff. 4°. 7. H
 ad Anum depellunt vniuersa pp diaphragma. 5°. de vsu par. 1°. 148. B
 p Anum melius est transmutare excrementa quam per stomachum. 5°. de vsu par. 1°. 147. A
 Ani excrementa quorum sunt notae. 6°. de loc. affe. 4°. 41. E
 Ani morbos curantes medici Romē appellabantur anales. de par. art. med. Sp. 16. F
 Anus & os gaudet similibus medicamentis. 9°. de simp. me. f. 5°. 69. B
 Ano quae medicamenta apta, & quae non. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 204. E
 Ani medicamēta ab Andromacho cōscripta. 9°. de cō. me. se. l. 5°. 204. F
 Anus aqua lauandus & extrema manuum, & pedes in aqua mittēdi, quando non vis amplius purgari. de dynam. Sp. 21. F
 Anus non est lauandus aqua si Ision debeat educere, sed abstergendus panno lineo. de dynamidijs. Sp. 21. F
 Ano quae metalla conueniant. 9°. de compo. me. sec. lo. 5°. 204. E
 ad Ani affectus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. D
 ad Ani affectus valet succus centaurea. de vir. centau. Sp. 93. E
 ad Ani dolorem secre. Sp. 99. G
 ad Ani eminentias. 3°. de comp. me. per gen. 225. E 5°. 235. C
 ad Ani eminentias pastillus. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. C
 ad Ani exitus confert succus centaurea. de virt. cent. Sp. 93. E
 ad Ani internas prominentias. 3°. de med. fac. par. 7°. 178. H
 ad Ani pminētias iteriores, et exteriores. 3°. de me. fa. par. 7°. 179. A
 ad Ani inflammationes, ac rimas. 5°. de compo. medic. secundum locos. 204. C 5°. 252. E
 Ani phlegmonas, vlcerationes, quassationes, depascentias, putredines mitigat succus centaurea. de virt. cent. Sp. 93. E
 ad Ani pondus. de dynamidijs. Sp. 28. A
 ad Anum procidentem. de remed. par. fa. 7°. 160. B 5°. 204. F de dynam. Sp. 28. A
 ad Ani procidentiam cum sanguine. de dyna. Sp. 27. H
 ad Ani pruritus. 9°. de comp. med. secundum loc. 5°. 204. F de remed. par. fac. 7°. 160. B
 ad Ani rhagadas itumescētes, Apollonij. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 130. C
 ad Ani rhagadas. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. B
 ad Ani rhagadas & nomas. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 251. G
 ad Ani rugas intumescētes. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. C
 in Ano cur sanguinis exitus a plerunq; fiant. de anat. viuo. Sp. 44. C
 ad Ani tumores exterius prominentes. 3°. de med. fa. par. 7°. 176. E
 ad Ani tumores internos. 3°. de med. fac. par. 7°. 172. G
 de Ani vitijs, & affectibus & cur difficillime curentur. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 204. E
 ad Ani vitia. 2°. de comp. me. per gen. 224. E 5°. 253. A
 Ani vlcera sanat aloē. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. C
 ad Ani vlcera valet dyphriges post cadmiam repertus. 9°. de simplic. med. fac. 5°. 69. B
 ad Anum assuta iunctura. de fascijs. 7°. 304. D
 iuxta Anum vbi curantur corpora quo laqueo figuranda sint. de laqueis. 7°. 308. G

per Anum & quo curant vlcera intestinorum. 5. meth. med. 7. 34. D.
 in Anum quo mittenda clysteris fistula. 4. meth. me. 7. 29. B.
 Anu immittendū medicamentū ad coli dolores. de me. fa. par. 7. 168. A.
 Ano immittendū medicamentū alui purgatoriū. de me. fa. par. 7. 167. E.
 Anus lege sedes.
 in ANVLO Phaetō quatuor equis īsculptus. 7. de vsu par. 1. 222. D.
 in Anulis sculptura an aliquid significant & prosint. 9. de simp. med.
 facultatibus. 5. 67. D.
 Anulus deglutitus cur facile excretus. 3. de nat. fac. 1. 303. C.
 Anulus in homine, qui intro.
 Anuli gutturi. de anat. viutorum. Sp. 53. D.
 Anuli figuram imitans charilago. de voc. instr. diff. 1. 106. G.
 Anulari digito perduto quā actiones perduntur. 1. de vsu par. 1. 120. C.
 Anuli ad quid organis adhibeantur. de machin. 7. 310. E.
 ANXIETUDO quid sit, & quo modo fiat, & quo modo dicatur a
 Gracis. com. 7. apho. 56. Ex. 59. A.
 Anxietudo dolor est secundum Chrysippum. 3. de dec. Hipp. 1. 245. F.
 Anxietates quibus fiant. de vict. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 122. F.
 Anxietudinem habent sanī & aegri. com. 7. aph. 56. Ex. 59. A.
 Anxietudinis & mæstitiæ ē quasi genus dolor. 3. de dec. Hip. 1. 245. F.
 ex Anxietate resoluuntur vires. 1. meth. me. 7. 77. D.
 Anxietudo vino soluitur, & quo modo. com. 7. aph. 56. Ex. 59. A.
 ad Anxietatem. secret. Sp. 102. F.

AORTAE

vocabuli inuentor fuit Aristoteles. de
 ven. & arter. diff. 1. 55. G.

Aortam vocat Aristoteles arteriam maximam a corde procedentē. 1.
 de semine. 1. 331. D.
 Aorta venæ officium, & ex quibus composita sit. de ana. viuo. Sp. 52. H.
 Aorta arteria quorsum procedat. de vit. resp. Sp. 62. G.
 Αὐλοειδὲς, id est molestia vacationem, habent corpora sana. in 1. de
 morb. vulg. com. 2. 3. 112. C.
 Απακμασιν febris est species synochi. 8. meth. me. 7. 57. A.
 Απαγμα nomen solutionis cōtinuū offe proprium medicis igno-
 tum. 6. meth. me. 7. 40. B.
 Απαγματα, id est abducciones. de ijs, quæ in med. fi. com. 3. 7. 219. G.
 Απαλα pharmaca quæ. de remed. par. fac. 7. 160. A.
 APARACHYTON vinū quale. 4. de comp. me. per gen. 5. 241. F.
 APARINE strangulat lentem. 1. de alim. fac. 2. 15. H.
 Aparine extergit, & desiccatur. 6. de simp. me. fac. 5. 43. D.
 Απαρτι quid significet. de vict. rat. in acu. morb. com. 2. 7. 122. E.
 Απαρτι significat perfecte. com. 1. apho. 20. Ex. 9. H.
 Απαρθωσις significat dearticulationem. de art. com. 2. 7. 263. E.
 ΑΡΕΧΗΜΑ quid fin. med. 48. C. intro. Isa. 59. C. F.
 APELLARVM curatio duplex. intro. Isa. 60. A.
 vt APELLES medicamentum. 5. de comp. me. per gen. 5. 254. B.
 Apellis antidotus contra venena. 2. de antid. 5. 114. H.
 APELLIDES, & Archimedes non fuere medici, sed architecti. de
 machin. 7. 316. C.
 Apellidis, seu Archimedis trispasium. de machin. 7. 316. C.
 Απειλὴ a symptomate nomen habuit. 2. meth. me. 7. 9. D.
 Apepsia quod symptoma sit. 3. de symp. cau. 3. 24. F.
 Apepsia quid. de symp. dif. 3. 12. D.
 Apepsia quæ est cruditas. 3. de symp. cau. 3. 24. F.
 Apepsia quæ est deprauatio. 3. de symp. cau. 3. 24. F.
 Apepsia facit particulam gracilem. de symp. diff. 3. 12. H.
 APERIRE quid. in 6. de morb. vulg. com. 2. 3. 165. E.
 Aperta & expāsa q̄ vocet Hipp. de ijs, quæ in med. fin. cō. 2. 7. 213. A.
 Aperire defata & rarefacere mediocriter calefaciendo opus est. in 6.
 de morb. vulg. com. 2. 3. 160. F.
 Aperientium natura qualis. 5. de simp. me. fac. 5. 35. F.
 Aperitiua qualia sint, & quæ sint. de ocul. 7. 188. E.
 Aperientia quæ sint. 5. de simpli. medi. fac. 35. F. 36. A. comment. 2.
 apho. 20. Ex. 14. D.
 Aperientia quo modo compellant adstringentia. 6. de compo. me. secun-
 dum loc. 5. 167. D.
 Aperitiua, quæ stypticitatem, & ponticitatem habent extra posita nō
 aperiunt, sed potata viscerū aperiūt obstructionem. de ocul. 7. 188. E.
 Aperiunt, & incidunt cibi acuti. de diff. cont. Sp. 72. E.
 ad Aperiendum, melangia valet. de dynamid. Sp. 35. E.
 Aperit mel deducendo humorem. de simp. medicamin. Sp. 87. B.
 Aperit oppilationes decoctio assari, & decoctio squinanthi, de med. ex
 per. Sp. 107. B.

Aperit obstructionem decoctio absinthij, & centaureæ, sed minus quā
 decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B.
 Aperit obstructionem crassam decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B.
 Aperit crassas oppilationes decoctio asse. fetidæ. de med. exp. Sp. 107. C.
 Aperiens oppilationes medicamentum. secret. 101. H. de med. exper.
 105. G. 106. C. Sp. 107. D.
 Aperiens oppilationes electuarium. de med. exper. Sp. 107. D.
 Aperit oppilationes electuarium centaureæ. de med. exper. Sp. 107. G.
 Aperiunt oppilationem hepatis fistici. de diff. cont. Sp. 74. G.
 Aperit sicla oppilationes hepatis. de diff. cont. Sp. 74. G.
 in Apertione hepatis valens medicina. de med. exper. Sp. 106. F.
 Aperit oppilationes hepatis electuariū gasti. de med. exper. Sp. 108. A.
 Aperit oppilationem hepatis & splenis lac si comedatur cum origano,
 cum mentastro syluestri. cum pipere. de diff. cont. Sp. 74. H.
 Apertione oppilationis splenis, hepatis, pectoris, & cerebri indigētī cā
 uenit cibus acutus, qui incidit & aperit. de diff. cont. Sp. 72. F.
 Aperit oppilationē hepatis, & splenis secaniabin. de diff. cōt. Sp. 74. H.
 Aperit aqua temperata. 7. meth. me. 7. 44. F.
 Aperit vias vrinae, sudoris, & alui, balneum, tamen non calefacit. 11.
 methodi med. 7. 70. E.
 Aperiens canales medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G. H.
 Apertio vasorum quibus fiat causis. 3. de symp. cau. 3. 27. A.
 Aperiens venas medicina. de med. exper. Sp. 104. A.
 qd Aperiatur ora venarum. de cura. lap. Sp. 112. H.
 Aperit orificia hæmorrhoidum sectio saphenæ. de anat. viuo. Sp. 54. H.
 Apertio venæ quo modo cognoscatur. de ren. aff. dig. & med. 7. 192. G.
 ad Aperiendum, Tractum. de dynam. Sp. 31. F.
 Aperitiua medicina ad oculos pertinent. de oculis. 7. 189. A.
 ad Aperiendum oppilationes quæ accidunt in membris interioribus va-
 lent drach. ij. cubebæ. de med. exper. Sp. 106. E.
 Apit coopertoriū epiglottidis i vociferatiōe. de vo. & anhel. Sp. 61. C.
 Aperiens alas nasi musculi vbi sint. de musc. diff. 1. 44. F.
 Aperia, & claudat quibus musculis larynx. de voc. instr. diff. 1. 107. E.
 APERISTATA emplastra, id est aperta, quæ sint. 2. de compo. me.
 per gene. 5. 222. B.
 Aperiendum vlcus. 2. de comp. med. per gen. 218. F. 5. 220. E.
 Απειρεσις. i. abrupta est. de vict. rat. in mor. acu. 7. 139. B.
 APES quo modo generentur. 9. de comp. me. sec. lo. 5. 201. E.
 Apes quo modo ex equis & bobus nascantur. an animal sit. 1. 328. B.
 Apes cur habent crura longa & gracilia. 5. de vsu par. 1. 128. C.
 Apes cur ingeniosiores multis sanguine præditis. q̄ animi mor. 1. 319. C.
 Apes obeunt oleo madefactæ. 2. de simp. me. fac. 5. 14. E.
 Apum puncturas sanans medicamentum. 2. de anti. 1. 118. H.
 Apum morsus iuuat stercus bubulum. 10. de simp. me. fac. 5. 76. G.
 APHACES substantia, natura, & vsus. de alim. fac. 2. 15. G.
 Aphace sicca est i tertio gradu, calida i prio. 6. de sim. me. fa. 5. 44. C.
 Aphace adstringit vt lenticula. 6. de simp. me. fac. 5. 44. C.
 ex Aphace humor melancholicus generatur. 1. de alim. fac. 2. 15. G.
 Apblegmantis dictis pblegmonis aduersus est lachen. 7. de simp. med.
 fac. 5. 54. B.
 APHONIA quæ sit. de symp. cau. 3. 19. G.
 Aphonia quomodo fiant. in 1. pror. com. 1. 4. 166. E.
 Aphonia varia causæ explicantur. in 1. pror. com. 3. 4. 178. G.
 Aphonia ex capitis dolore. in 1. pror. com. 3. 4. 178. F.
 Aphonia cum exolutione vnde fiant. in 1. pror. com. 1. 4. 166. E.
 Aphonia in acutis morbis pp quid fiant. in 1. prorrhe. cō. 1. 4. 167. H.
 Aphonia cum exolutione perniciose. in 1. pror. com. 3. 4. 179. B.
 Aphonia in febre quæ desinunt in ecstasim, perniciose sunt. in 1. pror.
 commen. 2. 4. 172. B.
 Aphonia cum singultu pessime sunt. in 1. pror. com. 1. 4. 166. E.
 Aphonia quibus ex dolore, hi cum dolore moriuntur. in 1. prorrh. com.
 men. 2. 4. 172. D.
 ad Aphoniam ob suffocationem matricis. de pass. mul. Sp. 95. B.
 APHORISMORVM liber an sit primo loco inter Hipp. libros legen-
 dus. com. 1. aph. 1. Ex. 2. F.
 Aphorismorum, & de aquis, aere, & locis, & de acutorum morborū.
 victu libri sunt Hippocratis. 3. de diff. resp. 3. 69. E.
 Aphorismos vocat suas. de vict. rat. in morb. acut. comp. 4. 7. 137. E.
 Aphorismorū, et epidemiorū libri differētia. in pgnost. cō. 3. 4. 212. B.
 an Aphorismos scripti fuerūt libri epidemici. 2. de die. dec. 4. 154. D.
 in Aphorismis sola capita ponit Hippocrates, quæ in prognosticis par-
 ticulariter dicuntur. 1. de crisi. 4. 127. D.

Aphoristica doctrina qualis. com. 1°. apho. 1°. 2. G/3. A/apho. 14°. 7. G/ com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D/6°. de simp. med. fac. 5°. 40. E
in Aphorismis, in paucis verbis vis magna continetur. de vict. ratio. 7°. 136. F
in morbo acut. com. 4°. 7°. 136. F
Aphorismi non habent solacium, & si cum maxima breuitate enuntien- tur. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 162. E
Aphoristica breuitas quod non seruetur ab Hippocrate, & quæna sit. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. H
Aphorismum eundem aliqui bis scribunt, & in eisdem commetarijs eū exponunt. com. 5°. aph. 64°. 44. H/ com. 7°. apho. 53°. Ex. 58. E
in Aphorismis particulare causam ponit Hip. cō. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
Aphorismorum sermones quomodo sint intelligendi. cō. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
Aphorismos verificari ut in pluribus satis est. com. 6°. aph. 58. Ex. 53. F
Aphorismos Hippo. legenti quid obseruandū sit. cō. 6°. aph. 58°. Ex. 55. F
Aphorismos explanare quos decet. aduersus Lycum. Ex. 61. G
Aphorismi ab interpretibus ampliandi sunt. com. 3°. apho. 18. Ex. 23. G
Aphorismorum librum ante librum de ratione victus in acutis expo- suit Galenus. de vict. rat. in morbo acu. com. 2°. 7°. 123. E
Aphorismi fuerūt interpretati à pbatisimis viris. cō. 5°. aph. 62°. ex. 43. H
Aphorismos ab alijs expositos fuisse preter Galenum collige. com. 2°. aph. 34°. 17. E/ com. 4°. aph. 65°. 34. E/ com. 4°. aph. 76°. 36. C/ com. 5°. aph. 13°. 38. E/ com. 6°. aph. 33°. 50. A/ aph. 44°. 51. C/ in proœmio. cō. 7°. 53. H/ com. 7°. aph. 37°. 56. H/ aph. 53°. 58. E/ aph. 59°. 59. D/ apho. 64°. 60. D/ aph. 74. Ex. 60. H
Aphorismos interpretatus est Marinus. com. 7°. apho. 13°. apho. 24°. 55. F/ aph. 13°. Ex. 54. H
Aphorismorum quorundam ordo. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
Aphorismorum plurium cōis quedā glossa. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
Aphorismi tertijs libri ordinantur à Galeno. com. 3°. aph. 15°. Ex. 22. G
Aphorismum quendam se non intelligere fatetur Galenus. commen. 7°. aporif. 46°. Ex. 57. G
Aphorismum. Sub canem & ante canem, exponere ubi possis. in 1°. de morbo vulg. com. 1°. 3°. 102. A
Aphorismis Hippocratis plura fuere addita. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
Aphorismus quidam interiectus. com. 7°. aph. 47°. Ex. 57. G
Aphorismi quidā nobis in fine aphorismorum additi. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. B
Aphorismus qui non est Hippocratis. commen. 5°. aporif. 62°. 43°. H/ apho. 63°. 44. C/ commen. 6°. apho. 26°. 48. F/ aph. 44°. 51. C/ com. 7°. aphor. 63°. Ex. 59. H/ & sequentes.
APHRA Diophantis emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. F
APHRODES mecon quid. 7°. de sim. me. fa. 55. H/ 8°. 5°. 58. A
ab Aphrodis sumpta antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. F
ut Aphrodas confectum acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. B
Aphrode cephalicum viride. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. G
Aphrode viride ex cyprino. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. D
Aphrode molaris. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. A
Aphrode pastillus amarus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. H
Aphrode medicamentum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. C
ex APHRODISEI collectaneis acopon. 7°. de compositio. medic. per genera. 5°. 270. B
Aphrodisiacum Clidion. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. F
APHRODITARIVM medicamentum. 4°. de compositio. medica. secun- dum locos. 5°. 154. B
APHROGALA est spuma lactis. de bo. & vitio suc. 2°. 39. B
Aphrogala cibus romanus. 7°. meth. med. 7°. 44. B
APHROLITRVM quale. 9°. de simp. med. fac. 68. H/ 11°. 83. D/ 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. F
Aphrolitrum, nitrum, & nitri spuma differunt. 1°. de compositio. med. sec. loc. 128. B/ 3°. 5°. 141. B
inter Aphrolitrum & sale medium est aphronitrum. 9°. de simp. me dic. fac. 5°. 68. H
in Aphrolitri & salis medio est nitrum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. E
Aphrolitro carnes seruantur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
Aphrolitrum quo loco reponatur inter calida quæ valent alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
Aphrolitrum in auricularia medicamenta miscetur. 3°. de compositio. me. secundum locos. 5°. 141. B
Aphrolitrum molle, quod re vera aphrolitrum est, vlceribus solum nō admoetur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. C
Aphrolitrum ad vulnera neruorum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. F
APHRONITRVM quid, & eius vires. de simp. medi. Sp. 80. C

Aphronitrum quomodo fiat. de dynamidijs. Sp. 23. A
Aphronitri probatio. 14°. meth. med. 7°. 88. H
Aphronitrum quale. 4°. de simp. med. fac. 30. F/ 9°. 68. H/ 7°. de compo. med. per gen. 5°. 265. G
Aphronitrum est subtilium partium. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 228. E
Aphronitrorum differentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
Aphronitrum laxum quomodo differat à sale. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
Aphronitrum mediū est iter aphrolitri et salē. 9°. de sim. me. fa. 5°. 68. H
iter Aphronitri et salē media ē spuma nitri. 9°. de sim. me. fa. 5°. 68. G
Aphronitrum album ad quid vtile. 3°. de med. fac. 7°. 173. E
Aphronitrum non excedit fines tuendæ sanitatis. 1°. de sani. tu. 2°. 68. H
Aphronitrum stomacho est inimicum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. A
Aphronitrum in cibo sumptū meatus purgat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. C
Aphronitrum est amarum & abstergens. 5°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
Aphronitrum detergit. 1°. de alimen. facul. 2°. 13. H/ 8°. methodi meden- di. 51. A/ 7°. 52. H
Aphronitro sordes balneorum exteruntur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. H/ de simp. med. Sp. 80. C
Aphronitro, nitro, & aqua lixina detergenda est spongia non noua in nouæ defectu. 14°. meth. med. 7°. 87. F
Aphronitrum in lixijs penuria. 14°. meth. med. 7°. 88. H
Aphronitrum siccatur, ut sal, & non habet vim adstringendi. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 222. A
Aphronitrum mordicat excrescētias carniū. 4°. de sim. med. fac. 5°. 30. G
Aphronitro ad fungos suffocantes rusticus quidam vtiliter vtebatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. A
Aphronitrum pruritum sanat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. H
Aphronitrum ad vulnera neruorum facit. 3°. de cōp. med. p. ge. 5°. 230. F
Aphronitrum cum melle, & aceto purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
APHROSELINVM quid de simplicibus medica. Sp. 80. D
Aphroselinum omnia vitia capitis potatum emēdat, cephalalgias, & epilepticas vtiliter prodest. de simp. med. Sp. 80. D
Aphroselinus contra comitiale morbum valet. 9°. de sim. me. fa. 5°. 67. E
APHTHAE simpliciter dictæ, quid significant. 6°. de compo. me. secun- dum locos. 5°. 175. D
Aphtha quid. fin. med. 48. H/ intro. Isa. 59. C
Aphtha, id est oris vlcera in pueris. com. 3°. aph. 24°. 25. A/ cōmen. 4°. aphor. 12°. Ex. 28. E
Aphthæ quid sint, & vnde habeant ortum. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
Aphthæ cur fiant circa ora puerorum, & cur fiant. in 3°. de morbo vul- garib. com. 2°. 3°. 135. G
Aphthæ quæ sint, quibus fiant, & quomodo curentur. 6°. de comp. me. secundum locos. 5°. 175. B
Aphtharum differentia visu simul & tactu cognoscuntur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. E
in Aphthis noma, id est vlcus depascens. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 175. B
in Aphthis salua multa quid significet. 6°. de com. me. sec. lo. 5°. 175. G
Aphtharum curatio. in 3°. de morbo vulg. comp. 2°. 3°. 135. G
Aphthas quomodo Galenus curat. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
Aphthis accommodata sunt cypri folia cōmansa. 7°. de sim. me. fa. 5°. 53. H
Aphthas sanant rubi folia & germina recens nata si mandantur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. F
ad Aphthas, hoc est oris vlcera. 3°. de med. fac. par. 174. G/ de remed. par. fac. 7°. 158. B
ad Aphthas, Andromachi. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
ad Aphthas, Apollonij. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. G
ad Aphthas, Archigenis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. C
ad Aphthas, Asclepiadis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. G
ad Aphthas, Critonis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
ad Aphthas adhibet decoctū leuicōi cū melle. 7°. de sim. me. fa. 5°. 54. D
ad Aphthas albas. 6°. de compositio. medic. secun. loc. 5°. 175. G/ de reme. par. facil. 7°. 158. B
ad Aphthas nigras. 6°. de compositio. med. secun. loc. 5°. 175. H/ de reme. par. fac. 7°. 158. C
ad Aphthas nigras malignas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
ad Aphthas nigras, & depascentes. de remed. par. fac. 7°. 158. B
ad Aphthas in pueris. 6°. de compositio. med. secundum loc. 5°. 168. E/ de remed. par. facil. 7°. 158. C
in Aphthis puerorum à quibus abstinere nutrices debent. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 176. B
ad Aphthas oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. C
Aphthis testiculorum quid vtile sit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. E

e iij ad Aphthas

ad Aphthas putredinosas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D.
 ad Aphthas sordidas, Galeni. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. C.
 Aphthas vehementer acris sunt aduersissima. de reme. par. fa. 7°. 158. C.
 in Aphthas non sunt danda, quæ putrefactis conueniunt. 6°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 176. H.
 Aphtha insensibilissimum est oleum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. G. de remed. par. fac. 7°. 158. C.
 Aphtha insensibilissima chalcitis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. G.
 Aphtha appellatum infusum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. G.
 APHYSON est, hoc est flatus extinguit, petroselinum semen. 8°. de simpl. med. facul. 5°. 58. C.
 sup. APICEM pinnaculi, aut montis excelsi incedens cur timet, & pedes eius trémunt. de mot. man. & obs. Sp. 69. D.
 APICVLARVM, & similitum animalculorum punctura cõfert sifysm brium. de simp. medicaminibus. Sp. 91. B.
 APIOS significat pyrum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D.
 APIONIS ad carbunculos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. D.
 APIVM quid sit, & eius vires. de simp. med. Sp. 80. D.
 Apium habet caulem inutile post semen effusum. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B.
 Apium non habet caulem hyeme. 2°. de alim. 2°. 23. E.
 ex Apij, & petroselinum genere est smyrnium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. B.
 Apium quale. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. G. 3°. de medici facul. par. 7°. 175. H.
 Apij semen calidum & acre. 5°. de simp. med. fac. 35. D. 8°. 5°. 60. B.
 Apij semē calidū est cū subtili substātia. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 104. G.
 Apium exuccat. 3°. de ali. fac. 2°. 26. D.
 Apium adstringit & repercutit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. D. de remed. par. fac. 7°. 156. D.
 Apium vřitatissimum est, & gratum stomacho. 2°. de ali. fac. 2°. 23. E.
 Apium condendi modus. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F.
 Apium est cibus calidus. de diss. cont. Sp. 74. C.
 Apium est cibus acutus incidens, & aperiens. de dis. con. Sp. 72. F.
 Apio, & carbtho facilius digeruntur, lactuca, endiua, citruli, cucurbita. de dissol. cont. Sp. 73. D.
 Apij semen conuenit in dieta attenuante. de atte. vic. ra. 2°. 44. E.
 Apij decoctū solū post balneū quibus pōt offerri. 8°. meth. me. 7°. 53. A.
 cū Apio vel ocymo panis crustas optime distumpit. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 107. B.
 Apium detergit. 8°. med. med. 7°. 52. G.
 Apium interdū degustare epilepticis conuenit. de puero epilep. 7°. 180. C.
 Apij semen flatus sanat. 8°. met. med. 7°. 53. F.
 Apium & Asarum ebullita in aqua pro humore aqueo in corpore. 4°. de præcogni. ad Posthu. 4°. 217. H.
 Apij semen inflationem sedat. 14°. meth. med. 7°. 88. F.
 Apium cit vřinas. 2°. de ali. fac. 2°. 23. F. 8°. de simp. med. fac. 60. B. 9°. de compo. med. sec. loc. 200. H. 5°. 201. H. 13°. meth. med. 83. H. 12. de arte cur. ad Glau. 97. B. 7°. 99. F. de simp. med. Sp. 80. D.
 Apij seminis, & carui decoctio prouocat vřinam, & menstrua fortiter & subtiliat humores crassos. de med. exper. Sp. 104. D.
 Apio mouenda est vřina senibus. 5°. de sani. tuen. 2°. 92. E.
 Apium menses cit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B.
 Apium cur miscetur purgantibus medicamentis. 8°. de compo. med. secundum locos. 5°. 190. B.
 Apium mittitur in purgatorijs, & antidotis. 8°. de simp. med. Sp. 80. D.
 Apij radix non calefacit & euacuat. 11°. meth. med. 7°. 69. G.
 Apium lac purgat & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G.
 Apium mundificat stomachum. de dissol. cont. Sp. 74. E.
 Apij semen purgat renes. de cathar. Sp. 95. C.
 Apij semen sanguinem extenuat, ac secernit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. D.
 A vřoia a symptomate non habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. D.
 Apnæa quid sit. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G. 4°. de loc. affe. 4°. 27. D.
 Apnæa vnde proueniant. 1°. de sym. cau. 3°. 18. F.
 Apnæas facit os ventriculi, ratione societatis. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G.
 APNVS dictus liber Heraclidis. 6°. de loc. affe. 4°. 39. E.
 APOCYNON calidū est non instrenue. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. E.
 Apocynon illitum admodum digerentis est facultatis. 6°. de simp. med. faculta. 5°. 43. E.
 Apocynon est venenum hominibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E.
 Apocynon canes celerrime interimit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D. E.
 APOCRETICEN facultatem i. expulsuam, vindicant sibi nerui obli qui. de comp. pag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. H.
 A vřoia a vřoia i. abruptiones. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. G.

APODACRYTICA, id est delacrimatiua pharmaca, quæ. 4°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 151. G.
 A vřoia i. quid significet. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 183. G.
 APOLLO, & Aesculapius Dei artis medicæ, diuinandi, canendi, sagittandi. oratio suasoria. Isa. 2. C.
 Apollini & Aesculapio veram medicam artem qui concedunt. 3°. methodi medendi. 7°. 20. H.
 Apollinis catapotium album. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. D.
 APOLLINAREM herbam si quis comederit, quid conferat. 2°. de antido. 5°. 114. C.
 APOLLETES scripsit de arte augurandi. de vict. rat. in morb. acutis. commen. 1°. 7°. 110. C.
 APOLLODORI antidotus contra vipersas. 2°. de antid. 5°. 117. H.
 APOLLONIVS discipulus Hippocratis. de vict. rat. in morb. acu. cõ. 1°. 113. A. com. 3°. 7°. 131. F.
 Apollonius Alexandria diu vixit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G.
 Apollonius quid scripserit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 39. H.
 Apollonius librum de parabilibus conscripsit. 11°. de sim. me. fa. 82. H. 2°. de comp. med. se. loc. 132. B. 3°. 141. F. 144. G. 148. D. 5°. 159. D. 163. H. 6°. 174. C. 5°. 175. G.
 ex Apollonij libris de scarificatione. de cucur. 6°. 3. G.
 Apollonij Archistratoris asmilimus. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 252. C.
 Apollonij Abderitani casus. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 151. B.
 Apollonij Claudij medicamentum contra canem rabidum, & est theriaca. 2°. de antid. 5°. 117. A.
 Apollonius cognomento Cyclas. in 3°. de morbis vulg. cõ. 2°. 3°. 137. H.
 Apollonius empiricus. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 137. H.
 Apollonij iunioris ἡμικρατῆρος. de fascijs. 7°. 302. G.
 Apollonius Organicus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 254. D.
 Apollonium & Dexippum omnibus affectibus inedia opitulari ex illi masse, collige. de vc. sec. adu. Eras. 6°. 8. G.
 contra Apollonij sententiam conyza calfacit. 2°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 132. H.
 Apollonij ad achoras. 1°. de com. med. sec. loc. 5°. 129. G.
 Apollonij ad aphthas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. G.
 Apollonij arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. F.
 Apollonij colica. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. B.
 vt in Apollonio & putiolio, Publius colica. 9°. de comp. med. secundum locos. 5°. 202. D.
 Apollonij confectio ad tussim commoda. 7°. de cõp. med. sec. loc. 5°. 183. B.
 vt Apollonius confectio. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. C.
 Apollonij ad dolorē capitis pp ardorem. 2°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 132. B.
 Apollonij hiera. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. A.
 Apollonij ad ictericos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. G.
 Apollonij malagma ad multa vřile. 7°. de comp. med. per genera. 266. E. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 196. D.
 vt Apollonius medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. F.
 Apollonij ad orthopnæas. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. A.
 Apollonij Tarsei aridum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. C.
 Apollonij thespiana ad internos abscessus. 7°. de comp. med. secundum locos. 5°. 182. H.
 Apollonij Thirij paruum templum. de fascijs. 7°. 302. H.
 in Apollonium & Dexippum calices cereos Erasistratus retorfit. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 135. A.
 APOLLOPHANIS malagma. 7°. de cõp. med. per gen. 5°. 266. C.
 Apollophanis medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. G.
 A vřoia i. mella. de fract. com. 3°. 7°. 248. D.
 Apomeli est medium inter mulsam, & oxymeli. 8°. metho. me. 7°. 52. G.
 Apomeli quo modo fiat. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. G.
 i Apomelite cõficiēdo fauus nō debet eē vřiosus. 4°. de san. tu. 2°. 85. G.
 pro Apomelite aqua qualis debeat esse. 4°. de san. tuen. 2°. 85. G.
 Apomeli tota estate bibitur vice refrigerantis. 4°. de san. tuen. 2°. 85. G.
 Apomeli leniter refrigerat. 4°. de san. tuen. 2°. 87. G.
 Apomeli non calefacit, & euacuat. 11°. meth. me. 7°. 69. G.
 Apomeli quibus conueniat. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F.
 APONEVROSIS quid significet. 6°. meth. med. 7°. 39. A.
 Aponeurosis quid. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G. in 6°. de morbis vulga. cõ. men. 1°. 3°. 153. B.
 Aponeurosis dicuntur tēdones quasi deneruationes. 1°. de loc. af. 4°. 7. D.
 A vřoia i. pneruationes, fines musculorum. de ar. cõ. 2°. 7°. 263. B.
 A vřoia i. vřoia vřoia & qualis. de bo. & vřio. suc. 2°. 35. H.
 A vřoia i. sana corpora habent. 2°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 112. C.

ΑΠΟΡΑΤΕΜΑ significat stercus. 10°. de sim. med. fac. 5°. 7. H
ΑΠΟΡΗΥΣΙΣ quid sit. de ossibus. 1°. 39. H
Αποφλεγμωσις quid significet. 6°. de sim. me. fa. 44. B/7°. 5°. 49. H
Αποφlegmatizōnta quæ sint. 5°. de sim. med. fac. 5°. 37. E
Αποφlegmatismata sunt ea quæ pituitam eliciunt. 6°. de sani. tnen. 2°. 100. B/6°. de simp. med. fac. 32. B/2°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 137. F/13°. metho. med. 83. E/de reme. par. fac. 7°. 154. F
de Αποφlegmatismis, & quæ naribus insunduntur. 2°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 138. H
Αποφlegmatismata ex quibus fiunt. de reme. par. fac. 7°. 156. B
ex Αποφlegmatismis facienda est particularis purgatio per os post purgationem vniuersalem. 1°. de compo. medi. sec. lo. 5°. 121. F
Αποφlegmatismi Critonis. 2°. de compo. medi. sec. lo. 5°. 139. D
Αποφlegmatismi quibus opitulentur. 3°. de loc. affec. 4°. 16. F
Αποφlegmatismis quandoque vtatur qui est temperamento humido. 6°. de sani. tnen. 2°. 96. G
Αποφlegmatismi in dentium doloribus. 2°. de com. medic. secundum locos. 138. H/5°. 163. F. de reme. par. fac. 7°. 157. E
Αποφlegμωξ idest deperditio, pro abortu apud Hippocratem. in 6°. de morbis vulg. commen. 1°. 3°. 152. G
ΑΠΟΡΕΞΙΣ affectus meatuum oculorum. introd. 15a. 58. D
ΑΠΟΠΛΕΞΙΑΜ vocant morbum attonitum. de diff. mor. 3°. 3. E
Αποπληξια quid. fin. med. 47. B/intro. 15a. 56. A/13°. meth. med. 7°. 85. F
Αποπληξια cur subito fiat. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
Αποπληξια quo modo fiat, & de cur. ra. per sang. mis. 6°. 17. A
Αποπληξια propter quid fiant, & vnde sint. 1°. de symp. cau. 19. C/2°. 3°. 24. C/de vic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 137. F/commen. 2°. apho. 42°. 18. B/commen. 3°. aphor. 16°. Ex. 23. A
Αποπληξια quo modo differat à caro. 4°. de loc. affec. 4°. 22. H
Αποπληξια & comitialis morbi differentia, & in quo loco fiant, & à quo humore. commen. 2°. apho. 45°. Ex. 18. G
Αποπληξια, comitialis, catochi, cari, catalepsis, & soporis vigilantis differentia. 4°. de loc. affectis. 4°. 23. A
Αποπληξια quo modo differt à paraplexia. fin. med. 15a. 47. B
Αποπληξια quandoq; dicitur paraplegia. cō. 2°. in 1°. pror. 4°. 175. F
Αποπληξια est morbus diutinus. quos pur. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C/com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
Αποπληξia morbus acutus. introd. 15a. 55. E
Αποπληξia morbus peracutus. fin. med. 15a. 45. F
Αποπληξia acutissima q̄ sit, & multi modi ipsius. c. 2° aph. 42°. Ex. 18. B
Αποπληξia potest esse sine febre. commen. 2°. aphor. 19°. 14. B/commen. 5° aphor. 30°. Ex. 40. D
Αποπληξia alto somno comparatur. 1°. de sym. cau. 3°. 19. B
Αποπληξia sunt agnitudines capitis. de virt. nostrū corp. disp. Sp. 60. B
Αποπληξia qua cerebri parte affecta fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
Αποπληξiam sequitur paralysis. 2°. de loc. affec. 4°. 22. H
Αποπληξia est totius corporis paralysis. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
Αποπληξia quæ proprie sit. 3°. de loc. affe. 4°. 20. G
Αποπληξia dicitur cum est neruorum totius corporis resolutio. de sym. differentijs. 3°. 11. H
Αποπληξia cur subita, & à quo humore fiant, & quo modo. 3°. de locis affe. 4°. 20. B/com. 2°. apho. 42°. Ex. 18. B
Αποπληξia fit ex humore plurimo, & crasso. de vtil. resp. Sp. 63. E
Αποπληξia est ex crassis humoribus, qui hanc patitur debet in vere purgari. com. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. D
Αποπληξia morbus est ex pituita ortum habēs. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
Αποπληξia est morbus pituitosus, in quo debet euacuari pituita. cōmen. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. C
Αποπληξia fit ab humore pituitoso, & etiam à melancholico. cōmen. 6°. aphor. 56°. Ex. 53. D/E
Αποπληξias facit plenitudo quo ad uasa. de cur. ra. per san. mis. 6°. 17. B
Αποπληξia fit cum pleni sunt ventriculi cerebri de instr. od. 1°. 112. F
Αποπληξia ex oppilatione. de vtil. resp. Sp. 63. E
Αποπληξia potest fieri sine oppilatione per solam inflammationem. com. men. 2°. aphor. 42°. Ex. 18. B
Αποπληξia capiuntur maxime senes. 2°. de temp. 1°. 16. D/commen. 3°. aphor. 31°. Ex. 26. H
Αποπληξia cur fiant hyeme. com. 3°. aphor. 23°. Ex. 24. H
Αποπληξia cur non facta fuerit in cōstitutione frigida & humida in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 108. H
Αποπληξia fiunt maxime à quadragesimo anno vsque ad septuagesimū. com. 6°. apho. 57°. Ex. 53. E

Αποπληξia quæ fit à quadragesimo vsque ad sexagesimū annum. fit ab atra bile solum. com. 6°. aph. 57°. Ex. 53. E
Αποπληξia plures senes laborāt ex sola atra bile cō. 6°. aph. 57. Ex. 53. E
Αποπληξia nascitur qñq; ex supfluitate sanguinis. de spermate. Sp. 36. G
Αποπληξia facta ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de ve. sec. aduer. Erasī. 6°. 7. E
Αποπληξia ex immodico vini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
Αποπληξiæ plerunq; excipiunt pituitosam & frigidam habitudinem. 1°. de sani. tnen. 2°. 65. G
Αποπληξia cur frequenter non capiat animal. 8°. de vsu par. 1°. 168. B
in Αποπληξiam quomodo possimus per exercitium incidere. commen. 3° aphor. 20°. Ex. 24. C
Αποπληξia habet tempora quo modo. de totius morbi temp. 3°. 89. C
Αποπληξia nō habet principium, quia statim venit in summū vigorem, ideo non indicat principium. de opt. secta. 15a. 29. C
Αποπληξia magis cognoscitur ex spiratione. 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
Αποπληξia habet magnitudinem periculi ex anhelitus nocimento. 3°. de loc. affe. 4°. 20. B
in Αποπληξia oēs muscoli thoracis operant. cō. 2°. apho. 42°. Ex. 18. C
in Αποπληξia spiritus quo modo habeatur. 4°. de lo. affe. 4°. 27. E
Αποπληξia qui affectus sit. com. 6°. aphor. 51°. Ex. 52. H
Αποπληξia manifeste ostendit cerebrum læsum. 3°. de lo. affe. 4°. 21. A
Αποπληξia ledit vocem. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
Αποπληξia totum corpus sensu repete priuat, ac motu, solus restat anhelitus. com. 2°. aphor. 42°. Ex. 18. B
Αποπληξia laborantes sine sensu iacent. com. 7°. aphor. 58°. Ex. 59. C
cur Αποπληξia laborantes, cum non habeant læsa sensuum instrumenta, non sentiant. 8°. de vsu par. 1°. 267. F
in Αποπληξia cur afficiatur cor. 5°. de loc. aff. 4°. 29. A
Αποπληξiam significat vrina pinguis sine febre senibus eueniens de dynamidijs. Sp. 34. B
Αποπληξia fortis indicium est stertere. com. 6°. aphor. 51°. Ex. 52. H
Αποπληξia duplex est: fortem impossibile est soluere, debilem vero non facile. com. 6°. aphor. 51°. Ex. 52. H
Αποπληξia quando letalis est de dynamidijs. Sp. 24. D
in Αποπληξia moriuntur qui spirare non pnt. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
in Αποπληξia vrina rubra mortē prædicit futuram. de dyna. Sp. 35. D
Αποπληξia soluta, vrina pinguis sine febre senibus eueniens oculorū caliginē cito transeuntē, & delectationē cibi ostendit. de dyna. Sp. 34. B
Αποπληξia febris superueniens quare cōferat. cō. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
Αποπληξia curatio. intro. 15a. 56. B
in Αποπληξia remedia capiti applicantur. 3°. de lo. affe. 4°. 17. B
Αποπληξia sanatur calefaciendo caput. 3°. de lo. affe. 4°. 17. C
Αποπληξia laborantibus qdā insunduntur. de mot. mā. & obse. Sp. 70. E
Αποπληξia venæ sectio conuenit. de cur. rat. per ven. sect. 6°. 17. G
in Αποπληξiam qui prompte incidunt illis vere vena secanda. de cura. rat. per san. mis. 6°. 17. E
Αποπληξia infestante vimur cathartici. de dynamidijs. Sp. 20. E
in Αποπληξia damus phlegmagoga. de dynamidijs. Sp. 21. C
ΑΠΟΠΛΕΚΤΟΣ qui dicitur. 1°. meth. med. 7°. 8. E
Αποπληκτικὸν νερὺν falso dictū. de mot. mani. & obs. Sp. 67. B
Αποπληξia quid significet de vict. rat. in mor. acutis, com. 2°. 7°. 123. B
ΑΠΟΣΚΕΡΝΙΣΜΟΣ quid fin. med. 15a. 48. C
Αποσκερνήσιν fractura in capite. fin. med. 15a. 48. C
Αποσκήρυνσις appellatur continuū solutio in ligamēto. 4°. meth. med. 7°. 23. B/de const. ar. 15a. 37. D
Αποσκήρυνσις dicuntur qui oblatum cibum fastidiunt, & αἰσθησις appetentia carentes in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 106. F
Αποσκήρυνσις vocat Hippocrates more antiquorum græcorum carentes appetentia in 3°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 148. A
ΑΠΟΣΙΤΙΑ, idest abstinentia à cibo, idem significat quod anorexia, id est imappetentia. com. 4°. aphor. 17°. Ex. 29. A
Αποσκήρυνσις idest abscessus. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 143. B
de Αποσκήρυνσις mamillarum. de med. fac. par. 7°. 166. A
Αποσκήρυνσις dicuntur abscessus. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 211. C
Αποσκήρυνσις nomen est quod nec locum affectum, nec causam quæ effecit representat. 2°. meth. med. 7°. 9. E
Αποσκηματα numerantur inter passionēs sanguinis. de spermate. Sp. 38. B
Αποσκήρυνσις duplex est. 14°. meth. med. 7°. 90. D
Αποσκηmatum omnium causæ. de oculis. 7°. 189. D
Αποσκήρυνσις quod interius est quasi pingue seuū, à quo gñatur. de ocul. 7°. 189. E
in Αποσκηmatibus quibusdā humores quales. 14°. meth. med. 7°. 90. E

e iij Αποσθημα

Apostema futurū scias, licet soluat morbus, si in synocha vrina tenuis sit, & boni coloris, frequens, & multa egesta. de dynami. Sp. 34. C.
Apostema celerius p̄tū scias, si vrina alba se mutauerit in synocha. de dynamidijs. Sp. 34. C.
Apostemata i articulis cōtingūt cōcepto i hora phlatis. de sper. Sp. 37. C.
de Apostematibus oculorum. de oculis. 7^a. 189. D.
Apostemata musculorum epiglottidis dicuntur angina interior & exterior. de vo. & anhel. Sp. 61. H.
Apostemata multimoda diaphragmatis ex superfluitate sanguinis nascuntur. de spermate. Sp. 36. G.
Apostema diaphragmatis fit ex superfluitate pituitae. de sper. Sp. 36. G.
Apostemata diaphragmatis ex bile in stomacho. de spermate. Sp. 36. H.
Apostema in ventre secret. Sp. 100. H.
Apostemata hnt quatuor tpa, & quae cōueniāt in illis. de ocul. 7^a. 189. G.
in Apostematis initio venae sectio. de ocul. 7^a. 189. F.
Apostema ex sanguine quo modo curatur. de oculis. 7^a. 189. F.
Apostema a sanguine crasso quo modo curatur. de oculis. 7^a. 189. G.
Apostemata phlegmatica quo modo curentur. de oculis. 7^a. 189. G.
Apostema aquosum quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. G.
Apostema ex flatu quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. H.
Apostema mellinum quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. G.
in Apostematibus dolor, quo modo curetur. de ocul. 7^a. 189. H.
ad Apostemata omnia exteriora, siue tumores. de dynami. Sp. 30. E.
ad Apostemata omnia dura. de cura lapidis. Sp. 112. G.
ad Apostema subtiliandum. de dynamidijs. Sp. 30. E.
ad Apostema rumpendum. de dynamidijs. Sp. 30. E.
Apostemata dispergit emplastrum diachrysu. de dynamidijs. Sp. 32. B.
ad Apostematos, & quassatos vngues valet succus cetaureae. de virtute centau. Sp. 93. E.
ad Apostemata icisa, parua, valet succus cetaureae. de vir. cē. Sp. 93. H.
ad Apostema oculorum die vno dissoluendum, & ophthalmiam valens collirium. de ocul. 7^a. 191. B.
Apostematib⁹ labiorū cōfert venarū labiorū sectio. de ana. viuo. Sp. 55. B.
in Apostemate pulmonis secant iugulares venae. de anat. viuo. Sp. 55. A.
ad Apostema in hepate secret. Sp. 99. C.
ad Apostema splenis emplastrum. de cura lap. Sp. 112. G.
ad Apostema matricis. de dynamidijs. 25. H. de pass. mul. Sp. 95. H.
ad Apostema testiculorum secret. Sp. 100. B.
Apostema. uide abscessus.
APOSYRMATVM meminit. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 214. C.
A'ωθεραπεία quid significet. 2°. de sani. tuen. 2^a. 72. H.
Apothērapia qd vocet gymnastis. 2°. de sa. tu. 72. C. 3°. 76. F. 2^a. 81. D.
Apothērapiam quid vocet Theon & Thrypho. ad Traf. 2^a. 109. F.
Apothērapia duplex est. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. F.
Apothērapia pars aliqua quomodo fiat balneum probe adhibendum. 2°. de sani. tuen. 2^a. 78. A.
Apothērapia exercitatio qualis. 3°. de sani. tuen. 2^a. 79. B.
Apothērapia scopus proprius. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. F.
Apothērapia non exigua portio spūs cohibitio. 3°. de sani. tuen. 2^a. 77. B.
ad Apothērapiam spūs cohibitio qualis. 2°. de sani. tuen. 2^a. 77. D.
Apothērapia vtendum si ilia, cohibendo anhelitu, implere velit. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 76. B.
Apothērapia motus proprii nec vehementes, nec continui. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 77. D.
Apothērapia deuitantur lassitudines. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. F.
Apothērapia exercitatio corpus relaxat. 3°. de sani. tuen. 2^a. 81. E.
Apothērapia exercitatione qui vti debent. 6°. de sani. tuen. 2^a. 97. G.
Apothērapia quibus seruanda. 2°. de sani. tuen. 2^a. 73. H.
Apothērapia vtantur temperati. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. G.
Apothērapia quando vtendum. 3°. de sani. tuen. 80. G. 2^a. 81. D.
Apothērapia semper vti tutissimū est. quae qualis adhibenda sit, ipsa finit, ad quos tendimus, demonstrabit natura. 3°. de sani. tuen. 2^a. 76. G.
Apothērapia exercitatio idonea est post vigilias, & tristitias. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 81. F.
circa Apothērapia quae perperam a plerisq; scripta sunt refellēdī satis semini non hebetibus dedisse Gal. collige. 3°. de sani. tuen. 2^a. 77. H.
A'ωδν idest in acutum abeuntia. de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 214. D. de fract. commen. 1°. 7^a. 228. F.
A'ωδν idest deficcanda quae vocet. de frac. commen. 1°. 7^a. 228. F.
APOZEMA acori purgat vesicam. de cathart. Sp. 95. D.
APPARATV non indiget parua pila ludus. de par. pi. 2^a. 48. H.
APPARERE ea dicunt empirici q̄ sub sensum cadunt, nosci vero quae

memoria tenentur, apparere simul, & nosci quae & ante aliquanda sub sensum venerūt & nūc simili modo veniūt. 1°. metho. med. 7^a. 5. C.
Apparentium duplex genus secundum antiquos. 1°. metho. med. 7^a. 5. D.
Apparentia vituperabat Democritus. aduer. emp. med. Isa. 35. C.
Apparentia sola traditurus est Galenus in libro de motu musculorum. de mus. diff. 1^a. 44. C.
Apparentia manifeste libro de locis affectis non tractantur. 5°. de locis affectis. 4^a. 31. H.
APPELLATIONES quas vocāt, olim fuisse collige, cum inquit Gal. sed alicui fortasse, puocare ad aliū iudicē licebit. 1°. met. med. 7^a. 3. H.
Appellationes transferre a pathematis ad patientes, & a patientibus pathemata antiqui omnes consueuerunt. de victus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 141. D.
APPENDICES magnis ossibus adnascuntur. de ossibus. 1^a. 39. H.
circa Appendicē frāgitur q̄q; caput brachij. de frac. cō. 3°. 7^a. 250. F.
Appendix cuneata, & lunata in organis immobilis est de mach. 7^a. 310. F.
Appēdicibus duabus cōstās laqueus ad qd utilis. 7°. de usu par. 1^a. 161. H.
APPENSAE vna sunt cibaria media. de dissol. cont. Sp. 74. C.
Appensiones, peregrinationes, equitationes, in sole nudari, per se natis balneis vti tentare oportet in longa icteritia. de cura icteri. Sp. III. E.
APPETERE, abhorrere eandē rem, eadē gaudere & molestari non pōt vñ, simplex, & incōpositū. 5°. de decr. Hipp. & Plat. Ex. 259. F.
Appetere cibum idem est apud Asianos quod assumere cibum, ē cōtrario non assumere. commen. 2°. apho. 8°. Ex. II. H.
APPETITRIX potest vocari anima vegetatiua quae est in iecinore, 5°. metho. med. 7^a. 58. H.
Appetitrix animae pars vbi sit secundū Platonem. 5°. de anat. ad. 86. H. 6°. de decr. Hippo. 1^a. 267. A.
APPETITVS, desiderii, & voluntas idem. in prog. cō. 2°. 4^a. 198. F.
Appetitus quid. fin. med. Isa. 44. F. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. A.
Appetentia est sensus penuria. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. A.
Appetitus, naturae actio est intro. Isa. 55. B. 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. H.
Appetentia est opus ad vitam necessarium. com. 6°. apho. 3°. Ex. 46. F.
Appetentia ex frigore. 2°. de temp. 16. E. 4°. de usu par. 1^a. 136. F. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. D.
Appetitum prouocat melancholia transmissa a splene ad os stomachi. de anatomia viuorum. Sp. 51. A.
Appetitū quo modo facit sanguis melancholicus. de ana. viuo. Sp. 50. A.
Appetendi vis vbi sit. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. F.
Appetimus cibum virtute proueniente ex hepate. de virtute nostrum corpus dispen. Sp. 60. B.
Appetētia cur semp sit in dialibus & stirpibus. 1°. de sani. tuen. 2^a. 62. G.
Appetentia conuenientiū inest omnibus membris. 3°. de nat. fa. 1^a. 303. G.
ad Appetitiones proprias excitandas cuiq; animanti sua natura satis est. 1°. de sani. tuenda. 2^a. 65. E.
Appetētia ciborū est ventriculi opus. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 145. F.
Appetit nō cōcoquit os vetriculi. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. III. F.
Appetens cibum & potum ventriculi cupiditas, animale officium est, & non est citra sensum nostrum. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. H.
in Appetentia ordo attrahendi. de anat. viuo. Sp. 49. G.
Appetentiam vacuatio praecedit. 1°. de sympt. cau. 3^a. 18. A.
in Appetitu, quae symptomata. de sympto. diff. 3^a. 12. A.
Appetentia naturalis euacuatorum secundum est symptoma oris ventriculi pro fame inducenda. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. A.
Appetentia ventriculi animalis quintum & vltimum symptoma oris ventriculi pro fame inducenda. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B.
Appetenda sunt quae ad seruandam valetudinem conducunt. de cogn. cur. animi morb. 2^a. 54. H.
quae Appetitur & sapiunt, sunt velocioris actionis. de dis. cō. Sp. 73. B.
Appetentes cur ocysime deglutiunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. H.
Appetentiae languidae vnde fiant. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. B.
Appetentia diminuta quid. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. H.
Appetitū diminutū habet os vetriculi p seipsum. 1°. de sym. cau. 3^a. 17. H.
Appetentia potus diminuta, quae. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. D.
non Appetere & non sitire in febribus, propter quid eueniat. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 133. A.
Appetentia carentes dicuntur & ωόροτοι ab antiquis graecis & ab Hipocrate. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 148. A.
Appetentia amissio vnde fiat. 1°. de symptom. cau. 18. B. in 3^m. de morbis vulg. commen. 1°. 132. G. 1°. 132. G. 2°. 3^a. 135. A.
Appetitus defectus causae, est quandoq; caliditas, quandoque frigiditas. commen. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F.
Appetitus

Appetitus defectus significat colericū humorē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F.
 Appetitus cur deficiat in senibus. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. E.
 Appetitus quo mō pereat vitio iecoris. in 3^m. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 133. C.
 Appetentiam prohibet os ventriculi non fundus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E.
 Appetentiam evertunt cibi pingues & lenti. 3°. de ali. fac. 2°. 30. F.
 Appetentiam, hirudinum oleum subuertit. de cucur. scar. 6°. 4. D.
 Appetitricis ciborum facultatis emorients maximum signum. in 3^m.
 de morb. vulg. com. 2°. 3°. 135. H.
 Appetentiam qui amiserunt, Galenus inedia macerans esurientes reddi
 dit. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 184. A.
 Appetentiam cur pariat vigilia. in 6^m. de morb. vul. com. 4°. 3°. 185. B.
 Appetere quæ faciant. in 6^m. de morbis vulgar. commeu. 4°. 3°. 185. B/
 secret. Sp. 101. F.
 Appetentiam quo modo excitet succus frigidus. 1°. de sym. cau. 3°. 18. B.
 Appetitum prouocant styptica, & acetosa. de anat. viuo. Sp. 50. A.
 Appetentiam cibum fastidientibus excitat vna seruata. 2°. de alimento
 rum facultatibus. 2°. 18. A.
 Appetentiam excitant oliuæ cum oleo repositæ. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H.
 Appetentiam prouocant plantæ seruata in aceto vel muria. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 22. C.
 Appetentiam collapsam ginguinū cū aceto excitat. 2°. de ali. fa. 2°. 22. G.
 Appetētia quibus deiecta est inuāt poma cū pane. 2°. de ali. fa. 2°. 19. H.
 Appetentiam deiectam excitat capparitis. 2°. de ali. fa. 2°. 21. E.
 ad Appetentiam deiectam medicamentum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D/3°.
 de med. fac. par. 7°. 174. C.
 Appetentiam cibi excitans antidotus. 7°. de com. med. se. loc. 5°. 186. A.
 ad Appetētiā p̄ditā, cū stomachi exustioe. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 191. H.
 ad Appetentiam excitandam vile medicamentum ex malorum succo.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 101. B.
 Appetentias reuocare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3°. F/2°. E.
 Appetitum confortans vnguentum. de dynamidijs. Sp. 23. H.
 Appetentia quibus augetur. in 6^m. de morb. vul. com. 4°. 3°. 185. B.
 neq; Appetentiam intensam neq; alia multa est necesse sequi si quis ma-
 le concoxit. 3°. de sympt. cau. 3°. 30. B.
 Appetitus maior est hyeme, quàm æstate. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. A.
 Appetitū permanere ē bonū signū in oī morbo. cō. 2°. aph. 33°. Ex. 32. A.
 Appetentes in principio morborum, prius euadunt, quàm non appeten-
 tes. com. 2°. apho. 32°. Ex. 17. A.
 Appetitus vehemens ciborum in morbis longis his inest, qui debet sana-
 ri. com. 7°. apho. 6°. Ex. 54. D.
 Appetentiā magnā facit melancholia acida valde. 6°. de lo. aff. 4°. 36. B.
 vi Appetitio vltra rationis terminum redundet quid in causa. 4°. de de-
 cre. Hippo. 1°. 249. F/5°. de loc. aff. 34. A/6°. 4°. 36. B.
 Appetitū sine rōe intensum reprimat theriaca. de the. ad Pifo. 5°. 96. A.
 Appetentia canina subito fieri non potest. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H.
 Appetitus caninus vnde pcedat, & quo sanet. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H.
 Appetitus caninus fit ex superflua transmissione melancholice a splene
 ad os stomachi. de anat. viuo. Sp. 51. A.
 Appetentia canina significat læsum os ventriculi. 5°. de locis affectis. 32
 H/6°. 4°. 37. H.
 Appetitū caninū habētes dicunt stomachici. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 188. C.
 in Appetentia canina implentur, & euomunt. 6°. de loc. affe. 4°. 37. H.
 in Appetētia canina excretiois cōparatio ad renes. 6°. de lo. af. 4°. 37. H.
 ad Appetitum caninum. secret. Sp. 100. F.
 Appetuntur quædam non recte. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. H.
 cur Appetant extranea pregnantēs. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C.
 Appetentia ciborum malorum significat læsum os ventriculi. 5°. de locis
 affectis. 4°. 32. H.
 Appetentia vitiosa, quid. 1°. de symp. cau. 3°. 17. H.
 Appetentia potus vitiosa, quæ. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D.
 Appetentiæ vitiosæ vnde proueniant. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B.
 Appetentiæ vitiosa in senibus causa. 2°. de temp. 1°. 16. D.
 Appetitur qui magis cibus, præbeat, si sint duo boni cibi. de dissolutione
 continua. Sp. 72. C.
 si Appetatur cibus deterior, & sit cibus melior alio, deterior præbea-
 tur. de dissol. cont. Sp. 72. D.
 Appetētes minime post morbū sunt euacuādi. cō. 2°. aph. 12°. Ex. 12. D.
 Appetēs minime debet p̄superiora purgari. cō. 4°. apho. 17°. Ex. 29. A.
 Appetitui motus sunt motus musculorum. com. 4°. apho. 15°. Ex. 28. H.
 Appetitus animalis sunt motus musculorum. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. G.
 APPLICANDA cui parti sint remedia scire, valde confert ad eū andi-
 rationem. 2°. de loc. affe. 4°. 13. G.

Applicantur facile remedia in laterali morbo, colica, iecoris, splenis, et
 præcordiorum inflammatione. 3°. de loc. affec. 4°. 16. B.
 APPOSITIO, agglutinatio, adsimilatio, se sequuntur. 1°. de natu. fa-
 cultat. 1°. 292. F.
 Appositio antecedit agglutinationem. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F.
 per Appositionem fit agglutinatio. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F.
 Appositio quo modo fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A.
 Appositio cibi assumpti fit virtute proueniente ab hepate. de vir. nostrū
 corpus dispen. Sp. 60. B.
 Appositio est vitiosa in senibus. 2°. de temp. 1°. 16. D.
 Apponunt optime & agglutinant, concoquant, & nutriunt pusiones, vt
 qui calidum humidumq; corpus habeant. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A.
 APPREHENSIONEM pro reprehensione & ansa dixit Hippocra-
 tes. de art. com. 3°. 7°. 274. E.
 Apprehensionis instrumentum manus. 12°. de vsu partium. 1°. 194. A.
 Apprehensorium organum quo modo optime constitutum sit. 1°. de vsu
 partium. 1°. 113. B.
 Apprehendunt carnem facile mites hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. H.
 APPROPINQUANTIA licet sint valentiora, semper tamen ali-
 quid patiuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. F.
 A PRI cur sint animosi, iracundi, & furibundi. quod a mor. 1°. 319. D.
 in Apris ira percitis calor generat spumam. cō. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D.
 Apris dantur dentes ad armaturam. de anat. viuo. Sp. 49. E.
 Apri siuibz domesticis quando anteponendi. de atte. vic. ra. 2°. 45. B.
 Apri quomodo olim condirentur. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. B.
 Apri caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. affec. 4°. 18. F.
 Aprorū sanguinem nemo gustare tentauit, propterea quod insuauis est,
 & ad coquendum difficilis. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C.
 Aprorū vrina valida est & acerrimo odore. 10°. de sim. me. fa. 5°. 75. D.
 APRILIS est triginta dierum. in 1^m. de mor. vulg. com. 10°. 3°. 102. E.
 APT A est mulier alia medicine, alia minime, & sic in reliquis. 9°. de
 decre. Hippoc. 1°. 280. H.
 AWTUSOS id est sputo carens. aduersus Lycum. Ex. 62. G.
 AWTUSOI laterum dolores, qui. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 105. B.
 AWTOTO. quid significet. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. E.
 APYRETOS dicta antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C.
 A Q V A quomodo facta fuerit. de historia phi-
 losophica. Sp. 4. E.
 Aqua fit ex euaporatione ignearum partium. de vtil. resp. Sp. 64. A.
 Aqua & aer non sunt elementa. de vtil. resp. Sp. 64. A.
 Aquam duntaxat rerum elementum esse dicentes, cui innituntur. 1°. de
 elemen. 1°. 4. E.
 Aqua quo mō intelligat esse solū elementum. de nat. hum. cō. 1°. 1°. 28. A.
 Aqua & aer cur inter ignem & terram. 8°. de vsu partium. 1°. 169. A.
 Aqua, & terra materialia sunt. in Tim. Plato. 1°. 287. B.
 Aqua quomodo transeat in alia elementa. 1°. de elem. 1°. 4. E.
 Aqua potest in aerem, sed non in ignem mutari. 3°. de temp. 1°. 23. E.
 Aqua nullatenus est nutrimentum ignis, sed aer. de vtil. resp. Sp. 64. B.
 intra Aquam aerem esse probatur. de vtil. resp. 1°. 63. B.
 Aquarum natura debet sciri secundum empiricos, de sectis. Isa. 16. D/ de
 aere, aquis, & locis. 2°. 2. C.
 Aqua nomen ab essentia sumptum esse. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E.
 de Aquis, aere, & locis, aphorismorum, & acuterum morborum li-
 bri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E.
 de Aquis, aere & locis liber quid tractet. 3°. de diff. resp. 5°. 73. D.
 Aqua nomine simpliciter dicto proprie dulcis intelligitur. de ptiff. 2°. 47. B/11°. meth. med. 7°. 69. H.
 Aquā & terrā contineri, aerē & ignē continere dicūt. de mul. 3°. 77. C.
 Aqua natura. 1°. de sim. med. fac. 5°. 7. D.
 Aqua est corpus molle. 3°. de diff. puls. 4°. 63. D.
 Aquam esse tenuis substantiæ probatur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. G.
 Aqua media inter illa quæ sunt tenuium partium, & quæ crassarum. de
 simp. med. fac. 5°. 24. F.
 Aqua est humida simpliciter, & non comparata. 1°. de temp. 1°. 12. F/G.
 Aqua est frigida & humida, quæ. de ptiffa. 2°. 47. B.
 Aqua, & oleum natura humida. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. B.
 Aqua humida in summo. 1°. de temp. 1°. 10. C.
 Aqua omnimodū humidissima quod. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E.
 Aqua humiditas est idem quod eius frigiditas. de sper. Sp. 41. B.
 Aqua humectat. 2°. de simp. med. fac. 16. A/5°. 5°. 32. A.
 Aqua semper humectat, & refrigerat. 1°. de com. me. per gene. 5°. 212. H.
 Aqua semper humectat, non semper calefacit. 1°. de sim. me. fac. 5°. 3. E.
 Aqua quo

Aqua quo modo corporibus applicanda, ut eius facultas sciatur. 1°. de simplicium medic. fac. 5°. 2. G
Aquam unde didicimus frigidam esse. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 7. D
Aqua refrigerare probat cerati humidi exēplo. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 3. C
Aqua refrigerat, sed non adstringit. 5°. de simp. medic. fac. 5°. 35. G
Aquam, oleum, & rosaceum vincit acetum in refrigerando calore. 1°. de simplicium medic. fac. 5°. 5. H
Aqua non est exacte humida & frigida. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. H
Aqua correspondet pituita. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275. D
Aqua, vino, & aceto, & alijs liquoribus probe terra madescit, oleo nō probe. 2°. de simp. medic. fac. 5°. 14. G
Aqua non reperitur sincera. 1°. de elemen. 1°. 5. D
Aqua pura quibus sensibus indicetur. 1°. de simplicium medic. fac. 5°. 3. B
de renum affec. dig. & med. 7°. 195. G
Aqua puriores sunt in summitatibus. de bo. aqua. Sp. 75. E
Aqua neq; alia elementa sunt syncera, sed ad sensum duntaxat comparata. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 3. C
Aqua optima quę de pīssana. 47. A | 1°. de san. tuen. 2°. 67. A | in 6^m. de morbis vulgaribus commē. 4°. 3°. 182. C | de vict. ratione in morb. acutis com. 2°. 125. D | cō. 3°. 131. B | de ren. aff. dign. & med. 7°. 195. H | de bonitate aqua. Sp. 75. D | H
Aquam bonam facit terra pinguis. de bon. aqua. Sp. 76. B
Aqua optima nullam habet qualitatem. 2°. de alim. fac. 5. D | 2°. 16. E
Aquas expertas qualitatis sensibilis, & οἷους Graci vocant. 2°. de alim. mentorum facultatibus. 2°. 16. F
Aqua color qualis esse debet. de pīssa. 2°. 47. A
Aqua odor qualis esse debet. de pīssa. 2°. 47. A
Aqua est inodora. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. E
Aqua gustus qualis esse debet. de pīssa. 2°. 47. A
Aqua gustui insipida est. 4°. de simp. medic. fac. 5°. 28. F
Aqua gustus in re sicca ostēdit rem tēperatā. 4°. de simp. medic. fac. 5°. 25. E
Aqua medium qualitatum gustabilium. 4°. de simp. medic. fac. 5°. 25. C
Aqua qui indicat ex potu, licet, bene indicet, non tñ perfecte. Ex. 40. A
Aq̄ estate calide, hyemā frigide, sūt sublimes. de aere, aq. & loc. 2°. 3. C
Aqua virtus est esse hñ alterabile, sicut & cibi. c. 5°. aph. 25°. Ex. 40. A
Aq̄ probatio ex ijs quę incoquuntur. in 6^m. de mor. vulg. cō. 4°. 3°. 182. D
Aqs bonis siqd decoquat, cito decoquit, & si aliqd calefiat, cito calefit, si vino pmiscueris modicā, ad digestionē & vrinariū secessionē erit benigna, & hepatis, & splenis, & renibus, & pulmōni. de bo. aq. Sp. 75. F
Aquarū probatio per cursus versus mūdi partes. 1°. de san. tu. 2°. 67. A
Aqua ire per intestina est malū, pcr vrinā bonum. de bo. aqua. Sp. 76. A
Aqua optima conuenit omni etati. 1°. de san. tuen. 2°. 67. A
Aque viribus contraria vīna. 7°. meth. med. 7°. 45. F
Aqua vitia. 7°. meth. me. 7°. 45. F
Aqua mala, quę, & quid faciat epota. 1°. de diff. feb. 3°. 31. E
Aqua male sunt quę estate calide, hieme sūt frigide. de bo. aq. Sp. 75. D
Aque, quę consimiliter se habent in caliditate et frigiditate, omnibus hominibus pessimę sunt. de bon. aqua. Sp. 75. H
Aqua acris & putrida praua est. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 3. C
Aqua cauenda, quę. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
Aquam infectā bibentibus quid euenerit. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. B
Aqua vitiosa corrumpitur epota. de bo. & vitio suc. 2°. 38. H
Aque infectę haurius interdum efficit morbum vniuersalē. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 101. D
Aqua vitiosa naturale robur exoluit. de bo. & vitio suc. 2°. 38. H
Aqua potest habere aliquid mali ingentū ab ignota causa. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 182. D
Aquam sepe haurire illam reddit bonam. de bon. aqua. Sp. 75. D
Aquam ducere de loco ad locum illam rectificat. de bo. aqua. Sp. 76. B
Aqua elixari debet ut transeat in meliorem naturā, & quātum. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 182. C | de bon. aqua. Sp. 75. D
Aqua quomodo percoletur Alexandria & in Aegypto. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 4°. 3°. 184. D
Aqua limosa per fictilia percolata efficitur pura, et quomodo. 1°. de simplicium medic. fac. 5°. 3. B
Aqua male olēs medicamentosa est. de vict. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 131. B
Aqua habentes odores prauos, & saporē quomodo corrigātur. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 182. D
Aqua quando est praua, cocta bibenda est. de bon. aqua. Sp. 76. B
Aqua coquenda in lagenis figularibus. de bon. aqua. Sp. 76. B
Aqua quō pręparetur per artificii. in 6^m. de mor. vulg. cō. 4°. 3°. 184. E
ab Aquis prauis liberat theriaca. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. D

Aqua differunt gustu, pondere, statione, virtute. de aere, aq. & loc. 2°. 2. C
Aquarum differentia. 2°. de san. tuen. 77. H | de aere, aq. & loc. 2°. 2. C | de ren. affec. dig. & med. 7°. 195. G
Aque differunt secundū colorem, & regionem. de bon. aqua. Sp. 76. A
Aquarum differentia ex ventis. de bon. aqua. Sp. 75. G
Aqua versus austrum fluentes, quales. de bon. aqua. Sp. 75. F
Aqua fluentes versus septentrionem dulces quidem sunt, in frigiditate autem excedunt. de bon. aqua. Sp. 75. E
Aqua si flauerit boreas, dulcior quidem erit, & frigidior. si vero auster minus quidem dulcis, calida vero magis. de bon. aqua. Sp. 75. G
Aqua ciuitatum a septentrione tutarum. de aere, aq. & loc. 2°. 2. E
Aqua permutant naturam. de aere, & aq. & loc. 2°. 3. A
Aquarum differentia ex metallis, & herbis. de bon. aqua. Sp. 75. F
Aquis aliquādo nocent herbe, aliquādo prosunt. de bo. aqua. Sp. 75. F
Aquarum differentia in saporibus. de bon. aqua. Sp. 75. E
Aqua differentia accidentales sunt calor & frigiditas. de sper. Sp. 40. F
Aqua differunt secundū naturā terrę p quā trāsēūt. de bo. aq. Sp. 75. E
ad Aquarū effluxiones terra plana deterior est. de bon. aq. Sp. 75. E
Aqua Alexandrina in clystere ad renū dolorē fit mētio. de dyn. Sp. 27. G
Aqua autumnales, & estiuę, malę & quibus. de bon. aqua. Sp. 75. F | G
Aqua lacus bituminosi amarior estate q̄ hyeme. 4°. de simp. m. f. 5°. 30. E
Aqua in ariditatibus, quales. de bon. aqua. Sp. 75. G
Aqua in biliosis est biliosa. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. A
Aqua calybeata non danda febricitantibus. de remed. par. fa. 7°. 159. F
Aque crudę quę vocātur ab antiq̄s. in 6^m. de mor. vulg. cō. 4°. 3°. 182. D
Aqua cruda, & glacialis quid agat. 3°. de sa. tuen. 2°. 78. D
Aqua quo modo densa dicatur. 2°. de san. ten. 2°. 72. F
ex Aquis sponte nascentibus dulcium tantum vsus in calida capitis in temperie sine noxa est. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G
Aqua durę, quę. 3°. de differ. puls. 4°. 63. F | de bon. aqua. Sp. 75. G
Aqua dura quibus obsit. de bon. aqua. Sp. 75. G
Aqua edax, vigilia edax. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 185. E
Aqua fabrorum ad quid utilis. 3°. de med. fac. par. 7°. 174. E
Aque fluxibiles subtiliores sunt. de bon. aqua. Sp. 75. E
Aqua fontana qualis esse debeat in frigiditate & caliditate, ut competat heclicis. 10°. meth. med. 7°. 67. C
ut Aqua fontana frigidum est glaucium. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 45. E
Aquam fontanam, & non nualcm qui bibere debent. de ren. aff. dig. & med. 7°. 295. H
Aqua grauis quę sit, & quas condiciones habeat, & quo modo cognoscatur. com. 5°. apho. 25°. Ex. 39. H
Aqua grauissima, quę. 4°. de simp. medic. fac. 5°. 30. E
Aqua ignita quo modo fiat. de dyna. Sp. 23. B
Aqua indomita q̄ vocātur ab antiq̄s. in 6^m. de mor. vulg. cō. 4°. 3°. 182. D
Aqua lactosa fit mentio. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 189. C
Aqua leuis quę sit, & quas condiciones habeat, & quo modo cognoscatur. com. 5°. apho. 25°. 39. H | Ex. 40. A | de pīssa. 2°. 47. B
Aqua limosa medicamentosa. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. B
Aqua limosa est composita. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 3. B
Aqua lixiuij figulini meminit. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D
Aqua lutulenta ingrediū medicamentū. 6°. de com. me. per ge. 5°. 262. C
Aqua medicamentosa, quę. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. B
Aqua paludosa omnes, sunt pessimę. de bon. aqua. Sp. 75. D
Aqua petrosa plus alijs, & absq; hypostasi, quę. de bon. aqua. Sp. 75. F
Aqua impluij, quales. de bon. aqua. Sp. 75. G
Aqua procellosa, quę horā i. temporaria dicitur, in 6^m. de mor. vulg. ribus, com. 4°. 3°. 184. E
Aqua rara quo modo intelligatur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
Aqua scaturiginosę quales, & quę. de bon. aqua. Sp. 75. D
Aque Sodomine quales. 11°. de simp. medic. fac. 5°. 83. D
Aqua splendida non est ex propria natura, sed ex radio solari. in 6^m. de morbis vulga. com. 4°. 3°. 182. G
Aqua stagnantes a sole putrescunt, & augentur ab imbribus. de aere, aquis, & loc. 2°. 4. H
Aquas stagnantes, estate calide sunt crasse & olētes. de aere, aq. 2°. 3. A
Aqua stagnantes & olentes ledunt ventrem & splenem. de aere, aquis & loc. 3. B | 2°. 6. D
Aqua Tragesia, quę & quales. 11°. de simp. medic. fac. 5°. 83. D
Aqua temporaria, quę. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 184. E
Aqua vernaes, & hiemales optime. de bon. aqua. Sp. 75. E
Aque vires, quę. de simp. medic. Sp. 92. B
Aqua quem vsūm pręstet animalibus. 4°. de vsu par. 1°. 136. C

Aqua communissima oibus, & vitæ necessaria ē. 1°. de simp. me. fa. 5°. 2. G
 Aqua dulces remedio sunt sitientibus. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. E
 Aqua dulcis multi effectus. 2°. de san. tuen. 2°. 78. A
 Aqua potabilis est humida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. B
 Aqua potabilis refrigerat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. B
 Aqua est ad corporis nutrimentum. de anat. viuo. Sp. 47. G
 Aqua, nutrimentum comparat. in Tim. Plato. 1°. 287. F
 Aqua nulla particula nutrirī potest. 4°. de vsu par. 1°. 136. C | de vict. ra.
 in morb. acut. com. 3°. 7°. 128. F | de bon. aqua. Sp. 75. G
 Aqua cur non nutriat. de anat. viuo. Sp. 47. F
 Aqua potus quibus accommodatior vino. de bñm. & vitio suc. 2°. 38. H |
 de vinis. Sp. 76. D
 Aqua bibenda calidis. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 183. E
 Aqua quando bibenda. de vict. ra. in morb. acut. com. 3°. 7°. 131. D
 Aquam bibentes, appetunt. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 185. B
 Aquam bibens aquam in corpus dicitur recipere. 1°. de ele. 1°. 6. H
 Aqua stomachum supinat. de vict. ra. in morb. acu. com. 10°. 7°. III. E
 Aqua potio potissimum vitiose dolorem capitis facit. de bonitate & vi-
 tio suc. 2°. 38. H
 Aqua potatio præter consuetudinem, quid agat. de vict. rat. in morbis
 acutis. com. 2°. 7°. 121. B
 Aqua ne an vino vi debeat iuuenis qui exercitat. 5°. de san. tu. 2°. 94. E
 Aqua non vinū statim bibenda ab exercitationibus. de sal. dia. 2°. 41. C
 Aqua qñ debet dari sitientibus, & qñ vinum. cō. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
 Aqua quomodo vino miscenda. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. D
 Aqua dum vino miscetur vtriusq; partes ad minima cōfringūt. 1°. 8. D
 Aqua mixta vino quid agat. com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. B
 Aqua mixta vino cur sitim magis aufert, quàm si sola bibatur. 5°. 7. D
 Aqua non dulces sitim augent. 11°. de simp. med. fac. 5°. 3. D
 Aqua mixta vino quē colorē habeat, & faciat. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 quā Aqua magis calefacit vinū austerū, & roborat intestina. 7°. 39. D
 Aquā post vinū bibe, ne caput tētet. de vic. ra. i mor. acu. cō. 1°. 7°. 131. E
 Aqua aut aquei vini potus vrinae quales. i 6^m. de mo. vul. c. 5°. 3°. 192. A
 Aquam paucam sustinēs vinū non facit dolere caput. de dis. cō. Sp. 74. F
 Aqua potus quandoq; inducit capitis dolorē, & qñ. de vinis. Sp. 76. C
 ad Aquarum potationem metalla nocua sunt. de bon. aqua. Sp. 75. F
 Aqua potabiles omnes carnes corrumpunt, & putrefaciunt, muria &
 aqua marina siccant, & incorruptas seruant. 2°. de nat. fa. 1°. 301. C
 pro Aquā accipitur vinum albiſſimum lucidiſſimum, & acetum albiſſi-
 mum lucidiſſimum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. F
 Aqua, & oleū si coquant, prius aqua cōsumit. 1°. de simp. me. f. 5°. 4. H
 in Aqua sola q coquant reliquis sunt humidiora. 2°. de ali. fac. 2°. 26. C
 Aqua elixans recipit qualitatē eius quod elixatur. 3°. de ali. fa. 2°. 31. H
 in Aqua dulci elixa dant alimentum humidius. 3°. de alim. fac. 2°. 29. D
 in Aqua triticum elixum raro. vidit Galenus. 1°. de alim. fac. 2°. II. B
 ex Aqua & farina potio datur subus. 3°. de nat. fac. 1°. 303. D
 Aqua in eo quod calēs, aut frigida est, maxime cōtraria facere nata est.
 de comp. med. per gen. 5°. 229. E
 Aqua gelida nix frigidior est. de mar. 3°. 48. B
 Aquam frigidam nix præparabant Romæ. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Aqua quomodo refrigeratur in Alexandria, & Aegypto. in 6^m. de mor-
 bis vulg. com. 4°. 3°. 182. B
 Aqua frigida qd faciat. 2°. de simp. m. f. 5°. II. C | cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. B
 Aqua frigida infrigidat animata & inanimata. 3°. de temp. 1°. 24. H
 Aqua quo modo infrigidet. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Aqua frigida quomodo mordax dicitur. com. 5°. apho. 20°. Ex. 39. B
 Aqua frigida quo modo calefaciat. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. E | 2°. de ar-
 te cur. ad Glauc. 7°. 103. D | com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. B | C
 Aqua frigida per se non calefaciat. 3°. de temp. 1°. 24. H
 Aqua per se frigida, ex accidenti calida. 3°. de temp. 1°. 23. C
 Aqua frigida cur per accidens calefaciat. 3°. de tem. 1°. 25. A
 Aqua frigida calorem repercutit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. H
 Aqua frigida humens spongia repercutit, & elidit quod in loco est. 1°. de
 comp. med. per gen. 5°. 13. A
 Aqua frigida quatenus frigida raro ē vilis. de ijs, q in me. fi. cō. 3°. 221.
 D | de vict. ra. in morb. acut. com. 4°. 7°. 140. D
 Aqua frigida potio quæ proſit & quæ obſit. 3°. de temp. 1°. 23. B
 Aqua frigida potio quibus innocua sit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. H
 Aqua frigida non leduntur, qui corpus nō habent attenuatum. 7°. 47. F
 Aqua nix refrigerata fertur à calidis vetriculis. 3°. de ali. fa. 2°. 28. D |
 7°. meth. med. 47. F | 8°. 7°. 51. H
 Aqua frigidissima quo mō fiat, & cur. in 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3°. 183. A

Aqua frigida lauare quomodo non ledat. 2°. de san. tuen. 2°. 78. C
 ex Aqua frigida sanata fuit vetriculi imbecillitas. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Aqua frigida datur si coctionis adsint indicia in declinatione. 7°. 57. G
 Aqua frigida quando vti debemus. 11°. meth. med. 7°. 70. A
 Aqua frigida quo tpe anni & die debemus vti. 2°. de san. tuen. 2°. 78. C
 Aqua frigida qua etate debemus vti. 2°. de san. tuen. 2°. 78. C
 Aqua frigida quando vti potest temperatus. 2°. de san. tuen. 2°. 78. B
 Aqua frigida exhibenda cōſiderādū nungd particula quæpiā, cui frigi-
 da natura sit, ladi magnope ex eius potioe possit. 9°. me. me. 7°. 60. E
 Aqua frigida qui incipit lauare q debeat obſuare. 2°. de san. tu. 2°. 78. C
 an Aquā frigida pro frictionibus duriora lintea accipiantur. 2°. 78. C
 Aqua frigida quas passiones sanat. com. 5°. apho. 25°. Ex. 39. H
 Aqua dulci quotidie lauare debent calidi. in 6^m. de morb. vul. 3°. 183. E
 Aqua frigida balneū his qui quadrato sunt habitū, cōccidit. 7°. 160. G
 Aqua frigida in continua febre febricitantibus quando danda. 11°. meth.
 med. 69. B | H | de vict. ra. i mor. acu. com. 1°. 7°. 114. G
 Aqua frigida cōfert febrī liqfactiua. de vict. ra. i mor. ac. c. 3°. 7°. 128. A
 Aqua gelida heſticis febribus quæ non ſint cum putridis implicatæ, præ-
 bendā. 1°. de marc. 3°. 47. E
 Aquā frigida in heſtica cum putrida dedit Gal. 10°. meth. me. 7°. 63. F
 Aqua corrigitur intemperies sicca carnis. 4°. meth. med. 7°. 23. E
 Aqua frigida potu febris ex ira sub cane ē extincta. 10°. me. me. 7°. 63. F
 Aqua frigida quandoq; iuuat in his qui exuruntur. 1°. de arte curat. ad
 Glauc. 98. A | 7°. 99. C
 Aqua frigida quando danda in ardētissima febre. 11°. meth. med. 7°. 70. A
 ex Aqua frigida sanata fuit febris ardens. 9°. meth. med. 7°. 60. G
 Aqua frigida multa epota quid fecerit. 7°. meth. med. 7°. 47. D
 Aqua nisi in tpe bibat, aut ea lauamur, qd faciat. 1°. de diff. fe. 3°. 24. D
 Aquis frigidis qui febricitantes lauandi. 10°. meth. med. 7°. 66. B
 Aqua primo die quo eius balneum fit, nō sit admodum frigida. 3°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 78. D
 Aqua frigida balneum in ardente febre. 11°. meth. med. 7°. 70. B
 Aquā frigida ingrediēti cibus quātus capiendus fit. 3°. de sa. tu. 2°. 78. D
 Aquam frigidam ingreſſuri oleo perfricandi. 2°. de san. tuen. 2°. 78. C
 Aquam frigidam ingreſſus oleo fricandus. 3°. de sa. tuen. 2°. 78. D
 in Aqua frigida quantum immorandum. 3°. de san. tuen. 2°. 78. D
 Aqua gelida arida corporis caliditate curat. de bñ. & vitio suc. 2°. 39. C
 in Aquam frigidam proyiciatur heſticus. 10°. meth. med. 7°. 66. H
 Aqua non est perfundendum caput heſtici. 10°. meth. med. 7°. 66. H
 Aqua & oleum maxime oīum humectāt. 4°. de cōp. med. p ge. 5°. 237. D
 Aqua & oleū est remediū exiccatis corpibus. 2°. de simp. me. fa. 5°. 16. C
 Aqua frigida perfusio sanat conuulſionē, & quam, & quomodo, & quo
 tempore. com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. B | C
 Aqua frigida claudit, & cogit cutim. 3°. de san. tuen. 2°. 80. E | de simp.
 med. 5°. 35. G | com. 5°. aphc. 20°. Ex. 39. B
 Aqua frigida corpus roborat, & cutem densam & duram facit. 2°. de
 sanitate tuen. 2°. 78. B | de ocul. 7°. 188. E
 Aqua quomodo vires recreet. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. F
 Aqua frigida non exiccat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. G
 Aqua incommoda & noxa. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 131. A |
 8°. meth. med. 7°. 57. E
 Aquam frigidam non tangunt egroti sine laſione. de vict. rat. in morb.
 acu. com. 3°. 7°. 132. D
 Aqua frigida potus quā euitandus. 5°. de loc. affec. 4°. 34. A | 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 64. C
 Aqua frigida euitanda i herpete exedente. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 102. B
 Aqua frigida potio quibus minus tuta. 8°. meth. med. 57. F | G | 11°. 7°. 70. B
 Aqua frigida non danda heſticis. 8°. metho. med. 7°. 57. H
 Aqua gelida quomodo obſit heſticis. de marc. 3°. 46. F
 Aqua frigida in inflāmatioe nō dat. de vi. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 114. H
 Aqua dulcis ledit laborantes aqua intercutem, cetera iuuant. 1°. de simp.
 plicium med. fac. 5°. 3. F
 Aqua frigida quomō hydropē faciat. 5°. de lo. affe. 34. A | 6°. 4°. 36. C
 ex Aqua frigida potu transgrediendi difficultas. 7°. me. me. 7°. 47. D
 Aqua frigida latenter frigus corpori infirmo insinuat. 7°. 44. F
 Aqua frigida impedit incrementum. 2°. de san. tuen. 76. B | 2°. 78. B
 Aqua qui ventriculum fecerit inualidum, tunc solent eō ex corpore de-
 ferri humores ex bile tenues quidam, id quod ieiunantibus etiam usu
 venit. de bo. & vitio suc. 2°. 38. H
 ab Aqua quomodo tractetur plenum corpus, carne carens de ijs, quæ in
 medi. fi. com. 3°. 7°. 215. H
 ex Aqua frigida lotio est contraria febrī ex obstructione. 8°. method.
 medendi.

medendi. 7^a.50.A
 Aqua frigida quo venas frangit. 4°. de loc. affec. 4^a.28.A
 ab Aqua frigida lauatione quid fiat. 3°. de sanitate tuenda. 2^a.78.D/
 commen. 1°. aphor. 15°. Ex. 8.B
 in Aqua frigida natans quomodo leditur. de cau. mor. 3^a.7.D
 ab Aqua quomodo tractetur corpus non plenum, carne carens. de ijs, quæ
 in med. fi. commen. 3°. 7^a.215.H
 Aqua frigida laxatione aut adstrictione facere potest. de cau. mor. 3^a.7.H
 Aqua quo modo facit intemperiem. 1°. de sa. tuen. 2^a.68.B
 Aquæ omnes tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74.H
 Aqua cum frigida non potest penetrare. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a.135.B
 Aqua neque epota neque extrinsecus adhibita partes solidas corporis hu-
 mectat. com. 4°. apho. 13°. Ex. 28.G
 Aqua frigida non euacuat humores. 11°. meth. med. 7^a.69.H
 Aqua frigida infusa fit rigor. 2°. de symp. cau. 3^a.22.F
 ex Aqua frigida horror quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2^a.78.D
 ex Aqua frigida dolor statim ab aqua frigida remota. 3°. de lo. aff. 4^a.14.E
 in Aqua frigida panis est commodus cibus heceticis. 10°. me. me. 7^a.67.A
 ex Aqua admodum frigida cerata refrigerant. 14°. meth. me. 7^a.87.A
 veluti Aqua frigida videbatur quiddam ascendere à crure adolescenti qui
 convulsione arripiebatur. 3°. de lo. aff. 4^a.19.F
 Aquæ frigida potu quidam obijit in causione. 1°. de symp. cau. 3^a.18.E
 Aquam frigidissimam ex niue potatium venæ sectione præseruatorum casus. 6°. 11.B
 Aquam coctam, quæ debet refrigerari, ubi fontibus rapide labentibus subij-
 cimus, curvas aliqua ex parte iane esse debet. 6°. de mor. vul. 3^a.182.H
 Aqua fugienda in syncope. 11°. meth. med. 7^a.76.H
 ex Aqua redundantia febres tertianæ. 8°. de decre. 1^a.277.B/de natur.
 huma. commen. 2°. 7^a.181.B
 Aqua feruens est tutior frigida 3°. de sa. tuen. 2^a.80.E
 Aqua valde calida accipit igneam qualitatem, et est aqua composita. 5^a.3.B
 Aquam maiorem debent habere balnea publica. 16°. de vsu par. 1^a.214.F
 Aquam minorem debent habere balnea priuata. 16°. de vsu par. 1^a.214.F
 Aquæ mixtura multa in balneis. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.132.C
 Aqua, quam calidior, et quando non, debemus vitare. 3°. de sa. tuen. 2^a.80.D
 Aqua calida, humectat, et calefacit. 1°. de tēp. 1°. 10.D/de assuet. 61.D/
 2°. de sa. tu. 74.B/5°.89.F/2^a.92.D/5°. de simp. me. fac. 5^a.33.B
 Aquarum dulcium balneis pueri humectandi sunt. 1°. de sa. tuen. 2^a.65.C
 ex Aqua et oleo balneum multum humectat, et calefacit. 5^a.33.B
 Aqua calefacta facile digeritur et exhalat. 9°. meth. me. 7^a.60.H
 ex Aqua humida, adueniente calore multi vapores eleuantur. Ex. 7.E
 Aquæ dulcis vapores quales. com. 1°. apho. 14°. Ex. 7.E
 Aquæ dulcis balneum calens non prodest senibus, si humectationis non
 indigent. 5°. de san. tuen. 2^a.92.D
 Aquarum dulcium balnea humidarum egritudinum sunt causæ. 3°. 7.H
 Aquæ calida solium quibus exercitatioib' cōueniat, et quibus non. 2^a.80.F
 Aqua persentitur attrahi ab hominibus sitiētibus, quando balnea ingre-
 diuntur. in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3^a.195.B
 Aqua calida quo calefacit, et refrigerat. de ijs, quæ in med. fi. 7^a.215.H
 ex Aquæ calida lotionem fit mollities. 1°. de simp. med. fac. 5^a.3.F
 Aqua calida lenitionem affert cum calefactione. de re. af. dig. et me. 7^a.194.B
 Aquæ calide moderata perfusione quam fieri soleat. de ijs a in me. 7^a.215.H
 Aquarum calidarum potus somnum conciliat. 2°. de lo. aff. 4^a.14.A
 Aqua calidior tenuis meatus cogit, constringit, ac densat. 7^a.44.F
 Aqua calida quo facit intumescere, et decumbere corpus. 2^a.73.D
 ex Aqua dulci temperata fit lotio in febre ex obstructione. 7^a.50.A
 Aquæ calida balneum quos dolores oculorum sanat, et quo. Ex. 57.G
 Aquarum dulcium lauacra cōueniunt lassitudinibus. 2°. de sim. me. f. 5^a.16.A
 Aquæ feruentis lautio minus lassitudini obnoxios reddit. 2^a.80.B
 Aquas calidiores volunt affectus similes lassitudini. 3°. de sa. t. 2^a.80.A
 Aqua feruens claudit et cogit cutim. 3°. de san. tuen. 2^a.80.E
 Aqua feruens non exiccatur, licet urat. 1°. de simp. med. fac. 5^a.3.G
 Aqua feruens in sanum infusa facit horrorem. 2°. de symp. cau. 3^a.22.E
 Aquæ feruentis lautio, ἡ ἑσολογία dicitur. 3°. de san. tuen. 2^a.80.B
 Aquæ calida balneum facit ad sudores. de cura iſteri. Sp. 111.C
 Aqua calida quomodo euacuat. 5°. de simp. me. fac. 5^a.33.C
 Aquæ calidissimæ quales. 2°. de san. tuen. 2^a.78.A
 Aqua ora aperiendi vim habens nimium laxat. de cau. mor. 3^a.9.B
 Aquæ dulces calefactæ, sed tepide, quales. 2°. de san. tuen. 2^a.78.A
 Aquæ dulcis lauacrum temperatum omnes euacuationes promouet. 7^a.69.H
 Aqua temperata non similiter tactum afficit ut aer temperatus. 1°. 17.E
 Aqua temperata aperit, dilatat, et relaxat. 7°. meth. me. 7^a.44.F
 Aqua tepida quid agat. 3°. de san. tuen. 2^a.78.D/2°. de simplicium med.

fac. 5^a. 11.C/7°. meth. med. 7^a.45.B
 Aquam tepidam dedit Galenus pro eruginoso humore euomendo. 7^a.80.A
 Aquis mediis temperamentis in quibus uti possimus, et in quibus non. 2^a.79.H
 Aquas tepidiores desiderat lassitudo phlegmonodes. 3°. de sa. t. 2^a.79.H
 Aqua calida frequens vires soluit. de ren. aff. dig. et med. 7^a.194.B
 Aquæ pluuiæ est iustissima et certissima pōderis ratio. de pō. et m. 5^a.277.C
 Aqua pluuiæ quæ bona, quæ non. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3^a.184.E
 Aquæ pluuiæ leuissimæ sunt, subtiles, puræ, et bonæ, et dulcissimæ gustus.
 de bon. aquæ. Sp. 75.F
 Aqua pluuiæ aliquo modo adstringit. 7°. de comp. med. 178.A/5^a.183.B
 Aqua pluuiæ cur putrescat citissime omnium. de bon. aquæ. Sp. 75.F
 Aquam pluuiam adhibet in arteriace diacodion, dicens aqua pluuiæ ad-
 ditur quo minus putredini obnoxium sit pharmacum. habet autem ad-
 stringens quippiam in se hæc aqua, tamen alibi habes eam esse maxi-
 me putrescibilem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.178.D
 Aqua pluuiæ vitæ. 1°. de cō. me. se. lo. 131.B/3°.141.C/4°.153.F/154.B/7°.
 180.C/182.H/184.D/185.C/8°.188.F/9°.5^a.202.F/3°. de med. fa. par.
 170.E/de ocu. 7^a.197.C/de dyna. Sp. 29.C
 Aqua pluuiæ medicamentis oculorum adhibetur. de mor. uul. 3^a.184.F
 Aqua pluuiæ frigida pro sanguinis eruptione. 3°. de com. m. 5^a.148.H
 Aqua pluuiæ vitæ in sanguinis reiectione. 7°. de com. med. 5^a.183.F
 Aquam pluuiam non probat Galenus. 4°. de sa. tuen. 2^a.85.G
 Aquæ pluuiæ incommoda, quæ. de bon. aquæ. Sp. 75.F
 Aquarum pluuiarum melior est tonitrualis quam procellaris. Sp. 75.G
 Aqua tonitrualis cur approbetur ab Hippocrate. in 6°. de morbis vul-
 garibus. commen. 4°. 3^a.184.G
 Aquæ medicamentosa vitanda, et quæ sint. 7°. de cōp. me. per ge. 5^a.264.D
 Aquas sponte nascentes ἑσολογία vocant. 1°. de simp. me. fa. 5^a.5.C
 Aquarum sponte nascentium natura. 4°. de san. tuen. 2^a.83.C
 Aquæ aliqua sponte nata, et calentes numerantur inter medicamenta
 quæ non excedunt fines tuende sanitatis. 1°. de san. tuen. 2^a.68.H
 Aquis sponte nascentibus utebantur antiqui ad excrementa vacuanda.
 4°. de san. tuen. 2^a.83.C
 Aquarum sponte nascentium lauacri meminit. de vict. ra. in mor. ac. 7^a.132.B
 Aqua calida sponte nascentes quibus mala. 6°. de san. tuen. 2^a.98.G
 in Aquis calidis sponte nascentibus, in vasis, ubi calefit aqua quoti-
 die, fit lapis. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3^a.173.B
 Aquarum sponte natarum vsus calculosis prodest, cum nihil prohibet.
 de renum. affe. dig. et med. 7^a.144.F
 Aqua naturalis digerens in Lesbo. 14°. meth. med. 7^a.51.E
 Aquis digerentibus quando utendum. de art. com. 4°. 7^a.288.B
 Aquæ ex pugnatibus qualitatibus compositæ, quæ. 1°. de sim. me. f. 5^a.6.F
 Aquæ Albulæ quales. 8°. meth. me. 7^a.51.C
 Aquæ fontis albulæ valent ad vlcera, et fluxiones. 5^a.3.D
 Aqua aluminosa est mista. 1°. de simp. med. fac. 5^a.3.B
 Aquæ aluminosæ valent ad vlcera et fluxiones. 1°. de sim. m. fa. 5^a.3.D
 Aquæ Balneorum aluminosorum cutem densant. 2°. de crisi. 4^a.138.H
 Aquæ aluminosæ frequentius vsus cutem densant, et febrem faciunt. 8°.
 methodi med. 7^a.50.B
 Aqua aluminosa pulsum indurat. 3°. de presag. ex puls. 4^a.119.C
 Aqua aluminosa facit obstructionem inseparabilem. 10°. meth. me. 61.G/
 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.95.D
 ex Aqua aluminosa lotio est contraria febre ex obstructione. 7^a.50.A
 Aquæ balneorum multum differunt à marina. 1°. de simp. me. fa. 5^a.3.D
 Aquæ omnes balneorum exiccant, si medicam vim habeant. 2^a.65.C
 Aquæ bituminosæ, sulfureæ, aluminosæ tantum à propria aqua naturæ re-
 cedunt, quantum fuerint adulterata. de pñss. 2^a.47.B
 Aqua bituminis non est frigida. 1°. de sim. med. fac. 5^a.3.B
 Aqua bituminosa ex pugnantibus qualitatibus composita. 5^a.3.B/6.F
 Aqua calcæthodes obstructionem inseparabilem facit. 10°. meth. me. 7^a.61.G
 Aqua marina non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5^a.3.B
 Aqua marina quomodo sit sicca, cum maiorem partem humiditatis habeat.
 3°. de simp. med. fac. 5^a.17.E
 Aqua marina quo modo probetur esse sicca per fomenta. 5^a.17.F
 Aqua marina deficcatur. 5°. de sim. med. fac. 5^a.32.A
 Aqua marina siccatur carnes, et incorruptas seruat. 2°. de na. fa. 1^a.301.C
 ex Aqua marina balneum non debet fieri febrienti. 11°. meth. me. 7^a.69.H
 Aquæ marinæ, salinæ, nitrosæ, et sulfureæ balnea, ducunt plus bilis, sed
 multo minus prosunt, quam potabiles. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.B
 Aqua marina epota quid faciat. 1°. de symp. cau. 3^a.18.E
 cum Aqua marina vinum ad quod sit opportunum. 2°. de arte curato. ad
 Glauconem. 7^a.101.H

Aquam marina in habens vinum si quis siticulosus biberit corpus incēdi-
tur. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 134. D.
Aqua marina, aut bituminosa, aut sulfurosa, aut muria, si inpergas ery-
sipelas, adures partem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. B.
Aqua marina quando imponenda erysipelati. 14°. meth. me. 7°. 87. E.
Aqua marina flos salis mistus facit corpulentis, & hydropicis. 7°. 91. E.
Aqua marina & alia aqua thermarum quomodo conficiantur arte. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. E.
pro Aqua marina muria. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. B.
Aqua marina quo modo fiat, ubi non habetur. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. E.
Aqua maris mortui salsa & amara. 4°. de simp. med. fa. 5°. 30. D.
Aqua maris mortui cur amara. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. E.
Aqua maris mortui pondere tantum superat marinam, quantum mari-
na fluuatiilem. 4°. de sim. med. fac. 5°. 30. D.
in Aquam maris mortui non submerguntur homines & animalia. 4°. de sim. med. fac. 5°. 30. D.
Aqua maris mortui copiosa portat in Italiā. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. E.
Aqua maris mortui quo fiat arte. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. E.
Aqua nitri non est frigida. 1°. de sim. med. fac. 5°. 2. H.
Aqua nitrosa ex pugnantibus qualitatibus composita. 3. B. 5°. 6. F.
Aqua salsa prava est. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. C.
Aqua salsa medicamentosa est. de vict. ra. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 131. B.
Aqua quæ sunt salse rectificant stomachū mollem, & debile. Sp. 74. D.
Aqua salsa quo modo ventrem soluat. 2°. de sim. me. fa. 5°. 12. B.
Aqua diutius decocta tandem fit salsa. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B.
Aqua sulfurosa est mista. 1°. de sim. med. fac. 3°. 3. B.
Aqua sulfuris non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. H.
Aqua sulfurea, nitrosa, bituminosa, marina palpitatiois sunt remedia. de palp. conuul. & rig. 3°. 52. G.
Aqua sulfurea pulsum indurat. 3°. de præs. ex puls. 4°. 119. C.
Aq̄ calida. i. thermarū qbus sint locis apud Græcos. 6°. de sa. t. 2°. 98. G.
Aque thermarum capiti obfunt. 6°. de sa. tuen. 2°. 98. G.
Aque thermarum, vsus pro ventriculi imbecillitate. 7°. 44. A.
Aqua sulfurosa ex pugnantibus qualitatibus composita. 5°. 6. F.
de Aquis sordidis thermarū pisces sunt multarū superfluitatū. Sp. 73. E.
Aqua intellectum suggerit insipienti in corporibus animalium, rarum humidum, ac fusile. 1°. de elemen. 1°. 5. E.
ex Aqua sit glacies per expressionem aeris. de vtil. resp. Sp. 64. C.
Aqua frigore congelascit. q. animi mores. 1°. 319. D.
Aqua ipsa minor est glacies. de vtil. resp. Sp. 64. B.
ex Aqua modica fit secundum quosdam multus aer, nec ex modico aere ignis multus. de vtilitate resp. Sp. 62. E.
Aqua primo decocta quo modo fiat frigida. in 6. de mor. vul. 3°. 182. C. 7°. methodi med. 7°. 44. B.
Aqua an lignis grauior esset, duo philosophi altercabantur. 2°. 59. G.
Aqua fontis tpe hiberno tepida videtur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. G.
Aquam puteorum cur calidam existimemus frigore rigentes. 3°. 18. C.
Aqua puteorum hyeme tepida videtur. 3°. de simp. me. fac. 5°. 19. D.
Aqua tepida cur frigida videatur existens in balneis calidis. 5°. 18. B.
Aqua cum vehementem caliditatem accipiat, cur nec flamma fiat, nec pruna. 4°. de sim. med. fac. 5°. 24. G.
Aqua calida extinguit flammam. 3°. de temp. 1°. 23. C.
Aqua ductum Plato vocat sanguinis latorem per venas. 1°. 288. C.
Aqua quo modo possit descendere per asperam arteriam, & tussim non excitare. 8°. de dec. Hippo. 1°. 278. H.
q. Aqua ingreditur p̄ tunicā aspera arteria, experimentū. 1°. 278. H.
in Aquā iactus lapis circulos multos facit. 3°. de sim. med. fa. 5°. 20. H.
Aqua i. æstate, et nō in hieme abūdat fons i. Delo, putei i. Pytho. Sp. 75. H.
Aqua i. quibusdā fontibus hyeme dispareret, æstate abūdat, cur. Sp. 75. H.
Aqua Nili est limosa & composita. 1°. de sim. med. fac. 5°. 3. B.
Aqua Nili bonitas paucis fluuijs est comparanda. de bo. aque. Sp. 75. E.
Aqua paludosa Aegypti sola sana, cur. de bon. aque. Sp. 75. E.
Aqua bibūt Scythæ resoluta à niuib⁹ & glacie. d. aere, aq. & lo. 2°. 4. H.
Aqua tiburtina per lapideas fistulas Romā deriuata crudiūcule sunt. in 6. de mor. vul. com. 4°. 3°. 182. E.
Aqua in urbem vnde debet deriuari. 6°. de dec. Hip. 1°. 164. B.
cū Aqua per canales ducenda est, quibus debeant illiniri. 3°. 184. D.
Aqua per plumbeos canales transiens fugienda, & ideo colligo aquas à lambico, quibus hodie vtiūtur, fugiēdas esse. 7°. de com. me. 5°. 180. H.
ex Aqua p̄ plūbeū canalē deriuatē dysenteria. 7°. de cō. med. 5°. 180. H.
sub Aqua quæ animalia multum possunt morari. de anat. viuo. Sp. 53. B.
extra Aquā spirare aerem pisces maiores constat. de vtil. resp. Sp. 63. B.

extra Aquam cur spirent pisces aliqui. de vtil. resp. Sp. 64. C.
Aquam in Ereō Arcadiæ si quis bibit, moritur. de bon. aque. Sp. 76. A.
Aquam in Leontinis si quis bibit, moritur. de bo. aque. Sp. 76. A.
Aqua est Susis, quā si quis biberit, amittit dentes. de bo. aque. Sp. 76. A.
Aqua est in Thracia, quā si quis biberit, moritur. de bo. aque. Sp. 76. A.
Aqua euaporante vinum suspensum ad ignem in vtribus indurefcit in modum salis. de vtil. resp. Sp. 64. F.
Aqua accenditur lapis thracias. de sim. med. Sp. 86. G.
in Aqua sanguisugis plena ludebant adolefcētes. 4°. de lo. aff. 4°. 26. A.
Aqua non peruenit ad cor piscium. de vtil. resp. Sp. 63. B.
Aqua cur colligatur in sacis pelliculis. de anat. viuo. Sp. 52. C.
i. Aq̄ ad eius motū mouet iūcus ex sua mollicie & flexibilitate. Sp. 52. H.
Aqua bathecæ generat succum frigidum. de diff. cont. Sp. 74. B.
Aqua ciceris confert in dolore lapidis. de cur. lap. Sp. 111. H.
Aqua casei saliti est cibus salsus, dissoluens, ac attenuans. Sp. 72. F.
Aqua caulium, & lentium quid faciant. de dissol. cont. Sp. 75. A.
Aqua granatorū acetosorū incidunt, & attenuat. de dis. cont. Sp. 72. G.
Aqua hordei videtur innuere. de vic. ra. in morb. acu. com. 3°. 7°. 131. H.
Aque hordei mentio fit. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 143. E.
Aqua hordei est cibus sapidus, dulcis, subtilis, abstergens. Sp. 72. E.
Aqua mellis velociter tendit in venas. de diff. cont. Sp. 75. B.
in Aqua mellis infusa pruna sicca leniunt vētrē. de diff. cont. Sp. 75. A.
Aqua mulsa per noctē sub dio exponēda. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 199. H.
Aqua mulsa austera, mella est. de fract. com. 2°. 7°. 235. H.
Aqua mulsa ad quā valet. 11°. meth. med. 7°. 70. F.
Aqua mulsa nihil adstringit, sed extergit. 6°. de cō. med. sec. lo. 5°. 173. G.
Aqua mulsa, & ptissana cremor detergunt humores in vētre infarctos. de vict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. E.
Aqua mulsa vt ptissana humectat, & secat, non tamen roborat. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 113. C.
Aqua mulsa non calefacit, & euacuat. 11°. met. med. 7°. 69. G.
Aqua mulsa meracior per vomitum purgat. de art. com. 2°. 7°. 267. H.
Aqua mulsa in quo morbo satis sit. de vict. rat. in morb. acu. 7°. 127. C.
Aqua mulsa vsq; ad vigore danda in pleuritide, si vires cōstet. 7°. 115. D.
ex Aqua mulsa hyssopus datur in pleuritide. 5°. de loc. affec. 4°. 34. G.
Aqua mulsa cum hyssopo vsq; ad septimum datur in syncope. 7°. 76. A.
Aqua mulsa non sunt nutriendi qui syncope ex tenuibus humoribus cor repti sunt. 12°. meth. med. 7°. 78. A.
Aqua mulsa quo modo noxia in febribus. 11°. meth. med. 7°. 70. F.
Aqua mulsa in qua rosa ferbuerint ad quid vtilis. 4°. 219. C.
Aquam mulsam si dederis mulieri, & dormiens post potum sentiat alui tormina, concepit, si non, minime. com. 5°. apho. 41°. Ex. 41. D.
Aquam mulsam expuunt vulnerati thorace. 5°. de lo. aff. 4°. 31. A.
ex Aqua mulsa panis pro cataplasmate. 5°. de com. me. se. loc. 5°. 161. G.
pro Aqua mulsa cremor ptissanæ. 11°. meth. med. 7°. 75. H.
Aqua si fluat per nares, per os, aut per aures caput dolenti morbum soluitur. com. 6°. apho. 10°. Ex. 47. C.
Aqua mixtum piper quibus bibere liceat. 6°. de san. tuen. 2°. 99. B.
Aqua calida si quis vinum diluat ac bibat, ac comedat aliquid acutum, vt piper, in singultum incidit. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. H.
Aqua aliqui alocn inpergunt. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E.
Aqua igni aduersissima. 1°. de simp. med. fac. 4. H. 5°. 5. C.
Aqua febris naturæ aduersissima. de vic. ra. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 114. G.
Aqua tēpestine data illico febres extinguit. de vi. ra. in morb. a. 7°. 114. H.
Aqua calda sup̄infusa quō & quas febres sanat. cō. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C.
Aqua vtendum ad sitim in pleuritide. de vict. ra. in morb. acu. 7°. 114. F.
Aqua dulci vtitur in fluxionibus acerbis ad oculos. 13°. me. m. 7°. 86. D.
Aqua potus ad capitis dolorē ex vini potu. de remedijs par. f. 7°. 153. G.
Aq̄ i. qua ambusti medicamē ablutū ē, calidā ascituit qualitatē. 5°. 64. F.
Aqua tantum miscendum medicamento, quantum coquendo totum vane-
scet. 4°. de san. tuen. 2°. 87. A.
Aqua cū cerussa et lithargyro simul ebullita, aqua prius digerit. 5°. 4. H.
Aqua ad ptissanam conficiendam qualis. de ptiss. 2°. 47. A.
Aqua qualis exigatur pro apomeli. 4°. de san. tuen. 2°. 85. G.
Aqua miscenda est oxymeliti vt vino miscetur. 4°. de sa. tuen. 2°. 85. E.
Aqua quæ bona et quæ praua calculosis. de ren. af. dig. et me. 7°. 194. E.
Aq̄s qbus lēdant renes, & vesica calculo obnoxia. de mor. vu. 3°. 182. D.
ex Aqua vel vino accipitur diatrion pipereon. 1°. de loc. aff. 4°. 5. F.
Aqua ē mēspilis, myrtis, malis, sorbis, palmulis, & ananthe quibus dā-
da. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. B.
Aqua calida mitigatoria est. de remed. par. fac. 7°. 154. A.
Aqua calida fluxionibus aduersatur. 2°. de arte cur. ad Glan. 7°. 101. H.
ex Aqua

ex Aqua calida fomentum ad dolorem capitis ex vini potu quando conueniat. de remed. paratu. fac. 7^a. 153. H.
 Aqua calida in vtre, vel in vesica, vel vasculo aut eneo, aut testaceo posita fomentum est calidum. de vict. ra. in mor. ac. com. 2°. 7^a. 116. D.
 Aquæ calidæ fons quid boni habeat. in 6^m. de mor. vul. c. 6°. 3^a. 196. A.
 Aqua calida est optimū fomentū cū spōgia i doloribus oculorū. Ex. 49. G.
 Aqua calida sedat dolorem ad tempus, sed magis deinde augetur & quare. comment. 6°. apho. 31°. Ex. 49. F.
 ex Aqua fomenta ad dolores partium extremarum. 3^a. 196. A.
 Aqua calida madente spongia molli ac mox expressa intestinum inflatū quo modo mitigandum. 6°. meth. med. 7^a. 39. D.
 Aquæ calidæ potus pro vomitu in dissolutione ex humoribus mordicantibus os ventriculi. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. C.
 Aqua quo modo temperandum acetum in inflammatione ex fluxione. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. H.
 Aquam & acetum misce cum indiges herbis frigidis. 1°. de compositione med. per gen. 1^a. 211. H.
 ex Aqua & aceto fomētū p pituitosa materia. 7^a. 14°. me. me. 7^a. 87. F.
 Aqua, oleo, & lini semine tepidis illinenda sunt hypochondria, quando sunt tensa. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. H.
 Aquæ sedes est pulmo, cur. de anat. viuo. Sp. 47. H.
 in Aqua calida sit manus quæ phlebotomatur. de ana. viuo. Sp. 54. H.
 Aquam prius bibisse à leui nutrimento & iam subducto oportet, quam cucurbitulæ applicentur, aut prius comedisse oīno. de cu. sca. 6^a. 3. C.
 Aqua suffocato aīali nō cōsueuit rūpi vas, vt i suffocato laque o. 1^a. 231. G.
 in Aqua debet suffocari simia, in qua fieri debet sectio, & excoriari. de musc. diff. 1^a. 44. D.
 Aqua abstineat manu & pede vulneratus. 3°. de cō. me. p. ge. 5^a. 231. A.
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 101. H.
 Aquæ, quæ vlcera exasperant. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 3. D.
 Aqua tepente vlcera abluenda. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 244. E.
 Aqua valet in vlcere cum phlegmone. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 217. A.
 Aqua potabili sanantur vlcera calida, & sicca. 1°. de sim. me. fa. 5^a. 3. D.
 Aquæ ceteræ præter potabile vlcera desiccant. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 3. D.
 Aqua expertissima acrimonia, in vlceribus est mordax. 5°. de compositione med. sec. locos. 5^a. 159. A.
 Aqua aut vino frigidis madidam spongiā vlceri applicat. 4°. de comp. pos. me. per gen. 5^a. 236. H.
 Aqua frigida balneandum vlcus deligatum. 4°. de compositione medic. per ge. 237. D.
 Aqua vulneribus cancris, si sola adhibeatur, perniciem infert. de sim. medicaminibus. Sp. 92. C.
 Aqua calida vulneratis nervis inimicissima est. 6°. meth. me. 7^a. 37. D.
 Aqua nervo vulnerato inimica. 6°. meth. med. 7^a. 38. E.
 Aqua calida si perfundatur caro vlcerata sit mollis & fluida. 1°. de simplicium. me. fa. 5^a. 3. F.
 Aqua calida plurima laxat, & attenuat. de ijs q̄ in me. fi. c. 3°. 7^a. 215. G.
 Aqua calida modica mollit, & carne replet. de ijs quæ in me. fi. 7^a. 215. G.
 ex Aqua, olco, & farina hordei cataplasma ad pus cito mouendum. 4°. met. me. 27. D.
 2°. de arte cur. ad Glauc. 102. A.
 ex Aqua, oleo, & farina cataplasma cōcoquens. 2°. de ar. cu. 7^a. 105. C.
 Aqua calida cum oleo maturat. de oculis. 7^a. 188. E.
 Aqua tēperata aptissima est ad puris gnationē. 5°. de sim. me. f. 5^a. 34. A.
 Aquæ calidæ fomentum pus mouet. 4°. meth. me. 7^a. 27. D.
 Aqua & oleū aptissima ad puris gnationē. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 34. A.
 ex Aqua, & oleo panis pus mouet celerrime. 4°. meth. med. 7^a. 27. D.
 Aqua lixina cum farina hordeacea in ea cocta, medicamentum est ad putrefactionem in nervo vulnerato. 6°. meth. med. 7^a. 37. F.
 Aquæ calidæ vsus in fracturis. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 215. F.
 Aqua infundenda in deligatura ossis. 6°. meth. med. 7^a. 41. D.
 Aq̄ dulcis ex spōgia fomētū mitigat phlegmonē, q̄ irritata est. 7^a. 81. D.
 Aqua et aceto itincta spōgia q̄n iponēda sit supra inflāmationē. 7^a. 101. G.
 Aqua simplici persusum erysipelas nihil sentit incommodi. 5^a. 3. A.
 Aqua calida quando imponenda erysipelati. 14°. meth. med. 7^a. 87. E.
 Aqua frigida sanandum est verum erysipelas. 8°. meth. med. 7^a. 57. F.
 Aqua & acetū quo mō tēperabāt pro œdemate. 14°. met. me. 7^a. 87. F.
 in Aqua quæ parum aceti habeat spongia infusa œdemati ex pituita in partem influxa prodest. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 103. F.
 vt Aqua coagulata lucidissima est humor primus oculi, in quo est vis visua. de com. memb. siue de natura humana. Sp. 38. C.
 ad Aquæ descensum in oculum. secre. 101. D.
 ex Aqua aurium nocumenta quō curentur. de reme. par. fac. 7^a. 155. A.

ad Aquā quæ in aurē illapsa est. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 145. F.
 Sp. 97. H.
 Aquā multā in p̄cordys existētē nequeit curare malagmata. 5^a. 197. B.
 Aqua inter cutem est morbus diuturnus. fin. med. 15a. 45. F.
 Ex. 5. D.
 Aqua intercus est morbus frigidus & humidus. 10°. de tempe. 1^a. 11. C.
 in Aqua inter cutem an spiritus vel humor sit, non potest tactu percipi & quo modo. 4°. de dign. puls. 4^a. 85. F.
 Aqua iter cutē quali cōtingat nature. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 156. C.
 Aqua inter cutem quot fiat modis. 4°. de præsg. ex pul. 4^a. 121. E.
 Aqua itercus fit cū gnatio sanguinis frustrat. cō. 6°. apho. 12°. Ex. 47. E.
 Aqua intercus fit, quādo exit multus sanguis, quādoq; aut ex vtero mulieris vel ex hæmorrhoidibus, aut ex venis, aut ex vlcere. Ex. 15. B.
 Aqua intercus fit per hepatis compassionē, aut lienis, aut venosi generis in lienosis. com. 6°. apho. 43°. Ex. 51. C.
 Aqua inter cutem sequitur iecoris scirrhum. 5°. de locis affect. 4^a. 33. F.
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. D.
 Aqua inter cutē ex vitio aliorū mēbrorū q̄ iecoris. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. H.
 Aqua inter cutem à iecore, qualis in prog. com. 2°. 4^a. 197. H.
 Aqua inter cutem fit indurato liene. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B.
 Aqua intercus fit in lienosis si longa intestinorum difficultate capiatur, & moriuntur. com. 6°. apho. 43°. Ex. 51. B.
 Aqua intercus qua tēpestāte sequat quartanā. cō. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D.
 Aqua intercus quartanam à liene factam, hanc mors secuta est. 3^a. 118. H.
 Aqua inter cutem sequitur ad acutos morbos. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B.
 Aqua inter cutē spēs vna dicit leucophlegmatia. cō. 7°. aph. 29°. 56. H.
 apho. 70°. Ex. 60. G.
 in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 146. D.
 Aqua intercus fit ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. 6°. 7. E.
 Aquā inter cutem fit ex frigida aqua potu. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. A.
 Aqua intercus, quando ex inflammatione procedat intro. 15a. 56. H.
 Aquæ inter cutē cuius est propriū alui fluor. in prog. cō. 2°. 4^a. 197. G.
 Aqua inter cutē laborātes lādunt ab aqua dulci, ab alijs iuuant. 5^a. 3. E.
 Aqua intercus à quo humore fiat. 1°. de morb. vulg. 3^a. 111. C.
 Aqua quo in loco sit in hydropo. 3°. de loc. affect. 18. D.
 5°. 4^a. 33. H.
 Aqua hydropum vbi congregetur. com. 7°. apho. 56°. Ex. 58. H.
 Aqua inter intestina & peritonēū collecta est cā aq̄ inter cutē. 15a. 56. H.
 in Aqua inter cutem respiratio qualis. de vtil. resp. 1^a. 225. G.
 3°. 59. D.
 in Aqua inter cutē oī, pedes intumescūt, & cur. in pgn. c. 2°. 4^a. 197. G.
 in Aqua inter cutem quæ sit causa præcedens pulsus mollis. 4^a. 109. D.
 Aqua intercus à furore bonum. com. 7°. apho. 55°. Ex. 54. C.
 Aqua inter cutem habito, si aqua è venis in ventrem fluxerit soluitur morbus. com. 6°. apho. 14°. Ex. 47. F.
 Aqua intercute laborantibus vlcera in corpore facta difficulter sanantur. com. 6°. apho. 8°. Ex. 47. B.
 Aquā iter cutē laborātibz tussis supueniēs malū. c. 1°. ap. 35°. Ex. 50. C.
 Aquā iter cutē laborās si a tussi habeat desp̄at. c. 7°. aph. 47. Ex. 57. H.
 Aqua plenum hepar quibus in omentum eruperit, ijs vter aqua repletur, & moriuntur. com. 7°. apho. 55°. Ex. 48. H.
 Aqua inter cutem ex acuto morbo letalis est. in prog. com. 2°. 4^a. 197. F.
 Aqua inter cutem curatio. c. 7°. apho. 6°. Ex. 58. H.
 de theriaca. 90. G.
 9°. de com. med. sec. loc. 5^a. 200. A.
 Aqua intercus quo modo à Galeno sanetur. de pur. med. fa. 5^a. 86. G.
 in Aqua inter cutem punctiones magis quam vstiones antiquæ medicis in vsu erant. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H.
 Aquam inter cutem patientes, si vrantur, uel secantur, & tota aqua exeat omnes moriuntur. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. G.
 in Aquam inter cutem periculum est incidere à diuturnis sanato hæmorrhoidibus, si vna non seruatur. com. 6°. apho. 10°. Ex. 47. D.
 Aqua intercus, & febris, qui sunt morbi cōtrarij, quō curētur. Ex. 8. H.
 Aqua inter cutem laborantibus prodest erinacei terrestris desiccata caro. 5^a. 78. F.
 Aqua iter cutē laborātū toti vētri cochleæ iposītē valde desiccāt. 5^a. 81. G.
 Aqua itercute tumētē carnē exiccāt arenæ flusiatiles et mariæ. 5^a. 67. G.
 Aqua inter cutē laborātibz sanguis caprarū cū melle exhibet. 5^a. 73. B.
 Aqua inter cutē quō stercore bubulo sanet. 10°. de sim. me. fac. 5^a. 76. G.
 ad Aquā iter cutē stercore caprarū accōmodū est. 11°. de sim. m. f. 5^a. 76. E.
 ad Aquam inter cutem ut exeat per vrinam. de med. fac. par. 7^a. 167. D.
 in Aqua inter cutē dicto morbo nō euacuāda simul tota aqua. 7^a. 98. G.
 Aquæ itercutis exolutio ex aq̄ imodica euacuatiōe quō curāda. 7^a. 99. F.
 Aqua intercus quō euacuāda. quos pur. op. quib. me. & q̄. tēp. 5^a. 88. E.
 Aqua ab aliqua medicina trahitur & euacuat. c. 6°. aph. 14°. Ex. 47. F.
 Aquas trahētia medicamenta prosunt hydropicis. de atra bile. 1^a. 36. B.
 Aquā inter cutem trahētia medicamenta qualia esse debeant. 5^a. 86. H.
 Aquam hydropis non educit medica^m. flauæ bilis. de pur. m. fa. 5^a. 86. G.
 Aquam inter

Aqua iter cutē laborātes adiuvat theriaca. de th. ad. Pi. 96. D. 5. 98. G
Aqua intercute laborātes quo mō curentur terrē egyptiē luto. 5. 65. G
ad Aquas intercutem incipientes effundi, antidotus zopyria. 5. 120. E
ad Aquam intercutem. 5. de comp. med. per gen. 5. 247. A
ad Aquam inter cutem malagma. 7. de comp. med. per gen. 5. 266. H
Aquam educit ammoniacum. de dyna. Sp. 22. B
Aquam ducunt eris flos, eris squama, es vstum. 1. de nat. fa. 1. 294. B
Aquam educens medicamentum non educet bilem, & e contra. 1. 31. C
Aqua ducēs medicamētū si icterico det quid agat. 1. de na. f. 1. 294. A
ad Aquam citrinam in hepate secret. Sp. 99. E
Aqua plenum hepar quibus in omentum eruperit, his venter aqua impletur, & moriuntur. com. 7. apho. 55. Ex. 58. H
Aqua intercus, lege Hydrops.
in Aque principio secant venā & arteriā post aures. de an. ui. Sp. 55. A/B
Aque reformatio quid. fin. med. Isa. 47. D
Aque pauor pessimum malum, & quale. de ther. ad. Pifo. 5. 96. E
ad Aquam expauescentes ex rabidi canis morfu. 5. 215. F
in Aquarum formidinem devenientes morfos à canibus rabidis quid adiuvat. 2. de antid. 5. 120. G
Aque pauorem pessimum morbum tollere consuevit theriaca. 5. 96. D
ad Aquam timentes antidotus. 2. de antid. 119. F/ 5. 120. F/G
AQUARIUS calidus est in primo gra. humidus in secundo. Sp. 38. H
Aquarius, gemini, & libra sunt occidentales, aerei, calidi & humidi. de spermate. Sp. 39. A
Aquatici sunt cancer, scorpio, piscis. de spermate. Sp. 39. A
Aquaticis omnibus inest, vt ex aere non respirent, neq; habeant pulmo nem. 6. de decre. Hippo. 1. 263. F
in Aquatilibus sunt species & differentiæ. 3. de alim. fac. 2. 30. A
Aquatilia mollia, quæ sint & qualia. de bo. & uitio suc. 2. 35. E
Aquatilia non conueniunt ictericis. de cura icteri. Sp. 111. D
Aquatilis dryini moribus confert centaurea. de virt. cent. Sp. 93. H
Aquatili omni ad qd sit vtile. de re. par. fa. 155. F/ 156. D/ 159. A/ 7. 160. G
Aquea quæ sunt plus quā cōueniāt, siccitate corrigi debēt. 4. 5. 128. H
Aqueam qualitatem habētia omnia succis acribus, vel acidis, vel au steris vel falsis admisceri postulant, si in cibo suauia sunt futura, & nauseam non paritura. 2. de ali. fac. 2. 16. H
Aqueū oia equaliter penetrat & peruat. 4. de simp. med. fa. 5. 25. H
Aquei admixtio qualitates omnes exoluit. 4. de sim. med. fa. 5. 31. C
Aquei sapores uocati ab alijs à Galeno dulces vocantur. 4. de simpli cium med. fac. 5. 25. C
Aquea essentia in pumiliū fructibus. 4. de sim. med. fac. 5. 28. G
Aqueus quidam succus & qualitatis expers in fructibus, vt aqua ipsa in medio saporum est. 2. de alim. fac. 2. 19. G
Aqueus succus & qualitatis expers in omnibus fructibus stomachum non inuat. 2. de alim. fac. 2. 19. G
Aquei omnes cibi attenuantium uim minuunt. de atte. vict. ra. 2. 44. C
Aqueū succū habētia & tenuem sunt pauci alimēti. 2. de ali. f. 2. 16. G
Aquei coloris vrinæ sunt multi, tenues. in 1. de mor. vul. c. 3. 3. 124. H
Aquea medicamenta quid agant. 5. de sim. med. fa. 5. 35. H
Aqueus humor numeratur inter affectus iuncturæ & cubiti. intr. 15. 59. C
pro Aqueo humore in corpore apium & asarum. ebullita in aqua vti lia sunt. de præcog. ad. Posibū. 4. 217. H
Aqueus, vide Aquosus.
AQUILAE hnt densissimā ossū concretionē. 11. de vsu par. 1. 191. E
Aquila habet proprietatem leonis. de spermate. Sp. 38. H
Aquila optime cernunt. 1. de fa. tuen. 2. 63. H
Aquila euitat partim astū, partim frigus. de venæ sec. ad. Eras. 6. 7. D
Aquila pinna commodæ ad verrucas. 14. meth. med. 7. 93. A
Aquila lingua ad quid faciat. 3. de med. fac. par. 7. 171. B
Aquila fel quale. 10. de simp. med. fac. 5. 75. A
Aquile fel ad quid valeat. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 153. A
ab Aquila iecur Tityo erosum poetæ, pictores, & sculptores fingunt cur. 3. de locis affect. 4. 16. E
de Aquile ouis exemplum. 1. de vsu par. 1. 113. F
Aquilarū stercus ob nimiam acrimoniam inutile ē. 10. de sim. me. f. 5. 77. B
Aquila piscis habet carnem duram. 3. de ali. fac. 2. 31. G
Aquilinum oculum vnum & nasum habuit Alexāder ex proprietate sui signi. de spermate. Sp. 38. H
Aquilatum tectum, quid. de art. com. 2. 7. 270. F
AQUILIAE Secidilla meminit. 7. de cō. me. per gene. 265. H/ 5. 271. G
AQUILONI venti sunt frigidi & salubres. in 1. de morbis vulga. commen. 1. 3. 103. F

Aquilo in tractu Galeni frigidus est, auster calidus. in 1. de mor. vulg. commen. 1. 3. 103. D
Aqlonē magnū & lōgo tpe hēre solet hyēs. 1. de m. vul. c. 1. 3. 103. H
Aquilonia hyemis meminit. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 107. G
Aquilone spirante multi & magni imbres qua tempestate fuerint. in 1. de mor. vulg. com. 2. 3. 113. E
Aquilone & austro simul spirantibus, q̄ fuerit cōstitutio. in 1. 3. 107. F
Aquilonio, & frig. & hu. existente anno quid secutum sit. in 1. de mor bis vulg. com. 2. 3. 108. A
Aquilone spirante quo modo factę sunt ardentes febres pauca, & paucis sanguis profluit. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 104. E
Aquilo quibus obsit. ars med. Isa. 64. A
Aquilonijs & frigidis ventis spirantibus caput apertum plurimum laeditur. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 113. F
Aquilo obest thoraci vniuersaliter. in 3. de mor. vulg. cō. 3. 3. 146. H
Aquilonijs aer, qualis. 2. de compositione medicamen. sec. lo. 5. 136. C/ 2. de arte cur. ad. Glauc. 7. 104. E
Aquilone existente qñ nō sine nubes. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 104. C
Aquilo. lege ventus.
Aquiloni & tēperati status meminit. in 3. de mor. vul. c. 3. 3. 140. H
AQUOSITATES, vinctuositates, salitates, amaritates, dulcedines, acerbitates, austeritates, siccitates, acrimonię, faciunt differentiam in partibus dissimilariibus. 3. de sim. me. fac. 5. 20. G
Aquositatem paucam coagulato sanguine supernatare vidit Galenus ys, quibus secatur vena. 5. de vsu par. 1. 144. F
Aquositatem lactis remouent lapides flumiales et frustra ferri igniti. de dissol. cont. Sp. 75. B
Aquosa, & subtiliatiua, vel terrestria & crassa sunt constringentia. de oculis. 7. 188. A
Aquosa ad gustū nullam habent insignē qualitātē. 2. de ali. fac. 2. 25. B
Aquosum vinum quid. de vinis. Sp. 76. B
Aquosum vinum, quale sit. 7. meth. med. 7. 45. A
Aquosa uina cum urinam cieant, paucissimum nutrimentum prebent corpori. de uinis. Sp. 76. D
Aquosa uina cito inueterascunt. de uinis. Sp. 76. H
Aquosa uina primo acria postea amara fiunt. de uinis. Sp. 77. A
Aquosa uina quibus sint conseruanda locis. de uinis. Sp. 77. A
Aquosum vinum omnes euacuationes promouet. 11. meth. me. 7. 69. H
Aquosum vinum subtile adiuvat ad spuendum humiditatem. ex pulmo ne de dissol. cont. Sp. 74. H
Aquosum vinū conuenit imbecillas habentib⁹ uires. 7. mc. me. 7. 45. E
Aquosus humor in uapores breui dirigitur. 7. de usu par. 1. 161. C
Aquosus humor est uehiculum nutrimenti. 4. de usu par. 1. 136. C
Aquoso humore & tenui sanguis est plenus. 4. de usu par. 1. 136. C
Aquosus humor postquam suo officio functus est, mittitur ad renes. 4. de usu par. 1. 136. D
Aquosus humor nō relinqt sitim in purgatiōe. cō. 4. aph. 19. Ex. 29. C
Aquosa substantia quę etiam in uenis est habet suum pharmacum proprium. com. 2. apho. 36. 17. F/ com. 7. apho. 55. Ex. 58. H
Aquosus sanguis exiens desuper malus. com. 4. apho. 25. Ex. 30. A
Aquosum, & frigidum sanguinem habentia animalia timida sunt. de uti li. respir. Sp. 64. E
Aquosa humiditas miscetur humoribus, & facit deiectiones non sincer as. com. 7. apho. 6. 54. D/ apho. 32. Ex. 56. D
cū Aquosa humiditas in hydropē tantū adauēta fuerit, ut iam asperas arterias occupet, si tussis superueniat, tunc periculum est ne homo haud ita multo post stranguletur. com. 6. apho. 35. Ex. 50. C
Aquosum & humidū corpus quo durius reddat. in 6. de mor. 3. 161. A
Aquosi & tenues humores euacuandi sunt in principio morbi nulli fa cta cōtione. de his quos purg. oport. 5. 88. F
Aquosum, & pituitosum humorem facit alteratrix potentia frigida. 3. de symp. cau. 3. 26. B
Aquosa pituita descendit cum uero spermate. de spermate. Sp. 36. F
Aquosam pituitam quę educunt. de dyna. Sp. 22. B
Aquosam pituitam educit maxime euphorbiū. de dynamidijs. Sp. 22. B
Aquosos humores, & pituitam educit eris squamma. de dyn. Sp. 22. A
Aquosa purgat chamelea. de dynamidijs. Sp. 22. B
Aquosos humores, & pituitam ducit coccus Cnidijs. de theria. ad. Pifo. 5. 90. F/ de dynami. Sp. 21. F
Aquosos humores laxat electuariū. 9. de med. exper. Sp. 107. G
ad Ad aquosum rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96. B
Aquosa cur per tussim non possunt expelli. 2. de symp. cau. 3. 21. F
Aquoso excremento

Aquoso excremento abundant senes. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Aquosa superfluitas fit multa tibus pluuiosis. cō. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Aquosū excrementū copiosissimū, et tenuissimū. 5°. de vsu pa. 1°. 144. E
 Aquosa vrina que sint. com. 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
 Aquosa est vrina alba integre tenuis. de vrina signi. ex Hip. Sp. 79. A
 Aquosa vrina cruda est & diuturna. com. 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
 Aquosa vrina in infantibus pessima est. de vrina significatione ex Hip-
 pocrate. 78. G/ quas. in Hippo. Sp. 113. F
 Aquosa, albaq. vrina cum albis nebulis in cardiacis, eorum egritudi-
 nis solutionem ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. H
 Aquosa & alba vrina, in augmento egritudinis, aut in statu veniens la-
 bore corporis cū frigore, & maciē futuram significat. de dy. Sp. 34. B
 Aquosa vrina, alba bonam habens nebulam cū odore bono egesta phre-
 nitim purgat. de dynamidijs. Sp. 34. D
 Aquosa vrina, male olens, & atra, & crassa letalis est. de vrina signifi-
 catione, ex Hippocrate. Sp. 78. G
Aga coniunctione cum tono circumflexa utimur cum de aliquibus re-
 bus dubitamus. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. C
 ARA parua Sostrati. de fascijs. 7°. 302. H
 ARABVM linguae si sit uocabulum, ab ipsis arabibus res discenda est.
 ad Thrasy. 2°. 106. B
 apud Arabes ne p somniū quidē inuenies tēperatū. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Arabes sunt graciles. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Arabiam incolentes dura habent corpora. 4°. de com. me. p. ge. 5°. 136. F
 Arabū cutis cur vsta, dura, sicca, & nigra reddatur. 2°. de tēp. 1°. 20. B
 ARABIVS lapis elephati similis, & qualis. 9°. de sim. me. fa. 5°. 68. B
 ARABICA spina quid. 6°. de sim. med. fac. 5°. 41. H
 ARAKIERI. fit mentio. secret. Sp. 103. E
 ARACVS, dosis nomen. 7°. de com. med. sec. lo. 183. A/ 5°. 185. D
 ARACI substantia, figura, & vsus. 1°. de alim. fac. 2°. 14. H
 Aracum in lente nascitur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 A'ga x'p'os d'is, tunica, pars & particula animalis non instrumentum
 vocatur. 1°. meth. med. 5°. 6. D
 A'ga d'ov, quid significet. de viēt. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 146. F
 A'ga d'ov y'p'et'ous quid appellant Graeci. 6°. de san. tuen. 2°. 97. D
 ARANEA ansam dedit telas conficiendi. 5°. 94. F
 Aranei tela à phlegmone tuetur vlcera cutis. 1°. de sim. me. fa. 5°. 80. F
 Araneorum oua. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. E
 ad Aranei muris ictus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
 Aranei muris morsus ab eodem cōtuso & imposito sine dolore sanatur.
 de theriaca ad Pifo. 5°. 94. A
 Araneæ moribus confert centaurea. de vir. cent. Sp. 93. H
 Aranei moribus medetur trifolium. de ther. ad Pifo. 5°. 90. H
 ad Aranei muris morsum. de med. fa. par. 7°. 169. F
 ARANEA quæ tunica sit, & unde nascatur. de anat. uiuorum. 48. E/ Sp. 57. F
 Aranea tela ē inter crystallinū, & albugineū humore. de ocu. 7°. 182. H
 Araneas illas tenues, quæ à pupilla ad circuli circumferentiā extendun-
 tur, non amplius araneas, sed visiones uoca. 10°. de vsu par. 1°. 182. D
 Aræose piguedies vrinis supne matātes qd significēt. ā vr. si. Sp. 78. G
 ARATILLI succus sanguinem purgat. de dyna. Sp. 22. C
 ARATIO est exercitatio, & opus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 ARATRA qui pangit, exercetur & operatur. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. H
 ARATVS librū fecit de his q̄i aere cōspiciunt. in 1°. p. cō. 1°. 4°. 160. G
 Arathus Atheniensis venenorū cōpositiones scripsit. 2°. de ant. 5°. 114. F
 ARBITRARIJ motus opifex est facultas quæ aīal gubernat. 3°. 53. C
 ARBORES, stirpes, semina prius fuere agrestia, quæ nunc effecta sunt
 domestica. in Timæum Plat. 1°. 286. H
 Arborum generationis initium a semine in terram moderate humidam
 & calidam iactō sumitur. de fæt. for. 1°. 323. C
 Arbores quando perfecta sunt. de histo. philos. Sp. 11. F
 Arbores frigidissima & siccissima, quæ. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Arbores frigidi pro capite. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Arbores quæ semper frondeant, & cur. de histo. philos. Sp. 11. H
 Arbor durissima corallus nascitur in terra molli & lutoſa in mare secū
 dum Arist. de anat. uiuo. Sp. 46. A
 in. Arbore duplex est germinatio. de fæt. for. 1°. 323. C
 Arborum germina quæ sint. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Arborum & fruticum germina inter se quodam modo sunt similia, ta-
 men arborum sunt lignosiora. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 Arborum ac fruticum germina olerum asparagis proportionē respōdent
 2°. de alim. facul. 2°. 24. C

Arborum germina cocta manduntur. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Arborum germina pariunt malos succos. de bo. & vitio suc. 2°. 33. G
 ab Arboribus & oleribus hortensibus fructus plantarum sumuntur.
 2°. de alimen. facul. 2°. 16. D
 Arborum stipes perpetuo manet. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Arborum stipes proportionē respondet cauli oleraceorum & herbaceo-
 rum. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 in Arbore maturescentes fructus multum differunt à non maturescen-
 tibus. de puero epil. 7°. 180. D
 Arbor ne fructum amittat, quid fieri debeat. 3°. de mc. fa. par. 7°. 175. D
 Arborum fructus tantum non omnes mali succi, exceptis castaneis glan-
 dibus. de bo. & vitio suc. 2°. 37. E
 Arborum fructus humidi, tenue & humidum corpori alimentū prebēt.
 2°. de alimen. facul. 2°. 17. D
 ex Arborum fructibus consistentia solidā alimentum copiosius corpori
 apponitur, tardiusq. permeat, maxime cum succum in seipsis habent
 crassum, aut lentum, aut adstringentem. 2°. 17. D
 ut Arbor à radicibus attrahit cibū, ita iecur à meseraicis. 6°. 4°. 37. G
 Arboribus tumores cōtingūt & quales. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 152. G
 in Arboribus quibusdam appendices sunt, quas congruos uocant. in 6°.
 de mor. uul. com. 3°. 3°. 172. G
 Arborū quorūdā halitus ificit uicinū aerē. i. 3°. de mo. uul. c. 1°. 3°. 133. F
 ex Arboribus animalcula cuius sint usus. 3°. de com. me. se. l. 5°. 145. A
 Arborib' imodice fructiferis q̄ uiri cōparant à Pla. 6°. d. lo. aff. 4°. 39. G
 Arbori quo modo cōparetur conuulsio uniuersalis. 3°. de lo. aff. 4°. 17. D
 Arbori sicca comparatur senectus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. F
 Arbitrariarū functionū instrū musculi existunt. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 163. G
 ARBVTVS. arbor frigidissima & siccissima est. 5°. 26. F
 Arbuti fructus memecylus dicitur. de simplicium medi. faculta. 52. A/
 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Arbuti fructus semper acerbus est. 4°. de simplicium medi. facul. 26. F/
 7°. 52. A/ 8°. 5°. 62. C
 Arbutus insensus stomacho, & capiti dolorem commouet. 7°. de simp.
 med. fac. 52. A/ 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 137. B
 ex Arbuti decocto fit adstringens fortius pro gargarismis. 5°. 172. G
 ARBYLA genus calciamenti. de art. com. 4°. 7°. 284. C
 ARCADES diu in cibo glandes retinuerunt. 2°. de ali. fa. 2°. 22. A
 in Arcadię Ereo aqua est, quā si quis bibcrit, morit. de bo. aq. Sp. 76. A
 ARCHELAI pharmacum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. A
 ARCHEVS Tryphon. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 243. H
 ARCHIBIVS 5°. de compo. med. per gen. 5°. 253. G
 ARCHIVII antidotus ambrosia, & sacra dicta. 2°. de ant. 5°. 115. H
 ARCHIGENES Apameus Syrius meth. secta author. intr. Isa. 51. E
 Archigenes qua etate fuerit. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. C
 Archigenes circa medicæ artis opera studiosus. 2°. de lo. affec. 4°. 10. A
 Archigenes exercitatus in curandi ratione. 3°. de lo. aff. 4°. 16. C
 Archigenes non fuit uulgaris medicus. 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 134. H
 Archigenes non fuit indoctus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. A
 Archigenes dignus est ut alijs praeferatur. 3°. de loc. aff. 4°. 14. D
 Archigenes laudat. 3°. de diff. puls. 59. F/ 60. H/ 2°. de die. decr. 4°. 155. G/
 1°. de com. med. sec. loc. 5°. 126. H
 Archigenem laudat, & uituperat. 3°. de diff. puls. 4°. 64. D/ 6°. de com-
 pos. med. sec. loc. 5°. 176. D
 Archigenes ut reprehendit alios, ita à Galeno reprehendendus. 2°. de cō-
 pos. med. sec. loc. 5°. 135. A
 apud Archigenem dolorum nomina, quæ. 2°. de lo. affe. 4°. 9. H
 Archigenes libros undecim epistolarum scripsit. 3°. de loc. aff. 4°. 15. F
 Archigenes logicas quæstiones, & obscuras scribebat. 1°. de l. af. 4°. 3. C
 ab Archigene solo motu distincti sunt acuti, et nō acuti morbi. 4°. 155. G
 Archigenes librum scripsit de signis febris. 3°. de differen. puls. 64. A/
 2°. de crisi. 4°. 136. B/ D
 Archigens liber de pulsibus. 2°. de loc. affec. 9. H/ 12. H/ 2°. de diff. puls.
 54. B/ 55. F/ 4°. 69. A/ 4°. de dig. pul. 85. C/ de p. ad Posth. 4°. 219. B
 Archigenis pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 69. A
 fm Archigenē quibus cōstet pulsus formicæ. 1°. de dign. puls. 4°. 75. D
 Archigenis liber de restauratione lesæ memoriæ. 3°. de lo. aff. 4°. 15. E
 Archigenes de logarū affectionū notitia librū fecit. 3°. de loc. af. 4°. 20. D
 Archigenes de locis affectis scripsit. 1°. de locis affectis. 3. G/ 2°. 10. D/ de
 crisi. 4°. 136. C
 Archigenem non intelligebat Galenus. senex tamen librum fecit de locis
 affectis. 2°. de loc. affect. 4°. 12. H
 Archigenes librū fecit de pharmacis. 2°. de com. me. se. lo. 132. C/ 134. H/
 6°. 173. D/

6°.173.D/176.D/7°.178.B/2°.de compoſi.medic.per genera.222.A/
 4°.5°.242.D/de reme.par.fac. 7°.156.C
 Archigenes libri fecit de pharmacis ſecundū genus.1°.de comp.med.
 ſecū.locos.125.H/3°.142.D/146.G/4°.157.C/5°.158.G/160.A/162.C/
 8°.191.F/196.B/9°.198.A/199.G/10°.206.G/ 5°.208.G
 Archigenes de caſtorei uſu librum fecit.11°.de ſimp.med.fac. 5°.80.A
 Archigenes hiera pro melancholicis.de melancholia.109.H/Sp.110.A
 Archigenes preſidiū ad alopecias.1°.de cōp.me.ſe.lo.123.F/ 5°.125.H
 Archigenis ad furfures medicamentū.1°.de comp.med.ſec.lo. 5°.128.E
 Archigenis capillos denigrantia.1°.de compo.med.ſec.loc. 5°.126.H
 Archigenis ad achoras medicamentū.1°.dc.cōp.med.ſec.loc. 5°.129.B
 Archigenis preſidia ad dolorem capitis quando eſt ſine febre.5°.134.H
 Archigenes de capitis dolore ex ebrietate.2°.de cōp.me.ſe.lo. 5°.138.B
 Archigenis ad apthas.7°.de comp.med.ſec.loc. 5°.176.C
 Archigenis ad aurium dolores.3°.de comp.med.ſec.loc. 5°.142.D
 Archigenis ad arthritidas medicamentū.3°.de cōp.med.ſec.loc.5°.146.G
 Archigenis ad cruſtas.6°.de comp.med.ſec.loc. 5°.172.B
 ſm Archigenem cucurbitula ſupra caput memoriā deperditam re-
 ſtaurat.3°.de locis affect. 4°.15.F
 Archigenis ad dentium dolores.5°.de comp.med.ſec.loc. 5°.163.A
 Archigenes ad gurguliones inflammas.6°.de cōp.med.ſec.loc. 5°.173.D
 Archigenis ad ozenas medicamentum.3°.de cōp.med.ſec.lo. 5°.147.G
 Archigenis ad ſigillata.5°.de comp.med.ſec.loc. 5°.158.H
 Archigenis de fiſſuris & cōuſiōibus i capite ſcis.2°.de cō.me.5°.138.D
 Αρχιγονος.1°.primogenitum,innatū nobis.aduerſus Lycum.Ex.65.A
 ARCHIMEDES, & Appellides non fuere medici, ſed architecti.de
 machin. 7°.316.C
 Archimedis ſeu Apellidis tripaſtum.de machin. 7°.316.C
 ARCHISTRATORIS Apollonij ſmylinus. 5°.252.C
 ARCHITECTONICA quæ comprehendat.de lib.prop. Iſa.13.G
 in Architectonica certa methodus.de cuiuſq; animi.pec.not. 2°.57.B
 Architectonica quorū deſcriptiōes cōplectat. & cuiuſq; ai pe.no. 2°.57.B
 Architectura imitit arithmetica & linearū ſciā.de ai pec.no. 2°.58.B
 Architecturam callebat Galeni pater.de cogn.cur.animi mor.2°.54.D
 Architecti ſunt in ſecunda ſede apud deū Mercuriū.in ora ſuaſ. Iſa.2.F
 Architecti inter rationales numerantur.de cuiuſq; ai.pec.no.2°.60.A
 Architecti ad medicum comparatio.in 6°.de mor.vulg.cō.5°.3°.188.C
 Architectus philoſophus deridet.de cuiuſq; animi pec.no. 2°.59.H
 ARCTICI vel Buij vires.6°.de ſimp.med.fac. 5°.45.B
 ARCTIVM eſt lappa minor.6°.de ſimp.med.fac. 5°.42.F
 ARCTVRVS quando oriatur.in 1°.de mor.vul.com.1°. 3°.102.D
 Arcturo oriente principium eſt autumni & æſtatis ſinis.1°.de morbis
 vulga.3°.103.B/com.3°.apho.14°. Ex.22.F
 Arcturo oriente pluit ferē,ac frigidi venti ſpirant.in 1°.de morbis vul-
 garibus,commen.1°. 3°.103.B
 inter Arcturum & Virgiliā quod tēporis ſpatiū interſit.in 1°.de mor-
 bis vulga.com.1°. 3°.102.B
 ab Arcturo ad Virgiliā duo menſes intercedunt.in 1°.de morbis vulga-
 ribus,commen.2°. 3°.107.G
 ARCVS cœleſtis quo modo fiat.de hiſt.philoſ. Sp.7.H
 Arcus cœleſtis colorum exemplum.de hiſt.philoſ. Sp.8.A
 Arcum intendendi impotentiam facit humerorum humiditas.de aere,
 aquis,& locis. 2°.5.C/F
 ARDACHA quid,& eius vires.de ſimp.medic. Sp.80.H
 ARDENTIA & anthraces affectus ſunt caliditate vincēte.de palp.
 conuulſ.& rigo. 3°.54.C
 Ardens febris quo modo fiat & quando.de victus ratio.in morbis acu-
 tis commen.4°. 7°.134.C
 Ardens febris eſt ſynochus.2°.de criſ. 4°.135.G
 Ardens febris ob cerebri inflamationem.1°.pror.com.1°. 4°.166.A
 Ardentiſſimæ febres ex inedia frequenter ſupueniūt.8°.met.me.7°.52.D
 Ardētes febres facit inedia primū,poſtea hecſticas.10°.me.me.7°.63.F
 Ardens febris exquiſita quæ ſit.2°.de criſi. 4°.135.E
 Ardentiſſimæ febres ex bile.8°.de decr.Hippo.1°.277.B/in 1°.de mor-
 vulga.commen.1°. 3°.104.E
 in Ardente febre atra bilis ſuperaffatur.3°.de loc.aff. 4°.18.A
 in Ardentibus, & tertianis bilis mouetur per carnes, & ſit rigor.de
 palp.conuulſ.& rig. 3°.55.E
 Ardens febris habet breue tempus.1°.de criſi.126.F/2°. 4°.135.G
 in Ardentiū febriū vigore vigilant & delirant,in inclinatione dor-
 miunt,& ſapiunt.2°.de loc.aff. 4°.14.B
 Ardētes febres aliquæ ſunt extra periculū.3°.de pſag.ex pul. 4°.111.B

Ardens febris maligna eſt, cuius ſupreme partes non caleſcunt.in 1°.
 pror.com.1°. 4°.187.B
 in Ardentibus quæ ſigna mala.in 1°.pror.com.1°. 4°.175.E
 Ardens febris cum refrigeratione, eſt ſymptoma prauum.in 1°.prorrh.
 commen.2°. 4°.175.F
 in Ardentibus pernicioſis cōuulſio ſit ex ſola ſiccitate.de palp.cōuulſ.
 & rig. 3°.56.C
 Ardentiū febriū dementia à quo ſi.3°.de loc.affec. 4°.18.B
 Ardentiū febriū ſpiritus,qualis.4°.de loc.affec. 4°.25.A
 Ardentiſ febris inſpiratio,qualis.4°.de loc.affec. 4°.27.A
 Ardentes febres pulſum habent crebriū.2°.de præſ.ex pul. 4°.111.B
 in Ardentibus febribus tanta eſt vis vrimæ, vt illi ſoli credendum ſit.
 in 6°.de mor.vulg.com.1°. 3°.156.H
 in Ardente febre tempora pulſant.3°.de diff.pulſ. 4°.64.C
 Ardens febris.in 6°.de mor.vulg.com.1°. 3°.160.A
 Ardentibus febribus demptis,cor prope mortē frigida intemperie affe-
 ctum eſt.4°.in 6°.de mor.vulg.com.1°. 3°.187.D
 Ardens febris quo modo ſanetur.3°.de criſi. 4°.139.D
 in Ardentiſſimæ febre quādo aqua frigida danda.11°.met.med.7°.70.A
 Ardens febris ex aqua frigida ſanata.9°.meth.med. 7°.60.G
 in Ardente febre aqua frigida balneum.11°.meth.med. 7°.70.B
 Ardens febris ex pituita ſaſa non petit balneum.de vict.rat.in morbis
 acu.commen.3°. 7°.133.E
 Ardens febris quo modo abeat.2°.de ſymp.cau. 3°.22.F
 nec Ardentes febres,nec profluuiū ſanguinis facit aquilo.in 1°.de mor-
 bis vulgar.com.1°. 3°.104.E
 Ardenti febrē ſemel habuit Galenus.de palp.conuulſ.& rig.3°.56.A/
 4°.de locis affectis. 4°.22.E
 ARDOR febris,qui.ſi.med.Iſa.46.C/com.7°.apho.42°. Ex.57.D
 Ardor ſit ob calidam & ſiccam intemperiem.de atra bile. 1°.35.A
 Ardoreſ,febres exacte ſiccæ ſunt.aduerſus Lycum. Ex.62.A
 Ardoreſ & ſitis p̄p̄riū ardentiſ febris.in 1°.de mo.vul.cō.2°.3°.115.A
 Ardor vigilias inducit.3°.de loc.aff. 4°.16.F
 Ardoreſ cur in iuuenibus ſiant.com.3°.apho.29°. Ex.25.B
 Ardoreſ cur ſiant in conſiſtentibus,& quo.com.3°.aph.30°. Ex.26.E
 cum Ardore frigidi ſudoreſ ſignificant morbi longitudinem.præſag.ex
 per.confir. (corruptus eſt textus.) Sp.77.G
 Ardor externus numeratur inter cauſas extrinſecis doloris capitis.2°.
 de compo.med.ſec.loc. 5°.131.H
 Ardor ex quo ſit dolor capitis ſignificat ex ſole æſtuo circa caput factā
 perſeuerantem caliditatem.2°.de comp.med.ſec.loc. 5°.132.E
 ob Ardorem,& dolorem reſpiratio difficilis.1°.de diff.reſp. 3°.59.A
 Ardorem facit & ventrem procurat vna paſſ.de ſimp.med. Sp.92.B
 in Ardoribus oleum eſt ſolatiū.2°.de ſimp.med.fac. 5°.15.B
 Ardoribus prodeſt omphax & quo.4°.de ſimp.med.fac.25.B/ 5°.27.F
 Ardorem ſtringit ſiligo tritici.de ſimp.med. Sp.90.A
 ad Ardorem multum perferentes.8°.de compo.med.ſec.loc.5°.189.G/
 de remed.par.fac. 7°.160.E
 ab Ardore ſtomachi ſi q ruſtāt male,electuariū vtile.de dyn.Sp.26.C
 ad Ardorem ſtomachi.8°.de comp.med.ſec.loc. 5°.189.G/190.D
 ad Ardorem ſtomachi confert oriza cum butyro.8°.de cōpoſitione me-
 dicamen.ſec.loc. 5°.191.H
 ad Ardorē ſtomachi cū ſyncope ſorbitiōes.8°.de cōp.me.ſe.lo.5°.191.H
 ad Ardorem ſentientes ſtomachicos.8°.de comp.med.ſec.lo. 5°.190.H
 AREIS, barbatiſ, trabibūſ, columniſ, quam cauſam aſſignent Peri-
 patetici.de hiſto.philoſ. Sp.7.F
 AREA quid ſit & quo modo curetur.de reme.par.fac. 7°.154.E
 Aream, vel tineam quid tollat.de dyna. Sp.23.D
 AREO Aſclepiadeo traditum pharmacum à Dioſcoride. Tharſeo mi-
 riſice ſanguinis profluuiā cōprimens.5°.de cōp.me.per gen.5°.254.E
 ex Areo medicamentum ad colicos,& pſoras.10°.de cōpoſitione me-
 dicamen.ſec.loc. 5°.208.A
 Arei medicamentum,ad nomas, & vuluæ exeuſum.5°.de cōpoſitione
 medicamen.per genera. 5°.254.A
 Arei ad pſoras depaſcentes.5°.de comp.med.per gen. 5°.251.F
 Arei ad herpetas.5°.de comp.med.per gen. 5°.251.E
 Arei Lecani aridum exedens.5°.de comp.med.per gen. 5°.252.H
 AREOTICA medicamenta dicuntur quæ rarefaciunt.5°.de ſimpli-
 cium medic.fac. 5°.35.F
 AREFACERE medicamenta emplaſtica collige.in 6°.de morbis vul-
 ga.commen.2°. 3°.161.A
 ab Arefacientibus cū marceſcunt corpora in ſeipſa ſubſident.de cauſis
 morborum. f

morborum. 3^a.9.B
 Arefactis sub sole remedium expeditū & facillimum est fm quosdā non
 modo bibere, sed calidā & dulcis aqua balneo vii. 1°. de tēp. 1°. 10.E
 ARENAE fluuiatiles, & marinā tumentem carnem ab aqua intercu-
 tem exiccant. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67.G
 Arena, pilus, sordes, olcum, & id genus, & oris vulnerum glutinationē
 prohibent. 4°. met. med. 7^a. 23.C
 Arenosam terram vt ad pleraq; inutilem damnant agricolae. 9°. de sim-
 plicium medic. fac. 5^a. 64.G
 Arenosa & petrosa terra intemperata est. 11°. de vsu. par. 1°. 190.B
 Arenula in oculo quo modo eximatur. 14°. meth. med. 7^a. 93.A
 ab Arenis, vel crassis, & tenacibus succis cum tantū sit obstructio, &
 lapis nondum constitit, neq; magnus est, quid agendum sit. de renum
 affectuum & dign. & med. 7^a. 194.D
 Arenularum & lapidum differentia. de ren. af. dig. & med. 7^a. 193.C
 Arenula quomodo fiant in renibus. in 6^m. de mor. vulg. cō. 1°. 3^a. 155.G
 Arenam habens vrina, & veluti rasuram, & in nebulis quasi sangui-
 nem, renum colliquationem ostendit. de dyna. Sp. 34.G
 Arenulae tenues quando excernuntur, se non putant egrotare. de re. aff.
 dig. & med. 7^a. 193.C
 Arenosa in lotijs subsidentia quid significant. de nat. hu. cō. 1°. 7^a. 180.F
 Arenosa in vrinis materies quibus subest, ijs vesica calculescit. de vri-
 na significatione ex Hippo. Sp. 78.H
 Arenalis mictus signa. de dyna. Sp. 28.H
 Arenalis mictus curatio. de dynamidijs. Sp. 28.H
 ad Arenosas subsidentias. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206.E
 Arenā simile in abscessibus esse uidet. 2°. de ar. cur. ad Glauc. 7^a. 105.B
 Arenosum sedimentum quando fit. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 192.D
 ARGEMON est vlceraatio, quae in nigro oculi alba apparet, in albo
 autem subrubra. fin. med. Isa. 48.D
 Argemon in iridis circulo, vel in albo, interdum etiam nigro, vlcus ro-
 tundum & subalbidum oritur. intro. Isa. 58.H
 ARGEMON vel eupatorium quid sint. de simp. me. Sp. 80.D
 Argemone est diuretica valde. de simp. medic. Sp. 80.D
 Argemone abstergit & digerit. 6°. de simp. medic. fac. 5^a. 43.E
 Argemone vlcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 236.G
 Argemone ad nervos vulneratos valet. 3°. de cōp. med. per ge. 5^a. 234.B
 Argemone valet contra vlcena de simp. medic. Sp. 80.D
 ARGEMAS expurgat lactuca agrestis semen. 6°. de simplicium medi-
 camentorum. facult. 5^a. 48.E
 ARGENTVM purum Romani candidū vocant. 1°. de antid. 5^a. 104.D
 Argentum esse siccum, collige. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 141.A
 Argenti talenti meminit. in 3^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 137.A
 in Argenteis metallis etiam est cadmia. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69.E
 Argentum viuum extinguit spūo, & cinere. de dyna. Sp. 30.E
 Argenti spuma lythargyrium dicitur. de simpl. med. Sp. 90.F
 Argenti spuma est venenum. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 197.A
 ad Argenti spumam haurientes quid valeat. 2°. de antid. 5^a. 114.D
 Argenti spuma qualis. 1°. de compos. med. per gen. 212.E/4°. 240.H/5°.
 247.D/6°. 5^a. 257.F/5^a. meth. med. 7^a. 36.E
 Argenti spuma chrysitis. 1°. de cōp. med. per ge. 215.G/2°. 5^a. 223.A
 Argenti spuma funditur, & quo modo. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a. 212.F
 pro Argenti spuma fundenda oxelā. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 212.F
 Argenti spuma quo modo cito liquecat. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 217.E
 Argenti spuma cruda quid agat. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 213.D
 Argenti spuma per cocturam fit melior. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 168.E
 Argenti spuma fit nigrior coctione. 6°. de cōp. med. per gen. 5^a. 257.H
 Argenti spuma quo modo lauanda. 1°. de med. per gen. 5^a. 213.D
 vt Argenti spuma quae lauentur. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 213.E
 Argenti spuma torrefacta fit mentio. 5°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 162.B
 Argenti spuma quo mō rosione carebit. 1°. de cōp. med. per ge. 5^a. 213.D
 Argenti spuma stringit aliquatenus, & refrigerat. de simp. me. Sp. 90.F
 Argenti spuma aufert mordacitatem pharmaci ex charta. 1°. de compo-
 sitione medicamen. sec. loc. 5^a. 128.H
 Argenti spuma duplex vsus in emplastris. 6°. de cō. med. p. gen. 5^a. 257.F
 Argenti spuma ponitur pro forma emplastri, & qualis sit. 5°. de cōposi-
 tione medic. per gen. 5^a. 246.C
 Argenti spuma et cerussa cōparat molybdena. 1°. de cō. me. p. g. 5^a. 215.A
 Argenti spuma, & molybdena valet ad eodē usū, & quo modo diffe-
 rant. 1°. de com. med. per gen. 5^a. 213.F
 cū Argenti spuma quando est cerussa, quo modo ponenda in emplastrū.
 1°. de compo. med. per gen. 5^a. 215.G

ex Argenti spuma, & aeneleo emplm. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 213.C
 ex Argenti spuma, & hydrelao emplm. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 212.H
 ex Argenti spuma & cerussa emplā alba. 1°. de cōp. me. p. gen. 5^a. 213.G
 ex Argenti spuma cruda & oleo acopon. 7°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 264.H
 ex Argenti spuma, & oleo emplastrū. 1°. de cōp. med. p. gen. 5^a. 213.A
 Argenti spuma achoribus conuenit. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 128.H
 pro Argenti spuma cerussa vti absurdū. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 130.B
 Argenti scoria helcysma dicitur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 71.A
 ex Argēto nō puro vasa rubiginē cito cōtrahūt. 1°. de antid. 5^a. 104.D
 Argentei vasis meminit. 7°. de compo. med. sec. loc. 181.G/5^a. 274.F/G/
 de incant. adiur. & susp. 7^a. 182.B
 Argentea phiala meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 274.F
 Argenteae pyxidis meminit. 7°. de compos. med. sec. loc. 179.E/5^a. 186.A
 Argentea cucurbitula, quia uehementius igniuntur, reijcienda sunt. de
 cucur. scari. 6^a. 3.C
 ARGYRITES terra, quae. 9°. de simplicium medic. facult. 5^a. 66.D. de
 de simplici. medicaminibus. Sp. 85.C
 Αργυρογόφουα quid. de suc. bon. & vitio. 2^a. 39.B
 ARGILLA candida est friabilis, & nihil habet pinguedinis. 9°. de sim-
 plicium med. fac. 5^a. 64.G
 Argillosa terra vt inutilis ad multa damnator ab agricolis. 9°. de sim-
 plicium medic. fac. 5^a. 64.G
 ARGUMENTVM quid sit. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 117.H
 Argumentorum variae species in libris tum antiquorū, tum Galeni tra-
 ctantur. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 235.A
 Argumentationes quo ordine debēt poni i sciētjs. 2°. de dec. Hip. 1^a. 135.C
 in Argumentatiōib⁹ ueris debem⁹ exerceri. de cuiusq; ai. pe. no. 2^a. 57.E
 Argumenta remotiora quae dicantur. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 235.C
 Argumentum ex modo loquendi. commen. 1°. aphor. 20°. 9.H/com. 2°.
 apho. 23°. 16.F/com. 7°. apho. 63°. Ex. 59.H
 Argumentum per distinctionē a contrario. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10.B
 Argumentū quo quis potest vti, qñ intēdit probare aliquā sententiam,
 vel aliquē librum nō esse alicuius authoris. cō. 7°. aph. 63°. Ex. 39.H
 Argumentum Galeni in empiricos, qui ex singularibus experientiam
 fieri volebant. aduersus emp. med. Isa. 35.E
 ARIDITAS pilorum affectus. fi. med. Isa. 48.B/C
 Ariditate corporis cognoscuntur morbi sicci venarum & arteriarum.
 de vict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a. 112.F
 Ariditas cutis est in causa cur nō sudemus. com. 5°. aphor. 71°. Ex. 45.F
 ob Ariditatem senes vigilant. 3°. de loc. affe. 4^a. 16.F
 Ariditas solidorum membrorū quibus reparetur. de marc. core. 3^a. 48.D
 in Ariditatibus aquae quales. de bon. aqua. Sp. 75.G
 Aridi & duri qui dicantur. 6°. de com. med. sec. loc. 5^a. 176.F
 Arida valde est septi transuersi temperies. 6°. de loc. aff. 4^a. 40.F
 Aridiore sunt temperatura aues quā nos simus. in 6^m. de morbis vulg.
 commen. 4°. 3^a. 186.H
 Aridum si consumitur iam alendi instat occasio. ad Thrasy. 2^a. 104.E
 Aridum corpus quo modo sanetur. 3°. de san. tuen. 2^a. 81.F
 in Aridioribus morbis ptissana non danda. de ptiss. 2^a. 47.H
 Aridis damnose praebetur lens. 1°. de ali. fac. 2^a. 13.E
 Arida dispositioni non conuenit cucurbitula. 3°. de loc. aff. 4^a. 15.G
 Arida & viridis menta differentiam non facit Gal. 2°. de compositione
 medic. sec. loc. 5^a. 138.G
 Arida & viridis ruta multū differunt. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 136.D
 Arida serpilla & viride multū differunt. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 136.E
 ARIDA quae sint. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 205.D
 Arida moderate adstringentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172.G
 Arida fortiora adstringentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172.G
 Arida adstringentia uehementissima. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172.G
 Aridum erodens. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 253.B
 Aridum excedens sine morsu. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252.E/H
 Aridum capiti accommodatum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252.G
 Aridum cicatricem inducens. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252.G
 Arida collyria pro oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151.H
 Aridis vtiur ad columellam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172.G
 Aridum Galeni ad tuendam oculorum valetudinem. 4°. de compositio-
 ne medica. sec. loc. 5^a. 152.A
 Aridum Galli. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252.F
 ARIES est calidus in secundo gradu, siccus in tertio. de sper. Sp. 38.H
 Aries, leo, sagittari⁹, sūt oriētales, calidi, ignei & sicci. de sp. Sp. 39.A
 Aries si capram inierit, facit capram molliori pilo. 2°. de semi. 1^a. 336.G
 Arietes non vnde quaq; laudabiles sunt alimenti. atte. vict. ra. 2^a. 45.F
 Arietum

Arietum caro qualis. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. A
Arietum carnes quidam cum delectatione edunt, quidam non possunt
 etiam odorem sentire. de consuet. 2°. 61. A
Arietum testes infuantes sunt, cocti difficiles, & mali succi. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 27. A
 ARIES, vinctuli nomen. de fascijs. 7°. 293. H
 ARIETINA cicera qualia. 1°. de alimen. fac. 2°. 14. B
 ARII Tarfensis medicamentum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
 Arij Asclepiadei malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
 ARIOPAZANION album. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. D
 ARIOPAZANII radicem in vinum dulce demittito, & agrotanti po-
 tum dato ad vulnera incurabilia. 3°. de med. fac. parab. 7°. 167. C
 ARISARVM radicem habet oliuæ magnitudine. 6°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 43. F
 ARISTARCHI Tarfei pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. B
 Aristarchi Antidotus. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 186. A
 ARISTIDES quo modo iustus euasisset. de cog. cur. ai. mor. 2°. 54. A
 ARISTION cuius Glossocomi fuerit author. de machin. 7°. 215. E
 ARISTIPPVS voluptatem statuit finem philosophiæ, & quid cam
 esse dixerit. de hist. philos. Sp. 2. H
 ARISTO putauit viam tantum esse animæ facultatem, idest rationa-
 lem, & viam virtutem. 7°. de decre. Hippo. 1°. 268. D
 ARISTOCHIVS 5°. de decre. Hippo. 1°. 257. E
 ARISTOCLES. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. A
 Aristoclis malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. H
 Aristoclis stomaticum. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 170. D
 ARISTOCRATIS ad dolores dentium & gingivarum. 5°. de compo-
 sitione med. sec. loc. 5°. 165. B
 Aristocratis molaris. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. B
 ARISTOLAVS. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. E
 ARISTOLOCHIA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 80. F
 Aristolochia tres sunt species, tenuis, crassam radicem habens, & ro-
 tunda. 1°. de antidot. 5°. 107. D
 Aristolochia clematite vtuntur vnguentarij ad vnguenta. 6°. de simpli-
 cium med. fac. 43. E/7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. H
 Aristolochia Cretica rotunda est. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. D
 Aristolochia Cretica est tenuis corticis. 11°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. H
 Aristolochia Cretica vsus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G/H
 Aristolochia dactylitis vsus. 7°. de compo. medic. sec. loc. 179. G/273. C/
 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. B
 Aristolochia qualis. 6°. de comp. med. sec. loc. 270. G. 5°. de compo. med.
 per gen. 247. C/6°. 5°. 258. E/3°. meth. med. 7°. 18. A
 Aristolochia et iris quibus subtiliores sint. & cur. 4°. de sim. me. f. 5°. 30. B
 Aristolochiam esse herbam tenuian partium, collige. 3°. de compositione
 ne medic. per gen. 5°. 234. B
 Aristolochia leuissima est. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. A
 Aristolochia medicamentaria & calida facultate. 9°. de compositione
 medicamen. sec. loc. 5°. 197. E
 Aristolochia est amara & subacris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Aristolochia est amarior absinthio. de cura icteri. Sp. III. A
 Aristolochia imbecillior centauryo, & chamelæa. 5°. de compositione
 medicamen. per gen. 5°. 246. A
 Aristolochia numeratur inter digerentia med. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Aristol. & iris detergentiū summe lenia, & immordacia sunt. 5°. 256. F
 Aristolochia parum extergit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 271. H
 Aristolochia magis detergit. moderatissime detergentibus. 8°. methodi
 medendi. 7°. 52. H
 Aristolochia rotunda subtilissima est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
 Aristolochia rotunda dolores ab infarctu, aut crassitie crudorum spruiū
 natos curat, spicula extrahit, putredines sanat, sordida vlcera repur-
 gat, dētes & gingiuas cādidas efficit: asthumaticis auxilio est, singul-
 tientibus, comitialibus, podagricis, si cū aqua bibatur: tum ruptis et
 conuulsis idoneum est medicamentum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
 Aristolochia rotunda incidit corpulentiam. 14°. meth. med. 7°. 191. D
 Aristolochia eustomacha. de dynamidijs. Sp. 21. G
 Aristolochia rotunda pituitam purgat, & choleram. de dyna. Sp. 21. G
 Aristolochia rotunda asthumatico datur. de med. exper. Sp. 104. C
 Aristolochia rotunda, quibus sit efficacior longa. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 43. E
 Aristolochia tenuis vsus. 5°. de compositione medic. per gen. 5°. 249. D/
 de cura icteri. Sp. III. B
 Aristolochia longa vsus qualis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E

Aristolochia longa abstergit, & digerit minus quam rotunda. 5°. 43. E
Aristolochia vrimas, & menses promouat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
Aristolochia ad viperarum morsus, & ad alia venena intrinsecus facit
 de simplic. medicamin. Sp. 80. F
 ex *Aristolochia* oleum mitigatorium quibus sit valentius in diuis cor-
 poribus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 235. A
Aristolochia cephalicum est medicamentum. 6°. meth. med. 7°. 42. B
Aristolochia longa vlcerebus carne explēdis & somentationibus vteri
 commodior est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Aristolochia vlcera abstergit, & expurgat. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. F
Aristolochia vulnera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
Aristolochia carnem explet. 2°. de compo. medic. per gen. 5°. 220. B/
 3°. meth. med. 16. G/ 7°. 18. A
Aristolochia vlcera cauo conuenit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. G/
 de simpl. medicamin. Sp. 80. F
Aristolochia vlcera sanat. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 240. C
Aristolochiarum radices ad neruos vulneratos valent. 3°. de compositio-
 ne medic. per genera. 5°. 234. B
Aristolochie radix cum melle crustas optime dirumpit. 2°. de arte. cur.
 ad Clauconem. 7°. 107. B
Aristolochia in auricularia medicamēta miscentur. 3°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 141. B
Aristolochia in emplastris mittitur. de simpli. medic. Sp. 80. F
 ex *Aristolochia* duplici, nigrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. B
 ex *Aristolochijs* duabus emplastrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. F
Aristolochia electuarium. de med. exper. 105. F/ Sp. 108. A
 ad ARISTONEM refertur liber de salubri victu, qui & ipsi inscri-
 bitur Hippocrati. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. D
 Aristonis colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. C
 ARISTOPHANES in nebulis Socratem lacerat. in 6°. de morbis vul-
 garibus commen. 4°. 3°. 191. B
 ARISTOTELES solus verus veritatis osor. de vi. re. Sp. 64. H
 Aristoteles & Theophrastus non sunt legendi sine methodo. 3°. de simpli-
 cium medic. fac. 5°. 17. E
 Aristotelis scripta sunt cōmentaria physiologia Hippocratis. 2°. de na-
 tura. fac. 1°. 297. H/1°. meth. med. 7°. 3. E
 Aristoteles interpretatus est Hippocratem & Plato. 2°. de nat. fac. 1°. 300. H
 Aristoteles & Athenæus delectant demonstrationibus. 1°. de se. 1°. 333. B
 Aristoteles multum tribuit suis principijs. 1°. de semi. 1°. 330. D
 Aristotelis auscultationes familiaribus cōdita. de sub. fac. na. 1°. 230. B
 nō Aristoteles so. us, sed multi alij resolutoria scripsit. 2°. de dec. 1°. 235. D
 apud Aristotelem quid sint lemmata probabilia. 2°. de dif. pul. 4°. 54. D
 Aristoteles arbitratu cælum, & stellas animal immortale, & ratione
 præditum. de histo. philos. Sp. II. E
 Aristoteles de duro & molli, Platone eliminatus egit. 3°. de dif. p. 4°. 63. E
 Aristoteles primus reducere aggressus est particularium omnium causas
 ad actiuas, & passiuas qualitates. 1°. de nat. fac. 1°. 192. C
 Aristoteles in libris de generatione, & corruptione quatuor qualitatibus
 ad elementorum generationem vtitur, in meteorologicis, & proble-
 matibus, atque alibi tantum duabus. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 Aristoteles vtitur calido, frigido, humido, sicco, alijs veluti agentibus,
 alijs veluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Aristoteles accusari potest, quod suorum decretorum oblitus, naturæ opera
 diuerso modo in animalibus, & plātis exponit. 1°. de semine. 1°. 331. F
 Aristoteles ait calorem aggregare similia, & disgregare dissimilia. de
 vtilitate resp. Sp. 64. A
 Aristotelis opinio de instrumento odoratus. de instr. odor. 1°. III. D
 Aristoteles ponit tactū fieri in carne totius corporis. de util. resp. Sp. 63. D
 Aristoteles animæ naturalem partem addidit. de hist. philos. Sp. 5. A
 Aristoteles & Plato de animæ partibus non multum differunt. 7°. de
 decretis. Hippocra. 1°. 268. C
 Aristoteles appellat facultates animæ quas Plato partes & species. 6°.
 de decretis Hippo. 1°. 261. D
 Aristoteles quid de animæ facultatibus senserit. 3°. de decre. Hip. 1°. 245. G
 Aristoteles in corde posuit omnes animæ facultates. 4°. de decretis Hip-
 pocratis. 248. D/6°. 1°. 260. E
 Aristoteles quid sentiat de ratiocinatrice parte, irascibili, ac concupisci-
 bili. 5°. de decre. Hippo. 1°. 259. F
 apud Aristotelem animæ partium nomina tria. 6°. de decre. Hip. 1°. 261. H
 Aristoteles scripsit quæ ad animi perturbationum remedia pertinebant.
 de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. D
 Aristoteles Chrysippus & Plato discrepant de virtutum differentia, sed
 f 4 conueniunt

conueniunt in conclusiones. 3. de decre. Hippo. 1. 358. E
 Aristoteles primus de corporis partibus locutus est intro. 1. 52. G
 Aristoteles inquit humores mortuo hoīe in terrā redire. de sper. Sp. 40. E
 fm Aristotele sperma in quo sit genere causari. de anat. viuo. Sp. 55. G
 fm Aristotelem oī membrū sit ex sanguine mēstruo. 1. de se. 1. 332. A
 Arles appellat humorē chrySTALLINū grādīnē glaciālē. d. ana. vi. S. 48. D
 Aristotelis ratio cur natura animalibus ijs quorū oculos exterior tuni-
 ca durā protegit palpebras non dederit. de instr. od. 1. 112. B
 Aristoteles posuit membrū vnū principale cor. de anat. viuo. Sp. 56. A
 Aristoteles ponit cor frigide cōplexionis de substātia. de ana. ui. Sp. 56. B
 Aristoteles sensit calorē & oīa ortū habere à corde. de ana. ui. Sp. 45. G
 fm Aristotelem cor est principū sanguinis, & cur. de ana. ui. Sp. 50. E
 fm Aristotele generat sanguis in vētriculis cordis de vti. re. Sp. 62. F
 fm Aristotele motus et sensus principū est ī corde. de vti. re. Sp. 63. D
 Arles ponit cor esse principū uenarū, & arteriarū. de ana. ui. Sp. 56. E
 fm Aristotelem, arteria & vena serosi humoris substantiam gignunt.
 1. de semine. 1. 332. G
 Aristoteles fuit inuentor huius vocabuli aorta. de ven. art. dif. 1. 55. G
 Aristoteles sensit in hepate nullam esse arteriam. de vtil. resp. Sp. 64. E
 fm Aristotelem lien est hepar sinistrum de vtil. resp. Sp. 64. H
 Aristoteles vngues dicit esse munimentum. 1. de vsu partium. 1. 114. E
 Aristoteles recte censuit feminam mare esse imperfectiorem, non tamē
 totam hanc disputationem est executus. 14. de vsu partium. 1. 205. E
 neq; Aristoteles neq; superiorum quisquam omnes organorum actio-
 nes dixit. 1. de vsu partium. 1. 114. H
 Aristoteles mire errat in vnguū vtilitate. 1. de vsu par. 1. 114. E
 Aristoteles accusatur à Galeno: quoniā. caloris cordis refrigerandi cau-
 sa cerebrū existisse confirmat sui ipsius immemor, qui respirationem
 huius rei causā paratā dixit. 8. de vsu partium. 1. 165. G
 Aristotelis error ī tribus vniū nature potētis. 6. de de. Hip. 1. 261. D
 Aristoteles reprehenditur de visione. 7. de decre. Hippo. 1. 272. C
 Aristoteles nesciuit vnde somnus fieret. 1. de sym. cau. 1. 193. A
 Aristoteles de neruis confuse, & indistincte bis tractauit. 1. de decretis
 Hippocratis. 1. 233. D
 Aristoteles quo modo errauerit ponendo cor principium neruorum. 1.
 de decre. Hippo. 233. H
 cōtra Aristotelem cor non esse principium neruorum. 1. de decre. Hip-
 poc. 232. C/233. D/ 1. 272. H
 Aristoteles testibus feminis gnationē aufererebat, et male. 1. de se. 1. 33. C
 Aristoteles ignorauit vasorum seminalium coniunctionem in muliere.
 de diff. vulu. 1. 109. C
 Aristo. non seruauit suā ipsius legem in nominibus. 11. met. me. 7. 71. B
 Aristotelis cōtradictio citat. qui nūc dicit aerē non esse intra aquā, nūc
 glaciem fieri ex aqua per expressionem aeris. de vtil. resp. Sp. 64. C
 ARISTOXENVS alexandri phibaletis discipulus. 4. de differ. pul-
 sum. 4. 68. D
 Aristoxeni pulsus definitio. 4. de diff. puls. 4. 67. C
 ARITHMETICA est ars nobilis. in ora. suaforia. 1. 5. G
 Arithmetica principalis sciētia appellat. de cog. cur. ani. mor. 2. 54. D
 in Arithmetica est certa methodus. de cuiusq; animi pec. noc. 2. 57. B
 Arithmetica, oratoria, & edificatoria, nullum commune propositum
 habent. ad Thrasyl. 2. 105. C
 Arithmetica finis in contemplatione positus est. ad Thrasyl. 2. 106. D
 Arithmetica acuit animum. de cuiusq; animi pec. not. 2. 56. G
 Arithmetica innotantur architectura & astronomia. de cuiusq; animi
 pec. not. 2. 58. B
 Arithmetica, exercitatio iuuenū eē dēt. ad eos. qui de typ. scri. 3. 92. G
 Arithmetica antiquiores primo docebantur. de lib. prop. 1. 13. E
 Arithmetica callebat. Galeni pater. de cog. cur. animi. mor. 2. 54. D
 Arithmetica didicit à patre. Galenus. de or. lib. suorum. 1. 15. D
 Arithmetica & geometria tm vtuntur diuites, quātū extruēdis aedib',
 & cōputandis expensis conducit. de praesag. ex ins. sum. 4. 214. C
 in Arithmetica & supputatione casus. 2. de decre. Hipp. 1. 235. D
 Arithmetici occupant primā sedē apud deū Mercuriū. in or. su. 1. 2. E
 Arithmetici inter rōnales numerant. de cuiusq; animi pec. no. 2. 60. A
 Arithmeticus simul grammaticus, & philosophus si fuerit idem homo,
 poterit quispā vniū artis has omnes esse particulas existimare.
 ad Thrasylbulum. 2. 105. E
 ARIVS Asclepiades librum fecit de proprijs pharmacis. 4. de com-
 pos. medic. sec. loc. 1. 156. B
 ARIUSIUM vinum celebratissimum est. de atte. vic. rat. 2. 46. D/
 de vinis. Sp. 77. B

ARIUSIUM vinum prouenit in Chio. 2. de compo. med. per. gen. 223. C/
 de vinis. Sp. 77. B
 Ariusium vinum in Asia aquosum. 2. de compo. med. sec. loc. 5. 133. D
 Ariusium vinū quale. 4. de sa. tu. 85. H/5. 2. 90. H/1. de ant. 100. H/
 2. 118. E/1. de cōp. med. per. gen. 5. 213. D
 Ariusium vinum calidum. de bo. & vitio suc. 2. 38. E
 Ariusium vinum fuluum & odoratum. 4. de cōp. me. sec. loc. 5. 152. B
 Ariusium vinum fuluum in Asia optimum. de vinis. Sp. 77. B
 Ariusium vinum simile Adriano. 5. de san. tuen. 2. 90. H
 Ariusium vinum bibere possunt senes, quibus caput est valentius. 5. de
 sanitate tuenda. 2. 90. H
 Ariusium vinum dandum pituitosis, frigidisq; temperamentis, ac humo-
 rū crudorum copia refertis, ociose viuētibz, in regione frigida, &
 hyeme, & celi statu frigido, ac humido. de vinis. Sp. 76. G
 Ariusium vinum quibus non est dandum. de vinis. Sp. 76. G
 Ariusium vinum non est idoneum biliosis, vel natura, vel alia causa. de
 bo. & vitio suc. 2. 38. E
 ARM. A cur non dederit natura hominibus. 1. de vsu par. 1. 113. G
 ad. Armaturā dantur cornua quibusdam animalibus, quibusdam dē
 tes. de anat. viuo. Sp. 49. E
 Arma conueniebant audacibus. 1. de vsu par. 1. 113. B
 Armorum meditatio, motus hoplomachicus dicitur. 2. de sa. tu. 2. 75. D
 Armorum vmbrailis meditatio, est exercitatio celeris citra robur. 2. 74. E
 de sanitate tuenda. 2. 74. E
 Arma sunt exercitationes magna. in 6. de mor. vulg. com. 1. 3. 156. A
 Armatus qui pugnat exercetur, & operatur. 2. de san. tuen. 2. 73. G
 Armatura graui tactum celeriter agitari, est vehemens exercitatio. 2. 74. G
 de sanitate tuenda. 2. 74. G
 ARMEONIVM est minium. de simp. me. Sp. 81. C
 Armeonium à proprietate genas siccatur, & nutrit palpebras. de simp.
 medicam. Sp. 81. C
 ARMENIACA mala aliqui nominant, alij armenia. 2. de alimentorū
 facultatibus. 2. 19. E
 Armeniaca sunt ex genere persicorum. 2. de ali. fac. 2. 19. E
 Armeniaca bonitate superant persica. 2. de ali. fac. 2. 19. E
 Armeniaca non corrumpuntur, neq; acescunt in vētriculo, vt persica.
 2. de alimen. facul. 2. 19. E
 Armeniacis prestantiora sunt precocia. 2. de ali. fac. 2. 19. E
 Armeniaca non possunt siccari. de bo. & vitio suc. 2. 36. H
 ARMENIACVM sal foditur. de simp. medi. Sp. 90. A
 Armeniacum sal, quale. 9. de simp. med. fac. 5. 68. G
 Armeniacum ocularibus miscetur facultatibus, & ad pilorum in super
 cilijs incrementum valet. 9. de simp. med. fac. 5. 68. G
 ARMENIA terra ad dysenterias, ventris profluvia, sanguinis expui-
 tiones, catharros, putrescentia oris vlcer a competit, illos magnifice
 inuat quibus ex capite in thoracem fluxio decumbit, & eos etiā qui
 phthoe laborant. 9. de simp. med. fac. 5. 66. G/H
 ARNOGLOSSVM est plantago. 6. de simp. med. fac. 5. 43. G
 ex Arnoglossa, lente pane, & oleo rosaceo cataplasma. 2. de arte cu-
 ra. ad Glauconem. 7. 101. G
 Arnoglossi folia adhibenda sunt in herpete exedente. 2. de arte curati.
 ad Glauconem. 7. 102. C
 Arnoglossi succus ad herpes suppurarios. 2. de ar. cu. ad gl. 7. 102. D
 Arnoglossi succus in inflammatione. 2. de ar. cur. ad Glauconem. 7. 102. D
 Arnoglossi radix ad scrofulas. de incant. adiur. & susp. 7. 182. B
 AROMATA quae sint. 7. meth. med. 7. 44. A
 Aromata quae sint odor, & gustus docent. 2. de ali. fac. 2. 19. C
 Aromata calida, sunt casia, costus, cinnamomum, amomum. com. 5.
 Aphorif. 28. Ex. 40. C
 Aromata redolēt macer. 7. de simp. med. fac. 5. 55. A
 Aromatum natura est calida. com. 5. apho. 28. Ex. 40. C
 Aroma omne calidum est. 2. de alim. fac. 2. 19. C
 Aromatis spēm gustu representas calm ē viribus. de atte. ui. ra. 2. 44. B
 Aromatum substantia est subtilium partium. ars. med. 1. 71. A/ de sim-
 pli. med. 49. E/7. de comp. med. sec. loc. 5. 186. G
 Aromatum suffitus caput grauare, experientia, & ratio docet. com. 5.
 aphorif. 28. Ex. 40. C
 Aromatum suffitus esset ad frigiditas, & humiditas dispositiones vtilis,
 nisi caput grauaret. com. 5. apho. 28. Ex. 40. C
 Aromatum suffitus q̄ mensura curer, et q̄ non. cō. 5. aph. 28. Ex. 40. B
 Aromatum qualitas extinguitur ab humiditate, & consumitur a cali-
 ditate. com. 5. apho. 62. Ex. 44. B

Aromatica medicamenta, quæ. 9.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 201. G
Aromatica medicamenta coquendo amittunt vires. 6.º de compositione med. sec. loc. 5.º. 168. E
Aromata odorata quæ sint miscenda purgantibus medicamentis. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 190. B
Aromata in compositionibus debent poni crassa, & integris partibus. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 178. H
Aromata debere crasso modo contundi, elice ex compositione arteriacæ delingibilis. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 179. G
Aromaticum croceum collarium. 4.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 156. G
Aromatica Galli optime ad omnia facit. 2.º de anti. 5.º. 115. G
Aromaticum inscriptum malagma. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 193. A
Aromaticum melinum inscriptum. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 193. A
Aromatica Mithridatis. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 181. E
Aromatici nardini Asiatici meminit. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 193. C
Aromaticus pastillus ad quid utilis. 9.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 204. C
Aromata ad quos abscessus conueniant. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 186. G
ex Aromatis medicamentis indigent abscessus in visceribus. 14.º meth. medendi. 7.º. 90. E
AROMATICVS calamus inter aromata numeratur. 7.º methodi medendi. 7.º. 44. A
Aromaticus calamus purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
Aromaticus calamus prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
AROSTROCAMET medicamentum constipans naturam. de medic. exper. Sp. 104. G
ARPV LI. antidotus ad quartanarios. 2.º de antido. 5.º. 116. F
ARQV ATVS morbus quid fin. 47. D intro. Isa. 55. H
Arquatus & cholera ab eadem causa fiunt. de opt. secta. Isa. 25. C
Arquati causa, & curatio. intro. Isa. 55. H
in Arquatis totius corporis color mutatur. de symp. diff. 3.º. 13. B
Arquati cum mutant colorem, an sit vitium alteratricis venarum. de sympto. diff. 3.º. 12. H
Arquati coloris quæ sit causa. de symp. diff. 3.º. 13. C
in Arquatis symptoma i gustatrice facultate. 1.º de symp. cau. 3.º. 16. H
Arquatorum deiectio qualis. in progn. com. 2.º. 4.º. 199. E
Arquato morbo laborantium fit mentio. 8.º de comp. me. sec. lo. 5.º. 194. H
Arquatis seu regio morbo affectis quæ fortuito visa sunt conferre. contra ea quæ à Iul. in Hipp. apho. Ex. 66. E
Arquatis dat asellos sub aquario vase repertos. de re. fac. par. 7.º. 166. G
Arquatus morbus quo medicamento sanetur. de thcr. ad Piso. 5.º. 90. G
in Arquatis scammonium bilem trahit, secundum Asclepiadem illam facit. 1.º de nat. fa. 1.º. 294. B
Arquatos non iuuat medicamentum pituita ducens. 1.º de nat. fa. 1.º. 294. B
Arquatum morbum ex aliquo iccoris vitio rescit theriaca. de theriaca ad Pisonem. 1.º. 96. A
Arquatos liberans antidotus. 2.º de anti. 5.º. 116. C
ARRH ABI ANI poticum medicamentum. 7.º de co. me. se. lo. 5.º. 184. C
ARRHENICVM antiquitus dicebatur, quod nunc arsenicum. 4.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 151. G
Arrhenicum in vulneribus nervorum. 3.º de comp. me. per gen. 5.º. 230. G
ARRIGI mentulam non sinit eruca semen ex melle aut. cum feno graeco ieiuno illitum. 3.º de medic. fac. para. 7.º. 174. H
ARROGANTIAE causa, aliqui bona aut mala constituunt. de cuiusq. ani. pec. not. 2.º. 56. F
APOSTICA id est infirmitas. 2.º meth. me. 7.º. 10. D
ARS quid fin. med. Isa. 43. D intro. metho. me. 7.º. 68. A
Ars sola est, quæ ad vsum vitæ pertinet. in ora. suaforia. Isa. 4. A
Ars, exercitatio, experientia, in quo differant secundum Platonem. adu. emp. med. Isa. 35. E
Ars circa quæ versetur. de pulsi. ad tirones. 4.º. 44. F
in Artē refertur quod perfectionem consequitur. 9.º de dec. 1.º. 284. G
Artes indicantur ex vniuersalibus & per finem. ad Thrasyb. 2.º. 106. A
ex Arte quid sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. 108. D
Artem vnā in multas discernere pp artificum inscitiam, aut propter eorum de excellentiam multas in vnā coniungere, vitiosum ē. ad Thra. 2.º. 105. E
Artes vel à filiis deorum, vel propinquis inuentæ. intro. Isa. 50. F
Artium inuentum in Aegypto columnis inscribebatur in sacris locis positis. contra Iulianum. Ex. 66. B
Artes inueniuntur successu. de mo. mus. 1.º. 312. B
ad Artem quæ spectant inuenienda duæ sunt instrumenta, experimentum & ratio. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 187. C
in prog. com. 3.º. 4.º. 208. D comp. 1.º. apho. 1.º. Ex. 2. C H

Artium inuentio non est consideranda sed vsus. 3.º de loc. aff. 4.º. 14. H
Artium fides contra se habent quam inuentiones. 3.º de crisi. 4.º. 142. C
Artes à brutis natura habentur, si quæ habentur. in ora. suafo. Isa. 2. C
Artes cur non data à natura hominibus. 1.º de vsu par. 1.º. 113. G
Artes oēs homo assequitur ingenio, etiam diuinas. in ora. suafo. Isa. 2. C.
ab Artis operibus multum differunt naturæ opera. 1.º de diff. feb. 3.º. 31. A
Arte qualibet potior est vis naturæ. in 6.º de mor. vul. co. 5.º. 3.º. 188. C
Arte & prouidentia quod fit, contrarium est ei quod casu & fortuito fit 11.º de vsu par. 1.º. 186. E
Artes in speciebus, & generibus posita sunt. 2.º de diff. pul. 4.º. 57. B
Artes quomodo distinguere debent. ad Thrasyb. 2.º. 105. F
Artium diuisio & enumeratio. de const. art. Isa. 36. D
Artes esse distinctas p singulas actiones est absurdum. ad Thra. 2.º. 105. B
Artium duo prima genera, aliæ nobiles, aliæ ignobiles. in or. sua. Isa. 5. G
Artes nobiles quæ. in ora. suafo. Isa. 5. G
Artes illustres quæ. ad Thrasybulum. 2.º. 105. E
Artium aliæ quæ non sunt efficiunt, aliæ facta conseruant, aliæ vtrunq. præstant. de opt. secta. 20. D de const. art. Isa. 36. F
Artis reſectricis differentia. intro. Isa. 52. C
Artium quædam finem suum semper consequuntur, quædam finem suum seu scopum desiderant, contingunt autem non semper, sed plurimum. introductio. Isa. 5. F
Artium aliqua, dum fiunt, sunt & simul atq; ab actione destiterint, nihil quod perfecterint ostenditur. non nulla in actione euidens opus plane nullum habent, sed tanquam futuri cuiusdam præparatoria existunt: vbi vero à functione cessauerint, tunc quid effecerint apparet: tunc aliæ quarum opera post actionem perdurant. intro. Isa. 51. F
Artium aliquarum finis est in sola natura rerum, quas considerant. de const. art. Isa. 36. D
Artes, quarum finis in contemplatione positus est. ad Thrasy. 2.º. 106. D
Artium aliqua methodo rationali, aliqua obseruatione conficiuntur. 9.º de decre. Hippo. 1.º. 282. F
Artes rationales multi tractant qui non intelligunt quid dicant. 9.º de decretis Hippo. 1.º. 284. E
in Artibus effectiuis vnde sumitur indicatio. de const. art. Isa. 39. E
Ars effectiua nulla alia egens rara inuenitur. in 6.º de morbis vulgaribus commen. 5.º. 3.º. 188. C
Artes effectiua, & actiua quo differunt. ad Thrasyb. 2.º. 105. H
Artes acquisitiua, quæ. ad Thrasybulum. 2.º. 106. D
Artes duas ponit Plato, cum duæ sint tres, alteram animæ, alteram corporis. ad Thrasybulum. 2.º. 107. D
Ars quæ versatur circa corporis bonum, vna est. ad Thrasy. 2.º. 106. C
Artes improba bonum apparens vnicuique eorum quæ sunt, artes autem verum bonum comparant. ad Thrasyb. 2.º. 103. A
Ars an sit reponere vestes & calceos ne surripiatur, & à muribus erodantur. ad Thrasyb. 2.º. 104. B
Artis cuiusq; propria quæ sint. ad Thrasyb. 2.º. 106. B
Ars textrix quot artibus indigeat. in 6.º de mor. vul. co. 5.º. 3.º. 188. C
Artium indicationes primæ ab omnibus hominibus natura sciuntur. 6.º methodi medendi. 7.º. 37. A
Ars quælibet oritur ex propriorum à communibus distinctione. de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. 110. F
Artes vnde sunt incipiendæ. 9.º de dec. Hippo. 1.º. 84. B
Artis principia non sunt nota sensui. de opt. secta. Isa. 20. A
Ars quælibet ex quibus procedat. de cur. ra. per san. mis. 6.º. 16. B
Ars aliud est, & eius finis aliud. intro. Isa. 51. G
Artium finis est ipsum opus, & non facere opus. ad Thrasy. 2.º. 105. G
Ars quælibet appetit finem. ad Thrasy. 2.º. 103. E
Artis finis p se considerat ab artifice. de ijs quæ i me. fi. co. 1.º. 7.º. 197. F
Ars raro frustratur suo fine. 9.º de decre. Hippo. 1.º. 285. B
in Artibus omnibus est vnum primum bonum. ad Thrasy. 2.º. 105. D
in Arte aliqua medium quid est. 1.º de crisi. 4.º. 136. D
ad Artes constituendas facultates tres in nobis. de ijs quæ in medi. fi. commen. 1.º. 7.º. 199. D
Artes quo modo constituentur. 5.º de simp. me. fac. 5.º. 33. D
Artium constituendarum principium, est finis notio. 1.º meth. me. 7.º. 7. C
Artis constitutio à fine initium sumit. ad Thrasy. 2.º. 106. B
Arti omni constitutio à finis notione efficitur. de const. ar. Isa. 36. D
Artis finis constituit ppria præcepta artis et diiudicat. ad Thr. 2.º. 106. B
Artes à fine iudicare præcipit ratio. ad Thrasy. 2.º. 106. B
Artis constituendæ quæ methodum docuerit Plato. 9.º meth. me. 7.º. 61. A
Artē q voluit constituere qd agunt. de vict. ra. in mor. acu. co. 1.º. 7.º. 110. G

Ars non pōt cōstitui obseruatione, remota rōne. 2°. de dig. pul. 4°. 77. G
Ars perfecta est quādo nihil superfluum & nihil diminutum habet. 9°. de usu partium. 1°. 170. H
Ars agit mediante materia. 11°. meth. me. 7°. 68. A
Ars vna permultis vti materijs videtur. ad Trasf. 2°. 106. A
Ars in nulla materia finē efficit, quē alia cōseruet. ad Trasf. 2°. 104. B
Artes non sunt iudicandæ ex materia. ad Trasf. 2°. 106. A
Artes quoq; sequuntur temperaturam regionis. & animi mo. 1°. 320. B
Artes quo modo se habent circa tempus. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. H
Artes hominum negligentia laborant. 2°. de ana. admi. 1°. 68. G
Artes bonæ contemnebantur tempore Galcni. 3°. meth. me. 7°. 17. E
Artium studia non sunt contemnenda propter genus, gloriam, formam, in ora. suasoria. Isa. 3. G
Artes illæ sunt comparandæ, quæ cum possessore in naufragio enatē. in ora. suasoria. Isa. 2. H
ad Artes exemplum dedere Hipp. & Pla. 9°. de dec. 1°. 280. C
Artē ad quā sunt propensi debent addiscere pueri. 9°. de dec. 1°. 284. D
ad Artes addiscendas præstat multum à pueritia didicisse disciplinas, & esse ingeniosum. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. H
ad Artes qui homines solertes sint. 6°. de aere, aquis, & loc. 2°. 6. E
ad Artes tractandas crassi vbi nascantur. quod animi mo. 1°. 320. B/de aere, aquis, & locis. 2°. 6. B
ad Artem quamlibet acquirēdam, quibus homo debeat esse imbutus, de consti. ar. Isa. 37. H
in Arte omni, & sciētia est ordo. 2°. de diff. pul. 4°. 58. B
in Arte omni optimum docendi genus, quod. fin. med. Isa. 43. B
Artis generalia & particularia sciēda sunt. 6°. de cō. me. p. ge. 5°. 257. C
Artis minimæ partes addiscendæ. de partibus art. med. Sp. 16. G
Artes non addiscuntur in particulari, neq; pleuritis addiscitur in Dione. 2°. de diff. pul. 4°. 57. B
in Arte sua credendum vnicuiq; in ora. suasoria. Isa. 4. C
in Artibus debemus esse exercitati. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. D
Artium opera exercitio firmantur. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 257. C
Artis suæ methodus semper exercenda est. de const. ar. Isa. 36. H
in Artibus quid possit experientia & speculatio. 8°. de compositione med. sec. loc. 5°. 193. F
Ars tota ex plurimis experimentis conflatur. de subfig. emp. Isa. 31. F
Ars musicæ in corde cur sit, & quo modo. de ana. viuo. Sp. 46. H
Ars nulla indiget dialectica. de sectis. Isa. 17. B
Artes quibus antiqui exercebant animum præter dialecticam. de cuiusq; ani. pec. not. 2°. 56. G
Artis opera perquirenda, & sophistica dimittenda sunt. in 6°. de morbis vulga. com. 5°. 3°. 191. F
Artem sophisticā odio habuit Gal. in 6°. de morb. vul. cō. 2°. 3°. 167. A
Ars sophisticā Alexādia docet. i. 6°. Hip. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 153. C
in Arte oī turpe est ostētare, & nihil efficere. de art. cō. 2°. 7°. 271. A
Artium controuersia partim sensu partim demonstratione iudicantur. de natura humana com. 2°. 7°. 183. C
Artis quæ per experientiam iudicat, dissidentia oritur ex distincta, & indistincta rerū cognitione. de vict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7°. 110. B
Artis opus nō est dicere notissima. de vic. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. B
in Artibus euidentias maximas omnes discernunt. de cogn. cura. ani. morbis. 2°. 50. E
in Artibus euidentias minimas soli prudentes discernere sciūt. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. E
Artis studium, quale ad Trasf. 2°. 107. G
Artis vnus has omnes esse particulas poterit quispiam existimare, si idem homo fuerit arithmeticus simul grammaticus, & philosophus, ad Thrasybulum. 2°. 105. E
Ars arti quo modo deseruit. ad Thrasy. 2°. 108. H
Artium omniū parens est philosophia. de præco. ad Posthu. 4°. 214. A
Ars Asclepiadum, quæ. de crisi. 4°. 134. A
Ars medica non erat ante Apollinem, sed tantum quasdam herbas cognoscebant. intro. Isa. 50. F
Ars medica, quid sit. de sectis. Isa. 15. H
Ars medicinæ est de factricium genere. de const. artis. Isa. 36. F
Artis medicæ gloria. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. D
Artes reliquas præcedit medicina. 1°. meth. med. 7°. 3. B
qbus Artibus præsit ars medica. ad Thrasy. 2°. 108. H
Artis medicæ materia est humanū corpus. de partibus art. me. Sp. 18. C
Artes septem circa corpus humanum versantur, quorū finis est sanitas ad Trasf. 2°. 103. A

Artem vnā circa corpus humanū. quō septē facimus. ad Thra. 2°. 102. C
Ars primo circa sanitatem versatur, secūdo circa actionem & pulchritudinem. ad Trasf. 2°. 104. B
Artes quæ circa humanū corpus vniū finem habent. ad Tra. 2°. 103. E
Artes quæ per accidens sanitatem, & vitam seruāt. ad Tra. 2°. 104. C
Artis corpus curantis diuisio secundum Platonem. ad Trasf. 2°. 108. D
Ars per quā medicus sit est prior dignitate medico. in 6°. de morbis vulgaribus. com. 5°. 3°. 188. B
Artes multæ præparant materiā medico. in 6°. de morbis vulgaribus. commen. 5°. 3°. 188. C
Ars diuinatrix ad rem medicam quid faciat. de const. ar. Isa. 41. E
ad Artem sunt necessaria prænotio, & prædictio secundum Hipp. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
Artis vel naturæ minister medicus dici potest. in 1°. de morbis vulgaribus com. 2°. 3°. 112. G
Artes quæ prædiscendæ medico. 1°. meth. me. 7°. 2. E
Ars medica omnibus ciuitatibus utilis est. de caus. proca. 3°. 95. H
Artis utilitas, quæ. 9°. meth. me. 7°. 58. D
Arti qui tribuit minus quā diuitijs, hic finem non assequitur. si quis op. Med. Isa. 6. E
Ars medica tota magna est. 11°. meth. me. 7°. 71. H
Ad artē acquirēdā medicus indiget multo tpe. 1°. de dig. pu. 4°. 70. C
Ars quo modo longa, & quo modo breuis esse intelligatur, & quid sit, & quo modo fiat. com. 1°. apho. 1°. 2. C/H/ Ex. 3. A
Artē sex mensibus se docturū profitebat Thessalus. 1°. meth. me. 7°. 2. E
in Arte continue exercitari debet medicus. 3°. meth. me. 7°. 21. E
in Arte vniuersa animi intentio adhibenda est. de fascijs. 7°. 293. C
Artis necessaria sepe tractanda sunt. com. 4°. apho. 22°. Ex. 29. E
ad Artem nihil faciunt nomina. 1°. de diff. pul. 4°. 46. F
in Arte medica nihil potest cognoscere qui ignorat quibus elementis homo constat. intro. Isa. 52. D
Artis elementa, quæ manifesta sunt Hippocrati placent. bre. denot. dog. Hippoc. 1°. 231. A
Ars medica fm formam & materiā quibus cōstet. de cōst. ar. Isa. 39. A
Ars medica quibus constet. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 112. G/1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 94. C
Artis constitutio apud empiricos, quæ. de sectis. Isa. 16. A
Artis cōstitutionē à finis notione demonstrauit Gal. de cōst. ar. Isa. 42. G
Artis medicæ scopus, qui. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 108. C
Ars medica vna est, quæ tamen duas habet partes. secre. Sp. 96. F
Artium mechanicarum comparatio ad medicinam, & eius diuisio. ad Thrasybulum. 2°. 106. G
Artis totius duæ partes, & quæ. ad Trasf. 2°. 108. D
Artis medicæ tres partes, & quæ. de const. ar. Isa. 42. C
Artis medicæ diuisiones multæ. de parti. ar. med. 16. D/ Sp. 17. E/F
Ars medica nil mirum si in multas partes diuidatur, maxima existens. de partibus artis medicinæ. Sp. 16. G
Ars medica agit & conseruat. de opt. secta. Isa. 20. E
Artis medicæ prima pars prophylactice est. de const. ar. Isa. 42. C
Ars corporis conseruatrix, circa quæ versetur. ars. med. Isa. 68. B/1°. meth. med. 7°. 68. G
Artes conseruatrices, quæ. ad Thra. 2°. 104. C
Artis medicæ pars est. causas cognoscere. de partibus art. med. Sp. 18. B
Artis cōiecturalē i. affectionū cognitionē cōstitit. 2°. i. cō. m. f. l. 5°. 136. A
Artis quæ pars est curatrix. 11°. meth. me. 7°. 68. D
ad Artes medicæ quam partem pertineat actio perditā, imbecilla, & leuiter impeditā. 7°. meth. me. 7°. 48. E
Artis magna pars est adinuenire adiumentorum materiā. de constitutione artis. 40. A/ Isa. 41. A
Artis maxima pars est ratio victus ordinandi. 11°. meth. me. 7°. 71. H
Artis finis est curatio, non dignotio, vel prænotio. de vict. rat. in morbis acu. com. 1°. 7°. 108. E
Ars quo modo & quando causa sit sanitatis. 11°. meth. me. 7°. 68. A
ex Arte q quis pñtet sumit indicatio remediōrū. 11°. meth. me. 7°. 68. B
Ars curadi post quæ methodū dicitur librum de arte curatiua ad Glauconem scripta fuit à Galeno. 2°. de arte cura, ad Glau. 7°. 107. G
post Artem curandi ad Glauconem quos libros scripserit Galenus. 2°. de arte curat. ad Glau. 7°. 107. G
in Arte vbi decore, ac recte agere possumus: decore ac recte agere conuenit de fascijs. 7°. 293. C
Arte mittendus non est sanguis, si natura vult ipsum trāsmittere. de præcogni. ad Posthu. 4°. 219. F
ad Artem

ad Artē punctoriā suffusionū quæ requirant. de par. ar. me. Sp. 17. B
 in Arte medica heretici aliqui dicuntur. de cathart. Sp. 94. H
 ARSENICVM nunc, antiquitus arrhenicum dicebatur. 4.º de compo. medic. sec. loc. 5.º. 151. G
 Arsenicum vocatum auripigmentum. 5.º de comp. med. per ge. 5.º. 251. D
 Arsenicum quid. de simplicibus medicaminibus. Sp. 80. B
 Arsenici pontici meminit. 6.º de comp. med. per ge. 5.º. 263. A
 Arsenicum quale. 4.º de comp. med. per ge. 5.º. 242. D/de ocn. 7.º. 188. H
 Arsenicum vrit. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 127. F/2.º de arte curat. ad Glauconem. 7.º. 102. D
 Arsenicum per erosionem interimit. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 30. E
 Arsenicum septicum medicamentum. 5.º de simp. med. fac. 5.º. 36. B
 Arsenicum scissile ad quid vtile. 3.º de med. fac. par. 172. E/H/ 7.º. 173. B
 Arsenicum fissile ad tabescentes. 3.º de med. fac. par. 7.º. 171. C
 Arsenicum oculis conuenit. de ocul. 7.º. 188. G
 Arsenicum valet contra scabiem vetustam, asperitatem, vngulam vetu-
 flam, & pruriginem oculorum. de oculis. 7.º. 189. C
 Arsenicum in vulneribus neruorum. 3.º de comp. med. per gen. 5.º. 230. F
 Arsenico quæ satis sunt. 3.º de comp. med. per gen. 5.º. 232. B
 ARSYNVN vinum quale. 4.º de san. tuen. 2.º. 85. H
 Arsyneum vinum in Asia aquosum. 2.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 133. D
 Arsyneum vinum facile ad contrarias qualitates transmutatur ad aci-
 dam in principio; ad amarum si perdurauerit. de vinis. Sp. 77. A
 Arsyneum vinum cito redditur idoneum vt bibatur. de bo. & vit. suc. 2.º. 38. G. de vinis. Sp. 76. D
 Arsinum vinum proficis in Asia, & quale sit. 7.º meth. me. 7.º. 45. E
 ART. AB. A. ægyptia qualis. de pon. & mens. 5.º. 275. G
 ARTEMIDORI qui capito appellatus est sit mentio. de ijs, que in med. fi. comen. 1.º. 7.º. 197. E
 Artemidorus Capito Hippocratis libros edidit. de na. hu. cō. 1.º. 1.º. 27. D
 Artemidorus Phocas de arte augurandi scripsit. de iust. rat. in morbis acut. com. 1.º. 7.º. 110. C
 ARTEMISIA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 80. F
 Artemisia maternæ mentio fit. 7.º de comp. med. per gen. 5.º. 272. H
 Artemisia calida in secundo, sicca in primo. 6.º de simp. me. fa. 5.º. 43. H
 Artemisia colorem expurgat & sudorē mouet. de cura icteri. Sp. 111. C
 Artemisia per os prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 Artemisia matricem purgat. de cathar. Sp. 95. C
 Artemisia relaxat menstrua, & vrinam prouocat, et partum expellit. de simp. med. 80. F/de cathar. Sp. 95. D
 Artemisia ad renum calculos mediocriter commode sunt, & ad fomen-
 tationes vteri. 6.º de simp. med. fac. 5.º. 43. H
 Artemisia vlcera exiccat. 4.º de comp. med. per gen. 5.º. 236. G
 Artemisius mensis nomen. in 1.º de morb. vulg. 3.º. 102. D
 ARTEMONIVM collyrium. 4.º de compositione medicamentorum sec. loc. 156. D/10.º. 5.º. 206. D
 Arterias antiqui vocabant venas. 6.º de decre. Hippo. 266. E/ in Tim. Plat. 287. G/ & animi mor. 320. C/de fæt. form. 1.º. 323. G/ de causis. morb. 7.º. E/ in 6.º de morb. vulg. comen. 6.º. 3.º. 195. C/ in 1.º. prorrh. 4.º. 180. D/ 7.º de compos. medic. sec. loc. 5.º. 177. B/de cur. rat. per sangui-
 nis missionem. 6.º. 21. D
 Arteria quid sit. 7.º de ana. admi. 94. F/H/ 1.º. 95. A/de ve. sect. ad Eras. 6.º. 6.º. G/ de anat. viuo. 44. B/ Sp. 55. F
 Arteriarum substantia ne prope quidem accedit ad cordis naturam. de fætuum formatione. 1.º. 324. E
 Arteria est simularium partium. de diff. mor. 3.º. 2.º. F
 Arteria tres habet dimensiones, vt alia corpa. 1.º de diff. puls. 4.º. 47. C
 ab Arterijs multi meatus differunt. 1.º de nat. fac. 1.º. 291. G/H
 Arteria quam figuram referat. 3.º de digno. puls. 4.º. 81. B
 Arterij, venæ, & nerui referunt formam ossium, secundum quæ porri-
 guuntur. 1.º de anat. admi. 1.º. 63. E
 Arterij sunt frigide natura & exangues. 1.º de tempe. 1.º. 15. C
 Arterij quo modo possunt esse frigide. 3.º de præs. ex pul. 4.º. 115. C
 Arteria exanguis est, tamen ex sanguine facta. 1.º de nat. fa. 1.º. 297. E
 Arteriarum corpus cum prorsus exangue sit, verisimile est habere pri-
 mam à semine generationem. de fætuum formatione. 322. G/ 324. A/ 1.º de semine. 330. C/ 1.º. 331. H
 ad Arteriarum generationem quæ sunt necessaria, in seminis substantia in-
 ueniuntur. 1.º de semi. 1.º. 330. E
 Arteria est minus sicca chartilagine. 1.º de temp. 1.º. 15. C
 Arterij quam habent carnem. 1.º de temp. 1.º. 18. A
 Arterij et venæ alende semen accommodatum est. 1.º de semi. 1.º. 332. G

Arterij faciunt semen paucum, & tarde. 1.º de semi. 1.º. 335. A
 Arteriam difficillimum est fieri carnem. 1.º de semi. 1.º. 332. E
 Arterias vis faciens qualis. de fæt. for. 1.º. 324. G
 Arteria sunt late ob spiritum calidum. 2.º de semi. 1.º. 339. B
 Arteria citius fistulantur caliditate, & siccitate. 2.º de semi. 1.º. 335. B
 Arteria sunt membra composita. cum tamē vocentur simplicia. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 44. G
 Arterij, venæ, & nerui sunt elementa hominis. 2.º meth. me. 7.º. 11. H
 Arteria ex quibus fiat. 3.º de simp. med. fac. 5.º. 17. D/ Sp. 44. G
 Arterij, & venæ ex fibris, membranisque sunt. de ineq. intep. 3.º. 43. D
 Arterij quas habent fibras. 1.º de temp. 1.º. 18. A
 Arteriarum operimenta eiusdem substantiæ cum operimentis cerebri
 de fætuum formatione. 1.º. 324. D
 Arteriarum tunica densior est q̄ venarum. 4.º de vsu par. 1.º. 140. C
 Arteria habet duas tunicas, & cur. fin. med. Isa. 44. C/ 7.º de anat. ad
 min. 95. A/ 6.º de vsu par. 1.º. 155. C/ de ana. viuo. 45. A/ 46. F/ Sp. 56. A
 Arteria cur videat tritunicalis, et q̄ tritunicalis. de par. ar. me. Sp. 16. H
 Arteria quales tunicas habet. 7.º de anat. admi. 1.º. 95. A
 Arterij tunica ex quibus fibris consistit. 3.º de nat. fac. 1.º. 35. F
 Arterij tunicarum fibræ, quales. de partib. artis med. Sp. 16. H
 Arteriarum tunica sunt earum elementa. 1.º de nat. fac. 1.º. 291. G
 Arterij tunica differentia, quæ. 1.º de causis pul. 4.º. 87. B
 Arteriarum tunica habent quandam vim qua distenduntur & attra-
 hunt quicquid vicinum est. an san. in art. 1.º. 62. E
 cui Arterij substrata sit membrana & chartilago. 16.º de vsu par-
 tium. 1.º. 218. G
 cui Arterij subiecta sit glandula mollissima instar strati. 1.º. 218. G
 Arteriarum veluti fulcimentum glandulæ. 16.º de vsu par. 1.º. 220. A
 Arterij in quas glandulas inserantur. 2.º de semi. 1.º. 340. D
 Arterij sunt robustiores adembus. 13.º meth. med. 7.º. 80. H
 Arterij necessariae sunt. 6.º de vsu partium. 1.º. 155. C
 Arteriarum utilitas, quæ. 1.º de vsu par. 117. B/ 6.º de vsu pul. 1.º. 228. H/ de anatomia viuorum. Sp. 44. B
 Arterij ex principalissimis vitalibus organis. de utilita. respir. 225. H/ de cau. resp. 1.º. 226. H
 pp. Arterij & venam cur musculus instrumentum naturale factus
 est. 1.º de motu mus. 1.º. 309. B
 Arterij, venæ, nerui, si ab instrumentis demantur, reliquum corpus,
 quatenus sensu animaduerti licet, simplex elementareq̄ est. 1.º. 291. G
 Arteria est cōe corporis instrum. 16.º de vsu par. 214. D/ 1.º de se. 330. C/ 6.º de decr. 1.º. 266. A/ 2.º meth. med. 12. G/ 7.º. 7.º. 49. B
 Arterij cur inditæ membris. 6.º de dec. Hip. 1.º. 266. A
 Arterij indigent partes compositæ. ars med. Isa. 63. B
 Arterij, & venis cur indigent membra naturalia et animalia. 1.º de lo-
 cis affectis. 4.º. 8.º. A/B
 ex Arteria, vena, & neruo contextæ sunt omnes animalis particule. 7.º de vsu partium. 158. H/ 16.º. 1.º. 220. D
 Arteria, vena, nerui continuantur vnicuiq̄ lacerto. de mot. man. & obscuris. Sp. 66. E
 ex Arteria, vena, & neruo irrigant muscoli. 1.º de mo. mu. 1.º. 309. B
 Arteria & vena nullus musculus caret. 16.º de vsu par. 1.º. 220. A
 cur Arterij & venis egeat musculi. 1.º de loc. aff. 4.º. 8.º. A
 Arteriarum pulsus aereā igneamq̄ substantiā tuemur. 1.º de sa. tu. 2.º. 62. G
 Arterij refrigerant & purgant omnes partes. de vsu puls. 1.º. 229. A
 ex Arterij, venis, neruis, ossibus, & carne compositum, incorruptibi-
 le esse non potest. 14.º de vsu partium. 1.º. 204. D
 Arterij sunt æquales numero neruis. 13.º de vsu par. 1.º. 202. A
 Arterias in nervos transmutari putauit Praxagoras. 1.º de decretis Hippocratis & Plat. 1.º. 232. C
 Arterij fætus non indiget in principio. de fæt. for. 1.º. 323. B
 Arteriarum vsus est exiguus hepati in fætui. 15.º de vsu par. 1.º. 212. F
 Arterij cur sint rotundæ. 6.º de vsu par. 1.º. 153. B
 Arterij tutius erat per interna iter facere. 16.º de vsu par. 1.º. 217. H
 Arterij & venæ differentia. 6.º de vsu partium. 151. A/ 1.º. 152. G/ 4.º de diffe. puls. 4.º. 65. D
 Arteria siccior, quam vena. 5.º meth. med. 7.º. 32. D
 Arteria sexcuplo crassior est vena. 1.º de semi. 1.º. 333. A
 Arteria cur sit crassa in omni animalis. 6.º de vsu par. 1.º. 151. A
 quæ Arteria tenuior est ac imbecillior vena. 5.º de loc. aff. 4.º. 30. F
 Arterij vas magis albicat quam venæ. 6.º de ana. admi. 1.º. 93. B
 Arterij cur sint inferiores venis, & magis profundæ. 16.º de vsu par-
 tium. 1.º. 219. E/F

Arteria cur sit in parte anteriore, vena vero ad dorsum. 7°. de vsu par-
tium. 1°. 159. C
ex Arteriarum sanguine calidior & subtilior, quam is qui in nervis
est, sit cor. 1°. de semi. 1°. 331. C
Arteriarum, & venarum differentia in meatibus. de vsu puls. 1°. 228. G
Arteriarum meatus manifesti sunt. de diff. mor. 3°. 4. C
de Arteriarum anatomia. 1°. de anat. viuo. Sp. 47. E
Arteriarum, aut venarum, aut nervorum anatomia consideranda post
ossa & musculorum concisionem. 1°. de ana. admi. 1°. 64. B
Arteria, & vena in conceptibus non perfectis visuntur. de venarum
& arteriarum dissectione. 1°. 59. E
Arteria in omni animali dissecto à Galeno semper visa est. 6°. de decre-
tis Hippocratis. 1°. 263. F
Arteria semper dissidentibus videntur partibus propter alteram earū
tunicam, quæ dura est. de vsu puls. 1°. 229. B
Arteria omnes non sunt æquales, nec æqualiter distant. 2°. de dignot.
puls. 4°. 78. C
Arteriarum divisio. 7°. de ana. admi. 1°. 95. B
Arteria diuisa est in duas partes. 16°. de vsu partium. 1°. 214. F
Arteria duplex genus. 7°. de ana. admi. 1°. 94. B
Arteria qua parte oriatur. 7°. de ana. admi. 95. A/6°. de vsu par. 1°. 153.
F/ de vit. resp. Sp. 63. H
Arteriæ dependent à corde, ars med. Isa. 63. B/ de ven. arte. dissec. 55. G/
1°. de vsu par. 117. B/6°. 152. D/15°. 212. E/16°. 214. D/2°. de decre. Hip-
po. 239. D/3°. 245. D/6°. 262. F/266. D/G/ in Timæum Plato. 287. D/
de fætuum formatione. 1°. 323. G/5°. methodi med. 7°. 30. H/ de anatomi-
a viuorum. Sp. 56. E/G
Arteriarum corpora non videtur à iecore vel corde progeminasse. de
fætuum for. 1°. 324. G
Arteria maxima quomodo intelligat apud anatomicos. 3°. de anatomi.
administ. 1°. 75. C
Arteriæ maximæ ortus. 6°. de vsu par. 1°. 149. E/4°. de dis. pul. 4°. 67. F
Arteriæ maximæ ex corde ortum habent. 6°. de decre. Hippo. 262. F/1°.
de semine. 1°. 331. D
Arteria maxima è sinistro cordis sinu oritur. de ven. arte. dissec. 58. H/1°.
de decre. Hipp. & Plat. 1°. 232. D/ de anat. viuo. Sp. 46. E
Arteria in fætui cur non eat ad sinistram cordis ventriculum. 15°. de vsu
partium. 1°. 211. D
Arteria maxima è truncus oïum arteriarū. de dec. Hip. & Pla. 1°. 232. D
Arteriæ maxime ppagines. 16°. de vsu par. 219. A/6°. de decre. 1°. 263. E
Arteria magna quibus nominibus vocetur. 7°. de ana. admi. 1°. 94. B
Arteria magna dicta aorta, quorsum procedat. de vit. resp. Sp. 62. G
Arteriæ magnæ sectio quomodo fieri debeat. 7°. de ana. admi. 1°. 98. G
Arteria magna à corde oritur. de ven. art. dissec. 55. G/16°. de vsu par-
tium. 1°. 214. F
Arteria, & vena magna procedunt à duobus ventriculis cordis ad su-
premiū spondylum colli. de vit. resp. Sp. 62. G
Arteria magna, & vena caua sub septo transuerso super vertebrae in-
cumbit. in Tim. Plat. 1°. 287. H
Arteria magna ad quintum spondylum attinet. 6°. de vsu par. 1°. 149. E
Arteriæ magnæ situs diuisio. 16°. de vsu par. 1°. 218. E
ab Arteria magna quæ in sinistro cordis ventriculo est, oriuntur arte-
riæ omnes. 1°. de decre. Hipp. 1°. 133. C
Arteriæ in fætui quo modo incedant. 6°. de decretis Hippocratis. 265. B/
de fætuum form. 1°. 322. H
Arteriarum incessus. 16°. de vsu par. 218. E/1°. de dec. Hipp. 1°. 233. A
Arteriæ semp altius sup musculos ingrediunt. 3°. de ana. admi. 1°. 79. D
Arteriæ magnæ incessus, qualis. 6°. de vsu partium. 149. F/16°. 216. A/B/
6°. de decre. Hipp. 1°. 262. B/1°. de symp. cau. 3°. 18. G
Arteriæ magnæ comparatio ad arborem. 6°. de decretis Hipp. & Pla-
tonis. 262. B/8°. 1°. 273. G
Arteria aorta vel magna è tāq caudex in arbore. de ve. art. diff. 1°. 55. G
Arteriæ aliæ ab arteria magna sunt veluti rami, aliæ veluti germina et
folia. an sang. in art. 1°. 61. E
ab Arteria magna quædam arteria it in pulmonē. 5°. de lo. af. 4°. 30. G
Arterias & venas cōparat nassularum sinibus. in Tim. Pla. 1°. 288. G
Arteriæ & venæ cum inferuntur in aliquā partem semper propagines
mittunt, sed differenter. 16°. de vsu par. 1°. 220. D
Arteriæ q̄ sunt i dextra pte, sunt et i sinistra. 9°. de decre. Hip. 1°. 284. H
Arteriam magnam venæ, quæ fertur ad pulmonem, vas cōnectens sem-
per minuitur. 15°. de vsu par. 1°. 212. H
Arteria magna cur dicitur in pulmones. de ven. art. diff. 1°. 58. H

ab Arteria magna quando cor attrahit aerem secundum Erasistratū.
de vit. resp. 1°. 223. E
Arteriæ pars quæ tendit deorsum, cur maior. 16°. de vsu par. 1°. 214. F
Arteriā magnā sanguine vacuā dicētes errāt. 7°. de ana. admi. 1°. 98. D
Arteriam magnā secantis casus. 7°. de ana. admi. 1°. 97. G
Arteria à qua omnes dependent. de anat. parua. Sp. 42. H
Arteriæ omnes à qua arteria oriantur. 16°. de vsu par. 1°. 220. B
Arteria magna per vrinā meatus expurgatur. 11°. meth. me. 7°. 73. F
Arteriæ quibus sint angustæ. com. 2°. apho. 44°. Ex. 18. F
Arterias & venas à propinquis vasis natura ducit ad partes omnes
minimo interuallo. 16°. de vsu par. 1°. 219. C/220. A
Arteriæ omnes in vnam magnam contrahuntur. 4°. de vsu par. 141. G/
15°. 211. D/6°. de decre. 1°. 266. B
Arteriarū & venarū ora perueniunt ad cutē. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. D
Arteriæ parua cur aliqua ad cutem perueniunt. 16°. de vsu par. 1°. 29. F
Arteriæ carotides numerantur inter ea quæ cōnectūt cor cerebro. 2°.
de decre. Hippo. 1°. 239. B
Arteriæ euntes ad caput, quæ. 16°. de vsu par. 1°. 219. G
Arteriæ cur ab infernis partibus veniunt in cerebrum. 9°. de vsu par-
tium. 172. F/ 1°. 73. A
Arteriæ quamplurimas quidem in facie & toto capite, venas autem
cum venis natura commisit, tum à dextra ad sinistra, tum ex sinistis
ad dextra, tum à parte anteriore ad posteriorem, & rursus à poste-
riore in anteriorem, & ab externis intro, et ab internis foras ducēs.
16°. de vsu par. 1°. 220. D
Arteriæ quamplurimæ exigua veluti fibræ quædam per ossa capituli in-
ueniuntur. 16°. de vsu par. 1°. 220. D
cur tot Arteriæ sint in cerebro. 6°. de decre. Hippo. 1°. 269. D
Arteriæ quo modo tendant ad cerebrum. 9°. de vsu par. 1°. 172. D
quæ Arteria faciat plexum retiformem. 16°. de vsu par. 220. C/ de decre.
Hippocra. 1°. 233. A
Arteriarum plexus retiformis est in capite sub dura meninge, quæ re-
tardet spiritus. 4°. de vsu par. 1°. 139. B
Arteria ad basim cerebelli. 16°. de vsu par. 1°. 220. B
per Arterias non datur aialis vis à corde cerebro. 2°. de dec. 1°. 239. E
ex Arterijs spiritu attracto fit spūs animalis. 8°. de dec. Hip. 1°. 278. B
Arteriæ ad oculos q̄. 16°. de vsu par. 1°. 220. C/4°. de loc. aff. 4°. 22. F
cum Arterijs ascendunt nervi optici. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
Arteriæ maiores post aures in capite, quæ 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
Arteriæ faciei & nasi, quæ. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
Arteria ad linguam, quæ. 16°. de vsu par. 1°. 220. B
Arteriæ in lingua maiores & plures sunt, quam lingua corpus exigit.
3°. de alim. fac. 2°. 26. G
Arteriæ in lingua, & priapo sunt maiores quam in alijs mēbris. de mo.
man. & obs. Sp. 67. H
Arteriæ in lingua communes cum alijs carnibus. 3°. de ali. fac. 2°. 26. G
Arterias multas et venas cur habeat vena. de ocul. 7°. 183. C
Arteriæ omnes superiores ab arteria ceruicis & capitis oriunt. an san.
in arterijs. 1°. 61. A
Arteria ad internos maxillæ interioris musculos, quæ. 1°. 220. B
Arteria carotida est antiquum nomen. 16°. de vsu par. 1°. 220. A
Arteria carotis à qua parte fiat & quorsum eat. 6°. de vsu partium.
216. B/ 1°. 220. A
Arteriæ carotidis collū ascēdētis i plexus reticularis. & vs. pu. 1°. 227. H
Arteriæ soporariæ falso dictæ ubi sint, & quorsum tendant. 1°. de decre.
Hippo. & Plato. 1°. 232. H
Arteriæ quo modo ferantur in collum. 16°. de vsu par. 1°. 218. G
Arteriæ colli, & faciei vnde oriantur. 16°. de vsu par. 1°. 219. G
Arteriæ colli continuant cor cum cerebro. de vsu pul. 1°. 227. E
Arteriæ quæ à corde subit ad collum quid trahat. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
Arteriæ solū vocabant aspera apud antiquos. 6°. de decre. Hip. 1°. 266. F
Arteria aspera bronchos nominatur. 7°. de vsu par. 1°. 160. A
Arteria aspera quæ sit. intro. Is. 54. C/7°. de anat. admi. 1°. 94. B/ in prog.
com. 2°. 4°. 202. B/7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. B
Arteria aspera sanguinis omnino est expers, quando secundum naturam
se habet animal. 7°. de vsu par. 1°. 157. E
Arteria trachea, & œsophagus ubi sint. de ana. par. Sp. 42. H
Arteria aspera corpus cartilaginosa. 2°. de symp. caus. 3°. 21. E/5°. de
locis affect. 4°. 31. B
Arteriæ asperæ cartilaginosa figurā. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
Arteriæ asperæ natura qualis, & cur talis. 7°. de vsu par. 1°. 157. C/ E/1°.
de loc. affect. 4°. 26. C
Arteria aspera

Arteria aspa cur media sit iter leuē arteriā & uenā. 7°. de us. p. 1. 159. C
 Arteria aspa uulla potuit fieri cōstructio melior. 7°. de us. p. 1. 160. C
 Arteria aspera gratia quā existant. 8°. de vsu par. 1. 165. A
 Arteria aspera ministerium necessarium. 7°. meth. me. 7. 49. B
 Arteria trachea, lingua, epiglottis sunt uoci, & orationi necessaria. de
 uoce, & anhel. Sp. 61. C
 Arteria aspera & pulmo secundum se sunt insensibilia, & immobilia. de
 uil. resp. Sp. 63. G
 per Arteriam asperam & fauces purgantur pectus & pulmones. 7°.
 metho. me. 49. D. 11. 7. 73. F
 Arteria aspera non sunt instrumentum odoratus. de inst. odor. 1. III. A
 Arteriarum asperarū oīum vnū est os maximū. 7°. de vsu par. 1. 159. F
 Arteria aspera caput est larynx. de ven. art. diff. 58. A. 16°. de vsu part.
 156. H. 165. A. 1. de motu mus. 1. 309. G. 16°. de sani. tuen. 98. E. 2. A.
 100. A. 5°. meth. me. 7. 35. B
 Arteria & larynx sumuntur pro re diuersa. de vsu par. 1. 160. G
 Arteria aspera officia intro. Isa. 54. A
 Arteria laryngi uocem concinnat. 7°. de vsu par. 1. 157. G
 ad Arterias tracheas aer solus ex pharynge puenit. 7°. de vs. p. 1. 159. F
 in Arterias asperas spiritus tractus primo in carne pulmonis confici-
 tur. 7°. de vsu par. 1. 159. C
 cum Arterijs quo modo cor contrahatur, & distendatur. 4°. de pres. a.
 ex puls. 4. 122. C
 Arteria aspera in collo & pulmone, quā. 8°. de vsu par. 1. 164. H
 ad Arteriam asperam in collo uasa peruenientia capillorum speciem re-
 ferunt. 1°. de loc. affec. 4. 2. D
 Arteria aspera & cartilagine mouent p musculos. 7°. de vsu p. 1. 160. C
 Arteria aspera habet motum uoluntarium. 7°. de vsu par. 1. 160. C
 Arteria aspera p eadē uia attrahit & expellit. 3°. de nat. fac. 1. 306. H
 Arterijs asperis feruntur motui pulmonis. 7°. de vsu partium. 1. 159. G
 Arteria nutriendi pulmonem. 6°. de vsu partium. 1. 155. C
 Arteria aspa qñ & quo loco carne pulmonis tegat. 13°. de us. p. 1. 201. D
 in Arteria aspera quot musculos habeant animalia habentia magnam
 uocem. 7°. de vsu partium. 1. 160. D
 Arteriam asperam qui muscoli adstringunt. de musc. diff. 1. 46. E
 Arteria aspera muscoli quatuor peculiares sunt, qui illam arctant, &
 contrahunt. de musculorum. dissectione. 1. 46. A
 Arteria trachea anuli nō sunt rotundi ppter cibū. 7°. de vsu par. 1. 158. C
 per Arteriam aliam quā sit aspera, cor participat fructum respiratio-
 nis. 7°. de vsu partium. 1. 158. G
 Arteria trachea facit pellem plenam fistulis, quā recipiunt aerem, & nō
 sanguinem. de uil. resp. Sp. 64. C
 Arteria aspera & meatu superiore aperto largus aer cum quodam strepi-
 tu foris fertur, qui efflatus dicitur. de uil. resp. 1. 223. H
 in Arteriam asperam nobis transglutientibus aliquid humidi descen-
 dit. 6°. de vsu partium. 1. 154. H
 per Arteria aspera tunicam quod aqua ingrediatur experimentum.
 8°. de decre. Hippo. 1. 278. H
 in Arteriam asperā hūiditas descēdēs qñ descēdat. 7°. de vsu par. 1. 163. B
 cū Arterias aspas aquosa hūiditas occupat in aqua inter cutē, si tussis
 supuenerit, periculū iminet strangulationis. cō. 6°. apho. 35. Ex. 50. C
 in Arteriam asperā recipitur oris excrementū. 6°. de san. tuē. 2. 98. E
 ad Arterias aspas pulmōis qñ materia pmeet. c. 7°. aph. 35. Ex. 56. B
 in Arterias asperas quot modis conflunt materia. 2°. de presag. ex
 puls. 4. 109. G
 in Arteriam asperā quā incidūt, molesta sunt. 2°. de simp. me. fa. 5. 13. E
 in Arteriam asperam & in uentriculum capitis fluxio descendit. 3°. de
 symp. cau. 3. 29. F
 Arteria aspera vñā cum larynge fluxione capitis humectatur. 2. 98. E
 Arteria aspa offendit à materia exñte i cerebro. c. 6°. aph. 2. Ex. 46. E
 Arteriarū asperarū lētio coarctatio quēdā est. 1°. de diff. resp. 3. 59. F
 in Arteriam asperam quando tendunt medicamenta, quid accidat. 4°. de
 methodi medendi. 7. 29. A
 in Arteriam asperā qñ medicamentum descendat. 5°. met. med. 7. 34. G
 in Arteriam asperam si largius incidat medicamentum, tussis excita-
 tur. 4°. meth. med. 7. 29. A
 per Arteriam asperam quomodo possit descendere aqua, & tussim non
 excitare. 8°. de decre. Hippo. 1. 278. H
 Arteria aspera & agitudine quomodo cognoscantur. ars med. Isa. 67. C
 Arteriarum & uenarum morbi sicci cognoscuntur. lingua siccitate, &
 corporis etiam ariditate. de uict. rat. in morb. acu. com. 1. 7. 12. F
 Arteria aspera laborat ob sanguinem vel humorem ingredientem. 8°.

de decre. Hippo. 1. 274. F
 in Arteriam asperam quomodo sanguis ex thorace transmittatur. 5°. de
 methodi medendi. 7. 32. F
 in Arteria aspera concreuit sanguis de atra bile. 1. 34. D
 in Arterijs sanguis crassus & lētus quid faciat. 2°. de cau. pul. 4. 91. G
 in Arteria aspera sanguis facit tussim & eiectionem sanguinis per os.
 7°. de vsu partium. 1. 159. A
 in Arteria aspera quomodo fit expulsio. 2°. de symp. cau. 3. 21. F
 Arteria tunica quandoq; expuitur. 4°. de loc. affec. 4. 25. G
 Arteria aspera inaequalitas tussim facit. 2°. de simp. med. fac. 5. 13. E
 Arteria aspera cur sensibiliber exasperatur. in 6°. de morbis uulgari-
 bus, commen. 2°. 3. 160. H
 Arteria asperitates sanat cacalia radix, & tragacanthē. 7°. de simplic.
 medicamentorum facultatibus. 5. 49. F
 Arteria asperitates sanat symphytū petr. aū. 8°. de sim. me. fac. 5. 61. G
 Arteria asperitates lenire potest glycyrriza. 6°. de simp. med. fa. 5. 45. F
 Arterijs profut carica. de simp. medi. Sp. 84. C
 ad Arteriam aspritudinem. 7°. de compo. med. sec. loc. 179. F. 5. 181. D. de
 reme. par. fac. 7. 158. C
 Arteria offendit puluis supra folia platani existens. 8°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5. 58. G
 ad Arteriam ex pituita destillantē laboratē. 3°. de mcd. fa. par. 7. 171. D
 Arteria & uena à fluxione incalescunt. de inaeq. intemp. 3. 43. E
 Arteria cur ulceretur synachicis. de uict. ra. in mor. ac. cō. 4. 7. 139. C
 Arteria ubi affecta est. aut pulmo, aut thorax, ponuntur calida tenuiū
 partium, tamen infestissima sunt sanguinis reiectioni. 7°. de comp.
 medic. sec. locos. 5. 183. E
 ex Arterijs & uenis ad neruos noxi humores transmittuntur, & ē cō-
 trario. commen. 6°. apho. 26°. Ex. 48. G
 Arteria aspera cum ex capite aegrotat, quo modo curanda. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2. 100. A
 Arteria aspe iſlāmatio angustia anhelitus facit. c. 4°. aph. 34. Ex. 31. D
 circa Arteriam asperā iſlāmatorū uictus. 7°. de cō. me. sec. loc. 5. 177. H
 in Arteria inflammationibus a uino abstinendum, tamen medicamenta
 facit ex uino. 7°. de compo. med. sec. loc. 5. 177. H
 in Arteria affectione brassicam dat & porrum. ibidem. 5. 178. A
 in Arterij asperā lassitudinibus tensius quid agendum per quatuor
 tempora. 7°. de comp. med. sec. loc. 5. 177. G
 Arteria lenitur humidis. ars med. Isa. 70. E
 Arterijs asperis plenis quomodo spiretur. 4°. de loc. affec. 4. 26. H
 per Arteriam asperam cur excrementa partiū inflammatarum exeāt.
 2°. de loc. affec. 4. 13. B
 in Arteria humores adhaerentes magis expellit sternutatio, quā tuf-
 sis. 2°. de sympt. cau. 3. 21. F
 in Arteria aspera quomodo ulcus deprehendatur. 4°. de loc. af. 4. 28. B
 Arteria aspera ulcera sunt cum paucō dolore. 4°. de loc. affe. 4. 28. B
 ab Arteria aspera ulceribus quomodo differat ulcus pulmonis. 4°. de
 locis affectis. 4. 28. B
 in Arteria aspera ulcus qñ sit curādū. 4°. met. me. 29. A. 5. 7. 34. E
 ex Arteria aspera & pulmone feruntur, quā extussimus. commen. 7°. aphorif. 37. Ex. 56. H
 Arteria aspera, & stomachus comparantur tibi. in Tim. Pla. 1. 288. F
 ad Arteriam asperam. 7°. de compo. med. sec. loc. 5. 180. A. 3. de remed.
 facile par. 7. 171. D
 ad Arterias exasperatas accommodū est gummi cerasorum. 7°. de sim-
 pli. med. facul. 5. 51. A
 Arteria quo modo se habeant in respiratione. 8°. de decre. 1. 278. D
 Arteria laues quā iungunt asperas arterias cordi, quibus sunt plenae.
 7°. de vsu partium. 1. 158. G
 Arteria tendens ad partes supra cor. 16°. de vsu par. 1. 219. G
 Arteria mammarum vnde oriantur, & quorsum tendant. de decretis
 Hippo. & Plato. 1. 232. G
 Arteria quo recipiatur ab offe mediū pectoris. 16°. de vsu par. 1. 218. F
 Arteriarū primū par ex thorace quorsum eāt. de decre. Hipp. 1. 232. E
 Arteriarū sm par ex thorace quorsum tendat. de decre. Hipp. 1. 232. E
 Arteria uiginti duē, in vnoquoq; intercostali vna. de dec. Hip. 1. 232. E
 Arteria uena nutrientis oīto costas inferiores thoracis, qualis. 16°. de
 vsu partium. 1. 219. A
 Arteria non eodem semper modo distributa sunt in primis quatuor co-
 stis. de ven. ar. diff. 1. 59. B
 cum Arteria quomodo feratur uena caua ad spinalem medullam. 16°. de
 vsu partium. 1. 219. D. E
 Ab Arteria

ab Arteria ad spinam spacium breuissimum est. 6°. de usu par. 1°. 149. F
 Arteria spinæ inherens est ueluti truncus arboris. an sang. in ar. 1°. 61. E
 Arteriæ coniugationes per spinam quot sint. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Arteria fertur super uenâ, uena super vertebra. de ven. ar. di. 1°. 59. D
 Arteria longissime super vertebra exporrigitur eis partibus, quæ supra septum sunt. in Tim. Plat. 1°. 287. H
 Arteriæ ad musculos dorsales, quæ. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Arteria magna, & magna uena in dorso. de anat. parua. Sp. 43. B
 Arteria quæ sita est fm dorsum quâdo sentiatur. de puls. ad tir. 4°. 43. C
 Arteriæ brachij sectio. 3°. de anat. admi. 1°. 77. F
 Arteria ab axilla i brachiū uenit cu uena axillari. 3°. de an. ad. 1°. 76. D
 Arteria vna in brachio vicina uena axillari, & vnde ueniat. 3°. de anatomi. administra. 1°. 77. E
 de Arteria, quæ ad cubitum sinistrum meat. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. E
 Arteriarum manus sectio. 3°. de anat. admi. 1°. 76. B
 Arteriarum & uenarum manus cōis ratio. 16°. de usu par. 1°. 221. A
 Arteriæ quomodo eant ad manus. 16°. de usu partium. 1°. 220. A
 Arteria vna propagatur in totam manum. 3°. de anat. admi. 1°. 76. B
 Arteriæ rami ad varias partes manus pertingūt. 3°. de an. ad. 1°. 77. F
 Arteria manus quæ phlebotomatur, est arteria quæ inter pollicem & indicem existit. de ana. uiuorum. Sp. 54. H
 Arteria uenosa, quæ, & cur sic dicta. 7°. de ana. adm. 94. H/6°. de decr. Hip. 1°. 264. C/de ana. uiuo. 46. F/ Sp. 47. E
 in Arteria uenosa administratio quidā reprehensus. 7°. 1°. 98. B
 Arteria uenalis cur vnam habet tunicā, & mollem. de an. vi. Sp. 52. H
 Arteria habens tunicam uenosam ubi, & quorsum tendat, & qualis. de dec. Hip. & Plato. 1°. 233. C
 Arteria uenosa corpore constans in corde oritur. 2°. de decr. 1°. 236. A
 Arteria uenosa in pulmone. 6°. de usu partium. 1°. 151. A
 Arteriæ uenosa membranæ nullus anatomicus dedit nomen. 6°. de usu partium. 1°. 153. G
 Arteria uenosa orificiū cur habet duas tunicas. 6°. de usu p. 1°. 154. D
 ex Arteria uenosa ore plus retro fert̃ q̃ ex alijs. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E
 in Arteriam uenosam uena caua cur pertusa sit in fœtibus. 15°. de usu partium. 1°. 212. G
 in Arteria uenali sanguis qui deferitur, qualis. de ana. uiuo. Sp. 47. E
 ad Arteriam uenalem iunci comparatio. de anat. uiuo. Sp. 52. H
 Arteriosa uena, quæ. 7°. de ana. admi. 1°. 54. H
 Arterialis uena quæ sit, ubi, & ob quem finem. de anat. uiuo. Sp. 47. F
 Arteriosa uenâ cur dicta. 7°. de ana. admi. 1°. 94. H
 Arterialis uena habet duas tunicas. de anat. uiuo. Sp. 46. F
 in Arteriosa uenâ membranæ cyrussod̃s sunt. 6°. de usu par. 1°. 153. F
 per Arteriale uenâ cor alimentum ad pulmonem transmittit. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 296. H
 ex Arteriosis cordis partibus natura facit uenas, quæ tendunt ad pulmonem. 6°. de usu par. 1°. 153. A
 Arteriæ quæ tendunt ad pulmonem, factæ sunt a natura ex uenosis cordis partibus. 6°. de usu partium. 1°. 153. B
 Arteriam asperam pulmonis gñatio sequitur. 13°. de usu par. 1°. 201. D
 Arteria propria particula pulmonis. 7°. de usu partium. 1°. 158. A
 Arteriæ pulmonis vnde oriantur. 2°. de dec. Hip. 1°. 236. A
 Arteriæ a corde ad pulmonem duæ, & quæ. de ven. art. diff. 1°. 58. H
 Arteriæ pulmonis quomodo se habeant. 7°. de ana. admi. 1°. 94. F
 Arteria quæ tēdit ad pulmonē minor est illa q̃ est in corde. 6°. 1°. 155. D
 Arteriæ sparsæ ad pulmones sunt ueluti radices. de ven. ar. diff. 1°. 55. G
 Arteria in pulmone radici arboris comparatur. 6°. de decr. 1°. 262. B
 Arteria uenâ, uenâ autem arteriâ habuit tunicas in solo pulmone. 6°. de usu partium. 1°. 151. A
 in Arteriam pulmonis quo mō sanguis deueniat. 6°. de usu par. 1°. 151. H
 Arteriarū tunica in pulmone cur crassa. 7°. de usu partium. 1°. 159. E
 Arterijs quæ sunt a corde in pulmones, quæ uenâ respōdeant. 16°. de usu partium. 1°. 220. F
 Arteriæ duæ cordis vnde oriātur, & eorū iuuamētū. de an. vi. Sp. 47. E
 Arteria, & uenâ, quæ ueniunt a corde, faciūt pelles duas, circa pulmonē plenas uenis, et arterijs pluribus, et subtilib⁹. de vt. re. Sp. 64. C
 Arteria & uenâ totū cordis corp⁹ amplectūtur. 6°. de usu par. 1°. 155. F
 Arterijs quæ sunt in corde, quæ uenâ rñdeāt. 16°. de usu par. 1°. 220. E
 per quam Arteriam cor attrahat succum cibi ab intestinis aliunde quam per hepar. de vtil. resp. Sp. 64. E
 Arteria pars sub corde maior est. 6°. de usu partium. 1°. 149. D
 Arteriæ pars maior, quæ a corde se promit, quorsum tēdat. de uenarum art. diff. 1°. 59. B

per quas Arterias fuliginosum quod est in corde transmittitur. 7°. de usu partium. 1°. 159. E
 Arteriæ propinquæ cordi trahūt aliquid ab illo. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E
 Arteriæ a corde distantes quid trahant. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Arteriarum processus sursum. de ven. art. diff. 1°. 59. A
 Arteriæ inferne sursum feruntur. 7°. de usu par. 1°. 165. B
 Arteriæ inferiores oriūtur ab arteria quæ descēdit. an san. in ar. 1°. 61. A
 Arteriā vnde accipiāt vetricul⁹, lien, et hepar. 16°. de usu pa. 1°. 219. A
 Arteria est principalior stomacho ad vitam. 16°. de usu partium. 1°. 218. H
 Arteriæ ad umbilicum, quæ. de ven. ar. diff. 59. D/de diff. vul. 108. H/15°. de usu partium. 1°. 211. C/F
 Arteria cur per umbilicum solum ingreditur. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 ex Arterijs tenue attrahitur. 4°. de usu partium. 1°. 140. C
 ex Arterijs trahit spiritum & tenuem sanguinem fœtus dum augetur. 1°. de semine. 1°. 330. H
 Arteria cur in iecore sit. 4°. de usu partium. 138. G/ 1°. 139. C
 Arteriæ situs in iecore conueniens. 4°. de usu partium. 1°. 139. C
 Arteriæ iecoris cur parua. 4°. de usu partium. 1°. 140. D
 Arteriæ non facile apparent ad iecoris portas. 6°. de ana. admi. 1°. 92. B
 Arteria nulla est in hepate secundum Aristotelem. de vt. resp. Sp. 64. B
 ab Arteria etiam, non solum a uena hepatis sunt meatus quidam ad renes. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Arterias vnde habeat vesica fellis. 5°. de usu partium. 1°. 145. A
 Arteria nulla est in splenē, nec in hepate. fm. Arist. de vt. resp. Sp. 64. H
 Arteria, & uenâ inueniuntur in curuatura hepatis. & splenis. de vilitate respirationis. Sp. 64. H
 ad Arteriam hepatis partim succum cibi transmitti, non omnino ad uenam hepatis manifestum est. de vtil. resp. Sp. 64. G
 nec Arteria, nec uenâ est in gibbo splenis. de vtil. resp. Sp. 64. H
 Arteria ad musculos epigastri. 16°. de usu par. 1°. 219. D
 Arteria peritonæo quantum sunt crassiores. 4°. de dig. puls. 4°. 85. G
 Arteria quæ protenditur a corde per dorsum, & coniungitur mesenterio, non transit per hepar. de vtil. resp. Sp. 64. E
 Arteria cuius pcedēti a dorso cōtinuat mesentericū. de vtil. ref. Sp. 64. G
 Arteriæ extremae sunt quæ mesenterii occupant. an sang. in ar. 1°. 61. D
 Arteria quæ ueniūt ad mesenterii vnde oriantur. an sang. in ar. 1°. 61. E
 Arterias mesenterio propinquas lacte plenas habent hedi nuper nati. an sang. in ar. 1°. 61. D
 Arteria uenâ, neruus disseminatur, in singulas circunvolutiones intestinorum. 5°. de usu partium. 1°. 145. E
 Arteriæ intestinorum ortus. 16°. de usu partium. 1°. 219. A
 Arteriæ ad lactes, & intestina, quæ. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 180. E
 Arteriæ iunguntur in magna arteria q̃ est ad lūbos. 15°. de usu p. 1°. 211. D
 Arteria non est uenâ subiecta in ultimis lumborum vertebra, sed ē contrario. de ven. art. diff. 1°. 58. D
 ab Arteria magna rami descendunt ad renes. 6°. de lo. aff. 4°. 39. C
 Arteriæ ad renes a corde quæ, cur, & quo modo. de ren. affect. digno. med. 7°. 192. A
 Arteria quæ peruenit ad renes, ubi sit. 16°. de usu par. 1°. 219. A
 Arteriæ renum omnium maximae sunt, quæ a magna arteria deducuntur. 2°. de nat. fac. 1°. 298. B
 Arteria cur tam magna in renibus. 5°. de usu partium. 1°. 144. A
 Arteria dextri renis vnde oriatur. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 in Arterijs renum sanguis continetur. 5°. de usu partium. 1°. 144. C
 Arteriæ renū habēt ora, per quæ exit spūs. com. 7°. apho. 34°. Ex. 56. E
 Arteria circa vrinaculū sunt in inferiorib⁹ ptibus. 15°. de usu p. 1°. 211. G
 Arteria cur magna in vesicis. 5°. de usu partium. 1°. 144. H
 Arteriæ vnde habeat vesica vrinæ. 5°. de usu partium. 1°. 145. A
 Arteriæ & uenâ sicut organa spermatis. de spermate. Sp. 36. E
 Arteriæ cur maximae & duplices in pudendis, & quorsum eant. 14°. de usu partium. 1°. 209. A
 Arteria ad testiculos, quales. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 Arterias testiculorum natura a longinquis partibus ducit. 16°. de usu partium. 1°. 219. C
 Arteriæ breui ad genitalia ueniunt & vnde. 14°. de usu par. 1°. 209. C
 Arteria testium operitur abdominis membrana. 1°. de semi. 1°. 333. E
 Arteria & uenâ testium incessus. 1°. de semi. 1°. 333. E
 Arteria ante testiculos, & sub dura meninge cur multipliciter inuoluatur. 4°. de usu partium. 139. B/16°. 1°. 219. C
 Arteria & uenâ cur oblique descendunt ad vtrumque testem, & non recte. 1°. de semi. 1°. 332. F
 in Arterijs & uenis testium sanguis albescit. 1°. de semi. 1°. 332. F
 Arteria

Arteria testicularum debebant aliquid impuri, & serosi recipere. 16°. de usu partium. 1°. 219. B
 Arteria & vena testium gignunt substantiam serosi humoris secundum Aristotelem. 1°. de semi. 1°. 332. G
 Arteria magna sunt in priapo, & cur. 6°. de lo. aff. 41. H/ 4°. 42. E
 Arteria & vena in matrice ubi sit, & ad quid. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 quæ Arteria vterum nutrant. de diff. nul. 1°. 108. G
 Arteria in vtero minores sunt quam vena. de diff. nul. 1°. 108. G/H
 Arteriarum & venarum ora quæ feruntur ad vterum, acetabula vocat Praxagoras. com. 5°. aphor. 45°. Ex. 42. G
 Arteria ad os latum quales. 16°. de usu partium. 1°. 219. E
 Arteria crurum vnde nascantur. de decre. Hipp. & Pla. 1°. 233. B
 Arteria ad crura quo modo incedunt. de ven. art. dissol. 59. D/ 16°. de usu partium. 1°. 218. E
 Arteria malleoli liberat à coxæ dolore. de cur. rat. p. sang. miss. 6°. 21. F
 Arteria cruris & pedis quo ramificetur & eat. 3°. de an. adm. 1°. 79. C
 Arteria cur ubique cum venis ponuntur à natura, nisi quid maius obstat. 5°. de usu partium. 1°. 142. C
 Arteriam habent vena profunda. de ven. ar. diff. 1°. 59. G
 Arteria & vena habent ora communia. de usu puls. 1°. 228. G
 Arteriarum orificiorum apertiones ad venas non sine ratione parantur natura. 6°. de usu partium. 1°. 155. B
 ad Arteriam a vena meatum aliquem esse. de vitil. resp. Sp. 64. E
 Arteria & vena in quibus partibus se cōtingūt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 Arteria non inuenitur sine vena sua. 16°. de usu partium. 1°. 220. E
 ab Arteria nusquam vena relinquitur. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 Arteria sine vena. de ven. art. diff. 1°. 59. C/D/E/G
 Arteria sine vena est rete mirabile. de ven. ar. diff. 1°. 59. H
 sine Arterijs sunt vena iugularia externa. de ven. ar. diff. 1°. 59. B
 Arteria non egent qualitate extrinseca, & maxime caliditate. de vitil. resp. 1°. 226. A
 Arteria habet quatuor facultates. 3°. de natu. facul. 1°. 305. C
 Arteriarum, nervorum, & venarum facultas est diuersa. de mul. 3°. 77. B
 in Arteriam aliquid destillare. de op. secta. Isa. 21. F
 Arteria quid contineant. 6°. de usu partium. 1°. 154. H
 in Arterijs negat esse humores Praxagoras. de dignos. puls. 4°. 84. H
 in Arterijs an sanguis contineatur, & impleantur spiritu à corde. an sang. in art. 1°. 62. D
 in Arterijs naturalis sanguis cōtinēt. 4°. de usu par. 141. B/ de usu puls. 1°. 229. A/ de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 6. H/ de vitil. resp. Sp. 64. G
 in Arterijs esse sanguinem quo modo deprehenditur. 1°. 61. H
 in Arterijs esse sanguinem quo ostendit p. sectionē. 7°. de ana. adm. 1°. 98. G
 in Arterijs aer est sanguini mixtus. 1°. de diff. feb. 3°. 31. A
 in Arterijs sanguis paucior est quam in venis. fin. med. Isa. 44. B
 in Arterijs qui sanguis cōtineat. 6°. de usu par. 155. C/ de fœ. for. 323. F/ de usu puls. 1°. 228. A/ 1°. de ineq. intemp. 3°. 43. G/ 5°. met. med. 7°. 32. G
 Arteriarum sanguis tenuissimus & calidissimus. 6°. de dec. Hippocra. 266. D/ 1°. de mo. mus. 1°. 309. B
 Arteriarum sanguis calidior sanguine venarū. de fœt. for. 323. F/ de usu puls. 228. D/ 1°. de semi. 1°. 331. C/ de tum. præter naturam. 3°. 84. D
 Arteriarum sanguis subtilior & vaporosior quam venarum. 4°. de usu partium. 1°. 140. C
 Arteria sanguis liquidior est quam vena. de vitil. resp. Sp. 64. E
 Arteriarum sanguis cur primo calefiat. 1°. de ineq. intemp. 3°. 43. G
 Arteriarum sanguis ubiq. similis est. 6°. de decre. Hippo. 1°. 263. C
 Arterię quam habent caliditatem. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Arterię sunt calide ex tactu sanguinis, & veniunt ad medium temperamentum. 1°. de tempe. 1°. 15. C
 Arteria calidior est omni particula animalis. 8°. de usu par. 1°. 165. E
 Arteriarum & cordis motu an calor oriatur, vel sit connatus, vt cordi motus. aduer. Lycum. Ex. 61. H
 Arteria habet vim attrahendi debilem. de vitil. resp. Sp. 64. E
 Arterię trahunt ex venis. 6°. de usu partium. 1°. 156. F
 in Arterias quod sanguis ex venis feratur. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 Arterijs datur sanguis confectus in venis. 6°. de usu partium. 1°. 155. C
 Arterię semper primo trahunt quod leuius est. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 Arterię trahunt & aerem, & tenuia. 1°. de sim. med. fa. 5°. 4. D
 Arterię in capitibus per cutem attrahunt. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. B
 Arterię ad cutem trahunt externum aerem. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E/ 1°. de diff. febrium. 3°. 32. B
 in Arterias cor mittit aerem. de vitil. resp. 1°. 226. E
 Arterię attrahunt piper ad exactissimum redactum pollinem simul cum

aere. 1°. de simpli. medica. facul. 5°. 4. D
 Arteriarum attractio est prima causa deducendi per corpus medicamentum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. A
 Arteria trahunt sanguinem tenuissimum à venis propinquis. 3°. de natu. ralibus facul. 307. E/ 1°. 308. D
 Arteriarum sanguis est fomentum spiritus. 6°. de usu par. 1°. 155. C
 Arteria sanguis nō coagulatur, vt ille q. est in vena. de vitil. resp. Sp. 64. E
 in Arterias trahit spūs & à corde & vnde quaq. an san. in ar. 1°. 62. E
 in Arterijs qui spiritus contineatur. 4°. de digno. puls. 4°. 84. G
 in Arterijs & corde generatur spiritus vitalis. 6°. de decretis Hippocr. 1°. 269. D/ 1°. met. me. 7°. 77. C/ dc vir. nostrum cor. dis. Sp. 60. C
 in Arterijs non sunt solum spiritus, vt Erasistrati putarunt. 6°. de lo. cis affectis. 4°. 39. C/ 2°. meth. med. 7°. 12. H
 per Arterias non fertur spiritus tanquam per canales lapideos. an san. in arterijs nat. con. 1°. 62. E
 in Arterijs quo modo clarificetur spiritus. de spermate. Sp. 37. G
 ex Arterijs in venas fit trāsult° spūm. de vena sect. aduer. Eras. 6°. 5. F
 in Arterias aliquid ex vetre, sed exiguum defertur. 3°. de na. fa. 1°. 307. G
 Arteriarum orificia ad intestina pertingentia paruum cibi sumunt. 4°. de usu par. 141. A/ 3°. de na. facul. 307. B/ F/ 1°. 308. D
 in Arterijs excrementū ē sicuti serū in lacte cōcreto. 1°. de sa. t. 2°. 67. G
 ab Arterijs omnibus, & venis corporis mittitur vrina, & sudor. de vitil. resp. Sp. 64. G
 Arteria habet quandam vim, qua excernit aliena per sudores, per profusum sanguinis, per deiectiones inferiores. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Arteria motus, qui. si. med. Isa. 44. H
 Arterię motus, quo fit. 4°. de diff. puls. 64. G/ 1°. de cau. puls. 4°. 87. B
 Arteriarum motus à calore fit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. E
 Arteriarum, & cordis motus quomodo differant. 2°. de sa. tuen. 75. A/ 3°. de præ. ex pul. 2°. 115. G
 Arteriarum motus multi. 3°. de diff. puls. 4°. 64. E
 Arterię mouent motu naturali non voluntario. 9°. de usu par. 180. H/ 16°. 214. H/ 1°. de mot. mus. 309. B/ 2°. 1°. 314. H/ 2°. de sanit. tuen. 2°. 75. A
 Arteriarum exercitatio per accidens fit à motibus voluntarijs. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 75. A
 præter Arterias, venas, & pelliculas, & nervos nihil de corpore sensibile est. de vitil. resp. Sp. 62. G
 Arteria, nervus, vena, & vetricul° diuerso mō sentiūt. de mul. 3°. 77. E
 Arterię non habent sensum. 16°. de usu partium. 1°. 220. D
 Arteriarum omnium motus equaliter fit circa respirationem & eius cohibitionem. de vitil. resp. 1°. 223. F
 Arteriarum motus in animalibus quid præstat. 4°. de usu partium. 1°. 140. D/ in 3°. de mor. vulg. commen. 3°. 3°. 141. A
 Arteriarum motu calor nativus in omnibus animalis partibus temperatur. de cau. morb. 3°. 7. E
 Arteriarū motū primus Hippoc. pulsū appellauit. q. ani. mo. 1°. 320. C
 Arterię est pulsū organum. 1°. de diff. resp. 3°. 58. G
 Arteriarum, & pulsus origo. de marc. cor. 3°. 46. G
 circa Arterias solum, & cor fit pulsus. comp. puls. Sp. 65. E
 ab Arterijs & corde motus vitales sunt. de palp. conuuls. & ri. 3°. 51. D
 Arterius repletis, corde vacuato, pulsū fieri docet. com. pul. Sp. 65. C
 per Arterias transpiratio fit à corde. 4°. de locis affectis. 4°. 27. E
 Arteriam tangere quo modo debemus. 1°. de dign. pul. 70. F/ 4°. 74. H
 Arteriarum motus duplex & compositus est. de usu puls. 1°. 228. F
 Arteriarum pulsus est compositus motus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Arteriarum motum duplicari quid sit. de vitil. resp. 1°. 224. B
 Arteriarum actio an systole & diastole. de usu puls. 1°. 229. A
 Arteriarum vterq. motus q. actio sit. de usu puls. 1°. 229. C
 Arteria in omni parte habent eandem actionem. 6°. de lo. aff. 4°. 42. D
 Arterię mouentur à corde ob virtutem in tunicas transmissam. an san. in ar. 62. G/ H/ 1°. de usu par. 117. B/ 6°. de dec. Hip. 265. D/ 278. B/ 1°. de semine. 1°. 335. B/ de multitu. 3°. 77. B/ 3°. de præ. ex puls. 4°. 115. C/ 7°. meth. med. 49. C/ de uict. rat. in mor. ac. com. 2°. 7°. 123. H/ de ana. nino. 47. A/ de virtu. nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. D
 Arteriarum pulsus non est à cerebro. 2°. de decre. Hippo. 1°. 237. A
 Arterię pulsant proprio rhythmo. 15°. de usu partium. 1°. 210. D
 Arterię secundum aliquos ex seipsis pulsant. 6°. de decre. Hipp. 1°. 265. D
 Arterię in extremis manibus pulsant. de uen. art. diff. 1°. 59. D
 cuius Arterię sit pulsus qui in brachio tãgitur. 3°. de ana. adm. 1°. 77. F
 Arterię per tarsos pedum pulsant. de uen. ar. dis. 1°. 59. D
 Arteriarum pulsatus, & caloris dignotio à quibus differant. ad Trasylbulum. 2°. 105. A
 Arterię &

Arteria & cor habent eandem pulsandi rationē. de pul. ad tir. 4^a. 43. C.
 Arteria vis quā extenditur, à corde est. an sang. in art. 1^a. 62. F.
 in Arterijs singulis vis quædam à corde, quā dilatantur & contrahuntur. 3°. de na. fac. 1^a. 307. E.
 Arteria quo modo dilatentur & constringantur. de vsu pul. 1^a. 228. E.
 Arteria cur dilatentur. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. G.
 Arteria quantum dilatetur in pulsu. 2°. de digno. pul. 4^a. 79. D.
 Arteria dum dilatatur, vacuatur: dum contrahitur, impletur secundū antiquos. de vsu pul. 1^a. 228. E.
 Arteria non dilatantur quum spiritum reddunt. de vsu pul. 1^a. 228. F.
 Arteria inter dilatandum attrahunt oē vicinū. 3°. de simp. me. 5^a. 22. A.
 Arteria an attollat qñ cor demittit, an submittat qñ cor attollitur, vt cōspiciamus, cor in viuo animante denudamus. 7°. de ana. ad. 1^a. 97. H.
 Arteria cur habent eleuationem, & depressionem. de cau. mor. 3^a. 7. E.
 de Arterijs cōtractione & de alijs fuit incertus Galenus per multos annos. 1°. de digno. pul. 4^a. 70. E.
 Arterijs vacuantur per tractionem acris. de vtil. resp. 1^a. 224. B.
 Arteria vacuantur per externam superficiem. 2°. de cau. pul. 4^a. 95. B.
 Arterijs quo tempore trahunt, dilatantur. de vsu pul. 1^a. 228. E.
 in Arteria vnde fiat cōstrictio. 1°. de præ sag. ex pul. 4^a. 107. F/G.
 Arteriarum a dīstrictio quæ toti corpori contingit, contingit & parti. de causis morborum. 3^a. 7. G.
 Arteria plena distenduntur. de vtil. resp. 1^a. 224. B.
 Arteriarum tensio vnde fit. 1°. de præ sag. ex pul. 4^a. 107. G.
 Arteria à robore distenduntur. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. B.
 Arteriam magis tendunt & indurāt membranę. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. H.
 Arteria distentio quanta sit. de pul. ad tirones. 4^a. 43. C.
 in Arterijs distensione quid tactus patiatur. 4°. de dign. pul. 4^a. 84. C.
 Arterijs tendunt ob affectū diaphragma. 4°. de præ. ex pul. 4^a. 120. C.
 ia Arterijs & corde vires debiles vel robustę cognoscunt ex functionibus pulsum. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 17. D.
 Arterijs & duorum hoīum incedentiū exemplū. 2°. de cau. pul. 4^a. 91. D.
 Arteria implentur, quia distenduntur vt folles: non distenduntur, quia impleantur. an sang. in ar. 62. E/ de vsu pul. 1^a. 229. A.
 Arterijs non ob id quod dilatantur implentur, sed quia implentur dilatantur. 6°. de vsu par. 1^a. 156. E.
 Arterijs trahunt à venis, dum dilatantur. de vsu pul. 1^a. 228. G.
 in Arterias mittit spiritus cor, vbi contrahitur naturali modo se habere animali. de vtil. resp. 1^a. 224. A.
 Arteria cū contrahunt in oēm partem expellunt. de vsu pul. 1^a. 228. F.
 Arterijs cur plus accipiūt à corde & min⁹ reddunt. de vsu pul. 1^a. 228. H.
 Arteriarū expletionis grā sit respiratio fm Erasif. de vti. res. 1^a. 223. B.
 Arteria mittunt in venas cum constringuntur. de vsu pul. 1^a. 228. G.
 Arteriarū altera introducit, altera educit spiritū. 6°. de decre. 1^a. 263. D.
 in Arterijs quies illa, quę contractui earum succedit, multo maior est eā, quę dilatationem sequitur. de vsu pulsum. 1^a. 228. F.
 Arteriam totam pulsare quō oculis videri possit. an sang. in ar. 1^a. 62. G.
 Arterias maiores & validi⁹ pulsantes habet calidi. 2°. de sem. 1^a. 339. B.
 ex Arteria motu quō cognoscatur iracūdi & furiosi. de decre. 1^a. 266. E.
 Arteria multę sentiuntur in macilentis. de ven. art. diff. 1^a. 59. E.
 Arterijs tracheę motus videtur in aīali mortuo. 7°. de vsu par. 1^a. 157. G.
 Arteriarum motus nunq̃ omnino intermittitur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. A.
 Arteria motus perpetuus est. 6°. de loc. affe. 4^a. 42. D.
 Arteria & cor semper pulsant in vita. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. H.
 Arteriosarum partium pulsus sunt maiores aliarum partium. 4°. de præ. sa. ex pul. 4^a. 123. E.
 Arterijs pulsatio quantus sit calor ostendit. 4°. de loc. affe. 4^a. 24. G.
 Arteria opus quibus de causis mutationē suscipiat. 2°. de sa. tuē. 2^a. 75. B.
 Arteria quomodo contumaces. fiant. 2°. de caus. pul. 4^a. 92. H.
 ex Arteria corpore pulsus differentia. 1°. de diff. pul. 47. D/ 4^a. 48. B.
 ab Arteria sede inæqualitas in pulsu. 1°. de diff. pul. 4^a. 51. G.
 Arteria inæqualitas in diuersis partibus qualis. 1°. de diff. pul. 4^a. 51. E.
 Arteria corporis inæqualitas, quę. 1°. de diff. pul. 4^a. 51. F.
 in Arteria cavitatis inæqualitas à materia infusa. 1°. de diff. pul. 4^a. 51. F.
 in Arteria vnde fiat siccitas. 1°. de præ sag. ex pul. 107. F/ 3°. 4^a. 119. C.
 Arteria rugositas auget numerum corporum impositorum. 1°. de præ. sag. ex pul. 4^a. 106. D.
 Arterijs durities vñ. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. D/ 1°. de præ. ex pul. 4^a. 107. F.
 Arteria dura pulsus, qualis. 1°. de præ sag. ex pul. 4^a. 107. C.
 Arteria calida, & dura quales faciat pulsus. 1°. de cau. pul. 4^a. 89. F.
 Arteria dura, & frigida quem faciat pulsus. 1°. de caus. pul. 4^a. 89. D.
 Arteria dura cū facultate imbecilli quos faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. H.

Arteria calida, & mollis quales faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. E.
 Arteria mollis & frigida quales faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. G.
 Arteria mollis cū facultate ibecilli quales faciat pulsus. ibidē. 4^a. 89. H.
 Arterias molles hñt mulieres, tñ hñt pulsus puos. 3°. de ca. pul. 4^a. 95. H.
 ab Arteria infusione pulsum differentia. 1°. de diff. pul. 4^a. 48. B.
 ex Arteriarum & cordis siccitate & humiditate pulsus mutatio. 3°. de præ sag. ex pul. 4^a. 119. C.
 Arteriarū frigidarū, & cordis calidi pulsus. 3°. de præ sag. ex pul. 4^a. 115. C.
 in Arteria qd sentiatur & ad quantum. 2°. de dign. pul. 79. D/ 4^a. 80. D.
 Arteria quā illustrem habent motum. de pul. ad tirones. 4^a. 43. C.
 Arteriarum motus in quibus augetur. com. 7°. apho. 21°. Ex. 55. D.
 Arteria & venę intenduntur in inflammatione. 2°. de loc. affe. 4^a. 10. G.
 Arteria sola citra dolorē pulsant aīali bene valente. 2°. de lo. af. 4^a. 8. G.
 Arteriarum motus sensibilis cum dolore est: in inflammationibus. de tu. præter natu. 3^a. 84. A/ 2°. de loc. affe. 4^a. 8. G.
 Arteriarum motus qñ facit pulsus, & dolorē. cō. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D.
 Arteriarū motus facit tristē sensum laborātibus, qñ sunt mēbra inflata, & locus angustatus, & depositio dolorifica. c. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D.
 Arteria pulsant post ictum vulneris. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 237. A.
 Arteria & venę vario dolore afficiuntur. 1°. de inæq. intemp. 3^a. 43. E.
 Arteriarum dolores, qui. 2°. de lo. affe. 4^a. 11. E.
 Arterijs dilatatis dupl. dolor sētiit musculo inflāmato. 2°. de l. af. 4^a. 8. H.
 Arteriarum dilatio dolorem infert, musculis intercostalibus inflammationis. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. A.
 ad Arteria dolorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. D.
 in Arteriarum motu bubo habet alterationem. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. E.
 Arteriarum motus dolorem non excitat in scirrhis, & œdematis proprio, & in intemperiebus appellatis sine tumore. 2°. de lo. aff. 4^a. 8. H.
 in Arterijs adeest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F.
 in Arteriarum motu non est febrium essentia, vt quidā putarūt. in 6°. de mor. vulg. comment. 1°. 3^a. 158. F.
 Arteria circumstantibus partibus calidiores maximum est febrium beneficium indicium. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. G.
 Arteriarū et venosi generis passiones sunt febres, ideo vrina in febribus sunt consideranda. 1°. de crisi. 4^a. 128. C.
 Arteria quō se habeant in febribus liperijs. 3°. de præ sag. ex pul. 4^a. 115. D.
 Arteriarum motiones læduntur corde colliso, aut vulnerato. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 245. D.
 Arteria de sede sua raro migrat. 1°. de præ sag. ex pul. 4^a. 106. F.
 Arteriarum motus cessat cum corpus frigore vel veneno frige factū est. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 277. F.
 in Arterias inter alas, & inguina sanguis incidens febrem facit. an sang. in ar. 1^a. 61. B.
 Arteriarum satietatis indicia scientifica habentur in libro de pulsibus. de multitudine. 3^a. 77. F.
 ex Arteriarū plenitudine cur sequatur strāgulatio. de cau. mor. 3^a. 7. E.
 per Arterias quō cognosces materiam fluere. 13°. meth. med. 7^a. 86. E.
 propter Arteriarum temperamētū capita in vertigines incidentia quibus curentur. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 98. H.
 Arteriam in longitudine qui musculi erigant. de voc. instr. diff. 1^a. 107. E.
 ab Arteria longissime sanguis detrahendus est. 3°. de an. admi. 1^a. 77. C.
 ad Arteria vitia. 3°. de med. fac. par. 172. C/ 7^a. 178. G.
 ad Arteriam affectam. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. D/ G/ 5^a. 181. E.
 cum Arterijs cor patitur. de fract. com. 2°. 7^a. 235. C.
 in Arteria solutio mutatis nulla habet appellationē. 6°. me. me. 7^a. 36. G.
 Arteria quandoq; vulnerata exit sanguis. an san. in arte. nat. cōt. 60. B/ 6°. de vsu partium. 1^a. 155. A.
 ex Arterijs & venis qui effunditur vna appellatione vocatur sanguis. de atra bile. 1^a. 34. D.
 ex Arterijs sanguis effusus flauior ē quā qui ē venis. de atra. bi. 1^a. 34. D.
 Arteria pforata acutissimo sanguinē eiacular. an sang. i ar. 1^a. 60. E.
 Arteriarum sanguis quo modo exit. de tum. præter nat. 3^a. 84. D.
 Arterijs sectis maius sanguinis profluium contingere quā sectis venis collige. it. 7°. de anat. admi. 1^a. 97. C.
 ex Arterijs magnis sanguinis profluium quod sedari non potest. 3°. de anat. admi. 1^a. 73. F.
 Arteria incisa totus sanguis illuc confluit, nisi supprimatur. an sang. in ar. 61. B/ de vsu pul. 1^a. 228. F.
 ab Arteria exire sanguinem quō cognoscatur. 1°. de loc. affe. 4^a. 2. E.
 Arterias apertas animalia habentia pereunt. de vsu pul. 1^a. 228. G.
 Arteria in coxa vulnerata nullo pacto suat aīal. 3°. de vsu par. 1^a. 131. B.
 Arterijs os quomodo claudatur. 5°. meth. med. 7^a. 30. D.

Arteria magna vulnerata, quibus curat. 3°. meth. med. 5^a. 30. A/7^a. 32. B
 Arterie vulnus non est suendum. 5°. meth. med. 7^a. 30. D
 Arteria vulnerata quod non possit coalescere. 5°. meth. med. 7^a. 32. B/D
 Arteria quod possit consolidari. 5°. meth. med. 7^a. 32. D
 Arteriosae partes vulneratae magis exiccandae sunt. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 102. E
 ad Arteriam exulceratam. 7°. de compo. med. se. loc. 181. C/5^a. 183. G/3°. de med. fac. par. 7^a. 171. D
 ppe Arteriam magnam aut venam vlcus buboes excitat. 13°. me. m. 7^a. 81. A
 Arteriarum osculorum & venarum apertio in toto corpore, anastomosis dicitur. 6°. de vsu partium. 1^a. 151. H
 Arteriam secare, & venam soluere inter se distat. ad Thrasy. 2^a. 105. A
 Arteria quoniam debet secari generalis regula. de rat. cur. p sang. miss. 6^a. 21. D
 Arteriam secare aliquis est idoneus, aliquis non. ad Thrasy. 2^a. 105. E
 Arteria secatur eodem modo, quo vena. de rat. cur. p sang. miss. 6^a. 21. D
 ad Arterias manum pone, cum venam secas. de rat. cur. p sang. miss. 6^a. 21. C
 Arterias cur medici incidere timent. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 21. E
 Arteriae inciduntur in capitis doloribus. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. H
 Arteriarum sectio in oculis quandoque fit. 4°. de cop. me. sec. lo. 5^a. 150. B/13°. meth. med. 7^a. 86. E
 Arteria temporis quandoque; phlebotomatur, & quandoque; inciditur, & quandoque; extrahitur, & quando adiritur. de anat. viuo. Sp. 55. B
 Arteriae temporum propter oculos secantur ob fluxum calidum & spirituosum. de ra. cur. per sang. miss. 6^a. 21. D
 Arteria post aures non sunt temere secandae. de anat. viuo. Sp. 55. E
 Arteria post aures secantur in vertiginosis. 3°. de loc. affe. 4^a. 20. D
 Arteria post aures secantur propter vertigines & dolores capitis longos, calidos, & sparsos. de ra. cur. per sang. miss. 6^a. 21. D
 in Arteria angina quae vena secanda. de cur. ra. p sang. miss. 6^a. 20. G
 Arterias dissecuit Galenus ab insomnio monitus, & quo modo. de rat. cur. per sang. miss. 6^a. 21. E
 Arteriam in malleolo sectam vulnerare, quae non poterat claudi, totam incidit Galenus. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 21. F
 Arteria debet tota incidere, cur. 5°. meth. med. 7^a. 30. G
 Arteria inter indicem, & pollicem secta liberat a dolore inter iecur & septum. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 21. E
 Arteria in cubito secta quid mali fecerit. de cur. ra. p sang. miss. 6^a. 21. E
 Arteria in cubito incisa aneurisma facit. 5°. meth. med. 7^a. 32. D
 Arteria in summa manu incisa liberauit ministrum dei a dolore lateris. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 21. E
 Arteria excisa quid faciat. 13°. meth. med. 7^a. 86. E
 Arterij ligatis aut sectis quid sequatur. de fa. for. 1^a. 324. D
 Arteria secta obest voci, sed non priuat respiratione. 1°. de lo. aff. 4^a. 7. A
 Arterij constrictis quid sequatur. de fa. for. 1^a. 324. D
 Arteriae colli si ligentur, quid sequatur. 2°. de de decre. Hipp. 1^a. 239. B
 Arterij circa collum constrictis nihil patitur aial de vtil. ref. 1^a. 225. H
 Arterij colli vinculo excepta non obfunt. de vsu pul. 1^a. 227. D
 Arterij eius, cui compressum forcipe fuit cor, non mouebantur, tamen non amisit sensum vel motum. de decre. Hip. & Pla. 1^a. 232. B
 Arterias circa umbilicum si liges vel comprimis, quid sequatur. 6°. de decre. Hippo. 1^a. 265. A
 Arteria ligata frigiditas partes reddunt. de vsu pul. 1^a. 228. D
 Arteria fracta egre sanantur. fi. med. 1^a. 50. A
 Arteria fracta quibus deligetur. 5°. meth. med. 7^a. 30. G
 pro Arterij vincula qualia esse debent. 13°. meth. me. 7^a. 86. E/F
 pro Arteria liganda sericum filum. 13°. meth. med. 7^a. 86. F
 Arteria quo modo intorquenda sit. 5°. meth. med. 7^a. 30. G
 Arteria aspera incisa animal fit inuocale. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 236. A
 Arteria aspera incisa homo habet anhelitum. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 236. C
 Arterij quibus praecisus animal peribit. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 239. B
 Arteria nunquam raro usa renasci in magnis vulneribus. 1°. de se. 1^a. 332. H
 Arteria ablata cur non crescat. 1°. de sem. 332. D/1^a. 333. A
 Arteriae sectae quoniam potest induci cicatrix. de cur. ra. p sang. mis. 1^a. 21. E
 Arteria cum diuelliatur, qui morbus sit, & quibus coe. de dif. mor. 3^a. 5. D
 Arteriae cur post mortem in se non decident. de vsu puls. 1^a. 229. B
 Arteriae quandoque; auferuntur. de dif. mor. 3^a. 5. A
 Arteriosum corpus quid sit. 4°. de dif. puls. 4^a. 67. F
 Arteriosa sunt anteriora. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 Arteriosum vas ubi est, ibi adest etiam vena. 16°. de vsu par. 1^a. 220. H
 Arteriaca medicamenta a meatu in pectus descendente nominantur. de vsu thor. ad Pamph. 5^a. 98. G
 Arteriaca quae sint medicamenta. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 177. B

Arteriaca medicamenta debet recipe myrrhā. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. B
 Arteriaca acris, quae. 7°. de comp. me. se. loc. 5^a. 177. C
 Arteriace Andromachi. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 178. B
 Arteriaca Apollonii, & Alcimionis. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 179. F
 Arteriaca Rlasti ad tabescentes. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 178. D
 Arteriaca bona. 7°. de comp. med. se. loc. 5^a. 179. C
 Arteriaca Charixenis. 7°. de com. med. sec. loc. 187. H/5^a. 181. C
 Artheriaca Critonis. 7°. de com. me. sec. loc. 5^a. 179. H
 Artheriaca Galli. 7°. de com. med. sec. loc. 5^a. 179. D
 Arteriaca Heraclidae. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. G
 Arteriaca Lysiae. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 181. D
 Arteriaca Moschionis. 7°. de com. med. sec. loc. 5^a. 179. E
 Arteriaca Marini. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 179. B
 Arteriaca media. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. C
 Arteriaca meatus obducens. 7°. de com. me. se. lo. 5^a. 177. C
 Arteriaca Origeniae. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 184. E
 Arteriaca Perigenis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. G
 ad Arteriaca spissitudinem docet confectionem quandam conficere. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F
 A phetis a lesa particula nomen habet. 2°. meth. me. 7^a. 5. D
 Arthritim posse nominari dolorem non vnius articuli, sed multorum, colligitur. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Arthritis quid sit. fin. med. Isa. 47. H/10°. de cop. med. se. loc. 5^a. 206. G
 Arthritim i. articulum morbum, fluxionibus, & acrimonia fieri posse, collige. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Arthritis est morbus diutinus. quos purgare oportet quibus medicamentis, & quo tempore. 5^a. 88. B
 A phetis hoc est articularis. de fract. com. 2°. 7^a. 240. G
 Arthritici habent artus imbecillissimos. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 182. G
 Arthritis articularum ossa nudat. de atten. vic. ra. 2^a. 43. F
 ex Arthritidis genere est tū ischias, tū podagra. 10°. de co. me. se. l. 5^a. 206. G
 Arthriticos nodum appellat Hipp. genua dolentes. co. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
 Arthriticum vocare ischiadicum est praeter morem graecorum. in 6°. de mor. vulg. com. 4°. 3^a. 179. H
 in Arthritide topi quo modo generentur. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. G
 in Arthritide topi ex qua materia fiat. 1°. de mor. vul. co. 1°. 3^a. 155. E
 Arthriticorum vrina, qualis. de dynamidijs. Sp. 35. D
 Arthritides victu attenuante sanatae sunt. de atte. vic. ra. 2^a. 43. F
 Arthriticis sedans dolorem. 10°. de comp. med. se. lo. 5^a. 208. H
 ad Arthriticum dolorem. de dynamidijs. Sp. 31. D
 Arthritico dolore non molestabitur qui vsus fuerit puluere cirico. de dynamidijs. Sp. 30. C
 Arthriticis & podagricis ex causa frigida remedium. de cu. lap. Sp. 112. G
 Arthritides quibus sanentur, & fiant. 10°. de cop. med. se. lo. 5^a. 208. G
 Arthritica si quis labore, catharticijs vtimur. de dynamidijs. Sp. 20. E
 in Arthritide principium curationis ab euacuatione. 10°. de compo. me. dic. secundum loc. 5^a. 207. A
 Arthritici in principio veris euacuandi vel sectione vena, vel medicamento. quos purg. oportet. 5^a. 88. C/de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 17. F
 Arthriticis sanguinem mittendum psuasit Gal. de cur. ra. p sang. mis. 6^a. 18. E
 in Arthritide quando bilis, & quando pituita euacuanda sit. de his quos purg. oportet, quib. med. 5^a. 88. C
 Arthriticis vtiliter datur colocynthis. de dynam. Sp. 21. D
 Arthriticis succurrit potio sancti Pauli, & opopyri. de dynam. Sp. 31. C
 Arthriticis medicamentis ebibitis articularum vitij laborates, si sint carnosius, crassi, & pingues, nullum sentiunt incommodum. 6°. de sa. tu. 2^a. 99. H
 Arthriticos iuuans epithema. 10°. de cop. med. se. loc. 207. H/5^a. 209. A
 ad Arthriticos malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 209. C
 Arthriticis prodest diapenidion magnum. de dynam. Sp. 26. D
 Arthritidi, & podagra oleum cum sale pficitur. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 13. H
 pro Arthriticis sclerosimon. de dynamidijs. Sp. 28. C
 Arthriticis febrientibus cur comoda sint balnea. 11°. met. me. 7^a. 74. A
 in Arthriticis articularum tumoribus impense deficcant cochleae vstae. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 81. G
 Arthriticos aliqui curant. vulpes totas in oleo coquentes. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. H
 ad Arthriticos mustele cinis quo modo faciat. 11°. de sim. med. fac. 5^a. 82. D
 ad Arthritides podagricas sterces colubinarum. 10°. de sim. me. fa. 5^a. 77. A
 Arthritim sanant ossa hominum. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 80. E
 ad Arthriticos. 8°. de compo. med. sec. loc. 191. F/9°. 199. A/D/H/11°. 207. E/F/H/209. B/6°. de comp. med. per ge. 262. B/7°. 267. B/269. C/270. H/271. D/F. 5^a. 273. G
 Arthritis,

Arthritis. reliqua vide in dictione Articuli.

ARTHRODIA quid. de ossibus.

de ARTICVLIS liber Hippocratis est exactū opus. in 6^m. de morbis vulgaribus. com. 2°. 1^a. 40. A
de Articulis liber sequitur librum de fracturis. de ar. com. 1°. 7^a. 251. B
de Articulis liber precedit librum de ijs, quæ sunt in medicatrina. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
Articulus quid significet. de ossibus. 1^a. 40. A / de fract. com. 2°. 238. C / de artic. commen. 1°. 7^a. 251. E
Articulus quid. fi. med. 1^a. 50. C
Articulorum dua differentia. de ossibus. 1^a. 40. A
Articuli ex quibus componentur. 12°. de vsu par. 1^a. 192. G
per Articulum naturalis fit compositio ossium. de ossibus. 1^a. 39. H
Articulos omnes stabiles & firmos cur construxit natura. 1^a. 126. H
in Articulis cur sint ligamenta. 1°. de vsu partium. 1^a. 116. H
ante Articulos cur caro multa. 1°. de vsu partium. 1^a. 116. C
in Articulis digitorum cur caro pauca. 1°. de vsu partium. 1^a. 116. C
Articuli rotundissimi ac laxissimi, qui. 12°. de vsu par. 1^a. 194. A
ad Articulos à musculis tēdo est exquisite rotundus. 1°. de vsu p. 1^a. 117. D
Articuli cavitates cur semp equalis sit offi qd iponit. 1°. de vsu p. 1^a. 116. G
in Articulis saepe humor pituitosus acervatur. c. 6°. aph. 59°. Ex. 53. G
in Articulis omnibus cur viscosus humor. 13°. de vsu partium. 1^a. 201. H / de art. commen. 3°. 7^a. 271. E
Articulorum compagine glutinosi humoribus nutriuntur. commen. 3°. aphor. 39°. Ex. 41. C
in Articulis spondylorum est humiditas crassa, & viscosa. 13°. de vsu partium. 1^a. 201. G
Articulorum inmodica humiditas facit aegritudines in genere compositionis. de cau. mor. 3^a. 9. E
Articulos exustos habent ob humiditatem multi Nomades. de aere, aquis, & locis. 2^a. 5. F
Articulorum quorundam præ humiditate luxationes rubrificant enula. 6°. de simpli. medic. fac. 2^a. 47. B
Articulis non apparentibus homines ubi inueniuntur, & ubi articulis probe distinctis. de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. E
Articulis, & carnibus exercitatio est veluti cibus, idest alimētum, robur, adiumentum. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 190. G
Articuli & musculi primo motum excipiunt. de cau. mor. 3^a. 6. F
Articuli cuiuscumq; motus sunt quatuor. 3°. de vsu par. 1^a. 131. H
Articulus primus, & tertius à quo tendone flectatur, & quo modo. de musc. diff. 1^a. 48. H
Articuli primū mouēs tendo si patiat, qd sequit. 1°. de vsu par. 1^a. 118. D
Articulorum secundam dearticulationem flectentes musculi, & quomodo. de muscu. diff. 1^a. 49. C
Articuli vibrantur vibratis musculis. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. G
Articuli maiores per magnos musculos vel multos, vel robustos tendones mouentur, minores vero per minores aut pauciores, aut imbecilliores. 3°. de vsu partium. 1^a. 135. D
Articuli in cursu non torquentur, sed extenduntur & flectuntur. 2°. de anatom. admin. 1^a. 70. B
Articulus capitis cur duplex sit. 12°. de vsu par. 1^a. 194. B
Articulum nullum detinet musculus latus in collo, nec in articulum inseritur. de muscu. diff. 1^a. 44. D
Articulus brachij & magnus est & sinus plures habet. de fracturis, commentario. 3°. 7^a. 248. H
Articulus angularis ad gibberum. 2°. de mo. musc. 1^a. 315. G
Articuli digitorum, vt ianuarum cardines, eminentiam cavitati immisam habent. 1°. de vsu partium. 1^a. 116. G
Articuli in digitos vtiusq; manus sunt triginta. 1°. de vsu par. 1^a. 119. G
Articuli digitorum quibus extenduntur & quibus flectuntur tendonibus. 1°. de vsu partium. 1^a. 118. C
Articuli duo superiores pollicis quando agunt. 1°. de vsu par. 1^a. 117. F
Articulum digiti primum qui musculi flectant. de musc. diff. 1^a. 49. C
Articulus primus magni digiti euidentē habet motū. de musc. diff. 1^a. 49. D
Articuli secundū cuiusq; digiti qui musculi flectant. de musc. diff. 1^a. 52. G
Articulum digiti medium qui musculi flectant. de musc. diff. 1^a. 52. H
in Articulo primo medij digiti dexterae manus luxati pueri casus. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 229. A
Articulus coxae mouetur sine doctrina. 6°. de lo. affe. 4^a. 42. C
Articulus solus in genu, iusta & equali dearticulatione iungitur. de fracturis, com. 3°. 7^a. 248. H
Articuli non debent repente moueri ad actiones. de victus ratio. in mor

bis acutis, commentario. 2°. 7^a. 124. C
in Articulis q̄ ipediāt, & q̄ defendāt actiones. de fract. cō. 3°. 7^a. 249. C
Articulorum motum tardum reddit repletio. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 4°. 3^a. 190. H
in Articulo quolibet vnica figura indolens est, scilicet media. 1°. de vsu partium. 1^a. 119. A
in Articulo figurę dolorifica, quæ. 1°. de vsu par. 1^a. 119. A
Articuli quot modis inepti rediguntur ad motum. de diff. morb. 3^a. 4. B
Articulorum morbi, qui. intro. 1^a. 59. E
Articularis morbus, quid. fin. med. 1^a. 47. H
Articulorum vitia, quæ. intro. 1^a. 57. F
Articulorum vitiorum causa. intro. 1^a. 57. F / de bo. & vitio suc. 2^a. 39. D
Articularis morbus fit ex coitu, vino, ocio, & desidia. commentario. 6°. aphorismo. 28°. Ex. 49. A
Articularem morbum promouet libido. intro. 1^a. 52. B
Articulorum morbus diuturnus est. fin. med. 45. F / introd. 1^a. 56. F / 1°. de crisi. 4^a. 126. F
Articularis morbus per totam vitam durat. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. A
Articularis morbus est morbus senum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. B
Articularis morbus cōcomitat senes ad mortē. cō. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
Articularem morbum habere medicum est turpissimum. in 6^m. de morbis vulgaribus, commen. 4°. 3^a. 181. H
Articulari morbo turpe est virū robustū egrotare. 5°. de sa. tu. 2^a. 88. H
Articulorum dolores nō est necesse sequi, si quis male concoxit. 3^a. 30. C
Articulorum morbo qui laborat maxima ex parte prius podagrici fuit. com. 6°. aphor. 28°. Ex. 49. B
Articulorum dolores differunt à podagra. intro. 1^a. 57. F
Articulorum dolores conueniunt & differunt cum coxarum doloribus, & podagra. intro. 1^a. 57. F
Articulares morbi ponuntur inter morbos vere apparentes. 5°. de sanitae tuenda. 2^a. 94. D
Articulorum dolores cur fiant in vere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
Articulorum dolores fiunt in coniunctione Solis, Saturno in tetragono. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. A
Articulorum & aurium dolores per circuitus exacerbantur. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. E
in Articulis dolores quibuscumq; ex febre decumbunt, aut tubercula diutina, ij cibo pleniore vtuntur. com. 7°. apho. 61°. Ex. 59. G
Articulorum dolorum curatio. intro. 1^a. 57. B
ad Articulorum phlegmonas valet ouum totū crudū cum rosaceo. 11°. de simp. medic. fac. 5^a. 81. E
Articulis dolentibus prodest raphanus. de simp. med. Sp. 89. G
Articulorum dolores auferēs malagma. 10°. de cō. medi. sec. loc. 5^a. 209. D
ad Articulorum dolores. 8°. de comp. med. sec. lo. 193. A / 5°. de compo. med. per gen. 246. H / 7°. 5^a. 265. B / de rem. par. fac. 7^a. 160. C
ex Articulorum doloribus animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 99. G
Articularem morbum aut vitium in remibus significāt caruncula cum vrina crassa in speciem pilorum. de nat. huma. com. 2°. 7^a. 180. H
in Articulari morbo materia lapidescent. 14°. meth. med. 7^a. 87. H
Articulorum maligna vlcera animi defectum inducunt. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. G
in Articulari morbo quando humores transmittuntur ad membrum nobile sequitur mors. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. B
in Articulari morbo quando humores transmittuntur ad membrum nobile, spes salutis est reuocare humores ad artus. de nat. hum. 7^a. 183. B
Articuli genium, & manuum intumescunt pueris cur. com. 6°. Ex. 49. C
Articulari morbo comparat morbum puerorum, quo articuli genium & manuum tument. com. 6°. aph. 30°. Ex. 49. C
Articulorum caliditas sequitur labores ex pluribus meatibus. com. 4°. aphor. 31°. Ex. 31. G
Articulorum abscessus non mirum est fieri in laborantibus, qui propter motum habuerint articulos calidos. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
in Articulis apata cōtingunt concepto in horis phlatis. de sper. Sp. 37. C
in Articulis abscessus quibus sit expectandus. in 6^m. de morbis vulgaribus, commen. 2°. 3^a. 163. D
ad Articulos quando expectandus abscessus in febris. in prognosti. com. 3°. 4^a. 209. F
Articuli qui habent spatia lata ad suscipiendas superfluitates, ideo ad ipsas fluxiones decumbunt. com. 4°. apho. 31°. Ex. 30. G
Articulorum futuri abscessus liberant vrina multa crassa facta, vel fluxu sanguinis narium. com. 4°. apho. 74°. Ex. 35. H
Articulorum

Articulorum abscessus si fiant in die iudicatorio vel incipiant, bonum. com. 4. aphor. 36. Ex. 31. G
 Articulorum abscessus quibus fiant, & quo. cō. 4. apho. 74. Ex. 35. H
 Articulorum abscessus fiunt lassitudinem habentibus in febribus. com. mēta. 4. apho. 31. Ex. 30. G
 Articulorum abscessus in morbis alijs qui per abscessus iudicantur, rariores, in laboribus presertim spontis maxime à multitudine, plures. commen. 4. aphor. 31. Ex. 30. G
 ad Articulos abscessus fiunt in morbis longis in 6^m. de morbis vulgari bus, commen. 4. 3. 179. E/ com. 4. apho. 44. Ex. 32. F
 Articulorum labores si fiant in conualescentibus, y pluribus vtuntur ci bis. com. 4. aphor. 45. Ex. 32. G
 in Articulis abscessus cur faciat clauditatē in prog. com. 2. 4. 205. E
 in Articulis calli quo modo fiant. 7. de comp. med. per gen. 5. 267. G
 Articulorum vulnera, qualia. 4. meth. med. 7. 28. A
 Articulorum vitiorum curatio. intro. Isa. 57. F
 Articularis morbi quibus ē suspicio, quo vinovi debet. 5. de sa. t. 2. 91. C
 Articulares morbos patientes debent in vere purgari. commētar. 6. aphor. 47. Ex. 52. C
 Articulares morbi si calidi sunt, amara bilis euacuari debet, si cum frigidis humoribus, pituita. com. 6. apho. 47. Ex. 52. C
 Articulares morbos incipientes prohibuit Galenus euacuatione. com. men. 6. aphor. 47. Ex. 52. B
 ad Articularium morborum medicamenta vinum vtilius est, quā aqua. 4. de sanitate tuenda. 2. 87. A
 ad Articulorum abscessus. 6. de com. med. per ge. 5. 261. G
 in Articulis fluxiones, status vigore data absunt & auertit theriaca. de ther. ad Pifo. 5. 96. C
 Articulorum tumores & dolores absq; vlcere quomodo aqua frigida sanantur. com. 5. aphor. 25. Ex. 39. G
 Articulis myrta vtiliter imponitur. de simp. medi. Sp. 87. E
 Articulos mollit balneum. de vict. ra. in morb. acut. com. 3. 7. 132. H
 Articulos dissoluit eruum. 2. de com. med. sec. loc. 5. 137. B
 Articulorum topbos dissoluit ammoniacum. 6. de sim. me. fa. 5. 42. H
 circa Articulos consistentes collectiones resorbens malagma. 10. de cō. po. med. sec. loc. 5. 209. D
 ad Articulorum morbos. 1. de comp. med. per genera. 211. C/ 2. 222. F/ 7. 5. 270. G
 Articulorum morbo laborantes adiuvans antidotus. 2. de antid. 5. 116. D
 ad Articulorum vitia oīa. 2. de cōp. me. per gene. 5. 227. G/ 16. 5. 262. A
 ad Articulorum difficiles motus. 7. de comp. med. per gene. 5. 265. B
 ad Articulorum epiphora emplastrū. 6. de com. med. per gen. 5. 256. H
 ad Articulos obstrictos. 7. de comp. med. per ge. 5. 265. B
 ad Articulos recentis cicatrice contractos. 7. de cōp. me. p. ge. 5. 265. C
 ad Articulos tumentes. 7. de comp. med. per gen. 5. 268. F
 Articuli cum suis sedibus excidunt, quē egritudo sit. de dif. mor. 3. 5. C
 Articuli suis sedibus decidunt, ob morbi, qui arthritis dicitur, magnitudinem. de dif. mor. 3. 4. B
 Articulus cur facile luxetur. de art. com. 1. 7. 252. E
 Articulus citius excidit, & reponit carne exptib. de ar. cō. 1. 7. 256. G
 Articulus vt frequenter & ex leui occasione excidat duae causae. de art. commentario. 1. 7. 252. E
 Articuli luxati reponendi modus non cōmunis. de art. com. 1. 7. 253. B
 Articulus capitis non patitur luxationem, aliter animal moritur. 12. de vsu partium. 1. 194. A
 Articulus cervicis repandus est. de art. com. 3. 7. 273. A
 Articulus humeri facile luxatur. 12. de vsu partium. 1. 194. A
 Articulus humeri facilius omnibus excidit. de ar. com. 1. 7. 252. A
 Articulos humeri quo nouit Hippo. lubricare. cō. 6. apho. 59. Ex. 53. G
 Articulum coxae debemus intelligere, quando dicimus coxam excidere. com. men. 6. apho. 59. Ex. 53. G
 Articulos plus iusto laxatos contrahentibus medicamentis palma velut tegumentum miscetur. 8. de simp. me. fa. 5. 63. D
 Articuli reficiendi modus est circumuagatio. de art. com. 1. 7. 252. H
 Articuli reponendi sunt, vbi adhuc sunt calidi. de ar. com. 4. 7. 292. A
 Articuli non sunt reponendi tertio, aut quarto post die. de ijs, quae in med. fi. com. men. 1. 7. 201. A
 in Articulorum repositionibus paruis & facilibus minimum attenuandus homo est. de ar. com. 4. 7. 292. B
 in Articulorum repositionibus omnibus attenuatione & inedia ad septimum diem vtendum est. de art. com. 4. 7. 252. G
 Articulus contractus reductusq; ex loco vbi est, sanguis detrahendus

atq; syndrome plethorica. de vict. rat. in morb. ac. com. 4. 7. 136. H
 ad Articulum reponendum efficacius est in diuersa contendere. de machinamentis. 7. 320. C
 Articuli i propriū sitū reponere fit sine scalpello. ad Thras. 2. 104. H
 ad Articulationem luxatam ac peruersum. 2. de compo. medica. per gen. 225. E/ 5. 226. D
 ad Articulos solutos. 5. de com. me. per ge. 5. 247. B/ 5. 248. G
 ad Articulos fractos. 3. de com. med. per gen. 235. C/ 7. 5. 267. G
 Articulos incisos iungit emplastrum barbarum. de dynamid. Sp. 35. F
 Articulorum ligationes. 7. de com. med. per gen. 265. B/ 5. 273. B
 ad Articulos reponendos machine. de art. com. 4. 7. 289. H
 Articulis reponendis Hip. scamnum per se satis est. de machi. 7. 310. G
 Articulum restitutum esse, quae fidem faciant. de machin. 7. 320. C
 Articulorum morbus. reliqua vide in dictione Arthritidis.
 ARTICVLATIO quid sit. 12. de vsu par. 1. 192. G
 Articulationes cur exigunt dura ossa. 11. de vsu par. 1. 191. G
 Articulationes ossium quomodo esse debeant. de constit. ar. Isa. 37. B
 Articulatione secunda facit motus rectos i capite. 12. de vsu par. 1. 194. E
 Articulationes humeri laxae cur sint. 2. de vsu par. 1. 126. H
 Articulatione digitorum est miraculum. 1. de vsu par. 1. 116. G
 Articulationes digitorum quales. 1. de vsu partium. 1. 116. H
 Articulatione ossis sacri. 13. de vsu partium. 1. 201. F
 Articulatione genui q musculus ad exteriora inuertat. de mus. dis. 1. 51. A
 Articulationis ligamenta quo mō fiant laxa. com. 6. apho. 59. Ex. 53. G
 Articulationes implent i podagricis doloribus. c. 6. aph. 49. Ex. 52. D
 in Articulationibus humores existentes per ligamenta per modum vaporis euacuantur. com. 6. aph. 49. Ex. 52. F
 ARTIFEX ab arte deducitur quā facit. 2. de sa. tuen. 2. 73. H
 Artifex qui dicatur. 9. de decre. Hip. 1. 284. F
 Artificem fieri quid sit. 2. de crisi. 4. 136. H
 Artifex quomodo differat ab experte artis in prog. com. 3. 4. 207. F
 Artifices omnes continentur in tertia sede prope deum Mercurium in oratione suasoria. Isa. 2. G
 de Artifice qui nos finxit, nihil scit Galenus. de sct. for. 1. 325. G
 Artificis sapientia oē aīal habet nō hō tantū. 17. de vsu par. 1. 222. D
 Artificis, & causae vim obtinent facultates intrinsece. de vocal. instrumen. diff. 1. 106. C
 Artifices à natura accipiunt. 16. de vsu par. 1. 214. F
 ab Artifice p se cōsiderat artis finis. de ijs, q i med. fiūt cō. 1. 7. 197. F
 Artifex non agit absq; organis. 1. de vsu par. 1. 113. E
 Artificibus, instrumentis, materia, oīa fiunt. de voc. instr. diff. 1. 106. C
 Artificis exemplum, qui iubeat discipulum operari, & non det instrumenta. de op. docendi genere. Isa. 30. F
 Artifex minime errat in progn. com. 3. 4. 212. H
 Artifices cur non fiunt tam preclari, sicut antiquitus, cum sit idem mūdus, idem Sol. si quis optimus medicus. Isa. 6. D
 Artifices alijs praestantiores facit celeritas, et elegātia. de fas. 7. 293. C
 Artifices optimi i multitudine operū allucinant. 15. de vsu par. 1. 213. B
 Artificum opera circa formas indiuiduas versantur. in 1^m. de morbis vulg. com. 3. 3. 120. H
 Artifices motuum, quos exercent, ignorant, vires. 2. de san. tu. 2. 75. E
 Artifices ijs q tractāt nō sibi vtilitates cōparare. 9. de de. Hi. 1. 281. G
 Artifex quando est sanitatis causa. 11. meth. med. 7. 68. A
 Artifex debet saepe repetere q sūt necessaria. cō. 4. aph. 22. Ex. 29. F
 Artificem minus acutum fallit quandoq; pus cum vrina excretum, & subsidēs, iecore, aut renibus languētibus. de uri. fig. ex Hip. Sp. 79. C
 Artifices non possunt venationibus incumbere. de par. pi. ex. 2. 48. H
 Artifices desipientes in egritudine cogitant de suis artibus. in 1^m. prorr. commentario. 1. 4. 167. B
 Artificiosum omne pulchrum & ordinatum ex Deo & caelo est. 1. de die. decre. 4. 151. H
 ARTISCI theriaci quo modo conficiantur, & cur viperæ caput & cauda abijciantur. 11. de sim. med. fac. 5. 78. C
 APTIOS integre significat. com. 1. apho. 20. Ex. 9. H
 ARTOMELI p cataplasmate in phlegmone. 11. meth. med. 7. 73. C
 ARTVVM anatomiam in agris videbant antiqui, quando casu aliquo erant detecti. 1. de ana. admi. 1. 64. A
 Artium naturā quibus constet. 3. de ana. admi. 1. 73. D
 Artium expetunt nervos durissimos. 9. de vsu par. 1. 174. G
 Artium musculi habent duos motus. 1. de mo. mus. 1. 309. H
 Artium & abdominis musculorum diuersitas in motu. 1. de motu musculorum. 1. 309. H

ab Artuum functionibus differunt oculi, aures, lingua, meninges, cerebrum, & collum. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 120. G
 Artus quantum cupiant alimentis. 13°. meth. med. 7°. 83. D
 Artuum dolores varices sanant. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. E/F
 ad Artuum dolorem. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. B/E
 in Artibus quorundam intemperies est. 1°. de san. tuen. 2°. 64. H
 in Artuū & glādarū phlegmone alica exhibetur. 13°. me. me. 7°. 83. D
 circa Artuum particulas si sit phlegmone, quo modo sit curanda. 13°.
 methodi med. 83. B/14°. 7°. 88. F
 Artus quando luxatur simul, & inflammatur. de diff. mor. 3°. 5. H
 Artus in quibus affectibus vincitur. 13°. meth. me. 7°. 83. B
 ad Artus fractos. 2°. de compo. med. pcr gene. 226. D/234. H/5°. 246.
 C/6°. 258. F/7°. 5°. 267. C
 Artus effracti male alligari figuram euariant. de cau. mor. 3°. 8. G/H
 Artus effracti si exerceantur antequam callus sit factus, membra euer-
 unt. de cau. mor. 3°. 8. H
 ad Artus è loco motos. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 223. A
 ad Artuum difficiles motus. 7°. de comp. med. pcr gen. 5°. 265. B
 Artubus sapius tota ossa eximuntur. de diff. mor. 3°. 4. G
 ARVM diuersum est in diuersis locis. 2°. de alim. facul. 2°. 24. F
 Arum calidū & siccū est in primo ordine. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. H
 Arum acerrimum & amarissimum est. de bo. & vitio suc. 2°. 35. F
 Arum ad Cyrenē nō est medicamentosum & acre. 2°. de ali. fac. 2°. 24. F
 Ari succus crassior. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
 Ari radices mediæ inter illa quæ sunt boni, & mali succi. de bo. & vitio
 succorum. 2°. 37. G
 Ari radix lōgiori tpe sine germine pōt p̄durare. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
 Ari radices præstantiores folijs. 2°. de ali. facul. 2°. 24. D
 Ari radix manditur vt rapi. 2°. de alim. facul. 2°. 24. F
 Ari radix bis coquenda est vt brassica & lens. 2°. de alim. fa. 2°. 24. F
 Ari radices comestæ crassitiem humorū mediocriter incidunt, et excrea-
 tionibus ex pectore idoneæ sunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. H
 Ari radix tenuium partium est, & lapidem atterit in renibus. 3°. de com-
 pos. med. sec. loc. 5°. 141. B
 Ari radix acrior ac medicamentosa, cōuenientior ad materias in pectō-
 re. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
 Arum tostum. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 182. B
 ex Aro oleum mitigatorium in duris corporibus. 3°. de compo. med. med.
 per genera. 5°. 235. A
 ARVND græca. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 124. G
 Arundinis cortex & radix pharmacorum fortium vim exoluunt. 1°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 122. F
 Arundinis radix quo loco reponatur inter calida quæ valent alopecijs.
 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. D
 p Arūdinē. & p stipulā fomēta siebūt. 3°. de cō. med. sec. loc. 5°. 145. B
 per Arūdinē quō accipiatur fumus in os. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 174. B
 ex Arūdinū viridiū radicibus spathula. 4°. de cō. med. p gene. 5°. 243. D
 per Arundinem insufflatio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. C
 ARVNTIYS Aquila quo acopo curatus est. 7°. de compo. med. medica-
 mentorum per genera. 5°. 272. C
 ARVSPICES qui. 1°. de diebus decret. 4°. 150. G/ de de vict. ratio. in
 morbis acutis. 7°. 110. A
 Aruspices quid cōmentantur. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. A
 ARITHMI pulsus quo modo intelligantur & tres eius differentia.
 1°. de disse. puls. 4°. 48. F
 Aryt. cnorides chartilago q̄ de mus. dis. 46. B/ de voc. instr. diff. 1°. 106. H
AS de ponderibus & mensuris. 5°. 276. D/G
 ASACRAIATI fit mentio. secret. Sp. 100. E
 Α σαφῆς. i. obscure loquētes, qbus causis fiāt. in 1^m. pr. cō. 2°. 4°. 169. B
 ASARVM quid, & eius vires. de simp. medic. Sp. 80. H
 Asarum calidum est & acre. 5°. de simp. medic. fa. 35. D/8°. de compo. med.
 medic. sec. loc. 5°. 190. F
 Asari radix intensior est radice acori. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. H
 Asaron sanguinem extenuat & secernit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. D
 Asaron purgat renes. de cathart. Sp. 95. C
 Asaron purgat vesicam. de cathart. Sp. 95. D
 Asaron urinam ciens. 5°. de simp. med. fa. 35. D/38. A/ 9°. 5°. 202. A/ de
 ren. aff. dig. & med. 7°. 196. E/ de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 110. B
 Asari decoctio puocat urinā, & mēstrua fortiter. de me. exp. Sp. 104. D
 Asaron menses prouocat. 5°. de sim. med. fa. 5°. 38. A
 Asari drachma vna curat stranguariam. de med. exper. Sp. 106. D

Asarū & apium ebullita in aqua pro humore aqueo in corpore. de præ-
 cogni. ad Posthu. 4°. 217. H
 Asaron in phlegmone gibba partis iecoris cōfert. 13°. meth. me. 7°. 83. H
 Asaron expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 Asari radix pro resolutione tumoris, ne aliquid duri remaneat. 2°. de ar-
 te cur. ad Glau. 7°. 105. F
 Asarum maturatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Asari radix ad nervos vulneratos valet. 3°. de cō. med. per g. 5°. 234. B
 pro Asaro par pondus opobalsami. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 200. F
 pro Asaro carpesium ponendum in dolore capitis ex consensu venicū
 li. 2°. de compo. med. secundum loc. 5°. 135. E
 Α σβόλη, fuligo. in 1^m. pr. com. 2°. 4°. 171. F
 ASCALABOTA sanat à scorpio ictos. 11°. de sim. me. fac. 5°. 82. G
 Ascalabota morsibus confert centaurea. de vir. centau. Sp. 93. H
 ASCARIDES vermes quidam minuti. de diff. mor. 3°. 4. F
 Ascarides sunt ex toto genere præter naturam. de dif. mor. 3°. 4. F/14°.
 methodi medendi. 7°. 93. G
 Ascarides numerantur inter morbos, qui oriuntur, cum prius nō essent.
 14°. meth. med. 92. D/ 7°. 93. C
 Ascaridas enecat succus calaminthæ. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. D
 Ascarides educuntur ex intestino extremo. de cathart. Sp. 94. G
 Ascaridas educit triphera magna. de dynamid. Sp. 26. E
 ASCENSVS morbi est aliud tēpus à principio. 1°. de crisi. 4°. 128. D
 Ascensus, incrementum, & augmentum idem. de morb. temp. 3°. 85. F
 Ascensus quidam in eo qui propria peccata obseruat quomodo fiat. de
 cuiusq; animi pec. not. 2°. 58. A
 ASCIA vocatur quæ lunata figura ab vna parte sima est, ab altera gib-
 ba. de fascijs. 7°. 295. B
 Ascia est sima. de fascijs. 7°. 293. E
 Ascia fasciatio. de fascijs. 315. G/ de frac. com. 3°. 244. F/ de art. commen-
 tario. 2°. 7°. 266. D
 Asciam quo mō ligādā plagula. de ijs. q̄ in med. fiūt. cō. 2°. 7°. 208. G
 ASYRON & ascyrodes altera species androsami. 6°. de simp. medica-
 mentorum facult. 5°. 43. A
 ASCITES genus hydropis quid sit, & vnde dicatur. commentario. 4°.
 aphor. 11°. Ex. 28. D
 Ascites hydrops quando fiat. 3°. de sym. cau. 3°. 26. C
 Ascites fit à maiore frigiditate q̄ tympanias. cō. 4°. apbo. 11°. Ex. 28. E
 Ascitis pulsus qualis. 4°. de cau. puls. 4°. 103. E
 in Ascite nihil cruentum per aluum secerni solet. 5°. de loc. affe. 4°. 33. H
 Ascitem per sanguinis missionem nullus sanare est ausus. de victus rat.
 in morbis acut. com. 4°. 7°. 149. A
 ASCLEPIADVM ars. 1°. de crisi. 4°. 134. A
 Asclepiadē antiqui qua medicinæ parte non sunt admodum vsi. ad Tra-
 sybulum. 2°. 107. B
 ex Asclepiadarum genere fuit Hippocrates. 1°. meth. med. 7°. 2. G
 Asclepiada duo. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 175. C
 Asclepiada duo, & quis eorum gloriatur se reperisse viam curandi. 1°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 124. A
 Asclepiades ad nomas. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. A
 Asclepiadis Marci Talētij malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 265. F
 Asclepias Machaonis ex Scribonio Largo ad veteres affectiones, &ocu-
 los suppuratos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. H
 Asclepiades cognominatus Pharmacion. 1°. de com. me. p gen. 5°. 216. E
 Asclepiadis Pharmacionis scriptura. 3°. de cōp. me. per gene. 5°. 234. G
 Asclepiades qui philosophicus dicitur. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 185. H
 Asclepiadē, qui philosophicus dictus est, pharmacum. 8°. de compositio-
 ne medica. secundum locos. 5°. 192. G
 Asclepiades commentatus est medicatrinam Hippocratis. de ijs, quæ in
 med. fiunt, commentario. 1°. 7°. 197. E
 Asclepiades medicus contentiosus. de venę sect. ad Eras. 6°. 6. G/ 7°. 3. F
 Asclepiades admirabilis cauillando. 3°. de crisi. 4°. 141. H
 Asclepiadem impudentem dicit. de pur. med. fa. 5°. 86. C
 Asclepiadis principia, quæ in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 129. B
 Asclepiades spūs cōhibitionē caput opplere dicebat. 2°. de sa. t. 2°. 77. H
 Asclepiades existimauit plenitudinem nunquam esse causam continētē.
 contra ea quæ à Iul. in aphor. Ex. 68. H
 Asclepiadis sententiā cōfutat de cōpōne rerū. de ther. ad Piso. 5°. 94. C
 ab Asclepiadē medicandi ratio antiqua vocata est mortis meditatio. de
 venę sect. adu. Eras. 6°. 6. G
 Asclepiadis incompatta. de diff. mor. 3°. 2. E
 Asclepiades de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de compositione
 medicamentorum

medicamentorum per genera. 5^a.222.A
 Asclepiades de medicamentis scripsit. 7°. de comp. me. sec. loc. 178.B/
 3^a. de comp. me. per gen. 5^a.236.G
 Asclepiades Arius librum fecit de proprijs pharmacis. 4°. de compo.
 me. secun. locos. 5^a.156.B
 Asclepiades librum fecit interiorum. 7°. de compo. me. sec. loc. 181.B/
 186.D/189.C/195.B/ 5^a.197.H
 Asclepiades librum fecit exteriorum. 2°. de compo. me. sec. loc. 138.G/
 3^a.143.F/148.B/149.A/4°.152.D/5°.160.B/164.A/8°.192.G/9°.
 199.C/200.A/205.A/10°.207.E/208.H/1°. de compositione medi-
 ca. per genera. 216.E/2°.224.B/225.D/226.A/4°.237.G/5°.245.H/
 250.D.7°. 5^a.265.A
 Asclepiades librum fecit de alopecia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a.214.A
 Asclepiades scripsit de respiratione & pulsu. 4°. de diff. pu. 4^a.69.C
 Asclepiadis, & discipulorum pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4^a.69.C
 ab Asclepiade pharmaca potabilia ad splenicos. 9°. de compo. med.
 secundum locos. 5^a.198.G
 Asclepiadis attrahentia. 6°. de comp. me. per gen. 5^a.261.G
 ut Asclepiadis cyzicenum. 5°. de comp. me. per gen. 5^a.250.D
 Asclepiadis cineritum. 5°. de comp. me. per gen. 5^a.253.G
 Asclepiade dolorem sedans. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.185.B
 Asclepiadis discutientia. 6°. de comp. me. per gen. 5^a.262.B
 Asclepiadis emplastrum. 6°. de comp. me. per gen. 5^a.261.F
 Asclepiadeum emplastrum cephalum. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a.146.B
 Asclepiadis epuloica. 2°. de comp. med. per gen. 5^a.224.B
 Asclepiade malagma. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a.193.B
 apud Asclepiadem malagma dolorem submouendo. 7°. de compo. me.
 dica. per genera. 5^a.267.A
 Asclepiadeum medicamentum. 4°. de comp. me. sec. 155. G/5°. de comp.
 me. per ge. 253. A/7°. 5^a.265.F
 Asclepiadis medicamentu ad carbunculos. 1°. de comp. me. per ge. 5^a.254.C
 Asclepius pastillus. 5°. de comp. me. per gen. 5^a.252.H
 Asclepiade stomaticu ex hirundinibus. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a.171.A
 Asclepiade stomatica illitiones. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a.171.B/D
 ab Asclepiade stomachica. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a.189.C
 Asclepiadis, ad aphthas. 6°. comp. me. sec. loc. 5^a.175.G
 Asclepiadis ad capitis dolorem. 2°. de comp. me. se. loc. 5^a.138.G
 Asclepiadis ad cicatricem ducendam. 1°. de comp. me. per ge. 5^a.216.H
 fm Asclepiadem ad coli affectus. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a.202.D
 Asclepiadis ad columellas laxatas. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a.174.G
 Asclepiade ad dysentericos. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a.204.A
 Asclepiade ad agilopas medicamentum. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a.160.B
 Asclepiade ad hamopticos. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.184.C
 Asclepiadis sanguinem sistens. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.254.E
 Asclepiadis ad serpentium noxas. 2°. de anti. 5^a.116.F
 Asclepiadis ad splenis recetes inflammationes. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a.198.H
 Asclepiades Pharmaceon dabat stercorea pos. 10°. de sim. me. f. 5^a.75.H
 Asclepiade ad tussim. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a.182.H
 Asclepiadem damnat. de theri. ad Pifo. 5^a.90.G
 Asclepiadis herbe periculu no fecit Galenus. 6°. de simp. me. f. 5^a.43.H
 ASCVTIANVM medicamentu. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.270.C
 ASELLI pisces pelagici sunt. de atte. vic. rat. 2^a.45.E
 Aselli non sunt saxatiles. de vici. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a.113.C
 Aselli pisces, quales. 3°. de alim. fa. 2^a.31.B
 Aselli pisces non multu differunt ex locis inter se. 3°. de alim. fa. 2^a.31.C
 Asini pisces molles carne. 3°. de alim. fac. 2^a.31.A
 Asellorum piscium caro mollis est. de atte. vic. rat. 2^a.45.D
 Aselli piscis caro friabilis. de bo. & vitio suc. 2^a.37.H
 Aselli pisces inter illos qui facilius ceteris consueuntur. 3°. de alimento
 rum facultatibus. 2^a.31.A
 Aselli pisces neq; crassi, neq; tenuis succi sunt. de bo. vitio suc. 2^a.34.H
 Aselli pisces non semper optimi. 3°. de alim. fa. 2^a.31.C
 Aselli ubi prau. 7°. meth. med. 7^a.51.B
 Aselli, qui in puro mari degunt, ad saliendum non sunt accommodi. 3°.
 de alim. fac. 2^a.33.C
 Aselli utiles sunt calidis, & siccis. 8°. meth. me. 7^a.51.B
 Asellus ex iure albo in siccitate datur. 7°. meth. me. 7^a.45.D
 Aselli in aquarijs vasis nascentes. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a.142.F
 Aselli sub hydrijs quales sunt. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a.186.G
 Aselli sub aquario vase nascentes ad capitis dolorem valent. 2°. de com-
 posi. me. sec. loc. 5^a.137.E
 Aselloru sub aquarijs vasis i argina vsus. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a.174.B

Asellos sub aquario vase dat arquatis. de med. fac. par. 7^a.166.G
 Aselli in sterquilinis. 7°. comp. me. sec. loc. 5^a.186.H
 Aselli axes appellantur ab Hippocrate. de fract. co. 2°.238. A/3°.247.
 B/de art. com. 3°.270.H/com. 4°. 7^a.290.B
 ASI AE situs. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 Asia & Europa terminus. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 Asia regio temperata austris perflatur. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asia pars similis optima constitutioni. de aere, aq. & loc. 2^a.4.E
 Asia & Europa differetia ex terra nascetibus & hominibus. de aere,
 aquis & locis. 2^a.4.E
 Asia pars fertilissima. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 in Asia omnia maiora & pulchriora nascunt. de aere, aq. et lo. 2^a.4.E
 Asia habet homines cultiores & benigniores. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asia regio cur non multum habitata. de aere, aq. & lo. 2^a.5.B
 Asia pars maxima sub regibus est. de aere, aq. & lo. 2^a.5.A
 in Asia quæ vina fulua, vel alba, & tenuia. 4°. de sa. tu. 2^a.85.H
 in Asia non mirum gigni vina tenuia. de victus ratione in morbis acu-
 tis, com. 3°. 7^a.127.B
 in Asia Aegausien vocatum vinum, quale 5°. de san. tu. 2^a.91.B
 in Asia vinu Aphrodisiense, aut austeru Tmolite. 11°. met. me. 7^a.76.G
 in Asia Tibenum vinum cito redditur idoneum ut bibatur. de bon. &
 vitio succ. 2^a.38.G
 in Asia olyra frequens, qualis. de atte. vic. rat. 2^a.44.H
 in Asia frequentia sunt olyra & typha. 1°. de alim. fac. 2^a.12.G
 in Asia pestilentia vehemens. de cuc. scar. 6^a.4.B/ps. exp. conf. Sp.78.C
 ex Asia literas accipiebat Galenus. 4°. de loc. affe. 4^a.22.C
 in Asia constituere significat restituere, & in propriam sedem redu-
 cere. de fract. com. 3°. 7^a.246.H
 Asiaticæ Phrygiæ vltimum oppidum Poryle. 1°. de alim. fa. 2^a.12.A
 Asiatici homines pulchri. de aere, aq. & lo. 2^a.4.E
 Asiani cur sint timidiores, effeminatiores, magis imbelles, & mansue-
 tiores Europæis. de aere, aq. & lo. 2^a.5.A
 Asiani sunt minus magnanimi Europæis. de aere, aq. & lo. 2^a.6.C
 Asiatici non sunt viriles, tolerantes laborum, audaces, constantes, &
 amatores. de aere, aquis, & locis. 2^a.4.E
 Asiani cur imbelles. de aere, aq. & lo. 2^a.5.A
 Asiaticum panicum est peius Italico. 1°. de alim. fac. 2^a.13.C
 Asianum aromaticum nardinum. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a.193.C
 Asianum emplastrum Neapolita. 6°. de comp. me. per ge. 5^a.262.C
 ASIVS lapis quid. de simpli. medicam. Sp.86.F
 Asius lapis qualis. 9°. de simp. me. fa. 5^a.67.H
 Asium lapidem sarcophagon appellant. de simp. med. Sp.86.F
 Asius lapis subtilium partium. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.228.E
 Asius lapis viscide relaxat. de simp. med. Sp.86.F
 Asii lapidis flos, qualis. 4°. de simp. me. fa. 30. G/9°.67. H/68. H/7°. de
 comp. med. per gen. 5^a.265.G
 Asii lapidis flos calidus est, & subtilissimus omnium terrestrium. 3°. de
 comp. med. per ge. 5^a.228.E
 Asii lapidis flos molles carnes ac fluidas eliquat. 9°. de si. m. f. 5^a.67.H
 Asii lapidis flos septicum medicamentum. 5°. de sim. me. fa. 5^a.36.C
 Asii lapidis flos siccatur ut sal, & non habet vim adstringendi. 2°. de comp-
 posi. me. per ge. 5^a.222.A
 Asii flos erodit. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a.149.G
 Asii lapidis floris meminit. de comp. me. secundum locos. 152. H/ 5^a.168.E
 ASINI cognoscunt & recordantur. 2°. meth. me. 7^a.14.B
 Asini habent duplicem cognitionem. 2°. meth. me. 7^a.14.E
 Asino vtilissimum habere tergus densum. 1°. de san. tu. 2^a.66.F
 Asinorum cibi. 2°. de ali. fac. 2^a.17.B
 Asinis agrestibus nonnulli vescuntur. 3°. de alim. fac. 2^a.26.A
 Asinorum agrestium caro, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a.26.A
 Asini agrestes laudantur a quibusdam medicis. 3°. de alim. fa. 2^a.26.B
 Asinorum domesticorum caro, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a.26.A
 Asinina caro facit humorem melancholicum. 3°. de lo. aff. 4^a.18.F
 Asinina caro comeditur Alexandria. 1°. de ali. fac. 2°.10. A/2°. de arte
 cur. ad Glac. 7^a.107.E
 Asinoru esus hominibus asinis relinquendus. de atte. vic. rat. 2^a.45.E
 Asinarum lac, quale. 3°. de ali. fa. 2^a.27. F/7°. meth. med. 7^a.44.G
 Asina lac subtilius est lacte camela. de diff. cont. Sp.73.F
 inter Asina, & camela lac, medium est lac capra. de diff. cont. Sp.73.F
 Asinum lac & caprinum quo modo differant. 5°. de sa. tu. 2^a.91.H
 Asinino lacti contrarium est ouillum. de bo. & vitio suc. 2^a.35.B
 Asina lac tenue, et ferosu est. 5°. de san. tu. 2^a.91. H/5°. met. me. 7^a.35.A
 Asinum

Afininum lac ceteris est tenuius. 2°. de sa. tu. 2°. 99. G
Afininum lac habet plus feri. de bon. & vitio suc. 2°. 35. C
Afininum lac habet minimum pinguedinis. 3°. de alim. fa. 2°. 27. H
Afininum lac caseum non facit, & cur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
Afininum lac coagulatur in ventriculo, si calidum sit epotum. 3°. de alim. fa. 2°. 27. H
Afininum lac facit multum deicere. 3°. de alimen. fa. 2°. 27. H
Afinia lac est humidius lacte omni, & ventrem magis subducit. de vic. ra. in morbis acut. com. 4°. 148. F
Afinia lac mitius inter purgantia medicamenta. de victus ratio. in morbis acut. com. 4°. 7°. 148. F
Afinini lac expurgat, cōtēperat. de vic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 149. D
Afinia lacte purgat in causo. de vic. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. B
Afininum lac siccis concedendum, sed non alijs. 6°. de san. tu. 2°. 99. G
Afinini lactis dandi modus. 10°. meth. me. 7°. 67. B
cu Afinia lacte miscet aliquid mellis, & salis. de victus rat. in morbis acutis com. 4°. 7°. 138. E
Afinia lactis quātitas sumēda. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 138. D
Afininum lac & capra alternis diebus sumēdū est. 5°. de sa. tu. 2°. 91. H
Afininum lac datur heclicis, & quomodo. 10°. meth. med. 7°. 67. B
Afinia cuius lac accipiendum est, quō sit tractāda. 7°. meth. me. 7°. 45. A
Afininum lac ab vberē dabat in siccitate Gal. 7°. meth. me. 7°. 44. F
Afinini lac adhuc calidum in tabe, nisi quis toleret mammā muliebrē in ore apprehendere. de marcore. 3°. 48. D
Afine lac dat in dolore. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 148. E
Afini aut equi sylvestris lien p splenicis. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 198. G
Afininus splen ad quid vtile. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. H
Afinorum vngues comitiales morbos sanant. 11°. de simp. me. f. 5°. 80. E
Afinorum vnguium cinis perniones siue chimethla sanat. 11°. de simpli. medica faculta. 5°. 80. E
Afinorum vngues chceradas digerunt. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. E
Afininum membrum ad quid vtile. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. H
Afini vrina non est bibenda. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 174. E
Afininus finis dentium dolorem tollit. de simp. me. Sp. 84. E
Afinus non percipit lyram. de cuiusque ani. pec. not. 2°. 56. G
de Afini vmbra prouerbium. 3°. de diff. puls. 4°. 59. D
Aσύνετος orationis genus, & quod. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 118. F
ASIRITAE medicamen. de med. exper. Sp. 108. F
Aσιτία. i. ciborum abstinentia, κενάγγελία. i. vasorum inanitio saepius dicitur. de vict. rat. in morbis acut. com. 2°. 7°. 123. F
Aσώδης quid significet. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. A
Aσώδης febres, q̄ appellētur. de vic. rat. i mor. acu. cō. 4°. 7°. 140. G
ASPHERAGVS dr ab Atheniēsis p ph, 6°. d sim. me. fa. 5°. 44. A
Asparagi qui dicantur. de atte. vic. rat. 2°. 44. D
Asparagus quid sit. 2°. de alimen. fac. 2°. 24. A
Asparagus quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 80. G
Asparagorum alius regius, alius ελσιος, alius bryonia. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 24. B
Asparagus in plantis fruticosis proueniens. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
Asparagus non videtur calidus vel frigidus. 6°. de sim. me. f. 5°. 44. A
Asparagum habentium olerum, & caulem, caulis est siccus. 2°. de alim. fa. 2°. 24. A
Asparagorum regionum radices incidentes, quibus sunt minus calida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
Asparagi omnes parum nutriunt. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
Asparagus abstergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
Asparagi omnes iuuant stomachum. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
Asparagus pruritum mouet de cathart. Sp. 95. D
Asparagi oēs ciēt vrinas. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B de cura icter. Sp. 111. D
Asparagus vrinā prouocat, duritiem relaxat, diureticas vires habet. de simp. med. Sp. 80. G
Asparagorum regionum radices vrinā bene puocat. de simp. me. fa. 5°. 35. E
Asparagorum regalium radix lapidem renium frangit. de ren. aff. digno tione & medela. 7°. 196. D
Asparagos renes, & iecur infarctu liberat, & dentium dolores sanat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
Asparagi amari perperam dati exiccato. 7°. meth. med. 7°. 44. C
Asparagus palustris exhibeatur melancholicis. de mel. ex Galeno Russo, & Poss. Sp. 110. D
Asparagorum palustrium radices. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 197. H
ASPASIVS 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 204. B
ASPECTVS, pusillanimitas, solitudo, timor, tarditas, fletus, graui-

tas, cogitatio, taciturnitas accidit p melācholiā. de ana. viii. S. 45. F
ASPERVM læui opponitur. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. B
vrina significat. ex Hipp. Sp. 79. B
Aspera quæ sint. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. D
Asperantes causæ quid faciant. de cau. morb. 3°. 3. C
qb° Asperantur quæ prius erant leuia. de cau. mor. 3°. 9. C
Asperantia ob quid accipiant. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. G
Aspātia displicēt vētri, et viscerib. de vic. ra. i mor. acu. cō. 3°. 7°. 127. G
Asp nō debet medicus eē, nec adulari. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 181. E
Aspera arterie, quæ in progn. com. 2°. 4°. 202. B
Aspera arteria est via, quæ vadit ad pectus, potest colli vbi distinguit ipsum contra gulā, quæ tendit ad vētriculū. cō. 2°. apho. 17°. Ex. 13. B
Aspera arteria corpus cartilaginofum. 2°. de sypto. caus. 21. E 5°. de locis affectis: 4°. 31. B
Aspera arteria cartilaginum figura. 1°. de loc. affe. 4°. 27. E
Aspera arteria quibus constent. 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
Aspera arteria suprema pars quæ ori coniungitur, larynx dr. 2°. 98. E
in Asperā arteriam recipitur oris excrementū. 6°. de san. tu. 2°. 98. E
p Asperam arteriā cur excrementa partium inflammatarum exeant, 2°. de locis affectis. 4°. 13. B
Aspa arteria cur sensibili exaspatur in 6°. d mor. vul. cō. 2°. 3°. 160. H
ad Asperas arterias pulmonis quomodo materia permeet. commentario. 7°. apho. 30°. Ex. 56. B
in Aspas arterias quot modis cōfluūt materia. 2°. de p̄f. ex. 4°. 109. G
p Asperā arteriam fertur destillatio à capite cō. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
Aspera arteria offenditur à materia existente in cerebro commentario. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
Aspa arterie islāmatio angustia anhelit° facit. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
Aspera arteria islāmatio difficultatē spirandi facere pōt, sed non stranguationē propter magnitudinem meatus. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
Asperis arterijs plenis erecti spiramus. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
Aspera arteria cum ex capite egrotat, quo modo curanda. 6°. de sanitatē tuenda. 2°. 100. A
in Aspera arteria quomodo vlcus deprehēdatur. 4°. de lo. af. 4°. 28. A
ab Aspera arteria vlcibus quo modo differat vlcus pulmonis. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
Aspera arteria vlcera sine dolore. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
in Aspera arteria vlcus quomodo curandum. 7°. meth. me. 7°. 29. A
ex arteria Aspera & pulmone feruntur, quæ extussimus. comment. 7°. apho. 37°. Ex. 56. H
in Aspera arteria quomodo fit expulsio. 2°. de symp. cau. 3°. 21. F
Aspera arteria tussi purgatur. com. 7°. apho. 51°. Ex. 58. D
Aspera arteria, & stomachus cōparantur tibiā. in Tim. Plat. 1°. 288. F
ad Asperatos cācros oculorū valet succ° cētaureæ. de vir. cēt. Sp. 93. B
Asperum multum est milium, & panicum. de diff. cont. Sp. 73. B
Asper pulsus fit à cholera rubra. de dyn. Sp. 19. F
Asperū vinū, nigrum, crassum quale sit nutriendo. de diff. cont. Sp. 73. F
Asperū vinum, rubrū, crassum, quale sit in nutriendo. de dif. cōt. Sp. 73. F
Aspero vino, dulce est digestibilis. de dissol. cont. Sp. 7. D
Aspera vox vnde. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. F
Asperā habētes vocē qm moriebatur. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 115. D
Aspera vrina si post crīsim fuerit, in eandem febrem reintegrari demōstrat egrotum. de dyn. Sp. 34. G
ASPERITAS nascitur ab adstrictione vel acredine. de ptissa. 2°. 47. E 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 169. H
Asperitas ex siccitate oritur. in 1°. de mor. vulga. com. 2°. 3°. 115. F
Asperitatē nō frustra molitur partiū opifex natura. de dif. mor. 3°. 4. E
Asperitas in quo genere agitudinis. de diff. mor. 3. A 3°. 4. E
fm Asperitatem vel lenitatem vel concavitatem, vel foramen, vel figuram est causa morbi composita, & quomodo. de ocul. 7°. 185. G
Asperitates leuigantia. 7°. de comp. me. se. lo. 177. E 5°. 182. E
Asperitati quando opportunus sit adeps. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. H
Asperitati leniendē congruit conifectus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 54. A
Asperitati medētur chodrus, lac, & ptissana. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. G
Asperitatibus medentur gummi. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. B
cōtra Asperitatem valent putrefactiua. de ocul. 7°. 189. C
ad Asperitatem smegma. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 131. A
ad Asperitudines sycoeis & callos oculorum quæ valeant adstringentia. 4°. de comp. med. sec. loc. 150. E 5°. 151. F
Asperitudines oculorum extenuat thlaspī. de simp. me. Sp. 91. G
ad Asperitudines oculorum. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 152. H 5°. 155. H
Asperitas palpebrarum lachrymas cit. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
Asperitudinibus

Asperitudinibus palpebrarum accommodatum collyrium ex vino. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D.
ad Asperitatem palpebrarum collyrium. de ocul. 7°. 191. E.
ad Asperitudines palpebrarum. 4°. de comp. med. sec. loc. 150. D. 5°. 156. D. de ocul. 7°. 189. C.
in Asperitatibus palpebrarum quid agant medici ad consilij inopiam redacti. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. E.
ad Asperitates circa os. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D.
Asperitas faucium tussim facit. 2°. de symp. cau. 3°. 21. G. commen. 4°. aphor. 54°. Ex. 33. E.
Aspitae linguae quo lunae aspectu fiat. de decu. pg. ex meth. sci. Sp. 12. G.
Aspera lingua melle fricanda est. de dyn. Sp. 20. A.
Asperitas arteriae quomodo tussim faciat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. E.
ad Asperitatem arteriae vocalis. de remed. par. fac. 7°. 158. C.
Asperitates non modo in arteria, sed & in vesica scabra lenire potest glycyrriza. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F.
ad Asperitudinem arteriae, & gutturis. 7°. de cōp. med. se. lo. 5°. 179. F.
Asperitates arteriae sanat symphytum petrae. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. G.
ex Asperatio in ossibus ob quae fiat. de cau. morb. 3°. 9. C.
ASPHALTON, id est bitumen. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. F.
Asphalton optimum ē Iudea aduehitur. 1°. de antid. 5°. 105. E.
Asphalton siccum quid. de simp. med. Sp. 80. C.
Asphalton calidū ē cū subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. G.
ex Asphalto medicamenta. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. A.
Asphaltus fugiendus in vlcerebus. 3°. meth. med. 7°. 21. C.
Aspalathus acris & adstringens. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A.
Aspalathus desiccatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A.
Aspalathus adstringit, concoquit, putrefactiones corrigit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. F.
Aspalathi decoctū adstringēs pro gargarismis. 6°. de cōp. med. 5°. 172. F.
Aspalathus ad putredines et fluxiones ē utilis. 6°. de sim. me. f. 5°. 44. A.
ASPHALARTESII acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. B.
ASPHODELVS, & albucus sunt idem. de simp. med. Sp. 81. B.
Asphodelus fulvus, flavus, et ruber, albo calidior. 4°. de sim. m. 5°. 31. D.
Asphodeli radix scilla similis est. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B.
Asphodeli radix qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 44. B.
Asphodelum in fame rustici ederunt. 2°. de alim. 2°. 24. H.
Asphodeli radix, amaritudinem deponit, si paretur ut lupini. 2°. de alim. facultatibus. 2°. 24. H.
Asphodelum habet vim tenuandi & aperiendi. 2°. de alim. fa. 2°. 24. H.
Asphodelus menstrua, & urinam prouocat. de simp. med. Sp. 81. B.
Asphodeli radix ictericis conuenit. 2°. de alim. fac. 2°. 24. H.
Asphodeli radices combustae, & in cinerem redactae alopeciam emendant, & albidas maculas. de simp. med. Sp. 81. B.
Asphodelus ad tussim veterem facit. de simp. med. Sp. 81. B.
Asphodelus duritiem emollit. de simp. med. Sp. 81. B.
Ασφύξια ē plūs priuatio. & sym. ea. 3°. 12. A. 1°. de p. ex. pul. 4°. 106. A.
Ασφύξια nunquam habet corpus viuū. 1°. de p. ex. pul. 4°. 106. A.
Ασφύξιος quid significat. 1°. de p. ex. pul. 4°. 106. B.
ASPIDVM triplex species ptyas, chelidonia, cherssea, & quales sint. de ther. ad Pis. 5°. 93. A.
Aspides quomodo parandae pro cibo. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. F.
Aspidibus nutriuntur Marsi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. F.
Aspidis exuium visum acutissimum reddit. de ther. ad Pis. 5°. 93. F.
Aspis aspidem non necat. de inequ. intemp. 3°. 44. C.
cōtra Aspidem valet theriaca. de ther. ad Pis. 51. E. 5°. 98. E.
ad Aspidis morsus valet antidotus Antipatri. 2°. de antid. 5°. 115. H.
ad Aspidum morsus theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de antid. 5°. 116. B.
Aspidis morsum sanans medicina. 2°. de antid. 5°. 118. H.
ex Aspidibus emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. B.
ASPLENVN, & scolopendra dicitur & hemionitis. 5°. 198. E. H.
Asplenium tenuius est partium non tñ calidū. 6°. simp. me. fa. 5°. 44. A.
Asplenos obstructions fortes lienis curat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C.
Asplenium lapides frangit & lienis liquat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. A.
ASTRACVS vocatus percussus a scorpio exhibetur. 11°. de simp. med. facultatibus. 5°. 82. G.
ASSA qualis sit. de ocul. 7°. 188. G.
Assa maturatiua est. de ocul. 7°. 189. C.
Assa oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. C.
Assa fetida contra morsum scorpionis. de med. exper. Sp. 106. D.
Assa fetida electuarium. de med. exper. Sp. 108. D.
ASSANDA quo modo sunt simplicia. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 152. E.

Assata simplicia quo modo cognoscant. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 152. E.
Assata considerandum an deponant qualitatis vehementiam. 2°. de alimentorum facul. 2°. 24. H.
Assatio preparat alimentum ori. de bon. & vitio suc. 2°. 37. A.
Assa sunt ficciora. 3°. de alim. fa. 2°. 29. D. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E. de dissol. continua. Sp. 74. D.
Assata quale nutrimentum dant. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C.
Assa allia & cruda comesta expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B.
Assa potius quam elixa edenda sunt carnes animalium domesticorum. de cura icteri. Sp. 111. D.
Assa elixis commutanda vere ineunte. de sal. dia. 2°. 40. C.
quomodo Assetur caro sine nidore. de puero epil. 7°. 180. G.
ob Assationem ambusta carnes quales sint, & quem gignunt hominē. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 147. C.
Assa fabae cibus crassius, & cur. de diss. cont. Sp. 72. H.
Assa oua dura, cibus est crassius, & cur. de diss. cont. Sp. 72. H.
Assa oua dura tarde descendunt. de diss. cont. Sp. 74. H.
Assatus panis cibus crassius. de diss. cont. Sp. 72. H.
Assos pisces dat non febrientibus, elixos vero febrientibus. de vic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. B.
ASSAFATI fit mentio secret. Sp. 97. G.
ASSARION. de pond. & mens. 5°. 276. D. G.
ASSENTIUNTVR quandoq; homines alicui quacunque dicenti. de cuiusque animi pec. not. 2°. 59. D.
Assensum temerarium semper refugit Gale. 3°. de loc. affe. 4°. 15. A.
ASSIMILATIO quaedam ē nutritio. 3°. de symp. cau. 26. C. 3°. 29. A.
Assimilatio semper fit a natura. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G.
Assimilare quod optimum est natura conatur, quod vero pessimum expellere. 2°. de diss. feb. 3°. 37. D.
Assimilat celerrime proprium nutrimentum, & alterat humidissimum calidissimumq; corpus. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A.
Assimilari alicui dicitur fratrare. de art. com. 3°. 7°. 272. A.
Αστος. i. cibi fastidium. de vict. rat. in morb. acut. commen. 2°. 119. E. 7°. 145. C.
Αστος Graeci vocant stomachi fastidia. 4°. de sani. tuen. 2°. 84. E.
ASSIDENTIA signa, quae in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 143. H. cō. 1°. aphor. 12°. Ex. 5. H.
Assidentium librum fecit Praxagoras. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C.
ASSISTENTES debent agere circa egrum quae conueniunt. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. B.
Assistentibus vera dicenda de morbo. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 168. E.
ASSISTA electuarium. de med. exper. Sp. 107. B.
Ασώδης id est fastidiosus sunt bifariam. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 175. B.
de ASSVETVDINIBVS scripsit Erasistratus. de cōsue. 2°. 61. G.
Assuetudines debent sciri secundum empiricos. de sect. Isa. 16. D.
ab Assuetudinibus sumitur vna intentio curatiua. de consue. 2°. 60. C.
Assuetudinis ratio in inuentione eorum quae ad sanandum cōferunt, magnam sibi partem vendicat. de consue. 2°. 60. D.
Assuetudines cur non mutandae. 5°. de sani. tuen. 2°. 93. D.
Assuescentes alicui rei magna ex parte conuenientem suae naturae delingunt consuetudinem. 5°. de sani. tuen. 2°. 93. H.
ASSVTAE fasciae, quae de fascijs. 7°. 293. F.
Assuta fascia ad mammam. de fascijs. 7°. 303. C.
Assuta iunctura ad anum. de fascijs. 7°. 304. A.
ASSYRIORVM linguae si sit vocabulum, ab ipsis Assyrijs res discenda est. ad Thrasy. 2°. 106. H.
Assyrius succus. in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 196. B.
ASTACI non habent collum neq; caput. 8°. de vsu par. 1°. 164. H.
Astaci pisces habent tenuem & mollem testam. 3°. de ali. fac. 2°. 32. D. de ren. aff. dig. & med. 7°. 155. F.
ASTAPHIS, id est vna. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B.
Astaphis agrestis ad pforam accommodata est, sed & vrendi vim habet. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B.
Astaphis capite purgat pituitam. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B.
ASTAINVS Icodoti cōpositione a vitijs sedis liberatus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. H.
ASTER anicetus ad quid sit utilis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. H.
ASTER atticus quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A.
Aster atticus refrigerat, reprimat, est mixtae potentiae ut rosa, tamen nō adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B.
Aster atticus bubones sanare creditur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B.
ASTER samius, qualis. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 183. E.

IN GALENI

Aster samius frigidus & albus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
Aster samius magis tenuium partium quam samia terra. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 150. A
Aster samius tenax est, & viscosus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
Aster samius lenissimus in arteria inflammationum principijs. 7°. de cō. posi. med. sec. loc. 5°. 177. H
Aster samius ad sanguinis exspuiones valet. 9°. de sim. me. f. 5°. 65. H
Aster stomachicus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. D
Asteris terra fit mentio. 4°. de comp. med. loc. loc. 5°. 155. A
Aster inexpectabilis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
Asteris confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
Asteris medicamentum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. A
Asterica vrina quæ, & quid significet. de dyn. Sp. 34. D
Ασθμα in cursibus, vel exercitijs vehementibus respiratio dicebatur tempore Galeni. com. 6°. apho. 46°. Ex. 52. A
Asthma quid. in 3°. de morbis vulgaribus. commen. 2°. 3°. 136. B/ com. men. 6°. aph. 46°. Ex. 52. A
Asthma, quod dicitur orthopnea, quid. com. 6°. aph. 46°. Ex. 52. A
Asthma unde fiat. in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3°. 180. A
Asthma fit ex superfluitate pituitæ. de spermate. Sp. 36. G
Asthma ex bile in stomacho quo modo fiat. de spermate. Sp. 36. H
Asthmate afficitur pulmo. 3°. de præf. ex. puls. 4°. 116. C
Asthma contingit conceptis in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
Asthmata cur fiant in puerulis accedentibus ad pubertatem. commē. 3°. apho. 26°. Ex. 25. E
Asthma quo modo autumno fiat. com. 3°. apho. 22°. Ex. 24. F
Asthma cur fiat in consistentibus. com. 3°. apho. 3°. Ex. 26. E
ex Asthmate aut tussi qui gibbi fiunt, ante pubertatem moriuntur. cō. men. 6°. apho. 46°. Ex. 51. G
Asthma morbus senum. 5°. de san. tuen. 2°. 92. B
Asthmata cur fiant. in senibus. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. G
Asthmata concomitantur senes ad mortem. cō. 2°. apho. 40°. Ex. 18. A
in Asthmate acuto minuuntur iugulares. de anat. viuorum. Sp. 55. A
Asthmate infestante catharticiis vitimur. de dyna. Sp. 20. E
in Asthmate & orthopnea cauenda sunt calefacientia valde & refrigerantia. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. G
Asthmatici qui dicantur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. C
Asthmaticis quæ conueniant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. F/G
Asthmaticis medicamentis inditur myrrha. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A
Asthmaticorum remedijs cur nasturtiū miscetur. 7°. de sim. m. f. 5°. 50. A
Asthmaticis idonea est aristolochia rotunda. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. F/ de med. exper. Sp. 104. C
Asthmaticis prodest calamintha. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. E
Asthmaticos iuuat succus centaureæ. de virt. centau. Sp. 94. A
Asthmaticis prodest cyclamini cyssanthemi fructus. 7°. de simpli. med. facultatibus. 5°. 53. F
Asthmaticis siue anhelantibus exhibetur cyclamini radix sicca. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
Asthma curat decoctio hyssopi. de med. exper. 106. F/ Sp. 107. D
Asthmaticis datur lapis armenus. de dyn. Sp. 21. C
ad Asthma dantur penidiæ. de med. exper. Sp. 106. F
Asthmaticis facit diapenidion magnum. de dyn. Sp. 26. D
Asthmaticos adiuuat pix humida. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
Asthmaticos iuuat pulmo vulpinus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. H
ad Asthmata siue anhelationes valet smyrni semen. 8°. de simpli. med. facultatibus. 5°. 61. B
Asthmaticis auxiliatur sotira. de dyn. Sp. 26. B
ad Asthma aptum est spondylii fructus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. G
ad Asthma valet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. E
ad Asthma medicamen. de me. exp. 104. B/H/105. B/G/ Sp. 106. B/G/C
ad Asthma antiquū valēs medicamē. de me. exp. 106. C/ Sp. 107. A/E
ad Asthma valet electuariū scilla. de med. exper. Sp. 108. D
Asthmaticos peculiariter adiuuans electuariū. de dyn. Sp. 27. C
ad Asthmaticos. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 186. E/ de medi. facile par. 7°. 165. F/ secer. 97. B/ 99. A/ de med. exper. Sp. 105. E
ASTORONIS experimentatoris medicina. de med. exp. Sp. 104. A
ASTRAGALITIS iris. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. A
ASTRAGALVS adstringit, & exiccat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
Astragalus vlcera vetera glutinat, & aluum fluxu tentatam sistit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
Astragali fit mentio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. D
ASTRA mouentur, & non videntur. 4°. de diff. puls. 4°. 66. C

LIBROS

Astro nullo indiget Sol. 3°. de die. decre. 4°. 157. A
Astrorum ortus & occasus medico obseruandi sunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. D
Astra quæ præcipue consideranda. de acre, aquis, & locis. 2°. 4. D
ab Astris figuram contraxit Alexander. de spermate. Sp. 38. G
ASTRONOMI inter rōnales nūerātur. de cuiusq; ai pec. no. 2°. 60. A
Astronomia prædiscenda medico. si quis opt. med. Isag. 6. B/ 1°. methodi medendi. 7°. 2. D
Astronomia ininitur arithmetice & linearum scientiæ. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 58. B
Astronomiæ methodus quæ. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 57. B
Astronomiæ finis in contemplatione consistit. ad Thrasy. 2°. 106. D
Astronomia acuit animum. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 56. G
de Astronomia scribentes laudandi. 3°. de die. decre. 4°. 157. C
Astronomiam callebat Galeni pater. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. D
Astronomia à nonnullis contēnebatur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. A
de Astronomicis instrumentis exemplum. 14°. de vsu par. 1°. 205. E
ASTROLOGIA & diuinatione tm vtuntur diuites, qm ad puidendū faciat quorum heredes esse debeant. de præcog. ad Posth. 4°. 214. C
Ασθμικ. id est imbecillitas. 2°. meth. med. 7°. 10. D
Ασθμωύτης qui vocentur. 2°. meth. med. 7°. 10. D
ASTVTORVM forum Athenis. in 3°. de morb. vul. com. 2°. 137. G/ com. 3°. 3°. 140. E
ad ASTYDAMANTEM Heraclidis. 2°. de antido. 117. H/ 4°. de com. med. per gen. 5°. 241. C
ATAGENES volucres laudabiles. de ren. aff. dig. & me. 7°. 195. F
Atagenes neq; crassum faciūt, neq; tenuāt. de bon. et vit. suc. 2°. 34. H
Atagenis caro concoctu facilis. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C
Atagenarum caro quibus commoda. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
Atagenes conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
ATAXIA est acosmia. in progno. com. 3°. 4°. 207. G
ATERAMNA quæ dicuntur. de bo. & vitio suc. 2°. 36. G
ATHANASIA compositio. 4°. de loc. affe. 4°. 28. D
Athanasia antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
Athanasia antidotus Mithridatis. 2°. de antid. 5°. 114. H
Athanasia calefacit, & exiccat. 8°. meth. med. 7°. 54. D
Athanasia ad quotidianas acutas in æstate. de dyna. Sp. 32. E
Athanasiam assumat senex, qui cibis obstruentibus sit vsus. 5°. de sanit. tuenda. 5°. 91. E
Athanasia ad abscessus in visceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
ATHENAEVS inter pneumatica secta probatissimos numeratur. 2°. de symp. cau. 1°. 21. H
Athenæus et Aristoteles delectant demonstratiōib. 2°. de sem. 1°. 337. B
Athenæus quæ elementa posuit. intro. Isa. 52. F
Athenæus de arte auguradi scripsit. de vic. rat. i mor. ac. cō. 1°. 7°. 110. C
fm Athenæum plus habent nati à matre q̄ à patre. 2°. de sem. 1°. 336. G
Athenæo nō est adhibēda fides in mēbris seminalibus mulierū. 1°. 336. C
Athenæus elaborauit scientiā medicā vniuersam. 1°. de elemētis. 1°. 5. G
Athenæi opinio de febris materia. 1°. de diff. feb. 3°. 32. G
Athenæus scripsit de pulsibus. 3°. de diff. puls. 4°. 62. D
Athenæi pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 69. B
cū Athenæo sentit Galenus in motu pulsus. 4°. de diff. puls. 4°. 69. A
Athenæus reprehendit medicos de rigore. 2°. de symp. cau. 3°. 21. B
Athenæi infusum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. F
ATHENA, hoc est Minerva, appellatum emplastrum. 2°. de compo. med. per gen. 221. C/ 6°. 5°. 258. H
Athena emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. C
ATHENIENSIBVS leges dedit Pallas. an animal sit. 1°. 328. E
Athenis mysteria sunt qm mēsis Septēber Romæ. 4°. de san. tu. 2°. 86. G
Athenis pauci imprudentes & multi philosophi. q animi mor. 1°. 321. H
Atheniēsum lingua multas passa est mutatiōes. 2°. de dis. pul. 4°. 54. H
Athenis Astutorum forum. in 3°. de morb. vulga. com. 2°. 137. G/ com. 3°. 3°. 140. C
Athenis pestis magna. de symp. diffe. 3°. 11. H
Αθερα puliculam significat. 2°. meth. med. 9. E/ 14°. 7°. 90. E
Αθερα quæ nomen habuit à similitudinē ad aliquid extra positum. 2°. methodi medendi. 7°. 9. E
Atheroma quid. fi. med. Isa. 48. H
Atheroma affectus circa cutem capitis. intro. Isa. 59. F
Atheroma suturarum distentio. intro. Isa. 59. C
Atheroma affectus iuncturarum cubiti. introd. Isa. 59. C
Αθερα quæ apostematis genus. 14°. meth. med. 7°. 90. E

Atheromata fiunt ex commixtis humoribus. de cau. morb. 3^a. 8. B
 Atheromata sunt ex toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Atheromata numerantur inter morbos, qui oriuntur, cum prius non essent. 14°. meth. med. 92. D | 7^a. 93. C
 Atheromatium tumor differt ab alijs. ad Thrasj. 2^a. 105. A
 Atheromatium fit mentio. 1°. de tumor. pr. et. nat. 3^a. 83. G
 Atheroma quo modo sanetur. 14°. meth. med. 7^a. 93. F
 Atheromata ablationem sui indicant. 3°. meth. med. 7^a. 16. D
 in Atheromatibus inutile abijcitur. de cau. morb. 3^a. 9. D
 Atheromatibus quid conferat. de virt. cent. Sp. 93. G
 Atheroma excidere, & putrefacere licet. 14°. meth. med. 7^a. 99. E
 ATHLETICA ansit ars. in ora. suasoria. Isa. 4. A
 Athleta unde dicatur. in ora. suasoria. Isa. 5. A
 Athletarum ars quando cæpit. ad Thrasj. 2^a. 107. B
 Athletica est ars scelerata. ad Thra. 2^a. 107. H
 Athleticam artem odit bene instituta respub. ad Thra. 2^a. 109. B
 Athletica species paucratium. in or. suasoria. Isa. 5. A
 Athletica species castus. in or. suasoria. Isa. 5. A
 Athletarum exercitationes quedam. de sal. dia. 2^a. 41. D
 Athletis solis quod exercitationis genus in usu sit. 3°. de sa. tu. 2^a. 80. F
 Athletas exercentes quo modo appellantur. ad Thra. 2^a. 109. B
 Athleta cur se oleo fricant. 2°. de simp. med. fac. 5^a. II. B
 Athletarum emplastrum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 162. A
 ad Athleticam affectionem quod pertinet luctatoria athletica arti adi-
 piscitur. ad Thra. 4^a. 109. B
 Athlete diu, et vehementer mouent citra lassitudinem. de cau. mor. 3^a. 6. H
 Athletis præsto adsunt lassitudines, nisi apotheraia deueniuntur, & cur.
 2°. de san. tu. 2^a. 76. G
 Athlete cur potius obstruuntur in exercitatione, quam expurgentur.
 2°. de san. tuen. 2^a. 77. G
 Athleticus habitus, qui. ad Tra. 2^a. 102. C
 Athleticus habitus habet Gal. p. optima constitutione. de atra bile. 1^a. 37. D
 Athlete bonum habitum habent, sed periculosum. cõ. 1°. aph. 3°. Ex. 3. E/F
 Athleticus habitus non sanus. 2°. de san. tuen. 2^a. 77. G
 Athleta cur videntur cibis crassis & viscosis. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
 Athleta sui carne vescerentur. 3°. de ali. fa. 25. G | 2°. de san. tuen. 2^a. 77. G
 Athleta cur soli vtuntur suillis carnibus & pane ex caseo. 1°. de alim. fac.
 facultatibus. 2^a. 10. B
 Athletarum panis qualis. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. F
 Athleta deterius coquunt panes optimos, quam messorum & fossorum ro-
 busti. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. A
 Athleta qui panis commodus. 1°. de alim. fa. 2^a. 10. A
 Athletis carnis duo minima sunt parum. 2°. de digno. puls. 4^a. 76. G
 Athleta cur multum comedere possunt. com. 1°. aph. 15°. Ex. 3. B
 Athleta cur cibos valentiores acciperent in corna. 7°. met. me. 7^a. 46. B
 Athleta quibus vesci debent. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. B
 Athletarum sanguis qui. de atra bile. 1^a. 35. C
 Athleta quo modo extenuatis parere carnem studerent, & e contrario.
 de sal. dia. 2^a. 41. D
 Athleta non vtuntur venere. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. G
 Athleta cui affectui sint proni. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. F
 Athleta quo genere mortis obeunt. ad Thra. 2^a. 107. G
 Athleta ex pulvere suffocati. 11°. de usu par. 1^a. 188. E
 Athletis rhododaphnis terga dirumpuntur. in or. suasoria. Isa. 4. G
 contra Athletas inuebitur Galenus. in or. suasoria. Isa. 4. C | ad Thrasj.
 107. B | H | 2^a. 109. E
 Athleta studium pessimum est. ad Thra. 2^a. 107. G
 Athletis valentior Galenus. ad Thra. 2^a. 109. C
 Athleta non melior bestiis. in or. suasoria. Isa. 4. A
 Athletarum comparatio ad concussum murum. in or. suasoria. Isa. 4. H
 Athletis que acciderent in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 105. A
 Athleta Secundi nominati casus ex imbecillitate septi transuersi. 4°. de
 locis affectis. 4^a. 25. A
 ATHROOS significat vniuersim vel magnis portionibus, & celeriter
 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 ATOMVS quid. 1°. de elementis. 1^a. 2. F | de diff. morb. 3^a. 12. E
 Atomus primus excogitauit Leucippus. de histo. philos. Sp. 2. G
 Atomus Epicuri. de diff. mor. 3^a. 12. E
 Atomus, vacuum aera putabat Democritus. aduer. emp. med. Isa. 35. C
 ex Atomis est corporum cõpositio secundum Democritum. 1°. de elem. 1^a. 2. E
 ex Atomis qualitates sunt secundum Democritum. 1°. de elem. 1^a. 2. E
 Atomus sunt elementa secundum aliquos. 17°. de usu par. 1^a. 221. E

Atomus nullam habet qualitatem. de const. ar. Isa. 38. A
 ex Atomis corpora humana esse conflata dicentes reprehenduntur. 1°.
 de usu partium. 1^a. 186. G
 ex Atomis corpora non constare probatur. 1°. de elem. 1^a. 2. F
 ex Atomis q. homo non constet. de diff. mor. 3^a. 12. E
 Atomus dicitur ab aliquibus spūs primus in mudo. an ani. sit. 1^a. 327. A
 Α Τ Ο Ψ Ι Α i. imbecillitas. 4°. meth. med. 7^a. 26. D
 ATRVM quandoq; frigiditatem ostendit, quandoq; caliditatem. qua-
 sita in Hippo. Sp. 113. E
 Atrum quo modo cognoscitur esse à frigido, & quo modo à calido. qua-
 sita in Hippo. Sp. 113. E
 Atra bilis cum adiectione atra nominatur, sed amara bilis sepe dicitur
 bilis simpliciter. com. 7°. aph. 32°. Ex. 57. D
 p. Atra bile bilis vocabulo vtitur Galenus. de theri. ad Pifo. 5^a. 96. D
 Atra bilis & pituita, quid sint, & quos pariant morbos secundum Pla-
 tonem. contra ea quæ à Iul. in Hipp. apho. Ex. 67. E
 Atra bilis affinis est pituita. de spermate. Sp. 38. C
 Atra bilis cur sit nigra. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. E
 Atra bilis fit ex sanguinis face. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. C
 in Atra bile et bile flaua quo mō vertat sanguis. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 Atra bilis ex calore sufficienter immodico fit. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 Atra bilis ad dupliciter fit ex crasso sanguine & bile cõbusta. in 6^m. de
 morbis vulga. com. 6°. 3^a. 195. F
 Atra bilis generatur dupliciter. & quo modo in 1^m. pror. com. 1°. 162.
 F | 164. D | in progn. com. 3°. 4^a. 210. A | com. 3°. apho. 22°. 24. F | com-
 men. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Atra bilis dupliciter generatur, & quo mō in progn. cõ. 3°. 4^a. 210. A
 Atra bilis superaffatur in febre ardente. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. A
 Atra bilis ex bile assata malefica fit. in progn. com. 3°. 4^a. 210. A
 Atra bilis fit ex sanguine assato, crasso, adusto, de vic. ra. in morbis acu-
 tis. com. 2°. 7^a. 120. F
 Atra bilis differentia. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. A
 inter Atram bilem & melancholicum sanguinem ponit differentiam.
 5°. de locis affectis. 4^a. 34. E
 Atra bilis quomodo generetur, & differat ab humore melancholico. cõ-
 men. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Atra bilis, & sanguis niger, quo mō differunt. cõ. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 Atra bilis quæ propria sit, & qui humor melancholicus. com. 4°. aph.
 21°. 29. D | com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Atra bilis quæ dici non possit, & unde fiat. 2°. de lo. aff. 4^a. 18. A
 Atrabilaris sanguis habet serum atrabilarium. 4°. de san. tu. 2^a. 83. H
 Atra bilis serum, quale. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 167. E
 Atram bilem nullum animal gustauit. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis qualitates. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis est veluti acetū. 14°. met. 7^a. 89. E | cõ. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 Atra bilis acida, & fermentosa est. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis quo modo acida intelligatur. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis sincera acida est. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 130. H
 Atra bilis in terram eiecta eleuatur. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 174. G
 Atra bilis est acris, corrosiva, effusa in terram bullit, acida est veluti
 sanguinis limus, qualis fax in vinis crassioribus consistentibus. com.
 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Atra bilis fusa non concreta, fulgentem habet calorem, mordax vt ace-
 tum, terram abradit, fermentat. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 in Atra bile quid sit fermentatio, & feruor. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Atra bilis p. oculos hēt respirationē. de na. & or. vniuscuiq. cor. Sp. 41. E
 Atrabilis per quas partes descendit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. C
 Atra bilis abundat atate declinante, & autumno. brevis denotatio dog-
 matum Hippocratis. 1^a. 231. B
 Atra bilis autumno abundat, duobus succis estate perustis, sanguine,
 & pallida seu flaua bile. in 1^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 100. H
 Atra bilis cur autūno & vere generetur. cõ. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A/B
 Atra bilis dominantis indicium est temporis inæqualitas. 1°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7^a. 96. B
 Atra bilis quo tpe crescat. de natura, et ord. vniuscuiq; corp. Sp. 41. D
 Atra bilis quibus horis dominetur. de spermate. 38. C | de natura, & or-
 dine vniuscuiq; corporis. Sp. 41. E
 Atrabilis infans quibus horis efficiatur. de spermate. Sp. 38. A
 Atra bilis horis si puella sit concepta, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. C
 in Atra bilis horis si puer sit conceptus, pater in horis flaua bilis, ma-
 ter in horis sanguinis quid eueniat. de spermate. Sp. 38. D
 in Attrē bilis horis si cõceptio oīum fuerit, quid sequat. d. sper. Sp. 38. E

Atra bilis cui proportionatur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. C
Atra bilis exhalationis ad caput comparatio ad fuliginem in aere. in
prognost. com. 3°. 4°. 210. F
Atram bilem qui facile gignant, & que ad illam generandam adiuvent.
de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. F
Atrabilarij, vel biliosum succu gignant laborantes. 4°. de sa. tu. 2°. 83. F
Atram bilem maxime generant labores diuturni. 4°. de sa. tu. 2°. 83. G
Atram bilem generantes cibi, qui sint. de dissol. cont. Sp. 74. A
Atram bilem quandoq; faciunt alia, & cap. de dissol. cont. Sp. 74. C
Atram bilem generant caules. de dissol. cont. Sp. 74. C
Atram bilem facit caro capra antiqua. de dissol. cont. Sp. 74. A
Atram bilem generant lentes. de dissol. cõt. Sp. 74. B
Atram bilem generant pisces saliti, antiqui. de dissol. cont. Sp. 74. B
Atra bilis i splene dominatur. de nat. et ord. vniuscuiusq; cor. Sp. 41. D
Atra bile nutritur splen. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. C
Atra bilis manet in splene, quoad deiciatur. de anat. viis. Sp. 51. B
Atra bilis cur nõ coaceruatur i venis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. C
Atra bilis quid faciat in humano corpore. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. C
Atra bilis quos faciat mores. de natura et ord. vniuscuiusq; cor. S. 41. E
ab Atra bile, & phlegmate diuturnos fieri morbos inquit Hippocr.
bre. denot. dogm. Hippo. 1°. 231. D
Atra bilis morbus chronicus. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. D
Atra bilis facit melancholiam. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
Atra bilis tenebræ animæ rationalis. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
ex Atra bile cū principium rationalis animæ occupauit, cur timor me
rorq; ac mortis expectatio accidant. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
Atra bilis color reddens mentem similem tenebris, timorem efficit. 3°. de locis affectis. 4°. 19. C
ad Atra bilis naturam si vergat humor infestus, in somnis tendens ad
caput, timores facit. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
Atra bilis ex flaua scā facit insanias satis furiosas. c. 6°. ap. 53. Ex. 53. B
Atra bilis comitalem facit. 3°. de loc. affect. 4°. 18. C
Atra bile plenus si exerceatur incidit i apoplexiā, vel comitalem mor
bum, aut ruptionem vasis in pulmone. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
Atra bilis facit insanabilem difficultatem intestinorum. Ex. 29. H
Atra bilis habet febres per quartum diem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Atra bilis redundat in quartana febre. 2°. de crisi. 4°. 134. G
Atra bilis pulsus. de natura, & ord. vniuscuiusq; corpo. Sp. 41. F
Atrabilarij habent vapores vti suffusiones. de mel. ex Gale. Sp. 109. G
Atra bilis quo mō cognoscatur præalere. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 176. E
Atra bilis deterrima in pregn. com. 2°. 4°. 202. E
ab Atra bile corrupta vitium capitis esse indicat nigrior cutis capitis
color. de remed. par. fac. 7°. 154. F
Atra bilis significatur timore, & mæstitia longo tempore perseveranti
bus. com. 6°. apho. 23°. Ex. 48. E
Atra bilis futuræ signa. com. 6°. aph. 23°. Ex. 48. E
Atram bilem significat somnium fumi, caliginis, & tenebrarum. de præ
sag. ex inform. sum. 4°. 213. C
Atra bilis si abundat sputum est nigrum. 5°. de loc. affe. 4°. 29. H
Atra bilis symptomata sunt status hypochondriaci accidentia. 5°. de lo
cis affectis. 4°. 32. H
Atra bilis egritudo quo modo curanda. de natura et ordine vniuscuiusq;
que corporis. Sp. 41. G
Atra bilis inueterata difficulter curatur. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. H
Atrabilarijs qui cibi conueniant. de mel. ex Gal. Ruf. & pos. Sp. 110. D
Atra bilis a mordentibus irruatur. 14°. meth. med. 7°. 89. H
Atrabilarijs obest acetū acredo. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 130. G
ad Atram bilem præsidia communia. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. H
in Atra bile quæ vena secanda. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
Atrabilarijs mulieribus quibus menses defecerunt quæ vena secanda. de
mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
ab Atra bile multos seruauit Galenus eos ineūte vere euacuans. quos
purg. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. C
Atram bilem educente medicamento purgantur melancholia, cancer,
& elephantiasis. quos purg. oportet. 5°. 88. F
ad Atrabilarias materias crassas medicamenta mediocria. 14°. me
thodi medendi. 7°. 89. H
Atra bilis quibus euacuari debet. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
Atra bilē medicamēto purgāte sanauit Gale. cō. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
Atra bilis quibus quandoq; sanetur. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 163. A
Atram bilem educentibus in quibus vtamur, & qñ. de dyn. Sp. 21. B
Atra bilis purganda cum vincit. 4°. meth. med. 7°. 28. E

Atra bilis difficulter euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 92. G
Atra bilis non est euacuanda nisi cocta. quos purg. oportet. 5°. 88. F
Atrorum medicamenta sero quàm aqua diluere præstat. 10°. de simpli.
med. fac. 5°. 73. G
Atram bilem educentia, quæ. de cathart. 94. G/ de mel. ex Galeno Ruf.
& Poss. Sp. 110. A
Atra educit acetum. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. G
Atram bilem educit epithymus. de dynamidijs. Sp. 21. B
Atram bilem educunt epithymus & elleborus. de cathart. Sp. 94. E
Atra bilē purgat hiera ex veratro nigro. 1°. de cōp. med. se. loc. 5°. 121. E
Atram bilem educit lapis armenius. de dynamidijs. Sp. 21. C
Atram bilem educit peplium. de dyn. Sp. 21. A
Atram bilem educit polypodium. de dyn. Sp. 21. B
Atram bilem educit pulegium. de dyn. Sp. 21. C
Atram bilem educit tithymalum. de dyna. Sp. 21. E
Atram bilem educit tragoriganum. de dynamidijs. Sp. 21. C
Atra bilis de se est sincera deiectio. com. 7°. aph. 23°. Ex. 56. E
Atra bilis quo differat a deiectionibus nigris. cō. 4°. aph. 29°. Ex. 29. D
Atra bilis vel supra vel infra exiens in principio morbi letale. commē.
4°. aph. 22°. Ex. 29. F
Atra bile desubier exiunt extenuatis postridie moriuntur. commē.
4°. apho. 23°. Ex. 29. G
Atram bilem generantibus si inflatur stomachus, quid succurrat. 8°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 192. B
ad Atra bilis vomitum. de remed. par. fac. 7°. 159. B
ad Atrabilarem vomitum. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. H
Atra bilis facta ob retentas euacuationes hæmorrhoidū. de vena sect.
aduer. Eras. 6°. 7. E
ab Atra bile habitis superuenientes hæmorrhoides bonū. de vena sect.
adu. Er. 6°. 7. E/ com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
Atra bilis. lege Melancholia, & Cholera nigra.
Atrabilarij humores qui proprie sint. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
Atr. humor excretus quandoq; bonum. de atra bile. 1°. 34. E
Atri hominis vtriusq; notas a pueritia didicit Gal. & atra bile. 1°. 34. H
Atra nubes quo modo. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 104. C
Atra sanguis crassus quos morbos faciat. de atra bile. 1°. 35. A
Atras venas habentibus, & mediocriter tenues minus parcendū. in
missione sanguinis. præ sag. ex. per. confir. Sp. 77. H
Atra vrina aut raro aut nunquam est tenuis. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
Atra vrina quid significant. quæ. sita in Hipp. Sp. 113. E
Atra vrina in lienosis sunt minus perniciose. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
Atra vrina in viro, et muliere est pessima. de vri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
Atra vrina in viris, & mulieribus pessima est. quæ. sita in Hip. Sp. 113. F
Atra vrina, & aquosa, & crassa, & male olens letalis est. de vrina si
gnifi. ex Hippo. Sp. 78. G
Atra hypostasis, vrina male olente in acuta egritudine, letale est. quæ
sita in Hipp. Sp. 113. E
Atra vrina in acutis egritudinibus vt plurimum perniciose est. quæ
sita in Hippocratem. Sp. 113. E
Ατρεχλος homo. 1°. de diff. pul. 4°. 48. F
ATRACYLIS planta spinosa. 2°. de ali. fac. 2°. 22. E
Atracilis desiccatur, & parum digerit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. E
ATRACIS planta spinosa. 2°. de ali. fac. 2°. 22. C
ATRAMENTVM Indicum, quale. de compo. medic. secundum lo
cos. 151. F/ 5°. 156. F
Atramentum librarium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. A
Atramentum memphiticum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. A
ad Atramentum scriptorium. in progn. com. 1°. 4°. 190. E
Atramentum scriptorium præparabatur in vsu medicamentorum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. B
Atramentum scriptorium, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. B
Atramentū scriptoriū pgamentū laudat. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 140. B
Atramentum sutorium quid. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Atramentum sutorium quomodo colligatur. 9°. de simp. me. fa. 5°. 71. C
Atramentum sutorium quale. 5°. meth. med. 7°. 31. D/ 3°. de compo. med.
secun. loc. 147. B/ 6°. 5°. 172. H
Atramentum sutorium crudum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. G
Atramentū sutorii vsti. 3°. de comp. med. sec. loc. 147. H/ 5°. 148. A/ B/ C
Atramentum sutorium adstringit. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
Atramentum sutorium adstringens summū. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
Atramentum sutorium vehementer adstringit, & habet magnam cali
ditatem. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. C

Atramentum sutorium calefacit valde, & adstringit parum. 6°. de cō-
po. med. per gen. 5°. 256. B
Atramentum sutorium siccatur euidenter. 4°. de cōp. med. p. gen. 5°. 240. H
*Atramentum sutorium omnium maxime condire seruareq; carnes hu-
midas potest.* 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. C
Atramentum sutorium olentia balnea, fortius reficcant. 7°. de compo.
med. sec. loc. 5°. 177. E
*Atramentum sutorium stomacho valde obest, & est contrarium huma-
nae naturae.* 6°. de comp. med. sec. loc. 169. A 8°. 5°. 190. A
Atramento sutorio vlcera maligna in ore sanantur. 6°. de compo. med.
secundum locos. 5°. 169. B
Atramentum sutorium seruat colorem medicamentorum viridum. 2°.
de compo. med. per gen. 5°. 220. B
Atramentum sepiæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. F
ATRAPHAXIS id est triplex. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. C
ATRETORVM curatio introd. 15a. 60. B
Atretæ feminae quæ. 3°. de symp. cau. 3°. 29. H
ATRIPLEX frigidum est in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 194. B
Atriplex humidum est in secundo ordine, frigidum in primo. 6°. de sim-
pli. medicamen. fac. 5°. 44. C
Atriplex perhumidum & lentum est. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Atriplex hortense humidius est, & frigidius syluestri. 6°. de simplici.
medica. fac. 5°. 44. C
Atriplex calefaciendi vim non habet. de bo. & vitio suc. 2°. 38. H
Atriplex & blitum aquosiora sunt alijs oleribus. 2°. de ali. fac. 2°. 23. B
Atriplex aqueum est & terreū vt malua. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. C
Atriplex aqueum est, & minimum habet acris facultatis. de attenuan-
tis victus rat. 2°. 43. H
*Atriplex abstergendi vim habet, & ad auriginem ex pituita infarctu
prognatam utile est.* 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. C
Atriplicis caulis est siccus. 2°. de alim. fac. 2°. 24. A
Atriplex est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
Atriplex manditur ex oleo, garo, & aceto. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
Atriplex ē mediocris i bonis et malis succis. de bo. & vitio suc. 2°. 37. G
Atriplex generat humores viscosos, crassos, & frigidos. 2°. de sim. me.
fac. 5°. 14. D de puero ep. 7°. 180. D
Atriplex parum nutrit. 2°. de alim. facul. 2°. 23. C
quam Atriplex cur potius brassicam aliquā offerunt senibus. 5°. de sani-
tate tuenda. 2°. 92. C
Atriplex cur facile descendat & subducatur ventrem. 1°. de ali. fa. 2°. 8. C
Atriplex semē supprimit, non tñ corrumpit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 38. C
Atriplex in febre dandum. 4°. de sani. tuenda. 2°. 87. G
Atriplex dada p cibo in tertiana febre. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 97. C
Atriplex pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
Atriplex conuenit epilepticis. de puero epilep. 7°. 180. C
Atriplex pro obsonio in cubiti fractura. de frac. comp. 1°. 7°. 230. G
A τρεπτοῖ. sine fistula vlla. de simp. med. 1°. 7°. 230. G
A τρεπτοῖ appellatur cum ali corpus desit. 12°. meth. med. 7°. 74. H
Atrophia quid sit. 3°. de san. tuen. 2°. 82. B 3°. de symp. cau. 26. G de tot.
morb. temp. 3°. 89. D
Atrophie sunt frustrationes in nutriendi actione symp. diff. 3°. 12. A
in Atrophia est actionis priuatio in nutriendi actione. 3°. de symptom.
causis. 25. B 3°. 26. C
Atrophia non habet typum. de Typ. 3°. 90. D
Atrophia secundum quos non est morbus. 1°. meth. med. 7°. 8. B
Atrophia fit in toto animali, & in parte. de syp. diff. 3°. 12. G
*Atrophiam necessario inducit actionis digerendi in corpus alimenti si-
ue priuatio, siue imbecillitas, sicuti etiam alteratricis in quaque par-
ticula virtutis noxa.* 3°. de symp. cau. 3°. 30. D
Atrophia pilorum affectus. fin. med. 15a. 48. B/C
Atrophia in oculo quid. fin. med. 15a. 48. E
Atrophia oculorum vlceratio. fin. med. 15a. 48. D
Atrophia in oculo totum oculum exercet. intro. 15a. 48. D
Atrophia præcedunt multa symptomata & quæ. de symp. diff. 3°. 12. G
Atrophie sunt egrotudines iecoris patiens. de vir. nostru corp. Sp. 60. B
Atrophia ex nimia excretionem. de symp. diff. 3°. 12. G
ex Atrophia quomodo fiat virium lapsus in longissimis morbis. 12°. me-
thodi medendi. 7°. 77. C
Atrophia cur facit graciles. 1°. de sani. tuen. 2°. 65. G
Atrophia laborans aliqua particula quid patitur. de symp. diff. 3°. 2. G
A τρεπτοῖ qui patiuntur. 14°. meth. med. 7°. 91. C
Atrophie & tabes non sunt causæ anasarcae. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F

Atrophia laborantibus atram bilem educimus. de dynam. Sp. 21. B
Atrophia quæ facit stomachi dissolutio, curata vino ex absinthio. de the-
ria. ad Pifo. 5°. 90. D
*in Atrophia ad expurgandam & remouendam prolixam humorum di-
ssolutionem vtitur cathartici.* de dynamidijs. Sp. 20. E
*in Atrophia de malis humoribus facta vtitur cathartici ad restau-
randam corporis habitudinem.* de dyn. Sp. 20. E
Atrophia macerati iuuant à vespertina frictione. 3°. de sa. tuē. 2°. 82. A
A τρεποῦντας quo mō carne impleuit Galenus. 5°. de san. tu. 2°. 89. F
A τρεποῦσαι. i. q̄ ex nutrimento fructū nō sentiunt. 7°. met. me. 7°. 47. B
ATROX est calumniari hominem qui benedicat. 2°. de san. tu. 2°. 71. H
*ATTALVS & Ptolemæus reges inter se certamē habuere de libris
comparandis.* de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. D
Attalus rex Pergamencorum, studiosus medicamentorum. 1°. de comp.
med. per gen. 5°. 214. D
Attalus rex quæ ambitiosissime ad experientiam conquireret. 10°. de
simp. med. fac. 5°. 72. D
*Attalus & Mithridates omnium simpliciu, quæ venenis aduersantur,
vim experti sunt in condemnatis mortui.* de antid. 5°. 99. F
ATTALICVM ad digerendū. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. H
Attalica cōpositio ex Mantie cōponibus. 8°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 191. C
Attalici emplastri albi secundum Andromachum cōpositio. 1°. de cō-
posi. med. per gen. 5°. 214. F
ATTENVARE quid sit. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. E
Attenuatio qd sit, & quot fiat modis. in 6°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 176. D
Attenuatio a medico facta, qualis. de art. com. 1°. 7°. 257. B
*Attenuatio ex euacuatione continuo quidem sequitur, sed laxatio nō cō-
tinuo, sed per alia media.* de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. G
Attenuantes cibi gustu & olfactu discernuntur. de attenu. victus ra-
tione. 43. G 2°. 4. B
Attenuantia quæ sint. de atte. vic. rat. 2°. 3. H
Attenuant & incidunt cibi acetosi. de diff. cont. Sp. 72. E
Attenuat corpus & debilitat nimis vsus ciborum subtilianium. de
dissol. cont. Sp. 72. E
Attenuant ac dissolunt cibi salsi. de diff. cont. Sp. 72. E
Attenuantes cibi, & incidentes humores crassos. de diff. cont. Sp. 74. G
Attenuare corpus & otiosa vita posset, & quo modo. in 6°. de morbis
vulgaribus, com. 3°. 3°. 170. D
*Attenuare humores corporis & per inuisibilia foramina excernere nō
potest calor naturalis.* de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 140. A
Attenuantis facultatis mel est. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 181. A
Attenuat, & excalfacit ferula semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
quæ Attenuent, & vrinā prouocent. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 201. H
Attenuantis victus ratio multos sine medicamentis sanauit. de attenu.
vict. ratione. 2°. 43. F
quæ Attenuent, & perrodant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. D
ad Attenuandum pinguem hominem. de dyn. Sp. 30. B
Attenuatoria victus ratio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. B
Attenuantibus & calidis miscetur cibi flatulenti. 1°. de ali. fa. 2°. 14. A
in Attenuate victu à quibus in gñe abstinedū. de atte. vic. rat. 2°. 45. D
Attenuantibus citra manifestam caliditatem indiget lien. 9°. de comp.
med. secundum loc. 5°. 198. D
Attenuantibus indiget obstructio ex qualitate humorū. 10°. me. me. 7°. 62. B
Attenuantia medicamina non possunt efficere bonam habitudinem. de
bo. & vitio suc. 2°. 39. A
Attenuati victu cōtraria sunt pōtica & austera. de att. vi. ra. 2°. 45. H
Attenuantium vim minuuntia, quæ. de atte. vic. rat. 2°. 44. C
Attenuans phlegma medicamentum. secret. Sp. 101. G
Attenuatorum duplex affectio. 1°. de marc. 3°. 47. B
Attenuatum corpus qui non habent, aqua frigida non læduntur. 7°. me-
thodi medendi. 7°. 47. F
Attenuati qui curari possint. de marc. 3°. 47. B/C
quæ Attenuent pilos. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. B
Attenuatoria pilorum, & capillorū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
ATTENTVM quomodo esse oporteat. 7°. de vsu par. 1°. 162. B
ATTICORVM lingua quadam ex parte vtitur Hippocrates. de frac.
commentario. 1°. 7°. 223. E
Attica lingua tēpore Galeni multū à proprietate sua deciderat. [quid
nunc est?] 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. F
Attica nomina sciunt exquisitæ Gale. ad Thrasy. 2°. 107. A
Atticam locutionem non curat Gale. in scientijs. de ord. lib. 15a. 15. F
Attici sermonis affectatores taxat Gale. 2°. de ali. fac. 2°. 18. F

Atticifini affectatores non curant de sanitate. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. F
 de Atticifino non curant medici. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. F
 Atticus thymus optimus est. 4°. de sani. tuen. 2^a. 85. C
 Atticum mel probatissimum est 5°. de sani. tuen. 2^a. 92. E
 Atticum mel coctum & crudum quibus vtile. 5°. de sani. tuen. 2^a. 90. G
 Atticum mel melius habetur ad claritatem faciei & oculorum. de sim
 pli. medicam. Sp. 87. A
 Attica vel pontica cera alba ad phlegmonas & erysipelata est utilis.
 10°. meth. med. 7^a. 65. A
 Atticum congiunt vas magnæ capacitatis. de sal. dia. 2^a. 41. G
 ATTOLLENS musculus basim scapularum è directo capitis, vbi &
 quo modo procedat. de musc. diff. 1^a. 45. B
 Attollens brachium sursum p rectâ lineâ musculus. de mus. diff. 1^a. 47. F
 Attollens brachium ad interna musculus qui. de mus. diff. 1^a. 47. E
 Attollentes sursum testem mus. diff. 1^a. 50. D
 Attollentes sursum sedem musculi. de mus. diff. 1^a. 50. E
 Attollens tibiam altam quoquo modo musculus, & simul illam flectens
 ad interiora. de mus. diff. 1^a. 51. D
 Attollendo tibiam in rectum qui musculus illam introrsum inuertat. de
 mus. diff. 1^a. 51. D
 Attollentis laquei ratio. de laqueis. 7^a. 306. F
 ATTONITA & aquosa frigida sunt omnia. de palpitatione conuuls.
 & rigore. 3^a. 53. E
 Attoniti affectus sunt frigiditate vincent. de pal. cõuul. et rig. 3^a. 54. D
 Attonitum morbum apoplexiam vocant. de diff. mor. 3^a. 3. E
 Attonitus morbus, quem græci dicunt apoplexiam, est morbus acutus
 sine febre. com. 2°. aph. 19°. 14. B/com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Attonitus morbus ex ebrietate. de cau. mor. 3^a. 7. D
 in Attonito morbo quæ passio sepius accidat. de diff. mor. 3^a. 3. E
 Attonitum morbum cum malignus est antecedit animi defectus. 1°. de
 arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. F
 Attonitum vel apoplexiam dicimus eum, qui aliquo temporis spatio to-
 to corpore tam vehementer sit arreptus vt neq; sentiat, neq; mouea-
 tur. 1°. meth. med. 7^a. 8. E
 Attoniti, quos græci ἀνωμαλίας dicunt, sunt temporibus pluuiosis,
 com. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Attonitorum pulsus quales. de puls. ad tir. 46. B/4°. de cau. p. 4^a. 102. H
 Attonitus exigit euacuationem pituitæ. quos pur. op. quib. me. 5^a. 88. D
 ATTRACTRIX facultas est naturalis. de natu. huma. com. 2°. 7°.
 182. F/de anat. viuo. Sp. 44. H
 Attractio inter facultates naturales est maxie picipua. i Tim. 1^a. 290. C
 Attractione vtitur Hippocrates in multis naturalibus operationibus.
 8°. de decre. Hippo. 1^a. 278. A
 Attractionem tollit Plato. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 278. A
 Attractionem, si poneret Plato, & non circumpulsionem, idem cu Hip.
 sentiret. in Tim. Platonis. 1^a. 290. C
 Attractio est vt sit appositio. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. D
 ad Attractionem quæ fit in corpore nostro, tibia vel arundinis compa-
 ratio. 8°. de decre. Hip. 278. A/in Tim. Plat. 1^a. 290. C
 Attractio fit breui tempore. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. E
 Attrahere est calidi. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. A
 Attrahentia q & qualia sint. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 36. E/de ocu. 7^a. 188. F
 Attrahentia omnia sunt calida. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 36. E
 Attrahentia sponte nata, quæ. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 36. E
 Attrahentrix vis attrahit familiare. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 17. G
 Attrahentia ex putrefactione. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 36. E
 Attrahere & digerere sunt vires vicinæ. 6°. de cõp. me. p ge. 5^a. 260. G
 Attrahentis vis pars vel species est purgantis medicamenti. de purga.
 med. fac. 5^a. 87. H
 Attrahendi proprium nutrimentum vim habent singula partes. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 100. C
 Attractiua virtus est in oī particula corporis. cõ. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 Attrahentrix vis trahit sibi conueniens nutrimentum. 3°. de na. fa. 1^a. 302.
 D/de vtil. resp. 64. A/de mot. man. & obs. Sp. 68. B
 Attrahendi ordo in appetentia. de anat. vii. Sp. 49. G/de ocu. 7^a. 189. E
 Attrahunt & expellunt singula membra. de vict. rat. in morbis acutis,
 commentario. 4°. 7^a. 34. E
 Attrahentrix vim propriam, & expultricem esse in carnibus collige,
 in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3^a. 195. F
 Attractiuam potestatem quæ bellicè dicitur, vindicant sibi nerui li-
 neares. de compag. memb. Sp. 88. H
 Attrahendi debilem vim habet arteria. de vtili. resp. Sp. 64. E

Attrahentes villi qui sint. de ana. viuo. Sp. 44. H
 Attrahunt villi longitudinales. de ana. viuo. Sp. 55. H
 Attrahentes facultates in villis rectis. 4°. de vsu par. 1^a. 141. B/de anat.
 viuum. 44. G/ Sp. 55. H
 Attrahunt cur sanguinem partes. 13°. meth. med. 7^a. 80. F
 Attractio est inspiratio. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 194. B
 Attractiuam vim habet pulmo cum sit spongiosus, & calidus. de vili-
 tate respirationis. Sp. 64. D
 Attractio aeris ad pulmonem fit per cannam magnam, et canales nasi.
 de anat. viuum. Sp. 47. C
 Attrahendi spiritus in pulmonem quæ primaria, & quæ secundaria sit
 ratio. de voc. instr. diff. 1^a. 106. E
 Attractus spiritus vbi excoquat. de cõpag. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. G
 Attrahit ac expellit humores & spiritum actio pulmonis. 5°. de locis
 affectis. 4^a. 30. F
 Attrahit ab hepate dexter ventriculus cordis. de anat. viuo. Sp. 56. C
 Attrahit à pulmone sinister ventriculus cordis. de ana. vii. Sp. 56. C
 Attrahit cor sibi succum cibi à splene per venam, quæ protenditur ab
 ipso ad splenem. de vtil. resp. Sp. 64. H
 Attrahente iecoris vitata quid sequatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. B
 ad Attrahendū lōgaon habet villos longitudinales. de ana. vii. Sp. 50. E
 Attractiua vis magis viget i exteriori tunica vesicæ. de ana. vi. Sp. 51. D
 Attrahi persentitur aqua ab hominibus sitientibus, quādo balnea ingre-
 diuntur. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3^a. 195. B
 Attrahentrix vis habet duo symptomata. de sym. diff. 3^a. 12. B
 Attrahentis vis pars vel species est purgantis medicamenti. de purga.
 med. facul. 5^a. 87. H
 de Attractione medicamentorum quæ humores attrahunt, cur Hipp.
 non scripsit. de pur. medica. fa. 5^a. 86. C
 Attrahente virtute ppollent trahentia. 6°. de cõp. med. p gen. 5^a. 260. H
 Attractio fit à qualitate substantiali. 3°. de simp. me. fa. 23. C/5^a. 36. E
 Attrahentia exiccant. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 247. E
 Attrahat quo modo aloë. de cathart. Sp. 94. E
 Attrahentia Asclepiadis. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. G
 Attractione tepida ventrem purgat chamalea. de sim. med. Sp. 85. B
 ad Attrahendum Cyrti emplastrum. 6°. de cõp. me. per gen. 5^a. 261. C
 Attrahens emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. D
 Attrahens emplastrum Harpali. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 261. D
 Attrahens nigrum emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 261. H
 Attrahendi & digerendi ea quæ in aluo sunt, vim habet fermentum. 8°.
 de simp. med. fac. 5^a. 59. D
 Attrahit digerit, & siccatur gladiolus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
 Attrahens medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 247. A
 Attrahens & eruens melinum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 222. F
 Attrahit, & detergit phorbium, & tenuium partium est. 7°. de simpli.
 med. fac. 5^a. 63. D
 Attrahens splenium. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 259. E
 Attrahit in profundo residentia magis cæteris resinis terebinthina. 8°.
 de simp. med. fac. 5^a. 59. E
 Attractio ad partes oppositas, species euacuationis. ars. medi. Isa. 59. E
 Attrahendi cõmunis indicatio est ad maxime distātia. ars. med. Isa. 71. E
 Attrahentiu applicationes cur debet pcedere eū. 8°. meth. me. 7^a. 52. F
 Attrahunt vehementer cucurbitula in capite cum multo igne affixa. de
 cucur. scar. 6^a. 3. D
 Attrahentes magis cucurbitula, quæ. de cucur. scar. 6^a. 3. E
 Attrahere φθοροποιός & ὑνέκυστος. i facultates corruptionem inducē-
 tes, potest cucurbitula. de cucur. scar. 6^a. 3. F
 Attractio, & erectio nodi gutturis, vnde. de mot. man. & obs. Sp. 70. E
 Attrahens caput brachij musculus. de muscu. diff. 1^a. 47. G
 Attrahentes musculi chartilaginem scutiferam ad superiora & priora,
 qui. de mus. diff. 1^a. 46. B
 ATTRITIO quid. de art. com. 1°. 7^a. 255. D
 Attritio instrumentorum, qd & vnde. in 6^m. de morb. vul. cõ. 3°. 3^a. 170. B
 ad Attritiones calceorum coria vetera. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Attritæ vestes & vasa ex diuturno vsu fiunt sicciora. in 6^m. de morbis
 vulg. commen. 3°. 3^a. 170. B
 Attritionem curat succus mororum. de simp. med. Sp. 87. H
 Attritæ simul partes duritiā quandam, & ὑσώδης acquirunt.
 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 68. G
 Attritus proprie iunctio facit olei, in quo cucumeris agrestis radix ad-
 mixta, & decocta fuerit. de simp. med. Sp. 88. E
 Attritus detritu partib' ipositu medicamen. 6°. de cõp. me. p ge. 5^a. 256. A
 ad Attritus.

ad Attritos. 1°. de compositione med. per gen. 213. D/3°. 234. H/235. C/4°. 241. D/6°. 5^a. 258. F
AVAROS facit cholera nigra. de dynamidijs. Sp. 19. F
AVCTRICIS. facultatis proprium. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. A
AUCTRICEM adiuvant vis alteratrix & nutritrix. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. H
AUCTIO quid. fin. med. Isa. 44. G/1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
AUCTIONIS & generationis differentia. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H
AUCTIO est actio nature intro. Isa. 55. B
AUCTIO est primū nature operū, & veluti caput. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. C
AUCTIO plantis etiā est cōmunis, & opus naturæ. 1°. de nat. fac. 1^a. 290. G
AUCTIO vna ex actionibus quæ operibus rident. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
AUCTIO quo modo fiat. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. A
AUCTIO non est sine nutrimento. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
AUCTIO & nutritione exceptis omnī functioni contraria est humiditas. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. E
AUCTIO nihil æque aduersat ut siccitas. de re. aff. dig. & me. 7^a. 195. D
ad **A**VDA C I A M & timiditatem faciunt regiones. 5°. de decretis Hippocratis. 1^a. 257. B
AUDACIA à natura inest Europæis. de aere, aquis, & loc. 2^a. 6. C
AUDACIA animalia & calida, quæ. de util. resp. Sp. 64. F
AUDACIA animalia, propter quid sint talia. de anat. vii. 46. H/ Sp. 56. E
AUDACIA sequitur ad dominium bilis. de aua. viuo. Sp. 45. E/ F
AUDAX non est cor magnum. de anat. vii. Sp. 46. H
AUDACIA sunt quedam animalia, quæ tamen habent cor paruum, sed calidum. de anat. viuo. Sp. 53. A
AUDACIA cur sint animalia parui cordis. de anat. viuo. Sp. 46. H
AUDACIA signum est cordis calor excellens. de anat. viuo. Sp. 53. A
AUDACIA est signū delirij, maxime cum impudens est. in 6^m. de mor. vulg. garibus. commen. 1°. 3^a. 160. D
AUDACITER respondens, modestus & prudens, iudicandus amens. in 6^m. de morbis vulgar. com. 2°. 3^a. 168. G
AUDACIBUS sua arma conveniebant. 1°. de vsu par. 1^a. 113. C
AUDAX quodpiam & strenuum non destituit nudum natura. 1°. de vsu partium. 1^a. 113. D
AUDACISSIMI cōmendant. cōtra ea quæ à Iul. in aph. dicta sunt. Ex. 66. C
AUDIENDI virtutem auribus præstat spiritus animalis. de compag. memb. siue. de natura humana. Sp. 58. B
AUDIENDI facultas per duo foramina intro. Isa. 54. F
AUDITORIUS spiritus, & visuius, vocalis, et genitalis sunt partes animæ. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 255. G
AUDIBILIS qualitas calida est, & humida. de compag. memb. Sp. 58. C
AUDIBILITUM qualitatū habemus nomina. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. E
AUDITORIUS meatus, qui. introd. Isa. 53. A
AUDITORIUS meatus non solum vsq; ad cerebri duram membranam pertinet, sed etiam neruum contingit, qui in ipsum à cerebro descendit. 6°. methodi medendi. 7^a. 42. H
AUDITORIJ meatus, cum sint occupati præsertim cholera, surditatem faciunt. com. 4°. aph. 28°. Ex. 30. D
AUDITORIUS meatus medicamēta tolerat fortissima. 6°. me. me. 7^a. 42. H
AUDITUS quid. fin. med. Isa. 45. B/ 1°. de sympt. cau. 3^a. 17. C/ de historia philosophica. Sp. 9. H
AUDITUS cur dicatur aereus. de oculis. 7^a. 185. B
AUDIENDI instrumentū cur aereum. 7°. de instr. odor. 110. E/ 7°. de decre. Hippocratis. 1^a. 271. B
AUDITUS instrumentum auris. de instru. opor. 1^a. 110. E
AUDITUS quarto loco adiungitur cum naturā incedit à platis ad animal. 2°. de semine. 1^a. 339. G
ad **A**UDITUM ita se habet ossis petrosi pars, ut humor crystallinus adiuu. de anat. viutorum. Sp. 48. H
AUDITUS quō fiat. de hist. philosophica. 9. E/ de compag. memb. Sp. 58. B
AUDITUS sit in pellicula plena acre intra aurē. de vii. resp. Sp. 63. D
AUDIENDI sensorium, quale. 4°. de loc. affec. 4^a. 22. G
AUDITUS duplex. in 6^m. Hippo. de mor. vulg. com. 4°. 3^a. 181. A
AUDITORIUS neruus dicitur qui ad aures venit. de anat. par. Sp. 43. D
AUDITORIJ nerui exortus & processus, qui. de ner. diff. 1^a. 53. G
AUDITORIUS neruus cur durior sit quā ut actioni conueniat. 8°. de vsu partium. 1^a. 167. H
ad **A**UDITUM quæ pertinent. an qual. incorp. sint. Isa. 9. A
AUDIUNT melius aures in aquilonia tēpestate. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. E
AUDITUI q̄ vox iucundissima, & quæ infestissima sit. 1°. de sym. ca. 3^a. 17. C
AUDITUS qua voce contristetur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H

in **A**UDITU quomodo voluptas fiat. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
in **A**UDITU delectatio, & dolor contingunt euidenter post odoratum, & tactum, & gustum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. F
AUDITU priuati fuere aliqui in magnis tonitribus. 1°. de sym. ca. 3^a. 16. H
AUDITUS dolores nō sunt, sed tactus, aurium phlegmōes. de sym. diff. 3^a. 11. E
AUDIM^o oēs cōfuse & oblate si cū Melapode cōparemur. 1°. st. 2^a. 63. H
AUDIENDI praua consuetudine mores ai corrumpunt. 2°. de sa. tu. 2^a. 65. F
ex **A**UDITU signa futuræ ægritudinis. ars med. Isa. 67. F
AUDITUS hebetior ostendit futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
AUDITUS si deficiat in febre continua, existente corpore debili, letale est. com. 4°. apho. 49°. 33. B/ com. 7°. apho. 66°. Ex. 60. F
AUDITUS instrumenti propria & præcipua passione factam in febribus surditatem sanguis ex naribus fluens, aut aliuis turbata soluit. com. men. 4°. aphor. 60°. Ex. 34. A
in **A**UDITU omnimodum silentium simile quid est atque tenebra in visu. 1°. de sym. cau. 3^a. 17. C
AUDITUS sensus affectiones. 4°. de locis affectis. 4^a. 23. B
AUDITUS grauis, affectus aurium. intro. Isa. 59. C
AUDIENDI grauitas vnde fiat. 1°. de symp. cau. 15. F/ 3^a. 16. B
in **A**UDITU barycoia, idest audiendi difficultas, proportionē respondet di. minute gustandi symptomati. 1°. de sym. cau. 3^a. 16. G
AUDITUS cur grauis sit in senibus. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. H
AUDITUS grauis cur fiat ab austro. com. 3°. apho. 5°. Ex. 20. C
ad **A**UDITUS grauitatem ex capitis dolore. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 145. B
ad **A**UDITUS grauitatem. 3°. de compo. med. sec. loc. 145. B/ F/ de remedijs par. fac. 155. B/ C/ 162. E/ 3°. de med. fac. par. 170. A/ 7^a. 175. A
ad **A**UDITUM obtusum quo modo spongiæ medicamentum conferat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. D
AUDIENDI difficultas quo modo sanetur. 3°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 141. D
ad **A**UDITUS difficultatem confert succus centaureæ. de vir. cen. Sp. 93. C
AUDITUS difficultatem sedare potest theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. H
in **A**UDITUS poro phlegmonas in superficie mitigat succus centaureæ. de vir. centaureæ. Sp. 93. C
ad **A**UDITUM. de dynamid. Sp. 25. A
AUDIRE & intelligere omnia Galeni, est omnibus commune ita clare explicantur. 2°. de crisi. 4^a. 133. G
AUDITOR qui nō intelligit est Galeno molestus. 12°. de vsu par. 1^a. 194. C
AUDITORES quæ confundunt nomina. 1°. de diff. resp. 3^a. 57. B
AVELLANA nux pontica, & λεωτοκάρυα, idem. 2°. de alimen. torum facultatibus. 2^a. 21. A
AUELLANA, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. C
AUELLANA difficiliter coquitur quā nux. 2°. de alimentorū fac. 2^a. 21. A/ de dissol. cont. Sp. 73. D
AUELLANÆ parum nutriunt, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
AUELLANA plus alit quā nux regia, & cur. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. A
AUELLANA nux, dosis nomen. 8°. de comp. med. se. lo. 5^a. 195. H/ 9°. 197. G/ 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 215. F/ de reme. fac. par. 7^a. 159. D
AVELLANTVR difficulter cucurbitula quæ in capite cum multo igne affiguntur. de cucur. scar. 6^a. 3. D
AUELLI quādo non possunt cucurbitula, quid agendū. de cuc. sca. 6^a. 3. D
AUELLANÆ quo modo sint hirudines. de cucur. scar. 6^a. 4. D
AVENA inter cerealīa semina numeratur. de vict. rat. in morbis. acutis, commen. 1°. 7^a. III. B
AUENA quid, & eius vires. de simpl. med. Sp. 81. A
AUENA dicitur ægyptops. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 160. A
AUENA multum calida est. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. C
AUENA digerit, & est acris tenuiter. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. F
AUENA vbi plurima proueniat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. B
AUENA iumentorum alimentum. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. B
AUENÆ panis insuauis. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. C
AUENA comeditur citra famem cum vino dulci, aut sapa, aut mulso, non aliter quā typha. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. C
ex **A**UENA non sunt panes nisi in extrema fame. 1°. de ali. fa. 2^a. 13. C
AUENA minus nutrit quā typha. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. C
AUENA licet vti vt pissana in victu attenuante. de att. vic. ra. 2^a. 44. H
AUENA est cortice emundanda cum vitmur. de atte. vic. ra. 2^a. 45. A
AUENA facit ad omnem tumorem. de simp. med. Sp. 81. A
AVERTATVR quomodo sanguis. 5°. meth. me. 7^a. 30. D
AUERSIO duplex in sanguine è naribus. 5°. meth. med. 7^a. 31. H
AUERSIO fit per contrarium à membri positu. 14°. meth. med. 7^a. 89. D/ commen. 5°. apho. 68°. Ex. 45. D
AUERSIO ad contraria quando sit facienda. 4°. meth. me. 7^a. 28. C
AUERSIO alienorum

Auerfio alienorum inest omnibus membris. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
Auerfio. lege Diuerfio.
AVFERENDA, quæ. 14°. meth. med. 7°. 91. B
Auferri quæ non possunt, transponuntur. ars med. Ifa. 71. C
Auferens tremorem in febribus medicina. de med. exper. Sp. 106. B
Auferens tristitiam electuarium. de med. exper. Sp. 107. A
Auferens dolorem frigidum electuarium. de med. exper. Sp. 107. D
Auferens dolorem fortem decoctio chamemeli. de med. exper. Sp. 107. D
Auferens dolores decoctio assari. de med. exper. Sp. 107. B
Auferens vomitum medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
AVGERE & augmentum, imminui & imminuere quid significet apud Hippo. 2°. de diff. resp. 3°. 64. D
Augendi vis prestat fœtui augmentum. an animal sit. 1°. 327. E
Augēt animalia calor naturalis. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. D
Augemur virtute proueniente ex hepate. de vir. nos. cor. diff. Sp. 60. B
Augeri faciunt calorem pori obstructi. de vit. resp. Sp. 62. F
Augenda debent facillime tum tendi, tum perflari vndiq; 3°. de sympto matum causis. 3°. 29. E
quæ Augeantur. 1°. de nat. fac. 1°. 297. H
Augetur quidq; ac nutritur à similibus. 1°. de ineq. intemp. 3°. 44. C
Augēt celerius à partu femina, cur. in 6°. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 169. E
Augēt succos tempestas. vnaquaq; pro ratione sue temperature ac non propter nomen. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 100. H
ad Augendum lac. de pass. mul. Sp. 96. D
Augēt crassities splenis, & hepatis lac si comedatur solum. de dissolutio ne continua. Sp. 74. H
Augēatur per quas partes priapus. de mot. man. & obf. Sp. 68. B
Augeri vulnera est aliquam generari substantiam, qualis abscissa, sicut caro germinat in cauis vlcerebus. com. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
non Augentur abscissa, os, charilago, neruus, gena, preputium. com. 6°. apho. 19°. 48. B/ com. 7°. apho. 28°. Ex. 55. H
Augeri ne debeat agritudo primo sciendum, & vnde. de sper. Sp. 39. G
AVGMENTVM et augere, imminui & imminuere quid significet apud Hippo. 2°. de diff. resp. 3°. 64. D
Augmentum quid. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
Augmentum stirpium quo modo fiat. de histo. philo. Sp. 11. H
Augmentum minus fit in ætate pubertatis. com. 3°. aphor. 27°. Ex. 25. H
in Augmento existentia animalia velocius digeruntur quam antiqua. de dissol. cont. Sp. 73. C
Augmentum, ascensus, & incrementum idem. de morb. temp. 3°. 85. F
Augmentum morbi est aliud tempus à principio. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Augmentum tempus tertium morbi. de morb. temp. 3°. 86. E
Augmentum, principium, statum & declinationem quandoq; morbi habent. 1°. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
Augmentum et principium non videntur quādoq; distingui posse. de tot. morb. temp. 3°. 89. D/ 1°. de crisi. 4°. 126. C
Augmentum ē dici potest tempus inæqualitatis. de mor. temp. 3°. 86. E
Augmenti diuifio in continuis. de tot. morb. temp. 3°. 87. D
Augmentum febris quando. 2°. de diff. feb. 3°. 42. B
Augmentum inflammationis, quale. 1°. de tot. mor. temp. 3°. 88. F
in Augmento inflammationis quo modo diamoro vti debemus. 6°. de cō. Positione medic. sec. loc. 5°. 167. E
Augmentum in pleuritide quibus signis cognoscat. 1°. de crisi. 4°. 132. D
Augmentum morbi quo modo cognoscatur. 6°. de crisi. 4°. 125. H
Augmenti signa, quæ. 1°. de crisi. 4°. 126. C
Augmentum morbi vnde cognoscatur. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. G
ante Augmentum non cognoscitur principium. 1°. de crisi. 4°. 128. F
Augmentum non cognoscitur ante statum. 1°. de crisi. 4°. 128. F
Augmentum cognoscendi exemplum. 1°. de crisi. 4°. 126. B
Augmentorū cognitio. 1°. de crisi. 4°. 132. B
Augmentum non amplius fit in consistentia. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
Augmenti pulsus in tertiana. de mor. temp. 3°. 85. G
Augmentum significat vrina liuida caput dolentibus. de dyna. Sp. 34. G
in Augmento colliquefactionis vrina, qualis. quæ. in Hippo. Sp. 113. G
in Augmento nigra excrementa, malum. com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. E
Augmento somnus exferet, sed in vltima parte. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 29. E
in Augmento aliud agendum, aliud in principio. de opt. sect. Ifa. 22. D
in Augmento quibus vti debemus. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 167. C
in Augmentis cibi obfunt. de vit. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. G
in Augmento cur non fiat balneū, nec in principio. 1°. meth. med. 7°. 65. F
in Augmento & principio mittitur sanguis. de opt. secta. Ifa. 27. G
in Augmento & statu moriuntur egri. de tot. mor. temp. 3°. 88. C

i Augmēto, i statu, & circa initia moriūt egri. 3°. de cr. 141. F/ 4°. 142. F
in Augmento particulari rari moriuntur, & quo modo moriantur. 3°. de crisi. 4°. 142. G
Augmentandis capillis remedium. de dynamidijs. Sp. 23. F
AVGVRIA à non nullis contemnebantur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. A
Auguriorum periti meminit. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 78. A
Augures quid commentantur. de vit. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. A
Augures nisi à Galeno, discordes. de vit. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 110. B
AVIVM corporum substantia non parum habet aeris. 4°. de simplicium medic. fac. 5°. 25. E
Auis nuper nata potestate volatilis est. 3°. de temp. 1°. 22. F
Aues habent corpus siccum. 14°. de vsu partium. 1°. 205. B
Aues aridiores sunt q̃ nos tēperatura. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 186. H
in Auium pullis amor à natura est causa cur nutrant illos. 14°. de vsu partium. 1°. 205. B
cur Aues cum sint frigidioris naturæ, habent paruum pulmonem. de anatomi. viuorum. Sp. 47. F
Auicularum crura ostēdūt motū musculorum. 1°. de motu mus. 1°. 310. F
Aues habētes crura lōga cur habēt collū longū. 1°. de vsu par. 1°. 185. A
in Auibis viscera habent proportionem ad carnem, vt in pedestribus. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
in Auibis aliquibus est duplex intestini cæcū. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
i Auibis fortibus bina excrementorū receptacula. 4°. de vsu pa. 1°. 141. E
Aues faciētes oua sine mare, sunt sicca temperatura. 2°. de se. 1°. 338. D
Aues cur non habent mammas. 14°. de vsu par. 1°. 205. B
in Auibis testes altiores sunt quam vasa seminaria. 1°. de semi. 1°. 333. G
Aues habent intra peritoneum. 1°. de semi. 333. G/ 1°. 334. F
ex Auibis & piscibus cognoscuntur vasa spermatica in mare magna. 14°. de vsu partium. 1°. 208. G
in Auibis vasa spermatica longa. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
Aues licet habeant minus spatium vasorum seminalium, tamen sunt in loco calidiori. 1°. de semine. 1°. 333. G
Aues quedam cur non potent. de anat. viu. Sp. 47. F
Aues selenicides locustas edunt, & per anum celeriter emittunt. 6°. de locis affectis. 4°. 37. H
Auis volare nō pōt sup aquā, quæ ē in Sauomatibus. & bo. aq. Sp. 76. A
Auium carnes velocius digeruntur, quā quadrupedū. 3°. de tē. 1°. 22. C/ 3°. de alim. fac. 2°. 29. C/ de dissol. cont. Sp. 73. C
Auium paruorum caro generat sanguinem calidiore, & crassiorem tēperato. de dissol. cont. Sp. 73. A
Auis quæ est multi motus, & cuius pascua sunt in locis boni nutrimenti, est melior multum & subtilior. de dissol. cont. Sp. 74. A
Auis quietis est opposita aui multi motus, & est peior & immundior. de dissol. cont. Sp. 73. A
Aues montanæ præstantiores alijs. de atte. vic. rat. 2°. 45. C
Aues monticolæ optimæ ad detergendum. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
Aues monticolæ sunt boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2°. 86. C
Aues quæ in turribus & vineis degunt, quales. de atte. vi. rat. 2°. 45. D
Aues conclusæ in caneis à cauponibus quod alimentum dant. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. G
Aues paucum præstant alimentum, comparatæ ad gressibilia, potissimū ad sues. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
Aues quæ tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
Auium omnium antiquarum caro parum nutrit. de dissol. cont. Sp. 73. F
Aues quæ habent carnem excrementitiam de atten. vit. rat. 2°. 45. C/ 8°. methodi medendi. 7°. 51. B
Aues de paludibus, & lacubus, & cultura sunt multarū superfluitatū. de dissol. cont. Sp. 73. E
Aues palustres quando & cur vitandæ. 7°. meth. me. 7°. 45. D
Aues palustres vitent epileptici. de puero epil. 7°. 180. G
Auis boni succi non palustres danda sunt quartanarijs. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 97. F
Auium pisciumq; vniuersorum propemodum succus bonus est, & quæ excipiantur. de bon. & vitio suc. 2°. 37. G
Auis ex iure simplici est boni succi, ne c facile purefcit. 5°. de sanitatē tuenda. 2°. 90. G
Auium cerebri natura. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
Auium montanarū & palustrium cerebri natura. 3°. de ali. fac. 2°. 29. F
Auium axillæ non habent superfluitates. de dissol. cont. Sp. 73. E
Auium omniū axillæ sunt boni chymi, & subtilis. de dissol. cō. Sp. 73. D/ H
Auium omnium pinguium, & iuuenum axillæ velocius digeruntur. quā macrarum & antiquarum. de dissol. cont. Sp. 73. C

Aurium omnium ventres tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
*Aurium omnium ventriculi nutriunt eū, qui digerit eos, nutrimento mul-
to crasso. de dissol. cont.* Sp. 73. E
Aurium vetriculus si coquatur, vberime nutrit. de bo. & vi. suc. 2^a. 37. B
Aurium intestina non manduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. E
Auricularum inscula boni succi sunt. de reme. par. fac. 7^a. 159. C
Aurium carnes in iure albo post lactucam. 12°. meth. med. 7^a. 78. H
Aures quæ seni commodæ. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
Aures quæ commodæ siccis. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. G
*AVIDIIVS. trahunt sanguinem hirudines vbi illum gustarunt. de cu-
cur. scar.* 6^a. 4. E
*AVRAM frigidam cū potu introducere id est ventum vna cum potu fri-
gitus attrahere sitim extinguit. in 6^m. de mor. vul. com. 2°.* 3^a. 178. B
ab. Aura quomodo fiat obstructio. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. B
AVRIGA quos motus sciat, & circa q̄ sit ignarus. 2°. de sa. tu. 2^a. 75. E
Aurigæ & histriones à diuitibus ditantur. de prælag. ex inf. 4^a. 214. B
ad Aurigam & equos animæ comparatio. in Timæum Plat. 1^a. 287. D
Auriga nomen vinculi. de fascijs. 7^a. 303. A
AVRIGO quid. fin. med. Isa. 47. D
Aurigo vnde sit, & quomodo fiat. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 131. F
Auriginosa febris, quæ. fin. med. Isa. 46. D
Aurigini est vtilis anchusæ onocleæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. D
*Aurigini ex pituita infarctū prognatæ vtilis est atriplex. 6°. de simpli-
cium medic. fac.* 5^a. 44. C
Auriginosis bonum est remedium chamæpitys. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 63. F
*ad Auriginem ab obstructione iecoris proficiscentem quidam vtuntur
chelidonij radice. 8°. de simp. med. fac.* 5^a. 63. G
Aurigini vtile est cornu ceruinum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. G
Aurigini prodest cyclaminis radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. E
*Auriginosos sanat hippomarathri radix, & semen. 7°. de simplicium me-
dicamen. facul.* 5^a. 55. C
Auriginē purgant quidā per nares marrubio. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. B
Aurigini prodest spondylion. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 61. G
ad Auriginem stercus caprinum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. F
*AVRIPIGMENTVM vocatum arsenicum. 5°. de compositione medi-
camen. per genera.* 5^a. 251. D
Auripigmentum quid, & eius vires. de simp. medic. Sp. 80. B
Auripigmentum calidū est, et tenuiū partium. de cō. me per g. 5^a. 228. E
Auripigmentum numeratur inter adurentia. intro. Isa. 58. C
*Auripigmentum septicum medicamentum. 5°. de simplicium medicam.
facul.* 36. E/9°. 5^a. 68. H
Auripigmentum erodit. 3°. de com. med. sec. loc. 5^a. 149. G
Auripigmentum auri coloris. 9°. de com. me. se. lo. 199. E/10°. 5^a. 207. F
Auripigmentum quale ad vlcera. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 255. C
*Auripigmentum ad denudandam pilis partem quam vis valet. 9°. de
simp. med. fac.* 5^a. 68. H/de sim. med. Sp. 80. B
Auripigmentum scissile ad tabescentes. 3°. de me. fa. p. 170. B/ 7^a. 171. B
Auripigmenti fit mentio. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 221. E
Auripigmentum torrefactum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. B
AVRES habent proprium nomen substantiæ. 8°. de vsu par. 1^a. 166. D
Auris est instrumentum auditus. de instr. odor. 1^a. 110. H
de Aurium anatomia. de anat. viuorum. Sp. 48. G
Aurium situs & partes. intro. 43. H/52. H/ Isa. 53. A
Aurium partes, quæ. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 255. F
Aures cur habent mollem substantiam. 1°. de vsu par. 1^a. 115. H
Auris constat sola cute & chartilagine. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. F
Auris foramen à petroso osse incipit. de anat. viuo. Sp. 48. G
*Auris residua pars ab osse petroso extra apparens chartilaginosa est. de
anato. viuorum.* Sp. 48. H
Aures chartilagines sunt. de voc. instr. diff. 1^a. 107. C
Aures cur chartilaginosæ. 11°. de vsu par. 1^a. 188. H
Auribus germina adnascuntur. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. D
Aurium alæ pterygia dicuntur. 11°. de vsu par. 1^a. 188. H
Aurium finis, & figuræ ratio redditur. de anat. viuo. Sp. 48. G
Aurium magnus est vsus. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B
Aures ad viuendum commodius fecit natura. 14°. de vsu par. 1^a. 204. C
Auris cur posita ad latus. de anat. viuo. Sp. 48. H
Aures duæ sunt pp̄ equalem vtilitatē actionis. 6°. de vsu par. 1^a. 149. A
Auris dextera nō plus audit q̄ sinistra. i. 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 169. C
Aures cur promineant. 11°. de vsu par. 1^a. 188. H
Aures cur patule sint. de anat. viuo. Sp. 49. B
Aures cur intus caua sint, extra conuexæ. 11°. de vsu par. 1^a. 189. B

Auri supponitur os frigidū, & siccū. de cōp. mem. siue de na. hu. Sp. 58. B
Auribus quare os durū ac densum oppositū sit. 8°. de vsu par. 1^a. 167. H
in Auribus cur multi flexus. 11°. de vsu. p. 1^a. 189. B/de ana. vi. Sp. 48. G
*Aurium sensus principium esse cerebrum dicentes, posituræ vicinitate
decipiuntur. 2°. de decre. Hippo.* 1^a. 237. B
Auri sensibilitatem præstans panniculus vbi sit. de ana. viuo. Sp. 48. H
ad Aures neruus veniens auditorius dicitur. de ana. parua. Sp. 43. D
Aures habent vnum genus neruorum. 8°. de vsu par. 1^a. 166. H
Aurium nerui, quales. 16°. de vsu par. 215. A/D/ 1^a. 217. B
Aures habent maximos neruos propter sensum. 5°. de vsu par. 1^a. 145. C
circa Aures partes vnde accipiant neruos. 9°. de vsu par. 1^a. 176. C
circa Aures nerui minimi quibus. 16°. de vsu par. 1^a. 217. B
circa Aures & faciem venæ. de ven. arte. diff. 1^a. 57. H
*post Aures venæ quædam sunt grandiores, in ipsis vero auribus perexi-
guæ vixq̄, aspectabiles, & plerunq; neq; perspicuæ. in 6^m. de morbis
vulgaribus. com. 5°.* 3^a. 192. F
*post Aures arterijs arteriæ ad cerebrum ex ipsius basi per retiformem
plexum ascendentes sunt maiores in capite. 3°. de loc. affec.* 4^a. 20. D
sub Auris radice musculus. 4°. de ana. admi. 1^a. 83. G
*circa Aures deliniamēta quædam musculorū sunt animalibus exiguus.
16°. de vsu partium.* 1^a. 217. B
Aures habere tegumentum, exemplum. 11°. de vsu par. 1^a. 189. A
*in Aures finis meatus prope neruū dilatati se habet vt crystallinū humor
in oculo. 1°. de symp. cau.* 3^a. 15. F
Auris quæ partes rhagoidi comparentur. 1°. de symptoma. cau. 1^a. 15. F/
de anat. viuorum. Sp. 48. E
Auribus virtutem audiendi præstat spiritus animalis. de compag. memb.
siue de natu. humana. Sp. 58. B
*intra Aurē est pellicula plena aere, in qua fit auditus. de vti re. Sp. 63. D
Aures differūt functionibus ab artubus. 4°. de præf. ex puls.* 4^a. 120. G
*Auris operationes sunt sonorum acuti, grauis, magni, parui, lenis, aspe-
ri. 5°. de decre. Hippo.* 1^a. 255. F
ad Aures p̄pago à cerebro, qua soni recipiuntur. 8°. de vsu par. 1^a. 167. G
Aures dolent ex magno sono. de symp. diff. 3^a. 11. E
*Aures in sermonibus mysticis, prophanis olim obturare imperabant.
12°. de vsu partium.* 1^a. 194. C
Aurium physiognomia. quod animi mores. 1^a. 319. G
*Aures magne, & vltra modum arrectæ, indices stultitiæ, aut loquacita-
tis. quod animi mores.* 1^a. 319. G
Aures parue, indices malorum morum. quod animi mo. 1^a. 319. G
Aures mediocres, indices morum optimorum. q̄ animi mo. 1^a. 319. G
*Aures non mouentur in hominibus, vel est motus minimus. 11°. de vsu
partium.* 1^a. 189. B
Aurium substantia fere immobilis in hoībus & simijs. 16°. de vsu p. 1^a. 217. A
*Aures magnas animalia habentia cur vertunt illas ad sonū & voces.
11°. de vsu partium.* 1^a. 189. A
*Aurium substantia magna est, facileq̄, ac multū mouetur ijs animalibus,
quibus temporalis musculus est maximus. 16°. de vsu par.* 1^a. 217. A
Aures mobiles & magnæ quales habent neruos. 16°. de vsu pa. 1^a. 217. B
Aures cur breues equis bellicosiss. 11°. de vsu par. 1^a. 189. A
Aures cur nil offenduntur à pileis & galeis. 11°. de vsu par. 1^a. 188. H
per Aures, & nares, & palatū purgatur cerebrū. 7°. met. me. 7^a. 49. D
per Aures bilis respirationem habet. de nat. & ordine vni. cor. Sp. 41. E
per Aures expurgatio est aliena à natura. com. 3°. apbo. 24°. Ex. 25. B
per Aures expelluntur ceratæ gumme. de compag. memb. Sp. 59. B
Aurium sordes vnde & cur. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 189. B
Aurium sordes naturalr amara sunt. in 6^m. de mor. vul. cū. 5°. 3^a. 192. D
*in Auribus hominibus sordes dulcis cur mortifera sit. in 6^m. de morbis
vulgaribus, commen. 5°.* 5^a. 192. D
*ex Aures quæ exeunt qualia sint probatur igne & odore. in 6^m. de mor-
bis vulgaribus, com. 5°.* 3^a. 191. D
Aurium sordes quidam medici gustant. de symp. diff. 3^a. 13. C
per Aures exeuntia ostendunt cerebri robur. de const. ar. Isa. 42. B
per Aures exeuntia ostendunt futuram ægritudinem. ars. med. Is. 67. F
Aurium sordes obstruunt. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. F
Aurium sordes conferunt paronychiis. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. E
Aurium variæ condituræ. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. E
Aures sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
Aures omnium animalium tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
Aures cibus est viscosus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
Aures parum nutriunt, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
Auribus suillis licet vesci, si quis se exerceat. de atte. vic. rat. 2^a. 45. D
Aurium chartilago

Aurium chartilago sicca est, & non nutrit. de bo. & vitio suc. 2^a. 37. B.
Aurium cutis exterior tenuis & arida egre coquitur, et parum nutrit.
 de bon. & vitio suc. 2^a. 37. B.
Aures frigide, contractae, & fibra earum versa, mala in progn. com-
mentario. 1°. 4^a. 191. B.
Aures cur frigide & contractae in acutis in progn. com. 1°. 4^a. 191. D.
Aures frigidas esse qñ malum, & quādo non. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A.
Aures extenuantur elephantiafi laborantibus. de cau. mor. 3^a. 8. H.
Aurium morbi, qui intro. Isa. 59. C. de sym. dif. II. E. 1°. de sym. cau. 3^a. 15. F.
 de *Aurium vitij.* de med. fac. par. 7^a. 162. C.
in Auribus quot modis fiat sonitus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. D.
Aurium sonitus in febribus, quales. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. E.
in Auribus quod symptoma sint sonitus, quando nihil extra sonat. 1°. de
 symp. cau. 3^a. 15. H.
Aurium timitus in pbrenitide, causa in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. B.
Aurium timitus quibus molestus est, medicamentum non est exhiben-
dum. de vic. rat. in mor. a cu. com. 4°. 7^a. 150. F.
Aurium pulpae inflammatio in infantibus. 3°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 146. B.
in Auribus quo fiat exacerbatio per circuitum. 2°. de dif. fe. 3^a. 41. H.
Aurium & articularum dolores quotidie & tertia die infestant. 2°. de
 differen. febrium. 3^a. 40. E.
ex Auribus quibus liquor fluat in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 154. F.
Aurium fetores in quo genere symptomatum. de symp. dif. 3^a. 13. B.
Aurium dolor dicitur otalgia. de symptomatum differentiis. 3^a. II. F.
in progn. commen. 3°. 4^a. 208. H.
Aurium dolores morbos minores appellat Gal. de usu the. ad Pāp. 5^a. 99. A.
Auris dolore minor est capitis dolor. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. G.
Aurium dolores quot fiant modis, & quo modo cognoscantur. 3°. de cō.
 med. sec. loc. 140. E. F. G. 141. A. B.
Aurium dolor à pituita quibus neglectis fiat. de dyna. Sp. 19. G.
Aurium dolores aestate sunt, & cur. com. 3°. apho. 21°. Ex. 24. D.
Aurium dolor letalis, qui in prog. com. 3°. 4^a. 208. H.
Aurium dolores quo die interimant, & non in progn. com. 3°. 4^a. 208. H.
ad Aures & adenas cur materia à capite transmittatur. 2°. de differen.
 tiis febrium. 3^a. 40. H.
Aurium adenes cur quandoq; intumescant. 13°. meth. med. 7^a. 81. A.
Aurium phlegmone sunt proprii dolores tactus non auditus. de sympto.
 matum differentiis. 3^a. II. E.
ad Aures quandoq; & quandoq; deorsum eunt abscessus ex pulmo-
nia in progn. com. 2°. 4^a. 205. A. D.
Aurium abscessus wægoris dicitur. com. 4°. apho. 74°. Ex. 36. B.
post Aures abscessuum meminit in 6^m. de morbis vulg. com. 2°. 163. G.
 de remed. par. fac. 7^a. 155. D.
post Aures abscessus in febribus laboriosis consuevere fieri. commē. 4°.
 aphor. 74°. Ex. 36. A.
Aurium abscessus si fiant in die indicatorio, vel incipiāt, boni, & notan-
tur dies in quibus fieri debent, in quibus non. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G.
post Aures abscessus quando fiat. 3°. de crisi. 144. B. in progn. commen.
 tario. 2°. 4^a. 201. C.
post Aures abscessus significat à colore faciei. 1^m. pr. cō. 1°. 4^a. 171. A.
post Aures tubercula in febribus ardētibus in 1^m. de morbis vulgaribus,
commen. 1°. 104. G. commen. 2°. 3^a. 116. E.
post Aures abscessu causus sanatus. de vict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 135. E.
post Aures tubercula quae euāuerant quo decumbabant in 1^m. de mor-
bis vulgaribus. com. 2°. 3^a. 114. D.
post Aures tumores qui euāescunt, faciunt recidivam in 6^m. de mor-
bis vulgaribus. com. 4°. 3^a. 179. E.
post Aures tumores præter naturam sunt eparmata in 6^m. de morbis
vulgaribus. com. 4°. 3^a. 170. D.
post Aures tumores in principio per crisin nunquam finierunt morbi.
 1°. de crisi. 4^a. 128. E.
post Aures tumores quando boni. 1°. de crisi. 4^a. 128. B.
iusta Aures tumores nigricantes quando sicbant in 1^m. de morbis vulga-
ribus. commen. 1°. 3^a. III. D.
Aurium & narium poros obturat quandoq; sperma à capite descendēs.
 de spermate. Sp. 36. F.
Aurium obturationem, & narium, capitis granitatem superius, infe-
rius dolorem renium significat. urina superius subnigra & plena, quæ
 inferius claritatem habuerit. de dyna. Sp. 35. D.
Aures quæ roborent, & quomodo. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B.
Auribus purgatoria medicamenta sunt danda. de cathar. Sp. 94. G.
Aurium cenotica, quæ. de cathar. Sp. 95. E.

Auri acetum cum rosaceo conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. C.
ad Aures valet acetum scillinum. 3°. de med. fac. par. 7^a. 178. C.
pro Auribus quo modo parctur glaucium. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B.
Auribus qñ optimū nardinū sit instillādū assidue. 6°. de san. tu. 2^a. 100. B.
ad Aures quæ insufflantur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. A.
in Aures quæ instillanda. 2°. de com. med. sec. loc. 5^a. 140. D.
in Aurē quo instillādū et calefaciēdū in 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3^a. 191. C.
in Aurē infundī apta. de remed. par. fac. 7^a. 155. D.
Auribus instillat vnguentū per strigilē. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 142. F.
Auribus instillatum medicamentum ex castoreo sedat dentium & ocu-
lorum dolores. 12°. meth. med. 7^a. 79. G.
Aures incalescunt oleo & castoreo. 12°. meth. me. 7^a. 79. H.
Auribus quæ lanæ apponendæ. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. E.
ad Aurē quo modo vapor rutæ feruefactæ per lanam penetret. 3°. de
 comp. me. sec. loc. 5^a. 142. E.
in Aurē fomentationē frequentē fieri debere, collige in 6^m. de morbis
vulgaribus. commen. 5°. 3^a. 191. D.
ad Aurium dolorem fomenta. 3°. de com. med. sec. loc. 5^a. 145. D.
pro Auribus cataplasmata. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. C.
ad Aures accommoda arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. A.
ad Aures infusilia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. H.
in Auribus quando sint vsui lenientia cataplasmata. 3°. de compositione
 medic. sec. loc. 5^a. 146. E.
ad Auris affectiones adeps vulpinus. 3°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 144. D.
Auribus non adhibetur fructus spinæ Aegyptiæ, & alumen scissile. de
 sectis. Isa. 18. C.
Aures offendunt ex papaueris succo composita. 2°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5^a. 134. G.
ad Aurium vitia. de dynamidijs. Sp. 25. A.
ad Auris inueteratas affectiones. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. A.
 de med. fac. par. 7^a. 162. F.
Aurium humiditates cur puerulis fiant. com. 3°. apho. 24°. Ex. 35. A. B.
ad Aures humētes medicamētū. 3°. de cōp. med. sec. lo. 144. B. 5^a. 145. A.
Aurium frigidis affectibus debent apponi calida mediocriter. 3°. de com-
 positione med. sec. loc. 5^a. 144. G.
ad Aurium affectus valet succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. C.
ad Auris affectiones comatas. 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 144. B.
ad Aurium affectiones extra meatum. 3°. de com. med. sec. loc. 5^a. 146. B.
ad Aurium sonitus. 3°. de cō. med. sec. loc. 141. A. 143. D. 5^a. 144. D. E.
 G. de rem. par. fac. 155. B. 3°. de med. fac. par. 7^a. 175. A.
ad Aurium sonitus intra seipsas. de med. fac. par. 7^a. 162. D.
ad Aurium sonitus ex profundo. de med. fac. par. 7^a. 162. E.
ad Aurium sonitus à morbis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 146. A.
ad Aurium diuturnos sonitus. de dyna. Sp. 25. A.
ad Aurium sonitus confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. C.
ad Aurium sonitum cum dolore. 3°. de comp. med. sec. loc. Sp. 143. B.
ad Aurium timitus sonosq; repente exortos. de med. fac. par. 7^a. 162. E.
Aurium sonitum quomodo sanauit Galenus, qui erat ex audiendū subtili-
tate. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 144. E.
Aures prurientes curat myrra. de simp. med. Sp. 87. F.
Aurium passionibus frigidis quid valeat. de cura lap. Sp. 112. F.
Aurium rubores & quassatiōes mitigat succus cētaureæ. de vi. cē. Sp. 93.
ad Aurium feruorem igneum. de remed. par. fac. 7^a. 155. B. C.
Aurium difficile auditum quæ iuuant. intro. Isa. 58. C.
Aurium confusionem quæ remedia iuuant. intro. Isa. 58. C.
Aurium influxum quæ remedia iuuant. intro. Isa. 58. C.
in Aurium multo fluxu. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 143. H.
Auribus qñ rheuma frequēter nocet, vtimur cathartics. de dy. Sp. 20. E.
ad Aurium fluxiones vtunt echini herbæ fructu. 6°. de sim. fac. 5^a. 47. G.
Aures cum ex capitis excrementis egrotant, quo modo curandæ. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 100. B.
in Aures si larga fluxio à capite feratur, & adsit exulceratio, quo me-
dicamento vtendum. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. C.
Aurium vetustas fluxiones sanat hederæ succus. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 51. F.
ad Aures fluentia deriuāda sunt ad nasum vel os. 6°. de sa. tu. 2^a. 100. B.
 de cucurb. scar. 6^a. 4. E. 5°. meth. med. 7^a. 30. F.
ad Aures qñ permittēdus naturæ motus. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 146. E.
Aurium inflammatio extrinseca, rubor, et plaga, quo modo curetur. 3°.
 de com. med. sec. loc. 5^a. 146. B.
Auribus inflammatis adhibetur acetum cum rosaceo. de sect. Isa. 18. C.
Aures phlegmone laborantes, & dolentes mitigat succus centaureæ. de
 virtute centau. Sp. 93. C.
ad Aurium

ad Aurium phlegmonas valet ouum totum crudum cum rosaceo. 11°. de simplicium med. fac. 5°. 81. E
 Auribus inflammatis non laxantur manus, sicuti inflammato crure de feftis. 154. 18. C
 ad Aurium inflammationes. de reme. par. fac. 155. B/ 7°. 156. F
 ad Aures inflammatas & purulentas. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 143. D
 ad Aurium inflammationes cum fluxu. 3°. de com. me. sec. loc. 5°. 143. H
 ad Aurium inflāmatioēs & exulceratioēs. 3°. de cōp. me. f. l. 5°. 143. D/G
 Aurium dolores quos male habent, ijs quæ exercitatio vitanda. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A
 in Aurium dolore præceptum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Aurium dolores indigent quiete. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 145. D
 ad Aurium dolores succus viridis canabis valet. 7°. de sim. me. f. 5°. 49. F
 Aurium dolores sedat castorei medicamentum. 12°. meth. med. 7°. 79. G
 in Aurium dolore collyria ex glaucio, & croco. 5°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 141. C
 ad Aurium dolores cataplasma quō confectum. 12°. meth. med. 7°. 79. G
 pro Auris dolore capa & allium apud rusticos in usu est. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 140. F
 ad Aurium dolores Archigenis. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 142. D
 ad Auris omnem dolorem auricularis Heræ compositio. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 141. E
 ad Aurium dolores, Galeni. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. E
 in Aurium dolore nihil insudit Galenus. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 140. H
 Aurium dolores mitigare vermes terra in oleo coctos scripsit Apollo. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. H
 ad Aurium dolores paulatim ingruentes. de med. fac. par. 7°. 162. D
 ad Aurium inflammationes & dolores. de med. fac. par. 7°. 162. D
 ad Aurium acres dolores. de med. fac. par. 6°. 162. D/E
 Aurium dolores cum phlegmone iunctos sanat cucurbitæ ramentorum succus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A/de med. fac. par. 7°. 162. E
 ad Aurium dolores iueteratos adhibet marrubium. 8°. de sim. m. f. 5°. 59. B
 de Aurium dolore ex flatu ventoso. 3°. de cōp. med. sec. lo. 141. A/ 5°. 143. B
 Aurium doloris, ventositatis, & surditatis remedia. de dyna. Sp. 25. A
 Aurium dolores in febribus quo modo curentur. 12°. meth. me. 7°. 79. G
 ad Aurium dolorem calidum, & tumorem. de dyna. Sp. 25. A
 Auricularum dolorem mitigat opium. de simp. med. Sp. 88. B
 ad Aurium dolores oui candidum valet. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 140. G
 ad Aurium dolores. 2°. de cōp. med. sec. loc. 139. A/ 5°. 163. H/ 7°. 180. A/ 7°. de com. med. per ge. 5°. 273. G/de mcd. fac. par. 162. D/ 172. D/ 3°. de med. fac. par. 7°. 175. F/de dyna. 25. A/ secrete. Sp. 97. B. H
 ad Aurium dolores omnes animalibus, quæ sub situlis oriuntur, quidā utebantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 82. H
 p Aures caput dolēti si aqua fluat morbum soluit. c. 6°. aph. 10°. Ex. 47. C
 Aurium dolores finit scarabeus. de ther. ad Pifo. 5°. 93. G
 ad Aurium dolores absq; vlcere. de med. fac. par. 7°. 162. E
 Aurium dolores sanare vulpinum adipē nō est attendendum. 11°. de simplicium med. fac. 5°. 79. E
 in Aurium doloribus exhibet stupefacientia. 11°. meth. med. 7°. 75. C
 in Aurium dolore quo mō adhibet opium. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 140. G
 Aurium doloribus contrarijs præsidij indigent surda stri. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 145. D
 post Aures abscessus discutit cicero genus orobiaum appellatum. 6°. de simplicium med. fac. 5°. 47. E
 ad Aurium abscessus in profundo, Antonij Musæ. 3°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 143. G
 Aures in febribus si obsurdescant, sanguis è naribus vel alius turbata soluit morbum. com. 4°. apho. 60°. Ex. 34. A
 Aures obturadæ pro sanguine è naribus fluente. de re. par. fa. 7°. 155. H
 ex Auribus erupētis sanguinis remedia. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 144. B
 de Aurium vlceribus, & quibus curentur. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 141. D
 Auris vlceratæ curatio Galeni. 5°. meth. med. 7°. 34. A
 Aurium remedia quæ iuuant earum exulcerationem. intro. 154. 58. C
 ad Aures resicatoria. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 144. H
 Auris sicciſſima sicciſſimis indiget. 5°. methodi meden. 34. B/ de articulis, commentario. 2°. 7°. 268. D
 Aurium vlceribus prodest polygonon. 8°. de simp. med. fa. 5°. 58. H
 ad Aurium vlcera diuturna conuenit spondylii floris succus. 8°. de simplicium med. fa. 5°. 61. G
 ad Aurium vlcera bilis domesticarum suum. 10°. de sim. me. fa. 5°. 74. H
 Aurium vlcera sanat succus centaureæ. de vir. centau. Sp. 93. C
 ad Aurium vlcera. 6°. de compositione med. sec. loc. 170. D/ 7°. 180. A/

5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. D/de rem. par. fac. 7°. 155. B
 ad Aures vlceratas, cruentas, ac dolentes medicamentum. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 144. C
 in Auribus vetera vlcera sanat hederæ succus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. F
 ad Aurium vlcerationes siccas. 3°. de com. med. sec. lo. 5°. 143. G
 ad Aures exulceratas ex plaga. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. D
 ad Aurium vulnera, & saniem. de ocul. 7°. 191. D
 ad Aures exulceratas & purulentas. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 144. H
 Aurium pure manantium curatio. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. D
 ad Aures pure fluentes valet vrina humana. 10°. de sim. me. fa. 5°. 75. D
 ad Aures pure fluentes valet Lycium. 7°. de simp. me. fa. 5°. 75. D
 Auribus pure fluentibus inijcitur stæbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Auribus sanie manantibus, & humidis, & fetidis confert succus centaureæ. de vir. centaurea. Sp. 93. C
 ad Aures sanie manantes. de med. fac. par. 7°. 162. D/E
 ad Aurium terebines & saniem. de med. fac. par. 7°. 162. D
 ad Aurium saniem, & magnum dolorem. de med. fac. par. 7°. 162. F
 ad Aures purulentas. 3°. de comp. med. sec. loc. 43. B/ 46. B/ 4°. 5°. 152. H
 ad Aures purulentas cum inueterata affectione. 3°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 143. H
 ad Aurium dolores cum purulentia & humiditate. 3°. de compositione medi. sec. loc. 5°. 146. A
 ad Aures purulentas cum dolore. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. H
 ad Aures quæ longo iam tempore pure fluxerunt valet scoria ferri. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Aures suppurantes curans pastillus Ascepiadis. 5°. de compositione medic. per gen. 251. B/ 5°. 254. D
 ad Aures vlceratas & purulentas. de med. fac. par. 7°. 162. E
 ad Auris corruptiones, & fetores. 3°. de com. med. sec. lo. 5°. 144. A
 ad Aurium fetorem, & vlcus depascendo proserpens. 3°. de cōpositione medi. sec. loc. 5°. 144. A
 Aures quibus opplentur, illis elleborus dandus. de vict. rat. in morbis acutis, commentario. 4°. 7°. 144. G
 Aures deobtuntur ab atterentibus lapides in renibus, & ab illis quæ sunt tenuium partium sine morsu. 3°. de com. me. sec. loc. 5°. 141. B
 ad Aurium sordem. 3°. de compositione medicam. sec. loc. 5°. 145. H/ de med. facile para. 7°. 162. F
 Aurium mucus purulētus quo modo desiccatur mucus limacis. 11°. de simplicium medi. fac. 5°. 78. F
 in Aure ubi generantur vermiculi, quid agendum. 3°. de compositione med. sec. loc. 5°. 143. B/de med. fac. par. 7°. 162. F
 Aurium vermes amaritate sua digerit capparidis fructus. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 49. H
 Aurium vermes nepita occidit. de simp. med. Sp. 87. H
 Aurium vermes enecat succus calaminthæ. 7°. de sim. med. fa. 5°. 49. D
 ad Aurium vermes. 3°. de compositione medic. sec. locos. 5°. 144. D/ de remed. par. fac. 7°. 155. D/ secrete. Sp. 97. H
 in Aure quæ inciderunt, quo mō extrahi possint. de med. fac. pa. 7°. 162. F
 ad Auribus illabentia corpuscula. 3°. de com. med. sec. loc. 5°. 145. F/G/H
 in Aure corpusculum aliquod habētium situs qualis esse debet, vt extrahatur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. G
 in Auribus si sint pulices, & cimices iuuat succus centaureæ. de virtute centaurea. Sp. 93. C
 ad Aures ingressos pulices, & vermiculos. 3°. de com. me. se. lo. 5°. 145. H
 ab Aure quō extrahat calculus & faba. 3°. de com. me. sec. loc. 5°. 145. G
 Auris dolor ex aqua quo modo curetur. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 140. G/ de reme. par. fac. 7°. 155. A
 in Aure si aqua cadat, quo modo extrahatur. secrete. Sp. 97. H
 in Aurem illapsa aqua remedia. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 145. F
 ex Aure per os & per stipulam exuctio egregie aquam extrahit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. G
 in Auribus si vulnus fuerit, aut auditus grauetur quod remedium. de dynamidij. Sp. 25. B
 ad Aurem percussam, aut vulneratam. de dyna. Sp. 25. A
 pro Auribus contusis quæ debeant esse remedia. 3°. de com. med. sec. loc. 146. B/C/ 6°. de com. mcd. per ge. 5°. 256. H
 ad Auris os corrosū & pigui humore ibutū. 3°. de cō. me. se. l. 5°. 144. D
 in Auribus carniū incrementi remedia. 3°. de compositione medicamē. sec. loc. 144. 1/ 5°. 145. D
 in Aure quæ deficiunt quō curent, & nominent. 14°. met. me. 7°. 92. B
 Auris quæpiam particula quando deficit, quo modo decorem liceat adijcere. 14°. meth. med. 7°. 93. B
 Aurium mutilationes

Aurium mutilationes quæ dicantur. de diff. mor. 3^a. 4. G
Aurium curtatum restauratio. intro. Isa. 60. D
in Aure curtos reficere non licet. 14°. meth. med. 7^a. 93. C
Auris fracta non restituitur. intro. Isa. 60. E
Aures quibus distendenda. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
Aurium venæ quando secanda. in 6^m. de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 192. F
post Aures venæ incisio quo casu fieri debeat. de oculis. 7^a. 191. A/ de
anatomia viutorum. Sp. 55. A
post Aures venæ incisæ faciunt somnum. de aere, aquis, & loc. 2^a. 5. H
post Aures arteriæ non sunt temere secanda. de ana. viuo. Sp. 55. B
post Aures venæ sectæ pariunt sterilitatem. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. H
in Aure sinistra venæ sectionis supstitutio. 9°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 200. A
post Aures arteriæ quando secanda. de anat. viuo. Sp. 55. B
post Aures Arteriæ secantur in vertiginosis. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. D/ de
cur. ra. per sang. missionem. 6^a. 21. D
ad Aures linteam scissum in quatuor partes. de fascijs. 7^a. 299. E
Auris ex fascia glomerata. de fascijs. 7^a. 299. F
quæ iuxta Aurē & maxillæ processum sunt, de uinciens vinculum. de
fascijs. 7^a. 296. F
Auricula genus uinculi qd gladiatorib^o decoris grā dat. de fa. 7^a. 297. C
Auricula nuncupati laquei ratio. de laqueis. 7^a. 308. E
Auricularij medici cur dicti. ad Thra. 2^a. 105. B/ de par. ar. med. Sp. 16. F
Auriculis comparantur additamenta cordis. de anat. viuo. Sp. 56. D
Aurium cordis dissectio. 7°. de ana. admi. 1^a. 96. E
Aures cordis nō factæ frustra, sed temere notata. 6°. de vsu pa. 1^a. 154. B
Aures quid faciāt in corde. 6°. de vsu par. 1^a. 154. A/ de an. vi. Sp. 46. E
in Auricularia medicamēta quæ miscētur. 3°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 141. B
Auricularium specillum. 3°. de comp. med. sec. lo. 142. B/ 5^a. 145. G
Auricularis chylster. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. H
Auriculares compositiones vigintiquatuor Andromachi. 3°. de compo-
tionē medic. sec. loc. 5^a. 142. G
Auricularis bonā. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. E
Auricularis Heræ compositio ad omnem dolorem auris. 3°. de compo-
tionē medic. sec. loc. 5^a. 141. E
Auricularis digitus est veluti operculum aliorum digitorum. 1°. de vsu
partium. 1^a. 120. C
Auriculari digito perduto quæ actiōes perdunt. 1°. de vsu par. 1^a. 120. C
AVRICULA muris refrigerat & humectat citra adstrictionem. 6°. de
simp. medic. fac. 5^a. 42. D
Auricula muris sicca est in secundo ordine, temperata in actiuis quali-
tatibus. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 56. D
Auricula muris ad phlegmonas feruētes, & mediocria erysipelata va-
let. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. D
AVRISCALPIO naribus illapsa extrahit. 3°. de compositione medica
mentorū sec. loc. 5^a. 148. E
Auriscalpium ad dentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. E
Auriscalpiū ad extrahēdū illapsa in aures. 3°. de cõ. me. se. loc. 5^a. 145. H
per Auriscalpiū fomentum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164. G
cor. Auritum quis se parum recte putet, si quod sexaginta stadij abest
non audiat. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. H
Auritus, est vinculum & laqueus. de fascijs. 7^a. 293. H
Auritus lepus quid sit. de fascijs. 7^a. 297. C
ad AVRORAM in medio solis exortu sita est Asia. de aere, aquis, &
locis. 2^a. 4. E
AVRUM habet substantiam constantem & stabilem propter siccita-
tem & frigiditatem. 9°. meth. med. 7^a. 60. H
Aurum siccum esse collige. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 141. A
Aurum igne iudicatur. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. D
Auro nihil fraudulenter admisceri potest. 1°. de antido. 5^a. 104. D
Aurum, æs, ferrum, & lapis, quoniam duriora, non coalescunt, neq; ag-
glutinantur. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
Auro glutinando idoneum, est bustolex. de sim. med. Sp. 85. D
Aurū fabrefaciētes, igne ex paleis vtuntur. aduersus Lycū. Ex. 64. A
Aureo filo dentes alligandi. de articulis, com. 2°. 7^a. 265. A
Aurū medicamen, quo vtitur Galenus. 5°. de cõp. med. per ge. 5^a. 253. B
Aurcum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. A
Auri colorem referens malagma. 9°. de compositione medicamentorū
sec. loc. 199. A/ E/ II°. 5^a. 207. F
Auri fusoria specilla. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 140. H
AVSCVLATIONES ab Aristotele & Theophrasto familiari
bus conscriptæ. de subst. fac. nat. 1^a. 230. B
AVSTER semper calidus. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 141. D

Auster feruidus est in tractu Galeni. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 103. D
Auster quando frigidus vere ineunte. in 1^m. de mor. vulg. 3^a. 103. D
Auster fm aliquos est semp humidus. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 141. C
Auster quandoq; siccus. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 141. C
Auster quomodo caliginosus. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. D
Austrinus aer qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. E
ad Austrum sitæ vrbes differunt ab his quæ sitæ sunt ad Septentrionem
Orientem, & Occidentem. de aere, aquis & locis. 2^a. 2. E
Austris perflatur Asiæ regio temperata. de aere aquis, & locis. 2^a. 4. E
Auster ventus frequens Phasianis. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. A
Austri quando regnent. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 103. B
Austro flante sunt pluuiæ, & quales. in 1^m. de mor. vul. cõ. 1°. 3^a. 101. H
Austrinus ventus qualis sit. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. H
Auster dissoluit corpora, fundit humores, & putrefacit largioribus con-
iunctis imbris. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 114. A
Austro flante sunt putredines. 1°. de temp. 1^a. 12. B
Austro spirante capitis grauitas fit. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. D
Auster quibus obsit. ars med. Isa. 64. A
Austrinū, & squalidū vident opposita. in 1^m. de mor. vul. cõ. 1°. 3^a. 104. B
Austrina tempestas qualis. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 140. H
Austrina tempestas potest esse humida, & non humida. in 1^m. de morbis
vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 105. D
Austrina tēpestates diuturnæ putredines inducunt. in 1^m. de morbis vul-
garibus, commen. 1°. 3^a. 105. D
Austrinus annus pluuius sine ventis. in 3^m. de mor. vul. cõ. 3°. 3^a. 140. F
Austrina hyems. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 103. G
Austro perflante si æstas sit sicca, & autūnus pluuiialis, morbi expectandi
in hyeme ventis septētrionalibus vigētibus. de aere, aq. & lo. 2^a. 4. C
Austro spirante, si sit æstas pluuiosa, & autūnus ita sit, qualis sequat
hyems ventis septētrionalibus vigētibus. de aere, aq. & lo. 2^a. 4. C
Austro & aquilone simul spirantibus quæ ficeret cōstitutio. in 1^m. de mor-
bis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 107. F
Austrinū & frigidum si sit, ver, parū pluit. in 1^m. de mor. vul. 3°. 104. A
Austrinus & tranquillus status. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 140. H
Astrum versus fluentes aque, quales. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Auster si flauerit aqua minus est dulcis, quàm si flauerit boreas, sed ma-
gis calida. de bon. aquæ. Sp. 75. G
AVSTERVM quid significet. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 239. F
Asterum & acerbum. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
Asterum, adstringens, acerbum, hæc tria saporis nomina vnā quali-
tatem significant. 2°. de ali. fac. 19. F/ 3°. de com. med. se. loc. 5^a. 147. F
Asterum quid. 4°. meth. med. 7^a. 28. H
Asterum est acerbum exolutum, & quō fiat. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 26. E
Asterū sit ex miscella calidi, frigidi, humidi, et siccī. 1°. de ali. fa. 2^a. 9. A
Asterū in animalibus; plantis, necnon in terra. de nat. his. cõ. 1°. 1^a. 31. G
Astera, quæ. 2°. de loc. affec. 4^a. 12. D/ 1°. de simplicium medic. fac. 8. D/
4°. de compo. med. per gen. 5^a. 241. G
Astera qualia sint. 3°. meth. med. 7^a. 19. D
Astera sunt adstrictoria. de subfig. empi. Isa. 33. F
Astera adstringunt, sed per magis & minus. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 25. H
Asteri, & acerbi, genus adstringens. 2°. de alimentorum fac. 2^a. 19. F
1°. de simp. med. fac. 8. G/ 9. A/ 9°. 5^a. 64. C
Astera, acerba, & adstringentia quo differūt. 1°. de sim. me. fa. 5^a. 8. H
Astera quo modo ab acerbis differant. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. F
Asterum adstringit sed acerbum magis. 2°. de locis affectis. 4^a. 12. D/
6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. F
in Asteris adstringendi qualitas remissa est. de bo. et vitio suc. 2^a. 36. C
Astera sunt styptica. 1°. de sanitate tuen. 2^a. 68. A
Astero calidius est dulce. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. D
Astera quid faciant in linguam. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. G
Astera & nitrosa simul quō linguam afficiāt. 3°. de sim. me. fa. 5^a. 21. A
Asteri fructus. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. A
Astera vna. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. B
ex Astera & dulci qualitate mistæ sunt plurimæ vna passæ. 2°. de ali-
mentorum facultatibus. 2^a. 18. D
Astera vna passæ frigidiores sunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. B
Astera vna quibus noceant. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. B
Astera vna vocat nobilia, & qualia sint. 7°. meth. me. 7^a. 45. F
Astera vna frigida sunt. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. A
Asterum vinum nigrum, quale. 9°. de decr. Hippo. 1^a. 283. E
Asterum vinum nigrum repellit. 14°. meth. med. 7^a. 88. G
Asterum vinum rissum, quale. 9°. de decre. Hippo. 1^a. 283. E

Austeri vini meminit. 6°. meth. med. 7°. 39. D
inter. Austeravina optimum est Italicum. 3°. de com. me. per. g. 5°. 230. D
Austerum est & dulce vinum Albates. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. F
Austera vina alba etate sunt fulua. 11°. meth. med. 7°. 76. F
Austerum vinum adstringit. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. D
Austerum vinum ad quidnam vtile. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
Austera vina omnia stomacho resoluta robur addunt & ventri, quado est ex calida intemperie, tamen non praestant bonum succum. de bon. & vitio suc. 2°. 38. D/ de vinis. Sp. 76. G
Austerum vinum aquosum conuenit imbecillas habentibus vires. 7°. methodi medendi. 7°. 45. E
Austeru vini magis calefacit aq., & roborat itestina. 6°. m. m. 7°. 39. D
Austeris vinis vimur ad alui fluxiones sistendas, & non ad aliud. de bonitate & vitio suc. 2°. 38. D
Austera vina vitent biliosum ventrem habentes. 6°. de san. tue. 2°. 97. G
Austera repellunt. 3°. de com. med. sec. loc. 5°. 147. F
Austera victui attenuanti contraria. de atte. vict. rat. 2°. 45. H
Austera sunt contraria siccitatibus. 7°. meth. med. 7°. 44. D
Austeris mel admisceri debet. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 173. G
Austerus solus sapor summus itidem est. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. G
Austerum succu facit cucurbita cu cydonijs elixa. 2°. de ali. fa. 2°. 16. H
Austerus succus gratus est stomacho. 2°. de alimentorum fac. 2°. 20. G/ 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. D
Austera vetriculo ibecillo et vetricis fluxui conueniunt. de att. vi. 2°. 45. H
Austero cibo utebant antiqui in stomacho imbecillo. 7°. me. m. 7°. 43. H
Austeri & acidi cibi stuporem dentium faciunt. 2°. de loc. affec. 4°. 9. H
Austera acida pituitosis excrementosisq. stomachis apta sunt. 7°. de simplicium medic. fac. 5°. 50. H
Austera remorantur cibum in ventre. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
Austera vbi sumpta sunt, cibi innatantes deorsum detrudunt. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. E
Austera non conueniunt oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 50. B
Austera admodum esse non debent animalium nutrimenta, quorum late sis vsurus. 5°. de san. tuen. 2°. 51. H
Austera cuiusq. herba decocto lauadu vlcus humidu. 4°. m. m. 7°. 23. E
Austera & adstringentia medicamenta extenuant. in 6°. de morbis vulgaribus, commen. 2°. 3°. 177. A
Austera & valde amara lien conueniunt. 9°. de co. me. se. lo. 5°. 198. D
Austera et adstringentia debet misceri medicamentis lienis vt eius acti nes conseruentur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. D
Austerum odorem non dicimus quid habere. 4°. de sim. med. fa. 5°. 31. A
Austerum & acerbum in moribus. quod animi mores. 1°. 319. F
Austeritas vna ex qlitatibus gustabilibus. fi. me. 50. B/ de na. hu. 1°. 28. H
Austeritas i vini ppria rone inuat et obeft. de vic. ra. i mo. ac. 7°. 125. F
Austeritates faciunt differentiam in partibus dissimilaribus. 3°. de simplicium medic. fac. 5°. 20. G
AVTEM coniunctionem in principio etiam orationis constituere morem esse veterum scriptorum existimariunt aliqui loco Xenophontis decepti. de art. com. 1°. 7°. 251. C
AVTHOREM antiquum vocat Hippocratem Gale. 1°. de cri. 4°. 127. D
AVTHORES fide digni adducendi pro suis sententijs astruendis. de vict. ratione in morb. acu. com. 1°. 7°. 110. C
AVTHORES magne fame & nominis flecti sine demonstratione non debemus. 2°. de diff. resp. 3°. 63. D
Authorum inuenta non occultanda. 2°. de diff. resp. 3°. 63. E
Autorem aliquod opus non edidisse quo modo potest probari. com. 7°. aphor. 64°. Ex. 60. B/ C
AVTHORES ab interpretibus ampliadi sint. com. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
Autiores cum dicunt vnum aut duo, nos debemus subintelligere, quae in sunt ipsis potentia. com. 1°. aph. 16°. 9. E/ com. 4°. apho. 41°. Ex. 32. D
Autiores si quandoq. aliquid bis dicant, est ad maiorem vtilitatem, vt in altera libri parte id in memoriam reducant, quod prius dictum erat. com. 1°. apho. 25°. Ex. 10. H
Autiores non solum vtile est scire vbi conueniunt, sed opus est scire vbi dissentiant. 9°. de decre. Hippo. 1°. 279. B
in Authoribus obscuritas vnde proueniat. 3°. de decre. Hippo. 1°. 243. E
Autiores qui de medicamentis scripsere. 7°. de co. med. sec. lo. 5°. 178. B
Authoritatibus sine ratione non credendum. 2°. meth. med. 7°. 12. A/ B
Authoritas postponenda sanitati animae & corporis. 2°. de ali. fa. 2°. 18. F
AVTOCRATOR hologrammatos titulus Menecratis libri. 7°. de cop. med. per gen. 5°. 268. A
AVTHEMERON medicamentu. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. E/ G

AVTIOPTOTOS quare dicatur resina. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
AVTIOPTOTOS vocant aquas sponte nascentes. 1°. de simp. med. fa. 5°. 5. C
per Autumnum quid intelligendum. de cura lap. Sp. III. H
Autumni ortus quando. in 1°. de mor. vul. co. 1°. 101. H/ co. 2°. 3°. 107. F
Autumnus inchoat oriente arcturo. in 1°. de mor. vulg. co. 1°. 3°. 103. B/ commen. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
Autumnus posse in plures partes diuidi sicut & alia tempora, collige. commen. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
Autumnus habet duos menses. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 102. B
Autumnus duorum mensium. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 102. F
Autum finis Vergiliaru occasus. i 1°. de mor. vulg. c. 1°. 103. H 3°. 107. G
Autumni fini respondet initium veris. de puls. ad tirones. 4°. 44. B
Autumno ver contrarium est. de natu. hum. com. 1°. 1°. 32. C
Autumni & veris differentia. 1°. de temp. 1°. 11. G
Autumno ad aetatem comparatio, vt inuentus ad consistentiam. commentario. 3°. apho. 30°. Ex. 26. D
Autumnus vesperti similis est. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 157. G
Autum natura tota est ex natura temporis aetatis. de cura lap. Sp. III. H
Autumnus frigidus & siccus. 1°. de tep. II. G/ & de nat. hu. c. 1°. 1°. 33. D
Autumnus frigidus est & siccus. bre. deno. dogm. Hippo. 1°. 231. B/ co. 3°. apho. 10°. 1°. 20. H/ apho. 22°. Ex. 24. G/ de sper. Sp. 39. B
Autumnus inaequalis est, tamen in eo siccum frigidumq. dominatur. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 101. C/ 3°. 103. 1
Autumnus non recte frigidus siccusq. dicitur simplr. 1°. de temp. 1°. 11. G
Autumnus mixtus est in calore & frigore. 1°. de temp. 1°. 11. G
Autumnus nec calidus nec humidus. com. 3°. apho. 6°. Ex. 20. E
Autumnus cur quandoq. multum intemperatus. de spermate. Sp. 39. B
Autumno qui humor abundet. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B/ C
Autumni conuersio quando sit, & qui humor crescat, & quibus vti debemus. de dynamidijs. Sp. 20. D
Autumno abundat atra bilis secundu Hip. bre. denot. dog. Hippo. 231. B/ 8°. de dec. 276. E/ F/ 2°. de na. fa. 1°. 301. D/ co. 3°. apho. 20°. Ex. 24. B
Autumno abundat atra bilis perustis aestate sanguine & pallida seu flaua bile. in 1°. de mor. vulg. 3°. 100. H
in Autumno cur frigidus & siccus humor abundet. de na. hu. c. 1°. 1°. 32. C
Autumnus contrarius sanguini. de nat. hu. com. 1°. 1°. 32. B
in Autumno cur sanguis paucus. de natura huma. commen. 1°. 1°. 32. C/ com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. F
Autumno coguntur & densantur corpora. com. 1°. apho. 18°. Ex. 9. F
in Autumno humores depelluntur ad interiora. co. 3°. aphor. 9°. 20. H/ aphor. 22°. Ex. 24. E
Autumnus omnibus atatibus, naturis, ac regionibus malus. commē. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. H
Autumnus tabidis malus. com. 3°. apho. 10°. Ex. 20. H
Autumnus quod habeat mala. co. 3°. aph. 9°. 20. G/ aph. 22°. Ex. 24. E
Autumno cur praua procreantur. in 6°. de morbis vulgaribus commen. 1°. 157. E/ de vinis. 4°. 123. E
Autumnus si inueniat aliquem bene temperatum, ipsum non ita conseruat. commen. 3°. apho. 20°. Ex. 24. B
Autumnus cur morbiferus. 1°. de tem. 1°. 11. G
Autumni & aetatis morbi. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. C
Autumnus morbos facit acutissimos ac mortiferos. c. 3°. aph. 9°. Ex. 20. G
Autumno fiunt morbi ex extranea qualitate, & non ex multitudine. co. men. 6°. apho. 55°. Ex. 53. D
Autumnales morbos expectare oportet, quando eadem die modo calor, modo frigus. com. 3°. apho. 4°. Ex. 20. C
Autumnus si sit pluiosus & aestas sicca, austro perflante, qui morbi expectandi in hyeme, ventis septentrionalibus vigenibus. de aere, aq., & locis. 2°. 4. C
Autumnu pluiosum, & estatē sicca sequitur hyems in qua fiunt capitis dolores, tusses, rancedines, grauedines, tabes. co. 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
Autumno multi insaniunt. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. D
Autumno, in etate declinante, febres fiunt quartanae. 2°. de dif. feb. 3°. 36. E
in progno. commen. 3°. 4°. 210. B
Autumno et vere magna ex parte podagrici dolores fiunt. commen. 6°. aphor. 55°. Ex. 53. D
Autumno fiunt morbi veris, et morbi autumni vere. de na. hu. co. 1°. 1°. 32. C
Autumnus quando possit esse saluber. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
Autumnus calidis & humidis minus aduersat. co. 3°. apho. 18°. Ex. 23. H
Autumno probatissimam carnem habent vulpes ob viuas, sic etiam passer & ficedula. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147. R
Autumno quo edendum & bibendum, & qualia. de sal. die. 2°. 40. D
Autumno &

Autumno & æstate carnes caprine pessima. de vict. rat. in morbis acutis, commentario. 4. 7^a.147. A
Autumno quo regēdus eger præsertim in victu. cō. 1°. aph. 18°. Ex. 9. C. 7^a.147. A
Autumno abstinentum à cibis melancholicis et siccis. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. G. 7^a.147. A
Autumnus, & ver, sunt purgandi tempora. de dyna. Sp. 20. G. 7^a.147. A
Autumno possunt fieri euacuationes per superius, & inferius, nisi natura obstat. com. 2°. apho. 7°. Ex. 28. B. 7^a.147. A
Autumno etiam purgavit Gal. eum, qui singulis annis in melancholiam, incidebat non solum vere. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. G. 7^a.147. A
Autumnalium fructuum principatum obtinet ficus & ruæ. 2°. de alimētorum facultatibus. 2^a. 17. G. 7^a.147. A
Autumnales fructus magis iuvunt stomachum ipsis melopeponibus. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 17. B. 7^a.147. A
Autumnales fructus sunt pravi succi. 2°. de alimen. fac. 2^a. 17. B. 7^a.147. A
Autumnales omnibus fructibus multi medici anteposuerunt lactucas. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 22. D. 7^a.147. A
Autumnales fructus exigue nutriunt. 2°. de alim. fac. 17. B. 2^a. 19. A. 7^a.147. A
Autumnales fructus magis lædunt ficibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. E. 7^a.147. A
Autumnales aquæ malæ sunt & quibus. de bon. aquæ. Sp. 75. F. 7^a.147. A
AVI FIGURAM retinet puer quando principium habet in horæ sanguinis sicut aures eius. de spermate. Sp. 38. F.
Aui & patres podagrici simili morbo filios procreant, quare. com. 6°. aphorif. 28°. Ex. 49. B. 7^a.147. A
AVVLSA quæ. de const. artis. Isa. 37. D.
Auulsio quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. G. 7^a.147. A
Auulsiones sunt instrumentariarum partium propriae passionēs. de diffrentijs morb. 3^a. 5. D. 7^a.147. A
AVXILIVM quid vocetur. 11°. meth. med. 7^a. 68. A.
Auxilium quid. fin. med. Isa. 46. B. 11°. meth. med. 7^a. 68. A. 7^a.147. A
q̄ Auxilia in curatione alopecie adhibenda sint. de cō. me. sec. loc. 5^a. 121. E. 7^a.147. A
ad Auxiliorum inventionem quæ conferunt. 9°. meth. med. 7^a. 58. G. 7^a.147. A
Auxilia indicat affectio. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. A. 7^a.147. A
Auxiliorum dexter usus præcipua artis pars. de const. artis. Isa. 41. A. 7^a.147. A
Auxiliorum tempora. de opt. secta. Isa. 27. E. 7^a.147. A
Auxilia diversa in temporibus diversis. de tot. morbi temp. 3^a. 89. A. 7^a.147. A
Auxiliorum quantitas unde sumenda. 2°. de comp. med. se. lo. 5^a. 134. A. 7^a.147. A
Auxiliorum quantitas, & temporis occasio ad recte medendum plurimum conferunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 94. C. 7^a.147. A
Auxiliū describēs medicus qd agere debet. de re. sec. adu. Eras. 6^a. 11. H. 7^a.147. A
Auxilia magna quando sunt præstanda, quid cōsiderandū. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 112. F. 7^a.147. A
Auxiliari cum repente volumus egro, & ipsi velocem præsidij sensum moliri, celerrima sit mutatio in corporibus. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. D. 7^a.147. A
Auxilij p̄p̄rijs cur cōtraria, qnq; miscem. 2°. de cō. me. se. lo. 5^a. 134. B. 7^a.147. A
Auxiliorum materia. 9°. meth. med. 7^a. 58. D. 7^a.147. A
q̄b Auxiliorū mā medicamentariū & gymnasticū noiātum est. 2°. 108. F. 7^a.147. A
Auxiliorum materia, & non auxilia quæ. in 6°. de morbis vulgaribus, commen. 5°. 180. D. 3^a. 188. A. 7^a.147. A
Auxiliaria signa quæ. fin. med. Isa. 46. B. 7^a.147. A
Auxilium ad omnia. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252. H. 7^a.147. A
Av̄snois, & εὐδαιμόνιος, ἀνὰ βῆτα is idem significant. de mor. tēp. 3^a. 85. F. 7^a.147. A
AVTOSIA quid. de sectis. Isa. 16. G.
AXIS quid. 10°. de vsu partium. 1^a. 182. C.
Axes pars organorum. de machin. 7^a. 309. E. 7^a.147. A
Axes ad quid in organis. de machin. 7^a. 309. H. 7^a.147. A
Axes cum organa moventur vsui sunt. de machin. 7^a. 310. F. 7^a.147. A
Axes pleriq; moventur in eodem. de machin. 7^a. 310. F. 7^a.147. A
Axis vsus in instrumēto, quod cruribus subijcitur. 6°. met. me. 7^a. 41. H. 7^a.147. A
Axem & fuculum significat asellus. de art. com. 3°. 7^a. 270. H. 7^a.147. A
AXILLAE omnium auium sunt boni chymi, & subtilis. de dissolu. continua. 72. D. Sp. 73. H.
Axilla omnium auium pinguium & iuuenum velocius digeruntur, quā axilla macrarum, & antiquarum. de dissol. cont. Sp. 73. C. 7^a.147. A
Axilla auium superfluitates non habent. de dissol. cont. Sp. 73. E. 7^a.147. A
Axilla pullorū anserū nō sunt multarū supfluitatū. de diss. cont. Sp. 73. E. 7^a.147. A
Axillarum glandulæ. de anat. viuo. Sp. 55. G. 7^a.147. A
sub Axilla quandā parvā carnē inuenit Galenus. 1°. de ana. ad. 1^a. 64. F. 7^a.147. A
Axilla partem carnosam qui musculus faciat. de mus. diff. 1^a. 47. C. 7^a.147. A
in Axillis pili plurimi sunt incrementi. 11°. de vsu par. 1^a. 190. A. 7^a.147. A
Axillarū odor nō debet inesse medico. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3^a. 181. H. 7^a.147. A
Axillarum odor potest curari. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 182. A. 7^a.147. A
in Axillis & inguibus quo modo cutis incidenda in specie myrti. 13°. 7^a.147. A

methodi medendi.

7^a.81. E

AXILLARIS vena per totum brachium decurrit. 3°. de anatomicis ad ministrationibus. 1^a. 77. D.

Axillaris vena humerali multo maior est. 3°. de ana. admi. 1^a. 76. D.

Axillari vena in brachio vna arteria vicina, & unde veniat. 3°. de anatomicis administra. 1^a. 77. E.

Axillaris venarum est ex qnq; venis brachij q̄ secatur. & an. vi. Sp. 54. G.

Axillaris vena secari debet super iuncturam. de ana. viuo. Sp. 54. G.

AXIOMATA quæ sint. 1°. meth. med. 7^a. 5. B.

Axiomata si dicatur aut lemmata, aut principia, aut propositiones, nihil refert. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. C.

Axiomata & οὐκ ἔστιν ἐν οὐκ ἔστιν, nuncupatur hypothetica propositio. 2°. de simplici medic. fac. 5^a. 13. C.

Axiomata ex sensu. 2°. de simplici med. fac. 5^a. 13. C.

Axioma innatum homini, Nihil fit sine causa. de subst. fac. nat. 1^a. 230. C.

AXUNGIA quid. 11°. de simp. med. fa. 80. H. 1^a. de compo. medi. per ge. 211. B. 4°. 239. E. 7^a. 5^a. 264. F.

Axungia à rotis derasa. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. G.

Axungias lima replet. de compo. memb. siue de na. hu. Sp. 59. G.

Axungia porci virginis ingreditur medicamentū. de pass. mul. Sp. 95. H.

AZANITAE emplastrum. 5°. de compo. medic. per gen. 5^a. 247. D.

AZARICONIS philosophi medicina. de med. exper. Sp. 105. F.

AZEGIZ vi steritio. de vo. & anhel. Sp. 60. H.

AZYMYM panē accipi iubet in curatiōe ossis fracti. de dy. Sp. 31. E.

BYLONICI gina mem

nit in pilulis ad dysenteria. de dy. Sp. 28. B.

Babylonicarum rosarū fit mentio in compositione quæ dicit triasandali. de dyn. Sp. 26. E.

BACCAS lauri calidas esse coniicitur. 10°. de compo. med. sec. lo. 5^a. 208. B.

Bacca lauri colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura icte. Sp. III. C. 5^a. 208. B.

Baccis lauri purgatis vti i malagmate ex silphio. 10°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 189. B.

Baccarum myrti nigra ex acinarum fit mentio in catapotys ad stomachi subuersiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. B.

cum Bacca lauri decoctum oleum plusquam oporteat theriacicum esse certum est. de simp. med. Sp. 88. D.

BACCHIVS antiquus medicus empiricus interpretatus est Aphorif. mos. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. D.

Bacchius interpres sexti epidemiorū. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 152. C.

Bacchij malagma, quo Caesar vsus est. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 267. B.

BACVLA versantia, pars organorum. de machin. 7^a. 309. E.

Pacula versantia ad quid in organis. de machin. 7^a. 309. H.

BALLENÆ inter cetacea numerantur. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. E.

Balena habet multum sanguinem, & respirat in aere miro modo. 6°. de vsu partium. 1^a. 150. H.

Balena ubi habeant oculos. 8°. de vsu par. 1^a. 166. F.

Balenarum cutes summe duræ, & propemodum insensibiles sunt. 3°. de vsu partium. 1^a. 134. A.

Balena habent saporem ingratum, & mucosum. 3°. de ali. fa. 2^a. 31. F.

Balena carnes falsæ faciūt humorē melancholicū. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F.

BALANI ex testaceis conueniunt stomachicis. 8°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 192. C.

BALANVS myrepica, hoc est glans vnguentaria, assertur ex barbarica regione. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. D.

Balani vnguentarie carnis succus facultate calidus est. 6°. de simplici medicamen. facul. 5^a. 44. D.

Balani vnguentarie carnem si quis dragmæ pondere cum melicrato bibat, medicamen experietur vomitorium. 6°. de sim. med. fa. 5^a. 44. D.

Balani vnguentarie reliquiæ, unde est expressus succus, terrestres sunt & duræ, vincentē habent qualitatem amarā cum quadam adstrictione. 6°. de sim. med. fac. 5^a. 44. D. E.

Balanus vnguentaria sepe per infernam aluum largiter subducit, adiecinoris, & lienis expurgationem ex oxycrato datur. 6°. de simplici medicamen. facul. 5^a. 44. D.

Balani vnguentarie recrementa ad ionthos, lentes, ephelin, pruritū, deinde ad psoram, & lepram conueniunt, & lienes liquant, iecurq; indurescentia. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. D.

Balanus vnguentaria exantemata, achoras, tum vlcerosæ & quæcūq; 5^a. 44. D.

sunt succi omnia extergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. E
 Balanus unguetaria cicatricibus decorē affert. 6°. de sim. me. f. 5°. 44. E
 Balani unguetaria cortex admodū adstringit. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. E
 Balani olei sit mentio. 2°. de simp. med. fac. II. G/6°. 5°. 46. H
 pro BALANO & pello subditi nomine utitur Hippocrates. in 6^m. de
 morbis uulg. com. 3°. 3°. 122. D/H
 Balano seu glande utendum est uirtute imbecilla existente. de uict. rat.
 in morbis acu. commen. 1°. 7°. 115. E
 Balani in coli dolore ex quibus fiant. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Balanum ex sapone inuit, cum inquit gallicum saponem lana inuolutū
 submittit. de rem. par. fac. 7°. 167. E
 BALANVS nomen ponderis. de pond. & mens. 5°. 277. F
 BALAVSTIVM quid. & eius uires. de simp. med. Sp. 81. D
 Balastij floris meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. F
 Balastium & Cytinum ponuntur tanquam distincta. 7°. de compositio
 ne med. sec. loc. 183. G/H/184. F/8°. 5°. 192. H
 Balastia refrigerat, repugnat, desiccatur, & confortat. de ocul. 7°. 188. H
 Balastium succum est & frigidum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. F
 Balastium exiccat tertio ordine, & non urit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 44. F
 Balastium cibus non conuenit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. A
 Balastium acerbum est. 2°. de loc. affec. 4°. 12. D/6°. de compositio
 ne medicamen. sec. loc. 5°. 172. G
 Balastium austerum est. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 241. H
 ex Balastis, hypocistide, & palmularū carne confecta medicamenta
 ad refrigerandum, & firmandum uētriculum. 8°. meth. me. 7°. 53. D
 Balastium unum ex adstringentibus medicamentis. 9°. de simp. med.
 fac. 67. A/11°. 84. G. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. H
 in Balastio adstrictionis actio cōsideranda ē. 4°. de sim. me. fa. 5°. 26. A
 Balastium adstringit uehementer. 6°. de simplicium me. fac. 44. F/4°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 154. G/5°. meth. med. 7°. 31. G
 Balastium sistit sanguinem. intro. Isa. 56. F
 Balastium intertriginibus, & alijs ulceribus si illinatur, celerrime illa
 corrumpunt cicatricē: & ad sanguinē reicientes, ad dysenteria, & uē
 tris uterij, pfluuiā illo usi sunt oēs medici. 6°. de sim. me. fa. 5°. 44. F
 Balastium ad hemoptoicos & dysentericos. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 184. A
 Balastium internis ulceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Balastia ad asperitatem palbebrarum faciunt. de oculis. 7°. 189. C
 BALBV TIRE est uitij prolationis nō uocis. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
 Balbi quare impediuntur. 4°. de loc. affec. 4°. 26. F
 Balbuties unde proueniat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 26. F
 Balbuties quare, quō, & quot causis fiat. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 cur Balbutiant pueri. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Balbe loquuntur melancholici. de mcl. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. E
 Balbutiunt aliquando ebrij. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Balbi ab alui profluuiō maxime capiuntur. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
 BALNEA cum simpliciter dicitur, intellige balneum aquarum dulcium.
 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. E
 de Balneis calidarum & frigidarum aquarum quatenus ad tuendam
 sanitatem comparantur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. H
 post Balnei usum quē in fine sunt libri de Ptissana, pleriq; tollunt, quā
 uero eousq; habentur omnes conseruant. 3°. de diff. resp. 3°. 71. E
 Balneorū usum frequentē nō habebāt antiqui. 2°. de symp. cau. 3°. 23. B
 Balneorum inopia tempore Hippocratis ostenditur. de ijs quā in medic.
 fiunt. commen. 3°. 7°. 220. G
 Balneorum nomina secundum Quintum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. H
 Balnei partes quā, & quales. 8°. meth. med. 7°. 65. E
 Balneorum quatuor partes. 10°. meth. med. 7°. 65. E
 Balneorū partes, q̄ promalacteria dīr, quā. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. D
 ex Balnei prima parte quid heclicis proueniat, modo tempestiue bal
 neo utantur. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Balnei secūda pars, quod lauacriū uocat, quid agat. 10°. me. me. 7°. 65. H
 Balnei tertia pars, qualis. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Balnei quarta pars. 10°. meth. med. 7°. 66. A
 Balneorū appēva, id est commoda, uocantur ab Hippocrate alui rotā,
 pelues, labra & id genus. de his quā in med. fiunt. com. 1°. 7°. 200. H
 Balnei testum quō esse debet. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. H
 Balnearum aqua habet tres calores. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Balnei calori simili ē caliditas febris ex sāguine. 2°. de dif. fe. 3°. 40. C
 Balnea publica debent habere aquam maiorem, priuata minorem. 16°.
 de usu partium. 1°. 214. F
 Balneis quā sunt necessaria in paucis domibus parātur. de uictus rat. in
 morbis acu. commen. 3°. 7°. 131. H

in Balneis aque multa mixtura. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 132. C
 Balneo uehementiori egentes, id est qui multa aqua persundendi sunt. de
 uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. C
 in Balnei folio cui longiori temporis spatio sit immorandum cruribus
 extra aquam emotis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. F/F
 Balnearū aer adeo frigidus est q̄q; ut nō educat sudorē. 2°. de tēp. 1°. 17. D
 Balnearum aer quandoq; temperatus. 2°. de tempe. 1°. 17. D
 Balnei aer q̄o fiet tēperatus, & modice humidus. 10°. met. me. 7°. 66. H
 Balneum temperatū dicimus nō solum cū alterū huic, alterū illi tale est,
 sed et cum ad eundē hominē in latitudine tale est. 1°. de sa. tu. 2°. 64. B
 Balnearum aer adeo calidus est q̄q; ut nō feratur. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Balneorum intemperies tres, quā sint adu. I. ycum. Ex. 62. B
 in Balneis sudorem detergebant strigili. 14°. meth. med. 7°. 87. B
 in Balneis spongijs primum, deinde linteis utebantur ad detergendum.
 10°. methodi medendi. 7°. 67. A
 in Balneis spōgijs utaris p strigili. de uic. ra. i. mor. ac. cō. 3°. 7°. 132. E
 ut Balnea, ita etiam nostra corpora purgantur. de sal. diē. 2°. 41. E
 Balneorum sordes exteruntur aphronitro. 9°. de simp. med. fa. 5°. 68. H
 Balnei sordium spissitudinis similitudine utitur in docenda compositio
 medicamenti. ac remed. paratu facil. 7°. 173. D
 Balneorum strigmenta emolliunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Balneas, uenerem, & id genus uocat Galenus uitā rationem. 3°. de sym
 ptomatū causis. 3°. 25. B
 Balneis, frictiones, ambulationes, uehicularum, sunt motus materiae. ars me
 dicinalis. Isa. 71. F
 Balneum quo modo apothēarij pars sit. 3°. de san. tuen. 2°. 78. A
 in Balneis aliqui se citra exercitationem elixant. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 ad Balneum uia sit breuis, & ingressus, & egressus facilis. de uictus
 rat. in morbis acu. com. 3°. 7°. 132. B
 Balnea intransibiles rigor atq; horror quādoq; accidunt. de palp. trem.
 conuuls. & rig. 3°. 55. F
 Balnea præcalida faciunt horrorem. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
 in Balneo qui horrescant, & cur. 10°. meth. med. 7°. 65. E/F
 ante Balnea & post qui palmularum glandes multas tencras & recē
 tes pluribus diebus comederat in horrore & rigore incidit. de palp.
 trem. conuuls. & rig. 3°. 55. G
 Balneo frigido rigor incitatur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
 Balneo calescunt rigentes. de marc. 3°. 47. H
 Balneū ingressi cruditate laborātes horruere. 2°. de symp. cau. 3°. 22. D
 Balneum ingressus, qui non horruit, sed laxata illi rarefactaq; cutis sit,
 quā assequatur commoda. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Balneorum usus debet esse in tempore. 3°. de cau. puls. 4°. 98. F/ de arte
 curatiua ad Glauc. 7°. 97. C
 Balnea obsunt nisi tempore fiant. de marc. 3°. 44. E
 Balneis calidis post usum pilæ utebant antiqui. de par. pilæ. exer. 2°. 49. E
 Balneum non est tutū, nisi prius corpus sit inanitū. 3°. de sa. tu. 2°. 94. E
 Balnea nō sunt utilia nisi post euacuationem, aut coctionem. commē. 7°.
 aphor. 42°. Ex. 57. D
 Balnea a coctione exhibenda sunt. de marc. 3°. 48. E
 cur Balnea uacuato corpore adhiberi debent. de uictus ratio. in morbis
 acutis commen. 3°. 7°. 133. E
 ante Balnea qui poterit, exerceatur. de bon. & uitio suc. 2°. 39. B
 ante Balneum qui debeant aliquid comedere. 6°. de san. tuen. 2°. 97. F
 ante Balneum per sex horas comedendum. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 ante Balneum quē obsonia comedenda. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Balneandi non sunt qui nuper comedere uel bibere. de uict. rat. in mor
 bis acutis commen. 3°. 7°. 132. G
 in Balneo melicratum bibitum quibus cōferat. de cura isteri. Sp. III. C
 Balneum aliqui oleo perfusi protinus ingrediuntur. 6°. de sa. tu. 2°. 97. C
 Balneum ex aqua, & oleo multum humectat, & calefacit. 5°. de simpli
 cium medicamen. facul. 5°. 33. A
 in Balneo inungendi non sunt cruditate, aut plethoricum corpus ha
 bentes. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. H
 a Balneo, siue balnei expertes quos sudare uolunt homines, us nō proti
 nus ab initio oleū admouent, uerum in ijs quā morbo laborant ubi
 sudare inceperint tum ex calfactū pfundūt, i his uero, qui etia mū la
 borant, ubi abunde in satis sudarint. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. H
 in Balneo utuntur butyro, ubi oleum deest. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 in Balneo perungendum est, quādo agri corpus humidū existit. de uict.
 rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. E
 in Balneis cur frigidū inungimus, foris tepidū. 3°. de simp. me. fa. 5°. 18. B
 in Balneis sudor est coloris urinae ijs qui diutius cibo abstinerunt. 14°.

methodi medendi. 7^a.87.A
 Balneis ubi abunde incalueris, aqua tepida cur frigida uideatur. 3°. de simp. med. 5^a.18.C
 à Balneis tepidiorib^o exeuntes frigiditate sentiunt. de cau. pcat. 3^a.96.B
 Balnea an in morbis conferant. de uict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7^a.131.H
 Balnea egrorum qualia esse debet. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.132.A
 qui Balneantur quid agere debet. de uict. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.132.C
 Balneum quid boni faciat. 12°. meth. me. 7^a.74.A
 Balneum nō est opus medici spectantis symptoma, sed eius qui totum af-
 fectum adimere studet. 12°. meth. med. 7^a.75.D
 ex Balneis conuenientibus uires roboratur. 7°. de rerum affect. digno. & medela. 7^a.196.F
 Balneum lassitudines tollit, mollit articulos, & cutē per summa apparē-
 tem, urinas ciet, capitis soluit grauitatem, & nares humectat. de ui-
 rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.132.H
 Balnea in fluxibus ad uentrem apertissima sunt, sanguinis uero fluxū acri-
 ter irritant. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.99.A
 Balneum corpus calfaciendo maxime foris ad digestionem confert, &
 digestorum appositionem. de sal. dia. 2^a.41.C
 Balneis uti prodest his qui uentriculum habent ad coquendum non ido-
 neum. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110.D
 Balneū calfaciēs mediocriter maturat. 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3^a.112.A
 Balneum trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2^a.86.A
 Balneum ad quid conducatur. 3°. de san. tuen. 2^a.80.A
 Balneum quibus sit salubre. 5°. de san. tuen. 2^a.94.C
 Balnea debent infantibus adhiberi ex aquis dulcibus salubribus. 2°. de
 sanitate tuenda. 2^a.65.B
 Balneum mediocre adhibendum temperato. 2°. de san. tuen. 2^a.75.H
 Balnea pauca temperatis debentur. 3°. de san. tuen. 2^a.78.A
 Balnea bene coquenti non admodum sunt necessaria. de mel. ex Gal. Ruf. &
 Poss. Sp. 110.D
 Balnea sitientibus sitim leuant. de marc. 3^a.47.H
 Balnea ingredienti homines sitientes aquam attrahi sentiunt. in 6^m. de
 mor. uul. com. 6°. 3^a.195.B
 Balnea non sitientibus sitim accendunt. de marc. 3^a.47.H
 Balneum plus cōuenit gracilibus, quā corpulētis. de sal. dia. 2^a.41.A
 Balneum non sit in pletorica dispositione sine maximo detrimento. com-
 men. 7°. apho. 46°. Ex. 57.G
 tum Balneo frequenti, tum sanguinis missione, tum exercitatione, tum
 frictione, digerentibus medicamentis, & inedia plethora curatur. 13°. meth. me. 7^a.81.H
 Balneis multis sanatur plethora absq; sanguinis missione. de uict. ra. in
 mor. acut. com. 4°. 7^a.136.H
 Balneis plenitudo exhauritur. de curan. rat. per sang. miss. 6^a.18.E
 Balnea quo modo extenuant. de sal. dia. 2^a.41.H
 Balneū aq̄ dulcis humidū est & calidū moderate. 1°. de usu par. 1^a.116.E
 Balnea dulcium aquarum calfaciunt, & humectant. 1°. de tēp. 1^a.10.E
 de rerum affect. digno. & medela. 7^a.94.B
 in Balneis adhibendis intentio sit ut corpus madeat atq; humectetur. 1°. de arte curatiua ad Glau. 7^a.97.B
 Balnea calida ex aqua potabili humectant & refrigerant potentia. 1°.
 de arte cur. ad Glauconem. 7^a.97.B
 ad Balneum sepius ager ducitur non uacuandi corporis gratia, sed ut
 humectetur, & madescat quod immoderatus exaruit. de uict. rat. in
 morbis acutis com. 3°. 7^a.132.E
 Balnea siccitates omnes calidas, & frigidas inuant. de marc. 47.H
 7°. meth. me. 7^a.44.E
 ad Balnea mittendi sunt adusti. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.99.C
 Balneum auxilio esse quibusdam aestuantibus febribus, colligitur. de ra-
 uict. in mor. acu. commen. 3°. 7^a.133.A
 Balneum impense calidis satisfacit. 6°. de san. tuen. 2^a.96.A
 Balnea extinguunt flammam. de util. respi. 1^a.224.F
 Balneo frigescent a sole calefacti. de marc. 3^a.47.H
 Balnei aerem non desiderat Galenus in siccis. 6°. meth. med. 7^a.44.E
 Balnea calfaciūt et mortuos. de ijs quā in med. sūt. cō. 3°. 7^a.215.H
 Balneum aperit uias urinae, sudoris, & alui, tamen non calefacit. 11°. me-
 thodi medendi. 7^a.70.E
 ex Balneis duo agro cōpendia accedunt, q̄ redūdantur humorū aliquid
 uacuatur, & multū caloris febrilis transpirat. 11°. met. me. 7^a.75.H
 Balneum ex aquis potissimum digerentibus est inuim ex auxilijs uacuā-
 tibus. 14°. meth. me. 7^a.89.A
 Balnea sunt in quinto ordine euacuationis. com. 2°. apho. 17°. Ex. 13.E

Balnea quid & quantum euacuent, & quod nō satis sint pro euacuatio-
 ne superfluitatum quotidianarum. com. 3°. apho. 15°. Ex. 22.G
 Balneo ex calfaciente non est uacuanda succorum exuberantia in febre
 te. 13°. meth. medendi. 7^a.81.H
 ex Balneis quicquid in corpore uel humidum est, uel fuliginosum euacu-
 tur. 8°. meth. med. 7^a.76.A
 Balneorum usus quando sit sine periculo. 11°. metho. med. 70.A
 de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a.133.C
 Balneum perpetuo inuat affectionem, quā cū igneo calore coniuncta est.
 de marc. 3^a.47.H
 Balnea quibus febribus conferant, & de eorum utilitate. comment. 7°.
 aphor. 42°. Ex. 57.F
 Balneum requirit febris per se nulli alteri implicata, sicut omnes alie
 siccitates. de marc. 3^a.47.H
 Balnearum uis marasmo, heftica, & ut semel dicā, omnibus febribus
 est accommodata. 8°. meth. med. 7^a.65.D
 Balnei utilitas duplex in febribus. 8°. meth. me. 7^a.65.H
 Balnea podagricis, & arthriticis commoda sunt propter febrem. 11°. me-
 thodi medendi. 7^a.74.A
 Balnea in quacunq; febre feceris, tria considera. 11°. meth. me. 7^a.73.H
 Balneum calidi, & humidi diaria laborantes requirunt, ceu quod cutis
 laxet, ceu quod humectet, non requirunt. 8°. meth. med. 7^a.54.C
 Balneo inuatur febris ex itinere. de motu. mus. 1^a.315.C
 quo Balneo inuamur, postquam in sole feruenti iter fecerimus. 8°. me-
 thodi medendi. 7^a.66.A
 Balneum quo us tempore non conuenit febricitatibus, sed in accessionis
 remissione. 8°. meth. med. 7^a.51.F
 ad Balneum ducendi sunt in prima accessione inclinante, qui diaria ex
 meatuum stipatione febricitant. 8°. meth. med. 50.A
 Balneo q̄o curet ephamera ex labore. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.E
 Balnea lassitudinem sedant. de mel. & Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110.D
 Balneum bis ante pradium ingressus est laboras diaria ob astum. 8°. me-
 thodi medendi. 7^a.50.D
 Balneo bis breui interiecto spatio utitur Galenus i febricitate diaria ob
 meatuum stipationem. 8°. meth. med. 7^a.50.B
 q̄a Balnei aere febre diaria laborantes citissime oporteat remouere. 1°.
 de arte cur. ad Glau. 7^a.95.E
 Balnei tempus in febribus intermittētibus q̄n sit. 11°. meth. me. 7^a.74.C
 Balneū pot est adhiberi p tres horas ante accessionē. 8°. met. me. 7^a.52.H
 Balneū, cur neq; fiat in principio, neq; in augmento. 8°. me. me. 7^a.65.E
 Balneum in declinatione fiat. 8°. meth. med. 65.E
 Balneū et post cibū toto corpe extenuatis conuenit. 14°. met. me. 7^a.91.G
 Balneo delectatur heftici. de marc. 3^a.47.F
 ad Balnea accedentes heftici nisi in frigidam sint dimissi nihil inuantur.
 10°. methodi medendi. 7^a.66.D
 Balnea frigida in hefticis recusamus, quoniam his & pauci sanguinis, &
 nudū carne, & exps adipis redditū corpus est. 10°. meth. me. 7^a.66.B
 Balnea quibus febribus tabidis cōueniāt, & quib^o nō. de mar. 3^a.48.A
 Balneis quando heftica febris sanatur. de marc. 3^a.44.E
 Balneis marasmatos curauit Galenus. de marc. 3^a.47.E
 Balneādu hefticus, q̄o sit tractādu, & exuēdu. 10°. met. m. 7^a.66.G
 Balneum prohibet putrida heftica coniuncta. 10°. meth. med. 7^a.66.G
 Balnea dicebat Philippus hefticis noxia esse. 8°. meth. med. 7^a.65.C
 Balneo, & relaxantibus non utitur Galenus in febre putrida, nisi post
 purgationem. 11°. meth. med. 7^a.72.D
 Balneis quando putrida febris sanatur. de marc. 3^a.47.E
 Balnea calida ex aqua potabili i tertiana qd faciāt. 1°. de ar. cu. 7^a.97.B
 Balneandum non est in tertianis non exquisitis statim, sed apparētibus
 signis coctionis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.E
 Balnea sepius in die adhiberi pnt laborantibus exquisita tertiana post
 signa coctōis, p̄sertim si his delectent. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a.97.C
 Balneis cur non sunt inspergenda nitrum, sal, & sinapi. 1°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a.97.B
 Balnea marina in tertianis sunt inutilia. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a.97.B
 Balneum marina aqua ducit plus bilis, sed minus prodest tertianis quā
 potabilis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.B
 Balneum aqua salsa, nitrosa, & sulfurea plus bilis ducit, sed minus pro-
 dest tertianarijs quam potabilis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.H
 Balnea mineralia tertianis inutilia esse collige. 1°. de arte cur. ad Glauco-
 nem. 97.B
 à Balneis non penitus sunt arcendi quartanarij, tamen melius esset, si
 ab his possent abstinere. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.97.F
 Balneo lauatus

Balneo lauat. Menāder subito febre lenatus est. de ca. procat. 3^a. 95. D
 Balneo si abstineant frigidi & humidi, nō ledūtur. 5^a. de sa. tu. 2^a. 94. E
 Balneum quid faciat in capitis dolore. 2^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. E
 Balneū capitis caliditatē inuat. de rat. uic. in mor. acu. cō. 4^a. 7^a. 140. B
 Balnea quandoq; in pleuritide sunt exhibenda. 9^a. de dec. 1^a. 282. G
 Balnea utero gestātis mulieris quid faciāt fētui. 11^a. de usu par. 1^a. 188. B
 Balneum quando prohibetur in lichenibus, quid agendum. 5^a. de compo-
 sitione medic. sec. loc. 5^a. 161. G
 Balneum calida ualet in dolore renū. de renū affe. dig. & me. 7^a. 196. D
 Balneis multis cur utantur, & cibos lenes ac laxantes edant citrārēdi,
 phonāsci, pracones, tragēdiam ac comēdiam agentes. 7^a. de compo-
 sitione me. se. lo. 5^a. 177. E
 Balnea uoci congrua sunt. 7^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 177. E
 Balneo plerūq; in affectu oculorū usus est Galenus. 2^a. de dif. se. 3^a. 41. G
 3^a. methodi medendi. 7^a. 17. D
 in Balneo lauaciones ubi concocta iam phlegmone fuerit, & simul cor-
 pus uacuum, sedant dolorem statim, & fluxiones quae ad oculos fe-
 runtur, sistunt. 13^a. met. me. 7^a. 86. B
 Balnea quem dolorem oculorum sanent. commen. 6^a. aphor. 31^a. 49. F/
 com. 7^a. aph. 46^a. Ex. 57. G
 Balneati adolescentis casus in oculorū dolore. com. 6^a. apho. 31^a. 49. D/
 com. 7^a. apho. 46^a. Ex. 57. G
 Balneo antiquiores, sinteo homines contegebant, aut uestibus & potissi-
 mum puris, ut plurimum sudarent, obuoluebant. de ui. ratio. in mor.
 acu. com. 3^a. 7^a. 132. E
 Balnea quae cessare faciunt pruritus. de cura icteri. Sp. III. C
 Balneum aquae calidae facit ad sudores. de cura icteri. Sp. III. C
 in Balneo egrū non semper conuenit copiose suadere. de uict. ra. in mor.
 acu. com. 3^a. 7^a. 132. E
 Balneorum sudores, quales. 3^a. de sym. cau. 3^a. 28. F
 à Balneo calido egrī dum transeunt in frigidum, lauantur prius tepida
 triplici prima admodum tepida, secunda minus, tertia magis ad frigi-
 dum declinante. de rat. uict. in mor. acu. com. 3^a. 7^a. 132. D
 Balnea calida, postea frigida ingredientibus, quid eueniat. 3^a. de simpli-
 cium med. fac. 5^a. 21. D
 ex Balneis calida uelocem, & magnam, & densam faciunt respiratio-
 nem, frigida uero contrariam. 1^a. de dif. resp. 3^a. 58. D
 à Balneis qui pulsus. 3^a. de dif. pul. 4^a. 61. F
 Balnea frequentiores sunt causa praecedentes pulsus mollis. 1^a. de pres. a.
 ex pul. 4^a. 109. D
 Balnea calida, quos pulsus creent. de pul. ad tiro. 44. D/ 3^a. de causis
 pul. 4^a. 98. F
 Balneo loti habent respirationem & pulsum arteriarum frequentiores
 & maiorem. de usu pul. 1^a. 227. F
 Balneum frigida quibus faciendum. 10^a. met. med. 7^a. 66. C
 Balnea frigida statim refrigerant. 3^a. de cau. pul. 4^a. 98. H
 in Balneum frigida tutū non est conijci imbecillos & graciles, nisi prius
 fuerint in balneo equaliter ex calfacti. 10^a. meth. med. 7^a. 66. G
 ex Balneo impense frigido conuulsio euenire potest, ut accidit Alexan-
 dro, dum tempore aestiuo in Cydno Ciliciae flumine se lauaret. de caus.
 procat. 3^a. 97. F
 Balneo aquae frigidae non ledetur ardentissima febre laborans, ualentibus
 uiribus, concoctionis notis euidentibus, non senex, bona corpo-
 ris habitudine, statu caeli calido, & sicco. 11^a. met. med. 7^a. 70. A
 Balneum aduersissimum est febre ardenti ex pituita salsa putrefacta. de
 uict. ra. in mor. acu. com. 3^a. 7^a. 133. E
 cur Balneum magis inuat peripneumomias, quam febres ardentes. de
 u. ra. in mor. acu. com. 3^a. 7^a. 132. H
 Balneum aquae frigidae his qui qua drato sunt corpore ad cholera. di-
 ctum affectum conuenit. de reme. paratu facil. 7^a. 160. G
 à Balneo frigido quando cauendum. 11^a. meth. med. 7^a. 73. B
 Balneum nimium frigidum syncopae ex cruditatibus contrarium est. 12^a.
 met. me. 7^a. 76. B
 ex Balneo frigida quando sudor fiet. 10^a. meth. me. 7^a. 66. C
 Balneū frigidū pulsus alterādi, non gaudi cā est. 1^a. de cau. pul. 4^a. 86. G
 ex Balneis frigidis pulsus mutatio. 3^a. de cau. pul. 4^a. 98. G
 Balneū frigida quos pulsus creent. de pul. ad tiro. 4^a. 44. E
 ex Balneis pulsus mutatio non est diuturna. 1^a. de ps. ex pul. 4^a. 104. H
 ex Balneis redeuntis uictus qualis esse debeat. de bo. & ui. su. 2^a. 39. C
 Balneum sequatur cibus. 1^a. de san. tuen. 2^a. 66. E
 à Balneo non est confestim sorbendum uel bibendum. de uict. rat. in mor.
 bis acu. com. 3^a. 7^a. 132. G

Balneo qui potus non conueniant. de renū affe. dign. & me. 7^a. 196. C
 à Balneo non conuenit uinum. de renū a fec. dig. & med. 7^a. 196. C
 mox à Balneo uinum potum caput tentat, si pra alijs omnibus cibis, et
 potibus bibitur. de sal. dia. 2^a. 41. C
 à Balneo quando senex debet bibere uinum album. 5^a. de sa. tu. 2^a. 91. G
 post Balneum ad uomitum uinum dulce bibebant. 4^a. de san. tu. 2^a. 83. C
 Post Balneum sola aqua, in qua apium sit coctum, quibus danda. 8^a.
 methodi medendi. 7^a. 53. A
 Balneum calidum capitis somnum conciliat. 1^a. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Balnea, qñ caput madefaciunt, soporifera sunt. 3^a. de loc. aff. 4^a. 16. G
 Balneo longo qui usi sunt, ex uictoria caloris dormiunt. 2^a. de tēp. 1^a. 16. F
 à Balneo somnus super omnia concoquit, quae concoqui possunt, & ma-
 los succos per halitum digerit. 4^a. de san. tuen. 2^a. 84. D
 à Balneo non posse dormire, nec est causa, nec signum commodum spera-
 ta utilitatis. 4^a. de san. tuen. 2^a. 84. E
 Balneum relaxat in toto corpore. 11^a. meth. med. 7^a. 73. H
 post Balneum relaxitas, quomodo corrigenda. 3^a. de sa. tuen. 2^a. 82. A
 Balnea quibus fieri non debent. 8^a. meth. me. 7^a. 65. E
 Balnea obsunt inflammationi erysipelati & cruditati de marc. 3^a. 48. A
 Balnea consueta minus nocent in consuetis. com. 2^a. apho. 50^a. Ex. 19. B
 Balneum qui affectant, & qui assueti sunt, minus leduntur à balneo. de
 uict. ra. in mor. acu. com. 3^a. 7^a. 132. H
 Balnea frequentia aquae dulcis effaeminant. 7^a. de cōp. me. p. gen. 5^a. 263. F
 Balnea quomodo sint praeter naturam. de pul. ad tiro. 4^a. 44. F
 Balnea idonea sunt ut generent causas antecedentes cuiusq; morbi.
 de na. hum. com. 2^a. 181. G/ 7^a. 182. B
 Balneis supfluis utētes facile febris corripuntur. 1^a. de dif. se. 3^a. 31. H
 Balneū uitādū in dolore capitis ab ardore. 2^a. de cōp. me. se. lo. 5^a. 132. B
 Balneum nimium calidum syncopae ex cruditatibus contrarium. 12^a. me-
 thodi medendi. 7^a. 76. B
 Balnea calida comparatio ad calorem aestatis. cō. 4^a. apho. 5^a. Ex. 28. A
 Balnea calida obsistunt purgationibus. com. 4^a. apho. 5^a. Ex. 28. A
 Balnea post cibum quid faciant. 9^a. meth. med. 60. D/ 14^a. 7^a. 92. H
 Balneati à cibo exercitati in uiscerum dolores incidunt, potissimum in te-
 core. de sal. dieta. 2^a. 43. C
 Balneo post cibum utentes, quibus uitis iecinis tenentur. 6^a. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 96. A
 Balnea à cibo trahunt humorū copiam. in 1^a. de mor. uul. cō. 3^a. 3^a. 122. G
 Balneis post cibos utentibus quotidianae sunt. 2^a. de dif. feb. 3^a. 36. D
 Balneis calidis se exponētes quicquid uitiatum est, in habitum corporis
 recipiunt. 1^a. de dif. feb. 3^a. 31. H
 Balneo uti Galenum, licet uitioso succo uentriculi tunica plena sint, col-
 lige. 6^a. meth. med. 7^a. 48. D
 in Balneis cur exoluntur hoies, & moriuntur. de util. resp. 1^a. 225. C
 in Balneo ne animi deliquium accidat, acetum & pulegium odorandū.
 8^a. de com. med. se. loc. 199. B/ 9^a. 5^a. 199. F
 Balneum & poculum quomodo necant. 4^a. de simp. med. fac. 1^a. 24. E
 qui in Balneo concluduntur, mortē obeunt. de cau. proca. 3^a. 96. C
 Balnea obsunt in fluxu sanguinis. 1^a. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. B
 à Balneo abstineat ulceratus. 4^a. de comp. med. per gen. 5^a. 237. D
 in Balneis uersantiū ulcera humida sunt ac mollia. 1^a. de sim. me. 5^a. 2. D
 Balneum excrementa quietā calefacit, attenuat, & ad motum excitat.
 2^a. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Balnea aquarum sponte nascentium laudantur. de uict. ra. in morb. acu.
 com. 3^a. 7^a. 132. B
 Balneorum aqua quaecumq; sulfur, aut bitumen, aut nitrum, aut chalcā-
 thum, aut misy, aut chalcitem, & id genus aliquod gustu refert, mul-
 tum differt à dulci, & inimica est calidis corporum nostrorum affe-
 ctibus de sim. med. fa. 5^a. 3. D
 Balneis p se natis uti tentādū est in lōga icteritia. de cura icter. Sp. III. E
 Balneū aluminosum densat. 3^a. de san. tu. 2^a. 81. B/ 2^a. de crisi. 4^a. 138. G
 Balneum aluminosum fortiter resiccāt. 7^a. de compositione medicamen-
 torum sec. loc. 5^a. 177. E
 Balneum atramentum sutorium olens fortiter resiccāt. 7^a. de cōpositio-
 medic. sec. lo. 5^a. 177. E
 Balneum bituminosum fortiter resiccāt. 7^a. de com. me. sec. loc. 5^a. 177. E
 Balneum marinum fortiter resiccāt. 7^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 187. E
 Balnea marina & mineralia duxerūt quendam ad tabem. 1^a. de arte cu.
 ad Glauconem. 7^a. 97. B
 Balnea nitrosa, sulfurea, bituminosa, euacuant totum corpus equaliter.
 com. 4^a. apho. 2^a. Ex. 27. D
 in Balneo in Sabanis sedenti bibenda cū uino datur leporis uulua affata
 b ij tria

trita ad concipiendum de dyna. Sp. 29. G
Balneum sulfurulentum fortiter resiccat. 7°. de cōp. me. se. loc. 5°. 177. E
Balneatorum non medicorum vocabula sunt calidum & frigidum secundum aliquos, qui explodendi sunt. 1°. meth. med. 7°. 12. B
ex Balneis potabilium aquarum quid uulgaribus quibusdam acciderit. in 6°. de mor. uulg. com. 6°. 3°. 195. B
Balneo deficiente quo lauandum de uis. ra. in mor. ac. com. 3°. 7°. 132. B
Balneum uide aqua, lauacrum, lauatio.
BALSAMVM quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. F
Balsamum inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
Balsamum tenuium partium, & odoratum est. 6°. de simp. me. 5°. 44. E
Balsamum calidum est & siccu in secundo ordine. 6°. de simp. me. 5°. 44. E
Balsamum plurimis artibus adulteratur, ut internosci uix queat. 1°. de antidotis. 5°. 105. F
Balsamum prouocat menstrua de cathar. Sp. 95. D
Balsamum habuit Galenus in Palestina Syria. 1°. de antid. 5°. 100. C
Balsami fructus non potest adulterari. 1°. de antido. 5°. 100. C
Balsami fructus ingreditur theriacam de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
Balsami semen purgat uescam de cathar. Sp. 95. D
Balsami semen per suffumigationem prouocat sudorem de cat. Sp. 95. D
Balsami lignum non potest adulterari. 1°. de antido. 5°. 100. C
BALSAMATVM adrianum utile est nephriticis turbulentam urinam facientibus, & in uescia lapidem habentibus de dyna. Sp. 28. B
BALSAMITA cum oleo trita, & expressa cerebro & fronti tepida ungendo apposita ad capitis uertiginem facit de dyna. Sp. 23. H
BARATHRORVM aerem uitandum esse collige. 12°. methodi mendendi. 7°. 77. E
BARBA Iouis, nomen herbe ad guttam de dyna. Sp. 31. E
Barba syluana & centumnerua est idē, ualet ad epilepsia de dy. Sp. 24. D
Barba syluana radix quo sit ad concipiendum utilis de dyna. Sp. 29. G
Barba est pars animalium marium 2°. de semine. 1°. 338. G
Barba qd faciat crescere de sim. me. f. 5°. 40. H de re. par. fa. 7°. 179. D
Barba quomodo abrotono procuretur de sim. med. fac. 5°. 40. H
Barba & pubes quibus tardior & imperfectior de ar. cō. 3°. 7°. 269. H
Barbam nutriebant sophista, & tetrici erant. 2°. de pul. diff. 4°. 53. G
Barbam nutrire, & tetricum esse habebatur pro grauitate. 2°. de pul. suum differentiis. 4°. 53. G
Barba quomodo denigrari possit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
circa Barba pilos accidit ut cutis exasperetur in 6°. de morbis uulgaribus, commen. 2°. 3°. 160. H
ad Barba defluuium de reme. par. facil. 7°. 170. H
BARBARAE linguae brutis comparantur. 2°. de pul. diff. 4°. 54. H
inter Barbaras linguas alia est alia melior de sophis. in uer. cōt. 15. 8. F
Barbari grecis peiores. 2°. de dec. Hipp. 1°. 235. A
Barbari bellicosissimi omnium existunt d. aere. aquis, & loc. 2°. 53. B
Barbari uincuntur ab ira. 3°. de dec. Hippo. 1°. 243. B
Barbara enigma a medicis dicta medicamenta ad quid sint utilia. 5°. me. mendendi. 7°. 32. H
Barbara dicuntur emplastra ex bitumine. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 227. F
de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. A
Barbarum ex bitumine. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. C
Barbarum emplastrum ad quid ualeat de dyn. 5°. 227. C
Barbarum medicamentum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
Barbarum medicamentum sanat capitis mala intro. 15a. 58. B
Barbarum medicamentum sanat canum morsus intro. 15a. 58. B
Barbarum Galeni ad uulnera minora. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. H
Barbarum Galeni ad uulnera maxima. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 227. G
Barbarum Hera. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. E
Barbaricum uinculum. 2°. de locis affec. 4°. 10. C
BARDANA est mentio. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
BARYCOLA in auditu est audiendi difficultas. 1°. de symptomatum cau. sis. 15. G
BASANVM est ruta syluestris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
BASILICA est una ex quinque uenis brachij qua secantur de anat. mia. uiuorum. Sp. 54. G
Basilica uena, qui nam ramus sit uenae ctncaue de anat. uiuo. Sp. 54. E
Basiliam secare cur sit periculosum de anat. uiuo. Sp. 54. G
Basilicam cum secas, tēde uersus brachium de anat. uiuo. Sp. 54. G
Basilica debet secari super iuncturam de ana. uiuo. Sp. 54. G
in Basilica quando fieri debet sectio uenae secretorum. Sp. 74. D
Basilica in quibus affectibus secatur de anat. uiuo. Sp. 54. H
BASILICVM id est regis colligri. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 156. E

Basilica contra canis rabidi morsum composita. 2°. de antido. 5°. 117. E
Basilicum malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. C
Basilicum pharmacum ad dolorem auris ex inflammatione. 3°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 140. G
cū Basilico medicamine nardus immissa, iuuat aurium inflammationes de remed. paratu facilibus. 7°. 155. B
BASILIDION hoc est regineu pforicu. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 157. B
BASILISCVS qualis sit de ther. ad Pifo. 5°. 92. H
Basiliscum nunquam uidit Galenus de sim. med. fac. 5°. 72. D
Basilisci moribus confert centaurea de uir. cen. Sp. 93. H
BASILII antidotum ad hemitrit. eos omnes de dyna. Sp. 33. F
BASIS, & radix uirtutum moralium est cor de anat. uiu. Sp. 46. B
circa Basim oculi musculus siue simplex, siue duplex, siue triplex sit, dū bitatur de muscu. diff. 1°. 44. F
circa Basim oculi musculi faciūt ad firmādū oculū de mus. diff. 1°. 44. F
Basim scapularum ē directo capitis attollens musculus ubi & quo modo procedat de mus. diff. 1°. 45. E
Basim pars organorum de machin. 7°. 309. E
Basim organorum ex robustiori materia cōficienda est de mach. 7°. 309. B
Basim in organis immobilis est de machin. 7°. 310. F
Basim semper immobilis manet de mach. 7°. 310. F
Basim ad quid fiat de mach. 7°. 309. F
BASSA uxor Marij. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 266. B
BASSI pharmacum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. E
Basso inscriptum pharmacum ad hæmopticos & suppuratos. 7°. de cōposi. med. sec. loc. 5°. 182. C
Bassi stoici acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. H
Bassus longo tpe paralyti infestatus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. F
BATHECA est frigida & humida de diff. cont. Sp. 74. D
Batheca est ex cibariis medijs de diff. cont. Sp. 74. C
Batheca est cibus dulcis, sapidus, subtilis, absterges de diff. cōt. Sp. 72. E
Batheca facit incensionem in stomacho de diff. cont. Sp. 74. F
Batheca uelociter corrumpitur in stomacho de diff. cont. Sp. 74. H
post Batheca comestionem accipitur plurimus cibus boni chym. de diff. sol. continua. Sp. 74. F
Batheca mundificat de diff. continua. Sp. 74. G
Batheca lenit uentrem de diff. cont. Sp. 75. A
Bathecam comedenti accidit indigestio de diff. cont. Sp. 74. B
Batheca aqua generat chymum frigidum de diff. cont. Sp. 74. B
Batheca quid uocet Hippoc. de fra. f. com. 1°. 7°. 226. B
Batheca recentiores appellant organum Hippocratis. 7°. 318. H
Batheca rubi fructu appellat. 2°. de al. fa. 2°. 19. B
Batina prius abluenda quam edenda. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
Batina acerba adstringunt multum. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
Batina moris magis adstringunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
ex Batinis medicamenta efficaciora sunt, quam ex mororum succo. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
BATRACHIDES lapis quid de simp. med. Sp. 87. A
Batrachides lapis lenit, & relaxat de simp. med. Sp. 87. A
BATRACHIVM quid de simp. med. Sp. 81. D
Batrachium herba similis est coriandro uel apio de simp. med. Sp. 81. D
Batrachium herba calida est & sicca ualde. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. G
Batrachium uires habet causticas de simp. med. Sp. 81. D
Batrachium acre est & exulcerat cum dolore. 6°. de simp. me. 5°. 44. G
Batrachij caulis, & folia pforas, & lepras excoquant, ungues diuelli, leprosis stigmata digerunt, acrochordonas & myemecias detrahunt, & alopecias iuuant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
Batrachij radix arefacta, sternutationem prouocat, & dentes dolentes iuuat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
BATVS id est rubus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. F
BAVCIAE seminis sit mentio de dynamidijs. Sp. 27. A
BAVRACH in quibus cibis positum est, hi dissolunt, ac attenuant salsedine sua de dissol. cont. Sp. 72. F
BDELLIVM quid, & eius uires de simplic. me. dicaminibus. Sp. 81. C
Bdellium inter aromata numeratur. 7°. me. me. 7°. 44. A
Bdellium, quale. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. C
Bdellium duplex est. 14. me. me. 7°. 88. H
Bdellium duplex arabicu & scythicu. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 264. A
Bdellij scythici, & arabici differentia. 6°. de simpliciu med. fac. 44. H
7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. C
Bdellium lucidum esse debere collige. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 196. H
Bdellium

Bdellium pellucens. 7°. de comp. med. per gen. 266. H/ 5°. 267. B
Bdellium est pingue quādo recens est. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
Bdellium ad bröchocelas, hydrocelas, salina matutina ieiunāq, subactū
 ualet. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. H
Bdellium pituitam educit. de dyna. Sp. 22. A
Bdellij dosis, & quibus misceatur. de dyna. Sp. 22. A
Bdellium proprium est oculis rheumatizantibus. de dyna. Sp. 22. A
Bdellium emollit, & in quo gradu sit. de ocul. 7°. 188. D
Bdellium emollit, cōcogit, moderate discutit. 8°. de cōp. med. se. lo. 5°. 194. G
Bdellium scythicum emollit. 5°. de sim. med. fa. 5°. 44. H/ 2°. de arte cur.
 ad Glau. 7°. 104. A
Bdellium molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. H
Bdellium emollit scirrhum. 5°. de sim. me. fac. 5°. 33. G
Bdellium quibus admixtum hepatis scirrhum sanat. 2°. de arte curat. ad
 Glauconem. 7°. 104. E
Bdellium potest in instanti excalfacere, durities neruorum emollire, stri
 cturas relaxare. de simp. med. Sp. 81. C
Bdellium arabicum, calculos renum in potu sumptum frangere apparet,
 & urinas ciere, & crudorum flatuum discursus, præterea laterum
 dolores & rupturas persanare. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. H
Bdellium frangit lapidem renum, & uestica. de cathar. Sp. 95. D
Bdellium ex arabia renum lapidē frangit. de re. aff. dig. & me. 7°. 196. D
Bdellium per suffumigationem sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
Bdellium ulceribus non conuenit. 4°. de comp. med. p gen. 5°. 236. H
BECHICAE medicamentorum facultates à bechos
 i. tussi dictæ. 5°. de sim. me. f. 5°. 32. B
Bechica bifariam nominata sunt, partim quia tussim prouocent, partim
 quia sedent. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. E
Bechica medicamenta, quæ. 5°. de sim. me. fac. 5°. 37. E
Bechichiariū pilularū formula quadam habetur. de re. par. fac. 7°. 158. C
Bechium i. tussilago, inde nuncupatum est, qd bechas, hoc est tusses, & or
 thopnæas iuuare sit creditum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
BEDARVC tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. E
BEDARVS calefacit sanguinē calefactione forti. de diff. cont. Sp. 74. C
BELLVM est dulce in experto. 4°. de pulsuum diff. 4°. 69. G
in Bello germanico medici nihil didicerūt. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 231. F
in Bello contra Romanos cartaginenses de illis multas plenas serpē
 tibus, qui cōfestim, interimere solent, in hostes ei aculatus est. de ther.
 ad Pisonem. 5°. 91. C
Bello intestino egrotant ciuitates. 5°. de decre. Hipp. 1°. 255. C
Bellicosos homines quæ terra faciat. de sper. Sp. 40. E
Bellicosiores sunt Europæi. Asianis. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. A
Bellicosiores ceteris sunt nuntius fuire. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. B
ne Bellicosi uidcant curant q sub legibus degūt. de aere, aq. et lo. 2°. 5. B
Bellantes in & coacti male se gerunt. de aere aquis, & loc. 2°. 5. B
BELENOIDIS processus. de musc. diff. 1°. 46. D
BENE qui cauerint in diæta. i. qui recte se rexerint, non sunt purgan
 di. de dyna. Sp. 20. F
Bene, & male se habent homines secundum lunæ & planetarum statio
 nes. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. H
Bene se habere cum signis prauis pessimum. in 3°. de morb. uul. 3°. 132. D
ad BENE OLENTIAM, & graucolentiam reducuntur omnes odo
 res. 4°. de sim. me. fa. 5°. 31. A
BERENGI ad humorem crudum secre. Sp. 100. D
BERENICIVM nitru est tenuiū partiū. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 167. E
Bereniciū nitru ad uulnera neruorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. F
Beremicariū nitrum ingreditur med. dispositicon. 6°. de san. tuē. 2°. 99. D
BERONICE ad quid utilis. de rem. par. facil. 7°. 171. D
BERRHEA urbs Syria. 2°. de alim. fac. 2°. 21. C
BERYTHII medicamēti cōpositio, et us. 4°. de cōp. me. se. l. 5°. 153. H
Berytij pastill. ad dysentericos, et celiacos. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 203. B
Berytij pastillus aromaticus. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 204. C
BES gummi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. B
BESASA est semen ruta syluestris. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 200. A
Besasa in tertio ordine calefacit. 6°. de com. me. se. loc. 5°. 170. G
Besasa stomatica illitio. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 170. F
Besase compositionem an ingrediantur hirundines, an nidi iparum. 6°.
 de comp. med. se. loc. 5°. 170. G
Besasa Hera. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 170. H
BESTIAE secundum aliquos non habent in animo neque iracundiam,
 neq; concupiscentiam. 5°. de decr. Hipp. 5°. 260. C
ad Bestiarum uenenum iaculantium plagas antidotus. 7°. de compofi.

medica. sec. loc. 5°. 186. A
à Bestijs frigore ledentibus morsos aut compunctos quomodo sanat aga
 ricum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. E
BETA nulla est agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
Beta agrestis lapathon dici posset. 2°. de ali. fac. 2°. 22. H
Beta, blito, lapatho à simili utuntur empirici. intro. Isa. 50. B
Beta est poti⁹ medicamētū, q alimētū & obsoniū. 2°. de ali. fac. 2°. 22. H
Beta alba, qualis. 8°. de sim. me. fa. 5°. 62. B
Beta albę radix potest sumi pro rosmarino. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Beta nigra, qualis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. B
Beta caulis est siccus. 2°. de alim. fac. 2°. 24. A
Beta habet radicē, quę plus habet uirium, q folia. 2°. de ali. fac. 2°. 24. D
Beta radix discutit humores pituitosos, quod folia sua efficere non pos
 sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
Beta, sinapi, & porrum leuarunt quendam, qui de ore uentriculi quære
 batur, ob acervatam pituitam. 1°. de ali. fac. 2°. 8. G
Beta nitrosam participat qualitatem. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
Beta uentrem excitat. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
Beta quo modo soluit & adstringit. de sim. med. fac. 5°. 20. B
Beta numerat inter cibos q posterius accipiebant. 2°. de ali. fac. 2°. 18. G
Beta continet multam bilem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
Beta idiget multa alteratiōe, si debet fieri sanguis. 1°. de na. fa. 1°. 292. D
Beta facile nutrit, sed parum. 8°. meth. med. 7°. 50. H
Beta parum nutrit. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
Beta assumat q semel tm comedūt. de uic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145. B
Beta numerat iter cibos cōuenientes stomachicis. 8°. q cō. m. s. l. 5°. 192. E
Beta obest stomacho. 2°. de ali. fac. 2°. 22. H
Beta stomachum mordicat. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
Betę cum lente edulium τειροδοκία. 1°. de ali. fac. 9. C/ 2°. 13. G
Beta repurgans est & extergens. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
Betę succus est tenuium partium, & detergit. 2°. de alim. fa. 2°. 22. H
Beta digerit, extergit, & per nares purgat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
Betę succus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
Betę succus purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Betę succus mitigat medicamenta. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. C
Beta in febre danda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. G
Beta obstructum hepar malua magis aperit. de alim. fac. 2°. 22. H
Beta cum sinapi & aceto hepar aperit. 2°. de alim. fa. 2°. 22. H
Beta & sinapi non leuarunt quendam à bile ob cibos acres acervata. 1°.
 de alim. fac. 2°. 8. G
Beta utile medicamentum lienosis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
Beta facultatem habet phlegmoni aduersam. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. B
Beta pro obsonio in cubiti fractura datur. de fract. com. 1°. 7°. 230. G
Beta ualet in dearticulatione. de articulis, com. 4°. 7°. 285. E
BETARNEM medicinę. de med. exper. Sp. 106. B
BETONICA cum minimum calida sit, & incidere ualeat, ad callosas
 seu tephaceas consistentias incidendas idonea est. 5°. de simpli. medi
 camentorum facul. 5°. 35. E
Betonica incidit, amariūcula est & subacris. 7°. de simp. med. 5°. 51. A
Betonica urinam bene prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
Betonica renibus prodest peculiariter. de ther. ad Pifo. 5°. 91. A
Betonica calculos in renibus consistentes rumpit, pulmonem, iecur, et pe
 ctus expurgat abstergitq, menses cit, comitialibus prodest, rupta cō
 uulsaq, curat, & omnibus bestiarum moribus ulceri illita auxiliat,
 acidū ructantibus, & ischiadicis bibita auxilio est. 7°. de simp. medi
 camen. facul. 5°. 51. A
Betonica est immiscenda uino pro calculosis senibus. 5°. de sa. tu. 2°. 91. C
Betonica lapidem renum frangit. de ren. affe. dign. & medic. 7°. 196. D
Betonica pro febre. de dyna. Sp. 35. F
BETINI pastillorū usus ualet ad ulcera cōtumacia. 9°. de sim. 5°. 65. F
BIBERE nusquam à quoquā discim⁹, sed in nobis facul
 tates habem⁹ quæ pficiūt. 1°. de sa. tu. 2°. 62. G
Bibere & edere sunt nobis nēcessarie, ppter ea q ē corpe nostro aliquid
 semper defluit. 1°. de san. tuen. 62. H/ 2°. 67. E/ de diff. cont. Sp. 71. C
Bibentes & edentes necessario faciunt excrementa. 1°. de san. tu. 2°. 62. H
Bibentes tempore Galeni inuicem sibi propinabant, & de poculorū ma
 gnitudine certabant. 1°. meth. med. 7°. 2. D
Bibendum non est post cēnam ante cibi concoctionem cōualescentibus,
 quia innatant cibi si bibant. 6°. meth. med. 7°. 46. B
Bibere post coctionem sinendi sunt sitibundi. 6°. meth. med. 7°. 46. B
Bibens minus per multos dies potest uiuere, sed minus quā oportet re
 spirans ne minimam quidem diei partem. 1°. de diff. resp. 5°. 60. B
 b in Bibentes

Bibentes parum, & magno interiecto spatio βραχυώτεροι appellantur.
in. 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 149. A

Bibentes multum, multum mingunt. 1°. de natu. fac. 296. D/ 3°. 1^a. 308. C/
1°. de diff. respir. 3^a. 60. B

Bibentes amphoras integras, & ad portionem potus meientes nihil in
separando impediuntur. 4°. de usu par. 1^a. 139. A

Bibat multum qui habet siccā aluum, & contrario qui humidā. com-
men. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B

Bibentes plurimum cur uident idola. de symp. cau. 3^a. 15. A

Bibere plene post quadragesimū annū licet. quod animi mo. 1^a. 320. G

Bibentium capita depilat fluius quidam in aegypto. de bo. aq. Sp. 76. A

Bibens aquam, quā est Susis amittit dentes. de bo. aq. Sp. 76. A

si Biberit quis aquam quā est in Leontinis, & in Ereō Arcadia, mori-
tur. de bon. aqua. Sp. 76. A

si Biberit quis aquam quandā in Thracia, moritur. de bo. aq. Sp. 76. A

Bibenda est aqua cocta in lagenis infrigidando per noctem, & rursum ca-
lesfaciendo, quando est praua. de bo. aq. Sp. 76. B

p Bibita, & comesta iuuatur uenterculus affectus. 8°. met. me. 7^a. 64. B

p ea quā Bibuntur & eduntur curanda esse ulcera uentriculi, pulmo-
nis, & pectoris, unde sit excogitatum. 5°. meth. med. 7^a. 34. D

Bibere uinum quantum possunt convincere, sunt permittendi febrientes
ex lassitudine. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. E

Bibendum uel sorbendum non est confestim à balneo. de uic. rat. in morb.
acut. com. 3°. 7^a. 132. G

qui Bibere uel comedere nuper non sunt balneandi. de uic. rat. in morb.
acut. com. 3°. 7^a. 132. G

BIBLIOTHECA magna Alexandria. 3°. de morbis uulgarib. com-
mentario. 2°. 3^a. 136. H

Bibliotheca palatii ingentes incendio conflagrata. 1°. de comp. medicam.
per genera. 5^a. 209. G

BIBLIOPOLIA romana erāt olim in Sādalarīo. de lib. ppr. Isa. 10. F

BICOLORA emplastra quā uocent. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 106. B

BIENNITAE antidotus. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 206. F

BIENNII confectio. 6°. de compositione medi. sec. loc. 5^a. 200. H

BIFACIA emplastra quā sint. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. B

BIFORIS ianua fit mentio. de artic. com. 1°. 7^a. 255. F

BIMESTRES cur abortiant sine causa. 15°. de usu par. 1^a. 211. H

BILIS nomen unde. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. A

Bilis nomen apud græcos simpliciter positum significat flauam, aliæ bi-
les dicuntur cum adiuncto. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 31. E

Bilis sine nomine coloris semp intelligitur flaua. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H/
de tum. præter nat. 84. A/ in 6^m. de mor. uulg. comen. 3°. 3^a. 180. B/

10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. E/ de uic. rat. in morb. acu. com. 3°. 126.
C/ 4°. 134. G/ 7^a. 140. C

Biliosum quid absolute significet. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D

Bilis uocabulo utitur pro atra bile Galenus, quia quartana non fit à bi-
le, sed ab atra bile, de ther. ad Pifo. 5^a. 96. E

Bilis pallida in nobis naturalr gignit. in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 141. F

Bilis generatur intra corpus. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H

Bilis quid sit, & quos gignat morbos fm Platonem. cōtra Iul. Ex. 67. E

Bilis flaua natura, qualis. fin. med. 1^a. 44. B

Bilis, & sanguis contrarijs generantur. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G

Bilis flaua, & lutea idem. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. B

Bilis flaua amara dī. de na. hu. cō. 1°. 1^a. 28. A/ 4°. de sim. me. f. 5^a. 29. A

Bilis pallida, flaua, et amara fit mētio. i 3^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 146. H

Bilis amara, bilis atra, & ferofitas sunt excrementa in concocto ue-
narum. 3°. de sym. cau. 3^a. 26. A

Bilis flaua, & bilis pallida differunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. B

inter Bilem flauā, et pallidā dīam facere uidetur. 5°. de lo. af. 4^a. 29. H/
2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. D/ de fract. com. 2°. 7^a. 236. C

Bilis flaua propinqua pallidā & quō. in 6^m. de mor. uul. cō. 5°. 3^a. 191. F

Bilis flaua est calidior pallida. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. F

Bilis flaua, et pallida, et amara dī. de uic. ra. in morb. acu. c. 2°. 7^a. 120. D

Bilis flaua & pallida idem. in 3^m. de mor. uul. cō. 1°. 3^a. 131. F/ de uic. rat.
in morb. acu. com. 4°. 7^a. 134. G

Bilis flaua & pallida est humor mordax amarus, 2°. de compo. med. sec.
locos, 5^a. 135. D

de Bilis flauæ ortu, opinio Asclepiadis. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. H

Bilis pallida quomodo fiat. in 6^m. de morb. uulga comm. 5°. 3^a. 191. G/ 10°.
de simp. med. fac. 5^a. 74. F

Biles ex nimio sunt calore secundum Platonem & Hip. 8°. de dec. Hipp.
276. A/ 2°. de nat. fac. 1^a. 300. F/ 2°. de crisi. 4^a. 138. D

Bilem pallidam & flauam gignit calor natiuus, quando in magis igneū
uersus fuerit temperamentum. in. 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 142. D

Bilis tum flaua, tum atra ex quibus fiat. 3°. de simp. med. 5^a. 17. D

in Biles transit sanguis ui medicaminis alteratus. de atra bile. 1^a. 37. D

Bilis fit sanguis ferarum morfu. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. A

Bilescit sanguis qui nō purgatur. de uic. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7^a. 123. B

in Bilem, & atram bilem quō sanguis transeat. 2°. de crisi. 4^a. 138. D

in Bilem flauam uertitur pars sanguinis subtilior ac pinguior si sanguis
affetur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C

Bilis flaua generatur ex sanguine super calefacto. de uic. rat. in morb. acu
tis com. 2°. 7^a. 120. F

Bilis ex sanguine supra modum concocto, qualis. 4°. de sanit. tu. 2^a. 84. B

cur Bilis nulla potest in sanguinem transire. de uic. rat. in morb. acutis
commen. 2°. 7^a. 120. F

in Bilem non transit melancholia. de sper. Sp. 40. G

Bilis flaua qualis fm Hippocratem. bre. deno. dog. Hipp. 1^a. 231. B

Bilis est amara, ignea, & sicca. de nat. & ord. uniuscuiusq; cor. Sp. 41. D

Bilis calida est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. E

Bilis flaua est temperamento sicco. de sal. diata. 2^a. 40. E

Bilis flaua sicca est & calida. de nat. hum. comen. 1°. 32. D/ 8°. de decr.
Hipp. 1^a. 275. D/ de diff. mor. 3^a. 5. G

Bilis calida est & sicca potestate, quamuis aspectu humida sit. de natu.
hu. com. 1°. 1^a. 33. B/ 2°. de nat. fac. 301. C/ de cau. mor. 3^a. 8. B

cū Bile idem genus subibit quicumque humor fuerit calidus & succus.
de cau. morb. 3^a. 8. C

Bilis habet uim exiccandi, ut muria, & mare. 3°. de cau. pul. 4^a. 103. F

Bilis flaua succus est multo calidior sanguine. 2°. de tempera. 1^a. 16. E/ de
inaq. intemp. 3^a. 43. H

Bilis calidissima est. de inaq. intemp. 3^a. 43. H

Bilis flaua humor inter omnes qui in corpore sunt humores est calidissi-
mus & siccissimus. Vbi dubitandum est de atra bile, quā est siccor.

1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. B

Bilis flaua correspondet igni. 8°. de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 275. D

Bilem igneam distinguere uidetur in flauam, & crassam. de uic. ratio. in
morb. acu. com. 3°. 7^a. 127. H

Bilis calida est & humida fm Platonē. de palp. tre. con. & rig. 3^a. 55. D

Bilis flaua, quandoq; haud modice humescit. de nat. hum. cō. 1°. 1^a. 30. G

Bilis pallida tenuis substantiæ est. 14°. meth. med. 7^a. 87. A

Bile crassiorem aliqui putant urinam. 2°. de alim. fac. 1^a. 297. B

Bilis tenuior est urina. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. B

Bilis quomodo sit crassior quā serosum excrementum secūdu aliquos.
2°. de nat. fac. 1^a. 297. B

Biliosum excrementum est medium inter crassissimum, & tenuissimum.
5°. de usu par. 1^a. 144. F

Bilis flaua attenuata & tenuitatem nunquam recipere potest attenuata pi
tuata. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B

Bilis flaua flori uini comparatur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. G

Bilis cur spuram accipiat. de uic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 127. H

Bilium differentia. 8°. de decr. Hippo. 276. A/ 2°. de na. fac. 1^a. 301. H/ 1°.
de alim. fac. 2^a. 8. A

Bilis flaua sex differentiæ. fin. med. 1^a. 44. C

Bilis innumera ferē species. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. C

Bilis multæ species colore distinctæ. in 6^m. de mor. uulg. com. 5°. 3^a. 191. F

Bilis humor quo modo se habet in colore. 4°. de sanita. tuen. 2^a. 83. G/ de
simp. med. fac. 5^a. 37. F

Bilis amara aliqñ rufa, aliqñ flaua, et pallida, et quō. 1°. de cri. 4^a. 130. B

Bilis amara humor cur flauus. 8°. de dec. Hipp. & Pla. 1^a. 275. H

Bilis flaua plus inficit, quā alia. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a. 180. B

Bilis flaua interim pallida uidetur. de atra bile. 1^a. 34. E

Bilis sola, & crassa, & flaua est, permista uero aquosis ichoribus, & li-
quidissima, & pallida uidetur. de uic. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7^a. 126. C

Bilis flaua tenui mixta humiditate & colore pallidior, & humidior con-
sistentia redditur. de atra bile. 1^a. 34. E

Biliosum succum esse pallidum, & non pallidum, elicetur. 4°. de prelagi-
tione ex pulf. 4^a. 120. H

Bilis, quæ flaua, uel pallida cōspicitur, amara est. de fra. cō. 3°. 7^a. 148. D

Bilis cur affatur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. D

Bilis cum affatur primo fit eruginosa. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. D

Bilis eruginosa in uentriculo gignitur. de atra bile. 1^a. 34. F

Bilis eruginosa euomitur. in 6^m. de mor. uulg. com. 4°. 3^a. 180. B

Bilis eruginosa, quæ. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. E

Bilis eruginosa fit, quæ est ouorum uitellis similis. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. D

Bilis

Bilis æruginosa quo modo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilis æruginosa quo colore inficiat. 1°. de crisi. 4°. 129. E
 Bilis rubiginosa, quæ in prog. com. 2°. 4°. 199. F
 Bilis œrulea. 5°. de loc. aff. 4°. 35. H
 Bilis cærulea quo modo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilem tauri cæruleam uidit Galenus. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. G
 Bilis crocea, quæ in prog. com. 2°. 4°. 200. F
 Bilis fusca, quæ de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
 Bilis Isatidi herbe similis, & bilis porracea, & bilis uitellina semper cū
 adiectione dicuntur. in 6°. de mor. uulg. com. 5°. 3°. 191. F
 Bilis isatodes, quæ de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis isatis quomodo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 Bilis liquida, quæ. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
 Bilis obscura euomitur. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 180. B
 Bilis porracea in uentriculo gignitur. de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis porracea quō in corpore gignatur. in prog. com. 2°. 4°. 200. H
 Biles omnes in agitudinebus grauius præter porraceam, euomuntur.
 3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 Bilis porracea et sine morbo euomit, & deijcitur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. H
 Bilis præssina, quæ de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
 Bilis rubens, quæ de nat. hum. com. 1°. 28. E de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis rubra sanguinis serum. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 191. G
 Bilis rubra adusta ex phlegmate falso uertit in meliā. de sper. Sp. 40. A
 Bilis subrubra euomitur. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 180. B
 Bilis flaua, unde dicta sit uitellina. de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis uitellina, quæ de nat. hu. cō. 1°. 1°. 30. H in progn. com. 2°. 4°. 200. F
 Bilis pallida, flaua, & uitellina in uasis generatur. de atra bile. 1°. 34. F
 Bilis uitellina unde efficiatur. 2°. de nat. fa. 1°. 301. G
 Bilis uitellina flaua bile spissescere fit. in 6°. de mor. uulg. cō. 3°. 3°. 191. G
 Bilis uitellina, quomodo transit in atram. 2°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Bilis est sub pectore secundū Chrysippum. 2°. de dec. Hipp. 1°. 242. C
 Bilis utraq; exernitur in corpore humano. intro. 1°. 35. B
 Biliosum excrementū copiosius est melancholico. 5°. de usu par. 1°. 144. D
 Biliosus humor fit in iecore. de atra bile. 1°. 37. A
 Bilis quibus in iecore gignit flaua est, uel pallida. 2°. de temp. 1°. 20. D/E
 Bilis flaua exuperat in iecore. intro. 1°. 35. B
 Bilis & sanguis in iecore dominatur. de nat. & ord. uni. cor. Sp. 41. D
 Bilem a sanguine segregat iecur. de ther. ad Piso. 5°. 96. A/H
 Bilem recipientes meatus, quā. 6°. de anat. admin. 1°. 90. C
 Bile excipiens meatus quō fm Erasistrati excipiat. 2°. de na. f. 1°. 298. D
 Bilem accipientes meatus, illam trahunt. 4°. de usu par. 1°. 139. A
 Bilem ad se trahit uesica fellis. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
 Bilis purissima trahitur a uesica fellis. 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Bilis cui trahitur a uesica fellis. 5°. de usu par. 1°. 144. E
 Biliosum excrementum uesica quæ ieciori subest expurgat. 3°. de sym-
 ptom. causis. 3°. 26. B
 Bilem ducentes meatus deferunt excrementum biliosum paulo supra ad
 ipsam ex uentriculo ecphysem. 5°. de usu par. 1°. 142. G
 Bilem recipiens uesica propter quid habet poros. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Bilem flauam atrahentium pororum situs ratio redditur. 4°. de usu par.
 tum. 135. C/5°. 1°. 142. B
 Bilis meatus ex uesica ad pyloron descendit. 6°. de ana. admi. 1°. 93. B
 Bilis meatus ex hepate ad intestinū structura differēs est his quib; bilis
 flaua sursum natat, fluctuatq; de uic. ra. in mor. ac. cō. 2°. 7°. 120. G
 Bilis uesica & ueteres eandē hēnt proportionē. 5°. de usu par. 1°. 146. C
 Bilis flaua non est in columbis, quia non habent uesiculā fellis secundum
 aliquos. de atra bile. 1°. 37. E
 Bilis hyenarum est inferior bile callionymi, scorpij marini, & marina
 testudinis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
 Bilis taurorum inferior est bile hyenarum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. H
 Bilis taurorum ualentior est bile caprarum, urforum, & boum. 10°. de
 simp. med. facul. 5°. 74. H
 ut Biles, ita diuersæ sunt urine in animalibus. 10°. de sim. me. f. 5°. 75. D
 Bilis quid faciat in corpore humano. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 qua Bile indiget sanguis. 2°. de nat. fac. 1°. 302. A
 Bilis cum sanguine tendit per corpus. de anat. uiu. Sp. 45. F
 Bilis flaua sua mordacitate irritat ad excernendum. 1°. de ali. fac. 2°. 8. D
 Bilis quare non faciat, ut omnia intestina sint uacua. de ana. ui. Sp. 50. C
 Biliosi humores serofi purgantur p vitranq; uesicā. de atra bile. 1°. 37. A
 Bilis respiratio ubi de anat. uiu. Sp. 45. F
 Bilis per aures habet respirationem. de nat. & ord. vni. cor. Sp. 41. E
 Bilis amara succus inuisibiliter exhalat, corpore pro natura modo qu-

bernato. 14°. meth. med. 7°. 87. B
 Bilis multum & sanguinis trahunt renes. 5°. de usu par. 1°. 144. G
 Biliosus sanguis. qualis. 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 206. H
 Biliosus sanguis habet serum biliosum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Bilis serum, quale. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 167. F
 Biliosa caro non idem est quod caro. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
 Biliosi unde quidam sint, quidam pituitosi, quidam melancholici, quidā
 sanguinei. de sper. Sp. 37. B
 Biliosus infans quibus horis efficiatur. de sper. Sp. 38. A
 Bilis horæ, quæ de sper. Sp. 38. A
 Bilis quibus horis dominatur. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. E
 in Bilis horis concepti pueri natura. de sper. Sp. 37. G
 Bilis quo tempore plurima gignatur. 1°. de antid. 5°. HO. A/ de natura &
 ordine cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Bilis flaua æstate abundat. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. D/ in 1°. de mor. uul.
 com. 1°. 103. B/ 3°. 104. C
 Bilis cur uigeat in æstate. de nat. hu. com. 1°. 32. B/ 8°. de dec. 1°. 276. E
 Bilis flaua æstate abundat, humor calidissimus in hora calidissima. in 1°.
 de morb. uulg. com. 2°. 3°. 110. H
 plus Bilis æstate medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fa. 1°. 394. C
 Bilis etiam ad autumnum usq; porrigitur. 8°. de dec. Hipp. 1°. 276. E
 Bilis quo statu generetur. in 1°. de mor. uulg. com. 2°. 3°. 113. H
 Bilis flaua in quibus redundat. fin. med. 1°. 44. G
 Bilis in quibus abundat. 6°. de san. tuen. 2°. 95. H
 Biliosior est mas ipsa femina. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 169. F
 Bilis flaua plurima fit in calida ætate, & regione, anni tempore, ætate,
 & calidis naturis hominum, calidis uitæ sortibus, uictus rationibus,
 & morbis calidis. 2°. de nat. fac. 1°. 300. F
 Bilis dominatur ab anno quartodecimo usq; ad annū uigesimū quintum.
 de natu. & ord. cuiuslibet. Sp. 41. E
 plus Bilis iuueni medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1°. 294. C
 Bile flaua, & pallida abundant iuuenes. in prog. com. 3°. 4°. 210. C
 Bilis flaua abundat uigenti ætate, & ætatis tempore secundum Hippo-
 bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 Biliosissima omnium est ætas consistentia. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Biliosum corpus quibus causis fiat. in 6°. de mor. uul. com. 1°. 3°. 157. A
 Biliosus qbus causis fiat q antea optimi succi fuerit. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Biliosas naturas maxime accendit iracundia. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Biliosum suocum uel atrabilariū gignit laborātes. 4°. de san. tu. 2°. 83. F
 Biliosi fiunt ieiunantes multum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. A
 in Biliosis naturalis calor in igneum trāsit in inedia. de uict. rat. in mor.
 acutis, com. 2°. 7°. 119. H
 Bilis redditur amarior in inedia. de uic. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 120. E
 Biliosum habitum facit inedia. 8°. meth. med. 7°. 62. H
 Biliosis non est fames iniungenda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. D
 Biliosis cur facilius inedia ferunt pituitosi. de uict. rat. in morbis acutis,
 commen. 2°. 7°. 120. F
 Biliosis, & sanguinis inopia laborantibus cibi parcitas neq; lassitudine
 sedat, neq; sitim extinguit. in 6°. de mor. uulg. com. 3°. 3°. 176. A
 in Biliosis, hoc est calida & sicca intemperie laborantibus, nisi cibentur
 diuina febris ocysime transit in acutam. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 cur Biliosius reddit corpus emaciatis. in 6°. de mor. uul. c. 3°. 3°. 177. C
 in Biliosis calor uehemens est. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
 Biliosum note. 2°. de temp. 1°. 20. C/ 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. E
 Bilioso succo abundare indicat corpus pallidius, aut flauius solito. 4°. de
 sanit. tuen. 83. G/ 2°. 84. A
 Bilis si sit meracior, hoies planē flauiores cernunt. 4°. de san. t. 2°. 84. A
 de Bile flaua, aut atra, aut æruginosa ubi dicitur merum. i. ἀνεπαγόν
 edi significat proprium colorem, & formam retinere syncera. in 1°.
 de morb. uul. com. 1°. 3°. 133. G
 Biliosos quæ sequantur. de multitudine. 3°. 81. G
 Bile multum abundantis casus. 5°. de loc. aff. 4°. 35. H
 Bilem flauā quæ procreent. de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. C
 Biliosorum ciborum nimis vsus gnat bilem. in 6°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 157. A
 Bilem in cibis contineri sciendum pro uero. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Bilem quandoq; faciunt allia, & cepe. de dissol. com. Sp. 74. C
 in Biliosis aqua biliosa efficitur. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 131. A
 Bilem multam continent beta, & oleum. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Biliosi sunt, & cacochymi cibi mordentes, & abstergentes. 5°. de usu par.
 tum. 1°. 143. F
 Biliosum est euphorbium. de dyna. Sp. 22. B
 in Bilem dulcia omnia facile mutantur. 2°. de natura. facult. 1°. 300. H/

de uict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. C
 in Bilem amarant uertuntur dulcia et pingua supra modum calefacta. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 Biliosus succus plurimus ex pingui alimenti parte procreatur. in 6°. de morbis uulgarib. commen. 5°. 3°. 191. G
 in Bilem qñ conuertitur dulce. de uic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127. H
 in Bilem uertuntur mel & dulcia omnia, si uehementer incaluerint, aut in uentriculo morata fuerint. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 191. G
 in Bile trāsīt mel sumptū a calidis corporibus. de bo. & ui. su. 2°. 39. A
 in Bilem facile uertitur mel in calidis natura, & atate florentibus. 2°. nat. fac. 1°. 300. G | 3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 in Bilem flauam uertitur mel totum, in eo qui in flore atatis est, si sit natura calidior & uitam degat laboriosam. 2°. de nat. fac. 1°. 300. B
 Bile scit maxie oīum mel. de uic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 126. C | 4°. 7°. 135. A
 Biliosi fugiant mel. 1°. de alim. fac. 2°. 8. G
 Biliosis naturis & morbis mel non conuenit. 2°. de nat. fa. 1°. 300. G
 in Bilem mel conuersum non nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 32. H
 Biliosū qđ est in melle tēperat acetū. de uic. ra. i mor. ac. cō. 3°. 7°. 130. A
 Bilis flaua materia sunt omnia uina dulcia. de uinis. Sp. 76. E
 Bilis parum continent uinum, & panis. 2°. de na. fac. 1°. 300. A
 Bilem aggregant aliqui quocunq; genere victus utantur. de atr. 1°. 35. H
 Biliosis qui cibi conueniant. de dissol. cont. Sp. 71. E
 Biliosis quando sumendi sunt cibi adstringentes. 6°. de san. tu. 2°. 97. G
 Biliosis utilissimum acetum. 1°. de simp. med. fa. 5°. 8. E
 Bilis amara acrimoniam mitigat uinum, ac frangit. 1°. de sa. tu. 2°. 66. H
 in Biliosū ventrē habētes a quibus debet abstinere. 6°. de sa. t. 2°. 97. H
 Biliosis quæ uina non conueniant. de bo. & ui. suc. 2°. 38. E
 Biliosum ventrem habentes uident uina austerā. 6°. de sa. tuen. 2°. 97. F
 Biliosis corporibus nec salernū, nec Tmolites fuluū, & dulce, nec Ariu-
 sum, nec Lesbium odorū, ac fuluū conuenit. de uinis. Sp. 76. E
 in Biliosis cibi raro in acidum conuertuntur. 8°. meth. med. 7°. 53. B | G
 Bilis quos faciat mores. de na. & or. cui. cor. 41. E | de ana. uin. Sp. 45. E
 a Bilioso humore proficiscitur animi dexteritas & prudentia. de natu.
 huma. com. 1°. 1°. 33. B
 Bilem significat somnium incendiū. de præsag. ex insomnio su. 4°. 213. C
 Bilis flaua alteratur leui momento. 1°. de inaq. intemp. 3°. 44. H
 Bilis mater morborum. de dyna. Sp. 39. D | H
 Bilis amara quid faciat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. B
 Bilis flaua morbi. 8°. de dec. Hipp. 275. F | 1°. 276. A | de sper. Sp. 36. H
 a Bile morbi calidi. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Bilis flaua proprium est acutas egritudines accendere. in progno. com-
 mentario. 2°. 4°. 202. D
 a Bile & sanguine fieri ut plurimum acutos morbos inquit Hip. intro.
 Isa. 55. E | bre. den. dog. Hipp. 1°. 231. D
 Bilis septem morbi sñ Cnidios. de uic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. H
 Bilis ubi est, concitat calorem, pruritum, dolores intestinorum, inflatio-
 nem qua corpus extenditur ut rumpi videatur. de dyna. Sp. 19. D
 ex Bile flaua fit regius morbus. 2°. de diff. feb. 3°. 36. C | de ijs que in me-
 dic. fi. com. 1°. 7°. 199. D
 Bile flaua septima die transmissa per cutem sanatus fuit. quidam febre
 acuta. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
 Bilis flaua & bilis lutea sola si superauerit, non facit plethoram, sed af-
 fectus talis humorum uitiū est. de mult. 3°. 81. E
 Bilis est febrium soboles. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. H
 Bilem augeri non sufficit ad generationem febrium. 2°. de dif. fe. 3°. 36. C
 Bilis flaua, & bilis atra si non putrescunt, non faciunt febrem. 2°. de dif-
 ferentij feb. 3°. 37. B
 Bilis cur cito putrescit. 2°. de nat. fac. 1°. 302. A
 ex Bile pallida febris. in 6°. de mor. uulga. commen. 1°. 3°. 159. G
 Biliosa febris, & pituitosa, simul commisceri possunt, & atrabilaria cū
 utraq; earum. 2°. de diff. feb. 3°. 39. F
 ex Bile flaua prouenientū febriū continuarum species est duplex syno-
 cha, & quæ idē cū genere nomē sortit continua. 2°. de dif. fe. 3°. 36. F
 a Bile flaua, quæ & pallida dicitur, ardēs febris fit. in 1°. de morb. uul.
 commen. 1°. 3°. 104. E
 ex Bilis acuitate fit causus, & synochus. de sper. Sp. 39. H
 Bilis horis si magis acuitur synocha, non est propria synocha, quia muta-
 bitur in tertianam, vel in causum. de sper. Sp. 39. H
 Bilis copiam significat febris causus. quæ in Hipp. Sp. 113. C
 Biliosi magnopere impedita totius uaporatione, corporis in ardentem fe-
 brem inciderunt. in 6°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 109. E
 ex Biliosis humoribus febris ardens, cum tamen cruda deijceretur, 2. quod

modo. in 3°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 139. C
 ob Bilem flauam dominantem quo modo in ardentibus febribus sangui-
 nis profluuiū efficitur. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 114. C
 ex Bile flaua febres tertianæ. 8°. de decr. Hippo. 1°. 277. E | 2°. differen-
 tijs febrium. 3°. 36. E
 Biliosissima sunt tertianæ ueræ. in progn. com. 3°. 4°. 211. A
 Bilis horis si acuitur tertiana, uera tertiana est, & propria, in illam n.
 aliquando mutabitur febrem. de sper. Sp. 39. H
 Bilis horis si quotidiana acuitur & mutatur, cito uertitur in tertianam,
 de spermate. Sp. 39. H
 Bilis vomitus, tertianarū pprū est signū. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 96. B
 a Bile flaua febris indicia. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Bilis flaua pulsus. de mul. 3°. 81. H | de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. F
 Biliosorum, & crudorum humorum urina. in prog. cō. 2°. 4°. 200. D
 quibus Biliosæ in urinis sunt hypostases, superne autem tenuitates, cele-
 rem ægritudinem significant. de uri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Biliosæ febris tempus durationis. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
 Biliosi, & calidi morbi quæ symptomata faciant. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 a Bile secundum Platonem fit rigor. de palp. trem. con. & rig. 3°. 55. B
 a Bile flaua quo mō rigor generetur. in 1°. de mor. uul. cō. 2°. 3°. 114. E
 a Bile uehementer mota rigor fit. 2°. de crisi. 4°. 144. C
 cum Bilis mouetur per carnes in tertianis & ardentibus febribus, fit ri-
 gor. de palp. trem. conuul. & rig. 3°. 55. E
 Bilis flaua quando ad solidas corporis partes peruenit ac ea permeat, fit
 rigor. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 114. G
 Bilis per urinam, & per sudorem diuertenda in tertiana. 1°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7°. 97. B
 Bilis plus ducunt balnea aque marine, salse, nitrosæ, & sulfureæ, sed
 multo minus prosunt in tertianis quàm balnea aquarum potabilium.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 Biliosa mera cur i acutissimis febribus gignant. de ar. cō. 2°. 7°. 264. H
 Bilis cum pituita erit, si biliosus fuerit color urinae, hypostasis autē alba.
 de urine signi. ex Hipp. Sp. 79. D
 Bilis horis si acuitur tertiana phlegmatica cur sit minus periculosa. de
 spermate. Sp. 40. A
 in Biliosis naturis, febris ex cruditate pessima est. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Bilis quæ sursum recurrit, quæ mala faciat. de uict. ra. in morbis acutis,
 commen. 3°. 7°. 130. D
 Bilis quo modo cognoscatur in capite corrumpi. de re. pa. facil. 7°. 354. F
 Biliosa cruda interdum a capite, & thorace attrahuntur, uigiliæ acce-
 dunt, & quid sequatur. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 ex Bilioso & calido succo redundante egri efficiuntur insomnes, et siti-
 bundi. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 123. B
 a Bile fit phrenitis & unde. 4°. de causis puls. 102. B | in 1°. prorrh. com-
 mentario. 1°. 4°. 162. C
 Bilis flauæ sanguis facit phrenitim. de util. resp. 1°. 226. C
 a Bile flaua in corde accumulata, & putredine affecta supponit excitā
 ri phrenitim. 2°. de loc. aff. 4°. 13. H
 ex Bile affata fiunt deliramenta ferina. 3°. de loc. affe. 4°. 18. A
 Bile flaua in cerebro redundante cur fiat demētia, nesciuit Galenus. quod
 animi mores. 1°. 218. A
 Bilis, & sanguis equaliter mixta quid faciant. de tumo. 3°. 84. B
 Bilis, & pituita mixta, quid faciant. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. B
 ex Bilis, & pituita commixtione febris, qualis sit. 2°. de dif. fe. 3°. 37. G
 Biliosus & pituitosus humor cum abundauerit, fit sopor vigilans. 3°. de
 locis affect. 4°. 16. H
 quæ Biles recipiantur ad oculos. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 p Biliosos morbos nō sūt abscessus, sed p lōgos. in pgn. cō. 2°. 4°. 205. A
 Bile abundantibus qua tempestate costarum, et pulmonis abscessus fiūt.
 de aere, aquis, & loc. 2°. 4. C
 Biliosus humor cur medius sit quo ad simplicitatem malignitatemq; in-
 ter eos a quibus prouenit pleuritis. de const. ar. med. 1°. 40. H
 Bilis flaua appareat permixta admodum screationi oportet. 4°. 202. C
 Biliosum magis sputum sepe numero in pleuritide, in peripneumonica ue-
 ro magis pituitosum sequi consuevit. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
 Biliosa post cruenta exptū, conuenientem esse ordinem, morbo laterali re-
 ete ad iudicationem tendente, dicunt quidam Hippocratis interpre-
 tes. in 6°. de mor. uulg. com. 4°. 3°. 179. C
 Biliosus si fuerit sanguis inflammationis flauum aut pallidum erit sputū.
 4°. de loc. aff. 12. B | 5°. 4°. 29. H
 Bilis cocta, quæ sit. de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. H
 Bilis portione cur natura in uentriculum infixit. 5°. de usu par. 1°. 143. C
 Bilis

Bilis flava, quibus ex causis in uentriculum uenit. 2°. de decre. Hippocr. 1°. 240. C
 & Plato. 1°. 240. C
Bilis copia in uentriculo aceruat, uel ob malam quampiam temperiē,
uel ob peculiarem constructionem. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
Bilis quibus in uentre gignitur. 2°. de temp. 1°. 20. D
Biliosus humor ne in ventrem prorsus confluat quo modo caueamus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
Biliosus humor ex iecore in intestina descendit. 2°. de semine. 1°. 340. C
Bilis hominibus quibusdam ex iecore in intestina defluens regurgitat in uentriculum. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
Bilis à iecore in uentriculum raro confluit. 2°. de temp. 1°. 20. C
Bilis in stomacho quid faciat. de sper. Sp. 36. H
Bilis flava quo modo euertit uentriculi officium. 5°. de usu par. 1°. 143. D
in Biliosis cibi corrumpuntur in nidorulentam & fumosam qualitatem 8°. meth. med. 7°. 53. B
à Bile redundante fastidiosi. i. appetitu carentes, efficiunt. in. 1°. de mor bis uulg. com. 3°. 3°. 123. B
Bilis in uentriculo facit sitim continuam. 2°. de nat. fac. 1°. 301. C
Biliosus aut falsus quispiam malus succus facit sitim immodicam, si in uentris tunicis contineatur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D
in Bilioso succo uentrem mordente magis potio, q̄ cibis desyderatur. 1°. de symp. cau. 4°. 18. B
ex Bilioso succo dolor mordax. 3°. de loc. aff. 4°. 20. F
ex Bile flava in uentriculo dolet caput. 3°. de loc. aff. 4°. 19. B
Biliosus, & falsos succos acerbis qualitas amaritudinis mixta abstergit,
& abluat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. D
Bilis ob naturalē leuitatē ad uētris os sursum fert. 2°. & cōp. me. 2°. 135. D
Bilis in ore uentriculi, quid faciat. 5°. de usu par. 1°. 143. E
ex Bile flava circa os uentriculi syncope, quo modo sit curanda. 10°. methodi meden. 7°. 76. D
Bilis multa quibus quotidie in uentrem effunditur, ante cibos debent uo mere. 2°. de temp. 1°. 20. D
Biliosum uentrem habentes, semper primo loco debent comedere, et bi bere alium deicientia. 6°. de san. tuen. 2°. 97. F
Bilioso stomacho malum punicū est optimus cibus. 8°. met. med. 7°. 62. E
Biliosus humor cui i uētre colligit, qbus purgādus. 6°. de sa. t. 2°. 99. A
Biliosarum uentris affectionum optimum medicamentum est aloes. 8°. de comp. med. secun. loc. 5°. 188. E
ad Bilem in uētre, præsertim quæ ipsi in tunicis in alto cōtinetur, phar macum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. B
in à Bile flava, tñ sāguine fit inflāmatio. 6°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 176. E
Bilis meatum arctant adstringentia, ideo non cōueniunt iecmoris phleg moni. 13°. meth. med. 7°. 83. E
à Bile inflammationibus conueniunt fomenta humida. de uic. ra. in mor bis acu. com. 2°. 7°. 116. E
Bilis flava erysipelas facit. de atra bile. 1°. 35. F de diff. mor. 3°. 5. F
à Bile et materia caligiosa fit sacer ignis. i. 1°. de mor. uul. c. 1°. 3°. 104. G
ex Bile flava herpetibus, & erysipelatibus respondent cancri, & pha gedana ex atra. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
Biliosioris fluxionis munus est cogere, siccare, tendere, indurare. 4°. de causis pulsuum. 4°. 101. G
Biliosus flauor cutem ulcerat. de tum. præter. 3°. 84. B
Bilem significat tumor pallidus, & flauus. 14°. meth. med. 7°. 89. D
Biliosus & pituitosus humor nō uacuatur per cutem ob balnea in febre ardente ob falsam pituitam. de uic. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 133. E
Bilis multa ne gignatur satius est prohibere, quam iam genitam euacua re. 2°. de nat. fac. 1°. 299. E
Bilis ut mordet, indicat ut temperetur: ut grauat, remotionem sui. de op ti. secta. ad Thras. 1°. 29. A
Bilis egritudo quo modo curāda. de nat. et ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. G
Biliosus ubi sit totius corporis temperamentum, & uenter imbecillus,
quid agendum. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
Bilis redūdans in aliquo sine febre quo modo à Galeno purgetur. de pur gan. med. fac. 5°. 86. F
Bilis flava aliter euacuatur quam atra. de const. ar. med. 1°. 42. E
Bilis flauæ morbi debent purgari in principio ætatis. quos purga. opor. quib. med. & quo tempore. 5°. 88. C
ante Bilis educationem præparat hoīem Galenus. de purg. med. 5°. 86. F
Biliosi humores extenuant, et extergunt anchusa. 6°. de sim. me. 5°. 41. C
Bilis flauæ excrementum moratur in corpore aut propter atrahentis ex pellentisne facultatis infirmitatem, aut propter uasorum, quibus de ducitur atq; excernitur angustiam. 1°. de san. tuen. 2°. 68. B

Bilis flaua retēta fm uarias causas q̄uo aperiatur. 1°. de san. tu. 2°. 68. E
Bilis dissipari contumax, quibus auxilijs leuetur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
Bilis flauæ purgationem quid indicet. 14°. meth. med. 7°. 93. D
Biliosa magis urina notat esse euacuandum per urinā, uel per secessum.
de signifi. urine ex Hipp. Sp. 78. H
Bilem purgandum esse cum uincit, suadet Hipp. 4°. meth. med. 7°. 28. E
Bilis p̄ quot uias cducitur. quos pur. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. F
Bilis qñ euacuat per alui, & qñ per uomitum. 2°. de symp. cau. 3°. 22. F
Bilis si repat sursum, per uomitum: si deorsum, per secessum educēda est.
1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
Bilis priæ leuitate fluitare natura assolet: & ob eā rē ad stomachū redim dat, relinquēs uētrici fundū, & facile uomit. i. pgn. cō. 3°. 4°. 210. G
Bilis p̄ supiora excernitur. quos purg. op. quib. med. et quo tpe. 5°. 88. E
Biliosis uentre, prouocetur uomitus ante cibum ex potione uini dulcis.
6°. de san. tuen. 2°. 97. H
Bilis si uomat, sedat magis sitim, q̄ si abūde bibam. 2°. & na. f. 2°. 301. C
Bilem uomere ieiunium melius est. de dyna. Sp. 19. H
Bilem nō uomunt, nec sudant, nec urinas biliosas habēt, nec excrementa biliosa, quotidiana, & quartana febre laborātes. 2°. & dif. fe. 3°. 36. D
Bilis flaua ē sine morbo euomitur & deijcitur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. H
Bilem quidam numq̄ uomentes, tamen graciles, & hirsuti, & musculosi & nigri, & venosi fuerunt affatimq; calidi. 2°. de alim. 1°. 20. G
Biliosus uomitus præcedit κατὰ λυγίαν. 5°. de usu par. 1°. 143. D
Biliosi uomitus rigore sequuntur. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 114. B
Bilis uomitum facit rigor. in progn. com. 3°. 4°. 210. G
Biliosi & exigui uomitus mali. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 175. D
Biliosa uomitio, quando expectanda. in prog. com. 3°. 4°. 210. E/F
Bilioso uomitu superueniente à cōuulsione protinus liberati sunt quidā per febres repente conuulsi. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
Bile flauū euomebat Paulus rhetor. de uic. rat. i. mor. ac. c. 2°. 7°. 120. D
ad Biliosum uomitum. de remed. par. facil. 7°. 176. H
ad Bile uomētes, et secernētes antidotus. 7°. de cōp. med. s. l. 5°. 186. A
ad Bile uomētes pharmacū Polyarchi. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 193. C
Biliosa ructantes non sunt lauandi. de uic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 133. A
Bilis quando per inferiora debeat purgari. quos purg. oport. quibus me di. & quo temp. 5°. 88. E
Bilis innatans estate deorsum trahenda. de sal. diēta. 2°. 41. E
Biliosa excrementa in uenis alijs à primis per purgationem euacuātur.
de const. ar. med. 1°. 42. E
Bilis quando euacuanda, & quando pituita, in podagra, & arthritide.
quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C
Bilem educens medicamentum datum laboranti ascite quam minimum aque educet. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. C
Bilis flauæ med^m non educit aquam hydropis. de purg. med. fa. 5°. 86. G
Bilem non educet med^m educens aquam. de nat. hu. com. 1°. 1°. 31. C
Bilioso homini si med^m pituitā educēs dederis, nocebis. 2°. de ele. 1°. 9. B
Bilem flauā trahentia medicamenta qualia eē debēt. de pur. me. 5°. 86. h
Biliosa, prius purgatione, deinde cutis euacuatione purgantur. de consti. ar. medi. 1°. 42. F
Bilis flaua facile euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 93. G
Bilis quibus euacuanda in dolore capitis ob humorem biliosum. 2°. de cō po. med. secun. loc. 5°. 136. H
Bilem flauam qua purgent. de cathar. Sp. 94. F
ut Bilis edulcescat, dat absinthij succum. de ther. ad Pifo. 5°. 96. E
Biliosos uentris humores per egestionem educit absinthium. 6°. de simp. medic. facul. 5°. 41. D
Bilem purgare absinthium, collige. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
Bilis ubi mordicauerit stomachū absinthij coma melicrato intincta sum mum remedium est. 1°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 97. E
Bilem, & pituitam à toto corpore, et à capite educit catapotia ex aloē, scammonio, & colocynthide. 1°. de comp. med. sec. lo. 1°. 121. F
Bilem purgat centaurium minus. de dyna. Sp. 21. C
Bilem purgat chamaelea. de dyna. Sp. 22. B
ex Biliosis humoribus prouenientes febres chamemelon discutit, et dis soluit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
Bilem, & pituitam mediocriter purgat coccus cniidius. de dyn. Sp. 21. F
Bilem, & pituitam purgat cyclaminus. de dyna. Sp. 21. H
Bilem per sudorem emittit cyclaminus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
Bilis aquosa exit cum sudore. 14°. meth. med. 7°. 87. A
Biliosis temperamenti diacalaminthes cauenda. 6°. de san. tu. 2°. 96. B
Bilem & pituitam purgat elaterium. de dyna. Sp. 21. F
Bilem & pituitam educit empetron. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. D
 Bilis

Biles detrahunt origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Bilem educit pepalum. de dyna. Sp. 21. A
 Bilem distrabentes & uentrem soluentes uires. habet polypodium. de simp. medicam. Sp. 89. C
 Bilem flauam purgat radix pycnocomi. 8. de simp. med. fac. 5. 59. D
 Bile flaua trahit scammonia. quos purgare op. quib. me. & quo te. 5. 90. f
 Bilem flauam purgat scammonium. 1. de compo. med. secun. locos. 5. 121. E/de dynami. Sp. 20. H
 Bilis ubi deorsum repat, scammonia danda est. de uic. rat. in mor. acutis, commentario. 4. 7. 142. F
 Bilem in arquatis scammonium attrahit. 1. de nat. fac. 1. 294. B
 Bilem flaua trahetia medicamenta prosunt regio morbo. de atra. 1. 36. B
 Bile peccante purgatio necessaria est ad icteri curam. de cur. Sp. 110. G
 Bilem educens medicamentum, multam bilem euacuat in icteritia. de nat. humana. com. 1. 1. 31. C
 Bilem detrahunt spondylium. de simp. med. Sp. 91. B
 Bilem, & pituitam purgat thymus, & qua dosi, & cum quibus miscetur. de dyna. Sp. 21. H
 Biliosos humores thlapi euacuat. 6. de simp. med. fac. 5. 48. D
 Biliosos humores neque secum una ducunt, nec euacuant uina dulcia. de uinis. Sp. 76. E
 ad Bilem flauam educandam medicina. secretorum. Sp. 99. D
 Bilis cur ascēdat, & nō descēdat p intestina. in 1. prorrh. c. 1. 4. 165. B
 Bile infecta sunt sanorum excrementa. 5. de usu par. 1. 143. G
 Bile carentia excrementa quid significant in 1. prorrh. c. 3. 4. 179. D
 Bilis utraq; est aduersissima intestinis. 5. de usu par. 1. 146. B
 Bilis sincera quid faciat in intestinis. 5. de usu par. 1. 145. E
 Bilis flaua erodit intestina. de atra bile. 1. 35. F/de uic. rat. in mor. acut. comen. 3. 7. 130. C
 Bilis flaua acris mordens omnia abradit. 5. de usu par. 1. 143. D
 a Bile flaua exulcerata curantur difficulter. de atra bile. 1. 35. F
 a Bile flaua profluuium difficile. de atra bile. 1. 35. F
 Biliosa proluuius, quē in 1. prorrh. com. 1. 4. 162. B
 Biliosa cruda q̄ appellant ab Hipp. de uic. ra. in mor. acu. c. 2. 7. 122. G
 Biliosum aut melancholicum excrementum facit alteratrix potentia ad calidius mutata. 3. de symp. cau. 3. 26. B
 Bilis sincera quid significet. 5. de loc. affect. 33. D/in progn. com. 2. 200. F/in 1. prorrh. com. 1. 4. 166. D
 Biliosa sincere subducta uisiosa sunt. de uic. ratio. in morbis acutis, commentario. 3. 127. H
 Biliosa plane excrementa mera uocant solet Hip. i. 1. mor. uul. 3. 106. D
 Bilis, & bilis atra. cum merā deiciuntur, semper sunt praua. in 1. de mor. uul. com. 3. 3. 131. C
 Biliosa, & merē deiectionis in Critone egroti fit mentio. in 1. de morb. uul. comen. 3. 3. 124. G
 Bilis uiridis ex uentre, notat malam coctionem. 2. de temp. 1. 20. E
 Bilem flauam deieciēbat Eudemus philosophus temperamento biliosus. de uic. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 120. D
 Bilis eodem die deiecta, sudata, & uomita. 2. de symp. cau. 3. 22. F
 neq; Biliosas urinas nec excrementa biliosa habet quotidiana & quartana laborantes. 2. de diff. feb. 3. 36. D
 Biliosa quae subducantur in febribus liquefactius, & ad tabem perducuntibus. de uic. rat. in mor. acu. com. 3. 7. 128. G/A
 Bilis atra semper cum adiectione dicitur. de tum. prater nat. 3. 84. B
 Bilis atra nigra dicitur. de nat. hu. com. 1. 1. 28. E
 Bilis atra potius ad nigrius declinat. de multitudine. 3. 81. E
 Bilem atram, acidam ueteres nominarunt, ut pallidam, amarā. 14. methodi medendi. 7. 89. E
 Bilis acida pro melancholia sumitur a Galeno. in 1. de mor. uul. 3. 103. B
 Bilis acida humor cur niger. 8. de decr. Hipp. 1. 275. H
 de Bile atra diuersi diuersimode locuti sunt. de atra bile. 1. 34. B
 de Bile atra optime scripsit Rufus ephesius. de atra bile. 1. 34. C
 de Bile atra Asclepiadis opinio. 1. de nat. fac. 2. 293. H
 Bilis atra generatio necessaria est secundum Hip. de atra bile. 1. 35. H
 Bilem atram nonnulli putarunt non generari in corpore sano, sed solum in corpore male affecto. de atra bile. 1. 37. D
 Bilis atra prater naturam in aegris gignitur. de atra bile. 1. 37. E
 Bilis atra quomodo fiat 10. de simp. med. fac. 5. 74. F
 Bilis atra differentia. de mult. 3. 81. G
 Bilis nigra duplex est. 14. meth. med. 7. 89. E
 Bilis atra dupliciter gignatur, & quo mō. in 1. prorrh. com. 1. 4. 162. F
 Bilis atra dupliciter fit ex crasso sanguine, & bile adusta. in 6. de mor-

bis uul. com. 6. 3. 195. E/in 1. prorrh. com. 1. 4. 164. D
 Bilis atra ex sanguine affato, adustoq; atq; etiam ex crasso generatur. de uic. rat. in morb. acut. com. 2. 7. 120. F
 Bilis, & sanguis traxerunt in melancholiam. de sper. Sp. 40. G
 in Bilem atram, quo modo transeat sanguis. de aere, aq. & lo. 2. 4. C
 in Bilem atram uertitur sanguinis crassior pars, si sanguis affetur 2. de differ. febris. 3. 40. C
 in Bilem atrā uel flauā transit sanguis, qui putrescit. 2. de dif. fe. 3. 42. F
 Bilis nigra facillime efficitur sanguis crassus, qui uelut lim⁹ purioris est. 13. meth. med. 7. 84. C
 Bilis atra non est fex sanguinis. de tum. 3. 84. C
 Bilis atra est contraria sanguini. de nat. hum. com. 1. 1. 32. C
 Bilis atra in quo differat a sanguine atro. de atra bile. 1. 34. G
 Bilis atra dici nō pōt melancholicus succ⁹, et vñ fiat. 3. de lo. af. 4. 18. A
 Bilis atra quando non est melancholicus humor. de mult. 3. 81. H
 Bilis atra, & ater succus quo modo differant. 2. de nat. fac. 1. 301. G
 in Bilem atram, quo modo flaua bilis uertatur. 2. de crisi. 4. 138. D
 Bile adusta fit atra bilis. in 6. de mor. uul. cō. 6. 3. 195. G/in 1. prorrh. 4. 164. D/de sper. Sp. 40. A
 Bilis atra a flaua bile superaffata, est ceteris peior. de atra bile. 1. 34. G
 in progn. com. 3. 4. 210. A
 Bile atra sanguis mixtus qualis sit. 3. de symp. cau. 3. 28. A
 Bilis atra quo calore fiat. 2. de crisi. 4. 138. D
 Bilis atra natura. fin. med. 1. 44. B/de nat. hum. com. 2. 7. 181. A
 Bilis atra naturalis, quā. 2. de nat. fac. 1. 301. H
 Bilis atra proprie, quā. de tum. 3. 84. C
 Bilis atra qualitates. 14. meth. med. 7. 89. E
 Bilis atra post pituitam frigida est. de ineq. intemp. 3. 44. H
 Bilis atra frigida est, eo quod terrea. 3. de symp. cau. 3. 28. B
 Bilis nigra frigida ē, putrefacta calida efficitur. 2. de symp. cau. 3. 23. C
 Bilis atra ē, caloris particeps, uelut cinis & acetū. 3. de sym. ca. 3. 28. B
 Bilis atra frigida est & sicca. 8. de decr. Hippo. 1. 275. D/de differentiis morborum. 3. 5. G
 Bilis atra frigida est & sicca potestate. 2. de natura. facul. 1. 301. D/de causis morborum. 3. 8. B
 Bilis atra quo modo sicca dicitur & terrena, tamen habet in se humiditatem. de nat. hum. com. 1. 1. 33. B
 Bilis atra correspondet terrae. 8. de dec. Hippo. 1. 275. D
 Bilis atra semper crassior est flaua, sed non modice in ipsa est magis, & minus. de natu. hu. com. 1. 1. 30. H
 Bilis atra amurcae, et faci ē filis. de atra bi. 34. G/2. de nat. fa. 1. 301. G
 Bile atra assimilauit Deus ossa, cartilagine, ungues, & ligamenta. de anatom. uiuorum. Sp. 45. F
 Bilis atra bitumini iudaico ex mari mortuo, quod splendidum est, compa-
 rat. 3. de symp. cau. 28. A/de tum. 3. 83. H
 Bilis atra nota ex gustu, & olfactu. de atra bile. 1. 34. G
 Bilem atram, neq; musca, neq; aliud animal gustat. de atra bile. 1. 34. G
 Bilem atrā nullū aial, ne ipsi qdē mures gustauerint. 14. met. me. 7. 89. E
 Bilis atra non est, quā neq; acerbitate, neq; acore manifeste participat. de atra bile. 1. 34. G
 Bilis atra, acerbā & acida est. 5. de usu par. 1. 143. F/4. de simp. medic. fac. 51. 29. A/de uic. rat. in morb. acut. comen. 3. 130. H/de fractu. comen. 3. 7. 248. D
 Bilis atra acida est & terram fermenti ritu eleuans. 2. de nat. fa. 1. 301. G/14. met. med. 7. 89. E
 in Bile atra quid sit fermentatio, & feruor. 14. meth. med. 7. 89. E
 Bilis atra abradit terram. com. 4. aph. 23. Ex. 29. H
 Bilis atra aceto acerrimo simillima est. de atra bile. 34. G/2. de nat. fa. 1. 301. G/14. meth. med. 7. 89. E
 Bilis atra prater naturam malignior est quā sit naturalis & flaua. 2. de natu. facul. 1. 301. G
 Bilis atra prater naturam non habet nomen. 2. de nat. fac. 1. 301. G
 Bilem atram trahit lien, & a bile atra sanguinem purgat. de atra bile. 36. G/2. de nat. fac. 1. 301. E
 Bilis atra exuperat in liene intro. 1. 55. B
 Bilis atra cum aliquo sanguine trahitur a liene. 5. de usu par. 1. 144. G
 Bilis atra quanta portio secernitur. 2. de nat. fac. 1. 302. A
 cur Bilis atra mittatur in uentriculum. 1. de san. tuen. 2. 67. F
 Bilis atra non offendit uentriculum: cū. n. sit acerbā & arida contrabe-
 re ipsum et cōstringere potest, sed illi prodest. 5. de usu par. 1. 143. F
 in Bilis atrē horis si sit conceptio omnium, parentum, inquam & infan-
 tis, quid sequatur. de sper. Sp. 38. E

Bile atra unde, quando, & in quibus abundare censuerint sapientes medici, & philosophi. 2°. de nat. fac. 1°. 301.D
Bilis atra in quibus temporibus fiat. de atra bile. 1°. 35.H
Bilis atra in autumno uiget. 2°. de nat. fac. 1°. 301.D | in 1°. de morb. uulg. commen. 1°. 3°. 103.B
Bile flaua, & sanguine estate perustis, atra bilis abundat autumno. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 110.H
Bilis atra cur uigeat in autumno. de natura humana. com. 1°. 32.D | 8°. de decre. Hipp. 1°. 276.E
Bilis atra qua tempestate accidat biliosis. de aere, aq. & loc. 2°. 4.C
Bilis atra in quibus redundat. fin. med. Isa. 44.G
Bilis atra copiosior gnari uidetur in aiantibus, quæ tpaturis calidiores siccioresq. sunt, in calidioribus simul, & siccioribus anni tpiibus, locis, cæli constitutionibus, studijs lassitudines, curas, & uigilias exigentibus, edulys quoq; crassis atq; siccissimis. de atra bile. 1°. 35.H
Bilis atra abundat in ætate post uigorem. 2°. de nat. fac. 1°. 301.D
Bile atrâ aggregat aliqui quocunq; gñe uictus utant. de atra bile. 1°. 35.H
Bilis atra fit in morbis ardentibus. de atra bile. 1°. 36.A
Bilis atræ generatio cur exitialis. de atra bile. 1°. 34.G
Bilis atra nutrire non potest. de uict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122.G
à Bile atra proficiscitur animi integritas, & constantia. de natu. hum. commen. 1°. 1°. 33.B
Bilem atram significat somnium sumi, caliginis, & tenebrarum. de præ sag. ex infom. su. 4°. 213.C
Bilem atram aggerere natura aptis color totius corporis nigrior est. de atra bile. 36.A | 4°. de san. tu. 2°. 84.B
Bilem flauam abundare significat urina ruffa, & atra. de morb. uulga. commen. 1°. 3°. 131.C
Bilis atræ pulsus. de mult. 3°. 81.H
Bilem atram quæ sequuntur. de mult. 3°. 81.G
Bilis atra alterascit egre. de inæq. intemp. 3°. 44.H
Bilis atra longos morbos parit. intro. Isa. 55.E
ex Bile atra & flaua egrotationes difficiliore & solutu difficiles censentur. in prog. com. 2°. 4°. 202.D
Bilis atra, uel nigrum sputum, ac nigra urina cum inter initia morborum apparet, & uim maximam habet, & dignotionem facillimam affert. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198.C
Bilis atra morbi. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275.F
Bilis nigra facit carbunculum, & cancrum. de atra bile. 1°. 35.B | F | D | de differ. morbor. 3°. 5.F
ad Bilis atra naturam conuersus sanguis carbunculos facit. 1°. de diffe. feb. 32.A | 3°. 40.C
ex Bile atra sine feruore cancri efficiuntur. de tum. 3°. 83.H
Bilis atræ excrementum quo modo sistit, et qb° de cæis. 1°. de sa. tu. 2°. 68.C
Bilis atra crassioru partium corporibus inhaeret. de atra bile. 1°. 34.G
Bilis atra qd faciat in intestinis. de atra bile. 35.F | 5°. de usu par. 1°. 145.E
Bilis atra præter naturâ rodit corpus animalis. 2°. de nat. fac. 1°. 301.G
Bilis atra exedendo exulcerat. de atra bile. 1°. 34.D
à Bile atra quandoq; fit dysenteria. 3°. de symp. cau. 3°. 28.B
à Bile atra dysenteria letalis. de atra bile. 35.F | 5°. de usu par. 1°. 145.E
à Bile atra ulcus incurabile est. de atra bile. 1°. 35.F
Bilis atra exacte excreta semper significat mortem. de atra bile. 1°. 34.H
Bile atra affectu quando febricitant. 2°. de diff. feb. 3°. 37.D
Bilis atra quo modo accenditur. 2°. de diff. feb. 3°. 37.C
ex Bile atra quartanæ originem habent, & quibus fiant. 2°. de differen. tijs febrium. 3°. 36.E
ex Bile adusta quartanam esse quo mō deprehendatur. de sper. Sp. 40.A
Bilis atræ sanguis in uitiosos uapores solutus ad melancholiam perducit. de util. resp. 1°. 226.C
Bilis atræ color mentem reddens tenebris similem timorem efficit. 3°. de loc. affect. 4°. 19.B | C
Bile atra in cerebro abundante, cur ad melancholiam trahamur, nesciunt Gal. q. animi mores corp. temp. seq. 1°. 318.A
Bilis atra quo modo cognoscatur, in capite corrumpi. de remedijs para. facilibus. 7°. 154.F
in Bile atra agitata, capitis cura habenda est. de fæt. form. 1°. 324.C
Bilis atra euomitur. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 180.B
Bilis atra si abundat in pleuritide sputum est nigrum. 5°. de lo. aff. 4°. 29.H
à Bile atra uarices in cruribus. de atra bile. 1°. 35.C
à Bile atra morbi statim à principio strenue purgandi. de atr. 1°. 37.D
Bilem atram euacuandam quid indicet. 14°. meth. med. 7°. 93.D
Bilis atra aliter euacuatur, q. flaua. de const. ar. med. 1°. 42.E

Bilis atra difficulter euacuatur. 14°. meth. med. 7°. 93.G
Bilem atram trahentia medicamenta, qualia esse debent. de purgantium medicamentis facultate. 5°. 86.H
Bilem educens, medicamentum quo ordine trahit alios humores. 2°. de elemen. secundum Hipp. 1°. 9.B
Bilem nigram prouocat centaurea. de simp. med. Sp. 82.A
Bilem atram educit epithymum. de ther. ad Piso. 5°. 90.F
Bile atrâ purgat hiera ex ueratro nigro. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 121.E
Bilem atram trahentia medicamenta profunt cancro, & elephantio. de atra bile. 1°. 36.B
Bilis atra à mordentibus medicamentis irritatur. 14°. met. me. 7°. 89.H
Bile atrâ deijciens in pestilentiâ tpe Galeni oēs periere. de atra bi. 1°. 35.b
Bilis admiscetur cyclistis uocatis medicamentis & trochiscis. 10°. de sim. pli. med. fac. 5°. 74.F
à Bile atra ulcerum cicatrices nigra. 2°. de nat. fac. 1°. 301.F
Bilem siccioræ præferet, ulcus ubi diuturnum fuerit, multamq. saniem, pus contineat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74.H
Bilis domesticarum suu ad ulcera aurium ualet. 10°. de sim. me. fa. 5°. 74.H
Bilis lege Cholera, & Melancholia.
ΒΙΣΤΥΝΩΣ quid significet. 4°. meth. med. 7°. 26.D
BIPEDBM esse cur fuit melius homini. 3°. de usu par. 1°. 128.A
Bipes & gressibile addita rationali animali speciem hominis constituunt. 1°. meth. med. 4.C | 7°. 15.E
BIRRENUM uas s. lebes secretorum. Sp. 98.D
BIRRHÆ hordeacea uel herbacea potionis pro morbis acutis fit mentio. de uict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 131.G
BIRRYM de lana succida ad dolores matricis. de dyna. Sp. 29.H
BIS idem dici non debet, & quomodo ab Hippocrate & suis interpretibus dicatur. com. 7°. apho. 53°. Ex. 58.F
Bis terq; idem relatum quid faciat. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248.H
BISSEXTVS est quarto quoque anno. 1°. de mor. uul. 3°. 102.E
BITHYNIAE urbes. 1°. de alim. fac. 2°. 12.E
Bithyni sunt pingues. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14.E
in Bithynia zeopyrum provenit. 1°. de ali. fa. 12.E | 2°. 13.A
à Bithynia uinum amineum quale. 5°. de san. tuen. 2°. 91.B
in Bithynia non mirum gigni uina tenuia. de uict. rat. in mor. acut. com. mentario. 3°. 7°. 127.B
Bithynum uinum album, cum inueteratum est, Romani cecubum uocat. de uinis. Sp. 76.H
Bithynus Demetrius. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 241.G
Bithynus pastill' i Sicilia factus ad q. ualeat. 5°. de cō. me. p. ge. 5°. 252.E
Bithynum emplastrum. 9°. de compositione me. se. lo. 5°. 200.C
BITUMEN nascitur in caua Syria Palestine parte. 9°. de simp. medic. fac. 65.B | 68.A | 11°. 5°. 83.F
Bitumen iudaicum ex mari mortuo splendidum est, cui atra bilis compa- ratur. 3°. de symp. cau. 3°. 28.A
Bitumen iudaicum non potest adulterari. 1°. de antid. 5°. 100.C
Bitumen congelatur. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5.B
Bitumen barbarum, & cyzicenum. de artic. com. 4°. 7°. 286.H
Bitumen quale sit, & quomodo utaris. 2°. de compo. medic. per genera. 227.C | 7°. 5°. 264.B
Bitumen potestate calidum est. 3°. de temp. 1°. 21.G
Bitumen in mari mortuo calidum est & siccum. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83.F
Bitumen calidum & siccum est in tertio ordine, ut triphyllum. 8°. de sim. pli. med. fac. 5°. 62.F
Bitumen est calidissimum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5.B
Bitumen calefacit & exiccat. 2°. de simp. med. fac. 16.D | 5°. de compo. med. per gen. 5°. 246.C
Bitumen adstringit, & calefacit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8.A
Bituminis iudaici fit mentio. 2°. de compo. med. per gen. 225.D | 226.E | 227.G | 5°. 247.A | 6°. 5°. 262.F
Bitumen humidum est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7.F
Bituminis non sicci fit mentio. 2°. de simp. med. fa. 5°. 15.A
Bitumen à calore extrinseco in spiritum soluitur. cō. 4°. aph. 7°. Ex. 35.B
Bitumen pro doloribus internis ex frigore. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12.C
Bitumen excitat stragulat' uteri olfactu. 9°. de comp. me. sc. l. 5°. 205.G
Bitumen cōmodu est p. ceratis & malagmatibus. 8°. de cōp. me. 5°. 198.D
ex Bitumine emplastra barbara dicuntur à recentioribus. de comp. me. di. per gen. 5°. 227.F | de arte cur. ad Glauc. 7°. 32.H
ex Bitumine quæ consciuntur medicamenta, cruenta appellantur. de fract. com. 3°. 7°. 242.E
ex Bitumine & aceto emplasticum optimum. 5°. methodi med. 7°. 22.H

Bitumen

Bitumen nigrum medicamentum 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. E
Bitumen iudaicum nigrum ingreditur theriac. de ther. ad Pifo. 5°. 92. G
Bitumen glutinat in corporibus admodum siccis, quæ uulnera & sinus. de simp. med. fac. 5°. 42. E
Bitumen in mari mortuo ad glutinationes uulnerum cruentorum ualet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. F
Bituminis quo fabri ferrarii utuntur fit mentio in medicina ad partum accelerandum de reme. par. facil. 7°. 168. G
Bituminis uis inest aliquibus aquis thermarum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. C
Bituminosa aqua ab aqua ad calidius accedit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. C
Bituminis aqua non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. H
Bituminosa aqua composita est ex pugnantis qualitatibus. 1°. de simp. med. fac. 3°. A
Bituminosa aqua praua sunt. de ptis. 2°. 47. C
Bituminosa aqua quibus mala. 6°. de seni. tuen. 2°. 98. G
Bituminosum balneum fieri non debet febrienti. 1°. meth. med. 7°. 69. H
Bituminosa balnea euacuant totum corpus & equaliter. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
Bituminosa aqua exsiccat. 1°. de san. tuen. 2°. 65. C de causis morb. 3°. 8. A
Bituminosa aqua, aut sulfurosa, aut marina, aut muria, si inspergas, adu res partem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. A
Bituminosum trifolium ad morsum uiperæ, & muris aranei. de medica. facile parab. 7°. 169. G
BYZANTICVM antiquum conuenit ictericis. de cura icter. Sp. III. C
Βλαβας. i. offensus solet Hippocrates οὖν dicere. de uict. rat. in mob. acu. com. 3°. 7°. 128. C
BLANCA antidotum in cephalæa. de dyna. Sp. 23. C
BLANDOS pueros facit sanguis. de dyna. Sp. 19. D
BLASTI arteriaca ad tabescentes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. D
BLATTÆ byzantiæ pannum ad epilepsiam de dyna. Sp. 24. B
Blattæ domesticæ meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. C
Blattæ pistrinaria. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. E
Blattis detrahebant pennas. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. D
BLENA apud Hippocratem apud alios mucus dicitur. 2°. de se. 1°. 340. C
Blesi quare impediti. 4°. de loc. affec. 4°. 26. F
Blesi quo modo fiant. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. F
Blesi quando, & qua de re moriebant. in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 115. D
Βλασος. i. ualguis acuto accetu pñunciatur. de fract. com. 2°. 6°. 240. G
BLISCVN pro stomacho. de remed. par. facil. 7°. 176. D
BLITVM, beta, malua, lapathium cum similia specie appareant, utuntur his empirici sine discrimine. intro. 11°. 51. A
Blitum qualitatibus expers. 2°. de alim. fac. 2°. 23. B
Blitum aquosius est alijs oleribus. 2°. de ali. fa. 23. B de att. uic. 2°. 43. H
Blitum lentum est & humidum. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Blitum debilitat humectat, & frigefacit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. G
Blitum certissime refrigerare noscitur. in 6°. de mor. uul. com. 5°. 3°. 194. B
Blitum calefaciendi uim non habet. de bon. & uitio suc. 2°. 38. H
Bliti caulis est siccus 2°. de alim. fac. 2°. 24. A
Blitum minus siccatur, quam brassica. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
Blitum manditur ex oleo, garo, & aceto. 2°. de alim. fa. 2°. 23. C
Blitum parum nutrit. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
Blitum est in medio boni & mali succi. de bon. & ui. suc. 2°. 27. G
Bliti succus est frigidus & uiscosus. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. D de puero epileptico. 7°. 180. D
Blitum est olus minime pituitosum. de attenu. uict. ra. 2°. 45. G
Bliti radix quibus sit uitanda. de atten. uict. rat. 2°. 45. G
Blitum quo modo uentrem soluat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. B
Blitum cur facile descendit, & uentrem subducit. 1°. de ali. fa. 2°. 8. C
Blitum semen supprimit, non tñ corrumpit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. C
Blitum epilepticis conuenit. de puero epile. 7°. 180. C
Blitum pro cibo in cancro cõceditur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
Blitum pro obsonio in cubiti fractura datur. de frac. com. 1°. 7°. 230. G
BOETHI filij casus, qui saepe in febris recidiuam incidit. de præcog. ad Posth. 4°. 16. H
BOEOTIA uocors. in oratione suasoria. Isa. 3. E
pro Bonos utuntur plerumq; ueteres & Hippocrates τιμωρεῖσθαι. de uict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113. F
BOLETI elixi belle accedunt ad cibos insipidos. 2°. de ali. fa. 2°. 25. C
Boleti incocti aliquibus cholera excitant. de bo. & ui. suc. 2°. 33. F
Boletos edentium casus, & symptomata. 2°. de ali. fac. 2°. 25. C
ex Boletis solis nemo fertur interisse. de bon. & ui. suc. 2°. 35. F
BOLVS armenus, siue lapis armenus, siue terra armena uocetur, nihil

refert. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. A
BOMBOS faciunt flatus in intestinis latis. 3°. de symp. cau. 3°. 27. G
BOMBYLIIS uasculis quo modo exugunt infantes. 8°. de decretis Hippocra. 1°. 278. 1
BONITATIS Dei pfectissima specimē, q̄ cultu cõueniēte exornarit oia, nihilq; suis beneficys priuatū eē uoluerit. de usu par. 1°. 133. D
Bonitas aquæ Nili paucis fluuijs est comparanda. de bon. aquæ. Sp. 75. E
BONVM quid. 7°. de decre. Hipp. 1°. 268. F
Bona sunt secundum aliquos quæ propter se sequēda sunt, & adepta pos sidentibus utilitatem apportent. de historia philos. Sp. 2. H
Bonum cuiusq; rei uirtus, & perfectio, idem. ad Thras. 2°. 103. G
Bonum de quo antiquitus dicebatur. in 1°. de artic. com. 2°. 7°. 266. H
Bonum apud Hippocratem pro certo, stabili, uero, & perpetuo. de frac. commen. 2°. 7°. 236. B
Boni & mali nobis quo mō utit Hipp. 1°. de crisi. 130. G/H/ 4°. 131. D
Bonum uel malum in morbis significantes dictiones, quibus utitur Hippo. in progno. com. 3°. 4°. 211. E/F
Bonum non tanquam bonum aliquando dictum apud Hippo. sed tanquā melius. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
Bonum triplex est genus in oratione suasoria. Isa. 4. E
Bonos agnoscimus atq; amamus, siue tales ex natura, siue ex institutione siue ex pposito, ac meditatione euaserint. q̄ animi mores. 1°. 321. C
ut Bonum amplectamur, ambiamus, amemus prae omnibus insitum est quod animi mores. 1°. 321. C
Bonum maximū est in diuinis bonis philosophia. oratio suasoria. 11°. 2. C
Bona quo modo det fortuna. in oratione suaso. 11°. 2. E
circa Bonum corporis ars uersans una est. ad Thras. 2°. 106. C
Bonus nemo quicquam inuidet. 12°. de usu par. 1°. 194. D
Boni non sunt mali Roma, sed qui mali prius erant, hic materiam male agendi nanciscuntur, & maius lucrum Roma quā in alijs urbibus faciunt. de præcog. ad Posth. 4°. 215. F
Bonarū aquarū, et malarū cognitio, q̄ de bonitate aquæ. 75. H/ Sp. 76. B
Bonarum aquarum proprietates. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Bonæ aquæ effectus. de bon. aquæ. Sp. 75. F
Bona quo modo fiat aqua ex praua. de bon. aquæ. Sp. 76. B
Bonam reddit aquam, illam sepe haurire. de bon. aquæ. Sp. 75. D
Boni humoris cibi, qui. de diss. cont. Sp. 73. G
Poni nutrimenti cibi & tenuis, qui. de dissol. cont. Sp. 73. H
Bonum humorem, & crassum quæ generant. de diss. cont. Sp. 74. A
Bonos humores iter tenues et crassos q̄ cibi generent. de diss. co. Sp. 73. H
Boni nutrimenti pisces, qui sint. de diss. cont. Sp. 73. B
Boni nutrimenti fructus & nuæ, quæ. de diss. cont. Sp. 73. B
Boni nutrimenti est uinum coloris granati. de diss. cont. Sp. 73. B
Boni odoris uinum leue, in quo est dulcedo pauca, bonum generat humorem inter crassum, & tenuem. de diss. cont. Sp. 73. H
Boni odoris uinum persicum, uel citrinum est boni chymici & subtilis. de dissol. conti. Sp. 73. H
Boni chymi cibus plurimus est accipiendus post comestionem bathece. de diss. cont. Sp. 74. F
Bonis cibis duobus propositis, praebeatur qui magis appetitur ab agro. de diss. cont. Sp. 72. B
Bonus sanguis efficit, ut quis calorē, et frig° facile ferat. de dyn. Sp. 19. D
Bonum medicū præceptorū mathematices meminisse operæ pretiū est, et quæ sint illi pspicienda. de decub. prog. ex mathe. scientia. Sp. 15. H
Bona, bonum semper portendunt. in progn. com. 3°. 4°. 211. E
neq; Bonum, neq; malū portendentia symptomata. 1°. de crisi. 4°. 131. C
Boni sudores qui sint. de præcog. exper. confir. Sp. 77. G
Bonum est aquam ire per urinam. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Bonum odorem dari medicinis a petroselino, uel dauco, uel pulegio, uel satureia, collige. de dyna. Sp. 21. B
Boni saporis, et dulcia cur misceantur medicinis. de med. exper. Sp. 108. G
Bonæ sunt medicinæ in aliquibus locis, in alijs sunt uenena. de medicinis expertis. Sp. 108. H
BORRORYGMON quod genus sonitus. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G
BOREAS ab Vrsis, & Rhiphæis montibus spirat. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. B
Boreas debilis, & leuis est cum peruenit ad partes longinquas. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. A
Boreas frigidus est & siccus, omniaq; siccatur & infigidat. 1°. de tempe ramentis. 1°. 10. B
Boreas facit frigus, & serenitatem. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
Borea flante non sunt putredines. 1°. de temp. 1°. 10. E
a Borea

Boréa, Euro, et Subsolano tutus ē sinus inter Surrētū et Neapolim ob
 collē longitudine ad Tyrrenū mare porrectū. 5°. meth. med. 7°. 34. H
 Boream versus regiones æstate adeundas esse, elicitur. de causis proca-
 tarcticiis. 3°. 96. A
 ad Boream pisces meliores. 3°. de alim. fac. 2°. 30. C
 Boreas si flauerit, dulcior erit aqua, et frigidior. de bo. aquæ. Sp. 75. G
 Borealis aer tenuis, non calidus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Boreales constitutiones faciunt fructus tenuis essentię et frigidos. 4°. de
 simp. med. facul. 5°. 28. C
 BOVEM speciem uel genus animalis appellare possumus. 2°. de se-
 mine. 1°. 339. H
 Bos à natura hominis non longe aliena in fœtu. de fœtum for. 1°. 322. E
 Bos medium locum obtinet inter prona exacte, et planè recta animalia.
 3°. de usu par. 1°. 128. F
 Boues habent musculum temporalem maximū. 11°. de usu par. 1°. 184. G
 Boum gena inferior maxima. 11°. de usu par. 1°. 185. A
 Boues habent tantum dentes incisivos et molares. de anat. uiu. Sp. 49. E
 Boum nervi ad profundam laryngem euidentissime apparent. 16°. de usu
 partium. 1°. 216. E
 Boues vulnerata in dorsi medulla exortu habent sanguinē in aliquo uen-
 triculo. 1°. de decre. Hip. et Plat. 1°. 231. G
 Boues sine cornibus ubi. de aere, aquis, et locis. 2°. 5. D
 Bobus cur eximantur testes. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. B
 Boue exerto calidior est taurus. 11°. de simp. med. 5°. 78. E
 de Bouis temperie si queratur, quid respondendum. 1°. de tem. 1°. 13. E
 Bos est multo siccior sue. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Bos siccior est capra. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Boue siccior est leo. 11°. de simp. med. 5°. 78. E
 Boues ob siccitatem adipem plurimū generāt. 11°. de simp. med. 5°. 78. H
 Boum adeps, qualis. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 263. E
 Bouis adeps acer est. 4°. de simp. med. 5°. 25. E
 Boum fel supra ouillum est acre. 10°. de simp. med. 5°. 74. H
 Bouina medulla emollit, et in quo gradu sit de oculis. 7°. 188. D
 cur Boues non possunt depascere herbam breuē. de ar. com. 1°. 7°. 256. H
 Boues nesciunt eruo. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Boues saginat herbam, si decoctum detur. de simp. med. Sp. 85. B
 Boues sunt macilentissimi sub finem hyemis. de art. com. 1°. 7°. 256. D
 Boum lac, quale. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. F
 Boum lac spissum est. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Boum lac habet multum pinguedinis. 3°. de alimen. fac. 2°. 27. G
 Bouina caro cur quosdā lædit et quosdā nō. de assuetudinibus. 2°. 60. H
 Boum carnes quidam cum delectatione edunt, quidam etiam nō possunt
 odorem sentire. de assuetudin. 2°. 60. A
 Bouinas carnes aliqui facilius digerunt piscibus saxatilibus. 6°. de ali.
 fa. 7. F/8. G/ de assuetudinibus. 2°. 60. H
 Bouinas carnes cur aliqui digerāt. et nō pullinas. de diff. con. Sp. 72. C
 Bouis caro tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Bouis carne uelocius digeritur caro uituli. de diff. cont. Sp. 73. C
 Bouis caro mala est. de diff. cont. Sp. 74. A
 cur Bouis caro sit cibis crassus. de diff. cont. Sp. 72. H
 Boum caro quibus obfit. de atten. uic. 2°. 45. E
 Bouina carnes fugiende sunt in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
 Bobus licet est nigrior præsertim ubi consenuerint. de atra bile. 1°. 36. A
 ex Bobus quomodo apes, et uestiæ gignantur. an animal sit. 1°. 328. B
 Bouis talus lumbricos rotundos educit, lienem consumit, et leucas tol-
 lit illitus, et mediocriter uenerens est. de theriaca ad Piso. 5°. 93. E
 Bouis talus dentes uacillantes confirmat. de theria. ad Piso. 5°. 93. E
 Bouis armentaria stercus ad quid utile. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Bouis armentaria stercus pro cataplasmate in hydropē. 9°. de comp. si.
 med. sec. loc. 5°. 200. E
 Bouillum stercus hydropem sanat. de theria. ad Piso. 5°. 93. F
 Bouis siccum stercus quo modo melancholicis prodest. de mel. ex Galeno
 Ruf. et Poss. Sp. 110. C
 Bouis tomij lotio buccinum ustum extinguit ne penis erigatur. de re-
 med. paratu facilibus. 7°. 169. D
 Boues ne agrotent quid agendum. de remed. paratu. facil. 7°. 173. A
 Bouis articulus ad coxam luxatur. de articulis. com. 4°. 7°. 288. G
 Bobus tunc magis femora ex acetabulis elabuntur, dum sunt macilentis-
 simi. de articulis, commen. 1°. 7°. 256. F/G
 Bos. lege Bubulus.
 BOSCADÆ columba, quales. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. C
 BOTRIA appellantur foramina quæ dētes subeunt. de ossib. 1°. 41. F

Bothrion quid. fin. med. 48. D/ introd. 1/ fa. 58. D/ H
 BOTRVS uia maturus infundit, et procurat uentrem. de simpli.
 medic. Sp. 92. B
 Botrus uia immatura uentrem stringit. de simp. me. Sp. 92. B
 BOTRYOS medicamentum. 3°. de comp. med. 5°. 144. B
 BOTRYTES cadmia quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E/ de simplici-
 bus medicaminibus. Sp. 81. F
 Βουφθαλμος herba, hoc ē bouis oculus. de articulis. com. 4°. 7°. 286. H
 Βουφθαλμος durities sanat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
BRABYLA fructus habent exiguum alimētum.
 2°. de alimen. fac. 2°. 22. B
 Brabylla fructus sunt prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 ex Brabylis, et prunis et cornis stomatica fiunt medicamenta. 6°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 169. B
 BRACHIVM quid uocetur. introd. 1/ fa. 53. B
 Brachij noīe fm nonnullos quid itelligat Hipp. de frac. com. 2°. 7°. 231. H
 Brachiū os solum uocatur ab Hipp. fm aliquos. de frac. cō. 2°. 7°. 236. E
 Brachium appellatur quod inter duas iuncturas humeri et cubiti inter-
 cedit. de articulis, com. 4°. 7°. 252. C
 Brachium est os magnum ab humero. de motu musculorum. 1°. 313. F
 Brachium est pars manus. 2°. de usu partium. 2°. 121. A
 Brachium est pars maxima manus. 1°. de motu muscu. 1°. 313. F
 p Brachio et manu, manus noīe utitur Gale. 17°. de usu par. 1°. 221. G
 Brachia, crura à græcis dicuntur κῶλα. i. membra longa. de cucurbitu-
 lis. scarifica. 6°. 4. D
 cur Brachium non est longum usq; in terram. 17°. de usu par. 1°. 221. G
 Brachium in manu tale est, quale femur in crure. 3°. de ana. ad. 1°. 74. A
 quod Brachiū est i manu, id i crure est femur. de fract. cō. 2°. 7°. 232. H
 Brachia, et crura posteriora sunt in formatione fœtus. de semi. 1°. 331. F
 ne Brachia frangantur timendum est, quando pedes in partu præcedūt.
 de anatomia uiuorum. Sp. 52. E
 in Brachio unum os. 2°. de usu partium. 1°. 126. A
 in Brachio cur unum os. 2°. de usu partium. 1°. 126. G
 Brachij os cur gibberosū exterius, simū iterius. 2°. de usu par. 1°. 126. A
 Brachij ossa caua sunt, ne grauiissimum sit brachium ac gestatu difficile.
 11°. de usu partium. 1°. 191. D
 Brachij os tria ligamenta ualida ligant. 13°. de usu par. 1°. 203. G
 Brachij ligamenta quæ. 13°. de usu partium. 1°. 203. C/ D
 Brachij ligamenta unde oriantur. 13°. de usu partium. 1°. 203. D
 Brachiorū ossa à quibus musculis moueantur. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Brachij rotundam regionem græci appellant τροχιλῶδ. 2°. de usu
 partium. 1°. 125. G
 Brachij caput cur rotundum sit. 13°. de usu partium. 1°. 203. B
 Brachij acetabulum, quod. de articulis. com. 1°. 7°. 255. D
 Brachiū debebat esse circumdatū undiq; carne. 2°. de usu par. 1°. 126. B
 in Brachij medio aden est. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B
 Brachium est maius cubito. 2°. de usu partium. 1°. 126. F
 Brachij articulus et magnus est, et sinus plures habet. de fracturis cō-
 mentario. 3°. 7°. 248. H
 Brachium utrunq; humeri articulo coarctatur. intro. 1/ fa. 54. H
 in Brachio q partes sint cōdylus, et tuberculus. de fra. cō. 1°. 7°. 226. F
 in Brachium cur inferuntur uasa tenuia. 13°. de usu partium. 1°. 202. B
 Brachij cur non immittuntur nerui à cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Brachij neruorum sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 74. F
 Brachiorum, et manuum nerui forma differt à forma neruorum pedū,
 et crurum. de ana. uiuo. Sp. 54. C
 Brachiorum exercitationes, quæ. 2°. de sani. tuen. 2°. 74. G
 Brachia exercentur parua pila ludo. de parua pila exer. 2°. 49. B
 Brachia ptes media quæ exercitationē desiderāt. 5°. de sa. tu. 2°. 90. B
 Brachium quoquo uersus circumagitur. 12°. de usu par. 1°. 194. A
 Brachij motus sit à ui animali. 2°. de sympt. cau. 3°. 20. A
 in Brachio, ex motibus obliquis fiunt recti. 11°. de usu par. 1°. 190. G
 Brachij musculorum dissectio. 1°. de anat. adm. 1°. 67. H
 p Brachium totum musculi duo inuicem uniti prius quàm in tendinum
 radices terminentur. 1°. de anat. adm. 1°. 65. D
 in Brachio quatuor musculi. 2°. de usu par. 1°. 126. A
 Brachium mouentes musculi undecim sunt, qui, et quo modo, et ubi cā
 plantati sint ac fiant. de musc. disj. 1°. 47. B
 de Brachij totam articulationem mouentibus musculis, ac tendonibus.
 13°. de usu partium. 1°. 203. E
 Brachiorū motus magni musculi, qualis. de motu musculorū. 1°. 309. G
 Brachij nodi exterioris musculi. 1°. de anat. adm. 1°. 66. F

Brachium attollentes musculi nebulentius mouent, quam deprimentes
 13°. de usu par. 1°. 217. H
 Brachii totius eleuat musculi q sunt ad epomida. 16°. de usu par. 1°. 217. G
 p Brachio attollendo nerui ualidi flagitat musculi. 16°. de usu p. 1°. 217. G
 pro Brachio attollendo nerui unde oriatur. 16°. de usu par. 1°. 217. H
 Brachii qui musculus sursum p recta linea attollat. de mus. diff. 1°. 47. F
 Brachium qui musculus attollat, sed ad interiora inclinans. de musculorum dissectione. 1°. 47. F
 Brachium quibus causis non potest attolli. de ijs qua in medi. fiunt. com mentario. 1°. 7°. 198. D
 Brachii qui musculus ad exteriora oblique abducit. de mus. diff. 1°. 47. F
 Brachii caput qui musculus attrahat. de mus. diff. 1°. 47. G
 Brachium qui musculus pectori adducat. de mus. diff. 1°. 47. G
 Brachium totum qui musculus pectori adducat. de mus. diff. 1°. 47. G
 Brachium qui musculus ad latera detrahbat. de mus. diff. 1°. 47. G
 Brachium ad costas rectum extendens musculus. de mus. diff. 1°. 47. G
 in Brachio toto quo modo fit flexio, & extensio. de motu mus. 1°. 313. G
 Brachii extensio iustissima qua sit, & quo modo paretur. de fractu. com mentario. 2°. 7°. 232. A
 Brachium extensum duobus fit motibus, uirtute sursum attollente, & naturali pondere pessum trahente. 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Brachii corpus deorsum trahit, uirtus attollit, ac sustinet. 2°. de symptomatum cau. 3°. 20. A
 Brachii extensi habitus est ex actionum & motuum genere. 2°. de symptomatum causis. 3°. 20. B
 Brachii & crus qui in altum sustulerunt, deinde ita ut habent seruat in motos esse ne arboreris. de pal. trem. conuuls. 3°. 52. A
 in Brachio tres quietes, quo modo a diuersis fiat, & ita in alijs membris. 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Brachii immobilitas fm naturam sit a ui aiali. 2°. de sym. cau. 3°. 20. A
 Brachiorum sensum & motum perdere facit spina in quinta uerebra ui tiata. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 Brachium cum tenditur, uel conuellitur, est uitium uiuus nerui, qui par ticularum mouet. 1°. de symp. cau. 3°. 19. D
 Brachia & cubiti gracilia sicut sunt, crura autem crassiora, huic omnia, qua per manus sunt exercitia, sunt petenda, fugienda uero qua cruribus obeuntur. 5°. de san. tuen. 2°. 90. D
 Brachii uenarum consideratio. de uenar. arte. diff. 1°. 56. G
 Brachii uenarum positum non semper idem, sed tres habet differentias. de uena. arte. diff. 1°. 56. G
 in Brachii externis atq; anterioribus partibus natura proprias mittit uenas per superficiem sine arterijs. 17°. de usu par. 1°. 221. A
 per Brachium totum dua uena, axillaris, & humeraria. 3°. de anat. micis administ. 1°. 77. E
 per Brachium totum, que fertur uena ωραία. i. humeralis, uocatur. 1°. de anat. adm. 1°. 67. H
 Brachium nutriendes uena unde oriatur. de ijs qua in medica. fiunt. com mentario. 3°. 7°. 220. E
 in Brachio qua uena incidende. 3°. de anat. adm. 1°. 77. C
 in Brachio tres uena secande. pres. exper. confir. Sp. 78. B
 in Brachio sunt uena quinque que secantur. de anat. uin. Sp. 54. G
 Brachii funis ē una ex qnq; uenis brachii q secant. de anat. uin. Sp. 54. G
 Brachii funis in quibus affectibus secatur. de anat. uin. Sp. 54. H
 Brachii uenarum occultarum consideratio. de uena. art. diff. 1°. 57. A
 Brachii uenarum profundarum sectio. 3°. de ana. adm. 1°. 77. D
 Brachiorum uene non secande in suppressis mensibus. de cur. ratio. per sanguinis miss. 6°. 18. F
 ex Brachii dexteri interiore uena sanguis in angina detrahendus. pres. exper. confir. Sp. 78. E
 Brachium uersus tende cum secas basilicam. de anat. uin. Sp. 54. G
 in Brachio in parte inflammata uena non est incidenda, quia arteria pro pinqua est. 3°. de anat. adm. 1°. 77. C
 Brachii arterie sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 77. E/F
 in Brachio una arteria uicina uene axillari, & unde ueniat. 3°. de anat. administra. 1°. 77. E
 Brachia quo modo pulsui priuabis. de usu puls. 1°. 227. D
 Brachia & pedes madescent acerrimo aceto, pro stomacho. 8°. de compo. medica. secum. locos. 5°. 192. D
 Brachijs & manibus imposita acria medicamenta succos ad caput, & uiscera uergentes reuellunt. de cucur. scar. 6°. 4. G
 Brachiorum, & crurum uincula reuellunt. de cucur. scar. 6°. 4. F
 Brachiorum & extremorum ligature fortes stomachicis adhibentur.

8°. de comp. med. secum. loc. 5°. 192. D
 ad Brachiorum, dolorē, & mēbrorum quid faciat. de cura lap. Sp. 112. B
 ad Brachiorum dolorem. de cura lap. Sp. 112. B
 in Brachio puncti pueri casus emplastico curati qui periit. 3°. de med. comp. per gen. 5°. 231. G
 Brachii robori nō cōsulēdū si phlegmone laboret. 13°. met. med. 7°. 84. E
 Brachiorum, & crurū uulnerum differentia. de fract. com. 2°. 7°. 238. F
 Brachium ad costas alligatum in ulceribus. de articulis. cō. 1°. 7°. 259. E
 Brachii caput si frangatur circa appendicem, quid accadat. de fracturis comen. 3°. 7°. 250. E
 Brachium nudum exigit operatio, honestas tectum. de ijs qua in medica tri. fiunt. com. 1°. 7°. 202. H
 in Brachii fractura quomodo debet appendi manus, quando homo de ambulat. de fract. com. 1°. 7°. 231. A
 Brachii os i quadragita diebus corroboratur. de fract. com. 2°. 7°. 232. G
 de Brachii luxatione. de decre. Hipp. 1°. 281. E
 Brachium cur frequenter non luxetur. 13°. de usu par. 1°. 203. C
 Brachii ala in luxato, & sano quomodo se habeat. 9°. de decre. 1°. 281. B
 Brachium luxatum, cur non potest circumagi. 13°. de usu par. 1°. 202. G
 Brachium luxatum cognoscitur ex tumore sub ala duro, & rotundo. de ijs qua in medic. fi. com. 1°. 7°. 198. F
 in Brachii laxatione qui sit error minor. de fract. com. 1°. 7°. 224. G
 Brachium saepe excidit. de articulis. com. 1°. 7°. 252. A
 Brachii luxationē quinquies uidit Gal. de articu. com. 1°. 7°. 256. G/H
 Brachium an exciderit signum. 9°. de decre. Hipp. 1°. 281. B
 Brachium quo modo cognoscitur ē propria sede excidisse in alam prola psim. de ijs que in med. fi. com. 1°. 7°. 198. G
 Brachium iugiter excidens uri debet. com. 6°. aph. 60°. Ex. 53. G
 cur Brachia exiusta humeris manū iuncturas, pectora, coxas, & lumbos habent Nomades. de acre, aq. & loc. 2°. 5. F
 Brachium si in posteriorem partem excidit maximos omnium dolores febres continuas, mereq; biliosas, & letales, paucisq; diebus confientes affert. de artic. com. 3°. 7°. 250. C
 quibus Brachii aut femoris os extra eminet, hi non euadunt. de fractu. comen. 3°. 7°. 248. A
 Brachii, & crus habet diuersam deligationē. de fract. cō. 2°. 7°. 239. A
 Brachio qua deligatio fieri potest. de ijs qua in me. fi. com. 2°. 7°. 206. C
 Brachium qua figura illigandum. de fract. com. 1°. 7°. 225. H
 Brachiorum motus, & figuraciones quales. de fract. com. 1°. 7°. 226. A
 Brachii figura angulosa, & γγώριος, dicta est a dolore libera & maxime naturalis. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 in Brachio que figure quibus contraria sint. de fract. com. 1°. 7°. 226. B
 Brachii ossis primus repositionis modus. de artic. com. 1°. 7°. 252. F
 BRACHIALE quod dicatur. introd. If. 53. C
 Brachiale appellatur prima pars palmæ. de ossibus. 1°. 47. A
 Brachiale seu carpus est nodus, quo cubitus extrema manus committitur. de uenarum, arteriarumq; diffec. 1°. 56. F
 Brachialis cutis i articulo, diligēter eximi debet. 1°. de ana. adm. 1°. 65. F
 Brachiale quibus compositum sit. de ossibus. 1°. 43. B
 Brachialis, & postbrachialis ossa neētentia, ligamenta dura crassaq; sunt. 1°. de anat. adm. 1°. 67. F
 Brachiale flectimus, & reflectimus ad utranque partem recti. de motu musculorum. 1°. 35. G
 Brachiale a quibus musculis extendatur. de musc. diff. 1°. 48. E
 Brachiale extendens musculus. de diff. 1°. 48. D
 Brachiale qui musculus flectit cum inclinatione ad supinum, & qua cū declinatione in proum. de mus. diff. 1°. 48. G
 Brachiale flectentes duo musculi. 1°. de ana. adm. 1°. 65. F
 Brachiale mouentes musculi apud magnum digitum exortus. de musculorum diffec. 1°. 48. H
 Brachiale apud magnum digitum flectens in proum musculus. de musculi. diffec. 1°. 49. A
 Brachiale mouentis musculi apud paruum digitum exortus. de musculorum diffec. 1°. 48. H
 Brachiale & digitos flectere quorum musculorum sit officium. de musculorum diffec. 1°. 48. F
 postBrachiale quid appelletur. de ossibus. 1°. 43. B
 postBrachiale quibus compositum sit. de ossibus. 1°. 43. C
 postBrachialis ossa quinque. introd. If. 54. H
 cum Brachiali postbrachialis motus est latens, & obscurus. de musculorum diffec. 1°. 49. D

BRACHYPOTOI, qui in 3^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 149. A
 BRADYPEPSIA id est tarditas coctionis, quid sit. de symptomatū dif-
 fe. 12. E/3°. de symp. cau. 3^a. 24. F
 Bradypepsia quomodo gracilitatem faciat. de symp. diff. 3^a. 13. A
 BRANCA lupina, quæ inferius est rotunda ad cancrum quo modo ua-
 leat. de dyna. Sp. 21. A
 Branca lupina, ad caducos, et q̄ spumat, et paralyticos. de dyn. Sp. 24. C
 BRANCHIARVM piscium compositio. de usu par. 1^a. 150. H
 Branchias habent pisces iuce pulmonis. 6°. de usu par. 1^a. 150. H/ de ana-
 tomia uiuo. Sp. 48. B
 Branchia ad pisces, ita se habet pulmo ad terrestria animalia. de anat.
 uiuorum. Sp. 53. B
 in Branchijs piscium sunt pori adeo tenues, ut non recipiant nisi aerem.
 de util. resp. Sp. 64. C
 per Branchias uaporem respirant delphinus, lepus marinus, & alia
 animalia quæ sunt communia terræ, & mari, quæ arabici cenalia di-
 cuntur, & pisces. de anat. uiuo. Sp. 48. C
 BRANCHVS siue rancitas, quid. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 Branchus quo modo fiat, & ubi. de anat. parua. Sp. 41. H
 Branchis occupatur qui biberit aquam pluuialem. de bon. aq. Sp. 75. F
 BRASSICA quo antiquitus appellabatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. B
 Brassica habet naturam compositam ex repugnantibus facultatibus. 2°
 de ali. fac. 2^a. 7. G/ de rat. iuct. in mor. acu. com. 1°. 7^a. III. G
 Brassica mordaces humores preparatione auferre oportet, si uis de eius
 substantia quæ alit, rectum iudicium ferre. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 Brassica agrestis est uehementior domestica. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 52. H
 Brassica agrestis ab humana temperatura longius recedit domestica. 7°
 de simp. me. fa. 5^a. 52. H
 Brassica sylvestris semen, quale. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 202. A
 Brassica ut obsonium manditur. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. H
 Brassica hyeme edenda. de sal. dieta. 2^a. 40. B
 Brassica quo modo preparatur. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 Brassica facile nutritur, sed parum. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Brassica paucū habet alimētū. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. B/ de di. fe. 3^a. 31. G
 Brassica succus prauus. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. B
 Brassica crudum, crassum, & frigidum humorem gignit. de ba. & uitio
 succorum. 2^a. 35. E
 Brassica sola iter olera facit sanguinē melācholicū. 2°. de lo. aff. 4^a. 18. F
 Brassica quo astrigat & soluat. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. G/ 3°. de sim. 3^a. 20. A
 Brassica ipsa astrigit. de ther. ad Piso. 5^a. 90. H
 Brassicæ succus purgat. 2°. de alim. fac. 22. H/ 2^a. 23. A/ de theria. ad Pi-
 sonem. 5^a. 90. H
 Brassicam ducere aluum & digerere, elicit ur, in 6^m. de morb. uul. com-
 mentario. 2°. 3^a. 167. E
 Brassicæ folia naturaliter ebrietati resistunt. 2°. de compo. medic. secun-
 dum locos. 5^a. 133. C
 Brassica cocta conuenit Stomachicis. 8°. de cōp. me. se. lo. 1^a. 192. C
 Brassica calefacit & siccatur. de sal. dieta. 2^a. 40. B
 Brassica desiccatur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 Brassica bis cocta sicca. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. A
 Brassica & lens aque exiccant. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. A
 Brassica magis siccatur, quā malua, blitum, lapathum, atriplex, & la-
 thuca. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. C
 Brassica cyma minus siccatur, quā brassica. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. A
 Brassica corpus exiccatur & stringit. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. A
 Brassica uapores resiccatur. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 133. D/ de remed.
 par. fac. 7^a. 153. G
 Brassica nunq̄ erit humectantis naturæ. de bon. & uitio suc. 2^a. 38. H
 Brassica acris est. de attenu. uic. rat. 2^a. 43. H
 Brassica attenuatur. de attenu. uic. rat. 2^a. 43. H
 Brassica hebetat usum. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. B
 Brassica, carea, & buxi halitus aerem uicinum inficiunt. in 3^m. de mor.
 uul. com. 3°. 3^a. 133. F
 Brassicarum cinis adurit. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 52. G
 Brassicarum cinis cum adipe ad inueteratos laterum dolores ualet. 7°.
 de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 cum Brassicæ succo aloes pillulæ conficiuntur ad soluendam aluum seni-
 bus, quod non laudat Galenus. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E/ 1°. de comp.
 med. secun. locos. 5^a. 131. F
 Brassicæ succus aloes insuauitatem remittit. de dyna. Sp. 20. H
 Brassica epilepticis conuenit. de puero epilep. 7^a. 180. B
 Brassica ad phtysicos. de remed. paratu. facil. 7^a. 172. C

Brassicam, & porrum dat in arteriæ affectione. 7°. de compo. medic. se-
 cundum locos. 5^a. 178. A
 Brassica semen lumbricos amaritudine necat: ephelidas, & lentes ab-
 sterione adiunat. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 Brassica ulcera glutinat, maligna ulcera sanat, phlegmonas iam indura-
 tas, ac ægre solubiles, & id genus erysipelata sanat, epinyctidas, &
 herpetes sanat, lepras curat. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 52. G
 Brassica, quæ chloros. i. uiridis, dicitur, fit mētio. in pg. cō. 1°. 4^a. 191. D
 Brassicam marinam thalassocramben uocant. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. F
 Brassica marina soluenda senium aluo accommodata est. 5°. de san. tuen. 2^a.
 92. F/ 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. H
 BRATHYOS uires. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 45. B
 Brathyos fit mētio. 5°. de cōp. me. per ge. 251. D/ 7°. 269. G/ H/ 5^a. 271. E
 BREGMATA seu sinciput describit. in 6^m. de mor. uul. cō. 3°. 3^a. 169. H
 BRENTI confectio. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 202. H
 BRETANICAE herba folia adstringunt. 6°. de simp. medi. fa. 5^a. 45. C
 Bretonica est uulnerum glutinatoria. 6°. de simplicium med. fac. 5^a. 45. C
 BREVILOQUENTIA antiquis propria. 3°. de diff. resp. 3^a. 71. G
 BREUITATI studuerunt antiqui. 4°. meth. me. 7^a. 26. H
 Breuis, et manifestus haudquā accuratus esse pōt. de puc. ep. 7^a. 179. F
 Breues loquutiones dedita opera fieri uidentur ab his qui enunciare ob-
 scure aliquid uolunt. de ijs quæ in med. fiunt. com. 1°. 7^a. 200. D
 Breuiloquio & obscuritate tegere uult Chrysippus ea à quib^{us} redargui-
 tur. de decre. Hipp. 1^a. 243. F
 Breuitatem perpetuam profitetur Galenus. 3°. de pul. diff. 4^a. 63. B
 Breuitas Chrysippo insueta est, & qñ ea utatur. 3°. de decre. 1^a. 243. E
 inter Breuitatem & prolixitatem, mediam uiam profitetur Galenus.
 4°. de decr. Hipp. 1^a. 248. B
 Breuissima res, indiuisibilis res, & elementum idem sunt. 8°. de decre.
 Hippoc. 1^a. 274. C
 Breuissima sint propriae motiones capitis. de mus. diff. 1^a. 45. D
 BREXANTES quidam appellant uirides ranas paruas. 10°. de simp.
 med. fac. 5^a. 73. D
 BRITANNI uiuunt annos centum uiginti, secundum Asclepiadem.
 de historia philosophica. Sp. 12. B
 BRITVS tractus in Mysia. 1°. de antido. 5^a. 101. E
 BRODVM galli antiqui lenit uentrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Brōmata quid significet. de uict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 145. C
 BROMVS similis bordeo in uiribus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. D
 Bromus frigidior bordeo. 6°. de simplicium medic. fac. 5^a. 45. D
 Bromij fit mentio. 5°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 166. E
 BRONCHVS quid. introd. 15. 54. C/ 7°. de usu par. 1^a. 158. F/ 7°. de com-
 po. med. sec. lo. 5^a. 177. B/ de art. com. 3°. 7^a. 269. E
 Brōchi proprietate, illi tm cognoscūt, qui uiderunt. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. C
 Bronchi caput quid. 7°. de anatomicis adminisra. 1^a. 94. B
 Bronchi caput, & laxynx, idem. 7°. de usu par. 1^a. 160. A
 Bronchi caput ex quibus constitutum sit. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 Bronchi caput cur ex cartilaginibus. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. B
 Bronchus cur non ex una cartilagine est confectus, & cur ex tribus,
 & non pluribus. de uoc. instr. diff. 1^a. 107. C
 Bronchus est ut causa uocis. de uoc. instr. diff. 1^a. 106. E
 qua Brōchi figura rōne dormiētes maxie stertūt. 1^a. ar. cō. 3°. 7^a. 269. E
 Bronchij tunica quandoque expuitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. G
 Bronchium quod expuitur, à pulmone est. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. C
 in Brōchio nō sit ulceratio, quin aīal prius moriat. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. C
 Bronchiorum musculi sunt in collo. de uoce, & anhel. Sp. 60. F
 Bronchij quid sint. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. F
 in Bronchijs pulmonis aliqñ sunt humores crassi. 4°. de lo. af. 4^a. 27. F
 BRONCHOCELE quasi dicas gutturis ramex. fin. me. 15. 49. B
 Bronchocela sunt faucium tumores. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 225. E
 ad Bronchocelas bdellio utebantur salina matutina subigentes. 6°. de
 simp. med. fac. 5^a. 44. H
 ad Bronchocelas Moschionis catagmaticum. 3°. de comp. medicam. per
 genera. 3^a. 235. C
 ad Bronchocelen discutiedā. 6°. de comp. med. per ge. 261. B/ 5^a. 262. H
 in BRVMATI leni quid reponendum sit. secret. Sp. 102. A
 BRUTA sunt eiusdem complexionis. æsper. Sp. 37. D
 Bruta cur non imitantur naturam humorum. de sper. Sp. 37. C
 Bruta non mutantur secundum planet. 25. de sperma. Sp. 37. D
 Bruta animalia incidunt Galenus. 4°. de anatom. admini. 80. B/ 7°. 97. B/
 2°. de semine. 1^a. 336. A
 p. Brutorū anatomia aīal debet eē antiquius. 1^a. mo. ma. et obs. Sp. 70. E
 in Brutis

in Brutis uociferationis uasa, quæ de anat. uiuorum. Sp. 49. B
 Bruta quedam uertunt aures ad sonnum, quoniam magnas illas a natu-
 ra sunt nata. 11. de usu par. 1. 89. A
 in Brutis uentriculi fundus tendit uersus anteriora ad hypochondrion.
 4. de usu par. 1. 136. H
 Bruta quedam nutriuntur per odoratum. de anat. uiu. Sp. 49. B
 Bruta habent aliter flexiones, quam homo. 3. de usu par. 1. 128. E
 in Brutis musculi qui flectunt & extendunt, sunt similes illis qui sunt in
 homine. 6. de ana. adm. 1. 90. A
 Bruta cur non stent recta, ut homines. 3. de usu par. 1. 128. D
 in Brutis crura & spina faciunt angulum rectum. 3. de usu par. 1. 128. D
 in Brutis sunt etiam acetabula. de diff. uul. 1. 109. F
 Bruta coeunt ut excernant semen, sicut etiam mingunt & cacant. 6. de
 locis affect. 4. 39. H
 in Brutis an semē retineatur, Galeni obseruatio. 1. de semine. 1. 329. A
 cum Brutis communis anima est in corde, & quibus nominibus appelle-
 tur. 8. meth. med. 7. 58. H
 Brutorū animæ quo modo sint prudētes. de moti. man. & obsc. Sp. 67. F
 Bruta non concupiscunt nec irascuntur secundum aliquos. 2. de decret.
 Hipp. 234. D 1. 243. C
 Bruta concupiscunt & irascuntur, contra stoicos. 2. de decr. 1. 234. E
 Brutis an aliqua ratio insit. in oratione suasoria ad artes. 1. 2. B
 Bruta non habent imaginationem. de hist. philo. Sp. 9. C
 Bruta natura hnt artes, si quas hnt. i. ora. suasoria ad bonas artes. 1. 2. c
 Bruta cur uident frigus & calorem. de opt. secta. 1. 21. E
 in Brutis, non tantum in hominibus, sine ulla doctrina, natura dūce est
 fides, & persuasio. 9. de decr. 1. 279. E
 Bruta uolunt uincere. 5. de decr. Hipp. 1. 256. G
 Brutis quomodo similis efficitur homo. de cogn. cur. animi mo. 2. 52. H
 Brutis comparantur barbaræ linguæ. 2. de puls. diff. 4. 54. H
 Bpōdes quid significet. 3. meth. med. 7. 19. B
 BRYON thalassion. i. alga, gustum astringit, & calidis quibus uis illi-
 tum, ea refrigerat & adiuuat. 6. de simp. med. fa. 5. 45. D
 Bryon aut splanchnon, id est muscus, quale sit, & eius uires. 6. de simp.
 med. fac. 5. 45. D
 BRYONIA quid, & eius uires. de simp. med. Sp. 81. D
 Bryonia uocatur proprie uitis nigra. 6. de sim. med. fa. 5. 42. G
 Bryoniæ cauliculi urinam excitant cum natura pigra est. de renum affe.
 dignot. & med. 7. 196. E
 Bryoniæ purgat uesciam. de cathar. Sp. 95. D
 Bryoniæ radix tenuium partium est, & lapidem atterit in renibus. 3.
 de comp. me. se. lo. 5. 141. B
 Bryoniæ aut assari radix in aqua cucumeris agrestis decocta sepius p
 se sola, nonnunquam carycis pinguibus adiectis facit pro solutione tu-
 moris ne aliquid duri remaneat. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. F
 Bryoniæ radix ad neruos uulneratos. 3. de comp. me. per gen. 5. 234. B
 ex Bryoniæ oleum. 3. de comp. me. per gen. 5. 235. A
 Bryoniæ radicibus oleum, pro ueteri, faciebat Galenus. 5. de compo. me.
 di. per gen. 5. 258. A
 Bryoniæ oleum ad acopa, & malagmata facit. de simp. med. Sp. 81. E
BVBO & phygethlon quid. de tumoribus. 3. 84. F
 Bubo quæ sit adenarum passio. 13. meth. med. 81. A 2. de arte curat. ad
 Glauco. 7. 101. C/D
 Bubones simplices inguinum affectus. introd. 1. 59. D
 Bubo inguinū tumor, est ex gñe inflammationum. 1. de diff. feb. 3. 32. G
 Bubones sub alis quando exurgunt. 2. de diff. feb. 3. 41. A
 Bubones excitat ulcus ppe magnā arteriā et uenā. 12. met. me. 7. 81. A
 Bubo habet alterationem in motu arteriarum & cordis. 2. de nat. facult.
 tatibus. 1. 300. E
 Bubo hēt immodicā quātitatē caloris naturalis. 2. de nat. fac. 1. 300. E
 Bubonibus pars continua primū caliditatē assumit. de caus. mor. 3. 6. G
 ex Bubonibus febres lenes. 2. de dignoscendis pul. 4. 91. B
 ex Bubonibus febrium lenium pulsus, qualis. 2. de dig. pul. 4. 91. C
 ex Bubone diaria febres. 1. de digno. pul. 4. 73. A
 ex Bubone diariæ curatio. 8. meth. med. 7. 53. H
 Bubo nō satis est ut labefactet uētriculi actionē. 2. de nat. fac. 1. 300. D
 Bubone quidē laborabūt qui preparati ad sanitatē ad unguē sunt, si mo-
 do eorū corpus ab utroq; excrementorum genere uacer, et eo quod i
 quātitate consistit, & eo quod in qualitate. 5. de san. tuen. 2. 88. G
 Bubonū curatio qualis esse debeat. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 102. B
 Bubones solis relaxantibus curantur. 13. met. med. 7. 83. F

ad Bubon. is, & parotidas butyro utuntur. 10. de simplicium medica.
 facul. 73. F 5. 74. C
 Bubonas sanare credit aster atticus suspēsus. 6. de sim. me. fa. 5. 44. B
 ad Bubonas utilis est terra samia. 9. de sim. me. fa. 5. 65. H
 ad Bubonem sordes ualent. 10. de simp. med. fa. 5. 75. C
 ad Bubonas caprinum stercus. 10. de simp. med. fa. 5. 76. F
 BVBONOCELE in inguine, & exomphalos in umbilico quid. de tum.
 preter naturam. 3. 84. G
 cur BVBONIUM appellet aster atticus. 6. de sim. med. fa. 5. 44. B
 Bubonium modice calidum est nec uehemēter nec ita desiccatur. 6. de sim.
 pli. med. fac. 5. 45. A
 BVBVICI quo modo differunt ab opilionibus. 9. de decr. 1. 281. H
 BVBVLA cerebra p anatomia accipit Gal. 9. de ana. adm. 1. 103. H
 Bubulam linguam dissecuit Pelops. de mus. diff. 1. 46. E
 Bubula lingua discrepat multum ab humana. 2. de ana. adm. 1. 69. E
 Bubula linguæ musculi sedecim sunt. de musc. diff. 1. 46. E
 Bubulum cor discrepat multum ab humano. 2. de ana. adm. 1. 69. E
 Bubulus sanguis est crassus, & melancolicus. 3. de ali. fa. 2. 29. C
 Bubula caro in magno usu est. 2. de ali. fa. 2. 16. B
 Bubula caro est duræ coctionis. 2. de temp. 20. E 3. 1. 22. C 1. de alim.
 fa. 2. 10. A 1. 6. de mor. uul. com. 4. 3. 180. C
 Bubulæ carnes a quibusuis uentriculis non concoquuntur. de uict. ra. in
 mor. acu. com. 4. 7. 146. H
 Bubulæ carnes duræ quo mō sūt coctibiles. 8. de simp. me. fa. 5. 66. F
 Bubulam carnem quidam facile concoquunt. 6. meth. med. 7. 46. D
 Bubula & suilla, caro & panis facilius concoquuntur q̄ pisces saxatiles
 ubi siccum, & igneum uentriculi calorem conuersio ad biliosum se-
 quitur. 2. de temperamentis. 1. 20. E
 Bubula caro tarde & paulatim nutrit. com. 2. aph. 18. Ex. 13. F
 Bubula caro multum alit, sed sanguis est crassus, quem facit. 3. de alim.
 facultatib. 2. 25. G
 Bubulæ succus nunq̄ aquosus, et humidus euadet. 2. de alim. fa. 2. 17. C
 Bubulæ carnes maxime sūt crassi succi. 1. de cō. med. secun. loc. 5. 128. D
 Bubula caro magis crassa est suilla. 3. de ali. fac. 2. 25. H
 Bubula caro minus lenta est suilla. 3. de alim. fa. 2. 25. G
 Bubula carne præstantiores sunt ad coquendum carnes suum etate flo-
 rentium hominibus etate florentibus, fortibus, & qui se multū exer-
 cent. 3. de alim. fac. 2. 25. H
 Bubula caro est inutilis senibus. 5. de sani. tuen. 2. 91. D
 Bubulæ carnes uetustę sunt pessimæ. de uict. ratione in morbis acu. com-
 mentario. 4. 7. 146. H
 à Bubula carne lien quibusdam intumuit. 3. de alim. fa. 2. 25. G
 Bubula caro facit sanguinem melancolicum. 3. de loc. aff. 4. 18. F
 ex Bubula carne melancolici incident in affectus melancolicos. 3. de
 ali. fa. 2. 25. G 1. de uict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 146. H
 à Bubula carne hydropes. 3. de ali. fac. 2. 25. H
 Bubula carnes cum laserpitio cholera uocatam siccā faciunt. de uict.
 rat. in mor. acu. com. 4. 7. 146. G
 è Bubulis carnibus distillans serosus cruor ad quid utilis. 3. de comp.
 med. fec. lo. 5. 143. F
 ex Bubulis carnibus cum assantur defluens humor pro uermibus au-
 rium. de remed. paratu. facul. 7. 155. D
 Bubulus adeps qualis. 4. de comp. med. per gen. 5. 239. E
 Bubulus adeps ē i primū ordine iter acopa. 7. de cōp. me. p ge. 5. 269. F
 Bubulum lac pinguisimum est. 3. de alim. fac. 27. G 1. de bon. & uitio suc.
 2. 35. B 1. 10. de simp. med. fac. 5. 73. F
 Bubulum lac crassum est. 10. de sim. me. fa. 5. 73. F
 Bubuli lactis frequēs est usus apud nonnullos. de bo. & uitio suc. 2. 35. B
 in Bubulo lacte butyrum pingue, & oleosum admodum est. 10. de sim.
 med. fac. 5. 74. A
 Bubulum stercus non grauiter olet. 10. de simp. me. fa. 5. 75. H
 Bubulum stercus ad quē ualeat. 10. de sim. med. fac. 5. 76. G
 Bubulus. uide Bos.
 BVCCA siue mala. i. γνάθον quid significet. de arti. cō. 2. 7. 262. G
 Buccæ, labia, maxilla inferior, quibus moueantur neruis. de musculorū
 dissectione. 1. 54. G
 Buccæ fines inferiores multum conferunt ad masticationem. 11. de usu
 partium. 1. 185. F
 in Buccis animal quod spectari debet, debet esse calidum, uel calefactionē
 arte. 4. de anat. adm. 1. 80. E
 de Buccarum musculis. 4. de anat. adm. 1. 80. B
 Buccam mouens musculus, qualis. 16. de usu par. 1. 217. B
 Buccam

Buccam mouens musculus, quales habet fibras & quorsum incedat. 16°
de usu partium. 1° 217. B
Buccas una cum labris mouentium musculorum sectio, inferiore maxilla quiescente. 4° de anat. adm. 1° 80. A
in Buccam & labra cessantes duos musculos latos & tenues ignorauerunt antiqui anatomici. 4° de anat. adm. 1° 79. G
Buccas mouet musculus latus. de musc. dissectione. 1° 44. D
Buccarum latus musculus quo modo aperitur. 9° de usu par. 1° 175. G
Bucca auulsa ad alteram partem, quibus musculis perperam incisis, efficiantur. 4° de anat. admin. 1° 79. G
in Buccis fit motus maxilla inferiore quiescente. 4° de ana. ad. 1° 80. A
Buccarum pars tenuis non potest consolidari. 3° meth. med. 7° 16. E
BVCCINAE mediae sunt inter dial & plantam. de factu form. 1° 323. F
Buccina, qualis sit. 3° de comp. med. sec. loc. 5° 147. B
Buccinae habent carnem duram. 3° de ali. fa. 32. C de bon. & ui. suc. 2° 35. E
Buccinae sunt admodum crassi succi. de bo. & uitio suc. 2° 35. E
Buccinae conueniunt stomachicis. 8° de comp. med. sec. loc. 5° 192. C
Buccinarum testa, qualis. 11° de simp. med. fa. 5° 80. G
Buccinarum testa ista pro ulceribus exiccandis. 4° de compo. medica. per genera. 5° 236. F
Buccinarum cinis ualide exiccat. 1° de comp. med. per ge. 5° 216. E
ex Buccinis fit album emplastrum. 1° de comp. med. per ge. 5° 217. C
Buccina marina fit mentio. 3° de comp. med. sec. loc. 5° 147. G
BVGLOSSVM calidum est & humidum. 6° de simp. med. fac. 5° 45. B
Englossum in uinis iniectum letitiae, & hilaritatis causam esse creditum est: & illis, qui ob supremi gutturis asperitatem tussunt, coctum in melierato conuenit. 6° de simp. med. fac. 5° 45. B
Buglossus pisces neq; crassi, neq; tenuis succi sunt. de bo. et ui. suc. 2° 34. H
BVGLVM id est herba uenti maior, id est consolida, ad plagam. de dy-namidijs. Sp. 35. F
BVLEO similis est myles radix. 7° de simp. med. fac. 5° 56. D
Bulbus caulem habet inutilem post semen effusum. 2° de ali. fa. 2° 24. B
Bulbi quales. de atten. uic. 2° 45. G
Bulbus excitat ad appetendum. 2° de alim. fac. 2° 24. H
Bulbi crudi magis excitant ad cibum. 2° de alim. fac. 2° 25. A
Bulbi asparagus interdum uere comeditur. 2° de ali. fac. 2° 24. H
Bulbi cibus hyemis. de natu. huma. com. 1° 1° 32. F
Bulbi radix sine folijs manditur. 2° de alim. fac. 2° 24. H
Bulbi quo modo edantur. 2° de alim. fac. 2° 25. A
Bulbi tarde, & paulatim nutriunt. com. 2° aph. 18°. Ex. 13. G
Bulbi uires reficere possunt. 8° de comp. med. sec. loc. 5° 192. E
Bulborum uariae conditur. 2° de alim. fac. 2° 25. A
Bulbi non sistent diurnam decoctionem. 2° de alim. fac. 2° 25. A
Bulbi bis cocti quam habeant uim. 2° de alim. fac. 2° 25. A
ex Bulbis lotis, & saepius iterata coctura, quicquid superest crassi succi habetur. de bon. & uitio suc. 2° 35. F
Bulborum succus qualis. 2° de alim. fac. 2° 25. B
Bulbus habet facultatem amaram & austream. 2° de alim. fac. 24. H de bon. & uitio suc. 2° 35. F
Bulbus facit expuere quae sunt in thorace. 2° de alim. fa. 2° 25. A
Bulbi si omnem amarorem deposuerint, aduersantur ijs quae sunt spuen-da. 2° de alim. fac. 2° 25. A
Bulbi crassi sunt succi. 1° de comp. med. sec. loc. 5° 128. D
Bulbus satius pituitam gignit crassam. 6° de simp. med. fac. 5° 45. A
Bulbi uenerē excitat. 2° de ali. fa. 2° 25. A 6° de simp. med. fa. 5° 45. A
Bulbi semē augēt. 2° de alim. fac. 2° 25. A 5° de simp. med. fac. 5° 38. C
Bulbi flatu, & tormina faciunt, nisi belle sint elixi. 2° de ali. fa. 2° 25. B
Bulbi quo modo concoctu faciliores efficiantur, & flatu non pariant. 2° de alim. fac. 2° 25. A
Bulbi cocti conueniunt stomachicis. 8° de comp. med. sec. loc. 5° 192. C
Bulbi crudi saepius usi faciunt cruditates. 2° de alim. fa. 2° 25. B
Bulbi fugiendi sunt in epilepsia. de puero epilep. 7° 180. H
Bulbi euitandi sunt in siccitate. 7° meth. med. 7° 44. C
a Bulborum multo usu senes debent cauere. 5° de san. tuen. 2° 91. D
Bulbus candidus cum ouo ac melle ad sigillata facit. de rem. pa. f. 7° 157. A
Bulbus flauus, qualis. 5° de comp. med. secum. loc. 5° 159. B
Bulbi rubri meminit. 5° de comp. med. secum. loc. 159. G 8°. 5° 192. C
BVLBVS erraticus quid & eius iures. de simp. med. Sp. 81. E
Bulbus uomitorius calidior est satiuo. 6° de simp. med. fac. 5° 45. A
Bulbus zarcissi maculas in facie tollit, suppurationem ponit, intumescere non permittit. de simp. med. Sp. 87. H
BVLLAE quo modo fiant in urinis, & quae sint stabiles, & quae non.

com. 7° aph. 34°. Ex. 56. E
Bulla in urinis morbum renalem, & longum significant. com. 7° aphor. 34°. Ex. 56. E de urinae sign. ex Hip. Sp. 78. H
Bullas habent ambusti. de tum. prat. nat. 3° 83. H
Bulla, quemadmodum in ambustis, praecedunt ulcus gangrenae & carbunculi. de tumoribus. 3° 83. H
Bulla ambustis prohibentur ab omni terra leui, cum aceto & oxycrato. 9° de simp. med. fac. 5° 66. B/C
ad Bullas oculorum accommodata sunt remedia ocularia, quibus mixta est Ebenus. 6° de simp. med. fa. 5° 46. F
inter BVLLIENDVM mouet sine requie. 2° de compo. medicam. per genera. 5° 224. B
Bullit effusa in terram atrabilis. com. 4° aph. 21°. Ex. 29. D
BVLMOS quid. fin. med. Isa. 47. D 1° de arte cur. ad Glau. 7° 98. E
Bulimos quae fames fit. com. 2° aph. 21°. Ex. 15. A
Bulimos unde fit, & quae illum comitantur. 1° de symp. cau. 3° 18. E
Bulimos, siue caninus appetitus, fit ob superfluum transiessionem melan-choliae a splene ad os stomachi. de anat. uiu. Sp. 51. A
in Bulimo infrigidantur partes circa cor. de util. resp. 1° 224. D
Bulimos quomodo curetur. 8° de comp. med. secum. loc. 5° 192. D 1° de arte cur. ad Glau. 7° 99. D
ad Bulimon incurrentes. de remed. paratu facil. 7° 159. C
BVNIVM calidum est. 6° de simp. med. fac. 5° 45. B
Bunium urinas & menses puocat. 5° de simp. med. fa. 38. A 6°. 5° 45. B
Bunados id est napi dulcis semina ponuntur in theriaca. de theriaca ad Pisonem. 5° 92. E
BVPRESTIS similis cantharidibus specie & uiribus. 11° de simpli. medic. fac. 5° 82. F
Euprestibus uescuntur uiper. de theria. ad Pifo. 5° 95. D
Euprestes os uentris stomachi humore afficiunt. 1° de symp. cau. 3° 18. G
Euprestum ebibentibus quid auxilietur. 2° de antido. 5° 114. D
BVRSAE testium, comparatur cavitatis matricis. de anat. uiu. Sp. 51. E
BVSEIINI fit mentio. 1° de comp. med. sec. loc. 1° 123. F
BVTRYVM unde dictum. 10° de simp. med. fa. 5° 74. C
Butyrum quid. 10° de simp. med. fac. 5° 73. G de simp. med. Sp. 81. D
Butyrum ex oue & capra non fit. 10° de simp. med. fac. 3° 74. C
in Butyro taxat Dioscoridem Galenus. 1° de simp. med. fac. 5° 74. C
Butyrum fit ex pingui succo lactis. 3° de alim. facul. 2° 27. G 10° de simp. pli. med. fac. 5° 73. G
Butyrum multum habent boues. 10° de simp. med. fac. 5° 73. G
Butyrum pingue facit ut oleum, si corpus inungatur. 3° de alim. fac. 2° 27. G
Butyro pingue fit corium animalis mortui. 3° de alim. fac. 2° 27. G
Butyrum si ignitis carbonibus infundatur, excitat flammam, ut pinguedo. 3° de alim. fac. 2° 27. G
Butyrum temperatum esse elicitur. 4° de simp. med. fac. 5° 29. C
Butyrum fit calidius & tenuius uetustate. 11° de simp. med. fa. 5° 79. C
Butyrum adhibendum dentibus gingiuis. 10° de simp. med. fac. 5° 74. D
Butyrum emplasticam uim habet. 5° de simp. med. fac. 34. D 4° de compo. med. per gen. 5° 238. E
Butyrum est laxantis, & concoquentis facultatis. 10° de simpli. medica. men. facul. 5° 73. G
ut Butyrum concoquant sordes lanarum. 10° de simp. med. fa. 5° 77. E
Butyri esus in cataplasmatibus. 3° de alim. fac. 2° 27. G
Butyrum cataplasmatibus inditur quae extrinsecus imponunt parotidibus hy-pochondrijs, et bubonibus, ex expuitionibus ex pulmone in pleuritidis, et peripneumonicis confert. 10° de simp. med. fac. 73. G 5° 74. D
Butyrum ad omnes oris phlegmonosos affectus ualet. 10° de simp. medica. men. facul. 5° 74. C
Butyrum in mollibus, ut eunuchorum, mulieris, & puerorum parotidibus satis est. 3° de comp. med. sec. loc. 5° 146. H
Butyrum in inflammationum arteriae principijs lenissimum. 7° de comp. medic. secum. loc. 5° 177. H
Butyrum ad uulnū dolores, & tumores, & loca nervosa, & delicata, et siccitatem pulmonis proprie uidetur facere. de simp. med. Sp. 81. D
Butyrum ad sicca liquanda. 7° de comp. med. per gen. 5° 264. C
ex Butyro, cera, adipibus, oleo relaxante composita emollientia. 7° de comp. med. per gen. 5° 268. A
Butyrum quos tumores sanat. 10° de simp. med. fac. 5° 74. C
cum Butyro cocta oriza ad stomachi ardorem cum syncope. 8° de compo. med. secum. loc. 5° 192. A
Butyrum cum melle, & amygdalis amaris pro educendo sputo. 10° de simp. med. facul. 5° 74. D
Butyro

Butyro & simillagine placentia sunt pessimi cibi, nisi mel recipiant. 5°. de
sani. tuenda. 2°. 91. E
Butyri insulsi fit mentio. de remed. paratu facil. 7°. 179. D
BVXVS nocet capiti. de subfig. empir. 15. 32. C
Buxi, carea, & brassica aerem vicinum inficiunt. 3°. de morbis vulgari.
commen. 1°. 3°. 133. F
ex Buxo non debent fieri lecti, fores, nec uasa. de subfig. empir. 15. 32. B
ex Buxo instrumenta anatomica. 6°. de anat. adm. 1°. 92. H
Buxum uas ad quid utile. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273. E
Buxea uocat melina medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. D
BVZARAN ad humorem crudum. secretorum. Sp. 100. D
BVZIDEN, idest satyrj, ad ischiadem. secret. Sp. 100. D

BYCIVM uinum, quale. de bo. & uitio suc. 2°. 38. D
BYTHINVM aminaum uinum inueteratum cacubum Romani uo-
cant. de bon. & uitio suc. 2°. 38. F
Bythino pastillo ulcera in naris meatibus a Galeno curantur. 3°. de com-
po. med. secun. loc. 5°. 148. G
BYZANTIAE blattæ pannum ad epilepsiam. de dyn. Sp. 24. B

ABBALLICEN

noiant Lacones arte lustratoriâ seu prostra-
toriâ. i. nim sternendi habere: eûq; magis cab-
ballicum, non qui robustior, sed qui magis in
hac arte uersat⁹ fuerit. ad Thrasj. 2°. 109. B
CABDATI mēsuræ nomē. secr. Sp. 102. E
CACALIA essentiam crassam, & empla-
sticam habet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F

Cacalia succus defluens prodest arteria ut glycyrriza. 7°. de simp. medi-
camen. facul. 5°. 49. F
CACARE uebementer appetunt, qui tentionem habent. commen. 7°.
aphoris. 27°. Ex. 55. H
*ad Cacandum surgentes, postea tamen id obliti ob mentem motam, non
cacabant.* 1°. de diff. resp. 3°. 60. A
CACHEXIA, idest malus habitus corporis. 4°. meth. med. 7°. 25. G
Cachexia egritudines sunt iecoris patientis. de uir. no. cor. di. Sp. 60. B
Cachexia est in omnibus partibus corporis. 3°. de loc. affect. 4°. 18. D/ de
mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 109. A
Cachexia infestante utimur cathartici. de dyna. Sp. 20. E
in Cachexia aquea, lens utiliter præbatur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
Cachexia optimum remedium est theriaca. de theria. ad Pif. 5°. 56. E
Cachecticum pulsus, qualis. de dyna. Sp. 35. A
*Cachectici, hoc est qui malo sunt habitu, prodest erinacei terrestris ca-
ro desiccata si bibenda præbeatur.* 1°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
Καχλυκας uocatos calculos ignitos lacti admiscet ad dysenteriam. 10°.
de simp. med. fac. 5°. 76. A
Κακοχρεως quos uocet. de rat. uict. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. H
CACHRYS est ros marini semen. de simp. med. Sp. 89. D
Cachrys emollientis nihil habet, sed est digerens duntaxat. 7°. de comp.
medic. per gen. 5°. 265. E
*Cachrys & staphis agria est detergens, & concoquens generosius man-
na.* 6°. de comp. med. 5°. 256. F
CACOCYMYA quid sit. 5°. de san. tuen. 2°. 81. A/ 4°. metho. medendi.
25. G/ 13°. 7°. 81. H
Cacochymiam, & plethoram differre, collige. de mult. 3°. 81. E
Cacochymia a quibus causis fiat. 3°. de temp. 1°. 23. A
Cacochymia sunt patiente hepate. de uirt. nost. corp. disp. Sp. 60. B
Cacochymum est corpus cum tumet lien. 2°. de nat. fac. 1°. 301. E
ex Cacochymia qui morbi oriuntur. 3°. de temp. 1°. 23. A
in Cacochymis pulsus proprii. de mult. 3°. 81. H
Cacochymia rigent omnes. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 55. C
Cacochymia quibus corrigatur. 13°. meth. med. 7°. 81. H
*Cacochymiam indigere purgatione collige. de rat. uict. in morbis acutis,
commen.* 4°. 7°. 150. H
*Cacochymia & plethora, quando non adsunt statim deueniendum ad lo-
calia remedia.* 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. H
*Cacochymum uel plethoricum quando fuerit corpus. Statim utimur ue-
na sectione, & purgatione, clysteribus, & inedia.* 6°. de comp. medi-
ca. secun. loc. 5°. 166. H
Cacochymia & biliosa omnia sunt, quæ mordent & abstergunt cibaria.
5°. de usu par. 1°. 143. F

Cacochymia mordicationem mitigare, collige. 2°. de simp. med. fa. 5°. 12. F
*Cacochymia aliqua id quod mordicabat educendo, mordicationes sana-
runt.* 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
CACOETHES, uel mali modi morbus, qui sit. in 1°. de mor. uul. cō. 3°.
117. D/ in 3°. cō. 2°. 3°. 141. G/ de uic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. D
Cacœthes febres non possunt non acutę esse. 3°. de cau. pul. 4°. 99. D
Cacœthe febre oppressam facultatem sequuntur pulsus formicantes. 3°.
de cau. pul. 4°. 99. D
*Cacœthes morbus quo modo se per urinas nigras prodat. in 1°. de mor.
uulg. commen.* 3°. 3°. 121. C
Cacœthe ulcera quę sint, & quæ uocentur. 1°. de comp. med. per genera
217. B/ C/ 4°. 5°. 235. C
Cacœthe sunt ulcera exedentia. 4°. meth. med. 7°. 28. C
Cacœthe ulcera prætumida dura. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. D
*Cacœthes ulcus omne statim etiam cauum esse, utpote ex rosione natū,
quis est qui norit?* 4°. meth. med. 7°. 25. C
Cacœthe omnia admittunt difficulter cicatricem. 1°. de compo. med. per
genera. 5°. 214. H
Cacœthes ulcus ex pruritu factum. 4°. meth. med. 7°. 25. F
ex Cacœthe dictis ulceribus dysenterię. 3°. de symp. cau. 3°. 27. E
Cacœthe sanat centaurij minoris decoctum. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. H
Cacœthe dictis ulceribus facit chamæleon nigra. de simp. me. Sp. 82. F
*aduersus Cacœthe & maligna ulcera omnia etiā si putrescant, exedā-
tur, ac erodant, mirabiliter resistit isatis.* 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. G
ad Cacœthe ulcera ualet Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
ad Cacœthe ulcera adhibetur petasites. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. C
Cacœthe ulcera sanat solanum manicum. 8°. de sim. med. fac. 5°. 62. H
ad Cacœthe ulcera, & putrida terra lemnia adhibetur. 9°. de simplic.
medic. facul. 5°. 65. E
ad Cacœthes nomas. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 257. A
ad Cacœthe ulcera. 1°. de compo. med. per gene. 216. D/ 217. B/ 5°. 252. G/ 5°. 261. A
CACOPHONIAE differentia. de symp. diff. 3°. 11. G
CACOREMATA fiunt ex osiride herba. 8°. de simplicium medicamen-
torum facul. 5°. 57. F
CACOSPHYXIA idest pulsus uitiosus, circa pulsum actionē est sym-
ptoma. de symp. diff. 3°. 12. A
CACOSTOMACHA sunt medicamenta purgatiua omnia præter aloen.
de dynami. Sp. 20. H
Cacostomachum est. præ omnibus cathartici scāmōniū. de dy. Sp. 20. H
CACOTROPHIA idest uitiosa nutritio. de symp. diff. 3°. 12. H
CACOTELVM quid significet. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
CACTVS arbor uel similax est uenenosę facultatis. 8°. de simpli. medi-
camen. facul. 5°. 61. A
CADAUERA super scordium existentia non computruere. 1°. de an-
tidotis. 5°. 105. E
*Cadaverum dissectione multa etiam quæ manu administrantur apud pri-
mos medicos inuenta esse uidentur. intro.* 15. 50. G
*in Cadauere mox post ossium cognitionem, ad musculorum consilione
properandum.* 1°. de anat. adm. 1°. 64. B
*Cadauera interfecta uidentes, præter ea quæ in simijs iam didicerūt ni-
hil amplius præter uiscerum situm addiscere potuerunt.* 3°. de anatō-
micis administrationibus. 1°. 77. B
Cadauera humana non ita in promptu fuisse Galeni tempore, collige. 3°.
de anatōm. adm. 1°. 27. B
*Cadauera sepulchris quibusdam uel monumentis dissolutis, inspexit Ga-
lenns, & quoddā quod sibi fluius casu obtulit.* 1°. de ana. ad. 1°. 63. F
*Cadauer si collocetur in latus, prorsus aut in partem pronam, aut supi-
nam conuertetur. in progn. com.* 1°. 4°. 193. F
CADERE ad terram, & uolare ad terram, in auibus diuersa sunt. de
palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 52. A
Cadere cum decoro studuit Polyxena. de ther. ad Pifo. 5°. 93. B
*Cadentes, & calcitrati quandoq; expuunt sanguinem per tussim bene co-
loratum.* com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. F
Cadentem unulam subleuat diamoron de rubis. de dyna. Sp. 26. B
cum Cadit quis in epilepsia, quid agendum. de cura lap. Sp. 112. G
CADMIAM uictoria uincere, prouerbium. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. G
CADMIAM quid. de simp. med. Sp. 81. E
Cadmia quo modo fiat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. D
Cadmia, æs, pompholix, spodium, & diphyrges per fornaces fit. 9°. de
simp. med. 5°. 71. E
Cadmia fit ex pyrite lapide i fornacibus usto. 9°. de sim. me. fac. 5°. 69. E
Cadmia

Cadmia etiam in argenteis metallis efficitur. 9°. de sim. med. fa. 5°. 69. E
 Cadmia botryites, quæ. 9°. de simp. med. fac. 69. E/ 4°. de compo. med. se
 cun. loc. 5°. 156. B/ de simp. med. Sp. 81. F
 Cadmia onychites, quæ. de simp. me. Sp. 81. F
 Cadmia ostracitis, quæ. de simp. med. Sp. 81. F
 Cadmia placitis, quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E
 Cadmia absq; fornace in Cypro inuenitur ac iure quispiam illam lapidē
 nuncupet. 9°. de simp. me. fa. 5°. 69. E
 Cadmiæ cypria meminit. 4°. de compo. medica. secundum loc. 152. D/ E/ 156. D/ E/ 5°. 157. E
 Cadmiam portauit ad amicos Galenus ex Cypro. 9°. de simpli. med. fac. 69. E/ 1°. de antid. 5°. 100. B
 Cadmia qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. E/ 1°. de compo. med. sec. loc. 129. E/ 4°. 5°. 151. D/ de ocul. 7°. 188. H
 Cadmia est sicca & temperata in actiuis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 Cadmia ois styptica est, & vehemēter stringere pot. de sim. me. Sp. 81. F
 Cadmia obstruit. de ocul. 7°. 187. H
 Cadmia modice siccatur, & quomodo magis exiccabit. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 236. D
 Cadmia inter oculorum medicinas. de ocul. 7°. 188. G
 Cadmia colligis miscetur, vulnera sordida expurgat, & ad cicatricem perducit. de simp. med. Sp. 81. F
 Cadmia utilis est ad vlcera carnis repletione poscentia, & in oculis et in toto corpore humida, aut putrescentia, in corporibus impetio molibus adiunat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 69. F
 ex Cadmia medicamen cicatricem inducit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G/ 3°. meth. med. 7°. 81. F
 ex Cadmia medicamen cicatricem in quibus partibus inducit. 5°. meth. medendi. 7°. 33. G
 Cadmia in extrinsecis vlceribus adhibet, in intrinsecis minime. 4°. methodi medendi. 7°. 28. H
 Cadmia carnem facit, & qualis sit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Cadmia, ibus, cornu ceruinū & caprinum, & ut dicit Galenus, antimonium inter mundificantia colatiua numerantur, & valēt contra paruas pustulas, & vulnera. de ocul. 7°. 189. C
 Cadmia quomodo abstergit absq; mordicatione. 9°. de sim. me. fa. 5°. 69. F
 Cadmia achoribus conuenit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Cadmia lacte extinguitur. 4°. de comp. med. sec. loc. 154. B/ 5°. 155. F
 Cadmia vt argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
 Cadmia vino elota qualis. 5°. meth. med. 7°. 36. E
 Cadmiæ ex vino preparata meminit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. B
 Cadmia usta et lota calido et humido tpamento vicina. de ocul. 7°. 189. B
 Cadmia exacte elota est ex pharmacis emplasticis. 4°. de simpliciu medica. facul. 5°. 25. D
 Cadmia usta ac lota deobstruit. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 150. A
 Cadmiæ vste meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. E/ F/ 5°. 154. B/ C
 Cadmia tosta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. B
 Cadmia album emplastrum fit. 1°. de comp. medic. per gen. 5°. 217. C
 ex Cadmia medicamentum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 224. B
 CAECITAS nomen est proprium, non cōe. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Cacitas ob quid. 1°. de symp. cau. 3°. 14. F
 Cacitas cur senibus nonnunq; adueniat. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 113. D
 Cacitate qui maxime oculorū morbus inferat. 10°. de vsu par. 7°. 179. G
 Cacitates quibus vulneribus oculorū succedūt. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
 Cacitas fit magna ex parte cum cornea, quæ pupillæ prætenditur, vulneris accepit, si id vulnus introrsum descendit. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
 Cacitas adueniens in febre continua, debili existente corpore letale est. com. 4°. aph. 49°. Ex. 33. B
 ex Cacitate talpe nihil habent commodi. 2°. de sem. 1°. 339. G
 Cecorum deuiantium comparatio. de venę sect. adu. Eras. 6°. 6. B
 Ceco proportionatur colon. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
 Cecum foramen ubi, & cur ita dictum. de neruo. diff. 1°. 53. G
 Cecū intestini principii crassorū intestinorum. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
 Cecum intestinum quartum est in ordine intestinorum. 5°. de vsu partiū. 1°. 142. E/ de anat. viii. Sp. 50. B
 Cecum intestinum vnum est in pedestribus. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
 Cecū intestini duplex est in aliquibus aialibus. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
 Cecum intestinum ad infernas partes extenditur. 6°. de lo. aff. 4°. 36. H
 Cecū intestini vsus. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
 Cecum intestinum facile descendit in scrotum, secundum aliquos in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 179. G
 Cecas hemorrhoides dissoluit marrubiastrum. de simp. med. Sp. 87. C

CAELVM quid in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 108. A
 de Cali eētia opinio Anaximenis, Empedoclis, et Arist. & hist. Sp. 6. C
 Cælum quibus factum. de hist. philos. Sp. 4. E
 Cælum, & stellæ animal immortale, & ratione præditum arbitrat Ari
 stoteles. de hist. philos. Sp. 11. E
 ex Cælo, & Deo omne pulchrum ordinatum & artificiosum. ex mate
 ria vero inordinatum & erraticū prouenit. 2°. de dieb. dec. 4°. 151. H
 Cælum quibus agitur. de histo. philo. Sp. 4. E
 Cæli zonæ quinque; fm Thaletem, & Pythagoram. de hist. philo. Sp. 6. C
 Celi et mūdū vniuersum volētes philosophi cōsiderare, primo man°, & digitorū structurā cōsiderare debēāt. 1°. de fæt. formatiōc. 1°. 325. C
 Cælum vulgariū morborū causa. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 101. D/ F
 Cæli status vniuersus, et singularis q. in 1°. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 117. E
 sub Celi statu comprehendit aeris temperiem, sub aqua anni tempus, & regionem. 8°. meth. med. 7°. 57. B
 Celi status pro anni tempore. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Celi status facit ad auxiliorum inuentionem. 8°. metho. meden. 7°. 58. G
 Cæli statu frigido, & humido dandum Falernum, Tmolites, Ariusium, & Lesbium. de vinis. Sp. 76. G
 Cæli huius similem statum intus habere aliquando animantium corpora non est mirandum. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 104. D
 Cæli mutatiōes quo mō euitare possūt. 16°. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 175. H
 Cælestis arcus quo modo fiat. de histo. philos. Sp. 7. H
 Cælestis arcus tres habet colores, & quos, & quō. de hist. phi. Sp. 8. A
 Cælestis arcus colorum exemplum. de hist. philos. Sp. 8. A
 Cælestis lilij radices drach. iij. purgant pectus. de med. exper. Sp. 106. D
 Cælo acuto quando scarificat caput in alopecia. 1°. de compo. medicamē. secundum loc. 5°. 124. C
 CENCHRON ventus peculiaris Phasianorū. de aere, aq. 2°. 5. A
 CAEPÆ habent radicem caule, & folijs acriorem. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 24. D
 Cæpa, anethum, & ruta inter ea, quæ eduntur, differunt caliditate. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. C
 Cæpa mouent odoratum, & gustum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H
 Cæpa fortiter excalfacit, dum gustatur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 Cæpa maiorem caliditatem non habet allium. de vict. ra. in mor. acutis, commen. 4°. 7°. 145. C
 Cæpe cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cæpa calida est in quarto ordine. 7°. de sim. med. fac. 5°. 53. D
 Cæpa nunquam erunt frigida, sed plus minus ue calefaciunt. de bonitate & vitio suc. 2°. 38. H
 Cæpa, scilla, vinum quanto fuerint albidiora, tanto et minus sunt calida. 4°. de simp. medi. facul. 5°. 31. D
 Cæpa sunt acres. 2°. de alim. fac. 25. E/ 3°. 32. A/ de atte. vict. 2°. 43. H/ de caus. morb. 6. G/ in 6°. de morb. vulg. commentario. 5°. 3°. 192. G/ 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 in Cæpis, & allio mire deprchenditur acrimonia. 4°. de simpli. medica. facultat. 5°. 25. C
 à Cæpis experimentū sumi debet de acredine. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. B
 Cæpa quo modo acritudinem deponant. 2°. de alim. facul. 2°. 25. E
 Cæpa incendit. de oculis. 7°. 188. F
 Cæpa carnem mordicat. 4°. de simp. medi. facul. 5°. 29. D
 Cæpa imposita cuti hanc exulcerat, & erodit. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Cæpa calfacit corpus. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Cæpa exiccatur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
 Cæpa attenuat. de att. vict. rat. 2°. 43. H
 Cæparum vsus immodicus febrem accendit. de cau. mor. 3°. 6. G
 Cæpas ampliter comedētū calor ē acris, et mordax. 5°. de sa. tu. 2°. 93. F
 Cæpa parum alit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Cæpe radices malum succum gignunt. de bon. & vitio suc. 2°. 37. G/ 1°. de diff. feb. 3°. 31. G/ de dissol. Sp. 74. C
 Cæpa potius pro pharmacis, quàm pro alimentis habenda est. de atte
 nuante vict. rat. 2°. 45. G
 Cæpa bis elixæ succi prauitatem non retinent. 2°. de alim. fac. 2°. 25. E
 Cæpa potius pro obsonio sumitur, quàm pro alimento. 2°. de alimentorū facul. 22. H/ 2°. 23. F
 Cæpis, alijs, coriādo preparantur cibi p delitijs. de atten. vict. 2°. 44. C
 Cæpa à rusticis in muria, vel in aceto seruantur. 2°. de alimentorum fa
 cultatibus. 22. C/ 23. H/ 2°. 25. E
 Cæpas non comedat medicus. 4°. in 6°. de morb. vulg. 3°. 181. H
 Cæpe radices sunt concoctū difficiles & turbāt. 2°. de alim. fac. 2°. 24. E
 Cæpe non nutriunt, nisi coquantur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D

Cepe, quando comeduntur cruda, non bene nutriunt, sed qñ coquuntur in cibis, nutriunt nutrimento pauco bono. de dissol. cont. Sp. 73. G
Cepe situm excitant. 12°. meth. med. 7°. 79. E
Cepe gallinaceos pituita tentatos sanat. 2°. meth. med. 7°. 12. D
Cepe, et allia qñq; faciunt bile, qñq; melancholiā. de dissol. con. Sp. 74. C
Cepe flatuosa est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
cum **C**epe faba minus est flatuosa. 1°. de alim. fac. 5°. 14. A
Cepe caput replent, & inflammant. de puero epilep. 7°. 180. E
in **C**epe superuacuum & acre excremitur per aluum, urinas, & sudorem. 3°. de temp. 1°. 22. H
Cepe numerantur inter cibos subtiliantes secundi generis. de dissolutione continua. Sp. 72. E
Cepe incidunt, & attenuant humores crassos. 2°. de alim. facul. 2°. 25. E
Cepe aperiant. 1°. de san. tuen. 2°. 91. D
Cepe utatur senex qui cibis obstruentibus sit vsus. 5°. de san. tu. 2°. 91. D
Cepe expurgat ictericos. de cura icteri. Sp. III. B
Cepe hemorrhoidas aperit, in sole alphas abstergit, alopecij attrita pilos alcyonio citius restituit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
Cepe hortensis urina mouet. de cura icteri. Sp. III. D
Cepe coma non iuuat in sanguinis profluvio. de opt. secta. If. 23. H
Cepe cum pane in dysenteria a quibus dabatur. 12°. meth. me. 7°. 75. A
Cepe succus cum adipe plurimo purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Cepe pro dolore auris apud rusticos. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 140. F
Cepe succus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
Cepe succus est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. E
Cepe succus vis, qui suffusi sunt, prodest. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
Cepe excitat strangulatas ex vtero olfactu. 9°. de compo. medicamen. secundum locos. 5°. 205. G
Cepe oblique concisse meminit. 1°. de compositione med. sec. loc. 5°. 123. G
Cepe canina quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 89. B
Kaigēs quid significet. de rat. vict. in morb. acut. com. 3°. 129. F
Kaigōi tempora morborum. de morb. temp. 3°. 85. B
CAERULEVM quomodo fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 17. B
Ceruleum, & fuscum colorem habent pictores ante oculos, quando albi quid pingunt, quia oculos recreat. 10°. de vsu par. 1°. 178. H
Ceruleus color visui iucundissimus est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A/B
Cerulei coloris pauci albo admisti comparatio ad pharmacū. 4°. de compo. medica. secun. loc. 5°. 150. D
Ceruleus, cyanos, qualis. 9°. de sim. med. fac. 5°. 69. G
Cerulea bilis meminit. 5°. de loc. aff. 4°. 35. H
CAESARES habebant optima simplicia. 1°. de antid. 5°. 101. F
Casari theriacam confecit Galenus. 1°. de antid. 5°. 101. G
Casar vsus est malagmate Bacchij. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. B
Cesaris Titi meminit in malagmate Asclepiadis ad podagricos, & arthriticos. 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 209. C
Cesaris Tiberij ad herpetas. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 252. D
CAESTVS species artis athleticae in oratione suafo. Ifa. 5. A
CA F I T H decoctio datur contra debilitatem hepatis, & oppilationem. de med. exper. Sp. 106. E
CA I I colica. 9°. de com. med. sec. loc. 5°. 201. H
Cai Neapolitani pastillus. 5°. de compositione med. per gen. 5°. 251. G
CA L A M I N T H A & pulegium potissimum est ex Creta. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. E
Calamintha in riuus plurimum nascitur. de bon. aqua. Sp. 75. F
Calamintha iuuantur aqua. de bon. aqua. Sp. 75. F
Calamintha bunise meminit in confectione Ioachi martyropolitae. de medic. fac. parab. 5°. 175. B
Calamintha calida est & sicca in tertio quodam modo ordine. 6°. de simp. med. facul. 5°. 49. C
Calamintha acris est. de atten. vict. rat. 2°. 43. H
Calamintha infirmior est menta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
Calaminthe loco nepitam scripsit Andromachus iunior lingua romana. 1°. de antido. 5°. 103. H
Calamintha pro origano poni potest. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. F
Calamintha tam cibis, q̃ medicamentum calidum. 3°. de temp. 1°. 24. D
Calamintha numeratur inter obsonia, quae sponte proueniunt. 2°. de alim. facul. 2°. 25. D
cum **C**alamintha ficus ante cibū qñ exhibeatur. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
Calamintha menses & urinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A

Calamintha sudores cit, contra rigores per circuitum repetentes adhibetur, coxendicibus, atque ischiadicis egritudinibus tanquam strenuū remedium illinitur, menses tum apota tum apposita efficaciter prouocat, elephantiorum bonum est remedium, cicatricibus atris candelam reddit, & sugillata digerit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 49. C
Calaminthe radix lapidem frangit. de ocul. 7°. 188. F
Calamintha arefacta ad venenatarum bestiarum morsus assumitur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
Calamintha ingreditur theriacam. 1°. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
Calamintha attenuat. de atten. vict. rat. 2°. 43. H
Calamintha detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. G
Calaminthe succus ascariadas, & lumbricos, et aurium vermes enecat, conceptum seu pota, seu admota interimit & eicit, asthmaticis prodest & ictericis, purgat obstructions. 6°. de simp. med. fa. 5°. 49. D
Calaminthe decoctum in aqua mulsa est discussorium parabile moderatum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
Calamintha si in oleo ebullierit, facit ipsum euacuare, & dissoluere. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. B
ex **C**alamintha cretica medicamentum Galeni ad abscessus in visceribus. 14°. meth. med. 7°. 90. F
Calaminthes compositio. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
dia **C**alaminthes quo modo coquatur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
dia **C**alaminthes quo modo sumenda. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
dia **C**alaminthes perfertur per totum corpus. 4°. de san. tuen. 2°. 85. E
dia **C**alaminthes lenta & crassa attenuat, & per halitum educit. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. F
dia **C**alaminthes ad iecoris dolorem confert. 6°. de san. tuen. 2°. 96. B
dia **C**alaminthes eget pituita in ventre defluēs. 6°. de sa. tuen. 2°. 99. D
dia **C**alaminthes medicamento vtatur senex, si cibis obstruentibus sit vsus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
dia **C**alaminthes urinas mouet, & mulierib⁹ menses. 4°. de sa. t. 2°. 86. F
dia **C**alaminthes quibus potest esse in continuo vsu. 6°. de sa. t. 2°. 99. C
dia **C**alaminthes vsus cauendus est biliosis. 6°. de san. tuen. 2°. 96. B
de **C**alaminthe syrupus spasmo confers. secretorum. Sp. 103. E
CA L A M V S phragmites, idest canna. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. E
Calami virides dulcem habent saporem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. C
Calami teneri quos insufflamus, tantum extenduntur, quantum possunt extendi. an. sang. in art. nat. cont. 1°. 60. G
in **C**alamis quibus trahitur aqua abeunte acre, sequitur aqua, sed non ita in venis. 2°. de nat. fac. 1°. 296. H
Calami medioeriter tenti ad interiora flectuntur, ita & spina dorsi. com. men. 6°. aphor. 46°. Ex. 51. H
Calamos aridos obtinere multos meatus plenos aeris summum argumentum est ipsius leuitatis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. F
Calami arcetes primo attactu inflammantur. de cau. mor. 3°. 6. H
Calamus prompte accenditur nō solum quia siccus, sed & plurimi aeris est particeps. 1°. de simp. med. fa. 5°. 4. G
Calami aridi ignem facilius in maximam flammam attollunt. de causis morborum. 3°. 6. E
Calami arefacti ab igne nos contra recalfaciunt, & velut partes sunt quaedam caloris natui sicut illi ignis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. B
cur **C**alami aridi licet facile accendantur, tamen nos contactu non calefaciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. E
Calami greci cinis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A
ex **C**alamis incensis & incineratis fit sal, secundum Aristotelem si mixtus fuerit aqua, & eadē aqua bulliat ad ignē. de vtil. resp. Sp. 64. F
per **C**alamum arctum applicantur hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. D
per **C**alamum facit fomentum. de remed. para. facil. 7°. 155. D
per **C**alamum inspirat naribus nepetam siccata, & tritam. de remedijs paratu. facil. 7°. 155. G
per **C**alamum fumum accipi iubet in remedio ad tusses nocturnas. de med. facil. parab. 7°. 165. E
ad **C**alami ictum. de medic. facil. parab. 7°. 174. C
ex **C**alamis plagis quid conferat. de virt. centau. Sp. 93. G
Calamos ad scribendum quo modo aptarent in Alexandria. 9°. de anat. micis administrationibus. 1°. 105. G
CA L A M V S aromaticus quid. de simp. med. Sp. 82. G
Calamus aromaticus inter aromata numeratur. 7°. meth. me. 7°. 44. A
Calamus indicus, quem odoratum appellant, calefacit in puluerem redactus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. E
Calamus odoratus siccus calidus est in secundo ordine. 7°. de simplicium medica. facul. 5°. 49. E
Calamus

Calamus aromaticus viribus stypticis est, acris, & exsiccans. de simplicium med. facul. Sp. 82. G
Calamus odoratus moderate urinam mouet & miscetur in fomenta vtri, quæ phlegmones gratia, aut irritandis mensibus assumuntur. 7.º de simp. med. fac. 5.º 49. E
Calamus aromaticus matricem purgat. de cathar. Sp. 95. D
Calamus aromaticus prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. C
in CALATHIS quo modo expellantur quæ intus insunt. 3.º de sanitate tuenda. 2.º 77. F
Καλαθίων quid sit. de machin. 7.º 310. A
Καλαθίων, & σκιδάλιον communiter parata sunt, vt epipigma ferat. de machinamentis. 7.º 310. A
Calcanei descriptio. 3.º de vsu par. 1.º 130. B
Calcanei situs. 3.º de vsu par. 1.º 130. B
Calcaneus principalissimum os ad firmationem. 3.º de vsu par. 1.º 130. E
Calcanei ossa, quæ. 3.º de vsu par. 1.º 130. B
Calcanei ossum positio. 3.º de vsu par. 1.º 130. B
Calcanei ossis pars anterior cur tenuior & angustior est. 3.º de vsu partium. 1.º 130. A
Calcanei ossis pars anterior cur spectare videatur ad paruum digitum. 3.º de vsu par. 1.º 130. A
Calcaneo adiacet quartum os tarfi. 3.º de vsu par. 1.º 130. A
Calcaneus cur rotundus. 3.º de vsu par. 1.º 130. B
Calcaneus quibus ligetur tibia. 3.º de vsu par. 1.º 130. G
Calcaneus cur nõ sit inarticulatus tibiæ, & fibulæ. 3.º de vsu par. 1.º 130. G
inter Calcaneum & tibiã cur medius sit astragalus. 3.º de vsu par. 1.º 130. G
Calcaneus cur excedat astragalum in magnitudine. 3.º de vsu par. 1.º 130. F
Calcanei substantia cur dura. 3.º de vsu par. 1.º 130. G
Calcanei cutis inferior cur dura. 3.º de vsu par. 1.º 130. G
Calcaneo superiacet totum ferè corpus quando salire volumus aut gradum magnum facere. 3.º de vsu par. 1.º 130. F
Calcaneum tres muscoli mouent. 3.º de vsu par. 1.º 132. G
in Calcaneo sui tendonis germen disseminatum est ad totam pedis cutem. 3.º de vsu partium. 1.º 133. H
super Calcaneum vena est saphenæ ramus. de anat. viuo. Sp. 54. H
à Calcaneo ad cor citius peruenit frigiditas quàm à cerebro ad cor. 8.º de vsu partium. 1.º 165. D
Calcanea cur nihil min⁹ frigida iuenias, q̃ cerebrũ. 8.º de vsu par. 1.º 165. D
Calcaneo nihil vilius, cum sole tamen comparatur. 3.º de vsu par. 1.º 133. F
Calcanea hyeme exulcerantur frigore, sanantur calore. commentario. 5.º apborif. 22.º Ex. 39. E
CALCARIA pars animalium marium. 2.º de semi. 1.º 338. G
Calcar ex qua sit substantia. 1.º de vsu partium. 1.º 115. G
Calcarea tertio ordine sicca sunt. 2.º de temp. 1.º 18. A
Calcar durum dicitur per excessum. 4.º de simp. me. fa. 5.º 32. E
CALCEAMENTORVM genera. de articu. com. 4.º 7.º 284. C
Calceamenta plura duobus habere alienum est ab vsu. de cogn. curãdisq; animi morbis. 2.º 54. H
Calceant omnes calopodio vno, prouerbiũ. 8.º meth. med. 7.º 60. E
Calceamentum vnius cubiti quatenus ad finem spectat, inutile est. de cog. cur. animi mor. 2.º 54. H
Calceis vsq; ad tibiã Cretenses, et Asiani utebantur. de art. c. 4.º 7.º 284. E
ad Calceamenta mulierum polienda ageratus lapis. 6.º de compositione med. secun. loc. 5.º 174. F
Calceos veteres instauranti similes sunt medicus, & agricola. ad Thrasibulum. 2.º 104. B
Calceamenta fracta ars restituens neruorum sutoria dicitur. ad Thras. 2.º 102. B
Calceos reponere, ne surripiantur an sit ars. ad Thras. 2.º 104. B
ad Calceorum attritiones coria vetera. 11.º de simp. med. facul. 5.º 80. F
Calcei plumbei meminit. de articu. com. 4.º 7.º 284. B
Calcens vinculi nomen. de fascijs. 7.º 306. C
Calcitrat infans si quando est maior & ipsi desit cibis, & tunc est principium partus. com. 5.º aph. 37.º Ex. 41. A
ex Calcitratu equi casus difficulter spirantis. 4.º de loc. aff. 4.º 25. B
Calcvlvs in aurem illapsus quo modo extrahatur. 3.º de composit. med. secun. loc. 5.º 145. G
CALCVLARIS morbus quid. fin. med. 1.º 47. G
Calculo turpe est virum robustum egrotare. 3.º de san. tuen. 2.º 88. H
Calculi in quibus corporibus nascantur. 3.º de alim. fac. 2.º 28. H
Calculus in quibus gignatur. 6.º de san. tuen. 2.º 99. F
Calculi in puero efficiens causa. de nat. hum. com. 2.º 7.º 180. B
Calculi cur nascantur pueris. de nat. hum. com. 2.º 7.º 184. H

Calculorum creandorum prima causa est vrina crassitudo. in 6.º de morbis vulg. commen. 3.º 3.º 173. B
Calculescit vesica ijs, quibus materies arenosa in vrinis subest. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
Calculo laborantium vrinae quales. de ren. affe. dign. & med. Sp. 193. B
Calculi initium proxime venturum aut in renibus eruptionem ostendit vrina saniosa, plurimum egesta, & velut coagulata. de dyn. Sp. 35. C
Calculi in vesica signa. 1.º de locis affectis. 4.º 3. A
cum. Calculus transit per vrinarios meatus, præcedit dolor quidã acutus medio inter renes, & vesicam loco. 1.º de nat. fac. 1.º 293. C
Calculosi, quibus neglectis fiant. de dynamidijs. Sp. 20. A
Calculosi quos cibis cauere debent. de ren. aff. dign. & med. 7.º 194. D
Calculos in calidioribus generant cibi crassi succi. 3.º de ali. fa. 2.º 28. F
Calculosis quæ cauenda. de ren. affe. dign. & med. 7.º 194. E
Calculosis aduersissima cruditas. de ren. aff. dign. & med. 7.º 194. E
Calculo obnoxia vesica, & obnoxii renes quibus aquis ledantur in 6.º de morb. vulg. com. 4.º 3.º 182. D
Calculosis quæ aquæ bonæ, & quæ prauæ. de renum affectuum dignotione, & medela. 7.º 194. E
ad Calculos gignendos aptum est lac. in 6.º de morbis vulgaribus, commentario. 3.º 3.º 173. E
in Calculũ incidunt senes vrina nigra crassa bibetes. 5.º de sa. tu. 2.º 91. B
Calculosis quæ vrina cõueniãt, & q̃ nõ. de re. aff. dign. & med. 7.º 194. E
Calculi quibus suspicio est, quo vrino vti debent. 5.º de san. tuen. 2.º 91. C
pro Calculosis vinum medicatum. 5.º de san. tuen. 2.º 91. C
Calculosis obesus qua victus ratione sit redendus. 6.º de sa. tu. 2.º 99. H
Calculosis quæ auxiliuntur. 10.º de comp. med. sec. lo. 5.º 205. H
Calculosis ira quandoq; conuenit. de ren. aff. dign. & med. 7.º 194. E
Calculosis exercitia vbi facienda sint. de ren. affe. dign. & me. 7.º 194. E
Calculosis vomendũ à cena, quando. de ren. aff. dign. & med. 7.º 194. F
Calculosis cõueniunt quæ sunt tenuium partium. 7.º de simp. me. fa. 5.º 51. H
Calculis profunt incidentia. 7.º de simp. med. facul. 5.º 53. H
Calculosis non sunt danda multum exiccantia. 6.º de san. tuen. 2.º 99. H
Calculis vexatos adiuvat cerasorum gummi. 7.º de simp. me. fa. 5.º 51. H
Calculos confringit coryledon. 7.º de simp. med. fa. 5.º 52. G
Calculo vexatis congruit cyperi radix. 7.º de simp. med. fac. 5.º 53. H
Calculos frangere potest radix, & semen hippomarathri. 7.º de simplic. medica. facul. 5.º 55. B
Calculos confringit, & iecori prodest cortex radices lauri. 6.º de simplicium med. facul. 5.º 46. B
Calculos vesicæ comminuit paluiri succus. 8.º de simp. med. fac. 5.º 57. G
Calculo infestatis conuenit peponum semen. 2.º de alim. fac. 2.º 16. H
Calculos vesicæ comminuit murium sterqus. de ther. ad Pis. 5.º 93. F
Calculos expellit scolopendria. de simp. med. Sp. 91. C
Calculos vesicæ conterit scorpius. de ther. ad Difo. 5.º 93. F
Calculus prouocat syricium. de simp. med. Sp. 90. C
Calculis vesicæ prodest theriaca. de vsu theria. ad Pamphi. 5.º 98. H
pro Calculis ponebat ferrum in lacte Gale. 10.º de simp. me. fa. 5.º 76. A
Calculosis alius soluta assidue conuenit. de ren. aff. dign. & me. 7.º 194. F
Calculosis quando sanguis mittendus, & quando purgatio facienda. de renum affect. dignot. & med. 7.º 194. F
ad Calculosos. de rem. par. facul. 160. B 7.º 178. E/F
ad Calculosos inasperile. 10.º de comp. med. sec. loc. 5.º 206. E
ad Calculosos valens antidotus. 2.º de antid. 5.º 116. D
Calculos atterens antidotus. 10.º de comp. med. sec. loc. 5.º 206. F
ad Calculos exterendos. de medic. fac. parab. 7.º 178. F
Calculos frangens. de medic. fac. parab. 7.º 179. A
ad Calculosos. 7.º de comp. med. sec. loc. 186. C/10.º 5.º 206. B/C/D/de reme. par. fac. 160. C/de med. fac. par. 178. E 7.º 179. A
Calculosi pueri casus. 4.º de locis affectis. 4.º 3. A
Calculus per totam vitam durat. 6.º de san. tuen. 2.º 98. A
Calculus vesicæ non ætatis mutatione, sed manuum opera duntaxat curari potest. in 6.º de morb. vul. com. 6.º 3.º 193. B
Calculus vesicæ quid primo indicet. 3.º meth. med. 7.º 16. C
Calculus in vesica de sui remotione penitus indicat. 14.º met. me. 7.º 91. F
Calculi detractores, perforatores, & herniæ dissectores, medici communin nomine vocantur. ad Thras. 2.º 105. B
circa Calculi extractionem actio qualis. ad Thras. 2.º 104. H
Calculo euulso quod vinculum aliqui adhibeant, quorum opinio reijcitur, & qua fasciã vtatur Galenus. de fascijs. 7.º 304. E
CALCVLVVS in renibus est morbus senum. 5.º de san. tuen. 2.º 92. B
Calculi in renibus quomodo & quando fiant. fin. med. 1.º 47. G

Calculi quo modo generantur in renibus. 2°. de bon. & vitio succ. 2°. 34. G
 Calculi an in cavitate renum oriantur, an in carne. in 6°. de morb. vulg.
 commentario. 1°. 3°. 155. C
 Calculi in renibus cur fiant. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Calculi in renibus gignens inaequalis compositio, quæ. 6°. de sa. tu. 2°. 99. F
 Calculi renum quibus generentur. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
 Calculos renum gignunt satietas, & cruditas. de renum affec. dignotio.
 & medela. 7°. 194. D
 Calculi quo visu generentur in renibus. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 Calculos in renibus gignunt edulia ex triticea farina & lacte. de alimen
 torum facultatibus. 2°. 10. G
 Calculos in renibus gignunt itria ex similitudine. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Calculus in renibus ex usu lactis cuidam est natus. 5°. de san. tu. 2°. 91. G
 Calculos renum gignit caseus. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Calculi in renibus ex casei succo. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
 Calculus renum, vel vesicæ significatur ab arenosis urinis. commenta-
 rio. 4°. aph. 79°. Ex. 36. G
 à Calculo renum præservatio, quæ. de ren. affe. dign. & me. 7°. 194. D
 Calculis gignendis quorum renes sunt apppositi, alicui usum vitare debet
 1°. de alim. facul. 2°. 10. H
 Calculus quo modo non generabitur in renibus. in 6°. de morbis vulg.
 commen. 1°. 3°. 156. B
 in Calculo renum subito inuadente quid agendum. de renum affe. digno.
 & medela. 7°. 196. C
 in Calculo renum nihil eque conducit quod habere ventrem leuem. de ren.
 affec. dign. & medela. 7°. 195. E
 pro Calculo renum panis furfuraceus. de renum affectuum dignotione
 & medela. 7°. 195. E
 in Calculo renum quadam agunt à proprietate. de renum affec. dignot.
 & medela. 7°. 194. H
 Calculos renum constringit altheæ semen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. F
 Calculos renum frangere apparet bdellium arabicum in potu sumptum.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
 Calculos in renibus rumpit betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Calculis degrauiatos renes expurgat carpesium. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. C
 Calculos renum constringit cicoris arietini decoctum. 6°. de simpl. medi-
 camen. facul. 5°. 47. E
 Calculos in renibus comminuere damasonium aqua in qua decoctum fue-
 rit epotum, expertus est Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 in Calculo renum phasianii adeps. de ren. affe. dign. & med. 7°. 193. H
 Calculos renum frangit sion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Calculos renum conterit theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. B
 Calculus. lege Lapis, tam.
 CALEFACTIO quot modis fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Calefactio & refrigeratio si absint, humidum & siccum contingit cor-
 pus sine violentia. 1°. de simp. caus. 3°. 16. G
 Calefactio tribus generibus medicaminum cois est, lac procreantibus, me-
 ses, & prima cientes, & quo differant. 5°. de simp. med. fa. 5°. 38. A
 ex Calefactione viri & mulieris semen emittitur. de sperma. Sp. 36. A
 Calefactio si sit consueta, minus nocet, è contrario si inconsueta. commē-
 tario. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
 Calefactio in duplici vase. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. H
 Calefactio sanguinis in febribus quomodo fiat. de ineq. intēp. 3°. 44. A
 Calefactio semper peruenit per partes ad cor. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Calefactio cuius sit remedium. 3°. de san. tuen. 2°. 81. B
 Calefactio. vide Caliditas, & Calor.
 Calefactores causa tot sunt, quot refrigerantes. 1°. de pres. exp. 4°. 105. H
 Calefacientium aliud simpliciter est calidum, aliud exuperantia. 1°. de sim-
 plic. med. fac. 5°. 4. H
 non Calefaciunt calida potestate, priusquam in tenuia sint comminuta.
 1°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 4. A
 quæ Calefacere valent corpus humanum aut refrigerare, aut exiccare,
 aut humectare, non inquiritur an pingua sint, aut lenta, aut lenia. 1°. de
 simplic. medicamen. facul. 5°. 2. E
 Calefiat corpus quot modis. de palp. trem. convuls. & rig. 3°. 54. H
 Calefacientia, & infrigidantia corpus humanum non absolute calida &
 frigida inquirunt Galenus. 2°. de simp. med. fa. 5°. 10. D
 Calefacientia nostra corpora ab externo, quæ sint. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
 Calefacere medicamentum putandum est, si sana corpora ab eo incalle-
 scant, & calidi affectus exasperentur, frigidique iuuentur. 4°. de simp.
 med. facul. 5°. 26. B
 Calefacere quo modo obscure videatur acetum. 1°. de sim. med. fa. 5°. 6. D

Calefacit, incidit, digerit, acrimonia, hoc collige exemplo corticis radicis
 capparis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 Calefaciant quæ adstringentia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A
 Calefacientia parum & adstringentia medicamenta sunt emplastica &
 peptica. i. concoquentia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Calefaciendi vim habent amari saporis. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. G
 quomodo Calefaciat, & refrigeret aqua calida. de ijs quæ in medicatri-
 fiunt. commen. 3°. 7°. 215. H
 quomodo Calefacit aqua frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E | 2°. de arte
 cur. ad Glau. 7°. 103. D
 Calefaciunt parum, & valde adstringunt atramentum sutorum, & sal.
 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
 Calefaciunt & humectant cito balnea. de ren. off. dign. & me. 7°. 194. B
 Calefaciunt et mortuos balnea. de ijs quæ in mcd. fiunt. com. 3°. 7°. 215. H
 Calefacti & siccati à sole, balneo frigescent, & humectantur. de mar-
 core. 3°. 47. H
 Calefacit sanguinem bedarus calefactione forti. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Calefacit in tertio besafia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G
 Calefacientes acriter, & stringentes vires habet omnis casia fistula. de
 simpli. medic. Sp. 82. H
 Calefacit, & desiccatur castoreum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. B
 Calefaciens ut Castus acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. D
 Calefacit abunde cedria. 1°. de comp. med. secun. loc. 5°. 126. F
 Calefaciunt sanguinem calefactione nimia cibi acuti. de diss. cō. Sp. 72. F
 Calefaciunt corpus plethoricum cibi multi, cum vero ante vacuatum fue-
 rit siccant abunde. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. C
 Calefaciunt quedam cum nutriunt. 3°. de temp. 1°. 24. B
 Calefacit coitus robustos. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 191. G
 Calefaciens, emolliens, & remittens confectio. 7°. de compo. medicam.
 per genera. 5°. 272. G
 Calefacit conyza contra Apollonium. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 132. H
 Calefaciunt & resiccant nos vehementer chalcitis, sandarache, & mi-
 sy. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Calefacit primo imbecilles, deinde frigefacit coitus. in 6°. de mor. vulg.
 commen. 6°. 3°. 192. G
 Calefacit, & exiccat venus frequens. 8°. meth. mcd. 7°. 54. D
 Calefaciens corpus electuarium. de med. exper. Sp. 107. B/D
 Calefacit renes electuarium turbit. de med. exper. Sp. 108. C
 Calefacit fortiter euphorbium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Calefit exercitio proprie nostrum corpus. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
 Calefacit febris pituitam, & spiritum flatuosum. c. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Calefacit leniter feniculi succus. de simp. med. Sp. 84. D
 Calefactio per fomenta. in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 196. A
 Calefacere commune est omnis frictionis. 2°. de san. tuen. 2°. 71. G
 Calefaciat quo modo frigidum. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 161. E
 Calefacit gut. de simp. med. Sp. 84. F
 Calefactorias vires habet hyssopus. de simp. med. Sp. 92. E
 Calefacientes acriter vires habet laurus. de simp. med. Sp. 85. H
 Calefacit in tertio ordine leontopetalon. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Calefacit in primo ordine leucacanthos. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Calefaciendi vim habent medicamenta tenuia. de bo. & vi. suc. 2°. 34. F
 Calefacientia tenuium partium qualia sint. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 196. A
 Calefacit multum lolium. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. E
 Calefacit in secundo ordine lotus agrestis. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. H
 Calefaciens corpus medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 Calefaciens renes medicamen. de med. exper. Sp. 107. H
 Calefactoria, & extensoria vim habet mel. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 178. G
 Calefacit corpora motus. de fracturis. com. 2°. 7°. 238. G
 Calefaciendi, & resiccandi vim habet myrrha. 2°. de cōp. me. 5°. 134. F
 Calefacit, fundit, & emollit myrrha bæotia. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A
 Calefacit oleum. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 163. B
 Calefacit ut alimentum oleum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. E
 Calefacit sufficienter laurinum oleum & vnguentum. 1°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 122. B
 Calefacit valde oleum laurinum. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
 Calefacit opopanax. de simp. med. Sp. 88. C
 Calefacit & digerit peucedani radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. C
 Calefacit et humectat humana corpora pignedo ois. 11°. de sim. me. 5°. 79. A
 Calefaciunt tanto citius piperis particula, quanto accuratius in mini-
 mas comminuta fuerint. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
 Calefacit pulgium cum aliqua acrimonia. de simp. med. Sp. 88. H
 Calefacit acriter pyrethrum. de simp. med. Sp. 88. H

Calefaciunt resina omnes. 1°. de cōp. me. per gene. 5°. 210. C
 Calefaciunt & exiccant resina omnes. 2°. de cōpo. med. per ge. 5°. 219. E
 Calefaciunt resina & pix applicata parti. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Calefacit parum & adstringit schini flos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Calefaciat quo mō somnus, & qñ. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 184. A/B
 Calefacit leniter spica nardi. de simp. med. 5p. 89. H
 Calefacit styrax. de simp. med. 5p. 90. E
 Calefacit & discutit sulfur. 1°. de comp. med. sec. loc. 1°. 130. A
 ad Calefaciendum tempus requirit thapsia. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. F
 Calefacit domum turba hominum, quare ascenda est à febricitantibus. 10°. meth. med. 7°. 64. E
 Calefacit pectus pulmonemq; tussis vehemens. in 6°. de mor. vulg. commentario. 2°. 3°. 164. F
 Calefactoria gustu est vella. de simp. med. 5p. 92. A
 Calefactionis vinorum ordo. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. G
 Calefacere valenter non possunt vina alba. de vict. rat. in morbis acutis commentario. 3°. 7°. 126. G
 Calefacit vinum antiquum. de præcog. ad Posthu. 4°. 214. E/ 7°. methodi medendi. 7°. 44. B
 Calefacit magis quàm aqua calens, vinum austerum, & roborat intestina. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 Calefacit mediocriter vinu dulce. de vic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125. H
 Calefacit valde vinum salernum & surrentinum. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Calefaciens vntio trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2°. 86. A
 Calefacit valentius vnguentum nardinum. 11°. meth. med. 7°. 72. H
 Calefacit Xilobalsamum. de simp. med. 5p. 92. C
 Calefacere plurimum nocet. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. C
 Calefacientia plurimum gratiam capitis maxime faciunt. comment. 5°. apho. 28°. Ex. 40. C
 Calefacientia immoderate ledunt cerebrum. de instr. odo. 1°. 112. E
 Calefacientia valenter vires deiciunt. de cur. rat. per san. mi. 6°. 17. E
 que Calefaciendo sanitatem corrumpunt non omnibus nota sunt. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 63. B
 Calefacientia vehementer & consistentia crassa qualia sint. 5°. de simpl. medicamen. facult. 5°. 36. A
 q̄ Calefacere magis periculosum est infrigidare. 7°. meth. me. 7°. 44. D
 Calefaciendum quando est corpus totum celeriter, quid agendum. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. H
 Calefacientium euidenter acutum & odoratorum semen conuenit in diætā attenuante. de atten. vic. rat. 2°. 44. E
 Calefacere aliquod corpus intendentes medici quid ipsis agendum. 1°. de elementis. 1°. 7. B
 Calefacienda quando est pars aliqua refrigerata, quid agendum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. H
 Calefaciendum est & refrigerandum quantum vniquodq; calidius aut frigidius factum. ars medicinalis. 15. 71. B
 Calefactæ partes frigidiores, debent magis infrigidari, & calidiores partes infrigidatæ magis calefieri. 7°. meth. me. 7°. 49. A
 Calefacienda sunt omnia frigida, his demptis quibus sanguis fluit, aut fluxurus est. com. 5°. apho. 19°. Ex. 39. A
 Calefacientia corpus cum accepere principium mutationis ab eo, tum demum ipsam recalefaciunt. 3°. de temp. 1°. 23. B
 Calefacientes & refrigerantes partes potest habere idem corpus. 1°. de alimentorum fac. 2°. 9. C
 que Calefaciunt magis quàm refrigerent, desiccant plus quàm humedant, lassitudinis sensus non admodum soluere valent. 2°. de simp. medicamentorum fac. 5°. 16. D
 Calefacientia modice pharmaca, cum superfluitatem euacuant, protinus quod affectum est phlegmone, frigidius efficiunt. 1°. de simplicium medic. facul. 5°. 2. H
 Calefaciunt mediocriter illa quæ incidunt humores crassos. de curan. ratio. per sang. miss. 6°. 17. E
 Calefacientia nisi etiam valenter digerāt, liquāt ac in flatum mutant lentos omnes crassosq; & frigidus humores. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 Calefacientia humorem superfluum euacuant, dum contentum in calefacientibus corporibus humorem in vapores dissolunt. 4°. de simplic. medic. facul. 5°. 33. A
 Calefacientia digerunt. 14°. meth. med. 7°. 92. C
 Calefacientia omnia vbi digerunt substantiæ contactæ quippiam, continuo illam siccant, nisi quid natura fuerit humidum, cels oleū et aqua. 11°. de simp. med. facul. 5°. 80. B
 Calefacientibus modice, dolor sedatur. 13°. meth. med. 7°. 82. F

cum Calefit modice quod lentum, & absq; morfu est dolorem tollit. 13°. methodi medendi. 7°. 86. A
 Calefacientia nimium, exiccant. 7°. meth. med. 7°. 46. F
 Calefacientia & exiccantia medicamenta. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Calefacientia & desiccantia vehementer quid agant. 8°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 62. D
 Calefacientia, & siccantia eliciendo per halitum humore siccitatem inducunt. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Calefacientibus & exiccantibus est vtendum in fine omnium morborū ex succis vitiosis. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Calefacientia & exiccantia sunt neruosarum partium medicina. comm. 5°. aphor. 66°. Ex. 45. C
 Calefacientium atq; exiccantium medicaminum inmodicus vsus tertianas facile affert. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 non Calefacientia, & euacuantia quæ accipienda pro febre. 11°. metho. medendi. 7°. 69. G
 Calefacientia, & incidentia vehementer, vrinam & menses prouocant, fetiorem euellunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Calefacit ad lucernæ flammam, aut ad candelam cercam quod in aurem instillandum est. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 191. D
 Calefactum vehementer nullum edibulum durare imputre potest. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 Calefactum corpus & rarefactum aquæ calidæ perfusione frigidum efficitur transpirante immoderatus calore nativo. 1°. de simp. me. 1°. 3. F
 quæ Calefaciant, & humectent. 5°. de san. tuen. 2°. 89. E
 Calefacto, aut humectato, quod in capite inane, sit sternutamentum. comment. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
 p Calefacientia sunt maturaciones. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 112. A
 Calefacientia valde cauenda in orthopnœa, & asthmate. 7°. de compo. med. secun. loc. 5°. 186. G
 cum Calefunt horrescunt succis malis pleni. in 6°. de mor. vulg. commentario. 3°. 3°. 175. G
 Calefactum corpus vbi rursus refrigeretur morbi longitudinem significat. præfag. exper. confir. 5p. 77. G
 Calefactus hō postea in frigidam positus sit fortis. 10°. met. me. 7°. 66. C
 Calefacientes affatim ad ignē manus frigidas dolore intolerabile sentiunt maxime in vnguū radice. de ieq. intē. 3°. 44. E/ 2°. de loc. aff. 4°. 9. D
 Calefunt, & frigesunt facile tenuia essentia, non tamen congelantur. 1°. de simpli. med. fac. 5°. 5. B
 Calefunt quæ prægnantes in febris absq; causa manifesta, difficulter pariunt, & cum periculo, aut abortum facientes periclitantur. comment. 5°. apho. 55°. Ex. 42. G
 quomodo Calefunt ea quæ sunt in cerebro. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
 Calefacti, magis respiramus. de vtil. resp. 1°. 224. E
 Calefit venter vacuus. de anat. viuo. 5p. 47. G
 cur Calefiant vestes. de vtil. resp. 5p. 62. F
 si Calefat cito, et cito ifridiget aqua, bona est. de bo. aq. 75. F/ 5p. 76. A
 Calefieri non debet os in adustione. de artic. com. 3°. 7°. 276. B
 Calefcere, & calefactum esse multum differunt. 1°. de diff. feb. 3°. 30. B
 Calefcunt cum subito manus frigida, dolor fit. 12°. meth. med. 7°. 78. D
 Calefcunt balneo rigentes. de marcore. 3°. 47. H
 Calens. i. parum febriens, sicut igni correptus pro valde febriens. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 131. A
 Calefcens. i. parum febrientis egroti duodecimi casus, qui post intēpestiuum cibum magis egrotant, obiitq; in 1°. de mor. cō. 3°. 3°. 125. D
 Calent magis hectici post cibum. 1°. de diff. feb. 3°. 35. B
 Calefcens & frigescentis pulsus quo mutetur. 1°. de ps. ex. 4°. 105. H
 cur Calentia trahunt ad se humores. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A/ de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. G
 Calefcere cutim præter modum, quomodo cognoscatur in applicatione pharmacorum in alopecia. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. G
 CALICREON quid sit. de venar. arte. diff. 1°. 55. G
 CALIDITAS quid sit, collige. 1°. de diff. feb. 5°. 35. C
 Caliditas dicitur etiam calidum. 1°. de temp. 1°. 13. H
 Caliditas nunquam dicitur de subiecto. 1°. de temp. 1°. 13. H
 Caliditas, frigiditas, humiditas, siccitas sunt qualitates primæ. 3°. de simplicium medic. facul. 5°. 17. C
 Caliditas est efficacissima qualitas. de const. art. 15. 38. E
 Caliditas alterat totam rem. de const. ar. 15. 38. E
 Caliditas citius corrumpit mēbra alijs qualitatibus. de vtil. ref. 1°. 226. C
 Caliditas ignis, qualis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. A
 Caliditatis et frigiditatis piculas habet aer i seipso. de vtil. re. 5p. 64. a

in Caliditate, & frigiditate consimiliter se habentes aquae omnibus ho-
ris, pessima sunt. de bo. aque. Sp. 75. H
sine Caliditate, & frigiditate notabili humiditas humectat corpora. de
assuetudinibus. 2. 61. D
Caliditas qua refrigeret. in 6^m. de mor. vulg. com. 5. 3. 194. F
pp Caliditatem & frigiditatem spuma fit. in 1^m. prorrh. cō. 1. 4. 166. D
Caliditatem magnam habet atramentum sutorium & vehementer ad-
stringit. 9. de simp. me. fa. 5. 71. B
Caliditatem, & adstringendi vim habeat medicamenta profluvii capil-
lorum. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 125. E
Caliditatem in summo nullum animal habet. 1. de temp. 1. 10. C
fm Caliditatis gradus cōparant aīalia. 11. de simp. med. fac. 5. 79. B
Caliditas, & humiditas hñr statim i primo aīantis ortu. 1. de tē. 1. 10. b
Caliditas moderata quantū vtilitatis aīali afferat. de vti. resp. 1. 226. B
Caliditas humana, qualis. 1. de simp. med. fac. 5. 4. B
Caliditas pinguedinis suum talis est, qualis est in nobis. 11. de simplic.
medicamen. facul. 5. 79. B
Caliditatem in corpore, Plato vocavit ignem. in Tim. Pla. 1. 288. C
Caliditatis innata principium est in corde. in Tim. Pla. 1. 287. D
Caliditatem in sanguine, & venis vcluti fontem ignis habet animal oē.
in Tim. Pla. 1. 289. H
Caliditas interna quibus corroboretur. de vti. resp. 1. 225. A
Caliditatem ingentem moderatur respiratio. in 6^m. de mor. vulgaribus,
commentario. 6. 3. 190. B
Caliditas innata ad quae opera conferat. 3. de simp. me. fa. 5. 21. H
Caliditate, venae, & arteria citius fistulantur. 2. de sem. 1. 339. B
Caliditate, nervi citius extenduntur. 2. de sem. 1. 339. B
Caliditate & siccitate ossa citius concresecunt. 2. de sem. 1. 339. B
Caliditas facit mares, & quare. com. 5. aph. 48. Ex. 41. H
Caliditas in viris facit sterilitatem. com. 5. aph. 63. Ex. 44. C
Caliditas pubertatem festinare facit [quod & in alijs etatibus intelli-
gēdū est] ē cōtrario frigiditas retardat. com. 3. aph. 27. Ex. 25. H
Caliditas propria coquit. 2. de diff. feb. 3. 40. A
Caliditas in animalis corpore semper excrementa facit, quae indiget eua-
cuatione. in 6^m. de mor. vulg. com. 6. 3. 195. F
Caliditas facit fortem virtutem retentiā. com. 2. aph. 20. Ex. 14. F
Caliditas facit debilem appetitum. com. 2. aph. 20. Ex. 14. E
Caliditas est continens causas nō esuriēdi, & cur. 1. de sym. cau. 3. 18. B
a Caliditate cibi vertuntur in fimum. 1. de loc. aff. 4. 5. D
Caliditas vehemens dominatur melli. de bon. aque. Sp. 73. B
a Caliditate vehemēti quo magis distat vina dulcia, eo minus capitis
gravedinem mentis q, lesionem faciunt. de vinis. Sp. 76. E
Caliditatem nimiam habentia tarde digeruntur. de dissol. con. Sp. 73. D
Caliditatem modicam, quae facere possunt. de const. art. Isa. 42. F
Caliditas moderata generat flatum ventosum in humoribus viscosis &
crassis. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 205. E
Caliditas & humiditas facile phalitū digerunt. aduer. Lycū. Ex. 65. D
Caliditas extrinseca vrinās iumentorum, bitumen, picē, resinam in spi-
ritum soluit. com. 4. aph. 70. Ex. 35. B
Caliditas maxima vincit aromatum facultatem, alterat, atq; corrūpit.
com. 5. aph. 62. Ex. 44. B
Caliditas immoderata non minus frigiditate noxia est. 4. de simpli. me-
dicamen. facul. 5. 28. B
Caliditas naturalem symmetriam excedens est prima agritudo. de diffe-
rentijs morborum. 3. 2. H
Caliditas aliena quē sit, & quid faciat. 2. de diff. feb. 3. 40. A
a Caliditate aliena oritur putredo. 2. de diff. feb. 3. 40. A
Caliditas quomodo fiat ex putredine. de caus. morb. 3. 6. D
Caliditatem semper ad continua dispartitam continet quod putrescere
natura aptum est. 1. de diff. feb. 3. 32. H
Caliditatem ex putredine acquisiuit acetum. 1. de simp. med. fac. 5. 2. E
Caliditas quam acetum a putrido calore contraxit, facit acetum pene-
trare. 4. de simp. med. fac. 5. 27. D/E
Caliditas quomodo tota sensim recedat ab imputrescibilibus. 1. de diffe-
rentijs febrium. 3. 32. H
Caliditas ex putredine potest esse vehementissima, tamen naturalis erit
pauca. com. 4. aph. 37. Ex. 32. B
Caliditas putredinis ad cor pervenit. 2. de diff. feb. 3. 41. C
Caliditas quot modis generetur, & augeatur. 1. de diff. feb. 3. 31. E
Caliditas quibus fiat. de cau. morb. 3. 6. D
Caliditatis vicinia quo modo faciat calorem. de cau. morb. 3. 6. D
Caliditatem augent cibi acres. de caus. morb. 3. 6. G

Caliditas maxima iter canis, et arcturi ortū. 1. de ar. cu. ad Gl. 7. 98. C
Caliditas maior accēdit i motibus vehemētibus. 1. 4. aph. 32. Ex. 30. b
Caliditas quo modo fiat ex motu. de cau. morb. 3. 6. D
Caliditas articulorum fit ex motibus pluribus. cō. 4. aph. 31. Ex. 30. G
Caliditas, & dolor, fluxionum sunt causa. 2. de diff. feb. 3. 41. A
Caliditas puebit supfluitates ad locū affectū. cō. 4. aph. 32. Ex. 30. H
Caliditas insignis, in qua parte corporis fuerit, ibi significatur eē mor-
bum. com. 4. aph. 39. Ex. 32. D
Caliditas phlegmonosa fit a sanguinis fluxione. 1. de diff. feb. 3. 32. A
Caliditas erysipelarodes fit a fluxione exq̄site biliosa. 1. de diff. feb. 3. 32. A
Caliditas, quam ab humidiorum potestate medicamētis editur, tardius
accenditur, & durat diutius. 6. de sim. med. fa. 5. 47. H
Caliditas, quae sicca potestate medicamentis editur, celerrime accendit
& vndequeq; dispergitur. 6. de simp. me. fa. 5. 47. H
Caliditatis magna permutatio facit morbos. com. 3. aph. 1. Ex. 19. H
Caliditate vincente qui affectus fiat. de pal. trem. cōuul. & rig. 3. 54. C
ex Caliditate immodica fit animi defectus. 1. de arte cu. ad Cla. 7. 98. G
Caliditas quo modo inesse possit in singulis aīalis ptibus. de diff. feb. 3. 3. D
Caliditate inflāmati vteri febris aucta. ē i 6^m. de mor. vul. c. 1. 3. 151. D
Caliditas praternaturalis in corde febris est. 1. de diff. feb. 3. 31. D
Caliditas est essentia febris. in 6^m. de mor. vulg. com. 1. 3. 158. F
Caliditatis febrilis differentiae. in 6^m. de mor. vul. com. 1. 3. 158. F
Caliditatis differentiae vnde sumantur. 1. de diff. feb. 3. 31. D
CALIDITAS ephemerē suavis est. 1. de diff. feb. 3. 33. H
Caliditas febris ex sanguine, est vt caliditas balnei. 2. de diff. feb. 3. 40. C
Caliditatis substantia fumosa est in febribus pituitosis: de vict. ratio. in
mor. acu. com. 4. 7. 136. B
Caliditas febris refert multitudinem ad caput. cō. 4. aph. 31. Ex. 30. H
Caliditatis innata ebullitio est passio a corde dependens. de vir. nostrum
corpus dispen. Sp. 60. D
Caliditas habet sanguinē materialē vnde accēditur. de vti. re. 1. 224. H
Caliditas subleuās materiam facit profluvium sanguinis, aut parotidas
commen. 4. aph. 74. 3. 36. A
a Caliditate, & frigiditate fiunt vehemētissimi dolores capitis. 2. de
comp. me. sec. loc. 5. 131. H
Caliditas sola sine humore vitioso, quo modo desipientiam faciat. com-
mentario. 6. aph. 53. Ex. 53. B
Caliditas quo modo faciat ad excitandam insaniam. in 6^m. de mor. vul.
commen. 3. 3. 178. D
ex Caliditate carbonum, desipientia. in 1^m. prorrh. com. 1. 4. 164. B
ob Caliditatem immoderatam spiritus patitur. de vti. resp. 1. 226. D
Caliditate abundante, & frigiditate quomodo respiratio se habet. 1. de
diff. respi. 3. 58. C
Caliditas acuta quid faciat in pulsu, & respiratione. 1. de dif. re. 3. 58. b
ad Caliditatis multitudinem necessario sequitur magna & frequens re-
spiratio. de vti. resp. 1. 225. F
Caliditatis & facultatis crescentis, pulsus. 1. de cau. pul. 4. 89. A
Caliditas fumosa quam respirationem facit. 1. de diff. resp. 3. 62. D
ob Caliditatem immoderatam qui suffocantur. de vti. resp. 1. 226. E
Caliditate externa non egent arteria. de vti. resp. 1. 226. A
Caliditas imminuta quid faciat in respiratione. 1. de diff. resp. 1. 58. B
in Caliditatis genere quaecumque fuliginosa, fauilliosa, ac fumosa recre-
menta sunt, omnia sunt terrea, & veluti semicocta cum innato calo-
re. 1. de diff. resp. 3. 62. D
Caliditas, et siccitas vetriculi pportioē rñdet febrī. 7. met. me. 7. 47. C
Caliditati praua vetriculi iuncta siccitas quo curet. 7. me. me. 7. 47. C
Caliditas nimia exiccata & consumit humorem, quo naturalis calor nu-
tritur, humores nigrefacit, non aliter atq; sol fructus & hominū cor-
pora. de mel. Sp. 109. F
Caliditas callum porumue contrahit, ac procreat, non incidit, neq; diui-
dit. 5. de simp. med. fac. 5. 35. E
Caliditas quo modo deprehendatur in thorace. 4. de loc. aff. 4. 24. G
Caliditas preter naturam circa cor, & thoracem in estuosis morbis. de
vtil. respira. 1. 224. D
Caliditatem significat acrimonia. 9. de simp. med. fac. 5. 66. C
Caliditate qñq; significat atrū qñq; frigiditate. quesi. in Hipp. Sp. 113. E
Caliditatem flammeam hypochondriorum sudores per totum corpus exi-
gui, qui non remouent, non boni. in 1^m. prorrh. com. 1. 4. 164. B
Caliditatis hora non est accipiendus cibus. de dissol. con. Sp. 72. B
Caliditati intense sicut etiam frigiditati, nihil magis prodest, quam bal-
neum aquae calidae. 1. de vsu par. 1. 116. E
Caliditate capitis affecti iuuat balneū. a vic. ra. i mor. acu. c. 4. 7. 140. C
Caliditatem

Caliditatem tepidam generant aqua & oleum mixta. de rat. vic. in mor. acu. com. 4. 7. 140. D
 Caliditatem intēta q̄so laxant. de ijs quę in med. fi. com. 3. 7. 215. H
 Caliditate multiplicatio cauenda est & ad frigiditatem potius debet medicus declinare. secretorum. Sp. 97. B
 Caliditatem si animalibus cohibueris atq; intercluseris ita, vt nihil cū aere exteriori communicet, statim exitū afferes. de cau. mor. 3. 7. E
 Caliditas in morientibus extinguitur. de pal. trem. cōsul. et rig. 3. 54. F
 Caliditatis extinctę signa, qualia. 2. de diff. resp. 3. 67. B
 Caliditas, vide Calor.
 CALIDVM, & frigidum vocabula sunt balneatorum, non medicorum secundum Empiricos. 2. meth. med. 7. 12. B
 Calidum quid significet. 1. de temp. 1. 12. E/G
 Calidum quot modis dicatur. 2. de simp. med. fac. 17. B/3. 5. 18. D
 Calidū est nomen à qualitate sumptū, nō ab essentia. 1. de sa. tu. 2. 62. E
 per Calidum an pura qualitas, vel etiam corpus subiectum intelligat. 1. de alimentis. 1. 6. A
 Calidum accipitur pro qualitate, & corpore. com. 1. apho. 14. Ex. 7. B
 Calidū quod est mediocriter, & quod ab hoc multū deficit, ad hęc quoq; & quidquid calidius est, calidū appellamus. 3. de sim. me. f. 5. 19. D
 Calida a nobis nō nunquam dicuntur appellationis abusu poculum, & balneum cum temperata sunt. 4. de simp. med. fac. 5. 24. E
 Calide vel gelide minimo iniecto tpatū nō imutat. 1. de san. tu. 7. 64. B
 Calidū, frigidū, humidū, & siccū Hipp. primū inexit. 1. meth. me. 7. 3. E
 Calidum, humidum, frigidū, & siccū, causas rerum ponit Hippocrates. 3. de mor. vul. com. 1. 3. 129. C
 pp Calidū, frigidū, humidū, et siccū vnūquodq; ē tale. 1. me. me. 7. 6. E
 Calidū et trāquillū vocat lenē Hip. in 3. de mor. vulg. com. 2. 3. 141. E
 Calido, frigido, humido, sicco alijs velut agentibus, alijs veluti patiētib; omnia quę in corpore animalis sunt gubernari senserunt Hippo. Dioscles, Praxag. Philist. Plat. Arist. Theoph. 2. de nat. fac. 1. 299. G
 de Calido, frigido, humido, sicco, quomodo tractent medici, & philosophi. 3. de simp. med. fac. 5. 17. E
 Calidum esse auiant aliqui medici omne quod viscosum est, alijs quidquid adstringit, nonnulli quidquid est dulce, quidam ēt quod austerū acerbū ē, sed errant. 1. de simp. med. fac. 5. 5. C
 Calidum, & frigidum, tantum sunt elementa. de vtil. resp. Sp. 64. A
 Calidum in elementis est sincerum, reliqua vero omnia corpora in medio illorum collocata sunt. 1. de temp. 1. 14. A
 Calidum, qualitas effectrix. de cur. rat. per sang. miss. 6. 16. C
 Calidum, & frigidum actiua ab aliquibus dicuntur. 1. de nat. fa. 191. C/ 2. de semine. 1. 339. A
 Calidum, & frigidum cur dicantur actiua. 7. meth. me. 7. 44. C
 Calidum maxime actiuum. 2. de nat. fac. 1. 297. H
 Calidum efficacissimum inter qualitates. 2. de nat. fac. 1. 300. C
 Calidū, frigidū, humidū, siccū, agūt et patiunt iter se. 2. de na. 1. 297. H
 inter Calidum, & frigidū est tepidū, & temperatū. 1. meth. me. 7. 7. C
 Calidum est quod facile accendit, quia proxime accedit ad flamme naturam. 4. de vsu par. 1. 137. D/ 1. de simp. me. fac. 5. 3. H
 Calida quedam sunt quę facile accenduntur, nos vero non facile calefaciunt. 1. de simp. med. fac. 5. 4. B
 Calidius protinus ad nos non apparet simpliciter quod citius accendit. 1. de simp. med. fac. 5. 4. H
 Calidum energia, vel actū quo modo intelligatur. 3. de temp. 1. 21. E
 Calidum actū est & quod simpliciter est calidum, & quod per exuperatiam, & quod ad sui generis symmetrum comparatur, & quod ad quid vis obuium. 2. de simp. med. fac. 5. 15. D
 Calida sunt aliqua tactū, q̄ sunt alioqui frigida. 3. de simp. med. 5. 18. B
 Calidum actū, tactū discerni potest. 2. de temp. 16. H/ 1. 17. C/F
 Calidum fm potentiā vocat quod re ipsa vere tale existit, quale esse dicitur, fm imaginationem aut, quod ex prompto quidem sensu, tale esse imaginamur, cum tamen vere tale non sit. ars med. 15. 69. D
 Calidum potestate ratione inuenitur. 2. de temp. 1. 17. A
 Calidum potestate vt ad hominem quid sit. 3. de temp. 1. 25. D
 Calida potestate vt ad nos medicamēta alteri animalium generi sunt actiua. 3. de simp. med. fac. 5. 22. H
 Calidū facultate aliud est eiusmodi vt ad id qđ priō et absolute ē calidū, aliud vero vt ad id qđ p exuperatiā dicit. 1. de simp. me. fac. 5. 4. H
 Calidū potestate primū distinguitur cōtra id quod est ex accidēti, deinde tot hēt significationū dīas, quot actū calidū. 2. de simp. me. 5. 15. D
 Calidum potestate non prepollet sua natura frigido, tamen in propinquo est vt prepollet. 3. de temp. 1. 22. B

Calida potestate, quę. 3. de temp. 1. 21. H
 Calida facultate sunt omnia discussoria. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 121. F
 quę Calida sunt potestate partim alimenta sunt, partim medicamenta, partim tegumenta. 2. de simp. med. fac. 5. 15. D
 Calida ptate, sunt alimēta, medicamēta, & tegumēta. 2. de sim. 5. 15. D
 Calida potestate maxime consideranda, sint ne ex natura eorum quę corpus nutrire possint. 3. de temp. 1. 23. C
 Calidū ptate breuem opē requirit vt mutetur in actū. 3. de tēp. 1. 22. B
 Calida potestate, quę celerrime calida actū fiūt, & celerrime inflāmantur, & admota humano corpori calefaciunt. 3. de temp. 1. 21. G
 à Calido esse atrium quo modo cognoscatur. quęst. in Hipp. Sp. 113. E
 Calidum in continuo motu est. de vtil. resp. Sp. 64. B
 Calidum, & frigidum faciunt diuersitatem motibus, & sunt eorum principia. 14. de vsu par. 1. 206. C
 Calida quo modo agant. 1. de comp. med. per gen. 5. 210. A
 Calidum facile alterat, & in aliam ducit naturam. 4. de simp. 5. 28. A
 Calidum alterat totum per totum. 1. de elem. 1. 7. H
 Calidum prompte omnia subintrat. com. 5. aph. 5. Ex. 37. G
 Calidiora redduntur, quę per vim trahuntur. de na. hu. com. 5. 1. 31. H
 Calidum paratum est vt calidius fiat. de cau. mor. 3. 7. A
 Calidum semper exiccatur. 6. de san. tuen. 2. 95. E
 Calida vbi habent multa excrementa non calefaciunt nisi tempore. 6. de simp. med. fac. 5. 48. F
 Calidissimum & humidissimum corpus palām est celerrime alteraturū, id est tum concocturum proprium nutrimentum, tum sibi ipsi assimilaturum esse. 3. de symp. cau. 3. 28. H
 Calidum quo modo refrigerat. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 161. F/ 2. de arte cur. ad Glau. 7. 103. E
 Calida refrigerant quandoq; per accidens. de const. ar. 15. 40. B
 Calidum remissius ab intensiue calido frigidius factum, collige. 3. de simplicium med. fac. 5. 18. A
 Calidiorum haud pauca crasse essentia sunt, nec pauciora frigidiorum, tenuis. 1. de simp. med. fac. 5. 6. F
 Calido crasso quo comparetur frigidum tenue. 1. de simp. me. 5. 6. C
 Calida parum si etiam humida sunt id habent ex propria natura, cum calore tamen copioso sunt sicca. 3. de temp. 1. 23. D
 Calidi proprium est subiectam materiam fundere, & liquare. 4. de simplicium med. fac. 5. 24. F
 à Calido cur dissoluitur adeps. de anat. viuo. Sp. 44. G
 Calidi est secundum quosdam secare atq; diuidere, frigidi contrahere, & refrigerare. 1. de simp. med. fac. 5. 5. H
 Calida tenuium parium & amara incidere. 1. de simp. me. fa. 5. 49. D
 Calido continet aīa, inde est qua viuimus quod sentimus. de dy. Sp. 19. D
 in Calido, & humido cōsistit vita, & ita in sanguine. de an. vi. Sp. 50. F
 Calidum deletat aliter quā frigidum. 1. de symp. cau. 3. 16. G
 Calidum ad quę conferat. com. 5. aph. 22. Ex. 39. C
 Calidum quibus partibus vtile sit. com. 5. aph. 18. Ex. 39. A
 Calidum plurimū valet ad succorū generationē. 2. de nat. fac. 1. 299. G
 Calidum elementum quo modo ad ciborum mutationem in ventriculo cōferat. 3. de symp. cau. 3. 25. A
 Calidum perpetuo cōtioni opitulatur, frigidum vero aduersatur. 3. de vict. rat. in mor. acu. com. 3. 7. 130. A
 à Calido quo fiat cōctio. in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 186. C
 Calidum à frigido in profundum corporis fugit. in 6. de mor. vulgarib. commen. 5. 3. 193. D
 Calido supabundāte, multo alimento indigemus. com. 1. aph. 15. Ex. 8. B
 Calidi insolens appetitus ostendit futurā egritudinem. ars med. 15. 67. F
 in Calido, & sicco retentiua vis fortior. 3. de sym. cau. 3. 29. D
 Calida exquisite in longo processu atatis, fortem habent retentiua virutem. com. 2. aph. 20. Ex. 14. F
 Calidum rarefacit & aperit. in 6. de mor. vulg. com. 2. 3. 160. F
 Calidum superabundans digerit humorem. 1. de temp. 1. 10. D/G
 Calida & penitus tenuia magis digerunt, discutitq; humores ex corporibus quibus admoētur, quā alios ipsa apponāt. 2. de simp. 5. 15. G
 Calida & sicca sunt quę per halitum digerunt. 14. meth. med. 7. 89. A
 Calida & sicca discutunt. quorū syluā ponit. 3. de cōp. me. f. l. 5. 147. F
 Calidum, acre, & mordax quibus exhalet. 6. de san. tuen. 2. 96. A
 Calida sunt omnia euacuantia. 1. de compo. med. sec. loc. 5. 121. H/ de vitus rat. in mor. acu. com. 4. 7. 135. C
 Calida, & humide medicinę est omnis detractio. de cathar. Sp. 94. E
 Calida omnia gustu acria sternutationem prouocant. 8. de simp. 5. 61. E
 à Calida prouocantur excretionē. in 6. de mor. vul. cō. 5. 3. 193. D
 Calida &

Calida, & humida, vacuant contenta in partibus phlegmone affectis, et non exsiccant partes, sed potius humectant. 3°. de temp. 1°. 21.D
 Calidum, frigidum, salsum, nō dant ut aliquid alium aut urinā moueat, ex Diocle. 1°. de alim. fac. 2°. 7.D
 Calida, & humida pus mouent. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34.C
 Calidum suppurat, & prohibet aliquando suppurationem. comment. 5°. aphorif. 22°. Ex. 39.B
 Calidi est attrahere. 2°. de diff. feb. 3°. 41.A
 Calida valde & acria cum humiditate coniuncta ex alto violēter extra here, & digerere qđ extraxere, collige. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.C
 Calida trahunt venena, de sectis. 15.16.G
 Calida medicamenta & acria, tenuiumq; partium queque facile ex alto ad sese circumiacentem omnem humiditatem possunt attrahere, ad venenatarū bestiarum morsus valent. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49.D
 Calidū immodicū quid faciat, et quas passiones. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 38.G
 Calidi natura est superiora petere. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40.C
 Calida plus quā sicca capitis dolorem mouent. 7°. de simp. me. 5°. 56.B
 Calidissima excitant dolorem. ars med. 15.70.G
 Calidum mediocre & humidum non faciunt dolorem. ars med. 15.70.G
 Calida & acria oculos non iuuant. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150.C
 Calida medicamū vigiliis, et motiōes varias iducūt. 2°. de lo. af. 4°. 14.A
 Calida causa motum excitat, & vigiliis. 2°. da loc. aff. 4°. 14.B
 Calidum mordax est. com. 5°. aph. 2°. Ex. 39.B
 Calida causa etiam facit rigorem & horrorem. 4°. de san. tuen. 2°. 82.G
 ex Calido, & frigido sunt horror, & rigor. 4°. de san. tuen. 2°. 86.A
 Calida lac alterant ad famosum. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44.E
 Calido affatur, & torretur semen. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44.D
 Calidum si ampliter exuperat, morbus est. 1°. de temp. 1°. 11.B
 Calidum multum exuperans, mors. 1°. de temp. 1°. 11.B
 Calidus natura omnis aer secundum Aristotelem, secundum Stoicos frigidus. de simp. 5°. 14.B/C
 Calidus actu aer. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15.G
 Calidior nobis quandoq; aer. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15.F
 CALIDI ob etatē adolēcentes. in 1°. de mor. uulg. com. 1°. 3°. 105.A
 Calidior quo modo est puer iuvene, & ē contrario. in 6°. de morb. uulg. com. 1°. 144.H in 6°. com. 3°. 3°. 173.B
 Calidum in etatibus tactu iudicatur. 2°. de temp. 1°. 16.H
 Calidissime etates, quē. 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 115.E
 Calidiores etates, regiōes, nāq; anni tpa, sicut biliosa. 2°. de na. 1°. 300.D
 Calidius iusto corpus, & temperatum in passivis qualitatibus in vigore etatis sit siccum. 6°. de san. tuen. 2°. 96.E
 CALIDO, frigido, humido, sicco constant animalium corpora, non tamen equaliter. 1°. de temp. 1°. 10.B
 Calida, & frigida quo modo dicantur animalia & inanimata. de vic. ra. in morb. acut. com. 1°. 7°. 113.E
 Calidius & humidus aīal ad quorū cōparationē sit dictū. 1°. de tē. 1°. 12.E
 Calidum corpus multis modis. 3°. de temp. 1°. 25.C
 Calidiora animalia sunt sanguine prædita. 2°. de nat. fac. 1°. 300.C
 Calidum nullum animal ex angue est. de fæt. for. 1°. 323.F
 Calida & sicce naturæ sunt animalia, quæ peccinatim inserūt iunguntq; dentes. de atra bile. 1°. 36.A
 Calidiora animalia, & magis terrena siabius sunt boues & oves. 4°. de simplicium med. fac. 5°. 25.E
 Calidissima animalia, quæ. 8°. de vsu par. 1°. 165.D
 Calidior est mas femina. com. 5°. aph. 42°. 41.E/aph. 48°. Ex. 41.H
 Calidiores sunt partes anteriores posterioribus. c. 5°. aph. 69°. Ex. 45.D
 Calida superiora, & frigida inferiora habent liencm declinam habentes in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167.H
 Calidior ne sit sinistra, an dextra, & quomodo. in 6°. de mor. 3°. 169.C
 Calidiorē eē dextrā pbat p dissectionē. i. 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 169.F
 Calidior est pars dextera vteri ppter hepār. cō. 5°. aph. 48°. Ex. 41.H
 Calidius est, & fortius sperma viri, spermate muliebri. de sper. Sp. 36.B
 Calida humiditas cur sit in carne. 1°. de vsu par. 1°. 116.D
 Calidior pars stomachi, quæ. de anat. viuo. Sp. 50.A
 Calida, et sicce cōplionis est cor fm Galenū. de ana. viuo. 56.B/E/ Sp. 58.G
 Calidius ē cor oibus mēbris corpis. de cōpag. mēb. siue de nat. Sp. 58.G
 Calidissimus locus in corpore est diaphragma. 14°. de vsu par. 1°. 208.G
 Calidi admodū sumus virtute pueniēte a corde. de vir. nos. cor. Sp. 60.B
 Calidum cor habent licet parū serpens, thirus, mustella, & propterea sunt animalia audacia. de anat. viuo. Sp. 53.A
 Calidū plurimū q hēnt in corde sunt vocalissimi. in 6°. de morb. 3°. 185.H
 Calida, et fortia aīalia hnt affatim lienc nigrū. 6°. de ana. admi. 1°. 92.G

Calidorū & siccorū aīaliū lien niger, et vix pōt comedi. de attr. 1°. 36.A
 Calidam & siccam complexionem cur habeat pulmo secundum aliquos. de anat. viuo. Sp. 52.H
 Calidus cū sit pulmo & spōgiosus vim hēt attractiū. de vil. Sp. 64.D
 Calido & sicco sanguine nutritur pulmo. de anat. viuo. Sp. 52.H
 CALIDAE aque hyeme, frigide æstate optiē sūt. de bo. 75.H/ Sp. 76.A
 Calidissimi cur sint hyeme pfundi fotes, æstate frigidissimi. de bo. Sp. 75.h
 Calide aque æstate, hyeme frigide, malæ sunt. de bon. aque. Sp. 75.D
 Calida magis crit aqua flante austro, quā si flauerit boreas, sed minus dulcis. de bon. aq. Sp. 75.G
 Calida bibenda est aqua cocta ob prauitatem. de bon. aq. Sp. 76.B
 Calidas aquas stagnantes qui populi bibant. de aere, aq. & loc. 2°. 4.H
 Calida potio, et n̄ frigida cur post exercitationē dāda. de sal. di. 2°. 41.C
 Calidæ potionēs quæ sint. de dynami. Sp. 32.F
 Calida aqua quomodo ferenda. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22.G
 Calidarum aquarum potus somnum conciliat. 2°. de loc. affec. 4°. 14.A
 in Calida aqua sit manus illius qui phlebotomatur, ne cito sanguis restringatur. de anat. viuo. Sp. 54.H
 Calidæ aque sponte nascentes, quæ mala gignant, quibus, & cur. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98.G
 CALIDA balnea ex aqua potabili refrigerant potentia. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 97.B
 Calidæ aquæ balneum facit ad sudores. de cura icteri. Sp. 111.C
 Calidæ lotio vires dissoluit. de ren. affect. digno. & medela. 7°. 196.D
 post Calidæ perfusionem frigida affundebatur in furfuratione curanda. 1°. de comp. med. sec. 1°. 128.E
 Calida lotus non stet multum aere in furfuratione curanda. 1°. de compo sitione medic. sec. loc. 5°. 128.E
 in CALIDARIIS manet calor igne extincto. de vsu pul. 1°. 228.B
 CALIDI, & acres cibi, qui. de cau. morb. 3°. 6.G
 Calidi cibi quibus conueniunt. de dissol. cont. Sp. 74.C
 Calidis & attenuantibus corriguntur cibi flatulenti. 1°. de ali. 2°. 14.A
 inter Calida malitiam habentia rapas numerat. de dissol. con. Sp. 74.C
 Calida, & sicca cibaria prætermittamus quando caput est calidum susci piens vapores. de dissol. cont. Sp. 71.F
 Calidæ carnes, & ægre coctiles. in 6°. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 180.C
 CALIDVM aut frigidum excrementum vel expellendum est, vel certe alterandum. 4°. de san. tuen. 2°. 82.H
 CALIDA fomenta quæ sint, & quot eorum genera. de victus ratione in morb. acutis. com. 2°. 7°. 116.C
 Calida fomenta trahunt foras humores. 4°. de san. tuen. 2°. 86.A
 Calida fomenta cur obsint frigidis & siccis. 7°. meth. med. 7°. 47.B
 Calida pars plus trahit, q̄ euaporet per fomenta, in pleuritide vbi adeſt humorum redundantia. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 116.C
 ex CALIDIS medicamentis liquidis frictio. de ijs quæ in medicatrina fiunt. commen. 3°. 7°. 220.C
 CALIDI humores a quibus causis fiant. de cur. rat. p san. mis. 6°. 16.G
 Calidus, & humidus est sanguis. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231.B
 Calidū i sanguine ppolleat frigidus, & humidū sicco. 1°. de san. tu. 2°. 62.E
 Calidus minus, & humidus, & humano similis tēperiei est sanguis suū. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72.F
 Calidiorē sanguinem temperato generat caro pullorum, columbarum, & paruarum aīum. de dissol. cont. Sp. 73.A
 Calidus & siccus humor bilis pallida æstate gignitur. in 1°. de mor. vul. commen. 1°. 3°. 104.C
 Calidissimus humor flaua bilis, æstate abundat, hora calidissima. in 1°. de morbis vulgaribus. com. 2°. 3°. 100.H
 Calidior, & siccior est bilis omni humore [dubitandū de atra bile quæ est siccior] 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97.B
 Calidus, & siccus quicunq; fuerit humor idem cum bile genus subit. de caus. morb. 3°. 8.C
 Calidi humores quomodo cognoscantur. de reme. par. facil. 7°. 160.C
 Calidi humores quō in doloribus cognoscantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20.F
 Calida humorū materia decūbit sursum. in 1°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 105.A
 Calidi succi, & mordaces efficiunt vigilias. 4°. de san. tuen. 2°. 84.E
 Calidos & mordaces humores sequitur vigilie & deliria. in 3°. de mor bis vulg. com. 1°. 3°. 131.A
 Calidus humor facit tubercula alta, & acuta. com. 6°. aph. 9°. Ex. 47.C
 ad Calidum humorem in tunica ventriculi contētum sequitur nauſea. 1°. de loc. affec. 4°. 5.E
 Calidos humores habentes neq; acre neq; vetustum bibāt vinum. de bo nitate, & viuo suc. 2°. 38.D

calidi tenues humores sunt paratissimi ad excretionem, in prognostica
commentario. 3°. 4°. 209. F
Calidi humores per excretionē euacuantur in progno. com. 3°. 4°. 210. E
CALIDVM innatum vnde dictum. aduersus Lycum. Ex. 65. C
Calidum innatum est natura & anima. de palp. trem. conuul. 3°. 54. B
Calidū innatū nobis ex semine, et sanguine mēstruo. adu. Lycū. Ex. 61. H
Calidum innatum, quod est sanguis, & semen, fit minus, quo magis cre-
scit fetus. aduersus Lycum. Ex. 65. B
Calido innato senescere corpa ac tādē corrūpi verū est. de mar. 3°. 46. B
Calidi naturalis affectus rigor. de palp. trem. conuul. & rig. 3°. 54. A
Calū in situ quia digerit, tātūndē caloris addidū est. ad Thra. 2°. 104. E
CALIDA, & humida loca in primo gradu Mercurio subiecta sunt. de
spermate. Sp. 40. C
Calida loca in secundo gradu, humida in primo, sunt sub ditione Martis.
de spermate. Sp. 40. C
Calida est Lybia. in progno. com. 3°. 4°. 212. H
in Calidis regionibus vina crassa, odora, & fortia gignuntur. de victus
rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. B
in Calida admodum regione non est secunda vena etiam in febre acuta.
de sectis. Isa. 16. E
Calida si sint loca & tempus consentiat, sanguis non est mittendus. 1°. de
arte cur. ad Glau. 7°. 98. C
in Calidis vel frigidis supra modum locis sanguis non est mittendus. 1°. de
arte cur. ad Glau. 7°. 98. C
in Calidis locis diutius manentia in putredinē labuntur. de bo. 2°. 34. F
Calida loca promptissime putrefaciunt res calidas humidas q̄, nisi diffle-
tur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
Calida cum putrescunt, pars in qua putrescunt, fit calidior. de curan. ra-
tione per sang. miss. 6°. 16. H
Calidis & siccis locis tertianæ febres maxime fiunt. 2°. de diff. 3°. 36. D
CALIDVM medicamentū quod dicat. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 240. F
Calida, humidaq̄, medicamenta quō dicant. 5°. de simp. med. fa. 5°. 33. B
Calidum an sit medicamentū quo mō probeat. 3°. de cō. med. fa. 5°. 230. D
Calidi iudiciū vnde sumat. 3°. de tēp. 1°. 24. F / 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. F
Calidum non est quidquid est rubrum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
Calida & frigida non querit Galenus, in libris de simp. med. fac. sed cale-
facientia, & refrigerantia. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
Calidū q̄rim° nō simpliciter, sed ad hoīem cōparatū. 3°. de simp. 5°. 17. G
Calidum quo ad nos quid. 3°. de temp. 1°. 25. D
Calida sunt que admodum corporibus nostris primario ac per se exalsa-
ciunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
Calidum primi ordinis est quod nos calefacit, non tamen euidenter. 5°. de
de simp. med. fac. 5°. 39. B
Calida & frigida in primo ordine vocat Galenus que paululum a media
temperie ad calidiorem declinant. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
Calida secundi ordinis dicuntur que nos manifeste calefaciunt. 5°. de sim-
plicium med. fac. 5°. 39. B
Calida terti ordinis dicuntur, que vehementer calefaciunt non tamen
summe. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
Calida et sicca in tertio ordine sunt substantia tenuis. 8°. de simp. 5°. 58. A
Calida quarti ordinis dicuntur, que adeo excalfacere possunt, vt escha-
ram moliantur, & vrant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
Calida in quarto ordine que sunt tenuium partium carnem mollem pu-
trefacere sine dolore, collige. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
Calida in quarto ordine vrunt. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 230. H
Calida subtilium partium q̄nq; omnino non mordicant, sed calefaciunt dun-
taxat, q̄nq; mordicant, & tñ non vrunt. 4°. de simp. me. fa. 5°. 24. F
Calida crassarum partium, quoniam plus vlcera, iccirco violentius affli-
gunt. 4°. de simplicium med. fac. 5°. 24. F
Caliditas medicamentorum procedit ad vñonem vsq; vbi in crassa con-
sistit essentia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
que Calida vlcus faciunt. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. C
Calidissima medicamenta aliqua numerantur. 10°. de cōp. med. 5°. 207. C
Calida cum subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. G
Calidorum ordo pro alopecia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
Calidum parum, frigidum plurimum, & tenuium partium est acetum. 1°. de
de compo. med. sec. loc. 5°. 128. H
Calidum acetum esse, quo probetur argumento. 5°. de simp. me. fac. 5°. 5. H
Calidus quo modo probatur esse Adeps. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. G
Calidior suillo adipe est bubulus adeps. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 216. G
Calidior, et siccior ē anseris piguedo, q̄ suū. 4°. de simp. 25. E / 11°. 5°. 79. A
Calidum & siccum in quarto ordine Allium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A

Calida, & frigide temperantia, & condensatorie, & extenuatorie est
Aloe. de cathar. Sp. 94. E
Calidum in primo ordine est Anethum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
Calidum est Apium. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. H
Calida, & acria vrinam cientia sunt semen Apij, petroselini, fœniculi,
dauci, agnoselini, smyrnij, sēseli, ammi, phu. meum, asaron. & acorō.
5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
Calida, sicca, & acria sunt, vrinam mouentia. de ren. affe. dig. 7°. 196. E
Calidus & subtilissimus omnium terrestrium est Asia petre flos. 3°. de
compo. med. per gen. 5°. 228. E
Calidum & siccum in secundo ordine est bitumen in mari mortuo. 11°. de
simp. med. fac. 5°. 83. F
Calida & sicca est in tertio Chamædrys. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. E
Calidus, & humidus est Canis testiculus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
Calidum, & siccum tertio ordine est Cardamine. i. Sifymbrium siccum,
viride in secundo. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
Calida in quarto ordine est Cēpa. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
Calida est in secundo ordine & sicca in tertio Chamæleontis radix. 8°. de
simplicium med. fac. 5°. 63. B
Calida est in tertio ordine & sicca in prima Chamæleuce. 8°. de simplic.
medicamen. facul. 5°. 63. B
Calida in secundo ordine et sicca in tertio ē Chamæpytis. 8°. de simp. 5°. 63. G
Calidū & siccū in tertio ordine est Chelidoniū maius. 8°. de simp. 5°. 63. G
Calidū est in quarto ordine Chelidoniū minus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. G
Calida, & sicca in tertio ordine est Colocynthis. de cathar. Sp. 94. E
Calidū & siccū est Crocodilij semen, acre, odoratū. 7°. de simp. 5°. 53. C
Calidus in secundo ordine siccus in primo est Crocus. 7°. de simp. 5°. 53. C
Calidum tertio ordine est Cyminum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
Calida, & sicca est Cyperi radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
Calidus & tenuis est Cyrenæicus succus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
Calide et tenuissime substantiæ ē Cyrenæicus succus. 3°. de comp. 5°. 228. E
Calidum est in secundo ordine Elaterium. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. G
Calida & sicca sunt Epithymum, & Elleborus, & atram bilem educit,
de cathartics. Sp. 94. E
Calida, & tenui natura consistit Epithymum, & Elleborus, & frigida,
& terrestrem habent substantiam. de cathar. Sp. 94. F
Calidum in primo ordine siccū in secundo est Eruum. 8°. de simp. 5°. 57. C
Calidus, & tenuū partiū est Euphorbij liquor. 3°. de cōp. med. 5°. 228. B
Calidissimum ex ijs que valent alopecijs est Euphorbium. 1°. de compo-
medica. secun. loc. 5°. 122. D
Calidū in tertio ordine est Fœniculū, siccū in primo. 7°. de simp. 5°. 55. B
Calidum in secundo ordine, siccum in primo est fœnum gracū. 8°. de sim-
plicium med. fac. 5°. 62. D
Calida valde est Ficus arbor. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
Calida in primo ordine complete sunt Ficus arida. 8°. de simp. 5°. 61. E
Calidū in tertio ordine, et siccū in secundo Galbanū. 8°. de simp. 5°. 63. E
Calidum & siccum multum est Garum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
Calidum est et siccū in tertio ordine Hypericon. 8°. de simp. me. 5°. 63. A
Calidum & siccum in tertio Hyssopum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
Calidissima sunt Lauri folia. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 136. F
Calidum in quarto ordine est Lepidium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
Calida & sicca in tertio ordine est Leucas. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
Calidum est Libysticum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
Calidum in primo ordine & temperatum in passiuis qualitatibus est Li-
ni semen. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. F
Calidi & tenuium partium Liqueores. 8°. de simpli. med. fac. 60. A / 3°. de
compo. me. per gen. 5°. 228. E
Calida est virtus Lupinorum. de simp. med. Sp. 86. C
Calida, & sicca in secundo ordine Lychnis coronaria. 7°. de simplicium
medicamen. fac. 5°. 54. G
Calida, & sicca in tertio ordine est Maiorana. 8°. de simp. me. 5°. 60. A
Calida, & sicca est Mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
Calida est, & humida Medulla. de anar. viuo. Sp. 44. E
Calidum & siccū in secundo ordine est Mel. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. D
Calida magis, quā frigida Melilotus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. D
Calida tenuium partium, & parum adstringentia Metalla, que. 3°. de cō-
positione me. per gen. 5°. 228. E
Calidum in tertio siccum in secundo Meum. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. B
Calida est Milax leuis. 7°. de simp. me. facul. 5°. 56. B
Calida est Milax aspera. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
Calidum tertio ordine est Moly. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. F
Calida & sicca in secundo ordine est Myrrha. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A
Calida in

Calida in secundo ordine Myrrhis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
 Calidum & siccu in quarto ordine est Napy. 8°. de simp. me. fa. 5°. 56. H
 Calidior alius est Nardus gallica. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Calida & sicca est in tertio ordine Nigella. 7°. de simp. med. 5°. 55. C
 Calidum est in secundo ordine Ocimum, & humiditatem habet recremē
 ritiam. 8°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Calida in tertio ordine est Ononis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Calidum est Opobalsamum. 7°. meth. med. 7°. 47. A
 Calidum in tertio ordine, siccum in secundo est Opoponax. 8°. de simpli-
 cium medic. fac. 5°. 57. H
 Calidus est, siccus, extenuans, & incidens Origanus. 8°. de simp. 5°. 57. E
 Calidi & tenuium partium sunt liquor Panacis, & liquor tithymallo-
 rum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E
 Calidum in primo ordine siccum in tertio est Pentaphyllum. 8°. de sim-
 plicium medic. fac. 5°. 58. A
 Calidū & siccu in tertio ordine est Petroselinū. 8°. de simp. med. 5°. 58. D
 Calida & sicca in tertio ordine est Peucedani radix. 8°. de simp. 5°. 58. D
 Calida, & tenuis est Phaleris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Calidum est facultate album Piper, granum cniidum, cnicus, calx, & ve-
 raturum album. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Calidum facultate esse Piper, & facile posse incallescere, idem est. 1°. de
 simplicium medic. fac. 5°. 4. D
 Calidi medicamenti ut piperis multa assumptio, deinde super id calidam
 potionem bibere quid efficiat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Calida & sicca in secundo ordine est Pix sicca. 8°. de simp. med. 5°. 58. E
 Calidū in secundo ordine siccu in tertio ē Polū minus. 8°. de sim. 5°. 59. A
 Calidū & siccu in secundo ordine est Polycnemum. 8°. de simp. me. 5°. 59. A
 Calidū & humidum est Polygalum, & lac generat. 8°. de simp. 5°. 58. H
 Calida est in secundo ordine Propolis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 Calida, & sicca in secundo ordine est Ptarmice viridis, in tertio, siccata.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
 Calidus i tertio ordine, siccus i secundo est Raphanus. 8°. de simp. 5°. 59. E
 Calide & sicca sunt Resina. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Calida in secundo radix Rhodia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Calida & sicca in quarto Ruta agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Calidū tenuium partium Sagapenum. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 228. E
 Calida & sicca in primo gradu est Scammonia. de cathar. Sp. 94. E
 Calida & sicca in secundo ordine Scandix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. G
 Calida in secundo ordine est Scilla, & multum scindens. 8°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 60. H
 Calidus, & siccus in secundo ordine est Scolimus. 8°. de simplicium me-
 dicamento. facul. 5°. 60. H
 Calida in tertio, & sicca in secundo ordine est Scorpoides. 8°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 61. A
 Calidū in secundo ordine siccu in tertio est Seriphū. 8°. de simp. 5°. 60. C
 Calidum in secundo ordine est Sisaron. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Calidum, & siccu in tertio ordine est Smyrniū. 8°. de simp. me. f. 5°. 61. B
 Calida in primo ordine sicca i secundo est spica nardi. 8°. de simp. 5°. 56. C
 Calida in tertio ordine est Stachys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Calidū & siccum in quarto ordine est Struthium. 8°. de simp. 5°. 61. D
 Calidū & siccu est in secundo ordine Telephū. 8°. de simp. me. 5°. 62. C
 Calida in secundo ordine & sicca est Terebinthus. 8°. de simp. 5°. 62. A
 Calidum in secundo ordine siccu in tertio ē Teucriū. 8°. de simp. 5°. 62. H
 Calidum est mediocriter Thus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 Calidum in secundo ordine ē Thus, siccu in primo. 7°. de sim. me. 5°. 54. D
 Calidus siccus in tertio ordine est Thuris ramus. 7°. de sim. me. 5°. 54. E
 Calidi sūt i quarto ordine Tithymalli, & adurētes. 8°. de simp. 5°. 62. D
 Calidum in tertio ordine est Tragion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Calidū, et humidū tēperatura est Triphyllū. i. Satyriū. 8°. de sim. 5°. 60. B
 Calidū, et siccu ē Triphyllū, ut bitumē, i tertio ordie. 8°. de sim. 5°. 62. F
 Calidum est in tertio ordine Tripolium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
 Calidum in primo ordine, temperatum in actiuis qualitibus est Triticum.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Calida parū, et tenuiū partiu semia frumētaria q̄ sint. 3°. de cō. 5°. 228. F
 Calide fruges quo modo cognoscantur esse. 1°. de alim. fac. 2°. 13. A
 Calida in tertio ordine, et sicca i p° est Rododaphne. 8°. de simp. 5°. 59. G
 Calida Venena, quē q̄ animi mores corp. temp. seq. 1°. 318. B
 Calidum est Vinum omne. de simp. med. Sp. 92. B
 Calidum vinum est quod aquam ducit. in 1°. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 108. F
 Calidum & siccum in primo ordine est mustum. 8°. de simp. med. 5°. 57. B
 Calidum est in secundo ordine vinum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Calidum est in tertio ordine vinum vetus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B

Calidum est vinum antiquum. 2°. de loc. affec. 4°. 14. A
 Calida sunt natura vina vetusta. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. G
 Calidiora, & tenuiora omnia sunt vetustate quā non putrescere antici-
 pent. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. C
 Calidum vinum antiquum, subtile, clarum, citrinum, est cibus acutus, in-
 cidens, aperiens. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Calidum vinum dulce, est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Calidum est vinum austerum. 6°. meth. med. 7°. 93. D
 Calidū minus est vinum nigru ponticu vino albo. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Calidū vinū incidit phlegma, et mūdificat stomachū. de dissol. cōt. Sp. 74. E
 Calidum vinum quibus dandum. 5°. de san. tuen. 2°. 94. F
 Calidior natura vini modicu frigidis, & humidis corporibus humido
 & frigido existente aere dandū. in 1°. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 108. F
 Calidiora vina sunt commodiora seni. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Calidissimū vinū frigidissimis intēperatū dandū ē. 5°. de sa. tu. 2°. 94. G
 Calidiora redduntur, & capita, & corpora vniuersa ob nimiam pota-
 tionem. com. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Calida sunt comptoria vnguenta (aliās comagenū vnguentum). 2°. de cō-
 posi. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Calida sunt vnguentū foliatū & spicatū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. A
 cur Calidis multitis medicamentis frigidum vnum mixtum sit, aut refri-
 gerantibus quod calfaciat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. H
 Calida cur ponant cū opio & stupefaciētibus. 8°. de cōp. med. 5°. 190. A
 CALIDI morbi septuplex causa. de oculis. 7°. 185. F
 Calidum est pathema seu passio tactus. 3°. de symp. disse. 3°. 10. D
 Calide intemperiei causae. de caus. mor. 3°. 6. D
 Calidiores affectus faciunt multi motus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Calidi morbi in regionibus calidis facilius generantur, & sunt minus se-
 ricolosi. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 in Calidos morbos facile incurrūt calidiores natura. 5°. de sa. t. 2°. 93. C
 Calidiora membra per naturam facile patiuntur a causis calidioribus.
 de natu. hum. com. 2°. 7°. 182. H
 Calide particulae calidis, frigide frigidis morbis facile corripuntur. 1°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 126. H
 Calide partes vel frigidae sūt vel per intemperiem solum vel per humo-
 res. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 ad Calidius corpora quaedā versa vnt in ingentibus exustionibus citra
 aut malū succū aut pectoris visceris ue īflāmationē. 2°. de sim. 5°. 14. h
 ad Calidum, & frigidum inordinata & repentina permutatio, quos fa-
 ciat morbos. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Calidi morbi a bile. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Calide passionēs sunt phlegmonae, phygethla, erysipelata, carbunculi. 1°.
 de simpli. med. fac. 5°. 5. H
 Calidus affectus est inflammatio. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
 Calida moderate tubercula pruritū solum excitant. in 6°. de mor. vul-
 garibus, com. 2°. 3°. 165. G
 Calida vehementer tubercula mordent & contristant. in 6°. de morbis
 vulgarib. comen. 2°. 3°. 165. G
 Calida quae per cutis densitatem sua crassitudine traduci non possunt, sed
 intus deimentur, carbonēs gignunt, minus vero talia faciūt caneros.
 de atra bile. 1°. 35. C
 Calidi dolores noui. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 156. E
 Calida, & frigida intēperies dolorē facit. in 1°. de mor. vulg. 3°. 104. H
 ad Calida causae icteritiam secretorum. Sp. 101. C
 Calidi, & biliosi morbi quae symptomata faciant. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Calidi morbi quo propinquas partes primo calefaciāt. 3°. de cau. 3°. 6. F
 Calidae affectiones cito ad vigorem veniunt. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 164. E
 Calidis morbis succedentia frigora perniciosissima, & insanabilia. in 3°.
 de morbis vulg. com. 1°. 3°. 132. A
 in Calidorum, et siccorum ciboru paritate vita assueta tertianas indu-
 cit febres. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Calido in stomacho & in reliquo corpore conueniunt cibi acetosi. de dis-
 solutione cont. Sp. 72. G
 Calida & humida intēperies ventriculi quo curat. 7°. met. me. 7°. 47. F
 in Calido, et humido vetriculo frigida aqua conuenit. 7°. me. me. 7°. 47. F
 Calidus et siccu vetricul⁹ nō debet temere refrigerari. 7°. met. 7°. 48. B
 Calidus, et siccus vehemēter vetriculus nō pōt sanari. 7°. met. 7°. 47. F
 Calidum, & siccum habentis vetriculum casus. 7°. meth. me. 7°. 47. D
 in Calido stomacho quando generatur pituita cuscuta & apium mundi-
 ficant eum. de dissol. cont. Sp. 74. E
 Calido iecori dulcia prohibenda sunt. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Calidam intemperiem iecoris quae comitantur. 5°. de loc. affec. 4°. 34. E
 Calida egritudo

Calida egritudo quo modo curanda. de part. med. art. Sp. 18. D
 Calido affecti causa frigida contraria existit. ars med. 15. 69. D/1^a. de nat. hum. 1^a. de loc. aff. 4^a. 5. E/4^a. de simp. med. 5^a. 28. H
 Calidiores partes insfrigidae, debet magis calefieri. 7°. me. me. 7^a. 49. A
 Calidiora tanto debent esse medicamenta, quanto frigus exuperat: tatoq, humidiora, quanto vincit siccitas. 4^a. de simp. med. fac. 5^a. 33. A
 in Calidis, quibus fiat refrigeratio. 8°. meth. med. 7^a. 50. G
 Calida, & humida moderate p'sunt frigiditate & aestui. 1°. de vsu. 1^a. 116. D
 Caliditas febrium putridarum, qualis. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. D
 Calida medicamenta cur exhibetur in febre, cum calida non exigat. quos purg. opor. 5^a. 88. G
 Calida, & medicamentoria facultate ledunt febricitantes, & quae sint talia. 9°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 197. F
 Calidis affectibus mel aduersum est. de marc. 3^a. 48. E
 Calida, & humi. et dulcia dada egrotanti ex cholera nigra. de dy. Sp. 19. f
 Calida sicca, et dulcia dada, si egritudo sit ex phlegmate. de dy. Sp. 19. F
 Calida si sint interiora, & exteriora frigida in febre continua, letale est. com. 7°. apho. 68°. Ex. 60. F
 ex Calido alteratio facile curatur, cur. 7°. meth. med. 7^a. 44. C
 Calida pars calefacta paucio frigore reducitur. 7°. meth. med. 7^a. 49. A
 sub Calidioribus morbis nidorosus facit mutationes venter. 3°. de sym ptom. caus. 3^a. 24. H
 Calida, & humida ventriculi intemperies quo curet. 7°. met. me. 7^a. 47. H
 Calidi morbi per excretionem indicantur, si vires aegri valide sint, in pro gnost. commen. 3°. 4^a. 209. G
 Calida in dolore coli, & dolore lapidis, adhibentur. 2°. de loc. af. 4^a. 9. F
 Calida actu danda in syncope. 12°. meth. med. 7^a. 76. D
 Calida quando, & quando frigida debent esse remedia in cephalaea. 2°. de com. med. sec. loc. 5^a. 137. D
 Calidi si sint morbi, cholera amaram euacuare debemus. commen. 6°. aphor. 47°. Ex. 52. C
 per Calida medicamenta curantur succi inherentes cuti. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 165. G
 Calida semper praecordiis applicanda. intro. 15. 55. F
 Calida tenuit partiu isefissima sanguinis reiectio cur ponunt ubi pulmo aut thorax, aut arteria affecta est. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 183. E
 Calidis vehementer siccis non debet curari scirrhus, sed ijs que molliore digerunt. 14°. meth. med. 7^a. 87. H
 Calida vira prouocant lapide indurari. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 194. C
 Calida moderate q lapidi rupedo magis concutit. de re. af. di. 7^a. 196. E
 Calida quando porrigenda in renum lapide. de ren. aff. dig. 7^a. 194. D
 ad Calidam podagram. de dyn. Sp. 30. B
 Calida nimis fugienda in vlceribus. 3°. meth. med. 7^a. 21. C
 Calida semp in vulneribus neruoru applicanda. 3°. de comp. me. 5^a. 229. H
 Calida quo manere debeat lana i vulner neruoru. 3°. & cop. me. 5^a. 229. G
 CALIDAE naturae q apud Hipp. in 6^m. de morb. vulg. com. 4^a. 3^a. 183. E
 Calidum simul & frigidu esse ide temperamentu no pot. 1°. de tep. 1^a. 10. G
 Calidum & frigidum an possit vna feri corpus. de cau. mor. 3^a. 8. A
 Calidi, & frigidi habent diuersam naturam. de puls. ad tir. 4^a. 44. A
 Calidi temperamenti triplex differentia. 5°. de san. tu. 2^a. 94. F
 Calidiores temperamento sunt animosi, certaminis audaci, & prompti ad actionem plusquam expedit. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. E
 Calidissimus primo die ho quo & cur. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 180. A/B
 Calidi intemperies efficacior est sicca & humida. 6°. de san. tu. 2^a. 96. D
 Calidis respiratio semper maior, & densior. de vtil. resp. 1^a. 225. G
 Calidiores sunt, qui habent venas latas. 2°. de temp. 1^a. 18. C
 Calidi habet arterias maiores, et validius pulsantes. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 Calidiorum pulsus nam qualis. de pul. ad tir. 44. B/3°. de cau. p. 4^a. 46. B
 Calidius temperamentu significat pulsus celerior. 1°. de praef. 4^a. 108. D
 Calidi habet corpus robustu, et proptu ad oes motioes. 2°. de se. 1^a. 339. B
 Calidius corpus procliuus ad motum. 3°. de praef. ex pul. 4^a. 116. E
 Calidi habent plurimos pilos. 11°. de vsu par. 1^a. 190. B
 Caliditpamentu significat rubes color. in 3^m. de mor. com. 3°. 3^a. 146. D
 Calidi quidam sunt ex aloes vsu. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. E
 Calida intemperies, temperata in humido, & sicco, quomodo seruetur et quo modo mutetur. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. H
 Calide naturae hyeme melius se habent. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 an Calidis omnibus vinum non sit idoneum, sed vtilior his aque potio sit. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. E
 Calido naturaliter frigida potio conuenit & quiescere. de sal. 2^a. 43. B
 Calidis aqua bibenda. in 6^m. de mor. vul. co. 4^a. 3^a. 183. E/de vi. Sp. 76. D
 Calidam intemperaturam patientibus dari non debet vinum. 8°. de com

positio. med. sec. loc. 5^a. 194. F
 Calidi natura aut etate quo vino vti debent. de bo. & vilio su. 2^a. 38. H/
 de vinis. Sp. 26. D
 Calidae naturae calidis leduntur, frigidis sanantur. co. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 Calidiores natura facile incurrit in calidos morbos. 5°. de sa. tu. 2^a. 93. C
 Calide naturae, & etati, & habitui, et tempori, & anni constitutioni, & regioni, morbi calidiores sunt congruentes. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Calido temperamento additum piper, sinapi, allia accendit febrem. pro- sag. exper. conf. Sp. 77. D
 Calidi debet quotidie lauari aqua dulci. i 6^m. de mor. vul. co. 4^a. 3^a. 183. E
 Calida natura somnum capiat in frigido cubili calido tempore. in 6^m. de mor. vulg. com. 4^a. 3^a. 185. E
 Calida temperiei homo quibus sit nutriendus. de diff. cont. Sp. 72. C
 Calida corpora calidis nutriuntur. ars med. 15. 68. G
 Calidiores frigidis nutriendi. in 6^m. de mor. vul. com. 4^a. 3^a. 183. E
 Calidi cibos frigidis fortius digerunt. de dissol. cont. Sp. 73. B
 in Calido corpore quid efficiant cibaria crassa. de diff. cont. Sp. 72. G
 Calidae naturae quo modo debet se gerere post cibos. in 6^m. de morb. vulg. commen. 3°. 3^a. 194. E
 in Calidis natura, & etate florentibus cur mel facile in bilem vertit. 2°. de natu. fac. 1^a. 300. G/1°. de alimentorum facul. 10. A/3°. 2^a. 32. G/4^a. de simp. med. fac. 5^a. 29. B
 Calidis impense quibus modis sint exercitandi. 6°. de sa. tuen. 2^a. 96. A
 Calidis naturis quo modo quiete imponit Hipp. 5°. de sa. tuen. 2^a. 94. A
 Calidi debent abstinere a curis. in 6^m. de mor. vulg. com. 4^a. 3^a. 183. E
 in Calidis breui fit putrefactio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. H
 Calida humida in locis calidis facile putrescit. de cur. ra. p san. 6^a. 16. H
 Calidi moriuntur, conuulsi, contra ac illi qui corripitur syncope, hi enim et vehementer frigidi viuunt adhuc. 1°. de praef. ex pul. 4^a. 107. H
 Calidae, & humidae complexionis sunt corporis rari, & habent semen fecundum. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Calidis, & humidis vennis innocua est. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. H
 Calida flatulosa adhibenda perineo, & lumbis pro coitu excitando frigida pro ipso remouendo. 6°. de loc. affe. 4^a. 42. F
 Calida, & sicca venerem cohibent. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 Calida & humida habent substantiam que quam celerrime in ambietem dissipatur. 8°. met. med. 7^a. 60. H
 Calida, & humida temperies, vt puerorum, facile absimitur. de curan. rat. per sang. misf. 6^a. 19. F
 Calida, & humida natura aestate, & hyeme bene se habet. commen. 3°. aphor. 2°. Ex. 20. A
 Calidae, & humidae naturae minus quam aliae leduntur in autumno. com- men. 3°. aphor. 18°. Ex. 23. H
 Calidi, & humidi qua victus ratione regendi. 1°. de mor. vul. 3^a. 108. G
 Calida & humida corpa cur optime nutriant. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. H
 Calidissimum humidissimumq, corpus celerrime alterat proprium nutri- mentum & assimilatur. 3°. de symp. cau. 5^a. 28. H
 Calidum, & humidum qui habent corpus concoquant, apponunt, agglu- tinant, & nutriuntur. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
 Calidi, & humidi quo modo balneum requirunt. 8°. meth. me. 7^a. 54. C
 Calidoru & humidoru teperies hircis similis e, ideo propta est qualibet occasione tu alijs morbis, tu febribus corripit. 8°. meth. med. 7^a. 54. B
 Calida, & humida promptissime putrescunt. 1°. de differ. feb. 3^a. 31. H/8°. meth. med. 54. B/ 7^a. 57. A
 Calidum, & humidum temperamentum interdum incidit in pestilenti et morbo aeri statu. 1°. de temp. 1^a. 11. H
 Calidiores & humidiores naturae quibus morbis tententur in pueritia. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. F
 Calidi, & humidi secundo loco sunt ad febrem proni. 8°. met. me. 7^a. 54. E
 Calidi, & in passiuis qualitatibus temperati tertio loco sunt ad febrem proni. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 Calidi, & humidi febricitant statim stipata cute. 8°. meth. me. 7^a. 54. C
 Calidae & humidae naturae promptius digeruntur, & exhalant. 8°. me- thodi meden. 7^a. 60. H
 Calida, & humida temperato homini conueniunt. de otul. 7^a. 188. C
 Calidi, & humidi propesi sunt ad succos digerendos. 8°. met. me. 7^a. 58. A
 Calidi, & sicci hoies, quales. 8°. metho. med. 50. F/60. D/10°. 7^a. 63. D
 Calidum, & siccum temperamentum quae faciat. 14°. met. med. 7^a. 91. C
 Calida, & sicca intemperies facile cognoscitur. 10°. meth. med. 7^a. 63. D
 Calidae & siccae naturae ad hyemem bene se habent, ad aestatem male. co- mentario. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A
 Calidi, & sicci ad febres opportunissimi sunt. 8°. meth. med. 7^a. 54. E
 Calidum, &

Calidum & siccum corpus febricitans nō potest esse viribus valētibz.
 10°. metho. medendi. 7°. 63. H
 Calidi, & sicci qui febre corripiuntur ex siccitate, & caliditate possunt
 in principio accessionis cibari. 10°. meth. med. 7°. 62. G
 Calidis, & siccis aduersissima est inedia. 10°. meth. med. 7°. 63. D
 Calidis, & siccis qui cibi boni. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Calidis & siccis astate argyrotrophema dāda, de bo. & vi. suc. 2°. 39. B
 Calidis et siccis ficus et cucurbita astate dari debēt. de bo. et vi. 2°. 39. b
 Calidis, & siccis lactis spuma astate danda, de bo. & vi. su. 2°. 39. B
 in Calidis, & siccis volatilia optima. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 in Calida & in sicca intemperie quæ Galenus adhibeat. 2°. de composi.
 medica. sec. loc. 5°. 138. A
 in Calidis & siccis vrima biliosa sunt. 8°. meth. med. 7°. 50. F
 Calidi & sicci ab eñationibus plenis offendit. de ar. cu. ad Gla. 7°. 98. D
 Calidum, et siccum corpus febricitans, si habet phlegmonem, morietur.
 10°. meth. med. 7°. 63. H
 CALIDA & tenuia quadantenus sunt, quæ odorata sunt. 4°. de simp.
 medic. facul. 5°. 31. B
 Calidum esse sequitur non quicquid bene redolet, neq; quicquid calidum
 est bene olere, neq; si quid graue olens est calidum esse, neq; si calidū
 etiam graue olere. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. C
 Calidorum innumera sunt partim bene olentia, partim grauiter olentia,
 partim neutra. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Calidi odores capitis dolorem faciunt. 3°. de loc. aff. 4°. 20. G
 Calida sūt oīa odorata. 4°. de simp. 5°. 31. A/com. 5°. apb. 28°. Ex. 40. C
 Calidum viribus esse oportet olfactui odorem bonum inferens aromati
 speciem gustui representans. de atten. vic. rat. 2°. 44. H
 CALIDI sunt palestrita, & gymnasta ob vitæ institutum. in 1°. de mor.
 bis vulgaribus. 3°. 105. A
 CALIDA signa & planeta.
 Calidus est Aries in secundo gradu, siccus in tercio. de sper. Sp. 38. H
 Calidi, & humidi sunt, gemini, libra, aquarius. de sper. Sp. 39. A
 Calidus & humidus est Iuppiter. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 Calidus est & siccus leo in quarto gradu. de sper. Sp. 38. H
 Calidus & siccus est Mars. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. F
 Calidus, frigidus, humidus, siccus eque ē Mercurio. de cōp. me. Sp. 59. G
 Calidus in primo gradu est sagittarius, siccus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Calidus, & siccus est Sol Minus marte. de cōp. mē. siue d. na. h. Sp. 59. F
 CALIDA, & humida cur sit qualitas audibilis. de cōp. mēb. Sp. 58. C
 Calida, & sicca cur sit qualitas visibilis. de comp. memb. Sp. 58. C
 ex CALIDI, frigidi, humidi, & sicci miscella fiunt saporēs. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 9. A
 Calidi summe sunt acres saporēs, deinceps post illos sunt amari, deinde ve-
 ro dulces. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. F
 Calidi primum exacte sunt acres saporēs, deinde exedētes, prentes, cru-
 stam molientes ac deniq; ēt colliquantēs. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. G
 Calidius austerio est dulce. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. C
 Calidiora tanto sunt dulcia, quanto dulciora. de cathar. Sp. 94. E
 Calidius dulci est amarum. 4°. de simp. me. fa. 5°. 27. C/de ocul. 7°. 188. C
 Calidum immodice est amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. A
 Calida, & sicca sunt acuta, & salsa, & quo modo. de ocul. 7°. 188. C
 CALIDVS quando sit spiritus. 4°. de loc. affec. 4°. 27. A
 Calidum, & frigidum sunt elementa spiritus. 5°. de decre. 1°. 255. G
 CALIDVS sudor, & multus quid indicet. cō. 7°. aph. 61°. Ex. 59. F
 Calidi sudores sunt minus malum frigidis. com. 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Calidissima pars hominis non potest continere frigidos sudores. commen.
 4°. aphor. 37°. Ex. 32. B
 Calida intima, exteriora frigida, malum. in progn. com. 2°. 4°. 198. C
 Calidum vaporem exire per cutē cū prius anhelitus fuerit frigidus, est
 signum mortiferum. in 6°. de mor. uul. com. 4°. 3°. 187. C
 Calidus vapor superiora petit. in 1°. de mor. uul. com. 3°. 3°. 104. D
 CALIDA tempora anni.
 Calida, & sicca est aestas. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. B/ in 3°. de morb.
 vulg. commen. 1°. 3°. 101. C
 Calidissimus & siccissimus status nō fit nisi i estate. 10°. met. me. 7°. 63. E
 Calida sunt valde tempora ante canem, quare a venę sectione abstinē-
 dum. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 179. B
 Calida, & sicca vnde sit aestas. de sper. Sp. 39. B
 Calidum, & siccum tempus pro aestiuo intelligit Hippocrates quocunq;
 tempore sit. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 134. C
 Calidū, & humidū est ver. bre. de dog. 1°. 231. B/de sper. 39. B/ Sp. 40. E
 Calidi & humidi status, temperamenta calida & humida offendunt in

1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 108. F
 Calidum & humidum cum est tempus, ne putrescant vestes, quatuntur.
 in 3°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 141. A
 Calida et sicca, tpa regiōes, cōstōnes extenuant. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 in Calido admodum tempore anni non est secunda vena ēt in febre acu-
 ta. de sectis. Isa. 16. E/ 1°. de arte cur. ad Glau. 97. C/de vict. ra. in mor.
 bis acu. com. 4°. 7°. 136. H
 in Calidis admodum constitutionibus euacuati, ex animi defectu et dif-
 solutione periere. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 98. C
 Calidum, vide Calor.
 CALIGATIONES oculorum numerantur inter morbos longos ad in-
 trinsecas partes pertinentes. intro. Isa. 56. B
 Caligo oculis offusa cognata est comitali morbo. intro. Isa. 56. C
 Caliginis causa. intro. Isa. 56. C
 Caliginem turbando inducit lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Caliginem oculorum cito transeuntem & delectationē cibi ostendit vi-
 na pinguis sine febre senib; eueniēs apoplexia soluta. de dyn. Sp. 24. B
 Caliginis oculorum praesidia. de dyna. Sp. 24. G
 ad Caligines oculorum valet succus centauræ. de virt. cen. Sp. 93. B
 ad Caliginē oculorū pdest coll. yris mista chclidōia. de sim. me. Sp. 82. B
 Caligines oculorum eximit fel. de simp. med. Sp. 84. E
 Caligines expurgat lactuca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Caliginem oculorum extenuat lapis thyites. de simp. med. Sp. 86. H
 ad Caliginem oculorum facit oleum. de simp. med. Sp. 88. D
 Caligini oculorum facit oliuæ lachryma. de simp. med. Sp. 83. G
 ad Caliginem oculorum. de med. fac. para. 163. B/ 7°. 172. F
 Caliginis, & tumoris, & sanguinis oculorum praesidia. de dyn. Sp. 24. G
 Caligini, & nebule quando similis spiritus. in 1°. de mor. vul. 3°. 104. G
 Caliginosa in somnis quid significant. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 117. H
 Caliginis somniū significat atrā bilem. de pres. ex insom. sum. 4°. 217. C
 Caliginosus est auster. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 104. D
 Caliginosa, & flatuosa materia cū diuersis humoribus quid faciat. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 104. G
 à Caliginosa materia cum bile fit sacer ignis. 1°. de mor. vul. 3°. 104. G
 CALISIVA caustica est, & vires habet acerrimas. de sim. Sp. 82. E
 Calisiva mittitur in emplastris, & in causticis. de simp. med. Sp. 82. E
 CALIX mensura. de med. fac. parab. 7°. 170. B
 Calices cereos in Apollonium & Dexippū retorfit Erasistratus. de iust.
 rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. A
 CALOPODIVM vnum ad omnes homines non potest sutor accommo-
 dare. 5°. de san. tuen. 2°. 93. D
 Calopodio vno omnes calceant, prouerbum. 8°. meth. med. 7°. 60. E
 in CALORE mediocri durum siccum est. 2°. de temp. 1°. 17. G
 in Calore mediocri molle, humidum est. 2°. de temp. 1°. 17. G
 cū Caliditate humiditate esse nō posse nonnulli putabāt. 1°. de tēp. 1°. 10. D
 Caloris humidi & caloris sicci fit mentio. de affuet. 2°. 61. D
 cū Calore vehemēti molle necessario nō est humidū. 2°. de tēp. 1°. 17. G
 quæ Calore sunt eodem, & odore, & sapore. non omnia easdem vires ob-
 tinent ex Diocle. 1°. de alim. fac. 2°. 7. D
 Caloris non est experts aceti fax. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Calorem quo modo habeat acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. G
 Caliditatem vini amisit acetum, et quandam ex putredine adeptum est,
 & quo modo. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 Calore ex atrio ascendēte calefacta cella vinaria partim herba stæbe te-
 pefacta vinū quodcūq; repositū acefcere nō sinit. 1°. de anat. 5°. 101. B
 Calore picipāt cinis et acetū, vt & bilis nigra. 3°. de symp. cau. 3°. 28. B
 Calor egit in calce, cinere, & sale. de vitil. resp. Sp. 64. F
 Calor, & frigiditas sunt differētię accidentales aquæ. de sper. Sp. 40. F
 in Caliditate, & frigiditate quo modo se habeat aqua fontana. 10°. me-
 thodi meden. 7°. 67. C
 Calorem tepidum habet chamemelum. 11°. meth. med. 69. H/ 7°. 73. C
 Calorem temperatum habet lini semen. 11°. meth. med. 7°. 73. C
 Calor duplex ē, genuinus videlicet et acquisitiuus siue spurius. 1°. de dif-
 fi. resp. 62. C/ in 6°. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 184. B
 Calor duplex apud Hippocratem, alterum quod ipse ingenitum vocat,
 essentiam in sanguine, sanguineisq; visceribus repositam habens, alie-
 rum vero acre, mordax, & igneum, sub quo genere est febris. in 6°. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 186. B
 Calor naturalis est distinctus a febrili. 1°. de crisi. 4°. 132. H
 Caloris innati, & febrilis diuersitas. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 Calor naturalis, & febrilis quod sint duo distincti calores, pōt inde colligi,
 vbi dicit frigidus humores neq; a calore nativo neq; a febrili posse calefieri,

calefieri, & considera totum commentum. cō. 4. aph. 37. Ex. 32. C
 de Calore immato quæ fuerit sūia Hippo. & Plat. 8. de dec. 1. 277. E
 Caloris natūi differentiæ, quæ. 1. de cau. pul. 4. 87. B
 Calor innat⁹ ē natura nra. de marc. 3. 46. A/ cō. 5. apho. 22. Ex. 39. E
 Calor naturalis est illa natura, quæ regit solida corpora, secundum Hip-
 pocra. com. 4. aph. 37. Ex. 32. B
 Calor naturalis est animæ substantia apud Hippocratem. in 6. de mor.
 uulg. com. 6. 3. 190. A
 Calor natūus est substantia uirū fm plures & summos medicos uel sal-
 tē primū & necessariū uirū instrm. 2. de ar. cu. ad Glauc. 7. 103. C
 Calorem naturālē ignem substātiā uocat Galenus. 1. de sa. tuen. 2. 62. E
 Calorem naturalem habere fundamentum in sanguine & spiritibus, po-
 test ex Galeno colligi ubi inquit, < spiritus, sanguisue, atque calor
 qui in eis est > com. 2. aph. 1. Ex. 11. B
 Caloris naturalis substantia ex sanguine & pituita (aliis spiritib⁹) 8. de
 decre. Hippo. 1. 277. F
 Calor natūus in bono sanguine consistit. de sal. diata. 2. 40. F
 Calor naturalis est eēntia potētia uitalis. i. 6. de mor. uul. c. 3. 3. 174. b
 Calor innatus est natūus spiritus. 5. de sim. me. fac. 5. 33. H
 Caloris innati substantia ex quibus sit. com. 1. aph. 14. Ex. 7. D
 Calor naturalis temperatus. 8. de decr. Hippoc. 1. 277. F/ de sal. diat. 2. 40. F/ 3. de cau. pul. 4. 97. C/ com. 1. aph. 14. Ex. 7. D
 Calor natūus non modo est calidus temperatus, sed etiam humidus. de
 natu. hum. com. 2. 7. 180. B
 Calor naturalis essentia est se ipsum mouēs, & semper. de palp. trem. cō
 uul. & rig. 3. 54. B
 Caloris substātia non diiudicatur rōne molis corpis. adu. I. yci. Ex. 65. A
 pp Calorem homo est perfectior muliere. 14. de usu par. 1. 205. H
 Calor quo modo uariis sit secundum ætates. com. 1. aph. 14. Ex. 7. B
 Caloris pueri differentia à iuuenili. 2. de temp. 1. 17. F
 Calor in pueris magis halituosus est, & multus, & suauis: in florētib⁹
 exiguus, siccus, nec similiter suauis est calor occursus. 1. de temp.
 1. 17. F/ 3. de symp. cau. 3. 29. C
 Calor pueri ad motū uentriculo superat omnem calorem fomentorum. 5.
 de simp. med. fac. 5. 33. D
 à Calore pueri & catuli innatur uentriculus. 7. meth. med. 7. 47. B
 Caloris natūi plus habent pueri. de sal. diata. 2. 40. F
 Calor naturalis plurimus his ē q media tēperie sunt. 5. de sa. t. 2. 94. E
 Caloris puerilis cum iuuenili æqualitas. 2. de temp. 1. 17. F
 Calor pueri salubris est. com. 1. aph. 14. Ex. 7. D
 ad Calorem naturalem in pueris comparatio lignorum humidorum. de
 marc. 3. 45. H
 Calor eorum qui in ætatis uigore consistunt est mordax. commentario. 1.
 aphorif. 4. Ex. 7. D
 Caloris naturalis senum ad lucernam quæ exinguitur comparatio. com
 men. 1. aph. 13. Ex. 7. B
 Calor naturalis non pōt cum flamma ignis comparari. de marc. 3. 45. H
 Calores uehementes quibus populis sint. de aere, aq. & lo. 2. 6. B
 Calor mordens unde. 2. de diff. feb. 3. 40. C
 Calor cepas ampliter comedētū ē acris & mordax. 5. de sa. t. 2. 93. F
 Calor naturalis priō humid⁹, & ibecillus iuxta aliquos. & mar. 3. 45. H
 Caloris innati substantia est humida. com. 1. aph. 14. Ex. 7. E
 Caloris natūi partes quedam sunt calami aridi ab igne dum nos recal-
 faciunt. 1. de simp. med. fac. 5. 4. B
 Calor naturalis frigoris aliquatenus particeps est. de pal. tre. 3. 54. C
 Calori natūo magnum usum exhibet ēt frigiditas. de pal. trem. 3. 54. C
 Calor an ex motu cordis, & arteriarum oriatur, an sit connatus ut cor-
 di motus. aduersus Lycum. Ex. 71. H
 Caloris cordis causa est motus. de anat. uiuo. Sp. 56. D
 Calor multus insitus est in corde, & in icore. in. 6. de morb. uulgarib.
 commen. 4. 3. 186. F
 Calor cordis est diuersus ab aliarū partium calore. de usu pul. 1. 228. B
 Caloris focus est cor. 6. de usu par. 1. 150. B/ in 6. de morb. uul. com. 4. 3. 185. H/ 3. de loc. aff. 4. 28. H
 Calor uehemētissimus est in uentriculo sinistri cordis. de ineq. 3. 44. A
 Calor q ēt sinistro uētre cordis et i arterijs, à quo nutriat. & ut. Sp. 63. A
 Calor cordis minimus est. de usu pul. 1. 228. C
 Calor uitalis incipit à corde. de anat. uiu. Sp. 47. B
 in Calorem naturalem mutatur spiritus à corde. de sper. Sp. 37. F
 Calor naturalis cordis est principiu oīum aliorum. de ana. uiu. Sp. 45. G
 Calor & ipsius uia, secundum Aristotelem, sicut effectus & causa, à cor-
 dis radice consurgunt. de anat. uiu. Sp. 45. G

Calor à corde ad uenas continue effluit & per uenas ad totum corpus
 & inde continue effluit extra corpus. de util. resp. Sp. 62. F
 Calor per arterias & uenas confluit in corpus. de usu pul. 1. 228. D
 Calor effluit per poros uenas subtilissimas. de util. resp. Sp. 62. F
 ob Calorem naturalem quotidie cunctis animalibus nonnulla substātie
 portio defluit. 1. de san. tuen. 2. 62. H/ com. 7. aph. 59. Ex. 59. D
 Calor naturalis seruatur modicis tum corporis, tum animi exercitijs. 1.
 de san. tuenda. 2. 65. F
 Calor naturalis euacuat superflua tantum: calor circumfus⁹ euacuat tā
 bona, quā superflua. com. 1. aph. 15. Ex. 8. D
 Calor numeratur inter ea quæ euacuant totum corpus æqualiter. com-
 men. 4. aph. 2. Ex. 27. D
 Caloris naturalis ad cucurbitulas comparatio. cō. 7. aph. 1. Ex. 54. A
 Calor proprius quid agat. 11. meth. med. 7. 69. E
 Calor proprius nihil corrumpit. 11. meth. med. 7. 69. E
 Calor naturalis corrumpit corpus, ut ignis ligna. de marc. 3. 46. B
 Calor naturalis alimento nutritur, ut ignis lignorum materia. in 6. de
 morb. uulg. com. 5. 3. 194. A
 Calor naturalis indiget multa humiditate. 3. de caus. puls. 4. 98. C
 Calor naturalis humido semper inheret. de marc. 3. 46. A
 Calor uitalis nutrimento indiget nō refrigeratione. de util. resp. Sp. 64. B
 Calor naturalis nutritur ut flamma ab oleo. de util. resp. Sp. 62. C
 Calor uitalis qui est in corde nutritur sanguine pingui & unctuos⁹, secū-
 dum Arist. de util. resp. Sp. 62. C
 Calor sinistri uentriculi cordis ingens est. de usu pul. 1. 228. C
 Calorem cordis aer inspiratus nutrit secundum Hippocratem. de utilita-
 te resp. 63. C/ Sp. 64. B
 Calorem magnum habentia animalia necesse fuit habere pulmonem mā-
 gnū. de anat. uiuo. Sp. 47. F
 Calor cordis excellens signum est audaciæ, et mania. de ana. ui. Sp. 53. A
 Calor natūus in quibus non accenditur, non sunt desipientia. commen-
 tario. 7. apho. 7. Ex. 54. D
 Calor naturalis in sono potius feri itro, quā extra. de usu par. 1. 229. E
 Calor primū natura instrumentum. 14. de usu par. 1. 205. H
 Calor innatus omnium operum naturalium author, secundum Hippocra-
 tem. 8. de dec. Hip. 1. 277. E/ in 6. de mor. uulg. com. 6. 3. 190. A/
 com. 1. aph. 15. Ex. 8. D
 Calor innatus quid agat in corpus. 16. de usu par. 220. G/ 2. de nat. fac. 1. 298. A/ de mar. 3. 46. A
 Calor insitus uel spiritus insitus uel bona temperatura, secundum Ari-
 stotelem est causa roboris membrorum. 1. de sem. 1. 334. G
 Calor facit caput firmum. in 1. de mor. uul. com. 1. 3. 104. B
 Calor in uigilia extra in somno intus. in 6. de mor. uul. cō. 6. 3. 191. A
 Calore excitato uis nutriendi firmatur. 6. de san. tuen. 2. 98. C
 Calor naturalis ē cōcoctionū opifex. in 6. de mor. uul. cō. 4. 3. 183. D/
 com. 1. aph. 15. Ex. 8. D
 Calore natūo debilitato per sanguinis fluxū, non possunt concoqui cibi,
 neq; i sāguinē distribui, uñ sit alius hūida. cō. 4. apho. 27. Ex. 30. C
 Calorem naturalem igneum & squallidum habentes facile coquant quæ
 alij difficile. 2. de alim. fac. 2. 17. C
 Calor preter naturam nocet concoctioni ex sua substantia. 2. de natura
 libus facul. 1. 300. E/ F
 Calor inspissat nutrimentum. de util. resp. Sp. 64. B
 Calor naturalis generat sanguinem. com. 6. aph. 12. Ex. 47. E
 à Calore mediocri fit sanguis. de nat. hum. com. 1. 1. 300. F
 Calor natūus temperatus sanguinem gignit. in 3. de morb. uulgaribus,
 commentario. 2. 3. 142. D
 Calor mediocri in motibus remissioribus prodest sanguificationi & nu-
 tritioni. de sal. dieta. 2. 41. A
 Calorem, & frigus facile ferimus ob sanguinem bonum. de dyn. Sp. 19. D
 Calore matricis sperma uertitur in sanguinem. de sper. Sp. 36. B
 Calore matricis pinguescit sperma uiri muliebri associatum cum spiritu
 quodam in ea receptum. de sper. Sp. 36. B
 ex Calore ueniente à matrice per spiritum naturalem crassescunt ossa.
 de spermate. Sp. 36. C
 Calore fiunt ossa. 1. de fem. 1. 332. B
 Caloris plurimum habet sanguis terrestris, ideo est receptaculum amo-
 ris. de util. resp. Sp. 64. F
 ob Calorē sanguis bonus emittit fumosos uapores. de uti. resp. 1. 226. C
 ex Calore fructus primo dulcescunt, post amarescunt. de ocu. 7. 288. B
 Calor duplex fructus maturat, alter proprius & cuiq; ingenuus, alter
 externus à sole, sed tamen natura ipsorū cōueniens ac familiaris. 4. de
 simplicium

de simplicium med. fac. 5.25.3
 Calore fit concoctio, in progno. com. 1. 4.196.E
 Calor naturalis dissolvit, & effundit, & attenuat humores corporis. de rat. uict. in mor. acu. com. 4. 7.140.A
 Calor naturalis deducit ad suppurationem ulcera. c. 5. aph. 20. Ex. 39.B
 Calor in pure unde fit. in progn. com. 1. 4.197.C
 Calor innatus instrumentum auctoris. de nat. hum. com. 2. 1.180.A
 Calor insitus quibus augeatur. 2. de san. tuen. 2.74.B
 Calor naturalis hyeme augetur. com. 1. aph. 15. Ex. 8.A
 Calor innatus hyeme, estate aduentitius abundat. 8. de decr. 1.277.G
 Calor in corporis penitioribus partibus crescit, cute prae frigore densata. de assuet. 2.61.C
 Calor naturalis si est uehementior hyeme, igitur hyeme non debet gigni pituita. de nat. hum. com. 1. 1.32.F
 Calor natiuus internus in omni exercitatione augetur. 2. de san. tu. 69. F/2.74.B/com. 1. aph. 15. Ex. 8.B
 ex Caloris genuini augmento ob exercitationem quot bona fiant in corpore. 2. de san. tuen. 2.69.F
 Calorem auget angustatio. de caus. mor. 3.6.E/de util. resp. Sp. 62.F
 Calor quomodo ex frigore fiat & adstrictione. de cau. mor. 3.6.F
 Calorem innatum excitat ira. 3. de diff. resp. 3.74.B
 Calor uehemens est in biliosis. 2. de diff. feb. 3.40.C
 Calor auctus non est ira, sed ueluti feruor est caloris in corde. 2. de sanit. tuenda. 2.74.B
 Calor naturalis hēt latitudinē quē nō pōt trāsiri. adu. Lycum. Ex. 62.A
 Calor naturalis prae cetera intra sanitatis fines seruandus est. 1. de san. tuenda. 2.65.F
 Calore proprio qualibet res in propria natura seruatur. 4. de simp. medica. facul. 5.28.B
 Caloris natiui modus, ut ad unguē seruetur non omnes partes similiter postulant. 16. de usu par. 1.220.D
 Calor cordis quo modo seruetur. 11. meth. med. 7.69.E
 Calor cordis sola respiratione seruatur. de usu puls. 1.228.C
 Caloris augmentatio fit nutrimento deficiente, ratione uacuitatis. de utilitate respirationis. Sp. 63.C
 Calorem natiuum adauget uinum modice haustum. de caus. mor. 3.7.D
 Calor cordis quot modis calidior uel frigidior fiat. de curan. ratione per sanguinis missionem. 6.16.G
 Calor natiuus ubi effluuiscit, pallidam & flauam bilem gignit. in 3. de morb. uulg. com. 2. 3.142.D
 ex Calore nimio sunt biles, secundum Hippocratem & Pla. 1. de decr. Hipp. 276.A/2. de nat. fac. 1.300.F
 Caloris naturalis auctio, & diminutio est una causa mutandi pulsus. 2. de san. tuen. 2.75.B
 a Calore fit arteriarum motus. 8. de decr. Hipp. 1.277.E
 Calor quantus sit, arterie pulsatio ostendit. 4. de loc. aff. 4.24.G
 Calor uenarum minor est calore arteriarum. de usu puls. 1.228.D
 Caloris imbecillitas unde proveniat. 1. de san. tuen. 2.68.D
 Calor diminutus facit flatum. 3. de symp. cau. 28.E/in 6. de morb. uulg. com. 3. 3.172.A/1.14. meth. med. 7.89.A
 Calor fortis non facit flatum, & si facit qui nam sit & quantus. 3. de symp. causis. 3.27.E
 Caloris natiui defectus pulsus, quales. 1. de caus. puls. 4.87.F
 ex Calore deficiente et facultate robusta pulsus. 1. de caus. puls. 4.89.A
 Calor naturalis spatio temporis languet iuxta aliquos & quo modo. de marcore. 3.45.H
 Calor naturalis spatio temporis crescit iuxta receptiores aliquos. de marcore. 3.45.H
 Calor uitalis dupliciter extinguitur de util. resp. Sp. 62.D
 Calor natiuus ob multitudinem accenditur, sed extinguitur. commen. 7. aphor. 7. Ex. 54.D
 Calor naturalis quā extinguat a multitudine. cō. 6. apho. 12. Ex. 47.E
 Calorem natiuum extinguunt refrigerantia supra modum. 2. de arte curatua ad Glauc. 7.103.C
 Calor intensus extinguit flammam. de util. resp. 1.224.F
 Calor natiuus extinguitur in forti dolore uentris, & ideo fit extremitatum frigiditas. com. 7. aph. 26. Ex. 55.G
 Caloris extinctio quo modo cognoscatur fieri. in 3. de morbis uulgarib. commentario. 1. 3.132.G
 cum Calor insitus extinguitur & natura enecatur, exitiosa symptota contingunt. in 3. de mor. uulg. com. 1. 3.132.C
 Calor naturalis uel extinctus, uel proximus extinctioni facio quae eua-

uantur frigida. com. 4. aph. 27. Ex. 32.B
 Calor innatus quod duret usq. ad mortē, collige. cō. 1. apho. 15. Ex. 8.D
 Calor naturalis in morte extinguitur. de marc. 3.45.H
 Calore extincto quo modo perit animal. de pal. trem. conuul. 3.55.F
 Calor in igne est differentia uirtutis ipsius. de sper. Sp. 41.B
 Calor, ut ait Aristoteles, aggregat similia, & disgregat dissimilia. de utilitate resp. Sp. 64.A
 Calor agit in partes remotas, sicut in propinquas. de ana. uin. Sp. 49.H
 ex Calore fit motus immodicus, ex frigore segnitia. 13. meth. me. 7.85.E
 Caloris non innati motiones quot modis euariant. in 6. de mor. uulgar. commen. 4. 3.186.G
 CALOR ascititius, qui. de pal. trem. conuuls. & rig. 3.54.A
 Calor ascititius est intemperatus. 3. de caus. puls. 4.97.C
 Caloris aduentitij substantia ignea, fumida, fuliginosa, & acris est. com. men. 1. apho. 14. Ex. 7.D
 Calor alienus quid facit in corpore. 11. meth. med. 7.69.E
 Calorem igneum renes habentes tophos faciunt. 1. de alim. fac. 2.10.G
 Calor immodicus quo modo ex numero primorum morborum. 2. de naturalibus facul. 1.300.E/F
 Calor mordax horrorem, & rigorem facit. 2. de symp. cau. 3.22.E
 Calor, & frigus qua parte corporis, ibi morbus. com. 4. aphor. 39. Ex. 32.C/prasag. exper. conf. Sp. 77.G
 Calor in meridie, & frigus mane & uespere, facit morbos. commen. 3. aphor. 22. Ex. 24.G
 Calor & frigus si fiat eadem die, morbi autumnales expectandi sunt. cō. men. 3. apho. 4. Ex. 20.C
 Caloris & frigoris mutationes in toto corpore longitudinem morbi significant. com. 4. aph. 40. 32.D/com. 7. apho. 60. Ex. 39.E
 Calor, & frigus abundans corporis languorem facit, uel malum generat odorem. de dyna. Sp. 19.D
 Calor & frigus quo modo simul ab extrinseco sentiatur. de inaequali intemperie. 3.44.F
 a Calore uehementi fit dolor. 12. meth. med. 7.78.E
 Calor solus facit dolorem capitis. com. 4. aph. 7. Ex. 35.B
 a Calore immodico laeditur uentris actio. 2. de nat. fac. 1.300.D/E
 Calor & frigus quo modo soluunt unitatem. de inaeq. intemp. 3.44.C
 Calor extrinsecus quo modo sanguine opprimat. 2. de diff. feb. 3.40.A
 Calor extraneus est causa efficiens putredinis. in 3. de morb. uulg. com. men. 3. 1.141.A/ 3.142.D
 Calor putrefacit facillime humorem, qui non est in suo loco, immo est alienus a natura corporis in quo continetur. com. 2. apho. 12. Ex. 12.E
 Calor praeter naturam putredinem sequitur. 2. de diff. feb. 3.41.C
 Calore humido corrumpuntur res. 4. de simp. med. fac. 28.A/3. de cō. po. med. per gen. 5.228.C
 Calor putredinis, qualis. de cur. rat. per sang. miss. 6.16.H
 Calore plurimo indigent animalia, quae sunt ex putredine, & non sola putredine. com. 3. aph. 26. Ex. 25.F
 ex Calore, pulsu, et urina potest cognosci an putredo sit in suis. 10. methodi medendi. 7.63.D
 Calor est causa fluxionis. 13. meth. med. 7.81.C
 Calor naturalem auctum & alterationem motus eius, qui est in corde & arterijs, habet bubo. 2. de nat. fa. 1.300.E
 Calor loci phlegmones causa. 13. meth. med. 7.80.H
 Calor quomodo phlegmonem augeat. 13. meth. med. 7.82.F
 Calor inflammationis qui sit. com. 5. aph. 47. Ex. 18.H
 Calor inflammationis magnus in morbis acutis trahit per modum cucurbitulae sanguinem ex toto corpore, usq. qui ita se habent, uiscera peruritur, extremae autem partes frigescent propter defectum sanguinis ad uiscera se recipientis. com. 7. aph. 1. Ex. 54.A
 Calor & angustia adest in peripneumonia. 4. de loc. aff. 4.26.H
 Calorem iecoris significant excrementa torrida combusta. in 3. de morb. uulg. com. 1. 3.131.B
 Calor punctionis. de simp. med. Sp. 80.H
 Calor febrilis, qualis. de uic. rat. in mor. acu. com. 2. 7.119.F
 ut Caloris qualitas percipiatur, manus aegri tangenda est in prognost. commen. 1. 4.194.G
 Calorem naturalem immodicum esse febre, colligitur. 2. de nat. fa. 2.300.E
 Calor ita auctus, ut eius occasione corpus laboret, est febris. 2. methodi med. 15.D/8. 7.49.G
 Calor si in totum corpus extendatur, est febris. de cau. mor. 3.6.E
 in Calore praeter naturam febris substantia. 1. de diff. feb. 3.30.H/de fractu. commen. 3. 7.243.D
 ob Caloris

ob Caloris extranei accessum accendit febris. de preſa. exper. Sp. 77. D
 Calor acris non ſemper eſt cum febre, licet ſub eius genere reponatur. in
 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 186. B
 Calor p̄ter naturā nondū febris, cum cor nō affert. 1°. de dif. ſc. 3^a. 31. E/F
 Calor ventriculi immodicus ſi ad cor peruenit, facit febrem. 7°. methodi
 medendi. 47. F/8° 7^a. 53. B
 Calor aeris cor calefacit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 Calor multus dum humorem abſumit, reddit temperamētum ſiccus. 6°.
 de ſanitate tuenda. 2^a. 93. H
 Calorem, & ſiccitatem conſequitur corpus totum ex dominio bilis. de
 anatom. viuo. Sp. 45. F
 Caloris febrilis differentia. 1°. de diff. feb. 1^a. 30. H
 Calor & habitus in quibus febribus conſiderandus. 1°. de arte curat. ad
 Glauconem. 7^a. 96. H
 Caloris febrilis multitudo conſiſtit in multitudine deſluxus. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3^a. 40. C
 Caloris qualitas tibi febrē indicat ex quo fiat hūore. 2°. & dif. ſc. 3^a. 40. C
 Calor, qui febris eſt, vnde incipit in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. A
 Calor febrilis ex tranſmutatione ſanguinis eſt mitior, & ſimplicior, ac
 ex humore acedine eſt moleſtior. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Calor pituitōſe febris, qualis. 2°. de diff. feb. 37. B/ 3^a. 40. C
 Caloris multitudo pituitōſiorem humorem exiccando lentores circa den-
 tes facit. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 Calor tertianæ, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. A
 Calor ardens, & ſitis propria ſunt febrium ardentium. in 3^m. de morbis
 vulg. commen. 21°. 3^a. 143. G
 Caloris auſti proprium indicium eſt exuſſare. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. A
 Calor, & anguſtia in ſpiritibus inſtrumentis quando adſunt, quæ ſym-
 ptomata contingunt, & quæ ſpiratio. 2°. de loc. affe. 4^a. 26. H
 Calor, & frigus qualem faciunt reſpirationem. 2°. de diff. reſp. 3^a. 65. E
 Calor inſenſus in febribus acutis facit conuulſiones malas, & viſcerum
 dolores. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Calor quartanæ, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. C
 ex Calore maraſmus, qui. de marc. 3^a. 45. C
 Calor beſticorum, qui. in progno. com. 2°. 4^a. 204. D
 Calor eſt cauſa vigiliarum. com. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
 à Calore abundanti febris, delirium fit. 2°. de loc. affe. 4^a. 14. B
 Calor ſurſum elcua. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 104. D
 Calor aſcendit per ſedem vſq; ad ventrem. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. F
 Caloris febrilis vis immodica lædit actionem ventriculi. 2°. de naturali-
 bus facultatib. 1^a. 300. D
 Calor febrilis quædam ex humidis deteriora reddit, quædam diſſilat. con-
 tra. Iul. Ex. 70. F
 Calor febrilis ad temperaturæ æqualitatem perducit. commentario. 6°.
 aphoriſmo. 40°. Ex. 51. A
 Calor febris incidit, extenuat, diſſoluit. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Calor extrinſecus aliqua concoquit, aliqua diſcutit, & euacuat. commē-
 ta. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Calor febrilis concoctionem facit quandoq; præſertim humorum pituitō
 ſorum. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Calor febrilis ſanguinis multū digerit. de cur. ra. per ſang. miſſ. 6^a. 19. F
 Calor quas diſpoſitiones ſoluat. com. 5°. aph. 21°. Ex. 39. B
 Calor febrilis eſt aptus ſanare ileum. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Caloris diuerſi à natino pulſus. 3°. de præſag. ex pulſ. 4^a. 115. B
 à Calore facti pulſus qui. 1°. de cau. pul. 87. C/88. E/3°. de præ. 4^a. 114. G
 Caloris dignotio, & arteriarum pulſatus quorū non eſt ſimilis. ad Thra-
 ſybulum. 2^a. 105. A
 Calor alterat ſuper omnes qualitates. 3°. de ſymp. cau. 2^a. 28. H
 Calor adauctus valenter alterat. 3°. de ſymp. cau. 3^a. 29. E
 Calor nimis adauctus colliquat. 3°. de ſymp. cau. 3^a. 29. E
 Calore quo modo liqueſcant caro & pinguedo. in 3^m. de mor. vulgaribus
 commen. 3°. 3^a. 147. H
 citra Calorem nullū corpus in halitū digeri pōt. 8°. meth. med. 7^a. 60. H
 Calor omnis febrē eſt inimicus. 10°. meth. med. 7^a. 65. H
 Caloris eſt iui ſudores, quales. 3°. de ſymp. cauſ. 3^a. 28. F
 Calorem naturalem in corporibus ſenum confortans medicamen. de me-
 dicinis expertis. Sp. 108. A
 Calor mordax quib⁹ natura eſt, ijs balneū eſt ſalubre. 5°. de ſa. t. 2^a. 94. C
 Calor mordax quibus natura eſt, ijs aduerſiſſimus eſt motus multus, &
 celer, exiguus, & lenius, ſalubris eſt. 5°. de ſan. tuen. 2^a. 94. C
 Calorem mordacem habentium cibi qui ſunt. 5°. de ſan. tuen. 2^a. 94. C
 ex Calore intemperies quomodo curanda. 13°. meth. med. 7^a. 82. G

Calor qñ ſuperat in membro affecto quid agendū. 11°. meth. med. 7^a. 73. C
 Calori & ſiccitati corporis ſuccurrit aqua frigida. de bo. & vi. 2^a. 39. C
 Calorem repercutit aqua frigida. 2°. de ſimp. med. fac. 5^a. 14. H
 Caloris reuocationem facit aqua frigida non vi ſua, ſed ex accidenti, &
 quomodo. com. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C
 Calor naturalis ex occuſu aquæ frigide, aut vincitur, aut colligitur, &
 cur. com. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C
 Calor ex accidenti refrigerat. 3°. de temp. 1^a. 25. A
 Calor medicamenti tepidus affectionem frigidam non perſanabit. 3°. de
 ſimp. med. fac. 5^a. 19. B
 Calor medicamenti quando acceperit ſcintillam caloris naturalis, totus
 accenditur. 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Calor animalium à medicamentis non mutatur, niſi prius medicamenta
 ſint mutata à calore. 3°. de temp. 1^a. 21. H
 Calor naturalis vititur medicamento quaſi nutrimento, ſicut ignis ligno.
 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Caloris excitandi latentem poteſtatem habent omnia purgantia. quos
 pur. opor. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. G
 Calor æſtatis nocet purgationibus, vt balneæ calidæ, quia extrahit hu-
 mores quos intra trahit medicina. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Calor æſtatis fit à ſole. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. C
 Calor febrilis plerūq; impedit ſcammonij operationē. de dyn. Sp. 20. H
 Calor doloroſus in capite cum ſtatu ventoso quando abundat, quid agen-
 dum. 2°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 136. B
 à Calore capitis dolor facile ſoluitur. 2°. de comp. med. ſec. lo. 5^a. 132. A
 ad Calorem membrorum. de dyna. Sp. 30. E
 Calorem interiorum conſuetum extirpat triaſandali. de dyna. Sp. 26. E
 ex Calore dolore hepatis potēter emēdat triaſandali. de dyn. Sp. 26. E
 ex Calore p̄dita vocē p̄fecte reparat diapienidiō magnū. de dy. Sp. 26. D
 ex Calore exolutiones quō curentur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. D
 Caloris ventriculi cum ſiccitate curatio. 7°. meth. med. 7^a. 48. F
 pro Kælws, & γαθws, ponitur. de fract. com. 2°. 7^a. 234. G
 CALLAINA teſta affata ac trita dentibus affricatur, ad eorū denigra-
 tionem. 5°. de comp. me. ſec. loc. 5^a. 163. H
 CALLIBLEPHARA medicamenta, quæ. 9°. de ſimp. med. fa. 5^a. 68. G
 Calliblepharon medicamentum. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 152. F
 in Calliblephara mittitur terra ampelitis. de ſimp. med. Sp. 85. A
 ad Calliblepharas facultates vſurpant fuliginem thuris. 7°. de ſimpli.
 medicamen. ſacul. 5^a. 54. F
 CALLICEROS quid ſignificet. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 125. D
 Callicerios ſuccus. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 125. B
 CALLINICI malagma ex collectaneis Pacciij. 7°. de compoſitio. medi-
 camen. per gen. 5^a. 266. G
 CALLIONYMI piſcis fel ad oculos eſt inferior bilis ſelle hyenarum.
 10°. de ſimp. med. ſac. 5^a. 74. H
 Callionymi piſcis fel. 3°. de comp. med. ſec. loc. 145. C/4°. 5^a. 151. H
 CALLISTA Antidoti nomen. 5°. de antid. 5^a. 117. D
 CALLITRICHVM magis q̄ trichomanes appellatur adiantum. 2°.
 de comp. med. ſec. loc. 5^a. 138. C
 ex Callitricho corona pro capitis dolore. de rem. par. ſac. 7^a. 154. B
 CALLVS quid. de fract. com. 1°. 7^a. 230. A
 Calli cutis affectus ſunt intro. Iſa. 59. D
 Calli (i. pori) q̄ incidunt in pulmones et i articulo ſunt morbus, in quo ſub-
 ſtantia quæ prius non erat, poſtmodū gñata eſt. 14°. met. me. 7^a. 93. C
 Callus ex qua ſiat materia. ars med. Iſa. 70. A
 Callus ex ſeroſa humiditate non gignitur, ſed ex craſſa, & renali. 6°. me-
 thodi medendi. 7^a. 41. E
 Callum porumue contrahit ac procreat caliditas non incidit neq; diui-
 dit. 5°. de ſimp. med. ſac. 5^a. 35. E
 Calloſæ ſubſtantie in abſceſſibus inuentæ. 14°. meth. med. 7^a. 92. D
 Calli curatio. introd. Iſa. 60. D
 Callus cū gignit, quibus cibis corpus nutriendum. 6°. meth. me. 7^a. 41. E
 Calloſæ & in ſcirrhum verſæ phlegmonē molliuntur. in 6^m. de mor. vul-
 ga. commen. 2°. 3^a. 161. A
 ad Calloſam carnem. 5°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 166. C
 ad Callum. 4°. de compo. med. per gen. 5^a. 243. A
 ad Calloſas durities. 6°. de comp. med. per gen. 264. D/ 5^a. 255. A
 ad Calloſa, & vetera admodum. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 242. B/H
 ad Calloſa vlcera. 4°. de comp. med. per gen. 242. H/5°. 5^a. 50. F
 Calloſa vulnera ad ſanandum difficilia ad ſanitatem perducit lixivia. de
 ſimplic. medica. Sp. 85. H
 ad Calloſas cicatrices. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 241. B
 k ad Callos

ad Callos oculorum extenderos. 4°. de cōp. med. se. lo. 152. H/ 5°. 156. D
 ad Callos & cicatrices oculorum extenderos. 4°. de compositione medi-
 camen. secun. loc. 5°. 156. D/ F/ H
 ad Callos oculorum extenderos colliriū melini. 4°. de cōp. me. 5°. 157. A
 Callos antiquos oculorum quā sanent. 4°. de comp. medic. se. loc. 5°. 151. B
 Callis & sycosi oculorū quē cōueniāt. 4°. de cōp. me. se. loc. 5°. 151. E/ F/ H
 ad Callos palpebrarum. 4°. de compositio. medica. secun. loc. 5°. 156. C/
 de remed. para. fac. 7°. 156. F
 Callos fistularum tollit spondylum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 Callos fistularum eximunt tithymalli. 8°. de simp. med. fa. 5°. 62. D
 ad Callos fistularum. 5°. de com. medicamen. secun. loc. 5°. 16. G
 Calli in articulis quo modo fiant. 10°. de compositio. med. sec. lo. 206. H/ 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. H
 ad Callosos excessus in manibus pedibusq;. 2°. de compositione medica. per gen. 225. E/ 3°. 5°. 235. C
 Callum pedis mire curat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. C
 Callosa quedam veluti caro vel callus carnosus gignitur loco ossis ex toto sublato, & processu temporis magis ac magis ad calli duritiē transfertur, cū ab initio carnis potius imitetur naturam. ars med. 15. 71. C
 Callus obducitur in fracturis ossium. 5°. de loc. affe. 4°. 31. A
 Callum fieri in ossibus fractis exemplo brutorum cognoscitur. commentario. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
 Callus ex quo generetur in osse. de fract. com. 1°. 7°. 230. A
 ad Callo obducenda ossa, Moschionis catagmaticum. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 235. C
 ad Callum perducens ossa cum conuenienti ligatura pharmacum. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 225. E
 Callum ducens celerrime. 5°. de comp. med. per gen. 246. E/ 5°. 248. C
 Callus quando maxime fit in osse. 6°. meth. med. 7°. 41. D
 Callus quo modo prohibetur crescere. 6°. meth. med. 7°. 41. F
 Calli magnitudo quanta esse debet. 6°. meth. med. 7°. 41. F
 à Callo vendicans. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. F
 Callus fit sinus, nī probe curetur. de tum. præter nat. 3°. 83. F
 Callosa emolliens emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. D
 Callos excidens. 2°. de comp. med. per gen. 224. C/ 5°. 253. H
 Callos consumens. 5°. de comp. me. per ge. 245. G/ H/ 5°. 248. C/ 5°. 53. D
 ad Callos excoiandos. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
 Callos demens. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 260. B
 Callum detrahāt elleborus niger, si duobus vel tribus diebus in fistulam callo induratum infundatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C
 ad Callos. 2°. de comp. med. per gen. 226. C/ 7°. 5°. 268. D
 CALVARIA dicitur os capitis. de ossibus. 1°. 40. D
 Caluariæ ossa septem. intro. 15a. 54. F
 ad Caluariæ similitudinem cerebrum factum est. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E
 Caluaria in anatomia non est sepe ferenda. 9°. de anat. adm. 1°. 104. A
 Caluariæ membrana habet continuam substantiam per totum caput extensam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. F/ G
 Caluaria subtilissima est in sincipite & plures habens meatus. in 6°. de morbis vulga. com. 1°. 3°. 153. E
 Caluariam tangit, & oēm interiorem cavitatē complet cerebrū in iuuenibus cū molle sit, atq; humidū. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Caluariæ foramen per quod quedam neruorum portio deorsum fertur, & soporariæ arteriæ per quod eius reliquum ad cerebrum ascendit, commune est. de ner. dissect. 1°. 53. E
 à Caluaria distat cerebrum siccescens in senibus. in 6°. de morb. vulga. commentario. 3°. 3°. 170. D
 intra Caluariam dolores, quales. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Caluariæ fracturarum differentia. 8°. meth. med. 7°. 42. A
 Caluariæ fracturarum quinque differentia existunt. intro. 15a. 59. C
 Caluaria fracta vsq; ad meningem ossibus admodum motis cyclisicis vult. 6°. meth. med. 7°. 42. C
 de Caluariæ fracturis vsq; ad secundam laminam. 6°. met. me. 7°. 42. A
 Caluariæ fracturæ quo modo sanantur. intro. 15a. 59. G/ 6°. methodi mendendi. 7°. 42. A/ F
 in Caluariæ fractura sanguis turturis super membrana instillatur. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. G
 Caluariam perforantes in quo peccare possunt. 4°. de loc. affe. 4°. 23. A
 Caluariam perforantes caveant ne cerebri ventriculos immoderate cōprimant. de instr. odor. 1°. 112. F
 ad Caluariā vsq; vulnus quo mō curandū. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. H
 Caluariæ fractura cū contusione quō debet curari. 6°. meth. me. 7°. 42. B
 ad Caluariam scapha vel tholus vinculum. de fascijs. 7°. 295. C

CALUITIES affectus superioris partis capitis et mentis. intr. 15. 59. C
 Caluitij causæ. fin. med. 15a. 44. E/ 1°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 121. E/
 14°. metho. meden. 7°. 93. D
 Caluities ex siccitate prouenit. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Caluities à cerebri exiccatione. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 170. A
 Caluities non accidit mulieribus & eunuchis propter humidam temperaturam. com. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
 in Caluitie amittitur particula utilis. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 Caluitiem incipientem quidam prohiberi posse, quidam nō posse dicunt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D
 Caluitium est passio insanibilis. com. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
 de Caluitie. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D
 Caluities qua re sanetur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 ad Caluitiem præter etatem. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 ad Caluitiem Andromachi iunioris. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. E
 ad Caluitiē. 1°. de cōp. me. se. lo. 123. E/ 5°. 124. H/ de med. fac. 7°. 171. A
 Calui unde fiant homines magis. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Calui cur aliqui fiunt citius. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Calui qui difficulter fiant. ars med. 15a. 63. F
 Calui non fiunt eunuchi. com. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Caluorum cutis valde arida est. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 170. A
 in Caluo dolor capitis ex causa calida. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. G
 Calui magnas varices non habent, si vero varices fiant, capillati iterum fiunt. com. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
 Calui caluos generant. de acre, aq. & loc. 2°. 4. G
 CALVMNIARI hominem qui bene dicat, & eius inuenta sibi tribuere, atrox est. 2°. de sa. tuen. 2°. 71. H
 Calumniæ aequo animo ferendæ sunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. D
 in CALCE libri scribuntur epodi. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 178. B
 CALX in pede quid. de ossibus. 1°. 43. F
 Calx pedis pars posterior. introd. 15a. 53. F
 Calcis ossa quibus communicent. de fract. com. 2°. 7°. 234. D
 Calcis tendo cur sit robustus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. E
 Calcis morbi, qui. introd. 15a. 59. D
 Calcis os quibus affectionibus vitietur. de fract. com. 2°. 7°. 235. B
 Calcis os sideratur. de fract. com. 2°. 7°. 235. A
 in Calcis sideratione quæ febres fiant. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 in Calcis dimotione veratrum dat. de fract. com. 2°. 7°. 235. E
 Calcis deligatio qualis esse debeat. de fract. com. 2°. 7°. 235. E
 Calx non patitur ferulam. de fract. com. 2°. 7°. 240. A
 ad Calcem alligandum vinculum. de fascijs. 7°. 306. A/ D
 Calcis male deligati malignitas quō cognoscat. de frac. com. 2°. 7°. 235. G
 CALCES quid sint in organis. de machin. 7°. 309. F
 CALX absolute dicta significant viua. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 239. G
 Calx est petra combusta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G
 in Calce egit calor. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Calx viua qualis. 9°. de simp. me. fa. 71. B/ 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 238. B
 Calx cineris species qualis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. C
 Calcis, & rosæ, qualitates probāt visus, et tactus. de ther. ad Pis. 5°. 9. E
 neq; Calcem, neq; cinerem, neq; puluerem, neq; fauillam animal viliū esitat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. C
 Calx terrena est consistentiē. 4°. de sim. med. fac. 5°. 30. A
 Calce cinereq; crassiora sunt ferrum, & lapis ignita, multoq; magis q̄ fauilla, ad hæc quoq; & calidiora. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Calx frigida non dicenda, licet sit alba vt nix. de ther. ad Pifo. 5°. 90. E
 Calx calida est. 3°. de simp. medicamen. facul. 5°. 22. G
 Calx aqua perfusa ebullit. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
 Calci & lapidibus calefactis cum aqua insperguntur, quod contingit, idē heceticis contingit sumpto cibo. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
 Calx viua adurit. intro. 15a. 58. B/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. D
 Calx vrit, non tamen habet vim adstringendi. 5°. meth. me. 7°. 31. D
 Calx viua crustas efficit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Calx viua est valde digerēs & exiccans. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 240. C
 Calx viua non est adhibenda teneris corporibus. 1°. de cōp. me. 5°. 212. A
 Calx non vsta exedit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 à Calce sumi debet experimentum de acredine. 4°. de simp. me. 5°. 26. B
 Calcis viua nouæ meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. H
 Calx vnum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de compositione medicamen. sec. loc. 5°. 129. D
 Calx non extincta vrit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. F
 Calx quando lauari debet. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 Calx quo modo lauatur. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 Calx vt

Calx vt argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
 Calx elota aqua marina, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Calx exacte elota est ex pharmacis emplasticis. 4°. de simp. mc. 5°. 25. D
 Calx quomodo absq; mordicatione exiccat. 9°. de simp. med. 5°. 71. B
 Calx elota citra morsum desiccatur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. C
 Calx lota in vulneribus nervorum. 6°. meth. med. 37. F | 7°. 38. B | C
 Calx viua restincta i vulneribus nervorum. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 230. G
 Calx viua sola vlcibus non admoet. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. G
 ex Calce, & sode balnei medicamentū. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 105. A
 Calce album emplastrum fit. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. C
 ex Calce lixiuium, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Calce nuper illitas domos incolentes quo moriant. 7°. de vsu pa. 1°. 159. B
 ex Calcis seruante qualitatem domo, desipientia. in 1°. prorrhethi. com-
 mentario. 1°. 4°. 164. B
 CALYBITIDIS vulpis pellis quibus prodest. de dyna. Sp. 23. F
 CAMAROSIS quid. fin. med. Isa. 48. C
 Camarosis vna ex differentiis fracturarum caluarie. intro. Is. 59. C | F
 Camaromata fractura quae sint. 6°. meth. med. 7°. 42. D
 CAMELVS cornibus caret, tamen ruminat & multos habet ventres,
 quia alimentū spinosū & lignū depascitur. 6°. de ana. admi. 1°. 90. E
 Cameli interior oris membrana cur aspera sit. 6°. de anat. admi. 1°. 90. E
 Cameli ventres cur asperi. 6°. de anat. admi. 1°. 90. E
 Cameli comedunt iuncum. 1°. de antid. 5°. 106. F
 Camelina caro comeditur in Alexandria. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Camelorum carnes, quales. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
 Camelorum carnes faciunt humorē melancholicū. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Camelorum lac, quale. 3°. de alim. fac. 2°. 27. F
 Camelinum lac habet plurimum serositatis. de bon. & vi. suc. 2°. 35. C
 Camelae lacte, lac asina subtilius est. de dissol. cont. Sp. 73. F
 inter Camelae, & asinae lac medium est lac capre. de diss. cont. Sp. 73. F
 Camelinum seuum maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Cameli vrina, qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 Cameli cerebrum comitialibus prodest. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 Cameli medulla meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. H
 CAMINORVM aer vitandus. 12°. meth. med. 7°. 77. E
 CAMISIA pueri quae dicatur pellicula. de ana. viu. Sp. 52. C
 CAMMARI tarde nutriunt, & sunt difficiliore digestionis. commenta-
 rio. 2°. apho. 18°. Ex. 13. G
 ΚΑΜΩΝΤΕΣ, idest laborantes. 2°. meth. med. 7°. 10. D
 CAMPÆ vermiculi genus. de med. fac. par. 7°. 164. F
 CAMPANAE frugo quo modo. de dyna. Sp. 22. F
 in Campania fuit Galenus. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 CAMPHORAM non cognouit Galenus, ideo collige librum. de dynami-
 dis non esse Galeni. de dyna. Sp. 23. D
 ΚΑΡΩΛΟΘΑΙ quid. de artic. com. 3°. 7°. 282. F
 CANALES duo ex memoriali parte cerebri tenues, & humidi pro-
 cedunt. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. B
 Canales duo in collo sunt, qui ad anteriora feruntur. de compag. memb. si-
 ue de natu. huma. Sp. 58. F
 per Canales nati fit attractio aeris ad pulmones. de anat. viuo. Sp. 47. C
 Canalis pneumaticus qui sit & vbi. de nat. & ord. cuiuslibet cor. 41. H |
 de comp. memb. Sp. 58. F
 Canalis spūalis in pulmone diuidit in duos canales. de cōp. mēb. Sp. 58. F
 Canalem spiritualem aperit lingua quando loquimur, claudit quādo mā-
 ducamus. de natura & ordine cuiuslibet corp. Sp. 41. H
 Canales sunt in aialibus quibusdam loco pulmonis. de ana. viu. Sp. 48. C
 Canales pulmonis, & hepatis mundificat decoctio corticis fisticis. de me-
 dicinis exper. Sp. 104. D
 ad Canales hepatis valens medicina. de med. exper. Sp. 104. G | H
 Canales aperiens medicina. de med. exper. Sp. 104. G | H
 Canalis quātus debet fieri in crure. de is quae in med. fi. cō. 3°. 7°. 216. D
 Canali cur vti non debemus in cruribus fractis. de fract. cō. 2°. 7°. 239. B
 a Canali contineri non potest coxae articulus nec a capsula. de fractu. cō-
 mentario. 2°. 7°. 239. E
 Canales ex arbore tilia confecti. de fract. com. 2°. 7°. 239. F
 in Canali non ita, vt in pulmone tibia collocada. de fra. com. 2°. 7°. 239. B
 Canalis quomodo habendus. de fract. com. 2°. 7°. 240. F
 Canali quomodo circundanda mitella. de fract. com. 2°. 7°. 241. G
 CANCANVS cacalia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
 CANCELLI pisces qui sint. 3°. de alim. fac. 2°. 31. G | B
 CANCRI viuunt aqua dulci, & salsa. de bo. & vi. suc. 2°. 37. H
 Cancris non habent collum, neq; caput. 7°. de vsu par. 1°. 164. H

Cancris sunt humidi carne & sicci cute. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Cancris habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Cancris mollem testam habent. de ren. aff. digno. & med. 7°. 195. F
 Cancrorum cutis insensibilis est. 3°. de vsu par. 1°. 134. A
 Cancris vbi habeant oculos. 8°. de vsu par. 1°. 166. F
 Cancris habent oculos duos. de ana. viuo. Sp. 48. C
 Cancris non habent palpebras. de instr. 1°. 112. B
 Cancris non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Cancris cinis, qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. H
 ex Cancris medicamentum probatum a Galeno pro morsis a cane rabi-
 do. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. A
 Cancris agunt ex proprietate substantiae contra canis rabidi morsum. 11°.
 de simp. med. fac. 5°. 82. A
 Cancer spicula, & surculos extrahit. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Cancros coqui iubet in qua nati sunt aqua. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200. F
 CANCER, scorpio, pisces, sunt aquatici, frigidi, & humidi, septentrio-
 nales. de spermate. Sp. 39. A
 Cancer est lunae sedes. de spermate. Sp. 38. H
 Cancris annus qualis sit. de spermate. Sp. 39. D
 CANCER morbus a similitudine ad animantem. 2°. met. med. 7°. 9. F
 Cancris radices per similitudinem nominare malum non est, & quae sint
 suae radices. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. F
 Cancris natura, quae. de diff. morb. 3°. 5. F
 Cancer in parte, est inaequalis intemperies cum fluxione. 1°. de inaequali-
 intempe. 43. A | 3°. 44. F
 Cancrum facit fluxum ad membra. in progno. com. 2°. 4°. 202. D
 Cancer quomodo fiat. de tum. prater nat. 3°. 84. D
 Cancer ex qua fiat materia. 2°. de crisi. 4°. 138. C
 Cancer ex cacochymia oritur. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Cancris ex vitiosis succis nascuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Cancer a quo humore. de tum. prater nat. 3°. 84. C
 Cancer ex humore crassissimo. 14°. meth. med. 7°. 92. E
 Cancer affectus melancholicus. 3°. de alimentorum facul. 2°. 25. G | com-
 men. 7°. apho. 40°. Ex. 57. B
 Cancer a bile nigra. de atra bile. 35. B | E | 8°. de decr. 1°. 275. F | de bo. & vi-
 tio sic. 2°. 39. D | de diff. morb. 5. F | de tumo. præt. naturam. 3°. 83. H | de
 ocu. 7°. 189. F | com. 1°. aph. 2°. 3. D | com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Cancer dicitur nigra bilis in vna quapiam particula redudās. 3°. de sym-
 ptomatum cau. 3°. 26. B
 Cancrosa sunt omnia quae ab atrabilario succo indurantur. 5°. de simplic. 5°. 34. E
 medicamen. 5°. 34. E
 Cancris quibus fiant, & quomodo. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. G
 Cancer contingit senioribus. in progno. com. 3°. 4°. 210. D
 in Cancros incurunt qui largius lente vtiuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Cancris sunt patiente hepate. de virt. nostrum corp. dispen. Sp. 60. C
 Cancris & phagedaenae respondent herpetibus, & erysipelatibus ex fla-
 ua bile. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Cancris a carbunculo distantia. de dyna. Sp. 30. F
 Cancris meminit. de tum. prae. natu. 3°. 84. E | 2°. methodi med. 7°. 9. E | F
 Cancer qualis sit cum incipit, & qualis postea. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 Cancer in principio sanatur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. D
 ad Cancros incipientes sanandos q magnā vim habet. 14°. met. me. 7°. 89. h
 Cancer quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 Cancrorum remedia. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 in Cancro qui cibi dandi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
 Cancris a principio strenue purgandi. de atra bile. 1°. 37. D
 Cancro profunt medicamenta trahentia bilem atrā. de atra bile. 1°. 36. B
 Cancer purgatur medicamento educente atra bilem. quos pur. op. quib.
 med. & quo temp. 5°. 88. F
 in Cancris sanguis mittendus. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 107. E
 in Cancro vacuatione facta quid agendum. 14°. meth. med. 7°. 89. H
 Cancris occultis, idest non apparentes, absconditi in profundo corporis sine
 vlcatione. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. D
 Cancer latens quo modo & quando. de atra bile. 1°. 35. B
 Cancros occultos, melius est non curare, curati enim cito perimunt, non
 curati longius tempus perdurant. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. D
 Cancros non permittunt curari multi medici digni auctoritate. com. 6°.
 aphorif. 38°. Ex. 50. F
 si Cancer in summa parte existens, vbi possunt applicari remedia, vel
 difficulter, vel omnino insanabilis est, quātō magis is qui est in intesti-
 nis, per quae feces transeunt. com. 4°. apho. 24°. Ex. 30. A
 Cancris oculis cataplastri in morem alium prodest erysimum. 6°. de
 k y simplicium

simplicium med. fac. 5. 47. F
 ad Cancros oculorum asperatos valet succus cetaurea. de vir. cē. Sp. 93. B
 Cancrī in māmīs mulierū potissimū fūt. 2. de ar. cu. ad Glau. 7. 107. B
 Cācer in māmīs similis cācro animali. 2. de ar. cu. ad Glau. 7. 107. D
 Cancrum in māmilla aduentantem quomodo purgatione prohibuit Gale-
 nus. quos pur. op. quib. me. et quo. 5. 88. C. 6. aph. 47. Ex. 52. C
 ad Cancrum vberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 Cancer vteri potest facere paucitatem menstruum. commentario. 5. aphor. 57. Ex. 43. A
 Cancrī matricis signa. & curatio. de pass. mul. Sp. 96. A
 Cancerosa vlcera a Galeno ponuntur. com. 5. apho. 22. Ex. 39. D
 Cancer vlceratus & difficultas intestinum ex atra bile. idem. commē-
 tario. 4. aph. 24. Ex. 30. A
 Cancrī vlcerati quo modo curentur. 14. meth. med. 7. 92. D
 Cancrosa causa stalticis, & chatarticis, & acerrimis rebus, & igne cu-
 rantur. de par. art. med. Sp. 19. A
 Cancrosis vulneribus si frigida aqua sola adhibeatur, perniciem affert.
 de simp. medicamin. Sp. 92. C
 Cancer semper lauari precipitur cum melle, & aqua iuncta, aut ex lixi-
 uia, aut cum vino, & melle simul. de simp. med. Sp. 92. C
 ad Cancrosa vulnera quae depascuntur in circuitu. de dyna. Sp. 30. H
 Cancros, et polypodas eliquare creditus est draculi fructus. 6. de sim-
 pli. med. fac. 5. 46. D
 ad Cancrosa vlcera faciunt edera folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Cancrosis vlceribus applicatur lac. 10. de simp. me. fa. 5. 73. H
 Cancerata vulnecum aufert lixiuia ex cinere de sarmentis oliuē. de sim-
 pli. medicam. Sp. 86. A
 ad Cancros mirabilis est plumbeus quidam succus a Galeno descriptus
 9. de simp. medica. 5. 70. F/G
 ad Cancrosa vlcer a idonea est pompholyx. 9. de simp. me. fac. 5. 70. H
 ad Cancrum valent medicamenta ex pompholyge, & chalcitide conse-
 eta. 2. de ar. cur. ad Glau. 7. 107. E
 ad Cancrum valet solani succus. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 107. E
 contra Cancrum valet theria. de ther. ad Pifo. 5. 91. E
 Cancrosa sanat vrtica. 6. de simp. med. fa. 5. 41. H
 ad Cancrosa vlcera. 4. de comp. me. per ge. 242. G 5. 244. E
 ad Cancrosas durities. 5. de comp. med. per gen. 5. 250. B
 ad Cancrum puluis. de dyna. 30. G/H Sp. 31. A
 ad Cancrum occidendum remedium. de dyna. Sp. 30. G
 Cancer quo modo per chirurgiam curatur. 14. meth. med. 7. 89. H
 Cancer quo modo curetur, & quod non incidendus. de oculis. 7. 189. G
 Cancer excidendus. 14. meth. med. 7. 91. F
 Cācri q. debet incidī, vel vti, & curari, q. nō. com. 6. aph. 38. Ex. 50. E
 Cancrī in palato, sede, sinu muliebri non perueniunt ad cicatricem si vrā-
 tur vel secentur. com. 6. aph. 38. Ex. 50. E
 Cancros, qui in summa parte corporis haerent, si possumus, debemus cu-
 radicibus refecare. com. 6. aph. 38. Ex. 50. F
 Cancrī quo modo vrantur & quando. 11. de simp. med. fa. 5. 81. H
 Cancer, vide Carcenoma.
 CANCER vinculi genus. de fascijs. 293. H 7. 294. G
 Cancrī fasciē ad capitis vulnera, siue in quatuor partes scindantur, siue
 in sex, siue in octo. de fascijs. 7. 293. F
 Cancrum vinculum pro inguine. de fas. 304. B 7. 305. B
 CANCHRY nos excalfacit. 1. de simp. med. fac. 5. 4. E
 Canchry solū non conuenit vlceribus. 4. de comp. med. per ge. 5. 236. H
 CANDENTI ferro similis est affectus hefticorum ex caliditate. & sic-
 citate solidarium partium. 10. meth. med. 7. 66. D
 Candenti pallore herbis infectis quandoq; assimilatur corpus. 5. de lo-
 cis affectis. 4. 34. H
 Candor niuis maioris minorisq; ratione differt ab eo, qui est in lacte. 1. de
 de sanitate tuen. 5. 63. F
 Candorem ex diutina vmbra tili consuetudine contractum non esse mor-
 bum, collige. 1. de san. tuen. 2. 64. A
 Candidi & molles sunt Galli. de curan. rat. per sang. miss. 6. 19. F
 Candidae mulieres, molles sunt. 4. de comp. medic. per genera. 5. 236. F
 Candide, & carnosae mulieres paruas habent venas. 1. de curan. ratio.
 per sang. miss. 6. 18. G
 Candidi, molles, & obesi non habent sanguinem melancholicum. 3. de lo-
 cis affectis. 4. 18. E
 Candidi imbecilles sunt. 2. de cōp. me. per gen. 5. 218. H
 Candidi cute quae medicamenta requirāt. 1. de cōp. me. per ge. 5. 212. H
 Candida nubes quomodo fiat. in 1. de mor. vulg. com. 1. 3. 104. C

Candidi ad digerendum. 6. de compositione medica. per gen. 5. 261. A
 Candidum quod magnum dicitur. 2. de comp. me. per gen. 5. 224. A
 Candidum Telephanis. 2. de comp. med. per gen. 5. 225. A
 Candida vt fiat tota facies. de dyna. Sp. 25. G
 CANENDI ars inter illustres numeratur. ad Thras. 2. 105. E
 Canendi Deus Apollo est. in oratione suaforia. Isa. 2. C
 Canendo tibiam defessi cur balbutiunt. com. 6. aph. 32. Ex. 49. H
 CANIS nomen equiuocum. 2. de diff. puls. 4. 53. H
 Cani similem membrorum naturam habet homo. in 6. de mor. vulgar.
 commentario. 4. 3. 180. D
 Canis habet ossum substantiam densiorem, sub capris & omnibus. 11. de
 vsu partium. 1. 191. D
 Canes habent multos dentes caninos vtrinq; 11. de vsu par. 1. 187. E
 Canini dentes vnde dicti, & qui. de off. 1. 41. F
 Canini dentes pineale habent acumen, & eorum officium speciale est frā-
 gere, siue incidere. de anat. viu. Sp. 49. D
 Canum dentes similes leoninis. 11. de vsu par. 1. 187. C
 Canini dentes cum generantur, febres, conuulsiones, & fluxus generāt.
 com. 3. apho. 25. Ex. 25. C
 Canibus in larynge commixtio est neruorum recurrentium cum neruis
 a sexta coniugatione productis. 16. de vsu par. 1. 216. E
 Canibus maxilla commissura euident est. 4. de anat. admi. 1. 81. F
 Cancs habet musculos temporales maximos & nervosissimos. 11. de vsu
 partium. 1. 184. F
 Canes cur vertant aures ad sonos, & ad voces. 11. de vsu par. 1. 189. A
 i. Canibus crura anteriora sūt siliā posterioribus. 2. de vsu pa. 1. 127. d
 Canū pedes cur mediū inter pedes hoīem et equorū. 3. de vsu p. 1. 129. E
 Canis est medius in rectitudine & pronitate corporis. 3. de vsu. 1. 128. F
 Canis habet lienem affatim nigrum. 6. de ana. admi. 1. 92. G
 de Canis temperie si queratur, quid respondendum. 1. de temp. 1. 13. D
 Canis est siccus secundum quosdam. 1. de temp. 1. 12. H
 Canis homini collatus est siccus. 1. de temp. 1. 12. E
 Canes sunt temperamento sicco. de atten. vic. rat. 2. 45. F
 Canis quo modo humidus, siccus, frigidus, & calidus. 1. de tem. 1. 12. E
 Canis comparatus ad apīm & formicam est humidus. 1. de tem. 1. 12. E
 Canis est calidior tairo. 11. de simp. med. fac. 5. 78. E
 Canes numerantur inter animantia calidiora, sicciora, & graciliora. 2.
 de simp. medicamen. facul. 5. 14. E
 Cani comparat gracilem, & musculosum. 10. metho. meden. 7. 62. C
 Cane calidior est leo. 11. de simp. med. fac. 5. 78. E
 Canis ipsa recipit sperma lupi, & vulpis. 2. de vsu par. 1. 127. F
 ex Canibus, & vulpibus generatur mixtum animal. de natu. humana,
 com. 1. 29. D 2. de sem. 1. 336. F
 Canis praefestatione parit catulos cacos, puerbiū. 2. de sem. 1. 339. F
 Canis nuper natus potestate venaticus est. 2. de temp. 1. 21. F
 Canis bonitas in quibus consistat. 1. de temp. 1. 13. D
 Cani conuenientia. 1. de temp. 1. 14. H
 Canis Lycurgi vocati meminit. de med. fac. par. 7. 165. E
 Canis nilum transeunter delibat. 2. de san. tuen. 2. 71. D
 Canes apud quasdam gentes manduntur. 3. de alim. fac. 2. 26. B
 Canum caro qualis sit. de atten. vic. rat. 2. 45. F
 Canis & leo animalia sunt crassi succi. 6. de anat. admi. 1. 91. H
 Canina caro facit humorem melancholicum. 3. de loc. aff. 4. 18. F
 Canes quando volunt purgari gramen edunt. de simp. med. Sp. 81. C
 Canis vomitum sibi parat. de venē sect. aduer. Eras. 6. 7. C
 Caninum lac non sinere pilos renasci falsum est. 10. de simp. medicamen-
 torum facul. 5. 74. A
 Canis nigre adeps. 2. de antiid. 5. 117. C
 Canis vrina. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 127. G
 Canibus hominum stercus suauissimum est. 3. de nat. fac. 1. 305. D
 Caninum stercus quo modo ad anginam, & quomodo ad dysenteriam pa-
 retur. 10. de simp. med. fac. 5. 76. A
 Canum stercus vbi ossibus vescuntur, non grauitur olet. 10. de simplici.
 medicamen. facul. 5. 76. A
 Canum stercus simile est medicamentis extergentibus. 5. de simplicium
 medicamen. facul. 5. 36. F
 Caninus finis tumores, & vlnera delicate mundat. de simp. Sp. 84. E
 Caninum stercus pro vlceribus malignis quomodo paretur. 1. de simplici.
 medicamen. facul. 5. 76. A
 Canino vtiur stercore, & vsum laudat ad crustas. 6. de compo. medi-
 camento. sec. loc. 5. 172. B
 Canis finis albus ad oris putredines & crustas. de re. pa. fa. 7. 158. A
 Caninum

Caninum stercus album. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. B
 Canini pediculi sanguis ad pilos palpebris innatos oculum infestantes.
 de reme. para. facil. 7°. 156. G
 Caninarum muscarum sanguis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. C
 Canes ne latrent. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. C
 Canes interimit cynomoros. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
 ad Canum impetum timentes. de medic. para. fac. 7°. 172. B
 Canis quo modo furorem deponat. de med. par. fac. 7°. 172. B
 CANIS solus rabie afficitur. 6°. de loc. aff. 4°. 40. C
 Canis rabidus quo modo cognoscitur. de ther. ad Pifo. 5°. 96. F
 Canis rabidi sputum potest excitare rabiem. 6°. de loc. aff. 4°. 42. C
 Canis rabidi morsus similis morsui canis non rabidi. de the. ad Pi. 5°. 96. E
 Canum rabidorum morsus est venenum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. A
 Canis rabidi morsus perniciosissimus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. A
 Caninum virus. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 171. E
 Canis rabidi virus difficulter cognoscitur. de const. art. Isa. 42. C
 Canis rabidi morsus quo modo sensim inficiat, ac tandem cito perimat.
 in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 149. D
 Canis rabidus quæ symptomata faciat in comorso. 2°. de antid. 5°. 119. D
 ex Canis rabidi morsu aquam expauescentibus. 1°. de comp. medicam.
 per genera. 5°. 215. F
 à Canibus rabidis morsos in aquarum formidinem devenientes quid ad-
 iuvet. 2°. de antid. 5°. 120. G
 à Cane rabido morfi quæto tpe moriunt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 171. E
 à Cane rabido morfi qñ non pñt curari. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 171. E
 à Cane rabido morfi quo modo curantur. 11°. de simp. med. fac. 81. H/de
 ther. ad Pifo. 5°. 96. E
 à Cane rabido morfis vulnus est ampliandum. de ther. ad Pifo. 5°. 96. F
 de virtute cent. Sp. 93. H
 Canis rabidi vlcus quandiu debet permanere apertu. 2°. de anti. 5°. 117. B
 Canis rabidi morsus medicina duplicem habent appellationem, & quæ.
 commen. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 ad Canis rabidi morsum Hære Album. 2°. de antid. 5°. 117. B
 à Cane rabido morsos iuvat mirifice alysson. 6°. de simp. me. 5°. 42. B
 ad Canes rabidos antidotus Aelli Galli à Cesare sumpta. 2°. de anti-
 dotis. 5°. 116. H
 à Cane rabido morsos servans antidotus. 2°. de antidotis. 116. G/118. F/
 119. D/ 5°. 120. D/E
 ad Canes rabidos antidotus Heræ Cappadocis. 2°. de antid. 5°. 116. H
 ad Canes rabidos antidotus Zenonis. 2°. de antid. 5°. 116. H
 ad Canis rabidi morsum Basilica. 2°. de antid. 5°. 117. C
 à Cane rabiente morfi cæcri cinis mirabilis est. 11°. de simp. me. 5°. 81. H
 contra Canis rabidi morsum agunt cancri ex proprietate substantiæ.
 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. A
 à Cane rabido morsorum medicamentum ex cancri certum & proba-
 tum à Galeno. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. A
 ad Canis rabidi morsus valet iccur canis rabidi. 11°. de sim. m. 5°. 79. H
 Canis omnis, & proprie rabiosi morfibz confert centaurea. de virtute
 centau. Sp. 93. H
 ad Canem rabidum Claudij Apollonij medica. 2°. de antid. 5°. 117. A
 ad Canis rabidi morsum dentes suspensi. de incant. adi. & sus. 7°. 182. B
 ad Canis rabidi morsum electuarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Canis rabidi morsum emplastrum. 2°. de antid. 117. A/ 5°. 119. F
 ad Canem rabidum Menelai emplastrum. 2°. de antid. 5°. 117. A
 à Cane morfis opitulatur herbum. de simp. med. Sp. 85. C
 ad Canis rabiosi morsum medicina secretorum. Sp. 97. B
 Cane mordente inflicti vlceribus competit mutulorum caro. 11°. de sim-
 plicium medi. fac. 5°. 78. F
 Canis rabientis morsum sanare dicitur terra leninia in vino diluto epo-
 ta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. E
 ad Canis rabidi morsum valet theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 91. H
 à Cane rabido comorsis efficax remedium est theriaca. de vsu theria-
 ce ad Phamphi. 5°. 97. E
 à Cane rabido morfi, cuius etatis theriaca vti debeant. de theriaca. ad
 Pisonem. 5°. 95. G
 ad Canis rabidi morsum. 2°. de antid. 116. F/120. B/2°. de comp. med. per
 gen. 227. E/3°. 233. G/235. B/5°. 247. A/E/248. D/H/5°. 249. H/ de me.
 fac. pa. 170. H/172. A/B/7°. 178. G/sec. Sp. 102. B
 à Cane rabido morsorum duorum casus. de sectis. 15. 18. A
 Cane rabido morfi hominis exemplum. de sectis. 15. 16. G
 CANINA fames quæ sit, & quo modo fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Caninus appetitus qui sit, unde procedat, & quomodo sanetur. commē-

tario. 2°. aph. 21°. 14. H/ Ex. 15. A/B
 Canina appetentia aliena à natura est. 6°. de san. tuen. 2°. 98. E
 Canina appetentia multa impetuose ingrere, atq; ea excernere cogit. 6°.
 de locis affectis. 4°. 37. H
 Canina appetentia significat lesam os ventriculi. 5°. de locis affectis. 32.
 H/6°. 4°. 37. H
 Canina fames à quo humore fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Caninus appetitus sit ex superflua transmissione melancholiæ à splene ad
 os stomachi. de anat. viuo. Sp. 51. A
 Canina appetentia subito fieri non potest. 6°. de loc. affect. 4°. 37. H
 Canina famis pulsus. de puls. ad tiro. 46. D/4°. de cau. pul. 4°. 103. G
 ad Caninum appetitum secretorum. Sp. 100. F
 CANINA lupinaue melancholia. de mel. ex. Gal. Ruf. & Poss. Sp. 100. F
 CANINVS spasmus cuius muscoli affectio sit. de mus. diff. 1°. 44. E
 ad Canina convulsione affectos. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 209. H
 CANINA cæpa quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 89. B
 CANIS sydus, quid sit. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 102. A
 Canis exortus considerandus. de aere, aq. & lo. 2°. 4. D
 Canicula oritur in medio horæ, quod est tempus anni. 2°. de ali. 2°. 16. D
 Canis ortus oporam appellatam inchoat, quam etiam secundam partem
 æstatis vocant. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Canicula per quadraginta dies durat, & qui sint. de pue. epil. 7°. 181. B
 circa Canem Etesia spirant in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 113. E
 Cane oriente si fiant tempestates hybernae, & spirent Etesia spes est quie-
 tis in morbis. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. D
 ante Canem tempora valde calida, proinde missio sanguinis vitanda. in
 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 179. B
 inter Canis & arcturi ortum maxima caliditas. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 98. C
 in Canis ortu semp ardentis febres. in 1°. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 109. A
 circa Canis ortum æstus febrem facit. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 sub Cane furunt viperæ, & serpentes. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
 sub Cane cur scmina iacta non nascantur. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
 sub Cane pluvia raro accidit. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 257. C
 sub Caniculam æstas non pluviosa borealis & sicca confert pituitosis.
 de aere, aq. & loc. 2°. 4. C
 sub Canicula preparat medicamentum, 4°. de comp. me. per ge. 241. D/
 5°. 252. C/E/6°. 255. F/ 5°. 256. E
 sub Canicula æstu sit cephalicum quoddam. 2°. de compo. medicamen.
 per genera. 5°. 226. C
 sub Canicula æstu sit Isis. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. B
 sub Cane febris ex ira, extincta aqua frigida. 10°. meth. med. 7°. 63. F
 sub Cane, et añ canē purgationes sunt molestæ. cō. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 in Canicularibus diebus quodam anno secta vena causa mortis fuit. 1°.
 de arte cur. ad Glau. 7°. 98. C
 CANIS piscis in cetaceorum genere ponitur. 3°. de alimentorum facul-
 tatibus. 31. F/ 2°. 32. E
 Canis piscis, phoca, delphini, & cete omnia pulmonem habent, & plus
 caloris quam ceteri pisces. de vit. resp. Sp. 64. C
 Cane pisce quo modo vulgus vescatur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Canes pisces habent duram carnem, ægre conficiuntur, & parvi suc-
 cos crassos, & salios. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Canis piscis ingrati saporis & mucosus est. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Canis marini caro salsa facit sanguinē melancholicū. 3°. de loc. af. 4°. 18. F
 CANIRVBVS frutex sylvestris. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Canirubi germina numerant inter præstantissima. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Canirubi germina muria, vel oxyhalme condita faciunt humorem melā-
 cholicum. 3°. de loc. affect. 4°. 18. F
 Canirubi fructu passim vescuntur rustici. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Canirubi fructus exiguum habent alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Canirubi fructus est pravi succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Canirubi fructus multum adstringit. 2°. de alim. facul. 2°. 19. B/de simpl.
 med. fac. 53. F/1°. de comp. med. 5°. 130. B
 in Canirubi fructu, quod lana specie habet arteriam vitiat. 7°. de simp.
 medicamen. facul. 5°. 53. F
 CANIS testiculus alidus & humidus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 CANIS est morbus faciei. 2°. de diff. pul. 4°. 53. H
 CANITIES quid. fin. med. 15. 48. B/C
 Canescunt vbi homines magis. 2°. de temp. 1°. 19. E
 Canities ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Canos cito producentes phlegma facit. de dyna. Sp. 19. F
 Canos capillos habere non est turpe. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 126. E

Canities quomodo retardetur. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. G
 Canitiem tardantia quæ ex austeris & acerbis sunt composita. 1.º de compo. medicamento. sec. loc. 5.º 126. G
 Canitiem tardans medicina. secretorum. Sp. 101. F
 à Canitie præseruatio. de reme. par. fac. 7.º 161. C
 CANNÆ flos, quem anthelem vocant, si in aures incidat adeo tenaciter adherens affligitur, ut auelli non possit, auditumq; vitiat, quam ob rem sæpissime exurdat. 7.º de simp. me. fa. 5.º 49. F
 Canna abstergentem facultatem possidet non paucam, minimeq; acrem. 7.º de simplicium medicamen. facul. 5.º 49. F
 Canna radicem cum bulbis aculeos ac stipites ex alto extrahere quidam scripsere. 7.º de simpli. med. fac. 5.º 49. E
 Cannæ cortex rufus calidus est & siccus in tertio ordine. 7.º de simplic. medicamen. facul. 5.º 49. F
 CANNÆ pulmonis compositio, quæ de anat. viuo. Sp. 53. C
 p. Cannam magnam sit attractio aeris ad pulmonē. de ana. vi. Sp. 47. C
 Canna pulmonis non sonora est in radice, quia carnosæ, & humida, de voce & anhelitu. Sp. 61. F
 Canna pulmonis iuuamentum. de ana. viuo. Sp. 53. D
 Canna pulmonis est primum instrumentum formationis vocis, & ita vitutis voluntarie mobilis. de ana. viuo. Sp. 53. D
 Canna quam habeat actionem in voce. de voce & anhel. Sp. 61. G
 Canna prima vocis est epiglottis. de ana. viuo. Sp. 49. E
 Canna secunda vocis est vula. de ana. viuo. Sp. 49. E
 CANNABIS vitici quodam modo similis. 1.º de alim. fac. 2.º 15. F
 Cannabis est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cannabis semen flatus exstinguit, adeoq; deficcatur, ut si plusculum edat, genituram exiccet. 7.º de simp. med. fa. 5.º 49. F
 Cannabis semen concoctum est difficile, stomacho ac capiti nocet, prauum est succi, multum calefacit. 1.º de alim. fa. 2.º 15. F
 Cannabis semen medicamentosum est, & caput tentat. de atte. 2.º 44. E
 Cannabis agrestis semen. de medi. fac. par. 7.º 171. D
 CANON, hoc est norma, Polycliti liber. de decre. 1.º 225. H
 CANTABRI succus ad synocham. de dyna. Sp. 33. C
 CANTHARIDES quid. de simp. medic. fac. Sp. 82. D
 Cantharidibus specie & viribus similis est buprestis. 1.º de simp. medicamentorum facul. 5.º 82. E
 Cantharides in frumento inuenta aptiores. 1.º de simp. med. fac. 5.º 82. E
 Cantharidibus vescuntur vipere. de ther. ad Pifo. 5.º 95. D
 Cantharis terrene est consistentie. 4.º de simp. med. fac. 5.º 30. A
 Cantharidis qualitas est contraria nobis. 7.º de vsu par. 1.º 159. B
 Cantharides venenose sunt. de simp. medic. Sp. 82. D
 Cantharides erosionem aut putrefactionem interimunt. 4.º de simplic. medicamen. facul. 5.º 29. E
 Cantharis interimit erodendo. 10.º de simp. med. fa. 5.º 73. H
 Cantharidis centesima drachmæ particula non necat. 3.º de simp. medicamentorum facul. 5.º 25. A
 Cantharides assumentibus quid prodest. 2.º de antid. 5.º 114. D
 Cantharidum alexiterium. 9.º de sim. med. fac. 5.º 65. E
 contra Cantharides valet theriaca. de ther. ad Pifo. 5.º 91. E
 Cantharis vesicam ledit. de ther. ad Pifo. 5.º 91. A
 Cantharis quomodo vesicam ledat & inuuet. de ther. ad Pifo. 5.º 94. B
 Cantharis vesicam exulcerat. 3.º de temp. 1.º 23. C / 1.º de compo. medicamentorum per gen. 5.º 209. H
 Cantharides sponte sua feruntur per urinam ad vesicam, atq; sic rodendo eam exulcerant. 3.º de simp. med. fac. 5.º 23. A
 Cantharidum vsus. 1.º de simplicium med. fac. 5.º 82. E
 Cantharides faciunt ad aliquas antidotos, & ad aliqua caustica. de simplicium medic. Sp. 82. D
 Cantharides quo præparet. de vict. ra. in mor. acu. com. 4.º 7.º 152. E
 Cantharides quo accipiant an totę, an partes. 1.º de simp. med. 5.º 82. E
 Cantharidum ventres accipit. 5.º de comp. med. sec. lo. 161. F / H 5.º 162. G
 Cantharides dat in potu. de vict. ra. in mor. acu. com. 4.º 7.º 152. A
 Cantharis correctæ per urinam sine noxa educit. 3.º de temp. 1.º 23. C
 Cantharides non nihil recipiunt medicamenta ad urinas mouendas efficaciora. 4.º de simp. med. fa. 30. B / 1.º 5.º 82. E
 Cantharidis parte sumpta, quibusq; oportet admista, præter quā quod vesicā nihil offendit, etiā renes expurgat. 4.º de simp. med. fa. 5.º 30. B
 ex Cantharidibus ubi paucum multis miscetur bonis atq; vitilibus, illa quidem ad vesicam veluti manu ducunt, rodere tamen nequeunt. 3.º de simpli. medic. fac. 5.º 23. A
 ex Cantharide confectum medicamentum urina cienda accommodum

est. 3.º de simp. medic. fac. 5.º 23. A
 ex Cantharidibus medicamentum urinarum prouocatum citra incōmodum. de vic. rat. in mor. acu. com. 4.º 7.º 152. E
 Cantharides vngues pforodes sanant. 1.º de simp. med. fac. 5.º 82. C
 Cantharis lumbricos educit. de ther. ad Pifo. 5.º 93. F
 in Cantharidibus exhibendis actio ignari medici. de vict. rat. in morbis acu. com. 4.º 7.º 152. E
 CANTERIVS quid sit. de artic. com. 1.º 7.º 255. C
 CANTORES non vtantur venere. 6.º de loc. aff. 4.º 42. G
 in Cantibus necessaria est longe vocis emissio. de ana. viuo. Sp. 48. B
 CANTILENA vetule, prouerbum. 1.º de crisi. 4.º 131. H
 CANVEEA cum absinthio & lupinorum apozemate purgat sima hepatis. de cathar. Sp. 95. C
 CANVM quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Canum acriter stringentes vires habet. & quodam modo causticas. de simplicium med. Sp. 83. C
 Cani pars vna ingreditur Ponitij confectionem. de simp. med. Sp. 88. F
 in CAPACITATIBVS instrumentorum amplis quæ continent, vis expultrix non expellit. 2.º de symp. cau. 3.º 22. B
 ΚΑΨΤΟΙ. i. fossula. de articu. com. 4.º 7.º 290. B
 CAPILLORVM nullū est regimen, sed tantū gñatio. ars med. 154. 63. B
 Capillos, & pilos generare est natura opus. 14.º meth. med. 7.º 93. C
 p. Capillos excernuntur supflua. de compag. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. B
 Capilli quando oriuntur. de fet. for. 1.º 323. H
 Capilli sunt modo maiores, modo minores, vt conuenit temporis mutationi. 1.º de vsu par. 1.º 189. F
 Capilli cur pauci æthiopibus, & tamen facile non caluescunt. 1.º de vsu partium. 1.º 190. C
 Capillis non semper indigemus. 1.º de vsu par. 1.º 189. F
 Capilli non æque conueniunt viro, puero, seni, mulieri, æstate, hyeme, in loco calido, in loco frigido. 1.º de vsu par. 1.º 189. F
 Capilli non itidem conueniunt ei qui ophthalmia aut capite alioqui laborauit & sanissimo. 1.º de vsu par. 1.º 189. F
 ad Capillorum generationem. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 125. H
 ad Capillos conseruandos Critonis. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. C
 Capilli vt crescant. de medi. fac. par. 7.º 179. D / de dyn. Sp. 23. E / F
 Capilli crispi quibus sunt. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 127. B
 Capillorum crispitudinem a leone tenuit Alexander. de sper. Sp. 38. H
 Capilli in rubedinem homini tendunt si sperma conceptum fuit a muliere in tribus sanguinis horis. de sper. Sp. 37. C
 Capilli rubentes, & citrini, sunt concepto in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
 Capilli sunt flauī concepto in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Capilli flauī quo modo reddantur. 1.º de compo. medi. sec. loc. 5.º 127. B / de reme. par. facil. 7.º 161. C
 Capilli fului quo modo reddantur. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 127. B
 Capillos inscit terra ampelitis. de simp. med. Sp. 85. A
 Capillos tingit myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 Capillos tingere est comptorij generis. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. F
 de Capillorum tincturis. 1.º de compositione medica. secun. loc. 126. E / de reme. par. facil. 5.º 161. B
 Capillos nigros habet conceptus in horis melancholię. de sper. Sp. 37. C
 Capillos rectos, & nigros habentibus obturata sunt spiramenta. in 1.º de morb. vulg. com. 2.º 3.º 115. E
 Capillos denigrant vetula. 1.º de comp. med. sec. lo. 5.º 126. F
 Capillos qbus mulierib; nigros facere liceat. 1.º de comp. med. se. l. 5.º 126. F
 Capilli quo modo fiant nigri. 1.º de comp. med. sec. loc. 125. A / 5.º 126. A / de reme. para. fac. 7.º 154. C / de dyna. Sp. 23. F
 Capilli subnigri quo modo fiant. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. C
 Capillos denigrantia. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. C
 Capillos denigrantia Archigenis. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. H
 ad Capillos nigros faciendos medicamentū quoddā Herē nō rite vsurpatum in quas egritudines inducat. 1.º de comp. med. sec. lo. 5.º 125. H
 Capillos denigrantibus qui morbi aliquando contingunt. 1.º de compo. medic. secun. loc. 5.º 126. G
 à Capillos denigrantibus, quæ capita facilius, quæ tardius leduntur. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. H
 in Capillis denigradis mortui sunt aliqui ob refrigerationem capitis. 1.º de compo. med. sec. loc. 5.º 126. G
 Capillos nigros habentes quando moriebantur. in 1.º de mor. vulgaribus com. 2.º 3.º 115. D
 ad Capillos albos faciendos. de rem. par. fac. 7.º 161. C
 pro Capillis illinendis pix liquida. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 126. G
 ad Capillorum

ad Capillorum raritatem. 1°. de compositione. med. secun. lo. 5°. 124. H/
de dynamidijs. Sp. 23. F
Capilli ut oriantur in loco combusto ab igne. de reme. par. fac. 7°. 161. E
Capillorum attenuatoria. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
Capillorum affectiones sunt communes cum paucis partibus. 1°. de com-
posi. med. secun. loc. 5°. 121. C
Capillorum vitium symptoma est affectionis capitis. 1°. de compositione
medica. sec. loc. 5°. 121. F
Capilli ob quas causas corrumpantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
Capillorum radices à vitiosis humoribus corrumpuntur. commentario
6°. apho. 34°. Ex. 50. C
Capillorum passionēs à græcis dicuntur alopecie, & ophiafis. comment.
6°. aphor. 34°. Ex. 60. C
Capilli nouacula sunt auferendi in alopecia. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. G
Capillis glabrum caput ex alopecia conuestit agaricum. 6°. de simpliciū
medicamen. facul. 5°. 41. E
Capillorum psilothra. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. C
Capillos extirpantia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
Capilli quibus renascantur in alopecia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. C
Capilli ut facile & cito nascantur abrasio nouacula fit. 1°. de compositio.
medica. sec. loc. 5°. 123. E
Capillos extirpantia sunt periculosi vsus. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 127. F
de Capillorum defluuiū, & curatione. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 125. D
Capilli defluunt facilius, quàm pili palpebrarū. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
Capillorum defluuiū à medicis dicitur quando fluent capilli. commen.
6°. apho. 34°. Ex. 50. B
Capillorū defluuiū ab Hippo. caluitiū dicitur. cō. 6°. apho. 34°. Ex. 50. B
Capillos reddere caluis. de medi. fac. parand. 7°. 171. A
Capillati sunt calui quibus varices fiunt. com. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
Capilli defluunt ob pituitam. de dyna. Sp. 19. G
Capillorum profluuiū citra morbum accidens. 1°. de compositio. medi-
camen. sec. loc. 5°. 126. B
Capillorum profluuiū post morbos sape. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 125. E
de Capillis qui cadunt ijs qui resumiuntur ex ægritudine. de remedijs pa-
ratu facilius. 7°. 161. D/E
Capillorum profluuiū fit in phibiscis, cum ad extremum mali perdu-
cuntur. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. B
Capillis à capite fluentibus, tabidis si superueniat aliū profluuiū moriū-
tur. com. 5°. aph. 1°. Ex. 38. D
Capilli si fluant in tabidis, & sputum graue oleat positum supra carbo-
nes, letale est. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
de Capillorum casu. de reme. para. facil. 7°. 161. D
Capillorum profluuij medicamenta quid agere debent. 1°. de compositio.
medica. secun. loc. 5°. 125. E
Capillorum profluuij medicamenta caliditatem, & vim adstringendi ha-
beant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E
pro Capillis, adstringentia cur admista debeant habere quippiā tenuiū
partium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. G
Capillorum defluuiū sola purgatione sanauit Galenus. de purgantium
medicamen. facul. 5°. 87. G
Capillos defluentes retinet ladanum. 7°. de simp. med. fac. 1°. 51. E
Capillos defluentes cohibet ladanū, ideo adstringit, & exiccat. 7°. de sim-
plicium med. fac. 5°. 55. A
Capillos fluentes cū oleo myrtino continet ladanū. de simp. me. Sp. 86. D
Capillis fluentibus myrta prodest. de simp. med. Sp. 87. E
pro Capillorum defluuiū optimū est oleum lentiscinum cum ladanū.
1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 125. F/de simp. med. Sp. 86. B
pro Capillis fluentibus oleum hispanum. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 125. F
in Capillorum defluuiū valet oleum myrtinum, vnguentum nardinum,
vnguentū foliatū, & vnguentū spicatū. 1°. de cōp. med. se. loc. 5°. 125. F
ad Capillorum profluuiū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. E/de remed.
par. fac. 154. B/de med. fac. par. 7°. 170. H/de dyna. Sp. 23. E
ad Capillorum profluuiū Archigenis. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 125. H
ad Capillorum profluuiū Heræ cōpositio. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 125. G
Capilli distendendi sunt in ijs qui ex bulimo animo delinquantur. 8°. de
composi. medic. sec. loc. 5°. 192. E
quibus veluti CAPILLI in vrina crassa existente, aut caruncule par-
ue vna exeunt ijs à renibus excerniur. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C/D
Capillitium appellatur à medicis passio, qua quis mingit veluti capillos.
commen. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
Capillitium ex quibus fiat, & quomodo, & in quo loco, & quibus cure-
tur. com. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C

Capillitio laborans minxit quandoq; corpora tam longa, vt ad dimidium
cubitum extenderentur. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
Capillitium habentes semper habent vrinam crassam. commentario. 4°. aphor. 76°. Ex. 36. D
Capillitium nunquam vidit Galenus. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
CAPILLORVM veneris electuarium. de med. exper. Sp. 107. H
CAPISTRVM vocatum dimidiatum, vel ad alteram partem. de fa-
scijs. 7°. 296. B
Capistrum ab inferiori parte sursum. de fascijs. 7°. 296. C
Capistrum ad vtranq; partem. de fasc. 7°. 296. C
Capistrum in vtranq; partem ductum à superiori parte deorsum. de fa-
scijs. 7°. 296. D/Idem aliter. 256. E/aliter ibidem.
Capistrum obliquum ad alteram partem. de fasc. 7°. 296. F
CAPITO librum Hippocratis de morbis vulgaribus committatus est.
in. 1°. de mor. vulg. com. 2°. 113. A/in 3°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 136. A
Capito scripturas peruertit. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 152. D
Capito appellatus Artemidorus. de ijs quæ in medi. si. com. 1°. 7°. 197. E
CAPITONVM maritimorum caro quo differt à degentibus in aquis
vitiatis. de bon. & vi. succ. 2°. 37. H
Capitones viuunt aqua salsa & dulci. de boni. & vitio suc. 2°. 37. H
CAPNAELEON. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. F
Capnelæos resina. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. E
CAPNIOS id est Fumus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. F
in CAPPADOCIA hordeum nudum prouenit. 1°. de alim. fa. 2°. 13. A
CAPPAR venarum fit mentio secretorum. Sp. 99. E
CAPPARIM acrem esse, collige. 2°. de atten. vic. 2°. 43. H
Capparitis comeditur ceu obsonium ac medicamentum. 2°. de alimentorū
facultatibus. 2°. 21. E
Capparitis est potius medicamentum quā alimentū. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
Capparitis conditur in aceto & muria. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
Capparitis cur sale aspergatur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
Capparitis ante omnes cibos ex oxymelite vel oxelæo edi debet. 2°. de ali-
mentorum facultatib. 2°. 21. F
Cappares cum aceto, & melle quid faciant. de dissol. cont. Sp. 75. G
Capparitis est tenuium partium & parum nutrit. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
Cappares cur parum nutriunt. de diss. cont. Sp. 73. F
Capparitis salsus nisi eluat, nihil alit, aluiū tñ subducit. 2°. d. ali. fa. 2°. 21. E
Capparitis viridis sicco magis alit. 2°. de ali. fac. 2°. 21. E
Capparitis preparatus cum aceto solum, aut cum aceto & melle, roborat
stomachum, & corrugat. de diss. cont. Sp. 74. E
Capparitis valet ad appetentiam deiectam. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
Capparitis attenuat. de atten. vict. rat. 2°. 43. H
Capparitis ex oxymelite, vel aceto, vel oleo citra calorem extenuat. 4°. de
sanitate tuen. 2°. 85. G
Capparitis fructus aurium vermes sua amaritudine occidit. 7°. de simpli.
medicamen. facul. 5°. 49. H
Capparitis detergit pituitam existentem in ventre. 2°. de ali. fac. 2°. 21. F
Cappares in epilepsia conueniunt. de puero epile. 7°. 180. E
Capparitis ex oxymelite edatur in principio cibationis, vbi grauitas est
in hypochondrijs. 14°. meth. med. 7°. 91. H
Capparitis purgat obstructions hepatis & lienis. 2°. de alim. fa. 2°. 21. F
Capparitis est lienis, vt absinthium iecori. 13°. meth. med. 7°. 84. F
ex Cappari, absinthio, & oxymelite cataplasma pro liene. 11°. methodi
medendi. 73. D/13°. 7°. 84. F
Capparitis cortex, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Capparitis cortex lienes induratos optime inuat, & dolores coxarū, men-
ses promouet, ex capite purgat, & ruptis atq; conuulsis auxiliatur.
7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Capparitis radicem cortices mire spleni conueniunt. 2°. de arte curat. ad
Glauc. 7°. 104. C/de cathar. Sp. 95. C
Capparitis cortex euacuat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Capparitis radicis cortex vlcerebus malignis impositus non malum est re-
medium, dentium dolores sanat, vitiligines detrahit, charadas et tu-
mores duos digerit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
Capparitis radix lapidem frangit. de oculis. 7°. 188. F
Capparitis ægyptiæ radix lapidem renum frangit. de ren. affec. digno. &
medela. 7°. 196. D
Capparitis radix vrere potest. 5°. de sim. med. fac. 5°. 38. F
Capparitis electuarium. de medic. exper. Ex. 108. B
CAPRAM si inierit aries, capram facit molliori pilo; si caper ouem, ouē
facit duriori lana. 2°. de sem. 1°. 336. G
Capre habent ossium substantiam minus durā ac densam canibus, lupis,
k iij ac

ac pardalibus. 11°. de vsu par. 1°. 191.D
 Caprarum dentes, & leonum differunt. 11°. de vsu par. 1°. 187.C
 Caprarum musculus temporalis. qualis. 10°. de vsu par. 1°. 184.G
 Capram dissecuit grauidam, & viuentem Galenus in 6^m. de mor. vulga. 3°. 189.E
 commentario. 6°. 1°. 108.E
 Capra habet vuluam vt mulier. de dissect. vul. 1°. 211.D
 Capra quam ligaturam habeant in matrice. 15°. de vsu par. 1°. 211.D
 Capre a natura hominis non longe aliena in fœtu. de fœt. for. 1°. 322.E
 Capra geminos ferre solent. 6°. de loc. aff. 4°. 41.E
 Capra propter quid castrantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27.B
 Capra sui, & homini comparata est multum sicca. 3°. de ali. fac. 2°. 25.H
 Capra est sicciore oue. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78.E
 Capra est minus sicca quam bos. 3°. de alim. facul. 2°. 25.H | 11°. de simplici-
 cium med. fac. 5°. 78.E
 Caprina caro in magno vsu est. 2°. de alim. fac. 2°. 16.B
 Caprine carnes quales. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147.A
 Caprina carnes optima sunt æstate, autumnio pessima. de vic. ra. in mor.
 acu. com. 4°. 7°. 147.A
 Capra prima æstate & media pinguescunt. 3°. de alim. fac. 2°. 26.B
 Caprina carnes, cur frigide potius q̄ calide sint edendæ. de vic. ra. in mor.
 bis acut. com. 4°. 7°. 147.A
 Caprina caro difficulter coquitur. 1°. de alim. fac. 2°. 10.A
 Capra maiores cur tarde digerantur. de dissol. cont. Sp. 73.D
 Capra carne velocius digeritur bœdus anniculus, & agnus. de bonitate
 aquæ. Sp. 73.C
 cū Caprina & ouilla carne ruri comeditur faba. 1°. de alim. fa. 2°. 14.A
 Caprarum & ouium genus omne non vndequa; laudabilis est alimen-
 ti. de atten. vict. rat. 2°. 45.E
 ex Capris alimentum, quale. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147.A
 Caprarum caro præter succum vitiosum, habet acrimoniam. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 26.A
 Caprina carnes cholera gignunt. de vict. rat. in mor. acu. 7°. 147.A
 Caprina caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18.F
 Caprina caro est inutilis senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91.D
 Caprarum ventres pingui sanguine pleni qui cibi sint. de vict. ra. in mor.
 acutis, commen. 4°. 7°. 147.C
 Caprarum sanguis in cibo iucundus apud Homerū. 3°. de alim. fa. 2°. 29.C
 Caprarum sanguis cum melle exhibetur aqua inter cutem laborantib.
 10°. de simp. med. fac. 5°. 73.B
 Caprarum sanguis tostus ad dysenteriam, & fluxum vêtis. 10°. de sim-
 plicium medicamen. facul. 5°. 73.B
 Caprino iecori idem valet iecur hircinum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79.H
 Caprinum iecur ad nyctalopes. 11°. de simplic. medi. fac. 5°. 79.H
 Caprinus pulmo vltus. 5°. de comp. med. se. loc. 5°. 159.G
 Caprarum lac, quale. 3°. de alim. fac. 2°. 27.F
 Capra lac est mediocris substantiæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91.H
 Caprinum lac, & asinum quomodo differant. 5°. de san. tuen. 2°. 91.H
 Capre lac medium est inter lac camelæ, & asinæ. de diss. cont. Sp. 73.F
 Capra lac est temperatius, & subtilius quam lac pecudum & vaccæ, et
 crassius, quam lac asinæ, & camelæ. de diss. cont. Sp. 73.H
 Caprinum lac multo minus pingue, quā bubulum. 3°. de ali. fac. 2°. 27.H
 Caprinum lac nō admodū pingue, nec crassum. de bo. & vi. succ. 2°. 35.B |
 5°. metho. meden. 7°. 35.A
 Caprinum lac conueniens nostris corporibus. de bo. & vi. suc. 2°. 35.B
 Capra quæ pauerit aut scammoniam, aut tithymallum, quale sit lac. 3°. de alim. u. facul. 2°. 28.A
 Caprini lactis vsus Pergami frequens. de bon. & vi. suc. 2°. 35.B
 Caprinū lac sine melle sumptū periculosum est. de bon. & vi. suc. 2°. 35.C
 Caprinum lac plerisq; coactum est in ventriculo in speciem casei. de bon. &
 vitio succo. 2°. 35.C
 Caprinum lac & asinum vicibus sumendum. 5°. de san. tuen. 2°. 91.H
 ex Capra lacte non fit butyrum. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74.C
 cur Capra habent adipem. 11°. de simplicium medic. fac. 5°. 78.H
 Caprarum adeps, qualis. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263.F
 Caprarum adipe valentior ad emolliendum est hircinus. 5°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 34.E
 Caprarum adeps minus calidus est, quā hircorum. 11°. de simp. medica-
 mentorum facul. 5°. 79.B
 Caprarum adipe minus calidus est adeps hædorum. 11°. de simp. medica-
 mentorum facul. 5°. 79.B
 Capra adeps, est acrior suillo, & vitulino. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34.B
 Capra adipem non adhibemus oculis. in 6^m. de mor. vul. cō. 6°. 3°. 196.D

Caprinus adeps ad quæ valet. 11°. de simpli. med. fac. 5°. 78.H
 Caprinus adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101.A
 Caprinus adeps, quæ indurata sunt iuuat. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34.E
 Caprinus adeps cur potius quā suillus tinesmosis & dysentericis im-
 ponitur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78.H
 Caprinum pingue, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269.F
 Caprina pinguedo pro gallinacea. 8°. meth. med. 7°. 53.F
 Caprinum seuum vel vitulinum indifferenter accipit. 5°. de compo. me-
 dica. per gen. 5°. 249.E
 Caprina medulla est minus efficax vitulina. de simp. medic. Sp. 87.D
 Caprina medulla in quo gradu sit inter emollientia. de ocul. 7°. 188.D
 Capra fel super ouillū post vrsorū & bouū. 10°. de simp. med. f. 5°. 74.H
 Capre fel ad nyctilopas. de reme. par. fac. 7°. 156.H
 Caprinum fel. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 160.E
 Caprina vesica, aut ouilla vsta ex posta bibita ad eos qui se in somno per-
 mingunt. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205.F
 Caprarum pellis substernenda. de fract. com. 3°. 7°. 245.C
 Caprarum cornu vstum quale, & quomodo lauatur. 4°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 151.F
 Capra, & cerui cornu non differunt. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165.H
 Caprinum cornu mundificatiuum, & colatiuum est. de ocul. 7°. 189.C
 Capra & cerui cornua ad candorem dentium. 11°. de simplicium medica-
 mento. facul. 5°. 79.G
 Capra & cerui cornua valent ad contrahendas mollitie fluidas gingi-
 uas. 11°. de simp. medic. fac. 5°. 73.G
 Capra nigra cornu accipi iubet. de med. fac. para. 7°. 173.A
 Caprarum pili vsti. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 124.F
 Caprarum vngues alopecias sanant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80.E
 Capre vrinam calfactam dat ad bibendum. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 200.G
 Caprarū deiectiones vocāt. & vngēdous. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 172.H
 Caprinum Stercus non grauius olet. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76.A
 Caprinum stercus, quale. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76.E
 cū Caprino stercore acetum, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 265.F
 Caprinum stercus vstum ad alopecias, lepras, psoras, & lichenas. 10°. de
 simp. medic. fac. 5°. 76.E
 Caprinum stercus ad aquam intercutem, & ad splenicos. 10°. de simplic.
 medica. facul. 5°. 76.E
 Caprinum stercus in hydropo. 9°. de compo. med. sec. lo. 5°. 200.F
 Caprinum Stercus competit lienī duro. 3°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 147.A
 Caprinum Stercus ad genu tumorem habens inueteratum. 10°. de simpl.
 medicamen. facul. 5°. 76.E
 Caprinum stercus ad parotidas, & ad bubonas confert. 10°. de simplic.
 medicamen. facul. 5°. 76.E
 Caprinū stercus indurata parotidi cōpetit. 3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 147.A
 Caprinum stercus ad viperarum morsus, ad auriginem, & profluuium
 muliebri. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76.E
 de CAPRIZANTE pulsū. 1°. de diff. pul. 4°. 52.D
 Caprizans pulsus quid denoret. 2°. de præsa. ex pul. 4°. 112.C
 Caprizans pulsus, qui. de pul. ad tiro. 4°. 43.G
 Caprizans pulsus omnium incommo-
 dius est. 2°. de præsa. 4°. 111.F
 Caprizans pulsus mortem præsentem denūciat. 2°. de præsa. gitione ex
 pulsibus. 4°. 113.C
 CAPREOLI caro non mala. de diff. cont. Sp. 74.B
 ex Capreoli corio cingulum quibus pro-
 fit. de dyna. Sp. 24.B
 CAPREOLI vitium sternendi in cubiculo febricitantium. 10°. metho-
 di medendi. 7°. 64.E
 Capreoli vitium pro herpete excedente. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102.B
 CAPREOLVS similis lenticula dimidiata. de machin. 7°. 310.C
 Capreolis cochleæ differunt. de machin. 7°. 310.C
 CAPRICORNI natura, & quos inferat morbos. de decub. progn. ex
 mathe. scientia. Sp. 15.E
 Capricornus, taurus, virgo, terrei, frigidi, & sicci, meridionales sunt. de
 spermate. Sp. 39.A
 Capricornus frigidus est in secundo gradu, siccus i tertio. de sper. Sp. 38.H
 CAPRIFICI ficus, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.F
 Caprifici cinis est omnibus acrior. de simp. med. Sp. 86.A
 ex Caprisco fit lixiuum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228.E
 in CAPSVLA continetur cor & pulmo quilibet in sua. de anatomia
 parua. Sp. 42.H
 Capsula cordis, q̄, & cur facta, & vbi cordi colligat. de ana. vi. Sp. 52.F
 in Capsula cordis colligitur materia quæ facit syncopen. de anatomia
 parua. Sp. 42.H
 in Capsula

in Capsula pulmonis colligitur materia quæ facit peripneumoniam . de anatomia parua. Sp. 42. H
 CAPSVLA machinaria quæ, & quò facta. de fract. com. 2°. 7°. 239. F
 Capsula pro cruribus ad quid vtilis. de fract. com. 2°. 7°. 239. D
 Capsula quæ cruribus subijcitur, qualis. de frac. com. 2°. 7°. 239. D
 Capsula differentia. de fract. com. 2°. 7°. 239. E
 à Capsula contineri nequit coxæ articulus, nec à canali. de fractu. com- mentario. 2°. 7°. 239. E
 CAPTAE nuper hirudines per dies seruade, et sãguis illis p nutrimento dadas, itaq; earũ virulẽtia respirabit. de cucur. scarificatio. 6°. 4. C
 CAPTI & capiuntur sunt verba, q apud Hippocratem fm Galenum longitudinem temporis significant. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 CAPTIO SAE scientiæ, quæ. 2°. de decr. Hippo. 1°. 240. A
 Captiosa argumẽta absũt ab suba rei q querit. 2°. de dec. Hipp. 1°. 235. F
 à Captiosis differunt lemmata scientiam. 2°. de decr. 1°. 235. F
 CAPVT appellatur tota pars supra collum. 3°. de decr. 1°. 247. D
 Caput præcedit in partu secundum naturalem ordinem exeundi, sequen- tur cetera membra. de ana. viuo. Sp. 52. D
 Caput ab aliquibus factum dicitur propter cerebrũ. 8°. de vsu par. 1°. 165. C
 Caput non est factum gratia cerebri. 8°. de vsu par. 1°. 166. B
 Caput cur non est propter aures. 8°. de vsu par. 1°. 166. F
 Caput cur non est propter nares. 8°. de vsu par. 1°. 166. F
 Caput i superiori parte positũ est scilicet pp oculos. de anat. viuo. Sp. 48. C
 Caput cur nõ est factũ pp os, sed propter oculos. 8°. de vsu par. 1°. 166. F
 Capitis anatomen in animali viuente fecit Galenus. 7°. de decr. 1°. 269. B
 pro Capitis anatomia instrumenta. 9°. de anat. adm. 1°. 104. B
 in Capite, supercilijs, ac palpebris pilorum generatio necessaria est. 17°. de vsu partium. 1°. 222. B
 Capitis pili cur in nobis. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
 in Capite pili cur sunt plurimi incrementi. 11°. de vsu par. 1°. 189. F
 Caput ea pilorum parte, quæ in regione superiori producit, assimilatur aruo cuiusdam tritici, aut hordeum, aut quippiam ceterorum cerca- lium seminum in se natorum habeti. 1°. de compo. med. sec. lo. 5°. 121. C
 per Caput totum continuam substantiam habent caluaria membrana, & cutis extrinseca capitis. 2°. de comp. medic. secum. loc. 5°. 133. H
 Capiti alligat dura meninx p tenues quasdam mēbranas, q ab ipsa enascũ- tur: viã aut vt foras exeant, sũt capitis futura. 8°. de vsu p. 1°. 169. C
 ad Caput à corde membrana non pertingunt. 7°. de decr. 1°. 268. A
 Caput ambiens pellis non habet sensum. 4°. de loc. affe. 4°. 25. D
 Capitis cutis pueris, mulieribus, & eunuchis humida est. in 6°. de mor. vulga. commen. 3°. 3°. 170. A
 in Capitis posteriore parte cutis mollities vnde sit. de ana. viuo. Sp. 45. C
 Capitis posterior pars nõ facile calefit. 2°. de cõp. med. sec. lo. 5°. 132. E
 Capitis os caluaria dicitur. de ossibus. 1°. 40. D
 in Capite conuenienter fuit os. 8°. de vsu par. 1°. 167. A
 Capitis os post omnia alia ossa fit. de fæt. for. 1°. 323. G
 Capitis os ex quo fiat. 1°. de sem. 1°. 331. D
 Caput in infantib⁹ cõstrictũ manibus sit logũ. de aere, aq. & loc. 2°. 4. G
 Caput firmum facit calor. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 104. B
 Capitis os quando firmatur. de fæt. for. 1°. 323. H
 cum Capite augetur & roboratur materia ossium & musculorũ in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 154. E
 Capitis os sensu caret. 13°. meth. med. 7°. 86. A
 Capitis os cur cauernosum sit et hñs multas futuras. 9°. de vsu p. 1°. 171. F
 Capitis ossa sunt sex, excepto sphenoide. de ossibus. 1°. 40. G
 Capitis ossa sunt septem. 11°. de vsu par. 1°. 191. B
 Capitis ossa superiora tenuiora sunt. 11°. de vsu par. 1°. 192. B
 Capitis ossa lateralia duriora sunt ac crassiora. 11°. de vsu par. 1°. 192. B
 Capitis ossa lateralia cur squammæ similia. 9°. de vsu partium. 177. D/ commen. 11°. 1°. 191. G
 cum Capitis osse prima vertebra articulatur. 12°. de vsu par. 1°. 194. F
 Capitis os magis superat ossa primorum spondylorum, quàm os aliud ab altero osse superetur. 12°. de vsu par. 1°. 195. H
 in Capitis ossibus cur solus omnium musculorum abditus sit musculus temporalis. 11°. de vsu par. 1°. 185. B
 Capitis ossibus nullus motus inest perspicuus. 13°. de vsu par. 1°. 201. H
 Capitis ossa futuris constant. introd. Isa. 54. F
 Capitis figura variat numerũ futurarũ, & positurã. de ossibus. 1°. 40. D
 Capitis futurarum diuisio. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 169. H
 Capitis futurarum diuersitas. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 Capitis tres futurae. de ossibus. 1°. 40. D
 Capitis quinque futurae. introd. Isa. 54. F

in Capite musculi hñt qnq; futuras. de natu. & or. cuius. corp. Sp. 41. E
 Capitis dextram partem a sinistra distinguat futura per longitudinem ip- sius protracta. 3°. de loc. affe. 4°. 20. F
 Capitis nõ habentis tumore in occipitio futura. 9°. de vsu par. 1°. 177. A
 Capitis tumor in fronte si perit, perit etiam futura coronalis. 9°. de vsu partium. 1°. 177. A
 Capitis futura nisi essent, medicamenta extrinsecus applicata nihil pro- ficerent. 13°. meth. med. 7°. 85. G
 Capitis tres figurae. 9°. de vsu par. 1°. 176. H
 Capitis quatuor figurae ab Hippocrate. 9°. de vsu par. 1°. 177. B
 Capitis naturalis figura. de ossibus. 40. D/ 9°. de vsu par. 1°. 177. B
 Capitis propria figura, quæ. ars med. Isa. 63. C
 Capitis optima figura, quæ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. D
 Capitis vitia in magnitudine, & forma, qualia. in 6°. de morb. vulgari. commentario. 1°. 3°. 154. B
 Caput magnum quid significet. ars med. Isa. 63. C
 Capita nimis magna aut parua habentibus vis cogitandi oblesã est. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 154. C
 Caput magnũ qnq; bonũ e, sed raro, cur. i 6°. de mor. vul. cõ. 1°. 3°. 154. G
 Caput magnũ est, si cerebrũ magnũ. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 174. B
 Caput magnũ habuit Pericles. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 154. C
 Caput paruum, quale. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 154. B
 Caput paruum quid significet. ars med. Isa. 63. C
 Caput exiguum semper est malũ. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 154. G
 Capita nimis parua habentibus vis cogitandi oblesã est. in 6°. de morb. vulga. commen. 1°. 3°. 154. C
 Caput parũ est, si cerebrũ parũ. in 6°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 174. B
 Caput paruum habent quædam animalia, & oculos declines positos in quibusdam nervorum extremitatibus, quos emittunt quandoq; a se; & retrahunt ad se. de anat. viuo. Sp. 48. C
 Caput rotundum prauum est. iu 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 154. B
 Capitis rotundi futurae quam figuram habeant. 9°. de vsu par. 1°. 177. A
 Capite acuti phofoi dicuntur. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 154. F
 Caput non potest esse acuminatum circa aures. 9°. de vsu par. 1°. 177. A
 Caput acutorum figura quid ostendunt. 9°. de vsu par. 1°. 176. H/ in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 154. B
 Caput acutũ qñ vitiosum, & qñ nõ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. D
 Caput acutum qñ robustum. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 154. B
 in Capite est cerebrum propter oculos. 8°. de vsu par. 1°. 167. A
 Capitis ventriculorum trium harmonia vsq; ad animam qui nerui dicantur. de spermate. Sp. 37. G
 in Capite sunt duõ foramina ab ore ad cerebrũ. cõ. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
 Caput solidioris formationis et cõpactionis originẽ ponit Hippocrates p- habiles sequutus rones. brevis denotatio dogmatum Hipp. 2°. 231. B
 in Capite quodnam principium sit. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. H
 Caput propria est rationis sedes. 3°. de loc. affe. 3°. 16. E
 ex Capite puenit virtus, qua ratiocinamur, & meminim⁹, & sentim⁹, & de loco ad locum permutamur. de virtu. nrm cor. dispes. Sp. 60. B
 in Capite est situm sapere, & ea anima pars quæ ratiocinatur. de vict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 131. F
 è Capite Iouis Minerva, fabula. 3°. de decr. Hipp. 1°. 246. H
 Caput Taurus respicit. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. C
 in Capite cur sensus. 8°. de vsu par. 1°. 165. G
 in Capite quatuor instrumenta sensoria. 8°. de vsu par. 1°. 167. D
 in Capite sensoria omnia sunt ppter cerebrum. 8°. de vsu par. 1°. 167. A
 in Capite nervorum origo. 7°. de decr. Hippocra. 1°. 268. H/ commenta- rio. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D
 Capitis nerui, & eorum differentia. 12°. de vsu par. 1°. 193. G
 in Capitis lateribus nervorum exortus. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 à Capite nervorum dependentium plātationes. 9°. de vsu par. 1°. 174. D
 à Capite orientum nervorum miscella, qualis. de ner. diff. 1°. 54. B
 à Capite orientum nervorum plurima pars in os ventriculi inseritur, de nervorum dissectione. 1°. 54. C
 ad Caput ascendunt nerui quatuor ex primis spinæ vertebri. 4°. de lo- cis affectis. 4°. 25. D
 à Capite q actiões depēdeant. de virt. nrm corpus dispesantib. Sp. 60. C
 à Capite, & pulmone vno impulsus spūs emittit. 2°. de symp. cau. 3°. 21. G
 Caput pectori motus principium dat. 2°. de symp. cau. 3°. 21. G
 Capitis articulus qui, & cur. 12°. de vsu par. 1°. 193. F
 Capitis articulus cur duplex. 12°. de vsu par. 1°. 194. B
 Capitis articulatio adeo est perfecta, vt aliter fieri non posset. 12°. de vsu partium. 1°. 195. B
 inter Caput

inter Caput, & thoracem correspondi. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 sub Capite partibus omnibus spinalis medulla est veluti cerebrum. 12°. de vsu partium. 1°. 196. E/F
 Capitis, & faciei coagmentationes cōes in ossibus iugalib. intr. 15. 54. G
 Caput cōmittētes musculi claviculis & pectori. 4°. de ana. adm. 1°. 83. F
 Caput calidum mobile est naturaliter. de ocul. 7°. 183. H
 Caput frigidum non est mobile. de ocul. 7°. 183. H
 Capitis motus quomodo fiat. de ossib. 1°. 41. H
 Caput magnis motibus agitur. 4°. de anat. adm. 1°. 82. D
 Capitis motus genera in differentias diuisa. 12°. de vsu par. 1°. 193. G
 Capitis motus duplex est. de ossib. 1°. 41. H
 Capitis totius motus duos genere esse oportet. 12°. de vsu par. 1°. 193. F
 Capitis motiones proprię duplices sunt. de musc. diff. 1°. 45. D
 Capitis motiones proprię breuissime sunt. de musc. diff. 1°. 45. D
 Capiti proprium motum musculi dātes, quales. de musc. diff. 1°. 45. D
 de Capitis motibus qui eligibiles, fm spōdylos. 12°. de vsu par. 1°. 194. b
 Caput mouentes musculi, quot. 12°. de vsu par. 1°. 195. B
 Caput mouentes musculi quō distribuuntur. 12°. de vsu par. 1°. 195. B
 Caput mouentium musculorū quatuor genera. 12°. de vsu par. 1°. 193. G
 Capitis motus rectus est, si duo musculi agant. de musc. diff. 1°. 45. H
 in Capite secūda articulatio facit motus rectos. 12°. de vsu par. 1°. 194. E
 Capitis motus est obliquus, si vnus musculus agat. de musc. diff. 1°. 45. H
 Capitis obliqua motio quibus musculis fiat. 4°. de anat. adm. 1°. 83. B
 Capitis secūdi musculi motus est obliquus, & circumagitur caput in priorem partem. de musc. diff. 1°. 45. E
 Capitis musculus secundus cur non sit vnus. de musc. diff. 1°. 45. E
 Capitis musculus secundus quomodo in duas partes diuidatur, & vnde partes oriantur, ac finiant. de musc. diff. 1°. 45. D
 in Capite non erat cōueniens ex duobus motibus obliquis simplicibus fieri vnum rectum compositum. 11°. de vsu par. 1°. 193. F
 Caput annuendo mouentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H
 Capitis motus abnuendo a quibus fiat musculis recte, & a quibus inclinatione. de musc. diff. 1°. 45. G
 Capitis dearticulatio, quę in priora annuit, & in posteriora abnuat. de muscu. dissect. 1°. 45. D
 Capitis motus ad latera a prima vertebra fit. 12°. de vsu par. 1°. 194. G
 Caput in latebra quibus musculis mouetur. 4°. de anat. adm. 1°. 83. F
 Capitis dearticulatio, quę ipsum ad latera circumuertitur. de musculorum dissectione. 1°. 45. D
 in Capitis articulatione in partibus posterioribus octo musculi. 12°. de vsu partium. 1°. 193. F
 Caput in posteriora qui musculi flectant. 4°. de ana. adm. 1°. 83. B
 Caput quomodo attollat, & deprimat. 12°. de vsu par. 192. F/ 1°. 194. E
 Caput tollere, & deprimere officium est secundę vertebrę. 12°. de vsu partium. 1°. 194. G
 Capite inclinato exercitatio quibus fieri non dēt. 5°. de san. tuē. 2°. 90. A
 Caput quibus musculis circumuertitur. 4°. de anat. adm. 83. F/ 11°. de vsu partium. 192. F/ 12°. 1°. 195. G
 Capitis flexio recta a quibus musculis fiat. 12°. de vsu par. 1°. 195. G
 Caput quando in neutram partem declinat. 4°. de anat. adm. 1°. 82. H
 in Capitis dearticulatione quę musculorum coniugationes habentur, vbi sint. de musc. diff. 1°. 45. G
 Caput mouētes musculi circa dearticulationē solā, q. de musc. diff. 1°. 45. G
 de Capitis, & faciei musculis. 3°. de anat. adm. 1°. 79. G
 Capiti & ceruici communes sunt musculi a capite orti qui in ceruicem inseruntur. de musc. diff. 1°. 46. H
 Capitis, & colli commune genus musculorum in octo diuiditur musculos. de musc. diff. 1°. 45. F
 ad Capitis cognitionem confert capitis consideratio. in 6°. de morb. vulgar. commen. 1°. 3°. 154. C
 ad Caput et collū q. sūt musculi, hnt motū facile. 7°. de vsu par. 1°. 161. E
 Caput & collum trahentes musculi, qui. 12°. de vsu par. 1°. 195. B
 Caput & collum retro attollunt tres musculorum coniugationes. 16°. de vsu partium. 1°. 217. E
 Caput vna cū ceruice tota mouentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. G
 Caput vna cum ceruice mouentes musculi duo in priori parte qui, & quorsum extendantur. de musc. diff. 1°. 45. H
 Caput cum ceruice flectentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H
 ad Caput scapulas trahentium musculorum ortus, & processus. de musculorum dissectione. 1°. 45. A
 de Capitis directo basim scapularum attollens musculus quomodo procedat. de musc. disse. 1°. 45. B

Caput quō exerceatur in parua pilula. de par. pil. exer. 2°. 49. A
 Caput quibus venis nutriatur. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 117. E
 a Capite quatuor venarum paria ferri non est verum. 6°. de decre. Hip. pocratis. 1°. 262. D/E
 in Capitis venis, quę pblebotomantur, quędam sunt quietę, quędam pulsátiles. de ana. viuo. Sp. 55. A
 super Capitis cornu vena frontis, propter hemisphæricam & vlceri capitis. secatur. de anat. viuo. Sp. 55. A
 ad Caput arterię euntes vnde. 16°. de vsu par. 1°. 219. G/H
 p Capitis ossa quā plurimę arterię disseminatę. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
 per Capitis ossa arterię quā plurimę tum intro foras, tum e contra in vicem coniunguntur. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
 in Capite toto arterię cum arterijs, & venę cum venis committuntur. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
 a Capitis & ceruicis arteria oriuntur omnes arterię superiores. anfangui. in art. nat. cont. 1°. 61. A
 Capite quędam animalia carcent. 8°. de vsu par. 1°. 166. E
 Caput animalia non habentia, neq; collū habent. 7°. de vsu par. 1°. 164. H
 Caput animalia non hēntia, hnt quid simile in thorace. 8°. de vsu par. 1°. 165. G
 Caput non habentia ad ossa pectoris sensus omnes habent, ipsorum principio videlicet illic necessario collocato, quod cerebro proportionale est secundum Aristotelis opinionem, quem tamen reprehendit Galenus. 8°. de vsu par. 1°. 166. C
 in Capite carentibus cor pro cerebro. 8°. de vsu par. 1°. 165. C
 Capitis cura in quibus morbis sit habenda. de fetus for. 1°. 324. C
 in Capite exuperat pituita. introd. Isa. 55. B/ de natura & ordine cuiuslibet corpus. Sp. 41. D
 in Capite quo modo cognoscatur pituita corrumpi, quomodo bilis, & quomodo atra bilis. de reme. para. fac. 7°. 154. F
 a Capite, thorace, ventre, & vesica, origo infirmitatis vel sanitatis ostenditur. de dynam. Sp. 19. G
 in Capite morbum esse quę significant in 1°. prorrh. commen. 1°. 4°. 164. E/ de dynam. Sp. 19. G
 qui Capitis affectus quo Lunę situ cum Marte fiant. de decub. progn. ex mathem. scientia. Sp. 12. H
 Capitis exteriorum partium affectus. introd. Isa. 59. C
 Capitis cutis morbi, qui. introd. Isa. 59. F
 Capitis cutis morborum curatio. introd. Isa. 59. F
 Capitis cutis medicamenta debent esse vehementia. 1°. de compo. medicamen. secun. loc. 5°. 121. H
 pro Capitis cure cur optimum medicamentum est thapsia. 1°. de compo. si. med. sec. loc. 5°. 122. H
 ad Capitis omnia vitia medicamentis ex sinapi et thapsia quidam medicorum vtuntur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G
 Capita bibentiu depilat fluuius quidā in Aegypto. de bo. aqua. Sp. 76. B
 Caput alopecia vitiatū indecorū est. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. B
 Capitis alopecias raphanus inuat. de simp. med. Sp. 89. G
 Caput exasperare pilis conuenit in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 160. H
 Capita quę facilius, & quę tardius caduntur a capillis demigrantibus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. H
 ad Capitis ficosos humores. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. D
 ad Capitis furfures medicamenta cephalica. intr. Isa. 58. C
 Capitis furfures inuat succus centaureę de virt. cent. Sp. 93. B
 ad Capitis furfures. de rem. par. fac. 7°. 154. C
 Capitis furfuribus myrta aduersatur. de simp. medica. Sp. 87. E
 ad Capitis papulas feruidas & eruptiones vlcerosas. 1°. de compo. si. med. secun. loc. 5°. 129. B
 ad Capitis eruptiones medicamenta cephalica. introd. Isa. 58. C
 ad Capitis vlceri. 1°. de comp. med. secun. locos. 128. G/ 5°. de compo. medica. per genera. 5°. 251. F
 de Capitis vlceribus manantibus. de rem. par. fac. 7°. 154. C
 ad Capitis manantia vlceri, quę achores dicuntur. 2°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 224. E
 Capitis vlculcula spissa, & parua, & rubicunda inuat succus centaureę de virt. centau. Sp. 93. B
 ad Capitis squamas tollendas sine foramine. 6°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 255. A
 ad Capitis sudores confert succus centaureę permistus cum vino et vitellus abrafo capite. de virt. cent. Sp. 93. B
 ad Capitis pediculos. de reme. par. fac. 7°. 154. C
 ad Capitis affectus multos valet succus centaureę. de virt. cent. Sp. 93. B
 Capitis vitia oia aphroselinum potatū emendat de simp. medica. Sp. 80. B
 de Capitis

de Capitis tremore. de med. par. facil. 7^a. 161. H
ad Capitis tumores quos talpas noiant. de med. fac. par. 7^a. 174. G
ad Capitis vitia diuersa. de med. facile par. 7^a. 170. F
Capitis egritudines sunt desipietia, mania, melacholie, phreneses, lethar-
gi, catarrhi, apoplexia, epilepsia. de virt. nrm corpus disp. Sp. 60. B
Caput se non habere cur quidam putaret. de melancholia ex Galeno, Ru-
fo, & Possidonio. Sp. 109. D
Caput semper leditur in pleuritide, & in peripneumonia. 4^a. de causis
pulsuum. 4^a. 100. H
Capiti in quibus morbis adhibentur prasidia. 3^a. de loc. aff. 4^a. 17. B
Capiti applicantur medicamenta in caro, lethargo, & comate. 1^a. de sym-
ptoma. cau. 3^a. 19. E
Capiti prasidia admovent in curatione phrenitidis, delirij, & vigiliarum.
1^a. de symp. cau. 3^a. 19. B
Capiti egro que applicanda. intro. Isa. 55. F
Capitalia pharmaca qualia sint. 2^a. de comp. med. per gen. 5^a. 225. C
Capiti accommodatum aridum. 5^a. de comp. med. per gen. 5^a. 252. G
Capitale emplastrum. 5^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 160. B
Capiti accommodatum Isis. 4^a. de comp. med. per gen. 5^a. 244. B
Caput balneo calido lauatum somnum conciliat. 1^a. de sym. cau. 3^a. 19. A
3^a. de loc. affect. 4^a. 16. F
Capiti phreniticorum oxyrhodinum applicatur. 13^a. meth. me. 7^a. 85. D
Caput radebant in phrenitide. 13^a. meth. med. 7^a. 85. D
Capiti imponebatur spondylium in phrenitide. 13^a. meth. med. 7^a. 85. D
in Capiti affectuum processu aliquid spondylii & serpilli ad menscendu
medicamenta. 11^a. meth. med. 7^a. 73. E
Capiti phreniticorum serpillum, castoreum, & cucurbitam imponebat.
13^a. meth. med. 7^a. 85. D
Caput affici dicitur quando ventriculo consentit, & egrorare quando pro-
prio affectu laborat. 1^a. de loc. affe. 4^a. 5. A
Capitis affectus sanat castorei suffitus. 11^a. de simp. med. fac. 5^a. 80. E
in Capitis affectione inueterata medica. 2^a. de cop. me. se. lo. 5^a. 140. C
Capitis affectus quo modo fiant. 3^a. de crisi. 4^a. 139. F
Caput cur fricandum non est primo, sed post alias omnes partes confrica-
tas. de pue. epilep. 7^a. 180. B
Caput incipit sudare quando morbus est a thorace. de dyna. Sp. 19. G
Caput proprium morbum habere significat delirium. permanens in mor-
bo laterali. 2^a. de loc. aff. 4^a. 14. B
Caput calidum aliquibus est, & venter frigidus. de bon. & vi. suc. 38. B
6^a. de sani. tuen. 2^a. 95. D
Caput frigidum aliquibus est, & venter calidus. 6^a. de san. tu. 2^a. 95. D
cum. Capite frigido ventris complexio. intemperanter calida grauis est,
nec facile tractabilis. 6^a. de san. tuen. 2^a. 99. D
Caput frigidum habentes, & ventrem frigidum, quo modo sint curandi.
6^a. de san. tuen. 2^a. 99. D
Caput frigidum & ventrem hntes, quo modo sint regedi. 6^a. de sa. tu. 2^a. 99. B
Capitis morbi frigidi, qui. de comp. medica. secun. loc. 5^a. 126. H
Caput plurimu vitiat ut peries frigida, & humida. 13^a. meth. me. 7^a. 86. D
Capiti frigido, & humido cedria illinenda in nigris reddendis capillis.
1^a. de cop. me. sec. loc. 5^a. 126. F
ad Caput calefaciendum cedrina vtuntur rustici. Asiana. 2^a. de compo.
med. secundum locos. 5^a. 135. F
in Capite caloris humorisq. excessus cur fugiendus sit puerilis praefer-
tim. 1^a. de sani. tuen. 2^a. 66. G
Caput quidam habent temperatum, thoracem, ventrem, & partes geni-
tales intemperatas. 1^a. de sani. tuen. 2^a. 64. H
Capite nudo esse in sole aestiuo quid faciat. de caus. procatar. 3^a. 96. B
Capitis tegumento indigent dormientes, si aer sit frigidus. in 6^a. de mor-
bis vulg. com. 4^a. 3^a. 183. D
ad Capite febris ex aestu incipit. de cau. procat. 3^a. 98. G
Capitis febris nunq. pmitit agru qescere, vel dormire. de dyna. Sp. 23. C
Capitis febrem quid tollat. de dyna. Sp. 23. C
in Capitis phlegmone artus vinciuntur. 13^a. meth. med. 7^a. 83. B
Capiti a sole exusto aut modo quodam alio affecto remedium. de instru-
ment. odor. 1^a. 111. C
Capitis affecti caliditate inuat balneu. & vic. ra. a mor. ac. c. 4^a. 7^a. 140. B
Capiti multa aqua calida affusa sanat febres, si non ex bile habeant. com-
men. 7^a. aph. 42^a. Ex. 57. C
pro Capite refrigerando cucurbita ramentis rure imatur a succo admix-
tis ruri vsus est Galenus. 2^a. de cop. med. sec. loc. 5^a. 132. G
pro Capite infrigidando vinu omphacium. 2^a. de cop. med. se. lo. 5^a. 132. G
Capitis fatus hapsio lana ex oleo mitigat. de remed. par. facil. 7^a. 154. A

in. Capitis ardore afflitis rosaceo vt licet. 2^a. de simp. med. fa. 5^a. 10. A
Capitis optima est refrigeratio ex rosaceo. 2^a. de comp. me. se. lo. 5^a. 132. E
in Capitis affectu principijs vsus aceti et rosacei. 11^a. me. med. 7^a. 73. E
Caput quando refrigerare volumus, qui succi non debeant admisceri ro-
saceo. 2^a. de compo. med. sec. loc. 5^a. 132. F
pro Capite calido, frigida rmedia ex quibus arboribus sumantur. 2^a.
de comp. medic. secun. loc. 5^a. 132. H
pro Capite refrigerando mali pumici acidi. 2^a. de cop. med. sec. lo. 5^a. 132. G
Capitis posterior ps cur no det infrigidari. 2^a. de comp. me. se. lo. 5^a. 132. E
Caput refrigerando couulsio aliqn accidit. in 1^a. pror. com. 3^a. 4^a. 186. E
Capitis siccitas quo modo cognoscatur. de ptiff. 2^a. 48. B
in Capite distentio, quid significet. 2^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 135. H
ex Capitis alteratione quidam cum esset in lecto, quis ventus spiraret
cognouit. de theria. ad Pifo. 5^a. 94. D
Caput intemperatum cum gignat multa excrementa, ad quas partes ea
transmittat. 6^a. de san. tuen. 2^a. 98. E
in Capite solo potest esse lassitudo vlcerosa. de eur. ra. per san. miss. 6^a. 16. F
Caput cur congregat materias. 2^a. de diff. feb. 3^a. 41. G
ad Caput ab oi parte posita materia deferri. in 1^a. pr. co. 3^a. 4^a. 179. F
in Caput humores efferru quo modo cognoscitur. in 6^a. de morb. vulga.
commen. 6^a. 3^a. 190. F
ad Caput declinantibus materiabus confert sectio venarum pedum. de
anato. viuo. Sp. 55. A
ad Capite capilli defluunt & ob maximum alimenti defectum, & aliqn
ob humorum corruptionem. com. 5^a. aph. 11^a. Ex. 38. D
Caput ad quas partes materias transmittat. 2^a. de disse. feb. 3^a. 40. H
1^a. pror. rh. com. 3^a. 4^a. 179. F
Capitis purgationem quandam, & euacuationem vocat, cum in quibus-
dam coacto amplius, & quasi compresso capite expressa materia, in-
utilis ad loca capiti subiecta descendit. com. 3^a. aph. 15. Ex. 22. C
Caput quot morborum est causa. 2^a. de diff. feb. 3^a. 40. H
Caput proptissime os, et nares transmittit excrementa. 6^a. de sa. tu. 2^a. 98. F
ad Capite syma deflentes nariu, et aurium poros obturat. de sper. Sp. 36. F
ad Capite sperma descendens quo modo alteretur a partibus per quas tra-
sit. de spermate. Sp. 36. H
ad Capite fluxionum differentia duplex, tenuis, & crassa. de vict. rat. in
mor. ac. com. 4^a. 7^a. 138. F
ad Capite materia defluens, mali quid faciat. 6^a. de san. tuen. 2^a. 98. F
ex Capite leduntur que illi subiecta sunt. 6^a. de san. tuen. 2^a. 100. C
ex Capite exorantes partes quo modo curandae. 6^a. de san. tu. 2^a. 100. A
in Capite solum est grauedo, sed aliquando ex ipso capite, interdum ve-
ro ex causa externa. in 6^a. de morb. vul. com. 3^a. 3^a. 171. F
Capitis grauedinibus occupat q biberit aqua pluuiat. de bo. aq. Sp. 75. F
Capitis grauedinem habentes raro incidunt in lienis tumores prater na-
turam. in 6^a. de mor. vul. com. 3^a. 3^a. 168. D
Capiti grauedini quo modo medent sternutamenta. de instr. odor. 1^a. 112. D
Capitis dispositionem quo modo declarant excrementa in destillatione,
& grauedine. 3^a. de loc. aff. 4^a. 16. H
ad Capite sunt defluxus ad oculos. 2^a. de diff. feb. 3^a. 40. F
ad Capite ad oculos quo modo materia transmittant. 13^a. meth. me. 7^a. 86. D
ex Capite ad oculos fluxio quomodo curanda. 7^a. meth. med. 7^a. 74. H
Caput primo sanandum est pro oculis curandis. 13^a. meth. med. 7^a. 86. D
Caput corpusq. totum primo euacuandum quam aliquid oculis adhibea-
tur. 4^a. de compo. med. sec. loc. 5^a. 149. F | 14^a. meth. med. 7^a. 92. B
Caput si quis non purgauerit, & oculos curet, in que incurrat. 4^a. de co-
po. med. secun. loc. 5^a. 149. F
Capiti Gal. applicata fuere fometa an purgationem. 4^a. de lo. af. 4^a. 22. F
Caput purgatur per nares, & per palatum. ars medi. Isa. 71. E | 1^a. de ar.
cur. ad Glau. 7^a. 100. B | com. 4^a. aph. 2^a. Ex. 27. D
Caput per os, & nares purgatur. intro. 111. de or. & aud. 2^a. 158. A
Caput per os purgantia. de cathar. Sp. 95. B
Caput purgans gargazatum. de med. fac. par. 7^a. 178. E
ad Capite pituitam extrahens medicamentum per manducationem, &
quomodo. de med. fac. par. 7^a. 170. F
vt Caput purgent mandentes quo modo debent manere inclinati. 2^a. de
cop. med. sec. loc. 5^a. 139. B
pro Capitis pituita derrahenda apoplegmatisimi. 2^a. de compo. med. secun. locos. 5^a. 137. F
Caput que mansa purgant. 2^a. de cop. med. sec. loc. 5^a. 139. B
pro Capite purgando naribus indita Errhina. 2^a. de comp. medicamen.
secundum loc. 5^a. 139. A | C
de Caput purgantibus sternutatorijs. 2^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 139. B
pro Capite

pro Capite purgādo illitio iuxta palatū. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 139. D
 Caput p q̄ euacuet. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 149. F de dyna. Sp. 19. G
 ex Capite purgat capparis cortex. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 à Capite & à tozo corpore bilem & pituitam educit catapotia ex aloë
 scammonia, & colocynthide. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. F
 Capitis passionibus omnibus vtiliter datur colocynthidis. de dyna. 21. D/
 de cathart. Sp. 95. A
 Caput cur purget colocynthidis. de cathar. Sp. 94. F
 à Capite purgat pituitam hiera ex colocynthide. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
 Caput purgat cyclamini succus quo modo. de simp. med. Sp. 82. D
 Capiti purgando idoneus est hederæ succus. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. F
 Caput polium purgat. de simp. med. Sp. 89. A
 Caput purgat scammonia. de cathar. Sp. 95. A
 Capite purgat, quod ἐκδοχὴ γυμάρτις & γὰρ ἱεροὶ λέγουσι, ἀβστεργίτ, valen-
 ter vna agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 à Capite difficulter remouentur humores serosi inserti. 1°. de composit.
 med. secum. loc. 5°. 121. H
 in Capitis partibus corruptionis terribiliorem speciem præbet humorū
 pūredo. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 142. E
 à Capite vitiānt dentes, & quo. de nat. & ord. cuiusli. corp. Sp. 42. D
 à Capite si larga fluxio ad aures feratur, & adsit exulceratio, quo me-
 dicamento sit vtendum. 6°. de san. tuen. 2°. 100. C
 ex Capite ijs pituita defluit, quibus in alui profluvij excrementa spu-
 mosa sunt. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Capitis fluxio in vetriculi, & in asperā arteriā. 3°. de symp. cau. 3°. 29. F
 ex Capite defluentem materiam ad asperas arterias pulmonis, primū
 ad cordis ventriculos pervenire oportet. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 à Capite sanies decedens quid faciat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 Caput cum transmittit ad ventrem calidam saniem, & ipse venter est ca-
 lidus, quid agendum. 6°. de san. tuen. 2°. 99. A
 Capitis defillationem tabes sequitur. in 3°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 143. E
 à Capite pituitosus succus in ventrem frigidum decedens remouetur ex
 diatrion pepereon medicamento. 6°. de sa. tuen. 2°. 99. B
 à Capite ad pectus in fluxionibus, quo medicamento vtēdum sit. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 88. B
 Capitis fluxioni i thoracē pdest armenica terra. 9°. de simp. me. 5°. 66. H
 à Capite destillat humor ad pulmonem quasi pluuia, & ideo ex acciden-
 ti in illo abundat pituita. de ana. viuo. Sp. 52. H
 à Capite in pulmonem destillationes quæ malignæ. in 6°. de morb. vulg.
 commentario. 3°. 3°. 174. B
 à Capite ad pulmonē destillatio tripliciter corrigi. 5°. met. me. 7°. 35. H
 à Capite ad intestina quo modo permeet materia, & per quas partes,
 & venas. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 à Capite & visceribus reuellantur medicamenta acria admota, brachijs
 vel pedibus. de hir. reuul. cucur. & scarif. 2. E/ 6°. 4. G
 ad Caput, & viscera vergentes succos reuellant acria medicamēta bra-
 chijs & manibus imposita. de cucur. scar. 2. E 6°. 4. G
 circa Caput totum quibus fluxiones procumbunt, quæ exercitatio vitā
 da. 5°. de san. tuen. 2°. 90. A
 Caput firmandum est in fluxionibus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 à Capite defluxio mox reprimenda. de rem. par. fac. 7°. 157. G
 à Capite reuulsio quibus fiat. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 137. D/ 1°. de arte
 cur. ad Glau. 7°. 100. A
 in Capitis affectibus purgat per alui vt reuellas. 13°. met. me. 7°. 83. A
 in Capite affecto, qua vena secanda. de const. ar. 15. 41. A/ E
 Capite vitiato purgandum per alium, & secanda vena cubiti. in 6°. de
 morb. vulg. com. 2°. 3°. 162. C
 Capiti p̄sunt crura scarificata. de hirud. reuul. cuc. & scar. 2. F/ 6°. 13. F
 Caputibus quibus fluxio est, illis elleborum dare conuenit. de vict. rat. in
 morb. acu. com. 4°. 7°. 144. G
 in Capitis fluxione elleborus non est omnibus necessarius. de vict. ra. in
 mor. acu. com. 4°. 7°. 144. G
 à Capite catarrho tenui deflūti cōuenit papauer. 1°. de alim. fa. 2°. 15. E
 Capitis fluxiones destocat spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
 à Capite fluxionem sistens medicamentum. de medi. fac. par. 7°. 171. F
 ad Caput fluxione tentatum. de med. fac. par. 7°. 173. C
 Caput primum tentet torpedo illius quem morbi à cerebro profecti cor-
 ripiunt. de sal. dieta. 2°. 43. D
 Capiti quæ noceant. de subfi. empir. 15a. 32. C
 Capitis grauitas non necessario sequitur male concoquentem. 3°. de sym-
 ptoma. causis. 3°. 30. B

Capitis grauitatem faciunt quæcumq; satis calefaciunt. commentario. 5°.
 aphorif. 28°. Ex. 40. C
 Capitis grauitas significat repletionē. in 1°. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 124. E
 quæ Capita facilius implentur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. F
 Capitis grauitas significat phlegma peccare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Capitis grauitatem superius, obturationem aurium, et narium, inferius
 dolorem renum significat vrina inferius claritatem habens, superius
 subnigra, & plena. de dyna. 3°. 35. D
 cum Capite simul aggrauatum collum, est indicationis ad partes supe-
 riores signum. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. D
 Capitis grauitatem quando facit allium. de vict. ratio. in morbis acutis,
 commen. 4°. 7°. 145. C/ D
 Capiti quæ aquæ thermarum obsint. 6°. de san. tuen. 2°. 98. G
 Capitis grauitas fit spirante austro. de ther. ad Pifo. 5°. 94. D
 Capita aggrauat tempestas australis. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E
 Caput quo modo vento impleatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. G
 Caput quando plurimum leditur spirantibus ventis frigidis, & aquilo-
 nijs. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 113. F
 Caput ledit crocus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. D
 Caput replet exercitia vehementia. 7°. de puero. epilep. 7°. 180. A
 Caput implens exercitatio quibus vitanda. 5°. de san. tu. 2°. 90. A
 Caput grauat in febribus propter multitudinem, quæ ad caput refer-
 tur. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 Caput ferit fœnum græcum. 1°. de alim. fac. 2°. 14. E
 Caput grauat herbū. de simp. med. Sp. 85. B
 Caput mire replet inedia. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 14. H
 Caput calefacit iuniperi succus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Capiti non conuenit lac. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 Caput tentant lini, & cannabis semen. de atten. vic. rat. 2°. 44. E
 Caput grauant, & febrem faciunt menstrua suppressa. in 6°. de morbis
 vulga. com. 1°. 3°. 153. D
 Caput ledunt odores validi. de instr. odor. 1°. 112. E
 Caput grauant suffitus aromatum. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
 Caput replet orobum. de simp. med. Sp. 88. F
 Caput grauat papaueris semen. de atten. vict. rat. 2°. 44. E
 ad Caput prompte fertur spiritus flatuosus vnā cum calore. commenta-
 rio. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 in Caput quomodo feratur flatus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. G
 Caput opplere spiritus cohibitionem, vt sensit Asclepiades, reprehendi
 potest. 3°. de san. tuen. 2°. 77. H
 Capitis grauitatē facit sōnus fortis. de vic. rat. i mor. ac. cō. 2°. 7°. 125. B
 cur Caput nihil inuuant tusses. 2°. de symp. cau. 3°. 21. F
 Caput repletur ob tusses vehemētes. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 174. C
 Caput ferit vna seruata largius sumpta. 2°. de alim. fac. 2°. 18. A
 Caput replet halitu vinum ijs qui humido calidoq; temperamento sunt.
 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Caput facile petunt vina quæ calido seruantur. 1°. de antid. 5°. 101. B
 Caput feriunt vina fulua. 12°. meth. med. 7°. 77. A
 Caput tentat vinum odorem. de bon. & vi. succ. 38. D/ de atten. vict. 2°. 46. D/ 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Caput implent vina rutila. de bon. & vi. suc. 2°. 38. G
 Caput tentat vinum, si mox à balneo præ omnibus alijs cibis, & potibus
 bibatur. de sal. dieta. 2°. 41. C
 Caput & mentē cur tentet vinū. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 131. E
 Capitis grauitatem eo minus faciunt vina dulcia, quo magis à vehemen-
 ti caliditate distant. de vinis. Sp. 76. E
 Caput non ferunt vina aquosa. 12°. meth. me. 7°. 77. A/ de dyn. Sp. 76. E
 Caput non tentat vinum dilutum album modice adstringens, & ventri-
 culum robustum efficit. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
 Caput minime tentant vina austera. 12°. meth. med. 7°. 76. H
 Capiti nullam noxam infert vinum tenue. de bon. & vit. suc. 2°. 38. D
 in Capitis grauitate à vino abstinēdū. de vic. ra. i mor. ac. cō. 3°. 7°. 131. E
 in Capitis oib; affectibus vitanda sunt vina odorata. de att. vic. 2°. 46. D
 Capiti affecto officit vini larga potio. in 3°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 135. C
 Caput si non sit valentius senibus, quo vino vti debent: & si valentius,
 quo debeant vti. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Capiti imbecillo, quod facile vinis calidis impletur, quod vinum exhibē-
 dum. 12°. meth. med. 7°. 76. G
 ne Caput tentet vinum aquam superbibe. de vict. ratio. in morbis acutis,
 commentario. 3°. 7°. 131. E
 Capita, & corpora omnia redduntur calidiora ob nimiam potationem.
 commen. 7°. aph. 34°. Ex. 54. D
 Caput re-

Caput replentia & inflammantia. de puero epile. 7^a. 180. E
 Caput quando est calidum suscipiēs vapores præmittamus cibaria ca-
 lida, & sicca, licet conueniant in reliquo corpore. de diff. cōt. Sp. 71. F
 Caput petunt aliqua non multitudine vaporum, sed tenuitate. 6°. de sim-
 pli. medicamen. facul. 5^a. 41. A
 Caput plenum & graue magna voces reddunt. de instr. odor. 1^a. 112. D
 Caput validissime impletur tibiam instantibus, & maximam & acutissi-
 mam vocem habentibus. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. C
 Caput replet vomitio. de venæ sect. aduers. Eras. 6^a. 14. H
 Caput repletum habenti quibus succurratur. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. H
 Capitis grauitatem soluit balneū. de vict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 132. H
 ad Caput quibus spiritus calidus ascendit ob humorum prauitatem nō
 sunt lauandi. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. B
 Caput ardore grauatū Galenus olei admodum frigidi perfusione refri-
 gerat. 2°. de simp. med. 5^a. 11. D
 in Capitis dispositionibus quæ faciat calor, & quo modo eius grauitati
 succurrat. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. E
 Capitis grauitas quō alio sanetur. de vic. ra. i mor. acu. cō. 4°. 7^a. 145. D
 Caput leuant sternutamenta, quæ ex capite motus initium habent. com-
 men. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
 Capitis posterioris partis grauitati confert sectio venæ frontis. de ana-
 tomia viutorum. Sp. 55. A
 Capitis parte posteriore laboratē q̄ venæ secāda. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Caput quando stomachi sium recipit fit sectio venarū. in post aures. de
 anatomia viuo. Sp. 55. A
 Caput repletum humore descendente soluit fluxus. commen. 4°. aphor. 28°. 30. D/aph. 60°. Ex. 34. A
 Caput leuissimum facit frigus. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 104. B
 Caput alienians vnguentum laxatiuum. de dyna. Sp. 23. D
 à Capite quomodo cognoscatur vertigo fieri. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. D
 Capitis pulsus quid significet. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. A
 Capitis pulsus, vertigines, & vna tenuis cum adsint in febris, expe-
 cta febris accessionem vsq; ad indicationem. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 139. H/de vna sign. ex Hip. Sp. 78. H
 Capitis vertiginem infert vinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
 Capita propter arteriarum temperamentum in vertigines incidētia quib-
 us curentur. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. H
 Capitis vertiginis præsidium. de dyna. Sp. 23. H
 super Caput ex alto instillare plurimū imprimit. 13°. meth. me. 7^a. 85. H
 in Capite venas rumpi facile est. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 104. G
 à Capite vel ab eius partibus cruor quando eijcitur, quid considerandū
 4°. de loc. affec. 4^a. 25. H
 ex Capitis refrigeratione ob sanguinis ex naribus fluxum, aliqui dete-
 rius habuerunt. 5°. meth. med. 7^a. 31. H
 Caput in morbis acutis nō lauandum est his quibus de naribus erumpit
 sanguis, nisi minus iusto fluat. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 123. D
 Caput calida quando perfundendum citra reliquas corporis partes. de
 vic. rat. in morbis acu. com. 3°. 7^a. 133. B
 Caput spongia siccandum. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 132. F
 ad Caput per lumbos, & dorsum ascendunt rigores mulieribus. commē-
 tario. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D
 CAPITIS dolor dicitur cephalalgia. de symp. diff. 3^a. 11. F
 Capitis dolor parvus, non est agritudo. de const. ar. 1^a. 42. D
 Capitis dolor minor est coli, auris, oculi, & dentis dolore. 2°. de compo-
 si. medic. secundum locos. 5^a. 134. H
 Capitis dolores iter magnos morbos cōnumerat. 6°. de san. tu. 2^a. 100. A
 Capitis dolore qui sæpe vexantur. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 154. F
 Capitis dolor ob varias contingit causas. de victus ratio. in mor. acutis,
 commentario. 4°. 7^a. 150. E
 Capitis dolori obnoxij capite ismissimo sūt. de natu. hu. cō. 2°. 7^a. 182. F
 Capitis dolores ob quæ sæpe cōtingunt. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 138. C
 Capite sæpe dolet hō in tribus horis sanguinis cōceptus. de sper. Sp. 37. B
 Capitis dolores quo modo communibus snbsint doloribus. 3°. de compo-
 si. med. secundum loc. 5^a. 141. G
 Capitis dolores quot modis fiant. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 131. G/H
 Capitis dolor à quibus fiat causis, & quomodo cognoscatur. 1°. de arte
 cur. ad Glauco. 7^a. 99. H
 Capitis dolorum differentia. 3°. de loc. affec. 4^a. 20. E
 Capitis dolores tres differentia. in progn. com. 3°. 4^a. 210. G
 Capitis dolores extra, & intra caluariā. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 131. H
 Capitis dolor quo modo cognoscatur esse supra caluariam, vel sub ipsa.
 3°. de loc. affec. 4^a. 20. F

in Capitis dolore locum affectum difficile est cognoscere. 2°. de comp. me.
 dic. secum. loc. 5^a. 132. A
 Capitis siue totius siue medietatis, quem græci hemicranū appellāt, do-
 lores cur quotidie tertio die infestant. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. E
 ad Capitis dolorem hemicranium. de med. fac. parab. 7^a. 170. H
 ad Capitis dolores ex vna parte. de med. fac. par. 7^a. 162. B
 Capiti posteriorem partem dolenti recta vena incisa prodest. commenta-
 rio. 5°. aph. 68°. Ex. 45. C
 Capitis dolor fit, aut propter inflammationem, aut propter crudos hu-
 mores in capite acervatos, aut propter spiritum flatuosum, aut pro-
 pter multitudinem sanguinis, aut propter bilem mordacem, aut pro-
 pter temperaturam. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 de Capitis dolore quō sint agri interrogādi. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 135. H
 Capitis dolor cum tensione sine grauitate ac pulsu, significat spiritus cru-
 di, ac flatuosi multitudinem: cum pulsu membranosi corporis inflam-
 mationem: cum grauitate multitudinem intra membranas contentā.
 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 99. H
 Capitis dolor cum mordicatione significat vaporis, vel humoris acritu-
 dinem. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 99. H
 in Capitis doloribus tempora pulsant. 3°. de diff. pul. 4^a. 64. C
 in Capitis dolore cur pulsant tpm venę. in 1^m. prorr. com. 3°. 4^a. 180. A
 qui Capitis dolor significet sanguinem de naribus fluxurum. in progn.
 commen. 3°. 208. F/ 4^a. 211. A
 Capitis dolor est indicium inseparabile vomitus decretorij & sanguinis
 fluxus ex naribus. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 100. B/D
 in Capitis dolore qui fluxum sanguinis, aut vomitum decretorium signi-
 ficat, non sunt querenda remedia. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 100. B
 Capitis dolor mordax grauius ue quid significat. 3°. de cris. 4^a. 144. F
 in Capitis superficie dolores quid significet. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 137. C
 Capitis dolores profundi qd significet. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 137. C
 Capitis dolor quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 188. C
 Capitis dolor ex causa extrinseca. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 131. H
 Capitis doloris causę procatartica. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 131. H
 Capitis dolor ab intemperie sine materia. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 131. G
 Capitis dolores cur, & vnde fiant hyeme. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Capitis dolores ad hyemem expectare conuenit, si estas sicca sit & au-
 stro perflatur, & sequens autumnus pluuiosus & à ventis septentrio-
 nalibus agitat. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. E
 Capitis dolores sunt hyeme frigida & humida, quando præcesserit estas
 sicca & humidus autumnus. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22. A
 Caput dolentis ob solem cuiusdam casus. de cau. procat. 3^a. 98. A
 Capitis dolores vehementissimi sunt à caliditate, & frigiditate. 2°. de cō-
 posi. med. secundum locos. 5^a. 131. H
 Capitis dolor à caliditate et frigiditate facile sanat. 2°. cō. me. 5^a. 132. A
 Capitis dolor ex calor quō cognoscat, et curet. 2°. à cō. me. se. lo. 5^a. 132. D
 Capitis dolores ex ardore esse, quibus cognoscatur. 2°. de comp. medica.
 secum. locos. 5^a. 132. D
 Capitis dolor ex solis estu quō curetur. de rem. para. fac. 5^a. 153. E
 in Capitis dolore ex ardore in principio repercutiendum. 2°. de compo-
 med. sec. loc. 5^a. 132. D
 in Capitis dolore calido oleum rosaceum in principio ponendum, & in
 qua parte. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 132. D
 in Capitis dolore calido sanando mensura refrigerantium à quibus indi-
 cetur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. E
 Capitis dolori qui fit propter multam aduersionem solis, vel vini meri po-
 tationem confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. B
 Capitis dolores & exustiones à sole efficaciter tollit cichorium impositū
 de med. fac. par. 7^a. 162. B
 Capitis dolore laborantes ab ardore, in quo loco degere debeant. 2°. de
 compo. med. sec. loc. 5^a. 132. C
 ad Capitis dolorem propter ardorem Apollonij pharmaca. 2°. de compo-
 med. sec. loc. 5^a. 132. B
 in Capitis dolore ob ardorē quæ vitāda. 2°. de cōp. med. se. loc. 5^a. 132. B
 Capitis dolorem, & pallorem luna conciliat dormientibus sub ipsa. 3°. de
 diebus decre. 4^a. 157. A
 Capitis dolorem aquæ potus quandoq; iducit, & quō. de vinis. Sp. 76. C
 Capitis dolor cur ab aqua vitiosa bibita excitet. à bo. et vi. suc. 2^a. 38. H
 Caput dolere facientes cibi. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Capitis dolorem commouet Arbutus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. A
 Capiti dolorem infert Cedri fructus. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. C
 Capitis dolorem facit Cedrides esus atq; ardorem et morsum in ventre.
 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. F

Capitis dolorem Galenus patiebatur ex Croci odore. 2°. de compositione medic. secum. loc. 5. 135. D
 Capitis dolorem facit Epimelis stō ingratus. 6°. de simp. me. fa. 5. 47. D
 Capitis dolorem infert Eruca. 2°. de alim. fac. 2. 23. G
 Caput dolentibus nocet Lac. com. 5. aph. 64°. Ex. 44. D
 Capitis dolorem facit vtraq; Lora. 2°. de alim. fa. 2. 18. D
 Capiti dolorem mouet Meum. 7°. de sim. med. fac. 5. 56. B
 Capitis dolorem parit Myrrhæ odor. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 134. E
 Capite dolentes qui indigent rubrificatione, ex calfaciunt Nasturtio. 7°. de simp. med. fac. 5. 50. A
 Capitis dolorem pariunt Odorata omnia. 3°. de loc. aff. 4. 20. G
 Capiti dolorem inferunt Palma. 2°. de alim. fac. 2. 20. G
 Capitis dolorem pariunt a proprietate Palmarum glandes. 2°. de comp. med. secum. loc. 5. 133. D de rem. par. fac. 7. 153. G
 Capitis dolorem inducit Triticum elixum. 1°. de alim. fac. 2. 11. B
 Caput ex Vino dolet. 3°. de loc. aff. 4. 20. G
 Caput dolere facit vinum citrinum antiquum. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Capitis dolorem infert vinum rutilum dulce. de bon. vi. suc. 2. 38. E
 Caput non facit dolere vinum album, & vinum paucam sustinens aqua. de dissol. continua. Sp. 74. F
 de Capitis dolore ex ebrietate, & solis estu. de rem. par. fa. 7. 154. A
 in Capitis dolore ex ebrietate lēs est bona. 2°. de cōp. me. se. lo. 5. 133. D
 Capiti dolenti ex vini potu etiam post vini concoctionem. apponit repercutientia. 2°. de comp. med. sec. lo. 5. 133. E
 de Capitis dolore ex ebrietate, Archigenis. 2°. de cō. me. se. l. 5. 138. A
 ad Capitis dolorem ex ebrietate & vini potu. 2°. de comp. med. secundū loc. 5. 133. B de rem. par. fac. 7. 153. G
 ad Capitis dolores ex vini potu corona. de med. fac. par. 7. 170. H
 in Capitis dolore vehemēti prohibet vinū. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7. 99. A
 Capitis dolori ex vino, Galeni præsidia. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 133. C
 contra Capitis dolorem crapulamq; malum est ieiunium. de vic. rat. in morbis acu. com. 4. 7. 145. B
 i Capitis doloribus quibus, cōueniat fames. 2°. de cōp. me. se. lo. 5. 135. C
 Capitis dolor ex calore, & flatu. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 137. E
 Capitis dolor à causa calida, in caluo. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 132. G
 Capitis doloris ex frigidityte signa, & curatio. 2°. de comp. med. sec. loc. 132. H | 5. 135. E de rem. par. fac. 7. 153. F
 Capitis dolor ex frigidityte facile curatur. 2°. de cōp. me. se. lo. 5. 132. H
 Capitis doloris à causa frigida remedia. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5. 136. E
 ad Capitis dolorem ex frigore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 132. C
 in Capitis dolore frigido Euphorbium subito sanat & quomodo. 2°. de compo. med. sec. loc. 5. 140. D
 in Capitis dolore frigido quæ vitanda. 2°. de cōp. me. se. lo. 5. 132. C
 in Capitis dolore frigido vinū ēt phibet. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5. 132. E
 in Capitis dolore à frigido dat vinum tenuium partium. 2°. de compo. med. secum. loc. 5. 133. A
 Capitis dolor ab humiditate sola nullus. 2°. de compo. med. secum. loc. 5. 152. H de rem. par. fac. 7. 153. E
 Capitis dolorem non facit humiditas sine materia. 2°. de compo. medic. secundum loc. 5. 132. H
 Capitis dolor à siccitate moderatus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 132. H
 Capitis dolorē mouēt calida plus q̄ sicca. 7°. de simp. med. fac. 5. 36. B
 Capitis dolor ex ibecillitate quo mō curret. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7. 100. A
 Capitis dolor à qualitate humorum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5. 131. G
 Capitis dolor à quibus fiat succis. in 1°. prorrh. com. 3°. 4. 188. G
 Capitis dolor à multitudine humorum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5. 131. G
 Capitis dolor ob multitudinem cū obturatione qualis, & qualis sine obturatione. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 131. H
 Capitis dolor ob multitudinem quo modo distinguendus. 1°. de arte cura. ad Glauco. 7. 99. H
 Capitis dolor si perseuerat ex relictis in tenuib; poris, humoribus, quid agendum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 133. E
 Capitis dolor ob humores acres, qualis. 2°. de comp. med. sec. lo. 5. 135. E
 de Capitis dolore per consensum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 136. H
 Capitis dolorem faciens morbus difficulter cognoscitur. 2°. de comp. me dica. secum. loc. 5. 132. A
 Capitis dolor ex stomacho quo modo fiat. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5. 135. A
 Caput dolere solet stomacho laborantibus cum ē lecto surgunt. de remedijs para. facil. 7. 153. G
 ad Capitis dolorem ex stomacho flatuoso. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5. 135. C
 Capitis dolor ex spiritu flatuoso. 2°. de compositione medicamentorum secum. loc. 131. H | 5. 135. G

Caput dolet ex flaua bile in ventriculo. 3°. de locis affectis. 4. 19. B | de spermate. Sp. 36. H
 Capitis dolor à materia in ventriculo biliosa, non est affectio capitis. 1°. de locis affectis. 4. 3. F
 Capitis dolor ob biliosum humorem quomodo oriatur, cognoscatur, & curetur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 136. H
 Capitis dolores quo modo cognoscuntur esse à ventriculo, vel ab intemprie capitis. 2°. de temp. 1. 20. E
 Capiti dolenti ex stomacho, quando non sunt apponenda remedia. 2°. de compo. med. sec. loc. 5. 135. A
 in Capitis doloribus à stomacho & ab alijs quæ medicamenta sunt vitanda. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 137. A
 Capitis dolorem ab humoribus in ventriculo contentis sedant vina paucifera. de bo. & vi. suc. 2. 38. G de vinis. Sp. 76. C
 Caput cui dolet ex vaporibus nō dormiat interdiu. de re. par. f. 7. 153. F
 ad Capitis dolorem ex vaporibus. de rem. par. fac. 7. 153. F
 de Capitis dolore ex ventriculi cruditate. de rem. par. fac. 7. 153. F
 Capitis dolores ex crassis & viscosis humoribus in stomacho sunt quādoq; 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 136. H
 in Capitis dolore ex stomacho vomitum prouocat. 2°. de comp. med. sec. loc. 133. B | 1°. de arte cur. ad Glau. 7. 99. H
 in Capitis dolore ex crassis et glutinosis humoribus in stomacho quibus vtendum. 2°. de comp. med. sec. lo. 5. 137. A
 in Capitis dolore per consensum, alicam & vinum dat. 2°. de comp. medica. secum. loc. 5. 136. H
 in Capitis dolore ex stomacho quæ obsonia conueniant. 2°. de compo. medic. sec. loc. 5. 133. B
 Capitis dolorem inferentem stomachum pituitæ plenum roborantia. de medica. fac. par. ab. 7. 175. H
 Capitis, & stomachi dolorem tollens electuarium. de dyna. Sp. 23. D
 de Capitis dolore ex hepate affecto, vel ventre, vel stomacho, & eius curatione. 2°. de comp. med. secum. loc. 5. 136. H
 Capitis & colli dolores cum febribus, & sine febribus sūt. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3. 112. H
 Capitis dolores cum febre qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 137. C | D
 Capitis dolores in quibus fiant morbis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4. 174. H
 Capite ubi doluit, principium non est, sed ubi febricitauit. 1°. de diebus decretorijs. 4. 147. F
 Capitis grauitatem & dolorem stomachi multum in femina significat vrina asterica. de dyna. Sp. 35. D
 Capitis dolor adest, vel aderit, quibus vrina perturbata, quales sunt iumentorū, & quare. cō. 4. aph. 7°. Ex. 35. B | quæ. in Hip. Sp. 113. C
 Capitis dolorem significant vrina iumentorū lotio similis. in 6°. de mor. vulg. a. commen. 5°. 3. 192. B
 Capitis dolorem, vesicæ, & renum, significat vrina alba, & pinguedinosa vel iumentina. de dyna. Sp. 35. E
 Caput si dolet, aut dolere debet, non est tamen necessarium vrinas esse perturbatas. com. 4. aph. 70°. Ex. 35. B
 Caput dolet aut ex solo calore, aut ex flaua bile, quæ est in capite, vel in stomacho, aut ex multis humoribus in capite, aut ob aliquam loci obstructionem, aut ob ventum in cerebro generatū, quæ omnia sunt præter vrinas perturbatas, vt iumentorum. com. 4. aph. 7°. Ex. 35. B
 Capitis dolorem patientes & prædicentes vrine cur sint crassæ. in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3. 131. E
 cum Capitis dolore tenues esse vrinas falsum ē. cō. 4. aph. 7°. Ex. 35. B
 Caput dolentibus vrina liuida augmentū significat. de dyna. Sp. 34. G
 Caput dolenti & circundolenti pus, vel aqua, vel sanguis effluens per nares, os, aut aures, morbum soluit. com. 6. aph. 10°. Ex. 47. C
 ad Capitis dolorem ex febre q̄ agēda. 1°. de arte cur. ad Glau. 7. 100. B
 Capitis dolor ob æstum vel febrem quo modo curetur. in 6°. de mor. vulg. garibus, com. 6°. 3. 196. B
 cum Capitis dolore febriētis casus & curatio. de causis procat. 3. 95. E
 Capitis dolor, qui letalis. in prognost. com. 3°. 4. 208. F
 Capitis dolor quod talis esse non possit, vt homo se necet. 2°. de compo. med. secum. loc. 5. 134. G
 in Capitis dolore à causa calida quo modo procedendum in augmento et alijs temporibus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5. 132. D
 in Capitis dolore processu obest papauer. 2°. de cōp. me. se. lo. 5. 137. F
 Capitis dolorem calidum curant erysipelas curantia. 2°. de compo. medicam. sec. loc. 5. 132. G
 de Capitis dolore & temporum. de rem. par. fac. 7. 161. H
 Caput dolentibus dandi testiculi gallorum, alē anium, pisces petrosi, & pulli

pulli columbarum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 Caput dolētes laetūcā cū aceto comedāt. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 133. E
 ad Capitis dolorem facit decoctio agarici. de med. exper. Sp. 104. C
 Capitis dolorem iuuat chamemelum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. D
 pro Capitis dolore coronā. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 138. B
 à Capitis dolore liberat corona ex verbenā. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 138. d
 Capitis dolores sanat elaterium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Capitis dolorem sedat menta. de simp. med. Sp. 87. D
 quibus Capitis dolorib⁹ cōueniat polygonū. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 138. C
 Capitis dolorem quo modo sedat Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 Capiti quē faciendā pro resoluendā materia quando dolet, & imbecillū
 est. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. B
 in Capitis dolore quid faciat balneum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 Caput fricandum siccis sindonibus ex balneis in dolore ipsius ex particu
 le imbecillitate. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 100. B
 Capite dolentes quando, quē & loca debeant perambulare pro dolorū
 varietate. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 in Capitis dolore sternutatoria. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H/1°. de
 arte cur. ad Glau. 7°. 100. B
 Capitis dolorem quo modo leuat sternutatio. in 6°. de mor. vulgaribus,
 commentario. 6°. 3°. 196. G
 Capitis dolorem sanat torpedo. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. F
 ad Capitis dolorem medicamenta cephalica. intro. 15. 58. C
 ad Capitis dolorem, Her. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. A
 in Capitis dolore cataplasmata. 2°. de comp. med. secum. loc. 5°. 137. F
 in Capitis dolore fomenta ex sale ob grauitatem sunt molesta. 2°. de cō
 posi. med. secum. loc. 5°. 137. F
 in Capitis dolore fomenta ex milio sunt meliora q̄ ex sale. 2°. de compo.
 med. secum. loc. 5°. 137. G
 in Capitis dolore quidam agrestes pedes, & anos vngunt. 2°. de compo.
 medic. secum. loc. 5°. 135. F
 ad Capitis dolores malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 266. H
 in Capitis dolore, amuleta. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 138. B
 ad Capitis clauos. de medic. fac. paran. 7°. 170. G
 ex Capitis dolore aphonīa, vnde. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 178. F
 ob Capitis nūmum dolorem muti quō curētur. de rem. par. fa. 7°. 153. G
 Caput derelinquitur à sanguine in forti dolore. cō. 7°. aph. 26°. Ex. 55. C
 Capitis dolor ex acuto neruorū sēsu quo mō curet. 6°. de sa. tu. 2°. 98. H
 ad Capitis lupinum dolorem. de medic. fac. par. 7°. 179. C
 ad Capitis dolores citra causas manifestas. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 134. D
 ad Capitis dolorem, Alexandri. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem, Antigonī. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem, Antonij herbarij. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem quando est sine febre, praesidia Archigenis. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 134. H
 ad Capitis dolorem, Asclepiadis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem, Chariclis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis dolorem. 7°. de compo. medi. sec. lo. 182. C/8°. 191. E/10°. 207.
 D/2°. de compo. medic. per gen. 224. E/3°. 234. H/5°. 246. H/249. B/6°. 256.
 A/258. F/7°. 5°. 271. F/ de reme. par. fac. 161. H/ de med. fac. par. 170.
 F/174. H/175. C/7°. 176. B/ de dyna. 23. D/ secret. 97. C/ de med. ex
 per. 107. F/ de cura lap. Sp. 112. C
 Capitis dolor longus, quem veterinus sequutus est. in 3°. de morb. vulg.
 commentario. 2°. 3°. 135. C
 Capitis dolores longos sanare potest theriaca. de theri. ad Pifo. 5°. 95. H/
 de med. exper. Sp. 106. H
 Capitis dolor diutinus sola purgatione sanatus. de purg. med. fa. 5°. 87. G
 propter. Capitis dolores longos calidos & sparsos, arteriā post aures se
 cantur. de curan. ra. per sang. miss. 6°. 21. D
 Capitis mediocres dolores aufert crurum scarificatio. praesag. expert.
 confir. Sp. 78. C
 Capite affecto crura scarificamus. de cucur. scar. 3. F/ 6°. 4. B
 in Capitis morbis quē vena secanda. de med. fac. par. 7°. 176. A
 in Capitis affectibus secat venas extrinsecas ē directo. 2°. de ar. cu. ad
 Glaucomen. 7°. 102. G
 Capitis dolori confert sectio venarum, quae sunt in angulis oculorum la
 chrymalibus & temporum. de anat. viuo. Sp. 55. A
 Capitis quos dolores leuat vena frontis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20.
 G/ de anat. viuo. Sp. 55. A
 Capitis dolorē antiquū sanat decoctio agarici. de med. exper. Sp. 104. G
 Capitis dolores inueterati quō curentur. 2°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 133. A
 Capitis veterem dolorem curantia medicamenta curant etiam hemicra

niam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. A
 ad Capitis veterem dolorē sternutatoria. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 139. B
 Capitis dolores vetustiores dissoluantur scarificationum sectionibus. pre
 sag. exper. conf. Sp. 78. C
 in Capitis dolore medicus senex quinquagenarius sibi venam secuit. 12°. 7°. 74. H
 methodi medendi. 2°. 98. H
 quibus Capitis doloribus arteriæ inciduntur. 6°. de san. tu. 2°. 98. H
 ad Capitis dolorē inueteratū, Chariclis. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 138. G
 ad Capitis inueteratos dolores. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. C/G
 ex Capitis dolore surditas quo modo sanet. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 145. F
 Capitis dolor ex plaga est inflammatio. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 133. G
 in Capitis inflammationis principio non apponendā cucurbitulē. de hi
 rud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. E/ 6°. 3. B
 Capiti aptari non potest cucurbitula. 3°. de loc. aff. 4°. 16. A
 Capiti quae cucurbitula vtiliter applicantur. de cucur. & scar. 6°. 3. E
 in Capite magis accomodantur cucurbitula humiliores. de cucurbitulis
 & scarifi. 6°. 3. E
 in Capite corneis vtemur cucurbitulis. de cucur. & scar. 6°. 3. D
 in Capite cucurbitula cum multo igne haud sunt infingendā. vehemēter
 enim attrahunt, difficulterq̄, auelluntur. de cucur. scar. 6°. 3. D
 Capitis materiam vacuare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Capiti cucurbitulam apponere in sanguinis profluuiio, praesentissimum
 est remedium. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Caput radendum pro sanguine supprimendo. de vict. rat. in morb. acutis
 commen. 4°. 7°. 152. F
 ad Capitis dolorem ex plaga aut casu. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 133. F
 in Capitis dolore ex plaga rosaceo vtitur. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. F
 Capitis dolor ex ictu, & casu ab alto. de rem. par. fac. 7°. 153. H
 in Capitis verticem cadere difficile est. 11°. de vsu par. 1°. 192. B
 à Capitis ictu, obstupescētia, et desipiētia, malū. c. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 ad Capitis dolorem ex contusione. de rem. para. facil. 7°. 154. A
 in Capite qd significet erosio, & pūctio. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 135. H
 Capitis fracturarum quinque genera. intro. 15. 59. C/F
 Capitis vulnera quae medico indigent legitimo, & quae non. 2°. de comp.
 medic. secum. loc. 5°. 138. E
 in Capitis fracturis non est compertum plebeio ansit expectanda calli
 generatio, an aliter curandū. 2°. meth. med. 7°. 16. E
 Capitis fractura faciunt vomitum biliosum, nauseam, & stomachi mor
 sum. 3°. de loc. affectis. 4°. 18. C
 Capite percussis primo secanda est vena, si alia consentiunt. 2°. de com
 po. med. sec. loc. 5°. 133. H
 in Capitis vulneribus radit pilos. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Capitis fracturis calor vtilissimus est. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 in Capite fracto summopere cauedum ne ab aere refrigeretur. 8°. de vsu
 partium. 1°. 165. E
 Caput fractum si ab aere tangatur, malorum id vltimū illi est. 8°. de vsu
 partium. 1°. 165. F
 Capite vulnerati, à vino, & cibis crassis abstineant. 2°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 134. A
 in Capitis fracturis vino vtitur. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 225. F
 in Capitis vulneribus oleo vtitur simplici. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 133. H
 in Capite vulnerato oleum rosaceum, & acetum. 2°. de compo. medic.
 secundum locos. 5°. 134. A
 in Capitis fracturis aceto vtitur. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. C
 in Capite vlcerato porci adeps, & rosaceū. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 in Capitis fractura oleo vtitur, & re pingui. 6°. de compo. medic. amē.
 per genera. 5°. 255. G
 ad Capitis notatu dignas diuisiones nigrum emplastrum. 2°. de compo.
 med. per gene. 5°. 227. E
 Capitis fissura & contusiones secundum Archigenem quo modo curentur.
 2°. de comp. med. secum. loc. 5°. 138. D
 in Capite fracto fungi adnascuntur, menynge cerebrum custodiente af
 fecta. 1°. de loc. affec. 4°. 2. F
 in Capitis fracturis vsq; ad membranas non peruenientibus, quo vte
 mur. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. G
 in Capitis ossibus sunt plures nuncupationes solutae continuitatis. de cau
 sis morborum. 3°. 9. F
 in Capitis & aliarum partium ossibus denudatis pingua pharmaca vi
 tamus, siccis solis vtimur. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. D
 in Capitis ossibus denudatis fugimus emmota pharmaca, quoniam lina
 mentis inunctis offeruntur. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. D
 Capitis os denudatum cur abradendum. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Capitis offe

Capitis osse perforato quæ curatio adhibenda. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 ad Capitis ossa innatantia, & ab alijs separata. 2°. de compo. medica. per genera. 5°. 225. D
 in Capite os vehementer confractum totum auferendum est. 6°. metho. di medendi. 7°. 42. E
 ex Capite sapius tota ossa eximuntur. de diff. morb. 3°. 4. F
 de Capite os confractum excidens quæ actio in medicina sit. ad Thrasymbulum. 2°. 104. H
 ad Capitis vulnera cū offiū præcisione. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 246. C
 Caput vulnera glutinare potest myrrha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 ad Capitis fracturas emplastra. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. D
 ad Capitis vulnera. 2°. de comp. med. sec. loc. 138. E / de dyna. Sp. 31. G
 ad Capitis fracturas. 2°. de cōp. med. per ge. 226. B / C / 6°. 5°. 255. F
 Capiti fracto præsidium. de dyna. Sp. 23. H
 in Capite utitur Rhombo. de ijs quæ in medic. fi. com. 2°. 7°. 206. D
 in Capitis fracturis quando suspecti cyclisci, & quādo illis vtēdum. 6°. metho. di medendi. 7°. 42. B
 in Capitis fracturis cur terebella sunt suspecta, & quando illis vtēdū. 6°. metho. di medendi. 7°. 42. B
 Caput vbi pluribus locis vulneratum sit, galea vitilis. de fas. 7°. 297. B / galea aliter, ibidem.
 Capitis quæ vulnera fibulis constringit. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 138. E
 Caput quomodo deligandum. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. E
 Capitis partes contrariæ quomodo ligandæ. de ijs quæ in medicatri. fiunt commen. 2°. 7°. 208. G
 Capitis lateribus quæ deligatio fieri debet. de ijs quæ in medicatri. fiunt commentario. 2°. 7°. 206. C
 Caput non est in orbem circumligandum, & quomodo ligādum sit. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. F
 ad Capitis vulnera fasciæ. de fascijs. 7°. 293. F
 Capiti, & faciei in orbem circumdata fascia longior, dicitur κατὰ τοὺς. de fascijs. 7°. 294. H
 ad summum Caput & ei proximam regionem quomodo fieri debeat lineum scissum. de fascijs. 7°. 294. D
 ad Caput totum linteum scissum. de fascijs. 7°. 294. F
 ad Caput vniuersum obuoluendum fascia. de fascijs. 7°. 294. H
 ad Caput operculum scissum in partes octo. de fascijs. 7°. 294. G
 Caput qua vinciendi ratione inuolutū sine nodis defenditur à tedio, quod nodi comprimendo faciunt. de fascijs. 7°. 294. G
 qa Caput cuidā fuit vario vinctulo alligatū, illi oculi procidere. 7°. 293. d
 ad summum Caput vinciendum & id quod inter ipsum est & frontem, vinctulum. de fascijs. 7°. 295. C
 ad Capitis processus recondendos laqueus. de laqueis. 7°. 308. F
 Capitis ornamentum quod καπαλὸν appellant. de fascijs. 7°. 297. B
 Caput quid significat in fascijs. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. C
 Capitis vinctulum venas vnit. in Tim. Plat. 1°. 288. A
 Caput quo modo luxatur. intro. Isa. 60. G
 Capitis articulus oīum solū non dico luxationē magnā, sed ne deflexionē quidē vel tēporis momēto ferre pōt. 12°. de vsu par. 193. E / 1°. 194. A
 Caput agni & pecudum cibus humidus, et viscosus. de diff. cō. Sp. 73. A
 Caput hēdi anniculi generat humorem bonum, inter crassum & tenuem de dissol. cont. Sp. 73. H
 Caput leporis ad alopecias. 11°. de simpli. med. fac. 5°. 79. G
 Capita menidum sale inueteratarum ad sedis fissuras. 11°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 79. F
 Caput milui podagricis auxiliatur. 5°. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 Capita murium alopeciam sanant. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 Capita muscarum ad alopecias. de compo. medica. sec. loc. 5°. 124. D / H
 ex Capitibus muscarum cataplasma. de ocul. 7°. 190. E
 Capita porri purgant pulmonem, & thoracem. de catha. Sp. 95. C
 Caput pulli in ovo primo apparet. de ana. viu. Sp. 52. A
 Caput saurarum myrmecias, acrochordonas, & clauos extrahit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Caput saurarum palos, & spicula extrahit. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. G
 Caput stellionis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 144. G
 Capita viperarum cur abijciantur. de ther. ad Pifo. 5°. 93. C
 Caput perniciosius alijs feris habet vipera. de ther. ad Pifo. 5°. 93. C
 Caput maris truncat in coitu vipera. de ther. ad Pifo. 5°. 93. C
 CAPVT bronchi ex quibus cōstitutum sit. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
 Caput bronchi cur ex charitaginibus. de voc. instr. diff. 1°. 107. B
 Capiti gutturi incumbens os quomodo vocatur. de musc. diff. 1°. 46. D
 Capiti gurgulionis præstat quælibet gustabilis. de compag. membrorū

siue de natura humana. Sp. 58. D
 ad Capita venarū sāguinē fundētia vinciēda laque. de laqis. 7°. 307. G
 CAPVT in ossibus quid. de ossib. 40. B / 1°. de mot. musc. 1°. 312. C
 Caput humeri in alam prolapsū quō restituatur. de machin. 7°. 311. A
 Caput humeri si in priorem vel posteriorem partem exciderit, quomodo reponatur. de machin. 7°. 312. F
 ad Caput humeri caput restituendum in scala plana, quando in alā excidit. de machin. 7°. 313. H
 ad Caput humeri in priorem, vel posteriorem partem excisum repositio. de machin. 7°. 314. B
 ad Caput humeri suo loco motum. de machin. 7°. 316. A
 ad Caput humeri restituendum per instrumentum Fabri, vbi in alā prolapsū sit. de machin. 7°. 318. A
 Capitis humeri in alam prolapsi per Hippocratis scamnum repositio. de machin. 7°. 319. D
 Caput femoris ad exteriorē regionē trabēs musculus. de mus. diff. 1°. 51. A
 Caput femoris sursum simul & extrorsum trabens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. B
 Caput femoris sursum tollens & vna ad interiora inuertens. de musculo rum dissectione. 1°. 51. B
 Capita librorum in suā vtilitatē solū scribebat Gal. 7°. met. me. 7°. 43. B
 CARAVS tolme. de medic. fac. parab. 7°. 176. H
 CARABI mollem testam habent. de renum aff. dig. & med. 7°. 195. F
 de CARABE trochisci ad sputum sanguinis. de med. fac. pa. 7°. 165. H
 CARBO terra est, aer accensus, flamma. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. F
 Carbones plerūq; eē flauos, flāmas subflauas, solē spēdidū & id genus axiomata ex sensu & p sensum sumunt. 2°. de simp. med. fa. 5°. 9. G
 Carbones cur nigri sint. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. E
 Carbones sunt primo vrendi, quā concoquantur medicamenta. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 212. G
 ad Carbones coquit mel. de rem. fac. parab. 7°. 170. A
 Carboni paruo si multum niuis aut glaciē imponas cōtinuē extinguitur de causis morborum. 3°. 7. B
 Carbones extincti maxime appetuntur à grauidis, cur. 1°. de symptomatum causis. 3°. 18. C
 ex Carbonum extinctorum quodam odore quo modo aliqui moriantur. 7°. de vsu partium. 1°. 159. B
 à Carbonum fœtore cur suffocamur. de vtil. resp. 1°. 225. D
 Carbo alburni quid faciat. de dyna. Sp. 31. C
 CARBUNCVLVS quid si. med. 48. H / int. Isa. 59. B / de diff. mor. 3°. 5. F / 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. C / 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C
 Carbo vlcus escharosum, cui adiungitur multum partium circumstantium inflammen. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Carbunculum crusta, qualis. de tum. præter nat. 3°. 83. H
 Carbunculi & canceri distinctio. de dyna. Sp. 30. F
 Carbunculi, & gangrenę generatio. de tum. præter nat. 3°. 83. B
 in Carbunculis colores naturales mutantur. de symp. diff. 3°. 13. B
 Carbunculus morbus ex inæquali intēperie. 1°. de inæq. intemp. 3°. 44. F
 Carbunculi sūt morbi flāmanes. de vic. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 137. B
 Carbunculi inter calidas passiones numerant. 1°. de sim. med. fac. 6°. 5. H
 Carbunculi immodicum calorem in partibus, in quibus sunt, efficiunt. de causis morborum. 3°. 6. F
 Carbunculus morbus est instrumentalis. 3°. de symp. cau. 3°. 24. G
 Carbunculi affectus totius corporis. introd. Isa. 59. B
 Carbunculus vnde generatur. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 109. G
 Carbunculi ex cacochymia oriuntur. 3°. de tempe. 1°. 23. A / 3°. de symptoma. causis. 3°. 25. B
 in Carbunculos incidebant, qui malos cibos ob penuriam ederant. de ho. ni. & vitio suc. 2°. 33. G
 Carbo morbus fit à superfluis calidis. de atra bile. 1°. 35. C
 Carbunculi fiunt ex sanguine calido ad atra bilis naturam conuerso. 1°. de diff. feb. 32. A / 3°. 40. C
 Carbo morbus quō fiat ab humore melancholico. de atra bile. 1°. 35. B
 Carbunculus à bile nigra. de atra bile. 1°. 35. E
 Carbunculus ex crassa materia, sed calido feruore. in 3°. de morb. vulgaribus, commen. 2°. 3°. 144. H
 Carbunculis, & morbis putridis quæ vrbes obnoxie sint. in 1°. de morb. vulgā. commen. 1°. 3°. 103. F
 Carbones cur facti sunt in Cranone. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. B
 ex Carbunculorum fæda quadam lue in plerisq; Asia ciuitatibus, multorum partes cute, nonnullorum etiam carne ipsa detectæ fuerunt. de ven. art. diff. 1°. 57. G
 in Carbunculis

in Carbunculis in pestilentia Asia citra pustulas quibusdam cutis statim exoriata. 14°. meth. med. 7°. 90. A
 Carbunculi laborantes in pestilentia necessario febricitant. 14°. metho. medendi. 7°. 90. A
 Carbunculi excitant febrem. de caus. morb. 3°. 6. F
 Carbunculi quomodo febrem faciant. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 Carbunculo ubi febris adiungitur. fit alter morbus. de diff. mor. 3°. 4. D
 ex Carbonis caliditate desipientia. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
 Carbunculus vna est ex differentijs vlcerationis oculorum. si. me. Isa. 48. D
 Carbunculus in oculo. quid. fin. med. Isa. 48. E
 Carbunculus in oculo. totum oculum exercet. introd. Isa. 58. D
 ad Carbonem oculorum. de oculis. 7°. 190. A
 Carbunculi semper periculosi. cur. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 141. H
 Carbunculus quomodo curetur. 14°. meth. med. 90. B/2°. de arte cur. ad Clauonem. 7°. 102. D
 Carbunculi scarificandi. 14°. meth. med. 7°. 90. C
 ad Carbunculos. Apionis. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. D
 ad Carbunculos medicamenta ab Asclepiade posita. 5°. de compo. medica. per genera. 5°. 254. D
 ad Carbunculos Magni florida. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 254. D
 Carbunculis medicamenta idonea extrinsecus. intro. Is. 58. A
 Carbunculos exterens medicamentum citra dolorem. 4°. de compo. med. di. per genera. 5°. 244. E
 Carbunculos refrigerat Ceratum humidum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. C
 ad Carbunculos Ceratum ex aceto. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. G
 ad Carbunculos quidam vtuntur Cupresso. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 aduersus Carbunculos vtuntur Cypri foliorum decocto. 7°. de simplic. medic. facul. 5°. 55. H
 Carbunculos dispergit Emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. C
 Carbunculos malignos sanat Erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Carbunculos sanat Oleum ex nucibus. 7°. de simplicium med. fa. 5°. 50. B
 Carbunculos soluit Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 ad Carbunculum auferendum. de dyna. Sp. 31. F
 ad Carbunculos. 1°. de compo. medic. per gene. 217. A/ 2°. 224. E/ 225. B/ 5°. 245. H/ 246. H/ 247. E/ 5°. 254. C/ de medicamen. fac. par. 7°. 170. E/ de dynamidijs. Sp. 30. D
 CARBTO & apio facilius digeruntur lactuca. endiuia. citruli. cucurbita. de dissol. cont. Sp. 73. D
 in CARCERE qui diu sunt inclusi. pereunt si prohibeantur inambulatione. unctione. & lotione. 5°. de san. tuen. 2°. 94. A
 CARCHESIUS duplex. de artic. com. 1°. 7°. 256. C
 Carchesia nominant rudentes. qui de summo malo demittuntur. de artic. commentario. 3°. 7°. 269. H
 CARCINADE vefcentes nulli sunt peiores reliquis nullis. de bonita. vitio & suc. 2°. 37. H
 CARCINOMA. fin. med. Is. 49. A
 Carcinomata in quib⁹ partib⁹ corporis maxime proueniāt. intro. Is. 60. A
 Carcinomata tum occultum. tum vlceratum affectus cuiuslibet partis corporis. introd. Is. 59. D
 Carcinomata. mamillarum. tum naturalis sexus vtriusq; affectus sunt. introductio. Is. 59. D
 Carcinoma in vtero quid. fin. med. Is. 48. B
 Carcinomatum curatio. introd. Is. 60. A
 Carcinoma sola purgatione sanatum. de purg. med. fac. 5°. 87. G
 ad Carcinomata. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. A
 Carcinoma. vide Cancer.
 vt CARDAMELEVM coquere. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. B
 CARDAMINE vocatur sisymbrium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Cardamine sisymbrium siccum calidum est & siccum. in tertio ordine: viride vero in secundo. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
 CARDAMOMVM quid. de simp. med. Sp. 82. F
 Cardamomum calidū medicamentū. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Cardamomum non est calidū vt nasturtium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 50. A
 Cardamomum acre est. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. C
 Cardamomum vires habet acres & excafactorias & relaxantes. de simp. medicamen. Sp. 82. G
 Cardamomum ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. G
 Cardamomum pruritum mouet. de cathar. Sp. 95. D
 Cardamomum discutit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. D
 Cardamomū tortioēs. et inflationes v̄tris sedat. de sim. med. Sp. 82. G
 Cardamomum ad tussē veterem facit. de simp. med. Sp. 82. G
 Cardamomum purgat nares. de cathart. Sp. 95. B

Cardamomum v̄rinam. & mēstrua prouocat. de simp. med. Sp. 82. G
 Cardamomum partum expellit. de simp. med. Sp. 82. G
 Cardamomum lumbricos interficit. & p̄foras detergit. 7°. de simpl. me. dica. facul. 5°. 50. A
 Cardamomum frangit lapides renium & vesicæ. de cathar. Sp. 95. D
 Cardamomi exenterati meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. A
 Cardamomum pro cinnamomo. 2°. de antid. 5°. III. E
 pro Cardamomo sinapi duplex. 7°. de comp. med. sec. lo. 7°. 182. B
 CARDAMVM est nasturtium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Cardami asparagus est humidior quā solia. 2°. de ali. fac. 2°. 24. A
 Cardamum est obsonium sponte proueniens. 2°. de alim. fa. 2°. 25. D
 CARDIA. id est cor. vnde dicatur. 3°. de decre. Hipp. 1°. 245. A
 Καρδία etiam os ventriculi dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
 Καρδίας ὠνός. id est oris v̄tris dolor. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 174. F
 CARDIACA dispositio. quæ. fin. med. 47. C/ introd. Isa. 55. H
 Cardiacus affectus. est morbus acutus. introd. Isa. 55. E
 Cardiacā passio. i. verberatio corporis. contingit conceptis in horis melancholice. de spermate. Sp. 37. D
 Cardiacæ syncope quando incidant. 1°. de symp. cau. 3°. 18. F
 Cardiacæ syncope quos affectus sequatur. 5°. de loc. aff. 4°. 29. C
 Cardiacæ syncope quid faciant. 1°. de mot. mus. 1°. 313. A
 Cardiacæ syncope pulsus. de puls. ad tiro. 4°. 44. H
 Cardiacorum pulsus. de dynamidijs. 34. G/ comp. puls. Sp. 65. G
 Cardiacā phrenitim. paracopē. & mētiā significat i synocha v̄rina tenuis si dolor capitis. & scapularū. & insomnia fuerint. de dyna. Sp. 34. E
 Cardiacorum v̄rina alba. & aquosa cum nebulis albis eorum agritudinis solutionem ostendit: spissa vero. si spissitudo velut scissa apparet. paralytim significat. de dyna. Sp. 34. H
 Cardiaci. & stomachici frigefacti non admodum rigent. de palp. tremo. conuuls. & rig. 3°. 53. D
 Cardiaci & stomachici defectus causa est inopia alimenti. de palp. tremore. conuuls. & rig. 3°. 52. H
 Cardiacæ passionis curatio. introd. Isa. 55. H
 ad Cardiacos facit electuarium dianthu. de dyna. Sp. 26. D
 Cardiacis prodest theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. B
 Cardiacis præ doloribus ventriculi deficientibus optime confert theriaca. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 99. A
 Cardiacæ syncope quo modo homo moriatur. 5°. de loc. affect. 4°. 29. D
 CARDINAMENTVM quid vocet Hip. de fract. com. 1°. 7°. 225. H
 per CARDIOGMON. id est cordis morsum. intelligunt aliqui quendam motum similem palpitationi. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Cardiogmi quibus fiunt. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
 Cardiogmos. id est morsus ventriculi. signū futuri vomitus. in 1°. prorrh. commen. 1°. 4°. 167. E
 CARDIALGIA quid significet. 2°. de decre. Hipp. 1°. 240. B
 Caddialgia. i. cordis dolor. de symp. diff. 3°. II. F/ 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 187. F/ com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
 Cardialgia quid proprie sit. 2°. de decre. Hipp. 1°. 240. C
 Cardialgia. quæ. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 Cardialgia oris v̄tris infestum est symptoma. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
 Cardialgia vnde proueniat. 3°. de symp. cau. 3°. 18. E
 Cardialgia. i. v̄tris dolor. non necessario sequitur ad malam concoctionem. 3°. de symp. cau. 3°. 30. B
 Cardialgia ex copia humorum. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. C
 Cardialgia sanata polēta punici mali succo aspsa. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
 Cardialgia meminit. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Cardialgici fiunt qui prandio præter solitum priuantur. de vict. ratio. in morb. acu. com. 2°. 7°. 119. H
 Cardiossin. i. corde morderi ab aliquibus pro cardialgin. i. cor dolere. accipitur. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Καρδίωνος quid significat. 2°. de alimen. facul. 2°. 20. E/ 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 187. F
 pericARDION membrana. quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 94. D
 pericardii membrana sectio. 7°. de anat. adm. 1°. 94. D
 pericardion. i. cordis inuolucrum. vt in anatome inspicere possit. quid agendum. 7°. de anat. adm. 1°. 95. C
 pericardio nō ē tunica. sed ē domiciliū vel vallū. 6°. de vsu par. 1°. 154. F
 pericardion est admirabile. 6°. de vsu par. 1°. 154. G
 pericardii forma & vsus. 6°. de vsu par. 1°. 154. E
 pericardii distantia a corde. 6°. de vsu par. 1°. 154. F
 pericardio putrefacto. sanatus est puer. 7°. de ana. adm. 1°. 97. G
 CARDVNCCELLI albi succus quid facit. de dynam. Sp. 25. E

ad CARDVVM colligendum vtitur oratione Dominica, hinc collige an
liber de dynamidijs sit Galeni. de dyna. Sp. 28.B
Cardui decoctum obstruções vię vrine aperit, purgat renes & me-
tus. de ren. affect. digno. & medela. 7^a. 194.F
Cardui radix vrinam crassam ducit. de ren. affect. dig. & med. 7^a. 196.D
Cardui molles vrinam mouent. de cura icteri. Sp. III.D
CAREAE halitus inficiunt vicinum aerem. in 3^m. de morbis vulgarib.
commentario. 1°. 3^a. 133.F
CARENVM quo modo fiat. de dyna. Sp. 22.G
CAREVM quid. de simp. medic. Sp. 82.C
Careum in antidotis, & in purgatorijs mittitur. de simp. med. Sp. 82.C
in CARIA dolichorum figura, quæ. 1°. de alim. fac. 2^a. 15.C
Kæpægia, id est capitis grauitas. com. 5^a. aph. 22°. Ex. 39.E
CARICA lingua est varia. 2°. de diff. pul. 4^a. 53.D
CARYCAE proportionantur ficibus. de alim. fac. 18.D | 2^a. 20.H
Caryca possunt conseruari. de puero epil. 7^a. 180.D
ex Carycarum vsu ficata sunt suauissima propter quid. de vict. ratio. in
mor. acu. com. 3°. 7^a. 127.H
Caryca, nux, & ruta, ante cibum valent contra medicamēta letalia. 2°.
de alim. fac. 21.B | de bo. & vitio suc. 2^a. 37.F
Caryca habent facultatē tenuandi & incidendi. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycæ accommodatæ sunt ad victum attenuantē. 2°. de atte. 2^a. 45.H
Carycæ gignunt sanguinem non admodum probum. 2°. de ali. fa. 2^a. 17.F
Carycæ cum amygdalis vel cum nucibus comestę optimum succum præ-
bent. de bo. & vitio suc. 2^a. 37.F
Carycas esse boni succi, & mali succi, quo modo verificetur. de boni. &
vitio suc. 2^a. 37.E
Carycæ stomacho viles sunt, sitim operantur, ventrem stringunt, fauci-
bus, arterijs, renibus, & vesicæ vtiliter prosunt, spiritum tarde reci-
pientes inuuant, longa egritudine pallidis hydropicis prosunt, thora-
cis sorditiem purgant. de simp. med. Sp. 84.C
Carycis quando inuuantur sani. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycæ in copia sumptæ obsunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycæ cum aliquo crassi succi sumptæ obsunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.G
Carycarum vsus pediculos gignit. 2°. de alimen. fac. 17.F | de bon. & vi-
tio succorum. 2^a. 37.E
cum Carycis, aut cum dactylis comestus succus tithymalli purgat suc-
cos indigestibiles in intestinis, & lumbricos rotundos. de cat. Sp. 95.C
in Carycas singulas tithymalli septem guttę pro hydropē. de vict. rat.
in morb. acu. com. 4°. 7^a. 152.G
Carycę irritant ventrem ad excretionem. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycæ senibus hyeme sunt præ cæteris fructibus eligendæ. 5°. de sanita-
te tuenda. 2^a. 92.D
Carycas hyeme soluere senum aluum, collige. 5°. de san. tuen. 2^a. 92.F
Carycæ cum acribus vtiliter ingeruntur in iecoris aut lienis obstru-
tibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycę obstruções iecoris, lienis, & scirrho obsessis prosunt. 2°. de
alimen. facul. 2^a. 17.F
Carycæ obsunt inflammationi iecoris, & lienis. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycæ renes purgant. 2°. de alim. fac. 2^a. 17.F
Carycarum decoctum, quale. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 177.F
Carycarum decoctum mellis simile est cōsistentia, & facultate. 8°. de sim-
plic. med. fac. 5^a. 61.E
Carycarū decoctū discussoriū parabile. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169.G
Carycę decoctæ cum hyssopo & careno tussibus antiquis prosunt, et pul-
monum vitia mendant, arterijs & tonsillis tumētibus optimum gar-
garismum est, durties, & parotidas, & feruores soluit sicut iris, du-
rities, & vulnerum rheumatismum emendant, impetigini & macu-
lis viles sunt. de simp. med. Sp. 84.C
Carycæ quales esse debent pro cataplasmate ex caricis conficiendo. 2°.
de arte cur. ad Glauc. 7^a. 105.B
ex Carycis medicamentum quo modo conficitur. 5°. de san. tu. 2^a. 92.F
cū Carycis radix tithymalli siccata i vmbra reponitur. de dy. Sp. 21.E
Carycę combustę. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 252.G
CARIDES habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2^a. 32.D
CARIES lignorum vt vlmi adstringit, & abstergit. 8°. de simplicium.
medic. facul. 5^a. 60.A
Caries lignorum implet vlcer a humida. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60.A
Caries quæna ad ficos in sede. de med. fac. parab. 1°. 170.B
CARIES. ossum affectus. intr. 1°. 59.D
Caries quid sit in osse. de cau. morb. 9°. G | 6°. meth. med. 7^a. 41.A
Caries & fractio dī cum soluitur continuas in osse. de cau. mor. 3^a. 9.F

Cariem in ossibus inducunt exasperantes causæ. de caus. mor. 3^a. 9.C
Caries in osse quæ tendit vñ græce dicitur, an sanari queat, sicut in carne
erosio, non est compertum vulgo. 3°. meth. med. 7^a. 16.H
CARMINE conscripta medicamenta cur alijs præstent. 7°. de compo-
med. per gen. 267.C | 5^a. 268.B
Carmine conscripta antidota habent & vera pondera, & facile memo-
rię mandantur. 2°. de antid. III. A | 5^a. 118.G
Carminibus qui res illustant commendandi sunt. 2°. de antid. 5^a. 114.E
CARNEADES non vult euidentissimum esse credendum, quod magni-
tudines vni cuiuspiam æquales sint etiam inter se se æquales. de optimo
docendi genere. 1°. 30.E
CARO quæ vocetur. 2°. de loc. aff. 4^a. 8.G
Caro quid. fin. med. 1°. 44.D | 12°. de vsu par. 1^a. 193.C
Caro est caro ob certam quādam temperaturam caliditatis, frigiditatis,
humiditatis, & siccitatis. 1°. de vsu par. 1^a. 115.D
Caro quæ proprie sit. 10°. meth. med. 7^a. 67.D
Caris vtilitas. 12°. de vsu par. 1^a. 193.D | de anat. viii. 44.C | Sp. 55.G
Caro est tegmen contra æstum & frigus. 1°. de vsu par. 1^a. 116.D
Caro est magis communis animalibus, quàm cæteræ partes. II°. de simp.
medicamen. facul. 5^a. 77.F
Carnes quando ossibus circumponantur. 1°. de semine. 1^a. 332.B
Caro, glandula, chartilago, & os non possunt esse viles ad pudendi con-
fectionem. 15°. de vsu par. 1^a. 210.D
Caro quo ad sensum est primum elementum. 1°. de elem. 1^a. 7.F
Caro an ex vnico elemento constet. de con. art. 1^a. 38.A
Caro quibus elementis constet. de hist. philoso. Sp. II.B
Carnis consideratio pro discussione an plura vno. sint elementa. de consi-
tutione artis med. 1^a. 38.A
Caro & si ex multis elementis constaret, si ea essent impatibilia, non do-
leret. de const. art. 1^a. 38.B
Carnis causa materialis & efficiens, quæ sit. de ana. viii. Sp. 55.D
Carnis materialis causa non est sperma. de anat. viii. Sp. 55.G
Caro recens, non secus est, ac receter coagulatus caseus. de ijs quæ in me-
dicat. fi. com. 3°. 7^a. 215.H
Caro ad replenda loca vacua generatur ex solo sanguine spisso, quæ cali-
ditas, & siccitas coagulauerat. de anat. viii. Sp. 44.G
Caro sola inter alias partes sanguinea est. aduersus Lycum. Ex. 65.C
Caro ex humoribus, humores ex cibis gignuntur. 3°. de simp. medicamē-
torum facul. 5^a. 17.D
Caro est calida, & multi sanguinis, neruus exanguis & frigidus, cuius
media est inter vtrumq; 1°. de temp. 1^a. 15.B
in Carne est vis attractrix propriorum, et expultrix alienorum. in 6^m.
de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 195.F
Caro trahit sanguinem, vt magnes ferrum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23.E
quō Carnes trahant ex ventre ciborum & potionū succū, & quid ex-
trinfecus trahant. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 194.H
per Carnis poros inspirationem et fieri probatur. de vtil. resp. Sp. 63.B
a Carne separata est foraminum diuersitas. de anat. viii. Sp. 44.G
ad Carnes ex venis alimentum digeritur. 3°. de symp. cau. 3^a. 25.A
Carnem fieri sanguinem facillimum est. 1°. de sem. 1^a. 332.E
Caro debet nutriri ex sanguine. de ana. viii. Sp. 49.H
Carnæ membra sanguine generantur & nutriuntur. 1°. de sem. 1^a. 335.E
Carneam speciem habentia sunt e sanguine facta. 1°. de sem. 1^a. 332.C
Carnosa partes ac sanguineæ, longius tempus requirunt ad generationē.
de fet. form. 1^a. 332.G
in Carnem qui spiritus semen conuertat. de sper. Sp. 36.B
Carnis gracilitas facit continere semen. de aere, aquis, & lo. 2^a. 5.G
Caro densa quibus nutriatur. 4°. de vsu par. 1^a. 140.C
Caro fungosa, & laxa quibus nutriatur. 4°. de vsu par. 1^a. 140.C
Caro calida est. de inæq. intemp. 3^a. 44.B
Caro potestate calida. 3°. de temp. 1^a. 23.D | 1^a. 116.D
Caro est calida & humida moderate, & cur. 1°. de vsu par. 1^a. 17.G
Caro secundo loco humida post adipem. 2°. de temp. 1^a. 15.E
Carnis varietas secundum humiditatem. 1°. de tempera. 1^a. 15.C
Caro humidior cute & calidior. 1°. de temp. 1^a. 19.E
Caro est humidior cute & osse. 2°. de temp. 7^a. 19.H
Carne est siccior, & densior cutis. 3°. meth. med. 7^a. 147.C
Carne frigidior est cutis. de vict. rat. in morb. acu. 1°. 52.E
Carnis substantia mollior est, et rarior ligamentis. c. 6°. aph. 49°. Ex. 52.E
Caro humidissima ē a p^a genitura ad adoleſcētiā vsq; 6°. d. ſa. t. 2^a. 96.D
Caro est impense sicca in senio. 6°. de san. tuen. 2^a. 96.D
Caro est

Caro est pars similis. de nat. hu. cō. 1.º. 1.º. 26. C. de diff. morb. 3.º. 2.º. F
 Carnis, ut caro est, in compositione quatuor elementorum differentia cō
 sistit. de differen. morb. 3.º. 2.º. F
 Carnis, ut pars est instrumenti, in formatione & magnitudine discrimi
 na. sicut. de diff. morb. 3.º. 2.º. F
 ut. Caro partim iusta est, partim excedens, ita et sanguis. de mul. 3.º. 80. F
 Caro simplex à seipsa gubernatur. ars med. 15. 63. B
 Caro nulla ex seipsa sensum habet. 1.º. de vsu par. 1.º. 118. D
 in Carne totius corporis sit tactus fm Aristotele. de vtil. resp. Sp. 63. D
 in Carne comistis pelliculis, non in carne sit tactus. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Caro nusquam sola in corpore inuenitur. 2.º. de loc. affec. 4.º. 8. G
 Carnium ligamenta sicut vena. de ana. vii. Sp. 44. B
 à Carne potius q̃ à nervo nascuntur vena: nervo enim magis assimilantur. de anat. viii. Sp. 50. F
 Carnem reticulatam esse pelliculis valde subtilibus, quā à crassius venis procedunt, & ab eis deportant subtilem sanguinem ad nutrimentum carnis, manifestum est. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Carnositas, membranosas, & fibrosas particulas habent partes simplices. 10.º. meth. med. 7.º. 67. D
 ex Carne, venis, nervis, ossibus & arterijs compositum, incorruptibile esse non potest. 14.º. de vsu par. 1.º. 204. D
 Carnem fieri, terram impossibile est. 4.º. de simp. med. fac. 5.º. 28. D
 in Carnium & humorum tanta colluie tantam metem admiratur. 17.º. de vsu partium. 1.º. 222. D
 bene Carnosum esse natum est optimum, & quid sit esse carnosum. commenta. 2.º. aph. 44.º. Ex. 18. F
 bene Carnosi. 1.º. de san. tuen. 2.º. 64. E
 Carnosus esse calidos natura, potest colligi. com. 5.º. aph. 21.º. Ex. 39. C
 Carnosi homines ubi nascuntur. de aere, aq. & loc. 2.º. 6. E
 Carnosi sine corpulenti quibus, & à quibus causis fiat. 2.º. de tēp. 1.º. 18. D
 Carnose, & candida mulieres parvas habent venas. de cura. ratio. per sang. missionem. 6.º. 18. G
 Carnis mediocritas ex mediocritate tēperamēti puenit. 1.º. de tē. 1.º. 15. A
 Carnosa substantia magnitudo variatur. 11.º. meth. me. 7.º. 68. B
 Carnosi generis plures sunt species. 2.º. de temp. 1.º. 17. G
 Carni quādā dura, quādā mollis, quādā mediocris. de ana. vi. Sp. 55. G
 Carnis diuersitas secundum colores. de ana. vii. Sp. 55. G
 Caro, et sanguis rubra sit in corpore p̃terea nihil. de tēp. p̃ter nat. 3.º. 82. H
 Caro est rubra. 3.º. de symp. cau. 3.º. 26. D
 Caro, rubra est, ut in pluribus. de anat. viii. Sp. 55. H
 Caro rufa seu rosea in quibus sit membris. de anat. viii. Sp. 44. D
 Caro alba in quibus sit membris. de anat. viii. Sp. 44. D
 Caro dura adijcit frictione dura, vna cū mediocri mō. 2.º. de sa. tu. 2.º. 71. H
 Caro mollis adijcit frictione molli, & quantitate mediocri. 2.º. de sanitate tuenda. 2.º. 71. H
 Caro mollis in quibus sit membris. de anat. viii. Sp. 44. D
 Carnes molles cū habeant homines liquidioris sanguinis, sunt timidi, sed boni sensus, secundum Aristotelem. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Carnium alia villosa est, alia caret villis. de anat. viii. Sp. 55. H
 Carnium abundantiam minuāt exercitatio. in 6.º. de morb. vulgaribus, commentario. 3.º. 170. C
 Carnes, & succos detrahāt cūsus, & exercitatio velox. in 6.º. de morb. vulga. com. 3.º. 170. E
 Carnis exercitatio fit per accidens à motibus voluntariis. 2.º. de sanitate tuenda. 2.º. 75. A
 Carnibus & articulis exercitatio vtilitatem prabet, cibus vero, et somnus visceribus. in 6.º. de mor. vul. com. 6.º. 190. H
 CARNIS tenuissima modicū in se habet panis, quū diuidit iter memoriale, & rationalem. de copag. mēbrorū siue de natura huma. Sp. 58. B
 cur Caro pauca sit in articulis. 1.º. de vsu par. 1.º. 116. C
 cur Caro multa est in partibus iter articulos medijs. 1.º. de vsu p. 1.º. 116. C
 Carnosa substantia in aere enata meatū obstruit. 1.º. de symp. cau. 3.º. 15. F
 Carnosam Axilla partem qui musculus faciat. de musc. diff. 1.º. 47. C
 Caro Cordis est rubicunda. de ana. viii. 44. D
 Caro cordis est fortis, et solida et sicca, et dura. de an. vi. 46. D
 ex Carne crassa forti & dura cur constet cor. de an. viii. 46. D
 Caro cordis generat melancholiam. de anat. viii. Sp. 56. B
 Caro cordis dis temperata lapidebus resarcitur corallis, margaritis, hyacinthis. de anat. viii. Sp. 56. B
 Caro est Digitorum pars. de ineq. intemp. 3.º. 43. D
 Caro in digito cur intrinseca. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. C
 Caro cur extra digitos nulla. 1.º. de vsu par. 1.º. 116. C

Caro in digito cur supra extremas ossium partes. 1.º. de vsu par. 1.º. 116. C
 Carnes cur in lateribus digitorum. 1.º. de vsu par. 1.º. 118. E
 Caro in lateribus digitorum cur tanta. 1.º. de vsu par. 1.º. 116. C
 Carnium species sunt Glandulae. de anat. viii. Sp. 44. D
 Caro glandis, & testiculorum est alba. de anat. viii. Sp. 55. H
 Carnosum est Hepar. de ana. viii. Sp. 50. F
 Caro hepatis quo modo vocetur. 10.º. meth. med. 7.º. 67. D
 Caro hepatis qualis. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 102. F
 Caro hepatis est purpurea. de ana. viii. 44. D
 Caro hepatis est mediocris inter mollitiē & duritiē. de ana. viii. Sp. 55. G
 Caro in sima hepatis parte assentiat, dubitatur, & cur. de mul. 3.º. 77. G
 Caro circa gibbam hepatis partem non sentit. de mult. 3.º. 77. G
 Caro Lienis quo modo vocetur. 10.º. meth. med. 7.º. 67. D
 Caro lienis qualis. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 102. F
 Caro subnigra seu nigra est in liene, & in vna. de ana. vi. 44. D
 Caro Maxillarum est crocea. de ana. viii. Sp. 55. H
 Caro inter partes Musculorum numeratur. 2.º. de loc. aff. 4.º. 11. D
 Caro est perpetuo Musculi pars. 2.º. de temp. 1.º. 17. G
 Carnes mediae sunt musculorum partes. de bo. & vi. suc. 2.º. 35. G
 Carnosa cutis vel cuticulosus musculus dici potest musculus sedis. de musculorum dissect. 1.º. 50. E
 Carnes pro musculis accipit Hippocrates. de fract. com. 2.º. 7.º. 240. F
 Carnes quo modo fiant musculi. 1.º. de vsu par. 1.º. 118. E
 Carnosa pars musculorum vulnerata piculo vacat. 3.º. de cōp. me. 5.º. 231. D
 Carunculae duae spongiosae instar duarum paruarum mamillarum iacent in ossis Nasi concavitate. de ana. viii. Sp. 49. A
 Carne spongiosa plena pelliculae sunt intra nares, in quibus sit olfactus. de vtilita. resp. Sp. 63. D
 Caro pulmonis quo modo vocetur. 10.º. meth. med. 7.º. 67. D
 Caro pulmonis, qualis. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 102. F
 Caro pulmonis insensibilis est. de vtil. resp. Sp. 62. H
 Caro pulmonis est mollis. de ana. viii. Sp. 55. G
 Caro pulmonis est flameola. de anat. viii. Sp. 55. H
 Carnosa, & humida est pulmonis canna in radice, propterea non sonora. de voce. & anhel. Sp. 61. F
 Carnis pulmonis quae sit vtilitas. de anat. viii. Sp. 47. H
 Caro Renium qualis. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 102. F
 Carnosa partes renium, & hepatis quo modo cognoscantur pati. commē. 6.º. aphor. 5.º. Ex. 46. H
 Caro renium quo modo vocetur. 10.º. meth. med. 7.º. 67. D
 Carnosa aliquando nascuntur in stomacho, quae vel omnino ciborum viā obstruunt, vel aliquatenus impediunt. 3.º. de symp. cau. 3.º. 25. G
 Carne vacat reliquū caput p̃ter tpa in acutis in progn. cō. 1.º. 4.º. 191. C
 Caro Verberū est albior carne glandium & testiculorum. de ana. viii. Sp. 55. H
 ex Carne plurima constant Viscera. 11.º. de simp. med. fac. 5.º. 77. F
 Caro viscerum parenchyma dicitur. 11.º. de simp. me. fa. 5.º. 77. F
 tho. med. 7.º. 87. B. de part. art. med. Sp. 17. A
 Carnose partes quo modo custodiuntur. 11.º. meth. med. 7.º. 68. E
 Carniura animalia toto habitu sunt feroci. 3.º. de vsu par. 1.º. 128. B
 Carniura sunt animosiora herbiuoris. 3.º. de vsu par. 1.º. 128. B
 Carniura animalia propter quid habent pedes multifidos, aut ungues curuos. 3.º. de vsu par. 1.º. 128. B
 Carniura animalia habēt dentes supra, & infra. de art. cō. 1.º. 7.º. 256. G
 Caro ex Animalibus maxime editur. 11.º. de simp. me. fa. 5.º. 77. F
 Caro animalium maxima ex parte ex musculorum substantia, 4.º. de anat. administ. 1.º. 84. E
 Caro proprie quae estur, est musculus. de bon. & vitio suc. 2.º. 35. G
 Carnes omnes animalium hominē non nutriūt. 11.º. de sim. me. fa. 5.º. 77. G
 quae Carnes sunt in magno vsu. 2.º. de alim. fac. 2.º. 16. B
 Carnium malarum & bonarum diuersitates. de dissol. com. Sp. 74. B
 Carnes sunt diuersae ex loci differentijs. 3.º. de alim. fac. 2.º. 29. D
 cur Caro cuius pascua sunt in locis siccis, velocius digeratur, q̃ cuius pascua sunt in locis humidis. de bon. aquae. Sp. 73. C
 Carnem mutat nutrimentum. 3.º. de symp. caus. 3.º. 26. D
 Carnes animalium viridem herbam non habentian sunt mala. de victus ra. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 147. B
 Caro omnis animalis quod est in augmento, velocius digeritur quā eius quod antiquum est. de bon. aquae. Sp. 73. C
 Caro facilius coquitur quā prius sit occisa [nos frollam vocamus]. 7.º. meth. med. 7.º. 46. A
 Carnes nutriunt multum. de vena sect. aduersus Erasistr. 6.º. 14. C. 18.º. meth. meden. 7.º. 50. H

Carnes dulcedine participant. 4°. de simplic. med. fac. 5°. 26. H
 ex Carne facile fit sanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Caro quolibet dura, tarde nutrit, & est difficilioris digestionis. commen-
 tario. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Carnes ex terrestribus animalibus quæ laudantur. de ren. affe. dig. 7°. 195. F
 Caro bona, mollitie, & friabilitate cognoscit. 2°. de atten. vic. 2°. 45. D
 quæ. Caro præstantissima sit. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Carnes quæ faciunt bonum sanguinem cum bono succo. in 6°. de morbis
 vulg. commentario. 3°. 3°. 175. C
 Carnes facientes humorem melancholicum. 3°. de loc. affec. 4°. 18. F
 Caro animalis lactantis est multarum superfluitatem. de dissol. cõ. Sp. 73. E
 Caro omnis quiescens, non velocis exercitij est multarum superfluitatũ.
 de dissol. cont. Sp. 73. E
 Carne qualibet sui generis pinguedo est deterior ad concoctionem et nu-
 tritionem. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 147. C
 quæ Caro pessima sit. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Carnes aliquæ letales sunt. 10°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 77. G
 quæ Carnes sint validæ, & egre coctiles. in 6°. de morbis vulgaribus,
 commentario. 4°. 3°. 180. C
 Carnes difficulter coctiles homines inaniti comedentes, incidunt in mor-
 bos gravissimos. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 ex Carnibus, quæ sunt ferarum, magis siccant quàm cicurum. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 92. C
 Caro animalis multorum annorum est sicca. de diss. cont. Sp. 74. D
 Caro parvorum animalium lenit ventrem. de diss. cont. Sp. 75. A
 Carnes humida quibus possint servari. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Caro salita est siccior non salita. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Carnes salitæ magis siccant, quàm recentes. 5°. de san. tu. 2°. 92. B
 Carnes salitæ tarde nutriunt, & sunt difficilioris digestionis. commenta-
 rio. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Carnes falsæ faciunt humorem melancholicum. 3°. de loc. affe. 4°. 18. F
 Caro animalium cruda est cibus familiaris leoni. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Carnes differre valde secundum modum quo parantur, collige. commen-
 tario. 2°. aph. 18°. Ex. 31. H
 Caro cocta est cibus familiaris homini. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Carnium coctura simplex, quæ sit. de puero epilep. 7°. 180. G
 Carnes assæ quales sint, & quem gignant humorem. de vict. ra. in morb.
 acut. commen. 4°. 7°. 147. C
 Caro quo modo affetur sine nidore. de puero epilep. 7°. 180. G
 Caro tosta adstringitur in exiguum molem. in 6°. de morbis vulgaribus
 commentario. 3°. 3°. 171. A
 Caro tosta creat carnem non humidam, nec laxam. in 6°. de morbis vul-
 garib. commentario. 3°. 3°. 171. A
 ad Carnes quæ in craticula torrentur colliquationis comparatio. 10°. de
 methodi medendi. 7°. 67. E
 Carnes assæ calefaciunt simul & siccant, si cum maza & oleribus confe-
 rantur. de sal. dieta. 2°. 40. A
 Caro assa est siccior elixa. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Carnes bene elixæ optimum sanguinem gignunt, si sit caro animalis boni
 succi. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Caro elixa cibus est Sytharum. de aere, aq. & lo. 2°. 5. D
 Caro itra modum elixa nõ pot. pbe cõcoqui in vêtre. 4°. de san. tu. 2°. 88. B
 Caro male cocta non coquitur probe in corpore. 4°. de san. tuen. 2°. 88. B
 Carnes quales in oleo cocta. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. F
 quæ Carnes calidæ, & quæ frigidæ edendæ sint. de vict. ratio. in morbis
 acu. commentario. 4°. 7°. 147. D
 Carnes Avium velocius digerunt quàm quadrupedũ. de dissol. cõ. Sp. 73. C
 Caro avium parvarum generat calidiorem, & crassiorem sanguinem te-
 perato. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Caro omnium avium, & animalium antiquorum cur parum nutriat. de
 dissol. continua. Sp. 73. F
 ante. Carnes avium in iure albo elixas, lactuca. 12°. meth. med. 7°. 78. H
 CARO Aduragi est cibus subtilianus primi generis. de diss. cõ. Sp. 72. D
 Caro aduragi est velocis digestionis. de bon. aquæ. Sp. 73. E
 Caro Agnina qualis. de ren. affec. dignot. & medela. 7°. 195. F
 Caro agni & pecudum cibus humidus, & viscosus. de diss. cõ. Sp. 73. A
 Caro pullorum Anserum est multarum superfluitatum preter axillas.
 de dissol. cont. Sp. 73. E
 Caro pullorum anseris est plurium superfluitatum. de bo. aq. Sp. 73. B
 Carnes Asinæ ab Alexandrinis comeduntur. 2°. de arte. curatiua ad
 Glauconem. 7°. 107. F
 Caro Bonis mala est. de dissol. cont. Sp. 74. A/B

Carne bonis velocius digeritur caro vituli. de bon. aq. Sp. 73. C
 Caro bubula tardissime & paulatim nutrit. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Caro bonis cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Carnes bubulæ a quibusvis ventriculis non concoquantur. de victus ra.
 in morb. acu. com. 4°. 7°. 145. H
 Carnes bubulæ duræ quo modo fiant coctibiles & friabiles. 8°. de simpli.
 medicamen. facul. 5°. 61. F
 Carnem bubulam quidam concoquant. 7°. meth. med. 7°. 46. D
 Caro bonis nutrit eum qui digerit eam nutrimento multo crasso. de dis-
 solu. continua. Sp. 73. E
 Carnes bubulæ crassi sunt succi. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 128. D/de
 dissol. continua. Sp. 72. H
 Caro bubula in aliquibus facilius coquitur quàm pisces saxatiles. 1°. de
 alimentorum facul. 2°. 8. G
 Carnes bouinas cur aliqui digerant, & nõ pullinas. de dissol. cõ. Sp. 72. C
 Caro bubula nõ corrumpitur velociter in stomacho. de dissol. cõ. Sp. 75. A
 Caro bubula est de cibariis medijs. de diss. cont. Sp. 74. C
 Carnes bubulæ vetustæ non bonam præstant alimoniam. de vict. ratio. in
 morb. acu. com. 4°. 7°. 147. A
 Carnes bubulæ cum laserpitio faciunt choleram siccam. de vict. ratio. in
 morb. acu. com. 4°. 7°. 145. H
 Carnes bouina fugienda sunt in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
 Carnes bubulæ generant affectus melancholicos. de victus rat. in morb.
 acutis, commen. 4°. 7°. 145. H
 a Carnibus bubulis cruor serosus destillans, dum torrentur, ad quid vi-
 lis. 3°. de comp. med. secun. loc. 5°. 143. F
 ex Carnibus bubulis cum assantur defluens liquor ad aurium vermes.
 de remed. paratu facil. 7°. 155. D
 Carnes caprinæ quales. de vict. rat. in mor. acu. cõ. 4°. 7°. 147. A
 Carnes caprinæ estate optime sunt, autumno pessime. de vi. rat. in morb.
 acutis, commen. 4°. 7°. 147. A
 Carnes caprinæ cur frigida potius, quàm calidæ edendæ. de vict. ratio. in
 morb. acu. com. 4°. 7°. 147. A
 Carnes caprinæ choleram gignunt si in cocta maneant, & cur. de victus
 rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 147. A
 Caro capræ antiquæ facit atram bilem. de diss. cont. Sp. 74. A
 Caro capreoli non mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro castrati est de cibariis medijs. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Caro castrati est melior multum non castrato. de diss. cont. Sp. 74. B
 Caro ceruina, qualis. de ren. affec. digno. & mede. 7°. 195. F
 Caro cerui non mala. de dissol. cõ. Sp. 74. B
 Caro cerui est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caro pullorum Columbarum generat sanguinem calidiorem, & crassio-
 rem temperato. de diss. cont. Sp. 73. A
 Caro Gallinæ est velocis digestionis. de bon. aquæ. Sp. 73. C
 Caro gallinæ generat humorem bonum inter tenuem, & crassum. de dis-
 sol. conti. Sp. 73. H
 Caro Hirici maxime sylvestris mala est. de diss. cont. Sp. 74. A
 Caro hirci maxime non castrati mala est. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro hirci cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caro hirci est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Caro hedina, qualis. de ren. affec. digno. & medela. 7°. 195. F
 Caro hedi anniculi est humida, & viscosa. de diss. cont. Sp. 73. A
 Caro Hominis media inter carnem leonis & pecudis. de con. ar. 11a. 38. G
 Carnis humanæ suavisimum est. 10°. de simp. med. fa. 5°. 72. F
 Caro Leonis calidior est, & siccior. de const. ar. 11a. 38. G
 Caro Leporis non mala. de diss. cont. Sp. 74. B
 Caro leporis stringit ventrem cum crassitie. de dissol. cont. Sp. 73. B
 Caro Locustarum, & polypodum qualis. de symp. cau. 3°. 26. D
 Carnes duras habent Mulli pisces. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Carnes Murium pro remedio oculorum. de rem. par. fac. 5°. 156. D
 Carnem eandem semper habent Ostrea. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
 Caro Quilla, qualis. de ren. affec. digno. & medela. 7°. 195. F
 Caro ouilla humidior & frigidior est. de const. art. 11a. 38. G
 Caro ouilla est de cibariis medijs. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Caro ouilla cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Caro ouilla multorum annorum mala est. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Caro ouilla parum nutrit. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 170. F
 Caro ouilla facit pituitam. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Carnem ovis annualis dat pro cibo secretorum. Sp. 102. E
 Carnem probatissimam in autumno habent Passer & ficedula. de victus
 rat. in

rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 147. B
 Caro Phasiani est cibus subtilians primi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Caro Piscium parvorum in quibus non est viscositas, est cibus subtilians
 primi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Carnis crassa, & viscosa pisces nutriunt eum qui digerit illos nutrimen-
 to multo crasso. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Carnis non dura pisces, nec multae viscositatis sunt temperati. de bonita-
 te aque. Sp. 73. A
 Carnis levis, & pauca pinguedinis saliti pisces sunt cibi salsi dissoluentes
 ac attenuantes cum salsedine sua. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Caro Pullorum est cibus subtilians primi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Carnea suilla, quales. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 147. B. de ren.
 affe. digno. & medela. 7^a. 195. F
 Carnes suum carnibus humanis sunt similes. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 72. F
 pro Carnibus suum qui coqui vendidere carnem humanam. 10°. de sim-
 plic. med. fac. 5^a. 72. F
 Caro quorum suum optima sit & quorum deterrima. de vict. rat. in mor-
 bis acut. com. 4°. 7^a. 147. C
 Carnium suillarum optima est montana. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 Carnes suum sylvestrium minimum supra primas colliquantur, domesti-
 corum vero plurimum. 10°. meth. med. 7^a. 67. E
 Caro suilla laudatur. de ren. affe. digno. & medela. 7^a. 195. F
 Caro suis debet esse eodem die occisa estate. 7°. meth. med. 7^a. 46. A
 Caro suis hesternae hyeme facilius coquitur, quam recens necata. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 46. A
 Carnem suillam recentem expetit prissana. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Carnem suillam salsam expetit lens. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Carnes salsa cum lente generant sanguinem crassum melancholicum. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. F
 cum Carnibus salsis lens comesta quid agat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Carnes suilla cibis hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Caro suilla multum nutrit. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 170. F
 Caro suilla multum alit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
 Caro suilla maxime nutrit, sed non est coctu facilis, generat succum cras-
 sum & glutinosum. 7°. meth. med. 7^a. 45. D
 Caro suilla quos faciat humores. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
 Carnes suilla gignant sanguinem bonum, sed viscosum. de pue. ep. 7^a. 180. b
 Caro suilla implet corporis habitum carne densa & constricta. 2°. de ali-
 mentorum facul. 2^a. 13. E/G
 Carne suilla vivuntur athletae. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. G
 Carnes & panem edunt athletae. de sal. diata. 2^a. 39. H
 Carnis duae minae sunt parum athleticis. 2°. de dig. pul. 4^a. 76. G
 Carnem cenant, & prandent panem luctatores & certatores. de vict.
 rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. III. H
 Carnes suilla quando siccis danda. 7°. meth. med. 7^a. 45. H
 Caro suilla tosta cur danda quando nimis detractum est. in 6^m. de morb.
 vulg. commen. 3°. 3^a. 171. A
 Carnes suilla an i hydropo danda. de vict. ra. in mor. acu. co. 4°. 7^a. 149. B
 Caro Starna est velocis digestionis. de bon. aquae. Sp. 73. C
 Caro Starna est cibus subtilians primi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Caro Viperarum qualis. 14°. de simplicium med. fac. 5^a. 78. D
 Carnes viperarum quales in albo iure coctae. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 77. G
 Carnes viperarum quomodo excoquenda pro theriaca, & quomodo ad
 elephantiasin. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 107. F
 Caro viperarum quo tempore bona. 11°. de simplic. medic. facul. 5^a. 78. D
 Caro viperarum generat pediculorum numerum, quibus affatim est in
 corpore mali succi. 11°. de simp. med. 5^a. 78. D
 Caro viperarum quo modo humores eiciat. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. D
 Caro viperarum euacuat totum corpus per cutem. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 77. G
 Caro Vituli velocius digeritur quam caro bovis. de bon. aquae. Sp. 73. C
 Caro vituli generat bonum chymum, & crassum. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Carnem probatissimam habent Vulpes autumno ob vuas. de vict. rat. in
 morb. acut. com. 4°. 7^a. 147. B
 Carnibus contusis, & similigine olim implebant intestina pro lucanicis.
 de fracturis. 7^a. 245. H
 Carnes quae non conveniunt senibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
 CARNEM & vinum febrientibus dabat Petronas. de vict. ratione in
 morb. acu. com. 1°. 7^a. 109. F
 Carnes suillas affatas in febre dabat Petronas. de opt. secta. I. 3. A
 Carnem si petant febrientes dat pisces saxatiles, & oniscos in albo iure
 bene elixos. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. G
 Carnis multa deuoratio magnam habet facultatem. de vict. rat. in mor.

acutis, commen. 2°. 7^a. 121. C
 Carnis multa deuoratio praeter solitum, ventriculum offendit. de victus
 rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 121. B
 in Carni, & toto corpore qui humores congestere, debent uti acopo ex
 abiete. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. G
 Carnis incrementum quo modo accipere iuvenes emaciati. 5°. de sa. tu. 2^a. 89. F
 Carnis incrementum ex mediocri provenit frictione, quae parti augenda
 & sanguinis moderatum accessum, & validam virtutem praestat. 2°. de
 de sanitate tuen. 2^a. 71. F
 Carnis augenda causa qui fricantur, quando his frictio finienda. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 73. C
 Carnem augent, & rarefaciunt motus tardi. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. E
 Carnis abundantia, vel corpulentia ex copia boni sanguinis fit. 2°. de tē-
 peramentis. 1^a. 18. D
 ad Carne implendum qui sanguis sit vilis. 4°. meth. med. 7^a. 23. D
 Carne implevit Galenus ἀτγοποῦντας frictione adhibita. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 89. F
 in Carnibus quibus est cachexia aquea, lens utiliter praebetur. 1°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a. 13. E
 Carnes pro epilepticorum cibo quae sint. de puero epilep. 7^a. 180. G
 Carnibus sylvestris suis epileptici uti potest. de puero epil. 7^a. 180. G
 Carnium condimentum in epilepsia. de puero epilep. 7^a. 180. G
 Carnes quadrupedum vitent epileptici. de puero epil. 7^a. 180. G
 Carnes quae conveniunt stomachicis. 8°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 192. E
 Carne dat post ova in syncope ex tenuibus succis. 12°. meth. me. 7^a. 78. A
 Carnes habentibus humiditas famem adhibere convenit: fames. n. corpo-
 ra siccant. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. C
 Carnes humiditas condire, servareque potest atramentum sutorium. 9°. de
 simp. med. fac. 5^a. 71. B
 Carnes servantur aphroditro. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. D
 Carnes sylvestres domesticis meliores in ictero. de cura icter. Sp. III. D
 Carnes domesticorum animalium edenda sunt potius assae icterico. de
 cura icteri. Sp. III. D
 Carnes avium montanarum exhibentur contra nimiam humiditatem. de
 praecog. ad Posth. 4^a. 217. H
 quae Carnes dande habentibus lapidem. de cura lapidis. Sp. II. 2. A
 Carne carens plenum corpus quomodo ab aqua afficiatur. de ijs, quae in
 medicatrina fiunt. com. 3°. 7^a. 115. H
 Carne carens non plenum corpus quomodo ab aqua tractabitur. de ijs
 quae in medicat. fiunt. com. 3°. 7^a. 115. H
 Carne qui sunt compacta cur citissime plenitudinem acervent. de salubri
 diata. 2^a. 42. G
 in Carne et cute humores lentos ac crassos euaporare facit oleum ex cha-
 memelo. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. B
 CARNES sanas habentibus elleborus est periculosus facit enim con-
 vulsionem. com. 4°. aph. 16°. Ex. 28. H
 cum Carnibus, & pane veratri comparatio ad secundum librum de pul-
 sibus. 2°. de diff. puls. 4^a. 53. C
 Carnem dilabilem habentibus parcendum est in euacuatione. praesag. ex
 per. confir. Sp. 77. H
 bñ Carnosus mediocriter si difficulter euomat, debet per inferiora pur-
 gari, astatem cauendo. comm. 4°. aph. 7°. Ex. 28. A
 Carne non mollibus neque albis in euacuando minus parcendum. praesag.
 exper. confir. Sp. 77. H
 Carnium loturae similis excretio. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. A
 Carnium ablutioni similis cruoris tenuis sanies in iecoris inflammatio-
 ne. 5°. de loc. affec. 4^a. 34. G
 Caruncula parva in urina significant a renibus proficisci, commentario
 4°. aphor. 76°. Ex. 36. B
 Carunculae sunt substantiae partium renum exulceratorum. commenta-
 rio. 4°. aphor. 76°. Ex. 36. D
 Caruncula in mictu crasso prodeuntes simul capillorum speciem referen-
 tes, has scire oportet a renibus prodire atque ab articulis, Aphorism^o
 est Hippocratis. de na. hu. com. 2°. 7^a. 180. H. de vri. sign. Sp. 78. H
 in Carunculis non est necessarium semper urinam crassam. commenta-
 rio. 4°. aphor. 76°. Ex. 36. D
 Carunculae si appareant in intestinorum difficultate, letale est. commen-
 tario. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 Carunculas vidit saepe Galenus, & in quibus febribus. commentar. 4°. aphorismo. 76°. Ex. 36. E
 Carunculas veras nunquam cum urina exeuntes vidit Galenus. com-
 mentario. 4°. aphor. 76°. Ex. 36. E

ex Carnibus si parum exierit, paucus est morbus: si multum, multus: si
valde multum, letale. com. 7. aph. 75. Ex. 60. H
Caruncule quando appareant in abortu, & cur. de anat. viuo. Sp. 52. B
Caro aluta quorsum aduertenda. de artic. com. 2. 7. 265. E
ex CARNE Cidoniorum leuigata cum melle edulium. 2. de alimento-
rum facultatibus. 2. 20. D
Caro Citri cur tarde digeratur. de dissol. cont. Sp. 73. E
Caro Citri est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 73. A
qua Caro generetur ex Faba, & ptissana. 1. de alim. fac. 2. 13. G
Carnem subluxam & subinanem generant ficus & faba. 2. de alimen-
torum facultatibus. 2. 17. E
Caro Mali medici pituitosa est ac crassi succi. de att. vict. rat. 2. 46. A
Caro non continetur in Pane. 1. de nat. fac. 1. 291. B
ex Carnis esu est caro densa & firma. 2. de alim. fac. 2. 17. G
Carnis radice differentia in nutriendo. 1. de nat. fac. 1. 292. E
Carnem exercitatorum, & non exercitatorum comparat caseo coagula-
to, & non coagulato. de artic. com. 3. 7. 277. E
Caro Peponis ad oculorum dolores, quomodo. de rem. par. fa. 7. 156. E
Carnis multum facit Rapa. de simp. med. Sp. 89. F
in Carnem facile transeunt Triticum, & hordeum. 4. de simplic. medi-
camentum. facul. 5. 28. D
CARO biliosa non est idem, quod caro. 3. de symp. cau. 3. 26. C
Caro melancholica non est idem quod caro. 3. de symp. cau. 3. 26. C
Carnem pituitosam facit sanguis pituitosus. 3. de symp. cau. 3. 26. D
Caro pituitosa, non est idem quod caro. 3. de symp. cau. 3. 26. C
Caro pituitosa, qualis est. 3. de symp. cau. 3. 26. D
Carnium laxarum, & pituitosarum mulieres per vterum purgantur. 6.
de loc. affect. 4. 41. D
Caro hydropum flatuosa est. 3. de symp. cau. 3. 26. G
Carnium effeminatio fit ex calido, qua nihil aliud est quam debilitas.
commentario. 5. aph. 16. Ex. 38. G
Carnem facit humidior, & excrementosam expultrix imbecilla. 3.
de symp. caus. 3. 26. G
Caro leucis defecati, qualis, & unde dicatur. 3. de symp. cau. 3. 26. D
Carnes εἰλωται quae in 1. m. prorrh. com. 3. 4. 182. F
Carnes quae ὑδατοει in 1. m. prorrh. com. 3. 4. 182. F
Carnes quae σαχνοει in 1. m. com. 3. 4. 182. F
Carnes animalium ab alimentis alterari. 3. de symp. cau. 3. 26. D
Caro ex multa adustione nigrescit. 8. de decr. Hipp. 1. 276. A
Caro callosa gignitur loco ossis. ars medic. Isa. 71. C
Caro nigra & callosa ab elephante nomen habet. 3. de sym. cau. 3. 26. D
Caro nigrescens non est acris curanda. de fract. com. 3. 7. 244. A
Carnem etiam cuti subiectam dolere fatentur quidam lassitudine vlce-
ris affecti inter mouendum. 3. de sani. tuen. 2. 79. A
Caro dolet. de const. ar. 1. 38. A
in Carne media membrana, quos dolores faciant. 2. de loc. aff. 4. 11. D
Caro laborat ob flatum. 8. de decr. Hipp. 1. 274. E
Carnes refrigerantur ex sanguinis penuria. in 6. m. de morb. vulgaribus,
comment. 4. 3. 186. F
Carnosarum partium inflammationes morborum acutorum subiungunt
termino, scilicet quatuordecim diebus. com. 6. aph. 49. Ex. 52. E
Carne oppletis & siccis maior superuenit inflammatio, q̄ humidis, &
macilentis. de artic. com. 1. 7. 256. G
Carnosa partes inflammata paulum exiccande sunt. 2. de arte curat. ad
Glaucanem. 7. 102. E
Caro a fluxione incalcescit. de inaeq. intemp. 3. 43. E
Carnes teneras vrit in viniis ob calorem cedrea. 7. de sim. me. fa. 5. 50. E
Carnes & sanguinem colliquant medicamenta, quando non adest humor
euacuandus. quos pur. opor. qui. med. & quo temp. 5. 88. B
Carnes molles et fluidas eliquat asie petrae stas. 9. de sim. me. f. 5. 67. H
Caro quomodo calore liquefiat. in 3. m. de mor. vul. com. 3. 3. 147. H
Caro colliquata habet colliquationem pallide bili colore similem. 8. de
decretis Hipp. 1. 277. D
Carnis colliquatio quid agat. 3. de symp. cau. 3. 28. E
Caro colliquescentis transit in prauam saniem. 4. de compo. medicamē.
per genera. 5. 237. C
in Carnis colliquatione sudores, quales. 3. de symp. cau. 3. 28. F
Carnis intemperies sicca aqua corrigitur. 4. meth. med. 7. 23. E
Caro sicca & squallens eo usq; perfundenda ac humectanda, quousq; ru-
bebeat. 4. meth. med. 7. 23. E
ad Carnes flaccidas & humectas. 5. de comp. med. per gen. 5. 248. E
vt Carnes non siccantur, nec liquantur fibra. 10. meth. med. 7. 67. E

Carnem mollem putrefacere citra dolorem calida in quarto, quae sunt te-
nuium partium, collige. 7. de simplic. med. fac. 5. 50. D
Carnem mollem putrefacit cedrea absq; dolore. 7. de simp. med. fa. 5. 50. D
Caro contusa alteratur. 5. de simp. med. fac. 5. 33. C
in CARNE vnitatis solutio quid sit. 3. meth. med. 7. 16. D/E
in Carnosis partibus continuitatis solutio dicitur ruptio. de differ. mor-
borum. 5. D/de cau. morb. 3. 9. H
in Carnoso genere omni continuitatis solutio communiter dicitur vlcus
de diff. mor. 5. D/de cau. morb. 3. 9. F/4. meth. med. 23. B/de fract. co.
2. 231. H/de artic. com. 2. 7. 267. E
Caro exulceratur a sanie ex osse corrupto manante. commentario. 6.
aphorismo. 45. Ex. 51. G
Caro quando ab extrinseco vulneratur & quassatur, magis laeditur ab
intrinseco osse propter sui duritiem. de ana. viuo. Sp. 55. D
in Carne vacuis locis vlcera sunt dolorosa, spasmosa, & deliria facien-
tia. 4. meth. med. 7. 28. B
Carnem subiectam corruptentia vlcera dicuntur phagedaena. commen-
tario. 6. apho. 45. Ex. 51. F
Caro vlcerata fit mollis & fluida, si aqua calida perfundatur. 1. de sim-
plicium medicamentum. facul. 5. 3. F
Caro vlceris quando flaccida est, quid agendum. 2. de compositio. medi-
camento. per gen. 5. 220. A
Caro, ch. artilago, neruus, affecta diuerso curantur modo. de vocalium in-
strumentorum dissectione. 1. 106. C
pro Carne sananda. de dynami. Sp. 30. H
Caro calida in vlcere quo modo curanda. 4. meth. med. 7. 23. E
Caro frigida in vlcere quo modo curanda. 4. meth. med. 7. 23. E
Carnosum si desit, haud difficulter reficitur. 14. meth. med. 7. 93. B
Caro germinare in cauis vlceribus videtur. com. 6. aph. 10. Ex. 48. B
Caro nunquam visa est non crescere a Galeno in exesis vlceribus. com-
menta. 6. apho. 19. Ex. 48. B
Caro regeneratur non cutis. 3. meth. med. 7. 19. G
Caro non potest crescere in intestinorum difficultate, vbi caruncula ap-
pareant. com. 4. aph. 26. Ex. 30. C
Caro eadem specie gignitur. 3. meth. med. 7. 19. G
Caro resecta, cur possit refici. de const. ar. Isa. 37. E/1. de sem. 1. 332. D
Carne implenda oino a phlegmone tuta sint. 6. de cop. me. p gen. 5. 255. E
Carne implendum corpus quomodo tractandum. 7. meth. med. 7. 45. B
Carne implendi tempus est praecipuum. 7. meth. med. 7. 45. C
ad Carnis generationem quid praestent medici. 6. meth. med. 7. 42. B
Caro non fit a medicamento, sed a natura, medicamenta remouent impe-
dientia. 2. de comp. med. per gen. 5. 227. A
Caro natura opus. 1. de natur. facul. 1. 291. C/6. methodi medendi. 42.
B/14. 7. 93. C
Carnis gnatio ex sana quae subiecta est, oriū habet. 3. meth. me. 7. 21. G
Caro ex quo generatur. 3. meth. med. 7. 19. G
Carne implenda vlcera quo mo indigent. 2. de cop. med. per ge. 5. 228. G
in Carne cavitates quid exigat. 3. meth. med. 7. 19. E
Carnem generantia medicamenta, qualia esse debent. 2. de compo. me-
dicamen. per genera. 221. E/5. 253. F/6. 5. 255. D/3. methodi meden-
di. 19. C/5. 7. 29. G
Carnem vlceris apta sunt inducere quae leuiter abstergunt. 9. de simpli.
medic. facul. 5. 66. A
Carnem gnantia medicamenta detergunt. 1. de cop. med. per ge. 5. 217. C
Carnem facientia sunt morsus expertia. 2. de cop. me. per ge. 5. 227. A
Caro vbi augumentanda est, non debet poni emplastrum acre dibalon. 2.
de comp. med. per gen. 5. 222. A
Carnem progignunt acria quadam, si cum cerato temperentur. 6. de co-
po. med. per gen. 5. 255. G
Carnem quae faciant, & cuius ordinis siccantium & detergentium sint.
3. methodi meden. 7. 18. A
Carnem producentia medicamentum modice siccans, & detergens est in
primo ordine. 3. meth. med. 7. 18. A
ad Carnem generandam adstringentia non sunt apta. 6. de comp. med.
per gen. 5. 261. A/3. meth. med. 7. 19. D
Caro dura aliud vult medicamentum, quam mollis. 9. de simplicium me-
dicamen. facul. 5. 71. E
Carne tenera praedita corpora morsum facile recipiunt. 4. de compo.
med. per genera. 5. 236. F
Carne mollibus quo mo sunt applicanda remedia. de rem. par. fa. 7. 154. E
in Carnem mollem habentibus vehemens infrigidatio non est inducenda
in capitis dolore. 2. de comp. med. sec. loc. 5. 132. I
Carnem

Carnem quæ generent. 8°. de simp. med. fac. 57. H/ 2°. de compo. med. per gen. 220. A/ 5°. 221. G/ 3°. meth. med. 7°. 17. F
 Carnis ex plentia cerati mixtura sunt digerentia, & extrahentia. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 260. H
 Carne implentia sanguinem tuentur. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 227. A
 Carnē gñantia, vt plurimū viridia sunt. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 225. B
 Carne implet diaphanes vstium, quod speciarium nominant. 11°. de simpl. medicamen. fac. 5°. 80. H
 Carnem procreat cortex radices panacis Heraclij. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 57. H
 ad Carne implenda vlcer a valent lapides pollinis instar comminuti. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Carnem generat thus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. A
 Carnem gignit, concoquit, & mouet pus, manna thuris. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 221. E
 ad Carnem sibi restitui agre patientia congruit terra vsta. 9°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 66. F
 ad Carnē restaurādā, picari optimū remediū est. 14°. meth. me. 7°. 91. F
 Caro procreatur ex rosaceo cū melino. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 222. C
 Carnem conficiens medicamentum ex oleo, cera, & erugine. 3°. methodi medendi. 7°. 17. B
 Carnem genuinam generans. 5°. de comp. med. per gen. 245. G/ 5°. 253. E
 Carne solida implens medicamentum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. F
 ad Carne egre implebiles, & diuturnas ex fluxione cavitates valet testis ostreārum combusta. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. H
 Caro quæ producitur dēt esse similis priori. 3°. met. me. 18. B/ 4°. 7°. 23. D
 in Carnis generatione duplex excrementum. 3°. meth. med. 7°. 17. G
 in Carnibus sunt excrementa. 2°. de symp. cau. 22. D/ 3°. 3°. 26. G
 Carnis diuersitas ab excrementis diuersis, cur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
 Carnis aggeneratio quo modo fiat. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. H
 Carne quo modo implentur sinus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. G
 Caro cum creuerit, quid proportionale cuti inducēdū. ars med. Isa. 70. B
 Carne iplētibus sicciora sunt glutinaria. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 227. A
 Carnem glutinans, & producens medicamentum, primaria ratione de-terforium appellatur. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. A
 ad Carnem glutinandam. de medic. fac. parab. 7°. 173. A
 Caro est illa, quæ glutinat. 4°. meth. med. 7°. 23. D
 Caro alteratur, vt fiat similis cuti. 3°. meth. med. 7°. 19. H
 Caro durata efficitur cutis, & cicatrix. in 6°. de morbis vulgarib. com-mentario. 2°. 3°. 161. A
 Carnem liquare neque detrabere sunt nata cicatricem inducentia, sed in durare & desiccare. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. D
 Caro fit cutis in vlceribus per ea quæ illam contrahere, constringere, cō-stitipare, densare, siccare, & calli instar indurare valeant. 5°. de simpli-cium medicamen. facul. 5°. 36. D
 Caro in caput inducenda est vt in alijs locis. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 138. E
 Carnosum est collum vesicæ, ideo quotidie sanatur quando lapis extrahi-tur. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Carnium incrementum quid sit. de mul. 3°. 80. F
 Carnium incrementum significat aliquando coitio cutis. in 6°. de morbis vulg. commen. 3°. 3°. 169. G
 Carne adnata quandoq; in cavitatibus fit angustia. de caus. mor. 3°. 9. A
 Carne supercrescente, quid faciendū. de const. art. 39. C/ intro. Isa. 58. B
 Caro supercrescens quo modo curetur. 3°. meth. med. 5°. 20. B
 Carnem supercrescentem tollentia medicamenta, qualia. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 253. E/ de ocul. 7°. 188. F
 Carnes vlcerum supercrescentes adstringunt & exiccant aloë, & squā-ma aris, de ther. ad Piso. 5°. 90. H
 Carnem minuit erugo. 3°. meth. med. 7°. 20. C
 Carnes luxuriantes stringit in ceratis posita chrysocolia. de simplicibus medicaminibus. Sp. 82. E
 Carnium excrecentiam minore cruciatu quā aphronitrum colliquat asia petræ flos. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. G
 Carnem supercrescentem quæ detrahant. 3°. meth. med. 7°. 20. B
 ad Carnis omnem excrecentiam. 4°. de compositione medicam. per ge-nera. 157. D/ 5°. 5°. 251. B/ F
 ad Carnium in auribus incrementum. 3°. de compo. medica. secundum loc. 144. A/ 5°. 145. D
 ad Carnis excrecentiam in oculo. de oculis. 7°. 190. D
 ad Carnis excrecentiam in gengiuis. de medic. fac. parab. 7°. 164. G
 ad Carnem excrecentem iuxta nasi angulum. 4°. de compo. medi. se-cundum locos. 5°. 152. F/ G

ad Carnem in naribus excrecentem. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. D
 ad Carnem excrecentem testicularum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. E
 Caro, quæ supercreuit, excidenda est. 14°. meth. meden. 7°. 90. G
 Caro nigrefacta excidet ac etiam neruus. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 de Carne naturali tantum deperditur crusta facta, quantum particulæ est adustum. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Caro quandoq; aufertur. de diff. morb. 3°. 5. A
 ad Carnem malam. de dynamidijs. Sp. 31. A
 ad Carnem corruptam in vlceribus. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. H
 ad Carnem mortuam exedendam vnguentum. de dyna. Sp. 30. G
 ad Carnem mortuam auferendam, tractum. de dyna. Sp. 31. F
 Carnem mortuorum tuetur cedrea. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. E
 Caro liuida in osse ægotante malum. com. 7°. aph. 2°. Ex. 54. B
 Caro increfcit super membrum seminarium denudatum, non tamen ali-quid fit illi membro simile. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Carnulenta quacumq; partes vel vi auulsa, vel putrefacta, vel ex toto resecta, mutila dicuntur. de diff. morb. 3°. 4. G
 Caro quomodo ossi inhærebit. 6°. metho. med. 7°. 42. B
 Carne ex ptibus cito excidit, & reponit articulus. de art. c. 1°. 7°. 256. E
 à Carne mucosa sunt ossis siderationes. de artic. com. 3°. 7°. 276. A
 à Carne, et à vino abstinēdū i cubiti fractura. de fract. cō. 1°. 7°. 230. G
 Carnosa membra non distenduntur, nec contrahuntur. in 6°. de morbis vulg. commen. 1°. 3°. 153. B
 Carnem facile apprehendunt mites hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. B
 à Carnosis particulis cur mangones cutem sursum, trahunt. in 6°. de morb. vulg. comm. 3°. 3°. 176. D
 CARON, anisum, ligusticum, petroselinum, & cuminum sunt in eodem vsu. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. F
 Caron, aromaticum quiddam ostentat. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Caron calefacit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Cari semen calidū est & siccū in tertio ordine. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. A
 Caron exiccat. 3°. de alim. facul. 2°. 26. D
 Cari semen, & planta flatus extinguit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. A
 Caron vrinam ciet. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B/ 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. A
 Cari radix pastinaca præstantior est. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Cari radices minus nutriunt, q̄ rapa, & arum. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
 Cari radix media est inter illa quæ sunt boni, & prauī succi. de bonit. & vitio succorum. 2°. 37. G
 Caron si quis eo copiosius vtatur, vitiosum succum mediocriter gignit. 12°. de alimen. fac. 2°. 25. B
 CAROS quid proprie significet. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. D
 Caros proprie nominatur totius corporis insensibilitas, atque immobili-tas repentina. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Caros quid sit. de symp. diff. 3°. II. G/ de articulis. com. 2°. 7°. 264. G
 Caros an possit appellari coma. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. F
 à Caro quomodo differat apoplexia. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Cari, comitialis, apoplexia, catalepsis, catochi & soporis vigilantie dif-ferentie. 4°. de loc. affec. 4°. 23. A
 Caros & somnus profundus differunt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. E
 Caron & coma faciunt frigida non somnum. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 Caros. i. sopor, ex immodico vini potu gignitur. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Caros. i. sopor, quando fit. 4°. de loc. affec. 4°. 22. H
 Carus fit cum pleni sunt ventriculi cerebri. de instr. odor. 1°. II.2. F
 Caris quidam corripuntur ex vitio stomachi. 10°. de symp. cau. 3°. 18. F
 Cari fit mentio. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 Caros morbus pessimus. de dyna. Sp. 20. E
 Caros qñq; bonus tum causa tum nota. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 173. E
 in Caro medicamenta capiti applicantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 Caro infestante vitium cathartici. de dyna. Sp. 20. E
 in Caro sternutamenta prouocanda. de instr. odor. 1°. II.2. D
 Caros iuuatur sternutamentis. de instr. odor. 1°. II.2. D
 CAROTIS arteria antiquum nomen. 16°. de vsu par. 1°. 220. A
 Carotides venæ vnde sint dictæ. de vtil. resp. Sp. 63. F
 Carotis arteria, à qua parte oriatur. 16°. de vsu par. 1°. 216. B
 Carotidum arteriarum incessus. 16°. de vsu par. 220. A/ 1°. 221. A
 Carotides arteriæ quō cōficiant plexū reticularem. de vsu pul. 1°. 227. H
 Carotides arteriæ iungunt cor eerebro. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. B
 CARPASI succi meminit. 1°. de compositione medicamentorum secun. locos. 127. B/ 5°. 5°. 164. C
 CARPENTARIO lignum est materia. ad Thrasy. 2°. 106. A
 CARPESIVM quid sit. 1°. de antido. 5°. 106. D
 Carpesium, quale. 1°. de antid. 5°. 106. E

Carpesium ubi nascitur. 1°. de anti. 106. D/3°. de cōp. med. se. lo. 5°. 141. B
 Carpesii duo genera. 1°. de antid. 5°. 106. E
 Carpesio loco Cinnamomi utebatur Quintus. 7°. de simp. med. fac. 50. D/
 de antidotis. 5°. 106. D
 Carpesium cinnamomi viribus vicinum est, immo nō paruo deterius op
 tima casia. 7°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 50. D
 Carpesium duplo pondere, vel Casia pro cinnamomo. 3°. de compositio. me
 dic. secun. loc. 5°. 141. B
 Carpesium pro assaro ponendum. 2°. de comp. med. secun. loc. 5°. 135. E
 Carpesium pro phu. 1°. de antid. 5°. 106. E
 Carpesium miscetur medicamentis auricularibus. 3°. de compositio. me
 dicamen. secun. loc. 5°. 141. B
 Carpesium viscerum obstructiones extergit, & vrinam mouet, renesq;
 calidis degrauiatos expurgat. 7°. de sim. med. fac. 5°. 50. C
 Καρπολογεῖν quid. in progno. com. 1°. 4°. 194. F
 CARPOBALSAMVM quid. de simp. medicamin. 5°. 88. C
 Carpobalsamum ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Carpos quid de ossibus. 43. B/ de ven. arte dissect. 1°. 56. F/ de fractu. com.
 2°. 233. A/ de artic. com. 4°. 7°. 286. E
 Carpus manus pars. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Carpus ubi situs. 2°. de vsu partium. 1°. 124. B
 Carpus habet figuram extra connexam, intus simam magis. 2°. de vsu
 partium. 1°. 123. F
 in Carpo sunt quatuor parue cavitates. 2°. de vsu par. 1°. 123. F
 Carpos quot ossibus sit compositus. de ossibus. 1°. 43. B
 Carpus ex octo ossibus. 2°. de vsu par. 1°. 123. D
 Carpi ossa cur octo. 2°. de vsu par. 123. H/ 1°. 124. B
 Carpi os octauum, quale. 2°. de vsu par. 1°. 124. F
 Carpi ossa omnia se inuicem contingunt. 2°. de vsu par. 1°. 124. C
 in Carpi ossa facta propter motum. 11°. de vsu par. 1°. 191. C
 Carpum cur in duos ordines oportuit componi. 2°. de vsu par. 1°. 124. C
 in Carpo radij finis cur crassior est. 2°. de vsu par. 1°. 125. C
 Carpi processus versus magnum digitum. 2°. de vsu par. 1°. 124. G
 Carpi particula versus magnum digitum. 2°. de vsu par. 1°. 124. G
 Carpi dearticulationes, quales. 2°. de vsu par. 1°. 126. H
 Carpi dearticulationes pluribus actionibus subseruiunt. 2°. de vsu par.
 tum. 1°. 127. C
 ad Carpi articulos omnes fortis manus actiones referenda sunt. 2°. de
 vsu partium. 1°. 124. C
 Carpus habet quatuor motus. 2°. de vsu par. 1°. 121. H
 Carpi motus a quibus fiant. 2°. de vsu partium. 1°. 121. H
 Carpum qui muscoli extendant. 1°. de mot. must. 1°. 311. A
 in Carpi flexioe duplices musculorū. deneruationes. 1°. de vsu par. 1°. 118. B
 in Carpi flexione musculorum deneruationes in quot tendones tendant.
 1°. de vsu partium. 1°. 118. B
 ad Carpum tendones quod officium habent. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
 Carpi tendones versus magnum digitum. 2°. de vsu par. 1°. 124. G
 in Carpo ex motibus obliquis fiunt recti. 11°. de vsu par. 1°. 190. G
 in Carpo ex duobus obliq; motib; fit vnus rectus. 12°. de vsu par. 1°. 193. F
 in Carpo cur minimi motus obliqui. 2°. de vsu part. 1°. 123. C
 in Carpo manus, arterie illustrē habent motū. de pul. ad tir. 4°. 43. C
 in Carpo, idest brachiali, manum egri medici apprehendit Galenus, vt
 pulsus arteriarum sentiret. 5°. de loc. affec. 4°. 34. G
 in Carpo latior pulsus quid significet. 2°. de prasag. ex pul. 4°. 113. G
 Carpo an conueniat pedis tarsus. 3°. de vsu partium. 1°. 130. D
 metaCarpion quid. de ossibus. 1°. 43. C
 metaCarpium ubi situm. 2°. de vsu partium. 1°. 124. B
 metaCarpion quibus compositum. de off. 1°. 43. C
 metaCarpium ex quatuor ossibus. 2°. de vsu par. 1°. 123. D
 metaCarpū ossa cur quatuor. 2°. de vsu par. 123. H/ 1°. 124. B
 metaCarpū ossa a sese distant. 2°. de vsu par. 1°. 124. C
 metaCarpio manus, an conueniat planum pedis. 3°. de vsu par. 1°. 130. D
 Κάετα, idest valde. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 129. F
 CARTAMVM vrinam mouet. de cura icteri. 5°. 184. A
 CARTERI medicamentum ad hæmoptoicos. 2°. de compositio. medica
 men. secun. loc. 5°. 184. A
 CARTILAGO quid. finitiones medicæ. Isago. 49. C/ de anatomia vi
 uorum. 43. G/ 5°. 55. D
 Cartilago est prima & simplicissima particula. 1°. de elem. 1°. 6. E
 Cartilago inter prima hominis elementa. 1°. de elem. 1°. 7. E
 Cartilago membrum simile. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C/ de differen
 tijs morborum. 3°. 2. F

Cartilago secundum membrum simile. de ana. viuo. Sp. 43. G
 Cartilago est inter primas partes, que generantur. 8°. de decre. Hippoc.
 275. C. 1°. de nat. fac. 1°. 291. F
 Cartilagine vltima partes que perficiuntur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Cartilago quam habet qualitatem. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Cartilago exanguis, est tamē ex sanguine facta. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Cartilago frigida est. 1°. de elem. 1°. 6. D
 Cartilagine sunt terrestre corpus in animali. 1°. de elem. 1°. 5. D
 Cartilago sicca. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Cartilago minus sicca offe. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cartilago est mollior offe, sed durissima supra alias partes. 7°. de vsu
 partium. 1°. 157. C
 Cartilago vice ossis. 5°. de anat. admin. 1°. 86. G
 Cartilagine ab ossibus quandoq; procedunt. de vil. resp. Sp. 62. H
 Cartilago, neruus, ligamentum, a natura nunquam vnū in aliud tran
 sponitur. 12°. de vsu par. 1°. 193. A
 Cartilagine due maxima in corpe sunt, & q̄ sint. de vil. resp. 1°. 62. H
 Cartilago magna ex parte est essentia asperarum arteriarum. 5°. de locis
 affectis. 4°. 31. B
 Cartilaginis aspere arterie partes extremae sigmoides vocantur. 4°. de
 locis affectis. 4°. 26. C
 Cartilago & γυοείδης, que. 7°. de vsu par. 1°. 157. D
 Cartilaginum aspere arterie figura, que. 4°. de loc. affe. 4°. 27. F
 Cartilago arytoides, que. de voc. instr. dissectio. 1°. 106. H
 Cartilago καίκοειδης. i. anuli figuram imitās, que. de voc. instr. 1°. 106. G
 ex Cartilagine vna cur non est confectus bronchus, & cur ex tribus,
 & non pluribus. de voc. instrumen. diff. 1°. 107. C
 ex Cartilaginibus cur sit bronchi caput. de voc. instr. diff. 1°. 107. B
 Cartilago maxima laryngis, qualis. de voc. instr. diff. 1°. 106. G
 Cartilago secunda laryngis, qualis. de voc. instr. diff. 1°. 106. G
 Cartilago tertia laryngis, qualis. de voc. instr. diff. 1°. 106. G
 Cartilago epiglottalis que dicatur. de anat. viuo. Sp. 55. D
 Cartilaginis fines coniungentes muscoli, quā. de musc. diff. 1°. 46. B
 Cartilaginem qui muscoli cogunt, & guttur claudunt, et qui nam finit in
 omni animante. de musc. diff. 1°. 46. C
 Cartilago θυροειδης. i. scutiformis, que. de voc. instr. diff. 1°. 106. G/ de
 anat. viuorum. Sp. 53. E
 Cartilaginē scutiformē qui muscoli coniungunt. de musc. diff. 1°. 46. B
 Cartilago quasi ensis ante os stomachi cur posita sit. 6°. de vsu partium.
 1°. 148. E/ de anat. viuo. Sp. 55. D
 Cartilago cur multa super nothas costas. 7°. de vsu par. 1°. 103. H
 Cartilago cymbalaris, que. de anat. viuo. Sp. 53. E
 Cartilago nomen non habens, que sit. de ana. viuo. Sp. 53. E
 Cartilaginis vsus. 12°. de vsu par. 193. A/ 15°. 1°. 214. G
 Cartilagine quedam sunt inuamenta buccellarum ingredientium vacui
 tates alterius ossis, quedam ponuntur in extremitate scapularum &
 humerorum, vt in hora percussiois minor fiat lesio, quedā ad defen
 saculum nocuenti exterius aduenientis. de ana. viuo. Sp. 55. D
 Cartilago quedam suscipit, & retinet musculos a remotis partibus ve
 nientes. de ana. viuo. Sp. 55. D
 Cartilago quedā est suspensoriū carniū inferiorum. de ana. viuo. Sp. 55. D
 Cartilaginis substantia ad subiecta instrumenta tegenda ac defendenda
 maxime est idonea. 12°. de vsu par. 1°. 197. F
 Cartilago cur in iuncturis. 1°. de vsu par. 1°. 106. H
 Cartilago iuncturarum cur habeat humorem vntuosum & viscosum. 1°.
 de vsu partium. 1°. 106. H
 Cartilaginē quoddam mucosum circumfunditur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
 Cartilago instar glutinis quid faciat. 11°. de vsu par. 1°. 191. G
 Cartilago commissuras omnes iungit. 2°. de vsu par. 1°. 123. F
 Cartilaginis nomen non habentis inuamentum. de ana. viuo. Sp. 53. E
 Cartilago est digitorum particula. de inaqu. intemp. 3°. 43. D
 ex Cartilagine, & neruo corpus in paruis animalibus. 6°. de vsu par.
 tum. 1°. 155. H
 Cartilago a seipsa gubernatur. ars med. Isa. 63. B
 Cartilagine cur non habent motū voluntariū. 15°. de vsu par. 1°. 214. H
 in Cartilagine nullus neruus inseritur. 15°. de vsu par. 1°. 214. G
 Cartilagine omnes sunt insensibiles, quemadmodum & ossa. de vilitate
 respirationis. Sp. 62. G
 Cartilaginis commune cum vngue sensu carere. fin. med. If. 49. D
 Cartilagine non sentiunt acum. 1°. de elem. 1°. 2. H
 Cartilago non dolet, quia non sentit. de const. art. Isa. 38. C
 Cartilago non palpitat. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F

Cartilago, caro, neruus, affecta diuerso modo curantur. de voc. instrumētorum dissect. 1^a. 106. C
Cartilaginibus subiecta tunica sanatu facilis est. 7°. de vsu par. 1^a. 158. E
Cartilaginum affectus aut insanabiles sunt, aut sanatu difficiles. 7°. de vsu partium. 1^a. 158. E
Cartilagine deperdita an aliud gignatur. de const. ar. 1^a. 39. G
Cartilagine non generari in confesso est. com. 6°. aph. 19°. 48. B/ comm. 7°. apho. 18°. Ex. 55. H
Cartilagine cur non crescant ablatæ. 1°. de semine. 1^a. 332. D
in Cartilagine fractura improprie dicitur. de art. com. 2°. 7°. 267. F
ad Cartilagine præcisas. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 227. E
*ad Cartilagine alto corpore putrescentes. 5°. de cōp. me. per ge. 5^a. 250. G
*Cartilago perfecti animalis omnino cōfici non pot. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. F
Cartilago animalium quæ adhuc augetur, si in ore bene lauigata & in ventriculo confecta fuerit, paucum alimentum dabit corpori. 3°. de alimento. facul. 2^a. 26. F
CARTILAGINEAE sunt aures, palpebræ. de vocalium instrumentorum dissectione. 1^a. 107. C
Cartilaginosa cur sit residua auris pars ab osse petroso extra apparens. de anat. viuo. Sp. 48. H
Cartilagineum quid est in corde. 4°. de ana. admi. 1^a. 79. H
Cartilaginose sunt ungues. de voc. instr. diff. 1^a. 107. C
Cartilaginose sunt ligamenta, quales. 1°. de temp. 1^a. 18. A
Cartilaginose sunt os in magnis animalibus. 6°. de vsu par. 1^a. 155. G
Cartilaginea corpora cur ubiq; fecit natura. de voc. instr. diff. 1^a. 107. C
Cartilaginosa partes multæ exiccandæ. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 102. C
Cartilaginosa aluta opus est in fracturis. de artic. com. 2°. 7°. 265. D
Cartilaginea animalia habent partes ad caudam medijs partibus corpori lentiores. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. E
Cartilaginea animalia habent asperam cutim. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. D
Cartilagineorum nullum genus vtile semibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
Cartilaginea omnia, quæ αλεχία dicuntur, cauenda in epilepsia. de pueris epilep. 7°. 180. H
CARTOS genus cepæ. 12°. meth. med. 7°. 75. A
CARVI est cibus acutus, incidens, aperiens. de diss. cont. Sp. 72. F
Carui semen conuenit in diæta attenuante. de atten. vic. rat. 2^a. 44. E
Carui quid faciat. de dynami. Sp. 28. D
Carui decoctio & seminis apij prouocat vrinam & menstrua fortiter, et subtiliat humores crassos. de med. exper. Sp. 104. D
Καρυκία mixtura quedam est. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. B
CARYA, id est nucis. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. B
Καρύον βασιλικόν latine iuglans dicitur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. C
CARYINVM oleum, quale. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. H
Caryini olei vires medicus noscat oportet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. F
CARYINVM vinum dulce. de bonita. & uitio suc. 2^a. 38. C/ 7°. de compo. medi. sec. loc. 5^a. 177. H
*Caryino vino qñ vti cōueniat in victu attenuante. de atte. vi. ra. 2^a. 46. E
Καρύωται palma. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
CASEVS quomodo fit. de nat. fac. 1^a. 295. D
Casearij non faciunt caseum nisi lac fuerit conuenienter induratum. 2°. de semine. 1^a. 339. B
Casus est lac coagulatum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. A
*Casus assumit acrimoniam a coagulo dum paratur. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. H
Casus pinguis quomodo fiat. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. A
Caseo recenter coagulato similis est caro recens. de ijs quæ in medicatri- na fiunt. com. 3°. 7°. 215. H
Caseo coagulato, & non coagulato comparat carnem exercitatorum & non exercitatorum. de artic. com. 3°. 7°. 277. E
Casum non facit lac asinum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. F
Casui genus ox ygalaetinus. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. H
Casus ox ygalaetinus, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. A
Casui viridis meminit. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. H
Casus declinat ad frigidum. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. C
Casus cibus hyemis. de natu. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
*Caseos bonos a deterioribus duo scopi cognoscendi. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. A
Casus a gustabili qualitate consideratur. 3°. de alim. fa. 2^a. 29. A
Caseorum diuersi gustus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Casui bonitatem docet ructus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
a Casui certa consistentia casus est mollior, durior, laxior, glutinosior, ac friabilior. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. A
Casus rarus, et laxo duro & cōpacto p̄stariū est. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. B
*Casus mediocriter salitus præstantior est salito, & eo qui est omnino******

salis expers. 3°. de alim. facul. 2^a. 29. B
Casus falsus, qualis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. H
Casui recetis, & duri cōparatio. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145. D
Casus mollior duro præstantior. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Casui recetis probatiores, & qui. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. A
*Casus minus malus qui non est vetus, neq; acris. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. A
Casus suauis est insuauis præstantior. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Casus nullam habens vehementem qualitatem gustu sitq; parum dul- cis est omnium præstantissimus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Casus præstantissimus Pergami, & in Mysia, quæ est supra Pergamū. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. A
Casus Roma præstantissimus. 3°. de alimentorum facul. 2^a. 29. A
Casus recens facit crassum sanguinem cum bono succo. in 6^m. de morb. vulg. commen. 3°. 3^a. 175. C
Casus recens facit bonum succum. de bonitate & vitio succor. 2^a. 35. B/ de dissol. cont. Sp. 74. A
Casus recens non mali succi. de bon. & vi. suc. 2^a. 35. D
Casus recens est minus crassi succi q̄ vetus. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. D
Casus recens coagulatus repercutiendi vitio habet, et leuiter refrigerat. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C
*Casus oēm humiditatem deponit præsertim inueterat^o. 3°. de ali. fa. 2^a. 28. h
Casus inueteratus acrior & calidior redditur & ardentior, & siticu- losior, & ad coquendum difficilior, & peioris succi, quam recens. 3°. de alim. fac. 28. H/ 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. B
*Casus antiquus acris fugiendus propter quid. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. A
Casus dracontio a putredine cōseruatur. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 46. D
Casus cur non sit boni edulii. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 145. E
Casus asper & sit friabilis, est vitiosus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Casus antiquus est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. C
Casui recetis & duri mala. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. D
Casui duri tarde nutriunt, & sunt difficilioris digestionis. commenta. 2°. aphor. 18°. Ex. 31. G
Casus cur tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
Casus vetus facit malum succum. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. B/ D
Casus & maxime antiquus generat nutrimentum crassum, & corru- ptibile. de diss. cont. Sp. 74. B
Casus vetus ubi in corpore fuerit supercalefactus humorem melanchol- icum parit. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F
Casus omnis crassus. 3°. de ali. fac. 29. A/ de bon. & vitio suc. 2^a. 35. D/ de dissol. cont. Sp. 72. H
Casus valde glutinosus est vitiosus. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
Caseo omni non inest crassities cum lentore. de bon. & vi. suc. 2^a. 35. B
ex Caseo crassi succi & lacte placenta præbet crassum alimētum. de bo- nitate & vitio suc. 2^a. 35. D
ex Caseo crassi succi & lacte placenta obstruit iecoris meatus. de boni- & vitio suc. 2^a. 35. D
Casui quid habentes panes azymi ledunt omnes. 1°. de ali. fa. 2^a. 10. A
Casui qui panis calidus expetit. 1°. de ali. fac. 2^a. 12. G
Casus cum laserpitio facit choleram siccam. de vict. ra. in morb. acutis commen. 4°. 7°. 145. G
ex Caseo, pane, carnibus suillis comestis qui incidant in plethoram. 1°. de alimen. facul. 2^a. 10. C
Casus subtiliat. de dissol. cont. Sp. 74. G
ex Casui sicca præuitate, & ardenti calore, maior noxa accidit, quam crassorum tenuatio conferre queat. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. H
Casus non habet citra noxam, id quod habent cibi crassi, habentes acres & tenuantes facultates mixtas. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. H
a Casui multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
Casus vim obstruendi habet. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 158. H
Casus multus cur obstruit. de dissol. cont. Sp. 74. H
Casum tenerum ac siccum sepiissime comedere, facit capillitium. comm. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C
*Casus tener, ac siccus cibus est crassus, collige. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
Casus facit lapides in renibus. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 173. E
Casus fugiendus in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H
Casus adstringit. de ther. ad Pifo. 5^a. 90. H
Casus sistit aluum. serum lactis eandem subducit. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. A/ de dissol. cont. Sp. 75. B
a Caseo habet lac quod sistit. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. H
Casus aluum sistit, succos crassos gignit, iecoris obstructions, & renū calculos. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. B
Casus recens & modo coactus ad deiciendam aluum ante cibū sumitur. de****

de bonitate & vitio suc. 2^a. 35. D
 Casens quando maxime admiscetur ei sal & mel, lenit ventrem. de dissolu-
 tione continua. Sp. 75. A
 Casens decoctus in iure cruris suilli salsi pro tofis sanandis. 10°. de simp.
 medicamen. facul. 5^a. 74. B
 Casens recens quomodo sanat vulnera. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 74. C
 Casens oxygalactinus vulnus magnum conglutinauit. 10°. de simp. me-
 dicamen. facul. 5^a. 74. C
 Casens recens ad oculos purulentos. de rem. par. facul. 7^a. 157. A
 Caseosum quod est in lacte emplasticum est. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. E
 Caseosum lactis ad dysenterias, & ventris acres fluxiones. 10°. de sim-
 pli. medicamen. fac. 5^a. 73. G
 Caseosum & crassum lactis, acrimonia retundit. 10°. de sim. me. f. 5^a. 73. G
 Caseoso lacte multum uti periculosum est. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Caseosum lac iecur obstruit. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Caseosum lac offendit renes calculosos. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 CASIA quid. & eius species. de simp. med. Sp. 82. H
 Casia dicitur Ziger ab indigenis. de ther. ad Piso. 5^a. 94. H
 Casia sepe non est bona que accipitur. de ther. ad Piso. 5^a. 94. H
 Casia quomodo distinguatur a pseudocasia. de ther. ad Piso. 5^a. 94. H
 Casie daphnitidis meminit. de comp. med. sec. loc. 196. H/9°. 5^a. 206. C
 Casia gizi. 1°. de antid. 5^a. 106. E
 Casia fulua. 6°. de comp. med. sec. loc. 170. F/H/ 5^a. 179. E
 Casia fistula vilis, & cur ita dicta. 1°. de antid. 5^a. 106. E
 Casia fistula fit mentio. 4°. de comp. med. sec. loc. 156. A/H/ 157. A/B/ 7°. 179. E/8°. 191. F/9°. 200. D/203. B/10°. 206. E/7°. de compo. medic.
 per gen. 269. H/ 5^a. 271. A
 Casia nigra meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. E/182. G/183. G/184. H/185. B/8°. 188. F/7°. de comp. med. per ge. 5^a. 272. H
 Casia ponitur in theriaca. de ther. ad Piso. 5^a. 92. E
 Casia sit optima que theriacam ingreditur. de ther. ad Piso. 5^a. 94. G
 Casia optima, qualis. de ther. ad Piso. 5^a. 94. H
 Casia rosas spirans. 8°. de compo. med. sec. loc. 193. D/7°. de compo. medica. per gen. 5^a. 271. G
 Casia optima simile est cinnamomum. 1°. de antid. 5^a. 106. A
 Casia suprema ab infimo cinnamomo parum differt. 1°. de antid. 5^a. 105. G
 Cassia optima cinnamomum euadit. 1°. de antid. 105. B/ 5^a. 106. C
 Cassia optima non paruo deterius est carpestium. 7°. de simp. me. f. 5^a. 50. D
 Cassia vel carpestium duplo pondere pro cinnamomo sumi potest. 3°. de co-
 posi. medic. sec. loc. 5^a. 141. B
 Cassia duplum assumendum, cum deest cinnamomum. 6°. de sa. tu. 2^a. 99. C/1°. de antid. 5^a. 106. C/ de simp. med. Sp. 82. H
 Cassie plusquam duplum pro cinnamomo. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 190. D
 Cassia exquississima vitium, & cinnamomo penuria. 6°. de sa. tu. 2^a. 99. C/ 3°. de cop. med. se. lo. 141. B/8°. 194. F/1°. de cop. me. per gen. 5^a. 215. A
 que Cassia theriacam ingredi debet. 1°. de antid. 5^a. 106. E
 Cassia, qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. G/6°. 5^a. 170. H
 Cassia aromaticam meminit. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 186. A
 Cassia est aromaticum medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 201. G
 Cassia est aroma sufficienter calidum. com. 5^a. aph. 28°. Ex. 40. C
 Cassia calida est & sicca in tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 6^a. 50. B
 Cassia acriter calfacientes, & stringentes vires habet. de sim. me. Sp. 82. H
 Cassia sicca meminit. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 272. H
 Cassia est idonea suppressis mensibus. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. B
 Cassia per os prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 Cassia colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura ictri. Sp. III. C
 Cassia inter oculorum medicinas numeratur. de oculis. 7^a. 188. G
 Cassia maturatiua est. de oculis. 7^a. 189. C
 ex Cassia medicamentum in pectore perforato. 5°. meth. med. 7^a. 33. C
 Cassia demeda e a medicamento dicitur τριών τριών. 4°. de sa. t. 2^a. 85. b
 CASSIONIS Armeni medicina. de medic. exper. Sp. 104. H
 CASSII, ut Crispius, colica. 9°. de comp. me. sec. loc. 201. H/ 5^a. 202. G
 CASSVM quid significet. de iis que in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. B
 Cassæ partes corporis, quæ sunt. de iis que in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. B
 CASTANEA copiose oriuntur Sardis & leucis. de bonitate & vitio
 succorum. 2^a. 36. C
 Castanea dicta robuste glandes, si calecant duntaxat dulcedine acqui-
 runt. 4°. de simpli. med. fzc. 5^a. 26. E
 inter Castaneas, acylos, quernas glandes, in ipsis particulatim arbori-
 bus non magni fructus discrimen recipit. 2°. de bo. & vi. suc. 2^a. 36. d
 Castanea sunt cibaria media. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Castanea semper sunt prauæ siue elixentur, siue assentur, siue frignantur,

& multo magis si cruda mandantur. de atten. vic. 2^a. 46. A
 Castanea omnium glandium prestantissima. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. A
 Castanea excepta omnes arborum fructus sunt mali succi. de bonitate &
 vitio succorum. 2^a. 37. E
 Castanea non sunt prauis succi. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. D
 Castanea si recte in ventriculo cōficiantur alibiles sunt ac crassi succi, ni-
 nime tamen mali. de bon. & vi. suc. 2^a. 37. E
 Castanea nutriunt eum qui digerit illas nutrimento multo crasso. de dis-
 solutione continua. Sp. 73. E
 Castaneæ parum adstringunt. de bon. & vitio suc. 2^a. 36. C
 Castaneæ superantur a glandibus in adstringendi facultate. de bonitate
 & vitio succ. 2^a. 36. C
 Castaneæ stringunt ventrem cum stypticitate, & poticitate. de diff. Sp. 75. B
 Castaneæ crassi succi, ventrem supprimunt, agre concoquuntur, flatumq;
 procreant. de bon. & vitio suc. 2^a. 36. D
 Castanearum hispidarum cortex. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 124. H
 CASTANEOLE meminit. de dyna. Sp. 27. A
 CASTIGARE, quid antiqui dicerent. de cog. cur. ani. mor. 2^a. 52. H
 CASTITAS sequitur ad dominium phlegmatis. de ana. viu. Sp. 45. E
 Castum esse præstabat in certaminibus coronarijs. 1°. de sem. 1^a. 334. A
 Casto cuidam natura quid contigerit. 6°. de loc. affec. 4^a. 42. G
 CASTOR, & Pollux quæ stellæ sint. de hist. philo. Sp. 6. F
 CASTOREVM quid. de simp. med. Sp. 81. G
 Castorei gustus, & odor videntur humane nature aduersissima. 1°. de
 simp. med. fac. 5^a. 80. C
 Castorio sub simile odore est optimi ammoniaci. de simp. med. Sp. 79. H
 Castoreum quale. 3°. de compositio. medic. sec. loc. 142. C/4°. 151. D/9°. 5^a.
 201. G/ de ocul. 7^a. 189. A
 Castoreum si spatio concoquitur, erit simul nutrimentum, simul medica-
 mentum calidum. 3°. de temp. 1^a. 24. D
 Castoreum calidum cur dicatur. 3°. de temp. 1^a. 21. G
 Castoreum habet vim calefaciendi. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C
 Castoreum calefacit, & desiccatur. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 80. B
 Castoreum oppositum opio in facultate. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 190. C
 Castoreum & euphorbium quo modo temperauerit Galenus. 1°. de sim-
 plicium medica. facul. 5^a. 7. F
 Castoreum liquatur sapa. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Castoreum cur torrefaciunt, & an bene faciat. 3°. de cop. me. se. lo. 5^a. 142. B
 Castoreum medicamentum celebre, & multi vsus. 1°. de sim. m. fa. 5^a. 50. A
 de Castorei vsu fecit librum Archigenes. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 80. A
 Castoreum ingreditur theriacam. de ther. ad Piso. 5^a. 92. G
 Castoreo excepto, meda oia aliq. mali faciunt. 1°. de simp. m. fa. 5^a. 80. D
 Castoreum magis agit in nostri corpus, q. patiat ab eo. 3°. de tēp. 1^a. 23. H
 Castoreum excitat stragulas ex vtero olfactu. 9°. de comp. me. 5^a. 205. G
 Castoreum valet mēsisbus retētis. 1°. de simp. me. fac. 8. D/ de cat. Sp. 95. D
 Castoreum cum pulegio p. suffumigationē prouocat sudorē. de cath. Sp. 95. D
 Castoreum numeratur inter oculorum medicinas. de oculis. 7^a. 188. G
 de cathar. Sp. 95. B
 Castorei medicamentum aurium dolores sedat. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 ex Castoreo medicamentum oculorum & dentium dolores sedat. auri-
 bus instillatum. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Castoreo & oleo aures incallescunt. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Castorei suffitus pulmōis & capitis affectus sanat. 1°. de sim. me. 5^a. 80. D
 Castorei vsus i phlegmōe cerebri & ei mēbranarū. 1°. met. me. 7^a. 73. F
 Castoreum capiti imponebāt in phrenitide. 13°. meth. med. 7^a. 85. D
 a Castoreo potissimum iuuatur nervosa partes. 1°. de simp. me. f. 5^a. 80. B
 Castoris testiculi poti conuulsionibus medentur. de ther. ad Pif. 5^a. 93. E
 de mel. ex Gal. Ruf. & Poff. Sp. III. C
 Castoreum nō cōuenit cōuulsionē ex inanitione. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 80. C
 Castorium potest elimare longinqua vitia nervorum, quæ nimis dolori-
 bus contrahuntur. de simp. med. Sp. 81. H
 Castoreum quomodo adhibendum, ut euacuet ea quæ sunt in neruis. 1°.
 de simpli. med. facul. 5^a. 8. C
 Castoreum datur contra lapidem renum. de med. exper. Sp. 106. E
 Castoreum concoquit. 4°. de comp. me. sec. loc. 149. H/ de ocul. 7^a. 189. D
 Castoreum probe concoquit in lethargo. 13°. meth. med. 7^a. 86. F
 Castoreum ad lethargicos & cataphoricos. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 80. D
 Castoreum adstringit, cōcoquit, & discutit. 4°. de cop. me. se. lo. 5^a. 150. C
 Castoreum facit stypticum. de ocul. 7^a. 190. C
 Castoreum iniectum valet in coli dolore. 12°. meth. me. 7^a. 79. F/ G
 Castoreum locos morantes eicit, ventrem flatu distentum ita, ut tormi-
 na & singultus frant, adiuvat. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 80. D
 ex Castoreo

ex Castoreo catapotia solvunt alium. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. II. C
 Castorei ijs vtilissimū, qđ plenitudine tremūt. II°. de simp. med. 5^a. 80. C
 ex Castoreo compositio contra rigores. de palp. trem. conuul. 3^a. 55. H
 ex Castoreo medicamēta pro palpitatione. de palp. tre. conuul. 3^a. 52. G
 Castoreo sanatur singultus ex repletione. II°. de simp. med. fac. 5^a. 80. C
 ex Castoreo pharmacum. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 270. F
 Castoreum vitandum vbi stomachus male affectus est. 7°. de compositio
 ne medicamen. sec. loc. 5^a. 178. E
 Castorei vires habet coagulum Phoce. IO^o. de simp. med. fac. 5^a. 74. E
 in CASTRIS vinum non gustandum, sed aqua. quod animi mor. tem
 per. corp. seq. I^a. 320. H
 in Castris medicus insignis Antigonus. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 138. G
 CASTRATIS pecoribus prodest cinis impositus. de simplicibus medi
 caminibus. Sp. 86. A
 Castratum animal frigidius, & imbecillius fit. I^o. de semine. I^a. 334. A
 Castrati animal simile fœminæ. IO^o. de simp. med. fac. 74. F/II°. 5^a. 79. A
 in Castratis fœminis cur maioris periculi, q̄ in marib^o. I^o. de se. I^a. 333. H
 Castrati quid emittant in coitu. I4^o. de vsu par. I^a. 208. C
 Castrati habent carnes suauiores non castratis. I^o. de semi. I^a. 333. H
 non Castrati hirci caro mala est. de dissol. con. Sp. 74. B
 Castratarum victimarum caro suauior est. I^o. de semine. I^a. 334. B/de dif
 fol. cont. Sp. 74. B
 Castratorum carnes quibus prestantiores. 3°. de alim. fa. 2^a. 26. A
 Castrati caro est de cibarijs medijs. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Castratorum adipe calidior est adeps non castratorum. II°. de simpli. me
 dicamen. facul. 5^a. 79. A
 Castratorum suum grandiorum sanguis editur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. C
 vt CASTVS calefaciens acopon. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 272. D
 vt Castus emplastrum Xenocratis dolorem sedans. 6°. de compositio
 ne medic. per gen. 5^a. 26. F
 Casti nominatum medicamentum. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 243. D
 CASVS, & fortuna quo modo differant. de histo. philo. Sp. 5. F
 Casu, & fortuito quod fit, contrarium est ei, quod providentia, & arte
 fit. II°. de vsu par. I^a. 186. E/in progn. com. I^o. 4^a. 189. G
 Casu que fiunt. de subfi. emp. I^a. 31. D
 Casu que fiunt, non ita vocantur ex veritate, sed ex nostra cognitione.
 4°. de decr. Hipp. I^a. 250. H
 Casu que fiunt, sine carent. de cau. procatar. 3^a. 96. G
 Casu nihil fit pulchrum. de histo. philo. Sp. 4. G
 Casu quedam sunt obseruata intro. I^a. 50. G
 Casu inuenta esse multa medicamenta volunt empirici. 3°. de compositio.
 medicamento. per gen. 5^a. 230. G
 Casus genus experimenti. de sectis. I^a. 16. B
 Casus, trichiasis est differentia. fin. med. I^a. 48. F
 in CASIBVS ab alto simile accidit, ac si vter lapidi illideretur. 5°. me
 thodi medendi. 7^a. 30. B
 ex Casu ab alto capitis dolor. de rem. par. fac. 7^a. 153. H
 ex Casu ab alto vocis amissa casus. I^o. de loc. aff. 4^a. 6. F
 Casus qñq; facit gibbā spinā. 6°. de lo. 4^a. 38. G/cō. 6°. aph. 46°. Ex. 51. H
 Casus ab alto facit mictum sanguinis. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
 ex Casu sanguinem mingentis casus. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. H
 in Casibus ab alto sanguis mittitur. 4°. meth. med. 7^a. 27. H
 Casu capillorum quid opem ferat. de dynā. Sp. 23. E
 CASVS & signa crisima, id est indicatoria appellata, quomodo idem si
 gnificent. com. I^o. aph. 12°. Ex. 6. D
 Casus pro accidentibus qui fiunt ex dispositione, que est morbus. commē
 tario. 2°. aph. 29°. Ex. 16. G
 Casus que dicatur. com. I^o. aph. 12°. Ex. 6. D
 Casus, id est accidentia, nominat Galenus febrem, & conuulsionem pro
 pter dentes. com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 Casus q̄ possit accipi pro febre, collige vbi iquit Galenus, si quis dormiat
 in principio accessionis, casus ipsis protendunt. cō. 2°. apho. I^o. Ex. II. B
 Casus superuenire casibus cum dicunt antiqui medici, quid intelligatur.
 com. 6°. apho. 35°. Ex. 50. C
 Casus vehementissimi in morbis acutis solent bonas crises quandoque
 operari. com. 7°. apho. 5°. Ex. 54. C
 Casus sunt debiliores in statu eorum qui debent saluari, quam in princi
 pio. com. 2°. apho. 30°. Ex. 16. H
 Casus si in diebus indicatorijs incipiant, boni, & qui sint hi dies. commē
 tario. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 cum Casibus quandoq; difficilibus sexta dici iudicium fit. commenta
 rio. 4°. aphor. 29°. Ex. 30. E

Casus est earum que preter naturam sunt in corpore dispositionum, si in
 principio morbi aliquid excernatur. com. 2°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Casus qui proueniunt ex extrinsecis nullam faciunt certam præcognitio
 nem, commen. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D
 ex Casibus notitia humoris peccatis pquirenda ē. c. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 CASVS pulcher inter medicos, alterum factis, alterum verbis confi
 dentem. de subfig. emp. I^a. 34. E
 Casus de abscessu in gula. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. D
 Casus adolescentis alopecia laborantis, quem curauit Galenus. I^o. de cō
 positione med. sec. loc. I21. G/ 5^a. 123. A
 Casus virginis Abderitana egroti septimi. in 3^m. de morbis vulgaribus,
 commentario. 3°. 3^a. 149. H
 Casus Antipatris medici. 4°. de lo. aff. 4^a. 28. E
 Casus Antonini imperatoris. de præcog. ad Posth. 4^a. 218. H
 Casus Apollonij Abderitani egroti tertijdecimi. in 3^m. de mor. vulgari.
 commentario. 3°. 3^a. 151. B
 Casus mulierum que Aquam frigidam ex niue potarant, que venæ se
 ctione præseruata fuerunt. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. II. B
 Casus Arrie. de ther. ad Pifo. 5^a. 90. C
 Casus Arteriam magnam adeo strenue ligantis post sectionē, vt gangræ
 nam induxerit. 7°. de anat. admi. I^a. 97. G
 Casus cuiusdam, qui Bile multa abundabat. 5°. de loc. affec. 4^a. 35. H
 Casus pueri puncti in brachio curati emplastico, qui periit. 3°. de compo
 sitione med. sec. loc. 5^a. 231. G
 Casus de voce amissa ex Casu ab alto. I^o. de loc. aff. 4^a. 6. F
 Casus alter cuiusdam, qui ab alto cecidit. I^o. de loc. aff. 4^a. 7. F
 Casus pueri calculosi. I^o. de loc. affe. 4^a. 3. A
 Casus Cambyfisis. com. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
 Casus de Capillitio visus. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Casus Catochi. in I^m. prorrh. com. I^o. 4^a. 176. F
 Casus i Smyrne Ionia, vbi cerebrū vidit sanari. c. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Casus frigidi hūoris à cerebro in vetriculū defluētis. 7°. me. me. 7^a. 48. F
 Casus cuiusdā, cui ex pluuia ceruix infrigidata est. 4°. de lo. aff. 4^a. 25. D
 Casus de egro non habentis signa coctionis. 3°. de cri. 4^a. 140. F
 Casus cuiusdam, qui longo tpe à coitu abstiniuit. 6°. de loc. affec. 4^a. 42. F
 Casus penis magni ob abstinentiam à coitu. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. G
 Casus de Colis palpitacione. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. F
 Casus patientis palpitacionem Cordis. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. E
 Casus famuli, cuius cor erat detectū, et sanatus ē. 7°. d. ana. adm. I^a. 97. F
 Casus galli tumore scirrhuso tunicam Cordis affectam habentis. 5°. de lo
 cis affectis. 4^a. 29. D
 Casus simie, que quotidie emaciabatur ob tumorem in tunica Cordis. 5°.
 de locis affectis. 4^a. 29. D
 Casus Crisis in septimo. I^o. de dieb. decre. 4^a. 148. F
 Casus cuiusdam iudicati septimo die. de præcog. ad Posthu. 4^a. 219. H
 Casus iudicati in sextodecimo. I^o. de dieb. decre. 4^a. 148. E
 Casus ad præcognoscendum statum. I^o. de cri. 4^a. 131. H
 Casus quo ostendit cognitionē principij in lōgis morbis. I^o. de cri. 4^a. 132. C
 Casus Crisis mortalis. 3°. de cri. 4^a. 143. A
 Casus Cynesia. commen. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
 Casus in Dealcis horto iacentis. com. 7°. aph. 31°. Ex. 56. C
 Casus Dealcis vxoris egroti qñdecimi. i 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 151. D
 Casus Diuitis qui medicamentum sumpserat & fallere Galenum quere
 bat. I^o. de presag. ex pul. 4^a. 105. C
 Casus cuiusdā, q̄ in sole fuit, et i Dolorē Capitis icidit. de ca. pca. 3^a. 98. A
 Casus medici quinquagenarij in Dolorē Capitis, qui sibi venā secuit. 12°.
 methodi medendi. 7^a. 74. H
 Casus Doloris Coli in intestinis. I^o. de loc. affec. 4^a. 5. G
 Casus alterius Doloris coli intestini à medicamento. I^o. de lo. aff. 4^a. 5. H
 Casus rustici Dolorē Coli laborantis. 12°. meth. med. 7^a. 79. E
 Casus quadragenarij Dolentis ob mordaces succos in tunicis intestinorū
 impactos. 12°. meth. med. 7^a. 78. G
 Casus quadragenarij qui noxam in intestinis ex scammonia contraxerat
 12°. methodi med. 7^a. 78. H
 Casus adolescentis dolore Oculorum laborantis, quem Galenus balneo li
 beravit. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Casus adolescentis Dolorē Oculorum laborantis, quem Galenus vino li
 beravit. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Casus Dolentis sæpe in regione Renum qui febre cum horrore correptus
 est. 6°. de loc. affect. 4^a. 39. A
 Casus Dolentis circa Vesicam, & qui in febrem cum horrore incidit. 6°.
 de locis affectis. 4^a. 39. A
 Casus laborantis

Casus laborantis Elephante, qui casu sanatus est. 10°. de sim. me. f. 5°. 77. G
 Casus duorum qui ab Elephante sanati sunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 77. H
 Casus pueri Epileptici, quem suspensione radice pœonia à convulsione liberabat. 6°. de simpl. medica. facul. 5°. 45. G
 Casus grammatici qui in Epilepsiam ob oris ventriculi consensum incidebat. 5°. de loc. affect. 4°. 32. F
 Casus Epileptici ex Ieiunio. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 14. G
 Casus adolescentis Epileptici, cui tibia videbatur veluti aqua frigida ascēdere femur, ilia, & latera, ceruicē & caput. 3°. de loc. aff. 4°. 19. E/F
 Casus Erysipelatis ob frigus indurati. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
 Casus Eudemi. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. C
 Casus pueri qui inuitus Excernebat resolutio musculo circa sedem. 1°. de locis affectis. 4°. 7. H
 Casus senis, qui inuitus Excernebat. 1°. de loc. aff. 4°. 7. H
 Casus cuiusdam, qui infrigidata sede, & vesica Excrementa retinere nō poterat. 4°. de loc. aff. 4°. 25. B
 Casus cuiusdā non potentis Excrementa retinere. 4°. de loc. aff. 4°. 25. C
 Casus adolescentis q Excernebat rubidā pluuiā in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 171. F
 Casus qualia Excrementa ex cibis arenulentę substantiæ in 1°. prorrhe. commentario. 3°. 4°. 182. G
 Casus Exiccari à medicis. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Casus quatuor de Exolutione. com. 2°. aph. 41°. Ex. 18. A
 Casus Febrientis cum dolore capitis, & curatio. de cau. proc. 3°. 95. D
 Casus Febrientis quē, in accessione cibabat Galenus, cōtra famosum aliorum medicorum diatrioton. de cau. procat. 3°. 95. F
 Casus Febrientis, qui balneis fuit sanatus. de cau. procat. 3°. 95. E
 Casus Febriticantis ob exercitium. de cau. procat. 3°. 98. B
 Casus sanati à febre acuta transmissa per cutem septima die bile flaua. 5°. de loc. affect. 4°. 35. G
 Casus febris horridę. 2°. de crisi. 4°. 136. E
 Casus mulierculę ex Febriū cōplicatione laborantis. 2°. de cri. 4°. 136. G
 Casus adolescentis in febrium complicatione. 2°. de crisi. 4°. 137. B
 Casus habentis motum Febris tardiorcm in primis diebus in morbo salubri. 3°. de crisi. 4°. 140. H
 Casus Febrientis decima diei hora. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. H
 Casus filij Boethi, q sepe i Febris recidivā icidit. d. præ. ad Po. 4°. 216. H
 Casus Febrientis Commodi. de præcogn. ad Posthu. 4°. 219. C
 Casus et curatio hēntis Febrē ex obstructiōe meatuū. 8°. me. me. 7°. 50. B
 Casus cuiusdam qui Febricitauit ex cœna copiosa. 8°. met. me. 7°. 54. A
 Casus duorū febricitantium in diuersis regionibus. 8°. met. me. 7°. 55. A
 Casus Febris synochi ex putredine. 8°. meth. med. 7°. 56. H
 Casus iuuenis correpti Febre, qui ob multa siccissimus erat. 10°. methodi medendi. 7°. 62. C
 Casus Febris tertianę nothę in iuvene. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. F
 Casus Febris semiterianę. 2°. de crisi. 4°. 136. F
 Casus cuiusdam, quem Galenus primo nouit Febre quartana laborare. de præcogn. ad Posth. 214. D 4°. 215. H
 Casus Febris, & aquę intercutis eodem tempore vexantium, et quę sit curatio. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
 Casus fistulę post aures in puero. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. B
 Casus Furoris mulierum ex collectione sanguinis in mammis, quem non vidit Galenus. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
 Casus Genu, quod facile rigore afficiebat. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 229. B
 Casus fluxus ad Genu, in quo venam secuit, ex brachio. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 101. F
 Casus de puero cui euulsa est rotula à Genu. 3°. de vsu par. 1°. 134. F
 Casus duorū hominū qui Grauantur, & qui punguntur. de mul. 3°. 79. D
 Casus de obstructiōe Hepatis. ars med. 15a. 69. B
 Casus Hepatis affecti & plenū tenacium, lentorum, & crassorum humorum. ars medicinalis. 15a. 70. H
 Casus medici Glauconis philosophi amici ex Hepatis inflammatione laborantis. 5°. de loc. aff. 4°. 34. G
 Casus Theagenis Philosophi cynici in Hepatis phlegmone. 13°. methodi medendi. 7°. 83. F
 Casus Heropyti Abderitę agroti noni. in 3°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 150. D
 Casus mulieris habentis Herpetum in malleolo. 14°. met. med. 7°. 92. F
 Casus humeri auulsi. de ijs quę in med. fiunt, com. 1°. 7°. 198. C
 Casus agrotantis ex Inopia & mæstitia. in progn. com. 1°. 4°. 91. H
 Casus suppositus de minore inspiratione, & maiore expiratione. 1°. de diff. respir. 3°. 62. C
 Casus iuris de pugile qui pugno vetulā interfecerat. de cau. pca. 3°. 98. C
 Casus alius in iure. de caus. procat. 3°. 39. F

Casus iuris an Orestes Clytemnestrā interfecerit. de caus. pca. 3°. 99. D
 Casus iuris de medico, qui venenum dedit. de cau. procat. 3°. 99. F
 Casus Larissę calui agroti quinti. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. E
 Casus virginis Larissę egroti duodecimi. de mor. vul. com. 3°. 3°. 150. H
 Casus suppositus tēperati iuuenis, qui inciderat in lassitudinem vlcerosam propter multa, & quō esset curandus. 4°. de san. tuen. 2°. 83. D
 Casus luxati ad ptes externas q mingere nō poterat. 6°. de lo. af. 4°. 38. G
 Casus cuiusdam, qui non poterat mouere manus ad partes externas. 2°. de vsu partium. 1°. 126. E
 Casus cuiusdam qui per reliquas manus partes omnes ita fuit resolutus vt neq; sentiret, neq; moueretur, sed in tribus digitis sensum habebat integrum. 2°. de loc. affect. 4°. 7. F
 Casus cuiusdam, qui trium digitorum sensum amiserat, seruato motu, & curatio. 1°. de loc. aff. 4°. 7. B
 Casus morfi in digito. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. E
 Casus resoluti in omnibus partibus, præter quam in facie, & in inspiratione. 3°. de loc. affect. 4°. 21. B
 Casus resoluti in oibus partibus, demptis manibus. 3°. de lo. aff. 4°. 21. B
 Casus Pansanię, qui amiserat sensum minimorum digitorum sinistrae manus. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 Casus pueri in primo articulo mediij digiti dextere manus totū circa nervum locum adeo humentem habentis ex contusione, vt iam computrescere. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. A/B/C
 Casus habentis particulam putridam. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Casus in quo nullum seruauit Galenus. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
 Casus marasmi qui per annos superuixit. 10°. meth. med. 7°. 66. F
 Casus cuiusdam qui singulis annis in melancholiam incidebat, & milieris tumorem cancrosum in mamilla patientis, & alterius in quo elephas morbus erat inchoatus, & alterius qui tempore aestiuo febribus tertianis corripiebatur, quomodo curati omnes fuerint à Galeno com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C/D
 Casus adolescentis Melibæę agroti sextidecimi. in 3°. de morbis vulgaribus, commen. 3°. 3°. 151. G
 Casus Melitonis. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C
 Casus menstrui retenti. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. H
 Casus mulieris ex retentione mēstruorum, omissa sectione, mortuę. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. D
 Casus mēstruorum profluij. de presag. ad Posthu. 4°. 217. D
 Casus mulieris enixę in Mēdaciū foro. 3°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 140. B
 Casus mulieris enixę nec purgatę apud aquam frigidam. in 3°. de morbis vulgaribus. com. 3°. 3°. 148. C
 Casus mulieris gemiparę agroti quartidecimi. in 3°. de morbis vulgaribus, commen. 3°. 3°. 151. C
 Casus mulieris morosę agroti vndecimi. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 150. F
 Casus mundorum ac immundorum corporum quo modo varie afficiantur ab aere putredinoso. 1°. de diff. feb. 3°. 32. D
 Casus Stefiani habentis in musculis abscessum. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B
 Casus in Nascēte respectu aspectus planetarū. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. H
 Casus Nicodemi Abderitani agroti decimi. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 150. E
 Casus Ossis scincipitis fracti. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 Casus ossis in brachio fracti ad medullam ipsam. 6°. meth. med. 7°. 42. E
 Casus Parij agroti primi in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 147. E
 Casus percussus in peritoneo qui vrinam reddere nō poterat, cur, et quo modo cognoscatur. 1°. de loc. affe. 4°. 3. C
 Casus Periclis agroti sexti. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. H
 Casus de œconomio laborate Phlegmone oculorum qui per sanguinis missionem ē directo sanatus est. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. B
 Casus patientis vehemetem peripneumoniam quę passus sit symptomata. 4°. de loc. affect. 4°. 25. B
 Casus Phrenitici agroti quarti. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 149. C
 Casus Phrenitici q hēbat lēxā cogitationē. et sēsus. 4°. de lo. af. 4°. 22. D
 Casus Phthisici. 4°. de loc. affect. 4°. 28. C
 Casus Plethorę maximę. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 14. G
 Casus Pleuritici humidī natura. de vict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. A
 Casus Pleuritici sicci natura. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. A
 Casus Pleuritidis. 3°. de locis affe. 4°. 14. H
 Casus temporum in morbo laterali. 1°. de cri. 4°. 122. E
 Casus Anaxionis, Pleuritici. in 3°. de morbis vulgaribus. com. 3°. 3°. 150. B/C de crisi. 4°. 132. F/com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. A
 Casus Dionis, & Theonis in Pleurisi. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Casus Podagrici qui ex adhibitis medicamentis peius habuit. 1°. de simpli cium

cum medicamentorum facul. 5.7.B
 Casus de affectu raro in Pulmone. 4. de loc. affect. 4.28.D
 Casus celeris Pulsus. 1. de cau. pul. 4.90.G
 Casus egri Pulsu iusto maiorem habentis. 1. de præs. ex pul. 4.135.E
 Casus in pulsu proponitur. 1. de diff. pul. 4.49.B
 Casus adolescentium duorum q. vario mō didicerūt Pulsus. 3. ibidē. 4.69.f
 Casus Pueri puncti in pupilla. 1. de symp. cau. 3.15.D
 Casus Puncti acui in cute. 6. meth. med. 7.36.H
 Casus in Punctura nervi. 6. meth. med. 7.37.B
 Casus Simonis cui per hyemem late pustula effloruerunt. in 6. de mor. vulg. comm. 2. 3.165.F
 Casus habentis Pustulas vlcerosas in toto corpore. de purg. me. 5.86.F
 Casus Pythionis egroti tertij. in 3. de mor. vulg. com. 3. 3.148.G
 Casus cuiusdā q. fumosam Rustū sentit vt ab ouis frictis. 1. de lo. aff. 4.51.C
 Casus laborans Salubri morbo. 3. de cris. 4.140.G
 Casus de agro habente omnia signa Salutis. 3. de cris. 4.140.D
 Casus iuuenis Sani. 1. de digno. pul. 4.73.A
 Casus de particula plena ob sanguinē influentē intro. ars med. 15.70.E
 Casus Sanguinem reijcientis ex catarrho. 5. meth. med. 7.35.C
 Casus expuentis ex intervallis quotidie non ita multum sanguinem tussiendo. 4. de loc. aff. 4.25.F
 Casus expuentis Sanguinem floridum. 5. meth. med. 7.35.A
 Casus iuuenis cui fluxurum sanguinem ē nare dextra prædixit Galenus de præcogni. ad Posth. 4.219.E
 Casus cuiusdam qui Sanguisugam ebibat. 4. de loc. affe. 4.26.A
 Casus cuiusdā q. Sanguisuga in naribus habebat. 4. de lo. aff. 4.26.A
 Casus morfi a Scorpione. 3. de loc. affect. 4.19.F
 Casus athletæ Secundi nominati imbecillitatem sentientis in Septo trāfuerfo. 4. de loc. affect. 4.25.A
 Casus duo de Semine retento. 6. de loc. affe. 4.39.G
 Casus mulieris nervorum distentione affecta ob Semen retentum. 6. de locis affectis. 4.39.H
 Casus Sexti de præcogni. ad Posth. 4.218.C
 Casus Sileni. com. 7. aph. 31. Ex. 56.C
 Casus difficulter Spirantis ex calcitratu equi. 4. de loc. aff. 4.25.B
 Casus cuiusdam cui Spina sinuata est pp. casum. 6. de loc. aff. 4.38.G
 Casus cuiusdā graviter offensi circa Spinā. 4. is q. i. me. cō. 2. 7.209.G
 Casus amissionis vocis ob Strumas. 1. de loc. aff. 4.7.A
 Casus habentis suppurationē in nate, et qd secutus sit. 4. de lo. aff. 4.25.B
 Casus sudantis ratione syncopes. in progn. com. 1. 4.189.E
 Casus synanchici. de vena. sect. aduer. Eras. 6.9.H
 Casus Tussis orta ex frigore cū sanguinis profluvio. 5. meth. med. 7.35.E
 Casus cuiusdā qui vetriculū tripliciter affectū hēbat. ars med. 15.69.B
 Casus habentis Vetriculū calidum & siccum. 7. meth. me. 7.47.D
 Casus quō ostenditur prius Vetriculi os roborandum, quam medicamētum exhibendum. 1. de ar. cur. ad Glau. 7.98.B
 Casus alicuius qui auerferur esum boni succi, & a cibis abstineat: cū vero mandere cogitur, si nauseabundus, & solum aciora admittat cū hoc etiam intumesceat et vetriculū flatibus. 5. de vsu par. 1. 143.A
 Casus cuiusdam, qui acribus vsus est. 6. de loc. aff. 4.42.F
 Casus pueri gramatice qui ob vinū incidit i. vigilias. 2. de lo. aff. 4.14.A
 Casus alter rustici vinitoris commorfi a Vipera qui sibi falce digitū secuit. 3. de loc. aff. 4.19.H
 Casus abscondētis sibi digitū, quē vipa momorderat. 3. de lo. af. 4.19.H
 Casus colligantis sibi radicem digitū apud palmam validissimo vinculo obiectum venenose animalis, & incidentis. 3. de lo. affe. 4.19.H
 Casus morfi a Vipera. 5. de lo. aff. 4.34.A
 Casus mulieris Voluulo laborantis apud tisamenū. 3. de mor. vulg. 3.138.b
 Casus adolescentis qui æruginem euomuit. com. 5. aph. 1. Ex. 37.C
 Casus duo vrinæ suppressæ. 6. de loc. aff. 4.38.G
 Casus habentis Vrinam nigram, qui tabefactus obiit die septima. in 1. prorrh. com. 1. 4.171.F
 Casus mulieris, quæ vrinam nigram minxit. de atra bile. 1. 36.H
 Casus mingentis sanguinem ex casu. 6. de loc. aff. 4.38.H
 Casus multorum qui vrinam & excrementa inuini emittebant, & cur. 1. de loc. affect. 4.7.H
 Casus Vlceris canī aperti. 2. de comp. med. per gen. 5.220.E
 Casus vlceris in diuite. 3. de comp. med. per gen. 5.234.C
 Casus vulneris in femore. 3. de comp. me. per gen. 5.231.C
 Casus vulnerati i. nervo. de pco. ad Post. 4.216.A/6. meth. me. 7.37.H
 Casus cuiusdam, qui exiit domum nimis cito a vulnere nervi. 3. de com. post. medic. per gen. 5.229.F

Casus in quo Hippocrates & Galenus reprehenditur ab indocto & obstinato quodam. 2. de diff. resp. 3.64.B
 Casus quo modo in quodā egro procedendū. 2. de dieb. dec. 4.155.E
 Casus quo mulier quēdam seruari debebat Lysimachia, & seruata est spina egyptia semine. de subst. me. 5.84.C
 Κατὰ τὸ ἐγχεῖν plenitudo. de cur. rat. p. sang. miss. 16.D/E/ 6.17.B
 Κατὰ τὸ εἶναι quid significet. 2. de compositio. medicamen. sec. lo. 5.132.D
 Κατὰ τὸ εἶναι id est secundum rectitudinem, quid apud Hippocratem. in 6. de morb. vulg. com. 1. 3.152.H/de cur. rat. per sang. miss. 6.19.H/2. de arte cur. ad Glau. 7.102.G
 Κατανοεῖν quid. de vic. rat. in mor. acu. com. 3. 7.128.C
 Κατὰ περιστάσεων modus reficiendi articulos. de ar. cō. 1. 7.152.H
 Κατὰ σχῆσιν quid significet. 2. de compositio. med. sec. loc. 5.132.D
 CATACLISIS quid. in 6. de morb. vulg. com. 1. 3.160.C
 CATACLEIDA siue acromion quid vocent. de ossibus. 1.42.G
 Cataclisisda, quasi subclauū dixeris, q. costā appellat. de mus. dif. 1.46.C
 CATACTYSMA quid sit. de sal. dieta. 2.41.E/F
 Catactysma quo anni tempore fieri debet. de sal. dieta. 2.41.E
 Catactysmata tenuiorum & corpulentiorū, qualia. de sal. dieta. 2.41.F
 CATAGMA est solutio continuitatis in osse, & ita ab omnibus grecis proprio nomine appellatur. 2. meth. med. 9.F/4.36.G/6.40.B/de fract. commen. 1. 7.223.E
 CATAGMATICA quæ proprie medicamenta. 2. de compositio. medicamento. per gen. 5.225.H
 Catagmaticum medicamentū vnde dictū. 2. de cōp. me. per ge. 5.225.C
 Catagmatica ligamenta, quæ. 1. de comp. medic. per gen. 5.211.F
 Catagmaticis potētiōra sunt cephalica. 2. de cōp. med. per ge. 5.226.A
 de Catagmaticis scripsit Heras. 2. de comp. med. per gen. 5.226.B
 Catagmatica Andromachi. 2. de comp. med. per gen. 5.226.F
 Catagmaticum Moschionis. 3. de comp. med. per gen. 5.235.C
 Catagmaticum Nigrum optimum. 2. de comp. med. per ge. 5.225.D
 Catagmaticum Oenanthe. 2. de comp. med. per gen. 5.225.G
 CATALEPSIS quid sit. de symp. diff. 3.11.G
 Catalepsis, cari, comitialis, apoplexie, catochi, & soporis differentia. 4. de loc. affect. 4.23.A
 in Catalepsi palpebrae sunt aperte. 4. de loc. aff. 4.23.A
 in Catalepsi spiritus quo modo habeatur. 4. de loc. aff. 4.27.E
 Catalepsis. i. deprehensio, fit ex refrigeratione forti primæ partis sensitivæ cum siccitate. com. 2. aph. 3. Ex. 11.E
 in Catalepsi quidam incidunt vitio stomachi. 1. de symp. cau. 3.18.F
 in Catalepsi nullum est signum loci affecti. 3. de loc. aff. 4.16.B
 Καταμολυνεῖν quid significet. in 1. prorrh. com. 3. 4.188.H
 Κατὰ πᾶσιν medicamentum quod inspergitur ad hæmoptoicos. 7. de comp. med. sec. loc. 5.184.D
 Cataphora quid sit. in 1. prorrh. com. 3. 4.178.D
 Cataphoræ duæ species. de comate. 3.49.G
 Cataphora quandoq. somnolenta, & vigil. de comate. 3.49.H
 Cataphoræ vigiliæ duæ species. de comate. 3.50.C
 Cataphora pigra, quæ. de comate. 3.50.D
 Cataphoræ lethargi referentes. ad eos qui de typ. scripserunt. 3.90.F
 Cataphorici habent oculos clausos. in 1. prorrh. com. 1. 4.176.F
 Cataphora quando expectanda. in 1. prorrh. com. 1. 4.175.D
 in Cataphoris febres, quales. 11. de simp. med. fac. 5.80.C
 ad Cataphoricos affectus valet castoreū. 11. de simp. me. fac. 5.80.D
 a Cataphora, id est inclinatione in somnum, excitare potest cucurbitula. de cucurb. scar. 6.5.F
 CATAPHRACTA vinculum vnde nomen habeat. de fascijs. 7.301.E
 CATAPLASMA est vnum ex auxilijs morbi. de vict. rat. in mor. acut. 7.115.C
 Cataplasmata inter modos euacuandi. 1. de arte cur. ad Glau. 7.98.D
 Cataplasma superdare alicui membro est actio quæ fit sine scalpello. ad Thrasybullum. 2.104.H
 Cataplasmatum differentia quo modo fiat. intra. 15.55.F
 Cataplasmatum spissitudinis meminit. de med. fac. parab. 7.173.H
 Cataplasmata nō applicanda nisi foto prius loco. de rem. par. f. 7.156.D
 Cataplasmata adhibentes, ministri medicorum. in 6. de morbis vulgari bus, commentario. 5. 3.188.C
 Cataplasma quō seruetur calidū supra locū. de ren. affe. dig. 7.194.A
 Cataplasmatum ex melle vsus, Galeni tempore. 1. de diff. feb. 3.35.F
 Cataplasmata adhibenda in Alopecia. 1. de cōp. med. sec. loc. 5.122.H
 Cataplasma in Angina ponendum. in 3. de mor. vulg. com. 2. 3.137.B
 Cataplasmata pro Auribus. 3. de comp. med. sec. loc. 5.146.B
 Cataplasmata

Cataplasmata sunt siccissima pro auribus. de artic. com. 2°. 7°. 267. G
 Cataplasma ad aurium dolores quo confectum. 12°. meth. med. 7°. 79. G
 Cataplasmata in Capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. F
 Cataplasma ex plantagine reprimat, & simul digerit Carbunculos. 14°. methodi medendi. 7°. 90. B
 Cataplasma ex arniglossa, lente, pane, & oleo rosaceo. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 101. G
 Cataplasma ad Contusionem. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Cataplasmata ex lixiua stillatitia, & farina hordei putrescens pars fouetur in contusionibus nervorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. A
 Cataplasma in Declinatione. de opt. secta. 15. 27. G
 Cataplasma ex farina hordeacea conuenit Erysipelati ex vlcere. 14°. metho. med. 87. E. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 102. A
 Cataplasma ad Febres omnes. de dyna. 212. 13. Sp. 33. F
 Cataplasma Hepaticum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. C
 Cataplasma pro Hepatis phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 post Cataplasma ceratū imponebat Galenus in Hepatis phlegmone. 13°. methodi medendi. 7°. 83. H
 Cataplasma nullum frigidum adhibendum in phlegmone hepatis. 13°. methodi medendi. 7°. 83. C
 Cataplasma Antonij Musae ex elaterio ad Hydropas. 9°. de compositio. medicamen. sec. loc. 5°. 200. E
 Cataplasma in hydropē educens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. E
 Cataplasmandi sunt Hypochondria in ictero. de cura icteri. Sp. 110. H
 Cataplasma pro Liene. 11°. meth. med. 7°. 73. D
 Cataplasma quo modo fiat pro liene. de medic. fac. para. 7°. 172. D
 per Cataplasmata sunt Maturationes. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 112. A
 Cataplasma Mitigatorum. de rem. par. facil. 7°. 155. E
 Cataplasma Obuli. de dyna. Sp. 26. A
 Cataplasmata supra Oculos, qualia. de ocul. 7°. 190. C
 Cataplasma Oedematum, & phlegmonum. 4°. meth. med. 7°. 27. E
 Cataplasma ex lente, qū adest Phlegmone. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 101. H
 pro Cataplasmate artomeli in phlegmone. 11°. meth. med. 7°. 73. C
 Cataplasmata adhibent in phlegmone post reprimētia. de op. sec. 15. 22. D
 Cataplasma ex lini semine i Pleuritide. de vi. ra. i mor. ac. c. 4°. 7°. 144. B
 Cataplasma ex farre macerato. de artic. com. 2°. 7°. 267. H
 Cataplasma ex triticea farina, quale. 5°. de simpli. med. fac. 5°. 34. B
 in Cataplasmate farina triticea facultas inest modice tum humida, tum calida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. C
 Cataplasma quod ex farina triticea conficitur emplasticam vim habet. 5°. de simpli. med. facul. 5°. 34. D
 Cataplasmata ex farina triticea quo moueāt pus. 4°. de sim. m. f. 5°. 33. B
 Cataplasma ex farina triticea, vel hordeacea. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 Cataplasma ex aqua, oleo, & farina citius ad suppurationem perducit, quam quod ex pane. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 105. C
 Cataplasma ex farina, oleo, & aqua pro inflammatione ad pus mouendum. 4°. meth. med. 27. D. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. A
 Cataplasma concoquens ex aqua, oleo, & farina triticea. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 105. C
 Cataplasma ex pane, quale. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Cataplasma ex pane magis digerit, q̄ ex tritico. 8°. de sim. m. f. 5°. 59. D
 Cataplasma ex pane cur maxime dissoluat. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 105. C
 pro Cataplasmate panis ex aqua mulsā. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 161. G
 Cataplasma ex pane & melle. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 Cataplasma ex caricis in aqua decoctis pro bis quae tarde suppurantur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. D
 Cataplasmata, quae aut detergentia, aut validi⁹ exalfaciētia halitus diffilare, pmittunt, exiccat qdē, sed pus nō mouet. 5°. de sim. m. f. 5°. 33. H
 Cataplasma Relaxans. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Cataplasma pro Renum dolore. de ren. affec. digno. & med. 7°. 194. A
 Cataplasmate ex althea qū vti debemus i Scirrhis. 14°. met. mc. 7°. 88. C
 Cataplasma quo modo fiat pro Stomacho. de medi. fac. par. 7°. 172. E
 Cataplasma ad ventriculum in melancholicis. de mel. ex Galeno. Rusd. & Possidonio. Sp. 110. C
 in Cataplasmatibus difficilis est vsus milij. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. D
 Cataplasma ex muscarum capitibus. de ocul. 7°. 190. E
 ex Cataplasmatibus quae non deberent apponi, multi moriuntur. 11°. methodi medendi. 7°. 72. X
 Cataplasma nulla desiderant plera a penis & sedis. 5°. met. me. 7°. 36. D
 CATAPTOISIS est symptoma nō morbus. de to. mor. tempo. 3°. 89. C
 CATAPOTIVM adipson. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. G
 Catapotia sitim extinguētia ex ardore. de rem. par. facil. 7°. 159. A

Catapotia Galeni ex aloe, scammonia, & colocynthide quo modo conficiantur. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 121. G
 Catapotia Galeni ex aloe, scammonia, & colocynthide aequaliter succro brassica exceptis. de rem. par. fac. 7°. 154. D
 Catapotia ex aloe, scammonia, & colocynthide educunt bilem. 1°. de cō. pōsi. med. sec. loc. 5°. 121. F
 Catapotis ex aloe bilis euacuatur. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 136. H
 Catapotium Andrea. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Catapotium Bassi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. C
 Catapotia ex Castoreo soluium alium. de venā sect. aduer. Erasf. 6°. 11. C
 Catapotia ex Colocynthide. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 145. B
 Catapotium Harmonia dictum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. C
 Catapotium pro Hepaticis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. D
 Catapotia Heraclidae Tarentini ad vesicē tofos & stillicidium. 10°. de cō. po. med. sec. loc. 5°. 206. E
 Catapotia pro Hydropē. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. G
 Catapotium ex Marrubio Platonis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. C
 Catapotium Paeonium dictum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Catapotium Panacea. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 Catapotium Scribonij Largi ad phthysicos, & suppuratos. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 185. F
 Catapotium Splenicis. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 198. G
 Catapotia ad Stomachi subuersiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. F
 Catapotium ad Tussim statim auxilians. 7°. de comp. me. sec. lo. 5°. 183. C
 Catapotium Crispi liberti ad tussim. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. H
 Catapotium concoctorium ex libris Perigenis ad tussim & destillationē 7°. de comp. med. sec. loc. 3°. 183. A/D
 Catapotium album Pritanis & Apollonis ad tussim. 7°. de compositio. medicamen. sec. loc. 5°. 183. D
 Catapotia cicervis magnitudine. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. F
 Catapotii dat. postea ad semihorā dat. mulsā. 7°. de cōp. me. f. l. 5°. 186. H
 ΚΑΤΑΨΤΟΙΣ. de morborum temporibus. 3°. 89. C
 CATAPVTIA pituitam magis purgat q̄ cnicus. de dyn. Sp. 21. G
 CATARACTA quē sit in oculo. de ocul. 7°. 186. D
 Cataractas habentes oculi venetici dñr apud antiquos. de ocul. 7°. 187. D
 ad Cataractam quā sint preparati. de ocul. 7°. 186. D
 Cataracta quot modis fiat, & quo modo, & quid sit, & quo modo p̄di cenda. de oculis. 7°. 187. C
 CATARRHVS. quid. fin. med. Isa. 47. D. 3°. de symp. cau. 3°. 29. F
 Catarrhi sunt egritudines capitis. de virt. nostrum corp. dis. Sp. 60. B
 Catarrhos conuenienter posse distingui cōmuniter & proprie vi faciunt recentiores potest colligi in fine. com. 3°. apho. 12°. Ex. 21. H
 Catarrhi & coryzae causae, quae. 3°. de symp. cau. 3°. 29. E
 Catarrhi multi in puerulis nuper natis. com. 3°. aph. 54°. Ex. 25. B
 Catarrhi fiunt maxime temporibus pluuiosis. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Catarrhi ponunt inter morbos, qui vere apparēt. 5°. de sani. tu. 2°. 94. D
 Catarrhi faciūt intemperie in naso, & cerebro. 1°. de symp. cau. 3°. 16. A
 Catarrhus ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1°. 20. F
 in Catarrhis cur voces raucae. 7°. de vsu parium. 1°. 158. F
 Catarrhi faciunt tussim. 2°. de symp. cau. 3°. 21. G
 Catarrhus descendit ad pulmonē ex bile in stō, quo mō. de sp̄s. Sp. 36. H
 Catarrhus quosdam facit stupidos a dextra, vel sinistra. commentario. 3°. aphor. 12°. Ex. 21. H
 Catarrhus decumbens dolorem perficit. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Catarrhi quomodo dicantur coqui. de vict. rat. in mor. acu. 7°. 122. H
 Catarrhi cōparatio ad ventris incoctionē. 3°. de symp. cau. 3°. 29. F
 Catarrhis conuenit Armeniaca terra. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. H
 in Catarrho Ceratium thapsia supra pectus. 5°. meth. med. 7°. 35. E
 pro Catarrho Diapermaton Galeni. 5°. metho. med. 7°. 35. E
 ex Catarrho sanguinem reiicientis casus, & quo modo curandi. 5°. methodi medendi. 7°. 35. C
 in Catarrho, & spūto sanguinis, i cibo offert pisces. 5°. met. med. 7°. 35. F
 Catarrhos & coryzas palam desiccant melancholum frictum, siquis id in calidum linteam rarum liget, assidueq̄ calorem ex eo per inspirationē in nares attrahat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. H
 Catarrhos sanat nigella olfacta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 supra Catarrhum habentis caput medicamentum ex palumbium stercore. 5°. meth. med. 7°. 35. F
 Catarrho tenui a capite defluenti conuenit papauer. 1°. de ali. fa. 2°. 15. E
 Catarrhis prodest Styrax. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 in Catarrho dartheriacam. 5°. meth. med. 7°. 35. F
 Catarrhus, vide fluxio.

CATASARCA quid. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 148. G
Κατάσασις, constitutio. de fract. com. 3°. 7^a. 246. H
CATATASIS quid. intro. fin. med. 1^a. 50. C
Καταίεσθαι & φαγεῖν & νέειν idem significant. de vict. ra. in mor. acu. commen. 4°. 7^a. 150. F
CATHARTICA dicta est quadam facultas à purgatione. 4°. de simp. medicamen. fac. 5^a. 32. C
Cathartica, quæ. de part. art. med. 5^a. 18. H
Cathartica experimenta longa sunt secundum aliquos. de cath. 5^a. 94. b
Cathartorum tria genera s'm physicos, & quæ. de cathar. 5^a. 74. D
de Cathartico liber Roma c'rematus. de cathar. 5^a. 94. C
Cathartorum quedam quæ ventrem molliunt tantum, malactica dicuntur. de dynamidijs. 5^a. 20. G
Cathartica euacuant à proprietate. de dyna. 5^a. 20. G
Cathartici miscetur colocynthidis. de simp. med. 5^a. 89. D
Catharticam virtutem habet oleum, in quo cucumeris agrestis radix admista, & decocta sit. de simp. med. 5^a. 88. E
Catharticum oxymeli quo modo fiat. de dyna. 5^a. 32. F
Catharticum ad phlegma deponendum. de dyna. 5^a. 32. F
Cathartici simpliciter qñ vti debemus, & in quibus. de dyna. 5^a. 20. F
Cathartico vtiur ad abundantiam humorum, ad prolixam eorum dispositionem, & in atrophia ob malos humores. de dyna. 5^a. 20. E
Cathartici ad restaurandam habitudinem qñ vtimur. de dyna. 5^a. 20. E
Cathartici vtimur in robustis virtute, et promptis ad exercitia, stomachumq, robustum habentibus, & multam inutilem materiam in corpore congregantibus. de dyna. 5^a. 20. F
Cathartici fortibus quando vtimur. de dyna. 5^a. 20. G
Cathartica quibus partibus danda. de cathar. 5^a. 94. G
Cathartici, staltici, & acerrimis rebus, & igne curatur cancrofa causa. de part. art. med. 5^a. 19. A
CATENAE pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
Catenule aræa vel ferrea fieri debent. de machin. 7^a. 309. D
Catenæ ad quid in organis. de machin. 7^a. 309. H
Κατηχομενος, de puls. ad tiro. 4^a. 45. H
CATHAR est humida. de dissol. cont. 5^a. 74. D
Cathar cum aceto, & muria comedere oportet. de diss. cont. 5^a. 74. E
Cathar cur est mala stomacho. de diss. cont. 5^a. 74. E
CATHEGETES Lucius. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 224. B
CATHEMERINA, id est quotidiana. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. B
no Cathemerina, sed amphimerina dicenda febris, q. 2°. de diff. fe. 3^a. 38. B
Cathemerinæ febres quæ vocentur. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 118. D
CATHAERETICA ab excrementa carnis detrahenda quedam dicta est facultas. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 32. C
Catharetici, hoc est detractores, vtuntur ad inducendam vlceribus ex crescentibus cicatricem. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. B
Καθηστικός cōstans in febris quid sit. de vict. ra. in mor. acu. 7^a. 141. B
CATHERES instra quæ sint. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 205. D
Cather est specillus siue fistula. de opt. secta. 1^a. 25. B
Catherera, syringam, quæ nunc ex argento fit, tempore Galeni eneam fuisse collige. 1°. de loc. affec. 4^a. 3. A
Cathetere rite vti sine scalpello præstat. ad Thras. 2^a. 104. H
CATILINAE medici medicine. de med. exper. 5^a. 105. A
Κατῆλαισις, κατῆλαισιν & κατῆλαισιν & κατῆλαισιν quæ verba. in 3^m. de morbis vulgarib. commen. 2°. 3^a. 143. A/B
CATHOCVS quidnam significet. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. E
Catochus quid. fin. med. 1^a. 47. B/in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 187. H
Catochus, & mētis vacillatio an sit eē possit. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 176. E
Catochi qui sunt. 4°. de caus. pul. 4^a. 102. D
Catochi tria genera. fin. med. 1^a. 47. B
Catochus à vigilante quo differat. in 3^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 140. A
Catochi, cataleptis, cari, comitialis morbi, apoplexia, & soporis differētia. 4°. de loc. affec. 4^a. 23. A
in Catocho nullum est signum loci affecti. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. B
Catochi habēt oculos apertos, & tensos. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 176. F
cū Catocho distorsio oculorū pessimi. in 3^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 140. A
Catocha cum exolutione perniciofa. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 179. A
Catochorū pulsus, qualis. de pul. ad tir. 45. H/4°. de cau. pul. 4^a. 102. D
Catochi casus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 176. F
Catocha fit mentio. 13°. meth. med. 7^a. 85. F
Κατοχάρις ex fascia fit oblonga. de fascijs. 7^a. 294. H
Catoryctus, pulsus, id est defossus vel deciduus, quando fiat cardiacus. de dynamidijs. 5^a. 34. H

CATOTERICA, id est deiectoria pharmaca. 7°. meth. med. 7^a. 49. D
CATVLOTICA medicamenta, quæ. de part. art. med. 5^a. 18. H
Catuloticis, & colleticis rebus curantur difficilia vulnera, & cicatrices crassæ. de par. art. med. 5^a. 19. A
CATVLI nuper nati potius imperfecti, quàm cæci sunt dicendi. 2°. de semine. 1^a. 339. F
Catulus incitatur ad mordendum, licet validos dentes non habeat. de fœt. for. 1^a. 325. E
à Catuli calore inuatur ventriculus. 7°. meth. med. 7^a. 47. B
CAVATA ex collisione mollia omnia, magna ex parte ad naturæ suæ locum regrediuntur, vbi percussor discesserit. de cau. mor. 3^a. 9. G
CAVCALIS calfacit & exiccat, vt daucus syluester & vrinā ciet, & muria ad repositionem conditur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. C
CAVDAE non sunt excrementosæ ob motum. de bo. & vitio. 2^a. 37. B
Caudæ sunt duriores, quàm ventriculi. de bon. & vi. suc. 2^a. 37. B
Caudæ piscium cur magis nutrant. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. D
Caudæ Hirudinum sunt incidendæ, quando opus est iterū eisdem nos vti. de cucur. scar. 6^a. 4. C
Cauda Viperarum cur abijciatur. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. C/D
Cauda Equina adstringentem cum amaritudine facultatem possidet, ac proinde valenter simulq, citra mordacitatem exiccantem. 6°. de simp. pli. medicamen. facul. 5^a. 48. F
Caudæ equinæ succus profluvio sanguinis prorumpenti è naribus & fluxui obnoxius in ventre passionibus prodest ex austerorum minorum quopiā potus, ac si febre teneant, ex aqua. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 48. F
Cauda equina vulnera vel maxima cōglutinat. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 48. F
Cauda equina sanauit non nunquam vesicæ et tenuium intestinorum vulnera secundum quosdam. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. F
Cauda Lupina. de dyna. 5^a. 25. H
Caudæ Vulpine grana quid faciant. de dyna. 5^a. 28. B
CAVE à medicinis non expertis. de med. exper. 5^a. 108. H
in CAVEIS aues conclusæ à cauponibus quod alimentum dent. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. G
in CAVERNIS degentia aialia an respirent. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. D
è Cauernis trahit serpentes ceruus spiritu suo. de cathar. 5^a. 94. H
Cauernosum esse pulmonem constat, si calamo intromisso inflatur. de anat. parua. 5^a. 43. A
CAVILLI qui. de histo. philo. 5^a. 3. B
Cavillatoria argumenta absunt ab substantia rei, quæ queritur. 2°. de de cretis Hippo. 1^a. 235. D
Cavillationes parit homonymia. 1°. meth. med. 7^a. 6. B
Cavillando admirabilis Asclepiades. 3°. de crisi. 4^a. 141. H
Cavillatoribus meliores sunt imperiti. de pur. med. fac. 5^a. 86. F
CAVITAS quelibet venter appelletur. cō. 6°. apho. 20°. Ex. 48. C
Cavitates cum format natura, quid agat. 2°. de temp. 1^a. 339. F
Cavitas, & eminentia in cranij suturis quid. 9°. de vsu par. 1^a. 171. F
de Cavitatibus cordis. de ana. viuo. 5^a. 46. E
Cavitates quot in ventre, in intestinis, & in iecore. 8°. de compositio. medicamentorum sec. loc. 5^a. 193. B
Cavitates debent habere suam proportionem. de diff. mor. 3^a. 4. B
Cavitas vlnæ figuræ cui literæ sit similis. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. G
Cavitas manēt offi adest, ei qd mouet conuexitas. 1°. de mo. mu. 1^a. 312. G
in Cavitatibus quibus fiat angustia. de caus. mor. 3^a. 9. A/B
Cavitatū ægritudines reduciunt ad genus formatiōis. de dif. mor. 3^a. 4. D
Cavitas non est affectus, sed vlceris differentia. ars med. 1^a. 70. B
Cavitates quomodo corrigantur. ars med. 1^a. 69. B
Cavitatem meatus in corporibus quo mō aboleant. de cau. mor. 3^a. 9. A
Cavitates maiores, minores, inaniore, in isto, pleniores, crassiss humorib. confertæ, quo modo curandæ. de const. art. 1^a. 39. D
Cavitas in carne quid exigit. 3°. meth. med. 7^a. 19. E
Cavitas impleri postulat. 2°. meth. med. 7^a. 17. B
ad Cavitates ægre carne implebiles, & diuturnas ex fluxione & fistulosas valet testa ostrearum combusta. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. H
Cavitate intestinorum vulnerata cur ea rarissime sanetur. comment. 6°. aphor. 18°. Ex. 48. A
Cavitas, vide Canus.
CAVLATIM facta fractura. de ijs quæ in med. fiunt. com. 2°. 219. C/de articulis, com. 2°. 7^a. 265. B
Caulatim facta fractura quo modo deligandæ. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commen. 2°. 7^a. 208. G
CAVLEDON quæ scissura in osse. 6°. meth. med. 7^a. 40. A
Cauledon offis fractura curatio. 6°. meth. med. 7^a. 40. E

CAULES, radices, folia, fructus, semina, habent diuersas inter se facultates in vna planta. 1°. de alim. facul. 2^a. 7. E
 CAULIVM, & lentium iuris quæ sit vis. de dissol. cont. Sp. 75. A
 CAULES cocti stringunt ventrem crassitie sua. de dissol. cont. Sp. 75. B
 CAULES succi. de dissol. cont. Sp. 74. D
 CAULES cur parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F
 CAULES generant melancholiam. de dissol. cont. Sp. 74. C
 CAULIS præter solitum ingestus ventriculum offendit. de vic. rat. in mor. acut. commen. 2°. 7^a. 121. B
 CAULIS pruritus mouet. de cathar. Sp. 95. D
 CAULIS succus expurgat in ictericis. de cura icteri. Sp. III. B
 CAULES & orinibum eius urinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 ΚΑΥΛΟΣ pudendum virile appellatur. 14°. de vsu par. 208. E/ 1^a. 209. B
 CAVNIACE. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 225. A
 CAVPONES quo modo vendant vna recentia pro vetustis. de bonitate & vitio suc. 2^a. 38. F
 à CAUPONIBUS in caueis aues conclusæ quod alimentum dent. 6°. de sanit. tate tuenda. 2^a. 99. G
 CAVRVS, qui & leuconotus, auster purus, id est sine imbribus. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 141. C
 CAVRUS quandoq; frigidus. in 3^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 141. D
 CAUSA quid significet. et quod oibus notu. de cau. proc. 3^a. 96. D/H
 CAUSA principium potest dici. de causis procatar. 3^a. 96. H
 CAUSA, & principium quo modo differunt. de histo. philos. Sp. 4. A
 CAUSARUM nomina. de cau. procatar. 3^a. 99. A
 CAUSÆ rerum solum cognoscunt à præstantissimis medicis. in 6^m. de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 192. C
 CAUSARUM notitia medicina pars. introd. Isa. 51. H/ de partibus artis medicæ. 16. E/ Sp. 18. B
 CAUSAS actionum naturalium, & affectionum præter naturam modos sibi quos actio fit, & locos in quibus, & infra per quæ cognoscere debet medicus qui ratione curaturus est, cur. de voc. instr. diff. 1^a. 106. E
 CIRCA CAUSAS & dispositiones exercere mentem debemus. 2°. de loc. affect. 4^a. 8. C/ de med. exper. Sp. 103. H
 CAUSARUM, & affectuum notitia cur habenda. intr. If. 52. A
 CAUSARUM inquirendarum fructus. 2°. de nat. fac. 1^a. 201. B
 CAUSÆ valent in tuenda sanitate, vt ex quibus custodia sanitatis perficitur. 1°. de sani. tuen. 2^a. 58. G
 CAUSAS inutiles ad curationem dicentes methodicos arguit. de theriaca ad Pisonem. 5^a. 96. E
 CAUSAS rerum nescientes reddere medici quidam, eas negant. 5°. de lo. af. 4^a. 30. h
 CAUSAS omnium volentibus assignare non attendendum, ex Diocle. 1°. de alimentorum facul. 2^a. 7. E
 CAUSAM semper studet inuenire Galenus. de ther. ad Piso. 5^a. 93. H
 CAUSAS inquirens quo modo debet docere. aduer. emp. med. Isa. 35. C
 CAUSARUM inuentio est secunda in actionibus. ars med. If. 62. B
 CAUSA vbi non reperitur, ab euentibus non discendum. 2°. de motu musculorum. 1^a. 314. H
 CAUSA in quibus non reperitur. 2°. de motu mus. 1^a. 314. H
 sine CAUSA sufficit nouisse quod experientia comprobatur. commen. 2°. aphor. 24°. Ex. 15. H
 CAUSARUM affectus inuētio, est cognitio prætorum. 4°. de prælag. 4^a. 121. F
 CAUSA quæ vere sit. 2°. meth. med. 9. C/ H/ de oculis. 7^a. 185. E
 CAUSÆ sunt ex genere permanentium. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
 CAUSÆ nihil est fortuitum. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 251. A
 CAUSA omnis est ad aliquid. ars med. Isa. 68. A/ 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 CAUSA est à quo fit aliquid. de cau. procatar. 3^a. 97. B
 CAUSÆ. de const. ar. Isa. 40. C
 CAUSARUM diuersitas. fin. med. 50. B/ introd. Isa. 52. B/ 1°. de prælagione ex puls. 4^a. 104. D
 CAUSARUM communissima differentia duplex. de opt. secta. Isa. 26. H
 CAUSÆ quatuor genera. de histo. philos. Sp. 4. A
 CAUSARUM quinque genera cuius causa aliquid fit, à quo fit, ex quo, per quod, quale. 6°. de vsu par. 1^a. 152. F
 CAUSARUM tot sunt genera, quot est infirmitatis ac roboris particulari, quæ facile patiuntur vel non patiuntur. de na. hu. com. 2°. 7^a. 182. G
 CAUSARUM nulla per se perfecta. de cau. procatar. 3^a. 99. A
 con CAUSA, quæ fin. med. 46. A/ introd. Isa. 52. B
 CAUSA adiutrix quæ fin. medic. Isa. 46. A
 CAUSARUM ordo, ad calculorum serie quandā cōparatio. de sym. dif. 3^a. 10. F
 CAUSA dicitur & finis, & materia, & instrumentum, & efficiens. de cau. sis procatar. 3^a. 96. E

CAUSÆ principalissima duæ, finis & efficiens. de cau. procatar. 3^a. 96. E
 CAUSA prima rerum naturalium efficiens Deus. de histo. philos. Sp. 3. F
 CAUSA efficax, & effectrix idem. de mult. 3^a. 77. B
 CAUSAM efficientem requirit definitio rerum, quæ posita sunt in generatione. 3°. de diff. pul. 4^a. 67. H
 CAUSAS ponit Hippocrates, calidum, humidum, frigidum, & siccum. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 129. C
 CAUSA quo modo sit sperma secundum Aristotelem & Galenum. de anatomia viutorum. Sp. 55. H
 CAUSÆ efficiētis opus auget eius aucta substantia. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 CAUSÆ plures in agendo superant pauciores. de caus. mor. 3^a. 8. A
 CAUSÆ, et artificis vim obtinet facultates intrinsecæ. de vo. inst. 1^a. 106. C
 CAUSA vocatur facultas à qua procedit actio. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. B/D
 CAUSA ad actionem est corporis constitutio. 1°. meth. med. 7^a. 8. D
 CAUSA non agit nisi patiens sit aptum. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G
 CAUSA materialis adipis quæ sit, & quæ efficiens. de anat. viuo. Sp. 55. G
 CAUSA materialis carnis quæ sit & quæ efficiens. de ana. viuo. Sp. 55. G
 CAUSA materialis membrorum simplicium, id est consimilium, est sperma præter quam carnis, & adipis siue pinguedinis. de ana. viuo. Sp. 55. G
 CAUSA motus cordis est fortitudo virtutis. de ana. viuo. Sp. 56. D
 CAUSA frequentia motus cordis est necessitas. de ana. viuo. Sp. 56. D
 CAUSA virtutis motus cordis est anima, caloris autem motus, fortitudinis vero caloris fortis motus, & frequens. de anat. viuo. Sp. 56. D
 CAUSA dilatationis & constrictionis cordis, quæ. de anat. viuo. Sp. 56. D
 CAUSA audacie non est cordis magnitudo, neq; timiditatis paruitas. de anatomia viutorum. Sp. 53. A
 CAUSA motus voluntarij quæ sit sibi aliquos. de mot. man. & ob. Sp. 69. E
 vt CAUSA vocis est bronchus. de voc. instr. diff. 1^a. 106. E
 CAUSA prolationis vocum est compressio diaphragmatis, quæ fit in respirando. de vtil. resp. Sp. 63. F
 CAUSA erectionis et dilatationis linguæ, quæ sit. de mo. ma. & ob. Sp. 67. H
 CAUSÆ erectionis priapi. de mot. man. & ob. Sp. 67. H
 CAUSÆ tensionis nervi est spiritus neruium instans. de vtil. resp. Sp. 63. D
 CAUSÆ cur cibi tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 CAUSÆ, quæ exeat sudor per poros corporis. de vtil. resp. Sp. 64. D
 absq; CAUSA manifesta sudor multus ex somno factus, corpus vni pluri cibo significat, si vero cibum non accipienti hac accadat, scire oportet quod euacuatione indiget. commen. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D/ de prælag. exper. conf. Sp. 77. G
 sine CAUSA nihil. 4°. de decre. Hipp. 250. F/ 2°. de na. fac. 1^a. 298. B/ 1°. methodi medendi. 7^a. 6. E
 CAUSÆ sanitatis quæ dicantur. 11°. meth. med. 7^a. 67. H
 CAUSÆ sanitatis quo modo est ars & artifex, & quo modo fortuna. 11°. methodi medendi. 7^a. 68. A
 CAUSA sanitatis est medicus. de cau. procatar. 3^a. 96. F
 CAUSÆ sanitatis dici quæ pnt dies indicatorij. 1°. de dieb. dec. 4^a. 148. E
 CAUSÆ salubres partium instrumentariorum, quæ. ars med. Isa. 69. A
 CAUSÆ salubres effectrices sanitatis. ars med. Isa. 68. A
 CAUSÆ conseruatrices sunt priores tpe et dignitate alijs. ars med. If. 68. 4
 CAUSA præseruatiua triplex. ars med. Sp. 71. D
 CAUSÆ salubres quæ. ars med. Isa. 71. E
 CAUSA naturalis concoquit in progno. com. 1°. 4^a. 197. C
 CAUSÆ insalubres, quæ. ars med. Isa. 71. E
 CAUSÆ neutre, quæ. ars med. Isa. 71. E
 CAUSÆ contrariæ simul alia aliam superat. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. A
 CAUSA vnum ex tribus generibus rerum præter naturam. de constitutio ne artis medicæ. 40. C/ Isa. 42. C
 CAUSA morbi vnum est ex illis quæ præter naturam sunt in corpore. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. H
 CAUSÆ naturales, & non naturales, quo modo fiant præter naturam. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 CAUSÆ præter naturam sunt in numero infinito. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 CAUSÆ præter naturam quid agant. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 CAUSA præter naturam putrefacit in progno. com. 1°. 4^a. 197. C
 CAUSÆ faciunt affectiones. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 128. C
 CAUSÆ quæ poterunt corrumpere sanitatē, quæ sint. de const. ar. Isa. 42. G
 CAUSÆ morborum sunt multa genera. de symp. diff. 3^a. 10. F
 CAUSARUM in morbis renalibus distinctio. de ren. affect. dign. 7^a. 196. G
 CAUSÆ morborum duplices externæ, & ex nobis ipsis. de natura humana commentario. 2°. 7^a. 182. G
 CAUSA morbi triplex. in 1^m. de morbis vulgaribus commen. 1°. 3^a. 100. G/ de oculis. 7^a. 185. F
 CAUSA quæ

Causa quæ in morbis fin. med. Isa. 45. H/de symp. diff. 3^a. 10. F/1°. metho di meden. 6. F/7. D/E/2°. 7^a. 10. C
 Causa morborum fm Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Causarum ac etiam corporum vocibus utitur Hippocrates inter signa. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. C
 Causa morbi in confesso apud omnes homines est id, quo tangente affici- mur, & quo separato statim cessat affectus. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. B
 Causa cum agant in corpus, à principio eadem est species affectus, tamẽ non apparet. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. F
 in Causas non diducit affectus, sed in differentias. 8°. met. me. 7^a. 59. G
 Causa morbi est corporis status. 1°. meth. med. 7^a. 7. F
 Causa quæ potest dici ægritudo. de diff. mor. 3^a. 4. D
 Causa & symptoma simul, quæ. 11°. meth. med. 7^a. 71. C
 ut Causa & ut signum symptoma. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 183. C
 Causarum & crisis signa. 1°. de crisi. 4^a. 131. D
 inter Causæ effectricis differentias numeratur modus quo symptoma generatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. B
 Causa & effectus simul, quæ. 11°. meth. med. 7^a. 71. D
 Causa quæ affectus gignunt consideranda. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Causa functionis effectrix quæ est, affectus primo inveniendus. 2°. metho di medendi. 7^a. 12. F
 Causa ægritudinis priò cognoscenda. de vic. ra. in mor. ac. cõ. 4°. 7^a. 141. E
 Causam morbi inuenire magnam vim habere ad morbum tollendum. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 101. D
 Causa, vna ne sit, vel plures considerandum. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. A
 circa Causam morbi quo modo medicus se habere debeat. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 142. D
 Causam morbi q̄scire vult in q̄bus libris dēt exercitari. 1°. de lo. af. 4^a. 7. G
 Causa epilogistica, & analogistica, quæ. de vict. ratione in morb. acutis. commentario. 4°. 7^a. 140. D
 Causæ parue morborum occasiones dicuntur. in 3^m. de morb. vul. com. 1°. 133. F/com. 2°. 3^a. 142. C
 Causas manifestas vocat ποσφασες. de vict. ra. i mor. ac. cõ. 4°. 7^a. 141. C
 Causæ manifestæ quo noie dicantur. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. H
 Causæ manifestæ, quæ. fin. med. 46. A/introd. Isa. 52. B/de natu. humana, commentario. 2°. 7^a. 181. G
 Causa non manifestæ, quæ. fin. med. Isa. 46. A
 Causæ obscuræ pro tempore, quæ. fin. med. Isa. 46. A
 Causarum hæ internæ seu antecedentes, illæ externæ seu primitivæ. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. A
 Causa externæ, quæ. 1°. de caus. pul. 4^a. 86. G
 Causæ externæ quo modo ledant. 2°. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 182. G
 à Causa extrinseca factū debet à medico distinguī ab eo, quod est factum à morbo, ut melius sciat prædicere. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 à Causa externa indicationem curationis sumi est absurdum. 4°. metho di medendi. 7^a. 24. E
 Causa morborum intrinsecæ, quæ. de ocul. 7^a. 185. G
 Causarum meminit incipientium, antegressarum, & contentiuarum. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 174. G
 Causam antecedentem potes ex Galeno colligere, ubi dicit plenitudinem esse ante morbum. com. 2°. aph. 22°. 15. A/com. 7°. aph. 3°. Ex. 56. A
 Causæ procatactica. i. iniitricæ. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. G
 Causam, quæ ποσφαστικὰ dicitur, non inesse in corpore animalis, collige. de san. tuen. 2^a. 82. E
 Causam, quæ ποσφαστικὴν vocatur, intra corpus contineri, collige. 4°. de sanitate tuen. 2^a. 82. E
 Causa procatactica, quæ. fin. med. 45. H/intro. Isa. 52. B
 Causa procatactica doloris capitis. 2°. de cõp. med. sec. loc. 5^a. 131. H
 Causa antecedens, quæ. fin. med. 45. H/intro. 52. C/lars med. Isa. 69. D/de caus. morb. 3^a. 7. B/4°. de loc. aff. 27. H/1°. de cau. pul. 4^a. 86. G/1°. methodi medendi. 7^a. 8. A
 Causæ præcedentes affectus sunt ex differentijs accidentium corporis à natura egressi. 2°. meth. med. 7^a. 9. B
 Causas antecedentes inducentia. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. G
 Causa antecedens est plenitudo. contra Iulianum. Ex. 68. H
 Causarum in humoribus duplex genus, ex plenitudine, & ex corrupte- la. contra Iulianum. Ex. 69. B
 Causa quædam antecedens est humorum putredo. 11°. met. med. 7^a. 70. C
 Causæ abditæ antecedentes. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 35. C
 ad Causam antecedentem non sunt omnia referenda. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 94. G
 Causa procatactica prægnoscenda. in progn. com. 1°. 4^a. 189. D

Causæ procatactica multum faciunt ad notitiam affectus. 2°. de compo. si. med. secun. loc. 5^a. 132. A
 Causa quæ morbi præcedit, qui affectus appelletur. de symp. diff. 3^a. 10. G
 Causæ præcedentes sunt causæ, quæ sunt continentes, motæ ab affectibus 1°. de caus. pul. 4^a. 87. G
 Causæ antecedentes in quibus febribus considerande. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 96. H
 Causæ primitivæ quæ utilitas. 4°. meth. med. 7^a. 24. B
 Causæ primitivæ non indicat curationem. 4°. meth. med. 7^a. 24. A
 Causæ per accidens, quæ. de caus. procatar. 3^a. 96. H
 Causa quæ simul cum morbis inuadunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 96. H
 Causæ continentis nomen vnde. contra Iulianum. Ex. 69. B
 Causa continens quæ nōminetur ab antiquis. 2°. meth. med. 7^a. 10. H
 Causam continentem siue contentiuam aut proximam ponit Galenus. de nat. hu. com. 1°. 35. B/1°. de motu mus. 1^a. 312. G/1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
 com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Causa continens quid. fin. med. 45. H/intro. Isa. 52. B/ contra Iulianū. Ex. 70. G/de histo. philo. Sp. 4. A
 Causæ continentes quo modo ab antecedentibus differant. contra ea quæ à Iul. in Hipp. apho. Ex. 68. G
 Causa continens coctionis. 2°. meth. med. 7^a. 11. A
 Causa continens morborum secundum Iulianum est plenitudo. contra ea quæ à Iul. in Hipp. aph. Ex. 68. E
 Causa continens secundum Asclepiadem nunquam est plenitudo. contra ea quæ à Iuliano. in Hipp. aph. Ex. 68. H
 Causa cōtinens nō mutatur manente affectu suo. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. G
 Causa continens per totum affectum perdurat. contra Iulianū. Ex. 70. G
 Causas continentes mouent affectus, & sunt præcedentes illorum cau- sæ. 1°. de caus. pul. 4^a. 86. G
 Causæ continentis in pulsibus exemplum. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. G
 Causæ pulsuum quæ primæ & cōtinētēs. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 119. D
 Causæ continentes gñationis pulsuum tres sunt. 2°. de cau. pul. 4^a. 91. B
 Causa continens pulsus ex instrumentis. 1°. de caus. pul. 4^a. 87. B
 Causarū cōtinentiū in pulsibus complexiones. 1°. de cau. pul. 4^a. 89. H
 Causæ continentes pulsus vehementis languidi, mollis, & duri. 1°. de præ sag. ex pulsibus. 4^a. 109. A
 Causæ continentes pulsus dicroti. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 116. B
 Causæ omnes aliæ sunt propter continentes. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. G
 Causæ quæ pulsus variant, partim eos generant, partim alterāt, et quæ sint. 1°. de caus. pul. 4^a. 86. G
 Causæ quæ pulsuum facit, ignota. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. H
 Causarū quot sunt differentiæ, tot ēt pulsuum. 1°. de caus. pul. 4^a. 87. B
 in Causis pulsuum vsus exercitationis. 1°. de cau. pul. 4^a. 90. G
 Causæ continentes sunt præcipue. 1°. de caus. pul. 4^a. 86. G
 Causa contentrix requiritur in omni re ut sit, ne detur processus in infi- nitum. de mult. 3^a. 77. D
 Causa cōtinens meminit. 2°. de dig. pul. 4^a. 77. E/10°. meth. med. 7^a. 65. E
 Causam sine qua non, deridet Galenus, & eius mentionem non facit. 6°. de vsu partium. 1^a. 52. F
 Causæ sine quibus non, quæ sint. de sym. diff. 10. F/de cau. proc. 3^a. 97. A
 Causa sine qua non, est ambiens. 8°. meth. med. 7^a. 59. H
 à Causis mixtis aut Hippocrates medios morbos prouenire. bre. denot. dogma. Hippo. 1^a. 231. D
 Causam motā magis infestare q̄scere, collige. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Causa minima moueri fenēs, elice. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. F
 Causa intellecta errores corriguntur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. A
 à Causis curatio conueniens indicatur. 10°. metho. meden. 61. D/1°. de ar te cur. ad Glau. 7^a. 99. H
 Causa quando adhuc manet, indicatio quæ, & quæ efficiente summatas 11°. methodi meden. 7^a. 69. D
 Causa effectrix cum manet in morbo, ab ea summoūēda curatio incipiat. 4°. metho. meden. 7^a. 25. B
 Causa manente non potest affectus sanari. 7°. meth. med. 7^a. 48. G
 ante Causam quando affectus curandus. 7°. meth. med. 7^a. 48. G
 Causa potest etiam adesse illius affectus, qui actionem impedit, potest & non adesse. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Causa per se finiens est, quæ ipsa per se finem facit. fin. med. Isa. 46. A
 Causa ablata permanet plerumq; morbus, & affectus. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. H/4°. meth. med. 7^a. 24. A
 Causa quandoq; adest presente morbo, quandoq; abest, quandoq; morbi præcedit, quod variat curationem, com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Causa absente, febris potest esse præsens. 8°. meth. med. 49. H/9°. 7^a. 61. B

Causa in quibus diarijs abijt & in quibus manet. 10°. meth. med. 7^a. 61. F
 Causa quando abijt, diaria est simplex affectus. 10°. meth. med. 7^a. 61. C
 Causa efficiente pertranseunte non fit firmus in particula affectus. 1°. de locis affectis. 4^a. 3. G
 quāvis Causa efficiens quiescat, ipsa tñ permanet affectio, si cōsentiētes partes dispositionem permanentem habuerint. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. B
 Causarum febrium genera. 11°. metho. meden. 7^a. 71. C
 Causa quibus febris accenditur. præsag. exper. confr. Sp. 77. D
 Causam effectricem, febrem, et putredinem inter se conferre difficile est. 11°. metho. meden. 7^a. 69. H
 Causam habens affectus non habet simplicem curationem, & quomodo habeat. 9°. meth. med. 7^a. 61. C
 Causa cuiuslibet morbi à quo remoueri debent. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 de Causa & febre quid primo sanandum. 10°. meth. med. 7^a. 61. D
 Causa febris remota, febris quæ sit remouetur. 8°. meth. med. 7^a. 51. D
 Causæ quando intendendum post febrem. 10°. meth. med. 7^a. 61. E
 Causa febris quomodo auferatur. 11°. meth. med. 7^a. 68. H
 Causam febris primum auferēs est sanguinis missio, vbi humorum abundantia est crassities & viscositas. 11°. meth. med. 7^a. 69. A
 Causam & febre extinguēs remediū, est optimū. 10°. meth. me. 7^a. 61. D
 Causis remotis accidentia ruunt. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
 Causis efficiētibus deletis, affectus per cōsensum deficit. 3°. de lo. af. 4^a. 17. b
 Causa efficientis morbos abolitionem curationem dici posse, collige. com. mentario. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Causis facientibus symptomata curatio per contraria debetur. de optima sect. Isa. 24. C
 Causa cōtraria semp est adhibēda retētionis causa. 1°. de san. tu. 2^a. 68. D
 Causas omnes accidentium melancholicorum explicare nemo potest. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. D
 Causæ generales dolorum solutio continuitatis & intemperiei. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. H | 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 141. G
 Causæ quot sunt, quæ dolorem inferant, tot debent esse remedia. 3°. de cōpo. med. sec. loc. 1^a. 141. G
 Causa intemperiei primo occurrendum, postea ipsi intemperiei. 5°. methodi medendi. 7^a. 29. H
 Causarum quæ intemperaturam efficiunt, curatio fit per curationem. ars medicinalis. Isa. 69. G
 ex Causa frigida dolori forti succurrit decoctio chamæmeli. de medicinis exper. Sp. 104. H
 Causæ frigida podagram dissoluens medicina. secretorum. Sp. 101. F
 ex Causa frigida membrorum interiorum debilitati quid opem ferat. de med. exper. Sp. 107. B
 ex Causa frigida debilitati hepatis valet rhabarbarum. de medicinis expertis. Sp. 106. E
 Causa frigiditatis membrorum fluxui conferens medicamentum. de medicinis expertis. Sp. 104. G
 Causas diuersas profluuiorum ventris variare curationem, collige. de medic. exper. Sp. 103. H
 ex Causa frigida anhelosis quid valeat. de cura lap. Sp. 112. H
 Causa asthmatis si ē humor crassus medicamē valēs. de me. ex. Sp. 106. g
 Causa calida motus varios excitat, & vigilias. 2°. de lo. aff. 4^a. 14. B
 Causa calida etiam facit rigorē, & horrorem. 4°. de san. tu. 2^a. 82. G
 Causa calida ad icteritiam. secretor. Sp. 101. C
 Causa sanitatis oculorū est qñq; fomentum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Causæ generationis lapidis. de cura lap. Sp. 112. C
 Causa stricture anhelitus in laborante lapide. de cura lap. Sp. 112. D
 Causa vena ruptionis est aut vehemens motus, aut humorum abundantia. 4°. de loc. affe. 4^a. 28. E
 Causa ratione quid habet in vlcere cauo sordido. 3°. meth. me. 7^a. 21. H
 Causa in quibus vlceribus desit. 5°. meth. med. 7^a. 30. C
 Causa quando in vlceribus manet, quō curandum. 5°. meth. med. 7^a. 30. C
 ad CAUSIDICOS falsa tuentes expositorum comparatio. in 1^m. prorr. re. commen. 2°. 4^a. 177. A
 Causidici quomodo viuere debent. de ren. affec. dign. & me. 7^a. 195. B
 CAUSVS, id est ardor, qui. fin. med. 46. C | intro. Isa. 55. G | de fracturis commentario. 2°. 7^a. 240. G
 Causi febres ab incendio dictæ sunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Causus morbus acutus ē tr. If. 55. E | de vic. ra. in mor. acu. c. 1°. 7^a. 108. b
 Causorum duo genera. de vic. ra. in mor. acu. comm. 4°. 7^a. 135. H
 Causus q noth^o, q vero legitimus. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 135. H
 Causus qui sit legitimus & exquisitus, qui vero simpliciter dictus. de vict. ra. in mor. acutis, commen. 4°. 7^a. 135. H

Causum in toto corpore referens affectio quando sit. de vic. ra. in morbis acu. com. 4°. 7^a. 134. D
 Causus proprie dictus qui calore, & siti constat. de vict. ratio. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 134. D
 Causi causa. introd. Isa. 55. G
 Causus quo mō fiat & quādo. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 134. C | G
 Causus per calidam & siccam intemperiem fit. de atra bile. 1°. 35. A
 Causus ex ambulatione, & æstu factus. de vi. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 134. F
 Causus quandoq; factus ob potum vini meracioris. de vict. ra. in morb. acutis, commen. 4°. 7^a. 134. F
 Causus ex salsamentorum salsarumq; rerum vsu factus. de victus rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 134. F
 Causus ob iram factus. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 134. F
 Causus ob vigilias factus. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 134. F
 Causus alicuius partis, & totius. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 134. D
 Causum cum siti in vna parte facit os ventriculi primo, secundo ventriculus, tertio stomachus, quarto pulmo, quinto ieiunum, intestinum. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 134. B
 Causi habētes sedē in pulmone, quales. de vic. ra. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 136. c
 Causi in hepate sedem habentes, quales. de vict. ratione in morb. acutis, commentario. 4°. 7^a. 136. C
 Causi in ieiuno sedē hñtes, quales. de vic. ra. in mor. ac. com. 4°. 7^a. 136. C
 Causi & tertianæ differentia. 2°. de cris. 4^a. 134. E
 Causus est passio ex sanguine. de sper. Sp. 38. B
 Causus, & synochus sunt infirmitates naturales sanguineis, & cholericis, in æstate phlegmaticis accidentales. de sper. Sp. 39. G
 Causus, & synochus ex bilis acuitate generantur. de sper. Sp. 39. H
 Causus febris copiam significat bilis. quæst. in Hipp. Sp. 113. C
 Causus & synoch^o, ambo hñt pulsus synochæ cōsimilē. de dy. Sp. 34. A
 Causus & synocha si cōtingāt pituitoso quid agendū sit. de sper. Sp. 39. G
 Causi plures æstate fiunt. 2°. de crisi. 4^a. 134. D
 Causi symptomata, quæ. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 134. F
 in Causo lassitudo vlcerosa, cur. de vict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 134. F
 in Causo rigor superueniens causum soluit. de vict. rat. in morb. acutis, commentario. 4°. 7^a. 135. F
 Causi alterius symptomata. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. G
 Causum indicantia signa pathognomonica dicta. de vict. ratio. in morbis acu. com. 4°. 7^a. 134. G
 in Causo quæ vrine fiant. in 1^m. prorrh. commen. 1°. 4^a. 162. F | quæstia in Hippocra. Sp. 113. C
 Causum synochum significat vrina sanguinea. de dyna. Sp. 35. E
 in Causonide phrenitis qua vrina significatur. de vrinis. 4^a. 123. C
 Causi & phrenitides ab eadem causa. de comute. 3^a. 49. E
 Causus, & synochus quando lethales sint. de dyna. Sp. 34. A
 Causus letalis quæ habeat signa. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. A
 in Causo vrina pinguis mortem significat. de dyna. Sp. 34. B
 in Causo cur excremēta pallida. de vict. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 136. A
 in Causo vrina alba aut sublinida mortem significat. de dyna. Sp. 35. D
 Causus p abscessus qñq; sanatur. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. E
 Causi secūdi iudicatio p q fieri possit. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 136. C
 Causus soluitur per fluxum sanguinis nariū & per sudores indicatorios. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. D
 Causi frigida potu sanantur. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. F
 in Causone quidam obijt potu aqua frigida. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. E
 Causo neq; pura aqua neq; pura mulsa bibenda, cur. de vict. rat. in mor. acutis, commen. 4°. 7^a. 135. A
 in Causo quando vomitus conuenit, & ventris subductio. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. B
 Causus si superuenerit liquidam habenti aluum. quando purgandum. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 139. E
 in Causo purgat lacte asina cocto. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 135. B | C
 ad Causum remedia, & quomodo cognoscatur. de dyna. Sp. 33. D
 CAUSTICA, hoc est vrentia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. A
 Causticum in crassa. 5°. de simplicium med. fac. 5^a. 36. B
 Caustica medicamenta habent duplicem similitudinem ad attractionem vnam actu, alteram potentia. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. D
 Causticum est Auripigmentum. 9°. de simplicium medic. fac. 5^a. 68. G
 Caustica vires habet Eatrachium. de simplic. medicam. Sp. 81. D
 Caustica est Calisua. de simp. med. Sp. 82. E
 Causticis aliquibus miscentur Cantharides. de simp. med. Sp. 82. D
 Causticas quodam modo vires habet canum. de simp. med. Sp. 83. C
 Causticis Cedrum admiscetur. de simplic. medi. Sp. 82. B
 in Caustica

in Caustica mittitur Facula. de simp. med. Sp. 84. D
 Causticis immittitur Lixivium lauri. de simp. med. Sp. 85. H
 Caustica radix Pyrethri. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 in Caustica mittitur Sapo. de simp. med. Sp. 90. G
 Causticis & desiccantibus medicamentis miscetur smiris. 9°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 67. C. de simp. med. Sp. 87. A
 Causticas vires ignis in modum habet Thapsia. de simp. med. Sp. 91. F
 quasi Causticū vrit Tithymallus, si incidat in cutē. de sim. me. Sp. 91. F
 Causticum non vehementer, essentia tenuioris, ab omni abest mordacitate, aut cum exiguo tum dolore, tum morsu carnosas partes cliquat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. A
 Causticum medicamentum cum ulcerata particula imponitur horret, riget, & febricitant. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
 Causticis vritur in columella. 14°. meth. med. 7°. 91. A
 pro CAUTERIIIS & escharis quidam astus nomen exponunt. com. men. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
 Cauterium, & Napy non similiter vritur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 Cauterijs vritur. de ther. ad Piso. 5°. 96. F
 Cauterium manubria pannis inuoluenda. 10°. de sim. med. fa. 5°. 73. G
 Cauterio vritur in agilope. 5°. de comp. medi. sec. lo. 5°. 160. B
 Cauterium ad dentes perforatos & dolentes. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 163. F
 Cauterio ad putredines in ore. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 172. E
 Cauteria candentia in fluxu sanguinis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 Cauterium trahit. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Cauteria ad venenum valere, collige. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. D
 de CAUTIONE adhibenda in sanguinis detractioe. ps. ex. cōf. Sp. 78. D
 CAUVM conuexo oppositum dicitur. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 Cauum fiat id quod colliditur necesse est. de caus. mor. 3°. 9. G
 Caua omnia, & angusta, quae non possunt respirare, extinguunt ignem. de vit. resp. 1°. 224. F
 Caua cur sunt ossium extrema. de anat. viuo. Sp. 43. G
 in Caua Syria nascitur bitumen. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65. B
 in Cauam Syriam, & in Cyprum nauigauit Galenus discēdi gratia. 9°. de simp. medicamen. facul. 5°. 65. H
 Caua Vena propter quid dicta. de ven. art. diffec. 1°. 56. C
 Caua vena unde oriatur. de anatom. viuo. Sp. 50. H
 Caua vena, arteria magna sub septo transuerso super vertebrae incumbit in tim. Plato. 1°. 287. H
 Caua vena cur iuncta non est spinæ. 16°. de vsu par. 1°. 218. G
 Caua vena comparatur trunco. de venarum arteriarumq. diffec. 1°. 55. F
 Caua vena incessus. de ven. art. diff. 57. F. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. E
 Caua vena incessus. 16°. de vsu par. 1°. 218. G. de vit. resp. Sp. 62. G
 Caua vena sursum & deorsum per propagationes mittit sanguinem per totum corpus, & quomodo. de ven. art. diffec. 1°. 56. C
 à Caua vena quæ venæ oriuntur ascendendo. de ven. art. diffec. 1°. 56. C
 Caua vena quæ feratur ad spinam cum arteria. 16°. de vsu par. 1°. 214. D
 à Caua deriuatio venarum ad partes inferas. de ven. art. diff. 1°. 58. B
 à Caua vena renum amplissime. de ven. art. diff. 1°. 58. C
 ex Caua vena sanguis quomodo riuulo & fluuio comparatur. de natu. humana. com. 2°. 7°. 184. B
 per Cauam venam hepatis quo modo tendat materia in gibbam. commentario. 7°. aph. 30°. Ex. 36. B
 Cauum omne Vlcus est cacoethes. 4°. meth. med. 5°. 52. C
 Cauum vlcus apertum quo modo curetur. 2°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 218. F
 Caua vlcera quibus medicamentis curanda. in 6^m. de mor. vulgaribus, commentario. 2°. 3°. 160. H
 Caus vlceribus quæ carnem inducant. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. G
 Caua vulnera comprehendit aristolochia. de dyna. Sp. 80. F
 ad Caua implenda. 5°. de compo. medic. per gen. 5°. 253. D
 Caua replens aliud. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. E
 Caus vlceribus videtur caro germinare. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 Caus cicatrices necessario fiunt in vlceribus diuturnis. commentario. 6°. aphorif. 45°. Ex. 51. E
 Caus tñ sunt cicatrices quātū fuerit abscessus. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Vide concauum.

CEBI habent musculos temporales debiles & exiles. 11°. de vsu partium. 1°. 184. F

Ceborum maxilla inferior cur minima. 11°. de vsu par. 1°. 185. A

CECIS, galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B

CECVBVM vinum quid appellent Romani. de vinis. Sp. 76. H

Cecubum vinum cuiusmodi fuerit generis hand plane cognoscas. de bo-

mitate, & vitio suc. 2°. 38. F
 Cecubum vinum efficacissime calefacit. de bon. & vi. suc. 2°. 38. H
 CEDERE diuersimode contingit in tumoribus, & quo modo. 7°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. B
 CEDRIA quid sit. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3°. 192. F
 CEDRVM quid & eius vires. de simp. med. Sp. 82. B
 Cedrum causticis admiscetur. de simp. med. Sp. 82. B
 CEDRVS specie duplex est, altera fruticosa iuniperis ad similes, altera arbor non exigua. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Cedrus est calida & sicca in tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Cedri fructus & edis dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedrides, hoc est cedri baccæ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Cedri fructus grano Iuniperi similis, sed iunipero durior, siccior, & exilius est. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedri fructus non præbet alimentum, nisi aqua maceretur. 2°. de alimen. facultatibus. 2°. 19. C
 Cedris, id est cedri fructus, esus capitis dolorem facit, ardorem, & morsum in ventre. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 Cedri fructus ex genere est medicamentorum. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedri fructus non est aromaticus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedri fructus capiti dolorem infert. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Cedridum semen. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. G
 Cedrea, id est oleum cedri, in caliditate & siccitate quartum ordinem videtur attingere. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Cedria abunde calefacit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Cedrinum oleum calefacit, & exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Cedrino ad calefaciendum caput, rustici asiani vtuntur. 2°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 135. F
 Cedrea lendes, pediculos, tineas, & in corporibus natos vermes interficere valet, sctū viuente interimat, mortuum aut eiicit, oculorum cicatrices extenuat, & visus hebetudini medet. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. E
 Cedria quo loco ponatur inter calida, quæ conueniunt alopecijs. 1°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Cedria quæ nigros reddat capillos. 1°. de comp. med. sec. locos. 5°. 126. F
 Cedria illinenda capiti frigido & humido in nigris reddendis capillis. 1°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 126. F
 Cedria qua mulieres inunguntur. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 126. F
 Cedrea si dentium foraminibus instilletur, & dolores mitigat, & confringit dentes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Cedrea est tenuium partium. 7°. de simp. med. facul. 50. D. 3°. de compo. med. secun. loc. 5°. 228. F
 Cedria odor. 1°. de comp. medi. secun. loc. 5°. 126. F
 Cedria olfacta excitat stragulas ex vtero. 9°. de cō. mr. se. l. 5°. 205. G
 Cedrea carnem mortuorum quo modo tueatur à corruptione. 7°. de simplic. med. fac. 1°. 50. E
 Cedrea mollē carnē putrefacit absq. dolore. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. D
 Cedrea in viuīs ob calorem carnes tenues vrit. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. E
 Cedrea sanat vulnera ouium à forfice facta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 Cedrea phlegmonem in vlceribus excitat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Cedrinum oleum pro doloribus. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 Cedria cocta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
 ex Cedria malagma. 9°. de comp. med. secun. loc. 5°. 199. D
 Cedri cortex cum oxymelite vomitum. de cathar. Sp. 95. C
 Cedri fuligo, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Κεϋχεαυς fici semen. 2°. de alim. fac. 16. C. 2°. 17. H
 CELE, id est Ramex, quid. fin. med. IJa. 49. D
 CELERITATEM motus ouium significat stridor apud Homerum. 3°. de diff. puls. 4°. 60. B
 Celeritas, & elegantia faciunt vt artifices sint alijs præstantiores. de fascijs. 7°. 293. C
 Celeritas aliquid facit ad passionem. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Celeritas motus in morbis, vnde. 3°. de crisi. 4°. 140. E
 Celeritatem ægritudinis significant quibus biliosæ hypostases, superne autem tenuitates. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Celeritate motus resarcitur affectus. 1°. de caus. puls. 4°. 87. E
 Celeritas pulsus, vnde. 1°. de caus. pul. 4°. 87. C
 Celer tardus, creber, rarus pulsus, vnde accipiantur, & quid sint. 1°. de diff. puls. 4°. 48. D
 Celer pulsus, qui. 3°. de dign. pul. 79. G. 1°. de caus. pul. 4°. 88. E
 Celer motus, qui. 2°. de symp. cau. 21. A. 3°. de dign. pul. 4°. 80. D
 Celer motus, & creber differunt. 2°. de digno. puls. 4°. 75. D
 Celere in suis actionibus esse debent chirurgici. de fascijs. 7°. 293. C
 m 4 Celer

Celer primipilarius. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 271. G
Celerior qui motus, & qui tardior. 2°. de digno. puls. 4°. 75. G
Celerrimi pulsus à quibus fiant. 1°. de cau. pul. 4°. 87. E
Celeriter agere quid sit. de fasciis. 7°. 293. C
*Celeriter, & munde conficienda sunt quacunq; mundiciem, & celerita-
tem admittunt.* de fasciis. 7°. 393. C
Celeriter iniiciendum est vinculi, ut opus expediatur. de fas. 7°. 294. B
Celerrime & maxime vniuersim vinum alit. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. E
CELLAE vinarie fm quosdā scriptores de re rustica in adibus ad aq-
lonem expositis defodiendae sunt. 4°. de sim. med. fac. 5°. 27. H
Cella vinaria quo modo possit calida fieri. 1°. de antid. 5°. 101. A
Cella quae melior vinis in fidelias translatis. 1°. de antid. 5°. 101. B
CELLVLAS septem habet matrix, de anat. par. Sp. 43. C
Cellulae matricis non sunt quinque, neq; septem. de ana. viuo. Sp. 51. F
CELTARVM multa nomina cur collegit Galenus. ad Thr. 2°. 106. H
ex Celtica accipiebat literas Galenus. 4°. de loc. aff. 4°. 22. C
Celticum nardum. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 157. B
CENCHRIA herpetis genus. 14°. meth. med. 7°. 92. G
CENCHRVM, id est milium. 7°. de simpl. medica. facul. 5°. 50. D
CENCHRAMIDES minuta grana ficus. 7°. de simp. med. 5°. 55. E
Κενόρυα, id est vasorum inanitio, sapienter dicitur & recte. de vict. rat.
in morb. acu. com. 2°. 7°. 123. F
Κενόν, quae pars sit corporis. de ijs, quae in medicatri. fi. com. 2°. 209. D/
de articulis. comm. 3°. 7°. 276. H
Κενόδ' οφία, id est vanam gloriam, ambitionem graeci appellant. 6°. de
sanitate tuenda. 2°. 98. B
Κενόν quid significet. de ijs quae in medica. fi. com. 2°. 7°. 208. B
Cenotica aurium quae sint, quae narium, & quae oculorum. de cathar. Sp. 95. B
CENTAVREA quid. de simpl. medica. Sp. 82. A
Centaurea duae species. de virt. cent. Sp. 92. H
Centaurea origano assimilis est. de simp. med. Sp. 82. A
Centauream Romae inuenit Galenus. de antid. 5°. 102. B
Cētaurea medicamentaria et calida facultate. 9°. de cō. me. se. l. 5°. 197. F
Centauro & chameleonte imbecilliora sunt aristolochia & iris. 5°. de
comp. med. per gene. 5°. 246. A
Centaureum ingreditur theriacam. de ther. ad Piso. 5°. 92. G
Centaureum maius acre est adstringēs, subdulce. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. F
*Centaureum maius menses prouocat, foetum mortuum euellens, viuūq;
corrumpens atq; euiciens, vlcera glutinat, & sanguinem reijciētib;
prodest.* 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
*Centaureum maius ruptis, conuulsis, spirandi difficultati, tum inuetera-
tae tussi conuenit.* 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
Centaurei maioris succus pro lycio. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
CENTAVRIVM minus amarum adstringens exicat citra mordacita-
tem. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
Centaurea est amarior absinthio. de cura icter. Sp. III. A
Centaureum tenue. 1°. de antid. 5°. 107. C
Centaureum minus vires hēt in folijs, & floribus. 7°. de sim. me. f. 5°. 50. G
Cētaurea succus quo mō extrahatur & conseruet. de vir. cen. Sp. 93. A
Centaurei succus tempore durefcit. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 172. H
Centaurea nihil vtilius est ad multa. de vir. cent. Sp. 92. G
Centaurea succi vis, quae. de vir. cent. Sp. 93. B
Centaurei succus ad ani affectus confert. de vir. cent. Sp. 93. E
Centaurea, & absinthij decoctio. Aperit obstructionem minimus, quam de
coctio iridis. de medici. exper. Sp. 104. B
Centaurea succus ad Apata incisa parua confert. de vir. cent. Sp. 93. H
Centaurea succus ad Aurium affectus confert. de vir. cent. Sp. 93. C
Centaureum minus purgat Bilem pinguisissimam, & mucilagines. de dyna-
midys. Sp. 21. C
Centaurea nigram Bilem prouocat. de simp. med. Sp. 82. A
Centaurei succus ad multos valet capitis affectus. de vir. cen. Sp. 93. B
Centaurea succus ad Combustos confert. de vir. cent. Sp. 93. F
Centaureum minus Corpulentiam incidit. 14°. meth. med. 7°. 91. D
Centaureum digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. E
Centaureum minus nō dandū in Febre, collige. de med. fac. par. 7°. 167. A
*Centaurei minoris herba arefacta glutinatorijs, & desiccatorijs misceat
facultatibus, duritias veteres emollit, vlcerum maligna, & cacoe-
the sanat, & miscetur ijs quae rheumaticis affectibus medentur.* 7°.
de simp. med. fac. 5°. 50. G
Centaureum tenue. ad glutinandos sinus. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 106. G
Centaureum exile praedicabatur contra ictus venenosorum. 9°. de simpl.
medica. facul. 5°. 65. E

Centaurei minoris herbe decoctum cur Ischiadicis infunditur. 7°. de sim-
pli. medi. fac. 5°. 50. H
Centaurei decoctio curat Ischiadē. de medi. exper. 104. D/ Sp. 106. E
*Centaurei radicem tenuium partium esse absq; morfu & Lapidē attere
re in renibus, collige.* 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
Centaurei minoris decoctum facit ad Melancholicos. de mel. ex Galeno,
Ruso, & Poss. Sp. 110. B
Centaurea Menstrua amouet. de simp. med. Sp. 82. A
Cētaurea succ° ad Morsu ferarū venenosarū cōfert. de vir. cen. Sp. 93. H
à Centaurea sanatur morsus canis rabidi. de vir. cent. Sp. 92. H
Centaurea decoctio & ruta valet contra morsum rutelae. de medicinis
expertis. Sp. 106. F
Centaurea succus ad Narium passiones confert. de vir. cent. Sp. 93. C
Centaureum ad Nervos vulneratos valet. 3°. de cōp. med. p ge. 3°. 234. B
*Centaurei minoris succus cum melle oculis illinitur, menses, & foetu eno-
cat, & illis praebetur, quibus nervi affecti sunt, iecinoris obstructio-
nes expedit, & lieni induratore remediū est.* 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. H
Centaurea succus ad Oculorum affectus confert. de vir. cent. Sp. 93. B
Centaurea succus ad hypopya, id est liuiditates oculorum, confert. de
virtu. centau. Sp. 93. D
Centaurea est oculorum cenotica. de cathar. Sp. 95. B
Centaurea succus Oedemati conuenit. de vir. cent. Sp. 94. A
Cētaurea succus ad affectus Oris, et partiu ei° cōfert. de vir. cē. Sp. 93. A
Centaurea Partum expellit. de simp. medic. Sp. 82. A
Centaureum minus in clysteri in Phlegmone iecoris in declinatione. 13°.
methodi meden. 7°. 84. A
Centaurea succus ad pudendorum affectus confert. de vir. cen. Sp. 93. D
Centaurea radices succus confert suspiriosis, & tussientibus. de simplici-
bus medicinis. Sp. 82. A
Centaurea totum Ventrem purgat. de simp. med. Sp. 82. A
Centaurea succus ad Vulnera & vlcera antiqua. de vir. cen. Sp. 93. F
Centaureum vlcera exicat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
Centaureum vlcera maligna curare pōt. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 246. A
Centaurea succus ad Vngues quassatos, & apostematos confert. de vir-
tute centau. Sp. 93. C
Centaurei dictum electarium Zenonis. de med. exper. Sp. 107. G
CENTAVRI habent quatuor crura. 3°. de vsu par. 1°. 127. F
de Centauris fabula apud Pindarum. 3°. de vsu par. 1°. 127. F
CENTVM pro multis. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. G
CENTENA antidotus qua Galenus utebatur, & composuit Cesari. 2°.
de antidotis. 5°. 115. E
CENTENARIVS senex quo victu sit vsus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
CENTESIMVS vigesimus dies terminus est decretoriorum dierum,
postea mensium & annorum decretoriorum numero soluantur mor-
bi. 2°. de diebus decre. 4°. 156. D
CENTONIBVS & operculo quo modo prepararetur uas. 7°. de compo.
med. per gene. 5°. 273. A
CENTRIO vnde dictum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. E
CENTRVM quid. fin. med. Isa. 45. A/ 10°. de vsu par. 1°. 182. B
CEPHALALGIAE morbo nomen impositum est à lasa particula. 2°.
methodi medendi. 7°. 9. D/ E
Cephalalgia quid, & quo modo differt a cephalaea. de loc. aff. 4°. 20. E
Cephalalgia, hemicrania, & cephalaea differunt in 6^m. de morb. vulgar.
commentario. 1°. 3°. 154. A
Cephalalgia capitis dolorem significat. de symp. diff. 3°. 11. F
Cephalalgia est passio ex bile. de spermate. Sp. 38. B
*Cephalalgia vel adest, vel aderit quibus sunt vrinae perturbatae velui-
umentorum.* de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
Cephalalgia laborantibus vitanda vrina odorata. de att. vi. ra. 4°. 46. D
Cephalalgia affectis damus cholagoga. de dyna. Sp. 20. G
Cephalalgici, qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
Cephalalgica puella vnde naturaliter sit. de sper. Sp. 38. C
Cephalalgici prodest aphroselinum. de simp. med. Sp. 80. D
CEPHALAEA quid. fin. med. 47. D/ intro. Isa. 56. C/ de compo. medica.
secum. locos. 5°. 137. B
Cephalaea cerebri morbus est, & cur, & quomodo. de loc. aff. 4°. 20. E
de Cephalaea capitis dolore antiquo. 2°. de comp. med. sec. loc. 2°. 137. B
Cephalaea ex morbis longis internus capitis dolor est. intro. Isa. 56. C
in Cephalaea quae partes doleant. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 137. C
in Cephalaea dolor turgidus euenire solet. 2°. de loc. aff. 4°. 10. E
Cephalaea habet accessiones, ut comitialis morbus. 3°. de lo. aff. 4°. 20. E
Cephalaea intermittit qnq; ut in comitialibus. 2°. de cō. me. se. l. 5°. 137. B
Cephalaea

Cephalæa laborantem moriturum esse quid significet. de dyna. Sp. 23. B
 Cephalæa curatio. de dyna. Sp. 23. C
 Cephalæa laborantibus vitanda vina odorata. de att. vic. rat. 2. 46. D
 in Cephalæa, quæ repellant. 2. de comp. med. sec. lo. 5. 137. D
 ad Cephalæam valēt Afeli sub aquario nascentes. 2. de compo. medicamen. secun. loc. 5. 137. E
 in Cephalæa, quando calida, & quando frigida debent esse medicamenta. 2. de comp. med. sec. lo. 5. 137. D
 ad Cephalæā inueteratā Stercus colubini. 10. de simp. me. fac. 5. 77. A
 Cephalæa auxilium. intro. Isa. 56. C
 Cephalæa infestante Cathartici vitimur. de dyna. 20. E/ Sp. 23. C
 ad Cephalæam Crocodialis radix. 2. de comp. med. se. lo. 5. 137. D
 Cephalæa diuturna laborantibus datur Elleborus niger. de dyn. Sp. 21. A
 ad Cephalæam veterem electuariū agarici. de med. exper. Sp. 108. C
 ad Cephalæam. de medic. exper. Sp. 107. F
 in Cephalæa vena ex naribus incidenda. 2. de cōp. med. sec. loc. 5. 137. D
 CEPHALICA medicamēta vnde dicta, & quæ sint. 6. me. m. 7. 42. B
 Cephalica medicamenta quasi capiti dicata. intro. Isa. 57. H
 de Cephalicis scripsit Heras. 2. de comp. med. per gen. 5. 226. B
 Cephalica quæ proprie nominentur. 2. de comp. med. per ge. 5. 225. H
 Cephalicum medicamentum vnde dictū. 2. de cōp. med. per ge. 5. 225. C
 Cephalicum medicamentum, quāle. 1. de comp. medi. per gene. 5. 210. B
 Cephalica sunt potēiora catagmaticis. 2. de cōp. med. per ge. 5. 226. A
 Cephalica medicamenta. 4. de compo. medic. per gen. 5. 243. H/5. me
 thodi medendi. 7. 32. E
 Cephalicorum diuersorum compositio. 3. meth. med. 7. 16. G
 in Cephalicis cur repercutientia addant. 2. de cōp. me. per gen. 5. 225. C
 Cephalici cuiusdam sicci compositio. 3. meth. med. 7. 16. G
 Cephalici quoddā fit sub canicula aēstū. 2. de cōp. med. per ge. 5. 226. C
 Cephalicum emplastrum Asclepiadeū. 3. de comp. med. sec. lo. 5. 146. B
 Cephalicum emplastrum Isis. 2. de comp. medi. per gen. 5. 226. B
 Cephalicum Philotæ. 4. de comp. medi. per genera. 5. 243. H
 Cephalicum Tryphonis. 5. de compo. med. per gen. 5. 253. E
 Cephalicum viride. 2. de comp. med. per gen. 5. 226. G/ 4. 5. 243. G
 Cephalica medicamenta ad diuersas capitis passiones accommodantur.
 introductio. Isa. 58. C
 Cephalica medicamenta ad capitis dolorem. intro. Isa. 58. C
 Cephalica medicamenta ad capitis eruptiones. intro. Isa. 58. C
 Cephalica medicamenta ad capitis furfures. intro. Isa. 58. C
 Cephalicum ad diuturna, & quæ difficulter curantur. 4. de compo. me.
 di. per genera. 5. 243. H
 Cephalicum cum melle adhibitum, vt crusta cito excidat. 2. de arte cu-
 rat. ad Glau. 7. 107. B
 Cephalicus pastillus. 2. de comp. me. per gen. 5. 226. C
 Κεφαλον capitis ornamentum. de fascijs. 7. 297. B
 CEPHALICA vena est vna ex quinque venis quæ secantur in brachio.
 de anat. viuo. Sp. 54. G
 Cephalica vena secari debet super iuncturam. de ana. viuo. Sp. 54. G
 Cephalica vena quānam ramus sit venæ concaue. de ana. viuo. Sp. 54. E
 in Cephalica quando fieri debet sectio venæ. secre. Sp. 97. D
 Cephalica vena in quo euacuet. de anat. viuo. Sp. 54. H
 CERA plurimam substantiam humidā habet. cō. 1. aph. 14. Ex. 7. F
 in Ceris non est magna differentia humiditatis, & siccitatis. 3. de com-
 po. medi. per genera. 5. 230. C
 Cera est substantiæ crasse emplastica. 7. de simp. med. fac. 5. 51. D
 Cera quodam modo medium tenet calfacientium, refrigerantium, hume-
 fantium, & desiccantium. 7. de simp. med. fac. 5. 51. C
 Cera quo calidior est pix eo etiā acrior est. de fract. com. 3. 7. 244. B
 Cera congelatur. 1. de simp. med. fac. 5. 5. D
 Cera liquatur igne. 3. de comp. med. per gen. 5. 233. F
 Cera quando est in melle vel propolis est malum. 7. meth. med. 7. 43. H
 Cera vires. de simpli. medica. Sp. 82. B
 Cera quomodo exiccet & humectet. 7. de simp. med. fa. 5. 51. D
 Cera cur vitamur in pluribus medicamentis. 7. de simp. med. fac. 53. A/
 9. 70. 4. de comp. med. sec. lo. 5. 140. D
 Cera commoda pro ceratis & malagmatibus. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 198. D/ de simp. med. Sp. 82. B
 Cera quid faciat in vnguentis. 4. de san. tuen. 2. 87. B
 Cera quantū miscendum sit medicamentis parandis, collige. 4. de sa-
 nitate tuenda. 2. 87. A/B
 Cera ætas, et qd significet nouū in cera. 4. de comp. me. per ge. 5. 238. H
 Cera noua melior pro medicamento. 4. de comp. med. per gen. 5. 238. H

Cera non debet esse sicca, nec antiqua. 2. de comp. med. per ge. 5. 219. B
 Cera debet esse noua, quod si non sit, quomodo paranda. 4. de comp. me-
 dica. per gen. 5. 242. B
 Cera vnguentaria meminit. 3. de cōp. me. per gen. 5. 234. F
 Cera additur oleis cum sunt fluida. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 122. B
 Cera materia oīum medicamentorū. 7. de simp. med. fac. 51. C/ 5. de cō-
 p. med. per gen. 247. C/ 6. 255. C/ 5. 258. A/ 7. meth. med. 7. 46. H
 Cera aqua calente prius calefit, q̄ ponatur in emplastris duobus Heras.
 4. de comp. med. per gen. 5. 245. A/B
 Cera vim fortū pharmacorū exoluit. 1. de comp. med. sec. lo. 122. G/ 4. de
 cōp. med. per gen. 5. 240. A
 Cera emplastica. 6. de compo. med. per ge. 255. E/ 5. 258. B
 Cera dulcis mitigans est. 2. de simp. med. facul. 5. 12. H
 Cera mordacitatis expers est cera lota. 2. de simplic. med. fac. 5. 12. D
 Ceram expertem mordacitatis, & oleum effectum candidum ad eandē
 valere, collige. 2. de simp. med. fa. 5. 12. D
 Cera non potest ostendi in tetrapharmaco, tamen propter hoc non est di-
 cendum q̄ non insit. de nat. hum. com. 1. 1. 27. B
 ex Cera, & refrigerantibus cōpositio quō fiat. 6. de san. tuen. 2. 100. F
 ex Cera, & ypo, & resina, cerata qualia. 7. de cōp. med. p gen. 5. 264. E
 ex Cera & oleo rosato ceratū liquidū. 2. de comp. me. per ge. 5. 218. H
 Cera multo indiget oleo ad liquiditatem. 3. de comp. me. per ge. 5. 230. C
 Cera non potest per angusta transire nisi liquida. in 6. de morb. vulgar.
 commentario. 3. 3. 173. D
 Cera quō dēt in duplici vase liquefieri. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 187. E
 Cera quæ deligenda in vlceribus. 4. de comp. med. per gen. 5. 237. D
 Cera (sola) nō cōuenit vlceribus malignis. 4. de cōp. me. p ge. 5. 236. H
 Cera facit vlcus sordidum. 2. de cōp. med. per ge. 5. 218. G
 Cera cū erugine vlceri cano conuenit. 2. de comp. med. per ge. 5. 218. G
 ex Cera, oleo, & erugine carnē cōficiēs medicamētū. 3. me. me. 7. 17. B
 ex Cera, euphorbio, resina fricta, & pice, emplastrum pro neruis vul-
 neratis. 6. metho. med. 7. 37. F
 Cera omnis emollit, & laxat durities. de simp. med. Sp. 82. B
 Cera mediocriter emollit. 5. de com. med. per gen. 5. 247. H
 Cera emollit imbecillissime. 7. de comp. med. per gen. 5. 263. H
 Cera emollit, & tñ cicatricē non generat. 4. de cōp. me. per ge. 5. 241. C
 Cera pro adipe caprino. 8. meth. med. 7. 53. F
 Cera cum oleo maturat. de ocul. 7. 188. E
 Cera parum concoquit. 7. de sim. med. fa. 5. 51. G
 Cera liquefacta quopiam ex calidorum oleorum apta est in feruentibus
 phlegmonibus pus mouere. 5. de simp. med. fac. 5. 34. C
 ex Cera, aloë, mastiche, & nardo ceratum Iecori, & ori ventriculi con-
 uenit. de rem. par. fac. 7. 158. F
 Cera ad lauandum idonea est quæ ex melle facta est tum aquosiore, tum
 minime mordaci. 4. de simp. med. fac. 5. 25. E
 Cera lauatur vt mordacitatē amittat. 1. de cōp. med. per gen. 5. 217. D
 Cera acres quo modo lauantur. 1. de comp. med. per gen. 5. 213. H
 Cera lota pro neruis detestis. 6. meth. med. 7. 38. C
 Cera elota emplastica est. 4. de simp. med. fac. 5. 25. E
 Cera quæ ex acri & thymoso melle cōficitur fugiēda est, cū medicamētū
 ab oī mordacitate alienū pparare volumus. 4. de sim. me. fa. 5. 25. E
 Cerarum electio. 8. de comp. medicamen. sec. loc. 5. 187. E
 Cera alba facit mentionem. 8. de compo. med. sec. loc. 5. 197. A
 Cera quod scirent dealbare. 1. de comp. med. per gen. 5. 213. H
 Cera alba. 9. de compo. med. secun. loc. 204. H/ 2. de compo. medi. per
 gen. 225. A/B/ 6. 258. A/ 7. 270. C/ 5. 272. C
 Cera non olens candidissima. 7. de comp. med. per gen. 5. 274. F
 Cera alba quæ sua spē puenit est pontica. 1. de cō. me. per ge. 5. 213. H
 Cera cādida emolliens in primo ordine. 7. de cōp. med. per ge. 3. 264. D
 Cera alba ad tubercula oculorum. de reme. par. fac. 7. 156. H
 ex Cera alba fomentū ad oculorū bordeolū. de med. fac. par. 7. 163. B
 Cera Chia. 6. de comp. med. per geb. 5. 255. B
 Cera pōtica meminit. 5. de comp. medi. sec. lo. 162. B/ 8. 193. B/ 196. E/F
 10. 208. B/H. 1. de compositione medicamen. per genera. 213. H/ 217. /
 B/G/ 2. 225. A/ 5. 250. G/ 6. 260. B/F/ 263. B/ 7. 269. C/ 272. D/ 273. /
 E/H. 5. 274. C
 Cera optima, vel alba pontica, vel attica. 10. meth. med. 7. 65. A
 Cera alba pontica. 8. de comp. med. sec. loc. 197. C/ 1. de compo. medic.
 per gen. 215. G/ 2. 215. D/ 6. 5. 260. D
 Cera pontica ex sua natura est amara, & ex absinthio amaritudinē obti-
 net, quam lotionē non deponit. 4. de simp. med. fa. 5. 25. E
 Cera pontica amara. 8. de comp. med. secun. loc. 5. 187. D

Cera alba pōtica vim habet medicamentosam. 1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 215. H
 Cera pontica valet ad emplastra candida preparanda. 1°. de comp. medi-
 camen. per gen. 5°. 217. D
 Cera praestantior est terebinthina. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 258. B
 Cera tyrrhenica valet ad emplastra candida preparanda. 1°. de compo-
 sit. med. per genera. 5°. 217. D
 Cera tyrrhenica, quae. 3°. de comp. med. secun. lo. 143. G/148. D/5°. 159. G/
 162. A/8°. 187. D/9°. 204. F/G/H/1°. de comp. med. per ge. 5°. 213. H
 Cera tyrrhenica fit mentio. 2°. de comp. med. per gene. 222. D/226. D/3°. 234. F/4°. 242. E/7°. 267. A/5°. 272. B/E/8°. methodi meden. 53. D/ de
 remed. par. fac. 7°. 163. G
 Cera tyrrhenica alba. 1°. de comp. med. sec. loc. 131. B/1°. de compo. medi-
 per genera. 5°. 213. H
 Cera tyrrhenica sponte non nascitur alba. 1°. de cōp. me. p. gen. 5°. 213. H
 ut in Cera sigillum imprimens se habet ad sigilli impressionem, ita se ha-
 bet instrumentum generationis in muliere ad instrumentum genera-
 tionis in masculo. de anat. viuo. Sp. 51. E
 Cera ficta mala, & punica, & apia, & vne, et nuces, prius q̄ olfactu,
 & gustu, & tactu tententur, a veris differre minime videntur. de ijs
 quae in med. fi. com. 1°. 7°. 199. C
 Ceram secundo gladius hebetatur. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. A
 Κεραίας quid vocant graeci. 14°. de vsu partium. 1°. 208. D/E/3°. de sym-
 ptom. cau. 3°. 29. H
 CERAMIVM, id est amphora, qua nota significatur. de ponderib. &
 mensuris. 275. D/ 5°. 276. H
 Ceramium habet choas octo. de pond. & mens. 5°. 275. E
 Ceramium quae mensura sit pro humidorum diuersitate. de ponderibus
 & mensuris. 5°. 277. A/B/C/D
 CERAMITIS vsus multiplicis. 5°. de cōp. med. per ge. 5°. 252. D
 CERASIA habent qualitates easdem mororum, & fructuum rubi. 2°. de
 alimen. fac. 2°. 19. B
 Cerasia quaedam similia moris. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Cerasia frigida sunt. 4°. de simpl. med. fac. 5°. 26. D
 Cerasorum sapor. 7°. de simpl. medica. facul. 5°. 50. H
 Cerasia dulcia humida & lenta. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
 Cerasia adstringunt magis & minus. 2°. de ali. fa. 2°. 19. B
 Cerasia numerantur inter fructus minus noxios, qui non reponunt, quia
 ventrem lubricant, & in tertio ordine. de atten. vict. rat. 2°. 45. H
 Cerasa quae stomacho conueniant, quae non. 7°. de simp. med. 5°. 50. H
 Cerasa quando commode edi possunt. de bon. & vitio suc. 2°. 39. B
 Cerasorum gummi, quale. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
 Κεραρυ. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 132. C
 CERASTAE morsibus confert centaureiam. de virt. cent. Sp. 93. H
 ad Ceraften valet theriaca de theria. ad Piso. 5°. 91. E
 CERATIA in regionibus orientalibus nascuntur. 2°. de ali. fa. 2°. 21. E
 Ceratia ad nos non importari melius erat. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
 Ceratia sunt prauis succi, lignosa, et coctū difficilia. 2°. de ali. fa. 2°. 21. E
 Ceratia, id est siliquae dulces. de rem. par. fac. 7°. 159. H
 Ceratonia si humida sumas, ventrem subducit, si sicca magis sistunt. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 51. A
 Ceratonia exiccant, & adstringunt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. A
 CERATIVM mensura nomen, qua nota significatur. de ponderib. &
 mensuris. 5°. 275. C
 Ceratium, id est siliqua, quod pondus. de pond. & mens. 5°. 276. D/G
 Ceratij mensura meminit. de med. fac. par. 7°. 173. G
 CERATOIDES, id est cornea, panniculus oculi. de oculis. 7°. 182. H
 Ceratoidis crassitiem detergit acorus. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. A
 Vide Cornea.
 CERATAE gumme per aures expelluntur. de compag. memb. Sp. 59. B
 CERATVM quid sit, collige. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Ceratum dicit simpliciter sine adiecto. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 176. H
 Ceratiformia. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 187. D
 Cerati forma quae constant. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 147. E
 Cerati consistentiam pix seruat. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 233. C
 Ceratum quomodo preparari debet. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 187. E
 Cerati cuiusdam confectio. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. F
 Ceratū quo modo emplasticis miscetur. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 106. A
 Cerati speciem habent relaxantia. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. A
 ad Cerati temperaturam. de rem. fac. par. 7°. 167. B
 ad Cerati crassitudinem medicamentum miscetur. 1°. de cōp. me. se. loc. 130. E/2°. 136. E/3°. 160. E/7°. 186. H/9°. 199. F/3°. de cōp. medic. per
 gen. 5°. 232. H/ de rem. par. fac. 160. B/161. E/162. A/ 7°. 167. B

Cerati spissioris crassitudo. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 192. G
 Cerati liquidi spissitudo. 10°. de comp. medica. sec. loc. 209. D/3°. de com-
 po. medica. per ge. 230. A/C/7°. 5°. 271. C
 Ceratum liquidum, quale. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 233. B
 Cerati liquidi duplex con. ectio. de fract. com. 1°. 7°. 227. D
 Ceratū liquidū ex cera & oleo rosaceo. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 218. H
 Ceratum liquidum magis quam durum conuenit inflammationibus. de
 fracturis. com. 1°. 7°. 227. D
 in Cerato humido quanta esse debeat frigida mixtio. 1°. de simpl. medica
 mentorum fac. 5°. 3. C
 Ceratum humidum prohibet pblegmonen. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 Ceratum humidum ex aqua quibus conueniat affectibus. 1°. de simp. me-
 dicamen. fac. 5°. 3. C
 Ceratum liquidum in vulneribus. de fract. com. 3°. 7°. 245. A
 Cerati liquidi meminit. 5°. de compo. med. sec. loc. 164. C/9°. 205. B/1°. de
 comp. med. per gen. 210. H/211. E/2°. 3°. 224. B
 Ceratum liquidum. 7°. de compo. med. per gene. 5°. 269. D
 Ceratum subliquidum. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 212. H
 Cerata subhumida quae sint, & quo modo ab emplastris differant. 1°. de
 comp. med. per gene. 5°. 217. F
 Cerati species. 3°. de cōp. med. p. ge. 5°. 234. C
 Ceratum ex aceto ad erysipelata. 1°. de simp. medic. fac. 5°. 7. F
 Cerato simplici quod neq; calfaciebat, neq; refrigerabat Aqua admista
 frigida refrigerat. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. F/14°. meth. me. 7°. 87. E
 Ceratum Chamæmelinum refrigerat. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 205. F
 Cerati, quod κεχλαίον dicitur, fit mentio. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
 Ceratum Cruentum. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
 Ceratum Cyprinum, quale. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 147. B
 Ceratum Cyprinum fortius est Amathonis malagmate in ictero. de cura
 icteri. Sp. III. C
 Ceratum Cyprinum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. G
 ex Cerato & erugine fit Incarnans medicamentum, tamen vtrunque
 per se est contrarium incarnationi. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 176. H
 Ceratum habens parum eruginis generat carnem, non erugo. 1°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 7. G
 Ceratis adhibita chrysocola carnes luxuriantes stringit. de simplicibus
 medicaminibus. Sp. 82. E
 Ceratum Ligustrinum. de rem. par. fac. 7°. 169. B
 Ceratum Melinum ad ventericulum qui intus vrat. 8°. meth. me. 7°. 53. D
 Ceroti Oesypi compositio. de dyna. Sp. 22. D
 Cerotum iuris de lana. de dynam. Sp. 22. D
 Cerata ex æsypo, resina, et cera, qualia. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 264. E
 Ceratum æsypi ad phlegmonas praecordiorum. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Cerelæon, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. A
 Cerelæon quo modo conficiatur. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 263. H
 Cerelæon emolliens imbecillius. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. E
 Ceratum ex eloto Oleo ceraq; confectum collinitur, & acres mordicatio-
 nes mitigat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Ceratum ex oleo dulci, morsibus frequenter succurrit. 2°. de simp. medi-
 camen. fac. 5°. 12. C
 Ceratū dulce qñ opportunū sit asperitati. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Cerata ex Ovis, qualia. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. E
 Ceratis quibus miscetur vitellus ouorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Ceratum Picatum pro prurigine. de fract. com. 3°. 7°. 243. G
 Ceratum picatum, quod de fract. com. 1°. 7°. 227. D
 Ceratū picatū. de fract. com. 3°. 242. C/ de artic. com. 2°. 7°. 267. E
 Ceratum picatum quale, & qñ adhibendum. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
 Ceratū picatū vbi ponendum. de fract. com. 3°. 7°. 245. B
 Ceratū interius fiat per Resinā ptyinam. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 248. C
 Ceratum Rosaceum, quale. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 147. B
 Ceratū ex simplici rosaceo pro priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Ceratū rosaceū parū hñs resinā vsta. 8°. de compo. med. sec. lo. 5°. 192. B
 Ceratum rosaceum, cui admistum sit aliquod calcis pro erysipelate. 14°. meth. medendi. 7°. 87. E
 Ceratum ex rosaceo, & adipe aut pinguedine infusum morsibus conti-
 nuo succurrit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. C
 Ceratum rosaceum infusum valet in dysentericorum deiectionibus, vbi
 vehementer rodunt. 12°. meth. med. 7°. 74. H
 Ceratum rosaceum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. F
 Ceratum rosaceum. 3°. de comp. med. secun. lo. 5°. 146. G
 Ceratum rosaceum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. G
 Ceratum cum oleo miscetur Thapsia ne ipsa vlceret. 1°. de compositione
 medicamentorum

medicamentorum sec. loc. 5^a.122.A
 Ceratū Thapsiā recipiens pro habente catarrhum. 5°.meth.med. 7^a.35.E
 Ceratum thapsiæ supra pectus in catarrho. 5°.meth.med. 7^a.35.E
 Ceratum habeant, qui cinctum non patiuntur. 8°.meth.med. 7^a.53.D
 Ceratum mitigat medicamenta. 2°.de comp.med. per gen. 5^a.220.D
 Cerati quæ parum accipiunt medicamenta, efficaciora sunt. 5°.de compo
 si.med. per gen. 5^a.246.G
 Ceratis valentiora sunt epithemata. 7°.meth.med. 7^a.44.A
 Cerata adhibenda in Alopecia. 1°.de comp.med. sec. loc. 5^a.122.H
 Ceratum morfu carens non adhibemus Oculis. in 6^m.dc morb. vulgari-
 bus, commen. 6°. 3^a.196.D
 Ceratum post cataplasma imponebat Galenus in Iecoris phlegmone. 13°.
 methodi medendi. 7^a.83.H
 Ceratum ex aloë, mastice, cera & nardo Iecori & ori ventriculi conue-
 nit. de reme. par. fac. 7^a.158.F
 Ceratū pro Hepate et ore vetriculi inflāmato. 8°.de cōp.m. s. l. 5^a.187.D
 Ceratum pro ore ventriculi imbecillo. 8°.meth.med. 7^a.53.D
 Ceratum in Ictero ad splenem. de cura icteri. Sp. III. A
 Ceratum vel malagma applicandum hypochondrio Icteric. de cura
 icteri. Sp. III. C
 Cerato malagmata, quæ. 7°.de comp.med. per gen. 5^a.269.E
 Ceratum in Pleuritide. de viēt. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a.144.B
 Ceromate est utendum ad pedes calefaciendos in febribus aluum liqui-
 dam facientibus. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a.139.G
 Ceratum pro hyeme & æstate. 8°.de compo. medica. sec. loc. 5^a.187.D
 pro Ceratis quæ medicamēta sint cōmoda. 9°.de cōp.med. se. l. 5^a.198.B
 Κεραυιος à fulmine appellatum vinculum. de fascijs. 7^a.302.C
 Κεραυιος Sostrati. de fascijs. 7^a.302.G
 CERCILII puerulus quo modo à Galeno curatus. 2°.de arte curat. ad
 Glauconem. 7^a.104.C
 Κεραϊς quid. 2°.de motu musc. 1^a.313.F
 Κεραυνος quid significet. 2°.de simp. med. fac. 5^a.10.H
 Κεραυνος est exiguus qdā ad tussiedū impetus. 2°.de symp. cau. 3^a.21.G
 Cerchnos præcedit tussim. 2°.de sym. cau. 3^a.21.G
 Cerchnum quāq; patiunt aliqui, & nō tussunt. 2°.de symp. cau. 3^a.21.G
 Cerchnos ex quibus contingat. 2°.de symp. cau. 3^a.21.G
 Cerchnos quibus superueniat. 2°.de symp. cau. 3^a.22.H
 Κεραυνός & κεραυνος deducitur, quod sonum, & sibilum facere signifi-
 cat. de artic. com. 3°. 7^a.275.F
 CEREALIA semina. 2°.de alim. fac. 2^a.16.B
 Cerealia semina, quæ. de atten. vic. rat. 2^a.44.F
 Cerealia semina quæ sint. de viēt. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a.111.B
 Cerealibus humida esse debet terra. 9°.de simp. med. fac. 5^a.64.F
 CEREBRVM, græce ἐγκέφαλον, habet nomen à situ. 8°.de vsu par
 tium. 1^a.166.C
 Cerebrum non habet propriū nomen substantiæ. 8°.de vsu par. 1^a.166.D
 Cerebrum, quid. intro. 52. F/ Isa. 53. G
 Cerebrum inter partes instrumentales numeratur. de diff. mor. 3^a.2. F
 Cerebrum ex quibus formetur in fœtu. de ana. viuo. Sp. 52. A
 Cerebrum ex solo semine oritur. 1°.de semi. 1^a.331. C
 Cerebrum creat Sol. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. F
 ad Cerebri generationem intendit spūs animalis. de anat. viuo. Sp. 51. H
 Cerebri membrana, abdominis membrana, thoracis succintorium, me-
 dulla dorsi, eodem tempore fiunt. 1°.de sem. 1^a.332. B
 Cerebrum esse primum in creatione tenet Hippocrates, quia in ovo appa-
 ret primo caput pulli. de ana. viuo. Sp. 52. A
 Cerebrum posterius corde formatur, & quando. de fœt. for. 1^a.323. G
 Cerebro cur non indiget fœtus. de fœt. for. 1^a.323. G
 Cerebri functiones in fœtu, quales. de fœt. for. 1^a.323. H
 Cerebrum, cor, & iecur, iuxta se locata cernuntur in abortibus triginta
 dierum. de fœt. for. 323. A/ 1°.de semi. 1^a.331. D
 Cerebrum cur longius à corde. de fœt. for. 1^a.323. G
 Cerebro & corde iecur maior in abortibus triginta dierum. de fœtum
 formatione. 1^a.323. A
 Cerebrum viscus nominat. 3°.de decr. Hipp. 243. F/ 1^a.245. D/E
 Cerebrū, cor, & iecur, viscera. 6°.de decr. Hipp. 1^a.261. H
 Cerebrum, cor, & iecur tria sunt principia, & quarum sint operationū.
 in 1°.prorrh. com. 1°. 4^a.169. F
 Cerebrum, cor, & iecur, & ab ipsis dependentia membra consideranda.
 de morborum temporibus. 3^a.89. H
 Cerebrum, cor, hepar, stomachus sunt membra quatuor principalia se-
 cundum aliquos. de anat. viuo. Sp. 56. A

Cerebrū, et cor sūt duo mēbra principalia fm alios. de anat. vi. Sp. 56. A
 Cerebrum est inter prima membra post cor. de ana. viuo. Sp. 47. B
 Cerebrum principium in nostro corpore. ars med. Isa. 63. B
 Cerebrum est vnum ex principijs vniuersi corporis. 2°.de arte curat. ad
 Glauconem. 7^a.103. B
 Cerebrū hēt imperiū corporis humani. 3°.de dec. Hipp. & Pla. 1^a.245. A
 Cerebrum propter quid, præcipuum, & princeps omnium quæ humano
 corpore continentur. intro. Isa. 53. G
 Cerebrū pars ppria ad vitā. fin. med. Isa. 45. E/ 14°.de vsu par. 1^a.204. C
 pro Cerebro est cor in carentibus capite. 8°.de vsu par. 1^a.165. C
 pp Cerebrū ab aliquibus dicitur esse factum caput. 8°.de vsu pa. 1^a.165. C
 Cerebri gratia non est factum caput. 8°.de vsu par. 1^a.166. C
 Cerebrum esse factum, vt refrigeret cor, absurdum est dicere. 8°.de vsu
 partium. 1^a.165. D
 Cerebrum à corde pari cum pedibus intervallo in aliquibus animalibus
 distat. 8°.de vsu par. 1^a.165. D
 Cerebrum est situm in capite propter oculos. 8°.de vsu par. 1^a.167. A
 Cerebrū q̄ aiunt à cranio cōformari q̄ loge errēt. 8°.de vsu par. 1^a.170. B
 Cerebrum factum est ad caluarię imitationem. 1°.de ana. admi. 1^a.63. E
 Cerebrum si paruum est, caput quoq; est paruum: & si cerebrum magnū,
 caput quoq; magnum. in 6^m.de mor. vul. com. 3°. 3^a.174. B
 de Cerebri anatomia. de anat. par. 43. D/ de anat. viuo. Sp. 53. G
 Cerebrum asinorum perplexum est vt in homine. 8°.de vsu par. 1^a.170. C
 Cerebra bubula accipit pro anatome. 9°.de anat. admi. 1^a.103. H
 Cerebrum seorsum potest videri sine reliquis corporis partibus. 4°.de
 anatomicis adminst. 1^a.81. H
 Cerebri anatomie administratio. 9°.de ana. admi. 1^a.103. H
 Cerebrum duabus membranis comprehenditur. intro. Isa. 53. G
 Cerebri mēbrana mollis & dura ob qd. 7°.de dec. Hipp. & Pla. 1^a.269. B
 Cerebri panniculi duo, & quales, & eorum officium. de ocul. 7^a.183. A
 Cerebrum ambiri à tenui menynge argumentū. 8°.de vsu par. 1^a.168. H
 Cerebri tegmētum innatum est tenuis menynx. 8°.de vsu par. 1^a.169. A
 Cerebri tenuis membranę dissectio. 9°.de anat. admi. 1^a.104. E
 Cerebrum quo modo diuidatur à dura menynge. 8°.de vsu par. 1^a.166. B
 à Cerebro seiuncta est crassa menynx, vasis tamen coherens. 8°.de vsu
 partium. 1^a.169. A
 Cerebri membranas pulsare dicunt aliqui. 3°.de diff. pul. 4^a.64. E
 in Cerebri membranis pulsus est motus naturalis. de ijs quæ in medica-
 fiunt. com. 3°. 7^a.222. D
 Cerebri inuolucrum crassum quēdam membranule pericranco tunica cō-
 nectunt. in 6^m.de mor. vul. com. 1°. 3^a.153. E
 Cerebro nullum aliud operimentum extra crassam menynge fuit circū-
 datum. 13°.de vsu par. 1^a.201. H
 Cerebri menynx frigida & sicca & densa est. de compag. membro. siue
 de natu. humana. Sp. 58. B
 Cerebri membrana cute sicciores sunt. 1°.de temp. 1^a.18. A
 cum Cerebri operimentorum substantijs eiusdem substantiæ sunt operi-
 menta medullæ dorsi & arteriarum. de fœt. for. 1^a.324. D
 Cerebri membrana habet multa foramina. de instr. odor. 1^a.112. E
 Cerebrū cooperientis pelliculæ duplex est iuuamētū. de ana. vi. Sp. 53. D
 in Cerebrorum tunicis glacialis grandinis, & humorum suorum iuuamē-
 tum. de anat. viuo. Sp. 44. C
 per Cerebri corpus humiditas est dispersa. 3°.de lo. aff. 4^a.16. H
 Cerebri humiditas cur necessaria. de ocul. 7^a.183. H
 Cerebri substantia, qualis. 8°.de vsu par. 1^a.167. B
 Cerebri substantia silis, vt in nullo alio reperiat. 6°.de dec. Hipp. 1^a.266. B
 Cerebrum est medulla secundum Platonem. 8°.de vsu par. 1^a.166. C
 Cerebrum eiusdem naturæ cum spinali medulla. 1°.de tempera. 17. G/ de
 fœt. forma. 5^a.324. D
 Cerebrū nō est superabundantia spinalis medullæ. 8°.de vsu par. 1^a.170. B
 cum Cerebro spinalis medulla quēnam habet communia, & quēnam pro-
 pria. 13°.de vsu par. 1^a.201. G/ H
 Cerebro compacto similis est spinalis medulla. 1°.de mot. mus. 1^a.308. H
 vt Cerebrum, duplici pelle tegitur medulla spinalis, secundum anatomi-
 cos. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Cerebri substantiæ consideratio. 8°.de vsu par. 1^a.162. B
 Cerebri diuisio. de anat. viuo. Sp. 53. G
 Cerebrum geminatum esse quod signum habeatur. de anat. vi. Sp. 48. A
 Cerebrum duplex est mollius, & durius, & cur. 8°.de vsu par. 1^a.167. B
 Cerebrum incipit molle, & vsq; ad spinalem medullam fit magis ac ma-
 gis durum: quā vero parte ei coniungitur, ibi reliquis suis partibus
 est durius. 9°.de vsu par. 1^a.174. F

Cerebrum cur molle. de anat. viuo. Sp. 53. G
Cerebrum cur nervis mollius. 8°. de vsu par. I^a. 167. B
Cerebrum in iuuenibus molle cum sit atq; humidum, caluariam tangit, & omnem interiorem cavitatem complet, in senibus siccescens distat à caluaria. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 170. A
Cerebrum paulatim fit durius. 9°. de vsu par. I^a. 175. D
Cerebrum antierius quare mollius. 8°. de vsu par. I^a. 167. B / de oculis. 7^a. 183. H / de anat. viuo. Sp. 53. G
Cerebri priores partes tato humidiores, qto molliores. 1°. de tēp. I^a. 17. H
Cerebrum posterius quo modo appelletur. 9°. de anat. admi. I^a. 104. D
Cerebellum quid. fin. med. I^a. 43. H
Cerebelli forma, qualis, & cur. 8°. de vsu par. I^a. 170. C
Cerebelli seu cerebri posterioris figura cōcinna signū ē optimū. I^a. 63. D
ad Cerebelli basim arteria. 16°. de vsu par. I^a. 220. B
Cerebrum quo modo distinguatur à cerebello. 8°. de vsu par. I^a. 169. F
Cerebellum multo durius cerebro. 8°. de vsu par. I^a. 170. A
Cerebrum posterius quare durius. 8°. de vsu par. 167. B / I^a. de mot. musc. I^a. 308. H / de anat. viuo. Sp. 53. H
Cerebri plurima pars in sincipite. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 152. H
Cerebrum ab vtraq; parte cerebelli duos processus habet. intr. I^a. 54. F
Cerebrum cur diuisum sit secundum latitudinem. de anat. viuo. Sp. 53. H
Cerebrum à qua linea diuidatur per medium. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. F
Cerebri ventriculorum sectio. 9°. de ana. admi. I^a. 104. H
Cerebri duo ventriculi. intro. I^a. 53. H
Cerebri ventriculi cur duo, & non vnus. 8°. de vsu par. I^a. 169. D
in Cerebro quatuor ventriculi. 7°. de decr. 1^a. 269. B / de ocul. 7^a. 183. G
Cerebri anteriorum ventriculorum figura. de ner. diff. I^a. 53. C
Cerebri anteriores ventriculi cur coeant. 8°. de vsu par. I^a. 169. F
Cerebri duo ventriculi anteriores quid faciant. 8°. de vsu par. I^a. 169. D
in Cerebri anteriori ventriculo duo foramina oriuntur, quæ tendunt ad nares. de instr. odor. I^a. 110. D
in Cerebri anterioribus ventriculis odoris sensus inest. de instr. odor. I^a. 111. C / I^a. de symp. cau. 3^a. 15. G
in Cerebro cur olfactus præter alios sensus. 8°. de vsu par. I^a. 168. C
à Cerebri prioribus vetriculis meatus in posteriorem ventriculum. 8°. de vsu partium. I^a. 169. E
Cerebri ventriculorū anteriorum septū vbi sit sitū. 3°. de lo. af. 4^a. 20. F
Cerebri posterior ventriculus cur magnus. 8°. de vsu par. I^a. 169. E
*Cerebri posterioris vetricul' cur minor anteriorib'. 8°. de vsu. I^a. 170. A
Cerebri posterior ventriculus cur nō potuit esse duplex. ibidē. I^a. 169. E
*in Cerebri tertio vetriculo meatus maximus. 9°. de ana. admi. I^a. 105. D
Cerebri ventriculus medius non est contemnendus quasi non sit nobilissimus. 3°. de loc. affect. 4^a. 17. H
*Cerebri quartus vetriculus qui dicat à nōnullis. 8°. de vsu par. I^a. 169. F
*Cerebri ventriculi in q' vsq; partē veniant. 7°. de decre. Hipp. I^a. 269. H
Cerebri ventriculorum compressionem quo modo dura menynx prohibeat. 9°. de vsu par. I^a. 173. E
in Cerebri ventriculis spūs sit exacte animalis. 7°. de vsu par. I^a. 159. C
ex Cerebri cōfione sit spiritus animalis. 9°. de vsu par. I^a. 172. F
*Cerebri ventriculi pleni sunt spiritu animali. de vsu pul. 227. H / 7°. de de cre. Hippo. I^a. 269. E
*Cerebrū fons spūs aialis. de dec. Hipp. I^a. 269. C / 12°. meth. me. 7^a. 77. B
Cerebri spiritus animalis dicitur. de vir. nostrum corp. diff. Sp. 60. C
p Cerebrū totū propter quid spiritus animalis. 8°. de vsu par. I^a. 170. C
Cerebri posterior vetriculus accipit spiritum animale a prioribus. 8°. de vsu partium. I^a. 169. E
Cerebri posterioris ventriculus principalis secundum Herophilum. 8°. de vsu par. I^a. 169. G
*Cerebri sinus nobilissimus in occipito. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. I^a. 154. D
Cerebrum obtinet animale facultatem. fin. med. I^a. 50. B
Cerebrum est princeps animalium actionum. de vsu pul. I^a. 227. E
*Cerebro nō datur vis animalis à corde per arterias. 2°. de dec. I^a. 239. D
in Cerebro est spiritus, qui oēs operationes facit. 3°. de lo. aff. 4^a. 17. H
in Cerebro spiritui animali potissima alimenti pars accedit ex inspiratio ne per nares. de vsu resp. I^a. 226. A
in Cerebri ventriculis spiritus est, vel animæ substantia, vel primum or ganum. de vtil. resp. I^a. 226. D
in Cerebro animæ substantiam esse necessarium est, si spiritus in ventri culis cerebri contentus, est animæ substantia. de vtil. resp. I^a. 226. D
in Cerebro ab aliquibus ponit aīa principatus. 1°. de vsu par. I^a. 114. H
in Cerebro est vna species animæ. q. animi mo. I^a. 317. F
in Cerebro esse animæ principatus. com. 7°. apb. 14°. Ex. 54. H********

in Cerebro esse animæ partem principalem probatur. 2°. de decre. Hip. pocrat. 239. H / 8°. I^a. 273. F
in Cerebro oēs aīa principalū viriū affectus sunt. 3°. de lo. af. 4^a. 17. B
in Cerebro anima ratiocinatrix habitat. 9°. de vsu partium. 172. F / 17°. I^a. 222. F / I^a. de san. tu. 2^a. 68. D / 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
in Cerebri corpore sedet anima, & operationes ibi habet, ratiocinandi, memorandi, & sentiendi. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. H
in Cerebri menynge sunt tres diuisiones, phantasia, rationalis, memo rialis. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. B
in Cerebro ne an i mēbranis aīa sit prima facultas. 2°. de lo. af. 4^a. 13. H
in Cerebri membranis, ab aliquibus ponitur animæ principatus. 1°. de vsu partium. I^a. 114. H
in Cerebrum aīa ratiocinatrix mittit semen. 12°. de vsu par. I^a. 193. E
Cerebri meatuum varij processus. 7°. de dec. Hipp. I^a. 269. F
Cerebro idem Conarion quod ventriculo pyloron iuxta aliquos. 8°. de vsu partium. I^a. 170. D
in Cerebro corpus turbinatum qūo vocetur. 9°. de anat. admi. I^a. 105. B
*Cerebro supposita glandula pinealis iuuamentum. de anat. vi. Sp. 44. D
in Cerebro quid sit nates, & gemelli. 9°. de anat. admi. I^a. 105. F
in Cerebro ex crescentia vermicularis, quæ. 9°. de anat. admi. I^a. 105. G / de oculis. 7^a. 183. G
Cerebrum & dura menynx supra quæ feratur. 9°. de vsu par. I^a. 173. F
in Cerebrum cur venæ ex vertice descendunt. 9°. de vsu. par. I^a. 172. F
Cerebri venæ spirituales vbi. de natu. & ord. cuiusli. corp. Sp. 41. H
ad Cerebrum quo modo tendunt arteriæ. 9°. de vsu par. I^a. 172. D
*in Cerebrū cur arteriæ veniūt ab infernis partib'. 9°. de vsu par. I^a. 172. F
in Cerebrū arteriæ, & venæ cur non coniunctæ, sed diuerso loco ve niunt. 9°. de vsu par. I^a. 173. A
*ī Cerebrū p craniū veniūt venæ ab extrema pte. 9°. de vsu par. I^a. 173. A
in Cerebro cur tot venæ & arteriæ. 7°. de dec. Hipp. I^a. 269. D
in Cerebro cur reticularis plexus. 7°. de dec. Hipp. I^a. 269. E / de vint. no strum corp. diff. Sp. 60. C
Cerebrum in capite habet duo foramina, quæ ad os descendunt. commen tario. 7°. apb. 51°. Ex. 58. D
Cerebrum cur habeat meatus patentes præter poros latentes tres cau sa. 1°. de sani. tuen. 2^a. 68. D
Cerebri partes cur habent instrumentum attrahendi nutrimentum à lō ginquis. 9°. de vsu par. I^a. 172. G
Cerebri partes quibus nutriantur. 9°. de vsu par. I^a. 172. G
Cerebrum eget hepate & corde ad conseruandam substantiam suam. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
Cerebrum & cor iuuantur à iecore. de fæt. for. I^a. 324. H
Cerebro ministrat sanguinem cor vt sibi ab hepate præparatum est. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. B
*Cerebrū ob caloris inopiā minus corde digerit. 16°. de vsu par. I^a. 220. H
Cerebrum non valde eget spiritu à corde allato. de vtil. resp. I^a. 226. A
Cerebro obedit cor. 3°. de decre. Hipp. I^a. 245. A
à Cerebro in quo inuetur cor. de fæt. for. I^a. 324. H
*Cerebrū, & corpora hominū augentur crescente luna. de dyna. Sp. 20. B
Cerebrum nullum habet fumum, quem respirare desideret. 9°. de anat o mia administ. I^a. 105. E
Cerebrum cur trahat spiritum, & reddat. de instr. odor. I^a. 111. C
in Cerebrum inspiratio necessaria ad vitam. 8°. de vsu par. I^a. 168. G
ad Cerebrum accedit spūs per nares. de cau. re. 226. B / E / H / I^a. 227. G
Cerebrum respirationem efficit per thoracem. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. E
in Cerebrum cur nulla pars odoris impellatur in motu spiritus per tuni cas nasi, etiam si spiritus sit violentus. de instr. odor. I^a. 111. H
in Cerebrum nihil impellitur, quamuis vehementer spiritum plenis na ribus comprimatur. de instr. odor. I^a. 112. A
Cerebri pelles ex cōtētiōe spūs in conatu instant. de vtil. resp. Sp. 63. D
Cerebrum quo modo ingreditur vox. 8°. de vsu par. I^a. 167. G
à Cerebro vox creatur secundum aliquos. 2°. de dec. Hipp. I^a. 236. D
in Cerebro non contineri vocem experimentum. 1°. de decre. I^a. 231. F
Cerebrum sua natura aptum est ad generandum pituitam. com. 3°. apb. 12°. Ex. 21. F / de dissol. cont. Sp. 74. B
Cerebro desillans excrementum, fortasse nec pituitam quis appellet. 2°. de natural. facul. I^a. 302. B
*Cerebrum unde expurgetur. de natura humana, commen. 2°. 7°. 180. D / I^a. de sanitate tuenda. 2^a. 68. D / 2°. de locis affectis. 4^a. 13. C / 2°. de an q cur. ad Glau. 7^a. 102. H
in Cerebro crassiora vnde excernantur. de instr. odor. I^a. 110. D
à Cerebro supfluorū crassiorū viā infundibilū. 9°. de vsu par. I^a. 172. A
*Cerebrum per*******

Cerebrum per palatum, nares, & aures purgatur. 7°. meth. med. 49. D/ 11°. 7°. 73. C/ com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Cerebri expurgatio per palatum, & nares naturæ conuenit, sed per aures minime, nisi in pueris. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
 Cerebri mucus per nares & os excernitur. de instr. odor. 1°. 110. D
 Cerebrum expurgatur per duos canales in palato, qui sufficiunt quando animal recte omnino se habet. 8°. de usu par. 1°. 168. C
 ex Cerebro excrementitius humor per palatum. 2°. de sem. 1°. 340. C
 Cerebrum per nares purgatur. de const. ar. Isag. 41. D/ commentario. 6°. aphorismo. 2°. Ex. 46. E
 Cerebri foramina ex naso orta sunt duo. de na. & or. cuius. cor. Sp. 41. H
 Cerebri meatus cur ampli per nares. 9°. de usu par. 1°. 171. D
 in Cerebro eorum quæ sunt, crudelitatem aut concoctionem per nares ex creta indicant. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. A
 Cerebri robur ostendunt exentia per palatum, per nares, & per aures. de const. ars med. 15. 42. B
 in Cerebro tenuia et vaporis similia vnde excernunt. de instr. od. 1°. 110. D
 Cerebrum expurgatur etiam per commissuras. 1°. de san. tu. 2°. 68. D
 Cerebri halitiosa excrementa per sinciput diffantur. in 6°. de mor. vul. garibus. com. 1°. 3°. 153. D
 à Cerebro ortum habentia, quæ. ars med. 15. 63. B
 Cerebrum quorum principium. 8°. de usu par. 1°. 166. A/ B
 Cerebri instrumenta sunt nerui. de oculis. 7°. 183. E
 Cerebrum eandem rationem habet ad neruum, quam oculus ad aerem. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271. A
 ex Cerebri substantia nerui. 3°. de anat. ad. 73. A/ 7°. de decre. 1°. 270. F
 Cerebrum densatum est nerui substantia. 1°. de mot. musc. 1°. 308. H
 Cerebro neruos esse similes dicentes, errant. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A
 à Cerebro nerui ortum habent. ars med. 15. 63. B/ de neru. diff. 53. B/ 14°. de usu par. 214. D/ 15°. 212. E/ 2°. de decre. 1°. 239. A/ D/ com. 6°. aphor. 30°. Ex. 52. G/ com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 à Cerebro oriuntur nerui, non à membranis vel inuolucris. 7°. de dec. 1°. 268. h
 Cerebrum principium omnium neruorum. 1°. de usu par. 117. B/ 3°. 133. G/ 8°. 166. A/ 12°. 1°. 193. E
 Cerebrum est principium neruorum mollium. 9°. de usu par. 1°. 175. D
 ex Cerebri posteriori parte nullus penitus neruus mollis. 8°. de usu par. 1°. 167. C
 à Cerebro nerui omnes non simpliciter, sed primarie nascuntur. 3°. de locis affectis. 4°. 20. B
 à Cerebro quot nerui procedant, & quo modo. de ocul. 7°. 183. F
 à Cerebro nullus neruus oritur non coniugatus. de ner. diff. 1°. 53. E
 à Cerebro orientium neruorum prima coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. C
 à Cerebro orientium neruorum coniugatio secunda, qualis & ubi. de neruo. diff. 1°. 53. D
 à Cerebro orientium neruorum coniugatio tertia, qualis, & quorsum tendat. de neru. diff. 1°. 53. D
 à Cerebro orientium neruorum coniugatio quarta, qualis, & quorsum tendat. de ner. diff. 1°. 53. D
 à Cerebro orientium neruorum coniugatio quinta, qualis, et vnde orta. de neruo. diff. 1°. 53. G
 à Cerebro orientium neruorum sexta coniugatio, qualis, & ubi. de neruorum diff. 1°. 53. H
 à Cerebro orientium neruorum sextæ coniugationis distributio. de neruorum diff. 1°. 54. B
 à Cerebro pdeuntium neruorum septima coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. H
 à Cerebro orientium neruorum ordo in crassitie & tenuitate. de instrum. odor. 1°. 110. E
 à Cerebro quanto sunt distantes nerui, tanto etiam ab eius vi distat. 7°. de decre. Hippo. 1°. 270. F
 à Cerebro nerui faciei procedunt. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
 à Cerebro ad oculum neruus, porus ab Herophilo vocatur. 1°. de symptom. caus. 3°. 14. D
 in Cerebri anteriori parte nerui duri, vt opinor, mouentes oculos. 8°. de usu partium. 1°. 167. C
 ad Cerebri vetriculū cur pertingūt nerui optici. 16°. de usu pa. 1°. 215. D
 Cerebri naturā cognoscat q oculorū naturā scire vult. de ocul. 7°. 183. E
 ad Cerebri naturam tanto propius accedit oculus quam alia, quanto certius, subtiliusq, primū sensibile habet. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. H
 ex Cerebri inuolucris oriuntur tunice oculorū. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 137. C
 Cerebrum ad humorem crystallinum portionem quandam à sese producit. 8°. de usu par. 1°. 167. E
 à Cerebro pura ac sincera ppago i oculū pficiscit. 8°. de usu p. 1°. 167. F

à Cerebro progago ad aures, qua soni recipiunt. 8°. de usu par. 1°. 167. G
 à Cerebro quæ partes sub facie habent neruos. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 à Cerebro duo nerui orti diuiduntur in quatuor ramos vnusquisq, qui tendunt supra costas. de vo. & anhel. Sp. 61. H
 à Cerebro neruo ad os vetriculi necessario accedit. 16°. de usu p. 1°. 215. E
 à Cerebro ad vetriculū nerui obliqua via icedūt. 6°. de usu p. 1°. 145. G
 à Cerebro neruorum portio ad ceteras partes mittitur exigua, magna vero ad os vetriculi. 6°. de usu p. 1°. 216. E/ cō. 6°. aph. 51°. Ex. 52. F
 à Cerebro neruorū ppagines ad q viscera veniāt. 16°. de usu p. 1°. 215. F
 à Cerebro descēdēs paruus neruus in cor infigitur. 1°. de decr. 1°. 233. H
 à Cerebro nerui partim à prima, partim à tertia, partim à sexta perueniunt ad iecur, ad lienē, ad renes, ad vērē, ad viscera. de ne. di. 1°. 54. d
 à Cerebro cur non mittantur nerui ad manus, & ad pedes. 16°. de usu partium. 1°. 215. E
 à Cerebro posteriori neruorum productio, quæ. 7°. de usu par. 1°. 162. B
 Cerebri posterior pars in sexaginta neruos diuiditur. 2°. de compo. medi. secundum locos. 5°. 132. E
 Cerebri, & spinalis medullæ coniunctio, medium principium est medium neruorum substantia. 9°. de usu par. 1°. 76. A
 ex Cerebro neruos alios, alios ex dorsali oriri dicendum est. de ner. disse. 1°. 53. C/ de mot. man. & obs. Sp. 66. F
 à Cerebro & spinali medulla orientes nerui proprie nerui appellantur. 15°. de usu par. 1°. 210. D
 à Cerebro aut spinali medulla neruos accipiunt muscoli. 1°. de mot. musc. 1°. 308. H/ de vo. & anhel. Sp. 60. F
 cum Cerebro, spinali medulla, quomodo muscoli communicant. 1°. de motu musculo. 1°. 308. H
 à Cerebro nerui riuorum in morem tanquam ex fonte deducunt vires musculis. 1°. de motu musc. 1°. 309. A
 à Cerebro neruum accipiente musculo caret mēbrum nullum, quod voluntarie mouetur. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 234. B
 à Cerebro progerminata sunt nerui & medulla dorsī. de neru. diff. 53. B/ de fæt. for. 324. G/ 7°. de decre. Hipp. 1°. 272. G
 à Cerebro oritur spinalis medulla. ars med. 15. 63. B/ de neruo. diff. 53. E/ 1°. de usu par. 117. B/ 15°. 214. G/ de decre. Hipp. 262. F/ 1°. de sem. 1°. 331. D/ de oculis. 7°. 183. F
 à Cerebro accipit vim tum sentiendi, tum mouendi pro arbitrio spinalis medullæ. 7°. de decre. 1°. 272. G/ 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Cerebrum insensibile est. de vtil. resp. Sp. 62. H
 Cerebrum non sensibile à natura, sed organum sensuum factū est. de virtut. nostrum corp. disp. Sp. 60. C
 Cerebri proprium corpus est elementū sensibile. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Cerebrum sentiens organū à natura conditū non est, sed quod ea que sentiant sentire possit. 1°. de symp. cau. 3°. 18. H
 Cerebrum & spinalis medulla sensum obtinent. de mult. 3°. 77. G
 Cerebrum, primum sensorium seu sensus cōmunis. 7°. de dec. 1°. 272. F
 Cerebrum sensus principium. 3°. de usu par. 1°. 133. G
 in Cerebro neruorum, voluntariorumq, motuum, ac quinque præterea sensuum principium est. in tim. Plat. 1°. 287. C
 prope Cerebrum cur omnia sensoria. 8°. de usu par. 1°. 167. A
 ppter Cerebrum in capite sunt omnia sensoria. 8°. de usu par. 1°. 167. A
 Cerebrum omnibus neruis principium est sensus & motus. de const. ar. 15. 37. A/ 3°. de dec. Hipp. 245. D/ 1°. de sem. 1°. 335. B
 Cerebrum veluti fons facultatis neruorum. de mult. 3°. 77. A/ de victus rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. H
 à Cerebro suppeditat sēsus, & motus vniuersis corpis partib. 5°. de lo. aff. 4°. 28. H/ de ana. viu. 45. H/ de vir. nrm corp. disp. Sp. 60. C
 Cerebrum non habet originem à corde sensus & motus, vt quidam voluerunt. 2°. de decre. Hippo. 1°. 239. D
 Cerebrum motus voluntarij principium. 2°. de decre. Hippo. 240. D/ 7°. 1°. 272. G/ in 6°. de morbis vulg. commen. 6°. 3°. 189. G/ in 1°. ppheti. commen. 1°. 169. F/ in prognost. 4°. 200. A/ de voce, & anbeli. 61. H/ de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 à Cerebro partibus habentibus sensum ex actione neruus immittit maior & mollior. 16°. de usu par. 1°. 215. B
 ex Cerebri mixtione partes, intra peritonæum sensum ceteris ex actionem assumunt. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 à Cerebro quo mō trāsmittit sensoriū ad visum. 8°. de usu par. 1°. 167. E
 à Cerebro spiritum splendidum affluentem habet visus instrumentum. 16°. de usu partium. 1°. 215. D
 à Cerebro ad oculos spiritus animalis luminosus. in 6°. de morb. vulga. comen. 4°. 3°. 187. B
 à Cerebro

à Cerebro ad oculum quo modo eant spiritus. 1°. de symp. cau. 3°. 14. D
ad Cerebrum cito peruenit colorum alteratio. 8°. de vsu par. 1°. 167. F
Cerebrum esse principium sensus aurium, oculorum, & narium, eo quia
sit propinquum, qui dicunt decipiuntur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. B
Cerebro nihil propinquius musculis temporalibus. 11°. de vsu par. 1°. 185. C
Cerebro nullus alius musculus præter temporalem per plures nervos com-
municat. 11°. de vsu par. 1°. 185. C
à Cerebro præbent corpori nouæ voluptates. de corp. mēb. siue d. na. h. Sp. 59. b
à Cerebro nervi accipiunt virtutem animalem. 1°. de vsu par. 1°. 117. B
à Cerebro vis non transmittitur nervo inciso. de oculis. 7°. 184. H
Cerebrum excipit omnes nervos & sensus. 10°. de vsu par. 1°. 184. G
Cerebrum nervus ac musculis suppeditat virtutē. 7°. meth. me. 7°. 49. C
à Cerebro non est principium pulsus neq; arteriarū. 2°. de decr. 1°. 237. A
ex Cerebro oriuntur tendones quatenus sunt nervorum participes. 6°. methodi meden. 7°. 38. H
ex Cerebro non est natum ligamentum. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
Cerebrum principium motus animalis. 7°. de vsu par. 1°. 164. B
in Cerebro ordinata voluntas in sanis iuxta originē nervorū motus prin-
cipium primo dat nervis, postea musculis. 3°. de lo. aff. 4°. 17. E
Cerebrū movet tñ, & non movet ab alio. de mot. mani. & obs. Sp. 66. G
Cerebrū ad motum & sensum non indigere corde. 2°. de decr. 1°. 239. C
Cerebro non idiget cor ad sui motionē, & est contrario. de decr. 1°. 232. B
Cerebrum movet alia, & seipsum. de instr. odor. 1°. III. A
Cerebrum & cor movetur motu dilatationis, & constrictionis, licet dif-
ferant. de anat. viuo. Sp. 56. E
Cerebrum semper movetur. 6°. de vsu par. 1°. 153. E
Cerebrū quoq; ipsum quidam pulsare dixerunt. 3°. de diff. pul. 4°. 64. F
Cerebrum pulsat, non spinalis medulla. 13°. de vsu par. 1°. 201. H
in Cerebro & nervis vires fortes, & debiles cognoscuntur ex arbitra-
rijs functionibus. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
Cerebrū differt functionibus ab artubus. 4°. de præsa. ex pul. 4°. 120. F
Cerebrum quarum operationum sit initium. de ocul. 7°. 183. E
Cerebri ministeria præcipua, quæ in progn. com. 2°. 4°. 198. E
Cerebri officium ad vitam, quale. 7°. meth. med. 7°. 49. C
Cerebrū inducit somnū naturālē, ut quiescat. 1°. de symp. cau. 3°. 19. A/B
Cerebri officium quale sit cum sani sumus, & quale cum egrotamus. 7°. methodi meden. 7°. 49. B
à Cerebro ad testes prodeuntes venæ vasa seminaria antecedentia dicū-
tur. de anat. viuo. Sp. 51. G
ad Cerebri nutrimentum qui erat dealbatus sanguis deferretur ad testes.
de anat. viuo. Sp. 51. G
ex Cerebro sperma deducitur. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. C
à Cerebro quo semē deducatur. de corp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. C
Cerebrum, quale. fin. med. Isa. 43. H/com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
Cerebri temperaturam quinque ostendunt. ars med. Isa. 63. C/B
Cerebri temperamentorum nota vnde sumantur. 2°. de temp. 1°. 20. E
Cerebri varia compositio non facit intellectum, sed temperies. 8°. de vsu
partium. 1°. 170. C
Cerebrum quo indicetur bene constitutum. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
Cerebri bonæ temperaturæ signa. ars med. Isa. 63. F
Cerebri temperiem servare debent qui recte vivere, & recte meditari
volunt. de vir. nost. corp. diff. Sp. 60. C
Cerebrum est frigidum, & propter substantiam mollem facile alterabile.
com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
Cerebrum cur sit frigidum & humidum. de oculis. 7°. 183. H/de anat. vi-
uo. 53. G/de compag. mem. Sp. 58. A
Cerebrum cur à Deo genitum sit frigidum membrum, & humidum, &
phlegmaticum. de anat. viuo. Sp. 45. E
Cerebrum obstat caliditati cordis. ars med. Isa. 64. F
Cerebrum cur non debet esse calidum. de ocul. 7°. 183. H
Cerebrum semper est multo calidius aere. 8°. de vsu par. 1°. 165. E
Cerebrum si refrigeretur ut aer, letale est. 8°. de vsu par. 1°. 163. H
Cerebrum calidius est spinali medulla. 1°. de temp. 1°. 17. H
Cerebri frigidi indicia. ars med. Isa. 63. G
Cerebrum frigidum, & ventriculū calidum habentes sunt morbis obno-
xii. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
Cerebrum humidum est prope adipem. 1°. de temp. 1°. 17. G
Cerebrum humidius est spinali medulla. 1°. de temp. 15. C/ 1°. 17. H
Cerebri humidi indicia. ars med. Isa. 63. H
Cerebri humiditatis proprium sunt altus somnus & coma. 4°. de præ-
sag. ex puls. 4°. 120. G
Cerebri calidi signa. ars med. Isa. 63. F

Cerebrum calidū habentes sunt instabiles, & mobiles. de ocul. 7°. 183. H
Cerebri caliditatis pulsus. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. G
Cerebri sicci indicia. ars med. Isa. 63. H
Cerebri calidi & sicci indicia. ars med. Isa. 63. H
Cerebri calidi, & sicci pulsus. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. G
Cerebri calidi, & humidi indicia. ars med. Isa. 64. A
Cerebri frigidi, & sicci indicia. ars med. Isa. 64. B
Cerebri frigidi & humidi indicia. ars med. Sp. 64. C
Cerebrum læditur quandoq; totius ratione, quandoque partis. de mel,
ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
Cerebro affecto aut per se aut per consensum, qui morbi contingant. 17°. de vsu partium. 1°. 222. F
Cerebrū facile lædunt immoderate refrigerantia. de instr. odor. 1°. 112. F
Cerebro frigidum inimicum est. com. 5°. aph. 18°. Ex. 39. A
Cerebro inimicum frigidum, calidū amicum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Cerebrū frigore stringitur ut à manu spongia. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
Cerebrum, glacies, & nix refrigerant adeo, ut destillationes fiant. com-
menta. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
in Cerebro, & naso faciunt intemperiem coryzæ, et catarrhi. 1°. de sym-
ptoma. causis. 3°. 16. A
à Cerebro in ventriculū defluentis frigidi humoris curatio. 7°. metho-
di medendi. 7°. 48. F
à Cerebro ad ventriculū fluxus curatio à cerebro incipiat, si nihil im-
pediat. 7°. meth. mcd. 7°. 48. H
Cerebrum refrigeratur in principiis accessionū. 2°. de lo. aff. 4°. 14. C
Cerebrum quo modo frigescat ex stomacho. 1°. de symp. cau. 3°. 18. G
Cerebrum duobus modis læditur à deleterijs, aut cum tota substantia sint
contraria, aut cum vna duabusue qualitatibus temperaturam immu-
tant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
in Cerebro gravitates fiunt. de mult. 3°. 77. F
Cerebri refrigerati symptoma est fatuitas. 4°. de præsa. ex pul. 4°. 120. G
Cerebrum non habere fatum dicunt. 3°. de loc. affe. 4°. 16. E
sine Cerebro dicitur imprudens. 3°. de dec. Hipp. 1°. 242. D
Cerebrū, & nervos debilitat venus. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 151. G
Cerebrū facile lædunt immoderate calefacientia. de instr. odor. 1°. 112. F
Cerebri extrema caliditas, deliria facit. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. G
Cerebrum incalcescet si meninges sint calidæ. 8°. de vsu par. 1°. 165. F
Cerebro que insunt, quo modo calefiant. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
Cerebro calefacto, aut humectato quod in capite inani, sit sternutamen-
tum. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
Cerebri substantia dissolvitur ex calidi imodico vsu. c. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
Cerebro, & nervis obsunt pocula multa. in 3°. d. mor. vul. cō. 3°. 3°. 151. G
Cerebrum ebriorum multa humiditate perfunditur, & eius multitudine
grauatur. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
Cerebro tantum, siue corpore uniuerso humidiores non cōtingit salubrē
vitam omnis expertem noxæ traducere. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
Cerebrum humidius que mala pariat. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. F
Cerebro propinqua, communia, & prima maxime læduntur secundum
Hippocratem. 11°. de vsu par. 1°. 85. C
Cerebrū humidum facit longa profluvia, quo cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
Cerebrum humidum facit balbutiem. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
in Cerebro fluunt morbi soporiferi. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
Cerebri ventriculus medius maximū soporē facit. 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
Cerebri ventriculis plenis fiunt carus, apoplexia, & morbus comitia-
lis. de instrum. odor. 1°. 112. F
Cerebri ventriculus medius si sit attritus, osse terebra perforato sopor
fit. 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
Cerebri siccitatis propriū sunt vigiliæ. 4°. de præsa. ex puls. 4°. 120. H
Cerebri morbus est cephalæa, & cur, & quo mō. 3°. de loc. aff. 4°. 20. E
in Cerebri dura membrana dolor quo modo fiat. de ijs quæ in medicat.
fiunt. com. 3°. 7°. 22. G
in quibus Cerebri partibus esse possunt intēperies. 3°. de lo. af. 4°. 16. H
cum Cerebri anterior pars duntaxat afficietur sola linguæ motio vitio
carebit. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
Cerebri qua parte affecta fiat paralytis. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
in Cerebro noxam esse ostenditur si cum toto corpore partes faciei para-
lysi afficiantur. 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
Cerebri qua parte affecta fiat apoplexia. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
Cerebrum læsum esse ostēdit manifeste apoplexia. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
in Cerebro humor frigidus redundans immobilitatis insensibilitatisq;
est causa. 13°. meth. med. 7°. 85. F
Cerebro affecto fit comitialis morbus. 3°. de loc. aff. 4°. 19. E
Cerebri

Cerebrum debet esse imbecille, si morbum comitalem passurum sit. com mentario. 6^a.aph.28°. Ex.49.A
Cerebri imbecillitas duplex. de oculis. 7^a.186.B
Cerebrum ob imbecillitatem vacillat. com. 7°.aph.9°. Ex.54.E
Cerebrum aggrauatur in somnis, in plethoricis dispositionibus. commen tario. 4°.aph.67°. Ex.34.F
Cerebrū habile est ad fluxiones recipiēdas. de cur. ra. per sang. 6^a.18.A
ad Cerebrū humor infest^o pueniens implet caput. c. 4°.aph.67°. Ex.34.F
Cerebrum impletur vaporibus, & facit phrenitum quando inflammatio pulmonis est calida. com. 7°.aph.12°. Ex.54.G
in Cerebro humores quo modo illi obsint. 3°.de loc. aff. 4^a.18.C
Cerebrum afficitur ex sanguine, quem habet. 3°.de loc. affe. 4^a.18.E
in Cerebro sanguis dupliciter lēdit. 3°.de loc. affe. 4^a.18.E
in Cerebro quandoq; fit sanguis melancholicus quando recipit ab alia parte. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp.109.B
in Cerebro quando sit atrabilis materia. 3°.de loc. affect. 4^a.19.D
in cerebro ne sit an in toto corpore sanguis melancholicus quomodo co- gnoscatur. 3°.de loc. affe. 4^a.18.E
Cerebrum esse melancholicum primo affectu quomodo cognoscatur. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp.109.H
in Cerebro solo si est sanguis melancholicus, non est opus vene sectione. 3°.de locis affect. 4^a.18.E
Cerebrū affectū est causa oīum desipientiarū, & insaniarum siue primo & per seipsum, siue per cōpatiendi rōnem. com. 6°.aph.53°. Ex.53.B
Cerebri & cordis colligatio, qualis. 2°.de caus. pul. 4^a.93.H
Cerebrū in cōsensum trahit à p̄cordijs. de mel. ex Gal. Ruf. Sp.109.B
Cerebrum cordi tria vasorum genera connectunt. 2°.de decre. 1^a.239.B
Cerebrum cum corde colli arteriē continuant. de vsu pul. 1^a.227.E
Cerebrum facile ducitur in similem affectum patiente ostiolo ventriculi. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp.109.B
Cerebrum ventriculo, & ventriculus cerebro suas affectiones transmit tit. 3°.de loc. aff. 18.C/5°. 4^a.32.H
Cerebrum septo transuerso & ori ventriculi consentit, & nervosus om- nibus. in progn. com. 1°. 4^a.197.H
Cerebrū compatitur ex affectu totius corporis. 8°.de vsu par. 1^a.166.A
3°.de locis affect. 4^a.18.D
Cerebrum patitur cum nervis. de fract. com. 2°. 7^a.235.C
Cerebrū quo sentiat affectionem digiti pedis. in progn. com. 1°. 4^a.194.F
in Cerebro flaua bile redundante, cur ad dementia trahamur nescit Ga lenus, si aīa est immortalis ac per se eē possit. q. animi mor. 1^a.318.A
ad Cerebrum cholera tendens soluit fluxum, & ē contrario. commenta- rio. 4°.aph.28°. Ex.30.D
Cerebrum, & oculos afficiētia symptomata vaporationem vitiosorum humorum sequuntur. 5°.de loc. aff. 4^a.32.H
Cerebri suffusio quomodo cognoscatur. de ocul. 7^a.187.D
Cerebri inaequalis itēperies spūm vertiginosū parit. 3°.de lo. af. 4^a.20.D
in Cerebri qua parte fiat vertigo, & quo modo. 3°.de loc. affe. 4^a.20.C
Cerebri symptomata aliquot, surditas, conuulsio, insania. in 3^m.de mor. vulgarib. com. 2°. 3^a.135.D
à Cerebro descendens meatus obstruētus aliud symptoma facit, quā cū crura sunt resoluta per spinā inflammationem. 1°.de loc. aff. 4^a.6.G
Cerebri abscessus qui bonus, & qui malus. 1°.de inaeq. intemp. 3^a.43.F
Cerebri ægitudines sicca, quæ. de vic. rat. in mor. ac. com. 1°. 7^a.112.F
Cerebro inarescente, & exortus neruorum inarescunt. in 6^m.de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a.170.B
Cerebri consumptio pro comminutione ex siccitate, vnde caluitium. in 6^m.de mor. vulg. com. 3°. 3^a.170.A
à Cerebri consumptione, hoc est exiccatione, caluities. in 6^m.de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a.170.A
Cerebrum in viuo animali non potest esse consumptum in totum. in 6^m.de mor. vulg. com. 3°. 3^a.170.A
Cerebrū cur cōcūtiat q̄q;. 3°.de lo. af. 4^a.20.A/c. 7°.aph.58°. Ex.59.C
Cerebri cōcūssiones ad hyemē expectare cōuenit, si æstas sicca sit, et au- stro p̄set, & sequēs autūnus sit pluuiosus. de aere, aq. & loc. 2^a.4.C
Cerebrum quibus aliqua ex causa concūssum fuerit, necesse est statim mu- tos fieri. com. 7°.aph.58°. Ex.59.B
Cerebrū pōt diuidi, & pati solutionē vnitatis. 1°.de symp. cau. 3^a.14.C
ad Cerebri lēsiōē, spinalis medulla lēsa comparatio in his quæ ad hāc consequuntur incommoda. 1°.de symp. cau. 3^a.16.D
Cerebro inflammato febris & deliria necessario sequuntur. 4°.de præ- sag. ex pul. 4^a.120.G
in Cerebro & eius inuolucris phlegmonem excitat phrenitis, non tantū

ex calidis ortum habet succis. 2°.de symp. caus. 3^a.24.C
ob Cerebri inflammationem febris ardens. in 1^m.prorrh. cō. 1°. 4^a.166.A
Cerebrum pati magnam inflammationem significat rubor oculorum à vo- mitu. com. 2°.aph.3°. Ex.54.B
Cerebri iflāmatio mortifera ægritudo ē. 6^m.de mor. vul. c. 2°. 3^a.162.H
in Cerebri inflammationis principio non sunt apponenda cucurbitula. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. E/ 6^a.3.B
circa Cerebrum inflammatio qua re indiget. 11°.meth. med. 7^a.73.F
ex Cerebri inuolucris profluuium sanguinis supprimentibus medicamē- tis miscetur vitellus ouorum. 11°.de simp. med. fac. 5^a.81.D
à Cerebro et gurgulioe q̄q; sāguis expellit tussiedo. 4°.de lo. af. 4^a.25.F
in Cerebri sinibus quo modo sanguinē inuenies. de decre. Hipp. 1^a.231.F
Cerebrum in ictu capitis quō cognoscā pati. com. 7°.aph.14°. Ex.54.H
Cerebrum lēsum quo modo cognoscatur. in 1^m.prorrh. com. 1°. 4^a.163.B
Cerebri patientis signa. ars med. Ifa. 67.A
Cerebro lēso quid sequatur. 1°.de symp. cau. 3^a.16.D
à Cerebro profecto morbo correptū quid sequatur. de sal. dia. 2^a.43.D
in Cerebro lēsiōem significat spiratio impedita. 3°.de lo. af. 4^a.20.C
Cerebro patiente qualis sit spirandi difficultas. cō. 4°.aph.50°. Ex.33.C
Cerebro patiente, spiritus apparet magnus ex multo intervallo, idest ma- gnus & rarus. com. 4°.aph.50°. Ex.33.C
Cerebrum lēsum significat delirium. in 1^m.de mor. vul. com. 2°. 3^a.115.A/ de fract. com. 2°. 7^a.235.C
Cerebri vitiū, facit deliriū, mot^o ac sēsus priuationē. 3°.de dec. 1^a.245.E
à Cerebro phrenitis delirium perpetuum facit. 5°.de loc. aff. 4^a.31.H
Cerebrum per consensum affectum est, si deliria assidue non permanent, sed acutam febrem sequuntur. 2°.de loc. aff. 4^a.14.C
Cerebrum stupefacere oportet cum deliria & peruigilia infestant. 13°. methodi medendi. 7^a.85.F
Cerebrum quando lēsum sit & non nervus. 4°.de loc. aff. 4^a.23.D
Cerebrū collisum aut vulneratū, totū corpus lēdit. 6°.de decre. 1^a.261.G
Cerebrum quibuscūq; præcūditur, his necesse febrem, & bilis vomitū superuenire. com. 6°.aph.5°. Ex.52.F
Cerebro affecto vomitus cur fiat. in 1^m.prorrh. com. 1°. 4^a.164.E
Cerebro præciso compatitur ventriculus, & præsertim eius os per com- municationem. com. 6°.aph.50°. Ex.52.F
propè Cerebri v̄triculos peruenit medicamentum. de instr. od. 1^a.111.B
in Cerebro & membranis proxima existit passio in desipientia ob ossis præcisionem. com. 7°.aph.24°. Ex.55.F
Cerebri v̄triculo cōpresso sensus amittit & motus. 1°.de dec. 1^a.232.A/ B/in 3^m.de morb. vul. com. 1°. 3^a.150.D/2°.de lo. af. 4^a.13.F
Cerebri ventriculis immoderate compressis incidunt homines in affectū similem caro. de instr. odor. 1^a.112.F
Cerebri ventriculis collisis aut vulneratis, totum animal sopitum colla- bitur. 3°.de decr. Hip. 1^a.245.D
Cerebri v̄triculi vulnerati subitū afferūt periculū. 7°.de decr. 1^a.272.G
Cerebri posterioris ventriculi vulnera sunt peiora, postea medi, postea primi. 7°.de decre. Hipp. 1^a.269.C
Cerebrum vulneratum mortem affert. com. 6°.aph.18°. Ex.47.H
Cerebrum si auelli contigerit, aut aliquam eius partem conuelli, qui ita patiuntur non amplius restituiuntur. com. 7°.aph.58°. Ex.59.C
ī Cerebro spūs corruptus mortē iducit. 6^m.de mor. vul. c. 6°. 3^a.189.H
Cerebri lēsiō cur maxima. de vtil. respir. 1^a.226.C
ob Cerebrum lēsum cur mors. de vtil. respi. 1^a.226.D
Cerebro affecto cur separatur aīa, si est immortalis. q. ai mor. 1^a.317.H
Cerebro lēso, et iecore, aīa ruiit, corde nō affecto. 5°.de loc. af. 4^a.28.H
Cerebro affecto tardius fit mors q̄ corde affecto. de vict. ra. in morb. acu. commen. 2°. 7^a.123.H
Cerebri substantia vulnerata raro sanatur. de subfig. emp. If. 32.E
Cerebrū vulneratū sape vidit Galenus sanari. cō. 6°.aph.18°. Ex.48.A
Cerebro mēbrāis dnudato aīa n̄ patit nisi spatio t̄pis. 7°.d̄ decr. 1^a.269.G
sine Cerebro pōt eē affecta menynx dura. 4°.de psag. ex puls. 4^a.121.B
Cerebrū nō patit sine menynge, & e cōtrario. 4°.de ps. ex pul. 4^a.121.B
Cerebrum est agnatum multis partibus dura membrana, ideo facile ipsi communicat omnes passionēs. com. 6°.aph.50°. Ex.52.G
in Cerebri & membrana inflammatione non debemus vti cucurbitulis in principio. 11°.meth. med. 7^a.74.B
Cerebri membrana sanguinem effundentes difficulter compescuntur. fin. med. Ifa. 50.A
à Cerebro affecto febres malignæ sunt: febres à mēbranis, quæ cerebrū continent affectis, malignæ; febres à pulmone affecto, malignæ; febres à corde affecto, malignæ. in 3^m.de morb. vulg. com. 2°. 3^a.135.A
Cerebri supe-

Cerebri superiori membrana percussa quandoque moritur, quandoque
vivit aeger. de subf. emp. Isa. 32. E.

Cerebrū, et cerebri mēbrana eadē idigēt curatiōe. 4°. de loc. aff. 4°. 13. B.

Cerebri mēbrana vulnus quo mō curetur. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 133. H.

Cerebri membrana crassa cur valentissimis gaudet medicamentis. 6°. methodi medendi. 7°. 42. H.

ad Cerebri membranas medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 31. B.

Cerebri membrana quibus glutinetur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E.

ad Cerebri membranas in fractura simplici, scalpelli quales. 6°. methodi medendi. 7°. 42. B.

in Cerebro generationem phlegmatis timentī conueniunt cibi subuliantes primi generis. de diff. cont. Sp. 72. E.

ad Cerebrum confortandum capitis ablutio. secreto. Sp. 98. A.

Cerebrum confortans capitis ablutio. secreto. Sp. 98. A.

ad Cerebri infirmitatem quid valeat. de med. exper. Sp. 106. H.

ad Cerebri egritudines valet agarici decoctio. de med. exper. Sp. 106. E.

Cerebri & nervorum passionibus frigidis conferens medicamen. de medicinis exper. Sp. 104. E.

CEREBRUM exiguum habent volucris. 3°. de alim. fa. 2°. 29. F.

Cerebri animum natura. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F.

Cerebri animum montanarū, & palustriū natura. 3°. de alim. fa. 2°. 29. F.

Cerebrū crassi succi est. de bon. & vi. suc. 2°. 35. H. de diff. con. Sp. 72. H.

Cerebrum cibus est pituitosior crassi succi, tarde permeans, ad coquendum difficilis. 3°. de ali. fac. 2°. 27. B.

Cerebra sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E.

Cerebra tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H.

Cerebra nutriūt eū q̄ digerit, ea nutriūt to multo crassiora. de diff. cō. Sp. 73. E.

Cerebrum probe alit, si conficiatur. 3°. de ali. fa. 2°. 27. C.

Cerebrum stomacho nocet. 3°. de ali. fac. 2°. 27. B.

Cerebra omnia sunt mala stomacho, & cum quibus sunt edenda. de diff. lutione continua. Sp. 74. F.

Cerebrum cum origano, & sale conditur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. C.

Cerebra sunt edenda cum origano, & mentastro sylvestri, & sinapi, & sale. de diff. cont. Sp. 74. F.

Cerebrum cum oleo vel garo, conditum quale sit. de vict. rat. in morbis acutis, commen. 1°. 7°. III. G.

Cerebrum non est dandum non appetentibus. 3°. de alim. fac. 2°. 27. B.

Cerebrū nauseam & vomitū excitat, & quo mō. 3°. de ali. fac. 2°. 27. B.

Cerebrum cum incidentibus, & calefacientibus vomitum magis parat. 3°. de alimen. facul. 2°. 27. C.

Cerebrum suis diligenter assum in syncope ex tenuibus succis. 12°. methodi medendi. 7°. 78. A.

Cerebra sunt vitia in tertiana pro cibo. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C.

Cerebrum qui dant aegris ob mollitiem errant. 3°. de ali. fac. 2°. 27. B.

cum Cerebro eiusdē generis est spinalis medulla. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C.

Cerebrum austerū si medulla comparatur. 3°. de alim. fa. 2°. 27. C.

ex CEREBELLIS, sedis medica. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 204. G.

Cerebrum Cameli comitialibus prodest. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E.

Cerebrum Gallinæ. de med. fac. parab. 7°. 169. F.

Cerebrum Gruis. 9°. de comp. medicamen. sec. lo. 5°. 204. G.

Cerebrum Hirundinis ad suffusiones oculorum. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E.

Cerebrum Leporis aduersus metum. 12°. de simp. med. fac. 5°. 79. H.

Cerebrum Leporis ad mingentes in stragulis. de med. fac. para. 7°. 179. B.

Cerebrū Leporis dētientibus pueris cōmodū. 12°. de simp. me. fa. 5°. 79. G.

Cerebellū Leporinū gingiuis infantis illitū. 5°. de cōp. med. se. lo. 5°. 164. F.

Cerebrū Mustelæ comitialibus prodest. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E.

Cerebrum Ouillum ad dentitionem puerorum. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E.

Cerebrum Vesperilionis. de rem. par. fac. 7°. 161. E.

in CERERIS sacris cur mulieres viticem sternant. 6°. de simp. medicamen. facul. 5°. 41. A.

ex CEREBIS cyathis duodecim pro dando potu aegris vnum vel duos quidam medici exhibebant. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. F.

CERION quid. fin. med. Isa. 49. A. de tum. præter naturam. 3°. 84. F. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. G.

Ceria est ex ijs morborum generibus, quæ cum prius omnino nō fuerint, postmodum sunt orta. 14°. meth. med. 92. D. 7°. 93. C.

CERNENDI sensus quibus de causis amittit. 4°. de loc. aff. 4°. 21. G.

Cernimus omnes mālcs, si cum aquilis & lynce comparemur. 1°. de sanit. tate tuenda. 2°. 63. H.

CERNVA habent duram carnem. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E.

Cernue agre concoquuntur, & pariunt succos crassos & salsos. 3°. de alim. mentorum facul. 2°. 31. E.

CEROSVM mel, quale. 7°. meth. med. 7°. 4. H.

CERRI pisces inter testacea numerantur, quæ stomachicis conueniunt. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 192. G.

CERTAMEN honestum medicorum scholæ Coæ, Cnidia, & Italica de augenda ac perficienda arte medica. 1°. meth. med. 3°. 2. F. G.

Certanis de reliqua re pulsus. de præcogn. ad Posth. 4°. 216. F.

Certatores & luctatores prandent panē, & cenant carnem. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. III. H.

Certatores cur nō luxent in magnis ictibus. de artic. com. 4°. 7°. 286. H.

CERVISIAE potio pro morbis acutis. de vic. ra. in mor. c. 3°. 7°. 131. G.

CERVIX & collum idem. de off. 1°. 41. G.

Cervix quæ intro. Isag. 53. B. de off. 1°. 41. G.

in Cervice vertebra quo modo se habent. 4°. de loc. aff. 4°. 23. B.

in Cervice vertebra est pars spinæ in progno. com. 1°. 4°. 193. E.

Cervix valida dicitur robusta, cur in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 154. A.

Cervicibus robustis homines, quibus nominibus a grecis appellantur. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 154. A.

Cervices longæ vitiose sunt in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 154. B.

Cervicis articulus repandus, quid. de artic. com. 3°. 7°. 273. A.

à Cervicis & capitis arteria oriuntur omnes arteriæ superiores. an san. guis in art. natura cont. 1°. 61. A.

sub Cervice ptes oēs q̄ a cōsilio, & volūate moveri pnt, nervos habent qui eas moueant ex spinali medulla procedētes. 3°. de lo. af. 4°. 20. H.

Cervicalis medulla nomen clarioris gratia dignotionis excogitatum est. 5°. de loc. affe. 4°. 31. E.

ex Cervicis medulla nervi manus oriunt. in 3°. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 127. d.

à Cervicis secunda vertebra incipiunt musculi spinales, & quot sunt. de musc. dissectione. 1°. 49. F.

cum Cervice caput flectentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. H.

cum Cervice tota caput mouentes musculi, qui. de musc. diff. 1°. 45. G.

cum Cervice caput mouentes musculi duo in priori parte qui, & quor. sum extendantur. de musc. diff. 1°. 45. H.

Cervici inserti musculi à capite ori, capiti & cervici sunt communes. de muscul. diff. 1°. 46. H.

Cervicis proprii musculi qui, et vñ oriunt ac finiunt. de musc. diff. 1°. 46. H.

in Cervicis priorem regionem versus proprium principium adducens scapulam musculus. de musc. diff. 1°. 45. C.

Cervicis motus quibus fiat musculis. de musc. diff. 1°. 47. A.

Cervix recta quo modo moueatur. de musc. diff. 1°. 47. A.

Cervicis rectitudinem respicit in simijs. de artic. com. 3°. 7°. 273. B.

in Cervicem totam occupantibus musculis obliqui quidē obliqui caput abnuendo mouent, recti vero rectū id faciunt. de musc. diff. 1°. 45. H.

Cervicem qui musculus in priora obliqua flectat. de musc. diff. 1°. 46. H.

Cervicis totius media flexura in latera efficitur. de musc. diff. 1°. 47. A.

sub Cervice thorax est. 4°. de loc. affe. 4°. 23. C.

à Cervice ad thoracem sex musculi sunt. 8°. de anat. adm. 1°. 102. F.

Cervicis, an thoracis sit musculus dubius. de musc. diff. 1°. 47. A.

Cervix quō exerceatur in parue pilæ ludo. de par. pil. exer. 2°. 49. A.

Cervicis morbi, qui intro. Isa. 59. C.

Cervicis dolor quando malus. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 174. H.

Cervicis dolor cum comate quid significet. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 179. C.

Cervicis, hypochondrij, lumborum dolores habet caput dolent. in 1°. prorrh. rhe. commen. 1°. 4°. 161. H.

ad Cervicis dolores inueteratos sterc⁹ colūbini. 10°. de sim. me. f. 5°. 77. A.

Cervicis nervos omnes extensus habet tetanus. de musc. diff. 1°. 47. A.

ad Cervicis vertebrarum luxationem angina consecuta sit mentio. 5°. de locis affectis. 4°. 32. B.

Cervicis truncatio habet quatuor tempora. de tot. morb. temp. 3°. 89. C.

supra Cervicē cunicula apposita confert sanguine ē naribus influente. 5°. meth. med. 7°. 32. A.

in Cervice scalpello vti non licet. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B.

ad Cervicem vinculum simplex. de fascijs. 7°. 302. D.

ad Cervicem vinculum duplex. de fascijs. 7°. 302. D.

CERVIX vteri quō dicatur nervosa. in 6°. de mor. vulg. cō. 1°. 3°. 153. B.

Cervix vteri cum vtero mouetur. 6°. de loc. aff. 4°. 40. G.

in Cervice vt plurimum vteri erosio contingit. 6°. de loc. aff. 4°. 41. D.

CERVICES ossium, quæ. de ossibus. 1°. 40. B.

Cervix scapulæ quid. de ossibus. 1°. 42. G.

CERVSIANA antidotus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. B.

CERVSSA quomodo fiat. de dyna. 22. F. de simp. med. Sp. 81. F.

Cervusa stypticæ vires habet. de simp. med. Sp. 81. F.

Cervusa paratur ex metallis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. E.

Cervusa

Cerussa qualis sit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. F/ de oculis. 7°. 188. H
Cerussa qualis ad Achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. G
Cerussa habetur Puteolis. 1°. de antido. 5°. 100. D
Cerussa Puteolis alba fiebat. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 214. C
Cerussa Rhodiaca, qualis. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 150. D
Cerussa Rhodiaca meminit. 4°. de compo. medicamen. sec. loc. 156. E/ 1°. de compo. med. per gen. 5°. 214. C
Cerussa torrefacta fit mentio. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 162. B
Cerussa adusta transit in sandyca. 9°. de simp. medic. facul. 5°. 71. G
Cerussa, vt argenti spuma lauatur. 1°. de cōp. med. per ge. 5°. 213. E
Cerussa & argenti spuma comparatur molybdena. 1°. de composi. med. per genera. 5°. 215. A
Cerussa lota, qualis. 4°. de comp. medica. sec. loc. 5°. 150. A
Cerussa lota calido & humido temperamento vicina. de ocul. 7°. 189. B
Cerussa exacte lota est ex pharmacis emplasticis. 4°. de simplic. medica. men. facul. 5°. 25. D
Cerussa emplastica est & refrigeratoria. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. G
ex Cerussa lota, amylo, & papauere conficitur collyrium anodynū, id est dolorem sedans, in doloribus oculorū. com. 6°. aph. 31°. Ex. 50. E
Cerussa, aut lithargyro, aut id genus aliquo cum aqua diligenter cōmistiis & simul decoctis aqua prius digeritur. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. H
Cerussa apta ad emplastrū conficiendū. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. d
Cerussa p colore ponit i emplastris cādidis. 6°. de cōp. me. p ge. 5°. 257. G
ex Cerussa, & argenti spuma emplastra alba. 1°. de cō. me. p ge. 5°. 213. G
Cerussa quo modo ponenda in emplastro, quando est cum argenti spuma 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. G
Cerussa astringit modice. 3°. meth. med. 7°. 19. F
ex Cerussa phycos quo modo. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
Cerussa in extrinsecis vlcibus vsitatur, in intrinsecis sumi non debet. 4°. methodi meden. 7°. 28. H
Cerussa ex aqua, & vino potata venenosa est. de simp. med. Sp. 81. E
Cerussam assumentibus quid profit. 2°. de antid. 5°. 114. E
Cerussa os ventris stomachumq; afficit. 1°. de symp. cau. 3°. 18. G
ad Cerussam sumptam, & suffocantem. 2°. de antid. 5°. 120. D
CERVVS animal timidum. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
Cervi, & lepores cur timida sunt animalia, cum habeant cor magnum. de anat. viuo. 46. H/ Sp. 53. A
Cervi masculi cornua habent quæ decidunt, & denuo recrescunt. 11°. de simp. medic. fac. 5°. 81. C
Cervi quam ligaturam habeant in matrice. 15°. de vsu par. 1°. 211. D
i Cervi crura anteriora similia sūt posterioribus. 3°. de vsu p. 1°. 127. E
Cervi corpus velox est, sed nudum, & inerme. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
Cervorum musculus temporalis, qualis. 11°. de vsu par. 1°. 184. G
Cervi habent longa cornua, ceruæ non ita. 2°. de scm. 1°. 338. G
Cervus trahit spiritu suo serpentes. de cauernis. de cathar. Sp. 94. H
Cervi trucidantur a spiculis venenatis, tamen caro ipsorum non est venenata. de ther. ad Pifo. 5°. 93. H
Ceruina Caro qualis. de ren. affec. digno. & medela. 7°. 155. F
Cervi sunt afinis proximi, eoq; ab eorum esu est abstinendum. de attenuāte victus rat. 2°. 45. F
Cervi caro cur tarde digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
Cervi caro cur est cibus crassus. de dissol. cont. Sp. 72. H
Ceruina caro vitiosum succum generat, & concoctu est difficilis. 3°. de alimento. facul. 2°. 26. A
Ceruina caro est inutilis senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
Cervi caro non mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
Cervini cordis os mirabile ad vteri strangulatum. de med. fa. p. 7°. 175. B
Ceruinum Cornu stringentes habet vires. de simp. med. Sp. 83. C
Ceruinum cornu mundificatiuum, & collatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
Ceruinum cornu dysenteriam, sanguinis excretionem, & coeliacos affectus sanat, aurigini vtile est, & collyrijs desiccantibus fluxiones oculorū miscetur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G/ de simp. med. Sp. 83. C
Cervi cornu sufficit ad strangulatas ex vtero excitandas. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 205. G
Ceruinum cornu viperas, & serpentes fugat. de simp. med. Sp. 83. C
Ceruinum cornu lumbricos expellit. de simp. med. Sp. 83. C
Ceruinum cornu. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A
Cervi cornu abrasū, et i vito bibitū expurgat i icteris. de cur. ic. Sp. 110. B
Ceruinum cornu quo modo vratur. de medic. fac. parab. 7°. 170. C
Cervi recēs nati cornu vstū ad albedinē. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 202. F
Cervi cornu tenerum vstū. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 202. C
Ceruinum cornu vstū. 10°. de comp. med. sec. loc. 106. D/ 4°. de compo.

si. medic. per gen. 5°. 242. G
Cervi & capra cornu non differunt. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 165. C
Cervi, & capra cornua ad candorē dentiū. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. H
Cervi et capra cornua valent ad contrahēdas mollitie fluidas gingivas. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
Cervi cornu dentes vacillantes confirmat. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
Ceruina Medulla quō modo fiat. de dyna. Sp. 22. F
Ceruina medulla elaborata. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. H
Cervi medulla vetustissima pro vituli marini adipe. 7°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 270. H
Cervi medulla quo modo miscenda medicamentis ad chironia. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 273. H
Cervi medulla inflammationibus blandissimum est remedium. de theria. ad Pisonem. 5°. 93. F
Ceruina medulla vlcis non indurata emollit. 2°. de composi. medicam. per genera. 5°. 220. B
Ceruina medulla mollificat. 2°. de arte. cur. ad Glau. 7°. 104. A
Ceruina medulla emollit modice. 5°. de simpl. med. fac. 5°. 34. E
Ceruina medulla molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
ex Ceruina medulla pessi vteri mollientes. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. F
Ceruina medulla optima emollit, hanc sequitur in bonitate medulla vitulorum. 11°. de simpl. medica. facul. 5°. 79. F/ de simp. med. Sp. 87. D
Ceruina medulla meminit. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 234. A
Cervorum Sanguis non habet fibras. quōd animi mores. 1°. 319. C
i Ceruo Sanguis venē nō pōt coagulari, qā tenuis est. de vti. ref. Sp. 64. E
Cervi sperma. de dyna. Sp. 28. C
Cervi pudendi scobs. de medic. fac. par. 7°. 169. E
CERYCAE, hoc est buccina. de med. fac. par. 7°. 163. H
CESI oculi quales, & quo modo cognoscantur. in 3°. de mor. vulgaribus. com. 3°. 3°. 146. D
Cesij oculi calidi, & sicci. in 3°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 146. E
Cesij oculi & glauci differentia. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 146. F
CESSATIO duplex in respiratione. 1°. de diff. resp. 3°. 63. A
CESTIANA poma adstringunt. 6°. de compo. med. sec. lo. 5°. 176. F/ 7°. methodi meden. 7°. 44. C
Cestiana poma adstringunt. 13°. meth. med. 7°. 83. G
Cestiana mala cocta stomacho satis commoda sunt. 2°. de composi. medica. secun. loc. 5°. 133. D
Cestiana poma quō modo coquenda. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 133. D
Cestiana mala. 6°. de comp. med. secun. lo. 167. F/ 9°. 5°. 203. A
CESTRVM, id est betonica. 7°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 51. A
Cestrum sarxiphagon vocant. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
Cestri semen. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. H
Cestri qui in gallijs nascitur aliquid injiciendum vino pro calculosis. 5°. de sanitate tuen. 2°. 91. C
CETACEA marina quæ, & qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
Cete omnia pulmonem habent, & plus caloris quā reliqui pisces. de vtilitate respirationis. Sp. 64. C
Cetacea condiuntur sale. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
Cetacea salita meliora euadunt. 3°. de alim. fac. 5°. 33. C
Cetacea salsa sūt magis accōmoda sanguini faciēdo. 3°. de ali. fa. 2°. 32. E
Cetaceorum omnium carnes false faciunt sanguinem melancholicum. 3°. de locis affectis. 4°. 18. F
Cetacea habent succū crassum, & glutinosum. de bon. & vi. suc. 2°. 35. E
Cetaceorum caro recens facit succos crudos copiose in venis. 3°. de alim. & torm. facultatibus. 2°. 32. E
Cetaceum genus nullum vtile est senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
Cetacei pisces vitandi sunt in victu attenuante. de att. vict. 2°. 46. B
Cetaceorum coria aspera pro tuberculis vlcatis. in 6°. de mor. vulga. commentario. 2°. 3°. 161. A
CHALASTICE molaris compositio. 5°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 165. A
CHALASTICE medendi ratio. 4°. meth. med. 7°. 28. G
Chalastica, id est relaxantia, siue remittentia medicamenta. 4°. metho. meden. 29. C/ 13°. 7°. 82. B
Chalastica medicamenta quæ vocentur. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 267. F
Chalasticon relaxatorium remedium quot modis exponat Methodici. de rat. vict. in morb. acu. com. 4°. 7°. 136. F
CHALAZA numeratur inter affectus qui possunt occupare quācunque partem corporis. intro. Isa. 59. D/ F
Chalaza est globulus in gena, milij magnitudine, à similitudine grandinis sic vocata. fin. med. 48. F/ intro. Isa. 53. D
ad Chalaziam

ad Chalazia, hoc est instar grandinis in palpebris tubercula. 4°. de com-
po. med. secun. loc. 3°. 153. D
Chalazion quomodo curandum. 14°. meth. med. 7°. 93. F
CHALBANE, id est galbanum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
Chalbanum, quale. 10°. de comp. med. secun. loc. 207. C/5°. de comp. med.
per genera. 5°. 246. C
Chalbani squamma, qualis. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. A
Chalbane est pinguis, qñ est recens. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
Chalbani pars in sagapenum transit. 1°. de antid. 5°. 105. A
Chalbano adulteratur sagapenum. 1°. de antid. 5°. 105. A
Chalbano sagapenum confectum quomodo à vero sagapeno distingua-
tur. 1°. de antid. 5°. 105. C
cum Chalbano nihil habet simile panacis succus. 1°. de antid. 5°. 105. A
Chalbani, & opoponacis differentie in emolliendo, & coquendo. 7°. de
composi. medicamen. per gen. 5°. 264. C
Chalbanum vlceris ora indurata emollit. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 220. B/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. B
Chalbanum solum nõ cõuenit vlceribus. 4°. de cõp. me. per gen. 5°. 236. H
Chalbana pro doloribus. in 6^m. de morb. vulgaribus, com. 6°. 3°. 196. B/
3°. de compo. med. per gen. 5°. 232. G
Chalbanum excitat strangulatas ex vtero olfactu. 9°. de compo. med. se-
cundum locos. 5°. 205. G
Chalbanum non lignosum. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 181. G
Chalbanum purgatum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 226. F
Chalbanum liquatur igne. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. F
Chalbanum debet liquari in duplici vase. 3°. de cõp. med. per ge. 5°. 233. F
Chalbani meminit. 7°. de compositio. medicamen. per gen. 5°. 268. A
Chalbano easdem vires habet Thus, sed imbecilliores. 5°. de comp. medi.
per genera. 5°. 246. C
CHALCANTHVM neutro, & chalcanthus masculino & feminino ge-
nere dñ. 4°. de comp. med. se. lo. 151. E/4°. de cõp. med. per ge. 5°. 236. E
Chalcantus, id est atramentum sutorum. 9°. de simp. me. fa. 5°. 71. B
Chalcantum quid. de simp. medic. Sp. 81. H
Chalcantus transit in chalcitin. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Chalcantum, quale. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. E
Chalcantum optimum viscidè stringere potest. de simp. med. Sp. 81. H
Chalcantus adstringit. 1°. de simp. med. fac. 8. A/4°. de comp. medi. per
genera. 236. E/5°. 5°. 247. C
Chalcantum adstringit & mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
Chalcantum adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7°. 85. C
Chalcantum inter metalla maxime exiccat non ærugo. 4°. de composit.
med. per gene. 5°. 236. E
Chalcantum medicamentum forte. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 219. G
Chalcantus erosio quo modo mitescat. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. H
Chalcantus vstu medicamentu mite. 4°. de com. med. per gen. 5°. 238. G
Chalcantum inter oculorum medicinas. de ocul. 7°. 188. G
Chalcantum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
CHALCANTHOSA aqua medicamentosa est. 7°. de compositi. medica.
per genera. 5°. 264. C
Chalcantodes aqua obstructionem inseparabilem facit. 10°. methodi
medendi. 7°. 61. G
Chalcantode balneum fieri non debet febrienti. 11°. meth. med. 7°. 69. H
CHALCEDONIA adinueteratas affectiones aurum. 3°. de comp. me-
dica. secun. loc. 5°. 144. A
in CHALCIDE Eubæa locus maris strictus. 3°. de morbis vulgarib.
commentario. 2°. 3°. 140. H
CHALCIDEI emplastrum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 249. A
CHALCIDIUM quo modo fiat. de dyna. Sp. 22. H
CHALCIDONIA meminit. 7°. de comp. medicamen. sec. lo. 5°. 181. G
CHALCITIS quid, & eius vires. de simplicib. medicaminib. Sp. 81. C
Chalcitis, misy, & sory sponte nascuntur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
Chalcitis, misy, & sory quo in vno sint loco. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. B
supra Chalcitè orit misy, vt erugo sup æs. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. C
Chalcitidi genere cognata sunt, misy, & sory. 4°. de compo. medicamen.
per genera. 5°. 236. E
Chalcitis, sory, & misy earundem sunt virium, sed differunt tenuitate,
& crassitudine. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. C
Chalcitin ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antid. 5°. 100. C
Chalcitin transit chalcantus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Chalcitis funditur citissimè. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. F
Chalcitis, qualis. 9°. de simp. me. fa. 71. E/6°. de cõp. med. sec. loc. 180. H/
174. D/1°. de cõp. med. p ge. 210. H/5°. 5°. 246. B/5°. met. med. 7°. 31. D

Chalcitis ex sua natura calida est. 1°. de simp. med. fac. 6. F/3°. 5°. 22. G
Chalcitis nobis adnota videtur calida. 3°. de tempera. 1°. 21. H
Chalcitis calida est tenuium partium, & parum adstringens. 3°. de com-
po. med. per genera. 5°. 228. E
Chalcitis nos vehemèter calefacit, & exiccat. 2°. de sim. me. fa. 5°. 16. D
Chalcitis vrit ut ignis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. D
Chalcitis adurit, & escharas efficit. 9°. de simp. med. fac. 70. D/5°. 71. E
Chalcitis quantum exiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
Chalcitis adstringit. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B/1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A
de simpli. medicam. Sp. 81. G
Chalcitis adstringit, & mordicat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
Chalcitis mordet vehementer. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. H
Chalcitis adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7°. 85. C
Chalcitis per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Chalcitis pro sanguine supprimendo. de vic. ra. i mor. acu. cõ. 4°. 7°. 152. F
Chalcitis extergit, & repurgat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. F
Chalcitis vlcera conglutinare non potest. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
Chalcitis humide naturæ applicatum, carnem potius demit, quam cicat-
ricem inducat. 3°. meth. med. 7°. 20. C
Chalcitis cocta, & cruda quid faciat. de ther. ad Pifo. 5°. 97. E
Chalcitidis cruda fit mentio. 3°. de compositi. medi. secundum loc. 148. A/
4°. 152. F/157. A/ 5°. 161. B
Chalcitide quare cocta vtamur. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 174. D
Chalcitis non vsta exedit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
Chalcitidis erosio quomodo mitescat. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. H
Chalcitis quo modo vrenda. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. F
Chalcitis vsta qualis. 4°. de compositio. medicamen. sec. loc. 151. E/4°. de
compo. med. per gen. 5°. 236. D
Chalcitis combusta exiccat plus pice. 4°. de cõp. med. per gen. 5°. 240. G
Chalcitis vsta medicamentum mite. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 238. G
Chalcitide vsta vtamur in subtilibus medicamentis. 3°. de compo. medic.
per genera. 5°. 228. E
Chalcitidis vsta meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 147. H/148. A/149. A/4°. 156. B/2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. E
Chalcitis tosta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. E/C
Chalcitidis affata fit mentio. 4°. de compositi. medic. sec. loc. 154. D/156. B/
5°. 161. F/6°. 5°. 172. A
Chalcitidi quo modo fiat luteus & flavus color. 1°. de antid. 5°. 107. H
Chalcitis inuat oculorum scabritiem. intro. 15a. 58. C
Chalcitis ad oculorũ dolores. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. G
Chalcitis medicamentum forte. 2°. de comp. med. per gen. 3°. 219. G
Chalcitis vnum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de compositi.
med. secun. loc. 5°. 129. D
Chalcitis seruat colorẽ medicamentorũ. 2°. de cõp. me. per gen. 5°. 220. B
Chalcitidis etiam minima pars theriacam inficit. 1°. de antid. 5°. 17. H
Chalcitis ingreditur theriacam. de theria. ad Pif. 5°. 92. F
Chalcitis quomodo assumenda pro theriaca. 1°. de antid. 5°. 107. H
ex Chalcitide vsta fit album emplastrũ. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. C
ex Chalcitide emplastrum Galeni. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. H
ex Chalcitide medicamentũ emplasticũ ẽ. 2°. de art. cu. ad Gla. 7°. 101. H
ex Chalcitide & pompholyge confecta medicamenta ad cancerum va-
lent. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E
ex Chalcitide rosaceum ad fluxiones. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
ex Chalcitide medicamentum quo modo parandum ad suppuratos tumo-
res dissectos, vbi pars aliqua sectioni circumstans fuerit inflammata.
2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. G
ex Chalcitide medicamenti vires. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
Chalcitis debet lauari aliquo humido. 6°. de cõp. med. per ge. 5°. 259. B
Chalcitis comminui non postulat. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. B
CHALCOS cecaumenos, id est es vstum. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. E
Chalcococaumenon quo modo fiat. de dyna. Sp. 22. E
CHALCV anthos, id est flos æris. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
CHALCVS .i. æreus, quod pondus. de pond. & mens. 5°. 276. B/D/6
Chalcos .i. æreus, qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
CHAMAE .i. hiatus, sunt admodum crassi succi. de bo. & vit. 2°. 35. E
Chamarum succus ducit aluum, non secus ac lactis serum. de bon. & vi-
tio succo. 2°. 35. E
CHAMAEÏSSI flos est admodum amarus. 8°. de simplicium medica-
mento. facul. 5°. 63. E
Chamæissiflos iecur obstructione liberat, & ex coxendice laborantibus
datur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
CHAMAEDAPHNE quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 81. E
Chamaedaphne

Chamaedaphne genus asparagi in plātis fruticosis. 2°. de ali. fa. 2°. 24. B
Chamaedaphnes asparagi, quales. de att. vict. 2°. 44. D
Chamaedaphnes germina tenera ediscent. 6°. de simp. med. f. 5°. 46. C
Chamaedaphne diureticum fructum habet. de simp. medic. Sp. 85. E
Chamaedaphne valet ad vrinam excitandam, cum natura pigra. de renū affect. digno. & medela. 7°. 196. E
CHAMAEDRYS quid. de simp. med. Sp. 82. G
Chamaedrys in Italia nascitur, & qñ est optima. 1°. de antid. 5°. 105. D
Chamaedrys Italiae aequalis illi quæ in Creta nascitur, & quando. 1°. de antidotis. 5°. 105. D
Chamaedryn Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
Chamaedrys Romæ melior quàm in Creta. 1°. de antid. 5°. 107. A
Chamaedrys calida & sicca est in tertio ordine. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63. E
Chamaedrys ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 95. A
Chamaedrys lienes colliquat, vrinam, ac menses prouocat, crassitudinem humorū icidit, & viscerū obstructions purgat. 8°. de sim. me. 5°. 63. E
Chamaedrys ad tussim veterem facit, menstrua, & vrinam prouocat, partum expellit, hydropicis prodest. de simp. med. fac. Sp. 82. H
Chamaedrys vires habet acres, & relaxantes. de simp. med. Sp. 82. G
Chamaedrys non ducit aquam, sed secundum Asclepiadem illam facit. 1°. de natur. facul. 1°. 294. B
CHAMAELEA quid. de simp. med. Sp. 85. F
Chamaelea est amara. 8°. de simplicium medicamento. facul. 5°. 63. E
Chamaelea purgat aquosa, pituitam, & bilem. de dyna. Sp. 22. B
Chamaelea ventrem purgat tepida attractione. de simp. med. Sp. 85. F
Chamaelea dosis, & miscenda. de dyna. Sp. 22. B
Chamaelea admodū sordida vlcera, & quæ maximas crustas habet, purgare potest. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
CHAMAELEON quid. de simp. medica. Sp. 82. F
Chamaeleontem vtranq. quibusdam in locis circa folia viscus emittere dicunt. de simp. med. Sp. 82. F
Chamaeleontis altera species est planta spinosa. 2°. de ali. fac. 2°. 22. C
Chamaeleontis altera species exiguum dat corpori alimentum, & est praui succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
Chamaeleon alba vrinam mouet. de simp. med. Sp. 82. F
Chamaeleon alba lumbricos occidit. de simp. med. Sp. 82. F
Chamaeleon non ducit aquam, sed secundum Asclepiadem illam auget. 1°. de natu. facul. 1°. 294. B
Chamaeleon alba hydropicos ficit. de simp. med. Sp. 82. F
Chamaeleontis nigri radix in Creta bona est, deinde in Cilicia. 6°. de compo. med. per gen. 5°. 260. B
Chamaeleontis nigri radix in tertio ordine sicca est, calfacit vero secundo ordine absoluto. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 63. E
Chamaeleontis nigri radix extrinsecus ad psoras adhibetur & lichenas & vitilignes, digerentibus & emollientibus pharmacis cōmiscetur, & phagedænica vlcera sanat illita. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
Chamaeleon nigra maculas, & lentigines tollit. de simp. med. Sp. 82. F
Chamaeleon nigra facit ad maligna vlcera, quæ græce cacoethe dicuntur. de simp. medic. Sp. 82. F
Chamaeleonte & ladano curantur vlcera sanatu difficilia. 4°. de compo. med. per gen. 241. B/5°. 5°. 246. A
Chamaeleon eiusdē virtutis cum ladano. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 241. B
Chamaeleon vlcera exiccat. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 236. G
Chamaeleonte & centaury imbecilliora aristolochia & iris, in curandis malignis vlceribus. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 246. A
Chamaeleon niger letalis est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F
Chamaeleon niger mures necat. de med. fac. par. 7°. 164. D
CHAMAELEUCE calida est in tertio, & sicca in primo. 8°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 63. F
CHAMAMELVS quid, & eius vircs. de simp. med. Sp. 82. G
Chamamelum ab ægyptiorum sapientissimis soli consecratū est, febriūq. omnium vnicum putatur remedium. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
Chamamelum solano contrarium est. 3°. de simpl. med. fac. 5°. 21. C
Chamamelum calefacit & siccit in primo ordine. 6°. de simpli. medica. men. facul. 5°. 43. C
Chamamelon temperatum est. 3°. de simp. medic. fac. 3°. 19. B
Chamamelum habet colorem tepidum. 11°. meth. med. 69. H/ 7°. 73. C
Chamamelum calefacit. 5°. de simpli. med. fac. 5°. 35. F
Chamamelo parti inflammatae imposito quid sequatur. 3°. de simplic. medica. facul. 5°. 21. B
Chamamelum lassitudini confert, dolores sedat & mitigat, tensa remittit, & laxat, quæ mediocriter dura sunt emollit, cōspitata rarefacit,

febres citra visceris alicuius inflammationem infestantes discutit dissoluitq. præsertim quæ ex humoribus biliosis, aut cutis densitate proueniunt. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
Chamamelum capitis dolorem iuuat. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 138. D
Chamamelum mundificat. de ocul. 7°. 188. E
Chamamelus expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
Chamamelus sudorem prouocat. de simp. med. Sp. 82. G
Chamamelus sudorem mouet, colorem expurgat. de cura icteri. Sp. 111. B
Chamamelon est gratissimū hypochondrys. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
ex Chamamelo medicamentum pro priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
Chamamelinum ceratum refrigerat. 9°. de compo. med. sec. lo. 5°. 205. E
Chamamelo decoctū oleū, metasycreticū videtur. de sim. me. Sp. 88. D
Chamamelinum oleum proximum rosaceo, quando vehementem frigiditatem inducere veremur in capitis dolore. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. E
Chamamelino oleo vtitur, qm calidius est rosaceo. de re. par. fa. 7°. 153. H
Chamamelino vtitur, in frigidis. 2°. de cōpo. med. sec. lo. 5°. 137. A
ex Chamamelo oleum humores lentos & crassos in carne et cute euaporare facit. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Chamamelinum oleum prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
Chamamelini oleum mitigatoriū in puncturis neruorū. 3°. de composit. medic. per gen. 5°. 235. A
Chamamelini olei meminit. 9°. de compo. me. se. lo. 5°. 197. F
CHAMÆPITYS quid. de simp. med. Sp. 85. F
Chamæpitys Italiae aequalis illi quæ in Creta nascitur, & quando. 1°. de antidotis. 5°. 105. D
Chamæpityn Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
Chamæpitys Romæ melior, quàm in Creta. 1°. de antid. 5°. 107. A
Chamæpitys, qualis. 8°. de simp. med. fac. 63. F/ 5°. 155. D
Chamæpitys sicca est in tertio ordine, & calida in secundo. 8°. de simpli. medica. facul. 5°. 63. G
Chamæpityos species omnes vires habent acres, & diureticas. de simpli. medicaminibus. Sp. 85. F
Chamæpitys ad quæ conferat. de cura icteri. Sp. 111. B
Chamæpitys vrinam mouet. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. B
Chamæpitys ingreditur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 95. A
Chamæpitys expurgat, abstergitq. viscera, auriginosis, & quibus facile iecur obstruitur bonum est remedium, menses ducit, vrinam mouendū medicamen est, & ijs, qui coxendicis doloribus torquentur, exhibet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. F/G
Chamæpitys educit pituitam & quibus misceatur. de dyna. Sp. 22. A
Chamæpitys numeratur inter illa quibus vlcera maligna curari debet. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 246. A
Chamæpitys ad neruos vulneratos valet. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 234. B
CHAMÆSYCE qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
Chamæsyce achrochordonas, & myrmecias aufert, crassas oculorum cicatrices detergit, hebetudinem visus à crassitie natum, & suffusio-nium principia adiuvat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
CHANNÆ piscis venter in os sursum rapitur auuiditate perurgente. 3°. de natur. facul. 1°. 305. A
CHARACIA valentior cæteris tithymallis. 8°. de sim. med. fa. 5°. 62. E
Characia tithymallus mas dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
CHARCHESIUS simplex qua via implicetur. de laqueis. 7°. 307. H
Charchesius duplex quo modo ex simplici fiat. de laqueis. 7°. 308. A
Charchesius duplex quo modo implicetur. de laqueis. 7°. 307. H
Charchesius duplex quo mō implicet circūponendo. de laqueis. 7°. 308. B
CHARICLIS pastillus ad calculosos. 10°. de compositione medicamentorum secun. loc. 5°. 206. E
Chariclis confectio sedans dolorem. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 185. C
Chariclis ad Capitis dolorem inueteratū. 2°. de compo. med. sec. lo. 5°. 138. G
Chariclis ad Capitis dolorem inueteratū. 2°. de compo. med. sec. lo. 5°. 138. G
Chariclis ad Coli inflationes. 9°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 202. D
Chariclis potio ad Dyspnoicos. 7°. de compo. med. sec. lo. 5°. 186. E
CHARITONIS circulatoris Antidotus ad phalangiorum morsus. 2°. de antidotis. 5°. 117. G
CHARIXENIS Arteriaca. 7°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 181. A/E
Charixenis Eclegma ad dyspnoicos. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 186. E
Charixenis ad Hæmoptoicos. 7°. de compo. med. se. loc. 5°. 184. C
Charixenis pharmacum Ictericum. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 198. A
Charixenis confectio ad Tussicetes, & c. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 185. H
CHARMAE Antidotus. 2°. de antido. 5°. 112. E
in CHARONIIS barathris quo modo aliqui moriantur. 7°. de vfu partium. 1°. 159. B

Καροπός, id est flauidis oculis. 3°. de diff. puls. 4°. 67. E
 Charopi oculi quales, & quomodo cognoscantur. in 3^m. de morb. vulgar. 3°. 146. D
 commen. 3°. 3°. 146. D
 CHARTA inda. i. papyrus, ad fluxum sanguinis narium. secr. Sp. 98. B
 Charta utebatur Galenus p fulcimēto praputy. 14°. meth. me. 7°. 92. A
 Charta alumen inuoluit vt cōburatur. 5°. de comp. medi. sec. lo. 5°. 165. C
 in Charta ligat hordeum vt cōburatur. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 165. D
 ex Charta mordacitatem aufert argenti spuma. 1°. de comp. medicamen. to. sec. locos. 5°. 129. A
 Charta supne supponit medicamento. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 207. D
 ex Charta quo modo Galenus fecit ex templo medicamentum. 1°. de cōpositio. medicamen. sec. loc. 128. H/129. A/5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. B/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. H
 ex Charta vsta medicamentum quo modo conficiatur. 9°. de comp. medicamen. sec. lo. 5°. 205. D
 ex Charta vsta medicamentum valde resiccat. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 205. D/5°. metho. med. 7°. 36. D
 ex Charta medicamentum siccum fit. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 22. H
 ex Charta vsta Galeni pastillus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. F
 Charta cinis exiccat, sed infirmius, quā papyri. 8°. de simpli. medica. men. facul. 5°. 57. G
 Charta cinis. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 203. E
 Charta vsta ex aceto ad fauos capitis. de rem. par. fac. 7°. 154. D
 Charta vsta meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 203. F/G/H/9°. 204. A/C/D/5°. de comp. med. per gen. 253. A/254. A/B/ 5°. 255. A
 CASCHASIS de medic. fac. parab. 7°. 176. G
 CATAP lenit ventrem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 in Cathedra dñr multa, quæ non possunt ostēdi. 2°. de anat. ad. 1°. 69. D
 CHEDROPA quæ nuncupentur. de atten. vic. rat. 2°. 44. E
 CHELIDONIA aspis. de ther. ad Pifo. 5°. 93. A
 CHELIDONES, id est hirundines. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. B
 CHELIDONIA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 82. B
 Chelidoniū maius calidū est, & siccū in tertio. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63. G
 Chelidonium minus calidum est in quarto. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Chelidonium minus cutem exulcerat, & vngues scabros eijcit. 8°. de sim. plicium med. fac. 5°. 63. G
 Chelidoniū succus ad acuendum visum commodus est. 8°. de simp. medicamen. facul. 5°. 63. G
 Chelidonia coll'yrijs mista ad caliginē oculorū facit. de sim. me. Sp. 82. B
 Chelidonia succus est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
 Chelidonia succus in icteritijs citrinis, & in nigris bibitur. de simplicib. medicaminibus. Sp. 82. B
 Chelidoniū radix ad auriginem ab obstructione iccoris proficiscentem valet, & dentium doloribus confert. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Chelidoniū succus per nares purgat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 CHELIDONIVM coll'yrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. F
 CHEMA quæ mensura sit. 5°. de comp. med. sec. lo. 160. D/ de ponderib. & mensuris. 276. D/G/ 5°. 277. C/D/E
 Chema drachma dimidia. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. H
 Chema qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
 CHEMOSIS, est ambientis oculum membrana, quod album quoque appellatur, affectus albæ carni per similes. fin. med. Ifa. 48. F
 Chemosis affectus albi oculorum. introd. Ifa. 58. D
 Chemosis numeratur inter oculorum vlcera. fin. med. Ifa. 48. D
 Chemosis suscipit tunica circumocularis. de anat. ocul. Sp. 57. C
 ad Chemosis Libanum. 4°. de cōp. m. d. sec. lo. 5°. 155. A
 ad Chemosis Nectarium Marci. 4°. de compo. medic. sec. lo. 5°. 154. A
 ad Chemosis similes oculorum affectiones Neapolite. 4°. de comp. medi. secun. loc. 5°. 154. C
 ad Chamosis pharmacum ex Thure. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
 ad Chemosis Trypheron. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. G
 Chemosis. vide Chymosis.
 CHENCHRIS non calcanda est quando furit, secundum Nicandrum. 2°. de loc. affect. 4°. 14. B
 CHERAEMON de arte augurandi scripsit. de vict. rat. in morb. acutis, comment. 1°. 7°. 110. C
 CHERIONIS ægroti quinti casus ob copiam biliosorum humorum. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 135. E
 CHERSAEA aspis. de ther. ad Pifo. 5°. 93. A
 contra Chersydrum valet theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 91. E
 ad Chersydrum morsum medicina. 2°. de antido. 5°. 118. G
 ΧΑΣΩΣ lauens quomodo replicetur. de laqueis. 7°. 397. B

CHIRIEN quid. de simp. medica. Sp. 82. H
 Chisien potest acriter, & efficaciter relaxare. de simp. med. Sp. 82. H
 CHILIODYNAMON, id est polemonium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A
 a CHYLOSITATE quæ excrementa distinguuntur. de vic. ra. in mor. bis acu. com. 4°. 7°. 136. E
 CHINISCI, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Chinisci ad quid in organis. de machin. 7°. 305. H
 CHIRAGRICI quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
 ad Chiragra & podagra toto corpore distortos. 7°. de compo. medica. men. per gen. 5°. 271. D
 CHIRONIO vulnere nomen impositum fuit ab his qui primum illud sanarunt. 2°. metho. med. 7°. 9. F
 Chironia, & telephia est superuacuum vocare vlcera: sat enim est ea dicere cacoethe, id est maligna. de tum. prater nat. 3°. 84. E
 Chironia & telephia. 14°. meth. med. 7°. 92. E
 Chironij vlcera a Galeno fit mentio, tamen hanc curiosam vocat appellationem. com. 6°. aph. 41°. Ex. 51. F
 Chironia vlcera, quæ. 4°. de comp. med. per ge. 237. G/ 5°. 239. C
 Chironia vlcera sive affectus. intro. Ifa. 59. D
 Chironia vlcera, ex cacoehymia. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Chironia per se sanat hordeum combustum in per sum. 5°. de compo. medica. per gene. 5°. 249. E
 ad Chironia quæ faciant. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 254. H
 in Chironijs pharmacis quando larinia loco therebintine ponenda sit. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. G
 in Chironijs vlceribus arida debent esse bene laeuiga. 4°. de compo. medic. per gen. 5°. 244. G
 Chironijs vlceribus conuenit plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 ad Chironia vlcera. 4°. de comp. med. per ge. 237. G/239. D/242. G/243. D/G/245. C/5°. 245. G/H/249. E/6°. 5°. 256. H
 de CHIRURGIA librum fecit Theffallus. 4°. meth. med. 7°. 24. G
 Chirurgia quid. fin. med. 43. G/ intr. Ifa. 59. E
 Chirurgia ampliatur ad omnes artes manuarias, etiam si non sunt medicæ. 1°. de vsu par. 1°. 114. E
 Chirurgiæ partes. introd. Ifa. 52. D
 Chirurgiæ utilis est anatomes cognitio. de anat. adm. 1°. 64. D
 ad Chirurgiam quid faciat musculorum, & fibrarū cognitio. 1°. de anat. tom. adm. 1°. 64. D
 Chirurgia indiget diætetica, & pharmaceutica. 3°. de compositio. medicamen. per gen. 5°. 231. F
 Chirurgias multas ponit. 1°. de dignos. pul. 4°. 70. D
 Chirurgiæ studium. 14°. meth. med. 7°. 90. H
 Chirurgia in quibus exercetur. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 200. F
 Chirurgiæ primæ intentiones, quæ. intro. Ifa. 59. E
 in Chirurgia habitum vocat Hippocrates ab habendo post deligationis tempus membrorum deligationum collocationem. de ijs. quæ in medi. fiunt. commen. 3°. 7°. 217. H
 post CHIRURGIAM cionidi confert succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 93. D
 Chirurgi vestimentū quale eē debet. de ijs quæ in med. fi. cō. 1°. 7°. 202. E
 in Chirurgus quales esse debent vngues. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 1°. 7°. 204. B
 Chirurgi celeres esse debent in suis actionibus. de fasciis. 7°. 293. C
 Chirurgus quando debet suum opus exercere. de decub. progn. ex mathe. matica scientia. Sp. 16. B
 Chirurgus quo se habere debet. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. E
 Chirurgus quo lucē debet recipere. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. E
 Chirurgi situs qualis esse debet. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. E
 Chirurgus stans qua figura stare debet. de ijs quæ in medica. fiunt. commentario. 1°. 7°. 203. E
 Chirurgi aduertant. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 231. F
 Chirurgus segnis, qui totum membrum reddidit inutile obignauit. 3°. de anat. adm. 1°. 177. H
 Chirurgis pmittebat suas partes Galenus Romæ. 6°. meth. me. 7°. 42. H
 Chirurgi multa habent ferramenta. de fract. com. 3°. 7°. 246. H
 Chirurgica instrumenta. de ijs quæ in medi. fi. com. 1°. 7°. 200. H
 Chirurgi debent habere omnia instrumenta preparata. de fractur. commentario. 2°. 7°. 238. B
 Chirurgicæ indicationes aliquid habent commune, & aliquid proprium. 14°. methodi medendi. 7°. 90. F
 CHITRAN quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 81. F
 Chitran præstat quod dragantum. de simp. med. Sp. 81. G

CHIUS insula est in mari ægeo, quæ unam solam habet civitatem ex no-
mine insule. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. C
ex Chio oriunda puella casus. de venæ sect. adu. Eras. 9. H/ 6°. 10. B
Chia terra quid, & eius vires. de simpli. medic. Sp. 85. A
Chia terra, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
Chia terra efficaciter stringit cutem, purgat, & extenuat, & splendidâ
facit. de simp. medic. Sp. 85. A
Chia terra pulcherrimum est remedium ad ambusta vlcera remedia.
9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
in Chio provenit Ariusium vinum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 223. C
Chij vini fit mentio. 3°. de cõp. med. se. loc. 147. G/4°. 156. D/6°. 5°. 169. H
Chia crepida. de artic. com. 4°. 7°. 284. B
χλωρά, id est herbida, quæ in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 163. B
Chloron quid significet in progn. com. 1°. 191. D/194. D/2°. 4°. 202. E
χλωρόν significat & æruginem & pallidum in 1°. pror. cõ. 3°. 4°. 180. A
χλωρόν putredo viridis in 1°. pror. rh. com. 3°. 4°. 180. A
Chloron viride & quin proprie sit. de vict. rat. in mor. acutis, commen-
tario. 2°. 7°. 119. D
CHOENIX quæ mēsurā. de pon. & mens. 275. G/276. B/E/ 5°. 277. E
Chenix qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
Chenix 1°. de cõp. med. se. loc. 129. H/9°. 5°. 198. H
CHOENICIDES nomen instrumenti. 6°. meth. med. 7°. 42. C
CHOERAS i. struma, quid. de tu. pt. n. 3°. 84. F/14°. meth. me. 7°. 90. G
in Cherada. i. strumam, transit quandoque bubon ingens ab ulcere obor-
tum in plethorico corpore. 1°. de loc. aff. 4°. 4. H
Cheradas per halitum digerit Ammoniaci. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. H
Cheradas & duos tumores digerit Capparis radice cortex idoneis ad
ea medicamentis mixtus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
Cheradas cum eregmo discutit Coriandrum. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. E
Cheradas curat Lupinorum farina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
ad Cheradas Stercus bubulum adhibetur. 10°. de simp. me. fa. 5°. 76. G
Cheradas digerunt Ungues asinorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 8. E/14°. 7°. 90. C
methodi meden.
CHOL cauben fit mentio. secretorum. Sp. 99. C
χωρίς rotæ modiolus. de fract. com. 2°. 7°. 237. B
CHOLAGOGA medicamenta, id est quæ educunt cholera, ab effectu
nominantur. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
Cholagogis, id est bilem purgantibus, quando vendi, in quibus, & quo
tempore. de dyna. Sp. 20. F/G
Cholagogum dandum in Erysipellate, na venæ sectio non convenit. 2°. de
arte cur. ad Glau. 7°. 102. A
CHOLE, id est fel. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. E
CHOLERA appellatur spumosa superfluitas sanguinis superius cali-
da, & sicca. de anat. viuo. Sp. 50. H
Cholera rubra, amara, viridis, est calida & sicca. de dyna. Sp. 19. E
Cholera porri colorem præ se ferentis, & æruginosa meminit. comment-
6°. apho. 6°. Ex. 54. D
Cholera rubra cum parte sanguinis dominatur ab anno quartodecimo
usque ad annu trigessimu quantum vel quadragesimu. de dyn. Sp. 19. E
Cholera tempore æstiuo, & etate cõsistente, fit. cõ. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
Cholera generatur in æstate et in bñ tēperato. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
Cholera etate magis superabundat. com. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H/de dyna-
midys. Sp. 19. E
Cholera habet partem humidissimam, & aquosissimam, quæ exiccatur
in æstate calida. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
Cholera pars crassissima, & acutissima linquitur exiccata, humidissima
& aquosissima absorbitur. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
Cholera maxime in siccitatibus generatur. com. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
Cholera habet potestatem in rebus. de spermate. Sp. 36. G
Cholera rubra & propria sedes est fel. de spermate. Sp. 36. H
Cholera rubra virtus, est in dextro latere in hepate. de dynam. Sp. 19. D
Cholera quæ vena gaudeat. de anat. viuo. Sp. 54. E
Cholera habet meatus proprios, ad quos ex venis hepatis transfertur.
com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
Cholera rubra per aures habet respirationem. de dynamid. Sp. 19. E
Cholera citrina fit plurimu sanguinis ob acutos cibos. de dis. co. Sp. 72. F
Cholera gignunt carnes caprinx si incocta maneant, cur. de vict. rat.
in morbis acutis. com. 4°. 7°. 147. A
in Cholera rubre horis si infans sit conceptus, quid contingat. de sper-
mate. Sp. 38. B
Cholera rubra facit pueros ætos, ingeniosos, & leues, macilentos. co-
medentes multum, ventres solubiles. de dynamidys. Sp. 19. E

Cholera pallide & flaua est opus os sentire amaritudinem. commenta-
rio 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
Cholera rubra tenuiorem, asperum, percutientemq, pulsum facit. de dy-
namidys. Sp. 19. B
Cholera plenum corpus si exerceatur, incidit in apoplexiam, vel morbu
comitialē, aut fractionē vasis in pulmone. com. 3°. aph. 2°. Ex. 24. C.
Cholera abundantia est causa vigiliarum. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. B
Cholera flaua, quæ vel in capite, vel in ventriculo continetur, capitis do-
lorem facit. com. 4°. apho. 70°. Ex. 35. B
Cholera mordax facit dolorem capitis. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
Cholera si ad caput rapiatur facit delirium. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. B
Cholera flaua facit desipientias cum studio. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Cholera superaffata facit atram bilem. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. B
Cholera flaua superaffata, efficitur atra bilis, & facit desipientias peri-
culosas. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Cholera facit phrenitides, & difficultates intestinorum. commentario 3°,
aphorismo. 30°. Ex. 26. E
Cholera furorem facit. com. 6°. aph. 21°. 48. D/aph. 56°. Ex. 53. E
ob Cholera flauam per mēbra sentiētia veloci motu delatam fit rigor.
com. 4°. aph. 58°. 33. G/apho. 63°. Ex. 34. G
Cholera flaua ebulliente in tunicis stomachi fortis æstus generatur. com-
mentario. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
Cholera facit febrē ardētē, q̄ expurgata soluit. c. 4°. aph. 58. Ex. 33. G
Cholera facit morbum regium. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
Cholera flauam reponente natura ad totum corpus, & precipue ad cy-
tem fit interdum, & iudicatorie morbus regius. cōmentario 4°. apho
risimo. 62°. Ex. 34. B
Cholera non potest iudicatorie ad corpus effundi citius septima die. com
mentario 4°. aph. 62°. Ex. 34. E/G
Cholera nō euacuata p sedē color pallidior in toto corpe apparet morbo
regio laborantibus, quod bile notat peccare. cõ. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
Cholera expurgata p aliu soluit morbu regiu. c. 4°. aph. 62°. Ex. 34. C
Cholera multitudo ad aluum fluens irritat ad expulsionem. commenta-
rio. 2°. apho. 20°. Ex. 12. E
à Cholera pallida vel flaua maxima ex parte incipit difficultas intesti-
ni. com. 4°. aph. 24°. Ex. 29. H
Cholera amara naturam habentes ichores ab hepate fluentes intestina
abradentes faciunt difficultates intestinorū. cõ. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
Cholera facit intestinorum difficultates faciliores, quam phlegma sal-
sum. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
Cholera rubra si fuerit agritudinis causa, ad frigida, humida, & dulcia.
de dynamidys. Sp. 19. B
Cholera citrina abundans hō quibus nutriendus sit. de diss. cont. Sp. 72. C
Cholera si generatur in stomacho velociter multa, cōueniunt quæ extin-
guunt acuitatem cholera, aut quod prætermittantur res generantes
ipsam. de dissol. cont. Sp. 71. B
Cholera vomitur non solum vulnerato cerebro, sed & dura membrana
ipsum circūstante. comment. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
Cholera quibus abundat his damus cholagoga. de dynamidys. Sp. 20. G
Cholera amaram euacuare debemus, quando consuetus est homo ex ip-
sa pati. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
Cholera deponit Agaricum. de simpli. medica. Sp. 80. E
Cholera abundantia si qui sitiunt his Aloë damus. de dynam. Sp. 20. H
Cholera & pituitam purgat Aristolochia rotunda. de dynam. Sp. 21. G
Cholera, cum melicrato purgat succus Centauræ & soluit crassos, &
viscosos humores. de virt. cent. Sp. 94. A
Cholera deponit Cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
Cholera rubram deponit Lathyrus. de simp. med. Sp. 86. E
cum Cholera phlegma purgat Scammonia. de cathart. Sp. 95. A
ad Cholera rosiones proprie Sium facit. de simp. med. Sp. 91. D
Cholera emundat Vinum absinthinum. de simp. med. Sp. 92. C
Cholera rubram temperat Vinum sambucatum & mastichatum. de
simplicibus medicam. Sp. 92. C
Cholera citrinam refrenans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
Cholera purgans medicamen. de medic. exper. Sp. 105. A
Cholera amara facit siim euacuata. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29. G
CHOLERA nigra acida, frigida est, & sicca. de dynam. 19. E/de natu-
ra & ordine. cuius. corp. Sp. 41. D
Cholera nigra propria sedes est splen. de spermate. Sp. 36. H
Cholera nigra in sinistro latere est in liene. de dynamidys. Sp. 19. D
Cholera nigra fit, sanguis, ob cōtinuum vsum ciborum acutorum. de dis-
sol. contin. Sp. 72. F
Cholera

Cholera nigra in autumno crescit. de dynamidijs. Sp.19.E
Cholera nigra cum magna sanguinis parte dominatur ab anno trigesimo quinto, vel quadagesimo vsq; in suā etatem. de dynamidijs. Sp.19.E
Cholera nigra per oculos respirationem habet. de dynamidijs. Sp.19.E
Cholera nigra facit subdolos, auaros, perfidos, tristes, seditiosos, & timidos. de dynamidijs. Sp.19.F
Cholera nigra tardum, & segnem pulsum facit. de dynamidijs. Sp.19.F
Cholera nigra si fuerit causa agritudinis, da ei calida, & humida, & dulcia. de dynamidijs. Sp.19.F
Cholera nigram soluit Epithymum. de simp. med. Sp.84.A
Cholerici humores in iuuentute viget. cō. 3°. apho. 25°. Ex. 26.C
Cholerici est æstiuus humor. com. 5°. aph. 22°. Ex. 24.E
Cholerici humores valde gñantur in siccitatibus. cō. 3°. aph. 7°. Ex. 20.F
Cholerici humor hyeme quandoq; raro tamen visus est abundare. com. men. 4°. aph. 4°. Ex. 27.H
Cholerici humorem conuerti posse pituita putrefactionem, colligi potest. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57.E
Cholerici humor est ferè semper cum serosa superfluitate. cōmentario. 6°. apho. 50°. Ex. 52.E
Cholerici humor si in ventre fuerit, corrumpitur ab aqua dura, & frigida de bon. aque. Sp.75.G
Cholerici humor facit vlcera oris. com. 3°. aph. 21°. Ex. 24.D
Cholerici humore calefacto sanguine tubercula fieri sunt apta. com. men. 2°. aph. 15°. Ex. 12.G
Cholerici, & acris humor dolorem auget, sicut et spiritus flatuosus nō habens exitum. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46.H
Cholerici humor & melancholicus non tantum pituitosus facit menses decolores. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40.G
Cholerici humores trahuntur a venis exiccatis tempore æstatis, & ideo ardentes febres tunc fiunt. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33.G
Cholerici humores magis quā pituitosus suscipere prōpta est membrana subcingens. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.B
Cholerici humoribus ortum habet morbus lateralis, qui vna cū palidus & flauis sit sputis. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.A
Cholerici calidoq; humore quamuis fiant herpes exedentes, tamen calido sanantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39.E
Cholerici humor quo modo per signa cognoscatur, & quō poterit facile quisque cognoscere. an cholera peccet, omnia ponuntur indicia. com. ment. 4°. apho. 2°. Ex. 27.E
Cholerici humor solus euacuatus dicitur syncera deiectione. cō. 7°. apho. 6°. 54.D/aph. 23°. Ex. 55.E
Cholerici sanguis qui cōtinetur in cysti, est alia sanguinis superfluitas. de anat. viuo. Sp.50.F
Cholerici qui sint. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 185.B
Cholerici sunt vt plurimum graciles. com. 4°. aph. 6°. Ex. 28.B
Cholerici hyeme melius se habent. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23.H
Cholerici etiam sani si cibo abstinerint, quid ipsis contingat. commentario. 6°. aph. 50°. Ex. 52.H
Cholerici, & sanguineis synochus, & causus sunt naturales infirmitates, phlegmaticis accidentales. de spermate. Sp.39.G
Cholerici quando diu infirmi manebunt. de spermate. Sp.39.G
Cholerici si sint faciles ad vomendum, per superiora purgandi sunt, nisi hyems obstet. com. 4°. aph. 6°. Ex. 28.B
Cholerici ventres turbat euphorbium. de simp. med. Sp.83.F
Cholerici morbi æstate fiunt, & quare. c. 3°. aph. 21°. Ex. 24.D
Cholerici, & sanguinea passio mutationi temporum cōcordare, sed a natura patientis discordare potest & e contrario. de sperm. Sp.39.F
Cholerici sicuti est morbus, melius est sic vrinas apparere biliosas. cōment. 4°. aph. 72°. Ex. 35.F
Cholerici febres sudoribus sepius sanantur. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57.D
Cholerici pustule notant peccare cholera. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27.E
Cholerici præter consuetudinem vrina est laborantibus ex tristitia, vigilijs, cogitationibus. de dynamidijs. Sp.34.A
Cholerici colore vrina nebulam albam habens & fursures supernantes, aut longam agritudinē, aut mortē significat. de dynam. Sp.34.C
Cholerici vrina & spissa in augmento synocha mortem significat. de dynamidijs. Sp.34.E
Cholerici nebulas si quotidianarij vrina habeat in agritudinē acutā transire significat. de dynam. Sp.34.G
Cholerici vomitus fiunt post rigores. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33.G
Cholerici vomitus raro videtur exquisitus, cui non sit admista serosa superfluitas. com. 6°. apho. 50°. Ex. 52.G

Cholerici cum sunt alui inferioris excrementa, quedā similia strigmentis videmus per aluum excerni. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60.B
Cholerici superfluitas in magnis doloribus, & mæroribus fortibus ad ventriculum fluit. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52.F
Cholerici excretiones si bene excernantur, sunt bonæ. commentario. 4°. aphorismo. 47°. Ex. 32.H
Cholerici excretiones in febribus cōtinuis malæ, quod si bene excernantur bonum, & p alui inferiorē, & p vesicā. cō. 7°. aph. 65°. Ex. 60.E
Cholerici deicientibus nocet lac. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44.F
Cholerici deiectiones surditate sanantur, & e contrario. commentario. 4°. aph. 58°. Ex. 30.D
Cholerici excrementa in febribus soluant surditatem. commentario. 4°. aphor. 6°. Ex. 34.A
Cholera arida nomen mali. de vict. rat. in morbis acutis, commentario. 4°. 7°. 145.G
Cholera arida q̄ intelligatur. de vict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 147.D
Cholera siccam quæ faciant. de vict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 145.G
Cholera arida quid faciat. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 147.D
Cholera arida quo mō curetur. de vict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7°. 147.D
Cholera, vide Bilis.
Cholerae morbo ijs qui sunt a Cnido medicis nomen impositum est a causa putata. 2°. methodi med. 7°. 9.E
Cholera quid fin. med. Isa. 55.H
Cholera morbus acutus introd. Isa. 55.E
Cholera morbus peracutus fin. med. Isa. 45.F/cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5.D
Cholera causa introd. Isa. 56.H
Cholera ab eadem causa, a qua arquatus morbus. de opt. secta. Isa. 25.C
Cholera morbo obnoxios efficere consuevit peponis vsus. de alimentorū facultatibus. 2°. 16.H
Cholera morbus qua etate fiat. com. 3°. aph. 36°. Ex. 26.D
Cholera quibusdam fiunt certis intervallis, & omnem corporis redimantiam educunt. 7°. meth. med. 7°. 48.B
Cholera euacuatur cum malo bonum. 3°. de sympt. cau. 3°. 26.G
Cholera per quam viā humores euacuantur. 3°. de nat. fac. 1°. 306.F
Cholera quo modo procedat purgatio. 3°. de nat. fac. 1°. 306.G
Cholera vocatis expellit bilis p duo ora vëtris. 3°. de sym. cau. 3°. 25.F
Cholera tremor, qualis. de palp. trem. & conuuls. & rig. 3°. 52.G
Cholera fit defectus animi. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98.E
Cholera animi defectus proueniens quomodo curetur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 2°. 98.G
Cholera morbum patientibus contractiones frequenter fiunt præsertim eorum quæ sunt in suris musculorum. com. 5°. apho. 1°. Ex. 37.D
Cholera pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4°. 44.H
Cholera sequuntur pulsus vermiculantes. 3°. de caus. puls. 99. D/2°. de præsig. ex pul. 4°. 113.A
Cholera curatio introd. Isa. 56.A
Cholera, quadratis balneum aqua frigida conuenit. de remedijs paratu facil. 7°. 160.G
Cholera fluxu laborantibus cōducit theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 96.B
Cholera & vomitū & voluulū & vomitum stercoris. de remedijs paratu facil. 7°. 166.D
Cholera 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 190.C/de rem. pa. fa. 7°. 160.C
Cholera vexatos valde efficax. de med. fac. par. 7°. 166.E
Cholerici vinum aqua frigida dilutum datur. de venæ. sect. aduers. Erasist. 6°. 7.F
Cholerici quibus iam vox intercepta est, optime cōfert theriaca. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 99.A
Cholerici. 7°. de comp. med. sect. loc. 185.B/8°. 5°. 191.C/E
Χολωρα, quid. de articulis. com. 4°. 7°. 284.B
Χωλός, id est claudus. de fract. com. 2°. 7°. 240.G
CHONDRILLA cichorei species est. 8°. de simplicium medicamentorū facult. 5°. 60.C
Chondrilla a quibusdam seris dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63.H
Chondrilla lactuce similis est. 2°. de alim. fac. 2°. 22.F
Chondrilla habet lac vt tithymallus. 2°. de alim. fac. 2°. 22.F
Chondrilla comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22.B
Chondrilla est viscosissimi succi. de bon. & vitio suc. 2°. 37.G
CHONDRVS, id est cartilago, mollior osse, sed durissima super alias partes. 7°. de vsu partium. 1°. 157.E
CHONDRVS est semen. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63.H
Chondro medicorum plurium error vnde proueniat. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 63.H
Chondrium

Chondrum fuisse tempore Hippocratis tum Hippocratis auctoritate. tum conicorum comprobatur. de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. III. B
 Chondrus farina triticea siccior est. 5.º. de simp. med. fac. 5.º. 34. D
 Chondro elixata nutriunt multum. de venæ sect. aduer. Eras. 6.º. 14. D
 Chondrus plus nutrit tritico. 8.º. de simp. me. fa. 5.º. 63. H
 Chondrus est optimum nutrimentum ut tritici. 8.º. de simp. me. fa. 5.º. 63. H
 Chondrus est ex genere euchymorum. 2.º. de simp. med. fac. 5.º. 12. H
 Chondrus est crassi succi & boni, & acrimoniam humorum infrenat. de vict. rat. in mor. acu. com. 4.º. 7.º. 149. D
 Chondrus primo in pituitam, post in sanguinem transit. de vict. ratio. in morbis acu. com. 2.º. 7.º. 120. F
 Chondrus & ptissana cur acetum recipere debent. de mar. 3.º. 48. E
 Chondrus dandus est his qui cibum in sumum vertunt. 1.º. de lo. af. 4.º. 5. E
 Chondrus in acutis morbis datur. de vic. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. III. B
 Chondrus est tantum cibis Pleuriticorum. de vict. rat. in mor. acutis, commentario. 1.º. 7.º. 115. D
 Chondrus, lac, ptissana, cibi Tabidorum. 1.º. de marc. 3.º. 48. E
 Chondri sorbitio, qualis. de vic. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. III. E
 Chondri sorbitio humectat, & supinat os ventriculi. de vict. rat. in mor. acutis, com. 1.º. 7.º. III. F
 ex Chondro vni mordet stomachus, alteri non. 2.º. de simp. me. fac. 5.º. 12. E
 Chondrus roborat, non tamen humectat, nec fecat. de vict. rat. in mor. acutis, com. 1.º. 7.º. 113. C
 Chondrus, ubi ventriculus habet igneum calorem, non coquitur. 1.º. de locis affectis. 4.º. 5. E
 Chondrus materia est apta ad accipiendā liquida. 8.º. de simp. me. fa. 5.º. 63. H
 Chondrus epiceraasticus est ex sua natura. 2.º. de simp. me. fa. 5.º. 12. F
 Chondrus exacte elotus, est ex pharmacis emplasticis. 4.º. de simpliciū med. fac. 25. D/8.º. 5.º. 63. H
 Chondrus, lac, & ptissana asperitati medent. 2.º. de simp. med. fac. 5.º. 12. G
 Chondri succus moribus frequenter succurrit. 2.º. de simp. med. fa. 5.º. 12. C
 Chondrum ex lacte coctum ad tormina sine febre. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4.º. 7.º. 149. C
 Chondrus obest in affectibus Iecinoris, & quando naturales eius meatus sunt angustii. de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. III. E
 ex Chondro fiunt deiectiones albæ. in 1.º. prorrh. com. 1.º. 4.º. 165. A
 CHORDA, seu tendo quid sit. de anat. vii. Sp. 55. D
 Chorde vñ originē habeat, & earū iuuamētū. de anat. vi. 43. H/Sp. 55. D
 Chorde oriuntur ex finibus musculorum. com. 5.º. aph. 66.º. Ex. 45. C
 Chordarum substantia qualis sit. de anat. vii. Sp. 43. H
 Chordarum natura ex icctu longiori tempore ad consistentiam inflammationis veniunt, ac tardius sanantur. com. 6.º. aph. 49.º. Ex. 52. E
 in Chordas validas desinentes muscoli non sunt in partibus anterioribus in tibia. com. 5.º. aph. 65.º. Ex. 45. A
 Chordam maximam videmus in coxa in partibus genu anterioribus, ob quam per compatiendi rationem potest fieri conuulsio. commentario 5.º. aphor. 65.º. Ex. 45. A
 in Chordarum, & nervorum inflammationibus solent frequenter conuulsiones aduenire. com. 6.º. aph. 45.º. Ex. 52. E
 Chorde non inflāmant, sed dolēt in podagricis. com. 6.º. aph. 49.º. Ex. 52. E
 CHORDAS cur relaxent citharistæ. 2.º. de loc. aff. 4.º. II. A
 Chorde lyrarum quo modo & ipsæ conuellantur. 3.º. de loc. aff. 4.º. 17. F
 Chorde ab humido, & sicco tenduntur. 2.º. de loc. aff. 4.º. II. A
 Chorde implēt ex humiditate aeris ambiētis. cō. 6.º. apho. 39.º. Ex. 50. G
 ut Chorde in cithara, ita nerui tenduntur. de pal. trem. 3.º. 56. B/2.º. de locis affect. II. A/3.º. 4.º. 17. E
 Chorde instrumentorum ostendunt genera conuulsionum. 2.º. de symptoma. causis. 3.º. 20. A
 CHORDAPSON quid significet. 6.º. de loc. aff. 4.º. 37. A
 CHORION quid sit. de diff. vuluæ. 109. D/15.º. de vsu par. 211. G/6.º. de decret. Hipp. 1.º. 264. G
 Choria, id est secundæ. com. 5.º. aph. 3.º. 5.º. 40. F/aph. 49.º. Ex. 42. A
 Chorij substantia. de fæt. for. 1.º. 322. E
 Chorion quale erat ancillæ psalteriæ, cui saltanti genitura post sextum diē in terram desiliit. de fæt. for. 1.º. 322. D
 Chorion in vulua oritur. de diff. vuluæ. 1.º. 109. D
 Chorion quomodo vuluæ inhaerescat. de diff. vul. 1.º. 109. D/E
 Chorion quomodo fiat, exemplum. de diff. vul. 1.º. 109. G
 Chorij id est secundarum situs & vsus. 15.º. de vsu par. 1.º. 211. B
 Chorij ita facit i aialib, ut plātā semen radices facit. 1.º. de sem. 1.º. 331. G
 Chorij vasa difficulter numerantur. 15.º. de vsu par. 1.º. 211. G
 Chorij venarum & arteriarum origo vnde. de fæt. for. 1.º. 322. E

Chorij vasorum omnium collectio in duas venas, & arterias redigitur. de fæt. for. 1.º. 322. F
 in Chorij magnarū venarū, et arteriarū medio meatus quā gignit i fundū vesicæ infantis pforatus dictus vrinaculum. de fæt. for. 1.º. 322. F
 per Chorion membranam arteriæ & venæ penetrant materias e vulua ad fætum transmittentes. 1.º. de sem. 1.º. 331. B
 Chorion qua parte solum perforatum. de fæt. for. 1.º. 322. E
 CHORIOIDES plexus, qui. 7.º. de decre. Hipp. 1.º. 269. D
 CHORYGII fit mentio. de medic. fac. par. 7.º. 176. C
 χερσμολόγοι de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. 110. A
 CHRISTVS & Moyses legem tulere citra demonstrationem. 2.º. de differen. puls. 4.º. 54. D
 Christi affectū in secta obstinatissimi hñr à Galeno. 3.º. de differ. 4.º. 60. H
 CHRISTIANORVM mentio fit, quibus se quoq; auctor annumerat. de ren. affect. digno. & medela. 7.º. 195. A
 in CHRONICIS temporum anni mutationi comparatur septimana in acutis. 3.º. de dieb. decre. 4.º. 158. B
 in Chronicis morbis accessiones fiunt quotidie, vel quarto. 3.º. de diebus decretorijs. 4.º. 158. G
 ad CHRONICVM Asthma valet elect. lacca. de me. ex. Sp. 107. A
 ad Chronicum asthma. de med. exper. Sp. 107. E
 ad Chronicos Dolores valet electarium quod dicitur euadens. de medicinis expertis. Sp. 108. E
 in Chronicis Febris typum remouens electarium aristolochiæ. de medi. expertis. Sp. 105. F
 ad Chronicas febres valet decoctio squinanti. de med. exper. Sp. 107. B
 ad Chronicas febres expertum medicamen. de med. exper. Sp. 107. H
 ad Chronicas febres, quæ fiunt ex humore crasso, medicamen. de medicinis expertis. Sp. 108. D
 ad Chronicam febrem electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Chronicas febres electarium affaætida. de med. exper. Sp. 108. D
 ad Chronicas febres electarium turbit. de med. exper. Sp. 108. C
 ad Chronicum fluxum medicamen bonum. de med. exper. Sp. 105. G
 Chronicum fluxum intercipiens electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 ad Chronicas Oppilationes valet elect. lacca. de med. exp. Sp. 107. A
 ad Chronicas Tusses decoctio hyssoppi. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Chronicam tussim valet electarium lacca. de med. exper. Sp. 107. A
 contra Chronicum Vomitum medicamen. de med. exper. Sp. 107. F
 χρωτὰ, id est corpus, pro carnosā parte accipitur ab Hippocrate. de fracturis, commen. 3.º. 7.º. 242. H
 χρωτὰ. de fract. com. 2.º. 7.º. 233. C
 CHRYSERMI pastillus. 9.º. de cōp. med. se. loc. 5.º. 198. H
 Chrysermi pulsus definitio. 3.º. de diff. pul. 4.º. 67. H
 CHRYSIPPVS proauus sectæ Archigenis. 2.º. de diff. pul. 4.º. 58. F
 Chrysippus in Sicilia natus linguam græcam non callebat, & legem græcis dare voluit de nominibus. 2.º. de diff. pul. 4.º. 58. G
 Chrysippus de nominibus scita sanctius, q̄ Solon de numis, leges ferebat. 2.º. de diff. puls. 4.º. 58. F
 Chrysippus quo modo prudens effectus ex Stoicorum sententia. quod animi mores. 1.º. 318. F
 Chrysippus antiquus scriptor Anatomie. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 183. E
 Chrysippus venæ sectionem auferebat. de cur. ra. per sang. miss. 6.º. 15. H
 Chrysippus quo modo existimauerit fieri visionem. de hist. phil. Sp. 9. E
 Chrysippi libri. 5.º. de decre. Hipp. 1.º. 259. F
 Chrysippus librum fecit de animi agitudine. 3.º. de loc. aff. 4.º. 14. E
 Chrysippus scripsit quatuor libros de affectibus. 5.º. de decr. 1.º. 258. D
 Chrysippus scripsit quæ ad remedia pertinerent animi perturbationum. de cog. cur. animi mor. 2.º. 50. D
 Chrysippus scripsit de anima. 2.º. de decre. Hipp. 1.º. 234. F
 Chrysippus animali spiritu plenum esse sinum spiritus asserit. de decretis Hippo. & Plat. 1.º. 232. A
 Chrysippus cur brevis. 3.º. de decr. Hipp. 1.º. 243. E
 Chrysippus probabat argumenta ex vulgaribus poetis, & etymologia. 2.º. de decre. Hipp. 1.º. 234. E
 CHRYSITES terra, quæ. 9.º. de simp. med. fac. 5.º. 66. C
 Chrysites. 8.º. de simp. med. fac. 5.º. 63. H
 CHRYSOBALANVS, qualis. 8.º. de comp. med. sec. lo. 5.º. 190. F
 ex Chrysobalano medicamenta stomachica quo quo modo conficiantur à Galeno damnantur. 8.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 190. A
 Chrysobalani. 9.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 202. D
 CHRYSOCOLLA quid. de simp. med. Sp. 82. E
 Chrysocola naturalis, quæ. 9.º. de simp. med. fac. 5.º. 71. F

Chrysocolle fictitia quo mō fiat. 9°. de simp. med. fac. 71. F/10°. 5°. 75. E
 Chrysocolle qualis sit. 9°. de simp. m. d. fac. 5°. 71. F
 Chrysocolle tenuium partium est citra calorem. 3°. de compositione med. per genera. 5°. 228. E
 Chrysocolle est septicum medicamentum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
 Chrysocolle exicat plus pice. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. H
 Chrysocolle vires habet acriter stypticas. de simp. med. Sp. 82. E
 Chrysocolle miscetur collyrijs ad lachrymam facientibus. de simplicib. medicaminibus. Sp. 82. E
 Chrysocolle in cerotis posita carnes luxuriantes stringit. de simplicibus medicaminibus. Sp. 82. E
 Chrysocolle qualis sit ad vlcera. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 255. C
 Chrysocolle ex vrina vlcera difficilia sanat. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. E
 Chrysocolle aptissima est vlceribus contumacibus. 9°. de simplici. medi. camen. facult. 5°. 71. F
 Chrysocolle vlcera vix sanabilia curat. 2°. de compo. medicamentorum per gene. 220. B/4°. 5°. 244. C
 Chrysocolle ad vlcera maligna. 4°. de compo. medic. per genera. 236. F/242. D/5°. 5°. 247. A
 CHRYSOCOME qualis. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 63. H
 Chrysocome peripneumonij, & hepaticis morbis prodest, & menstrua purgationis prouocanda vim habet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. H
 CHRYSOMELA cur parum nutriant propter multitudinem humidita. tis. de diff. cont. Sp. 73. F
 Chrysomela velociter corrumpuntur in stomacho. de diff. con. Sp. 74. H
 CHVS quæ mensura. de pond. & mens. 275. E/276. B/E/ 5°. 277. E
 Chus quæ mensura humidorum pro eorum varietate. de pond. & mens. 275. F/276. F/H. 5°. 277. A/B/C/D
 Chus, id est congius, quæ nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
 χυλός, id est succus, vocatur humor incrassatus tum in animalibus, tum in plantis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Chylus assimilatur rei imperfecte coctæ. 4°. de vsu partium. 1°. 136. A
 Chylus alteratus à carne iecoris debet fieri ruber, si illi debet assimila. ri. 4°. de vsu par. 1°. 138. E
 Chyli descensum retardat pylorus in ventriculo. 4°. de vsu par. 1°. 139. B
 in Chylum non mutata deiectio significat ventriculum male concoque. re. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
 CHYMETHLA affectus digitorum. introd. Isa. 59. C
 Chymethla, id est perniones, sanare possunt non modo decoctum radices, & seminis lappæ minoris, sed & eius caules teneriores. 6°. de simpli. medicam. fac. 5°. 43. F
 Chymethla, siue perniones, curat viri semen quod in mulieris congressu intus non remansit. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. C
 Chymethla sanat asinorum vnguium cinis. 11°. de simp. med. fa. 5°. 80. E
 CHYMOSIS affectus totum oculum exercens. intro. Isa. 58. D
 Chymosis dicitur rubra, carnosaq; corneæ oculi pelliculæ inflammatio. de rem. par. fac. 7°. 156. D
 Chymoses prima ratione pupillam obtenebrant. 1°. de symp. cau. 3°. 15. E
 ad Chymosin, hoc est vtriusque palpebræ distortionem ex inflammatio. ne obortam. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 157. E
 ad Chymosin grauem, & difficilem. de rem. par. fac. 7°. 156. D
 Chymosis, vide Chemosis.
 CHYMVS dictus est sapor ab antiquis. de oculis. 7°. 183. F
 Chymus quid significet apud Aristotelem & Plat. fin. med. Isa. 50. B
 Chymus quid apud Hippocratem. fin. med. Isa. 50. B
 Chymus est in icore, et mittit ad nutriendū aial. 4°. de vsu part. 1°. 136. B
 Chymum frigidum generant pira & poma, si matura comedantur, cucu. meres, citruli, aqua bathecæ, cucurbitæ. de diff. con. Sp. 74. B
 Chymi boni cibus plurimus accipitur post comestionem bathecæ. de dif. solu. contin. Sp. 74. F
 Chymi mali cur sint cicera, & scænum græcum. de diff. cont. Sp. 74. B
 Chymi mali sunt renes, & cur. de diff. cont. Sp. 74. B
 Chymi mali sūt capæ, allia, raphanus, rapæ, pastinacæ. de diff. Sp. 74. C
 χυλοσθαί quid significet. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. B
CIBIVS vocatus vtiliter vulnere à cane inflato. imponi. tur. 11°. de simp. med. fa. 5°. 82. G
CIBORIVM quid. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. G
CIBVS id est σίτος, quid significet. de vict. rat. in morbis acutis, com. mentario. 1°. 7°. 113. G
 Cibo oppositus est potus. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Cibus & potum aliqui Hipp. vocat victum. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. B
 Cibi nomen quo modo pro excrementis quoque sumatur. in 6°. de mor.

bis vulgarib. com. 1°. 3°. 155. E
 Cibaria significant panes. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. E/F
 Cibi ex quatuor sunt elementis. 1°. de elemen. 1°. 7. E
 Cibus & potus vñ ex quibus sex rerū non naturalium. ars med. 15. 68. C
 à Cibo & spiritu gubernatur animal. introd. Isa. 54. A
 Cibus necessario occurrit nostro corpori. ad Thras. 2°. 104. D
 Cibo cur indigemus. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. G/de diff. cōt. Sp. 71. C
 Cibo quicquid siccioris substantiæ effluxit, refarcimus. 1°. de sa. tu. 2°. 62. G/in 6°. de morb. vul. com. 6°. 3°. 190. B/de diff. cont. Sp. 71. C
 Cibus sumat corpus, cum est inanitum. ad Thras. 2°. 104. D
 Cibo non indigeremus, si nihil à nostro efflueret corpore. de vic. ratio. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115. E
 sine Cibo possunt perdurare animalia quæ in latebris degunt, cum se re. condunt. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. B
 Cibo frequenti si indigeremus, vita nostra esset aliena à musis. de vsu partium. 1°. 164. C
 Cibus quo reficitur habet membrum omne. de oculis. 7°. 182. H
 Cibus membro conueniens, qui. de ocul. 7°. 183. A
 Cibus à quo nervi aluntur. de atra bile. 1°. 36. E
 bñ Cibi aliqui cur nō possint instaurari. com. 2°. aph. 32°. Ex. 17. A
 Cibo refectis atque instauratis sanguinosius corpus efficit. in 6°. de mor. bis vulga. com. 3°. 3°. 177. C
 Cibi omnes quomodo dicuntur nutrimenta. 1°. de nat. fac. 1°. 292. G
 Cibus quo modo nutriat corpus. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. G
 ex Cibus roborantur vires. de ren. affe. dign. & med. 7°. 156. F
 Cibus vt nutrit, consideratur rōne substantiæ. de vtil. resp. 1°. 223. D
 Cibus vt dulcis, vt austerus, vt frigidus, vt calidus, consideratur ra. tione qualitatis. de vtil. resp. 1°. 223. D
 Cibus valet ad animi virtutem. & animi mor. 1°. 317. E
 Cibus qui est cibus simpliciter per se humectat solidas partes corporis non ex accidenti. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Cibus plurimus humectat corpora. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 Cibus non simpliciter copiosior humectat, sed qui non habet fortem qua. litatem. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 in Cibo vinum ad sedadum sitim solū inuentū esse, collige. de diff. Sp. 72. B
 Cibo assumpto pro medicamento vinum accipitur. in 6°. de morbis vul. garibus, com. 6°. 3°. 196. F
 per Cibus fiunt maturaciones. in 1°. de mor. vul. 3°. 112. A
 Cibus in terra, quæ animalia prona sumunt. 11°. de vsu par. 1°. 185. A
 Cibus in terra, quæ aialia prona non sumunt. 11°. de vsu par. 1°. 185. A
 Cibi deglutitio est actio naturæ. introd. Isa. 55. B
 Cibus quo modo possumus videre animal deglutire ex anatome. 3°. de natur. facul. 1°. 305. B
 Ciborum introitus os. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 Cibus, & potus per fauces descendunt. 2°. de sem. 1°. 340. G
 Cibi non ingrediuntur laryngis meatum. 7°. de vsu par. 1°. 163. C
 Cibus spinosum & durum sumentia non indigent dentibus superioribus. 6°. de anat. administ. 1°. 90. E
 Cibus si ingreditur asperam arteriam, strangulationes & tusses excitantur. introd. Isa. 54. C/D
 propter Cibus maioris molis, chartilaginis anuli tracheæ arteriæ non sunt rotunda. 7°. de vsu par. 1°. 158. C
 Ciborum instrumentorum differentia. 6°. de anat. admi. 1°. 90. D
 Cibus it per collum. 11°. de vsu par. 1°. 186. B
 inter Cibi instrumenta numerantur muscoli in terminis vasorum. 6°. de anatom. administ. 1°. 90. C
 Cibi quo modo conficiantur & distribuuntur. & animi mor. 1°. 320. F
 Cibus quo musculo conteratur. 11°. de vsu par. 1°. 185. F
 Cibi qui nulla indigent contritione. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 187. H
 Cibi primum instrumentum ventriculus. 6°. de anat. adm. 1°. 90. C
 Cibi per gulam trahuntur à ventriculo. 3°. de nat. fac. 1°. 304. G
 Cibi trahuntur à ventriculo esurienti, antequam sint in ore leuigati. 3°. de natu. facul. 1°. 305. E
 Cibus, et potus trahunt à ventriculo villis rectis. 4°. de vsu par. 1°. 137. B
 Cibus, & potus expelluntur à ventriculo villis transuersis. 4°. de vsu partium. 1°. 137. B
 à Cibus venter trahit alimentum sibi accommodatū. 6°. de decr. 1°. 265. H
 de Cibo in ventriculo Erasistrati opinio. 3°. de nat. fac. 1°. 303. E
 Cibi cōplectuntur à ventriculo, vt fœtus ab vtero. 3°. de nat. fa. 1°. 303. E
 Cibus amplecti propriū est ventriculi se circumstringendo certo tpe deti. nere, & rursus ad inferiora dimittere. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 in Cibus quod optimum est, trahit sibi retentrix. 3°. de nat. fa. 1°. 303. H
 Cibus

Cibus quo modo exuccetur. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
Cibus quando est in ventriculo, pylorus est clausus ut os vteri. 3°. de naturalibus facul. 1°. 303. E
post Cibū sūptū vētricul⁹ inferius os suū claudit. 2°. de symp. ca. 3°. 21. C
Cibi instrumentum omentum. 6°. de anat. admi. 1°. 90. F
Cibi distributionis instrumentorum triplex differentia. 6°. de anatomia administratō. 1°. 93. F
Cibo concocto aperitur inferius os ventriculi. 3°. de nat. fa. 1°. 303. D
Cibus de stomacho educitur. de cathar. Sp. 94. G
Cibus quo modo à ventriculo ad iecur efferatur. de const. ar. Isa. 41. D
Cibi succus non omnino transmittitur ad venam hepatis, immo etiā partim ad arteriam. de vit. resp. Sp. 64. G
Cibum attrahit iecur à ventriculo per meseraicas, ut arbor à radicibus 6°. de loc. affect. 4°. 37. G
Cibi liquamen, vel chylus, quod ex ventriculo, & intestinis in iecur transmittitur, partim tenuioribus portionibus, partim crassioribus consistit. de aira bile. 1°. 34. H
Cibi transmissio à ventriculo in ieiunium intestinum non est opus nature. 6°. de loc. affect. 4°. 38. E
Cibi succum trahit hepar ab intestinis. de vit. resp. Sp. 64. D
Cibus quo modo eat per iecur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. G
Cib⁹ in sinū iecoris partē, deinde in gibbā provenit. de const. ar. Isa. 41. D
Cibi cur mutant qualitatem postquam à caua ad gibbā iecoris pervenerint. 12°. meth. med. 7°. 83. E
Cibum assumptum elaboramus virtute proveniente ab hepate, cōcoctio ne, & digestionē, & sanguificationē, & appositionē, & prophyysi, et discretionē, & excretionē. de virt. nostrum corp. disp. Sp. 60. B
Cibus non mutatur à ventre propter iecur. 6°. de decr. Hip. 1°. 265. H
à Cibus, & potibus, atq; aere quid habeat iecur. 10°. meth. me. 7°. 64. F
Cibum concoquenti in ventre potentiē sanguifica potentia proportionalis est. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
Cibus ubi sit sanguis, sit motus passivus cibi. 1°. de nat. fa. 1°. 291. B
Cibum alterat iecur in sanguinem, & mittit ad cor. an aīal sit. 1°. 326. E
Cibi vltima coctio fit in cor secundum Aristotelem. de vit. resp. Sp. 62. F
Cibatur cor spiritu, & sanguine attracto. de anat. viu. Sp. 56. D
Cibus alteratus à iecore in totū corpus tendit. 6°. de anat. admi. 1°. 90. C
Cibi à ventriculo in iecur, & ab hoc in totum corpus deductio, opus est naturale. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
Cibi tantummodo vehiculum est humiditas, non autem cibus. de victus rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. F
Cibum concoctum in diuersas corporis partes reddi prohibet iecinoris obstructio. de bon. & vitio suc. 2°. 34. F
Cibus quo modo per totum corpus deferatur. 6°. de lo. aff. 4°. 38. A
Cibus per quas venas ascendat. de venarum, art. diffec. 1°. 56. B
Cibos comesos non suscipiunt vene constipatae. de sal. dieta. 2°. 42. F
Cibi assimilatio fit spatio temporis. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
Cibum, & potum appetens ventriculi cupiditas animale officium est. 6°. de locis affect. 4°. 37. H
Cibū appetimus virtutē pueniēte ex hepate. de vir. nost. cor. di. Sp. 60. b
Cibi defectum percipit ventriculus per neruium. 9°. de vsu par. 1°. 174. G
Cibum plurimum cur melancholici appetant. de mel. ex Gal. Sp. 109. D
Ciborum vehemens appetentia in morbis longis solet accidere in his qui sint euasuri. com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
Cibi appetentiā defectus, morsus & fastidium in vētriculo, sitis, ore ad amaritudinē alterato notat peccare bilem. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
Cibos, & potus amara videri indicium morbi ex ventre. de dyn. Sp. 19. H
Ciborum appetentia quę non seruet tempus consuetum ostendit futurā egritudinem. ars med. Isa. 67. E
Ciborum appetentia ad non vsitata edulia ostendit futuram egritudinē. ars medendi. Isa. 67. E
Ciborum appetentia intenta vel dissoluta ostendit futuram egritudinem. ars medendi. Isa. 67. E
à Cibo prohibendi sunt qui appetentiam amiserunt. in 6°. de morb. vul garibus, com. 4°. 3°. 184. A
à Cibo abstinentia quę apostita dicitur, significat idem quod anorexia, id est inappetentia. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
Cibi pingues, ac lenti appetentiam euertunt. 3°. de ali. fa. 2°. 30. F
Cibi appetentiam excitat cucurbitula. de hirud. reuuls. cucurbitulis, & scarifi. 2. F 6°. 3. F
Cibum nō capientes suauiter restituit theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. A
Cibi appetentiam excitans antidotus. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 186. A
ad Cibi inappetentiam. 2°. de antid. 113. D 7°. de med. fac. par. 7°. 174. C

Ciborum vehementissima inappetentia vitio lienis quando fiant. 6°. de locis affectis. 4°. 36. B
Ciborum insatiabilitas appellatur vltra quam satis sit progredi vescendo. de cog. cur. animi mo. 2°. 54. G
Cibum insatiabiliter appetentem stomachum sanat theriaca. de theri. ad Pisonem. 5°. 96. A
Cibos vitiosos qui appetant, & cur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
Cibos prater naturam edunt pregnantēs. 7°. de loc. aff. 4°. 41. B
Cibi vitiosi cupiditatem facit fluxio corrupta. 6°. de san. tu. 2°. 98. F
Ciborū malorū appetētia signat lasū eē os vētriculi. 5°. de lo. af. 4°. 32. H
Cibus magis q̄ potio appetitur, vitioso succo, qui salsus & biliosus sit, uē trem mordente. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
Cibi fastidium vnde oriatur. intro. Isa. 57. C 6°. de mor. vulg. com. 1°. 122. G 6°. aph. 3°. 3°. 46. F
Cibi fastidium quando generat allium. de victus ratione in mor. acutis, commentario. 4°. 7°. 145. C
Ciborum magnam nauseam inducunt acria, si largius aequo sumpta fuerint. de atten. vic. rat. 2°. 43. G
Cibum fastidientes, qui. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 106. F
Cibi fastidium in morbo diuturno & deiectiones sincere, malum commē tario. 7°. aph. 6°. Ex. 54. C
Cibi fastidij curatio. intro. Isa. 57. C
Cibū fastidiēribus excitat appetētia vna seruata. 2°. de ali. fac. 2°. 18. A
ad Cibum fastidientes. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 196. H
Cibos fastidientes purgandi nō sunt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 174. B/D
Cibum fastidientes non sunt lauandi. de vict. rat. in morbis acutis, commentario. 3°. 7°. 133. A
Cibum fastidientes comesse coacti, euomunt. 3°. de nat. fa. 1°. 303. G
Cibi inter se se mutuo dissidentes facilius vomitum cient. 2°. 41. H
Cibi vomitum facientes. 3°. de symp. cau. 3°. 27. B
à Cibo vomitum semel aut bis in mense cur laudat Galenus. 5°. de vsu partium. 1°. 143. E
Cibi quibus vti debent vomentes. 5°. de vsu par. 1°. 143. E
ad Cibum uel alimenta non retinentes. 6°. de comp. me per ge. 5°. 256. A
Cibus si non possit retineri, medicamentū. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 187. E
ad Cibi reiectionem. 8°. de comp. med. sec. loc. 189. G 5°. 191. C
Ciborum modus retinet cibum in uentre. 1°. de san. tu. 2°. 68. A
Cibum semel, & eum vnicum capere, & vinum vnum bibere interest, ut uenter illa & retineat & coquat. de sal. dieta. 2°. 42. C
Cibum in uentrē remorantur, austerā, acerba, & sicca natura. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. A
ad Cibum non sentientes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. A
Cibi omnes agunt, & etiam patiuntur aliquid in corpus nostrum. 3°. de temperamentis. 1°. 24. D
Cibi paucissimi sunt qui non agunt in corpus. 1°. de alim. fac. 2°. 8. E
Cibus quo modo alteret corpus. ars med. Isa. 68. C
Cibi mutationis pulsus, qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 98. H
ex Cibo pulsus mutatio est diuturna. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 104. H
Cibi largi pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 44. E
Cibi modici pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 44. E
Cibi parciore quam qui nutriat, pulsus qui. de puls. ad tiro. 4°. 44. E
Cibum qui acceperunt, & biberunt, cur habent respirationem paruam, & frequentem. de util. resp. 1°. 226. G
Cibus humidus est cā pcedēs pulsus mollis. 1°. de præs. exper. 4°. 109. D
Cibi primo frigesaciunt corpus, humidi potissimum, postea cocti calefaciunt. 3°. de tempera. 1°. 22. F
Cibi alterantur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
Cibus quo modo mutetur. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
Ciborum mutationis causa est temperies quatuor elementorum, quę proprietatem corporis ventriculi effecit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
Ciborum mutationem efficit calidum elementū. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
Cibos accendit caseus. de uic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. D
Cibus non est quod non uincitur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
Cibi et itē aquę uirtus est esse bñ alterabile. com. 5°. aph. 26°. Ex. 40. A
Cibis tribuit coctionem Galenus. ars med. Isa. 70. H
Cibus oīs nō coquitur in cuiusuis aīalis uentre. 4°. de san. tuen. 2°. 82. H
Cibus non habet in omnibus vnum tempus coctionis præfinitum neq; vnum. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. H
Cibi in dentibus amittunt speciem. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
Ciborum alteratio in ore, quanta. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
Cibi in ore miscentur cum pituita, quę in ore hñ. 3°. de nat. fac. 1°. 304. B
Ciborum coctio est ventriculi actio. 17°. de vsu artium. 1°. 222. F

ad Cibus concoquendos vis vetriculi in 6^m. de mor. vul. cō. 5°. 3^a. 188. B
 Ciborum concoctio in uentriculo, quæ. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. D
 Cibus in stomacho uertitur in lacteum succum. de compag. mem. siue de natura humana. Sp. 58. H
 Cibi in stomacho mutant consistentiam, colorem, & odorem, & alias qualitates. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Cibus coctus in uentriculo non est propinqua materia carnis, sed fit primo sanguis. 3°. de tempe. 1^a. 21. G
 Cibus modicus bene concoquitur. de cog. cur. animi morbis. 2^a. 54. G
 Cibus debet adequari virtuti digestiue. de diff. cont. Sp. 71. H
 Cibus corrupti difficiles cur aliqui magis, quam faciles concoquant. 1°. de alimen. fac. 2^a. 7. F. G
 Cibi cur non coquantur. de diff. morb. 3^a. 3. G
 Ciborum copia cruditates facit. introd. 1^a. 55. C
 propter Cibi immodicam copiam concoctio ab extrinseco impeditur. 3°. de symp. caus. 3^a. 24. H
 propter Cibi qualitatem alienam & intempestiuitatem coctio ab extrinseco impeditur. de symp. cau. 3^a. 24. H
 Cibus crudus reddit vigilia fortis. de vic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 125. B
 Cibi concoqui non possunt, nec distribui calore nativo debilitato. commẽtario. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 circa Cibus mediocres & consuetos nihil in totum effecisse ventris maxime intemperiem ostendit. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. C
 Cibi concoctio si ex frigidityte immodica perditur, quid sequatur. 3°. de sympto. caus. 3^a. 25. D
 Cibi cur non coquantur, si inflammatio, aut vlcus, aut aliquid huiuscemodi uentriculum infestet, nullam præterea causam exquirunt. de differentijs morborum. 3^a. 3. G
 Cibus natans in stomacho non digeritur. de diff. cont. Sp. 71. H
 Cibus si natet in stomacho quibus cibandum. de diff. cont. Sp. 71. F
 Cibi innatantes, ubi sumpta sunt austera, deorsum triduntur. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. E
 Cibus & si non exacte impleat cōceptaculi mensuram, lædit si illum non bene concoquit stomachus. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibus qui non bene coquitur, quid agat. 11°. methodi meden. 7^a. 72. F
 Cibi in uentriculo male cocti non coquantur in iecore. in 6^m. de mor. vulgaribus. com. 4°. 3^a. 186. D
 Cibus non superatus putrescit. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. H
 Cibi si non vincantur, refrigerant. 3°. de temp. 1^a. 23. C
 Cibus indigestibiles in intestinis quid purget. de cathart. Sp. 55. C
 ad Cibus minus concoquentes. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 169. H
 Cibus digerens medicina. secretorum. Sp. 101. F
 Cibus non mutari melius est, quam si mutetur in peregrinam qualitatem. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 194. B
 qui Cibi velociter corrumpuntur in stomacho. de diff. cont. Sp. 74. H
 Ciborum qui non velociter corrumpuntur in stomacho, qui melior. de diff. solu. conti. Sp. 75. A
 Cibus sumptus antequam primus descenderit, facit corrumpere primū, & secundum. de diff. cont. Sp. 72. A
 Cibus quo modo corrumpatur, & quibus. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. C
 Ciborum ad fumosum vel acidum ructum conuersio, ad causas & affectus uentriculi referenda est. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. H
 Cibus natantes corrumpere pertinet ad propriam rationem oris uentriculi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. E
 Cibus non corrumpit fundus uentriculi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. F
 Ciborum corruptionis tres generalissimæ differentię. 1°. de lo. af. 4^a. 5. B
 Cibi vertuntur in fumum à caliditate. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. D
 Ciborum corruptiones nidorosæ ex calidioribus, magis quam biliosis vertuntur. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 Cibi in biliosis in nidorulentam, & fumosam qualitatem corrumpuntur. 8°. meth. meden. 7^a. 53. B
 Cibus in nidorem vertentibus dandus est panis, & chondrus. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. F
 Cibi in biliosis raro in acidum conuertuntur. 8°. meth. med. 7^a. 53. B. G
 Cibi in acidum conuersi sunt minus mali in calidis naturis. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. B
 Ciborum corruptiones acidæ ex ijs cibus veniunt, qui frigidiores naturæ sunt magis, & pituitosi. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 Cibus corruptis in uentriculo similis ei affectus incidit, qui vtero obfectus corruptelam. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. C
 Cibo corrupto quando aperiatur os uentriculi inferius. 2°. de symptoma tum causis. 3^a. 21. C

Ciborum corruptio quibus accidit in ventre, & si descendat in alium, vel non descendat, quid agendum. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. H
 ex Cibus corruptis fit quæque febris. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 194. A
 Cibus valde corruptos in stomacho habentes, quomodo curandi. 8°. de cōposi. med. sec. lo. 5^a. 191. G
 ad Cibus corrumpentes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. C
 Cibus postridie eructant, & si præcordia aleuantur, his, tanquam cibus non percoctis, diuturnior somnus prodest. de sal. diata. 2^a. 43. B
 Cibi oino incocti non possunt facere ructus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 ad Cibus eructantes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. G
 Cibus in ventre quibus acescit remediū. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 191. D
 Cibus in acidum vertentibus dandum mel. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. E
 Cibus in uentriculo quibus acescit, ijs auxiliabitur antidotus Athanasia Mitridatis. 2°. de antid. 5^a. 114. H
 Cibus non emittitur à uentriculo antequam sit perfecte coctus. 4°. de usu partium. 1^a. 140. G
 Cibus crudus emittitur, si uentriculus acrimonia irriteretur, aut multitudine grauetur. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. F
 Cibus semicoctus qualis, & cur excernatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. H
 Cibi semicocti qui dicantur. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. B
 Cibus si de stomacho ante digonem exeat, quid agendum sit. de diff. cōt. Sp. 75. B
 Ciborum qualitas & quantitas cur faciat remorari excrementa, quæ in uentriculo continentur. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. A
 Ciborum ordo cur causa sit cur retineantur excrementa in ventre. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 68. A
 Ciborum cur maior aut minor fiat deiectio, quæ pro comestorum multitudine. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 quæ Cibi superfluitas est difficilis descensus de stomacho et intestinis, id genus his quæ descendere faciunt & venter mollescent. de diff. cōt. Sp. 71. F
 ad Cibus deponendum quæ excitent. de diff. cont. Sp. 75. B
 Cibi ex contrarijs substantijs quo modo turbet venter. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. A
 Cibi styptici qui sint. de diff. cont. 74. D. Sp. 75. B
 Cibaria styptica rectificant stomachum debilem & mollem. de dissolutione continua. Sp. 74. D
 Cibi lenientes qui sint. de diff. cont. Sp. 75. A
 Cibus leniens ante stypticum, & est contrarium, quid agant. de diff. cōt. Sp. 71. H
 Cibus qui ducit ventrem. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. C
 Cibus sibi similes adiuvant ad excretionem aut cohibitionem alui bilis et pituita. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. A
 Cibaria salsa deiectiones moliri, collige. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Cibi humidiores & glutinosiores celerem efficiunt deiectionem. 3°. de sympto. caus. 3^a. 27. C
 Ciborum superflua si tarde descendant, dari debent cibi lenientes & pingentes, in quibus sit dulcedo, aut acuitas, aut salsedo, aut nitrositas. de diffol. cont. Sp. 75. A
 Cibus quando de stomacho faciat descendere vinum. de diff. cōt. Sp. 72. B
 post Cibus adstringens quid sumptum facit ventrem retinentem habentes excernere. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. E
 Cibi indigesti de stomacho educuntur. de cathar. Sp. 94. G
 Cibus quando glande, vel clysteri educendus. 8°. meth. med. 7^a. 53. F
 Cibi non quia oino incocti permanent, ideo cito deiciuntur, sed quia cito deiciuntur, ideo oino incocti habet coctionem. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 Cibus exit per intestina qualis fuit deuoratus in lienteria. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. G
 Cibus extra protrudunt intestina. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 ex Cibo aut potu aliquo posse alui profluvium contingere, collige. commentario. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Ciborum, & naturarum diuersitas est scienda. de diff. cont. Sp. 71. D
 Cibi quo modo diuersi sint. de diff. cont. Sp. 71. D
 Ciborum ratio maxima habenda est. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. A
 Cibi naturæ Medicum scire oportet, secundum Rationales. de sect. 1^a. 10. D
 Ciborum facultas breui non potest comparari. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. D
 Cibarijs medicis nomen à materia inditum est. ad Thras. 2^a. 105. B
 Cibi pro viribus considerandi sunt. 12°. meth. med. 7^a. 77. E
 Cibi, ac potus sunt materiae medicinae. ad Thras. 2^a. 106. A
 Cibus exhibere iter primas medicis actiones numerat. ad Thras. 2^a. 108. F
 qui Cibi sanguini faciendo maxime consentiant, qui dissentiant, magis querendum erat Erasistrato, quam qui uentriculi operi facile cedant, qui aduersentur. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. E
 Ciborum salubrium exacta cura non habetur, nisi corporum naturæ agnoscantur. de bon. & vit. suc. 2^a. 38. A
 Cibus tota substantia singulis idoneus sola experientia discernitur. 6°. de san. tuen.

de sani. tuen. 2^a. 96. C/ de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 145. C
 Cibi comesti quō deprehēdunt ex substantia. 1°. de p̄sa. ex pul. 4^a. 107. H
 in Ciborum facultatibus diuturna experientia credendum ex Diocle. 1°. de alimen. facul. 2^a. 7. E
 Cibi modus quo modo experientia inueniat. 2°. de sani. tuen. 2^a. 73. E/ A
 Cibi substantia alendo accommodata cognoscitur voluptate edendi. 3°. de alimen. fac. 2^a. 30. F
 de Cibus que nesciat coquens. ad Thras. 2^a. 108. H
 Ciborum differentia. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 194. G
 Ciborū aliq nō habēt facultatē manifestā aliqui hnt. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. B
 Ciborum alium simpliciter cibum. alium. medicinale cibum appellandum esse. collige. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 in Cibo. et potu quo vis q̄piā medicinalis ē immista. 1°. de sa. tu. 2^a. 68. B
 Cibi quidam quando plane videntur agere & excellenter. non solum cibis sunt. sed medicamenta 3°. de temp. 1^a. 24. D
 Ciborū esus. & veratri potio nulla societate p̄cipiat. ad Thra. 2^a. 105. A
 Cibi habent eandem facultatem cum medicamētis. cum quibus communicant in sapore. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. B
 Cibus q̄ insunt qualitates. quib^{us} aliū vel exercere vel cohibere possint. nō tanq̄ alimentis. sed tanq̄ medicamētis insunt. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. D
 Cibi medicinales qui sint. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Cibi. et medicamēti vīm hēt p̄stana. de vic. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7^a. 115. D
 Cibus phacopsifana. i. ex p̄stana & lente. qualis. 1°. de alim. fa. 2^a. 13. E
 Cibus medicinalis cur difficulter deglutitur. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. H
 Cibi habentes qualitatem medicamentosam omnino non nutriunt. nisi coctione. aut assatione. aut maceratione qualitatem illam deposuerint. tuncq̄. exigue nutriunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. D
 cum Cibus sacrificiorum curantes medicos altarium laudat. de medicin. exper. 104. A/ Sp. 108. G
 Cibi habentium calorem mordacem. qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. C
 à Cibus calidis substantia caloris in animali augetur. qualitas tamen nō intenditur. 3°. de temp. 1^a. 24. E
 Cibi acres. & calidi. qui. de caus. mor. 3^a. 6. G
 Cibi acres caliditatem augent. & febres generant. de caus. mor. 3^a. 6. G
 Cibi acuti calefaciūt sanguinē calefactione nimia. de diff. cont. Sp. 72. F
 Cibi calidiores sunt magis bilioli. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Cibi calidi quibus conueniunt. de diff. cont. Sp. 74. C
 Cibi potusue varijs modis refrigerati. de bon. & vi. suc. 2^a. 39. C
 Cibi certissime refrigerantes. qui. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 194. B
 Cibus frigidus in frigidat postea concoctus calefacit. 3°. de temp. 1^a. 24. C
 Cibi frigidi quibus praeberi. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cibus frigidos fortius digerunt calidi. de diff. cont. Sp. 73. B
 Cibi qui magis exiccent in omni genere. 2°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 Cibi sicci quibus conueniant. & qui sint. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cibus siccos digerunt humidi. de diff. cont. Sp. 73. C
 Cibus mollior habet molliorem substantiam. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. H
 Cibi qui humectent. & qui non. quos purg. op. quib. med. 5^a. 88. A
 Cibi humectantes sunt quicunq̄. nullā habēt fortē qualitatem. hoc est neq̄. acerbā. neq̄. acrē. neq̄. saluam. neq̄. amarā. cō. 4°. apho. 13°. Ex. 28. G
 Cibi humidi quibus conueniant. & qui sint. de diff. cont. Sp. 54. D
 Cibus humidos digerunt sicci. de diff. cont. Sp. 73. C
 Cibi humectantes soporiferi sunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 Cibi humidi citra adstrictionem facile subsident. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. G
 Cibi frigidi. & humidi. qui. 10°. meth. med. 7^a. 67. A
 Cibi qui boni. & qui mali in genere. de bo. & vi. suc. 36. H/ 2^a. 37. A
 Cibi boni succi. qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. D/ de remed. para. fa. cil. 7^a. 159. C/ de diff. cont. Sp. 73. G
 Cibus idoneus ad coctionē. trāsit in sanguinē. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibi boni succū gñant. q̄ probe i vetriculo coquunt. de bo. et vi. 2^a. 37. A
 Cibaria recte cōfecta bonū sanguinē gñant. cōtra ea quae à Iul. Ex. 69. F
 Cibi boni succi detergūt. nec glutinosi sunt. nec crassum succū efficiunt. nec valenter nutriunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. F
 Cibi boni succi qui non calefaciunt. de rem. par. fac. 7^a. 149. A
 Cibi optimi ad bonam valetudinem. quales. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. E
 Ciborum generantium chymum bonum tēperatum inter subtile. et crassum. enumeratio. de diff. cont. Sp. 73. H
 Ciborum boni chymi. & subtilis enumeratio. de diff. cont. Sp. 73. H
 Cibi molles. ac friabiles maxime cōferūt ad sanitatē. 3°. de ali. fac. 2^a. 3. E
 Cibus boni chymi plurimus accipiat post comestione batheca. Sp. 74. F
 Cibus salubris cui curā est. perdicibus. & turturibus vtat mortuis vno die afferuatis. de atten. vic. rat. 2^a. 45. G
 Cibi p̄bati succi ex frumētaceorū genere sunt. de bo. & vit. suc. 2^a. 34. E

Cibi non habentes superfluitates. qui sint. de diff. cont. Sp. 73. E
 Ciborū qui malos generāt humores tres sunt spēs. de diff. con. Sp. 74. A
 Cibi qui pariūt malos succos. de bon. et vit. 2^a. 33. G/ 1°. de diff. se. 3^a. 31. G
 Cibi pessimi. qui. de puero epilep. 7^a. 180. D
 à Cibus gulā nimium irritatibus abstīnēdū eē docet. de cog. cur. 2^a. 33. C
 à Ciborum malorum succorum vel tenuium. vel crassorum esu semper abstīnendū. 2°. de ali. fac. 17. D/ de bon. & vi. suc. 36. B/ 2^a. 39. B
 Cibi vitiatī febrem faciunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 Cibi vitiosi succi qñ estate non vitandi. de bon. & vi. suc. 2^a. 39. B
 à Cibus paruis cur minus ledant exercētēs se laborib. 1°. de ali. 2^a. 10. B
 Ciborum putridorum odores. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
 Cibi qui minus nutriunt. & plurimum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. G
 Cibus qui alimentum copiosius praeat. 3°. de alim. facul. 2^a. 30. E/ 1°. de marc. 48. D/ de venē sect. aduer. Eras. 6^a. 14. C/ 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 de dissol. cont. Sp. 73. E
 Cibi insipidi & dulces praesertim. & compacti corpus multum nutriunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. H
 Cibus coctū facilis non pōt esse maxime nūtriēs. 7°. meth. med. 7^a. 45. D
 Cibi multi nutrimenti à quo sumendi sint. de diff. cont. Sp. 73. E
 Cibi multi nutrimenti aggrauant stomachum. de diff. con. Sp. 73. E
 Cibi robusti. qui. in 6^m. de morb. vulg. commen. 4°. 184. C/ 3^a. 192. G/ de ar. ticu. commen. 3°. 7^a. 275. F
 Cibi imbecilli. qui. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 184. C/ 3^a. 192. E
 Cibi qui facile nutrant. sed parum. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Cibus qui alimentum minus copiosum praeat. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Cibi oēs acres & amari parcius corpus nutriūt. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. G
 Cibus leuissimus est ouum sorbile. de dyna. Sp. 19. H
 Cibi tum tenuium partium. tum natura calidi faciles attractu sunt. sed parum nutriunt. de marc. 3^a. 48. D
 Cibus humidus minus nutrit. facilius coquitur ac distribuitur. 3°. de alimen. facul. 2^a. 30. F
 Cibi subtiles sūt pauci nutrimentī. et qui alij sint pauci nutrimentī. Sp. 73. F
 Cibi qui carent fere nutrimento. de venē sect. aduer. Eras. 6^a. 14. C
 Cibi aliqui vīr duri ac terrestres. q̄ elixi molles reddunt. de bon. 2^a. 36. F
 Cibi qui velocius digerantur. de diff. cont. Sp. 73. C
 Cibariorum velocis digestionis modus primus. de diff. cont. Sp. 73. B
 Cibatio citissima per quae fiat. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D
 Cibi concoctū difficiles. & si pauciores. tardius digerūtur à natura imbecilli. q̄ faciles. & si plures. nā forti existēte. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Cibus durior habet crassam substantiam. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. H
 Cibi crassi succi. qui. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B/ 1°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 128. D
 Cibi crassi viscosi si coquantur. multum nutriunt. aliter faciunt oppilationem. de diff. cont. Sp. 72. G
 Cibus crassos aliqui velocius digerunt. de diff. cont. Sp. 73. C
 Cibus crassos in hyeme sumere cur sit melius. de diff. cont. Sp. 72. G
 Cibus crassus cur vtantur athletae. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. B
 Cibaria crassa dominante eis siccitate. duritie. & viscositate. & simplicitate. & commista quid faciant. de diff. cont. Sp. 72. G
 Cibaria crassa in corpore calido quid efficiant. de diff. cont. Sp. 72. G
 Cibi crassi succi calculos generant in calidioribus. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. F
 Cibi crassi faciunt capillitū dictum morbum. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Cibi crassi quō edēdi sint à nō calidis. & qui nō mouent. de diff. Sp. 72. G
 Cibi crassi et glutinosi ob putredinē cāe sunt febrium. 1°. de diff. 3^a. 32. A
 Cibi humidi & glutinosi cur facile permeant. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 Cibi crassi & acervi tardi sunt transitus. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. D
 Cibi qui obstruunt numerantur. de diff. con. Sp. 74. H
 Cibi crassi faciūt obstructionē i iecore & renibus. de bo. et vi. su. 2^a. 36. B
 Cibi crassi & lenti succi nihil faciūt grauitatis. aut tensionis. dextre parti hypochondriorum. de bon. & vi. suc. 2^a. 35. A
 Cibus crassi & lenti succi vitent. qui ob atatem vel consuetudinem exerceri non possunt. de bon. & vit. suc. 2^a. 35. A
 à Cibus crassis abstīnēat capite vulnerati. 2°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 134. A
 à Ciborū crassorū esu. & si sint boni succi cur abstīnēdū. de bo. 2^a. 36. B
 Cibus crassis. & lēti succi pnt vesci hoies sua spōte. de bo. & vi. 2^a. 34. H
 Cibi pingues ac lenti non possunt diu edi. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. F
 Ciborum subtiliantium tria genera. & quod sit primum genus. & eius enarratio. de diff. cont. Sp. 72. D
 Ciborum subtiliantium fm genus. eiusq̄. enarratio. de diff. cont. Sp. 72. E
 Ciborum subtiliantium tertium genus. quod in quatuor secatur differentias. de diff. cont. Sp. 72. E
 Cibi qui attenuāt crassos humores. de at. vic. 2^a. 44. A/ de diff. Sp. 74. G
 Cibi oēs. qui sunt cōditi. & preparati ex aceto. sinapi. et oxymelite. attenuant. n iij tenuant.

tenuant. de atten. viēt. rat. 46.B
 Cibi in quibus positum est sal muria, & baurach, dissolunt, ac tenuant cum salsedine sua. de diff. cont. Sp. 72.F
 Cibi salsi dissolunt, ac attenuant, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72.F
 Cibus attenuantes, gustus, & olfactus discernere docēt. de atten. 2. 43.G
 Cibi acres, & extenuantes morbofi sunt. 1. de diff. fe. 3. 32.A
 Cibi oēs aquei, & mucosi minuunt vim attenuantium. de atten. 2. 44.C
 Ciborum mediorum differentie. 1. de alim. fac. 2. 13.G
 Cibaria media que sint. de diff. cont. Sp. 74.C
 Cibi qui neq; crassi, neq; tenues sunt, quales. de bo. & vit. suc. 2. 34.H
 Cibi qui neq; crassi, neq; tenues nullo mō dānādi. de bon. & vi. 2. 34.G
 Cibus temperatos in subtilitate, & crassitie dabimus quando motus est conueniens. de diff. cont. Sp. 71.G
 Ciborum tēperatorū diuisio in crassum, subtilē, & mediū. de diff. Sp. 73.G
 Cibaria media inter subtilia & crassa danda sunt temperato qui nō multum mouetur. de diff. cont. Sp. 73.A
 Cibi nō tēperati nō gñant sanguinē purū, mūdū, clarū. de diff. Sp. 74.A
 Cibi acuti incidunt, aperiunt, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72.F
 Cibi acuti attenuant corpus, & debilitant. de diff. cont. Sp. 72.F
 Cibi acuti incisui quibus conferant. de diff. cont. Sp. 72.F
 Cibi acuti adurūt sanguinem, si quis multum vtatur eis. de diff. Sp. 72.F
 Cibi acetosi incidunt, & attenuant, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72.G
 ob Ciborum acutorū cōtinuū vsū sanguis fit cholera nigra. de diff. Sp. 72.F
 Cibi apredinosi, qui. de artic. com. 3. 7. 275.F
 Cibus pinguis, dulcibus, & nulla vehemēti qualitate prēditis delectātur, qui naturaliter se habēt. in 6. de mor. vul. com. 6. 3. 191.G
 Cibus amaris, acerbis, acidis delectantur, qui naturaliter non se habent. in 6. de mor. vul. com. 6. 5. 191.G
 Cibi sapidi dulces, subtilēs abstergunt, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72.F
 Cibi dulces obsunt iecori, & lieni inflammatis. 2. de alim. fac. 2. 17.F
 Cibi omnes dulces sunt mali hepati, & renibus quando est in eis crassities. de diff. cont. Sp. 74.H
 Cibi ex farina milij et panici apud rusticos sunt in vsu. 1. de ali. f. 2. 13.C
 Cibi miliosi qui. de artic. com. 3. 7. 275.F
 Cibus vt generet lac, debet esse modice calidus, nullamq; insignem habere adiunctā siccitatem, nullam crassitiem. 5. de simp. med. fa. 5. 37.G
 Cibi multi seminis dicuntur & sunt bulbi, cicer, fabę, polypodes, conus. 5. de simp. med. fac. 5. 38.C
 Cibi & med. multi seminis sunt lini semē, & eruca. 5. de simp. 5. 38.C
 Ciborum quorundam coctorum diuersitas. de diff. cont. Sp. 72.E
 qui Cibi cocti efficiuntur mali. de diff. cont. Sp. 72.E
 Cibi gignunt humores. 1. de elemen. 1. 7.E
 ex Cibus alijs, atrę bilis non parum gignitur, ex alijs pituitę vel flauę bilis plurimum, ex alijs sanguis purus. de assuetud. 2. 61.B
 Cibi qui conueniunt sanguineo. de diff. con. Sp. 71.E
 in Cibus ne cōtineatur bilis an gignatur in ātantium corporibus dubitare est hominis ignari. 2. de natu. fac. 1. 300.F
 in Cibus ipsis bilis continet, fm Erasistratū. 2. de nat. fac. 1. 300.A
 Ciborum biliosorū nīmī? vsus gñat bilē. in 6. de mor. vul. c. 1. 3. 157.A
 Cibi qui conueniunt biliosis. de diff. cont. Sp. 71.E
 Cibi qui facile in pituitam vertantur. de nat. hum. com. 1. 1. 32.F
 Cibi hyemis pituitosiores. de nat. hu. com. 1. 1. 32.F
 Cibi frigidiore sunt magis pituitosi. 2. de nat. fac. 1. 300.D
 Cibi hñtes naturā pituitosā febres quotidianas faciūt. 2. de di. f. 3. 36.d
 Cibi qui conueniunt pituitosis. de diff. cont. Sp. 71.E
 Cibi q incidunt pituitā, mūdificāt stomachū, & q sint. de diff. cōt. Sp. 74.E
 Ciborum assumptorū crassitie, aut multitudine qñ gñat pblegma in stomacho ac reliquo corpore, conueniunt cibi acetosi. de dissol. Sp. 72.G
 Cibus calidis, & siccis vtēdū pituitosū sanguinē habētib. de bo. 2. 38.A
 Cibi faciētes humorē melācholicū. 3. de lo. af. 4. 18.F/de diff. Sp. 74.A
 a Cibus siccis, & crassis humor melācholicus fit. 1. de ali. fac. 2. 13.E
 Cibus calidis, & humidis vtendum melancholicum sanguinem habentibus. de bon. & vit. suc. 2. 38.A
 Cibi qui conueniunt melancholicis. de dissol. cont. 71.E/de melan. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110.D
 Cibi acres exhibeantur vt medicina melancholicis. de melan. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110.D
 Cibi debēt eē oppositi naturis pter q qñ est tēperata. de diff. cōt. Sp. 71.G
 Cibi contrarij ad contraria bene, similes autem ad similia male se habēt. com. 3. aph. 3. Ex. 20.B
 Cibi quibus indigēt corpa q egrediunt tēperamētū. de diff. cōt. Sp. 73.G
 Cibi quibus indigent corpora temperata in tempore non temperato. de

diff. cont. Sp. 73.G
 Cibi quibus corpora densa & quibus rara corpora sint nutrienda. de diff. solu. cont. Sp. 71.E
 Cibus quo modo debeat exhiberi sanis, ægris, plenīs, vacuis, fortibus, de bilibus, & quo tempore. com. 1. aph. 17. Ex. 9.B/C/D
 vt Cibus opportunus eligatur ad duospectandū. 7. meth. med. 7. 45.D
 Cibationis tria sunt capita, quantitas ciborum, qualitas, & vtendi modus. com. 1. aph. 19. Ex. 9.E
 Ciborum prębendorum quatuor regulę. de diff. cont. Sp. 71.H
 Cibi qualitatē, & quantitatem facultas indicat. de opt. secta. Isa. 29.A
 Cibi offerendi qualitas in his quę sunt pręter naturā, sumit a cōtrarijs in his quę sunt fm naturam a similibus. com. 1. aph. 16. Ex. 8.H
 de Cibi quātitate quo modo dematur notum est. 6. de san. tu. 2. 97.E
 de Cibi qualitate quo modo dematur. 6. de san. tuen. 2. 97.E
 Cibi mediocritas que. ars med. Isa. 68.D
 Cibus, potio, labor, sōnus, ven? oīa sint mediocria. 2. de sa. tu. 2. 69.D
 Cibus mediocris temperato adhibendus est. 2. de san. tu. 2. 75.H
 in Cibus qđ satis est cibi indigētia metimur. de cog. cur. ai mor. 2. 54.G
 Cibus multus quot modis dicatur. 3. de symp. cau. 3. 27.C
 Cibi plus iusto impleri temperatus non potest, si nature sue impetus sequatur. 2. de san. tuen. 2. 73.F
 Cibo repleti vt venter extendatur, non leduntur, si virtute existēte forti bene concoquant. com. 2. aph. 17. Ex. 13.A
 Cibus excedēs nō facit morbū nisi multū excedat. c. 2. aph. 17. Ex. 13.D
 de Ciborum ingestorum copia ex ventris mole non est coniectura faciēda. 1. de diff. resp. 3. 60.E
 Cibo plurimo vsus est, qui sudat dormiēs absq; causa manifesta, ideo prohibēdi cibi. cō. 4. aph. 41. Ex. 32.D/E/pręf. exper. conf. Sp. 77.G
 Cibus si quis ex morbo assumens nō corroboratur, significat corpus pluri alimento vti. com. 7. aph. 62. Ex. 59.G
 Cibus si quis nō acceperit, sudor mult? ex sōno factus, illū indigere euacuatiōe significat. c. 4. aph. 41. Ex. 32.D/pręf. exper. con. Sp. 77.G
 Cibariorum vsus adeo erat auctus tempore Galeni vt nihil addi posse videretur. com. 6. aph. 28. Ex. 49.A
 Cibi copia inducit causas antecedentes. de nat. hu. com. 2. 7. 181.G
 Cibi pariunt morbos. de nat. hum. com. 2. 7. 182.E
 Cibus pter naturā plus ingestus facit morbū. com. 2. aph. 17. Ex. 12.H
 a Cibo, & a potu morbi qñ & quales. in 1. de mor. vul. cō. 1. 3. 101.D
 Ciborum quantitas & qualitas inter causas frigidorum morborum numerantur. de caus. mor. 3. 7.B
 Cibi optimi, quiq; plurimum animali offerunt nutrimentum supra modū assumpti morbos frigidos pariunt. de cau. mor. 3. 7.D
 Cibus plenum esse, & quiescere simul, facit ad torminum generationem com. 5. aph. 41. Ex. 41.D
 Ciborum varietas pręsertim vbi varijs constat facultatibus, est nocentissima. de viēt. ra. in mor. acu. com. 1. 7. 111.H
 Ciborum vitia quid agant. 3. de symp. cau. 3. 26.B
 Cibus lōgo tpe repleti in exercitatu & otiosi, tremunt. 2. de sym. 3. 20.E
 Cibus vniuntur pluribus, quibus tubercula vel in articulis labores sunt. com. 4. aph. 45. Ex. 32.G
 Cibi immoderate sumpti quid faciant fætū. 11. de vsu par. 1. 188.B
 Cibus supra modū sūptus facit vomitū & pfluuiū. 2. de diff. fe. 3. 40.G
 ex Cibus & crapula dolores quandoq; veniunt ad lumbos & ad coxā. de viēt. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 145.A
 Cibi multi corpus plethoricum calefaciunt, & vacuatū siccant. de viēt. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 145.C
 Cibus plus cōsueti si quis assumpserit, equali aut prioribus, aut etiā minori vtatur exercitio, moxq; aggrauato corpore cū rubore atq; tumore venarū incipiat febricitare non absq; rōne quispiam illum ex multitudine febricitare existimauerit. com. 2. aph. 17. Ex. 13.D
 Cibaria imbecilliora. i. parum alimenti corpore exhibentia, ipsis vescentes breuis vite reddere apta sunt. in 6. de mor. vul. com. 6. 3. 192.E
 ex Cibus quod oriū symptomata facile corrigi. 3. de symp. cau. 3. 25.C
 Cibus supflus recēter assumptus corrigi ab euacuatiōe. ars me. 15. 70.D
 Cibi subtractio quid significet. de venę sect. aduer. Eras. 6. 10.H
 a Cibo qñ abstinedū tpato cū satis se impleuerint. 2. de san. tu. 2. 73.F
 Cibi paritas lassitudinē tollit, & sitim extinguit pituitosis & sanguine multū habētibus, biliosis nequāq; in 6. de mor. vul. cō. 3. 3. 176.A
 Cibus, & labores minuunt, & vinum dilutum quā frigidissimū bibant, quos sitis infestat. de sal. dieta. 2. 43.B
 Cibi pauci habent paucum excrementum. 3. de symp. cau. 3. 27.D
 Cibatis parce euidentia pbātasmata sōniorū vñ. i. 1. prr. cō. 1. 4. 163.G
 a Cibo

à Cibo si diu abstinerunt sani, presertim si cholerici sint, quid illis contingat. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Cibus si quis non sumat, augetur halitus biliosus. 10°. met. me. 7°. 62. H
 sine Cibo quando manemus, vrina fit rufa magis. 1°. de cris. 4°. 130. A
 Ciborum inopia sanguis arefit, & densior se ipso redditur. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. II. A
 in Ciboru calidorum presertim & siccorum paritate assueta vita tertianas facili ter affert febres. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 nisi Cibi, & lauent sicci, affectus non finiunt. 10°. met. med. 7°. 63. C
 ob Cibus prauos in fame, quæ contingunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Ciborum penuria non tam perunt famelici post inedia, quam qui iugulantur, spiritus inopia. 1°. de marc. 3°. 46. H
 Cibi abstinentia euacuat per accidens. 14°. meth. med. 7°. 89. B
 Cibi abstinentia p accides vires euertit. de vic. ra. in m. ac. cõ. 3°. 7°. 128. E
 Cibus omnibus sal admistus conuenit. de simp. med. Sp. 90. A
 Cibi modus. ars med. Isa. 68. E
 Cibus quo modo offerri debeat. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. D
 in Cibo omni oportet considerare regionem, anni tempus, & aeris constitutionem. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Cibi & potus veris, qui. de renum affe. digno. & med. 7°. 195. C
 Cibi astui. de bo. & vi. suc. 2°. 39. B de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. C
 Cibi hyemis, qui. de nat. hu. com. 1°. 1°. 24. E
 Cibandum quomodo sit in hyeme. de diff. cont. Sp. 71. G
 Cibi multi hyeme dari possunt, & pauci æstate. cõ. 1°. aph. 18°. Ex. 9. E
 Cibus hyemis, quantus. de ren. affe. dig. & med. 7°. 195. B
 Cibo ac potu semel impleri diem integrum, & noctem perduramus. 7°. de vsu partium. 1°. 164. C
 Cibi intempestiue non sunt sumendi. 3°. de symp. cau. 3°. 24. H
 Cibi sumendi sunt in sua hora. de diff. cont. Sp. 71. H
 Cibi accipiendi hora cõuenienti or hora frigiditatis. & cur. de di. Sp. 72. B
 Cibus non est accipiendus in hora caliditatis. de diff. cont. Sp. 72. B
 Cibandum saepe, sed paulatim indicat imbecillitas. de vict. ratio. in mor. acu. commen. 2°. 7°. 121. G
 Cibandi sunt sicci paulatim, & sepius. 7°. meth. med. 7°. 46. A
 Cibus sufficientem, qui semel ingerere non possunt, assidue modice aluntur. 1°. de diff. resp. 3°. 58. H
 Cibi hora consueta si mutetur, quid contingat. de diff. cont. Sp. 72. C
 Cibari, qui consueuerunt bis in die, & pransi non sunt, quid mali patiantur. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 119. H
 Cibus semel in die accipientes, in quæ incurrant. de vic. ra. in mor. acu. commen. 4°. 7°. 145. A
 qui Cibari bis in die sunt consueti, bis cibandi, & qui semel, semel. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. C
 Cibus qui capturi non sunt, ijs eo die labor aliquis iniungendus non est. com. 2°. aph. 10°. Ex. 12. H
 Cibus valentiores in cæna cur accipiebant athletæ. 7°. meth. me. 7°. 46. B
 Cibus secundum naturam vtentium dari debet. de bon. & vi. suc. 2°. 38. H
 Cibi cuiusq; insueti quomodo natura exploranda. de bon. & vi. suc. 3°. 36. F
 Cibi ex longo tempore consueti, & si deteriores sint, insuetis minus molestare solent. de vic. ra. in m. ac. c. 2°. 7°. 121. A c. 2°. aph. 20°. Ex. 19. B
 Cibi inconsueti, etiam boni, difficulter feruntur. de vic. rat. in mor. acut. commentario. 2°. 7°. 121. A
 circa Cibi quantitatem, vel qualitatem, quæ in ante acta vita acciderunt, coincidunt sanguinis mittendi quantitatem. de cur. ra. per san. m. 6°. 18. D
 Cibi praua consuetudine mores animi corrumpunt. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Cibi quo modo mutant animi mores. q. animi mor. 1°. 320. G
 Ciborum repentine mutationes si bene valentibus læsionem, ergo & male valentibus. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 119. A
 in Cibus qui ordo seruandus. de diff. cont. Sp. 71. H
 an Cibi si vinu potauerint q vel iedia, vel fluxu alui, aut sanguinis fame scit, cõuulsionib. atq; delirij statim capiunt. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 sine Cibo vinum ledere doloribus vexatū, Galenus expertus est in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. F
 Cibi qui debet pcedere, & q sequi. de vic. rat. in mor. ac. cõ. 3°. 7°. 129. C
 Cibi qui primo sumendi. 2°. de ali. fac. 18. G
 Cibi dura, & tarda digestionis sunt præponendi in fundo stomachi. de dissol. cont. Sp. 71. H
 ante Cibus qui fructus sint comedendi. de diff. cont. Sp. 75. A
 an Cibi si quis cum tympo, aut calamithe q exhibeat. 2°. de ali. fac. 2°. 17. F
 an Cibi si oliuæ cum muria comedunt, leniunt venter. de diff. cõ. Sp. 75. A
 Cibus Romanus est aphrogala. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Cibi qui posterius sumendi. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G

post Cibus si oliuæ ponticæ sine muria cum aceto edantur, confortant, stomachum. de diff. cont. Sp. 75. A
 pp Cibi incõgruū ordinē coctio ab extriseco ipedit. 3°. de symp. 3°. 24. H
 Cibus antecedant labores. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 ante Cibus exercitatio maximum affert commodum. de bon. & vi. suc. 35. A de parua pil. exer. 48. F 2°. de san. tu. 2°. 73. H
 Cibus bene concoquens, & mediocri vtens exercitio superfluitatibus vacat. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 an Cibi & post cibū ambulationes quales eē debet. 6°. de sa. tu. 2°. 97. H
 Cibus ante motum quid facit. de diff. cont. Sp. 72. A
 ante Cibi quando non est motus, quid agendum. de diff. con. Sp. 71. G
 an Cibi q nō sunt liberi, vt possint exerceri, nec aptis tpius cibū sumere, i morbos incidunt, nisi deiciant per alui. de bo. & vi. suc. 2°. 34. D
 ante Cibus qui non sunt liberi, vt possint exerceri, nec cibum aptis temporibus sumere, egent interdum validiori vacatione, & opportuna sanguinis missione. de bon. & vit. suc. 2°. 34. E
 Cibus ilico assumere nō debet exercitati. i 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 170. E
 Cibi qui anhelando ab exercitationibus sumpserat, multis viscera sunt oppilata, in primis iecur. de sal. dieta. 2°. 41. B
 Cibus post motum quid facit. de diff. cont. Sp. 72. A
 ante Cibi si motus sit multus quomodo cibandum sit. de diff. cont. Sp. 71. G
 ante Cibus vina nigra sumi. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 an Cibi & potu clara est vox, post, minus clara. de vo. & anh. Sp. 61. G
 post Cibus, & ante, quo modo deambulandum caput dolentibus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 à Cibo exercitatio non eadem quæ ieiuno. 2°. de digno. puls. 4°. 77. C
 Cibo sumpto, qualiscunq; motus noxius. de bon. & vi. suc. 2°. 35. A
 post Cibus motus quæ mala pariat, de bon. et vit. suc. 2°. 35. A in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 122. A de diff. cont. Sp. 72. A
 à Cibo exercitatio replet. de sal. dieta. 2°. 41. B
 à Cibo exerceri multis obstruit viscera. de sal. dieta. 2°. 41. B
 à Cibo exercitati vel balneati in viscerum dolores incidunt, potissimum iecinoris. de sal. dieta. 2°. 43. C
 post Cibus non labore lapidem habens. de cura lap. Sp. 112. B
 post Cibi quādiu qscēdū caput dolētib. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 133. E
 post Cibus si homines vehementer non exercerentur, nunquam morbo corriperentur. de bon. & vit. suc. 2°. 35. A
 à Cibus vigiliæ duplex finis. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. C
 post Cibus somnus quid facit. de diff. cont. Sp. 72. A
 à Cibo ad somnum conuersi implent caput. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 post Cibus somni multi digerūt, & nutriunt corpus nutrimento plurimo adherente, & cõfortāt cõfortatione plurima. de diff. cont. Sp. 72. G
 post Cibus q somnus est multus, quo mō cibādū sit. de diff. cont. Sp. 71. G
 post Cibus ne an sine cibo sint insõnia, cõsiderādū. in 1°. de mor. 3°. 118. A
 post Cibus quid faciant balnea. de mul. 3°. 81. G 8°. meth. med. 7°. 60. D
 à Cibo balnea trahūt humorū copiā. in 1°. de mor. vulg. cõ. 3°. 3°. 122. G
 post Cibus balneo vtētes, qbus iecoris vitij tēent. 6°. de sa. tu. 2°. 96. A
 Cibus dandus cū pedes sunt calidi. de vict. ra. in mor. acu. cõ. 3°. 7°. 139. E
 post Cibus balneis vtētib. febres quotidianæ sūt. 2°. de diff. fe. 3°. 36. D
 Cibus quātus esse debet ingredientis aquā frigidā. 3°. de san. tu. 2°. 78. D
 à Cibus obstruentibus cauendum seni. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. E
 in Cibus piper albū, tusum, cribratum, ac in pollinem redactum assumat senex qui cibus obstruentibus sit vsus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 à Cibus non leuiter leduntur senes, si breue quippiam transgressi limites sint. 5°. de sani. tuen. 2°. 90. F
 in Cibus quando danda Capa seni. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. D
 Cibandi indicatio vnde sumatur. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Cibandi quantitas à viribus sumitur. de sal. diet. 2°. 40. A in 1°. methodi medendi. 7°. 69. A
 Cibi dantur propter virtutem, non propter febrē. 10°. met. med. 7°. 71. G
 Cibandi scopus vnus sanis, & aegris. de vict. rat. in morbis acutis, commentario. 1°. 7°. 115. C
 Cibi nō sine iudicio sumēdi in morbis. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 125. D
 Cibandi certa rō haberi nō pōt in morbis iordinatis. c. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
 Cibandi ratio & remedium quā proportionē modo à facultate, modo à morbi tempore sumatur. de opt. secta. Isa. 28. G
 Cibi qualitas sumitur ex morbi affectu. 10°. meth. med. 7°. 69. B
 Cibi febricitantium sint frigidi, & humidi. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Cibus febricitantiū quātū frigidus & hūidus eē debet. 8°. me. me. 7°. 54. H
 Cibus quibus febricitantibus profit, & quibus obfit. 10°. me. me. 7°. 63. G
 in Cibus dandis quæ cõsideranda in acutis morbis. de vict. rat. in morbis acutis, commen. 2°. 7°. 121. E
 Cibus

Cibus cur interdicatur in principio inflammationis, & similium acuto-
rum. de opt. secta. Isa. 28. G
Ciborum concoctioni prospiciendum in omni febre. II. meth. med. 7. 72. F
Ciborum coctio cur deterior sit in febribus. 2. de nat. fac. 1. 300. D
Cibandi tempora in febre, quae de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 149. D
de Cibo exiguo exhibendo non indicat initium, & incrementum morbi.
de opt. secta. Isa. 28. G
Cibi obsunt in accessionum principiis, & augmentis. de vict. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 115. G
Cibandum potius in principio, quam post, ante iudicationem. de vict. ra. in mor. acu. com. 1. 7. 118. G
Cibus potius subtrahendus, quam adhibendus ante iudicationem. de vi ctus rat. in mor. acu. com. 2. 7. 121. H
Cibus non dandus in vigore. de vict. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 120. H
Cibum mutare post vigorem conuenit, non ante. de vict. rat. in mor. acu. tis, commen. 2. 7. 122. F
Cibi species non est mutanda ante signa coctionis. de victus ratio. in mor. acu. commen. 2. 7. 121. E
Cibus in declinatione dandus. de opt. secta. Isa. 27. G
Cibandi qua hora sint febricitantes a prin. ad finem. II. meth. med. 7. 69. B
Cibus quo pacto dandus est in febribus aestimato initio ac vigore febris. II. meth. med. 7. 74. C
Cibus neq; cum iam adsunt, neq; cum haud ita multo post futurae sunt ac cessiones, dandus est. com. 1. aph. II. Ex. 5. A
Cibare ante accessionem est perniciosissimum. II. meth. med. 7. 74. D
Cibus quibus datus, etiam si incipiat febricitare. 10. met. me. 7. 63. H
Cibandum aliquando ante accessionem p duas horas. 10. meth. med. 7. 62. H
Cibus, & vini potus quando ante accessionem exhibendus. de cau. pro. catar. 3. 95. G/10. meth. med. 7. 62. G
Cibus quando exhibendus ante accessionem. II. meth. med. 7. 74. D
Cibus qñ non potest exhiberi ante accessionem. II. meth. med. 7. 74. D
Cibum dedit Galenus accessioe incipiente. 10. meth. me. 63. B/12. 7. 78. A
Cibi dadi quod tempus sit in accessione. de vi. ra. in mor. ac. cō. 1. 7. 115. G
Cibandi sunt quidam in vigore summo. 10. meth. med. 7. 63. C
Cibandum quando sit in statu. II. meth. med. 7. 74. C
Cibandi sunt aegri in febris declinatione. 10. meth. med. 7. 63. C
Cibus in quacunque parte inclinationis morbi dat. de mor. temp. 3. 86. H
quā Cibi in febre ex obstructione conueniant. 8. meth. med. 7. 50. B/F
Cibum febricitanti si quis dederit, ut sano robur, sic laboranti morbus. commentario. 7. aph. 62. Ex. 59. G
sine Cibo vsq; ad tertium diem permanere aliquos, ut tertiana suspe-
ctas horas praeceant, collige. 1. de diff. feb. 3. 35. A
Cibandi ratio diatritariorum. 10. meth. med. 7. 64. A
Cibo quando abstinendum ad septimum. 2. de die. decr. 4. 155. E
absq; Cibo aeger detinendus est vsq; ad septimum, si vires consent, &
morbus sit finiendus. II. meth. med. 7. 74. C
Cibum per septem dies quibus non dedit Galenus, sed solam mulsam. 10. methodi meden. 7. 63. G
ad Cibum exhibendum in tertiana tempus. 2. de diff. fe. 3. 39. H
Cibi viles in febre tertiana. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 97. C
ex Cibus vehementer calefactis sitiunt immodice, febricitantq; interdū
tenui paruaq; hectica febre. 3. de symp. cau. 3. 25. D
Cibus eorum qui in hecticam transeunt. 10. meth. med. 7. 64. A
post Cibum quid hectici patientur. 1. de diff. fe. 3. 35. B
post Cibum hectici magis calent. 1. de diff. fe. 3. 35. B
Cibi tabidorum, lac, pitissima, alica. de mar. 3. 48. E
Ciborum quantitas in siccis, quae. 7. meth. med. 7. 45. G
Cibus in siccis quo modo dandus. 7. meth. med. 7. 45. G
Cibi qui boni in calidis, & siccis. 8. meth. med. 7. 51. B
Cibus peculiaris corpori exiccato. de vict. rat. in mor. ac. c. 2. 7. 120. C
Cibus si det ex loco iteruallo pgnati febrienti, destruit fetus, si crebro ci
bus exhibeat, auget febris & mī occidit. cō. 5. aph. 30. Ex. 40. D
Cibade quo mō sint praegnantēs agra. in 1. de mor. vulg. cō. 3. 3. 126. F
si Cibi prauī i sanis faciūt morbos, tāto magis i aegris augebūt. 3. 42. G
Cibum cum accipit natura cessat ab omnibus motibus. de vic. ra. in mor. acutis, commen. 4. 7. 140. E
Cibi quantum aegroti robur adaugent, tantum coctiones impediunt. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 97. D
Cibum offerre nihil aliud est, q plenitudinem suppeditare. de vena secti aduersus Eras. 6. 7. C
cur in Cibus quādoq; debeamus aegris assentiri. cō. 2. aph. 38. Ex. 17. G
Cibus qui melius sapit digestibilior est abominabili. de diff. cō. Sp. 73. D

duorum Ciborum bonorum si nobis optio sit, praebeatur aegro qui ex his
magis ab eo appetitur. de diff. cont. Sp. 72. C
Cibos quos fastidit ventriculus, reijcit. 3. de nat. fac. 1. 305. E
Cibus & potus parū deterior, suauior aut, meliorib' qdē, sed minus sua
uib' est praefendus. cō. 2. aph. 38. Ex. 17. G/de diff. cont. Sp. 72. D
Cibi delectationem significat vrima pinguis sine febre senibus eueniens
soluta apoplexia. de dyna. Sp. 34. B
inter Cibi et vne sectionē tps interponēdū, collige. 8. met. me. 7. 56. H
Cibi nisi sint probe cocti in vetriculo, vena nō secāda. in 3. de mor. vul. cō. 1. 3. 127. E/de cur. rat. p san. mis. 6. 19. A/8. meth. med. 7. 57. H
Cibus ilico dandus post sectionem vne, si aegrotus in diem non ferat. de opt. secta. Isa. 28. F
sine Cibo q fuere p quatuor dies, illis vena nō secāda. 5. met. me. 7. 35. C
Cibandum quo modo sit in scarificatione. de cucur. scar. 6. 4. B
ante Cibum dandum per duas vel tres horas medicamentum ex malis
cotoneis. 6. de san. tuen. 2. 101. B
post Cibum quae medicamenta sumi non possunt. 4. de san. tu. 2. 86. E
an Cibū dēt fieri fomētū, vel longe post cibū. de rem. para. fac. 7. 157. B
Cibū aut potum non petunt animo vacillantes. 1. de diff. resp. 3. 60. A
Cibi languentibus dari consueti. de vict. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 113. C
Cibaria cōueniētia mēbro affecto sunt inuenienda. de diff. cont. Sp. 74. D
Cibaria calida, & sicca praeterrmittamus quando caput est calidum susci
piens vapores. de diff. cont. Sp. 71. F
qui Cibi faciunt dolere caput. de diff. cont. Sp. 74. F
Cibi epilepticorū proprii, & contrarij. de puero epilep. 7. 180. D
Cibos multos ideo noiat Galenus, ut variari possint. de pue. epi. 7. 180. F
Cibi sint simplices. de puero epilep. 7. 180. F
Cibi simplices, & vnius speciei mox saturant. de sal. dia. 2. 41. H
Cibi ventrem mollientes. de puero epilep. 7. 180. C
Cibis viscosis crassis & frigidis debet abstinere epileptici. ibidē. 180. D
Cibos praebet qui non conueniunt epilepsia. de dyna. Sp. 24. A
pro Cibo dat carnem ouis annualis. secretorum. Sp. 102. E
Cibi a quibus abstinendum esse vult Hippocrates in affectibus pectoris.
in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 180. C
Cibadi ordo i pleuritide qñ augent cibi. de vic. rat. i m. ac. c. 1. 7. 118. H
Cibadi quo sint pleuritici post septimā. de vic. ra. in m. a. c. 4. 7. 143. H
Cibi nocentes vetriculo, quales. 1. de loc. aff. 4. 5. B
Cibi praediti insignibus viribus qui vetriculum offendunt praeter solitiū
sumpti. de vict. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 121. B
Cibi inflantes ventrem. de diff. cont. Sp. 74. F
Cibi inflatiui quo modo possint corrigi. de diff. cont. Sp. 74. G
Cibi flatulenti corrigunt calidis & attenuantibus. 1. de ali. fa. 7. 14. A
Cibi refrigerantes iuuant flatum hypochondriaci. 3. de loc. af. 4. 18. H
Cibi sanantur partes propinque vetriculo. 1. de loc. aff. 4. 5. H
Cibi salsi mūdificāt stomachū et iestina, et leniūt naturā. de dif. Sp. 72. F
Cibi qui sumendi sunt stomacho & hepate frigidis. de diff. cont. Sp. 71. F
Cibos nō exigit inflammatio vetriculi, & iecoris. 10. met. me. 7. 63. H
Cibi mordentes cur irritant phlegmonen iecoris eam magis quā in cauo
est, q quae in gibbo. 13. meth. med. 7. 83. E
Cibi adstringētes cur iecoris phlegmōis sint icōmodi. 13. met. me. 7. 83. E
Cibis, ac potibus, qui vim adstringēdi habeant, sanāt leuitas intestinorū
ex humorū acritudine in vetriculi atq; intestinorū abrafa supficie,
cessante humorum malignitate. com. 6. aph. 1. Ex. 46. A
Cibi, & pulmenta ictericorum. de cura icteri. Sp. III. C
ex Ciborum acutorum continuo vsu fit lapis in renibus nociturus. de dissect. Sp. 72. F
Cibi habentium lapidem. de cura lap. III. H/ Sp. II. E
Cibus pro lapide, lepus. de cura lap. Sp. II. A
Cibi lapidem in renibus habentium. de ren. aff. dign. & med. 7. 194. C
Cibi a quibus calculosi cauere debent. de re. aff. dign. & med. 7. 194. D
Cibi qui ad Cicatricem ducunt. 4. meth. med. 7. 28. H
Cibi emundantes vlcera. 4. meth. med. 7. 28. H
Cibus si exit a vulnere, ipsū i vetriculo esse significat. 1. de lo. af. 4. 2. E
Cibadi tenuissime in principio qbus ossa sunt fracta. 6. met. me. 7. 41. E
Cibus, lege Alimentum.
CICADAE ad colicos quo modo. II. de simp. med. fa. 5. 82. B
CICATRIX quid sit. 14. meth. med. 7. 92. C
ad Cicatricem ducere vlcus quid sit. 3. meth. med. 7. 19. H
ad Cicatricē quo perducant vlcera. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 106. B
ad Cicatricem quo ducitur vlcus cum phlegmone. 3. meth. me. 7. 21. B
Cicatrix in viceribus vbi initium habet. 1. de cōp. med. sec. loc. 5. 124. C
ad Cicatricem quae duci debent, quae postulent. 5. meth. me. 7. 29. G
ad Cicatricem

ad Cicatricem proprie, & primario inducendam quid requiratur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. D
 Cicatricem inducens facultas. ἐπὶ οὐρανὸν vocatur. 5°. de simp. medicamen. facul. 5°. 36. C
 Cicatrix citra callum induci debet. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 162. A
 Cicatrix arteriæ secta quæ potest induci. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. E
 Cicatrix quo maxime inducatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Cicatricem inducentia medicamenta. qualia. 9°. de simp. med. fa. 66. A/
 69. D/4°. de comp. med. per ge. 5°. 242. D/de oculis. 7°. 188. F
 Cicatricem obducunt exiccantia. ars med. Isag. 70. B/ commentario. 6°. aphorismo. 8°. Ex. 47. C
 Cicatricem quod probe inducit modice adstringat oportet, atq; desiccet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
 ad Cicatricem perducit vlcerum inueterata ab exiccantibus citra morsum collige. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Cicatrice ducunt per accidens catheterica hoc est detractoria. 5°. de simplici. medica. fac. 5°. 36. D
 Cicatricibus inducendis adstrictio cōuenit. 1°. de cōp. me. p ge. 5°. 214. A
 Cicatrice inducentia sicca & adstringētia. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 227. A
 Cicatrice contrahentium finis, qui. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 227. A
 Cicatrice inducētia, et glutinatoria quo mō differat. 3°. met. me. 7°. 19. H
 Cicatrice inducentia medicamenta extrinsecus. intro. Isag. 58. A
 Cicatricibus inducendis pulcherrimum medicamen est Aes vstum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
 ad Cicatricem inducendam præstātissimum est es combustum lotum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
 ad Cicatricem plana vlcerum perducit Aloe. q. ani. mor. 1°. 317. D
 ad Cicatricem ducit Alumen. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. A
 ad Cicatricem vlcerum producit Andrae malagma. 10°. de compo. medica. secun. locos. 5°. 207. G
 Cicatricem inducens Aridum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 252. G
 ad Cicatricem ducendam Asclepiadis. 1°. de comp. med. p ge. 5°. 217. A
 Cicatricem inducit medicamen ex Cadmia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 Cicatricem in quibus partibus inducit medicamen ex cadmia. 5°. metho. di. medendi. 7°. 33. G
 Cicatricem vlceribus inducit Chalcitis tosta. de ther. ad Pifo. 5°. 97. E
 ad Cicatricem Cibi ducentes. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Cicatricem inducens Cineritum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. F
 Cicatricem præ nimia humiditate difficulter admittētibz vlceribus mirifice prodest Cyperi radix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Cicatricem ducens Cyzicenum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. B
 Cicatrici inducendæ optimum medicamen est Emplastrum Hephestias. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 Cicatrice probe inducens emplastrum. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 224. E
 Cicatrice includit exulcerationes igne factas Hedera viridis. 7°. de simplici. medi. facul. 5°. 51. F
 ad Cicatricem ducit Hypericum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 ad Cicatricem claudēda vlcerum valet Lapis. 9°. de sim. me. fa. 5°. 67. G
 ad Cicatricem vlceribus inducendam vsurpatur Lapis in egypto nascēs cerato mixtus. de simp. m. d. fac. 5°. 68. E
 ad Cicatricem ægre peruenientia vlcerum curat Leuconij decoctum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Cicatricem inducens Magni. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. G
 ad Cicatrice inducēda Medicamētū optimū. 2°. de cōp. med. p ge. 224. B
 ad Cicatricem obducēda vlcerum optimum medicamen est Plumbum lotum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 ad Cicatrices crassas. q. valeant Rhyptica, & syluam ponit. 4°. de compo. med. secun. loc. 5°. 151. G
 Cicatricem inducens Rufum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. G
 ad Cicatricem vulnera contumacia perducit Scordion. 8°. de simplici. medicamen. facul. 5°. 60. H
 ad Cicatricem ducit vlcerum Sina ægyptia. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. A
 ad Cicatrici inducendæ contumacia vulnera valet Terra lemma. 9°. de simp. med. facul. 5°. 95. D
 ad Cicatricem difficulter prouenientia inuat terra vsta. 9°. de simplici. medica. fac. 5°. 66. F
 ad Cicatricem perducit vlcerum inueterata Thaliotrum. 6°. de simplici. medicamen. facul. 5°. 48. C
 Cicatrices recentes attenuare potest Thyites Lapis. 9°. de sim. me. 5°. 67. E
 ad Cicatricem vlcerum producit. 6°. de comp. med. sec. loc. 175. D/1°. de compo. medi. per gene. 210. H/215. G/216. G/2°. 223. D/224. B/C/F/G/4°. 238. C/239. A/D/242. C/F/5°. 245. G/253. A/F/6°. 255. B/359. G/

261. H/ 5°. 262. B/C
 ad Cicatricem citra dolorem ducens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. F
 Cicatricem ducens sine morfu. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 242. D
 Cicatrice carnes obducens citra erosione. 5°. de cōp. me. p gen. 5°. 252. H
 ad Cicatricem venientibus vlceribus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. H
 ad Cicatrice recenti contractos articulos. 7°. de cōp. me. p gen. 5°. 265. C
 ad Cicatrice claudenda, & implenda vlcerum humida quid sit vtile. 11°. de simp. med. facul. 5°. 80. H
 Cicatrices causæ necessario fiunt vlceribus diuturnis. commentario. 6°. aphorismo. 45°. Ex. 51. E
 cur Cicatrix quandoque non aduenit vlceribus, & quandoq; facta iterum soluitur. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. E
 Cicatricem cur non inducant vlcerum. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 242. H
 ad Cicatrice quæ nō pmittat vlcerum deuenire. cō. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
 Cicatrice nō oia cacoethe admittit difficulter. 1°. de cō. me. p ge. 5°. 214. b
 Cicatrix nō potest induci in intestinorum difficultate, vbi caruncula apparet. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 Cicatrices crasse, & vulnera difficilia catuloticis, & colleticis rebus curantur. de part. art. med. Sp. 19. A
 ad Cicatricem vix venientia vlcerum quæ dysepulota dicuntur, quæ vocentur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. B
 Cicatricem vlceribus difficillimis, callosis, & inueteratis maxime inducens. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. D
 ad Cicatricem ægre recipientia vlcerum, præsertim vbi callosa & dura labra vlcerum amplectant, claudenda. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. B
 ad Cicatricem ægre ducentia vlcerum. 1°. de compositio. medicamen. per genera. 211. C/214. C/215. F/2°. 223. A/224. D/3°. 235. B/4°. 241. B/242. E/G/243. A/244. D/E/5°. 246. H/247. E/248. H/249. C/E/253. G/ 5°. 259. A
 ad Cicatrices malignas. 10°. de comp. med. secun. loc. 208. A/4°. de cōposi. med. per gen. 242. C/6°. 5°. 258. D
 ad Cicatricem tibiæ de dyna. Sp. 30. A
 Cicatricem ex rabiosi morfu vlcerum ducere non sinens medicamētum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. G
 Cicatrices indurata figuram enariant. de caus. morb. 3°. 9. A
 Cicatrices quā conueniat duriores, remolliuntur. 1°. de mo. mus. 1°. 310. G/in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 161. A
 Cicatrices cur turpes fiāt, & quo mō pulchræ fiāt. 13°. met. me. 7°. 81. F
 Cicatricibus atris candorē reddit calamintha. 6°. de sim. me. fa. 5°. 49. C
 CICATRIX affectus iridis oculorum. introd. Isag. 58. D
 Cicatrices oculorum eximit fel. de simp. med. Sp. 84. E
 ad Cicatrices albas oculorum valet succus cetauræ. de vir. cē. Sp. 93. B
 ad Cicatrice ægre recipientia vlcerum oculorum. 4°. de cō. m. se. lo. 5°. 152. H
 ad Cicatrices veteres oculorum. de med. fac. par. 7°. 170. D
 ad Cicatricem oculorum male inducēda. 5°. de cōp. med. se. lo. 5°. 160. G
 Cicatrices oculorum extenuat lapis thyites. de simp. med. Sp. 86. H
 Cicatrices oculorum extenuat thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G
 ad Cicatrices oculorum extēdās. colliriū mellinū. 4°. de cō. m. 5°. 157. A
 ad Cicatrices oculorum extēdās. 4°. de comp. med. secun. loc. 152. H/154. H/155. A/156. C/D/E/F/ 5°. 157. A
 ad Cicatrices oculorum & callos extēdandos. 4°. de cō. me. se. lo. 5°. 156. D
 Cicatrices oculorum crassa detergit chamæsyce. 8°. de sim. me. f. 5°. 63. G
 Cicatrices crassas oculorum extenuat leuconij flores sicci. 7°. & sim. 5°. 34. E
 ad Cicatrices oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 155. B/H/ 5°. 156. C
 CICERA inter semina cerealia numerantur. de vic. rat. cō. 1°. 7°. III. B
 Cicer legumen est flatuosum, copiosi nutrimenti, alio mouēda habile, ciēda vrinæ idoneum, lacti, & semini generando aptum, & mēses ciens. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Cicer venerem incitat. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicer auget semen, & veneris desiderium. de bon. & vi. suc. 2°. 37. D
 Cicer est cibis multi seminis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Cicer pudenda incendit. de vic. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 145. F
 Cicer a quibusdam datur equis admissarijs. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicerum immaturorum natura. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicera recentia sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 Ciceris viridis siliqua non est esculenta. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Cicer cū propter humiditatem principio qualitatu prope expers sit ipis successu maturatu ac siccatu dulcius euadit. 4°. de sim. ma. f. 5°. 28. G
 Cicerum siccorum meminit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. H
 Cicerum genus orobieum appellatum quibus viribus polleat. 6°. de simplici. medi. fac. 5°. 47. E
 Cicer quale sit. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. F
 Cicer

Cicer calidū est & modice siccum, particeps item amaritatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Cicera numerantur inter cibos calidos. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Cicer agreste ad omnia efficacius est domestico, hoc est tum calidius, tum siccus, quanto & acrius, & amarius. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. E
 Cicera, fulua, flaua, et rubra albis sunt calidiora. 4°. de simp. m. f. 5°. 31. D
 Cicera, & fœnum græcum sunt mali chymi, cur. de diss. cont. Sp. 74. B
 Cicer egregie nutrit, non est boni succi, nec minus inflat, quam faba. de bon. & vitio suc. 2°. 37. D
 Cicera inflant ventrem. de diss. cont. Sp. 74. F
 Cicer ut faba flatulentum est. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicera, & faba potissimum iter legumina vêtosa sunt. d. pue. ep. 7°. 180. H
 Cicer magis nutrit quam faba. 1°. de alim. fa. 2°. 14. B
 Ciceribus facultas absterge di maior est quā est fabis. 1°. d. ali. fa. 2°. 14. B
 Cicera nutriūt eū q̄ digerit. eā nutritiō multo crasso. de diss. cōt. Sp. 73. E
 Cicerum succus in aqua elixus potius bibendus. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicera quo modo varie parabantur. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicerum frixorum natura. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Cicer elixum, vel frixum in cœna pro tragematibus sumitur. 1°. de alim. facul. 2°. 14. B
 Cicera frixa de tragematibus sunt optima ictericis. de cur. icter. Sp. III. D
 Cicer cruinum ictericis prodest. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. C
 Cicerum decoctio expurgat in ictericis. de cura icter. Sp. III. B/D
 Ciceris aqua confert in dolore lapidis. de cura lap. Sp. III. H
 Cicera parua nigra lapidem renum comminuunt. 1°. de alim. fa. 2°. 14. B/
 de dissol. cont. Sp. 75. G
 Ciceris arietini decoctum calculos renum confringit. 6°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 47. E
 Cicer arietinum efficacius ceteris urinam prouocat. 6°. de simpli. medicamen. fac. 5°. 47. E
 Cicer album in cura vesicæ. de dyna. Sp. 20. A
 ex Ciceribus puls haud frequenter fiebat. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 Ciceris farina excoctat simul et excoctat. 5°. de simp. me. f. 33. H/3°. 34. A
 Ciceris farina vsus est Galenus in neruorum vulneribus. 3°. de compo. medic. per gen. 5°. 229. H
 CICERIS magnitudo, Dosis. 7°. de compo. med. secun. locos. 182. C/183. A/185. H/186. F/8°. 189. B/F/G/9°. 204. B/10°. 5°. 206. E/de medica. fa. cil. par. 171. H/ 7°. 179. D
 Ciceris magnitudine catapotia. 8°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 189. F
 CICERCULA inter cerealia semina numerantur. de vict. ratio. in morbis acutis. com. 1°. 7°. III. B
 Cicercula, eruia, phaseli, sunt vnum gñe, plura noie. 1°. de ali. fac. 2°. 15. B
 Cicercule sunt dolichi. 1°. de alim. fac. 2°. 14. G
 Cicercule substantia & vsus. 1°. de alim. fac. 2°. 14. G
 Cicerculas quo modo explorabat Galeni pater. de bo. & vit. su. 2°. 36. G
 Cicerculus meliores sunt ochri, & dolichi. de bon. & vit. suc. 2°. 37. D
 CICERELLI meminit. de dynam. Sp. 24. B
 CICHON instrumentum ad suffitū faciendū. de med. fac. par. 7°. 171. C
 CICHORIVM frigidum & siccum in secundo ordine. 8°. de simpli. medicamen. fac. 5°. 60. C
 Cichorei facultas subfrigida est, subamara & modice adstringens. 8°. de compo. med. secun. loc. 5°. 195. C
 Cichorea est cibarij genus. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 195. B
 Cichorea & cruda & cocta apud rurales edebatur. 8°. de compositione med. secun. loc. 5°. 195. B
 Cichorion comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Cichorei cōdiēdi modus ex Erasistrato. de venæ sect. adu. Eras. 6°. 12. A
 Cichorium est vitiosissimi succi. de bon. & vit. suc. 2°. 37. G
 Cichorei species est chondrila. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 Cichorion ad capitis dolorem. de rem. par. fac. 7°. 154. B
 Cichorium inter olera quæ cruda stomachicis conueniunt. 8°. de compo. si. med. secun. loc. 5°. 192. C
 Cichoreū optimū medicam est calidis iecoris intemperaturis, qui vltra hoc q̄ moderate refrigerat, amplius robur visceri addit, & extergit cōiūsuras osculorū venarū q̄ sunt in ipso. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 195. C
 Cichoreum non admodum lēdit frigiditas iecoris intemperies. 5°. 195. C
 Cichoreo vtiur Erasistratus abunde in cura affectionum, quæ sunt circa alium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Cichorium cum vino expurgat in ictericis. de cura icter. Sp. III. B
 CICI, id est ricinus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 CICINVM oleum quale, & ubi. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. E
 Cicinum oleum in Aegypto habetur. 3°. de sani. tuen. 2°. 81. C

Cicini olei vires medicus noscat oportet. 2°. de simp. med. fac. 5°. II. F
 Cicinum oleum tenue est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. H
 Cicinum oleum vetustate fit calidius & tenuius. II°. de simp. me. 5°. 79. C
 Cicini oleū habet naturā sabini inueterati. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. A
 Cicinum oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Cicini oleū discussoriū, & rarefaciēs cutim. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 197. F
 cū Cicino oleo abrotanū ad alopecias cōuenit. 6°. de simp. me. f. 5°. 40. H
 Cicinum oleum soluit ventrem. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
 Cicino oleo pus mouetur in phlegmonis frigidioribus. 5°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 34. C
 Cicino oleo simile est oleum lucernarum. 1°. de comp. med. se. l. 5°. 123. A
 Κίγκλιος quid de articulis. com. 4°. 7°. 289. E
 CICONIAE cur habent rostrum magnum, & collum longius. II°. de vsu partium. 1°. 187. D
 Ciconiarum stercus epilepsia mederi quidam falso dicunt. II°. de simpli. medica. facul. 5°. 77. B
 CICVRVM carnes minus siccant, quā ferarum. 5°. de sani. tuen. 2°. 92. C
 CICYTA à græcis κύνειον dicta. q̄ animi mores. 1°. 318. A
 Cicutæ simile est semen anisi. de simp. med. Sp. 80. E
 Cicutæ carystiæ fit mentio. de med. fac. par. 7°. 166. A
 Cicutæ frigida est. 2°. de temp. 1°. 21. G
 Cicutæ frigida iudicatur ab omnibus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
 Cicutæ frigida extreme. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Cicutæ est frigidissima, hoc est frigida quarto gradu. 3°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 19. G
 Cicutæ semen est oīum refrigerantiū valentissimū, tñ cuti nostræ impossitū, antequā exacte cōminuatur, est imbecillū. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. F
 Cicutæ succus frigidus est & viscosus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
 Cicutæ frigida cum sit, humiditatis item copiam obtineat, potius non est sumpta vtilis ad somnum inducendum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. C
 Cicutæ & si detur calefacta, postea tamē fit frigida. 3°. de temp. 1°. 23. G
 Cicutæ calefacta vrit. 1°. de simp. me. fa. 3. C/1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 219. H
 Cicutæ frigida natura est, & parit frigidos morbos. de caus. mor. 3°. 7. D
 Cicutæ succus odore pugnantiam cum homine quam habet ostendit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. E
 Cicutæ refrigerat hominem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. D
 à Cicutæ refrigeratur corpus. q̄ animi mores. 1°. 317. H
 Cicutæ quantā pariat refrigerationem. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. A
 Cicutæ numeratur inter medicamenta naturæ frigida, quæ deleteria nut cupantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. H
 Cicutæ numeratur inter medicamenta, quæ habent naturam exitalem, tamen non potest sine quantitate nocere. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
 Cicutæ summe nos refrigerat ac interimit, ac minime omnium est acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. C
 Cicutæ obstupefacit, & necat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Cicutæ epota cur fiat stultitia nesciuit Galenus. q̄ animi mor. 1°. 318. A
 Cicutæ esu quidam mortui. de bon. & vit. suc. 2°. 34. A
 Cicutæ hominem necat tum ob meatuū amplitudinem, calorisq̄ multitudinem, tum ob attractionis arteriarum robur validum ad cor pertinet. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. C
 Cicutæ si vino mixta bibatur cur necet citius. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. E
 Cicutæ cur necat si anima immortalis. q̄ animi mores. 1°. 317. H
 ad Cicutam valet theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 91. D
 Cicutæ est nutrimentum aliquibus animalibus. 6°. de san. tuen. 2°. 96. D
 Cicutæ homines necat, sturnos nutrit. de ther. ad Pifo. 5°. 91. A
 Cicutæ sturno nutrimentum, homini medicamentū. 3°. de temp. 1°. 24. E
 Cicutæ vescuntur sturni. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Cicutam non refrigerare sturnum & eum nutrire, collige. 1°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 2. D
 Cicutæ sturnos nutrit & calefacit, nō enecat. 3°. de simp. med. fa. 5°. 17. H
 Cicutæ cur sturnos non necat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. C
 Cicutam anus Atheniensis comedebat, & quomodo tali cibo caperit d. fuesieri. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. C
 in Cicutæ decoctio macerata medicamenta exhibet per os. 7°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 182. A
 Cicutæ semen dat per os. 7°. de compositio. medica. secun. locos. 183. G/H/ 185. D/184. A/10°. 5°. 206. A
 Cicutæ semen quibus conueniat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. B
 Cicutæ semen pro oculis. de reme. par. facil. 7°. 156. D
 Cicutæ adstringit & reprimat. de reme. par. fac. 7°. 156. D
 CIENVS qui & Prusias dictus est inter auctores sectæ rationalis. in introductio. 15a. 51. D

κινκλίσμος quid.de artic.com.1°. 7^a.261.B
 Κινλαει testiculorum tumores nominantur. de tum.præter nat. 3^a.84.G
 CILIA quæ.introd. 1^a.53.A
 Cilia propter quid facta.10°. de vsu par. 1^a.180.A
 ex. Cilijs pili decedentes quo mō restarentur.14°. met.med. 7^a.93.C
 Cilia pilis exasperare conuenit.in 6^m. de mor.vul.com.2°. 3^a.160.H
 in CILICIA fit capnelæon.2°. de comp.mc.sec.loc. 5^a.133.F
 in Cilicia que vina nascantur.5°. de san.tuen. 2^a.91.B
 in Cilicia vina valde tenuia & aquosa reperit Galenus. de vict.rati.in morb.acu.com.3°. 7^a.127.B
 Cilicium vinum austerum & dulce, simul nigrum est, adstringit. de boni. 2^a.38.C
 & vitio suc. 2^a.38.C
 CILINI fit mentio. secretorum. Sp.101.C
 CIMICES hirudines eijciunt.11°. de simp.med.fac. 5^a.82.E
 Cimices suffiti ad hirudines deuoratas. de medic.fac.par. 7^a.174.D
 Cimices lectuli ad vrina difficultatem. de medic.fac.par. 7^a.178.E
 Cimicum sanguis.4°. de comp.med.se.loc. 5^a.158.B
 Cimicis sanguis ad pilos palpebris innatos oculum infestantes. de reme. par.fac. 7^a.156.G
 Cimices ante suffusionem apparent. de oculis. 7^a.187.C
 ad. Cimices in auribus proprie valet succus centauree cum oleo. de vir- tute centau. Sp.93.C
 CIMOLIA terra quid, & eius vires. de simp.med. Sp.85.B
 Cimolia terra duplex.9°. de simp.med.fac. 5^a.66.F
 Cimolia terra qualis.9°. de simpli.med.fac. 5^a.66.B
 Cimolia terra sicca est citra morsum.9°. de simplic.med.fac. 5^a.66.F
 Cimoliam terram quādoq; appetunt grauidæ.1°. de symp.cau. 3^a.18.C
 Cimolia terra debet sepe lauari.9°. de simp.med.fac. 5^a.66.F
 Cimolia exacte elota ē ex pharmacis ēplastis.4°. de sim.me.f. 5^a.25.D
 Cimolia terra in medicamentis ad defluuium capillorum.1°. de compo- sio. medicamen. sec. loc. 5^a.126.A
 Cimolia terra achoribus conuenit.1°. de cōp.med.sec.lo. 5^a.128.H
 Cimolia ex aceto contra fauos. de remed.para.facil. 7^a.154.D
 Cimolia terra illinitur ad ignem sacrum, & combusta: pustulas enim fie- ri prohibet. de simp.med. Sp.85.B
 CINADAR quid, & eius vires. de simp.med. Sp.82.B
 CINAEDI auicula fel.4°. de comp.med.sec.loc.153.B/ 5^a.158.B
 CINARAE conditura, quæ.2°. de ali.fac. 2^a.23.E
 Cinara melancholicum succum gignit.2°. de alim.fac. 2^a.23.E
 CINCINNORVM imaginem referens fascia. de fascijs. 7^a.295.E
 CINCTVM non patientes ceratum habeant.8°. meth.med. 7^a.53.D
 CINENON quid & eius vires. de simp.med. Sp.83.C
 CINERULA qualis.1°. de comp.med.sec.lo. 5^a.129.E
 Cinerule Cyprie meminit.3°. de comp.me.se.lo.145.A/5°. de comp.med. per gen.5°.251.H/ de rem.par.fac. 7^a.163.E
 Cinerula achoribus conuenit.1°. de comp.med.sec.lo. 5^a.128.H
 CINETICOS catatopon, id est vis animæ ad omnia loca progredien- di. de spermate. Sp.37.H
 CINGVLVM fasciola humeri. de fascijs. 7^a.302.E
 Cingulum de corio capreoli quibus profit. de dyna. Sp.24.B
 CINIS quid significet.6°. de comp.med.sec.loc. 5^a.170.G
 Cinis quid sit, & qualis sit.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.B
 Cinis tenue corpus est.4°. de simp.med.facul. 5^a.30.B
 in Cinerem adustam vertitur consumptus lignorum natiuus liquor.2°. de differen.feb. 3^a.41.D
 Cineris adustio quo modo fiat.com.2°. aph.47°. Ex.18.H
 in Cinere egit calor. de vitil.refp. Sp.64.F
 vt Cinis & acetum, ita & nigra bilis particeps est caloris.3°. de sym- ptoma. causis. 3^a.28.B
 vt Cinis & acetum, calida est atra bilis.3°. de symp.cau. 3^a.28.B
 vt Cinis atra bilis fit ē sanguine immodice cocto feruentiq;.3°. de sym- ptomatium causis. 3^a.28.B
 Cinere, & calce crassiora sunt ferrum & lapis ignita, multoq; magis q; fauilla, ad hec quoq; & calidiora.4°. de simp.me.fac. 4^a.30.B
 in Cinere taxat Dioscoridem.8°. de simpl.medica.fac. 5^a.62.C
 per Cineris poros influens aer ignitur ad restorationem euaporationis ignis. de vitil.refp. Sp.63.H
 Cinis pro materia combusta varius.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.B
 Cinis animalium vstorum, qualis.6°. de comp.med.sec.lo. 5^a.170.G
 Cinis Brafficarum adurit.7°. de simp.med.fac. 5^a.52.F
 Cinis Brafficarum cum adipe ad inueteratos laterum dolores valet.7°. de simp.med.fac. 5^a.52.H

Cinis Cancris qualis.11°. de simp.med.fac. 5^a.81.H
 Cinis Caprifici omnibus acrior. de simp.med. Sp.86.A
 Cinis Chartæ exiccat, sed infirmius, quā papyri.8°. de simp.med.fac. 57.G/9°. de comp.med.sec.loc. 5^a.203.E
 Cinis Cochlearū vstarū adstringit dysenteria.11°. de simp.me.fac. 5^a.81.E
 Cinis locorum vbi Aes funditur. de oculis. 7^a.191.C
 Cinis ex Ferraria officina.9°. de comp.med.sec.loc. 5^a.199.H
 Cinis Ficulneus, qualis.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.C
 Cinere ficulneo nunquam ad sanguinem supprimendum vti debemus.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.C
 Cinis Ficuum.5°. de comp.med.sec.loc. 5^a.253.B
 Cinis Hirundinum vstarum ad oris putredines ac crustas. de remed.pa- ratu facil. 7^a.158.A
 in Cineribus oibus vstorum lignorū aliquid veluti fomes quidā igneus per exiguas partes dispersum est, quod & valide calidum est, reliquū omne tum terreum est, tum frigidum.4°. de simp.med.fac. 5^a.25.A
 Cinis acerborum Lignorum sanguinis eruptionem supprimit.8°. de sim- plici.med.fac. 5^a.62.C
 Cinis Mustela cōtra podagricos et arthriticos.11°. de sim.me.fac. 5^a.82.D
 Cinis Myrrha.6°. de comp.med.per gen. 5^a.262.B
 Cinis Nucum, qualis.6°. de comp.med.sec.loc. 5^a.175.A
 Cinis sarmentorum Oliuæ, qualis. de simp.med.fac. Sp.86.A
 Cinis Quercinus, qualis.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.C
 Cinis Ranarum sanguinis eruptionē sanat.11°. de simp.med.fac. 5^a.82.D
 Cinis Salamandra quibus valeat.11°. de simp.med.fac. 5^a.82.F
 Cinis Spinarum.5°. de comp.med.per gen. 5^a.253.B
 Cinis spongia combusta sanguinem inhibet. de theria. ad Pis. 5^a.97.E
 Cinis tithymallorum, qualis.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.C
 Cineris species est calx.8°. de simp.med.fac. 5^a.62.C
 neq; Cinerē, neq; puluerē, neq; fauillā, neq; calcem animal vllū estit, neq; eorū que planē amara sunt quicquā.4°. de simp.me.fac. 5^a.30.C
 Cinis in recentia vulnera in profundum positus sanguinem statuit a cur- su. de simpl.med. Sp.86.A
 Cinis pecoribus castratis impositus prodest, omnibusq; abscessis. de sim- plici.medica. Sp.86.A
 Cinere, & sputo argentum vium extinguit. de dyna. Sp.30.E
 Cineri comparatur pulmo. de vitil.refp. Sp.63.H
 in CINEREM vertitur humorum putridorum terrestres cocta super- fluitas.2°. de diff.feb. 3^a.41.D
 Cinis in febre quorsum mittatur.3°. de presag.ex pul. 4^a.119.A
 sub CINERITII panes omnium deterrimi.1°. de alim.fac. 2^a.10.C
 Cineritius color qñ in vrinis & cur.in 6^m. de mor.vul.com.1°. 3^a.155.F
 Cinereum in vrinis quos colores significet præter ruffum. in 6^m. de mor. vulgarib.com.1°. 3^a.155.G
 Cinereus est puris color. de fract.com.2°. 7^a.236.D
 Cincritium Asclepiadis cicatrice inducēs.5°. de cōp.med.p.ge. 5^a.253.G
 CINNABARI quale.9°. de simp.med.fac. 5^a.69.F
 Cinnabaris viridis fit mentio.3°. de comp.med.sec.loc. 5^a.145.H
 Cinnabari vnum ex fortissimis medicamentis ad achoras.1°. de compo- sio. medic. secun.loc. 5^a.129.D
 Cinnabarium collyrium.4°. de comp.med.sec.loc. 5^a.156.H
 CINNAMVM quid. de simpli.med. Sp.83.A
 Cinnamomi arboris descriptio.1°. de antid. 5^a.126.A
 Cinnamomū, ellebori, et damasonij figurā p̄sefert.1°. de antid. 5^a.106.A
 Cinnamomi arbor Roman portata.1°. de antid. 5^a.105.H
 Cinnamomum cognitu facillimum est.1°. de antid. 5^a.105.G
 Cinnamomum perfectissimum, quod theriacam ingreditur, describitur. de ther.ad Pifo.94.G/1°. de antid. 5^a.106.A
 Cinnamomum in antidotis valde præciosum. de simp.med. Sp.85.A
 Cinnamomum pro regibus.5°. de comp.med.sec.loc. 5^a.165.H
 Cinnamomi probatio ex ætate.1°. de antid. 5^a.105.H
 Cinnamomi vis ad quantum tempus durat.1°. de antid. 5^a.105.G
 Cinnamomi diuersitas. de theria. ad Pifo. 5^a.94.G
 Cinnamomi sex species.1°. de antid. 5^a.105.G
 Cinnamomis est veluti imbecillum cinnamomū.7°. de simp.me.f. 5^a.51.C
 Cinnamomum, opocalpasum, & sagapenum tria habent, quæ neq; chal- banum, neq; myrrha, neq; casia sunt, tamen non sunt perfecte sagape- num, opocalpasum, aut cinnamomum.1°. de antid. 5^a.105.B
 Cinnamomum, quale.4°. de compo.med.sec.loc.151.G/7°.170.G/179.C/ 8°.188.E/5°.190.B/ de oculis. 7^a.188.H
 Cinnamomum calidum est in tertio ordine.7°. de simp.med.fac. 5^a.51.C
 Cinnamomum quia est tenuium partium deficcat supra omnia que sunt calida

calida in tertio ordine. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. C
 Cinnamomum est aroma calidum. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. C
 Cinnamomum aromaticum medica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. G
 Cinnamomum odoratum subtile. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 234. E
 Cinnamomum omnium rerum odoratissimum. de simp. med. Sp. 83. A
 Cinnamomum rutam prefe fert. de theria. ad Pifo. 5°. 94. G
 Cinnamomum est tenue. 1°. de antid. 5°. 105. B
 Cinnamomum acre est, & excalescentium. de simp. med. Sp. 83. A
 Cinnamomum acrimonia, & calore succos crassos, & lentos diffecat, ac
 detergit. 6°. de sani. tuen. 2°. 99. C
 Cinnamomum dissoluit ventositatem. de diff. cont. Sp. 74. G
 Cinnamomum putredinosas, & venenosas facultates corrigit. 8°. de co
 posi. med. sec. loc. 5°. 194. E
 Cinnamomum per os prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 Cinnamomum menses & primas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Cinnamomi pessarium matricem purgat. de cathar. Sp. 95. C
 Cinnamomum maturatiuum est. de oculis. 7°. 189. C
 Cinnamomum in auricularia medicamenta iniicitur. 3°. de compositione
 medica. secun. loc. 5°. 141. B
 Cinnamomum quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. B
 Cinnamomum inter oculorum medicinis. de ocul. 7°. 18. G
 ex Cinnamomo collyrium pro oculis. 12°. meth. med. 7°. 79. H
 cum Cinnamomo aloen componunt diuites. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 pro Cinnamomo casia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 in Cinnamomi penuria exquissima casia vtuntur. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C
 Cinnamomum cum deest, duplum casie assumendum est. 6°. de sani. tuen.
 2°. 99. C / 1°. de antid. 106. C / 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. D
 pro Cinnamomo Casia cur sumatur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. A
 a Cinnamomo optimo parum differt optima casia. 1°. de antidotis.
 105. G / 5°. 106. A
 Cinnamomum quandoq; ex Casia oritur. 1°. de antid. 5°. 106. C
 cum Cinnamomo eandem vim habet casia. 8°. de cop. me. sec. lo. 5°. 194. F
 pro Cinnamomo cardamomum. 2°. de antid. 5°. 111. E
 Cinnamomi loco carpesio vtatur Quintus. 7°. de simp. me. fa. 50. D / 1°. de
 antid. 106. D / 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 141. B
 pro Cinnamomo carpesium duplo pondere vel casia. 3°. de compositio.
 med. secun. loc. 5°. 141. B
 CINNVS quid sit, Collige. 1°. de alim. fac. 2°. 11. E
 Kion & σῦλος appellatur columna. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 Cion, hoc est gurgulio & columna. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. E
 Cionida seu vuluam dislocatam, vel relaxatam, vel phlegmone affecta
 curat succus centauree. de vir. cent. Sp. 93. D
 Cionidi post chirurgiā confert succus centauree. de vir. cent. Sp. 93. D
 CIRCEAE radix ex vino dulci pota secundas purgat. 7°. de simplic.
 medicam. fac. 5°. 51. C
 CIRCVITVS quid fin. med. Isa. 46. D / de morb. temp. 85. F / ad eos qui
 de typis scripserunt. 3°. 89. D / com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
 Circuitus morbi diuisio in duas partes. de morb. temp. 3°. 86. H
 Circuitus totus potest in duas diuidi partes, accessionem & remissionem.
 de morborum temporib. 3°. 90. A
 ad Circuituum numerum non dierum fieri iudicationem tum in tertianis,
 tum in quartanis obseruauit Galenus. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Circuitus cur fiant eodem modo, & reuertantur diebus statim. commen.
 4°. aphorif. 63°. Ex. 34. D
 Circuitus accessio non est consideranda in febribus, sed modus & for
 ma. 1°. de differ. feb. 3°. 35. H
 Circuitus quotidiani horarum vigintiquatuor. de mor. temp. 3°. 85. F / G
 Circuitus ternarius. de morb. temp. 3°. 85. G
 Circuitus febrium tertianarum cum quotidianis comparatus quantus.
 de morborum temporib. 3°. 87. H
 Circuitus octo horarum. ad eos, qui de typ. scrip. 3°. 93. C
 Circuitus tertiani horarum quadraginta octo. de morb. temp. 3°. 85. F
 Circuitus non habet σῦλος. de mor. tēp. 3°. 87. D / 3°. de cris. 4°. 139. H
 Circuitus quartani horarum septuaginta duarum. de mor. temp. 3°. 85. F / G
 Circuitus quinque dierum, & accessio quinta die, non est idem. ad eos, qui
 de typ. scrip. 3°. 94. E
 Circuitus primus viginti dierum perfectus est. 2°. de dieb. dec. 4°. 154. G
 per Circuitus aliquos quae aegritudinum accessiones fiunt, ex membrorum
 dispositionibus ortum habent. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G
 per Circuitus, pedum & articularum dolores exacerbant. 2°. de diffe
 ren. febrium. 3°. 40. F
 Circuitus per dies referuntur ad septimanas & ad lunas. 3°. de diebus

decretorijs. 4°. 158. A
 Circuitus lunae tum communes tum proprii. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. E
 Circuitus per menses referuntur ad solem. 3°. de die. decr. 4°. 158. B
 Circuitus menstruorum cur seruatur, & quando. 2°. de diff. feb. 3°. 42. E
 Circuitus mensium suggerere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Circuitus morbi initium ex pulsu quo cognoscatur. de morb. temp. 3°. 87. C
 iuxta Circuitus paritas pulsum, quae. 1°. de diff. resp. 3°. 61. F
 Circuitus soluere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 per Circuitum repetentium affectionum remedium. 7°. de compositione.
 med. secun. loc. 5°. 182. H
 per Circuitum repetentium internarum affectionum remedia. 7°. de com
 po. med. secun. lo. 5°. 182. D / G
 Circuitus, lege Accessio, & Paroxysmus. 1°. 182. C
 CIRCVLVS quid. 10°. de vsu par. 1°. 136. G
 Circulus maxima figurarum planarum habentium aequalem figuram.
 4°. de vsu partium. 1°. 136. G
 de Circulis duobus a lapidibus duobus factis in aqua dubitatio. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 20. H
 Circulos duos qui per sese inuicem ferantur, efficiunt duo lapides conie
 cti vno tempore in diuersas placida & tranquillaeque aquae partes. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 20. H
 p Circuli fieri dicebat Erasistratus expiratione, et receptione aeris per
 insensibiles meatus, Plato p duos semicirculos. i Thim. Pla. 1°. 290. A
 in Circulum est motus diaphragmatis. de anat. viu. Sp. 53. F
 CIRCVLOS caeli, qui Zona dicuntur, esse imaginabiles, collige. comm.
 3°. aphor. 14°. Ex. 22. F
 CIRCVLVVS lacteus quid sit. de histo. philoso. Sp. 7. E
 CIRCVLVVS pudicum vocat anum. de compag. memb. Sp. 59. F
 Circulus pudicus quando formetur. de compag. memb. Sp. 59. E
 Circuli pudici sit mentio. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
 Circulorum curribus per habenas aurige traiciuntur & musculi cuiusda
 utilitas eadem. de mus. diff. 1°. 52. H
 CIRCVLVVS quadruplex dicitur Plinij laqueus. de laque. 7°. 308. C
 CIRCVMAGENTES brachium ad exteriora, posteriora, musculi.
 de musc. diff. 1°. 47. G
 Circumagere radium in pronam, quorum musculorum sit officium. de mu
 scul. diff. 1°. 48. F
 Circumagens manum in supinum musculus, qui. de mus. diff. 1°. 49. A
 Circumagit caput in priorem partem secundus capitis musculus. de mu
 scul. diff. 1°. 45. E
 Circumagentes caput femoris musculi. de musc. diff. 1°. 51. B
 Circumagitur sub mento yvscis vinculum. de fascijs. 7°. 295. A
 CIRCVNCISIO vel circumsectio, quid fin. med. Isa. 49. C
 CIRCVMDEXTVM quid sit apud Hom. com. 7°. aph. 44°. Ex. 57. E
 CIRCVMINVENTES pulsus, qui. de puls. ad tiro. 4°. 45. D
 Circumnuentes pulsus in quo sint genere. 1°. de diff. pul. 4°. 51. B
 CIRCVMLINIATUR primo pars parum, si sanguinem detrabere vo
 lumus. de cucur. scar. 6°. 3. C
 CIRCVMOVLARIS tunica quae sit, & cur sit facta. de anat. oculo
 rum. Sp. 57. C
 per CIRCVMPVLSIONEM quo modo fiat diapnoe perspirati quon
 do sit per totum corpus. in Tim. Plat. 1°. 289. G
 Circumpulsionem nisi poneret Plato, sed attractionem, idem cum Hippo
 crate sentiret. in Tim. Plat. 1°. 290. C
 CIRCVMVAGATIO in articulis quid. de art. com. 4°. 7°. 289. F
 Circumvagatio modus rescindi articulos. de artic. com. 1°. 7°. 152. H
 CIRCVMVERTATUR caput ad altera qua capitis dearticulatione.
 de muscu. diff. 1°. 45. D
 CIRCVMVLTIONIS motum in lingua qui musculi faciant. de
 anatom. viuor. Sp. 49. C
 CIRCVS habet densissimam ossium concretionem. 11°. de vsu p. 1°. 191. E
 Circum vitreum humorem nervi oculum ingredientem, & se in latum
 extendentes. de ner. diff. 1°. 53. D
 Κερατὶον cerati sit mentio. 6°. de san. tuen. 2°. 100. G
 CIRCVS pulvis utilis ad pingues homines attenuandos, curat lepro
 sos, herniosos, pruriginosos, scabiosos: si qe vtatur, neq; podagricus,
 neq; arthritico, neq; alio dolore molestabitur. de dyna. Sp. 30. B
 Κερόν idest fuluum, & αἰὼν idest flauum, pro eodem sumi possunt. 3°. de
 de sanitate tuenda. 2°. 91. A
 Κερόν fuluum vocat Hippocrates. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
 Cirrhum dictum Galeni medicamentum ad vulnera sanguinolenta. 3°. de
 de arte cur. ad Glanc. 7°. 106. E
 Κεράτιον

Rigodi. i. varices, quid. de tum. præter naturam. 3^a.84.G
CIRSOCELE tumor scroti. fin. med. 49. C/D [intr. 59. D] 3^a.84.G
Cirsocele. de tum. præter natu. 3^a.84.G
CIRRI qui in vulva, secundum Eudemum. de disse. vul. 1^a.108.D
Καρκινος quid. de machin. 7^a.310.D
CISERIS, id est pumex. 9°. de simplic. medic. fac. 6^a.67. C/5^a.69. F
**CISSAMPELOS dicta elixine digerendi facultatem obtinet. 6°. de sim-
 pli. medi. fac.** 5^a.47.C
CISSOS, id est hedera. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.F
CISTAE & sportule fabricationis fit mentio. ad Thras. 2^a.105.F
CISTARVS 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
**in CISTERNÂ sanguinis esse somniare, significat copiam sanguinis.
 de digno. ex infom.** 4^a.213.D
CISTITIS fellis est in substantia hepatis. de ana. par. Sp.43.A
**CISTHI flores cum vino poti dyssenterias, ventris imbecillitates flu-
 xusq; ac humiditates sanant, cataplasmatibus ritu illita vlcera puitre
 dinosa iuuant. 7°. de simp. med. fac.** 5^a.51.D
Cistibus à regione caliditatem accipit. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
Cistibus adstringit. 7°. de simp. med. fac. 5^a.51.D
**CITHARAE, & tibia sonus non est à tibijs, sed à tibicine. de pal-
 pi. trem. conuuls. & rig.** 3^a.53.C
Cithara personare solebant in symposiis. 1°. meth. med. 7^a.2.D
Citharam non debent attingere senes. 5°. de san. tuen. 2^a.89.H
Citharistæ cur remittant cordas intentas. 1°. de sem. 1^a.334.G
**Citharædi cur multis vtantur balneis, & cibos lenes ac laxantes edant.
 7°. de comp. med. sec. loc.** 5^a.177.E
**Citharædus ἀκρότης ἀκρότης pulsui similis quo modo. 1°. de differentiis
 pulsuum.** 4^a.48.F
CITHARI pisces molles carne. 3°. de alim. fac. 2^a.31.A
Citharus ad similes Rhombo, sed mollior. 3°. de alim. fac. 2^a.31.D
Citharus asello inferior. 3°. de alim. fac. 2^a.31.D
Citharus coquitur in patinis. 3°. de alim. fac. 2^a.31.D
CITHE quid sit. de vsu ther. ad Pamph. 5^a.98.G
**CITINOS & balaustia esse diuersa, collige. 8°. de compositio. medica-
 men. secum. loc.** 5^a.192.H
**in Citino adstrictionis actionem explorare oportet. 4°. de simpl. medica-
 mento. fac.** 5^a.26.A
CITO fieri quo modo intelligatur. in progno. com. 2°. 4^a.202.A
ex CITONII mali succo medica^m. quid agat. 4°. de sa. tu. 2^a.86.F
CITRAGO est superflua, vbi est marrubium. 7°. de simp. me. fa. 5^a.55.E
CITRIVM vocant quidam malum medicum. 2°. de alim. fac. 2^a.21.G
Citri folia exsiccat & digerunt. 7°. de sim. me. fa. 5^a.56.B
Citri partes sunt tres acida, caro, tegumentum. 2°. de ali. fac. 2^a.21.G
**Citri cortex in secundo ordine siccus est, in actiuis qualitatibus tempe-
 ratus. 7°. de simp. med. facul.** 5^a.56.A
Citri cortex difficilis coctui, quia durus et callosus. 2°. de ali. fa. 2^a.21.G
Citri cortex aromaticus est odore & gustu. 2°. de alim. fac. 2^a.21.G
Citri cortex qñ accipit de eo parum confortat stomachum. de dif. cō. Sp. 74. E
Citri cortex quomodo confortet vel aggrauet. de diff. cont. Sp.74.E
Citri corticis succus aloes insuauitatem remittit. de dyna. Sp.20.H
Citri acidum facit acetum acius. 2°. de alim. fac. 2^a.21.G
Citri acetositas icidit, et attenuat cū acetositate sua. de dif. cō. Sp. 72. G
Citri caro comeditur cum aceto & garo. 2°. de alim. fac. 2^a.21.H
Citri caro dura ad conquoquendum. 2°. de ali. fac. 2^a.21.H
Citri caro cur tarde digeritur. de diff. cont. Sp.73.E
Citri caro cibis crassius. de diff. cont. Sp.73.A
Citri caro pituitosa est & frigida. 7°. de simp. med. fac. 5^a.56.A
Citri semen quodnam sit. 7°. de simp. med. fac. 5^a.56.A
**Citri semen in tertio ordine frigidum & siccum. 7°. de simplicium medi-
 camen. facul.** 5^a.56.A
Citri totum miscet medicamentis vtrè deiicietibus. 2°. de ali. fa. 2^a.21.G
**Citrium coctionem iuuat, si quis eo vt medicamento vtatur. 2°. de ali-
 men. facul.** 2^a.21.G
ad CITRINAM aquam in hepate. secretorum. Sp.99.E
Citrium colorem habet conceptus in horis bilis. de sper. Sp.37.C
Citrium colorem à leone tenuit. Alexander. de sper. Sp.38.H
**Citri coloris non nihil habet tertius humor oculi. de compag. membr.
 siue de natura hum.** Sp.58.C
Citri color extra rōnem infectis, aloen damus. de dyna. Sp.20.H
Citri color valens medicamen. Azariconis. de med. exper. Sp.105.G
**CITRINA Cholera fit plurimum sanguinis ob acutos cibos. de dissolu-
 tio. continua.** Sp.72.F

Citrina cholera abundans hō quibus sit nutriendus. de diff. con. Sp. 72. C
Citrinam choleram refrenans medicamentum. secreto. Sp.101.G
in Citrinis icteritijs succus Chelidonæ bibitur. de simp. med. Sp.82.B
ad Citrinam icteritiam. secret. Sp.99.D
Citri Venas habet conceptus in horis bilis. de sper. Sp.37.C
Citri Vene fit mentio. secret. Sp.97.G
Citri Vinū boni odoris est boni chymi, et subtilis. de dif. cont. Sp.73.H
**Citri vinum, clarum, subtile, antiquū, calidum, est cibus acutus, inci-
 dens, aperiens. de diff. cont.** Sp.72.F
Citri vinum, antiquū dulce, est cibus calidus. de diff. cont. Sp.74.C
Citri vinum antiquum facit dolere caput. de diff. cont. Sp.74.F
CITRULI sunt frigidi. de diff. cont. Sp.74.D
**Citri humidi, frigidi, ac pituitosi, potissimum si crudi & non elixi edantur.
 de atten. vict.** 2^a.44.A
**Citri, cucurbitæ, endiuia, lactuce, facilius digeruntur, quam apium, et
 carbutum. de diff. cont.** Sp.73.D
Citri sunt humidi. de diff. cont. Sp.74.D
Citri generant succum frigidum. de diff. cont. Sp.74.B
Citri inter cibos crassos numerantur. de diff. cont. Sp.73.A
Citri sunt cibaria media. de dif. cont. Sp.74.C
Citri duriores cur quidam elixent. de atten. vict. rat. 2^a.44.A
CITTA, plicatio. 1°. de symp. cau. 3^a.18.C
Citta ex ore ventriculi. 5°. de loc. affect. 5^a.32.H
Citta quanto tempore habent pregnantēs. 1°. de symp. cau. 3^a.18.C
CIVILIS potentia querebatur tempore Galeni. 1°. meth. med. 7^a.2. G
**Ciuilibus negocijs impliciti nō possunt venationibus incumbere. de par.
 pil. exer.** 2^a.48.H
**Ciuilibus negocijs districtus tutius est vt non mutet temperamentum. 6°
 de sanitae tuen.** 2^a.96.C
Ciuilem appellat Plato artem animæ in Gorgia. ad Thras. 2^a.107.D
**ad Ciuilem philosophiam nihil facit scire quanam sit animæ essentia. de
 subst. fac. nat.** 1^a.230.F
**in Ciuili contemplatione fieri non potest vt naturalem, & ratiocinato-
 riam prorsus non attingas. 9°. de decr. Hipp.** 1^a.284.D
Ciuilia vocabula, quæ in 3^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a.143.A
CIVES dant gloriam ciuitatibus. in oratione suasoria. Isa.3.D
Ciuēs in quo satius sit ceteris antecedere. de cog. cur. animi mor. 2^a.55.C
Ciuēs in annona fruges omnes in urbē portāt. de bo. & vi. suc. 2^a.33.G
**Ciuēs lauabantur, & vngebantur post febrem, non agrestes. 10°. metho-
 di medendi.** 7^a.61.H
CIVITATES cur edificata fuerint. ad Thras. 2^a.104.C
**Ciuitas nulla adeo floruit, quin tandem memoria conditoris sit deleta.
 14°. de vsu partium.** 1^a.204.D
in Ciuitate tria sunt hominum genera, et quæ. 5°. de decr. Hip. 1^a.260.A
Ciuitatibus omnibus ars medica utilis. de cau. procat. 3^a.95.H
Ciuitates dant gloriam ciuibus. in oratione suasoria. Isa.3.D/E
**Ciuitatis administrationem cum explicare volueris, prima eius origo ti-
 bi erit repetenda. 6°. de decre. Hip.** 1^a.264.B
in Ciuitatibus quid sit lex. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 1^a.206.H
**Ciuitatum gubernatori comparat naturam opificem in animali. commen-
 tario. 5°. aph. 39°.** Ex.41.B
**Ciuitates sacerdotis vel regis genus permanere studentes, vbi mulieres
 non concipiunt, querunt vtrius causa hoc accidat, vt factio diuortio
 mulieres concipiant. com. 5°. aph. 59°.** Ex.43.C
**Ciuitates seditione & aliquo bello intestino laborantes cur egrotare di-
 cantur. 5°. de decr. Hipp.** 1^a.255.C
Ciuitatē potius proderent aliqui quam opinione. 2°. de dif. pul. 4^a.59.B
Ciuitatis Lucae horis fit mentio. secret. Sp.98.H
Ciuitas tuta à septentrione, quas aquas habeat. de aere, aq. & lo. 2^a.2.E
Ciuitas sita ad ventos calidos. de aere, aq. & lo. 2^a.2.E
**CLAMARE potest non loqui sola lingua resolu-
 ta. in. 3^m. de mor. vulg. c. 3^a. 3^a.149.C**
**ex CLAMORE acuto accidere potest instrumentorum ruptio. 3°. de
 sympto. caus.** 3^a.26.H
ex Clamore vas ruptum in pulmone. 5°. meth. med. 7^a.30.C
**Clamor vehemens in causa est quandoq; cur inuenibus fiant fluxus san-
 guinis. com. 3°. aph. 29°.** Ex.26.C
Clamor numeratur inter causas abortus. com. 5°. aph. 45°. Ex.41.G
Clamor vitæ est i capitis dolore ob ardore. 2°. de cō. me. sec. lo. 5^a.132.B
**CLANGENTES voces vnde oriantur. in 1^m. prorrh. commentario. 1°.
 162.D]** 4^a.166.A
Clangores sunt symptomata vocum. de symp. diff. 3^a.13.D
 Clara

CLARA habens suspecta dubitationibus oblectatur. 2°. de motu musculorum. 1°. 315. A
Clara Studens euertere maxime fatuus est. 2°. de mot. mus. 2°. 315. A
ad Clarificandam Faciem. de dyna. Sp. 25. H
Claritate Oculorum mirifice facit succus radicis acori. de sim. me. Sp. 81. A
Claritatem oculorum utilis est succus anagallidis. de simp. med. Sp. 80. G
ad Claritatem oculorum Cridrium maxime facit. de simp. med. Sp. 83. E
ad Claritatem faciei et oculorum melius habetur mel atticum alio mel. de simp. med. Sp. 87. A
ad Claritatem oculorum proprie confert lapis pyrites. de simp. me. Sp. 86. F
Clarum Sanguinem purum & mundum non generant cibi non temperati. de dissol. cont. Sp. 74. A
Clarificatio Spiritus in arterijs quo modo fiat. de spermate. Sp. 37. G
Clarum Vinum citrinum, subtile, antiquum, calidum, est cibus acutus, incidens. de diff. cont. Sp. 72. F
Clara est Vox an potum & cibum, post minus clara. de vo. et anhe. Sp. 61. G
Clarioris vocis sunt sicca corpora quam humida. de vo. & anhe. Sp. 61. G
ad Clarificandam vocem electarium. de dyna. Sp. 26. B
Clarificans vocem medicina secretorum. Sp. 101. F
Clara Vrina superius, inferius nebulosa & sublimida dolorum significat renum, & genus, & coxae, & superioris stomachi. de dyna. Sp. 35. D
Claritatem habens vrina inferius, quae sit superius sublimida, & plena significat inferius dolorem renum, & superius gravitatem capitis, & obturationem aurium, & narium. de dyna. Sp. 35. D
CLAUDICANT nisi vrantur, a coxendicium dolore diuturno molestati. com. 6°. aph. 60°. Ex. 53. G
Clauditate cur faciat abscessus in articulos. in prog. com. 2°. 4°. 205. E
Claudicatio cruris quo significetur. 17°. de vsu par. 1°. 222. F
Claudi qui facti ob ignaviam medicorum. 3°. de cop. med. p. gen. 5°. 228. C
Clandos facit equitatio nimia. de aere, aq. & loc. 2°. 5. H
CLAUDIUM Apollonii medicamentum contra canem rabidum. 2°. de antidotis. 5°. 117. A
Claudij Philoxeni chirurgi Aegyptium. 3°. de cop. me. per ge. 5°. 225. A
Claudij Philoxeni pharmacum Apeli. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225. G
CLAUDITUR cooperculum epiglottidis in retentione anhelitus. de vo. & anhel. Sp. 61. C
Clauditur perfecte coopertorium epiglottidis, quando comeditur aliquid. de vo. & anhel. Sp. 61. C
Claudentes Guttur musculi in omni animante, qui. de mus. diff. 1°. 46. C
Claudat, et apiat quibus musculis Larynx. de voc. instr. diff. 1°. 107. E
Claudens Sedem musculus transversus. de mus. diff. 1°. 50. E
Claudi cum non possint integre oculi, aut ob palpebrarum siccitatem, aut propter tertia ipsas movetur imbecillitate evenit. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
Claudatur quo modo os Venae, & arterie. 5°. meth. med. 7°. 30. D
Claudatur quo modo Vetus. 5°. meth. med. 7°. 30. D
quae Claudunt ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
ad Clausum, & fluxu consistunt morbi, fm Thessalum. 1°. meth. me. 3°. 3. H
ad Clausam Matricem. de pass. mul. Sp. 96. A
CLAVICULAE quae introd. Isa. 53. B
Clavis generatio & vsus. 13°. de vsu par. 1°. 202. H
Clavicula ossis forma. 1°. de anat. adm. 67. H | 13°. de vsu par. 1°. 203. A | B
Clavicula aliorum ossium ad summum humerum ligantur. intro. Isa. 54. G
Clavicula finis elatior thoracis. 8°. de anat. adm. 1°. 99. C
ad Claviculam primam costam attrahentes musculi. de mus. diff. 1°. 46. D
sub Clavicula unaquaque musculus unus, & qualis, et eius ortus ac finis. de mus. diff. 1°. 46. C
supra Claviculam si sit morbus quo ordine secande venae. 3°. de anatom. administ. 1°. 77. D
Claviculae loca sublimiora qua vena euacantur. de vict. rat. in morb. acutis, commen. 2°. 7°. 117. F
ad Claviculam pleuritis. 2°. de differentiis puls. 4°. 57. B
in Claviculis abscessus morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
infra Claviculam si sit morbus, quae vena secanda. 3°. de ana. ad. 1°. 77. D
Claviculam si dolor lateralis contingat, fiat vena sectio. commenta. 6°. aphorismo 5°. Ex. 46. G
Clavicula dolor in iecoris affectu. de multitudine. 3°. 77. G
Clavicula fracta difficulter sanatur. introd. Isa. 60. E
CLAVI numerantur inter ea quae cutem, totiusque corporis partes exagitant. introd. Isa. 59. D
CLAVVS est carnosus nigri oculi excessus solidus, cum leui, albaque velut cicatrice, frequenter etiam in albo nigro coherenti consurgens. introdu. Isa. 59. A

CLAVVS, graece gomphos, est quartus modus egressionis vnae, quia egrediens pelliculas vnae superficietenus operit: unde eius forma fit quasi clauus. de oculis. 7°. 187. G
CLAVVS, est vlcus in pedis planta orbiculatum, quod callum contra exit. fin. med. Isa. 49. E
Clavi curatio. introd. Isa. 60. D
Clavos, quos vocant, eicientibus facultatibus miscetur cantharides. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
Clavos quos vocant, callos. (græci τὸ λόνος vocant) myrmecias tollit Cynis ex cortice salicis aceto macerata. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. H
Clavos eicit Nigella. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
Clavos extrahit caput Saurarum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
ad Clavos in manibus, & pedibus. 2°. de cop. me. per ge. 225. E | 3°. 5. C
ad Clavos stercore ouillum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. H
ad Clavos, 5°. de cop. me. per ge. 5°. 247. E | de med. fac. par. 7°. 170. G
ad Clavos etiam in capite. de med. fac. parand. 7°. 170. G
ex CLAVIS confecta melanteria. 5°. de cop. med. per gene. 5°. 253. B
CLAVI, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
Clavi, ærei vel ferrei fieri debent. de machin. 7°. 309. D
Clavi ad quid in organis. de machin. 7°. 309. H
CLAZOMENII ægroti decimi casus, magni exemplum ac testimonium generalium præceptorum. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 125. A
CLEANTHIS carmina. de ratione & ira. 5°. de decret. 1°. 258. C
CLEMATIS quid. de simp. med. Sp. 83. B
Clematis daphnoides. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
Clematis folia habet acria, & exulcerantia. de simp. med. Sp. 83. B
Clematis est caustica, in quarto ordine calida. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
Clematis phlegma deorsum deducit, & purgat. de simp. med. Sp. 83. B
CLEMATITES aristolochia longa fragrantior est, itaque ea vititur vnguentarij ad vnguenta, sed ad sanationes infirmior est. 6°. de simplic. medicamen. fac. 5°. 43. E
CLEMENTIS Flauij pharmaca. 7°. de cop. med. per ge. 5°. 271. D
CLEMENS fertorius curatus. 6°. de compo. medicamento. per gene. 5°. 272. C
CLEOBVLVS 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. C
CLEONACTIDIS ægroti sexti casus. in 1°. de morbis vulgaribus. com. mentario. 3°. 3°. 123. A
CLEOPATRA qua fera interijt. de ther. ad Pifo. 5°. 93. A
Cleopatra libri genese dicti. de pass. mul. Sp. 95. G
Cleopatra librum fecit de ornatu corporis. 1°. de compo. medi. secum. loc. 123. D | 125. H | 5°. 130. C
Cleopatra librum fecit de fœminarum formanda speciositate de incantadiur. & sus. 7°. 181. H
Cleopatra pharmaca ad Achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. C
Cleopatra ad Alopecias. 1°. de comp. med. se. loc. 5°. 123. D
CLEOPHANTI ad Hydriopicos. 9°. de compo. med. secum. lo. 5°. 200. E
Cleopantis malagma ad aquam intercutem. 7°. de cop. me. per ge. 5°. 266. H
Cleopantis compositio ad Sedem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. H
CLEPSYDRARVM instrumenta vera. de libris proprijs. Isa. 13. E
Clepsydrarum descriptiones architectonicæ nomine complectuntur. de cuiusque animi pec. not. atq; me. 2°. 57. B
Clepsydra quo modo inuenta sit methodo resolutoria. de cuiusque animi peccat. not. atq; med. 2°. 58. E
in Clepsydra æquinoctium, & hora quo modo declarentur. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 58. E
Clepsydra. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
CLETHI Abascanti potio ad tabescentes. 7°. de cop. me. sec. lo. 5°. 183. E
in CLIBANO sit ignis moderatus in coquendo panem. 1°. de alim. faculta. 2°. 9. H
in Clibano coctus panis, qualis. 14°. meth. med. 7°. 90. B
Clibani panes omnium optimi. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
Clibani panis non confectus diligentia est cibus crassi succi. de bon. & vitio succorum. 2°. 34. G
Clibani testa dentes splendidi fiunt, & excrecentiæ mediocriter extinguntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
de CLIBANI pectoris motu in tussi, risu, & sternutatione. de motu. mas. ni. & obse. Sp. 69. G
CLIDION Aphrodisiacum. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 184. G
Clidion ad dysentericos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. B
CLIMATA septem sunt fm planetarum rationem. de sper. Sp. 39. D
de Clymatum mundi septem, alteratione. de sper. Sp. 39. D
CLINICVS inscriptus liber Damocratis. 10°. de compositione medicamentorum

dicamen. secun. loc. 3^a. 208. C
 CLINOPODIVM calidum siccum in tertio. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. F
 CLISSISSIA tritici, id est similia. secretorum. Sp. 100. D
 CLOACAE & latrinae in hortis repurgabantur. in 3^m. de morb. vul-
 garibus, com. 1°. 3^a. 133. F
 ex Cloacis urbem vel numerosum exercitum purgantibus aer qui vi-
 tum contraxit, pestilens est. 1°. de sani. tuen. 2^a. 67. B
 CLONIACI malagma boni coloris. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 267. C
 CLYDONAS vocant graeci fluctuationes cum sonitu. de sympt. diff.
 12. E/3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
 CLYSMA, vnum ex auxilijs morbi. de vict. ratio. in mor. acutis, com-
 mentario. 1°. 7^a. 115. C
 CLYSTERE vimur, & purgamus, si opus sit, & secamus venam. de
 totius morbi temp. 3^a. 88. E
 Clysteris vsus species euacuationis. ars med. Isa. 69. E
 Clysteres sunt euacuationes communes. ars med. Isa. 71. E
 Clystere corpus totum aequaliter non euacuat. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Clysteres molles inter modos euacuandi. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 98. D
 Clysteris vsus, & inedia nulla societate participant. ad Thras. 2^a. 105. A
 Clysteris vsus vnde. introd. Isa. 50. B
 Clysterem auis Aegyptia imitatur. de venae sect. aduer. Eras. 6^a. 7. C
 Clyster erat apud Galenū ex cornu et vesica. 2°. de cō. med. p. ge. 5^a. 21. G
 Clyster qui in sedem immittebatur fiebat ex vesica, cui fistula recta ad
 finem erat annexa. 5°. meth. 7^a. 32. D/E
 per Clysterem ex vesica, cui fistula directum foramen habens sit apposi-
 ta, quo medicamenta inijcit in fistulam, & in sinum. 2°. de arte cur. ad
 Glauconem. 7^a. 105. H
 Clysteria immittebant ministri medicorum. in 6^m. de morbis vulgarib.
 commentario. 5°. 3^a. 188. C
 Clysterio aliquis recte vimur, alter perite fistula. ad Thras. 2^a. 105. E
 Clysterium quo tempore fieri debeat. introd. Isa. 55. F
 Clysteris indicatio vnde sumatur. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 115. E
 Clyster imponendus virtute existente forti. de vict. ra. in morbis acutis,
 commentario. 1°. 7^a. 115. E
 Clysteribus vimur quando corpus fuerit cacochymum, vel plethoricū.
 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 166. H
 Clysterium in morbi decremento. de opt. secta. Isa. 27. G
 Clysteres noctu, & quocumq; tempore exhibentur. de cur. rat. per san-
 guinis missionem. 6^a. 19. B
 Clysteris fistula probe in anum immitenda indicatio sumenda à figura
 & positura partis. 4°. meth. med. 7^a. 29. B
 per Clysterem in intestina medicamenta immittant. 5°. meth. me. 7^a. 31. F
 per Clysteres infusa fortasse aliquando, si admodum nitaris, tenue tan-
 tum intestinum contingunt. 13°. meth. med. 7^a. 84. G
 Clyster validus qui, & ad quantam partem intestinorum euacuet. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 136. D
 Clysteres q. non ascendant ad ventriculum. 5°. meth. med. 7^a. 34. D
 Clysteris aliquid nō nullis vsq; ventritulū subiit. 3°. de sym. cau. 3^a. 25. G
 Clysteri sanare partes remotas à ventriculo. collige. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. H
 Clyster, quomodo agat in ventre tantum. in 6^m. de morbis vulgarib. com-
 mentario. 2°. 3^a. 166. E
 p Clysteres purgabat inferiores partes laborātes. 13°. me. med. 7^a. 84. G
 per Clysterem iniectis medicamentis promptius adiuvantur partes quē
 non multum à sede distant. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. H
 Clysteres ex quibus fiant. introd. Isa. 55. F
 Clysteris formula. de dyna. Sp. 27. G
 Clyster ex melle, aqua, & oleo. 8°. meth. med. 53. F/11°. 7^a. 69. G
 Clyster ex hemina olei. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
 Clyster pinguis quid agat. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 148. E
 Clyster vbi pro aliqua occasione intronmittatur ad superfluitates educen-
 das, aloe vimur. de dyna. Sp. 20. H
 Clysteri vel glande quando cibis educendus. 8°. meth. med. 7^a. 53. F
 Clysteres aciores, qui. de rem. par. fac. 7^a. 160. H
 Clyster acer quo modo mordaces deiectiones curet. in 6^m. de morb. vulg.
 commentario. 2°. 3^a. 161. H
 Clysteres fortes in fluxionibus oculorum. 4°. de comp. me. se. so. 5^a. 157. C
 Clysteres acres reuelliū quod per vomitū exit. de cucu. scar. 2. D/6^a. 4. F
 Clysteres ex puro oleo in Abdomine vulnerato. 6°. meth. med. 7^a. 39. G
 Clyster auricularis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. H
 Clysteres auricularij. ἀντρυχῶται vocantur. 5°. meth. med. 7^a. 34. C
 Clyster in capitis doloribus ob reuulsionem laudatur. 2°. de compositio.
 medic. secun. loc. 5^a. 136. D

Clyster in Coli dolore qui recipit anseris seuum. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
 Clystere vimur Galenus oleo, in quo ruta cocta, in Dolore ex flatu & hu-
 more. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Clysteribus quibus curetur dolor ex flatu in ventre inferiori. 2°. de arte
 cur. ad Glauco. 7^a. 104. G
 per Clysterem muria infusa in Dysenteria. 12°. meth. med. 7^a. 75. A
 Clyster ex mulsa & sale in phlegmone causae partis iecoris. 13°. methodi
 medendi. 7^a. 84. A
 Clysteribus iuuantur Intestina inferiora lasa. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. E
 Clyster acutus saepe laxioris intestini incommoda statim sanat. 2°. de dif-
 fer. febrium. 3^a. 37. F
 Clysteribus sanantur passiones crassorum intestinorum. 2°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a. 104. H
 Clysteribus & purgationibus medici omnes subducunt aluum in Lippi-
 tudinibus. com. 6°. aph. 17°. Ex. 47. H
 Clyster in Melancholia. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Clyster ex oleo sabino, & anseris seuo ad Morbus. 8°. meth. med. 7^a. 53. F
 Clystere cum sanguinis missione affectus Oculorum sanabat Galenus. 2°.
 de diff. feb. 3^a. 41. G
 Clysteres in Quartana, quales. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. F
 Clyster in Renum dolore. de ren. affect. dignot. & medela. 7^a. 193. G/ de
 dynamidijs. Sp. 27. G
 Clysterē cur in renum dolore vitamur. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 193. G
 Clysteres, venae sectio conueniunt mire ijs qui Suffocantur. 6°. de compo.
 medicamen. sec. loc. 5^a. 174. C
 Clysteres molles in Tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. E
 Clysteres non admodum molles in tertianis notis. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7^a. 97. E
 Clysterem praeimitit venae sectioni. 3°. de comp. medic. sec. loc. 142. D/6°.
 5^a. 174. A/ pref. exper. conf. Sp. 78. D
 Clyster quando exhibendus à sanguinis missione. de vict. rat. in mor. acu-
 tis, commentario. 4°. 7^a. 143. H
 Clystere vimur pro sectione venae, vbi sectio venae fieri non possit. 2°. de
 compositi. medicamen. secun. loc. 5^a. 133. H
 Clyster potest sanguinem exhaurire. de venae sect. aduer. Eras. 6^a. 8. A
 Clyster praesidium commune omnium quae in ventre praeter naturam cō-
 tinentur. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 148. E
 Clysterem mollem adhibe in ventre adstricto. de vict. rat. in mor. acutis,
 commentario. 4°. 7^a. 151. C
 Clystere quod facit ad nimiam ventris solutionem. de dyna. Sp. 27. G
 Clysteres vteri ἀντρυχῶται dicunt. 5°. meth. med. 31. F/32. D/7^a. 34. C
 Clystere indigentibus pissana non est danda. de ptisf. 2^a. 47. H
 Clystere indigenti si pissana offeratur, interimit. de ptisf. 2^a. 48. C
 Clysteres assidui molesti. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 ex Clysteribus vehementioribus animi defectus contingit. 1°. de arte cu-
 ra. ad Glauco. 7^a. 98. G
 CNEORVS, quam aliqui chamaeleam vocant. 9°. de compo. med. sec.
 loc. 200. F/10°. 5^a. 206. F
 in CNIDO, Coo, & Rhodo, & Italia certabant medici, vtri inuento-
 rum multitudine reliquos superarent. 1°. meth. med. 7^a. 2. F
 CNIDI medici. de opt. secta. Isa. 21. F
 Cnidij quibus medicamentis vterentur in non acutis. de vict. rat. in mor-
 bis acutis, com. 1°. 7^a. 108. F
 CNIDIAE sententiae Euriphontis. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 159. F
 Cnidia sententiae. 1°. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. B
 contra Cnidas sententias inscriptus est à quibusdam liber de ratione
 victus in morbis acutis. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 111. A
 CNIDIUM granū & Cnicū differre, collige. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 23. D
 Cnidium granum facultate calidum, quamuis ipsum sit album. 1°. de sim-
 pli. med. fac. 5^a. 2. E
 Cnidium educit pituitam. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. D
 Cnidium granum, si quando à corpore nostro vincatur, vice purgationis
 alimentum efficitur. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 23. D
 CNICIVM triphyllum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. F
 CNICVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 83. B
 Cnicon planta spinosa. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. C
 Cnicū exiguum dat corpori alimentū. et est prauū suc. 2°. de ali. fa. 2^a. 22. C
 à Cnico differre granum cnidium, collige. 3°. de simplicium medicamen-
 torum facul. 5^a. 25. D
 Cnicus facultate calida est, quāuis ipse sit albus. 1°. de simp. me. f. 5^a. 2. E
 Cnici semen in tertio ordine calfacit. 7°. de simp. med. facul. 5^a. 51. G
 Cnicum à pituita natura alienū non est, vti colore suo praese fert, sed ta-
 0 men

men calore ipso quam pituita valentius est. 3°. de sim. me. fa. 5°. 23. D
 Cnici semen purgat. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. G
 Cnicum in pituita soluit senum alium. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 Cnicum ventrem totum purgat & pblegma, & choleram deponit. de
 simplic. med. Sp. 83. B
 Cnicus mediocriter purgat pituitam. de dyna. Sp. 21. G
 Cnicus non trahit pituitam, sed secundum Asclepiadem illam facit. 1°. de
 decret. Hippoc. 1°. 294. B
 Cnicus pituitam aquosam educit. de dyna. Sp. 22. B
 Cnicus cur pituitam ducit. 2°. de simp. med. fac. 5°. II. B
 Cnicus cibus admiscetur in phlegmone caue partis iecoris ad euacuan-
 dum per alium. 13°. meth. med. 7°. 84. A
 Cnicus in clystere in phlegmone intrinseca. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 ex Cnico & ficis compositum leuiter deiecit. 6°. de san. tu. 2°. 97. H
 ex Cnico vel epithymo compositum leuiter deiecit. 6°. de sa. tu. 2°. 97. H
 Cnicum magnum facit adiutorium dysentericis. de simp. med. Sp. 83. B
 Cnicus agrestis Attractilis dictus ex spinarum est genere, facultate ha-
 bet desiccandi & modice digerendi. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 44. B

COAE schola fortuna plurimos & optimos dedit discipu-
 los. 1°. meth. med. 7°. 2. F

COACAE praedictiones non sunt Hippocratis & scatent erroribus. in
 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 134. D

COAGMENTATIO quid. fin. med. Isa. 50. C

Coagmentatio species stabilitatis in capite. intro. Isa. 54. F

Coagmentatione constant superioris maxillae ossa. intro. Isa. 54. G

COAGVLATIO quomodo fiat in lacte. 3°. de alim. fac. 2°. 28. G

Coagulum, quale. 10°. de simp. med. fac. 74. D/3°. de co. me. p. ge. 5°. 234. A

Coaguli vires quales. de simp. med. Sp. 83. C

Coagulo comparatur sperma viri, fin. Aristotem. de anat. viuo. Sp. 55. H

Coagulum stringit, & glutinat, ad omne profluuium vtilissimum habe-
 tur. de simp. med. Sp. 83. C

Coagulum inuolutum ad nares immixtum sanguinem supprimit. de vict.
 rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F

Coagulum Equi ad dysentericos, et coeliacos. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. E

Coagulum Hinnuli. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 184. F

Coagulum Leporinum sanguinis reiectiones ex thorace suppressere pro-
 diderunt. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D

Coagulum leporis ceteris praestat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D

Coagulum Phocae habet vires castorei. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. E

COAGVLATVS humor aqueus in suffusionibus. de ana. ocu. Sp. 57. F

Coagulatur statim sanguis valde spissus, ac terrestres quorundam anima-
 lium, ut tauri, cuius sanguis venenosus est. de vtil. resp. Sp. 64. F

Coagulari non potest in ceruo & lepore sanguis venae, quia tenuis est. de
 vtilita. resp. Sp. 64. E

Coagulata quodam modo vrina, saniosa, plurimum egesta, aut aliquam
 eruptionem in renibus, aut initium calculi in proximo venturum osten-
 dit. de dynamidijs. Sp. 35. G

COALESCEERE est quando discissi corporis labra agglutinantur. co.
 6°. aph. 19°. 48. B/com. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H

Coalescunt & agglutinantur humida, dura vero non item. 3°. de sym-
 ptomat. 3°. 29. A

Coalescunt quae siccantur & refrigerantur. de vict. ratio in mor. acutis,
 commentario. 4°. 7°. 138. C

Coalescat minime vulnera in quibus partibus. co. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H

Coalescere non potest arteria vulnerata. 5°. meth. med. 7°. 32. B

Coalescunt minime intestina gracilia. com. 6°. aph. 24°. Ex. 48. E

Coalescunt minime os, cartilago, neruus, gena, preputium. commentario
 6°. aph. 19°. Ex. 48. B

non Coalescunt, neq; agglutinantur as, ferrum, aurum, & lapis, quonia
 duriora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A

Coalescit quomodo cum alio plumbum. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A

COALITV leduntur cavitates. de cau. morb. 3°. 9. A

Coalitum, id est connutritum accommodatum, & congruum apud Hip-
 pocratem. de fract. com. 3°. 7°. 247. G

COARCTATIO, quaedam est arteriarum asperarum lesio. 1°. de dif-
 ferent. resp. 3°. 61. C

Coarctatio segregata vinculi partes alterat. 3°. de simpl. me. fa. 5°. 17. D

COARTICVLATIO quid. de artic. com. 2°. 7°. 263. E

Coarticulationes costarum contrahens musculus. de musc. diff. 1°. 50. A

COCCALOS, id est coni fructus. 7°. de simp. medica. fac. 5°. 53. H

COCCALVS, id est nux pinea. de victus ratio in morbis acutis, com-
 mentario. 4°. 7°. 143. D

COCCALVS quomodo coquatur. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 143. D

Kóκκυλα. quid vocent. de articulis. com. 3°. 7°. 281. G

Coccyx os quodnam sit. de ossibus. 1°. 42. D

Coccyx os sacrum. 2°. de anat. adm. 1°. 71. A

Coccyx os, quibus constet. de ossib. 1°. 42. D

Coccyx os, quale. de ossib. 1°. 42. D

COCCVS cnidius, id est granum cnidium. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. G

de simp. med. Sp. 82. C

Cocci cnidij natura ignea est. de dyna. Sp. 21. F

Coccus adstringit, amarus est. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. H

Coccus cnidius acris est. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. E

Coccus cnidius caliditate vlcus facit. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. B

Coccus cnidius purgat vehementer. de simp. med. Sp. 82. C

Coccus cnidius inter aquosos purgatio est magis habenda. de dy. Sp. 21. F

Coccus cnidius pituitam & aquosos humores ducit de theria, ad Pifo. 90. F/de dyna. Sp. 22. B

Coccus cnidius trahit pituitam, sed secundum Asclepiadem illam facit.
 1°. de natu. fac. 1°. 294. B

Coccus cnidius pituitam, & bilem mediocriter purgat. de dyn. Sp. 21. F

Coccus cnidius educit pituitam. de cathar. Sp. 94. F

Cocci cnidij dosis, & quibus misceatur. de dyna. Sp. 21. F

Coccus ad ingentia vulnera congruit, et ad neruorum vulneraciones. 7°.
 de simp. med. fac. 5°. 51. H

Coccymelaa. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H

COCHLEAE victus Alexandrinorum. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. E

Cochlea tarde nutrit, & est difficilis coctionis. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F

Cochlea generant sanguinem crassum, & nigrum. de atra bile. 1°. 35. A

Cochlea crassi succi sunt. de bon. & vitio suc. 2°. 35. D

Cochleae vires reficere possunt. 8°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 192. E

Cochlea cibus hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. F

à Cochlearum multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D

Cochlea cauenda de epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. H

Cochlearum caro mire desiccatur. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. E

Cochlea non vsta toti ventri aqua inter cutem laborantium imposita val-
 de desiccant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G

Cochlea vsta desiccant arthriticis articulorum tumoribus imposita, &
 in tumoribus ex icthu natis difficile solubilibus, & ex contusione facta
 in auribus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G

Cochlea cocta stomachicis conueniunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C

Cochlea tota substantia iecori conferre vnt. 8°. de cop. mc. se. lo. 5°. 195. F

ex Cochleis pharmacum hepaticum. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 195. F

Cochlearum carnes adstringunt. de ther. ad Pif. 5°. 90. H

Cochlearum vstarum cinis adstringit dysenteriam. 11°. de simpl. medica.
 facultatib. 5°. 81. E/G

Cochlearum mucus quo mo habeatur multus. 11°. de sim. med. fac. 5°. 78. G

Cochlearum mucus pilorum in supercilijs prater naturam gluten est.
 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. G

Cochlea mucositas cu thure siccatur absq; morsu. de art. co. 2°. 7°. 268. A

Cochlea veteris cornu. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 164. G

Cochlea aegyptia. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. E

Cochlea africana meminit. 8°. de compositio. medicamen. secund. locos.
 192. B/9°. 5°. 200. B

Cochlea africana varij coloris. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A

Cochlearum marinarum humor alium mouet. de ther. ad Pif. 5°. 90. H

COCHLEAE pars organi. de machin. 7°. 309. E

Cochlea femina, pars organorum. de machin. 7°. 309. E

Cochlearum differentia. de machin. 7°. 310. C

Cochlea simplex, quae. de machin. 7°. 310. D

Cochlea duplex, quae. de machin. 7°. 310. D

Cochlea differunt a capreolis. de machin. 7°. 310. C

Cochlea quadrata, quae. de machin. 7°. 310. C

Cochlea quadrata quomodo testudinem habeat. de machin. 7°. 310. C

Cochlearum diuersi vsus. de machin. 7°. 310. D

Cochlea cum organa mouentur, vsui sunt. de machin. 7°. 310. D

Cochlea ad imaginem lentis mouet tympanum. de machin. 7°. 310. F

Cochlea mouentur in eodem loco manentes. de machin. 7°. 310. F

COCHLEARIVM instrumentum, quo medicamenta mouentur ac leu-
 gantur. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 232. E

Cochleario mouet medicamentum postquam rudicula mouerit. 4°. de co-
 posi. medic. per gen. 5°. 239. C

Cochleari vtitur ad ruam contingenda. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 174. F

COCHLEARIVM dosis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A

Cochleari

Cochlearij mensura nomen. 11°. de simpli. medicam. 5°. 80. D | de dynami-
dij. 22. G | Sp. 26. C
Cochlearij quæ mensura. de pond. & mens. 275. E | 276. D | G | H | 5°. 277. E
Cochlearium paruum. 7°. meth. med. 7°. 48. D
Cochlearij magni mensura. 11°. de simp. me. fac. 81. H | 7°. de comp. medic.
sec. loc. 5°. 181. B | de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
Κωρος quid. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 143. D
COCTIONEM, distributionem, sanguinis generationem, adiectionem
agglutinationem, atque assimilationem semper operatur natura. com
men. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
Coctione quo modo tribuit cibis & potibus Galenus. ars med. Isa. 70. H
Coctio in omni est particula. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
Coctionis particula est alia à particula *κωρος*, id est distributionis.
4°. de vsu par. 1°. 140. G
ante Coctionem exercitatio inter reliqua facit, ut cibi crudi descendant
ad omnes partes. 1°. de sani. tuen. 2°. 69. G
ante Coctionem suam quando cibus de stomacho descendit, quid agen-
dum sit. de diff. cont. Sp. 71. F
Cocti prius quam sint, humores crudi nutrire non possunt. 12°. methodi
medendi. 7°. 77. F
Coctio aliqua fit in ore. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
Coctio prima, secunda, & tertia ubi fiant. de bo. & vi. suc. 2°. 37. A
Coctio prima in ventriculo. 4°. de vsu par. 4°. 135. G
Coctio ciborum est ventriculi actio. 17°. de vsu par. 1°. 222. F
Coctio fit in fundo ventriculi. 5°. de loc. aff. 5°. 33. A
Coctio à qua vi fiat in iecore & in ventriculo. in prog. com. 1°. 4°. 197. B
de Coctione quando sermo fit, & iecur, & splen consideranda sunt. 1°. de loc. affect. 4°. 5. E
Coctio quæ fit in ventriculo minor est quàm illa quæ fit in iecore. & ve-
nus. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
Coctio secunda fit in venis. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 88. B | in prognostic.
commen. 2°. 4°. 197. F
in Coctione secunda quò contingat error ob splenē. de anat. vi. Sp. 51. A
Coctio in venis nō bona quomodo in vrina significatur. de vrin. 4°. 125. B
Coctionis secunde modo peractæ signum vrina quæ modice pallet. 2°. de
sanita. tuen. 2°. 69. G
Coctio vltima cibi fit in corde fm Aristotelem. de vit. resp. Sp. 62. F
Coctionem primam bene admittentia, & secundam & tertiam facilius
admittunt. de bon. & vit. suc. 2°. 37. A
in Coctione tertia excrementi pituitosi non facit mentionem. 3°. de sym-
ptom. caus. 3°. 26. B
Coctio seminis ubi fiat, & accipiat formam seminis. de compag. memb.
siue de natu. hu. Sp. 59. C
ad Coctionem quid faciat fellis. de anat. viuo. Sp. 50. A
Coctiones, & sanguificationes, & nutritiones cur sint hyeme meliores.
com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
ad Coctionem faciunt somni profundi. 1°. de alimen. facul. 2°. 10. B | 3°. de
caus. puls. 4°. 97. E
in Coctione quæ symptomata. de symp. diff. 3°. 12. A
Coctionum noxarum diuisio in genera. 3°. de sym. cau. 3°. 24. F
Coctionis læsæ quot sint species. 3°. de sym. cau. 3°. 24. G
Coctionis duplex deprauatio est. 3°. de sym. cau. 3°. 24. F
Coctiones prauæ, duobus modis fiunt in ventre. de curand. rat. per san-
gu. missio. 6°. 16. G
Coctionis tarditas quid sit. de symp. diff. 3°. 12. D
Coctionis symptoma est frustratio in alteratione. 3°. de sym. cau. 3°. 24. F
F | 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. B
Coctionis frustrationes ex frigidityte prouenientes faciunt ructus acidos
com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
Coctionis carentia est leenteria. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
Coctionem nullam iccirco habent cibi in leenteria, quia cito deiciuntur.
com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
Coctionem noxarum causa. 3°. de sym. cau. 3°. 24. F
Coctio ab extrinseco quot modis impeditur. 3°. de sym. cau. 3°. 24. G
Coctionis tarditatem quid efficiat. 3°. de sym. cau. 3°. 24. H
Coctionis tarditati conducere iecur deobstruentia, collige. 6°. de sanitate
tuenda. 2°. 97. H
in Coctione tertia, cruditas. 3°. de sym. cau. 3°. 25. A
Coctionem prohibet obstructio. de diff. mor. 3°. 4. D
Coctionis in ventre factæ alui excrementa cruditatem, & concoctionem
ex sua forma indicant. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. A
Coctionem malam notat bilis viridis ex ventre. 2°. de temp. 1°. 20. E

Coctione adiuuare mergi ventriculū quidā afferūt. 3°. de ali. fac. 2°. 29. G
Coctionem perfectam faciunt pueri admoti ventriculo ut augeant calo-
rem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
Coctioni magis conducunt vina fulua quàm aquosa. 12°. meth. med. 7°. 76. H
Coctionem impensius adiuuat decoctum absinthij. de mel. ex Gale. Rufo
& Poss. Sp. 110. B
Coctionem adiuuans. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. G
Coctio quando non est facta lane manipulum nardino pigmento inunctis
ori ventriculi apponendum. de præcogn. ad Posth. 4°. 219. A
Coctionis velocioris sunt quæ appetunt, & sapiunt. de diff. cont. Sp. 73. B
Coctio in mollioribus facilius, in durioribus egrius fit. 3°. de ali. fa. 2°. 31. G
Coctio puerorum in humidis, & mollibus rebus, est ut vigentium, in du-
ris autem, deterius. 3°. de sym. cau. 3°. 29. C
ante Coctiones quandoq; excernit ventriculus. 3°. de die. decr. 4°. 158. E
Coctioni idonea instrumenta preparari oportuit. 4°. de vsu par. 1°. 136. B
Coctio nulla futura est in excrementorum instrumentis, eoq; gracilia ea
iure fuerunt. 5°. de vsu par. 1°. 146. B
COCTA immodice fiunt primo saliora, postea amariora. 2°. de natur.
faculta. 1°. 300. G
Coctana primo pontica sunt, deinde dulcescunt. de ocul. 7°. 188. B
Cocta facilius mutantur, quàm non cocta. de bon. & vit. suc. 2°. 37. A
Cocta bis lens & brassica ventrem cohibet. 2°. de ali. fac. 2°. 23. A
Coctorum quorundam ciborum diuersitas. de dissol. cont. Sp. 72. E
Cocta Aqua ob prauitatem calida bibenda est. de bon. aqua. Sp. 76. B
Cocti Caules stringunt ventrem cum crassitie. de diff. cont. Sp. 75. B
Cocta probe Chondrus, & ptissana faciunt ad succi in corpore bonitatē,
2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E
Coctum Frumentum est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
Coctum frumentum propter eius viscositatem tarde digeritur. de dissol.
continua. Sp. 73. D
Coctum esse Lac sumptum quomodo deprehendat. 7°. met. me. 7°. 45. B
Coctū lac coctionib; pluribus ē cibus crassus, & cur. de diss. cō. Sp. 72. H
Coctum lac crassitie sua stringit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
non Coctum Mel lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
Cocta oua in tegamine, vel in testis generant nutrimentum crassum, &
corruptibile. de diff. cont. Sp. 74. B
Coctum tenuius, ex pane est crassus cibus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
Coctura facit iudicium de seminibus. de bon. & vit. suc. 2°. 36. F
Coctum vinum ex vna crassa in natura sua, est cibus crassus, & cur. de
dissol. cont. Sp. 72. H
Coctu facilis cibus non pot esse maxime nutriens. 7°. met. med. 7°. 45. D
Coctu non facilis est suilla caro. 7°. meth. med. 7°. 45. D
Coctionis difficilis sunt radices quæ manduntur. de pue. epil. 7°. 180. D
Coctu difficilia sunt oua in aqua durata. de puero epil. 7°. 180. H
Coctibilia difficulter quibus facile coquantur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
Coctu difficilia coquentes vulgus beatos putat ob corporis robur. 1°. de
alimen. facul. 2°. 10. B
non Coquantur à quibusuis ventriculis carnes bubula. de vict. ratio. in
morbis acutis, com. 4°. 7°. 145. H
Cocta aliqua apud se morari non patiuntur ventriculus, & iecur. 3°. de
sympt. caus. 3°. 28. A
Coctura carnum simplex quæ sit. de puero epilep. 7°. 180. G
COCTIONEM oportet præire, subsequi discretionem, & postea eua-
cuationem, ut bona sit crisis siue iudiciū. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
Coctio quæ sit. 3°. de cris. 4°. 141. B | de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 140. D
Coctio excrementorum, quæ de vict. rat. in mor. acn. com. 2°. 7°. 122. H
Coctio morborum fit in alteratione humorum. in 1°. de morbis vulgari-
bus, commen. 1°. 3°. 112. C
Coctio non à medico, sed à sola natura fit. de const. ar. Isa. 39. E
aut per Coctionem, aut per abscessum solvuntur crudi, & crassi humo-
res. in progn. com. 3°. 4°. 209. G
ante Coctione nullus abscessus bonus. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. F
Coctio semper expectanda in morbis longis. quos pur. op. quib. medic. &
quo temp. 5°. 88. G
Coctio in longis morbis expectanda est. de dyna. Sp. 20. D
Coctio expectanda est in pituita, & atra bile. de dyna. Sp. 20. D
Coctio humorum quantum faciat ante purgationem. in 6°. de mor. vulga-
ribus, commen. 1°. 3°. 156. B
ante Coctione vacuare qd mali importet. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 156. B
Coctio non est expectanda in humoribus tenuibus, sed in principio eua-
cuandum. de dyna. Sp. 20. H
Coctione nulla facta in principio morbi tenues & aquosi humores eua-
cuandi.

cuandū. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. F
 Coctionis causa continens. 2°. meth. med. 7^a. II. A
 ad Coctionem quandoq; aliquo indiget externo auxilio natura imbecil-
 lior reddita. de vict. ratio. in mor. acutis. com. 4°. 7^a. 140. E
 ad Coctionem qua perducant. de const. ar. 15a. 42. F
 Coctionem ex calefacientibus fieri censet. de const. ar. 15a. 39. F
 Coctioni aduersatur frigidum, calidum vero perpetuo opitulatur. de vi-
 ctus rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 130. A
 Coctio à quo calido fiat. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 186. C
 Coctio à calido innato, alij aliter. fin. med. 15a. 44. F
 Coctionem praesertim humorum pituitosorum fieri à calore febrili, colli-
 ge. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 ad Coctionem facit inedia. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 175. C
 Coctiones tantum impediunt cibi, quantum aegroti robur adaugent. 1°.
 de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. D
 ad Coctionem quantum valent inedia, tantum vel amplius officium vi-
 ribus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. D
 cur. Coctionibus aduersantur purgantia medicamenta. de vic. ra. in mor.
 acutis. com. 4°. 7^a. 140. E
 Coctiones morborum impediunt vigilia. de vict. ratio. in morbis acutis,
 commentario. 2°. 7^a. 122. F
 Coctionis ratione plus afferunt utilitatis somni, quam sit damnum, quod
 ex motu materiae ad interiora consequat. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. G
 Coctiones fiunt temporis spatio. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 131. D
 Coctio quando fiat. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 112. C
 Coctiones morborum morbo iam consistente maxime fiunt. comment. 2°.
 aphorif. 29°. Ex. 16. G
 Coctio exquisita fit tempore status. 3°. de cris. 4^a. 141. A
 Coctio omnia excrementa cogit & incrassat. de vict. rat. in mor. acutis,
 comment. 4°. 7^a. 134. G
 Coctionis signa in quo differant à iudicatorijs. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. F
 Coctionis signa semper sunt bona, ut quae morbi solutionē haud ita mul-
 to post futuram ostendant. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
 Coctionis signa nunquam male apparent. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Coctio salubritatem significat. ars med. 15a. 68. A/1°. de cris. 4^a. 128. C
 Coctionis signa perfecta faciunt bonum iudicium, è contrario imperfecta.
 com. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Coctiones omnes celeritatem indicationis, & securitatem significant. de
 const. ar. 15a. 42. B/com. 4°. aph. 22°. 29. G/aph. 29°. Ex. 30. D
 Coctionis signis praecedentibus nullus obijt in crisi. 3°. de cris. 4^a. 139. D
 Coctionis constantissima nota, quae de vic. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 135. D
 Coctio debilis, quae. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 Coctionis debilis ac perfecta signa media, quae. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 quo ad Coctionē materiae principium debet accipi. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Coctionis signis determinatur principium morbi. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 ex Coctione quo modo principium praecognoscit. 1°. de cris. 4^a. 133. B
 Coctione principium esse perfectum cognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 133. B
 Coctionis signa nunquam inuadunt in primo statim morbi principio, ter-
 minant autem illud principium quod est pars totius morbi. commen-
 tario. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
 Coctionis iudicium est sperare in dolore pectoris pulmonisue. in 6^m. de
 mor. vul. com. 1°. 3^a. 163. E
 Coctionem mediocrem sputa liquida & tenuia, crassa vero perfectam si
 gnificant in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 163. E
 Coctionē malā faetor excrementorum indicat. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 ad Coctionem multum spatium requirunt vrinae tennes. in 1^m. de morb.
 vulg. com. 3°. 3^a. 123. B
 Coctio morbi quomodo ex vrina cognoscatur. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 188. C
 Coctionis signa, quae sint in vrinis. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Coctio perfecta quomodo ex vrinis cognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 132. C
 Coctionis signum quae vrina semper est. 1°. de cris. 4^a. 131. C
 Coctionem aliquam significant vrinae conturbatae, si statim subsidunt. in
 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 131. E
 Coctionis modū & mēsurā sedimētorū situs docet. de vrinis. 4^a. 124. B
 Coctionis signa non habentis aegri casus. 3°. de cris. 4^a. 140. F
 Coctio aliquando potest in parte fieri, toto morbo existente crudo. in 1^m.
 de mor. vul. com. 2°. 3^a. 116. F
 Coctione non expectata mittebat sanguinem Galenus, postea dabat me-
 dicamentum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 78. A
 ante Coctionis signa cibi species non est mutanda. de vict. rat. in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 121. F
 post Coctionē fit ois optima excreto. 4°. de presag. ex puls. 4^a. 122. E

Coctio & bona tolerantia sunt maxima indicia bonae excretionis. com.
 ment. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 post Coctionem bibendum. 7°. meth. med. 7^a. 46. B
 post Coctionē vinum dandū in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. C
 post Coctionis signa, balnea. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. C
 Coctum, & incoctum vnum nomine & genere, sed plurimam per magis
 & minus habent differentiam. 1°. de cris. 4^a. 129. E
 non Cocta dicuntur imputrida apud antiquos. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 inter Coctum & crudum media vrina. 1°. de cris. 4^a. 130. E
 Coctum bene est leue. 1°. de cris. 4^a. 129. B
 Cocta quae sint dicenda. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 122. H
 Coctum ut dicatur excrementum, quid exigat. 1°. de cris. 4^a. 129. A
 Coctum perfecte excrementum, quale. 1°. de cris. 4^a. 129. C
 Cocta mediocriter, an incocta sint excrementa secundo loco consideran-
 dum. 2°. de locis affect. 4^a. 13. D
 Cocta optime vrina qualis in sanis. 1°. de cris. 4^a. 129. F
 Coctum quo modo dicatur pus in phlegmone. de vict. rat. in mor. acutis,
 commentario. 2°. 7^a. 122. H
 Cocti humores statim expetuntur in affectibus thoracis. de vict. ratio. in
 mor. acu. com. 3°. 7^a. 133. D
 COCTURA quomodo fiat in vase duplici. 7°. de compo. medicamento-
 rum sec. loc. 5^a. 180. A
 pro Coctura eligit vas aereum. de rem. par. fac. 7^a. 155. F
 Coctura emplatri quanta esse debet. 2°. de cōposi. medi. per ge. 5^a. 222. F
 Coctura ad carbones. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 269. A
 Coctura olei in medicamento quid faciat. 7°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 264. A
 Coctionem medicamenti retardat si plus olei iniectum fuerit. 6°. de com-
 po. med. per gen. 5^a. 259. F
 Coctura facit mel, & acetum optime misceri. de puero epil. 7^a. 181. A
 Coctura melli, & aceto quid faciat. de puero epil. 7^a. 181. A
 Coctura melli tollit malignitatem. de vict. ratione in morbis acutis, com-
 mentario. 3°. 7^a. 129. C
 Cocturam non ferunt thus, myrrha, & aloe. 2°. de compo. medicamento-
 rum per gen. 5^a. 222. H
 Coctura ad tertias quo mō intelligēda. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 189. C
 Coctura ad tertias. 5°. de comp. med. sec. loc. 165. B/7°. 184. C/8°. 196. B/
 9°. 200. G/202. E/204. A/2°. de comp. med. per ge. 225. H/5^a. 248.
 G/de rem. par. fac. 167. A/7^a. 170. B
 Cocturam iudicat à colore. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. E
 Coctura ad dimidium. 5°. de compo. medica. sec. loc. 165. D/7°. 181. A/F/
 9°. 198. B/5^a. 203. F
 Coctura ad glutinis compagem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. G
 Coctura ad spissitudinem quae non inquinat. 1°. de comp. med. per ge. 211. C
 4°. 243. B/E/F/245. C/5^a. 246. A/H/247. E/249. A/251. A/6°. 260. E
 261. H/262. A/B/E/263. B/7°. 268. F/5^a. 269. B/C
 Coctura ut cū diffunditur non inquinat. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 179. B
 Coctura medicamentorum quando instillata in aquam non inquinant. 7°.
 de comp. me. se. lo. 5^a. 181. G
 Coctura quoad digitos inquinat. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 258. G
 Coctura quoad non strepat. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 243. H
 in CODICIBVS tilia, & membranarum libros scribebant. de ijs quae
 in medica. fiunt. com. 1°. 7^a. 197. E
 CODII Tusci antidotus, qua utebatur Cratercus contra venena. 2°.
 de antidotis. 5^a. 114. H
 COELIACA dispositio quid. fin. med. 15a. 47. E
 Celiacae dispositiones unde sint, & quae. 6°. de loc. aff. 4^a. 37. A
 Celiacus morbus unde interdum fiat. in 6^m. de morbis vulgaribus, com-
 mentario. 5°. 3^a. 193. C
 Celiacis quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
 Celiacae, & stomachicae affectioni comparatur hepatica affectio. 8°. de cō-
 po. med. sec. loc. 5^a. 194. D
 Celiacos inuat Acantha leuce, id est spina alba. 5°. de simplic. medica-
 men. facul. 5^a. 41. H
 Celiacos sanans Antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. C
 Celiacos intestinorum torminibus laborantes inuat Antidotus Zopyria
 2°. de antid. 5^a. 115. A
 ad Celiacos Catapotia. 9°. de comp. med. se. loc. 5^a. 204. B
 ad Celiacos, & dysentericos Coagulum egnū. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. E
 Celiacos affectus sanat Cornu ceruinum. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 79. G
 Celiacis prodest Coronopodis radix. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 52. F
 Celiacis quo modo exhibita est Faba. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Celiacis conuenit Ferula. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 56. H
 Celiacis

Celiacis profluvium omne statuit Gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
ad Celiacos affectus efficax remedium est Hypocisthis. 7.º de simplici.
medicam. fac. 5.º. 51. D
Celiacis exhibetur Lemonij fructus. 7.º de simp. med. fac. 5.º. 54. B
Celiacis cibus accommodus Lens. 1.º de alim. fac. 2.º. 13. E
Celiacis affectibus accommoda Loti lignorum assule de rase. 7.º de simp.
medica. fac. 5.º. 55. A
Celiacis adhibetur Lycium. 7.º de simp. med. fa. 5.º. 54. G
Celiacis & dysentericis facultatibus admiscetur Macer. 7.º de simplici.
medicam. fac. 5.º. 55. A
ad Celiacas affectiones accommodus est Mori succus. 7.º de simplici.
medicam. fac. 5.º. 56. B
Celiacis & stomachi affectibus cur datur Opium. 8.º de compo. medi-
camen. sec. loc. 5.º. 190. C
Celiaco affectui convenit Ouum, si illi adiungatur aliquid, quod ad affe-
ctum celiacum valeat. 1.º de simp. med. fac. 5.º. 81. E
ad Celiacos Pastillus. 9.º de comp. med. sc. loc. 5.º. 204. B
Celiacis confert Rha. 8.º de simp. med. fa. 5.º. 59. E
ad Celiacos affectus Stercus columbarum. 10.º de simp. med. fa. 5.º. 77. A
Celiacis fortiter prodest Terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
Celiacis valet Thuris radit. 7.º de simp. med. fac. 5.º. 54. C
ad Celiacos. 7.º de compo. medicamen. secun. loc. 180. A/181. D/184. E/
G/185. B/D/186. A/8.º. 188. H/189. E/191. C/192. G/H/196. A/ 9.º. 203.
A/B/C/204. A/B/D/5.º. de compo. medi. per gene. 5.º. 251. B/ de reme.
par. fac. 158. F/ 7.º. 159. H
ad Celiacos. i. ventriculosos. de med. fac. parab. 170. A/ 7.º. 176. D
COELOMA quid. introd. Isa. 58. D/H
COENA cur ab antiquis preferretur prandio. de diff. cont. Sp. 72. B
Cena differit lassitudo valida, et siccitas imodica. 3.º de sa. tu. 2.º. 82. B
in Cena cicer elixum vel fixum pro tragematibus sumitur. 1.º de ali-
mento. facul. 2.º. II. B
Cenant carnem, & prandent panem luctatores, & certatores. de vict.
rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. III. H
in Cena cibos valentiores cur accipiebant Athletae. 7.º met. me. 7.º. 46. B
in Cena exhibendos esse cibos valentiores, collige, & causam. 7.º metho-
di medendi. 7.º. 46. B
in Cena quando valentius alimentum exhibendum, quid servandum.
7.º meth. med. 7.º. 46. A
ex Cena copiosa febre correpti castus. 8.º meth. med. 7.º. 54. A
post Cenam cur non est bibendum conualescentibus, quod si sitiatur, quo
modo bibendum. 7.º met. med. 7.º. 46. B
post Cenam quibus sit parum ambulandum. de vict. ratio. in mor. acu.
commentario. 4.º. 7.º. 145. B
à Cena vomendum catenulosis quando. de ren. aff. dig. & med. 7.º. 194. F
Cenabant medici apud potentes tempore Galeni. 1.º meth. med. 7.º. 2. D
COENALIA arabice dicuntur animalia communia terre, & mari. de
anat. viro. Sp. 48. C
in COENO esse somnare quid significet. de dig. ex infom. 4.º. 213. E
Ceno similia in abscessibus inveniuntur. de tum. preter natu. 3.º. 83. G/14.º
metho. med. 7.º. 90. C
Cenosorum locorum vaporaciones causa sunt morborum communium,
qui sunt vitio ambientis. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 35. H
COEPIIT qui bene, dimidium facti habet. 6.º meth. med. 7.º. 42. E
COEUNT in vnum solum corpora mollia. 5.º meth. med. 7.º. 32. B
COGITATIO, mens & intellectus communiter dicitur. de ijs quae in
medic. fiunt, com. 1.º. 7.º. 199. B
Cogitationes ratiocinia dicuntur. in 6.º. de mor. vul. com. 6.º. 3.º. 191. A
de Cogitatione & mente ubi egit Plato. 9.º de decr. Hipp. 1.º. 279. H
Cogitatio intelligibilem rerum iudicium. 9.º de decr. Hipp. 1.º. 279. D
Cogitatio est opus animae. 2.º de loc. aff. 4.º. 13. F
Cogitatio in anima consistit, & quo modo deliria fiant in morbis thora-
cis. 2.º de loc. affect. 4.º. 13. E
Cogitatio, voluntatis conservatio & imaginatio rerum sunt tria genera
actionis animalis. de voce & anhel. Sp. 61. G
Cogitatio communicat corpori. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
Cogitatio & affectus non sunt in eadē sede. 2.º de decr. Hipp. 1.º. 241. H
ex Cogitationis & deliberationis nobilissimo motu fit vox, quae est actio
voluntaria. de voce & anhel. Sp. 61. H
Cogitatio accidit per melancholiam. de anat. viro. Sp. 45. F
Cogitantes intra se phlegma faciunt. de dyna. Sp. 19. F
Cogitantes non sentimus aliquem motum in corde. 2.º de decr. 1.º. 239. G
adversus Cogitationē sensus loquax Democritus. aduer. emp. 15. 35. C

Cogitare multum inimicum est ijs quibus calor mordax natura est. 5.º de
sanitate tuen. 2.º. 94. C
Cogitationes generant bilem. in 6.º. de mor. vul. com. 1.º. 3.º. 157. A
Cogitantes quo modo in febrem incidunt. 1.º de diff. feb. 3.º. 31. G
ex Cogitationibus laborantes urinam habent croceam igneam prater co-
suetudinem, cholerica cum morsu veretris exeuntē. de dyna. Sp. 34. A
ex Cogitatione nimis vehementi grammaticus morbo comitiali corri-
piebatur. 5.º de loc. aff. 4.º. 32. F
Cogitationem & imaginationem in egritudine aliquid agere probatur.
de mot. man. & obs. Sp. 69. F
Cogitationes & exandescencia quibus viles. in 6.º. de morb. vulgarib.
commentario. 6.º. 3.º. 191. B
Cogitanti vis oblata est capita nimis parva, aut nimis magna habentib.
in 6.º. de mor. vul. com. 1.º. 3.º. 154. C
Cogitatio quando vitatur. 4.º de loc. aff. 4.º. 22. H
Cogitationē lasam qui creatus significet. in 1.º. prorrh. com. 1.º. 4.º. 163. H
Cogitationem, & sensus losos habebat phreneticus quidam. 4.º de locis
affectis. 4.º. 22. D
Cogitationis mentis q. segnitia quid faciat. 1.º de san. tuen. 2.º. 65. F
Cogitabundus, perugil, loquax, sobrius, si torpens & tardus appareat
in respondendo, mentem lasam significat. in 6.º. de morb. vulgaribus,
commentario. 2.º. 3.º. 168. G
ad Cogitationem. secretorum. 98. H/100. G/ Sp. 103. C
COGNATIO esse debet eius quod concoquit, cum eo quod concoqui-
tur. 4.º de san. tuen. 2.º. 83. A
Cognata, & familiaria sine dolore retinentur. 5.º de vsu par. 1.º. 145. G
pro Cognationem habere fratrare ponitur ab Hippocrate. de fracturis.
commentario. 3.º. 7.º. 246. F
COGNITIONEM duplicem habent asini & recordantur. 2.º metho-
di medendi. 7.º. 14. F
Cognitio dei quo modo nobis aduenerit. de hist. philo. Sp. 4. G
Cognitio sensibilibus in quot sit differentiis. 3.º de dign. pul. 4.º. 80. G
Cognitio apud Rationales medicos ab iisdem nascitur à quibus Empiri-
cis observatio de Ratione tantum inveniendi ea inter eosdem diffensio
est. de sectis. Isa. 16. F
ad Cognitionem rerum nihil referunt nomina. 1.º de diff. pul. 4.º. 46. H
Cognitionem rei commendans, quam nullo pacto docuerit, est ridiculus
scriptor. in progn. com. 1.º. 4.º. 190. F
Cognitio praesentium est affectuum inuentio. de prasag. ex pul. 4.º. 121. F
Cognitio praeteritorum est inuentio causarum affectus. 4.º de prasag.
ex pul. 4.º. 121. F
ex Cognitione distincta & indistincta rerum oritur dissidentia artis, quae per
experimenta iudicat sua theorematia. de vi. ra. in m. ac. c. 1.º. 7.º. 110. C
Cognitio Aquarum bonarum, et malarum ex quibus habeatur. de bo. Sp. 75. H
Cognitio egritudinis fm planetam, diem, & horam. de sperm. Sp. 40. B
Cognitio Flatus hypochondriaci vñ sumatur. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. G
COGNOSCERE quid sit. 3.º de comp. med. per gen. 5.º. 228. H
Cognoscere accurate quid sit. 3.º de comp. med. per gen. 5.º. 228. H
Cognoscendum esse se ipsum, collige, & cur. de cog. cur. animi mo. 2.º. 50. D
Cognoscentes bene, & agentes reguntur scientia. 7.º de decre. 1.º. 268. E
Cognoscentes male, & agentes reguntur ignorantia. 7.º de decr. 1.º. 268. E
Cognoscere causas est pars artis. de part. art. med. Sp. 18. B
quae Cognoscenda sint à medico ratione curante. de voc. inst. dis. 1.º. 106.
B/ de vir. nost. corp. disp. Sp. 60. A
Cognosci omnia non possunt, vel si in triplum hac vita nostra prorogē-
tur. 3.º de diff. pul. 4.º. 59. C
Cognosci iubet Hippocrates dies decretorios. bre. denot. dog. 1.º. 231. D
de Cognoscendis febribus. de natu. & or. cuiuslib. cor. Sp. 42. E
Cognoscere debet oculos sanos qui vult illos agros curare. de anatomi-
oculorum. Sp. 57. B
quo Cognoscatur atrium esse à frigido, aut à calido. quae. in Hip. Sp. 113. E
quomodo Cognoscatur cerebrum esse melancholicum primo affectu. de
mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
ad Cognoscendum si conceperit mulier. de pass. mul. Sp. 96. C
ut non Cognoscatur violata mulier. de pass. mul. Sp. 96. D
COGNOMINA philosophiae. de hist. philo. Sp. 2. G
COEUNT, & densant superficiem corporis adstringentia. 6.º de comp.
medic. sec. loc. 5.º. 167. A/H
Cogitur, & adstringitur frigido. in 6.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 160. F
Cogitennes meatus aqua calida. 7.º met. med. 7.º. 44. F
non Cogitur in ventriculo lac cum melle. 5.º meth. med. 7.º. 35. A
Cogens quaedam, & crispans emplastrum. 6.º de comp. med. per ge. 5.º. 261. C

COHIBERE sanguinis eruptiones potest cucurbitula. de cucurbitu-
lis. scarific. 6^a. 3. F
COHIBITIO spiritus quando fiat, & quot modis. de voc. inst. diff. 1^a. 107. G
COINDICANTIA que vocentur. 13°. mech. med. 7^a. 84. D
COITV naturalis feminis excernendi cupiditas est, quia semen ne-
mine nō ad sui excretionē vi quadā stimulat. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. G
COEUT bruta vt excernāt, sicut et mingūt & cacāt. 6°. de lo. aff. 4^a. 39. H
ad Coitum incitatis animalibus per metaphoram ductum est irritari.
in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 162. B
Coitus pertinet ad tactum. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. G
Coitus voluntas vnde generatur. de sper. Sp. 36. F
de Coitus appetentia Empedoclis opinio. 2°. de sem. 1^a. 337. G
Coitus cupiditatem illam incredibilem, natura coniunxit anime instru-
mentis concipiendi vsurā. 14°. de vsu par. 1^a. 204. D
Coitus cupiditas confertur cū pruritu in cute. 14°. de vsu par. 1^a. 207. E
Coitus proprietas est sanguinem consequens. de anat. viu. Sp. 45. D
Coitus desiderium sequitur ad dominium bilis. de anat. viu. Sp. 45. F
Coitū in iuuenibus cur præcedit cupiditas insana. 14°. de vsu. 1^a. 207. D
ad Coitum vis magis accenditur ijs, qui coire a iuuentute assueti sunt.
6°. de locis affect. 4^a. 42. H
Coitum cur assidue appetant seni ores aliqui affectu mirachiali laboran-
tes. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 171. G
Coitus cupiditatis et voluptatis causa & modus. 14°. de vsu p. 1^a. 207. D
in Coitum maxima voluptas propter salutem generis, ac cōseruationem.
14°. de vsu par. 1^a. 204. E
de Coitus communi sapore. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. D
Coitus dulcedo in qua parte potissimum fiat in viris, & mulieribus. de
compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D
Coitus quantam cum mari, tum feminā voluptatem asserat. 1°. de sym-
ptom. caus. 3^a. 17. G
in Coitu mulier videtur magis delectari. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. G
Coitū nō appeteret mulier, si semē et testes nō haberet. 2°. de se. 1^a. 338. C
in Coitu cur femina extra emittat humorem in glandulosis parastatis
contentum. 14°. de vsu par. 1^a. 208. D
in Coitu collum matricis eo vsq; patet, cum animal concepit, vt semē fa-
cile in matricem sinum perueniat. 14°. de vsu par. 1^a. 204. F
in Coitu caput maris truncat viperā. de ther. ad Pis. 5^a. 93. C
Coitui indulgendum non est ob voluptatem, sed ad euitandas noxas. 6°.
de loc. affect. 4^a. 39. H
Coitu quando vtendum. de medic. fac. parali. 7^a. 176. A
in Coitu cur genitales partes extendantur. 14°. de vsu partium. 208.
A/15°. 1^a. 210. H
in Coitu tensio virgā causa est vt semen longinque nibretur. 15°. de vsu
partium. 1^a. 210. H
in Coitu ad excernenda ea que in vasis continentur ipsum partium ve-
luti spasmum conferre. 14°. de vsu par. 1^a. 208. A
in Coitibus semen excerni. 1°. de sem. 1^a. 335. B
in Coitu quid emittant spadones. 14°. de vsu par. 1^a. 208. C
in Coitibus homo ex boie gignitur. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 161. H
ad Coitu qui iauantur. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 193. B
Coitus quando confert in ieteritia. de cura ieteri. Sp. 111. E
ad Coitu qui morbi leduntur. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 193. A
ad Coitu omnino abstinendum precipitur in destillatione in oculos. de re-
med. par. facil. 7^a. 156. C
Coitus effectus diuersi in diuersis hominibus. 6°. de lo. aff. 4^a. 39. G
Coitus calefacit robustos. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 192. G
Coitus efficit corpus & laxius, & frigidius, & imbecillius, & siccus,
3°. de sanita. tuen. 2^a. 81. G
Coitus incommoda eliciuntur. de cura ieteri. Sp. 111. F
ex Coitu lac odoris gratiam mutat in deterius. 1°. de san. tu. 2^a. 66. B
Coitus eur maxime dissolutum corpus reddat. 1°. de sem. 1^a. 335. D
Coitu immoderate vtentes cur imbecilliores. 1°. de sem. 1^a. 335. D
Coitus calefacit primo imbecillos, deinde frigefacit. in 6^m. de morb. vul-
garibus. com. 6°. 3^a. 192. G
Coitus voluptatem amouet dolor & frigus. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. A
Coitus refrigerando quibus prodest. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 193. B
bis qui Coiere qui cibū dandus. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
Coitus intempestiuus quorū malorū sit causa. 14°. de vsu par. 1^a. 206. H
Coentibus immoderate quid contingat. 1°. de sem. 1^a. 335. C
ex Coitu nimio exiccatus humor in glādulosis parastatis cōtensus, quo
modo reficiatur. 14°. de vsu par. 1^a. 208. D
Coitus desiderij paucitas sequitur ad dominium phlegmatis. de anat.

mā viuorum. Sp. 45. E
ad Coitum cur Scythæ omnium hominum minime sint valentes. de aere,
aquis, & locis. 2^a. 6. A
ad Coitum impotentiores reddit homines equitatio continua. de aere,
aq. & loc. 5. F/G/ 2^a. 6. A
ad Coitu longo tempore quid am abstinuit. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. F
ad Coitu abstinentia penem magnum fecit. 6°. de lo. aff. 4^a. 42. G
Coendi cupiditatē anittit animal testibus exectis. 2°. de sem. 1^a. 340. X
Coitum non appetunt sues castratæ. 2°. de sem. 1^a. 338. E
Coire non potentis curatio. de incant. adiur. & sus. 7^a. 181. H
pro Coitu perinæ, & lumbis calida flatuosa adhibenda, frigida p ipso
remouendo, casus cuiusdā qui ibat præinctus. 6°. de loc. af. 4^a. 42. F
Coitum excitat Eruca. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. G
Coitum per suam virtutē ad venas portitat eruca. de simp. me. Sp. 83. H
ad Coitum confectio. secretorum. Sp. 100. A
ad Coitus debilitatem. secretorum. Sp. 99. H
Coitus, vide Libido, Venus.
COLA græci vocant extrema ad Thras. 2^a. 105. H
Κόλα, idest membra longā, dicuntur a græcis crura, & brachia. de cu-
cur. scar. 6^a. 4. D/de fract. com. 1°. 228. F/de art. com. 3°. 7^a. 275. D
Κολάσαι quid significet. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 130. A
COLATIVA potentia vna ex medicinis oculi. de ocul. 7^a. 189. A
Colatica medicamenta quæ sint. de ocul. 7^a. 189. C
COLATORIVM os nasi (sic omnes interpretes nominant) an instru-
mentum odoratus. de instr. odor. 1^a. 100. F
Coli similia ossa multis sunt foraminibus traiecta. de instr. odo. 1^a. 112. E
Cola ossa si aliqui obturantur, olfaciendi vis leditur. 3°. de lo. af. 4^a. 21. D
per Colatoria ossa spiritū halituosum caput per se exturbat. 2°. de sym-
ptoma. caus. 3^a. 21. G
COLAT per linteu. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 170. B/de med. f. 7^a. 172. A
Colat per saccum. 9°. de comp. med. se. lo. 5^a. 202. E
COLCHICVM quid. de simp. med. 1^a. 335. B
Colchicum dicitur vicem fungi strangulatoris facere, & ferro precios
sanare linitum. de simp. med. 1^a. 335. B
COLES quid. introd. 1^a. 53. D
Coles genitalis cur cauernosus neruus dicat ab aliquibus. in 6^m. de mor-
bis vulgar. com. 1°. 3^a. 153. B
ad Cole affecto, quo modo differat vesica affecta. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. F
Colis affecti indicia. 6°. de loc. affect. 4^a. 41. E
de Colis palpitatione assidua casus. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. F
Colis excrementa quid portendant. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. E
in Colis phlegmōe nō semp dāda quæ vrinā puocat. 13°. me. me. 7^a. 82. B
ad Colem pecten seu vinculum suspendens. de fasciis. 7^a. 303. H/ aliter.
304. A/ Idem ex fascia scissa & zona. ibidem.
COLICA dispositio quid. sin. med. 1^a. 47. F
Colici dolores, qui. 2°. de loc. aff. 4^a. 36. E
Colici dolores a vulgo vocant oēs, et si nō sint i colo. 6°. de lo. af. 4^a. 36. H
Colicā disponem in partibus sinistris qdā fieri negat. 6°. de loc. 4^a. 36. F
Colici non possunt flatum neq; ructum excernere. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. G
Colico dolori quo modo similis sit nephritis, & quo modo distinguatur.
6°. de locis affect. 4^a. 37. C
in Colico & nephritico dolore iisdem præidijs indigemus in principio,
postea diuersis. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. H
Colica contingit conceptis in horis phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
Colica ex indigestione, & infrigidatione prouenit. introd. 1^a. 61. C
Colicos affectus quæ præcedant. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
Colicam patientium vrina quales sint. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. G
Colici doloris curatio. introd. 1^a. 56. A
Colica qui leuiter capiuntur non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. F
Colicus dolor sanatus ex cibo non facile corruptibili, & adstringente. 1°.
de locis affect. 4^a. 37. C
Colica quid conferat. secretorum. Sp. 100. F
Colicos subinde mirifice inuat Alauda vsta si edat. & the. ad Pis. 5^a. 93. G
Colicos sanauit Galenus medicamento ex Aloe. 1°. de loc. affe. 4^a. 36. G
in Colicis aloen vt daret quid mouerit Galenum. 1°. de loc. aff. 4^a. 36. G
Colico medicamentū amarū dare ausus est Galenus. 1°. de lo. aff. 4^a. 36. B
ad Colicos Cicadę quo modo. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. C
Colicis conuenit herba Corydalis. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 82. C
Colicis Eclegma Nectareum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. D
ad Colicam passionem electariū Zacharonis. de med. exper. Sp. 106. H
Colicis datur Ephorbium. de dyna. 22. B/de simp. med. Sp. 83. F
Colicos adiuuat Galerita. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. B
Colicos

Colicos iuvantibus antidotis miscetur Libysticum. de simp. me. Sp. 85. H
 in Colicis mirabile est Lupinum stercus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. C
 pro Colica quo loro stercus lupini inguinibus apponebatur. 10°. de simp.
 pli. med. fac. 5°. 76. D
 in Colica Philonium. introd. Isa. 61. C
 Colicis exhibet stupefacientia Galenus. 12°. met. med. 7°. 75. B
 in Colicis cur stupefacientibus utimur. 7°. de comp. medicamen. secun-
 dum locos. 5°. 184. H
 ad Colicum dolorem proprie facit Sefeli semen. de simp. med. Sp. 90. D
 ad Colicam, quæ est ileos, Triphera valens. secre. Sp. 102. G
 ad Colicam passionem ex ventositate electarii turbit. de medi. Sp. 108. C
 in Colice, & lapidis dubio medicamen. de med. exper. Sp. 106. H
 Colica passioni ex crassis humoribus in intestinis valens medicina. de me-
 di. exper. Sp. 106. G
 Colica ex ventositate valens medicamen. de med. exper. 106. A/Sp. 107. E
 ad Colicam ex ventositate, & humore crasso. de med. exper. Sp. 107. E
 ad Colicos. 10°. de comp. medic. sec. loc. 106. D/5°. 208. A/ de reme. par.
 fac. 159. G/7°. 167. F/ de dyna. 28. E/ secre. Sp. 99. G
 in Colica facile applicantur remedia. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 COLICA medicamenta unde dicta. 9°. de compositio. medicament. se-
 cundum loc. 5°. 201. F
 Colica medicamenta quo modo differant ab alijs anodynis. 7°. de compo.
 med. sec. loc. 5°. 284. H
 Colica vocata medicamenta sunt per sedem immissa efficaciora: nam do-
 lores auferunt, somnum conciliant, & alium mouent. intr. Isa. 56. A
 Colica medicamenta. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Colica sedans dolorem. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. H
 Colica Abascanti. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 202. A
 Colica Adiaptotos dicta. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. B
 Colica Admirabilis. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. B
 Colica medicamenta Andromachi. 9°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 201. H
 Colica Apollonij. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. B
 Colica quam admiratus est Ariston, ut Diophantus Lycius. 9°. de com-
 po. med. secun. loc. 5°. 202. C
 Colica sedas dolorem, qua vsus est Cassius. 9°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 202. G
 Colica Cassij. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Colica Cassij ut Crispus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Colica Lingonis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G
 Colica sedans dolorem Lucij. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 202. G
 Colica ut Nicostatus, Iphitheos appellata empti duobus talentis. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 202. B
 Colica ut Publius in Putiolo & Apollonio. 9°. de cõ. me. se. lo. 5°. 202. D
 Colica ut Scribonius. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. B
 Colica Sicula inscripta. 9°. de comp. medic. sec. lo. 5°. 202. G
 Colica Sigonis, qua vsus est Valens. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. E
 Colica Terentij Valentis. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. B
 Colica Tullij. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 202. A/ C
 Colica Tullij bona. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. C
 Vide Colon.
 COLLA aut gluten. 7°. de simplici. medicam. 5°. 52. A
 COLLARSIO à Demissione & laxatione particule quo modo differat.
 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 Collapsio thoracis coacervata quid agat. 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 COLLECTIONIBVS & compositionibus diuersarum rerum arte fa-
 ctis quomodo respondeat naturalis animantis constitutio. 3°. de ana-
 to. adm. 1°. 73. A
 ad Collectionem in cornea nascentem. de ocul. 7°. 190. H
 COLLECTIVA quid sit in pulsu. 1°. de diff. pul. 4°. 48. H
 Collectiva inæqualitatis differentia in pulsu quæ. 1°. de diffe. 4°. 49. D
 Collectiva inæqualitatis differentia in pulsu. 1°. de diff. pul. 4°. 51. A
 COLLETICA à glutinando quadam dicta est facultas. 4°. de simplic.
 medica. facultatib. 5°. 32. G
 Colletica medicamenta sunt glutinatoria. de par. art. med. Sp. 18. G
 Colleticis, & catuloticis rebus curantur vulnera difficilia, & crasse ci-
 catrices. de part. art. med. Sp. 19. A
 Colleticum esse videtur oleum mastiche mistum. de simp. med. Sp. 88. D
 COLLIDI quod debet oportet ut in seipsum cedat: hoc autem & molle
 esse expostulat & minime durum. de caus. morb. 3°. 9. G
 Collidi quod debet cauum fiat oportet. de caus. mor. 3°. 9. G
 Collidi non dicuntur ossa, sed muscoli, & cutis. de fract. cõ. 2°. 7°. 240. A
 Collisio magna ex parte in partibus fit carnulentis, non nunquam vero
 & in ossibus capitibus, in pueris præsertim. de caus. morb. 3°. 9. G

ad Collisa. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. A
 COLLIGATIO inter primas partes, quæ generantur. 8°. de decr. Hip-
 pocrat. 1°. 275. C
 Colligamen ablatum cur non crescit. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Colligatiua qua metaphora dicat de deso, & duro. 2°. de san. tu. 2°. 72. F
 COLLIGUNT excrementum multum, & prauum membra imbecilla.
 in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. F
 COLLIQVESCERE quid significet apud Hippocratem. commentar.
 2°. apho. 28°. Ex. 16. G
 Colliquescere & extenuari corpus q̄ faciât. cõ. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D/ E
 Colliquescere plusquàm ratio expostulat, malum. cõ. 2°. aph. 28°. Ex. 16. G
 Colliquat calor nimis adactus. 3°. de symp. cau. 1°. 29. E
 Colliquationes facit iecoris calida intemperies. 8°. de cõ. me. se. lo. 5°. 194. C
 Colliquat quandoq; membra exercitium. de puero epil. 7°. 180. A
 Colliquare carnem potest staphisagria. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. G
 Colliquatio carnis quid agat. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
 in Colliquatione carnis sudores quomodo fiant. 3°. de symp. cau. 3°. 28. F
 Colliquatiui, & discussorii morbi extenuant. in 6°. de morb. vulgaribus
 commentario. 3°. 3°. 176. E
 Colliquatiua febris quomodo differat à marasmode. 10. meth. med. 7°. 67. E
 quæ Colliquatio fiat in febribus pestilentibus. 8°. de compo. medicam.
 secundum loc. 5°. 194. C
 in Colliquantibus febribus acutis vires labuntur. 12°. met. me. 7°. 77. C
 Colliquatio quo modo fiat. de vrinis. 4°. 124. D/ de vict. ratio. in mor. acu-
 tis. commen. 4°. 7°. 149. B
 Colliquationis comparatio ad carnes, quæ in craticula torrentur. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 67. E
 Colliquantur minimum supra prunas carnes suum syluestrium, domesti-
 corum vero plurimum. 10. meth. med. 7°. 67. E
 Colliquatio & excretio difficulter distinguuntur, secundum Erasistratū
 & Hippocratem. de bpt. secta. Isa. 26. E
 Colliquatio quo indicio significetur. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 147. G
 in Colliquatiua febre videntur colliquationes descendere per aluum. 10.
 methodi meden. 7°. 67. F
 ex Colliquatione fiunt deiectiones acres ex ventre inferiori calido. de
 vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
 in Colliquefactionis principio, qualis sit vrina, qualis in augmento, in sta-
 tu, & declinatione. quæ. in Hipp. Sp. 113. G
 Colliquatio adipis facit vrinam, & excrementa pingua. commentario
 7°. aphor. 35°. Ex. 56. E
 Colliquefactionis signum est vrina habens pinguedines superne innatan-
 tes araneosas. de vri. signi. ex Hipp. Sp. 78. G
 Colliquationem renum significat vrina quæ velut rasuram habuerit, &
 arenam, & in nebulis quasi sanguinem. de dyna. Sp. 34. G
 Colliquatiua febres quo modo curentur. 10. meth. med. 7°. 67. F
 in Colliquationibus ptissana cremore utimur. de vict. rat. in morb. acu.
 commentario. 3°. 7°. 128. E
 Colliquatiuis febribus inimicissima est mulsæ. 10. meth. med. 7°. 67. F
 ex COLLIQVABILIBVS medic. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. F
 COLLVM & Cœruix idem. de ossib. 1°. 41. G
 Collum quid sit. de voce, & anhel. Sp. 60. F
 Collum pars spinæ. 12°. de vsu par. 1°. 196. G
 Collum factum est propter pharynga. 8°. de vsu par. 1°. 165. A
 Collum homini, & similibus ei animalibus tanta est magnitudine, quan-
 ta pharyngi ad suas actiones erat necessaria. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Collum quale, & quantum esse debet. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. B
 Collum mobile factum est propter oculos. 10. de vsu par. 1°. 180. E
 Collum cur considerandum pro capite. in 6°. de mor. vul. cõ. 1°. 3°. 154. C
 in Collo simiæ homini simillimæ sunt. de ner. diff. 1°. 54. E
 Collum longum cur habeat aues crura longa habentes. 11°. de vsu par. 1°. 185. A
 Collum longius cur habeant grues, & ciconiæ. 11°. de vsu par. 1°. 187. D
 Colla volatilium similia caudis. de bon. & vitio suc. 2°. 37. B
 Collum æquale cruribus, quæ animalia habeant. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Collo pro manibus multa animalia utuntur. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Collum longius habent animalia ungulas solidas aut bifidas habentia.
 11°. de vsu partium. 1°. 187. D
 Collum longum animalia habentia corpore inclinato deglutiunt. 3°. de na-
 tural. facul. 1°. 305. B
 Collum longum animalia habentia cur adunt clangorem. 7°. de vsu par. 1°. 157. D
 Collum breuius cur habent animalia pedes fissos indigitos habentia. 11°.
 de vsu partium. 1°. 187. D
 Collum animalia non habentia, neq; caput. 8°. de vsu par. 1°. 164. H

Collum habent habentia pulmonem, carentia pulmone capite carent. 8°. de usu partium. 1°. 164. H
 Collum cur non inest piscibus. 11°. de usu par. 1°. 187. D
 Collum non habentia sunt muta. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Collum cur non est forte in homine ut in leone. 11°. de usu par. 1°. 191. H
 in Collo instrumentorum multitudo maior est, quam in aliqua tam exiguâ parte corporis. 11°. de usu par. 1°. 186. B
 Colli vertebrae quot sint, & quo modo iunctae. de off. 1°. 41. G
 in Collo septem spondyli. 12°. de usu par. 196. G/13°. 1°. 281. F
 in Collo productionum vertebrarum numerus. 12°. de usu par. 1°. 197. G
 Collum in animalibus, quae non multum diuersam ab hominibus naturam habent, septem vertebrae constat. de ner. diff. 1°. 54. G
 Collum cur ex septem spondylis multis animalibus. 13°. de usu par. 1°. 200. C
 per Collum totum stomachus ab initio spondylis inuectus fertur. 16°. de usu partium. 1°. 218. G
 per Collum eunt cibus, potus, & spiritus. 11°. de usu par. 1°. 186. B
 Collum differt functionibus ab artubus. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 120. F
 Colli articuli tutissima constructio, ossium exacta compositio, & figura. 11°. de usu par. 1°. 193. F
 in Collo sunt canales duo, qui ad anteriora feruntur. de compag. memb. siue de natu. hum. Sp. 58. F
 circa Collum membranae non sunt à corde. 7°. de decre. Hipp. 1°. 268. B
 in Collum quo modo ferantur venae, & arteriae. 16°. de usu p. 1°. 219. A
 Collum quibus venis nutriatur. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 117. E
 in Collo vena ingularis sine coniuge. 16°. de usu par. 1°. 221. A
 Colli arteriae vnde. 16°. de usu par. 1°. 219. G
 in Collo vena, & magna arteria ubi & quomodo à corde veniant. 7°. de usu partium. 1°. 162. B
 ad Colli spondylum supremum procedunt magna vena & arteria à duobus ventriculis cordis. de vtil. resp. Sp. 62. G
 ad Collum quae subit arteria quid trahat à corde. 3°. de nat. fa. 1°. 307. F
 Colli arteriae officium. 8°. de usu par. 1°. 154. F
 Colli arteriae continuant cor cum cerebro. de usu pul. 1°. 227. E
 in Colle & pulmone solis asperarum arteriarum genus inest. 8°. de usu partium. 1°. 164. H
 in Collo vasa peruenientia ad asperam arteriam capillorum ferè specie referunt. 1°. de locis affectis. 4°. 2. D
 in Collo necessariam habet positionem larynx. 13°. de usu par. 1°. 201. D
 in Collo sunt musculi bronchorum. de voce, & anhel. Sp. 60. F
 in Collo musculus latus vocatur myodes platysma, id est musculoſa dilatatio. de musc. diff. 1°. 44. E
 sub Colli cute musculus latus vnde incipiat, ac finiat, & eius substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Colli cute musculus latus potest dici musculoſa natura, vel musculoſa substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Colli cui musculus latus facile laniatur. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Colli cute musculus latus nullum detinet articulum, nec in articulum inseritur. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Colli cute musculus latus buccas mouet. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Colli cute musculus latus primo intenditur ijs qui spasmo corripiendi sunt. de musc. diff. 1°. 44. D
 ad Collum qui sunt musculi, habent motum facile. 7°. de usu par. 1°. 161. E
 Colli, ac capitis commune genus musculorum diuiditur in octo musculos. de musc. diff. 1°. 45. F
 Collum, & caput trabentes musculi, qui. 12°. de usu par. 1°. 195. B
 Collum, & caput retro attollunt tres musculorum coniugationes. 16°. de usu partium. 1°. 217. E
 ad Colli musculos nerui ab inferioribus partibus sursum feruntur. 16°. de usu partium. 1°. 217. E
 Colli duorum neruorum origo ubi sit. de voce, & anhel. Sp. 61. G
 Colli neruorum prima coniugatio in aialibus habentibus vertebrae paruas parua est ut in simijs, prima in habentibus magnas vertebrae est magna, ut sunt habentia dentes serratos & corrigera. de ner. diff. 1°. 54. E
 in Collo à spinali medulla orientium neruorum coniugatio prima quo modo procedat. de neru. diff. 1°. 54. D
 Colli neruorum secunda coniugatio ubi, & quo exit. de ner. diff. 1°. 54. E
 Colli neruorum tertia coniugatio ubi, et quo modo exit. de ner. diff. 1°. 54. F
 quae in Collo sunt neruorum coniugationum coia quaedam. de ner. diff. 1°. 54. F
 in Collo neruorum coniugationum peculiaria. de ner. diff. 1°. 54. G
 in Collo suscipiunt portionem quandam neruorum à sexta coniugatione cor & pulmo. de ner. diff. 1°. 54. D
 Collum habet duas glândulas in quibus generatur humiditas. de voc. et an. Sp. 61. C

Collum omne dilatatur ribiam instantibus, & maximam et acutissimam vocem edentibus. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Collum praesertim gymnasticorum in tumorem extollunt musculi latiores. 4°. de anat. adm. 1°. 82. F
 Collum etiam laborat in equitante. 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
 Collum quo modo ledatur. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 89. H
 in Collo adenes cur quandoque intumescunt. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 in Collo pullulantibus, paristhmij praesertim, mirifice prosunt lina marine purpurea, si illis vipera suffocetur, et ea collo alicuius obuiant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. H
 ex Colli musculorum extensione alijs omnibus remanentibus in suo statu accidit raucedo. de vo. & anhel. Sp. 60. F
 Colli inflationes, et tensiones petroselinum remediatur. de simp. med. Sp. 89. C
 in Collo si tumor fiat ab angina habito, bonum: foras enim morbus deducitur. com. 6°. aph. 37°. Ex. 50. D
 Colli superficiarias partes melius est affici quam imas. de vic. rat. in morbis acu. com. 4°. 7°. 18. G
 Collum si perueritur à febre habito, & vix potest deuorare sine villo tu more, letale est. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. E
 Colli vertebrae intro vergebant, & extra apparebat collum habere cavitatem in angina. com. 4°. aph. 35°. 31. F/com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. E
 Collum si vertitur, & vix potest eger deuorare propter siccitatem excedentem, letalis est casus. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. G
 Colli venae & arteriae si ligentur, quid sequatur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. B
 circa Collum arterijs constrictis nihil patitur aial. de vtil. resp. 1°. 225. H
 Colli arteriae vinculo exceptae animali euidenter non obsunt. de usu pulmonum. 1°. 227. E
 Colli venis quibusdam compressis fit homo insensibilis, & dormienti similis, secundum Aristotelem. de vtil. resp. Sp. 63. F
 Colli venis quibusdam compressis fit homo absque omni sensu, & motu. de vtil. resp. Sp. 63. H
 Colli venae abscisae causa mortis. de caus. procatar. 3°. 99. D
 Collum sanguinem effundens difficulter compeſcitur. fin. med. 1. 50. A
 Colli neruis precisis quid sequatur. 2°. de decr. Hip. 1°. 239. B
 Collo circumdato laqueo cur spuma fiat. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. E
 in Collo spina vitata aufert vocem. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 Collum inflammatum necessario dolorem habet. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 in Colli phlegmone artus vincuntur. 13°. meth. med. 7°. 83. B
 Colli dolor ostendit principium laesum. in 1°. prorr. com. 3°. 4°. 178. H
 Colli dolorem ruta sedat. de simp. med. Sp. 89. D
 ad Colli dolorem. de medi. fac. par. ab. 7°. 178. G
 ad Colli dolorem omnem. 5°. de compoſi. medic. per gen. 5°. 246. H
 Colli & capitis dolores cum febribus & sine febribus sunt. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 112. H
 ad Colli & faciei impetigines. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 126. A
 circa Collum quibus fluxiones procumbunt, quae exercitatio vitanda. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A
 ad Colli vlceras emplastrum ex dictamno Damocratis. 5°. de compo. medica. per gen. 5°. 250. G
 ad Colli vulnera medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 31. B
 Colli vlceribus confert sectio venarum post aures. de anat. viu. Sp. 55. A
 in Collo affecto humeraria vena secanda. de const. ar. 1. 41. E
 Collo, & mento apponit cucurbitas. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 174. A
 Collum simul cum capite aggrauatum iudicationis signum. 1°. de arte cur. rat. ad Glauco. 7°. 100. D
 circa Collum sudores prauis. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 Collo quae suspenduntur quo modo vocentur. de rem. par. fac. 7°. 154. A
 Collo suspensa adiuvant. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. A
 Collo suspensa quo modo prodesse possint, collige praenotia exemplo. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. H
 Collo duplicem mantica suspendam habemus. de cogn. cur. an. 2°. 50. B
 COLLUM matricis cur sit lacerosum cum multis picis. de an. vi. Sp. 51. E
 Colli matricis diuersitas. de anat. viuo. Sp. 51. F
 Colli altera extremitas, quae pudendo muliebri coniungitur, non vteri, sed ipsius colli os haud sine ratione vocaretur. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
 Collum ubi incipit, desinit vero vterus, magis proprie os vteri diceretur. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
 Collum matricis subintrat os vesicae. de anat. viuo. Sp. 51. H
 Colli matricis & virge virilis maxima pars est chartilago quaedam procedens ab osse pubis. de vtil. resp. Sp. 62. H
 Collum matricis comparatur priapo. de anat. viuo. Sp. 51. D
 ut in Collo matricis, ita contingit in priapo, quia per alium meatum exit

urina, & per alium meatum intrat sperma viri, tamen ipsi duo conue-
niant in ipso collo, & fit meatus unus. de anat. viuo. Sp. 52. E
Collo utitur uterus tanquam manu. 1. de sem. 1. 329. H
Collum matricis dilatatur in defloratione virginis, & rumpuntur qua-
dam vena subtiles, quae sunt in dextra parte ipsius colli, & exit san-
guis. de anat. viuo. Sp. 51. E
Collum matricis non posset ingredi acumen acus in conceptionis hora,
ita clauditur. de anat. viuo. Sp. 51. E
Collum uteri tantum aperitur in fœtu edendo, quantum fœtui facilis pre-
setur exitus. 2. de symp. cau. 3. 21. B
COLLI vesicæ duæ partes. de compag. memb. due de nat. hu. Sp. 59. B
Colli vesicæ musculi munus quale sit. de mus. diff. 1. 50. D
Collum vesicæ quoniam carnosum est, videmus quottidie sanari quando
lapis extrahitur. com. 6. aph. 18. Ex. 48. A
COLLICVLVM quid. introd. Isa. 53. D
COLLVSTRATIO Platonis quid sit. de hist. philo. Sp. 9. D
COLLVTIÒ addentes molares. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 164. B
in Colluionibus mulierum quidem communiter, proprie vero matricis.
confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 94. B
COLLVVIEM vocat Galenus elementorum congregationem. 17. de
usu partium. 1. 222. C
COLLYRIA sunt formæ medicamentorum. 2. de compo. medica. men-
to. per gene. 5. 226. C
Collyriorum formæ. 3. de comp. med. se. loc. 5. 148. E
circa Collyria omnia quibus utamur liquoribus. 4. de compo. medica.
men. sec. loc. 5. 151. C
Collyria quibus humectanda. de ocul. 7. 190. C
Collyria optima vsitata sint. de reme. para. fac. 5. 156. A
Collyria in coibus teruntur ex lacte. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 150. D
Collyria teruntur in cote medica. 4. de compo. med. secun. lo. 5. 151. C
Collyriū reprimēs humores tenues descēdētes ad oculos. de ocul. 7. 191. C
Collyrium in initio ophthalmiæ. de ocul. 7. 191. A
Collyrium in augmento ophthalmiæ. de ocul. 7. 191. C
Collyrium in statu & declinatione ophthalmiæ. de ocul. 7. 191. B
Collyrium duræ ophthalmiæ. de ocul. 7. 191. D
Collyrium lippientibus. 3. de comp. med. per gen. 234. H/6. 5. 258. F
Collyrium in linteolo ad lippientes. 5. de comp. med. per gen. 5. 247. E
Collyrium ad asperitatem palpebrarum. de ocul. 7. 191. E
Collyrium pro soluendo apostemate vno die. de ocul. 7. 191. B
Collyria repurgantia vlcus oculorū, quæ. 4. de comp. me. se. l. 5. 151. A
Collyrium ad mundificandam vulneris putredinem. de ocul. 7. 191. G
Collyriū valēs ad vsionē, ad exitū vni, & ad vulnera. de ocul. 7. 191. D
Collyria qualia per gradus ad hyposphagmata oculorum. 10. de simpli.
med. facul. 5. 73. A
Collyrium ad omnem passionem oculorum. de ocul. 7. 191. C
Collyria diuersa. de ocul. 7. 190. G
Collyria facta ex flore eris extergūt, auferuntq; superciliorum magnas
asperitates. 9. de simp. med. fa. 5. 71. E
Collyriū indicū. Aerianum inscriptū. 4. de comp. med. se. loc. 5. 156. E
Collyrium Aerianum Asclepiadæ. 4. de cōpo. med. sec. loc. 5. 154. G
Collyrium Aerianum Diomedis inscriptum. 4. de cōp. me. se. lo. 5. 154. G
Collyrium album. 4. de compo. medic. sec. loc. 5. 154. F
Collyrijs ad lachrymā faciētibz miscetur Amyli. de sim. me. Sp. 80. A
Collyria Arida pro oculis. quæ. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 151. H
Collyrium Aromaticum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. G
Collyrium Aromaticum croceum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. G
Collyrium Artemonium. 4. de compo. medica. sec. loc. 5. 156. D
Collyrium Atarachum. 4. de comp. me. se. lo. 5. 156. H
Collyrium Aureum. 4. de comp. med. se. loc. 5. 157. A
Collyrium Basilicum, idest regium. 4. de comp. med. se. loc. 5. 156. F
Collyrium Basilidion. 4. de comp. med. se. loc. 5. 157. A
Collyrijs miscetur Cadmia. de simp. med. Sp. 81. F
Collyria Cathartica, siue detrahentia, quo modo effectum suum prestā-
tus efficiat in ingētes oculorū asperitates. 11. de simp. med. 5. 81. B
Collyrium Chelidonium. 4. de compo. med. sec. loc. 5. 156. F
Collyrijs mista Chelidonia ad caliginē oculorū facit. de sim. me. Sp. 82. B
Collyrium Cinnabarium. 4. de comp. med. secundum locos. 5. 156. H
Collyrium ex Cinnamomo pro oculis. 12. meth. med. 7. 79. H
Collyrium ex Cornu Cerui. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 155. A
Collyrijs desiccantibus fluxiones oculorum miscetur Cornu ceruinū. 11.
de simp. med. fac. 5. 79. H
Collyrijs cōmistum Crocum omnes dolores mitigat. de sim. med. Sp. 81. E

Collyrijs ad lachrymā faciētibz miscetur Chrysocolle. de sim. m. Sp. 82. E
Collyrium Currus. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. D
Collyria Cygni quæ, & vnde dicta. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 150. D
Collyria Dialibani. 14. meth. med. 7. 93. G
Collyrium d'ic' τοις φάλοις valet ad oculos. 5. de simp. med. 5. 38. E
Collyrium d'ic' ποδ'ω valet ad oculos. 5. de simpl. medi. fac. 38. E/4. de
comp. med. sec. loc. 5. 155. C
Collyrium diarhodon in augmento doloris ophthalmiæ. de ocul. 7. 191. A
Collyrium Diasmyrnum. 4. de compo. medic. sec. loc. 155. D/5. 5. 158. G/
14. meth. med. 7. 93. G
Collyrium Diocleum. 4. de comp. med. se. loc. 5. 154. F
Collyrijs miscetur Ebeniscobes. de simp. med. Sp. 83. F
Collyrio emplastico & anodyno cui videretur vtendum in oculi dolore,
& cur. com. 6. aph. 31. Ex. 49. E
Collyrium Enstaton, idest instillatium. 4. de composio. medicamen-
secundum loc. 5. 156. F
Collyrium Flori in Antonia Drusi. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 155. E
Collyrium Gai ophthalmici. 4. de cōpo. med. sec. loc. 5. 155. G
Collyrium Gennadij. 4. de comp. med. se. loc. 5. 154. H
Collyria ex Glaucio & croco in aurium dolore. 5. de compo. medica.
secundum locos. 5. 141. D
Collyrium Hieracium. 4. de comp. me. se. lo. 5. 156. F
Collyrium Hygidion. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 154. H
Collyrium Horæum. 4. de compo. med. se. lo. 5. 155. C
Collyrium Isochryson. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. H
in Collyrijs propter quid Lac mulieris ponitur. 4. de compo. medica.
secundum locos. 5. 150. D
Collyria Libiana quæ, & vnde dicta. 4. de comp. med. se. lo. 5. 150. D
Collyrium Lysiponion. 4. de com. med. sec. loc. 5. 155. G
Collyrium Melinum. 4. de comp. med. se. loc. 5. 157. A
Collyriorum Monohemeron diuersitas. 4. de comp. me. se. lo. 5. 150. G
Collyria Monohemera ad lippitudines. 4. de cōp. med. sec. loc. 5. 150. G
Collyrium Mordax. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 154. E
in Collyrijs quid faciat Myrrha. 1. de antid. 5. 105. C
Collyrio Nardino, quādo, & cur vti debemus ad lippitudines. 4. de cō-
po. med. secun. loc. 5. 150. G
Collyrium Nigrum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 154. B
Collyrium Nili ex rosis diarhodon celebratum iandiu. 4. de compo. med.
secundum loc. 5. 158. G
Collyrium Odoratissimum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. E
Collyria ex Opio pro oculorum doloribus vehementissimis. 12. methodi
medendi. 7. 79. G
Collyrijs admistū syncerum opium lachrymā stringit. de simp. Sp. 88. B
Collyria ex opio multis fuere detrimento. 2. de cōp. me. se. lo. 5. 134. G
Collyrium Orbasij in initio ophthalmiæ. & vulneris. de ocul. 7. 191. D
Collyrium Oxycericum. 4. de comp. med. sec. loc. 156. G/ 5. 157. B
Collyrium Panchrestum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. G
Collyrium Pauli. de ocul. 7. 191. D
Collyrijs immittitur succus herbe Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
Collyrijs quæ ad oculorum imponūt fluxiones inditur Pompholyx. 9.
de simp. med. fac. 5. 70. H
Collyrium Proteus. 4. de comp. me. se. lo. 5. 157. A
Collyrium ex Pumice ad asperitudines palpebrarum. 4. de comp. medi-
camen. secun. loc. 5. 150. E
Collyrium Rhinema, hoc est lima. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. C
Collyrium ex Sandice. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 158. G
Collyrijs Sepia admiscetur. de simp. med. Sp. 90. G
Collyria Sicca. 9. de simp. med. fa. 5. 71. A
Collyriū Siccū ex phrygio lapide quib' sit vtile. 6. de san. tu. 2. 100. B
Collyrium Sphericum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. G
Collyrium Terrenum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 154. F
Collyrium Thalasserum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 156. E
Collyrium Therimum, id est estium. 4. de comp. med. se. loc. 5. 154. H
Collyrium ex Thure palpebrarum vlcera caua explet. 4. de comp. me-
dica. secun. loc. 5. 150. E
Collyrium Tripheryum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 154. F/G
Collyrium ex Vino asperitudinibus palpebrarū accommodatum. 4. de
comp. med. sec. loc. 5. 50. D
Collyriū Viride ad oculorū affectiones. 4. de comp. med. se. lo. 5. 155. B
Collyrijs non indigemus ad ventris morsus. in 6. de morbis vulgarib.
commentario. 6. 3. 196. D
Collyriū loco cyzicenum. 5. de comp. med. per gen. 5. 250. B

COLOBOMA quid. fin. med. Isa. 49. A
 Colobomata affectus partium exteriorum palpebrarum. intr. Isa. 58. D
 Colobomatium fit mentio. 2°. meth. med. 9. F/14°. 7°. 92. A
 Colobomatibus confert centaurea. de virt. cent. Sp. 93. G
 COLOCASIA à rusticis in muria vel in aceto seruatur. 2°. de alimen-
 to. facul. 2°. 22. E
 COLOCYNTHES, id est cucurbita. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
 Colocynthis quid. de simplici. med. Sp. 89. C
 Colocynthis probatio, & quomodo paranda. de dyna. Sp. 21. D
 Colocynthis calidum medicamentum. 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 207. C
 Colocynthis calida est, & sicca in tertio gradu. de cathar. Sp. 94. E
 Colocynthis in plura cathartica mittitur. de simp. med. Sp. 89. D
 Colocynthis quæ pars sumenda. de dyna. Sp. 21. D
 Colocynthis medulla. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/10°. 5°. 208. B
 Colocynthis dosis, & cui miscetur. de dyna. Sp. 21. D
 Colocynthis quid mali faciat. de dyna. Sp. 21. D
 Colocynthis viscidè ventrem purgare potest. de simpl. med. Sp. 89. D
 Colocynthis subducit ventrem, quia habet medicamentosas facultates
 commistas. 1°. de alim. fac. 2°. 8. D/de cathar. Sp. 94. F
 Colocynthis valide purgat. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. A
 Colocynthis educit phlegma. de cathar. Sp. 94. G
 Colocynthis phlegma purgat bilē, & mucilagines. de dyna. Sp. 21. D
 Colocynthis datur vtiliter omnibus capitis passionibus. de dyn. Sp. 21. D
 Colocynthis caput purgat & phlegma. de cathar. Sp. 95. A
 Colocynthis cur caput purget. de cathart. Sp. 94. F
 ex Colocynthide hiera, proprie hiera dī. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 188. D
 ex Colocynthide hiera pituitā à capite purgat. 1°. de cō. me. se. l. 5°. 121. E
 ex Colocynthide hiera non solum pituitam, sed & alios purgat humo-
 res. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
 ex Colocynthide hieræ quantitas exhibenda, & frequentia. 1°. de comp.
 med. secum. loc. 5°. 121. G
 ex Colocynthide hiera purgatus qui fungis vsus fuit. 1°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 121. G
 ex Colocynthide hiera quæ habet elleborum non aut scāmōnī in pleu-
 ritide danda est. de vīf. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. C
 Colocynthis purgatiua est neruorū, & eorū passionū. de dyna. Sp. 21. D
 ex Colocynthide catapotia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. B
 ex Colocynthide, aloē, & scāmōnia pilulæ Galeni. 14°. meth. 7°. 89. C
 ex Colocynthide, aloē, & scammonia catapotia quo modo conficiantur.
 1°. comp. med. sec. loc. 5°. 121. G
 ex Colocynthide, aloē, & scammonio pilulæ exceptæ succo brassicæ. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 131. F/de remed. par. fac. 7°. 154. D
 ex Colocynthide, aloē, & scāmōnia catapotia educūt bilem & pituitā
 à toto corpore, & à capite. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 221. F
 Colocynthis medullæ pars vna, aloes, & scāmōnij partes duæ, succi ab-
 sinthij pars vna exceptæ succo pomorum pilulæ sunt ad alopeciam et
 ophiāsin. de reme. par. facil. 7°. 154. G
 Colocynthis i clysteri phlegmōe iecoris i declinatiōe. 13°. met. 7°. 84. A
 Colocynthis viridis succus intritus ischiadib. pdest. 7°. de simp. 5°. 52. A
 Colocynthis prodest. 10°. de simp. med. sec. loc. 5°. 207. B
 in Colocynthis corio calefactum vinum. de remed. par. fac. 7°. 159. E
 Colocynthis electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 COLON intestinum vnde sit dictū, & eius vtilitas. de ana. vi. Sp. 50. B
 Colon vocat crassius intestinum. 6°. de san. tuen. 2°. 58. F
 Colon quintum in ordine intestinorum. 5°. de vsu partium. 1°. 142. E/de
 anat. viuorum. Sp. 50. B
 Colon vt est in medio, ita iuuatur exercitatione inferiorum, & superio-
 rum partium. 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
 Colon cur sit obliquum. de anat. viuo. Sp. 50. E
 Colon proportionatur cæco intestino. 4°. de vsu par. 1°. 141. D
 in Colo, et cæco intestino seruatur excrementi portio. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Colon intestinum. 6°. de anat. admi. 1°. 92. F
 in Colo intestino venæ & arteriæ adeo sibi mutuo sunt vicinæ & conti-
 nuæ, vt se contingant. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
 Colo mouet ad motū respiratoriorū organorū. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 Colo turpe est virum robustum egrotare. 5°. de san. tu. 2°. 88. H
 ex Colo intestino fit quandoq; hectica. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 in Colo intestino si fuerit affectus quo cognoscat. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
 in Colo abcessum esse significauit stercus exiens ex incisione pani sup-
 purati. 1°. de loc. aff. 4°. 2. B
 ad Colli affectus sūm Asclepiadem. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. D
 ad Coli affectus. 8°. de comp. med. sec. loc. 188. H/ 5°. 196. H

ad Colon pertinet dolor infixus. 2°. de loc. aff. 4°. 11. A
 Coli, & renum dolores decipiunt medicos, nec requirunt multum varia
 medicamenta. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
 Coli, & lapidis dolores difficulter distinguuntur. 2°. de loc. aff. 4°. 9. E
 Coli, & renum communicatio in symptomatibus. 6°. de loc. aff. 4°. 36. D
 Coli, & lapidis dolores habent præsidia cōmunia. 2°. de locis aff. 4°. 9. F
 in Coli, & lapidis dolore calida adhibentur. 2°. de lo. aff. 4°. 9. B
 Coli doloris symptomata, & differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
 Coli dolore minor est capitis dolor. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 134. H
 Coli dolor talis, vt seipsos aliq̃ interfecerint. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 134. G
 in Coli dolore vna rubra mortem prædicat. de dyna. Sp. 35. D
 in Coli dolore fomentum siccum ex milio. 12°. meth. med. 7°. 79. G/F
 Coli dolor in aliquibus minus vexat, qui non vnguntur, neq; perfundum
 tur. 12°. meth. med. 7°. 79. E
 in Coli dolore quæ per sedem imponenda. 12°. meth. med. 7°. 78. G
 in Coli dolore balanus. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 in Coli dolore clyster qui recipit anseris seu. 12°. met. med. 7°. 79. F
 ad Coli & intestinorum dolores oleum rutaceum. 12°. met. me. 7°. 78. H
 ad Coli dolores medicamentū ano imponēdū. de reme. par. fa. 7°. 168. A
 Coli vitio obnoxius theriaca prodest. de ther. ad Pis. 96. B/de vsu ther. ad
 Pamph. 5°. 98. F/12°. meth. med. 7°. 79. F
 in Coli vchementibus doloribus stupefacientia adhibentur. 3°. de compo.
 med. secundum locos. 5°. 140. G
 in Coli dolore quæ stupefacientia. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 191. B
 i Coli dolore valet succ⁹ papaueris et castorei itecta. 12°. met. 7°. 79. F
 ad Coli dolorem. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. A
 Coli dolor per duos dies vexauit. 2°. de symp. cau. 3°. 23. F
 Coli doloris in intestinis casus. 1°. de loc. aff. 4°. 5. G
 Coli intestini doloris à purgante medicamento casus. 1°. de lo. aff. 4°. 5. H
 in Coli dolore casus rustici quo modo se curauerit, & sanatus sit. 12°. de
 methodi meden. 7°. 79. E
 Coli dolor cum febre quo modo curandus. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 ad Coli inflationes Anonymi pharmacopola. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 202. D
 ad Coli inflationes Chariclis. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. D
 Coli, & matricis prolixis inflationibus prodest peplicū. de dyn. Sp. 21. A
 ad Coli inflationes. 2°. de antid. 5°. 116. A
 Coli inflammati pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4°. 45. A
 ad Coli mordicationē valet adcps caprinus. 11°. de simp. me. fa. 5°. 78. H
 ad Colon pulsu exagritatum theriaca valet. de ther. ad Pifo. 5°. 91. F
 ad Colon infestantes rugitus valens antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. F
 Coli tormina qua pituita speciei sunt. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Coli, splenis, & hepatis tumores q̃ respiratiōe faciāt. de dif. re. 3°. 59. C
 ad Colon turgidum. 2°. de antid. 5°. 118. A
 Colo vexatus solis purgationibus sanatus. de purg. med. 5°. 87. G
 Colo laboranti non sunt admoūēda adstringentia. 11°. meth. med. 7°. 74. B
 COLOPHONIA quæ, & qualis. 2°. de compositione medicamentorum
 per gen. 219. E/3°. 5°. 233. C
 Colophonia oīum resinarū siccissima est. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. C
 Colophonia, pinea, & phryctea resina accipiuntur pro eodem. 7°. de com-
 po. medica. per gen. 5°. 264. B
 Colophonia, & phryctea melior Terebinthina. 1°. de cō. me. p. ge. 5°. 215. D
 Colophonia quædam est chix masticæ per similes. 7°. de compositio. medi-
 cam. per gen. 5°. 264. B
 Colophonia liquida. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
 COLOR quid sit. de hist. philos. Sp. 5. B
 Color propriū sensibile visus. 7°. de decr. Hipp. 7°. 271. A
 Colores ex contrariis facti. 1°. de symp. cau. 3°. 17. B
 Colores consequunt mixtionem ex qualitatibus. 1°. de vsu par. 1°. 115. D
 Colorum genera tantum quatuor. de hist. philo. Sp. 5. B
 Colorum causas tractare non spectat ad medicum. 8°. de decr. 1°. 275. H
 de Coloribus librum fecit Galenus. 6°. de decr. Hipp. 1°. 226. D
 propter Colore fit actio oculorū ex cōsequenti. 1°. de vsu par. 1°. 115. B
 Colorum dignotiones sunt operationes oculi. 5°. de decr. 1°. 255. B
 à Coloribus solus alteratur crystallinus humor. 1°. de sym. cau. 3°. 14. B
 Colorum alteratio cito peruenit ad cerebrum. 1°. de vsu par. 1°. 167. F
 in Colores quo modo aer mutetur. de ocul. 7°. 185. B
 Coloratum cognoscit visus vna cum colore. 7°. de decr. 1°. 271. A
 inter Colores medios non discernunt oculi pisciū propter debilitatem vi-
 sus ex continua apertione. de ana. viuo. Sp. 49. B
 Colorem non variat incrementum rerum. de tum. præter nat. 3°. 82. H
 Coloribus cito, & velociter opponit albi, & splēdidū. de ocul. 7°. 182. G
 à Coloribus omnibus alterationes sunt pathemata sine passionē visus
 de symp.

de symptom. caus. 3^a. 10. D
 Color ceruleus confert lippientibus. de subfig. empirica. Isa. 32. B
 Color ceruleus visui iocundus. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 17. A/ de ana. ocul. Sp. 57. E
 Colores qui visum consolentur. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. F
 Coloris citrini non nihil habet tertius humor oculi, qui est ut vitrum. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. C
 Colores oculorum non significant super totam temperaturam. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 146. D
 Color vuae tunicae. de anat. viuo. Sp. 48. F
 Colorem Citrinum à Leone tenuit Alexander. de sper. Sp. 38. H
 Color citrinus & aliqn viridis est cōcepti in horis bilis. de sper. Sp. 37. C
 Color Fulgidus aerem mutat in instanti. de oculis. 7^a. 185. C
 Color Lacteus à lacte clare denominatur sed de porro & porraceo dubi tatur. in progno. com. 2°. 4^a. 201. G
 Colorem Liuidum, & nigrū facit frigus. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. F
 Color Phœniceus vnde dicatur. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. G
 Coloris phœnicei quousq; euadāt partes spōgijs fouēdā sunt, quē nec tumescūt nec rubescunt, & deinceps scarificādā. de cucur. scar. 6^a. 3. C
 Color Ruber in sanguine à quo fiat. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 277. G
 Color rubescit nocet sanguinem expuentibus. de subfig. emp. Isa. 32. B
 Color Rufus qui sit. 1°. de cris. 4^a. 130. B
 Color rufus est qualis est sandarache. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 155. F
 Color splendidus summe aduersatur lippienti. de subfig. emp. Isa. 32. B
 Coloris Vitalis flos. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 secundum Colores carnis diuersitas. Sp. 55. G
 in Coloribus humorum variationes. 8°. de decr. Hip. 1^a. 276. A
 Colores hominum considerare debet medicus. de sper. Sp. 39. F
 Color quando non est considerandus. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. A
 Color quem hemorrhoides induxerunt à docto medico cognoscitur. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. D
 Colores significantes tēperamenta. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 146. D
 bñ Colorata sunt corpora in aglonia tēpestare. cō. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 bene Colorata est mulier ad se ipsam collata si marē concepit, si vero fē minam, male colorata. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. D
 Coloratio facies quid significat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 170. H
 Colores varij secundum varium sanguinem. 2°. de elem. 1^a. 9. A
 Coloris vitium non est morbus. 1°. meth. med. 7^a. 8. C
 Color vitiosus est affectus. 2°. meth. med. 7^a. 10. A
 Color significat affectum. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Colores hominum ostendunt humores abundantes. 8°. de decr. 1^a. 276. F
 4°. de san. tuen. 2^a. 84. B/ 14°. meth. med. 7^a. 93. D
 Color provenit à succis, cum se succi in altum non receperunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. A/ com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Color preter naturam totius corporis notat humorem euacuādū. com. 1°. aph. 2°. 3. D/ com. 4. aph. 2°. Ex. 27. E
 Color albicans significat pituitam. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Color niger toti corpori quo modo ex liene fiat. de atra bile. 1^a. 36. A/ 5°. de locis affect. 4^a. 83. B
 Color ater preter naturam similis est atro colori qui naturalis est. de opt. secta. Isa. 26. A
 Colorem plumbi aliqui habent. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. B
 Colorem mixtum ex albo, & liuido aliqui habent. 4°. de san. tu. 2^a. 84. B
 Color liuidus in febribus semper malus. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 159. G
 Color pallidus & ruber familiaris in febribus. in 6^m. de morb. vulgarib. commentario. 1°. 3^a. 159. G
 Colore faciei rubro significatur sanguis è naribus et abscessus post aures. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 170. D
 Coloris viridis, & nigri in acutis causa. in progno. com. 1°. 4^a. 191. B
 Color totius vultus viridis, aut niger, malus. in progn. com. 1°. 4^a. 191. B
 Colore malo qui sint. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 150. H
 Color patientium pestilentiam, qualis. 3°. de prasag. ex pul. 4^a. 116. G
 i Colore et alimēto piulati ledit hō iecore debilitato. 6°. de decr. 1^a. 261. H
 Color lingue, et totius corporis alterat iecore vitato. 2°. de lo. af. 4^a. 13. E
 Colorū vitij cognoscunt affectus ex iecore et splene. 3°. de lo. af. 4^a. 18. E
 Colores varij ob iecur male affectum. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. B
 Color pallidior in toto corpore apparens significat bilis excessum. comen tario. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Color à facie icterici quibus sit abolendus. de cura icteri. Sp. III. F
 Colorem quæ expurgent. de cura icteri. Sp. III. B
 Colores malos emendat herbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Colori citrino valens medicamen Azariconis. de med. exper. Sp. 105. G

Colorem ictericorum potenter emendat triasandali. de dyna. Sp. 26. E
 Coloratis male theodoricum emperiston facit. de dyna. Sp. 25. H
 Colorem bonum facit acetum scillinum. de medic. fac. par. 7^a. 178. C
 Colorem bonum in vniuersum inducens confectio. 8°. de compositi. medic. secundum loc. 5^a. 195. G
 Color hilaris quo modo per totum corpus inducatur. de dyna. Sp. 25. G
 Colorem faciei nitidiorem per pharmaca facere est comptorij maleficij. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 126. B
 Color in quibus visibiliter mutetur. de symp. diff. 3^a. 13. B
 Colores naturales in quibus mutantur. de symp. diff. 3^a. 13. B
 Coloris symptomata vnde. 3°. de symp. caus. 3^a. 30. D
 Color quo modo mutet in corpore, & ex quib. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. A
 Colores quo modo i corpore affecto mutabunt. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. A
 Color quo mutet in leuce, & elephātiāsi disputatio. de symp. diff. 3^a. 12. H
 Color vnius particulā quandoq; mutatur. de symp. diff. 3^a. 13. B
 Colores preter naturā morbos necessario sequunt. de symp. diff. 3^a. 13. B
 Coloris mutationes in toto corpore longitudinem morbi significant. com men. 4°. aph. 40°. Ex. 32. D/ de pras. exper. conf. Sp. 77. G
 Color mutatus ex fluxu sanguinis superfluo signum esse infrigidati, & humectati corporis, collige. secretorum. Sp. 98. G
 Coloris mutatio in sanguine quo modo intelligitur. de venā sect. aduersi. Erasistratum. 6^a. 7. G
 ex Coloribus sputorū diuersitas humoris oñditur. 2°. de loc. af. 4^a. 13. B
 de Colore sedimenti. de vrinis. 4^a. 124. B
 Colores nigros in excrementis sponte deiectis, malum portendere collige. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Colores preter naturam plures in excrementis eductis à medicamentis vim habente plures humorum species euacuare, nihil absurdum si gnificant. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. F
 Colores preter naturam multi sponte euacuati multarum atq; malarum dispositionum in corpore sunt signa. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. F
 Colorem graminis habetia excrementa. in 3^m. de mor. vulg. cō. 3°. 2^a. 148. F
 Colorem, odoremq; excremento quod euacuatur similem habent sudores. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 Colores nebularum in vrinis considerandi. de vri. signi. ex Hip. Sp. 78. G
 Colores vrinariū, & nebulariū quid importet. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Colores vrinariū qui spectant, tinctores per derisum ab Erasistratijs ap pellantur. de caus. procatar. 3^a. 98. C
 Colores vrinarum, quales. de vrinis. 4^a. 123. A
 Coloris subsidentiarum vrinarum varietas vnde profisciscatur. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 155. F
 Color subrubens vrinae salutaris est. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Coloratam bene duntaxat esse vrinam sufficit quandoque ad solutionem morbi. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Color vrinae si biliosus fuerit, hypostasis autem alba, erit bilis cum pitui ta. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Colore cholericō si fuerit vrina albam habens nebulam, & surfures su pernatantes, aut longā aegritudinē aut mortē significat. de dy. Sp. 34. C
 Colorem æruginosum habens vrina spasmū significat. de dyna. Sp. 34. B
 Colorem non bonum habens vrina in synocha, & si non fuerit digesta, vel constitutionem vrine animalis similem habuerit, & missa in cali ce cito resederit, & amens patiens fuerit, & insomniam senserit, spaf mum significat, aut mortem. de dyna. Sp. 34. E
 Color vrinae si albicans fuerit, & hypostasis rufa quid fieri debeat. de vri. signi. ex Hipp. Sp. 79. D
 Colorū oleosorū in vrinis iudicia. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 147. H
 secundum Colorem, & regionem differunt aque. de bo. aque. Sp. 76. A
 à Colore secūda bonarū, et malarū aquarū cognitio. de bo. aq. Sp. 76. A
 Colore, & gustu cognoscimus fruges calidas esse vel frigidās. 1°. de ali men. facultatib. 2^a. 13. B
 Color albus minime calidum indicat vinum. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
 Color flauus calidissimum esse indicat vinum. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
 Coloris granati vinum est boni nutrimenti. de diff. cont. Sp. 73. B
 Color vini per se nec prodest nec obest, sed per accidens. de vict. ratio. in mor. acut. commentario. 3°. 7^a. 125. H
 in Coloribus singulis calida, frigida, humida, siccaq; reperias. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 31. D
 Colores, odores, consistentias, formas medicamenti cuiusq; non esse esti mandas, collige. 2°. de simp. medica. fac. 5^a. 10. A
 neq; Colores, neq; odores, neq; alia accidentia sunt consideranda in ex pendendis facultatibus medicamentorū. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 16. E
 ex Colore quærentes facultates medicamentorum, reprehenduntur. 3°. de simplic.

simp. med. fac. 3^a. 17. C
 ex Coloribus certum, tutumque non est de tota medicaminum facultate
 conijcere. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 31. D
 ex Colore arguit similitudinem naturæ Galenus in crico, & pituita. 3°.
 de simp. med. fac. 5^a. 23. D
 Colores quo modo variantur in emplastris. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 222. B
 sui Coloris cur debent esse fasciæ. de fasciis. 7^a. 293. G
 COLUMBAE hoscades, quæ. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 223. C
 Columbe non habent flauam bilem secundum aliquos, quia non habent ve
 siculam fellis, sed ridiculi sunt. de atra bile. 1^a. 37. F
 Columbae volucres laudabiles. de ren. affect. dign. & med. 7^a. 195. F
 Columbae nulla ex parte omnino damanda. de bon. & vi. suc. 2^a. 34. H
 Columbae turricolæ sunt meliores domesticis ad tenuantem cibum. de at
 ten. vict. rat. 2^a. 45. C
 Columbae caro ad coquendum facilius gressilibus. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. C
 Columbarum pulli sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Columbarum pullorum caro generat sanguinem calidiorem, & crassio
 rem temperato. de diff. cont. Sp. 73. A
 Columbe edende sunt modice si homo vivit ociose. de atten. vic. 2^a. 45. F
 Columbe iuvenes utiles in calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7^a. 51. B
 Columbae gregales in turri nidificantes conveniunt siccis. 6°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 99. G
 Columbi languentibus dari consueti. de vict. ratio. in morb. acutis, com
 mentario. 1°. 7^a. 113. C
 Columbarum pulli dandi sunt his quibus dolet caput. de composit. me
 dica. sec. loc. 5^a. 133. E
 Columbinus sanguis, qualis. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 223. C
 Columbarum sanguis non est inferior sanguine suu. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. H
 Columbarum sanguis multo peior sanguine leporino. 3°. de ali. fa. 2^a. 30. A
 Columbarum sanguine quidam vescuntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. H
 Columbae sanguis menyngi affunditur in fractura cranei. 10°. de simplici.
 medicam. fac. 5^a. 72. G/H
 Columbae ne an columbi, pulli vel adultæ sanguis debeat poni super me
 nyngem. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. H
 cum Columbino sanguine fenugraeci succus ad ophthalmias oculorum.
 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. H
 Columbinus sanguis instillat us ad hæmalopas, et hyposphagmata. de re
 med. par. facil. 7^a. 156. F
 Columbe sanguis instillatus ad nyctalopas. de reme. par. fac. 7^a. 156. H
 Coliuba sanguis ad hyposphagmata in oculis. 10°. de sim. me. fa. 5^a. 72. H
 Columbe sanguis ex pennis teneris in oculis cruentis & in plagis eoru.
 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. G
 Columbae sanguis ad petiam oculi. de ocul. 7^a. 190. D
 Columbae sanguis ad oculorum tumores. de ocul. 7^a. 190. D
 Columbarum stercus, quale. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 234. A
 Columbarum stercus non foetidum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Columbino stercorei accumulato, potissimum sylvestrium columbarum, si
 manum inferas, etiam si calidam, manifestam tamen senties calidita
 tem. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. G
 Columbinum stercus acre. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. F
 Columbarum, & iumentorum excrementa a sole calefacta exurebant.
 1°. de diff. feb. 3^a. 33. A
 in Columbarum stercore ignem accensum ob putrefactionem vidit Ga
 lenus. de caus. mor. 3^a. 6. D
 Columbarum agrestium stercus maiori tempore perfecte accenditur, &
 plurimo tempore durat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. A
 Columbinum stercus quo modo accendit domum ex reflexione solis. 3°.
 de temper. amentis. 1^a. 22. D
 Columbinum stercus est minus subtile Euphorbio. 3°. de composit. medic.
 per genera. 5^a. 234. B
 Columbinus simus admodum attrahit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. F
 Columbinum stercus ad pilorum ablationem in oculis. de ocul. 7^a. 190. E
 ex Columbarum stercore medicamentum. 3°. de cõp. med. per ge. 5^a. 234. A
 Columbinum stercus quale sumi debet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 140. B
 Columbarum domesticarum stercus imbecillius est montanarum. 10°. de
 simp. med. fac. 5^a. 76. H
 Columbarum stercus ad que valet. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Columbarum stercus ad rubrificandum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Columbarum stercus. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 231. A
 COLUMBINA herba columbaria, verbenæ, & peristereon, idem est.
 de simp. medic. Sp. 89. C
 COLUMBARIA pars organorum. de machin. 7^a. 309. F

Columbaria cur in organis. de machin. 7^a. 310. B
 COLUMNA ita est matrix mulieri, ut masculo veretrum. de natura &
 ordi. cuiuslib. corp. Sp. 42. B
 Columna quid. de hist. philos. Sp. 7. F
 Columella quid sit. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. E
 Columella & vna idem. 11°. de vsu par. 1^a. 188. E
 Columella utilitas. 11°. de vsu par. 1^a. 88. F
 in Columellæ vitio quid agendum. 14°. meth. med. 7^a. 90. H
 Columella cum ex capite egrotat quo curanda. 6°. de san. tu. 2^a. 100. A
 in Columellam quibus fluxiones procumbunt, quæ exercitatio sit vitia
 da. 5°. de sani. tuen. 2^a. 90. A
 in Columellis tumentibus quæ vitanda. 6°. de cõp. med. sec. loc. 5^a. 174. H
 Columellæ prodest acantha ægyptia. 6°. de simp. medic. fac. 5^a. 42. A
 ad Columellæ affectus hirundines vste valent. 11°. de simp. med. f. 5^a. 82. B
 Columellæ inflammatio vna dicitur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 173. E
 Columellæ inflammationes quo modo secundum tempora curanda. de re
 me. para. facil. 7^a. 157. E
 Columellæ phlegmonæ quæ conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. H
 Columellas phlegmonæ grauatæ iuuat euidenter lapis ageratus. 9°. de
 simp. med. fac. 5^a. 67. H
 Columellæ phlegmonæ affecta mitigat lac. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. H
 Columellam phlegmonæ affectam quo modo iuuat succus cyrenæicus col
 lo suspensus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. H
 ad Columellas inflammatas. 6°. de comp. med. sec. loc. 173. C | 5^a. 174. D |
 F | de rem. par. 157. H | 7^a. 158. A
 ad Columellæ diu inueteratæ capita mendicæ faciunt. 11°. de simpl. 5^a. 79. F
 Columella pendula quid sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. E
 ad Columellam pendulam. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. E
 ad Columellas laxatas Asclepiadis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. G
 ad Columellam laxatam Heræ. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. F
 ad Columellam laxatam. 6°. de compo. med. sec. loc. 171. B | 7^a. 181. G |
 de rem. par. fac. 7^a. 158. A
 Columella laxata refecatur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. E
 Columella quo casu incidat. 6°. de sa. tu. 2^a. 98. F | 14°. meth. med. 7^a. 90. G
 Columellæ Galenus præsecuit, ac solo eo diphyrge, quod post cadmæ re
 perta fuerat, ad cicatricem vsq; est vsus. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. B
 Columella quo modo auferenda. 14°. meth. med. 7^a. 90. G
 ad Columellas Critonis. 6°. de comp. medica. secun. loc. 5^a. 175. A
 Columella pharmacum. 6°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 173. F
 ad Columellam vititur aridis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
 contra Columellæ arida excipiuntur cochleari, quod melius est ut in ob
 liquam lineam desinat quæ in rectâ. 6°. de comp. med. se. loc. 5^a. 172. G
 in Columella causticis vititur. 14°. meth. med. 7^a. 91. A
 ad Columellas Sorani. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 175. A
 ad Columellam. 6°. de composit. medic. sec. loc. 5^a. 172. E | de medic. facili
 parab. 169. H | 7^a. 171. E
 Columella sanguine effundens difficulter cõpescitur. fin. med. 15a. 50. A
 COLUMBADIS herba, qualis. 1°. de antid. 5^a. 101. B
 COLUMBAENAE conueniunt stomachicis. 8°. de compositione medica.
 secundum loc. 5^a. 192. E
 COMA nomen habuit à symptomate. 2°. meth. med. 7^a. 9. E
 Coma apud Hippocratem quid significet secundum aliquos. de com. 3^a. 48. H
 Κῶμα, græci vocant marcorem frigidi succi. 4°. de san. tu. 2^a. 84. E
 Coma quid vocetur secundum consuetudinem. de comate. 3^a. 49. H
 Coma quid sit. de symp. diffe. 11. G | de comate. 3^a. 49. G | in 1^m. prorr. com.
 mentario. 1°. 161. B | com. 3°. 4^a. 178. C
 Coma vnde oriatur. de comate. 3^a. 49. A
 Coma quo modo fiat. de mult. 3^a. 81. G
 Coma quæ nã sit, et an caros possit appellari. in 1^m. prorr. cõ. 1°. 4^a. 173. F
 Coma est somnus obstupidus. in progn. com. 1°. 4^a. 192. A
 Coma pro somno. de comate. 3^a. 48. H
 Coma vigilæ opponitur. de comate. 3^a. 49. E
 Coma vigil. de comate. 3^a. 49. H | in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 161. B
 cum Comate sunt vigilæ. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 161. B
 Coma iunctum vigilantie quo modo fiat. in 1^m. prorr. com. 3°. 4^a. 178. D
 Coma ecstasi contraria. in 1^m. prorr. h. com. 3°. 4^a. 179. D
 Coma à quo fiat humore. 1°. de symptom. caus. 3^a. 19. B | in 1^m. prorr. h.
 commentario. 3°. 4^a. 188. G
 Coma, & caron faciunt frigida non somnum. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. B
 Coma & altus somnus proprium sunt cerebri humiditatis. 4°. de pr
 sag. ex puls. 4^a. 120. G
 Comatis vitio stomachi quidam corripiuntur. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. F
 Coma

Coma non necessario sequitur male cōcoquentē. 3°. de symp. cau. 3°. 30. B
 Coma ex immodico vini potu. 3°. de temp. 1°. 23. D
 Comatosi quæ symptomata contingunt. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 160. H
 Comatosi habent oculos clausos. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 176. F
 cum Comate desipientia quo modo fiat. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 168. B
 cum Comate cervicis dolor quid significet. in 1°. prorr. beti. commenta-
 rio. 3°. 4°. 179. C
 Comata cur sunt sine insomnijs. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 163. G
 cum Comate desipientium pulsus, qualis. in 1°. prorr. com. 1°. 3°. 168. B
 Coma habentes non phrenitici. de comate. 3°. 49. B
 Comatosus homo quō fiat, & qui pulsus. 4°. de præ. ex puls. 4°. 121. A
 in Comate causa præcedens pulsus mollis est præter naturam. 1°. de præ
 sag. ex pulsib. 4°. 109. D
 in Comate euacuandū ante quartū diem. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 161. E
 in Comate medicamenta capiti applicantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 COMA non alenda ante curationem in defluio capillorum. 1°. de com-
 po. medicamen. sec. loc. 5°. 125. F
 ad Comam. de medic. fac. par. 7°. 175. F
 COMAE rosarum. 5°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 166. B
 COMACINVM unguentum conuenit frigiditatibus. 3°. de sanitate tuen-
 da. 2°. 81. C
 Comacinum unguentum ad quid vtile. 3°. de san. tu. 2°. 81. C
 COMAGENVN ex Syria asportatur. 2°. de compo. medicamen. secun-
 dum locos. 5°. 135. F
 Comagenum oleum acopon. 7°. de compo. medic. per gen. 5°. 269. F
 Comagenum oleum laxat. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. E
 Comagenum ad sicca liquanda. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 264. C
 COMMANDVATIONES ad molares dentes. 5°. de compo. med. se-
 cum locos. 5°. 164. B
 COMARVS, id est arbutus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
 Comarus est planta agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 COMBVRVNTVR quandoque partes sub cute ipsa refrigerata. com-
 men. 4°. aph. 37°. 32. B/apho. 48°. 33. B/com. 7°. aphor. 1°. 54. A/apho-
 rismo. 68°. Ex. 60. F
 COMBVSTA an calidiora sint vel frigidiora. 9°. de simplic. medicam.
 facultatibus. 5°. 64. C
 Combusta quæ calida, & quæ frigida fiant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. E
 Combusta ab aliquibus frigidiora putantur, ab aliquibus fieri magis ca-
 lida. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. E
 Combustum nullum est frigidum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. E
 non Combusta, diphryges, sarcocolla, chalcitis, æs, ærugo, chalcanthum
 acia omnia. 4°. de comp. med. per ge. 4°. 238. G
 Combusta diphryges, sarcocolla, chalcitis, æs, ærugo, chalcanthum, mō-
 derata. 4°. de com. med. per gen. 5°. 238. G
 COMBVSTIO tollit erosionem simplicibus. 4°. de cōp. me. p. 5°. 236. B
 ex Combustionibus ephemera tactu cognoscuntur. 1°. de arte curati. ad
 Glauconem. 7°. 95. D
 ad Combustos succus Centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. F
 ad Combusta faciunt Ederæ folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Combustis mederi & sanguinis profluijs competere videtur Gallij flos.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 Combusta sanat Hypericon pro fomento positum. de simp. med. Sp. 92. E
 ad Combusta proficiunt Lilij folia cocta & imposita. de simp. me. Sp. 86. D
 ad Combusta illinitur terra samia, vt prohibeat fieri pustulas. de sim-
 plic. medic. Sp. 85. B
 ad Combustos. 2°. de compo. medi. per gene. 223. A/6°. 5°. 259. F
 ad Combustionem in Stomacho. secretorum. Sp. 98. C
 cur COMESSE bibereq; nobis necesse est. 1°. de san. tuen. 2°. 67. E
 non Comedant cur animalia & fere quæ latibula hyeme habitant. de ve-
 na seet. aduers. Eras. 6°. 9. A
 Comedenda quæ sint prius, & quæ posterius. de vict. ratio. in morb. acu-
 tis. commen. 3°. 7°. 129. C
 Comedendi fructus ante cibum, qui. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Comedentes multum facit cholera rubra. de dyna. Sp. 19. E
 Comedendi magnum desiderium remittere, eundemq; prostratum exci-
 tare theriaca potest. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. F
 Comedunt quidam semel, sed plus quam alij bis. de sal. diæ. 2°. 41. C
 pro Comedentibus semel tantum quæ olera conueniant contra ipsorum
 symptomata. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. B
 Comederunt qui nuper & biberunt, lauandi non sunt, neq; nuper loti sta-
 tim comedant bibantq;. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. G
 Quando Comeditur aliquid, clauditur perfecte coopertorium epiglotti-

dis. de vo. & anhel. Sp. 61. C
 Comedisse oīno prius oportet, vel aquā prius bibisse à leuintrimeto, &
 iam subducto, q̄ cucurbitulas adhibeas. de cucur. reuul. 6°. 3. C
 per ea quæ Comeduntur, & bibuntur sanantur vlcera ventriculi, pul-
 monis, & pectoris. 5°. meth. med. 34. D/10°. 7°. 64. F
 COMOEDIAM agentes cur multis vtantur balneis, et cibos lenes ac la-
 xantes edant. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. E
 COMMENTARIA differunt à tractatione rerum. in 3°. de morb. vul-
 garibus, commentario. 1°. 3°. 130. A
 Commentatoris enarratorisue intentio, & officium quod sit. in progn.
 commentario. 2°. 4°. 200. H
 Commentariorum officium. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 130. A
 Commentator non debet solum bene dicere, sed debet etiam menti here-
 re scriptoris. de comate. 3°. 49. B
 Commentationes longas esse non debere, collige. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. E
 Commentaria sua Galenus qua occasione conscripserit. in 3°. de morbis
 vulgarib. commen. 1°. 3°. 134. E
 Commentarios sibi fecit Galenus ob senectutem obliuiofam. 3°. de differ.
 pulsuum. 4°. 60. H
 Commentaria Galeni in primum de morbis vulgaribus, qualia. in 1°. de
 mor. vul. com. 2°. 3°. 107. F
 Commentaria libri de morbis vulgaribus Hippocratis post commenta-
 ria libri pgnosticorū fecit Galenus. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 121. A
 Commentarius est liber sextus Hippocratis epidemiorum non iustū vo-
 lumen. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. F
 Commentationes in Hippocratem suas cur Galenus voluerit esse inequa-
 les. in prognost. com. 3°. 4°. 206. E
 Commentationes lege Expositiones.
 COMI semen est simillimum aniso. de simp. med. Sp. 81. G
 COMMI, id est gummi. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
 COMICI nihil volunt probare: & eorum finis. 5°. de decr. 1°. 259. D
 Comici cur mordent stultitiæ, filios Hippocratis ex sententia stoicorum.
 q̄ animi mores. 1°. 318. F
 COMMINTAE in minimas partes piperis particula calefaciunt ci-
 tius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. C
 COMMISSVRAS habet scemina in circuitu, cui galea superposita est,
 quæ græce cranium appellant. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. H
 Commissura cranij cur serrata. 9°. de vsu par. 1°. 171. F
 Commissuræ squammosæ, quæ. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 169. H
 Commissuras omnes iungit chartilago. 2°. de vsu par. 1°. 123. F
 per Commissuras expurgatur cerebrum. 1°. de san. tuen. 2°. 68. D
 Commissurarum distentio inter capitis exteriores connumeratur affe-
 ctus. introd. Isa. 59. C
 Commissurarum distentio articularū omnium affectus. introd. Isa. 59. E
 de COMITIALI morbo. 3°. de loc. aff. 4°. 19. E
 Comitiale morbum epilepsiam vocant. de diff. mor. 3°. 3. E
 Comitialis morbus, cur magnus & puerilis dicatur. in 6°. de morb. vul-
 garibus. com. 6°. 3°. 197. C
 Comitialis cur Hercules dicitur. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 197. C
 Comitialis cur sacer morbus, sed falsa opinione dictus. in 6°. de morbis
 vulgarib. com. 6°. 3°. 197. D
 Comitialis non est diuinus morbus. in progn. com. 1°. 4°. 190. D
 Comitialis morbus quid. introd. Isa. 56. C
 Comitialis morbus est genus quoddam conuulsionis, & quid sit. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 17. G
 Comitialis morbus est conuulsio totius corporis. in 6°. de mor. vul. com.
 6°. 3°. 197. E/1°. meth. med. 7°. 8. E
 Comitialis morbus, & morbus attonitus est morbus. acutus sine febre.
 commen. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Comitialis morbus est diuturnus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitialis morbus, diuturnus est. fin. med. Isa. 56. B/1°. de crisib. 4°. 126.
 F/quos pur. opor. 5°. 88. B/com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitialis morbus inter magnos morbos connumeratur. 6°. de sanitate
 tuenda. 2°. 100. A
 Comitiale morbum paruum, in quibus concubitū esse Democritus sen-
 tiebat. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 130. D
 Comitialis morbus habet tempora. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
 Comitialis morbus quo modo fiat. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 155. A/
 4°. de lotis affect. 4°. 22. H
 Comitiali morbo quo modo differt conuulsio, quæ à spinali medulla in-
 cipit. 3°. de loc. affect. 4°. 17. G
 Comitialis morbi, apoplexiæ, cari, cataleptis, catochi, & soporis rigitie.

lania differentia. 4°. de loc. affec. 4°. 22. A
 Comitialis morbi & apoplexie differentia. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. G
 Comitialis morbi quo modo oritur & in qua parte. in 6°. de mor. vulg. 4°. 17. G
 com. 6°. 3°. 197. D / 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
 Comitialis fit cum pleni sunt ventriculi cerebri. de instr. odor. 1°. 112. F
 Comitialis morbus propter quas causas iuuenibus fiat. commentario. 5°. aphorif. 29°. Ex. 26. C
 Comitialis puerorū morbus unde. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 144. G
 Comitialis morbi tres differentia, à ventriculo, à cerebro, & ab alia parte. 3°. de loc. aff. 4°. 19. E
 Comitialis morbi quedam cause adducuntur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
 Comitiales morbi ex imodico vini potu. 3°. de tē. 1°. 22. G / de cau. 3°. 7. D
 Comitialis conuulsio ex vapore ichorum aliquibus oboritur. 6°. de sanit. tate tucnda. 2°. 98. H
 Comitialis morbus fit, si quis plenus humoribus exerceat corpus. commentario. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Comitiales morbos faciunt pauci motus. 8°. de san. tu. 2°. 65. F
 Comitialis à coitu læditur. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 193. A
 Comitialis morbus fit etiam à ventriculo. de symp. caus. 3°. 18. F / 3°. de loc. aff. 19. C / 5°. 4°. 32. E
 Comitialis morbus ex ore ventriculi ob non probam coctionem, largum meri potum, vneris immodicum vsum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Comitialis morbi à ventriculo dependentis exemplo est melancholice tertium genus, quod medicorum aliqui hypochondriacum flatuosumq; morbum nominant. 3°. de loc. aff. 4°. 18. G
 Comitiales affectus sunt frigiditate vincente. de palp. trem. con. 3°. 54. D
 Comitialis morbi & apoplexie causa est humor frigidus, & crassus. commentario. 2°. aph. 45°. Ex. 18. G
 Comitialis morbus fit in pluviarū multitudine. cō. 1°. aph. 16°. Ex. 22. H
 Comitialis morbus ex pituita ortum habet. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Comitialis morbus fit crassis, frigidis, & pituitosis humoribus. commentario. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Comitiale morbum faciunt atra bilis, & pituita. 3°. de loc. aff. 4°. 18. D
 Comitali morbo afficiuntur magna ex parte melancholici. 3°. de locis affectis. 4°. 18. C
 Comitalis morbus cur fiat in autūno, & qbus. cō. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
 Comitalis morbus fit vere. com. 3°. aph. 2°. Ex. 24. A
 Comitalem passuro morbum, cerebrum imbecille esse debet. comment. 6°. aphorif. 28°. Ex. 49. A
 Comitalem morbum antecedit animi defectus. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. F
 in Comitiali morbo loci affecti nullum est signum. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
 in Comitiali quæ passio sæpius accidat. de diff. mor. 3°. 3. E
 in Comitiali morbo ratio, & memoria læduntur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
 in Comitiali morbo spiritus quomodo habetur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 Comitalis morbus lædit vocem. 4°. de loc. aff. 4°. 26. D
 Comitiale pulsus qualis. de puls. ad tir. 46. B / de cau. pul. 4°. 102. G
 in Comitiali morbo quare fiat spuma. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Comitalis morbus proximus est apoplexie. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. G
 in Comitiali morbo semen quandoq; emittitur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 in Comitiali morbo velox discussio ppter quid fit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
 vt Comitialis morbus habet accessiones cephalæ. 3°. de lo. aff. 4°. 20. E
 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
 Comitiales circuitus luna custodit. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
 Comitalcm morbum à crure incipientem patientis pueri casus. 3°. de locis affectis. 4°. 19. E
 Comitiali morbo correpti grammatici casus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
 Comitalis morbus an sanabilis sit, expimētū. de med. fac. par. 7°. 162. C
 Comitiales morbi quibuscunq; sunt ante pubertatem, mutationem accipiunt, quibuscunq; autem vigesimo quinto anno, commoriuntur. com. men. 5°. aph. 5°. Ex. 37. H
 Comitalis puerorum cur finiat in pubescentia. in 6°. de morb. vulgari- bus, commen. 1°. 3°. 144. G
 in Comitiali morbo cōuulsio ex repletiōe partiū neruosarū nec acutissima, neq; similiter piculosa est vt ex euacuatiōe. c. 5°. aph. 7°. Ex. 45. E
 Comitalis morbus non finitur in paralyim. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Comitiale morbum quo modo iuuant diuturne febres & quartanæ. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 197. D
 Comitalis morbus à quartana ex pulsus. in 1°. de morb. vul. commē. 3°. 118. H / in 6°. com. 6°. 3°. 197. D
 Comitalis morbi curatio. introd. Isa. 56. C
 Comitiali morbo quæ conferant. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. G

Comitalē morbū incipientē phibuit Galenus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitiali morbo laborantes quo modo regendi. 6°. de san. tu. 2°. 100. A
 ad Comitiale morbū patientē subito excitādū. de med. fa. par. 7°. 162. C
 ad Comitiale morbum valde efficax. de med. fac. par. 7°. 174. C
 ad Comitiale morbū diuturnū & incipientē. de med. fac. par. 7°. 178. D
 à Comitiali morbo multos seruauit Galenus, eos inuente vere euacuatis. de purg. med. 87. G / quos purg. opor. 5°. 88. B
 in Comitiale morbum qui prompte incidunt, illis vere vena secanda. de cur. rat. per sang. miss. 17. E / G 6°. 18. E
 Comitilibus morbis obnoxys præservationis causa potius in cruribus secanda est vena. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. H
 Comitalis morbus vere indiget purgatione humoris pituitosi, cum sit ex crassis humoribus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. D
 Comitalis morbus exigit euacuationem pituitæ. quos purga. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C / F / com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Comitiali spasmus assidue vexatus grammatici stomachus quomodo roboretur fuerit à Galeno. 6°. de san. tu. 2°. 100. H
 ad Comitiali morbo apprehensos. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 139. A
 in Comitilibus habenda cura capitis. de fet. for. 1°. 324. C
 in Comitiali morbo remedia capiti applicantur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 Comitalis morbus sanatur calefaciendo cerebrū. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Comitiali correptus ex membro aliquo quomodo sit curandus. 3°. de locis affectis. 4°. 19. H
 pro Comitiali morbo ab aliqua parte medicamentum ex thapsia, & sinapi. 3°. de loc. aff. 4°. 19. H
 Comitiali morbo ex ore ventriculi laboranti cur dedit Galenus vinum album modice adstringens. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
 Comitiali morbo ex ore ventriculi laboranti medicamentum amarum ex aloe datur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Comitiali morbo competunt amarā. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. G
 Comitiali morbo obnoxys conuenit Agaricū. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. E
 Comitilibus competit Anthillis chamapir yi absimilis. 6°. de simp. me. dicamen. facul. 5°. 43. C
 Comitiales iuuat Antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. B
 Comitiales adiuvans Antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 ad Comitiale morbū valet Aphroelinus. 9°. de simp. med. fa. 5°. 67. E
 Comitilibus auxilio est Aristolochia rotunda. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. F
 Comitiales sanant Asinorum vngues. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. E
 Comitilibus prodest Betonica. 7°. de simp. med. fa. 7°. 51. A
 Comitiali morbo obnoxys arguit, cōuulsionemq; illis acersit iecur Capri- num. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. H
 Comitiales curant aquorum Lichenes. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
 Comitiale morbum sanare proditum est coagulum Leporis. 10°. de simp. pli. med. facul. 5°. 74. D
 Comitilibus prodest cerebrum Mustelæ & cameli. de theria. 5°. 93. E
 Comitiali morbo afflictos iuuat caro Mustelæ epota. 11°. de simplici. me. dicam. fac. 78. F / 5°. 82. D
 Comitiale morbum sanare Præniæ radicem recentem suspensam collo- affirmat Galenus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Comitiali morbo conuenit Sefeli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 ad Comitiale morbum aptum est Spondylum. 8°. de simp. medicamen- torum facul. 5°. 60. G
 Comitilibus auxiliatur theriaca. de theria. ad Pifo. 96. A / de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. H
 Comitalis morbus. lege Epilepsia.
 COMMODERATIONVM, & immoderationum distinctio. de cons. artis. Isa. 39. C
 COMMODVS suo, & reparationi intendit membrum omne. de mot. ma- ni. & obscuris. Sp. 68. A
 COMMODVS imperator quæ dissipauerit. 1°. de antid. 5°. 105. H
 Commodi febrientis casus. de præcogn. ad Post. 4°. 219. C
 COMMOTES grace, latine, comptor dicitur. ad Thras. 2°. 107. E
 Commotica ars, quæ. de part. art. med. Sp. 16. E
 Commotica ars vitiosa est. ad Thras. 2°. 103. A
 COMMOVET totum corpus vehementer piper omne. simplici. medi- camen. Sp. 88. G
 in COMMISTIS speciebus non seruatur actio cuiusq; substantia sim- plic. 3°. meth. med. 7°. 16. H
 à COMMVNIBVS distinguendo propria fit ars. de vict. rat. in morb. acu. commen. 1°. 7°. 110. F
 de Communibus tractare exordia, collige. de ijs quæ in medi. sunt, com- mentario. 1°. 7°. 200. B
 Communi

Communia debet plixius tractari. de ijs quæ in med. fi. com. 1.º. 7.º. 200. B
Communis sermo docetur ex particulari exemplo. de vict. ratio. in mor-
bis acu. commen. 1.º. 7.º. 109. G
Communia explicantur sermone. 1.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 94. C
Communem esse sermonem de naturalibus facultatibus, collige. 5.º. de lo-
cis affectis. 4.º. 35. B
Commune dixisse semel satis est. 11.º. de vsu par. 1.º. 192. E
Communis sermo de re communi semel faciendus. in 6.º. de mor. vulgar.
commentario. 1.º. 3.º. 152. F
Comune qui probet tenet, raro à vero aberrat. de puls. ad tir. 4.º. 44. A
ad Communem sensum reducuntur omnes sensus particulares. de anato-
mia viutorum. Sp. 45. G
Communia vsus secundum locum obtinent, propria primum. 1.º. de arte
cura. ad Glau. 7.º. 94. D
ad Cõe confugiendum pprio ignorato. 1.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 94. D
Commune est omnibus audire, & intelligere omnia Galeni: quippe qui
clare omnia proponat explicetq. 2.º. de cris. 4.º. 133. G
Communis caro est rubra. de anat. viu. Sp. 55. H
Cõia quedã cõingationu nervorũ, quæ in collo sunt. de ner. diff. 1.º. 54. F
Commune omnium musculorum, quid. de musc. diff. 1.º. 45. C
Communes morbi. in 1.º. de mor. vulg. com. 1.º. 3.º. 101. F
Communis morbis pestis. in 1.º. de mor. vulg. com. 1.º. 3.º. 101. E
Communia signa melancholiæ. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. D
Communia presidia ad atram bilem. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. H
Communis salutis procuratio maxima imperandi pars ab Antonino ha-
bita est. de ther. ad Pifo. 5.º. 90. C
COMMUNITAS quid. de opt. secta. 1.º. 25. E
Communitates, quæ. 8.º. meth. med. 7.º. 58. D
Communitatum Themiſon inuentor. 1.º. meth. med. 7.º. 5. C
de Communitatibus librum fecit Thessalus. 1.º. meth. med. 7.º. 2. G
COMPAGVM diffidentia, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 3.º. 7.º. 222. F
COMPATIENTS quæ pars proprie dicatur. 3.º. de loc. aff. 4.º. 14. E
per Compatiendi rationem, vel primum & per se ipsam patiente cere-
bro fiunt omnes desipientiæ. com. 6.º. aph. 53.º. Ex. 53. B
COMPARATIONES quomodo faciendæ & intelligendæ. 1.º. de alimen-
torum facul. 2.º. 10. D
Comparatio fieri debet ex optimo vnius generis, ad optimum alterius.
3.º. de alim. facul. 2.º. 26. C
Comparatio, vt fieri debet in optimis eiusdem generis, ita fieri debet in
optime comparatis. 3.º. de alim. fac. 2.º. 26. D
Comparatio fieri debet partis ad partem in eadem. ars med. 1.º. 64. E
Comparatio pulcherrima. 6.º. de simp. med. fac. 5.º. 40. A
Comparatio virtutis in animali, & gubernatoris vrbium. commentario
5.º. aphorismo. 39.º. Ex. 41. B
Comparatio fetuum conuexus ad vteros, & fructuum ad plantas. com-
ment. 4.º. aph. 1.º. Ex. 27. A
Comparatio statuarij ad Erasistratum. 5.º. meth. med. 7.º. 36. C
Comparatio expositorum ad causidicos. in 1.º. prorr. com. 2.º. 4.º. 178. H
Comparatio de malo interprete. in 3.º. de morbis vulgaribus, commen-
tario. 1.º. 3.º. 129. C
Comparatio bene scribentium, & viam à rubis spinis emundantium, de
caus. procatar. 3.º. 95. H
Comparatio facientis iter ad celeritatem pulsus. 1.º. de cau. pul. 4.º. 88. G
Comparatio illorum qui sunt incorrigibiles. 3.º. de diff. pul. 4.º. 60. H
Comparationes de vino & mulsæ quomodo faciendæ. de rat. vict. in mor-
bis acu. com. 3.º. 7.º. 129. A
Comparatio veratri cum pane & carnibus ad secundum de pulsibus li-
brum. 2.º. de diff. pul. 4.º. 53. C
Comparatio aquæ, quæ exiccatur ab igne, & sanguinis in viris à proprio
calore exiccati. de spermate. Sp. 36. D
Comparatio vini aceſcentis ad sanguinis alterationem, quod sanguis ad
naturalem habitum non redeat amplius, vbi magna in eo facta sit cor-
ruptio, vt vina ex toto acida non redeunt rursum ad vini naturam.
commen. 2.º. aph. 17.º. Ex. 31. E
Comparatio lucernæ quæ extinguitur ad calorem naturalem senum. com-
mentario. 1.º. aph. 13.º. Ex. 7. A
Comparatio cucurbitulæ ad naturalem calorem in trãctione. commenta-
rio. 7.º. aphor. 1.º. Ex. 54. B
Comparatio ignis lignorum multitudine superiniecta, & lucernæ flam-
mæ oleo vniuersim superfuso ad calorem natium qui sanguinis & spi-
ritus multitudine extinguitur. com. 7.º. aph. 7.º. Ex. 54. D
Comparatio lignorum superingestorum igni, & multorum humorum ad

calorem. com. 6.º. aph. 12.º. Ex. 47. E
Comparatio lignorum carpentarij & corij coriarij ad corpus humanum
circa quod versatur medicus. com. 1.º. aph. 1.º. Ex. 2. H
Comparatio lignorum ad virus rabiei. in 1.º. prorrh. com. 1.º. 4.º. 171. F
Comparatur ætas in vigore consistens ad iuuentutem vt autumnus ad æsta-
tem. com. 3.º. aph. 38.º. Ex. 26. D
Comparatio veris ad exercitia. com. 3.º. aph. 20.º. Ex. 24. B
Comparatio iuuenis ad senem in motu. 1.º. de caus. puls. 4.º. 88. A
Comparatio caloris æstatis ad calorem balneæ in prohibitione purgatio-
nis. commen. 4.º. aph. 8.º. Ex. 28. A
Comparatio ægri ad portantem onus. 3.º. de cris. 4.º. 141. D
Comparatio oneris ad hominem. de cur. rat. per sang. miss. 6.º. 16. E
Comparatio recentis ægritudinis ad herbas dum nascuntur. in 1.º. prorr-
het. commen. 1.º. 4.º. 160. H
Comparatio colliquationis ad carnes, quæ in craticula torrentur. 10.º. me-
thodi medendi. 7.º. 67. E
Comparatio guttæ longo tpe cauatis lapidē ad humores crassos & cru-
dos i quibus remediõrũ utilitas cito nõ elucet. cõ. 2.º. aph. 52.º. Ex. 19. D
Comparatio manus stringentis spongiam aqua plenam, & frigoris ccre-
bri humiditatem exprimentis. com. 3.º. aph. 12.º. Ex. 12. G
Comparatio nervosarum partium conuulsionis ad chordas. commenta-
rio. 5.º. aph. 1.º. 37. D. & com. 6.º. aph. 39.º. Ex. 50. G
Comparatio ascitis ad vtrem, & tympaniæ ad tympanum. commentario
4.º. aphor. 11.º. Ex. 28. D
Comparatio fumi atræ bilis ad fuliginē in aere. in prog. com. 3.º. 4.º. 210. E
Comparatio artis sagittandi ad medicinam. 2.º. de cris. 4.º. 134. C
Cõparat sophismata Galen. spinis, rubis, & hamis. de cau. pca. 3.º. 95. H
COMPLANARE quibus conueniat. in 6.º. de morbis vulgaribus, com-
mentario. 2.º. 3.º. 160. H
COMPLEXIO multipliciter dicitur. de oculis. 7.º. 185. D
Complexio in diuersis febribus quid. 2.º. de diff. feb. 3.º. 39. B
Complexio est substantia corporis & natura eius. secreto. Sp. 96. F
de Complexione dicitur natura. secretorum. Sp. 96. F
Complexio humana qualis sit. de oculis. 7.º. 187. H
Complexio naturalis in quo sit. de oculis. 7.º. 185. D
Complexionem sequentes qualitates, quæ. secreto. Sp. 96. F
Complexionem corporis sequi animæ virtutē. de incant. adiur. 7.º. 181. F
Complexio imperfecta puerorum, senum, & mulierum quomodo probe-
tur. de incant. adiur. & sus. 7.º. 181. F
Complexioni naturali contrarium quando non appetit, & quod est con-
ueniens. accidentaliter diminuendo corpus aut addendo in ipsum, tar-
de digeritur. de dissol. cont. Sp. 73. D
Complexionis calidæ & sicce est cor fm Galenum. de anat. viu. Sp. 56. B
Complexionem habet cor ex diuersis substantijs. de anat. viu. Sp. 56. B
Complexionis melancholicæ est splen. de anat. viu. Sp. 51. A
de Complexione sanguinis remota indigent vt multis conuersionibus san-
guis ad sui nutritionem conuertatur. de anat. viu. Sp. 44. G
Complexioni sanguinis vicina non indigent multitudine cõuersionis san-
guinis ad sui nutritionem. de anat. viu. Sp. 44. G
Complexionis eiusdem sunt bruta. [quod tamen absurdũ est, etiam si in-
telligat in diuersis etatibus respectu vnius.] de sper. Sp. 37. D
ad Complexionē corruptā. secretorũ. 101. G. de med. exper. Sp. 104. A
ad Complexionis corruptionē electariũ gagit. de med. exper. Sp. 108. B
Complexiones omnes, & constitutiones locorum & temporum quomo-
do quis per methodũ facile possit habere. com. 3.º. aph. 14.º. Ex. 22. D
Complexiones locorum docentur. com. 3.º. aph. 14.º. Ex. 22. E/F
Vide Natura & Temperatura.
COMPLEXVS & mistura differunt. de mor. temp. 3.º. 87. E
Complexio cibi imbecillum modo clydones excipiunt, modo inflationes
de sympto. diff. 3.º. 12. E
COMPLICATVS & implicatus idem. ad eos qui de typ. scri. 3.º. 93. E
in Complicatis affectibus curationis ordo. 7.º. meth. med. 7.º. 48. F/G
COMPONENDI & diuidēdi ars necessaria est. 9.º. de dec. 1.º. 282. A
in Componendo, & diuidendo quomodo exerceri debemus. 9.º. de decre-
tis Hippocratis. 1.º. 282. A
Componendi, & diuidendi vim solus habet Dialecticus. 2.º. de differen-
tijs pulsuum. 4.º. 56. C
ex Compositione & resolutione quæ inueniantur. de cuiusq. animi pec-
not. atq; med. 2.º. 58. C
Compositio quartus modus sophismatũ in dictione. de sophis. 1.º. 7. B
de COMPOSITIONE dicitur natura secretorum. Sp. 96. F
Compositiones ex elementis syncrimata vocantur, id est concreciones. de
diff. morb.

differen. morb. 3^a. 3. C
 Compositionem ob sui nimiam ponderositatem terra non ingreditur secū
 dum Hippocratem, sed mandat suam frigiditatem, & siccitatem quæ
 temperet alia tria elementa. de spermate. Sp. 40. G
 Composita omnia sunt calida frigida, humida & sicca comparatione alio
 rum. 1°. de temp. 1^a. 12. E
 ex Compositionibus multis fit unum tertium diuersæ forme & nature.
 1°. de element. 1^a. 3. D
 Compositum onane est posterius simplici. 4°. de sanit. tuen. 2^a. 86. B. 1°. de
 diff. respir. 3^a. 56. H. de ijs quæ in medicat. fi. commen. 1°. 7^a. 203. E. de
 anatomia uiuo. Sp. 50. F
 Composito prius est simplex natura, atq; doctrina. commetario. 3°. apho
 rismo. 15°. Ex. 22. G
 Compositio triplex in corporibus animalium. de diff. mor. 3^a. 2. F
 Compositio prima in corporibus animalium est partium similarium, &
 quæ. de diff. morb. 3^a. 2. F
 Compositio secunda in animalium corporibus est partium instrumenta
 lium. de diff. morb. 3^a. 2. F
 Compositio tertia in corporibus animalium est totius corporis. de diffe
 ren. morborum. 3^a. 2. F
 Compositum nullum simile. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. F
 in Composita, & simplicia diuiduntur corporalia instrumenta. de ana
 tomia uiuorum. Sp. 55. C
 Composita instrumenta corporalia, quæ. de ana. uiuo. Sp. 55. C
 Composita membra quæ sint. de anat. uiu. Sp. 43. F
 Composita membra quæ tamen vocentur simplicia à medicis. de anat.
 uiuorum. Sp. 44. G
 Compositam particulam sensus iudicat. de diff. mor. 3^a. 3. B
 Compositio Aortæ à corde egredientis ex quib. sit. de ana. uiu. Sp. 52. H
 Compositio Cordis ex quibus constet. de ana. uiu. Sp. 46. D
 Componitur cor ex omnibus generibus filorum. de anat. uiu. Sp. 52. G
 Compositio Corneæ tunice qualis sit. de anat. uiu. Sp. 45. C
 Cōpositio Gule ex quot pāniculis, & quibus villis sit. de ana. vi. Sp. 49. F
 Compositio Gutturis ex quibus sit. de anat. uiuo. Sp. 53. D
 Componitur Hepar ex venis. de anat. uiu. Sp. 50. F
 Compositio Laryngis ex quibus. de voc. instr. diff. 1^a. 106. G
 Compositio Lingue ex quibus constet. de anat. uiu. Sp. 49. C
 Compositio Matricis quæ sit. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Compositio Oesophagi ex quibus sit. de mot. man. & obs. Sp. 68. F
 Cōpositio Pericardij ex quibus sit. de cōp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 58. G
 Cōpositio Priapi ex crassis venis, neruis, & arterijs. de ana. vi. Sp. 52. E
 Compositio canna Pulmonis quæ sit. de anat. uiu. Sp. 53. C
 Compositio Splenis qualis sit, & cur talis. de anat. uiuo. Sp. 51. B
 Compositio Stomachi ex quibus sit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 58. H
 Componitur panniculus interior stomachi ex filis quibusdam longitudi
 nalibus, & quibusdam transuersis. de anat. uiu. Sp. 49. H
 Componitur exterior panniculus stomachi ex filis longitudinalib. & ex
 quibusdam transuersis. de ana. uiu. Sp. 49. H
 Compositio Vesicæ felle ex quibus sit. de anat. uiuo. Sp. 50. H
 Compositio interioris tunice Vesicæ ex quibus sit. de ana. uiu. Sp. 51. D
 Cōpositio anhelationis est ex aeris inspiratione ab exteriori ad interioris
 & expiratione è conuerso. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 Compositum corpus, & non simplex est nutrimentum corporis, & spiri
 tus. de anat. uiuo. Sp. 47. G
 Compositos corpore facit phlegma. de dyna. Sp. 19. F
 Composita ex pluribus particulis facilius fatigantur & flexa collabun
 tur. 1°. de usu par. 1^a. 116. E
 COMPOSITIONE, & formatione duntaxat passio atomis cōtingit
 de diffe. morbo. 3^a. 2. F
 in Compositis, & simplicibus corporibus nullum egritudinis genus re
 peritur, quod vtriusq; sit proprium. de diff. mor. 3^a. 3. B
 in Compositionis genere egritudinū diuersitates. de cau. mor. 3^a. 9. E
 Composita particula egritudines, quæ. de diff. mor. 3^a. 3. B
 Compositi morbi difficulter cognoscuntur. 2°. de cris. 4^a. 135. H
 ad Compositas febres medicamen. de med. exper. Sp. 104. F
 ad Compositas & chronicas febres expertum medicamen. de medicin.
 expertis. Sp. 104. F
 COMPOSITIO ad paralyfin, & ad multa alia. secreto. Sp. 97. A
 Compositionem simpliciter optimam idiotæ, & medici ignari scire vo
 lunt. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 215. B
 Compositores primi medicamentorum qui fuerint. 2°. de compo. medi.
 per genera. 5^a. 218. D

Compositiones medicamentorum cur inuenta. de theria. ad Pis. 5^a. 91. A
 Composita medicamenta cur inuenta. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 210. E
 Composito vtimur cum simplex non habemus. 2°. de compo. medic. per
 genera. 5^a. 218. G
 Componendi ars à Galeno traditur. de antid. 5^a. 102. C
 de Compositione medicamentorum librum scripsit Galenus ante librum
 methodi. 3°. meth. med. 17. B. 20. A. 5^a. 33. A. 7^a. 37. E
 de Compositione medicamentorum secundum genera fecit Archigenes.
 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. G
 de Compositione medicamentorum per genera alias scripserit duos li
 bros Galenus. 1°. de comp. med. per gen. 217. B. 5^a. 209. D
 de Compositione medicamentorum per genera librorum ordo. 2°. de cō
 po. med. per gen. 5^a. 218. D
 de Compositione medicamentorum per genera librum præcedit liber sim
 plicium. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 218. G
 de Compositione medicamentorum per genera librum præcedit metho
 dus curatiua. 2°. de comp. med. per ge. 218. F. 5^a. 227. B
 de Compositione medicamentorum fm genera liber præcedit fm aliquos
 librum de compositione fm locos. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. C
 in de Compositione medicamentorum per genera libro quid agat Gale
 nus. 1°. de compo. medi. per gene. 5^a. 212. H
 in de Compositione medicamentorum libro sexto quid acturus sit Gale
 nus. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 254. G
 de Compositione medicamentorum per genera libris vt nō possint me
 dicina ignari. 3°. de com. med. per gen. 5^a. 228. B
 de Compositione medicamentorum fm locos librum præcedit Methodus
 medendi. 1°. de compo. med. sec. loc. 121. C. 2°. 136. D. 3°. 141. H. 4°. 149.
 E. 8°. 188. A. 5^a. 193. E. F
 de Compositione medicamentorum secundum locos librum conficit pro
 pter sodales. 6°. de compo. medica. sec. loc. 5^a. 168. G
 de Compositione medicamentorum secundum locos libri intentio. 1°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 121. C
 de Compositione medicamentorum secundum locos liber, ad quid vtiles
 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 193. E
 Compositiones quomodo perfectæ fiant. 1°. de antid. 5^a. 100. A
 Compositionis medicamentorum regula. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. E
 in Componendis medicamentis disciplina mixta. 2°. de compositio. me
 dicamento. per gen. 5^a. 218. C
 in Compositionibus medicamentorum quæ præscienda. 1°. de compo. me
 dica. per genera. 5^a. 210. B
 Composita qui facturus est, simplicia debet noscere. 7°. de comp. med. se
 cum. loc. 175. C. 177. F. 5^a. 178. B
 Composito medicamento probe vtī non potest qui simplicium vires nō
 scit. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 215. B
 Compositorum medicamentorum virtus ex simplicium vigore est. 1°.
 de an. 5^a. 102. C
 Componendi pharmaca scopus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. G
 Componendi & vtendi methodus eadem est in pharmacis. 4°. de compo
 sitione medica. secundum loc. 5^a. 149. C
 in Componendis pharmacis id maxime agendum vt bona integraq; &
 in vigore sint omnia quæ miscuntur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 130. E
 in Compositionibus ordo simplicium. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 214. C
 Compositionis ordo secundum simplicia in acopo, diaphrynon conficien
 do. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 271. B
 in Compositione quomodo simplicia disponantur in acodo Flauij Clemen
 tis conficiendo. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 271. C
 Compositio simplicium quo modo administranda in acopis Damocratis
 conficiendis. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 273. E
 Compositionem quo ordine ingradientur simplicia in myracopo Damo
 cratis conficiendo. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 274. D
 Compositiones quo modo ingredi debeant simplicia. 7°. de simpli. medica
 secundum locos. 5^a. 179. G
 in Componendo quodam emplastro, quo ordine ingradientur simplicia.
 2°. de comp. medica. per gen. 5^a. 226. E. F
 in Componendo ægyptio Damocratis simplicium ordo. 6°. de compo. me
 dica. per gen. 5^a. 260. E
 in Compositione simplicium secundum aliquos contrarij inter se poter
 states corrumpuntur. 1°. de compo. medic. per gen. 5^a. 209. H
 in Compositionibus cur genere similia miscent empirici. 3°. de compo. me
 dica. per gen. 5^a. 230. H
 Compositio inæqualis quæ calculum gignit, aut tophos. 6°. de sanitate
 munda. 2^a. 99. F
 Compositionem

Compositionem ingredientia minutissima simplicia prouocare vrinam, collige. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. E
Compositiones Antheræ. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164. G
Compositio Games. de med. exper. Sp. 106. H
Compositio Tripheræ ad anxietatem, & humectationē. secre. Sp. 102. G
Compositio quedam tripheræ ad dolorem frontis, & acetositatem in sto macho & punctionem. secreto. Sp. 102. F
COMPOSITIO est altera ex primarijs chirurgia intentionibus. introductio. Isa. 59. E
COMPREHENSIONEM complexionemq; habent intestina, & cur. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. G
Comprehensionis bonæ membra debent esse sicut vola manuum. de anatomia viuo. Sp. 50. G
COMPREHENSAMENTVM quid vocetur. de ijs quæ in medi. fiunt, commen. 2°. 7^a. 208. C
COMPRIMENS linguam sapor inter nouem saporis species numerat. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. E
Comprimens sine dolore digitus super os vulneris vas sanguinem sistit. 5°. meth. med. 7^a. 30. G
Compresso ventriculo cerebri, sensus amittitur & motus. de decre. Hippo. & Plat. 1^a. 232. A/B
Compressum forfice cor, tamen animal non amisit sensum vel motum, sed arteria mouebantur. de decre. Hip. & Plat. 1^a. 232. B
Compressione leduntur cavitates. de caus. mor. 3^a. 9. E
ad Compressionem vertebræ qñ sequit̃ paralys̃. 4°. de lo. aff. 4^a. 23. C
Compressio diaphragmatis, quæ fit in respirando causâ est prolotionis vocum. de vtil. resp. Sp. 63. F
Compressio à proximis partiibus quibus causis fiat. 1°. de san. tu. 2^a. 68. C
Compressio vehemens in fasciando quid faciat. de fract. com. 1°. 7^a. 229. C
Compressa particula quo modo curandē. de const. art. Isa. 39. D
COMPTOR latine, græce commotes dicitur. ad Thras. 2^a. 109. F
Comptoria scopus qui. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 126. B
Comptorijs generis est tingere capillos. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 126. F
Comptoria ars malefica. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 126. B
Comptoria ars vitiosa est. ad Thras. 2^a. 103. A
de Comptoria qui scripsere. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 127. B
Comptoria quo modo differat ab exornatoria medicina parte. 1°. de comp. med. se. loc. 5^a. 126. B
Comptoria vnguenta (alias comagenum vnguentum) calida. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. H
COMPTVANDI peritia ars nobilis. in oratione suas. Isa. 5. G
Vide Arithmetica.
COMVM quid & eius vires. de simp. med. Sp. 81. G
CONARION quid sit, & propter quid. 8°. de vsu par. 1^a. 170. D
Conarium non est pars cerebri. 8°. de vsu par. 1^a. 170. E
Conario idē est cerebro, quod ventriculo pyloros. 8°. de vsu par. 1^a. 170. D
CONATELI calami ad capillos defluentes. de med. fac. par. 7^a. 170. H
in CONATV omni fit per contentionem anhelitus conclusio spiritus inter diaphragma, & in ipsis fistulis pulmonis; quæ procedunt à trachea arteria. de vtil. resp. Sp. 63. E
in Conatu omni fit oppilatio omnimodo tracheæ arteriæ suppositæ vulnē. de vtil. resp. Sp. 63. G
in Conatu inflantur omnes venæ. de vtil. resp. Sp. 63. H
CONCAVITAS in quo sit genere ægritudinis. de diff. mor. 3^a. 3. A
secundum Concauitatem morbi, qui. de oculis. 7^a. 185. G
CONCAVITAS lactea quæ sit, & vbi. de anat. viuo. Sp. 50. H
CONCAVVM quid. 10°. de vsu par. 1^a. 182. C
Concaua quæ dicantur, & concaui homines qui appellantur. intr. Is. 53. B
Concaua exacte manus quo modo fiat. 2°. de vsu par. 1^a. 133. G
Concauitas oculorū quorum sit commune accidens. 2°. de cris. 4^a. 138. G
ad Concauitates oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. A
in Concauitate ossis nasi iacent duæ carunculae spongiosæ instar duarum paruarum mamillarum. de ana. viuo. Sp. 49. A
Concauitates duæ sunt sub linguae radice in quibus salina digeritur. de anat. viuo. Sp. 49. C
Concauum stomachum creauit Deus propter meliorem receptionem. de anat. viuo. Sp. 49. G
Cocauit pulmonis cur respiciat anteriora magis. de ana. vi. Sp. 48. A
ad Concauum lienis venâ à gibbo ventriculi porrigitur. 6°. de anatomia admin. 1^a. 91. D
Concaua pars lienis ad dextrâ partem inclinat versus iecur. 6°. de ana. tom. admin. 1^a. 91. D

Concauitas interior matricis cōparat̃ bursa testin. de anat. viuo. Sp. 51. E
de CONCAVAE venæ anatomia. de anat. viuo. Sp. 54. D
Concaua venâ vnde oriatur & eius processus. de anat. par. Sp. 42. H
Concaua venâ quo modo ramificetur in partibus inferioribus. de anatomia viuo. Sp. 54. F
CONCAVA vulnera replere potest iris. de simpli. med. Sp. 85. D
Concaua loca prætesia æstiosa habitates quales sint. de aere, aq. 2^a. 6. D
Concaua vide Caua.
CONCEPTACVLA maxima sunt principia minorum. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a. 265. A
Conceptaculum pro vtero dictum non sapit Hippocratis phrasim. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 192. D
CONCIPIENTI instrumenta oē aial habet. 14°. de vsu par. 1^a. 204. D
Cōcipiendi instrumentis natura tribuit eximiam quandam vim voluptatis effectricem. 14°. de vsu par. 1^a. 204. D
Conceptio vnde dicta. 1°. de sem. 1^a. 329. B
Cōcipiat cur raro mulieres, et si sæpe cōcumbant. de hist. philo. Sp. 10. E
Conceptus habent sua tempora stata. 2°. de dieb. decr. 4^a. 151. G
Conceptionis tempus est incipientibus, vel cessantibus mensibus. de diff. vul. 1^a. 109. E/de natu. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
Concipiunt mulieres facile statim post menses. 1°. de sem. 1^a. 329. C
Conceptus cur non sit antequam veniant menses. de diff. vul. 1^a. 109. E
Concipere nō pōt mulier in tpe mēsum intermedio. de diff. vul. 1^a. 109. E
Conceptionis causa, quæ. fin. med. Isa. 49. H
ad Conceptionem necessaria colliguntur. com. 5°. aph. 93°. Ex. 44. C
Concipiant quo mō mulieres. de hist. philo. 9. D/de anat. par. Sp. 43. C
in Conceptu quæ vasa aperiantur. de diff. vul. 1^a. 109. E
si Conceperit mulier quo modo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. C
Conceperit ne mulier si noscere velis, cum dormitura est ei aquam mulsam, potandum da, & si tormina patietur, concepit, si minus, non concepit. commen. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
si non Concipit mulier, scire autem velis si conceptura sit, pannis circū testā desubter suffias, & si odor videatur per corpus ire ad nāres, et os, scito qd ipsa non ex seipsa Sterilis est. com. 1°. aph. 59°. Ex. 43. C
Concepisse se quo modo sciant mulieres. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. H
Cōceperint vbi semen mulieres, quid dicat se sentire. 1°. de sem. 1^a. 329. B
in Conceptus principio prægnantes sentiunt vterum in se ipsum concurrere. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. H
Concipit nullum animal semen excernens. 1°. de sem. 1^a. 329. A
Conceptionis maximum indicium est si obstetrix potuerit immisso digito os vteri tangere. com. 5°. aph. 5°. Ex. 42. B
Conceptio in muliere quo modo ex oris vteri compressione cognoscatur. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
in Conceptibus os vteri conuiet. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. H
in Cōceptionis hora ita clauditur os interius matricis, in quo inchoatur collum, quod non possit etiam acus intrare. de anat. viuo. Sp. 51. E
Conceptionis indicium ex colore. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. D
Conceptus sex dierum qualis fuerit. de fet. for. 1^a. 322. D
in Conceptu quid fiat sex primis diebus. de anat. viuo. Sp. 52. A
in Conceptu quid fiat in tribus diebus sex primos sequentibus. de anatomia viuo. Sp. 52. B
in Conceptibus non perfectis venæ arteriæ quo modo coeāt. de ven. ar. dissect. 1^a. 59. E
post Conceptum quo modo formetur fœtus. de anat. viuo. Sp. 52. B
post Conceptum loci inheret fœtui. 1°. de sem. 1^a. 329. F
in Conceptione fœtus cōparatio matricis ad stipitē. de ana. vi. Sp. 51. F
Conceptus qñ humore enutrientur. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
Conceptum habere sanguinem ad sui alimentum deputatum, collige. com. mentario. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
Conceptus nutrit ex sanguine vteri. de venæ seēt. aduer. Eras. 6^a. 6. H
Cōceptus nutriunt dulcissimo qd est in sanguine. cō. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
Concepto in sinistra parte matricis in horis sanguinis quid contingat. de spermate. Sp. 38. A
Conceptum sperma à muliere in tribus horis sanguinis quid efficiat. de spermate. Sp. 37. B
Concepti pueri in horis sanguinis natura. de sperma. Sp. 37. B
Concepto in dextra parte matricis in horis sanguinis quid contingat. de spermate. Sp. 38. B
Concepta in horis sanguinis puella fuerit, & parentes in horis phlegmatis, quid eueniet. de spermate. Sp. 38. C
Conceptio infantis si sit in horis sanguinis, patris in horis phlegmatis, matris in horis cholerae nigrae, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. C

Conceptus si sit puer in horis sanguinis vel phlegmatis, parētes vero in horis cholere rubræ, quid sequatur. de sper. Sp. 38.D
 Conceptio infantis & parentum si sit in horis sanguinis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.D
 Conceptio omnium si sit in horis sanguinis & in sinistra sperma, & matris sperma sit debile, quid sequatur. de sper. Sp. 38.D
 Concepti si sunt pater & auus, infans vel puer in hora sanguinis, infantis mater in horis phlegmatis, & sperma matris superet, sed tamen de bile, quid sequatur. de sper. Sp. 38.F
 Concepti pueri in bilis horis natura. de sper. Sp. 37.C
 Conceptus si sit infans in horis cholere rubræ, qd eueniat. de sper. Sp. 38.B
 Concepto infanti in sinistra parte matricis in hora cholere rubræ, genitoribus conceptis in hora sanguinis, quid accidat. de sper. Sp. 38.B
 Conceptio omnis si sit in horis cholere rubræ, & sperma patris est forte, & matris debile, quid sequatur. de sper. Sp. 38.E
 Concepti pueri in horis melancholice natura. de sper. Sp. 37.C
 Concepta si sit puella in horis cholere nigræ, quid sequat. de sper. Sp. 38.B
 Conceptus si sit puer in horis cholere nigræ, pater in horis bilis, mater in horis sanguinis, quid eueniat. de sper. Sp. 38.D
 Conceptio oīum si fuerit in horis atræ bilis, quid sequat. de sper. Sp. 38.E
 Concepti pueri in horis phlegmatis natura. de sper. Sp. 37.C
 Conceptus puer in dextra matricis parte, in horis phlegmatis sit conceptio omnium, quid patietur. de sper. Sp. 38.C
 Conceptus si sit puer in sinistra matricis parte hora phlegmatis, parentes horis sanguinis, quid sequatur. de sper. Sp. 38.D
 Conceptio parentum, & infantis, & sperma sit in sinistra matricis parte, si sit in horis phlegmatis, quid sequatur. de sper. Sp. 38.C
 Conceptus in laua parte vteri constitutus est frigidior, si muliebre semen quod in sinistro testiculo continetur, serosius est, atque frigidius. commenta. 5. aph. 48. Ex. 42.A
 Conciperet nunquam mulier feminam, nisi & viri semen, & vterus mulieris frigidior eo tpe fuisset in quo concepit. c. 5. aph. 42. Ex. 41.E
 in Conceptu stellæ alterant puerum. de sper. Sp. 38.G
 Conceptus in tauro vbi habebit mutationes. 3. de dich. decr. 4. 157.G
 nō Cōcipiūt vtero quacūq; præter naturā crasse: ijs omētū os vteri cōprimit, et priusq; extenuatæ fuerint nō cōcipiūt. c. 5. aph. 45. Ex. 41.G
 Concipientes extenuatæ præter naturam abortiunt anteq; crassescant. cōmen. 5. aph. 44. Ex. 41.F
 Conceptus imbecillis significat si mulieri vtero gerenti lac multū ē mammis effluat. com. 5. aph. 52. Ex. 42.B
 non Concipere an sit culpa mulieris an viri quo modo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96.C
 vt Concipiat mulier quid agendum. de dyna. Sp. 29.F
 Concipere nequeuntibus mulieribus opitulatur antidotus Mithridatis Eupatoris diascinci nominata. 2. de antid. 5. 115.C
 nō Cōcipiētib⁹, & qbus mēstrua nō apparēt potio vtilis. de d. Sp. 29.G
 ad Conceptionem. de medic. fac. parab. 168.D/E/7. 176.F/ de dynami. 29.G/ de pass. mul. Sp. 96.C
 ad Concipiendum eadem die sine periculo. de dyna. Sp. 29.F
 Conceptum seu pota, seu admota interimit, & eicit calamintha. 7. de simp. med. fac. 5. 49.D
 Conceptum vetare menta dicitur. de simp. med. Sp. 87.D
 ne Concipiat mulier. de incāt. ad. & sus. 7. 182.B/ de pass. mul. Sp. 96.C
 Concipiat vt nunq; mulier. de incant. adiur. & sus. 7. 182.C
 CONCEPTVS animi communes seruandi, non subuertendi. de multitudine. 3. 79.C
 quæ CONCERTATIO & æmulatio pulcherrima sit. de cogn. curan. animi morbis. 2. 53.D
 CONCHAE omnes epilepticis malæ. de puero epil. 7. 180.G
 Conchæ vsta vnum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 129.D
 CONCHA magna & parua quæ mensuræ. de pōde. & mens. 5. 276.E
 Concha parua. 3. de compo. med. sec. loc. 5. 145.A
 CONCHLAX est nomen fictū ad risum. 6. de simp. med. fac. 5. 40.B
 CONCHVLA quæ. introd. Isa. 52.H
 Conchularum maris ceterorumq; ferē ostreorum succus planē tum salus est, tum ventrem soluendi vim obtinet quamuis eorum caro ventrem reprimat. 3. de simp. med. fa. 5. 20.B
 CONCHYLII sanguis. 3. de comp. med. sec. loc. 5. 143.E
 CONCILIARE somnos potest cucurbitula. de cucur. scar. 6. 3.F
 CONCITATIORES motus quid faciat senī quā iuueni. 1. de causis pulsuum. 4. 88.B

ad CONCLVSAM febrem secretorum. Sp. 97.C
 CONCOCTIO quot modis capiatur. in 6. de morbis vulgarib. commentario. 6. 3. 190.D
 Concoctio quid. de fin. me. Is. 44.F/ 2. de nat. fa. 1. 298.A/ de symp. dif. 12.C/ 3. de symp. cau. 3. 29.A/C
 Cōcoctio est alteratio. 3. de nat. fac. 1. 305.C/ 3. de symp. cau. 3. 29.A
 Concoctio est alteratio in ppriā qualitātē nutriri. 3. de nat. fac. 1. 304.T
 Cōcoctio est res diuersa a cōuersione in cremorē. 3. de nat. fac. 1. 303.D
 Concoctio elixationi similis est, cōtra Erasistratū. 3. de nat. fa. 1. 304.D
 Concoquit cibos natura valida sine impedimēto. de ther. ad Pif. 5. 96.H
 Concoctio fit a calore innato. 2. de natu. fac. 1. 298.A/ in 6. de morbis vulg. com. 4. 3. 183.D/ in prog. com. 1. 196.E/ 4. 197.C
 Concoctio cur fuerit necessaria nature. 1. de san. tu. 2. 62.H
 Cōcoquēs, & alterās vis quo mō cognoscāt. in progn. com. 2. 4. 200.C
 Concoquendi facultas quo modo sit intelligenda. 3. de san. tu. 2. 80.C
 Concoquendi instrumenta, quæ. 3. de temp. 1. 22.C
 ad Cōcoctionē instrumenta idonea qualia esse debēt. 3. de sym. 3. 29.D
 Cōcoctio fit a solidis corporibus sanis. in 1. de mor. vulg. com. 2. 3. 112.C
 Concoctio prima ventriculo attribuitur. intro. Isa. 57.D
 non Concoquit, sed appetit os ventriculi. de vict. rat. in morbis acutis, commentario. 1. 7. 111.F
 Concoctio propria actio ventriculi. 5. de vsu par. 1. 143.E/ in 6. de morbis vulg. com. 5. 3. 188.B
 Concoctio in ventriculo actio nature. introd. Isa. 55.B
 Concoctio quæ in ventre agitur alteratio est. 3. de symp. cau. 3. 26.C
 Concoctio cibi in ventre, aut in visceribus, & vasis, qui inibi generatur succus, vnde rursum pars vnaqueq; nutriatur, est alteratio secundū naturam. 5. de simp. med. fac. 5. 33.C
 Concoctio vocatur alteratio ipsa vsque quo in similitudinem partis quæ nutritur, transmutatur, vbi vero parti apponitur, nutritio. 8. de compo. med. sec. lo. 5. 194.C
 in Concoquendo est vis retentrix in ventre. 3. de nat. fac. 1. 305.C
 Concoquit facilius ventriculus quæcūque cum voluptate assumuntur. com. 2. aph. 38. Ex. 17.G
 Concoctio ciborum in ventriculo, quæ. 3. de nat. fac. 1. 303.D
 Concocta qñ dicant quæ sunt in ventriculū ingesta. de assuetu. 2. 60.H
 Concoctiones efficacius fiunt dormientibus. in 6. de mor. vulg. com. 4. 183.D/ 3. 185.B/ 12. meth. med. 7. 75.G
 Concoquuntur per quietem quæ in ventriculo, & in iecore. in 6. de morbis vulg. com. 3. 3. 194.A
 Concocto cibo aperitur inferius os ventriculi. 3. de nat. fac. 1. 303.D
 in Concoctorum ciborum in tenue intestinum descēsu, est vix expultrix in ventre. 3. de nat. fac. 1. 105.C
 Concoquere alimentū ac sibi assimilare est principalissima iecoris facultas. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 194.A
 Concoctio quæ in venis agitur est alteratio. 3. de symp. cau. 3. 26.C
 in Concoctione venarum, bilis amara, atra, & serositas sunt excrementa. 3. de symp. cau. 3. 26.A
 Concoquunt, apponunt, agglutinant, & nutriuntur pusiones, & qui habent calidum & humidum corpus. 3. de symp. cau. 3. 29.A
 Concoquitur egre album ouorum. 12. meth. med. 7. 78.A
 Concoctu facilia in quibus facile corrumpantur. 2. de ali. fac. 2. 17.C
 Concoctu difficilia, in quibus non corrumpantur. 2. de ali. fac. 2. 17.C
 Concoquunt facile carnem bubulam quidam. 7. meth. med. 7. 46.D
 Concocta & in sanguinem conuersa an retineant aliquid propriū virium. in 6. de mor. vulg. com. 5. 3. 194.E
 cur non Concoquunt senes. 3. de symp. cau. 3. 29.C
 Concoctio vitata est in senibus. 2. de temp. 1. 16.D
 Concoquere male ventriculum significat deiectio nondum in chylū mutata. de tot. morb. temp. 3. 188.G
 Concoctorum male differentie vt vel ad frigidum pituitosumq; vel ad mīdosorum calidumq; tendunt, faciunt diuersitatem symptomatum. 3. de symp. cau. 3. 30.C
 ex Concoctione non probe facta comitialis morbus fit ex ore ventriculi. 5. de loc. affect. 4. 32.G
 Concoctionem imperfectam indicat sonitus flatuantis humoris. 3. de natural. facul. 1. 303.C
 Concoctionem in sanis, & ægris indicant excrementa. in 1. de mor. vulgaribus, com. 2. 3. 111.H
 Concoctio ventris exquisita ex deiectionibus, iecoris, & venosi generis ex naturalibus primis innotescit. de ren. affect. dig. & med. 7. 196.C
 Concoctionem malam ostendunt stercora humida olentia, & plena flatibus, in

tus, in asina. 7°. meth. med. 7^a. 45. A
 Concoctionem alimenti equorum quidam ex stercore odorato cognosce-
 bant, ut bonam habitudinem cognoscerent. 7°. meth. med. 7^a. 45. A
 Concoctio frustrata ventriculi est accidens. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. H
 Concoquens male ventriculus quo modo corrigendus. 2°. met. me. 7^a. 10. H
 ad Concoquendum non idoneum ventriculum habenti huic frequenter bal-
 neis uti prodest. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. D
 ad Concoctionem, quae in ventriculo fit adiuuandam, & ad concocta di-
 stribuenda, ad sanguinem creandum, ad nutriendum, ad lotium cien-
 dum, & ad recte valentium corpora diffundenda vinum aquae praestat.
 in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 185. C
 Concoctionem qui non fecere, ut dandum vinum pipere inspersum. de pra-
 eog. ad Posth. 4^a. 219. A
 qui Concoxerunt parum quod medicamentum assumere debet. 4°. de sa. t. 2^a. 85. B
 Concoctione qui egent, assumant diatrion pipereon simplex. 4°. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 86. E
 Concoctionem difficilem ventriculi imbecillitatemque rescit theriaca. de
 theria. ad Pis. 8^a. 96. B
 ad Concoctionem utile medicamentum ex malorum succo. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 101. B
 ad Concoctionem adiuuandam oxyporion. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. E
 ad Concoctionibus aegris laborantibus stomachum. 8°. de co. med. sec. l. 5^a. 191. E
 Concoctiones iuuans. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 271. G
 ad Concoctiones difficiles antidotus. 2°. de anti. 5^a. 116. C
 Concoctionis debilitate non facit inedia. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 187. H
 Concoctio tarda non est cruditas. 8°. de comp. med. se. lo. 5^a. 194. B
 Concoctioni tarditatem creat fluxio frigida. 6°. de san. tu. 2^a. 98. F
 ad Concoquens tarde. 2°. de anti. 113. D 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 188. G
 ad Concoquentes minus cibum. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 196. H
 Concoquentem male, quae non necessario sequuntur. 3°. de symp. 3^a. 30. B
 Concoctrix vis potior ad febres, quam facultas voluntaria, & vitalis. 11°
 metho. meden. 7^a. 70. A
 Concoctioni ciborum prospiciendum in omni febre. 11°. met. me. 7^a. 72. F
 Concoctio prava febres intendit. 11°. meth. me. 7^a. 72. F
 CONCOCTIO quid sit in morbo. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 111. H
 Concoctionis proprium quid. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 112. C
 Concoctio fundit & eliquat. de opt. secta. Isa. 20. C
 Concoquentia medicamenta intro. Isa. 57. H
 Concoquentia sunt medicamenta parum calefacientia, & adstringentia.
 7°. de simp. medica. fac. 5^a. 53. C
 ad Concoctionem facit adstrictio. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Concoquentia non habent caliditatem vehementem. 7°. de simpl. medica-
 mento. fac. 5^a. 53. D
 Concoctionem iuuant habentia acrem qualitatem. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. G
 Concoquentia simul & adstringentia, & discutienda quaedam enumerat.
 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. H
 quae Concoquuntur leni calore indigent. de vict. rat. in morb. acu. com-
 mentario. 4°. 7^a. 140. E
 Concoquentia medicamenta quae sint. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. D
 Concoquentia medicamenta ex quibus consistit. intr. Isa. 58. B
 Concoquit magis Anethum viride, quam Anethum siccum. 6°. de sim-
 pli. med. fac. 5^a. 43. G
 Concoquens, et laxatis facultatis est Butyrum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 73. F
 Concoquens, & detergens Cachrys. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 256. F
 Concoquere aliqua calorem extrinsecus, & ad melius alterare, quaedam
 discutere & euacuare, collige. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Concoctorium Catapotium ex libris Perigenis ad tussim et destillationem.
 7°. de comp. med. se. loc. 5^a. 183. A
 Concoquit in lethargo probe Castoreum. 13°. met. med. 7^a. 86. F
 Concoquit Crocus. 7°. de simp. me. fac. 53. C 8°. de co. med. se. lo. 5^a. 194. F
 Concoquit cum adstrictione crocus. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 179. A
 Concoctorium Eclegma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. D
 Concoquunt tubercula dura Ficus arida. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 61. E
 Concoquit ut butyrum Lanarum sordes. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 77. E
 Concoctricem vim habet Lens. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 194. C
 Concoquit & exiccat mediocriter Lotus domestica. 7°. de simplici. me-
 dicam. facul. 5^a. 54. H
 Concoquit & digerit Melilotus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. D
 Concoquunt, & suppurare faciunt, dolores Mitigantia. 3°. de comp. me-
 dicam. sec. loc. 5^a. 146. E
 Concoquere communiter facit Piper. 4°. de san. tu. 2^a. 85. A
 Concoquere affectiones omnes sufficienter videtur plurimum Myrrha.

& dolores leuare. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 178. E
 Concoquit affectiones myrrha, thus, & crocus. 7°. de compositio. medi-
 camen. sec. loc. 5^a. 178. G
 Concoquit & repellit Rosaceum. 2°. de compo. med. per gen. 5^a. 220. G
 Concoquit & emollit Serum vitulinum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 221. D
 Concoquit Thus. 1°. de comp. me. per ge. 214. A/2°. 5^a. 219. G
 Concoquit manna, mouet pus, & carnem gignit. 2°. de compositi. medica-
 men. per gen. 5^a. 221. E
 Concoquens cataplasma ex aqua, oleo, & farina triticea. 2°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a. 105. C
 Concoquendum quando est aliquid, oportet spiritum intus seruari. 5°. de
 simp. med. fac. 5^a. 34. A
 Concoquentia medicamenta quibus conducant intro. Isa. 57. H
 de Concoquentibus medicamentis ocularibus. 4°. de compositi. medica-
 men. sec. loc. 5^a. 149. H
 Concoquentia quod ad oculos faciant, & quae sint. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 150. C
 Concoctio quoniam maxime fit, tunc est affectionis vigor. de tot. morb. 3^a. 88. F
 Concoctio celere facit iudicium, & celerem securitatem. in 1^m. de morb.
 vul. com. 2°. 112. B/116. F/com. 3°. 3^a. 124. E
 Concoquere, discernere, & excernere se consequi, collige. commentario
 4°. aphorif. 23°. Ex. 29. H
 Concoctus humoribus natura euacuat. quos pur. op. quib. med. 5^a. 89. A
 Concocti debent euacuari humores in uno loco firmi. quos purg. op. qui.
 med. & quo temp. 5^a. 88. H
 Concoctione facta homo amplius non aegrotat. in 6^m. de morb. vulg. com-
 mentario. 3°. 3^a. 161. F
 Concoctiones sumuntur ex vrinis, sputis, & deiectionibus. de totius mor-
 bi temporibus. 3^a. 88. G
 Concoctio reddit crassiorē urinā ac deiectionē. in progn. com. 2°. 4^a. 201. B
 Concoctus est morbus si urina careat cōtētis. de vri. sig. ex Hip. Sp. 79. G
 absque Concoctione urinarum iudicatus. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 124. B
 si Concoctionis indicia adsint, aqua frigida datur. 8°. meth. me. 7^a. 57. C
 Concoctionem necessario sequuntur puris generatio, & eius in aliquod
 spatium abcessio. de in aq. intemp. 3^a. 43. E
 non Concocta & cruda in malos abscessus defleunt, & in quos. in 1^m.
 de mor. vul. com. 3°. 3^a. 124. E
 Concoctio, vide Coctio.
 CONCORDIAE de rebus sensibilibus certa & fideles in vita sunt. de
 subfig. empir. Isa. 33. B
 Concordia optima est historia iudicarium. de subfig. empir. Isa. 33. B
 Concordia quae a rei natura produci, dogmatica est. de subfig. empir. Isa. 33. C
 CONCRESCENTIA debent esse mollia. 3°. meth. me. 7^a. 19. A
 Concretere non possunt dura. 3°. meth. me. 7^a. 19. A
 Concretum in humoribus exercitatione statim in spiritum vertitur, ac
 funditur. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 Concretus est sanguis denigratus, nigra autem bilis absque concretionem,
 com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 ad Concretionem sanguinis. de medi. fac. par. 7^a. 174. D
 CONCVRERE verbum vetus. de palp. tre. conuul. & rig. 3^a. 54. H
 CONCVTI & excuti verbum vetus. de tremore palpitatio. conuulsi
 & rig. 3^a. 54. B
 CONCVBITVS quandoque refrigerando quibus proficit. in 6^m. de morb.
 vulg. com. 5°. 3^a. 193. B
 Concubitus exiccat ut vigilia quo modo. in 6^m. de morbis vulgaribus,
 comment. 6°. 3^a. 192. G
 Concumbentibus imbecilibus vires imbecillantur. 3°. de sa. t. 2^a. 81. D
 Concumbentibus robustis corpora rarefcunt potius quam in imbecillita-
 tem mutantur. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. B
 Concumbentes robusti quomodo corrigantur. 3°. de san. tu. 2^a. 81. E
 Vide Coitus.
 CONCVPISCIBILIS anima, & altrix idem. de saet. for. 1^a. 323. G
 Concupiscibilis anima proprie, quae quod animi mores. 1^a. 317. E
 Concupiscibilis pars animae irrationalis. 2°. de decr. Hip. 1^a. 239. G
 Concupiscibilis, rationalis, & irascibilis, sunt partes diuersae secundum
 Platonem. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. G
 Concupiscibilis, irascibilis, rationalis tres sunt animae facultates. in Tim.
 Platonis. 1^a. 287. C
 aduersus Concupiscibilem habitantem in corpore facultatem irascibilem
 rationali opitulari. in Tim. Plat. 1^a. 287. C
 Concupiscibile nunquam adiuvat irascibilis. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. G
 Concupiscibilem quando sequitur ratio sponte una cum ratione etiam acce-
 dit irascibilis. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. G

Concupiscibilis pars animæ dicitur à Platone, quæ ab Aristotele alitrix, & naturalis. quod animi mores. 1^a. 318. E
 Cōcupiscibilis anima à Platone, vegetabilis ab Aristotele, natura à stoicis appellatur. de fæt. for. 1^a. 326. B
 Concupiscibilis, non proprio, sed communi vocabulo à Platone solet nominari anima ratiocinatrix & irascibilis. q. animi mo. 1^a. 317. E
 de Concupiscibili parte quid sentiat Aristoteles, & Possidonius. 5°. de decretis Hipp. 1^a. 259. F
 Concupiscibilis an sit mortalis vel immortalis scire non confert medicina; neq; morali. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 286. E
 Concupiscibilis in iecore sita est. 9°. de decr. Hip. 1^a. 285. E | 3°. de locis affectis. 4^a. 16. E
 Concupiscibilis facultatis principium esse iecur demonstratio. 8°. de decretis Hippocra. 1^a. 273. H
 Concupiscentiæ viscus non debet esse calidissimum. 6°. de decr. 1^a. 266. G
 Concupiscibilem potentiam esse in corde, Aristotelis est dogma, nō stoicorum. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 246. F
 Cōcupiscibilis animæ pars ubi, secundū Platonem. 6°. de decr. 1^a. 267. A
 Concupiscibilem, & irascibilem habent animalia irrationalia. 5°. de decretis Hippocra. 1^a. 258. E
 Concupiscibilis anima separata est ab alijs, secundum Platonem, in stirpibus. 6°. de decr. Hip. 1^a. 261. F
 CONCVISCENTIA quid, secundum quosdam. 5°. de decretis Hippocratis. 1^a. 259. B
 Concupiscentia (secundum quosdam) prava est, & solum in pravis, & in stultis. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. B
 ex Cōcupiscibilibus ad voluptates trahimur. 5°. de decr. Hip. 1^a. 256. H
 Concupiscibilis facultas si tollatur, continentia & temperantia non est. 5°. de decr. Hip. 1^a. 259. A
 CONCVRSVS quid fin. med. Isa. 46. A
 Concursum sunt collectiones eorum quæ acciderunt, quæ considerantur ab empiricis. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. G
 per Concursum empirici faciunt doctrinā. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 134. C
 de CONCVSSIONE terræ. de hist. philos. Sp. 8. E
 CONCVSSIONES, musculorum propriæ affectiones. 1°. de differen. respiratio. 3^a. 61. C
 Concussio cerebri, & in spina vertebra fit quādoq; ob casum totius corporis violentum ex locis altioribus. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. B
 Concussum quibus aliqua ex causa fuerit cerebrum, necesse est statim mutos fieri. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. B
 Concussio cerebri cur facit mutos. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Concussio cordis quo modo fiat in amante, & duo spiritus ab eo exeant. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. C
 Concussio per intervalla citra perpetuam convulsionem cur fieret in epilepsia. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. A
 Concussio in rigore, in morbis quo modo fiat. in 3^m. de morb. vulgaribus; commenta. 1°. 3^a. 129. G
 Concussio rigor. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. A
 Concussio, id est rigor, quo modo fiat. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Concussiones faciunt mordicantia. 10°. meth. med. 7^a. 65. G
 ad Concussionem, & dolorem stomachi cum ventris dolore remedium. de dynamid. Sp. 27. A
 in CONDEMNATIS ad mortem omnium ferè simplicium quæ venenis aduersantur vim experti sunt Mithridates & Attalus. 1°. de antidotis. 5^a. 99. E
 CONDENSANS appellant quod poros contrahit. 5°. de simpli. medicā. facultat. 5^a. 35. F
 Condensantium natura frigida est sanè, sed non terrena, neque aerea, sed potius aquea. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. F
 Condensantia, græce πυκνωτικά, quæ sint. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 35. H
 Condensatoria & extenuatoria, frigide & calide temperantia est aloë. de cathart. Sp. 94. E
 CONDERE est eius quod fuit prius. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. H
 CONDIMENTA à græcis vocata ὑπογεγραμμένα. 2°. de alimentor. facultatibus. 2^a. 24. G
 Condimentum cuminum & fœniculū. 1°. de cōpo. med. sec. lo. 5^a. 128. E
 ad Condimenta excipienda vtuntur tuberibus. 2°. de alim. fa. 2^a. 25. B
 Condimentum acre debet adhiberi piscibus cetaceis, & quale. de attenuante vict. 2^a. 46. B
 Condimenta qualia esse debent apud medicos. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. F
 Condimentum carniū in epilepsia. de pue. epilep. 7^a. 180. G
 CONDITIO ægri est natura morbi. in progn. com. 1°. 4^a. 189. C

in Conditione frigida non est exitiosa facies Hippocratica. in prognost. commen. 1°. 4^a. 191. E
 CONDITIONALIVM syllogismorum species septem. de historia philosophica. Sp. 3. E
 CONDITVM inter nouem species saporis numeratur. de compa. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 ex Cōdito quædā exhibent, quædam ex aqua. de rem. par. fac. 7^a. 160. B
 CONDRILLA est nomen speciei oleris à rusticis impositum. de attenuante vict. rat. 2^a. 44. B
 Condrilla haud dubie est frigida. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 194. B
 CONDVCENS, conueniens, conferens, secundum naturam, & vtile, idem sunt. 14°. meth. med. 7^a. 91. A
 CONDYLOMA quid fin. med. Isa. 49. C
 ad Condylomata matricis. de pass. mul. Sp. 96. C
 ad Condylomata. 9°. de comp. med. sec. loc. 204. F | H | 1°. de compo. med. per gen. 217. A | 2°. 223. A | D | 225. B | 227. A | 5°. 247. A | E | 249. H | 251. F | G | H | 5^a. 252. E | H
 CONDYLON. de muscu. dissect. 48. D | 11°. de vsu partium. 191. C | 1°. de motu muscu. 1^a. 312. C
 Condylus quæ pars sit in brachio. de fracturis. comment. 1°. 226. E | commentario. 3°. 7^a. 249. A
 CONION, id est cicuta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. H
 CONFECTVM & fermentatum, aut nimis digestum quod est ex pane, aut tenuius coctum est, cibus crassus, & cur. de diss. cont. Sp. 72. H
 Cōfectiones oēs sunt optimæ, & nō optimæ. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 215. B
 de Cōfectionibus internis librum fecit Andromachus. 7°. de compo. medi. sec. loc. 5^a. 182. D
 Cōfectio Apollonij. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5^a. 183. E
 Cōfectio ad coitum. secretorum. Sp. 100. A
 Cōfectum vt Eunomus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 254. A
 Cōfectio emplastri melini Menæti. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 222. G
 Cōfectio finiens febrem Pamphili pharmacopola. 7°. de comp. medicamen. secun. loc. 5^a. 183. A
 Cōfectio medicamenti Moschionis ad fracturas secundum ordinem simplicium ingredientium. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 225. E
 Cōfectio ex fructibus. 8°. de comp. med. se. loc. 5^a. 189. E
 Cōfectio Gari Ioachi martyropolis. de medic. fac. par. 7^a. 175. B
 Cōfectio gari optima. de medic. fac. par. 7^a. 175. C
 Cōfectio Biennij ad hydropas. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 200. H
 Cōfectio Hygyni emplastri. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. B
 Cōfectiones Hypoglottides, quæ. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 179. F
 Cōfectio Ifotheos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. G
 Cōfectio ad lapidem. de cura lap. Sp. 111. H
 Cōfectio quæ prouocat menstrua. secretorum. Sp. 99. C
 Cōfectio Proxeni, in vsu Antonij Musæ. 7°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 182. D
 Cōfectio Apollonij ad tussim. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. B
 Cōfectio ad tussim Sacrificuli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. E
 CONFERENS, conueniens, conducens, secundum naturam, & vtile, idem sunt. 14°. meth. med. 7^a. 91. A
 Conferentium iudicatio ab affectibus non prouenit contra methodicos. de opt. secta. Isa. 21. D
 CONFERTA quæ dicantur. 4°. de dign. puls. 4^a. 83. G
 in CONFESSA re de nominibus lingare obscenum. in prognost. commentario. 3°. 4^a. 209. C
 CONFICIENDI emplastri albi Ariabarzanij, modus. 1°. de comp. medicā. per gen. 5^a. 216. D
 Conscire cibos & nutriri egris vtilissimum. in 6^m. de morbis vulgaribus. commen. 4°. 3^a. 180. F
 CONFIRMATIVRIO quid significet. de artic. com. 1°. 7^a. 251. H
 CONFILATILE as facilius rumpitur ductili. de machin. 7^a. 309. E
 CONFLVXILE sibi totum corpus & conspirabile. de vsu partium. 1°. 228. B | H
 CONFORMATIO ex his est quæ necessario accidunt. 1°. de vsu partium. 1^a. 115. E
 Conformatio ossium quæ appelletur. de fract. com. 1°. 7^a. 224. C
 CONFORTANT confortatione plurima somni multi post cibum. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Confortatiuum, constrictiuium, & consolidatiuium est vinum mixtum lactio, & nitro. de oculis. 7^a. 189. G
 Confortans Calorem naturalem in corporibus senum, medicamen. de medicin. exper. Sp. 108. A
 ad Confortandum Cerebrum capitis ablutio. secretorum. Sp. 98. A
 Confortans

Confortans Cor, & hepar, & stomachum medicina. de medicinis expertis. Sp.107.B
 Confortans Digestionem compositio. secre. Sp.102.A
 in Confortatione Hepatis, & omnium membrorum interiorum quid sit optimum. de med. exper. Sp.105.F
 Confortans hepar fistici. de diff. cont. Sp.74.G
 Confortat hepar electariū rhabarbari. de med. exper. 105.E/ Sp.108.B
 Confortans hepar confortatione maxima electarium squinantibi. de medicinis exper. Sp.107.H
 Confortans hepar confortatione magna medicamen. de medicinis expertis. 105.B/ Sp.108.B
 Confortans Intestina, & membra interiora medicamentum. de medicinis expertis. Sp.104.G
 Confortans Membra frigida medicamen. de med. exper. Sp.104.E
 Confortans Stomachum drachmā duā aloes. de med. exper. Sp.106.E
 Confortat Stomachum decoctio corticis fistici. de med. exper. Sp.104.D
 Confortat Stomachum debilem valde decoctio mastiches. de medicinis expertis. Sp.104.D
 Confortans debilem stomachum electarium. de med. exper. Sp.108.A
 Confortans stomachum medicina. de me. exper. Sp.105.A/G
 Confortans stomachū, & hepar electariū agarici. de med. exper. Sp.108.C
 Confortans Virtutem retentiuam medicamen. de med. exper. Sp.106.D
 CONFRACTA ossa cur prius extendenda. de fract. com. 1.º. 7.º.224.B
 CONFUSIO omnium quid significet. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º.170.C
 Confusio in diuersis febribus quid. 2.º. de diff. feb. 3.º.39.F
 Confusio in oculo quid. fin. med. Isa.48.D/E
 ad Confusiones oculorum. 4.º. de comp. med. sec. loc. 5.º.155.B
 Confuse, & imperfecte formant voces qui habent foramina nasi stricta, vel oppilata. de anat. viii. Sp.49.B
 CONGELATA pluuia fit grando. de vtil. resp. Sp.62.E
 Congelata nubes fit nix. de vtil. resp. Sp.62.E
 Congelatum membrum omne terrestre, sensu priuatum, ex melancholia est. de anat. viii. Sp.45.F
 Congelari, & refrigerari quo modo differant. 1.º. de simp. med. fac. 5.º.5.B
 Congelatio fit ab algore. 1.º. de diff. feb. 3.º.34.D
 Congelant corpora vehementi diutaxat frigore. 4.º. de sim. me. fac. 5.º.32.H
 Congelatio ex frigore pulsus durus facit. 1.º. de diff. feb. 3.º.34.B/D
 Congelationibus vocatis passionibus non nulli affliguntur. de different. morborum. 3.º.3.E
 à Congelatione induratum exalferi postulat. 4.º. de simp. me. fac. 5.º.32.G
 Congelatum sanguinem in stomacho & vesica quid dissoluat. de cura lapidis. Sp.112.H
 ad Congelatum sanguinem in vesica. de cura lap. Sp.112.F
 CONGLUTINARE vlcerā non potest alumen, nec as vstum, nec aris squama. 1.º. de simp. medica. fac. 5.º.7.G
 Conglutinandi, & purgandi quo modo sint sinus. de ijs que in medicat. fiunt. com. 2.º. 7.º.211.H
 Conglutinat sinus pfundos melicratū. 2.º. de ar. cur. ad Glau. 7.º.106.C
 Conglutinat magna vulnera scordion. 8.º. de simp. med. fac. 5.º.60.H
 Conglutinans emplastrum. 5.º. de comp. med. per ge. 5.º.249.A
 Conglutinans hellespontia. 6.º. de comp. med. per gen. 5.º.159.E
 Conglutinans & dolore vindicans medic. 5.º. de com. me. per ge. 5.º.149.H
 Conglutinans excolando. 6.º. de comp. med. per gen. 5.º.256.H
 Conglutinans vulnera. 1.º. de com. me. per ge. 215.G/5.º. 5.º.248.C/D
 Conglutinans perfecte. 5.º. de comp. med. per ge. 5.º.245.G
 Conglutinata an bene sit pars profunda sinus, & fistule, quo modo cognoscatur. 2.º. de arte cur. ad Gla. 7.º.106.D
 CONGIUM que mensura sit. 6.º. de comp. medicamen. sec. lo. 5.º.170.A
 Congium mensura dicta non est apud omnes eiusdem capacitatis. de salu. bri. dieta. 2.º.41.F
 Congiū aticū mēsurā esse magne capacitatis, collige. de sal. dia. 2.º.41.F
 Congius quot minas capit. 5.º. de comp. me. per ge. 5.º.248.B
 quā Congiū maris magis ignorantur, prouerbiū in prognostica, commentario. 3.º. 4.º.208.E
 Congiū meminit. de nat. fac. 296.E/8.º. de comp. med. sec. loc. 189.E/196.B/4.º. de comp. med. per ge. 5.º.244.A
 Congius que mensura, vide Chus.
 CONGRI habent carnem duram, egre conficiuntur, & parium succos crassos & salios. 3.º. de ali. fac. 2.º.31.E
 Koria, idest lixiuum. 4.º. de simp. med. fac. 25.A/7.º.52.B/9.º. 5.º.69.G
 CONIECTURA habet multas species. 3.º. de comp. med. medicamento. rum sec. loc. 5.º.144.D

Coniectura artificiosa, que. 1.º. de cris. 4.º.128.F
 Coniectura artificiosa media est inter exactam notitiam, & omnifariam ignorantiam. 1.º. de locis affectis. 4.º.3.D
 Coniectura artificiose in actionib. aliquā aberrat. cō. 4.º. aph. 12.º. Ex. 27.E
 Conijcere artificiose eius est qui omnia didicerit, meminerit, exercuerit. de vict. rat. in mor. acu. com. 2.º. 7.º.122.A
 Coniecturalis non est medicina, sed scientifica in curatione. 2.º. de comp. med. sec. loc. 5.º.135.H
 Coniecturalis à quo maxime fiat medica ars. de curandi ratio. per sang. missionem. 6.º.18.H
 Coniectura artificiosa in quo consistat. 3.º. de loc. ast. 4.º.15.B
 Coniecturale artis in affectionum cognitione consistit. 2.º. de comp. medicam. secun. loc. 5.º.136.A
 Coniectura potest fieri à causis procatarteticis. 3.º. de compositio. medicamen. sec. loc. 5.º.144.D
 CONIUNGANTVR quo modo spermata. de compagine membrorum, siue de nat. hum. Sp.59.E
 CONIUGATIONES quatuor faciunt duā oppositiones inter se complicate. 3.º. de diff. resp. 3.º.69.G
 Coniugia respirationum quatuor constituunt duā oppositiones inter se permutate, densa & velox, rara, & tarda. 1.º. de diff. resp. 3.º.62.E
 Coniugatio prima neruorum à cerebro orientium. de ner. diff. 1.º.53.C
 Coniugatio prima neruorum est mollior ceteris. de ner. diff. 1.º.53.D
 Coniugatio secunda neruorum à cerebro qualis, & ubi. de ner. dif. 1.º.53.D
 Coniugatio tertia neruorum à cerebro qualis & quorsum tendat. de neruorum dissectio. 1.º.53.D
 Coniugatio tertia neruorum diuidit in multas partes. de ner. diff. 1.º.53.E
 Coniugatio quarta neruorum à cerebro qualis & quorsum tendat. de neruorum dissectione. 1.º.53.D
 Coniugatio quinta neruorum à cerebro orientium, qualis, & unde orta. de ner. dissect. 1.º.53.G
 Coniugatio sexta neruorum à cerebro orientium qualis & ubi. de neruorum dissectione. 1.º.53.H
 Coniugationis sextæ neruorum à cerebro distributio. de ner. diff. 1.º.54.B
 Coniugationē sextā neruorum nō eē totā secādā, collige. 4.º. de lo. af. 4.º.26.C
 Coniugatio septima neruorum à cerebro prodeuntium. de ner. diff. 1.º.53.H
 Coniugatio neruorum gustatoria, quæ. de ner. diff. 1.º.53.F
 Coniugatio prima neruorum à spinali medulla quæ in colla quo modo procedat. de neru. dissect. 1.º.54.D
 Coniugatio prima colli neruorum in aialibus hñtib. magnas vertebrae magna ē, vt aialia hñtia dētes serratos, et cornigera. de neru. dif. 1.º.54.E
 Coniugatio secunda colli neruorum ubi, & quo exit. de ner. dif. 1.º.54.E
 Coniugatio tertia neruorum colli ubi, & quo exit. de ner. diff. 1.º.54.F
 Coniugationū neruorum q in collo sunt cōia quedam. de ner. diff. 1.º.54.F
 Coniugationum neruorum in collo particularia. de ner. diff. 1.º.54.G
 Coniugatio prima colli neruorum in animalibus habentibus paruas vertebrae parua est vt in simijs. de ner. diff. 1.º.54.E
 Coniugationes neruorum ex thoracis vertebrae pdeñtiū. de ner. dif. 1.º.54.H
 Coniugationes neruorum prodeñtiū ex vertebrae lib. da ner. diff. 1.º.55.B
 à Coniugatione tum prima, tum tertia, tum sexta nerui perueniunt ad iecur, ad lienem, ad renes, ad ventrem, ad viscera. de ner. dif. 1.º.54.D
 à Coniugatione sexta pulmo, ac cor quandam neruorum portionem in collo suscipiunt. de neru. disse. 1.º.54.D
 sine Coniugio neruus vnus solus, & qui. de ner. diff. 1.º.53.E
 Coniugationes musculorum quæ in capitis de articulationes habentur ubi. de musc. diff. 1.º.45.G
 Coniugationes quatuor musculorum maxillam inferiorem mouent, & ubi siti. de musc. diff. 1.º.44.G
 CONIUNGENTES scutiformem chartilaginē musculi, qui. de muscu. dissect. 1.º.46.B
 Coniungentes fines chartilaginis musculi, qui. de musc. diff. 1.º.46.B
 Coniungere ubi diducta necesse est, vinculum. de fast. 7.º.295.F
 CONIUNCTIONIBVS disiunctiuis in quo sermone vtamur. de symptom. diff. 3.º.13.F
 Coniunctio subdisiunctiua non disiunctiua. de mul. 3.º.76.D
 Coniunctio puncti cum superficie in pineata figura egregie fit. de anat. vii. Sp.52.F
 in CONIUNCTIONIBVS caro alba, & mollis est. de anatomia vii. Sp.44.D
 CONIUNCTIVA quæ tunica sit, & ubi. de ana. viii. Sp.48.C
 CONIUNCTIVA panniculus oculi. de ocul. 7.º.182.H
 Coniunctiua est oculi tunica quæ apparet alba. de anat. par. Sp.43.D

Coniunctiua septima ex oculorum tunicis extrinsecus adnata, unde originem ducat. 1^a. 128. C
Coniunctiua unde procedit de oculis. 7^a. 183. C
Coniunctiua habet sex parta lacertorum ad motum oculi perficiendum. de anat. viuo. 5^a. 48. G
in Coniunctiua septem morbi de ocul. 7^a. 186. F
CONIVNCTAE sunt vena pulsatis & queta, et quo modo de anatomia viuorum. 5^a. 48. D
Coniunctum in excrementis quo modo intelligatur. 1°. de cri. 4^a. 129. B
CONYLLE .i. origanus agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. E
CONNEXIO ex his est quae necessario accidit. 1°. de vsu par. 1^a. 115. E
Cōnexū retiformē quae arteriae faciant de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 233. A
CONNIVERE quid sit in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 188. F
cur Coniuent oculis melancholici de mel. ex Ga. Ru. & Poss. 5^a. 109. E
Coniuentia oculorum vlcera. fin. med. 1^a. 48. D
CONSANGVINEI unde dicant de nat. & ord. cuius. cor. 5^a. 42. C
CONSENSVS communis est, nihil sine causa fieri de decr. 1^a. 250. F
Consensus quantus sit oris ventriculi, & cordis acq; cerebri. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. H
P Consensum, & propria rōne idē pōt laborare. 1°. de loc. affe. 4^a. 4. H
per Consensum affici quid significet. 1°. de lo. aff. 6. E/2°. 4^a. 14. C
Consentiat ne alteri, an ipsa afficiatur sedes, primo actione vitiata considerandum. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. C
per Consensum quādo sit prima affectio & quo modo cognoscatur. 3°. de locis affectis. 4^a. 17. A
per Consensum partem laesam, nondum habere permanentem dispositionem, collige. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. D
per Consensum affectus, deletis causis efficientibus, deficit. 3°. de locis affectis. 4^a. 17. B
per Consensum quando sit affectio, cui parti adhibenda sint remedia. 2°. de locis affectis. 4^a. 13. G
Consentiens quae pars proprie dicatur. 3°. de lo. aff. 4^a. 14. E
in Consentiētibz indicationibus, & dissentientibus quo modo victus ratio ordinanda. 8°. meth. med. 7^a. 55. A
Cōsentiētes dispositiones corporū laeduntur facile. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. D
CONSEQUENTIA vasa seminaria quae sint de anat. vi. 5^a. 51. G
quae CONSERVANTVR perpetuo ac memoria tenentur. 2°. de mot. muscu. 1^a. 315. G
Conseruatrices artes quae sint ad Thras. 2^a. 104. C
Conseruatricis artis diuisio ad Thras. 2^a. 106. E
Conseruatio est cōis actio corporum sanorum ad Thras. 2^a. 108. F
Conseruat quies in eodē statu: motus vero transmutat, atque alterat corpus. com. 4°. aph. 14°. 28. G/aph. 34°. Ex. 17. C
ad Conseruationem substantiae cerebri est indigentia cordis, & hepatis. de mot. man. & obs. 5^a. 66. G
ad Conseruandam sanitatem oculi alcohol secret. 5^a. 97. F
ad Conseruandam sanitatem corporis syrupus acetosus secret. 5^a. 103. D
ad Conseruationem sanitatis tum ad eiusdem recuperationem optimum presidium est scarificatio in cruribus de cucur. scar. 6^a. 3. H
ad Conseruationē ignis necessarius est aer, non, vt quidam putant, propter refrigerationem, sed nutrimenti causa de vtil. resp. 5^a. 63. H
Conseruetur quo modo succus centauree de vir. cent. 5^a. 93. A/B
CONSIDENTIA siue consistentia siue cōsequētia morbum sunt quae graue & vnde dicuntur de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 134. F
CONSIDERATIONIS initium unde fieri debet in omni re, & quae sequuntur de optima nostri corpo. consti. 1^a. 38. A
Consideratio pertinet ad praesagiū in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 112. A
non Considerantes, & aliquid agentes dormientibus sunt similes. 1°. de differen. resp. 3^a. 60. A
Consilium .i. Metis. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 247. C
Consilium in pectore secundum poetam. 3°. de decr. Hip. 1^a. 242. D
Consilia potentior ira in Medea. 3°. de decr. Hip. 1^a. 243. A
Cōsiliū Thucydidis, Agētes aliquid vel periclitari. 10°. met. m. 7^a. 67. D
Consilium de absurdis, & admirabilibus medicinis a Galeno petebant omnes medici Romae de artic. com. 1°. 7^a. 255. H
CONSISTENS aetas ad iuuentutem comparatur, vt autūnus ad astatem. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
Consistentes declinant, quare collige incipere nos transacta iuuentute declinare. com. 3°. aph. 3°. Ex. 26. D
Consistentibus & iam declinantibus terrestis substantia superabundat & minor est natui caloris substantia, quam recenter natis. commen. 1°. aphor. 14°. Ex. 7. F

Consistentes nō habēt calidū corpus, vt prius. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
Consistentes habent paucum sanguinem. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
Consistentibus hyems optima est. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
Consistentes habent proprias passiones hemorrhoidas, & melancholia. com. 3°. aphor. 30°. Ex. 26. F
Consistentie etas biliosissima omnium. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
Consistens etas gignit flauam bilem. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
Consistentium etate tertiae febres maxime fiunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
Consistentibus phrenitides, & ardores, & cholera, & difficultates iuniorum iuuenibus accidunt, occasionem sui ortus a flaua bile capientes. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
CONSISTENTES humores deriuantur. 2°. de arte cur. 7^a. 102. F
Consistentiam esse etiam in vinis, collige. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Consistentia indicant de temperamento plantae. 2°. de ali. fa. 2^a. 24. F
Consistentia medicamenti cuiusque non est consideranda. 2°. de simpl. medicamen. facultat. 5^a. 10. A
ex Consistentia cuiusque medicamenti existentem in singulis facultatibus inuenire tentantes reprehenduntur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. C
Consistentia quid in febrium circuitibus de mor. temp. 3^a. 86. B
Consistentia febris quando sit. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. B
Consistentia morbi quo modo comprehendatur. 1°. de cris. 4^a. 126. B
CONSOLATIONES estus quae de caus. procat. 3^a. 96. A
CONSOLIDA ad vulnera consolidanda valet de dyna. 5^a. 35. F
CONSOLIDANTVR celerius fracturae si fomententur aqua, in qua lentisci folia sint decocta de simp. med. 5^a. 86. B
quae Consolidari non possunt. 3°. meth. med. 7^a. 16. E
CONSONANTIA summa & exactissima in liris unica est & in ceteris, quae in vsu hominum venit, hēt latitudinem. 1°. de sani. tu. 2^a. 64. B
CONSORTIA partium affectarum tribus modis sunt in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 130. C
CONSPIRABILE sibi totum corpus & confluxile de vsu pul. suum. 1^a. 228. B/H
Conspiratum confluxumque in nostris corporibus esse ait Hippocrates. 1°. de naturalib. facultat. 1^a. 293. G
CONSTANTIA aī ab atra bile proficiscitur de natu. hu. cō. 1°. 1^a. 33. B
Constantia quaedam habent suam essentiam. 2°. meth. med. 7^a. 10. A/B
CONSTANT animalia, & homo solidis, humidis, et spiritibus brevis denotatio dogmatum Hipp. 1^a. 231. A
CONSTIPATIONIS causa est virtutis contentiuae motus immotus de cau. mor. 3^a. 9. B
Constipat habitum corporis vsio. 10°. meth. med. 7^a. 61. G
Constipans naturam medicamentum de med. exper. 5^a. 104. G
Constipata rarefacit chamemalum. 3°. de simp. medica. fac. 5^a. 18. H
Constipata pectora mollit diapenidion minus de dyna. 5^a. 26. D
Constipata vena p induratis, & quae egre intendant de sal. dig. 2°. 42. G
CONSTITVERE quid in Asia significet de fract. com. 3°. 7^a. 246. H
CONSTITVTIO vnum ex tribus principiis medicinae intr. 1^a. 50. H
Constitutio artis medicae apud empiricos de sectis. 1^a. 16. A
Constitutio omnis artis a finis notione de const. ar. 1^a. 36. D
Constitutiones, & colligationes diuersarum rerū non natura, sed arte fiunt, quae natura imitatur de anat. adm. 1^a. 73. A
Cōstitutiones tres corporis, optima, vitiosa, egrotas de const. ar. 1^a. 38. H
H de oculis. 7^a. 185. E
Constitutio optima corporis, quae de optima nostri corporis constitutione. 37. H/38. A/C/1°. de vsu par. 1^a. 115. C
Constitutio optima idem cum dispositione habitudine, habitu, & de natura opti. nost. corp. const. 1^a. 37. C
Constitutio optima in quibus de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. B/G
Constitutionis indicia unde sumantur. ars med. 1^a. 62. G
Constitutionis optima signa ab essentia. ars med. 1^a. 62. G
Constitutio optima, nec re medica indigeret si corpus esset impenabile. ars medicinalis. 1^a. 68. B
Constitutio corporis est causa ad actionem. 1°. meth. med. 7^a. 8. D
Constitutiones prauae corporis aliquando sunt cum intemperie totius, aliquando vero partis in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 186. B
in Constitutionum, vel functionum genere morbum & sanitatem ponere ad quā disputationem nihil referat. 1°. de san. tu. 2^a. 64. F
Constituta est lingua a natura vt aerem possit percutere de vocalium instrumentorum dissectione. 1^a. 106. E
Constitutio bronchi ex quibus sit de voc. instr. diff. 1^a. 106. E
Constitutionis anni consideratio ad temperaturas utilis est. commen. 1°. aphor. 16°. Ex. 23. C

Constitutiones omnes & complexiones locorum & temporum quo unus per
methodum facile possit habere. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. D
Constitutio presens ad dignotionem & speciem euacuationis facit. com.
4°. aph. 2°. Ex. 27. C
Constitutionis calida & sicca extenuant corpora. c. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
in Constitutionibus admodum frigidis euacuati, cum accessiones incipiunt, ni-
mum refrigerati non possunt tolerare. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 98. C
CONSTRICITIO quid significet. de ijs que in medica. cō. 2°. 7^a. 212. D
Constrictum nomen est translatus de denso, & duro. 2°. de san. tu. 2^a. 72. F
Constringi maxime & dilatari proprium est nervosorum. de vict. rat. in
mor. acu. com. 3°. 7^a. 131. A
Constrictionis, & dilatationis motu mouetur cerebrum & cor, licet dif-
ferant. de anat. viu. Sp. 56. E
Constrictio humoris albuginei, & dilatio quā fiat. de anat. vi. Sp. 48. F
Constringitur, & dilatatur in horis necessarijs motus duorum lacerto-
rum, qui sunt in folijs narium. de anat. viu. Sp. 49. A
ad Constrictionē nimia epiglottidis quā sequat. de vo. & anhel. Sp. 60. H
Constrictio, & dilatio laryngis quib^{us} musculi fiat. de vo. ist. dis. 1^a. 107. E
Constringentes anhelitum musculi comparantur musculis ani & vesicæ.
de voc. instr. diff. 1^a. 107. H
Constringendo, & dilatando horis determinatis mouetur inferius orifi-
cium stomachi. de ana. viuo. Sp. 56. E
Constrictionis circa cibū op^{us} quot modis vitiosum fuerit. de sym. di. 3^a. 12. E
Constringatur, & dilatetur quo modo pulmo. 5°. de lo. aff. 4^a. 31. C
ad Constrictionem, & dilatationem thoracis constringitur & dilata-
tur pulmo. de anat. viu. Sp. 47. H
Constrictionis cordis motu quid fiat. de anat. viu. Sp. 56. D
quā Constringit cor rugosa est intrinsec^{us} forma cordis. de ana. vi. Sp. 56. G
Constrictionis motus cordis causa, quæ. de ana. vi. Sp. 56. D
in Constrictione & dilatatione quid faciat cor. 2°. de presag. ex pul. 4^a. III. C
Constrictio unde fiat in arteria. 1°. de presag. ex pul. 4^a. 107. F
Constrictoriam & contrātricem virtutem habet intestina. in 6°. de mor.
vulg. com. 5°. 3^a. 193. D/E
quā Constringatur, & dilatetur vterus. de ana. vi. Sp. 56. E
Constrictorius, & πικρὴ, intestini recti musculus. de art. c. 3°. 7^a. 272. G
CONSTRICITIO solum quo febrem faciat. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. G
Constringentia qualia sint. de oculis. 7^a. 187. H
Constrictiua, & pōtica multū sunt terrestria, & crassa. de ocu. 7^a. 188. A
Constringentia vel sunt crassa terrestria, vel subtiliatiua & aquosa. de
oculis. 7^a. 188. A
Constringere, & exiccare est frigiditatis actio. de ocul. 7^a. 188. B
Constrictiua medicina, qualis. de oculis. 7^a. 189. C
Constrictiua potentia vna ex medicinis oculi. de ocu. 7^a. 189. A
Constringit meatus tennes aqua calida. 7°. meth. med. 7^a. 44. F
Constringens anicetum. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 256. D
Constringit galla, & contrahit partes laxas, & languidas. 7°. de simpl.
medicamen. fac. 5^a. 51. B
ad Constringendum plantago valet. de dyna. Sp. 35. F
Constringit, & exiccat linguam ponticum. de ocul. 7^a. 188. B
Constrictiuium, confortatiuium, & solidatiuium est vinum mixtum cum li-
cio, & nitro. de oculis. 7^a. 189. G
Constringere valenter & consipare quiddam robur quoddam veniens,
& durum habeat, oportet. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. H
Constringentia nihil ledant ventriculum. 5°. de vsu par. 1^a. 143. F
Constringunt quo modo offendunt. 7°. meth. med. 7^a. 44. F
Constringenda quō sint partes. de ijs, quæ in medi. com. 3°. 7^a. 214. E
CONSVETVDO dicitur sex modis. de ocul. 5^a. 185. D/de ijs quæ in me-
dicat. sunt. com. 3°. 7^a. 217. F
Consuetudo est natura acquisitiua. 3°. de mo. musc. 1^a. 315. F/3°. de simp. me-
di. fa. 5^a. 22. C/de ijs quæ in medi. cō. 3°. 7^a. 217. F/de diff. cont. Sp. 72. C
Consuetudo, & natura conueniunt. 2°. de mot. musc. 1^a. 315. F
Consuetudine praua dimouere quæpiā difficile est. 2°. de deer. 1^a. 235. G
in Consuetudinibus malis persistunt aliqui dulcedine victi vel præ ni-
mia dementia. 5°. de san. tu. 2^a. 93. H
no Consueti ex adultis timēt in tenebris. de mel. ex G. R. & Po. Sp. 109. D
Consuetudinis repentina mutatio corpora multum offendit. de vict. rat.
in morb. acu. com. 1°. 7^a. 121. B
Consuetudinem suæ nature conuenientem deligunt alicui rei magna ex
parte assuescentes. 5°. de san. tu. 2^a. 93. H
Consuetudo omnis vniformis periculosa est. com. 2°. aph. 30°. Ex. 19. C
Consuetudine feri potest virilitas, & laboris tolerantia. de aere, aquis,
& locis. 2^a. 6. D

Consuetudo in senibus multum facit ad exercitationis speciem eligendā.
5°. de san. tuen. 2^a. 89. H
Consuetudinem cur non debet mutare senex. 5°. de san. tu. 2^a. 93. B
ob Consuetudinem qui exerceri non possunt, vitent cibos crassi & lenti
& succi. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. A
Consuetudo maxime potest. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 121. B
Consuetudo hēt maximā vim ad pturbationū motus. 4°. de dec. 1^a. 253. H
Consuetudo maximā vim habet in spectantibus ad medicinam. de ijs quæ
in medic. fiunt. com. 3°. 7^a. 217. F
Consuetudo noscenda eorum quibus medemur. de ijs quæ in medica. fiunt
commen. 1°. 7^a. 198. B
Consuetudo quantum valeat. 8°. meth. med. 7^a. 60. E
Consuetudo facit ad presagiendum. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 117. E
Consuetudo coindicat. 13°. meth. med. 7^a. 84. D
Consuetudo facit ad auxiliōrū inuētionem. 8°. met. med. 58. G/11°. 7^a. 68. B
a Consuetudine indicatio similium quoad egrotāt hoīes. 8°. met. med. 7^a. 55. C
Consuetudinē oēm suādā medici cēsentes minus errāt. 5°. de sa. t. 2^a. 93. H
Consuetudo, vitæ industria, presens aeris constitutio, accessionem, reci-
procationē, & morbi constitutiones indicant. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
ex Consuetudine, victus rō & alia multa sumunt. 7°. met. me. 7^a. 46. C
Consuetudo similem victum postulat. 8°. meth. med. 7^a. 54. H
Consuetus prædere si non prandeat, quid illi cōtingat. de diff. cont. Sp. 72. C
Consuetu hora cibi si mutetur, quid cōtingat. de diff. con. Sp. 72. C
Consuetudinē, quando est antiquata & longa, & si sit non bona, quando
non adducit aliquid necessitatis ad mutationem suā, imitari debet me-
dicus in cibando egro. de diff. cont. Sp. 72. C
Consuetu quæ sunt ex longo tempore, & si deteriora sunt, insuetis minus
molestare solent. com. 2°. aph. 30°. Ex. 19. A
quæ Consuetu sunt vt minime lassantia sunt, quos exercent, etiam dele-
stant. 5°. de san. tu. 2^a. 89. H
Consuetis gaudent natura. 8°. meth. med. 7^a. 54. H
Consuetu sunt bona. in progn. com. 2°. 4^a. 198. H
Consuetudo quid agat, & quo modo paulatim mutanda. in 6°. de morb.
vulg. commen. 2°. 3^a. 165. B
Consuetudo multum facit ad euacuationem. quos purg. op. quib^{us}. 5^a. 88. E/
1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. D
propter Consuetudinem euacuationibus corpora non indigent, & cur in-
digeant. de assuetu. 2^a. 61. H
a Consuetis leuioribus gñaliter laxare naturā debes. d. me. ex. Sp. 108. H
post Consuetu aliqua exercitia sanguis ē vena detrahendus est. presag.
experientia confr. 7^a. 201. A
nisi CONSVANTVR cito vulnera, fiunt dolores intensi. de ijs quæ in
med. fiunt. com. 1°. 7^a. 201. A
CONSVMPITIONEM significat pingue super vrinam. in prognostica,
commen. 2°. 4^a. 201. C
Consumptionem ex interna, & incerta causa patientibus subuenit the-
riacā. de vsu ther. ad Pamph. 5^a. 98. F
Vide Tabes.
CONTAGIOSI morbi enumerantur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
CONTABEFACIA quæ vocet Hippocrates. de ijs, quæ in medicatū.
commen. 3°. 7^a. 220. F
CONTEMPERAT & expurgat lac asinum. de vict. rat. in mor. acu-
tis. commen. 4°. 7^a. 149. D
CONTEMPLATIO præcedit actionem. fin. med. Ifa. 48. A
CONTEMPLABILES dies, & indices qui sint. com. 2°. aph. 24°. 15. G/
com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
CONTENTENTIA siue intendentia, ac soluentia proprie dicitur de
causis, sicut intenta & soluta de corporibus. de na. hum. 7^a. 182. A
Contentio secundum plurimum quid sit. 3°. de diff. puls. 4^a. 59. B
Contentio corporū quibus fiat, & quō. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. H
Contentione fit dolor. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. H
Contentio vitanda in capitis dolore ob ardorem, & etiam in dolore capi-
tis frigido. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. B
Contententi & laxanti medicamentorum facultates sunt contrariæ. 5^a.
de simp. med. fac. 5^a. 38. H
Contentum opponitur laxo. in 3°. de morbis vulgarib. commen. 1°. 131. B/
in 6°. comm. 1°. 3^a. 160. B
CONTENTIVA causa, idest de continenti facta. de cau. proc. 3^a. 96. H
Contentiuam causam ponit Galenus. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
Vide Continens causa.
Contentrix facultas a stoicis orta. de mul. 3^a. 77. C
in Contentrice facultate continens & contentum. de mul. 3^a. 77. C

Contentrix causa requiritur in omni re ut sit, ne detur processus in infini-
tū. de mul. 3^a. 77. D
Cōtentricem virtutem hñt intestina. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 193. F
Contentricem virtutem in vesica esse, collige. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. H
Cōtētiua virtutis motus imodicus cōstrictiōis causa ē. de cau. m. 3^a. 9. B
Contentiua virtus in senibus multū ibecillis est. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. E
Contentiua virtutis imbecillitas nimium laxat. de caus. mor. 3^a. 9. B
Contentiue potentiæ debilitas ostenditur per lachrymas. commenta. 4°.
aphorismo. 52°. Ex. 33. D
ex CONTENTIS in alieno spatio notitia etiam sumitur affecta sedis.
1°. de loc. aff. 4^a. 2. F
Contentorum in vrina situm variat status. de vrinis. 4^a. 124. A
CONTENTIONIS & gloriæ & principatus appetitus est animi affe-
ctus, licet minor. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. G
Contentio quando nulla foret mortalibus. 3°. de dif. pul. 4^a. 59. B
Contentionem aufert sapientiæ amor. 3°. de dif. pul. 4^a. 59. B
Contentiosi qui fuere. de hist. philo. 8p. 3. B
CONTINERE tempestiue, naturæ est officium, ut tempestiue excer-
nere. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. G
Continere qui se non possunt iacentes præ ægritudine, indigent summa cu-
stodia diligentiaq. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. F
Continenda & tēgenda lana alligabimus. de fascijs. 7^a. 293. F
ad Cōtinēdū mēbra cū i suā sedē cōpellunt laqueis. de laque. 7^a. 306. F
Continētis causæ nomen vnde. contra Iulianum. Ex. 69. B
Cōtinētē siue cōtētiuā et pxiā cām ponit Galenus. 1°. de symp. 3^a. 16. B
Continētis causæ definitio. contra Iul. Ex. 70. G
Cōtinens seu proxima cā. 1°. de mot. musc. 1^a. 312. G de hist. philo. Sp. 4. A
Cōtinentes causæ quo mō differāt ab antecedētib. cōtra Iul. Ex. 68. G
Cōtinēs causæ nunquā est plenitudo fm Asclepiadē. cōtra Iul. Ex. 68. H
Continens coherensq. causæ omnium morborum. intro. Isa. 52. B
Cōtinentis causæ exēplū in febre à bubone facta. contra Iul. Ex. 70. G
Continens causæ per totum affectum perdurat. contra Iul. Ex. 70. G
Continētis causæ meminit. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
CONTINENS ab aliquibus vocata curatio est eius affectus qui actio-
ni incommodat. 2°. meth. med. 7^a. 12. E/F
CONTINENTIAE nomen vnde sit deductū. de cog. cur. animi. 2^a. 53. E
Continētia non est, si tollat cōcupiscibilis facultas. 5°. de dec. 1^a. 259. A
Continens sui suorumq. affectuum qui dicatur. 4°. de dec. 1^a. 249. E
CONTINERE & non decidere medicamēta idem est. de ijs quæ in me-
dica. fiunt, com. 2°. 7^a. 210. G
CONTINVVM pelion apud græcos dicitur. de dif. morb. 3^a. 5. A
Continuat vnicuiq. lacerio, arteria, vena, nervus. de mo. man. Sp. 66. E
Continuæ, & tenuis substantiæ medicamentum ut facile ab igne altera-
tur, ita etiam à calore nostro. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. G
Continuam, & indiuisam hypoasim inquit Galenus lauem vocari ab
Hippocrate. de vrinę sign. ex Hipp. Sp. 79. B
CONTINVI morbi qui sint. fin. med. Isa. 45. F
Cōtinuā febrē nunq. noiauit σίβοχος Hipp. de na. hum. com. 2°. 7^a. 181. D
Continua febris, quæ. 2°. de cris. 4^a. 135. G
Continuarum febrium cū interpollatis differentiæ. 2°. de cris. 4^a. 135. E
Cōtinuārū febriū aliæ cōtinuę noiant, aliæ tritæophyes. 2°. de dif. 3^a. 36. F
Continua febris quō fiat, & à quo humore. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 180. H
Continua febres ex materia in venis fiunt, intermittentes vero ex mate-
ria extra venas. 2°. de cris. 4^a. 138. B
Cōtinua febris fit ex ignis abudātia iuxta Platonē. d. na. h. c. 2°. 7^a. 181. B
Cōtinua biliosa species habet, synochā, & cōtinuam. 2°. de dif. fe. 3^a. 36. F
Cōtinua tertiana et cōtinua biliosa qñ sint simul mixta. 2°. de dif. 3^a. 39. d
Continuarum febrium cum intermittentibus mistio difficilior cognitu.
2°. de cris. 4^a. 136. G
Continuarum quæ faciunt accessionem alterno die, quædam similes habēt
accessiones, quædam dissimiles. 2°. de dif. feb. 3^a. 36. G
in Continuis febribus posse rigorem paruum fieri, collige. 1°. de arte ca-
ra, ad Glauco. 7^a. 95. H
Continuarum febrium, ut sanguinis excitatarum vrinæ. quæ. Sp. 113. B
Continua si sit febris, tempus sectioni venę accommodatius est matuti-
num. presag. exper. conf. Sp. 78. D
i. Cōtinua qñ fiat abscessus, et i quartanā discedat. i pgn. c. 3°. 4^a. 210. A
in Cōtinuo corpore quō fiat alteratio qualitatis. 7°. de decre. 1^a. 269. G
CONTINUITATIS solutio nomen est inuentū à Galeno. de cau. mor.
3^a. 9. F/9°. meth. med. 61. A/13°. 7^a. 89. D
Continui solutionis nomē proprium medicis est apagma, ignotum vulgo.
6°. metho. meden. 7^a. 40. B

Continuitas quid. ars med. Isa. 62. H
Continuitatis solutio est quantum genus ægritudinis. de dif. mor. 3^a. 5. D
Continui solutio morbus est communis partibus similaribus, & dissimi-
laribus. ars med. Isa. 69. C/de dif. mor. 3^a. 5. E
Continuitatis solutio pōt esse simul cū morbis in qualitate. de dif. 3^a. 5. E
Continui solutio in omni parte animalis contingit, tamen non habet vñ
nomen in omnibus. 4°. meth. med. 7^a. 23. A
Continuitatis solutio, & vnitatis solutio idem sunt, & in quibus sint par-
tibus. 5°. meth. med. 7^a. 29. H
Continui solutionis diuersæ appellationes, secundum diuersas partes in
quibus fit. 4°. meth. med. 7^a. 23. B
Cōtinuitatis solutio in carne dī. nlcus. de dif. mor. 5. D/de caus. m. 3^a. 9. H
Continuitatis solutio in nervis dicitur conuulsio. de caus. mor. 3^a. 9. H
Continuitatis solutio in ossē est catagma, & ita ab omnibus græcis pro-
prio nomine appellatur. 6°. meth. med. 7^a. 40. B
Continuitatis solutio in ossē, dicitur fractio. de dif. mor. 3^a. 5. D
Cōtinuitas quot modis soluat. ars me. Isa. 67. C/2°. de cōp. med. 5^a. 135. H
Continuum quæ soluiunt, cuius naturæ sint. 12°. meth. med. 7^a. 78. E
Continuitatem qui succi diuidant. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
Continui solutio & alteratio doloris duæ species sunt. 2°. de loc. af. 4^a. 9.
C/3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 141. G/de fract. com. 3°. 7^a. 246. E
Cōtinui solutio dolores facit. de const. art. 1f. 38. A/2°. de cōp. m. 5^a. 135. H
Continui doloris significatio nota. 2°. de loc. af. 4^a. 12. G
Continui solutio quomodo fiat in pleuritide. de rat. vict. in morb. acutis,
commentario 2°. 7^a. 116. B
Continui solutio quo modo fiat in oculis. de ocul. 7^a. 189. H
in Continui solutione quid agendum. ars med. Isa. 69. G
ad CONTORSIONEM tali, vel genu. 2°. de compositione medicam.
per genera. 5^a. 226. D
CONTRACTIVA medicina quid facit ad oculos. de ocul. 7^a. 189. G
CONTRACTVM relaxato contrarium est. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
Contractum in seipsum & adstrictum quod est, & cōgōr, id est simul totū
nominant. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
CONTRACTIO pñmet ad irrationalē facultatē. 4°. de lo. af. 1^a. 248. F
Contractio in seipso est actio insita musculis. 1°. de mot. musc. 1^a. 210. E
Contrahentes & arctantes asperam arteriā musculi quatuor vnde ori-
tur ac finiant. de musc. diff. 1^a. 46. A
quibus Contrahatur thorax. de musc. diff. 1^a. 49. F
Contrahentes thoracem fibræ vñ sitæ. de musc. diff. 1^a. 49. E
Contractioni thoracis conducunt musculi thoracis. de musc. diff. 1^a. 49. F
Cōtrahēs costarū cōarticulationēs costarū musculus. de musc. diff. 1^a. 51. A
Cōtrahat, & distendat vnde corpus cordis. 2°. de præf. ex pul. 4^a. 111. G
Contrahitur diutius & dilatatur cor ab animali extractum. in Tima.
Platonis. 1^a. 290. D
in. Contractione cor aperte exprimit quod in seipso continet. in Tima.
Platonis. 1^a. 290. D
Contractio pulsus quo modo inuenta à Galeno. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. B
Contractio pulsus declaratur per alia vasa. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. C
Contractionem manifestam habentes pulsus. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. H
Cōtractionē sensibile habēt pulsus rehemētes. 1°. de dign. pul. 4^a. 73. E
ad Cōtractionē pulsus pñpiēdā aliqd facit durities. 1°. de dig. p. 4^a. 73. B
Contractionis extremæ partes non sentiuntur, secundum aliquos. 1°. de
differ. pul. 4^a. 48. E
Contractionis & distentionis in pulsu pars quanta non sentiatur. 1°. de
dign. pul. 4^a. 74. E
Contractionis finis in pulsu non sentiatur. 1°. de dign. pul. 4^a. 64. H
Contractio pulsus excernit. 2°. de caus. pul. 4^a. 95. B
in. Contractione cur pulsus altus, & celer promittit decretorias excre-
tiones. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 122. B
Contractio pulsus maxillarum quibus eueniat. presag. exper. Sp. 78. E
Contractionē corporis significat vrina tenuis, si i malū colorē se post cri-
sim mutauerit, et i qui patiunt prima atate fuerint. de dyn. Sp. 34. G
Cōtractionēs neruorū quot modis, & quō fiat. com. 4°. aph. 49°. Ex. 33. B
ad Contractiones neruorum. 6°. de comp. med. per ge. 256. D/7°. 265. C
269. H/ 3^a. 270. C
ad Cōtractos articulos recenti cicatrice. 7°. de com. me. per ge. 5^a. 265. C
Contractionem, & distentionem quæ membra non patiuntur. in 6^m. de
morb. vulg. com. 1°. 4^a. 198. H
Contrahi vires ad se facit dolor. in progn. com. 2°. 5^a. 49. G
Contrahit, densat, constringit acerbitas. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 83. A
Contrahit & digerit falsa qualitas. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 143. F
Contrahentia nihil ledunt ventriculum. 5°. de vsu par. 1^a. 143. F

CONTRACTIVA potentia vna ex medicinis oculi. de ocul. 7^a. 189. A
ad CONTRADICENTES, & discere volentes quid dicebat Galenus.
3°. de cris. 4^a. 142. B
CONTRARIETAS est in quantitate. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
Contrarietas in quantitate est oppositio, secundum Aristotelem. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
Cōtrarij singulis rōnem quātītatis hēre oportet. 5°. de san. tu. 2^a. 94. G
Contraria quo modo intelligantur. 11°. meth. med. 7^a. 68. H
Contraria quę sint. 1°. meth. med. 6. F/11°. 7^a. 71. A
Contraria vere quę sint. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 193. G
Contraria sunt quę maxime distant, secundum quosdam. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 174. E
Contraria sunt eadem genere. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
Contrariissima esse possunt eadem genere. aduer. Lycum. Ex. 63. E
Contraria quo modo non possunt in eodem fieri. 5°. de decr. 1^a. 259. C
Contraria quo modo in eodem tempore fieri possunt. 9°. de decr. 1^a. 286. A
Contraria quomodo cognoscantur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
Contrarium ne luminis tenebra sit, an eius priuatio, in quęstione venit. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
Contraria maxime sunt optimis pessima. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
per Contrariorum negationem exprimuntur media. de ijs quę in medic. sunt, commen. 2°. 7^a. 210. D
Contraria opponuntur contrarijs, & etiam medio, aliquo pacto, collige. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
inter Contrarios motus duos necesse est quędam iteruenire. de an. vi. Sp. 46. H
Contraria euidētibz statuēti qd. credat de rebus obscuris? ad emp. If. 35. d
ex Contrarijs iudicare contraria est Hippocratis consuetudo. in progn. com. 2°. 199. B/ 4^a. 202. C
Contrariorum vna est disciplina. ad Thras. 2^a. 102. F
Contraria qdā sūt totis substātijs, qdā solis qualitātibus. 13°. me. 7^a. 82. C
Contrarietate qualitatis aliqua alexipharmaca alterant, aliqua per totius substantię facultatem. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. G
Contraria tota substātia p. experiētiā sunt inuēta. 13°. meth. med. 7^a. 82. C
ex Contrarijs vt nos multa facimus, ita & natura. 1°. de alim. fa. 2^a. 7. G
Contrariorū mixture summitates ipsas frāgūt. de simp. med. fac. 5^a. 20. G
ex Contrarijs commixta sunt multa alimenta. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. G
ex Contrarijs naturis lens constant adstringente & laxante. in 6^m. de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 194. C
ex Contrarijs mistā naturā habet oleū myrteū. 1°. de cōp. me. se. 5^a. 129. E
Contrarijs facultatibus pręditis medicamētis maximus est vsus in morbis. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 210. G
Contrariorum mixtionem non habentia medicamēta adstringentia, sunt myrti, rubus, & sycomorius. 1°. de comp. medica. sec. lo. 5^a. 129. E
Contraria cur qūq; misceamus auxilijs p. prijs. 2°. de cōp. med. se. 5^a. 134. B
si Contraria simul partim imponantur, vtrūq; sūm operari facultatē, collige solani & chamemeli exemplo. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. C
ex Contrarietate vnaquāq; tres itēperies qū p. dībūt. 3°. de lo. af. 4^a. 16. H
Contraria ea natura constant vt fiant a contrarijs. de assuet. 2^a. 61. C
a Contrarijs omne quod est transmutatur, a similibus conseruatur. com. men. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
in Contrarijs qui inclinant, quō reddant meliores. 5°. de decre. 1^a. 257. C
per Contraria simpliciter, vel coniugate curandum est, morbi essentia considerata. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. H
Contrariorum contraria esse remedia, discurrendo per omnia morborū genera. de const. ar. Isa. 39. C
p. Contraria curatio adhibet causis facientibz symptomata. de op. If. 24. G
in Contrarium auocatione ad pristinam naturam reducenda sunt, quęcumq; a naturali situ euasere. de const. ar. Isa. 39. D
per Contraria in sanitatem quō ducendum sit. de const. ar. Isa. 42. D
Contrarijs auferēda cōtraria iuxta cōissimā curationē. ars med. Isa. 69. D
per Contraria reducit corpus intēperatum, & quō. 1°. de ali. fa. 2^a. 8. F
Contraria contrarijs curantur. de sal. dietā. 40. A/ 1°. de san. tuen. 65. B/ 5°. 93. C/ H/ 2^a. 94. G/ in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 108. F/ in 6^m. com. 2°. 160. H/ 161. H/ com. 3°. 177. H/ com. 6°. 3^a. 190. C/ E/ 8°. de comp. med. se. cum. loc. 157. H/ 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 240. G/ de venę sect. aduer. Eras. 6°. 7. C/ 3°. meth. med. 18. B/ 3°. 21. D/ 11°. 71. G/ de ijs quę in medic. dic. si. com. 2°. 213. G/ de artic. com. 4°. 7^a. 283. H/ cō. 2°. aph. 22°. 15. B/ aph. 34°. 17. C/ com. 7°. aph. 59°. Ex. 39. D
Contrarijs alteranda sunt corpora agra. 1°. de san. tu. 2^a. 65. C
Contraria causa semp. adhibēda est retentionis causa. 1°. de sa. tu. 2^a. 68. D
ex Contrario cuiusq; fit curatio in particulari. 4°. de san. tu. 2^a. 83. A
ex Contrario in genere fit curatio. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. A

Contraria male affecto corpi semp. sunt adhibenda. 5°. de san. tu. 2^a. 93. G
Contraria male affecto corpori exhibenda quod pristinum statum consequuntur sit. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. C
Contrarijs corriguntur natura intemperatę. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D
per Contrarium non per simile fit curatio. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
per Contraria ad naturalem statum reducimur, & quomodo sint accipiēda contraria. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
a Contraria viuēdi rōne quō cōsuat sanitas. 1°. de mo. vul. c. 1°. 3^a. 101. A
per Contraria fit reditus ad naturam. 5°. meth. med. 7^a. 29. H
Contraria eo vsq; inducenda quoad particula in symmetriā & naturalē habitum reddat. 7°. meth. med. 7^a. 43. G
per Contraria retro ferri debet pars eadem via qua alterata fuerat. 7°. metho. meden. 7^a. 49. A
Contraria postulat quod est prater naturam. 8°. met. med. 7^a. 54. G
Contrariorum exhibitionem indicat sublatio. 11°. meth. med. 7^a. 68. E
Cōtrariū curationē debet eē cōtrario æquale. de artic. cō. 4°. 7^a. 283. H
Contraria quo modo sint agenda in corpore. ad Thras. 2^a. 104. E
Contrarietatis mensurę indicationes ostendunt temperies laborantis & morbus. 11°. meth. med. 7^a. 67. H
Contraria non semper adhibenda contrarijs. 1°. de san. tu. 2^a. 65. B
a Contrario & a simili purgatio quo modo. de cathar. Sp. 94. D
Cōtrarijs aialia bruta & ipsa tollunt morbos. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 181. H
Contrarietatem suam habet quisq; morbus. 11°. meth. med. 7^a. 68. C
Contrarij duo morbi si incidūt, fortior aggrediendus, altero non neglecto. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. E
Contraria si sint duo symptomata, aduersus fortius est instandum, altero non neglecto. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. B
ex Contrarijs vni affectū duobus medicamentis fit medicamentū optimū illi affectui. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 176. H
ad Cōtraria fit auersio. 4°. meth. me. 7^a. 28. C/ c. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
ad Contrariū renocant frictio, & vincula stricta. 5°. meth. me. 7^a. 30. F
in Contraria trahenda fluxio incipiens. 4°. metho. med. 28. C/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. F
in Contrariū quomō trabas a capite. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. A
Contraria sunt superiora inferioribus, & dextera sinistris. in 6^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a. 174. E
Controuersia medicorum ostendunt ignorantiam. de vict. ra. in mor. acutis, commen. 1°. 7^a. 109. H
Controuersia artium partim sensu, partim demonstratione soluntur. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. C
CONTVITVS est agentis. fin. med. Isa. 45. B
CONTVMACES homines vbi. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. E
Contumacia vulnera ad cicatricē p. ducit scordiu. 8°. de sim. me. 5^a. 60. H
ad Contumacia vlcera. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 216. D
CONTVMELIIS disputant sophiste. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
Contumelię causas in se ęcur habet. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 267. D
CONTVNDENTIA qualia sint. 5°. meth. med. 7^a. 30. B
Contūdēdo lapis & plūbū partes alterat. 3°. de simp. medica. fa. 5^a. 17. D
Contundi quidam dolentes videntur. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. F
Contusio quid. de const. ar. Isa. 37. D
Contusum quid. de const. ar. 37. D/ fin. med. Isa. 48. D/ de ijs quę in medic. sunt, commen. 3°. 7^a. 219. C
Contusio vnde proueniat. 12°. meth. med. 7^a. 78. E
Contusio affectus aurium introd. Isa. 59. C
cū Contusione & rutione plurimū sit ex hūmoris. 4°. meth. me. 7^a. 23. B
Contusio facit impedimentum in motibus. 1°. de mo. mus. 1^a. 308. G
Contusa aliam exigūt curationē quā vlcerata. de frac. com. 3°. 7^a. 245. B
Contusionem omnem a phlegmone referuans. 6°. de comp. medi. per gen. 5^a. 260. C
ex Contusione capitis dolor. de rem. par. fac. 7^a. 154. A
cum Contusione si sit dolor, quid agendum. 6°. meth. med. 7^a. 38. G
in Contusione capitis quę intentio in curatione. 2°. de compositio. medicamen. sec. loc. 5^a. 133. G
Contusionis capitis presidia, quę. de rem. par. fac. 7^a. 154. A
Contusa vlcera non debent exiccari. 4°. meth. med. 7^a. 27. D
cum Contusione fractura caluaria vsq; ad cerebri membranas perueniens quomodo curanda. 6°. meth. med. 7^a. 42. B
ex Contusione facta in auribus tumores cochleę vsq; deficcāt. 11°. de sim. pli. med. fac. 5^a. 81. G
ad Contusiones aurium. 6°. de compositio. med. per gen. 5^a. 256. H
in Contusione costarum venā ad cubitū secāt. de fract. cō. 2°. 7^a. 236. C
Contusi nerui quo modo curentur. 6°. meth. med. 7^a. 38. F
ad Contusionem

ad Contusionem neruorum, & musculorum proprie facit emplastrum barbarum. de dyna. Sp. 35. F
 in Contusionibus neruorum dolentem partem non putrescentem oleo ca lente perfunde. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. A
 Contusi musculi quibus liniendi. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Contusio quando liganda. de artic. com. 4°. 7°. 292. F
 in Contusionibus ferula non vteris. de artic. com. 4°. 7°. 292. F
 ad Contusionem cataplasma. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Contusis conuenit lana succida cū irrigatur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
 Contusis cruentum medicamentum. de fract. com. 3°. 7°. 245. B
 ad Contusiones ex ictibus. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. A
 ad Contusione diuisa. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. E
 ad Contusione factas diuisiones. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. C
 ad Contusiones. 1°. de cōp. med. p. ge. 211. C / F / 3°. 234. H / 5°. 246. H / 247. E / 248. A / 6°. 256. D / 5°. 258. F
 ad Contusiones testiculorum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 235. C
 Contundantur quo modo herba sciendū. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 234. B
 Contundenda esse quæ in olea iniicienda sunt. 4°. de san. tu. 2°. 86. G
 Contundenda contunduntur, & cribrantur. de ther. ad Pis. 5°. 95. F
 in CONVALITVRIS summa præsagationis. in prognostica, commen tario. 2°. 4°. 198. D
 ad Conualescentia omnia bona indicia sunt necessaria. in prognost. com mentario. 2°. 4°. 203. H
 Conualituri quo modo se habeant. in progn. com. 3°. 4°. 207. H
 Conualescentes habent sanguinem exiguum optimum. ars med. Isa. 71. F
 Cōualescētes habēt spiritum vitalem & aīalem exiguū. ars med. Is. 71. F
 Conualescentium vires quare imbecilliores. ars med. Isa. 71. F
 Conualescentibus si quid laborauerint, hic fiunt abscessus. comment. 4°. aphorismo. 32°. Ex. 30. H
 Conualescentum & senum affectus videntur mediū inter sanitatem, & ægritudinem. 5°. de san. tu. 2°. 90. E
 ad Cōualescentes pertinēs pars reficiēs, & instaurans. ars med. Is. 71. F
 Conualescentium domus qualis esse debet. 7°. meth. med. 7°. 46. C
 Conualescentes vehementer extenuati, indigent plurima adiectione, & refectione. 2°. de nat. fac. 1°. 299. B
 Conualescentes quibus cibus & potibus vti debent. ars med. Isa. 71. F
 a Conualescentibus post cēnam non est bibendum cur, & quomodo bi bendum, si sitiant. 7°. meth. med. 7°. 46. B
 Conualescentes, quibus tubercula, vel in articulis labores fiunt, ij pluri bus vtuntur cibis. his enim repleti plethorici casus adueniunt ob vi rium imbecillitatem. com. 4°. aph. 45°. Ex. 32. G
 Conualescentibus oleo aluum soluebat Galenus. 5°. de san. tu. 2°. 92. G
 ad Conualescentes ægre. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 273. D
 ad Conualescentes & se reficientes ex infirmitate. 8°. de comp. medica men. secun. loc. 5°. 195. B
 CONVENIENTIAE medicorum ostendunt scientiam. de vic. ratio. in morb. acu. com. 1°. 7°. 109. H
 Conueniens, conferens, conducens, secundum naturam, et vtile, idē sunt. 14°. meth. med. 7°. 91. A
 Conuenientia oris ventriculi ad cerebrū. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Conuenientium appetentia inest oībus membris. 3°. de nat. fa. 1°. 303. G
 CONVEXVM quid. 1°. de vsu par. 1°. 182. C
 Conuexitas quid. 1°. de mot. mus. 1°. 312. C
 Conuexo cauum opponitur. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 Conuexi tempore Galeni dicebantur, quos Gibbos solet Hippocrates no minare. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 CONVERSARI, id est οὐλεῖν quid. de artic. com. 1°. 7°. 252. D
 CONVERSIO solis. de hist. philo. Sp. 6. H
 Conuersio veris quando. de dyna. Sp. 20. C
 Conuersio estatis quando. de dyna. Sp. 20. C
 Conuersio autumnī quando. de dyna. Sp. 20. C
 Conuersio hyemis quando. de dyna. Sp. 20. B
 Conuersiones paradoxæ saepe accidunt in morbis. in 3^m. de morb. vulga. commentario. 2°. 3°. 136. D
 Conuersione sanguinis multiplici indigent ea quorum est materia sperma & a sanguinis complexione remota. de anat. viu. Sp. 44. G
 Conuersione magna, sanguinis non indigent ad sui nutritionem quæ sunt complexionī sanguinis vicina. de ana. viu. Sp. 44. G
 CONVITIA sunt æquo animo ferēda. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. D
 in CONVIVIIS coronæ ex rosīs ob æstum adhibentur. de causis pro catartictis. 3°. 96. A
 in Conuiuijs hedera ob æstum adhibetur. de cau. procatar. 3°. 96. A

CONVOLVTIO quid. de hist. philof.

CONVS quid sit. 7°. de comp. medi. sec. loc.

Conus arbor, qualis. 8°. de simp. medicamen. facul.

Conorum putamina terrena sunt. 9°. de sim. med. fac.

Conus est cibus multi seminis. 5°. de simp. med. fac.

Coni fructus purulentis accommodus est. 7°. de simp. med. fac.

Coni fructus asperitati leniendæ congruit. 7°. de simp. med. fa.

Conus emplasticus est. 7°. de simp. med. fac.

Coni fuligo, qualis. 8°. de simp. med. fac.

Coni fuligo ad pilos superciliarum, angulos oculorum lippientes, & la

chrymantes accommoda est. 8°. de sim. me. fa.

Conorum exiccatorum comparatio ad palpebras & alias corporis par

tes, quæ non possunt extendi. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A

CONO cordis arteria, & venæ porriguntur per totum. de anatomia vi uorum. Sp. 56. G

CONVULSIO quæ σπασμός dicitur. 3°. meth. med.

Conuulsio quid. fin. med. Isa. 47. A / 3°. meth. med.

Conuulsium quod. de const. artis.

Cōnuulsio est solutio continuitatis in partibus neruosis. de diff. morb. 5. D

de caus. mor. 3°. 9. H / 4°. met. med.

Conuulsio cuius symptoma sit, nullus añ Gal. dixit. 1°. de sym. ca. 3°. 19. G

Conuulsio numeratur inter voluntaria potentia lesiones. 2°. de sympto ma. causis.

Conuulsio est passio inuoluntaria in partibus neruosis. commentario. 6°.

aphorismo. 39°. Ex. 50. G

Conuulsionis motus, qui. 2°. de symp. cau.

Conuulsio differt à motu naturali, quæ ē pter voluntatē. 3°. de lo. af. 4°. 17. E

Conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, singultus, tussis,

ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, ex dentium con

cussione strepitus (trifimon græci vocant) genus cōe est motus illegiti

mus, & quō hac in genere differant. 2°. de symp. cau.

Conuulsio, palpitatio, & rigor quomodo differant, & quomodo fiant. in

3^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 129. EConuulsio et tremor differūt toto gñe. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 129. D

Conuulsio, palpitatio, & resolutio, noxæ sunt instrumentorum. de palp.

trem. conuuls. & rig.

Conuulsui affectus, qui. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4°. 188. A

Conuulsuius affectus à quo fiat. 1°. de præsag. ex pul.

Conuulsio vnde fiat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 166. E

Conuulsio solius morbi est opus. 2°. de symp. cau. 19. F

Conuulsa parte, neruus aut musculus, qui illam mouet, affectus est. 3°. de

locis affectis.

Conuelluntur facile nerui. de artic. com. 4°. 7°. 285. C

Conuulsio est affectio plena doloris. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 172. D / com

men. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G

Conuulsione parit dolor in neruosis partibus. de artic. com. 4°. 7°. 285. B

Conuulsiones vt plurimum in parte posteriori fiunt, quia sunt neruosa.

com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A

Conuulsio fit vbi nerui. in progn. com. 1°. 4°. 191. D

Conuulsio quorum sit neruorum. 3°. de loc. aff.

Conuulsio quid faciat circa neruos. 2°. de symp. cau.

Conuulsiones vitium musculorum. de opt. secta.

Conuulsiones, musculorum propria affectiones. 1°. de diff. resp.

Cōnuulsiones, et tremores fiūt ex musculis affectis. de frac. cō. 2°. 7°. 235. C

Cōnuulsiones potissimū fiūt lāsīs musculis tpalibus. 11°. de vsu par. 1°. 185. B

Conuulsio quo modo fiat. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. B / com. 6°.

aphor. 39°. Ex. 50. G

Conuulsio à quibus causis fiat. 2°. de loc. aff.

Conuulsio à contrarijs fit causis. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G

Conuulsionis caput duplex est fm Hippocrate, repletio, & euacuatio. 2°.

de symp. cau. 3°. 20. A / 3°. de loc. af. 4°. 17. F / 8°. de comp. med. sec. loc.

5°. 190. E / com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. F

Conuulsio ex qua pñū repletioe & inanitione fiat. cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D

Conuulsiones oēs fiūt ex repletionē & euacuationē partium neruosa

rum. com. 7°. aph. 57°. 33. F / com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D

Conuulsionis, & palpitationis causa vnde sit. 2°. de symp. cau.

Conuulsio ex repletioe ē in phlegmonarij gñibus. 2°. de sym. ca. 3°. 20. A

Conuulsio ex repletionē quo. de palp. trem. conuuls. & rig.

Conuulsio ex siccitate quomodo. de palp. trem. conuuls. & rig.

Conuulsio qua causa fiat, & quō chordis cōparetur. 3°. de lo. af. 4°. 17. E

Conuulsionum genera ostendunt chordæ instrumentorum. 2°. de sympto

cau. 20. A / de palp. trem. conuuls. & rig.

3°. 56. B

Conuulsio

Conuelli commune est corrigijs exiccatis. in progn. com. 1°. 4°. 191. D
 Conuellantur quomodo lora, & chordę lyrarum. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F
 Conuulsio quando accidat. in progn. com. 3°. 4°. 211. B
 Conuulsio ratione, non sensu cognoscitur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Conuulsoria inspiratio. 1°. de diff. resp. 3°. 62. A
 ex Conuulsione proueniens expiratus, musculorum, qui expiratum effi-
 ciunt, conuulsionem sequitur. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H
 Conuulsionem significat spiritus equalis per vtrāq; narem tractus red-
 ditus q. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. G
 Conuulsionem significat permutatio in phrenisi, & quid sit permutatio.
 in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 167. A
 in Conuulsionibus & rigoribus qui articulus primum significationem
 faciat. de artic. com. 2°. 7°. 263. E
 Conuulsorum pulsus. de puls. ad tiro. 45. H/1°. de diff. pul. 4°. 52. C
 Conuulsui pulsus causę, quę. 2°. de caus. pul. 4°. 93. G
 Conuulsorum pulsus, qualis. 4°. de caus. pul. 4°. 102. F
 in Conuulsio pulsū quo percipiat distentio. 1°. de dignos. pul. 4°. 71. C
 Conuulsuius pulsus cur violenter feriat. 4°. de dign. pul. 4°. 83. C
 qñ Conuelluntur labra, oculi, cutis frontis, mandibula totę, & radix
 linguae, quę pars affecta sit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. D
 Conuulsio in oculum, totum oculum exercet. intro. Isa. 58. D
 Conuulsionem pati potest pupilla. de diff. morb. 3°. 5. H
 Conuellant quo pinnę narium. de vic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 141. G
 Conuulsa quando est facies cum vniuerso corpore, quid curemus. 3°. de
 locis affect. 4°. 17. D
 Conuulsio quedam stomachi est singultus. com. 5°. apho. 4°. 37. F/ com. 6°.
 apho. 39°. Ex. 50. G
 Conuulsio qualis passio est musculus, talis est stomacho singultus. comm.
 7°. apho. 3°. Ex. 54. B
 Conuulsiones fiunt ob oris ventriculi affectus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Conuulsione breuissima quidam vexabatur si abstinere a cibo diutius
 cogeretur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Conuulsionis casus ex morsione ventriculi ob vomitum æruginis. comm.
 5°. apho. 1°. Ex. 37. C
 Conuulsio vicinarū partiū septi qd faciat. i. 3°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 135. D
 Conuulsio cur fiat in mulieribus ex vtero. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 153. C
 Conuulsi testes quid significant. in progn. com. 2°. 4°. 198. H
 Conuulsio particularis quo comparetur ramo. 3°. de loc. aff. 4°. 17. D
 Conuulsiones ex immodico vini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Conuulsio ex ebrietate fit repletis nervis a calida vini substantia. com.
 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
 Conuulsionem ex vino vinum quandoq; sanat. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Conuulsionem facit lac. in progn. com. 3°. 4°. 211. B
 Conuulsio totius corporis est morbus spinę in collo. 1°. de symp. ca. 3°. 19. C
 Conuulsio totius corporis non fit, nisi patiatur principium nervorum aut
 principaliter, aut per compassionem. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Conuulsio vniuersalis quo cōparet caudici arboris. 3°. de lo. aff. 4°. 17. D
 Conuulsionis tres species & quę. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 56. D/ 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Conuulsiones sunt totius corporis emprosthotonos, opisthotonos, & teta-
 nos. de sym. diff. 3°. 11. F/ com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Conuulsio totius corporis cum retractoris partis actionum. cohibitione epi-
 lepsia dicitur. de symp. diff. 11. F/ 2°. de symp. cau. 19. H/ in 6°. de mor.
 vul. com. 6°. 3°. 197. E/ 1°. meth. med. 7°. 8. E
 Conuulsionis gñs quoddā ē comitialis morbo, et qd sit. 3°. de lo. af. 4°. 17. G
 Conuulsio, & comitialis morbus sunt morbi acuti sine febre. commen. 5°.
 apho. 30°. Ex. 40. D
 Conuulsiones epileptica cur fiant. 3°. de loc. aff. 4°. 19. H
 Conuulsio comitialis ex vapore ichorum aliquibus oboritur. 6°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 98. H
 Conuulsio ē epilepsia, vt i. sentiēdi functiōe vigilia. 1°. de sym. ca. 3°. 19. C
 Conuulsio ex comitiali morbo. quare fiat spuma. c. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 in Conuulsione semen emittitur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 Conuulsio in comitiali morbo ex repletionē partium nervosarū, nec acu-
 tissima, nec periculosa. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Conuulsio a spinali medulla quomodo differat a comitiali morbo. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 17. G
 Conuulsio, apoplexia, cæcitas, fiunt propter pituitosum humorem, fiunt
 etiam propter melancholicum. com. 6°. aph. 56°. Ex. 35. E
 Conuulsiones ex repletionē humorū lentorum & pituitosorum, qui par-
 tibus nervosis inserti sunt, sanat quartana. cō. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Conuulsiones quibus facile fiunt, de sal. dig. 2°. 42. D

Conuulsiones præsertim crassos hoīes molestant. com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 eur Conuulsionibus opportuni sunt pueri. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 113. C/ in progn. com. 3°. 4°. 211. C
 Conuulsiones cur fiāt pueris iā dētre incipientib⁹. cō. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 Conuulsiones quo minus tentent pueros infantes, quomodo sint tractan-
 di. de sal. dig. 2°. 42. C
 Conuulsiones sunt ex frigore. de diff. morb. 3. E/ de palp. trem. conuuls. &
 rig. 3°. 54. D/ in progn. com. 3°. 4°. 21. C/ de fract. com. 3°. 7°. 247. H/ cō.
 5°. aph. 17°. 38. H/ aph. 20°. Ex. 39. A
 Conuulsione capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 eur Conuulsio non accidat in constitutione frigida, & humida. in 1°. de
 morb. vulg. com. 2°. 3°. 108. H
 Conuulsionem facere natura aptum est frigidum, tamen sanat aliquando.
 com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Conuulsio sanatur per perfusionem aquę frigida, sed quando, & quomo-
 do, & in quo. com. 5°. aph. 21°. 39. B/ aph. 25°. Ex. 39. G
 Conuulsio cum sanatur, aqua frigida sanatur, per caloris repercussum. 1°.
 de symp. cau. 3°. 17. F
 Conuulsio ex ulceratiōe nūq̃ ab aqua frigida sanat. c. 5°. aph. 21°. Ex. 39. G
 Conuulsio ex repletionē, mala. in 1°. progn. com. 3°. 4°. 188. A
 Conuulsio ex repletionē curatur. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. D/
 com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Conuulsio ex repletionē quomodo curetur. com. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 Conuulsionem soluit febris superueniens. de opt. secta. Isa. 22. D/ in 6°. de
 mor. vul. com. 6°. 3°. 197. E
 Conuulsioni febrem superuenire melius est, quā febri conuulsionē. cō.
 2°. aph. 26°. 16. B/ com. 4°. aph. 57°. 33. F/ com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Conuulsiones ab initio febrium fiunt ex repletionē, ideo sanantur per fe-
 brem. com. 7°. aph. 57°. Ex. 33. E
 Conuulsiones fiunt phreniticis. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. H
 Conuulsionibus, atq; delirijs q statim capiant. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Conuulsio si coniungatur desipientia ex defectu, omnino salus est despe-
 rata. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 in Conuulsionem quando mutabitur angina. de puls. ad tiro. 4°. 46. B
 Conuulsionum causa sæpe est sanguis. de opt. secta. Isa. 24. C
 Conuulsionem non nunquam faciunt humores tenues, & acres. 12°. meth.
 rhodi. medendi. 7°. 80. A
 Conuulsionem, & singultum per totum corpus efficere potest acris hu-
 mor. 3°. de locis affectis. 4°. 20. A
 Conuulsio ex siccitate fit ex vigilijs. commenta. 7°. aphorismo. 18°. 55. E/
 aphorif. 24°. Ex. 55. F
 Conuulsio ex siccitate incurabilis. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Conuulsio ex siccitate est pene insanabilis. com. 2°. aph. 26°. 16. B/ com. 5°.
 aph. 1°. 37. D/ aph. 4°. Ex. 37. F
 Conuulsio ex siccitate letalis. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. D
 Conuulsio ex enacuationē acutissima est & perniciosissima non ex reple-
 tione. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Conuulsio, aut distentio ab estibus fortibus malū. c. 7°. aph. 12°. Ex. 54. H
 Conuulsio ex inanitione ex febribus ardentissimis, siccissimisq;. 2°. de
 sympt. cau. 3°. 20. A
 Conuulsiones quę sequuntur febres ardentes, fiunt siccitate. & sunt leta-
 les. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Conuulsioni quę in febribus perniciosis & ardentibus euenire solet, & ē
 in phrenitide vehementi, contraria est conuulsio quę fit ex repleti-
 ne. de palp. trem. conuuls. & rig. 3°. 56. B
 Conuulsiones in febribus acutis, malum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Conuulsio a febre letalis. de op. secta. Isa. 22. D
 Conuulsi ex febre vomitu bilioso superueniente liberati sunt. 5°. de locis
 affectis. 4°. 32. G
 Conuulsiones in febribus ex somnis, malum. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Conuulsionibus cur non admodum capiuntur a quartanis capti. commē.
 1°. aphor. 70°. Ex. 45. E
 Conuulsione pati nunq̃ visus est podagricus. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Conuelluntur qui habent ileum, compatiēte nervorum principio stoma-
 chi passioni. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Conuulsio ab ileo, malum. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Conuulsio fit nimis purgatis. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 Conuulsio ex medicamentis potione letalis est. com. 7°. aph. 25°. Ex. 55. F
 Conuulsionem facit elleborus propter operationis vehementiam. comm.
 4°. apho. 16°. Ex. 29. A
 Conuulsio ex elleboro duplex, & quę magis minusue periculosa. com.
 5°. aphor. 1°. Ex. 37. C

Conuulsio ex elleboro letalis est. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 Conuulsio propter immodicam euacuationem exitialem esse recte inquit
 Marinus. com. 7°. aph. 24°. Ex. 55. F
 Conuulsio ex superflua purgatione, mala. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 Conuulsiones cur fiant in hæmorrhagijs. in 1°. prorh. com. 3°. 4°. 186. E
 Conuulsio superueniens, ubi sanguis plurimus fluxerit, malum. com. 5°.
 aph. 3°. 37. C/ com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Conuulsis purgatio sistenda est. præ sag. exper. confir. Sp. 78. C
 Conuulsione quandoq; tentari aliquos in vulneris inflammatione, & sic
 interire, collige. de cog. cur. animi mor. 2°. 51. H
 Conuulsio fit vlnis vel tibijs inflāmati. 4°. de præ. ex pul. 4°. 121. D
 Conuulsio qñ sequitur in vertebri inflammationē. 4°. de lo. aff. 4°. 23. E
 Conuulsio fit capite nerui puncto. 3°. meth. me. 7°. 21. H
 Conuulsionem facit ossis temporis abscissio. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 183. H
 Conuulsionis maior timor est in vulnere nerui transuerso. 6°. methodi
 medendi. 7°. 38. F
 non Conuellantur valde, neq; insaniunt quibus tumores in vlceribus
 appareant. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Conuulsiones fiunt, si tumores vlcum in partibus posterioribus dere-
 pente euanescent. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 in Conuulsione ex vulnere q̄ primo couellatur. com. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
 Conuulsio ex vulnere letalis est. com. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
 Conuulsi moriuntur calidi. 1°. de præ sag. ex pul. 4°. 107. H
 Conuulsione quæ afferunt nō suppurant oīno. com. 5°. aph. 22. Ex. 39. D
 in Conuulsione vniuersali cui parti applicantur remedia. 3°. de locis af-
 festis. 4°. 17. D
 Conuulsis neruis, primis vertebri remedia adhibenda, sicuti etiam di-
 midia parte corporis resoluta. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 qui Conuellantur melancholici quomodo tractandi. de mel. ex Galeno
 Ruf. & Poss. Sp. 110. C
 ad Conuulsione canina affectos. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 169. H
 illis qui Conuellantur conuenit Acanthaleuce. i. spina alba. 6°. de simp.
 med. facul. 5°. 41. H
 illis qui Conuellantur auxiliatur Acanthium. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. H
 Conuulsis idonea est Aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. F
 Conuulsa curat Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. A
 Conuulsis auxiliatur capparis cortex. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
 Conuulsionibus medentur Castoris testiculi. de ther. ad Piso. 5°. 93. E
 Couulsioni ex inanitione nō couenit castoreū. 1°. de sim. me. fa. 5°. 80. C
 Conuulsis conuenit Centaurium maius. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. F
 Conuulsis Costus conuenit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Conuulsionem patientibus prodest terrestris Erinacei desiccata caro. 11°
 de simp. medicamen. facul. 5°. 78. F
 Conuulsione tentatis Oleum calidum valet. 2°. de sim. med. fac. 5°. 11. E
 neq; Conuulsiones, neq; tremores, neq; sensum, tū difficile, tum deperdi-
 tū, oleū magnopere aut inuat, aut lēdit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. C
 in Conuulsionem dat Polentā coctam. de vic. rat. in mor. acu. 7°. 44. E
 Conuulsis prodest Rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Conuulsa sanat Scordium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 ad Conuulsa bibitur cum oxymelite Symphytum petrum. 8°. de simp.
 med. facul. 5°. 61. F
 in Conuulsione quando dandum Vinum creticum vinosum. de vict. rat.
 in mor. acu. com. 4°. 7°. 144. E
 ad Conuulsos musculos. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 267. C
 ad Conuulsa. 2°. de antid. 116. A/ 7°. de comp. medi. sec. loc. 185. B/ 186.
 A/ 8°. 188. G/ 195. B/ 9°. 198. F/ 201. A/ 2°. de comp. medi. per gen. 226.
 E/ 7°. 271. G/ 5°. 272. D
 CONYZA quid. de simp. med. Sp. 83. A
 Conyza fruticosa planta. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. B
 Conyza alia maior, alia minor, datur & tertium genus. 7°. de simp. me-
 dicamen. fac. 5°. 52. B
 Conyza prima & secunda species amara est acris, excelsa factoria. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 52. B
 Conyza primæ duę species sunt calidæ, & siccæ in tertio ordine. 7°. de
 simplic. medica. fac. 5°. 52. B
 Conyza calfacit, contra Apollonium. 2°. comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Conyza flores ad menses fortiter ducendos. 7°. de simpli. med. fa. 5°. 52. B
 Conyza folia vuluæ lōginquis vitijs remedio sunt. de simp. me. Sp. 82. B
 Conyza folia p̄ acrimōia sua vipas, & serpētes fugāt. de sim. m. Sp. 83. A
 Conyza oleum sanat rigores. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. B
 COOPERIRI proprium est phreniticorum, & melancholicorum.
 in 3°. de mor. vulga. com. 3°. 3°. 151. F

Cooperculum epiglottidis quid, & ubi sit. de voce & anhel. Sp. 61. B
 Cooptoriū epiglottidis claudit qñ comedit aliqd. de vo. & anhe. Sp. 61. C
 Cooperculum epiglottidis in vociferatione aperitur, clauditur in anbeli-
 tus retentione. de voce & anhe. Sp. 61. C
 Cooperimentum pulmonis panniculofum, & nervosum est, & cur tale.
 de anat. vino. Sp. 48. A
 C O P I A, egestas, et qualitas mala humores occupat. de mul. 3°. 79. C
 Copia mellis pungit stomachū, & facit incisionem. de diff. con. Sp. 74. F
 quæ Copia humorum facit cardialgiā. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 185. C
 Copia sanguinis in frigore cur nō est educēda. præ sa. exp. cōfir. Sp. 78. A
 Copia excrementi a quo proueniat. 1°. de san. tuen. 2°. 68. D
 Copiam bilis significat febris causus. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
 Copiam humiditatis significat sudor aduentante febre, nec deficiente fe-
 bre. præ sagiam exper. confir. Sp. 77. G
 Copia vrina tenuis adueniens illis, quibus non febricitantibus erant vi-
 na crassæ, grumosa, pauca, prodest. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Copia vrina nisi proueniat, aut flatus erumpant quibus hypochondria
 suspensa murmurantia, ilium dolore superueniente, ijs alia humectan-
 tur. de vrina signifi. ex Hipp. Sp. 78. H
 Kōπeōs quid significet. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113. G
 Copros. i. sterco. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. H
 Kōπeōpāyos 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. C
 Coprotica medicamenta. i. sterco. tū mouentia. de cathar. Sp. 95. A
 Kōπeōs quid significet. 3°. de sa. tu. 2°. 78. F/ 7°. de cōp. me. p̄ ge. 5°. 269. D
 C O P T A R I V M ad tussientes. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 182. B
 C O P V L A quid, & quod offm habeat. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 153. B
 Copula a multis medicis dicuntur nerui. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Copula quæ sunt, nerui dicuntur ab Hipp. de fract. com. 3°. 7°. 249. D
 Copulas totius de articulationis nervos vocat Hippocrates. de fracturis
 commen. 3°. 7°. 249. E
 Copula, neruus, tendo quo mō differat, & quid sint. 1°. de decre. 1°. 233. F
 Copula tendo, neruus alba sunt, exanguia, foraminibus carētia. 1°. de de-
 cre. Hipp. & Plat. 1°. 233. G
 Copula, & membrana differentia. 1°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233. G
 Copula sensu vacat. 1°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 233. G
 Copula non sunt teretes. 1°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 233. F
 C O Q V A T V R si quid in bonis aquis, cito decoquit. de bon. Sp. 75. F
 Coquenda est aqua in lagenis fictilibus. de bon. aq. Sp. 76. B
 Coquendum est lac donec eius aquositas sit consumpta. de dif. Sp. 75. B
 si Coquatur mel non lenit ventrem. de dif. cont. Sp. 75. B
 C O Q V V S est minister medici. 2°. de san. tuen. 2°. 75. F/ in 6°. de morb.
 vulg. commen. 5°. 3°. 188. C
 Coquis malis coparant medici, qui nesciunt diuidere. 2°. met. me. 7°. 13. B
 Coquo proportionē respondet luctator. ad Thras. 2°. 108. G
 Coquus quæ nesciat de cibis. ad Thras. 2°. 108. G
 Coquus præparat, sed non intelligit quam vim obtineat id quod præpa-
 ravit. 2°. de san. tuen. 2°. 75. F
 Coquorū suauitas in cōdimētis plus obest, quā p̄ sit. 2°. de ali. fa. 2°. 23. G
 Coquorū apparatus in patinis sunt causa cruditatis. 3°. de ali. fa. 2°. 31. D
 Coqui diuitū p̄ssanā non coquunt. de vic. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 112. A
 Coqui sciunt situm renum, & meatus. 1°. de nat. fac. 1°. 293. C
 Coqui elixant suum linguas cum musculis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 quidam. Coqui vendidere pro carnibus suum carnes humanas. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. F
 C O Q V I T caliditas propria. 2°. de dif. feb. 3°. 40. A
 Coquitur per somnum. com. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
 Coquendi alimēti facilitas & difficultas vnde sit. 4°. de vsu p. 1°. 137. H
 Coquuntur melius, & nutriunt grata. in 6°. de morb. vulgaribus, com-
 mentario. 4°. 3°. 180. E
 Coquitur facilius caro quæ prius sit occisa [nos frollam vocamus.] 7°
 metho. meden. 7°. 46. A
 si Coquantur cibi crassi viscosi, multum nutriunt, aliter faciunt oppila-
 tionem. de dif. cont. Sp. 72. G
 Coquenti bene balnea non admodum sunt necessaria. de melan. ex Gale.
 Ruf. & Poss. Sp. 110. D
 Coquitur qui non bene cibis, quid agat. 11°. meth. med. 7°. 72. F
 Coquentem male non est necesse sequi spiritum flatuosum. 3°. de sympt.
 causis. 3°. 30. B
 Coquit monomacū intestinū. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 Coquunt mesaraica succum, qui in gibbo iecoris sit sanguis. de compag.
 memb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 Coquitur sanguis in venis, & iecore. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. B
 cur Coquuntur

cur Coquantur etiam corrupta quæ habent in corpore cibaria, nec inde
 febricitare possunt ij qui bono sunt habitu, & quo. de diff. feb. 3^a. 31. H
 quomodo Coquantur quod est corruptum, & fiat optimum in aliquibus
 naturis. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 Coquantur paulatim morbus. 1°. de crisi. 4^a. 128. C
 Coquantur cito morbi pueris. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 116. G
 Concoquit & emollit magis oleo pinguedo suæ. 11°. de simp. med. 5^a. 78. H
 Coquebant aliqui in duplici vase medicamenta, & Galenus quan
 doq; 4°. de san. tuen. 2^a. 87. A/7°. de comp. medi. sec. loc. 179. D/1°. de
 comp. med. per ge. 211. E/7°. 5^a. 272. H
 Coquenda quo igne sint medicamenta. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 215. A
 Coquit in flamma fumo carente. 1°. de comp. medic. per gen. 5^a. 211. E
 Coquit ad flammam ignis acerrimi. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 263. B
 Coquitur pruna non nimis acri. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 257. A
 Coquit ad tertias. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 243. E
 Coquit ad quartam partem. 8°. comp. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 Coquere vt cardameleum. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 267. B
 CORDI. adest proprium nomen substantiæ. 8°. de vsu par. 1^a. 166. D
 Cor (id est cardia) vnde dicatur. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. A
 Cor, cerebrum, & iecur viscera dicuntur. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. H
 de marcore. 3^a. 46. F
 Cor pulsans viscus dicitur. 7°. de ana. adm. 1^a. 94. E/cō. 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
 Cor est viscus. 2°. de decr. 240. C/3°. 243. F/3°. de nat. fac. 1^a. 304. B/in 6^m
 de mor. vul. com. 1^a. 3^a. 154. C/com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
 Cor viscus præcipuum, quantum ad vitam. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. A
 Cor esse viscus non videtur, cum Galenus dicat in visceribus & corde.
 de inæquali intemp. 3^a. 44. A
 Cor dicitur os ventris. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. G/3°. de loc. affe. 32. E/3°. de
 crisi. 4^a. 144. E/8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 187. F/com. 4°. aph. 17°. 29.
 A/aph. 65°. Ex. 34. D
 Cor dicitur ventriculi os, & cur valde sentit. in progn. com. 3°. 4^a. 210. F
 Cor quid. fin. med. 1^a. 43. H
 Cor quid sit secundum Aristotelem. de anat. viuo. Sp. 46. B
 de Corde stoicorum opinio, & q̄ primo gignatur. de fæt. for. 1^a. 324. B
 a Cordis acumine totum corpus incipit formari. de anat. vi. Sp. 46. G
 Cor primum est in generatione fm̄ Aristotelem. de anat. viuo. Sp. 52. A
 Cor statim ab initio conformatur. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 240. D/in 6^m. de
 mor. vul. com. 4°. 3^a. 186. A
 Cor ante cerebrum gignitur. de fæt. for. 1^a. 323. G
 Cor posterius iecore factum esse credendum est. de fæt. for. 1^a. 323. G
 Cor non est primo genitum, quia indiget sanguine, qui per venas a vulua
 trahitur. de fæt. for. 1^a. 324. F
 Cor perinde ac iecur primis fætura diebus esse quasi quoddam fundamē
 tum cur dixerit Galenus. de fæt. for. 1^a. 323. A
 Cor, & cerebrum, & iecur iuxta se locata cernuntur in abortibus trigini
 ta dierum. de fæt. for. 323. A/1°. de sem. 1^a. 331. D
 Cor ab initio est vt milij granum vel faba. 2°. de nat. fa. 1^a. 297. G
 Cordis generatio ex quo & quando. de fæt. for. 1^a. 323. B
 Cor ex quibus formetur in fætū. de anat. viuo. Sp. 52. A
 Cor ex sanguine arteriarum fit. 1°. de sem. 1^a. 331. C
 Cor creat sol. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 ad Cordis generationem intendit spiritus vitalis. de anat. viuo. Sp. 51. H
 Cordi comparat radices stirpium. de anat. viuo. Sp. 47. C
 Cor, Cerebrum, & iecur, & ab ipsis dependentia membra consideranda.
 de morbo. temp. 3^a. 89. H
 Cor vnum principium in nostro corpore. ars med. 1^a. 63. B
 Cor principium vnum vniuersi corporis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. B
 Cor est vnum solum principium regale fm̄ sapientē. de ana. viuo. Sp. 45. G
 Cor est membrum vnum principale secundum Aristotelem, secundum
 alios duo, cor & cerebrum. de ana. viuo. Sp. 56. A
 Cor, cerebrum, hepar, stomachus, sunt membra quatuor principalia, se
 cundum aliquos. de anat. viuo. Sp. 56. A
 Post Cor prima membra sunt cerebrum, & hepar, & pulmo & stoma
 chus. de anat. viuo. Sp. 47. B
 Cor aut est principium vniuersale aut non, & quid ad hæc sequatur. de
 anatomia viuo. Sp. 56. G
 Cor, cerebrum, & iecur tria sunt principia. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 169. F
 Cor principalissimum est spiritalium membrorum. de compag. memb. Sp. 58. G
 Cor non habet vt dominetur. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. A
 Cor quorum principium sit. 8°. de vsu par. 166. A/7°. de decr. 1^a. 268. H
 Cor cuius operationis principium. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 169. F
 in Corde non est principium nutriendi. 2°. de dec. 1^a. 240. F

Cor est principium mediatum digestionis. de anatomia viuo. Sp. 56. H
 Cor pars propria ad vitam. fin. med. 1^a. 45. E/13°. 202. E/14°. de vsu par.
 204. C/1°. de sem. 1^a. 334. C
 a Corde ad cætera membra influit virtus vitalis. de anat. viuo. Sp. 50. F
 Corde, & hepate eget cerebrum ad conseruandum substantiam suam. de
 mor. man. & obs. Sp. 66. G
 Cor nisi cesset ab agendi munere, animal non potest mori. 3°. de simp. me
 dicam. facul. 5^a. 22. B
 sine Corde, & pulmone cur viuant aialia quedam. de vti. resp. Sp. 63. B
 Cor pro Cerebro in carentibus capite. 8°. de vsu par. 1^a. 165. C
 in Corde vna species animæ. q̄ animi mo. 1^a. 317. E
 in Corde est anima cum brutis communis. 8°. meth. me. 7^a. 58. H
 quæ in Corde est anima cum corpore moritur. q̄ animi mo. 1^a. 317. F
 in Corde ab aliquibus ponitur anima principatus. 1°. de vsu par. 1^a. 114.
 H/13°. metho. med. 7^a. 85. D
 a Corde omnes animæ facultates oriri dicunt Aristoteles & Theopbra
 stus. 6°. de decr. Hippocratis. 1^a. 260. E
 in Corde Aristoteles posuit omnes animæ facultates. 4°. de decr. Hipp.
 & Platonis. 1^a. 248. D
 in Corde an principalis vis animæ. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 235. H
 Cor esse animæ principium quibus argumentis probet Chrysippus. 2°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 235. F
 in Corde esse animam rationalem argumentum antiquorum commune.
 2°. de dec. Hipp. 1^a. 240. E
 Cor volentes esse animæ principatum, vnde debent sumere argumētum
 2°. de decr. Hip. 1^a. 235. B
 a Cordis situ argumentum demonstratiuum non desumitur, quod animæ
 principatus sit in ipso. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 236. A
 in Corde esse animæ principatum nullo sensu percipimus. 2°. de decret.
 Hippocratis. 1^a. 239. G
 in Corde non esse rationem ratio probans. 5°. de loc. af. 4^a. 29. E
 Cordi nihil accidit cum aliqua scientia quomodocunq; animus agitur.
 2°. de decre. Hipp. 1^a. 240. D
 in Corde non esse principem animæ ostendit anatomia. 1°. de lo. af. 4^a. 3. G
 Cor animosæ virtutis initium. fin. med. 1^a. 50. B/7°. de anat. administra.
 96. C/3°. de decretis. 242. A/5°. 254. B/6°. 266. D/8°. 273. F/9°. 285. E/
 quod ani. mor. 1^a. 318. D/3°. de loc. affectis. 4^a. 16. E/ de virtut. nostrum
 corp. dispen. Sp. 60. B
 in Corde concupiscibilem potentiam esse Aristotelis est dogma non stoi
 corum. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 246. F
 Cor habet quatuor facultates. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. C
 Cor non dat vim aialem cerebro per arterias. 2°. de decr. Hip. 1^a. 239. D
 Cor est basis, & radix virtutum moralium. de ana. viuo. Sp. 56. H
 Cordis situs. 2°. de decr. Hipp. 235. H/ de ana. viuo. Sp. 46. E/G
 Cordis & pulmonis domus est venter superior. de anat. viuo. Sp. 47. C
 Cor est in medio totius. 7°. de anat. adm. 95. D/6°. de vsu par. 1^a. 150. C/ de
 anat. viuo. 46. G/ Sp. 56. C
 Cor cur in medio thoracis. 6°. de vsu par. 148. D/E/2°. de decre. 1^a. 240. B
 Cor non est in medio. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 236. B
 Cor est in sinistra parte. de anat. par. Sp. 42. H
 Cordis declinatio est magis ad sinistra partē. de ana. viuo. 48. A/Sp. 56. C
 Cor cur versus sinistram partem. de anat. viuo. Sp. 52. G
 Cor non est in sinistra parte, vt vulgus putat. 6°. de vsu parti. 148. D/in
 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 169. C
 Cor cur videatur in sinistra parte esse. 7°. de anat. adm. 1^a. 95. D
 Cor quo modo dicat esse in sinistris. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 169. C
 Cordi subternitur pulmo sicut culcitra sustentans, & leniens ipsum. de
 anatomia viuorum. Sp. 48. A
 in Cordis protectione positus est pulmo, vt folium in protectione fru
 ctus. de ana. viuo. Sp. 48. B
 Cor ambitur a pulmone suis lobis veluti digitis. 6°. de vsu partium. 148. D
 149. H/7°. 1^a. 159. H
 Cordi ob nihil aliud pulmonem natura circundedit, quam vt illi sinistra
 ret. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. B
 a Corde pericardij distantia. 6°. de vsu partium. 1^a. 154. F
 Cor, & pulmonem ambit thorax. 6°. de vsu par. 1^a. 148. D
 Cor circundatur a thorace. 6°. de vsu par. 1^a. 149. H
 Cor positionem ac magnitudinem in thorace sibi ipsi habet conuenientē.
 13°. de vsu partium. 1^a. 201. D
 Cor tegitur a mammis. 7°. de vsu par. 1^a. 164. E
 Corde longius Cerebrum constitui conueniens fuit, quippe quod poste
 rius etiam fabricetur. de fæt. for. 1^a. 323. G
 a Corde

à Corde cerebrū pari cū pedibus intervallo distat. 8°. de vsu p. 1°. 165. D
 sub Corde partes sunt plures & maiores; quā quæ supra cor. 6°. de vsu
 par. 149. E/16°. 1°. 118. E
 Cordis structuram similem vel specie eandem habet & maximum ani-
 malium & minimum. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 Cor assimilatur Pineæ. de anat. vii. Sp. 46. C
 Cordis figura cur sit pineata. de anat. vii. Sp. 52. F
 Cordis pars superior cur eleuata sit. de anat. vii. Sp. 46. C
 Cordis figura cur acuminata. de ana. vii. 46. C/ Sp. 52. F
 Cordis figura qualis. & cur. 6°. de vsu par. 1°. 150. A/ de ana. vi. Sp. 56. C
 Cordis figura est prima & mater figurarum. de anat. vii. Sp. 47. B
 Cordis forma rugosa est intrinsecus quando constringitur, plana quando
 dilatatur. de anat. vii. Sp. 56. C
 Cordis mensurant quantitatem Deus, & cur. de anat. vii. Sp. 46. G
 Cor cuiusdam galli habebat duos apices. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 de Cordis anatomia. de anat. vii. Sp. 52. F
 Cordis anatomia quō faciendā sit. 7°. de anat. adm. 95. E/ 96. C/ 1°. 97. B
 Cor potest videri extra animal seorsum à reliquis partibus. 4°. de ana-
 tomia administ. 1°. 81. H
 Cor ab animali eximi debet, vt perfectius eius anatomia videatur. 7°. de
 anatom. administ. 1°. 96. D
 Cor in omni animali dissecto à Galeno semp visum. 6°. de decre. 1°. 263. F
 Cor quo pacto detegendum. 7°. de anatom. administ. 97. B/ 2°. de decretis
 Hippocratis. 236. H/ 6°. 1°. 265. E
 Cor cur denudetur. 7°. de anat. adm. 1°. 97. H
 Cor bubulum discrepat multum ab humano. 2°. de ana. ad. 1°. 69. E
 Cor inter partes instrumentales numeratur. de nat. hum. commen. 1°. 1.
 26. C/ de diff. morb. 3°. 2. F
 Cor instrumentum spiritus. 7°. de ana. adm. 1°. 94. A
 Cor ex quibus componatur. de ana. vii. Sp. 46. D
 Cordis fundamentum quale sit. de anat. vii. Sp. 46. C
 Cordis basis caput visceris dicitur. 7°. de anat. adm. 1°. 94. E
 in Corde an cartilagineum quid reperiatur, inutilis questio est. 4°. de
 anat. admin. 1°. 79. H
 Cordis cartilago in quibus aialibus videt os. 7°. de anat. adm. 1°. 96. E
 Cordis os quo modo inueniri debeat. 7°. de anat. adm. 1°. 96. G
 Cordis os cartilago est. 7°. de anat. adm. 1°. 96. E
 in Corde ossiculum. de ossibus. 1°. 43. G
 ex Corde elephantis magnum os. 7°. de anat. adm. 1°. 56. F
 ad Cordis caput propter qd os in magnis aialibus. 6°. de vsu p. 1°. 155. G
 Cor inuoluentia, quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 Cor, & pulmo quilibet in sua capsula continetur. de anat. par. Sp. 42. H
 Cordis capsula quæ, & cur facta, et ubi cordi colligat. de an. vi. Sp. 52. F
 in Cordis capsula colligit materia q̄ facit syncopē. de anat. p. Sp. 42. H
 Cordis pamiculus ubi densior quocumq; alio. de anat. vii. Sp. 46. E
 Cordis pamiculus ubi illud tangat. de anat. vii. Sp. 56. B
 Cor ambiens pamicul° inter partes ignobiles reputat. 5°. de lo. af. 4°. 29. E
 Cordis pars perfectissima, quæ. 6°. de vsu par. 1°. 150. A
 Cordis partes mediæ in dignitate, quæ. 6°. de vsu par. 1°. 150. A
 Cordis pars abiectissima, quæ. 6°. de vsu par. 1°. 150. A
 Cordis particula abiectissima dicitur per comparisonem ad alias cor-
 dis partes. 6°. de vsu par. 1°. 150. A
 Cordis orificijs cur membranæ adnatæ. 6°. de vsu par. 1°. 155. G
 in Corde vasorū osculis cur adnascent membranæ. 3°. de nat. fa. 1°. 307. E
 Cordis membranarum dissectio. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 in Corde membrana, quæ. 6°. de vsu par. 1°. 153. F
 in Corde membrana quo modo se habent. 6°. de decre. Hipp. 1°. 264. D
 à Corde vasorum proficiscentium orificia quales membranas habent,
 & earum vsus. 6°. de vsu par. 1°. 152. B
 Cordis membrana trifurcæ. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 à Corde ad caput membrana non pertingunt. 7°. de decre. 1°. 268. A
 à Corde non sunt membranæ circa collum. 7°. de decre. Hipp. 1°. 268. B
 Cor circumiens membrana unde nutriatur. 6°. de decre. 1°. 263. B
 Cordis additamenta cur auriculis comparantur. de anat. vii. Sp. 56. D
 Cordis aurium dissectio. 7°. de anat. adm. 1°. 96. C
 Cordis aures cur tenues, & nervosæ sint. 6°. de vsu par. 1°. 154. C
 Cordis aures nō frustra factæ, sed temere notatæ. 6°. de vsu par. 1°. 154. B
 in Corde quid faciant aures. 6°. de vsu partium. 1°. 154. A
 Cordis duæ aures propter quid sit creatæ, & cuius substantiæ. de anat.
 mia vii. Sp. 46. F
 Cordis propria caro numeratur inter primas partes quæ generantur. 1°.
 de natur. facul. 1°. 291. G

Cordis caro qualis. 6°. de vsu par. 1°. 150. C
 Cordis substantia talis, vt in nullo talis reperiatur. 6°. de decre. 1°. 266. B
 Cor non habet simplicem carnem. 1°. de temp. 1°. 17. H
 Cor quidam in musculorum genere ponunt. de bon. & vit. suc. 2°. 35. G
 Cor esse musculum dicentes errant. 7°. de anat. adm. 1°. 96. B
 Cordis substantia à musculo differt. 7°. de anat. admin. 95. G/ 1°. de motu
 musculorum. 1°. 309. E
 Cordis caro, videtur musculus, tamen non est. 6°. de vsu par. 1°. 150. C
 Cor coctum habet diuersum gustum à musculo. 7°. de anat. adm. 1°. 96. H
 Cor durius est quolibet musculo. 7°. de anat. adm. 1°. 95. H
 Cor componitur ex carne crassa, forti, & dura. de anat. vii. 46. D/ 52.
 F/ 55. G/ Sp. 56. D
 Cor paulo minus durum cute. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cordis caro cur dura sit. de anat. vii. Sp. 46. D
 Cor cur ex duris & compactis & non liquabilibus sit coctum. de ana-
 tomia vii. Sp. 46. D
 Corde cur mollis iecur. 6°. de decre. Hipp. 1°. 266. C
 Cordis dextera pars cur mollis, & tenuis, sinistra uero crassa, & dura,
 6°. de vsu par. 1°. 154. E
 Cordis caro quanto est durior carne licnis, renum, & iecinoris, tanto est
 siccior. 2°. de temp. 1°. 17. H
 in Corde est caro rubicunda. de anat. vii. Sp. 44. D
 Cordis caro est rubicunda. de ana. vii. Sp. 55. H
 Cor omnium partium animalium maxime sanguineum. 1°. de tēp. 1°. 15. C
 Cor eundem colorem, sed non usquequaque habet cum iecore. 6°. de de-
 cretis Hippo. 1°. 266. C
 Corde cur rubicundius sit iecur. 6°. de decre. Hipp. 1°. 266. C
 Cor coctum difficile est. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Cor dat non paucum alimentum, neq; mali succi. 3°. de ali. fac. 2°. 27. E
 Cordis caro generat melancholiam. de ana. vii. Sp. 56. B
 Cor habet carnem fibrosam duram. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Cor constat substantia duriore, fibrosiore q̄ cetera viscera. de bon. & vi-
 tio succorum. 2°. 35. F
 in Corde est omnē genus fibrarum. 6°. de vsu par. 1°. 150. F
 Cor componitur ex omnibus generibus filorum. de ana. vii. Sp. 52. G
 in Corde diuersum fibrarum genus. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Cordis villorum diuersitas, & cur. de anat. vii. Sp. 46. D
 Cordis fibrarum natura. 1°. de temp. 1°. 17. H
 Cordis fibræ differunt ab alijs. 6°. de vsu par. 1°. 150. C
 in Corde fibræ multæ, solidæ & longæ, non secus atq; in musculis specta-
 tur. de bon. & vit. suc. 2°. 35. F
 in Corde fibræ multiplices. 6°. de vsu par. 1°. 150. D
 Cor non est perforatum. de anat. vii. Sp. 56. F
 Cordis pori imperceptibiles sunt pp sui paruitatē. de util. resp. Sp. 64. D
 de Cordis cavitatibus. de anat. vii. Sp. 46. E
 Cordis fouea ob quid sit facta. de anat. vii. Sp. 46. E
 in Cordis dextro latere q̄ sint, & q̄ in sinistro. de anat. vii. Sp. 46. E
 Cor ventriculos habere collige. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. D
 Cordis ventriculorum numerus in omnibus animalibus haudquaquam
 est idem. 6°. de vsu par. 1°. 150. G
 in Corde duos ventriculos non habent animalia, quæ non habent pulmo-
 nem. 6°. de vsu partium. 1°. 152. D
 Cordis vnus solus est ventriculus in animalibus paruis à quo procedit
 magna arteria. de util. resp. Sp. 64. D
 Cordis tres folliculi. de anat. vii. Sp. 52. G
 Cor habet tres ventres intrinsecus. de anat. vii. Sp. 56. C
 Cordis ventriculus medius, qualis. de ana. vii. Sp. 56. C
 Cordis tertii ventriculi ubi esse putauit Arist. de vē. art. diff. 1°. 58. H
 Cor non habet triplicē sinū, vt putauit Arist. 7°. de anat. adm. 1°. 96. E
 Cordis duo ventriculi. de fet. for. 1°. 322. F
 Cordis ventriculos esse tātum duos visui patēs est. de util. resp. Sp. 64. D
 Cordis ventriculorum situs. 7°. de ana. adm. 1°. 96. H
 Cordis dextrum ventriculum cum pulmone generari & interire certum
 est. 6°. de decre. Hipp. 1°. 263. F
 Cordis dexter ventriculus necessario interit cum pulmone. 6°. de vsu
 partium. 1°. 150. F
 Cordis dexter ventriculus gratia pulmonis factus. 6°. de vsu pa. 1°. 152. D
 Cordis dextrum ventriculum habent animalia inspirata aerem per os,
 nares, & pharynga. 6°. de vsu par. 1°. 150. E
 Cordis dextrū ventriculū multa animalia non hnt. 6°. de decre. 1°. 263. E
 Cordis dexter venter inferior est, & magis versus hepar dispositus, ut
 trahens ab hepate. de anat. vii. Sp. 56. G
 Cordis

Cordis sinister venter minor est dextro, & superior versus pulmonem, attrahens ab eo. de anat. viii. Sp. 56. C
 ad Cordis sinistrum ventriculum cur non eat vena in fœtu. 15°. de vsu partium. 1°. 211. D
 à Cordis dextro ventriculo quid transferatur in sinistrum. 3°. de natura libus facultatib. 1°. 307. H
 Cordis sinister ventriculus quid agat. 6°. de vsu par. 1°. 153. G
 Cordis ventres ob quem vsus sint facti. de anat. viii. Sp. 46. E
 in Cordis ventriculis sunt quedam ligamenta. 1°. de mot. mus. 1°. 309. E
 de Cordis vetriculis an pulsant, & qui pulsant. 3°. de dif. pul. 4°. 64. G
 in Corde quatuor orificia, bina in vtroq; ventriculo: alterū inducit materias, alterum educit. 6°. de vsu par. 1°. 152. C/ 1°. 153. F
 in Cordis dextro sinu duo ora. 3°. de nat. fac. 1°. 307. H
 in Cordis sinistro ventriculo duo orificia. 6°. de vsu par. 1°. 150. B
 in Corde medio cur sint foramina. 6°. de vsu par. 155. C/ 3°. de naturalib. facultatibus. 1°. 308. H
 Cordis partium vtilitas. de anat. viii. Sp. 46. C
 à Corde dependentia, quæ. ars med. 15a. 63. B
 à Corde Arteria dependent. 15a. 63. B/ de venarum arteriarumq; dissectione. 49. F/ 1°. de vsu par. 117. B/ 6°. 152. D/ 15°. 212. E/ 214. D/ 2°. de decretis Hippocratis. 239. D/ 3°. 245. D/ 6°. 262. F/ 1°. 266. D/ F/ G/ de anat. viii. Sp. 56. E
 Cor princeps viscus, à quo arteriæ procedunt, quæ eundem cum illo motum custodiunt. de vsu pul. 1°. 227. E
 Cor producit maximam arteriam. 1°. de scm. 1°. 321. D
 à Corde arteriæ maxime. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. G
 à Corde est origo arteriarum, suspensio ligamentorum, & virtus omnis in vniuerso. de anat. viii. Sp. 46. G
 à Corde oritur magna arteria. de venarum arteriarumq; diff. 1°. 56. C
 in Corde est principium arteriarum. & innata caliditatis pulsusq; ac ira. in Timæum Plat. 1°. 287. D
 Cor esse principium venarum & arteriarum tribus rationibus probat, secundum Aristotelem. de anat. viii. Sp. 56. E
 à Corde vel iecore arteriarū et venarū corpora n̄ vñr germinasse, sicuti è cerebro & mēbris medulla dorsi & nervi. de fœt. for. 1°. 324. G
 ad Cordis magnam arteriam in fœtu arteriæ insiguntur. 15°. de vsu partium. 1°. 211. D
 à Cordis duabus ventriculis procedunt magna vena & arteria ad supremum spondylum colli. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Cordis sinister ventriculus arteriarum origo. de ven. art. diff. 1°. 58. H/ de anatomia viii. Sp. 46. F
 in Cordis sinistro ventriculo est arteria magna, à qua omnes oriuntur. 1°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233. C
 à Cordis cono & radice & puncto arteriæ, & venæ porriguntur ad suū circulum, & sic ad totum. de ana. viii. Sp. 56. G
 sub Corde arteriæ pars maior. 6°. de vsu par. 1°. 149. E
 à Corde arteriæ pars maior quorsum tendat. de ven. art. diff. 1°. 59. B
 Cordis arteria maior est ea q̄ tēdit ad pulmonem. 6°. de vsu par. 1°. 155. D
 ex Cordis venosis partibus natura fecit arterias quæ tendunt ad pulmonem. 6°. de vsu par. 1°. 153. A/ B
 à Corde quedam arteria dirigitur ad hepar per medium hepatis ad renes, quæ his vitam defert. de ana. viii. Sp. 51. C
 à Corde, quæ protenditur arteria per dorsum, & coniungitur mesenterio non transit per hepar. de vtil. resp. Sp. 64. E
 ex Corde arteriæ venosæ ortus & disseminatio in pulmones. 2°. de decr. Hippocratis. 1°. 236. A
 Cor cur habeat duas arterias in ambitu. de ven. art. diff. 1°. 58. H
 Cordis totū corpus amplectitur vena & arteria. 6°. de vsu par. 1°. 155. F
 in Corde venæ & arteriæ se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
 Cordi arterias asperas iungentes, leues arteriæ quibus plenæ. 7°. de vsu partium. 1°. 158. G
 ad Cordis naturam ne prope quidem accedit arteriarum substantia. de fœtum forma. 1°. 324. D/ E
 à Corde venas oriri aliqui dicunt. 6°. de decr. Hip. 1°. 261. H
 à Corde quod venæ nascantur, nō ab hepate probat Aristoteles. de anatomia viii. Sp. 45. H
 Cor venarum principium non esse probatur. 6°. de decr. Hipp. 262. G/ 1°. 263. G/ de anat. viii. Sp. 56. F
 à Corde vel iecore an oriatur vena caua incertum est quantum ad substantiam. de fœt. for. 1°. 324. E
 Cor habet venas quatuor. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. A
 à Cordis parte dextera vena magna egreditur. de anat. vi. Sp. 46. F

ex Corde nascitur magna quedam vena & quorsum tendat, & quæ ab illa nascantur, secundum Erasistratum. 5°. de loc. aff. 4°. 30. F
 Cordi q̄ insigit vena maior est ea, q̄ ab eo exoritur. 6°. de vsu par. 1°. 155. D
 à Corde ad pulmonem vena minor est ea, quæ cordi inseritur. 6°. de vsu partium. 1°. 155. D
 ex Cordis arteriosis partibus natura fecit venas quæ tendunt ad pulmonem. 6°. de vsu par. 1°. 153. A
 in Cor quæ tendit vena caue pars amplior est illa, quæ tendit in pulmonem. 3°. de natu. facul. 1°. 307. H
 à Corde, & non à iecore cur natura produxit venam quæ pulmonem nutrit. 6°. de dec. Hipp. 1°. 263. D
 à Cordis auricula dextra vena sine pari omnes thoracis partes, quæ cōsistunt circa octo costas inferiores, alit. 5°. de lo. aff. 4°. 30. H
 sub Corde emergit vena alens partes inferiores thoracis. de vtil. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 117. G
 ad Cor venas duxit natura prius quam ad mammas, & qua via incendant. 7°. de vsu par. 1°. 164. D
 ad Cor ventrem habens vena, quando venit in rectitudinem diaphragmatis, ramos ad ipsum nutriendum transmittit. de anat. viii. Sp. 54. D
 à Corde protenditur vena ad splenem quemadmodum ad hepar, p̄ quā cor attrahit sibi succum cibi à splene quemadmodū ab hepate. de vtilitate respiratio. Sp. 64. H
 à Corde quo modo veniant venæ, & magnæ arteriæ in collum. 7°. de vsu partium. 1°. 159. F
 à Corde quæ subit arteria ad collū, quid trahat. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 à Corde in pulmones diuisis arterijs, quæ venæ correspondeat. 16°. de vsu partium. 1°. 220. E
 in Corde arterijs existentibus quæ venæ rñdeat. 16°. de vsu p. 1°. 220. F
 Cor est radix vltima erectionis totius animalis. de ana. viii. Sp. 47. B
 Cor est primum, & vniuersale instrumentum omnium sensuum, secundū Aristotelem, non cerebrum. de vtil. resp. Sp. 62. F
 in Corde est principium motus & sensus, secundum Aristotelem. de vtilitate respi. Sp. 63. D
 Cor qd sit principium sensus & motus cōtra Galenū. de ana. viii. Sp. 45. H
 Cor quod non sit principium sensus & motus probat Galenus. de anatomia viii. Sp. 45. H
 Cor non præstat cerebro primam originem sensus, & motus, vt aliqui voluerunt. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. D
 in Corde non sentimus aliquem motum, cogitantes, & discentes, & docentes. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. G
 in Corde neruorum origo fm aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. E
 Cor non est principium neruorum. 3°. de vsu partium. 1°. 161. E/ 3°. de locis affectis. 4°. 17. C
 à Corde non oriuntur nervi, contra stoicos. 2°. de decr. Hip. 1°. 234. E
 Cor non esse principium neruorum, contra Aristotelem. 1°. de decretis Hip. & Pla. 232. C/ 233. D/ H/ 2°. 1°. 234. A
 in Corde non sunt multi nervi, sed neruosa discriminationes. 1°. de decr. Hipp. & Plat. 233. E/ H/ 2°. 1°. 240. E
 Cor nō habere multos nervos ostenditur. 1°. de decr. Hip. & Pl. 1°. 233. H
 Cor nullam actionem animale habet, ideo non eget magnis nervis. 6°. de vsu partium. 1°. 155. F
 in Corde nullus videtur neruus, tamen à pericardio aliquis parvus in ipsum deduci videtur in magnis animalibus. 6°. de vsu par. 1°. 155. F
 Cor ex animali exemptum mouetur, igitur nervi non faciunt ad eius motum. 7°. de anat. adm. 1°. 96. B
 Cor, & pulmonem qui neruus intret. de voce, & anhel. Sp. 61. H
 in Cor insigitur neruus parvus à cerebro descendēs. 1°. de dec. 1°. 233. H
 Cordi mittuntur nervi à sexta coniugatione neruorum à cerebro p̄deuntium. 16°. de vsu par. 1°. 215. H
 Cor ac pulmo à sexta coniugatione quandam neruorum portionē in collo suscipiunt. de ner. diff. 1°. 54. D
 ad Cor cur fuit necesse nervos accedere. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 Cor cur habet aliquos paruos nervos. 6°. de vsu par. 1°. 155. G
 Cordi melius fuit habere nervos minimos. 7°. de vsu par. 1°. 159. H
 Cordi cur neruus syncerus. 16°. de vsu par. 1°. 216. E
 cur Cor sentiat insuperficie non in canitate. de ren. aff. dign. 7°. 193. A
 ad Cor habent colligatiā per venas, pelliculas, & nervos corporis particulæ omnes. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Cor cum cerebro colli arteriæ continuant. de vsu pul. 1°. 227. E
 Cor cerebro tria vasorum genera connectunt. 2°. de decr. 1°. 239. B
 Cordis mutua cū cerebro colligatio quo modo. 2°. de caus. pul. 4°. 93. H
 Cordi quo modo copuletur iecur. 4°. de vsu par. 1°. 130. F
 Cor est

Cor est frigida & complexionis de substantia fm Arist. de anat. vii. Sp. 56. B
 Cor omne secundum Galenum calidum est, & siccum. de ana. vii. 46. E/
 56. B/ de compag. siue de nat. hu. Sp. 58. G
 in Corde, & stomacho semē mutat in calidū, & siccū. de sper. Sp. 36. H
 Cor omnibus membris corporis calidius est. de compag. memb. Sp. 58. G
 Cor caloris fons. 7°. de ana. ad. 96. C/ 6°. de vsu p. 150. B/ de fæ. for. 1°. 323.
 F/ in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. H/ de ana. vii. Sp. 45. G
 Cor non deberet esse, nisi esset arteriarum & caloris principium. 8°. de
 vsu partium. 1°. 166. A
 Cordis ad calorem & spiritum eadem est comparatio, que fornacis ad
 ignem. de anat. viii. Sp. 46. D
 in Corde innati caloris feruor, antiqua opinio. 2°. de decr. 1°. 240. F
 in Corde multus calor insitus. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3°. 186. D
 Cor innati caloris est fons. 5°. de lo. af. 4°. 28. H/ de ana. vii. Sp. 45. G
 ex Corde animalia sortiuntur igneam caliditatem. de fæ. for. 1°. 323. F
 sine Corde sanguineorum animalium calor persimilis caliditati, quæ sen-
 titur in domibus tempore æstatis. de fæ. for. 1°. 323. F
 à Corde incipit calor vitalis. de anat. vii. Sp. 47. B
 à Corde effluit calor cōtinuo ad venas, et p venas ad totū corp^u et inde
 extra corpus, vt flamma est in continuo motu. de vit. resp. Sp. 62. F
 Cordis calor minimus est maior omnibus. de vsu pul. 1°. 228. C
 Cor frigidissimū multo tñ calidius ē cerebro calidissimo. ars. me. 1f. 64. E
 Cordis caloris causa est motus. de anat. vii. Sp. 56. D
 in Cordis sinistro ventriculo ingens calor. de vsu pulsum. 1°. 228. C/ de
 inequali intemp. 3°. 44. A
 Cordis calor est diuersus ab aliarū partium calore. de vsu pul. 1°. 228. B
 Cor cur debet esse semper calidum. de vsu pul. 1°. 228. B
 Corde seruato in calore, seruatur animal. de vsu pul. 1°. 228. C
 Cor prope mortem frigidum est præterq̃ in ardētibz febribz. in 6^m. de
 mor. vulg. com. 4°. 3°. 187. D
 Corde refrigerato omnia frigesunt. de vsu pul. 1°. 228. B
 Cordis calor quot modis calidior vel frigidior fiat. de cur. ratio. per san-
 guinis missionem. 6°. 16. G
 Cor siccus & calidius iecore. 6°. de dec. 1°. 266. C/ de fæ. for. 1°. 323. F
 Cordis qualitas. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 58. H
 Cordis calidi signa. ars med. 1f. 64. E
 in Corde qui habent plurimum calidum, sunt vocalissimi. in 6^m. de mor.
 vulg. com. 4°. 3°. 185. H
 Cordis calor excellens signum est audaciæ. de anat. vii. Sp. 53. A
 Cordis magnitudo non est causa audaciæ. de anat. vii. Sp. 53. A
 Cor magnum nō tñ audax habent alia plura. de ana. viii. Sp. 46. H
 Cor magnum habent cerui & lepores, tamen sunt pauidi & timidi pluri-
 mum. de anat. viii. Sp. 46. H
 Cor magnum habent lepus & ceruus, secundum mensuralem sibi pro-
 portionem, cum timidi sint. de anat. vii. Sp. 53. A
 Cor paruum habent animalia quedam, tamen sunt audacia, quia illud ca-
 lidum habent. de anat. vii. Sp. 53. A
 Cor paruum non tñ timidum habent animalia plura. de ana. vii. Sp. 46. H
 Cordis paruitas non est timiditas cordis. de ana. vii. Sp. 53. A
 Cordis parui animalia cur audacia sint. de anat. vii. Sp. 46. H
 Cor paruum habet serpens, tyrys, et mustela, tamen sunt audacia, cum
 calidum habeant. de anat. viii. Sp. 53. A
 bene Cordati qui dicantur fm Chrysippum. 3°. de decre. 1°. 245. B
 sine Corde dicitur timidus. 3°. de decre. Hipp. 1°. 243. D
 Cor deesse timido, & pusillanimitas dicunt. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Cordis calor superexcellens signum est mania. de ana. vii. Sp. 53. A
 Cordis caliditas potest obtundere frigiditatem iecoris. ars med. 1f. 65. B
 Cordis frigidi indicia. ars med. 1f. 64. F/ de marc. 3°. 46. G
 Cor humidius, quàm cutis. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Cor humidum quibus fiat. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 119. C
 Cordis humidi signa. ars med. 1f. 64. G
 Cordis humiditas non pot obtundere siccitatē hepatis. ars me. 1f. 65. B
 Cordis siccī signa. ars med. 1f. 64. G
 Cordis calidi, & humidi signa. ars med. 1f. 64. H
 Cordis calidi & siccī signa. ars med. 1f. 64. H
 Cordis humidi, & frigidi signa. ars med. 1f. 64. H
 Cordis frigidi & siccī signa. ars med. 1f. 64. H
 Cor habet proprium motum naturalem. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A
 Cordis motus est primus motuum. de anat. vii. Sp. 47. B
 Cor cur habet duplicem arteria motum. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. C
 Cordis motus proprius pulsus. 6°. de decre. Hipp. 1°. 260. G
 Cor origo pulsus. de vsu pul. 1°. 228. F

Cordis pulsatio quid. de anat. vii.

Cor quando incipit pulsare. de fæ. for.

Cor motu perpetuo agitur. 6°. de vsu par. 148. G/ 1°. de sem. 1°. 331. C/ 2°. de
 san. tu. 2°. 75. A/ 6°. de lo. af. 4°. 42. D

Cor quoad motibus propriis mouet, aial perire nequit. de marc. 3°. 46. F

Cor cum arterijs semper pulsat in vita. 1°. de caus. pul. 4°. 86. H

Cor habet maiorem actionis constantiam, quàm alia membra. 6°. de vsu
 partium. 1°. 150. D

Cor in omni parte suam faceret actionem. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D

in Cordis motu quies exigua. 6°. de vsu par. 1°. 150. E

Cor non indiget multo tempore ad requiem. 1°. de symp. caus. 3°. 19. A

Cor desistit moueri, qñ respiratione fuerit priuati. de fæ. for. 1°. 324. H

Cor non potest cessare ab actione sine maxima intemperie. 3°. de simplic.
 medica. fac. 5°. 22. B

Cordis officiorum quies, vite finis est. de marc. 3°. 46. F

Cordis motus a natura est. 7°. de vsu par. 1°. 159. G

Cordis motus non est voluntarius. 7°. de anat. adm. 1°. 55. G

Cordis motus non est voluntarius, nec animalis, sed naturalis. 2°. de mo-
 tu musculo. 1°. 314. H

Cordis pulsus motus diuersus à motu voluntario. 2°. de decr. 1°. 240. D

Cor motus inuoluntarij principium. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. D

à Corde & arterijs motus vitales sunt. de palp. trem. conuul. 3°. 51. D

Cor primo mouetur, vltimo quiescit. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. D

in Corde ars musicæ reperitur cur, & quo modo. de ana. vii. Sp. 46. H

Cordis pulsus non est concentus. 6°. de vsu par. 1°. 148. C

Cordis motus vnde. de ana. adm. 1°. 96. A/ 1°. de cau. pul. 4°. 86. H

Cordis motus vbi fiat tanquam in instrumento. de anat. vii. Sp. 56. D

Cor non indiget cerebro ad sui motionem, & è contrario. 1°. de decr. Hipp.
 & Plat. 232. B/ 2°. 237. A/ 1°. 239. C

ex Corde & arterijs pulsus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. B

Corde vacuato, arterijs repletis, pulsus fieri probat. cōp. pul. Sp. 65. C

Cordis motui seruiunt laues arteria. 7°. de vsu par. 1°. 159. G

Cor, & arteria eandem habet pulsandi rōnē. de puls. ad tir. 4°. 43. B

Cordis motus, & arteriarū differunt. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 115. D

Cordis, & arteriarum motus quomodo differant. 2°. de san. tu. 2°. 75. A
 circa Cor, & arterias solum fieri pulsus Herophilus inuenit. compen-
 dium pulsuum. Sp. 65. C

Cordis motus principium est virtus motiua. de anat. vii. Sp. 56. D

Cordis motus causa est fortitudo virtutis. de anat. vii. Sp. 56. D

Cordis dilatatiui motus quæ causa sit. de ana. viii. Sp. 56. D

Cor fortiter, & frequenter mouetur. de anat. vii. Sp. 56. D

Cor cur fortiter moueatur. de ana. viii. Sp. 56. D

Cordis motus frequentis causa est necessitas. de anat. vii. Sp. 56. D

Cor non facit pulsus pro alio mēbro, sed pro se. de mot. man. Sp. 68. A

Cordi qd dat respiratio, id dat oibus partibus pulsus. de vsu p. 1°. 228. D

Cordis motus creber, et ventorū qd significet. cō. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E

Cordis motus quo modo possit videri. 6°. de vsu par. 1°. 150. D

Cor, & Cerebrum mouetur motu dilatationis, & constrictionis. de ana-
 tomia viii. Sp. 56. E

Cor viuit cum suis dilatationibus, & constrictionibus, & quietibus in-
 termedijs. de anat. viii. Sp. 53. A

Cor dilatari, ac comprimi quid sit. 6°. de vsu par. 1°. 150. E

Cor qd faciat in dilatatione, & cōstrictione. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. G

à Corde pectus auget, & minuitur. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 174. B

Cordis ventriculi cur nunquā comprimuntur. 9°. de vsu par. 1°. 173. E

Cor quo modo contrahatur & distendatur cum arterijs. 4°. de præfag.
 ex pul. 4°. 122. C

Cor quando demittitur, & quando attollitur, an arteria submitatur, &
 attollatur. 7°. de anat. adm. 1°. 97. H

Cordis corpus vnde distēdat & contrahat. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. G

Cor ne cremetur quid prohibeat. de anat. viii. Sp. 47. F

propter Cor fit respiratio. 6°. de vsu par. 148. B/ 2°. de decr. 1°. 237. A

Cor quantum indiget respiratione. de vit. resp. 1°. 226. B

Cordis calor respiratione conseruatur in quadam moderatione. de instru-
 mento odor. 1°. 112. E/ de vsu pul. 1°. 228. C

Cor cui assimilatur in respiratione. de vit. resp. 1°. 224. H

Cor quo modo se habeat in respiratione. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. D

Cor comparatur foliis fabrorum. 6°. de vsu par. 154. A/ 6°. de decret.
 Hippocratis. 1°. 264. D

Cor comparatur magneti attrahenti ferrum. 6°. de vsu par. 1°. 154. A

Cor comparatur flammæ trahenti oleum. 6°. de vsu par. 1°. 154. A

Cor semper trahit primo quod leuius est. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G

Cor in dilatatione trahit quod repleturum est id. quod ex eo vacuatum fuit. in Tim. Plat. 1^a. 290. D
 Cor dilatatum maiore vi attrahit, quam contractum expellat. 6°. de usu partium. 1^a. 154. C
 Cor quo modo trahit ad se materias. 6°. de usu partium. 1^a. 153. H
 Corde dilatato trahitur quod probe est. de usu pul. 1^a. 228. F
 Cor refrigerat inspiratio. 6°. de usu par. 1^a. 148. B
 Cordi ad refrigerationem nihil est familiarius spū. 6°. de usu par. 1^a. 154. A
 Cor non exposcit aeris substantiam, sed frigiditatem, qua recreetur. an sang. in art. 1^a. 62. A
 Cor dupliciter frigescit per respirationem. 8°. de usu par. 1^a. 165. E
 in Cor nihil vel parum aeris inspirati descendit. an sang. in art. 1^a. 62. A
 in Cor aliqua aeris pars attrahit circa distentionem. de util. resp. 1^a. 226. E
 Cordis infrigidatio per aerem attractam propinqua est infrigidationi stomachi, quæ evenit ei in hora suæ repletionis propter motum, & descensum ciborum. de anat. viuo. Sp. 47. H
 Cor potest extrahere aerem quoniam non respiramus. de util. resp. 1^a. 224. A
 a Corde sit aeris tractatio per quam arteriæ vacuant. de usu res. 1^a. 224. B
 Cor refrigerabis si infrigido aere ipsum nudaveris, præterea si frigidam asperjeris. de usu pul. 1^a. 228. B
 ad Cor debet attrahi frigidissimus aer a febriente, sed non debet contingere cutim. 10°. meth. me. 7^a. 64. E
 Cordis ardoris respiratio. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. A
 ad Cor piscium pervenit aer, & non aqua. de util. resp. Sp. 63. B
 ad Cor, & iecur quæ venæ & arteriæ in fœtu materias traducunt, quasi radices quædam sunt. 1°. de sem. 1^a. 331. C
 a Corde in pulmonem non a pulmone in cor spiritus in embrione fertur. 6°. de usu partium. 1^a. 156. A
 Corde non indiget fœtus in principio. de fœt. for. 1^a. 323. B
 Corde & cerebro iecur maior in abortibus triginta dierum, de fœtum formatione. 1^a. 323. A
 Cordis functiones quales in fœtu. de fœt. for. 1^a. 323. H
 a Corde innatur cerebrum. de fœt. for. 1^a. 324. H
 Cor obedit cerebro. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 245. A
 Cordis respirationis organum pulmo. de util. resp. 1^a. 226. B
 Cordi spiritum pulmo parat. 6°. de usu par. 1^a. 148. C
 Cor sumit a pulmone spiritum. fin. med. 1^a. 50. C
 Cor trahit spiritum ex omni parte pulmonis. 6°. de usu partium. 148. C
 Elde util. resp. 1^a. 226. E
 Cor trahit a pulmone spiritum, ab hepate sanguinem. de util. resp. Sp. 64. E
 Cor accipiens spiritum a pulmone distribuit ad omnes particulas. an omnes particule animalis fiant simul. 1^a. 326. E
 Cor ubi distenditur, attrahit ex pulmone. de util. resp. 1^a. 224. B
 ad Cor p pulmone frigidum pervenit, non p cutim. 10°. meth. me. 7^a. 64. E
 Cor solum in thorace pisces continent. 6°. de usu par. 1^a. 148. A
 Cor & pulmo cum augeatur in his qui gibbi facti sunt ex asthma ante pubertatem, locusque continens minor efficiatur, costæ vero non augeant, & se flectendo propter gibbositatem thoracem faciunt angustiores, et ex anheliis difficultate brevis moriunt. com. 6°. aph. 46°. Ex. 52. A
 ad Cor quomodo transeat aer. de cau. mor. 3^a. 7. E
 a Corde respirationem fieri dicentes quo errent. 3°. de decr. 1^a. 237. B
 Cor non attrahit, nisi p mittit thorax, fm Erasistrati. de util. resp. 1^a. 223. E
 ad Cordis sinistrum ventrem inspiratio per quam foramina fiat. de utilitate respirat. Sp. 64. C
 ad Cor accedit spiritus per os. de caus. resp. 1^a. 226. H
 Cor non percipit fructum ex respiratione, nisi per aliam arteriam. 7°. de usu partium. 1^a. 158. G
 Cor non attrahit, quoniam non respiramus, ne de vacuum. de util. resp. 1^a. 223. E
 Cor a magna arteria trahit, quando non respiramus, secundum Erasistratum. de util. resp. 1^a. 224. A
 a Corde quo modo fiat spiratio exigua, spiratio magna & densa & celer, & spiratio rara. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. F
 Cordis constrictionis motus quæ sit causa. de anat. viuo. Sp. 56. D
 Cordis constrictionis motu quid fit. de de anat. viuo. Sp. 56. D
 Corde constricto expellitur quod probe est. de usu pul. 228. F | in Timæ. Platonicæ. 1^a. 290. D
 Cor ubi contrahitur spiritus in arterias mittit. de util. resp. 1^a. 224. B
 Cor quo modo expellat materias. 6°. de usu par. 1^a. 153. H | in 6°. de mor. vulga. com. 6°. 3^a. 195. D
 de Corde exemplum, & de vase aere pleno quod velit euacuari. 6°. de usu partium. 1^a. 154. B
 a Corde per arterias fit transpiratio. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. E

in Corde feruens et fuliginosum emittit exspiratio. 6°. de usu par. 1^a. 148. B
 in Corde quod fuliginosum, per quas arterias transmittatur. 7°. de usu partium. 1^a. 159. E
 a Corde quæ expelluntur, non recipiunt amplius. 6°. de usu par. 1^a. 152. B
 in Corde vasorum ora non possunt ita claudi, ut nihil retro recurrat. 3°. de natur. facul. 1^a. 307. E
 Cor excretaiones moderate molitur. de ther. ad Piso. 5^a. 96. H
 Cor combureretur, nisi fumi expellerentur calidi. de anat. viuo. Sp. 45. E
 Cordis motus in pulsibus est operatio. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 260. G
 in Corde vires debiles, & robustæ cognoscuntur ex functionibus pulsum. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. D
 Cordis motum sequitur motus arteriarum. de anat. viuo. Sp. 47. A
 Cordis & arteriarum motu an calor oriatur, an sit comatus ut cordi motus. aducr. Lycum. Ex. 61. H
 a Corde habent motum arteriæ. an sang. in art. 62. F | G | H | 6°. de decr. Hipp. 265. D | 3°. de nat. fac. 307. E | 1°. de sem. 1^a. 335. B | de mul. 3^a. 77. A | 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 115. C | 7°. meth. med. 7^a. 49. C
 a Corde cur plus accipit arteriæ & minus reddunt. de usu pul. 1^a. 228. H
 a Corde arteriæ distantes quid trahant. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
 a Corde venæ accipiunt virtutem pulsatilem. 1°. de usu par. 1^a. 117. B
 Cordis corpus qualitate extranea affectum quem pulsum facit. de præsa. ex pul. 4^a. 107. D
 Cordis calidi & arteriarum frigidarum pulsus quæ. 3°. de præsa. ex p. 4^a. 115. C
 Cordis frigida intemperiei pulsus quales. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 115. F
 Cordis corpus præter modum calidum, & materiam frigidæ quomodo variatur. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 116. D
 non Cor solum, sed & vicina cordi, sicut materia, pulsus mutant. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 117. A
 Cor cum calidius sit quam vicina frigida, qui pulsus fiat. 3°. de præsa. ex pulsibus. 4^a. 117. B
 Cor cum frigidius & vicina calidiora, qui pulsus. 3°. de præsa. ex p. 4^a. 117. B
 ex Cordis & arteriarum humiditate, & siccitate pulsus mutatio. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 119. B
 Cor cum calefacit pulmo, qualis fiat pulsus. 4°. de præsa. ex pul. 4^a. 119. F
 Cordis ob pulmonem refrigerati pulsus. 4°. de præsa. ex pul. 4^a. 119. G
 Cor quia habet duram substantiam, & habet copiam calidi nativi, copiose debet nutriri. 16°. de usu par. 1^a. 220. G
 Cor crassum, & densum indiget cibo crasso. 6°. de usu par. 1^a. 155. D
 Cordi quo modo detur nutrimentum. 6°. de usu par. 1^a. 155. E
 Cor, quibus, & quo modo nutriatur. de anat. viuo. 46. H | de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. G
 Cor cibatur spiritu, & sanguine attracto. de anat. viuo. Sp. 56. D
 in Cordis sinistro ventre calor a quo nutriatur. de util. resp. Sp. 63. A
 Cordis calorem aer inspiratus nutrit, secundum Hippocratem. de utilitate respirat. 63. C | Sp. 64. B
 Cordi ad nutritionem nihil utilius sanguine. 6°. de usu par. 1^a. 154. A
 Cordis calor vitalis nutritur sanguine pingui, &unctuoso. de utilitate respirationis. Sp. 62. C
 Cor sumit a iecore sanguinem. fin. med. 1^a. 50. C
 Cor attrahit ab intestinis succum cibi aliunde, quam per hepar, id est per mediam arteriam. de util. resp. Sp. 64. E
 Cor est valentius, quam iecur. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. C
 Cor nutritur a sanguine venæ causæ. 6°. de usu par. 1^a. 155. D
 Cordi ministratur tenuior sanguinis pars, quem hepar ut utilior ob sui nutrimentum servat. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. B
 pro Corde iecur non præparat sanguinem. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. A
 Cor, & iecur semper habent alimentum, nisi in maxima sanguinis penuria, cur. de marc. 3^a. 46. G
 Cor in utrisque sinibus sanguine repletum est, dum animal vivit. de decretis Hippo. & Plat. 1^a. 231. F
 in Cordis sinistro sinu animali mortuo adest sanguis. an sang. in art. 61. B
 a de decr. Hippo. & Plat. 1^a. 231. F
 Cordis sinistrum ventriculum esse sanguine plenum probat. de decretis Hippocra. & Plat. 1^a. 231. H
 in Corde exsuperat sanguis introd. Isa. 55. B
 in Cordis ventriculis gnat sanguis fm Aristotele. de util. resp. Sp. 62. F
 Cor esse principium sanguinis, & non hepar, quibus rationibus probet Aristoteles. de anat. viuo. Sp. 50. F
 Cor esse primum principium sanguinis mediatum. de ana. viuo. Sp. 50. F
 Cor cuius sanguinis sit initium. 2°. de decr. Hipp. 241. F | 6°. 1^a. 266. D
 Cor alicuius sanguinis initium & cuius concedat Galenus. 6°. de decr. Hippocratis. 1^a. 264. C

Cor nō est principiu sanguinis totū corpus alentis. 6°. de decre. 1°. 264. G
 Cor auctor sanguinis vitalis & arteriarū fm Plat. de fæt. for. 1°. 323. G
 Cordis sanguis est spirituosus. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. D
 Cordis sanguis, flauior est sanguine iccoris. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. G
 in Cordis dextero ventriculo est copiosior sanguis, quā in sinistro. 6°. de vsu partium. 1°. 154. H
 ex Cordis dextro sinu trahitur in sinistrum quod tenuissimum est. 3°. de natur. facul. 1°. 307. G
 in Cordis dextrum ventriculum ingreditur sanguis ē iecore mediocriter calidus, in sinistrum longe calidior. de fæt. for. 1°. 323. F
 Cordis sanguis qui est in dextro ventriculo, non est diuersus a sanguine iccoris. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. C
 Cordis ventriculi sinistri sanguis semper calidior est. 6°. de dec. 1°. 262. D
 in Cordis sinistro ventriculo gignit sanguis flauus. 6°. de dec. 1°. 266. D
 Cordis sinistri ventriculi sanguis, quandoq; tenuior et flauior, quandoq; crassior, nigriorq; calidior vero semper. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. D
 in Corde sanguis perfectionem consequitur optimam & dignissimam. de ana. viuo. Sp. 46. B
 in Corde fit vltima cibi coctio fm Aristotele. de vt. res. 62. F/ Sp. 64. E
 Cor sanguinem transmittit per totum corpus. de ther. ad Pis. 5°. 96. H
 Cor post iecur trahit alimentū in dextrum sinum, & per venam arterialem ad pulmonem transmittit. 2°. de nat. fac. 1°. 296. H
 a Cordis dextro ventriculo per vnum duntaxat vas pulmonem recipe re sanguinem inter omnes conuenit. 5°. de loc. affe. 4°. 30. G
 ex Corde subministratur sanguis pulmoni per venam magnam. de nat. huma. com. 2°. 7°. 184. A
 Cor nutrit pulmonem. 6°. de vsu par. 150. H/ 1°. 152. C
 Cor preparat alimentum pulmoni non sibi. 6°. de vsu par. 1°. 155. E
 Cor cerebro ministrat sanguinem, vt sibi ab hepate preparatum est. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. B
 ex Corde vitalis potentia quando robusta. in 6°. de morbis vulgarib. commentario. 1°. 3°. 154. E
 a Corde influentes virtutes alijs communicantur. de anat. vii. Sp. 46. B
 a Corde est origo spiritus. de vt. resp. Sp. 63. D
 in Corde & in arterijs gignit spiritus vitalis. 7°. de dec. 1°. 269. D/ E
 in Corde & arterijs spiritus vitalis. 12°. meth. med. 7°. 77. C/ de virtutibus nostrum corpus disp. Sp. 60. C
 Cordis qui locus minera spirituum dicatur. de ana. vii. Sp. 52. G
 in Cordis sinistro ventriculo est copiosior spiritus. 6°. de vsu pa. 1°. 154. H
 Cordis sinistro ventriculo spiritibus euacuato moritur animal. an sanguis in arterijs. 1°. 61. B
 a Corde mutatur spiritus in calorem naturalem, & in spiritualem vitā. de spermate. Sp. 37. F
 a Corde spiritus oriens quorsum tendat. de sper. Sp. 37. F
 a Corde per quas vias transmittatur spiritus ad totum corpus. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. G
 a Corde & vnde quaq; tēdit spiritus in arterias. an sang. in ar. 1°. 62. F
 a Corde arterie non implentur spiritu. an sang. in art. 1°. 62. D
 Cordis ministeria, qua. in progn. com. 2°. 4°. 198. E
 a Corde quę actiones fiant. de virt. nost. corp. disp. Sp. 60. D
 Cordis, renum, vtriusq; vesice, venarum, arteriarum, & thoracis opus commune est. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Cordis officium maxime ægrotantibus necessariū. 7°. met. me. 7°. 49. C
 Cordis actiones non admodum manifeste. 1°. de vsu par. 1°. 154. G
 Cor actionum vitalium instrumentum. de vsu pul. 1°. 227. E
 a Corde vox creatur secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. D
 a Corde oriri vocem dicentium error. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. D
 a Corde non sunt vox, & spiratio. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. A
 Cor facit appetentes calidum & frigidum potum. ars med. Isa. 66. D
 Cor & pulmo facit minime sitientes, ac etiam sitibundos, non modo solus ventriculus. ars med. Isa. 66. D
 Cor & pulmo facit sitibundos ac etiam minime sitientes, non autem solus ventriculus. ars med. Isa. 66. D
 Cor facillime afficitur. de vsu pul. 1°. 228. C
 de Cordis affectibus, & vnde cognoscantur. 5°. de lo. af. 4°. 28. H
 Cordis affectus proprii qui sint. 5°. de loc. affe. 4°. 29. B
 Cordis affectus vnde oriatur. 5°. de loc. af. 4°. 29. C
 Cordis patientis signa. ars med. Isa. 67. B
 Cordis corpus dupliciter alteratur, vel per solam intemperiem, vel per humores. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 Corde patiente in caliditate, & frigiditate alia etiam membra patiuntur. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. G

Cor si sit valde intemperatum vires deficiunt. 5°. de loc. affe. 32. H/ 4°. de presag. ex pul. 4°. 121. G
 Cor si laboret, alia non patitur delirium, nec sensus motusue priuationē, sed intermori, & perire ē quandoq; consuevit. 3°. de dec. 1°. 245. E
 Cordis inflammatio mortifera est. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 162. H
 Corde inflammato quomodo quidam obiere. 5°. de lo. aff. 4°. 29. D
 Cordis læsio cur maxima. de vt. resp. 1°. 226. C
 Cor calefacit aeris calor. 1°. de dif. feb. 3°. 32. B
 circa Cor caliditas pter naturā in morbis æstuosis. de vt. resp. 1°. 224. D
 Cor cum non affecit calor præter naturam, nondum febris est. 1°. de diffe ren. febrium. 3°. 31. E
 in Corde est febris caliditas. 1°. de dif. feb. 3°. 31. D
 Cor si percipiat caliditatem ventriculi, fit febris. 7°. met. med. 7°. 48. F
 ex Corde affecto fit febris. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 a Corde, & a cerebri membranis affectis febres malignæ sunt. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 135. A
 ad Cor per partes semper peruenit calefactio. 3°. de dif. feb. 3°. 32. A
 ad Cor tendunt fumi ex putredine. 1°. de dif. feb. 3°. 33. H
 Cor primum afficitur in hectica. 10°. meth. me. 7°. 64. E
 Cor in qua hectica lucerna comparatur. 1°. de dif. feb. 3°. 34. E
 Cordis humor consumitur in hectica. 1°. de dif. feb. 3°. 34. D
 Cor etiam & iecur exiccari aliquando contingit in extenuatis iuuenim corporibus. de marc. 3°. 46. G
 Cor cur tabidis siccetur. de marc. 3°. 45. D
 Cor siccum quibus afficiatur. 3°. de presag. ex pul. 4°. 119. B
 Corde emoriēte nullus vapor excitat. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 187. D
 Cor, vel iecur si quis humidiora efficere valeat, is eadem opera senum cohibebit. de marc. 3°. 46. F
 Cor debito frigidius, est vera tabes. 1°. de marc. 3°. 47. B
 Corde refrigerato animal cito obit. de vsu pul. 1°. 228. B
 circa Cor partes in bulimo refrigerantur. de vt. resp. 1°. 224. D
 Cor quomodo frigescat ex stomacho. 1°. de symp. cau. 3°. 18. G
 ad Cor a calcaneo citius peruenit frigiditas, quā a cerebro ad cor. 8°. de vsu partium. 1°. 165. D
 in Cor ambiente tunica quandoq; humoris tanta multitudo cumulatū vt ipsum ne attollatur, impedire possit. 5°. de loc. aff. 4°. 29. D
 in Corde existente flaua bile putrente iphrenetia fieri supponit gratia exempli. 2°. de loc. aff. 4°. 13. H
 Cor cur afficiatur in apoplexia. 5°. de lo. aff. 4°. 29. A
 a Corde quę spirandi difficultas oriatur. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Cor quot modis respiratione priuatur. de fæt. for. 1°. 324. H
 Cor exturbant ira, & terror. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. G
 in Corde angor & pauor. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. C
 Cordis obstructio omnium pessima. 2°. de præf. ex pul. 4°. 110. D
 Cordis tunicam scirrhuso tumore affectam habentis Galli casus. 5°. de loc. affe. 4°. 29. D
 ad Cordis ventriculos primum peruenire oportet quod a capite desinit, ad asperas arterias pulmonis si permeat ad inferiora. comment. 7°. aphorismo. 30°. Ex. 56. B
 Cordi cur dat celerrimam, & maximam noxam pulmo. 4°. de præf. agitione ex pulsib. 4°. 119. F
 Cordis dolor cardialgia dicitur. de symp. diff. 3°. 11. F
 Cordis dolor quid significet. 2°. de decr. Hipp. 240. B/ C/ 1°. 245. B
 Cordis dolores iter affectus oris ventriculi numerant. 5°. de loc. af. 4°. 32. H
 Cordis dolor cur dicat morsus oris ventriculi. in prog. com. 3°. 4°. 210. F
 Cordis dolorē & morsus cur sentiūt ieiunantes. 2°. de decret. 1°. 240. G
 Cor nunquam sentitur morderi. 2. de decr. Hipp. 1°. 240. B
 Cordis morsus est oris ventriculi passio. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Cordis morsus potest etiam significare motū crebrum, & velocem cordis. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. A
 Cordis morsus quando notat per superiora debere fieri purgationem. cōmen. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Cordis perturbatio, quę. 1°. de dif. resp. 3°. 61. F
 Cordis concussio quo modo fiat in amante, & duo spiritus ab eo exeant. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. C
 ad Cordis tremorem secretorum. Sp. 100. G/ H
 ad Cordis tremorem electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Cor quo modo a gaudio relaxetur. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 190. G
 Cor dissolutum roborant coralli, margarite, sapphyri, hyacinthi, & similia. de anat. vii. Sp. 46. E
 Cor confortans electarium. de med. exper. Sp. 107. B
 Cor confortans medicamen. de med. exper. Sp. 107. F
 Cordis

Cordis passio est syncope. de vit. resp. Sp. 63. F
 Cordis syncope fit in dolore vehementi. de vit. resp. Sp. 62. G
 ex Corde, vel stomacho syncopes pulsus. de pul. ad tiro. 4. 45. E
 ex Cordis syncope vel stomachi, licet ut antea suo munere non fungan-
 tur manus, tamen non sunt affecta. 5. de lo. aff. 4. 35. C
 Cor, & pulmo nō possunt pati abscessum neque syndesmi. dolorem. 1. de
 loc. affect. 4. 6. C
 Cordis & oris ventriculi consensus maximus est. 5. de loc. aff. 4. 32. H
 ad Cordis dolorem, vel oris stomachi. de medicinis facile parabilibus.
 173. F | 7. 175. E
 in Corde adest palpitatio. 2. de symp. cau. 3. 20. F
 Cordis palpitatio quæ, & quo modo fiat. 5. de loc. aff. 4. 29. D
 Cordis motus in palpitationibus est affectio. 6. de decr. 1. 260. G
 Cor quo modo possit videri palpitare. 6. de decr. Hipp. 1. 265. E
 Cordis palpitatio in sanis quandoque euenire visa est, & quo modo sane
 tur. 5. de loc. aff. 4. 29. E
 Cordis palpitatiōem patientis casus. 5. de lo. aff. 4. 29. E
 Cor cum fortiter cuidam, qui exoluebatur, palpitaret, de repente mor-
 tuus est. com. 2. aph. 41. Ex. 18. B
 ob Cordis tunica tumorem simia, quæ quotidie emaciabatur, casus. 5.
 de loc. affect. 4. 29. D
 Cordis affectus qui statim necant. 5. de loc. affect. 4. 29. C
 Cordis vulnus quo modo necet, & quāto tēpore. 5. de lo. aff. 4. 29. D
 Corde vulnerati non sunt curandi. in prorrh. com. 1. 4. 174. B
 Corde vulnerato semper sequitur mors. de subf. emp. Isag. 32. D | de vict.
 rat. in mor. acu. com. 2. 7. 123. H
 Corde sauciatus cur moriatur. de opt. secta. Isa. 20. B
 a Corde non extrahuntur tela. 4. de anat. adm. 1. 79. F
 Cor continuo mouetur, ideo non possunt in ipso sanari discissiones. com-
 men. 6. aph. 18. Ex. 48. A
 Cor nisi afficiatur mori non potest animal. 5. de loc. aff. 4. 28. H
 Corde colliso, aut vulnerato arteriarum motiones laeduntur. 3. de decre-
 tis Hippocra. 1. 245. D
 Cor patitur cum arterijs. de fract. com. 2. 7. 235. C
 Corde deperdito an aliud denuo aut simile quidpiam gigni queat. de con-
 stitutione artis. Isa. 39. G
 Corde detecto, & manu apprehenso non priuatur homo voce aut spira-
 tione. 2. de decr. Hipp. 1. 236. G | H
 Corde etiam detecto animal viuit. 7. de anat. adm. 1. 97. E
 Cor totū nudatur viuenti aiali. 7. de ana. ad. 94. D | de vsu pul. 1. 228. B
 Cor cuiusdā famuli erat detectū, & sanatus est. 7. de ana. adm. 1. 97. F
 Corde denudato puer salutem consequutus est. de decretis Hippocra. &
 Platonis. 1. 231. F
 Cor cōpressum fuit forfice, tamen animal non amisit sensum vel motum,
 sed arteria non mouebantur. 1. de decr. Hipp. 1. 232. B
 Cor exemptum animali viuenti. 2. meth. med. 7. 13. A
 Corde erepto victima aufugit. 2. de decr. Hipp. 1. 236. H
 Cor exemptum habet aliquandiu suā functionē. 6. de decr. 1. 262. G
 Cor ab aiali extractū cōtrahit diutius, & dilatat. in tim. Pla. 1. 290. D
 Cor pulsat aliquandiu post ictum. 2. de decr. Hipp. 1. 237. A
 ad Cordis vitio vexatos. de med. fac. par. 7. 173. F
 in Cordis affectu quæ vena incidenda. 13. meth. med. 7. 83. B
 CORACINE sphaeragis. 5. de comp. me. per ge. 5. 251. C
 CORACOIDES processus quid sit. de ossibus. 42. G | 13. de vsu par-
 tium. 1. 203. E
 CORALLVM lapidem vocat. de incant. adiur. & sus. 7. 182. C
 Corallus quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Corallus arbor durissima nascitur in terra molli & lutosa in mari. de
 ana. viu. 46. A | Sp. 50. F
 Coralli roborant cor. de anat. viu. Sp. 56. B
 Corallus sanguinem excreantibus mire profuit. de simp. med. Sp. 83. C
 Corallum. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 183. B | F | H
 ex Corallio pastillus. 7. de comp. med. sec. lo. 5. 184. F
 de Corallo trochisci ad sputum sanguinis. de med. fac. par. 7. 165. H
 CORIANNON i. coriandrum. 7. de simp. med. fa. 5. 52. C
 Coriandrum quid, & eius vires. de simpli. medi. Sp. 82. E
 Coriandro, vel apio similis est batrachii herba. de simp. med. Sp. 81. D
 Coriandrum inter obsonia connumeratur. 2. de alim. fac. 2. 23. F
 Coriandro, alijs, capis preparant cibi pro delitijs. de attē. vic. 2. 44. C
 Coriandri succus viscido refrigerat, & stringit. de sim. med. Sp. 82. E
 Coriandrum adstringit & reprimat. de rem. par. fac. 7. 156. D
 Coriandrum nō est frigidū contra Dioscoridem. 7. de simp. med. fa. 5. 52. C

Coriandrum est amarum, tenuium partium & terrenarum, humidum,
 tepidum, adstringens. 7. de simp. me. fa. 5. 52. C
 Coriandrum calfacit, incidit, & attenuat. de atten. vic. 2. 44. B
 Coriandrum viride in quo gustantem adiuvet. 2. de anti. 5. 114. C
 Coriandri succus cum muliebri lacte oculorum angulis instillatus ad ve-
 hementes eorum dolores. de cōpo. medi. sec. loc. 5. 157. F
 Coriandro sanantur ructū acidū habētes. 8. de comp. med. sec. lo. 5. 191. G
 Coriandrum lumbricos occidit. de simplic. medica. Sp. 82. E
 Coriandrum discit cheraidas, & strumas cum eregmo. 7. de simpli.
 medicamen. facul. 5. 52. E
 Coriandrum ad ignem sacrum proprie facit. de simplici. medic. Sp. 82. E
 Coriandrum cum polenta pro erysipellate. 14. methodi meden. 7. 87. E
 CORIARIAE, & textoriae respondet proportionē natura effectrix.
 ad Thrasy. 2. 104. B
 CORIVM celeriter adducit flora. de dyna. Sp. 22. H
 Corijs dēpsandis utilis est vitis albę fructus. 6. de simp. me. fa. 5. 42. F
 Coria, & pelles aqua madefacta fiunt laxa, quando oleo & seuo delibū-
 tur. in 6. de morb. vulgarib. commen. 3. 3. 177. A
 Coria vetera ad attritiones calceorum. 11. de simp. med. fac. 5. 80. F
 Coriorum veterum cū vlcere ambusta, & intertrigines in feminib.
 existentes curat. 11. de simp. me. fac. 5. 80. F
 CORIVM mali internis vlcerebus opitulatur. 4. meth. med. 7. 28. H
 CORNEA oculi tunica vnde dicta. 11. de vsu par. 1. 178. E
 Cornea tunice cornu assimilatur. de anat. viu. Sp. 48. F
 Cornea panniculus oculi. de oculis. 7. 182. H
 Cornea oculi tunica subnigra iuxta cōiunctiua sita est. de ana. p. Sp. 43. D
 Cornea tunica compositio qualis. de anat. viu. Sp. 45. C
 Cornea habet multos cortices. de ocul. 7. 187. B
 Cornea similis tunice capæ tenuis, sed & tenuior araneis. 10. de vsu
 partium. 1. 179. G
 Cornea muro comparatur. 10. de vsu par. 1. 179. G
 Cornea tenuis est alba & pura. 8. de vsu par. 1. 167. F
 Cornea oibus extrinsecis exposita, & vnde. 10. de vsu par. 1. 180. A
 Cornea vnde procedat. de oculis. 7. 183. C | de anat. viu. 48. F | de anat-
 mia oculorum. Sp. 57. C
 Cornea multū distare a pupilla ex quo apparet. 10. de vsu par. 1. 179. D
 Cornea cur non attingat humore crystallinū. 10. de vsu par. 1. 178. G
 post Corneam ordine sita est vena. de diff. morb. 3. 5. H
 Cornea oculi vnde nutriatur. 10. de vsu par. 1. 178. G
 Cornea tunica particula quidem est non tū instrm. 1. meth. me. 7. 6. D
 Corneę necessitas, qualis. de ocul. 7. 183. C
 Cornea ante pupillam quid faciat ad visionem secundum suam dispositio-
 nem. 1. de symp. cau. 3. 15. C
 Corneę accidentia. de ocul. 7. 186. D
 Corneę passiones quæ sint. de ocul. 7. 187. A
 Cornea tunica quō visum impedire potest. 1. de symp. cau. 3. 14. D
 Cornea humidior quem visum facit. 1. de symp. cau. 3. 15. C
 Cornea spissior, & crassior quem visum facit. 1. de symp. cau. 3. 15. C
 Corneę magni morbi visum impediunt. 1. de symp. cau. 3. 15. D
 supra Corneā mēbrana vitia quō visum impediāt. 1. de sym. ca. 3. 15. E
 Corneā phlegmone quid faciat. 1. de symp. cau. 3. 15. E
 Cornea insensibili duritie obfessa qd sequatur. 1. de symp. caus. 3. 13. E
 Cornea rugata visum tollit. 1. de symp. cau. 3. 15. D
 Cornea cur sit corrugata in senibus. 10. de vsu par. 1. 179. F
 Cornea perforata quo modo obest visui. de ocul. 7. 186. E
 Corneā proprię passiones. de ocul. 7. 187. A
 Corneā passio propter aliud. de ocul. 7. 186. E
 Cornea tunica quandoq; vlcus profundum habet. de diff. morb. 3. 5. H
 Cornea exesa est agritudo in oculo. de diff. mor. 3. 5. H
 Cornea eroditur ab humoribus acerbis ad oculos fluentibus. commen.
 6. aphorismo 31. Ex. 49. E
 Corneā exulceratio dicitur ex accidenti totius instrumenti agritudo. de
 differentijs morborum. 3. 6. A
 in Cornea pretenso pupillę vulnus si introrsum descendit magna ex par-
 te cecum facit. 1. de symp. cau. 3. 15. D
 Corneā suppuratio quid faciat. 1. de symp. cau. 3. 15. E
 Corneā passiones cur aliquando curabiles, aliqñ non. de ocul. 7. 187. B
 Corniformis tunica lacerata, & extensa difficulter curatur. 4. de com-
 po. med. sec. loc. 5. 150. B
 in Cornea nascentis collectionis & pustulæ remedia. de ocul. 7. 190. H
 CORNEARVM cucurbitularum tractus fit sine igne. de cucurbitulis,
 & scarificatione. 6. 3. E

Cornua caua trahunt citra calefactionem. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Cornea pyxis. 2°. de comp. med. sec. lo. 139. A/4°. 5°. 153. C
 Corneum vas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. C
 CORNELIVS medicus. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 203. C
 CORNEOLAE differentie & proprietates. de incantatione, aduratio-
 ne, & suspensione. 7°. 182. A
 CORNIX quid. de artic. com. 2°. 7°. 263. A
 CORNVS est planta agrestis. 2°. de alimen. facul. 2°. 21. H
 Corni lignum quale & cur ex eo virge pro cruribus conficiantur. de fra-
 ctu. commen. 3°. 7°. 246. A
 Cornea virga in deligatura tibiae. de fract. com. 3°. 7°. 245. E
 Corna acerbata sunt. 1°. de simp. med. fac. 8. H/4°. 26. F/7°. 5°. 52. G
 Corna aliqua dulcedine participantia. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. H
 Corni fructus valenter ventrem adstringit. 7°. de simp. med. fa. 52. G/9°. 5°. 176. F
 64. C/6°. de compo. medicamento. sec. loc. 5°. 81. E
 Corna adstringunt dysenteriam. 11°. de simpli. med. fac. 5°. 172. G
 Cornorum decoctum adstringens fortius pro gargarismis. 6°. de comp.
 med. sec. loc. 2°. 21. H
 Cornus fructu passim vescuntur rustici. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Corna exiguum habent alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Corna sunt pravi succi. 2°. de alimentorum facul. 2°. 22. B
 ex Cornis stomatica fiunt medicamenta. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 169. B
 CORNVA cur generantur. 14°. de vsu par. 1°. 208. D
 Cornua post partum fiunt. an oēs aialis particule simul fiant. 1°. 326. E
 Cornua ex qua substantia. 1°. de vsu par. 1°. 115. G
 Cornua terrena sunt. 9°. de simp. med. fa. 5°. 64. H
 Cornu siccum est. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Cornu post pilum est siccissimum. 1°. de temp. 1°. 18. A
 Cornu durum dicitur per excessum. 4°. de sim. med. fac. 5°. 32. E
 Cornibus cur non indiguit homo. 1°. de vsu par. 1°. 113. D
 Cornu si esset in manu hominis ipse non posset uti manu ad construendā
 domum, murum, vel turrim. 1°. de vsu par. 1°. 113. D
 super Cornu capitis vena frontis phlebotomatur propter hemisphæram,
 & vlcera capitis. de anat. vii. Sp. 55. A
 Cornua ob frigus non nascuntur bobus Scythiæ. de aer. aq. & lo. 2°. 5. D
 Cornu caprinum mundificatiuum, & colatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Cornu caprarum vstum quale, & quo modo lauetur. 4°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 151. F
 Cornua quæ decidunt, & denuo recrescunt habent cerui muscoli. 11°. de
 simp. med. facul. 5°. 81. C
 Cornua quæ decidentia denuo recrescunt, sunt ex his quæ familiaria sunt
 animalibus. 11°. de simp. med. facul. 5°. 81. E
 CORNV ceruinum quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Cornu cerui, & capra non differunt. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 165. H
 Cornua cerui, & capra sunt frigida, & sicca. 4°. de compo. medicamen-
 torum sec. loc. 5°. 151. F
 Cornu ceruinum vires habet stringentes. de simp. med. Sp. 83. C
 Cornu ceruinum ad omne profluuium facit. de simp. med. Sp. 83. C
 Cornu ceruinum dysenterias, sanguinis excretionem, & celiacos affe-
 ctus sanat, aurigini vtile est, & collyrijs miscetur deficcantibus flu-
 xiones oculorum. 11°. de simpli. medicamen. fac. 5°. 79. G
 Cornua inter oculorum medicinas. de ocul. 7°. 188. G
 Cornu ceruinum mundificatiuum & colatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 ex Cornu cerui collyrium. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 155. A
 Cornua cerui & capra valent ad contrahendas mollities fluidas gingivas.
 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. G
 Cornu cerui dentes vacillantes confirmat. de ther. ad Piso. 5°. 93. E
 Cornua cerui, & capra ad cadorē detiunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Cornua deusta dentes splendidos faciunt. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 69. G
 Cornu cerui recens nati vsti ad albedinē. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 202. E
 Cornu cerui abrasum, & in vino bibitum expurgat in icteris. de cura
 icteri. Sp. III. B
 Cornu ceruinum serpentes, & vipers fugat, lumbricos expellit. de sim-
 plicibus medicamin. Sp. 83. C
 Cornu ceruinum quomodo vratur. de medic. fac. par. 7°. 170. C
 Cornu cerui vsti quale, & quo lauetur. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 151. E
 Cornu cerui sufficit ad strangulatas ex vtero excitandas. 9°. de comp.
 medica. sec. loc. 5°. 205. G
 Cornu cerui tenerum vstum. 1°. de compo. med. sec. loc. 131. A/9°. 202. C/
 10°. 206. D/4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. C
 Cornua insuat tauro quia vtitur ira. 3°. de vsu par. 1°. 128. B
 Cornu taurini rasura sanguinem cohibet. de ther. ad Piso. 5°. 93. E

CORNV veteris cochleæ. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 164. G
 per CORNV cui sit alligata vesica suis tanquam per clysterem medi-
 camentum immittit in anum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. E
 Cornu cui applicata sit porcina vesica modo clysteris ad imponenda me-
 dicamenta in caua vlcera. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. G
 CORNIGERA aialia magnas habent vertebrae. de ner. diff. 1°. 54. E
 Cornigerorū interior oris mēbrana cur aspera. 6°. de ana. adm. 1°. 90. E
 Cornigerorum ventres cur asperi. 6°. de anat. adm. 1°. 90. E
 Cornigera magna ex parte non habent dentes superiores, & cur. 6°. de
 anatomicis administra. 1°. 90. E
 CORNICVLARIS spatula processus qui. de artic. com. 1°. 7°. 251. E
 CORNVA in vulua quæ. de diff. vul. 1°. 108. D
 Corniculos duos habent testiculi mulieris, per quos transit semen. com.
 5°. aphorismo. 48°. Ex. 41. H
 Cornua duo matricis vbi sint & eorum vtilitas. de anat. vii. Sp. 51. F
 Cornua duo matricis vbi māmillis colligantur. de anat. vii. Sp. 51. F
 Cornua matricum cur sursum spectent. 14°. de vsu par. 1°. 208. E
 Cornuum vteri figura qualis, & cur talis. 14°. de vsu par. 1°. 208. E
 in Cornibus matricis quid contineatur. 2°. de sem. 1°. 335. H
 Cornuum in vulua neque vsum, neque functionem quidam ignorarunt.
 de dissectione vuluæ. 1°. 108. E
 CORNVA vulgus vocat extremitates limacis. de anat. vii. Sp. 48. C
 CORNV TAM frontem ex tauro cōtraxit Alexander. de sper. Sp. 38. H
 ad CORNV TAE morsum medicina. 2°. de antid. 5°. 118. G
 ex CORNV libra fiebat Romæ. 1°. de compo. medic. per ge. 5°. 214. C
 Cornibus erat distincta libra romana per incisuras. 6°. de compo. me-
 dicamen. per gen. 5°. 257. G
 Cornibus vtebantur signatis pro vncijs mensurandis. 1°. de compo. me-
 dica. per genera. 216. A/ 5°. 250. A
 Cornua libralia habebant Romæ, quibus liquida mēsurabant. 1°. de com-
 po. medica. per gen. 5°. 216. F
 Κορον habere qd significet. de viēt. ratio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. E
 CORONAE ramorū virētū ob æstū adhibētur. de cau. proc. 3°. 96. A
 Coronis ex viridi anetho plexis cur antiqui vterent. 6°. de simp. 5°. 43. C
 Coronæ pro capitis dolore. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 138. B
 Corona ex callitricho pro capitis dolore. de remed. par. fac. 7°. 154. B
 Corona ex rosis pro capitis dolore. de rem. par. fac. 7°. 154. B
 Corona ex rosis refrigerat. 3°. de simp. med. fa. 5°. 18. E
 Coronæ rosaceæ. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. C
 Coronæ ex rosis in conuiuijs ob æstū adhibētur. de caus. proc. 3°. 96. A
 Corona ex sanguinali pro capitis dolore. de rem. par. fac. 7°. 154. B
 Corona ex herba sanguinali ad capitis dolores ex vini potu. de medic.
 fac. parand. 7°. 170. H
 Coronam spinæ ponit in medicamento matricis. de pass. mul. Sp. 96. B/C
 in CORONARIIS certaminibus præstabat esse castum. 1°. de semi-
 ne. 1°. 334. A
 CORONA oculi quid sit, & vbi. de anat. vii. Sp. 48. F
 Corona quæ pars oculi, & cui copuletur. in progn. com. 1°. 4°. 192. F
 Corona oculi habet quatuor cortices. de anat. vii. Sp. 48. F
 Corona & cora pupilla. de ocul. 7°. 186. B
 Coronæ oculi affectus qui. introd. Ila. 58. D
 Κορώνα femini generis quid. de fractur. com. 3°. 249. B/de artic. com.
 mentario 2°. 7°. 263. A
 Κορώνα neutri generis quid. de fract. 249. B/de artic. com. 2°. 7°. 263. A
 Coronalis sutura à grecis stephaniæa dicitur. 6°. de ana. adm. 1°. 89. E
 Coronalis vbi, & cur ita dicta. de ossib. 1°. 40. D
 Coronali sutura cranium tenuissimū & rarissimū. 13°. meth. me. 7°. 85. H
 iuxta Coronalem suturam sinciput facile recipit alterationes. 2°. de cō-
 po. med. sec. loc. 5°. 132. E
 Coronali sutura cur omnes apponunt infusiones. 13°. meth. med. 7°. 85. H
 Coronaria sutura potissimum intromittit qualitates, & substantiam su-
 prapropositi medicamenti. 13°. methodi medendi. 7°. 85. G
 Coronaria sutura. in 6°. de morb. vulg. commen. 3°. 3°. 169. H
 CORONE in ossibus quid sit. de ossib. 1°. 40. B
 CORONOPODIS radix celiacis prodest. 7°. de sim. med. fa. 5°. 52. F
 CORPVS quid. fin. med. Isa. 43. F/de hist. philo. Sp. 4. C
 Corpis natura i quibus cōsistat. si qs op. me. Is. 6. B/ qd ani. mo. 1°. 217. F/G
 Corporum compositionis modus apud diuersos. de sub. fac. na. 1°. 230. E
 Corpora ex quibus cōstēt, variæ opiniones antiquorū. 5°. de dec. 1°. 255. H
 Corporis compositio ex atomis secundum Democritū. 1°. de elem. 1°. 2. F
 Corpa ex atomis nō cōstare phat. 1°. de elem. 2. G/11°. de vsu. 1°. 186. G
 Corpus animalis nō erit vniū ut atomus Epicuri, nec quid incompatio-
 rum

rum Asclepiadis corpusculorum. de diff. morb. 3^a. 2. E
 Corpora vel sunt ex sentientibus, & patientibus, vel transmutabilibus
 1°. de elemen. 1^a. 3. G
 Corpus nullum est purum simplex. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 66. C
 in Corpore nihil sincerum habent vlla partes, sed omnia ab omnibus par
 ticipantur, non tamen aequaliter. de vsu par. 1^a. 154. D
 in Corpibus quid sit simplex, & inculpatum. 2°. de sani. tuen. 2^a. 69. C
 Corpus maxime simplex atq; vnum neque intenditur, neque minuitur.
 de differ. morb. 3^a. 2. D
 Corpora omnia nascuntur ex calido, frigido, humido, & sicco. de nat. hu.
 com. 1°. 29. G / de sub. fac. nat. 230. E / 8°. de decr. 1^a. 274. F / 1°. de differ.
 feb. 3^a. 31. D / de dyna. 19. C / de sper. Sp. 39. A
 Corpora nostra vertuntur in terram, & vnu quodque vertitur in aliud.
 de spermate. Sp. 40. H
 Corpus primum nec generatur, nec interit. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 28. F
 Corporea animata substantia omnis teste Hippocrate iuncta est, & liga
 ta i planetis & signis, quatuorq; elementorum nexibus. de sper. Sp. 38. G
 Corporis naturam terra generat per operationem Planetarum secundum
 Isaac. de sper. Sp. 40. E
 ut Corporis naturam inuenit Hippocrates, ita animae naturam inuenire
 vult Plato. 1°. meth. med. 7^a. 3. D
 Corpora quae naturalia nominentur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. H
 in Corpibus animalium triplex compositio atq; formatio. de dif. 3^a. 2. F
 Corporum prima structura. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 26. C
 Corporis totius compositio tertiam aialium compositio dicitur. de differ. 3^a. 2. F
 Corpora aialium magis, & minus admittunt, et quo mo. de dif. mor. 3^a. 2. E
 de Corporis totius habitu. ars med. Isa. 65. E
 Corporis habitum ostendit muscoli, qui oculis praesentant. ars med. Isa. 65. E
 Corporum naturae, seu qualitates nouem sunt, octo intemperatae, vna tem
 perata. de sper. Sp. 41. B
 quae Corpibus insint. 1°. de vsu par. 1^a. 115. D
 Corpibus primo insint temperamenta. 1°. de vsu par. 1^a. 115. D
 Corporis optima constitutio, quae. de opt. nostri cor. const. 38. H / 1°. de vsu
 par. 1^a. 115. C / 1°. de san. tu. 2^a. 64. G
 Corporis optima constitutio habet meatus patentes. de bon. & vi. 2^a. 34. G
 Corpus optime constitutum, ad actiones recte se habet, & difficilior quā
 alia corpora morbis corripit. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. C
 Corporis optima constitutio quo egeat. ars med. Isa. 68. D
 Corpus totum equaliter conditum cum partium symmetria potest esse tem
 peratum. 2°. de temp. 1^a. 19. F
 Corpus temperatum quae habeat. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. E
 Corpus temperatissimum, quale. de opt. nost. cor. const. 1^a. 38. G
 Corpora quae temperata esse non possunt. 2°. de temp. 1^a. 19. F
 Corpus temperate medium, in aliqua re inferius est singulis corporibus im
 moderatis, tamen optandum. de opt. nostr. corp. const. 1^a. 38. G
 Corpus moderatum quae habeat. de opt. nost. cor. con. 1^a. 38. D
 Corpus moderatum non facile corripitur a causis exterioribus. de opti.
 nostri corp. const. 1^a. 38. C
 Corpus moderatum rarissimum est. de opt. nost. cor. con. 1^a. 38. E
 Corpus spissum longiorem vitam habere facit. de hist. phil. Sp. 12. C
 de Corpis qualitate cum loquimur semper est distinguendum. 1°. de tep. 1^a. 12. H
 de Corpore calido. ars med. Isa. 65. G
 de Corpore frigido. ars med. Isa. 65. G
 de Corpore humido. ars med. Isa. 65. G
 Corpus viuum humidius est & calidius mortuo. 2°. de temp. 1^a. 15. F
 Corpus viuum nunquam habet aequilibrium. 1°. de presag. ex pul. 4^a. 106. A
 Corpus si perpetuo humidum seruaretur, homo nunquam moreretur. 6°.
 de sanitate tuen. 2^a. 96. F
 de Corpore sicco. ars med. Isa. 65. G
 de Corpore calido, & humido. ars med. Isa. 65. H
 de Corpore calido, & sicco. ars med. Isa. 65. H
 Corporis frigidi, & humidi signa. ars med. Isa. 66. A
 Corporis frigidi & sicci signa. ars med. Isa. 66. A
 Corpus perit dempta vna qualitate. de na. hu. com. 1°. 1^a. 33. A
 Corporis humani natura quae proprie sit. de sper. Sp. 37. A
 Corpus humanum ex quibus constet. fin. med. Isa. 43. F
 Corpus hominis rationabiliter ex quatuor humoribus constat. de dyna.
 19. C / de natu. & ord. cuius. cor. Sp. 41. D
 in Corpore humano quid faciat sanguis, bilis, atra bilis, & pituita. bre.
 denot. dog. Hipp. 1^a. 231. C
 in Corpore generatur bilis. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G / H
 in Corpore humano quid faciat bilis. bre. denot. dog. Hipp. 1^a. 231. C

cur per Corpus tendit bilis cum sanguine. de ana. viuo. Sp. 45. F
 Corpus totum consequitur calorem, & siccitatem ex dominio bilis. de
 anatomia viuo. Sp. 45. F
 Corpus hominis diuinum est. 13°. de vsu par. 1^a. 203. A
 Corporis nostri aliquis Deus conditor fuit. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 285. B
 ex Corporis humani fabrica ostenditur opificis sapientia, & potentia.
 de fet. for. 1^a. 325. A / B
 Corporis nostri fabrica non est fortuita, neque inartificialis. 9°. de decr.
 tis Hippocra. 1^a. 285. B
 Corporis constitutionem scire melius est, quā mundi fabricam. de fa.
 tuum forma. 1^a. 325. G
 Corpus hominis ex dissectione innotescit. de const. ar. Isa. 36. G
 Corporum, quae nec vna committi, nec diuidi possunt, nullam in se forma
 tricem, aufertricem, nutricem, aut in summa artificem facultatem habet.
 2°. de nat. fac. 1^a. 298. H
 Corporis nostri compositio triplex. 6°. de san. tu. 2^a. 98. D
 in Corpore humano principia, sunt cerebrum, cor, hepar, testiculi. ars
 medicina. Isa. 63. B
 Corporis omnes partes non formantur eodem tempore. an omnes anima
 li particulae simul fiant. 1^a. 326. D
 Corpus totum incipit formari ab acumine cordis. de ana. viuo. Sp. 46. C
 Corpus foemina tardius format quā corpus maris. de anat. viuo. Sp. 52. B
 in Corpore totius compagine omnia compatiuntur, & consentiunt. 1°.
 de vsu partium. 1^a. 114. F
 Corporis pulchritudo in quo consistat. 5°. de decr. Hipp. 255. H / 1^a. 256. B
 Corpora aliter laudantur ab Hippocrate, aliter a mangone. 1°. de vsu
 partium. 1^a. 115. D
 Corporis structuram mendosam nullus cupit. ad Thrasymbu. 2^a. 103. B
 Corporis magnitudo proprie nominatur quae longitudine, latitudine, pro
 funditate moderantiam exuperat. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 Corporis partes augentur in longum, latum, & profundum. 1°. de vsu par.
 1^a. 115. H / de puls. ad tir. 4^a. 43. D / de nat. hu. com. 2°. 7^a. 180. B
 Corpus magnum propter quid sit. de opt. nost. cor. const. 1^a. 38. G
 Corpus paruum propter quid sit. de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. G
 Corpora duplici occasione maturius aut serius desistunt ab incremento,
 de opt. nost. corp. const. 1^a. 38. H
 Corpora mollia facilius crescunt, quod in omnem partem facilius inten
 dantur. de sal. dia. 2^a. 42. D
 Corpus iustum habent homines. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 284. H
 de Corporis partibus primus Aristoteles locutus est. intro. Isa. 52. G
 Corporis species, & partes quae dici possunt. 6°. de decr. 1^a. 261. C
 Corporis totius diuisio apud aegyptios qualis. intro. Isa. 52. H
 Corporis nostri partium distinctio. ars med. Isa. 63. B
 in Corpore pilos adaptat sibi natura ad quadam iuuamenta. de anat.
 omia viuorum. Sp. 53. D
 in Corpore humano cur sint diuersa instrumenta. de ana. viuo. Sp. 43. F
 de Corporis instrumentis medicus agere debet. 6°. de decr. 1^a. 266. G
 Corporis communia instrumenta, quae. 15°. de vsu par. 1^a. 214. D
 Corporalium instrumentorum alia sunt simplicia, alia composita. de ana
 tomia viuorum. Sp. 55. C
 Corporum simularium tria genera in animalibus exanguia & sinu caren
 tia. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 153. A
 Corporalia instrumenta simplicia quae sint. de anat. viuo. Sp. 55. C
 Corporis nostri cutis nassa comparatur. in tim. Plat. 1^a. 288. F
 Corporis totius fundamentum & erectio, & sustentamentum motus, &
 sensus est os. de anat. viuo. Sp. 55. C
 in Corpore sunt duae maximae cartilagineae, & quae sint. de vtil. Sp. 62. H
 Corpora cartilaginea cur vbiq; fecit natura. de voc. inst. diff. 1^a. 107. C
 Corpus laryngis cur non osseum. de voc. instr. diff. 1^a. 107. B
 Corporalia instrumenta composita, quae de anat. viuo. Sp. 55. C
 Corporis nostri moles musculorum substantia constat. de bon. et vi. 2^a. 35. G
 Corporum aliorum suspensoria sunt quidā panniculi. de ana. vi. Sp. 44. C
 Corpora glandulosa ante vesicam quid agant. 14°. de vsu par. 1^a. 207. F
 in Corpore loci narium tutissimus quātopere munitus. 9°. de vsu par. 1^a. 172. B
 Corpus gubernantes partes tres. 5°. de lo. aff. 4^a. 28. H
 in Corpore quae sit habenda pars princeps. 6°. de vsu par. 1^a. 150. B
 Corpori vniuerso quae sint principia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. B
 Corporis humani imperium habet cerebrum. 3°. de dec. Hip. 1^a. 245. A
 in Corporis nostri supremo loco anima habitat, nosq; a terra vt cum coe
 lo affinitatem haberemus, attollit. de assuet. 2^a. 61. F
 Corporis partes omnes a cerebro sensum habent & motum. de virt. no
 strum corp. dispen. Sp. 60. C

Corpori toti attribuitur virtus tactibilis, sed maxime manibus. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 58. E
 in Corporis totius carne sit tactus fm Aristotelē. de vtil. resp. Sp. 63. D
 de Corpore nihil sensibile est præter venas, & arterias, & pelliculas, & nervos. de vtil. Sp. 62. G
 Corpus à nervis primo accipit motum. 12°. de vsu par. 1°. 193. E
 Corporis vires omnes sunt ex tensione nervorum. de vtil. resp. Sp. 63. D
 in Corporis medio cur sit cor. de anat. viu. Sp. 46. G
 Corporis membris omnibus cor est calidius. de compag. memb. Sp. 58. G
 + Corporis qualibet particula duplici commoditate superet cor, quo minus noxā ex caloris inopia celeriter cōtrahat. de vsu pul. 1°. 228. C
 Corporis partes omnes colligantiam habent ad cor per venas, pelliculas, & nervos. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Corporis totius respirationis organa arteria. de vtil. resp. 1°. 226. B
 Corpus totum inspirat, & respirat. de vtil. resp. 1°. 226. B
 Corpora aerē vehementia non dilatantur inspiratione. de instr. od. 1°. III. F
 ad Corpus totum per quas vias transmittatur spiritus à corde. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 58. G
 in Corpore nullo est sola iracundia. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. F
 in Corpore locus calidissimus, qui. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 Corporis pars superior quo dissidet cū inferiore. q. animi mo. 1°. 319. C
 Corporis partes molles cur non habeant meatus. 9°. de vsu par. 1°. 171. E
 Corporis partes durę cur habeant meatus. 9°. de vsu par. 1°. 171. E
 Corpus totum poris plenum est. 1°. de san. tuen. 2°. 67. G
 in Corpus per quę foramina ingrediuntur res, & per quę exeunt. 17°. de vsu partium. 1°. 222. B
 in Corpore nihil inuenitur vacuum. 3°. de nat. fac. 1°. 303. E
 in Corporibus quomodo quidam ponerent vacuū. de vtil. resp. 1°. 223. E
 Corpus nihil habens vacui dicitur aer à Galeno. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Corpus potest manere in vacuo vno loco, potest & nō manere. de cuiusque animi pec. not. atq; med. 2°. 59. C
 de Corpore in vacuo quid sensisset architectus. de cuiusque animi pec. no. atque med. 2°. 59. F
 + in Corpore humano nihil ociosum est, neq; immobile. 3°. de vsu p. 1°. 135. H
 Corporis singule partes motus continuitate quadā ac successione à primo principio assidue agunt nullo qui præsit indigentes. 14°. de vsu partium. 1°. 205. E
 Corporis virtutes. fin. med. 1°. 45. D
 Corpus nostrum dispensantes virtutes ex tribus proueniunt partibus. de virt. nostr. corp. dispen. Sp. 60. B
 Corporis facultates proprię sunt quatuor. 3°. de temp. 1°. 22. B
 Corporis vel partis pprietas ex functione accipit. 6°. de decr. 1°. 266. B
 Corpus & actio differunt. 1°. meth. me. 7°. 7. E
 Corporea materia opatio ligata est quatuor elemētis. de sper. Sp. 40. D
 Corporales actiones pueri precipuas obtinent. 6°. de san. tuen. 2°. 95. F
 Corpus calidius procliuus est ad motum. 3°. de presag. ex pul. 4°. 116. E
 non Corporis forma, sed actionibus, & vsibus membrum vnumquodq; indicat. 1°. de decr. Hipp. 1°. 233. E
 Corpus oē absq; naturali actione deorsum fert. 13°. de vsu par. 1°. 203. G
 Corpus est organum animę. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
 Corporis totius animatio quid sit. de sper. Sp. 37. F
 à Corpe naturali sit aīa substantia rōne temperaturę. q. ai mo. 1°. 318. G
 Corporis cōplexionē sequi anima virtutē. de incat. adiur. et sus. 7°. 181. F
 Corporum quatuor temperamentum, esse anima essentiā concludit Galenus. q. animi mor. 1°. 317. G
 Corporis structura propria animi moribus. 6°. de anat. adm. 89. G | 1°. de vsu par. 113. C | 11°. 189. D
 Corporis partes non impellunt animā, vt sit timida, strenua, aut sapiēs. 1°. de vsu par. 1°. 113. E
 Corporis temperaturis anima ancillatur. q. animi mo. 1°. 318. B
 Corporis tēperatio immutat animę functiones. & facit seiungere ipsam à corpore. q. animi mo. 1°. 318. B
 à Corpore non seiungitur aīa seruata temperatura. de sub. fa. 1°. 230. F
 Corpore laeso sunt laesę virtutes. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G
 à Corporeis malis afficitur anima. q. animi mo. 1°. 319. A
 Corpus cur animam moueat secundum Platonem. de sper. Sp. 40. D
 à Corpis vitioso humore lædit anima fm Platonem. q. ai mor. 1°. 319. A
 Corpus in quibus actionibus ab anima moueat. 12°. meth. med. 7°. 77. D
 Corporis passio nulla est tam vehemens, quę affectiones animę vincat. de par. pil. exer. 2°. 48. G
 Corporis motibus sunt magis obseruandę animę affectiones tum alijs de causis, tum q. corpore dignior est anima. de par. pil. exer. 2°. 48. G

Corporis temperamentum quibus animosę partis motus vehementiores calidius efficerent Aesculapius multas scribi cantilenas mimosq; iudicularū rerū fieri & quasdā melodias instituit. 1°. de san. tu. 2°. 65. G
 Corporis temperies est anima pars mortalis. q. animi mo. 1°. 318. D
 Corporis & animę quę sunt communia obeunt in senectā. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 190. D
 Corpoream esse animam quo modo probetur secundum Ammonium, De mocritum, & alios. de sper. Sp. 37. G
 ex Corpore quid est anima secundum aliquos non per se existens aduenit corpori. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 Corporeus est spiritus secundum plures. de sper. Sp. 37. G
 in Corporibus nostris perficit omnis operatio anima, vt melius in actū procedat. de anat. viu. Sp. 55. E
 Corporea non est anima, nec in loco. de sper. Sp. 37. H
 si Corporis nihil est anima, nescit videre Galenus quomodo in totū posset extendi. q. ani. mo. 1°. 317. H
 in Corpore humano duę sunt animę, & quę sint. de mot. man. Sp. 67. E
 Corpori quo modo iungitur anima. de sper. Sp. 37. F
 Corporeę substantię quo modo incorporea copuletur. de sper. Sp. 37. E
 à Corpore separatur anima sine corruptione. de sper. Sp. 37. H
 à Corpore quot modis anima digreditur. de sub. fac. nat. 1°. 203. F
 Corpora generabilia, & corruptibilia duabus transmutationibus subiiciuntur. 1°. de elemen. 1°. 7. A
 Corpus nostrū valde obnoxii est mutationibus neq; à causis externis tantū, sed ab internis etiā facile alteratur. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Corpus quibus mutetur. 6°. de san. tu. 2°. 95. C
 Corpus quot modis alteretur. ars med. 1°. 68. B
 Corpus nostrum quatuor materijs alteratur. ad Thras. 2°. 107. C
 Corpus totum immutant validę facultates sibi simili facultate. 1°. de se. mine. 1°. 335. A
 Corpus qbus moueat & pturbeť vehementer. de puero epil. 7°. 179. G
 Corporis affectibus inepte à Chrysippo comparatur animę perturbatio nes. 5°. de decr. Hipp. 1°. 354. D
 Corpori communicat cogitatio. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Corporis natura mouet corpus in consuetudines malas & mutationes malas. de sper. Sp. 40. E
 in Corpore continuo quomodo fiat alteratio qualitatis. 7°. de decretis Hippocratis. 1°. 269. G
 Corpus totū mutat digito in aquā calidā posito. de ther. ad Pif. 5°. 94. D
 Corpus omne vim habens sentiendi, sentit, & patitur. 1°. de elem. 1°. 3. D
 Corpus sit sensuale ex particularibus alterationibus. 1°. de elem. 1°. 3. D
 Corpus afficitur à qualitatibus temporis. de na. hu. com. 1°. 1°. 32. D
 Corporis natura sequendo quatuor mutationes in die, mutat corpus secundum illas. de sper. Sp. 37. A
 Corpora variantur venti variatione. de ther. ad Pifo. 5°. 94. D
 Corpus insectile, fieri nequit vt quicquā patiat. de diff. morb. 3°. 2. F
 Corpus si esset impatibile & inalterabile, semper perduraret. ars medicinalis. 1°. 68. B
 Corpora prima impatibilia sunt, secundum aliquos. 1°. de elem. 1°. 2. F
 Corpus omne nouum, & temporaliter creatum, mortale esse dicebant Stoici. de sperma. Sp. 38. A
 Corporis differentias mortales ostendit Porphyrius. de sper. Sp. 37. F
 Corpus fruitur nouem voluptatibus per quinque virtutes animales sensitiuas. de compag. memb. siue nat. hu. Sp. 59. B
 Corpus vniuersum, & primatim quadam corporis partes, quibus fruatur, tertio loco considerandum est. 2°. de lo. aff. 4°. 13. D
 intra Corpus quę sumantur. 10°. meth. med. 7°. 64. D
 Corpus cur indiget nutrimento. in Tim. Pla. 1°. 287. B
 Corpus compositum, & non simplex est nutrimentum corporis & spiritus. de anat. viu. Sp. 47. G
 Corpus quo modo nutriatur. 6°. de vsu parti. 1°. 151. D | de cogn. cur. animi morbis. 2°. 54. G
 Corpus nutriendi principium est in iecore. in Tim. Pla. 1°. 287. D | comm. 7°. aphor. 18°. Ex. 14. A
 Corporis omnibus partibus alimentum præparat iecur. de bonit. & vitio succo. 2°. 37. A
 Corporis totius nutrimentum in se continet hepar. de ana. vi. Sp. 50. A
 Corpus cum est inanitum cibum sumat. ad Thras. 2°. 104. D
 Corpus exiccatum accipiat potum. ad Thras. 2°. 104. D
 Corpora siccant fames. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
 Corporis habitu exinanito, nisi sensim renutriatur, plurimum extremum congeritur. 4°. de san. tuen. 2°. 88. B
 Corpus

Corpus totum in quibus est vacuum, maxime experiri licet, qui cibi sint
vniuersim & velociter nutrientes. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
in Corpus cibi paucissimi sunt qui non agant. 1°. de alimen. fac. 2^a. 8. E
Corporibus nostris alimentum optimum ex quibus concilietur. de boni.
& vitio suc. 2^a. 36. E
ad Corporis nutrimentum est aqua. de ana. viuo. Sp. 47. G
Corpus nutriunt lupini. de simp. med. Sp. 86. C
Corpus debilitari non permittit ouum semicoctum. de simp. med. Sp. 88. E
Corpus tutamentum est raphani radix à ieiunio comesta. de sim. me. Sp. 89. F
Corpora sicca salita, qualia. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. C
Corpus nutriunt vina pallida, aut flaua, quæ sunt substantiæ crassæ. 5°. de
sanitate tuen. 2^a. 91. B
Corpori grauetudinē infert vinū nigrū, & dulce. de simp. med. Sp. 92. B
Corpus vniuersum ob nimiam potationem calidius redditur. comm. 7°.
aphorismo. 7°. Ex. 54. D
Corpora plethorica neq; vinum, neq; balneum absq; maximo detrimen-
to tolerant. com. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
Corpus plethoricum quid sit. 7°. meth. med. 7^a. 48. A
Corporis tumor quid. de mult. 3^a. 80. F
Corpori habenti humorem crassum & frigidum confert vinum tenue. de
dissol. cont. Sp. 74. H
Corpus attenuant, & debilitant cibi acuti. de diss. cont. Sp. 72. F
in Corpore aliquo cibi crassi velocius digeruntur. de diss. cont. Sp. 73. C
ob Corporis robur vulgus illos putat beatos, qui coquunt difficilia co-
ctu. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. B
in Corpore non bene coquuntur, quæ sunt male preparata. 4°. de sanita-
te tuenda. 2^a. 88. B
Corpus solidum elixum in aqua qualitates quas habet deponit in aqua,
& fit ἀπὸ τοῦ. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. H
Corpus solidum cur sistit alium. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. G
Corporis leni proprietates. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. F
Corpus nutriunt nutrimento plurimo adhærente somni multi post cibū.
de dissolutio. cont. Sp. 72. G
Corpora vt sunt diuersa, ita victus rō est diuersa. 2°. de sani. tu. 2^a. 69. C
Corporibus iunioribus vtilis victus mollior & humidior. de sal. 2^a. 40. E
Corpus rarum quibus est nutriendum & quibus densum. de diss. Sp. 71. E
in Corpore calido quid efficiant cibaria crassa. de diss. cont. Sp. 72. G
Corpus exercentes debent cibos firmiores edere. 3°. de ali. fa. 2^a. 31. E
Corporis labor naturalis cui est debilis, conueniunt cibi subtiliantes pri-
mi generis. de diss. cont. Sp. 72. D
Corpus temperatū cur temperatis alimentis seruat. 1°. de ali. fa. 2^a. 8. E
Corpora temperata quibus indigent cibi in tempore non temperato. de
dissol. cont. Sp. 73. G
Corpora quæ egrediuntur temperamentum quibus cibis indigent. de dis-
solu. continua. Sp. 73. G
Corpora quæ longo tempore extenuantur, lente rescere oportet, quæ ve-
ro breui. breuiter. com. 2°. aph. 7°. Ex. 11. H
Corpora impura, & ab excrementis parum purgata, quo magis nutries,
magis lædes. 2°. de san. tu. 2^a. 69. G/ com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
Corporis totius vasa, & viscera non debent intemperanter repleri. de
cucurbitulis. scar. 6^a. 3. H
per Corporis singula membra distribui alimenti excrementa sunt. 1°. de
sanitate tuenda. 2^a. 67. G
Corpora animalium diffilari ea quæ fit per occulta foramina diffilatione
omnes consentiunt. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. D
Corpus ignotas perspirationes habere necesse est. in tim. Pla. 1^a. 287. B
Corpus omne expirabile est & inspirabile. de vsu pul. 1^a. 228. G/ in 6°. de
mor. vul. com. 6°. 3^a. 195. A/ 1°. de simp. me. fa. 5^a. 4. C
Corpus totum spirabile intus & foris. de vsu pul. 1^a. 228. H
Corpus influens & effluens ex Platone. q. animi mor. 1^a. 318. C
in Corpore defluxus quo modo fiant. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
Corporis exhalatio quo modo augetur. 6°. de san. tu. 2^a. 98. C
Corpus lædencia, & corruptentia sunt genere duplicia: nobiscum geni-
ta & inuitabilia: & nobiscum non genita, & quæ declinare possis.
1°. de sani. tuen. 2^a. 62. D
Corpus humanum dupliciter consumitur. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. A/ 1°. de
differ. feb. 3^a. 31. F
Corpori quæ extrinsecus occurrunt. 10°. met. med. 7^a. 64. D
Corpus extrinseca consumentia quæ sint. 1°. de san. tu. 2^a. 63. A
Corpus consumit aer ambiens. 1°. de sani. tu. 2^a. 63. B
Corporum symmetriam quæ sanitas est, confundit, inturbat, ac cor-
rumpit continens nos aer, si immoderatus calefcit, vel frigefcat, hu-

mescat, vel siccescat. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 100. H
Corporum primorum sanitas in quorum symmetria consistat. in 1°. de
mor. vul. com. 1°. 3^a. 101. C
Corpus ambiens aer replet thoracem fm Platonē. in Tim. Pla. 1^a. 289. F
Corpus dissimilium partium est aer, habens in seipso caliditatis & frigi-
ditatis particulas. de vit. resp. Sp. 64. A
Corpus quomodo obstruitur, elice. 3°. de san. tu. 2^a. 77. F
in Corpore nostro variæ species excrementorum. 1°. de san. tu. 2^a. 67. F
Corporis excrementa introd. 1°. de san. tu. 2^a. 88. B
in Corpore cur proueniat excrementi copia. 4°. de san. tu. 2^a. 88. B
Corpus humanum debet seruari excrementis vacuum & apertū, colli-
ge. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. H
ex Corporis cute quæ educantur. de cathar. Sp. 94. G
Corpus totum per quæ euacuetur. 4°. de compo. medi. sec. lo. 5^a. 149. F
Corporis totius excrementa per sudores euacuant. de const. ar. Isa. 42. B
à Corporis venis oibus, & arterijs mittit vrina, et sudor. de vit. Sp. 64. G
in Corpore qualis est succus, tale est eius seru. 4°. de san. tu. 2^a. 83. G
per Corporis poros quæ ob causam exeat sudor. de vit. resp. Sp. 64. D
Corporis totius succorum nota est sudor. 4°. de san. tu. 2^a. 83. G
Corporis superfluitatem vnam. s. facem siue sanguinem melancholicum
continet splen. de anat. viuo. Sp. 50. A
si Corpus est siccum, non est necesse excrementum esse siccum. 2°. de tem-
peramentis. 1^a. 21. B
Corpus rarum habentes viri non pauci habent semen fecundissimum. cō-
men. 5°. aph. 6°. Ex. 44. C
ex Corporis humore omni semen descendit. de spermate. Sp. 36. A
à Corpore toto ad testiculos trahunt nervi, & venæ propriæ, quas ha-
bet sperma. de sper. Sp. 36. A
Corpus totū mulieris vt plurimū est sile vtcris. cō. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
Corpora suppressis mensibus tabescunt. de opt. secta. Isa. 26. F
Corporis totius superfluitates quo modo euacuantur. ars med. Isa. 71. E
1°. de sani. tuen. 2^a. 58. E
Corpora nostra euacuantur sicut balnea. de sal. dia. 2^a. 41. E
Corpus nostrū quo modo sit subiectū exercitatorie. ad Thras. 2^a. 106. B
Corporis non vnum est bonum. ad Thras. 2^a. 103. F/ H
Corporis humani vnum est bonum. ad Thras. 2^a. 106. C
Corporis vnum est primarie bonum, ad quod reliqua omnia referantur.
ad Thras. 2^a. 103. F
Corporis bonum absolutissimū est pfectio actionū. ad Thras. 2^a. 103. H
circa Corporis bonum vna ars versatur. ad Thras. 2^a. 106. C
Corporis ars quæ sit apud Platonem. ad Thras. 2^a. 107. D
circa Corpus vnam esse artem concluditur. ad Thras. 2^a. 103. G
Corporis curandi artis diuisio. ad Thras. 2^a. 108. D
cur Corpori tuendo cum vna ars præsideat, vnicum ei nomen proprium
inditum non est. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. A
Corpus artis curantis nullum erat proprium nomen apud Græcos. ad
Thras. 2^a. 108. A
Corpus curans ars vna est. ad Thras. 2^a. 108. G
circa Corpus humanum artes multæ. ad Thras. 2^a. 103. E
circa Corp^o humanū septē artes, quarū finis est sanitas. ad Th. 2^a. 103. A
circa Corpus humanum artes novē, quarum septem laudandæ, due vitio-
sæ sunt. ad Thras. 2^a. 102. G
Corpus curas ars in duas principes partes distribuit. ad Thra. 2^a. 108. A
Corporis partes qui mouere nequit, ad vitæ functiones censetur inutilis.
3°. de loc. affect. 4^a. 21. B
Corpus non fit aptum exercitationibus, vbi non sunt temporum muta-
tiones fortes. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. E
Corpus ad exercitationem excitat mutatio. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. C
circa Corpus humanum si vnam artem transeamus, septem facimus. ad
Thras. 2^a. 102. G
Corpus totum fricandum mediocriter linteolo ante exercitationem calfa-
cere oportet. 2°. de san. tu. 2^a. 69. H
Corpus oleo fricandum post linteī fricationem ante exercitium. 2°. de sa-
nitate tuenda. 2^a. 69. H
Corporis, & animi medicis exercitijs seruatur calor naturalis. 1°. de sani-
tate tuenda. 2^a. 65. F
Corpus totū mouet exercitatio parue pile. de par. pil. exer. 2^a. 49. A
Corpus cogit exercitatio preparatoria. 3°. de san. tu. 2^a. 81. E
Corpus implet lente exercitationes. 6°. de san. tu. 2^a. 96. A
Corpus relaxat exercitatio q̄ apothepia dī. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
Corpus fatigans exercitatio optima est. de par. pil. exer. 2^a. 48. G
Corpora proprie calefcunt ab exercitio. 2°. de san. tu. 2^a. 74. B

Corpora ut singula partes sint perfusa, calor ob exercitiū auctus facit. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. E
 Corpora calida, & robusta ab exercitijs validis, & sale validiora efficiuntur. 4°. de simp. med. fac. 7^a. 28. A
 Corporis pars quādo sit validior & infirmior, quid sequatur. de natu. hum. com. 2°. 7^a. 182. H
 Corpora validiora quā dicantur. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 218. H
 Corpus quo modo intelligatur validissimum. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 182. E
 Corpus quodcūq; potest habere aliquam partem infirmissimam, aliquas vero validissimas. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 182. H
 Corpus siccatur exercitatio multa. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. G
 Corporis exercitium facit continere semen. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. G
 Corpus colligat celer motus augēdo plurimū calorem. de sal. di. 2^a. 41. A
 Corpus laxum efficit frictio mollis. 6°. de san. tu. 2^a. 98. C
 Corpus est. vngendum oleo, vbi cutis incaluerit, & meatus laxati sint. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. H
 Corpus nō valde siccū pungendū. de vic. ratio. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 132. E
 Corpora quiete in eodem statu conseruantur, motu alterantur, & transmutantur. com. 4°. aph. 14°. Ex. 28. H
 Corpori obest ocium. de assuet. 2^a. 61. E
 Corpus nostrum quomodo sit subiectū philosophiæ. ad Thras. 2^a. 106. B
 Corpus hominis materia est artis medicæ. de part. art. med. Sp. 18. C
 Corpus nostrum quo modo sit subiectum medicinæ. ad Thras. 2^a. 106. B
 Corpus est medicorum materia tanquam id ex quo finis, aut in quo. ad Thras. 2^a. 106. A
 Corporis naturā quam totius medicinæ ordinis principū statuit, optime cognoscendā esse præcipit Hippocrates. si quis optimus m. Isa. 6. B
 Corpori hominis tuendo ars medica dicata est. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. C
 Corporis nostri optima curā haberi non potest in qualibet proposita vita. 2°. de san. tu. 2^a. 69. C
 Corporum notitia est necessaria ad constitutionem artis curatricis. de const. ar. Isa. 40. B
 Corporum naturam si quis ignorabit, morbi curari non possunt. 1°. methodi medendi. 7^a. 3. F
 Corpori totam artem præsidem callebant Hippocrates, Diocles, Praxagoras, Philotimus, atq; Herophilus. ad Thras. 2^a. 109. E
 Corporis affectus q̄ actionē gignit, est cōsiderandus. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Corporis affectus præcedit actiones, & illas gignit, nec vnum sine altero esse potest. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 sine Corporis naturali aut vitioso affectu actio aut proba, aut improba esse non potest. 1°. meth. med. 7^a. 7. G
 Corporum naturales differentiæ sciri debent. 5°. de san. tu. 2^a. 88. D
 Corpus sanum sibi ipsi omnia inuenit proprio naturæ suæ impetu directum, maxime si in ijs, quæ ad animum pertinent recte sit. educatum. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
 Corpus nullum offenditur à propria natura. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. A
 Corpora quæ secundum naturam se habent ijs seruari custodiriq; suum habitum decet. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. C
 Corpus moderate sanum non debet mutari. ad Thras. 2^a. 104. E
 Corporum sanorum communis actio conseruatio. ad Thras. 2^a. 108. F
 Corporis ars conseruatrici circa quæ versetur. ars med. Isa. 69. C
 Corpus temperatum quibus seruetur in omnibus. 5°. de san. tu. 2^a. 89. A
 ad. Corporis sanitatem cōseruandā syrupus acetosus. secr. Sp. 103. D
 Corpus vitiosum instauratur medicis, & agricola. ad Thras. 2^a. 104. B
 in Corporibus, causis, & signis vt primis tribus generibus. quo modo consistit sanitatis tuendæ studium, æque ac medendi methodus. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 58. G
 Corpus salubre simpliciter quid. ars med. Isa. 62. C
 Corpus salubre simpliciter semper, quid. ars med. Isa. 62. C
 Corpus salubre simpliciter vt multum, quid. ars med. Isa. 62. C
 Corpus salubre nunc, quid. ars med. Isa. 62. C
 Corpus insalubre simpliciter, quid. ars med. Isa. 62. D
 Corpus insalubre semper, quid. ars med. Isa. 62. D
 Corpus insalubre vt multum, quid. ars med. Isa. 62. D
 Corpus insalubre nunc, quid. ars med. Isa. 62. D
 Corpora neutra sunt quæ dicunt cadere in ægritudinem. ars m. Isa. 67. D
 Corpus sanum non est vnum tantum. ars med. Isa. 68. A
 Corpus omne vnde sit sanum vel ægrum. de sper. Sp. 40. C
 Corporis moles solito maior aut minor, aut magis alba, aut magis rubra. vel vt liuidior, aut nigrior, ostendit futuram ægritudinem. ars medicinalis. Isa. 67. F
 Corporis totius habitus si habeat multam pituitam albā, aquam inter-

cutem incidit. com. 7°. aph. 7°. Ex. 60. H
 in Corpore quomodo mutetur color, & ex quibus. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. A
 Corporum vitiosi status sunt genere duplices. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. C
 Corpus vitiosum à quibus causis cito offendatur. de optima nostri corporis const. 1^a. 38. D
 extra Corpus quæ sunt, facillime deprehenduntur: quæ vero intra corpus, difficillime. ars med. Isa. 66. G
 Corpora ægotantia quo modo cognoscuntur. ars med. Isa. 67. A
 in Corpore p̄fundo affectus quo modo noscant. 17°. de vsu par. 1^a. 222. E
 in Corpore toto vbi mutationes, & corpus refrigeratur, & rursus calefit, aut colorem alium ex alio commutat, longitudo morbi significatur. commentario. 7°. aphorif. 60°. Ex. 59. E / præsagium experientia confirmatum. Sp. 77. G
 Corpora laxiora facilius offenduntur à cunctis causis externis. de op. nostri corp. const. 1^a. 38. F / de assuetu. 2^a. 61. C
 Corpora sensibilia magis sentiunt dolores. in 6^m. de morb. vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 153. E
 Corpus molle facile sequitur ducentem, & segnius in suam vertitur naturam. de vsu puls. 1^a. 229. G
 Corpus si sit mollius quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. C
 Corpora mollia quo modo fiant. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. F
 Corpora laxiora salubriora sunt, quo ad excrementa. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. E
 Corpora densiora difficilius afficiuntur à cunctis causis expertis. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. F
 Corpora densiora minus salubria, quo ad excrementa. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. F
 Corpus si sit durius, quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. C
 Corpora dura quo modo fiant. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. F
 Corpora affecta laciones habent, causæ illas faciunt, & signa indicant. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. D
 Corporum ac etiam causarum lacionum vocibus vitur Hippocrates inter signa. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. B
 cū Corporis morbo vniuoce morbi animæ appellari dicit Chrysippus. 5°. de decre. Hipp. 1^a. 155. D
 Corporis affectus dici potest causa morbi, vel corpus certo modo affectū. 1°. methodi medendi. 7^a. 6. B
 Corporis status est causa morbi. 1°. meth. me. 7^a. 7. F
 Corporis varij status. 3°. de san. tu. 2^a. 80. H
 Corporis status pessimus qui sit. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Corpora curanda habent magnam differentiam. 4°. de compositione medicam. per genera. 5^a. 240. G
 Corporis ptes, q̄ facilius, et quæ difficilius curent. 6°. de san. tu. 2^a. 98. E
 Corporum constructiones quæ morbis sunt obnoxie, ex contrarijs temperamentis signat. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. F
 Corporis morbus, qui s̄m Chrysippum. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 255. G
 Corporis morbi vniuersales intro. Isa. 59. F
 Corporum simplicium primæ ægritudines duplices sunt & quæ. de differ. morborum. 3^a. 2. G
 Corporum primorum ægritudo inflammatio est, & ex accidenti totius instrumenti. de diff. mor. 3^a. 5. H
 Corporum primorum ægotationes ex intemperatura fieri primus dixit Hippocrates. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 275. B
 Corporibus à naturæ modo egressis accidentia quatuor habent differentias. 2°. meth. med. 7^a. 9. B
 Corpus quanto magis recedit à natura, tanto habet maiorem morbum. com. 7°. aph. 7°. Ex. 61. A
 Corpus à tēperie deficiens tribus de causis deficit. 5°. de san. tu. 2^a. 89. E
 Corporis intemperies indicat remedia, non senium aut etas aliqua. 5°. de sanitate tuen. 2^a. 93. B
 Corpus deficiens à moderate sano debet mutari secundum defectum. ad Thras. 2^a. 104. E
 Corpus intemperatum per contraria reducitur, & quomodo. 1°. de alim. fac. 8. F / 1°. de san. tuen. 2^a. 65. C
 in Corpore quo modo sint agenda contraria. ad Thras. 2^a. 104. F
 Corporis totius vbi temperamentum sit biliosius, & venter imbecillus, cibo qui ventrem roboret firmari postulat. 6°. de san. tu. 2^a. 98. H
 in Corpora quid agat calor. 16°. de vsu par. 1^a. 220. G
 in Corporibus considerandum an suo, vel ascititio calore incalcant. 2°. de temperamen. 1^a. 20. B
 Corpus iuuenis carnosus calefit non ex propria potestate, sed ex accidenti ab aqua

ti ab aqua frigida. 3°. de temp. 1°. 21. G
 Corpus carnosum pars appellat ab Hippocrate. de frac. com. 3°. 7°. 242. H
 Corpora nostra a quibus calefiunt ab externo. 2°. de san. tuen. 2°. 74. B
 Corporis totius inordinata super calefactio fit luna in coniunctione solis,
 Saturno in tetragono. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. A
 Corpora ex calfacere in augmento lunæ periculosum est. de decub. pro-
 gno. ex math. scien. Sp. 16. B
 Corpus totum quando calefacere celeriter consilium est, quid agendum.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. H
 Corpus calefaciens electuarium. de med. exper. Sp. 107. B
 Corpus calefaciens medicamen. de medicinis expertis. Sp. 106. B
 in Corporibus senu calore naturalem confortans medicamen. de me-
 dicinis expertis. Sp. 108. A
 Corpus calefit a febre vehementi. q. animi mores. 1°. 317. H
 Corporis totius veluti quedam immoderata caliditas est febris. de cau-
 sis morborum. 3°. 6. E
 in Corpore caliditatem Plato vocavit ignem. in tim. Plat. 1°. 288. C
 a Corporis, aut anime motu fit febris. presag. exper. conf. Sp. 77. D
 Corpus rarum & spissum breviores et longiores efficit febriles accessio-
 nes. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A
 Corpora febricitantium euacuatione indigere significat in somno sudor
 multus, si cibi plurimi eius causa non fuerint. presag. exper. conf. Sp. 77. G
 Corpus idem p. h. e. ptes refrigerantes, & calefacientes. 1°. de ali. fa. 2. 9. C
 Corpus an possit una fieri calidum, & frigidum, humidum, & siccum. de
 caus. morb. 3°. 8. A
 a Corpore solido humor aerq. facillime accenduntur, non autem e contra-
 rio. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Corporum solidorum substantia crassissima est. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Corpora solida in morbis quo custodienda. 12°. meth. med. 7°. 77. B/E
 Corpora solida habent certam quantitatem. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Corpus non extenuatur in febriente ex cutis spissitudine, & humorum
 crassitudine. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. F
 Corpus quod incendi, & tendi videatur non est affectus, sed symptoma.
 3°. de san. tuen. 2°. 78. F
 Corpus excidatur in morbis diuturnis. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Corpus nimium gracile, & nimis obesum non laudat Galenus. 1°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 64. D
 Corpus si sit obesum vel gracilius, qd considerandum. 5°. de san. tu. 2°. 89. C
 Corpora quo modo in se ipsa subsident. de caus. mor. 3°. 9. B
 Corpus sit gracile, & aridum a vigilia, & tristitia. 3°. de san. tu. 2°. 81. F
 Corpus quo intumescit, & decubuit aqua calida. 2°. de san. tu. 2°. 73. C
 Corpus aridum, & gracile quo sanetur. 3°. de sanitate tuen. 2°. 81. F
 Corpus si sit siccum quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Corpus calori, et siccitati succurrit aqua frigida. de bo. et vit. su. 2°. 39. C
 Corpus roborat aqua frigida. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 Corpus roborat vinum frigidum. de sal. dig. 2°. 41. C
 in Corpore siccitate humectanda, & refrigeranda quomodo vir pri-
 dens se geret. de bon. & vit. suc. 2°. 39. B
 ad Corporis debilitationem. secret. Sp. 100. D
 Corporis debilitate significat urina alba et nuda in oibus. de dy. Sp. 35. D
 in Corpora quid agat frigus. 16°. de usu par. 1°. 220. G
 Corpus ubi fuerit infrigidatum, & rursus incaluerit, longitudinem mor-
 bi significat. presag. exper. conf. Sp. 77. G
 Corpora refrigerare luna imminuente, periculosum. de decub. prognost. ex math. scien. Sp. 16. B
 Corpus aquosum & subhumidum quo modo durius reddatur. in 6°. de
 morb. vulg. com. 2°. 161. A
 Corpora humectat humiditas sine caliditate, & frigiditate notabili de
 assuet. 2°. 61. H
 Corporibus humidis medicamenta magis humida adhibenda sunt. 2°. de
 comp. med. per ge. 5°. 220. D
 ad Corpus infrigidatum, & humectatum. secret. Sp. 98. G
 ad Corpus humectationem, & infrigidationem multam electuarium
 diatrion pipereon. secret. Sp. 102. E
 Corpus nolle etiam quam pro natura amplius efficit lassitudo quæ phleg-
 mones sensum præfert. 3°. de san. tu. 2°. 79. A
 in Corpore malus sanguis ubi sit. 4°. de san. tu. 2°. 84. G
 in Corpore redundans semper ad partes imbecillas descendit. 1°. de ali-
 men. facultatib. 2°. 10. H
 Corporis partes quæ natura fuerint maxime infirmæ potissimum vnicuiq.
 afficiuntur. de bon. & vit. suc. 2°. 39. D
 Corpora imbecilliora quæ dicant. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. G/H

Corpus potest non esse plenum licet humores ad aliquam partem fluant
 & copia humoris in parte aliqua contineat. c. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Corpora tenuissima cumalata, robur acquirunt. 15°. de usu par. 1°. 212. A
 in Corporis affectibus quæ symptomata consistunt. de sym. diff. 3°. 13. A
 Corporum corruptelæ unde nascantur. de sper. Sp. 41. A
 Corpora quæ putrescunt. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 in Corpore sanies ex aqueo & igneo elemento. 8°. de decr. 1°. 275. E
 in Corporis omnibus partibus qui fiant morbi. 3°. de loc. aff. 4°. 18. D
 Corporis pars dolens, & in tumores eleuata quo curet. de sectis. If. 16. D
 ex Corporis totius affectu cerebrum copatur. 3°. de lo. aff. 4°. 18. D
 Corporis partes quibus inæqualiter se habent, non est facile numerare.
 6°. de san. tuen. 2°. 95. D
 a Corporis varijs partibus potest oriri profluuium. de sect. Ifa. 18. F
 Corpus nigrum fit liene peccante. 6°. de loc. affe. 4°. 36. A
 Corporis affectiones nigre ex lingua coloribus cognoscuntur. 8°. de decr.
 Hippocra. 1°. 275. H
 Corporis color quæq. herbis cadentibus assimilatur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B
 Corporum cognitio, quæ ex signis habetur in agendis est prima. intro-
 ductio. Ifa. 62. B
 a Corporis partibus sumenda iudicatio. de sectis. Ifa. 18. C
 Corporis extremæ partes si frigescant, quando malum, & quando non.
 commen. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Corporis quedam vitia propter magnitudinem insanabilia sunt. de co-
 gnoscendis curandisq. animi mor. 2°. 53. B
 Corporis languor efficitur a calore, & frigore abundante. de dyna. Sp. 19. D
 Corporis languorem mitigat opium. de simp. med. Sp. 88. B
 Corpora flacida confirmat omphacomeli. de dyna. Sp. 22. C
 Corpus omnibus numeris absolutum, & decorum, simplex, & vnum,
 est regula medicamentorum facultatis inueniendæ. 3°. de simp. medic.
 facultatib. 5°. 19. F
 Corpus admodum exile, facilius grandius, difficilius alteratur & muta-
 tur ab eo cui admotum est. 1°. de simp. med. fa. 5°. 4. B
 Corpus acerbum, terream est ac frigidum, tripliciterq. necessario exsol-
 uitur. 4°. de simpli. med. fac. 5°. 26. E
 Corpus refrigeratur a cicuta, & sanguinis euacuatione. quod animi
 mores. 1°. 317. H
 Corpus totum breui immutat venenum deleterium in pauca quantitate.
 1°. de femine. 1°. 335. A
 Corpus a deleterio venenatum curatur per alexipharmaca contraria qua-
 litate sese diffundente. totum corpus immutatur. 1°. de fem. 1°. 335. B
 Corpus quo modo purgetur, elice. 3°. de san. tu. 2°. 77. F
 Corporis totius curationem præmittendam in morbis omnibus est com-
 mune præceptum. 3°. de locis affectis. 4°. 15. D/H. de compo. medica-
 men. fec. loc. 121. E
 Corpus vniuersum debere primo purgari si malitia humorum infestet,
 & vel sanguinis missione euacuari redundante sanguine, antequam ad lo-
 calia partis influxu laborantes remedia veniamus, collige. commen. 6°. aphorismo. 31°. Ex. 49. G
 Corpus caputq. totum prima euacuandum, quam aliquid oculis adhibea-
 tur. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 149. F
 Corpora oportet, ubi quis purgare voluerit, fluida facere: & si supra, si
 stere alium, si vero infra, humectare. com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. E
 Corpus debet esse fluxile, & transpirabile. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 Corpora propter consuetudinem euacuationibus non indigent, & cur in-
 digeant. de assuet. 2°. 61. H
 Corpora sana non sunt purganda. de dyna. Sp. 20. D
 Corpus plenum non est euacuandum per patientem locum. ars me. If. 70. F
 Corpus totum euacuatur quandoque per vterum, quandoque per renes.
 6°. de loc. affect. 4°. 41. D
 Corporis substantia ignorata medicamenta sciri non possunt. 2°. de natu-
 ralibus facultatib. 1°. 301. B
 Corpus densum, & durum facile tolerat. de assuet. 2°. 61. C
 Corporibus duris quæ conueniant. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. F
 in Corpore duro quibus vteretur medicamentis. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 Corpora dura habeant medicamenta valentiora. 7°. de compo. medica-
 men. per gen. 5°. 269. F
 Corporibus duris magis sicca adhibenda. 2°. de compositione medica-
 mentorum per gen. 5°. 220. I
 in Corporibus duris usus medicamenti ad nervos. 3°. de compo. medica-
 men. per gen. 5°. 233. G
 Corporibus densis astringentia potius obsunt, quam prosint. de optima
 secta. Ifa. 29. F
 Corporibus

Corporibus mollibus quæ conueniant. 2°. de compo. medi. per ge. 220. F
de rem. par. fac. 7°. 154. H
Corpora mollia medicamenta habeant mitiora. 7°. de compo. medi. per
genera. 5°. 269. F
in Corpore molli vsus medicamenti ad nervos. 3°. de compositio. medica
mentorum per gen. 5°. 233. G
Corporibus fortioribus fortiora medicamenta, debiliora debilioribus
sunt præbenda. 6°. de compo. medicamen. secun. loc. 5°. 176. F
Corpus ut reficiamus, fortibus vtimur catharticis. de dyna. Sp. 20. G
Corporis partium, & humorum ratione medicamentorum diuersitas
de cathartic. Sp. 95. A
in Corporis totum halitum quæ medicamenta tenuia digerantur. 4°. de
sanitate tuen. 2°. 86. D
ad Corpus vniuersum medicamenta introd. If. 58. A/B
Corpus totum promouet elaterium. de simp. med. Sp. 83. G
Corpus totum hiera purgauit. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 121. E
Corpus superius & inferius purgat scammonia. de cathar. Sp. 95. A
Corpora rarefcunt robustis concumbentibus. 3°. de san. tu. 2°. 81. E
Corpus cur maxime dissoluitur a coitu. 1°. de sem. 1°. 335. D
Corpus primo præparandū venæ sectione, vel medicamento, vel vtroq;
4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. C
Corporib; euacuatis cucurbitulæ vtiles sunt. de cucurbit. scar. 6°. 3. B/C
in Corpore redundantem materiam minuere vbi volumus, scarificatio
ne vtimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
cui Corporis parti admoüenda sint remedia conueniens est & necessariū
scire. de fæt. for. 1°. 324. B
in Corporibus cavitates, & earum meatus quomodo aboleantur. de cau
sis morborum. 3°. 9. A
Corpori infixæ extrahit anagallis. 6°. de simp. medica. fa. 5°. 42. H
Corpori toto genere inimicum excidere oportet. in 6°. de mor. vulgari
bus, com. 2°. 3°. 161. B
in Corpore quando os, aut charitago, aut nervus abscinditur, nõ auge
tur. com. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
Corpora nervosa ac tenuia nõ agglutinantur. 15°. de vsu par. 1°. 212. H
Corpus quæ vertebra læsa fiat immobile. 8°. de ana. adm. 1°. 183. A
Corpus repente resolutum functionibus voluntarijs immobile redditur,
& sensu orbatur. de fæt. for. 1°. 324. B
ad Corpora figuranda vbi quid manu fieri oportet, laqueus. de la
queis. 7°. 306. F
ad Corpora figuranda vbi manu curatio adhibetur, laqueus. de la
queis. 7°. 308. E
ad Corpora figuranda vbi iuxta anũ curantur, laqueus. de laqu. 7°. 308. G
ad Corpora mollia muliebria, & puerilia aptatur palæstricus modus
componendi luxata. de machin. 7°. 309. C
CORPULENTIAM in homine, vel multam carnem quid faciat. 2°. de
temperamen. 1°. 18. F
Corpulenti qui sint. 2°. de temp. 1°. 18. D
Corpulenti & graciles habent contrarias habitudines ex contrarijs or
tas. 7°. de san. tu. 2°. 64. E/de pul. ad tir. 4°. 44. A
Corpulentia vel carnis copia quando sequatur. 2°. de temp. 1°. 18. D
Corpulenti, molles, & rubicundi vnde hoc habent. de sal. diæ. 2°. 40. D
Corpulenti & multum molles & rubicundi quo victu sint nutriendi. de
salubri diæta. 2°. 40. D
Corpulenti habent pulsus breues. 1°. de presag. ex pul. 4°. 106. B
Corpulenti minus conuenit balneũ. q̃ gracilibus. de sal. diæ. 2°. 41. A
Corpulentia quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 91. D
Corpulentiam quibus curauerit Galenus. 14°. meth. med. 7°. 91. E
Corpulentiam incidentia, quæ. 14°. meth. med. 7°. 91. D
pro Corpulentis, & hydropicis flos salis aquæ maris mistus, in qua
fiat lauatio. 14°. meth. med. 7°. 91. E
in Corporis tumore elleborus dandus. de vict. ratione in morbis acutis
commen. 4°. 7°. 144. E
Corpulentorum cataclysmata, qualia. de sal. diæ. 2°. 41. F
Corpulenti quo modo iter facere debent. de sal. diæ. 2°. 41. A
CORRECTVS aliqua, quid agere debet. de cogn. curandisq; animi
morb. 2°. 55. G
Corrector Hippocratis non minister, qui. 3°. de diff. resp. 3°. 69. G
Correctiua medicina quæ appelletur. ad Thras. 2°. 106. E
Correctiua medicina quo modo diuidatur. ad Thras. 2°. 106. E
Corrigere circa humanum corpus errores, medici opus. 1°. de differentijs
februm. 3°. 32. F
quæ Corrigi possunt cibi inflati. de diff. cont. Sp. 74. G

CORRIGIIS exiccatis cõe est conuelli. in prog. com. 1°. 4°. 191. D
CORROBORATIO, quæ. de consti. ar. Ifa. 42. F
Corroborat vires motus. de frac. com. 2°. 7°. 238. G
non Corrobari eum qui ex ægritudine bene cibatu, est affectio potentie
nostrum corpus regentis. com. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
CORRODENS, acris, & acida est atra bilis. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
CORROSIS gingiuis prodest succus centaureæ. de virtute centau
reæ. Sp. 93. D
Corrosionem afferunt causæ exasperantes. de caus. morb. 3°. 9. C
in Corrosis vlceribus confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 95. F
CORRUGATIO membranarum oculi affectus. intro. Ifa. 58. D
quæ Corrugant, & raborant stomachum. de diff. cont. Sp. 74. E
pro CORRUMPERE Hippocrates sæpe in libro de fracturis & arti
culis vsus est verbo sphacellare. com. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
Corrumperere est putrescere. 2°. de diff. feb. 3°. 40. A
omne quod Corrumptur non dicimus putrescere, sed quibus id cum sa
tore accidit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 36. B
Corrupta fætida, inspiratio corã se detineri non posset, si numerus inspi
rationum, non pulsuum propter paruitatem pulmonis cogere ad
quari. de anat. viu. Sp. 48. B
CORRUPTIO quis motus. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
Corruptio videtur esse motus. 3°. de diff. pul. 4°. 67. D
Corruptio & alteratio naturæ quomodo fiat. de inæq. intemp. 3°. 43. G
Corruptio duplex quæ fit, & quæ facta est. de marc. 3°. 45. B
Corruptioni generationi, subiecta est substantia. de mul. 3°. 77. A
Corruptionis necessitas duplex i oĩ genito corpore. 1°. de san. tu. 2°. 62. G
Corrumpti cur sit necesse nobis. 6°. de san. tu. 2°. 96. F
Corruptio propter quid fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D/de sper. Sp. 41. A
Corruptibilia corpora duabus transmutationibus subiiciuntur. 1°. de ele
mentis. 1°. 7. B
Corruptio multis modis fieri potest. 5°. de sim. med. fac. 5°. 36. B
Corruptionem duplicem patitur mediocritas, exuperantiam, & def
ectum. de diff. morb. 3°. 2. G
Corrumpuntur res quatuor modis. de marco. 3°. 45. C
Corruptio flammæ quot modis fiat. de palp. tre. conuul. & rig. 3°. 54. E
Corrumpuntur quæ non dissolantur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
Corrumpuntur tempore materiæ obstruentes. 2°. de diff. feb. 3°. 42. C
Corrumpuntur res ab immoderatione extrinseca caloris alieni, aut frigo
ris abundantia. 4°. de sim. me. fa. 5°. 28. B
Corrumpuntur duplici de causa sicut serp. 14°. meth. med. 7°. 93. C
quas Corruptiones a siccitate prouenientes marcorem per translati
onem appellemus. de marc. 3°. 45. C
Corrupta a siccitate, a marasmo, & tabe arripi dicimus. de mar. 3°. 45. C
Corruptum emic tabefaciens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 245. H
Corruptionis in homine duplex causa, intrinseca, & extrinseca. 1°. de sa
nitate tuenda. 2°. 63. A
Corrumpit nihil calor proprius. 11°. meth. med. 7°. 69. E
Corrumpitur ac perimitur quidquæ a dissimilibus, augetur vero ac nutri
tur a similibus. de inæq. intemp. 3°. 44. C
Corrumpuntur cur cito humores in multitudine, ratione potentie. 1°. de
differen. feb. 3°. 31. H
quo Corrumpitur sanguis aliqua in parte acervatus, & quot modis. 2°.
de differen. feb. 3°. 40. A
Corrumpitur sanguis ob duplicem causam in inguinum tumoribus, & in
flammationibus. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
Corrumpitur tardius sanguis pituitosus. 2°. de diff. feb. 3°. 42. B
Corruptio in sanguinis vomitu. com. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
Curruptus sanguis est alterandus. de cucur. scar. 6°. 3. G
Corruptum quod est quo modo coquatur, & fiat optimum in aliquibus
naturis. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
Corrumpuntur humores quinq; vt epoto veneno. 5°. de loc. aff. 4°. 44. B
Corruptio an fieri possit in alalib; veluti veneno. 6°. de loc. aff. 4°. 40. B
Corruptionem in venis signum esse humectati & insigiditati corporis,
collige secretorum. Sp. 98. G
ex Corruptione humorum fieri morbos, collige. cõ. 1°. aph. 17°. Ex. 9. D
de oculis. 7°. 185. A
Corruptum est auferendum. 8°. meth. med. 7°. 59. C
in Corruptela humorum dandum est medicamentum. quos purga. opor
tuit. quib. med. & quo temp. 5°. 88. B
Corrupti humores debent per purgationem euacuari. commentario. 6°.
aphorismo. 47°. Ex. 52. B
Corruptum per quas vias euacuatur. 11°. meth. med. 7°. 69. F
ad Corruptorium

ad Corruptoriam & venenosam vim habentem materiam. 7°. de com-
po. med. se. loc. 5°. 186. B
ex Corruptione humorum dispositio exigit. temperamentum ciborum.
com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
Corrumpuntur quidam fructus, ut efficiantur sicut perniciosum venenū
in stomacho. de diff. cont. Sp. 75. A
Corrumpit cibos os ventriculi non fundus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
Corrumpit primum cibum & secundum cibum sumptus ante quam pri-
mus descenderit. de diff. cont. 301. n. 33. Sp. 72. A
Corruptibile, & crassum nutrimentum generant ova cocta in degamine,
vel in testis, & caseus. de diff. cont. Sp. 74. B
Corruptiones ciborum nidorosa, ex quibus cibis veniunt. 3°. de sympto-
matum causis. 3°. 24. H
Corrupta licet sint in corpore cibaria quō tamen febrim facere nequeāt
in ijs, qui bono sunt habitu, sed concoquantur. 1°. de dif. se. 3°. 31. H
Corruptionem humorū quandoq; qñq; defectum alimēti causam esse ut
capilli ex capite deficiant, collige. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
Corrupta in ventre quō statim expellenda. 4°. de san. tuen. 2°. 83. A
ad Corruptionem stomachi. secreto. Sp. 98. F
Corruptionem stringit siligo tritici. de simp. med. Sp. 90. A
Corruptionem inducentes facultates attrahere potest cucurbitula. de cu-
cubitu. scarificatio. 6°. 3. F
Corrupta ubi est materia, particulis repletis, cucurbitulę admovent
cum incisione. de cucurb. reuul. & c. 6°. 3. C
que Corruptura sunt fetus, ijs mammae extenuantur, si vero rursus du-
re fiant, dolor aut mammae, aut coxas, aut oculos, aut genua infesta-
bit, & non corrumpent. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C
ad Corruptelas. de med. fac. parab. 7°. 176. B
ad Corruptā complexionem. secret. 101. G de med. exper. Sp. 104. A
ad Corruptionē complexionis electarium gasit. de med. exper. Sp. 108. B
Corruptas humiditates resoluens medicina. secret. Sp. 102. A
a Corruptione, abscessus ossis. com. 7°. aph. 73°. Ex. 60. G
Corrupta esse nō debet dici quę marcida sunt. de frac. com. 3°. 7°. 247. G
CORTICES quatuor habet corona oculi. de anat. viu. Sp. 48. F
Cortices oēs sunt siccioreis suis arboribus. 6°. de simp. medic. fa. 5°. 48. H
Cortices Alburni quid faciant. de dyn. Sp. 30. G
Cortex Capparis purgat splenem. de cathar. Sp. 95. C
Cortex Cedri cum oxymelite vomitum facit. de cathar. Sp. 95. C
Cortex Citri quā accipitur de eo parū, confortat stomachum: quā multum,
grauat, & cur. de diff. cont. Sp. 74. E
Corticis fistulici decoctio confortat stomachum, & mundificat canales pul-
monis, & hepatis. de med. exper. Sp. 104. D
Cortex mali medici acris est, acida aut pars itima. de attē. vic. 2°. 46. A
Cortex radices Mori amarus est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. C
Cortex radicum mori lumbricos eicit. de simp. med. Sp. 87. H
Cortex virginis Nucis valet ad hemorrhoides. de dyna. Sp. 28. H
Cortex Pinus, qualis. 5°. meth. med. 7°. 36. E
Cortex pinus adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. G
Cortex pinus. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 157. F
Cortex pinus torrefactus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. D
Cortices Punicorum quando seruandi. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 168. H
Cortices punicorum adstringunt sufficienter. 6°. de compo. medicamen-
tum. locos. 5°. 168. H
Cortice radices Rumicis hortēsis vititur. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 161. A
Corticibus radicum rumicis agrestis vititur. 5°. de compo. medicamen-
to. secun. locos. 5°. 161. C
Cortex Thuris. 7°. de comp. med. sec. loc. 184. D / 5°. de comp. medicamen-
tum. per gen. 252. A / 7°. 5°. 272. F
CORVO. albo simile, prouerbiū. 1°. de nat. fac. 1°. 296. E
CORVSCATIO quid. de hist. philo. Sp. 7. G
CORVRAE. i. cura. de artic. com. 1°. 7°. 257. B
CORDALIS. herba colicis conuenit. 11°. de simpli. medicamentorum
facultatibus. 5°. 82. C
CORDOS. i. alauda. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. B
CORICO. fatigare corpus est exercitationis genus. 2°. de sanitate tuen-
da. 2°. 73. G
Kōpūas, destillationes græci vocant. 5°. de san. tu. 2°. 92. B
Coryze quid. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
Coryze faciunt intēperie in naso, & cerebro. 1°. de symp. cau. 3°. 16. A
Coryze, & catarrhi cause, quę. 3°. de symp. cau. 3°. 29. E
Coryze causa est iter. de vict. ratione in morbis acu. com. 4°. 7°. 143. A
Coryze quo mō dicat coqui. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. H

Coryzas, & catarrhos desiccant melanthium frictum collo alligatum. 6°.
de simp. med. fac. 5°. 45. H
COS insula est in mari ægeo, quę vnā solam habet ciuitatem ex nomi-
ne insulæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. C
in Co, Gnido, & Rhodo, & Italia certabant medici, vtri videlicet inuen-
torum multitudine superarent. 1°. meth. med. 7°. 2. F
Contra Coos Erasistratus scripsit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. B
COS medica. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 151. D
COSI confectio. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 185. G
COSMOS. quid sit. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
Cosmos est taxis. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
Cosmos mundus, & mundi ordo. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
COSTAE quę. introd. Isag. 53. C / de artic. com. 3°. 7°. 272. B
Costæ a spina oriuntur. 7°. de anat. adm. 1°. 95. E
Costas curuissimas habet hō ex oibus aialibus. de artic. cō. 3°. 7°. 272. B
Costæ non habent figuram simplicem. de ossib. 1°. 42. F
Costæ quot sint. de ossib. 1°. 42. E
Costæ ab vtroque latere duodecim. introd. Isag. 54. G / 8°. de anatomicis
administ. 1°. 99. C
Costę vndecim rarius. 8°. de anat. adm. 1°. 99. C
Costę tredecim rarissimæ. 8°. de anat. adm. 1°. 99. C
Costę habent duplicem sedem. 8°. de anat. adm. 1°. 99. D
Costæ non sunt æqualiter longę. de ossib. 1°. 42. F
Costæ spuria propter quid dictæ. 5°. de anat. adm. 1°. 86. G
Costę nothæ quinque sunt. de ossib. 1°. 42. F
Costæ mendosæ chartilagineæ sunt in brutis paruis, in magnis ossa char-
tilago. 8°. de anat. adm. 1°. 99. D
supra Costas nothas cur multa chartilago. 7°. de vsu par. 1°. 163. H
Costarum ossa ubi chartilaginea videntur, secet̃ur linea recta. 7°. de ana-
tom. administ. 1°. 94. G
Costæ primæ septem quo modo articulantur. 8°. de ana. adm. 1°. 99. D
Costæ octaua articulatio. 8°. de anat. adm. 1°. 99. D
Costarum quatuor inferiorum articulatio. 8°. de anat. adm. 1°. 99. D
Costa extrema quę apud Galenum. 5°. de ana. adm. 1°. 86. E
ad Costas octo fert vena vna ex vtraq; parte. de art. cō. 3°. 7°. 269. A
Costas superioris thoracis venę nutritices. de venarum arteriarumq;
dissectione. 1°. 57. D
Costas quatuor superiores alit vena ad iugulum. 5°. de lo. affe. 4°. 30. H
Costæ quatuor superiores nutriuntur a venis ortis a caua antequā in iu-
gulares soluantur. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 117. D
in Costis primis quatuor, arteria non eodem semper modo se habent. de
venarum, art. diff. 1°. 59. B
Costas octo inferiores thoracis vena nutiens. 16°. de vsu par. 1°. 219. A
Costas octo inferiores nutriens parua vena est sine pari. 16°. de vsu par. 220. H / in tim. Plat. 1°. 287. H / 5°. de loc. affec. 4°. 30. H / de vict. rat. in
morb. acu. com. 2°. 7°. 117. D
Costas octo inferiores alens vena quorsum tendat. 5°. de lo. affe. 4°. 30. H
Costę non crescunt in latitudinem supra septum pueris gibbis. de articu-
commentario. 3°. 7°. 269. C
Costæ cum non augmententur his, qui gibbi facti sunt ex asthma ante
pubertatem, pulmo vero vnā cum corde augeatur, quo modo breui
ex anhelitus difficultate mori cogantur. com. 6°. aph. 46°. Ex. 52. A
quibus Costis alligetur iecur. 2°. de loc. affe. 4°. 13. D
Costis mendosis omnibus non coniungitur iecur per membranas. 5°. de lo-
cis affectis. 4°. 33. E
a Costis summis nothis cur phrenes nō oriantur. 7°. de vsu p. 1°. 163. H
Costarum cassam partem appellat Hippocrates, quę inter ossa intercedit
ubi intercostales musculi sunt. de artic. com. 3°. 7°. 276. E
de inter Costalibus musculis. 5°. de anat. adm. 1°. 86. E
inter Costas musculi sunt vigintiduo. de voce & anhe. Sp. 62. B
Costarum musculi conuexi sunt, & quibus assimilantur. 2°. de motu mu-
sculorum. 1°. 316. E
Costis omnibus musculus incumbens. 1°. de anat. adm. 1°. 64. G
inter Costalibus musculis spectandum animal macilentum & vetus.
5°. de anat. adm. 1°. 86. F
in Costarum musculorum anatomia exercitatio vnde incipiat. 8°. de ana-
tom. admin. 1°. 100. B
inter Costalium musculorum sectionis modus. 8°. de ana. adm. 1°. 101. F
inter Costales musculi primi quo mō secantur. 8°. de ana. adm. 1°. 100. A
inter Costalium musculorum forma. 7°. de vsu par. 1°. 163. G
inter Costalium musculorum officium. 7°. de vsu par. 1°. 163. G
inter Costales musculi in phrenum subsidium. 5°. de vsu par. 1°. 147. C
per inter

per inter Costales musculos internos fit maxima expiratio. 2°. de motu musculorum. 1°. 316. C/D
 per inter Costales musculos externos fit maxima inspiratio. 2°. de motu musculorum. 1°. 316. C/D
 inter Costalium musculorum quanta portio resoluitur, tanta pars naturalis efflationis, & vocis resoluitur. 8°. de ana. adm. 1°. 102. C
 Costā primā ad claviculā attrahētes muscoli, qui. de mus. diff. 1°. 46. D
 ad Costas brachium rectum extendens musculus. de mus. diff. 1°. 47. G
 Costas primas sursum trahentes fibræ. de mus. diff. 1°. 49. E
 Costam decimam, & undecimam trahentes fibræ. de mus. diff. 1°. 49. E
 Costam duodecimam detrahens musculus. de mus. diff. 1°. 49. E
 Costarum dearticulationes contrahens musculus. de mus. diff. 1°. 50. A
 Costarum mediarum musculi quid agant. 1°. de diff. resp. 3°. 63. A
 Costarum notharum musculi in quo animali facilius vident. 8°. de anat. mia adinini. 1°. 100. A
 Costarum notharum musculi natura. 8°. de anat. adm. 1°. 100. A
 a Costis nothis musculus ad humeri articulationē procedens qualis. 16°. de vsu partium. 1°. 217. F
 supra Costas tendunt quatuor rami vniuscuiusq; duorum nervorum qui diuiduntur à duobus nervis ortis à cerebro. de vo. & anhe. Sp. 61. H
 inter Costas ad musculos non veniunt nervi nisi ex sola spinali medulla. de voce & anhel. Sp. 62. B
 ad Costarum radices nervi, quales. 16°. de vsu par. 1°. 216. E
 inter Costas prope spondylos lesis nervus, anhelitus et vox destruetur. de voce & anhel. Sp. 60. E
 in Costis quando gravitas percipitur. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 16. F
 Costas succingentis membrana origo. introd. Isa. 53. H
 Costas succingens membrana unde dolet. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
 circa Costas si sit dolor sine pleuritide, sit densus, et parvus spiritus. 3°. de diff. resp. 3°. 70. C
 in Costas tegentis membrana inflammationibus indicium firmum ac solidum accipitur ex pulsu. 2°. de loc. af. 4°. 13. E
 Costas succingentis membrana inflammationis & hepatis pulsus diuersus est. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 Costarum notharum iecoris inflammatio potest facere dolorem. 2°. de loc. aff. 13. D/5°. 4°. 34. G
 Costarum notharum dolor non significat statim pleuritidem, & quando est iudicandus pleuriticus. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 sine Costarū dolore tussientibus, sunt abscessus quandoque in testiculū. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 162. H
 Costarum partibus carnis patientibus, quo modo cognoscatur dolorem lateris fieri. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Costas cingens membrana erosa in pleuritide. 5°. de loc. aff. 4°. 29. E
 Costarū abscessus quibus hieme expectare oportet, si estas pluviosa sit & australis, & similis sequatur autumnus. de aere, aq. & lo. 2°. 4. C
 in Costarum vitium ex angina mutatio. in 6°. de mor. vulgaribus, commentario. 2°. 3°. 162. G
 in Costali morbo pus colligitur in vna parte. in prog. com. 2°. 4°. 204. C
 à Costis ad os quomodo pus eat. 5°. de loc. aff. 4°. 30. G
 circa Costas abscessus boni, & mali. de in aq. intemp. 3°. 43. E
 Costis quæ subtenditur membrana phlegmone est mortalis in corpore calido & sicco. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 in Costarū doloribus creatio qualis esse debet. in pgn. cō. 2°. 4°. 202. A
 ex Costarum sola affectione sit sputum sanguinis, pulmone nihil patiente. de artic. com. 3°. 7°. 275. D
 anteq̃ Costæ cōpatiantur in peritiosis pulmonis inflammationibus humor noxius strangulat ægrum. com. 7°. aph. 11°. Ex. 54. G
 ad Costas succingētis membrana labores valet theriaca. de ther. ad Pif. 50. 91. H/de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. F
 ad Costarum affectiones valens antidotus. 2°. de antid. 5°. III. E
 Costas exustas multi ex Scythiis habent. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Costas succingens membrana quo modo cognoscatur esse vulnerata. 1°. de loc. affect. 4°. 2. E
 de Costarum fractione. de artic. com. 3°. 7°. 274. H
 in Costarum ictu quot diebus fiat curatio. de artic. com. 3°. 7°. 275. H
 in Costarū contusione venā ad cubitū secatur. de frac. com. 2°. 7°. 236. C
 in Costarum ictu venam secatur Hippocrates absque plethora. de artic. commentario. 3°. 7°. 275. G
 Costa ob sphacelum excisa. 5°. de loc. aff. 4°. 29. H
 in Costis quo loco fracta spinali medulla, neq; anhelitus, neq; vox amittatur. de voce & anhe. Sp. 60. F
 Costa fracta difficulter sanatur. intro. Isa. 60. E

Costa fracta, & interius plicata quo modo ad exteriora reducatur. de dynamidijs. Sp. 32. F
 ex Costis sapius tota ossa eximuntur. de diff. mor. 3°. 4. B
 Costarum sideratio. de artic. com. 3°. 7°. 275. E
 COSTVM quid. de simp. med. Sp. 82. D
 Costo similis est piperis radix. 8°. de sim. med. fac. 5°. 58. B
 Costus qualis. 6°. de comp. med. se. lo. 170. G/8°. 5°. 190. F
 Costus medicamentarius est & calidus facultate. 8°. de comp. med. camen. secun. loc. 5°. 197. F
 Costus nobis ad motus videtur calidus. 3°. de temp. 3°. 21. H
 Costus præcipue, & casia, & cinnamomum, & amomum sunt aromata sufficienter calida. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. E
 Costus aromaticum medicamentum. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 201. G
 Costum odoratas reddit compositiones. 1°. de compo. medi. se. lo. 5°. 128. C
 Costus ponitur in theriaca. de ther. ad Pif. 5°. 92. E
 Costum omne vires habet acriter stringentes, & excalfacientes. de simp. plic. medic. Sp. 82. D
 Costus subamarus est, valde acris, ac calidus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52. F
 Costi amari fit mentio. secret. Sp. 97. A
 Costus necat lumbricos. 7°. de simp. med. facul. 5°. 52. F
 Costi dulcis fit mentio. secret. Sp. 102. A
 Costus indicus. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 160. E
 Costus purgat pulmonem, & thoracem. de cathartic. Sp. 95. B
 Costus valet in resolutis, & ischiadicis, vrinas, mensesq; prouocat, ad rupta, conuulsa, & laterum dolores facit & ad maculas ex sole contractas valet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Costus menses & vrinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Costum per os prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 Costus colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura icter. Sp. III. C
 Costus venerem excitat. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. F
 Costo vitumur quādo ex alto in superficiē extrahere volumus. 7°. de simp. pli. med. fac. 5°. 52. F
 Costus generose discutit. 6°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 169. D
 COSTINVM oleum rigores tollit. 7°. de sim. med. fac. 5°. 52. F
 Costinum oleum exulcerat. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. F
 in COTE teruntur medicamenta oculorum. de vic. ra. in mor. acutis commentario. 4°. 7°. 152. G
 in Cote medica tritum glaucium. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. C
 Cote medica collyria teruntur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. D
 Cotis noxiæ ramentum vt mamme non intumescant facit. 9°. de simp. medicamen. fac. 5°. 67. D
 Coticula oculariorum. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 158. G
 COTURNICES volunt vincere. 5°. de decre. Hipp. 1°. 256. G
 Coturnices vescuntur elleboro. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Coturnices non purgat veratrum, sed est illis nutrimentum. 1°. de simp. medicamen. fac. 2. D/3°. 5°. 23. D
 Coturnicum cibus est veratrum, homines tamen male corrumpit. de the. ria. ad Pif. 5°. 91. A
 Coturnicum esu multi musculorum distentionibus correpti sunt, quippe quæ vescantur veratro. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 194. E
 COTONEVM malum habet bonum saporem. de subfig. emp. Isa. 33. F
 Cotoneum malum in aqua coctum pro iccoris phlegmone. 11°. methodi medendi. 7°. 73. A
 Coroneorum decoctum & iecori & ori ventriculi conuenit. de remedijs paratu facil. 7°. 158. F
 Cotonea mala sunt austera. 2°. de loc. aff. 4°. 12. E
 Cotoneum adstringit. de opt. secta. Isa. 21. H/6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F/4°. meth. med. 28. H/ 7°. 83. G
 Coroneorum decoctum adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. B
 ex Coroneorum succo medicamentū magis adstringit, quàm ex malorum succo. 6°. de san. tu. 2°. 101. B
 Coroneorum malorum acerborum decoctum adstringens fortius progar garismis. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 172. G
 Cotonea in cibis conueniunt stomachicis. 8°. de compo. med. se. lo. 5°. 192. B
 Coroneorum malorum cremor ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compo. medicam. secun. loc. 5°. 191. H
 ex Cotonei mali succo vinū p vetriculo imbecillo. 7°. meth. me. 7°. 43. H
 ex Cotoneorum succo medicamentum. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 168. H/ 8°. metho. med. 7°. 53. E
 ex Cotoneorum carne medicamentum. 8°. meth. med. 7°. 53. E
 Cotonea mali radix. 8°. de comp. med. secun. loc. 5°. 189. E
 pro Coroneo mephilus. de opt. sect. Isa. 23. G

Cotoneum & mespilus similia. de opt. secta. Isa. 21. G
 COTYLE quid. 1°. de motu. mus. 1°. 312. C
 Cotyla ossium concavitates sunt. de caus. mor. 3°. 9. E
 Cotyle ischiij caput femoris excipit. 3°. de vsu par. 1°. 131. A
 Cotyla cur non extrinsecus posita à natura. 3°. de vsu par. 1°. 131. B
 COTYLA pro humidorum varietate. de ponderibus & mensuris. 275. G | 5°. 277. A/C/D
 Cotyla qua mensura. de pond. & mens. 275. E | 276. D/G/H | 5°. 277. E
 Cotyla qua nota significetur. de pond. & mens. 5°. 275. C
 Cotyle quarta pars oxybaphum dicitur. de vic. ratio. in morbis acutis, comment. 1°. 7°. 112. E
 Cotyla. 2°. de antidotis. 5°. 117. D
 COTYLEDON, id est umbilicus veneris, humidum, subfrigidum, sub amarum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Cotyledon non facit multum succum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. H
 Cotyledon phlegmonas erysipelatodeis, & erysipelata phlegmonode curat, stomachi ardore astuantis admodum utile epiplasma est, calculos confringit, & vrinam mouet. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. F
 COTYLIDONES dicuntur meatus illi quibus foetus alligatur. de anatom. par. 110. 5°. 43. C
 Cotylidones rumpuntur in partu, & exit sanguis cum aquositate. de anatomia viuo. Sp. 52. E
 COXA quæ intro. Isa. 54. E
 Coxa simul formantur, post disiunguntur. de sper. Sp. 36. C
 Coxa ossis materia. de artic. com. 3°. 7°. 280. H
 Coxa ossa vnde suspendantur. intro. Isa. 54. H
 in Coxis ossa facta sunt propter motum. 11°. de vsu par. 1°. 191. B
 in Coxa magnum acetabulum. de ossib. 1°. 43. C
 de Coxæ, et humeri articulo cur simul agit Gal. 15°. de vsu par. 1°. 213. C
 Coxa articulus firmior est articulo humeri. 15°. de vsu par. 1°. 213. C
 Coxæ simia articulus est propemodum similis articulo coxæ hominis. 15°. de vsu partium. 1°. 213. D
 Coxæ articulus mouetur sine doctrina. 6°. de loc. aff. 4°. 42. C
 Coxa articulus quo modo moueatur. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxa musculorum prima differentia triplex. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxa articuli mouentes muscoli quot, & quales. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxam muscoli extendentes, quales. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxam muscoli flectentes, quales. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxam muscoli adducentes intro, quales. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxam muscoli adducentes foras, quales. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
 Coxa muscoli in stantibus, & mouentibus quo modo se habeant. 15°. de vsu partium. 1°. 213. F
 Coxa articulum totum ex posterioribus tegens musculus, correspondet musculo qui est in epomide. 15°. de vsu par. 1°. 213. G
 Coxas graciliores habet gibberosi circa lumbum, quam qui circa thoracem ita affecti sunt. de artic. com. 3°. 7°. 269. H
 in Coxam partibus genu anterioribus maximam videmus chordam, ob quam per copatiendi rationem potest fieri contusio. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
 in Coxa sunt venæ magnæ quibus laxis vix alia vivit. 3°. de vsu p. 1°. 131. B
 in Coxa arteria vulnerata nullo pacto feruat alia. 3°. de vsu p. 1°. 131. B
 Coxis ligatis sapius irrationabiles impetus sanguinis retinemus. de cathartici. Sp. 94. H
 in Coxis, & cruribus venæ latiores sunt varices. c. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 in Coxam si vterus vergens suppuratur, necesse est linamentum fieri. com. 5°. aph. 47°. Ex. 41. H
 Coxa quo modo ladantur. 5°. de san. tuen. 2°. 88. H
 Coxarum dolores quomodo conueniant cum articulorum doloribus & quomodo differant. intr. Isa. 57. F
 Coxarum dolores quo differant cum podagra & conueniant. intr. Isa. 57. F
 ad Coxam & lumbos quandoque veniunt dolores ex crapula & cibis. de vic. ratione in morb. acutis. commentario. 4°. 7°. 145. A
 Coxæ dolores ex itinere. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 144. D
 Coxas, aut mammillas, aut oculos, aut genua dolor infestabit & non corrumpent foetum mulieres, si mamme quæ fuerant tenues, fiant duræ. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C
 Coxa dolorem significat vrina quæ inferius nebulosa & sublimida fuerit, superius autem claritatem habuerit. de dyn. Sp. 35. D
 Coxa dolore occultato delirium significat sublimis in vrinis. in 1°. prorr. comment. 1°. 4°. 168. G
 Coxarum dolorum curatio. intr. Isa. 57. B
 cur in Coxa non vtimur reperiuntibus, in pedibus autem, & manibus vtimur. 10°. de comp. med. se. loc. 5°. 207. A

in Coxarum doloribus quæ vena est secunda. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. B
 à Coxæ dolore liberat arteria malleoli. de cur. rat. p. sang. mis. 6°. 21. F
 Coxarum dolores adiuvat capparis cortex. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. G
 ad Coxæ, & ventris dolorem in mulieribus. de pass. mul. Sp. 95. H
 ad Coxarum dolores acopon. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 273. C
 Coxa exurit in ischia. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 161. G
 in Coxæ exustione dolor dolore sanatur, & quomodo. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 161. G
 ad Coxarum inflationem duo emplastra. de dyn. Sp. 30. A
 Coxam infestantes humores attrahit falsugo piscium salforum. 11°. de simp. pli. medicamen. facult. 5°. 83. G
 Coxam pro articulum coxæ excidere dictum ab Hippocrate. de artic. com. 3°. 7°. 281. B | com. 6°. aph. 59°. Ex. 53. G
 Coxa articulus si intro excesserit crus longius est. de artic. c. 3°. 7°. 276. C
 Coxa elapsa non aptata facit bouis incessum, & vexatur aliud crus. de artic. com. 3°. 7°. 276. E
 in Coxa, & humero non fit subluxatio, cur. de artic. com. 4°. 7°. 283. B
 Coxæ articulus neque à capsula, neque à canali contineri potest. de frac. com. 2°. 7°. 239. E
 cum COXENDICE pectus nihil habet commune. in 6°. de mor. vul. comment. 4°. 3°. 180. A
 ad Coxarios. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 262. B
 Coxiosis prodest nepita. de simplic. medic. Sp. 87. H
 de Coxendicis musculis. 15°. de vsu par. 1°. 213. C
 Coxendicem mouentes muscoli decem. de mus. diff. 1°. 50. F
 Coxendicis dearticulationem euidenter vehementerque mouens musculus. de musc. diff. 1°. 51. D
 Coxendicis dearticulationem primis musculis mouentibus qui nerui inferantur. de ner. diff. 1°. 55. C
 Coxendicum dolor morbus longus. 1°. de cris. 4°. 126. F
 Coxendicium dolores comitantur senes ad mortem. c. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Coxendicum dolor vnde sit. 10°. de comp. med. se. loc. 5°. 206. G
 à Coxendicum dolore diuturno quibuscumque molestatis excidit coxa, ijs crus tabescit, & claudicat, si non vrantur. com. 2°. aph. 60°. Ex. 53. G
 Coxendix iuuatur vena poplitis, & malleolorum secta. de curan. ra. per sang. missio. 6°. 20. E
 Coxendices curauit vna die ex crure facta euacuatione: erat autem coxendix non ex frigore, sed impletis sanguine venis quæ sunt in coxa. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Coxendices sola purgatione sanati. de purg. med. 5°. 87. G
 ad Coxendicium dolorem nunquam vtendum reperiuntibus. de rem. par. f. 7°. 160. C
 in Coxendicum dolore quibus vti debeamus in principio. 10°. de comp. medicam. se. loc. 3°. 207. A
 Coxendices in scapulas rigentes iuuat Antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
 Coxendicibus subueniens Antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. C/D
 Coxendicibus strenuum remedium est Calamintha. 6°. de simpl. medicamen. facult. 5°. 49. C
 Coxendice laborantibus datur Chamæcissos. 8°. de simp. med. fa. 5°. 63. E
 Coxendicis doloribus laborantibus exhibetur Chamæpitys. 8°. de simp. medicamen. facult. 5°. 63. F
 ad Coxendicum dolores Malagma. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 266. H
 Coxendicis dolores exalfacit Nasturtium. 7°. de simp. med. fa. 5°. 50. A
 pro Coxendicum morbo & hemicrania Pastillus. 2°. de compo. medic. secul. loc. 5°. 140. D
 ad Coxendicium dolorem Protæ Pelusiotæ. 10°. de comp. med. se. lo. 5°. 207. D
 ad Coxendicem inueteratam Stercus colubini. 10°. de simp. me. fa. 5°. 77. A
 Coxendicis inueteratam dissoluens. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 263. A
 ad Coxendicum omnem dolorem. 7°. de comp. med. secul. loc. 5°. 185. C
 ad Coxendicum dolorem. 2°. de comp. me. per ge. 226. C | 7°. 267. B | 272. C | 5°. 273. B | de rem. par. facil. 160. C | 168. B | 7°. 173. C
 ad Coxendicum scissuras. de rem. par. fac. 7°. 169. B
 Coxendicis luxatio insanabilis. 17°. de vsu par. 1°. 222. F
 COZUMBRVM ad quid sit vtile. de dyna. Sp. 32. D
 Cozumbrum quando iuuat in pleuritide. de dyna. Sp. 33. E

CRAEPALLEN græci omnes nominant noxam factam à vino, à carenâ pallestha, quod significat caput concuti. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 CRAMBE .i. brassica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 Crambe agria. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. H
 Crambe thalattia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 CRANIA .i. cornus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 peri

peri CRANION unde oriatur. 8°. de usu par. 1°. 169. C
 CRANION unde dicatur. 8°. de usu par. 1°. 169. B
 Cranium ubi est. de anat. par. Sp. 43. D
 Cranio non est comata meninx crassa. 8°. de usu par. 1°. 169. C
 Craniū tāgīt ā dura meninge, sed nō adhārescit. 8°. de usu par. 1°. 170. B
 Cranion cur totum osseum. 7°. de usu par. 1°. 164. A
 Cranion ex multis ossibus componi fuit vtile. 9°. de usu par. 1°. 176. G
 Cranium cur cauernosum. 9°. de usu par. 1°. 171. H
 Craniū tenuissimū, & rarissimū ī sutura coronali. 13°. meth. med. 7°. 85. H
 Cranioni immobilē est. 7°. de usu par. 1°. 164. A
 sub Cranio est pellicula quā dicitur dura mater. de anat. par. Sp. 43. D
 Cranium inheret membranis, & propter quid factum sit. de natura & ord. cuius corp. Sp. 41. H
 Craniū os est ad tuendum cerebrum ab extrinseco nocumento. de anatomia viuorum. Sp. 55. C
 ā Cranio non fit cerebrum. 8°. de usu par. 1°. 170. B
 per Cranium ab externa parte veniunt venae in cerebrum. 9°. de usu partium. 1°. 173. A
 Craniū ossa quando volumus aliquo medicamento pertransire, quid agendum. 11°. meth. med. 7°. 73. E
 in Cranio fracto vniuersaliter inflari venas. de vtil. resp. Sp. 63. H
 in Craniū fractura instillatur sanguis columbae super duram membrānā, & etiam sanguis palumbi. 10°. de simp. me. fa. 5°. 72. G
 in Craniū fractura conuenit rosaceum super meningem, vt columbae sanguis. 10°. de simpli. medi. fac. 5°. 72. H
 in Craniū fracturā oleo rosaceo nihil melius, si sit optimum rosaceum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 72. H
 Cranium hominis ad agilopes. de med. fac. par. 7°. 163. C
 CRANION vrbs in loco concauo & meridionali. in 1°. de morb. vulgar. commentario 1°. 3°. 103. F
 in Cranone mulieris primo curatae casus. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 171. B
 CRAPVLAE se daturō quo modo allium optimum est. de vi. ra. in mor. acu. commen. 4°. 7°. 145. C
 Crapulae solutionis non est tempus statutum, sed secundum naturam potantis, & vini. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. H
 Crapulae sunt causae recentes morborum. de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. F
 Crapulae & desidia nocent podagricis. com. 6°. aph. 38°. Ex. 49. A
 ex Crapula, & cibis dolores ad lumbos, & coxam quandoque veniunt. de vic. ratio. in mor. acu. c. 4°. 7°. 145. A
 ex Crapulis quidam febricitant. 1°. de dif. feb. 3°. 31. C
 CRESCESCANT quomodo graciles. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 CRASSITUDO quid sit & quo fiat. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 176. D
 Crassitudinis duae contrariae causae quo mō. in progn. com. 2°. 4°. 201. E
 Crassitudinem bilis nimia caliditas assando, pituita vero frigiditas adstringendo efficit. in progn. com. 2°. 4°. 201. F
 Crassitudo iuuētē neq; decēs est, neq; liberalis. c. 2°. apho. 54°. Ex. 19. F
 Crassitudo iniurijs, quae interne ab ipso corpore proueniunt, est obnoxia. 2°. de sani. tuen. 2°. 75. H
 Crassities splenis, & hepatis auget lac si comedatur solum. de dissolutio. continua. Sp. 74. H
 a1 Crassitiem superfluum hominis deponendam. de dyna. Sp. 31. B
 a1 Crassitiem vberum. de pass. mul. Sp. 96. D
 CRASSITIES membranarum oculi affectus. intro. Isa. 58. D
 Crassities affectus partium interiorum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
 Crassities est qualitas. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 CRASSITUDO & lentitia, alimenti sunt vitia. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26. A
 Crassitudo quibus cibis adsit. de diff. cont. Sp. 75. B
 Crassities cū lentore non inest omni caseo. de bon. & vi. suc. 2°. 35. B
 Crassities ciborum assumptorum, aut multitudine quādo generatur phlegma in stomacho ac reliquo corpore, conueniunt cibi acetosi. de dissolutio. continua. Sp. 72. G
 Crassities temperatae oua quae. de boni. aquae. Sp. 73. A
 Crassities in vinis facit vt magis nutrant. de bon. & vit. suc. 2°. 38. D
 Crassities vini iuuat & obest propria ratione. de vic. ra. in mor. acu. commentario. 3°. 7°. 125. F
 CRASSITUDO humorum alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de causis puls. 4°. 86. G
 Crassities & tenacitas humoris facit longius extēdi coctionem. com. 6°. aphorismo. 49°. Ex. 52. E
 ob Crassitudinem, vel multitudinem, vel frigiditatem, vel visciditatem

humorum efficientium febres in longum tempus morbi extenduntur. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. F
 Crassitiem crudorum humorum significant vrinae conturbatae, non subfidentes. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. E
 ā Crassities humorum morbi, vt podagrici, arthritici, & melancholici, debent purgari in principio veris. quos pur. op. 5°. 88. G
 ex Crassitudine viscositateq; humorum prouenientibus morbis in pulmone & in thorace. 8°. de simp. me. fac. 5°. 88. D
 Crassities accommodata ad lapidem generandum. de renium affectuum agnitione & med. 7°. 192. G
 Crassitudinem incidendi vinum habet Agaricum. 6°. de simp. med. 5°. 41. E
 Crassitudinem humorū incidit Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 Crassitudo excrementi a quo fiat. 1°. de san. tu. 2°. 68. D
 ob Crassitudinem puris, aut loci suppuratio in corpore existens non innotescit. com. 6°. aph. 41°. Ex. 51. A
 Crassitudo cerati. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 186. H | de rem. par. fac. 160 B | 162. A | 7°. 167. B
 Crassitudo cerati spissioris. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 192. G
 Crassitudo emplastri qualis. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. D
 ad Crassitudinem sordii. 1°. de comp. med. per ge. 215. G | 2°. 223. G | 224. F | 6°. 255. B | 5°. 262. C | 8°. meth. med. 53. C | 14°. 90. B | de remed. para. fac. 158. A | 162. A | 7°. 170. F
 ad Crassitudinem strigenti. 5°. de compo. med. sec. loc. 161. F | 6°. 168. E | 165. G | 172. B | C | 7°. 181. G | 9°. 203. F | 5°. 105. E
 CRASSVM proprie nominatur corpus quod secundum latitudinem, ac profunditatem ultra modum est auctum. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 ā Crassioribus tenuiora sunt propagata. de sca. for. 1°. 324. E
 Crassum pro obeso, & corpulento. 1°. de san. tuen. 2°. 64. G
 Crassi a prima aetate habent venas & arterias angustas, & ob id paucum sanguinem & spiritum habent. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 Crassi aliqui qui sanguinem habent paucum. in 6°. de morbis vulgaribus commentario. 3°. 3°. 176. C
 Crassas venas, latas, plenas, & citrinas habet conceptus in boris bilis. de spermate. Sp. 37. C
 Crassi cur habent paruum pulsum. 1°. de digno. pul. 4°. 74. A
 Crassioribus effectis cutis extensa apparet. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 176. E
 Crassi plurimo pituitoso succo abundat. de sal. dia. 2°. 41. F
 Crassissimis & duras alius habentibus pueris conuulsiones maxime fiunt. com. 3°. aph. 25°. Ex. 35. C
 Crassae quaecunque praeter naturam non concipiunt vtero, ijs omentum os ventriculi comprimit, & priusquam extenuata fuerint non concipiunt. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. G
 qui Crassi admodum sunt natura citius intereunt quam graciles. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. E
 qui Crassi facti sunt victu delicatiore calorem natium minus obnoxii extinctioni habent. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 Crassiori, qui tenues esse volunt, victus qualis ee deat. de sal. dia. 2°. 41. B
 Crassi oculi sunt conceptus in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Crassius cruribus quod est, ineptum est ad plerasq; exercitationum, 5°. de sanitae tuenda. 2°. 89. H
 Crassi, qui tenues esse volunt, ieiunij exercitationes cunctas subire debent. de salu. dia. 2°. 41. B
 Crassiores qui volunt euadere ex tenuibus quid illis agendum est. de salu. lubri. dieta. 2°. 41. D
 Crassum reddit exercitatio cuius motus non sunt celeres. 5°. de sanitae tuenda. 2°. 89. F
 cur ex Crassa carne, forti, & dura sit cor. de anat. viu. Sp. 52. F
 Crassa labia cur habet melancholici. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. E
 Crassior, & spissior apud exitum cana est pulmo. de ana. viu. Sp. 48. A
 Crassi supra modum non sunt integre euacuandi, nec vena illis secunda. 1°. de arte curati. ad Glau. 7°. 98. D
 Crassi mediocriter, & difficile vomentes deorsum sunt purgandi astutitantes. de cathar. Sp. 94. C
 Crassi, lege Pingues.
 Crassum quippiam defertur in omnibus liquoribus, quos exprimedis fuit etibus coficiunt, quod tps spatio subdit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 in Crassos, subtiles, & medios ciborum temperaturum diuisio, de diff. Etione continua. Sp. 73. G
 Crassos, viscosos, & frigidos huiores gnantes cibi. de pue. epil. 7°. 180. D
 Crassorum quorūda ciborum enūeratio, et cur tales sūt. de dif. cor. Sp. 72. H
 Crassi succi cibi. 1°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 128. D
 Crassum, &

Crassum, & bonum humorem que generent. de dis. cont. Sp. 74. A
 Crassiores sanguinem temperato generat caro pullorum, columbarum, & parvarum avium. de dis. cont. Sp. 73. A
 Crassum succum generat suilla caro. 7. meth. me. 7. 45. D
 Crassi succi sunt chondrus, oua, & similia. de victus ratio. in morb. acut. commentario. 4. 7. 146. H
 Crassum, & frigidum humorem generant fungi. de dis. cont. Sp. 74. G
 Crassum est lactis nutrimentum. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassum est lac quando lactantur animalia. de dis. cont. Sp. 73. H
 Crassum lac incrassat, sicut vacca. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassos humores generat lens. de pue. epilep. 7. 180. H
 Crassi humores & pravi a lente fiunt. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Crassum sanguinem generant milium, & panicum. de dis. con. Sp. 74. B
 Crassum, & corruptibile nutrimentum generant oua cocta in tegamine, vel in testis, & caseus. de dis. cont. Sp. 74. B
 de Crassa farina panis est cibus medius. de dis. cont. Sp. 74. C
 Crasse, & viscosa carnis pisces nutriunt eum qui digerit illos, nutrimento multo crasso. de dis. cont. Sp. 73. E
 Crassos generant succos, & difficilis sunt coctionis radices que manduntur. de puero epil. 7. 180. D
 Crassos humores non generantes radices. de puer. epil. 7. 180. D/E
 Crassarum pitui vena austera, nisi sint vetera. 4. de cop. me. p. ge. 5. 239. F
 Crassum est vinum album ponticum, nocuum, & malum. de dis. co. Sp. 74. D
 Crassum vinum, novum, nigrum, ponticum velociter accescit in stomacho & incensionem facit. de dis. cont. Sp. 74. F
 Crassum est consistentia vinum dulce. de vinis. Sp. 76. D
 q Crassum est consistentia vinum dulce, ta et tarde meat. de vinis. Sp. 76. D
 Crassum vinum album dulce quale sit in nutriendo. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassum vinum rubrum dulce nutritibile est. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassum vinum rubrum asperum in nutriendo quale sit. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassum vinum nigrum dulce quale sit in nutriendo. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassum vinum nigrum asperum quale sit in nutriendo. de dis. cont. Sp. 73. F
 Crassum vinum, novum dulce, ponticum tarde descendit. de dis. co. Sp. 74. H
 Crassum vinum novum tarde digerit pp superfluitatem. de dis. co. Sp. 73. E
 Crassum reddit plenem vinum dulce. de dis. cont. Sp. 74. H
 Crassi cibi, & acerbi tardi sunt transitus. 3. de symp. cau. 3. 27. D
 Crassi cibi in aliquo corpore velocius digeruntur. de dis. cont. Sp. 73. C
 Crassos cibos in hyeme sumere melius est, & cur. de dis. con. Sp. 72. G
 Crassis cibis cur vtantur Athletae. 1. de alim. fac. 2. 10. B
 inter Crassa, & subtilia media cibaria danda sunt temperato qui non multum mouetur. de dis. cont. Sp. 73. A
 inter Crassum & subtile media cibaria sunt meliora omnibus hoibus, & maxime temperatis, & in tempore temperato. de dis. cont. Sp. 73. G
 Crassi cibi viscosi multum nutriunt si coquantur aliter faciunt oppilationem. de dis. cont. Sp. 72. G
 Crassa cibaria in corpore calido. quid efficiant. de dis. cont. Sp. 72. G
 Crassi cibi quo edendi a non calidis, & q non mouent. de dis. cont. Sp. 72. G
 Crassa cibaria dominante eis siccitate, duritie, & viscositate, & simplicia, & commista quid faciant. de dis. cont. Sp. 72. G
 a Crassis, & siccis cibis fit humor melancholicus. 1. de ali. fa. 2. 13. E
 Crassum humorem facientia sunt inutilia senibus. 5. de san. tu. 2. 91. B
 Crasso fumo ascendente a stomacho, aut pede, aut alio membro, fit quandoq; epilepsia. de vit. resp. Sp. 63. E
 Crassus humor melancholicus quodam modo magis minusue est. 13. methodi medendi. 7. 80. B
 ex Crasso sanguine atra bilis. in 1. prorr. com. 1. 4. 164. D
 Crassum sanguinem humore plenum melancholicum talem in sanguine consistentiam habentem, qualis est in vinis fax, hemorrhoides consueverunt euacuare. com. 6. aph. 11. Ex. 47. D
 Crassi humores quibus gignant, & quibus non. de frac. com. 2. 7. 235. F
 Crassi humores quomodo cognoscant, & quo modo tenues. in 3. de mor. vulgaribus, commenta. 2. 3. 144. G
 a Crasso & viscoso humore fit obstructio meatuum subita. 3. de locis affectis. 4. 17. G
 Crassi humores infarctantur inter gibbam & sinam hepatis partem. de vict. ra. in mor. acu. com. 1. 7. 111. E
 Crassi & crudi ubi sunt humores, morbi sunt pessimi. in 1. de morb. vulgaribus, com. 3. 3. 122. E
 Crassi humores frigidi, & pituitosi faciunt morbum comitalem. comm. 5. aphorif. 7. Ex. 38. A
 Crassi cibi, et glutinosi ob putredinem causa februm. 1. de diff. feb. 3. 32. A
 ex Crasso humore chronicis febribus conferens. de med. exper. Sp. 105. F

Crassos & tenaces humores ilei in causa esse, Galeno non videtur probabile. com. 6. aph. 44. Ex. 51. C
 Crassi humores tubercula faciunt. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 165. F
 Crassi & glutinosi succi tremorem faciunt. 2. de symp. cau. 3. 20. E
 ex Crasso & melancholico humore fiunt varices in coxis & cruribus. com. 6. aph. 21. Ex. 48. D
 Crassus humor in pupilla quid faciat. 1. de loc. aff. 4. 4. A
 Crassa reddi debet materia ob tenuitatem fluens in oculum. de sect. 15. 19. B
 Crassis, letis, humidis, vel frigidis humoribus, quibus aggrauatur os vetriculi, illis animi defectus contingit. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 98. F
 Crassi humores in pulmone quo modo cognoscantur esse, quo modo in pulmonis bronchijs. 4. de loc. aff. 4. 27. E
 Crassi, & lenti humores non possunt exire absque tussi valida. 4. de locis affectis. 4. 27. G
 ex Crassis humoribus in intestinis colica passio valens medicina. de medi. exper. 106. G Sp. 107. E
 Crassa, & viscosa quo modo curentur. 5. de usu par. 1. 143. B
 Crassi humores quibus tollantur. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 186. D
 Crasso, lentoq; humore indurata poscunt calida & sicca medicamenta. 5. de simp. med. fac. 5. 34. E
 Crassos humores que incidunt calefaciant mediocriter. de curan. ratio. per sang. miss. 6. 17. E
 in Crassis succis frigidis, & lentis ab ijs, que calefaciunt, nisi et valenter digerant, liquantur ac in flatum mutantur. 12. meth. med. 7. 79. E
 Crassum in humoribus exercitatione statim in spiritum vertitur ac funditur. 5. de san. tu. 2. 94. D 12. meth. med. 7. 79. E
 Crassos succos que attenuare queunt, acria sunt. de atten. vic. 2. 43. G
 Crassos & lentos humores incidunt & digerunt acria & amara. 8. de simp. med. fac. 5. 58. D
 Crassi & crudi humores aut per abscessum aut per coctionem solvuntur. in prognost. com. 3. 4. 209. G
 Crassarum materierum morbi p abscessum finiunt. in progn. com. 2. 4. 201. C
 Crassi humores dum coquantur, paucam superfluitatem habent terrestrem, nec plurimam vt ligna. 2. de dis. feb. 3. 41. E
 Crassorum & glutinosorum humorum vacationis modus. 14. methodi medendi. 7. 87. H
 Crassi humores attenuandi sunt antequam euacuetur, & quomodo. quos purg. op. quibus me. 5. 88. D
 Crassi, & lenti humores a secantibus, & digerentibus euacuantur, & qualia esse debent. 7. de simp. med. fa. 5. 51. E
 Crassi humoris generationem in corpore timenti conueniunt cibi subtiliantes primi generis. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Crassi succi debent detergi. 4. de san. tuen. 2. 84. E
 Crassos humores cibi attenuantes. de atten. vict. 2. 44. A de dissolutione continua. Sp. 74. G
 a Crasso humore mundificat venas vinum tenue, quando est ei acuitas, & incisio. de dis. cont. Sp. 74. H
 qui Crassum humorem in venis collegerunt, ijs tenuis substantia vina vitilia sunt. de vinis. Sp. 76. G
 Crassos humores in venis habentes bibant vinum tenuis substantia. de bon. & vitio suc. 2. 38. D de dis. cont. Sp. 74. H
 Crassos & glutinosos humores docet Hippocrates incidere & extenuare in preparatioe purgationis. de subtilibus incrassandis nota ipsum nullam mentionem facere. com. 2. aph. 9. Ex. 12. C
 Crassos humores non trahit aloë. 8. de comp. med. se. lo. 5. 188. E
 Crassos, & lentos humores incidit ampeloprassum. 6. de simpli. medica men. facultat. 5. 44. E
 ex Crasso humore dolori iuncturarum ammoniacum prodest. de medicinis expertis. Sp. 104. C
 Crassam cutem extenuat calor. com. 5. aph. 22. Ex. 39. E
 Crassam cum non admodum substantiam habuerit calidum, prompte omnia subintrat. com. 5. aph. 5. Ex. 37. G
 Crassos humores scindens decoctio. de med. exper. Sp. 107. B
 Crassos, & viscosos humores soluit succus centauree cum melicrato. de virt. centau. Sp. 94. A
 Crassa & biliosa ducit centaurei minoris decoctum infusum. 7. de simp. medica. fac. 5. 50. H
 Crassa attenuat diacalamintbes. 4. de san. tuen. 2. 86. F
 Crassos humores subtiliat decoctio carnis et seminis apij. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Crassam obstructione apit decoctio radices iridis. de med. exp. Sp. 104. B
 Crassas oppilationes aperit decoctio pconij. de med. exper. Sp. 107. C
 Crassos

Crassos humores laxat electuarium centaurea. de med. exper. Sp. 107. E
 Crassos humores desiccant moly. 7. de simp. med. fac. 5. 56. F
 Crassos humores extergit & incidit phasioli semen, cum hoc ut corpora
 contrahat, & constringat. 6. de simp. me. fa. 5. 48. H
 ad Crassas materias atrabilarias medicamenta mediocria. 14. metho-
 di medendi. 7. 89. H
 Crassum humorem & viscosum laxans & scindens medicina. de medici-
 nis expertis. Sp. 106. G
 Crassis ventositatibus valens electuarium. de med. exper. Sp. 105. B
 Crassas ventositates dissolvens medicina. de med. exper. Sp. 105. A/C
 ad Crassas ventositates valēs electuarium gumi. de me. exp. Sp. 108. D
 Crassam ex phlegmate ventositatem in stomacho fugans medicina. secre-
 torum. Sp. 101. F
 Crassus & letus humor cur difficulter expuat. 4. de lo. aff. 4. 27. C
 ex Crasso humore asthmatis valens medicina. de med. exper. Sp. 106. G
 Crassum humorem in pectore purgas medicamen. de me. exper. Sp. 107. H
 Crassis pectore pulmoneq; excreationibus non mediocriter confert adian-
 thum. 6. de simp. me. fac. 5. 41. E
 Crassorum, lentorumq; humorum excreationibus ex pectore pulmoneq;
 impendio conferunt amygdala amara. 6. de simp. med. fa. 5. 42. G
 ad Crassorum, lentorumq; humorum ex pectore pulmoneq; expuitiones pro-
 mouendas vtile est erysimi semen in eclegmatis. 6. de simp. me. f. 5. 47. F
 Crassum sputum tenuat mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 Crassum humorem inuentum in stomacho incidunt, & expellunt poma
 acetosa, & granata acetosa. de diff. cont. Sp. 75. C
 Crassam humiditatem tenuat, & incidit secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. H
 Crassa viscosa, & profunda humiditas quibus extrahatur. 8. de compo-
 si. medicamen. sec. loc. 5. 189. D
 Crassorum ac melancholicorum humorum lien insertorum transpositio-
 nis & euacuationis ratione superueniens lienosis difficultas intestino-
 rum soluit dispositionem. com. 7. aph. 43. Ex. 51. B
 Crassum humorem flatuoso spiritu associatum quandoque euacuari per
 venae sectionem, collige. com. 6. aph. 22. Ex. 48. D
 Crassus sanguis in quibus superabundat, atq; ideo euacuatione indiget,
 melius putant ipsum fundere prius, deinde secare venam. comment.
 6. apho. 46. Ex. 57. G
 Crassum intestinum dicitur manica. de compag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A
 Crassa cur sint tria inferiora intestina. de ana. viu. Sp. 50. B
 Crassorum intestinorum ordo. 4. de vsu par. 1. 141. D
 Crassorum intestinorum principium intestini cecum. 4. de vsu par. 1. 141. D
 Crassum intestinum & vesica colligit excrementa. 4. de vsu pa. 1. 141. D
 Crassam essentiam habet quae odore caret. 4. de simp. me. fac. 5. 31. B
 Crassarum partium, πᾶχυμενῶν greci vocant, sunt quae haud facile in tenues
 partes comminui possunt. 1. de simp. med. fac. 2. G/4. A/4. 5. 24. H
 Crassorum omnium nullum, licet facultate calidum sit, priusquam ad vi-
 guem comminuat, patitur a nostro corpore, neq; in nos potest agere.
 1. de simp. medica. fac. 5. 4. E
 Crassarum partium quae sunt, & aequalia in temperatura minus valent,
 quam quae subtilium sunt partium. 11. de simp. med. fac. 5. 80. B
 Crassarum partium sunt acerbiora. 4. de simp. med. fac. 5. 25. H
 Crassarum partium est adstringens frigiditas. 4. de simpli. med. fac. 5. 25. B
 Crassarum partium frigefaciētia multa sunt. 3. de com. me. per ge. 5. 228. D
 Crassa, & terrestria, vel subtiliatiua, & aquosa sunt constringentia. de
 oculis. 7. 188. A
 Crassa, & terrestria sunt costrictiua & potica multum. de ocul. 7. 188. A
 Crassa essentia sunt calida multa. 1. de simp. me. fac. 5. 6. F
 Crassarum partium est niger color. 1. de symp. cau. 3. 17. A
 Crassarum partium non facile alterat substantia. 1. de ineq. intemp. 3. 43. H
 Crassarum partium quod est, minus agit, quam quod est tenuium. 1. de
 symp. caus. 3. 17. A
 Crassa essentia plus erodit, quando calorem quandam nata fuerint. 4.
 de simp. med. fac. 5. 30. G
 Crassioribus partibus constant metalla. 2. de compo. medicamen. per
 gen. 219. H/3. 5. 232. B
 Crassa substantiae quae sunt relaxantia plus mouent. 11. met. me. 7. 72. H
 Crassi succi simplicia impediunt repurgationem. 7. de compositio. medi-
 camen. sec. loc. 5. 179. A
 Crassa & terrea substantia tantum est solanum, quantum adstringit. 2.
 de comp. med. sec. loc. 5. 136. C
 Crassiorum partium est unguentum myrtinum, & adstringit. 11. metho-
 di medendi. 7. 72. H
 Crassa vox quando fiat. de anat. viu. Sp. 53. F

Crassa vox ex quo fiat, & quo modo. de vo. & anhel. Sp. 61. D
 Crassam vocem habent concepti in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Crassa vrina quandoq; ab Hippocrate dicitur quae mediocri est, & fm natu-
 ra, haec enim quodam modo opponitur tenui. co. 4. aph. 77. Ex. 36. E
 Crassarum substantiarum in vrinis tres differentiae. quae in Hipp. Sp. 113. B
 Crassa vrina permanens crassa quid significat. quae in Hipp. Sp. 113. E
 Crassa existente vrina si minutae carunculae tanquam pili adueniunt, a re-
 nibus excernuntur. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 in Crassa existente vrina quibus surfuracea minguntur, eorum vesica
 scabiescit. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Crassioris farinae specie hypostases quid significant. de vrina sign. ex Hip-
 po. 78. F/ quae in Hipp. Sp. 113. E
 quibus Crassa vrinae grumosa, pauca, non febricitantibus, copia ex his
 tenuis adueniens prodest. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Crassa vrina, & rufa cum hypostasi rufa quid significet. quae in Hippo-
 cratem. Sp. 113. B
 Crassa vrina, aquosa, atra, maleolens letalis est. de vri. sign. Sp. 78. G
 Crassas, & nebulosas vrinas habentes a principio sunt purgandi. de vri.
 sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Crassus sanguis obstruens facit vrinae difficultatem. commentario. 7.
 aphor. 48. Ex. 58. A
 Crassum humorem obstruxisse meatum vrinae quo modo cognoscatur. 1.
 de locis affectis. 4. 3. B
 Crassioribus subtiliora precellunt in vlceribus curandis. 4. de compo. med.
 per gen. 5. 236. G
 Crassis constans partibus medicamentum nihil inuadit nervos vulneratos.
 3. de comp. med. per gen. 5. 234. C
 Crassum vas aut vena non facile eroditur. 3. de symp. cau. 3. 27. A
 Crassum vas aut vena difficulter recluditur. 3. de symp. cau. 3. 27. B
 ad Crassas oras obtinentia. 6. de comp. me. per ge. 5. 256. H
 CRATEGONOS acris fructus milio similis. 7. de simp. medicamen-
 torum. facul. 5. 52. H
 CRATER mensura ad potum. de medi. fac. par. 7. 179. A
 CRATERAVCHENES quid significet. in 6. de morbis vulgaribus,
 commentario. 1. 3. 154. A
 CRATERVS qua utebatur antidoto contra venena. 2. de an-
 tidotis. 5. 114. H
 Crateri confectio sedans dolorem ad tabescentes & sanguinem reiectan-
 tes. 7. de comp. me. se. lo. 5. 185. D
 CRATEVAS simplicium scriptor. 1. de antid. 5. 100. B
 Crateus liber eorum quae eradicantur. de virt. cent. Sp. 92. H
 Crateus versatus est in medicamentis metallicis. de natura humana.
 commentario. 2. 7. 183. E
 Crateus herbarij meminit. 6. de simp. med. fac. 5. 39. H
 CRATIPPI viri alendis canibus dediti antidotus. 2. de anti. 5. 116. G
 Cratippi ferula. 6. de comp. med. sec. lo. 5. 172. E
 CREA quid introd. 1. 53. E
 CREATIONIS nostrae auctor est natura. 9. de decr. 1. 285. F
 Creat sol animam, & cor, & hepar & cerebrum. de compag. membro.
 siue de natu. huma. Sp. 59. F
 Creari quotidie animas stoici dicebant. de sper. Sp. 38. A
 in Creatione primum est cerebrum secundum Hippocratem, secundum
 Aristotelem cor, secundum alios hepar. de anat. viu. Sp. 52. A
 Creatus cur fuerit nasus. de anat. viu. Sp. 48. H
 Creatum cur fuerit hepar. de anat. viu. Sp. 50. F
 Creati cur fuerint renes. de anat. viu. Sp. 51. B
 Creati cur fuerit matrix. de ana. viu. Sp. 51. D
 CREBRO eueniens quandoq; despiciat Hippocrates, & id quod raro
 euenit pronunciat. 2. de decr. 4. 156. E
 Creber motus, & celer differunt. 2. de dign. puls. 4. 75. D
 Crebritas cum duris pulsibus coheret. 1. de caus. pul. 4. 89. D
 Creber rarus, celer, tardus pulsus quid sint, & unde accipiuntur. 1. de
 diff. puls. 4. 48. D
 Creberrimi pulsus a quibus fiant. 1. de caus. pul. 4. 87. E
 Crebriores non solum pulsus, sed actiones omnes fiunt ex defectu. 1. de
 causis puls. 4. 90. A
 CREDERE oportet discentem, colligitur. 1. de dieb. decr. 4. 147. D
 quis. Credat alicui de rebus obscuris, qui euidentibus contraria statuat.
 aduer. emp. med. 1. 35. D
 CREMASTERAS vocant Graeci testiculos. de natura et ordine cuiuslibet
 corporis. 1. 42. B
 Cremasteres, id est suspensores, musculi qui. de musc. diff. 1. 50. D

CREMATVS est Roma liber de catharticiis. de cathar. Sp. 94. C
 CREMENTVM puero prohiberi à vehementi frictione, collige. 2°. de san. tu. 2°. 70. A
 Cremētū impediri aqua frigida ablutione, collige. 2°. de san. tu. 2°. 76. B
 Crementum impedit augescētibz optimis corporibz aque frigida bal-
 neum. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 CREMOR ptissanæ quo modo conficeretur. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Cremor ptissanæ frigidus est, & humidus. 10°. met. me. 7°. 67. A
 Cremor ptissanæ cum sit frigidus & humidus, in febribz conuenientissi-
 mus est. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 Cremori ptissanæ silt cōdita alica frigida & hūda. 10°. me. me. 7°. 67. A
 Cremor ptissanæ non calefacit, & euacuat. 1°. meth. me. 7°. 69. G
 Cremor ptissanæ morfu caret. 12°. meth. med. 7°. 80. A
 Cremore ptissanæ qui vti debet. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. B
 Cremor solus quibz dandus. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. C
 Cremore ptissanæ quando vtendum. 11°. meth. med. 7°. 70. F
 Cremoris ptissanæ dādi q̄ritas. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. E
 Cremor ptissanæ prohibet egro pro q̄ritate. 2°. de digno. pul. 4°. 76. G
 Cremor ptissanæ anteq̄ detur, debet vena secari, purgari, & dolor seda-
 ri, q̄b̄ hęc sunt faciēda. de vic. ra. in mor. acu. com. 1°. 112. B/ 7°. 113. F
 post Cremoris concoctionem oxymeli dandum. de vict. rat. in mor. acu.
 commentario. 3°. 7°. 130. F
 in Cremorem conuersio res diuersa à cōcoctione. 3°. de nat. fac. 1°. 303. D
 Cremor ptissanæ quando pro aqua mulsā. 12°. meth. med. 7°. 75. H
 Cremor ptissanæ in syncope pro mulsā & alica. 12°. meth. med. 3°. 76. A
 Cremor ptissanæ non dandus in syncope ex tenuibz humoribz. 12°. me-
 thodi medendi. 7°. 78. A
 Cremorem ptissanæ dat per horam post mulsam. 8°. meth. med. 7°. 56. H
 Cremore ptissanæ quos traxit Gal. ad septimū diē. 10°. met. me. 7°. 63. H
 Cremor cocti fenugræci cū pipere p sedē impositus. 12°. me. me. 7°. 78. G
 CREPIDO quid. de artic. com. 1°. 7°. 255. B
 CREPITVM secundum quosdam significat eructatio. in 6°. de morb.
 vul. com. 2°. 3°. 166. D
 Crepitus descēdere phibitus interim ascēdit ad os. 3°. de sym. ca. 3°. 25. H
 CRESCENDI infirm calor innatus. de na. hum. com. 2°. 1°. 180. B
 cur Crescunt mollia corpora facilius. de sal. di. e. 2°. 42. D
 Crescens corpus necessario calidum est. de na. hu. com. 2°. 7°. 180. C
 Crescentium pulsus qualis sit. comp. puls. Sp. 65. E
 Crescere desinunt prius fœmina quā mares, cur. in 6°. de mor. vulgar.
 commentario 2°. 3°. 169. E
 Crescentibus particulares partes pnt emēdari in figura. ars me. Is. 70. C
 Crescat cur maxime priapus. de mot. man. & obj. Sp. 69. E
 Crescat quo modo vox. de voce & anhe. Sp. 60. H
 Crescentia tenera cur facultatibz sunt moderata. de atten. vic. 2°. 44. A
 Crescentium caro multū melior, q̄ declinantiū. 1°. de ali. fac. 2°. 29. D
 CRESCIONIS succus in cura nephriticæ passionis. de dyna. Sp. 33. E
 in CRETA montes asperi, & vasti. de artic. com. 4°. 7°. 284. E
 Cretenses calceos vsq; ad tibiam ferunt, cur. de artic. com. 4°. 7°. 284. E
 Cretensibus leges dedit Iuppiter. an animal sit quod in vtero. 1°. 328. E
 Creta plures habet herbas. de ther. ad Pifo. 89. C/ 1°. de antid. 5°. 100. D
 ē Creta Romam singulis annis mittebantur vasa plena herbarum. 1°. de
 antidotis. 5°. 100. D
 ē Creta nihil adulteratur ex herbis nisi aliq̄ succi. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Creta simplicibus quæ æqualia in Italia & quando nascatur simplicia.
 1°. de antidot. 5°. 105. D
 Cretense anisum optimum est. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 ex Creta potissimum affertur Calamithum & pulegium. 4°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 86. D
 in Creta optima sunt Glycyrriza, napi semen, ac scordium. 1°. de antido-
 tis. 5°. 105. E
 in Creta nascitur Tragion solum. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. F
 in Creta vīna valde tenuia & aquosa reperit Galenus. de vict. ratio. in
 mor. acu. com. 3°. 7°. 127. B
 Creticum vinum. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 143. D
 CRETICA terra, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
 Cretica terra achoribus conuenit. 1°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 128. H
 Creta est multarum artium materia. ad Thras. 2°. 106. A
 Creta sutoria seu melanteria. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. G
 Creta sutoria. 4°. de comp. med. per ge. 243. E/ 5°. 251. E
 Creta lemmia ingreditur theriacam. de ther. ad Pif. 5°. 92. F
 CRETARIUM acetō maceratum, illitum, & impositum lac rarefacit.
 de med. fac. par. 7°. 166. A

CRETMON salsum subamarum, exiccat, abstergit. 7°. de simp. medi-
 camen. facult. 5°. 52. H
 ad CRIBRV M quæ stultus quidam dicebat. 1°. meth. med. 7°. 8. B
 Cribrum medicum. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 172. C
 Cribrentur quo modo herbe sciendum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. B
 Cribrantur & contunduntur contundenda. de ther. ad Pifo. 5°. 95. F
 CRIDRIV M quid. de simp. med. 5°. 83. E
 Cridrium vires habet acriter relaxantes. de simp. med. Sp. 83. E
 Cridrium ad oculorum claritatem maxime facit. de simp. med. Sp. 83. E
 CRIMNON quid sit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
 Crimnon ex zeia & tritico. 1°. de ali. fac. 2°. 12. F
 Crimnon plus nutrit, quā polenta. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
 CRIMNA duo significat. quæ in Hipp. Sp. 113. D
 Crimnodes hypostasēs. i. farina crassiori similes, quid significent. quæ in
 Hippocratem. Sp. 113. D
 CRINOS. i. Lilium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
 Crinum. i. liliaceum oleum, quale. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 269. E
 CRINITAE quid. de hist. philos. Sp. 7. F
 CRISIS nomen quid significet. 1°. de crisi. 125. F/ 2°. 4°. 133. F/ de vic. ra.
 in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. H
 Crisis significat iudicationem. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Crisis vnde traxit nomen. 3°. de cris. 139. C/ 1°. de dieb. decre. 4°. 145. D
 Crisis quid. fin. med. Isa. 50. B
 Crises quæ & quorum sint morborum. 2°. de cris. 4°. 138. A
 Crisis appellatur omnis vehemens mutatio. 3°. de die. decre. 4°. 157. G
 Crisis est subita in morbo, vel ad sanitatem, vel ad mortem mutatio. com
 men. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
 Crises vocat Hippocrates permutationes, quando repente sunt in mor-
 bo, in quibz nonnunquam subito integra sanitas restituitur, aut mo-
 ritur æger: nonnunquam vero magna fit vel ad salutem, vel ad mortē
 permutatio. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Crisim quid vocet Galenus. 1°. de dieb. decre. 4°. 145. E
 Crisis etiam de mortuis dicitur. 2°. de dieb. decre. 4°. 153. B
 Crisis fit à natura. 17°. de vsu par. 1°. 222. G
 Crisis non fit sine certamine naturæ cum morbo. 3°. de cris. 4°. 142. E
 Crisis quæ sit per excellentiam. 3°. de cris. 4°. 139. B
 Crisis optima sola simpliciter crisis est. 3°. de cris. 4°. 140. A
 Crisis simpliciter quæ dici possit. 3°. de cris. 139. B/ 141. F/ 4°. 149. A
 Crisis optima, quæ. 3°. de cris. 139. G/ 4°. 141. E
 Crisis perfecta, & indeficiens quæ sit. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
 Crisis perfecta mala cum subito moritur æger vñā cum turbatione, &
 agitatione, & quibz dā excretionibus, vel abscessibus effatu dignis.
 3°. de crisisibus. 4°. 141. G
 Crises quando optime. 3°. de cris. 4°. 141. A
 Crisis melior est quæ fit per euacuationem inferiorem, quā quæ per ab-
 scessum: deinde per quam humor noxius, & redundans, quā per quā
 alter euacuatur: tercio loco quæ æt̄ i. i. recto tramite fit, quā
 quæ non fit secundum processum: quarto quæ facile toleratur, quæ cū
 coctione fit, & in die decretorio. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
 in Crisi nullus obiit cū præcesserūt signa coctionis. 3°. de cris. 4°. 139. D
 Crises plures bene terminantur, nam plures ex ægrotis sanantur, quā
 moriātur, nisi pestilens constitutio sit. com. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
 Crisis quando tuta est in ratione lunæ. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
 Crisis defecta quid. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Crises imperfectæ, quæ. 3°. de cris. 4°. 139. B
 Crisis intempestiua signum. 3°. de cris. 4°. 143. A
 Crisis quo tempore dicenda sit, post turbationem & solutionem, an post
 mutationem. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. A
 in Crisi quando debet euacuare medicus, & quando totum naturę per-
 mittere. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. G
 Crises quo modo plerumq; fiunt. de sect. Isa. 19. B
 Crises sex modis fiunt. 3°. de cris. 4°. 139. A
 Crisis generationis modū non cognouere antiqui. de caus. mor. 3°. 8. C
 Crises non hnt nisi abusive ephemera & hecicæ. 2°. de cris. 4°. 138. A
 Crisis quando fiat. 3°. de cris. 4°. 141. E
 Crisis tempus quando imminet. 1°. de dieb. decre. 4°. 150. F
 Crisis semper fit in statu. 3°. de cris. 4°. 141. A
 Crisis quando expectabit statum. 3°. de cris. 4°. 141. E
 ad Crises cognoscendas quid prænotandum. 2°. de cris. 4°. 138. A
 in Crisi consideranda quid primum notandum. 3°. de cris. 4°. 139. D
 de Crisi librum post librum de diebz decretorijs legendum esse, colli-
 ge. 3°. de dieb. decre. 158. F/ 4°. 159. A/ C

de Crisibus librum quo tempore composuerit Galenus. de præcognit. ad Posthu. 4^a. 219. E
 sine Crisis præsignio et cognitione status, ratio victus institui non potest. 4^a. 150. C
 1°. de dieb. decre. 4^a. 131. D
 Crisis signa, & causæ. 1°. de cris. 4^a. 131. C
 Crises signa non semper decretoria. 1°. de cris. 4^a. 139. B
 Crises quæ symptomata præcedant. 3°. de cris. 4^a. 131. B
 Criticorum accidentium duplex natura. 1°. de cris. 4^a. 131. B
 Criticum modo est aliquod signum, modo prauum. 1°. de cris. 4^a. 145. D
 Crisim quæ præcedant. 3°. de cris. 141. F / 1°. de dieb. decre. 4^a. 143. D
 Crisi futura sit aliqua nouitas, & quæ. 3°. de cris. 4^a. 157. G
 Crisi futura multa mala præeunt vt videatur eger mori. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3°. 157. G
 ante Crisim nox, cur sit difficilis. com. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
 in Crisi cur grauius se habeant ægri. com. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
 Crises bonas quandoq; operantur vehementissimi casus in morbis acutis. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Crisis signa indicatiua. 1°. de cris. 4^a. 128. E
 in Crisi quid significet pulsus inæqualis. 3°. de cris. 4^a. 144. D
 in Crisi quid significet pulsus altus & magnus. de cris. 4^a. 144. D
 Crisis signa ex pulsibus non posuit Hippocrates, vel quia ignorabat, vel quia non existimabat magni momenti. 3°. de cris. 4^a. 144. E
 Crises quo modo præueniat. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. E
 Crisim præuenire malum. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. E
 Crisim cum dolore aliquo venturam ostendit vrina turbulenta non varia. de dynam. Sp. 34. C
 in Criticis diebus medicorum discordia vnde ortum habuere. 2°. de diebus decre. 4^a. 152. F
 Criticorum dierum ordo per septimanas. 2°. de die. decre. 4^a. 154. G
 Criticos dies æstate, in iuuenibus, partibus dextris & superioribus impares esse inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Crises non fit in principio. 3°. de cris. 4^a. 143. D
 per Crisim nunq; discernunt q in principio apparent. 1°. de cris. 4^a. 128. E
 Crises primū indicium & principium quale, & reliqua. 3°. de cris. 4^a. 139. D
 Crises rarissime fit quarto die. 3°. de cris. 4^a. 140. D
 per Crisim in quarto die finiunt synochi. 3°. de cris. 4^a. 140. D
 Crises quartæ diei cur transmutatur ad tertium & ad secundum. 3°. de cris. 4^a. 140. D
 Crises in quinto. 11°. meth. med. 7^a. 72. C
 Crises sextæ diei, qualis. 1°. de dieb. decre. 4^a. 145. F
 Crises sextæ diei, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. C
 ad Crisim ex paruo naturæ apparatu mouetur septimus dies. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. C
 Crises casus in septimo. 1°. de dieb. decre. 4^a. 148. F
 Crises octauæ, & nonæ diei comparatio. 2°. de dieb. decre. 4^a. 154. B
 Crises morborum acutorum, fit in quatuordecim diebus. & cur. commẽ. 2°. aphor. 23°. Ex. 15. D
 Crises quarto decimo die, vel decimo septimo quando fiet. 1°. de diebus de cretorijs. 4^a. 151. B
 Crises vehementissima quæ intra quartū decimū. 2°. de die. decre. 4^a. 154. G
 Critico die, aut post critici diem, vrina alba, spumosa, & nebulosa si superuenerit in synocha solutionē ægritudinis ostendit. de dyn. Sp. 34. D
 p Crisim an deat terminari morbus, quo possit sciri. 3°. de cris. 4^a. 140. C
 Crises futura quo modo cognoscitur. 3°. de cris. 4^a. 139. G
 Crises modus, & qualis sit futura. 3°. de cris. 4^a. 144. C
 Crisim per vomitum vel fluxum sanguinis ex naribus significat capitis dolor. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. D
 Crises quomodo cognoscatur futura per sudorē. 1°. de die. decre. 4^a. 148. A / præsign. exper. confir. Sp. 77. F
 Critico die si aspera facta fuerit in synocha vrina tenuis, statim sudorem venturum significat. de dyna. Sp. 34. E
 Critici sudores, & fluxus sanguinis & deiectiones alui, a qua vi fiant. 1°. de mentario. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Crisi p sudorē instante qdā somniabat se lauare. de dig. ex inf. 4^a. 213. D
 Criticus sudor quid significet. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 Criticus rigor soluit phrenesim sudoribus. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 165. C
 Crises futura p alui excremẽta quo mō cognoscatur. 3°. de cris. 4^a. 144. G
 Crises per menstrua quo modo fieri cognoscatur. 3°. de cris. 4^a. 144. G
 Crises per hæmorrhoidas quo mō fieri cognoscatur. de cris. 4^a. 144. G
 Crises p abscessum quo modo cognoscatur futura. 3°. de cris. 4^a. 144. G
 Crises bona, & mala quando sequatur. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Crises mortalis species. 3°. de cris. 4^a. 143. B

in Crisi quando homo moriturus. 1°. de dieb. dec. 4^a. 150. G
 Critico die vrina ex colore bono in malum si conuersa fuerit, mortem significat. de dyna. Sp. 34. C
 Critico die vrina viridis immutata mortem significat. de dyna. Sp. 34. B
 Crises quædoq; non adest & morbus paulatim finitur. 1°. de cri. 4^a. 133. D
 sine Crisi multi subito mortui sunt, nulli autem subito sanati. 3°. de crisibus. 4^a. 142. E
 sine Crisi mortis tres modi, & quales. 3°. de cris. 4^a. 142. G
 sine Crisi quo modo præcognoscatur mors futura. 3°. de cris. 4^a. 143. B
 sine Crisi cum morbi soluiunt, solutio simpliciter dr. 3°. de cris. 4^a. 141. F
 Crises aliqua etiam in longis morbis. 2°. de dieb. decre. 4^a. 153. G / H
 cur Crises aut tardent aut non fiant. 3°. de cris. 4^a. 140. G
 Crises quibus impediuntur. 3°. de dieb. dec. 4^a. 158. C
 Crisim qui errores extrinseci impediunt. 1°. de dieb. decre. 4^a. 150. A
 post Crisim cibis reficiendi sunt paulatim ægri. 1°. de die. dec. 4^a. 148. A
 Crises, lege Iudicium, Iudicatio, Iudicari.
 Κρισις ὡς τῆς αἵμας quæ ab Hippocrate dicuntur. de vict. ratione in morb. acu. comm. 2°. 7^a. 118. A
 CRISPANS & cogens quædam emplastrum. 6°. de compositione medicam. per genera. 5^a. 261. C
 CRISPI quibus fiant capilli. 1°. de comp. medica. per gen. 5^a. 127. B
 Crispitudinem capillorum a leone tenuit Alexander. de sper. Sp. 38. H
 Crispos, & longos facere pilos & tinctos est artis comptoria. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 126. B
 CRISPI liberti catapotium ad tussim. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 182. H
 vt Crispus colica Cassii. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 201. H
 Crispi malagma generosum. 7°. de compo. medica. per gen. 5^a. 266. H
 Crispi odoriferum ad nomas. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 253. A
 CRISSATVM quid sit. de artic. com. 1°. 7^a. 261. B
 CRISTA pars animalium marium. 2°. de sem. 1^a. 338. G
 Crista gallorum habere vel ruffa insomnia quid significant. in 6^m. de morbis vul. com. 3°. 3^a. 117. H
 CRITHE, id est hordeum. 7°. de simp. medic. fac. 5^a. 53. A
 CRITHE quid. fin. med. 48. F / introd. 15a. 58. D / F
 Crithe & posthix abscessus [vulgo dicuntur horzaroli.] 4°. de compo. medica. secun. lo. 5^a. 153. C
 ad Crithas. 4°. de compo. medicamento. secun. locos. 153. C / 5^a. 158. D / de remed. para. facil. 7^a. 156. H
 CRITO vnus ex primis empiricis. de subsi. empiri. 15. 31. D
 Crito in impatoris adibus est medicatus. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 127. B
 Crito librum fecit de ornatu corporis. 1°. de comp. me. sec. lo. 123. B / 126. C / 127. B / 4^a. 159. E / 5^a. 160. D / 7°. 5^a. 272. F
 Critonis libri de ornatu capita quid contineant. 1°. de comp. medicamento. secun. loc. 5^a. 127. B
 Crito librum fecit de simplicibus medicamentis. 6°. de compo. medica. per genera. 5^a. 255. A
 Crito librum fecit de medicamentis. 1°. de antidoti. 5^a. 110. A / 2°. de comp. med. sec. loc. 139. D / 7°. 178. B / 2°. de compositio. medicamentorum per gen. 223. E / 3°. 234. H / 6°. 5^a. 256. H
 Crito de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de comp. medicamento. per genera. 5^a. 222. B
 Crito primus theriacam vocauit. de vsu ther. ad Pamph. 5^a. 99. C
 Critonis pharmaca ad Achoras. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 130. D
 Critonis ad Alopeciam. 1°. de compo. medi. se. lo. 5^a. 123. B
 Critonis ad Aphthas. 6°. de comp. med. se. lo. 5^a. 175. D
 Critonis apophlegmatismi. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 139. D
 Critonis Arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. H
 Critonis ad Columellas. 6°. de comp. med. se. lo. 5^a. 175. A
 Critonis ad Crustas. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. A
 Critonis ad Dentium affectiones. 5°. de comp. med. se. loc. 5^a. 165. D
 Critonis Diacodion. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 180. A
 Critonis confectio Gleucini. 7°. de comp. medi. per gen. 5^a. 272. F
 ex Critone medicamentū ad Hydropē. 9°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 200. B
 Critonis medicamenta ictericis, naribus apponenda. 2°. de comp. medica. mento. sec. loc. 5^a. 139. D
 Critonis medicamenta Melina. 2°. de compo. me. per ge. 5^a. 223. D
 Critonis Psilothra. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 127. H
 Critonis Stomaticum ex musto. 6°. de comp. medicam. sec. loc. 5^a. 170. C
 Critonis Stomaticum ex punicis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 170. B
 ex Critone ad Varos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 160. D
 Critonis meminit. 6°. de comp. med. sec. loc. 175. C / 2°. de compo. medica. men. per gene. 5^a. 218. E
 Critonia

Critonis egroti noui casus, qui post die perijt quam egrotare coeperat.
in 1^m. de mor. vulgar. commentario 3°. 3^a.124.G
CROCODES roborant aures. 6°. de san. tu. 2^a.100.B
Κροκός quid. in progn. com. 1°. 4^a.194.F
CROCODILII tum caulis, tum seminis succus. nephriticos adiuuat.
 7°. de simp. me. fa. 5^a.53.C
Crocodilij semen acre, odoratum, calidum & siccum est. 7°. de simpliciū
 medica. fac. 5^a.53.C
Crocodilij semen vrinam, mensesq. cit. 7°. de simp. me. fac. 5^a.53.C
Crocodilij radix per nares sanguinem trahit. 7°. de simp. me. fac. 5^a.53.C
Crocodilij radix excretionibus peccoris valenter conducit. 7°. de simp.
 medicamen. facult. 5^a.53.C
Crocodialidis radix ad cephalam. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a.137.D
CROCODILII volunt vincere. 5°. de decr. Hipp. 1^a.256.G
Crocodili terrestris sanguis non acuit visum, vt fertur. 10°. de simp. me-
 dicamentorum facult. 5^a.73.D
Crocodili adeps odoramentis conditus. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.272.E
Crocodili adeps contra lesiones ab ipsis factas. de ther. ad Pis. 5^a.94.A
Crocodili moribus confert centaurea. de vir. cent. Sp.93.H
Crocodilorum stercus non grauitur olet. 10°. de simp. med. fac. 5^a.76.A
Crocodilorum stercus extergit. 5°. de simp. med. fac. 5^a.36.F
Crocodilorum terrestrium stercus facit cutem tensam, & splendentem.
 10°. de simp. med. fac. 5^a.77.D
Crocodilorum terrestrium stercus tollit ephela, muttiliginem, & liche-
 nas. 10°. de simp. me. fac. 5^a.77.D
Κροκοδάριος. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a.181.E
Κροκοδάριος. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.181.C
CROCOMAGMA quo modo fiat, & eius vires. de simpli. medi. Sp.81.H
Crocomagmatis compositio. 2°. de antid. 5^a.113.F
ex Crocomagmate illinenda est frons in caput dolentibus ex febre in ca-
 lidis. 2°. de compo. medica. sec. loc. 5^a.137.A
Crocomagmatis loco mittunt crocum propter precij distantiam. de sim-
 plic. medica. Sp.182.A
CROCUS hortensis, & agrestis. 4°. de comp. me. sec. lo. 5^a.157.C
Crocus quo modo probatur an bonus. 1°. de antid. 5^a.106.B
Crocus optimus, qualis. 1°. de antid. 5^a.106.B
Crocus est fuluus colore. 9°. de comp. me. se. loc. 5^a.201.C
Crocus fulget. 9°. de compo. medic. secun. loc. 5^a.201.C
Crocum cilicium. 3°. de compo. medicam. sec. loc. 145.D/7°.178.D/179.C/
 182.H/183.C/10°.206.F/7°. de comp. med. per ge. 5^a.262.A
Crocum siculum. 4°. de comp. med. se. loc. 5^a.153.H
Crocus, qualis. 4°. de comp. med. secun. loc. 151.C/6°.170.G/7°.179.C/8°.
 190.F/9°.5^a.201.G/ de ocul. 7^a.188.H
Crocus qualis sit, & qui laudatur. 1°. de antid. 5^a.106.B
Crocus calidus est in secundo ordine siccus in primo. 7°. de simp. medica-
 men. facult. 5^a.53.C
Crocum bullit linteolo illigatum. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a.180.C
Crocum bullit in sacco stipa contexto. 7°. de comp. me. se. loc. 5^a.181.C
Crocum omne vires habet leuiter stypticantes. de simp. med. Sp.81.E
Crocus adstringit concoquit, & discutit. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a.150.H
Crocus adstringit, concoquit, & putrefactiones corrigit. 8°. de compo-
 medic. sec. loc. 5^a.194.F
Crocus mediocriter adstringit. 7°. de sim. med. fac. 153.C/4°. de compo-
 medica. secun. loc. 149.H/151.D/5°.159.E/6°.5^a.167.C/5°. methodi me-
 den. 31.G/14°. 7^a.92.B
Crocum adstringens siccum. 5°. meth. med. 7^a.32.E
Crocus concoquit. 7°. de simp. medic. facult. 53.C/4°. de comp. me. se. loc. 5^a.189.B
 149.H/150.C/7°.178.E/8°. 7^a.189.D
Crocus maturat. de ocul. 7^a.189.D
Crocus concoquit cum adstrictione. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a.179.A
Crocus secundum plurimos, videtur omnes affectiones sufficienter conco-
 quere, & dolores leuare. 7°. de comp. med. se. loc. 5^a.178.F
Crocus in vno prestantior Thure, in alio inferior. 4°. de compo. medica-
 men. secun. loc. 5^a.151.D
Crocus humorem fluentem prohibet. de ocul. 7^a.189.D
Crocum mitigat omnes dolores commixtum collyricis antidotis. de sim-
 plic. medic. Sp.81.E
ex Croco, & glaucio collyria in aurium dolore. 3°. de compo. medica-
 men. secun. loc. 5^a.141.D
Crocus ponitur in theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a.92.E
Crocus odoratas reddit compositiones. 1°. de comp. med. se. loc. 5^a.128.C
ex Croci odore Galenus patiebatur dolorem capitis. 2°. de compositio.

medic. sec. loc. 5^a.135.D
Crocus ledit caput. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a.135.D
Crocus mentem perturbat. 2°. de comp. me. sec. lo. 5^a.137.B
Crocus styrax, myrrha, succus papaueris si largius bibantur, aut demē-
 tant, aut mortem inferunt. 5°. de simp. med. fa. 5^a.37.C
Crocus in Alexiterias antidotos non inditur. 5°. de simp. med. fa. 5^a.37.C
Crocus & myrrha cur recipit Diamorū. 6°. de cōp. med. se. lo. 5^a.167.C
Crocus & myrrha adiuuant se mutuo in penetrando in profundum. 6°.
 de comp. med. sec. loc. 5^a.167.C
Crocum ad oculos valet. de vic. ra. in mor. acu. commen. 4°. 7^a.152.G/ de
 cathart. Sp.95.B
Crocum ad oculorum dolores. de vic. ratio. in mor. acu. c. 4°. 7^a.152.G
Crocus bonus cum lacte instillatus in oculorum dolore. 4°. de composit.
 medic. secun. loc. 5^a.157.F
Crocus mansuetissimus pro stomaticis. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a.171.E
Crocus inflammato iecori conuenit. 2°. de arte curati. ad Glau. 7^a.104.D
Crocus ad vteri, & vesicæ vlcera aptus. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5^a.205.D
Crocus paucam decoctionem patitur. de med. fac. parab. 7^a.174.G
Crocus per cocturam amittit vires. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.168.E
Crocum torrefactum. 4°. de comp. med. sec. loc. 152.F/6°. 5^a.174.H
Croci fasciculus pro spatula. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a.202.F
Croci sex. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.252.G
cū Croco eiusdē fere generis est melilotū. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.151.D
CROCEVS color quo modo appareat flauus in humorum permistio-
 ne. in progn. com. 2°. 4^a.202.E
Crocea est caro maxillarum. de anat. vin. Sp.55.H
Crocea est vrina laborantibus ex tristitia, cogitationibus, vigilijs. de dy-
 namidijs. Sp.34.A
Crocea vrina, si guttatim stillando fuerit egesta, ventris constrictionem
 malam cum animi turbatione, & angustia ostendit. de dyna. Sp.34.B
Crocea vrina, & turbulenta cum nebulis non bonis, aut longinquā agri-
 tudinem, aut mortem futuram dicit. de dyna. Sp.34.B
Crocea vrina, & spissa in synocha laborem, & dolorem, & grauedinem
 in hac agitudine, siue mortem ostendit. de dyna. Sp.34.E
CROCINVM nardum. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.272.D
Croceum Paccianum collyrium, quale. 4°. de comp. me. sec. lo. 5^a.151.A
Croceum pædicon. i. puerile, inscriptū. 4°. de comp. med. se. loc. 5^a.155.F
Crocium vnguentum, quale. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a.129.H
Crocium vnguentū rarefacit & discutit. 9°. de cōp. me. se. loc. 5^a.197.F
Crocium syriacum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.272.E
CROCOSVS Andromachi. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.251.G
CROMYON, id est cæpa. 7°. de simp. med. fa. 5^a.53.D
CROTAPHITAE musculi. i. tēporales, qui. de mus. diff. 1^a.44.G
Crotaphita in progn. com. 1°. 4^a.191.C
Κρόταυαι dicuntur ricini. 7°. de simpli. med. fac. 5^a.50.F
Crotones. 10°. de simp. med. fac. 5^a.73.D
CRVCIATV ingenti turbatis piissima non est dāda. de piis. 2^a.47.H
CRVDELIS hominis officium quod. 12°. meth. me. 7^a.75.A
CRVDITAS, quæ aepesia, dicitur symptoma id, cum nulla omnino est
 ciborum alteratio. 3°. de symp. cau. 3^a.24.F
Cruditas non solū mala concoctio est vitij actionis. de symp. disse. 3^a.11.C
Cruditas in tertia coctione. 3°. de symp. cau. 3^a.25.A
Cruditas non est concoctio tarda. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a.154.B
Cruditas sola quæ sit. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a.194.B
Cruditas quō modo fiat in ventriculo. 1°. de lo. aff. 4^a.5.B
Cruditatis causa est fundus ventriculi. 5°. de lo. aff. 4^a.33.A
Cruditatis quando sit. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.112.C
Cruditates quibus fieri possunt & curari. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a.191.F
Cruditates ventris profluvia difficiles anhelitus, & anginas, tussēsque ne-
 cessarium est fieri his, qui humidiores sunt siue cerebro tantum, siue
 corpore vniuerso. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46.E
Cruditates generant causas procacitatis. de nat. hu. com. 2°. 7^a.181.G
Cruditatis causæ sunt coquorū in patinis apparatus. 3°. de ali. fa. 2^a.31.D
Cruditatem creat fluxio frigida. 6°. de sanitate tuenda. 2^a.98.F
in Cruditate peior est transmutatio in peregrinam qualitatem, quā si-
 cibus non mutetur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.194.B
Cruditates facit ciborum copia. intr. Ifa. 55.C
Cruditas fit ex cibis bonis, & mali succi. de bon. & vit. suc. 2^a.39.D
Cruditas ex malis cibis peior est. de bon. & vit. succ. 2^a.39.D
Cruditas in vasis sanguinis accidit. 3°. de symp. cau. 3^a.24.H
Cruditatem nullam factam esse in animalibus indicant acinus, & sesa-
 ma deiecta, secundum Erasistratum. 1°. de lo. aff. 4^a.5.B

in Cruditatibus, et biliosis morbis residētia diuersa. de mor. tē. 3^a. 89. F
 Cruditatem magnam ostendunt aquosa vrine: tales enim sunt albæ per-
 spicua, & præterea flauam bilem totam ad caput rapi, præsertim in
 phreniticis. com. 4^a. aph. 72°. Ex. 35. F
 Cruditatis signa cum primo morbi principio statim inuadunt, & nonnun-
 quā posterius apparent, sicut & mortis signa. cō. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
 Cruditatis signa diutinum quidem ex necessitate morbum significant, sed
 quantum in ipsis est, neq; moriturum, neq; euasurum ē morbo homi-
 nem ostendunt. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
 Cruditatis signum quæ vrina semper est. 1°. de cris. 4^a. 131. C
 Cruditatem significat tenuitas vinarum. de viēt. ratione in morb. acu.
 comm. 4^a. 7^a. 141. A / quæ sita in Hipp. Sp. 113. E
 Cruditatem aut concoctionem eorū, quæ in ventre coquantur, per aluum
 excrementa indicant ex sua forma, quæ in cerebro per naves, quæ in
 vrinis per vrinas. in 1^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 112. A
 Cruditatē qualia sputa sequunt. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 123. B
 Cruditās extrema in sputis & mucco, quando. de tot. morb. tēp. 3^a. 88. H
 Cruditatem ferre non potest à morbo liber, antequam sit resectus. ad
 Thrasylulum. 2^a. 102. E
 Cruditates potius debent stare circa iecur, quàm ire ad principales par-
 tes. 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 à Cruditare corporis status. 3°. de san. tu. 2^a. 80. H
 Cruditare laborantes sentiunt nocumentum in parte imbecilla. 3°. de sym-
 ptom. caus. 3^a. 30. D
 Cruditates si cauerent homines, nunquam morbo corriperebantur. de bon.
 & vitio succ. 2^a. 35. A
 Cruditates vitanda. de bon. & vi. suc. 2^a. 34. D
 Cruditates quid portendant. de const. ar. Isa. 42. F
 Cruditās egritudinum significat. ars med. Isa. 68. A
 Cruditatem nullū symptoma necessario sequit. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. D
 Cruditatis magnitudo, ac dīa, & sensus facilis, & particularū robur,
 & imbecillitas diuersa gignunt symptomata. 3°. de symp. ca. 3^a. 30. C
 Cruditās magna & maiora, & plura symptomata creat: parua contra,
 pauciora minoraq;. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. C
 Cruditās circa stomachū multos facit affectus. 8°. de cō. me. s. l. 5^a. 191. F
 Cruditās facit morbos intro. Isa. 55. C
 Cruditās, morbi est principium. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E
 Cruditates sūt cāe recētes ac p̄p̄i quæ morborū. de na. hu. c. 2°. 7^a. 180. F
 Cruditās est causa infirmorum morborum. de bon. & vi. suc. 2^a. 39. D
 Cruditās cur faciat aluum deicere. de cog. cur. animi morbis. 2^a. 54. G
 ex Cruditare diarrhœa quibsdā excitat diariā febrē. 8°. me. me. 7^a. 53. B
 Cruditatem morbi, inediā, cibosq; tempestiue sumptos quo modo seque-
 tur vigilia. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 123. A
 ex Cruditare ventriculi capitis dolor. de remed. par. fac. 7^a. 153. G
 in Cruditatibus eleuari præcordia cibos postridie eructantibus, colli-
 ge. de sal. diā. 2^a. 43. A
 Cruditates multas hñtes hñt turgida p̄cordia. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. H
 Cruditates habentes facile in flatu incidunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 84. H
 post Cruditates flatu hypochondriaco laborantes vehementius infestā-
 tur. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. H
 ex Cruditare principium melancholiæ. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Cruditare assidua cur melancholici laborent. de mel. ex Gal. Sp. 109. E
 Cruditās vehemens quandoque animi defectum attulit. 1°. de arte cura.
 ad Glau. 7^a. 98. E
 cum Cruditare syncopen habentium pulsus. 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 ex Cruditatibus syncopæ quæ contraria. 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 Cruditatibus multis laborantes tremunt. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. E
 Cruditare laborantes quiescunt ne horreant. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Cruditare laborantes pruritu exercentur. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 ex Cruditatibus recentibus plethora. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. A
 ex Cruditatibus quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 ex Cruditare febris diaria. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
 ex Cruditare febris pessima in biliosis naturis. 8°. meth. me. 7^a. 53. B
 Cruditatem habentes quare aliqui in febrem incidere, alij non. 1°. de dif-
 feren. februm. 3^a. 31. H
 Cruditates cur in pueris in progn. com. 3°. 4^a. 210. C
 Cruditates multę quos morbos cānt in pueris. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Cruditās calculos renum gignit. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. D/E
 Cruditates, ebrietates, et oīū faciūt podagrā. c. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Cruditās ostendit exercitationem fieri non debere. 3°. de san. tu. 2^a. 81. F
 Cruditatem aut corpus plethoricum habentes non sunt in balneo inungē-
 di. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. H

Cruditati balnea obsunt. de marcore. 3^a. 48. A
 Cruditates quare indigent. 12°. meth. me. 7^a. 75. F
 Cruditates quo modo soluantur. de bon. & vi. suc. 2^a. 35. A
 ad Cruditatem ventriculi. de medic. fac. par. 7^a. 172. E
 Cruditās moderata ex mora in lecto curatur. 8°. de compo. medicamen-
 to. sec. loc. 5^a. 191. G
 Cruditatibus omnibus maxime remedio est dormire per se. de viēt. rat.
 in mor. acu. commenta. 4°. 7^a. 148. E
 Cruditatum copiā habētibus piper lōgū est dādū. 4°. de san. tu. 2^a. 84. H
 Cruditās in primis venis quo modo sit curanda. 4°. de san. tu. 2^a. 87. C
 Cruditatum copiam in primis venis habentibus, quibus debent nutriri. 4°
 de sanitate tuen. 2^a. 85. G
 Cruditati in primis venis datur diatrion piper con simplex. 4°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 87. D
 Cruditās in extremis venis quo modo curanda sit. 4°. de san. tu. 2^a. 87. C
 Cruditatibus vnicum remedium aliquid per aluum excernere. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2^a. 11. B
 à Cruditare morbi nihil ab excretionibus adiuvantur. in 1^m. de morb.
 vulg. com. 1°. 3^a. 111. D
 quando Cruditās adest humorū, & à causis morbum facientibus natu-
 ra grauat, imposit est aliquid bñ euacuari. cō. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Cruditās si adhuc adsit in septimo die, non potest morbus vigesimo die fi-
 nire. 1°. de dieb. decr. 4^a. 151. C
 Cruditās quo modo prohibet sanguinis missionem. de curand. ratio. per
 sang. miss. 6^a. 17. D
 ad Cruditates assiduas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. C
 CRUDAE aquę quę vocentur ab antiquis. in 6^m. de morbis vulgaribus
 commen. 4°. 3^a. 182. D
 Cruda aqua glacialis quid faciat. 3°. de san. tu. 2^a. 78. D
 CRUDVS humor qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. H
 Crudi humores qui vocentur. 2°. de presag. ex puls. 4^a. 109. G
 Crudus succus quis proprie sit. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. C
 Crudus succus crassitie & colore assimilatur ei quod subsidet i vrinis pu-
 ri simile. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. C
 Crudus humor, non pituitosus. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 206. H
 Crudus humor à Philippo dicitur, qui à Praxagora dicitur vitreus. 2°.
 de diff. feb. 3^a. 37. E
 Crudos ac crassos succos gignit placenta in sartagine cocta ex oleo. 1°. de
 alimen. facul. 2^a. 10. D
 Crudus, & incoctus existit caseus. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 145. D
 Crudos cibos & potus reddit vigilia fortis. de vic. rat. in morbis acutis,
 commentario. 2°. 7^a. 135. B
 Crudis humoribus quando homo impletur. 4°. de san. tu. 2^a. 88. A
 Crudis succis corpus implent balnea post cibum, ideo fiunt cibo iam con-
 cocto. de marc. 3^a. 48. E
 Crudos humores cur acervant pueri. in prog. com. 2°. 4^a. 206. C
 Crudi senes qui & semicani. in progn. com. 2°. 4^a. 206. G
 Crudi humores non pnt nutrire, priusq; sint cocti. 12°. meth. me. 7^a. 77. F
 Crudi humores cum coquantur, nutriunt. 4°. de san. tu. 84. H / de viēt. ra-
 tio. in mor. acu. com. 2°. 2^a. 122. H
 Crudorum humorum plenitudo, qualis. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 18. F
 Crudos humores habentium color. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 18. F
 Crudos humores habentium pulsus. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 18. F
 ob Crudorum humorum multitudinem in capite acervatorum, vel in-
 flammationem, aut spiritum flatuosum, aut sanguinis multitudinem,
 aut bilem mordacem, aut intemperantiam dolor capitis contingit. cō-
 men. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 ex Cruda pituita minime appetentes fiunt homines. de mul. 3^a. 81. G
 Crudos humores habētes cur inediā multū ferāt. 12°. meth. me. 7^a. 76. A
 Crudi, & incocti humores quibus redundant, illis animi defectus contin-
 git. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. F
 Crudos succos habent in syncope, qui pulsum paruum, & rarum habent.
 12°. meth. med. 7^a. 76. B
 Crudis, & cacochymia plenis rigor atque horror accidit. de palp. trem.
 conuuls. & rig. 3^a. 55. H
 Crudorum humorum copia cum vlcerosa lassitudine quo modo fiat, &
 quomodo curetur. 4°. de san. tu. 2^a. 86. B
 Crudos humores in primis venis habentes quo modo sint nutriendi. 4°.
 de sanitate tuen. 2^a. 84. H
 Crudi humoris copia refertis quod vinū conuenit. de bon. & vi. 2^a. 81. F
 Crudorum humorum copiam habentes in primis venis nec lauandi sunt,
 nec mouendi, nec exercitandi. 4°. de san. tu. 2^a. 84. H

Crudorum humorum copiam in primis venis habentes vomere non debent. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H
 Crudos succos multos intus habentes, & foris lassitudinis sensus, quo modo sint curandi. 4°. de san. tu. 2°. 86. A
 Crudi si sint humores an euacuandi, & qñ. de cur. ra. per san. mis. 6°. 18. F
 Cruda egerentibus non est medicamentum exhibendum. de vict. rati. in morb. acu. com. 4°. 7°. 150. F
 Crudi & fixi humores non obediunt pharmacis. 1°. de cris. 4°. 128. G
 Cruda que sunt dicenda. de vict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. H
 Crudum est, quod à particula alterationem non assumit iuxta naturam. 8°. de comp. med. secun. loc. 5°. 194. B
 Cruda excrementa, mucosa, ac sanguinolenta antiqui vocabant leuitatē intestinorum, secundum Erasistratum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Cruda que nos vocamus, imputrida antiqui vocare solebant. commentario 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 Crudi humores quo modo differant à pure. de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. D
 Crudus succus, post cōcoctionē à quo dicat pms. de na. hu. c. 2°. 7°. 180. C
 Crudum extreme in pleuritide est nihil expuere, et est vt in vrinis aquo sum. 1°. de cris. 4°. 132. D
 Cruda deieciabantur in febre ardente ex biliosis humoribus quo modo. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 139. C
 Cruda deiciens in febre ardente. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 144. C
 à Crudo humore quo modo distinguatur deiectio graucolens. in progno. commen. 2°. 4°. 199. H
 Cruda & non concocta in malos abscessus deflectunt, & in quos. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 124. E
 Cruda ad malos abscessus conuersa iudicationis carentiam, vel labores, vel tempora, vel mortes, vel eorundem malorum reditus portendunt. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Crudi succi non sunt reuelliendi foras. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
 Crudorum humorum copia vbi tanta adsit, vt vires non adsint, non est secanda vena. de cur. rat. per san. miss. 6°. 18. C
 Crudorum humorum plenitudo, nunquam est tanta, vt venę sectionem prohibere possit, vbi morbus est magnus & vires sint validę. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. C
 in Crudis humoribus aufert sanguinem, & quo modo. de curan. ra. per sang. miss. 6°. 19. A
 Crudi & crassi humores aut per abscessum, aut per coctionē soluiuntur. in progno. com. 3°. 4°. 209. G
 Crudi succi debent concoqui. 4°. de sani. tuen. 2°. 84. D
 Crudos, & incoctos humores concoquit Anethum. 6°. de simpl. medicamen. facultat. 5°. 43. B
 Crudos humores digeri non sinit somnus. 12°. meth. med. 7°. 75. G
 Cruda allia comesta expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
 Crudos, & aquosos humores purgat coccus cindius. de dyna. Sp. 21. F
 Crudos humores in intestinis purgantia. de cathar. Sp. 95. C
 Crudos humores digerens medicamen. de med. exper. Sp. 104. F
 ad Crudum humorem decoctio. secret. Sp. 102. E
 ad Crudum humorem lapidosum. secret. Sp. 100. D
 CRVDVS morbus qui. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 165. C
 Cruda cum est materia principium est. 1°. de cris. 4°. 128. G
 Crudo toto morbo existente aliquando potest fieri coctio in parte. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 116. F
 Crudo in morbo bona iudicatio fieri nequit. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 165. C
 Crudorum humorum vrinę quales. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Crudorū, & biliosorū humorum vrinę, qualis. in pgn. cō. 2°. 4°. 200. D
 Crudum humorem quo modo significant vrinę crasse, & tenues. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. E
 Crudū morbū significat vrinę tenuis. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 132. F
 in Crudis humoribus vrinę processus. de vrinis. 4°. 125. D
 Crudam egritudinem diuturnam, & non sine periculo significat vrinę tenuis, & rutila. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Cruda vrinę, quę de tot. morb. temp. 3°. 89. F de vict. rat. in morb. acut. commen. 2°. 7°. 122. H
 Cruda & diuturna est vrinę aquosa. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Cruda vrinę sunt maxime cōtrarie sanorū vrinis. 1°. de cris. 4°. 126. H
 inter Crudum & coctum medię vrinę. 1°. de cris. 4°. 130. E
 Crudus humor qñ discernatur à bona hypostasi. de vrinis. 4°. 125. D
 Crudus humor per viles hypostases distinguitur ab inequali substantia eius. de vrinę sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Crudi succi in quibus sanis, et in vrinis subsideant. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Crudorum humorum crassitiem, & flatuosam turbationem significant

vrinę conturbatę. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. F
 Crudus, & albus humor cum vrinę excretus euenit, vt subsideat prębeatq; videndam vtilem hypostasem. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 CRVDI tumores, id est duri, & renitentes, mali: molles, boni. com. 5°. aphorismo. 67°. Ex. 45. C
 CRVDA tubera quę sint, secundum Hipp. 4°. de lo. af. 4°. 24. D
 CRVOREM distinguit à sanguine. de vrinis. 4°. 124. B
 Cruorem vocat sanguinem incoctum Galenus. de vrinis. 4°. 124. B
 Cruor quando eijcitur à capite, vel ab eius partibus, quid considerandū. 4°. de locis affectis. 4°. 25. H
 post CRVENTA biliosa expuuntur. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 179. C
 Cruentę deiectiones vnde. in 1°. prorr. com. 1°. 4°. 162. B
 Cruentę dysenterię causę. quę. 5°. de loc. af. 4°. 35. D
 Cruoris tenuis sanies similis carniū ablutioni. in iecoris inflammatione. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
 Cruor saniosus primo ex mesenterio affecto excernitur, postea crassus et feculentus. 5°. de lo. aff. 4°. 35. D
 Cruoris multi ac vniuersi fluentis subita euacuatio significat venęruptionem. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 Cruentę excretiones liuidę, fætide, & biliosę, si bene excernantur, sunt bonę. com. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Cruentę deicientes extra febrem spontaneis egritudinibus affliguntur. de nat. hum. com. 2°. 7°. 179. G
 Cruentę deicientes extra febrem quo victu sint regendi. de natura humana. com. 2°. 7°. 179. G
 Cruentę excrementa in his vidit Galenus, qui dimiserant exercitia consueta. de nat. hu. com. 2°. 7°. 179. H
 Cruor serosus à carnibus bubulis dum torrentur destillans. 3°. de compo. si. medicamen. secun. loc. 5°. 143. F
 Cruor destillans à iecore affato. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 158. D
 Cruentę vlcerę. 5°. meth. med. 7°. 29. G
 ad Cruentę vlcerę. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. C
 ad Cruentę vulnerę. 3°. de comp. med. per ge. 234. H/235. B/6°. 5°. 258. F
 Cruentę vulnerę glutinat Aloe. qñ animi mores. 1°. 317. D
 ad Cruentę vulnerę non adeo magna glutinanda. 2°. de compositio. medicamentorum per gen. 5°. 220. F
 ad Cruentę glutinanda. 2°. de comp. med. per ge. 219. G/6°. 5°. 256. D
 ad Cruentę recentia. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 246. G
 ad Cruentę. 2°. de comp. med. per ge. 225. G/5°. 5°. 245. G
 ad Cruentę medicamenta extrinsecus. introd. 1°. 317. D
 Cruentę medicamenta ex bitumine fiunt. de frac. com. 3°. 7°. 242. E
 Cruentum medicamentum, quale sit. de frac. com. 3°. 7°. 242. D
 Cruentę medicamenta quę sint. de artic. com. 4°. 7°. 286. A
 Cruentę medicamenta mediocriter exiccant. de artic. com. 2°. 7°. 268. D
 Cruentę medicamenta irrigata. de artic. com. 4°. 7°. 286. H
 Cruentum medicamentum pro contusis. de frac. com. 3°. 7°. 245. B
 CRVRA, & brachia, à gręcis Κῶλα. i. membra longa, appellantur. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Crus significat totum à cōxa infra. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Crura, & brachia sunt posteriora i fœtus formatione. 1°. de sem. 1°. 331. E
 Crus quandoq; exit ante caput in partu, sed est partus difficilis. 15°. de vsu partium. 1°. 213. A
 Crurū dissectio qñ faciēda, & vnde incipiēda. 2°. de ana. adm. 1°. 69. F
 Cruris anatomiam pp quid pręposuit Galenus. 2°. de ana. adm. 1°. 69. D
 Crura hoīum meliora cruribus caterorū aliū. 3°. de vsu par. 1°. 127. G
 Crus mulieris, quale. de artic. com. 3°. 7°. 277. F
 Crus cur non vnum integrum ac simplex. 3°. de vsu par. 1°. 134. E
 Cruris ossium differentia. de frac. com. 3°. 7°. 249. C
 Crura cur non sunt longiora aut breuiora. 17°. de vsu par. 1°. 221. H
 Crus cur non habet multas articulationes. 3°. de vsu par. 1°. 134. E
 Crus diuiditur in femur, tibiā, & pedem. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Crus est maius tibia. 2°. de vsu par. 1°. 128. F
 in Crure tibia, qualis in manu cubitus. 3°. de anato. admin. 1°. 74. A de frac. commen. 2°. 7°. 232. H
 in Crure femur est, quale in manu brachium. 3°. de anat. adm. 1°. 74. A de frac. com. 2°. 7°. 232. H
 in Crure pes ē, qualis i manu extrema manus. 3°. de ana. adm. 1°. 70. A
 Cruri pedis pars subiecta non habet nomen, sed componitur ex tribus ossibus. 3°. de vsu par. 1°. 129. G
 Cruribus quo modo vtatur simia. 3°. de vsu par. 1°. 135. E
 Cruribus collum æquale quę animalia habeant. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Crura longa hñtes aues, cur hñt collum longum. 11°. de vsu par. 1°. 185. A

Crura longa, & gracilia cur sunt exanguibus locustis, & apibus, nō autem multa sicut reliquis insectis. 3°. de vsu par. 1°. 128.D
 Crura anteriora similia sunt posterioribus in ceruis, canibus, & equis. 3°. de vsu partium. 1°. 127.F
 Crura cur non insunt piscibus. 11°. de vsu par. 1°. 187.D
 Crurum partes externę habent positionem minus præcipuam internis. 16°. de vsu par. 1°. 220.H
 Crurum arteria vnde nascantur. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 233.B
 ad Crura arteria quomodo incedunt. de ven. art. diff. 1°. 59.D
 Cruris arteria quō ramificetur, & eat. 3°. de anat. adm. 1°. 79.C
 in Cruribus venę, & arterię se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172.H
 in Crura natura proprias mittit venas per superficiem sine arterijs. 16°. de vsu par. 1°. 221.A
 Crurum venarum sectio. 3°. de ana. adm. 1°. 78.H
 Crura nutriētes venę vnde oriānt. de ijs quę in med. fi. com. 3°. 7°. 220.E
 Crurum venę vnde oriāntur. de ve. art. diff. 1°. 58.E
 ad Crura qua via tendunt venę & arterię. 16°. de vsu par. 1°. 218.D
 ad Crura quę ferant vasa, cur interne ferantur. 16°. de vsu par. 1°. 219.F
 ad Crura magnę venę diuisio vnde fiant. de ve. art. diff. 1°. 58.F
 ad Crura magnę venę diuisio quō deriuetur. de ven. art. diff. 1°. 58.F
 Cruris vena intrinseca in tres partes diuiditur. de ven. art. diff. 1°. 58.F
 ad Crura delati nerui a dorsi medulla. de artic. com. 3°. 7°. 281.F
 ad Crura cur non mittantur nerui a cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 215.E
 ad Crura nerui quomodo ferantur. 16°. de vsu par. 1°. 218.B
 in Cruribus, & manib⁹ eadē est rō neruorū. 16°. de vsu par. 1°. 218.A
 Cruris & manus nerui quomodo differant. 16°. de vsu par. 1°. 218.A
 Crurum, & pedum neruorum forma differt a forma neruorum brachiorum, & manuum. de ana. viii. Sp. 54.C
 Crura hirta cur salacitatem significant. 2°. de temp. 1°. 19.G
 Crura dura & macra non significant corporis siccum temperamentum. 2°. de temp. 1°. 20.H
 Crura quibus sunt macra, quando siccā. 2°. de temp. 1°. 20.H
 Crura quibus sunt crassa, quando humidi. 2°. de temp. 1°. 20.H
 Crura dispersa significant delirium. in progn. com. 1°. 4°. 193.H
 Crura cur animalibus tribuit natura. 15°. de vsu par. 1°. 213.D
 Crura propter quid facta. 2°. de mot. musculi. 1°. 315.F/4°. de præfagit. ex pulsibus. 4°. 120.F
 Crurum scopus ad currendum, & ad firmandum. 3°. de vsu par. 1°. 131.F
 Crurum ossa & tibiārum, & pedum sunt ad sustentamentum sensus & motus. de anat. viii. Sp. 55.C
 Crus facit vt moueamur, pes vero vt nō cadamus. 3°. de vsu p. 1°. 129.B
 Cruribus per ossa innitimur. 17°. de vsu par. 1°. 222.F
 Crurum motus voluntarius. 2°. de mot. musculi. 1°. 314.H
 Crus instrumentum. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26.C
 Crus inter instrumenta, secunda numeratur. de diff. mor. 3°. 3.B
 Crus ambulationis instrumentum vt conuenit sapienti animalis. 3°. de vsu partium. 128.H/1°. 129.B/de diff. resp. 3°. 58.G
 Crurum actio quę. 15°. de vsu par. 1°. 213.F
 Cruris vniuersi actio ambulatio. de const. ar. Isag. 36.H/3°. de vsu partium. 135.C/17°. 222.F/6°. de decr. Hippocra. 1°. 260.A/1°. methodi medendi. 7°. 6.B
 Crus dexterum non plus sinistro ambulare cognoscitur. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 169.C
 Crus firmum magis laborat ambulante. 15°. de vsu par. 1°. 213.F
 Crura in hominibus sunt linea recta. 3°. de vsu par. 1°. 128.D
 Crura in brutis faciunt angulum rectum. 3°. de vsu par. 1°. 128.D
 Crurum figurę sine dolore, quę. 2°. de mot. musculi. 1°. 315.F
 Cruris figura paulo minus porrecta est sine dolore. 6°. meth. me. 7°. 41.C
 in Cruribus idē est quod est sine dolore, et mediū. 2°. de mot. m. 1°. 315.F
 Cruris motus agitatio totius. de const. ar. Isag. 36.A
 Crus quoque versus circumagitur. 12°. de vsu par. 1°. 194.A
 Crurum ossa a musculis mouentur. 17°. de vsu par. 1°. 221.C
 Cruris musculorum ortus, & quo tendant. 15°. de vsu par. 1°. 213.G
 Crus mouens musculus. de mult. 3°. 78.A
 Crus a quo musculo fiat firmum & quomodo. 15°. de vsu par. 1°. 213.H
 Crurum actionis robur in quibus consistat. 3°. de vsu par. 1°. 135.C
 Crura curuā habentes firmitus stant. 3°. de vsu par. 1°. 131.D
 Cruris curuatio quo modo fiat. de const. ar. Isag. 36.H
 Cruribus non possunt pueri propter mollitiem firmiter inniti. comment. 6°. aphorif. 32°. Ex. 49.H
 Crus quo musculo inuertunt pueri in palæstris cum alteri femori inijciunt. 2°. de anat. adm. 1°. 69.G

Crus quibus facile flectatur. 2°. de mot. musculi. 1°. 315.F
 ad Cruris tensionem quā musculi faciant. 2°. de ana. adm. 1°. 70.E
 Cruris extensio quo modo fiat. de const. ar. Isag. 36.H
 Crure toto, & vehementer, & exacte tensio quādo indigemus. 3°. de vsu partium. 1°. 135.C
 Cruris extrema tensio fit cum stamus. 15°. de vsu par. 1°. 213.F
 Crura propter quid magis extensa sint. 2°. de mot. musculi. 1°. 315.F
 Crus, & brachiū extensa mouētia mouēt. de palp. trem. cōuul. 3°. 52.A
 Crus si attollatur, quo modo se habeant musculi. 15°. de vsu par. 1°. 213.F
 Crurū neruis affectis, ac musculis tollit abulatio. 17°. de vsu p. 1°. 222.F
 Crura quō exerceantur in parua pilā ludo. de par. pil. exer. 2°. 49.A
 Crurum exercitationes, quę. 2°. de san. tuen. 2°. 74.H
 Crurum medię partes si opportune offensionibus sint, quam exercitacionem desiderant. 5°. de san. tuen. 2°. 90.A
 Crurum exercitatio quando maior, & quādo minor in ludo parue pilę. de par. pil. exer. 2°. 49.F
 Crurum exercitatio quibus vitanda sit. 5°. de san. tuen. 2°. 90.A
 Crura gracilia quo modo fiant crassiora per artē. 5°. de san. tu. 2°. 90.C
 Crurum exilium puerum tredecim annorū pulchrum reddidit Galenus. 5°. de sanitate tuen. 2°. 90.C
 in Cruribus quę faciāt impedimētū in motibus. 1°. de mo. musculi. 1°. 308.G
 Crura quo modo vitantur in figura. de caus. morb. 3°. 8.F
 Crura introrsum, aut extrorsum habētes, aut pedum plantas leuigatas, cur deterius eunt. de diff. mor. 3°. 4.A
 in Cruribus blesum quid sit. de caus. mor. 3°. 8.G
 in Crure blesitas altera propter femoris positum. 3°. de vsu pa. 1°. 131.C
 in Cruribus rhabum quid sit. de cau. mor. 3°. 8.G
 Crus cum tenditur, vel violenter cōuellitur, est vitium vnius nerui, qui particulam mouet. 1°. de symp. caus. 3°. 19.D
 Cruris claudicatio quo significetur. 17°. de vsu par. 1°. 222.F
 Crus lōgius est, si coxę articulus intro excesserit. de ar. cō. 3°. 7°. 276.C
 Crura per ambulationem læduntur. 5°. de san. tuen. 2°. 89.H
 a Cruribus febris per motum incipit. de caus. procatar. 3°. 98.G
 Crura quo modo pulsū priuabis. de vsu puls. 1°. 227.D
 Crurum dolorem facit erui vsus. in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3°. 183.C
 Crura dolent concepto in bilis horis. de spermate. Sp. 37.C
 Crura cur doleant in lapide renū. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 155.H
 Cruris stupor ostendit renem qui patitur, & quo modo fiat. de ren. affec. dign. & med. 7°. 192.H
 in Cruribus venę cur varicosa. 2°. de elemē. 1°. 9.A
 in Cruribus, & testibus sit varix. 13°. meth. med. 7°. 86.G
 in Cruribus, & coxis sunt varices. com. 6°. aph. 21°. Ex. 48.D
 Cruribus quandoq; varices exciduntur. 14°. meth. med. 7°. 90.G
 in Crure si sit fluxio, venę cubiti secanda, vel vomitus prouocandus est. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 162.C
 Crura si tuberculis affecta sint in febribus, qñ sāguis ē narib⁹ pfluat modicus vel multus, qd significet. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 142.C
 in Cruribus scirrhus habet quatuor tempora. de tot. mor. temp. 3°. 89.C
 ad Crurum inflationem emplastra duo. de dyna. Sp. 30.A
 Crurum inflationes scalpello incidunt, & oleo irrigant. de sec. Isag. 18.C
 Crura vinciēda sūt si in manib⁹ phlegmone ē orta. 13°. meth. me. 7°. 83.B
 in Crurū phlegmone quid fugiēdū, & qd agēdū. 13°. meth. me. 7°. 82.A
 Crura inflammata debent quiescere. 1°. de diff. resp. 3°. 8.G
 Crure inflammato laxantur manus. de sectis. Isag. 18.C
 in Cruribus si ē phlegmone, manus vinciēda sunt. 13°. meth. me. 7°. 83.B
 Crurum, & brachiorum vincula reuollunt. de cucur. scar. 6°. 4.F
 Crura scarifica manu laborante. 13°. meth. med. 7°. 81.B
 Crure altero laborante alterum scarifica. 13°. meth. med. 7°. 81.B
 in Cruribus scarificatio ad quid sit utilis. de cucur. scar. 3°. H/ 6°. 4.B
 Crura scarificata capiti profunt. de hirud. reuul. cuc. & scar. 2°. F/ 6°. 3.F
 Crurum scarificatio a pestilentia liberat. de cucur. scar. 6°. 4.B
 Crura scarificanda sunt, vbi suppressę sunt hæmorrhoides. de hirud. reuul. & scarif. 2°. F/ 6°. 3.F
 Crurum scarificatio quibus mulieribus conueniat. de curan. ratione per sang. miss. 6°. 18.F
 in Cruribus penis sectis non parum leuantur inflammationes in vulu. de præfag. exper. confir. Sp. 78.C
 Crurum venę sectionem petunt membra infra iecur. in 6°. de morb. vulg. garibus, com. 1°. 3°. 156.A
 ex Crure euacuatione facta vno die ischiadas curauit. erat vero ischiadas non ex frigore sed impletis sanguine quę sunt in coxā venis. de cur. ra. tio. per sang. miss. 6°. 20.F

Crura picari quibus conducit. 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
 Crure videbatur veluti aqua frigida ascendere adolescenti ad caput. 3°. de locis affectis. 4°. 19. F
 Crurum effeminatio, quæ in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 157. B
 in Crure solus pes resoluit, & quæ sub genu sunt. 3°. de lo. af. 4°. 20. H
 Crus totum interdum resoluitur. 3°. de loc. af. 4°. 20. H
 Cruribus resolutis ob affectum aliquem eam spinalis medullæ partē quæ iuxta lumbos est infestantem, errant qui remedia cruribus adhibent, non spinæ. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
 Cruris corpus deorsum fertur, virtus attollit, ac sustinet. 2°. de sympto. causis. 3°. 20. A
 Crura nō secus ac si resoluta sint iactare, quid significet. de ijs quæ in me dicat. fi. com. 1°. 7°. 198. B
 Crus lapideum sibi esse quidam somniabat, qui paralyticus fiebat. de di- gnor. ex insom. 4°. 213. D
 Crura resoluta sanata sunt per medicamentum aptatum lumbis. 4°. de locis affectis. 4°. 25. B
 ad Crurum mollificationem secret. Sp. 100. D
 Crurum, & brachiorum vulnerū differentia. de frac. com. 2°. 7°. 238. F
 Crurū vlcibus confert sectio venarum post aures. de ana. vi. Sp. 55. A
 Crus cum vulnere luxatum, quare non reparatur. de subfig. Isa. 33. G
 ad Crura defendenda quib⁹ fascijs vtant venatores. de fascijs. Sp. 293. G
 pro Cruribus fractis instrumenta. 7°. de vsu partium. 1°. 161. G / 6°. me- thodi medendi. 7°. 41. G / H
 in Cruribus fractis cur canali vti nō debemus. de frac. cō. 2°. 7°. 239. B
 in Crure quātus canalīs fieri debet. de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 216. D
 pro Cruribus fractis laquei. 6°. meth. med. 7°. 41. H
 Crus, & brachium hnt diuersam deligationē. de frac. com. 2°. 7°. 239. A
 Crure altior quo modo debet esse pes. de frac. com. 2°. 7°. 238. E
 Crura extensa in qua figura sine dolore possunt diutius teneri. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 217. D
 Crus, seu femur si comminutum sit, vbi callus circumdatur glossocomum admoetur. de machin. 7°. 310. G
 Crus non nunquam aufertur. de diff. mor. 3°. 4. G
 CRURA sui, & pedes dant in siccis qui sanant. 7°. meth. me. 7°. 46. A
 Crus pulicis præstantius omni sculptura. 17°. de vsu par. 1°. 222. E
 CRURA, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Crura organorum ex materia robustior fieri debent. de mach. 7°. 309. D
 Crura in organis quæ sint. de mach. 7°. 309. F
 Crura in organis immobilia sunt. de mach. 7°. 310. F
 Crura adiuncta organorū ex robustiore mā fieri debēt. de mac. 7°. 309. D
 Crura adiuncta quid faciant in organis. de mach. 7°. 310. F
 Cruribus quæ subijcitur capsula, qualis. de frac. com. 2°. 7°. 239. D
 CRUSTA velut operculum fit corporibus sanguinem profundentibus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 Crusta ex quibus generetur. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Crustam quæ faciunt, qualia esse debent. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Crusta fit ab igne, qui sanguinem sistit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. E
 Crustas efficit calx viua. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 Crustas excitat chalcitis cruda. de ther. ad Piso. 5°. 97. E
 Crustam non facit, nec septicus est (vt fertur) sanguis equi admissarij. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. D
 Crusta facta quantum particula adustum est, tantum de naturali carne deperditur. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Crustam, quā ex ὀστέον vocant, seu septum quoddam vlcibus vaso rum veteres excogitarunt. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Crustosum vlcus. 14°. meth. med. 7°. 90. A
 cum Crusta vlcus quomodo fiat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C
 Crustæ vlcis cū sanguine qñ excernuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. B
 Crustæ color in vlcere in pestilentia qualis erat. 14°. met. med. 7°. 90. A
 Crustam facientibus medicamentis qñ vtendum. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Crustam quibus velis inducere, medicamentum Philoxeni. 3°. de comp. med. secun. loc. 5°. 148. B
 Crustam inducens valde generosum. 5°. de compositio. medicamentorum per gen. 253. G / H 5°. 254. F
 Crustas quæ tollunt. 6°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 171. H
 Crustas detrahunt ononis. 8°. de sim. med. fac. 5°. 57. D
 Crustas quæ optime disrumpant. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
 Crusta vt cito excidat cephalicum cum melle adhibitum. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 107. B
 Crustæ quæ citius, & quæ tardius excidant. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 ad Crustas excidentēs quæ medicamenta conferant. 2°. de arte cura. ad

Glauconem. 7°. 107. B
 ad Crustas citra dolorem educendas. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 Crustæ non debent cito decidere. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. F
 Crustæ nō sūt temere remouēdæ i sanguinis pfluuiō. 5°. met. med. 7°. 31. D
 Crusta ablata multis supprimi sanguis non potuit. 5°. meth. med. 7°. 31. C
 Crustula, quæ ephelcis vocatur, portendit vlcationē particula, à qua excerni videtur. 1°. de lo. aff. 4°. 2. F
 Crustulam. i. ephelcida, quidam expuit tussi. 5°. meth. med. 7°. 34. F
 CRUSTAE oris affectus. introd. Isa. 59. C
 de Crustis oris. 6°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 171. G
 Crustis in ore non conueniunt adstringentia. 6°. de compositi. medicamen. secun. loc. 5°. 172. B
 ad Crustas oris pastillus. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 172. A
 ad Crustas oris. 6°. de comp. med. se. lo. 171. D / 172. A / 8°. 5°. 188. G / de re med. par. fac. 7°. 158. A
 ad Crustas in faucibus puerorum. de reme. fac. par. 7°. 165. D
 ad Crustas, Archigenis. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 172. B
 ad Crustas, Critonis. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 172. A
 ad Crustas, Heracida. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 172. D
 ad Crustas faciens medicamentum. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 272. C / E
 CRUSTATA alia, quæ habent tenuem testam. 3°. de ali. fa. 2°. 32. C
 Crustata minus salsa sunt, quàm testacea. 3°. de ali. fa. 2°. 32. D
 Crustatis animalibus non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Crustatorum caro si cocta succum salsum deposuerit, aluum sistit. 3°. de alimen. facul. 2°. 32. D
 Crustata cur vitanda sint his, qui tenuante diata vti volunt. de attenu. vict. ratione. 2°. 45. E
 CRUX marina. de dynam. Sp. 24. B
 CRYPSPORCHIS quid. fin. med. Isa. 49. D
 CRYSTALLVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Crystallus lapis stringit, & lac prouocat. de simp. med. Sp. 86. H
 de CRYSTALLINO humore. 10°. de vsu par. 1°. 178. B
 Crystallinum, humorem gracilem appellat. 7°. de dec. Hipp. 1°. 270. G
 Crystallinus humor cur grandio glacialis ab Aristotele appellatur. de de anat. vii. Sp. 48. D
 Crystallina figura qualis. 10°. de vsu part. 179. H / 7°. de decr. f. 270. H / de anat. vii. Sp. 48. D
 Crystallini humoris natura. 9°. de vsu par. 1°. 177. F
 Crystallinus humor est pars similis. 1°. meth. med. 7°. 6. D
 Crystallinus qualis sit, & de eius situ, & figura rō. de oculis. 7°. 182. G
 Crystallinus in medio duorum humorum est, & qui sint, et propter quid in medio illorum sit. de ocul. 7°. 182. H
 Crystallinus humor cur in profundo & medio positus sit. de anatomia viuorum. Sp. 48. D
 Crystallinus humor post corneam. 8°. de vsu par. 1°. 167. F
 Crystallinus oculi humor est post albuginem. de ana. par. Sp. 43. D
 Crystallini humoris superfluitas est albugineus. de ana. vi. Sp. 48. E
 post Crystallinum humorem interius versus cerebrum positus est vi- treus humor. de anat. vii. Sp. 48. D
 Crystallino in quo deseruit vitreus humor. de ocul. 7°. 183. A
 ad Crystallinum humorem ita se habet humor vitreus, vt stomachus ad hepar. de anat. vii. Sp. 48. D
 vsq; ad Crystallinum humorem septē circuli. 10°. de vsu par. 1°. 178. D
 ante Crystallinum de tribus panniculis. de oculis. 7°. 183. B
 Crystallinus humor à quo accipitur. 9°. de vsu par. 1°. 177. F
 ad Crystallinum humorem à cerebro portio quædam mittitur. 8°. de vsu partium. 1°. 167. E
 Crystallinus humor à quo nutriatur. 9°. de vsu par. 1°. 177. F
 Crystallini cibus qui sit. de ocul. 7°. 183. A
 circa Crystallinum humore, qualis in ouis. 10°. de vsu par. 1°. 179. C
 post Crystallinum humorem spatium est plenum aqua & spiritu. 10°. de vsu partium. 1°. 179. F
 Crystallini humoris præcipua vtilitas. 10°. de vsu par. 1°. 184. C
 Crystallini humoris officium. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. H
 Crystallinus humor est translucens, vt sit susceptibilis omnium formarū intra se. de anat. vii. Sp. 48. D
 Crystallinus humor solus à coloribus alteratur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. B
 Crystallinus humor principalissimum instrum visus. de instrō odoratus. 110. G / 8°. de vsu par. 1°. 167. A / 1°. meth. med. 6. D / 2°. 7°. 12. G
 Crystallino humore fit visus. de ocul. 7°. 182. G / H
 in Crystallino humore non fit visus, vt visum est Aristoteli, sed in pelli- culis oculi. de vtil. resp. Sp. 63. C

CrySTALLINUS humor quā rōnē habet in oculo, hāc habet in auribus. audiē
di meatus finis, ubi nervo dilatato cōiūgitur. 1°. de symp. cau. 3°. 15. F
ut **C**rySTALLINUS humor se habet ad visum, ita interior pars ossis petrosi
ad auditum. de anat. viii. Sp. 48. H
CrySTALLINUS ex intemperie potest laborare. 2°. meth. med. 7°. 12. H
CrySTALLINI humoris morbi in octo tēperamentis. 1°. de sym. cau. 3°. 14. C
CrySTALLOIDE arefacta erit noxa perseverans & essentia ipsius proprius
affectus. 1°. de loc. aff. 4°. 4. A
CrySTALLINUS humor potest diuidi, & pati solutionem unitatis. 1°. de sym
pto. causis. 3°. 14. C

CTESIPHONTIS

Ctesiphontis Cerine. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262. B
CV B A R E humi plus lēdit consistentes, quā iuuenes. commenta. 3°.
aphor. 30°. Ex. 26. D

Cubare humi numeratur inter causas quibus iuuenes corripuntur mor
bo comitiali. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C

Cubare humi numeratur inter causas, ob quas iuuenibus accidunt san
guinis spūitiones. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C

Cubare quo modo aeger debet. in progn. com. 1°. 4°. 193. C

Cubare supinum non bonum. in progn. com. 1°. 4°. 193. E

Cubare in ventrem quo modo malum. in progn. com. 1°. 4°. 193. H

Cubare supine quam noxam faciat pectori. in prog. com. 1°. 4°. 194. A

CV B E B A R V M drachmē duā ad aperiendum oppilationes, quae acci
dunt in membris interioribus. de med. exper. Sp. 106. B

Cubebe fit mentio. secret. Sp. 102. A

CV B I C V L V M quod seruat res, quale esse debet. 11°. de simpli. medica
mento. facul. 5°. 79. F

in Cubiculo febricitantium quae sunt sternenda. 10°. meth. med. 7°. 64. E

Cubicula calida ad meridiem. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F

Cubiliū discrimina omnia non sunt necessaria. ad Thra. 2°. 104. D

Cubile praefer consuetudinē aut molle, aut durum, aut quod sub diuo est,
laborem facit. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 124. C

Cubile durum extenuat, quia sollicitat corpus, comprimit, cōstringitq;
itaq; eius in oēm partem incrementū interpellat. de sal. dia. 2°. 41. D

in Cubili frigido somnum capiat calida natura tempore calido. in 6°. de
morb. vulg. com. 4°. 3°. 185. E

de C V B I T O. de ossibus. 1°. 42. H

Cubitus quid sit. intro. Isa. 53. B | 2°. de vsu par. 120. H | 2°. de motu musc.
1°. 313. F | de frac. com. 2°. 240. C | de artic. com. 4°. 7°. 286. D

Cubitum quid appellarunt nonnulli. de frac. com. 2°. 7°. 231. G

Cubitus, os solū vocatur apud Hippocratem. de frac. com. 2°. 7°. 236. E

Cubitus pars manus. 2°. de vsu par. 1°. 120. H | de ineq. intemp. 3°. 43. D

Cubitus in manu qualis in crure tibia. 3°. de anat. adm. 1°. 74. A | de frac.
commen. 2°. 7°. 232. H

Cubitus quot ossium sit. de frac. com. 1°. 7°. 227. B

Cubiti ossa inaequalia sunt. de frac. com. 3°. 7°. 249. D

Cubiti os longius est q̄ radij. de frac. com. 1°. 7°. 224. F

Cubiti particula in duas regiones diuiduntur. 1°. de ana. adm. 1°. 65. G

Cubiti quae pars sit & yuon. de frac. com. 3°. 7°. 249. E

Cubiti gibber, quē greci ancona vocāt. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 231. E

Cubiti gibbus quid sit. de frac. com. 2°. 7°. 240. C

Cubitum, posse significare partem cauam, collige ex verbis Hippocratis
cum inquit, In cubito in laterali morbo. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. A

in Cubito os paruum radius dicitur. 2°. de vsu par. 1°. 121. B

Cubito subest radius. de ossibus. 1°. 43. A

Cubiti os maius proprie vlna dicitur. 2°. de vsu par. 1°. 121. B

in Cubito vlna finis crassior est. 2°. de vsu par. 1°. 125. G

in Cubito cur partes crassiores. 2°. de vsu par. 1°. 125. B

Cubiti cur habent mollem substantiam. 1°. de vsu par. 1°. 115. G

de Cubiti sectione. 1°. de anat. adm. 1°. 65. H

Cubitum secandi modus. 1°. de anat. adm. 1°. 65. E

Cubitum secandi principium vnde. 1°. de anat. adm. 1°. 65. H

Cubiti sectio & nervorum. 3°. de anat. adm. 1°. 75. C

in Cubito hnt simia alios musculos, quā alia aialia. de mus. diff. 1°. 48. B

Cubiti musculorum numeratio & ortus, ac finis. de musc. diff. 1°. 48. B

in Cubito musculi tironibus sunt quindecim, veteranis decem & septē,
de musc. diff. 1°. 48. B

Cubiti & extreme manus musculi sunt viginti tres, & quo modo. de vsu
partium. 1°. 120. H

Cubiti & extreme manus musculorum situs. 2°. de vsu par. 1°. 120. H

Cubiti & extreme manus musculorū utilitas. 2°. de vsu par. 1°. 120. H

intra Cubitum dissecandus musculus primus oium. de mus. diff. 1°. 48. G

intra Cubitum sunt septem muscoli, quorum officium est flectere bra
chiale, & digitos, & radiū in pronū circūagere. de mus. diff. 1°. 48. F

Cubitum totum occupātes muscoli quomodo sint octo, vel sex, vel septē.
1°. de anat. adm. 1°. 66. F

de Cubito medio a foris musculus. 1°. de anat. adm. 1°. 65. A

inter Cubitum, & radiū mediam regionem totam replentes musculi.
de mus. diff. 1°. 48. H

in Cubito musculus, in quo omnes errarunt. de mus. diff. 1°. 48. C

in Cubiti interna parte, motus magni musculi. 1°. de mot. musc. 1°. 309. G

Cubiti rectam extensionem qui musculus facit. de mus. diff. 1°. 48. B

Cubiti os extēdit a musculis, qui in cubito sunt foris finietes in & yuon.
1°. de motu musc. 1°. 311. A

Cubiti d articulationem mouentes muscoli vnde oriantur, ac ubi defi
niant. de mus. diff. 1°. 47. H

Cubiti d articulationem extendentes muscoli, qui. de mus. diff. 1°. 48. A

Cubiti, & scemoris dīe in articulatione. de frac. com. 2°. 7°. 240. B

ad Cubitum nervus tenuis defertur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. B

ad Cubiti flexum primum nervum absūmi vidit Galenus. 3°. de anat.
mia administrationib. 1°. 75. G

Cubiti gibbus, & poples diuerso mō flectitur. de frac. cō. 2°. 7°. 240. C

ad Cubiti curuaturam nullus nervus. 16°. de vsu par. 1°. 28. C

in Cubito & humero quae actio fiat. ad Thras. 2°. 104. H

in Cubito quibus vena non pulsāt, sunt stupidi. q̄ animi mores. 1°. 320. C

in Cubito quibus vena pulsāt, sunt furiosi & irā precipitiis. q̄ animi mo
res corpōris temperaturam sequantur. 1°. 320. C

ad Cubitum quacūq; rupta ex dorso descendunt, venae sectio soluit. cō
men. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D

in Cubiti interno articulo venae plures quae secari solent. de vic. ratio. in
in mor. acu. com. 2°. 7°. 117. C

ex Cubito sanguinis mittendi tres loci. de cur. rat. p̄ sang. miss. 6°. 20. A

Cubiti vena q̄ in quib⁹ affectibus incidēda. de cur. ra. p̄ san. mis. 6°. 20. A

Cubiti vena secta quas partes iunet. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. E

Cubiti venae sectionem petunt membra supra iecur. in 6°. de morb. vul.
commen. 1°. 3°. 156. A

Cubiti vena secanda, vel vomitus prouocandus, si fluxio sit in crura vel
pedes. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 162. C

Cubiti vena secāda est capite vitiatō. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 162. C

de Cubiti venae sectione mēstrua cohibent. de cur. rat. p̄ san. mis. 6°. 20. E

Cubiti vena interna secāda in iecoris phlegmone. 13°. meth. me. 7°. 82. H

pro Cubiti vena interna quando ea non apparet, media secanda in ieco
ris phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 82. H

Cubiti venam mediam secato melancholico sanguine abundante. 3°. de lo
cis affectis. 4°. 18. G

Cubito secta arteria qd mali fecerit. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. D | E

ad Cubiti phlegmonas valent oia tota cruda. 11°. de sim. me. fa. 5°. 81. E

Cubiti robori si phlegmonē hēat, nō ē vt cōsulas. 13°. meth. me. 7°. 84. E

Cubitos tenuiores habentes quo modo ad naturalem habitum reducant.
5°. de san. tuen. 2°. 90. D

ex Cubiti & femorum parte posteriore magis incipiunt viris rigores.
com. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D

Cubiti iuncturarum morbi, qui introd. 15. 59. C

Cubitus per se lēdi potest radio iniuiato. de machin. 7°. 320. D

Cubitus quo modo excidat. introd. 15. 60. G

Cubito, cum in aliquam trium partium excidit, aptissimus laqueus. de la
queis. 7°. 306. G

Cubito, femori, humero solū aptatur vinculum variū. de fascijs. 7°. 293. E

ad Cubitum fasciā glomerata. de fascijs. 7°. 304. H

in Cubito deligatio q̄ fieri debet. de ijs quae in med. fi. com. 2°. 7°. 206. C

Cubiti figuratio in deligatione. qualis. de frac. com. 1°. 7°. 227. E

supra Cubitos tunica nō gestāda. de ijs quae in med. fi. cō. 1°. 7°. 202. G

Cubitus distortus in superiorem partem quo modo deligandus. de ijs quae
in med. fi. com. 2°. 7°. 213. H

Cubitus distortus in inferiorem partem quo modo deligandus. de ijs quae
in medic. fi. com. 2°. 7°. 213. H

ad Cubitum continendum laqueus. de laqueis. 7°. 307. A

Cubitus in quot partes erūpat, & quō restauretur. de mach. 7°. 312. H

Cubitus elapsus quomodo restituatur. de mach. 7°. 320. B

Cubitus luxatus quomodo instaurandus. de mach. 7°. 314. E

Cubitus, & radius quō instaurantur. intr. Isa. 60. G | de mach. 7°. 313. D

Cubitus quomodo instauratur. de frac. com. 3°. 7°. 250. B

Cubiti gibbi dimotio & instauratio. de art. com. 1°. 7°. 262. B

Cubiti gibbi dimotio & instauratio. de art. com. 1°. 7°. 262. B

Cubiti gibbi dimotio & instauratio. de art. com. 1°. 7°. 262. B

Cubiti gibbi dimotio & instauratio. de art. com. 1°. 7°. 262. B

Cubiti iunctura difficilior, q̄ genu instauratur. de fract. cō. 3°. 7^a. 250. A
 ad Cubitum restituendū spatia proprie adhibetur. de machin. 7^a. 318. F
 pro Cubito restituēdo in quācūq; partem prolapsō. de mach. 7^a. 318. F
 Cubito quatuor modis prae subijcitur mitella. de frac. com. 1°. 7^a. 231. B
 Cubitum luxatum restituit Galenus. de artic. com. 1°. 7^a. 256. B
 Cubiti os crassius vulneratum facilius sanatur. de frac. com. 1°. 7^a. 227. B
 Cubitus sinu laborans q̄no sanatus. de ijs que in med. fi. com. 2°. 7^a. 212. C
 Cubiti gibbus, & poples dissimili mō implent. de frac. com. 2°. 7^a. 240. B
 Cubiti ossis fractura. de frac. com. 3°. 7^a. 250. E
 in Cubiti fractura dies primæ. de frac. com. 1°. 7^a. 230. F
 Cubiti ossa quot diebus corroborēt, & instaurent. de frac. c. 1°. 7^a. 229. H
 Cubiti fracturæ quo tempore consolidentur. de frac. com. 1°. 7^a. 230. B
 Cubiti ossa fracta breviora redduntur. de frac. com. 3°. 7^a. 242. F
 Cubiti fracturæ victus qualis esse debeat. de frac. com. 1°. 7^a. 230. E
 in Cubiti fractura obsonia. de frac. com. 1°. 7^a. 230. F
 in Cubiti fractura à vino, & à carne abstīnēdum. de frac. c. 1°. 7^a. 230. G
 Cubitus nunquam aufertur. de diff. mor. 3^a. 4. G
 CVBITI pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Cubiti organorum ex robustiori materia fieri debēt. de mach. 7^a. 309. D
 Cubiti ad quem vsus in organis. de mach. 7^a. 309. F
 Cubiti cum organa mouentur vsui sunt. de mach. 7^a. 310. F
 Cubiti in organis locum mutant. de mach. 7^a. 310. F
 CVBVS quibus constet. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 274. G
 Cubiforme os ubi articulatur. de vsu par. 1^a. 130. B
 CVCVLVS quid. de simp. med. Sp. 83. C
 Cuculus vires habet stringētes, & bñ refrigerātes. de sim. med. Sp. 83. B
 CVCVLI pisces habent duram carnem. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. F
 Cuculi pisces egre concoquantur, & pariunt succos crassos & salios. 3°. de alimen. fac. 2^a. 31. F
 CVCUMER erraticum quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 83. A
 Cucumis, qualis. 8°. de simpli. med. fa. 5^a. 60. E
 Cucumeres quidam dulces ex amaris fiunt. 4°. de sim. med. fac. 5^a. 28. G
 Cucumeres reponuntur. de bon. & vitio suc. 2^a. 36. H
 Cucumeres sunt frigidi. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cucumeres sunt humidi. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cucumis frigidus est & humidus in scđo ordine. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 60. E
 Cucumeres minus humidi peponibus. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. B
 Cucumeres non facile corrumpuntur in ventriculo, vt pepones. 2°. de ali. men. facul. 2^a. 17. B
 Cucumer agrestis stomachum non euertit. de dyna. Sp. 21. H
 Cucumer est cibus carēs ferē nutrimento. de ve. se. aduer. Eras. 6^a. 14. C
 Cucumeres sunt mali succi. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. F
 Cucumer est cibus crassus. de diff. cont. Sp. 73. A
 Cucumeres generant succum frigidum. de diff. cont. Sp. 74. B
 Cucumeres gñant viscosos, crassos, et fridos hūores. de pu. epi. 7^a. 180. D
 Cucumeres comedentes etiam si concoquant, implentur tamen succis frigidis ac mediocriter crassis. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Cucumeres si non concoquantur in ventriculo, vertuntur in succum letalibus venenis similem. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. F
 Cucumeres quando commode sumi possunt. de bon. & vit. suc. 2^a. 39. B
 Cucumeres nullam habent adstringentē qualitātē. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. H
 Cucumeres mouent vrinam. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. B
 Cucumeres semen supprimūt, tñ nō corrūpūt. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 38. C
 Cucumeris caro in oculorū doloribus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. F
 Cucumeres maturi minus exiccant, quā amygdalē et terebinthi semē. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. C
 CVCUMIS agrestis succus elaterium dī. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. E
 Cucumi agrestis qua dosi pūitā educat. de dyna. Sp. 21. H
 Cucumeris agrestis radix hydropicis vtilissima. de dyna. Sp. 22. B
 Cucumeris agrestis radix pro dolore capitis ex frigore. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 153. F
 Cucumeris syluestris radix tenuium partium est absque morsu & lapidē in renibus atterit. 3°. de comp. medica. sec. lo. 5^a. 141. C
 Cucumeris agrestis radicibus oleū faciebat Galenus pro veteri oleo. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 258. A
 Cucumeris agrestis radix si oleo admista et decocta fuerit, cathartica & thermantica virtutem oleum habet. de simp. med. Sp. 88. E
 ex Cucumeris agrestis radice in oleo decocta mitigatorium in durioribus corporibus. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 235. A
 ex Cucumeris agrestibus oleum rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. F
 Cucumeris agrestis radix emollit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. F
 Cucumeris syluestris radix multum discussoria. 1°. de comp. medicamen

torum secun. loc. 5^a. 130. A
 Cucumeris syluestris radix i oleo cocta p scirrhis. 14°. met. me. 7^a. 88. B
 Cucumeris agrestis radix pro resolutione tumoris. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7^a. 105. F
 Cucumeris syluestris radix ad neruos vulneratos. 3°. de compo. medic. per genera. 5^a. 234. B
 Cucumerum quedam semina, amara apparent gustantibus. 4°. de simp. med. camen. fac. 5^a. 26. E
 Cucumeris semen mitigatorium est. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 196. B
 Cucumeris semen ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de comp. medicamen. sec. loc. 5^a. 191. H
 Cucumeris satui tostī semen. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 106. D
 Cucumeris repurgati semen. 10°. de compositio. medica. sec. lo. 5^a. 106. D
 CVCURBITA syluestris quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 82. A
 Cucurbita recensentur inter olera hortensia. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. D
 Cucurbita non differt ab oleris mollientibus. de pue. epil. 7^a. 180. C
 Cucurbita est αρωτος, idest expers saporis. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. F
 Cucurbita si cui eorum que vehementem habent facultatem misceatur, facile ei assimilatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita quando dicitur πειπερα. i. matura. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. A
 Cucurbita est frigida certe. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 194. B
 Cucurbita humida ē et frigida i scđo ordine. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. A
 Cucurbita est ex cibarijs frigidis. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cucurbita est humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Cucurbita lenta & humida est. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. C
 Cucurbita sunt humida, frigida, ac pituitosa, præsertim si crude, & nō elixa edantur. de atten. vict. rat. 2^a. 44. A
 Cucurbita nullam habent adstringendi qualitātē. 2°. de ali. fa. 2^a. 18. H
 Cucurbita quomodo seruantur. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. H
 Cucurbita caro quomodo in hyemem seruetur. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. D
 Cucurbita cruda insuavis stomachumq; ledit, & cōcoctu difficillima est. 2°. de alimen. fac. 2^a. 16. F
 Cucurbita modi coquendi. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. F
 Cucurbita cur vario modo apparatur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita quomodo sit cibus suauissimus. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita origano gaudet. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. H
 Cucurbita cur cydonijs elixa austerum succū facit. 2°. de ali. fa. 2^a. 16. H
 Cucurbitas duriores cur quidam elixant. de atten. vic. 2^a. 44. A
 Cucurbita assa, frixa, perdit aliquid humiditatis. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. H
 Cucurbita non est damanda. de bon. & vit. succ. 2^a. 37. F
 Cucurbitæ, citruli, endiuia, lactuce facilius digeruntur quā apium, & carthum. de diff. cont. Sp. 73. D
 Cucurbita est cibus carēs ferē nutrimento. de ve. sec. aduer. Eras. 6^a. 14. C
 Cucurbita parum nutriunt propter multitudinem humiditatis. de dissolutione continua. Sp. 73. F
 Cucurbita præbet alimentum humidum, tenue. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. C
 Cucurbita est cibus subtilians primi generis. de diff. cont. Sp. 72. D
 Cucurbita coquitur non egre in ventriculo, nisi prius corrupta fuerit. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita cur in ventriculo corrumpatur. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita si in ventriculo corrumpatur, malum valde succum gignit. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. F
 Cucurbita non est mali succi. de bon. & vit. suc. 2^a. 39. B
 Cucurbitæ generant chymum frigidum. de diff. cont. Sp. 74. B
 Cucurbita parum præbet alimentum, frigidum, & humidum. 2°. de alim. mento. facul. 2^a. 16. G
 Cucurbita & milium cibi frigidi, non autem frigidissimi, secundum Galenum. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 194. B
 Cucurbitæ generant viscosos, crassos, & frigidos humores. de puero epileptic. 7^a. 180. D
 Cucurbita facile subsidet. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. G
 Cucurbita cur facile descendit, & subducit ventrē. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. C
 Cucurbita lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Cucurbita contra sitim. 7°. de simp. medica. fa. 5^a. 52. A
 Cucurbita debent dari calidis, & siccis æstate. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. B
 Cucurbita calidas phlegmonas mediocriter refrigerat. 7°. de simp. medicamen. fac. 5^a. 52. A
 Cucurbita in phrenitide, & lethargo. 13°. meth. me. 7^a. 85. F
 Cucurbita in febre danda. 4°. de sani. tu. 2^a. 87. G
 Cucurbita vtilis est in febre tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. C
 Cucurbitæ in cancro pro cibo. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 107. E
 Cucurbitas apponit collo, & mento. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Cucurbitæ succus

Cucurbita succus refrigerat. 1°. de arte cur. ad Clau. 7°. 99. C
Cucurbita ramenta vñ immatura succo admixta pro capite refrigerant
 do. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
Cucurbitam capiti imponebant in phreniti. 13°. meth. me. 7°. 85. D
Cucurbitę ramentorum succus ad aurium dolores cum phlegmone iun-
ctos vtile est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Cucurbita circa stomachum apposita eius dolorem eximit. 8°. de com-
 po. medicam. secun. loc. 5°. 192. D
Cucurbitas minus exiccare, quàm amygdalas & terebinthi semen, col-
lige. 5°. de san. tu. 2°. 92. C
Cucurbita semen supprimit, tñ nō corrūpit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
Cucurbitę seminibus similia excrementa indicia sunt vermium latorū.
 1°. de locis affect. 4°. 6. C
ex Cucurbita sicca vñta medicamentū, valde siccat. 5°. meth. me. 7°. 36. D
Cucurbita sicca vñta conuenit vlceribus humidis simul & citra phleg-
monen callo induratis, & maxime vlceribus quę in pudendorū præ-
putijs sunt. 6°. de simp. med. facul. 5°. 40. H
Cucurbitę sylvestris radix. 14°. met. med. 7°. 91. E
Cucurbita agrestis radix pro rosmarino sumitur, si is ad manum non sit,
quia efficaciter euaporat in oleo cocta. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
Cucurbita pro obsonio in cubiti fractura, de frac. com. 1°. 7°. 230. G
CUCURBITAE cur excogitata. 4°. met. med. 7°. 29. D
Cucurbitula propter quid inuenta, & quid faciat ad profunda. 13°. me-
 thodi meden. 7°. 85. A
Cucurbitulas affigebant ministri medicorum, in 6^m. de morb. vulgarib.
 commen. 5°. 3°. 188. C
in Cucurbitulis flamma statim extinguitur, sed caliditas remanet, de
vsu pulsuum. 1°. 228. G
Cucurbita medicinales cur extinguunt ignem, de vtil. resp. 1°. 224. F
Cucurbita quo modo obstruatur flamma, de caus. mor. 3°. 7. C
Cucurbita motū flammę immodice intra cohibet, de vtil. resp. 1°. 224. H
Cucurbita pforata nō pōt intra se extinguere flāmā, de vsu p. 1°. 224. H
Cucurbitularū dñia a materia, et a figura, de cucur. et scar. etc. 6°. 3. D/E
Cucurbitulę acutiū os habentes quibus competant, de cucur. scar. 6°. 3. E
Cucurbitulę, quę commodius affiguntur, de cucur. & scar. 6°. 3. E
Cucurbitulę, quę capiti vtiliter applicantur, de cucur. & scar. 6°. 3. E
Cucurbitulę humiliores i capite magis accōmodant, de cuc. et sca. 6°. 3. E
Cucurbitularum anearum frequentior erat vsus apud antiquos, de cu-
curbitulis, scarifica. 6°. 3. D
Cucurbitularum anearum tractus, quemadmodum etiam vitrearū per
ignem fit, de cucur. scar. 6°. 3. E
Cucurbitularum cornearum tractus fit sine igne, de cucur. & sca. 6°. 3. E
Cucurbitulis corneis in capite vñtur, de cucur. & scar. 6°. 3. D
Cucurbitulę trahunt citra calefactionem, 13°. meth. med. 7°. 82. D
Cucurbitulę quę magis attrahunt, de cucur. & scar. 6°. 3. E
Cucurbitula maxima facit fortiorē attractionē, c. 5°. aph. 50°. Ex. 42. B
Cucurbitulę sint vitreę in quibus sanguinis euacuationem considerare
est opus, de cucur. & reuul. 6°. 3. D
Cucurbitularum argenteas, quia vehementius igniuntur, reijcimus, de cu-
curb. & reuul. 6°. 3. D
ante Cucurbitulas oportet prius comedisse omnino, vel aquam bibisse a
leui nutrimento, & iam subducto, de cucur. scar. & c. 6°. 3. C
Cucurbitulę quibus partibus imponendę sunt, eę partes quomodo sūtū
dę, de cucur. scar. 6°. 3. D
Cucurbitula cui parti apponenda est, ea prius rubescat & tumescat, de
cucur. reuul. 6°. 3. C
Cucurbitulę cum modico igne applicadę sunt, de cucur. scar. etc. 6°. 3. D
Cucurbitula in capite cum multo igne haud sunt infigendę, vehementer
enim attrahunt, & difficulter auelluntur, de cucur. scar. 6°. 3. D
ante Cucurbitulas venter emolliatur, de cucur. scar. 6°. 3. C
Cucurbitularum vsus non conuenit in plethora, de cucur. scar. 6°. 3. B
Cucurbitulę sunt viles euacuatis corporibus, de cucur. scarifi. 2. E/3. B/
de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G/13°. meth. med. 7°. 85. B
Cucurbitulis non vñtur dum morbi sunt, de cucur. scar. 6°. 3. B
Cucurbitula minime membris laborare incipiētib, sed ijs quę cōtinuata
his sunt, imponēda, auellēdi in cōtrariū cā. 13°. meth. med. 7°. 85. A/B
Cucurbitulę non apponendę dum materia fluit, de hirud. reuul. cucurbi-
tu. & scarifi. 2. E/ 6°. 3. B
Cucurbitulis vti non debemus in principijs vlla particula phlegmone la-
borante, de cucur. scar. 6°. 3. B/13°. meth. med. 7°. 85. A
Cucurbitulis vti non debemus in principio, vbi cerebrū, & eius mēbra
na phlegmone laborarunt, de cucur. scar. 6°. 3. B/11°. meth. me. 7°. 73. E

Cucurbitula insensa est phlegmoni superficiali, de const. ar. 15a. 41. E
Cucurbitulis quando vti possumus, de cucur. scar. 2. E/ 6°. 3. E
Cucurbitula vñtur ad locorum contusionem, fin. med. 15a. 48. H
per Cucurbitulas qñ nō exit sanguis, quid agendum, de cuc. scar. 6°. 3. E
Cucurbitulę replicandę si non sit satis euacuatum, de cucur. scar. 6°. 3. D
Cucurbitulę qñ non possunt auelli, quid agendum, de cuc. scar. 6°. 3. D
Cucurbitulā ponit & sine scarificatione, de cur. rat. p. sang. miss. 6°. 20. G
Cucurbitularum sine incisione vsus conuenit in mediocri dolore, & in fi-
milibus, de cucur. reuul. 6°. 3. E
Cucurbitula incidendę sunt in particulis repletis, & vbi est corrupta
materia, de cucur. scarifi. 6°. 3. E
Cucurbitulę actio, quę. 3°. de loc. aff. 4°. 15. D
Cucurbitula reuulsionis causa imponenda est, de cucur. scar. 6°. 3. B
Cucurbitula quę bona facere potest, de h. ruāinibus, reuulsione, cucurbi-
cutis concisione, seu scarifi. 2. F/ 6°. 3. E

Cucurbitula potest { *Capitis materiam vacuare,*
Dolorem soluere,
Phlegmonen minuere,
Inflationem discutere,
Appetentias reuocare,
Imbecillum, exolutumq, stomachum roborare,
Animi defectiones remouere,
Quę in profundo sunt ad superficiem transferre,
Fluxiones exiccare,
Sanguinis eruptiones cohibere,
Mensium circuitus suggerere,
φθοροποιός δυνάμεις i. facultates corruptio-
nem inducentes attrahere,
Rigoribus finem imponere,
Circuitus soluere,
à Cataphora. i. inclinatione in somnum, excitare,
Somnos conciliare,
Gravitates allenare, de cucur. scarifi. 6°. 3. E

Cucurbitula leuat dolores recentes, aut etiam vigentes, de curan. ra. per
sang. miss. 6°. 20. G
Cucurbitula admota cum flāma copiosa curatur dolor ex spiritu flatuo-
so, 12°. meth. med. 7°. 79. H
Cucurbitulis vehementibus est vtendum, in quibus roborare volumus,
de cucur. reuul. 6°. 3. C
Cucurbitula super caput memoriam deperditam instaurat, secundū Ar-
chigenem, 3°. de locis affect. 7°. 15. F
Cucurbitula nō pōt p occasione aliq adhiberi capiti, 3°. de loc. af. 4°. 16. A
Cucurbitulę adhibendę in alopecia, 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 122. H
Cucurbita in occipite ad oculorum fluxiones, 13°. meth. med. 7°. 85. B
Cucurbitulę cur apponantur supra occiput, cum ad oculos, & partes an-
teriores humores fluant, 2°. de cōpo. medi. sec. lo. 5°. 137. H
Cucurbitula occipiti quo modo apponenda, de rem. par. fac. 7°. 156. B
Cucurbitula ad parotidas, 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 146. D
vñ cū Cucurbitularū vsu, sanguine misso ex partibus fm occiput, diu-
turna oculorū fluxiones sepius sanatae sunt, cō. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
Cucurbitula supra cernicem apposita confert sanguine e naribus profluen-
te, 5°. meth. med. 7°. 32. A
Cucurbitulam capiti apponere in sanguinis profluuio præsentiūssimum est
remedium, de med. fac. par. 7°. 163. F
Cucurbitulas quę hypochondrijs affiguntur sepienūmero sanguinis ad na-
res impetum reuulsisse visum fuit, & etiam per vterū immodicas ir-
ruptiones, de cucur. scar. 6°. 4. F/5°. meth. me. 30. E/13°. 7°. 85. B
Cucurbitula in dextro hypochondrio apposita supprimitur sanguis a na-
re dextera, sicuti in sinistro a sinistra, de cur. rat. per san. mis. 6°. 19. H
per Cucurbitulas retrahitur sanguis e naribus profluens: super lienem
quidem applicita, si e sinistra: super iecur vero, si e dextera exeat, 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. F
in Cucurbitulis seruat rectitudinē loci patiētis, de med. fa. pa. 7°. 163. D
Cucurbitula applicatur hepati, & lienī in fluxu sanguinis narium quo
modo, de rem. par. fac. 7°. 55. H
Cucurbitula in pulmonis inflammatione, 11°. meth. med. 7°. 73. E
Cucurbitulę quando apponendę hepati, & spleni, 2°. de arte curati. ad
Glauconem, 7°. 102. G
Cucurbitulę spleni apponendę, vbi splenicus morbus perseverat, 9°. de
compos. medi. sec. loc. 5°. 202. A
Cucurbitulę contra inflammationes in melancholicis, de mel. ex Galen. Sp. 110. C
Ru. & Poff.

Cucurbita magna circa umbilicum cum multo igne sedat dolorem. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7°. 104. G
Cucurbitula prope mammas non ponenda. de cucur. reuuls. 6°. 3. C
Cucurbitula iuxta mammas reuulsorū est p̄sidiū. de cucur. scarif. 6°. 4. F
*Cucurbitula reuellit ex contrarijs partibus: a mēstruis superfluis appo- sita proxima mammas: a sanguine narium, hypochondrijs. de hirudi. reuuls. cucur. scarif. 6°. 2. D
Cucurbitula sub mammas pro reuellendo ab utero. 5°. methodi medendi. 30. E/13°. 7°. 85. B
Cucurbitulam q̄ maximam ad māmā appone mulieri, si velis menstrua cōbire. com. 5°. aph. 50°. Ex. 42. A
Cucurbita in pube, & in inguine quādo menses trahere volumus. 13°. methodi medendi. 7°. 85. B
Cucurbitule modum ad se trahit ex toto corpore sanguinem inflam- matio admodum vehemens. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. B
Cucurbitula ponenda est supra locum, vbi hirudo fuerit, vt virus extra hat, vel spongijs fouendus. de cucur. scarif. 6°. 4. C
Cucurbitula, exurit venenum theriaca imposita loco emorso a cane rabido. de ther. ad Pifo. 5°. 96. G
Cucurbitula, trahunt a toto corpore rubrificationē. 4°. met. me. 7°. 25. E
Cucurbitula q̄ ischiadicis ponenda. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. B
Cucurbitula pro renū lapide. de ren. affect. dign. & med. 7°. 193. H
Cucurbitula non conuenit arida dispositioni. 3°. de lo. aff. 4°. 15. G
Cucurbitula quidam vsi, vt circa ægrum aliquid facere viderentur. 11°. methodi medendi. 7°. 72. D
per Cucurbitulas fomenta. 3°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 145. D
Cucurbitulus & hirudinibus Epithema. 10°. de cō. me. se. lo. 5°. 209. B
CULICES fieri ab eodem opifice, quo homines, non credit Galenus. de fact. form. 1°. 326. B
Culices non secavit Galenus. 6°. de anat. adm. 1°. 89. G
Culices cur videantur in suffusis. 1°. de symp. cau. 3°. 15. A
Culices fugat myrica succus. de simp. med. Sp. 87. G
ad Culices necandos. de medic. fac. par. 7°. 174. B
CULPA, ne mulieris, an viri non concipiat, quo modo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. C
Culpant multi non culpanda. 14°. meth. me. 7°. 92. F
Culpati & non simplicis, simplex & inculpatum in omni genere regula est. 2°. de sani. tu. 2°. 69. C
CULTER ad aperienda ossa pectoris, qui. 7°. de anat. adm. 1°. 94. C
in CULTVRIS aues degentes sunt multarum superfluitatum. de dis- solut. cont. Sp. 73. E
CVMINVM semen odoratum est tenuium partium, vrinam ciens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
Cumini semē vrinā puocat, & attenuat. 9°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 201. H
Cumini semen conuenit in dieta attenuante. de atten. vic. 2°. 44. E
Cuminum condimentum. 1°. de compositio. medica. sec. lo. 5°. 128. E
Cumino, vel libyptico, vel sinapi, vel melle pro delitijs aliqui miscēt oleribus omnibus acetum. de atten. vict. 2°. 44. C
Cuminum miscetur purgantibus medicamentis. 8°. de comp. medicamen- torum secun. loc. 5°. 190. B
Cuminum ethiopicum cateris pręstat. 4°. de san. tuen. 2°. 85. A
Cumini ethiopici meminit. 7°. de comp. medi. sec. loc. 186. F/187. A/190. D/200. D/ 5°. 202. A/D 7°. 168. A
Cuminum grecum. de rem. par. fac. 7°. 170. B
Cumini grecū ad alui profluuiū supprimēdū. de med. fac. par. 7°. 202. D
Cuminum hispanum. 9°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 202. D
Cuminum flatus sanat. 8°. meth. med. 53. F/14°. 7°. 88. F
Cuminum exiccat. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. D
Cuminum detergit. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. F
Cuminum pro Aniso. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 182. B
CVNEOLI, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
Cunei, pars organorum. de mach. 7°. 309. E
Cuneus ad quid in organis. de machin. 7°. 310. A
Cunei in quibusdam organis extrahi possunt. de mach. 7°. 310. F
Cuneata, & lunata appendix in organis immobilis est. de mach. 7°. 310. F
CVNICVLVS lepori similis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. C
in CUNIS, in lectulis pendentibus, & nutricum vlnis mouentur in- fantes. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
CVNILA atram bilem ducit. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
CVNNVS quid. de diffec. vuluæ. 1°. 108. C
Cunus pars anterior vteri. 1°. de sem. 1°. 329. H
Cunus quibus locis situetur. de diff. vuluæ. 1°. 108. C*

Cumū muliebri in feminis efficit mariū pudendum. 2°. de sem. 1°. 339. D
per Cumum non exit flatus post conceptum. 1°. de sem. 1°. 329. A
CVPIDITAS quid secundum Chrysippum. 4°. de decretis Hippo- cratis. 248. F/ 1°. 249. G/H
Cupiditas est animi aegritudo & perturbatio. de cog. cur. animi. 2°. 52. E
Cupiditas vehemens numeratur inter animi affectus vel perturbatio- nes. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. G
Cupiditatem solam hnt animalia immobilia. 5°. de decr. Hipp. 1°. 258. C
Cupiditatibus minime affici videtur, qui plurimum ratione vtitur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. H
Cupiditatibus seruiunt pueri, quasi bestię. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. G
Cupiditas isana i iuuenibus cur pcedat coitū. 14°. de vsu part. 1°. 207. D
Cupiditas & voluptas cur in coitu, & quō fiat. 14°. de vsu p. 1°. 207. D
Cupiditate vindictę qualis fiat pulsus. 2°. de caus. pul. 4°. 91. D
ob Cupiditates imensas diues semp erit pauper. de cog. cur. ani. 2°. 55. C
Cupiditates suscitatur febris. pręsag. exper. confir. Sp. 77. D
Cupit quod quisq; id facile esse credit. de pręco. ad Post. 4°. 218. E
CVPRESSI & ilicis talea ad quid vtilis. de med. fac. par. 7°. 163. H
Cupressi quod genus sit spheritis. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 124. F
ex Cupresso non debet fieri lecti, fores, nec vasa. de subfig. emp. If. 32. C
Cupressus nocet capiti. de subfi. emp. Ifa. 32. C
Cupressi folia exiccant, tñ parum calida sunt. 7°. de simp. med. 5°. 53. G
Cupressi folia tantam habent caliditatem, quanta possit ducere acerbita- tem in altum. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. G
Cupressi folia germina, pillula recentes, & molles magna vlcera conglu- tinant in duris corporibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
Cupresso quidam vtuntur ad erysipelata. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
vt Cupressus cōuenit putredinibus sabina, maxime vbi rebelliores fue- rint & diuturniores. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 45. C
Cupressus tantum superat sabinam in adstrictione, quantum ab ipsa su- peratur in acrimonia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
Cupressus enterocelicos iuuat, & ea quidam ad carbunculos, & herpe- tes vtuntur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
ex Cupressi spherulis medicamentum. 5°. met. med. 7°. 34. C
Cupressi resina adstringit. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. D
Cupressus viridis. 4°. de comp. med. se. loc. 5°. 157. F
CVRA si sint ex logo tpe cōsuetæ minus nocet. c. 2°. aph. 5°. Ex. 19. B
Curas impedire sōnū, & inducere vigilias, collige. c. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
Curarum quia plena est senectus, & quia corpus habent exiccatum ideo senibus accidunt vigilie. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
Curis cur nō recordamur i posterū corū q̄ egimus. 2°. de mo. m. 1°. 315. B
Curę sunt cāa recētes ac p̄pinquę morborū. de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. B
Cura ad quartam medicinę partem pertinent. ad Thras. 2°. 108. D
Curę exiccant. de caus. mor. 3°. 7. H/com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
Curas habentibus cutis spiffescit. de op. secta. If. 26. B
Cura vires resoluit. 12°. meth. med. 7°. 77. D
Cura auget halitum fuliginosum. 10°. meth. med. 7°. 62. H
Cura immodica accendit febres. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
Cura suscitatur febris. pręsag. exper. confir. Sp. 77. D
ex Curis ephemera, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. B
Curis ephemerę hnt pulsus minores. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. D
ā Curis debent abstinere calidi. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 183. F
Cura non indigent frictionibus, nec lotionibus. 8°. meth. med. 7°. 51. E
CVRARE quid sit. 4°. meth. med. 7°. 24. E
Curatio quid. fin. med. Ifa. 46. B
Curatiua ars est eū quędam architectonica, quę pręcipit omnibus alijs. ad Thras. 2°. 108. H
Curatiua est vna pars totius artis. ad Thras. 2°. 108. B
Curatrix medicina pars quę fin. med. If. 48. A
Curatrix quę pars artis. 11°. meth. med. 7°. 68. D
Curatorię partis differentię. introd. Ifa. 52. C
Curatiua pars medicinę in quot partes diuidat. de subfig. emp. Ifa. 32. A
Curatiua sciencia minima debet hre particulas. de par. art. med. Sp. 18. D
Curatiua methodū ignorātes non possunt mederi. de puero epi. 7°. 179. F
Curandi viam inuenit Hippocrates. 8°. meth. med. 7°. 58. E
Curationis modū a rei natura inuenit Hippocrates. 11°. met. me. 7°. 72. B
Curatio fit ex re, non ex nominibus. 1°. meth. med. 7°. 7. E
Curādī viā se repisse q̄ Asclepias glorię. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 124. A
in Curando, & pręsagiendo semper Galenus se exercuit. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 167. A
Curauit multos per literas Galenus cum in alienis essent terris. 4°. de lo- cis affectis. 4°. 22. C

Curatiuam

Curatiuum methodum perfecte scripsit Galenus. de pue. epil. 7. 179. F
 post Curandi artem ad Glauconem quos libros promittit se scripturum
 Galenus. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 107. G
 de Curandi rone liber prognostica praeedit. in progn. cō. 1. 4. 190. H
 de Curatione & cā passionis libri fecit Diocles. c. 6. apho. 1. Ex. 46. C
 Curabant gñalem hoīem, nō particularē methodici. 3. met. me. 7. 20. F
 Curatio p se à medicis exercetur. de vic. rat. in mor. acu. cō. 1. 7. 108. D
 Curare qui medicus optime poterit. in 6^m. de mor. vul. com. 3. 3. 174. G
 Curator morborum qui merito dici possit. 3. meth. med. 7. 16. D
 Curatio, dici pōt curatio, & praecustodia. 1. de dif. feb. 32. F/ 3. 33. B
 Curatiue medicine partis, & praeseruatua contraria officia sunt. 1. de
 sanitate tuen. 2. 62. C
 ex Curatione & praeseruatione mista proprio nomine non possumus ex
 plicare. com. 2. aph. 22. Ex. 15. C
 Curatio est solum corporis affecti. 1. meth. med. 7. 7. G
 Curatio est rei praesentis. 4. meth. med. 7. 24. B
 Curatio ē finis artis, nō pñotio, vel dignotio. de vic. ra. in cō. 1. 7. 108. E
 in Curatione. i. primū, qđ ē vltimū in resolōne. 11. metho. med. 7. 70. D
 Curationis totius cōis finis, & scop. q. de ijs quē in me. fi. cō. 1. 7. 197. G
 Curatio nulla exacta scribi potest. 3. methodi meden. 7. 18. D
 Curatio vt tuta sit, quid agendum. 14. meth. med. 7. 90. H
 Curatio optima quo modo tripliciter iudicetur. 14. meth. med. 7. 90. H
 Curationē morborū, quō moliebat, et iueniebat Gal. 3. de loc. aff. 4. 15. B
 Curatio facile inuenitur experientia, cum vnus in corpore est affectus.
 10. meth. med. 7. 65. A
 ad Curationem necessaria. de opt. secta. 1. 25. E
 ad Curationem quot consideranda. de nat. hu. com. 2. 7. 182. C
 Curatio ad quā intendat. 2. meth. med. 7. 9. C
 ad Curationē faciūt dignotio, et pñotio. de vic. ra. in m. ac. c. 1. 7. 118. D
 Curatio dignotionē, & praenotionē consequitur. 10. meth. med. 7. 64. B
 ad Curationem quid noscendum. 14. meth. med. 7. 92. E
 Curare nescit qui elementa non nouit. 7. meth. med. 7. 43. D
 Curaturus quos est medicus, eos sanos cognoscere debet. de ijs quē in me
 dica. fi. com. 1. 7. 198. A
 Curat melius medicus qui alicuius hominis naturam cognoscit. de renum
 affect. digno. & med. 7. 196. F
 Curaturus oculos debet illos cognoscere sanos. de ana. oculorum. Sp. 57. B
 ad Curationis inuentionē, & ad loci patientis dignotionem, & ad praecognitionem eorum quā circa agrū futura sunt confert. perdiscere. nō
 modo locum dolentem, qualisnam sit, sed & magnitudinem doloris
 in eo quanta sit. com. 6. aph. 5. Ex. 46. G
 Curare volens medicus ratione causas cognoscat actionum naturalium et
 affectionū pter naturam, vt illas seruare, has ē corpore eicere possit
 modos item secundum quos actio fit, & locos in quibus, & instrumen
 ta per quē. de voc. instr. diff. 1. 106. B
 Curatio non facienda, nisi prius affectus & morbus cognoscant. 1. de ali
 men. fac. 2. 9. D/ 3. de loc. af. 4. 21. C/ de vic. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 108. D/ de ijs quē in med. fi. 197. F/ de artic. com. 1. 7. 257. B
 ante Curationē morborū, numerus eorū praesciendus. 1. met. med. 7. 5. B
 Curationis primo scopi inueniendi, postea naturam praesidiorum oportet
 inuenire. de marc. 3. 47. E
 Curandi rō, ac via vnde sumēda. de cō. ar. Isa. 39. B/ 3. de lo. aff. 4. 15. C
 Curationis prima cōsiliū vnde accipiat. 1. de cōp. med. per gen. 5. 210. D
 Curandi modus non est vnus. de nat. hum. com. 1. 1. 28. G
 Curationes tot sunt, quot morbi. 2. meth. med. 7. 12. E
 Curationis ordo quo modo euariat. 7. meth. med. 7. 48. G
 Curatio à quibus indicetur. 1. de comp. me. se. lo. 5. 121. B
 Curationem indicantia duo sunt. 11. meth. med. 7. 67. H
 Curatiua intentio communissima. ars med. Isa. 69. D/ 6. met. med. 36. G/ 14. 87. H/ 88. F/ 7. 90. F
 Curationis primum scopum dat morbus. 4. meth. med. 7. 24. D
 Curadi indicatio nō est a te sumēda, sed à morbo. 4. meth. me. 7. 24. H
 Curatio quā adhibenda circa varia tempora. de mor. temp. 3. 90. A
 Curatio à calido, frigido, humido & sicco. de nat. hum. com. 1. 1. 28. G
 Curatio perfecta non sequitur ab vnica qualitatis indicatione. de renum
 affect. digno. & med. 7. 194. F
 Curatio sine materia non fit. introd. Isa. 51. H
 Curationis scopum omnium affectionum ostendit ratio. 2. de compo. me
 dicam. secun. loc. 5. 132. A
 Curatio debet affectui, non symptomati. in 6^m. de mor. vul. c. 2. 3. 161. F
 Curationis indicatio ab affectu tantū incipit. 4. meth. med. 7. 26. B
 Curatio est ad affectum ladentem functionem. 2. meth. med. 7. 9. C

Curare affectum vnde decenter poterimus. 1. de locis affect. 4. 5. C
 Curatio nihil mutatur, etiam si actio lesa, & affectus qui actionem ledit,
 morbi vocentur. 2. meth. med. 7. 12. E
 Curationes multas non habet, quod simplex est & multa non habet. de
 nat. hum. com. 1. 1. 28. G
 Curatio simplex debetur morbo simplici, composito non simplex. 4. me
 thodi meden. 7. 23. B
 Curatio, quando sunt mixti affectus, quō aggredienda, & quid primo cu
 randum. 4. de san. tu. 2. 87. C/ 7. meth. me. 7. 48. F
 Curanda sunt prius quā magis vrgent, hoc est quā maius periculum af
 ferunt. com. 5. aph. 19. Ex. 39. E
 Curēt quā primo, & quō intelligēdū. de ijs quē in med. fi. cō. 3. 7. 221. F
 Curandi facultatem, & partem affectam docent lesarum actionum mo
 di. 3. de locis affect. 4. 14. E
 Curationem variare facit locorum differentia. 1. de loc. aff. 4. 2. B
 Curationē propriam ostendunt instrumenta. de voc. instr. diff. 1. 106. C
 Curanda sine dolore, acuti sensus pars. 4. meth. med. 7. 28. F
 Curatio conueniens à causis indicatur. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 99. H
 Curandi modum cognoscit, qui respirationis causam efficientem depre
 hendit. de caus. resp. 1. 226. G
 Curā cā extrinseca lesionum nostri corporis. de opt. cor. cōst. 1. 38. C
 Curationem non indicant causa primitiua. 4. meth. med. 7. 24. A
 Curationis indicationem ab externa causa sumi omnino est absurdum.
 4. meth. med. 7. 24. D
 Curatio incipiat à causa effeetrice summouenda, cum est in morbo. 4. me
 thodi medendi. 7. 25. B
 Curatio sola factorum relinquitur, vbi causa non adest quā morbum effi
 ciat. com. 2. aph. 22. Ex. 15. C
 Curatio causarum, quā intemperaturam efficiunt, fit per euacuationem.
 ars medicinalis. Isa. 69. G
 Curatio ē varia, si idē affectus sit, cā vero sint variae. de opt. se. 1. 25. B
 ad Curationem maxime necessaria vis. 8. meth. med. 7. 58. D/ 7. 68. B
 Curatiua vna intentio ab assuetudinibus sumitur. de assuetu. 2. 60. D
 Curationē, vel praecognitionem, vel vtrumq; rebus exterioribus plerūq;
 interrumpi contingit. com. 1. aph. 1. Ex. 3. B
 Curantur male diuites. 11. meth. med. 7. 73. D
 Curandi primus, & praecipuus scopus in omni aegritudine est exacta vi
 ctus ratio. de remed. par. fac. 7. 156. B
 Curationem totius corporis praemittendam esse in morbis omnibus, est
 commune praecceptum. 3. de loc. af. 4. 15. D
 Curabiles vix, non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. E
 Curatio non fit per simile, sed per contrarium. 1. de symp. cau. 3. 17. F
 Curatio facienda per ea quā contraria sunt occasione morbi. de natu. hu
 mana, commen. 2. 7. 182. E
 Curatio p cōtraria causis faciētibus symptomata. de opt. sec. Isa. 24. C
 Curatio fit ex contrario in genere. 4. de san. tuen. 2. 83. A
 Curatio in particulari fit ex cuiusq; in contrario. 4. de san. tu. 2. 83. A
 Curari contraria contrarijs semper verum. 11. meth. med. 7. 71. G
 Curatio quandoq; per similitudinem quomodo videatur, quā tamen sit per con
 traria. in 6^m. de morb. vulgarib. commen. 2. 3. 161. F
 Curatio per qualitates quō facienda. 1. de comp. med. per gen. 5. 210. G
 ad Curandi rationem valet scire cui parti applicanda sint remedia. 2.
 de locis affectis. 4. 13. G
 Curatio prima, quam nonnulli continentem appellant, est eius affectus
 qui actionem incommodat. 2. met. med. 7. 12. E/ F
 Curatio fit per tria. in 1^m. de mor. vul. com. 2. 3. 112. G
 Curatio per latitudinem. 3. de comp. med. per ge. 5. 231. D
 Curatio metasyntetica. 2. de compo. medi. sec. lo. 5. 138. A
 Curantem per cibos laudare debemus plusquam illum qui curat per me
 dicinam. de med. exper. Sp. 108. G
 Curabant medici altariū per cibos sacrificiorū. de med. exper. Sp. 108. G
 Curantes medicos altarium cum cibis sacrificiorum laudat. de medicis
 expertis. Sp. 104. A
 Curatio putrefactina quō cedat. cōtra ea qđ a Iul. in Hipp. aph. Ex. 68. G
 Curatiui, mitigatis, & diagnostici psidij fit mentio. 6. de loc. af. 4. 36. G
 Curationem diligentem exigit morbus acutus. de dyna. Sp. 20. A
 Curatio aegritudinis sanguinis quō fiat. de nat. & or. cuius. corp. Sp. 41. G
 Curatio aegritudinis pituitae quō fiat. de nat. & or. cuius. corp. Sp. 41. G
 Curatio aegritudinis bilis quō fiat. de nat. & or. cuius. corp. Sp. 41. G
 Curatio aegritudinis bilis atra quō fiat. de na. & or. cuius. corp. Sp. 41. G
 de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Curat difficulter atra bilis ineterata. de mel. ex G. R. & Pos. Sp. 109. H
 Curatur

Curatur tristans quando aquam biberit, in qua decocta est assa. de medicinis expertis. Sp. 104. D

Cura prae cordiorum in melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. & Po. Sp. 110. B

Curatio ad sitim, & dolorem lateris in melancholia. de dyna. Sp. 24. E

Curatio fastidiosorum morborum quibus fiat. de par. art. med. Sp. 19. A

Curatio doloris vetusti, & insanabilis quibus fiat. de par. ar. me. Sp. 19. A

Curat hordeolum succus centaureae. de vir. cen. Sp. 93. C

Curatio scotomiae. de dyna. Sp. 23. H

Curatio lethargi. de dyna. Sp. 24. F

Curatio pbenitidis. de dyna. Sp. 24. D

Curatio epilepsiae. de dyna. Sp. 24. A

Curatio cuiusdam, qui trium digitorum sensum amiserat, servato motu. 1. de loc. affect. 4. 7. B

Curatio suffusionis quibus indiget. de par. art. med. Sp. 17. B

Curatio alicuius qui aueretur esum boni succi, & abstineat, & sit nauseabundus cum comedit, & solum comedat acriora & intumescit vetriculus flatibus. 5. de vsu par. 1. 143. A

Curatur quomodo regius morbus sine febre dextra prae cordiorum parte gravata. 5. de loc. aff. 4. 35. H

ad Curam icteri necessaria phlebotomia, & purgatio, sed purgatio magis. de cura icteri. Sp. 110. G

Curatio morbi à ventre. de dyna. Sp. 19. H

Curatio passionum ventris. de dyna. Sp. 26. E

Curationem profluuiorum ventris, variare diuersas causas, collige. de medicinis exper. Sp. 103. H

Curat ischiadem decoctio centaureae. de med. exper. Sp. 104. D

Curat ischiadem centaurea minor. de med. exper. Sp. 106. E

Curatio matricis plenae humoribus. de pass. mul. Sp. 96. B

Curatio praefocationis vteri. de pass. mul. Sp. 95. F

Curatio descensus matricis. de pass. mul. Sp. 95. F

Curatio ventositatis matricis. de pass. mul. Sp. 96. A

Curatio hydropicae matricis. de pass. mul. Sp. 96. A

Curatio canceri matricis. de pass. mul. Sp. 96. A

Cura doloris vulvae. de dyna. Sp. 35. E

Curatio morbi à vesica. de dyna. Sp. 20. A

Cura ad vesicae dolorem. de dyna. Sp. 29. B

Curatio arenalis mictus. de dyna. Sp. 28. H

Cura mictus furoris. de dyna. Sp. 29. A

Curat stranguriam drachma vna esari. de med. exper. Sp. 106. D

Curatio, signi, et affectio, quo se hnt adiuicē i vlcer. 4. me. me. 7. 27. A

Curatiois scopus i abscessibus et i expāsīs. de ijs q i med. fi. c. 2. 7. 211. D

Curatione diuersa indigent phlegmonae diuersarum partium. de part. art. med. Sp. 17. C

Curatio cancrose causae quibus fiat. de par. art. med. Sp. 19. A

no Curare canculos occultos omnes melius est, curati enim cito pereunt, non curati vero longius tempus perdurant. com. 6. aph. 38. Ex. 50. D

Curare canculos duplex est, vnum quidem omnia agere, vt particula patiens, ad sanitatem perducatur, alterum aut eam adhibere providentiam que passioni congruat, hoc est ipsam mollire, ac mitiorem facere, tum praeipue cum adest exulceratio. com. 6. aph. 38. Ex. 50. E

Curandi non sunt corde vulnerati. in 1. m. prorr. com. 1. 4. 174. B

Curatio communis in vulneratis à serpentibus, aut ferro venenatis. 2. de antidotis. 5. 120. B

Curatio vulnerum difficilium, & cicatricum crassarum quibus fiat. de part. art. med. Sp. 19. A

Curatio vulneris caui, alti, & limpidi quibus fiat. de par. ar. me. Sp. 19. A

in Curatione vlcereum delinquentibus medicis, vlcera quae longo tempore manere, collige. com. 6. aph. 45. Ex. 51. E

ad Curandum vulnera valet agrimonia. de dyna. Sp. 35. E

Curantur diuerso modo nervus, cartilago, caro affecta. de vocalium instrumentorum dissectione. 1. 106. C

qui Curant tacere debent. de ijs quae in med. fi. com. 1. 7. 204. H

Curatio exusti ab igne & à frigore. de opt. secta. 15. 25. C

ad Curationē difficilē hntia & inueterata. 5. de comp. me. p ge. 5. 251. B

ad Curationem difficulter recipientia. 4. de comp. med. per ge. 243. H/ 5. 253. G/ 6. 5. 261. H

Curatū difficilibus cicatricem inducens. 5. de comp. me. per ge. 5. 253. G

ad Curata male instauranda. 2. de compo. medicamen. per gen. 224. C/ 226. D/ 5. 5. 250. B

CVRRVS quatuor, & sex rotarum. de aere, aq. & loc. 2. 5. D

qualē in Curibus circuli per quos aurigae habenas traiciunt, talē musculus quidam utilitatem habet. de musc. diff. 1. 52. D

Currum axes cur inungantur. 13. de vsu par. 1. 202. A

Currus collyrium. 4. de comp. med. se. loc. 5. 156. D

CVRSVS est exercitationis genus quoddam. 2. de san. tu. 2. 73. H

Cursum est exercitatio celeris. 6. de san. tuen. 2. 97. C

Cursum est exercitatio celeris citra robur, & violentiam. 2. de sanitae tuenda. 2. 74. F

Cursum diu continuatū dolichon graeci appellant. 2. de san. tu. 2. 74. H

Cursum quo modo fiat. 15. de vsu par. 1. 213. F

Cursum crurum actio. 15. de vsu par. 1. 213. F

Cursum est crurum exercitatio. 2. de san. tu. 2. 74. H

ad Currendum crurum scopus. 3. de vsu par. 1. 131. F

ad Cursum preparatio. 14. meth. med. 7. 91. E

Currentium quoque spiritus anhelus & asthmaticus. in 3. de morb. vul. comment. 2. 3. 136. B

Currentis iuuenis pulsus, qualis. 2. de praesag. ex pul. 4. 111. D

ex Cursum pulsus mutatio non est diuturna. 1. de ps. ex pul. 4. 104. H

Currentes plerique cur stare cōfestim non possunt. 4. de dec. 1. 249. B

Currētes quo vrantur virationali, & irrationali. 4. de decr. 249. C/ E

Cursum cur non laudat Galenus. de par. pil. exer. 2. 49. D

Cursum quo modo non est salubris. de par. pil. exer. 2. 49. D

Cursum quid mali faciat. de par. pil. exer. 2. 49. D

Cursum velox carnes, & succos detrahit. i 6. de mor. vul. c. 3. 3. 170. E

ob Cursum capitis dolor cōtingit. de vic. rat. in mor. acu. c. 4. 7. 150. E

ex Cursum vas ruptum in pulmone. 5. meth. med. 7. 30. C

Cursum febricitantibus officit. in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 177. H

Cursum qui defatigantur, hos oportet luctari. de sal. diē. 2. 42. F

Cursum, & luctationibus nullus aegrum curavit. in 6. de morb. vulg. commen. 3. 3. 170. C

Currere se si quis somniat quid significet. de dign. ex insom. 4. 213. D

CVRTORVM applicatio spes cōpositionis chirurgiae. intro. Isa. 59. E

CVRVAMEN quid Hippocrati. de artic. com. 3. 7. 274. H

i Curuatura hepatis, et splēis iueniūt venae, et arteriae. de vt. re. Sp. 64. b

CVSCVTAE mundificant stomachum. de diff. cont. Sp. 74. E

CVSPIS specilli. de curan. ra. per sang. miss. 6. 20. C

ad Cuspides telorum. 5. de comp. me. per ge. 5. 249. B

Cuspis, siue hamus. de fascijs. 7. 302. E

CVSTODIENDA est sanitas duobus. de diff. cont. Sp. 71. D

Custodum ars est conseruatrice. ad Thras. 2. 104. C

de Custodia sui indicant quae sunt fm naturam. 3. meth. me. 7. 18. B

Custodiam sui docet virtus. 11. meth. med. 7. 68. E

Custodiuntur res per similia. 3. meth. med. 7. 18. B

Custodia similitudinem exhibitionem indicat. 11. meth. med. 7. 68. E

Custodiantur quo solidae partes, & quo carnosae. 11. meth. med. 7. 68. E

CVTIS superficiem epidermidis nominat. cō. 4. apho. 77. Ex. 36. F

Cutis pellicula densior epidermidis dicitur. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 165. F

Cutis cur de qua dicatur. 2. de vsu par. 1. 122. E

Cutis. fin. med. Isa. 44. E/ 3. de ali. fac. 2. 132. B/ de caus. mor. 3. 8. D

Cutis est caro velut in callum durata. 5. de simp. med. fac. 5. 36. D

Cutis consideratio. 17. de vsu par. 1. 222. A

Cutis nullum habet opus, sed est genita à natura vsus tantum gratia. de causis morborum. 3. 8. D

Cutis prima pars fetus. de fet. for. 1. 322. F

Cutis ex quo generatur. 3. meth. med. 7. 19. G

Cutis commune velamentum omnium. 3. de anato. admi. 73. E/ 8. de vsu partium. 1. 165. B

Cutis quae est totius corporis indumentum ex duabus laminis constat. de anatomia viuorum. Sp. 45. B

Cutis laminae vnde oriantur. de anat. viu. Sp. 45. B

Cutis nostri corporis nassa comparatur. in tim. Plat. 1. 288. F

Cuti respondet testa. 3. de alim. fac. 2. 32. B

pro Cute testā habentia, habet succū qui subducit. 3. de ali. fa. 2. 26. E

Cutis, pili, ungues cur in extremis partibus sint genita. in timaeum Platonis. 1. 286. G

Cutis qualis esse debet. 1. de san. tuen. 2. 66. G

Cutis quae natura sit in corpore temperato. 1. de temp. 1. 15. B

Cutis est temperatissima pars in homine. 1. de temp. 1. 15. G

Cutis hominum media est inter frigidū, & calidū. 1. de temp. 1. 14. G

Cutis non est exanguis, neque abundans sanguine. 1. de temp. 1. 15. B

Cutis est veluti nervus praeditus sanguine. 1. de temp. 1. 15. B

Cutis tota continua est, & nervosa. 3. de loc. aff. 4. 19. G

Cutis nutritur sanguine pituitoso. in progn. com. 2. 4. 198. B

Cutis substantiae musculosae est unita. 11. de vsu par. 1. 190. C

Cutis cum labiorum musculis comixtio mirabilis. 9°. de usu par. 1°. 176. D
 cum Cute musculus nusquam frustra coalescit. 17°. de usu par. 1°. 222. B
 Cutis tertia differentia coalescit cum musculus. 11°. de usu par. 1°. 190. D
 Cutis carnosae vel cuticulosa musculi dici potest musculus sedis. de mus-
 culorum dissect. 1°. 50. E
 Cutis extrinseca capitis habet continuam substantiam per totum caput
 extensam. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G
 Cutis capitis pueris, mulieribus, & eunuchis humida est. in 6°. de mor.
 vulg. commen. 3°. 3°. 170. A
 Cutis tota frontis mouetur quiescente maxilla. de musc. diff. 1°. 44. F
 cum Cutis frontis conuellitur, quae pars sit affecta. 3°. de lo. aff. 4°. 17. D
 Cutis circa frontem cur sit intēta in acutis morbis. in prog. cō. 1°. 4°. 191. D
 Cutis circa frontem dura, intēta, & arida, mala. in progn. com. 1°. 4°. 191. B
 Cuti faciei, & gingiuis qui nervi sensum praestent. de nerv. diff. 1°. 53. F
 Cutis quid faciat ad oculum. 10°. de usu par. 1°. 180. A
 sub Cute in collo musculus latus unde incipiat ac finiat, & eius substan-
 tia. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute in collo musculus latus potest dici musculoſa natura, vel muscu-
 losa substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute colli musculus latus buccas mouet. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute in collo musculus latus facile laniatur. de musc. diff. 1°. 44. D
 sub Cute colli musculus nullum detinet articulum, nec in articulum inse-
 ritur. de musc. dissect. 1°. 44. D
 sub Cute colli musculus latus primo intenditur ijs qui spasmo corripien-
 di sunt. de musc. diff. 1°. 44. D
 Cutis est digitorum pars. de ineq. intemp. 3°. 43. D
 Cutis, manus potissimum, media extremorum calidi, frigidi, humidi, sic-
 ci. 1°. de temp. 1°. 14. G
 Cutis manus temperatissima quae callum non contrahit. 1°. de tēp. 1°. 15. A/B
 Cutis maxime manus, ubi perfecta est tangendi potentia, temperic me-
 dia est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 Cutis unde habeat sensum. de anat. vii. Sp. 45. C
 per Cutem manus dispersi nervi dant illi sensum. 3°. de loc. aff. 4°. 21. D
 Cutis sentit solū, & non habet motū voluntariū. 15°. de usu par. 1°. 214. H
 Cutes aliqua magis sentiunt, aliqua minus. 4°. de compositio. medica-
 men. per gen. 5°. 237. E
 Cutis sensus imbecillitas vel subtractio semper sequitur nocumentum
 nervi deferentis sensum ad ipsam. de ana. vii. Sp. 45. C
 Cutis cancrorum insensibilis est. 3°. de usu par. 1°. 134. A
 Cutis epiphyse cur in uiris, & mulieribus in finibus pudēdi. 15°. de usu
 partium. 1°. 211. A
 Cutis vniuersa, vterus, vesica, venter, intestina sunt loca conferētia eua-
 cuationibus. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Cutis pedum, qualis. 3°. de usu par. 1°. 133. B
 Cutis pedis neq; mollis, neq; dura. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 Cutis pedis adhaeret exacte omnibus particulis. 3°. de usu par. 1°. 133. H
 veluti Cutem quid hāre partes interiores, collige. cō. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
 ad Cutem cur veniant aliqua parua arteria. 16°. de usu par. 1°. 219. F
 a Cute aliquid puenit ad iestina, & vetriculū. 3°. de na. fa. 1°. 306. F/G
 ad Cutem trahunt arteriae externum aerem. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E
 per Cutem non peruenit frigidum ad cor, sed per pulmonem. 10°. metho-
 di medendi. 1°. 64. E
 per Cutem exteriorem animalia omnia respirare, secundum quod magis vel
 minus de raritate participat, ait Erasistratus. 6°. de venae sect. aduer-
 sus Erasistra. 6°. 8. H
 Cutis quando elixatur, ad quam naturā veniat. 3°. de alim. fa. 2°. 26. F
 Cutis diuersitates unde oriuntur. de anat. vii. Sp. 45. C
 Cutis spissa, rara, aspera, mollis, unde sit. de anat. vii. Sp. 45. C
 Cutis laxitatis, & densitatis discrimina consideranda sunt. de bo. & vi-
 tio succorum. 2°. 38. B
 Cuticulam mollem similem habent pueri eunuchi, & mulieres. 1°. de cō-
 po. medi. sec. loc. 5°. 123. B
 Cutis rara, & mollis ab extrinsecus imminētibus malis facile tentatur.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. F
 Cutis mollities in posteriore parte capitis vñ sequatur. de an. vi. Sp. 45. C
 Cutis raritas unde sit. de venae sect. aduer. Eras. 6°. 9. H
 Cutis rara est in uiris magis quā in mulieribus. c. 5°. aph. 69°. Ex. 45. A
 Cutis raritas euacuat, non inedia. de venae sect. aduer. Eras. 6°. 9. A
 Cutis raritas indicatur ex pilis. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. C
 Cutem per summa apparentem molli balneum. de vic. ratione in morbo.
 acutis, commentario. 3°. 7°. 132. H
 Cutem molli & extenuat calidum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. C

Cutis quibus oleis rareſiat. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 197. E
 ob Cutis raritatem ventris densitas adstrictione. in 6°. de morbo. vul-
 garibus, commentario. 3°. 3°. 169. G
 Cutis laxa est gracilibus, & senibus. 2°. de simp. me. fa. 5°. 14. A
 Cutis laxa apparet in attenuatis. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 176. E
 Cutis laxa est in macie confectis. in 6°. de morbo. vul. com. 3°. 3°. 176. E
 Cutis laxitas omni extenuationi corporis communis est. in 6°. de morbo.
 vul. commen. 3°. 3°. 176. E
 Cutem laxat extenuatio, postea circumtenditur. in 6°. de mor. vulgarib.
 commentario. 3°. 3°. 176. G
 Cutis plus iusto colloquata, panno lacero similis efficitur. 2°. de arte cur.
 ad Glauco. 7°. 105. G
 Cutis lacerā vestis instar quō fiat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
 Cutis extensa apparet in crassioribus effectis & in saginatis. in 6°. de
 mor. vul. com. 3°. 3°. 176. E
 Cutis distentio proprium instaurationis corporis. in 6°. de mor. vulgari.
 commentario. 3°. 3°. 176. E
 Cutis circumtendit instauratione, postea laxat. in 6°. de morbo. vulgaribus,
 commentario. 3°. 3°. 177. A
 Cutis tenditur in inflammatione. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 267. G
 Cutem extendit ichthyocolla, & splendida facit. de simp. med. Sp. 85. E
 Cutem densam & splendentem facit stercus crocodilorum terrestrium.
 10°. de simp. me. fa. 5°. 77. D
 pro Cute mulierum tendenda, & splendida reddenda, stercus sturnorum
 comedentium orizam valet. 10°. de sim. med. 5°. 77. D
 Cutem purgat & extenuat & splendentem facit terra Chia. de simplici.
 medicam. Sp. 85. A
 Cutem detergit cyclamini radix. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. F
 ad Cutem extensam reddendam. de med. fac. par. 7°. 163. H
 Cutem splendidiorē, quae alyonij species efficiat. 11°. de simplici. medica-
 men. facul. 7°. 83. C
 Cutis quo modo redditur calida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E
 Cutis calida & sicca proportionē respondet terrae abeunte vere, vel in
 principio aestatis. 2°. de temp. 1°. 18. H
 Cutis est frigidior carne. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 147. C
 Cutis est siccior & densior carne. 3°. meth. med. 7°. 19. H
 Cutis in aliquibus animalibus cur sicca, & terrena. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Cutis extrema superficies callosa est dura & frigida. 1°. de simplici. medica-
 men. facul. 5°. 4. C
 Cutis cur imbecillior sit partibus hūnibus operationē. de cau. morbo. 3°. 8. D
 Cutis tota plena est poris. 1°. de san. tuen. 2°. 67. G
 Cutis in primo ortu sibi est continua, ac temporis spatio perforatur, ac plu-
 rima nanciscitur spiramenta ritu cribrorum. 1°. de simp. med. fa. 5°. 4. C
 Cutis cur perforata sit ut cribellum. de anat. vii. Sp. 45. B
 Cutis completit pilorum radices ut gingivae dentes. in tim. Plat. 1°. 286. H
 Cutis humida cur non habeat pilos. 2°. de temp. 1°. 19. A in 6°. de morbo.
 vulg. commen. 3°. 3°. 170. A
 Cutis nimis sicca non facit pilos. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. A
 Cutis caluorum valde arida est. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. A
 Cutis extrinseca densa est & dura. de tum. prat. natu. 3°. 83. E
 Cutis sub sole siccior, in umbra humidior. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Cutem duram, & densam habere tutissimum est ad ea quae extrinsecus
 occurrunt. 3°. de san. tuen. 2°. 78. B
 Cutis densa, & dura ab internis facile tentatur. 1°. de san. tu. 2°. 66. F
 Cutis densa esse, & horrere videtur in lassitudine quae inuehit sensum vl-
 ceris. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
 Cutem quae densent. 2°. de cris. 4°. 138. G/8°. meth. med. 7°. 51. C
 Cutis spissescit rusticis, & curas habentibus. de opt. secta. Isa. 26. B
 Cutem obdurat frigidum. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. A
 Cutaneas partes densat refrigeratq; exterius frigus. in 6°. de morbo. vul-
 garib. commen. 6°. 3°. 195. H
 Cutem duram & densam facit aqua frigida. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 Cute pre frigore densata calor in penitioribus corporis partibus crescit.
 de assuet. 2°. 61. C
 Cutem densant aquae balneorum aluminosorum. 2°. de cris. 4°. 138. G
 Cutem densauerant, & febrem fecerant aquae aluminosae. 8°. methodi
 medendi. 7°. 50. B
 Cutis obstructio quibus soleat esse molesta. 8°. meth. med. 7°. 54. C
 Cute stipata statim febricitant calidi & humidi. 8°. meth. med. 7°. 54. C
 ex Cutis densitate febris quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3°. 37. F
 ex Cute densata ephemera, qualis. 2°. de cris. 4°. 138. H
 ex Cute densata ephemera indicia. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
 ex Cutis

ex Cutis densitate prouenientes febres chamamelon discutit, & dissoluit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Cutis densitas retinet crassiorum excrementorum transitum. 2°. de temperamentis. 1°. 21. A
 Cutis densitas in calidissimis temperamentis cogit crassiora excrementa comburi. 2°. de temp. 1°. 21. B
 Cute insolito frigore subito stipata, & imbecilliore reddita, ac ut onus humorem ad ipsam delatum sustinente, mirum non est si is ad interna conuertatur. de natu. fac. 1°. 306. G
 Cutis obstructio induxit abundantiam humorum. in 3°. de mor. vulgar. commen. 3°. 3°. 149. G
 Cutis quo modo cognoscatur primo die occlusa. 8°. meth. me. 7°. 52. G
 Cutis densitas quo modo corrigenda. 3°. de sani. tuen. 2°. 82. A
 Cutis densitas ex frigore quo modo corrigenda. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 Cutis densitati sanande oleum Anethinum conuenit. 3°. de san. tu. 2°. 81. C
 in Cute & carne humores lentos ac crassos euaporare facit oleum ex chamamelo. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Cuti extrema vitia elicit pynocomon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Cutis quibus est obstructa, illis inedia iniungenda. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115. E
 Cuti inherentes succi per calida medicamenta curantur. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 165. G
 Cutis dura non sinit digeri humores crassos, sed scirrhus facit. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 7°. 172. H
 Cutis tota sensibiliter exasperat, et cur. in 6°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 160. H
 Cutis rugosa. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 177. A
 Cutis corrugatio concidentis. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 177. E
 Cutis facile cognoscitur, nam oculis subiicitur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. G
 ex Cutis colore cognoscitur humor. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 ex Cute quando iudicandum de toto. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Cutis nigra non significat totum hominem calidum. 2°. de temp. 1°. 20. B
 Cutem albā habentibus obturati sunt pori. in 1°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 115. E
 Cutis decoloratio nigra ab humore melico fit. de bo. & vi. suc. 2°. 39. D
 Cute albida querat, quā moriebantur. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. D
 Cute candidi quæ medicamenta requirant. 1°. de com. me. per ge. 5°. 212. H
 ad Cutē præcipue reponente natura flauam bilem, morbum regium iudicatorie fieri interdum contingit. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 ex Cutis mutatione non mutantur intrinseca viscera. 2°. de tēp. 1°. 20. B
 Cutis quo modo à varijs inmutatur. 1°. de præfag. ex puls. 4°. 105. H
 Cutem mutat regio intemperata. intr. Isa. 65. F
 Cutis à quibus patiat. de assue. 2°. 61. C
 Cutis morbi, qui introd. Isa. 59. D
 Cutis passio est erysipelas. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C
 in Cute affectum pariunt morbi per eliquationem. in 6°. de mor. vulg. commen. 3°. 3°. 176. G
 ad Cutem transferri passiones ex intimioribus & principalioribus partibus confert. com. 6°. aph. 37°. Ex. 50. D
 ad Cutem fluxiones quæ veniunt sunt salubriora quàm quæ sunt in profundo. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. H
 ad Cutem quo modo non tendunt succi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. A
 per Cutem aut per vrinas cito exit nutrimentum fructuum, qui ex arboribus colliguntur. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
 ex Cute corporis que educantur. de cathar. Sp. 94. G
 Cutis sordes vnde habent originem. 1°. de sanitate tuen. 2°. 67. H
 per Cutis sordes excernuntur superflua. de compaz. memb. Sp. 59. B
 Cutis cum sit vltima, merito recipit excrementa omnium partium. de causis morb. 3°. 8. E
 Cutis transpiratio species euacuationis. ars med. Isa. 69. E
 ex Cute euacuatur sudores. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 per Cutem sudor euacuatur. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Cutem, ex qua euacuatur sudores, frigidam esse contingit, cum tamē ea quæ sunt sub ipsa comburantur. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 per Cutem exire calidum vaporem, cum prius anhelitus fuerit frigidus, est signum mortiferum. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 187. C
 Cutis refrigeratur in febre lypiria & causone, & interiora vruntur. com. men. 4°. aph. 48°. Ex. 33. A
 Cute euacuatur membra sub cute. 1°. de symp. caus. 3°. 17. H
 per Cutē euacuat totum corpus caro viperæ. 11°. de simp. med. fa. 5°. 77. G
 per Cutem euacuandi humores non sunt euacuandi per vomitum vel per secessum. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 165. G
 per Cutim quā non vacuatur nec pituitosus humor nec biliosus. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. E

per Cutim vacuatio notabilis ex quibus fiat. 8°. meth. med. 7°. 60. H
 in Cute humor vitiosus quomodo euacuandus. 1°. de comp. medicamen. to. secun. loc. 5°. 121. F
 ad Cutem reuocat humorum malorum abundantiam exercitatio, vlcerum & scabies generat quibus vicem purgationis humorum, qui in profundo sunt corporis, exercitatio suppleuerit. com. 3°. aph. 2°. Ex. 24. C
 Cutem vlcerat biliosus humor. de tum. præter nat. 3°. 84. B
 ad Cutis vitia quæ exanthemata vocant. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. E
 Cutis hippopotami phymata digerit. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
 ad Cutem vniuersam quandoque atrabilis expellitur, & fit elephas. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. C
 Cutē et offendunt inflammationes podagrica. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. D
 Cutis inflammata tensio scarifoetur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. C
 Cuti substrata membrana quos dolores facit. 2°. de loc. aff. 4°. 11. D
 Cutim tantum dolere sibi inter mouendum quidam fatentur lassitudine vlceris affectu. 3°. de san. tu. 2°. 79. A
 Cutem non mordicat quæ à summa frigiditate, aut caliditate absunt. 4°. de simpli. medicamen. facult. 5°. 24. F
 Cuti vlcerat frigida aqua est mordax, non vlcerata non est mordax. com. ment. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
 Cutim diuellit facile atque erodit quædam ex acribus. de att. vic. 2°. 43. G
 Cutis incisa ob diutinum materiam cursum ad oculos. de fascijs. 7°. 295. F
 in Cute acupuncta casus. 6°. meth. med. 7°. 36. H
 Cutis compunctio per aciculas quo modo in alopecia. 1°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 122. H
 Cutis dicitur collidi. de frac. com. 2°. 7°. 240. A
 Cutis non concalescat præter medium, & quomodo cognoscatur in applicatione pharmacorum in alopecia. 1°. de comp. med. se. loc. 5°. 122. G
 Cutis sæpe palpitat. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 Cutis non habet pulsationem. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 Cutis vniuersa non partes extremæ derelinquitur à sanguine in fori dolore. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 in Cutis affectibus in pilorum defectu curandis, acria cauenda & sicca valde. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Cutis capitis morbi. intr. Isa. 59. F
 Cutis capitis morborum curatio. introd. Isa. 59. G
 Cutis capitis medicamenta debent esse vehementia. 1°. de composit. medicamen. sec. loc. 5°. 121. H
 pro Cute capitis optimum est medicamentum thapsia, cur. 1°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 122. H
 Cuti quæ sint applicanda medicamenta exiccantia. de const. ar. Isa. 42. E
 ad Cutem curandam antequam accedas, purgatio in pilorum defectu primo molienda. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Cutim frica ut rubescat, ut medicamenta alius descendant. 14°. methodi medendi. 7°. 93. E
 pro Cutis morbis pharmacum debet esse tenuium partium. 1°. de composit. medic. secun. loc. 5°. 121. H
 Cutis summæ affectibus medentur sales theriaci. de ther. ad Pis. 5°. 97. E
 Cutis vitiosis coloribus pissana cruda illita confert. de vict. rat. in mor. acutis. com. 1°. aph. 37°. Ex. 32. B
 Cutis vlcera à phlegmone tuetur araneorum tela. 11°. de simpli. medicamen. facult. 5°. 80. F
 Cutis quandoque aufertur. de diff. morb. 3°. 5. A
 ad Cutem auulsam. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. G
 Cutibus lacerosis confert mel elix. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. G
 p Cutibus lacerosis quæ melli iniungenda. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 106. G
 Cutim scarificare, & hydropicos perforare inter se distant. ad Thrasybulum. 2°. 105. A
 de Cutis incisione. de hirud. reuuls. cucurb. & scar. 2. F/ 6°. 3. F
 Cutis non incidenda in fractis. de fract. com. 3°. 7°. 247. D
 Cutem mangones cur à carnosus articulis attollunt. in 6°. de morb. vulgarib. commen. 3°. 3°. 176. D
 Cutes quæ non possunt exoriari. 2°. de vsu par. 1°. 122. E
 Cutes quæ non possunt exoriari propter quid. 2°. de vsu par. 1°. 122. E
 ad Cutem eleuandam acutius scalpello vtaris. 3°. de ana. adm. 1°. 74. B
 à Cute non nisi scalpello membrana separatur. 3°. de ana. adm. 1°. 74. C
 Cutis in axillis & inguinibus quo modo incidenda in speciem folij myrti. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 ad Cutim ex materia defluente, vlcus quo modo sanetur. 4°. met. me. 7°. 24. D
 Cute ut tegantur indigent vlcera omnia. de frac. com. 3°. 7°. 247. F
 Cutem rumpens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. H
 Cutem exulcerat Chelidonium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. G
 Cutis &

Cutis & cicatrix efficit caro durata. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 161. A
Cutis coitio carniū incrementum aliquando significat. in 6^m. de morb. vulgaribus, commentario. 3°. 3^a. 169. G
Cutis non restituitur qualis erat, sed simile cuti. 3°. meth. med. 3^a. 19. G
 id est faba. 7°. de simp. medicamentorum facultat. 5^a. 53. D
CYAMOS (*i. faba*) ægyptia quod pondus. de pond. & mens. 5^a. 277. F
CYANOS. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. G
Cyanon an à ceruleo & contra. in progn. com. 2°. 4^a. 201. G
Cyaneo colore gaudet visuius spiritus, de anat. ocul. Sp. 57. E
CYATHVS quæ mensura sit. 4°. de comp. med. secun. loc. 160. D / de pon. de. & mens. 275. F / 276. D / F / H / 5^a. 277. E
Cyathus p humidiorū varietate. de pōd. & mēf. 275. G / 5^a. 277. A / C / D
Cyathus qua nota significetur. de pond. & mens. 5^a. 275. C
Cyathi mensura meminit. 8°. de simp. med. fa. 58. E / 2°. de antid. 5^a. 119. B
Cyathus scalpelli parvus. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 161. A
 ex *Cyathis* duodecim cereis pro dādo potu egris vnum vel duos quidā medici excogitarunt. de vic. ratio. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 131. F
ΚΥΒΙΤΟΣ quid. 2°. de motu. mus. 1^a. 313. H
CYBIVM. 5°. de comp. med. se. lo. 5^a. 166. F
CYBOIDES os quod. de ossib. 1^a. 43. F
ΚΥΒΟΣ de fract. com. 2°. 233. P / 7^a. 234. C
CYCEON commune nomen omnium potionum vinum habentium. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 195. H / de vic. ra. in mor. acu. com. mentario. 2°. 7^a. 122. C
CYCLAMINVS quid. de simpli. medic. Sp. 82. C
Cyclaminus ex contrarijs partib. us constat. 7°. de simp. md. fac. 5^a. 53. E
Cyclamen purgat pituitam & bilem. de dyna. Sp. 21. H
Cyclamini dosi, & quibus miscetur. de dyna. Sp. 21. H
Cyclaminus bilem per sudorem emittit. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. E
Cyclaminus aperit. 5°. de simpli. med. fac. 5^a. 35. F
Cyclaminus ventrem purgat. de simp. med. Sp. 82. D
Cyclamini succus quo modo caput purget & suffusiones dissipet. de simpli. medic. Sp. 82. D
Cyclaminus sicca cum vino potata mentem perturbat. 2°. de compo. me. dicam. secun. loc. 5^a. 137. B
Cyclaminis radices præstantiores folijs. 2°. de alim. fa. 2^a. 24. A
Cyclamini radix menses euocat, aurigini prodest, cutem detergit, & alopecias, ephelidas, omniaq. exanthemata siue efflorescētiās curat: pterea lienem induratum iuuat, & sicca asthmaticis exhibetur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
Cyclaminus cyssanthemos. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
Cyclamini cyssanthemi fructus lienes sanat, locos eicit, & asthmaticis prodest. 7°. de simp. med. fac. 3^a. 53. F
Cyclamini succus hæmorrhoidas rescat, et phymata, strumas, et alias duritias digerētib. commiscetur, suffusis competit, nares expurgat, & fetum interimit, ac validum interimēdo conceptui medicamē est. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. E
Cyclamini succus ad abolēdū colorē è facie icterici. de cura ic. Sp. 111. F
CYCLAS Apollonius. in 3^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 137. H
CYCLISCIS quibus admiscetur bilis. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. F
CYCLISCI hoc est caui excisorij scalpri. 6°. meth. med. 7^a. 42. A
Cyclisci sunt suspecti in fracturis capitis, cur, & quando illis vtendum. 6°. methodi medendi. 7^a. 42. B
Cycliscis vti vult in caluaria fracta vsq; ad meningem ossibus vehemēter motis. 6°. meth. med. 7^a. 42. C
CYCLOPEM in magna vena vulnerauit *Ulysses*. 4°. de vsu p. 1. 139. G
CYNARIA medicamenta ad lippitudinē incipientes. intro. Isa. 58. C
CYDONIA herba odoratas reddit compositiones. 1°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 128. C
Cydonia sunt fructus ad reponendum apti. de atten. vic. rat. 2^a. 45. H
Cydoniorū coctorū & struthiomelōrū differētia. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
Cydonia mire adstringunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. C
Cydonia mouent alium sensum in lingua, quā adstringentia. 1°. de simpli. medicamen. fac. 5^a. 8. H
Cydonio minus adstringit squamma æris. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 20. D
Cydonia stringūt vētrē cū stypticitate, & pōticitate. de dis. cōt. Sp. 75. B
 cum *Cydonijs* cucurbita elixa succum austerū facit. 2°. de ali. f. 2^a. 16. H
Cydonia reſtificant stomachum debile, & mollem. de dis. cōt. Sp. 74. D
 cum *Cydonij* mali carne medicamenta quandoque exhibebantur. 3°. de simp. med. facul. 5^a. 20. C

in *Cydonio* malo præparetur scammonium. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. B
 in *Cydonio* scammonium non obest stomacho. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. B
Cydonijs in oleo per tempus madefactis oleum paregoricum, & *Hypti-*
 cum aliquantum inuenitur. de simp. med. Sp. 88. D
Cydoniorū succus diu seruat cū melle coctus. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. C
Cydoniorū succus cū melle coctus cur durat. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 55. H
Cydonia mala. 6°. de comp. me. se. loc. 5^a. 167. F
CYEMA, id est vteri gestatio, primis duobus mēfibus dicitur feruere. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. C
CYETICA, id est genitalia membra, subiecta habet matrix. de natura & ord. cuius. corp. Sp. 42. B
CYGN colliria, quæ, & vnde dicta. 4°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 150. D
Cygnus inscriptus reginæ ad maximos oculorum dolores, & affectiones, 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. G
Cygnus ex terra Samia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. G
CYLINDRORVM forma Galeni. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. G
Cylindri forma, quæ. de art. com. 2°. 7^a. 266. A
ΚΥΛΩΝ quid proprie significet. de artic. com. 3°. 7^a. 278. B
ΚΥΛΩΣΙΣ quid. de artic. com. 4°. 7^a. 283. D
ΚΥΛΩΣ mensis. 3°. de dieb. decreto. 4^a. 157. E
CYMBALARIS chartilago, quæ. de ana. viu. Sp. 53. E
CYMINVM quid. de simp. med. Sp. 82. E
Cymimum est cibus acutus, incidens, aperiens, de diff. cōt. Sp. 72. F
Cymimum. 7°. de simp. medic. facultatib. 5^a. 53. F
Cyminiū calidū cum subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. G
Cymimum est in tertio ordine calidum. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. F
Cymimum, caron, anisum, ligusticum, et petroselinum sunt in eodem vsu. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 53. F
Cymimum vrinam mouet. de cura icter. Sp. 111. D
Cymimum vrinā mouet, & flatum extinguit. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. F
Cymimum frictū pro purulentis. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 152. F
Cymimum leuiter laxat. de simp. med. Sp. 82. F
Cyminum si bibatur pallorem facit. de simplic. medica. Sp. 82. F
Cyminum inflationibus, & tortionibus prodest, & viscido dolorem placat. de simp. med. Sp. 82. F
Cyminum quidam addunt ptisana. de ptis. 2^a. 47. D
ΧΥΜΟΣ, id est sapor, vocatur gustatoria facultas, siue qualitas. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. G
CYNANCH ponitur inter morbos, qui vere apparent. 5°. de sanitatē tuenda. 2^a. 94. D
Cynanche morbus peracutus. fin. med. Isa. 45. F
Cynanche etiam quæ paracynanche quomodo fiant, & in qua parte, & quomodo debeant appellari. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
Cynanche affectus ceruicis. introd. Isa. 59. C
Cynanchon, & *synanchon* an differant. de vic. ratione in morbis acutis, commentario. 4°. 7^a. 118. E
CYNARA erat quondam in magna estimatione. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. D
Cynara prauis succi. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. E
Cynaræ succus biliosum succum gignit. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. E
Cynara ad linguam fluxione laborantem. de med. fac. parab. 7^a. 173. E
CYNICI philosophi contendunt placita sua breuem esse ad virtutem viam. de cuiusq. animi pecc. not. atq; med. 2^a. 57. D
CYNOCEPHALVS inter canem & simiam medio modo se habet. 11°. de vsu partium. 1^a. 184. G
Cynocephali non multam habent dissimilitudinem ossium ab hominibus. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. G / H
Cynocephalus sumendus in simia defectu pro anatomia. 6°. de anatomi. administ. 1^a. 89. F
Cynocephalus simias laudat p anatomia. de mot. man. & obs. Sp. 70. E
CYNOCRAMBE quid & eius vires. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 43. D
CYNOMORVS quid significet. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 125. D
Cynomoros herba dicta eo quod canes celerrime interimit. 6°. de simpli. medic. facul. 5^a. 43. D
Cynomorus. 1°. de comp. medi. sec. loc. 5^a. 125. B / D
CYNORAISTAE. 10°. de simp. me. fac. 2^a. 19. B
ΚΥΝΟΣΒΑΤΩΝ vocant canirubum. 2°. de alim. fac. 5^a. 53. F
Cynobatus, id est sentis canis. 7°. de simp. med. fac. 7^a. 21. G
Cynobati decoctum adstringens leue. 5°. meth. med. 5^a. 57. F
CYNOSORCHIS. i. testiculus canis. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 53. G
CYPARISSVS, id est cupressus. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 59. G
Cyparissina resina, qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. E
Cyparissias species tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. E

CYPERVS quid.de simp.med. Sp.82.C
Cyperus mista naturā habet ex cōtrarijs.1°. de cōp.me.sec.loc.5°.129.E
Cyperus numeratur inter arida adstringentia moderate.6°. de compo. med.sec.loc.5°.172.G
Cyperus vires excoalsfacientes & aliquatenus stringentes habet.6°. de simp.med. Sp.82.C
Cyperus radix calida & sicca.7°. de simp.med.fac.5°.53.G
Cyperus radix vlceribus, quæ præ nimia humiditate cicatricē difficulter admittunt, mirifice prodest, vlceri oris conuenit, calculo vexatis cōgruit, vrinam mensesq; prouocat.7°. de simp.med.fac.5°.53.H
Cyperus radix.13°. meth.med.7°.83.G
Cyperus ex adstringentibus moderatis pro gargarismis.6°. de compo. med.sec.loc.5°.172.F
Cyperum sine morfu exicat, & parum adstringit.6°. de comp. medic. per genera.5°.256.F
Cyperus vlcera exicat.4°. de comp.med.per gen.5°.236.G
Cyperus odoratas reddit compositiones.1°. de cōp.med.sec.lo.5°.128.C
Cyperus asiaticus ad vrinæ difficultatē exptū. de me. fa. par.7°.179.A
Cyperus vltus.5°. de comp.med.sec.loc.5°.165.D
CYPHEOS odor capitis dolorem facit.3°. de loc.affe.4°.20.G
Cyphi accensum ad vaporem in deorum honorem.8°. de compo. medi. secundum loc.5°.194.E
Cyphi compositio, qualis.2°. de antid.5°.III.C
Cyphieraticum.8°. de comp.med.sec.loc.5°.193.B
Cyphis meminit.8°. de comp.med.sec.loc.5°.194.E
ex *Cyphi* illinenda est frons in caput dolentibus ex febre in frigidis.2°. de comp.med.sec.loc.5°.137.A
Kύφους quid de articulis.com.3°.7°.268.F
CYPHOIDES *Andromachi* vnde dicta.8°. de compo. medicamento. secundum locos.5°.194.D
Cyphoides antidotus.8°. de comp.med.sec.loc.5°.194.H
CYPRESSI gummi maturat. de oculis.7°.188.E
in *CYPRO* nascuntur metalla.9°. de simp.med.fac.5°.65.B
in *Cypro* capparidis plurima.2°. de alim.fac.2°.21.E
in *Cyprum*, & in cauam syriam nauigauit discendi gratia *Galenus*.9°. de simp.med.fac.5°.65.B
ex *Cypro* que simplicia portauerit *Galenus*.1°. de antid.5°.100.B
Cypru rustici pro pane polenta vtuntur.1°. de alim.fac.2°.II.H
CYPRVS qualis.6°. de comp.med.sec.lo.5°.176.D
Cypri arboris folia & summa germina sunt facultatis et qualitatis mixta.7°. de simp.med.fac.5°.53.H
Cyprus desiccatur absque morfu.7°. de simp.med.fac.5°.53.H
Cypri folia commansa accommodata sunt vlceribus in ore aphthodesi & ipsis aphthib.7°. de simp.med.fac.5°.53.H
Cypri foliorum decocto ambusta fouetur, & aduersus igneas phlegmonas & carbunculos eo vtuntur.7°. de simp.med.fac.5°.53.H
CYPRINVM oleum, & *cyprinum* vnguentum quo differant.4°. de comp.med.per gen.5°.239.H
Cyprinum oleū adstringit cū caliditate.2°. de cōp.med.p gen.5°.220.G
Cyprini oleosum mitigat medicamēta.2°. de cōp.me.per gen.5°.220.D
Cyprino inungitur pastillus.7°. de comp.med.per gen.5°.265.B
Cyprinum oleosum.2°. de comp.med.per gen.5°.220.G
CYPRINVM ceratum, quale.3°. de comp.med.sec.loc.5°.147.B
Cyprinum cerotum fortius est amathonis malagmate in ictero. de cura icteri. Sp.III.C
Cyprinum ceratum.3°. de comp.med.sec.loc.5°.146.G
CYPRIVM 6°. de comp.med.per gen.5°.261.C
Cyprum tostum.4°. de comp.med.per gen.5°.239.A
Cypria cinerula.3°. de comp.med.sec.loc.5°.145.A
Cypria cinerula meminit de remed. fac. par.7°.163.E
CYPSIVS adhuc cum generaretur, & si bacchiadis non ridebatur, terrebantur spectro, an animal sit quod in vtero.1°.328.F
CYRENAICA secta vnde. de hist. philoso. Sp.2.F
Cyrenaci vt maior copia generetur, stirpes irrigant.3°. de compo. medic. per genera.5°.232.H
Cyrenaeus succus eius qualitatē statim præ se fert et i. vrina & in alijs humoribus.1°. de sem.1°.335.A
Cyrenaeus succus tenuissimæ substantiæ calidæ.3°. de compo. medica. per genera.5°.228.E
Cyrenaeus liquor acris est.4°. de comp.med.sec.loc.5°.149.F
Cyrenaeus succus per halitū maxime digerit, calidus, tenuis.8°. de sim pli. medica. facultatibus.5°.57.D

Cyrenaeus succus numeratur inter attrahētia sponte nata.5°. de simp. med.fac.5°.36.E
Cyrenaeica lachryma trahit à profundis.6°. meth.med.7°.37.E
Cyrenaeus succus discutit.6°. de comp.med.sec.loc.5°.169.D
Cyrenaeus succus calidus p dolorib. in 6°. de mor. vul. cō.6°.3°.196.B
Cyrenaeus succus collo suspensus quo modo columellā phlegmone affe-ctam iuuat.6°. de simp.med.fac.5°.45.H
ex *Cyrenaeico* succo compositio. de palp. trem. conuul. & rig. 3°.55.H
Cyrenaeus succo qñ optimus i quartana.1°. & arte cur. ad Gla.7°.97.G
Cyrenaeici succi fit mentio.4°. de compo. med. sec. loc.156.F/157.A/5°.164.C/165.B/7°.5°.186.B
p *Cyrenaeico* succo medicus.3°. de comp.med.per gen.5°.228.E
p *Cyrenaeico* succo sagapenum.3°. de comp.med.per gen.5°.228.E
CYRIENVM vinum est cōmodum senibus.5°. de san. tuen.2°.91.C
CYRRHVIVM id est fuluū vinum, & austerum competit fluxionibus ventris. de vinis. Sp.76.F
CYRTI emplastrum ad attrahendum.6°. de cōp.med.p gen.5°.261.C
CYRTOMA quod genus tumoris. in prognost. comp.2°.4°.200.A
Κύρτος, de fract. com.2°.7°.240.G
Κύρτους. i. nasse piscatoriæ exemplum. in tim. Plat.1°.288.D
Κύρτωσις quid. de artic. com.3°.7°.268.F
CYSSANTHEMOS cyclaminus.7°. de simp.med.fac.5°.53.F
CITARISTAE cur cordas relaxent.2°. de loc.affe.4°.II.A
vt in *Citharā* chorda, ita nerui tenduntur.2°. de loc.affe.4°.II.A
Cithararum cordarum comparatio ad conuulsionem. de pal. trem. conuul. & rig.5°.56.B
CYTINVS quid sit.6°. de compo. med. secun. locos.5°.168.G/de simp.med. Sp.87.C
Cytini qui sint.4°. de comp.med.sec.loc.5°.157.C
Cytinus est flos punice domesticæ.6°. de simp.med.fac.5°.44.F
Cytini flores granatorum.8°. de simp.med.fac.5°.59.H
Cytini in fine veris generantur.7°. de comp.med.sec.loc.5°.168.G
Cytinos & balaustium distinguit.7°. de compositio. medicamentorum secundum locos.183.G/H5°.184.G
Cytini mali punici.5°. de comp.med.per gen.5°.251.E
Cytini acidorum & acerborum punicorū.6°. de cōp.me.sec.lo.5°.175.G
Cytini numerantur inter acerbæ.6°. de comp.med.sec.loc.5°.172.G
Cytini austeri sint.4°. de comp.med.per gen.5°.241.H
Cytini adstringunt.9°. de simp.med.fac.5°.64.C
Cytini vehementius adstringunt.4°. de comp.me.sec.loc.5°.149.H
Cytinus vehementissime stypticus est, & efficacissime stringit de simp. medicament. Sp.87.C
Cytini sunt ex adstringētib. parabilibus.6°. & cōp.me.se.lo.5°.169.G
Cytini sunt ex adstringentibus medicaminosis.11°. de simp. medicamen- rum facultatibus.5°.81.E
Cytini inter adstringentia moderate pro gargarismis.6°. de compositio. me. secun. loc.5°.172.F
Cytini punicorū internis vlceribus opitulantur.4°. meth.me.7°.28.H
Cytinus dysentericos sanat, vulnera recentia glutinat. de simplicibus medicaminibus. Sp.87.C
Cytinus siccus & terrestris.4°. de comp.me.per gen.5°.237.H
CYTIVS quid sit.1°. de anti.5°.101.E
Cytisus est frutex.5°. meth.me.7°.35.A
Cytisus facit multum mellis, & quale.1°. de anti.5°.101.E
Cytisi copia vbi.1°. de anti.5°.101.E
Cytisus vt malua digerit.7°. de simp.me.fac.5°.53.H
CYZICENV medicamentū.4°. de cōp.me.per gen.5°.243.F
Cyzicenum vt *Asclepiades*.5°. de comp.me.per gen.5°.250.D
in *Cyzico* fit amaracinum & *styracinū*.2°. de cōp.me.sec.loc.5°.133.F

DACTYLI numerantur in-
ter cibos calidos
de dissolutione continua. Sp.74.C
Dactyli, cibus crassus, & cur. de dissolutione continua. Sp.72.H
Dactyli nutriunt eum qui digerit eos nutri-
mēto multo crasso. de dissol. cōt. Sp.73.E
Dactyli humidi qd faciāt. & dis. cō. Sp.74.H
Dactyli virides vrinā puocat vsq; ad sanguinē. de cura icteri. Sp.III.D
cū *Dactylis* aut caricis comestus opo: tithymalli purgat cibos indigesti-
biles in intestinis, & lumbricos rotundos. de cathar. Sp.95.C
Dactylos

Dactylos dat epilepticis de pue. epi. 5^a.180.D
 Dactylorum caro non attenuat de atten. vic. 2^a.44.C
 DADINVM oleū minus laurino calidū. 6°. de simp. me. fa. 5^a.46.H
 DAE MON quid sit. de hist. philo. Sp.4.H
 Demones sibi immisso putant melancholici de melancholia ex Gale. R. Sp.109.C
 & possidonio.
 Demonem dualitatē existimauit Pythagoras de hist. philo. Sp.4.F
 Demoniorū & decanorum herba sacra. 6°. de simp. me. fa. 5^a.40.A
 ad Demones abigendos de med. fac. pa. 7^a.177.F
 DAMARVM sanguis non habet fibras q. animi mores. 1^a.319.C
 DAMASCENA pruna omnium prestantissima. 2°. de ali. fa. 2^a.21.D
 Damascena pruna seruantur de bon. & vitio suc. 2^a.36.H
 Damascena pruna subducendi gratia prae manduntur hydromeliti inco-
 eta de atten. vic. 2^a.45.B
 Damascena pruna vincuntur ab hispanis ad deiciendam aluum. 5°. de
 sanitate tuenda. 2^a.92.E
 Damascenis prunis hyeme soluēda senū aluus. 5°. de san. tuen. 2^a.92.E
 DAMASONIUM abstersiuum est. 6°. de simp. me. fac. 5^a.46.A
 Damasonium lapidem comminuit de ren. aff. dign. & med. 7^a.194.C
 Damasonium dysenterias sanat aluum sistit & oedemata mitigat &
 in renibus calculos eius decoctum atque epotum comminuit. 6°. de
 simp. me. fac. 5^a.46.A
 Damasonij figuram praese fert cinnamomum. 1°. de anti. 5^a.106.A
 in DAMNATIS vita experienda medicamenta. 10°. de simplicium
 medica. facul. 5^a.72.E
 DAMOCRATES scriptor medicamentorum. 3°. de compositione me.
 per gen. 5^a.234.H
 Damocrates versibus scripsit oia medicamenta. 1°. de anti. 5^a.102.C
 Damocrates librum fecit inscriptum Clinicus. 10°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5^a.208.C
 Damocrates librum fecit inscriptum Philiatrus. 7°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5^a.180.D
 Damocrates librū fecit Pythiciū iscriptū. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.166.B
 Damocrates theriacam fecit. 1°. de anti. 5^a.108.A
 Damocratis medici prestantissimi compositio theriacae quo differat ab
 Andromachi compositione de theria. ad Pif. 5^a.95.B
 Damocratis acopa. 9°. de comp. me. per gen. 5^a.273.C
 Damocratis dentifricium ad dentes faciendos cādidos & immobiles. 5°.
 de comp. me. sec. loc. 5^a.166.B
 Damocratis diacodion. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a.180.D
 Damocratis Dysrachitis. 5°. de comp. me. per gen. 5^a.248.E
 Damocratis ex calce viua ad digerendū. 6°. de cōp. me. p. gen. 5^a.263.A
 Damocratis discussoria. 6°. de comp. me. per gene. 5^a.262.D
 Damocratis discussoria ex sale. 6°. de comp. me. per gen. 5^a.262.G
 Damocratis emplastrum album. 1°. de comp. me. per ge. 5^a.217.F
 Damocratis emplastrum ex dictamno. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.250.F
 ex Damocratis libris giliū. 6°. de comp. me. per ge. 5^a.262.D
 a Damocrate malagmata. 8°. de comp. me. se. lo. 196.D/7°. de compo. si.
 med. per ge. 5^a.267.C
 Damocratis medicamenta. 6°. de comp. me. per ge. 5^a.259.F
 DAMON musicus. 5°. de dec. Hipp. 1^a.257.H
 Danix sit mentio secretorum. Sp.97.D
 DAPHNE arbor. 6°. de simp. med. fac. 5^a.46.B
 DAPHNE herba calida acris subamara. 6°. de simp. me. fa. 5^a.46.B
 Daphne herba tum vrinas tum mēses prolicit. 6°. de simp. me. f. 5^a.46.B
 Daphne Alexandrina. 6°. de simp. me. fac. 5^a.46.B
 DAPHNOIDES 6°. de simp. med. fac. 46.C/7°. 5^a.51.G
 DARIJ sedans febrem. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.183.A
 Δαγος exoratio. 3°. de anat. adm. 1^a.74.B
 Δαγτος quid intro. Isa.54.E
 DASYPODIS caput. 5°. de comp. med. se. lo. 5^a.164.H
 Δασύσματος id est densioris in 1°. pror. com. 1°. 4^a.162.D
 DAVCVM quid & eius vires de simp. med. Sp.83.D
 Daucus Creticus. 7°. de compo. si. me. sec. loc. 185.G/192.E/9°. 200.D/H/
 202.B/D/G/H. 10°. 5^a.206.C/E
 Daucus Creticus decorticatus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.202.H
 Daucum fame homines adacti comedunt. 2°. de ali. fac. 2^a.22.B
 Daucus multum elixandus. 2°. de ali. fac. 2^a.25.B
 Dauci radices quales de atten. vic. rat. 2^a.45.G
 Dauci radices minus nutriunt q. rapae & arū. 2°. de ali. fac. 2^a.25.B
 Dauci semen conuenit in dieta attenuante de atten. vic. 2^a.44.E
 Daudi radix de vict. ra. in mor. acu. tom. 4°. 7^a.144.E

Daucus sylvestris & quorū dr. i. sine flatu. 6°. de simp. me. fac. 5^a.46.A
 Dauci sylvestris meminit. 7°. de simp. me. fa. 5^a.50.C
 Daucus venerem prouocat. 6°. de simp. me. fa. 5^a.46.A
 Daucus purgat pulmonem & praecordia de cathar. Sp.95.B
 Daucū ad tussē veterē facit et oia vitia thoracis de simp. me. Sp.83.C
 Daucus miscetur purgātibus medicamētis. 8°. de cōp. m. se. lo. 5^a.190.B
 Daucū omne acres & ex calfactorias vires habet de simp. me. Sp.83.E
 Daucus vrinam ciet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.99.F/de mel. ex Cal. R.
 & Possid. Sp.110.B
 Daucus aromaticus quiddam ostentat. 2°. de ali. fac. 2^a.25.B
 Dauci semen odoratum est tenuium partium & vrinam ciens. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a.201.H
 Dauci semen calidū est & acre vrinā ciens. 5°. de simp. med. fac. 5^a.35.D
 Dauci semen efficax medicamen vrinae mouenda & mensibus prouoca-
 dis. 6°. de simp. me. fac. 5^a.46.B
 Daucus vrinam & menstrua prouocat de simp. me. Sp.83.E
 Daucus partum deicit de simp. med. Sp.83.E
 Daucus purgat renes de cathar. Sp.95.C
 Dauci semen vehementer calidum. 6°. de simp. me. fa. 5^a.46.B
 Dauci semē calidū cū subtili substātia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.104.G
 Dauci semē sanguinē extenuat & secernit. 5°. de simp. me. fac. 5^a.35.D
 Dauci semen ingreditur theriacam de theria. ad Pifo. 5^a.92.G
 Daucum non dat epilepticis de pue. epilep. 7^a.180.C
 Daucum calefacit. 2°. de alim. fac. 2^a.25.B
 Daucus caput replet & inflamat de pue. epilep. 7^a.180.E
 Dauci non generant crassos humores de pue. epilep. 7^a.180.E
 DAVIT potio ad iliacos de dynam. Sp.28.D

DEACVMINATA de iis q. in med. fi. cō. 3°. 7^a.214.D

ad DEALBANDVM sole vtebatur. 1°. de comp. me. per gen. 5^a.214.C
 DEALICIS casus in. 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3^a.133.E
 Dealcis vxoris casus in. 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3^a.151.D
 in Dealcis horto iacentis casus citatur. com. 7°. apho. 3°. Ex.56.C
 DEAMBVLATIO quid in. 6°. de morb. vulg. com. 5°. 5^a.191.A
 Deambulatio febricitantibus officit in. 6°. de mor. vul. cō. 3°. 3^a.177.G/H
 DEARTICVLATIO & abarticulatio de art. com. 2°. 7^a.263.E
 Dearticulatio seu deluxatio quid fin. med. Isa.50.C
 Dearticulatio quid significet apud Hippocratem secundum quosdam
 fracturis com. 2°. 7^a.238.C
 in Dearticulationib^o oibus ossa sūt facta pp motū. 1°. de vsu p. 1^a.191.C
 Dearticulationis totius copulas nervos vocat de frac. cō. 3°. 7^a.249.E
 circa Dearticulationē solā musculi caput mouētes de musc. dif. 1^a.45.G
 Dearticulationē retrorsum aut in latera dilatantes musculi qui de mu-
 sculorum dissectione. 1^a.46.B
 in Dearticulationes capitis quae musculorum coniugationes habentur
 vbi de muscu. diff. 1^a.45.G
 Dearticulationem cubiti vomentes musculi vnde oriuntur ac desinant
 de muscu. diffec. 1^a.47.H
 Dearticulationē cubiti qui musculi extendant de musc. diffec. 1^a.48.A
 Dearticulationem secundam articulorum flectentes musculi & quo mo-
 do de musc. diffec. 1^a.49.C
 i Dearticulatione humeri parvus musculus situs qualis vbi nascatur
 ac finiat de musc. diffec. Sp.47.G
 Dearticulationem coxendicis euidenter vehementerq. mouens mus. de
 muscu. diffec. 1^a.51.D
 Dearticulationem coxendicis primis musculis mouētib^o qui nerui in se
 rantur de ner. diff. 1^a.55.C
 Dearticulatione iusta & aquali solus articulus in genu iungitur de fra-
 cturis. commen. 3°. 7^a.248.H
 Dearticulationem genu mouent nouem musculi de musc. dif. 1^a.51.C
 Dearticulationem genu qui musculi extendant de musc. diffec. 1^a.51.F
 Dearticulationem genu mouentes musculi & si nouē esse ostēderit si
 dicit eē octo ne ab antiq. in re minima dissentiat de musc. dif. 1^a.51.G
 Dearticulationē totius pedis flectentes musculi de musc. diffec. 1^a.51.H
 Dearticulationem pedis totam mouens musculus de musc. diff. 1^a.52.E
 Dearticulationis modus quo modo offendit de dif. morb. 3^a.5.C
 DEBILIS infans vnde fiat de sperm. Sp.36.A
 Debilis puella vnde de spermate. Sp.28.C
 Debilis rauca grauis vox adest homini qui conceptus sit in tribus horis
 sanguinis de sperm. Sp.37.B
 Debilia & mollia facit lotio calida de vena seft. aduers. Eras. 6^a.8.C
 Debile caput & nervos non tangit vinum pauciferū de vinis. Sp.76.C
 Debilia

debilia equaliter esse duo membra per rarum est. in 6^m. de morb. vulg. 3^a. 168. D
 commenta. 2°.
 Debiliores partes cur primæ morbis excrementitijs corripiantur. de cur. 6^a. 17. H
 rat. per sang. miss.
 Debilibus, quibus sudor multus, calidus, vel frigidus, debet fieri euacua-
 tio per inferiora. com. 6°. aph. 61°. Ex. 59. F
 Debili existente agro si rigor incidat febre non deficiente, letale est. com. 7°. aph. 46°. Ex. 32. G
 men. 7°. aph. 46°.
 Debili existente corpore in continua febre, si labrum, vel oculus, vel na-
 sus, vel supercilium peruertatur, aut non videat, aut non audiat,
 letale. com. 4°. aph. 49°. 33. B. com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. F
 Debiles si fuerint vires agrotantis, & ea quæ in corpore est dispositio,
 sit ex corruptione humorum, vel defectu, cur illis parum alimenti &
 sepius afferendum sit. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Debile corpus habentes si aqua frigida lauentur, refrigerantur, atq; of-
 fenduntur. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Debilis cui est naturalis labor in corpore, huic conueniunt cibi subtilian-
 tes. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Debilis natura confortat electuarium dianthu. de dyn. Sp. 26. D
 Debiles ex longa infirmitate curat electuariū dianthu. de dyn. Sp. 26. D
 ad Debilia membra ex frigore decoctio assari. de med. exp. Sp. 107. B
 Debilem, & mollem stomachum rectificant cibaria styptica. de dissolu-
 tione cont. Sp. 74. D
 Debile stomachū confortat decoctio mastiches. de med. exper. Sp. 104. D
 Debilem stomachum confortans electuariū aristolochia. de medicinis
 expertis. Sp. 108. A
 Debile hepar & cor confortans medicina Zenonis Atheniensis. de medi-
 cinis expertis. Sp. 107. F
 Debilis apoplexia quæ dicatur. com. 2°. aph. 42°. Ex. 18. B
 Debilia medicamenta non conueniunt ietericis. de cura ieteri. Sp. 110. H
 Debilia medicamenta in alopecia quo modo humectanda. 1°. de compo.
 medicamen. sec. loc. 5^a. 122. D
 Debiles, lege Imbecilles.
 DEBILITATE visus non discernunt oculi piscium intermedios colo-
 res. de anat. viu. Sp. 49. B
 Debilitas corporis sequit ad dominū phlegmatis. de anat. viu. Sp. 45. E
 Debilitas plurimum habentes vires ex morbo, balbutient. commen-
 tario. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Debilitatem corporis in omnibus ostendit vrina alba, & nuda. de dyna-
 midis. Sp. 35. E
 Debilitas stomachi est signum infrigiditatis, & humectati corporis. secre-
 torum. Sp. 78. G
 qñ Debilitas visceris accrescet ita, vt i se ipso continere superfluitates
 non possit, nigra fient deiectiones. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 Debilitas ex virium defectu facile non habet remedium. commenta. 6°.
 aphor. 27°. Ex. 48. H
 ad Debilitatē interiorū mēbrorū ex causa frigida. de med. ex. Sp. 107. B
 ad Debilitatē mēbrorū interiorū valēs medicina. de me. exp. Sp. 104. G
 ad Debilitatem stomachi secretorum. Sp. 98. D
 Debilitati stomachi conferens oleum. de dyn. Sp. 27. C
 Debilitati stomachi prodest omphacomele. de dyn. Sp. 22. C
 contra Debilitatē hepatis datur decoctio castib. de med. exper. Sp. 106. F
 ad Debilitatem hepatis electuariū iridis. de med. exper. Sp. 105. E
 Debilitati hepatis conferens oleum. de dyn. Sp. 27. C
 ad Debilitatem hepatis ex frigida causa valet rhabarbarum. de medi-
 cinis expertis. Sp. 106. E
 ex Debilitate hepatis fluxu cōferēs medicina. de med. exp. Sp. 104. G
 ad Debilitatem virtutis digestiua confert pulvis gariophilorum. de medi-
 cinis expertis. Sp. 106. E
 ad Debilitatē neruorū medicamē Amoronis regis. de me. exp. Sp. 108. F
 ad Debilitatem coitus secretorum. Sp. 99. H
 ad Debilitationem corporis secretorum. Sp. 100. D
 ad Debilitatem secretorum. Sp. 98. H
 Debilitant corpus, & attenuant cibi acuti. de diss. cont. Sp. 72. F
 Debilitat magis sectio venæ pedis q̄ venæ brachij. de ana. viu. Sp. 55. A
 Debilitato calore nativo ex sanguinis profluvio in febribus quacumq; ex
 parte, cū resciumt, alui ijs humectantur. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 DECEPTIO in quibus sit. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. H
 Deceptio, falsa intelligentia ab Hippocrate dicit. 9°. de decr. 1^a. 281. C
 Deceptio vnde veniat in rebus quæ veniunt in controuersiam. 9°. de de-
 cretis Hippocratatis. 1^a. 286. C
 Deceptio vt effugiatur definita locutione vtendū. 3°. meth. med. 7^a. 22. D

quomodo DECERNANT in morbis primus & secundus dies. 1°. de
 diebus decretorijs. 4^a. 148. H
 Decernant quò modo vigesimus septimus & vigesimus octauus. 1°. de
 diebus decretorijs. 4^a. 149. C
 DECLINATIO in homine est à trigesimo anno ad trigesimū quintū.
 in prog. com. 3°. 4^a. 210. D
 Declinante etate abundat nigra bilis secundū Hippocratem. bre. denot.
 dogm. Hippoc. 1^a. 231. B
 in Declinantibus etate fit status hypochondriacus cū venere vtuntur.
 in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 171. G
 Declinantem etatem quartana sequuntur. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
 in Declinante etate renum affectus. in 6^m. de morb. vul. cō. 1°. 3^a. 155. C
 DECLINATIO quid sit. 1°. de cris. 4^a. 125. H
 Declinatio est melius tempus totius circuitus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
 in Declinatione omnia accidentia, & morbus sunt debiliora. commēta
 rio. 2°. aph. 3°. Ex. 16. H
 Declinationem, statum, augmentum, & principium habent quicunque
 morbi salubres. de mor. temp. 3^a. 89. D/E
 Declinationem, & vigorem habet morbus omnis qui soluitur. de morb.
 temporibus. 3^a. 89. E
 Declinatio accessiois quò mō fiat de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a. 115. G
 Declinatio febris quando. 2°. de diff. morb. 3^a. 42. D
 Declinationem significat postpositio. 1°. de cris. 4^a. 125. H
 Declinationis notæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. G/1°. de cris. 4^a. 126. C
 Declinationis indiciorum exemplum. 1°. de cris. 4^a. 126. B
 ad Declinationem venientes circuitus, qui. de mor. temp. 3^a. 85. G
 Declinatio habet latum spatium. de mor. temp. 3^a. 89. D
 Declinatio quibusdā non videtur fieri, vbi repentina crises aduenerint.
 3°. de cris. 4^a. 142. E
 Declinationem sensibilem non habent synochæ. de mor. temp. 3^a. 86. D
 in Declinatione non dari remissionem fm aliquos. de mor. tēp. 3^a. 86. G
 in Declinationibus præcipua perniciosi sunt somni, si noceant. commen-
 ta. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
 in Declinatione vrinae fiunt crassæ. com. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
 in Declinatione deiectiones nigrae nō sunt malæ. cō. 4°. aph. 21°. Ex. 19. E
 Declinationis tempus manifestum est, si quis acute per sudorem, vel san-
 guinis fluorem indicetur. de mor. temp. 3^a. 85. E
 in Declinatione colliquesationis vrina qualis. ques. in Hipp. Sp. 113. C
 Declinatio inflammationis. de tot. mor. temp. 3^a. 88. F
 in Declinationibus inflammationū q̄ sumēda. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 168. F
 ad Declinationes affectionum oculorum malabathrinum. 4°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5^a. 154. E
 ad Declinationes oculorum inflammationum philadelphii. 4°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5^a. 154. E
 Declinatio febris nō expectāda, sed doloris magnitudo ipsiciēda i lassitu-
 dine et dolore oculorū p̄ secāda vena. de cur. rat. p̄ sang. miss. 6^a. 21. C
 in Declinatione quid addendum ipsi diamoron. 6°. de compositio. medi-
 dicamen. sec. loc. 5^a. 173. A
 i Declinationib⁹ pleuritidis et peripneumonix tumores euaporāt, ac sub-
 mittunt, i accessionū vero p̄cipijs increscūt. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
 ad Declinationē vniuersalē nō pueniūt morituri. 3°. de cris. 4^a. 142. E
 in Declinationē vli vbi ager morit^r, ex errore est. 3°. de cris. 4^a. 142. E
 in Declinatione particulari cur aliqui moriant^r. 3°. de cris. 4^a. 142. E/F
 Declinationis particularis mortalis pulsus. 3°. de cris. 4^a. 142. F
 Declinationis particularis optimæ pulsus qualis. 3°. de cris. 4^a. 142. F
 in Declinatione particulari vena secāda. de cur. rat. p̄ sang. miss. 6^a. 21. B
 in Declinatione tantum victus exhibendus, si vires consent. de morbo
 rum temporibus. 3^a. 90. A
 in Declinationibus potissimum remedia fiunt. de opt. secta. Isa. 28. B
 in Declinatione primæ accessionis balneum facit in febre ex obstructio-
 ne. 8°. meth. med. 7^a. 50. A
 in Declinatione lauandi febricitantes. 7°. meth. med. 7^a. 51. G/8°. 53. G/
 10°. 65. F/11°. 7^a. 73. B
 in Declinatione danda aqua frigida. 9°. meth. med. 7^a. 57. G
 DECLIVITATIS meminit. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 6^a. 203. F
 DECIDENTIA in manu quid, & quo modo fiat, & differat a reclina-
 tione. 3°. de mot. musc. 1^a. 311. B
 nō Decidere, & contineri idem. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 210. G
 Decidere natura melius est ossium fragmenta, q̄ vi medicamentorum ob-
 futuras fistulas. de ijs quæ in medic. fiunt. com. 2°. 7^a. 210. H
 Decidere cito non debent linamēta, & laquei. de ijs quæ in medicatrina
 fiunt. com. 2°. 7^a. 210. F

Decidere cito non debent crusta. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. F
 Decidens excrementū à flāma cinis & fauilla est. 3°. de pres. 4°. 118. H
 ad DECEM, & octo horas prorogantur tertiana non legitimæ. com-
 men. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Decimus dies non est decretorius. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 120. E
 Decimo die nullus iudicatus. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 128. B
 in Duodecimo & decimosexto neminem vidit iudicatum Galenus. 1°. de
 diebus decret. 4°. 145. F
 Decimus tertius dies qualis. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. G
 Decimus quartus dies qualis. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. G
 Decimoquarto die quando fiet crisis. 1°. de dieb. decret. 4°. 151. B
 Decimoquarto die vox intercepta quid significet febricitanti. de viēt.
 ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 142. F
 in Decimosexto si quispiam iudicatur. 1°. de dieb. decret. 4°. 148. E
 Decimosextū nunq̃ vidit Galenus iudicantē. 1°. de die. decre. 4°. 146. G
 Decimosseptimus dies est bonus, et iudicatorius. c. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Decimosseptimo die quando fiet crisis. 1°. de dieb. decre. 4°. 151. B
 Decimosoctauus indicat vigesimū primū. 2°. de dieb. decreto. 4°. 152. F
 Decem menses gestari infantes in utero matris, collige ex verbis Hippo-
 cratis. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Decimo mense infantes famescunt, & incipiunt calcitrare propter dese-
 ctum alimenti, & frangere membranas, unde fit initium partus. cō
 men. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 DECLARARI debent ex seipsis scriptores. 4°. de dig. p. 4°. 86. B
 DECOCTVM facit per consumptionem tertie partis. 4°. de comp. me.
 se. lo. 5°. 153. H. de rem. par. fac. 7°. 157. C
 Decoctio ad medias. de rem. par. fac. 7°. 157. D. E
 post Decoctioem crocus inijcitur. 3°. de med. fac. par. 7°. 174. D
 DECOCTVM Absinthij aluo, & ventriculo prodest. de mel. ex Gale-
 nus Ruf. & Poss. Sp. 110. B
 Decoctio absinthij matricem purgat. de cathart. Sp. 95. C
 Decoctio absinthij, & centaurea minoris aperit obstructionem minus q̃
 decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B
 Decoctio Agarici quo modo fiat. de med. exper. Sp. 107. C
 Decoctio agarici datur contra ægritudines cerebri, & hepatis. de medi-
 cinis expertis. Sp. 106. F
 Decoctio agarici dolorē antiquū capitis sanat. de medic. exp. Sp. 104. D
 Decoctio Assari puocat vrinā, & menstrua fortiter. de med. Sp. 104. D
 Decoctio Casti datur contra debilitatem hepatis, & oppilationes. de
 med. exper. Sp. 106. F
 Decoctum Caricarum, & fursurum vñ est ex discussorijs parabilibus.
 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. G
 Decoctio Carui, & seminis apij puocat vrinam, & mēstrua fortiter,
 & subtiliat humores crassos. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoctio Centaurea curat ischiadem. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoctum Centaurij minoris prodest melancholicis. de melā. ex Gale-
 no Ruf. & Poss. Sp. 110. B
 Decoctio Centaurea, & ruta valet contra morsum rutelæ. de medicinis
 expertis. Sp. 106. F
 Decoctum cuiusq; duri quandiu coquitur, semper fit salius, & deniq;
 amarius. 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 Decoctio Cicerum expurgat ictericos. de cura icteri. Sp. 111. B
 Decoctio Epithymi data epileptico ab ægyptiaco quodam ex melanco-
 lia profuit. de med. exper. Sp. 104. C
 Decoctio corticis Fislci confortat stomachū, & mundificat canales pul-
 monis, & hepatis. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoctio Feni græci euacuat scybala. de cathar. Sp. 95. D
 Decoctio Gentiana datur ad frigiditatem membrorum, & ad fluxū pro-
 uenientem ex ea. de med. exper. Sp. 106. F
 Decoctio Hysopi curat asthma. de med. exper. Sp. 106. F
 Decoctio radici Iridis apit obstructionē crassā. de medi. exp. Sp. 104. B
 Decoctio Iuniperi puocat menstrua. de med. exper. Sp. 106. F
 Decoctio radicū Lapathij puocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 Decoctum Lenticulæ cū melle pudēda laxat. 11°. de simp. med. f. 5°. 80. D
 Decoctio Lupinorum puocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 Decoctio Maluæ euacuat scybala. de cathar. Sp. 95. D
 Decoctio Mastiches cōfortat stomachū debile. de med. exper. Sp. 104. D
 Decoctio Squinanthi datur ad dolorem mulieris post partum. de medici-
 nis expertis. Sp. 106. F
 Decoctio Thymi purgat cibos indigestibiles & lumbricos rotundos. de
 cathartici. Sp. 95. C
 Decoctio in declinatione febris quotidiana. de med. exper. Sp. 105. D

Decoctio ad febrem tertianam. secretorium. Sp. 101. A
 Decoctio purgans matrices mulierum, & dissoluens vterofitates, & mē-
 strua puocans. de med. exper. Sp. 105. D
 DECOLLATI quæ. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 Decollatum id est ατεαχλον, dupliciter. 4°. de decr. Hippo. 1°. 250. B
 DECOLORES quos vocet. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. H
 Decolores purgandi non sunt. in 1^m. progn. com. 2°. 4°. 174. D. de viēt. ra.
 in morb. acu. com. 4°. 7°. 150. E
 Decolora quibus causis fiunt menstrua. com. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
 DECORE ac recte agere in arte vbi possumus, decore ac recte agere
 debemus. de fascijs. 7°. 193. C
 Decore iniectum intelligit quod elegans est. de fascijs. 7°. 293. E
 Decor saltem inducendus, quando pars restitui non potest, vt in muila-
 tionibus. ars med. 1^a. 71. C
 ad Decorem dentium smegma. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 164. H
 DECOSTIS quid significet. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DECRESCENTEM lunam obseruat de dyn. Sp. 25. E
 DECREPITI cur non videant. 10°. de vsu par. 1°. 179. E
 in Decrepitis tabes sine febre. 1°. de diff. feb. 3°. 34. E
 DECRETORIOS dies cognosci iubet Hippocrates. bre. denotat. dog.
 Hippocra. 1°. 231. D
 Decretorios dies nouit Hippocrates. in progn. com. 3°. 4°. 206. E
 Decretorius dies cōducit ad firmitatē iudicationis. in pg. c. 3°. 4°. 203. E
 i Decretorios dies icidit morbi mutatio. i 3^m. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 132. E
 de Decretorijs diebus librum quo tempore cōposuerit Galenus. de pra
 cogn. ad Poss. 4°. 219. E
 de Decretorijs diebus Galen⁹ scripsit ob amicos. 3°. & die. dec. 4°. 159. H
 de Decretorijs diebus liber pgnostica præcedit. in pgn. cō. 1°. 4°. 190. E
 de Decretorijs diebus liber ante librum prognosticorū scriptus. in pro-
 gno. com. 2°. 103. E. com. 3°. 206. D. F. G. 4°. 210. D
 Decretoriū dies morborum. in progn. com. 3°. 4°. 207. B
 Decretoriū dies partes. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 120. D
 Decretoriū dies impares. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 120. D
 Decretoriū dies p quaternarios et septenarios. in pgn. c. 3°. 4°. 206. F. G
 Decretorius minor est quartus, & est index septimi. 2°. de diebus decre-
 torijs. 4°. 154. F
 Decretoriū non sunt vigesimus octauus, & decimus. in 1^m. de morb. vul-
 garibus, com. 3°. 3°. 120. E
 in Decretoriū dierum enumeratione. Hippocrates ad sexagesimū
 vsque in prognosticis processit. 2°. de dieb. decre. 4°. 156. A
 Decretoriū quadragesimus & octuagesimus. in 1^m. de morbis vulgari-
 bus. commen. 3°. 3°. 123. A
 Decretoriū sunt dies sexagesimus, & octuagesimus. in 1^m. de morb. vul-
 garibus, com. 3°. 3°. 123. C
 Decretoriū dierum terminus est centesimus vigesimus dies, postea
 menses & anni sequuntur. 2°. de dieb. decre. 4°. 156. D
 Decretoriū dierum natura in diuersis. 2°. de dieb. decre. 4°. 154. F
 Decretorijs diebus sunt deteriores tertiana naturam referentes febres.
 in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 110. F
 Decretoriū moderatores, qui in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 120. E
 Decretoriū validissimi, qui in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 120. E
 Decretoriū omniū fortissimus est septimus. 2°. de die. decre. 4°. 154. F
 Decretoriū dierum ratio ex luna. 3°. de die. decre. 4°. 156. H
 Decretorios dies à natura fieri negat Asclepiades. 1°. de na. f. 1°. 294. E
 Decretoria non indicantia qd faciant. in 1^m. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 121. C
 Decretoria signa sunt in genere accidentium. in pgn. com. 3°. 4°. 212. G
 Decretoria accidentia. ars med. 1^a. 68. A
 Decretoria signa non debent statim elucere. in 1^m. de morb. vulgaribus,
 commen. 2°. 3°. 115. A
 Decretoria signa in statibus apparent. 1°. de cris. 4°. 128. D
 Decretoria signa quandoq; male apparent. 1°. de cris. 4°. 128. D
 in Decretorijs expulsionibus qui pulsus. 2°. de cau. puls. 4°. 94. C
 Decretorias excretiones cur promittat altus simul & celer in contra-
 ctione pulsus. 4°. de presag. ex puls. 4°. 122. B
 DECRETVM quid fin. med. 1^a. 43. E
 DECRVS quid significet. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DECUBITVS apud Hippocratem cōuenit toti corpori. in 6^m. de mor.
 vulg. com. 1°. 3°. 160. D
 Decubitus principium, quale. 1°. de die. decr. 4°. 147. E
 Decubitus supinus. cur faciat extendere priapum. de loc. affe. 4°. 42. A
 Decubitus pro abscessu intelligitur. in 6^m. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 178. F
 Decubitus, id est aposcemata, q vocent. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. A
 Decubitus

Decubitus periculosi in morbis melancholicis apoplexiâ corporis, vel cō-
uulsionē, vel furorē, vel cecitatē significat. cō. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
Decumbere in latus melius est. 2°. de mo. mus. 1°. 314. D
Decumbunt quidā egrorum statim, alij non. 1°. de dieb. dec. 4°. 147. E
Decumbere & deorsum ferri non idem, & quo modo differant. de pal-
pit. tremore. 3°. 52. A
DECURTATVM crus quodnam dicatur esse. de articulis commenta-
rio. 3°. 7°. 277. F
Decurtati pulsus, qui. 2°. de caus. puls. 4°. 91. H
Decurtati deficientes pulsus, qui. 1°. de diff. pul. 4°. 49. D
Decurtati reciproci pulsus, qui. 1°. de diff. pul. 4°. 49. D
Decurtati pulsus reciproci qui vocentur. 2°. de cau. pul. 4°. 91. H
DECVSSORIVM instrumentum. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
DECVTITVR, id est οχεται, quid significat de articulis commen-
tario. 2°. 7°. 263. H
DEDVCCANTVR in omne corpus facile quæ vina. 12°. methodi
medendi. 7°. 76. H
DEFATIGATI hnt musculos qescētes. 2°. de mo. mus. 1°. 314. C
DEFECTVS in membris quid faciat. 1°. de vsu par. 1°. 120. D
Defectio membri qualis sit. de ocul. 7°. 189. E
Defectus interiori partiu qbus fiat. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. E
Defectus in vnoquoque tantum detrahunt de perfecta vtilitate, quantū
ipsi à commensuratione deficiunt. de consuet. 2°. 61. G
ex Defectu prioris actionis crebriores sunt actiones omnes. 1°. de cau-
sis puls. 4°. 90. A
Defectus prioris actionis in pulsu resarcitur motus celeritate. 1°. de cau-
sis puls. 4°. 87. E
DEFECTVS animi, & dissolutio de vna re dicuntur. 1°. de arte cur.
ad Glau. 7°. 98. E
Defectus animi sit ex pluribus causis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
Defectionem animi multiplicem esse, collige. cō. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
Defectus animi est bulimus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
Defectus ai ex vtero quot modis fiat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. E
Defectus animi quos morbos antecedat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
Defectus animi ex cholera, profluuiū alui, & euacuationibus magnis, quo
modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
Defectus animi ex sudore balnea nocēt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
Defectus animi ex ore ventriculi quomodo curetur. 1°. de arte cura. ad
Glauconem. 7°. 99. B
Defectus ai ex multitudine quo curādus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. B
Defectus animi ex siccitate quo curandus. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
Defectus animi ex inflammatione, aut febre maligna, quomodo curetur.
1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
Defectus animi ex membri principalis obstructione quo modo curetur.
1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. F
Defectus animi ex ruptura abscessuum, & ex euacuationibus quomodo
curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. F
Defectio animi, exortio, aut vomitio à tuberculi inus ruptione fit. com
men. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
Defectus animi ex tristitia, gaudio, timore, ira, terrore, & vulneribus,
quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
Defectus animi ex dolore intestini laxi, & ilei quo modo curandus. 1°. de
arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
Defectus animi ex viriū imbecillitate quo modo curandus. 1°. de arte
cur. ad Glau. 7°. 99. G
Defectus animi ex purgatione, ex doloribus articularum, neruorū, &
tendonum quomodo curandus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. G
ad Defectus imbecillitatem remedia de theria. ad Pis. 5°. 94. D
Defectiones animi remouere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
vsq; ad Defectionem animi quandoq; euacuandum est, & quando. com.
1°. aph. 23°. Ex. 10. D
ad Defectionem & tensionem stomachi. de dyna. Sp. 27. H
Defectus corrumpit æquabilem temperaturam. 8°. de decr. 1°. 274. E
ad Defectus sequitur à quando siccitas, aliquando frigiditas, aliquā-
do vtrumq; com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
ex Defectus nullus morbus, fm quosdam. de nat. hu. com. 2°. 7°. 181. H
ex Defectu fieri morbos in mulieribus, & viris arbitratu Hippocra-
tes. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. D
Defectus humorum exigit adiectionem ciborum, corruptio vero contē-
peramentum. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
Defectus substantia in vrinis est alij deterior. de vrinis. 4°. 123. H
Defectus lunæ, qui. de hist. philos. Sp. 7. C

Defectum luna seruat. de dyna. Sp. 26. A
Defectus solis, qui. de hist. philos. Sp. 7. A
DEFICIENS nihil expetimus. ad Thrasy. 2°. 103. B
Deficientium partium non nullæ ex toto abolitæ, non nullæ ex dimidio
præcisæ. de diff. morb. 3°. 4. F
Deficiens substantia quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 92. B
Deficientibus mensibus in mulieribus atrabilarijs quæ vena secanda. de
mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
Deficientes in errando purgandi non sunt in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. D
Deficientes frequenter non sunt purgandi. de dyn. Sp. 20. F
Deficientes decurtati pulsus, qui. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
Deficientes reciproci pulsus, qui. 1°. de diff. puls. 4°. 49. D
Deficientes inæquales pulsus, qui. de diff. puls. 4°. 49. E
in DEFLORATIONE virginis dilatatur collum matricis, & quæ
venæ frangantur. de anat. viu. Sp. 51. E
ad Defluuium capillorum. de rem. par. fac. 7°. 154. B
Defluxus quid. fm. med. Isa. 47. D
Defluxus omnes quando boni, & quando non boni, considerandum. 1°. de
crisibus. 4°. 128. B
Defluxus à corpore quo modo, & à quibus fiat. cō. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
Defluxus à superiori parte tendit deorsum. de frac. com. 1°. 7°. 228. A
ex Defluxionib; ad partes imbecillas fiunt morbi. in 1°. de morbis vul-
garibus, com. 2°. 3°. 109. A
Defluxio à capite mox reprimenda est. de rem. par. fac. 7°. 157. G
Defluxus ad oculos sunt à capite. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F
ad Defluxum inexuperabilem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. C
DEFORMIS viri opulenti historia, qui voluit procreare formosum
puerum. de ther. ad Pis. 5°. 94. E
DEFOSSVS pulsus fit cardiacis. de dyn. Sp. 34. G
DEFVRTI crassitudinem representare vnionē optimæ æruginis aqua
perfusa, collige. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
in DEGAMINE vel in testis cocta oua generant nutrimentū cras-
sum, & corruptibile. de diff. cont. Sp. 74. E
in DEGLVTIENDO quis gutturis motus. de mot. man. Sp. 70. A
Deglutientis quo modo fiat motus. 3°. de na. fa. 1°. 304. F
Deglutitioni conducentes muscoli. de voc. inst. diff. 1°. 107. E
ad Deglutendum qui situs magis commodus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. B
Deglutitionis hora inspiratio deineri non posset. de ana. viu. Sp. 48. B
Deglutitioni primæ similis est renum à caua vena attractio. 6°. de locis
affectis. 4°. 38. A
Deglutire & vomere sunt contraria, & quo mō. 3°. de nat. fa. 1°. 304. H
Deglutire cur facilius quàm vomere. 3°. de nat. fac. 1°. 304. H
DEGRAVATVR quo modo facultas. de puls. ad tiro. 4°. 44. G
DEICIUNTVR quæ tarde, quæ citius. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
Deiciant quæ leuiter. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
Deicere faciunt, & distribuere detergentia. de vict. rat. in morbis acu-
tis, com. 1°. 7°. 111. E
Deiectio quo modo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 38. F
Deiectionem excitat acris qualitas. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
Deicere faciunt cibi humidi & glutinosi. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
Deiectionem quæ olera faciliunt. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
Deiectionem procurant nitrosa. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
Deiectionem prouocat melopeponū pars intima comesta, in qua sunt se-
mina. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
Deiciat quæ multa. 12°. meth. med. 7°. 75. H
p Deiectionem mustum dulcissimum bibitur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
Deiciendi gratia quæ vna sumantur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
Deiciat quibus causis intestina. de vic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 120. E
Deiectione, & vomitu inanitur ventriculus. 7°. meth. med. 7°. 49. C
Deiectiones alui inferioris fiunt à vi naturali aliena excernēte. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
Deiectiones expellunt abdominis muscoli. 3°. de nat. fac. 1°. 303. B/ 6°. de
locis affectis. 4°. 38. F
Deiectio fit musculis abdominis compressis. 6°. de loc. af. 4°. 38. F
ad Deiectionem necessarij sunt muscoli thoracis & abdominis. 3°. de
symp. caus. 3°. 27. D
ad Deiectionem irritat intestina pituita si falsedinem, atque acrimoniam
aliquam sibi adiunxerit. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
p Deiectione abstinij coma in melicrato, post quā vixum exhibeatur.
1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
ad Deiectionem quid faciat oleum, & garum. de vic. rat. in morbis acu-
tis, com. 1°. 7°. 111. G

ad Deiectionem quid facit cerebrum cum oleo & garo conditū. de vici-
rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 11. G
cur Deiciunt, & euomunt sepius pueri, quā atate florentes. 3°. de sym-
ptom. caus. 3°. 29. B
Deiectiones atatum ratione quō mutantur. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
Deiectiones ac subductiones solet Hippocrates nominare per aliu exen-
tia. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
Deiectione euacuatur intestina, et iecinoris caua. 7°. meth. me. 7°. 49. D
p Deiectiones expurgari aliquando totum corpus, collige. commen. 4°.
aph. 85°. Ex. 37. D
Deiectionem paruum significat mictio noctu plurima facta. commē. 4°.
aph. 83°. Ex. 37. B
Deiectio fit p^{re} copia ingesti cibi. in progn. com. 2°. 4°. 199. D
ex Deiectionibus indicantur concoctiones. de tot. mor. temp. 3°. 88. G
in Deiectionibus stercoris & vrina natura prouidentia videtur. in 6°.
de mor. vulg. com. 5°. 3°. 189. D
Deiicitur pallida & flaua bibis etiam sanis nondum aegris. in 3°. de mor-
bis vulga. com. 2°. 3°. 139. G
Deiectionum multi colores p^{re}ter naturā sponte quidē euacuati multa-
rum atque malarum in corpore dispositionum sunt signa, a medica-
mento autem ducti vim habente plures humorum species euacuare,
nihil absurdum significant. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. F
quā Deiectiones exustam esse omnem natiuam humiditatem a calore fe-
brili demonstrent. com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
cū Deiectionibus acerbis ventrem inferiorem calidum habentes id ex
colliuatione patiuntur. de vic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
Deiectio Albicans quā, & quid significet. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 183. C
Deiectiones alba ex quibus fiant. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 165. A
Deiectiones albicantes spumosa mala. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 171. G
Deiectiones alba quo modo fiant in morbo regio. i. 1°. pr. cō. 1°. 165. A
in progn. com. 2°. 4°. 199. E
Deiectio alba phreneticis mala. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 165. A
Deiectio Aquosa quid indicat in progn. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones assidua, cur. 3°. de sym. caus. 3°. 27. D
si Deiectio atrā bilis siue nigra, quā sanguine nigro assimilatur, appa-
ruerit iis qui sunt extreme extenuati, postridie moriuntur. commen.
4°. aph. 23°. Ex. 29. G
Deiectiones Biliosa, & syncera quid significant in 1°. pror. com. 1°. 4°. 166. C
q^b Deiectiones biliosa sunt in febribus acutis, lac nocet. commen. 5°.
aph. 64°. Ex. 44. D
q^b Deiectiones biliosa superueniente surditate cessant, & quibus sur-
ditas, superuenientibus biliosis deiectionibus, cessat. commentario
4°. aph. 28°. Ex. 30. D
Deiectio Candida quid indicat. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones Caprarū vocant & v^{er}g^{er}etous. in 1°. pror. c. 2°. 4°. 169. E
Deiectio Celeris vnde. 3°. de sym. caus. 3°. 27. C
Deiectio nondum in Chylum mutata significat ventriculum male coque-
re. de tot. mor. temp. 3°. 88. G
Deiectio Corpulenta esse debet morbo eunte ad iudicationem in progn.
commen. 2°. 4°. 199. D
Deiectionum Corruptionem in aluo quā symptomata sequantur. de sym-
ptom. diff. 3°. 12. E
Deiectio crocea quid indicat in prognost. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones Cruentā vnde sint. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 162. B
Deiectio Exigua glutinosa et cādida quid signet. in pgn. cō. 2°. 4°. 199. G
Deiectio Frequens quorum malorum sit causa. in pgn. cō. 2°. 4°. 199. C
Deiectiones & Flauas, & ruffas, & nigras in pestilenti morbo vidit
Galenus non magis in iis qui exitio proximi erant, quā in saluan-
dis. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
in Deiectionib⁹ Flos supnatās qd significet. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 166. C
Deiectio Graueolens quo modo distinguatur ab humore crudo. in pro-
gnost. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectio graueolens quid significet in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectiones Hepatica, quā. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 186. D
Deiectionis Humiditas symptoma celeris exitus. de symp. diff. 3°. 12. E
Deiectionem humidam, multamue, aut contrariam nō necesse est sequi,
si quis male concoxit. 3°. de sym. caus. 3°. 30. B
Deiectio Liuida fit vbi atrā bilis modica modice permiscetur. in progn.
commen. 2°. 4°. 199. H
Deiectio cur fiat madens. in progn. com. 2°. 4°. 199. C
Deiectio Maior quā pro cibi portione, cur. 3°. de sym. cau. 3°. 27. D

Deiectio Minor quā pro cibi portione, cur. 2°. de symp. cau. 3°. 27. D
Deiectiones Mera quā appellantur. in 3°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 139. G
Deiectio cum mera dicitur, semper est praua. in 1°. de mor. vulgaribus,
commen. 3°. 3°. 121. C
Deiectio mera biliosa. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 124. G
Deiectiones Mordaces quo modo curet clyster. in 6°. de morbis vulga-
ribus, commen. 2°. 3°. 161. H
Deiectiones Nigrā quales sint. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectiones nigra vnde generentur. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectio nigra tingitur ab atra bile sincera. in progn. cō. 2°. 4°. 199. H
Deiectiones nigra quo mō differat a bile nigra. cō. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectiones nigra, qualis est sanguis niger, sponte venientes siue cum fe-
bre, siue sine febre, pessima, & quanto fuerint plures, peius, cum me-
dicamento vero melius, & quanto colores plures non praua. com-
menta. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Deiectiones nigra in principio, & augmento mala, in statu & declina-
tione non semper. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
Deiectiones nigra ab initio morbi ostendunt magnam visceris lesionem.
com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
ex Deiectionibus nigris sanguinem si deiecerint in acutis periculosum.
in 1°. pror. com. 3°. 4°. 185. B
Deiectio nigra mortē significat. de vic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 41. D
Deiectionis nigra meminit. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 126. H
Deiectio Optima, quā. in progn. com. 2°. 4°. 199. A
Deiectio Optima quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectiones Pingues indicant colliuationem. in 3°. de morbis vulgari-
bus, com. 3°. 3°. 146. E
Deiectiones Purā biliosa, & spumosa habent graues offensas. de vic. ra-
in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. C
Deiectionem Puris faciunt suppurationum ad intestina ruptiones. com-
men. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
Deiectione Ramenta ex intestinis eiciuntur. 4°. de loc. aff. 4°. 35. H
Deiectio Rubens mala in omnibus morbis. in 1°. pror. cō. 2°. 4°. 161. F
Deiectio vniuersim Secreta quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectio sensim secreta quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectio Senior vnde. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
Deiectio in Spiras voluta, quā. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 169. F
Deiectio spumosa, quā. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 178. C
Deiectiones spumosa dānanda. de vic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. C
Deiectio spumans quid indicet. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
q^b Deiectiones si stare permiseris, & nō moueris, veluti strigmenta
subsistunt, quid significet, & qd agēdū. cō. 7°. aph. 64°. Ex. 60. A
Deiectio Subluens. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 181. E
Deiectio Subrufa sit nec graue olens. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
Deiectiones Superflua noxia sunt. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 166. F
Deiectio supflua vires euerit. de vic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 128. E
Deiectio Syncera, quā. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 171. C
Deiectiones syncera quā sint, & quid portēdāt. c. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
Deiectiones syncera quā & quid agant. com. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
Deiectiones syncera & fastidium cibi in morbo diuturno, malum. com.
7°. aph. 7°. Ex. 54. C
a Deiectione syncera difficultas iestimorū malū. c. 7°. aph. 13°. Ex. 55. E
Deiectiones syncera spumosa, praua. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 171. C
Deiectiones Tenuis, nigra, & spumosa. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 133. H
Deiectio Versicolor quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
Deiectio Viridis quid indicat. in progn. com. 2°. 4°. 199. F
Deiectiones quā cēperūt, et desierūt pessime. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. F
in Deiectionibus cur fiant dolores. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 166. D
in Deiectionibus alui semini iniectū dolorē mitigat. 13°. met. me. 7°. 86. A
cū Deiectionibus acerbis ventē inferiorem calidū habentes quo potius
debent. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
Deiectio potius adhibenda est, quā sanguis mittendus viribus defici-
entibus. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
Deiectione vtaris in lingua vitio. 14°. meth. med. 7°. 89. C
ad Deiectiones alui & sudores vrinas reuelles. de cucur. sca. 6°. 4. F
Deiectiones, lege Euacuaciones. 5°. 226. A
DEILEON 2°. de comp. me. per gen. 5°. 243. H
Deileontis cephalicum ad diuturna. 4°. de cō. me. per gen. 7°. 295. B
ad DEHISCENTES futuras vbi dehiscent viculū. a fasc. 7°. 295. B
DELLACRYMATIVA pharmaca quā. 4°. de composi. med. 5°. 151. H
secua. loc. 7°. 181. H
DELLASSATI qescūt sine cōsilio & med⁹. a na. hu. com. 2°. 7°. 181. H

DE LATOS oculos, crassos, aliquando similes oculis accipitris, habet conceptus in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C

DELECTANTIA quæ sint. de ocu. 7^a. 187. H

Delectatio causa communi quo modo fiat. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. F

Delectatio cõigit oibus sētib^o nō in pari cūdētia. 1°. de symp. ca. 3^a. 16. F

quo mō Delectamur in gustu, & odoratu. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. G

Delectatio & dolor euidētia sunt in tactu, & gustu, postea in odoratu, postea in auditu, vltimo in visu. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. F

Delectat aliter frigidum quā calidum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. G

Delectatio in oculis quantum ad visum, minus euidēter quā in ceteris sensibus. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. F

Delectionem cibi ostendit vrina pinguis sine febre senibus eueniens soluta apoplexia. de dyn. Sp. 34. C

Delectionē assumere qd nocuū nephādū est. de cura icteri. Sp. 111. A

Delectatiōi agorū attēdere debet medicus. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 168. B

DELENS obliuionem medicina. secretorum. Sp. 101. F

DELETERIAS facultates phtharticas, & phthoropæas dicere nihil interest. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. H

Deleteria quæ, & quod agūt in debita quantitate. 2°. de temp. 1^a. 23. E

Deleteria, & purgantia medicamenta quo modo differāt. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 6°. 3^a. 196. H

Deleteria frigida numerantur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. H

Deleteria medicamenta frigida cur citius in calidis naturis vim suam exercent. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. H

Deleteria medicamenta frigida quo modo actuentur a calore nostro. 3°. de simp. med. fa. 5^a. 21. H

Deleterius est fungus, quoniam frigidus, & humidus. 7°. de simp. medicamen. fa. 5^a. 56. C

Deleterium venenum in pauca quantitate breui totum corpus immutat. 1°. de semine. 1^a. 335. A

DELETIVS Epagathus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 204. A

EX DELIBERATIONIS, & cogitationis motu fit actio voluntaria. de voce & anhel. Sp. 61. H

DELICATI dammandi qui nihil discere eorum quæ cōmode dicta sunt, volunt. 3°. de nat. fa. 1^a. 302. B

Delicatis partibus fertula confert. de simp. med. Sp. 90. H

Delicatis locis & nervosis pprie vtile est butyru. de simp. me. Sp. 81. D

DELIGATIO potissima in curatione. de fract. com. 3°. 7^a. 245. B

Deligatio quid faciat. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. G

Deligationis duplex vsus. de fract. com. 1°. 7^a. 227. C

Deligatura cur in offe fracto fieri debet. 5°. meth. med. 7^a. 40. C

Deligaturæ modus ad omnia fracta. intr. 1^a. 60. E

Deligatio diuersa in fractis et diminutis. de ijs q̄ i me. fi. cō. 3°. 7^a. 221. F

Deligationis maxima præcepta. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 207. A

Deligatio sani loci partem occupat. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 3°. 7^a. 214. F

Deligatio semper ducenda in contrarium. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 208. E

Deligationis qualitas. de ijs, quæ in medicat. fi. com. 2°. 7^a. 206. G

Deligatio quo modo fieri debet, quando adest vlcus. de fracturis, commentario. 3°. 7^a. 243. D

Deligatio quo modo incipienda in vlcere. de frac. com. 3°. 7^a. 243. H

Deligatio quo modo fieri debet in sinibus, & in expansis. de ijs quæ in medic. fiunt. com. 2°. 7^a. 212. E

Deligatio in contrarium facienda in luxatione. de articulis, commentario. 4°. 7^a. 284. A

Deligationis firmitas in duobus consistit. de artic. com. 4°. 7^a. 283. G

Deligationis ratio tripliciter immutatur. de frac. com. 3°. 7^a. 244. D

Deligationis due species. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. A

Deligationis bona due species. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 206. E

Deligatio ascia, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. G

Deligatio circularis, quæ. de ijs quæ in me. fi. com. 2°. 7^a. 205. G

Deligatio legitima, quæ. de articulis. com. 1°. 7^a. 261. E

Deligatio magis quam mediocris obest. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 3°. 7^a. 218. B

Deligationis mediocris signa. de frac. com. 1°. 7^a. 229. B

in Deligatione quid distributio. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 207. C

Deligatio a duobus principijs quæ sit. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 238. E

de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. F

in Deligatione quid sit nodus. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 207. B

Deligatio oculus vocata, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 206. D

Deligatio rhombus. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. F

Deligatio semirhombus. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. F

Deligatio rotunda, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. G

Deligatio sima, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 205. G

Deligatio est stabilis. aut ob compressionem, aut linteorum multitudinē. de fracturis, com. 2°. 7^a. 235. E

Deligatio stata, quæ. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 206. A

Deligationis validitas in quibus cōsistat. de ijs. quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 206. F

Deligatio extrinseca necessaria est in abdomine vulnerato. 5°. methodi medendi. 7^a. 39. F

Deligatio quæ fieri potest in brachio. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 206. C

Deligatio calcis qualis esse debeat. de frac. com. 2°. 7^a. 234. G

Deligandum quo modo caput. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. E

Deligatio quæ fieri potest in capitis lateribus. de ijs quæ in medicatrina fiunt. com. 2°. 7^a. 206. C

in Deligatione cubiti figuratio, qualis. de frac. com. 1°. 7^a. 227. E

Deligatio quæ fieri potest in femore, cubito, & tibia. de ijs quæ in medicatrina fiunt. com. 2°. 7^a. 206. C

Deligatio partium supra genu. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 209. F

Deligatio partium infra genu. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 205. F

Deligatio humeri, qualis. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 209. C

Deligatio inguinis, qualis. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. D

Deligatio quæ phlegmonem prohibet. 5°. meth. med. 7^a. 40. H

Deligandi qui sinus sint. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 212. B

Deligatio vasorum sanguinis. 5°. meth. med. 7^a. 30. G

Deligatio vulgaris, quæ. de artic. com. 3°. 7^a. 275. C

Deligatio quæ fieri debet in vertice. de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario. 2°. 7^a. 206. D

Deligatio quo modo emaciet. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 220. B

Deligatio quando resoluenda. de frac. com. 1°. 7^a. 229. E

Deligatio quando resoluenda ob varias causas. de fracturis, commentario. 1°. 7^a. 230. D

Deligatio quando remittenda in fracturis. de frac. com. 1°. 7^a. 229. D

Deligatio praua multum obest. de articulis. com. 2°. 7^a. 265. B

Deligatio mala quid efficiat. de frac. com. 2°. 7^a. 235. D

Deligati male calcis malignitas quo modo cognoscatur. de fracturis, commentario. 2°. 7^a. 235. E

Deligatus bene quomodo cognoscatur. de frac. com. 1°. 7^a. 229. B

ex Deligatione facti tumores lanis succidis curantur in vino, & oleo intinctis. de frac. com. 2°. 7^a. 241. C

in Deligatura ossis aqua infundenda est. 5°. meth. med. 7^a. 41. D

Deligata quibus sunt ossa; cibandi sunt tenuissime. 5°. meth. med. 7^a. 41. E

DELINGIBILES confectioes electæ. 7°. de compositione medicamē. secundum locos. 5^a. 178. C

DELIQVIVM facit aliquibus offensio digiti. 1°. de sym. ca. 3^a. 18. E

DELIRARE, desipere, dementem esse quid significant in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 127. G

Delirare verbo in quibus vtatur Hippocrates. 3°. de dif. resp. 3^a. 75. A

DELIRIVM. quid. de symptomatum differentiis. 3°. II. G/2°. de locis affectis. 4^a. 13. H

Deliria qui motus sint & vnde. 2°. de sym. cau. 3^a. 24. C

Delirium appellat Hippocrates insaniam mediocrem. commentario. 7°. aphorismo. 9°. Ex. 54. E

Delirium signum est parue dementiæ. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3^a. 144. A

Delirium vehemens est insaniam in prognost. com. 1°. 4^a. 195. H

Delirij multæ species simul. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. H

Delirium ex melancholia, & phrenitide mixtum est. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 151. E

Deliria cum silentio. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 129. A

Deliramenta ferma ab atra bile & superaffatione bilis. 3°. de locis affectis. 4^a. 18. B

Deliri facile fiunt homines leues & turbulenti, contrarij difficulter. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 151. G

Deliria, & insanie quo modo fiant. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario. 1°. 3^a. 131. A

Deliria fiunt ex varijs causis. 2°. de loc. affe. 4^a. 13. G

Deliria ex quibus fiant causis. 5°. de locis affectis. 4°. 31. F
 Delirium à causa potestate calida fit. 2°. de locis affectis. 4°. 14. A
 Deliria à quibus fiant in 6°. de morbis vulgaribus. com. 2°. 3°. 167. F
 Deliria oriuntur cerebro affecto. de fracturis. com. 2°. 7°. 235. C
 Delirium facit cerebri vitium. 3°. de decret. Hippo. 1°. 245. E
 Deliria accidunt cerebro affecto aut per se aut per consensum. 17°. de
 vsu partium. 1°. 222. F
 Deliria fit compatiente principio [id est cerebro]. commentario. 7°.
 aphorismo. 26°. Ex. 49. F
 Deliria necessario sequuntur cerebro & meningibus inflammatis. 4°.
 de presag. ex puls. 4°. 120. F
 Delirium significat lœsum cerebrum in 1°. de morbis vulgaribus. com-
 mentario. 2°. 3°. 115. A
 Deliria extrema facit caliditas cerebri. 4°. de presagitione ex pul-
 sibus. 4°. 120. G
 in Delirijs quo modo cognoscatur cerebrum non esse affectum. 2°. de lo-
 cis affectis. 4°. 14. C
 Deliria potissimū fiunt lœsis musculis tpalibus. 11°. de vsu par. 1°. 185. B
 Delirium perpetuum in phrenitide. 5°. de loc. affe. 4°. 31. G
 Deliria quomodo fiant in morbis thoracis. 2°. de loc. affe. 4°. 13. F
 Delirium promptius fit nervosis partibus inflammatis, & quo modo.
 3°. de locis affectis. 4°. 18. C
 Deliria inducit os ventriculi ratione societatis. 1°. de sym. cau. 3°. 18. E
 Delirium facit vitium stomachi. 1°. de sym. cau. 3°. 18. E
 Deliria ex pulmonis affectu. in progn. com. 3°. 4°. 205. G
 Delirium fit septo transverso affecto. 10°. meth. med. 7°. 65. F
 Deliria ex septo transverso, qualia. 5°. de loc. affe. 4°. 31. F
 Delirium ex septo transverso affecto quomodo differat à phrenitide. 5°.
 de locis affectis. 4°. 31. H
 Delirijs, & convulsionibus statim capiuntur qui ex lœgia media, vel alui
 pfluio, vel fluxu sanguinis, aut aliqua alia euacuatione facta idigēt
 refectione, si anteq̃ cibos sumant, potauerint. c. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Delirant quo modo ebrii. 2°. de diff. resp. 3°. 67. H
 Deliria ex mordicantibus, & calidis succis, vt flava bilis. 2°. de sym-
 promatum causis. 3°. 24. C
 Deliria, & vigilie sequuntur calidos humores & mordaces. in 3°. de
 morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. A
 Delirijs futuri periculum est, si succi caput petentes, calidi, acrimoniam
 obtineant. in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. E
 Deliria inducunt biliosi, & calidi morbi. 2°. de loc. aff. 4°. 14. C
 Delirant in impetu febrium multi. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 178. D
 Delirant qui facile in astuosis febribus. de vti. rasp. 1°. 226. C
 Delirium febrium ardentium peculiare est. in 1°. de morb. vulg. com-
 mentario. 1°. 3°. 104. E
 Deliria per febrium vigores quo modo fiant. 3°. de loc. aff. 4°. 18. B
 Deliria in acutissimis febribus vnde. 2°. de sym. cau. 3°. 24. C
 Deliria cum febre phrenitides dicuntur. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 Delirium in febribus prohibet venę sectionem. presagium experientia
 confirmatum. Sp. 78. D
 Delirium interdum inducunt odores validi. de instr. odor. 1°. 112. E
 Deliria melancholica ex causa frigida. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 Delirijs nota, quæ in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 121. G de vict. rat. in
 morb. acut. com. 2°. 7°. 123. D/E
 Delirijs nota quandoque, quæ in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 118. A
 Delirium in quibus plerunq; consistit. de symp. diff. 3°. 11. H
 Delirijs vehementia indicia quadam. 2°. de diff. resp. 3°. 66. H
 Delirijs magnitudinem furor indicat. 2°. de diff. resp. 3°. 66. G
 Delirijs signum est audacia. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 160. D
 Delirium, & melancholia iuvitium, quæ significant ex sermone. in 1°. de
 morb. vulg. com. 3°. 3°. 117. G
 Delirium significant oculi obortiri, aut tremorem musculorum ipsos mo-
 ventium in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 159. D/E
 Delirium significat lingua turbata quarto die febrienti quadam loquēs.
 de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 3°. 142. G
 Delirium significant crura plurimum dispersa. in progn. cō. 1°. 4°. 193. H
 Delirantis hominis spiritus, & nondum delirantis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. F
 Deliri respiratio qualis. 1°. de diff. resp. 60. A/61. G/ 3°. 65. E
 Delirijs proprii spiritus. 2°. de diff. resp. 3°. 64. E
 Deliriorum respiratio qualis apud Hippocratem. 2°. de difficultate respi-
 rationis. 3°. 64. H
 Delirium significat spiritus magnus. 4°. de loc. aff. 4°. 27. C
 Deliri habent spiritum magnum rarum. 1°. de diff. resp. 62. G in 1°. de

morb. vulg. com. 3°. 121. G in 6°. com. 2°. 3°. 162. D
 ob Deliria inequalitas respirationis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. E
 Delirium, & dolor quando iungitur, qualem faciunt respirationem. 2°.
 de difficultate respirationis. 3°. 65. E
 Delirium vehemens in p'euritide, & dolor obscurus iuxta materiā, vel
 e contra, quam respirationem efficiat. 2°. de difficul. respira. 3°. 66. G
 Deliri ex septo spiratio qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. H
 Delirijs signum est hypochondriorum palpitatio. in 1°. de morb. vulg. com-
 mentario. 3°. 3°. 121. G
 Delirium indicatur ex pulsu iliorum. in progn. com. 1°. 4°. 195. H
 Delirium comitantur urinarum suspensiones. in 3°. de mor. vulgaribus
 comment. 3°. 3°. 151. R
 Delirium significat sublime in urinis occultato dolore coxæ. in 1°. pror.
 commentario. 2°. 4°. 178. G
 Delirium significant sputa rotunda. in 6°. de morb. vulg. c. 3°. 3°. 178. C
 Deliria signa indicativa crisis. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Delirium malum est, tamen nō nunquam bonum iudicium haud ita mul-
 to post futurum enunciat. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16. F
 Delirium & difficultas spirandi in febre non intermittente, letale est. cō-
 men. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Delirium sub mortem. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 146. C
 ex Delirio quidam egroti iugiter exurgentes, vel iacentes quidem, sed
 continuo partem aliquam corporis commouētes, aut etiam deliralo-
 quentes intra paucos dies extenuantur. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Delirium cuiusdam per xij. diēs quale fuerit. 2°. de mo. musc. 1°. 315. C
 in Delirio non sitientes. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 144. E
 Deliria facientia vlcera, vbi. 4°. meth. med. 4°. 28. B
 cū Delirijs, & vigilijs coniunctus sopor vnde. 4°. de presagitione ex
 pulsibus. 4°. 120. G
 vbi Delirium somnus sedat, bonum. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Delirium non sedatur quodam somno, sed excitatur aliquando & gene-
 ratur. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. E
 Delirio solvuntur, qui in febribus ardentibus tremores fiunt. comment.
 6°. apho. 26°. Ex. 48. F
 in Delirijs vinum prohibetur. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 99. A
 Delirantibus capiti remedia applicantur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 in Delirio, & vigilijs ex papauerum capitibus perfusio. 13°. methodi
 medendi. 7°. 85. E
 Delirium sanat fluor sanguinis è naso. de caus. procatar. 3°. 95. E
 Deliramentum est diatritos. 2°. de crisi. 4°. 135. A
 Deliri purgandi non sunt in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. B
 DELITIOSI naturaliter homines, quales. de incan. 7°. 181. H
 DELPHINI inter cetacea numerantur. 3°. de alim. fac. 2°. 21. E
 Delphini habent pulmonem & plus caloris, quam reliqui pisces. de vi-
 litate respirationis. Sp. 64. C
 Delphinus habet multum sanguinem, & respirat in aere miro modo. 6°.
 de vsu partium. 1°. 150. H
 Delphinus respirat vaporem per branchias. de ana. viu. Sp. 48. C
 Delphinus sterit. de anat. viu. Sp. 48. C
 Delphini caro salsa facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Delphini habent ingratum saporem. 3°. de alim. facultatibus. 2°. 31. F
 BELTROIDIS musculus, qui. 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 74. F de artic. com. 1°. 7°. 352. D
 BELVS temperata. in progn. com. 3°. 4°. 212. H
 in Delo fons est, in quo abundat aqua æstate, & non hyeme. de bonita-
 te aque. Sp. 75. H
 in Delo sunt vera signa libri prognosticorum. in prognostica, commen-
 tario. 3°. 4°. 212. G
 DEMANVS quid significet. 4°. de decret. Hipp. 1°. 250. B
 DEMENTIA varijs nominibus exprimitur. in 3°. de morb. vulg. com-
 men. 1°. 3°. 127. C
 Dementes & soporosi vnde fiant. in 3°. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 144. F
 ad Dementiam animum agit humiditas, secundum Platonem, quod ani-
 mi mores. 1°. 318. D
 præ Dementia aliqui persistunt in malis consuetudinibus se ledi nō sen-
 tientes. 5°. de san. tuen. 2°. 93. H
 Dementia ardentium febrium à quo fiat. 3°. de loc. affe. 4°. 18. B
 ad Dementiam cur trahamur flava bile in cerebro redundante, nesciunt
 Galenus, si anima incorporea est substantia, quæ per se esse possit. 2°. 318. A
 Dementia phrenitim, paracopē, siue cardiacā, significat vrina tenuis. 6°. 318. A
 dolor capitis, & scapularū, & insomnia fuerit. de dyn. Sp. 34. E
 Dementia

Dementia quando bona, & quando non bona, considerandū. 1°. de cri-
sibus. 4°. 128.B
Dementia parua signum delirium in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 144.A
DEMETRIUS Rithynus. 4°. de com. me. per ge. 5°. 241.G
Demetrius primarius medicus in theriaca, quo differat ab *Andronici*
compositione. de theria. ad Pifo. 5°. 95.B
Demetrio semper affuit Galenus dum theriacam componeret. 1°. de an-
tidotis. 5°. 99.H
DEMISSIO. collapsio, & laxatio particulæ quo modo differant. de
difficultate respirationis. 3°. 62.B
Demissio pertinet ad irrōnālē facultatē. 4°. de decr. Hipp. 1°. 248.F
DEMOCRITVS apparentia vituperabat. aduersus empiri-
cos medicos. Isa. 35.C
Democritus atomū, & vacuum vera putabat. adu. emp. med. Isa. 35.C
Democritus finxit sensus aduersus cogitationem loqui. aduersus empiri-
cos medicos. Isa. 35.C
Democriti opinio de cōpositione corporū ex atomis. 1°. de elemēt. 1°. 2.E
Democriti sententiam consutat de constitutione rerum. de theriaca ad
Pisonem. 5°. 94.C
DEMONSTRATIO. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238.E
Demonstrationum diuisio. 3°. de sim. med. fac. 5°. 23.D
Demonstrationum genera. de hist. philos. Sp. 3.E
Demonstrationum duo genera. 1°. de alim. fac. 2°. 7.C
Demonstrationum differentia vna necessaria, altera non necessaria est.
prognost. com. 2°. 4°. 212.D
Demonstrationes lineares. 8°. de decre. Hippo. 1°. 273.G
Demonstrationes mathematicæ certæ sunt. de victus ratione in morbis
acutis, com. 1°. 7°. 109.H
Demonstrationis genus, quo probatur nos providentia Dei conditos, non
est idem cum eo quo substantiam conditoris aut anima nostræ indaga-
mus. 9°. de decret. Hippo. 1°. 285.C
Demonstrationis principia, quæ. 1°. de simplicium medicamentorum fa-
cultatibus. 5°. 8.E
Demonstrationis, & omnium rerum principia, quæ. 1°. meth. me. 7°. 5.F
Demonstrationis principia apud Aristotelē prius ab Hippocrate fuisse
prodiā. 1°. de nat. fac. 1°. 291.A
Demonstrationum principia à sensibus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 9.G
Demonstrationum principia ex se noscuntur. 2°. de simplicium medica-
mentorum facultatibus. 5°. 9.H
Demonstrationum principia certiora sunt his quæ demonstrantur. 2°. de
simp. med. fac. 5°. 9.H
ad Demonstrationem quæ sumenda. 2°. de temp. 1°. 16.G
Demonstrationes ex naturalibus rebus sumenda. de bo. hab. 1°. 39.E
Demonstratio habetur à notione euidenti, aut à sensu. 1°. de alimentorū
facultatibus. 2°. 7.C
Demonstratio omnis ab euidētissimis incipit. de cuiusq; animi peccato-
rum notitia atque medela. 2°. 59.C
Demonstrationem nulla res incerta natura habet. de sectis. Isa. 17.A
Demonstratio scientifica nec exemplis, nec inductionibus fieri debet. de
ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 221.E
in Demonstrationibus non assumuntur lemmata vulgaria, & oratoria.
2°. de decr. Hipp. 1°. 234.E
ad Demonstrationes inductiones nō sunt adhibendæ. ad Thrasy. 2°. 102.C
Demonstrator quid scire debet. 2°. de decre. Hipp. 1°. 235.D
Demonstrare aliquid volentes debent à rei substantia exordiri. 2°. de
symptomatum causis. 3°. 22.A
Demonstratiua differentia ab oratorio, exercitatorio, & captioso. 2°. de
decretis Hippoc. 1°. 235.B
Demonstratores differunt à sophistis, oratoribus, & dialecticis. 3°. de de-
cretis Hippo. 1°. 241.H
Demonstratiua theoria discenda. de lib. propr. Isa. 13.E
in Demonstratione exercendus homo. 2°. de decre. Hipp. 1°. 234.E
in Demonstratione philosophi debent esse magis exercitati quam alij. 8°. de
decretis Hippoc. 1°. 273.E
Demonstratiua scientia non indiget nimia exercitatione. 9°. de decretis
Hippocratis. 1°. 280.C
Demonstrationibus delectantur Aristoteles, & Athenæus. 2°. de se-
mine. 1°. 337.B
Demonstratio ex rei natura est sciētia effectrix. 7°. de decret. 1°. 268.B
Demonstrōnē scire debet q vult iudicare de sectis. de ord. lib. suo. Is. 14.G
Demonstrationē sequentes facile discernunt falsa dogmata à veris. 5°. de
sanitate tuenda. 2°. 94.C

Demonstratione non est opus ad iudicandum, sed sensu. de natura huma-
na com. 2°. 7°. 183.D
*Demonstratione partim, & partim sensu, solvantur artium controuer-
sæ*. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183.C
Demonstrandi artis proprium. 7°. de decr. Hipp. 1°. 267.G
Demonstratione quando vti debemus. 9°. de dec. Hipp. 1°. 280.C
Demonstrationes conclusionum vt suppositiones accipit. 1°. de vsu par-
tium. 1°. 117.B
in Demonstratiua methodo exercitadi sunt medici. 7°. met. me. 7°. 44.C
ad Demonstrationem spectantes libri Galeni. de proprijs lib. Isa. 13.E
de Demonstratione libros posteriorum Aristotelis laudat Galenus. 2°. de
decretis Hippo. 1°. 234.E
in Demonstrationis librum secundum Aristotelis scripsit Galenus. 4°. de
differentijs pulsuum. 4°. 69.H
*Demonstratione ne logica, in inuestigandis singulorum morborum reme-
dijs, opus esset, an empirica præcepta sufficerent diu inquisiuit Gale-
nus*. 3°. de locis affe. 4°. 15.A
Demonstratio in quibus remedium inuentionibus vincat experientiā.
2°. de locis affectis. 4°. 15.B
Demonstratio probās neruorū originē in capite. 7°. de decre. 1°. 268.H
Demonstratorem decet ab ijs, quæ demonstrata sunt non recedere. 2°. de
semine. 1°. 340.E
Demonstratio certa de quibus non habetur, non sunt certe tenenda. de
substantia facultatum naturalium. 1°. 230.E
*sine Demonstratione primum omnium iudicium certum sunt communes
animi notiones*. 9°. de decr. Hippo. 1°. 284.B
sine Demonstratiue fides non adhibenda, vni præ alijs. 1°. de alimento.
fac. 2°. 7.C/2°. de diff. resp. 3°. 63.D
Demonstrationem non habentes sunt fugiendi. de const. ar. Is. 38.F
Demonstratiue scientiæ imperiti facile persuadentur. 5°. de sanitate
tuenda. 2°. 94.C
Demonstrationis ignari quantum errent. 2°. de diff. resp. 3°. 64.F
contra Demonstrōnes qui volunt ratiocinari. 7°. de dec. 1°. 268.A
DEMOSTHENES Massiliota. 5°. de compositione medicamentorum
per genera. 5°. 254.D
Demosthenis Philalethis pulsus definitiones. 4°. de diff. puls. 4°. 66.G
à Demosthene libri tres de oculis facti. 4°. de diff. pul. 4°. 66.G
DEMVSCLATVM crus quodnam dicatur esse. de articulis. commen-
tario 3°. 7°. 277.F
DENARIVS italicus quāti capiat. de ponde. & mens. 5°. 276.C
Denarium quod Romani appellant, drachma est. 8°. de compositione me-
dica. sec. loc. 5°. 191.B
Denarij pondo quatuor est vnciæ dimidium. 2°. de compositione medica-
mentorum per genera. 5°. 223.D
Denarij sex sunt tres vnciæ. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217.F
Denarij octo vnciam faciunt. 2°. de compositione medicamentorum per
genera. 221.A/225.H/6°. 5°. 259.C
Denarij quindecim sunt tres quarta. 4°. de com. me. per ge. 5°. 250.E
Denarij sexdecim sunt vnciæ duæ. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 244.G
Denarij viginti quatuor sunt vnciæ tres. 4°. de compositione medica-
mentorum per genera. 5°. 244.G
Denarij septuaginta quinque triatettara dicitur. 4°. de compositione me-
dicamentorum per genera. 5°. 243.F
quot Denarijs constet mina. 5°. de comp. me. per genera. 5°. 247.G
Denarios centum valet mina. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252.E
Denarium pondo centum quod minam Philoxenus inscribit. 4°. de com-
posi. med. per genera. 5°. 243.F
Denarios centum sexaginta habet mina. 2°. de compositione medica-
mentorum per genera. 225.F/3°. 5°. 235.C
Per Denarios omnia medicamenta scripsit Andromachus. 6°. de compo-
sitione medicamentorum per gene. 5°. 259.C
Denarij meminit. 1°. de comp. per gene. 214.B/2°. 5°. 219.G
Δωδεδυμάλειον. de rem. par. fac. 7°. 155.B
DENIGRAT succus foliorum eleliphaci. de simplicibus medi-
caminibus. Sp. 84.A
ad Denigrandos capillos. de dyn. Sp. 23.F
DENSARE quid sit. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 160.E
quæ Densent cutem. 2°. de crisibus. 4°. 138.G
Densitas cutis quomodo fiat. 3°. de san. tuen. 2°. 81.B
Densant & cogunt superficiem corporis adstringentia. 6°. de compositio-
ne medi. sec. loc. 5°. 167.A
Densat aer frigidissimus. 10°. meth. me. 7°. 64.E
Densat cutaneas

Densat cutaneas partes frigidum exterius. i. 6^m. de morbis vulgaribus. comment. 6°. 3^a. 195. G
 Densat tennes meatus aqua calida. 7°. meth. med. 7^a. 44. E
 Densat cutem aqua balneorum aluminosorum 2°. de crisi. 4^a. 158. G/7°. methodi medendi. 7^a. 50. E
 Densat Ardacha cum magno punctionis calore, & anthemata facit. de simplicibus medicaminibus. Sp. 80. H
 Densat capparis acerbitate. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 49. G
 Densescere non possunt animalia quomodocunque. de differentiis morborum. 3^a. 2. H
 Densatum idem cum conspissato. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 182. A
 Densantibus & refrigerantibus augetur ventris fluxus. 1°. de arte curatua ad Glauconem. 7^a. 99. B
 DENSITAS naturalis in senibus, in pueris præter naturam. de opt. secta. Ifa. 26. B
 Densitas comitatur frigidos vteros ex necessitate, ob quam non possunt concipere. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
 Densitas & raritas circa cessationem respiratiois. 1°. de dif. resp. 3^a. 60. E
 Densitas membranarum oculi affectus. intr. Ifa. 58. D
 DENSVM quid significet. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F
 Densi nominis duplex vsus. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F
 Densio rarum est contrarium. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 Densum cum raro non habet societatem. 11°. de vsu par. 1^a. 191. F
 Densum in instrumentalibus. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. G
 Densum, & leue quod est, necessario est membranofum. 4°. de vsu partium. 1^a. 137. D
 Densior quocunque alio est panniculus cordis. de ana. viuo. Sp. 46. E
 Densum & durum corpus facile tolerat quicquid extrinsecus occurrit. de consuetudine. 2^a. 61. D
 Densiora corpora difficilius afficiuntur à cunctis externis causis. de op. nost. corp. const. 1^a. 38. F
 Densiora corpora minus salubria sunt quo ad excrementa. de optima nost. corporis constitutione. 1^a. 38. E
 Densa partes difficulter euacuantur. ars med. Ifa. 70. H
 cur Densa & duræ partes tardius sanantur ab inflammatione. com. 6°. aphor. 49°. Ex. 52. E
 Densa corpora quibus sint nutrienda. de diff. cont. Sp. 71. E
 Densa & quæ perspirare non possunt, sicciore egent alimento. de bon. & vitio succorum. 2^a. 38. A
 Densa lingua vnde in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 162. C
 Densa ne sint an rara consideranda sunt medicamenta. 1°. de simplicium medic. facul. 5^a. 4. F
 Densitudo aeris Cyprij. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 161. F
 Densus motus qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
 Densa vrina, & pallida melior est. de vrine sign. ex Hippo. Sp. 79. A
 Densum lege Spissum, de diff. cont. Sp. 71. E
 DENTARIi medici à membro tales dicuntur. ad Thrasym. 2^a. 105. B/ de partibus artibus medicinæ. Sp. 16. F
 Dentes quid sio. med. Ifa. 44. D
 de Dentium anatomia. de anat. viuo. Sp. 49. D
 Dentes quibus ossibus infideant. 11°. de vsu par. 1^a. 192. D
 Dentes latent in gingiuis tñ nuper natis. 2°. de semine. 1^a. 339. E
 Dentes sunt in præsepis gingivarum. 11°. de vsu part. 1^a. 187. E
 Dentes quo modo gingiuis insigantur. de anat. viuo. Sp. 49. D
 Dentes fixura iunguntur. intr. Ifa. 54. G
 vt Dentes gingiua, ita cutis pilorum radices complectitur. in Timæum Platonis. 1^a. 286. H
 Dentes cur infanti nascantur. 15°. de vsu par. 1^a. 213. C
 cur Dentes in pueritia renascantur. de an. viuo. Sp. 44. G
 Dentes post partum fiunt. an omnes anim. par. 1^a. 326. E
 Dentes quando oriuntur. de fæt. for. 1^a. 323. H
 in Dentitione quid faciat infans. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. D
 Dentes prodeuntes ob perforatas gingiuis nihil minus molestant q̄ stimulus infixus carui. com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. G
 Dentes canini cum oriuntur pueris, febres patiuntur & conuulsionem, & alia profluvia. com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. G
 ad Dentitionem puerorum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164. F
 ad Dentes orientes. 3°. de med. fac. pa. 7^a. 174. F
 ad Dentes difficulter nascentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 164. G
 Dentientibus quæ commoda. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 79. G
 Dentiētibus pueris comodu est cerebrū leporis. 11°. de si m. m. fa. 5^a. 79. G
 ad Dentitionē puerorū valet ouillū cerebrū. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. E

Dentiētibus gingiuis butyrū, & mel adhibedū. 10°. de si m. m. fa. 5^a. 74. D
 Dentium nomina. intr. If. 54. G
 Dentium nomina, & diuisio. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentium tres species. de anat. viuo. Sp. 49. D
 Dentium differentia fm officia. de dif. morb. 3^a. 4. H
 Dentes touēs, qui, & quot. de ossib. 1^a. 41. E/F
 Dentes incisores sunt in parte anteriori. 11°. de vsu par. 1^a. 186. G
 Dentes incisores cur in duplo caninorum. 11°. de vsu par. 1^a. 187. E
 Dentes canini sunt post incisores. 11°. de vsu par. 1^a. 186. G
 Dentes incisores quid agunt. de anat. viuo. Sp. 49. D
 Dentes canini, qui. intr. If. 54. G/ de ossib. 1^a. 45. F/G
 Dentes canini, quales, & eorum officium. de anat. viuo. Sp. 49. D
 Dentem vñ caninū vtraq; parte cur habet hō. 11°. de vsu par. 1^a. 187. E
 Dētes caninos multos hñt lupi, leones, & canes. 11°. de vsu par. 1^a. 187. E
 Dentes maxillares sunt post caninos. 11°. de vsu par. 1^a. 186. H
 Dentes maxillares & molares, idem de ossib. 1^a. 41. F
 Dentes molares vnde dicti. de ossib. 1^a. 41. F
 Dentes molares quibus vtrinq; quinq; & quibus quatuor. 11°. de vsu partium. 1^a. 187. E
 Dentes molares, qui intr. Ifa. 54. G
 Dentes maxillares, qui, & quot. de ossibus. 1^a. 41. F
 Dentes molares cur alijs plures. 11°. de vsu par. 1^a. 187. E
 Dentes medij molares maximi. 11°. de vsu par. 1^a. 187. A
 Dentes molares quales, & eorum officium. de ana. viuo. Sp. 49. D
 Dentium maxillarium officium. 11°. de vsu par. 1^a. 186. H
 de Dentium radicibus. 11°. de vsu par. 1^a. 187. A
 Dētes maiores, radices plures hñt: cōtra, minores. de ana. viuo. Sp. 49. D
 Dentes vsq; ad caninos singulas habent radices, auctore Apollonio. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. H
 Dentes molares habent ternas, & quaternas radices. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 41. H
 Dentes maxillares superiores habent tres radices, inferiores duas, exceptis aliquibus superioribus qui habent quatuor, & inferioribus, qui habent tres, & qui sint. de ossib. 1^a. 41. F
 Dentium radices aliquæ habent nervos. 11°. de vsu par. 1^a. 186. E
 Dentes quales nervos habeant. 16°. de vsu par. 1^a. 215. D
 Dentium nervi sunt molles. 16°. de vsu par. 1^a. 215. B
 Dentes debent habere sensum exactiorem. 16°. de vsu par. 1^a. 215. D
 Dētes oēs à tertia coniugatiōe nervos suscipiūt. 9°. de vsu par. 1^a. 176. C
 Dentata vtrinq; animalia an habeant vñ ventericulum, sensus indicat. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. C
 Dentes exerti pars unimalium marium. 2°. de semi. 1^a. 338. G
 Dentium duos tantum ordines, vt incisivos & molares, habent animalia quedam. de anat. viuo. Sp. 49. E
 Dentium multiplicem ordinem habent lupi. de ana. viuo. Sp. 49. E
 Dentium multiplicē ordinē hñt pisces, sed eiusdē gñs. de ana. vi. Sp. 49. E
 Dentes superiores magna ex parte cornigera non habent. 6°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 90. E
 Dentes superiores animal nō habens habet plures vētriculos. 6°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 90. D
 Dentes inferiores tantū hñt ruminantia animalia. de art. c. 1°. 7^a. 256. G
 si Dentiū ordo peruersus esset, quid sequeretur. 11°. de vsu par. 1^a. 186. H
 Dentibus refertum os, & maximum habent animalia mordentia. 11°. de vsu partium. 1^a. 187. F
 Dentes multos acutos, & fortes habent fertia animalia. 11°. de vsu partium. 1^a. 187. C
 Dentes paucos acutos, & os paruum habent animalia, quæ solum comedunt. 11°. de vsu partium. 1^a. 187. F
 Dentes serratos habentia animalia habent magnas vertebrae. de nervorum dissectione. 1^a. 54. E
 Dentes serratos animalia habentia quale habent caput. musculi temporalis. 16°. de vsu par. 1^a. 217. B
 Dentes serratos animalia habentia in dissectionibus sequuntur. habentia quinque digitos in manu. 6°. de anat. adm. 1^a. 89. F
 Dentibus serratis animalia prædita habent quartum locum in dissectione. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. D
 Dentium serratorum animalium lien non habet dulce alimentum. de atrabile. 1^a. 36. F
 Dentes superiores animal habens non ruminat nec habet multos vñres. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. E
 Dentes supra, & infra hñt animalia caniniora. de art. c. 3°. 7^a. 256. G
 Dentes caprarum & ouium sunt similes. 11°. de vsu par. 1^a. 187. C
 Dentes

Dentes buis & leonis differunt. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Dentes equini. 1°. de com. med. sec. loc. 5°. 123. E
 Dentes pardaleon & canis sunt similes leoninis. 11°. de usu par. 1°. 187. C
 Dentes hominum idonei ad esum solium. 11°. de usu par. 1°. 184. H
 Dentes terreni sunt. 9°. de simplicium medic. fac. 5°. 64. H
 Dentes numerandi inter ossa. de ossibus. 1°. 41. E
 Dentes cur soli ex ossibus habent nervos. 16°. de usu part. 1°. 215. A
 Dentes ossa non sunt. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentium numerus. de anat. viuo. Sp. 49. E
 Dentes nunquam sunt in una parte plures, & in alia pauciores, vel sursum plures deorsum pauciores. 11°. de usu partium. 1°. 187. E
 Dentes quot. de ossibus. 1°. 41. E
 quot Dentes sint in viris, & mulieribus. de ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. H
 Dentes sunt triginta duo. introd. Isa. 54. G | 11°. de usu partium. 1°. 186. G
 Dentes adnati redundant. 14°. methodi medendi. 7°. 93. B
 Dentes cresunt ferè per omnem ætatem. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 162. F
 Dentes propter quid creati sint. de anat. viuo. Sp. 49. D
 Dentium officia. introd. Isa. 54. B
 Dentes ad armaturam quibusdam animalibus dati sunt, vt apris. de anatomia viuorum. Sp. 49. E
 Dentes nostri organa sunt quodam modo linguæ. de natura & ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentes sunt organa locutionis. de anat. viuo. Sp. 49. B
 Dentibus prioribus immitentem linguam seq. ampliantem exigit recta pronuntiatio vocum incipientium. a, tr, com. 6°. aph. 49°. Ex. 32. H
 Dentes discernunt saporibus cum lingua non aliter quam alia oris partes. 16°. de usu partium. 1°. 215. A
 in Dentibus cibi amittunt speciem. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Dentes non debent repente præter consuetudinem moueri ad actiones. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 124. C
 Dentium affectionum diuisio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dentibus, ossibus, nervis, cerebro, spinali medulla, frigidum inimicum est. calidum vero utile. com. 5°. aph. 18°. Ex. 39. A
 Dentium concussionis, cõuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, singultus, tussis, ructus, sternutationis, pandiculationis, & oscitationis genus commune est innotus illegitimus, et quo modo hæc in genere differant. 2°. de sym. caus. 3°. 19. D
 Dentes patiuntur à nimio & paucio alimeto. 5°. de com. med. se. lo. 5°. 162. F
 ad Dentes à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Dentes à capite vitiantur, & quo. de natura et ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Dentes si ex capite ægrotent quo modo curadi. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 in Dentes quibus fluxiones procumbunt, quæ exercitatio vitanda. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A
 ad Dentes præseruandos. 5°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 164. G
 Dentium sinigma quo modo efficacius. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. A
 Dentibus fridere ex natura cur, & cui dispositioni similis sit hæc affectio. in prognost. com. 1°. 4°. 194. C
 Dentibus fridere ex natura, nouit Galenus. in progn. com. 3°. 4°. 211. G
 Dentium stridores quibus eueniant. presag. exper. confir. Sp. 78. E
 Dentium frenitus unde fiat. de victus ratione in morbis acutis. commentario 4°. 7°. 137. H
 Dentium stridor quo modo fiat. in prognost. com. 1°. 4°. 194. A
 Dentium stridor malus in 1°. prorrh. comment. 2°. 4°. 170. G
 Dentium stridor insaniam significat. in prognost. com. 1°. 4°. 194. A
 ad Dentium vitia. de remedijs paratis facilib. 7°. 157. C | de dyna. Sp. 25. D
 ad Dentium plura vitia. de remed. par. fac. 7°. 164. C
 Dentes extergit pumex. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 69. G
 Dentes optime abstergunt sales theriaci. de theri. ad Pifo. 5°. 97. E
 Dentes puros efficit smiris. 9°. de sim. med. fac. 5°. 68. B
 de Dentium albificatione. de remed. par. fac. 7°. 164. C
 Dentes & gingiuas candidas efficit aristolochia rotunda. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 43. E
 ad Dentium cãdorem cornua cerui & capræ. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 79. G
 ad Dentes dealbandos. de remed. par. fac. 164. C | 7°. 172. F
 Dentes albi & odorati quo sinigmatate fiant. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 166. B
 ad Dentes denigratos. 5°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 163. H
 ad Dentes denigratos. de remed. par. fac. 157. E | 7°. 178. H
 ad Dentes nigros in superficie. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. D
 Dentes liuidi patiuntur ab inflammatione. 5°. de com. med. sec. loc. 5°. 162. F

Dentes liuidi quibus curentur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. G
 Dentes vt bene olcant. de remed. par. fac. 7°. 164. D
 ad Dentes colluendos. de remed. par. fac. 7°. 157. E
 ad Dentes molares collutio. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. B
 ad Dentes colluendos post lac mel vino misceatur. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 28. C
 in Dente inflammatio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dentes à putrilagine pseruant sales theriaci. de the. ad Pifo. 5°. 97. A | E
 Dentes putridi, nigriq. vt splendidi reddantur. 3°. de medicinis facile parandis. 3°. 173. C
 Dentes splendidos faciunt cornua deusta. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 Dentes splendidi sunt ostreis, pumice, & testa clibani. 11°. de simplicium medic. facul. 5°. 81. A
 Dentibus splendorem affert sepiarum testa. 11°. de sim. med. fac. 5°. 81. A
 Dentium erosio oris affectus. intro. Isa. 59. C
 Dentium erosiones facit sanies à capite. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 Dentes erodi non sinunt sales theriaci. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
 Dentes erosi quibus curentur. 5°. de com. med. sec. loc. 5°. 162. G
 ad Dentes corosos. 5°. de compositio. medicamen. secundum loc. 165. C | D | 4°. de compositio. medicamen. per genera. 5°. 244. F | de reme. par. facilib. 157. F | 164. E | 7°. 173. B
 ad Dentium erosione & dolorem. 5°. de compositio. medicamentis secundum locos. 5°. 165. B | D
 ad Dentes erosos dolentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. C
 ad Dentes molares corosos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. E
 Dentes exesi quandoq. auferuntur. de diff. morb. 3°. 4. G
 ad Dentium foramina valent tithymalli liquores. 8°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 62. D
 ad Dentes perforatos cum dolore & sine. 5°. de compositio. medicamentis secundum locos. 5°. 163. D
 Dentes perforatos iuuant quæ tenuium sunt partium, & excelsa factoria. 8°. de simpli. med. fa. 5°. 58. D
 ad Dentes perforatos & dolentes cauterium. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 163. F
 Dens foratus auferitur cum foramine. 14°. meth. med. 7°. 90. G
 Dentes an doleant. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. D
 Dens dolet, pulsatur. 5°. de com. med. sec. lo. 5°. 162. D
 Dentibus, & gingiuas solis affectus accidit qui hæmodia dicitur. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 Dentium dolor oris affectus. introd. Isa. 59. C
 Dentium dolores pertinent ad tactum. de symp. diff. 3°. 11. E
 Dentes sæpe dolent homini concepto in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Dentium dolores è pituita. de dynamidjs. Sp. 19. G
 Dentis dolore minor est dolor capitis. 2°. de compositio. medicamentis secundum locos. 5°. 134. H
 Dentibus molaribus contingit dolor infixus. 2°. de loc. affect. 4°. 9. H
 Dentes à dolore pseruati. de rem. par. fac. 7°. 157. E | de dyn. Sp. 25. D
 in Dentium doloribus quæ naribus infunduntur. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 163. H
 pro Dentium dolore quæ in nares iniiciantur. de rem. par. fac. 7°. 157. E
 in Dentium doloribus maximis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. D
 Dentium dolores è vestigio sedantia. 5°. de compositio. medicamen. secundum locos. 5°. 163. C
 in Dentium doloribus cur Aceto acerrimo vtamur. 5°. de compositio. medicamen. sec. loc. 5°. 163. A
 ad Dentes dolentes Amurca. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. F
 in Dentium doloribus Apophlegmatismi. 5°. de compositio. medicamen. sec. loc. 5°. 163. F | de rem. par. fac. 7°. 157. D
 Dentium dolorem tollit Asinus finus. de simp. me. Sp. 84. E
 Dentium dolores sanat Asparagus. 6°. de sim. me. fac. 5°. 44. A
 Dentes Dolentes iuuat Batrachii radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. G
 Dentium labores adiuuat Capparis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. H
 Dentium dolores sedat medicamentum ex Castoreo auribus instillatum. 12°. methodi medendi. 7°. 79. G
 Dentium foraminibus instillatur Cedrea, & dolores mitigat, & cõfringit dentes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
 Dentium doloribus confert radix Chelidonijs maioris. 8°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 63. G
 Dentium dolores mansa mitigat clematis Daphnoides. 7°. de simp. medicamen. facul. 5°. 51. G
 Dens dolens sanatur Dolore quo mo. in 6°. de mor. vul. cõ. 2°. 3°. 161. G

Dentibus prodest Elleborus niger cum aceto colluentibus. 6°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 47. B
 in Dentium doloribus colluitur radix Ephemeris. 6°. de simplic. medica-
 men. facul. 5°. 47. G
 ad Dentium dolorem Fomenta. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 163. F/de
 rem. par. fac. 7°. 157. D
 dicitur Dentium erosorum dolores iecur Lacerte sanare. 11°. de simplic.
 medicamen. facul. 5°. 80. A
 Dentium dolores quodantenus mitigant Lappæ minoris radix & semen
 cocta cum vino. 6°. de sim. med. fac. 5°. 43. F
 Dentium dolorē mitigat Nasturtij succus auribus infusus. de dy. Sp. 25. D
 ad Dentium dolores valet Ononis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. D
 Dentium perforatorum dolores sedat Peucedanum. 8°. de simp. medica-
 men. facul. 5°. 58. D
 ad Dentium dolorem quidam colluunt Phlomis alba & nigra radicem.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. C
 Dentium doloribus adhibetur Platani cortex. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. G
 Dentis doloribus medetur Senecta serpentis. 11°. de sim. me. fac. 5°. 80. E
 Dentes dolentes inuat Spina alba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Dentium dolores sanat Tamarix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Dentium dolores sanat Tithymalli radix. 8°. de sim. me. fac. 5°. 62. D
 ad Dentium molarium dolorem. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 165. E/de
 rem. par. fa. 7°. 164. D
 pro Dentibus molaribus emplastrum. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 164. G
 ad Dentium dolores, Andromachi. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. F
 ad Dentium dolores, Archigenis. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 163. A
 ad Dentium dolores, Aristocratis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. B
 ad Dentium affectionem, Critonis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. D
 ad Dentium dolores, Dioclis. 5°. de com. med. sec. loc. 5°. 165. C
 ad Dentium dolorem. 5°. de comp. medic. sec. loc. 165. H/8°. 5°. 191. E/de
 rem. par. fac. 157. C/164. C/G/3°. de med. facul. part. 170. C/172. F/7°. 175. D/de dynam. 25. E/35. G/secret. 97. B/de cura. lap. Sp. 112. H
 Dente exerto cur dolor restet. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. E
 ad Dentium cruciatus. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 255. A
 ad Dentium frigidas affectiones, & quo modo fiant. 5°. de compo. medic.
 secundum locos. 5°. 165. F
 Dentes refrigeratos mitigat pyrethron. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. D
 Dentium stupor est symptoma tactus. 1°. de sym. cau. 3°. 16. B
 Dentium stupor quo modo fiat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 Dentium stuporem quæ faciant. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 Dentium stuporem faciunt acida, & acerbis. de opt. secta. Isa. 22. H
 Dentium stupor ex omnibus acerbis & acidis. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B/
 Cl°. de sym. cau. 3°. 28. B
 Dentium stupor ex lacte acido. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Dentium stupor ex moris immaturis. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Dentes torpescere quæ pituita faciat. 3°. de loc. affect. 4°. 18. H
 Dentium stupori medetur portulaca. de sect. 16. H/de op. sect. Isa. 21. E
 Dentium stuporem soluere portulacam observatum est sine cognitione
 causæ. de opt. sect. Isa. 22. E
 Dentium stuporem sanat portulaca suo lentore morsus experte. 2°. de
 alim. facul. 2°. 23. C
 Dentium stuporem sanat portulaca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A/de
 simp. medic. Sp. 81. A
 ad Dentium stuporem. 5°. de com. med. secundum loco. 5°. 164. F/de rem.
 par. fac. 7°. 164. E
 circa Dentes quibus lentores quidā in febribus nascuntur, vsus fortes sunt
 febres. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 ad Dentes debilitatos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. F
 ad Dentes molares commanducationes. 5°. de com. me. sec. lo. 5°. 164. B
 Dentes cur quandoque mouentur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. F
 Dentes quo modo eximuntur. intr. Isa. 59. H
 Dentes quo modo facile extrahantur. 5°. de com. med. sec. loc. 5°. 163. G
 ad Dentes eximendos sine ferramento, & absque dolore. de rem. par. fa.
 cilibus. 7°. 164. F
 Dens ut digitis tollatur. 5°. de comp. med. secun. locos. 5°. 165. E/de reme.
 par. fac. 7°. 164. F
 ut Dentes citra dolorem excutiantur. 5°. de compo. med. secun. loc. 5°. 164. D/de rem. par. fac. 164. F/de incant. 7°. 182. C
 ad Dentem molare sine dolore tollendū. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 165. E
 Dens ut sponte excidat. de remed. par. fac. 7°. 164. E
 pro Dentibus prominētibz limula ferrea. 5°. de cō. me. se. lo. 5°. 164. D
 Dentes quo modo limandi. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 164. D

Dens quando terebello perforandus. 5°. de com. med. sec. loc. 5°. 163. G
 Dentes cur fiant mobiles aliqui, & quot de causis. 5°. de compo. medic.
 secundum locos. 5°. 164. D
 Dentes qui agitantur restringit, & stabilit gagates lapis. de simp. medi-
 caminibus. Sp. 86. G
 ad Dentes molares mobiles. 5°. de com. med. sec. lo. 5°. 165. H
 ad Dentes mobiles corroborandos. 5°. de compositio. medica. secundum
 locos. 164. F/ 5°. 165. H
 Dentes ne vacillent, & forteant. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 163. H
 Dentes vacillantes confirmat bouis talus. de theria. ad Pison. 5°. 93. E
 Dentes vacillantes confirmat cornu cerui. de theria. ad Pison. 5°. 93. E
 pro Dentibus roborandis lac asininum. 5°. de compositio. medicamen-
 secundum locos. 5°. 164. F
 ad Dentes se agitantes lentiscus facit. de simp. med. Sp. 86. B
 ad Dentes motos Pythij. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. C
 ad Dentes motos. 5°. de comp. med. sec. loc. 164. A/165. B/D/7°. 5°. 181. H/
 de remed. par. fac. 7°. 157. F
 ad Dentes motos, & labantes. de rem. par. fac. 164. E/ 7°. 170. C
 ad Dentes titubantes & infirmos diaclysmis. de rem. par. fa. 7°. 164. C
 ad Dentes concussos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. H
 Dentium concussio inuita quid. 2°. de sym. cau. 3°. 19. H
 ad Dentes ex ictu motos stabiliendos. 5°. de com. me. per ge. 5°. 248. C
 ad Dentes ex ictu concussos. de rem. par. fac. 7°. 164. E
 ad Dentes concussos, & dolentes. de rem. par. fac. 7°. 164. D
 ad Dentes ob ictum decedentes. de med. fac. par. 7°. 170. C
 ad Dentes continendos. de dynamidijs. Sp. 35. E
 ad Dentes fauciatis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 165. F/de medicinis fa-
 cil. par. 7°. 172. F
 Dentes maxime siccitatem requirunt sine calefactione. 6°. de simp. me-
 dica. fac. 5°. 44. A
 Dentes amittit, si quis biberit aqua quæ est susis. de bo. aque. Sp. 76. A
 Dentis amissio est oris agriudo. de diff. morb. 3°. 4. H
 Dentibus obest lactis assiduus vsus. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 Dentes quo modo post lac sumptum seruentur incolumes. 3°. de alimen-
 torum. facul. 2°. 28. C
 Dentes quidam amisit ex lactis diuturno vsu. 5°. de san. tuen. 2°. 91. G
 Dentes amissi vocem lādunt. 4°. de loc. affect. 4°. 26. E
 ex Dentibus cognoscitur malas luxatas esse aptatas. de articulis. com-
 mentario 2°. 7°. 264. E
 Dentes male se habebant Galeno. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
 non Dentis sed gingivæ dolor à Galeno cognitus. 5°. de compo. medic.
 sec. locos. 5°. 162. D
 Dentes quidam famulis confringebant. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. H
 Dens quo modo frangatur sine dolore. de rem. par. fac. 7°. 164. G
 ad Dentes aurisculapium. 5°. de comp. med. se. loc. 5°. 165. E
 Dentes suspensi da morsus canis rabidi. de incant. 7°. 182. B
 DENS appellata ab Hippocrate productio, quæ. 12°. de vsu par-
 tium. 1°. 154. E
 Dentem nominavit Hippocrates totam vertebra secundam. de offi-
 bus. 1°. 41. H
 Dens nominata vertebra. 4°. de loc. affect. 4°. 23. E
 Dens vertebra quare ita dicatur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 176. D
 DENTES quo in epiglottide. de voce, & anhel. Sp. 61. D
 DENS quid in organis. de machin. 7°. 309. D
 de DENTIFRICIIS. 5°. de com. med. sec. loc. 5°. 165. E
 Dentifricium optimum est os sepis solū in mortario laugatum. de sim-
 plic. medic. Sp. 90. C
 Dentifricium Aurelij. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 166. E
 ad Dentifricia facit pumex. de simp. med. Sp. 88. H
 Dentifricium Damocratis ad dentes faciendos cādidos et immobiles. 5°. 166. B
 de com. med. sec. loc. 5°. 165. H
 Dentifricium Timocratis. 5°. de com. med. sec. loc. 7°. 157. F
 Dentifricium mirum. de remedijs paratu fac. 5°. 166. B
 Dentifricium optimum. 5°. de com. med. se. loc. 5°. 166. B
 DENT DATO corde puer salutem consecutus est. de decre. Hippo-
 cratis & Platonis. 1°. 231. F
 in Denudatis offibus cum luxatione veratro vititur. de articulis. com-
 mentario 4°. 7°. 285. A
 DEORSUM quo musculo trahatur labrum superius. de musculorum
 dissectione. 1°. 44. E
 Deorsum quo musculo trahatur nasus. de mus. dissect. 1°. 44. E
 Deorsum maxillam trahentes muscoli ubi sunt. de musc. diff. Sp. 44. G
 Deorsum

Deorsum totam scapulam ex inferiori, & priori parte ac in priora ad se ipsam trahens musculus. de musc. diff. 1^a. 45. C
 Deorsum ferri, & decumbere non idem, & quo modo differunt. de palpit. trem. convuls. & rig. 3^a. 52. A
 Deorsum decumbit frigida materia. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 105. A
 Deorsum fiat reuulsio, ubi succi ad superiora vergūt. de cucur. 6^a. 4. G
 Deorsum vergentia per secessum vacuantur. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 Deorsum cur feces purgentur. de voc. instr. diffec. 1^a. 106. F
 Deorsum sunt purgandi difficile vomentes, & medie crassi astatem vitantes. de cathart. Sp. 94. C
 Deorsum purgatur humor melancholicus. de cathart. Sp. 94. C
 DEPASCENS & puridum vlcus ab aliquibus dictum non est propria vlceris differentia, sed passio implicita ex vlcere, & putredine. commen. 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Depascentia vlcera sola purgatione sanata. de purg. me. 5^a. 87. G
 Depascentias ani mitigat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. E
 Depascentia vlcera matricis inuat succus cetauræ. de vir. cæ. Sp. 94. B
 ad DEPILATIONEM quæ valeant animalia. 1°. de simp. medicam. facultatibus. 5^a. 82. G
 Depilat capitā bibentiu fluius quidā in egypto. de bo. aquæ. Sp. 76. A
 Depilatoria non sunt neganda a medico. 1°. de comp. med. se. lo. 5^a. 127. G
 Depiles cur fiunt qui testes amittunt. 1°. de sem. 1^a. 334. B
 Depile quo modo corpus reddi possit. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 62. D
 DEPLORATI non sunt curandi, sed solis prognosticis relinquendi. cō. 2°. apho. 19°. Ex. 16. G
 DEPONERE quid significet. 3°. de dec. e. Hipp. 1^a. 244. G
 Deponuntur quæ membra. de ijs quæ in medic. fiunt, com. 3°. 7^a. 217. H
 DEPORRIGERE quid significet. de fract. com. 1°. 7^a. 224. H
 DEPREHENSIONES, quæ a græcis παραλήψεις dicuntur, fiunt a frigidityte cum siccitate. com. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
 DEPRESSAE facultatis pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 DERASI qui intelligantur. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 214. H
 DERIVATIVI vsus quæq; non est, sed primitiu, & e contrario, tñ qui inuenit derivatiu, pot vti primitiuo. 2°. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 138. F
 DERIVARE, id est ἀποχετεύειν, est a riuis ad latera diuertere. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Deriuatio, græce parocheteusis dicitur. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuatio quid sit. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 161. C
 Deriuatio est eiusdem generis cum euacuatione facta per particulā, quæ fluxionem suscipit. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 de Deriuatione ex libris Galeni. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuatio per quæ loca fiat. 5°. meth. me. 7^a. 30. E
 Deriuatio ad partes propinquas species euacuationis. ars m. 65. E / Isa. 71. E
 Deriuationem ad partes propinquas Hippocrates vocat parocheteusin. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 100. B
 Deriuatio fit ad latera. 4°. me. h. med. 7^a. 28. C
 Deriuatio per nares facienda est fluente gurgulione vel palato, & quibus. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuandum per nares & os, si ad aures, vel oculos succi fluant, & quibus. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Deriuatio fit cum id quod ad pulmonem tendit, ad stomachum deducit. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Deriuandus est ad vteri venas fluor venæ sedis in mulieribus. de cucur. scarificat. 6^a. 4. E
 DESCENDENTIA tarde cibaria quæ sint. de diff. con. Sp. 74. G
 si Descendant tarde superflua ciborum, dari debent cibi lementes, & pingentes. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Descendere facit cibum de stomacho vinum. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Descensus difficilis qñ est superfluitas cibi de stomacho & intestinis, indigemus his q descendere faciunt, & vtrū mollificet. de dissol. Sp. 71. F
 ad Descensum aquæ in oculum secretorum. Sp. 181. D
 Descensionem aquæ ad oculum, si sit in principio, quid opem ferat. de medicis expertis. Sp. 107. F
 ad Descensum matricis. de dynam. Sp. 30. A
 Descensus matricis curatio. de pass. mul. Sp. 95. F
 DESCRIPTIO quid fin. mcd. Isa. 43. D
 Descriptio pulmonis. de anat. vino. Sp. 47. G
 in DESERTIS, & siccis locis pascua habentia animalia sunt cibi superfluitates non habentes. de dissol. cont. Sp. 73. E
 DESICCANT strenue quæ in secundo complete desiccant. 7°. de simp. medi. facul. 5^a. 54. D
 Desiccantia quarto ordine vrunt. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 39. B

Desiccantia quæ sunt in magno vsu. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. H
 Desiccant in tertio Acetum. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 57. D
 Desiccant Adstringentia. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 35. D
 Desiccant Androsace. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 43. A
 Desiccandi naturam habet Brassica. de rem. par. fa. 7^a. 153. G
 Desiccant citra morsum Calx elota. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. C
 Desiccant & calfacit Castoreum. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 80. B
 Desiccatorijs & glutinatorijs miscetur Centaurij minoris radix arefata. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. H
 Desiccant absque morsu Cyprus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. H
 Desiccant innoxie Faba. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. D
 Desiccant minus quàm hordeū farina fabacea. 7°. de sim. mc. fa. 5^a. 53. A
 Desiccandi valenter vim habet Filix imposita vlceribus. 8°. de simpli. medica. facul. 5^a. 59. C
 Desiccant fluxiones Galla. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 51. A
 Desiccant alui fluxus Lagopus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. A
 in Desiccatoriū medicamen inditur Lana vsta. 11°. de sim. me. f. 5^a. 81. B
 Desiccant tertia Lappæ species. 1°. de sim. med. fa. 5^a. 43. F
 Desiccant Lentis corpus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. B
 Desiccant & adstringit Macer. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 55. A
 Desiccant sine morsu Mastiche. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. F
 Desiccant Metallica omnia, quia terrea sunt. 9°. de simp. med. f. 5^a. 68. F
 Desiccant crassos humores Moly. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. F
 Desiccant multū Myrtus quæ est frigida & terrena. 7°. de sim. m. f. 5^a. 56. E
 Desiccant citra morsum Nymphaeæ radix. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 57. A
 Desiccant & modice refrigerant Pira. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 43. D
 Desiccant pilulæ Platani 8°. de sim. med. fac. 5^a. 57. D
 Desiccant & est tenuium partium Polemoniū. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 59. A
 Desiccant plus hordeo Polenta. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. A
 Desiccant absque morsu Poterij radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. H
 Desiccantibus & causticis medicamentis miscetur Smiris. 9°. de simp. med. facul. 5^a. 67. C
 Desiccant parū, abstergit, & incidit Tamarix. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 56. D
 Desiccandi sine morsu vim habet quælibet Terra. 9°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 65. G
 Desiccantem vim habet Vitis alba. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 42. F
 Desiccant mire Cochlearum caro. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. F
 Desiccantia medicina qualis esse debet. de oculis. 7^a. 190. H
 Desiccantia infernas partes & somnū prouocantia, qualia esse debeant. 8°. de sim. med. fa. 5^a. 62. A
 Desiccantia, & calfacientia vehementer quid agant. 8°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 62. E
 a Desiccantibus vehementer mouetur sternutatio. 6°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 44. G
 Desiccantia carnem, quæ. 5°. de sim. med. fac. 5^a. 35. H
 Desiccantia citra insignem morsum vlceribus malignis competūt. 11°. de simp. medic. facul. 5^a. 80. G
 fm DESIDERIVM, secundum appetitum, & secundum voluntatem idem. in prog. com. 2°. 4^a. 198. E
 Desiderium est proprietas sanguinem cōsequens. de ana. viu. Sp. 45. D
 Desiderium est actio oris stomachi. de mot. man. & obs. Sp. 70. H
 Desideriū veneris aliquñ significat vrina spumosa supius. de dyn. Sp. 35. E
 Desiderium coitus sequitur ad dominium bilis. de anat. viu. Sp. 45. F
 Desiderij coitus paucitas sequit ad dñū plegmatis. de ana. vi. Sp. 45. E
 secundum Desiderium motus partium, quo modo laesus deprehendatur. in prog. com. 2°. 4^a. 198. E
 DESIDIA auget imiditatem. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. C
 ex Desidia pituitosus sanguis. de mult. 3^a. 78. H
 ex Desidia humiditas quo modo corrigitur. 3°. de sanit. tuen. 2^a. 81. G
 Desidiosus qui fuerunt exercitati qd cōtingat. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. H
 DESIPIENTES qui sint. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 162. F
 Desipientia sequuntur ad agitudines primi principij & capitis. de virtutibus nostrum corp. dispens. Sp. 60. B
 Desipientia quo modo fiat. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 127. C
 Desipientie fiunt patiente cerebro, aut per se primo, aut per compassio. nem. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia a cognitio vnde sumatur, & quid sit. com. 7°. aph. 14°. 54. H
 aphorismo 24°. Ex. 55. F
 Desipientiū cū comate pulsus, qualis. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 168. H
 Desipientia proprium & inseparabile signum est spiritus rarus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163. C
 Desipientis proprium symptoma est magnam & raram facere respirationem

tionem. 2°. de diff. resp. 3°. 63. H
 Desipientia quæ cum risu sunt securiores, quæ vero cum studio periculoso-
 losiores. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia ferina, quæ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. G
 Desipientia feroces unde in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. A
 Desipientie obscuræ indicium & causa. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. A
 Desipientia temerarie oïum periculossimæ sunt. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientie furiosæ, ex quo humore fiant. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia à sanguine bilioso, qualis in prorrh. com. 1°. 4°. 188. G
 Desipientia à sanguine melancholico, qualis in prorrh. com. 3°. 4°. 184. B
 Desipientia cum comate, qualis in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. A
 Desipientie in vigore febris quid sint. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Desipere iudicationis per sanguinem è naribus signum. 1°. de arte curati-
 ua ad Glauconem. 7°. 100. D
 Desipientia ab externis causis, quæ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
 Desipiunt ex multa vini potatione aliqui capite oppleto plurimo sangui-
 ne, & spiritu calido. com. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Desipientia rigentibus ob multam vini potationem calor natiuus non ac-
 cenditur, sed ob multitudinem extinguitur. c. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Desipientia & rigor ex multa potatione, malum. c. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
 Desipientia à pluuio sanguinis nō bonus est casus. c. 7°. aph. 9°. Ex. 54. F
 Desipientia ex obstupescetia à capitis ictu, malum. c. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Desipientia in ossis præcisione, si in vacuum apprehenderit. commen. 7°. aphorismo. 24°. Ex. 55. F
 Desipiunt quidam ileosi, & conuelluntur compatiēte neruorum princi-
 pio stomachi passioni. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Desipientia ab ileo, malum. com. 7°. aph. 10°. Ex. 54. F
 Desipientia quandoq; sit ex defectu, quo manuum, ac pedum tremores. com-
 ment. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 si Desipientie ex defectu coniuncta sit conuulsio, omnino salus est despe-
 rata. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Desipientia debilitatorum pessima in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Desipientia letales, quæ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. B
 Desipientia nulla secuta est. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Desipientia qdā fuit sanata, sed non recordabat. 2°. de mo. mus. 1°. 315. C
 Desipientes artifices de suis artibus cogitant. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. B
 Desipientia, lege Insania.
 DESPERARE non debet is qui etiam per multos annos aliquid non in-
 uenit. 1°. de digno. puls. 4°. 70. E
 Desperandū de ægro, qñ vritur in ambiēte frigido. 11°. meth. me. 7°. 76. B
 in Desperatis morbis theriaca valet. de vsu ther. ad Pamp. 5°. 99. A
 Desperata vlcera quid significant. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. D
 ad Desperata vlcera. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. D
 ad DESQVAMATA. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. H
 DESTILLATIO quid. intro. If. 56. E
 Destillatio morbus longus intrinsecus. intro. If. 56. B
 Destillationes inter morbos vere apparentes. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Destillationes descendunt humidis temporibus & calidis in 3°. de mor-
 bis vulgaribus. com. 3°. 3°. 143. D
 Destillationis causa. intro. If. 56. E
 Destillationis fons pituita acida & salsa. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. A
 Destillationes faciunt pauci motus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Destillatio à capite fertur per asperam arteriam in uentrem superiorem.
 com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 à Destillationibus uox offenditur in 3°. de morb. uul. cō. 3°. 3°. 141. F
 Destillationes faciunt raucam uocem. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Destillationes qñq; conuertuntur ad uentriculū. 7°. meth. me. 7°. 48. B
 Destillationes ex capite ob frigida, quales nix & glacies, offendunt tho-
 racem & pulmonem. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 ex Destillatione morbo afficitur pulmo. 3°. de præ sag. ex puls. 4°. 116. C
 Destillantes à capite in pulmonem humores quando putrescūt, tabem gi-
 gnunt. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 105. F in 3°. c. 3°. 3°. 143. E
 Destillationes capitis quæ primo tussim concitant, & rancedinem, neque
 tandem consistunt, alterum tabis speciem generant. in 1°. de morbis
 uul. com. 1°. 3°. 105. E
 Destillatio subtilis, quam tussim faciat. in 1°. de morb. uul. c. 1°. 3°. 105. E
 Destillationis in pulmonem pulsus. 4°. de præ sag. ex puls. 4°. 119. G
 Destillationes in uentrem superiorem suppurantur intra uiginti dies.
 com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 Destillatione capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Destillationes sunt morbus senum. 5°. de san. tuen. 2°. 92. B
 Destillationes quæ in senibus fiant. com. 2°. aph. 31°. Ex. 26. H

Destillationes quomodo fiant senibus. com. 2°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Destillationes cito interimentes qua tempestate fiant senioribus. com. 2°. aphorismo 12°. Ex. 21. E
 Destillatio frigida in senibus non concoquitur. c. 3°. aph. 12°. Ex. 21. H
 Destillationes ex oculis manantes quo modo dicantur coqui. de uict. ra-
 tione in morb. acut. com. 2°. 7°. 122. H
 in Destillatione quo modo excrementa capitis dispositionem declarent,
 2°. de loc. affe. 4°. 16. H
 Destillatio ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Destillationis curatio. intro. If. 56. E
 Destillationem habentibus quibus sanguis mittendus, & quibus non. 5°. methodi medendi. 7°. 35. H
 in Destillatione ad oculos uena sectio. de rem. par. fac. 7°. 156. C
 ad Destillationem in oculos. de rem. par. fac. 7°. 156. C/E
 ad Destillationem calidam oculorum. de rem. par. fac. 7°. 156. C
 ex Destillante pituita arteria laborantis remedia. de medicinis fac. para. 7°. 171. F
 ad Destillationes arteriæ resiccandas. 7°. de cōp. med. se. lo. 7°. 186. A
 Destillatio à capite in pulmonē tripliciter corrigit. 5°. meth. med. 7°. 35. G
 in Destillatione hñte uētriculo absinthii cōuenit. 7°. meth. me. 7°. 48. C
 Destillationes concoquens arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. A
 in Destillatione tenui à capite & tussi ualet diacodion. 7°. de compositio-
 ne medic. secund. loc. 5°. 181. A
 Destillationem febris sanat. in 6°. de morb. uul. com. 6°. 3°. 197. E
 in Destillatione tenui non conuenit mel. 7°. de com. me. se. lo. 5°. 181. A
 in Destillatione tenui sapa conuenit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. A
 in Destillatione tenui exhibet stupefacientia. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 Destillatio tenuis exigit soporifera. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. D
 à Destillatione stuporē dēriū ortū portulaca nō sanat. de op. sec. If. 22. H
 Destillationibus pituita prodest styx. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 ad Destillationes in arteria. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. C/D
 ad Destillationem uulue suffumigium. de dynam. Sp. 35. G
 ad Destillantem uulnam. de dynamid. Sp. 25. E
 ad Destillationem & tussim probatum. de med. fac. pa. 7°. 171. E
 ad Destillationem ex libris Perigenis. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 182. C
 ad Destillationes. 7°. de comp. med. secund. loc. 181. G/H 182. C/183. D/186. A/8°. 191. D/9°. 5°. 201. A/de remedijs paratu facilibus. 7°. 171. E/G/H/165. D/
 Destillatio sanguinis repentina in acutis quid significet in æstate & au-
 tumno. de uict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. G
 Destillet quibus de causis uina. 6°. de loc. affe. 4°. 37. B
 Destillatio, lege Catarrhus. Sp. 60. H
 Destructio uocis quo modo fiat. de uoce & anhel. Sp. 62. A
 Destruunt uocē amplissima uocis instrumenta. de uo. et anhel. Sp. 62. A
 DESYPVS animal quod sit. de rem. par. fac. 7°. 164. C
 ad DETENTIONES. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 265. B
 DETERIVS non potest esse in perfectissimo. de const. ar. If. 38. H
 Deterior cibus si appetatur, præbeatur, etiam si adsit cibus melior. de
 dissolutione continua. Sp. 72. D
 Deterrima sunt mala quæ perpetuo uigorem habent. de uri. 4°. 123. H
 DETERGENTIA magis minus ue multa ordine enumerat. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 52. G/H
 Detergentia, & concoquentia. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
 Detergentia, & calefacientia medicamenta exiccāt, & pus non mouēt.
 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. G
 Detergunt carnem generantia medicamenta. 1°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 217. C
 Detergit primo medicamentum, post carnem glutinat, & producit. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 227. A
 Detergentia quo modo fiant cerati mixtura carnis explentia. 6°. de com-
 positione medicamentorum per genera. 5°. 260. H
 Detergens, & siccans modice in primo ordine medicamentum est, quod
 carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Detergentia siccantia mundificant ulcera. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 237. B
 Detergentia leuia sine morsu. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 256. F
 Detergentia ualde medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. G
 Detergant uehemēter quæ medicamēta. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 211. G
 Detergentia quæ febrem accenduntur, & quæ nō. 7°. meth. me. 7°. 52. G
 Detergentia deicere faciunt, & distribuere in 1°. de uict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 173. G
 Detergit, & tenuat amarum. 11°. meth. med. 2°. 24. E
 ad Detergendum cibi optimi, qui. 4°. de san. tuen. Detergit

Detergit ac digerit marrubium. 7°. de sim. med. fa. 5°. 62. A
 Detergunt mel & aphronitru extra applicata. 7°. meth. me. 7°. 51. A
 Detergit magis mel Hymmetium. 7°. meth. med. 7°. 52. H
 Detergit mulsā citra morsum. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Detergit sine morsu oxymeli. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 Detergit sine morsu ptissana. 13°. meth. mcd. 7°. 83. E
 Detergit humores in ventre infarctos ptissana cremor & aqua mulsā.
 de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. III. E
 Detergit glutinosa radícula ex oxymelite. 7°. meth. med. 7°. 51. B
 Detergit maxime sapo. 7°. meth. med. 7°. 52. H
 Detergunt trachomatica. 14°. meth. me. 7°. 93. F
 Detergi qui agri postulant. de vict. ra. in mor. acut. commē. 3°. 7°. 132. A
 Detergi pp qd debet agri, & alij. de vic. rat. in morb. acu. c. 3°. 7°. 132. A
 Deteriso quibus fiat. de vict. ra. in mor. acut. com. 3°. 7°. 132. A
 p Detergendo spongijs utebantur in balneis. 10°. metho. med. 7°. 67. A
 DETONSI omnes ad cutem Antonini tempore. in 6°. de morb. vulg.
 commen. 4°. 3°. 181. G
 DETRAC. i. vinctum tecti. 1°. de art. com. 3°. 7°. 270. G
 DETRACTIO de quibus dicatur. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. C
 Detractio omnis, medicina est calida, & humida. de cathar. Sp. 94. E
 Detrabi quidam dolentes videntur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. F
 Detrahens brachium ad latera musculus. de mus. diff. 1°. 47. G
 Detrahens duodecimam costam musculus. de mus. diff. 1°. 49. E
 DETRITIO scroti affectus. fin. med. Isa. 49. D
 DEVCALION & Phoroneus primi hoies. 3°. meth. me. 7°. 20. H
 DEVENTRIS quid significet. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. B
 DEVORATIO quid. fin. med. Isa. 44. F
 de Devorations & vomitus motu. de mot. man. & obscu. Sp. 68. D
 Devoratio difficilis unde fit. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. E
 Devorasse se noxium quippiam putant melancholici. de mel. ex Galeno,
 Ruf. & Poss. Sp. 109. C
 si Devorare non possit, cui à febre habito collum conuertitur, tumore
 non existente in collo, letale est. com. 4°. aph. 35°. 31. E | commenta. 7°. aphorismo 59°. Ex. 59. E
 de DEIS indagare spectat ad eos qui contemplativam philosophiam
 profitentur. 9°. de decr. Hip. 1°. 284. C
 in Dei cognitionem quo modo deuerimus. de hist. philos. Sp. 4. G
 Deum qui non esse censuerunt. de hist. philos. Sp. 4. F
 Deus quid sit. de hist. philo. Sp. 3. G
 Dij an sint corporei vel incorporei contemplari. ad moralem non spe-
 ctat. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. C
 Deus sunt stelle cælestes, fm Anaximandrum. de histo. philo. Sp. 4. E
 Deus est ignis arte peditus, fm stoicos. de hist. phil. Sp. 4. G
 Deus est primus, secunda natura, tertium fatum, fm Possidonium. de hi-
 sto. philo. Sp. 5. E
 Deus est forma cælo inherens, fm Aristotelem. de histo. philo. Sp. 4. F
 Deus est spiritus toti mundo infusus, fm stoicos. de hist. phil. Sp. 4. G
 Deus mens, fm Democritum. de hist. philo. Sp. 4. F
 Deus mens absque materia, fm Socrate, & Platone. de hist. phil. Sp. 4. F
 de Dei substantia quæ dicuntur à Platone, sunt probabilia, & non ex-
 cedunt verisimilitudinem. 9°. de decr. Hippo. 1°. 285. C
 Deus unitas fm Pythagoram. de hist. philo. Sp. 4. F
 Deus est animal rationale immortale. 1°. meth. med. 7°. 4. C
 in Dijs sola rationalis. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. F
 Dei pauciores sensus hnt quā bruta, fm Democritu. de hist. phi. Sp. 9. B
 quæ Dei forma sit exponere neque Plato neque Zeno est ausus. de histo-
 ria philosophica. Sp. 3. G
 Dei figura vt Mercurij figura. in or. suaso. Isa. 2. E
 Deus Mercurius, hilaris, splēdidus, & qui cū eo sunt. in or. suaso. Is. 2. E
 Deus speciem habet humanam non modo tenuitatem, fm Epicurum. de
 hist. philo. Sp. 4. G
 Dynon sunt omnes figure humana. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 149. B
 Deus amoris describitur. in progn. com. 1°. 4°. 190. E
 Dei locus vbi sit. de hist. philos. Sp. 3. G
 Deum bonum vocat Plato. q. animi mores. 1°. 321. C
 Deus nō per se, sed ab æterno bonus. q. animi mores. 1°. 321. C
 Dei an gaudeant in hominum admiratione constitui, non affirmat Hippo-
 crates. de aere, aq. & lo. 2°. 6. A
 Deo amici & noti sunt probi viri. de præco. ad Posthu. 4°. 214. B
 Dei amicus, secundo noscit res. an animal sit. 1°. 326. H
 Deo similes sunt sapientes. de cogn. cur. ani mor. 2°. 51. B
 Deo dicuntur imperatores, & eos laudat. de theria. ad Pifo. 5°. 90. C

Deus tm exactam misturam motuum novit. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. F
 ad Deum vel naturam pertinet miscere tota p tota. 1°. de temp. 1°. 14. G
 Deus similia similibus adiungit. de theria. ad Pifo. 5°. 90. G
 Deus author est & conditor mundi. 9°. de decr. Hippo. 1°. 285. C
 Deus est prima causa efficiens rerū naturalium. de hist. philo. Sp. 3. F
 ex Deo, & cælo est omne pulchrum ordinatum, & artificiosum. 1°. de
 dieb. decr. 4°. 151. H
 Deus si quid facit illud facit medijs suis filijs. 9°. de decr. 1°. 285. C
 à Dijs est imperium. de theria. ad Pifo. 5°. 90. C
 Dei virtute gubernantur superiora. de sperm. Sp. 40. B
 Deus cuncta gubernat, et nullius habet curam particularem fm stoicos.
 de hist. philos. Sp. 3. G
 Deus omnes curat. in or. suaso. Isa. 2. G
 Deus vel anima factum format. de fact. for. 1°. 325. E
 Deus primo novit an animal sit quod in vtero est. an animal sit. 1°. 326. H
 Deus q sit particula q prius cōstitit, novit. an oēs anim. par. 1°. 326. D
 Dij fabricatores hominum. q. animi mores. 1°. 318. C
 Deus aliquis nostri corporis conditor. 9°. de decr. Hippo. 1°. 285. B
 Deus in condendo homine fecit quod melius. 6°. de vsu par. 1°. 153. F
 Deus neque superfluum neque mancum facit. 11°. de vsu par. 1°. 184. H
 Deus facit quod melius est ex his que potest facere, omnia tamen non po-
 test facere, fm Galenum. 11°. de vsu partium. 1°. 189. H
 Dijs quid impossibile. de instr. odor. 1°. 112. B
 Deus non pōt iungere quæ simul esse non possunt. de instr. odor. 1°. 112. B
 Deus potest omnia facere, fm Mosem. 11°. de vsu par. 1°. 189. G
 Deus quo ordinaverit instrumenta vocis. de voce & anhel. Sp. 60. H
 cur Deus genuerit cerebrum, & pulmonem frigida membra. de anat.
 viuum. Sp. 45. D
 Deus quæ membra assimilaverit cholera nigra. de anat. viuo. Sp. 45. F
 Deorum providentia Galenus inuenit nervorum curationem. 3°. de com-
 positione mcdi. per gene. 5°. 234. F
 à Dei providentia pilorum origo. 11°. de vsu par. 1°. 190. A
 quo Deorum pater omnia lege disposuerit. an animal sit. 1°. 328. E
 Deorum est in primis ferre legem. an animal sit. 1°. 328. E
 de Dei providentia erga nos. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. E
 Deum naturaliter amamus. q. animi mores. 1°. 321. C
 Dei Mercurij sequaces, qui in or. suaso. Isa. 2. E
 Deorū magis neglectores sunt paupes q diuites. & aere, aq. et lo. 2°. 6. 1
 Deos aliqñ detestantur pauperes, quod eis opes non suppedient. de ae-
 re, aquis, & locis. 2°. 6. A
 Dei dum non respondent tacent. de theria. ad Pifo. 5°. 97. H
 ad Deos sepe refertur pestis. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 101. E
 Dei medicæ artis Apollo & Aesculapius. in or. suaso. Isa. 2. C
 Deorum veluti manus sunt medicamenta. 6°. de com. me. sec. lo. 5°. 173. B
 DEVSTIS fiunt iniquales intemperies siue materia. de inæquali in-
 temperie. 3°. 43. C
 ex Deustione quavis externa inæqualis intemperies fit in toto corpore.
 de inæq. intemp. 3°. 44. D
 ex Deustione febris. de inæq. intemp. 3°. 44. D/E
 in Deustionibus solis calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de diffe-
 rent. feb. 3°. 40. A
 ad Deustiones. 3°. de med. fac. par. 7°. 174. D
 ΔΩΤΡΕΙΑ quid vocetur ab Atticis. 2°. de ali. fac. 2°. 18. D
 DEXTANS. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 162. A
 DEXIPPVS discipulus Hippocratis. de victus ratione in morb. acutis,
 com. 1°. II. 3. A | com. 3°. 7°. 131. F
 Dexippus dat omnes cibos. de ve. sec. ad Eras. 6°. 8. G
 in Dexippum, & Apollonium calices cereos retorfit Erasistratus. de
 vict. ra. in morb. acut. com. 4°. 7°. 135. A
 DEXTERITAS animi proficiscitur à bilioso humore. de natu. huma-
 na. com. 1°. 1°. 33. B
 quæ DEXTRA & quæ sinistra sit mundi pars, secundum diuersos. de
 hist. philo. Sp. 6. B
 Dextra sinistris equalia, vbi equalis utilitas actionis. 6°. de vsu par-
 tium. 1°. 149. A
 Dextra non equalia sinistris vbi aliquid non ad eundem vsum adest. 6°. de
 vsu partium. 1°. 149. A
 Dextra pars dissidet cum sinistra eiusdē corporis. q. ai mores. 1°. 319. C
 Dextra ptes laevis præpollēt fm Hippocrate. bre. denot. dog. 1°. 231. C
 Dextera pars an calidior sinistra. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 169. C/F
 Dexteram partem esse calidiorē probatur per dissecciones. in 6°. de
 morb. vulg. com. 2°. 3°. 169. F

Dextera pars quomodo sit calidior sinistra. 14°. 1^a. 206. G
in Dextris mares, feminas vero in sinistris magis concipi opinatur aliqui. com. 5°. aphor. 38°. Ex. 41. B
in Dextro vteri latere mares generantur, secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 23. C
in Dextris vteri partibus mares cur. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 169. B/F de spermate. Sp. 36. A
in Dextra matricis parte in horis sanguinis si sit conceptus infans, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. B
in Dextra parte matricis si sit conceptus puer in horis phlegmatis omnium, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. C
Dextra mammilla si gracilescat masculi abortum faciet mulier. de anatomia viuorum. Sp. 51. F
in Dextra parte pulmo situs est. de anatomia par. Sp. 42. H
in Dextra parte cur pulmoni aliquid sit adiectum. de ana. viuo. Sp. 48. A
in Dextro latere cordis que sint. de anat. viuo. Sp. 46. E
Dexter venter cordis inferior est, & magis versus hepar dispositus, attrahens ab hepate. de ana. viuo. Sp. 56. C
in Dextra parte cordis est vena magna. de anat. viuo. Sp. 46. F
in Dextra parte cur sit hepar. de anat. viuo. Sp. 50. G
Dextris partibus, & superioribus, estate, in iuuenibus impares dies criticos esse inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
Dextra partis præcordiorum tumor significat iecinoris affectum. 1°. de locis affectis. 4°. 6. B
ex Dexteris brachij interiore vena quibus sanguis sit detrahendus. præfag. exper. confr. Sp. 78. E
ad Dextram reuulsio facienda est, si sinistrorsum inclinent succi. de cucurb. scarif. 6°. 4. E
à Dextris & à sinistris sit auersio secundum latitudinem. commentario 5°. apho. 68°. Ex. 45. D
Dextrorsum si inclinant succi, in sinistram fiat reuulsio. de cucurbitu. scarificatione. 6°. 4. G

DIA B E T E S

que affectio. 6°. de locis affectis. 37. F/38. C. 1°. de crisi. 4°. 129. H
Diabetes ita circa vesicam, vt leuitas intestinorum circa aluum. 1°. de crisis. 4°. 129. H
Diabetes non pertinet ad ventriculum. 6°. de lo. aff. 4°. 38. A
Diabetes raro fit, & illa bis tantum vidit Galenus. 6°. de loc. aff. 4°. 37. F
Diabetem incurrere possunt siti infestati. 6°. de loc. aff. 4°. 38. B
ad Diabetem secretorum. Sp. 102. G
DIABROSIS. 5°. de locis affectis. 4°. 32. E
DIACARYON inuentum Galeni. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. F
Diacaryon fortius est quam diamoron. 6°. de com. med. se. loc. 5°. 167. H
Diacaryon distinguit in quatuor partes, scilicet quatuor tempora morborum, & secundum varios homines. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 167. H
Diacaryon quo modo debet variari secundum tempora morborum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. H
Diaclysmia, id est lauatio, ad vlcera. de rem. par. fac. 7°. 164. C
DIACISSV compositio. de dynamidijs. Sp. 28. G
in DIACODION papauera non sunt sumenda ex humidis & palustribus locis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. H
in Diacodion papauera qualia esse debent, & nec duriora nec molliora. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. H
in Diacodion papauera quantae magnitudinis esse debent. 7°. de compositio. med. secundum loc. 5°. 180. H
in Diacodion quanta esse debet coctura. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 180. H
Diacodion ex melle quando melius. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181. A
Diacodion secundum veteres. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. B
Diacodion Andromachi. 7°. de comp. med. sec. loc. 178. C/ 5°. 180. B
Diacodion Critonis. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 180. C
Diacodion Damocratis. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 180. D
Diacodion Galeni. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. C/G
Diacodion Heræ. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 180. C
Diacodion Sorani. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. F
Diacodion valet in destillatione tenui à capite & tussi. 7°. de compositio. med. secundum loc. 5°. 181. A
Diacodion ob somnum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. A
Diacodion variatio secundum homines & ætates. 7°. de com. me. se. loc. 5°. 181. A
DIACOLÖCYNTHIS habet variam compositionem. quos pur. op. quib. med. & quo temp. 5°. 89. A
Diacolocynthis tempore Galeni vocabatur hiera. quos pur. op. quib. med. & quo temp. 5°. 89. A

Diacolocynthidos hiera vnde dicta. de rem. par. fac. 7°. 154. G
DIAACONES. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. A
DIACROC medicamentum ad lippitudines incipientes. intr. Isa. 58. C
Diacroc repellit. intr. Isa. 58. C
DIACHRYSON ad petram. de dynamidijs. Sp. 29. B
DIACHRYSV emplastrum ossium fracturam sanat, paroticas glandulas, splenicum, callum pedis, & hemieriam mire curat, apostemata, & nascentias, & carbunculos dispergit, emprothotonum, vel cui in capite, vel ceruice, vel scapulis nervi contrahuntur, & omnem indignationem vel phren. tim infantium sanat. de dynam. Sp. 32. B
DIACYDONIVM ad febres acutas omnes. de dyn. Sp. 32. H
Διάδοσις quid. 2°. de nat. fac. 1°. 299. C
DIÆMATON antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 115. B
DIÆTA quid sit. de vict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 108. G
Diæta, ætas, seu aliud naturas quandoque reprimat. de sperm. Sp. 37. B
in Diæta attenuante que semina conueniant. de atten. vict. 2°. 44. E
Diæta, vide Victus.
DIÆTEMATA vocata sunt artis medicæ materia. ad Thra. 2°. 106. A
Dietetica non admodum vsi sunt antiqui Asclepiades. ad Thra. 2°. 107. B
Dietetica non fuit tempore Homeri. ad Thrasyl. 2°. 107. B
Διαιτολογία medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 37. H
DIAGLAUCIV repellit. introd. Isa. 58. C
Diaglauciu medicamentum ad lippitudines incipientes. intr. Isa. 58. C
DIAGNOSTICA signa. de subf. emp. Isa. 32. D
DIAGRIDIVM quo modo fiat, & quo tempore. de dyna. Sp. 23. A
Διάτριον. de remed. par. fac. 7°. 155. F
DIALECTICAE inuentor Socrates. de hist. philo. Sp. 2. C
Dialecticæ Megarensium auctor fuit Euclides Megarensis. de historia philosophica. Sp. 2. F
à Dialectica resolutoriam distinguit. 1°. meth. med. 7°. 4. G
Dialecticam scire oportet. de sectis. Isa. 18. F
Dialecticæ exercitatio iuueni esse debet. ad eos q de typ. scrip. 3°. 92. G
Dialectica ceteras philosophia partes præcedere debet. de histo. philo. soph. Sp. 2. H
Dialecticam antiquiores primo docebant. de lib. prop. Isa. 13. F
Dialectica prædicenda medicis. 1°. meth. med. 7°. 2. E
in Dialectica primo circa principia exercitadum. 2°. de dif. puls. 4°. 58. B
Dialecticæ, grammaticæ, & rhetoricæ tantam cognitionem habebant quidam medici tempore Galeni. quanta asinus lyra. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. H
Dialectica nulla ars indiget. de sectis. Isa. 17. B
Dialectici differunt à sophistis, demonstratoribus, & oratoribus. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 241. H
Dialectici periti quales sint. 1°. meth. med. 7°. 3. G
Dialecticus solus habet viam componendi, & diuidendi. 2°. de dif. pul. 4°. 56. C
ad Dialecticos quid spectat. 2°. de comp. per ge. 5°. 220. C
Dialectici munus est de nobis disputare quo. 1°. de die. decre. 4°. 146. H
ad Dialecticum spectat nomina imponere rebus. 3°. de dif. pul. 4°. 62. E
ad Dialecticum spectat querere an anhelitus sit actio naturalis. de mot. man. & obj. Sp. 66. H
Dialecticus quid agere debeat. 2°. de dif. puls. 4°. 56. H
Dialectici in quibus versantur potissimum. de caus. procat. 3°. 97. G
Dialecticæ, & logicæ quæstiones que sint. 2°. de loc. aff. 4°. 14. E
Dialectica lemmata. 2°. de dccr. Hipp. 1°. 235. F
à Dialecticis differunt lemmata facientia scientiam. 3°. de det. 1°. 235. F
Dialecticas suppones & definitiones arguit empirici. de sectis. Isa. 17. B
DIALIBANI collyria. 14°. meth. med. 7°. 93. G
DIALOES amarum modice purgat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. A
DIHALON emplastrum acris non debet poni ubi caro augenda. 2°. de comp. per ge. 5°. 222. A
DIAMORI confectio. de dynamidijs. Sp. 26. B
Diamoron quo modo fieri debet. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 168. C/F
in Diamoron quo modo coquendus mori succus. 6°. de compositio. medica men. sec. loc. 5°. 168. E
Diamoron cur ex melle primo factum. 6°. de com. me. sec. loc. 5°. 167. B
in Diamoron succus cum melle quare miscendus. 6°. de compositio. medica men. sec. loc. 5°. 168. B
in Diamoron mel quantum. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 168. B
Diamoron cur croci & myrrhæ recipit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 167. C
in Diamoron myrrhæ deducit adstringentia. 6°. de com. me. sec. loc. 5°. 167. D
in Diamoron origanum in sapa. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. F
in Diamoron caueda venenosa adstringentia. 6°. de com. m. se. l. 5°. 167. D
Diamoron quando sit coctum probatio. de dynamidijs. Sp. 26. B
Diamoronum

Diamoron cum melle valet in omni tempore inflammationis. 6°. de com
posi. me. sec. loc. 5°. 167. B
Diamoron minus fortius q̄ diacaryon. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167. H
Diamoron ex rubi moris fortius quam ex alijs. 6°. de compo. medica.
secum. locos. 5°. 167. H
Diamoron de rubis viulam subleuat cadentē & humorosam desiccāt.
de dynami. Sp. 26. B
Diamoron quo modo conficiatur medijs temperamentis. 6°. de comp. me.
secum. loc. 5°. 168. D
Diamoron quo modo utebatur Galenus in principio. 6°. de compo. med.
secum. loc. 5°. 167. D
Diamoron quo vti debemus in augmento. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 167. D
Diamoron quo modo in statu vti possumus. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 168. F
Diamoron in declinatione quid addendū. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 167. E
Diamoron quando sapam addit, est in declinatione morbus. 6°. de comp.
me. sec. loc. 5°. 168. F
Diamoron Andromachi. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 169. G
Diamoran Hera. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. G
Diamoron Hera quo modo confectum. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 168. E
Διὰ πόρον de rem. par. fac. 7°. 157. G
DIANA sigillum habebat terra lemnia. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65. A
Διὰ πόρον & vōs aliquando idem in 1^m. pror. com. 1°. 4°. 165. A
Διὰ πόρον & γέγονε pro eodē à Galeno sumunt. cō. 2°. ap. 6°. Ex. II. G
DIANTH electuarium ad quid sit vtile. de dyna. Sp. 26. D
DIANVCVM ad oris affectus. de rem. par. fac. 7°. 157. H
Διὰ τριών id est perpetuum, quo nā dicatur de artic. cō. 3°. 7°. 271. E
DIAOLIBANVM antidotum in cephalaea. de dyna. Sp. 23. C
DIAPEDESIS quid. 4°. meth. med. 7°. 23. B
Diapedesis. 5°. meth. med. 7°. 30. A
Diapedesis quo modo fiat. 5°. meth. med. 7°. 30. B
Diapedesis sanguinis quid. 3°. de symp. caus. 3°. 27. B
Diapedesis, id est persultatio quid. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. F
Diapedesis refrigeratibus, & adstringētib⁹ curada. 5°. me. me. 7°. 32. A
DIAPENIDION magnum facit asthmaticis, arthriticis, sicce tussie-
tibus, vocem perditam ex calore perfecte reparat, phthisicis, perip-
neumonitis, & pleuritis subuenit. de dyna. Sp. 26. D
*Diapenidion minus facit ad vulnera quae intrinsecus sunt maturada, pu-
tredines purgat, consipata pectora mollit.* de dyna. Sp. 26. D
Diapenidij minoris confectio. de dyna. Sp. 26. D
DIAPHANES exicat sine morsu. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 236. F
DIAPHOENICON emplastrum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. C
DIAPHORESIS. 13°. meth. med. 7°. 84. E
Diaphoretica. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. A
Diaphoretica quae emplastra. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 260. G
Diaphorici si fiant tremuli, calefacere hos extremum malum est. de pal
pit. conuuls. & rig. 3°. 52. H
DIAPHRAGMA vnde dicatur de anat. viuo. Sp. 53. F
Diaphragma quid. de anat. viuo. Sp. 53. F
Diaphragma, & praecordia idē. de natura & ord. cuiusl. cor. Sp. 42. A
Diaphragma est pars pectoris. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
Diaphragmatis ortus. 5°. de vsu partium. Sp. 147. A
Diaphragmatis locus, & vsus. de anat. par. Sp. 43. A
Diaphragmatis vsus. 5°. de vsu par. 1°. 147. A de anat. viuo. Sp. 53. B
*Diaphragma est origo respirationis, & vocis, & omnium virium corpo-
ris.* de vil. resp. Sp. 63. F
Diaphragma diuidit nutritia mēbra à spiritalib⁹. de anat. vi. Sp. 56. F
Diaphragma solum ē principale instrm respirationis. de vil. resp. Sp. 64. B
de Diaphragmatis anatomia. de anat. viuo. Sp. 53. F
Diaphragma differt ab omnibus alijs musculis figura & actione. 13°. de
vsu partium. Sp. 147. A
Diaphragma, est musculus rotundus. 5°. de vsu par. 147. A 13°. 201. A
Diaphragma quid habcat peculiare praeter alios musculos. 2°. de motu
musculorum. 1°. 216. D
Diaphragma quibus musculis iuuatur. de anat. viuo. Sp. 53. F
ad Diaphragma veniunt tria paria neruorum. de vo. & anhel. Sp. 62. A
Diaphragmatis neruorum origo thorace elatior ē. 8°. de anat. ad. 1°. 101. C
Diaphragmati qui neruus det sensum, & motum. de anat. viuo. Sp. 53. F
Diaphragmatis motus in circulum. de anat. viuo. Sp. 53. F
Diaphragmatis motus an sit voluntarius. de vil. resp. Sp. 63. G
cū Diaphragmate quo modo moueatur pulmo. de vil. resp. Sp. 63. G
Diaphragmatis nerui vnde producuntur. 13°. de vsu par. 1°. 202. C
Diaphragma non premit splen aequē vt hepar & ventriculus. 2°. de dif-

ferent. resp. 3°. 67. F
pp Diaphragma depelluntur ad anum vniuersa. 5°. de vsu par. 1°. 147. B
ob Diaphragma affectū tendunt arteriae. 4°. de prae. ex pul. 4°. 120. C
*Diaphragma prius inflatur, postmodū venae, deinde duplex pellis spina-
lis medullae, & ipsius cerebri, vltio vero nerui.* de vti. resp. Sp. 63. D
*Diaphragmatis apostemata multimoda nascuntur ex sanguinis super-
fluitate.* de spermate. Sp. 36. G
Diaphragmatis apostema fit ex superfluitate pituitae. de sper. Sp. 36. G
Diaphragmatis apostemata generat bilis à stomacho. de sper. Sp. 36. H
Diaphragmatis doloribus antiquis mire cōfert sectio arteriae manus. de
anatomia viuorum. Sp. 54. H
Διαπύματα quae de machin. 7°. 309. F
Διαπύων perspiratio quando fit per totum corpus, quo modo fiat per
circumpulsionem in Tim. Plat. 1°. 289. G
DIAPRASIV siue sancti Petri electuarij cōfectio. de dyna. Sp. 26. F
DIAPYEMATA. de tumoribus praeter nat. 3°. 83. E
Diapyesis affectus palpebrae. introd. 15a. 58. D
Diapysen. de rem. praet. nat. 3°. 83. E
Διαγέται quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 279. D/E
DIARODON collirium. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. E
Diarhodon collirium. 4°. de comp. med. fac. 5°. 155. C
Diarhodon collirij cōuenit augmento doloris ophthalmiae. 4°. oc. 7°. 181. A
Diarhodon asperum. de ocu. 7°. 190. C
Diarhodon magnum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. D/E
Diarhodon inculpabile. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. F
Diarhodon erimoni. de ocu. 7°. 190. C
Diarhodon roborat aures. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
DIARIAE febres, quas graeci ephemerās vocant, licet cito finiant, nō
tamen acuti morbi nominantur. com. 2°. apho. 19°. Ex. 14. B
Diariae febres non dicuntur acutae. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. D
Diariarum differentiae plures. 10°. meth. me. 7°. 62. A
Diariae febres soluiuntur partim primo, partim secundo die. 1°. de diebus
& decretorijs. 4°. 148. H
Diariae nō durant nisi p̄ viginti quatuor horas. 10°. meth. me. 7°. 61. H
Diaria nunquam progreditur vsq; ad tertium diem, nisi sit factus error.
9°. meth. med. 7°. 55. H
Diariae habent vnam accessionem, vno die. 9°. meth. med. 7°. 55. F
Diariae quare q̄q; transeunt primā accessionem. 10°. meth. me. 7°. 61. H
Diaria primo die à reliquis discernenda, & tunc non est error in vitiū.
7°. meth. me. 7°. 52. D
Diariarū febrium notae ubi scriptae sunt à Galeno. 7°. meth. me. 7°. 52. A
Diariarum pulsus. 3°. de prae. sag. ex pul. 4°. 117. H
Diariae febres quibus promptissima. 8°. meth. me. 7°. 54. C
Diariam potest effugere qui liber est. 5°. de san. tuen. 2°. 88. G
Diaria febris ex quibus occasionibus fiat. 4°. de san. tuen. 2°. 88. F
Diaria febris ex laboribus. de viti. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. G
Diaria est simplex affectus, q̄n iam abiit causa. 10°. meth. me. 7°. 61. B
in Diarijs quibus causa abiit. 10°. meth. me. 7°. 61. F
in Diarijs quando manet causa. 10°. meth. me. 7°. 61. F
cū Diarijs in duobus communicant synocha. 11°. meth. me. 7°. 65. C
Diariae aliqua communicant cum hecticis. de marc. 3°. 47. E
Diariarum & hecticarum differentia. 8°. meth. me. 7°. 55. E
de Diaria febre ex cruditate. 8°. meth. me. 7°. 53. B
Diaria febris cruditates quae ex acido ructu sunt, nunquam cōsequitur.
8°. methodi. medendi. 7°. 53. G
Diariam facit obstructio. 9°. meth. me. 7°. 58. B
Diaria ex obstructione an diaria, quia trāsīt diem. 9°. meth. me. 7°. 56. A
Diaria ex obstructioe trāsīt in putridā, si plōgetur. 9°. meth. me. 7°. 58. B
Diaria cur in putridā transeat. 10°. meth. me. 7°. 61. F
Diaria potest transire in putridā & hecticā. 9°. meth. me. 7°. 55. G
Diariae quot de causis transeunt in alias febres. 9°. meth. me. 7°. 55. F
Diaria febris i biliosis trāsīt i acutū, nisi cibet eger. 8°. meth. me. 7°. 54. E
Diaria quae sunt sine obstructione. 10°. meth. me. 7°. 61. G
Diariae febres ex bubone. 1°. de digno. digno. pul. 4°. 73. A
Diariarum diuersitates & curationes. 7°. meth. me. 7°. 51. G
Diariae proprie curantur. 11°. meth. me. 7°. 68. D
Diariae febres quo modo soluiuntur. 3°. de dieb. decret. 4°. 158. D
in Diaria vnde indicatio sumenda. 10°. meth. me. 7°. 61. B
in Diarijs vires faciunt parum. 10°. meth. me. 7°. 62. A
in Diaria febre lauandi prima die. 7°. meth. me. 7°. 52. B
in Diaria febre ex obstructione sepe lauandum. 7°. meth. me. 7°. 53. A
Diaria laboras t̄paturae calae et siccae, quo mō curadas. 7°. me. m. 7°. 51. G

in Diaria ex cruditate cum profluvio polenta, & panis $\delta\epsilon\lambda\tau\omega\varsigma$. 8°. meth. medendi. 7°. 53. D
 in Diaria cum profluvio quo modo paranda polenta. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 in Diaria sistente fluxu alica preparata ut ptissima. 8°. meth. med. 7°. 53. E
 in Diaria quando dandum diatrion pepereon. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Diaria febris ex bubone curatio. 8°. meth. med. 7°. 53. H
 Diaria solum post vigesimum octauum annum egrotauit Galenus. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88. G
 Diaria febris, lege Febris.
 DIARRHOEA quid fin. med. Isa. 47. E
 Diarrhoea in quo genere symptomatum. 2°. de symp. caus. 3°. 21. E
 Diarrhoea quibus fiat. 3°. de nat. fac. 1°. 303. H
 Diarrhoea quibusdā fuit certis iteruallis, et iuuant. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 Diarrhoea quo modo fiat. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Diarrhoea prima causa. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Diarrhoea sunt patiente hepate. de virt. nostrum corp. disp. Sp. 60. B
 Diarrhoea vrina symptomata. 2°. de symp. cau. 3°. 21. E
 Diarrhoeam pariunt succi prauī à toto corpore in inferiorem ventriculi partem confluentes. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
 in Diarrhoea ex cruditate cum adsit in appetentia, quid agendum. 8°. meth. medendi. 5°. 53. E
 ad Diarrhoeam aptum est radicis althæa decoctum. 6°. de simp. medicamen. facul. 5°. 46. F
 Diarrhoeas sanat semē lapathi, oxylapathi, & bippolapathi. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 54. B
 p Diarrhoea mora immatura. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Diarrhoeas & dysenterias iuuat phyllitis. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. E
 Diarrhoea laborantes iuuant poma cocta cum pane sumpta. 2°. de alim. faculta. 2°. 19. H
 Diarrhoea diuturna medicamentum & edulium datur ex beta & lēte. 1°. de alim. fac. 2°. 9. D
 Diarrhoea laborantes ab hætica febre capti. 2°. de diff. feb. 3°. 35. F
 ex Diarrhoea febris diaria ex cruditate. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 DIARTHROSIS quid. de ossibus. 1°. 40. A
 Diarthroses tres species. de ossibus. 1°. 40. A
 DIASCINCI antidotus Mithridatis Eupatoris. 2°. de ant. 5°. 115. C
 DIASMYRNVM 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 131. B
 Diasmyrnon apolophonion. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 265. B
 Diasmyrna collyria. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 Diasmyrnon collyrium. 4°. de comp. me. sec. loc. 155. D/5°. 5°. 158. G
 Diasmyrnon glaucidanum medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. F
 Diasmyrnon ex hæmatite. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. G
 DIASPERMATON medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 33. C
 Diaspermaton quale sit. 5°. meth. med. 7°. 35. E/F
 DIASTOLE quid fin. med. Isa. 46. E
 Diastole quæ apud empiricos. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. A
 Diastole non est cessatio, & quies. de vsu pul. 1°. 229. E
 Diastole est actio. de vsu pul. 1°. 229. C
 Diastole an arteriarum actio. de vsu pul. 1°. 229. A
 Diastole quid agat. 4°. de vsu partium. 1°. 140. D
 p Diastolen substantia quædam attrahitur. de vsu pul. 1°. 228. D
 Diastole magna est in fortibus. de vsu pul. 1°. 229. C
 Diastole parua est in debilibus. de vsu pul. 1°. 229. C
 Diastole dormientium qui ample comederint, remissior est. de vsu pul. 1°. 229. E
 ad DIATASIM de pass. mul. Sp. 96. D
 ΔΙΑΤΕΛΟΣ quid significet. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 124. F
 DIATRION pepereon duplex. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 Diatrion pepereon duplex, simplex & cōpositū. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Diatrion pepereon simplicis cōpositio. qualisnā sit. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Diatrion pepereon secundum secretorum. Sp. 101. F
 Diatrion pepereon electuarium secretorum. Sp. 102. E
 Diatrion pepereon ex aqua vel vino accipitur. 1°. de loc. affect. 4°. 5. F
 Diatrion pepereon quibus conuenit. 4°. de san. tu. 2°. 86. B
 Diatrion pepereon confectio stomachis cibos non digerentibus. ad omnē stomachi imbecillitatem valet. de dyn. Sp. 26. H
 Diatrion pepereon p vetriculi frigiditate. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. C
 Diatrion pepereon p pituita in vetriculo. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. D
 Diatrion pepereon excutitur humor in tunicis ventriculi contentus. 1°. de loc. affe. 4°. 5. F
 Diatrion pepereon Galeni contra rigores. de trem. palp. conuul. 3°. 55. H
 Diatrion pepereon in quartanis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F

Diatrion pepereon quando dandum in diaria. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 DIATRITON inuenit Thessalus. 4°. meth. med. 7°. 25. H
 Diatritos est deliramentum. 2°. de crisi. 4°. 135. A
 Diatritariorum cibandi ratio. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 Diatritarios reprehendit. 8°. meth. med. 7°. 53. H
 in Diatritarium aliquē medicum qui incidunt sunt infortunati. 10°. meth. medendi. 7°. 61. H
 Diatritarij febres augent. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. G
 ΔΙΑΥΛΟΣ quid. 16°. de vsu partium. 1°. 214. G
 DICEARCHIA Puteolis est. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 214. C
 DICENDA non sunt oīa vbiq; in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. D
 Dicantur quæ sæpe ab Hippocrate. de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 219. E
 Dicendorum optimum principium est notitia rei quæ inquiritur. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. A
 Dicere publice quibus permittitur. 1°. meth. med. 7°. 3. A
 Dicendi, & exponendi ratio optima. 2°. de diff. feb. 3°. 39. H
 Dicere ineptus, doctus garrire inquit comicus, quod vitandum est. 4°. de dign. pul. 4°. 85. A
 DICOPHYIA quid fin. med. Isa. 48. B
 DICHOTOMI luna, qui. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
 DICROMA emplastra. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 223. E
 DICROTUS pulsus quid significet. 2°. de præs. ex pul. 4°. 112. C
 Dicrotus pulsus, qui. 1°. de diff. pul. 4°. 50. G | comp. pul. Sp. 66. A
 Dicrotus pulsus. de pul. ad tiro. 4°. 43. G
 Dicrotus quidam pulsus vibratus. 2°. de præsag. ex pul. 4°. 112. D
 Dicroti pulsus differentia. 1°. de dif. pul. 4°. 50. H
 DICTAMNUM quid. de simp. med. Sp. 83. D
 Dictamnium habet florem. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. H
 Dictamni Cretici sit mentio. 7°. de comp. me. se. lo. 185. H | 10°. 206. F/5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. H
 Dictamni vim ibecillā habet pseudodictamni. 8°. de simp. med. fa. 5°. 64. A
 Dictamnium tenuium partium est. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. B
 Dictamnium est tenuiori essentia q̄ pulegium, in alijs simile. 6°. de simpli. medicam. facul. 5°. 46. C
 Dictamnium odoratum subtile. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. E
 Dictamnium vires habet leuiter stringentes. de simp. med. Sp. 83. D
 Dictamnium excalfacit cum amaritudine. de simp. me. Sp. 83. D
 Dictamnium attrahens sponte natum. 5°. de simp. med. fa. 5°. 36. E
 Dictamnus aperit. de ocu. 7°. 188. E
 Dictamnium discutit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. D
 Dictamnium purgat vesicam. de cathar. Sp. 95. D
 Dictamnium vrinas prouocat. 3°. de simpli. medica. fac. 58. A | de simpli. medicam. Sp. 83. D
 Dictamnium matricem purgat. de cathar. Sp. 95. C
 Dictamnium menses prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A | de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F | de simp. med. 83. D | de cathar. Sp. 95. D
 Dictamnium fœtum mortuum expellit, & odore suo viperam & serpētem occidit. de simp. med. Sp. 83. D
 Dictamnus, quæ etiam irrationabilibus subuenit, morsum serpentum curat. de dyna. Sp. 35. F
 Dictamni germina ponuntur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 ex Dictamno emplastrum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. G
 ex Dictamno emplastrum Damocratis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 250. F
 ex Dictamno sacrum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 249. A
 ΔΙΧΕΛΑ quid. intr. Isa. 53. E
 ΔΙΚΕΓΟΥ quid nomen. in Tim. Plat. 1°. 288. F
 DICTIONIS esse est in significando. de sophis. Isa. 7. F
 Dictionis vitium non est non significare. de sophis. Isa. 7. E
 Dictiones veteres mutare temerarium est. 3°. de dif. resp. 3°. 69. G
 Dictiones quæ significant magis vel minus bonum, & magis vel minus malum, quibus vtitur Hippocrates. in progno. com. 3°. 4°. 211. E
 Dictionis figura est sextus modus sophismatum. in dictione. de sophis. matis. Isa. 7. B
 Dictionis affectio quædam esse videtur. de symp. dif. 3°. 10. C
 DICTA medicorum debent intelligi vt in pluribus, collige commentario. 4°. apho. 44°. 1°. 172. C
 ΔΙΚΤΥΟΣΙΔΙΟΝ ΠΛΕΥΜΑ quid. 9°. de vsu par. 1°. 170. F
 ΔΙΔΥΜΑ quæ. 8°. de vsu partium. 1°. 170. F
 DIDYCTIO quid fin. med. Isa. 50. C
 DIDYMAEA 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. A
 DIDYMI, id est testiculi, quid. intr. Isa. 53. D | 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 DIES quid significet. 1°. de crisi. 4°. 131. H

Dies quid sit. 2°. de crisi. 4°. 133. H/9°. meth. med. 7°. 56. A
 Dies noctem comprehendit. 9°. meth. me. 56. A/10°. 7°. 61. G
 Dies cum dicitur in medicamentis, in infusionibus, et similibus, accipienda est etiam nox. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. G
 Dies tēpus ex die & nocte compositū. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Diei hora quot. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 94. E
 Dies viginti quatuor horarū iteruallū appellatur. de sept. par. 1°. 341. A
 Diei & noctis spatium faciunt viginti quatuor hora equinoctiales. de septimestri partu. 1°. 341. B
 Diem accipit distinctum contra noctem. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 210. D
 Dierum diuersitas in longitudine & breuitate pro locorum diuersitate. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 97. B
 Diebus quot constet mensis. in prognost. com. 3°. 4°. 207. C
 Diebus integris nō numeratur annus & mensis. in pgn. cō. 3°. 4°. 207. C
 Diebus quot cōstet annus. 3°. de crisi. 133. H/ in progn. cō. 3°. 4°. 207. C
 Dierum trecentorum sexaginta quinque computatis etiam noctibus annus est. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 180. G
 Dies correspondet anno, nā matutiniū tēpus veri, meridies aestati, vesper autūmo, nox hierni similis est. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 157. G
 Diebus mensibus & annis morbi iudicantur. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. B
 in Dies decretorios incidit morbi mutatio. in 3°. de morbis vulgaribus. com. 1°. 3°. 132. E
 Dies decretorios nouit Hippocrates. in prognost. com. 3°. 4°. 206. F
 Dies decretorios cognosci iubet Hippo. bre. den. dogm. Hippo. 1°. 231. D
 Dies decretorius cōducit ad firmitatē indicationis. in pg. cō. 3°. 4°. 203. E
 de Diebus decretorijs librum quo tēpore composuerit Galenus. de præcogn. ad Posth. 4°. 219. E
 de Diebus decretorijs Galenus scripsit ob amicos. 2°. de die. d. 4°. 159. C
 de Diebus decretorijs liber prognostica præcedit. in pgn. cō. 1°. 190. E/ com. 3°. 203. E/ 206. D/ F/ G/ 4°. 210. D
 de Diebus decretorijs librum debet sequi liber de crisi. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 159. A/ B
 Dies contemplabiles, qui. com. 2°. apho. 24°. Ex. 15. G
 Dies qualibet habet propriā naturā. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. D
 Dierum numerus omnis nō est aptus ad iudicium, vt experiētia docet. com. 4°. aph. 36°. Ex. 21. H
 Dies secundum accessiones sunt in intermittentibus numerandi. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 120. F/ com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Dies decretorijs morborum. in progn. com. 3°. 4°. 207. B
 Dies indicatorij, qui. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 de Dierum indicatoriorum viribus, ac primo quidem de quarti, septimi, & sexti natura. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. E
 de Dierum indicatoriorum facultate aduersus sophistas. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 147. H
 Dies primus quo modo decernat in morbis. 1°. de dieb. decre. 4°. 148. H
 Dies secundus quo modo decernat in morbis. 1°. de dieb. dec. 4°. 148. H
 Die tertio, quinto, morbi peracuti vt plurimum terminantur, non quarto. com. 4°. apho. 61°. Ex. 32. A
 Dies primus indicationis est quartus. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Dierum indicatoriorum incrementa & compositiones fieri in quaternis docuit Hippocrates, vt nō mō quartodecimo, sed & vigesimo, & quadragesimo, & sexagesimo, & octuagesimo. c. 4°. apho. 61°. Ex. 34. B
 Diei sextæ crisis, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. C
 Dies sextus est mali iudicij. com. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Dies septimus facile ad crism paratur. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. C
 ante Diem septimum indicatoriē bilem effundi est impossibile. com. 12. 4°. apho. 62°. Ex. 34. C
 ante Diem septimum quibus in febribus regius morbus accedit, malū. com. 4°. apho. 62°. Ex. 34. B
 Dies indicatorius quāq; affert morbiū regium. cō. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Dies nonus quo modo indicatorius. in progn. com. 3°. 4°. 210. H
 Dies indicatorij morborum acutorum & peracutorum ponuntur. com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Dies vigesimus & non vigesimus primus est indicatorius apud Hippo. com. 7°. apho. 38°. Ex. 57. A
 de Dierum omnium indicatoriorum, & nō indicatoriorum ordine vsq; ad vigesimum. 1°. de dieb. decret. 147. A/ 2°. 4°. 154. F
 Diem vigesimū cōplet res septenarij. in pg. com. 3°. 206. F/ G/ 4°. 207. H
 Dies decretorijs pcr singulas tres septimanas. in prog. com. 3°. 4°. 206. F
 de Dierum indicatoriorum & non indicatoriorum ordine qui post vigesimum enumerantur. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. C
 Dies indicatorij intra quadragessimū numerant. c. 4°. apho. 36°. Ex. 31. G

Dies qui possunt iudicare morbum per sudorem, & qui nō. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. G
 Dies pares et ipares cōsideradi. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 113. A
 p Dies pares vel impares qui morbi iudicantur. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 120. C
 Dies decretorijs pares. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 120. D
 Diebus paribus non fieri perfectam indicationem, collige commēta. 2°. apho. 24°. Ex. 15. G
 Diebus paribus dolores, & accessiones. in 3°. de morbis vulgaribus cōmentario. 3°. 3°. 150. F/ H
 Diebus paribus magna ex parte diuturnos morbos iudicari inquit Hippocrates. bre. denot. dom. Hippo. 1°. 231. D
 Diebus paribus afflictus Pythion. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 148. G
 Dies decretorijs impares. in 1°. de morbis. vul. com. 3°. 3°. 120. D
 Diebus imparibus sunt morbi acuti, & febres ardentes. in 3°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 144. A
 Diebus imparibus acutas aggritudines magna ex parte iudicari inquit Hippo. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 p Dies impares si fiat accessio, per impares etiam fit indicatio. in 6°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 171. C
 Diebus imparibus si morbi habeant accessionem, citius iudicantur, qui vero paribus, tardant. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. A
 nisi Diebus indicatorijs febris cessauerit, non fit fida indicatio. commētario. 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
 Diebus imparibus nisi febris reliquerit febricitantem, solet recidiuare. com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
 Dies criticos æstate, in iuuenibus, partibus dextris & superioribus impares esse inquit Hipp. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Dies indicatorij quo mō dici pnt cāe sanitatis. 1°. de dieb. decre. 4°. 148. C
 Dies indicatorij quo modo signa sanitatis. 1°. de dieb. decre. 4°. 148. C
 in Die indicatorio stillatio sanguinis crassi & nigri ē naribus pernicio- sa est. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 186. G
 Dierum decretoriorum ratio ex luna. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. E
 p Dies circuitus referuntur ad septimanas & ad lunas. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 158. A
 in Diebus criticis medicorum discordiē vnde ortum habuere. 2°. de diebus decretorijs. 4°. 152. G
 Dies intercidentes, qui. in progn. com. 3°. 4°. 206. G
 Dierum numerus non attendendus in sanguinis missione. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. A
 secundū Diem & horam aggritudinis cognitio. de spermate. Sp. 40. B
 Dies q timēdi i mēsis cū quis egrotauerit, & qui non de dyn. Sp. 33. F
 a Die quo pepererint, quo pacto in mulieribus indicationes existant. in progn. com. 3°. 4°. 208. A
 Dies primi in fractura cubiti qui sint. de fract. com. 1°. 7°. 230. F
 Dies mortis quo modo noscenda. prælag. exper. confir. Sp. 77. C
 DIEVCHES antiquus scriptor anatomia. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 183. E
 Dieuches de medicamentis locutus est. 6°. de simp. me. fa. 5°. 39. H
 DIFFERENTIA vnde dicta, & quot. modis res differant. 2°. de diff. puls. 4°. 58. G/ H
 Differentia nomen quo modo sumatur diffuse. 2°. de dif. puls. 4°. 58. B
 Differentia nomen quibus possit applicari. 2°. de dif. puls. 4°. 58. G
 Differentia ab aliquibus genera, ab alijs species, ab alijs qualitates dicitur. 1°. de dif. puls. 4°. 47. B
 Differentias vel species nomines, nihil refert. 4°. de locis af. 4°. 22. D/ de ijs quæ in medic. fi. com. 2°. 7°. 206. F
 Differentiam genus vel speciem quis dicat, nihil refert. 3°. de locis af. 4°. 19. E/ 9°. de simp. me. fa. 64. H/ 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 168. H
 Differentia, genus, & idea idem sunt. 11°. meth. me. 7°. 67. H
 Differentia, forma, & species aliquando pro eodem capiuntur. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 117. G
 Differentia, species, modus, & facies, idem. de vic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 141. B/ de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. E
 Differentia specierum differt pro substantia, a nemine usurpatur loquendo. 1°. meth. med. 7°. 4. B
 Differentia vniuersales in particulares distinguuntur. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 174. H
 Differentiarum quedam sunt genericæ, quedam specificæ, quedam magis genericæ, & quedam magis specificæ. 2°. de dif. puls. 4°. 58. C
 Differunt quedam in individuo. 2°. de dif. puls. 4°. 58. H
 Differentias rerum, quot, & quales sint inuenire officium est logici. 3°. de differ. puls. 4°. 62. E

Differentia viles ab inutilibus secernenda. 1°. de diff. feb. 3^a. 30. G
 in Differentias proprias exacte genera diuidere est difficile. 1°. metho-
 di medendi. 7^a. 4. D/E
 p Differentias specificas ascensus sit ad genus supremum, & descen-
 sus ad infinita. 2°. de dif. puls. 4^a. 56. C
 p Differentias medias à generalissimo descendendum. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 282. A
 Differentia omnis generi addita non conducit ad speciem, & quæ sit quæ
 conducit. 1°. meth. me. 7^a. 4. C
 in Differentibus per magis & minus quo modo procedendum. 10°. de
 simp. med. fac. 5^a. 75. A
 à Differentijs maxime proprijs & principalibus qui discedūt, errant.
 1°. de dif. febr. 3^a. 30. G
 Differentia nulla accidentalis pōt esse firma in sua substantia. de sper. Sp. 37. F
 Dria Aeris est calor q designatur, & reuertit sepius. de sper. Sp. 41. B
 Differentia aeris duplex, aliud ductile, aliud cōstatile. de mach. 7^a. 309. E
 in Differentias diducitur Affectus nō in causas. 9°. meth. me. 7^a. 60. G
 Differentia propriæ Animalis, quæ. 1°. meth. me. 7^a. 4. C
 Differentia animæ firmæ sunt & immortales, secundum Porphyrium.
 de spermate. Sp. 37. F
 Differentia accidentales Aquæ, calor, & frigiditas. de spermate. Sp. 40. F
 Differentia aquæ est eius humiditas. de spermate. Sp. 41. B
 Differunt aquæ secundum colorem, & regionem. de bon. aquæ. Sp. 76. E
 Differentia aquarum ex ventis. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Differentia aquarum ex metallis & herbis. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Differentia quatuor tertij gñis Ciborū subtilianitū. de diff. cō. Sp. 72. E
 Differentia Copulæ, & membranæ. de decre. Hipp. & Plat. 1^a. 233. G
 Differentia Corporis mortales sunt. de spermate. Sp. 37. F
 Differentia Cucurbitularum ex figura. de cucurb. scar. 6^a. 3. E
 Differentia Duodeni, & gulæ. de anatomia viuorum. Sp. 49. C
 Differentia Elementorum, & qualitates. de spermate. Sp. 40. H
 Differentia, & distantia Fasciarum. de fascijs. 7^a. 293. F
 Differentia fasciarum è structura. de fascijs. 7^a. 293. G
 Differentie fasciarum ex materia. de fascijs. 7^a. 293. F
 Differentia fasciarum ex habitu. de fascijs. 7^a. 293. F
 Differentia fasciarum ex longitudine. de fascijs. 7^a. 293. F
 Differentia fasciarum ex latitudine. de fascijs. 7^a. 293. G
 Differentie, & essentie, & mores, & modi febrium idem. in 1^m. de morb.
 vulgari. commen. 3°. 3^a. 120. A
 in Differentijs febrium maxime propriæ ac principales sumuntur ab
 earum substantia 1°. de dif. feb. 3^a. 30. F
 de Differentijs febrium quo tempore composuerit Galenus. de præco-
 gnit. ad Posth. 4^a. 219. E
 Differentia Hominis, gressibile bipes. 1°. meth. med. 7^a. 4. C
 Differentia Ignis est calor. de spermate. Sp. 41. B
 Differentia Inspirationis, expirationis, & respirationis quomodo diffe-
 rant. in Tim. Plat. 1^a. 289. E
 Differentie Morborum secundum Hippocratem, quæ. bre. denot. dog-
 mat. Hippo. 1^a. 231. D
 Differentia morborum non est morbus. 1°. meth. me. 7^a. 3. H
 Differentia morbi, an morbus aliquis sit, quo modo cognoscatur. 3°. metho-
 di medendi. 7^a. 22. D
 Differentia morborū non adducendæ pro speciebus. 1°. meth. me. 7^a. 4. B
 à Dria morborum nō sumitur indicatio remediōrū. 1°. meth. me. 7^a. 3. H
 Differentia Musculorum mouentium linguam. de musc. diff. 1^a. 46. G
 Differentia Motus, & actionis. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Differentia Nerui, copulæ, & tēdonis. de decre. Hipp. & Pla. 1^a. 233. F
 Differentie medicinalium Organorum in genere de machin. 7^a. 309. C
 Differentia Pulsuum genera dicuntur. 2°. de dif. puls. 4^a. 55. D
 Differentias pulsuum dici negabant quidam. 3°. de dif. puls. 4^a. 55. B
 Differentia Saltus, spasmī, & tremoris, à pulsu. comp. puls. Sp. 65. B
 Differentia Sanguinis naturalis, & nutritiæ, quæ. de ana. vi. Sp. 53. A
 Differentia temperaturæ maris & sceminæ. bre. denot. dogm. 1^a. 231. C
 Differentia Terræ est siccitas. de spermate. Sp. 41. B
 Differentia testiculorū in viris, & mulieribus. de nat. et ord. cu. Sp. 42. B
 Differentia Vinorum in nutritione. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Differentiam in viris, & mulieribus faciunt situs regionum, aeris pro-
 prietates, victus ratio. bre. denot. dogm. 1^a. 231. C
 Differentia Vomituū à natura & voluntate. à mot. man. & ob. Sp. 68. G
 Differentia elementorum Vocis. 1°. meth. me. 7^a. 4. C
 Differentia tres substantiarū crassarū in Vrinis. quesita in Hip. Sp. 113. E
 DIFFICILIS est motus priapi. de mot. man. & obs. Sp. 67. D

Difficile scitu quid sit. 1°. meth. me. 7^a. 69. H
 Difficilia sanatu vulnera callosa ad sanitatem perducit lixiua. de simpl.
 medicæ. Sp. 86. A
 ad Difficilia & diuturna. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 216. H
 DIFFICULTATES magnas faciunt definitiones à fine. ad Thrasy-
 bulum. 2^a. 102. F
 ad Difficultatē auditus confert succus centaureæ. de virt. cēt. Sp. 93. C
 Difficultas intestinorum morbus ex bile. contra Iulianum. Ex. 67. G
 Difficultatem spiritus quot partes possint facere. de opt. secta. 1^a. 22. F
 in Difficultate spirationis secantur iugulares. de anat. viuo. Sp. 55. A
 DIFFINITIO quid sit. 9°. de decre. Hippo. 1^a. 282. A/ de historia phi-
 losophica. Sp. 3. D
 Diffinitio quæ est d'ioiōiōs quid. fin. med. 1^a. 43. D
 Diffinitio totum significat. an animal sit. 1^a. 326. H
 Diffinitionis duplex genus, substantialis, & notionalis. ars me. 1^a. 62. A/
 4°. de dif. puls. 4^a. 64. H/ de hist. philos. Sp. 3. D
 Diffinitio essentialis ex quibus constet. 4°. de dif. puls. 4^a. 65. E
 Diffinitio substantialis pcedit ex his quæ sunt de eētia. ars med. 1^a. 62. A
 Diffinitio dicens essentiam nihil debet de præcipuis & proprijs omite-
 re. 4°. de dif. puls. 4^a. 64. G
 Diffinitio rerum quæ posite sunt in generatione recipit causam efficien-
 tem. 4°. de dif. puls. 4^a. 67. H
 Diffinitiones essentielles quid agere debent. 4°. de dif. puls. 4^a. 67. H
 Diffinitiones essentielles non sunt proferenda tiromibus, & quibus sint
 proferenda, & quales. 4°. de dif. puls. 4^a. 66. A
 Diffinitio optima capit omnia artis capita. ars med. 1^a. 62. A
 Diffinitio notionalis. 4°. de dif. puls. 4^a. 64. H
 Diffinitio notionalis procedit ex accidentibus. ars med. 1^a. 62. A
 Diffinitio quadruplex. 4°. de dif. puls. 4^a. 64. H
 Diffinitiones à fine magnas faciunt difficultates. ad Thrasy-
 ante Diffinitionē aperienda est homonymia. 2°. de dif. puls. 4^a. 33. F/G
 Diffinitio nihil debet hñe supflui vel diminuti. 4°. de dif. puls. 4^a. 67. G
 Diffinitioni quæ necessaria. 4°. de dif. puls. 4^a. 69. G
 in Diffinitione genus primo exprimendum. 4°. de dif. puls. 4^a. 67. D
 Diffinitio à quo genere exordienda. 4°. de dif. puls. 4^a. 67. D
 in Diffinitione ponendum genus quale sit, & an propinquum. 4°. de dif-
 fer. puls. 4^a. 67. D
 Diffiniantur quo modo illa quæ dum fiunt sunt. 4°. de dif. puls. 4^a. 69. C
 Diffinitio quæ declarat quid non sit. 1°. meth. me. 7^a. 7. B
 de Diffinitione Platonis libri Sophista & Civilis. 4°. de dif. 4^a. 67. D
 Diffinitiones cur viles. fin. me. 1^a. 43. B
 Diffinitiones sunt rerum non nominum. 2°. de dif. puls. 4^a. 54. A
 Diffinitiones melius docent nominibus. 2°. de dif. puls. 4^a. 57. F
 Diffinitiones non sunt omnium. 2°. de dif. puls. 4^a. 53. F
 Diffinitiones superflue sunt ubi res sunt notæ. 4°. de dif. puls. 4^a. 64. C
 Diffinitiones tot sunt, quot res. 2°. de dif. puls. 4^a. 54. A
 Diffinire oia pmet ad sophisticā disciplinā. 4°. de dif. puls. 4^a. 69. G
 abq; diffinitione ne olus quidem emerent quidam sophista. 2°. de dif-
 fer. puls. 4^a. 53. E
 in Diffinitione non laborant empirici. 4°. de dif. puls. 4^a. 66. B
 Diffinitiones dialecticas arguunt empirici. de sectis. 1^a. 17. B
 Diffinitio, animal pedestre bipes, qualis. 1°. de dif. puls. 4^a. 48. A
 Diffinitio vocis, quæ. de voce & anhel. Sp. 61. H
 Diffinitio & ordo philosophiæ. de hist. philos. Sp. 2. H
 Diffinitio sectæ methodicorum. de sectis. 1^a. 17. D
 DIFFLATIO quid. 8°. de decretis Hippo. 1^a. 278. C/ in 6^m. de morb. vul-
 commen. 5°. 3^a. 190. B
 Difflatum quid vocet Galenus. de symp. dif. 3^a. 13. B
 Difflatio, inspiratio, exspiratio fit semper viuente animali. in timæm
 Platonis. 1^a. 289. C
 Difflantur semper dupliciter animalium corpora, & quo modo. 1°. de
 differentijs febrium. 3^a. 21. F
 Difflatio quibus fiat, quando, cur magis minusq; in 6^m. de morb. vulg. 3^a. 185. D
 commen. 4°. 3^a. 195. E
 Difflatio propter quid. in 6^m. de morb. vulg. cō. 5°. 188. F/ 6°. 3^a. 195. E
 Difflatio fit vt fuliginosa excrementa euacuentur. in 6^m. de morb. vulg. 3^a. 195. F
 commen. 6°. 3^a. 195. F
 Difflatio ratione perceptibilis, etiam quibusdam difflatio seu perspira-
 tio sensui ignota dicitur, & semper est in hominibus. in 6^m. de morb. 3^a. 185. D
 vulg. com. 4°. Ex. 8. D
 Difflantur corpora animalium occulte. com. 1°. apb. 15°. Ex. 16. F
 Difflatio insensibilis. quæ. com. 2°. apb. 28°. ad Difflanda

ad Difflanda recte valentium corpora prodest vinum. in 6^m. de mor-
bis vulg. com. 4°. 3^a. 185. C
Diffusione & perspiratione indigent albi, & serosi humores. de fractu.
commen. 1°. 7^a. 229. G
qui Diffantur male, ac humores habent vitiatos, hi facile febribus cor-
ripiuntur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
non Diffusus bene humor, putrescit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
DIFFUSIO pinct ad irrationalē facultatē. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 248. E
DIGERENTIS actio potest ad digerendum sine occursu proueni-
re. de anat. viorum. Sp. 45. B
nō Digerit stomachus, vt nutriat oīa mēbra. ā mot. ma. et of. Sp. 68. A
tur Digerat aliqui carnes bouinas, & nō pullinas. de diff. cōt. Sp. 72. C
Digerunt calidi fortius cibos frigidos. de diff. cont. Sp. 73. B
Digerunt humidī cibos siccōs. de diff. cont. Sp. 73. C
Digerunt sicci cibos humidōs. de diff. cont. Sp. 73. C
Digerunt minus frigidi. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 115. E
Digerunt minus mulieres. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 115. E
Digerunt somni multi post cibum. de diff. cont. Sp. 72. G
non Digeritur cibū natans in stomacho. de diff. cont. Sp. 71. H
Digerunt veloci^r rarā hūtia subst. antiā q̄ hūtia spissā. de diff. cōt. Sp. 73. C
Digeritur velocius caro omnis animalis quod est in augmento, & cre-
mento, quā eius quod inueteratum est. de diff. cont. Sp. 73. C
Digeritur velocius caro, cuius pasca sunt i locis siccis, quā cuius pa-
sca sunt in locis humidis. de diff. cont. Sp. 73. C
Digerantur qui cibi velocius. de diff. cont. Sp. 73. C
Digeritur velocius quod est ex animalibus humidis maius, antequā
durescat, quā minus. de diff. cont. Sp. 73. C
Digerit velocius ex animalibus siccis parū q̄ magnū. de diff. cōt. Sp. 73. C
Digeruntur velocius carnes auiū quā quadrupedū. de diff. cōt. Sp. 73. C
Digeruntur velocius axilla pullorū anserū & omniū auiū pinguiū, &
iuuenū, q̄ axilla macrarum, & antiquarum. de diff. cont. Sp. 73. C
Digeritur velocius anniculus ex pecude, quā agnus. de diff. cōt. Sp. 73. C
Digeruntur velocius hēdi anniculi, & agni, quā caro antiquorum &
quā capra. de diff. cont. Sp. 73. C
Digeritur velocius caro vituli, quā caro bouis. de diff. cont. Sp. 73. C
Digeruntur velocius in aliquo corpore cibi crassi. de diff. cont. Sp. 73. C
Digeritur velocius quod leniter, & facile masticatur, quā quod diffi-
culti^r. de diff. cont. Sp. 73. D
Digeruntur facilius lactuca, endiua, citruli, cucurbita, quā apium &
carbū. de diff. cont. Sp. 73. D
Digeruntur velocius nūces quā auellana. de diff. cont. Sp. 73. D
Digeruntur velocius oua non dura, quā dura, de diff. cont. Sp. 73. D
Digeruntur tarde oua dura, de diff. cont. Sp. 73. D
Digerantur tarde quā aues. de diff. cont. Sp. 73. D
Digerens cibum medicina secretorum. Sp. 101. F
DIGERI & reperiunt debent phlegmona incipientes, potissimum in
neruosis partibus. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 67. A
Digerendi. i. concoquendi, humores crassi, antequā euacuentur. quōs
pur. ob. quib. me. & quo temp. 5^a. 88. D
Digerentibus & secantibus crassi & lenti humores euacuantur, & qua-
lia esse debeant. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. E
Digerunt & incidunt crassos & lentos humores acia & amara. 8°. de
simp. me. fac. 5^a. 58. D
ad Digerendos & exhalandos succos corporis qui propensi. 9°. metho-
di medendi. 7^a. 57. H
Digeritur et dissipat puerorū suba facillime oīum. 9°. met. me. 7^a. 60. H
Digerendi tempus est latum. 7°. meth. me. 7^a. 45. C
Digerēdi p halitū vim hnt acia tenuis eēntia. 4°. de sim. me. f. 5^a. 29. H
Digerant quā oēs affectus qui digeri debent. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 58. A
Digerētia virtute discussoria prapollent. 6°. de cōp. me. p. gen. 5^a. 260. H
Digerunt calefacientia. 14°. meth. me. 7^a. 92. G
si Digerant substantia contacta quippiam calefacientia, continuo illam
siccant, nisi quid natura fuerit humidum vt oleum & aqua. 11°. de
simp. med. fac. 5^a. 80. B
Digerētia p halitū qualia eē debent. de vict. rat. in acut. c. 4°. 7^a. 140. H
Digerentia per halitum calida, & sicca sunt. 14°. meth. me. 7^a. 89. A
Digeri in halitū nullum corpus pot citra calorem. 9°. meth. me. 7^a. 60. H
Digerentia molliendo quā sint. 14°. met. me. 7^a. 87. H
cū Digerentibus adstringentia habentia medicamenta qualia, & quā
sine. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 258. C
Digeruntur quā celerrime. 9°. meth. me. 7^a. 58. A
Digerētia, et reperiunt optime medicamēta q̄. 9°. de sim. me. f. 5^a. 67. G

Digerit & repellit acetum. 14°. meth. me. 7^a. 88. G
Digerunt & emolliunt quo modo adipēs & pinguedines diuerforum ani-
malium. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 264. A
Digerit vehemētius adeps bubulus siallo. 1°. de cōp. me. per ge. 5^a. 216. E
Digerendi vim habet Agaricum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. D
in Digerentibus concertat ammoniacum, & inter emollientia principa-
tum obtinet. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 258. B
Digerit Androsace. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. A
Digerit Anethum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. B
Digerit minus anethum viride q̄ anethū siccū. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 43. B
Digerit Anisum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. C
Digerendi vim habet Anthemis. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. C
Digerentis admodū facultatis est Apocynum. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 43. D
Digerens aqua sponte nata in Lesbo est. 14°. meth. me. 7^a. 91. E
Digerentium aquarum balneum. 14°. meth. me. 7^a. 89. A
Digerit Beta. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 62. A
Digerit Calx elota aqua marina. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. C
Digerens valde & exiccans calx. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 240. C
Digerit Capparis acrimonia. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. G
Digerentibus pharmacis commiscetur Chamaleontis radix. 9°. de sim-
pli. me. fac. 5^a. 63. F
Digerunt & exiccant Citri folia. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. B
Digerit per halitū maxime succus Cyrenicus. 9°. de simp. me. f. 5^a. 57. E
Digerit vt malua Cythisus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. H
Digerit Lolium, eruum, cicer, & ochri calcaciendo simul & resiccando.
5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. A
Digerit Farina Fœnugraci excalfaciendo. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. A
Digerit hordeacea farina & fabacea euaporando & detergendo. 5°. de
simp. med. fac. 5^a. 34. A
Digerit farina panici, lupinorum, & milij resiccando. 5°. de simplicium
medicamen. facul. 5^a. 34. A
Digerendi & attrahendi ea quē in aluo sunt, vim habet Fermentum. 8°.
de simp. me. fac. 5^a. 59. D
Digerit Fermentum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. A
Digerit, attrahit, & siccāt Gladiolus. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 57. B
Digerens perspiratū Hellepontia. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 259. E
Digerit Lampsane. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. A
Digerit tertia Lappæ species. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. G
Digerit ceteris potentius adeps Leonum. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. B
Digerit Leontopetalon in tertio ordine. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. C
Digerunt, & emolliunt Libanotides. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. D
Digerit Lixiuum. 14°. meth. me. 7^a. 88. G
Digerit ac detergit Marrubium. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. A
Digerit & emollit Mastiche ægyptia. 7°. de cōp. me. per gen. 5^a. 264. B
Digerit & concoquit Melilatus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. D
Digerens est Mercurialis. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. G
Digerit Moly crassos humores. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 56. E
Digestionem faciunt Mora. de simp. me. Sp. 87. G
Digerentia Olea. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 211. E
Digerit fortius in medicamēnao oleū. 7°. cōp. me. per gen. 5^a. 264. G
Digerit citra morsum & emollit oleum liliorum. 7°. de sim. me. f. 5^a. 53. B
Digerit oleum calidum. 5°. meth. me. 7^a. 37. D
Digerit & rarefacit Onobrychis. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 57. C
ad Digerendum viscosos, & crassos humores Oxycratum aquosum. de
vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 117. A
Digerit & calefacit Peucedani radix. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 58. D
Digerēdi vim hnt folia Phlomi alba et nigra. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 62. C
Digerit & attrahit Phorbium. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. D
Digerit Piper album. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 214. B
Digerēs et siccus i scdō, frigidus i primo Rhānus. 8°. ā sim. me. f. 5^a. 59. E
Digerendi vis inest Raphano. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. E
Digerit & extrahit Sal ammoniacum. 2°. de cōp. me. per gen. 5^a. 221. A
Digerit & contrahit Salsa qualitas. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 83. D
Digerit Sion. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. F
Digerunt per halitum tumores, Sordes palæstritarum cum sudore. 10°.
de simp. me. fac. 5^a. 75. C
Digerunt sordes & sudor. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 60. A
Digerunt multum cum sudore sordes palæstritarum, sine sudore plus re-
percutiunt, minus digerunt. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 57. C
Digerit maxime sterctus. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. H
Digerit magis Terebinthina q̄ mastiche, cur. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 59. F
Digerit & emollit Thus. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 264. B

Digerunt Vigilia. 12. meth. med. 7. 75. G
 Digerit per balitum vigilia, & siccat, nec coquit que in imo. de vict. rat. in morb. acut. com. 2. 7. 125. B
 Digerere humores. crudos non sinit somnus. 12. meth. me. 7. 75. G
 Ligerit Xanthium. 8. de simp. me. fac. 5. 57. A
 Digerit, siccat, attrahit Xiris. 8. de simp. me. fa. 5. 57. B
 Digeritur valde, & exhalat aqua calefacta. 9. meth. me. 7. 60. H
 Digerunt egre p balitū frigida & sicca natura. 9. meth. me. 7. 60. H
 Digerentia medicamenta cur cōposita. 7. de cōp. me. per gen. 5. 263. D
 Digerentia non debet applicari pleno corpore, cur. 13. meth. me. 7. 86. C
 Digerendū fluxioe cōsistēte et corpe vacuo. 1. de cōp. me. p. ge. 5. 212. D
 Digerendum quando in phlegmone. 13. meth. me. 7. 82. C
 ad Digerentia transeundum, vbi phlegmones feruor est mitigatus. 13. meth. meden. 7. 81. C
 Digerentibus medicamentis plethora curatur. 13. meth. me. 7. 81. H
 Digerentia medicamenta. 14. meth. me. 7. 91. E
 Digerit magis cataplasma ex pane q̄ ex tritico. 8. de sim. me. fa. 5. 59. D
 Digerens vapore quibus iam pus est. 6. de comp. me. per gen. 5. 259. G
 Digerendum quomodo pus in oculis. 14. meth. me. 7. 93. G
 Digerentia quæ sint in puncturis neruorū. 3. de cōp. me. per ge. 5. 235. A
 Digerentia quo modo fiant cerati mixtura carnis expletia. 6. de comp. medicamen. per ge. 5. 260. H
 Digerunt quæ inflationem. de ren. aff. dign. & med. 7. 194. B
 Digerunt trahentia. 4. de comp. me. per gen. 5. 235. H
 Digerunt, & ex alto violenter extrahunt calida valde cum humiditate coniuncta, vt thapsia. 6. de simp. med. fac. 5. 48. C
 Digerentia ex alto humiditates, cum acrimonia id efficiunt. 4. de comp. med. per gen. 5. 235. H
 ad Digerendum, Antipatri. 6. de comp. me. per gen. 5. 261. E
 ad Digerendum, Attalicum. 1. de comp. med. per gen. 5. 216. H
 ad Digerendum, Candida. 6. de comp. me. per ge. 5. 261. A
 Digerens aliud. 6. de comp. med. per gen. 5. 261. E
 ad Digerendū Damocratis ex calce viua. 7. de cōp. me. p. gen. 5. 263. A
 ad Digerendum emplastrum. 6. de comp. me. per ge. 5. 261. D
 ad Digrendum, & extrahendum empln. 6. de cōp. me. p. gen. 5. 260. H
 Digerens & repellens emplastrum. 2. de comp. me. per gen. 5. 221. A
 ad Digerendum melinum emplastrum. 6. de cōp. me. per ge. 5. 262. D
 Digerens emplastrum ex sale. 6. de comp. me. per ge. 5. 258. D
 ad Digerendum vt Scribonius. 6. de comp. me. per gen. 5. 261. E
 ad Digerendum ē struthio. 6. de comp. me. per gen. 5. 261. E
 ad Digerendum Xenocratis. 6. de comp. med. per gen. 5. 261. E
 Digerentia & reprimentia carbunculos. 14. meth. me. 7. 90. B
 Digerens & curans duritias in māmīs. 1. de comp. me. per ge. 5. 217. B
 ad Digrendum Meliceridas. 6. de comp. med. per ge. 5. 261. F
 n̄ Digerit nec p̄tresin steatoma, sed sola mān curat. 14. me. m. 7. 90. E
DIGESTIVA virtus ē in oī p̄tula corporis. cō. 1. aph. 22. Ex. 10. C
 Digestiua virtuti debet cibus adequari. de diff. cont. Sp. 71. H
 Digestiuam excitans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Digestiua virtutis debilitati confert puluis gariophyllorum. de med. ex per. Sp. 106. E
DIGESTIO, quid. fin. med. Isa. 44. F
 Digestio est actio nature. intr. Isa. 55. B
 Digestiones tres esse colligi potest ex his Galeni verbis. Ob hoc igitur & coctiones, & sanguificationes, & nutritiones hisce tēporib̄ sunt meliores. cō. 1. aph. 15. 8. B / & cū dicit eodem aph. 8. F / Cum ipso vero & coctio ciborum debilitabitur & boni sanguinis gñatio, & partium dialis enutritio, & superfuitatum vacuatio. cō. 2. aph. 7. Ex. 13. A
 Digestio bona ciborum in ventre fieri non potest, neq; sanguificatio in hepate, si partes corporis sint tenues. com. 2. ap. 35. Ex. 17. E
 in Digōne sc̄da venas cōcurrere cū hepate, collige. c. 1. aph. 15. Ex. 8. F
 Digestione elaboramus cibum assumptum virtute proueniente ex hepate de virtutibus nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. B
 Digōnis principū quō sit principium hepar, & cor. de anat. vi. Sp. 56. H
 Digestionis instrumenta in pueris, etsi admodum valida non sint, tamen operisuo sufficiunt. 3. de symp. caus. 3. 29. A
 Digestio in partes quō fiat, fm Epicurum. 1. de nat. fac. 1. 294. D
 p̄ Digestionem fit res modica ex multo nutrimento in omni nutritione. de vit. resp. Sp. 62. E
 Digestibilior est cibus qui sapit abominabili. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digōnis velocis cibariorū q̄ modi, et primus modus. de dif. cōt. Sp. 73. B
 Digestionis velocis cibariorum secundus modus. de diff. cont. Sp. 73. B
 Digōnis velocis de se sunt cibaria subtilia & media. de dif. cōt. Sp. 73. B

Digōnis velocis est caro gallina, duragi, & starne. de dif. cont. Sp. 73. G
 Digōnis dure & tarde cibi sunt p̄ponēdi i fundo stōi. de dif. con. Sp. 71. H
 q̄ Digerantur tarda, & quæ causa. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digestionis tarde sunt pulli anserum. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digestionem lactis factam esse ex ructu & ventriculi mole licet conijce re. 7. meth. med. 7. 45. B
 Digestio vini epoti quibus celeriter perficiatur. 3. de nat. fac. 1. 308. E
 Digestibilis est vinum dulce aspero. de diff. cont. Sp. 73. D
 Digōne adiuvat modicū bonæ aq̄ si vino pmiscueris. de bo. aqua. Sp. 75. F
 ad Digestionē in corpore quæ vina conueniant. 12. meth. me. 7. 76. E
 an̄ Digōnem si cibus de stō descēdat quid agendum. de dif. cont. Sp. 75. B
 Digōni et expulsiōni inepta sunt corpora dura. 3. de sym. caus. 3. 29. D
 Digestio quibus ledatur. de sal. dieta. 2. 42. G
 in Digestione quæ symptomata. de symp. diff. 3. 12. A
 Digōnis impedimētum in obstructione ē symptoma. de sym. dif. 3. 13. A
 Digestio quo modo minuitur. 6. de san. tuen. 2. 98. C
 Digō in corpus diminuta symptoma celeris exitus. de symp. diff. 3. 12. E
 Digestio senibus qualis. 3. de symp. caus. 3. 29. C
 Digestio vitata in senibus. 2. de temp. 1. 16. D
 Digestionem Zingiber proprie facit. de simp. me. Sp. 90. E
 Digestionis malitiam. secretorum. Sp. 98. D / F
 Digestionem confortans compositio. secretorum. Sp. 102. A
 Digestionem adiuvans medicina. Astoromis. de med. exper. Sp. 104. A
DIGESTIO, idest humorum preparatio, quomodo possit cito turgente materia fieri. com. 1. aph. 24. Ex. 10. G
 Digō semper debet expectari in longis morbis. cō. 1. apho. 24. Ex. 10. F
 Digestio quō fiat p̄sertim in humore crasso. com. 2. apho. 9. Ex. 12. B
 Digestio fit tum ab euaporātib̄ ac detergentib̄, tum resiccantib̄, tum excalfacientib̄, s̄l et resiccantib̄. 5. d. sim. me. fa. 5. 34. A
 Digestio quo modo fiat magis & minus. 8. de sim. me. fa. 5. 61. E
 Digestio quibus fiat. 5. de simp. me. fac. 5. 34. A
 Digestioni valde vtile est libysicum. de simp. me. Sp. 85. H
 ad Digestionem facientes vires iuniperum habet. de simp. me. Sp. 85. E
 Digestionis signa nunquam in principio statim, sed terminantur in augmēto. com. 1. aph. 12. Ex. 5. D
 Digestus nisi fuerit plurimum sanguis non potest venulas meningū subintrare. de vit. resp. Sp. 63. A
 Digestio in igne quid vocetur. de vit. resp. Sp. 64. A
 Digestio, vide Coctio, & concoctio.
DIGITI manus partes. de ineq. intem. 3. 43. D
 Digitus inter secunda instrumenta ponitur. de diff. mor. 3. 3. B
 Digitorum partes quot, & quæ. de inaequali intem. 3. 43. D
 Digitorum optima constructio, qualis. 1. de vsu par. 1. 115. B
 Digitorū & manus structurā considerare debebant philosophi, qui cālū & mundū vniuersum contempleri voluerunt. de set. for. 1. 335. C
 Digitorum inaequalitatis utilitas. 1. de vsu par. 1. 120. C / D
 Digitus medius cur longissimus. 1. de vsu par. 3. 120. D
 Digiti cur neq; longiores neq; breuiores. 17. de vsu par. 1. 221. H
 Digitorum numeri utilitas. 1. de vsu par. 1. 120. C
 Digitus auricularis ē veluti opculū aliorū digitorū. 1. de vs. p. 1. 120. C
 Digitus saluatorius. de rem. par. fac. 7. 166. C
 in Digito aliquo quō faciēda sectio cū diligētia. 1. de anat. adm. 1. 66. C
 vt Digiti ad manum, ita se habent hepatis additamenta ad stomachum. de anat. vii. Sp. 50. G
 Digitorum ossa internodia dicuntur. 1. de anat. adm. 1. 66. B
 Digiti cur offei. 1. de vsu par. 114. C /
 in Digitis ossa sunt facta propter motum. 11. de vsu par. 1. 191. C
 Digiti tremere, si ossa deessent. 1. de vsu part. 1. 116. A
 Digitorum manus ossa viginti septem. de fract. com. 2. 7. 233. A
 in Digitis cur ossa multa, & non vnum. 1. de vsu par. 1. 116. A
 Digitorum ossa cur dura, densa, & sine medulla. 1. de vsu par. 1. 117. A
 in Digitis officulum sesamoides. de ossibus. 1. 43. G
 Digitorum ossa quot. de ossibus. 1. 43. C
 in Digito tria ossa. 2. de vsu partium. 1. 123. D
 Digitorum ossa neque plura, neque pauciora tribus esse debere. 1. de vsu partium. 1. 116. E
 a Digitorū tribus ossibus sex figurarū dñæ sunt. 1. de vsu par. 1. 116. B
 Digitorū ossū figura cur talis & tanta esse debet. 1. de vsu par. 1. 116. F
 Digitorum ossa cur rotunda. 1. de vsu par. 1. 116. F
 Digitorū ossa cur i lateribus et itus nō sint cōnexa. 1. de vsu par. 1. 116. F
 Digitorum ossium labia cur non equalia. 1. de vsu par. 1. 117. A
 Digitorum ossa inferiora cur maiora superioribus. 1. de vsu par. 1. 116. E
 Digit

Digni cur carnosus. 1.º de vsu partium. 1.º. 114. C
 Digitorum carnis situs. 1.º de vsu partium. 1.º. 114. D
 Digitorum caro cur intrinseca. 1.º de vsu partium. 1.º. 114. D
 Digitorum lateribus cur caro aliqua adnata est. 1.º de vsu par. 1.º. 118. E
 Digitorum summitas cur ex carne & vngue. 1.º de vsu par. 1.º. 114. D
 Digitorum summitates media inter mollia & dura. 1.º de vsu par. 1.º. 114. C
 Digitorum vnguis situs. 1.º de vsu par. 1.º. 114. D
 Digitorum vnguis cur extrinseca. 1.º de vsu par. 1.º. 114. D
 in Dignis cur caro supra extremas ossium partes. 1.º de vsu par. 1.º. 116. C
 in Digitorum articulis caro cur pauca. 1.º de vsu par. 1.º. 116. C
 extra Dignis caro cur nulla. 1.º de vsu par. 1.º. 116. C
 in Dignis cur membranarum substantia. 1.º de vsu par. 1.º. 117. D
 Digni quibus moueantur. 1.º de vsu par. 1.º. 117. C
 de Digitorum tendonibus. 1.º de vsu par. 1.º. 117. E
 Digitorum tendones quo modo locati. 1.º de vsu par. 1.º. 118. A
 de Dignis mouentibus tendonibus. 1.º de vsu par. 1.º. 118. B/C
 in Digitorum lateribus cur tendones. 1.º de vsu par. 1.º. 118. E
 in Dignis cur tendones interni duplices. 1.º de vsu par. 1.º. 117. F
 ad Digitorum laterale partē tendones vnde oriatur. 1.º de vsu par. 1.º. 118. E
 ad Dignos tendonum euentum vtilitas. 1.º de vsu par. 1.º. 117. C
 iter Digitorum scissione et vna ordines tres medij. 2.º de vsu par. 1.º. 124. D
 Dignis vnus omnibus oppositus, cur. 1.º de vsu par. 1.º. 114. B
 in Dignis principia manus actio. 3.º de vsu partium. 1.º. 121. G
 Digitorum debet esse commodiora magnitudo ad operis perfectionē.
 1.º de vsu par. 1.º. 114. E
 Digni manuum sunt in maiori vsu, & frequentiori, & vehementiori, q̃
 pedum. 3.º de vsu par. 1.º. 131. G
 Dignis duobus summis indice & pollice minima comprehendimus, ma
 iora iisdem digitis, sed non extremis, maiora adhuc tribus digitis, ad
 huc maiora quatuor, postea quinque, postea tota manu, postea si ma
 iora adhuc sint, vtraq; manu. 1.º de vsu par. 1.º. 114. B
 Digni debet p̃m distare in apprehensione magnę molis. 1.º de vsu par. 1.º. 118. H
 Digni habent quatuor motus, propterea & quatuor tendones. 1.º de vsu
 par. 117. D/3.º. 1.º. 131. G
 in Dignis motus duplex ad latera. 1.º de vsu par. 1.º. 119. B
 Digitorum & manus motus consideratio. de fœt. for. 1.º. 325. C
 in Dignis virisq; manus sunt articuli triginta, quorum vnusquisq; in
 quatuor locis tendonum implantationes habet. 1.º de vsu par. 1.º. 119. G
 Digitorum articulatio est miraculosa. 1.º de vsu par. 1.º. 116. G
 Digitorum articuli vt ianuarum cardines enuntiam cavitati imponit.
 1.º de vsu par. 1.º. 116. G
 Digitorum articulationes, quales. 1.º de vsu par. 1.º. 116. H
 Digitorum articuli quibus tendonibus extendunt. 1.º de vsu par. 1.º. 118. C
 Digitorum articuli quibus tendonibus flectuntur. 1.º de vsu par. 1.º. 118. C
 Digni cuiusq; fm articulum qui musculi flectant. de musc. diff. 1.º. 52. G
 Dignum magnum antichira, quasi promanum dicas, idest pollicem, ap
 pellat. de musc. diff. 1.º. 49. B
 Dignis manus magni totius functionis fundamētū. 4.º de ana. adm. 1.º. 79. F
 Dignis manus magnus in simia mutilus. 4.º de ana. adm. 1.º. 79. F
 Dignis magnus qd habeat peculiare supra alios. 1.º de ana. adm. 1.º. 66. B
 in Dignis magno tendo intrinsecus. 1.º de vsu par. 1.º. 117. H
 in Dignis magno nonnunq; duo soli musculi apparēt. de musc. diff. 1.º. 49. D
 Digni magni motus vnde. 2.º de vsu par. 1.º. 121. C
 Digni magni primus articulus enuntiat habet motū. de musc. diff. 1.º. 49. D
 Digni primū articulum qui musculi flectant. de musc. diff. 1.º. 49. C
 Dignum magnum mouens musculus. de musc. diff. 1.º. 48. E
 Digni magni qui musculi extendāt in neutra partē. de musc. diff. 1.º. 48. D
 apud Dignū magnū exortus musculi brachiale mouētis. de musc. diff. 1.º. 48. H
 Dignum magnum ab indice longissime abducens musculus vbi oriatur,
 & finiat. de musc. diff. 1.º. 49. B
 Dignis paruos manus in obliquum mouens musculus vnus. 1.º de anat.
 adm. 1.º. 65. A/B
 Dignū paruum extrorsum diducens musculus. de musc. diff. 1.º. 52. E
 apud Dignū parū exortus musculi brachiale mouētis. de musc. diff. 1.º. 48. H
 Dignis paruos ab alijs abducens musculus & qui alios tres adducit. de
 musculorum dissectione. 1.º. 48. C
 Dignū medium, pollicem, indicem mouētis musculi. de musc. diff. 1.º. 48. E
 in Dignis motus ad latera quomodo fiat. 2.º de vsu par. 1.º. 127. B
 ad Dignos manus ad latera mouendos magis laudat Galenus ponere
 duos musculos. 1.º de anat. adm. 1.º. 65. C
 Digitorum musculi duo quandoq; vnum esse videntur, adeo inter se coa
 liti sunt. de musc. diff. 1.º. 49. D

Digni extenduntur in apprehensione magnę molis q̃ de vsu par. 1.º. 118. F
 Dignos quatuor præter pollicē extendens musculus. de musc. diff. 1.º. 48. C
 Dignos quatuor manus extendēs musculi vnus ē. 1.º de ana. adm. 1.º. 65. A/B
 Dignos duos exiguos extendens musculus. de musc. diff. 1.º. 48. D
 Dignos extendens musculus. de musc. diff. 1.º. 52. D/E
 ad Digni extensionem sufficit vnus tendo. 2.º de vsu par. 1.º. 121. D
 Digitorum extensio à tendonibus exterioribus. 1.º de vsu par. 1.º. 117. D
 Dignos singulos qui musculi obliquo motu moueant. de musc. diff. 1.º. 52. G
 Dignos ad obliquum ducentes musculi. 2.º de vsu par. 1.º. 121. G
 Dignis vnusq; obliquū motū suppeditantes musculi. de musc. diff. 1.º. 52. H
 Dignos obliqui trorsū, sursumq; mouētis musculi qnq; de musc. diff. 1.º. 49. A
 in Dignis vnusq; tendones producēs musculi. de musc. diff. 1.º. 48. C
 Dignos et brachiale flecter quorū musculorū sit officij de musc. diff. 1.º. 48. F
 Digni manū q̃ flectant & extendant à musculis. 1.º de mo. mu. 1.º. 309. G
 Digni manus à quibus tendonibus flectantur. 1.º de mo. musc. 1.º. 311. A
 Digitorum flexio à tendonibus interioribus. 1.º de vsu par. 1.º. 117. D
 ad Digni flexionem non sufficit vnus tendo. 2.º de vsu par. 1.º. 121. D
 Dignos duos post magnū ad obliquū flectētes musculi. 2.º de vsu par. 1.º. 121. G
 Dignos quinq; flectens musculus. de musc. diff. 1.º. 48. G
 Dignos extrinsecos longissime ab alijs abducētes musculi. de musc. diff. 1.º. 52. H
 Digni articulum medium qui musculi flectant. de musc. diff. 1.º. 52. H
 in Dignis motus medij non habent numerum. 1.º de vsu par. 1.º. 116. B
 Dignos mouētis tendones ab antiq; vocati sūt nervi. 1.º de vsu par. 1.º. 117. C
 ad Dignos manus nervi vnde proueniunt. 1.º de loc. aff. 4.º. 7. B
 ad Dignos paruos manus nervi vnde. 16.º de vsu par. 1.º. 218. A
 ad Dignos numeros iplationū cētū & viginī. 1.º de vsu par. 1.º. 119. G
 ad Dignos magnos manus nervi vnde. 16.º de vsu par. 1.º. 218. A
 in Digitorum motu nauigantium exemplum. 1.º de vsu par. 1.º. 119. C
 DIGITI cur in pedibus. 3.º de vsu par. 1.º. 129. H
 Digni pedum ex quot ossibus. de ossibus. 1.º. 43. G
 Digitorum pedis ossa quatuordecim sunt. de fract. com. 2.º. 7.º. 233. A
 Digni pedum simia cur diducti. 15.º de vsu par. 1.º. 213. D
 Digni cur minores in pedibus q̃ in manu. 3.º de vsu par. 1.º. 129. H
 ad Dignū paruum pedis cur videtur spectare calcanei ossis pars an
 terior. 3.º de vsu par. 1.º. 130. A
 in Dignis quolibet pedum sunt quatuor motus. 3.º de vsu par. 1.º. 131. G
 Dignis pedis q̃ mouetur per vim trāsmittam. an. sang. in art. 1.º. 62. H
 Digni & pes totus à quibus moueantur musculis. de musc. diff. 1.º. 51. H
 Digni pedum à quibus tendonibus moueantur. 3.º de vsu par. 1.º. 131. G
 Digni pedū quibus motibus à tendonibus moueant. 3.º de vsu par. 1.º. 131. G
 Digitorum pedū tendones multo minores q̃ manū. 3.º de vsu par. 1.º. 131. H
 Dignos pedum mouentes musculi. 3.º de vsu par. 1.º. 132. A
 Dignos in pede qui musculi mouent obliquo motu. de musc. diff. 1.º. 52. G
 Dignū paruum, & indicē pedis qui musculus flectat. de musc. diff. 1.º. 52. C
 Dignos mediocriter flectentes musculi. de musc. diff. 1.º. 52. H
 à Dignis parui vena secta curatur lien. de cur. ra. p. sang. miss. 6.º. 19. G
 Dignis facta compressio sanguinem sistit. 5.º meth. me. 7.º. 30. G
 Digitorum morbi, qui. intr. 1.º. 59. C
 ad Digitorum affectus. 6.º de comp. med. per ge. 5.º. 256. D
 Digni ac vngues liuidi significant mortem. in progn. com. 2.º. 4.º. 198. F
 Digitorum officium quo modo leditur. 2.º de loc. aff. 4.º. 14. F
 Digni manus cur torpidi ex casu. 2.º de locis aff. 4.º. 14. F
 Dignis in frigore ingenti in frigidam positus facit horrorem. 3.º de sim
 pli. med. fac. 5.º. 20. H
 vt Dignos, calcanea, & omnino extrema, hyeme exulcerat frigidum,
 horum quoq; remedium est calidum. com. 5.º. aph. 22.º. Ex. 39. E
 Digni pedis affectionē cerebrū sentit per neruum in pg. cō. 1.º. 4.º. 194. F
 Digitorum pedis vlcera sanat vrina humana. 10.º de sim. me. fa. 5.º. 75. E
 Dignos frigore mortificatos habentes currebant in plano, sed non in de
 cliui. 2.º de vsu par. 1.º. 129. C
 Dignis in aquam calidam posito totum corpus aliquando mutatur. de
 the. ad Piso. 5.º. 94. D
 Dignos incuruantes & extendentes tendones dolores patiuntur. 2.º de
 locis affectis. 4.º. 11. A
 ad Digitorum tendonum phlegmonas valet onum totum crudum cum
 rosaceo. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 81. E
 ad Digitorum rhagadias. 2.º de comp. med. per gen. 5.º. 223. D
 Digni manus leduntur ex dorso ictu. 3.º de anat. adm. 1.º. 73. G
 Dignis non influit vis sentiendi spina lesa. 2.º de loc. aff. 4.º. 14. F
 Digitorū exiguorū manus curatio circa dorsum. 3.º de anat. adm. 1.º. 73. F
 Dignos quinq; aialia brūtia sumēda p anatomia. 6.º de ana. adm. 1.º. 89. E
 Digni sexti in manu causa. de caus. morb. 3.º. 9. D

Digitus sextus redundat. 14°. meth. med. 7°. 93. B
 Digitus sextus est ex genere secundum naturam. de diff. morb. 3°. 4. F
 Digitus sextus præter naturam. 14°. meth. med. 7°. 91. B
 Dignitas si præter naturam coaluerint ad quam ægritudinis differentiã re
 ferendum. de differ. morb. 3°. 5. D
 Dignitas quibus simul iunguntur. 1°. de vsu par. 1°. 118. E
 Dignitas pars exigua ac puncta quid facit. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Dignitas offensus aliquibus facit deliquium. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
 in Dignitas morsi casus. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. E
 Dignitas colligantis & incidentis ob ictum venenosi animalis, casus. 3°. de locis affectis. 4°. 19. G/H
 Dignitas trium sensus amissus seruato motu, casus, & curatio, confide
 ra. 1°. de loc. aff. 4°. 7. B
 Dignitas minimorum sinistra manus sensum amiserat Pausanias. 3°. de locis affectis. 4°. 21. C
 Dignitas magno pedis dolens, mortuus secunda die. 2°. de diff. resp. 3°. 66. C
 Dignitas magno perduto quæ actiones perduntur. 1°. de vsu par. 1°. 120. C
 Dignitas indice perduto quæ actiones perduntur. 1°. de vsu par. 1°. 120. C
 Dignitas medio perduto quæ actiones perduntur. 1°. de vsu par. 1°. 120. C
 Dignitas anulari perduto quæ actiones perduntur. 1°. de vsu par. 1°. 120. C
 Dignitas auriculari perduto quæ actiones perduntur. 1°. de vsu par. 1°. 120. C
 Dignitas internodijs excisis quid agendum. 14°. meth. me. 7°. 92. B
 in Dignitas contuso quæ exiuit membrana fecit dubitare Galenũ & alios
 quid esset. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 229. C
 de Dignitas luxationibus, & quot sint. de artic. com. 4°. 7°. 292. D
 Dignitas dimotio & restauratio. de art. com. 2°. 7°. 262. E
 ad Dignitas magnum alligandum, vinculum secundum antiquos, quos
 Galenus reprehendit. de fascijs. 7°. 306. C
 Dignitas articulus in quatuordecim diebus sanat. de art. cõ. 4°. 7°. 292. E
 in Dignitas medij primo articulo dextrae manus luxati pueri casus. 3°. de
 comp. med. per gen. 5°. 229. A
 in Dignitas luxati pueri casus. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. C
 Dignitas quandoq. aufertur. de diff. morb. 3°. 4. G
 Dignitas medicamentũ aceto irrorare quid sit. 7°. de cõp. me. se. lo. 5°. 186. B
 Dignitas tribus quanto capi possit, remedia. de med. fac. pa. 7°. 171. G
 in Dignitas magnitudinis frustra diuisio. 7°. de cõp. me. sec. lo. 5°. 181. C
 Διλωτος, homo duarum linguarum. 2°. de diff. pul. 4°. 56. H
 Dignitates quæ sint. de vict. rat. in mor. ac. cõ. 2°. 7°. 119. B
 Dignitas partis consideranda. 7°. met. me. 7°. 49. C
 Dignotio quid sit apud Hippocratem, & quo modo fiat. de ijs quæ
 in med. fiunt, com. 1°. 7°. 198. H
 Dignotio ad curationẽ facit. de vict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. D
 Dignotio est propter curationem. de vic. ra. in mor. acu. cõ. 1°. 7°. 108. D
 Dignotionem & prenotationem consequitur curatio. 10°. met. me. 7°. 64. H
 Διγνωσις. 2°. de diff. pul. 4°. 54. D
 DILABILEM carnem habentibus in euacuatione parcendum præ
 sag. exper. conf. Sp. 77. H
 DILASSATORVM pulsus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. D
 DILATARE quid sit. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 160. E
 Dilatantia vias urinarias. de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. H
 Dilatatio vasorum urina quò cognoscatur. de ren. affe. dign. 7°. 192. G
 Dilatat aqua temperata. 7°. meth. me. 7°. 44. F
 Dilatat oleum sabinum. 7°. meth. med. 7°. 51. D
 Dilatari maxime, & constringi proprium est neruorum non carnosorum. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. A
 Dilatatio musculorum vocatur musculus latus in collo. de dif. mus. 1°. 44. E
 Dilatatiois et cõstrictiois motu mouet cerebrũ et cor. & ana. vi. Sp. 56. E
 Dilatatio, & cõstrictio humoris albuginei quoniam fiat. de ana. vi. Sp. 48. F
 Dilatantes & cõstringentes lacerti duo in folijs nasi. & ana. vi. Sp. 49. A
 Dilatatio et cõstrictio lar yngis quibus musculus fiat. de vo. ist. dif. 1°. 107. E
 Dilatantes linguam musculi, qui. de anat. viuo. Sp. 49. C
 quoniam Dilatatur cor plana est intrinsecus figura cordis. de ana. vi. Sp. 56. C
 Dilatatiui motus cordis quæ causa sit. de ana. viuo. Sp. 56. D
 in Dilatatione cor trahit quod repleturum est id quod ex eo vacuatum
 fuit. in Tim. Plat. 1°. 290. D
 Dilatat, et cõtrahit diutius cor ab aiali extractũ. in tim. Plat. 1°. 290. C
 Dilatetur, & constringatur quo modo pulmo. 5°. de loc. aff. 4°. 31. C
 Dilatatio anhelitus in retentione mēstruorum. secretorum. Sp. 99. B
 Dilatando, & constringendo mouetur inferius orificium stomachi, horis
 tamen determinatis. de anat. vi. Sp. 56. E
 Dilatatio thoracis quibus fiat. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
 Dilatat thoracẽ septũ trāsuersum vnã cū musculis. de mus. diff. 1°. 49. E

Dilatans thoracem dilatatione magna musculus qualis, & unde oriatur,
 ac ubi desinat. de mus. diff. 1°. 47. A
 Dilatans thoracem musculus. de mus. diff. 46. H 1°. 49. E
 Dilatantes thoracem fibræ quæ, & earũ exortus. de mus. diff. 1°. 49. D
 ad Dilatationẽ et cõstrictionẽ thoracis mouet pulmo. & ana. vi. Sp. 47. H
 Dilatatur, & constringitur vterus. de anat. viuo. Sp. 56. E
 Dilatatur collum matricis in defloratione virginis. de ana. vi. Sp. 51. E
 Dilatatur collum matricis in partu vt concauitas. de anat. vi. Sp. 51. E
 post Dilatationẽ tãtã matricis breui redit i pristinu statũ. & ana. vi. Sp. 52. E
 Dilatatus musculus i pede versus magni digiti ptes magis, retrorsumq.
 & extrorsum leniter pedem inuertens. de mus. diff. 1°. 52. B
 DILIGENTIA exquisita in sermone, quæ. de frac. com. 2°. 7°. 240. D
 Diligentie filiorũ principũ à rectoribus est formido. de p̄cog. 4°. 219. D
 DILVTVM quo modo fiat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 Dilutum fit valentius cū vinaceis asseruatum fuerit ad ver aut ad aesta
 tem. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
 Dilutum secundum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 Dilutum & non dilutum idem medicamentum varia facit. 2°. de comp.
 medica. per gen. 5°. 225. C
 Diluta temperatura. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. C
 DIMENSIONES corporis tres sunt. de pul. ad tiro. 4°. 43. D
 Dimensiones tres habent arteriæ vt alia corpora. de diff. pul. 4°. 47. C
 Dimensione vna distensa alia minuuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 292. B
 DIMIDIUM factũ qui bene cœpit habet. 5°. meth. me. 7°. 42. E
 ad Dimidium ebullit. 5°. comp. me. se. lo. 163. D 7°. 5°. 178. H
 ad Dimidiũ cõctio. 5°. de cõp. me. se. lo. 163. D 7°. 181. G 9°. 5°. 203. F
 DIMINVTIO quid. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
 Diminutio vocis unde fiat. de voce, & anhel. Sp. 60. H
 Diminutio partium à quibus causis fiat. de cau. morb. 3°. 9. D
 in Diminutis et fractis diuersa deligatio. & ijs q̄ i med. fi. cõ. 3°. 7°. 221. F
 Diminuta purgatio quo mō sit adiũda. præ sag. exper. confir. Sp. 78. D
 DIMOTIO quid in ossibus. de fract. com. 3°. 7°. 248. E
 Dimotio omnis est euacuatio. 14°. meth. me. 7°. 89. A
 Δίωσις, idest vertigo. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 139. D
 BINOTATIO est de præsentibus. in prognost. com. 1°. 4°. 190. H
 DIOBOLARES pastilli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 DIOCLES Carystius, princeps sectæ ronalis post Hipp. int. 1sa. 51. D
 Diocles auctor gymnasticæ legitimæ. ad Thra. 2°. 108. A
 Diocles medicus grauissimus. 8°. de decr. Hippo. 1°. 276. B
 Diocles artem corpori præsidem totam callebat. ad Thra. 2°. 108. A
 Diocles medebatur humanitate. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. H
 Diocles meminit. de artic. com. 4°. 7°. 288. H
 Diocles primus posteritati reliquit libros anatomicos. 2°. & an. ad. 1°. 68. F
 Diocles antiquus scriptor anatomie. 2°. de nat. hum. 1°. 183. E
 Diocles libri fecit de mulierũ morbis. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3°. 169. E
 Diocles librum fecit de septimanis. com. 2°. aph. 34. Ex. 17. C
 Diocles vitur calido, frigido, humido, sicco, alijs veluti agentibus, alijs
 veluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Diocles de medicamentis locutus est. 6°. de simp. me. fac. 5°. 39. H
 fm Dioclem alica est prissana triticea. 1°. de alim. fa. 2°. 10. H
 apud Dioclem Dolichi sunt phaseoli. 1°. de alim. fa. 2°. 15. B
 fm Diocle respirat inat caloris vtilitatio, ac refrigeratio. & vti. 1°. 223. C
 Diocles voluit sudorem non esse naturalem. de symp. diff. 3°. 13. H
 Diocles ignorauit vasorũ seialiu cõiunctionẽ in muliere. de diff. 1°. 109. C
 Dioclis ad dentium dolores. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 165. C
 Dioclis Chalcedonei medicamentum. 7°. de compo. me. sec. loc. 5°. 184. F
 DIOCLEVM collyrium. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. F
 DIOCLEVS tholus quo modo fiat. de fascijs. 7°. 295. F
 DIODORVS grammaticus. de rena sect. aduer. Eras. 6°. 14. G
 Diodori malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D
 Diodori medicamentum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 199. C
 Diodori medicamentum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 254. E
 DIOGENES Babylonius scripsit de anima. 2°. de decr. Hippo. 1°. 237. B
 ex Diogene Babylonio, vox unde emittitur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. C
 DIOGENES cynicus vir alioqui continentissimus, quomodo libidini
 indulsit. 6°. de loc. affe. 4°. 39. H
 Diogenes de natura scripsit, sed ad Galeni manus non peruenit liber. in
 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3°. 169. E
 Diogenes cynicus motũ negates quo modo deludebat. & cau. pc. 3°. 97. G
 Diogenes animæ præcipuam partem in cordis arterijs ponit vna cū spi
 ritu qui ad pulmonem descendit. de hist. philo. Sp. 9. F
 vt Diogenes medicamentum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. F

DIONEMES vir strenuus. de cogn. cur. ani. mor. 2^a. 51. F
 DION mensis Macedonum. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. C/D
 DIONYSIAS species androsami. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. A
 DIONYSIS CI quid. fin. med. Isa. 49. A
 DIONYSIA dicta emplastra. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 262. C
 DIONYSIVS methodica secta auctor. introd. Isa. 51. D
 DIONYSIVS Samius. 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 244. A
 DIONYSIVS quos in obscuris servauerat, in domo splendidiſſima obsecabat. 10°. de vsu part. 1^a. 178. H
 DIONYSIVS obstrictus Corinthi. in or. suaso. Isa. 2. F
 DIOPHANTHVS chirurgus. 5°. de comp. med. per gene. 5^a. 249. B
 Diophantis aphra emplastrum. 2°. de comp. med. per gene. 5^a. 222. E
 vt Diophantus Lycius colica, quam admiratus est Ariston. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. C
 DIORISMI qui. de vict. ra. in mor. acut. com. 1°. 7^a. III. A
 DIOSPHYRA exiguum habent alimentu. 2°. de alimen. fac. 2^a. 22. B
 DIOSCORIDIS Anazarbei meminit. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 Dioscorides scriptor simplicium. 1°. de antidotis. 5^a. 100. B
 Dioscorides, Philistion, & Euriphon, de substitutis medicinis scripsere. de substi. med. 5^a. 84. H
 Dioscoride probat in medica materia scribenda. 1°. de antidotis. 5^a. 105. F
 Dioscorides laudatur a Galeno. 6°. de simp. med. fac. 39. G/4°. de comp. medicamen. per gen. 5^a. 236. C
 Dioscorides verissime scripsit vbi optia sit medicam^a. 1°. de ant. 5^a. 100. C
 Dioscorides versatus e^t i medicamentis metallicis. de na. hu. c. 2°. 7^a. 183. E
 Dioscorides haud pbe callis lingua Græcā. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 79. D
 Dioscorides, q^{ui} indeterminate loquatur de simplicibus respectu morbo- rum. 7°. de simp. medicam. facul. 5^a. 52. C
 Dioscoridi non fidendum, cum medicamentis indefinitis non sit fidendum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 142. C
 Dioscorides exacte non discriminat dispositiones, quibus conueniunt sim- plicia. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 58. H
 Dioscorides de simplicibus egit secundum genus, & non exquisite. 2°. de compo. med. per genera. 5^a. 195. F
 non vt Dioscorides, sed vt Galenus scripsit, cognoscenda sunt simplicia. 2°. de compo. medicam. per gen. 5^a. 218. F
 Dioscoridem in butyro taxat Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C
 Dioscoridem taxat in cinere. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 62. C
 Dioscoridem damnat in lechene Galenus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. B
 Dioscoridem reprehendit in prunis Damasceus & in coriandro. 7°. de simp. med. fac. 51. H/ 5^a. 52. C
 contra Dioscoridem Galenus in resinis. 3°. de cōp. me. per gene. 5^a. 230. D
 Dioscoridis error. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. G
 Dioscorides & empiricus & indefinitus. 1°. de com. med. se. lo. 5^a. 129. C
 Dioscorides pro acri adstrictorium dixit. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. D
 Dioscorides Tharsens tradidit Arco Asclepiadeo pharmacum. 5°. de cō- pos. medic. per gen. 5^a. 254. E
 Dioscoridis epuloticum ad chironia. 4°. de com. med. per gene. 5^a. 239. D
 fm Dioscoridem gleucini confectio. 7°. de comp. medi. per gene. 5^a. 272. G
 Dioscoride hypoglossis. 7°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 181. D
 Dioscoridis medicamentum. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 265. B
 Dioscori antidotis hepatica. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. A
 DIOSCORIDIS editio librorum epidimiorum Hippocratis. in 3^m. de morbis vulgariis, com. 1°. 3^a. 133. C
 Dioscorides scripturæ veteres puerit. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 152. D
 DIOSCVROS quid. fin. med. Isa. 48. H
 DIOSPOLITICI medicamēti cōpō duplⁱ, & q. 4°. de san. tu. 2^a. 85. A
 Diospoliticon medicamentum ponitur in cremore ptissana & in alijs. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 85. A
 Diospoliticon medicamentum aptum frigido ventriculo aut temperato, sed ad frigus propensiori. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. D
 Diospoliticon purgat pituitā in vētrē defluētē. 6°. de sa. tuen. 2^a. 99. D
 Diospoliticon pro pituita in ventriculo. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. D
 Diospoliticon optimum ad flatu. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. B
 Diospoliticum in quartanis. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 97. F
 Diospoliticum medicamētū quō aliū deijcere faciat. 4°. de sa. tu. 2^a. 86. D
 Diospoliticon leuiter deijcit. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 97. H
 DIOTAS Iatrapietes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 186. B
 DIPHRIGES, quid. de simp. med. Sp. 83. D
 Diphrigem, ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antidotis. 5^a. 100. C
 Diphriges qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. A/4°. de compo. medica. per genera. 5^a. 236. E

Diphriges adstringens noxium deuoratum. 13°. meth. med. 7^a. 85. C
 Diphriges in modum niuis refrigerat. de simp. med. Sp. 83. D
 Diphriges viscidissime stringere potest. de simp. med. Sp. 83. D
 Diphriges medicamentum mite. 4°. de com. med. per genera. 5^a. 238. G
 Diphriges exiccat plus pice. 4°. de comp. me. per ge. 4^a. 240. H
 Diphriges cōbustum cicatrice inducit p accēs. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 36. D
 Diphriges post cadmiam repertus ad putrescentia oris vlcera valet, ad anginam, ad columellam præfectam, & in vlceribus omnibus pu- dendorum atq; ani. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. A
 Diphriges vlcerum rebellium est optimum medicamentum. 9°. de simp. med. fac. 69. A/2°. de com. me. per genera. 5^a. 220. H
 Diphriges ad oris vlcera valet. 5°. meth. me. 7^a. 34. H
 Diphriges vt argenti spuma lauatur. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 213. E
 Diphriges pro alumine scissili. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 237. E
 DIPLOE. 5°. meth. med. 7^a. 42. A
 DIPSAPOS quæ affectio. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. F
 Dipsacon raro vidit Galenus. 6°. de locis affectis. 4^a. 37. F
 in Dipsacon incurrere possunt siti infestati. 6°. de loc. affe. 4^a. 37. B
 DIPSA CI radix in sicci secundo. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. C
 DIPSAE viperæ species. 1°. de symptom. causis. 3^a. 18. D
 Dipsades cur dicta viperæ. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. B
 contra Dipsadas valet theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 91. E
 Directū duobus dicitur modis. de ijs quæ in medic. sunt, cō. 1°. 7^a. 202. E
 p Directū fieri debere euacuationē quō intelligēdū. 3°. de cris. 4^a. 139. E
 secundum Directum sanguis fluere debet. 3°. de cris. 4^a. 144. F
 Dirigenda sunt distorta. de ijs quæ in med. sunt, cum. 2°. 7^a. 213. F
 pro DISCENTIVM natura anni disciplinæ multi ac pauci reddun- tur. de præcogn. ad Posthu. 4^a. 220. B
 Discendi facilitas ostendit cerebri substantiam facile formarum susce- priuam. ars med. Isa. 63. E
 Discendi difficultas ostendit cerebri substantiam non facile formarum susceptiuam. ars med. Isa. 63. E
 ad Discendum hebetes aliud quid agant. 3°. de diff. resp. 3^a. 70. G
 Discere linguam vnā ornatissimā melius est q̄ sexcentas deprauatas. 2°. de differ. puls. 4^a. 54. H
 Discenda sunt vel minima artis medicæ partes. de part. ar. me. Sp. 16. G
 Discere a viua voce & libro non idem. 6°. de com. me. se. lo. 5^a. 166. G
 Discere indiget tempore. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. C
 Discendum animi quo modo probentur. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. D
 cum Discere volente & sciente vno potius agendum, q̄ cum mille oppo- sitis. 1°. de dign. pul. 4^a. 70. G
 Discentes sero pugnantiā dicunt. in 3^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 130. D
 Discere erubescunt nutriti in mala scientia. 7°. meth. med. 7^a. 52. B
 Discentes non sentimus aliquē motū in corde. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 239. G
 Discitem credere oportet. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. D
 ad Discē volētes et cōtradictēs qd dicē solebat Ga. 3°. de cri. 4^a. 142. B
 DISCEPTATORIAE sciētie multæ. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 240. A
 Disceptatorie scientiæ, quæ. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 240. A
 DISSERENDI ratio acuit animum. de cuiusq; ani. pcc. no. 2^a. 56. F/G
 DISCERNENS morbos medicæ rei pars in quibus exercenda. de ijs quæ in med. sunt, com. 1°. 7^a. 198. H
 Discernendum prius, postea curādū. de ijs quæ in med. sūt. cō. 1°. 7^a. 197. G
 Discernit humores natura post coctiones & superfluitates expellit. com- mentario 1°. aphor. 22°. Ex. 10. C
 DISCRIPTIO. i. τίλμα, quid sit. de ijs quæ in me. fi. c. 1°. 7^a. 219. C
 DISCIPLINE sunt rerū recordationes. de ther. ad Pifo. 5^a. 89. H
 Disciplina fit breuissimo tempore. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. C
 Disciplina anni multi ac pauci redduntur pro discendum natura. de præ- cogn. ad Posthu. 4^a. 220. B
 Disciplinas didicisse a pueritia & esse ingeniosum præstat ad artes addi- scendas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. H
 Disciplina ordo, quæ. 4°. de anat. admi. 1^a. 79. G
 Disciplina omnis vnde initium habere debet. 4°. de diff. puls. 4^a. 68. A
 Disciplinas quid sequitur, qualis sit. de consuet. 2^a. 61. F
 Discipline pariunt virtutem, & abolent vitia. q̄ animi mores. 1^a. 321. B
 Disciplinari pulcherrima cur negligitur. de præcogn. ad Posthu. 4^a. 213. G
 Disciplinas scimus quando illis vtimur. de ther. ad Pifo. 5^a. 90. A
 Disciplina experimentalis, quæ. de substi. emp. Isa. 31. E
 Disciplina mixta in cōponēdis medicamētis. 2°. de cō. me. per g. 5^a. 218. D
 propter Disciplinas & meditationem orta ephemera, quo cognoscitur. 2°. de cris. 4^a. 138. E
 DISCIPLVLI qui volūt exerceri quō debeant. 1°. de simp. fac. 5^a. 9. C
 Discipulis

Discipulis probanda sunt quæ dicuntur à præceptoribus. de cuiusq; ani-
mi pec. not. atq; med. 2^a. 57. B
Discipulus Herophilus Praxagoram redarguit præceptorem. de palpe-
trem. conuuls. & rig. 3^a. 51. C
DISCISSVM, & diuisum quò diffcrant. com. 6°. apho. 19°. Ex. 48. B
Discissa verbum quid apud Hippo. significet. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
qñ Discissum fuerit os, vel charilago, vel neruus, vel maxilla tenuis,
vel præputiū, neq; augetur, neq; coalescit. cō. 7°. apho. 20°. Ex. 55. H
DISCOLORATIONES sunt patiente hepate. de virt. nostrum corp.
diff. Sp. 60. B
ad Discoloratas post partum. de med. fac. parab. 7^a. 169. A
DISCRETIONES in quaq; arte proprium à communi secernere cō-
nantur. 3°. methodi medendi. 7^a. 18. D
Discretione elaboramus cibum assumptum virtute proueniente ex hepa-
te. de virt. nostrum. corp. dispen. Sp. 60. B
DISCRIMEN, est ventriculum tantum. de fascijs. 293. H 7^a. 295. F
DISCRIMINATIO quid sit in tibia. de fract. com. 2°. 7^a. 236. F
Discriminationes neruose sunt in corde. de decre. Hipp. & Pla. 1^a. 233. E
DISCVMBENTES quam formam habeant corporis. 2°. de motu mu-
sculorum. 1^a. 314. D
DISCVNEATIO quid. de fract. com. 3°. 7^a. 247. B
DISCVRSVS. est de re imaginabili. de hist. philo. Sp. 9. B
DISCV iactandi locus in vrbe. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 69. E
Disci iactus est exercitatio. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 73. G
Discum mittere est vehemens exercitatio. 2°. de sanita. tuenda. 2^a. 74. G
per Discos exercitia quid mali fecerint. de par. pi. exer. 2^a. 49. G
DISCVSSORII, & colliquatiui morbi, qui in 6^m. de morbis vulgari-
bus, commen. 3°. 3^a. 176. E
Discussoria omnia sunt facultate calida. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 221. F
Discussoria virtute præpollent digerētia. 6°. de cōp. me. per ge. 5^a. 260. H
Discussorijs solis aut solis percussorijs raro indiget affectio. 6°. de com-
posi. medic. sec. loc. 5^a. 173. C
Discussorij non recte sine discrimine iunguntur adstringentia acerbare-
pellentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. A
Discussoria parabilia moderata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. F
Discussoria parabilia fortiora. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. G
Discussoria parabilia fortissima. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. G
Discussoria & calida nō adhibēda erysipelati. 6°. de cō. m. se. l. 5^a. 176. H
Discussoria pauperum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. D
Discussoria & rarefacientia olea. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 197. E
Discussoria medicamenta. 6°. de com. med. sec. loc. 5^a. 168. F
Discussoria Democratica. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. D
Discussorijs vimur ad indurata. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 175. G
Discussorijs qñ vti debemus in achoribus. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 130. B
Discutiuntur facile humores vitiosi mollibus corporibus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. F
DISCVTIVNTVR quæ materia cito, & quæ tarde. in 1^m. de morbis
vulgaribus, com. 1°. 3^a. 104. G
Discutere inflationes potest cucurbitula. de cucur. scar. 6^a. 3. F
Discutientia medicamenta. intr. Isa. 58. A
Discutiunt calida, & quæ sit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. F
Discutientia calfacientia. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 130. A
Discutiūt trahentia, & discutiētia trahūt. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 260. H
Discutientia quæ exigue adstringunt. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 159. B
Discutientia generose. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. D
Discutit, incidit, & repercutit acetū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. H
ad Discutiendum melior argenti spuma quam molybdæna. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 213. G
Discussoria multum cucumeris radix. 1°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 130. A
Discuti inflationes cucurbitula. de hirud. reuul. cucur. & scar. 6^a. 2. F
Discutit multum lolium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 376. A
Discutit citra adstrictionem, & resiccat humores myrrha. 4°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 151. D
Discutit oleum dulcissimum & magis inueteratum & scyonium. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 137. D
Discutit plantago. de rem. par. fac. 7^a. 155. E
Discutit sal cum pauca adstrictione. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 173. E
Discutit maxime verbenaca recta viridis. 2°. de com. med. se. lo. 5^a. 137. D
Discutiens medicamentum citra morsum. 1°. de com. med. se. lo. 5^a. 130. A
Discutiens sine morsu medicamentū. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 216. G
ad Discutiendum bronchocelen. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 261. B
Discutiens callos. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 248. C

Discutiens duritias. 6°. de compo. med. per genera. 5^a. 262. H
Discutientia liuidas & duras partes non sanant erysipelata. 6°. de com. med. secundum locos. 5^a. 176. H
Discutiens meliceridas. 6°. de compo. med. per genera. 5^a. 261. D
ad Discutiendum pus. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 261. D
ad Discutiendum strumas. 6°. de com. med. per genera. 5^a. 261. B
Discutientia Asclepiadis. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. A
DISDIAPASON. 4°. methodi medendi. 7^a. 24. C
DISIUNCTIVIS coniunctionibus quomodo sit vtendum, collige. de
symp. diff. 3^a. 10. F
Disiunctiua cōiunctio nō subdisiunctiua i qbus itelligeda ē. de mult. 3^a. 78. C
in DISLOCATIONIBVS cum vlcere veratro vitur. de articu. comment. 4°. 7^a. 285. A
i Dislocationibus cū vlcerē cur valet beta et tussilago. & ar. c. 4°. 7^a. 285. E
in Dislocationibus cū vlcere, si hibernū tempus sit, lana sordide ex oleo
& vino tepido imponēda, ac desup irrigādū. de art. c. 4°. 7^a. 285. F
Dislocatam vuulam curat succus centaureæ. de vir. cen. Sp. 93. D
DISPENSATIONIS & generationis principium non est idem. de
fæt. for. 1^a. 325. A
DISPEPSIA quid. de symp. diff. 3^a. 12. D
DISPERSO atq; distracto cōtrariū est qđ astrictū est, & in seipsum cō-
tractū, & simul totū, græce ἀσπρόν notatur. cō. 7°. apho. 35°. Ex. 56. F
Dispersi morbi, qui in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 101. F
Dispersi morbi, quando fiant in 1^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 103. B
DISPLICENT qui sibi, sunt extra cætum eorum, qui sunt secundum
naturam. 8°. methodi medendi. 7^a. 54. H
DYSPOEAE ex stomachi vitijs duplici ratione proueniunt & earū
causæ. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. F
quo DISPONATVR sperma in vtero. de cōpag. mem. Sp. 59. E
DISPOSITIO optima idem cum constitutione, habitudine, habitu, &
natura optimis. de op. nost. corp. const. 1^a. 37. H
Disposiones corporū dissimiles ac multiformes sunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. E
Dispositiones consentientes corporum læduntur facile, renitentes diffi-
culter. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. D
DISPOSITIO præter naturā est nomē antiquū. de dif. mor. 3^a. 2. G
Dispositio eadem quo modo dicitur agra & neutra. ars med. Isa. 67. G
à Dispositionibus & causis exercitatio quo mō. 2°. de loc. aff. 4^a. 8. D
Dispositionem docent symptomata. 1°. de loc. affect. 4^a. 6. A B
Dispositionū notitia accipitur à præsijs intellectis. 1°. de lo. aff. 4^a. 5. G
Dispositionis indicium est stupor non loci affecti. 2°. de lo. affe. 4^a. 8. D
Dispositio quadam permanens quædā adhuc fiens. 1°. de lo. affe. 4^a. 4. A
Dispositione permanente permanet affectio causa efficiente quiescente.
3°. de locis affectis. 4^a. 17. B
Dispositionem permanentem nondum habet pars lesa per consensum. 2°.
de locis affectis. 4^a. 14. D
Dispositio præter naturam remanet in corporibus in morbis intermit-
tibus, à qua secundum circuitus aliæ febres & egritudines generan-
tur. com. 4°. apho. 63°. Ex. 34. C
Dispositio propria, quæ. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. F
qñ Dispositio aliqua similis inflammationi, aut erysipelati, aut duro tumo-
ri, aut cancro possit contingere. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. E
Dispositio circa ventrem siue frigus, siue aliqua inæqualis intemperies
circa ipsum fuerit, siue flatuosus ventus, siue acritudo quadam mor-
dax, in longum extendi non potest, si omnia circa agrum opportune
fiant. com. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
Dispositio scirrhusa sine febre euenit. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
Disposiones raro euenientes negligūt expimētatores. 2°. de loc. aff. 4^a. 15. B
Dispositio mala in membro contracta facit vlcera insanabilia. commen-
tario 6°. apho. 45°. Ex. 51. E
DISPUTATIO logica & sophistica, quæ. 9°. me. me. 7^a. 58. C D
Disputatio logica non medica. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. C
Disputandum non est contra eos, qui in principijs statim falluntur. 1°. de
natur. facul. 1^a. 295. A
Disputare cū adolescente est infra dignitatē senioris. de re. sec. 6^a. 10. A
Disputant contumelijs sophistæ. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
Disputationes friuolæ quibus vtentur medici tempore Galemi. 4°. de
anato. admini. 1^a. 79. H
Disputatio de natura rerū parū cōfert vitæ hūanæ. de hist. philo. Sp. 2. B
in Disputationibus omnes sua adstruunt, & aliena reprehendunt. de li-
bris prop. Isa. 13. E
qui in Disputationibus fatigati sunt, præptē ad omnia amuunt, in proce-
mio. commen. 7°. Ex. 53. H
in Dispu-

in Disputatione quando nullus finis. 2°. met. med. 7^a. 12. A
 cur DIRVMPVNTVR iterum qñq; cicatrices. cō. 6°. ap. 45°. Ex. 51. F
 Disruptio in osse. de const. ar. 15a. 37. D
 DISSECTIO quæ dicitur. de caus. morb. 3^a. 9. F
 ex Dissectione corpus hominis innotescit. de con. ar. 15a. 36. G
 Dissecandi ratio, ut videatur in fœtu, per quam viam vrina exeat. 15°. de
 vsu partium. 1^a. 212. D
 per Dissectiones probatur partem dexteram esse calidiorcm sinistra. in
 6^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 169. F
 in Dissectionibus visendis diu versari oportet. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. G
 Dissectionem partium calleat necesse est, qui vult plethoram cognoscere.
 de mult. 3^a. 78. C
 Dissectionem qui medici expectare noluerunt, sed ex consequitione ita
 esse arbitrati sunt, errauerunt. de decre. Hippo. & Plat. 1^a. 234. A
 Dissecari propter quid non potest animal longo tempore mortuum. 1°. de
 anat. admini. 1^a. 65. E
 Dissecuit capram gravidam & viuentem Galenus. in 6^m. de morbis vul-
 garibus, commen. 5°. 3^a. 189. E
 Dissecuit Pelops linguam bubulam, Galenus simia. de musc. diff. 1^a. 46. E
 de Dissectione musculorum qui scripserint. de mus. diff. 1^a. 44. B
 de Dissectione musculorum accuratius egit Marinus, quam alij. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 44. B
 de Dissectionibus musculorū Lyci liber cur plixius. de mus. diff. 1^a. 44. C
 Dissecuisse optime musculos creditus est Lycus. de mus. diff. 1^a. 44. D
 Dissectio musculorum Pelopis, & Lyci, & Aeliani in pretio iure habi-
 ta est. de musc. diff. 1^a. 44. B
 de Dissectione musculorum cur scripserit Galenus. de musc. diff. 1^a. 44. C
 in de Dissectione musculorum libro Galenus ea sola quæ apparent, tra-
 diturus est. de musc. diff. 1^a. 44. C
 de Dissectione musculorum nemo scripsit, qui non sit reprehendendus.
 de musc. diff. 1^a. 44. B
 Dissecandus musculus intra cubitū primus omnium. de musc. diff. 1^a. 48. G
 Dissectio musculorum laryngis, qualis. de voc. instr. diff. 1^a. 106. H
 Dissectionem musculorum in simia exercet. de musc. diff. 1^a. 44. D
 in DISSENTIENTIBVS, & consentientibus indicationibus, quo
 modo victus ratio ordinanda. 8°. meth. med. 7^a. 55. A
 Dissensio ignorantia signum. contra Iul. Ex. 68. C
 DISSIDENTIA quæ sint. de his quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. G
 Dissidentia compagi capitis in futuris contingit. de his quæ in medica-
 trina fiunt, com. 3°. 7^a. 222. F
 DISSIMILARES res quæ esse dicantur. 1°. de loc. affe. 4^a. 4. D
 Dissimilares partes quæ sint. 7°. methodi medendi. 7^a. 44. H
 in Dissimilibus functionum causa, quæ. 1°. de san. tuenda. 2^a. 64. D
 Dissimilia similia, proprium commune, idem diuersum, considerare, est
 vnum & idem. 9°. de decre. Hippo. 1^a. 281. H
 Dissimile sibi erit quod inæquale est. de fascijs. 7^a. 293. E
 Dissimilia non possunt inter se mutari, nisi factis prius multis interme-
 dijs mutationibus. 3°. de nat. fac. 1^a. 308. C
 ex Dissimilibus quo modo similitudo fiat vna. in 6^m. de morbis vulgari-
 bus, commen. 3°. 3^a. 174. G/H
 Dissimilia disgregat calor. de vit. resp. Sp. 64. A
 ex Dissimilibus & similibus dignoscere Hippocrates & Plato inuene-
 re. 9°. de decretis Hippocratis. 1^a. 283. H
 a Dissimilibus quicquid perimitur ac corrumpitur. de inæq. intep. 3^a. 44. C
 Dissimilia inuuant, nocent similia, praterquam in temperatis, commenta-
 rio 3°. aphorif. 3°. Ex. 20. E
 Dissimilia sunt danda quando temperaturam permutare voluerimus.
 ars med. 15a. 68. G
 Dissimilia, & similia primo in medicina inspicienda. de ijs quæ in medica-
 trina fiunt, com. 1°. 7^a. 197. F
 Dissimilitudo & similitudo enunciatorum in exercitatis errorem exhi-
 bent. 9°. de decret. Hippo. 1^a. 286. C
 Dissimilitudo filiorum parentibus vnde. de hist. philos. Sp. 9. H
 Dissimilitudo vinorum vnde. de hist. philos. Sp. 12. A
 DISSIPATVR & digeritur puerorum natura facillime omnium. 9°.
 methodi medendi. 7^a. 60. H
 DISSOLVUNT, ac attenuat cibi salsi, & qui sint. de dis. cōti. Sp. 72. F
 Dissoluit humores corporis calor naturalis. de vict. rat. in morbis acu-
 tis, commen. 4°. 7^a. 140. A
 Dissoluit humiditatem, & concoquit natura. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Dissoluit corpus somnus fortis. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 125. B
 Dissoluit humores calor febrilis. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A

Dissoluit corpora auster. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 114. A
 veluti Dissolutum in seipso hominem apparere faciunt austri. commen-
 tario 3°. aphorismo 5°. Ex. 20. C
 Dissolutina & aperitiua medicina est acuta, & quo modo valeat in ocu-
 lis. de ocul. 7^a. 185. B
 Dissolutina medicina quid agat in oculis. de ocul. 7^a. 189. B
 Dissolutiuum, & maturatiuum medicamentū in oculo. de ocul. 7^a. 190. C
 quæ Dissoluant, & euacuent. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 100. A
 Dissolvens humores medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 qd Dissoluat sanguinē congelatū in stō, & i vesica. de cur. lap. Sp. 112. H
 Dissolvens cito naturā & ventositatē medicamen. de me. exp. Sp. 105. A
 Dissolvens & laxans inflationem, & prouocans vrinam medicamen. de
 med. exper. Sp. 105. E
 Dissolvens ventositates medicamen. de med. exper. 105. F/G Sp. 106. A
 Dissolvens ventositates medicina Azariconis. de med. exper. Sp. 105. F
 Dissolvens ventositates crassas medicinā Catilinæ. de med. exp. Sp. 105. A
 Dissolvens crassas ventositates medicina Socionis. de me. exp. Sp. 105. C
 Dissolvens ventositates decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 Dissolvens ventositatem electarium. de med. exper. Sp. 105. F
 Dissolvens ventositates electarium assæ fetidæ. de med. exper. Sp. 108. D
 Dissoluit ventositatem electarium laccæ magnæ. de med. ex. Sp. 107. A
 Dissolvens ventositates electarium rosarum. de med. exper. Sp. 108. E
 Dissoluentes ventositatem species. de diff. cont. Sp. 74. G
 Dissolvens emplastrum. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 261. C
 eius quod DISSOLVITVR locum supplet cibus & potus. de dissolu-
 tione continua. Sp. 71. C
 Dissolutos vel ppter euacuationē aliquā sensibile, vel laborē superfluum,
 vel mediā cognoscit nutriri ex pulsus vehemēti magnitudine, in mo-
 tibus aut volutarijs robur nutritis adiectū. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Dissoluitur quo modo facultas. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F
 Dissolutæ facultatis a penuria pulsus. 4°. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G
 Dissoluitur quibus corpus, illis elleborus dandus. de victus ra. in morbis
 acutis, com. 4°. 7^a. 144. G
 Dissolutio, & de ectus aī de vna re dñr. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 98. F
 Dissolutionem antecedit defectus animi. 1°. de artte cur. ad Gla. 7^a. 98. F
 Dissolutio ex humoribus mordicantibus, os ventriculi quo modo curan-
 da. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. C
 Dissolui hominem verisimile est, si aliqua euacuatio rigore subsequatur, quæ
 nullam faciat intermissionem febre non deficiente, agro iam debili, et
 quia vis imbecillis non potest rigoris agitationem ferre, & quia ab
 euacuatione dissoluitur. com. 4°. aph. 46°. Ex. 32. H
 Dissolutiones ex magnis euacuationibus curat vinum aqua temperatū.
 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. H
 ex Dissolutione agri periere ex euacuatione in calidis constitutionibus.
 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 98. C
 Dissolutiones veniūt ex dolorū vehemētia. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 98. G
 Dissolutum cor quæ roborent. de anat. vino. Sp. 46. E
 ad Dissolutos. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 208. B
 DISTANTIAE quot. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 203. A
 quæ Distant plurimum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 193. G
 Distantia & differentia fasciarum. de fascijs. 7^a. 293. E
 Distantia lunæ a terra. de hist. philo. Sp. 7. D
 Distantia solis a terra. de hist. philo. Sp. 7. D
 DISTANTES in vrinis quid significet. co m. 7°. aph. 33°. Ex. 56. D
 Distates vrina significant turbationē in corpe. cō. 7°. aph. 33°. Ex. 56. D
 DISTEMPERANTIAE latitudo. 2°. de temp. 1. 18. E/F
 Distemperantie inæqualis, quæ. de cau. mor. 3^a. 8. A
 quæ DISTENDVNTVR, replentur. 4°. de diff. puls. 4^a. 64. G
 Distenduntur arteriæ a robore. 1°. de caus. puls. 4^a. 88. A
 Distenditur lingua in longitudinem non tamen in omnem dimensionem.
 de mot. man. & obs. Sp. 68. B
 Distendi quæ debent partes. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 218. A
 Distendens equaliter laqueus. de laqueis. 7^a. 307. H
 Distendere vbi inæqualiter oportet, laqueus. de laqueis. 7^a. 307. C
 Distensio quid faciat. introd. 15a. 60. D
 Distensis locis impositum hasc cito emollit. de simp. med. Sp. 85. C
 DISTENTIO vnde habeat nomen. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Distentio quid fin. med. 15a. 50. D
 Distentio, græce tetanos, neruorū conuulsio est. cō. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
 Distentionem, & contractionem non patiuntur carnosæ, & pinguiæ mē-
 bra. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 153. B
 Distentio numerat iter morbos acutos sine febre. c. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Distentio ner-

Distentio nervorum numeratur inter morbos peracutos. com. 1°. aphor. 12°. 5. D/ com. 5°. aph. 6°. Ex. 37. H
Distentio aequaliter ante & retro tendit, ideo non videntur partes conuulsæ in ipsa. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
Distensio nervorum sequens solam intemperiem est ægritudo secundum aliquos. de diff. morb. 3°. 3. F
Distentio à plenitudine de opt. secta. Isa. 23. B
Distentiones fiunt à frigidis immodicis. commen. 5°. aph. 17°. Ex. 38. H
Distentio nervorum sequens inflammationem accidens inflammationis est secundum quosdam. de diff. morb. 3°. 3. F
Distentio aut conuulsio ab æstibus fortibus, malū. c. 7°. apho. 13°. Ex. 54. H
Distentiones difficillimæ, quæ. com. 7°. apho. 13°. Ex. 54. H
Distentio cur fiat in mulieribus ex utero. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 153. B
Distentiones non tolerat natura longo tēpore. com. 5°. apho. 6°. Ex. 37. H
à Distentione quicunq; corripuntur, in quatuor diebus pereunt, si vero hos effugerint, sanantur. com. 5°. aph. 6°. Ex. 37. H
in Distentione nervorum capiti p̄sidia adhibenda. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
in Distentione nervorum multum sanguinis mittendum non est, cū opus est sanguinis missione. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. B
Distentiones mitigat calor. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. C
Distentio nervorū febre superueniente soluitur. cō. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F
quæ Distentio aqua frigida sanetur, & quo. com. 1°. apho. 21°. Ex. 39. C
ad Distensiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
ad Distensiones præcordiorum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
DISTENTIO membranarum oculi affectus. intr. Isa. 58. D
Distentio oculorum quibus sanetur. 13°. meth. med. 7°. 86. C
Distentio in capite quid significet. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 135. H
DISTENTIO humeri affectus. intro. Isa. 59. C
DISTENTIO pulsus quid. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 109. F
in Distentione pulsus intro trahitur. 1°. de caus. pul. 4°. 95. A
de Distentionis pulsuum differentiis. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 108. H
Distentio Princeps par pulsus ad p̄sagiū valct. 2°. de dig. puls. 4°. 75. A
de Distentionis quantitate dignoscenda. 3°. de dign. puls. 4°. 80. E
Distentiōis & cōtractiōis p̄s i pulsū q̄ta nō sentiat. 1°. de dig. pul. 4°. 74. E
Distentionis pulsus dimensionis non semper tantæ sunt, quantæ apparēt. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. A
Distentionis primæ partes non sentiuntur. 1°. de diff. puls. 4°. 48. E
Distentionis principium in pulsū non sentitur. 1°. de dig. puls. 4°. 74. H
Distentio quō percipiatur in pulsū conuulsivo. 1°. de dig. pul. 4°. 71. G
Distentio quorum dicatur magna & parua. 2°. de dig. puls. 4°. 79. B
Distentio in pulsū à tactu sentitur. 1°. de dign. puls. 4°. 71. G
in Distentione arteriæ quid tactus patitur. 4°. de dign. puls. 4°. 84. E
DISTICHIA quid. fin. med. Isa. 48. F
Distichia coronæ affectus. intr. Isa. 58. D
DISTINCTIO ætatum, & anni partium quadrifariam, secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
Distinctio organorum in regalia & servilia. de anat. viuo. Sp. 45. B
Distinctiones laudat Herophilus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. G
Distinctio i potētia & i actu, pōt colligi. c. 7°. aph. 11°. 54. G/ 18°. Ex. 55. C
Distinctionem per seipsum & cum alio, collige. c. 7°. apho. 6°. Ex. 54. D
Distinctio i p̄rio & p̄ seipsum, et p̄ cōpatiēdi rōne. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Distinctione hac, quod aliquid proprie hoc significat, abusive illud, vti
tur Galenus. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
Distinctio per proprie et improprie, potest colligi. 1°. de diff. puls. 4°. 47. A/ cō. 6°. aph. 2°. 39. B/ aph. 21°. 48. D/ aph. 26°. 48. G/ aph. 39°. 50. H/ aph. 67°. 45. C/ com. 7°. aph. 15°. 55. A/ aph. 25°. Ex. 55. G
Disiō i p̄prie & simplr dictū & cū addito, colligit. c. 4°. ap. 31°. Ex. 30. G
Disiōne, q̄ vtiū recēiores, late & stricte, vtiū Ga. c. 2°. ap. 46°. Ex. 18. G
Distinguenta est homonymia. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. H
non Distingunt quandoq; nomina alijs addita, vt quando dicitur spina dorsi. com. 7°. apho. 29°. Ex. 56. A
Distinguentes acriter & viscide vires habet sinapis. de sim. m. Sp. 90. G
DISTORTIO, & tortio quo modo differant, & quid significant. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G
Distortio i latus appellat obstipitas, & obliquatio. de art. c. 3°. 7°. 272. F
Distortiones quomodo fiant. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 213. F
Distortum membrum quando sit. de fract. com. 1°. 7°. 226. H
Distortus in supiorē partē cubitus. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. H
Distortus cubitus in inferiorē partē. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. G
Distorta dirigenda sunt. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 213. F
Distorti distortos generant. de aere, aq. & loc. 2°. 4. H
ad Distortas corporis partes. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G

DISTRACTO, disperso, cōtrarium est quod adstrictum est, & in seipsum cōtractū, sicut totū, græce cōtrōon notatur. cō. 7°. apho. 35°. Ex. 56. F
quomodo Distrabatur à flatibus natura. de vrinis. 4°. 123. H
DISTRIBVTIO quid sit. in tim. Plat. 1°. 289. E
de Distributione alimenti Aesclepiadis opinio. 1°. de nat. fac. 1°. 293. H
Distributio fit minor à virtute distributiva si parum bibamus. com. 4°. aphorismo 83°. Ex. 37. B
ad Distributionem acetum in alica ponitur. 7°. meth. med. 7°. 51. B
non Distribuitur faciliter aqua dura & frigida, quando subexerit vix à ventre ad ieiunum. de bon. aquæ. Sp. 75. G
Distributioni noxiæ sunt vix acida & austera. 2°. de ali. fac. 2°. 18. B
Distribuer faciūt, & deijcet detergētia. & vi. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 111. E
Distributionis impedimentum comitatur obstructionem iecinis. de bo. & vitiōe suc. 2°. 34. F
Distributio nervorum sextæ coniugationis à cerebro orientium. de musculorum dissectione. 1°. 54. B
DISTRIBVTIO quid in deligatione. de ijs q̄ in med. fi. c. 2°. 7°. 207. C
DISTRICHIASIS quid. intr. Is. 58. G
DIVELLI quidam dolentes videntur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. F
DIVERGERE quid significat. de art. com. 3°. 7°. 279. D
quā Divergere communius est iactari. de art. com. 2°. 7°. 279. E
DIVERSIO affectus communis toti palpebræ. intr. Is. 58. D
DIVERSIO. i. exte. & is quid. de ijs quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 203. F
Diuerfio. i. p̄prie & is quid sit. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 214. G
Diuerfio ad contraria fit s̄m longitudinem quidem supra & infra, s̄m latitudinem vero hinc & inde, hoc est à dextris, & à sinistris, s̄m altitudinem vero ante, & retro. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
Diuertendum ab eodem latere. de rem. par. fac. 7°. 160. F
cū Diuersione euacuant. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
DIVERSITAS ciborū, & naturarū scienda est. de diff. cont. Sp. 71. D
Diuerfi quo modo sint cibi. de diff. cont. Sp. 71. D
Diuerfitas ciborū i p̄prie & i crassum, subtile, et mediū. de dif. cō. Sp. 73. G
Diuerfitas quorundam ciborum coctorum. de diff. cont. Sp. 72. E
Diuerfarum aquarum sapes. de bon. aquæ. Sp. 75. E
Diuerfitas bonarum & malarum carniū. de diff. cont. Sp. 74. B
Diuerfitas instrorum in humano corpore vnde. de anat. par. Sp. 43. F
Diuerfa cur sint organa in homine. de anat. viuo. Sp. 47. B
Diuerfitas membrorum simplicium. de anat. viuo. Sp. 55. G
Diuerfæ species carnis. de anat. viuo. Sp. 55. G
Diuerfitas carnis secundum colores. de anat. viuo. Sp. 55. G
Diuerfitas foraminum à carne separata est. de anat. viuo. Sp. 44. G
Diuerfitates cutis vnde sint. de anat. viuo. Sp. 45. C
Diuerfitas colli matricis. de anat. viuo. Sp. 51. F
Diuerfi sunt musculi pedum natura, & numero ab illis qui sunt in manibus. de mus. dif. Sp. 52. F
Diuerfitas ossium. de anat. viuo. Sp. 55. C
Diuerfitas priapi. de anat. viuo. Sp. 51. F
Diuerfitas panniculorum, quæ. de anat. viuo. Sp. 55. F
Diuerfitas membrorum penes villos. de anat. viuo. Sp. 55. H
Diuerfitates plurimæ villorum fortium. de anat. viuo. Sp. 46. D
Diuerfitas terrarum, & q̄ ex ipsis hoies sunt diuerfi. de sper. Sp. 40. D
Diuerfæ cāæ p̄fluuorū vtrius variāt curationē. de med. exper. Sp. 103. H
Diuerfitas medicamentorū rōne hūorū & p̄tiū corporis. de cathar. Sp. 95. A
Diuerfos humores laxans medicamen. de med. exper. Sp. 106. A/ G
Diuerfos humores laxat electuariū centaureæ. de med. exper. Sp. 107. G
Diuerfos humores laxat electuariū iridis. de med. exper. Sp. 105. E
Diuerfitas rationis vincendi. de fascijs. 7°. 293. H
Diuerfæ partes quo modo vincienda. de fascijs. 7°. 294. A
Diuerfitates multæ vinculorum. de fascijs. 7°. 293. H
Diuerfitates vinculorum, & diuerfa nomina. de fascijs. 7°. 295. A
DIVINANDI Dei, Apollo, & Aesculapius in or. suo. Isa. 2. C
Divinatio an sit. de hist. philos. Sp. 10. C
Divinatio quid. fin. med. Isa. 46. A
Divinatio est futurorum. de opt. secta. Isa. 33. A
Divinationē, & astrologia i m̄ vtuntur diuites, quantum ad providendū faciāt quorum heredes esse debeant. de præco. ad Posth. 4°. 214. C
Divinatione vtebantur antiqui. de præco. ad Posth. 4°. 214. C
Divinationē medici quidam præfagia putabāt. de caus. procat. 3°. 95. E
Divinandi causam medicis quandoq; dat fortuna. 5°. de loc. aff. 4°. 35. B
Divinatrix ars quid faciat ad rem medicam. de const. ar. Isa. 41. F
Divinatrice arte potius, quam scia prænoscenti, visus est quibusdam situræ accessionis insulium coniectura assequi Galenus. 2°. de differ. 111

ijs febrium. 3°. 38. B/10°. de simp. medica. fac. 5^a. 73. E
 DIVINAE iustitiae proprium. 11°. de vsu par. 1^a. 184. H
 Divinum in morbis quid sit fm Galenii. in prog. com. 1°. 4^a. 190. D/E/F
 DIVISIONIS multa significata. 9°. de decre. Hippo. 1^a. 286. D
 Divisionis nomen de quo proprie dicitur, & de quo per translationem.
 9°. de decretis Hippocratis. 1^a. 286. D
 Divisio quid. de hist. philos. Sp. 3. D
 Divisio quibusdam philosophis pinde est ac resolutio. 9°. de decre. 1^a. 286. D
 Divisionum via à Platone. 9°. de arte cur. ad Glau. 1^a. 94. E
 Divisiva methodus quae, apud Platonem. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 281. H
 Dividendi ars à Platone in Philebo, in Sophista, & in Politico traditur.
 1^a. methodi medendi. 7^a. 4. D
 Dividendi & componendi ars necessaria. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 282. A
 Dividendi methodus necessaria est. 3°. de difficul. resp. 3^a. 69. H/1°. me-
 thodi medendi. 7^a. 4. D
 Dividere nescientes medici comparantur malis coquis. 2°. met. me. 7^a. 13. B
 ob Dividendi pravitatem medicorum errata contingunt. 1°. de arte cu.
 ad Glaucomem. 7^a. 94. E
 de Divisionibus librum fecit Erasistratus. de re. sec. ad Eras. 6^a. 10. A
 Divisionum partes. de hist. philos. Sp. 3. D
 Divisio alicuius partis vsq; ad uniuersale. de part. art. med. Sp. 18. C
 Dividere in minima & paruos excessus obseruare, spectat ad prudentem
 virum. 2°. de dif. puls. 4^a. 57. F
 Dividendi, & componendi via hēt solus dialecticus. 2°. de dif. puls. 4^a. 56. C
 in Dividēdo, & componēdo quō exerceri debemus. 9°. de decre. 1^a. 282. A
 p Divisionē inueniuntur quatuor opinionēs de elemētis. 1°. de ele. 1^a. 3. C
 ad Dividēdū quāvis ab ipsa rei essentia nobis inchoādū. 1°. me. me. 7^a. 4. E
 Divisio praeotionis fm Hippocratem. bre. den. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Divisio terrae. de hist. phil. Sp. 8. C
 Divisio virtutis motu. de anat. viuo. Sp. 44. F
 Divisio membrorum in simplicia, & composita. de ana. viuo. Sp. 43. F
 Divisio carnis per villos. de anat. viuo. Sp. 55. H
 Divisio cerebri. de ana. viuo. Sp. 53. G
 Divisio cerebri fm latitudinem. de anat. viuo. Sp. 53. H
 Divisio secundi musculi capitis. de musc. diff. 1^a. 45. D
 Divisio generis musculorum, quod colli, ac capitis est commune in muscu-
 los octo. de musc. diff. 1^a. 45. F
 Dividitur in multas partes tertia nervorum coniunctio. de mus. diff. 1^a. 53. E
 Divisiones pulmonis tanquam digiti. de ana. viuo. Sp. 48. A
 Divisionis pulmonis in duas partes utilitas. de anat. viuo. Sp. 48. A
 Divisio in frusta digitalis magnitudinis. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 181. G
 Divisio quintus modus sophismatum in dictione. de sophis. If. 7. B
 ex Dividentium genere est secretio. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 Divisio excretionis & urinae in factam à natura & a voluntate. de moti-
 bus manifestis & obscuris. Sp. 68. G
 Divisio chirurgiae actio. intro. Ifa. 59. E
 Divisionis chirurgiae species. intr. Ifa. 59. E
 Divisio simplex non est fistula, vel sinus. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 106. B
 Divisio vasorum quibus claudatur. 5°. meth. med. 7^a. 31. E
 Divisionem omnem à phlegmone preferuans. 6°. de compo. medica. per
 genera. 238. G/ 5^a. 260. C
 ad Divisiones notatu dignas & maxime capitis. 2°. de compo. medi. per
 genera. 5^a. 228. E
 ad Divisa cum contusione. 2°. de compo. medicamen. per genera. 225. E/
 3°. 235. D/ 5^a. 249. A
 Divisum, & discissum quomodo differant. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
 DIVITES principum mores imitantur, vel imitari videri volunt. 1°.
 de antido. 5^a. 101. F
 Divites tempore Galeni interdum dormiebant, noctu vigilabunt in pro-
 gno. commen. 2°. 4^a. 198. H
 à Divitibus ditatur histriones & aurigae. de praeo. ad Posth. 4^a. 214. B
 Divites saepius sacrificant q̄ pauperes. de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. A
 à Divitibus tati sunt docti, quātū ipsis indigēt. de p̄co. ad Posth. 4^a. 214. B
 Divites ignari quibus comparandi. in or. suafo. Ifa. 3. A
 Divites, & principes, causae malorum. de praeo. ad Posthu. 4^a. 214. B
 Divitum mensas sequuntur mendaces. de co. cur. ani. mor. 2^a. 50. H
 Divites sunt magis pleni, quā pauperes. 11°. meth. med. 7^a. 72. B
 Divites Scythae hnt plures morbos q̄ paupes. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. A
 Divites quā paupes cur sepe peius curētur. 11°. meth. med. 72. C/ 7^a. 73. D
 Divites quanti faciant medicos. de praeo. ad Posthu. 4^a. 214. C
 Divites coquo praefertunt medicum. de praeo. ad Posth. 4^a. 214. C
 Divites non obediunt medicis, pauperes autem obediunt, [oppositum no

stro tempore] 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 231. A
 Divites mulieres abhorrent à medicamentis stomaticis. 6°. de composit.
 med. secun. loc. 5^a. 171. E
 Divites sanguinis missionem non admittunt. 11°. meth. med. 7^a. 72. B
 pro Divitibus medicamēta aliter parāda. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 171. G
 Divitum medicamenta debent esse cara, & odorata, quae multā constēt
 pecunia. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 234. D
 Divitis historia, quā medicamenta volebat cara. 3°. de compo. medicam.
 per genera. 5^a. 234. D
 pro Divitibus et pauperibus parare debet materiam scribens de re me-
 dica. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 168. B
 DIVITIAE, forma, & nobilitas raro in eodem reperiuntur. in oratio-
 ne suasoria. Ifa. 3. H
 Divitiā postponēda sunt sanitati corporis & ai. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. F
 Divitiā facile auferri possunt. de cog. cur. animi morb. 2^a. 55. E
 Divitijs praestare non virtutis, sed fortunae est opus. de cogn. cur. animi
 morbis. 2^a. 55. C
 Divitiā nonnunq̄ sceleribus redundant. de cog. cur. animi morb. 2^a. 55. E
 Divitijs praepōnenda etas sine tristitia. de cog. cur. animi morb. 2^a. 55. E
 Divitijs qui plus tribuit quā arti, hic finem artis non sequitur. si quis
 opt. med. Ifa. 6. E
 DIVRETICA medicamēta sunt q̄ urinae puocāt. de dynam. Sp. 18. G
 Diureticas vires habet Anethum. de simp. med. Sp. 81. B
 Diureticas vires habet Anisum. de simp. med. Sp. 80. E
 Diureticum certum est Apium. de simp. med. Sp. 80. D
 Diureticas vires habet Asparagus. de simp. med. Sp. 80. G
 Diureticum fructum habet Chamadaphnē. de simp. med. Sp. 85. F
 Diureticas vires habent Chamepitjos species oēs. de simp. me. Sp. 85. F
 Diureticas valde vires Erbum habet. de simp. med. Sp. 85. B
 Diureticas vires habet Eruca. de simp. med. Sp. 83. H
 Diureticam radicem habet Erythrodanum. de simp. med. Sp. 84. B
 Diureticum valde est Eupatorium. de simp. med. Sp. 80. D
 Diureticas vires habet Iuniperum. de simp. med. Sp. 85. E
 Diuretica est Lathyris. de simp. med. Sp. 86. E
 Diureticam radicem habet Lonchitis. de sim. med. Sp. 86. D
 Diureticas vires habet Pastinaca. de simp. med. Sp. 89. C
 Diureticas vires habet Phu. de simp. med. Sp. 84. E
 Diureticum est Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Diureticas vires habet Scolopendria. de sim. med. Sp. 91. C
 Diureticas vires habet Scopa regia. de sim. med. Sp. 91. C
 Diureticas vires Scordion habet. de simp. med. Sp. 90. H
 Diureticum est Sefeli. de simp. med. Sp. 90. D
 Diureticas vires habet Sisarium. de simp. med. Sp. 91. C
 Diureticum est Sisimbrium. de simp. med. Sp. 91. B
 Diureticas vires habet Vetonica. de simp. med. Sp. 92. A
 Diureticum est Vinum album. de simp. med. Sp. 92. B
 INDIVTARNITATES defleuntur cruda, & incocta. in 1°. de morb.
 vulg. com. 3°. 3^a. 124. E
 DIVTARNI morbi, qui. fin. med. Ifa. 45. F
 Diuturnus morbus qui proprie. 3°. de dieb. decr. 4^a. 160. C
 Diuturnos morbos ait Hippocrates à phlegmate & atra bile fieri, idq;
 in senibus, & hyeme. bre. deno. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
 Diuturnus, et non tutus morbus quando ab urina significatur. de urinae
 significatione ex Hippocrate. Sp. 78. F
 Diuturna, cruda, & tenues urinae quibus minguntur, hos, si alia signa
 tanq̄ easuris affuerunt, abscessum ad septi transversae regiones infer-
 nas expectare oportet. de uri. signi. ex. Hip. Sp. 78. G
 Diuturnam aegritudinem crudam, & non sine periculo significat urina
 tenuis, & rutila. de uri. fig. ex Hip. Sp. 78. G
 in Diutinis morbis facies Hippocratica non est admodum exitiosum. in
 prognost. com. 1°. 4^a. 191. E
 Diuturnos morbos diebus paribus magna ex parte iudicari inquit Hip-
 pocrates. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Diuturnis, & induratis vitis nervorum prodest oleū. de sim. me. Sp. 88. D
 ad Diuturna. 1°. de compositione medic. per genera. 216. H/ 4^a. 243. F/ 5^a.
 250. D/ 7°. 5^a. 274. E
 ad Diuturna cephalicum Deileontis. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 243. H
 ad Diuturna omnia. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 256. A
 ad Diuturnos morbos. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 263. B
 ad Diuturnum omne malum. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 270. F
 ad Diuturnos affectus valde generosum. 7°. de compo. med. per genera.
 270. E/ 271. F/ G/ 5^a. 272. D
 ad Diuturna

ad Diurna & maligna. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. C
 in diuisione voluptas quæ. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Diuulsa particula & rotius instrumenti, agritudo est cum ligamentum
 vel arteria diuellitur. de morb. diff. 3°. 5. D
 non **DOCERE** & scribere multa, quid sit. 7°. me-
 toti med. 7°. 52. A
 Docendi genus optimum in omni arte quod. fin. med. 15a. 43. B
 Docendi rectus modus quo modo fiat. 6°. de decret. Hip. 1°. 264. B
 ad Docendum tantum faciunt nomina. 1°. de diff. puls. 4°. 46. F/G/H
 Docent nihil obscure enunciationes. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. D
 Docentes non sentimus aliquem motum in corde. 2°. de dec. Hip. 1°. 239. G
 Doceri quidam nolunt. de morb. temp. 3°. 86. C
 Doceret cum nimis vehementer grammaticus quidam, morbo comitiali
 corripiebatur. 5°. de locis aff. 4°. 32. F
 DOCTRINA ex vltibus fit. de vi et. ra. in morb. acu. cõ. 4°. 7°. 142. H
 Doctrina principium aliud, & aliud rei naturæ principium facere, stul-
 tum est. 6°. de decre. Hipp. 1°. 264. B
 Doctrinæ principium debet cõuenire cū rei natura. 6°. de dec. 1°. 264. B
 Doctrina quæ sit secundum rei naturam habet cum re ipsa principium.
 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 264. B
 Doctrina scientifica est à re, non a nomine. 14°. meth. me. 7°. 89. D
 sine Doctrina suas faciunt actiones partes corporis. 6°. de lo. af. 4°. 42. A
 Doctrina optimum genus censet Favorinus, quo præparamur in vtrâq;
 partem. de opt. docen. gen. 15a. 30. B
 Doctrina optima, quæ viua voce traditur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. E
 Doctrina per elementa cur ceteris vtilior. 2°. de sanit. tuen. 2°. 72. E
 Doctrina per methodum quid efficiat. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. D
 Doctrina ex resolutione digna & perfecta in ordine docendi. ars med. 15a. 61. H
 Doctrinâ à notione finis nullus scripsit ante Galenū. ars med. 15a. 61. H
 Doctrina definitiua breuis et facile memoria cõmẽdatur. ars m. 15a. 61. H
 Doctrina finem expressa principium est experientie. de puls. ad tri. 4°. 45. C
 à Doctrina prohibent aliquos negocia. 3°. de diff. resp. 3°. 69. G
 sine Doctrina est lingua motus. 6°. de loc. af. 4°. 42. C
 sine Doctrina mouetur coxa articulus. 6°. de locis af. 4°. 42. B
 Doctus garrire, ineptus dicere inquit comicus. 3°. de diff. puls. 60. E/4°.
 de dign. puls. 4°. 85. A
 Docti tãtũ sũt à diuitibus, quãtũ ipsis indigẽt. de p̃cog. ad Post. 4°. 214. B
 DODECADACTYLON est vocabulum Herophili. 6°. de locis
 affectis. 4°. 37. G
 DOGMA quid. fin. med. 15a. 43. E
 Dogmaticus qui nominandus. 3°. meth. med. 7°. 16. D
 Dogmaticorum hostes sunt empirici. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. F
 Dogmaticorum & empiricorum differentia. de subf. emp. 15a. 32. G
 Dogmaticorum quodnam opus est in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 177. D
 Dogmatici à naturæ inspectione incipiunt. introd. 15a. 50. H
 Dogmatici qui fuere. de hist. philos. 3°. 3. B
 Dogmaticus fuit Hippocrates. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. D
 Dogmatici parũ idonea contra empiricos dicunt. 2°. de loc. aff. 4°. 14. H
 cõtra Dogmaticos empiricorum argumẽtũ. 2°. de com. me. p̃ gene. 5°. 218. E
 Dogmata sequentes quidam patriam prius prodendam ducunt, quã pro
 prium dogma. de caus. procatact. 3°. 98. B
 non Dolent insensibiles partes. 12°. meth. med. 7°. 78. C
 Dolet vehementer qui ad ignem accesserit, vt fere comburi videatur, cã
 lesa parte nihil adhuc patiente. 3°. de locis af. 4°. 14. D
 Doleat cur magis sinciput ex vteri affectu. in 6°. de morbis vulgaribus,
 commentario. 1°. 3°. 152. H
 Dolere facit caput vinum citrinum antiquum. de dissol. cont. 3°. 74. F
 Dolere nõ facit caput vinũ paucã sustinens aquã. de dissol. cont. 3°. 74. F
 Dolere non facit caput vinum album. de dissol. cont. 3°. 74. F
 Dolentibus caput vrina liuida augmentũ significat. de dynam. 3°. 34. G
 Dolentibus caput vrina existente rufa, si sanguis de naribus fluxerit, hu-
 ius doloris fiet solutio. de dynamidys. 3°. 34. G
 quando Doleat homo. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275. C
 Dolent sæpe ore, dentibus, gutture, capite homines concepti in tribus ho-
 ris sanguinis. de spermate. 3°. 37. B
 Dolẽt cõcepto in horis bilis genua, crura, pedes, et ossa. de sper. 3°. 37. C
 Dolẽs puella in renibus et matrice vnde naturaliter sit. de sper. 3°. 38. G
 Dolent in propria actione partes inflammata. 5°. de loc. aff. 4°. 32. B
 ad Dolentes partes tendit. 2°. de dif. feb. 3°. 41. A/1°. de simplic.
 medica. facul. 5°. 6. D
 Dolentia trahunt ad se humores. de ren. af. dign. & med. 7°. 193. G
 Dolentes mediocriter, refugium præsidia & medicamenta. quo modo

morbis simul. 15a. 61. E
 Dolentibus oculis quæ agenda. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. D
 Dolentibus articulis raphanus proudest. de sim. med. 3°. 89. G
 Dolẽtes phlegmone aures mitigat succus centaureæ. de vir. cen. 3°. 93. C
 Dolens pars dura renitens in tumorem eleuata quo modo fiat, & cure-
 tur. de sect. 15a. 16. D
 Dolentem partem non putrescentem oleo calente perfunde in contusio-
 nibus neruorum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. A
 Dolentis quadragenarij ob mordentes succos in tunicis intestinorum in-
 pactos, casus. 12°. meth. med. 7°. 78. G
 Dolentis sitibundi casus. 12°. meth. med. 7°. 79. A
 DOLIACHAE succus ad quid vtilis. de dynamid. 3°. 30. G
 DOLICHON vocat Græci cursum cõtinuatũ. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 DOLICHI in quo genere sint. 1°. de alim. facul. 2°. 15. B
 Dolichorum figura in Caria. 1°. de alimen. fac. 2°. 15. C
 Dolichi videntur esse cicercula & phaseli ex dictis Hippocratis in libro
 de diata. 1°. de alimen. fac. 2°. 15. B
 Dolichi apud Dioclem sunt phaseli. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 Dolichi meliores cicerculis. de bon. & vitio suc. 2°. 37. D
 Dolichi deteriores faba, piso, & lentibus. de bon. & vitio suc. 2°. 37. D
 Dolichi deteriores fabis. de atten. vic. 2°. 45. A
 Dolichi minus suauis quã pisa. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 cum Dolichis Dioclis eandem facultatem habent phaseli, & siliqua.
 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 in Dolichis quid sit fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Dolichi habent siliquas. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
 Dolichi totus fructus simpliciter siliqua. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
 Dolichi fructus cum siliqua estur dum virescit. 2°. de alim. fac. 2°. 15. C
 Dolichi statu carent. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 Dolichi ob humiditatem non reponuntur, quia corrumpuntur. 1°. de ali-
 mentorum. facult. 2°. 15. C
 Dolichi quo modo seruentur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. C
 Dolichos quo modo exptus est Galeni pater. de bon. & vit. suc. 2°. 36. G
 DOLIA solo corio, & cuneis obstructa, vinum ita diu non seruant in
 6°. de morbis vulgaribus, com. 4°. 3°. 183. A
 Dolia picata, & gypsata, vina sincera diutius seruant in 6°. de morbis
 vulgaribus, com. 4°. 3°. 183. A
 Dolia musto inflata rumpuntur tensionis violentia. de mult. 3°. 79. D
 Dolia, & vtres rumpuntur in mustis ob spiritus copiam. in 1°. de mor-
 bis vulgaribus, com. 1°. 3°. 104. G
 Doli meminit. 1°. de nat. fac. 1°. 296. E
 DOLOR quid. 2°. de locis affectis. 4°. 8. G
 Dolorum nomina apud Archigenem. 2°. de loc. aff. 4°. 9. H
 Dolores non habent nomen in omnibus membris. de symp. diff. 3°. 11. F
 Dolor significatur nomine πόνος. i. laboris. com. 4°. apho. 32. Ex. 30. H
 Dolor est labor proprie dictus. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. F
 Dolor, accipitur quandoq; pro dispositione faciente dolorem. commẽta-
 rio 2°. aphorif. 6°. Ex. 11. G
 Dolor est symptoma. 3°. meth. med. 7°. 22. E
 Dolor numeratur inter casus. com. 2°. apho. 30°. Ex. 16. H
 Dolores & casus omnes quando boni, & quando non boni consideran-
 dum. 1°. de crisi. 4°. 128. B
 Dolor accides in differentibus locis distinguit partes male affectas. com-
 ment. 4°. apho. 75°. Ex. 36. B
 à Doloribus affectiones distinguit. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 143. D
 Dolor exigit sensum. 1°. de elem. 1°. 3. A
 Dolor est res evidens sensui. 1°. de elemen. 1°. 3. G
 Doloris fons & radix est sensus. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Dolor contingit omnibus sensibus, non tamen pari eidentia. 1°. de sym-
 ptom. caus. 3°. 16. F
 Dolores maximi contingunt sensui tactus. de sympt. dif. 3°. 11. E
 Dolor, & delectatio eidentia sunt, in tactu & gustu, postea in odoratu,
 postea in auditu. 1°. de sympt. caus. 2°. 16. F
 Dolor est in partibus sensibilibus. 12°. meth. med. 7°. 78. C
 Dolores magis sentiunt corpora sensibilia. in 6°. de morbis vulgari-
 bus, commentario 1°. 3°. 153. E
 Dolorem nunquam sentiret homo, si vnum esset. de const. art. 15a. 38. B
 Dolores cur magis sentiantur nocte, quã interdiu. de mot. man. 3°. 69. F
 Dolorum diuersitates. 3°. de loc. aff. 4°. 19. B
 Dolorum differentia multa. quo modo morb. sim. 15a. 61. F
 Dolorum sensus diuersi. 2°. de locis aff. 4°. 12. E/15a. 61. F
 Dolorum differentia penes multitudinem, aut crassitudinem, aut motum
 aut

ant potentiam rei facientis dolorem. 2°. de locis affectis. 4°. 9. E
 Doloris species pungitius, tendens, torpidus, grauis, stipulans, feriens, continuus, intermissus, æqualis, inæqualis. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Dolorem quo modo faciant quassantia, tendentia, pungentia, & diuidentia. 1°. de symp. caus. 3°. 16. G
 Dolor dulcis dici non potest. 2°. de loc. aff. 4°. 10. A
 Dolor fixus, qui. 2°. de locis affectis. 4°. 11. A
 Dolores vt palus fixus. 2°. de locis affectis. 4°. 9. E
 Dolor fixus quibus contingat partibus. 2°. de locis affectis. 4°. 11. B
 Dolores fixi in aliqua parte ob quid. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Dolorificus sensus, grauis, & tristis, idem. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. H
 Dolor grauis, qui ab Hippocrate nominetur. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Dolores graues quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Dolores griphomeni, qui in 1°. progn. com. 3°. 4°. 180. B
 Dolor holcimos, id est tractorius, hoc nomen nõ est in usu apud Græcos. 2°. de locis affectis. 4°. 12. A
 Dolor laceraus, qui. 2°. de locis affectis. 2°. 12. A
 Dolor laxus nullus, & qui sit. 2°. de locis affectis. 4°. 11. E
 Dolores laxi, id est sine phlegmone & tensione. in 6°. de morbis vulgaribus, comment. 3°. 3°. 178. A
 Dolores magni tactus quo modo fiant. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. G
 de Doloribus non proprie, sed de acerbis humoribus dicitur morderi. de vict. ra. in morbis acutis. com. 4°. 7°. 144. F
 Dolor mordax ex quo fiat. 2°. de locis affectis. 4°. 9. G
 Dolor cum mordacitate quid significet. 2°. de com. med. se. lo. 5°. 137. C
 Dolores noti. 2°. de locis affectis. 4°. 12. G
 Dolor aliquis præ se fert speciem ponderis. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Dolor ex mole & grauitate quo modo curetur. 12°. meth. med. 7°. 79. C
 Dolores profundi, qui. 2°. de locis affectis. 4°. 11. A
 Dolorem quandam significat pulsus. 2°. de locis affectis. 4°. 8. H
 Dolor pulsatilis qui appellandus. de mult. 3°. 79. A
 Dolor pulsatiuus. 2°. de locis affectis. 4°. 9. A
 Dolor pulsatiuus est in inflammatione. 2°. de locis affectis. 4°. 9. H
 Dolor pulsatorius ingentiu inflammationis accris. 2°. de loc. affe. 4°. 10. E
 Dolores cum pulsu quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 2°. 137. C
 Dolores quidam sunt ac si patiens acu pungatur. 2°. de loc. aff. 4°. 12. E
 Dolor punctorius qualis. 2°. de locis af. 4°. 9. G
 Dolor punctorius, & qui, & vnde sit. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Dolor stupidus non est species doloris. 2°. de locis af. 4°. 8. E
 Dolor tensionis, qui. 2°. de locis af. 4°. 9. G
 Dolores cum tensione quid significant. 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Dolores tensui à nimis exercitationibus. 2°. de locis aff. 4°. 11. D
 Dolor extensius in quibus partibus. 2°. de locis aff. 4°. 9. B
 Dolores qdã sunt ac si patiens cerebro pforet. 2°. de lo. af. 9. E/ 4°. 12. E
 Dolor turgidus, qui. 2°. de loc. af. 4°. 19. E
 Dolores vlcerosi, qui. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Dolores vlcerosi à nimis exercitationibus. 2°. de locis aff. 4°. 11. D
 Dolorum complicatorum diuersitas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 Dolorum proprietates omnino dici non potest. 2°. de locis aff. 4°. 12. F
 Dolorum singulorum species conscribere nemo potest, nisi ipsemet passus fuerit. 2°. de locis af. 4°. 10. B
 Doloris finis vanus nisi ex his quæ cognoscunt egri. 2°. de lo. aff. 4°. 12. F
 Dolor quo modo, & quando, & quibus fiat. 2°. de sympt. caus. 3°. 22. A
 Dolor quando fit. de ineq. intemp. 3°. 43. G
 Dolor vbi fiat, & quo modo. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 116. B
 Dolor causa communis quo modo fiat. 1°. de sympt. caus. 3°. 16. F
 Dolores secundum Hippocratem quomodo fiant. 1°. de symp. cau. 16. G/ de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. E
 Doloris carentia sana corpora hnt. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. C
 Dolores et accessiones diebus paribus. 3°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 150. F/ H
 Dolor quibus fiat. 13°. methodi medendi. 7°. 81. H
 Dolor vbi sit, quid considerandum. 12°. meth. med. 7°. 78. F
 Dolor ex duobus cognoscitur spẽ, & vehemẽtia. cõ. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Doloris magnitudo quo modo cognoscatur. quo modo morb. 15a. 61. F
 Doloris vehementia in quo consistat. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Dolor ex quantitate, & qualitate fit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. E
 Dolor ex quantitate, & qualitate iudicatur. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Doloris magnitudo quo modo curanda, & à quibus augeatur dolor. cõ. mentario 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Dolor tato leuior, quãto quis leuius ipsum fert. quo modo morb. 15a. 61. E
 Dolor qui pulsum variet. de puls. ad tir. 4°. 44. H
 Doloris pulsus, qui. de puls. ad tiro. 44. H/ 4°. de cau. puls. 4°. 100. A

Dolorum in parte prædita sensu pulsus. de puls. ad tir. 4°. 45. B
 Dolores qualem faciant respirationem. 2°. de diff. resp. 3°. 65. E
 ex Doloribus inæqualitas respirationis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. E
 Dolorum propria respiratio parua & densa. de diff. resp. 3°. 62. G
 Dolor & delirium quando iunguntur, qualem faciunt respirationem. 2°. de diff. resp. 3°. 65. E
 Dolor in organis quam respirationem faciat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. G
 Dolor cum ardore in aliquo respiratorio organo existens, quam respira- tionem efficiat. 1°. de diff. resp. 3°. 59. A
 Dolor in aliquo organo respiratorio existens, quam respirationem ipse per se faciat. 1°. de diff. resp. 3°. 59. A
 Dolorem cum periculo nunciat vrina alba, & turbulenta, & non com- posita in synocha. de dynamidijs. Sp. 34. F
 Dolor quibus causis fiat. in 1°. de morbis vulgar. com. 1°. 3°. 104. H/ 12°. methodi medendi. 78. D/ de ocul. 7°. 189. H
 ad Doloris causas inueniendas methodo procedit. 12°. met. me. 7°. 78. C
 Doloris causas plures, collige. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. E
 Doloris sex cause. de ocul. 7°. 189. H
 Doloris causa. 4°. de locis aff. 4°. 27. D
 Dolores quæ faciant. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 124. A
 Dolorem faciunt res præter naturam. de palp. trem. conuuls. 3°. 54. D
 Dolorum causa generalis solutio continuitatis & intemperies. 3°. de com- posi. medic. secundum loc. 5°. 141. G
 Doloris prima dua species, alteratio & solutio continui. 2°. de locis af- fectis. 4°. 9. C/ D
 Dolores aut ab extensione partium, aut à calido et frigido. de natura hu- mana, comment. 1°. 1°. 28. H
 Dolor fit à calore, & à frigiditate vehementi, & à solutione continui. 12°. methodi medendi. 7°. 78. E
 Dolor exigit alterationem. 1°. de elem. 1°. 3. A
 Dolor à subita alteratione. ars med. 15a. 77. C
 Dolor fit à vehementi alteratione. 7°. de decret. 1°. 271. H
 Dolor sentiunt cum mutantur corpora ad non naturalem habitum, & cum redeunt ad naturalem. 12°. met. med. 7°. 78. D
 Dolorem non facit alteratio quæ sensim fit, sed quæ violenter. 12°. metho- di medendi. 7°. 78. D
 Dolorem faciens transmutatio, duplex. de vict. rat. in morbis acutis, cõ- mentario 2°. 7°. 116. B
 Dolor fit ob malam qualitatem. 7°. de decre. Hippo. 1°. 271. H/ de fractu- ris, commentario. 3°. 7°. 246. E
 Dolor ex sectione, & mala qualitate. de const. art. 15a. 38. A
 Dolor ab intemperie. de cur. rat. per sang. missi. 6°. 16. F
 Doloris causa temperies inæqualis. 2°. de symp. cau. 22. A/ de ineq. in- temp. 3°. 44. F/ 2°. de locis af. 4°. 9. C
 sine Dolor est æqualis intemperies. 2°. de symp. caus. 3°. 22. A
 Dolor à calido, frigido, humido, & sicco. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Dolorem facit intemperies frigida, & calida. in 1°. de morbis vulgari- bus, commen. 1°. 3°. 104. H
 Dolorem quo modo faciat frigidum. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. G
 Dolorem quo modo habeat rigor. de palp. trem. cõuuls. & rig. 3°. 54. G
 Dolores antiqui, frigidi, noui, calidi. in 6°. de mor. vulg. cõ. 1°. 3°. 156. D/ comment. 2°. aph. 20°. Ex. 11. G
 Dolor qui est ex frigida aqua, aere, & niue, statim ab his remotis. 2°. de locis affectis. 4°. 14. D/ E
 Dolor, & frigore constricta membra vinum resumit, & reficit. de sim- plic. medica. Sp. 92. B
 Dolori ex frigore interno oleo succurritur cali do ingesto, anetho etiam addito. 2°. de simp. med. facul. 5°. 12. C
 Dolor insuppurabilis fit à frigido. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. A
 ad Dolores frigidos. de med. exper. 105. G/ de curat. lap. Sp. 112. F
 Dolorem frigidum auferens electuarium. de med. exper. Sp. 107. D
 sine Dolor multi affectus frigidi sunt, vbi equaliter particulas occupa- rint. 2°. de symp. caus. 3°. 22. A
 Dolor ex qualitate calida, & frigida. de nat. huma. com. 1°. 1°. 30. E
 Dolor excitatur à calidissimis. ars med. 15a. 70. G
 Dolorem non faciunt calidum mediocre & humidum. ars med. 15a. 70. G
 Dolor ex qualitate quibus curetur. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 Dolores ex intemperie cum mordicatione quibus sanentur. 2°. de simpli. medica. facul. 5°. 12. D
 Dolor ex siccitate an curabilis. 12°. met. med. 7°. 80. B
 Dolor phrenitidis ex siccitate, letalis. 12°. met. med. 7°. 80. B
 Doloris ex siccitate curatio. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 Dolor

Dolor à solutione continui ars med. If. 67. C. de frac. com. 3°. 7^a. 246. E
 Dolorē oēm esse solonem coriū cur dici possit. de frac. cō. 3°. 7^a. 246. E
 Dolores ex intemperantia, & cacochymia distinguendi. 2°. de simplic. medicamen. facult. 5^a. 12. C
 Dolorem quomodo faciat repletio. in 6^m. de morb. vulg. cō. 6°. 3^a. 196. F
 Dolores à plenitudine, quales. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. F
 Dolor ex vno humore. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 30. E
 Dolor ex nimio humore. quo modo curetur. de ocu. 7^a. 189. H
 Dolor non est vehemens in crassis & glutinosis succis, modo soli sint. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Dolores grauiissimi ex grassis, & glutinosis succis cum spiritu halituoso. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Dolor ex crassis & glutinosis humoribus quomodo curandus. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Dolor ab humoribus frigidis crassis quomodo curetur. de ocu. 7^a. 190. A
 Dolores facit vitreus humor. 1°. de locis affectis. 4^a. 4. B
 Dolores quos faciat vitreus humor. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 168. E
 Dolores vehementissimos parit humor vitreus. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Doloris speciem eandem non faciunt humor mordax & humor plurimus. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. D
 in Dolorebus quo mō humores calidi cognoscantur. 3°. de lo. aff. 4^a. 20. F
 quos Dolores faciunt humores tennes, & acres, & quo modo faciunt conuulsionem. 12°. methodi medendi. 7^a. 80. A
 Dolor ex bilioso excremento mordax. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. F
 Dolor ex humore mordente quo modo curetur. 12°. meth. med. 7^a. 79. C
 Dolores maligni à venenis. in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3^a. 196. G
 Dolor ex punctura & morsu aialis quo curatur. 13°. meth. med. 7^a. 82. C
 Dolor à rebus tangentibus. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. C
 Dolores ac febres accidunt magis dum pus conficitur, quam iam confecto. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Dolor à motu. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. C
 Dolor in quibus dispositionibus comitatur vehementes motus. 4°. de locis affectis. 4^a. 27. C
 de Dolorebus ex itinere. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. H
 Dolores consuetos irritat alii. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 145. C
 Dolores maximi quo modo fiant inter dormiendum contorquendo subito partes. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 149. F
 Dolorem quo modo faciat acris humor. 1°. de sympt. caus. 3^a. 16. G
 Dolor ex humoribus calidis quo modo curetur. de ocul. 7^a. 190. A
 Dolorem parit vehementem sanguis, quibus in locis vniuersim est collectus. 2°. de arte curat. ad Glau. com. 2°. 7^a. 100. H
 Dolor ex sanguinis abundantia quo mō sanetur. 12°. meth. med. 7^a. 79. B
 in Dolore ex sanguinis abundantia sanguis mittendus. 12°. meth. med. 7^a. 79. B
 Dolor acuto existente, cur plus sanguinis euacuandum. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 143. G
 Dolorē maximum qñ excitat flatu. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. F
 Dolores quo modo ex flatu fiant. 2°. de comp. med. secund. loc. 5^a. 135. G
 com. 4°. aphor. 11°. Ex. 28. D
 Dolor acerbissimus ex flatu concluso. de mult. 3^a. 79. D
 in Dolore ex flatu & humore, oleo in quo ruta cocta sit, vtitur pro clysteri Galenus. 12°. meth. med. 7^a. 80. A
 Dolor ex flatuoso spū quo mō curetur. 12°. meth. med. 79. B. 13°. 7^a. 82. B
 Dolor ex spiritu flatuoso cucurbitula curatur cum flamma copiosa. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. H
 Dolor ex flatu qbus clysteribus curetur. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. G
 Dolor ex ventositate crassa quo modo curetur. de ocu. 7^a. 189. H
 Dolores ab infarctu aut crassitie crudorum spirituum curat aristotelia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. E
 Dolorem inferrent ficus, nisi cito descenderent. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Dolor facit symptomata similia timori. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. E
 Dolores qui mentis perturbationē signant. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 168. D
 Dolor animi ex librorum amissione qui mortuus. 2°. de composit. med. per genera. 5^a. 218. B
 Dolorē q affectus faciūt. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. D. com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Dolorem afferentes morbos in vlcere genere constitui, probabile est. de fracturis, commentario. 3°. 7^a. 246. E
 Dolor in febribus. de ineq. intemp. 3^a. 44. B
 Dolor vnde fiat in febribus, & à quo. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. A
 Dolor caret hectica. de ineq. intemp. 3^a. 44. B
 sine Dolorē cur sint febres hecticae. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. A
 Dolorem, laborem, grauedinem, siue mortem in synocha significat vrina crocea, & spissa. de dynamidijs. Sp. 34. E

Dolorem concitant & exasperant metallica & acetum. 3°. de composit. medic. per genera. 5^a. 232. G
 Dolor auget halitus fuliginosus. 10°. meth. med. 7^a. 62. H
 Doloris cuiuscunq; quid commune. in prog. com. 2°. 4^a. 206. A
 quo modo Dolor affligamur, vbi nihil triste nobis extrinsecus appropinquat. 12°. meth. med. 7^a. 78. E
 Dolor est sicut inimicus, & non sedandus solum, sed auferendus. de cura lap. Sp. 111. G
 Dolor quid mali faciat. 1°. de comp. med. per genera. 5^a. 212. D
 Dolor amouet à coitu. de aere. aq. & loc. 2^a. 6. A
 Dolor facit contrahi vires ad se. in prognost. com. 2°. 4^a. 198. H
 Dolor vires exoluit. in prognost. com. 1°. 4^a. 196. D. 12°. methodi medendi. 74. G. de vict. ra. in mor. acutis, com. 3°. 7^a. 130. E
 ex Dolorebus longis, & vehementibus vis vitalis prostermitur. 4°. de prasag. ex puls. 4^a. 121. G
 Doloris causa contristat vim expultricem. 13°. meth. med. 7^a. 80. G
 ex Dolorum vehementia veniunt dissolutiones. 1°. de arte curatua ad Glauconem. 7^a. 98. G
 Dolor vnius partis facit animi deliquium & perfrigerationem. 2°. de symptomat. caus. 3^a. 23. F
 in Dolore vehementi quo modo mori contingat. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. B
 cum Dolorē moriuntur quibus aphonia ex dolore. in 1^m. prorrh. comicorum, commentario. 2°. 4^a. 72. D
 Dolorē procedente fit sanguinis eiectione per erosionē. 5°. de lo. aff. 4^a. 32. E
 Dolores signa indicatiua crisis. 1°. de crisi. 4^a. 128. E
 Dolor est signū abscessus futuri aliqua i parte. cō. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Dolor si fuerit in aliqua parte ante morbum, hic morbus firmatur. com. mentario 4°. aph. 33°. Ex. 31. A
 ex Dolorē in cognitionem venimus ad quas partes natura expellat. perfluitates. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. H
 Dolor excitatur quandoq; natura sanguinem & spiritum ad partem aliquam transmittente. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Dolor sanguinem ad se trahit, & facit inflammationē sine plenitudine. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 17. G
 Dolor omnis mouet fluctiones. ars med. Ifa. 78. G. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 138. A
 Dolor & caliditas fluxionum sunt cause. 2°. de diffe. febr. 3^a. 41. B. 13°. 7^a. 81. C
 methodi medendi. 7^a. 81. C
 Dolor perficitur fluxione decumbente. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Dolor super omnia incitat sanguinis profluium & phlegmonem. 5°. methodi medendi. 7^a. 31. A
 Dolor phlegmones causa. 13°. methodi medendi. 7^a. 80. G
 ex Dolorē oriuntur inflammationes. de frac. com. 3°. 7^a. 244. H
 cur Dolor in definitione inflammationis ponatur. de tum. prat. 3^a. 84. A
 Dolor cur in parte inflammata. 1°. de diff. resp. 3^a. 8. F
 Dolorem quo modo faciat phlegmonē. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. H
 Dolor omnis si inueteret & precipue ex collisione & compressione, est causa inflammationis. de fracturis, commentario 1°. 7^a. 227. H
 Dolor duplex percipitur dilatatis arterijs in musculo inflamato, & quo modo. 2°. de loc. affect. 4^a. 8. H
 cū Dolorē sensibilis motus arteriarū in inflammationibus. de tu. 3^a. 84. A
 Dolorem inferit arteriarum dilatio in musculis intercostalibus inflammationis. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. A
 Dolorifica dispositio tristem affert sensum laborantibus ex motu arteriarum. com. 7°. aph. 21°. Ex. 5. D
 cū Dolorē si inflamatio adsit, quid agendum. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. G
 Dolor vehemens inflammatis partibus duobus modis sentitur, & quo modo. 2°. de locis affectis. 4^a. 8. G
 Dolor membranarum hemodiā, id est stuporis dentium, non habet aliud simile. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. H
 Dolorum quo genere afficiantur membranae. 2°. de crisi. 4^a. 137. E
 Dolor membranarū pūctiōis similis, & quo mō. de cur. ra. p. sang. miss. 6^a. 21. F
 Dolorem pūctitiū habet membranosa substantia. de cōst. art. If. 40. D
 Dolores membranae non sunt inaequales. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. B
 Dolores in latitudinem membranis accidunt. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. B
 Doloris diuersitatem facit membrana os pertingens & non pertingens. 2°. de locis affectis. 4^a. 11. C
 Dolores quos faciant membranae supra cutem, & quos membranae in membrana carne. 2°. de locis affectis. 4^a. 11. C
 Dolores membranarum ad ossa pertingentium. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
 in Dolorē omni à calida & spirituoſa substantia facto, & maxime in membranis, arterijs capitis secunda. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 21. F
 Dolor extremarum

Dolor extremarum partium fomentis ex aqua tollitur. in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3^a. 196. A
 Dolor circa unguium radicem. 1°. de ineq. intemp. 3^a. 44. F
 Dolor fit cum calefiunt manus frigida. 12°. meth. me. 7^a. 78. D
 Dolor calefaciētium manus frigidas maxime in unguium radice. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. D
 Dolores arteriarum & venarum, qui. 2°. de loc. aff. 4^a. II. E
 Dolores maxime fiunt in nervosis partibus. com. 5°. apho. 66°. Ex. 45. C
 Dolores distendentes in nervis. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. H
 Doloribus nimis contracta vitia nervorum castorium elimat de simplicibus medicaminibus. Sp. 81. H
 ad Dolorem omnem in nervis vtero & coxendicibus. 7°. de comp. medicamen. sec. loc. 5^a. 185. C
 ad Dolorem vel durities nervorum facit cucumer erraticus. de simplicibus medicaminibus. Sp. 83. A
 ad Dolores nervorum & musculorum. 5°. de cōp. med. per gen. 5^a. 258. G
 ex Dolor nervorum defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte curatua ad Glau. 7^a. 99. G
 ex Dolor tendonum defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte curatua ad Glauco. 7^a. 99. G
 Dolorificas musculorum dispoñes enumerat. 5°. de lo. aff. 4^a. 29. F/G
 Dolores ossium, ostocopi græce dicti. 2°. de loc. aff. 4^a. II. E
 Dolor Capitis parvus non est ægritudo. de const. art. Isa. 42. D
 Dolor capitis quicumq; sit, longe minor quàm colli, aut auris, aut oculi, aut dentis dolor. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 134. H
 Dolor turgidus in hemicrania & cephalæa. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. E
 Dolor capitis ob varias cōtigit cās. de vic. rat. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 150. E
 Dolores capitis qui cibi faciant. de dis. cont. Sp. 74. F
 Dolorem capitis faciunt odores calidi. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. F
 Dolor capitis quo modo aqua potu qñq; inducatur. de vinis. Sp. 76. C
 Dolores capitis generat fumositas bilis à stomacho ascendens in caput. de spermate. Sp. 36. H
 Dolores in superficie capitis qd significant. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolores profundi capitis quid significet. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolores capitis qui cum febre. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolor capitis quido iam adesse aut mox affuturum significetur. quasita in Hippocratem. Sp. 113. B
 in Dolor capitis ex plaga quæ intentio pro curatione. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 133. G
 i Dolor capitis vinū evitandū. 1°. de arte cura. ad Gla. 95. F | 7^a. 99. A
 Dolorem capitis multoties sedat vinum pauciferum propter eos qui fiūt in ventre humores. de vinis. Sp. 76. C
 Dolori capitis qui fit propter multam aduersionē solis, vel vini meri potationem quomodo proficit succus centauree. de vir. cent. Sp. 93. B
 Dolores capitis mediocres quid auferat. presag. exper. conf. Sp. 78. C
 ad Dolorem capitis decoctio agarici. de med. exper. Sp. 104. C
 Dolorem capitis sedat menta de simp. me. Sp. 87. D
 Dolorem capitis psyllium sedat. de simp. me. Sp. 89. A
 Dolores capitis vetustiores dissolvimus sectionibus scarificationum. presag. exper. confir. Sp. 78. C
 Dolores capitis moderatos tollit scarificatio crurum. de cucurbitulis, scarificatione. 6^a. 4. B
 Dolori capitis confert sectio vene frontis. de ana. viuo. Sp. 55. A
 Dolori capitis confert sectio venarum quæ sunt in angulis oculorum lachrymalibus & temporum. de anat. viuo. Sp. 55. A
 in Dolor capitis quidam senex medicus quinquagenarius venam incidit. 12°. meth. me. 7^a. 74. H
 ad Dolorem capitis chronicum theriaca. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Dolorem capitis secretorum. 97. C | de medic. exper. 107. F | de cura lapidis. Sp. 112. B/C
 Dolor in membranis capitis quo luna aspectu fiat. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. G
 Dolor i dura cerebri membrana quo fiat. de ijs q̄ i med. fi. cō. 3°. 7^a. 222. F
 Dolores intra calvariā cur ad oculorum vsq; radices procedāt. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 137. C
 Dolor in fronte conceptis in bilis horis. de spermat. Sp. 37. C
 ad Dolorem frontis secretorum. Sp. 102. F
 Dolor quo modo in visu. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. B
 quantum ad visum Dolor in Oculis minus evidēter quàm in ceteris sensibus. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. F
 Dolorem quot modis patiantur oculi, & quo curetur. de ocu. 7^a. 190. A
 Dolor in oculo quando magnus. de ocu. 7^a. 187. B

Dolores oculorum quibus fieri pūt, & quo tolluntur. 13°. met. me. 7^a. 86. B
 in Dolor oculorum febris declinatio non expectanda, pro secāda vena, sed doloris magnitudo inspicienda. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 21. C
 Dolor oculorum quomodo vini potione sanatur. de ocu. 7^a. 190. B
 Dolor circa oculos quibus tollatur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 151. H
 in Doloribus oculorum quæ vena secanda. presag. exper. conf. Sp. 78. B
 Dolores oculorum mitigat succus centaurea. de vir. cen. Sp. 93. C
 Doloribus oculorum prodest lenticula. de simp. me. Sp. 86. B
 ad Dolores oculorum. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 153. D | E | F | G | H | 5^a. 154. C | D
 Dolorem oculorum sedans collirium. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Dolores oculorum secretorum. Sp. 97. D
 Dolores oculorum gravissimos quibus Galenus sanavit. 3°. met. me. 7^a. 17. D
 Dolor ex serosis & saniosis humoribus in auribus. 3°. de compositione medicamen. sec. loc. 5^a. 140. F
 Dolor Aurium à pituita. de dyna. 19. G
 Dolorem auricularum mitigat opium. de simp. med. Sp. 88. B
 ad Dolorem auris secretorum. Sp. 97. B | H
 Doloribus Gingivarū cōfert sectio venarū labiorū. de ana. viuo. Sp. 55. B
 Doloris Dentium è pituita. de dyn. Sp. 19. G
 Dolori dentium quid succurrat. de dyn. Sp. 25. D
 quo Dolor sanetur dens dolens. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 161. G
 Dolorem dentium tollit asinus finus. de simp. med. Sp. 83. E
 Dolorē dentium mitigat nasturtij succus auribus infusus. de dyn. Sp. 25. D
 ad Dolorem dentium. de dyn. 25. D | 35. G | secr. 97. B | de cur lap. Sp. 112. H
 cū Dolorē paucō asperē arteriæ vlcera. 4°. de loc. af. 4^a. 28. B
 Dolores Septo superiores indigent prius sanguinis missione, q̄ euacuatio ne. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 in Dolorē Ventris superioris, oleū simplex datur bibendū, vel ex aqua temperatū, vt vomitus fiat. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3^a. 196. D
 Dolor non ita graviter vexat Thoracem ob motus velocitatem, sicut ob dilatationis magnitudinem. 1°. de dis. resp. 3^a. 58. H
 Dolores thoracis, & pulmonis, quales. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. H
 Dolor circa thoracem & pulmonem, qui nō deserit adhibitis prædijs, quid significet. in progn. com. 2°. 4^a. 203. D
 ad Dolores thoracis præcordiorum & stomachi. 7°. de compositione medica. per gen. 5^a. 266. G
 ad Dolores omnes pectoris inueteratos. 2°. de anti. 5^a. 113. D
 Doloribus ventris vexantur concepti in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
 Dolores maxime infert stomacho scammonium. de dyn. Sp. 20. H
 Dolor in ventriculo augetur febre. 8°. meth. me. 7^a. 53. B
 Dolorem stomachi multum in femina significat vrina asterica. de dyna midijs. Sp. 35. D
 in Doloribus magnis solet ad ventriculum fluere biliosa superfluitas. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 à Dolorē diuturno ventris suppuratio. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 in Dolorē forti ventris, partium extremarum frigiditas, malū, & quibus causis fiat. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 ad Dolorem ventris, & renum propter frigidos humores chamemeli puluerizatam, & malaxatam cum melle. de med. exper. Sp. 106. D
 ad Dolorē stomachi mastichada dabat Achaasos. de me. exp. Sp. 106. D
 in Dolorē ventriculi odoratum aliquod & adstringens superponimus post vomitum. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. D
 ad Dolorē stōachi ex frigidityte facit triphera magna. & dyn. Sp. 26. D
 ad Dolorem stomachi secretorum. 98. E | Sp. 99. G
 ad Dolorem stomachi sclerosmon faciens. de dyn. Sp. 28. D
 ad Dolorem stomachi & rugitum. de dyn. Sp. 26. H
 ad Dolorem stomachi, & ventris remedium. de dyn. Sp. 26. H
 ad Dolorē, & concussionē stomachi cū vētris dolore. de dyn. Sp. 27. A
 ad Dolorem stomachi & renum secretorum. Sp. 99. E
 ad Dolorem ventris. de dyn. Sp. 27. G
 Dolor Galeni in ventre vbi fuerit, & qualis. 2°. de loc. af. 4^a. 9. D
 Dolores laterum alij à pleuritide. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. D
 Dolor lateris pungitivus, & pulsus asperitas cum tensione, pleuritim indicat. de subs. emp. Isa. 32. E
 Dolores qui sunt in lateribus, & pectoribus, atq; alijs partibus, an multum differant perdiscendum. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Dolor lateris vt est varius, ita variat curationē. c. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Dolor rarus in lateribus quo progignatur. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 166. D
 Dolores laterum & vtriusq; qui in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 105. A
 Dolorem laterum, & aliquando renum in masculis siue feminis ostēdit vrina alba sine febris. de dyn. Sp. 35. D

Doloris lateris, & sitis in melancholia curatio. de dyn. Sp. 24. E
 Dolores circa latera recntes tollit scarificatio crurū. de cu. sca. 6^a. 4. B
 Doloris duorum laterum meminit. secretorum. Sp. 100. G
 ad Dolorem duorum laterum. secretorum. 98. F | Sp. 99. H
 à Doloris lateris minister Dei liberauit, arteria in summa manu inci-
 sa. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 21. F
 Doloris qđ genus patitur pars in pleuritide affecta. 2°. de cri. 4^a. 137. C
 Dolor cur in pleuritide. de const. artis. Isa. 40. D
 Dolor punctorius est in laterali morbo. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. H
 Dolor in pleuritide cur sit pungitiuus. de const. art. Isa. 40. D
 Dolor in pleuritide cur quandoque ad hypocondrium, quandoq; ad cla-
 uiculam. de const. artis. Isa. 40. F
 Dolor in notharum costarum loco non significat statim pleuritidem, &
 quando est iudicandus pleuriticus. 2°. de loc. af. 4^a. 13. D
 Dolores ad hypocondria sine voce quā sudore nō soluuntur, mali. in 1^m.
 pror. com. 2°. 4^a. 176. H
 Doloris lateralis distinctiones. aduersus Lycum. Ex. 62. G
 Dolor lateris ex eius inflammatione interdū continuus, interdū per in-
 terualla, & tunc delirium indicat. in pror. com. 1°. 4^a. 166. D
 Dolor lateris unde ortū habet. de vict. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7^a. 116. C
 Dolor quo augei in pleuritide. de vict. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7^a. 116. C
 si Dolor circa costas sine pleuritide sit, deſus & paruus sit spiritus. 3°.
 de difficultate respirationis. 3^a. 71. C
 in Dolore fomenta ex sale calefacto, & lini semine crudo. 2°. de arte cu-
 ratiua ad Glauco. 7^a. 104. G
 Dolores leues ex fomēto ex milio sanant. 2°. & ar. cu. ad Glau. 7^a. 104. G
 Dolorem non sedans scratio, mala. in progn. com. 2°. 4^a. 203. B
 Doloris lateris sedatio p missione sanguinis, vel p medicamentū in pleu-
 ritide non est curatio symptomatis, sed morbi. 12°. meth. me. 7^a. 74. G
 Dolor nō sentit in peripneumonia, sed grauitas sola. & vti. resp. Sp. 63. G
 Dolor pulsatorius non potest contingere in peripneumonia, & laterali
 morbo. 2°. de loc. affe. 4^a. 9. A
 Dolores pulmonis plures numerantur. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. E
 Doloris pulmonis meminit. secretorum. Sp. 100. G
 sine Dolore pulmonis vlcera. 4°. de loc. affe. 4^a. 28. B
 Dolores lumborum cur fiant in deiectionibus biliosis. in 1^m. pror. com-
 menta. 1°. 4^a. 166. D
 Dolores ex crapula & cibis, ad lumbos & coxam quandoque veniunt.
 de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 144. H
 Dolores circa lumbos exitiales, qui in prog. com. 2°. 4^a. 205. H
 ad Dolorem lumborum. de dyn. 28. D | de pass. mul. Sp. 96. A
 Dolores si ad partes internas delabantur, facile perferuntur in progn.
 commen. 3°. 4^a. 182. E
 Dolores supra septum transuersum purgatione indigere per superiora si
 gnicat, quicumq; vero inferiora molestant, per inferiora. com. 4°.
 aphorismo. 18°. Ex. 29. B
 à Dolore inter iecur & septum liberat arteria inter indicē & pollicem
 secta. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 21. F
 Dolor si i vtre inferiori, iacēdū. & victus rat. i mor. ac. cō. 4°. 7^a. 151. D
 Dolor iecoris, renum, & vesicæ quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 19. H
 Dolor i hepate quo luna aspectu fiat. de dec. pg. ex math. scien. Sp. 12. G
 Dolor hepatis, lienis, & renum grauis. 2°. de loc. affe. 4^a. 12. C
 Dolor grauis & acutus hepatis quo cognoscatur. cō. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Dolor hepatis quæ secū trahat in consensum. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. C
 ex Dolore loci deprehenditur obstructio iecoris, & lienis. quæ sita in
 Hippocratem. Sp. 113. C
 ad Dolorem hepatis epithema. de dyna. Sp. 26. D
 Dolori hepatis ex calore confert triasandali. de dyn. Sp. 26. E
 Doloribus antiquis hepatis, & diaphragmatis admirabile iuuamētum
 est sectio arteriæ manus. de anat. vii. Sp. 54. H
 Dolori antiquo hepatis confert sectio arteriarum post aures. de anatomi-
 a viuorum. Sp. 55. B
 Doloribus hepatis cōfert saluatellæ sectio in dextra. de ana. vi. Sp. 54. H
 ad Dolorem hepatis & stomachi. secretorum. Sp. 97. B
 ad Dolorem hepatis, & splenis. secretorum. 98. F | Sp. 100. H
 Dolorosum minime est viscūs Splen. 2°. de diff. resp. 3^a. 67. F
 Doloribus splenis cōfert sectio saluatellæ in sinistra. de ana. vi. Sp. 54. H
 Dolores cur debent sentiri ab intestinis. 5°. de vsu par. 1^a. 145. E
 Dolor intestinorum quo modo fiat. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. B
 Dolores intestinorum concitat bilis. de dyn. Sp. 19. D
 Dolores fortes circa viscera & conuulsiones in febribus acutis, malum,
 com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E

in Dolore viscerū nihil est aptius phlebotomia. de cura icteri. Sp. 110. G
 Dolor factus à frigido humore intercluso inter tunicas intestinorū. 12°.
 methodi med. 7^a. 79. D
 Dolorē mitigat seuū iniectū i deiectionibus alui. 13°. meth. me. 7^a. 86. A
 ex Dolore intestini laxi defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte
 curatiua ad Glauco. 7^a. 99. G
 Dolor crassi intestini qualis. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. E
 Dolores crassorum intestinorum clysteribus sanantur. 2°. de arte curati-
 ua ad Glau. 7^a. 104. H
 Dolores mitiores fiunt in intestinis tenuibus. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. G
 Dolores tenuium intestinorum cito à philonio sanantur. 2°. de arte cura-
 tiua ad Glauco. 7^a. 104. H
 Dolores intestinorum omnium vocantur colici, etiam si non sint in colo.
 6°. de locis affectis. 4^a. 36. H
 Dolores colici, qui. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. E
 Dolor coli sæpe per duos dies continuos vexauit. 2°. de sym. cau. 3^a. 23. F
 Dolor coli talis, vt homo se interfecerit. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 134. H
 ob Dolorem aliqui se necarunt. de symp. diff. 3^a. 11. E
 in Dolore coli & lapidis, calida. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
 in Dolore coli quæ per sedem imponenda. 12°. meth. me. 7^a. 78. G
 Dolorem coli ruta sedat. de simp. med. Sp. 89. D
 in Dolore quo, vtatur Galenus oleo rutaceo. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
 ad Dolorem colicum proprie facit seseli. de simp. med. Sp. 90. D
 ad Dolores colicos. de rem. par. fac. 166. H | 7^a. 167. H
 quibus Dolore ilium accedente hypocondria suspensa, murmurantia,
 ijs alui humectantur, nisi status erupant, aut vrina proueniat copia.
 de vrina significatione ex Hippo. Sp. 78. H
 ad Dolorem ilij potio probata. de dyn. Sp. 28. B | C | D
 ad Dolorem ilij fomentum. de dyn. Sp. 28. D
 ad Dolorem ilij remedium. de dyna. Sp. 28. C
 ex Dolore ilei defectus animi quo curādus. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 99. G
 in Dolore intestinali deceptus Galenus, qui putauit esse dolorem rena-
 lem. 2°. de locis aff. 4^a. 9. E
 ad Dolorem Brachiorum. de cura lap. Sp. 112. B
 Dolorē Scapularū in masculis significat vrina asterica. de dyn. Sp. 35. D
 Dolorē Humerorum qui tenentur, vino iuuantur & oleo, si calidum ex
 vnguento ponatur. de simp. med. Sp. 92. B
 ad Dolorem Dorsi emplastrum. de cura lap. Sp. 112. G
 Dolor grauis in Renē primus Hippocrates dixit. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. B
 Dolores cur grauiſſimi in renibus. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 191. H
 Dolor grauis & acutus renum quo modo cognoscatur. commentario. 6°.
 aphorismo. 5°. Ex. 46. H
 Dolores renum quo fiant. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 155. D
 Dolor renū contingit conceptis in horis melancholia. de sper. Sp. 37. D
 Dolor in renibus fit ex superfluo bilis. de sper. Sp. 36. H
 Dolorem renum, & indignationem in synocha significat vrina colore al-
 ba constitutione tenuis cum nebulis non bonis. de dyna. Sp. 34. C
 Dolorem renum, genu, coxæ, stomachi, ostendit vrina clara superius, in-
 ferius nebulosa, & sublimida. de dyn. Sp. 35. D
 Dolorem renum inferius, capitis grauitatem superius, aurium & narium
 obturationem significat vrina superius subnigra & plena, quæ infe-
 rius claritatem habuerit. de dyn. Sp. 35. D
 Dolorem renum & vesicæ, & capitis aliquantum significat vrina alba
 & pinguedinosa vel iumentina. de dynam. Sp. 35. E
 Doloris duorum renum meminit. secretorum. Sp. 100. H
 in Dolore renum lotiones, quales. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 193. D
 in Dolore renum cataplasma. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. B
 in Dolore renum olea. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 193. H
 in Dolore renum quando stupefacientibus vti debemus. de ren. affe. &
 dign. & med. 7^a. 194. B
 ad Dolorem renum clyster. de dyna. Sp. 27. G
 ad Dolorem renum. de dynamidijs. 28. B | secretorum. Sp. 97. B
 ex Dolore inguinum si febris sit excitata, qui pulsus, & vrina. de dyna
 midijs. Sp. 34. A
 Dolorē si pregnantī fiant, abortum facit. com. 7°. aph. 23°. Ex. 55. H
 ad Dolores & mensium retentionem. secretorum. Sp. 102. D
 Dolor rehemens in ore matricis, qui, nisi cito occurratur, exulcerat. de
 pass. mul. Sp. 95. F
 Doloris matricis meminit. secretorum. Sp. 100. H
 ad Dolorem matricis electarium folij. de med. exper. Sp. 107. H
 Dolori matricis cōfert electariū. Aristolochia. de med. exp. Sp. 108. A
 ad Dolorem matricis. de pass. mul. 95. H | de med. exper. Sp. 108. A
 ad Dolorem

ad Dolorem matricis cum dormiunt cum viro. de pass. mul. Sp. 95. H
 ad Dolorem matricis propter abstinētiā viri. de pass. mul. Sp. 96. G
 ad Dolores omnes matricis post partum. de dyn. Sp. 29. H
 ad Dolore mulieris post partū dat & coctio sgnāthi. de me. ex. Sp. 106. F
 Dolorem vulvæ, & matricis, & febrem significat vrina mulieris iumē
 torum similis. de dyn. Sp. 35. E
 Doloris vulvæ cura. de dyna. Sp. 35. E
 Doloribus tumoribus vulvæ butyrū pprie vtile. de simp. me. Sp. 81. D
 ad Dolores peccinis vti vespa incidentes. de pass. mul. Sp. 95. G
 ad Dolorem peccinis dorsi, et ventris, & frontis. de pass. mul. Sp. 95. H
 Dolores intensissimi in vesica collo ob lapides. de ren. aff. dig. 7^a. 193. B
 Dolores vesicæ meminit secretorum. Sp. 100. H
 Dolor si ad perineum ac epigastrium incidat, si sanguinem meiat & gru
 mos stranguiriā affligatur, significat circa vesicam esse ægritudinē.
 de vrina signifi. ex Hipp. Sp. 78. H
 Dolorem vesicæ & renum mitigant radices glycyrrhizæ. de simplicium.
 medicamen. Sp. 84. G
 ad Dolorem vesicæ. de dyn. 29. B/secretorum. Sp. 99. H
 Dolores potissimū timēdi i lapide, & ipsis obuiandū. de cu. lap. Sp. III. G
 Dolor lapidis & dolor coli difficulter distinguunt, & habent præsidia
 communia. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
 in Dolor lapidis vehementi quid agendum. de cura lap. Sp. III. C
 in Dolor lapidis & coli, calida. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
 in Dolor lapidis confert aqua ciceris. de cura lap. Sp. III. H
 Dolorem lapidis per syrupos aufert. de cura lap. Sp. III. H
 ad Dolorem lapidis. de cura lap. Sp. III. B
 Dolorem pudendorum sedat omnium maxime pompholyx. 9°. de comp.
 med. sec. loc. 5^a. 205. D
 ad Dolorem Testiculorum. secretorum. Sp. 100. B
 Dolor in Veretro ex bilis superfluo. de spermate. Sp. 36. H
 ad Dolorem Ani. secretorum. Sp. 99. G
 in Dolor Scie & podagra magnopere iuuat sectio ischiadicæ. de anato
 mia viuorum. Sp. 54. H
 in Dolor Genū cur oculi lachrymantur. de na. et ord. cui. c. Sp. 42. D
 ad Dolorem genuum remedium. de dyn. Sp. 30. B
 ad Dolorem coxæ, & ventris in mulieribus. de pass. mul. Sp. 95. H
 Dolor dolor sanat in coxæ exstioe. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 161. G
 Dolorem dolor soluit. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 161. D
 Doloribus duobus simul non eundem locum infestantibus, vehementior
 alterum obscurat. com. 2°. aph. 46°. Ex. 18. G
 Dolores duo in eodem loco alter alterū auget. cō. 2°. apho. 46°. Ex. 18. H
 Dolores Articulorum sunt luna in cōiunctione solis, saturno in tetrage
 no. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 13. A
 Dolor podagrico, arthritico, aut alio non molestabitur, qui vsus fuerit
 puluere cirico. de dyn. Sp. 30. B
 ex Dolor articulorum defectus animi quo modo curandus. 1°. de arte
 cur. ad Glauco. 7^a. 99. G
 ad Dolores articulorum. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 265. B
 ad Dolorem arthriticum. de dyn. Sp. 31. D
 Doloribus podagricis, colicis, & id genus alijs ægrotare turpe est virū
 optima natura præditum. 5°. de san. tuen. 2^a. 88. H
 ad Dolor podagræ. de dyn. Sp. 30. B
 Dolori iūcturariū ex humore crasso ammoniacū pfiuit. de med. Sp. 104. C
 ad Dolores iūcturarum ex phlegmate viscoso quo destruitur motus,
 medicamen Amoronis regis. de med. exper. Sp. 108. E
 ad Dolorem iūcturarum. secretorum. 100. C/101. E/F/ Sp. 102. H
 ad Dolore iūcturariū valēs electariū gummi. de med. exper. Sp. 108. D
 Dolores artuum discutiunt varices. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 197. F
 Dolor quando cessat. de inæqu. intemp. 3^a. 43. F
 Dolores occultari repente, malum. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 188. H
 Dolor nō debet remedijs valētibz vno die sanari. 12°. meth. me. 7^a. 75. F
 cōtra Dolorem quidā qui pugnarunt, periēre. 12°. meth. med. 7^a. 75. A
 Doloribus lenibus & seuis præsidia succurrentia. in 6^m. de morb. vul
 garibus. com. 6°. 3^a. 195. H
 cōtra Dolores duplex est ratio medicorum. 12°. meth. me. 7^a. 74. H
 Dolorum medicina non nunquā stirpium humores. in 6^m. de morbis vul
 garibus. com. 6°. 3^a. 196. D
 Doloris mitigatiua qualia. de ocu. 7^a. 188. F
 Dolores mitigantia concoquunt, & suppurare faciunt. 3°. de cōpo. medi
 camen. secun. loc. 5^a. 146. E
 Dolorem mitigans debet vires custodire. 12°. meth. me. 7^a. 75. A
 Dolores auferunt amara secundum Homerum. 1°. de antidotis. 5^a. 102. B

Dolores debent prius sedari quā detur pissana cremor. de vict. ratio.
 in mor. acutis. com. 1°. 7^a. 112. B
 Dolores sedantium scopus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 179. E
 Dolores sedantur calefacientibus. 13°. meth. me. 7^a. 82. F/ commentario.
 5°. aph. 22°. Ex. 39. C
 Dolor vbi est, totum membrum calefaciendum & humectādum est. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 81. A
 ad Dolores olea calida. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 196. B
 Dolor a pulsatili inflammatione & mordaci acredine non sanatur cali
 dis. 3°. de com. me. sec. loc. 5^a. 141. C
 Dolorem leuant anodyna auxilia. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 161. G
 Dolorem lenit lentor. 13°. meth. med. 7^a. 86. A
 Dolorem lenit lentum sine morfu calefaciens. 13°. meth. me. 7^a. 86. A
 in Doloribus quando facienda est euacuatio. in 3^m. de morbis vulgarib.
 commenta. 3°. 3^a. 149. F
 in Dolorē dat lac asina. de vic. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 148. F
 Doloris curatio et sedatio qñ simul sunt. 3°. de cōp. me. se. loc. 5^a. 142. A
 Doloris sedandi iniecta medicamenta alia excalfaciendo, alia humorem
 mordacē euacuādo, alia miscendo inijciunt. 2°. de sim. me. fa. 5^a. 12. C
 Doloris sedandi vim habentia. 11°. de simp. me. fa. 82. H/ 5^a. 83. A
 Dolorosas omnes affectiones iuuat adeps anserinus & gallinaceus. 3°.
 de comp. me. sec. loc. 5^a. 141. H
 ad Dolores quo modo valent adeps gallinaceus & anserinus. 3°. de cō
 posi. med. sec. loc. 5^a. 142. A
 Dolorem sedat anethum. 6°. simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Dolorem sedant chalbanum & adeps tenuium partium. 3°. de compo. si.
 med. per genera. 5^a. 232. G
 Dolores sedat & mitigat chamæmalon. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. G
 Dolorem acutum patiētibus chamæmeli decoctum propinabat Astorō.
 de med. exper. Sp. 104. A
 Dolores leuat crocus. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 179. E
 Dolores omnes mitigat collirijs & antidotis commistum crocū. de sim
 plic. medicam. Sp. 81. E
 Dolores leuat myrrha. 7°. de comp. sec. loc. 5^a. 179. F
 Doloris sedandi causa oleum datur bibendū. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 12. A
 Dolorem sedans pastillus. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 204. B/E
 ad Dolorem arcendum, parygrum medicamentum. 1°. de comp. medi.
 secun. loc. 5^a. 129. A
 Dolorē magis sedat sapa q̄ vinū dulce. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 140. G
 Dolores fixi diutini terra ægyptia sanant. 9°. simp. med. fa. 5^a. 65. G
 Dolorem mitigat thus. 1°. de comp. med. per ge. 214. B/2°. 5^a. 219. F
 Dolorē leuantia mollia putrefaciunt. 3°. de cōp. me. per gen. 5^a. 232. G
 pro Doloribus soluendis raro vtimur refrigeratione. in 6^m. de morbis
 vulg. com. 6°. 3^a. 196. B
 Dolorem soluit stupor moderatus. in 6^m. de mor. vulg. cō. 2°. 3^a. 161. B
 Dolorem soluit stupor mediocris. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 255. C
 Dolorem soluit aqua frigida, torporem inducendo, & hebetando sensus.
 com. 5°. aph. 25°. Ex. 39. H
 Dolor ex phlegmōne non solo frigido leuatur. quo modo morb. Ista. 61. E
 Dolorem compefcit mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
 ad Dolores vehementissimos mandragoræ succus. 4°. de comp. medica.
 secundum locos. 5^a. 150. H
 Dolorem compefcit hyoscyamus. de simp. med. Sp. 52. D
 Dolorem aufert, non prodest affectionibus papaueris succus. 2°. de com
 posi. med. sec. loc. 5^a. 138. F
 Dolores mitigant papauer & altercum. 6°. de cōp. med. p gen. 5^a. 255. C
 Dolorem quo modo dici possint sanare opium & opiata. 3°. de compo. si.
 med. sec. loc. 5^a. 141. E
 in Doloribus quid faciant opiata & frigida. 3°. meth. med. 7^a. 17. D
 Dolor in quo vti debemus stupefacientibus. 12°. meth. med. 7^a. 79. C
 in Doloribus vehementissimis exhibet stupefacientia. 12°. methodi me
 dendi. 7^a. 75. B
 in Doloribus philonio quando vti debemus. 2°. de arte curat. ad Glau
 conem. 7^a. 104. H
 ad Dolores minuendos. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 245. H
 ad Dolorem sedandū. 8°. de comp. med. sec. loc. 191. E/ 9°. 201. A/ 1°. de
 comp. med. per gen. 5^a. 211. F
 Dolorē sedās pharmacū. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 182. C/ 7^a. 184. H
 Dolorem sedans porio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 185. B
 Dolorem leuans pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. B
 Dolorem sedans antidotus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. F
 Dolorē sedans Antonij Musæ cōpositio. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 181. H

ad Dolores statim soluendos colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G.
 Dolorem sedans colica. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. H.
 Dolorem sedans colica, qua vsus est Cassius. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G.
 Dolorem sedans colica Lucij. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. G.
 Dolorem sedans confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B.
 Dolores aufert decoctio assari. de med. exper. Sp. 107. B.
 Dolores sedans electarium centaurea. de med. exper. Sp. 107. G.
 ad Dolorem sedandum Isidori. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 259. A.
 Dolorem sedans Lycomedis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A.
 ad Dolorem summouendum malagma apud Asclepiadem. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. A.
 ad Dolores liberans malagma. 11°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D.
 Dolorem sedans aliud Marcellini. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. H.
 Dolorem sedans Nicostrati malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. A.
 Dolorem sedans stomaticum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. H.
 Dolorem sedans Xenocratis. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 261. F.
 Dolorem sedantes confectioes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. G.
 Dolorem sedans aliud ex seminibus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. H.
 Dolorem mitigans ex vino dulci, rosaceo, & cera emplastrum. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 101. G.
 ad Dolorem sanandum, Tractum. de dyn. Sp. 31. F.
 Dolorem sedans. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A.
 ad Dolores summos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. H.
 ad Dolorem fortem ex frigida causa. de med. exper. Sp. 104. H.
 Dolorem fortem aufert decoctio chamemeli. de med. exper. Sp. 107. D.
 ad Dolorem fortem valens medicina Gereonis grati. de med. exper. Sp. 105. H.
 ad Dolores fortes valens medicamen. de med. exper. 106. C. H. Sp. 107. A.
 Dolorem fortem sedans electarium. de med. exper. Sp. 107. A.
 ad Dolores fortes electarium squinantibi. de med. exper. Sp. 107. H.
 ad Dolorem membrorum interiorum electarium. de med. exper. Sp. 106. G.
 ad Dolores internos theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de antid. 5°. 116. B.
 ad Dolorem ex oppilatione valens medicamen. de med. exper. Sp. 105. H.
 ad Dolorem omnem. 2°. de comp. med. per gen. 222. F. 7°. 5°. 273. A.
 Doloris in omnibus membris meminit secretorum. Sp. 106. H.
 ad Dolorem qualemcumque vnguentum. de dy. Sp. 30. B.
 ad Dolores chronicos electarii dicti Euadens. de med. exper. Sp. 108. E.
 ad Dolores omnes diuturnos. 10°. de simp. med. sec. loc. 5°. 207. D.
 ad Dolores omnes diuturnos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. H.
 Dolores oes vetusti, & insanabiles metasyncreticis et malacticis rebus curant, aut paregoricis mitigant, aut igne perurunt. de dy. Sp. 19. A.
 Dolorem vacuante qua. 13°. meth. med. 7°. 82. D.
 Dolorem soluere potest cucurbitula. de cucur. scar. 2. F. 6°. 3. F.
 in Dolore mediocri, & similibus conuenit vsus cucurbitularum sine incisione. de cucurb. & scar. 6°. 3. C.
 Dolorem sedat cucurbitula magna, si ponatur supra umbilicum cum multo igne. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. H.
 Dolor soluitur secta vena, & euacuatione. de vic. rat. in morbis acutis. commen. 1°. 7°. 114. A.
 Dolores maximi sanantur euacuatione vsque ad animi defectum. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. E.
 in Dolores maximi ducere sanguinem vsque ad animi defectum est presidium quo nullum maius. presag. exper. confir. Sp. 77. H.
 Dolorem vetustum sanat vena inter pollicem, & indicem secta. presag. exper. confir. Sp. 78. C.
 Dolore mitigato sanguis detrahendus est. presag. exper. confir. Sp. 77. H.
 Dolor non sentitur vena aperta. 5°. de locis affectis. 4°. 32. D.
 Dolores omnes simpliciter non sanantur per euacuationem. commen. 4°. aphorif. 17°. Ex. 29. B.
 Dolores soluti absque indicatione inutiles. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 188. H.
 Dolor ex apostematibus quo modo curetur. de ocu. 7°. 190. A.
 cum Dolore pulsantem abscessum quando aperimus, & pus emittimus, non est curatio symptomatis, sed morbi. 12°. meth. me. 7°. 74. G.
 Dolor, suppuratio, & febris in tumore cum absunt, pars putrescit, ut cogamur quandoque solidam praecidere. in 3°. de morb. vulg. co. 1°. 3°. 132. D.
 ad Dolorem viola ad vulnera sananda. de dyn. Sp. 35. E.
 ad Dolorem vindicans & conglutinans medicamentum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 249. H.
 Dolor ubi euitari possit, quod maxime iocunde agere conuenit. 4. fas. 7°. 293. C.
 sine Dolore curanda pars acuti sensus. 4°. meth. med. 7°. 28. F.
 Dolore maxime vacante qua paululum ad prouum declinant. de us que

in med. fiunt, com. 3°.

Dolorifica figura in articulis, qua. 1°. de vsu par. 7°. 217. C.

ad Dolorem aliena est membrorum rectissima figura. 5°. meth. me. 7°. 41. B.

sine Dolore est cruris figura paulominus porrecta. 5°. meth. me. 7°. 41. C.

Dolor non debet creari sub ligatura ossis. 5°. meth. med. 7°. 41. D.

Dolores fiunt dum incidimur statim, non post incisionem. 1°. de sympto. ma. caus. 3°. 16. G.

Dolor quod primo leniendus, deinde vlcus curandum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. C.

Dolor si cum contusione, quid agendum. 5°. med. me. 7°. 38. G.

Dolorem quibus afferant rupturam. in 3°. de morb. vulg. co. 3°. 3°. 149. F.

Dolorosa vlcera ubi. 4°. meth. med. 4°. 28. B.

Dolor, lege Tormina.

DOMESTICIS agrestia sunt antiquiora in Tim. Plat. 1°. 286. H.

Domestica in omnibus sunt esui aptiora agrestibus. 6°. de simplic. medicam. facul. 5°. 46. A.

Domesticorum animalium alimentum, quale. 3°. de alim. fa. 2°. 27. F.

Domesticis sylvestres carnes meliores sunt. de cura icteri. Sp. 111. D.

Domesticis valentiora sunt agrestia. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. A.

Domesticis efficaciora sylvestria. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. H.

Domestica animalia quo differant ab agrestibus. 3°. de alim. fa. 2°. 27. E.

Domesticorum animalium carnes edenda potius assa. de cura icteri. Sp. 111. D.

Domestica quae nunc effecta sunt semina, stirpes, arbores, prius fuerunt agrestia in Tim. Plat. 1°. 286. H.

Domesticum lapathium iuuat ictericos. de cura icteri. Sp. 111. B.

DOMINARI in qua significatione utatur Hippocrates. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 103. E.

Dominium phlegmatis in posteriore capitis parte. de anat. vi. Sp. 45. E.

Dominium sanguinis ubi sit. de anat. vi. Sp. 45. D.

DOMINICA oratione utitur in colligendo carduum. quare collige Galeni non esse librum de dynamidijs. de dyna. Sp. 28. B.

DOMITIO Nigrino compositum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. H.

DOMOS non habent Nomades, sed habitant in curribus. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. D.

Domus ortus vnde. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. B.

Domus lignea ex arundinibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. H.

Domus cito cadendi causa assignantur viridia ligna. de caus. pe. 3°. 96. E.

Domus agrestes Pergamena, quales. 1°. de anti. 5°. 101. A.

Domorum edificatio est exercitium & opus. 2°. de san. tu. 2°. 73. G.

in Domo quid primo initiatur. an omnes animalis par. 1°. 326. D.

in Domibus recens calce obstitis cur suffocamur. de vii. resp. 1°. 225. D.

Domos nuper calce illitis incolentes, quo moriantur. 7°. de vsu pa. 1°. 159. B.

ad Domum gubernanda quaestiones quae nihil faciunt. 9°. de decr. 1°. 284. C.

Domus in qua debet fieri exercitatio, qualis. 2°. de san. tu. 2°. 73. C.

Domus in qua fiat anatomia qualis esse debet. 8°. de ana. adm. 1°. 100. H.

Domus subterranea quae quaerenda. 10°. meth. me. 7°. 64. D.

Domus aer inclusus, qualis. 1°. de san. tuen. 2°. 67. B.

Domus splendidissima qua Dionysius obcacabat eos quos in obscuro seruauerat. 19°. de vsu par. 1°. 178. H.

Domus combustio sine igne media aestate ex stercore columbino. 2°. de temperamentis. 1°. 22. D.

Domus bilis fel, & eius iuuamentum. de anat. vi. Sp. 45. F.

Domus cordis est venter superior. de anat. vi. Sp. 47. C.

DORCADES conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. C.

DORCADIZON pulsus, qui. comp. puls. Sp. 66. B.

DORICA nomina multa nesciuit Galenus. ad Thras. 2°. 107. A.

Dorium canere. 5°. de decr. Hippo. 1°. 237. H.

DORMIRE non possumus in aere lucido, nisi tectis oculis. de instrum. mento odor. 1°. 112. B.

Dormimus secundum mediam figuram corporis. 2°. de motu musc. 1°. 314. C.

Dormientes non possunt habere figuram extremam manus, & de motu musc. 1°. 314. C.

Dormit grauius conceptus in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C.

cur Dormimus profunde & non profunde. 1°. de symp. caus. 3°. 18. H.

Dormientes profunde stertunt. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H.

Dormientes in bronchum stertunt. de art. com. 3°. 7°. 269. E.

Dormientium operationes non sunt omnes naturales, & quae animalis. 2°. de motu musc. 1°. 314. G.

Dormientes faciunt voluntarias actiones. 2°. de motu musc. 1°. 314. G.

in Dormiente motus voluntarius est respiratio. 2°. de motu musc. 1°. 314. B.

Dormientes spirant, quamuis nihil aliud agunt a consilio. 3°. de locis affectis. 4°. 20. B.

Dormiens

Dormiens respirat vi animali. an animal sit. 1^a. 327. H
Dormientes non habent oēs musculos otiosos. 2°. de mo. musc. 1^a. 314. C
Dormientes non sunt sensus expertes omnino, sed difficulter sentiunt. 2°. de motu musc. 1^a. 314. F
in Dormiente, & vigilante sensus diuersitas. de anat. viuo. Sp. 45. H
Dormientium anima non absolute quiescit. 2°. de motu musc. 1^a. 314. F
Dormientis partes intrinsecæ calidiores, extrinsecæ frigidiores. in 6^m. de morb. vul. com. 4°. 183. D/ com. 5°. 3^a. 193. H
Dormientibus efficacies sunt cōcoctiones. in 6^m. de morbis vulgaribus commen. 4°. 3^a. 183. D
Dormire per se cruditatibus omnibus maximo remedio est. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 148. E
inter Dormiendum & edendum plus humorum colligitur. 2°. de præ- sag. ex pul. 4^a. 109. F
Dormiunt maiorem partem temporis pueri. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
cur Dormientes pueri in pauores & imaginationes terribiles incidunt. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
Dormientes male, seruandi diu vigiles, vt postea suauiter dormiant. in 6^m. de morb. vulga. com. 4°. 3^a. 184. A
inter Dormiendum quo modo dolores maximi fiant contorquendo par- tes. in 3^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a. 149. E
cur Dormiunt aliqui hiantes ore, & apertis oculis. commentario. 6°. aphorismo. 52°. Ex. 53. A
Dormientem hiare damnat Hippocrates. 2°. de motu musc. 1^a. 314. D
Dormire hiantem est exitiosum. in progn. com. 1°. 4^a. 193. G/ H
Dormientium pulsus quo modo differat à pulsu vigilantium. 3°. de cau- sis pul. 4^a. 97. H
Dormientes cur debent esse tecti. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 183. F
Dormiendo, cur quādoq; excernitur, & mingitur. de mot. man. Sp. 68. G
in Dormientibus si qd albi cōmissis palpebris subinspicitur, neq; ex alui profluuiio, aut medicamenti potione istud contingat, malum est, & le- tale valde. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
sup Dormire admodum sitientibus qui noctu bibere appetunt, bonum. com. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
cū Dormit cum viro mulier, si dolorem matricis patiat, quid fieri de- beat. de pass. mul. Sp. 95. H
nō Dormiet inter diu, cui dolet caput ex vaporibus. de remedijs para- tu facilibus. 7^a. 153. F
Dormienti similis fit homo compressis quibusdam venis colli, secundum Aristotelem. de vit. resp. Sp. 63. F
Dormientibus similes, agentes aliquid, & non considerantes. 1°. de diffi- cultate respirationis. 3^a. 60. A
inter Dormiendum qui moriuntur. 2°. de præ- sag. expul. 4^a. III. A
Dormitiua potentia cur ex potētis medicinarū oculi. de ocu. 7^a. 189. A
DOROTHEI antidotus ad omnia reptilium ictus. 2°. de an. 5^a. 118. D
Dorothei remedia contra viper. as. 2°. de antidotis. 5^a. 118. A
*DORSVM pars spinæ intr. Isag. 53. E/ de ossibus. 41. G/ 12°. de vsu par- tium. 1^a. 196. G
in Dorso vertebræ quo modo dicantur. in 6^m. de morbis vulgaribus, cō- mentario. 2°. 3^a. 171. E
Dorsi vertebræ quot, & quales. de ossibus. 1^a. 42. B
in Dorso spondyli duodecim. 12°. de vsu par. 1^a. 196. G
in Dorso primis quatuor vertebris Oesophagus extenditur. 6°. de vsu partium. 1^a. 149. D
in Dorso arteria magna est, & vena magna. de anat. parua. Sp. 43. B
p Dorsum à corde protenditur arteria, quæ coniungitur mesenterio, et non transit per hepar. de vit. resp. Sp. 64. E
à Dorso procedenti arteriæ cuidam continuatur mesaraicum. de vtili- tate resp. Sp. 64. G
*secundum Dorsum arteria quando sentiat, de puls. ad tiro. 43. C/ 1°. de digno. pul. 4^a. 73. G
Dorsales musculi. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. F
ad Dorsales musculos arteriæ. 16°. de vsu par. 1^a. 219. D
Dorsales vocauit Plato venas maximas. in Tim. Plat. 1^a. 287. G
Dorsi nervorum primi, secundi, tertij, quarti, quinti paris egressio vbi. de anat. viuo. Sp. 53. H
Dorsi nervorū, sexti, septimi, octauī paris egressio vbi & an. v. Sp. 54. A
in Dorso suspendunt renes per panniculum. de anat. viuo. Sp. 55. F
p Dorsum ad caput ex lūbis rigores mulieribus. c. 5°. ap. 69°. Ex. 45. D
Dorsi partes sunt paratiores ad suscipiendum & sentiendum frigiditatem. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
ex Dorso horrores frequentes qd signent. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 175. A**

Dorsi dolor ex irimere. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 144. H
Dorsi dolores ex humore illuc descendente fiunt, sed præsertim crasso spi- ritu associato. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
in Dorso doloribus quæ vena est secunda. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. B
Dorsi dolor per quā partem curetur. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
Dorsi dolorē mulcet balneū. de vict. rat. in morbis acu. com. 3°. 7^a. 132. H
ad Dorso dolorem emplastrum. de cura lap. Sp. 112. G
ad Dorso dolorem. de pass. mul. Sp. 95. B
Dorsum extensum habentibus medicamentum non est exhibendum. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 150. F
Dorso inclinato exercitatio quibus fieri non debet. 5°. de san. tu. 2^a. 90. A
à Dorso parte est gibbositas pulmonis. de anat. viuo. Sp. 48. A
in Dorso nervus exiguis interceptis laqueo vox perit. 8°. de anatomicis administ. 1^a. 100. F
ex Dorso ictu digiti manus leduntur. 3°. de anat. adm. 1^a. 73. G
Dorso quæcumque rupta ad cubitum descendunt, venæ sectio soluit. com- men. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
ex Dorso vlceribus quo modo tumoribus de repente euanescentibus fiant conuulsiones, cur, & quando. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
ad Dorso vlcera. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 250. G
DORSI medulla quo nomine vocatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
cur Dorsalem medullam Plato vocat genitalem. in Tim. Plat. 1^a. 287. G
Dorsi medulla quid. fin. med. Isa. 43. H. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
Dorsi medullæ exortus in occipitio. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 154. C
Dorsi medulla vnde. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 154. C
Dorsi medulla eiusdem substantiæ cum cerebro. de fet. form. 1^a. 324. D
Dorsi medulla à cerebro videtur procreata. de fet. form. 1^a. 324. H
Dorsi medulla à cerebro, secundum Pelopem. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. F
Dorsi medulla est progerminatio quædam substantiæ cerebri. 7°. de decre- tis Hippocratis. 1^a. 272. G
Dorsi medullam tanquā truncū producit cerebrum. 1°. de sem. 1^a. 331. D
Dorsi medulla habet à cerebro facultatem. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. H
in Dorso medullæ exortu vulnerati boues habent sanguinem in aliquo ventriculo. 1°. de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 231. G
è Dorso medulla sexaginta nervi. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. G
à Dorso medulla oriuntur nervi thoracem mouentes. de fetuum forma- tione. 1^a. 324. H
à Dorso medulla oriuntur nervi, qui ad musculos pectoris perueniunt. de præ- cogn. ad Posth. 4^a. 216. D
à Dorsali medulla semen ad maris pudendum descendere arbitrat, Hippocrates. in Timæum Plat. 1^a. 287. H
Dorsi medulla affecta quid sequatur. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 169. H
Dorsi medulla præcisa quid sequatur. de fet. form. 1^a. 324. D
Dorsi medulla læsa in prima vertebra reddit immobile corpus totum. 2°. de decr. Hippo. 1^a. 237. A
ad Dorsum deligandum, vinculum. de fascijs. 301. E/ 7^a. 302. B
ad Dorsum, aut latera, seu thoracē vinciendū, vinculū. de fasc. 7^a. 301. G
DORYCNIVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 83. E
Dorycnij semen quasi amatorium describunt. de simp. med. Sp. 83. E
Dorycnium totum venenosum est. de simp. med. Sp. 83. E
Dorycnion soporiferum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
Dorycnion edentibus quid auxiliatur. 2°. de anti. 5^a. 114. C
DORYLE vltimum oppidum Phrygiæ Asiaticæ. 1°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 12. E
Dosis non potest perueri in medicamentis versibus scriptis. 1°. de anti- dotis. 5^a. 108. A
Dosis araci magnitudo. 7°. de comp. med. sec. loc. 183. A/ 5^a. 185. D
Dosis ciceris magnitudo. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. C/ 183. A/ 185. G/ 186. F/ 8°. 189. B/ F/ 9°. 204. B/ 10°. 5^a. 206. E/ de medicam. facultat. parab. 171. H/ 7^a. 179. D
Dosis cochlearij mensura. 7°. de comp. med. se. lo. 178. E/ 181. G/ 7^a. 187. A
Dosis erui magnitudo. 7°. de comp. med. medica. sec. loc. 5^a. 182. A/ de rem. par. fac. 154. D/ 7^a. 165. B
Dosis fabæ magnitudo. 7°. de comp. med. medica. sec. loc. 182. H/ 183. B/ D/ 185. D/ 186. G/ H/ 9°. 203. C/ 5^a. 248. D/ 12°. methodi medendi. 79. F/ de remedijs par. facil. 158. C/ G/ 159. H/ 171. E/ de incant. 7^a. 182. B
Dosis fabæ ægyptiæ magnitudo. 7°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 178. E
Dosis faba ægyptiæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 181. D/ 182. E/ G/ 183. G/ 185. A/ B/ D/ 186. B/ H/ 8°. 195. H. 9°. 5^a. 202. C/ G/ H
Dosis faba græca. de rem. par. fac. 7^a. 166. H

Dosis faba græca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. E
 Dosis ad faba græca magnitudinem. 7°. de compositione medicamentorum secum loc. 5°. 179. F
 Dosis faba græca. 8°. de comp. me. sec. loc. 194. H/9°. 5°. 198. E
 Dosis lupinum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. G
 pro Dosi mystrum. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 189. E
 Dosis mystrum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. A
 Dosis nux. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. A
 Dosis nux auellana. 8°. de comp. med. sec. loc. 195. H/197. G/1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. F
 pro Dosi nucis pontica magnitudo. 7°. de compositio. medic. secum loc. 178. D/181. E/F/182. D/H/183. G/H/185. G/186. A/B/193. A/C/D/H/5°. 202. D/F/G/10°. 5°. 206. A/D/F
 Dosis nux regia parua. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. H
 Dosis oboli duo. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. G
 Dosis Allij. de dynami. Sp. 21. H
 Dosis Ammoniaci. de dynami. Sp. 22. B
 Dosis Bdellij. de dynami. Sp. 22. A
 Dosis Chamæleæ. de dynami. Sp. 22. B
 Dosis Chamæpitryos. de dynami. Sp. 22. A
 Dosis Cucumeris agrestis. de dynami. Sp. 21. H
 Dosis Cyclaminis. de dynami. Sp. 21. H
 Dosis Elaterij. de dyna. Sp. 21. F
 Dosis Ellebori nigri. de dyna. Sp. 21. A
 Dosis Euphorbij. de dyna. Sp. 22. B
 Dosis Gallæ. de dyna. Sp. 22. A
 Dosis Gari. de dyna. Sp. 22. G
 Dosis Hieræ moderata vsq; ad drachmas tres. 8. ð cõp. m. se. lo. 5°. 191. B
 Dosis Ifionis. de dyna. Sp. 21. F
 Dosis Lathyridis. de dyna. Sp. 21. G
 Dosis Oliuæ radicis. de dynami. Sp. 22. A
 Dosis Peplij quanta. de dyna. Sp. 21. A
 Dosis Sambuci. de dynami. Sp. 22. C
 Dosis Scammonij quanta. de dyna. Sp. 21. A
 Dosis Squammæ æris. de dynami. Sp. 22. A
 Dosis Syracis. de dyna. Sp. 21. H
 Dosis Tithymalli. de dyna. Sp. 21. E
 Dosis Thymi. de dyna. Sp. 21. H
 DOTHIEEN affectus in quacunq; parte corporis intr. Isa. 59. D
 de Dothienibus. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. D
 Dothien. 2°. meth. med. 7°. 9. F
DRACHMA & holca idem. de ponderibus & mensuris. 5°. 275. C
 Drachma est quod Romani denarium appellant. 8°. de composit. medica. secum loc. 5°. 191. B
 Drachma quæ in vsu sit. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 191. B
 Drachma quantum capiat. de pond. & mens. 5°. 265. E/276. A/C/F/G
 Drachma quo modo notetur. de pond. & mens. 275. C/H/ 5°. 277. F
 Drachma dimidia. est chema. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 147. H
 Drachma dimidium sunt oboli tres. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 171. C
 Drachma dimidia quomodo notetur. de pon. mens. 275. C/H/ 5°. 277. F
 Drachmas octo continet vncia. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. B/6°. 170. A/9°. 198. H/1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. F
 Drachmæ argenteæ octo aut septem cum dimidia faciunt vnciam. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. A
 Drachmas. xij. facit sequencia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. B
 Drachmas. xxxij. æquat tertia pars libræ. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
 Drachmæ centum pro libra. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. H
 Drachmæ. clx. mina. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. G
 Drachma Aegyptiaca. de ponde. & mens. 5°. 276. E
 Drachmales pastilli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 DRACO filius Hippocratis. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. E
 DRACO habet proprietatem in signo tauri & magnitudine & sensu. de spermate. Sp. 38. H
 Draconi aduersatur sulfur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. C
 DRACONES pisces habent carnem duram. 3°. de ali. fa. 2°. 31. F
 Dracones pisces agre conficiuntur. & pariunt succos crassos & saluos. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 Draconis marini venenum trabens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 246. E
 Draco marinus suum ictum sanat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
 Draconis morsum sanat trigla. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G

ad Draconis morsus. 3°. de comp. med. per ge. 235. B/5°. 5°. 248. H
 DRACONIS sanguis ad fluxum sanguinis narium. de dyn. Sp. 25. B
 DRACO vocatus laqueus quo modo conficiatur. de laqu. 7°. 307. E
 DRACONES ad quid in organis. de machin. 7°. 310. B
 DRACONTIA quæ sint. intr. Isa. 60. D
 Dracontias cutis affectus. intr. Isa. 59. D
 Dracontiorum curatio. intr. Isa. 60. D
 Dracunculus est vlcus. quod à parte propinqua ad ipsum nervi dilatationem habet. dictus quod nervus mouendo corpore in vlcus recedat. in eoq; occultetur. fin. med. Isa. 49. E
 DRACONTII radices præstantiores folijs. 2°. de ali. fac. 2°. 24. D
 Dracontij radix bis & ter coquitur. 2°. de ali. fac. 2°. 24. G
 Dracontij radix vehementer crassos & lētos humores à pectore trahit. 2°. de alim. fac. 2°. 24. G
 Dracontij radix fortiter resouit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. E
 Dracontij radix medicamentosum quid habet. 2°. de ali. fac. 2°. 24. G
 Dracontio quomodo conseruatur caseus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Dracunculus calefactorius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Dracunculi radix viscera omnia expurgat. & optimum remedium est contumacium vlcerum. & vitiliginem expurgat cū aceto. 6°. de simp. pli. med. fac. 5°. 46. D
 Dracunculi radix tenuium partium est. & lapidē atterit in renibus. 3°. de comp. med. fac. 5°. 141. E
 Dracontij radices purgant vesicam. de cathar. Sp. 95. D
 Dracunculi radix quo seruanda & vlceribus medetur. 5°. de comp. me. per genera. 5°. 246. G
 Dracunculus vlcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
 Dracunculi folia vlceribus vulneribusq; recēs inflctis accomoda sunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 ex Dracunculi radice medicamentum idem valet cum isida egyptiam nervis. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. D
 Dracunculi succus vitia oculorum expurgat. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 46. D
 Dracunculi fructus caneros & polypodas eliquare creditus est. 6°. de simplicium me. fac. 5°. 46. D
 Dracunculi radix ad nervos vulneratos. 3°. de cõp. me. per gen. 5°. 234. B
 Dracunculi succus acerrimus. & amarissimus. de bon. & vitio succorum. 2°. 35. F
 ex Dracunculo oleum mitigatorium in duris corporibus. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 235. A
 DRAGANTVM faciens chitr an alijs præstat. de simp. med. Sp. 71. G
 DRIMEA medicamenta sunt acria. quæ nequitiam humorum vel morborum extinguunt. de dyna. Sp. 18. H
 DROMÆDÆ vxoris nuper enixa casus. in 1°. de morb. vulga. commenta. 3°. 3°. 125. B
 DROPAX vnguentum pro gracilibus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 DROPACITA medicamenta. de ijs quæ in medicatrina sunt. com. menta. 3°. 7°. 220. D
 DRYPTÆ oliuæ. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. G
 DRYs. quercus seu robur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 DRYINVS serpens. qualis. & vnde dictus. de ther. ad Pis. 5°. 92. H
 Dryini aquatilis morsibus confert centaurea. de virt. centaur. Sp. 53. H
 contra Dryinum valet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. C
 DRYOPTERIS quid. & eius vires. de simp. med. Sp. 83. D
 Dryopteris filicula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
 Dryopteris minimum si sumatur. lædit. 3°. de simp. me. fa. 5°. 39. C
 Dryopteris genere non quantitate obest. 5°. de simp. me. fa. 5°. 39. C
 Dryopteris septicum medicamentum. 5°. de simp. me. fa. 5°. 36. B
 Dryopteris pilis glabram cutem efficit. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. D
 ΔΕΥΤΕΡΕΣ oliuæ drupæ. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. F
 DV ALITATEM demonem existimauit Pythagoras. de historia philosophica. Sp. 4. F
 DVBITATIO creari solet in exercitatis. 2°. de decr. 1°. 238. D
 Dubitationibus oblectatur clara hñs suspecta. 2°. de mot. mus. 1°. 35. A
 Dubitatio Pyrrhoneæ. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. A
 Dubitatio Soritica. 1°. de dieb. decre. 146. B/2°. 4°. 156. D
 Dubitatur an musculus circa basim oculi sit vnus. vel duplex. vel triplex. de mus. diff. 1°. 44. F
 de Dubijs promptè pronuncians temerarius. 2°. de mo. mus. 1°. 35. D
 i Dubio colica. et lapidis electuarii Azariconis. ð med. exp. Sp. 106. H
 DV CENDI sunt humores eo. quod repunt per loca opportuna com. 1°. aph. 21. 10. A/com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. E

ASCENDA materia illuc quo vergit. in 1^m. de morbis vulgaribus. commentario. 2°. 3^a. 112. B

ASCIBVS exercitium & primatibus conuenit theriaca. de ther. ad Pisonem. 5^a. 91. C

ASCTILI are facilius rumpitur conflatile. de machin. 7^a. 309. E

ASLCEO una ex qualitatibus. fi. med. Isa. 50. B

Dulcedo qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. H

Dulcedinis sensationem euidentissimam habet lingua. de vict. rat. in mor. acui. com. 3°. 7^a. 127. G

Dulcedo ex calore. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. G

Dulcedo quo modo fiat in fructibus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. F

Dulcedo prouenit dupliciter à calore moderato proprio, & adscitio. 4°. de simplicium medic. fac. 5^a. 27. B

Dulcedo deprehenditur in sirao & melle. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. C

Dulcedines faciunt differre in partibus dissimilariis. 3°. de simplicium medicamentorum fac. 5^a. 20. G

Dulcedo in cibis quid faciat. de diff. cont. 5^a. 75. A

Dulcedo communis eorum quæ nutriunt. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. E

ad Dulcedinem & rubedinem declinans vinum est magis nutritiuum. de dissolutione continua. Sp. 73. F

Dulcedo pauca si est in vino leui boni odoris, bonum generat humorem inter crassum & tenuem. de diff. cont. Sp. 73. H

Dulcedo ppria rone inuauat & obest. & vict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. F

Dulcedo coitus in qua parte potissimum fiat in viris & mulieribus. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D

Dulcedine victi aliq. psistunt in malis consuetudinibus. 5°. & fa. tu. 2^a. 93. H

DULCESCANT quomodo fructus pontici. de ocul. 7^a. 188. B

Dulcescant qui fructus post ponticitatem. de ocul. 7^a. 188. B

Dulcescant primo fructus ex calore, post amarescunt. de ocul. 7^a. 188. C

DULCIARIVS pistor quo modo ex pulte liba, placentas, crustulas, & bellaria conficiat. 1°. de femine. 1^a. 330. B

DULCE, melleum, idem. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. H

Dulce quid. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. E

Dulce fit ex miscella calidi, frigidi, humidi & sicci. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. G

Dulce, et austerum vident extrema. & vict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. D

Dulces qualitates sunt qualitates gustus non medicamentorum fac. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. H

Dulcis qualitas moderate est calida. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. G

Dulce omne calidum temperatum est. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 26. G

Dulce non potest esse vehementer calidum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. F

Dulcia admodum sunt calida. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. D

Dulce calidum, sed nondum vrens. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 39. G

Dulce magis, magis, calidum. 4°. de simp. medica. faculta. 5^a. 27. A/de cathar. Sp. 94. E

Dulce minus, minus calidum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 27. A

Dulce calidius est austero. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. C

Dulcia quo modo probabant quidam calida. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 17. G

Dulce superassatum fit calidum siccum, perinde vt calx & cinis. 4°. de simpl. med. fac. 5^a. 30. A

Dulcia modice aliqua sunt frigida. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. D/de cathartics. Sp. 95. B

Dulcia & acerbâ simul sunt crassioris essentia & temperature frigide. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. E

Dulcia & acida simul sunt tenuiora et frigida. 4°. & simp. me. fa. 5^a. 28. F

Dulci calidius est amarum. 4°. de simplicium medica. faculta. 5^a. 27. C/de oculis. 7^a. 188. C

Dulce calidum est & humidum plus minusue. 4°. de simplicium medica mentorum fac. 5^a. 30. A

Dulce & pinguiosum significat pingue. in 6^m. de morb. vulgaribus. commentario. 5°. 3^a. 191. G

de Dulci dicitur pingue, vt de melle & sirao. in 6^m. de morb. vul. commentario. 6°. 3^a. 195. G

Dulce quo modo improprie accipitur de fract. com. 3°. 7^a. 248. E

Dulcia calore adscitio sunt quæ ab igne præparantur. 4°. de simplici. med. facul. 5^a. 27. B

Dulcia quæ sint. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 27. B/de ocul. 7^a. 187. H

Dulces quidem sunt Aquæ fluentes versus septentrionem, in frigiditate autem excedunt. de bon. aquæ. Sp. 75. E

Dulcior erit aqua & frigidior si flauerit boreas. de bon. aquæ. Sp. 75. G

Dulcis minus est aqua flante Austro, sed magis calida q. flante borea. de bon. aquæ. Sp. 75. G

Dulcis aqua balneorum multi effectus. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. A

Dulcia Cerasia magis quæ intestinis sunt subducunt, sed minus grata sto macho sunt austeris. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. H

Dulces Cibi, sapidi, subtiles abstergunt, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72. E

Dulces cibi omnes sunt mali hepatis, & renibus. de diff. cont. Sp. 74. H

Dulces cibi & crassi succi quos morbos faciant. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 36. E

Dulcis Dolor dici non potest. 2°. de loc. affe. 4^a. 10. A

Dulces Fructus qui ex amaris fiant. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. F

Dulces & pprii sapido sunt fructus à terra sublimes. & ocul. 7^a. 188. A

Dulces & mansucti Homines vnde. de sperm. Sp. 40. D

Dulce Mel fit proprio calore. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 27. B

Dulce fit Mustum proprio calore & adscitio. 4°. de simplicium medic. facultatibus. 5^a. 27. B

Dulce Oleum mundificat. de diff. cont. Sp. 74. G

Dulces Passule numerantur inter cibos calidos. de diff. cont. Sp. 74. C

Dulces Passule leniunt ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A

Dulcis Pituita, non est frigida exquisite. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F

Dulcis amarus pulsus. 3°. de diff. puls. 4^a. 62. H

Dulcis Radix. i. glycyrrhiza, & eius vires. 6°. de simplicium medicamentorum fac. 5^a. 45. F

Dulce minus melle est Sacchar. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. E

Dulcis est Sanguis humidus feruens. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 41. D

Dulcissimum sanguinis trahit infans in utero, & simul etiam lactis parte aliqua fruatur. com. 5°. aph. 37°. Ex. 21. A

Dulces Sapores vocat Galenus, quos alij aqueos vocant. 4°. de simp. medicamentorum fac. 5^a. 25. C

Dulcis sapor qualis sit, & vnde oriatur. de ocul. 7^a. 188. A

Dulcis sapor vnde fiat. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 125. H

Dulces sapores tertij sunt in ordine calidorum descendendo. 4°. de simp. medica. fac. 5^a. 29. F

Dulcis saporis terminus est nutrire. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. F

Dulcis sapor summe, nutrit. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. F

Dulcis Succus à Praxagora & Philotimo, qui. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E

Dulcis succus acri aduersatur. de victus ratione in morbis acutis, commentario. 3°. 7^a. 130. B

Dulcis succus à calore temperato prouenit. 9°. de simplicium medicamentorum fac. 5^a. 68. C

Dulcis succus, cum est sine acrimonia & crassitie, celerius distribuitur. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. G

Dulcis succus quando est cum acrimonia et crassitie, citius deijcitur. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. G

Dulcis succus nutrit. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G

Dulcis terra dicitur, vbi aqua melior et potabilior fit. & bo. aq. Sp. 75. E

Dulcis, & pinguis terra aquam bonam facit. de bon. aquæ. Sp. 76. B

Dulce & austerum vinum Albates. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. F

Dulce est vinum Creticum. 1°. de dign. pul. 4^a. 70. H

Dulce vinum Falernum cognouit Galenus, cum primū Romæ gustasset, ex ijs quæ audierat. 1°. de digno. pul. 4^a. 70. H

Dulce vinum in Lydia Sesaminum. 1°. de dign. pul. 4^a. 70. H

Dulce est vinum Theriacum non acerbum. 3°. de diff. pul. 4^a. 53. G

Dulcis vini vires. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 283. E

Dulce vinum neq. subtile, neque lucidum. de vinis. Sp. 76. D

Dulce vinum, & calidum est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C

Dulce vinum antiquum citrinū est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C

Dulce vinum crassumq. consistentia calefacit. de vinis. Sp. 76. D

Dulce vinum digestibilis est aspero. de dissol. cont. Sp. 73. D

Dulce vinum, ponticum, crassum, nouum, tarde descendit. de dissolutione continua. Sp. 74. H

Dulce vinum crassum album quale in nutriendo. de dissol. cont. Sp. 73. F

Dulce vinum nigrum crassum quale in nutriendo. de diff. con. Sp. 73. F

Dulce vinum crassum, rubrum magis est nutritiuum. de diff. cōt. Sp. 73. F

Dulcia vina quo magis deficiunt à vehementi caliditate, eo minus capitatis grauedinem mentisq. lationem faciunt. de vinis. Sp. 76. E

Dulcia vina ledunt iecur, & splenem. de vinis. Sp. 76. E

Dulce vinum generat oppilationem in hepate, & lapidem in renibus & crassum reddit splenem. de diff. cont. Sp. 74. H

Dulcia vina intestinis inferioribus non nocent, propter quod tardant in hypochondrio quousq. digerantur & tenuentur. de vinis. Sp. 76. E

Dulce vinum quando non inflat. de dissol. cont. Sp. 74. G

Dulce vinum lenit ventrem. de dissol. cont. Sp. 75. E

Dulcia vina neque coeducunt secum, neque coeuacuant cholericos humores. de vinis. Sp. 76.E
 Dulce vinum purgatis tuto exhibetur. de prasag. exp. confir. Sp. 78.D
 Dulcia vina ad vrinas non cito veniunt. de vinis. Sp. 76.E
 Dulcia vina cholericis non sunt idonea. de vinis. Sp. 76.E
 Dulcia vina omnia materia sunt flaua cholera. de vinis. Sp. 76.E
 Dulcia vina febricitibus non cōpetūt eo q̄ sunt crassa. de vinis. Sp. 76.E
 Dulce vinum crassum obstruit, & obstructionē pficit. de vinis. Sp. 76.E
 Dulces Vuae numerantur inter cibos calidos. de diff. cont. Sp. 74.C
 Dulces vug quid agant. 2°. de ali. fac. 2°. 18.B
 Dulcis actiones. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39.A
 Dulcis operationes. de ocu. 7°. 188.B
 Dulcia gratissima gustui et cōuenientia naturae. 1°. de symp. cau. 3°. 17.D | F
 Dulcia quid agant in lingua. 1°. de simp. me. fa. 5°. 2.A
 Dulcis voluptatē habet guttur. de vic. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 127.G
 Dulce in se habet lingua. 1°. de symp. causa. 3°. 17.D
 Dulce quod in lingua pituitae species. 1°. de symp. cau. 3°. 17.D
 ex Dulcium genere est quicquid nutrit. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26.H
 Dulce plus aut minus est quicquid nutrit. 4°. de simp. me. fa. 5°. 28.E
 Dulce edendum calidum prope temperiem. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26.H
 Dulce nihil est molestum. 2°. de loc. aff. 4°. 11.G
 Dulcia aliqui auersantur. 4°. de san. tuen. 2°. 86.F
 Dulci delectantur viscera, & venter, & id raptim eliciunt. de vic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127.F
 Dulcibus omnibus lien & iecur intumescunt. 13°. meth. me. 7°. 83.E
 Dulce fundit, laeuigat, & mollit. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26.H
 Dulcia quo modo mundificant, & lauant. de ocu. 7°. 188.C
 Dulcia mordicationem protinus mitigant. 2°. de simplicium medicamē. facultatibus. 5°. 12.G
 Dulcia quae tollunt mordicationem. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12.G
 Dulcia, cum vehementer incaluerint, aut diu in ventriculo morata fuerint, vertuntur in bilem. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3°. 191.G
 Dulcia & pingua supra modum calefacta in amarā bilem vertuntur. 1°. de crisi. 4°. 130.A
 Dulcia omnia in bilem facile mutantur. 2°. de natur. faculta. 1°. 300.H |
 de vic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 126.C
 Dulce quando delectat, & quando in bilem conuertitur. de vic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127.G
 Dulcia sunt prohibenda calido iecori. de diff. cont. Sp. 71.F
 Dulcia apparent amara iethericis. de cura ietheri. Sp. III.A
 magis Dulce q̄ amarū q̄ videatur absinthii. de cura ietheri. Sp. III.A
 Dulce calidum, & siccum dandum, si aegritudo fuerit culpa phlegmatis. de dynamidijs. Sp. 19.F
 Dulcia humida & calida da laboranti ex cholera nigra. de dy. Sp. 19.F
 Dulcia humida, & frigida sunt danda, si culpa cholerae rubra fuerit aeger. de dyna. Sp. 19.F
 Dulcia, & boni saporis cur misceantur medicinis. de me. exp. Sp. 108.G
 DVQ sunt ex vnico coitu. an animal sit. 1°. 327.D
 extra DVODECIM horas tertianam exquisitam suas accessiones pertendere nunquā inuenies. com. 4°. apb. 43°. Ex. 33.H
 Duodecimū nunq̄ vidit iudicantem Galenus. 1°. de dieb. decr. 4°. 146.G
 Duodecimana duodecim qualis typus a quibusdam dicatur. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 91.H
 DVODENVM intestinum vnde dictum sit. de comp. memb. Sp. 59.A
 Duodenum dicitur quia cōtinet duodecim digitos. de anat. viu. Sp. 50.C
 Duodenum intestinum est sub portonario. de anat. par. Sp. 42.A
 Duodenum intestinum siue portonariū primū est. de anat. viu. Sp. 50.B
 Duodenum cur rectum & extensum est. de ana. viu. Sp. 50.C
 in Duodeno neruus est secundum latitudinem. de anat. viu. Sp. 50.C
 Duodeni & gula differentia. de anat. viu. Sp. 49.C
 Dupla videretur res vna, nisi nerui oculi iungerent. de ocu. Sp. 184.D
 Dupla cur res appareant oculis. 4°. de locis affectis. 4°. 22.A | de ocu. 7°. 186.B
 DVPLEX charchefius quo mō ex simplici fiat. de laqueis. 7°. 308.A
 Duplex charchefius quo implicetur circūponendo. de laqueis. 7°. 308.B
 Duplex charchefius quo modo implicetur. de laqueis. 7°. 307.H
 Duplex cochlea quae. de machin. 7°. 310.D
 Duplex fascia glomerata in vtranque partem ductam a superiore parte deorsum. de fascijs. 7°. 303.D
 Duplex oculus a superiori parte ductus. de fascijs. 7°. 297.E
 Duplex oculus in vtranque partem ductus a superiori parte deorsum. de fascijs. 7°. 297.F | Aliter ibidem.

Duplex oculus ex eodem ductus. de fasc. 7°. 297.G | Idem ab inferiori parte, H | idem in vtranque partem ductus. ibidem.
 Duplex spica ab aliquibus quadriga dicitur. de fasc. 7°. 301.D
 Duplex rhombus. de fascijs. 7°. 302.F
 Duplex vinculum ad cervicem. de fascijs. 7°. 302.D
 in Duplici vase, hoc est in diplomate, bullire. 7°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 180.A
 DVPLICATIONIS motum in lingua qui muscoli faciant. de anat. viu. Sp. 49.D
 cur Duplicata est interior vesicae tunica. de ana. viu. Sp. 51.D
 Duplicia ossum ligamenta quae. de vtil. resp. Sp. 62.G
 Dupliciter nominare quas res Graecorum consuetudo sit. commentario 4°. apb. 59°. Ex. 34.A
 DVPONDIVM quantum capiat. de pond. & mens. 7°. 276.D
 DVRA GI est velocis digestionis. de diff. cont. Sp. 73.C
 Duragi sunt boni chymi, & subtilis. Sp. 73.H
 DVRA TVM quod est, quia nativum humorem non retinet, id siccum potius quam durum appellatur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34.G
 cur Duret aliquis absque spiratione. de vtil. resp. Sp. 64.B
 DVRISSIMVM non potest vno impetu fieri molliissimum. 1°. de natur. faculta. 1°. 292.D
 Durissima arbor corallus nascitur in terra molli & luto in mari secū Aristotelem. de ana. viu. Sp. 46.A
 DVRI TIES consequitur mixtionem ex qualitatibus. 1°. de vtu par. tium. 1°. 115.D
 Durum sensu cognoscimus. 4°. de vtu pul. 4°. 83.D
 Durities tactus qualitas. de natura humana. com. 1°. 1°. 28.H | de sympto matum differentijs. 1°. 13.D
 Duritiei & mollietiei arbiter tactus. 2°. de dif. pul. 4°. 63.D
 Durities opponitur mollietiei. 3°. de san. tuen. 2°. 79.C
 propter Duritiem est os. 1°. de vtu par. 1°. 115.E
 Durities requiritur ad motum. 9°. de vtu par. 1°. 174.F
 Durities aliquid facit ad percipiendam pulsus contractionem. 1°. de digno. pul. 4°. 73.B
 Durities vnde arterijs. 1°. de dif. feb. 3°. 34.D
 Durities non frigoris, sed siccitatis ratione euenit. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 5°. 3°. 193.F
 Duritia inseparabilis est a sicco corpore, non tamen eius propria. 2°. de temperamentis. 1°. 17.F
 cū Duritie refrigeratio, malum. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 175.B
 Durities ex confluxu humorum nascitur, & curatur eisdem euacuatis. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 267.G
 Durities & inflammatio quo modo distinguantur. 7°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 263.F
 Durities affectus in quacunque parte corporis. introd. 15a. 59.C
 Durities quid in oculo. de ocu. 7°. 186.G
 Durities affectus partium interiorum palpebrarum. introd. 15a. 58.D
 Durities insensibilis cornea morbus. 1°. de symp. cau. 3°. 15.E
 Durities sensu carentes quibus fiant. 1°. de symp. cau. 3°. 14.G
 Duritia coniunctiva morbus. de ocu. 7°. 186.F
 Durities sensu carentes sunt morbi instrumentalium partium. 1°. de symptoma. cau. 3°. 14.G
 Durities, oedema, & inflatio, non sunt affectiones certa in solidis animatis partibus. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 139.D
 Durities cum limore significat inflammationē. de fract. cō. 2°. 7°. 236.C
 Duritiei & inflammationi cōe accidens. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 263.F
 Durities phlegmonodes habet duplicem scopum. 7°. de compo. medica. per genera. 5°. 263.F
 in Duritierum resolutionibus q̄ semper miscenda mollietia. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105.F
 Duritiem relaxat Asparagus. de simp. me. Sp. 80.G
 Duritiem emollit Asphodelus. de simp. me. Sp. 81.B
 Durities neruorum emollit Bdellium. de simp. me. Sp. 81.C
 Durities, & parotidas, & feruores soluiunt Carica sicut iris. de simplicium medic. Sp. 84.C
 Durities, & vulnerum rheumatismum emendant carica. de simplicium medica. Sp. 84.C
 Durities remollit & laxat omnis Cera. de simp. me. Sp. 82.B
 Durities veteres remollit finus omnis. de simp. me. Sp. 84.E
 Durities, & tumores soluit Cit. de simp. me. Sp. 84.F
 Durities dissoluit Gladiolus. de simp. me. Sp. 84.H
 Duritiem mollit, & relaxat Ibiscus. de simp. me. Sp. 85.E
 Durities

Durities & scrophas emollit Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Durities mollit, & relaxat Medulla omnis. de simp. me. Sp. 87. D
 Durities mollit Opopanax. de simp. med. Sp. 88. C
 ad Duritiem omnem Sampfuchus valde idonea est. de simp. me. Sp. 90. G
 Durities mollit Sepum. de simp. med. Sp. 90. B
 Durities lenit Syrax & mollit. de simp. med. Sp. 90. E
 Durities remollire potest Viscus. de simp. med. Sp. 91. H
 Durities diffundens. 5°. de comp. med. per ge. 247. A
 Durities discutiens. 6°. de cō. me. per ge. 5°. 262. H
 ad Durities callosas. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. B
 Durities cancerosas tollens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 ad Duritiem glandularum. de dyna. Sp. 26. A
 ad Durities humerorum. de me. fac. par. 7°. 174. D
 ad Duritiem iecinis. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. A
 Durities praesertim in mammillis digerēs. 5°. de com. med. per ge. 5°. 247. E
 Durities discutiens, & praesertim mammillas obsidentes. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 249. H
 Duritiem mammillarum soluit erbum. de sim. me. Sp. 85. B
 Durities praesertim in mammis discutiens cyzicenum. 5°. de compositio. medica. per genera. 5°. 250. B
 Durities in māmīs curans, & digerens. 1°. de comp. med. p ge. 5°. 217. B
 ad Durities maxime in māmīs emolliēdas. 3°. de com. me. p ge. 5°. 235. B
 ad Durities in mammis. 5°. de compo. med. per gen. 248. H/6°. 5°. 262. A/de pass. mul. Sp. 96. D
 ad Durities musculorum. 6°. de com. med. per ge. 5°. 262. D
 Durities nervorum facit cucumer erraticus. de simp. med. Sp. 83. A
 Durities nervorum lilium emollit. de simp. med. Sp. 86. D
 ad Durities nodosas. 6°. de compo. med. per ge. 5°. 260. B
 Durities in parotidibus quo curanda. 3°. de compo. med. se. lo. 5°. 146. F
 Duritiā praecordij. tollens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 263. B
 Durities quae sit in scirrho. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. G
 in Duritie lienis aceto vtaris. 1°. meth. med. 7°. 73. D
 ad Duritiem splenis, & hepatis emplastrum. secretorum. Sp. 99. E
 ad Duritiem splenis. de dynamidijs. 26. G/ secreto. 99. E/ de me. exper. 105. D/ de cura lapidis. Sp. 112. H
 ad Duritiem splenis electarium capparis. de med. exper. Sp. 108. B
 Duritie splenis valens medicamen Amalox. de me. exper. Sp. 106. B
 ad Duritiā trimestrem. 1°. de com. med. per ge. 5°. 214. G
 ad Durities veteratas & contumaces. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 265. C
 Durities in tumoribus mala. com. 5°. apho. 67°. Ex. 45. C
 de Duritie in ventre. quaedam conquerebatur. secretorum. Sp. 100. H
 Durities ubi in vlcere sit, quo oleo vtendum. 4°. de compo. medicamē. per genera. 5°. 236. A
 Durities ac densitas corporis vteri est causa sterilitatis. cōmentario. 5°. aphorismo 59°. Ex. 43. C
 Duriebus vteri aptissimum est oleū liliorū. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. B
 ad Duritiem vulvae. 1°. de com. med. per ge. 5°. 214. H
 quo modo Durities praeter naturā differat à compressione vteri propterea. com. 5°. apli. 54°. Ex. 42. E
 ad Durities. 10°. de comp. med. se. lo. 209. B/ 4°. de compo. medi. per genera. 241. B/ 5°. 246. H/ 6°. 5°. 261. B
 ad Duritiem omnem. 8°. de compo. med. sec. loc. 193. A/ 2°. de compo. med. per genē. 225. E/ 3°. 235. D/ 6°. 256. H/ 262. A/ 7°. 5°. 265. A/ B/ de med. exper. 105. D/ de cura lap. Sp. 112. H
 ad Duritiem omnem malagma. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. C
 Durities dissolvens malagma. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 200. C
 ad Duritiem omnem emolliendam. 10°. de comp. me. sec. loc. 205. C/ 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. D
 Durities emolliens. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 266. G
 ad Duritiem omnem dissoluendam. 10°. de com. me. sec. loc. 5°. 208. A
 DURUM quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 72. E/ F
 Durum quo modo vsurpetur. 4°. de dign. pul. 4°. 83. C
 Durum tribus modis dicitur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. E
 Durum ab Hippocrate dicitur crudum. com. 5°. apho. 67°. Ex. 45. C
 Durum contrarium molli. 12°. de vsu par. 1°. 192. H/ in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 160. B/ com. 5°. apho. 67°. Ex. 45. C
 Durum cum laxo non habet societatem. 11°. de vsu par. 1°. 191. F
 Durum aduersum ijs quae tensa sunt. 3°. de sa. tuen. 2°. 76. H
 de Duro & molli Aristoteles Platōe elimatijs egit. 3°. de diff. p. 4°. 63. E
 à Duro quo modo differt validum. 3°. de diff. pul. 4°. 63. D
 Durum non accommodatum ad sensum. 12°. de vsu par. 1°. 193. A
 Dura quae dicantur. 4°. de dign. pul. 4°. 83. D/ E

Dura quae sint. 3°. de diff. puls. 4°. 63. D
 Dura sunt quibus caro nostra cedit. 5°. de sim. me. facul. 5°. 32. F
 Dura per excessum quae sint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. E
 Durum absolute terra. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. E
 Dura habent plurimum terrae. 9°. de simp. me. facul. 5°. 64. G
 Dura & viscosa sunt crassarum partium. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. E
 Durum est & tactu ledit lignum omne fm Hipp. de machin. 7°. 319. E
 Durum cum frigore necessario non est siccum. 2°. de tempe. 1°. 17. G
 Durum siccum est in calore mediocri. 2°. de temp. 1°. 17. G
 ex Duro molle non enascitur. 12°. de vsu par. 1°. 193. B
 Durum ex molli non enascitur. 12°. de vsu par. 1°. 193. B
 Duro molle iungi non debet. de ana. viuo. Sp. 43. G
 Durum admodum cur frangatur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Durum non debet esse quod colliditur. de cau. morb. 3°. 9. G
 Duri proprium. 4°. de dig. pul. 4°. 83. F
 Dura mediocriter extenta ad interiora reflectuntur vt in calamis, viminibus, & virgis patet. com. 6°. apho. 46°. Ex. 51. E
 Dura & ossea nequeunt circumplicari. 1°. de vsu par. 1°. 114. C
 Durum quod ita est, vt nec difficile ad flectendum sit, & firmiter innititur, id & trahere valenter quicquid voluerit potest, & violenter trudere & fortiter tenere. 3°. de sym. cau. 3°. 28. H
 Durum siccumq, quod est, nihil in se ingredi sinit priusq, ipsum ex aliqua parte diuisum sit ac veluti exulceratum. 3°. de sym. cau. 3°. 29. A
 Durum difficulter recluditur. 3°. de sym. cau. 3°. 27. A
 Durum non facile eroditur. 3°. de sym. cau. 3°. 27. A
 Durum in similaribus. 2°. de san. tuen. 2°. 72. G
 Dura partes cur multae in animalibus. de marc. 3°. 46. C
 Dura corporis partes non sunt humidae. 2°. de temp. 1°. 17. G
 Dura Mater dicitur pellicula quae est sub cranio. de anat. par. Sp. 43. D
 Dura matris nomina. 9°. de ana. adm. 1°. 103. H
 sub Dura matrē est pia mater. de anat. par. Sp. 43. D
 ad Duram matrem tendens inflammatio non est absque periculo. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 133. H
 Durius Cerebrum cur sit in parte posteriori. de anat. viuo. Sp. 53. H
 Duros Oculos habent quaedam animalia. de ana. viuo. Sp. 48. C
 Dura est valde albugo in piscibus. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Dura caro quae proprie appellanda est. 2°. de san. tuen. 2°. 71. A
 ex Duris cur sit confectum Cor. de ana. viuo. Sp. 46. D
 Dura cur sit caro cordis. de anat. viuo. 46. D/ 52. F/ Sp. 55. G
 Durum cur sit creatum Os. de anat. viuo. Sp. 43. G
 Durum pedis vestigium qui musculus faciat. de mus. diff. 1°. 52. A
 Dura partes corporis cur habent meatus. 9°. de vsu par. 1°. 171. E
 Durum summe stupidum est & insensibile. 3°. de vsu par. 1°. 134. A
 Dura, & tarda digestionis cibi sunt praeposendi in fundo stomachi. de dissol. cont. Sp. 71. H
 Dura tarde digeruntur. de diss. cont. Sp. 73. D
 Dura sicca tarde descendunt. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
 Dura corpora inepta sunt. expulsiōi, & digestionī. 3°. de symptoma. tum causis. 3°. 29. D
 Dura generant humorem crudum. 3°. de ali. fa. 2°. 27. A
 Dura & terrestria cur plus dent alimenti. 1°. de ali. fac. 2°. 14. D
 Dura aquae quae. 3°. de diff. pul. 4°. 63. F
 Dura aqua, & frigida, qualis. de bon. aque. Sp. 75. G
 Dura aqua quibus obsit. de bon. aque. Sp. 75. G
 Dura natura est lupinus. de diss. cont. Sp. 73. B
 non Dura oia omnia bene parata, & cocta bonum generant humorem inter tenuem, & crassum. de diss. cont. Sp. 73. H
 Dura oia, elixa, aut assa cibis crassius, & cur. de diss. cont. Sp. 73. D
 Dura oia elixa, & assa, & fixa tarde descendunt. de diss. con. Sp. 74. H
 Dura oia tarde digeruntur. de diss. cont. Sp. 73. D
 Duris quis velocius digeruntur non dura. de diss. cont. Sp. 73. D
 non Duri pisces nec multae viscositatis generant bonum humorem inter tenuem, & crassum. de diss. cont. Sp. 73. H
 non Durae carnis pisces, nec multae viscositatis sunt temperati. de bonitate aquae. Sp. 73. D
 Duri, & viscosi pisces sunt crassi. de diss. cont. Sp. 72. H
 Duri pisces, quibus dominatur viscositas, generant phlegma. de dissol. tione continua. Sp. 74. B
 Durum vinum quo modo per metaphoram. 3°. de diff. pul. Sp. 63. F
 Durum quo modo dicatur vinum. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 117. F
 Durum abijciendum in herbis. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Duriora abijcienda ex his quae macerant. 7°. de com. me. se. lo. 5°. 180. H
 Dura

Dura & lapidosa quo modo lauanda. 2°. de sim. med. fac. 5^a. 13. A
 Duriora etiam per plures dies maceranda. 7°. de compo. medicamento
 rum secundum locos. 5^a. 180. H
 Durum de animo. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Durum institutum. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Durus iudex, qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Dura lex, quæ. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Durus ventus. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Durum studium. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Dura vita. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Dura nox, quæ. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Dura quæ facta sunt à frigore & siccitate, quibus curanda. 5°. de simpl.
 medicamen. facul. 5^a. 32. H
 à Duro alteratio pathema à Platone dicitur. de symp. diff. 3^a. 10. A
 Duri homines ubi. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Dura corpora habent Aegyptum & Arabiam incolentes. 3°. de compo.
 med. per genera. 5^a. 235. F
 Durus homo, qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Dura ne an mollia sint corpora considerare debet medicus qui curat. 9°.
 de simp. med. facul. 5^a. 66. B
 Dura corpora quo modo fiant. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. F
 Durum quot modis fiat. 5°. de sim. me. facul. 5^a. 32. F
 Durius quo modo reddatur corpus tumidum, & aquosum. in 6^m. de mor
 bis vulgaribus, commen. 2°. 3^a. 161. A
 Durius corpus quæ causæ efficiant. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. C
 Durum habitum facit succus affectus. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. C
 Durum corpus & gracile sit, ubi siccum pollet, altera contrarietate mo
 dum seruante. 2°. de temp. 1^a. 18. F
 Duri, & aridi qui. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. F
 Duri cuius sint temperamenti. de sal. diata. 2^a. 40. E
 Durum siccum habet habitum valentiorum quam mollius & humidius.
 de usu pul. 1^a. 229. G
 Durum & densum corpus facile tolerat quicquid extrinsecus occurrit.
 de consuetudine. 2^a. 61. D
 Duri debent ferè semper vti victu humidiori. de sal. diata. 2^a. 40. E
 Dura corpora quo modo sanari dnt p artē. 7°. de cōp. me. per ge. 5^a. 263. D
 Duris corporibus quæ conueniant. 2°. de com. medicamentorum per ge
 nera. 220. F/3°. 5^a. 235. A
 in Duris corporibus vsus medicamēti. 3°. de com. med. per gen. 5^a. 233. G
 Duris corporibus magis sicca exhibēda. 2°. de cō. me. per gen. 5^a. 220. F
 Dura corpora ferunt vehementia medicamenta, nō autem mollia. 5°. de
 simp. medi. facul. 5^a. 66. C
 Duri indigent medicamentis fortioribus. 2°. de compo. medicamentor
 um per genera. 227. B/7°. 5^a. 269. G
 Durorum potissimum corporum vulnera maxima sanantur à folijs &
 germinibus cornū. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 in Duro corpore quibus vtendum. de rem. par. fac. 7^a. 154. H
 pro Duris pūica acida, pro mollibus austerā. 3°. de compositione medi
 camen. secun. locos. 5^a. 148. E
 Dura partes difficulter euacuuntur. ars med. 11a. 70. H
 Dura, & densæ partes quare tardius sanant. c. 6°. apho. 49°. 1^a. 52. E
 Dura nō agglutinant neq; coalescunt, aut vix. 3°. de sym. cau. 3^a. 29. A
 Dura siccaq; non possunt concreescere. 3°. meth. med. 7^a. 19. A
 Dura quoniam sunt as, ferrum, aurum, & lapis non coalescunt; neq; ag
 glutinantur. 3°. de sym. cau. 3^a. 29. A
 Duras carnes glutinantiæ. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 227. B
 Dura quæ facta sunt ab atra bile, cancrofa sunt omnia, & ab emollien
 tibus exasperantur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 34. E
 Dura arcenda à phlegmone. 13°. meth. med. 7^a. 81. C
 Durum à siccitate quo modo curetur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. G
 Durum à congelatione quo modo curetur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. G
 Durum à repletionem quo modo curetur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. G
 Dura à crasso lentoq; humore calida possunt & sicca medicamenta. 5°.
 de simp. med. fac. 5^a. 34. E
 Dura emollit chamæmelon. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. D
 Dura emolliens medicamentum, quale. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 33. E
 ad Dura omnia apostemata. de cura lap. Sp. 112. H
 ad Duras mammās. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 268. F
 ad Duros musculos. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 268. F
 Durum splenem curans medicamen. de med. exper. Sp. 104. D
 ad Duros tumores & inflammationes in melancholicis. de mel. ex Gal.
 Ruff. & Poss. Sp. 110. C

Δυναμὸς φλογωστικὸς, id est facultates corruptionem inducentes, at
 trahere potest cucurbitula. de cucurb. scar. 6^a. 3. F
 DIONYSIACVM quid sit. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 125. D
 DYSÆSTHESIA, sensus difficultas. de symp. diff. 3^a. 11. C
 Δυσκοιτεῖν. de vict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 120. A
 DYSCRASIA & eucrasia sensu iudicatur. 1°. de sa. tuen. 2^a. 64. B
 Δυσελκὴς homo, qui dicatur. de vict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 124. E
 Δυσεντερία unde habeat nomen. 2°. meth. med. 7^a. 9. D
 Dysenteria symptoma. 2°. de sym. cau. 3^a. 21. E
 Dysenteria nomen quot modis accipiat. de art. com. 4°. 7^a. 287. H
 Dysenteria. fin. med. 47. F/introd. 11a. 57. D
 Dysenteria proprie, quæ. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. D
 Dysenteria proprie est vlcus intestinorū, quæ non repente, & affatim fit.
 6°. de locis affectis. 4^a. 36. D
 Dysenteria morbus longus intrinsecus. intro. 11a. 56. B
 Dysenteriarum differentia. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. B
 Dysenteria duplex est. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 146. E/
 2°. de locis affectis. 4^a. 49. G
 Dysenteria quatuor species numerantur. 3°. de sym. cau. 3^a. 28. B
 Dysenteria putat ab ignavis hepatica imbecillitas. 5°. de lo. af. 4^a. 34. F
 Dysenteria vitio hepatis quo modo differat à proprie dicta dysenteria.
 6°. de loc. affe. 4^a. 36. D/E
 Dysenteria quando sit, & quando non. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. B
 Dysenteria vexantur concepti in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
 Dysenteria causa. introd. 11a. 57. D
 Dysenteria cruenta causa quæ. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. D
 Dysenteria sanguinea quibus. 3°. de sym. cau. 7^a. 27. H
 Dysenteria cruentis correpti sunt, qui laborantes ad desidīa venire. de
 natura humana com. 2°. 7^a. 180. C
 Dysenteria quo modo fiant. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. III. C/ 3^a. 114. F
 Dysenteria quo modo fiant, docuit Hippocrates. de venæ sect. ad Eras
 stratum. 6^a. 7. D
 Dysenteriam facit humor mordax, & vlcera intestina, & eo remoto ad
 huc remanet affectus. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. C
 Dysenteria ex defluxione ad intestina. in 1^m. de morbis vulgaribus, cō
 mentario 2°. 3^a. 109. A
 Dysenteria cur vere & estate. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. A
 Dysenteria, id est difficultas intestinorum, quo modo sequitur leuitatem
 intestinorum. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. A
 Dysenterias multoties æstate faciūt aquæ paludose. de bo. aq. Sp. 75. D
 Dysenteria gignitur ex aqua per plumbeū canalem deriuata. 7°. de com
 pos. med. secun. loc. 5^a. 180. H
 Dysenteria totum corpus plerumque euacuat, vt hæmorrhoides & men
 ses. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. G
 in Dysenteriam via est decliuis, ideo cito excernitur. de natura humana
 commentario. 2°. 7^a. 180. D
 in Dysenteria euacuatur cum malo bonum. 3°. de sym. cau. 3^a. 26. G
 ex Dysenteria euacuationes siccitatem efficiūt. 1°. de dif. feb. 3^a. 34. D
 Dysenteria quæ cessat, quid faciat. de vict. ratio. in morbis acutis, com
 mentario 4°. 7^a. 144. C
 Dysenteria habet notas perfectas. 12°. meth. med. 7^a. 79. A
 Dysenteriam qui dolores præcedant. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. G
 Dysenteria excrementa q dicantur. in 1^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 124. H
 Dysenteriam esse in magnis intestinis significat intestini tunica eiecta la
 ta & crassa. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. D
 in Dysenteria exesa prima intestinorum tunica multi superuixere. 4°. de
 usu partium. 1^a. 141. B
 Dysenteria ex malignis vlceribus. 3°. de sym. cau. 3^a. 27. E
 ex Dysenteria leuitas intestinorum. intr. 11a. 57. E
 Dysenteria quedam ab atra bile. 3°. de sym. cau. 3^a. 28. B
 Dysenteria si ab atra bile caperit, letalis. 5°. de usu partium. 1^a. 145. E
 Dysenteria laborantes ab hæctica febre capti. 2°. de dif. feb. 3^a. 35. F
 ad Dysenteria curationem multū facit cognoscere locum in quo vlcus.
 6°. de locis affectis. 4^a. 36. E
 Dysenteriam sedcm habet cognitu facilem. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. D
 in Dysenteria vrina rubra prædicit mortem futuram. de dyna. Sp. 35. D
 Dysenteria curatio. in introd. 11a. 57. D
 Dysenteria quibus curetur. 12°. meth. med. 7^a. 74. G/H
 in Dysenteria victus tenuissimus adhibendus. de artic. cō. 4°. 7^a. 288. E
 in Dysenteria si curamus rofionem, est curatio symptomatis. 12°. metho
 di medendi. 7^a. 74. H
 ad Dysenterias conueniunt medicamenta, quæ cum eo quod refrigerant
 vni

rna adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 pro Dysenteria quæ adstringentia. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 in Dysenterijs debent accipi adstringentia, quæ non habent amaritudi-
 nem, vel acorem. de subst. empi. Isa. 33. F
 ad Dysenteriam aptum est radicis Althææ decoctum. 6°. de simp. medi-
 camen. facul. 5°. 46. B
 ad Dysenteriam vsi sunt oēs medici Balaustio. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. F
 in Dysenteria Capas comedendas cum pane dabat quidam. 12°. metho-
 di medendi. 7°. 75. A
 ad Dysenteriam sanguis Caprarum tostus. 10°. de sim. med. fac. 5°. 73. B
 ad Dysenterias optimū remediū est Cauda egna. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. F
 Dysentericis confert succus Centauræ. de virt. centau. Sp. 94. A
 Dysenterias sanant Cisthi flores cū vino poti. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. D
 Dysenterijs cum vino pota prodest Clematis daphnoides. 7°. de simplic.
 medicamen. fac. 5°. 51. G
 Dysenteriam sanat Cornu ceruinum. 10°. de sim. med. fac. 5°. 79. B
 contra Dysenteriam quō valeant Cochleæ. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 Dysenterias sanat Damasonium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 ad Dysenteriam quo modo Faba valet. de vict. ratione in morbis acutis,
 commentario. 4°. 7°. 152. G
 Dysenterijs remedio sunt Hedere folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Dysenterias curat Idea radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Dysenterias sanat semen Lappathi, oxylappathi, & hippola pathi. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 54. B
 ad Dysenterias valet Lentiscus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. H
 Dysenterijs accommodantur Lotbi lignorum assula derafa. 7°. de simpl.
 medic. facul. 5°. 55. A
 Dysentericis adhibetur Lycium. 7°. de sim. med. fac. 5°. 54. H
 Dysenterias sanat Lysimachios pota. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 pro Dysenteria Mora immatura. 2°. de ali. fac. 2°. 18. H
 ad Dysenterias accommodus est mori fructus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 56. C
 in Dysenteria Muria per clysterem. 12°. meth. med. 7°. 75. A
 Dysentericos iuuat Nymphaeæ radix & semen. 8°. de sim. me. f. 5°. 57. A
 ad Dysenteriam valet Ouum, si illi adiungatur aliquid, quod ad dysente-
 riam valet. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
 Dysenterias iuuat Phyllitis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 in Dysenteria putrescentia vlcera colluit, & desiccatur salsugo piscium sal-
 sorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 ad Dysenteriam exhibetur radix Polemonij. 8°. de sim. me. fac. 5°. 59. A
 Dysenteriam sistit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 Dysenteria laborantes iuuant Poma cocta cum pane sumpta. 2°. de ali-
 men. facul. 2°. 19. H
 ad Dysenterias commoda est membrana quæ est sub cortice Roboris &
 sub glande eius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Dysenteriam quo modo Rubia valet. de vict. ratio. in morb. acutis,
 commentario. 4°. 7°. 152. G
 ad Dysenterias idonea remedia sunt Rubi flos & fructus. 6°. de simpli-
 medicamen. facul. 5°. 44. G
 ad Dysenterias congruit Sideritis achilleis. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. D
 ad Dysenteriam quo modo caninū Stercus. 1°. de sim. med. fac. 5°. 75. E
 ad Dysenterias vtilissima est Theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. B
 ad Dysenteriam pillulæ probatæ. de dyna. Sp. 28. A
 ad Dysenteriam, Andromachi. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 203. A
 ad Dysenterias. 10°. de sim. me. f. 5°. 73. G | de dyn. 27. H | Sp. 28. A | C
 ad Dysenteriam, & tenteriam probatum remedium. de dyna. Sp. 28. A
 ad Dysenteriam diuturnam. de rem. par. fac. 7°. 160. A
 de DYSENTERICIS 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 202. H
 Dysenterici veri qui. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. H
 Dysenterici quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
 Dysentericorum pulsus. de dyna. Sp. 35. A
 Dysenterici non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. F
 in Dysentericorum deiectionibus, vbi vehementer rodunt, quæ valeant.
 12°. methodi medendi. 7°. 74. G
 Dysentericis valet Adeps caprinus. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. H
 Dysentericis et tenebris cur potius imponatur adeps caprinus, quæ suil-
 lus. 10°. de sim. med. fac. 5°. 78. H
 Dysentericis magnum facit adiutorium Cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
 Dysentericos sanat Cytinus. de simp. med. Sp. 78. C
 ad Dysentericos & coliacos Coagulum equinū. 10°. de sim. me. f. 5°. 74. E
 Dysentericis facit Eleliphacos. de simp. med. Sp. 84. A
 Dysentericis facit Erythrodanum. de simp. med. Sp. 84. B
 Dysentericis prodest Faba. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. D

Dysentericis iniicitur Garum. 11°. de simp. med. 5°. 83. G
 Dysentericis Gnaphalium exhibent ex quopiam vinorum austerorum.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 Dysentericis profluuium statuit Gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 Dysentericos adiuuat vaccini Lactis potus. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
 ad Dysentericos affectus admodum efficax remedium est Ladanum. 7°.
 de simp. med. fac. 3°. 51. D
 Dysentericis exhibetur Lemonij fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
 Dysentericis cibus accommodus Lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Dysentericis prodest Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Dysentericis acutibus admiscet Macer. 7°. de sim. med. fac. 5°. 55. A
 Dysentericis Myrta remedium est. de simp. med. Sp. 87. E
 Dysentericis pdest Onū in aceto coctū perdurū. de simp. me. Sp. 88. E
 Dysentericis vtiliter editur Portulaca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
 Dysentericos remediatur Psyllium. de sim. med. Sp. 89. A
 Dysentericis confert Rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Dysentericis vtile Scirofmu. de dyn. Sp. 28. D
 Dysentericos iuuat Spina alba. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
 Dysentericis iniicitur Stæbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Dysentericis fortiter prodest Terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Dysentericis valet cortex Thuris. 7°. de simp. fac. 5°. 54. D
 Dysentericis dantur Vina austera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 Dysentericis facit botrus Væ immaturæ. de simp. med. Sp. 92. B
 Dysentericis antidotum vtile. de dynam. Sp. 27. G
 ad Dysentericos catapotia. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 204. B
 ad Dysentericos epithemata. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 204. D
 ad Dysentericos infusa. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 203. E
 Dysentericus pastillus. intro. Isa. 57. D | de com. me. sec. loc. 5°. 204. A
 ad Dysentericos pastillus Beritij. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. B
 ad Dysentericos & hæmoptoicos puluis. de dyna. Sp. 25. B
 Dysentericis conueniens stomaticum. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 170. H
 ad Dysentericos Asclepiadæ. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 204. A
 ad Dysentericos Clidion. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. B
 ad Dysentericos Flauij Pyctæ, id est pugilis. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 203. D
 ad Dysentericos ex scriptis Lucij. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 203. D
 ad Dysentericos Dhamyræ. 9°. de com. me. sec. lo. 5°. 203. H
 ad Dysentericos Valentis. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 203. C
 ad Dysentericos non febrientes. 9°. de com. med. sec. loc. 5°. 204. C/D
 ad Dysentericos. 7°. de compo. medic. sec. loc. 180. A | 182. G | 184. A | E |
 F | 185. B | D | 186. A | 188. E | 191. C | E | 192. H | 203. A | B | C | 9°. 204. B |
 5°. de compositio. medicamen. per. gene. 5°. 254. B | de rem. par. facul.
 158. H | 7°. 159. G | H
 ad Dysentericos inueteratos. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 204. C/D
 Dysenterici sanati vno die. 12°. meth. med. 7°. 75. A
 DYSEPULOTA vlcera, id est ad cicatricem vix venientia, quæ vocen-
 tur. 1°. de compo. med. per ge. 5°. 217. B
 Dysepulota, quæ propria. 4°. de com. med. per gen. 5°. 233. G
 Dysepulota quæ medicamenta. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. C
 ad Dysepulota. 2°. de comp. me. per ge. 224. E | 5°. 245. C
 DYSCINESIA, id est difficultas motus. de symp. diff. 3°. 11. B
 Δυσωσθία quid. 1°. de vsu par. 1°. 117. A
 Δυσωσθία vnde dicta. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Δυσωσθία quid significet. 1°. de diff. resp. 3°. 56. B
 Dyspnœa respirationis symptoma. de symp. diff. 3°. 11. G
 Dyspnœam quo modo faciat angina. 4°. de lo. aff. 4°. 27. A
 Dyspnœas facit os vetriculi ratione societatis. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Dyspnœa ex pulmone vel thorace affecto quos habet pulsus. 4°. de præ-
 sag. ex puls. 119. H | 4°. 120. A/B
 Dyspnœa conuenit centaurium maius. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. G
 ad Dyspnœam. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. G | 186. H | 5°. 187. A
 DYSPNOICI quid. fin. med. Isa. 47. E
 Dyspnoicis conuenit epithymum. de dyn. Sp. 21. B
 ad Dyspnoicos Antonij Musæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. E
 ad Dyspnoicos Chariclis. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 186. E
 de Dyspnœa ab Hippocrate scriptum. 4°. de loc. affect. 4°. 27. B
 ad Dyspnoicos. 7°. de comp. med. sec. loc. 185. E | 9°. 5°. 202. D
 DYSPRACHITIS Damocratis. 5°. de comp. me. per gene. 5°. 248. E
 Dysprachitis medicamentum. 5°. de compo. med. per ge. 5°. 248. E
 Δυσπράχτοι quid significet. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 172. D
 DYSVRIA. fin. med. Isa. 44. B
 Dysuriæ causa. introd. Isa. 57. A
 in Dysuria confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 94. A

ET, H, antiqui eodem charactere notabant. in 6^m. de morbis vulgarib. com. 3°. 3^a. 169. F

EADDEM genere possunt esse contrariissima. aduersus Lycum. Ex. 63. E

Eadem non sunt saepius repetenda. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 236. G

cur Eadem bis & ter quandoq; repetantur. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. H

Eadem de eisdem semper asserbat Galenus. ad Thras. 2^a. 101. F

Εαυτὸν τιμωροῦμενος. de arti. com. 2°. 7^a. 258. H

EBEA seu oliu. lachryma, quid sit, & eius vires. de simpl. medicamen. Sp. 83. F

EBENV quid. de simp. med. Sp. 83. F

Ebenus calfacit, extergit, & est tenuiū partiū. 6°. de sim. me. f. 5^a. 46. F

Ebenum vires habet acres, & aliquatenus stypticas. de sim. m. Sp. 83. F

Ebeni scobes collirijs miscentur & ad vulnera polyhema. de simp. medicamen. Sp. 83. F

Ebenus ad oculos valet. de vic. ra. in mor. acu. commen. 4°. 7^a. 151. G

Ebenus tritus cum aqua in succum soluitur. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 46. F

EBINVS monachus secretorum. Sp. 97. E

EBISCVS quā vim habeat, & qualis. 6°. de simp. med. facul. 5^a. 46. E

ERRIVS quo modo fieri quis possit ex vno solo vini cyath. 3°. de medic. fac. par. 7^a. 174. E

Ebrietatis signa, supinū iacere, hiare, & stertere. 2°. de mo. m. 1^a. 314. D

Ebriorum vrina, qualis. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. G

Ebrii habent musculos quiescentes. 2°. de motu mus. 1^a. 314. C

in Ebrietatibus musculus grauat, & ratione, aliquid inuite emititur. 2°. de motu muscu. 1^a. 314. F

Ebrietate agimus quādam, quorum non recordamur. 2°. de motu muscu. lor. 1^a. 315. B

in Ebrietatibus cur in posterum non recordamur eorum quē egimus. 2°. de motu mus. 1^a. 315. B

Ebrietate qui morbi fiant. de caus. mor. 3^a. 7. D

Ebriorum cerebrum perfunditur multa humiditate, qua aggrauantur. com. 6°. apho. 32°. Ex. 49. H

Ebrii incidunt in podagram. com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A

Ebrii cum ebrii coeunt. 11°. de vsu par. 1^a. 188. B

Ebriorum semen est vitiosum. 11°. de vsu par. 1^a. 188. B

Ebrietates quod nocumentum faciant fœtui. 11°. de vsu par. 1^a. 188. B

cur Ebrii quandoque balbutiant. commen. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H

Ebrietas causa extrinseca doloris capitis. 2°. de com. me. se. loc. 5^a. 131. H

Ebrii quo modo delirant. 2°. de diff. resp. 3^a. 67. H

Ebrius quod accidit, idem accidit quandoque & egritudinibus incipientibus. de comate. 3^a. 50. H

Ebrietatibus quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B

Ebrius si qs repēte obmutuerit, cōuulsus mori. cō. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G

Ebrietati folia brassicæ naturaliter resistit. 2°. de com. m. se. loc. 5^a. 133. D

ab Ebrietate præseruat amethysta. 2°. de com. me. sec. lo. 5^a. 138. B

Ebrietati myrta aduersatur. de simp. med. Sp. 87. E

Ebrietas non soluitur eodem tempore in omnibus, sed secundum naturā potatoris, & vini. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G

Ebriabantur eunuchi tempore Galeni. com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A

Ebrietatem quidam heri dimiserunt, & de his agere audent, quē excitatissimi non sine timore tractant. ad Thras. 2^a. 107. G

Ebrietas quo modo cauenda. 3°. de med. fac. paran. 7^a. 174. E

EBULLITIO quid sit. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 8. G

Ebullitionem facit fermentum in pasta. de anat. viuo. Sp. 51. H

Ebullitione remouentur aquæ vitia. de diff. cont. Sp. 75. D

Ebullire facit Soranus simplicia linteolo illigata in confectioe ex capitibus papaueris. 7°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 180. G

Ebullire ad dimidiū q̄ debeat in Arteriaca. 7°. de com. me. se. l. 5^a. 178. H

Ebullitio tenuium humorum, qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. D

Ebullitio imatæ caliditatis est passio cordis. de virtutibus nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. D

EBVLVS, sambucus, quid, & eorum vires. de simp. med. Sp. 84. B

Ebuli radix hydropicos, & inanit, & purgat. de simp. me. Sp. 84. B

Ebuli folia ventris sunt purgatiua. de simp. med. Sp. 84. B

Ebulus siccus, conglutinatius, & digerens. 6°. de simp. me. f. 5^a. 42. A

ECBYRSOSIS ossium affectus. intro. 159. D

Εκ βυρσώματα. de articu. 7^a. 287. B

ECCATHARTICA. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. A

ECCOPE quid. fin. med. 15. 48. C

Eccope fractura in capite. fin. med. 15. 48. C

Εκκοπρωτική. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. C

ECCHYMOSIS quid dicat ab Hipp. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 161. D

Ecchymoma quid sit secundum Hippocratem. 5°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 158. E

Ecchymosis est cum sanguis effusus est in spatia quæ vas circumiacent. com. 6°. apho. 20°. Ex. 48. C

in Ecchymosi impossibile est sanguinem remanere sanguinem. commen. tario 6°. apho. 20°. Ex. 48. C

Εκχύμωσις quō ab inflammatione differat. cō. 6°. apho. 20°. Ex. 48. C

Εκχύμωσις fit in contusione, & ruptione. 4°. meth. med. 7^a. 23. B

Ecchymosis quid indicet. 4°. meth. med. 7^a. 29. C

Ecchymomatum remedia. 4°. meth. med. 7^a. 29. C

Ecchymomata non debent diu adstringi. 1°. de com. me. per ge. 5^a. 211. G

Ecchymoseis digerit ptarmice. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. C

Ecchymomatum medicamenta sero quā aqua diluere præstat. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. G

ad Ecchymomata quæ digerendo conferant. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 75. G

ECHECOLTON quid fm grecos. 2°. de com. me. per gene. 5^a. 219. B

ECHINVS quam vim habeat. 11°. de sim. med. fac. 5^a. 81. G

ECHINI herbæ fructus acerbis repellit, & exiccat. 6°. de simpl. me. dica. facul. 5^a. 47. G

Echini herbæ fructus ad oculorum & aurium fluxiones. 6°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 47. G

ECHINI marini quo modo edantur. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. E

Echini marini subducunt ventrem. de atten. vic. 2^a. 45. B

ECHO quo modo fiat. de hist. philos. Sp. 9. G

ECHII semen. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 195. H

ELECTA medicamenta. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. A

Electas id est delingibiles confectioes. 7°. de com. med. se. lo. 5^a. 178. C

ECLEGMA Amaranti ad sanguinis reiectionem. 7°. de composio. med. secundum locos. 5^a. 184. D

Eclegma Faustianum. 7°. de com. phar. sec. loc. 5^a. 180. A

Eclegma hepaticum Paulini. 8°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 195. F

Eclegma peripneumoniæ. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. C

Eclegma ad tussim. de rem. par. fac. 7^a. 158. D

ECLIPSIVM veræ prædictiones. de lib. pror. 15. 13. F

Eclipsis facile speculo discernitur. de hist. philo. Sp. 7. A

Εκπεσώνυμνον quid. de fracturis. com. 3°. 7^a. 247. D

Εκφεγγίς. 11°. meth. med. 7^a. 71. D

ECPHRACTICA, id est deobstruentia, quæ dicantur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 150. A

Ecphractica. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. A

Εκφυσίς quid. 5°. de vsu partium. 1^a. 142. E/de vic. ra. in morbis acutis, commentario 2°. 7^a. 120. G

Εκφυσίς prima in ordine intestinorum. 5°. de vsu par. 2^a. 142. E

Εκπλεθγίς quid. 2°. de san. tuend. 2^a. 74. F

ECPLEXIS quid. fin. med. 15. 50. D/12°. meth. med. 7^a. 77. D

ECPLESMA quid. fin. med. 15. 48. C

Ecpiesma fractura in capite. fin. med. 48. C/intro. 15. 59. F

Ecpiesma fractura caluariæ. intro. 15. 59. C

ECRYTHMVS pulsus qui sit. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. H

ECTASIS melancholica, quæ in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. C

Ecstasi coma contrarium est in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 79. D

in Ecstasim si desinunt aphonia in febre, perniciosum in 1^m. prorrhethico. commentario 2°. 4^a. 172. B

Ecstasis cum silentio in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 172. B

Εκσάσις meminit in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. C

Εκσάτικαί facultates, id est quæ vim habent animum alienandi. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. G

ECTROPION quid. fin. med. 48. G/intro. 15. 58. G

Ectropion oculi affectus & generum. fin. med. 15. 48. F

Εκθύματα, & εκθύσις vnde dicta in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 145. A

Εκχολλα. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 210. G

EDACES homines, qui in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 4°. 3^a. 185. H

Edaces placentis, & edulys latantur. de cog. cur animi mor. 2°. 53. D

ob EDACITATEM nihil in omnium conspectu auidius deuorandum. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53. D

Edere, & bibere necessaria sunt animanti. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. H

Edendi finis, qui. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. A

Edendum quo

Edendum quo tempore. 4°. de usu partium. 1^a. 136. F
 Edendi quo modo sint cibi crassi à non calidis, & qui non mouentur. de
 dissolutione continua. Sp. 72. G
 Edentes nutrimenta mali succi pruritu exercent. 2°. de sym. cau. 3^a. 23. H
 Edendum quandoq; in morbis, & plene, collige. de art. cō. 3°. 7^a. 275. C
 inter Edendum, & dormiendum plus humorum quibus colligitur, & p
 vigiliis minus. 1°. de prasag. ex pul. 4^a. 109. F
 Edetes, & bibetes necessario faciunt excrementa. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. H
 Edentis supra consuetum affectus. 6°. de locis. aff. 4^a. 38. B
 Edit q multū hyeme, vere suffocat. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. 292. B
 Edat parum habens lapidem. de cura lap. Sp. 112. B
 Edibilium nullum vehementer calefactum durare imputre potest. 3°. de
 sympto. caus. 3^a. 25. D
 Edi quæ ab aliquo animali non possunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. C
 Edicta. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 145. C
 EDIFICATORIA ars acuit nimium. de cu. ani. pec. no. 2^a. 56. G
 Edificator quæ non nouit. ad Thras. 2^a. 108. G
 Edificatori similis luctator. ad Thras. 2^a. 108. G
 EDITVS ruber est, si sperma conceptum à muliere fuerit in tribus bo
 ris sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Edix. de fracturis. com. 2°. 7^a. 233. D
 EDUCATIO quæ. de const. ar. Isa. 42. F
 Educacio quid sit. quod animi mores. 1^a. 321. B
 Educacio vitia abolet. quod animi mores. 1^a. 321. A
 Educacio parit virtutem. quod animi mores. 1^a. 321. B
 quæ EDUCANTVR ex cute corporis. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur de stomacho. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur ex hepate. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur ex splene. de cathar. Sp. 94. G
 Educantur ex intestinis maioribus scybala, et lubrici lati. de cath. Sp. 94. G
 Educantur ascarides ex extremo intestino. de cathar. Sp. 94. G
 quæ Educantur ex renibus. de cathar. Sp. 94. G
 Educitur vrina ex vesica. de cathar. Sp. 94. G
 Educuntur ex matrice sanguinis ichores. de cathar. Sp. 94. G
 Educentia à particularibus membris localia medicamenta esse certum
 esse cathartics. Sp. 94. H
 Educere perfecte, & suauiter. de dynamidiis. Sp. 20. G
 Educentia lacrymas ex oculis cenotica oculorum. de cathar. Sp. 95. B
 ad Educendam bilem flauam. secretorum. Sp. 99. D
 Educentia atram bilem quæ. de cathar. 94. G/secretorum. 99. D/de
 mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 Educit atrā bilē epithymi & elleborus calida, & sicca. de cat. Sp. 94. G
 ad Educendā melancholiā medicamenta. de mel. ex. Gal. Ruf. Sp. 109. G
 Educentia pituitam, quæ. de cathar. Sp. 94. G
 ad Educendum humorem viscosum. de med. exper. Sp. 105. E
 Educentia sanguinem, quæ. de cathar. Sp. 94. G
 Educenda quantitas sanguinis in scarificatione quæ fit mulieribus quæ
 non purgantur. de cucur. scar. 6^a. 4. A
 Eductio sanguinis si quis indigeat in melancholia. iubet Possidonius pri
 mo venā secare, postea euacuare. de mel. ex Gal. R. & Pos. Sp. 109. H
 Eductio quæ ex pulmone fit, idoneū est vinū pauciferū. de vin. Sp. 76. C
 Educentia lapidem renum, & vesicæ. de cathar. Sp. 95. D
 Educationi affectus aliqui obstant. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. A
 de EDULIS non potest fieri regula communis, sed de aliquibus. 3°.
 de alimentorum facul. 2^a. 28. D
 Edulia media quæ sint. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. D
 Edulium Hispanum diu durans. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D
 Edulium quod recens leuitur ex Hispania Romam. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 Edulium ex carne leuigata cum melle. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D
 Eduliorum vires ante experientiam quo modo cognoscantur. 1°. de ali
 mentorum facul. 2^a. 11. H
 Edulia madefacta vel cocta ostendunt quātum tumoris habeant. de bo.
 & vitio suc. 2^a. 36. G
 Edulia adeo erant aucta tempore Galeni, vt nihil addi posse videretur.
 com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 ex Edulijs multis fit perturbatio. de victus ratione in morbis acutis,
 commentario 1°. 7^a. 111. G
 Edulia quæ cōpetāt pueris, & quæ rigentibus. 3°. de sym. caus. 3^a. 29. C
EFFASCINATIONES medica-
 dicula. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. D
 EFFECTIVVM quid. 6°. de decre. Hippo. 1^a. 260. F

Effectuum quot modis diuidatur. ars med. Isa. 62. B
 Effectuum quot modis subdividatur. ars med. Isa. 62. B
 Effectricem causam, febrem, & putredinem inter se conferre difficile
 est. 11°. meth. medendi. 7^a. 70. A
 Effectrices qualitates frigidum & calidum. 2°. de sem. 1^a. 339. A
 Effectrix artes, & actus quo differant. ad Thras. 2^a. 105. H
 Effectricium artium duplex officium. ad Thras. 2^a. 106. D
 inter Effectrices medica ars reponitur. ad Thra. 2^a. 106. D
 Effectrices scientiæ sumptiones in singulis rebus. 2°. de decre. 1^a. 240. A
 EFFECTIVVM & causarū cognitio cur necessaria. intr. Isa. 52. A
 de EFFICACIA & qualitate errantium planetarum septem clima
 tum. de spermate. Sp. 40. B
 Efficax & factrix causa idem. de mult. 3^a. 77. B
 EFFICIENS causa prima naturalium rerum deus. de historia philoso
 phica. Sp. 3. F
 Efficiens, & finis causæ principalissima. de caus. procatbar. 3^a. 95. F
 Efficiens, & materia semper necessaria. de caus. procatbar. 3^a. 95. G
 Efficientis causæ opus auget, eius aucta substantia. c. 6°. apho. 5°. Ex. 46. H
 Efficiens causa adipis, quæ. de anat. viuo. Sp. 55. G
 Efficiens causa carnis, quæ. de anat. viuo. Sp. 55. G
 EFFLATIO quid sit. 8°. de anat. administra. 101. B/2°. de motu
 musculorum. 1^a. 316. C
 Efflatio à quibus fit musculis. 2°. de mot. mus. 1^a. 316. C
 Efflatio quomodo differt ab expiratione. 7°. de usu par. 1^a. 157. H
 Efflationi contraria est vehemens inspiratio. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. C
 Efflatio quando est. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. C
 Efflationis gratia, muscoli magni in epigastrio. 4°. de usu par. 1^a. 137. F
 Efflatio propria materia vocis. 7°. de usu par. 1^a. 157. H
 Efflationis naturalis tāta pars perit, quanta portio musculorum inter
 costalium resoluitur. 8°. de ana. adm. 1^a. 102. C
 de EFFLORATIONIBVS, & qd sint. de me. fac. par. 7^a. 161. G
 Efflorescentias oēs curat cyclaminis radix. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. F
 si EFFLVERET nihil ē nostro corpore, cibo non indigeremus. de vict.
 rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 115. E
 Effluvia cohibet somnus. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 125. C
 per Effluxionem abscessus. de morb. vul. cō. 2°. III. F/cō. 3°. 3^a. 124. E
 EFFLOMINATIO quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 214. G
 Effeminatio, id est debilitas. com. 6°. aph. 16°. Ex. 38. G
 Effeminationem carniū facit calidū. com. 5°. apho. 16°. Ex. 38. G
 Effeminationē facit ocium. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. B
 EFFVNDIT humores corporis calor naturalis. de victus ratione in
 morb. acut. com. 4°. 7^a. 140. A
 EFFVLGESCIENTIÆ quæ. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 154. G
 EFFVSIO quæ sit fm Hippocratē. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. F
 ad Effusionem sanguinis matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
 Effusa & rigores ad scirrhum pertinent, & senibus contingunt. de tum.
 præter naturam. 3^a. 84. C
 de **EGER ENDI** & vomendi motu. de mot. man.
 & obscuris. Sp. 68. G
 Egerere qñ naturale est, & non voluntariū. de mot. man. & obs. Sp. 69. C
 Egerentem videns prouocatur ad hoc. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Egerendi voluntas inanis his qui malos succos ob annonam ederant. de
 bon. & vit. suc. 2^a. 33. H
 ad Egerentes sine voluntate. de dyna. Sp. 27. H
 EGESTAS, copia, qualitas mala humores occupant. de mul. 3^a. 79. C
 per EGESTIONES expelluntur superflua. de compagine membrorum,
 siue de natura humana. Sp. 59. B
 Egestionis gratia, muscoli magni in epigastrio. 4°. de usu par. 1^a. 137. F
 Egestionē nullus potuit ēt p dies paucos retinere. 2°. de mo. mus. 1^a. 315. E
 Egestio quō vrgeat nos operari fm ipsam. 2°. de mo. mus. 1^a. 315. E
 in Egestionē cur thorax restringatur. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. B
 Egestio cur non fit frequenter, & subito. 4°. de usu par. 1^a. 14. D
 in EGIOPE quo adhibeantur ferramenta candentia. intr. Isa. 59. F
 EGRESSIO primi paris neruorum dorsi vbi sit. de ana. viuo. Sp. 53. H
 Egressio secundi paris neruorum dorsi, vbi. de ana. viuo. Sp. 53. H
 Egressio tertij paris neruorum dorsi, vbi. de anat. viuo. Sp. 53. H
 Egressio quarti paris neruorum dorsi, vbi. de anat. viuo. Sp. 54. A
 Egressio quinti paris neruorum dorsi, vbi de anat. viuo. Sp. 54. A
 Egressio sexti, septimi, & octauī paris neruorum dorsi vbi sit. de anat.
 mia viuorum. Sp. 54. A
 Egressio primi paris neruorum pectoris, vbi. de anat. viuo. Sp. 54. B
 Egressio secundi paris neruorum pectoris, vbi. de anat. viuo. Sp. 54. B
 in EGYPTVM

in EGYPTVM Persica arbor translata non mutat formā, sed acquirit bonum alimentum. 2°. de semi. 1°. 336.F
 ab Εἰκός dicitur εἰκότως: in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 138.G
EIICERE quid significet. 3°. de decretis Hippocratis, & Plat. 1°. 244.G
 Electionibus sanguinis auxiliatur symphytum petrum. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 61.F
 Εἰλεός unde habet nomen. 2°. meth. med. 7°. 9.D
 ab EISDEM cur aliqui iuuent, aliqui ledantur. 5°. de san. tuen. 2°. 53.D
 EISELCYSMVS quid fin. med. 1°. 50.D
 de E'γώ voce. 3°. de decre. Hippo. 1°. 244.H
 super E'γώ voce etymologia chrysippi. 2°. de decre. Hippo. 1°. 234.F
 E'γώ quid significet. 2°. de decre. Hippo. 1°. 234.F
 E'γώ manuum mutu dicimus. 2°. de decre. Hippo. 1°. 234.F
 E'γώ quo modo pronuncietur. 2°. de decre. Hippo. 1°. 234.F
ELABI & trahi sunt verba vetera ad extra motum signifiantia. de trem. palp. convuls. & rig. 3°. 54.H
 ELAEAE floruit Xenophanes. de hist. philosof. Sp. 2.G
 Elaea quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46.F
 Elæon. 6°. de simp. med. facul. 5°. 46.F
 Ε'λαϊώδης, pinguedo in vrinis mortē significat. de morb. tem. 3°. 89.G
 ELAPHOBOSCVS calfacit, & exiccat in secundo. 6°. de simpl. medicamentorum facultatibus. 5°. 47.B
 ELATERIVM quid & eius vires. de simp. med. Sp. 83.G
 Elaterium dicitur cucumeris agrestis succus. 8°. de sim. me. fac. 5°. 60.E
 Elaterium quo modo fiat. de dynamid. Sp. 23.A
 Elaterium quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 83.G
 Elaterium quale eligendum. de dynamid. Sp. 21.F
 Elaterium multi possunt gustare, & intueri, tamen eius utilitates ignorant. 1°. de elem. 1°. 5.H
 Elaterium, quale. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60.E
 Elaterium in secundo ordine calidum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60.E
 Elaterium mensis ciet, fetum interimit, ad angina laborantes valet, regio morbo affectis bonum est, & capitis dolores sanat. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 60.E
 Elaterium purgat pituitam, & bilem. de dynamid. Sp. 21.F
 Elaterij dosis & cui miscendum. de dynamid. Sp. 21.F
 Elaterium totum corpus promouet, ventrem, & viscera depurgat, & vomitum suscitatur. de simp. med. Sp. 83.G
 Elaterium venenū esse dicitur si supra modū sumatur. de sim. me. Sp. 83.G
 Elaterium purgat nares. de cathart. Sp. 95.B
 Elaterium quo infundendū in nares. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 139.E
 Elaterium medicamentum, quo utebantur Cnidij in non acutis. de victus rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 108.F
 ex Elaterio cataplasma Antonij musæ. 9°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 200.E
 ELATE germen tenerum palmae, quale. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63.C
 ELATINE parum refrigerat & adstringit. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 47.B
 ELATIO pertinet ad irrationalē facultatem. 4°. de decre. 1°. 248.F
 Elati quo modo tractandi. de hist. philosof. Sp. 3.A
 ELCORODANI cor. de medic. facile parab. 7°. 167.B
 Ε'λκισια, Ε'λκτικα, & Ε'πιπρωσικα δυνάμεις idem. 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 36.F
 ELECTIO opus animæ. 2°. de loc. affect. 4°. 13.F
 Electionis actiones, quæ. de trem. pal. convuls. & rig. 3°. 51.D
 absq; Electione agunt facultates naturales. de voc. instr. 1°. 106.C
 ELECTRVM fricatum trahit paleas. de cathart. Sp. 94.H
 Electrum. i. succinum, frangit lapidē renū, & vesicæ. cathart. Sp. 95.D
 ELECTARIUM Agarici. de med. exper. Sp. 108.C
 Electarium Aridonis. de med. exper. Sp. 107.A
 Electarium Aristolochiæ. de med. exper. Sp. 105.F
 Electarium Aristolochiæ. de med. exper. Sp. 107.H
 Electarium Assæætide. de med. exper. Sp. 108.D
 Electarium Assitri. de med. exper. Sp. 107.B
 Electarium Capillorum veneris. de med. exper. Sp. 107.H
 Electarium Capparis. de med. exper. Sp. 108.B
 Electarium Centauræ. de med. exper. Sp. 107.G
 Electarium Colocythidis. de med. exper. Sp. 107.G
 Electarium Dianthu contra cardiacos facit, phthisicos, hepaticos confortat, illos qui sunt debiles natura, & ex longa infirmitate curat. de dynamidijs. Sp. 26.D

Electarij Diaphrasii confectio. de dynamid. Sp. 26.F
 Electarium diaphrasii valet ad causas pectoris, ad febres ex his natas, ad tussim maxime. de dynami. Sp. 26.F
 Electarium Ellebori. de med. exper. Sp. 108.C
 Electarium dictum Euadens. de med. exper. Sp. 108.E
 Electarium Folij. de med. exper. Sp. 107.H
 Electarium Gasit. de med. exper. Sp. 108.A
 Electarium Gummi. de med. exper. Sp. 108.D
 Electarium Iridis. de med. exper. Sp. 105.E
 Electarium Laccæ. de med. exper. Sp. 107.A
 Electarium Laccæ magnum. de med. exper. Sp. 107.A
 Electarium Luti. de med. exper. Sp. 108.D
 Electarium Olibani. de med. exper. Sp. 108.A
 Electarium Rhu barbari. de med. exper. Sp. 105.E
 Electarium rhu barbari. de med. exper. Sp. 108.A
 Electarium Rosarum. de med. exper. Sp. 108.E
 Electarium Scolopendriæ. de med. exper. Sp. 108.C
 Electarium Scilla. de med. exper. Sp. 108.D
 Electarium Spice. de med. exper. Sp. 107.F
 Electarium Squinanthi. de med. exper. Sp. 107.H
 Electarium Turbith. de med. exper. Sp. 108.C
 Electarium Zacharonis. de med. exper. Sp. 106.H
 Electarium ad capitis & stomachi dolorem. de dynamidijs. Sp. 23.C
 Electarium, ad abolendū colorē à facie icterici. de cura icteri. Sp. 111.F
 Electarium bonum ad laxandum. de dynamidijs. Sp. 27.F
 Electarium ad vitium pulmonis, ad rheuma descendens à capite ad thoracem, & qui sanguinem expuunt, ad rauedinem vocis, & qui male ructant ab ardore stomachi, & synanchen quæ in faucem rumpit, & stranguriam quæ ex phlegmate fit. de dynamid. Sp. 26.C
 Electarium quartanarijs & quotidianarijs cōferens. de dyna. Sp. 32.D
 Electarium ad Scorpionis morsum. de med. exper. Sp. 106.G
 Electarium ad stomachum quod asthmaticis peculiariter prodest. de dynamidijs. Sp. 27.C
 Electarium dissoluens ventositatem. de med. exper. Sp. 105.F
 Electarium ad vocem clarificandam. de dynamidijs. Sp. 26.B
 Electarium ad vomitum prouocandum. de dynamidijs. Sp. 27.B
 ELEGANTIA, & celeritas faciunt vt artifices sint alij præstantiores. de fascijs. 7°. 293.C
 Elegantiæ, & mūdiciæ, nō solū utilitati studeat medicus. de fasc. 7°. 293.C
 Eleganter agere quid sit. de fascijs. 7°. 293.C
 Eleganter injiciendū est vinculū, vt oculos delectet. de fasc. 7°. 294.B
 ELLISPHACOS quid. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47.D de simplicium dicaminibus. Sp. 84.A
 Eleliphacos acriter stringit, ad dysentericos facit, denigrat, vrinā prouocat. de simp. med. Sp. 84.A
 ELEMENTI vocabulum quid significet. de nat. hu. com. 1°. 1°. 53.F
 Elementum quid fin. med. Isa. 43. G 8°. de decret. Hippo. 1°. 174.B
 Elementum, res breuissima, res indiuisibilis, idem. 8°. de decre. 1°. 274.C
 Elementum ad aliqd dicitur. 8°. de decre. Hippocra. 1°. 274.B
 Elementum est minima pars elementati. 1°. de elemen. 1°. 2.B
 Elementum non est minima particula quæ videtur. 1°. de elemen. 1°. 2.C
 Elementorum verorum sensus non est iudex. 1°. de elemen. 1°. 2.B
 Elementa insensibilia querit Hippocrates. 1°. de elemen. 1°. 2.C
 Elementa insensibilia necessaria sunt ad sanitatem faciendam. 1°. de elemen. 1°. 2.C
 Elementa vim sensualem non habent. 1°. de elemen. 1°. 3.C
 Elementa sensilia haud quaquam sunt sincera natura. de piiss. 2°. 47.A
 Elementum primum, & simplex sunt idem. 3°. meth. med. 7°. 22.E
 Elementa prima simplicissima. 1°. de elemen. 1°. 5.F
 Elementa prima ac simplicia corpora appellantur. de diff. mor. 3°. 3.C
 Elementa simplices partes, in quibus sanitas. 5°. de decretis Hippocratis & Plato. 1°. 255.C
 Elementi & principij differentia. 1°. de elemen. 1°. 6.G
 Elementum quo modo differat à principio. de nat. huma. com. 1°. 1°. 28.B de historia philosoph. Sp. 4.B
 Elementum cur sit elementum. 1°. de elemen. 1°. 4.G
 Elementorum tractationem sequitur tractatio de temperamētis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16.D
 de Elementis speculatio medico inutilis. 8°. de decre. Hippo. 1°. 274.B
 Elementa omnium rerum primo consideranda. 2°. de nat. fac. 1°. 299.A
 Elementorum primorum nisi fuerit animaduersio, ægritudines partium simularium nunquam possunt curari. de diff. morb. 3°. 3.H
 Elementa quæ

Elementa qui non noūt, curare nescit. 7°. meth. medendi. 7°. 43. D
 Elementa naturæ rerū primus Hippocrates inuenit. 1°. de elemen. 1°. 8. B
 Elementa naturæ rerū primus Hippocrates sufficienter demonstrauit.
 1°. de elemen. 1°. 8. B
 de Elementis primus omnium Hippocrates definiuit. 8°. de decre. 1°. 275. B
 Elementum intelligit Hippocrates quandoque nominans qualitatem. 1°.
 de elementis. 1°. 7. D
 Elementa & per qualitates vocantur & per nomina. de natura huma.
 commentario 1°. 1°. 29. G
 Elementa, vel per sua nomina nomines, vel per qualitates, nihil refert.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. E
 Elementa cur Hippocrates suis nominibus non vocauit. 8°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 274. G
 de Elementis cur non inscripserit suum librum Hippocrates, sed de na-
 tura humana. 1°. de elemen. 1°. 8. R
 de Elementis cur inscribatur liber Galeni. 1°. de elemen. 1°. 8. C
 Elementorum differentia, & qualitates. de spermate. Sp. 40. H
 Elementorum qualitates quatuor vocat agentes Galenus. 10°. de simpli.
 medica. facul. 5°. 71. H
 Elementa unde dicunt suas naturas et qualitates. de spermate. Sp. 38. H
 Elementorum primæ qualitates. quæ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
 Elementa quo modo absolute, & per exuperantiam dicantur. 2°. de sim-
 plic. med. fac. 5°. 17. G
 Elementum esse è qua qualitate cognoscitur. 1°. de elem. 1°. 7. G
 Elementa vocat Galenus calidum, frigidum, humidum, siccum. 5°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 255. C
 de Elementis opiniones quatuor p̄ diuisionē inueniuntur. 1°. de ele. 1°. 3. C
 Elementa ex materia & qualitatibus constituuntur. 1°. de elemē. 1°. 7. E
 Elementa sunt atomi secundum aliquos. 17°. de vsu partium. 1°. 221. E
 Elementa ex Asclepiade intro. 1°. 52. F
 Elementa ex Athenæo intro. 1°. 52. F
 de Elementis quid sentiat Empedocles. de nat. huma. com. 1°. 1°. 28. C
 Elementa que sint secundum Erasistratum intro. 1°. 52. F
 de Elemento Melissi opinio. de nat. huma. com. 1°. 1°. 28. A
 Elementa prima, quæ. 1°. de elemen. 1°. 7. E
 Elementa prima in compositione humidum, & siccum. de mar. 3°. 46. C
 Elementa proxima, quæ. 1°. de elem. 6. D | 1°. 7. E. G
 Elementa communia, quæ. 1°. de cle. 6. D | 7. G | de na. hu. com. 1°. 1°. 29. G
 Elementa corporum, quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 31. D
 Elementa quatuor. de diff. feb. morb. 3°. 2. F
 Elementa quatuor in diuersas species diuidi non possunt. de natu. huma.
 commentario 1°. 1°. 26. B
 Elementum non esse vnum probatur. 1°. de elemen. 1°. 2. D
 Elementum non est vnum secundum formam, neque secundum potentia.
 1°. de elemen. 1°. 2. D
 Elementum non est vnum argumento Hippocratis. 1°. de elemen. 1°. 3. C
 Elementum vnum solum ponentes destruunt scientiam naturalem, &
 medicalem. 1°. de elemen. 1°. 5. A
 Elementa sunt duo tantum, calidum, & frigidum. de vit. resp. Sp. 64. B
 Elementa non sunt aqua, & aer. de vit. resp. Sp. 64. A
 Elementum non est aer. de vit. resp. Sp. 64. A
 Elementa nutriuntur ex se. de nat. huma. com. 1°. 1°. 32. H
 Elementa mudi habent nutrimentū mutuo ex se. de na. hu. cō. 1°. 1°. 33. A
 Elementa reguntur planetis, & signis. de spermate. Sp. 40. B
 in Elementorum nexibus quatuor in signis & planetis iuncta, & ligata
 est omnis substantia corporea animata teste Hippocr. de sper. Sp. 38. G
 Elementa omnium corporum quatuor. 8°. de decre. Hippo. 1°. 274. C | de
 dynamidys. Sp. 19. C
 ex Elementis primis constant simplicia. de diff. mor. 3°. 2. F
 ex Elementis eisdem omnia constant, & in eadē resolunt. intr. 1°. 52. E
 Elementa quatuor ortorum & occidentium. de const. ar. 1°. 38. F | 8°. de
 decret. Hipp. 274. C | in tim. Plat. 1°. 287. B
 Elementorum concursu corpora constant. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. F
 ex Elementis est omnis substantia corporea animata. de sper. Sp. 39. A
 Elementum id in generationis principio coniectum esse oportuit, quod
 maxime exicaret. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. F
 Elementorum varia est in singulis symmetria, si varia fiunt opera. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 62. F
 ex Elementis cōpositiones, syncrimata appellantur. de diff. mor. 3°. 3. C
 ex Elementis animalia generantur interuenientibus multis mutationi-
 bus. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275. A
 Elementa semper addunt, & auferunt cum modo. 1°. de elemen. 1°. 7. A

Elementum vnum si aliud superet vehementer, non fit generatio. 1°. de
 elementis. 1°. 8. C
 Elementum proprium animalium sanguineorum. 1°. de elemen. 1°. 8. E
 Elementum aereum quo modo in homine. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. D
 Elementum aereum deprehenditur in homine respirationibus, & pulsi-
 bus 8°. de decretis Hippo. 1°. 275. H
 Elementa humanæ naturæ sed non propria. de nat. hum. cō. 1°. 1°. 29. G
 Elementis quatuor ligata est opatio materiæ corporeæ. de sper. Sp. 40. H
 Elementa subiectum habent commune. de subf. emp. 1°. 38. F
 Elementis omnibus materiam communem offe omnium putat Galenus.
 1°. de elemen. 1°. 4. F
 ex Elementorum quatuor temperaturis corpora cōposita sunt. de subf.
 fac. nat. 1°. 230. E
 Elementa an ingrediantur corpora solis qualitatibus, vel etiam substan-
 tijs corporeis, nō est necessarium cognitu. de subf. fac. nat. 1°. 230. E
 Elementa remanent integra secundum aliquos. de sper. Sp. 140. F
 Elementa tota miscentur, & inuicem agunt. de cur. ratione. per sangui-
 nis miss. 6°. 16. C
 Elementa inuicem transmutantur. 1°. de elemen. 1°. 7. G
 Elementa simul agere & pati fm qualitates Hippocrates primus deter-
 minauit. 1°. de elemen. 1°. 5. F
 Elementa mutantur in se inuicem accidentaliter. de sper. Sp. 40. H
 Elementorum mutatio qualiter fiat. de sper. Sp. 40. H
 Elementa tria ex se mutuo fiunt, terra immutabilis manet. de historia
 philosophica. Sp. 5. C
 Elementis alijs terra ob pondus non miscetur. de sperma. Sp. 40. G
 Elementa q̄ non coniungantur. 17°. de vsu par. 1°. 221. E
 ex Elementis quatuor fit temperatura proba, & intēperies. 1°. de pre-
 sag. ex puls. 4. 107. E
 Elementa tēperari primus Hippocrates docuit. de nat. hu. c. 1°. 1°. 29. F
 ex Elementis temperatura dicitur natura. cō. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
 Elementis synceris mundi vtimur. 1°. de elemen. 1°. 6. A
 Elementum purum potius mente comprehenditur q̄ inueniat. de natura
 humana. com. 1°. 1°. 32. H
 Elementa impassibilia statuentes, quot agitudines ponant. de differen-
 tijs morborum. 3°. 2. F
 Elementorum & humorum oratio cōis. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275. E
 Elementa impassibilia non possunt per tota alterari. de dif. morb. 3°. 2. F
 ex Elemēto aqueo & igneo sanies in corpore fieri. 8°. de dec. 1°. 275. F
 Elementum humidum in humoribus præualet. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
 Elementum calidum ciborū mutationē efficit. 3°. de symp. caus. 3°. 25. A
 Elementa non nutriunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. F
 Elementa nullam gustui qualitatem offerūt. 4°. de sim. med. fac. 5°. 28. F
 Elementa simplicia non assumuntur vel tanquā cibi vel tanq̄ medicine. 1°.
 de elemen. 1°. 7. C
 Elementum sumimus, q̄n indigemus qualitate summa. 1°. de elem. 1°. 7. B
 Elementum mistum sumimus, quando indigemus qualitate mediocri. 1°.
 de elementis. 1°. 7. B
 Elementum vnum si destrueretur, animal periret. 1°. de elem. 1°. 7. A
 Elemento vno pereunte, omnia pereunt. de nat. huma. com. 1°. 1°. 32. G
 Elementa non possunt in alia dissolui. 1°. de elem. 1°. 2. C
 de Elementari neruo Erasistrati. 2°. de nat. fac. 1°. 298. E
 ELEMENTA cur literē dictē. 8°. de decre. Hippo. 1°. 282. E
 Elementa literarum xxiiij. 8°. de decre. Hippo. 1°. 274. C
 Elementa vocis quot sint. 1°. meth. med. 7°. 4. B
 Elementa vocis in que distinguantur. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. C
 Elementorum vocis differentia. 1°. meth. med. 7°. 4. D
 Elementa vocis quomodo se habent. 8°. de decre. Hippo. 1°. 274. H
 Elementa artis, quæ manifesta sunt, Hippocrati placent. breu. denotat.
 dogma. Hippo. 1°. 231. A
 Elementum quando est medicina. 1°. de elemen. 1°. 7. C
 per Elementa, doctrina cur ceteris vtilior. 2°. de sani. tuen. 2°. 72. E
 ex Elementis methodi maxime propriū, quod. 2°. de san. tuen. 2°. 72. E
 ELEMI. de dynamid. Sp. 28. E
 ELENIVM quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
 Elenij radix mundificat. de ocul. 7°. 188. E
 ELEPHANTI dissectio. 7°. de ana. adm. 1°. 96. E
 Elephantum incidit Galenus. 17°. de vsu par. 1°. 221. C
 Elephantis proboscide ad quid utilis. 17°. de vsu par. 1°. 221. C
 Elephas proboscide accipit numisma. 17°. de vsu par. 1°. 221. D
 Elephas respirat per proboscidem. 17°. de vsu par. 1°. 221. D
 Elephorum cutis insensibilis. 3°. de vsu par. 1°. 134. A
 ex Elephantis

ex Elephantis corde magnum os. 7°. de anat. admi. 1°. 96. F
 Elephantus habet vesicam in iecore. 6°. de anat. admi. 1°. 92. D
 Elephantus intestinum latissimum. 6°. de anat. admi. 1°. 92. F
 Elephantus similis est arabius lapis. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. B
 Elephantus historia. 7°. de anat. admi. 1°. 96. F
 Elephantum satyrismus vnde. de tum. prae. nat. 3°. 84. E
 ELEPHAS vnde habeat nomen. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Elephantiasis. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 Elephas quid. fin. med. Isa. 47. H
 Elephas qui morbus sit, & quo modo differat ab ophiassi, alopecia, ptilosi, myrmecia, leuce, vitiligine, sphacelo, scabie, & lepra. 14°. medi. medendi. 7°. 92. C
 Elephantia morbus longus extrinsecus intro. 15. 56. B
 Elephantiasis morbus evidens. de diff. morb. 3°. 3. D
 Elephas in corporis omnibus partibus. 3°. de loc. aff. 4°. 18. C
 in Elephantiasis membra omnia habent eandem temperaturam. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 109. B
 Elephas in parte est inaequalis intemperies cum fluxione. de inaequa. intemp. 3°. 43. B
 Elephantiasis typum non habet. de typ. 3°. 90. D
 Elephantiasis contagiosus morbus. de subfi. emp. Isa. 33. H
 Elephantiasis vnde. 3°. de symp. caus. 3°. 26. C
 Elephantiasis fiunt patiente hepate. de virt. nost. corp. disp. Sp. 60. B
 Elephas ex qua fiat materia. 2°. de crisi. 4°. 138. C | 10°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 178. E
 Elephas, scabies, & lepra melancholica affectio. de tum. prae. na. 3°. 84. E
 Elephas melancholicus affectus. 3°. de alim. fac. 25. G | comment. 7°. aphorismo. 40°. Ex. 57. B
 Elephas notat humorem melancholicum peccare. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 Elephas a materia melancholica est sine febre quo fiat. de atra bil. 1°. 35. B
 in Elephantiasis, & leucis vitiosa nutritio cernit. 3°. de symp. ca. 3°. 25. C
 Elephantus subrubri quomodo fiant. de atra bile. 1°. 35. C
 Elephantiasis indicia. de cau. mor. 3°. 8. H
 Elephas figuram naturalem immutat. de cau. mor. 3°. 8. H
 in Elephantia vitiosus succus sua specie totius corporis colorem alterat. de sympt. diff. 13. B | 3°. de sympt. caus. 3°. 30. A
 in Elephantiasis quo mutetur color disputatio. de symp. diff. 3°. 12. H
 Elephantis caro vnde dicta. 3°. de symp. caus. 3°. 26. D
 Elephantiasis symptomata quae. de symp. diff. 3°. 12. H
 Elephantiasis laborantibus nasus resimatur, labra fiunt crassa, & aures extenuantur. de cau. mor. 3°. 8. H
 Elephantiasis pulsus, qualis. de pulsibus ad tirones. 46. E | 3°. de causis pulsuum. 4°. 103. F
 Elephantis morbus in Alexandria peculiaris. 2°. de arte. curatiua ad Glauconem. 7°. 107. D
 Elephas non fit in Germania, in Mysia, in Scythia. 2°. de arte. curatiua ad Glauconem. 7°. 107. E
 in Elephantia non incidunt lactis potatores. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 107. E
 in Elephantiasis incurrunt, qui largius lete vtuntur. 1°. de ali. fa. 2°. 13. C
 Elephas contingit senioribus in progn. com. 3°. 4°. 210. D
 Elephantiasis curatio. intr. Isa. 57. G | 2°. de art. cur. ad Glau. 7°. 107. E
 in Elephantia ante purgationem sanguis mittendus. 2°. de arte. curatiua ad Glauconem. 7°. 107. E
 in Elephantiasis mire prodest sectio ischiadica. de anat. viuo. Sp. 54. H
 Elephantiasis incipientem quo sanauerit Galenus. quos purg. op. 5°. 88. C
 Elephantem inchoantem sanauit Galenus per venae sectionem. comm. 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. C
 Elephantiasis sanandi ordo. de subfi. emp. Isa. 34. B
 ad Elephantiasis principium. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 160. E
 Elephantis profunt medicamenta trahentia atram bilem. de atra bil. 1°. 36. B
 in Elephantiasis debet purgari humores nigri. quos pur. opor. 5°. 88. C
 Elephantiasis purgatur medicamento educente atram bilem. quos purgare oporteat. 5°. 88. F
 Elephantiosis phlegmagoga danda. de dyn. Sp. 21. D
 Elephantis sola purgatione sanati. de purg. med. 5°. 87. G
 Elephas mollitione indiget. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 161. A
 Elephantio detentis quae a fortuna visa sunt conferre. contra ea quae a Iuliano in Hippo. apho. Ex. 66. E
 Elephantiorum remedium praesentaneum. intr. Isa. 57. G
 Elephantiorum optimum remedium est calamintha. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 49. D
 Elephantiosis vilis est elleborus niger. de dyna. Sp. 21. A

Elephantiosis datur lapis armenus. de dyna. Sp. 21. C
 Elephantiosis succurrit theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. B
 Elephantiasis habens sanatus est vino in quo vipera mortua. de subfig. empirica. Isa. 33. H
 Elephantiasis laborantium casus tres. de subfig. emp. Isa. 34. A
 Elephantiasis laborans comedit carnes viperarum, quartus casus. de subfig. empiricos. Isa. 34. G
 Elephantiasis laborantis quintus casus. de subfi. emp. Isa. 34. B
 Elephantio laborantis casus, qui casu sanatus est. 11°. de simplicium medicamen. facul. 77. H | alius. H | alius. 5°. 78. A
 Elephantiasis curatio, in esu viperarum. 2°. de ar. cura. ad Glau. 7°. 107. F
 Elephantiasis affecto habitaculo in pago constituto. de subfi. emp. Isa. 33. H
 ex Elephantiasis ad lepram mutatio. de subfi. emp. Isa. 34. A
 Elephas in lepram mutatus. 10°. de simp. me. fa. 5°. 78. A
 Elephantiasis an male habuerit lassitudine laborantem percontandum est. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
 ELEVARI, & sursum ferri non idem, & quo modo differant. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 52. C
 Eleuatio sequitur ad dominum bilis. de ana. viuo. Sp. 45. F
 Eleuationem albam, & lauem & aequalem habens vrina deterior est. de vrina sig. ex Hippo. Sp. 79. B
 Eleuat calor. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. D
 Eleuando linguam eleuatur mandibula inferior. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 68. B
 Eleuatur quo modo nodus gutturis. de mot. man. & obsc. Sp. 70. G
 Eleuatio nodi gutturis est inenitabile accidens transitus per asphragmum. de mot. man. & obsc. Sp. 70. E
 Eleuatum cur sit cor. de anat. viuo. Sp. 46. C
 Eleuati pulsus magis in humili, quam in superbo. de anat. viuo. Sp. 47. A
 ELICIVNTVR ex vno multa. c. 5°. apho. 62°. Ex. 44. H
 ELIGENDVS est ligandi locus qui maxime in re erit. de fas. 7°. 294. C
 ELIGMATIS pro pectore miscetur enula. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 47. B
 in Eligmata ponitur erysimum pro expuendis crassis & lentis humoribus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Elij asparagi quales. de atten. vict. 2°. 44. D
 ELIQVANTVR quae concoquantur. de opt. secta. Isa. 20. C
 ad Eliquandum patella. 7°. de compo. me. per ge. 5°. 272. B
 Eliquata quae solum possunt transire per angusta. in 6°. de morb. vulga. commentario 3°. 3°. 173. D
 Eliquationem non indicant iumentorum lotio similes vrina. in 6°. de mor. vulga. commen. 5°. 3°. 192. B
 per Eliquationem morbi insensibiliter fiunt. in 6°. de morbis vulgaribus, commen. 3°. 3°. 176. H
 Eliquans adenes, & membranas insitas. 5°. de com. me. per ge. 5°. 248. C
 ELISIO quid significet apud Hippocratem. de frac. co. 2°. 7°. 240. B
 ELIXATIO preparat alimentum ori. de bon. & vit. suc. Ex. 18. D
 Elixata quare spumam faciunt. co. 2°. aph. 43°. 2°. 31. H
 Elixum amittit propriam qualitatem. 3°. de ali. fac. 2°. 7. H
 Elixares dat qualitatem & facultatem sui iuris. 1°. de ali. fa. 2°. 31. H
 Elixans recipit qualitatem elixati. 3°. de ali. fac. 2°. 31. H
 Elixata considerandum an qualitatis vehementiam deponant. 2°. de ali. mentorum facul. 2°. 24. H
 Elixata quale nutrimentum dant. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
 Elixare bis quid. 3°. de ali. fac. 2°. 26. A
 Elixata in aqua dulci dant alimentum humidius. 3°. de ali. facul. 2°. 29. D
 Elixatio prauarum aquarum quanta esse debet. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 4°. 3°. 183. F
 Elixata carne siccior est assa. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. E
 Elixare potius quam assa sunt edenda syluestrium animalium carnes. de cura icteri. Sp. 111. D
 Elixata oia, qualia. de diff. cont. Sp. 72. H
 Elixata oia dura tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Elixos pisces dat febrientibus, assos non febrientibus. de victus ratione in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
 Ellebori figuram praese fert cinnamomum. 1°. de antidot. 5°. 106. A
 Elleborus niger Italiae quando aequalis illi quod in Creta nascitur. 1°. de antidot. 5°. 105. D
 Elleborus multi possunt gustare & intueri, tamen eius vititates ignorant. 1°. de elem. 1°. 5. H
 Elleborus frigidus, & terrestris habet substantiam. de cathar. Sp. 94. G
 Elleborus calidus est, & siccus, & atram bilem educit. de cathar. Sp. 94. E
 Elleborus tenuis

Elleborus tenui & calida natura consistit. de cathar. Sp. 94. E
 Elleborus est calidus & siccus in tertio ordine. 6°. de simp. me. f. 5°. 47. C
 Elleborus extergit, calefacit. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. C
 Elleborus albus purgat per vomitum. de cathar. 94. G Sp. 95. C
 Elleborus albus cur sursum purget. 2°. de simp. me. fac. 5°. II. B
 Elleborus albus educit phlegma. de cathar. Sp. 94. F
 Elleborus albus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Elleborus albus dandus in quartana, primo radicibus mixtus, postea
 per se. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. G
 Elleborus niger si in fistula callo indurata infundatur, duobus tribus ve
 diebus callum detrahatur, & dentibus prodest si cum aceto colligatur.
 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. C
 Elleborus niger purgat per secessum. de cathar. Sp. 94. G
 Elleborus niger cur deorsum purget. 2°. de simp. me. fa. 5°. II. B
 Elleborus subducit ventrem, quia medicamentosus. 1°. de ali. fa. 2°. 8. D
 Elleborus niger purgat bilem, & bilem atram. de dyna. Sp. 21. A
 Elleborus niger educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
 Elleborum dare oportet quibus a capite fluxio est. de vict. rat. in morb.
 acutis, com. 4. 7°. 144. C
 Elleborus niger quibus detur febricitantibus. de dyna. Sp. 21. A
 Elleborus niger purgat splenem. de cathar. Sp. 95. C
 Elleborus niger vtilissimus visceribus & matricis passionibus. de dy-
 namidijs. Sp. 21. A
 Elleborus niger purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Elleborus niger educit corruptiua sanguinis. de dyna. Sp. 21. A
 Ellebori nigri dosis. de dyn. Sp. 21. A
 Ellebori radices quo dentur, & quoniam miscenda illi. de dyn. Sp. 21. A
 Elleborum qui dederit, praeparet materiam, & quo modo. quos purga-
 re oportet. 5°. 88. D
 Ellebori simendi preparatio. quos pur. opor. 5°. 88. D
 Elleborus quibus miscendus. quos pur. opor. 5°. 88. E
 Elleborus niger fit fortior scammonio addito. de dyna. Sp. 21. A
 Ellebori habens, non scammonium ex colocynthide paratu medicame-
 tum conuenit in pleuritide. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. C
 Elleborus & peplium simul comparantur, & qualia. de victus ratione
 in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. B
 Elleborus niger & piper in pleuritide. de victus ratione in morbis acu-
 tis, com. 4. 7°. 144. C
 Elleborus quibus non dandus. de vict. rat. in morb. acu. c. 4°. 7°. 144. G
 Elleborus vterq; lapidem frangit. de ocul. 7°. 188. F
 Ellebori electarium. de me. exper. Sp. 108. C
 Eμμεναι quid. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 124. G
 ELLOBA apud Theophrastum siliquata. 2°. de alim. fa. 2°. 16. C
 ELODES est genus febris. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. D
 ELOQUENTIAE magna quando erunt. de sperma. Sp. 38. F
 ELOTA sint metalla omnia, ut siccat sine morfu. 6°. meth. me. 7°. 38. C
 ELVENTIA quae in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 196. C
 Eluta nardus. 1°. de anti. 5°. 106. E
 ELVXATIO articularum affectus intr. Isa. 59. E
 ELXINE. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. C
 Elxine abstergit, & confringit cum aliqua humiditate. 6°. de simpliciu
 medicamen. fac. 5°. 47. C
 Elxine phlegmonis omnes in initio & augmento sanat, & incipienti-
 bus phlegmatis cataplasmatibus ritu illinitur, & ad aurium phlegmo-
 nosos dolores succus eius mediocriter prodest. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 47. C
 Elxines succum gargarizandum nonnulli exhibent ad paristhmiā. 6°. de
 simpli. me. fac. 5°. 47. C
 ELYCHNIVM cito ignem accipit. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Elychnia mollia. 13°. meth. me. 7°. 81. G
 Elychnia Tarsensia. 13°. meth. me. 7°. 81. G
 Elychnium Tarsicum quale. 14°. meth. me. 7°. 87. G
 Elychnium pro spongia noua. 14°. meth. me. 7°. 87. G
 Elychnium vtilius q̄ spongia pro fomento. 14°. meth. me. 7°. 87. G
 ELYMVS. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. C
 ELYTROIDES quid appellant graeci. de caus. mor. 3°. 9. E
 Elytrois tunica. 2°. de sem. 1°. 339. D
EMACIABATUR quotidie simia ob tumorem in
 tunica cordis. 5°. de loc. aff. 4°. 29. D
 Emaciata corpora quo modo reficiant mangones. in 6°. de morb. vulg.
 commen. 3°. 3°. 176. D

Emaciata membra, quo Galenus sanauit de ijs quae in med. fi. 3°. 7°. 220. C
 Emaciet quomodo deligatio. de ijs quae in med. fiunt, com. 3°. 7°. 220. B
 Eμβολη quid. de fruct. com. 1°. 7°. 221. A
 de EMBRYO. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D
 in Embryone quo modo sperma, & per quot dies terminatur. de natu-
 ra humana. Sp. 59. D
 in Embryone de etate planetarum. de natu. huma. Sp. 59. F
 Embryones imperfecti quo modo generentur. de compag. memb. siue de
 natu. humana. Sp. 59. G
 Embryon quando in ventre. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
 in Embryone spiritus non a pulmone in cor, sed a corde in pulmonem
 ferri secundum aliquos. 6°. de vsu par. 1°. 156. A
 Embryum vnde accipit alimentum. fin. med. Isa. 49. F
 Embryum alitur per umbilicum, non per os. fin. med. Isa. 49. F
 Embrya prodeunt in lucem figuris quatuor. fin. med. Isa. 49. H
 Embryum an animal sit. fin. med. Isa. 49. F
 ad Embryum extrahendum datur galbanum. de med. exper. Sp. 106. E
 ad Embryum extrahendum medicamen. de med. exper. Sp. 106. G
 EMERCV M lutum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 178. H
 Eμετοι, id est vomentes. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 EMICRANIA quae. 5°. de san. tuen. 2°. 90. A
 EMINENTIA quid. 9°. de vsu par. 1°. 171. F
 Eminens & longus cur sit nasus. de anat. viii. Sp. 49. A
 ad Eminentiam omnem oculorum. 4°. de corp. me. sec. loc. 5°. 152. H
 ad Eminentias pellicularum oculorum. 4°. de corp. me. sec. lo. 5°. 154. A
 ad Eminentias ficosas oculorum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152. G
 ad Eminentias ficosas. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. C
 ad Eminentias faciei. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. E
 ad Eminentias ani. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 203. C
 ad Eminentias internas in sede. de fac. par. 7°. 170. B
 ad Eminentias intus & foris in ano. 3°. de fac. par. 7°. 170. B
 sine Eminentijs cur debeant esse fasciae. de fascijs. 7°. 293. C
 EMINVS visa quo modo sint. 3°. de dign. pul. 4°. 80. B
 ad EMITTENDVM humorem, vinculum. de fascijs. 7°. 295. B
 EMOTON quid appelletur a gracis. 2°. de compositione medica-
 mentorum per ge. 5°. 220. D
 Eμμοτοι. de artic. com. 3°. 7°. 275. B
 Emmotiscopi, qui. 1°. de comp. me. per gene. 5°. 220. D
 Emmoton systasis quid sit. 2°. de comp. me. per gene. 5°. 221. H
 Emmota quae dicantur. 13°. meth. me. 7°. 81. D
 ad Emmotorum vsu quo modo emplastica possunt reduci. 2°. de arte
 curatiua ad Glauco. 7°. 106. A
 Emmota medicamenta fugimus in ossibus capitis denudatis, quoniam
 linamentis iniunctis offeruntur. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 262. F
 Emmotorum vis quo dissoluitur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. A
 EMOLLIATVR venter ante cucurbitulas. de cucu. sca. 6°. 3. C
 EMOLLITIO quid sit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. F
 Emollitio immoderata exoluit robur virium. de renum affectuum digno-
 tione & medela. 7°. 193. G
 Emollientia, & indurantia contraria sunt. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. H
 Emolliens medicamentum, quale. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. H
 Emollientia qualia sunt et iam esse debeant in qualitate. 5°. de simpliciu
 medica. facul. 5°. 34. F
 Emollientia sunt calida, & humida. 5°. de simp. me. fa. 5°. 32. D
 Emollientia secundi & tertij ordinis exalfacientium, primi exiccantiu
 esse collige. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. E
 Emollientius medicamentum vocatur pingue a recentibus, quod & hu-
 midum est. 7°. de comp. me. per gene. 5°. 264. C
 Emollientia medicamenta. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 268. A
 Emollientia quo differant a pus mouentibus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 3. F
 Emollientia quid agant. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 196. A
 Emollientia non debent accipere sal. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. F
 Emolliunt recentia magis inueteratis. 5°. de simp. fac. 5°. 34. F
 quo Emolliant, & digerant adipem, & pinguedines diuersorum anima-
 lium. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. F
 Emollit fortius in medicameto adeps. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. G
 Emolliunt imbecillissime adeps suillus, & cera. 6°. de compositione me-
 dicamentorum per gen. 5°. 273. F
 Emollit, & concoquit magis oleo adeps suillus. 11°. de simplicium medi-
 camentorum fac. 5°. 78. H
 Emollit ora vlcerum indurata adeps vitulinus. 4°. de compositione me-
 dicamentorum per gen. 5°. 240. A

Emollientia medicamenta primi ordinis. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. D
 iter Emollientia principatum obtinet ammoniacum, & in digerētib
 concertat. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 258. B
 Emollit valentissime gutta ammoniaci. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. A
 Emollit gutta ammoniaci. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 222. C
 Emolliunt exustos, & incensos balnea. de ijs quæ me. fi. cō. 3°. 7°. 215. H
 Emollit Bdelium durities nervorum. de simp. me. Sp. 81. C
 Emollit mediocriter cera. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. H
 Emolliens quibus imbecillius ceruleum. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. E
 Emollientibus pharmacis commiscetur Chamæleontis radix. 8°. de sim-
 pli. medi. fac. 5°. 63. F
 Emollit sæuigræci semen probe coctum. 7°. de compositione medicamen-
 torum per gen. 5°. 264. B
 Emolliendi vim habet Hypoglosson. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. A
 Emollit cito Hæseg. impositum locis turgētibus, & distensis. de simplici-
 bus medicaminibus. Sp. 85. C
 Emolliunt & digerunt libanotides. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. E
 Emollit vteros radix Liliorum. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. B
 Emollit minus Malua agrestis q̄ hortensis. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. B
 Emollit, & adstringit Mastiche. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Emollit & digerit ægyptia mastiche. 7°. de comp. me. per gene. 5°. 264. B
 in Emolliendo Medullarū differentia. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 264. A
 Emollit, fundit, & calfacit Myrrha Beotia. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. B
 Emollit & humectat Oleum verum. 2°. de simp. me. fa. 5°. 13. G
 Emollit & lassitudinem aufert frictio ex oleo magis q̄ sicca. 2°. de simp.
 medica. fac. 5°. 13. H
 Emollit oleum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A
 Emollientia olea. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 241. H
 Emollit & digerit liliorum oleum. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. B
 Emolliunt oleum ricinum, & gutta ammoniaci. 6°. de compositione me-
 dicamentorum per ge. 5°. 258. A
 in Emolliendo Resinarum differentia. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 264. B
 Emolliens & emplasticum Sesamum. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. H
 Emollit & digerit Thus. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. B
 in Emolliendo chalbari, & opopanax differentia. 7°. de compositione
 medicamentorum per ge. 5°. 264. C
 Emolliens optime. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248. H
 Emolliens maximum & extremum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. A
 Emolliens, calefaciens, & remittens confectio. 7°. de compositione medi-
 camentorum per gen. 5°. 272. G
 Emolliens callosa. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 258. D
 Emolliens durities. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 266. G
 Emolliens omnē duritiem malagma. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 209. C
 Emollientia scirrhum quæ sint. 5°. de simp. me. fa. 5°. 33. F
 Emolliens pessus. 1°. de comp. me. per gene. 5°. 215. G
 EMORTVA mēbra ubi incidenda. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. H
 EMOSCHASVM. de med. fac. par. 7°. 177. H
 Εμωκερικόν dicitur emplasticum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. A
 ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΣ quid sentiat de elementis. de nat. hu. com. 1°. 1°. 28. C
 Empedoclis opinio de seminum miscella, & dulcedine coitus. 2°. de
 semine. 1°. 237. F
 Empedocles humanitate medebatur. 9°. de decr. Hippo. 1°. 281. H
 EMPETRON bilem & pituitam educit. 6°. de simplicium medicame-
 torum faculta. 5°. 47. D
 cū EMPHASI significare. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. F
 Εμπεδοκλής quid. 4°. de simp. me. fa. 27. B | 8°. 62. C | 9°. 5°. 64. E
 Εμπεδοκλής. i. expertus de subfi. emp. 154. 31. G
 Empirici vnde dicti. de sectis. 154. 16. A
 Empirici dicuntur ab experientia. com. 1°. apho. 1°. Ex. 3. A
 Empiricus qui nominandus. 3°. met. me. 7°. 16. D
 Empirici nolebant ipsorum studiū vocare artem. adu. emp. me. 154. 35. E
 Empirici quomodo partē artis duplicē faciant. de part. art. me. Sp. 16. F
 Empirica vna ex tribus sectis medicorum. intr. 154. 51. A
 Empirica secta, quæ fin. med. 154. 43. E
 Empirica secta quid comprehendat. de sectis. 154. 16. A
 Empirica secta disciplinam sub compendio clarissime colligit. de subfi.
 empirica. 154. 31. D
 Empirica secta quibus instituat. de opt. secta. 154. 24. E
 Empirica quibus cognoscatur. intr. 154. 51. A
 Empirici primi, qui. de subfi. emp. 154. 31. C
 Empirica prima secta. fin. med. 154. 43. E
 Empirici veteres. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 177. D

Empirica secta princeps. intr. 154. 51. D
 Empiricus Apollonius. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 137. H
 Empiricorum quodnam opus est. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 177. D
 Empirici, quales. adu. emp. med. 154. 35. D
 Empirici hostes dogmaticorum. 2°. de die. decr. 4°. 154. F
 in Empiricos parum idonea dicunt dogmatici. 3°. de loc. aff. 4°. 14. H
 Empiricorum argumentum contra dogmaticos. 2°. de compositione me-
 dicamentorum per ge. 5°. 218. E
 Empirici primi expositores aphorismorum Herophilus, Bacchius, He-
 raclides, Zeuxis. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. D
 Empirici vita. de subfi. emp. 154. 34. D
 Empirici de omnibus abditis dicunt se dubitare. 6°. de dec. 1°. 263. H
 fm Empiricos quæ apparent, & quæ noscantur. 1°. meth. me. 7°. 5. C
 Empirici vnde incipiunt. intr. 154. 50. H
 Empirici nolunt posse cognosci facultatis essentiam. 1°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 2. D
 Empirici potissimum illa accipiunt quæ sæpe profuere. de sect. 154. 16. B
 Empirico obseruationem memoria indicat concursus accidentium. de
 sectis. 154. 16. F
 Empirici cur historia vtantur. de opt. secta. 154. 22. H
 Empirici quid intelligant per iudicium. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. H
 Empirici per concursus faciunt doctrinā. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 134. C
 Empirici appellant cōkursus, quæ a naturalibus dicuntur dispositiones.
 com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Empiricorum syndrome quid sit. 2°. meth. me. 7°. 11. C
 Empiricorum concursus vnde. 5°. de san. tu. 2°. 93. B
 Empiricorum syndromæ in paucissimis inueniuntur. 5°. de san. tu. 2°. 93. E
 Empiricorum nugatoria peripetosis & incidentia. 1°. de compo. medic.
 per genera. 5°. 210. H
 Empiricorum syndromē reprehēdit. de vic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 121. F
 in Empiricos, qui ex singularibus experientiam fieri volebant, Galeni
 argumentum. aduer. emp. med. 154. 35. E
 Empiricos reprehēdit Galenus. de theria. ad Pifo. 5°. 90. C
 Empiricos lapidibus comparat. aduer. emp. med. 154. 35. D
 Empiricos probat Galenus. 3°. de loc. aff. 4°. 14. H
 Empiricorum more loquitur Galenus per totum librum de subfiguratio-
 ne empirica. de subfi. emp. 154. 31. D
 Empirici quorum non possint recordari, nec scribere. adu. emp. 154. 31. D
 cū Empirica logica inuentio non est confundenda. 2°. meth. me. 7°. 13. E
 Empirici dialecticas suppositiones ac definitiones reprehēdunt. de
 sectis. 154. 7. B
 Empirici non laborant de definitione. 4°. de diff. puls. 4. 66. B
 ab Empiricis plethora quomodo intelligatur. de mul. 3°. 79. H
 Empirici quid faciant in medendo. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. G
 Empiricus quid dicat de medicamentis. 2°. de simp. me. fa. 5°. 11. F
 Empirici ab indicatione nihil inueniunt. de subfi. emp. 154. 31. D
 Empirici artem medicā totam expientia inniti putant. de subfi. 154. 31. D
 Empirici negligunt naturarum rationem. de theria. ad Pifo. 5°. 90. E
 Empirici vtunt eadē medela in affectibus, quæ rōnales de sect. 154. 16. F
 Empiricis obseruatio vtilium ab ijsdem nascitur, a quibus & indicatio
 rationalibus. de sectis. 154. 16. F
 Empirici dissentiūt a rōnabilibus in mō inueniēdi medelas. de sec. 154. 16. F
 Empirici quæ sunt ratione inuenta conantur destruere. 1°. de alimentorū
 facultatibus. 2°. 7. D
 ab Empiricis quo mō differāt rōnales. 9°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 188. E
 Empiricū vñ referūt inuēta medicamēta. 1°. de cō. me. p. ge. 5°. 209. A
 Empirici plurima compositorum medicaminum casu inuēta esse putāt.
 3°. de comp. me. per gen. 5°. 230. G
 Empirici cur in compositionibus solum miscent genere similia. 3°. de cō.
 me. per genera. 5°. 230. H
 Empirici trahunt medicamentum ab alio ad aliud. 3°. meth. me. 7°. 17. C
 Empirici vadunt ex transiitione a simili. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 134. A
 Empirici quo modo applicabant remedia morbis, quos ante nō viderāt.
 de sectis. 154. 16. C
 Empirici quo modo applicabant remedia morbis, quos nouerant quidē,
 sed in eos his locis ortos incidebant, ubi non erat materia medicame-
 torum quæ experimento essent obseruata. de sectis. 154. 16. C
 Εμωλασικώτερον quid significet. 5°. meth. me. 31. B | 14°. 7°. 90. B
 Emplasticum dicitur εμπεδικόν. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. A
 Emplastica dici illinendi vim. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. F
 Emplastica quorundam constitutio, & quæ illam habeant. 5°. de simpli-
 med. facul. 5°. 34. D

Emplasticum medicamentum quid sit. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. F
 Emplastro medicamentum meatus obducit. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 127. G
 Emplastica, id est meatus obducuntia & obturantia, quæ dicantur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 150. A
 Emplastica quæ vocentur simplicia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 129. G
 Emplastica, & peptica, id est concoquentia, sunt medicamenta parum calescentia, & adstringentia. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
 Emplasticum esse dicitur medicamentum pus mouens. 5°. de simp. med. facultatibus. 5°. 38. G
 Emplastica, & extergentia contraria sunt. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. H
 Emplastorum duplex natura. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. D
 Emplastica quæ sunt in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 165. G/H/4°. de simp. me. fa. 5°. 25. D/5°. meth. me. 30. D/ 7°. 31. F
 Emplastica sunt quæ sunt glutinosa. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. D
 Emplastica substantiam facit tenacitas in medicamentis. 9°. de simp. med. facul. 5°. 66. B
 Emplasticum medicamentum debet esse terrena consistentia, & viscosum. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. A
 Emplastica vim habet refrigeratorem & percussoriam pulvis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A
 Emplastica faciunt succos crassos, & lentos. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. C
 Emplastica à forde nutrientibus non differunt. de simp. me. fac. 5°. 35. A
 Emplasticum medicamentum debet vacare mordacitate. 5°. de simpli. medicam. facul. 5°. 34. H
 Emplastica aliqua natura aquea. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. D
 Inter Emplastica numerantur mitta quæ exacte elota sunt. 4°. de simp. me. 5°. 25. D
 Emplastica quædam habent aliquid aeris. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. D
 Emplastro medicamentum quibus effici non possit. 1°. de cōp. me. p. gen. 5°. 210. F
 Emplastis quo modo miscetur ceratū. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. A
 Emplastica rarefaciunt in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 161. A
 Emplasticum optimum ex Bitumine, & aceto. 5°. meth. me. 7°. 32. H
 Emplastica sunt Cera & oleum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. D
 Emplastica & refrigeratoria est Cerussa. 9°. de simp. me. fa. 5°. 71. G
 Emplastica vim habent Cibi & potus aliqui. 5°. meth. me. 7°. 31. F
 Emplasticum ex Chalcitide. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
 Emplasticus est Chondrus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 63. H
 Emplasticus est Conus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. A
 Emplastica sunt Farina triticea, & amyllum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 8. D
 Emplastica facultatis est Gypsum. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. H
 Emplasticus est Lupinus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
 Emplastica vim habet Myagros. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. C
 Emplastica vim habent Pinguedines nondum vllam naturæ acrimoniam. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. E
 Emplastica non est Resina, & qualis. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. D
 Emplastica & amara est Sarcocolla. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Emplasticum, & emolliens Sesamum. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. H
 Emplasticum est magis Thus, quam manna. 5°. meth. me. 7°. 31. A
 Emplastica est Tragacantha. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. E
 Emplastica quo modo ad usum emmutorum possint reduci. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. A
 Emplastis medicamentis in quibus utimur in 6°. de morbis vulgari. commenta. 2°. 3°. 165. H
 Emplastis, & adstringentibus sistendus est sanguis ab hirundinibus tractus, non frigidus. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Emplastis potius sanguis sistendus, quam crustam facientibus. 5°. meth. me. 7°. 39. H
 Emplastica pro sanguine sistendo. 5°. meth. me. 7°. 30. G
 Emplasticum anodynū ad oculorum dolorem. cō. 6°. apho. 31°. Ex. 49. A
 Emplasticum pro inflammatione inueterata. 14°. meth. me. 7°. 88. H
 Emplastico curati pueri in brachio puncti qui perijt casus. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 231. F
 EMPLASTRA vnde dicuntur. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 251. B
 Emplastrum malagmatum possunt appellari. 7°. de cōp. me. p. gen. 5°. 265. A
 Emplastri confectio quō fiat. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 210. H
 Emplastum quo modo fiat. 3°. de comp. me. per gen. 233. B/4°. 5°. 238. H
 Emplastri conficiendi modus. 1°. de comp. me. per gen. 215. G/2°. 5°. 224. E
 Emplastri forma quæ ponantur. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 246. B
 Emplastorum confectio quo modo paranda. 1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 217. B
 ad Emplastum quid conueniat. 5°. de compositione medicamen. per genera. 246. B/6°. 5°. 260. H
 Emplastum ut fiat quæ miscenda. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 239. G
 ad Emplastrum materia apta sunt pinguis, & cera. 7°. de compositione

medicamentorum per genera. 5°. 255. D
 Emplastri figura inducenda ceram iubet misceri. 3°. de composio. me. per genera. 5°. 232. G
 in Emplastis, & acopis, & malagmatibus mittitur cera de simplicibus medicam. Sp. 82. B
 ad Emplastropeiam utilis est tum ceratum tum Resina. 6°. de compo. me. per genera. 5°. 258. B
 in Emplastis quæ resina debent poni. 1°. de compo. me. per ge. 5°. 213. H
 in Emplastis calidis pro materia ponitur cera, non ob virtutis efficaciam. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 258. A
 in Emplastis quare ponitur oleum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 255. C
 in Emplastis plus olei hyeme ponendum quæ estate. 2°. de composi. med. per genera. 5°. 223. G
 Emplastis miscetur Calisua. de simp. me. Sp. 82. E
 ad Emplastum conficiendum Cerussa conuenit. 5°. de composi. medicamentorum per gen. 5°. 247. D
 in Emplastis pro colore ponitur cerussa. 6°. de composi. medicamentorum per genera. 5°. 257. H
 in Emplastro quo modo ponenda cerussa, quando est cum argenti spuma. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 215. G
 Emplastis immittitur Ladanum. de simp. me. Sp. 86. D
 Emplastis immittitur Peucedanum. de simp. me. Sp. 89. B
 Emplastrum quo ordine recipiant simplicia. 1°. de cōp. me. p. g. 5°. 217. E/G
 Emplastrum cum sunt, vngue manus inquinanda sunt. 5°. de comp. me. per ge. 250. D/7°. 5°. 267. C
 Emplastri coctura quanta esse debet. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 222. F
 Emplastrum dura dardnat. 13°. meth. me. 7°. 81. D
 Emplastrum spissantur, ut non inquinent. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. E
 Emplastri spissitudo vnde sumatur. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. G
 Emplastri crassitudo qualis. 3°. de comp. me. per ge. 229. D/ 5°. 230. C
 Emplastri species quibus induat medicamen quoddam. 4°. de comp. me. per genera. 5°. 240. H
 Emplastri spissitudo. 1°. de comp. me. per ge. 212. F/7°. 5°. 268. E
 Emplastri liquidi spissitudo. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 199. B
 Emplastrum quæ plus siccant. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. G
 ab Emplastis quo differant cerata subhumida, & quæ sint. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 217. F
 Emplastorum medicamen. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. F
 in Emplastri modum medicamenta ad vlcerum maligna. 4°. de composi. medica. per genera. 5°. 237. D
 Emplastrum colore similia esse debent. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 218. C
 in Emplastis quo variantur colores. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 222. B
 Emplastrum quæ adherent sine fasciis. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 259. G
 Emplastorum auctores quid egere. 1°. de comp. me. per genera. 5°. 210. F
 Emplastorum diuersitas. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. E
 Emplastis de quibus agat. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 218. C
 Emplastum Acesis, id est medela. 1°. de comp. me. gen. 5°. 216. F
 Emplastum de Adipibus secretorum. Sp. 103. A
 Emplastrum Alba quibus fiant. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. C
 Emplastrum alba quibus consent. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 218. C
 Emplastrum alba ex argenti spuma & cerussa. 1°. de compositione medica. mentorum per ge. 5°. 213. G
 Emplastum album ex pipere. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. B
 Emplastum album ad achoras. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. G
 Emplastrum alba ad lichenas. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. A
 Emplastri albi attalici secundum Andromachum compositio. 1°. de compo. me. per gen. 5°. 214. F
 Emplastum album Damocratis. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. F
 Emplastum Andromachi. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 243. A
 Emplastrum Andromachi. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. H
 Emplastum Andromachi ad vlcerum maligna. 4°. de comp. medicamentorum per genera. 5°. 238. C
 Emplastum ad Anginam secretorum. Sp. 102. A
 Emplastum Anicetum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
 Emplastum ex Aqua calida, oleo, & triticea farina, fluxionibus aduersatur. de arte cur. ad Glau. 7°. 181. G
 Emplastum ex Argenti spuma & bydrelao. 1°. de cōp. me. p. gen. 5°. 212. G
 Emplastum est argenti spuma, & oleo. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. A
 Emplastum ex argenti spuma & aneleo. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. C
 Emplastum ex duabus Aristolociis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 250. F
 Emplastum Athena, id est Minerva, appellatum. 2°. de composi. med. per genera. 5°. 221. C

Emplastrum Aurei coloris Menæti. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. A
 Emplastrum Auritæ. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. D
 Emplastrum Barbaræ ad quid valeat. de dyna. Sp. 35. F
 Emplastrum Barbarum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 157. G
 Emplastra ex Pitumine Barbara dicunt. 2°. de comp. me. p. gen. 5°. 227. G
 Emplastrum Bithinum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 225. C
 ad Emplastra Candida valet cera tyrrhenica & pontica. 1°. de compo. me. per genera. 5°. 217. D
 p Emplastro candido oleum, quale. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 215. A
 Emplastrum candidum Heræ. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. F
 Emplastrum cādīdum quod magnum dī. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. D
 Emplastrum ad morsum Canis rabidi. 2°. de anti. 5°. 117. A
 Emplastrum contra canem rabidum. 2°. de anti. 5°. 119. G
 Emplastra ad fracturas Capitis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. D
 Emplastrum capitale. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. B
 Emplastrum cephalicum Asclepiadeum. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 146. B
 Emplastrum Chalcidei. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249. A
 Emplastrum ex Chalcitide Galeni. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. H
 Emplastri Diachrysu viues & compositio. de dy. Sp. 32. B
 Emplastra dichroma. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. C/E
 Emplastrum ex Distanno. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 246. G
 Emplastrum ex Distanno Damocratis. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 250. F
 Emplastrum acre Dibalon non debet poni vbi caro augmentanda. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 222. A
 in Emplastro Digerente ponitur pyrites lapis. 9°. de sim. me. fa. 5°. 67. F
 Emplastrum digerens ex sale. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 258. C
 Emplastrum salsum ad digerendum, & ad extrahendum. 6°. de compo. me. per genera. 5°. 261. A
 Emplastrum ad Duritiem splenis & hepatis. secretorum. Sp. 99. E
 Emplastrum Hecaton drachmon. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. H
 Emplastrum Epigoni. 2°. comp. med. per ge. 5°. 221. A
 Emplastra Epipasta, quæ. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastra Egipastica, & diaphoretica, quæ. 6°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 260. G
 Emplastrum Epuloticoteron. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastra epulotica, quæ. 2°. de comp. me. p. gene. 5°. 223. H
 Emplastrum Euphranoris. 2°. de comp. me. per gene. 5°. 223. H
 Emplastrum Exiccans. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. H
 Emplastrum ad Febrem in plagis. de dyn. Sp. 35. F
 Emplastrum ad Ficum qui apparet. de dyn. Sp. 28. H
 Emplastrum Euchrum ad lichenas. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. A
 Emplastrum Galeni pro nervis vulneratis ex Euphorbio, cera, resina, fricta pice. 6°. meth. me. 7°. 37. F
 Emplastri Galeni cōpositio ad nervos vulneratos. 6°. meth. me. 7°. 37. G
 Emplastra galli. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. D
 Emplastra Gilua. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223. E
 Emplastra gilua quo modo cōponantur. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 223. F
 Emplastrum Glutinatoriū vocatū. πλεῖστον 8°. de ana. ad. 1°. 103. C
 Emplastra glutinantis. 2°. de com. me. per ge. 5°. 226. H
 Emplastrum quomodo fiat glutinantis. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. D
 Emplastrum ad Guttam. de dyn. Sp. 31. D
 Emplastrum hephestias ad cicatricē inducēdā. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. G
 Emplastrum Heræ. 2°. de comp. me. per ge. 223. A/6°. 5°. 256. G
 Emplastrum ex herbis. 4°. de compo. medica. per genera. 244. A/6°. 255. A/ 5°. 257. A
 Emplastrum Humidum ad Nomæ. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 257. B
 Emplastrum Hyginij boni coloris. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. A
 Emplastra quæ inflammatis prosunt. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. D
 Emplastra ad inflāmationes rubras corneæ oculi. de rem. par. f. 7°. 156. B
 Emplastri ad inflationē, quæ fit in cruribus & in coxis. 4 dy. Sp. 30. A
 Emplastrum aliud ad inflationem, quæ fit in cruribus & coxis cum rubore & calore. de dyn. Sp. 30. A
 Emplastrum Inuictum appellatum. 2°. de compositione medicamentorū per gen. 227. D/6°. 5°. 256. C
 Emplastrum Isis. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. G
 Emplastrum cephalicum Isis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. A
 Emplastrum pro Lapide renum. de ren. affect. dig. & med. 7°. 144. A
 Emplastrum Leneadi diapereon. de dyn. Sp. 25. C
 Emplastra Lichenica quō consiciantur, elice. 5°. de compo. medicamen. secundum locos. 5°. 161. D
 Emplastra ad lichenas citra exulcerationem. 5°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 161. D

Emplastrum de Limonibus. de rem. par. fac. 7°. 155. F
 Emplastrum Liparon. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. H
 Emplastrum Lite dictum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. D
 Emplastrum vt sit lite, quid requirat. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. D
 Emplastrum Machareonis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. G
 Emplastrum ex Meliloto. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 93. D
 Emplastra Melina Andromachi. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 222. C
 Emplastrum melinum ad digerendum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. D
 Emplastrum melinum Leuci. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
 Emplastrum mellis, pro nervis detectis. 8°. meth. me. 7°. 38. C
 Emplastrum melinum Bassionis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
 Emplastrum Menelai ad canem rabidum. 2°. de anti. 5°. 117. B
 Emplastrum Mesianum dictum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. C
 Emplastrum Mnaseæ. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. E
 Emplastrum Mnasei in secundo mollientium ordine. 7°. de compo. me. dicam. per genera. 5°. 264. F
 Emplastra quæ maxime Mollientia, & quæ non. 7°. de compo. medica. men. per genera. 5°. 265. A
 Emplastrum Molochinum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220. H
 Emplastrum Moschionis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. F
 Emplastrum pro Nervis detectis. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. D
 Emplastrum Nigrum attrahens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 271. E
 Emplastrum Ocularium. de rem. par. fac. 7°. 156. E
 Emplastrum Oleosum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. G
 Emplastrum Panphilon dictum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. D
 Emplastrum Paneratiastarum, siue athletarum. 5°. de comp. medicam. secun. locos. 5°. 162. A
 Emplastrum Phœnicinum unde dictum, & quale. 1°. de comp. medica. per genera. 5°. 210. H
 Emplastri ad Plagam sanandam. de dyn. Sp. 32. A
 Emplastrum Platysma à latitudine. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. G
 Emplastrum ex Ptissana. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. E
 Emplastra cum Rho finientia. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. E
 Emplastrum habens vim Roborandi. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. C
 Emplastrum ex Salicibus. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. G
 Emplastra Sanguinaria. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 226. H
 Emplastrum Serapionis. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. H
 Emplastrum ex Succis. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. E
 Emplastra Synulotica, quæ. 2°. de com. me. per ge. 5°. 223. H
 Emplastrum Telamonis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. E
 Emplastrum Thebæi ad achoras. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
 Emplastrum Tonforis appellatum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. C
 Emplastrum Tyrium. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 259. F
 Emplastrum Venatorum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248. H
 Emplastrum Viride Andromachi. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 219. B
 Emplastrum viride. 4°. de comp. me. sec. lo. 157. G/ 5°. 161. G
 Emplastra viridia lichenica. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 161. H
 Emplastrum viride quid sit vocatū lite. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. E
 Emplastra Vulneraria. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. H
 Emplastrum ad omnes ægri tudines. secretorum. Sp. 102. B
 Emplastra discidēda, vt pus exire possit. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 106. D
 Emplastrum in quodam casu super impositum, locum abscessus celerius aperuisse, quam si fuisset facta incisio. de theria. ad Pifo. 5°. 90. D
 Emplastrum apponendum in principio, & quā vim habeat. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 101. F
 Emplastra quid faciant. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 161. D
 Emplastrum quo modo dolorem magis mitiget. 1°. de compo. medica. men. per genera. 5°. 211. E
 Emplastrum quo modo efficacies. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. E
 Εμϋλαστρα, quæ. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 EMPROSTHOTONVS quid fin. med. 47. A/intro. Ifa. 56. A
 Emprosthotono perpetua omniū corporis partium conuulsio. 3°. de locis affectis. 4°. 17. F
 Emprosthotonos videtur totius corporis conuulsio de symp. dif. 3°. 11. F
 Emprosthotonos, id est tentio ad anteriora, quomodo fiat. comment. 4. aphorif. 57°. 7°. 33. F
 Emprosthotonus morbus acutus. introd. Ifa. 55. E
 Emprosthotonos symptorza est ægri, non causæ, non loci, non facultatis. de opt. secta. Ifa. 24. B
 Emprosthotonicorum pulsus. de dyna. Sp. 35. D
 in Emprosthotono capiti præsidia adhibenda. 3°. de loc. af. 4°. 17. B
 Emprosthotonum sanat emplastrum diachrysu. de dyn. Sp. 32. C

EMPHYSCIN quid significet. de tum. præter naturam. 3^a. 83. E
 EMPYEMATA quid significet. 2°. meth. me. 7^a. 9. E
 Empyemata quæ dicantur. de tum. præter. nat. 3^a. 83. E
 Empyemata suscitata aqua dura, & frigida. de bon. aqua. Sp. 75. G
 Εμπύου, id est purulenti. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 32. C
 Empy, qui. de tum. præ. nat. 3^a. 83. E/ de caus. pul. 4^a. 101. A
 in Empyis pus per pulmonem transit. 5°. meth. me. 7^a. 32. F
 Empyis quæ danda. 13°. meth. me. 7^a. 84. H
 Empyicos inuat succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 94. A
 EMUNDANTES vlcera cibi. 4°. meth. me. 7^a. 28. H
 Emundat super omnia mel. 4°. meth. med. 7^a. 28. H
ENAEEMA medicamenta. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 83. G/ de arti. com. 3°. 7^a. 286. A
 Enema barbara medicamenti genus. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
 Ενόςμα sanguis. 5°. meth. med. 7^a. 20. G
 in Enematibus quæ incoquenda absque contusione. de renum affectuum dignot. & met. 7^a. 194. B
 Enemon. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 244. B/ de fract. com. 3°. 7^a. 242. D
 Enemon sanguinariū medicamentum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 228. C
 ENAEOREMA quodnā optimū. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 168. G
 ENARTHROSIS quid. de offibus. 1^a. 40. A
 ENCANTHIS quid. fin. med. 48. F/ intr. Isa. 58. G/ de tum. præter naturam. 3^a. 84. H/ 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 151. H
 Encanthis affectus angulorum oculi. intro. Isa. 58. D
 Encanthida vocant augmentum angulorum in oculis. de dif. mor. 3^a. 5. C
 Encanthis oculorum vlceratio. fin. med. Isa. 48. D
 Encanthis. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 166. C
 Encanthides. 14°. meth. med. 7^a. 90. G
 Encanthida qui patiuntur supra omnes. intro. Isa. 58. G
 Encanthides quibus sanentur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 151. H
 Encanthides oculorum morbus manu indiget. intro. Isa. 59. C
 Encanthides præciduntur. intro. Isa. 59. G
 Encanthides lino vel hamulo attrahuntur. intro. Isa. 59. G
 ENCATHISMA, quasi infessio. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 252. H
 ENCRIDES quæ. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 220. H
 ENCEPHALON habet nomen à situ. 8°. de vsu par. 1^a. 166. C
 ENCEPHALOS 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. C
 Εγκεφάλου quid. de artic. com. 3°. 7^a. 281. E
 ENCHYMA multitudo q̄, & quid sit in omnibus rebus. & mul. 3^a. 77. B
 ad Εγχύμα, id est infusionem, plenitudo. de mul. 3^a. 78. D
 Εγχύτοι quid. de rem. par. fac. 7^a. 156. A
 Endixis. 7°. meth. med. 7^a. 58. D
 Ενδύμοι morbi qui. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 101. F/ de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 109. B
 Ενδύμοι morbi publici. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 101. E
 Endimi morbi sunt rari. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 109. B
 ENDIVIA est frigida. de dif. cont. Sp. 74. D
 Endivia est de cibarijs medijs. de dif. cont. Sp. 74. C
 Endivia, lactuca, citruli, cucurbita facilius digeruntur quàm apium & carbitum. de dif. cont. Sp. 73. D
 ENCRIDES quæ. 3°. de comp. me. per ge. 233. F/ 4°. 5^a. 239. C
 Encrises. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 265. H
 Ενός qui sunt apud græcos. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. B
 Ενώσις brachij figura angulosa sine dolore. 6°. methodi mendendi. 7^a. 41. B
 Ενώσις. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 217. B
 ENGYSOMA quid. fin. med. Isa. 48. C/ 6°. meth. me. 7^a. 42. D
 Engysoma fractura in capite. fin. med. Isa. 48. C
 Engysoma fractura calvaria. intro. Isa. 59. C/ F
 in ENIXIS quo modo sint vulua. de dif. vul. 1^a. 109. B
 Enixarum purgationibus immoderatis fit defectus animi. 1°. & arte cur. ad Glauconem. 7^a. 98. E
 in Enixis cur fecit lac natura. 14°. de vsu par. 1^a. 205. A
 ENNEAPHARMACOS compositio dicta. 9°. de compo. med. secundum locos. 5^a. 204. H
 Enneapharmacos antidotus Heraclidis contra viperæ morsum. 2°. de antidotis. 5^a. 118. D
 ENRHYTHMVS pulsus qui sit. 1°. de dif. puls. 4^a. 48. G
 ENSES arma promptiora ad incidendum quàm cornua. 8°. de vsu partium. 1^a. 113. D
 Ensis contundendo alteratur. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
 ENSTACTON, i. insillatitium collyrum. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. F

Εντελεχίας meminit. de hist. philoso. Sp. 4. B
 ENTEROCLEN quid vocant Græci. de dif. mor. 3^a. 5. C
 Enterocle affectus scroti. intro. Isa. 59. D
 Enterocle tumor scroti. fin. med. Isa. 49. C
 Enterocle quo modo fiat. fin. med. Isa. 49. C
 Enterocles causa. fin. med. Isa. 49. C
 Enterocle quid faciat. de caus. morb. 3^a. 9. F
 Enteroceliorum curatio. intro. Isa. 60. C
 Enterocelas glutinat cauda equina. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. F
 Enterocelicos inuat cupressus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. G
 Enterocelis imponitur symphytum petreum. 8°. de simp. me. 5^a. 61. G
 ENTEROEPIPOCELE quid. fin. med. Isa. 49. D
 Enteroepiplocele tumor scroti. fin. med. Isa. 49. C
 Enteroepiplocele. de tum. præ. na. 3^a. 84. G
 ENTEROMPHALI qui. intr. Isa. 60. A
 ENTHUSIASMVS quid. fin. med. Isa. 50. D
 ENTISIMVS est fructus bulbi erratici. de simp. me. Sp. 81. E
 ENVLA campana qualis. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. B
 Enula elegmatis miscet p pectore expurgado. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 47. B
 Enula rubrificat partes infrigidatas. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 47. B
 Enula ischiadas articulorum quorundam præ humiditate luxationes rubrificat. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. D
 ENVMERATORVM ordinem non sequitur ordo in rebus tractandis. de fract. com. 1°. 7^a. 223. G
 ENVNTIATIONES obscuræ nihil docent. in pror. com. 1°. 4^a. 165. D
 Ενώσις carnes, quæ. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 182. D
 EORVM quæ sunt circa corpus hominis, alia sunt fm naturam, alia præter naturam. de part. artis medicæ. Sp. 18. D
EPACMASTICA E synocha spēs. 2°. & dif. fe. 3^a. 36. F
 Epacmaistica febris. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 160. A
 vt EPAGATHVS. Delectus infusum. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 204. A
 Επαγάθιος insultum redditus græci vocant de typ. 3^a. 90. G
 EPANGYLOTVS laqueus (ita. n. appellatur, quoniam sinus super sinum iniicitur,) qua via inseri possit. de laqueis. 7^a. 308. D
 Επαγώνιος morbi. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 178. G
 EPANTISMATA in vrinis, et æruginosa. in 1^m. pror. cō. 2°. 4^a. 172. H
 Επαφαισσις. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 15. H
 EPARMATA sunt tumores præter naturam post aures. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 179. D
 EPEVS ignavissimus ad oia, sed strenuus pugil. ad Trasys. 2^a. 107. C
 Επεδγορ. de fract. com. 2°. 7^a. 232. E
 EPHELICIS quid sit. 5°. meth. med. 7^a. 34. F
 Ephelcides. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. B
 Ephelcides. 5°. meth. med. 7^a. 35. B
 Ephelcis, quæ est crustula, ostendit vlcerationem particula à qua excernitur. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. E
 EPHELIS faciei affectus. intr. Isa. 59. C
 Ephelim, & vitiliginē expurgat Alysson. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42. D
 Ephelim expurgant Amygdalæ amare. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. G
 ad Ephelim cōveniunt reliquæ vnde expressus est succus Balani myrepisicæ. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 44. D
 Ephelidas sanat brassicæ semen. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52. G
 ad Εφίλιδας, id est ad maculas ex sole contractas, valet Costus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. F
 Ephelc tollit Crocodilorum terrestriū sterces. 10°. de simp. me. f. 5^a. 77. D
 Ephelidas curat Cyclaminis radix. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. F
 Εφίλιν tollit Faba. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. H
 Εφίλιν abstergit Pepon. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. H
 ad Ephelin valet Sepiarum testa. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. A
 Ephelis extergunt vitis agrestis racemi. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. F
 ad Ephelidas. de medic. fac. parab. 7^a. 163. G
 EPHEMERÆ & hectica quæ gñā febrium. 2°. de crisi. 4^a. 137. A
 Ephemeræ quæ & quo generentur. 2°. de crisi. 4^a. 138. E
 Ephemerarum febrium causæ. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B/ 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 94. G
 in Ephemeris calor, qui febris dicitur, vnde. 1°. de dif. feb. 3^a. 31. A
 Ephemeræ non ex humoribus. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G
 Ephemeræ facit auctor libri de spermate ex pituita [ex quo textus est mēdosus ē nec dēt legi ephemeræ sed āphemerina]. de sp. Sp. 39. H
 ab Ephemeris putridas differre quo cognoscat. 1°. de dif. feb. 3^a. 33. D

ab Ephemeris febris distincta non habet unum nomen. 1°. de diff. fe. 3^a. 33. E
 Ephemera quo ad hecticam transcendat. 2°. de diff. feb. 3^a. 35. E
 Ephemerę febres nō sūt acutę, & si cito terminent. c. 2°. ap. 19°. Ex. 14. B
 in Ephemeram febrem incidunt qui humiditatem contraxerint ex fructibus, & oleribus, & volunt exerceri. 4°. de san. tu. 2^a. 81. A
 de Ephemerarum cognitione nullus ante Galenum exquisitę tractavit. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 94. G
 Ephemera ab affectibus anime. 2°. de crisi. 4^a. 138. F
 Ephemera ex tristitia quo modo cognoscatur. 2°. de crisi. 4^a. 138. F
 Ephemera ex tristitia quę habet calorem. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 95. B
 Ephemera ex ira quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G
 Ephemera ex ira quomodo cognoscatur. 2°. de crisi. 4^a. 138. F
 Ephemera ex ira, qualis. 2°. de crisi. 4^a. 138. G
 Ephemera ex furore, qualis. 1°. de arte cura. ad Glau. 7^a. 95. B
 Ephemera ex curis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. B
 Ephemera ex studio qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. C
 Ephemera propter disciplinas, & meditationem quomodo cognoscatur. 2°. de crisi. 4^a. 138. F
 Ephemera ex vigilijs, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. C
 Ephemera p p nimitas vigilias quo cognoscatur. 2°. de crisi. 4^a. 138. F
 Ephemera ex lassitudine, qualis. 2°. de crisi. 4^a. 138. G
 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 95. C
 Ephemerę quę tactu cognoscuntur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. D
 Ephemerę ex labore quo modo. 3°. de diff. feb. 1^a. 32. G
 Ephemerę ex laboribus tactu cognoscunt. 1°. de art. cu. ad Glau. 7^a. 95. D
 Ephemerę ex cōbustionibus tactu cognoscūt. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 95. D
 Ephemerę ex sole quomodo fiant. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G
 Ephemerę ex calore solis indicia. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. A
 Ephemerę ex adstrictione quo modo fiant. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G
 Ephemera ex densata cute, qualis. 2°. de crisi. 4^a. 138. G
 Ephemerę ex cute densata indicia. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. A
 Ephemera ex obstructione, qualis. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 95. D
 Ephemerę ex igitur tumore q. 1°. de diff. fe. 3^a. 33. C
 2°. de cri. 4^a. 138. C
 Ephemerę proprium signum ex urina. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. D
 Ephemerarū urina. 1°. de diff. fe. 3^a. 34. A
 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 95. A
 in Ephemeris urinę ruffę. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. B
 in Ephemeris urina & pulsus, qualis. de dyn. Sp. 33. H
 Ephemerę pulsus, qualis. 1°. de differen. feb. 3^a. 33. D
 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 94. H
 Ephemera sola, pulsus ad naturalē reuertit. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 95. A
 post Ephemeram si restat animi affectus pulsus, considerandus est. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. E
 Ephemerę ex curis habent pulsus minores. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 95. D
 Ephemerę ex mēoribus hnt pulsus mēores. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 95. D
 Ephemerę ex immodicis exercitijs habent pulsus minores. 1°. de arte curatiua ad Glau. 7^a. 95. D
 in Ephemeris quando pulsus durus. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. C
 Ephemerę non habent subitas mutationes, ideo non habent crism nisi abusive. 2°. de crisi. 4^a. 138. A
 Ephemerę soluntur facillime. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. G
 Ephemerarum cura in promptu est. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. G
 Ephemerę ex contrarijs curandę. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 95. F
 Ephemera ex affectu anime quo curanda. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 95. F
 in Ephemera vinum dandum. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 95. B
 Ephemera ex ira, cogitatione, mēstitia, vigilijs, vinum dādum. 1°. de arte curatiua ad Glau. 7^a. 95. F
 Ephemera ex vigilijs quo curanda. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. F
 Ephemera ex inguinum inflammatione, ex labore, ex obstructione quomodo curatur balneo, & oleo. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 95. E
 Ephemera ex obstructione quo curanda. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 95. E
 ad Ephemeram febrem presidium. de dyna. Sp. 33. B
 Ephemera febris, lege Diaria, & Febris ephemera.
 EPHEMERVM vel colchicum quid, et eius vires. de sim. med. Sp. 83. B
 Ephemerī radix dicitur vicem fungi strangulantis facere, & ferro precifos sanare linita. de simp. med. Sp. 83. B
 Ephemerōn assumentibus quid auxilietur. 2°. de anti. 5^a. 114. C
 EPHEMERVM non letale quale sit. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. G
 Ephemerī radix in dentium doloribus colluitur, & phymatū augmēto, & statui folia congruunt. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. G
 E quid gōwac nomen, quid significet. 1°. pror. com. 2°. 4^a. 169. H
 EPHIALTES quedā epilepsia q fit in somno. de vii. resp. Sp. 63. F
 Ephialtes longo tpe p durās epilepsia conuertit. de vii. resp. Sp. 63. F

E phisavtai quid significet. in 1°. pror. com. 3°. 4^a. 179. E
 E phōtis. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 125. B
 EPIALAE febres dependent a corde. de vir. no. cor. di. Sp. 60. B
 EPIBOSCON. de med. fac. par. 7^a. 168. G
 EPICAVMA quid. fin. med. 48. D
 intr. Epicauma affectus iridis oculi. intro. 15a. 58. H
 Epicauma ulceratio oculorum. fin. med. 15a. 48. D
 ad Epicaumata, id est inustiones oculorum. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 154. G
 E πικραυμα quid significet. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 12. D
 E πικρασιν. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 12. D
 Epicrastica succus ptissana, chondrus, panis, & lac. 2°. de simplicium medicamentorum fac. 5^a. 12. F
 EPICHIEMATA rhetorica. 4°. de dign. pul. 4^a. 85. H
 per Epicrasin sanatio. 12°. meth. me. 7^a. 79. C
 EPICRATIS vxoris casus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 122. F
 EPICRISIS adiudicatio. de opt. secta. 20. F
 15a. 21. F
 EPICRVVIS. 14°. meth. med. 7^a. 91. G
 EPICRVVS opinatur mundum non esse unum, sed infinitos. de cuiusque animi peccatorum notitia atque medela. 2^a. 6. A
 Epicuri, & Asclepiadis differentia in consequentibus sua principia. 1°. de naturalibus fac. 1^a. 294. H
 Epicuri suam confutat de compositione rerū. de theria. ad Pif. 5^a. 94. C
 Epicuri viride multa promittens. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 249. D
 Epicurus damnabat venerea. ars med. 15a. 68. E
 ab EPIDAVRO auctore malagma. 7°. de cōp. me. per ge. 5^a. 267. A
 EPIDEMICORVM librorum inscriptio. 3°. de diff. resp. 3^a. 66. B
 E πιδμικοί libri unde dicantur. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 152. E
 in Epidemijs quid agat Hippocrates. 2°. de dieb. decr. 4^a. 153. H
 Epidemiorum, & aphorismorum libri differentia. in prog. c. 3°. 4^a. 112. B
 Epidemici libri scripti ante aphorismos & prognosticos. 2°. de diebus decretorijs. 4^a. 154. C
 Epidemiorum editio Dioscoridis. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 133. C
 Epidemiorū librū cōtaminauerūt medici. i. 6°. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 139. C
 Epidemiorū liber Ptolemæi Energetis. i. 3°. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 136. F
 Epidemiorū libro notas inscripsit Ptolemaeus Energetes. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3^a. 136. F
 Epidemici libri quot, & qui Hippocratis. 2°. de diff. resp. 3^a. 66. A
 Epidemici libri qui Hippocratis, & qui non. 2°. de die. decre. 4^a. 153. C
 Epidemiorū primus & secundus probi. i. 3°. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 134. G
 Epidemiorum liber primus & tertius sunt Hippocratis. in 1°. progn. commentario. 3°. 4^a. 178. C
 Epidemiorū primus & tertius iter se cōnexi. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. D
 in Epidemiorum libro sunt lectionum mille modi. in 6°. de morb. vulg. commenta. 2°. 3^a. 169. D
 in Epidemiorum primo qui numerati sunt, omnes ferē mortui sunt. 2°. de diebus decretorijs. 4^a. 152. H
 in Epidemiorum secundo, & sexto interiecta sunt quedam, vt etiam ad finem aphorismorum. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 134. G
 Epidemiorū quartus silis alijs locutione. i. 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 152. E
 Epidemiorū quintus, & septimus spurij, sextus Thessali filij Hippocratis. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 152. E
 Epidemiorum sextus liber potius est commentarius, q̄ volumen iustum. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 154. F
 Epidemiorum sexti libri sententia scripta an fuerint ante secundum dubium est. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 162. F
 Epidemiorum sexti libri stilus diuersus ab eo qui in primo, & tertio libro. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 152. D
 Epidemiorū sexti libri sententia varie scripta fuerunt. in 6°. de morbis vulga. com. 1°. 3^a. 157. B
 Epidemiorum sextus liber non fuit scriptus, vt divulgaretur. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 169. A
 Epidemiorū commentarius sextus non fuit scriptus, vt emitteretur, sed est apparatus pro libro. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 170. F
 Epidemiorum librum sextum fecit Hippocrates, non vt ederetur, sed ad reminiscētiā. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 184. E
 Epidemiorū sextū iterp̄tes corrumpere. i. 6°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 152. C
 Epidemiorū sexti iterp̄tes. i. 6°. de mor. vul. c. 1°. 152. C
 cō. 2°. 3^a. 165. C
 Epidemiorū sexti iterp̄s Hercules Erythreus. in 6°. de morb. vulg. commentario. 5°. 3^a. 193. A
 Epidemiorum sexti libri iterp̄s locupletissimus Zeuxis. i. 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 161. C
 Epidemiorū librū cōmētatus ē Zeuxis. i. 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 136. H
 in Epidemicos

in Epidemicos libros quæ conscripsit Galenus. in 3^m. de morbis vulga.
commenta. 1°. 3^a. 134. G
in Epidemiorum libris commentaria scripsit propter amicos Galenus.
in 3^m. de morb. vul. com. 1°. 133. E/ in 6^m. com. 3°. 3^a. 170. D
in Epidemiorum secundum librum scripsit Galenus quæ non extant in
3^m. de morb. vul. com. 2°. 134. H/ in 6^m. com. 2°. 3^a. 162. D/ 4°. de locis
affectus. 4^a. 23. C
Epidemos qui morbus. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 101. E/ F/ de victus
rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 109. B
Epidemici morbi signum. de na. hu. com. 2°. 7^a. 182. B
Epidemicus morbus quando nullus. in 1^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 103. B
EPIDERMIS. 3°. meth. me. 18. H/ 14°. 7^a. 87. C
Epidermis cutis pellicula densior. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 165. F
EPIDESIS. 5°. meth. med. 7^a. 30. F
Επίδερμος. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 3°. 7^a. 214. F
Επίδερσις. quid sit. de mor. temp. 3^a. 85. F
Epididymus quid sit. 14°. de vsu pa. 209. G/ 1°. de semi. 1^a. 333. C
Επίδιδυμος. de fract. com. 3°. 7^a. 246. D
Επίδιδυμος. de arti. com. 1°. 254. F/ com. 3°. 7^a. 281. B
Επίδιδυμος. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 124. E
EPIGASTRIUM quid sit. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E/ 6°. meth. me. 7^a. 39.
B/ com. 7°. aph. 56°. Ex. 58. G
ad Epigastrium. i. abdomen, attinētes partes q. cō. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Epigastrium totum ex musculis. 7°. de vsu par. 1^a. 164. A
Epigastrii musculi cur octo. 5°. de vsu par. 1^a. 146. F
Epigastrii octo musculi, quales. 1°. de vsu par. 1^a. 146. E
Epigastrii musculorum positio cur talis. 5°. de vsu par. 1^a. 146. F
Epigastrii musculi intro compelluntur. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. F
Epigastrii musculi quid agant. 5°. de vsu par. 1^a. 146. E
Epigastrii musculorum officium. 5°. de vsu par. 1^a. 147. D
Epigastrii musculi sunt instrumenta animæ. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. A
in Epigastrio musculi magni gratia efflationis, vocis, egestionis, & mi-
ctus. 1°. de vsu par. 1^a. 137. F
ad Epigastrii musculos à magna arteria venas eē. 16°. de vsu p. 1^a. 219. D
Epigastrii musculi quomodo agant. 2°. de mo. mu. 1^a. 316. A
Epigastrii musculi quō se habeant in vacuis. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. F
Epigastrii musculi quō se habeant in ventre repleto, in hydropibus &
pregnantibus. 2°. de mo. mus. 1^a. 316. F
ad Epigastrium, ac perineum si dolor incidat, si sanguinem meiat &
grumos, stranguariaq. affligatur, significat circa vesicam ægritudinē
esse. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
EPIGENNEMA quid sit. de symp. dif. 3^a. 10. H
EPIGENES optimus parvæ pile lusor. de par. pi. exer. 2^a. 48. F
Επίγενης quid intr. 154. A
Epiglottis est prima canna vocis. de anat. viu. Sp. 49. E
Epiglottis ex quibus componatur. de voce & anhel. Sp. 60. F
Epiglottis duas habet iuncturas. de voce & anhel. Sp. 60. F
in Epiglottide duo dentes, & duo foramina. de vo. & anhel. Sp. 61. D
Epiglottidis cooperulum quod, & ubi sit. de vo. & anhel. Sp. 61. B
Epiglottidis musculorum radices nerum ingrediēs. de vo. & anhel. Sp. 61. H
Epiglottidis officium, substantia, & forma. 7°. de vsu par. 1^a. 162. H
Epiglottidis figura nobis inspirantibus. 7°. de vsu par. 1^a. 163. A
Epiglottidis figura nobis transgluientibus. 7°. de vsu par. 1^a. 163. A
Epiglottidis quantitas. 11°. de vsu par. 1^a. 188. G
Epiglottidis vsus. de anat. parva. Sp. 42. H
Epiglottis maxime proprium vocis instrumentum. 1°. de loc. af. 4^a. 6. B
Epiglottis, lingua, arteria trachea sunt necessaria voci & orationi. de
voce & anhel. Sp. 61. C
ad Epiglottidis ampliationem quid sequatur. de vo. & anhel. Sp. 60. H
ad Epiglottidis cōstrictionem quid sequatur. de vo. & anhel. Sp. 60. H
Epiglottis qñ inchoat ita qd cōstringat, fit vox, & qñ cōstringitur in
choantur musculi ex quibus pendet. de vo. & anhel. Sp. 60. G
in Epiglottide dñ est vox à qbus musculis fiat. de vo. & anhel. Sp. 60. G
Epiglottis est sonora acutæ vocis cum sit chartilaginosa sicca. de voce et
anhelitu. Sp. 61. F
Epiglottidis chartilago quæ. de anat. viu. Sp. 55. D
Epiglottidis coopertorium aperitur in vociferatione, clauditur in anhe-
litis retentione. de voce & anhel. Sp. 61. C
Epiglottidis coopertorium perfecte clauditur quādo aliquid comeditur,
de voce & anhel. Sp. 61. C
Epiglottide cur gnet humor viscosus pituitosus. de vo. et anhel. Sp. 61. D
Epiglottis qñ humescit accidit raucedo. de vo. & anhel. Sp. 61. F

ab Epiglottidis vitio vox vitata. 1°. de loc. aff. Sp. 2. D
Epiglottida vel lingulam fuisse affectam ostendit tunicam viscosam &
crassam tussiendo emittens. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. D
Epiglottidis apostema est angina. de voce & anhel. Sp. 61. H
Epiglottis coquitur cum lingua. 3°. de ali. fa. 2^a. 26. G
EPIGLOTTIS oris affectus. intr. 154. 59. C
EPIGOME cinctusmenon. de anat. parva. Sp. 43. B
EPIGONATIS quid. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 212. B
EPIGONI emplastrum. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 221. A
Epigoni emplasticum quo modo ad vsum emmottorum possit reduci. 2°.
de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. A
Epigoni Isis. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 248. B
Επίγονατις. de fracturis. com. 2°. 7^a. 240. D
Επίλαμβανοντα quid significet. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 182. H
EPILEPSIAM vocant morbum comitalem. de diff. mor. 3^a. 3. E
Epilepsia quid. de symp. dif. 3^a. 11. F/ 3°. de loc. aff. 4^a. 20. B
Epilepsia est magnus morbus. de puer. epilep. 7^a. 179. F
Epilepsia naturas immutat. de puer. epilep. 7^a. 179. F
Epilepsia habet magnitudinem periculi ex anhelitus nocumento. 3°. de
locis affectis. 4^a. 20. B
Epilepsia sunt ægritudines capitis. de virt. nost. cor. disp. Sp. 60. B
Epilepsiam esse somnium quendā dicit Aristoteles. de vtil. resp. Sp. 63. F
in Epilepsia sensus, & intellectus, & memoria perduntur. de compag.
memb. siue de natura hu. Sp. 58. E
in Epilepsia imaginantur quidam de vtil. resp. Sp. 63. E
Epilepsia convulsio totius corporis. de sym. dif. 11. F/ 2°. de symp. cau. 3^a. 19. C
in Epilepsia tale convulsio est, quale in sentiendi functione vigilia. 1°. de
symp. caus. 3^a. 19. C
Epileptica convulsiones cur fiant. 3°. de loc. affe. 4^a. 15. H
in Epilepsia vehementibus cur semen emittat. 14°. de vsu pa. 1^a. 208. A
in Epilepsia quando non est convulsio. 3°. de loc. af. 4^a. 20. B
in Epilepsiam conueritur Ephialtes longo tempore perdurans. de vti-
litate resp. Sp. 63. F
Epilepsia quædam est ephialtes quæ fit in somno. de vtil. resp. Sp. 63. F
Epilepsia cur subito fiat. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. C
Epilepsia propter quid fiant, & unde sint. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. C/ de
vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. F
Epilepsia unde, & ex quo. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. C
Epilepsia non necessario sequit male concoquentē. 3°. de symp. 3^a. 30. B
Epilepsia ex oppilatione. de vtil. resp. Sp. 63. E
Epilepsia fit ex humore non tanto, neque adeo spisso vt apoplexia, &
quandoque ex solo fumo crasso ascendente à stomacho, aut pede, aut
aliquo membro alio. de vtil. resp. Sp. 63. E
Epilepsia ex tribus humoribus nascitur. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsia quando ex pituita. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsia ab atra bile. de sper. Sp. 38. C
Epilepsia quando fit à bile. de dyna. Sp. 24. A
Epilepsiam faciens humor in parte aliqua corporis comparari potest ve-
nenis perniciosarum ferarum. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. F
Epilepsia stomacho inuito fit. de venæ sect. aduers. Eras. 6^a. 14. F
Epilepsia qui vexantur propter stomachi vitium. de venæ sect. 6^a. 14. F
Epilepsia à quo humore fiat, ostendit vrina. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsiam fieri ex tali humoris genere, quando ex vrinis probatur. de
dynamidys. Sp. 24. A
in Epilepsia vrina rubra mortē prædicat futuram. de dyn. Sp. 35. D
ab Epilepsia defendit smaragdus. de inc. adiur. & susp. 7^a. 182. A
Epilepsia curatio. de dyn. 24. A/ de med. exper. Sp. 106. E
in Epilepsia cum quis cadit quid agendum. de cura lap. Sp. 112. G
ex Epilepsia loquela amissa quid succurat. de dyn. Sp. 24. A
Epilepsias parvas sanat victus attenuans. de atten. vict. 2^a. 43. B
Epilepsias inueteratas non mediocriter iuuat victus attenuans. de atte-
nuante victus rat. 2^a. 43. G
in Epilepsia cōueniunt capparees, & pisces salsi. de pue. epil. 7^a. 180. E
in Epilepsia qui cibi cauendi. de puer. epil. 7^a. 180. H
in Epilepsia cur dimittendum sinapi. de puer. epil. 7^a. 180. E
in Epilepsia vitanda vrina odorata de atten. vic. 2^a. 46. D
Epilepsia infestante vtetur cathartici. de dyn. Sp. 20. E
in Epilepsia vere quid agendum. de puer. epil. 7^a. 179. H
in Epilepsia valet absinthium. de puer. epil. 7^a. 181. A
Epilepsiam sanant ossa hominum. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 80. E
Epilepsia sanguinem agnorum conuenire negat Galenus. 10°. de simpli.
medica. facul. 5^a. 73. C

in Epilepsia oxymeli conuenit. de puer epilep. 7^a.180.E
 in Epilepsia acetum scilliticum. de puero epi. 7^a.180.E
 Epilepsia med^o ex scilla in quadraginta diebus sanat. d. pue. ep. 7^a.180.H
 Epilepsiam qui lapides suspensi sanet. de incant. adiur. & susp. 7^a.182.B
 ad Epilepsiam decoctio. de med. exper. Sp.107.C
 contra Epilepsiam valens medicamen. de med. exp. 105.H Sp.106.H
 ad Epilepsiam expertissimum. de med. exper. Sp.104.C
 ad Epilepsiam puerorum. de incan. adiur. & susp. 7^a.182.C
 ad Epilepsiam. de ocul. 7^a.188.C [secretorum. 102.G] de med. exp. 107.
 C/de cura lap. Sp.112.G
 Epilepsia, lege Comitialis morbus.
 EPILEPTICA puella naturaliter vnde. de sper. Sp.38.B
 Epilepticis quare fiat spuma. com. 2°. apho. 43°. Ex.18.D
 Epilepticorum pulsus, qui. compendium pulsuum. Sp.65.H
 Epilepsia in mutatione etatum sanatur, si victus ratio consentiat. in 6^m.
 de morbis vul. com. 5°. 3^a.193.B
 Epileptici quo modo curandi. de venæ. sect. aduers. Eras. 6^a.14.E
 Epileptici victus ratio. de puer. epi. 7^a.179.G
 Epilepticorum prandium. de puer. epi. 7^a.180.F
 Epilepticorum cibi proprii & contrarii. de puer. epi. 7^a.180.D
 Epilepticis quæ olera conueniat. de puer. epi. 7^a.180.C
 Epilepticis qui fructus, conueniat. de puer. epi. 7^a.180.C
 Epilepticis nisi raro dāda nō sunt pira, & poma. de pue. epil. 7^a.180.C
 Epilepticis dat dactylos. de puer. epil. 7^a.180.D
 Epilepticis conuenit alica, & pisum. de puer. epi. 7^a.180.H
 in Epilepsia conueniunt ptisana & lens. de puer. epi. 7^a.180.H
 Epilepticorum carnes quasint. de puer. epil. 7^a.180.G
 in Epilepsia carniū conueniunt. de puer. epi. 7^a.180.G
 Epilepticis qui pisces conueniant. de puer. epi. 7^a.170.H
 Epilepticis cōuenit torpedō sola ex chartilagineis. de pue. epi. 7^a.180.H
 Epilepticis qui cibi non conueniunt. de puer. epi. 7^a.180.D
 Epileptici à quibus cibis debent abstinere. de pue. epi. 7^a.180.D
 Epilepticis non dat daucum. de pue. epil. 7^a.180.E
 Epilepticis mala concha omnes. de pue. epil. 7^a.180.G
 Epilepticis non conueniunt legumina. de pue. epi. 7^a.180.H
 Epileptici vitet aues palustres, et carnes quadrupedū. de pue. 7^a.180.G
 Epilepticorum exercitia in qualitate qualia. de pue. epi. 7^a.180.A
 Epileptici non sunt balneis euacuandi. de venæ. sec. aduer. 8.E [6^a.14.H
 Epileptici quibus iuuetur. de med. exper. Sp.104.D
 Epilepticos iuuant incidentia. 9°. de simp. med. fac. 5^a.73.C
 Epileptici bibat oxymeli. de pue. epi. 7^a.180.F
 Epilepticis prodest aphroselinum. de simp. med. Sp.80.D
 Epilepticis educimus, atram bilem. de dyn. Sp.21.B
 Epileptico ex melacholia datā decoctio epithymi. de med. ex. Sp.104.C
 Epilepticis valens medicamentum. de me. exper. Sp.104.C
 Epilepticum puerum quo modo Galenus curauit. de pue. epil. 7^a.180.F
 Epileptici pueri casus. 6°. de simp. med. fac. 5^a.45.F/H
 Epileptici ex ieiunio casus. de venæ. sect. aduers. Eras. 6^a.14.G
 EPILOGISMVS quid. fin. med. Isa. 43.F [in progn. com. 1°. 191.B] 4^a.
 193.G [1°. de simp. me. fa. 4.E] 1°. de comp. me. p gen. 5^a.210.A
 Epilogismus ad quæ utilis ex empiricorum sententia. de sectis. Isa. 17.B
 Epilogistica ratio facillima. in prog. com. 1°. 4^a.191.B
 Epilogica cā, nō analogistica, de vic. ra. in mor. ac. com. 4°. 7^a.140.D
 EPIMEDIUM fere temperatum aqueum. 6°. de simpli. medicamen.
 facul. 5^a.47.D
 Epimedium potum sterilitatem facit. 6°. de simp. me. fa. 5^a.47.D
 Epimedium vberibus illitum ea recte seruare potest. 6°. de simplic. me.
 dicam. facul. 5^a.47.D
 EPIMELIS stomacho ingratus capitis dolorem facit. 6°. de simplic.
 med. facul. 5^a.47.D
 EPIMENIDES profundissime dormiebat. 2°. de motu musculorum.
 307.H [1°. 314.F
 EPIMORIOS numerus. 1°. de dif. puls. 4^a.48.G
 EPINYCTIS vnde dicta. 2°. meth. me. 7^a.9.G
 Epinyctides myrmecia, acrochordones, psydaces, sunt affectiones om-
 nibus notæ. de tum. præter naturam. 3^a.84.F
 Epinyctides affectus totius corporis. intro. Isa. 59.D
 Epinyctides an male habuerint laborantem lassitudine percontandum
 est. 4°. de san. tuen. 2^a.83.C
 Epinyctidas sanat brassica. 7°. de simp. med. fac. 5^a.52.G
 Epinyctidas iuuans. 6°. de comp. me. per gen. 5^a.256.H
 ad Epinyctidas pharmacum accommodatum. 1°. de compo. medica.

per genera. 217. A [2°. 224.E] 5°.
 EPIPASTA emplastra quæ. 2°. de comp. me. per ge. 5^a.251.F
 Ε'πιφάσεις summa corporis appellant. 3°. de san. tu. 5^a.223.H
 Ε'πιφαίνόμενα de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 2^a.80.C
 EPIPHOOMPHALON quid. fin. med. 7^a.123.E
 Ε'πιφόρους quas grauidas intelligant aliqui. in 1^m. prorrheticorum.
 commentario. 3°. Isa. 49.B
 EPIPHORA quid intro. 4^a.180.G
 Epiphora affectus totum oculum exercens. introd. Isa. 58.E
 Epiphora à pituita. de dyna. Isa. 58.D
 ad Epiphoras oculorum. 2°. de comp. me. per gene. Sp.19.G
 ad Epiphoras oculorum magnas, ad maximas, & ad intensas. 4°. de
 comp. med. sec. loc. 152.D [153. A/E] 5^a.224.E
 ad Epiphoras collyria. 4°. de comp. me. sec. loc. 145.F/G [5^a.154.C
 ad Epiphoras articularum. 6°. de comp. me. per gene. 5^a.155.F/H
 5^a.256.H
 EPIPHYSES quid. 11°. de vsu par. 1^a.191.C
 Epiphysis vermiformis qualis, & cur. 8°. de vsu par. 1^a.170.F
 EPIPIGMA quid, & ad quid in organis. de machin. 7^a.310.A
 Epipigma vt ferant, καλὰ δὲ ἰόν, & σκιὰ δὲ ἰόν communiter parata sunt.
 de machinamentis. 7^a.310.A
 EPIPLASMA quid. 3°. de comp. med. per gen. 5^a.228.C
 EPIPLOCELE quid. fin. med. Isa. 49.D [de dif. mor. 5.C] de tumoribus
 præter naturam. 3^a.84.F
 Epiplocele affectus scroti. introd. Isa. 59.D
 Epiplocele tumor scroti fin. med. 49.C [intro. Isa. 60.B
 Epiplocele quid faciat. de caus. morb. 3^a.9.E
 Epiplocelicoꝝ curatio. introd. Isa. 60.C
 Epiploon, epiplum, & omentum, idem. 6°. de anat. adm. 1^a.91.D
 Epiploī sectio. 6°. de anat. admin. 1^a.91.D
 Epiploom. de natura. & ord. cuiuslib. cor. Sp.42.B
 in Epiploo venæ nutriunt intestina & partes propinquas. 5°. de vsu
 partium. 1^a.142.E
 Epiploocomista, qui. 6°. de anat. adm. 1^a.91.D
 EPIPOMA quid, & ad quid in organis. de mach. 7^a.310.A
 EPIsARCIDIVM de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a.148.G
 Ε'πισυνασία. de morb. temp. 3^a.86.H
 Ε'πίσιον quod. introd. Isa. 53.D
 EPISPASTICA emplastra quæ. 6°. de de cōp. me. p ge. 5^a.260.H
 Ε'πισπαστικὰ, ἐλακτικὰ & ἐλκυστικὰ δυνάμεις idem. 5°. de simplici
 medicamen. facul. 5^a.36.F
 Epispastice virtus quæ. de cathar. Sp.94.D
 Epispaston quid sit. 4°. de comp. med. per gen. 5^a.238.H
 Epispasticon quid. 2°. de comp. me. per gen. 5^a.222.C
 EPISTOLARVM libros vndecim scripsit Archigenes. 3°. de locis
 affectis. 4^a.15.F
 Epistolam scripsit ad Neronem Thessalus. 1°. meth. med. 7^a.2.G
 Ε'πιστολὴς quid significet. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a.182.H
 EPITHEMATA, id est impositiones, quæ vim habent ciendi vnam,
 & in vapores soluendi humores. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58.H
 Epithemata valentiora sunt ceratis. 7°. meth. me. 7^a.44.A
 Epithematum meminit. 13°. meth. me. 7^a.83.H
 Epithemata citra aquam. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a.163.F
 Epithema ex palmulis pinguibus infrigidans, & quo modo sit. 10°. me-
 thodi. medendi. 7^a.65.A
 Epithema ad omnes acutas febres. de dyna. Sp.32.G
 Epithema aliud ad omnes acutas febres. de dyna. Sp.32.G
 Epithema vt sudor febris exeat. de dyna. Sp.32.E
 Epithema ad hydropicos. de med. fac. parab. 7^a.167.D
 Epithema ad præcordia in febre synocha. de dyna. Sp.33.D
 Epithema ad duritias. 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a.209.A
 Epithema ad tumorem, vel dolorem, vel inflammationem hepatis. de
 dynamidijs. Sp.26.D
 Epithema splenicum. de rem. par. fac. 7^a.159.F
 Epithema ad lienosos. de med. fac. par. 7^a.167.B
 EPITHYMVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp.84.A
 Epithymum multi possunt gustare & intueri, tamen eius utilitates igno-
 rant. 1°. de elemen. 1^a.5.H
 Epithymum frigidum, & terrestrem habet substantiā. de cath. Sp.94.F
 Epithymum tenui, & calida natura consistit. de cathar. Sp.94.E
 Epithymum est calidū, & siccū, & atram bilē educit. de cath. Sp.94.F
 Epithymū calidū est et siccū in tertio ordine. 6°. de simp. me. fa. 5^a.47.D
 Epithymus quando dandus & quibus miscendus. de dyn. Sp.21.B
 Epithymus

Epithymus quibus conueniat affectibus. de dynamidys. Sp. 21. B
 Epithymum ventrem temperat, vomitum facit. de simp. med. Sp. 84. A
 Epithymum datur his quibus prae cordia ab inflatione vexantur, & hepaticis & qui suspirium patiuntur. de simp. med. Sp. 84. A
 Epithymum bilem atram educit. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. G/ de dynamidys. 21. B/ de simp. med. 84. A/ de cathart. Sp. 94. F
 Epithymum cur atram bilem ducat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. B
 Epithymum purgat splenem. de cathart. Sp. 95. C
 Epithymum pro melancholicis. de mel. ex Gal. Ruff. & Poff. Sp. 109. H
 Epithymum pro phlegmore causae partis iecoris. 12°. meth. me. 7^a. 84. A
 Epithymi decoctio data epileptico ex melancholia. de med. ex. Sp. 104. C
 ex Epithymo & cnico compositum confert quibus ciborum corruptio non descendit. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 97. H
 EPITIDEVMATA, hoc est studia. ad Thrasyl. 2^a. 108. D
 Ερωχῆ quid. de hist. philoso. Sp. 2. E
 Epoeche, id est suspensa sententia. de opt. docendi genere. Isa. 30. B
 Ερωδῆς quid sit. 17°. de vsu partium. 1^a. 222. H
 Epodi in calce scribuntur. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 178. B
 Epodis in incantationibus utebantur. 17°. de vsu partium. 1^a. 222. G
 EPOMIDA musculus quem appellet. de musc. diff. 1^a. 47. B/ de articulis. com. 1°. 252. C/ 7^a. 257. H
 in Epomida musculo correspondet musculus tegens articulum cruris ex posterioribus. 15°. de vsu partium. 1^a. 213. F
 ad Epomida musculi totum brachium eleuant. 16°. de vsu par. 1^a. 217. G
 Epomis luxata quo modo. 9°. de decret. Hip. 1^a. 281. C
 Ερωσῆς 3°. de dieb. decret. 4^a. 159. H
 EPVLIS oris affectus. introd. Isa. 159. C
 Epulis, id est supercrescentes caro in gingiuis. 5°. de com. me. se. lo. 5^a. 164. H
 Epulides, & parulides, & thymi quid. de tum. prat. nat. 3^a. 84. H
 Epulidarum curatio. introd. Isa. 59. H
 ad Epulidas confert succus centaureae. de virt. cent. Sp. 93. D
 EPULOTICAE facultates. 5°. de simp. medic. facul. 32. C/ 5^a. 36. C
 Epulotica medicamentum, id est quae cicatricem inducunt, qualia. 9°. de simp. medic. facul. 5^a. 65. D
 Epulotica quid sint. 5°. de simp. medic. facul. 5^a. 36. D
 Epulotica quae faciunt. 5°. de simp. medic. fac. 36. D/ 2°. de compo. medic. per genera. 5^a. 224. A
 Epulotica adstringunt. 2°. de compo. med. per genera. 5^a. 224. A
 Epuloticum medicamentum optimum. 4°. de com. me. per ge. 5^a. 240. E
 Epulotica medicamenta. 5°. meth. med. 36. D 13°. 7^a. 81. F
 Epulotica Andromachi. 2°. de compo. med. per genera. 5^a. 224. F
 Epulotica candida Andromachi. 2°. de compo. med. per gene. 5^a. 224. H
 Epulotica Asclepiadis. 2°. de com. med. per gene. 5^a. 221. A
 Epulotica emplastrum, quae. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. H
 Epuloticoteron emplastrum. 2°. de comp. med. per genera. 5^a. 223. H
EQVAE a natura hominis non longe aliena in foetu. de foet. for. 1^a. 322. E
 Equarecipit asini sperma. 3°. de vsu partium. 1^a. 127. F
 Equae cur non recipit hominis sperma. 3°. de vsu partium. 1^a. 127. F
 ab Equae fit mulus. 2°. de semi. 1^a. 336. F
 Equarium lac, quale. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. F
 EQVAPION cit vinas. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. E
 Equapion inter obsonia numeratur. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. F
 Equapion insuane. 2°. de alim. facul. 2^a. 23. F
 Equapion homines fame adacti comedunt. 2°. de alim. facul. 2^a. 22. B
 Equapion coctum manditur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 EQVVS affectio quid. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 170. F
 Equus oculorum affectus. in prognost. com. 1°. 4^a. 194. C
 Equus species est & genus animalis. 2°. de sem. 1^a. 335. H
 Equus animal velox, superbium, & generosum. 1°. de vsu par. 1^a. 113. C
 Equus leone velocior. 1°. de vsu partium. 1^a. 113. C
 Equi habent tantum incisivos dentes & molares. de dynam. Sp. 49. E
 Equus ungulis & iuba ornatus. 1°. de vsu partium. 1^a. 113. C
 Equus quia vititur ira, habet ungulam solidam. 3°. de vsu par. 1^a. 128. B
 Equus quandoque vititur ira. 3°. de vsu partium. 1^a. 128. B
 Equinus pullus calcitrat nondum solidis ungulis. de foet. for. 1^a. 325. E
 Equus medius in pronitate. 3°. de vsu partium. 1^a. 128. F
 Equorum musculus temporalis, qualis. 11°. de vsu partium. 1^a. 184. F
 Equorum gena inferior maxima. 11°. de vsu partium. 1^a. 185. A
 de Equi temperie si queratur, quid respondendum. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Equi bonitas in quibus consistat. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Equorum stercore odorato quidam intelligebant quomodo alimenta con-

cocta ut cognoscerent bonam habitudinem. 7°. meth. med. 7^a. 45. A
 Equi currentes cur faciant spumam. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
 Equi bellicosi cur habent aures breues. 11°. de vsu par. 1^a. 189. A
 Equi semper vertunt aures ad sonum. 11°. de vsu partium. 1^a. 189. A
 Equos parere homini, vim autem rationis expertem, qua irascitur, illi non obedire, ac rationi turpe. de cogn. cur. an. 2^a. 52. H
 Equi quo modo habeant scientiam. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 257. D
 Equus eruditus ad multas res utilis. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 54. C
 Equos simul quatuor habenis coercere est exercitatio impensa robusta, non tamen celeris. 2°. de sani. tuen. 2^a. 74. C
 Equus sessorem trahit, postea trahitur. 5°. de decre. Hippo. 1^a. 258. B
 Equo comparatur ira. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 242. F
 ad Equos, & aurigam animae comparatio. in tim. Pla. 1^a. 287. C
 Equorum cibi. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. B
 Equi edunt sine noxa typham. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. B
 Equi typham dabat Hector. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. B
 Equi non edunt sine noxa triticum. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. B
 Equis admissariis datur cicer. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. B
 ex Equis & asinis generatur mixtum animal. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. D
 Equi effrenati affectio & operatio. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 261. A
 ad Equorum scabiem. 3°. de med. fac. par. 7^a. 173. B
 Equorum medici quibus scalpris utantur. 7°. de ana. admi. 1^a. 93. E
 Equorum caro, qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. A
 Equorum esus relinquendus hominibus asininis. de atten. vic. 2^a. 45. E
 Equorum lichenes comitiales curant. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Equorum lichenas ad cuiusvis feræ morsum adhiberi quidam consiluit. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
 Equini lactis potus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. D
 Equini dentes. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 123. C
 Equinum coagulum ad dysentericos & coeliacos conferre secundum aliquos. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. E
 Equi iecur. de medic. fac. parab. 7^a. 166. F
 Equi sylvestris aut asini lien pro splenicis bonus. 9°. de comp. medicamētorum secundum locos. 5^a. 198. G
 Equi admissarii sanguis non facit crustam, nec septicus est, ut quidam dicunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 73. D
 Ex Equis quomodo vespe & apes. an animal sit. 1^a. 328. B
 Ex Equi calcitratu spirantis difficulter casus. 4°. de lo. aff. 4^a. 25. B
 Equitatio vitæ ratio. 3°. de sympt. caus. 3^a. 25. B
 Equitatio est exercitium & opus. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
 Equitationes sunt exercitationes magna. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 1°. 3^a. 156. A
 Equitatio facienda. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. H
 Equitans quid agat, & quomodo exerceatur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. C
 Equitantes sumi lassii continuo. 2^a. 5. F
 in Equitante laborant visus & collum. 2°. de sani. tuen. 2^a. 75. C
 Equitantibus viscera agitantur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. C
 Equitatus magni quid mali fecerint. de par. pi. exer. 2^a. 49. G
 Equitatio continua reddit homines impotentiores ad coitum. 2^a. 5. F
 Equitatio facit dolores diuturnos. 5. H/ 2^a. 6. A
 Equitatio nimia facit claudos. 2^a. 5. H
 Equitationes tentanda in longis ictericijs. de cura icteri. Sp. III. E
ERASINI casus. in 1^m. de morbis vulgaribus, comment. 3°. 3^a. 124. F
 ERASISTRATVS Sicyonius. 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 209. A
 Erasistratus Chius auctor sectæ rationalis. intro. Isa. 51. D
 Erasistratus tempore Theophrasti fuit. an sang. in art. na. con. 1^a. 62. D
 Erasistratus Hippocrati par fuit aliquos. de ue. sect. ad Eras. 6^a. 6. C
 Erasistratus Hippocratis libros cantabat per ciuitates amore medicinae. de cathart. Sp. 94. C
 Erasistratus contra Hippocratem. de atra bile. 1^a. 36. A/ de victus rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 131. F
 Erasistratus contra Coos scripsit. 8°. de decr. Hip. 1^a. 276. B
 Erasistratus curiosus in re medica. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. 5. B
 Erasistratus obscurus ex industria. 5°. de loc. affe. 4^a. 30. B
 Erasistratus gaudet loquacitate. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. 12. F
 Erasistratus medicus contentiosus. 1°. met. med. 7^a. 3. H
 ad Erasistratum statuarij comparatio. 5°. meth. med. 7^a. 36. C
 Erasistratus in Apollonium, & Dexippum calices cereos retorfit. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. A
 Erasistrati libri enumerantur. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. 9. G
 Erasistratus librum fecit de alui curatione. de ve. sect. adu. Eras. 6^a. 12. A
 Erasistratus restituit

Erasistratus restituit anatonem amissam. 8°. de decre. 1°. 273. B
 Erasistratus deceptus in via a thorace ad os. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A
 Erasistrati opinio partibus quæ sunt supra renes, & accipiant paucum sanguinem, antiquitus fuit recepta, postea cognita falsa. 1°. de naturalib. facul. 1°. 296. C
 Erasistratus scripsit de consuetudinibus. de cons. 2°. 60. D
 Erasistratus librum fecit de diuisionibus. de ve. sect. aduer. Eras. 6°. 9. H
 Erasistratus iam senex fecit librum sectionum. cō. 6°. apho. 50°. Ex. 52. G
 Erasistratus librum fecit de febribus & vulneribus. de ve. sect. 6°. 8. B
 Erasistratus scripsit de febribus. de diff. puls. 4°. 69. E / de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. A / 2°. metho. meden. II. C / de vict. rat. in morb. acut. comment. 1°. 109. F / 7°. 113. A
 Erasistratus legitima gymnastica auctor. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Erasistratus fecit librum de paralyti. de consu. 2°. 60. D
 Erasistratus librum fecit de resolutione. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 175. F
 Erasistratus librum fecit de salutaribus. de vena sect. ad Eras. 6°. 8. E
 Erasistrati liber de educatione sanguinis. de lib. pro. Isa. II. B / 8°. de locis affectis. 4°. 30. A
 Erasistratus nolbat sanguinem extrahi. 4°. de san. tuen. 2°. 87. E
 Erasistratus librum fecit de sanguinis reiectione. de vena sect. 6°. 8. A
 Erasistratus librum fecit de reiectione sanguinis, & de febribus. de vena sect. aduerf. Eras. 6°. 9. G
 Erasistratus librum fecit de sanitate tuenda. ad Thrasy. 2°. 108. A
 Erasistratus librum fecit de ventriculo, quem reprehendit Galenus. cōment. 6°. apho. 1°. Ex. 46. B
 Erasistratus vitali spū plenum esse spūs sinū asserit. de de. Hip. 1°. 232. A
 Erasistratus dicebat per circuli fieri expirationē, & receptionem aeris per insensibiles meatus, Plato dicebat per duos semicirculos. in titulum Platonis. 1°. 209. A
 fm Erasistrati respiratio est grā expletiois arteriarū. de vit. re. 1°. 223. C
 fm Erasistrati Suffocatio quomodo consequatur. de vit. resp. 1°. 223. E
 fm Erasistrati Cor nō attrahit nisi permittat thorax. de vit. re. 1°. 223. E
 fm Erasistratum Cor a magna arteria trahi quando non respiramus. de utilitate respirationis. 1°. 223. F
 fm Erasistrati quo modo suffocatur animal. de vit. resp. 1°. 223. G
 fm Erasistratum sanguinis multitudo est præcipua causa morborum. de vena sect. aduerf. Eras. 6°. 9. H
 fm Erasistratum partes quæ affectæ. 6°. de lo. aff. 4°. 36. C
 fm Erasistratum quid sit phlegmone. 7°. meth. me. 7°. 43. E
 Erasistrati errores de tractu vrinae. 1°. de nat. fac. 1°. 295. G
 Erasistratus experientia reperit vniuersam euacuationem in hydropse febres & mortem causare. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H
 Erasistratus mensiū excretionem purgationē dixit. de atra bile. 1°. 36. H
 Erasistratus euerit totum caput de purgantibus medicamentis. de purgantium medicamentorum. 5°. 86. C
 Erasistratus quo curauit se ruri. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 67. E
 Erasistrati discipulorum pulsus definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 69. D
 Erasistratei pro vena sectione quid agebant. de vena sect. 6°. 9. D
 ERBVM quid & eius vires. de simp. med. Sp. 85. B
 Erbum habet vires acres, & diureticas valde, caput grauat, ventrem soluit, per vrinam sanguinem educit, & boues saginat si decoctum detur. de simp. med. Sp. 85. B
 Erba albiora vērē vtiliter laxāt, vrinā mouēt, colores malos emendāt, vulnera purgāt & implēt, lentigines vel maculas tollunt, duritiem mammillarum solvunt, carbunculos malignos sanant, contra canis et viperæ morsum imponitur. vrinam mouent, tortionibus prosunt, pruritum prohibent. de simp. med. Sp. 85. B
 ERBINTHVS. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 RECTA organa quæ sint. de machin. 7°. 309. D
 ERECTIONIS totius aialis vltima radix est cor. de ana. vi. Sp. 47. B
 Erectio priapi voluntaria est. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Erektionis priapi causæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
 Erektionem priapi qui muscoli faciant. de anat. vi. Sp. 52. E
 Erectio priapi in amantibus quo fiat. de compag. memb. Sp. 59. C
 ab Erektionē hirudinū q̄ritas excretionis cōspicit. de cucur. sca. 6°. 4. E
 Frecti manca quid sit. de art. com. 3°. 279. F / 7°. 280. G
 in ERBO Arcadiæ aqua si quis biberit moritur. de bon. aque. Sp. 76. A
 ERETRIA terra quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 85. A
 Eretriensis terra qualis, & q̄ debeat sepe lauari. 9°. de sim. m. f. 5°. 66. F
 Eretria terra valde stringentes vires habet. de simp. med. Sp. 85. A
 Eretria terra odoratas reddit cōpositiones. 1°. de cō. me. sec. loc. 5°. 128. C
 ERGASTRIA nomen pagi. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. E

ERGATA pars organorum. de machin. 7°. 309. F
 per Ergatam attractus fumibus ad deducendas naues machinamentum. de machin. 7°. 316. C
 ERGO quomodo sumitur. de comate. 3°. 50. F
 ERICE quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 84. C
 Erices fructus mediocriter adstringit. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 149. H
 Erice digerit per halitum. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. E
 Erices fructus sistit oculorum fluorem. introd. 1°. 58. C
 Erices fructus meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. A
 ERIFICIUM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 83. H
 Erificiū, aconitū, thapsiā pprio gustu phare deuota. de sim. me. Sp. 83. H
 Erigatur quomodo priapus. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 Erigentes arteriam in longitudinem musculi. de voc. instr. diff. 1°. 107. E
 ERIGERONTIS fit mentio. de rem. par. fac. 7°. 159. E
 ERINACEI terrestres desiccata caro quos sanet morbos. II°. de simpl. medic. facul. 5°. 78. F
 Erinacei terrestres desiccata caro prodest conuulsionem patientibus, ne phriticis, & iis qui laborant aqua intercutem, quam anasarca vocant. II°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 Erinaceus combustus qualis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 81. G
 Erinacci terrestres pellis vna cum capite ipsius tosta, & in puluerem trita ad quid valeat. de rem. par. fac. 7°. 154. H
 ERINEVS id est Caprificus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 ERINGION exiguum habet alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Eringion est prauū succi. 2°. de alim. facul. 2°. 22. C
 ERISIMVM quid. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Erisimi substantia & vsus. 1°. de alim. facul. 2°. 15. D
 Erisimum calidum. 1°. de alim. facul. 2°. 15. D
 Erisimi semen igneum est. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. F
 Erisimum sitim excitat. 1°. de alimen. fac. 2°. 15. D
 Erisimum pomum in eczimatibus pro expuendis lentis & crassis humoribus. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. F
 Erisimum parotidas induratas, durities antiquas vberum, & testiculorum iuuat, & oculis prodest canceris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 ERITIVS terrestres conuenit icterico. de cura icteri. Sp. 111. D
 E p̄ extra quid. de iis quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. C
 de ERODENTIVS pharmacis. 4°. de com. me. se. loc. 5°. 149. G
 Erodentia ab vrentibus quo differant. 1°. de comp. mea. sec. loc. 5°. 127. F
 Erodens aridum. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 253. B
 Erodens Melitonis. 5°. de com. med. per genera. 5°. 253. B
 EROSIO dicitur ἀνὰ βρωγίς. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Erosio est morbus partium simularium. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Erosio vnde proueniat. 12°. meth. med. 7°. 78. F
 Erosio fit a succo vitioso intrinsece, a medicamento, vel ab igne extrinsece. 4°. methodi medendi. 7°. 23. B
 Erosio quibus fiat modis. 3°. de sympt. caus. 3°. 27. A
 Erosio vena quo modo fiat in pulmone. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B
 p̄ Erosionē sanguinis eiectione fit dolore præcedente. 5°. de lo. aff. 4°. 32. E
 per Erosionē quandoq; erūpit sanguis. de cur. rat. per san. mis. 6°. 20. H
 per Erosionem interimentia medicamenta sunt similia ferro & lapidi ignito. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 per Erosionem interimit chalcitis, mysi, sori, arsenicum, hydrargyros, lithargyros. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
 Erodendo interimit cantharis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 Erodendo interimit lepus marinus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 Erosio in capite quid significet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. H
 Erosionē tollit simplicibus cōbustis & lotis. 3°. de cō. me. per g. 5°. 226. D
 ad Erosos angulos oculorum. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 156. D
 ERTYLVS. 6°. de simp. med. facul. 5°. 47. E
 ERRABVNDÆ febres, quæ fin. med. 1°. 46. E
 Errantes quæ febres. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 120. F
 Erraticæ quæ vocentur ab ignaris. 2°. de crisi. 4°. 137. B
 Erraticas sequitur quartana 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 95. H
 Erraticam omne & inordinatū ex materia. 2°. de dieb. decre. 4°. 151. H
 ERRANDVM potius lingua quam vita. de ord. lib. su. 1°. 15. F
 Errare nunquam est supra captum hominis. in prog. com. 3°. 4°. 212. H
 Errat minime artifex. in prognost. com. 3°. 4°. 57. C
 Errare facit non esse exercitatum. 2°. de diff. puls. 4°. 13. A
 Errant minus qui non aggrēdiuntur. quæ non norunt, quàm qui illa trahunt quæ nunquam didicerunt. de vena sect. aduerf. Eras. 6°. 13. A
 Errant qui ex vna particula volunt de toto corpore pronunciare. 2°. de temperamentis. 1°. 20. E
 quo modo

quo modo Errauerit Aristoteles ponendo cor principium neruorum. de decretis Hippo. & Pla. 233. H/ 1^a. 234. A
Errare in quibus musculis fecit anatomia simiarū. de mot. ma. Sp. 70. E 1^a. 48. C
Errant in quo musculo cubiti omnes. de mus. diff. 1^a. 48. C
Errantes antiqui Galeno viam aperuere. 4° de dign. puls. 4^a. 85. E
Errauerunt medici qui dissectionem expectare noluerunt, sed ex con-
quitione ita esse arbitrati sunt. de decret. Hippo. & Plat. 1^a. 334. A
Errorum causa ignorantia morborum. de morb. temp. 3^a. 86. C
in Errando deficientes non sunt purgandi. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 174. D
ERRHINON, id est medicamentum in nares fustum, purgando capiti
idoneum, est hedere succus. 7° de simp. med. facul. 5^a. 51. F
Errhina sunt narium medicamenta. 5° de simp. med. fac. 5^a. 37. D
Errhinum quod naribus attrahitur. 9° de compo. med. sec. lo. 5^a. 198. A
Errhina, quæ. 2° de compo. med. sec. loc. 5^a. 139. A
Errhinum Nicerati. 9° de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. A
ERRIPSIS quid sit. de palp. trem. conuuls. & rig. 3^a. 52. A
ERRORS quid sint. 4° de decre. Hipp. 1^a. 249. A
Errores parui in principio fiunt magni in fine. 1° de temp. 1^a. 12. E
Errores nostros qui detergit amicus maximus. de cogn. cur. ani. 2^a. 52. F
Errores nostros quæ cæcitas facit, vt non cognoscamus. de cogn. cur. ani
mi morbis. 2^a. 53. G
in Erroribus cognoscendis amor facit nos cæcos. de cog. cur. an. 2^a. 53. G
Errores quo in libris committuntur. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 210. E
Errores ex similitudinibus fiunt. 9° de decre. Hippo. 1^a. 279. H
Errores corriguntur causa intellecta. 2° de na. fa. 1^a. 301. A
Error est dicere musculos in oculo esse solū quinque. de mus. diff. 1^a. 44. G
Error secundæ cõtionis quo mō cōtingat ob splenē. de ana. viu. Sp. 51. A
Error grauior est qui fit prope vigorem, quàm qui fit in principio. de vic.
ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 122. C
Errores infra modū nō ledūt, sed supra. 1° de comp. me. sec. loc. 5^a. 122. C
ERVANGIN A frigida & sicca in primo. 8° de sim. me. fa. 5^a. 57. E
Eruangina necat eruum. 1° de ali. fac. 2^a. 15. H
ERVCA quid & eius vires. de simp. me. Sp. 83. H
Eruca omnibus est nota. de simpl. med. Sp. 83. H
Eruca habet caulem anethem post semen effusum. 2° de ali. fa. 2^a. 24. B
Eruca, femiculi, & anethi differentia, cum sint sicca & humida. 5° de
simplicium medi. fac. 5^a. 37. G
Eruca manifestissime calfacit. 2° de ali. fac. 2^a. 23. G
Eruca obsonium sponte proueniens. 2° de ali. fac. 5^a. 25. D
Eruca tam cibum quàm medicamentum calidum. 3° de temp. 1^a. 24. B
Eruca cibum simul et medicamentū multi seminis. 5° de sim. me. f. 5^a. 38. C
Eruca generat semen. 2° de ali. fac. 2^a. 23. G
Eruca sine lactuca folijs comedere non est facile. 2° de ali. fac. 2^a. 23. G
Eruca est cibus acutus, incidens, aperiens. de diff. cont. Sp. 72. E
Eruca attenuat. de atten. vic. 2^a. 43. H
Eruca actis. de atten. vic. 2^a. 43. H
Eruca diureticas vires habet. de simp. med. Sp. 83. H
Eruca coitum excitat. 2° de ali. fac. 2^a. 23. G
Eruca coitum per suam virtutē ad venas portitat. de simp. me. Sp. 83. H
Eruca cur venerem stimulet. 6° de simp. med. fac. 5^a. 41. A
Eruca lac purgat & multiplicat. 5° de simp. med. fac. 5^a. 37. G
Eruca capiti dolorem infert. 2° de alim. fac. 2^a. 23. G
Eruce semen in quo loco reponatur inter calida quæ valēt ad alopecias.
1° de compo. med. sec. loc. 5^a. 122. D
Eruca semen detergit & concoquit. 6° de comp. med. per gen. 5^a. 256. F
Eruca pro thapsia. 1° de compo. med. sec. loc. 5^a. 122. E
ERVCTATIO quo modo dicatur corroborare os ventriculi. in 6^m. de
morb. vulg. com. 1°. 3^a. 166. D
Eructatio significat tussim, sternutationem, singultum, crepitum, & spi-
ritus distillationem. in 6^m. de morbis vulg. com. 2°. 3^a. 166. D
Eructatio acida leuitatem intestinorum sanat. in 6^m. de morbis vulgari.
comment. 6°. 3^a. 197. E
Eructanti cibos postridie quo modo præcordia eleuantur in cruditati-
bus. de sal. diē. 2^a. 43. B
ad Eructantes cibos quid conferat. 8° de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. G
ad Eructationem acetosam. secretorum. 98. F/ Sp. 100. F
ERVDTIS solum veritas inest. de hist. philoso. Sp. 3. E
Eruditi vincunt iram ratione, ineruditi uincuntur ab ira. 3° de decretis
Hippocratis. 1^a. 243. B
ERVENS & attrahens melinum. 2° de comp. med. per ge. 5^a. 222. E
ERVIALA, cicerula, phaseli, sunt vnum genus habens plura nomina.
1° de alim. fac. 2^a. 15. B

Eruilia est mediū eduliū inter omnes qualitates. 1° de alim. fa. 2^a. 14. F
Eruilia quidā pro obsonio utebatur, vt esset sanus. 1° de ali. fac. 2^a. 14. F
Eruilia deterior fabis. de atten. vic. 2^a. 45. A
Eruilia copiosius nutrit quàm fenum grecum. 1° de alim. fac. 2^a. 14. F
Eruialas comedendi motus. 1° de alimen. fac. 2^a. 14. F
Eruiala quo modo mandatur, & eius vsus. 1° de alim. facul. 2^a. 14. F
Eruiala quo modo subducatur venter. 1° de alimen. facul. 2^a. 14. F
ERVMPERE verbum est vetus, ad extra motū significans. de palpeb.
trem. conuuls. & rig. 5^a. 54. H
ERVPTIO vnde dicatur. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 158. B
Eruptiones sanguinis cohibere potest cucurbitula. de cucur. sca. 6^a. 3. F
ad Eruptiones sanguinis ex vtero idoneus est lentiscus. 8° de simplici.
medic. facul. 5^a. 61. H
Eruptione & suppuracione facta ijs quibus in vrinario meatu tubercu-
la fiunt, soluitur dolor. com. 7°. apbo. 57°. Ex. 59. B
ad Eruptiones in capite quæ valeant. 1° de comp. med. sec. loc. 5^a. 131. E
ad Eruptiones vlcerosas circa caput existētes quid cōferat, & a quibus
etiam abstinentum. 1° de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. B
ad Eruptiones oēs vehemēs medicamentū. 1° de comp. me. se. lo. 5^a. 130. D
ERVVM habet siliquas. 1° de alim. fac. 2^a. 15. A
Eruum necat eruangina. 1° de alim. fac. 2^a. 15. H
Eruum ex seminibus frumentarijs subtilissimum, & calidum parum. 3°.
de comp. med. per genera. 5^a. 228. F
Eruum est in primo ordine calidum, in secundo siccum. 8° de simpli. me-
dicamen. facul. 5^a. 57. E
Eruorum colores. 1° de alimen. fac. 2^a. 15. D
Eruum non candidum amarum. 1° de antidotis. 5^a. 104. E
Eruum candidum. 2° de antido. 5^a. 18. H
Eruum amarum. 3° de alim. facul. 2^a. 32. A
Eruī ruffi meminit. 5° de comp. med. per gen. 5^a. 253. E
Eruī rufescentis meminit. de rem. par. fac. 7^a. 158. E
Eruum insuauissimum est & prauū succi. 1° de alim. fac. 2^a. 15. C
Eruo vescuntur boues non homines. 1° de alim. fac. 2^a. 15. C
Eruum potius bouum quàm hominum alimentum. de atten. vic. 2^a. 45. B
Eruum quo modo comedatur. 1° de alim. facul. 2^a. 15. C
Eruum quid faciat. de vic. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 116. G
Eruum articulos dissoluit. 2° de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. B
Eruī vsus facit dolorem crurum. in 6^m. de morbis vulg. com. 4°. 3^a. 183. B
Eruum vitandum in capitis doloribus a stomacho & ab alijs. 2° de com-
posi. medic. sec. loc. 5^a. 137. B
Eruum acre. de vic. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. E
Eruum deficcit. 1° de alim. facul. 2^a. 15. D
Eruum adstringit parum. 6° de compo. med. sec. loc. 5^a. 171. H
Eruum expurgat crassos humores thoracis ac pulmonis. 1° de alimento-
rum facultatibus. 2^a. 15. D
Eruum in pastillis theriacæ ponitur. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. D
ex Eruo medicamentum pro his quæ in thorace continētur. de attenuan-
te vic. 2^a. 45. B
ex Eruo & aceto fomentum. de victus ratio. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 116. G
ERVI farina. 6° meth. me. 7^a. 38. G
Eruum extergit, incidit, obstructions expedit, & sanguinem per vri-
nas euocat. 8° de simp. med. fac. 5^a. 57. E
Eruī farina moderatissime detergit. 8° meth. med. 7^a. 52. H
Eruī farina, potissimū si amara sit, præter hoc q̄ extergit, nō nihil quoq;
meatus purgare valet. 5° de simp. med. fac. 5^a. 35. B
Eruī farina cephalica. 6° meth. med. 7^a. 42. B
Eruī farina excalfacit & exiccat. 5° de simp. med. fac. 5^a. 33. H
Eruina farina exiccat & quomodo. 5° de simp. med. fac. 5^a. 33. H
Eruī farina valde exiccat. 6° de simp. med. fac. 5^a. 44. E
Eruī farina sarcotica est. 3° meth. med. 7^a. 16. G
Eruī farina carnem explet. 2° de comp. med. per genera. 5^a. 220. B
Eruī farina vlceri cauo conuenit. 2° de compo. med. per genera. 5^a. 118. G
Eruum potest cutis & vulnere sordes auferre. 5° de simplicium medi-
camen. facul. 5^a. 35. B
Eruī farina cum lixiuio cocta leuat a putrefactione in neruo vulnerato.
6° methodi medendi. 7^a. 37. F
Eruorum farina vsus est Galenus in neruorum vulneribus. 3° de compo.
medic. per genera. 5^a. 229. H
Eruī farina non mouet pus. 5° de simp. med. fac. 5^a. 33. H
ad ERVI magnitudinem dosis. 7° de com. med. sec. loc. 5^a. 182. A/C/183.
D/de pond. & mens. 5^a. 276. F/de rem. par. fa. 154. D/ 7^a. 171. E
ad Eruī magnitudinē grandinē quēdā expuisse. 4° de loc. aff. 4^a. 28. D

ERVOSAE hypostasēs quid significant. quæ in Hippo. Sp. 113.D
 Erui & hordei speciem referentia in urinis unde in 6°. de morbis vulga- 3^a. 192.A
 ribus, commentario 5°. 2^a. 14.B
 Ερυγμός quid. 1°. de alimen. facul. 2^a. 14.B
 ERYNGIUM quibus stomachicis crudum conuenit. 8°. de compositio. 5^a. 192.C
 med. secundum locos. 5^a. 196.B
 Eryngium urinam ciet. 8°. de com. med. sec. loc. 5^a. 196.B
 Eryngij radix urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111.D
 ERYSIPELAS unde habuit nomen. 2°. methodi medendi. 7^a. 9.E
 Erysipelas quid fin. med. 15a. 48.B/H
 Erysipelas quid, & quale. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101.B
 Erysipelas quid sit, de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 215.D
 Erysipelas morbus euident. de diff. morb. 3^a. 3.D
 Erysipelas an morbus, vel causa morbi. 1°. methodi medendi. 7^a. 7.C
 Erysipelata ab aliquibus symptomata dicuntur. 12°. meth. med. 7^a. 74.F
 Ερυσιπέλας meminit. de purg. medi. 5^a. 87.G
 Erysipelas affectus totius corporis. intro. 15a. 59.D
 Erysipelas cutis passio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101.E
 Erysipelas est in superficie. 14°. meth. med. 7^a. 87.B
 Erysipelas morbus est inæquali intemperie. de inæq. intemp. 3^a. 44.H
 Erysipelas in parte est inæqualis intemperies cum influxione. de inæq. 3^a. 43.B
 intempe. 3^a. 24.G
 Erysipelas morbus instrumentalis. 3°. de symp. caus. 3^a. 24.G
 Erysipelas est calidus affectus. 2°. de alim. facul. 22. G/de bon. & vitio 5^a. 5.H
 succ. 2^a. 35.D/de palp. trem. 3^a. 54.C/1°. de simp. med. facul. 5^a. 5.H
 Erysipelas flammans morbus. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137.B
 Erysipelas est inflammatio. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 100.H/com- 5^a. 41.E
 ment. 5°. apho. 43°. 7^a. 87.C
 Erysipelas duplex. 14°. meth. med. 7^a. 87.C
 Erysipelatis inflammatorium quid. 1°. de diff. fe. 32. A/de tum. præter na- 7^a. 101.B
 turam. 3^a. 83.B/C/2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 135.H/14°. methodi me- 7^a. 87.A
 dendi. 87.C/2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101.B
 Erysipelatis & phlegmones propria, et differētia. 14°. met. me. 7^a. 87.A
 Erysipelas est biliosa fluxio. 2°. de simp. med. fac. 2^a. 15.B
 Erysipelas eactum, quale. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52.E
 Erysipelas & inflamatio quo modo sint in capitis doloribus. 2°. de com- 5^a. 135.H
 po. med. secundum locos. 5^a. 135.H
 Erysipelacea inflammatio. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 135.H
 Erysipelas phlegmonodes, & à contrario, quæ sit. 7°. de sim. m. f. 5^a. 52.E
 Erysipelatosa phlegmone, quæ. 14°. meth. med. 87.C/2°. de arte curati. 7^a. 101.C
 ad Glauconem. 7^a. 101.C
 Erysipelatodes caliditas à quibus. 1°. de diff. feb. 3^a. 32.A
 Erysipelatis particeps inflammatio. 2°. de loc. aff. 4^a. 13.A
 Erysipelatosus calor. 3°. de prælag. ex puls. 4^a. 116.G
 Erysipelatodes tumoris species. de bon. & vitio. suc. 2^a. 34.A
 Erysipelas & herpes quid sint, & quo differant. de tum. præ. 3^a. 83.B
 Erysipelatibus & herpetibus ex flaua bile respondent cancri, & phage- 3^a. 37.D
 denæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 37.D
 Erysipelas œdematodes. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52.E
 Erysipelas œdematosum, quod. 14°. meth. med. 7^a. 87.E
 Erysipelas scirrhomodes. de simp. med. fac. 5^a. 52.E
 Erysipelas scirrhomum, quod. 14°. meth. med. 7^a. 87.E
 Erysipelas, inflammatio, scirrhus, œdema à quo fiant humore. de tum. 3^a. 83.B
 præter naturam. 2^a. 39.D
 Erysipelata unde. de bon. & vitio. suc. 2^a. 39.D
 Erysipelas à quo humore. 2°. de crisi. 4^a. 138.C/14°. meth. med. 7^a. 87.A
 Erysipelas generat sanguis calidior, & subtilior. de ocu. 7^a. 189.E
 Erysipelas facit bilis flaua. de atra bile. 1^a. 35.E/de diff. mor. 3^a. 5.F/com- 5^a. 27.E
 mentario 1°. apho. 2°. 3^a. 13.B
 Erysipelas significat bilem peccare. com. 4°. apho. 2°. 3^a. 13.B
 in Erysipelate naturalis color mutatur. de sympt. diff. 7^a. 87.A
 Erysipelatis color flauus est non ruber. 14°. meth. med. 7^a. 87.A
 Erysipelas exquisitū est inflammati & flauū. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52.D
 Erysipelata ex vitiosis succis nascuntur. 3°. de symp. caus. 3^a. 25.B
 in Erysipelata incubant qui cibos mali succi ob annonam ederant. 3°. de 2^a. 33.G
 bon. & vitio suc. 2^a. 33.G
 Erysipelas ab excrementis putridis. 9°. de vsu partium. 1^a. 171.D
 Erysipelas quo fiat. de cur. rat. p. san. m. 6^a. 17.A/14°. met. me. 7^a. 87.C
 in Erysipelatis pars cōtinua primū calore assumitur. de cau. mor. 3^a. 6.F
 quæ Erysipelas, aut inflamatio aliqua fortis in corporis parte pfundiori 7^a. 87.C
 euenerit, totus ex toto corpe sanguis ad locū trahit patietē, atq; adeo 7^a. 87.C
 vrūtur, pfunda, cutis autē refrigeratur. com. 4°. apho. 48°. Ex. 33.B

Erysipelas facit dolorē. 4°. de lo. af. 4^a. 47.C/co. 6°. apho. 40°. Ex. 30.H
 in Erysipelate arteriarū pulsus sentit cū dolore. 2°. de loc. affe. 4^a. 8.G
 Erysipelata quando fiant. 3°. de symp. cau. 3^a. 26.B
 Erysipelas fit vere decumbente humore ad partem imbecillam, quæ cū 3^a. 26.B
 bieme lateret, diffusus est à veris calore. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8.G
 Erysipelata in plethora cur fiant. 2°. de diff. feb. 3^a. 41.G
 Erysipelas excitatur de industria. intro. 15a. 61.B
 Erypelas in ossis exutione. com. 7°. apho. 19°. Ex. 55.C
 Erysipelas ab exterioribus verti ad interiora, non est bonū; ab interiori- 3^a. 41.G
 bus autem ad exteriora, bonum. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48.F
 ab Erysipelate putredo aut suppuratio. com. 7°. apho. 2°. Ex. 55.D
 ex Erysipelate scirrhi. 7°. de comp. med. per genera. 5^a. 267.H
 ex Erysipelate vel inflammatione scirrhum facit inscitia medicorū. 7°. 5^a. 267.H
 de comp. med. per gene. 5^a. 267.H
 Erysipelata non nunquam vlcera comitantur. de diff. morb. 5^a. 5.F
 Erysipelata quæ excrementa faciant. 5°. de loc. affect. 4^a. 35.E
 Erysipelata calefaciunt corpus. de caus. morb. 3^a. 6.F
 Erysipelata faciunt febrem. de caus. morb. 3^a. 6.F
 Erysipelati ubi superuenit febris, fit alter morbus. de diff. mor. 3^a. 4.D
 Erysipelas an male habuerit lassitudine laborantem percontandum est. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83.B
 Erysipelas quo modo curetur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52.D
 Erysipelatis curatio per tempora. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 212.A
 in Erysipelate non secabimus venam, sed medicamentum cholagogū da- 7^a. 102.A
 bimus. 14°. meth. med. 87.D/2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102.A
 in Erysipelate dandum medicamentum purgans choleram, post phlebo- 7^a. 102.A
 tonia faciendū, si opus est. de ocul. 7^a. 189.G
 Erysipelate laborantibus damus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20.G
 Erysipelatis medicamenta idonea. intro. 15a. 58.A de ocul. 7^a. 189.G
 Erysipelata curātia curāt capitis dolorē. 2°. de cō. me. se. loc. 5^a. 132.G/H
 Erysipelatis dolor ob caliditatem quo modo curetur. in 6°. de morbis 3^a. 196.B
 vulgaribus, comment. 6°. 7^a. 82.E
 in Erysipelate vincit vacuationis indicationem, refrigerationis indica- 7^a. 82.E
 tio. 13°. methodi medendi. 7^a. 82.E
 Erysipelatis medicamenta frigidissima imponenda. 1°. de compositi. medi. 5^a. 211.H
 per genera. 5^a. 211.H
 Erysipelas non exulceratum iuuat frigus, exulceratum lēdit. commen- 5^a. 211.H
 tario 5°. aphorif. 23°. Ex. 39.F
 Erysipelas verum aqua frigida sanandum. 9°. meth. med. 7^a. 57.F
 Erysipelas aqua simplici perfusum nihil sentit incommodi. 1°. de simpli. 5^a. 3.A
 medic. facul. 5^a. 3.A
 Erysipelata vera non iuuantur à calidis. 10°. de simp. med. facul. 5^a. 75.E
 Erysipelas non est semper refrigerandum, & quanto tempore. 7°. de 5^a. 52.D
 simpli. med. facul. 5^a. 52.D
 Erysipelas quando infrigidandum, & quando non. 2°. de arte curat. ad 7^a. 102.A
 Glauconem. 7^a. 102.A
 Erysipelas non refrigerandum immodice. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 21.B
 Erysipelata nō vehementer infrigidanda, nec astringenda. 2°. de art. cu. 7^a. 103.H
 ad Glauconem. 7^a. 103.H
 Erysipelas amplius refrigerādū, q̄ phlegmone. 14°. meth. med. 7^a. 87.D
 in Erysipelate quātū refrigerādū. 13°. meth. med. 82.C/14°. 7^a. 87.D
 Erysipelatosi affectus quomodo refrigerandi. de marc. 3^a. 48.A
 pro Erysipelate coriandrum cum polenta. 14°. meth. med. 7^a. 87.E
 Erysipelas nō curatur pane & coriandro. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52.D
 in Erysipelate quando superponendum cataplasma ex hordei farina. 7^a. 87.E
 14°. meth. med. 7^a. 87.E
 Erysipelati ex vlcere conuenit cataplasma ex hordeacea farina. 2°. de 7^a. 102.A
 arte cur. ad Glau. 7^a. 102.A
 Erysipelati conuenit ceratum humidum. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 7.G
 pro Erysipelate ceratum rosaceum, & calx. 14°. meth. med. 7^a. 87.E
 ad Erysipelata valet infrigidans Galeni. 10°. meth. med. 7^a. 63.A
 Erysipelatis ob frigus indurati casus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104.A
 Erysipelas factum liuidum à refrigeratibus nō est amplius erysipelas. 7^a. 104.A
 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 212.A
 Erysipelas non est qñ cessat inflammatio. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 52.D
 Erysipelas denigratū quo modo curādū. 1°. de com. me. per ge. 3^a. 112.A
 Erysipelas cum inflammatione quo modo curandum. 2°. de arte curat. 7^a. 102.A
 ad Glauconem. 7^a. 102.A
 ad Erysipelata phlegmonode quo medicamento vtatur Galenus. 1°. de 5^a. 211.G
 comp. med. per genera. 5^a. 211.G
 Erysipelati quando imponenda aqua calida, aqua marina, muria, acellū 7^a. 87.E
 oxalme. 14°. meth. med. 7^a. 87.E
 Erysipelata iuuat

Erysipelata inuat radix Anchusæ onoclea cū polenta illita. 6°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 41. D
 ad Erysipelata mediocria competit Auricula muris. 6°. de simp. med. facultatibus. 5°. 42. D
 Erysipelata sanat Brassica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 ad Erysipelas valet succus Centauræ. de virt. cent. Sp. 93. E
 Erysipelatodeis phlegmonas curat Coryledon. 7°. de sim. me. fz. 5°. 52. F
 Erysipelata phlegmonode curat cotyledon. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. F
 ad Erysipelata quidam vsi sunt Cupresso. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 ad Erysipelata valet Glaucium. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 ad Erysipelata leuia idonea est Lactuca. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Erysipelata inuat Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 68. H
 Erysipelata sanat Rhamnus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 ad Erysipelata accommodatur Semperuium. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. F
 Erysipelata sanat subsidens crassum in vrina. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 Erysipelata non sanant discutientia liuidas & duras partes. 6°. de com. med. sec. locos. 5°. 176. H
 in Erysipelate non danda calida & discussoria. 7°. de compos. medica. secundum locos. 5°. 176. H
 Erysipelati balnea obsunt. de marc. 3°. 48. A
 Erysipelati nocet lac. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. F
 Erysipelas auget oleum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. B
 Erysipelatis oleum commodum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. G
 Erysipelas patientibus dari non debere vinum, collige. 8°. de comp. me. secundum locos. 5°. 194. F
 ab Erysipelato affectu hectica oritur, & marasmus, & quando. de marcore. 3°. 47. H
 Erysipelatosa affectio in solo ventriculo non facit febrem hecticam, & quare. de marc. 3°. 47. H
 Erysipelas pulmonis quibus indicij deprehendat. 4°. de lo. af. 4°. 27. H
 Erysipelatis iecoris nota. 5°. de locis affect. 4°. 33. D
 Erysipelati similis dispositio in vtero potest esse causa paucitatis menstruum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Erysipelas si sit in vtero mulieris grauida, letale est. commen. 5°. aphorismo 43°. Ex. 41. E
 Erysipelata vteri non inuat sternutatio. com. 5°. apho. 35°. Ex. 40. F
 Erysipelas facit abortum. com. 5°. apho. 45°. Ex. 41. G
 Erysipelas in vesica est causa stillicidij vrinae. cō. 3°. apho. 16°. Ex. 23. D
 ad Erysipelata ex Agathocle. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. A
 ad Erysipelata medicamentum quo vritur Galenus. 5°. de compos. medicam. per gene. 5°. 252. D
 ad Erysipelata bonus pastillus. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. D
 ad Erysipelata alius. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 252. D
 ad Erysipelata. 8°. de com. med. sec. loc. 193. A / 5°. de comp. medic. per gen. 248. G / 251. F / 5°. 252. E / 3°. de med. fac. par. 7°. 172. A
 ERYTHRAICVM. satyrium. de simp. med. Sp. 91. C
 ERYTHRIACA philosophia à quo cognomen habuit. de historia philosophica. Sp. 2. F
 ERYTHRODANVM. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Erythrodanum quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 84. B
 Erythrodani radix ad quid valeat. de cura ieteri. Sp. III. B
 Erythrodanum diureticam habet radicem. de simpli. medi. Sp. 84. B
 Erythrodanum lachrymam oculorum stringit. de simp. med. Sp. 84. B
 Erythrodanum ad dysentericos facit. de simp. med. Sp. 84. B
 ERYTHROS adspargitur cibus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Erythrosidus quid. introd. Isa. 54. E
 Erythroidis inflammata pulsus. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 121. E
 Εσχαρα. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 5. F
 Εσχαρα. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Eschara nomine astus appellatur. com. 7°. apho. 13°. Ex. 54. H
 Escharam quæ faciant. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 Escharæ ab acerbis fiunt. de atten. vic. 2°. 43. G
 Escharas efficiunt, sory, chalcitis & misy. 9°. de sim. me. f. 70. D / 5°. 71. E
 Escharam facientia medicamenta trahunt. 13°. meth. med. 7°. 82. D
 ad Escharas paristhmiorum confert succus centaureæ. de virtu. centaureæ. Sp. 53. D
 Escharosum vlcus est anthrax, idest carbo. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 ESCHILI libri quantum pignori in 3°. de morbis vulgaribus, com. mentario 2°. 3°. 137. A
 ESCVMINATA herba. de dynamidijs. Sp. 31. B
 ESDRA antidotus in cephalæ. de dynamidijs. Sp. 23. C
 ESOTERICVM quid. 3°. de decre. Hippo. 1°. 243. E

ESSE, potius quā videri doctos qui voluerint paucos admodum fuisse tempore Galeni. 2°. meth. med. 7°. 12. D
 de Essentia dici potest quid sit res. ad Thrasy. 2°. 101. F
 Essentiam suam quædam habent in motu. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Essentiam suam quædam habent in constantia. 2°. meth. med. 7°. 10. B
 Essentia partis cuiusque debet ex anatome cognosci. 1°. de loc. aff. 4°. 3. E
 Essentia oculi quæ. 1°. de decre. Hipp. & Plat. 1°. 233. E
 Essentia rei primo requiritur quā qualitas. 3°. de dign. puls. 4°. 81. H
 Essentia proprietatem obtinent res admiscens. 1°. de lo. aff. 4°. 2. F
 Essentia, modi, mores, & differentia febrium idē. in 1°. de morb. vulgar. comment. 3°. 3°. 120. A
 Essentie proprietates est indicium partis affectæ. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 in Essentia propria noscenda omnis affectionis providentia consistit. 5°. de san. tuen. 2°. 92. H
 Essentia an aliquid excernatur, & per quem meatus vacuentur excrementa affectæ partis considerandum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 Essentialis definitio. 4°. de diff. puls. 4°. 64. G
 ESTREATICVM petroselinum. 1°. de antid. 5°. 106. H
 non ESVRIRE finis eorum quæ possidentur. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 54. F
 ob Esuritionē pulsus durus in ephemeris cōtingit. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 ad Esu dentes hominum solum idonei. 11°. de vsu par. 1°. 184. H
 de Esu somnium quid significet. de præsag. ex insom. 4°. 213. D
 Ετερογενες substantia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 Ετερογενες quid. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 141. D
 ETESIAE quæ. de hist. philoso. Sp. 8. B
 Etesia, & prodromi differunt. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 141. D
 Etesia quando regnent. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 103. B
 Etesia circa canem spirant. in 1°. de mor. vul. 3°. 108. E
 Etesia quando inflare incipiunt, & quando impediuntur, multa mala. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. C
 Etesia auferunt morbosum statum. in 3°. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 147. C
 Etesia pauca. parua. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. A
 Etesia perpetuo æstate spirant. in 1°. de mor. vulg. cō. 1°. 3°. 107. G
 Etesiarum fit mentio. de caus. procatar. 3°. 96. A
 ETHICARVM & diariarum differentia. 9°. meth. med. 7°. 56. F
 Ethicas febres facit inedia. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Ethicam febrem incipientem nouit Galenus cum putrida. 10°. methodi medendi. 7°. 64. F
 Ethica in habitu calorem habent. 8°. meth. med. 7°. 55. E
 Ethici caliditas, qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Ethici non tendebant ad tabem in pestilentia tempore Galeni. 2°. de diff. feb. 3°. 36. A
 Ethice, & marasmi in quibus fiant visceribus. 10°. meth. me. 7°. 64. F
 Ethici tabidi pulsus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 ad Ethicam senectutis. secretorum. Sp. 109. H
 ETHMOIDE ossa, id est cola dicta, olfactum auferunt quo modo. 3°. de locis affectis. 4°. 21. D
 ETNOS quid sit. de bon. & vit. suc. 2°. 36. F
 Ετνος quid sit. de atten. vic. 2°. 44. F
 Ετνος cibus ex faba liquidus. 1°. de ali. fac. 2°. 13. G
 Etnos fabaceum etiam si per triduum coxeris, est flatuosum. de vic. ra. in morb. acut. com. 1°. 7°. 112. A
 Etnos ex lente. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. B
 Etnos ex panico & milio debet recipere pingua & habentia in se lento rem. de bo. & vit. suc. 2°. 36. F
 ETYMOLOGIA probabat Chrysippus argumenta. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 234. D
 Etymologia non potest probare. 2°. de decre. Hipp. 1°. 234. E
 Etymologia quid parum probat. 2°. de decre. Hippo. 1°. 234. E
 Etymologia vtentes Galenus reprehendit. 2°. de decre. 1°. 234. E
 ab Etymologia argumenta propinqua sunt captiosis. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. H
EVACVATIONEM oēm solet Hippocrates ab euentu nominare vasorum inanitionem. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. C
 Euacuatio de quibus dicatur. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. C
 Euacuatio est contraria plenitudini, & non alicui morbo. de optima secta. Isa. 25. F
 Euacuatio est indicatio febris in humoribus accensæ. ars med. Isa. 79. E
 Euacuari est quasi genus ad purgandum. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. C
 Euacuatio & purgatio quo differant. in 1°. prorr. com. 3°. 4°. 182. A / commen. 2°.

commen. 2°. apho. 17°. Ex. 13. D
 Euacuacionis artem Hippocraticam promittit declarare Galenus. de ve
 na sect. aduers. Eras. 6°. 7. A
 Euacuaciones quæ, & unde, & quare. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 Euacuacionis species. ars med. Isa. 69. E
 Euacuare quo modo. de const. ar. Isa. 42. E
 Euacuatur materia quot modis & per quas vias. in 6^m. de morb. vul.
 com. 2°. 3°. 160. G. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 98. D
 Euacuaciones propriæ unde assumuntur. ars med. Isa. 71. E
 Euacuaciones communes, quæ. ars med. Is. 71. E
 Euacuaciones omnes quomodo fiant. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuaciones oēs p quas fiāt pres. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 144. G
 Euacuatio quorum fiat, & per quæ loca. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 Euacuatio fit p venæ sectionē, & p medicamētū. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 per quæ Euacuatur totum corpus. in 6^m. de morb. vulg. cō. 2°. 3°. 166. F.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
 Euacuatio totius corporis equaliter per quæ fiat, & à quibus non aqua-
 liter. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 Euacuatio exquisita omnium humorum equaliter fit per venæ sectionem,
 com. 2°. apho. 17°. Ex. 13. E
 Euacuat à toto vena quælibet. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 12. D
 de Euacuacione sanguinis librū fecit Erasistratus. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A
 Euacuat quæq; totū corpus p vterū, quæq; per renes. 6°. de lo. af. 4°. 41. D
 Euacuacionē prohibet vteri cōtorsio. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 6. G
 Euacuatio mensura non sinit mulieres esse podagricas. commentar. 6°.
 aphorismo 29°. Ex. 49. E
 Euacuacionis species est foetura. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 6. H
 Euacuatio quando inæqualis, & quando aqualis. de vict. rat. in morb.
 acu. commen. 2°. 7°. 158. B
 Euacuatio inæqualis, quæ. quos. purg. opor. 5°. 89. C
 Euacuacionem esse aequalē, vbi morbus per totum corpus animalis
 extenditur, collige. com. 4°. apho. 37°. Ex. 32. B
 Euacuatio naturalis, stercoris, vrinæ, & genituræ. in 6^m. de morb. vul.
 commen. 3°. 3°. 173. H
 Euacuatio p pharmaca purgatoria qualis sit. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 Euacuatiua quæq; medicina partis alicuius. cō. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 quō Euacuent medicamēta tardius, & citius diuersos humores. de vic.
 rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. A
 Euacuatio per sputum fit in morbo laterali. com. 5°. apho. 8°. Ex. 38. B
 cur Euacuacioni per hemorrhoidas non est assuefaciendum. commē. 4°.
 aphorismo 25°. Ex. 30. B
 Euacuatio per balnea parū euacuat, & quantū. cō. 3°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Euacuatio fit à calore etiam extrinseco. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. E
 Euacuatio insensibilis. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 Euacuatio insensibilis semper fit in prog. com. 1°. 4°. 191. F
 quā Euacuatur corpora per sensui occulta foramina, ad hoc deueniunt
 vt egeant alimento. com. 1°. apho. 15°. Ex. 8. D
 Euacuatio, primum symptoma oris ventriculi inter ea, quæ ad cibum po-
 tumq; proritant. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 Euacuatorum appetentia naturalis secundum symptoma oris ventricu-
 li pro fame inducenda. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
 Euacuatio in superficie est defectus causa. de venæ sect. adu. Er. 6°. 9. A
 Euacuat raritas cutis non inedia. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. A
 Euacuent quomodo inediæ. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. B
 Euacuat per accidens abstinencia cibi. 14°. meth. med. 7°. 89. A B
 Euacuatio laxissima, inedia. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 8. C
 neq; Euacuat, neq; nutrit inedia. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 8. H
 non Euacuare inediam solam, & cum alijs iunctā plus obesse, q̄ prodes-
 se. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. B
 quomodo Euacuat vinum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 non Euacuat humores aqua frigida. 11°. meth. med. 7°. 70. H
 ex Euacuacione ex longa inedia famem nō tollit vini potio, immo si quis
 ex tali causa euacuatus bibat ante cibum, statim incidit in conuulsio-
 nem aut deliria. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
 Euacuandum est quandoque scapello. i. smilio. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Euacuacione ex crure facta curauit ischiadas. erat ischias non ex frigo-
 re, sed ex repletionē. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Euacuandum quandoque est hirudinibus. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Euacuatis corporibus cucurbitulæ sunt vtiles. de cucur. scar. 6°. 3. B
 Euacuati si nō sit satis cucurbitulæ sunt replicandæ. de cucur. sca. 6°. 3. D
 Euacuari potest hepar per ventosam. de cura icteri. Sp. 110. H
 Euacuari non potest splen per ventosam. de cura icteri. Sp. 111. A

Euacuatio solet sequi rigorem. com. 4°. apho. 46°. Ex. 32. H
 Euacuatio si non sequatur rigorem, notat virium imbecillitatem, si sequa-
 tur, debilitat vires. com. 4°. apho. 41°. Ex. 32. H
 Euacuacionum omnes species quibus faciendæ. quos purg. opor. 5°. 88. F
 pro Euacuacione faciendā quæ cōsideranda. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 101. F
 Euacuatio quando faciendā est. quæ consideranda. in 6^m. de morb. vulg.
 commen. 2°. 3°. 166. E
 ad Euacuaciones dignoscendas conferentia. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. G
 Euacuacionis intentio unde sumenda sū aliquos. de mult. 3°. 76. D. cō.
 ment. 4°. apho. 2°. Ex. 27. G
 Euacuacionis indicatio à morbi magnitudine, & vi accipitur. 4°. metho-
 di medendi. 7°. 28. E
 Euacuare quando oporteat, & quæ debent precedere euacuacionem, et
 qui sint apti vt euacuentur. com. 1°. apho. 24°. Ex. 10. F
 Euacuacionem duo antecedere debent. commen. 4°. aphor. 22°. 29. G
 aphorismo 23°. Ex. 29. H
 an Euacuacionem non est rarefaciendum corpus. 11°. meth. me. 7°. 69. G
 an Euacuacionem leduntur pleuritici, si acceperint vinum, mulsam, aut
 oxymeli. de vict. ra. in mor. acu. com. 1°. 3°. 114. B
 Euacuatio preseruatiua quæ vocetur. de consuetud. 2°. 62. A
 Euacuari debent qui futuri sunt ægri, tamen nondum sunt, vt preseruen-
 tur. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 Euacuauit multos Galenus vere, aliquos vere & autumnno, quos preser-
 uauit à morbis, cū tñ alijs annis egrotaret. c. 6°. apho. 47°. Ex. 52. C
 Euacuacione opus est in vtraque plenitudine. de curandi ratione per san-
 guinis missionem. 6°. 16. H
 Euacuandi sunt qui post morbum non appetunt. com. 2°. aphor. 8°. 11. H
 aphorismo 12°. Ex. 12. D
 Euacuacione indigere corpus significat, si cui cibum non accipientis sudor
 multus ex somno fiat. com. 4°. apho. 41°. Ex. 32. D. presagium expe-
 rientia confirmatum. Sp. 77. G
 Euacuatio quibus necessaria lassitudinem habentibus. de curandi ratio-
 ne per sanguinis missionem. 6°. 17. C
 Euacuacione indiget, si quis à morbo cibum assumens non corroboratur.
 com. 2°. apho. 8°. 11. H. com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 Euacuare superfluas humiditates semper necessarium est. comment. 7°.
 aphorismo 61°. Ex. 59. F
 Euacuandæ partes alimenti quæ sint. com. 3°. aph. 15°. Ex. 22. H
 Euacuandus semper humor noxius & non alius, & quō cognoscatur an
 noxius fuerit euacuatus, & non alius. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
 Euacuaciones humorum infestantium duntaxat fieri debent. commē. 6°.
 aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Euacuandus est humor quando adest, alioqui si noxiū humorem nō repe-
 riāt medicamēta, sanguinē colligunt & carnem. quos pur. op. 5°. 88. B
 Euacuandum esse postq̄ venam secueris iubet Possidonius in melancholia,
 vbi indigeas sanguinis educatione. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. H
 Euacuandum esse per vrinam vel per secessum notat vrina magis bilio-
 sa. de vrinæ significatione ex Hippo. Sp. 79. D
 Euacuacionis via. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 in Euacuando, partis natura, & humoris inclinatio consideranda est.
 c. 1°. aph. 21°. 10. A. cō. 4°. apho. 2°. 29. D. cō. 6°. apho. 22°. Ex. 48. E
 Euacuaciones facere oportet secundum humorum infestantium inclinatio-
 nes, & neq; supra septum transuersum dolores per subducentia me-
 dicamēta euacuare, neque infra consistentes per vomitiones. com. 4°.
 aphorismo 18°. Ex. 29. B
 ad Euacuaciones multum facit situs. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Euacuandum humorem, & locum per quæ euacuari debeat, docet mor-
 bi conditio. quos purg. opor. 5°. 88. F
 Euacuacionis modum quonam modo accessiones ostendant. quos purg.
 opor. 5°. 88. F
 Euacuandi modum dat locus affectus. 13°. meth. med. 7°. 82. A
 Euacuatio per quas vias bona, & per quas mala. c. 1°. ap. 21°. Ex. 10. A
 Euacuandum à quibus partibus sit, & à quibus nō. 7°. meth. me. 7°. 49. B
 Euacuare plene à quibus partibus licet. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 Euacuare plene nō licet ex ventriculo, & iecinore. 7°. meth. me. 7°. 49. B
 Euacuandi non sunt humores per vomitum, aut per secessum, quādo sunt
 euacuandi per cutim. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 161. G
 in Euacuando naturam imitari debemus. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. C
 Euacuat per quæ loca natura. com. 2°. apho. 15°. Ex. 12. F
 Euacuatio quando permittenda tota natura, & quando non. commentar.
 rio. 1°. apho. 20°. Ex. 19. G
 Euacuacionem natura absolvente nos sistere debemus & quando medi-
 cus debeat

cus debeat euacuare, & quando non. quos purg. opor. 5^a. 89. A
 Euacuari per multa loca potest sanguis. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Euacuatio per naves est innocua. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 Euacuatio per superius est contraria ei quæ est per inferius. commenta-
 rio. 4°. apho. 9°. Ex. 28. C
 Euacuatio per inferiora quo modo fiat. in 6^m. de morbis vulgaribus, cõ-
 mentario 2°. 3^a. 166. F
 Euacuatur per quas vias corruptum. 11°. meth. med. 7^a. 69. F
 Euacuatio aut per ipsam partem patientem, aut retrocedentem superflui-
 tatem. ars med. Isa. 70. F
 Euacuatio per eundem locum quo modo. ars med. Isa. 70. F
 Euacuatio quæ est signum boni & quæ mali. cõ. 4°. apho. 2°. Ex. 27. G
 Euacuationis bonæ & malæ indicia. com. 4°. apho. 2°. Ex. 28. C
 Euacuatio debet sequi coctionem & discretionem, si bonum dedit iudi-
 cium. com. 4°. aph. 22°. Ex. 22. G
 Euacuatio quæ fit in principio, non est naturæ ratione. commentario 4°.
 aphorismo 22°. Ex. 29. G
 Euacuari non contingit bene, quando humores sunt crudi. commentario.
 4°. aphorismo. 22°. Ex. 22. G
 Euacuatio est bona, concocta materia. com. 4°. apho. 22°. Ex. 29. G
 Euacuandum non est ante coctionem, nisi materia turget. commenta. 1°.
 apho. 22°. Ex. 10. B
 ante Euacuationem digerendi sunt humores crassi. quos purg. op. 5^a. 88. D
 Euacuare ante coctionem quid mali faciat. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°.
 3^a. 156. B / quos purg. opor. 5^a. 88. D
 Euacuandum an sit, et quando, si humores sint crudi. de curan. ratio. per
 sang. missionem. 6^a. 18. E
 Euacuatio cavenda est in acutis, præsertim quando ignoramus egrotan-
 tis naturam. quos purg. opor. 5^a. 89. A
 Euacuandum die prima in peracutis, si materia turget. commetario 4°.
 aphorismo. 10°. Ex. 28. C
 Euacuandū ante quartū diem in comate. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 164. E
 Euacuandū si sint humores in morbi principio. cõ. 1°. apho. 22°. Ex. 10. B
 Euacuandū in principio morbi, tenues & aquosi humores, multa facta co-
 ctione. quos purg. opor. 5^a. 88. F
 Euacuatio scopus est humoris collecti in loco. 1°. de com. me. fl. 5^a. 121. F
 Euacuandus quo modo sit humor in cute. 1°. de com. me. sec. lo. 5^a. 121. F
 Euacuatur per quæ caput. 3°. de com. me. sec. loc. 5^a. 149. F
 in Euacuandū qd est in partibus penitioribus, qd agendū. ars me. Isa. 70. G
 Euacuanda quo modo sint quæ ventris tunicis inhaerent. de ijs quæ in me-
 dic. fiunt, com. 3°. 7^a. 221. B
 in Euacuatione tū quæ à medico fit tū quæ à natura, ut qualitatē pro hu-
 moris molestantis ratione vacuati, ita quantitatem multitudine mo-
 lestantis humoris respondere oportet. com. 1°. apho. 23°. Ex. 10. C
 Euacuationis qualitas in quo consistat. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. C
 Euacuationis humorum sua qualitate infestantium exemplum. commen-
 tario 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
 Euacuationis quantitatis intentio. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3. B
 Euacuationis quantitas quæ sit, & in quo consistit. cõ. 1°. aph. 3°. Ex. 3. E
 Euacuare quousq; oporteat ægrum. 1°. apho. 3°. Ex. 3. E
 Euacuationis quantitas virtutem, & humorem respicit. commenta. 1°.
 aphorismo 3°. Ex. 3. E
 Euacuationis mensura singulorum hominum nequiquam prescribi po-
 test. de presag. exper. confir. Sp. 78. A
 Euacuatio per pharmaca non debet fieri sæpe, nec bis, nec semel in mēse.
 com. 4°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Euacuatio per pharmaca quæ sæpe fit, trahit corpora in malam consue-
 tudinem. com. 4°. apho. 15°. Ex. 22. G
 Euacuationibus quibus non videntur indigere corpora propter consue-
 tudinem. de consue. 2^a. 61. H
 ex Euacuatione in calidis constitutionibus quidam periere ex animi de-
 fectu, & ex dissolutione. 1°. de ar. cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Euacuati in frigidis constitutionibus, nimium refrigerati, non possunt to-
 lerare. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 98. C
 Euacuandum non est in locis supra modum calidis, & frigidis. 1°. de arte
 cura. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 Euacuandum non est si loca calida, & tempus consentiat, quod si vñ so-
 lum sit tale, parum euacuandum. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 98. C
 in Euacuatione consideranda facilitas ferendi ægrotantis. 1°. de arte cu-
 rat. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 ab Euacuationibus plenis offenduntur calidi & sicci. 1°. de arte curat.
 ad Glauconem. 7^a. 98. D

ad Euacuationes & ad alia non parui momēti est consuetudo. quos purg.
 opor. 5^a. 88. E / de arte cur. ad Glauco. 7^a. 98. D
 Euacuatio quibus facienda est ratione habitus corporis. 1°. de arte cur. a-
 tiua ad Glauconem. 7^a. 98. D
 Euacuandi non sunt crassi, & macilēti. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. D
 Euacuandi quo modo temperantes & intemperantes. de curandi ratio-
 ne per sang. missionem. 6^a. 18. E
 Euacuationibus non iuuantur intemperantes vinosi & gula dediti. de
 cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. F
 Euacuatio debet fieri per directum, & quo modo hoc intelligendum. 3°.
 de crisi. 4^a. 139. E
 in Euacuationis successione prius it tenuissimum & leuissimum, q̄ gra-
 uius & crassius. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
 in Euacuationibus quæ fiunt per instrumenta, leue præcedit, & graue
 sequitur. 7°. de vsu par. 1^a. 159. F
 Euacua primo subtilia, post euacua parum, deinde mediocriter, deinde
 fortius. de med. exper. Sp. 108. H
 Euacuationes ita magne fieri debent, ut morbi sint magni. de cucurbitu-
 lis & scarificatione. 6^a. 3. H
 Euacuatione multa opus est, vbi excrementa multa sunt. 2°. de causis
 puulsiuum. 4^a. 95. B
 Euacuare plurimum atq; repente periculosum est. com. 2°. aphorif. 51°.
 Ex. 19. C / de vict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 112. E
 Euacuatio nisi paulatim fiat, vires prosternt. in 6^m. de morbis vulgari-
 bus, com. 3°. 3^a. 70. G
 Euacuatio & repletio præter modum, noxia. in 6^m. de morbis vulgari-
 bus, com. 3°. 3^a. 170. H
 Euacuatio modum excedens, pessima. de venæ sect. adu. eras. 6^a. 7. H
 Euacuationes extreme, periculosa. com. 1°. aph. 3°. Ex. 5. E
 Euacuatio supra modum conuulsionem facit. com. 5°. aph. 1°. 37. D / com.
 7°. aphorismo. 25°. Ex. 55. G
 Euacuationis omnis immodicæ defectus animi cõmunis est casus, cõuul-
 sio vero & si non communis existit, ad plurima tamen ex ipsis conse-
 quitur. com. 5°. apho. 56. Ex. 42. H
 ex Euacuatione nimia & repletionem semper fit conuulsio. 8°. de compo.
 med. sec. loc. 5^a. 190. E
 ex Euacuatione conuulsio letalis est. commen. 4°. aph. 57°. 33. F / com. 7°.
 aphorismo 25°. Ex. 55. G
 ex Euacuatione nimia an fiat singultus. 8°. de com. me. sec. loc. 5^a. 190. E
 Euacuatio nimia parit in cute affectū. in 6^m. de mor. vul. cõ. 3°. 3^a. 176. H
 quæ Euacuationes plurimas operationes impediunt. commentario 6°.
 aphorismo 47°. Ex. 15. B
 Euacuationes fortes morbos efficiunt. com. 2°. apho. 22°. Ex. 15. B
 ob Euacuationē fit imbecillitas. de vict. ra. in mor. ac. cõ. 2°. 7^a. 123. G
 Euacuationes quæ vires imbecillant, quales sint. de vict. rat. in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 123. H
 Euacuatus humor qui sitim faciat, & qui non. cõ. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
 ab Euacuatione non posse fieri morbum aliqui existimarunt, qui repre-
 henduntur. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B
 Euacuationes diuturnæ quæ vel ex ventris profluio, vel intestinorum
 leuitate, aut dysenteria, aut diuturnis vomitibus, aut tali alia causa
 proueniunt, siccitatem faciunt. 1°. de diff. feb. 2^a. 34. D
 ex Euacuatione semper sequitur attenuatio, non tamen semper laxatio.
 de ijs, quæ in me. fiunt, com. 3°. 7^a. 215. G
 Euacuationes extenuant corpora. com. 2°. apho. 28°. Ex. 16. D
 Euacuata quæ intentā relaxentur. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 215. G
 Euacuationes vsq; ad animi defectum intelliguntur tam in emissionē san-
 guinis, quàm in exhibendo pharmacum ut magis conuenit. com. 1°.
 aphorismo 22°. Ex. 10. E
 Euacuationes vsq; ad animi defectū p̄sunt multū. c. 1°. aph. 23°. Ex. 10. E
 Euacuatio vsque ad animi defectū quod quandoque fieri debet, & quan-
 do. com. 1°. apho. 23. Ex. 10. D
 ex Euacuationibus magnis, animi defectus quo modo curetur. de arte
 curatiua ad Glauconem. 98. H / 7^a. 99. F
 ex Euacuationibus magnis, dissolutiones curat vinum aqua temperatū.
 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 98. H
 ex Euacuatione & p̄fluio sanguinis suffocatio. 1°. de die. dec. 4^a. 146. F
 ex Euacuatione quando moritur homo, quo modo humores euacuuntur.
 2°. de elementis. 1^a. 9. F
 Euacuato vno penitus humore, homo moritur. 2°. de elemen. 1^a. 9. F
 ex Euacuatione qui periere. 9°. meth. med. 7^a. 59. A
 in quibus Euacuatur cum malo bonum. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. G

Euacuatur si

Euacuatur si bonis humor quid sequitur. com. 1°. apho. 23°. Ex. 10. D
 si Euacuatur sani, cur exoluantur. com. 2°. apho. 23°. Ex. 17. F
 Euacuatio quomodo sistatur. presag. exper. confir. Sp. 78. C
 in Euacuazione qñ aliquid relinquitur quid agendum. ars me. Isa. 70. G
 Euacuatio in quibus morbis fiat cum errore prius sanguinis missione. de
 vict. ratio. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 127. B
 Euacuatio non indiget febris cum ventris profluvio, aliter obest. de ar
 te cura. ad Glauco. 7^a. 98. B
 Euacuatio & non calefacientia quæ accipienda pro febre. 11°. methodi
 medendi. 7^a. 69. G
 Euacuaciones quæ toto genere sunt pactæ naturam, tempestive factæ nō
 sunt præter naturam. de symp. diff. 3^a. 13. G
 Euacuaciones quando tempestive fiant. de symp. diff. 3^a. 13. G
 Euacuatio immodica ostendit futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Euacuatio diminuta ostendit futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Euacuato corpore Asclepiades pro remedio extentionum dabat vinū.
 com. 7°. apho. 46°. Ex. 57. H
 post Euacuacionem debet dari cremor. de victus ratio. in mor. acutis,
 commenta. 1°. 7^a. 113. F
 Euacuatio contraria est multitudini, & non alicui morbo, vt phlegmone
 aut febris. de opt. secta. Isa. 25. F
 Euacuatio non sanat morbum ex repletione, ipsa amplius non existente.
 commen. 2°. apho. 22°. Ex. 15. A
 Euacuacionem immodicam sanat immodica repletio. ars med. Isa. 70. D
 Euacuari & aggregari vt spiritus nihil potest. de trem. palp. conuuls.
 & rig. 3^a. 52. D
 Euacuacione qui affectus liberentur non est cuius medico promptum co
 gnoscere. contra Iulianum. Ex. 71. F
 Euacuacionis ratione solum quandoque aliqua prodesse, collige. com. 6°.
 aphorismo. 16°. Ex. 47. G
 Euacuacione sanguinis curatur spasmus & hydrops. de venæ sect. ad
 uers. Eras. 6^a. 7. B
 Euacuacionem aliquam in causa esse posse, vt æger quiescat, collige. com
 mentario 2°. apho. 27°. Ex. 16. B
 ab Euacuatiōe corrigitur cibi supflui recēter assumpti. ars me. Is. 70. D
 ab Euacuatiōe corrigunt potus supflui recēter assumpti. ars me. Is. 70. D
 Euacuatio superflui iuuat. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. C
 Euacuacione dolor soluitur. de vict. ra. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 114. A
 Euacuatur copiosius in quartana, quā in pituitosa febre. 2°. de differē
 tijs februm. 3^a. 37. C
 Euacuantes debemus etiam diuertere. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 de Euacuacione indicant tumores omnes. 14°. meth. med. 7^a. 87. C
 non Euacuacionis, sed reuulsionis gratia venæ nos quandoq; sectionē fa
 cere. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 186. F
 pro Euacuacione quæ consideranda in inflammatione. 2°. de arte curati.
 ad Glauconem. 7^a. 101. F
 ante Euacuacionem in inflammationis principio adstringentia & refri
 gerantia. de sectis. Isa. 18. D
 ab Euacuotione principium curationis in phlegmone. de curan. ratio. per
 sang. miss. 6^a. 18. A
 Euacuatur & reuellit inflammationis incipiēs inueterata ex affectis par
 tibus vel vicinis. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. H
 Euacuatio fieri non debet in fluxionibus, sed corporis roboratio. de cu
 ran. rat. per sang. miss. 6^a. 18. A
 Euacuatio facta per particulam quæ fluxionem suscipit, est eiusdem gene
 ris cum deriuatione. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 Euacuandū quo modo fluxiones omnes. 5°. meth. med. 7^a. 30. E
 Euacuandū, aut per vicina trahendum fluxione consistente. 4°. metho
 di medendi. 7^a. 28. C
 Euacuanda aut per partem, aut per vicina fluxio incipiens. 4°. methodi
 medendi. 7^a. 28. E
 Euacuandum semper primo est corpus. 1°. de com. med. sec. loc. 5^a. 128. D
 Euacuandum primo caput corpusq; ante, quā aliquid oculis adhibea
 mus. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 149. E
 Euacuatio totius corporis primum debet præcedere in curatione inflam
 mationis oculorum. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. D
 Euacuatio totius debet præcedere. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. C
 Euacuari statim debet pars inflāmata. de vict. rat. i mor. ac. cō. 2°. 7^a. 117. G
 Euacuanda non est phlegmone in principio. de dynamidijs. Sp. 20. D
 ante Euacuacionem obsunt fomēta calida. in 6^m. de morbis vulgaribus,
 commentario 2°. 3^a. 165. G

ante Euacuacionem non debent applicari acris medicamenta, aliter fa
 ciunt fluxionē, & inflātionē. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. D
 Euacuatio cur debet præcedere applicationes attrahentium. 8°. metho
 di medendi. 7^a. 52. F
 Euacuatio & reuulsio fiat in principijs. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 20. F
 Euacuandum in processu à partibus propinquis. de curan. ratione per
 sangui. miss. 6^a. 20. G
 post Euacuacionem in inflammatione laxantia. de sectis. Isa. 18. D
 ab Euacuacione principium curationis in podagra, ischia, & arthritide.
 10°. de comp. me. secun. loc. 5^a. 207. A
 Euacuatio per patientem locum quando fieri debet. ars med. Isa. 70. G
 Euacuatio per patientem locum quibus indigeat. ars med. Isa. 70. A
 Euacuare & partes euacuatas roborare quibus conueniat. 7°. de simp.
 med. facul. 5^a. 50. F
 Euacuatorum robur fit adstringentibus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. G
 Euacuacione indigemus in scirrho. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. E
 Euacuare & non prohibere ne iterum fiat, est error medicorum. de pra
 cogn. ad Posthu. 4^a. 217. G
 ad Euacuandos humores quid prodest. 8°. de com. med. sec. loc. 5^a. 191. C
 Euacuat acrimonia cum dulcedine. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. F
 Euacuantes omnia sunt calida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. H
 Euacuat rhu siccum cum melle. 3°. de simp. me. facul. 5^a. 20. A
 Euacuata scybalorum. de cathart. Sp. 95. D
 Euacuatio, lege Purgatio, Purgari, Medicatio, Medicari.
 EVADENS dictum electarium. de med. exper. Sp. 108. E
 EVANESCENTIA sine ratione praua in. 1^m. prorrhetic. commen
 tario 3°. 4^a. 179. B
 EVAPHION medicamentū à lenitudine. 9°. de cōp. med. se. l. 5^a. 205. C
 EVAPORANTES vires habet laurus. de simp. med. Sp. 85. H
 Euaporantes vires habet mastix. de simp. med. Sp. 87. D
 Euaporantes vires habet origanum. de simp. med. Sp. 88. F
 Euaporate aliquoti nō debemus ante euacuacionē. 13°. me. me. 7^a. 86. C
 Euaporante aqua vinum suspensum ad ignē in vitribus indurecit in mo
 dum salis. de vit. resp. Sp. 64. F
 ad Euaporationis ignis restaurationem igitur aer influens per poros a
 neris. de vit. resp. Sp. 64. A
 Euaporatione maior est attractio in parte calida. de vict. ra. in mor. acu
 tis, commentario 2°. 7^a. 116. C
 Euaporatione ignearum partium ex aere fit aqua. de vir. nost. Sp. 60. B
 EVASORIVS morbus, qui fin. med. Isa. 45. C
 EVBERBERIS, id est costi. secretorum. Sp. 103. H
 in EVBOEAE chalcide locus maris strictus. in 6^m. de morbis vulgari
 bus, commen. 3°. 3^a. 140. H
 EVBVLIVS fuscum. 6°. de com. med. per genera. 5^a. 259. C
 EVCLIDIS sciētia qualis. de cuiusq; ani. pec. not. atq; med. 2^a. 56. C
 Euclides in libro elementorum. ad eos, qui de typ. scrips. 3^a. 94. G
 Euclidis propositio. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2^a. 56. C
 de Euclidis theoremate. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 273. E
 Euclidis Palatiani theriaca ad dolores internos. 2°. de anti. 5^a. 116. B
 EVCRATON quando sit. 1°. de tem. 1^a. 14. E
 Eucrasia quid significet. 2°. meth. med. 7^a. 12. F
 Eucrasia, & discrasia sensu indicantur. 1°. de sa. tuen. 2^a. 64. B
 Eucrasia duplex, & quo modo subdividatur. 1°. de san. tuen. 2^a. 64. D
 EUXENSIA quid. 17°. de vsu partium. 1^a. 221. C
 EVCHROM medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. G
 Euchrun emplastrum ad lichenas. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 162. A
 EVCHYMA bonum succū habentia appellatur. 6°. de sa. tuen. 2^a. 97. H
 EUCHYMA dicuntur quæ boni sunt succi. 2°. de simp. med. facul. 5^a. 12. G
 Eucyma quæ sint. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 12. G
 Eucymia melius est vinū odoriferū, nisi pcutiat caput. de vi. Sp. 76. G
 EVDEMVS qua ætate viguit. com. 6°. aphor. 1°. Ex. 46. C
 Eudemus instauravit anatomen amissam. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 273. B
 Eudemus versatus est in anatomia. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 183. D
 Eudemus & Herophilus post Hippocratē de nervorū anatomia scripse
 re. 3°. de locis affectis. 4^a. 21. C
 Eudemi senioris pastillus. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 203. B
 Eudemi casus. de præg. ad Posthu. 4^a. 214. C
 Eudemus habuit tres quartanas. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 130. F
 Eudemus philosophus biliosus, tamen bilem non euomebat. 2°. de temp
 ramentis. 1^a. 20. G
 Eudemus philosophus bilem flauam deiecit. de vict. ra. in morbis acu
 tis, commentario 2°. 7^a. 120. D

Eupatoria quos vocant Græci. 6°. de san. tuen. 2°. 97. C
ELECTICE, id est boni habitus servatrix. ad Thrasy. 2°. 106. E
Euectica pars medicina pars salubris est de subfig. emp. Isago. 32. A
 ad Thrasy. 2°. 106. E de part. artis med. 16. D. Sp. 17. E
Euectice magis parua castigat. ad Thrasy. 2°. 106. E
ΕΥΕΛΛΗΣ. de vict. rat. in morbis acutis. com. 2°. 7°. 124. E
EVELLERE floccos & festucas quid in 1°. pror. com. 1°. 4°. 167. A
EVENI. ad fœi subuersiões doloresq. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. G
 ab *EVENTIS* vinculorum nomen. de fascijs. 7°. 293. H
EVERGETIS. Ptolemai liber epidemiorum. in 3°. de morbis vulgari
 bus. commen. 2°. 3°. 136. F
EVERTI ostendit omnem quæ est ad id quod præter naturam eversio-
 nem rectitudinis vertebrarum. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
EVGENII pharmacum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 87. A
EVIDENTIA quo evidentiæ sint. de cu. animi pec. not. 2°. 59. B
Evidentes res sensui aliæ p se innotescunt, aliæ nō p se. de opt. secta. Is. 19. G
Evidentes causæ quæ introd. Is. 52. B
Evidentibus standum ubi causa non reperitur. 2°. de mot. mus. 1°. 314. H
Evidentiissimum etiam secundum Carneadem non est credendum. de op-
 timo docendi genere. Is. 30. E
Evidentiæ negare idem, quod fateri non videri. de trem. pal. con. 3°. 55. C
Evidentibus fidem abrogans sensus est expers. de mot. mus. 1°. 314. H
 aduersus *Evidentiæ* pugnare est maxia vituperatio. aduer. emp. Is. 35. C
Evidentibus contraria statuenti quis credat. de rebus obscuris. aduer-
 sus emp. med. Is. 35. D
Evidentiæ hēt motū primus articulus magni digiti. 1°. de mus. di. 1°. 49. D
Evidenter vehementerq. coxendicis de articulationem mouens muscu-
 lus. de mus. dissect. 1°. 51. D
EVIRATOS qñ se fateant esse Scythæ. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. H
EVISCERATI qui. 3°. de decre. Hippo. 1°. 243. F/H
ΕΥΛΗΣ. de vict. ra. in mor. ac. cō. 2°. 122. D de fract. com. 3°. 7°. 248. E
ΕΥΛΗΣ. de vict. rat. in morbis acutis. com. 2°. 7°. 124. E
ΕΥΛΕΤΑΤΑ. de fract. com. 3°. 7°. 248. E
ΕΥΛΕΤΑΙ quid significet. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 175. F
EVNOMVS Asclepiades. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. H
 vi *Eunomus* confectum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 254. A
Eunomus. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. A
EVNVCHI plurimi Scythæ. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. G
Eunuchos sectio testiculorū files facit feminis. c. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
Eunuchi hūdi sūt. 9°. de simp. me. f. 3°. 69. F/cō. 6°. aph. 28°. Ex. 48. G
Eunuchi molles. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. F
Eunuchi humidi & molles. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 176. F
Eunuchi & mulieres habent similem pueris cuticulam mollem. 1°. de rō
 po. med. sec. loc. 5°. 123. B
Eunuchis capitis cutis humida. in 6°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 170. A
Eunuchi casus in polyo, quicquid poterat ferre, & rosus sanatus est. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 148. F
 in *Eunuchis* vehemens refrigeratio non est inducenda. 2°. de comp. me-
 dic. secundum locos. 5°. 132. E
Eunuchi neq; podagrā patiunt, neq; calui sūt. c. 6°. aph. 28°. Ex. 48. H
Eunuchi tempore Hippocratis non patiebantur podagram propter vitā
 moderantiam, sed nunc propter ocium immodicum, & victum intē-
 peratum patiuntur. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
Eunuchos vidit podagra laborantes Galenus. cō. 6°. aph. 30°. Ex. 49. C
 p *Eunuchis* vimur metallicis elotis. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 236. B
Eunuchis cadmia confert. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. F
Eunuchis qñ satis ē butyrā in paroidibus. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 146. H
 ad *Eunuchos* emplastrum commodū. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 223. A
EVOCANTIA ex alto pharmaca. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 124. E
ΕΥΟΧΟΝ quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 268. D
EVOMERE quedam quid sit. 3°. de decre. Hippo. 1°. 244. G
Euomunt & implentur in canina appetentia. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
Euomantur quæ bilis. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 180. B
Euomebat flauā bilē Paulus rhetor. de vict. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 120. D
 ex *Euomentibus* stercus nulli sanantur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
Euomatur stercus in quibus doloribus. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
EVPATORIVM quid sit. de simp. med. Sp. 80. D
Eupatorium incidit & extergit citra caliditatem manifestam. 6°. de sim-
 plic. med. fac. 5°. 47. F
Eupatorii obstructiones iecoris expurgat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. F
Eupatorium diureticum valde. de simp. med. Sp. 80. D
Eupatorium contra venena. de simp. med. Sp. 80. D

Eupatorium exponit pro salvia agresti. de dyna. Sp. 28. E
Eupatorium dictum pentaphyllum. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 163. B
Eupatoria herba iecur male affectum plerunq; valde confirmavit. de
 theria. ad Pisonem. 5°. 91. A
 vt *Eupatorium* iecori, ita lien scolopēdriū cōuenit. 13°. met. me. 7°. 84. F
EVPATORIS diascinci nominata antidotus Mithridatis. 2°. de an-
 tidotis. 5°. 115. C
Eupatorios theriaca. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. B
EUPHORBIVM quid sit. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. D/de simp.
 medicam. Sp. 83. F
Euphorbiū quid sit videt ignorare Gal. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228. E
Euphorbiū in occiduis nascit regionibus. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 228. E
 de *Euphorbio* libellus Iuba Regi Maurusiorum inscriptus. de cōp. me-
 dicam. secun. locos. 5°. 201. D
Euphorbium quo modo colore cognoscit. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 233. A
Euphorbij color qualis esse debet. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. B
Euphorbium Atlanticum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 274. G
Euphorbij vis quo cognoscatur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. A
Euphorbium quale sit. de ocul. 7°. 188. G
Euphorbium quale gustu. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. A
Euphorbium calidum. 3°. de tempe. 1°. 21. G
Euphorbij liquor calidus ē, et tenuiū partiū. 3°. de cō. me. p ge. 5°. 228. D
Euphorbiū acre ē. 9°. de simp. me. f. 64. C/4°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 149. F
Euphorbiū ē acutissimū, & nimis igneum, & biliosum. de dy. Sp. 22. B
Euphorbium causticum est. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. G
Euphorbium fortiter calcificat. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 122. B
Euphorbium caducum habet calorem. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 230. B
Euphorbium vetus, & recens quo differant. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 233. A
Euphorbium antiquum & nouum, quale. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 230. B
Euphorbij atas. 1°. de cōp. me. se. lo. 122. B/3°. de cōp. me. per ge. 5°. 230. B
Euphorbium trahit a profundo sine morsu. 6°. meth. me. 7°. 37. D
Euphorbium educit phlegma. de cathar. Sp. 94. F
Euphorbium pituitam maxime aquosam educit. de dyn. Sp. 22. B
Euphorbio miscenda. de dyna. Sp. 22. B
Euphorbium temperauit Galenus. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7. G
Euphorbium hydropicis maxime datur & colicis omnibus qui frigidi
 sunt. de simp. med. Sp. 83. F
Euphorbium purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
Euphorbij dosis. de dyna. Sp. 22. B
Euphorbium ventres cholericos turbat, & siūm grauem facit de simpl.
 medicamentis. Sp. 83. F
Euphorbiū aduersat omiū vētribus, et quare. 9°. de cōp. me. f. l. 5°. 201. D
Euphorbio offendit sanguinis reiectatio. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 183. A
Euphorbium oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
Euphorbium maturatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
Euphorbium quo loco reponatur inter calida quæ valent ad alopecias.
 de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
Euphorbium calidissimum ex ijs, quæ ad alopecias valent. 1°. de comp.
 medicam. secun. loc. 5°. 122. D
Euphorbium pro doloribūs. in 6°. de morb. vul. com. 6°. 3°. 196. B
Euphorbium subito sanat a dolore capitis frigido, & quomodo. 2°. de rō
 posi. med. sec. loc. 5°. 140. D
Euphorbium pro capitis dolore ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153. F
Euphorbium cum oleo, & cera pro genū patiente ex frigore & dolente.
 3°. de compo. me. per ge. 5°. 229. B
Euphorbij cum oleo mixtio qualis. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 122. B
Euphorbiū quæ quantitate cera miscendū. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 230. B
Euphorbiū palpitacionis remediū. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 52. G
Euphorbium conuenit paralysi. 6°. de sa. tu. 2°. 99. F
Euphorbio sanant nervus, & tēdo puncti. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 233. B
Euphorbium ad nervos detectos. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. D
Euphorbium in vulnere nervorum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. A
 ex *Euphorbio*, cera, resina fricta, pice. emplastrum Galeni pro nervis
 vulneratis. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 ex *Euphorbio* medicamentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. A/6°. methodi medendi. 7°. 37. H
 ex *Euphorbio* acopon barbaricum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. B
 ex *Euphorbio* in medicamentis compositis regula. 1°. de compositione
 medica. sec. loc. 5°. 122. C
EUPHRANOSIS emplastrum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. C
EVPOLIDIS secundus Autolicus. de vic. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. G
ΕΥΩΟΓΙΑ quid. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 205. C

EURYPHON antiquus scriptor anatomiz. de nat. hu. c. 2°. 7^a. 183. F
Euryphonti sunt attributa Cnidie sententia. in 1^m. de morbis vulgari-
 bus, commenta. 1°. 3^a. 159. F
Euryphon, Dioscorides, & Philistion, de substitutis medicinis scripsere.
 de substi. medi. 5^a. 84. B
Euryphon de medicamentis locutus est. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 39. H
Euryphon lac muliebre celebravit. de bon. & vit. succ. 2^a. 36. A
EURIPIDIS libri quanti pignerati. in 3^m. de morbis vulgaribus, co-
 mentario. 2°. 3^a. 137. A
EURIPVS in quamlibet partem fluit. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 250. G
EVROPÆ, & Asia terminus, qui. de aere, aq. & lo. 2^a. 4. E
Europa & Asia differentia ex terræ nascentibus & hominibus. de ae-
 re, aquis, & locis. 2^a. 4. E
Europa minus præstans Asia ad hominum naturas, & ad illa quæ fert
 terra. q. animi mores. 1^a. 319. H
Europæi quales. q. animi mores. 1^a. 319. H
Europæi cur magis distincti forma Asianis. de aere, aquis, & lo. 2^a. 6. B
 in Europa apud Mæotin Scythæ. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. C
Europæi magis magnanimi Asianis. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. C
 in Europæis feritas, integritas, audacia à natura. de ae. aq. et lo. 2^a. 6. B
Europæi magis bellicosi Asianis. q. ai mo. 319. H / de aere, aq. et lo. 2^a. 6. C
Europæis cur timidiore. Asiani. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. A
EVRSVS ventus ab ortu. 5°. meth. me. 7^a. 34. G
EVRYTHMVS pulsus qui sit. 1°. de differ. pul. 4^a. 48. G / compendium
 pulsuum. Sp. 65. H
EVRYANACTIS filia casus. in 3^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 135. F
Εὐσχοί qui dicantur. 1°. de sa. tu. 2^a. 64. E
Eusarcos. i. bō quadratus, medius est in hominum gñe. 1°. de tempe. 1^a. 12. H
EVSCHMO spadoni inscripta colica. 9°. de compositione medicame-
 torum secun. loc. 5^a. 202. H
EVSTOMACHA quæ. de dyn. Sp. 18. G
Eustomachicum est aloë supra omnia. de dyn. Sp. 20. H
Eustomacha aristolochia rotunda. de dyn. Sp. 21. G
Eustomachis dandum scammonium. de dyn. Sp. 20. H
EVSTREPHE. i. bene retorta, tunica testiculorum. de natu. & ord.
 cuiuslibet. corp. Sp. 24. B
EVTHYPOROS. 6°. meth. med. 7^a. 41. H
Εὐτονος, idest valens. 2°. de san. tu. 2^a. 74. C
Εὐρετωτο. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 122. D
EVTROPHIA nutritio & refectio. 3°. de sa. tu. 2^a. 80. B
EXACERBARI cū fastidio, malū. in 1^m.
 pror. cō. 2°. 4^a. 175. A
Exacerbatio per circuitum quo modo fiat in auribus, oculis, & pedib.
 de diff. feb. 3^a. 41. H
EXACTE tale quō intelligendum sit. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 31. B
EXANGVE omne frigidum est. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
Exangue omne frigidius habente sanguinem. 2°. de temp. 1^a. 17. H
Exāguia dialia cur hñt multas tibias & paruas. 3°. & vsu par. 1^a. 128. C
Exangue nullum animal calidum. de fet. for. 1^a. 323. F
Exanguia animalia, frigida, imbecilla, pigra. 3°. de vsu par. 1^a. 128. B
Exanguia timidiore sanguineis. q. animi mor. 1^a. 319. A
Exanguibus non est medicamentum ex bibendo. de victus ratione in
 morbis acutis, com. 4°. 7^a. 149. E
Exangues partes albæ non ita facile creantur. de fet. for. 1^a. 322. F
Exanguia corpora similia. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 153. A
Exanguia membra, quæ. 2°. de nat. fa. 1^a. 297. E
Exanguia, alba, & foraminibus carentia sunt nervus, copula, tendo. de
 decretis Hipp. & Plat. 1^a. 233. G
 de **EXANTHEMATIBVS**. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 160. A
Exanthemata, quæ. 5°. meth. med. 7^a. 35. B
 cū **Exanthematibus** si fuerit lassitudo, facile cognoscitur humor pec-
 cans. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83. F
Exanthematibus si quis laboret, utimur catharticiis. de dyna. Sp. 20. E
Exanthemata extergit balanus myrepica. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 44. E
Exanthemata omnia curat cyclaminis radix. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. F
Exanthemata iuuat lupinus. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 48. D
 ad **Exanthemata**. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 251. E
Exanthemata genarum. de rem. par. fac. 7^a. 157. C
 Et **Exanthemata** vnde habeat nomen. 2°. meth. me. 7^a. 9. E
EXARTICVLATIO quid. fin. med. Isa. 50. C
Exarticulatio idem quod luxatio. de fract. com. 1°. 7^a. 223. E
Exarticulatio instrumentariorum ægritudo. de diff. mor. 3^a. 5. G

Exarticulati, qui. de art. com. 1°. 7^a. 257. G
 ad **Exarticulata** quæ conferant. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 193. A
EXASPERENTVR q. sensibiliter. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 160. H
Exasperant, quæ. de vict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 111. E
Exasperant & dolorem concitant metallica & acetum. 3°. de compo-
 med. per genera. 5^a. 232. G
Exasperata partes leniuntur, & quo modo. ars med. Isa. 70. E
Exasperata lenit dulcis radix dicta glycyrriza. 6°. de compo-
 men. secun. locos. 5^a. 69. H
Exasperata mitigant glycyrrizæ succus & tragacantha. 7°. de compo-
 med. secun. loc. 5^a. 178. G
Exasperationibus circa superficiē vtilis elleborus niger. & dy. Sp. 21. A
EXCALFACERE corpora in augmento lunæ periculosum. de de-
 cub. progn. ex math. scientia. Sp. 15. H
Excalfacti habent pulsum & respirationem celeriore, frequentiore
 & maiorem. de vsu pul. 1^a. 227. F
Excalfacere potest bdellium in instanti. de simp. med. Sp. 81. C
Excalfaciens est & acris Calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G
Excalfactorium, & acre est Cinnamum. de simp. me. Sp. 83. A
Excalfactorias & acres vires habet oë Daucum. de simp. me. Sp. 83. E
Excalfacit Dictamnium cum amaritudine. de simp. med. Sp. 83. D
Excalfacit & attenuat Ferulæ semen. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 56. H
Excalfactorias vires habet Gentiana. de simp. med. Sp. 84. H
Excalfacit viscidē Iris. de simp. med. 85. D / Sp. 92. C
Excalfacit leniter iris. de simp. med. 85. D / Sp. 92. C
Excalfactorias vires habet Iuniperum. de simp. me. Sp. 85. E
Excalfactorias vires habet Ladanum. de simp. med. Sp. 86. D
Excalfacit Laser magnus vexationibus. de simp. med. Sp. 85. G
Excalfactorium est Libysticum. de simp. med. Sp. 85. H
Excalfactoria est omnis Myrrha. de simp. med. Sp. 87. B
Excalfacit viscidē Nascaphtum. de simp. me. Sp. 88. A
Excalfactorijs in antidotis ponitur nascaphtum. de simp. med. Sp. 88. A
Excalfactoria gustu sunt folia Nepitæ. de simp. med. Sp. 87. H
Excalfacientes acriter vires Ocimum habet. de simp. me. Sp. 88. E
Excalfactorias vires habet Oleum. de simp. me. Sp. 88. D
Excalfactorias vehementer vires habet Oliuæ lachryma. de simplici-
 bus medicaminibus. Sp. 83. F
Excalfacit viscidē Opobalsamum. de simp. me. Sp. 88. C
Excalfactorias vires habet Origanum. de simp. me. Sp. 88. F
Excalfactorias vires habet Pastinaca. de simp. me. Sp. 89. B
Excalfacit ad gustum Peucedanum. de simp. me. Sp. 89. B
Excalfactorias vires habet Phu. de simp. me. Sp. 84. E
Excalfacit Piper omne. de simp. me. Sp. 88. F
Excalfacit vehementer Pyrethrum. de simp. me. Sp. 88. H
Excalfactoria est Sampsucus. de simp. med. Sp. 90. G
Excalfactorias vires habet Sauna. de simp. me. Sp. 85. C
Excalfacit & expurgat viscera Scordion. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 60. H
Excalfacientes vires habet Scilla. de simp. me. Sp. 90. H
Excalfacit virose, & acriter Silphij radix. de simp. me. Sp. 90. D
Excalfactorium est Sisybrium. de simp. me. Sp. 91. B
Excalfactorium est Sium. de simp. me. Sp. 91. D
Excalfacit leniter Thus. de simp. med. Sp. 91. D
Excalfactorias vires Thymus habet. de simp. me. Sp. 91. G
Excalfacit Veratrum. de simp. me. Sp. 91. H
Excalfacit & incidit Volucrum maius. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 58. B
Excalfactoria & quæ tenuium sunt partium dentes perforatos iuuat.
 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. D
EXCANDESCENTIA animi ægritudo. de cognof. curandq. animi
 morbis. 2^a. 52. E
 in **Excandescencia** quæ contingant. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 239. G
EXCAVATIO in spina lordosis dicta. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. H
 p **Excavationem** nemo fit paralyticus. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. H
EXCEDERE nihil debet in aliqua particula. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. D
EXCEPTIONES membrorum consideranda. in 6^m. de morbis vulga-
 ribus, com. 2°. 3^a. 165. D
Exceptio ex liene in iecore periculosa, è contrario, non in 6^m. de morbis
 vulgaribus, com. 2°. 3^a. 165. E
EXCEREBRATI qui. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. H
EXCERNERE cur sumus coacti. 1°. de sa. tu. 2^a. 67. E
Excernuntur supernacua quibus causis. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. H
Excernat quid per pulsus vis vitalis. 4°. de præfag. ex pul. 4^a. 122. B
Excernit vis vitalis. 4°. de præfag. ex pul. 4^a. 122. B
 in quibus

in quibus Excernit natura aliquid violentius eo transmittit sanguinē
 & sputum, quibus duobus veluti instrumentis natura vtens ea quæ
 infestant per vim expellit. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42. D
 Excernendi instrumenta cur. 1°. de san. tuen. 2°. 62. H
 Excernere non est officium intestinum, neq; est à voluntate, & quale.
 6°. de loc. aff. 4°. 38. E
 ad Excernendum concurrunt instrumenta voluntaria & natura. 2°. de
 motu muscu. 1°. 316. A
 in Excernendo qui musculi magis agant. 2°. de motu muscu. 1°. 316. A
 Excernere volentes ne teneant larynga apertum nec trahant spiritum.
 5°. de vsu partium. 1°. 147. C
 Excernuntur varia in nostro corpore. 1°. de sa. tu. 2°. 67. F
 Excernit ventriculus quandoq; ante coctiones. 2°. de die. decr. 4°. 158. E
 Excernit qñ venter in naturali habitu exis. 3°. de die. decr. 4°. 158. E
 Excernere facies. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. C
 Excernendi cupiditas naturalis in coitu ostendit debere excerni. 6°. de
 locis affectis. 4°. 39. H
 cur Excernitur quandoq; dormiendo. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 ad Excernendum humor stimulat. 1°. de alim. fa. 2°. 7. G
 ad Excernendū excitat acris & nirofa qualitas. 2°. de ali. fa. 2°. 23. C
 cur Excernere non possumus spirare aquilone. cō. 3°. aph. 5°. Ex. 20. D
 Excernuntur quæ imodice, sunt symptomata cōi noie. 2°. me. me. 7°. 9. H
 quod Excernitur non est affectus. 2°. meth. me. 7°. 9. H
 Excerni non possunt praua à virtute imbecilla, neq; discerni neq; con-
 coqui. com. 4°. aph. 23°. Ex. 19. H
 Excernere bñ, et si mala sint extremēta bonum. cō. 7°. ap. 65°. Ex. 60. E
 Excernere tempestiue natura officium. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 Excernere aliquid in cruditatibus vnicū remediū. 1°. de alim. fa. 2°. 11. B
 Excernētes iuue pueri, musculo circa sedē affecto, casus. 1°. d. lo. a. 4°. 7. H
 Excernentis senis in iuue casus. 1°. de loc. aff. 4°. 7. H
 EXCESSVS dispositiōis, quæ nō sunt natura, sunt præter naturā, &
 lesio actionis est earum terminus. de tumor. præ. nat. 3°. 82. G
 Excessus in membris quid faciat. 2°. de vsu par. 1°. 120. D
 Excessus corrumpit temperaturam. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. E
 Excessus paruos obseruare & diuidere in minima spectat ad prudentē
 virum. 2°. de diff. pul. 4°. 57. F
 ab Excessibus cauendum ne quid nimis. de caus. procat. 3°. 99. H
 Excessus omnis fugiendus, sed cur potissimum caloris & humoris capi-
 tis. 1°. de san. tuen. 2°. 66. F
 Excessus vires dissolunt. de consue. 2°. 61. G
 Excessū iraritate ac dēitate cutis nō obtinuisse, bonū. 1°. d. sa. t. 2°. 66. F
 Excessus omnis contrario excessu emendatur. 5°. de san. tu. 2°. 89. B
 Excessus cū corrigi ne fiat error, quid agēdū. 5°. de sa. tu. 2°. 89. B
 EXCIDANTVR quæ in affectibus. 14°. met. me. 7°. 90. F
 Excidere inimicū corpori toto gñe. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 161. B
 Excidentur quibus partes à corpore. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. D
 EXCIDENTIAE quid sint. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. G
 EXCISIO species diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Exciso est manifesta. 4°. meth. me. 7°. 23. B
 Exciso in quibus locis fiat. introd. Isa. 59. E
 Excidenda quæ. 14°. meth. me. 7°. 90. G
 Excidēda mēbra tertio aut quarto post die. d. ijs qñ me. fi. c. 1°. 7°. 201. A
 Excisoria causa scalpæ. 6°. meth. me. 7°. 42. A
 Excitans virtutes naturales medicamentum & præcipue digestiuam.
 secretorum. Sp. 101. G
 quid Excitet appetitum. secretorum. Sp. 101. F
 Excitare à cataphora, id est inclinatione in somnum, potest cucurbitula.
 de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Excitationes turbulēte in somno qd significant. i. 1°. pror. cō. 3°. 4°. 182. B
 ab EXCLAMATIONE vehementi vox ladi. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Exclamatio facit affectum similem inflammationi. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 EXCOGITATIO opus est à capite per se dependens. de virt. nostrū
 corp. dispen. Sp. 60. C
 EXCOLANS emplastrum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. D
 Excolando conglutinans. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. H
 EXCORIARIA vocatur rhūs. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. H
 EXCORIATIO quid. 3°. de anat. adm. 1°. 76. B
 Excoriatio d'ægoris. 3°. de anat. adm. 1°. 74. B
 Excoriada, & secāda simia debet in aqua suffocari de mus. diff. 1°. 44. D
 Excoriare simiam cuiuslibet non est concedendum, ne musculos laceret.
 de muscu. diff. 1°. 44. D
 Excoriantes male alia ignorarūt musculum latū. de musc. diff. 1°. 44. E

ob Excoriationem malam qui musculus amittitur. de mus. diff. 1°. 47. D
 Excoriatorium Proteus dictum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. B
 EXCORS rem intelligit actam in orat. suaso. Isa. 3. F
 EXCREARE facientia eandem proportionem habent ciborum & me-
 dicamentorum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Excreantibus pingua phlegmagoga damus. de dyna. Sp. 21. C
 Excreantibus sanguinem mire proficit corallus. de simp. me. Sp. 83. C
 Excreantibus sanguinem myrta remedium est. de simp. me. Sp. 87. E
 Excreantibus sanguinem vtiliter datur succus plantaginis. de simpli.
 medicaminibus. Sp. 89. A
 Excreationibus pectoris valenter conducit radix crocodilij. 7°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 53. C
 Excreationibus ex pectore & pulmone, idonea est faba. 7°. de simp. me-
 dicamen. facul. 5°. 53. D
 Excreationibus pectoris cōducit phasiolus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. H
 Excreationibus ex pectore pulmoneq; crassorū lentorūq; humorū im-
 pendio conferunt amygdala amara. 5°. de simp. me. fa. 5°. 42. G
 Excreatu facilia facit pulegium crassa & lenta quæ sunt in thorace, &
 in pulmone. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. F
 Excreatur quandoq; aliquid ligula. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
 EXCREMENTVM quid. 5°. de san. tuen. 2°. 95. B
 Excrementa vnum ex sex rebus non naturalibus. ars med. Isa. 68. C
 Excrementa sunt necessaria. 1°. de sa. tu. 2°. 62. H
 Excrementa necessario faciunt edentes & bibentes. 1°. de sa. tu. 2°. 62. H
 Excrementa parit victus ratio humida. 6°. de sa. tu. 2°. 96. G
 Excrementorum quantitas correspondet quantitati succorum, qui ac-
 ciuntur. 2°. de caus. puls. 4°. 95. B
 Excrementum paucum habent cibi pauci. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D
 Excrementitia quæ dicantur. 3°. de alim. fa. 2°. 33. B
 Excrementosa sunt oēs volucres & aues clausæ. 8°. met. me. 7°. 51. B
 Excrementosa omnia tum lacustria, tum palustria. 8°. met. me. 7°. 51. B
 Excrementa quæ faciant panis ex panico, panis ex hordeo, & panis ex
 tritico. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 182. G
 Excrementa fumosa à quibus cibis fiant. 3°. de symp. cau. 3°. 24. H
 Excrementa acida à quibus cibis fiant. 3°. de symp. cau. 3°. 24. H
 Excrementitiam & flatuosam habentia humiditatem ad venerem inci-
 tant. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Excrementorū differentia. ars med. Isa. 57. C/2°. de symp. cau. 3°. 22. D
 Excrementum duplex in toto corpore. 3°. meth. me. 7°. 17. H
 Excrementorū duplex genus fumosum, vaporosum, aquosum, limosum.
 9°. de vsu partium. 1°. 171. D
 Excrementa fuliginosa vt euacuentur, difflatio causa est in animalis cor-
 pore. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 195. F
 Excrementa fuliginosa per quam viam mittuntur ad pulmonem. 6°. de
 vsu partium. 1°. 154. D
 Excrementum faciens pilos, quale. 2°. de temp. 1°. 21. B
 Excrementa per totum corpus vnde sint. 1°. de sa. tu. 2°. 67. G
 Excrementum primum vnde exeat. 1°. de sa. tu. 2°. 67. F
 Excrementorū secretio quo mō fiat fm Epicurū. 1°. de na. fa. 1°. 294. D
 in Excrementorum separatione symptoma. de sympt. diff. 3°. 12. A
 Excrementum in penis & arterijs colligitur sicut serum in lacte concre-
 to. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. G
 Excrementa trifariam diuiduntur. 3°. de loc. affe. 4°. 15. C
 Excrementa in venarū cōcoctione sunt amara bilis, atra, & serofitas.
 3°. de symp. causis. 3°. 26. A
 pp Excrementa ad coctionem requiruntur commoda instrumenta. 4°. de
 vsu partium. 1°. 36. B
 p Excrementis varia instra, & quod eorū officiū. 1°. de sa. tu. 2°. 67. F
 Excrementum pituitosum in ventriculo gñatur. 5°. de vsu par. 1°. 143. F
 Excrementis quorū venter redudat ptissana nō danda. de ptissa. 2°. 47. H
 Excrementum biliosum vesica quæ iecinori subest, expurgat. 3°. de sym-
 ptom. caus. 3°. 26. B
 Excrementum purgant meatus à vesica profecti. 4°. de vsu pa. 1°. 138. H
 Excrementum biliosum copiosius melancholico, & tenuissimum. 5°. de
 vsu partium. 1°. 144. D
 Excrementū melancholicū lienis expurgat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. B
 Excrementū melācholicū paucissimū, et crassissimū. 5°. de vs. p. 1°. 144. D
 Excrementū melicū in liene mittit ad ventericū. 5°. de vsu pa. 1°. 143. G
 Excrementum aquosum copiosissimum. 5°. de vsu par. 1°. 144. D
 Excrementum serofum medium inter tenuissimum & crassissimum. 5°. de
 vsu partium. 1°. 144. E
 ad Excrementa suscipiēda adenes apti cur. de cur. ra. p san. mis. 6°. 17. H

Excrementū creāt oēs pīculā quā nutriuntur. 1°. de nat. fa. 1^a. 296. E
 Excrementum duplex in carnis generatione. 3°. meth. me. 7^a. 17. G
 Excrementa sunt in carnibus. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. E
 Excrementa cur in carne. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. G
 ab Excrementis carnis diuersitas. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. G
 Excrementa cum sanguine quid faciant. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
 Excrementum vni membro est alteri nutrimentum. 1°. de semi. 1^a. 335. E
 Excrementis vtitur natura & in animalibus ad quasdam partes augē-
 das & nutriendas. 2°. de alim. fa. 2^a. 24. E
 Excrementorū qualitates sunt à calore innato. 2°. de nat. fa. 1^a. 298. A
 Excrementa plurima vnde. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. G
 Excrementi copia cur proueniat in corpore. 4°. de sa. tu. 2^a. 88. C
 Excrementorum plurimum congerit, habitu corporis exinanito, nisi re-
 nutriatur. 4°. de san. tu. 2^a. 88. C
 Excrementorū copia vnde cognoscatur. 4°. de presa. ex puls. 4^a. 122. E
 Excrementi multitudo quid faciat. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 Excrementum exiguum significatur si noctu multum mingatur. de vri.
 sign. ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Excrementa affecta partis per quem meatum euacuetur, & an aliquid
 essentia secernatur, quarto loco considerandū. 2°. de lo. aff. 4^a. 13. D
 Excrementorum species signat partem affectam. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. B
 in Excrementis propria nota deprehenduntur. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. B
 Excrementa partium inflammatarum cur exeant per asperam arteriā.
 2°. de locis. affectis. 4^a. 13. B
 ab Excrementis superioribus quando cognoscatur fluere pus, & ab in-
 ferioribus. 6°. de loc. aff. 4^a. 35. B
 quā Excremeta faciat erysipelata & inflāmationes. 5°. de lo. af. 4^a. 35. E
 Excrementa per nares quā indicant. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 112. A
 Excrementorum humidiorum defectus quo modo ostendit futuram egri-
 tudinem. ars med. Isa. 67. E
 Excrementorum humidiorum superabundantia quo modo ostendit futu-
 ram aegritudinem. ars med. Isa. 67. E
 Excrementorum varietas in colore ostendit futuram aegritudinem. ars
 medicinalis. Isa. 67. E
 Excrementorum varietas in consistentia ostendit futuram aegritudinē.
 ars medicinalis. Isa. 67. E
 Excrementa quare citius exeant. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Excrementum per singulas animalis partes quibus de causis remoret.
 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 68. C
 Excremeti mora in vtre vel in intestinis vnde fiat. 1°. de sa. tu. 2^a. 68. A
 Excrementa retardantur ab inuolucris quā sunt in intestinis. 4°. de vsu
 partium. 1^a. 139. B
 Excrementa alui cur non exernantur. 1°. de sa. tu. 2^a. 68. B
 Excrementorū retentio à quibus musculus fiat. 2°. de mot. mus. 1^a. 316. B
 Excrementa retenta in exercitatione quid mali facere possint. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 69. H
 Excrementa totius corporis retenta secundum varias causas quo mo-
 do expellantur. 1°. de sa. tu. 2^a. 68. E
 Excrementis nisi excitentur membra, vi expultrice non vtuntur. 1°. de
 locis affectis. 4^a. 2. H
 Excrementorum deiectio quo modo fiat, & per quā instrumenta. in 6^m.
 de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 189. D
 Excremeta quo modo exprimunt ab intestinis. 4°. de vsu par. 1^a. 137. G
 Excrementis hñe se fm naturā quo modo intelligatur de crisi. 4^a. 129. D
 Excrementa, super naturalibus viribus ventriculi indicant, & quādo.
 1°. de crisisibus. 4^a. 129. C
 Excremeta in corpore si diu permaneāt, putrescūt. 3°. de na. f. 1^a. 236. A
 Excrementa in intestinis collecta quid agant. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. E
 Excrementa alui quid significet, & quō eē debeat. 1°. de cri. 4^a. 129. A
 Excrementa alui inferioris semper iudicationes significant, non tamen
 semper bonas. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Excrementa febrem ardentem non manifestant. in 6^m. de morb. vulga.
 commenta. 3°. 3^a. 143. H
 p Excrementa alui quō cognoscat crisis futura. 3°. de crisi. 4^a. 144. G
 Excrementa alui quando apparent in principio, aegritudines non finiūt.
 1°. de crisi. 4^a. 128. E
 Excrementa alui si in diebus indicatorijs incipiunt optime apparent, &
 qui sint hi dies. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Excrementa per aluum deiecta quā indicant. in 1^m. de morbis vulgari-
 bus, com. 2°. 3^a. 112. A
 Excrementa ani quorum sint nota & quare parum admodum indicent
 de affectibus vicinarum partium. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. E

Excrementa indicant coctionem sanis & aegris. in 6^m. de morbis vulga-
 garibus, commen. 2°. 3^a. 112. A
 Excrementa sanorum bile infecta. 5°. de vsu par. 1^a. 143. G
 Excrementa bile carentia quid significet. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 179. D
 in Excrementorū musculis nulla futura est coctio. 5°. de vsu pa. 1^a. 146. B
 Excrementorū coctio q̄ sit dicēda. de vict. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 122. G
 Excrementum perfectū & perfecte coctū, quale. 1°. de crisi. 4^a. 129. D
 Excrementum alui optimum est, quod est molle consistens, & hora ex-
 cretum, quā solet cum sanitas adest. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. E
 Excrementum coctum quid exigit. 1°. de crisi. 4^a. 129. A
 Excrementa an incocta, vel mediocriter cocta affecte partis quinto loco
 considerandum. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. D
 pp Excrementum vitiosum coctio ipeditur. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
 Excrementum incoctum, quale. 1°. de crisi. 4^a. 129. D
 Excrementorum species plura docet. de const. art. Isa. 41. A/B
 Excrementū quod fert in sublime, quale. 3°. de psag. expul. 4^a. 118. H
 Excrementum quod decidit, quale. 3°. de psag. expul. 4^a. 118. H
 Excrementa quo modo capitis dispositionem declarant in destillatione
 & grauedine. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. H
 Excrementorū pprietas cōsiderāda i morbo regio. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. E
 Excrementorū mutationes q̄ bonae et quae malae. cō. 2°. aph. 14°. Ex. 12. E
 Excrementorum vitia, quā. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 ex Excrementis vitiosis inaequalitas. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B
 Excrementorū symptomata à quo morbo pēdeant. de symp. diff. 3^a. 13. D
 Excremeta q̄ Chylositate distinguunt. de vi. ra. i mor. ac. c. 4°. 7^a. 136. E
 Excrementum chylosum abradit intestina. de victus ratione in morbis
 acutis, com. 2°. 7^a. 130. C
 Excrementa seminibus Cucurbitae similia, indicium vermium latorum,
 1°. de locis affectis. 4^a. 6. C
 Excrementa ventris Combusta ignitionem iecinoris indicare. in 3^m. de
 mor. vul. com. 1°. 3^a. 131. B
 Excrementa non habentia delictum. ars med. Isa. 68. E
 Excremeta Dysenteriae quā dicantur. in 1^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 125. A
 Excrementa Flatibus plena quo modo noscantur. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. F
 Excrementa Fulua, letalia. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 147. H
 Excremeta hñia Graminis colorem. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 148. F
 Excrementa Hepatica ab alijs distincta. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. E
 Excrementa pessima cur quandoq; deiciunt Hepatici cum sanantur. 5°.
 de locis affectis. 4^a. 35. E
 Excrementa humida senium nota. de marc. 3^a. 46. E
 Excrementum liuidum quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. E
 Excrementa mera quā. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 106. D
 Excrementum Mordax dupliciter incitatur. 4°. de sa. tu. 2^a. 82. H
 Excremeta mordacia faciūt vlcerosam lassitudinē. 4°. de sa. tu. 2^a. 82. H
 Excrementorum Nigrorum diuersitas in pestilentia tempore Galeni.
 de atra bile. 1^a. 35. A
 Excrementa Pestis tpe Galeni. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 147. H
 Excrementorum ordo hic erat in pestilenti quodam morbo, vt prius ap-
 parerent flaua & ruffa colore colliquamentā, quā vero mox appare-
 bant, nigra essent vt sanguinis fex. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 ob Excremeta alui multi periere in peste. in 3^m. de morbis vulgaribus.
 commenta. 3°. 3^a. 145. D
 Excrementum pingue quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. E
 Excrementa si pingua, significant adipis colliquationem. commenta. 3°.
 aphorismo. 35°. Ex. 56. E
 Excrementum Rufum quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. D
 Excrementa Sanguinolenta, mucosa, cruda, multa, biliosa, quid signifi-
 cent apud antiquos. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Excrementa Scybala vnde dicta. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 136. D
 Excremetū Siccū eē necesse nō est, si corpus siccū est. 2°. de tēpe. 1^a. 21. C
 Excrementū Spumosum quid sit, & qd significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. C
 Excrementa spumosa vnde sint, & quo modo varijs modis fieri possint,
 commen. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 quibus Excrementa spumosa sunt in alui profluuijs, his pituita à capite
 defluit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Excremeta spyrathode vnde dicta. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 136. D
 Excrementum Stridens quid sit, & quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. C
 Excrementa cholericā quandoq; aliquid veluti Strigmentum ostendit.
 com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
 Excrementum Tenuius quid sit. 3°. meth. me. 7^a. 17. H
 Excrementa tenuia, & acria faciūt vlcerosum lassitudinis affectum. 3°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 78. G
 Excrementa

Excrementa tenuia in ventrem defluunt, & faciunt vomitum, & alui profluvium in animæ defectu. de arti. com. 1°. 7°. 264. H
 Excrementū cur defertur in ventrē superne. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 Excrementa Torrida longum significant morbum. in 3°. de mor. vulga. comen. 1°. 3°. 131. B
 Excrementum Viride quid significet. 1°. de crisi. 4°. 129. E
 Excrementum Viscosum quid significet. 1°. de crisi. 4°. 129. E
 Excrementa ὡς ἀποχολα. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 148. F
 Excrementi portio ī leſo iſteſtino et colo qñ ſeruet. 1°. de creſc. 4°. 129. C
 Excrementa non detinenda, quia aliter ſuſum recurrunt. de viſt. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 130. D
 Excrementorum præter voluntatem exitus in timore & gaudio. 2°. de ſymp. cau. 3°. 23. E
 Excrementorū pter voluntatē emiſſorū caſus multi. 1°. de loc. aff. 4°. 7. H
 Excrementa quidam retinere non poterat in quo ſedes & veſica erant inſtigdata. 4°. de loc. aff. 4°. 25. C
 Excrementa retinere non potentis caſus alter. 4°. de loc. aff. 4°. 25. C
 Excrementa iuveniorum & columbarum ſole calefacta exurebant. 1°. de diſſe. fe. 3°. 33. A
 Excrementa colligunt à veſica, et ab iſteſtino craſſo. 4°. de vſ. p. 1°. 141. D
 Excrementum humidum tenue, quod fuit vehiculum tranſmittendi nutrimenti vnde expurgetur. 1°. de ſa. tu. 2°. 67. G
 Excrementa ſeroſa quid agant. 3°. de ſymp. cau. 3°. 26. C
 Excrementum ſeroſum renes expurgant. 3°. de ſymp. cau. 3°. 26. B
 Excrementa vaſorum per vrinas. de ſubſi. emp. Iſa. 42. B
 Excrementa ſua quandoq; tolerant, quandoq; non, veſica & ventriculus. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. G
 ſm Excrementorū pportione vrina excernit. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. C
 Excrementa veſica, aut alia qualia fuerint & ex carnibus, & ſicubi alibi à natura corpus exierit, ſi parum, paucus eſt morbus, ſi multum, multus, ſi valde multum, locale eſt. com. 7°. aph. 75°. Ex. 60. H
 Excrementa colis quid portendant. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
 Excrementa veſica quid portendant. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
 ab Excrementis acerbis ſtranguria. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 128. D
 Excrementa totius corporis per ſudores. de conſt. art. me. Iſa. 42. B
 Excremento quod euacuatur odorem coloremq; ſimilem habet ſudores. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. F
 Excrementis quieſcentibus minus dolent. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. D
 Excrementa tranſeuntia p carnes quid efficiant. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. E
 Excrementis motis ſunt horror, rigor, & febris. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. D
 Excrementa frigida tenuia horrorem & rigorem faciunt non febrē. 4°. de ſanitate tuen. 2°. 82. H
 Excrementa ſubcalida & putrida horrorem rigorem & febrē faciunt. 4°. de ſanitate tu. 2°. 82. H
 Excrementis mordentibus ſunt horror & rigor, & quo modo differant. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. D
 Excrementum vñ nō recipit alterationē à natura. 4°. de ſa. tu. 2°. 82. H
 Excrementorū acritudine parū per aperitur os venæ, quā vocant hemorrhoïda [ex hoc loco elici poſſet aloen non apire hemorrhoidas, ſed eſſe humores acres qui exeunt.] com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Excrementis vacuū ſervari debet corpus humanum. 1°. de ſa. tu. 2°. 62. H
 Excrementa ī primis venis, diſſeſtoris expurgata. de ſubſi. emp. Iſa. 42. E
 Excrementa non ſunt in ſymmetria. de op. noſt. cor. conſt. 1°. 38. D
 Excrementa ledunt q̄tate & qualitate. de op. noſt. cor. conſt. 1°. 38. D
 Excrementa vbi multa, eūone multa opus eſt. 2°. de cau. pul. 4°. 95. B
 Excrementorum vacuatio duplex, & qualis. 6°. de loc. affe. 4°. 41. G
 Excrementa melius eſt per anum quā per ſtomachum tranſmittere. 5°. de vſu partium. 1°. 147. A
 Excrementa alui per inferna. de ſubſi. emp. Iſa. 42. B
 Excrementa quieta caleſcunt, attenuant, & excitant ad motum Sol, balneum, exercitatio, & ira. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. D
 Excrementa expellit exercitatio. 2°. de ſa. tu. 2°. 69. G
 Excrementorum vacuatio oī febrī vtiliſſima eſt. 10°. meth. me. 7°. 65. H
 Excrementa permittendum vt deſcendant, & quieſcendum in febre, & lateris dolore. de viſt. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 139. D
 Excrementa nō hnt quotidiana, et q̄tana laborātes. 2°. de diſ. fe. 3°. 36. D
 ab Excrementis parum purgata corpora quo magis nutries, magis laeſa. 2°. de ſa. tu. 2°. 69. G
 Excrementis morbis cur partes debiliores primæ corripiantur. de cur. ran. rat. per ſang. miſſi. 6°. 17. G
 Excrementū expurgatū p̄cularū ibecillitas vñ. 3°. de ſym. ca. 3°. 26. A
 Excrementa ob robur expulſivis, qualia. 5°. de loc. affe. 4°. 35. D

EXCRESCENTIAS quæ mediocriter exteant. 11°. de ſimpli. medica mentorum facultatibus. 5°. 81. A
 Excreſcentia naturales natura conſideranda. ars med. Iſa. 67. C
 ad Excreſcentias valet erinaceus combuſtus. 11°. de ſim. me. f. 5°. 81. G
 Excreſcētias reprimit hæmatites. 9°. de ſimp. me. ſa. 5°. 68. C
 Excreſcentias emolliendi, & liquandi vim obtinet laſerpitium. 8°. de ſimp. med. ſac. 5°. 60. F
 Excreſcentia carniū quare colliquantur minore cruiatu. 4°. de ſimp. med. ſac. 5°. 30. G
 Excreſcētias carniū mordicat nutriſpuma, aphronitrum, & nitrum. 4°. de ſimp. med. ſac. 5°. 30. G
 ad Excreſcētias. 4°. de comp. me. per ge. 242. D/6°. 5°. 255. F
 ad Excreſcentem carnem. 3°. de comp. me. ſec. loc. 5°. 148. B
 ad Excreſcētia oēm carnis reprimendā. 5°. de cōp. me. p̄ gen. 5°. 251. B/F
 ad Excreſcentem carnem oculorum ex libris Philoxeni remedium. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 152. D
 ad Excreſcentias in mento ſiſcoſas. de rem. par. ſac. 7°. 157. B
 Excreſcētia oēm reprimens emplaſtrum. 4°. de cōp. me. p̄ ge. 5°. 243. A
 ad Excreſcentiam omnem. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. F
 EXCRETIO quid. ſi. med. Iſa. 44. A
 Excretio apud Hippocratem ſm aliquos ſignificat euacuationem à toto corpore. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
 Excretio, & ſubductio quomodo differant. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
 Excretionum tria ſunt genera, per os, per alium inferiorem, per vrinā. com. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Excretio, vrina, diuiduntur in facta à natura, & à voluntate. de mot. man. & obſc. Sp. 68. G
 Excretio cur aſſidua. de mult. 3°. 76. G
 Excretio non fit niſi ratio iuſſerit. 4°. de vſu par. 1°. 141. E
 Excretionum communes cauſe ſunt excrementorum mordicatio, aut aggrauatio. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 Excretio à calido provocatur. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 193. D
 Excretionem cibum aſſumptum elaboramus virtute proveniente ex hepate. de vir. noſt. cor. diſpen. Sp. 60. B
 Excretionem vna excitat mordicatio. 3°. de ſimp. me. ſac. 5°. 23. D
 Excretio paratur acerbis, retinetur lentis. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Excretio humorum craſſorum fit per agitationem rigoris in febre quar tana. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Excretiones naturales, quæ. de ſymp. diſſ. 3°. 13. G
 Excretiones moderate molitur cor. de ther. ad Piſ. 5°. 96. E
 ad Excretionem humorum natura feſtinat turgente materia. in 6°. de mor. vul. com. 11°. 3°. 166. F
 Excretio inuoluntaria dupliciter. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 175. C
 Excretio inuoluntaria vnde. 3°. de ſymp. cau. 3°. 27. E
 Excretio inſeſtina inordinata, & aſſidua vñ. 3°. de ſymp. cau. 3°. 27. E
 Excretio pauca in agris mala. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 175. C
 Excretionem euidentem requirunt vel abſceſſum morbi ſubita ſolutionis. 1°. de dieb. dec. 4°. 147. B
 p Excretionē iudicantur acuti morbi. in prog. com. 3°. 4°. 205. B
 p Excretionem iudicantur morbi calidi. in progn. com. 3°. 4°. 109. G
 p Excretionē ſiniū morbi tenuiū materiariū. in pg. cō. 2°. 4°. 201. C
 p Excretiones iudicari conſueuerunt febre vrentes. 1°. de arte curatiua ad Glaucōnem. 7°. 100. C
 ad Excretionē paratiſſimi ſūt hūores tenues calidi. i pg. c. 3°. 4°. 209. H
 p Excretionē euacuantur calidi humores. in prog. com. 3°. 4°. 210. E
 per Excretiones non ſolent iudicari morbi diuturniores. commenta. 4°. aphoriſ. 36°. Ex. 31. H
 ab Excretionibus morbi à cruditate nihil inuātur. in 1°. de morbis vulgar. comen. 2°. 3°. III. D
 Excretio oīs legitima fit poſt coctionē. 4°. de praſag. expul. 4°. 122. E
 Excretiones decretorias quare altius ſimul, & celer in contractionē pulſus promittat. 4°. de praſag. ex pulſ. 4°. 122. B
 Excretio carniū lotura ſimilis. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. A
 Excretio à liene qualis. 6°. de loc. aff. 5°. 36. B
 Excretiones liuide. cruēta, ſætida, & biliſa ſi bene exeunt ſiue p aliu excretionē, vel per os, vel per vrinā, bona. c. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Excretiones: febribus nō intermittētibz liuide, ſanguinea, biliſa, & ſætida oēs mala, cū vero bñ excernunt bonū eſt, & per veſicam, & vbi aliqd ſecedēs ſteterit nō purgatū, malū. c. 4°. aph. 65°. Ex. 60. E
 Excretiones ὡς ἐχχοι quæ ſint in 1°. pror. com. 2°. 4°. 172. A
 Excretio ſanguinolenta in quadruplici dīa. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. B
 Excretionē ſanguinis pus exiguum, cur. 3°. de ſymp. cau. 3°. 28. B

Excretio solutio, quæ in prog. com. 2°. 4°. 205. B
 Excretio syncerior, quæ in prog. com. 2°. 4°. 205. B
 in Excretionem velocem per alium incurere possunt siti infestati. 6°. 4°. 38. B
 de locis affectis. 4°. 167. C
 Excretio sine recordatione, mala in 1°. pror. com. 1°. 4°. 122. E
 Excretiones pessimæ q, & q in illis pulsus. 4°. de psag. ex puls. 4°. 122. E
 Excretiones malæ sunt signa prauarum disponi. c. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Excretiones prauas comparat vlcerebus putridis quibus cōtinue fluit
 liquores saniosi. com. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Excretiones omnes prauæ cum bene exeunt ad bonum terminantur. cō-
 menta. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Excretiones si sint eorum quæ iuuant, nō est bonū. c. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
 in Excretionem si aliquid eorum quæ iuuant, & sunt animali conuenien-
 tia, exeat, non est bonum. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. H
 Excretio corpus exiccat. ars med. Isa. 68. G
 Excretionis bonæ indicia maxima sunt coctio, & bona tolerantia, cum
 ipsis vero & morbi species, & post ipsam tempus anni, regio, ætas,
 natura ægrotantis. com. 4°. aph. 47°. Ex. 33. A
 ab Excretionibus sumitur sanguinis mittendi indicatio. de cur. rat. per
 sang. miss. 6°. 18. D
 Excretionibus cur aliqui euitantur, aliqui non. 5°. de loc. aff. 4°. 35. E
 Excretionibus immoderate vrinarum sunt patiente hepate. de virt. nost.
 corp. disp. Sp. 60. B
 Excretionis qritas ab hirudinū erectione cōspicitur. de cucu. sca. 6°. 4. E
 Excreti lapidis callosi. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
 in Excretoriorum meatuum finibus custodes sunt muscoli prauialidi.
 2°. de motu musculorum. 1°. 314. F
 Excretiua potentia vna est ex potentijs omnium partium corporis. com.
 men. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 Excretiua quadam virtus inest arterijs, quæ excernit sudores criticos,
 profusa sanguinis, deiectiones alui inferioris. c. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Excretoria vis operatur, cū molestū quid adsit. 13°. meth. me. 7°. 80. G
 Excretoria vis quo modo excitetur. 2°. de diff. se. 3°. 41. F
 Excretoria vis quo per retentricē excitetur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
 Excretiua virtutis motus immodicus nimis laxat. de cau. mor. 3°. 9. B
 Excretrix vis habet duos symptomata. de symp. diff. 3°. 12. A
 EXCVSAT se coactum ab amicis scripsisse contra antiquos Galenus,
 sed mentitur. 4°. de diff. puls. 4°. 64. C
 EXECTI & ambusti regent in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 174. D
 EXEDENTES sunt acres sapores. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. G
 Exedentia vlcera sunt cacoethe. 4°. meth. me. 7°. 28. C
 Exedentia vlcera, quas phagedænas vocant, subiectam carnem corrū-
 punt. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Exedens sine morfu aridum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. E
 Exedens aridum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. H
 Ev. & 8°. methodi. medendi. 7°. 49. G
 EXEMPLA argumenta remotiora. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. C
 Exemplum despicitur à Galeno. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. E
 Exemplum pertinet ad rhetores. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. E
 Exemplum qualia esse debent. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 Exemplum a generalibus ad particularia. 7°. meth. me. 7°. 45. G
 Exemplum stupidos animos excitant. 2°. meth. me. 7°. 10. G
 in Exemplis exercitandum. 8°. meth. me. 7°. 56. E
 Exēplo pticulari cōis fmo declarat. de vic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 109. G
 Exēplis singularibus pbada medicina in 1°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 101. G
 Exemplum quadam sermonum vniuersalium ab Hippocrate ponuntur.
 com. 6°. aph. 25°. & 26°. Ex. 48. F
 p Exemplum vnum videtur aliquando Hippocrates de similibus oibus
 pronunciare. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
 ex Exēplis duobus vti facit Hippo. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 128. G
 Exemplum de acu pungente carnem. 1°. de elem. 1°. 2. G
 Exemplum aquæ feruentis in argente positione. 3°. de simp. me. fa. 5°. 17. F
 Exemplum de vno qui numerabat omnes asinos præter suum, cui infide-
 bat. 6°. de vsu par. 1°. 156. B
 Exemplum de vno, qui quærebat aureos quos altera manu gestabat. 6°.
 de vsu partium. 1°. 156. B
 Exemplo Athletarum vritur Hippocrates in docendo quantitatem ena-
 cuationis. com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. F
 Exemplum de iuuenum & puerorum caloribus. 2°. de temp. 1°. 17. B
 Exemplum q cor sit calidissimum. 2°. de temp. 1°. 17. H
 Exēplū de miscella cōtrariorū extremorū calī et fridī. 1°. de tēp. 1°. 14. F
 Exemplum digitorum complicatorum. 1°. de elem. 1°. 3. A

Exemplum in domo. 1°. de elem. 1°. 3. D
 Exemplum geminorum similitum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228. G
 Exēplum curationis fm humorum exuberantiam. cō. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Exemplum nasse piscatoria κρυττος ve. in tim. Plat. 1°. 288. D
 Exemplum, q non sit mirum succum papaueris calidum exhibitum se-
 ri frigidum, & refrigerare corpus. 3°. de temp. 1°. 23. G
 Exemplum de symptomatibus in pleuritie. de const. ar. Isa. 40. F
 Exemplum de porcello nuper nato. 2°. de temp. 1°. 16. B
 Exemplum puerorū missorum ad diuersa loca. 3°. de dign. pul. 4°. 79. G
 Εφεχέβος γχοι. de art. commenta. 3°. 7°. 269. E
 p EXERCEO, meditor in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. E
 EXERCITATORIA medica artis pars. de pt. art. med. Sp. 17. F
 ad Exercitatoriam, an ad rem medicam spectet ars tuenda sanitatis.
 ad Thrasylulum. 2°. 101. G
 Exercitatoria diffinitio per finem. ad Thras. 2°. 102. A
 Exercitatoria quo subiectum nostrum corpus. ad Tras. 2°. 106. H
 Exercitatio, & exercitatum. de subfig. emp. Isa. 31. C
 Exercitatio. de subfi. emp. Isa. 31. G
 Exercitatus. de subfi. emp. Isa. 31. G
 Exercitationis vocabulo quæ conueniant. 5°. de sa. tu. 2°. 94. A
 Exercitium magis commune q gymnasium. de sal. dieta. 2°. 39. A
 Exercitatio, motus, & labor, an idem. 2°. de sa. tu. 2°. 69. E
 Exercitatio qui motus sit. 1°. de sani. tu. 2°. 68. H
 Exercitatio est vehementior motus. 2°. de sani. tu. 2°. 69. E
 Exercitium est vehemens motus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Exercens se quid sciat de motibus. 2°. de sa. tu. 2°. 75. D
 Exercitatio vnde proprie. 2°. de sa. tu. 2°. 69. E
 Exercitatio communiter. 2°. de san. tu. 2°. 69. E
 Exercitationis totam materiam bellissime docuit Theon. Alexandrinus,
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. H
 de Exercitatione diuersæ sententiæ. 5°. de sa. tu. 2°. 93. G
 Exercitationum nomina. 5°. de sa. tu. 2°. 90. A
 Exercitationum natura & vtilitas in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 155. C
 Exercitium est proprium homines valentium. ad Thrasyl. 2°. 107. A
 Exercitationes omnes homines desiderant. 5°. de sa. tu. 2°. 94. A
 Exercitatio, τρεβη, ars, experientia in quo consistant secundum Plato-
 nem. aduer. emp. med. Isa. 35. E
 Exercitationi pfuturus padotriba esse debet. de par. pi. exer. 2°. 49. F
 Exercitationi qui tm præst gymnastes dicitur. 2°. de sa. tu. 2°. 73. H
 Exercitator qualis esse debet. 2°. de sa. tu. 2°. 73. D
 Exercitari debet homo per methodos. 1°. de symp. cau. 3°. 15. E
 ad Exercitationes ptinetia qui callet, gymnastes dr. 1°. de sa. tu. 2°. 68. G
 inter Exercitationem ipsam spiritus cōhibitionem interponant optimi
 gymnasta. 3°. de sa. tu. 2°. 77. E
 Exercitiorum genera in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 170. C
 Exercitationum genera, quæ. 2°. de sa. tu. 73. G/74. C/ 2°. 75. G
 Exercitationum triplex genus, aut à nobis, aut ab alijs, aut à medicamē-
 to. 1°. de san. tu. 2°. 65. D
 Exercitationes quæ sint solæ. 2°. de sa. tu. 2°. 73. G
 Exercitationes & opera, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 73. G
 Exercitij genus conueniens athleticis. 3°. de sa. tu. 2°. 80. F
 Exercitatio qbus fieri nō dēt inclinato capite et dorso. 5°. de sa. t. 2°. 90. A
 Exercitatio caput implens quibus vitanda. 5°. de sa. tu. 2°. 90. A
 Exercitationis genus suspense agitari. de bon. & vic. suc. 2°. 35. A
 Exercitationes brachiorum ac manuum, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 74. H
 Exercitatione superiorū & inferiorū q ptes iuuantur. 5°. de sa. tu. 2°. 90. B
 Exercitatione superiori iuuant vesicæ et renū partes. 5°. de san. tu. 2°. 90. B
 Exercitationes crurum, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 74. H
 Exercitatio crurum quibus vitanda. 5°. de sa. tu. 2°. 90. A
 Exercitatio mediariū partū crurū et brachiorū q. 5°. de san. tu. 2°. 90. A
 Exercitatione inferiori iuuantur thoracis partes. 5°. de sa. tu. 2°. 90. H
 Exercitationes lumborum, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 74. H
 Exercitatio transuersarum partium spinæ, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 74. H
 Exercitationes pulmonis & thoracis, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 74. H
 Exercitatio musculorum, neruorum, & tendonum, sit per se ex motibus
 voluntarijs. 2°. de sa. tu. 2°. 75. A
 Exercitatio arteriarum, venarum, ossium, carnis, & ligamentorum per
 accidens fiunt à motibus voluntarijs. 2°. de sa. tu. 2°. 75. A
 Exercitatio parua pilæ omnes alias excedit. de par. pi. exer. 2°. 48. F
 Exercitatio parua pilæ mouet totum corpus. de par. pi. exer. 2°. 49. A
 Exercitatio parua pilæ tuitissima. de par. pi. exer. 2°. 49. G
 Exeritiia p discos et p flexiões qd mali fecerit. de par. pi. exe. 2°. 49. G
 Exercitationes

Exercitationis modi circa affectos locos tres. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
 Exercitatio precipua. 1°. de sa. tu. 2°. 69. G
 Exercitatio optia q̄ corpus fatigat, et aīam delectat. d. p. pi. ex. 2°. 48. G
 Exercitationem qui agant perfecte. 2°. de sa. tu. 2°. 73. E
 Exercitatio acuta quæ, & quid agat. 5°. de sa. tu. 2°. 89. G
 Exercitationes acuta consensu omnium gymnastarum extenuant. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 96. A
 Exercitationis postrema pars dicitur apothherapia. 3°. de sa. tu. 2°. 75. F
 Exercitatio apothherapia, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 81. G
 Exercitatio apothherapia, qualis. 3°. de sa. tu. 2°. 79. B
 Exercitatio apothherapia corpus relaxat. 3°. de sa. tu. 2°. 81. E
 Exercitatio apothherapia idonea post vigilias & tristitias. 3°. de sanitate
 tuenda. 2°. 81. F
 Exercitatione apothherapia qui vti debent. 6°. de sa. tu. 2°. 97. G
 Exercitatio assidua & interpolata. 2°. de sa. tu. 2°. 74. G
 Exercitationes quæ fiant celeritate præter robur. 2°. de sa. tu. 2°. 75. F
 Exercitationes imbecillæ, quæ in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 184. C
 Exercitationes lentæ corpus implent. 6°. de sa. tu. 2°. 96. A
 Exercitationes magnæ quæ sint in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 156. A
 Exercitatio multa & mediocris quid agant. 5°. de sa. tu. 2°. 89. G
 Exercitium quoddam nominant præparationem Theon & Trypho. ad
 Thrasybulum. 2°. 109. E
 Exercitationis præparatoriæ continui & vehementes motus sunt pro-
 prii. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Exercitatione præparatoria qui vti volunt à quibus cauere debent. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 81. D
 Exercitatio præparatoria raritati sola medetur. 3°. de sa. tu. 2°. 81. E
 Exercitatio præparatoria debet se qui post venerit. 3°. de sa. tu. 2°. 81. F
 Exercitatio præparatoria corpus cogit. 3°. de sa. tu. 2°. 81. E
 Exercitationes robustæ, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 74. C
 Exercitatio celeris citra violentiam, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 75. F
 Exercitationes robustæ, quæ in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 184. C
 Exercitatio robusta valensq̄, est fodere. 2°. de sa. tu. 2°. 74. C
 Exercitatio impense robusta non tamen celeris est, coercere quatuor si-
 mul equos habentis. 2°. de sa. tu. 2°. 74. C
 Exercitatio tarda pinguefacit in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 170. E
 Exercitatio vehemens quæ sit. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. G
 Exercitium omnium vehementissimum, quale. de par. pi. exer. 2°. 49. F
 Exercitia vehementia caput replent. de puero epil. 7°. 180. A
 Exercitatio velox carnes & succos detrahit in 6°. de morbis vulgari.
 commenta. 3°. 3°. 170. E
 Exercitatio violēta cū celeritate vehemens dicitur. 2°. de sa. tu. 2°. 74. C
 Exercitatio violenta sine velocitate valens appellatur à Galeno. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 74. C
 Exercitatio est necessaria. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. D
 ad Exercitationem corpus & animum excitat mutatio temporum for-
 tis. de aere, aq̄. & locis. 2°. 5. E
 cū Exercitijs natura nostra societas. 1°. de sa. tu. 2°. 65. D
 ad Exercitia infantes naturaliter sunt propensi. 1°. de sa. tu. 2°. 65. D
 ad Exercitationem inepti. 5°. de sa. tu. 2°. 89. H
 Exercitatio q̄ta fieri debet, & qualis. de ren. aff. dign. et med. 7°. 196. A
 Exercitationum qualitas, quæ. 2°. de sa. tu. 2°. 74. A
 Exercitia ostenduntur à viribus. de sal. dieta. 2°. 39. A
 Exercitationis qualitas ab extrinsecis. 2°. de sa. tu. 2°. 74. A
 Exercitationis locus qualis esse debet. de ren. aff. dign. et med. 7°. 196. B
 Exercitationis locus quo pparatus hyeme & estate. 2°. de sa. t. 2°. 73. C
 Exercitationis domus qualis esse debet. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Exercitantes se quid agere debeant hyeme & estate. de sal. dia. 2°. 42. E
 ad Exercitium quando prodire debent temperati. 2°. de sa. tu. 2°. 73. F
 Exercitatio quando fieri debet. 2°. de sa. tu. 2°. 69. G
 Exercitatio mediocris adhibenda temperato. 2°. de san. tu. 2°. 75. G
 Exercitium moderatum mirum in modum facit ad sanitatem. de bon. et
 vitio succorum. 2°. 35. A
 Exercitatio biliosorum. 5°. de san. tu. 2°. 94. C
 Exercitationes humidorum. 5°. de sa. tu. 2°. 94. C
 Exercitatio q̄n fieri debet, cognoscit ex color viri. 2°. de sa. tu. 2°. 69. G
 Exercitium quod commendandum. de par. pi. exer. 2°. 49. D
 ante Exercitationem quid agendum. 2°. de sa. tu. 2°. 69. H
 cū Exercitationē frictio præparatoria qd agere dēt. 2°. de sa. tu. 2°. 70. A
 cū Exercitationem corpus fricandum linteolo. 2°. de sa. tu. 2°. 69. H
 Exercitatio fiat post frictionem, & quousq̄. 2°. de sa. tu. 2°. 76. A
 Exercitij loco habentur frictiones in imbecillis. de puero epil. 7°. 180. B

Exercitium nullum perpetuo die, sed ante cibum. 2°. de sa. tu. 2°. 73. H
 Exercitatio debet antecedere cibos. de par. pi. exer. 2°. 48. F
 Exercitatio nō ē tuta, nisi prius sit corpus inanitū. 3°. de sa. tu. 2°. 94. D
 Exercitatio ante cibum maximum commodum affert bonæ valetudini.
 de bon. & vitio succorum. 2°. 35. A
 Exercitia quomodo incipienda sunt. de puero epi. 7°. 180. B
 Exercitationis duplex propositum. 3°. de sa. tu. 2°. 75. F
 Exercitatio salubris est in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. G
 Exercitatoriam vocat Plato non salubrem. ad Thra. 2°. 107. D
 Exercitationes, quod ad ipsas attinet, sunt saluberrimæ. commenta. 3°.
 aphorismo. 20°. Ex. 24. B
 Exercitatio quando salubris, quando non. ars med. Isa. 68. C
 Exercitatio ē magna portio artis tuende sanitatis. 4°. de sa. tu. 2°. 82. D
 Exercitatio cōfert ad sanitatē, quīs nōnulli negarint. 1°. de sa. tu. 2°. 65. E
 Exercitator & medicus circa sanitatem, non habet commune nomen.
 ad Thrasybulum. 2°. 107. D
 Exercitatio quæ commoda facit. de ren. affect. dig. & med. 7°. 196. A
 Exercitatio tria commoda facit, & quæ sequuntur ex ipsis. 2°. de sanita-
 te tuenda. 69. F. 2°. 73. H
 Exercitium mediocre facit perflari corpus. ars med. Isa. 68. E
 Exercitio facitur transpirandi defectus. 2°. de sa. tu. 2°. 72. H
 Exercitatio omnis calorem auget. 2°. de sa. tu. 2°. 74. B
 in Exercitatione calor nativus iterum augetur. 2°. de sa. tu. 2°. 74. B
 Exercitijs augent athletæ calorem nativum. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Exercitio proprie corpora nostra calefcunt. 2°. de sa. tu. 2°. 74. B
 Exercitium auget robur. de consu. 2°. 61. E
 Exercitia valida, & sol, corpora calida & robusta, validiora efficiunt.
 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. A
 Exercitata partes fiunt robustiores, atq̄; iccirco labores consuetos faci-
 lius ferunt. com. 2°. aph. 49°. Ex. 19. A
 P. Exercitationum varios modos quo exercetur & firmatur partium
 robur. 2°. de sa. tu. 2°. 74. D
 Exercitium facit duos nervos. de art. com. 3°. 7°. 277. E
 Exercitatus imbecillis superat fortē in exercitatu. 9°. de decr. 1°. 280. C
 Exercitatio facit animali bonum succum. 3°. de ali. fa. 2°. 30. C
 Exercitatorum bonum habitū quem vocet Hip. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3. F
 Exercitatorum carnem, & non exercitatorum comparat caseo coagula-
 to, & non coagulato. de art. com. 3°. 7°. 277. E
 Exercitio mediocri si vtatur homo & bene concoxerit, corpus vacat su-
 perfluitatibus. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Exercitatio exiguis meatibus expurgat, & excrementa expellit. 2°. de
 sanitate tuenda. 2°. 69. G
 Exercitia possunt purgare superfluitates singulis diebus collectas. com.
 3°. aphorismo. 15°. Ex. 22. G
 Exercitij nō velocis caro oīs ē multarū supfluitatū. de dis. con. Sp. 73. E
 Exercentes se à crassis & glutinosis succis non læduntur. de bo. & vit.
 succis. 2°. 35. A
 Exercentes se laboribus cur minus lædantur à prauis cibis. 1°. de alimē.
 facultati. 2°. 10. B
 Exercitatione podagram impediri, collige. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 48. H
 Exercitatione plethora curatur. 13°. met. me. 7°. 81. G
 Exereri debet q̄nt lapidē i renibus in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 155. H
 Exercitia calculosorum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. E
 Exercitia quandoq̄; purgant humores, qui sunt in profundo corporis. cō-
 men. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 ob Exercitationem & victum exiccantem, ob etatem ad sicciorē na-
 turam transmutatam, adiunctis idoneis medicinis cessat morbus co-
 mitialis. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Exercitia sunt apta natura exiccare. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 Exercitia euacuant. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Exercitia i quo ordine numerent inter euones. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 13. E
 Exercitijs comparat naturæ opera in vere. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Exercitatio supra consuetudinem molestia afficit. de cau. mor. 3°. 6. H
 Exercitatio quomodo præter naturam sit. de puls. ad tiro. 4°. 44. D
 Exercitū nisi feceris, quid sequat. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 144. G
 Exercitio non vtentes fontis aquā bibant summa estate, cū vehementi
 calore vrgent, & niuis vsu vitent. de bon. & vi. suc. 2°. 39. D
 Exercitatis, qui sunt desidiōsi, quid contingat. 3°. de sym. cau. 3°. 27. H
 Exercitia consueta dimissa quos morbos faciunt. 1°. de dis. fe. 3°. 31. C
 ob Exercitij dimissionem ægotantes. 5°. de sa. tu. 2°. 93. E
 in Exercitatione educatus, deinde ad ocium se conuertens, incidit in dy-
 senteriam cruentam. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D

in Exercitatione excrementa retenta quid mali facere possunt. 2°. de
sanitate tuenda. 2°. 69. H
Exercere corpus noli, si vas in thorace ne rumpatur timeas. de re. sect.
aduers. Erasistratum. 6°. 8. F
Exercitatio calefacit, attenuat, & excitat ad motum excrementa. 2°. de
symp. cau. 3°. 22. D
Exercitatio trahit foras humores. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H/ commen. 3°.
aphorismo. 20°. Ex. 24. C
ob Exercitium impurgatis vlcera erumpunt. cō. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
Exercitia si hominem plenum pituita, vel bile flaua, aut atra, aut sanguine
inuenerint, ipsi apoplexiā, vel epilepsiā, vel ruptionē vasīs in pulmo
ne, quā causat morbos insanabiles, inferunt. c. 3°. apho. 20°. Ex. 24. B
Exercitatis natura rerum suggerit quid agendum. 14°. me. me. 7°. 92. H
Exercitatio validam alterationem concitat. 1°. de cau. pul. 4°. 87. H
Exercitationum signum sudor. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 17. A
Exercitiorum mediocrium sudores, quales. 3°. de symp. cau. 3°. 28. F
Exercitatio probatur ex anhelitu. 2°. de san. tu. 2°. 69. E
pro Exercitationibus pulsuum mutatio. 3°. de cau. pul. 4°. 98. E
Exercitantium pulsus quales. de puls. ad tiro. 44. D/ 3°. de diff. pul. 61. F/
1°. de cau. pul. 4°. 87. H
Exercitatorum respiratio. 1°. de diff. resp. 5°. 58. D
Exercitibus se ictericis, dum sublimior spiritus adhuc est, quid exhibē
dum. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 198. C
Exercitia quā spūm acutum reddunt. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 199. C
Exercitia quā spūm acutū reddūt spleniticis. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 199. F
ob Exercitia quō fiant anhelitus crebri. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. E
Exercitati habent pulsum & respirationem celeriore, frequentiore,
& maiorem. de vsu pul. 1°. 227. F
in Exercitationibus cur amplius & vehementer respiramus. de vili-
tate respirationis. 1°. 225. E
Exercitia simul cū inedia sanis nō sunt p̄cipiēda. c. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
Exercitantes quibus vesci debent. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. B
Exercitatis somnus alior. 1°. de symp. caus. 3°. 19. A
Exercitiū debet eē cōmensuratū. de cōsu. 61. E/ 2°. de sa. tu. 2°. 73. H
Exercitium nullum immodicum. de par. pilae ex. 2°. 49. D
Exercitium quam mediocritatem habere debet. ars med. 1sa. 68. E
Exercitij modus. ars med. 1sa. 68. F
Exercitatio quando inhibenda. 2°. de san. tu. 2°. 76. A
in Exercitationibus potissimū musculi patiuntur. 3°. de sa. tu. 2°. 80. C
Exercitatio minuit, carniū, adipis, & succorum abundantiam. in 6°. de
mor. vul. com. 3°. 3°. 170. C
Exercitium quando colliquat membra. de puero epil. 7°. 180. A
Exercitatio immodica impedit incrementum. 1°. de sa. tu. 2°. 67. C
Exercitatio immodica lassitudinem facit. de cau. mor. 3°. 6. E
ex Exercitatione immodica lassitudo est sanorum symptoma. 4°. de sa-
nitate tuenda. 2°. 82. E
præter Exercitationem lassitudo est symptoma aegritudinem nuncians.
4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. E
ex Exercitio immodico effluit aliquid boni. 3°. de symp. cau. 3°. 28. F
Exercitans se, si oleribus, & succo p̄issanæ utatur, cito corpus suum la-
befactabit. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
Exercitatio membra exiccat, quos pur. op. 5°. 88. A
Exercitatis imodice sūt iēuales intēpies sine mā. de iēq. intēp. 3°. 43. C
Exercitationibus, & plusculis laboribus calore adaucto inaequalis intē-
peries oriri solet in toto corpore. de inaeq. intemp. 3°. 44. D
ob Exercitationes fit dolor capitis. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 149. E
Exercitationibus nimis sunt dolores vlcerosi & tensiui. 2°. de locis af-
fectis. 4°. 11. D
Exercitatis rigor & horror accidunt. de trem. palp. cōiul. & rig. 3°. 55. F
Exercitatio vehemens cā cur bilis i vetriculū meet. 2°. de decr. 1°. 240. C
Exercitationes intēpestiue inducūt cās abditas. de na. hu. c. 2°. 7°. 181. G
Exercitatio à cibo non eadem quā ieiune fit. 2°. de dign. pul. 4°. 77. C
Exercitantes se repleti quid incurant. 6°. de sa. tu. 2°. 97. H
Exercitatio ante coctionem quid faciat. 2°. de sa. tu. 2°. 69. G
Exercitatio ante coctionem facit, vt cibi crudi descendant ad omnes par-
tes. 2°. de san. tuenda. 2°. 69. G
Exercitationē fieri non debere cruditas ostendit. 3°. de sa. tu. 2°. 81. F
Exercitandi non sunt in primis venis crudorum humorum copiam habē-
tes. 4°. de san. tu. 2°. 84. G
ob Exercitationem à cibo viscera obstrui. de sal. diata. 2°. 41. B
Exercitatis à cibo viscerū dolores incidunt potissimum in iecore. de sal.
diata. 2°. 43. C

in Exercitatione cur potius obstruantur quā expurgentur meatus quan-
doque graui athlete. 3°. de san. tu. 2°. 77. C
Exercendum non est, neque balneo utendum, vbi sunt humores multi. 13°. de
methodi medendi. 7°. 82. B
Exercitans se cuiusdā casus, qui in febre incidit. de caus. p̄cat. 3°. 98. B
Exercitijs immodicis ephemere habent minores pulsus. 1°. de arte cura,
ad Glauconem. 7°. 95. D
Exercitantes se, si alui p̄fluiū corripiant, qd agendum. de sal. diata. 2°. 42. E
Exercitati illico cibos accipe nō debēt. in 6°. de mor. vul. cō. 3°. 170. E
post Exercitium magnum cur datur minus nutrimenti & cur non. 3°. de
sanitate tuenda. 2°. 80. C
fm Exercitiorū diuersitatē victus rō esse debet. 1°. de san. tuē. 2°. 67. D
ab Exercitatione statim aqua bibēda post vinum. de sal. diata. 2°. 41. C
in Exercitijs quomodo paranda est aqua. de bon. aqua. Sp. 76. B
Exercitationibus quibus conueniat aqua calida solium, & quibus non.
3°. de sanitate tuenda. 2°. 80. F
post Exercitationē cur calida portio dāda et nō frida. de sal. diata. 2°. 41. C
post Exercitationem potio frigida offendit ventrem, iecur, & neruos.
de sal. diata. 2°. 41. C
ab Exercitatione lotio frigida qñ conueniat. 2°. de san. tu. 2°. 70. A
ab Exercitatione non statim lauandum. 2°. de san. tu. 2°. 75. A
post Exercitium etiam fit frictio. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
Exercitium indicat morbos. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
Exercitijs si qui sint dediti in his cathartecis utimur. de dy. Sp. 20. F
post Exercitia aliqua consueta sanguis ē vena detrahendus. praefag. ex
per. confir. Sp. 77. H
EXERCITATIONIS per totam vitam indiget homo, vt in probum
virum euadat. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 51. E
Exercitatio diuersa diuerso modo habet animam. 1°. de sa. tu. 2°. 65. F
Exercitationis praua cōsuetudine corripūt ai mores. 1°. de sa. t. 2°. 65. F
Exercitatum non esse facit errare. 5°. de diff. pul. 4°. 57. C
Exercitatio consistit in particularibus. 9°. meth. me. 7°. 58. C
sine Exercitatione in singularibus methodis vniuersalis non potest fa-
cere bonum artificem. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280. B
Exercitari in quibus debemus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 120. G
Exercitatio in pueritia quantum valeat. 2°. de anat. adm. 1°. 68. F
Exercitatio iuuenum esse debet geometria, arithmetica, logica & diale-
ctica. ad eos qui de typ. scrips. 3°. 92. G
Exercitij causa iuuenes prauis vijs non debent insistere. ad eos, qui de
typ. scrips. 3°. 92. G
Exercitati debemus esse in artibus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. E
Exercitari debet medicus continue in arte. 3°. meth. me. 7°. 20. G
q Exercitatio in re medica sit necessaria. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 218. B
Exerceri debet medicus circa particularia. 4°. de loc. aff. 4°. 21. A
Exercitio frequenti firmantur artis opa. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 257. C
Exercitatio circa opera ad quā iuuēt. 3°. de crisi. 4°. 142. D
in Exercitatione artis quid primo agendum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. C
Exercitatio quō moliēda p locis affectis inueniēdis. 2°. de lo. af. 4°. 13. C
non Exercens & addiscens, qualis. 1°. de die. decr. 4°. 149. E
Exercitatio de locis affectis duplex. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
Exercitatio à loco quo modo. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
Exercitatio à dispositionibus & causis quō. 2°. de loc. affe. 4°. 8. C
Exercitatio ab accidentibus quo modo. 2°. de loc. aff. 4°. 8. C
Exercitatorum experimentum. de sectis. 1sa. 16. C
Exercitandi sunt medici i methodo demonstratiua. 7°. meth. me. 7°. 44. C
Exercitandum in exemplis. 9°. meth. me. 7°. 56. E
Exerceri oportet in simplicibus. 4°. meth. me. 7°. 24. C
Exercitatus debet eē tactus pro pulsu noscēdo. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
Exercitatum tactum exigit pulsus formicans. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
ad Exercēdū tactū multo tēpore indigemus. 1°. de dign. pul. 4°. 70. D
Exercitatio in ratione deligandi in quibus fieri debet. de vs, quae in med.
fi. commen. 1°. 7°. 197. E
EXERCITVS administratio vnde repetenda. 6°. de decr. 1°. 264. B
Exercitiū ducibus et primatib⁹ cōuenit theriaca. de the. ad Pis. 5°. 91. C
EXESIO ab acrimonia humorū exulcerationem intestinorū facit, quā
difficultatē intestinorū sepe sanauit Gale. c. 4°. aph. 24°. Ex. 30. A
Exesio intestinorū à flaua bile, vel ab atra fit. cō. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
Exesis vlcibus crescit caro. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
in EXEVENDO naturalis ordo est vt precedat caput, & sequantur ca-
tera membra. de ana. viu. Sp. 52. D
ad EXFLORATIONES valet succ⁹ cētaurea. & vir. cē. Sp. 93. E
EXHALATIO quid. 3°. de decr. Hipp. 1°. 240. G
Exhalatio

Exhalatio corporis quomodo augetur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
 ad Exhalandos, & digerendos succos corporis qui natura propensi. 9°. 7°. 57. H
 methodi medendi. 7°. 57. H
 Exhalant, & digeruntur promptius natura calida & humida. 9°. methodi medendi. 7°. 60. H
 Exhalat valde & digeritur aqua calefacta. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Exhaustit materiam cucurbitula. de hirud. reuuls. cucur. et sca. 6°. 2. F
 EXHIPOTICON quid. 2°. de compo. med. per gene. 5°. 222. C
 EXICCARE, calefacere, refrigerare, & humectare corpus humanum quæ debent, non sunt consideranda an pingua, vel lenta, vel leuia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Exiccantium natura & diuisio. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 188. A
 Exiccantium ordo. 5°. meth. med. 7°. 36. E
 Exiccantia per gradus. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Exiccantia valentiora modice siccantibus, quæ. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 Exiccant & refrigerant acerba. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Exiccant sine molestia Adeps anserinus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. F
 Exiccant plus iusto, & roborant os ventriculi adstringentia. de victus ra. in morbis acutis, com. 1°. 7°. III. F
 Exiccant & abstergunt vehementer Aeris squamma & ærugo. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 241. H
 Exiccare qui volunt per aquæ calidæ perfusionem, sunt excusandi. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. G
 Exiccant attenuatoria, & repulsoria. 5°. de cõp. med. per ge. 5°. 247. C
 Exiccandi vim habet Bilis vt muria & mare. 4°. de caus. puls. 4°. 103. F
 Exiccatur valde Buccina. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. E
 Exiccant nimium Calefacientia. 7°. meth. med. 7°. 46. F
 Exiccatur caliditas nimia. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. F
 Exiccet quomodo absq; mordicatione Calx. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. B
 Exiccatur citra mordicationem Centaurium amarum adstringens. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
 Exiccatur & abstergit Crethmon subsalsum & subamarum. 1°. de simpli. medicamentorum facultatibus. 5°. 52. H
 Exiccant ac digerunt Citri folia. 7°. de simp. med. fa. 5°. 56. B
 Exiccant fluxiones potest Cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Exiccant Cupressi folia, tñ parū calida sunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 Exiccatur sine morfu & parum adstringit Cyperum. 6°. de compo. medic. per genera. 5°. 256. F
 Exiccant sine morfu Diaphanes & lapis specularis. 4°. de compo. si. me. dicam. per genera. 5°. 236. F
 Exiccatur membra Exercitatio. quos purg. oportet. 5°. 88. D/ commenta. 4°. aphorismo 13°. Ex. 28. G
 Exiccatur Faba. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 Exiccatur fames corpora ex accidenti. com. 7°. apho. 59°. Ex. 59. D
 Exiccatur & facit durius Frigus. in 6°. de morbis vulg. com. 5°. 3°. 193. F
 Exiccatur Fuligo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
 Exiccatur & refrigerat in primo Hordeum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
 Exiccandi vim habent Humores mordaces. com. 5°. apho. 1°. Ex. 37. E
 Exiccatur & adstringit Ladanium, quoniam fluentes capillos cohibet. 7°. de simpli. medic. facul. 5°. 55. A
 Exiccant Lapides omnes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. D
 Exiccatur in tertio ordine Leon: opetalon. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Exiccatur in tertio Leucacanthion. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Exiccatur & refrigerat Lini semē. de vic. rat. in mor. ac. cõ. 4°. 7°. 149. D
 Exiccatur & concoquit Lotus domestica temperata in medio. 7°. de simpli. cum medicamen. fac. 5°. 54. H
 Exiccant magis Metallica medicamenta, & habent subtiliores partes cum multum ebullierint. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. A
 Exiccatur absq; mordicatione Ocimoides semē. 8°. de sim. me. fa. 5°. 64. A
 Exiccant Odores. 4°. de locis affectis. 4°. 28. D
 Exiccatur magis Oleum vetus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 213. A
 Exiccatur & adstringit Olostium. 8°. de simp. med. fa. 5°. 57. C
 Exiccatur citra morsum Palma radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Exiccant Panes cineritij & pisces assij. de victus ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 149. B
 Exiccatur sine morfu Paronychia, & est tenuium partium. 8°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 57. H
 Exiccant quæ plus Pice. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 240. H
 Exiccatur & constringit linguam Ponticum. de ocu. 7°. 188. B
 Exiccatur & constringere est frigiditatis actio. de ocul. 7°. 188. B
 Exiccant & calefaciunt Resina omnes. 2°. de cõp. me. per gene. 5°. 219. E
 Exiccant & abstergunt Salsa amara. 7°. de sim. me. fac. 5°. 52. H

Exiccatur Sinapis loca sanguine manantia. de simp. med. Sp. 90. G
 Exiccatur mediocriter Solanum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. B
 Exiccatur Sparganium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Exiccatur Terra simplex. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. G
 Exiccatur citra morsum terra simplex. 5°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
 Exiccatur omne corpus Venus. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 193. E
 Exiccatur & calefacit Venus. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Exiccatur semper Vigilia, non tamen calefacit, vel refrigerat. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 4°. 3°. 184. A
 Exiccatur vt vigilia cõcubitus quo mō. in 6°. de mor. vul. cõ. 5°. 3°. 192. F
 Exiccatur Vinum merum. 3°. de prælag. ex puls. 4°. 119. C
 Exiccantia medicamenta. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. E
 Exiccatorium medicamentum ex Salice. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. H
 Exiccans medicamentum habens substantiam humidam. 2°. de arte cur. ad Glauc. com. 7°. 106. E
 pro Exiccando pulmone bed ychroum medicamentum vtile intra nares. 4°. de locis affectis. 4°. 28. D
 Exiccans sine morfu. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 213. B
 Exiccantia sine morfu. de artic. com. 2°. 7°. 268. A
 Exiccantia & calefacientia medicamenta. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Exiccantia & calefacientia medicamenta. 8°. meth. med. 7°. 54. D
 Exiccantibus & calefacientibus vtendum est in fine omnium morborum ex succis vitiosis. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 Exiccantia sunt humidarum passionum remedia. cõ. 7°. aph. 59°. Ex. 59. D
 Exiccari debet carnosæ partes inflamata. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 102. E
 qua Exiccatione indigent venosæ partes inflamata. 2°. de arte cura. ad Glauc. com. 7°. 102. E
 Exiccatur vena trahunt à partibus propinquis. de vict. rat. in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 134. C
 Exiccantur sunt magis partes arteriosæ vulnerata. 2°. de arte cur. ad Glauc. com. 7°. 102. E
 Exiccantur adhuc magis nervosæ partes. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 102. E
 Exiccatur sine mordicatione intetio est nervo nudato. 6°. met. me. 7°. 38. B
 Exiccantur multum chartilaginosæ, & osseæ partes. 2°. de arte curat. ad Glauc. com. 7°. 102. E
 Exiccari desiderat omne vlcus medicamento non mordicante. 2°. de arte cur. ad Glauc. com. 7°. 102. D
 Exiccatur debemus in vulneribus, & quātum. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Exiccantibus medicinis, & calefacientibus vti debemus in vlcibus nervosis. com. 5°. apho. 66°. Ex. 45. C
 Exiccantia citra morsum vlcera inueterata ad cicatricem perducunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. C
 Exiccantibus citra morsum curantur vlcera maligna. 4°. de compo. me. dicam. per genera. 5°. 237. D
 Exiccante & expurgante medicamento indiget vlcus cauum. 3°. metho. di. medendi. 7°. 17. H
 Exiccantia, & abstergentia medicamenta, ac vlcera pura reddentia. de fracturis, commentario 3°. 7°. 242. D
 Exiccantia vlcera. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 236. G
 pro Exiccandis vlcibus vitrum vstum. 4°. de cõp. me. p. ge. 5°. 236. G
 Exiccant mediocriter cruenta medicamenta. de artic. com. 2°. 7°. 268. D
 Exiccantia obducunt cicatricem. ars med. Isa. 70. B
 Exiccari qui debent sine morfu illis optimum fomentum est milium. 7°. de simp. med. facul. 5°. 50. D
 Exiccatur æstiuo tempore timebat Galenus corpus frigida & humida temperaturæ. de præcogn. ad Posthu. 4°. 117. G
 Exiccante victu vsus digitos caput non posse mouere, & nō sentire. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. F
 Exiccantium, & calefacientium medicaminum immodicus vsus, facili- ter tertianas affert. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Exiccatoria colliquant corpora. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. A
 Exiccatur corpus in morbis diuturnis. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 Exiccata videntur veluti salita. de diff. morb. 3°. 3. G
 Exiccatur à medicis casus. 7°. meth. med. 7°. 44. B
 Exiccaturum medici curarunt medicamentis conuenientibus paralyti, & indeterius progressus est. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. F
 Exiccaturum quid expetat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
 Exiccatis corporibus remediū aqua & oleū. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. C
 Exiccato corpi cibus peculiaris. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 120. C
 Exiccaturum corpus potum accipiat. ad Thrasij. 2°. 104. E
 Exiccatis, vt ferē in marasimum deuenerit, non debet absinthium accipere neq; adstringentia. 7°. methodi medendi. 7°. 44. H
 ab Exiccatione

ab Exiccatione conuulsio insanabilis est. com. 5. apho. 1. Ex. 37. E
 Exiccari ad solem aliqua. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 166. A
 Exiccari in umbra pillulas quasdam, & ad qd. 3. de co. me. se. l. 5. 149. A
 Exicare in umbra. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 198. H
 EXILIRE verbum est vetus, ad extra motum significans. de palpitatio-
 ne, tremore, conuulsione, & rigore. 3. 54. H
 EXILITATIS, & gracilitatis membrorum causa est ocium. de artic.
 commentario 3. 7. 277. E
 Exiles, qui. 14. meth. med. 7. 91. C
 Exile corpus facilius alteratur. 1. de simp. med. fac. 5. 4. B
 EXINANITIONE pulsus fit durus in ephemeris. 1. de differentiis fe-
 brum. 3. 34. C
 E^{xi}is quid sit. de vict. rat. in morb. acu. commen. 2. 7. 120. G
 E^{xi}is ^{et} ^{et} non significare fortem desipientiam, collige. in 1. prorrhe.
 commentario 3. 4. 179. D
 non EXISTENS inueniri non potest. 4. de dign. puls. 4. 84. H
 EXISTIMATIO opus animae. 2. de loc. aff. 4. 13. F
 EXITIALIS morbus, qui fin. med. Isa. 45. C
 Exitiosus admodum, modus loquendi Hippocratis quid significet. in pro-
 gnostica, commentario 2. 4. 203. F
 Exitiosissimus, modus loquendi apud Hippocratem quid significet. in pro-
 gnost. commen. 2. 4. 203. F
 ad EXITVM preparans humores in principijs aegritudinum frigida-
 rum medicamen. de med. exper. Sp. 108. E
 Exitum phlegmatis e corpore alienians medicamentum. secre. Sp. 101. H
 ad Exitum urinae lentum. de cura lap. Sp. 112. E
 Exitum ani confert succus centaureae. de virt. cent. Sp. 93. E
 ad Exitum cur commoueat infans. de anat. viuo. Sp. 52. D
 si Exuerit matrix quid fieri oporteat. de pass. mul. Sp. 96. A
 EXOLVIT robur corporis vinum dilutum. de vict. rat. in morb. acut.
 commentario 2. 7. 120. C
 Exoluit vires dolor. in progn. com. 1. 4. 196. E
 Exoluit vires dolor. & extrema reddit frigida. de victus ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 2. 7. 130. E
 EXOLVITIO vehementer ostendit futura aegritudine. ars med. Isa. 67. F
 Exolutio fit ex immoderata excretionem, non retentionem. in 1. prorrhe.
 commentario 3. 4. 185. D
 Exolutio fit si sani euacuentur. com. 2. apho. 36. Ex. 17. F
 Exolutio a tuberculi intus ruptione fit. com. 7. apho. 8. Ex. 54. D
 Exolutio in aqua inter cutem, ex aqua immodica euacuatione quo modo
 curetur. 1. de arte cur. ad Glauc. 7. 99. F
 Exolutio & animi defectus fit per vitalis spiritus excretionem. commē-
 ta. 7. apho. 8. Ex. 54. E
 cū Exolutioe pncipiosa sunt catocha & aphonia. in 1. pr. c. 3. 4. 179. A
 Exolutione de repente facta cur moriantur, & quo modo. commentario
 2. apho. 41. Ex. 18. A
 cur Exolutio quibusdam veniat, & non moriant. co. 2. aph. 41. Ex. 18. A
 Exolutiois signa, supinum iacere, biare, & stertere. 2. de mot. 1. 314. D
 Exolutio quibus curetur. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 191. H
 Exolutio ex nimia frigiditate quo modo curanda. 1. de arte curatiui. ad
 Glauc. 7. 99. D
 Exolutiones ex calore quo modo curentur. 1. de arte cur. ad Gla. 7. 99. D
 cum Exolutione aut animi deliquio ijs qui stomacho exuruntur reme-
 dium. 8. de compo. med. sec. loc. 5. 191. H
 Exoluti stomacho quae appetant. 4. de simp. med. fac. 5. 26. H
 Exolutum, et imbecillum stomachum roborare potest cucurbitula. de cu-
 curb. scar. 6. 3. F
 Exoluti non sunt purgandi. in 1. prorrhe. com. 2. 4. 174. E
 EXOMPHALOS quid. fin. med. Isa. 49. B
 Exomphalos, & bubonocoele quid. de tum. prater natu. 3. 84. G
 Exomphali qui. introd. Isa. 60. A
 Exomphalorum differentia triplex. intro. Isa. 60. A
 EXORDIA de communibus tractare, collige. de ijs, quae in medicat.
 fiunt, commen. 1. 7. 200. B
 EXORNATORIA est pars medicinae, & quo modo differat a compto-
 ria. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 126. B
 Exornatoria scopus. 1. de compo. med. secundum locos. 5. 126. B
 EXOSTOSES quid. de tum. 3. 84. F | 14. meth. med. 7. 93. B
 EXPANSA quae ab Hippocrate vocantur. de ijs, quae in medicatri-
 na fiunt. com. 2. 7. 213. A
 Expansa quae sint. de ijs quae in med. fi. com. 2. 7. 211. C
 Expansis scopus curationis. de ijs quae in med. fi. com. 2. 7. 211. C

in Expansis quo fieri debet deligatio. de ijs quae in me. com. 2. 7. 213. C
 EXPECTARE, timere, sperare, verba sunt praenotionis. 3. de difficul-
 tate respir. 3. 73. E
 EXPEDITIO quid. de ijs quae in med. fi. com. 2. 7. 205. C
 Expedita lingua quibus reddatur. de simp. med. Sp. 25. D
 EXPELLENDI vis quo modo se habeat. 6. de san. tuen. 2. 99. E
 Expellere quod pessimum est conatur natura, quod vero optimum assimi-
 lare. 2. de diff. feb. 3. 37. D
 Expellat per quas vias natura. de praecog. ad Posth. 4. 215. D
 Expellens, quod est praeter naturam facultas, adest in omni particula.
 2. de symp. caus. 3. 21. C
 Expellunt & attrahunt singula membra. de victus ra. in morbis acutis,
 commentario 4. 7. 134. E
 Expellant superflua quo modo particula. 2. de symp. caus. 3. 22. G
 Expellentes villi qui. de anat. viuo. Sp. 43. H
 Expellunt villi longitudinales. de anat. viuo. Sp. 55. H
 Expellit & attrahit humores ac spum actio pulmonis. 5. de l. af. 4. 30. F
 Expellit inflationem & ventrem tenuat acetum cum melle mistum. de
 dissol. cont. Sp. 74. G
 Expellens ventositatem medicina. de med. exper. Sp. 104. D
 Expellens faeces per urinas medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 Expelluntur cito mordentia, & quo modo. 2. de symp. caus. 3. 22. G
 EXPENSIS computandis & adibus extruendis quantum conducit a-
 rithmetica & geometria, tm illis vtuntur diuites. de pr. ec. 4. 214. B
 EXPERGISCIMVR naturaliter quando. 3. de caus. puls. 4. 98. B
 qui Expergiscuntur, pulsus quales habeant. de puls. ad tiro. 4. 44. C
 Expergiscuntur pulsus, quales. 3. de caus. puls. 4. 98. B
 EXPERIENTIA quid. de sectis. 16. B | de optima secta. 21. H | de subf.
 empir. Isa. 31. F
 Expertus, qui. de subf. emp. Isa. 31. G
 Experimenti genus triplex, casu, consilio, & imitatione. de sect. Isa. 16. B
 Experientia & ratio instrumenta sunt data nobis ad artes inueniendas,
 & quomodo. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 187. C
 Experimentum & ratio, duo instrumenta inueniendi quae spectant ad ar-
 tem. in progn. com. 3. 4. 208. D
 Experientia & ratio, duo instrumenta inuentionis. 1. meth. med. 7. 4. F
 Experientiam & rationem duo organa habent quae in quaestione veniunt.
 de curan. ratio. per sang. miss. 6. 16. B | 3. meth. med. 7. 16. G
 Experientia & ratio oia inuenienda, sed distincte. 3. meth. med. 7. 16. D
 Expientia, & speculatio quid possint in artibus. 8. de co. m. s. l. 5. 193. F
 Experientia & ratio vt duo crura in arte. 8. de com. me. se. lo. 5. 193. F
 Experimentum est instrumentum remediorum. com. 1. apho. 1. Ex. 2. H
 Experientia instrumentum ad inuentionem quorundam proloquiorum.
 1. de elemen. 1. 2. H
 Experientia fit sine ordine & arte. 1. meth. med. 7. 4. H
 Experientia ^{et} ^{et} id est trita, quae. de subf. emp. Isa. 31. E
 Expientia norma vice hnda eorum q ex cogitaueris. 6. de san. tu. 2. 100. G
 Experientia certissima iudicatrix. 1. de simp. med. fac. 5. 9. C
 Experientia iudicantis artis dissidentia oritur ex distincta, et indistincta
 rerum cognitione. de vict. rat. in morb. acut. com. 1. 7. 110. C
 Experientia, ^{et} ^{et} id est exercitatio, ars, in quo consistant secundum
 Platonem. aduer. emp. med. Sp. 35. E
 Experientia periculosa, nisi tractetur recte. 2. de dign. pul. 4. 77. B
 Experientia debet fieri cum limitationibus. 2. de ali. fac. 2. 24. E
 Experimentum quo modo periculosum. com. 2. apho. 1. Ex. 2. H
 Experimentorum notitiam solam satis esse aliqui volunt in re medica.
 de sectis. Isa. 15. H
 Experimentis plurimis tota ars conflatur. de subf. emp. Isa. 31. F
 Experientia quomodo habeatur. de hist. philos. Sp. 9. B
 Experientiam peperit memoria. de subf. emp. Isa. 32. D
 Expientia principium est smone expressa doctrina. de puls. ad tir. 4. 45. C
 Experimenta singula ex multis experientijs consciuntur. de subf. Is. 31. F
 Experientiam ex singularibus fieri volebant empirici, aduersus quos ar-
 gumentatur Galenus. aduer. emp. med. Isa. 35. E
 Experimento vno vel altero fit iudicium de vniuersali. 11. de simplic.
 medicam. facul. 5. 81. D
 Experientia concursus. de ijs, quae in med. fi. com. 1. 7. 198. F
 Experientia particularis sm Menodotum, quae de subf. emp. Isa. 31. E
 Experientia non indigemus ad particulares actiones inuenta vniuersali,
 sed ad confirmationem. 10. de simp. med. fa. 5. 72. A
 Experimentorum notitiam solam satis esse volunt empirici in arte medi-
 ca. de sectis. Isa. 15. H

Experientia totam artē medicā inniti putant empirici. de subf. Isa. 31. D
 Experientia non rōni credendū fm empiricos. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Expiētia sola edocti quid faciāt in medēdo. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 187. G
 Experientia quomodo comparetur imitatione. de subf. emp. Isa. 31. E
 Experimentalis disciplina, quā. de subf. emp. Isa. 31. E
 Experientia aliqua inuenta praecepta, ratione multa. in 1°. de morbis
 vulgaribus, commentario 1°. 3°. 101. G
 ab Experientia seimēta est indicatio. 2°. meth. med. 7°. 13. E
 Experientia magis quā ratione aliqua vidit Hippocrates. commenta-
 rio 6°. apho. 31°. Ex. 49. C
 Experimentum Hippocratis in vtero. de art. com. 3°. 7°. 274. D
 ad Experientiam & observationem omnia refert Lycus quā de tempo-
 ribus & etatibus scribit Hippocrates, sed fallitur in praefatione cō-
 mentarij tertij. Ex. 19. F
 Expiētia peritiā acquirit Galenus. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 7°. 171. C
 Expiētia quo Galenus inuenit medicamēta. 4°. de cōp. me. p. ge. 5°. 239. H
 Experientias aliorū sequebatur Galenus. 1°. de cō. med. sec. loc. 5°. 131. D
 Experimento lōgo iuncta sunt cathartica fm aliquos. de cath. Sp. 94. H
 Experientia an logica demonstratione indigeret Galenus cogitavit in re-
 medijs inuestigandis cuiusq; morbi. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 Experientiam vincit demonstratio in quibusdam inuentionibus remedio-
 rum. 3°. de loc. af. 4°. 15. B
 Expertis medicinis & vstatis à bonis physicis & expertis vtaris. de
 medic. exper. Sp. 108. H
 a non Expertis medicinis caue. de med. exper. Sp. 108. H
 Expertus quod non es, pro vtili scribendū rō est. 6°. de sani. tu. 2°. 100. H
 Expiētia nō inuētis remedijs curati sūt qdā morbi. 3°. de lo. af. 4°. 15. B
 Experientia probanda medicamenta. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 in Experientia consistit ratio probandi medicamentorum qualitates. 3°.
 de simp. med. fac. 5°. 18. B
 sine Experientia nemo cognoscit vim medicamenti. 4°. de compo. me-
 dicam. per genera. 5°. 240. D
 Experientiam quid dimittunt, quid agant. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. C
 per Experientiam, nō methodo inuenta est facultas quā ex tota substā-
 tia agit. 6°. de simp. med. facul. 5°. 42. C
 ab Experientia auspiciandum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 6. G
 Expiētia quo mō sumenda est de simplicibus. 2°. de sim. me. fa. 5°. 11. H
 Experientia inuento medicamento praestat medicamentū ratione inuen-
 tum. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 166. G
 Experientia sola cognoscuntur facultates à proprietate substantiā. 9°.
 de simp. med. facul. 5°. 67. A
 Experientia falli non potest. 4°. de sim. med. fac. 5°. 31. D
 Experientiam adiuvant gustus & odor. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. D
 Experimentum probandi an res sit calida vel frigida. 3°. de temp. 1°. 24. G
 Experientia duorum hominum temperaturum, qui se contingant. 2°. de
 simplic. med. facul. 5°. 15. G
 Experientia iudicantur quā agunt à proprietate substantiā. 1°. de comp.
 med. per genera. 5°. 216. A
 p Experientia inuenta contraria tota substantia. 13°. meth. me. 7°. 82. C
 Experienda medicamenta in damnatis vita. 9°. de simp. med. fa. 5°. 72. E
 Experimenta quibus facta sunt, homines sui corporis curam committe-
 re. de subf. emp. Isa. 34. F
 Expertus si quis fuerit sex vel septē hoies aliqua medicīna purgatos, di-
 cere certe nō poterit qd oēs post hāc hoies ex necessitate purgabuntur.
 com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. E / 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. F
 in Experimentis medicamentis quid faciat differentiam. 7°. de compo. me-
 dicam. per genera. 5°. 264. F
 Experientia medicamentā cōponitur. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 218. H
 Experiū quandoq; debemus morbum cuius generis sit fomentis, vel ali-
 qua re, [hoc etiam debet fieri quādo dubitamus de pleuresi an sit ex
 flatu.] com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. G
 Experiū quomodo debeat medicus propinaturus alicui vomitorium me-
 dicamentum an sit facilis ad vomendum. com. 4°. apho. 38°. Ex. 28. F
 per Experientiam vel indicationem humido aliquo inuento quod putre
 facere neq; irritare partem patientem sit aptum, quando vti debeat
 mus in cancro. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 Expertā medicīna, nocet vbi non conuenit. de med. exper. Sp. 103. H
 Experientia sola non debemus vti. 9°. de decre. Hippo. 1°. 283. B
 Experientia nuda citra methodum ditior rationalis indicatio. 3°. de comp.
 pos. med. per genera. 5°. 229. G
 Experientia & ratio sunt iungenda. 2°. meth. med. 7°. 13. C
 Experimentatoribus non credendū absq; scientia. de med. exp. Sp. 103. H

Experientiam cum ratione sequi debemus. com. 2°. apho. 17°. Ex. 13. D
 Experientia sequitur rationem. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 ad Experientiam quid magni faciat ratio. 2°. meth. med. 7°. 13. B
 Experientia rationi quandoq; adstipulatur. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Experientia sensuum iudicamus quā ratio non potest inuenire. de theria
 ca. ad Pisonem. Sp. 90. E
 Experientia index rerum euidenter apparentium, non ratio. in 6°. de
 morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 174. F
 Experientia plurimum habenda. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. F
 Experientia ostendit quid inuet & quid prosit. 9°. de decret. 1°. 283. A
 an Experientia eduliorū vires quo mō cognoscatur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Expiētia diuturna credendū in ciborū facultatibus. 1°. de ali. fa. 2°. 7. E
 Experientia, alimentorum facultas inuenta est. 1°. de ali. fac. 2°. 7. E
 Experientia cibi iudicantur. de victus ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 145. C
 Experientia quomodo inueniatur cibi modus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. E
 Experimento comprobata stabiliora sunt. 5°. de comp. me. se. loc. 5°. 159. F
 quod Experientia comprobatur, sine causā nouisse sufficit aliquando. com
 mentario 2°. apho. 24°. Ex. 15. H
 Experientia comprobatum excitat medicos ad imitandum opera natu-
 ra. com. 5°. aph. 28°. & 32°. Ex. 40. D
 per Experientiam comprobatis vti debemus. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. H
 per Experientiam inuenta & naturali efficacia praedita quando exhi-
 benda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. F
 Experientia dat fidem inuenti. 5°. de san. tuen. 2°. 93. G
 Experimentum exercitatorium. de sectis. Isa. 16. C
 per Experientiam pulsus quo mō cognoscatur. 2°. de dig. puls. 4°. 77. B
 Experimentum pro pulsu sentiendo. 1°. de dign. puls. 4°. 73. H
 Experimentum sanguinem in cerebro non contineri. de decretis Hippo-
 cratis & Plat. 1°. 231. F
 Experientia reperit Erasistratus vniuersam euacuationem in hydropē,
 febres, & mortem causare. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H
 Experientia facile inuenitur affectus curatio. 10°. meth. med. 7°. 65. D
 Experientia quid difficulter inueniatur. 10°. meth. med. 7°. 65. D
 Experientia ostendit materiae facultatem, quā agere debemus. 2°. de cō-
 pos. med. secundum locos. 5°. 132. E
 Experientia docet non omnem numerum dierum esse ad iudicandum ido-
 neum. com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 Experientia testatur sextum diem malum. com. 4°. apho. 29°. Ex. 30. E
 Experientia comprobatum est longum fore morbum, si paroxysmi fiant
 eadem hora. com. 4°. apho. 13°. Ex. 30. F
 Experimentum Irini romani. de med. exper. Sp. 104. F
 Experimentatores non possunt habere rationem eorum quā raro fiunt.
 5°. de locis affectis. 4°. 35. E
 Experimentatores quid dicant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 Experimentarius quid agat, & quo modo tarde cognoscat. de ijs quā in
 medicatrina fiunt. com. 1°. 7°. 198. F
 Experimentatores negligūt dispōnes raro euenientes. 3°. de lo. af. 4°. 15. B
 Experimentatores quos morbos sciant curare. 3°. de loc. af. 4°. 15. B
 Experimentatoris Astoronis medicina. de med. exper. Sp. 104. A
 EXPETITIO quid. 4°. de decre. Hippo. 1°. 248. F
 Expetito orexis dicitur à Græcis. 4°. de decre. Hippo. 1°. 249. G
 EXPIRABILE & inspirabile omne corpus. in 6°. de morbis vulgari-
 bus, com. 6°. 3°. 195. A
 Expirabile & inspirabile est corpus totum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 4. C
 EXPIRARE suffocationis medela. de vtil. resp. 1°. 224. A
 Expirare frigidum est perniciosum. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 162. A
 EXPIRATIO quid. 2°. de decre. Hippo. 1°. 136. C
 Expiratio est motus respirationis, quo spiritus fertur ad exteriora. com.
 4°. apho. 68°. Ex. 34. G
 Expiratio quo modo differt ab efflatione. 7°. de vsu partium. 1°. 157. H
 Expirationis & inspirationis diuersitates. 1°. de diff. resp. 3°. 60. G
 Expiratio, inspiratio, respiratio, quō differant in tim. Plat. 1°. 289. E
 Expirationi contraria inspiratio. 2°. de mot. mus. 1°. 316. C
 Expiratio, inspiratio, difflatio fit semp viuēte aīali in tim. Pla. 1°. 289. C
 Expiratio, & inspiratio quando. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Expiratio, & inspiratio cui actioni pulsus cōparētur. 1°. de diff. 3°. 57. H
 Expiratio, & inspiratio quo modo fiant. de voc. instru. diff. 107. F / 2°. de
 mot. mus. 1°. 316. E / 4°. de loc. affect. 4°. 26. D
 Expirationem & receptionē aeris per insensibiles meatus Erasistratus
 dicebat fieri p circulum, Plato p duos semicirculos. in tim. 1°. 290. A
 Expiratio, & inspiratio fiunt ignorato lacerto à quo fit. de mot. man &
 obscu. Sp. 69. E

Expirationem qui muscoli faciant. de cau. respi. 1. 227. A
 Expirationis nullus musculus est opifex. 2. de mot. mus. 1. 316. C
 Expirationem qui muscoli faciant. 4. de locis affectis. 4. 26. E
 Expiratio maxima fit per internos intercostales musculos. 2. de motu musculo. 1. 316. C
 Expiratio constrictio pectore non fit. de pracog. ad Posth. 4. 216. D
 Expiratio propter quid. 8. de decre. Hippo. 1. 278. E
 Expirationis utilitates. de util. respi. 1. 225. A
 quod Expiratur est vapor, & est par aeri inspirato. de util. re. 1. 226. E
 Expirando superflua expellimus. 8. de usu partium. 1. 168. F
 per Expirationem vacuatur sanguinis fuligo. de util. respi. 1. 225. A
 Expiratio qd feruēs & fuliginosū in corde emittit. 6. de usu p. 1. 148. B
 Expiratio & inspiratio pp quid longa esse debet. de anat. viuo. Sp. 48. B
 Expirationes, exufflationes citra strepitū, exufflationes cū strepitu, vox & loquela, quo se habeant circa lesionem. 4. de loc. affec. 4. 26. D
 Expiratio velocissima, & deſissima vñ, & cōtraria. 1. de dif. re. 3. 58. D
 Expiratio magna violenta, quā. 2. de decre. Hipp. 1. 236. F
 Expiratio lenis parua, quā. 2. de decre. Hippo. 1. 236. F
 Expirandi quatuor difficultates composuit. 1. de dif. respi. 3. 60. F
 Expirationis difficultates vnde. 1. de dif. respi. 3. 58. B
 Expirant & inspirant post prandium difficulter habentes stomachum rotundum. de anat. viuo. Sp. 49. G
 Expiratio febricitantium, qualis. 1. de dif. respi. 3. 59. G
 Expirantium putridum consuetudo non secura. 1. de dif. feb. 3. 31. C
 EXPLANANDI ratio. de fract. com. 1. 7. 223. C
 Explanacionem quamcumq; velint qui audiunt in congressibus possumus afferre, at in libro id facere nō licet. in 6. de mor. vul. cō. 3. 171. G
 EXPONENDI, & dicendi ratio optima. 2. de dif. feb. 3. 39. H
 Expositio quid sit. 2. de dif. respi. 3. 62. G
 Expositionis scopus quid sit. de vict. rat. in morb. acu. com. 1. 7. 109. A
 in Expositoribus dissentientibus qd agēdū. de ijs q in mc. c. 3. 7. 216. C
 Expositoris ratio. de fract. com. 1. 7. 223. B
 EXPOSITORES quid agere debeant in suis commentarijs. in progn. comen. 1. 4. 190. G
 Expositorum & interpretum bonorum opus. 3. de dif. respi. 3. 69. G
 Expositionis proprium opus est obscura interpretari, & demonstrare ita esse. in praefatione tertij commentarij. Ex. 19. F
 Expositores qui verbis loquuntur possunt multum differre vt lubet, sed id facere non licet in libro. in 6. de morb. vulg. com. 3. 3. 171. G
 Expositores & longi & breues non dānandi. de fract. com. 1. 7. 223. H
 Expositores longos damnat. de ijs, quā in med. fi. com. 3. 7. 216. C
 Expositor, & interpres dammandus, qui nec vera dicit, nec consentanea cum auctore. in 3. de morb. vulg. com. 3. 3. 129. D
 Expositorum comparatio ad causidicos. in 1. pror. com. 2. 4. 177. A
 Expositores sexti libri epidemiorū. in 6. de mor. vulg. com. 2. 3. 165. D
 EXPRESSIO tendit & sursum & deorsum. de fract. cō. 2. 7. 228. A
 Expressio fit sportulis. 7. de comp. med. per gene. 5. 273. A
 Expressorium emplastrum. 6. de comp. med. per gen. 5. 261. G
 Exprimit cor aperte quod in se ipso continet in contractione. in timaum Platonis. 1. 290. D
 EXPULSORIA vis dicta ab opere. 3. de nat. fac. 1. 302. H
 Expultrix affio naturalis. de na. hu. cō. 2. 182. F de ana. viuo. Sp. 44. H
 Expulsiva virtutis causa, quā. com. 2. apho. 20. Ex. 14. C
 Expultrix vis brevis. 3. de symp. caus. 3. 29. B
 Expultrice imbecillior omnibus retentiva vis. 3. de symp. caus. 3. 29. B
 Expultrix, & retentrix vis quo se habent. 5. de locis aff. 4. 33. E
 Expulsoria cedit retētrici, & cōtra, qñ ē opus. 3. de nat. fac. 1. 302. H
 Expultrix vis est in omni parte. 3. de dieb. decr. 4. 158. C commenta. 1. aphorismo 26. Ex. 10. C
 Expultrix alienorum & attractrix propriorum vis est in carne. in 6. de morb. vul. com. 6. 3. 195. F
 Expulsiva virtus stomachi naturalis est, non voluntaria. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. G
 Expultricem vim habent intestina 1. de crisi. 4. 129. C
 Expulsionem adiuvant octo lacerti mirach. de anat. viuo. Sp. 50. E
 Expultrices facultates in villis transversis. 4. de usu par. 1. 141. R
 Expulsivam facultatem sibi vendicant nervi obliqui. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 59. A
 Expulsio & tractus sunt per eandem viam in diuersis temporibus. 3. de nat. facult. 1. 306. A
 Expultrix & retentrix fortiores in vigenibus quā in pueris. 3. de sympt. caus. 3. 29. B

Expulsiva virtus fit fortior propter siccitatē. cō. 2. apho. 20. Ex. 14. E
 Expulsiva virtute exēte forti debilis ē retētrici. c. 2. aph. 20. Ex. 14. E
 Expultricis facultatis validi motus, qui. 2. de symp. cau. 3. 23. G
 ob Expultricis robur excrementa qualia. 5. de loc. aff. 4. 35. B
 ob Expultricis facultatis mediocres motus. 2. de symp. caus. 3. 23. G
 Expultricis facultatis minus mediocres motus. 2. de symp. caus. 3. 23. G
 Expultricis officium quod. 5. de loc. aff. 4. 35. B
 Expultrice vi non vtuntur membra nisi cum excrementis excitantur. 1. de locis aff. 4. 2. H
 Expultrix quā expellat. 2. de symp. caus. 3. 22. G
 Expultrix vis expellit alienum. de cur. rat. per sang. miss. 6. 17. G
 ab Expultrice quomodo trudatur fœtus. 3. de nat. fac. 1. 203. A
 Expulsio quomodo fiat in vesica. 3. de nat. fa. 1. 306. A
 Expultrix quā non expellat. 2. de symp. caus. 3. 22. G
 Expultrix senum vis, qualis. 3. de symp. caus. 3. 29. C
 Expultrix imbecilla carnem facit humidiorē, & excrementosam. 3. de sympt. caus. 3. 26. G
 Expultricis virtutis & retentricis symptomata, & morbi simul miscentur. 3. de sym. caus. 3. 25. E
 Expultricis facultatis vitiosus motus. de symp. diff. 3. 12. H
 Expultricem vim contristat doloris causa. 13. meth. med. 7. 80. G
 Expultrice vi quomodo fiat phlegmone. 13. meth. med. 7. 80. G
 Expulsioni & digōni dura corpora inepta sunt. 3. de symp. cau. 3. 29. D
 Expulsio ante tempus quibus fiat. 3. de symp. caus. 3. 27. C
 ad Expulsiones humor mordax nos incitans si retineatur propter negotia, quid mali agat. 6. de san. tuen. 2. 99. E
 in Expulsionibus decretorijs qui pulsus. 2. de cau. puls. 4. 94. C
 EXPVERE quid significet. 3. de decre. Hipp. 1. 244. G
 Expvtere pro purgare vtitur Hippocrates. com. 5. apho. 8. Ex. 38. B
 Expuitio quid sit. 1. de crisi. 4. 126. H
 Expuitur propter quid aliquid. 2. de loc. aff. 4. 13. A
 Expuitur nihil sine tussis ex spiritalibus. 4. de loc. aff. 4. 35. H
 Expuat parum cur tussis vehemens. 4. de loc. aff. 4. 37. G
 i Expuitioibus via ē acclivis, iō tarde excernit. de na. hu. cō. 2. 7. 180. D
 Expuantur quā sputa facile. 4. de loc. aff. 4. 37. G
 Expuantur difficulter cur humor lentus crassus, & humor tenuis. 4. de locis aff. 4. 37. G
 Expuitur statim cocti humores. de vict. rat. in morb. acu. cō. 3. 7. 133. D
 Expvtere nihil in pleuritide est vt in vrinis crudum, quod nominamus aquosum. 1. de crisi. 4. 132. D
 Expui quā debent, non solum sunt incidenda & calfacienda, sed etiam moderate humectanda. de asten. vict. 2. 46. D
 Expuitionibus ex thorace auxiliantur acria tenuis essentia. 4. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5. 29. H
 Expvtere faciunt confecta ex melle. 7. de compo. med. sec. loc. 5. 181. A
 Expuitionibus ex pulmone in pleuriticis & peripneumoniacis affectibus confert butyrum. 10. de simp. med. fac. 5. 74. D
 Expuitioni vile est dulce vinum in acutis passionibus. de vrinis. Sp. 76. E
 ad Expuitiones thoracis, & pulmonis medicamentum. de victus rat. in morbis acutis, com. 4. 7. 143. D
 Expvtere crassos humores facit melicratum. de victus ra. in morb. acutis. comment. 3. 7. 126. B
 Expvtere viscosos humores facit oxymeli. de victus ratione in morbis acutis, com. 3. 7. 126. B
 Expvtere facit ptissana. de vict. rat. in morb. acu. com. 3. 7. 126. B
 Expuiunt aquā mulsam iniectā vulnerati in thorace. 5. de lo. af. 4. 25. A
 his quā Expuiuntur ramenta qñ miscentur. 4. de lo. aff. 4. 25. H
 Expuitur qñq; tunica bronchi, arteria, & vena. 4. de loc. aff. 4. 25. B
 Expuitur quandoq; pars pulmonis. 4. de lo. af. 4. 28. A
 Expuitur, quot modis sanguis. 4. de loc. aff. 4. 25. F
 Expuitione simplici sanguis ex ore expellitur. 4. de loc. aff. 4. 25. F
 Expuentis sanguinem floridum casus. 5. meth. med. 7. 35. A
 Expuentis sanguinē inter tussendū frequēter casus. 4. de loc. aff. 4. 25. F
 Expuentis sanguinem quid maxime facere debent. 5. meth. med. 7. 35. F
 ad Expuitiones sāguinis cōpetit armenica terra. 9. de sim. m. fa. 5. 66. F
 ad Expuitiones sanguinis valet asfer samius, & terra lemmia. 9. de sim. plicium medicamentorum facultatibus. 5. 65. H
 Expuitioni sanguinis competit hematites. 9. de simp. med. fac. 5. 68. G
 ad Expuitiones sanguinis idoneus est lentiscus. 8. de sim. med. f. 5. 61. B
 ad Expuitiones sanguinis cōmoda est membrana, quā est sub cortice roboris, & sub membrana eius. 6. de simp. med. fa. 5. 48. B
 EXPVRGARE quid sit. de vict. rat. in morb. acutis, com. 4. 7. 137. A
 Expultrix

Expurgatio quarū rerū, & p q̄ loca fiat à natura. cō. 1. aph. 15. Ex. 8. E
Expurgat viscera chamæpitrys. 8. de simp. med. fac. 5. 63. F
Expurgat & cōtēperat lac asini. de vic. ra. in mor. ac. c. 4. 7. 149. D
ad Expurgādū melicratū melius est vino. 2. de ar. cu. ad Gla. 7. 106. D
Expurgat viscide peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B
Expurgat & excalfaciū viscera scordion. 8. de simp. med. fac. 5. 60. H
Expurgatio materia in tertiana integra est. 2. de diff. feb. 3. 37. C
Expurgatio materia integra non est in pituitosa. 2. de diff. feb. 3. 37. C
Expurgamenta iethericorum quibus fieri possunt. de cura ietheri. Sp. III. B
quæ Expurgent colorem. de cura ietheri. Sp. III. C
Expurgante, & exiccante medicamento indiget vlcus canum. 3. metho
di medendi. 7. 17. G
Expurganda quæ vlcera, & quæ implenda. 5. meth. med. 7. 32. E
vi Expurgentur melius sinus, pulvinaria ipsis apponēda. 2. de arte cu
rativa ad Glauconem. 7. 106. C
EXTA quæ sint. 2. de antid. 5. III. E
ad Extā vlcus habentia valet cyphi antidotus. 2. de antid. 5. III. E
Extale intestinum extensum vel longaon sextū est. de anat. viu. Sp. 50. B
EXTASIS quid. fin. med. 15a. 50. D
Extasis nō necessario sequitur male concoquentē. 3. de sym. ca. 3. 30. C
in Extasi infestante vtitur cathartēdis. de dynam. Sp. 20. F
EXTENSIO quid significet. in 6. de morb. vulg. com. 5. 3. 192. B
Extensio quid sit. in 6. de morb. vulg. com. 3. 3. 177. A
Extensio non est actio musculorū, sed affectus. de voc. inst. diff. 1. 107. D
Extensum esse & extendi non idem. de ar. com. 4. 7. 287. A
Extendunt se in latum oculum ingredientēs nerui & circūunt vitreum
humorem. de ner. diff. 1. 53. D
Extensio à quibus musculis fiat. 2. de mo. mus. 1. 213. H
Extensio fit à musculis qui foris sunt. 1. de mo. musc. 1. 310. D
Extenduntur musculi cum mouetur corpus, & minus tum molliuntur
tum relaxantur. de vict. rat. in mor. acut. com. 2. 7. 132. C
Extensio perfecta nō diuiditur in magis & minus. 1. de vsu pa. 1. 116. B
Extendens rectum ad costas brachium musculus. de mus. diff. 1. 47. G
Extendentes de articulationem cubiti musculi. de musc. diff. 1. 48. A
Extensionem cubiti rectam qui musculus faciat. de mus. diff. 1. 48. B
Extensio brachialis à quibus musculis fiat. de mus. diff. 1. 48. C
Extendens brachiale musculus. de musc. diff. 1. 48. D
ad Extensionem digiti vnus tendo sufficit. 2. de vsu par. 1. 121. C
Extendens quatuor digitos præter pollicē musculus. de mus. diff. 1. 48. C
Extendentes magnum digitem in neutram partem musculi. de musculo
rum dissectione. 1. 48. D
Extendens digitos duos exiguos musculus. de mus. diff. 1. 48. D
Extendatur & incuruetur quo modo spina. de musc. diff. 1. 49. G
Extendentes genu de articulationem musculi. de mus. diff. 1. 51. F
Extendens exacte femur in posteriora musculus. de mus. diff. 1. 50. H
Extendens totum femur musculus. de mus. diff. 1. 51. A
Extendentes summe quancūq; partē dolemus. 1. de mo. mus. 1. 112. H
Extendit cutem ichthyocolla. de sim. med. Sp. 85. E
Extendēs ad exteriora. oblique leniterq; magni digiti internodium mu
sculus. de mus. diff. 1. 52. B
Extendens digitos musculi. de musc. diff. 1. 52. D/E
Extensa crura pnt diutius teneri. de ijs quæ in med. fi. com. 3. 3. 217. D
Extensum cur sit duodenum. de anat. viu. Sp. 50. C
Extensiones præter voluntatem quo modo. 2. de symp. caus. 3. 22. G
Extenduntur nerui propter inflammationes, duos tumores, siccitates,
& frigiditates immodicas. com. 4. apho. 49. Ex. 33. C
Extensio vilior quæ sit. de fract. com. 1. 7. 227. C
Extensionem nimiam tolerant pueri. de ijs quæ in med. fi. c. 3. 7. 218. B
ad Extendendum membra laqueus. de laqueis. 7. 306. F
Extendendi æqualiter vim habens laqueus. de laqueis. 7. 307. G
Extendendi æqualiter vim habens laqueus. de laqueis. 7. 307. H
Extendendi vbi in æqualiter debet aliqua laqueus idoneus. de laq. 7. 307. A
Extendendi in æqualiter facultatē habens laqueus. de laqueis. 7. 307. F
Extensio membranarum oculi affectus. introd. 15a. 8. D
EXTENUATIO quot modis fiat. in 6. de morb. vulg. 3. 176. E
Extenuatio duplex est, quæ breui fit humorum & spirituum euacuatio
ne, & quæ longo tempore solidorum colliquefactione. commentario.
2. aphorismo. 7. Ex. II. H
Extenuationes à varijs causis. de articulis, com. 1. 7. 257. B
Extenuatio ex quibus fiat, & quō, & per quæ. c. 2. aphor. 28. Ex. 16. E
Extenuatio laxat cutim, postea circumtenditur. in 6. de morbis vulga
ribus, commentario 3. 3. 176. H

Extenuantia & incidentia lapides frangunt, & lichenas puerorum sa
nant. 7. de simp. med. fac. 5. 51. H
Extenuantia educunt contenta in pectore. ars med. 15. 70. D
Extenuantia educunt contenta in pulmone. ars med. 15a. 70. D
in Extenuantibus scopus, qui. 5. de simp. med. fac. 5. 38. D
Extenuare quo modo probentur aliqua. 6. de simp. med. fac. 5. 45. F
Extenuantia. 14. methodi medendi. 7. 91. D
Extenuatoria, condensatoria, frigida, & calida temperantia est aloë. de
cathar. Sp. 94. E
Extenuandi vim habent amari saporēs. 4. de simp. med. fac. 5. 29. G
Extenuat soluitq; dolorem articulorum sine vlcere aqua frigida pluri
ma large affusa. com. 5. apho. 25. Ex. 39. G
Extenuat calidum. com. 5. apho. 22. Ex. 39. C
Extenuat, incidit & dissoluit humores calor febrilis. commentario 6. aphorismo 40. Ex. 51. A
Extenuat, calefacit. atq; resoluit febris spiritum flatuosum, & pituito
sos humores. com. 6. aph. 5. Ex. 52. H
Extenuans, incidens, calidus, & siccus in tertio origanum. 7. de simplic.
medic. facul. 5. 57. E
Extenuat potenter sal ex viperis. 14. meth. med. 7. 91. D
Extenuat cutim terra chia. de simp. med. Sp. 85. A
Extenuans victus. 1. de sanitate tuenda. 2. 68. E
Extenuantes & acres cibi morbofi. 1. de diff. feb. 3. 32. A
Extenuans pingues homines medicamen. de med. exper. Sp. 104. H
non Extenuatur tempore frigido qui præ plenitudine laborat febre par
ua. comment. 2. apho. 28. Ex. 16. C
Extenuatio præter naturā signū imbecillitatis. com. 2. ap. 28. Ex. 16. C
Extenuatio totius corporis cum febre parua ob pulmonis vlcera insana
bilis, est phthisis. commen. 7. apho. 16. Ex. 55. A
Extenuati est subbiliosum. in 6. de mor. vulg. com. 3. 3. 177. C
Extenuationi corporis communis cutis laxitas. in 6. de morbis vulga
ribus, comment. 3. 3. 176. E
Extenuatis cutis laxa apparet. in 6. de morb. vul. com. 3. 3. 176. F
Extenuati quo modo reficiendi. 14. meth. med. 7. 91. F
quæ Extenuantur corpora longo tempore, lente reficere oportet. quæ
vero breui, breuiter. com. 2. apho. 7. Ex. II. H
Extenuatis balneum post cibum conuenit. 14. meth. med. 7. 91. G
in Extenuatis picatione vtendum. 6. de sanitate tuenda. 2. 100. C
Extenuatis non est extrahendus sanguis. 2. de elemen. 1. 9. C
Extenuati sunt purgandi. 2. de elemen. 1. 9. C
si Extenuatis ex morbis acutis aut diuturnis, vel ex vulneribus, siue
quouis alio modo, nigra bilis, siue vii sanguis niger de subter exierit,
postridie moriuntur. com. 4. apho. 23. Ex. 29. G
EXTERENDI vim quandam habet mulsæ. de victus ratio in morbis
acutis, com. 3. 7. 127. E
de EXTERGENTIBVS & repurgantibus. 4. de compositione med.
secundum locos. 5. 149. G
Extergentia & repurgantia non differunt. 5. de simp. med. fac. 5. 35. A
Extergentia pilos attenuant. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 128. B
Extergentia & emplastica contraria. 5. de simp. med. fa. 5. 38. H
Extergentia quæ sint. 5. de simp. med. facul. 5. 35. A
Extergentia & repurgantia, quæ. 1. de comp. med. sec. lo. 5. 129. E
Extergentia absq; acrimonia. 7. de compo. med. secundum loc. 5. 177. F
6. methodi medendi. 7. 42. B
Extergunt parum quæ. 6. de compo. med. sec. loc. 5. 171. H
Extergentia & glutinatio cōsequit siccitas. 6. de simp. me. fa. 5. 45. A
in Extergētibus substātis est amaritudo. 6. de simp. med. fac. 5. 45. A
Extergit amarum. 4. de comp. med. secundum locos. 5. 151. F
Extergunt & secant amara cum manifesta caliditate. 10. de composi
medic. secundum locos. 5. 205. H
Extergit & nihil adstringit aqua mulsæ. 6. de com. me. sec. lo. 5. 174. E
Extergit beta. 5. de simp. med. fac. 5. 62. B
Extergit quo mō absq; mordicatione cadmia. 9. de sim. me. fa. 5. 69. F
Extergit eruum. 8. de simp. med. fac. 5. 57. E
Extergit decoctum fœni graci. 4. de comp. med. sec. lo. 5. 150. D
Extergit multum mel. 7. de simp. med. fac. 5. 53. B
Extergens humiditas est serum. 10. de simp. med. fac. 5. 73. E
Extergit & ventrem subducit serum. 10. de simp. med. fac. 5. 73. H
Extergit & abluit per clysteres serum. 10. de simp. med. fa. 5. 73. H
Extergit serum. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 150. D
Extergit parum thus, & quale sit. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 151. C
EXTERIOR & posterior idem sunt. de artic. com. 3. 7. 271. H
Exteriora quæ

Exteriora quæ sint respectu ægrorum. com. 1.º. apho. 1.º. Ex. 3. A
 Exteriora sunt habitationes idoneæ, vel turbarum plenæ, vel turba vacantes, præterea quæ nunciantur, & aguntur, quæq; iram atq; tristitiam, aut aliquem alium affectum ægotanti infligunt, ad hæc illa quæ nocte somnum abrumpunt. com. 1.º. apho. 1.º. Ex. 3. B
 Exteriora proprie. 2.º. de dieb. decre. 4.º. 158. F
 ad Exteriora virtutes, inscriptū librū scripsit Andromachus. 1.º. de compo. med. per genera. 215. C/3.º. 225. D/5.º. 251. H/ 5.º. 252. E
 Exteriorū librū fecit Asclepiades. 2.º. de compo. med. sec. lo. 138. H/3.º. 143. F/148. B/149. A/4.º. 152. C/5.º. 160. B/164. A/8.º. 192. F/9.º. 199. C/200. A/205. A/10.º. 207. E/208. D/2.º. de compo. med. per genera. 225. D 226. A/4.º. 232. G/249. H/251. B/253. C/7.º. 5.º. 269. G
 ad Exteriora fiat reuulsio, vbi introrsum vergunt succi. de cucurbitulis. scarificatione. 6.º. 4. G
 si Exteriora in febribus non intermittentibus frigent, & interiora vratur & febris habeat, letale. com. 7.º. apho. 69.º. Ex. 60. F
 ab Exterioribus verti ad interiora erysipelas & quodcūq; aliud, nō ē bonū: ab interioribus aut ad exteriora, bonū. cō. 6.º. ap. 25.º. Ex. 48. E
 in Exterioribus membris vena pulsatis supposita est, quieta superposita de anat. viuo. Sp. 56. E
 Exterior panniculus stomachi componitur ex filis latitudinalibus. de anatomia viuorum. Sp. 49. H
 Exterius stomachus est minus nervosus quā interius. de an. v. Sp. 49. H
 in Exteriore tunica vesica magis viget attractiua. de ana. vii. Sp. 51. D
 Exterior tunica vesica ex quibus constat. de anat. viuo. Sp. 51. D
 ad Exteriora inuertes genu articulationē musculus. de mus. diff. 1.º. 51. A
 ad Exteriora tibiā oblique inuertens musculus, & simul flectens. de muscul. dissect. 1.º. 51. E
 ad Exteriora extendens oblique & leniter magni digiti internodium musculus. de musc. diff. 1.º. 52. B
 ad Exteriorem regionem caput femoris trabens musculus. de musculorum dissectione. 1.º. 51. A
 ad Exteriora tibiā flectens musculus. de musc. diff. 1.º. 51. E
 ad Exteriora sensim inclinātem tibiā qui musculus facit. de musculorum dissect. 1.º. 52. F
 EXTERNI cur non ita facile vina noscant quæ cito bibantur ab expressione. de bon. & vitio suc. 2.º. 8. F
 Externum motum minime habent plantæ. in tim. Plato. 1.º. 287. E
 ab Externo quibus calefant corpora nostra. 2.º. de san. tuen. 2.º. 74. A
 de Externis medicamentis librum fecit Andromachus. 10.º. de compo. medicamen. secundum locos. 5.º. 207. B
 Externorū librū fecit Andromachus. 2.º. de compo. med. per ge. 5.º. 219. C
 EXTERSORIAM & calfactoriam vim habet mel. 7.º. de compositio. medicamen. secundum locos. 5.º. 178. G
 Exterforum mel. 7.º. de compo. med. sec. loc. 5.º. 179. C
 EXTINGVENTIA acuitatem cholerae conueniunt stomacho, in quo generatur cholera velociter multa. de diff. cont. Sp. 71. E
 Extinguit dupliciter calor vitalis. de vit. resp. Sp. 62. D
 Extinguit maior flamma minorem, quo modo. de vit. resp. Sp. 62. D
 EXTIRPANTIA pilos & capillos. 1.º. de compo. med. sec. loc. 5.º. 129. E
 Extirpantia capillos sunt periculosi vsus. 1.º. de composit. medicamento. secundum locos. 5.º. 129. E
 EXTRA quid significet. de artic. com. 1.º. 7.º. 258. G
 EXTRANEVM duplex, qualitate & quātitate. 2.º. de diff. fe. 3.º. 41. F
 EXTRACTORIVM hæmorrhoidum Magni Tarsensis. 9.º. de compo. medica. sec. loc. 5.º. 205. B
 Extrahatur quo modo succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. A
 quando Extrahitur vena temporis. de anat. viuo. Sp. 55. B
 vt Extrahatur virus a loco vbi hirudo fuerit, cucurbitula applicanda, aut spongijs locus fouendus est. de cucur. scar. 6.º. 4. C
 Extrahit spicula phorbium. 8.º. de simp. med. fac. 5.º. 63. D
 Extrahit & digerit sal ammoniacū. 2.º. de com. med. per gene. 5.º. 221. B
 ad Extrahendum aquam cadentem in aurem. secretorum. Sp. 97. H
 ad Extrahendum spinam de gutture. secretorum. Sp. 97. H
 ad Extrahendum lapidem medicamentum. de cura lap. Sp. 112. B
 Extrahendi in extimam cutim quæ in alto sunt corpore vim habetia. 11.º. de simp. med. fac. 5.º. 82. H
 Extrahunt ex alto violenter & digerunt calida valde cum humiditate coniuncta. 6.º. de simp. med. fac. 5.º. 48. C
 Extrahere quando ex alto in superficiem volumus, costo vitimur. 7.º. de simp. med. fac. 5.º. 52. F
 Extrahit quæ in profundo sunt, fermentū. 6.º. de simp. med. fac. 5.º. 48. A

Extrahens humorem contentum. 6.º. de compo. med. per gen. 5.º. 262. A
 ad Extrahendum embryum galbanum. de med. exper. Sp. 106. E
 ad Extrahendum embryum medicamen. de med. exper. Sp. 106. G
 Extrahentia quo modo fiant cerati mixtura carnis explentia. 6.º. de compo. med. per genera. 3.º. 260. H
 Extrahens emplastrum. 6.º. de compo. med. per genera. 5.º. 256. D
 ad Extrahendum emplastrum. 6.º. de compo. med. per gen. 5.º. 281. A/F
 ad Extrahendū Sarceuthitæ. 6.º. de compo. med. per genera. 5.º. 261. B
 vbi Extrahendo impellimus, vitimur spatha Fabri atque Andree. de machinamentis. 7.º. 309. G
 EXTREMA quo modo statum morbi appellet Hippocrates. 1.º. de diebus decretorijs. 4.º. 151. A
 Extremum generalius initio. de ijs quæ in med. sunt. com. 2.º. 7.º. 207. H
 Extremis notis media facile noscuntur. 2.º. de alim. facul. 2.º. 20. G
 Extrema non transeunt in extrema sine medio. 1.º. de nat. fac. 1.º. 292. D
 Extrema Græci cola vocant. ad Thrasy. 2.º. 105. H
 in Extremis partibus cur pili, vngues, cutis sint genita. in timæum Platonis. 1.º. 286. G
 ex Extremo intestino educuntur ascarides. de cathar. Sp. 94. H
 Extrema partes membrorum cur inflantur. de frac. cō. 1.º. 7.º. 228. G
 ad Extrema caliditas meat in febribus premitibus. de vict. ra. in morbis acutis, commentario 4.º. 7.º. 136. B
 Extrema quot causis frigescere possint. com. 7.º. apho. 26.º. Ex. 55. G
 Extremis partibus frigidum mordax. 4.º. de simp. med. fac. 5.º. 24. C
 Extremorum refrigeratio quibus eneniat. præf. exper. confir. Sp. 78. E
 Extrema reddit frigida dolor. de vict. ra. in morb. acu. com. 2.º. 7.º. 130. E
 Extrema corporis partes quibus plurimum refrigerate in principijs febrium, illis animi defectus incidit. 1.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 98. F
 Extrema cur frigeant in rigoribus. 2.º. de symp. cau. 3.º. 23. F
 Extremas partes infrigidat intestinorum abrasio. de victus rat. in morbis acutis, comment. 2.º. 7.º. 130. C
 Extrema frigere quid significet. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4.º. 7.º. 140. G
 Extrema frigida subliuida. in 1.º. de mor. vulg. com. 3.º. 3.º. 124. F
 Extremitates frigida & liuida. in 3.º. de mor. vulg. commē. 2.º. 3.º. 135. H/ 137. E/F/ 3.º. 139. F
 Extrema liuida in 1.º. de mor. vulgaribus. com. 3.º. 3.º. 121. B
 Extrema frigida & liuida cur in acutis. in 3.º. de mor. vulg. c. 2.º. 3.º. 136. D
 Extremarum partium frigus in morbis acutis, malum, & cur. commentario 7.º. apho. 1.º. 7.º. 54. A
 Extrema frigescere vnde sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 4.º. 7.º. 123. B
 Extrema cur refrigerantur in morbo maligno. de victus. ratio. in morbis acutis, commen. 4.º. 7.º. 136. C
 Extremorū frigiditas vnde oriatur. de vict. ra. in mor. a. c. 4.º. 7.º. 138. A
 Extrema cur frigescent in acuta febre. 1.º. de mor. vulg. com. 2.º. 3.º. 115. A
 Extrema liuida cur in acutis. 1.º. de mor. vulg. com. 2.º. 3.º. 115. B
 Extremarum partium frigiditas in forti labore ventris, malum. commentario 7.º. aphorif. 26.º. Ex. 55. G
 Extrema frigida, exitiale signum. in 1.º. de mor. vulg. com. 3.º. 3.º. 118. B
 Extremitates frigida, & liuida letales in acuto morbo. in 3.º. de morbis vulgaribus. com. 2.º. 3.º. 137. F
 Extrema frigida, & intima calida, malum. in prog. com. 2.º. 4.º. 198. C
 Extrema fricato, ventriculi ore male affecto. 1.º. de arte curat. ad Glauconem. 7.º. 99. C
 Extrema manuum, & pedum in aqua mittenda quando non visillum amplius purgari quem purgas. de dynamid. Sp. 21. F
 Extrema constringenda pro sanguine è naribus fluente. de rem. paratu facilibus. 7.º. 155. H
 Extremarum partium dolorum fomenta ex aqua. in 6.º. de morbis vulgaribus, comment. 6.º. 3.º. 196. A
 EXTRINGIT sinapis loca sanguine manantia. de simp. me. Sp. 90. G
 EXTRINSECA potius scienda, q̄ intrinseca. 3.º. de anat. admi. 1.º. 73. H
 quod ab Extrinseca causa contingit semper oportet medicum distinguere, & separare ab eo quod morborum ratione sit, vt præcognitiones faciat diligentiores. commen. 3.º. apho. 5.º. Ex. 20. C
 Extrinseca quomodo cavitates angustent. de caus. mor. 3.º. 9. B
 Extrinsecos digitos qui musculi longissime ab alijs aducant. de musculorum dissectione. 1.º. 52. H
 Extrinsecus quæ corpori occurrunt. 10.º. meth. med. 7.º. 64. D
 Extrinsecum cui non facit passionēs, a natura propria id patitur. 1.º. de element. 1.º. 4.º. A
 Extrinsecus occurrentia non pertinent ad artificem sanitatis tuenda. 2.º. 65. A
 de sanitate tuenda.

Extrinfeca egro qualia esse debent. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 169. A
 Extrinfeca quā faciunt errorem in crisi. 1°. de dieb. decret. 4^a. 150. A
 Extrinfecus ubi virulenta facultas inciderit, scarificatione vitimur. de cucurb. scarif. 6^a. 3. F
 Extrinfeci motus, qui. 2°. de sanitate tuen. 2^a. 75. B
 ex Extrinfecis motibus est frictio. 2°. de sanit. tuen. 2^a. 75. C
 ab Extrinfeco conquassata caro magis læditur ab intrinfeco. de anatomia viuum. Sp. 54. E
 in Extrinfecis omnibus mitigat, & replet succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 94. A
 Extrinfeca vulnera per medicamenta intrinfeca & per potiones magis sanari, collige. com. 6°. apho. 18°. Ex. 48. B
 de Extrinfecis medicamentis librum fecit Andromachus. 6°. de compo. med. per ge. 5^a. 257. D
 Extrinfeco aliquo detegitur affectio morboſa nondum detecta. de victus ra. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 149. G
 EXTRORSVM simul, & sursum caput femoris. trahens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. B
 Extrorsum tibiam vertens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. E
 Extrorsum, & retrorsum pedem abducentes musculi. de musc. diff. 1^a. 52. B
 Extrorsum, & retrorsum leniter pedem inuertens musculus. de musc. lorum dissect. 1^a. 52. B
 Extrorsum paruum digitum diducens musculus. de musc. diff. 1^a. 52. E
 Extrorsum ubi vergit succi, ad interiora fiat reuulſio. de cuc. sc. 6^a. 4. G
 ad EXTUBERANTIA omnem carnis oculorum. 4°. de compositione med. sec. loc. 5^a. 152. G
 ad Extuberantiam omnem in oculis, et membranarum oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. C/D
 supra Extuberationes ossium ferula non imponenda. de ijs, quæ in medic. sunt, com. 3°. 7^a. 215. C
 ad Extuberantia Scribonij Largi. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 148. B
 EXVCTIO quid sit. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. C
 Exuctio per os, aut etiam per stipulam ex aure aquam extrahit. 3°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 145. F
 EXVFLARE aucti caloris propriū indicium. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. A
 Exufflatio quid, & quæ. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. C
 Exufflatio quomodo fiat. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. D
 Exufflationem qui musculi faciant. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
 Exufflatio cum violentia fit. de praco. ad Posthu. 4^a. 216. D
 Exufflationes citra strepitum, exufflationes cum strepitu, expirationes, vox, & loquela quō se habeant circa lesionē. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. D
 Exufflatio & vox quando omnino lædatur lesa spinali medulla. de voce & anhelitu. Sp. 61. H
 EXVLCERATIO affectus iridis oculi. introd. Isa. 58. D
 Exulcerantia & acria folia habet. clematis. de simp. med. Sp. 83. B
 Exulcerare solet phrygius lapis. de simp. med. Sp. 86. H
 Exulcerationum quæ in summa parte hærent, causa est humor acris & tenuis. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. F
 Exulcerandi interiora vim habent acres sapores crasse essentie terreæ. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. H
 ab Exulceratione aliqua summas partes intestinorum occupante fieri potest lenitas intestinorum. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 ad Exulcerationes factas in intestino infusum commodum. 9°. de compo. medicamentorum secundum locos. 5^a. 203. E
 Exulcerata membra tripla naturæ modū egrediuntur. de dif. mor. 3^a. 5. E
 Exulcerata partes permeante materia aliqua dolore sentiunt. commen. 6°. aphorismo 1°. Ex. 45. H
 Exulcerata ab atra bile sunt incurabilia. de atra bile. 1^a. 35. F
 Exulcerata à flava bile difficilia curatu. de atra bile. 1^a. 35. F
 Exulceratio renum & vesicæ quam urinam faciat. de vri. significatio. ne ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Exulcerat vehemens dolor in ore matricis, nisi cito occurratur. de pass. mulierum. Sp. 95. F
 Exulcerationes vteri non inuat sternutatio. com. 5°. apho. 35°. Ex. 40. F
 ad Exulceratas partes ne quid insuat, quid agendum. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5^a. 213. A
 in Exulceratis oleo rosaceo vti licet. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 10. A
 Exulcerationes igne factas, cicatrice includunt hederæ folia in vino decocta. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. F
 Exulceratio. lege Vlcus.
 per EXYPERANTIAM dictum dicitur dupliciter. 3°. de simpli. medicamentorum facultatibus. 5^a. 17. F

EXVGERE frequenter facit abortum. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Exurebantur sole calefacta iumentorum & columbarum excrementa. 1°. de differen. feb. 3^a. 33. A
 EXVSTIO facit morbum. com. 2°. aph. 17. Ex. 13. C
 Exustio quæ vocetur. de cau. morb. 3^a. 6. F
 Exustione fit partium diminutio. de cau. morb. 3^a. 9. D
 Exustiones siccis temperamentis vitandæ. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. C
 Exustionis ab igne curatio. de opti. secta. Isa. 25. C
 Exustos, & incensos emolliunt balnea. de ijs quæ in me. fi. cō. 3°. 7^a. 215. H
 ad Exustiones per hyemem. 3°. de med. fac. par. 174. F/ 7^a. 175. F

ABA inter cerealia semina numeratur. de victus ratione in

morbis acutis, comment. 1°. 7^a. III. B
 Faba deteriores ochri & dolichi. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 37. D
 Fabis præstantiora sunt pisa in omnibus. de atten. vict. 2^a. 45. A
 Fabis deteriores sunt eruilia, dolichi, & phaeoli. de atten. vic. 2^a. 45. A
 in Fabis quid sit fructus. 2°. de alimen. fac. 2^a. 16. C
 Faba prima qualitate propè caret, postea fit dulcis. 4°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 28. G
 Faba habet siliquas. 1°. de alimen. fac. 2^a. 15. A
 Fabarum viridium siliqua non est esculenta. 2°. de alimen. fac. 2^a. 16. C
 Fabæ Aegyptiæ natura. 1°. de alimen. fac. 2^a. 14. A
 Fabæ ægyptia refrigerat mediocriter. de victus ratione in morbis acutis, comment. 4°. 7^a. 149. D
 Fabæ substantia, qualis. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. H
 Fabæ propria substantia flatuosa. de vic. rat. in morb. acu. c. 1°. 7^a. 112. A
 Faba & ciceres potissimum inter legumina ventosa numerantur. de puer. epilep. 7^a. 180. H
 Faba integra est magis flatulenta. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. H
 Faba flatulenta est, etiam si diu coquatur, & quouis modo parata. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. H/ 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Fabaceum & si per triduum coxeris, est flatuosum. de victus ratione in morbis acutis, commen. 1°. 7^a. 112. A
 Faba plus alit, quàm hordeum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. A
 Fabas quomodo expertus est Galeni pater. de bon. & vit. succ. 2^a. 36. G
 Fabarum nutrimentum, quale. de diff. cont. Sp. 73. G
 Fabæ grana generant bonū chymum, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
 Fabæ etiam si quotidie sumantur, boni succi generationem non impediunt, nisi inflationes parerent. de bon. & vit. succ. 2^a. 37. D
 Fabæ rcentes quid faciant. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. H
 Fabæ humida cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. G
 Fabæ virides sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 Fabæ frixæ quid faciant. 1°. de alimen. facul. 2^a. 13. H
 Fabæ inflant ventrem. de diff. cont. Sp. 74. F
 Fabæ magis inflant lous hortensibus. de atten. vic. 2^a. 45. B
 Fabæ concocti difficiles sunt & flatulenta. de atten. vic. 2^a. 45. A/ 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
 Faba cum capis est minus flatuosa. 1°. de alimen. facul. 2^a. 14. A
 Faba ventrem cito permeat. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. H
 Fabæ tarda digeruntur propter multitudinem inflationis. de dissolutio. ne continua. Sp. 73. D
 Fabarum medulla tarde descendit. de diff. cont. Sp. 74. H
 ex Faba cibus liquidus & vov. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. G
 ex Fabis parari alicam, & ptissanam, collige. 2°. apho. 18°. Ex. 13. H
 Fabæ generant carnem subluxam, & subinanem. 2°. de alim. fa. 2^a. 17. E
 ex Faba & ptissana quæ caro generatur. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. G
 Faba cum ptissana gladiatores plurimum vtuntur. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. G
 Faba cū suilla carne ab aliquibus coquit & comedit. 1°. de ali. fa. 2^a. 14. A
 Faba ruri cū ouilla & caprina coquit et comedit. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. A
 Faba est cibus multi seminis. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. C
 Fabam esse cibum crassum, collige. commen. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Fabæ nutriunt illos qui digerunt eas nutrimento multo crasso. de dissolutio. ne continua. Sp. 73. E
 Fabæ assæ cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 73. G
 Faba facit renū passionē, quæ dicitur capillitū. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Faba fresca, qualis. 7°. de compo. medic. secundum locos. 5^a. 179. A
 Faba est multo vsui in varijs medicamentis. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. A
 Fabacea farina, qualis. 3°. methodi medendi. 7^a. 18. A
 Faba vario

Faba vario modo preparata ad sugillata. 5°. de com. me. se. l. 5°. 159. C/D
Faba tollit epulam. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
Fabarum farina moderatissime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
Faba freja elixa extergit sinerumonia. 7°. de com. me. se. loc. 5°. 177. B
Faba habent qualitatem & vim abstergendi ut hordeum. de bon. & vi-
 tio succorum. 2°. 37. D
Faba minus quam hordeum tergent. de atten. vic. 2°. 45. A
Faba detergit ut prissana. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
Faba potest cutis, & vulnerum sordes auferre. 5°. de sim. me. fac. 5°. 35. B
Fabarum farina ad detergendas maculas in balneo. 1°. de al. fa. 2°. 13. H
 a **Fabarum** farina faciei lentes tolluntur. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H
Faba mundificat. de ocul. 7°. 188. F/de diff. conf. Sp. 74. G
Fabacea farina tantum extergit, non etiam meatus factu liberat. 5°. de
 simp. med. fac. 5°. 35. B
 ex **Fabacea** farina cataplasma. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 ut **Fabacea** puls sedimen in vrinis. de mult. 3°. 81. F
Faba nigra molita lomentum. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 209. B
Fabacea farina tenuissima tosta in medicamenta ad iussim. 7°. de compo.
 med. sec. loc. 5°. 182. B
Faba dysentericis, celiacis, & vomentibus exhibita est. 7°. de simplici
 medicamentorum facultatibus. 5°. 53. D
Faba valet ad dysenteriam. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
Fabacea farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
Faba exiccat, & refrigerat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
Fabacea farina exiccat, & quo modo. 5°. de simp. med. facul. 5°. 33. H
Faba desiccatur innoxie. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
Faba minus siccatur quam milium. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
Fabacea farina minus desiccatur, q hordeum. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
Fabacea farina carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
Fabarum farina vsus est Galenus in nervorum vulneribus. 3°. de comp.
 med. per genera. 5°. 229. H
Fabae farina ad nervorum tum contusiones, tum vulnerationes imponi-
 tur. cum oxymelite phlegmoni ex ictu cum polenta, & testium, ac
 nberum aptum est cataplasma. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. E
Fabarum farina p farina orobi vel lobij. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 107. A
Faba quomodo ab aure extrahatur. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 145. G
FABAE lupinae meminit. de dynami. Sp. 25. H
FABA dosis. 7°. de comp. med. sec. lo. 182. H/183. D/185. D 5°. 186. H/12°.
 methodi medendi. 79. F/de remed. par. fac. 158. C/G/159. H/de incant.
 adiur. & susp. 7°. 182. B
Faba magnitudinis pastilli. de med. fac. par. 7°. 173. D
FABA egyptia cuius sit quantitas. de pond. & mens. 5°. 277. F
Faba egyptiae magnitudo pro dosi. 7°. de compo. med. secun. loc. 178.
 E/181. D/182. E/H/183. G/185. A/D/186. A/H/188. G/190. G/192. C/
 G/H/ 5°. 203. D
Faba egyptia viridis. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 143. E
FABAE graca mensura. de vsu theria. ad Pamp. 98. H/7°. de compo-
 sit. med. sec. loc. 179. F/182. F/183. A/D/188. H/194. H/195. E/de re-
 me. par. fac. 7°. 166. H
 ad **Faba** graca magnitudinem theriaca exhibita. 5°. meth. me. 7°. 35. D
FABAE Arcadiae suis. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 201. B
FABRI sunt in secunda sede apud Mercurium. in oratione sua. Isa. 2. F
Fabri, & sutores, & tinctores tempore Galeni cur. exercebant medici-
 nam. 5°. meth. med. 7°. 2. E
Fabrum materiarum, tum ferrarii ignorant vires motuum, quos exer-
 cent. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. E
Fabrorum aqua. de med. fac. par. 7°. 174. E
FABRI organum. de mach. 7°. 317. A
 in **Fabri** organo sedile quid. de machin. 7°. 317. A
 de **Fabri** organi motu. de machin. 7°. 318. A
 per **Fabri** instrumentum quo modo restituatur caput humeri, ubi in ala
 prolapsus sit. de mach. 7°. 318. A
Fabri atque Andreae spatha utemur ubi extrahendo impellimus. de
 machin. 7°. 309. G
Fabricant alij, alij fabricatis recte utuntur. de fact. for. 1°. 324. A
FABVLAE Terci, qui linguam Philomele abscedit, allegoria. de voca-
 lium instr. diff. 1°. 106. E
Fabulosa animalia quae sint in tim. Plat. 1°. 287. D
 ad **Fabulosa** animalia de similitudine reduxit Plato. in ti. Plat. 1°. 287. D
FABVLLAE preparati malagma. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 199. D
Fabulla lybica. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. E
Fabulla p pharmacum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. E

ex **FACIEBUS** exit fuligo. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. H
FACIES, differentia, modus, & species idem sunt. de vict. ra. in morb. 1°. 275. H
 acut. com. 4°. 7°. 141. B
Facies, quae introd. 1°. 275. H
Facies posterius formatur, & quando. de fact. for. 1°. 323. G
 a **Facie** conuenienter remota est matrix. 14°. de vsu par. 1°. 204. E
Facies fere totius cutis cur non potest excoriari. 2°. de vsu par. 1°. 204. E
Facies, & capitis connexus in ossibus iugalibus. intro. 1°. 54. G
Facies ossa duodecim. introd. 1°. 54. G
Facies ossa cur durissima. 11°. de vsu par. 1°. 192. A
Facies partes mouentur sine offe. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E
Faciem esse frigidam colligitur. 2°. de symp. caus. 1°. 20. G
Facies si esset pilosa in naso, & malis, syluestris esset. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
C tium. 1°. 189. D
Faciem longam longae maxillae sequuntur. 1°. de ana. admi. 1°. 63. E
 si **Facies** est rotunda, maxillae paruae, parui etiam sunt ipsarum muscu-
 li. 1°. de anat. admi. 1°. 63. E
 de **Facies** & capitis musculis. 4°. de anat. admi. 1°. 79. G
Facies musculorum principium tertia nervorum coniugatio. 11°. de vsu
 par. 1°. 186. D
Facies musculi quomodo mouentur, & nullum habent tendonem. 1°. de
 mot. mus. 1°. 309. F
 circa **Faciem** & aures venae. de ven. art. diff. 1°. 57. H
Facies arteria. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
Facies qualibet pars habet nervos. 9°. de vsu par. 1°. 176. B
Facies nervi a cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
Facies cutis a tertia nervorum coniugatione. 9°. de vsu par. 1°. 176. C
Facies cutis gingivis qui nervi sensum prestent. de ner. diff. 1°. 53. F
 sub **Facie** partes habent nervos a spina. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 sub **Facie** partes quae habeant nervos a cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 sub **Facie** partium nervi quales. 16°. de vsu par. 1°. 217. A
Facies rubra est homini edito, si conceptum sperma fuerit a muliere in
 tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. E
Facies morbi, qui introd. 1°. 59. C
Facies affectus qui, & quo modo. 4°. de loc. aff. 4°. 23. C
 ad **Facies** vitia. de dynamid. 1°. 37. E
 a **Facies** icterici color quibus abolendus. de cura icteri. Sp. 111. F
Facies, & oculorum claritati melius habetur mel atticum alio melle. de
 simp. med. Sp. 87. A
Faciem splendidam reddens. de reme. par. fac. 7°. 163. H
 ad **Faciem** clarificandam. de dynam. Sp. 35. H
 ad **Faciem** dealbandam. de med. fac. par. 7°. 174. B
 ut **Facies** tota sit candida. de dyna. Sp. 35. G
Facies ut albescat, & mollescat. de dynam. Sp. 35. H
 ad **Faciem** albam. de remed. par. fac. 7°. 163. H
Facies maculas tollit narcissi bulbis. de simp. med. Sp. 87. H
 ad **Faciem** a sole maculatam. de reme. par. fac. 7°. 164. A
 ad **Faciem** impetiginosam, & rubram. de dynam. Sp. 35. E
 ad **Faciem** rubicundam faciendam. de med. fac. par. 7°. 164. A
Facies lentes a fabarum farina tolluntur. 1°. de ali. fac. 2°. 13. H
 in **Facies** lentes abstergit pepon. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
 ad **Facies** lenticulas. de med. fac. par. 7°. 174. E
 ad **Facies** rugas tollendas. de dyna. Sp. 25. G
 ad **Facies** varos. de reme. par. fac. 7°. 157. B
 ad **Faciem** exustam sanandam. de remed. par. fac. 7°. 164. A
 ad **Faciem** pruritum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
Facies bona boni est in malis ingetibus. 16°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 166. F
Facies mala, malu est in parvis malis. in 6°. de morb. vul. c. 2°. 3°. 166. F
Facies Hippocraticae exteriores causae. in prog. com. 1°. 4°. 191. G
Facies Hippocratis ex insomnia quo cognoscatur. in prog. c. 1°. 4°. 191. H
Facies Hippocratis non est in pituitoso mortuo, neque in plethorico. in
 prog. commen. 1°. 4°. 191. F
Facies Hippocratica nec in senio, nec in diutinis morbis, nec in terra fr-
 gida, nec in hyeme, nec in conditione frigida est admodum exitiosa. in
 progn. commen. 1°. 4°. 191. E
Facies Hippocratica quot modis poterit fieri, & non erit malum. in pro-
 gnost. com. 1°. 4°. 191. E
Facies Hippocratica cur fiat primis diebus. in prog. com. 1°. 4°. 191. E
Facies coloratio quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 170. G
Facies florida cum animi maerore, mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. G
Facies flammata cum sudore, mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. G
Facies rubores quibus eueniant. prae sag. exper. conf. Sp. 78. E
Facies rubedo

Faciei rubedo in longo morbo futurum abscessum significat. in 6^m. de morbo. vulg. com. 2°. 3^a. 163. F.
 Faciei colore rubro significatur sanguis à naribus, & abscessus post aures. in prog. com. 2°. 4^a. 171. A.
 Facies intumescit tibi in infantibus, & maximam & acutissimam vocem emittentibus. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. C.
 Facies & manus videntur inflari iratis. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 241. E.
 Facies inflatur, & rubescit ira. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 241. F.
 in Facie, & si sanguis non nunquam exuberet nigrioribus natura, non tamen euidenter apparet. in 6^m. de morbo. vulg. com. 2°. 3^a. 163. F.
 Facies affecta in capite noxam notat. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. B.
 de Faciei partibus, quæ intrinsecus afficiuntur, ubi agit Galenus. 4°. de locis affectis. 4^a. 21. F.
 Faciei morbus est canis. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. H.
 Facies quomodo resolutione infestetur. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. A.
 in Facie, & spiratione non resolutus, qui tamen alias partes resolutas habebat. 3°. de loc. affe. 4^a. 21. B.
 in Faciei partibus quæ amittitur sensus, et motus. 4°. de loc. af. 4^a. 22. H.
 Facies quando est cõnusa, unde sit affectio. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. D.
 Faciei partes quo modo fiant oblique. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. D.
 ad Faciei torturam, inclinationem, & spasmus secretorum. Sp. 102. D.
 in Facie eminentiarum remedia. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 160. E.
 Faciei fractura quo modo sanatur. intro. 1^a. 60. D.
 FACILLIMA magna inter se habent dñiam. 9°. de decr. 1^a. 279. F.
 à Facillimis incipiendum. 9°. de dec. Hipp. 279. F. 1^a. 280. A.
 Facillima vilissima sunt. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. F.
 Facile esse credit quod cupit quisq; de præcogn. ad Posth. 4^a. 218. E.
 Facilius est inuenire aliquid non animaduersum in iam factis, q̃ omnia à principio inculcate facere. 10°. de vsu pa. 1^a. 178. F.
 Facilitas tolerandi testimonii est recti iudicii. cõ. 4°. apho. 2°. Ex. 27. G.
 p FACERE motus explicatur, sensus per affici. 1°. de lo. af. 4^a. 7. D.
 Facere pertinet ad medendum. in 1^m. de morbo. vulg. com. 2°. 3^a. 112. A.
 Faciendum quomodo in edemate. 14°. meth. med. 7^a. 87. F.
 in omnibus quæ faciunt, & fiunt qd contingat. cõ. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E.
 Facti dimidium habet qui bene cepit. 6°. meth. med. 7^a. 42. E.
 FACTORVM memoria quid faciat. 5°. de san. tu. 2^a. 89. B.
 FACTRIX & efficax causa idem. de multitudine. 3^a. 77. B.
 FACULTAS quid significet. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. A.
 Facultas qd significet, & cõtra quæ distinguat. 1°. de simp. me. f. 5^a. 3. H.
 Facultas quid sit. de multitudine. 3^a. 77. B. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C.
 Facultas actu quid. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 2. C.
 Facultas in futuro quid. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 2. C.
 Facultas, & anima idem est. 9°. meth. me. 7^a. 58. H.
 Facultas & potentia idem. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 286. C.
 Facultates effectus esse totius in quouis corpore substantia. 3°. de tempe ramentis. 1^a. 22. B.
 Facultates aliquæ alijs mobiliiores. in 6^m. de morbo. vulg. cõ. 5°. 3^a. 188. D.
 Facultas principalis est spiritus. de hist. philo. Sp. 3. D.
 Facultatis essentia. 1°. de præ sag. ex puls. 4^a. 107. D.
 Facultas qualibet est in relatione. 1°. de natur. facul. 1^a. 291. D. de multitudine. 7^a. 77. C.
 de Facultatibus primus Hippocrates recte dixit, post eum Aristoteles recte interpretatus est. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H.
 de Facultatibus vnũ librum fecit Heras. 1°. de cõp. me. per ge. 5^a. 216. E.
 Facultas quæ plãtas, & animalia fingit, nõquã sinit. de fœ. fo. 1^a. 324. F.
 Facultas fingens plantas & animalia omnes partes simul fingit. de fœ. tum form. 1^a. 324. F.
 Facultas seminis procreatrix quid. de hist. philo. Sp. 9. H.
 Facultatibus anima idonei corpus pparat natura. 2°. de sem. 1^a. 337. C.
 Facultates proprie corporis quatuor. 3°. de temp. 1^a. 22. B.
 Facultates quæ nos gubernant considerandæ sunt. 3°. de decr. 1^a. 241. B.
 Facultates quæ nos regunt, unde inueniuntur. de fœt. for. 1^a. 324. C.
 Facultates oēs q̃ vult scire, debet scire oia organa. 1°. de na. fa. 1^a. 292. F.
 Facultas qualibet exigit instrumenta. 1°. de caus. pul. 4^a. 87. B.
 Facultas, & instrumenta. 3°. de præ sag. ex puls. 4^a. 118. A.
 Facultates quatuor sunt in singulis organis. 3°. de na. fac. 1^a. 305. G.
 Facultatum doctrinæ principium quod. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F.
 de Facultatibus exterioribus librum fecit Andromachus. 3°. de cõp. medicam. per ge. 5^a. 235. D.
 Facultates intrinsecæ obtinēt vim causæ, et artificis. & voc. inst. 1^a. 106. C.
 Facultatum intrinsecarũ aliæ naturales, aliæ animales existunt. de voc. instru. diff. 1^a. 106. C.

de Facultatibus naturalibus librum qui non legit, frustra de victu acut. torum legit. de vict. rat. in morbo. acu. com. 1°. 7^a. III. H.
 de Facultatibus naturalibus sermo communis. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. B.
 Facultates naturales agunt absque electione. de voc. instr. diff. 1^a. 106. C.
 Facultas arteriarũ, nervorũ, et venarũ est diuersa. de multi. 3^a. 77. A.
 Facultates naturales habet mēbrana, qm̃ nutriunt. 2°. met. me. 7^a. 12. G.
 inter Facultates naturales attractio ē maxime p̃cipua. in tim. 1^a. 290. C.
 Facultates in nobis habemus, quæ ṽsci, bibere, & respirare doceat. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 62. G.
 Facultates docent opera. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. D.
 Facultas indicat cibi qualitatem et quantitatem. & opt. secta. 28. H. 1^a. 29. A.
 Facultates quatuor habet pars qualibet. 8°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 194. A.
 Facultates quatuor pro munere nutriendi. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. F.
 Facultas nutriens quid agat. in 6^m. de morbo. vulg. com. 5°. 3^a. 188. B.
 Facultas quæ expellit quod est præter naturam, adest omni particula. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. D.
 Facultatis facientis humores, iterum fons est, & veluti focus ardens. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. E.
 Facultas naturalis incrementum facit. in 6^m. de morbo vulgaribus, cõmentario. 2°. 3^a. 169. E.
 à Facultate naturali fit indicatio. 4°. de præ sag. ex puls. 4^a. 112. D.
 Facultates animarũ Plato vocat animarũ species. in tim. plat. 1^a. 287. D.
 Facultates animæ tres vt dicantur Galeno nõ placet, sed tria principia. in tim. Plat. 1^a. 287. D.
 Facultates humanæ animæ tres, rationalis, irascibilis, concupiscibilis; substantia vna. in tim. Plat. 1^a. 287. C.
 Facultates in nobis tres ad artes constituendas. de ijs quæ in medicatrina sunt, com. 1°. 7^a. 159. H.
 Facultas animalis nõ ois à voluntate pficiscit. de voc. inst. diff. 1^a. 106. C.
 Facultatis proprius motus quomodo inueniendus est. 1°. de mot. mus. 1^a. 310. H.
 Facultas animalis nisi adiunxerit musculum nunquam perfecte flectere tur. 1°. de motu musc. 1^a. 311. H.
 à Facultate animali fit vox. de voc. instr. diff. 1^a. 106. D.
 Facultas vocis artifex quid. de hist. philo. Sp. 9. H.
 Facultas vitalis vocatur vis animosa. 9°. meth. me. 7^a. 58. H.
 Facultas animosa vocatur vis vitalis. 9°. meth. me. 7^a. 58. H.
 Facultas vitalis unde cognoscatur. 4°. de præ sag. ex puls. 4^a. 121. G.
 Facultas vitalis quid indicet. de vict. rat. in morbo. acut. com. 1°. 7^a. 115. C.
 Facultate voluntaria & vitali potior est ad febres vis concoctrix. 10°. methodi medendi. 7^a. 70. A.
 Facultatis differentia, robur, & imbecillitas. 1°. de cau. puls. 4^a. 87. B.
 Facultatis, & caliditatis crescentis pulsus. 1°. de caus. pul. 4^a. 88. H.
 Facultatis robur unde accipitur. de theria. ad Pifõ. 5^a. 90. E.
 ex Facultate robusta, & calore deficiente pulsus. 1°. de cau. p. 4^a. 89. A.
 Facultatis validæ peculiaris ē celeritas pulsus. 3°. de cau. pul. 4^a. 99. C.
 Facultatis maioris pulsus, qualis. 1°. de cau. puls. 4^a. 90. E.
 Facultas valens est causa continens pulsus vehementis. 1°. de causis pul. suum. 4^a. 88. C.
 Facultas infirma est cã continens pulsus languidi. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. C.
 Facultatis debilitas ē intemperies. 1°. de præ sag. ex puls. 4^a. 107. E.
 Facultatis imbecillitas unde accipitur. de theria. ad Pifõ. 5^a. 90. E.
 Facultatis imbecillitatem significat partium grauitas. in prognostica. commenta. 2°. 4^a. 198. F.
 Facultatis imbecilla pulsus, qualis. 1°. de præ sag. ex puls. 4^a. 107. C.
 Facultati imbecilla peculiaris est crebritas pulsus. 3°. de caus. 4^a. 99. C.
 Facultas ibecilla cũ arteria dura quales faciat pulsus. 1°. de ca. 4^a. 89. H.
 Facultas ibecilla cũ arteria molli quales faciat pulsus. 1°. de cau. 4^a. 89. H.
 Facultatis infirma & vsus maioris pulsus. 1°. de cau. pul. 4^a. 90. E.
 Facultatis substantia noxa, quæ. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. F.
 ob Facultatis offensionem alia atq; alia pulsuum inæqualitates oriuntur. 2°. de caus. pul. 4^a. 91. H.
 Facultas quomodo dissoluatur. de puls. ad tiro. 4^a. 44. F.
 Facultas quomodo degranatur. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G.
 Facultas onerata, & facultas ibecilla quomodo differat. 3°. de cau. 4^a. 99. B.
 Facultas imbecilla, & facultas onerata quomodo differat. 3°. de cau. 4^a. 99. B.
 Facultatis satiscientis pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G.
 Facultatis depresso pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 44. G.
 Facultatis dissoluta à penuria pulsus. de pul. ad tiro. 4^a. 44. G.
 Facultatis concitata pulsus qualis. 4°. de cau. pul. 4^a. 103. H.
 Facultatis ruentis pulsus qualis. 4°. de caus. pul. 4^a. 103. H.
 FACULTATES simplicium non ignoranda. 3°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 230. B.

Facultates ex substantia temperatura. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Facultates simplicium, quæ primæ, quæ secundæ, & quæ tertiæ. 6°. de
 comp. med. per ge. 5°. 258. B
 Facultates secundas et tertiæ qrit, & numerat. 5°. de sim. me. f. 5°. 32. A
 Facultates secundæ ac tertiæ quæ sint. 5°. de simp. me. fa. 5°. 32. A
 Facultates secundæ quæ sint. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 141. G
 Facultates medias habentia pharmaca cur excogitata. 6°. de compositio. me. sec. loc. 5°. 168. A
 Facultatis essentiam nolunt posse cognosci sceptici & empirici. 1°. de sim. pli. med. fac. 5°. 2. D
 Facultatis experimentum unde sumendum. 1°. de simp. me. fa. 5°. 2. D
 Facultas medicamenti colligenda est euidenter ex apparentibus, et unde. 1°. de simp. me. fa. 5°. 3. G
 Facultas quomodo ab externis sumenda. 1°. de simp. me. fa. 5°. 3. H
 ex Facultatibus dissidentibus compositum ascititiam quandam naturā
 sortitur ab extremis alienam de pissana. 2°. 47. F
 Facultates rerum qui quærent, non considerant accidentia, vt colores,
 & odores. 2°. de simp. me. fa. 5°. 16. E
 Facultate vniuersali cognita in particulares vsus facile deuenim. 11°.
 de simp. me. fa. 5°. 81. D
 Facultate quadam trahunt siccum sibi conuenientem medicamenta nati
 ua. de theria. ad Pifo. 5°. 90. G
 Facultates à proprietate substantiæ sola experientia cognoscuntur. 9°.
 de simp. med. fac. 5°. 67. A
 Facultates contrarias multa habent. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Facultates contrariæ unde indicantur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. H
 Facultates valide sibi sibi qualitate totū corp⁹ imutāt. 1°. de se. 1°. 335. A
 Facultates corruptionem inducētes attrahere potest cucurbitula. de cu-
 cur. scarif. 6°. 3. F
 Facultas virulenta vbi extrinsecus inciderit, scarificatione vimur. de
 cucurb. scar. 6°. 3. F
 ad Facultates quatuor cibi i qua; parte pertinet seruari plenitudine.
 de multitudine. 3°. 77. E
 Facultas contentrix à Stoicis orta. de multitudine. 3°. 77. C
 in Facultate contentrice cōtinēs, & contentū de multitudine. 3°. 77. C
 ad Facultatem pertinet rumpi vas plenitudine. de mul. 3°. 77. E
 cuius Facultatis opera sint oscitatio, sternutatio, tussis, pandiculatio,
 & singultus. 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
 Facultatis & morbi simul opera sunt torpentium motus & tremor. 2°.
 de symp. caus. 3°. 19. F
 FÆCVLA quid. de simp. med. Sp. 84. D
 Fecula adurit. introd. I. fa. 58. B
 Fecula causticis miscetur. de simp. med. Sp. 84. D
 Feculę meminit. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 131. A
 FÆX in vinis crassioribus solet subsidere. cō. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Fex est crassum vini. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. D
 Fex aceti non est caloris expers. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. D
 Fex vini vnum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 129. D
 Fex vini Italici. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 270. G/H
 Fex vini Rhodij. 1°. de comp. me. se. lo. 5°. 128. F
 Fex vsta & non vsta quo modo differant. 3°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Fex non vsta frigida est & sicca. 3°. de nat. fa. 1°. 301. H
 Fex non vsta valet vt terra figuraris. 3°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Fex vsta medicamentum est maxime acre. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 131. A
 Fex vsta vrit carnem, liquat, & corrumpit. 3°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Fex vini vsta. 10°. de comp. me. sec. loc. 207. D/308. B/7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. B
 FÆX croci. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. G
 Fex vnguenti irini repurgās, & extergēs. 1°. de cō. me. se. lo. 5°. 129. H
 Fex vnguenti malabathrini. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 178. D
 FÆCI vini recte assimilatur niger sanguis. 14°. meth. me. 7°. 89. D
 Fex sanguinis inferius residēs melācholia appellat. & ana. vii. Sp. 50. H
 vt. Fex sanguinis est atra bilis. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Fecem siue sanguinem melancholicū cōtinet splen. de ana. vi. Sp. 50. A
 Fecem sanguinis splen ad se trahit. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
 Fecibus vini similis humor hepaticus qñ deiciatur. 6°. & lo. aff. 4°. 36. E
 Fecem humorum ex corpore mūdificās medicamētum. secret. Sp. 101. G
 Feces expellens per vrinam medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 vt. Fex vini humor in quibusdam apostematibus inuentus. 14°. metho-
 di medendi. 7°. 90. E
 Feci similia quandoq; vñr in abscessibus. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 105. B

FÆCES retinet longaon quatuor lacertis. de anat. vii. Sp. 50. E
 Feces excernere quid. de vena seft. aduers. Eras. 6°. 7. C
 Feces cur deorsum purgantur. de voc. instr. diff. 1°. 106. F
 Fecum effluxus inuoluntarius quid, & cuius potentia vitii. 2°. de sym-
 ptomatū causis. 3°. 19. G
 Fecum retentio quid, & cuius potentia vitii. 2°. de symp. ca. 3°. 20. B
 Feces obdurantes causa, quæ in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 193. D
 FAGVS, & ilex roboris genera. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. E
 Fagus est planta agrestis. 2°. de alimen. fac. 2°. 21. H
 Fagus arbor frigidissima, & siccissima. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. F
 Fagus est acerbus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. C
 Fagi fructus semper acerbi sunt. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. E
 Fagus vehementius adstringit robore. 6°. de simp. med. fa. 5°. 46. E
 FALERNVM vinum celebratissimum. de atten. vic. 2°. 46. D
 Falernum vinum super omnia alia vina. 12°. meth. me. 7°. 76. E
 Falernorum vinorum differentia. 12°. meth. me. 7°. 76. E
 Falernum vinum duplex. de theria. ad Pifo. 95. F/1°. de anti. 5°. 101. C
 Falernum vinum, quale. de bon. & vitio. suc. 38. C/4°. de sanitate tuen-
 da. 2°. 85. G/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. C
 Falernum dulce & flauum. 6°. meth. me. 7°. 38. E
 Falernum vinum flauum, tenue. de atten. vic. 2°. 44. G
 Falernum dulce cognouit Galenus cum primum gustasset Roma, ex ijs
 quæ audierat. 1°. de dign. puls. 4°. 70. H
 Falerni dulcis species est vinū Hippodamantiū. 12°. meth. me. 7°. 76. H
 Falernum vinum austerum. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 140. A
 Falernum vinum est probatissimi succi. de bon. & vitio succ. 2°. 38. D
 Falernum vinum valde calefacit. 7°. meth. me. 7°. 44. B
 Falernum pluribus annis durat bonum. de vinis. Sp. 76. G
 Falernum descriptum secundum etates in fidelij. 1°. de anti. 5°. 101. G
 Falernum viginti annorum. 1°. de anti. 5°. 101. G
 Falerno conficitur theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. G
 Falernum omnibus antefat in antidotis. 1°. de anti. 5°. 101. C
 Falernum quod eligendum protheriaca. 1°. de anti. 5°. 101. C/G
 Falerno si careas quale vinū esse debeat ad theriacā. 1°. de ant. 5°. 101. H
 Falernum vetus non debet ingredi theriacam. 1°. de anti. 5°. 101. C
 i Falerni speciei multa vina à vini magistris cōcinant. 1°. & ant. 5°. 106. H
 Falerno comparatur vinum Tmolites. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 cū Falerno contendit vinū Surentinū præstantia. 1°. de ant. 5°. 100. H
 Falernum est dandum phlegmaticis, & frigidis complexionē, vel frigi-
 dum acruatibus humorem, vel ociose viuētibz, vel existentibus
 in hieme, vel constitutione frigida, & humida. Sp. 76. H
 ex Falerno vino sumendum far seni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Falernum Faustianum optimum seni, qui à balneo vti vino dulci velit.
 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Falernum vinū cū synope ex crudis humoribus. 12°. met. me. 7°. 76. E
 Falernum vinum non est idoneum biliosis vel natura, vel alia causa. de
 bo. & vitio succ. 2°. 38. E/de vinis. Sp. 76. G
 Falernum non est dandum eis qui solis æstu aut via incaluerit. Sp. 76. G
 Falernum pingue. 2°. de anti. 5°. 111. H
 Falernum vinum. 2°. de anti. 112. C/3°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 148. G
 Falerni vini fit mentio. 2°. de anti. 117. A/120. F/2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 179. F
 140. C/4°. 155. E/H/157. B/7°. 5°. 179. F
 FALLERE qui se se non vult, nec ab alio falli, quo modo agere debeat.
 1°. de temperamentis. 1°. 13. E
 Fallere qui vult alios, & non falli quid agere debet. 9°. de dec. 1°. 279. B
 FALSVM differt ab eo quod sensu caret. 2°. de dec. Hipp. 1°. 238. C
 Falsum esse & ridiculum esse differunt. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. E
 Falsum omne non est deidendum. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. E
 ex Falsis verum non contingit inueniri. 3°. de crisi. 4°. 142. C
 Falsa quibus dicenda in morbis. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
 FAMA quibus sit impedimento. 7°. met. me. 7°. 43. B
 FAMESCERE quid dicamus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 13. G
 FAMES multipliciter accipitur à Galeno. cō. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 cū Fame totidē species habet appetitus potus. 1°. de symp. cau. 3°. 18. A
 Fames quid sit. 1°. de symp. caus. 3°. 18. D
 Fames multiplici de causa fit. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Fames naturalis quo modo fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. A
 ꝑ Famem inducenda oris ventriculi quinque symptomata. 1°. de sym-
 ptomatū causis. 3°. 18. A
 ad Famem facit non parum frigiditas. 1°. de symp. caus. 3°. 18. B
 contra Famem cur facit caliditas. 1°. de symp. caus. 3°. 18. B
 Famem non possunt tolerare pueri, præsertim qui inter ipsos sunt vñr
 diore

diore. commenta. 2°. apbo. 65°. Ex. 6. G
 famelici faciunt ex acida pituita redundante. de mul. 3°. 82. F
 Fame qui premantur. de mul. 3°. 81. G
 Fame qui possunt cruciari. 8°. meth. me. 7°. 54. F
 Fame & siti affligendum est animal incidendum aut scarificandum. de mot. man. & obs. Sp. 70. D
 Famem tolerandi facilitas in senibus est in non appetendo, & nihil inde mali sustinendo. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. G
 Famem adhibere conuenit carnes humiditas habentibus. commentario. 7°. aphorismo. 60°. Ex. 59. C
 Fame quo modo mediocritas consideranda ex venarum angustia & laxitate. 2°. de temp. 1°. 18. C
 Fames iniungenda non est biliosis. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 136. C
 ubi Fames, laborandum non est. de victus ratione in morbis acutis, cō men. 2°. 7°. 124. G / com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 in Fame diutina quid contingat. 3°. de sa. tu. 2°. 80. D
 Fames longi temporis siccitatem facit. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 Fames exccat corpora. cō. 2°. aph. 16°. 12. G / cō. 7°. aph. 60°. Ex. 59. C
 Fames facit conuulsionem ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F
 Fame qui gracilescunt. 8°. meth. me. 7°. 54. F
 Fame peremptes accedunt ad veram tabem. de marc. 3°. 46. H
 Famem qui biduo patientes febricitabant. 10°. meth. me. 7°. 62. H
 à Fame feri febrem ratione probatur. 10°. meth. me. 7°. 72. H
 Fame, labore, & siti mutatur vrina. 10°. de simp. me. fa. 5°. 74. G
 Famem magnam remittere eandemq; prostratam excitare potest theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 98. F
 propter Famem non decet vehementer insatiabiliterq; impleri. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 53. C
 Fame vexatis vinum non conuenit. de bon. & vit. suc. 2°. 38. E
 Fames vehemens est in morbis longis, in quibus ager est euasurus. cō. 7°. aphorismo. 6°. Ex. 54. D
 Fames in quibus capitis doloribus cōuenit. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135. D
 FAMES morbus qualis sit. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Fames ingens, id est bulimos, quæ. fin. med. Isa. 47. D
 Fames canina quæ, & quomodo. 1°. de symp. caus. 3°. 18. B
 Fames canina quæ, & quo humore fiat. 1°. de symp. caus. 3°. 18. B
 Fames canina vnde pcedat, & quo sanetur. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Famis canine pulsus quales. 4°. de cau. pul. 4°. 103. C
 citra Famem quomodo comedatur auena. 1°. de alimen. fa. 2°. 13. C
 in Fame extrema fiunt panes ex auena. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 in Fame ob malos cibos quæ contingant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Fames, lege Inedia.
 FAMILIARIA assimilantur. 3°. de simp. me. fa. 5°. 17. H
 Familiaritates rerum oriuntur à totius substantiæ proprietate. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
 Familiaria & cognata sine dolore retinentur. 5°. de vsu par. 1°. 145. G
 Familiaria siue cibaria, siue medicamenta sumi debent in intrinsecis vlcibus. 4°. meth. me. 7°. 28. H
 FAMVLIS quidā confringebant dentes. de cog. cur. ani. mor. 2°. 51. H
 FAR, quod Zeam vocant. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. A
 Far Clusinum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 185. E
 Far quo modo coquatur. de art. com. 2°. 7°. 266. G
 Far preparatur vt ptiſſima cum paulo aceti, presertim si adsit cruditas vel in venis, vel in toto corpore. 4°. de san. tu. 2°. 84. E
 Farri acetum, & porrum addenda. 4°. de san. tu. 2°. 84. F
 Far est boni succi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Far cum mulso est boni succi. 5°. de sa. tu. 2°. 90. G
 Far cum mulso non facile putrescit. 5°. de san. tuen. 2°. 90. G
 Far cum melle, & aceto quando sumendū seni. 5°. de san. tu. 2°. 92. D
 Far in imbecillum ventriculum demissum ab eo non superatur. 3°. de tēperamentis. 1°. 23. G
 à Farris multo esu cauere debet senex. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 FARFIMA, id est sterco columbinum. de ocul. 7°. 190. E
 FARINAE pars crassior quæ vocetur. in prog. com. 2°. 4°. 200. E
 Farina trita lenta apparet ob liquoris admixti crassitiem. 1°. de alimen. torian facultatibus. 2°. 12. B
 ex Farina non separata à fursure panes medij. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. G
 Farina pura calida est & humida. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. B
 Farina multi fursuris generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 de Farina crassa panis est cibus medius. de diff. cont. Sp. 75. B
 Farina elixata, victus Alexandrinorū. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 107. E
 ex Farina & aqua potio datur suisbus. 3°. de nat. fac. 1°. 303. D

Farinæ quæ non moueant pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Farinæ quæ exiccant, & quomodo. 5°. de simp. me. fa. 5°. 33. H
 Farinis quibus vsus est Galenus in nervorum vulneribus. 3°. de compo. med. per ge. 5°. 229. H
 ex Farina, oleo, & aqua cataplasma concoquens. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7°. 105. C
 ex Farina, oleo, & aqua, cataplasma pro inflammatione ad pus ducendum. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 102. A
 Farina Alba in linimento. de marc. 3°. 48. B
 Farina Alicæ. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 161. C
 Farina Antiqua generat atram bilem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Farina Ciceris excalfacit & exccat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina Erui, qualis. 3°. meth. me. 7°. 18. A
 Farina erui moderatissime detergit. 8°. meth. me. 7°. 52. H
 Farina erui excalfacit, & exccat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina erui valde exccat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. E
 Farina erui carnem explet. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. B
 Farina erui sarcotica est. 3°. meth. me. 16. G / 7°. 18. A
 Farina erui vlceri cauo conuenit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 218. G
 Farina erui cephalica est. 6°. meth. me. 7°. 42. B
 Farina erui leuat à putrefactione in nervo vulnerato. 6°. meth. me. 7°. 37. F
 Farinæ erui meminit. 6°. meth. me. 7°. 38. G
 Farina Fabacea, qualis. 3°. meth. me. 7°. 18. A
 Farina fabacea euaporat & extergit. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina fabarum moderatissime detergit. 8°. meth. me. 7°. 52. H
 Farina fabacea tantum extergit, non etiam meatus farctū liberat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. B
 Farina fabarū ad detergendas maculas in balneo. 1°. de alim. f. 2°. 13. H
 Farina fabarum faciei lentes tolluntur. 1°. de alim. fa. 2°. 13. H
 ex Farina fabacea cataplasma. 6°. meth. me. 7°. 38. G
 Farina fabacea carnem producit. 3°. meth. me. 7°. 18. A
 Farina fabacea tenuissima. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. B
 Farina fabarū p farina orobi vel lolij. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. A
 Farina Fæni græci excalfacit. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina de Germano id est ligine. de dyn. Sp. 31. E
 Farina Hordeacea qualis. 3°. meth. me. 7°. 18. A
 Farina hordeacea euaporat, & extergit. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina hordei moderatissime detergit. 8°. meth. me. 7°. 52. H
 Farina hordeacea tantum extergit, non etiam meatus farctū liberat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. B
 Farina hordei fouetur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. A
 Farina hordei in emplastro apponenda est in principio inflammationū. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. F
 Farina hordei non triticea, & mel pro phlegmone coquenda. 13°. meth. medendi. 7°. 81. C
 ex Farina hordeacea cataplasma erysipelati ex vlcere conuenit. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 102. A
 Farina hordeacea herpeti exedeti cōuenit. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 102. C
 p Farinam hordei phlegmones curatio dolorem lenire studentis est, nō medentis. 4°. meth. me. 7°. 27. E
 ex Farina hordeacea, & hydreleo cataplasma ad crustas excidentis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
 Farina hordeacea plurimum resoluit. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105. E
 Farina hordeacea quando adest pus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
 ex Farina hordei cataplasma ad mouendū pus. 4°. meth. me. 7°. 27. D
 ex Farina hordei, aqua, & oleo cataplasma ad cito pus mouendum. 4°. methodi medendi. 7°. 27. D
 Farina hordei cruda & aqua in his qui citissime suppurari debet. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. D
 Farina hordeacea suppurationē phibet. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. C
 Farina hordeacea carnem producit. 3°. meth. me. 7°. 18. A
 Farina hordeacea cum lixiuio leuat à putrefactione in nervo vulnerato. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Farina Hornotina, quæ. de arti. com. 2°. 7°. 266. F
 Farina Lolij excalfacit, & exccat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina lolij valde exccat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. E
 pro Farina lolij farina fabarum. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. A
 Farina Lota, quæ. de arti. com. 2°. 7°. 276. G
 Farina Lupinorum resiccit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina lupinorum lumbricos expellit. de simp. med. Sp. 86. C
 ex Farina Macerata cataplasma. de arti. com. 2°. 7°. 267. H
 Farina ex Milio non lenta. 1°. de alim. fa. 2°. 12. A

Farina milij reficcat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Farina Ochri ex calcificat & exsiccat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 ex Farina Orobi & oxymelite cataplasma. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 102. D
 cum Farina orobi, vel lolij oxymel ad putrescentia valet. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 106. H
 Farina orobi cum melle crustas optime dirumpit. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7°. 107. B
 p Farina orobi farina fabarum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. A
 Farina Panici reficcat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. A
 Farina Polentæ. 4°. de comp. me. se. lo. 153. E/9°. 5°. 204. A
 Farinæ polentæ flos. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 157. D
 Farinæ de Sigale. de dyna. Sp. 31. G
 Farina ex Tithimalli lacte. de reme. par. fac. 7°. 164. G
 Farina Tritici quot indigeat, si bonum nutrimentum facere debeat. 1°. de alimen. fac. 2°. 11. B
 Farinæ copia triticum probatur. de bon. & vitio succ. 2°. 36. G
 Farinæ multum facit triticum præstantius. de bon. & vitio suc. 2°. 36. G
 Farinæ minus facit triticum deterius. de bon. & vit. succ. 2°. 36. G
 Farina triticea chondrus siccior. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. D
 Farina triticea est emplastica. de simp. me. fa. 5°. 8. H
 Farina triticea fluxionibus aduersatur, & emplastrum ex illa. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 101. G
 Farinæ triticeæ cataplasma, quale. 5°. de simp. me. fa. 32. C/ 5°. 34. A
 ex Farina triticea cataplasmata emplasticam constitutionem habent. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. B
 ex Farina triticea, vel hordeacea, cataplasma. 13°. meth. me. 7°. 81. B
 Farina triticea cum aqua maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Farina triticea plurimum suppurat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. E
 Farina triticea multum suppurat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. G
 ex Farina triticea, & oleo, & aqua cataplasma citius ad suppurationem perducit, quam quod ex pane. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. C
 Farina triticea cum caricarum decocto & oleo mire suppuratoria est. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 146. F
 ex Farina triticea cataplasmata quo modo moueant pus. 5°. de simpli. medic. facul. 5°. 33. B
 Farina triticea cum oleo putrefacit. 6°. meth. met. 7°. 37. F
 FARINAE similis hypostasis quid significet. de vrinis. 4°. 124. F
 Farina hordei similis subsidet in vrina qd signat. 1°. de cris. 4°. 130. D
 Farinæ crassiori simile subsidens in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 121. F
 Farinæ crassioris specie hypostases quid significant. de vrine significatio. ne ex Hippocrate. 78. F/ quas. in Hipp. Sp. 113. D
 vt Farina sedimentum crassum quid significet. in pro. cō. 2°. 4°. 200. E
 veluti Farina crassior quibuscunque febricitantibus in vrinis sunt sedimina, longam fore egritudinem significat. cō. 7°. aph. 31°. Ex. 56. C
 Farinæ parti crassiori si familia quedam in vrinis appareat, letales sunt de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 FARINGES vocat glandulas. de anat. parua. Sp. 42. H
 FASCIÆ dicuntur subligamina ab Hippocrate. de ijs, quæ in med. fiunt, commen. 3°. 7°. 214. E
 Fasciarum distantie, & differentie de fascijs. 7°. 293. F
 Fasciæ sunt diuerse pro pueris, & pro iuuenibus. de ijs, quæ in med. fiunt, commenta. 2°. 7°. 210. C
 Fasciarum differentia ex longitudine. de fascijs. 7°. 293. F
 Fasciarum longitudo. de fract. com. 1°. 7°. 228. H
 Fascia pro ossibus fractis deligandis debet esse longa. 6°. me. m. 7°. 40. H
 Fasciarum differentia ex latitudine. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ non sint admodum latae. de fract. com. 1°. 7°. 229. A
 Fascia quibus ossibus fractis deligandis lata, & quibus angusta circumponi debeat. 6°. meth. me. 7°. 40. G
 Fascia quando stricta esse debet in fractis ossibus. 6°. met. me. 7°. 40. H
 Fasciarum differentia ex structura. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciarum longitudo, et latitudo quæta. de ijs quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 214. F
 Fasciarum differentia ex habitu. de fascijs. 7°. 293. F
 Fasciarum ex materia differentie. de fascijs. 7°. 293. F
 Fasciæ ex quibus esse debent. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. A
 Fascia si ex linteis fiat, quo modo linteis fragi debeat & fascijs. 7°. 293. H
 Fasciæ in longitudine linteis factæ victu firmiter tenent. & fascijs. 7°. 293. H
 Fasciæ quales esse debent. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. H
 Fasciæ quales debent esse secundum Hippocratem. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ debent esse muuæ, & cur. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ sui coloris esse debent & cur. de fascijs. 7°. 293. G

Fasciæ cur debeant esse tenues. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ cur molles esse debeant. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ leues esse debent, ne onere infestent. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ cur debeant esse sine suturis inæqualibus. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ cur debeant esse sine eminentijs. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciæ plica equalis, & inæqualis. de ijs quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 205. E
 in Fascijs quæ cauenda. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. F
 in Fascijs quid significet caput. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 210. C
 à Fasciarum capite altero incipit vinculum aliud, aliud ab utroque. de fascijs. 7°. 293. H
 Fascijs abundant vincientes. de fascijs. 7°. 293. G
 Fasciationum differentia. de fract. com. 3°. 7°. 244. F
 Fascijs quomodo vti debes in deligando. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 236. H
 Fasciæ quo modo debeant imponi. de fract. com. 1°. 7°. 227. H
 Fascijs quomodo deuiuciendum sit. de fascijs. 7°. 294. B
 Fascijs duobus ad ligandum vtitur Hipp. de fract. com. 1°. 7°. 228. C
 Fascijs duabus vti consuevit Galenus. de fract. com. 1°. 7°. 228. H
 in Fasciando cōpressio vehemens quid faciat. de fract. com. 1°. 7°. 229. E
 Fasciant infantes in Aegypto. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Fascijs cur ligandus infantulus. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. A
 in Fascijs cur pueri detineantur. 2°. de motu mus. 1°. 315. F
 Fasciæ non sinunt fieri lata corpora. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 in Fascijs potest committi error. de caus. mor. 3°. 8. F
 ob Fascias mulieres gibbæ ante aut retro. de caus. mor. 3°. 8. G
 Fascia potest prohibere inflammationem. introd. Isa. 60. F
 Fasciarum circumactio in fritione cur fiat. 3°. de san. tuen. 2°. 77. D
 Fasciarum circumiectio circa ventrem, vel dorsum, vel lumbos in fritione. 3°. de san. tuen. 2°. 77. D
 Fasciatio Ascia dicta, vnde dicta. de fract. com. 3°. 7°. 244. F
 Fasciæ Cancris dictæ siue in quatuor partes scindantur, siue in sex, siue in octo. de fascijs. 7°. 293. F
 Fascia quæ facit Cincinnorum imaginem. de fascijs. 7°. 293. E
 Fasciola quæ dicitur Cingulum. de fascijs. 7°. 293. C
 Fasciæ Glomeratæ quæ sint. de fascijs. 7°. 293. F
 ex Fascia glomerata auris. de fascijs. 7°. 298. FG
 Fascia glomerata duplex in vtrâque partem ducta à superiori parte dorsum. de fascijs. 7°. 303. D
 Fascijs glomeratis fracta vulnera viciuntur. de fascijs. 7°. 293. F
 ex Fascia Lata triū capitū opiculū vocat & newasæ. & fasciæ. 7°. 294. H
 Fasciæ Scissæ sunt quæ ex vno linteis extremis partibus, vel alibi scisso consciuntur. de fascijs. 7°. 293. F
 Fascia quæ inuenit Zona nomen. de fascijs. 7°. 304. D
 Fasciæ quibus plerunque vulnera obligamus. de fascijs. 7°. 293. G
 Fascia ad obuoluendum vniuersum caput. de fascijs. 7°. 294. H
 Fasciæ ad capitis vulnera. de fascijs. 7°. 293. F
 ex Fascia glomerata longa ad frontem, & regionem quæ inter supercilium est. de fascijs. 7°. 300. A
 ex Fascijs tribus ad malas iunctura. de fascijs. 7°. 299. H
 ex Fasciolis binis nasus. de fascijs. 7°. 298. E
 ex Fasciolis tribus accipiter ad nasum. de fascijs. 7°. 298. F
 ex Fasciolis binis accipiter ad nasum. de fascijs. 7°. 298. F
 ex Fasciolis duabus funda ad nasum. de fascijs. 7°. 298. C
 ex Fasciolis tribus funda ad nasum. de fascijs. 7°. 298. C
 Fascia glomerata ad nasum. de fascijs. 7°. 298. G
 Fascia glomerata ad labrum superius. de fascijs. 7°. 300. D/ eadem à medio orsa. E
 Fascia glomerata labrum inferius. de fascijs. 7°. 300. C/ eadem in vtrâque partem ducta. C/ alia/ D.
 Fascia glomerata ad cubitum. de fascijs. 7°. 304. H
 Fascia assuta ad mammam. de fascijs. 7°. 303. C
 Fasciæ assutæ, quæ. de fascijs. 7°. 293. F
 Fascia glomerata ad mammam. de fascijs. 7°. 303. B
 Fasciæ quibus vtitur venatores ad crura defendenda. de fascijs. 7°. 293. G
 Fascijs duabus quo modo malagmata applicanda. 9°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 199. F
 FASCICVLVS quantus duobus digitis apprehendi potest. 7°. de cōp. med. secun. loc. 5°. 187. A
 Fasciculus manipularis. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 203. A
 Fasciculus. de med. fac. par. 7°. 171. G
 Sp. 71. E
 FASEOLI sunt humidi. de dissol. cont. Sp. 71. H
 Faseoli cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 71. F
 Faseoli inflant ventrem. de dissol. cont. Faseoli

Faseoli tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
*Faseoli tarde digeruntur propter multitudinem inflationis. de dissolutio-
 ne continua.* Sp. 37. D
*Faseoli nutriunt eum qui digerit illos nutrimento multo. crasso. de disso-
 lutione continua.* Sp. 73. E
FASTIDIUM numeratur inter casus. com. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
*Fastidium patitur stomachus, si oppilationem patiuntur intestina, venæ
 mesaraica, hepar, & id genus. de anat. viii.* Sp. 49. C
Fastidium in vetriculo notat cholera peccare. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
*Fastidium fit laeso ore ventriculi in mulieribus gravidis. commenta. 5°.
 aphorismo. 61°.* Ex. 43. E
*cū Fastidium patiuntur mulieres menstruīs suppressis, tunc se concepissē
 se conijciunt. com. 5°. apho. 61°.* Ex. 43. E
Fastidium saepe in febribus ardentibus in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 143. G
cū Fastidio exacerbari, malum in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 175. A
*Fastidium cibi in morbo diurno, & deiectiones syncera, malum. com-
 menta. 7°. apho. 6°.* Ex. 54. C
Fastidia morborum horectis rebus curantur. de dyna. Sp. 19. A
Fastidiosis danda phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
Fastidium tollit hydropoton. de dyna. Sp. 32. D
Fastidio stomachi prodest omphacemeli. de dyna. Sp. 22. C
Fastidium tollit mel solum. de simp. me. fac. Sp. 87. B
Fastidium auertit sal. de simp. me. fa. Sp. 90. A
FASTIDIOSVM quid importet in 3^m. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 139. C
*Fastidiosi a bile, id est appetitū carentes in 1^m. de morbis vulgaribus, cō
 mentario. 3°. 3°. 123. B*
Fastidiosi qui vocati in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 107. H
Fastidiosi dupliciter in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 175. B
Fastidiose mulieris casus in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 125. B/ 3°. 126. H
FATVM quid, & an res fiant saro. de hist. philo. Sp. 5. D
FATVITAS quid in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 177. D
Fatuitas symptoma cerebri refrigerati. 4°. de præs. ex puls. 4°. 120. G
Fatuitas ex refrigeratione. 2°. de symp. cau. 3°. 24. B
Fatuitatem quæ medicamēta frigida faciunt. 2°. de symp. cau. 3°. 24. B
Fatuitas ex morbo regio mala in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 167. F
Fatum aiunt cerebrum non habere. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
FAUCES quæ introd. 154. C/ 4°. de locis affectis. 24. E/ in progr. commentario. 3°. 4°. 209. A
*Faucium venis strictiores sunt venæ gutturis. de vict. rat. in morbis
 acu. commen. 4°. 7°. 138. F*
de Faucium musculis. de must. diff. 1°. 46. F
Faucium ministerium est necessarium ad vitam. 7°. meth. me. 7°. 49. B
Fauces instrumentum vocis in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. F
Fauces non sunt instrumentum odoratus. de instr. odor. 1°. III. A
Fauces in recipiendo spiritum dilatantur. de vsu pul. 1°. 228. F
Fauces cibi, & potus descendunt. 2°. de semine. 1°. 340. C
Fauces irrigantur a glandulis. 2°. de semine. 1°. 340. D
Fauces cur humectantur a glandulis. 2°. de sem. 1°. 340. D
*in Faucibus quæ pituitosum quendam humorem generant, glandule ma-
 gno sunt vsu. 14°. met. me. 7°. 90. C*
Fauces purgant pectus & pulmones. 7°. met. med. 49. D/ 1°. 7°. 73. F
ex Faucibus sanguis expellitur screati. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
*Faucibus sanguis serosus quandoque excernitur in prognostica, com-
 mentario. 2°. 4°. 203. B*
Fauces ledunt a materia descendente a cerebro. cō. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
ad Fauces a capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
*ad Fauces traducuntur fluxiones oculorum in 6^m. de morbis vulgari-
 bus, commenta. 2°. 3°. 166. B*
*Fauces plerumque sensibilibus exasperantur, & cur. in 6^m. de morbis
 vulgaribus, com. 2°. 3°. 160. H*
*Faucium asperitates gignunt tussim. de diff. morb. 4. E/ 2°. de symptoma-
 tum causis. 3°. 21. G*
ob Fauces vox vitatur. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
*in Faucibus & ore partes existentes si ex deflexione a capite agrotēt,
 quomodo curanda. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. A*
ad Faucium rheumatismum suffumigium. de dyna. Sp. 35. G
cur Fauces leduntur ab aquilone. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. D
in Faucibus fit relaxatio. de mul. 3°. 77. G
*Faucium & oris partes ne remollescāt, facit acetum scillinum. de med.
 fac. par. 7°. 178. C*
Faucibus exiccatis extrinsecus mel illinitur. de simp. med. Sp. 87. A
in Faucibus strangulatio repente a febre habito, letale. commenta. 7°.

aphorismo. 60°. Ex. 59. D
Faucium rubor vnde in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 106. E
Faucium dolor vnde in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 106. E
Fauces dolere quando perniciosum in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 175. H
ad Faucium tumores. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. E
ad Fauces tumētes remedium. de dyna. Sp. 25. E
Faucium inflammatio vnde in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 106. E
ex Faucium phlegmone aliquid foras effluit. 13°. met. me. 7°. 84. H
Faucium inflammationes quid auferat. de præsag. exper. conf. Sp. 78. C
*Faucium inflammationes vetustiores dissoluit sectiones scarificationū,
 præsag. exper. confir. Sp. 78. C*
*Faucium phlegmonem vacuant venæ sub lingua sine medicamento. de
 vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. G*
ex Faucium inflammatione cor respiratione priuat. de sct. fo. 1°. 324. H
*in Faucium phlegmone, euitanda quæ per os pituitam euocant. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 83. A*
ad Faucium inflammationes. de remed. par. fac. 7°. 157. G
ad Fauces gargarizatus. 4°. met. me. 7°. 29. A
Faucibus prosunt carica. de simp. med. Sp. 84. C
ad Fauces euidenter facit folia, flos, & mora rubi. de simp. m. Sp. 89. E
ad Faucium apostemata viperæ suspēsa, de incat. adiur. & susp. 7°. 182. B
Fauces exulcerata cū febre quid significet in prog. com. 3°. 4°. 209. A
ad Faucium vulnera alba vel nigra remedium. de dyna. Sp. 26. B
ad Faucium crustas in pueris. de reme. par. fac. 7°. 156. D
ex Faucium acutis morbis phrenitici in 1^m. pror. com. 1°. 4°. 164. F
FAVELL secretorum. Sp. 98. H
FAVILLA corpus tenue. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Favilla gustantibus amara videtur. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. B
Favilla a nullo animali edi potest. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. C
*Favillosa, fumosa, & fuliginosa recrementa in caliditatis græ oia terrea
 & veluti semicotta cū innato calore sunt. 1°. de diff. resp. 3°. 62. A*
FAVONII meminit in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 107. H
ex FAVIS. niaceratis mella. de fract. com. 3°. 7°. 248. D
Favis nō debet esse vitiosus pro apomeli cōficiendo. 4°. d. san. tu. 2°. 85. G
*Favis confectum acetum multum laudatur ab Hippocrate de vsu the-
 ria. ad Pamph. 5°. 98. H*
ex Favis oxymeli. de puero epilep. 7°. 181. A
FAVVS suturarum distentio. introd. Isa. 59. C
de FAVIS, & quid sint. de med. fac. par. 7°. 161. G
*Favus morbus cutis capitis quid & quo modo fiat. 1°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 128. G*
Favi sunt toto genere præter naturam. de diff. mor. 3°. 4. E
Favi sunt ex commixtis humoribus. de caus. morb. 3°. 8. C
*Favi in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 161. A/ com. 4°. 3°. 183. F/ de reme. par.
 fac. 7°. 154. C/ de virt. cent. Sp. 93. G*
Favos sanat Paronychia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
*ad Favos. 5°. de compo. medicam. per genera. 5°. 251. B/ de remed. parā
 tu facilibus. 7°. 154. D*
ad Favos quibus iuncta est vlceratio dolosa. de rem. par. fac. 7°. 154. D
FAUSTIANVM eclegma. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. A
Faustianum infusum. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 203. F
Faustianum vinum falernum. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
Faustianum vinum species falerni. 1°. de antidotis. 5°. 101. C
Faustianum vinum, quale. de bo. & vitio suc. 2°. 38. E
Faustianum vinum dulce est moderate. de vinis. Sp. 76. F
Faustianum vinum pauciferum. de vinis. Sp. 76. D
*Faustianum falernum optimū seni, qui a balneo vti vino dulci velit. 5°.
 de sanitate tuenda. 2°. 91. C*
FAX comburitur etiam descendendo. de vit. resp. 1°. 224. G
*omnibus in propatulo est. 1°. de diebus decreto-
 rijs. 4°. 147. E*
FEBRIS
Febrē nomine æstus quidam intellexerunt. com. 7°. aph. 13°. Ex. 54. H
pro Febre ignis dicitur in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 121. E/ 3°. 133. F
*Febris, quæ vovētos dicitur, & vō τοῦ vovētos, id est ab igne, fuit nomi-
 nata. de fract. com. 3°. 7°. 243. D*
*pro Febre vehementissima vti nomine ignis mos est Hippocratis in 1^m.
 de morb. vulg. commen. 3°. 3°. 121. H/ de vict. rat. in morbis acutis, cō
 mentario. 1°. 7°. 111. C*
*cū Febris ab Hippocrate dicitur, significatur magna febris. commen-
 tario. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B*
Febris diffinitio iuniorum. introd. Isa. 55. D
Febris definitionem collige. 2°. meth. me. 7°. 15. D

Febris quid. *fin. med. 46. C/introd. Isa. 55. D/de hist. philo.* Sp. 12. A
 ex Febris intemperie morbus. *de totius mor. temp.* 3^a. 88. D
 Febris morbus in intemperie. 8^a. *meth. me.* 7^a. 49. G
 Febres omnes duplicem habere inaequalem intemperiem. 1°. *de inaequali*
intemperie. 3^a. 44. G
 à Febre calor & mediocritas corrupta est. 2°. *de nat. fac.* 1°. 300. D
 Februm essentia non est in motu arteriarum, ut quidam putarunt. *in 6^m.*
de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 158. F
 Febris essentia est caliditas. *in 6^m. de mor. vulg. com. 1°.* 3^a. 158. F
 Febris substantia in calore præter naturam consistit. 1°. *de diff. febriu.*
3^a. 30. G/de fract. com. 3°. 7^a. 243. D
 Febris quo modo fiat. *de curan. rat. per sang. miss.* 6^a. 17. A
 Febris caliditas est in corde. 1°. *de diff. fe.* 3^a. 31. D
 Febris nondum est calor præter naturam, nisi cor una calefiat. 1°. *de dif*
ferentijs febrium. 3^a. 31. E
 Febris oritur ex corde affecto. *de fract. com. 2°.* 7^a. 235. C
 Febris est si calor in totum corpus extendatur. *de caus. mor.* 3^a. 6. E
 Febris est veluti quadam totius corporis immoderata caliditas *de cau*
sis morborum. 3^a. 6. E
 in Febre calor est naturalis auctus. 8^a. *meth. me.* 7^a. 49. G
 Febris est calor auctus adeo, ut eius occasione corpus laboret. 2°. *me*
thodi medendi. 7^a. 15. D
 in Febre calor naturalis vertitur in igneum. *de victus ratione in mor.*
acutus, com. 1°. 7^a. III. C
 Febris accenditur ob innati caloris maxime conuersionem ad igneam
naturam, com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. H
 Febrilis calor, qualis. *de vict. rat. in mor. acut. com. 2°.* 7^a. II. 9. F
 à Febrili calore distinctus est calor naturalis, considera. 1°. *à cris. 4^a. 132. H*
 Febrilem calorem esse alterum à naturali, collige ex verbis ostendens
in animalis corpore humorum multitudinem superabundare tantam
habentium frigiditatem, ut neque à calore nativo, neque à febre cale
fiant. com. 4^a. aph. 37°. Ex. 32. C
 Febrilis caliditatis differentia. *in 6^m. de mor. vulg. com. 1°.* 3^a. 158. F
 Febrilis caloris multitudo consistit in multitudine defluxus. 2°. *de differē*
tij febrium. 3^a. 40. C
 FEBRIS est morbus calidus & siccus. 1°. *de temp.* 1°. II. C
 Febrem, ratione qua febris, esse calidam & siccam potes colligere. *cō.*
1°. aphorismo. 24°. Ex. 10. F
 Febris est passio calida, & sicca. est enim conuersio naturæ caliditatis ad
igneam, com. 1°. apho. 16°. Ex. 8. H
 in Febris portione sunt siccitas, & caliditas. 7°. *meth. me.* 7^a. 47. C
 Febris, quæ. *de diff. mor.* 3^a. 3. D
 Febris est una ex causis quæ perducit ad mortem. *c. 1°. aph. 35°.* Ex. 31. G
 Febris est affectus per se, ex veterum sententia. *introd.* Isa. 55. D
 Febris nulla apud antiquos dicitur hepatica, lienosa, pulmonia, latera-
lis, com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 Febris si consequatur iecinoris inflammationem aut lateris alijsue par-
tis, pleuritim, vel peripneumoniam, vel hepatitim nominant morbu
non febrilem. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. II. 8. H
 per Febriles morbos intelligit Hippocrates quando febres ipse sunt pas-
sio, non casus alicuius partis, com. 4^a. aph. 66°. Ex. 34. F
 FEBRIS quo modo accidens dicatur, & quo modo egritudo secundum
antiquos, de diff. mor. 3^a. 3. F
 Febris quandoq; est morbus, quandoq; casus partis alicuius. *com. 4^a.*
aph. 66°. 34. F/aph. 73°. Ex. 35. H
 Febres inflammationum sunt symptomata. 1°. *de arte cur. ad Glauconē.*
7^a. 55. F/com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Febres ex inflammationibus fiunt. 14°. *meth. me. 86. H/2°. de arte cur.*
ad Glauconem. 7^a. 100. G
 Febrem quando facit inflammatio. 2°. *de diff. fe.* 3^a. 41. C
 Febre faciunt inflammatæ partes rōne putredinis. 1°. *de diff. fe.* 3^a. 32. A
 cur Febres fiunt in generatione puris. *com. 2°. aph. 47°.* Ex. 18. H
 Febris sequitur inflammationem cuiuslibet membri principalis. *com. 6°.*
aphor. 50°. Ex. 52. F
 Febres sunt diuersæ ex inflammationibus diuersorum membrorum. 2°.
de crisi. 4^a. 136. A
 Febrem facientes inflammationes, ex repletionem ut plurimum fiunt. *de*
venæ sect. aduers. Eras. 6^a. 12. F
 Febres ob inflammationem sunt in gñe putridarū. 10°. *meth. me.* 7^a. 64. C
 Febris qñ sit, et qñ nō sit levis principalibus actionib^{us}. 3°. *à lo. a. 4^a. 17. A*
 Febris capitis nō permittit egrū quiescere neq; dormire. *de dy. Sp. 23. C*
 Febres à cerebro, à membranis cerebri, à pulmone, & à corde, mala.

in 3^m. *de mor. vulg. com. 2°.* 3^a. 135. A
 Febres & bilis vomitum necesse est superuenire quibuscumq; præcidi-
tur cerebrum, com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. F
 Febris, & deliria necessario sequuntur, cerebro, & menyngibus infla-
matis. 8°. de præsa. ex pul. 4^a. 120. G
 Febre solū differūt phrenesis, et isania. in 3^m. *de mor. vulg. com. 3°.* 3^a. 144. F
 Febris phrenitica. *in 6^m. de mor. vulg. com. 1°.* 3^a. 159. D
 Febris phreniticorum, qualis. *in 6^m. de mor. vulg. com. 1°.* 3^a. 159. E
 Febres lethargicæ vñ sint, et ex quot causis fiāt. *c. 3°. apho. 30°.* Ex. 26. E
 Febres deprehensorum cataphora, & lethargicorū, quales. II°. *de sim.*
plicium med. fac. 5^a. 80. C
 Febres magis fiunt levis musculis tēporalibus, q̄ alijs musculis levis. II°.
de vsu partium. 1^a. 185. B
 Febris sequeret vulnerata arteria tenuissima acu, si arteria esset solius
spiritus instrumentum. an sang. in art. nat. con. 1^a. 60. H
 Febres à præcordijs mala. *in 3^m. de mor. vulg. com. 2°. 134. H/* 3^a. 135. A
 Febres ex hypochondriorū doloribus malignæ. *in 1^m. pr. c. 2°.* 4^a. 172. D
 Febris cur oriatur in inflammatione membrana subcingentis. 2°. *de lo-*
cis affectis. 4^a. 13. B
 Febris vehemens quando in phrenitide, & cur. 5°. *de loc. aff.* 4^a. 29. G
 Febres diuersas habet pleuritides. *de vict. rat. i mor. ac. c. 2°.* 7^a. II. 9. F
 Febrem non faciunt scirrhus & œdema in subcingēte membrana. *de cō*
sti. art. Isa. 40. D
 Febris non fit propter scirrhum, vel propter œdema. *de victus rat. in*
morb. acut. com. 3°. 7^a. 138. A
 Febris fit si calorem ventriculi cor percipiat. 7°. *meth. me.* 7^a. 47. F
 Febris fit abdominis, & thoracis musculis inflammatis. 4°. *de prælag.*
ex pul. 4^a. 121. D
 Febrem sepe attulit hepatis, aut splenis affectus. 2°. *de diff. fe.* 3^a. 37. D
 sine Febre obstructio, & scirrhusa dispo iecoris. 2°. *de lo. aff.* 4^a. 12. H
 Febrem facit iecoris inflammatio. 2°. *de loc. aff.* 4^a. 12. H
 Febris in iecore facta quo modo cognoscatur. *in 1^m. de morbis vulgari-*
buss, com. 1°. 3^a. 131. B
 Febres sequuntur veteri magnas inflammationes. *in 1^m. pror. cō. 3°.* 4^a. 183. F
 Febres calidissime fiunt vtero phlegmone correpto. *in 6^m. de mor. vulg.*
commen. 5°. 3^a. 191. H
 Febrem faciunt menstrua suppressa, & caput grauant. *in 6^m. de mor.*
vulg. com. 1°. 3^a. 153. D
 Febricitant vlcera à particula ex caustico. 2°. *de symp. cau.* 3^a. 22. F
 Febrem qui tumores faciant. *de cau. mor.* 3^a. 6. F
 Febres quæ fiunt in calcis sideratione. *de fract. com. 2°.* 7^a. 235. C
 Febres cum pustulis, quæ. *in 6^m. de mor. vulg. com. 1°.* 3^a. 159. D
 Febris cur in pustulis cancris. 14°. *meth. me.* 7^a. 90. A
 Febrem quomodo faciunt carbunculi. 1°. *de diff. fe.* 3^a. 32. A
 in Febre cum phlegmone indicatio. II°. *meth. me.* 7^a. 69. D
 FEBRES quæ sint morbi, & non symptomata. 1°. *de arte curatiua ad*
Glauconem. 7^a. 95. C
 in Febris platonis errores. 8°. *de decr. Hipp.* 1^a. 277. B
 de Febris librū fecit Erasistratus. 4°. *de dif. pul. 4^a. 69. E/à venæ se.*
adu. Eras. 6. A/8. B/9. G/12. E/de cur. rat. per sang. 6^a. 16. A/2°. met.
me. II. C/de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 109. E/ 7^a. II. 3. A
 Februm modi, mores, differentia, & essentia idem. *in 1^m. de mor. vulg.*
commenta. 3°. 3^a. 120. A
 de Februm differentiis librum quo tempore composuerit Galenus. *de*
præcognitione. 4^a. 219. E
 in de Februm differentia libris exercitatio ad quid sit vtilis collige. 8°.
meth. me. 7^a. 52. E
 de Februm differentiis liber præcedit librum de typis, collige. 2°. *de*
differentijs fe. 3^a. 39. F
 de Februm differentiis liber quid tractet, & quid liber de typis. 2°. *de*
differentijs fe. 3^a. 39. F
 Februm diuersitas. *in 1^m. de mor. vulg. com. 2°.* 3^a. 109. F
 Febres differunt suis proprijs differentiis. *de nat. hu. com. 2°.* 7^a. 181. C
 Februm differentia, quæ. *in 1^m. de mor. vulgari. commē. 3°. II. 8. C/III. 6°.*
commen. 1°. 3^a. 158. E
 Februm species. *de nat. hu. c. 2°. 7^a. 180. H/aduersus Lycū.* Ex. 62. A
 Februm species dicit Hippocrates. *in 1^m. de mor. vulg. cō. 3°.* 3^a. 145. H
 Februm diuisio, & subdivisio. 2°. *de crisi.* 4^a. 135. H
 Februm variæ diuisiones. *in 6^m. de mor. vulg. com. 1°.* 3^a. 160. A
 Februm præcipue differētiæ à substantia sumunt. 1°. *de dif. fe.* 3^a. 30. F
 Februm non propriæ differentia ab accidenti. 1°. *de diff. fe.* 3^a. 30. G
 Febris differentia euidentes, quæ. 1°. *de diff. fe.* 3^a. 30. G
 Febris

Febris differentia sumpta à materia, in qua calor præter naturam accēditur magis propria sunt. 1°. de diff. fe. 3^a. 30. H
 de Febris materia Athenæi opinio. 1°. de diff. fe. 3^a. 32. F
 Febris differentia ab aerea substantia accensa. 1°. de diff. fe. 3^a. 30. H
 Februm ordo fm elementi calidi qualitatē. de nat. hu. cō. 2°. 7^a. 181. D
 Febrem magnam, parvam, mediocrem nominat antiqui medici. com. 6°. aphorismo. 3°. Ex. 47. A
 Febris magna & parua quo modo dicatur. 1°. de diff. fe. 3^a. 30. H
 Febris magna vel parua ex vsu dicitur. nam non ita proprie qualitas in qualitate dicitur. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 228. H
 Febris ratione partium differentia. 2°. de diff. fe. 3^a. 42. E
 Febriculorum partium proprium. 2°. de diff. fe. 3^a. 42. E
 Februm tres primæ differentia. de marc. 3^a. 47. E
 ex Februm tribus generibus, quo modo proponat putridas. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 131. A
 Februm tria prima genera, et quæ ex humoribus. 2°. de crisi. 4^a. 137. A
 Februm tria genera. 1°. de differentiis februm. 31. A 13. de prælag. ex puls. 4^a. 117. H
 Febris exempla in lebe et aqua. 1°. de diff. fe. 3^a. 30. H
 Febris exempla in folle fabili. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. A
 Febris nocturna, & diurna, quæ in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 119. F
 Febris hyemalis, quæ de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 141. G
 Februm differentias ponebant antiqui hepialon, & lipyriam, eloden, & typhoden, pestilentem, & ardorem. cō. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 Febris adstricta, quæ. fin. med. Iſa. 46. D
 Febris alba cur dici non possit. 3°. de prælag. ex puls. 4^a. 117. F
 Febris & oðd'as quas vocet. de victus rone i mor. acu. c. 4°. 7^a. 140. H
 Febris aspectu terribiles, quæ in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 159. A
 Febris fluxuosa, quæ. fin. med. Iſa. 46. C
 Febris icteriodis, quæ. fin. med. Iſa. 46. D
 Febris ignaua, quæ. fin. med. Iſa. 46. D
 Febris Pemphingodes, quæ. fin. med. Iſa. 46. C
 Febris falsa, quæ in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 159. E
 Febris falsuginosa, quæ in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 159. A
 Febris singultuosa. de fruct. com. 3°. 7^a. 248. A
 Febris singultuosa curatio. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 143. C
 in Febre singultuosa acetum formidandum. de victus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7^a. 143. E
 in quibus Febris ægri pūgi, et morderi videat. aduer. Ly. Ex. 62. A
 Febris simplicissima, quæ sunt in prog. com. 3°. 4^a. 207. A
 Febris simplicissima quot diebus finiant. in progn. com. 3°. 4^a. 206. H
 Febris simplex simplicem seruat modum. 2°. de diff. fe. 3^a. 36. H
 à Febre non incipit dierum numeratio in puerperis. in prognostica. cō. menta. 3°. 4^a. 208. A
 Febris qui facile corripuntur. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. H
 ad Febris opportunissimi sunt calidi & sicci. 8°. meth. me. 7^a. 54. E
 ad Febrē proni sunt secundo loco calidi & humidi. 8°. meth. me. 7^a. 54. E
 Febricitant calidi & humidi statim stipata cute. 8°. meth. me. 7^a. 54. C
 ad Febrē proni sunt tertio loco calidi & temperati in passivis. 8°. meth. medendi. 7^a. 54. E
 ad Febrē proni sunt quarto loco sicci & temperati in actiuis. 8°. meth. medendi. 7^a. 54. E
 ad Febrē proni sunt quinto loco temperati. 8°. meth. me. 7^a. 54. E
 in Febris incidunt difficulter secundo loco humidi. 8°. meth. me. 7^a. 54. E
 in Febris incidunt difficulter tertio loco frigidi. 8°. meth. me. 7^a. 54. E
 in Febris incidunt difficulter frigidi & humidi. 8°. meth. me. 7^a. 54. E
 in Febrē difficulter incidunt quarto loco frigidi & sicci. 8°. meth. medendi. 7^a. 54. E
 Febris cur fiant pueris, qui iam dentire incipiunt. commetario. 3°. aphorismo. 25°. Ex. 25. C
 Februm varia causa. 1°. de differentiis februm. 3^a. 31. B/C/II°. meth. medendi. 7^a. 71. C
 ne Februm quidem semina concipiunt aliqui. de cau. pcatar. 3^a. 97. F
 Febris quot de causis accendantur. prælag. exper. confir. Sp. 77. D
 Febris quo modo fiat ob accessum alterius caloris. prælagium experientia confirmatum. Sp. 77. E
 Febrē quæ extrinseca accendunt. 1°. de san. tu. 2^a. 65. F
 Febris, & morbos facit aeris ambientis tēperātia. 2°. de cri. 4^a. 134. D
 Febrē faciunt aeris calidioris tēperatura, quod animi mores. 1°. 3^a. 18. E
 Febris plurimas affert æstas naturalis. 2°. de crisi. 4^a. 134. D
 Febris pueris & mulieribus ætate quando fiunt. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. C

Febris in sole quo modo fiat. de cau. mor. 3^a. 6. G
 Febris ex deustione. de inæqu. temp. 3^a. 44. E
 Febris ex æstu à capite incipit. de caus. procatar. 3^a. 98. G
 Febris faciunt nimij motus. 1°. de sa. tu. 2^a. 65. F
 Febris ob motum fit dupliciter. prælag. exper. confir. Sp. 77. D
 Febris à cruribus per motum. de caus. procatar. 3^a. 98. G
 in Febrē qui incidit exercitatus se casus. de caus. procatar. 3^a. 98. B
 in Febrē quo modo incidunt laborantes, vigilantes, cogitantes, & medicamina acuta accipientes. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. G
 Febris quando fit à lassitudine. de cau. morb. 3^a. 6. H
 Febrē quando non facit lassitudo. de caus. mor. 3^a. 6. H
 Febris & lassitudo non sunt idem. 3°. de sa. tu. 2^a. 80. B
 Febricitat aliqui ex laboribus, ira, tristitia, solis ardoribus, frigoribus, vigiliis, cruditatibus, ebrietatibus, & capulis. 1°. de differentiis februm. 3^a. 31. B
 Febris fit à motu animæ & corporis. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febris ex tristitia quo modo fiat. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. F
 Febrē accendit ira. de cau. mor. 3^a. 6. F
 Febris ex ira quo modo fiat. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. E
 Febrē potest accēdere sola meatuum constipatio. 8°. meth. me. 7^a. 50. A
 Febris à constipatione meatuum in quibus fiat. 8°. meth. me. 7^a. 50. A
 Febris quando sequatur ex obstructione. de cau. mor. 3^a. 7. G
 Febris ex cutis densitate quo modo. 1°. de differ. feb. 3^a. 31. F/G/prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febrē fecerant, & cutem densauerant aluminosæ aquæ. 8°. meth. medendi. 7^a. 50. B
 Febrē ex obstructione meatuum habentis casus, & curatio. 8°. meth. medendi. 7^a. 50. B
 Febrē citra putredinem qñ non facit obstructio. 9°. meth. me. 7^a. 56. C
 Febrē generant intus collecta fuliginosa. de caus. mor. 3^a. 6. G
 Febris ex fuliginoso halitu. 10°. meth. me. 7^a. 62. H
 Febris cum asfectione alui fit luna in coniunctione solis, saturno in tetragono. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 12. G
 Febris causa promptissima est inedia. 10°. meth. me. 7^a. 63. D
 Febrē afferunt præter alia mala longa inedia ijs qui calorem habent ad igneam naturam propensiores. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Febris vehementes facientē inediā dānat Galenus. 8°. meth. me. 7^a. 50. E
 Febrē in sanis biliosis facit inedia. 8°. meth. me. 7^a. 50. F
 Febricitant famem biduo patientes. 10°. meth. me. 7^a. 62. H
 Febrē fieri à fame ratione probatur. 10°. meth. me. 7^a. 62. H
 Febrē faciunt cibi acres. de cau. mor. 3^a. 6. G
 Febrē vinum accendit. 8°. meth. me. 7^a. 52. G
 Febris potu vini veteris & acris. de cau. mor. 3^a. 6. G
 Febris infert vinum fulvum dulce. de bon. & vitio succ. 2^a. 38. E
 Febris correpti ex cæna casus. 8°. meth. me. 7^a. 54. A
 Febris ex cruditate cum oris ventriculi offensione, qualis. 12°. meth. medendi. 7^a. 75. E
 Febris ex cruditate pessima in biliosis natis. 8°. meth. me. 7^a. 53. B
 in Febrē quare aliqui incidere cruditatem habentes, aliqui non. 1°. de differentiis februm. 3^a. 31. H
 Febris nõ necessario sequit malè concoquentē. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. A
 Febris afferunt repletio, cibi vitiosi, & medicamina, & æstas circa canis ortum. 1°. de diff. fe. 3^a. 31. C
 Febris quandoq; fit à plethora. 6°. de vsu par. 1^a. 155. B
 Febris sub cane ex ira, potu aquæ frigide exticta. 10°. meth. me. 7^a. 63. E
 Februm causa medicamina acris. de cau. mor. 3^a. 6. G
 Febrē quæ detergentia accendunt. 8°. meth. me. 7^a. 52. F
 Febrē faciunt excrementa subcalida & putrida. 4°. de san. tu. 2^a. 82. H
 Febrē accēdentia spectant ad curatiuam tractationem. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 82. H
 de FEBRIBVS cognoscendis. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Febris significatio quid. de mor. temp. 3^a. 86. H
 de Februm significatione librū fecit Archigenes. 8°. meth. me. 7^a. 52. A
 de Febrū dignotione libros decē fecit Archigenes. 2°. de cri. 4^a. 136. B
 de Febris signis librum fecit Archigenes. 3°. de diff. pul. 4^a. 64. A
 de Februm notis & typis Archigenes scripsit. 2°. de crisi. 4^a. 136. D
 Febris primo die cognoscenda an acuta, vel longa, vel intermittens, vel continua. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. G
 in Febris distinguendis mira Galeni præstantia. 1°. de diff. fe. 3^a. 33. E
 Febris cognouit Galenus prima die. 1°. de diff. fe. 3^a. 35. H
 Febrū oīa gĩa prima visitatione cognouit Galenus. 2°. de crisi. 4^a. 133. G
 Febris quibus diebus indicantur. com. 2°. aph. 24°. Ex. 15. G

Febris quibus indicij cognoscatur nō posse ad tertium diem terminari.

1. de arte cur. ad Glau. 7. 96. D
 Febris cuius nō potest sciri terminus primis diebus. 1. de cris. 4. 131. H
 Febris quæ prima septimana dijudicatur. 2. de cris. 4. 135. G
 Febrem qui proprijs signis nōscit, quid agat. ad eos qui de typis scripserunt. 3. 52. G
 Febrium tutissima notitia vnde sumatur. in 6. de morbis vulgarib. commentario. 1. 3. 157. A
 Febrium secunda notitia vnde. in 6. de mor. vul. com. 1. 3. 157. A
 Febris quibus rebus, & quot indicentur. com. 1. aph. 12. Ex. 5. A
 Febris nuntij qui. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febris futura signa. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 in Febre quandoque sentitur inæqualitas. 2. de symp. caus. 3. 22. A
 ante Febrem inæqualitas, qualis. 2. de symp. caus. 3. 22. B
 Febrem præcedentem inæqualitatem qui non senserint, fortunati. 2. de sympto. cau. 3. 22. A
 in Febribus quō fiant oscitationes. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 ante Febrem cur sit hiatus. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 in Febribus cur sopor fit quandoque, post vigilia subsequitur. in 3. de morb. vulg. com. 3. 7. 137. B
 Febris quando incipit comparatur igni paruo, cui multa materia superponitur. 3. de prælag. ex pul. 4. 118. H
 Febricitantium maxima signa ex pulsibus, & vrinis. 1. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 94. H
 Febres tactu deprehenduntur, vt sapores gustatu. in 6. de mor. vulgaribus, com. 1. 3. 159. E
 Febris pulsus est iudex. de dyna. Sp. 34. A
 Febres quō per pulsus cognoscantur. 3. de prælag. ex pul. 4. 117. A
 Febris à pulsu cognitio, quæ. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 Febris nota à pulsu, quæ. de marc. 3. 46. H
 Febribus omnibus commune in pulsu. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 96. B
 Febris qualibet habet celeritatē in pulsu. 3. de prælag. ex pul. 4. 115. E
 Febris initium quo modo cognoscatur ex pulsu prima die. 3. de prælag. ex pulsu. 4. 118. C
 in Febrium magnarum cum frigore inuadentium initij qui pulsus. 2. de prælag. ex pul. 4. 114. A
 in Febribus vrina maxime spectanda. 3. de crisi. 4. 139. D
 in Febribus quare vrina attendenda. 1. de crisi. 4. 128. C
 Febres sunt passionēs venosi generis & arteriarum, ideo vrina in febribus consideranda. 1. de crisi. 4. 128. C
 de Febre significat vrina, sed non de musculorum morbis. de vict. rat. in mor. acut. com. 4. 7. 144. F
 in Febre purulenta vrina meminit. de caus. procatar. 3. 98. C
 in Febribus quibusdam sedimina similia orobis conspiciuntur. com. 4. aphorismo. 76. Ex. 36. E
 Febrem, dolorem vuluæ & matricis significat vrina iumentorum similis in muliere. de dyna. Sp. 35. E
 in Febribus vrina rosea & obscura phrenitum significat. de dy. Sp. 35. E
 Febris fiet repetitio si vrina tenuis post crism se mutauerit. de dynamidijs. Sp. 34. E
 in Febribus lassitudinarijs quibusdā quarta die incipit fieri vrina multa crassa & alba. com. 4. aph. 74. Ex. 35. H
 in Febribus semper malus est color liuidus. in 6. de morbis vulgaribus, comen. 1. 3. 159. G
 in Febribus familiares sunt color ruber & pallidus. in 6. de morbis vulgaribus, com. 1. 3. 159. G
 Febres valde rubentes maximam caliditatem indicant. in 6. de morb. vulga. com. 1. 3. 159. G
 cur in Febrium principio non sit dormiendum, sed in augmenti vltima parte, & statu. com. 2. aph. 1. Ex. 2. B
 Febris habens causam, & cuius causa desit. 8. met. me. 7. 49. G
 FEBRES Diaria ab Hippocrate vocantur quæcunque sui ratione vna die durant. com. 4. aph. 55. Ex. 33. E
 Febres Diaria soluantur, partim primo, partim secundo die. 1. de diebus decretoijs. 4. 149. A
 Febrium quæ genera sint ephemeræ, & heclicæ. 2. de crisi. 4. 137. A
 Febres Diaria non dicuntur acutæ. 3. de die. decre. 4. 160. D/com. 2. aphorismo. 19. Ex. 14. B
 Febris Diaria ex quibus. 5. de san. tu. 2. 88. F
 Febrium ephemerarum causa. 1. de diff. feb. 3. 31. B
 Febris Diaria ex laboribus. de vict. rat. in mor. acut. com. 4. 7. 150. H
 Febris diaria quo modo cognoscatur effecta ex pauca obstructione. 8.

methodi medendi.

Febris ex obstructione sola nunquam transiit in putridam, sanguine misso. 9. meth. me. 7. 57. B
 de Febre diaria ex cruditate. 8. met. me. 7. 53. B
 Febris diaria ex diarrhæa ex cruditate. 8. meth. me. 7. 53. B
 Febris diaria cruditates quæ ex acido ructu sunt, nunquam consequuntur. 8. meth. med. 3. 53. H
 in Febrem ephemeram incidunt, qui humiditatem contraxerint ex fructibus & oleribus, & volunt exerceri. 3. de sa. tu. 2. 81. G
 Febres diaria ex bubone. 1. de dig. pul. 4. 73. A
 Febris ex inguinum inflammatione, qualis. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 95. D
 Febres ex bubonibus leues. 2. de cau. pul. 4. 91. B
 Febrium diariarum nota ubi scripta. 8. met. me. 7. 52. A
 Febrium diariarum pulsus. 3. de prælag. ex pul. 7. 117. H
 Febrium ex inguinum inflammatione pulsus. 1. de ar. cur. ad Gl. 7. 95. D
 Febrium lenium ex bubonibus pulsus, quales. 2. de cau. pul. 4. 91. B
 in Febre ex inguinum dolore, q pulsus, & quæ vrina. de dyna. Sp. 34. A
 in Febribus ephemeris sola nubecula indicat solutionē. d. vrin. 4. 125. C
 Febres omnes malæ, ex inguinum tumoribus præter diarias. com. 4. aphorismo. 55. Ex. 33. E
 Febrium ex adustione pulsus quales, quales ex frigore. 2. de causis pulsum. 4. 91. B
 Febris bonæ signum est ægroti tolerandi facilitas. 1. de arte curati. ad Glauconem. 7. 95. A
 Febris diaria nisi cibetur, in biliosis trāsīt in acutā. 8. met. me. 7. 54. E
 in Febre diaria cur vinum melius, quā aqua. 8. met. me. 7. 51. G
 Febris diaria ex obstructione quo modo curanda, vt præcaueamus ne in putridam transeat. 8. meth. med. 7. 52. D
 Febris ephemeræ in putridum conuersæ signa. de diff. fe. 3. 34. B
 Febris quæ à balneis vtilitatem habet. com. 7. aph. 42. Ex. 57. C
 in Febre diaria ex obstructione sepe lauandum. 8. met. me. 7. 53. A
 Febris ex itinere inuatur balneo. 2. de motu mufc. 1. 15. C
 Febres q̄ sūt ob lassitudines vel exustiones, vel refrigerationes, vel oīmo ob cutis angustationes sanant balnea. com. 7. aph. 42. Ex. 57. D
 propter Febrem balnea sunt cōmoda podagricis, & arthriticis. 11. methodi medendi. 7. 74. A
 in Febre prima inclinante ducendi sunt ad balneum qui ex stipitatione febricitant. 8. meth. med. 7. 51. E
 in Febres ex constipatione lotio ex aqua temperata conuenit. 8. meth. medendi. 7. 50. A
 in Febre ex obstructione ex calida in frigidam mergit. 8. meth. medendi. 7. 50. B
 Febri ex constipatione contraria est lotio ex aqua frigida, et aluminosa. 8. meth. med. 7. 50. A
 in Febre quacunque feceris balneū tria cōsidera. 11. meth. me. 7. 73. H
 in Febre diaria lauandi prima die. 8. met. me. 7. 52. B
 in Febre diaria lauatio in remissione febris fieri debet. 8. methodi medendi. 7. 53. B
 in Febre lauit in inclinatione primæ accessionis. 4. methodi medendi. 25. G/8. 7. 53. G
 Febrium ex inguinum inflammatione curatio per balnea. 1. de arte cur. ad Glauconem. 7. 95. E
 quibus Febribus correpti non debent sinī in aere balnei. 1. de arte cur. ad Glauconem. 7. 95. E
 in Febribus lauabat. 10. meth. me. 7. 62. G
 Febrem quam curent balnea. de marc. 3. 47. F
 post Febrem lauabantur, & vngebantur ciues, nō agrestes. 10. methodi medendi. 7. 61. H
 Febrienti quæ balnea fieri non debent. 10. met. me. 7. 69. H
 Febre subito leuatus balneo lauatus. de caus. procatar. ad Febres ephemeræ. de dyna. Sp. 33. B
 Febres distinctæ ab ephemeris non habent vnum nomen commune. 1. de diff. feb. 3. 33. E
 FEBREM omnem ex putredine fieri, dogma quoddam antiquum esse uerat. 1. de diff. fe. 3. 32. F
 Febris quo modo fiat ex putredine. prælag. exper. conf. Sp. 77. E
 Febres putridæ, & vnde dista. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 95. G
 Febris ex putredine vnde. 1. de diff. fe. 31. H/ 7. 69. C
 Febrium putridarum differentia. 11. met. me. 3. 39. F
 Febrium putridarum sex differentia. 2. de diff. fe. 3. 39. F
 Febrium causa cibi crassi & glutinosi ob putredinem. 1. de differentijs febrium. 3. 32. A
 Febris

Febris ex corruptis cibis quandoque fit. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 5°. 3^a. 153. H
 Febres ab excrementis putridis. 9°. de usu par. 1^a. 171. D
 Febris quando maxime fiat, & putredo. 2°. de diff. feb. 3^a. 43. D
 Febrium putridarum caliditas, qualis. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. H
 ad Febrium putridarum generationem non sufficit, si solum bilis augeatur. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. C
 in Febribus vniuersis quacunque ex causa originem traxerint, calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. A
 in Febribus quo modo sanguis calefiat. de ineq. intem. 3^a. 44. A
 FEBRES in sanguine putrefacto an contingant. 2°. de differentiis febrium. 3^a. 40. A
 Febris accenditur si sanguis corrumpitur ac putrescit. 2°. de differentiis febrium. 3^a. 42. B
 Febres pro varietate humorum in quos conuertitur sanguis, differunt sola bonitate vel malitia. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Febris ex sanguine. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 159. G
 Febres ex sanguine simpliciores, quam ex alijs humoribus. 2°. de differentiis febrium. 3^a. 40. B
 Febris calor ex transmutatione sanguinis est mitior, & simplicior. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 in Febre sanguinis calor vaporosus ac minus molestus. 2°. de differentiis febrium. 3^a. 40. C
 Febris ex sanguine caliditas est vt caliditas balnei. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Febres sanguinis, vt tertianæ. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
 Febris non datur ex sanguinis putredine. 2°. de crisi. 4^a. 138. D
 Febres liuidæ significant sanguinem deficere. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 159. H
 Febres liuidæ cur mortiferæ. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 159. H
 Febris ex varijs humoribus quo. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 110. F
 Febris ex quo fiat humore, caloris qualitas indicat. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Febrem facientis humoris indicium maximum est caliditatis qualitas. 2°. de diff. febrium. 3^a. 40. C
 Febres ostendunt humores abundantes. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 276. E
 in Febre ex putredine considerandorum methodus. 11°. meth. med. 7^a. 69. C
 Febrem, putredinem, & effectricem causam inter se conferre difficile est. 10°. meth. med. 7^a. 69. H
 Febrium putridarum indicia. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. F
 Febrium putridarum proprium inseparabile quid. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. H
 Febrium putridarum pulsus. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 33. H | 3°. de presag. ex puls. 4^a. 117. H
 in Febre ex obstructione quando non est in pulsu putredinis sensus, nec etiam in vrinis. 8°. meth. med. 7^a. 52. E
 Febrium putridarum vrine. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. A
 in Febribus putridis tot sunt formæ eorum quæ in vrinis apparet, quot sunt putredinis differentiæ in abscessibus. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. C
 in Febribus putridis indicatio agendorum à tribus sumitur. 10°. methodi medendi. 7^a. 61. E
 pro Febre putrida curanda indicationes duæ, vna à febre, alia à putredine. 11°. methodi medendi. 7^a. 70. D
 Febris in humoribus accensæ indicatio est euacuatio & alteratio. ars medicinalis. Isa. 69. E
 in Febre putrida exemplum medicationum. 11°. meth. med. 7^a. 68. G
 Febris putrida balneis quando sanatur. de marc. 3^a. 47. E
 Febrium putridarum si cui heclica implexa sit, balneæ à coctione profunt. de marc. 3^a. 47. E
 in Febre putrida Galenus non vtitur balneo, neque relaxantibus, nisi post purgationem. 11°. met. med. 7^a. 73. D
 FEBRIVM alia intermittens, alia non intermittens. intro. Isa. 55. D | in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 160. A
 Febres quæ interponant aliquid quietis, quæ non. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. A
 in Febre quid sit intermissio. 1°. de crisi. 4^a. 125. H
 in Febribus remitti quid sit. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 110. F
 Febres intermittentes, & non intermittentes quæ sint. c. 4°. apho. 37°. Ex. 32. B
 Febres intermittentes, quæ. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 106. C | 3°. de crisi. 4^a. 140. B
 Febres intermittentes quæ vocentur, & quis motus sit humoris qui illas efficit. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Febres intermittentes fiunt ex materia extra venas. 2°. de cri. 4^a. 138. B
 Febres intermittentes sunt tres numero. in 3^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 145. G
 Febrium intermittentium triplex differentia, tertiana, quartana, et quotidiana. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. F

Febris intermittens sex species. introd. Isa. 55. D
 Febres intermittentes reuertuntur, quia relicta est in corpore dispositio, licet febris absit. com. 4°. apho. 63°. Ex. 34. C
 Febris focus quid. de marc. 3^a. 47. F
 in Febre cinis humorum quorsum mittatur. 3°. de pre. ex pul. 4^a. 108. H
 Febrium intermittentium causa difficilior inuentu est, quam synocharum, 2°. de diff. feb. 3^a. 40. E
 Febres intermittentes quibus cognoscant. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 95. G
 in Febribus intermittentibus non sunt numerandi dies secundum accessiones. in 1^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a. 120. F
 de Febris accessionis hora erat solennis interrogatio. 8°. met. m. 7^a. 50. D
 in Febribus intermittentibus debent numerari dies afflictionis non alij. in progn. com. 3°. 4^a. 207. F
 Febrium tempora quot. fin. med. Isa. 45. F
 Febris incessus per tempora quomodo. 3°. de presag. ex puls. 4^a. 118. H
 quibus in Febribus simul tria tempora sint. de morb. temp. 3^a. 87. B
 Febrium intermittentium aliud principium. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. C
 Febris principium quando. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 in Febris principio quid considerandum. 11°. meth. med. 7^a. 74. D
 Febrium augmentum quando. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 Febris quibus crescat. 8°. meth. med. 7^a. 53. B
 Febres anticipantes quæ. 1°. de crisi. 4^a. 125. H
 Febrium consistentia quando. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 in Febris vigore quid notandum. 11°. meth. med. 7^a. 74. C
 in Febris vigore superuenientes desipientiæ quomodo appellentur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 161. A
 in Febre quid sit declinatio. 1°. de crisi. 4^a. 125. H
 Febris declinatio quando. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 Febres tardantes, quæ. 1°. de crisi. 4^a. 126. A
 Febris motum tardiores habentis in primis diebus in morbo salubri causus. 3°. de crisi. 4^a. 140. H
 Febres subintrantes. de morb. temp. 3^a. 87. D
 Febris cur intensior & remissior. de ineq. intemp. 3^a. 44. D
 Febres intermittentes quæ breues, & quæ non. cō. 1°. apho. 12°. Ex. 5. C
 in Febribus interuallum optimum. de morb. temp. 3^a. 85. H
 Febres intermittentes non sunt periculosa. com. 4°. apho. 43°. Ex. 32. F
 Febres intermittentes nulla letales. in 1^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 119. C
 Febres mites, quæ. 1°. de crisi. 4^a. 131. G
 in Febre debili in primis diebus vrina. 1°. de crisi. 4^a. 131. H
 in Febribus intermittentibus quando balnei tempus. 11°. methodi medendi. 7^a. 74. B
 Febres intermittentes longas soluit antidotus Aelij Galli. 2°. de an. 5^a. 110. H
 Febres per interualla inuadentes soluit antidotus Mitridatis Eupatoris diascinci nominata. 2°. de antido. 5^a. 115. C
 Febrem continuam nunquam nominauit ὀννοχον Hippocrates. de natura hum. com. 2°. 7^a. 181. D
 Febres continuæ quæ. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 106. C | 2°. de crisi. 4^a. 135. G
 Febris continua, & intermittens dupliciter apud antiquos. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 118. B
 Febris continua quo modo fiat, & à quo humore. de natura humana. commentario 2°. 7^a. 180. H
 Febres continuæ ex ignis abundantia. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. B
 Febres continuæ fiunt ex materia in venis. 2°. de crisi. 4^a. 138. B
 Febris quæ continuat, habet putredinem causam. 10°. met. med. 7^a. 61. D
 Febrium continuarum cum interpolatis differentia. 2°. de crisi. 4^a. 135. E
 in Febribus continuis vna dies potest, hoc in intermittentibus accessio. commen. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
 Febris continua quæ, & eius differentia. in 1^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 119. F
 Febrium continuarum differentia. de morb. temp. 87°. A | in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 160. A
 Febres continuæ habent solum quinque partes. de mor. tem. 3^a. 87. A
 Febres continentes morbus acutus. fin. med. Isa. 45. F
 Febris continua proprium acutorum. 1°. de dieb. decre. 4^a. 155. D
 Febres continuæ sunt in acutis. de vict. ra. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 111. B
 Febres continuæ fiunt in morbis acutis. com. 5°. apho. 30°. Ex. 40. C
 Febres continuæ, & interficientes, sunt febres acutorum morborum. de vict. ratio. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 108. H
 in Febre continua sunt acutissimi morbi. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3^a. 118. F
 Febres continuæ cur graues febres. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 118. H
 Febres continuæ, & ardentes, & tertianæ plurimæ, & quartanæ fiunt æstate.

estate.com.3°.apho.21°. Ex.24.C
 Febres cōtinuæ quo lunæ aspectu fiât.de decub.pgn.ex mat.fci.Sp.12.G
 Febres continuæ quæ longæ, & quæ non.com.1°.apho.12°. Ex.5.C
 Febrium continuarum indicia.1°.de arte curat.ad Glauconem. 7°.96.D
 Febri non intermittens, non potest habere partes frigidas exteriores, et
 interiores calidas.com.4°.apho.48°. Ex.33.B
 in Febribus nō intermittentibus si partes exteriores frigida, interiores
 vruntur, & sitim habeat, letale est.com.4°.apho.48°. Ex.33.A
 in Febribus non intermittentibus si exteriora frigēt, & interiora vrantur,
 & febris habeat, letale.com.7°.apho.68°. Ex.60.F
 in Febre non intermittente rigor cur letalis.2°.de symp.caus. 3°.23.C
 in Febribus continuis posse rigorem paruum fieri, collige.1°.de arte curat.
 ad Glauconem. 7°.95.H
 Febrium continuarum vi sanguinis excitatarum vrina. quesita in Hippocratem.
 Sp.113.B
 Febres continuæ acutæ habent suum iudicium quartumdecimum. commentario.
 4°.apho.59°. Ex.33.H
 Febres quæcunq; non intermittentes tertia die fortiores fiunt, magis periculose:
 quocunque autem modo intermiserint periculum abesse significatur.com.4°.apho.43°. Ex.32.E
 in Febribus continuis excretiones prauæ bene exeuntes ad bonū terminantur.
 com.4°.apho.47°. Ex.32.H
 in Febribus nō intermittentibus excretiones liuidæ, sanguineæ, biliosæ, fetidæ,
 omnes, male: cū vero bñ excernunt bonū ē, et p vtrē & p vesicā vbi aliqd
 secēdes steterit nō purgatū, malū.c.7°.ap.65°.Ex.60.E
 in Febre nō intermittēte si labrū, vel palpebra, vel supciliū, vel oculū vel
 nasus puertat, vel nō videat, vel nō audiat, iā debili existente corpore:
 qcqd horū euenerit, mors proxima est.com.4°.apho.49°.Ex.33.B
 in Febre non intermittente si labrum aut nasus, aut oculus aut supercilium
 peruertitur, si non videat, si non audiat, & iam debilis sit: quicquid
 horum fuerit, mors prope est.com.7°.apho.69°. Ex.60.F
 Febres magnæ quandoque secure.3°.de cris. 4°.140.B
 Febre non intermittente, vbi difficultas spirandi, & delirium acciderit,
 letale.com.4°.apho.50°. Ex.33.C
 Febrium continuarum curatio.1°.de arte cur.ad Glauconem. 7°.97.H
 Febrium continuarum victus.1°.de arte curatiua ad Glauconē. 7°.97.H
 Febri cōtinētis maximum remedium vena sectio.9°.met.me. 7°.56.G
 in Febribus continētibz & omnibz alijs, quas putrescens humor cōcitāt,
 saluberrimum est venam incidere.11°.metho.medendi.7°.72.D
 in Febre continua cur vena secanda.1°.de arte curat.ad Glau.7°.97.H
 Febri si sit continua, tempus accommodatius venæ sectionis est matutinum
 presag. exper. conf. Sp.78.D
 in Febribus continētibz danda aqua frigida.11°.met.me. 7°.69.B/H
 in Febribus continuis æstuosus aqua frigida potanda.1°.de arte cura. ad
 Glauconem. 7°.98.A
 Febrium cum accidentibus curandi ratio.1°.de arte cu.ad Gl. 7°.98.A
 FEBRIS peracuta potest iudicari, tertio, quarto, & quinto. commentario.
 4°.apho.19°. Ex.34.A
 Febres peracutæ terminus est septimus dies.com.4°.apho.59°.Ex.33.H
 in FEBRIBVS acutis loquitur in prognostico. in 3°.de morb. vulgaribus,
 commenta.1°. 3°.128.B
 Febri acuta, quæ in 6°.de morb.vulg.com.2°. 3°.164.D
 Febres acutæ & non acutæ, vnde.com.4°.apho.37°. Ex.32.B
 Febri acuta comes putredinis humorū. in 3°.de morb.vul.c.1°.3°.127.D
 Febri acuta vnde generatur.2°.de cris. 4°.137.A
 Febres vehementissimæ ex quibus fiant materiebz. de vñt.rat. in mor.
 acutis, com.4°. 7°.134.F
 Febri acuta passio ex bile. de spermate. Sp.38.A
 in Febribus acutissimis cur biliosa. de artic.com.2°. 7°.264.H
 Febres acutæ & diuturnæ biliosæ. de aere, aq. & loc. 2°.4.C
 Febres vt plurimum in mor. acu. sunt continuæ. c.2°.apho.19°. Ex.14.B
 Febres morborum acutorum magna ex parte continuæ sunt. comment.
 7°.apho.1°. Ex.54.A
 sine Febre acuti morbi. in prognost.com.1°. 4°.195.A
 Febres acutæ quæ tempestate plurimum fiant, & ex qua materia. commentario.
 5°.apho.11°.21.C/14°. Ex.22.D
 Febres acutæ fiunt, sed nō multæ in siccitatibus.com.3°.ap.7°. Ex.20.F
 Febres acutæ faciūt iracundia. 6°.de sanitate tuenda. 2°.96.E
 Febres acutæ non accidunt senibus, & si accidunt, commoriantur. comment.
 1°.apho.14°. Ex.7.H
 Febrem acutam habet pleuritis. 4°.de caus.puls. 4°.100.G
 Febrem acutā habent omnes peripneumonici. 4°.de caus.puls. 4°.101.H

Febri acuta cum difficultate anhelitus, cum tussi, & spūto colorato, cōmunis
 est plenitudo, & peripneumonia. de subfigura. emp. 15a.32.E
 Febrem accessuram significat frigiditas pedum. de vñt.ratio in morbis
 acutis, com.4°. 7°.139.F
 in Febribus cur pedes frigescat. de vñt.rat. in mor. acut. c.4°.7°.139.F
 in Febre acuta cur frigescant extrema. in 1°.de morbis vulgaribus, commentario.
 2°. 3°.115.A
 in Febribus acutis extrema cur liuida. in 1°.de morb.vul.c.2°.3°.115.B
 in Febriū principijs, quibus extrema corporis partes refrigeratæ sunt,
 animi defectus inciat. 1°.de arte curatiua ad Glauconem. 7°.98.F
 Febri acuta nūq; ē in primo insultu in sūmo vigore. 1°.de cris. 4°.132.B
 in Febribus non circuitus solum accessio, sed modus & forma magis cōsideranda.
 1°.de diff.feb. 3°.35.H
 Febri duodecim horis terminantes. in 1°.de morb.vulg.cō.3°.3°.119.A
 Febre acuta quinquedecim horas casus. 2°.de diff.feb. 3°.39.H
 Febri intermittentes, cuius accessio ad decē & octo horas prorogatur,
 est quidē sine piculo, sed tanto lōgior, quāto eius accessio minior extiterit,
 quā tertiana exquisitē.com.4°.apho.43°. Ex.32.F
 Febres extenduntur vsque ad quadraginta horas quādoq; vel amplius.
 2°.de differentijs febrium. 3°.39.G
 Febres acutæ, quæ denuo ad tempus reuertuntur, ex succorum variorum
 commistione fiunt. de bon. & vitio suc. 2°.39.D
 Febri acuta, & tremor à manibus primo die cōpit. in 3°.de morb.vulgaribus,
 commen.1°. 3°.127.C
 Febri acutariū exitialiū, & syncopalū pulsus. de puls.ad tir. 4°.44.G
 Febriū syncopalū, acutariū, & exitialiū pulsus. de puls.ad tiro. 4°.44.G
 in Febribus acutis cur sanguis ē naribus effluat. de vñt.rat. in morbis
 acutis, commen.4°. 7°.135.D
 Febribus acutissimis vnde fiat dolor, & à quo. 2°.de sym.cau. 3°.32.A
 in Febribus acutissimis deliria vnde. 2°.de sym.cau. 3°.32.C
 Febres in acutis passionibus si luctuosas suspiria, malum. commenta. 6°, aphorif.
 54°. Ex.53.B
 Febres magnæ quas ætates magis extenuant. com.2°.aph.28°. Ex.16.D
 in Febribus quæ causa extenuationis. com.2°.apho.28°. Ex.16.D
 Febri acuta est causa perniciofa, quia est prompta dissoluere corpora,
 commen.4°.apho.37°. Ex.32.C
 in Febribus acutis colliquatiuis vires labuntur. 12°.met.med. 7°.77.C
 Febres acutæ interficiunt aliquando sine inflammatione fetus. commen.
 rio.5°.apho.30°. Ex.40.D
 Febres acutæ in tertianā cōverti certo scias, si vrina turbulenta & tardius
 residens fuerit, maxime si sanitas interaneorū adsit, & per multos dies
 perseuerauerit. de dynamidijs. Sp.34.C
 in Febre acuta frigidi sudores est signum perniciosum, quia humorum
 multitudinem esse frigidissimam ostendit. cōmē.4°.apho.37°. Ex.32.C
 in Febre acuta sudores frigidi, mortales: in mitiori autem longiudinem
 morbi significant. com.4°.apho.37°. Ex.32.B
 cum Febre acuta sudores frigidi mortē significāt. presag. exper. Sp.77.F
 cum Febri sit calidissima, cur quandoque fiat sudor frigidus. commenta.
 rio.4°.apho.37°. Ex.32.B
 Febriunt egri vehementius magna ex parte quanto propius indicationē
 accedunt. com.4°.apho.71°. Ex.35.C
 in Febrium impetu delirant multi. in 6°.de morb.vulg.cō.3°.3°.178.H
 à Febri abundante calore delirium fit. 2°.de loc.aff. 4°.14.B
 in Febre nugarum causa. in 3°.de morb.vulg.com.1°. 3°.127.C
 à Febre vehemēti vehemēter calefit corpus. quod an. morb. 1°.37.H
 Febres vehementes veluti ignis nervos exiccantes, eos extendunt atque
 conuellunt. com.4°.apho.66°. Ex.34.E
 in Febribus acutis conuulsiones, & circa viscera dolores fortes, malū.
 commen.4°.apho.66°. Ex.34.E
 Febri magna indiget inspiratione abundanti. c.4°.apho.34°. Ex.31.B
 Febrium & morborum respiratio. 1°.de diff.feb. 3°.58.E
 in Febribus acutis sitientes ob quid postea non sitiunt. in 1°.de morbis
 vulgaribus, com.2°. 3°.115.B
 Febri acuta, cū qua adsint plenitudinis signa, quō curetur. de se. 15.16.E
 in Febre acuta Petronæ vñt. rō. de vic. ra. in mor. acu. cō.1°.7°.110.H
 in Febribus acutis vrina non gustada. in 3°.de morb.vul.com.1°.3°.135.F
 in Febre cum syncope ex succis tenuibus oua dat ante quartum diem,
 & post quartum dat carnem. 12°.meth.med. 7°.77.A
 in Febre acuta quid somnū conciliet. de dynamidijs. Sp.32.G
 in Febre acutissima sanguis ad animi deliquium mittendus. de curan. 15.
 tione. per sang. miss. 6°.19.A
 in Febre acuta nō est secāda vena in regione vel valde frigida, vel valde
 calida. de

calida. de sectis. Isa. 16. E
 in Febre acuta non est secunda vena in anni tempore vel multum calido, vel multum frigido. de sectis. Isa. 16. E
 Febribus acutis aliquoties facit aqua frigida. de simp. med. Sp. 92. B
 ad Febres acutas omnes, epithemata duo. de dynamidijs. Sp. 32. G
 ad Febres acutas omnes valet Rhodofacchara. de dynam. Sp. 32. H
 ad Febres acutas omnes valet Diacrydonium. de dynamid. Sp. 32. H
 ad Febrem acutam. de med. par. fac. 7. 172. D
 ad Febres acutas omnes antidotum. de dynamid. Sp. 32. G
 a Febre acuta liberati casus, septimo die multa flava bile ad cutem transmissa. 5. de locis affectis. 4. 35. G
 de FEBRE synocha, diffuse. 2. de diff. feb. 3. 42. G/H
 Febres synochi quæ apud medicos tempore Galeni in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 3. 3. 118. D
 Febres synochi quæ sint. 9. meth. med. 7. 56. A
 Febris synocha distinctio. in 6^m. de morbis vulgaribus com. 1. 3. 160. A
 Febris epacmaistica. in 6^m. de morb. vul. com. 1. 3. 160. A
 Febris paracmaistica. in 6^m. de morb. vul. com. 1. 3. 160. A
 Febris homotona. in 6^m. de morb. vul. com. 1. 3. 160. A
 ad Febrem homotonam. de dynamidijs. Sp. 33. C
 Febris synochus habet longum statum. 3. de crisi. 4. 140. C
 Febrium synocharum urine quales. de urinis. 4. 126. F
 Febris quæ sit synochus, & quomodo curanda. 11. meth. med. 7. 68. G
 Febris synochus quibus diebus seruetur. 9. meth. med. 7. 56. B
 Febrium synocharum duo maxima præsidia sunt venæ sectio, & potio frigida. 9. meth. med. 7. 57. H
 in Febre synocha epithema ad præcordia. de dynamidijs. Sp. 33. C
 in Febre synocha vinctio præcordiorum. de dynamidijs. Sp. 33. C
 ad Febrem synocham remedium. de dynamidijs. Sp. 33. C
 FEBRES quæ malignæ. in 1^m. prorrh. com. 2. 4. 174. H
 Febres cacoethes acutæ. 3. de caus. pul. 4. 99. D
 Febres maleficæ quæ sint. in progn. com. 3. 4. 207. A
 Febres laboriosæ quæ. in 6^m. de morb. vul. com. 4. 3. 179. F
 Febres malignas accendunt succi præui corrupti. 2. de alim. fa. 2. 17. D
 Febrium malignarum proprium. in 1^m. de morb. vul. com. 2. 3. 110. F
 Febre cacoethes oppressam facultatem sequuntur pulsus formicantes. 3. de caus. pul. 4. 99. D
 Febrium cacoethis symptoma sudor. in 1^m. de mor. vul. com. 1. 3. 106. C
 Febres sunt periculosæ, quæ ex inflammatione aliqua vel maligna humorum putredine fiunt. com. 4. apho. 43. Ex. 32. E
 Febres deterrimæ quot diebus necent. in progn. com. 3. 4. 206. H
 in Febribus grauib, & implacidis quando curatio debet esse diligens. de vict. rat. in morbis acutis, commen. 4. 7. 140. E
 ex Febre maligna animi defectus quo modo curetur. 1. de arte curat. ad Glauconem. 7. 99. E
 Febrem facit pestilens aer. 1. de diff. feb. 3. 31. B
 Febris pestilens, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Febris qualis in pestilentia à Thucydide descripta. in 6^m. de mor. vulgaribus, com. 1. 3. 159. D
 Febris pestilentis calor, differt ab aliarum calore per excellentiam putredinis. in 6^m. de morbis vulg. com. 1. 3. 159. F
 Febris pestilentis meminit. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 1. 159. F
 a Febribus pestiferis ac putridis interierunt, qui fame coacti malos cibos comederunt. 1. de diff. feb. 3. 31. G
 Febris pestilens putridum calorem habet. in 6^m. de morbis vulgaribus, commen. 1. 3. 159. D
 Febris pestilentis proprium symptoma est colliquatio. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3. 3. 145. D
 Febres pestilentes non sunt calore vehemens. 9. de sim. med. fa. 5. 66. H
 Febres debiles & parue nonnunquam periculosæ. 3. de crisi. 4. 140. B
 Febris pessima quæ negligit à medicis imperitis. 5. de loc. aff. 4. 34. E
 in Febribus pestilentibus quæ fiat colliquatio. 8. de compositione medicamen. secundum locos. 5. 194. C
 FEBRIS tertiana, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Febris tertiana intermittens. introd. Isa. 55. D
 Febris tertiana ex intermittentibus, breuissima, & mitissima. 1. de arte curat. ad Glauconem. 7. 56. E
 Febrium deterrima tertiana. de morb. temp. 3. 86. D
 Febres tertianæ morbus acutus. fin. med. Isa. 45. F
 Febris tertiana ex genere ardentium. 8. de decre. Hipp. 1. 277. C
 Febris tertiana, & febris ardens quo modo conueniant, & quomodo dif-

ferant. com. 4. apho. 19. Ex. 33. G
 Febris tertiana unde oriatur. de natura humana. com. 2. 2. 80. H
 Febres tertianæ ex aquæ abundantia. de natura hum. com. 2. 7. 181. B
 Febrium omnium biliosa maxime, & calida tertianæ. 2. de symptomatibus causis. 3. 22. E
 Febres tertianæ ex bile flava. 8. de decre. Hippocrat. 1. 277. B/in 6^m. de morb. vulg. com. 1. 3. 159. G
 Febrium maxima pars fit à bile. de natura humana, com. 2. 7. 180. H
 Febres, omnes non fiunt ex bile. com. 7. aphor. 42. Ex. 57. C
 Febrem non faciunt bilis & atra bilis, si non putrescant. 2. de differentijs febrium. 3. 37. D
 Febris à flava bile indicia. 2. de diff. feb. 3. 36. H
 Febris si non ex bile habeat, multa aqua calida capiti superfusa soluitur. commentario 7. aphor. 42. Ex. 57. C
 Febres tertianæ, ardentes, biliosissimæ fiunt iuuenibus. commentario 3. aphorismo. 29. Ex. 26. C
 Febres tertianæ maxima ex parte æstate, quartanæ autumno, quotidianæ hyeme fiunt. com. 1. apho. 12. Ex. 5. E
 Febrium tertianarum differentia. in 1^m. de morb. vulg. com. 3. 3. 119. A
 Febris tertiana ab Hippocrate dicitur exquisita, quandoque simplici vocabulo tertiana. commen. 4. apho. 59. Ex. 34. A
 Febris tertiana exquisita quæ sit, & ex quo humore. c. 4. ap. 59. Ex. 33. G
 Febris biliosæ tempus durationis. 2. de diff. feb. 3. 36. H
 Febris tertianæ exquisita tempus quietis est maius, quam accessionis, commentario. 4. apho. 19. Ex. 33. H
 Febris tertiana exquisita quot horis perduret. 1. de arte curat. ad Glauconem. 7. 96. H
 in Febribus tertianis exquisitis, quia minori duodenis horis tempore accessio circumscripita est, non modo sunt sine periculo, ac etiam cito indicantur. com. 4. apho. 43. Ex. 32. F
 Febris tertiana exquisita nunquam protendit suam accessionem ultra duo decim horas. com. 4. apho. 59. Ex. 33. H
 Febres tertianas, quartanas, & quotidianas prima visitatione cognouit Galenus, & quomodo quisque eas cognoscere possit. commentario. 1. aphorismo. 12. Ex. 5. D
 Febris tertianæ indicia. 1. de arte curat. ad Glau. 7. 95. H
 Febrium tertianarum syncerarum pulsus, quales. 2. de caus. pul. 4. 91. B
 Febris intermissionis pulsus in tertiana qualis. 2. de diff. feb. 3. 36. H
 in Febribus tertianis sola nubecula indicat solutionem. de urin. 4. 125. C
 qui Febrium acute, rigent omnes. de trem. palp. conuuls. & rig. 3. 55. C
 Febrè rigori necessario supuenire dixerunt antiqui. de inæq. intemp. 3. 44. G
 Febris semper succedit rigori, quo modo vetus hic sermo sit verus. 2. de syptom. caus. 3. 23. A
 Febris vehementer cum rigore. 2. de symp. caus. 3. 22. F
 Febris & rigor à diuersis fiunt causis. 2. de diff. feb. 3. 37. G
 Febres quales quos sequantur rigores. 2. de symp. caus. 3. 23. B
 Febris cum rigore qualis, et à quo humore. in 1^m. de mor. vul. c. 3. 3. 119. B
 in quibus Febribus quotidie rigores fiunt, cur quotidie febres soluantur. commen. 4. apho. 63. Ex. 34. C
 cur in Febribus cum rigore raro fiunt abscessus. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 1. 3. 157. A
 per Febrium rigores quo modo fiant deliria. 3. de locis affect. 4. 18. A
 Febre non deficiente si rigor incidat ægro iam debili, letale est. commentario. 4. apho. 46. Ex. 32. G
 Febris aduocantes rigores ex refrigeratione fiunt. commen. 5. aph. 17. 38. H/apho. 20. Ex. 39. A
 cum Febre rigor inflammationis suppuratis indicium. 1. de loc. aff. 4. 6. D
 Febre carens rigor non fuit antiquitus. de inæq. temp. 3. 44. G
 sine Febre rigor contingere potest. 2. de diff. feb. 3. 37. E
 Febrè carentem rigore vidit Galenus & alij. de inæq. intemp. 3. 44. G
 Febre carens rigor raro contingit. de inæq. intemp. 3. 44. G
 in Febrem carentem rigore qui homines incidunt, & propter quid. de inæq. intemp. 3. 44. G
 Febrè non sequens rigor ex quo humore. in 1^m. de mor. vul. c. 3. 3. 122. G
 Febris tertiana cito terminatur. com. 1. apho. 12. Ex. 5. C
 Febrium tertianarum circuitus cum quotidianis comparatus quæ sit. de morb. temp. 3. 87. H
 Febris tertiana exquisita, non transit septimum circuitum. 1. de arte curat. ad Glauconem. 7. 96. F
 Febris tertiana exquisita septenis circuitibus, quod longissimum est, indicatur. commentario 4. apho. 19. Ex. 33. G
 Febris tertiana sæpius in tertio decimo die indicat, non expectato quatuordecimo.

todecimo.com.4°.apho.59°. Ex.33.H
 Febris tertiana ex quibus tertiam accessione, quarta & quinta potest iudi-
 cari, non expectante nam septimum circuitu. co.4°.aph.59°. Ex.54.A
 secundum Febrem breuiorem vigor maior.2°.de diff.feb. 3°.36.H
 in Febre tertiana bilis defertur carnibus totius corporis in 1°.de mor-
 vulgaribus, comen.2°. 3°.109.H
 in Febre tertiana tempus ad cibum exhibendum ex accessionis & in-
 termissionis spacio cognoscitur.2°.de diff.feb. 3°.39.H
 Febris de genere tertianarum alia de morb.temp. 3°.85.H
 Febris quae tertiana naturam referat in 1°.de mor.vul.com.2°. 3°.110.C
 Febris tertianarum naturam habentes, q. in 6°.de mor.vul.com.2°. 3°.164.A
 Febris in modum tertianae ex pituita & bile mixta in 1°.de morbis vul-
 garibus, comen.2°. 3°.110.E
 Febris tertiana naturam referentes sunt decretorijs diebus deteriores.
 in 1°.de mor.vul.com.2°. 3°.110.F
 Februm tertianarum pulsus, & urina de dynamidijs. Sp.34.F
 Febris tertiana, quartana & quotidianae pulsuum comparatio. Sp.34.F
 in Febre biliosa morbus regius cum rigore ante septimum diem morbum
 soluit de vict.rat.in morbis acutis, com.4°. 7°.144.D
 Febre tertiana singulis statibus laborans, quo modo saluatus a Galeno
 comen.6°.apho.47°. Ex.52.D
 Febre tertiana quando preferuauit Galenus, qui singula estate ea vexa-
 batur.com.6°.apho.47°. Ex.52.D
 Febris tertiana, & ardentes, in quibus flaua bilis est, sudore sanantur
 quandoque.com.7°.apho.42°. Ex.57.D
 Febris accessionem praenire solens vomitus tollitur a theriaca. de usu
 theria.ad Piso. 5°.98.F
 Febris exquisita tertiana soluitur cum sudore vel per vomitum, aut per
 alium inferiorem flaua bile euacuata, vel omnibus istis pariter fa-
 ctis.com.4°.apho.59°. Ex.33.H
 in Febre tertiana qui cibi dadi, & quantu.1°.de ar.cu.ad Glau.7°.97.C
 in Febre tertiana, abstinentum a melle, sinapi, salitis, acribus, & vinis
 vetustis.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.97.D
 in Febre tertiana non dandum vinum, nisi post coctionem.1°.de ar.cur.
 ad Glauconem. 7°.97.C
 Febris tertianis si qs corripiait huic damus cholagoga. de dy. Sp.20.F
 Febris quae ex humoribus biliosis, & cutis desitute prouenit, chamae-
 melon discutit & dissoluit.3°.de simp.med.fac. 5°.18.H
 in Febre tertiana oleum in aqua infundendum, in quo egri quantum pos-
 sunt inuolant.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.97.G
 Febris tertiana non exquisita per sex menses.1°.de ar.cur.ad Gl.7°.56.F
 Febris tertiana notae curatio.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.97.D
 ad Febrem tertianam de remed.par.fac.161.D/ 7°.172.H
 ad Febrem tertianam decoctio secretorum. Sp.101.A
 ad Febrem tertianam facit hydropoton de dynamidijs. Sp.32.D
 ad Febrem tertianam trochisci secretorum. Sp.98.E
 ad Febris tertianas cum typo remedium de dynamidijs. Sp.32.F
 ad Febris tertianas acutas de dynamid. Sp.32.F
 ad Febris duplices tertianas remedium de dynamid. Sp.32.F
 Febris tres simul etiam sunt biliosa, pituitosa, & ab atra bile.2°.de diff-
 ferentijs morborum. 3°.39.F
 FEBRIS hemitritia quae fin.med. Isa.46.D
 in Febris intermitentibus non est semitertiana numeranda in 1°.de
 morbis vulg.com.3°. 3°.109.D
 Febris semitertiana modo continua, modo intermittens intro. Isa.55.D
 cum Febris alijs semitertiana iunguntur de morb.temp. 3°.87.E
 Febris semitertiana sunt media inter causodes, & typodes quo ad acu-
 tiem.com.2°.apho.12°. Ex.5.C
 Febris semitertiana in 6°.de mor.vul.com.1°. 3°.160.A
 Febris semitertiana quomodo indicentur 3°.de crisi. 4°.139.F
 Febris semitertiana ex quotidiana continua & tertiana intermittente
 2°.de differentijs febrium. 3°.38.E
 Febris tertiana quae vocent de morb.temp. 3°.87.G
 FEBRIM quaedam exacte sicca, ut ardones, quaedam summe humides
 ut typhoides vel eluides aduer.Lycum. Ex.62.A
 Febris quae ab incendio causi appellatur.2°.de diff.feb. 3°.36.D/ com-
 mentario.4°.aph.48°. Ex.33.B
 Febris ardens exquisita, quae 2°.de crisi. 4°.135.F
 Febris arida.5°.de locis affectis. 4°.31.G
 Febris ardens putrida est.1°.de diff.feb. 3°.34.A
 Febris ardentes morbus acutus fin.med.45.F/ introd. Isa.55.E
 Febris ardens est synochus.2°.de crisi. 4°.135.G

Febris ardens in 6°.de mor.vul.com.1°. 3°.160.A
 Febris ardens perniciofa est de inaeq.intemp. 3°.44.G
 Febris ardentes longa siccitatem faciunt.1°.de diff.feb. 3°.34.D
 Febris ardentes, & quae ex laboribus & combustionibus sunt.1°.de arte
 cur.ad Glauconem. 7°.95.D
 in Febris vrentibus caliditas ad extrema meat de vict.rat.in mor-
 acutis, commentario.4°. 7°.136.B
 Febris causiones, & tertianae sunt calidissimae co.4°.apho.48°. Ex.33.B
 cu Febris adurētibus communis tertianae gnatio.2°.de crisi. 4°.134.E
 Febris ardens, & tertiana quomodo differant, & conueniant in 1°.de
 mor.vul.com.2°. 3°.109.H
 Febrem ardentem, & phrenitidem idem facit humor in 1°.de morbis
 vulgaribus, comen.2°. 3°.114.G
 Febris ardentes a qua causa fiant, & ubi, & quo modo tremore fa-
 ciunt.com.6°.apho.26°. Ex.48.F
 Febris ardentissima & acutissima ex bile.8°.de decre.Hippo. 1°.277.C
 Febris ardens a flaua bile, quae & pallida dicitur.1°.de morbis vulgari-
 bus, comen.1°. 3°.104.E
 Febris ardens & tertiana notant cholera peccare, quartana atram bi-
 lem, quotidiana pituitam.com.4°.apho.2°. Ex.27.E
 Febris causus copiam significat bilis. quae in Hippo. Sp.113.C
 Febris ardens ex humoribus biliosis in 3°.de mor.vul.com.2°. 3°.139.C
 in Febrem ardentem inciderunt biliosi in 1°.de mor.vul.co.2°. 3°.109.E
 in Febris ardentes non multum incidunt pituitosi de aere, aq. & lo.2°.2.F
 in Febre ardente superaffatur atra bilis.3°.de loc.affect. 4°.18.A
 Febris ardens ob cerebri inflammationem in 1°.prorr.com.1°.4°.166.A
 Febris ardentes facit inedia, & postea hellicas.10°.meth.med.7°.63.E
 Febris ardentissima ex inedia.8°.meth.med. 7°.52.D
 in Febris adurētibus non peruenitur ad infebriam.2°.de crisi. 4°.134.E
 Febris ardens quo fiat, & quae de vict.rat.in mor.vul.com.4°. 7°.134.C
 Febris ardens fit quando aestiuo tempore venae exsiccate trahunt humo-
 res biliosos & acutos.com.4°.apho.58°. Ex.33.G
 Febris ardentes solent rigere in ortu canis in 1°.de morbis vulgaribus,
 commentario.2°. 3°.109.A
 Februm ardentium duarum, quarum altera estate, altera hyeme affigit,
 magis periculosam esse quae hyeme affigit, collige.commentario.1°.
 aphor.14°. Ex.7.H
 Febris ardens in quibus fiat sedibus in 1°.de mor.vul.com.1°.104.F
 commentario.2°. 3°.114.G
 Febris ardens ex materia in icore, & ventre in 3°.de mor.vulgari-
 bus, commentario.3°. 3°.143.F
 Febris ardens in venis iecoris, & venter in 1°.de mor.vul.c.2°. 3°.109.H
 a Febre ardente, perusto sanguine qui est in venis, ex venis sursum qua-
 dam feruntur, quae cum urinis exeunt.com.4°.apho.77°. Ex.36.F
 Febris ardentes, iecore, ventriculo, & pulmone affectus sunt.5°.de lo-
 cis affectis. 4°.33.E
 Febris ardentes & morbi acuti diebus imparibus fiunt in 3°.de morbis
 vulg.com.3°. 3°.144.A
 Febris ardentes germanae in 1°.de mor.vul.com.2°. 3°.109.G/H
 Febris ardens moderata in 1°.de mor.vul.com.2°. 3°.109.G
 Febris ardens habet brevis temporis principium.1°.de crisi. 4°.126.E
 Febris ardens quod sequitur de mult. 3°.79.G
 Febris ardentes tactu cognoscuntur.1°.de arte cu.ad Glau. 7°.95.D
 Febris ardens proprium in 3°.de mor.vul.com.3°. 3°.144.F
 in Febris quomodo habeatur spiritus de vitil.resp. 1°.236.B
 Februm ardentium spiritus quales.4°.de loc.affect.24.H/ 4°.27.B
 Februm vrentium pulsus, & respiratio de usu puls. 1°.227.F
 in Febris aestuosus cur amplius & frequentius respiramus de vitil-
 te respirat. 1°.235.E
 Febris ardentes habent pulsum crebrum.2°.de presag.ex puls. 4°.111.B
 Febris ardens tempora pulsant.4°.de diff.puls. 4°.64.C
 in Febris ardentibus tubercula post aures non accidebant in 1°.de
 morbis vulg.com.1°. 3°.104.G
 in Febris aestuosis, quae causi nominantur, mingitur urina tenuis, &
 alba. quae in Hippo. Sp.113.C
 Februm ardentium symptoma quoddam in 1°.de mor.vulgaribus, co-
 mentario.2°. 3°.114.A
 cum Febre incendente, & maligna, simul inuadit animi defectus.1°.de
 arte cu.ad Glauconem. 7°.98.F
 Februm ardentium familiare est sanguinis profluvium in 1°.de morbis
 vulgaribus, com.2°. 3°.115.F
 in Febris ardentibus cur sanguis e naribus in 1°.de morbis vulgari-
 bus,

bus, commentario 1°. 104. C/ com. 2°. 109. G/ 3^a. 113. A/B
 Febres ardentes lenes habent sanguinis profluvium. in 3^m. de morb. vulg. 3^a. 144. A
 garibus, commentario 3°.
 Febres ardentes nec profluvium sanguinis Aquilo facit. in 1^m. de morbis vulgaribus, comment. 1°. 3^a. 104. E
 Febrium ardentium indicatio per sanguinis eruptionem. in 1^m. de morb. vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 104. F
 in Febribus ardentibus & mitibus non est sanguinis profluvium. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 104. G
 Febrium ardentium perniciosarum symptomata. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 2°. 3^a. 115. A
 in Febribus ardentibus nares sudare perniciosum. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 115. C
 in Febribus ardentibus sudare in principio exitiosum symptoma. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 115. A
 Febris ardens cum refrigeratione est symptoma prauum. in 1^m. prorrh. commentario 2°. 4^a. 175. E
 in Febribus ardentibus frigus extremorum signum perniciosissimum. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 115. A
 in Febre ardente timor quid significet. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 115. A
 Febris ardens cum syncope. 12°. meth. med. 3^a. 76. E
 Febris ardentis proprium est sitis, & ardor. in 1^m. de morb. vulgaribus, commen. 2°. 3^a. 115. A
 Febrium ardentium proprium & insigne, sitire & calor ardens. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 143. G
 in Febribus quibus sitis fiat. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 96. C
 in Febribus ardentibus loqui non possunt, nisi larynx sit perfusus. 7°. de usu partium. 1^a. 161. C
 Febrem ardentem lingua nigricans portendit. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 in Febribus ardentibus lingua tarda ad motus. 11°. de usu par. 1^a. 188. A
 Febre ardente sitis cur absit lingua exusta. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 131. B
 in Febribus ardentibus quæ tussis sitim extinguunt. in 6^m. de morbis vulgaribus, commen. 2°. 3^a. 164. E
 in Febribus ardentibus quibus plurimum sicca tussis leuiter irritantes fiunt, non multum siti infestantur. com. 4°. apho. 54°. Ex. 33. E
 in Febre ardente qui siti caruit. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 122. E
 in Febre ardente non admodum sitibundus. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 130. H
 in Febribus non sitientes, & non appetentes propter quid. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 133. A
 Febris ardens sine siti cur praua. in 1^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 106. E
 in Febribus ardentibus cur fiant voces clangosæ. 7°. de usu p. 1^a. 158. F
 Febre ardenti deprehensi frigidam potionem insatiabili auiditate exhauriunt. de cogn. cur animi morbis. 2^a. 53. C
 in Febre ardentissima quando aqua frigida danda. 10°. me. me. 7^a. 70. A
 Febris ardens aqua frigida sanatur. 9°. meth. med. 7^a. 61. G
 Febres ardentes sequitur vomitus virulentus. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 149. D
 Febrium ardentium peculiare est delirare. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 104. E
 ex Febribus ardentibus fiunt deliria. 5°. de loc. affe. 4^a. 31. F
 in Febribus æstuosis, qui facile delirant. de vit. resp. 1^a. 226. C
 Febrium ardentium dementia à quo fiat. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. B
 Febris ardentis per accidens, phrenitidis per se affectus est sopor. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 145. F
 in Febrium ardentium vigore vigilant, & delirant, in inclinatione dormiunt & sapiunt ægri. 2°. de loc. affectis. 4^a. 14. B
 qui in Febribus ardentibus tremores fiunt, delirio soluentur. commentario 6°. apho. 26°. Ex. 48. F
 Febres ardentes à tremore solui improprie dictum est. commentario 6°. aphorif. 26°. Ex. 48. G
 in Febribus ardentibus vigilia & angor semper exitiosum symptoma. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 115. A
 in Febrium ardentium inclinatione cum dormiunt & sapiunt. indicium est deliria non esse in capite. 2°. de loc. affe. 4^a. 14. B
 in Febribus ardentibus sopor raro, fastidium sæpe. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3^a. 143. G
 à Febre arida & estuante fit cōuulsio ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. F
 in Febribus ardentibus cōuulsio ex inanitione. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. C
 ad Febres ardentes quæ sequuntur cōuulsiones, sunt letales. commen. 4°. apho. 57°. Ex. 33. G

à Febre cōuulsio letalis. de opt. secta. 1^a. 22. D
 ex Febre cōuulsi cum vomitu bilioso. 5°. de loc. affect. 4^a. 32. G
 ex Febribus ardentibus hectica quo modo. 1°. de diff. fe. 3^a. 35. E
 Febris ardens non cognoscitur ab excrementis. in 3^m. de morbis vulgaribus, commen. 3°. 3^a. 143. H
 in Febre ardente cruda deiciens. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 144. C
 Febribus ardentibus cur prissana accommodatissima. de prissana. 2^a. 47. F
 Febres ardentes lenes. in 1^m. de mor. vulg. commen. 2°. 3^a. 113. G
 Febris ardens lenis non exquisita. in 1^m. de mor. vul. commē. 1°. 3^a. 104. F
 Febres ardentes extra periculum quædam. de præ sag. ex puls. 4^a. 111. B
 Febres ardentes non malignæ. in 3^m. de mor. vulg. commen. 3°. 3^a. 144. A
 in Febribus ardentibus qui sanantur. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 115. H
 Febribus ardentibus demptis cor prope mortem est frigidum. in 6^m. de mor. vulg. commen. 4°. 3^a. 187. D
 Febris ardens quo modo abeat. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. F
 Febris ardens quo modo sanetur. 3°. de cris. 4^a. 139. E
 Febres vrentes per excretiones indicari consueuerunt. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 100. C
 Febris ardens soluitur expurgata bile, ex aqua fit. commentario 4°. aphorif. 58°. Ex. 33. G
 in Febribus ardentibus rigor indicat. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 115. A
 in Febribus ardentibus quando rigores faciunt bonum iudiciū, et quando non. comment. 4°. aphor. 29°. Ex. 30. D
 à Febre ardente habito, rigore superueniente, solutio. commentario. 4°. aphorif. 58°. Ex. 33. G
 Febre ardente cur liberat rigor. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. E
 Febre ardentē nō sanat rigor propter frigus. 2°. de sym. cau. 3^a. 22. F
 in Febre ardente horror raro. in 3^m. de mor. vul. commen. 2°. 3^a. 143. G
 Febres ardentes sanantur per euacuationem vsque ad animi defectum. commentario 1°. apho. 23°. Ex. 10. E
 ad Febrem ardentem. de med. fac. par. 7^a. 173. H
 ad Febrem Causum, & quomodo cognoscatur. de dynamidijs. Sp. 33. D
 Febris adusta trochisci. secretorum. Sp. 98. E
 Febrem ardentem semel habuit Galenus. de trem. pal. cōuul. & rigore. 3^a. 56. A/ 4°. de loc. aff. 4^a. 22. E
 ad Febrem adustam. secretorum. Sp. 98. E
 Febris ardentis casus Sileni. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 121. E
 FEBRES: typhodes, idest succedentes, sunt longiores. commentario 1°. aphorif. 12°. Ex. 5. C
 Febris typhodes morbus continuus. fin. med. 1^a. 45. F
 Febres incedentes acutæ. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. C
 Febris succensa. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 160. A
 FEBRIS: quod genus epiala. 2°. de diff. fe. 3^a. 37. E
 Febris epiala. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 160. A
 in Febre epiala incalescit frigescitq. corpus. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 21. A
 Febres aliæ, & epiala sunt ægritudines dependentes à corde. de virtut. nostrum corpus dispen. Sp. 60. B
 FEBRIS lypyria, quæ. fin. med. 1^a. 46. C
 Febres lypyria quales. 1°. de inæq. intem. 3^a. 44. G
 in Febre lypyria incalescit frigescitq. corpus. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 21. A
 Febris lypyria inter malignissimas numerat. com. 4°. aph. 48°. Ex. 33. B
 præter Febre lypyria & causonem perniciosum, nulla febris alia corpus vrit cute refrigerata. com. 4°. aphorif. 48°. Ex. 33. B
 in Febribus lypyrijs quo modo arteriarum partes sunt frigidiores. 3°. de præ sag. ex puls. 4^a. 115. D
 Febris lypyria. in prognost. com. 2°. 4^a. 198. D
 FEBRES humide quæ, febres siccæ quæ. aduersus Lycum. Ex. 62. A
 Febris palustris. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 160. A
 Febris causam humidam febris concomitatur. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. A
 Febres longæ, quæ. 2°. de crisi. 4^a. 135. G
 Febrium prorogationis triplex causa. in progn. com. 3°. 4^a. 209. F
 Febres longæ fiunt propter multitudinem humorum, vel crassitatem, vel frigiditatem, vel visciditatem. com. 4°. aphor. 44°. Ex. 32. F
 Febres diuturnas patiuntur puberes. com. 3°. aphorif. 27°. Ex. 25. G
 Febres longæ fiunt in tēpibus pluuiosis. c. 3°. ap. 11°. 21. B/ aph. 16°. Ex. 22. H
 Febrium longarum commune oculi concaui. in progn. cō. 2°. 4^a. 204. D
 Febre longā ostendit vrina tenuis. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 140. F
 Febres diuturnæ quo modo indicentur. 3°. de crisi. 4^a. 139. F
 Febres molliores solent per abscessus indicari. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 100. C
 Febribus lassitudinarijs hoc inest, vt cito fiant abscessus, non expectantibus, vt aliæ, tempus prolixius. com. 4°. apho. 74°. Ex. 36. A
 in Febribus

in Febribus longis multitudo materie plus ad inferiora decumbit. commentario 4. apho. 74. Ex. 36. A
 quibus Febres longæ iis tubercula, vel labores in articulis fiunt. commentario 4. apho. 44. Ex. 32. F
 quibus Febres longæ, iis vel tubercula, vel ad articulos dolores decumbunt. com. 7. apho. 61. Ex. 59. G
 in Febribus quando expectandus abscessus ad articulos. in prognostic. commentario. 3. 4. 209. F
 Febribus prolixis affligentibus cathartici utimur. de dyn. Sp. 20. E
 ad Febres chronicas quæ fiunt ex humore crasso medicamen. de medic. expertis. Sp. 105. F
 ad Febres chronicas valens decoctio squinathi. de me. exper. Sp. 107. B
 in Febribus chronicis typum remouet electuarii Aristolochie. de medic. expertis. Sp. 105. E
 Febribus antiquis valens electuarii. de med. exper. Sp. 105. F
 ad Febrem chronicam electuarii. de med. exp. 107. D | G | Sp. 108. B | D
 ad Febres antiquas. 7. de composi. medica. sec. loc. 5. 186. B | de medic. expertis. 104. A | Sp. 107. G
 FEBRIS debet intelligi saltem quarto die cuius sit generis. ad eos, qui de typ. scrips. 3. 92. B
 Febris qualibet cognoscitur quarto die. 1. de ar. cu. ad Glau. 7. 95. G
 Febris genus qui ignorat quarto die, ignauus est medicus. ad eos, qui de typ. scrips. 3. 92. B
 Febris quartana quid. intro. Isa. 55. G
 Febris quartana, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Febris quartana intermittens. introd. Isa. 55. D
 Febres quartanæ. in 1. de morb. vulg. com. 2. 3. 110. A
 Febris quartana exquisita quæ, & quæ spuria. 1. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 56. H
 Febris quartana exquisita longa. 1. de arte cur. ad Glauco. 7. 96. H
 Febris quartana longissima. com. 1. apho. 12. Ex. 5. C
 Febris quartana longior, sed non periculosa. 1. de ar. cu. ad Gla. 7. 96. E
 Febris quartana, tertiana, quotidiana à quibus humoribus fiat. com. 1. aphor. 2. Ex. 3. D
 Febres quartanæ ab humore melancholico fiunt de bo. & vit. suc. 2. 39. D | de nat. hum. com. 2. 7. 180. H | 1. apho. 2. Ex. 3. D
 Febris quartana melancholicus affectus. 3. de ali. fac. 2. 25. G
 Febris gelida. in 6. de mor. vulg. com. 1. 3. 160. A
 Febres quartanæ ex terræ abundantia. de nat. hu. com. 2. 7. 181. B
 Febris quartana quo tempore, & qua ætate capiamur. de nat. hum. com. menta. 2. 7. 181. A
 Febres quartanæ & erraticæ cur fiant autumno. c. 3. aph. 22. Ex. 24. E
 Febris quartana contingit senioribus. in prorrh. com. 3. 4. 210. C
 Febris quartanæ causa. introd. Isa. 55. G
 Febris quartanæ indicia. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 95. H
 Febris quartanæ rigor, qualis. 1. de ar. cu. ad Glau. 7. 95. H
 in Febribus fit aliquando horror. in 1. de mor. vulg. com. 1. 3. 106. B
 Febris principium cum horrore, obstruit. 10. meth. med. 7. 61. G
 Febris cum horrore à quo humore. in 1. de morb. vulg. com. 3. 3. 119. H
 Febris horrida, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Febres horrificæ, quales. in 1. de mor. vulg. com. 1. 3. 106. B
 Febres quæ bis & ter hñt horrore. in 1. de mor. vulg. com. 3. 3. 119. A
 Febris cum horrore correptus est quidam sepe dolens in renum parte. 6. de locis affectis. 4. 39. A
 in Febrem cum horrore incidit quidam dolens circa vesicam. 6. de locis affectis. 4. 39. A
 Febrem facere, & augere potest horror. 11. meth. med. 7. 73. H
 Febris quartanæ vrina, quales. de vrinis. 4. 223. B | de dyna. Sp. 34. F
 Febris quartanæ pulsus. de dynam. Sp. 34. F
 à Febris quartana capti, non admodum capiunt cōuulsionibus, si vero prius capiant & quartana superuenerit, liberantur. c. 5. ap. 70. Ex. 45. E
 Febris quartanæ curatio. introd. Isa. 55. G | 1. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 97. F
 in Febris quartana male dat anferes & anates. de dyna. Sp. 33. A
 Febris quartanæ auxilium. introd. Isa. 56. G
 Febres quartanæ quomodo iudicentur. 3. de cris. 4. 139. F
 in Febribus tum quartanis, tum tertianis obseruauit Galenus indicatio nes ad numerum circuituum non dierum. com. 4. apho. 59. Ex. 33. H
 in Febrem quartanam abscessus. in 1. de mor. vulg. com. 2. 3. 110. A
 Febribus quartanis infestantibus cathartici utimur. de dyn. Sp. 20. E
 in Febris quartana nullum forte medicamentum in principio adhibendum. 1. de arte cur. ad Glauco. 7. 97. F

ad Febrem quartanā pulchre cōuenit theriaca. de ther. ad Pis. 5. 96. D
 Febribus quartanis quō theriaca adhibenda. de ther. ad Pison. 5. 96. E
 ad Febrem quartanam trochisci. secretorum. Sp. 101. A
 ad Febrem quartanam maxime facit hydropoton. de dyna. Sp. 32. D
 ad Febrem quartanam cum typo remedium. de dyna. Sp. 33. A
 ad Febrem quartanam. secretorum. Sp. 98. F
 ad Febrem quartanam duplicem remedium. de dyna. Sp. 33. A
 in Febris horrida casus. 2. de cris. 4. 136. G
 FEBRIS quintana intermittens. introd. Isa. 55. D
 Febrem quintanam non vidit Galenus. 1. de diff. feb. 3. 33. A
 FEBRIS septimana intermittens. introd. Isa. 55. D
 FEBRIS quæ de nono in nonū diē apprehēdit itermittēs. intro. Isa. 55. D
 FEBRIS ordo quando vere enariat. 2. de diff. feb. 3. 42. G
 Febrem variat victus ratio. 2. de diff. feb. 3. 42. F
 Febres errabundæ, quæ. fin. med. Isa. 46. E | in 1. de morb. vulgaribus. comment. 3. 3. 120. F
 Febres inordinatæ quomodo fiant. in prog. com. 3. 4. 210. B
 Febres errantes à quibus humoribus. in 1. de mor. vulg. cō. 3. 3. 123. C
 Febres erraticæ quō fiant, & causæ. 2. de diff. feb. 3. 42. F | G
 Febrium inordinatarum typi, quales. de typ. 3. 91. B
 Febres typorum expertes, quales. de typ. 3. 91. B
 Febrium errantium vrina, quales. in 1. de morb. vulg. com. 3. 3. 123. C
 Febres inconstantes sinendæ donec constant. de vict. rat. in morb. acutis. comment. 4. 7. 141. B
 FEBRIVM duarum tempora quando conueniunt, sit febris confusa. 2. de diff. feb. 3. 37. H
 Febris confusa fit, quando duarum febrium tempora conueniunt. 2. de different. feb. 3. 37. H
 Febris cōposita dupliciter, & quo modo diuidatur. 2. de cris. 4. 135. H
 Febrium complicatio quo modo. 2. de cris. 4. 136. A
 Febrium intermittentium cum continuis mistio difficilior cognitu. 2. de cris. 4. 136. G | H
 Febres complicatæ, & quæ singularum sit natura, ignorantibus quid cōtingat. 2. de diff. feb. 3. 38. B
 ex Febribus complicatis quæ citius, vel tardius finē habitura sit, ex quibus sit coniectandum. 2. de diff. feb. 3. 38. A
 in Febrium complicatione adolescentis casus. 2. de cris. 4. 137. B
 in Febrium complicatione mulierculæ casus. 2. de cris. 4. 136. G
 FEBRIS stabilis. 3. de præfag. ex puls. 4. 116. C
 FEBRES μεθυστικοί, καθυμενικοί, & ἀμφιμενικοί, quæ. in 1. de morb. vulg. com. 3. 3. 118. D
 Febris quotidiana, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 Febris quotidiana circuitus exemplo describitur. 1. de diff. feb. 3. 33. A
 Febres in animi deliquio ex cruditatibus fiunt quotidie versus vespere. 12. methodi medendi. 7. 77. G
 Febris amphemerina natura longa. 1. de cris. 4. 132. C | commentarij. aphorismo. 12. Ex. 5. D
 Febris quotidiana exquisita longa. 1. de arte cur. ad Glauco. 7. 96. H
 Febris quotidiana intermittens longior est, & non sine periculo. 1. de arte curatiua ad Glauco. 7. 96. E
 Febris quotidiana exquisita quæ, & quæ spuria. 1. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 96. H
 Febres quotidianæ ex aeris abundantia. de nat. huma. com. 2. 7. 181. B
 Febris quotidiana quō fiat, & à quo humore. de nat. hu. c. 2. 7. 180. H
 Febrem quotidianam faciens humor, qualis. 2. de diff. feb. 3. 37. A
 Febris exquisita ex pituita quomodo. 2. de diff. feb. 3. 37. B
 Febres quotidianæ ex phlegmate. de decre. Hippo. 3. 37. F
 Febris ex pituita salsa, qualis. 2. de diff. feb. 3. 37. F
 Febres quales faciat pituita acida, & vitrea. 2. de diff. feb. 3. 37. G
 Febrem quomodo faciat pituita dulcis. 2. de diff. feb. 3. 37. D
 Febrem non facit pituita nisi putrescat. 2. de diff. feb. 3. 37. B
 Febris pituitosa calor, qualis. 2. de diff. feb. 3. 37. B
 in Febribus pituitosis fumosa est caliditatis substantia. de victus rat. in morb. acut. com. 4. 7. 136. B
 Febris pituitosa cur calor inæqualis. 2. de diff. feb. 3. 40. D
 in Febris pituitosa qualis intermissio percipitur. 2. de diff. feb. 3. 37. B
 Febris ex mitione pituitæ, & bilis, qualis. 2. de diff. feb. 3. 37. G
 Febris ex complicatione pituitæ & bilis quatuor differentia. 2. de diff. ferentis febrium. 3. 37. H
 Febres quotidianæ in quibus fiant. 2. de diff. feb. 3. 36. D | 1. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 96. C
 Febres magis sunt pituitosis. com. 3. apho. 11. Ex. 21. D
 Febris

Febris quotidiana intermittens indicia. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 96. D
 Febris quotidiana pulsus, & vrina. de dynam. Sp. 34. F
 Febres quotidianæ pulsus vndosus hnt. 2°. de psag. ex pul. 4°. 112. G
 Febrium quotidianarum vrina. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. D
 Febris quotidiana rigor, qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
 ad Febrium tremores & frigora tollenda valet theriaca. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. F
 in Febribus tremorem auferens medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 Febres quotidianæ quo modo iudicantur. 3°. de cris. 4°. 139. F
 Febres ex pituita per abscessus magis, q̄ per excretiones soluntur. de vi ctus rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 136. C
 Febres pituitosæ quo modo sanentur. 3°. de cris. 4°. 139. E
 Febribus quotidianis infestantibus vtuntur catharticis. de dyn. Sp. 20. E
 in Febribus quotidiana declinatione decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 ad Febrem quotidianam facit hydropoton. de dynam. Sp. 32. D
 ad Febrem quotidianam trochisci. secretorum. Sp. 100. H
 contra Febres phlegmaticas, & melancholicas valens medicamentum. de med. exper. Sp. 105. A
 ad Febrem quotidianam. de remed. par. fac. 7°. 161. D / de dyn. 32. D / secretorum. Sp. 99. F
 ad Febres phlegmaticas valens medicamen. de med. exper. Sp. 106. C
 FEBRIS hectica qua vocetur. de inæqu. intemp. 3°. 44. B
 Febres hecticae vnde dicuntur. 1°. de diff. fe. 3°. 33. E
 Febris tabida in affectibus præter naturam. de marc. 3°. 46. H
 Febris sctica, qua. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 Febris hectica, qua. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 Febris tabida, qualis. 1°. de diff. fe. 3°. 34. F
 Febris hectica iam facta est. 8°. meth. med. 7°. 49. G
 Febris hectica nulla magna. 3°. de præag. ex pul. 4°. 116. F
 Febris hectica qui afficiantur. 3°. de sym. cau. 3°. 25. D
 Febris carens tabes in decrepitis. 1°. de diff. fe. 3°. 34. E
 Febrium hecticarum ortus. 1°. de diff. fe. 3°. 34. D
 Febres hecticas facit inedia. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Febrium hecticarum signa propria. 3°. de præag. ex pul. 4°. 115. E
 Febris hectica quo pulsu deprehendatur. 3°. de præag. ex pul. 4°. 113. A
 Febris hectica pulsus. 2°. de præag. ex pul. 113. A / 3°. 115. E / 4°. 117. H
 Febres hecticas magna ex parte comitatur pulsus durus. 1°. de differen tijs febrium. 3°. 34. C
 Febrem hecticam incipientem nouit Galenus cum putrida. 10°. methodi medendi. 7°. 63. F
 Febres omnes sentiuntur præter hecticam. de inæqu. intemp. 3°. 44. D
 Febres hectice cur sine dolore. 2°. de sym. cau. 3°. 22. A
 Febribus hecticis vis vitalis prostermit. 4°. de præag. ex pul. 4°. 121. G
 Febris squalida quomodo curetur. de marc. 3°. 47. F
 Febribus hecticis astuantes adiunat portulaca imposita hypochondrijs. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 Febris hectica quando balneis sanatur. de marc. 3°. 47. E
 quibus Febribus tabidis cōueniāt balnea, quibus nō. de marc. 3°. 48. A
 Febris marasmodos quo ordine consumat. 10°. meth. med. 7°. 67. D
 cum Febre parua extenuatio totius corporis ob pulmonis vlcera insana. bilia; est phthisis. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 FEBRES marasmodos omnes sunt colliquatiue, & quo modo differunt à colliquatiuis. 10°. meth. med. 7°. 67. E
 Febribus consumpti quibus comparandi. de marc. 3°. 46. A
 Febris correpti iuuenis, qui ob multa siccissimus erat, casus. 10°. methodi medendi. 7°. 62. C
 Febris colliquatiua. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 139. H
 Febris liquefactiua, & qua ad tabem perducit, qualis. de victus rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. B
 Febris colliquantis signum. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
 in Febre colliquantia videntur colliquationes descendere per aliu. 10°. methodi medendi. 7°. 67. F
 in Febribus liquefactiuis & ad tabem perducantibus biliosa qua subdu cantur. de vict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. A
 Febres colliquantis quomodo curentur. 10°. meth. med. 7°. 67. F
 Febris liquefactiua confert aqua frigida. de victus ratione in mor. acutis, com. 3°. 7°. 128. A
 Febribus colliquantis inimicissima mulsa. 10°. meth. med. 67. F / de vict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. A
 Febris parua existente, tempestate frigida, ægro ex plenitudine laborante, cōiungit nō collabi corpus neq; extenuari. c. 2°. aph. 28°. Ex. 16. C
 FEBRIS recidua quando expectanda. in prog. commen. 3°. 4°. 209. E

Febres reuersuræ quales. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 164. A
 i Febris recidua qui sæpe incidit Boethi filij casus. de precog. 4°. 216. H
 si neq; Febris, neq; horror mulieri superueniat, cessantibus purgationibus, & fastidia incidant, iudica ipsam in vtero habere. commen. 5°. aphorismo 61°. Ex. 43. D
 Febres cur frequenter in grauidis reuertantur. cō. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 à Febribus quacunque vtero gerentes corripuntur, & fortiter calefiunt sine occasione manifesta, difficulter pariunt, & cum periculo, aut abortum facientes periclitantur. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Febris in prægnante fœtum interficit. com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Febres vehementes, fluxus alui, fluxus sanguinis faciunt abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Febrem auget surgere frequenter in profluuijs. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 in Febribus, & color considerandus, & habitus. 1°. de arte curatiua ad Glauco nem. 7°. 96. G
 in Febri principio sudor. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 121. B
 Febri aduentante, sudor, nec deficiente febre, malum. longum nanq; morbum & humiditatis significat copiam. præag. exper. conf. Sp. 77. G
 Febres qua tempestate habeant multos sudores. c. 3°. aph. 6°. Ex. 20. E
 Febrē debere solui per sudorē quō cognoscā. præag. exp. cōf. Sp. 77. E
 Febres cum sudore, & sine sudore qñ fiant. in prog. com. 3°. 4°. 212. B
 in Febribus proprii sunt sudores. 3°. de cris. 4°. 139. E / F
 Febris sudor vt exeat epithema. de dyn. Sp. 32. E
 Febris initio, ex visceris phlegmone somnus intēpestiuus. in 6°. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 184. B
 sine Febre si sanguis vomatur salutare, si cum febre malum. curare vero acerbis & refrigerantibus. com. 7°. aph. 37°. Ex. 56. H
 qui Febre vacant sanguinem vomentes, non habent inflammationem in loco, ex quo emittitur sanguis. com. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
 in Febribus crura tuberculis affecta quando sanguis è naribus profluat. de vic. rat. in mor. ac. com. 4°. 7°. 142. C
 in Febribus manuum motiones quid significant. in progn. cō. 1°. 4°. 194. E
 quibus in Febribus circa dentes lentores fiunt, ijs febres fiunt fortiores, & cur. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 cum Febre cibi fastidia in longis difficultatibus intestinorum, pessimum. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 in Febribus spiritus offendens malum conuulsionem enim significat, cō. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 in Febribus ex somnis timores, vel conuulsiones, malum. comment. 4°. aphorismo 67°. Ex. 34. F
 quicumq; in Febribus vel in alijs morbis ex voluntate illachymāt, nihil ab surdū, qui vero nō ex voluntate, absurdus. c. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 in Febre aphoniæ q̄ desinūt in ecstasi, pnciosum. i. 1°. pr. c. 2°. 4°. 172. C
 in Febribus quibus aures obsurduerunt, sanguis ex naribus fluens, aut alius turbata soluit morbum. c. 4°. aph. 60°. Ex. 34. A
 Febrium iudicationes quibus sint diebus. in prog. c. 3°. 4°. 206. D
 Febres iudicant diebus paribus, quas enumerat. c. 4°. aph. 61°. Ex. 34. B
 in Febribus si quinta die quid terrificū fuerit, quid significet. de victus rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 141. H
 quibus in Febribus morbus regius ante diem septimum accedit, malum. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 siquis Febrē non habens abstineat à cibo, & cordis morsum seu vertiginem patitur, & oris amaritudinem sentit, purgatione indigere per superiora significat. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 i Febribus à principio vertigines, capitis pulsus, et vrina tenuis cū adsunt expecta febrē vsq; ad iudicationē. de vic. ra. i mo. ac. c. 4°. 7°. 139. H
 Febres vsq; ad iudicationē expecta, cū à principio vertigines, capitis pulsus, & vrina tenuis adsunt. de vic. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 139. H
 Febrium vertigines quibus à principio sunt, & pulsatus capitis, & vrina tenuis, eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de vrina significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 in Febribus suppuraciones quō. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 104. H
 Febris, & dolor, & suppuratio cum absunt in tumore, pars putrescit, vt cogamur quāque solidā p̄cipere. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 132. D
 in Febribus dolor. de inæqu. intemp. 3°. 44. B
 in Febribus dolores sine voce, qui sudore non soluntur, mali. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 176. G
 ex Febre quibuscunque tubercula diutina, aut in articulos dolores decumbunt, i cibo plenior vtuntur. com. 7°. aph. 61°. Ex. 59. G
 in Febribus magna ex parte ex vrinis ab initio tenuibus fit ad crassiora conuersio, tēdente iā morbo ad solutionē. cō. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
 à Febre hēri, vlt molestari quō apud antiquos dī. c. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 si à Febre

si à Febre habito collum peruertitur, & vix potest deuorare, sine vllō
tumore, letale est. commenta. 4°. aphorif. 34°. 31. B/E/ commenta. 7°. aphorismo 60°. Ex. 59. D/E.

Febres & mortem affert multa ac subita euacuatio, fm Erasistratum. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H.

Febrem aut mortem inducit corpus obstructum habens summa excremē
ta. de cau. mor. 3°. 7. G.

FEBRILIS calor quæ aptus est natura sanare. commenta. 6°. aphorif-
mo. 40°. Ex. 51. A.

Febrilis calor ad temperaturę equalitatem perducit. commentario. 6°. aphorismo. 40°. Ex. 51. A.

Febrili calore quedam euadunt bona bonis mixta alimentis. contra ea
quæ à Iul. in Hippo. apho. dicta sunt. Ex. 70. F.

Febrilis calor incidit, extenuat, dissoluit, commen. 6°. aphor. 40°. 51. A/ aphorismo 51°. Ex. 52. H.

Febbris calefacit, extenuat, & dissoluit spiritum flatuosum, & pituito-
sos humores. com. 6°. apho. 6°. Ex. 52. H.

Febrilis calor concoquit humorem. com. 5°. apho. 70°. Ex. 75. E.

Febrilis calor multū sanguinis digerit. de cur. rat. per san. mis. 6°. 19. F.

à Febrili calore natuam humiditatem exustam esse quibus deiectioni-
bus significetur. com. 7°. aph. 46°. Ex. 54. D.

Febbris pro obesitate sananda est apta. 14°. meth. me. 7°. 91. F.

Febbris morbis, qui à frigiditate fiunt, confert. cō. 6°. apho. 44°. Ex. 51. D.

Febbris post grauedines & raucitates, illas concoquit. in 6^m. de morbis
vulg. com. 3°. 3°. 171. E.

Febbris soluit conuulsionem. de opt. secta. Isa. 22. D.

Febri superueniente liberatur, qui à conuulsione, aut distentione neruo-
rum tenetur. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. F.

Febres superuenientes conuulsioni ex repletione dissolunt humiditatem
superfluum, calfaciunt, frigiditatem. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. G.

Febbris superueniens conuulsioni, ipsam sanat. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G.

Febre superueniente apoplexia cōferre, collige. c. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H.

Febbris superueniens ijs soluit dolorem, quicunq; hepar circūdolent. com
ment. 7°. aph. 52°. Ex. 58. E.

Febbris vel remissa vel soluta bonum signū est earū quæ sunt in ileo pas-
sionum: superueniens autem febris, vel aucta neq; signum bonum est,
neque causa bona. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D.

nisi Febre superueniente satis vrina fluxerit, in septem diebus pereunt,
quibus ex stillicidio vrina ileos superuenierit. c. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C.

nisi Febris apprehenderit, in septem diebus pereunt, quicunq; sani do-
lore capitis repente capiuntur, & statim muii fiunt, & stertunt. com
mentario 6°. aph. 51°. Ex. 52. G.

Febrilis calor scāmony operationē plerunq; impedit. de dyn. Sp. 20. H.

in FEBRIBVS quæ consideranda. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 96. H.

in Febre quæ agenda sunt. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. A.

à Febre indicatio quo modo fit maior ceteris. 8°. meth. me. 7°. 55. F.

à Febre indicationes duæ. 11°. meth. med. 7°. 70. D.

Februm prima indicatio. 8°. meth. med. 7°. 49. H.

in Febre indicatio secunda. 8°. meth. me. 7°. 49. H.

à Febre indicatio habet duplicem magnitudinem. 8°. meth. me. 7°. 55. D.

de Febre & causa quid primo sanandum. 10°. meth. med. 7°. 61. D.

Febre & causam extinguens remediū, optimū est. 10°. meth. me. 7°. 61. D.

Febri quando primo intendendū, secundo causæ. 10°. meth. med. 7°. 61. E.

Febbris quæ est in fieri, quo modo curetur. 8°. meth. med. 7°. 49. H.

Febbris quæ partim facta, partim futura est, quo modo curanda. 8°. me-
thodi medendi. 7°. 49. H.

Febbris pōt esse præsens causa absente, & quō curet. 8°. meth. me. 7°. 49. H.

in Febre quæ fit, causa remota, febris remouetur. 8°. meth. me. 7°. 51. D.

pro Febre auferenda extrinseca, & intrinseca. 10°. meth. me. 7°. 64. H.

Febbris vt febris quæ remedia postulet. 9°. meth. me. 59. H/ 11°. 7°. 70. E.

Febri quid est contrarium. 11°. meth. med. 7°. 71. E.

Febri non est contraria euacuatio. de opt. secta. Isa. 25. G.

in Febre aer non debet calidior esse quā conueniat. in 6^m. de morbis vul
garibus. com. 3°. 3°. 178. B.

Febbris quæ refrigerant humectantq; desiderat. 8°. metho. med. 7°. 55. B/

com. 1°. aph. 16°. 9. A/ aph. 24°. Ex. 10. F.

Febbris ex siccitate sine putredine, sanatur frigidis & humidis. 10°. me-
thodi medendi. 7°. 64. D.

Febbris exigit victus rationem frigidam & humidā. 8°. meth. me. 7°. 54. G.

in Febribus sitis extinguenda. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. A.

Febbris naturæ aduersissima est aqua. de victus ratione in morbis acutis.
commentario 1°. 7°. 114. G.

Febres ilico extinguit aqua tempestine data. de vict. rat. in morbis acu-
tis, commentario 1°. 7°. 114. G.

in Febre quando danda aqua frigida, & quanta quātitate. de vict. rat.
in mor. acu. com. 1°. 7°. 114. G.

Febbris copulata hydropi quo mō debeat sanari. cō. 1°. aph. 16°. Ex. 9. A.

in Febre non danda aqua chalybeata. de remed. par. fac. 7°. 159. F.

in Febribus quo modo noxia aqua mulsā. 11°. meth. me. 7°. 70. F.

Febri cum syncope conuenit mulsā cum hyssopo. 12°. meth. med. 7°. 75. G.

in Febribus piissima melior mulsā. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. F.

in Febribus piissima cremor, cum frigidus & humidus sit, conuenientis-
simus est. 8°. meth. med. 7°. 51. A.

in Febribus quid faciant nutrire, & non nutrire. 11°. meth. med. 7°. 71. G.

nō pp Febrem, sed propter virtutē cibi dantur. 11°. meth. med. 7°. 71. G.

in Febre tempora cibandi. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. D.

in Febribus quando cibus dandus. 11°. meth. med. 7°. 74. C.

in Febre non cibandi agri, sed in inclinatione. 10°. meth. med. 7°. 63. C.

Febbris diatritos augetur. de arte cur. ad Glau. 7°. 94. G.

Febre ex caliditate & siccitate correpti calidi & sicci possimi in primi-
pio accessionis cibari. 10°. meth. med. 7°. 62. G.

in Februm principio qui debent cibari. 10°. meth. med. 7°. 63. H.

Febricitare & si quidā incipiāt, cibus quibus dādus. 10°. meth. me. 7°. 63. G.

Febbris si debet finire nono die, cibus dat. 11°. meth. me. 7°. 74. C.

Febbris quo tpe sorbitiones dādæ. de vic. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 139. E.

in Febre frigidibus pedibus nihil dandum. de vict. ratio. in mor. acutis,
commentario 4°. 7°. 139. F.

in Febre omni cōcoctioni ciborum prospiciendū. 11°. meth. me. 7°. 72. F.

in Febribus deterior est cibi coctio. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D.

Febres intendit cōcoctio praua. 11°. meth. med. 7°. 72. F.

Febrilis calor vis immodica lēdit actionē vētriculi. 2°. de na. f. 1°. 300. D.

ad Febres potior est vis cōcoctrix, quā facultas voluntaria & vici-
lis. 10°. meth. med. 7°. 70. A.

in Febre ex obstructione cibi. 8°. meth. med. 7°. 50. B.

Febrem solunt aqua potus & mala granata. de subst. emp. Isa. 31. E.

Febbris magnitudo, qualis est in continentibus, prohibet vinum, laxati-
uū & vntiones rarefacientes. 10. meth. med. 7°. 69. H.

in Febre incēdente vinum prohibet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A.

in Febre non datur vinum. de reme. par. fac. 7°. 167. G.

Febbris vbi adest nō dat medicamentū ex vino. 8°. de cō. m. se. loc. 5°. 195. G.

Febrilem calorem quem faciat vinū dulce. de vict. rat. in morbis acutis,
commentario 3°. 7°. 126. F.

nisi Febricitent qui refici debent, vinum illis dandū. 7°. meth. me. 7°. 45. F.

in Febre mediocri vinum dat. 10°. meth. me. 7°. 70. B.

Febbris mediocris quibus sanetur. 10°. meth. med. 7°. 70. B.

in Febribus ex vino non dat medicamenta, tamen dat in moderatis be-
ne nota. 9°. de comp. me. sect. loc. 5°. 197. G.

Febribus idonea vina, quæ. de vict. rat. in mor. ac. com. 3°. 7°. 127. A.

cōtra. Febrem est vinū fuluū. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. F.

in Febre suillas carnes affatas exhibebat Petronas. de op. sect. 15. 23. A.

Febbris ex constipatione quo modo curetur. 8°. meth. med. 7°. 50. A.

in Febre ex obstructione pisces dat & ius albū. 8°. meth. med. 7°. 50. B.

in Febre ex obstructione diuersos cibos dat per aliquod intervallum. 8°. methodi medendi. 7°. 50. B.

in Febre ex lassitudine phlegmonosa quæ danda pro cibo. 4°. de famita-
te tuenda. 2°. 87. G.

in Febre ex lassitudine phlegmonosa si ægrotus petat carnē, dato pisces
saxatiles, & oniscos in albo iure. 4°. de fa. tuen. 2°. 87. G.

in Febribus securum acetum mulsū. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 197. G.

in Febre ex stipatione infundit rosaceum super caput in declinatione.
8°. methodi medendi. 7°. 51. F.

ad Febres oleum frigidissimum. de dyn. Sp. 32. H.

Febri conuenit ceratum humidum si hypochondrijs superponatur. 1°. de
simp. med. fa. 5°. 3. C.

Febbris peculiare remedium. de vic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. C.

ex Febre dolor capitis quō curandus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. B.

per Febres quibus alius perpetuo liquida est, quid agendum. de vict. ra.
in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. G.

in Febre & lateris dolore excrementa sunt permittenda descendere, &
quiescendum. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. D.

in Febribus alius liquida cum mentem turbat, quid agendum. de vict. ra.
ratio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. H.

FEBRE qui æstate corripitur, vnde secunda vena in vere. de cur. an. 12.
per san. mis. 6°. 20. G.

in Febre

in Febre ex obstructione cur vena secanda, etiam si nō adsint signa ple-
nitudinis. 8°. meth. me. 7^a. 52. F
in Febre oī nō cōuenit venæ sectio in principio. de ve. se. ad. Er. 6^a. 12. H
in Febre venæ sectio in declinatione est facienda. de cur. ratio. per san-
guinis miss. 6^a. 21. B
Febres omnes venæ sectione indigere in principio quidam Galeni tempo-
re putabant. de venæ sect. aduers. Eras. 6^a. 12. H
in Febribus delirium & accessio prohibent venæ sectionem. præ sag. ex
per. confir. Sp. 78. D
Febres quibus mitigentur. de dyna. Sp. 18. H
Febres quas sanat chamamelum. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 18. H
sine Febre thoracis longi affectus quo modo sano græco curentur. 1°.
de alimen. fac. 2^a. 14. F
Febres quæ citra visceris alicuius inflammationem infestant, discutit et
emollit chamamelon. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 18. H
in Febre non datur centaurium minus. de remed. par. fa. 7^a. 167. A
p Febre accipienda quæ euacuet & nō calefaciat. 10°. met. me. 7^a. 69. G
Febri non exigit medicamentum purgans, cur tamen in febre exhibea-
tur, cum sint calida. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5^a. 88. G
Febri confert pharmacū, & si calidum, ratione euacuationis humoris
noxii, & infestantis, com. 1°. apho. 24°. Ex. 10. G
Febrem quo modo tollat theriaca. de vsu theria. ad Pifo. 5^a. 98. G
Febres cum inflammatione, & vlcere nō possunt curari. commen. 7°.
aphor. 37°. Ex. 57. A
ad Febres sine intermissione valēs antidotus Arpuli. 2°. & ant. 5^a. 116. F
ad Febres per circuitum repetentes. 7°. de composi. me. sec. loc. 182. G/
186. B/9°. 5^a. 202. F
ad Febrium circuitus valens antidotus Arpuli. 2°. de anti. 5^a. 116. F
ad Febres ex causis pectoris natas valet diaphrasū. de dy. Sp. 26. F
cū Febre coli dolor quo modo curandus. 12°. meth. me. 7^a. 79. F
Febres sedans confectio. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 182. E
ad Febrem sedandam. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 182. F
ad Febres omnes cataplasma. de dyna. Sp. 33. F
ad Febres compositas medicamen. de med. exper. Sp. 104. F
ad Febres cōpositas, & chronicas exptū medicamē. & me. ex. Sp. 104. F
ad Febrem potio probata. de dyna. Sp. 32. D
ad Febrium finiendam. de med. fac. par. 172. A/ 7^a. 178. G
ad Febrem tollendam remedium. de dyna. Sp. 32. D
ad Febres medicina. de med. exper. Sp. 104. B
ad Febrem, Pamphili pharmacopolæ confectio bona. 7°. de comp. med.
secundum loc. 5^a. 183. A
FEBRIRE quibus impossibile. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
FEBRIENTES qui dicantur. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 118. H
Febricitantes non dicebantur apud antiquos qui ob inflammationem ali-
cuius partis in febrem incidcrant. com. 4°. aph. 73°. Ex. 75. H
Febrientes qui sint. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 178. F
Febricitantes ex frigidityte, quales. 1°. de diff. feb. 3^a. 36. A
qñ Febricitent, regio morbo & atra bile affecti. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. D
vbi Febricitauit manifeste est principium morbi, non vbi capite doluit
ager. 1°. de dieb. decre. 4^a. 147. F
Febricitantium signum secundum varia tempora. intro. Isa. 55. D
Febricitantium signa quadam. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. H
Febricitantium xpiratio qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. F
Febrientis Comodi Casus. de præ cognitione. 4^a. 219. B
Febrientis decima hora diei casus. 1°. de dieb. decre. 4^a. 147. H
Febricitantiū duorum in diuersis regionibus casus. 8°. met. me. 7^a. 55. A
in Febricitantibus præsagium. de med. fac. par. 7^a. 172. D
Febricitantibus ob inflammationis magnitudinem vel hepatis, vel ven-
triculi, animi defectus accidit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. F
Febricitans corpus calidum & sitcum non potest esse. viribus valenti-
bus, & si phlegmonem habet, morietur. 10°. meth. me. 7^a. 63. H
Febricitantibus si a sudoribus fuerit initium, boni, & tertiani, & quinta-
ni, & septimani, & nonani, & vndecimani, et quarte decimani, & vi-
gesimi septimani, & trigesimi quartani. præ sag. exper. conf. Sp. 77. C
Febricitantium corpora euacuatione indigere significat sudor in somno,
vbi cibi plurimi causa non fuerit. præ sag. exper. conf. Sp. 77. G
Febricitanti sudor superueniens, febre non deficiente, malum, proroga-
tur. n. morbus, & multū signat humiditatem. cō. 4°. aph. 56°. Ex. 33. F
Febrientes & imbecilles cur cogantur mouere omnes musculos thora-
cis. com. 2°. apho. 42°. Ex. 18. C
Febrienti lingua turbata quarto die significat delirium. de vict. rat. in
morbis acutis, com. 4°. 7^a. 142. G

Febricitanti quid significet vox intercepta decimo quarto die. de victus
rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 142. F
Febricitantes inedia & labore quas habent vrinas. 1°. de cris. 4^a. 130. C
Febricitantibus quibuscumq; in vrinis sunt sedimenta veluti farina cras-
sior, longam ægritudinem significat. com. 7°. apho. 31°. Ex. 56. C
nō Febricitantibus quibus vrina, crassa, grumosa, pauca, copia ex his
tenuis adueniens prodest. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. G
Febricitantes ex ocio & repletione cum multa vrina subsidentia sanan-
tur. 1°. de crisi. 4^a. 130. C
Febricitantium pulsus fm tempora febris, qui. de comp. puls. Sp. 65. F
Febricitantiū nō omnino leuiter, permanere corpus, & nihil minui, vel
et plus q̄rō postulat colliquescere, malū. hoc enim morbi lōgitudinē,
hoc vero imbecillitatem significat. com. 6°. aph. 28°. Ex. 16. C
Febricitantes permanent, & non contabescunt ex cutis spissitudine, &
crassitudine humorum. com. 2°. apho. 28°. Ex. 16. F
Febricitantem nisi diebus imparibus febris reliquerit, solet recidiuare.
com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
Febricitantium diuersa curatio. de opt. secta. Isa. 23. A
Febricitantium domus qualis debeat esse. 9°. meth. me. 7^a. 60. A
Febricitantibus quibus domus præparetur. 9°. meth. me. 7^a. 60. A
Febrientes qui debent in obscuro manere. de vict. rat. in morbis acutis,
commentario. 4°. 7^a. 140. G
Febrientes qui debent in lecto valde molli manere. de vict. rat. in morb.
acutis, commen. 4°. 7^a. 140. H
Febrienti primo quies iniungenda. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 178. B
Febricitantes non debent ambulare. 2°. de mot. musc. 1^a. 35. C
Febricitans plethoricus quibus curandus & non curandus. 13°. metho-
di medendi. 7^a. 82. A
Febrientis cum capitis dolore casus & curatio. de cau. procat. 3^a. 95. D
Febricitanti si quis cibum dederit, vt sano robur, sic laboranti morbus.
com. 7°. apho. 61°. Ex. 59. G
Febricitantes omnes quo modo nutriendi. 11°. meth. me. 7^a. 72. A
Febricitantes a principio ad finem qua hora sunt cibandi. 11°. methodi
medendi. 7^a. 69. B
Febricitantes non debent cibari in febre, neque parum ante. commenta-
rio. 1°. apho. 11°. Ex. 5. A
Febricitantibus quibus nec in declinatione citra noxā cibis dari pōt, et
quibus omni tpe ac præsertim in declinatione. 10°. meth. me. 7^a. 63. G
Febricitantes sapius post primam accessionem intrepide cibabat cū post
febris carituros. 4°. meth. me. 7^a. 25. H
Febricitantium cibi frigidi, & humidi. 8°. meth. me. 7^a. 51. A
Febricitantium cibus quantum frigidus, & humidus esse debet. 8°. me-
thodi medendi. 7^a. 54. H
ad Febricitantiū arbitriū frigida a quibusdā dabat. & opt. secta. Isa. 23. A
Febricitantes refrigerant, & reparant pissana de ordeo, si oleum rosa-
ceum admisceas. de simp. me. Sp. 90. A
Febrientibus an dandum vinum. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 283. F
Febrientibus vinum non exhibetur. 7°. de simp. me. fa. 50. G/ 9°. 5^a. 66.
H/ de remed. par. fac. 7^a. 159. E/ F/ H
Febrientibus carnem, & vinum dabat Petronas. de vict. rat. in morb.
acutis, com. 1°. 7^a. 105. E
Febrientibus vina conuenientia. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 127. B
nō Febrientibus dat vinū nigrū. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 149. B
Febricitantibus impericulosius alijs vinis datur vinum pauciferum. de
vinis. Sp. 76. C
in Febricitantibus diaria febre vinū cōcedit, & quale. 8°. me. m. 7^a. 51. G
qui Febrientes debent bibere vinum quantum possunt. 1°. de arte cura.
ad Glauconem. 7^a. 95. E
Febrientibus quibusdam vinum qua mensura sit bibendum. 1°. de arte
cura. ad Glauco. 7^a. 95. E
Febrientibus non cōpetit vina dulcia, eo q̄ sunt crassa. de vinis. Sp. 76. E
Febrientibus non dat mulsam. de remed. par. fac. 7^a. 159. E/ F
Febrientibus mel fit succus amarissimus. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 29. B
Febricitantes ex obstructione quibus nutriendi. 8°. meth. me. 7^a. 50. H
Febrientibus dat pisces elixos, non febrientibus affos. de vict. rat. in mor-
bis acutis, com. 4°. 7^a. 149. B
Febricitantibus omnibus, viribus valentibus, sanguis mittendus. 11°. me-
thodi medendi. 7^a. 71. H
in Febricitantibus virogem cessantem accessionis aduertere oportet in
detractione sanguinis. præ sag. exper. conf. Sp. 77. H
Febriculoso qua inimica. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 177. G
Febricitantes ladunt medicamentaria, & calida facultate. 9°. de comp.
a a medicam.

med. secundum locos. 5^a. 197. F
 Febricitantibus nō est dandū scāmoniū, sed nō febricitantibus. de dy. Sp. 20. H
 Febricitantibus quibus detur niger Elleborus. de dyn. Sp. 21. A
 Febricitantibus dari potest aloes lota, vbi febris sit valde debilis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 188. D
 Febricitantibus dat in aqua medicamēta. 7°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 182. E/F/H
 Febricitantibus dat medicamentum ex aqua, non ex vino. 7°. de comp. me. se. lo. 184. G/185. B/F/187. A/8°. 195. E/196. B/9°. 197. H/199. G/202. H/203. C/D/204. C/D/ 5^a. 206. B
 Febricitantes prius, deinde furentes aliter euacuantur, quā furentes prius, deinde febricitantes. de opt. secta. Isa. 22. D
 Febricitantes ex obstipatione in febre prima inclinante ducendi sunt in balneum. 8°. meth. me. 7^a. 51. E
 Febricitantibus ex obstipatione oleum tepidum. 8°. meth. me. 7^a. 51. E
 Febricitantes ex vstione lauandi. 8°. meth. me. 7^a. 51. F
 Febricitantes in declinatione lauandi. 8°. meth. me. 7^a. 51. F
 cur Febricitent nisi lauentur aliqui. 5°. de sani. tuen. 2^a. 93. F
 Febricitati ex obstipatione qñ balneum non cōuenit. 8°. meth. me. 7^a. 51. F
 Febricitantes clām iuuans antidotus. 2°. de anti. 5^a. III. F
 ad Febricitantes. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 185. B
 FEBRIPVGVIA grāce lexyreta antidota. 2°. de anti. 5^a. 113. H
 Febrifuga. de dynamidijs. Sp. 31. D
 FEBRVARIVS mensis secundus à solstitio hyemali. [vide quomodo solstitium erat in fine Decembris. bene considera, quoniam cum Christi natus est vigesimo quinto die decembris. erat solstitium.] in 1^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 102. D
 Februarius viginti octo dierum. in 1^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 102. D
 Februarium mensem seruat in attenuando corpus. de dyn. Sp. 30. D
 FEL quid sit. 3°. de nat. fac. 1^a. 301. H/de simp. me. Sp. 84. E
 Fel quale sit. de ocul. 7^a. 189. A/de anat. viii. Sp. 45. F
 in Felle & nitro deprehenditur amaritas. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 25. D
 de Fellis vesica, & splenis anatomia. de anat. viii. Sp. 50. H
 Fellis vesica tres habet meatus, & qui. de anat. viii. Sp. 50. H
 Fellis meatus sectio. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. B
 Fellis cistis, quæ. de anat. parua. Sp. 42. H
 Fellis vesica quo modo se habet. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. F
 Fellis vesica situs. de natura & ordine cuiuslibet corpus. 42. A/de anat. tomia viuorum. Sp. 50. H
 Fellis vesica quibus componatur. de anat. viii. Sp. 51. A
 Fellis vesica cur parua. 5°. de vsu par. 1^a. 144. D/E
 Fellis vesica vñ habet venas, nervos, & arterias. 5°. de vsu p. 1^a. 145. A
 Fellis vesica nervus vbi. 5°. de vsu par. 1^a. 145. C
 Fellis vesica nervus quantus. 5°. de vsu par. 1^a. 145. C
 Fellis vesica quid trahat. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. H
 Fellis vesica trahit succū sibi familiārē purissimū. 5°. de vsu. 1^a. 144. G/H
 Fellis meatus gratia separanda bilis sunt facti. 4°. de vsu par. 1^a. 138. F
 Fellis vesica bilem ad se trahit. 5°. de loc. affe. 4^a. 35. F
 Fel sedes propria cholera rubre. de spermate. Sp. 36. H
 Fel domus bilis, & eius iuuamenta. de anat. viii. Sp. 45. F
 Fellis vesica in iecore recipit leue, et flauū supflūū. 4°. de vsu p. 1^a. 136. B
 à Fellis vesica attrahitur illud iecoris excrementum, quod flori vini assimilatur. 1°. de sani. tuen. 2^a. 67. F
 F Fellis vesicam purgantur bilioli humores. de atra bile. 1^a. 37. A
 Fellis vesica nihil patitur à bile. 5°. de vsu par. 1^a. 145. G
 Fellis vesica expurgat sanguinem. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. C
 in Fellis vesica cur paruius sensus. 5°. de vsu par. 1^a. 145. F
 Fellis vesica excrementum non ita sentit. 3°. de nat. fa. 1^a. 306. A
 Fellis vesica per eandem viā euacuat & implet. 3°. de nat. fa. 1^a. 306. B
 Fellis vesica quid faciat ad coctionem. de anat. viii. Sp. 50. A
 Fellis virtute hepar vertit phlegma in sanguinem. de sper. Sp. 36. B
 Fel mittitur in primam intestini tenuis partem. 1°. de san. tu. 2^a. 67. F
 in Fellis vesica sanguis non potest generari. 4°. de vsu par. 1^a. 138. D
 Fellis vesica aliqua animalia nō habet, tñ habet fel. 4°. de vsu p. 1^a. 138. E
 Fellis vesica quo idcirco deprehendat eē valde plena. 5°. de loc. af. 4^a. 35. H
 Fellis vesica symptomata. 5°. de loc. affe. 4^a. 35. F
 Fellis vesica, lien, et renes, quo male purgant. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. B
 ex Fellis vesica imbecillitate sanguis ipur nō nūquā fit. 5°. de l. af. 4^a. 35. F
 ad Fel confusum per totos artus theriaca valet. de ther. ad Pifo. 5^a. 91. F
 Fel nigrū purgat per hemorrhoidas in 6^m. de mor. vul. cō. 5^a. 3^a. 192. H
 Fel calidorum, & siccorum animalium vnum ex fortissimis medicamētis ad achoras. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. D
 Fel oē, oēm sordē de corpore abluat, & abstergit. de simp. me. Sp. 84. E

Fel oculis conuenit. de ocul.

Fel eximit caligines, & cicatrices oculorum. de simp. me. 7^a. 188. G
 Felliū genera quæ iuuant suffusiones intro. Sp. 84. E
 Fel quod & quæ bilis ad oculos recipiatur. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. F
 Fel recipientia medicamenta oculorum admixtum habent tum mel, tñ fœniculi succum, tñ opobalsamum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. H
 Fel animalium laudatorum ad oculos. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 47. H
 Fel quos dolores auget, quos iuuat. de comp. me. sec. loc. 5^a. 141. H
 Fel calidissimū omnium quæ sunt in animali. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. E
 Fel calidum secundum animalia. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. E
 Fel quando imbecillum, quando validum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. F
 Fel Aquilæ. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. A
 Fel Capræ supra ouillū post vrsorū & boū. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. H
 Fel Capræ ad noctylopos. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 Fel Gallinarum & perdicum probatius in re medica alijs. 10°. de simp. medicam. fac. 5^a. 75. A
 Fel Hirci agrestis pro lusciosis. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. H
 Fel Hirci ad pilos palpebris innatos oculum infestantes. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 156. G
 Fel Hyenæ visum acuit. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. F
 Fel hyenæ iuuat suffusiones intro. Isa. 58. C
 Fel hyenæ ad pilos palpebris innatos oculū infestantes. de re. pa. fa. 7^a. 156. G
 Fel hyenæ. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 156. F
 Fel Miluorum & aquilæ, quale. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. A
 Fel Ouirum acris suillo. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. H
 Fel Perdici. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 156. F
 Fel perdici syluestris. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. A
 Fel Scari. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 156. F
 Fel Suis omnium moderatissimum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 129. D
 Fel suis imbecillum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. H
 Fel suillum in medicamenta ad alopecias confecta. 1°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 124. G
 Fel suis quæ non peperit. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 143. F
 Fel suis castrati. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 143. D
 Fel Taurorū calidius quā castratorū boū. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. F
 Fel taurinum lumbricos infantibus necat. de dyn. Sp. 27. F
 Fel taurinum aperit. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 35. F
 Fel tauri incidit. de ocul. 7^a. 188. F
 Felle taurino aperiunt hemorrhoides. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. G
 Fel taurinum ad visus obscuritatem. de reme. par. fa. 7^a. 156. H
 Fel taurinum siccum. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 249. D
 Fel Thynni. de med. fac. par. 7^a. 161. E
 Fellis Venenatorum animalium minimum si sumatur, ledit. 5°. de simp. medicam. fac. 5^a. 37. C
 Fel venenatorum animalium genere non quantitate obest. 5°. de simp. medicam. fac. 5^a. 37. C
 Fel Volatilium acris, quā quadrupedum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. A
 Fel Vrsinum ad visus obscuritatem. de reme. par. fa. 7^a. 156. H
 ex Felle vrsino antidotus. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 195. H
 Fel Vulturis ad visus obscuritatem. de reme. par. fac. 7^a. 156. H
 FELLICVLI. de dynamidijs. Sp. 30. H
 FELVZAHARAGI. secretorum. Sp. 99. B
 FEMVR quid sit, collige. 1°. de comp. me. per genera. 5^a. 212. B
 Femur cruris pars. de inaq. intemp. 3^a. 43. C
 Femora quæ intro. Isa. 53. E
 Femur in crure, quale brachium in manu. 3°. de anat. adm. 1^a. 74. A
 Femur est in crure, vt brachium in manu. de fract. com. 2°. 7^a. 232. H
 Femur os solum appellat Hippo. de fract. com. 2°. 7^a. 236. E
 in Femore os vnum vt in brachio. 3°. de vsu par. 1^a. 131. A
 Femoris os quod, & quale. de ossib. 1^a. 43. D
 Femur cur maximum os corporis. 3°. de vsu par. 1^a. 131. A
 Femur cur maius tibia. 3°. de vsu par. 1^a. 134. C
 ad Femur tibiā habere symmetriā quo probei. 3°. de vsu par. 1^a. 134. D
 Femoris figura. 3°. de vsu par. 1^a. 131. B
 in Femore figura idonea ad sedendū, & scribendū. 3°. de vsu p. 1^a. 131. D
 Femur cū spina facit angulū rectū dum sedemus. 3°. de vsu par. 1^a. 128. E
 Femur quo modo ingreditur in genu. de fract. com. 2°. 7^a. 240. C
 Femur quibus rectum, hi sunt blasi ad genu. 3°. de vsu par. 1^a. 131. B
 si Femur vno tenore foras abscederet vsq; ad genu, alter blasitatis modus sequeretur. 3°. de vsu par. 1^a. 131. C
 Femur cur cauum. 11°. de vsu par. 1^a. 131. D
 in Femur cur inseruntur vasa tenuia. 13°. de vsu par. 1^a. 202. B
 Femoris

femoris, & cubiti differentia in dearticulatione. de fra. c. 2°. 7^a. 240. C
 Femur quoquo versus circumagitur. 12°. de vsu par. 1^a. 194. A
 in Femore cur nouem musculi. 3°. de vsu par. 1^a. 135. A
 Femoris musculi cur prius secādi q̄ tibia et coxa. 2°. de ana. ad. 1^a. 69. F
 in Femoris exteriori parte musculus latus non multum considerandus, cur. 2°. de anat. adm. 1^a. 69. C
 Femoris musculi, quales. 3°. de vsu par. 1^a. 135. A
 Femoris musculorum differentia. 15°. de vsu par. 1^a. 213. H
 Femoris musculorum ortus. 3°. de vsu par. 1^a. 135. A
 Femoris musculorum vsus. 3°. de vsu par. 1^a. 135. A
 Femur retrorsum magis abducens musculus ad alterum simul femur le- niter adducens. de musc. diff. 1^a. 50. H
 Femur exatē extēdēs i posteriora trabēs musculus. de mus. dis. 1^a. 50. H
 Femur totum extendens musculus, & ad exteriorē regionem caput ipsius trabens. de musc. diff. 1^a. 51. A
 Femur quo musculo trahatur sursum, & quo ad alios musculos. 15°. de vsu partium. 1^a. 213. E
 Femoris caput sursum simul, & extrorsum trabēs musculus. de muscu- lorum dissectione. 1^a. 51. B
 Femoris caput sursum tollens musculus, & vnā ad interiora inuertens. de musculorum dissectione. 1^a. 51. B
 Femur qui musculus flectat. 15°. de vsu par. 1^a. 214. A
 Femoris caput circumagentes musculi. de musc. diff. 1^a. 51. B
 Femur in orbem ducentes musculi, quales. 15°. de vsu par. 1^a. 213. E
 Femur duo musculi circumagunt circa ischiū. 15°. de vsu par. 1^a. 214. B
 Femur introrsum, & retrorsum adducēs musculus. de mus. diff. 1^a. 50. F
 Femur totum introrsum adducens musculus. de musc. diff. 1^a. 51. C
 intro Femur adducētes musculi qui, et quales. 15°. de vsu par. 1^a. 214. A
 Femur irorsum et pariter retrorsum agēs musculus. de mus. dis. 1^a. 51. F
 Femur totum introrsum magis inuertens musculus. de mus. diff. 1^a. 50. G
 Femur quot, & qualibus motibus moueatur à fibris quinti musculi fe- moris. 15°. de vsu par. 1^a. 213. H
 Femoris nerui qui. 3°. de anat. adm. 1^a. 78. B
 à Femoribus non incipiunt rigores viris. com. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D
 ad Femorum attritus ex itinere. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 212. E
 ad Femorum intertrigines utilis medela est lithargyrus. 9°. de simpli- cium medicam. fa. 5^a. 70. A
 ad Femur iandiu induratum. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 213. D
 Femur qua parte obstupidum. de fra. com. 3°. 7^a. 240. G
 Femur sūderatum. de arti. com. 3°. 7^a. 279. B
 Femori vulnus illatum per longitudinem vet̄ in superiori parte, vel in inferiori, alte descendit. 3°. meth. med. 7^a. 22. B
 in Femore vulneris casus. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 231. B
 ad Femur vulneratum, & vbi partes adiuncta. abscedant iunctura. de fascijs. 7^a. 305. F
 quibus Femore vulnerato proxima partes diducuntur, iunctura ascia dicta quo modo injici debet. de fascijs. 7^a. 305. G
 in Femore deligatio qua fieri debet. de ijs. q̄ in med. fi. cō. 2°. 7^a. 206. C
 Femoris deligatio qualis esse debeat. de fact. com. 2°. 7^a. 238. C
 Femori, humero, cubito solū aptatur vinculū varium. de fas. 7^a. 293. E
 in Femore sinus quo modo sanatus. de ijs. quae in med. fi. c. 2°. 7^a. 212. C
 ad Femorum scissuras. de med. fac. par. 7^a. 169. B
 Femoris os fractum quo modo curetur. de fract. com. 2°. 7^a. 240. D
 Femur seu crus si comminutum sit vbi callus circumdatur, glossocomiū admoetur. de machin. 7^a. 310. G
 Femur quadraginta diebus corroboratur. de frac. cam. 2°. 7^a. 240. F
 Femoris os extra non euadit. de fract. com. 3°. 7^a. 248. A
 Femur raro excidit, saepe brachium. de artic. com. 1°. 7^a. 252. A
 Femoris caput pueris excidit posterius. de art. com. 3°. 7^a. 279. H
 Femur quando excidit, sanari non potest. introd. 1^a. 60. H
 Femoris copula si rupta, facile os decidit. de arti. com. 4°. 7^a. 288. F
 Femoris caput si extra crux exeat, cur breuius apparet, si intus, cur lō- gius. 3°. de arti. com. 3°. 7^a. 278. F
 Femoris caput si in anteriorem partem deferatur, quid sequatur. de ar- ticu. commen. 3°. 7^a. 281. G
 de Femoris luxatione, & quot fiat modis. de artic. com. 3°. 7^a. 276. C
 Femur in quot partes priūpat, et quo mō restituat. de machin. 7^a. 314. H
 Femur in quot partes promouetur. de machin. 7^a. 321. C
 Femur in quot partes prolabi possit. de fract. com. 3°. 7^a. 249. G
 Femoris ad coxam repositio. de artic. com. 4°. 7^a. 288. E
 Femur prolapsum quo restituat cū crus extēsum. de machin. 7^a. 321. C
 Femur i posteriorē partē plapsum quo mō restituēdū. de mach. 7^a. 321. G

Femoris in posteriorē partem luxati repositio. de arti. com. 4°. 7^a. 291. B
 Femur in iteriorē partē prolapsum quo mō restituat. de mach. 7^a. 321. D
 Femoris in anteriore partem luxati repositio. de arti. com. 4°. 7^a. 291. C
 in Femoris repositio i vtrē collocari vult agri. de art. c. 4°. 7^a. 291. B
 Femur repositum esse quomodo cognoscatur. de mach. 7^a. 321. G
 Femora tauri vsta sanguinē cohibent & aliū. de ther. ad Pis. 5^a. 93. E
 FERAE nomine per excellentiam praecipue intelligitur leo. q̄ animi mores. 1^a. 317. E
 Ferarum caro magis siccatur quā cicurum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 Feras magnas non parit Scythia. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. D
 Ferae in Scythia non nascuntur magna. sed quales possibile est sub terra ipsa contēgi. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. E
 Ferae quae latibula habitant hyeme, cur nō comedant. de venae sect. adu. Erasistratum. 6^a. 9. A
 Ferarum venena q̄ animi mores. 1^a. 318. B
 Ferarum perniciosarum venenis comparari potest humor in parte cor- poris epilepsiam faciens. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. F
 Feras necans suffitu. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 246. H
 ad Feras venenosas valet succus centaureae. de virt. cent. Sp. 93. H
 Ferarum ictus sinare dicitur terra lemmia. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 64. E
 Ferarum morsu sanguis fit bilis. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. A
 Ferarum noxiarum morsus inuitabiles. de theria. ad Pis. 5^a. 91. C
 ad Ferae cuiusvis morsum lichenas adhiberi consulant. 11°. de simpliciū medicam. fac. 5^a. 80. F
 à Feris morsos adiuvans antidotus. 2°. de anti. 5^a. III. H
 ad Ferarum morsus. 6°. de comp. me. per ge. 256. D | 5^a. 258. G
 ad Ferarum ictus. 5°. de comp. me. per ge. 246. H | 5^a. 247. F
 ad Ferarum ictus & morsus. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 248. C
 FERINVM quid significet in 6^m. de morbis vulgaribus, comment. 1°. 157. E | com. 2°. 3^a. 164. F
 Ferinos mores, & agrestes qui habeant. quod animi mores. 1^a. 320. A
 FERITATE magis quā mansuetudine participantes homines, vbi. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Feritas quibus à natura congenita. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. D
 Feritas à natura in Europais. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. B
 Feritate inducūt frequētes mentis pcusiones. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. B
 FERCVLORVM multitudine gaudent ventri studentes. de cogn. cur. animi morbis. 2^a. 53. D
 FERITATIS inaequales intemperies fiunt sine materia. de inaequali in- temperie. 3^a. 43. C
 FERMENTATIO quid. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. D
 Fermentatio quo modo fiat. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 174. G
 Fermentum quid faciat, & quale sit. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 230. F
 Fermentū quāto vetustius, tāto praestātius. 3°. de cōp. me. p ge. 5^a. 230. F
 Fermententur quo modo panes. de consue. 2^a. 60. H
 Fermenti modus in pane, qui. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. F
 de Fermento in pane quo modo indicet gustus. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. G
 Fermentum in pasta facit ebullitionem. de anat. viu. Sp. 51. H
 Fermento multo qui panes indigeant. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Fermentatione longa qui panes indigeant. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Fermentum parum sufficit panibus surfuraceis. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. F
 Fermentum mediocriter calidum. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 48. A
 Fermenti essentia attrahens ex putrefactione. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 36. E
 Fermentum attrahit. de ocul. 7^a. 188. F
 Fermentum quae in profundo sunt, extrahit, & digerit. 6°. de simp. me. fac. 48. A | 8°. 5^a. 59. D
 Fermentum quibus misceri potest ad nervorum vulnera. 3°. de compo. med. per genera. 5^a. 229. G | H
 Fermentum super nervorum vulnus. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 229. G
 ex Fermento, & oftreis medicamentum pro humore suppurato. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. G
 p Fermentum (pro vt alij codices habent, adipem) in veru assatum fo- mentum. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 145. E
 ex Fermento pharmacum suppurat. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 146. F
 ad Fermenti massā modum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 165. F
 Fermentatum, aut nimis digestum ex pane, crassus cibus, & cur. de diff. continua. Sp. 72. H
 Fermentati frumenti panis loti pluribus lotionibus medulla est cibus subtilians. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Fermentans terram atra bilis. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 Fermentatio quid sit in atra bile. 14°. meth. med. 7^a. 89. E
 Fermentosa, & acida atra bilis. 14°. meth. med. 7^a. 89. E

FEROX qui respondet modeste, in quem morbum incidat. in ¹m. pror.
rhetorum. com. 2°. 4^a. 170. C
Ferox responsio in homine modesto, malū. in ¹m. pro. cō. 2°. 4^a. 170. C
Ferox oculus, & clausus quid significet. in ¹m. pror. cō. 2°. 4^a. 174. B
FERRARIAM facitans exercetur & operatur. 2°. de sa. tu. 2^a. 73. G
FERRAMENTA ad secandas venas fabricantes, sunt inter ministros
ignobiliore rei medicæ. in 6^m. de morb. vul. com. 5°. 3^a. 188. D
Ferramenta multa habeant chirurgi. de fract. com. 3°. 7^a. 247. A
Ferramenta pro aduisione, qualia. de artic. com. 1°. 7^a. 258. B
FERRVM lapis, æ superioris est q̄ stirpiū gñis. 1°. de temp. 1^a. 13. D
Ferrum corpus terrenum crassum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
Ferrum habet substantiam stabilem & constantem ob siccitatem & fri
giditatem. 9°. meth. me. 7^a. 60. H
quia Ferrum valde siccum est, ex eo non eleuantur vapores. commen.
1°. apho. 14°. Ex. 7. F
Ferrum durum corpus est. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
Ferrum Indum fragile. 1°. de vsu par. 1^a. 115. G
Ferrum Noricum optimum. 8°. de anat. adm. 1^a. 101. G
Ferrum, æ, aurū, & lapis, nisi prius excalfiant ac liquentur, non coale
scunt, neque agglutinantur. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. A
Ferrum flammis emollitum quoniam modo producitur, & flexu sicuti vo
lumen, varijs hominum vsibus inseruit. de theria. ad Pis. 5^a. 97. D
Ferrum & lapis ignita calce, & cinere sunt crassiora, multoq̄ magis q̄
fauilla, ad hæc quoque & calidiora. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
Ferro ignito ea medicamenta sunt similia, quæ per erosionem intermūt.
4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
Ferrum ignitum ventrem exulcerat & exurit. 4°. de simp. medicamen
torum facultatibus. 5^a. 30. B
Ferrū pro calculis ponebat Galenus in lacte pro dysenteria. 10°. de sim
pli. me. fac. 5^a. 76. A
Ferri igniti frusta remouent lactis aquositatem. de dis. cont. Sp. 75. B
Ferrum ad se trahit lapis Herculeus. de cathar. Sp. 94. H
Ferrū aliter à magnete trahit, aliter aer i folles. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. G
Ferrum quo modo à magnete trahatur. de theria. ad Pifo. 5^a. 90. C
Ferrum quo modo præseruetur à rubigine. de machin. 7^a. 309. E
Ferrum acutissimum incidens tota die molliissimam ceram, etiam obtun
ditur. 3°. de tempe. 1^a. 23. H
Ferrum acutissimum hebetatur incidens molliissimam carnem. 3°. de sym
ptomatum causis. 3^a. 26. F
ex Ferro vulnerante vlcerum differentia. 3°. meth. me. 7^a. 22. B
Ferro præcisos dicit sanare limita radix ephemeris. de simp. med. Sp. 83. B
Ferro venenato aut à serpētibus vulneratorum communis curatio. 2°. de antidotis. 5^a. 120. B
Ferrum oculis conuenit de ocul. 7^a. 188. G
FERRI scoria, qualis. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 71. A
Ferri scoria. 5°. meth. med. 7^a. 34. B
Ferri scoria valet ad aures quæ longo iam tempore pure fluxerunt. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 71. A
Ferri stomoma (vel potius squama) vlcera vix sanabilia curat. 2°. de cō
posi. me. per ge. 5^a. 220. B
Ferri squama qualis. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. H
Ferri squama adstringit. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. H
Ferri squama lota. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. C
Ferri squama ad vlcera maligna. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 236. F
FERREA an ænea potius debeant esse instrumenta. de mach. 7^a. 309. D
Ferrea vel ærea quæ organa esse debent. de machin. 7^a. 309. D
Ferrea spatula. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 216. D
FERUGO qualis sit de ocul. 7^a. 189. B
Ferugo oculis conuenit de ocul. 7^a. 188. G
Ferugo contra asperitatem palpebrarum valet de ocul. 7^a. 189. C
FERVENTIS aquæ lauatio (εσολουρία). 3°. de sa. tu. 2^a. 80. B
Feruens aqua cogit claudiq̄, cutim. 3°. de sa. tu. 2^a. 80. E
Feruens nihil ingerendum. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. D
FERVOR quid sit in atra bile. 14°. meth. me. 7^a. 89. E
Feruens est sanguis. de natura & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
veluti Feruor quidam potentia irascibilis, quæ in corde est, ira est. 1°. de differen. feb. 3^a. 31. E
Feruores seu exustiões sūt cāæ ppique morborū. q̄ na. hu. c. 2°. 7^a. 180. F
ob Feruorem nimium solis fit pulsus durus in ephemeris. 1°. de differen. feb. 3^a. 34. C
Feruoribus prodest aqua lupinorum. de simp. med. Sp. 86. C
Feruores soluiunt carica sicut iris. de simp. med. Sp. 84. C

Feruores nutriunt ficus nimium comesta. de simp. me. Sp. 84. C
FERVILAE semen excalfacit & attenuat. 8°. de simplicium medicame
torum facul. 5^a. 56. H
Ferularum esu quidam mortui. de bo. & vitio suc. 3^a. 24. A
Ferula medulla sanguinem spuentibus & cœliacis conuenit. 8°. de sim
pli. med. fac. 5^a. 56. H
Ferula Cratippi. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 172. E
Ferula quid sint & quales eē dñt. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 215. B
Ferula post tertium diem firmanda. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 218. F
Ferulis qñ vti debemus in fractura cū vlcere. de frac. com. 3°. 7^a. 243. G
Ferulis non vteris in contusione. de arti. com. 4°. 7^a. 292. E
Ferula non imponenda supra ossium extuberationes. de ijs, quæ in medi
catrina fiunt, com. 3°. 7^a. 215. C
Ferula in ossium ligatura quando ponenda. 6°. meth. me. 7^a. 41. D
Ferulam non patitur calx. de fract. com. 2°. 7^a. 240. B
ad Ferulas quæ fracturis accomodant, laqueus. de laqueis. 7^a. 307. A
FESTIS diebus quidam vitiosum accumulunt ex vitioso vitio. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 98. A
FESTIVCAE quomodo trahantur à succino, secundum Epicurum. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. D
**cū Festucis quo modo sumendi herbarum flores ad diacalamanti con
fectionem**. 4°. de sa. tu. 2^a. 86. D
Festucas euellere quid significet. in ¹m. pror. com. 1°. 4^a. 167. A in ¹m. de
morb. vulg. com. 3°. 3^a. 118. A
Festuca cur euelluntur in acutis. in progn. com. 1°. 4^a. 193. E
FIBRA numeratur inter prima elementa nostri corporis.
1°. de elemen. 1^a. 7. E
Fibrarum natura terrena. q̄ animi mor. 1^a. 319. D
Fibrarum & musculorum cognitio quid faciat ad chirurgum. 1°. de ana
to. administ. 1^a. 64. D
Fibrarum situs noscendus. 8°. de anat. adm. 1^a. 101. E
Fibra euidentius videntur in senibus, & nup natis. 4°. de ana. ad. 1^a. 80. D
Fibras comparat lacti in fiscellis. 5°. de ana. adm. 1^a. 86. G
p Fibrarū positura habent motus in instrumentis. 3°. de na. fa. 1^a. 304. F
Fibris rectis instrumenta attrahunt. 14°. de vsu par. 1^a. 209. F
Fibra in directum porrecta trahunt. 3°. de na. fac. 1^a. 304. E
Fibris transuersis instrumenta excernunt. 14°. de vsu par. 1^a. 209. F
Fibris rectis transuersisq̄ instrumenta retinent. 14°. de vsu par. 1^a. 209. F
Fibra transuersa circulo contrahunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. E
Fibra transuersa constringunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. F
**Fibrarum vtrunq̄ genus rectarum & transuersarum habent instrumē
ta habentia vnam tunicam**. 3°. de na. fac. 1^a. 305. E
**Fibrarum tertium genus inuenitur in instrumentis habentibus duas tu
nicas**. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. E
**Fibrosas, membranosas, & carnosas particulas habent partes simpli
ces**. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
ex Fibris, membranisque sunt arteriæ & venæ. de ineq. intem. 3^a. 43. D
Fibre ex quibus tunice arteriæ, quæ. 3°. de na. fac. 1^a. 305. F
Fibra multe sunt in venæ tunica. 10°. meth. me. 7^a. 67. D
Fibra tunicarum arteriæ, quales. de par. art. med. Sp. 16. H
Fibras efficit neruus in vnoquoque musculo. de decr. Hipp. 1^a. 234. B
ex Fibris quo modo fiant nerui. 1°. de motu. musc. 1^a. 309. C D
Fibra oblique neruo obliquo inseruntur. 16°. de vsu par. 1^a. 217. G
Fibra sunt proprium corpus musculi. de fract. com. 1°. 7^a. 226. D
**Fibra vt plurimum secundum longitudinem porrectæ insunt omnibus
musculis**. 12°. de vsu par. 1^a. 195. E
**Fibre neruorum ligamentorum in medio musculi ob tenuitatem nō vi
dentur**. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. G
ex Fibrarum incisione musculi priuant motu. 8°. de anat. adm. 1^a. 101. E
Fibra non inciduntur. de part. art. med. Sp. 16. H
Fibra thoracē dilatates, quæ, & earū exortus. de musc. diff. 1^a. 49. D
Fibra thoracem contrahentes vbi sitæ. de musc. diff. 1^a. 49. E
Fibra oppositæ fibris thoracem contrahentibus. de musc. diff. 1^a. 49. E
Fibra, quæ primas costas sursum trahunt. de musc. diff. 1^a. 49. E
Fibra ventriculi, intestinorum, vesicarum, cordis, à semine oriuntur. 1°. de semine. 1^a. 332. C
Fibra ventris, quales. 3°. de na. fac. 1^a. 304. F
**Fibrarum diuersum genus in ventre, intestinis, vesicis, vuluis, & cor
de**. 1°. de semine. 1^a. 332. C
Fibrarum omne genus cur habent ventriculi. 5°. de vsu par. 1^a. 146. A
Fibrarum contrariæ dispositiones cur insunt tunicis ventriculi. 3°. de nat. 1^a. 304. F
Fibra

Fibre que decimā, & undecimā trahūt costam. de mus. diff. 1^a. 49. E
 Fibrarum cordis natura. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Fibra cordis differunt ab alijs. 6°. de vsu par. 1^a. 150. D
 Fibre in corde multae solidae & longae. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. F
 Fibrarum omne genus in corde. 6°. de vsu par. 1^a. 150. D
 Fibra pulmonis in oī animāte aequales numero. 7°. & ana. adm. 1^a. 97. A
 Fibra quinta pulmonis locus. 7°. de anat. adm. 1^a. 97. B
 Fibre pulmonis meminit. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. C
 Fibre iecoris non pares numero in omnibus. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. D
 Fibre in sanguine sunt terrae opificium. quod animi mor. 1^a. 319. C
 Fibra hepatis abscessa etiā sanatus est patiens. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Fibre ex quibus intestina constant, quae. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. F
 Fibre simplices cur in intestinis. 5°. de vsu par. 1^a. 146. A
 Fibrae circulares sunt in singulis intestinis. 3°. de na. fac. 1^a. 304. F
 Fibrae quinti musculi femoris. quot & quales motus in femore faciant. 15°. de vsu partium. 1^a. 213. H
 Fibra nō siccant, nec liquantur, vt carnes faciūt. 10°. meth. med. 7^a. 67. E
 FIBRIAE quae sint. de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 7^a. 214. H
 FIBVLA os minus in tibia. 3°. de vsu par. 1^a. 131. A
 Fibula paruum os tibiae, & eius utilitas. 3°. de vsu par. 1^a. 134. A
 Fibulae constructio differt a cōstructione radij. 3°. de vsu par. 1^a. 134. E
 Fibulae & tibiae cur nō ē dearticulatus calcaneus. 3°. de vsu pa. 1^a. 130. G
 FIBVLAE viles ad vñonem. ars med. 1^a. 69. G
 Fibulis constringuntur vlcus labia. 2°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 133. G
 Fibulis in quibus vlcibus vtendum. 3°. meth. med. 7^a. 22. G
 Fibulae ad constringenda capitis vulnera. 2°. de compositione medicamētorum secundum locos. 5^a. 138. E
 Fibularum quando vsus. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. B
 FIBVLAE pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Fibulae ad quid in organis. de machin. 309. G
 FICAT A ex caricarum esu sunt suauissima propter quid. de victus ratione in morb. acu. com. 3°. 7^a. 127. H
 FICEDVLA carnem laudatissimam habet autumnō. de vict. ratio. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 147. B
 de FICOSIS tumoribus qui sint, & quo modo fiant. 5°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 160. C
 Ficosus tumor in mento quo mō differat a varo. de re. par. fac. 7^a. 157. B
 ad Ficosos tumores capitis & menti. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 162. B
 ad Ficosas minentias oculorum colljrium. 4°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 156. H
 ad Ficosā oculorum. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 156. A
 ad Ficosas palpebras. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 156. G
 ad Ficosas menti papularum eruptiones. 5°. de compositione medicamētorum secundum locos. 5^a. 160. F
 ad Ficosas in mento excrecentias. de remed. par. fac. 7^a. 157. B
 ad Ficosas eminentias. 4°. de comp. me. se. lo. 152. G
 FICTILE mensura nomen. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 272. F
 Fictilibus lagenis aqua coquenda est de bon. aqua. Sp. 76. A
 Fictile ad medicamentum seruandum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 163. B
 Fictile vas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. G
 in Fictilibus habetur resina. 4°. de san. tu. 2^a. 87. C
 FICTIO vocum a quo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 FICTOR lntum ac ceram nondum liquidam, sed mediocriter duram formandam sumit. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 FICVINEVS cinis qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. C
 Ficulneo cinere nunquam ad sanguinem supprimendum vti debemus. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 62. C
 Ficulnea lac. de dyna. Sp. 21. E
 FICVS quid & eius vires. de simp. med. Sp. 84. C
 Ficus quam terram desideret. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 64. F
 Ficus temperata quo modo. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Ficus arbor valde calida. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. F
 Ficus magis sicca homine. 1°. de temp. 1^a. 13. C
 Ficus habet multum caloris. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 30. A
 Ficus habet etiā ignem & aerem. de na. hu. com. 1°. 1^a. 30. B
 Ficus bonitas in quo consistat. 1°. de tem. 1^a. 13. D
 Ficus arbor vlcerat, ora vasorum referat, & verrucas, quas myrmecias vocant. eijcit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F
 Ficus arbor purgat. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F
 Fici lignum aqua leuius. 1°. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 30. B
 Fici satiuā valentior est caprificus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. F
 Ficus caprifici, qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F

FICI fructus sunt ipsae ficus. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. C
 Ficus & vna obtinent principatum inter fructus autumnales. 2°. de ali. mentorum fac. 2^a. 17. G
 Ficus praefertur multi medici omnibus fructibus autumnalibus. 2°. de alimētorum fac. 2^a. 22. D
 Ficus minus ledunt fructibus autumnalibus. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. E
 Ficus in quarto loco sunt inter fructus minus noxios, qui non reponuntur de atten. vic. 2^a. 45. H
 Ficus sunt prauī succi, sed minus alijs. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. E
 Ficus hnt minimū prauī succi oīum fugaciū fructū. 2°. & ali. fa. 2^a. 17. G
 Ficubus cum sale tenuato, aceto, & garo preparatis vescuntur vulgo. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Ficus inter fructus horaeos minus noxij, tamen moderate sumendi. de bo. & vitio succorum. 2^a. 34. D
 Ficus sunt praestantiores horaeis fructibus in opera. de bonita. & vitio succorum. 2^a. 37. E
 Ficum tegumentum propter quid. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. H
 Ficum tegumentum exiguum in ventriculo mutationem recipit. 2°. de alimētorum fac. 2^a. 17. H
 ex Ficubus quae gignitur caro non firma, nec densa, sed laxa & humida. 2°. de alimen. fac. 2^a. 17. G
 Ficus cuius facultatis sint. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 147. A
 Ficus immaturus, qualis. de atten. vic. 2^a. 46. C
 Ficus maturus, qualis. de atten. vic. 2^a. 46. C
 Ficus matura immaturis meliores. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus nulla sui parte habet acerbam qualitatem. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a. 62. C
 q Ficus nutriant, argumentum. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
 Ficus dant alimentum. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus matura & humida & sicca sunt cibaria media. de dis. cont. Sp. 75. C
 Ficus est inter ea quae plurimū & minus nutriunt. de dis. cont. Sp. 73. G
 Ficus multum nutriunt. de dis. cont. Sp. 73. E
 Ficus magis alunt, quam vna. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. G
 Ficus magis nutriunt oībus fructibus fugacibus. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
 Ficus matura innoxium alimentum praebent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
 Ficus matura nihil ferē ledunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus generant carnem sublaam & subinanem. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus matura ferē sunt innoxia. de bon. & vitio suc. 2^a. 37. E
 Ficubus affluenter vsci possumus. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. F
 Ficus matura si haerint, non ledunt vt vna. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. G
 Ficus est cibus acutus, incidens, aperiens. de dis. cont. Sp. 72. E
 Ficus cum thymo & alijs ante cibum, quando. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. F
 cū Ficubus nuces phlegma incidunt, & stomachum mundificant. de dissolutione cont. Sp. 74. E
 Ficus humida. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. D
 Ficus frigida. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. D
 Ficus virides generant flatum. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 Ficus humide generant inflationem. de dis. cont. Sp. 74. F
 Ficus recentes nutrimento ferē carent. de v. sect. adu. Eras. 6^a. 14. C
 Ficum flatus non diu manent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficubus quae bona insunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus prompte ventrem permeant. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus inferrent dolorem, nisi cito descenderent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus tarde digeruntur. de dis. cont. Sp. 73. E
 Ficus alium subducūt. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. F
 Fici maturi senibus eligendi. 5°. de sa. tuen. 2^a. 92. D
 ex Fici soluenda senum alius. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
 Ficus abstergunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. E
 Ficus dari debet frigidi astate calidis & siccis. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. B
 Ficus humide, & sicce mundificat et abstergūt renes. de dis. cō. Sp. 74. G
 Ficum esus confert nephriticis. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Ficus conueniunt epilepticis. de puero epil. 7^a. 180. D
 Ficus boni sunt p cibo ad fursures capitis. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 128. E
 Ficus nimium comesta stomachum comburunt, ventrem deponunt, feruores nutriunt, sudorem prouocant, sitim prohibent. de simplic. medicament. Sp. 84. C
 Ficus cum aliquo crassi succi sumptae non mediocriter obsunt. 2°. de alimētorum fac. 2^a. 17. F
 Ficus obsunt inflammationi iecoris & lienis. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Ficus obstructionibus iecoris & lienis aut scirrho obsessis prosunt. 2°. de alimētorum fac. 2^a. 17. F
 FICVBY S quo modo proportionantur carica. 2°. de alimētorum facultatibus aa ij

facultatibus. 18.D
Ficus, quas caricæ vocant, possunt conseruari. de puero epi. 7. 180.D
Ficus arida & recentis differentia. 3. de comp. me. sec. lo. 5. 147.A
Ficum aridarum differentia. 8. de simp. me. fac. 5. 61.E
Ficus arida calida in primo ordine completo. 8. de simplicium medicamentorum fac. 5. 61.E
Ficus sicca non inflant, humidæ inflant. de diff. cont. 5p. 74.G
Ficus sicca sunt cibi sapidi, dulces, subtiles, abstergentes. de dissolutione continua. 5p. 72.E
Ficus sicca generant superfluitates putridas. de diff. cont. 5p. 74.B
Ficus sicca generant pediculos. de diff. cont. 5p. 74.B
Ficum siccum decoctum aliquibus vocat fireon. i. sapa. de attē. vic. 2. 46.C
Ficus siccatus potest esse vsui. 2. de ali. fac. 2. 20.D
Ficum siccum decoctum assimilatur melli prauo melli, & quale sit. de atten. vic. 2. 46.C
Fici succus lana susceptus pro sanguine supprimendo. de victus ratione in morbis acutis. com. 4. 7. 152.F
Fici semen κεληγαμῖς. 2. de alim. fac. 2. 16.C
Ficum semē non concoquitur, vt nec vna semen. 2. de ali. fa. 2. 17.H
Fici semina eximit. 8. de comp. me. sec. loc. 5. 197.B
Ficum domesticarum semen lapidem renum frangit. de ren. aff. dign. & med. 7. 196.C
Ficu matura & recenti lac tithymalli excipit. de dyn. 5p. 21.E
Ficum cinis. 5. de comp. me. per ge. 5. 253.B
ex Ficu fit lixiuum. 3. de comp. me. per ge. 5. 228.F
ex Ficu & Cnico compositum leuiter deicit. 6. de san. tuen. 2. 97.H
FICVS oris affectus. introd. 15a. 59.C
Ficus, qui in 1. de morb. vulg. com. 3. 3. 144.G
ad Ficum, qui apparet emplastrum. de dyn. 5p. 28.H
ad Ficum, qui sanguinat remedium. de dyn. 5p. 28.H
ad Ficus in sede. de med. fac. par. 7. 170.B
ad Ficus remedium. de dyna. 28.H 5p. 35.G
ad Ficum destruendum. de dyna. 5p. 35.H
FIDES quo modo habeatur. 9. de decr. Hipp. 1. 279.E
Fides vni præ alijs non adhibenda sine demonstrōne. 1. de ali. fa. 2. 7.C
Fides habetur à notione cuiusdam & à sensu. 1. de ali. fac. 2. 7.C
Fides de rebus quo modo crescat. 2. de simpli. me. fa. 5. 16.E
Fides artium aliter se habet quàm inuentionum. 3. de cris. 4. 142.C
Fides in iudicio à die spectat seu obsignatur. 1. de die. decr. 4. 147.H
FIGVLARIS terra frigida & sicca. 3. de na. fac. 1. 301.H
Figulina terra & metallorum cōparatio. 9. de simp. me. fa. 5. 68.E
Figulina vasa in quibus aliqua debent coqui, cur debent esse bene cocta. 4. de san. tuen. 2. 85.A
Figulinum vas. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 152.G
Figulina testa. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 166.F
FIGURAE hyperbolicae, quæ in prog. com. 1. 4. 193.E
Figura, quæ hyperbaton dicitur, vsū fuisse Hippocratem, collige. com. men. 3. aph. 3. Ex. 20.B
Figura pleonasmō vititur Hippocrates, secūdm Galenum. comen. 4. aphorismo. 48. Ex. 33.B
FIGURA quid & earum diffinitio. de hist. philo. 5p. 4.C
Figura mundi, quæ. de hist. philo. 5p. 5.G
Figura stellarum, quæ. de hist. philo. 5p. 6.D
Figura solis, quæ. de hist. philo. 5p. 6.H
Figura terræ, quæ. de hist. philo. 5p. 8.C
Figura geniturae consideranda. de decub. prog. ex math. scien. 5p. 12.G
Figura hominis qñ incipiat, & quo modo. de sper. 5p. 36.C
Figuras hominum considerare debet medicus. de sper. 5p. 39.F
Figura varietas mēbrorū formā constituit. 7. de decr. Hipp. 1. 272.B
Figura exterior notat compositionem interiorem. 6. de anatomicis administrationibus. 1. 89.G
Figura pueri nati in Leone. de sper. 5p. 38.G
Figura fetuum vnde sumantur. de sper. 5p. 37.B
Figuram à matre plus habet infans, si matris sperma superabundet. de spermate. 5p. 38.E
Figuram à patre plus habet infans, si patris sperma superabundet. de spermate. 5p. 38.E
Figuram ab auro retinet puer quando habet principium in horis sanguinis, sicut aues eius. de sper. 5p. 38.F
Figuram aui cur fetus contineat. de sper. 5p. 38.F
Figura Alexandri ab astris. de sper. 5p. 38.G
Figura fortune in oratione sua foria ad bon. art. 15a. 2.D

Figura cur videtur in speculo & in oculo. de ocul. 7. 185.A
Figuratio concinna capitis semper bonum signum. ars. med. 15a. 63.C
Figura anteriorum ventriculorum cerebri. de neru. diff. 1. 53.C
Figura crystallini humoris, qualis. de anat. viu. 5p. 48.D
Figura aurium, quæ. de anat. viu. 5p. 48.G
Figura propria lingua, quæ. de anat. viu. 5p. 49.C
Figuram anuli imitans charilago, quæ. de voc. instr. diff. 1. 106.G
Figura cordis, qualis. de compag. memb. siue. de na. hu. 5p. 58.G
Figura cordis qualis, & cur. de anat. viu. 5p. 52.F
Figura cordis cur sit acuminata. de anat. viu. 5p. 46.C
Figura prima est figura cordis. de anat. viu. 5p. 47.B
Figura cordis est prima figura. de anat. viu. 5p. 47.B
Figura quæ egregie cōiungit punctū cū superficie. de anat. viu. 5p. 52.F
Figura renum. de anat. viu. 5p. 51.D
Figura splenis, quæ. de anat. viu. 5p. 51.A
Figuram inuersam, & protensam extra habet hominis instrumentum. de anat. viu. 5p. 51.D
Figuram inuersam, & protensam intus habet femina instrumentum. de anatomia viuorum. 5p. 51.D
in Figuras varias iactatio. 9. meth. me. 7. 56.G
Figura membrorum qualis esse debet. de fract. com. 3. 7. 245.D
Figura rectissima membrorum est à dolore aliena. 6. meth. me. 7. 46.B
Figura rotunda comparata ad vix patiendum. 1. de vsu par. 1. 115.H
Figuram mediam diuissime seruamus. 1. de motu mus. 1. 312.H
Figuram mediam aliquā mutare desideramus. 1. de motu mus. 1. 312.H
Figuris extremis appetimus celerē mutationē. 1. de mo. mus. 1. 312.H
Figura quæ contraria in brachio. de fract. com. 1. 7. 226.C
Figura angularis quæ, fm Hippocratem. de fract. com. 1. 7. 226.C
Figura brachij angulosa, & γγώνιος dicta, est sine dolore, & naturalis est membro. 6. meth. med. 7. 41.B
Figura cruris paulo minus porrecta est sine dolore, & naturalis membro. 6. meth. med. 7. 41.B
Figuram euariant artus effracti male alligati. de cau. mor. 3. 8.H
Figurarum excessus cur afferunt dolorem. 1. de mot. mus. 1. 312.H
Figura omnis molesta est summe imbecilibus. 1. de mo. mus. 1. 313.A
fm Figuram morbi causæ, quæ. de ocul. 7. 185.G
Figura incommoda in quo genere agrotationis. de dif. morb. 3. 3.A
Figura naturalis mutationes. 3. de symp. cau. 3. 30.E
Figura naturalis varietas cur fiat, & quot modis. de cau. mor. 3. 8.F
Figura naturalis ex accideri quibus mutet, et quo mō. de cau. mor. 3. 8.H
Figura depranatur ob repletionem vel inanitionem. de cau. mor. 3. 8.H
Figuram naturalem inuertere possunt motus ante tempus & citiores de causis morborum. 3. 8.F
Figuram euariant inflammationes, duri tumores, & cicatrices induratae. de cau. mor. 3. 9.A
Figuram naturalem immutant elephas & tabes. de cau. mor. 3. 8.H
ad Figura variationē pertinebit ægritudo, qñ fibra cuiuspiā visceris exciderit ob vehementiores casus aut afflictationes. de cau. mor. 3. 5.E
Figuram propriā habent morbi, qua cognoscantur. 2. de cris. 4. 137.D
à Figura, & positu indicatio. 4. meth. me. 28.F 29.B 7. 49.C
ex Figura sumitur tertia indicatio in ventriculo affecto. 7. methodi medendi. 7. 48.H
in Figura errores qui corrigi possunt. ars med. 15a. 69.B
à Figura & materia, cucurbitularum differentia. de cucur. sca. 6. 3.D
ex Figura differentia cucurbitularum. de cucur. sca. 6. 3.E
ad Figurādū corpora, vbi qd manu fieri oportet, laqueus. de laq. 7. 306.F
ad Figuranda corpora, vbi manu curatio adhibetur, laqueus. de laqueis. 7. 308.E
ad Figurāda corpora, vbi iuxta anū curant, laqueus. de laqueis. 7. 308.G
Figura lunata ab vna pte sima, ab altera gibba ē ascia. de fas. 7. 295.B
Figura sunt in organis. 2. meth. me. 7. 13.D
Figura scamni qualis. de machin. 7. 311.E
FILATIM excerptum linamentum. 4. de compositione medicamentorum per ge. 5. 242.E
Filatim excerpti panniculi. 4. de comp. me. per ge. 5. 242.F
Filatim concerpti panniculi. 4. de comp. me. per ge. 5. 244.E
FILICULA dulcis, acris, amara. 6. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5. 46.D
Filicula habet vim septicam. 6. de simp. med. fac. 5. 46.D
Filicula pilis glabram cutem efficit. 6. de simp. me. fac. 5. 46.D
Filicula pro iecoris phlegmone. 13. meth. me. 7. 84.A
BILIUS suscipere nō curāt exercētes se in olympis. 1. de se. 1. 33.A

Filij habent similitudinem cum parentibus. de sct. for. 1^a.326.B
Filij quq; similes pgenitoribus nō solis parētib; de the. ad Pis. 5^a.94.E
Filij vnde similes parentibus. de bist. philo. Sp.10.G
Filij cur dissimiles parentibus. de bist. philo. Sp.10.H
Filios non recte regunt Germani. 1°. de san. tuen. 2^a.66.E
*Filijs principum, diligentia rectorum formido potius est. de praeogni-
 tione.* 4^a.219.D
*Filios Hippocratis, Comici ob immodicum calorem stultitia mordent.
 quod animi mores.* 1^a.318.F
FILIX quid. de simp. med. Sp.84.D
Felix vires habet acres, & relaxantes. de simp. med. Sp.84.D
Felix ventrem mollit, tinea, & lubricos expellit. de simp. me. Sp.84.D
*Felix, quoniam amara, latum lumbricum necat. 8°. de simplicium medi-
 camentorum facul.* 5^a.59.C
Felix pro icore qualis sit. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a.195.B/C
*ex Filice hypoglossis Andromachi. 7°. de compositione medicamento-
 rum secundum locos.* 5^a.181.F
*ex FILIS quibusdam longitudinalibus, & quibusdam transversis cō-
 ponitur interior panniculus stomachi. de anat. vii.* Sp.49.G
*ex Filis latitudinalibus componitur exterior panniculus stomachi. de
 anatomia vii.* Sp.49.H
Filum quale esse debet in sutione vlcērum. 6°. meth. me. 7^a.39.F
Filum aureum. de arti. com. 2°. 7^a.265.B
FIMBRIAE, quae de art. com. 2°. 7^a.265.G
*Fimbrijs affulciendum, non comprimendum. de ijs, quae in med. fiunt, cō-
 mentario. 3°.* 7^a.215.D
ex FIMO aer coinquinatus vitiosus. 1°. de san. tuen. 2^a.67.B
Fimi vis. de simp. med. Sp.84.E
Fimi quo modo attrahant. 5°. de simp. me. fac. 5^a.36.F
*Fimus omnis tumorem efficacissime lenit, & veteres durities remollit.
 de simp. medica.* Sp.84.E
Fimi asini vis. de simp. med. Sp.84.E
Fimus asinus dentium dolorem tollit. de simp. me. Sp.84.E
Fimi canini vis. de simp. med. Sp.84.E
Fimus caninus tumores, et vulnera delicate mūdāt. de sim. me. Sp.84.E
Fimus albus canis. de remed. par. fac. 7^a.158.A
FINIS quid fin. med. Isa.43.F
Finis & bonum idem. ad Thrasy. 2^a.103.E
ad Finem quid significet apud Hippocratem. 2°. de diff. resp. 3^a.65.C
Fine respondēt oēs interrogati, cuius gratia res fiat. de cau. pro. 3^a.96.D
Finis, & efficiens causa principalissima. de cau. procatar. 3^a.96.F
à Fine diffinitiones magnas difficultates faciunt. ad Thrasy. 2^a.102.F
Fine quandoque carent, quae sunt à casu. de caus. procatar. 3^a.96.G
Finis est vnus in omni re, & qui. ad Thrasy. 2^a.103.E
Finis, qui. 5°. de decre. Hippo. 1^a.257.G
Finis communis est custodia vitae. 9°. meth. med. 7^a.59.A
Fine vitae nihil magis spectandum. in oratione suasoria. Isa.3.F
Finis quo modo differt à scopo. intro. Isa.51.G
Finis & propositum quo modo differant ad Thrasy. 2^a.103.E
Finis est propositi consecutio. ad Thrasy. 2^a.103.E
Finis ijs quae prae se semper praestantior. 2°. de san. tuen. 2^a.71.F
Finem qualibet ars appetit. ad Thrasy. 2^a.103.E
*à Finis notione constitutio omnis artis. de constitu. art. Isago. 36.D/ ad
 Thrasy.* 2^a.106.B
*Finis notio est principium constituendarum artium, quae methodo aliqua
 traduntur. 1°. meth. me.* 7^a.7.C
à Finis notione artis cōstitutionē demonstrat Gal. de cōst. ar. Is. 42.G
*Finis artis constituit prima praecepta artis, & diiudicat. ad Thrasybu-
 lum.* 2^a.106.B
per Finem iudicantur artes ad Thrasy. 2^a.106.A/B
*ad Finem properare, ab eoq; artes iudicare praecipit ratio. ad Thrasy-
 bulum.* 2^a.106.B
*Finis aliquarum artium est in sola natura rerum, quas considerant, spe-
 ctanda. de const. ar.* Isa.36.D
Finis philosophiae, fm Aristippum, voluptas. de bist. philos. Sp.2.H
*Finis effatrix cur vna ars in vna materia, & altera conseruatrix non
 reperitur. ad Thra.* 2^a.104.B
Finis medicinae qui, secundum diuersos. 1°. meth. me. 7^a.7.C
Finis medicinae secundum empiricos. de subfig. emp. Isa.34.C
Finis medicinae est parare sanitatem. de sectis. Isa.15.H
*Finis vnus medicinae, consecutio sanitatis. de sectis. Isa. 20.E/ de ijs, quae
 in med. fiunt. com. 1°.* 7^a.197.F

*Finem artis expetere ille non potest, qui plus tribuit diuitijs, quam arti.
 si quis opt. med.* Isa.6.E
Finales partes rei medicae. de part. art. med. Sp.17.G
Finis medici aduenit in ipsis hominum corporibus. 2°. de cris. 4^a.136.H
Finis artis p se considerat ab artifice. de ijs, q in me. fiunt. cō. 1°. 7^a.197.F
*Finis artis est curatio, non dignotio, vel pranotio. de vict. rat. in morb.
 acut. cum. 1°.* 7^a.108.D
Finis communis totius curationis. de ijs, quae in med. fi. cō. 1°. 7^a.197.G
Finis aurium qui. de anat. vii. Sp.48.G
Finem rigoribus imponere potest cucurbitula. de cucur. scar. 6^a.3.F
*in Fine omnium morborum ex succis vitiosis, calefacientibus & exic-
 cantibus est vtendum. 14°. meth. me.* 7^a.89.C
FINITIONIS multae descriptiones fin. med. Isa.43.C
FIVNT omnia pro vita. 5°. meth. me. 7^a.59.G
*Fieri quid oporteat scire nō magnum, sed quibus rationibus id efficias.
 6°. meth. med.* 7^a.37.A
Fiēs adhuc est, quaedā dispositio, quaedā permanēs. 1°. de loc. aff. 4^a.4.A
Fiant adhuc quidam affectus. 1°. de locis affectis. 4^a.4.G
in Fieri quae habeant esse. 2°. meth. me. 7^a.10.A
in Fieri habent esse actiones, & alterationes. 2°. meth. me. 7^a.10.B
in Fieri qui sunt morbi, quomodo curentur. 13°. meth. me. 7^a.80.E
*FIRMATA magnam vim demolientem exposcunt, quae longo tem-
 pore, & per fortiora ac plura auxilia comparatur. commentar. 4°.
 aphorismo. 3°.* Ex.30.F
Firmationis instrumentum per. 3°. de vsu par. 1^a.129.B
Firmatione & motu perficitur ambulatio. 3°. de vsu par. 1^a.129.B
ad Firmationem calcaneū os principalissimū. 3°. de vsu par. 1^a.130.E
*ob FIRMITATIS etiam securitatem facta sunt crura. 3°. de vsu par-
 tium.* 1^a.131.E
*Firmitatem & robur dant adstringentia. 2°. de compositione medicame-
 torum secundum locos.* 5^a.139.H
FIRMVM difficulter recluditur. 3°. de symp. cau. 3^a.27.A
Firmius tenent vinctū fasciae in liniei longitudinē facte. de fa. 7^a.293.H
in FISCELLAE speciem Geranis. de fascijs. 7^a.302.A
in Fiscella spēm Geranis in priori parte se ostēdēs. de fascijs. 7^a.302.D
FISSILIS meminit. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.251.C
FISSURAE sedis affectus. introd. Isa.59.D
ad Fissuras & rimas sedis. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a.130.C
FISSVS lapis. 5°. de comp. me. per gen. 5^a.254.A
*FISTICI est cibus dulcis, sapidus, subtilis, abstergens. de dissolutio-
 ne continua.* Sp.72.E
*Fistici confortant hepar, & aperiunt oppilationem eius. de dissolutio-
 ne continua.* Sp.74.H
*Fistici corticis decoctio confortat stomachum, & mūdificat canales pul-
 monis hepatis. de med. exper.* Sp.104.D
*FISTVLAE lapideae per quas aqua tyburtina descendunt. in 6^m. de
 morb. vulg. com. 4°.* 3^a.182.E
Fistula aliquis perire vitur, alter clysterio. ad Thrasy. 2^a.105.E
*in Fistula vrinaria quibus tubercula nascuntur, ijs suppuratione facta
 & eruptione, solutio. com. 4°. apho. 82°.* Ex.37.A
*Fistulis plenam pellem facit trachea arteria, quae recipiunt aerem &
 non sanguinem. de vtil. resp.* Sp.64.C
FISTVLA quid fin. med. Isa. 49.A/ de tum. praeter nat. 3^a.83.G
Fistula quid sit, & eius curatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.105.H
Fistulae sunt abscessus. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.178.E
Fistula non est diuisio simplex. 3°. de arte cur. ad Gla. 7^a.106.B
Fistularum differentia duae fin. med. Isa.49.A
Fistula ex qua materia fiat. 2°. de arte curat. ad Gla. 7^a.105.H
Fistula quo modo fiat. de ocul. 7^a.185.H
*ob Fistulas futuras melius est vt natura decidat ossium seftuca, quam
 vi medicamentorum. de ijs, quae in med. fi. com. 2°.* 7^a.210.H
*in Fistulam pilum suillum ponebant dignoscendi causa vsq; quo proce-
 deret. 1°. de comp. me. per ge.* 5^a.213.B
in Fistula quo medicamēta inijciat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.105.H
in Fistula profundū debet vis peruenire. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a.106.B
Fistulae lixivia calida clysterizantur. de simp. me. Sp.85.H
Fistulae angusti foraminis quo curata. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.106.E
Fistulis gingivarū confert sectio venarū labiorū. de anat. vii. Sp.55.A
Fistula in oculo totum oculum exercet. introd. Isa.58.D
ad Fistulas oculorum. de med. fac. par. 7^a.170.D
ad Fistulas angulorum oculi. de med. fac. par. 7^a.176.C
Fistulae post aures in puero casus. 1°. de comp. me. per ge. 5^a.213.B
 a a nny Fistulae

Fistula affectus summae partis pedis introd. Isa. 59. D
Fistula armenia terra sanantur. 9. de simp. me. fa. 5. 66. G
Fistulas sanat vel consolidat emplastrum Barbarae. de dyna. Sp. 35. F
ad Fistulas valet strationes. 8. de simp. me. fac. 5. 61. D
Fistulam stringens remedium. de dyna. Sp. 27. B
ad Fistulas iungendas. 4. de comp. me. per ge. 5. 245. C
p Fistulis, & lacerosis cutibus quae iungenda melli. 2. de arte cur. ad
Glauconem. 7. 106. G
ad Fistulas adstringendas, exiccandas, & prorsus claudendas. 2. de
comp. me. per ge. 5. 223. G
ad Fistulam claudendam remedium. de dyna. Sp. 31. B
ad Fistulosas cavitates carne implendas valet testa ostrearum combu
sta. 11. de simp. me. fac. 5. 80. H
Fistula profunda pars an bene conglutinata, indicia. 2. de arte cura. ad
Glauconem. 7. 106. D
Fistularum callos tollit spondylion. 8. de simp. med. fac. 5. 61. G
Fistularum callos eximunt tithymalli. 8. de simp. me. fa. 5. 62. E
Fistulis callum exterens. 5. de comp. me. per ge. 5. 251. D
ad Fistulas quae nondum callum durum habent. 1. de comp. me. p. ge. 5. 213. B
ad Fistularum callos. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 160. G
ad Fistulas callosas iam exiccatas. 4. de comp. me. per gen. 5. 245. C
ad Fistulas omnes recentes. 5. de comp. per ge. 5. 246. E
ad Fistulas. 2. de comp. med. medica. per gene. 225. D / 226. C / 227. E / 4.
 243. D / 5. 245. H / 247. D / 248. E / G / 249. D / 251. E / 252. E / 6. 255. F /
 259. B / 5. 261. A / G
Fistulas iuuans. 6. de comp. me. per ge. 5. 262. A / B
ad Fistulam probatum remedium. de dyna. Sp. 30. H
ad Fistulam remedia. de dyna. Sp. 31. A
ad Fistulas tollendas. de dyna. Sp. 31. B
FISTULARI quid sit. in progn. com. 2. 4. 204. H
FIT AR ABEGI. secretorum. Sp. 102. F
FIXURA species coarticulationis in capite. introd. Isa. 54. F

FLACCIDA corpora confirmat omphacomeli. de dynamidijs. Sp. 22. C
Flaccidas laxasq. partes densant sales theriaci. de usu theria. 5. 97. E
ad Flaccidas carnes, & humectas. 5. de comp. me. per ge. 5. 248. G
FLAMMA, pruna, ignis genera. 4. de simp. me. fac. 5. 24. F
Flama nec pruna quare aqua non efficiat. 4. de simp. me. fa. 5. 24. G
Flamma sufflata. 2. de simp. me. fa. 5. 9. G
Flamma generatio unde. de vtil. resp. 1. 224. G
Flamma omnis indiget aere. de vtil. resp. 1. 225. F
Flamma nutritur non tantum a pingui, sed etiam ab aere vicino. de vti
litate respirationis. Sp. 62. D
Flama maior indiget ampliori aere, minor pauciore. de vti. re. 1. 225. F
ut Flamma ab oleo nutritur calor naturalis. de vtil. resp. Sp. 62. C
Flamma, quot modis augeantur. de vtil. resp. 1. 224. F
Flammę proportionatus esse debet ventus, si illam augere debet. de cau
sis morborum. 3. 7. D
in Flamma ventilata quo modo fiat caliditas. de caus. morb. 3. 6. D
Flamma fit aer accensus. 4. de simp. me. fac. 5. 24. G
Flamma ad incrementum quo motu egeat. de caus. morb. 3. 7. D
Flammę conservantur commodatione. de vtil. resp. 1. 224. H
Flamma frigido aere moderate indiget. de vtil. resp. 1. 224. H
Flamma an eadem sit semper. de vtil. resp. Sp. 62. E
ut Flamma est in continuo motu, ita calor a corde ad venas continuo
fluit. de vtil. resp. Sp. 62. F
Flammę duplici motu moveri probat. de vtil. resp. 1. 224. F / G / H
Flammę motus sursum a quo. de vtil. resp. 1. 224. F
Flammę cur contrahuntur. de vtil. resp. 1. 224. G
Flamma cur habet velocissimam corruptionem. de vtil. resp. 1. 224. G
Flamma quo modo corrumpatur. de vtil. resp. 1. 224. H
Flammę quot modis extinguantur. de vtilitate resp. 1. 224. F / de trem;
 palp. convuls. & rig. 3. 54. E
Flammę imbecilles sole extinguuntur. 4. de simp. me. fac. 5. 27. H
Flamma quo modo marcescat ob aliam flammam. de caus. mor. 3. 7. C
Flamma maior quo modo minorem extinguat. de vtil. resp. Sp. 62. D
Flamma lucernę quo modo ferē extinguitur. de cau. morb. 3. 7. C
Flamma quo modo extinguatur ab aere. de caus. morb. 3. 7. C
Flammam extinguunt frigus intensum, & calidum intensum. de vtilitate
respirationis. 1. 224. H
Flamma lucernę tollitur suffocando. de vtil. resp. 1. 224. H
Flamma quo modo obstruitur. de caus. morb. 3. 7. C

Flamma statim extinguitur in cucurbitulis, sed calor remanet diu. de
usu pulsuum. 1. 228. B
Flamma ante suffusionem apparent. de ocul. 7. 187. C
Flamma quando non est sed fumus. 1. de diff. resp. 3. 62. A
Flamma quandoq. prodest, quandoq. obest. 3. de temp. 1. 23. B
Flamma aggrauant ligna viridia. de caus. morb. 3. 6. E
ad Flammam ignis acerrimi coquit medicamentum. 6. de comp. med.
secundum locos. 5. 263. B
non Flamma, sed igne liquefaciendum. 5. de comp. me. per gen. 5. 247. E
FLAMMA & vltio thoracis quo luna aspectu fiat. de decub. progn. ex
 mathematica scientia. Sp. 12. G
Flammam in stomacho habentibus quid conferat. de me. exp. Sp. 104. H
FLAMMANS facies sine rigore cum sudore, mala. in 1. prorrh. com
 mentario. 2. 4. 173. G
Flammea & ardentia, igneiq. affectus omnes sunt calore vincente. de
palpit. trem. convuls. & rig. 3. 54. D
Flammantes morbi, qui. de vict. rat. in morb. acut. com. 4. 7. 137. B
Flamas morbus q. apud antiquos. de vict. ratio. i. mor. ac. c. 4. 7. 137. B
FLAMMOSA est caro pulmonis. de anat. viu. Sp. 55. H
FLANTE borea dulcior erit aqua, & frigidior. de bon. aq. Sp. 75. G
Flante Austro aqua minus dulcis erit, sed calida magis. de bonitate
aquę. Sp. 75. G
FLATULENTIAE cuius symptoma. de symp. diff. 3. 10. E
Flatulenti spiritum expellit diosporitico medicamentu. 6. de sa. tu. 2. 99. D
ex Flatulento spiritu dolor quo modo curetur. 13. meth. med. 7. 82. B
Flatulenti sanguinis meminit. de mult. 3. 81. A
Flatulenti cibi miscantur cum calidis & attenuantib. 1. de alim. f. 2. 14. A
Flatulenta est faba. 7. de simp. med. fac. 5. 53. D / de vict. ra. in mor. acu.
commentario. 1. 7. 112. A
FLATVOSA est capra. 7. de simp. med. fac. 5. 53. D
Flatuosum lini semen & humidum habens recrementum. 7. de simplic.
medica. fac. 5. 54. G
Flatuosa cur vina dulcia. de vict. rat. in morb. acut. com. 3. 7. 125. G
Flatuosa valde, coquantur a robusto vetriculo. 4. de usu par. 1. 137. H
Flatuosam & excrementitiam habetia humiditatem venerem excitat.
8. de simp. me. fa. 57. F / 5. 60. B
quo Flatuosa humiditas pādiculationes & oscitationes faciat. com. 7.
aphoris. 56. & 57. Ex. 59. A
Flatuosus spi ritus qualis sit, & cui comparatus. 2. de arte curatua ad
Glauconem. 7. 104. E
Flatuosus spiritus a qua materia oriatur. in 1. prorrh. com. 1. 4. 168. F
Flatuosi spiritus cum flatibus conueniunt. in 1. de morbis vulgaribus,
commenta. 3. 3. 118. C
ex Flatuoso spiritu humor, qualis. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 104. E
ob Flatuosum spiritum qui non habet exitum, sed in intestinorum inuo
lucris est interceptus, & propter morsum vehementem fuerit tormi
na. com. 4. apho. 11. Ex. 28. D
Flatuosi spiritus in icarnosis partibus, quo modo curentur, & quibz.
2. de arte cur. ad Glau. 7. 104. H
Flatuosi, & crudi spiritus copia facit dolorem. 4. de loc. aff. 4. 27. D
ex Flatuoso spiritu dolor. 12. meth. me. 7. 79. B
ex Flatuoso spiritu dolor curatur cucurbitula cum flama copiosa. 13.
methodi medendi. 7. 79. H
Flatuosi fiunt qui a morbis immodice se satiant. 3. de symp. cau. 3. 25. B
Flatuosis non est medicamentum exhibendum. de victus ratione in mor.
acut. com. 4. 7. 150. F
ad Flatuosos. 7. de comp. me. per ge. 5. 266. E
Flatuosa quę offendunt, quo extra mittantur. 2. de symp. cau. 3. 22. H
Flatuosa, & caliginosa materia meminit. in 1. de morbis vulgaribus,
commen. 1. 3. 104. G
Flatuosa & hypochondriaca quando vocatur melancholia. 3. de locis
affectis. 4. 19. D
Flatuosiores quando fiunt tumores. 13. meth. me. 7. 80. G
FLATVS seu exufflatio quo modo fiat. 1. de loc. affe. 4. 6. E
Flatus seu exufflatio est materia vocis. 1. de locis affe. 4. 6. E
cū Flatibus conueniunt flatuosi spiritus. in 1. de morbis vulgaribus,
commen. 3. 3. 188. C
Flatus generatio unde. 3. de symp. cau. 3. 27. E
Flatum non facit calor fortis, sed diminutus. 3. de sympto. cau. 3. 27. E
14. meth. me. 89. A / de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 140. A
Flatu impleri a naturali calore imbecillo fit, in 6. de morbis vulgai
bus. commen. 3. 3. 172. A
 in Flatus

in Flatus deducuntur frigidi, crassi, & lenti humores à calefacientibus.
 12. methodi medendi. 7^a.79.E
 Flatus ventosus generatur ex humoribus viscosis & crassis per mode-
 ratam caliditatem. 9°. de com. me. se. loc. 5^a.205.E
 Flatus, vel fluctuationes, vel nausea subsequitur cibos qui displicent.
 com. 2°. apbo. 38°. Ex. 17.G
 Flatus quibus locis colligatur. 14°. meth. med. 7^a.88.E
 Flatus esse in diuersis locis. 3°. de sympt. cau. 3^a.27.F
 Flatus quando fiant. 3°. de symp. cau. 3^a.25.D
 Flatus ad tibia comparatio. 3°. de sympt. cau. 3^a.27.F
 Flatus parit allium. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a.145.C
 Flatus minus generant cepa, quæ sunt temperatūra sicciore. 7°. de simpli-
 cum medi. fac. 5^a.53.D
 Flatus parit caseus. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a.145.D
 Flatus ventrem implent fabæ. 2°. de ali. fac. 2^a.17.E
 Flatus facit tritium elixum. 1°. de alim. fac. 2^a.11.B
 Flatus vini dulcis difficile resoluit. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a.125.G
 Flatus vinorum tenuium qualis sit. de vic. ra. in mor. ac. com. 3°. 7^a.125.G
 Flatus implet musum, nisi velociter pertranseat. 2°. de ali. fac. 2^a.17.F
 in Flatus facile incidunt cruditates habentes. 4°. de sa. tuen. 2^a.84.H
 Flatus hypochondriaci affectus. 3°. de loc. aff. 4^a.18.F
 Flatus hypochondriaci contingit in declinantibus etate, cum venere
 videntur. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3^a.171.G
 Flatus hypochondriaci causa. 3°. de loc. aff. 18.G 4^a.19.D
 Flatus hypochondriaci quo modo fiat, & quæ illi sequuntur. 3°. de lo. af. 4^a.18.C
 Flatus hypochondriaci cognitio unde summatur. de melancholia ex Ga-
 leno, Raso, & Possidonio. Sp. 109.G
 Flatus hypochondriaci signa. de mel. ex G.R. & Poss. Sp. 109.C
 Flatus hypochondriaci symptomata. 3°. de loc. affe. 18.H 5^a. 4^a.32.H
 Flatus hypochondriaci habentes cur melancholici. 2°. de symptoma-
 tum causis. 3^a.24.D
 Flatus hypochondriaci symptomata, & an in cerebro. 3°. de locis affe-
 ctis. 4^a.19.D
 in Flatu hypochondriaco cruditates. 5°. de lo. aff. 4^a.32.H
 in Flatu hypochondriaco videtur inflammatio. 3°. de lo. aff. 4^a.19.B
 ex Flatu hypochondriaco splenici. 5°. de lo. aff. 4^a.32.H
 in Flatu hypochondriaco sanies vitiosa ex splene in ventriculum. 5°. de
 locis affectis. 4^a.32.H
 Flatus hypochondriaci curatio. 3°. de loc. aff. 4^a.19.D
 Flatus hypochondriaci inuuant cibi frigidi. 3°. de lo. aff. 4^a.18.H
 ad Flatus ventris valet acetum scillinum. de med. fac. par. 7^a.178.C
 Flatus ventris discutit vitex super omnia. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.A
 ad Flatus turbatum ventrem theriaca valet. de the. ad Pifo. 5^a.51.F
 Flatus in latis intestinis bombos faciunt. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
 ob Flatus intestinorum. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
 Flatus inutilis per rictus & inferiora exit. 4°. de vsu par. 1^a.138.A
 Flatus plures ostendunt futuram ægritudinem. ars med. 1^a.67.F
 Flatus pauciores ostendunt futuram ægritudinem. ars med. 1^a.67.F
 Flatus silens & sonorus. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
 ob Flatus ieiunii sonitus. 3°. de symp. cau. 3^a.27.F
 Flatus sine sonitu optimus in prog. com. 2°. 4^a.200.A
 Flatus non exit per cunivum. 1°. de sem. 1^a.329.F
 Flatus si male oleant quid agendum. de vi. ra. in mor. a. cō. 4°. 7^a.139.D
 Flatus quoque cognoscuntur in vrina. de vi. sign. ex Hipp. Sp. 79.B
 Flatus non potest esse cum vrina tenui. de vrinis. 4^a.124.G
 Flatus variat situm contentorum in vrina. de vrinis. 4^a.124.B
 propter Flatus vrina suspenditur. de vrinis. 4^a.123.H
 Flatus lationes per venas quibus eueniant. prælag. exp. cōf. Sp. 78.E
 à Flatus distribuitur natura quo modo. de vrinis. 4^a.123.H
 ex Flatu dolor acerbissimus. de mult. 3^a.79.D
 Flatus ventosus ex corpore aliquando fertur in caput. 2°. de compo. me-
 dic. sec. locos. 5^a.135.G
 ex Flatu ventoso quo modo fiant dolores. 5°. de compositione medicame-
 torum secundum locos. 5^a.135.H
 Flatus ventosus transitum non habens dolorem excitat. 3°. de compo-
 sitione med. sec. locos. 5^a.140.E
 Flatus quoniam dolorem maximum excitant. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a.104.F
 cum Flatu ventoso calor dolorosus quando abundat, quid agendum. 2°.
 de compo. me. se. loc. 5^a.136.C
 ex Flatu dolor quibus clysteribus curet. 2°. de ar. cu. ad Glauco. 7^a.104.G
 ex Flatu & humore dolorem curat Galenus oleo, in quo ruta percocta
 sit pro clysteri. 12°. meth. med. 7^a.80.A

ex Flatu quo ruptum stanneum vas, in quo theriaca. de mult. 3^a.79.D
 Flatus quæ sanent. 8°. meth. med. 7^a.53.F
 Flatus discutit, & sitim non facit. Allium. 12°. meth. med. 7^a.79.E
 Flatus maxime discutit allium omnium eduliorum. 12°. meth. med. 7^a.79.E
 Flatus ventris reprimat Anisum. 6°. de simp. med. fa. 5^a.43.C
 Flatus discutit Apium. 8°. de simp. me. fa. 5^a.60.B
 Flatus crudorum discursus per sanare apparet Bdellium arabicum. 6°.
 de simp. med. fac. 5^a.44.H
 Flatus extinguit Caron. 7°. de simp. med. fac. 5^a.30.A
 Flatus extinguit Cuminum. 7°. de simp. med. fac. 5^a.53.F
 Flatus discutit Cucurbitula applicita. 14°. meth. med. 7^a.88.F
 Flatus extinguit Lybistici radix & semen. 7°. de simp. med. fa. 5^a.54.F
 Flatus vel maxime extinguit Nigella. 7°. de simp. med. fa. 5^a.55.D
 Flatus discutit Oxymeli parum acre. de vic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a.130.B
 Flatus educit Peplium. de dyna. Sp. 20.H
 Flatus extinguit Petroselinon. 8°. de simp. me. fac. 5^a.58.C
 Flatus extinguit Ruta. 8°. de simp. med. fac. 5^a.58.D
 Flatus discutit Semina. de ren. aff. dig. & med. 7^a.194.A
 Flatus ventris discutit Vitex. 6°. de simp. med. fac. 5^a.40.H
 ad Flatus valens antidotus. 2°. de antido. 5^a.111.H
 Flatus nisi erumpant, aut vrinæ proueniat copia, quibus hypochondria
 suspensa murmurantia, ilium dolore accidente, us alui humectantur.
 de vrinæ significatione ex Hippo. Sp. 78.H
 ex Flatu apostema quo modo curetur. de ocul. 7^a.189.H
 Flatus, Lege Spiritus ventris.
 FLAVIVS Boethus quanto amore prosequatur anatomiam. 1°.
 de anat. admi. 1^a.63.B
 FLAVIVS Clemens. 7°. de com. me. per ge. 5^a.271.D
 FLAVII Pythæ. i. pugilis, ad dysentericos. 5°. de compositione medica-
 mentorum secundum locos. 5^a.203.D
 FLAVVM ξαυθον, fuluum κισσόν, pro eodem. 5°. de sa. tuen. 2^a.91.A
 Flauo, & pallido colori, contrarij colores liuidi & nigri. 14°. methodi
 medendi. 7^a.87.E
 Flauum colorem esse fuluo intensiorem, collige. de victus ratione in mor-
 bis acutis, com. 3°. 7^a.126.E
 in Flauum post fuluum fit transitus ab albo. de victus ratione in morbis
 acutis, com. 3°. 7^a.126.E
 inter Flauum & album medium pallidum. 5°. de san. tuen. 2^a.91.A
 Flauum ex pallido & ξαυθον dicunt. 4°. de san. tuen. 83.G 5^a.2^a.91.A
 Flauus sunt colore finitimi rufis. de sal. dieta. 2^a.40.E
 Flauo est albius rufum. 1°. de cris. 4^a.129.D
 Flauus color quantum à rubro in albiorem secedit, tantum flauus à palli-
 do. de vict. ra. in mor. acut. commen. 2°. 7^a.119.E
 Flauum fit rubrum vna simplici alteratione. 1°. de na. fac. 1^a.292.D
 FLAVOS capillos hēt cōceptus in horis phlegmatis. de sperm. Sp. 37.C
 Flauus capilli quo modo reddantur. 1°. de compo. med. sec. loc. 5^a.127.B
 FLAVA sunt vna tempore. de vinis. Sp. 76.G
 Flava omnino fieri non possunt alba vna. 5°. de san. tuen. 2^a.91.B
 Flauus color in vinis calidissimus. 5°. de san. tuen. 2^a.91.A
 ex Flavis, & fulvis vinis quedā sunt dulcia vt hippodamatiū, & Fau-
 stianū Falernum, quedā omnino dulcedine carent. de vinis. Sp. 76.F
 Flava vna rutila sunt mediocriter dulcia. de bon. & vitio suc. 2^a.38.D
 Flava vna pinguis substantia sanguinem augent, & corpus nutriunt.
 5°. de san. tuen. 2^a.91.B
 Flauum vinum substantia tenue vrinas mouet. 5°. de san. tuen. 2^a.91.A
 Flauæ bili materia sunt omnia vna dulcia. de vinis. Sp. 76.E
 Flauus incidunt in melancholiam. 3°. de loc. aff. 4^a.18.E
 Flauiores planè cernuntur homines si bilis meracior superauerit. 4°. de
 sanitate tuenda. 2^a.84.A
 Flauus solito corpus effectum biliosum succum abundare indicat. 4°. de
 sanitate tuenda. 2^a.84.B
 Flauus tumor significat bilem. 14°. meth. med. 7^a.89.D
 FLAVA aliquando est bilis amara, & quomodo. 1°. de cris. 4^a.129.D
 Flava bilis & pallida differunt. 3°. de locis affectis. 4^a.18.A de fract.
 commentario 2°. 7^a.236.C
 Flauus humor pallido crassior. de atra bile. 1^a.34.E
 inter Flauam & pallidam bilem differentiam non facit. 2°. de compo-
 sitione medi. sec. loc. 1^a.135.D
 Flava bilis quomodo pallida videatur. de atra bile. 1^a.34.E
 ex Flava bile circa os ventriculi syncope quo modo curanda. 12°. metho-
 di medendi. 7^a.76.D
 Flava bilis veloci motu delata supra membra sentietia facit rigores. cō.
 4°. aphorismo

4°. aphorismo 58°. Ex. 33. G
 Flauam bilem vna cū sanguine in venis redūdantem, & ebullientem habet febris ardens, tertiana vero eandem bilem habet per totū corpus delatam, ac motam. com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. G
 Flaua bilis impermixta aquosa humiditati. com. 7°. apho. 29°. Ex. 55. E
 Flaua bilis morbi debent purgari in principio estatis. quos purg. op. quibus mcd. & quo temp. 5°. 88. C
 Flauam bilem purgat hiera ex scāmonio. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 121. E
 Flaua bilis superaffata facit insanias furiosas. c. 6°. apho. 53°. Ex. 53. B
 FLAVIOR sanguis, qualis. 1°. de cris. 4°. 130. B
 Flauus sanguis siue rubeus, siue spumofus, siue niger, siue aquosus, siue crassus supra exiens, malus. cō. 4°. apho. 25°. Ex. 30. A
 FLAVVM aut pallidū est sputum, si bilis abundat. 5°. de loc. aff. 4°. 29. H
 Flaua sputa in morbo laterali fiunt ab humoribus biliosis. comment. 6°. aphorismo. 33°. Ex. 50. A
 Flauum pallidumue biliosum excrementum euomitum, à icore provenit. 2°. de tempe. 1°. 20. D
 à FLAVO colore facta alterationes dicuntur pathema & passio visus. de symp. diff. 3°. 10. C
 FLAVA quæ sint medicamenta. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. E
 Flauus color quo modo fiat chalcitidi. 1°. de antido. 5°. 107. H
 Flaua qua vititur Andromachus. 5°. de compo. me. per ge. 5°. 252. F
 ad FLECTENDVM si difficile non sit, & firmiter imitatur quod durum est, id & trahere valenter, quicquid voluerit, potest, & violententer tendere, & fortiter tenere. 3°. de sympt. cau. 3°. 28. H
 Flectentes penitus quamcūq; partē dolemus. 1°. de mo. mus. 1°. 312. H
 Flectentes caput cum ceruice musculi, qui. de mus. diff. 1°. 45. H
 Flectere brachiale, & digitos quorum musculorum sit officium. de musculorum dissectione. 1°. 48. F
 Flectens ceruicem in priora obliqua musculus, qui. de mus. dif. 1°. 46. H
 Flectens musculus brachiale cum inclinatione ad supinum qui, & qui cum inclinatione in prouum. de mus. diff. 1°. 48. G
 Flectens quinque digitos musculus. de mus. dif. 1°. 48. G
 Flectat à quo tēdone primus, & tertius articulus. de mus. diff. 1°. 48. H
 Flectens in prouum brachiale apud magnum digitum musculus. de musculorum dissectione. 1°. 49. A
 Flectentes musculi primum digiti articulum, qui. de mus. dif. 1°. 49. C
 Flectētes musculi secundā articulorū de articulationē. de mus. dif. 1°. 49. C
 Flectentes spinā musculi vbi oriānt ac desināt. de mus. diff. 1°. 49. G
 Flectens & simul introrsum magis totum femur inuertens. de musculorum dissectione. 1°. 50. G
 Flectens musculus tibiam ad interiora simul, et sursum ipsam altam quo modo attollit. de mus. diff. 1°. 51. D
 Flectens tibiam musculus & simul ad exteriora inuertens. de musculorum dissectione. 1°. 51. E
 Flectens tibiam ad exteriora musculus. de mus. diff. 1°. 51. E
 ad Flectendam tibiam natus musculus. de mus. diff. 1°. 51. H
 Flectentes totius pedis de articulationē musculi. de mus. diff. 1°. 51. H
 Flectēs parū digiti, & indicē pedis musculus, qui. de mus. diff. 1°. 52. C
 Flectens magnum digitum pedis musculus. de mus. diff. 1°. 52. D
 Flectentes secundum articulum vniuscuiusq; digiti musculi. de musculorum dissectione. 1°. 52. G
 Flectentes medium digiti articulum musculi, qui. de mus. diff. 1°. 52. H
 Flectentes digitos mediocriter musculi. de mus. diff. 1°. 52. H
 Flectentes cum nulla in latius inclinatione musculi. de mus. diff. 1°. 52. H
 Flectētes musculos cum modica in latius inclinatione. de mus. dif. 1°. 52. H
 FLERE cur non possunt aliqui, cum velint. 4°. de decr. 1°. 253. G
 Flent cur aliqui cum nolint. 4°. de decre. Hippo. 1°. 253. G
 Flentes cur respirationem refractam habent. cō. 6°. apho. 54°. Ex. 53. C
 Fletus accidit per melancholiam. de anat. viuo. Sp. 45. F
 Fletus accendunt febres. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 FLEXIO à quibus musculis fiat. 2°. de motu mus. 1°. 313. H
 Flexio fit à musculis qui sunt intus. 1°. de motu mus. 1°. 310. D
 Flexiones brutorū diuersa à flexionibus hoīum. 3°. de vsu par. 1°. 128. E
 Flexio perfecta non diuidit in magis & minus. 1°. de vsu par. 1°. 116. B
 in Flexionibus extremis multo magis laboramus, quā in extensionibus. 2°. de motu mus. 1°. 315. F
 ad Flexionem extremam multi deducere crus non possumus sine manuum opera. 2°. de mo. mus. 1°. 315. F
 ad Flexionem digiti non sufficit vnus tendo. 2°. de vsu par. 1°. 121. D
 per Flexiones exercitia quid mali fecerint. de par. pil. exerc. 2°. 49. G
 FLEXIBILIS quo mō fiat lingua. de cōpa. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. E

Flexuosi cur sint nerui. de anat. viuo. Sp. 53. G
 Flexuose incedunt venae duae temporum. de ana. viuo. Sp. 55. A
 FLEXVRA media totius cervicis, in latera efficitur. de musculorum dissectione. 1°. 47. A
 FLOCCOS euellere quid significet in 1°. pror. com. 1°. 4°. 167. A
 Flocculi lanae ponuntur ante os, vt deprehendatur an spirant praefocata. 6°. de loc. aff. 4°. 39. E
 FLORA quo modo fiat. de dyn. Sp. 22. H
 Flora corium adducit. de dyna. Sp. 22. H
 FLORENTIBVS atate mel sit succus amarissimus. de simplicium medic. facul. 5°. 29. A
 in Florētibz atate cur lapides generētur. de re. af. di. & me. 7°. 192. E
 cur Florentibus atate saepius pueri vomunt & deiciunt. 3°. de sympto. matum causis. 3°. 29. C
 Florentium animalium caro media. 3°. de ali. fac. 2°. 29. D
 FLORIDVM corpus quale in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 171. A
 Florida facies cum animi moerore, mala in 1°. pror. com. 2°. 4°. 170. G
 Floridus color cū apparuerit, mēbra sunt emollita. 2°. de sa. tu. 2°. 76. A
 Floridum. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 143. F
 FLORIDA. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. G
 Florida Magni. 5°. de comp. me. per ge. 252. G/6°. 5°. 254. D
 FLORI collyrium in Antonia Drusi matre. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 155. E
 FLOS rosarum pro folijs rosarum. 4°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 155. D
 Flores labruscae. de simp. med. Sp. 85. E
 Flores herbarum quo modo sumendi cum festucis ad diacalamanti confectionem. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Flores non coquebat Galenus, sed macerabat pro acopis medicamentis consiciendis. 4°. de san. tuen. 2°. 87. A
 FLOS farinae polentae. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. D
 FLOS vini quid. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 FLOS supernatās in deiectionibz qd significet in 1°. pr. c. 1°. 4°. 166. D
 FLOS eris qualis. 9°. de simp. me. fac. 71. F/4°. de comp. med. sec. locos. 5°. 151. E/de ocul. 7°. 188. H
 Flos eris oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Flos aris contra asperitatem palpebrarum valet. de ocul. 7°. 189. C
 ex Flore aris facta collyria extergunt, auferuntq; superciliorum magnas asperitates. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F
 Flos eris extergit & repurgat. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Flos aris putrefactum. de ocul. 7°. 189. C
 FLOS salis. 3°. de comp. me. se. lo. 143. D/7°. de cō. me. per ge. 5°. 272. A
 FLOS aster. de simp. med. Sp. 84. H
 FLOS asie petre erodit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Flos lapidis asii. 4°. de compo. med. secundum locos. 152. H/157. B/5°. 161. E/6°. 5°. 168. F
 FLOSCVLOS & festucas vellere in aegris quid significet in 1°. pror. rhe. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 118. A
 FLVCTV ANTIS humoris sonitus est symptoma ventris imbecilli. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 303. B
 Fluctuatio saepe auditur in thorace. 4°. de loc. aff. 4°. 27. G
 Fluctuationes fiunt si cibi non placeant. com. 2°. apho. 58°. Ex. 17. G
 Fluctuationes cum sonitu clydonas vocant graeci. de symp. diff. 3°. 10. E
 Fluctuationes cum sonitu cuius symptoma. de symp. diff. 3°. 10. E
 Fluctuationes cum sonitu quando fiant. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 FLVENTES aqua versus orientem sunt optima, & quales. de bon. aqua. Sp. 75. D
 Fluentes aqua versus occidentem, quales. de bon. aqua. Sp. 75. E
 Fluentes aqua versus austrum, quales. de bon. aqua. Sp. 75. E
 Fluentes aqua versus septentrionē dulces quidem sunt, in frigiditate aut excedunt. de bon. aqua. Sp. 75. E
 Fluentis ad loca materia diuersitas. de ocul. 7°. 189. E
 Fluentem humorem quae prohibent. de ocul. 7°. 189. C
 Fluentibus adhuc humoribus quis scopus in curatione arthriticarum affectionum. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 208. G
 Fluentes humores retrahuntur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. F
 Fluente materia ad aliquam partem, ab illa reuellendum longissime. 13°. meth. med. 7°. 83. A
 Fluentes ad vlcus succi quomodo diuertendi. 4°. meth. med. 7°. 23. F
 Fluentes succi ad oculos vel aures deriuandi per naves, & os, & quibus. de cucur. scar. 6°. 4. E
 Fluente gurgulione, vel palato, per naves deriuatio facienda, & quibus. de

fluente gurgulione, vel palato, per nares deriuatio facienda, & quibus.
de cucur. scar. 6^a.4.E
Fluens sanguis ab hirudinibus digito sistitur. de cucur. scar. 6^a.4.E
Fluentibus capillis myrta aduersatur. de simp. med. Sp.87.E
Fluentibus locis myrta prodest. de simp. med. Sp.87.E
ad Fluentia. 5°. de comp. med. per ge. 246.H 5^a.248.E
FLUIDA corpora facere oportet, vbi quis purgare voluerit. commen.
2°. apbo. 9°. 12.B/ com. 7°. apbo. 66°. Ex. 60.E
Fluida corpora quomodo fiant apud Galenum antequam purgentur.
com. 6°. aphorismo 9°. Ex. 12.B
Fluidos debere esse humores quo modo intelligendum. quos purg. oport.
quib. med. & quo temp. 5^a.88.H
ad Fluidas affectiones. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a.184.F
Fluitans humoris vbi est sonitus, ibi imperfecta est concoctio. 3°. de na-
turalibus facultatibus. 1^a.303.C
FLVMINVM origo sit à montibus. de vtil. resp. Sp.63.H
Flumina cur maiora suo initio. 6°. de decre. Hippo. 1^a.262.C
ob Flumen vicinum aer nebulosus vitiosus est. 1°. de san. tuen. 2^a.67.B
extra Flumina degentes aues commodæ seni. 5°. de san. tuen. 2^a.91.D
FLVIT substantia dupliciter. 1°. de elem. 1^a.7.R
FLVORES diurni oculorum morbus manu indiget. introd. Isa. 59.G
Fluores exedentes oculorum morbus manu indiget. introd. Isa. 59.G
in Fluoribus alui sūt pulsus vermiculātes. 2°. de psag. ex puls. 4^a.113.A
Fluores magnos alui sequunt pulsus vermiculātes. 3°. de cau. p. 4^a.99.D
Fluorem in partibus flaccidis illabētem reprimunt sales theriaci. de the-
ria. ad Pisonem. 5^a.97.E
ad Fluores internos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.203.E
Fluor venæ sedis i mulieribus deriuat^{ur} ad vteri venas. de cu. sca. 6^a.4.F
in Fluore muliebri sūt pulsus vermiculātes. 2°. de pras. ex pul. 4^a.113.A
Fluori obnoxia repurgans. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.247.B
FLVVIORVM aer vitandus. 12°. meth. med. 7^a.77.E
Fluminis paucis comparanda est bonitas aquæ Nili. de bo. aquæ. Sp.75.E
Fluminum omnium stagnantissimus Phasis. de aere, aq. & lo. 2^a.4.H
Fluminis Sybaris facit viros ingeneratiuos. de bo. aquæ. Sp.76.A
Fluminis quidam in ægypto depilat capita bibentium. de bo. aq. Sp.76.A
Flumiales lapides igniti remouent aquositatē lactis. de diff. cont. Sp.75.B
FLVXIBILES aquæ salubriores sunt. de bon. aquæ. Sp.75.D
Fluxibiles debent fieri meatus, quibus superflua expurgantur. 11°. met.
medendi. 7^a.73.F
Fluxibilitati stomachi valens medicamen. de med. exper. Sp.108.B
Fluxibilitas per sedem quibus fiat. 11°. meth. med. 7^a.73.F
Fluxile & transpirabile debet esse corpus. 8°. meth. med. 7^a.51.E
Fluxile potest concretere vt adeps. 2°. de temp. 1^a.17.G
Fluxile si sit & humidum, & nulli innitens quod molle est, id nec trahen-
disit nec tenendi, nec repellendi vim habet. 3°. de sym. cau. 3^a.28.H
FLVXIO pilorum quid. fin. med. Isa. 48.C
Fluxio pilorum affectus. fin. med. Isa. 48.B
Fluxio differentie secundum humores in prog. com. 2°. 4^a.203.G
Fluxiones sanguineæ, & fluxiones pituitosæ molestiores. in prognost.
comment. 2°. 4^a.202.D
cum Fluxione morbi qui. de inæq. intemp. 43.B 3^a.44.H
Fluxionis morbos faciunt pauci motus. 1°. de san. tuen. 2^a.65.F
Fluxionis duplex occasio. 2°. de diff. feb. 3^a.40.H
Fluxionum causa ex laborantibus partibus originem trahētēs duæ sunt,
caliditas, & dolor. 2°. de diff. feb. 3^a.41.B
Fluxionis causa, dolor, & calor. 13°. meth. med. 7^a.81.C
Fluxiones mouet omnis dolor. ars med. Isa. 70.G
Fluxionum vitij sunt obnoxij calidi & humidu. 5°. de sanitate tuenda.
94.D/ 6°. 2^a.96.F
Fluxionum morbis subiectum frigidum & humidum temperamentū. 6°.
de san. tuen. 2^a.96.H
à Fluxione quæ incalescunt partes. de inæq. intemp. 3^a.43.E
ad Fluxiones recipiendas in aptitudine ordo membrorum. de cur. ratio.
per sang. miss. 6^a.18.A
ad Fluxiones recipiendas apta liē & cerebrū. de cur. ra. p. san. mi. 6^a.18.A
ad Fluxiones recipiendas promptissimus pulmo. de curandi ratione per
sanguinis missionem. 6^a.18.A
Fluxionibus propter quid corporis particula laborent. 1°. de comp. me.
per genera. 5^a.212.D
Fluxiones cur sunt in partibus imbecillioribus. de cau. mor. 3^a.8.E
Fluxio vt plurimum ex imbecillitate, quæ est ex intemperie frigida. 1°.
de com. me. per genera. 5^a.212.D

Fluxiones vigiliarum causa. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.180.D
Fluxio vbi est, ibi non est vnica intemperies. de inæq. intemp. 3^a.43.D
Fluxio ad mēbra decubens quos faciat morbos. in prog. cō. 2°. 4^a.202.D
Fluxio quando maturetur. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a.108.D
Fluxio tenuis quorsum procedat. de vict. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7^a.138.F
Fluxio crassa quō procedat. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a.138.F
Fluxio calida in musculum quid faciat. de inæq. intemp. 3^a.43.E
Fluxionum à capite differentia. de vict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a.138.F
Fluxiones acres oculorum rariores. 13°. meth. med. 7^a.86.D
Fluxio ex capite ad oculos quomodo curanda. 7°. meth. med. 7^a.47.H
ad Fluxiones oculorum curatio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.157.C
in Fluxionibus oculorum venæ sectio. 4°. de comp. med. se. loc. 5^a.157.C
in Fluxionibus oculorum clysteres & medicamenta fortia. 4°. de comp.
med. sec. loc. 5^a.157.C
Fluxioes oculorū ad fauces traducunt. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a.166.B
à Fluxione incessabili oculos ex longo tempore infectos cum quidam ha-
beret, quo præsidio sanatus sit. de cucur. & scar. 6^a.4.A
in Fluxionibus caput firmandum. 6°. de san. tuen. 2^a.98.F
Fluxionem à capite sistens medicamentum. de med. fac. par. 7^a.171.F
Fluxionem oculorum cohibentia. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.153.E
Fluxiones oculorum cohibentia agglutinatoria. 4°. de compositione me-
dicamen. sec. loc. 5^a.153.F
in Fluxionibus acris oculorū non debemus vtī thapsia, & sinapi. 13°.
methodi medendi. 7^a.86.D
ad Fluxiones oculorū & aliorum corporis membrorū valet antidotus
Aely Galli. 2°. de comp. med. per ge. 5^a.110.H
Fluxiones oculorum sistens. 5°. de comp. med. per ge. 5^a.246.E/H
ad Fluxionem ad oculos calidam. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.157.D
in Fluxionibus acris ad oculos quibus vtī debemus. 13°. me. me. 7^a.86.D
ad Fluxiones tenues & acres oculorū. 4°. de com. med. sec. loc. 5^a.149.E
ad Fluxionem multam oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a.153.D/F
Fluxiones diutine oculorum quomodo curanda. 13°. meth. med. 7^a.86.D
ad Fluxiones antiquas oculorum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a.155.D/G
ad Fluxiones oculorū. 4°. de comp. med. sec. lo. 154.F/157.F/7°. 5^a.185.A
Fluxiones ad oculos deferētia vasa quāq; incidēda. 13°. met. me. 7^a.86.D
Fluxione carnes lippitudo. in 1^m. de morb. vul. com. 2°. 5^a.108.C
Fluxio sanguinis à naribus ab ætate. in prog. com. 3°. 4^a.208.G
ad Fluxiones internas tonsillarū & vna. 7°. de com. med. se. lo. 5^a.183.G
Fluxiones quibus circa collum & caput procūbunt, non conuenit exer-
citatio caput implens. 5°. de san. tuen. 2^a.90.A
Fluxio capitis in vetriculū, & in asperā arteriā. 3°. de sym. cau. 3^a.29.F
Fluxio aeris à capite decedens in gulam, Βεόγχορ, & larynga, has par-
tes facit ineptas ad vocem. vr. 6°. de san. tuen. 2^a.98.E
Fluxionum asperitates quo modo leniantur. 13°. meth. med. 7^a.86.B
ad Fluxionem gutturis. de med. fac. par. 7^a.179.C
Fluxio si in ventrem & gulā feratur, quid agat. 6°. de sa. tuen. 2^a.98.F
Fluxio frigida in ventrem quid agat. 6°. de sa. tuen. 2^a.98.F
Fluxio in ventriculum corrupta quid faciat. 6°. de san. tuen. 2^a.98.F
Fluxione quando tentatur vetriculus ex totius corporis redūdantia. 7°.
meth. med. 7^a.48.B
Fluxio quæ sit ab alio membro in ventriculum, quomodo curanda. 7°.
methodi medendi. 7^a.48.A
in Fluxionibus ad ventriculum vinum sit calidum, & tenue. 1°. de arte
cur. ad Glauc. 7^a.99.A
in Fluxionibus ventris balnea aptissima. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a.99.A
Fluxio in pulmonem quibus cognoscatur. 4°. de lo. aff. 4^a.27.F
Fluxionum omnium in pulmonem communis est pulsus inæqualitas. 4°.
de prasag. ex puls. 4^a.119.H
ad Fluxionum omnium simpliciter species. quæ circa thoracem confi-
stunt. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a.180.D
in Fluxionibus a capite ad pectus quo medicamento vtendum. 4°. de sa-
nitate tuenda. 2^a.85.B
Fluxio à capite, lege Catarrhi.
ad Fluxionem pectoris. de med. fac. par. 7^a.171.H
Fluxioni capitis in thoracem prodest armenica terra. 9°. de simplicium
medic. facul. 5^a.66.G
ad Fluxiones in thoracem. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a.179.D
ad Fluxiones thoracis. 7°. de comp. med. sec. loc. 182.H 5^a.185.F
ex Fluxione iecoris inflammatio. 2°. de diff. feb. 3^a.40.H
Fluxiones alui ex defluxionibus ad partes imbe cillas. in 1^m. de mo. vul.
comment. 2°. 3^a.109.A
Fluxiones consistentes in ventre, & intestinis, & etiam in capite & tho-
race desiccant

race deficcet spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
 Fluxiones ventris sistit pzonie radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Fluxiones ventris deficcet ouis coctū cū aceto. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. E
 ad Fluxus ventris diuturnos comoda est membrana, quæ est sub cortice
 roboris & sub glande eius. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Fluxiones stomachi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 Fluxio muliebris cur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. G
 Fluxis iam humoribus scopus in curatione arthriticarū affectionum est,
 ut iam illapsos discutiamus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. H
 Fluxionē repellētibus nō vitimur in ischiade. 10°. de cō. me. f. l. 5°. 207. A
 Fluxio si in pedes et crura decumbit sanguis mittendus ex cubiti venis,
 ad vel vomitus prouocandos. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 5°. 162. B
 Fluxiones omnes incipientes, quæ aut in inguina, aut in pedes, decum-
 bunt, utilis est succus ex plumbo & liquore refrigeratorio. 9°. de sim-
 plicium med. facul. 5°. 70. F
 Fluxio ad vlcera quibus compescenda. 4°. meth. med. 7°. 23. G
 Fluxiones omnes quo modo curentur. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 Fluxionibus conueniunt medicamenta quæ cum eo quod refrigerat vnā
 adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. G
 Fluxiones vchemētes reuulsioe cohibent. de hir. re. cuc. & scari. 6°. 2. D
 Fluxio ex acri clysteri vomitu auertit. de hir. re. cuc. & scari. 6°. 2. D
 Fluxiois motus semp ad cōtrariū trahendus. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 101. F
 Fluxiones quæ retro inclinant in priora reuellendæ, quæ in priora in po-
 steriorem regionem abducendæ sunt. de cucur. scari. 6°. 4. G
 Fluxio incipiens ad contraria trahenda. 4°. meth. med. 7°. 28. E
 Fluxiones omnes tū ad cōtraria reuocabis, tum per vicina deriuabis. 5°.
 methodi medendi. 7°. 30. E
 Fluxio vbi iam fixa est euacuanda aut per partem affectam, aut per ma-
 xime vicinam. 4°. meth. med. 7°. 28. E
 Fluxione consistente & corpore vacuo digerendum. 1°. de compositione.
 medicamen. per genera. 5°. 212. D
 Fluxio vbi consilerit, scarificatione vitimur. de cucur. sca. 6°. 3. F
 Fluxione procedente semper reuellendum. 4°. meth. med. 7°. 28. C
 in Fluxionibus corporis roboratio fieri debet non euacuatio. de curan-
 rat. per sang. miss. 6°. 18. A
 Fluxionibus quæ aduersentur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. G
 Fluxiones oēs Amaratum pota deficcet. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
 Fluxiones repellit Andrachne. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 ad Fluxiones valent Aquæ aluminosæ, quales in Italia Albula. 1°. de
 simplic. medic. facul. 5°. 3. E
 ad Fluxiones est utilis Aspalathos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 ad Fluxiones medicamē ex Chalcitide oleo rosaceo dissolutum valet. 2°.
 de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. H
 Fluxiones profundas partes infestantes trāsfert & siccet Cucurbitula.
 de hirud. reuuls. cucur. & scar. 6°. 2. E
 Fluxiones exicare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Fluxionum affectibus strenue resistit Galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Fluxiones deficcet, & reperiuit galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 ad Fluxionum omnes affectus efficax remedium est Hypocistis. 7°. de
 simp. med. fac. 5°. 51. D
 ad Fluxiones acres & mordaces vtilissimū est Lac purum. 10°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 75. E
 ad Fluxiones Lana munda, vino acerbo madefacta valet. 2°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 101. H
 Fluxiones cohibet Medion. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Fluxionum oēs affectus cohibet Oxycanthus. 8°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 57. D
 Fluxionis affectibus prodest radix Phlomi alba & nigra. 8°. de simpli-
 medic. facul. 5°. 63. C
 Fluxiones reperiuit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 ad Fluxionum affectus conuenit Tragion. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. E
 Fluxiones sistens ex libris Galli. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 ad Fluxiones sistendas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 Fluxionem omnem resiccans pastillus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
 Fluxiones resiccans. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. A
 ad Fluxiones. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 183. B/C
 ad Fluxionem omnem. 9°. de comp. med. sec. loc. 203. E/10°. 206. C/1°. de
 comp. med. per ge. 5°. 212. B/de med. fac. par. 7°. 170. G
 ad Fluxum intercipiendum. de med. exper. Sp. 108. A
 FLVXVOSA febris, quæ. fin. med. Ifa. 46. D
 Fluxa sunt ad miraculū vsque forma corporum muliebrum apud Scy-
 tas. de acre, aq. & lo. 2°. 5. F

contra Fluxum fluij natans nūquam mouebitur, & semper mouebitur.
 1°. de motu musc. 1°. 311. E
 FLVXVS quid secundum methodicos. de opt. secta. Ifa. 26. D
 Fluxus & colliquatio difficulter distinguuntur secundum methodicos. de
 optima secta. Ifa. 26. E
 in Fluxu & clausu morbus consistit fm Thessalum. 1°. met. med. 7°. 3. H
 Fluxum facere quid sit. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 193. H
 Fluxus quo modo considerandus. introd. Ifa. 57. D
 Fluxus quomodo curandus. introd. Ifa. 57. D
 Fluxus particularum ad alias quō curandus. 7°. meth. med. 7°. 47. H
 in Fluxus principio semper reperiendum. 1°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 212. D
 Fluxus quo modo prohibetur. 7°. meth. med. 7°. 48. B
 FLVXVS oculorum affectus. fin. med. Ifa. 48. D
 Fluxus in oculo quid. fin. med. Ifa. 48. D
 ad Fluxum oculorum largum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. F
 ad Fluxum tenuis oculorum illationē. 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 154. A
 ad Fluxum oculorum omnis generis. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 154. F
 ad Fluxum acrem, & vberem oculorū. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 155. F
 ad Fluxum vberem & tenuem oculorū. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 155. G
 ad Fluxum tenuē & multū oculorum. 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 155. G
 Fluxus lippientium quā promptissime cohibens. 6°. de comp. medica-
 per genera. 5°. 259. G
 in Fluxu a cerebro ad ventriculū curatio incipiat a cerebro, si nihil im-
 pediat. 7°. meth. med. 7°. 48. H
 in FLVXIBVS ventris qui lapides igniti extinguantur in lacte. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 73. G
 Fluxus significat etiam profluuiū capillorum. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Fluxus & phthisis a puris sputo, cum vero sputum retinetur, moritur.
 com. 7°. apho. 16°. Ex. 55. A
 ad Fluxum ex debilitate hepatis valēs medicamē. de med. ex. Sp. 104. G
 Fluxus ventris fit a materia quæ transit a pectore ad ventriculum. com-
 ment. 6°. apho. 2°. Ex. 46. E
 Fluxus ventris cur fiant, & quot modis. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
 Fluxus ventris fiant cur pueris qui iam capere dentire. commentario
 3°. aphorif. 25°. Ex. 25. C
 Fluxus alui sit tempore pluuioso. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. B
 Fluxus ventris fiunt estate. com. 3°. apho. 21°. Ex. 24. C
 ad Fluxum ventris facit lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 cur ex Fluxu alui, & medicamētorū purgantiū potionibus aliquid albi
 commissis palpebris subinspicitur. com. 6°. apho. 52°. Ex. 53. A
 Fluxu tentatam aluum sistit astragalos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Fluxui obnoxii passionibus in ventre prodest caudæ equinae succus. 6°.
 de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Fluxus alui curat idæa radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Fluxus alui deficcet lagopus. 7°. de simp. med. facul. 5°. 54. A
 Fluxum ventris myrta emendat. de simp. med. Sp. 87. E
 Fluxus ventris & stomachi resiccet Parnassi gramen. 6°. de simp. medi-
 camen. facul. 5°. 41. C
 ad Fluxū ventris sanguis caprarū tostus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. B
 ad Fluxum ventris immoderatum. secretorum. Sp. 100. H
 ad Fluxum ventris. secretorum. Sp. 99. F
 Fluxus alui, & sanguinis faciunt abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Fluxus alui lippitudinem sanat. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. H
 Fluxus ventris augetur densantibus, & refrigerantibus. 1°. de arte car-
 ad Glauconem. 7°. 99. B
 ad Fluxum ventris valens medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Fluxus ventris lege Profluuiū alui. & Alui pfluuiū, & Ventris fluxus.
 FLVXVS muliebris, quid. fin. med. Ifa. 48. B
 Fluxus rufus, qui. med. Ifa. 48. B
 Fluxus ruber, qui. fin. med. Ifa. 48. B
 Fluxus niger, qui. fin. med. Ifa. 48. B
 Fluxus albus, quid. fin. med. Ifa. 48. B
 Fluxum muliebre iuuant aster samius, & terra lemnia. 9°. de simp. me-
 dicamen. facul. 5°. 64. H
 Fluxu aliquo per longum tempus molestatis mulieribus dantur hydrag-
 ga. de dynamidijs. Sp. 22. A
 Fluxus muliebris purgatione sanatus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 87. G
 ad Fluxum muliebrem. 7°. de compo. med. sec. loc. 182. G/183. B/185. C
 A/9°. 5°. 203. A/de dynamidijs. Sp. 25. B
 Fluxus critici ex qua vi fiant. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 FLVXVM sanguinis imminere significat vrina nigra, tenuis, cum auriā
 obtrusione.

obtusione, & infornia, de dynamidijs. Sp. 34. B
 ex Fluxu sanguinis superfluo color mutatus secretorum. Sp. 98. G
 Fluxus sanguinis extenuat. com. 2. apho. 28. Ex. 16. E
 ex Fluxu sanguinis, vel alui profluio, vel ex lōga iedia, aut aliqua alia
 facta euacuatione famē non sanat vini potus. cō. 2. ap. 21. Ex. 14. H
 Fluxum sanguinis restringit gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 Fluxum sanguinis prohibet acetum adstringens. 1. de sim. me. fa. 5. 5. E
 Fluxum sanguinis narium sistit centaurea cum aceto permista. de virtu
 te centaurea. Sp. 93. C
 in Fluxu sanguinis balnea obsint. 1. de arte cur. ad Glauc. 7. 99. A
 in Fluxu sanguinis vinum, quale. 1. de arte curat. ad Glau. 7. 99. A
 ad Fluxum sanguinis narium. de dynamidijs. 25. B/secretorum. Sp. 98. B
 in Fluxu sanguinis cauteria candentia. 1. de simp. med. facult. 5. 5. E
 ad Fluxum sanguinis. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 183. G
 Fluxus sanguinis, lege, Profluuium sanguinis, & Sanguinis fluxus.
 FLVXVS vrine ad sudorem reuocatur & deiectionem alui. de biru.
 reuuls. cucurb. & scarif. 6. 2. D
 Fluxum restringentia. de remed. par. fac. 7. 156. F
 Fluxus vehemētes à frigidis nō restringuntur. cō. 7. apho. 31. Ex. 49. C
 ad Fluxum stringendum vel nauiscam remedium. de dynam. Sp. 27. H
 Fluxum chronicum intercepti eleſtarium. de med. exper. Sp. 107. H
 ad Fluxum prouenientem ex causa frigiditatis membrorum. de medici
 nis expertis. Sp. 104. G
 ad Fluxum prouenientem ex frigiditate membrorum datur decoctio gē
 niana. de med. exper. Sp. 106. F
 ad Fluxum antiquum, qui contingit ex frigiditate membrorum. de medi
 cinis expertis. Sp. 106. D
 ad Fluxum chronicum medicamen bonum. de med. exper. Sp. 105. G
 Fluxum oēm resiccantia emplastra. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 130. H
 ad Fluxu vexatos, & cibū nō retinētes. 6. de cōp. me. per ge. 5. 256. A
 ad Fluxum omnem. 7. de compo. med. sec. loc. 5. 185. A
FOCA inflat ventrem. de dissolutione continua. Sp. 74. F
FOCACIOLA. de dynamidijs. Sp. 30. G
 Foco incenditur nitrum. de incant. adiur. & suſp. 7. 182. D
FODERE humum est exercitatio magna. in 6^m. de morbis vulgari
 bus, commentario. 1. 3. 156. A
 Fodientibus preſto adſunt laſſitudines, niſi apothepia deuitentur. 3.
 de ſanitate tuenda. 2. 76. F
FOECVNDÆ mulieres & viri vnde, & quæ ſemper, & quæ quan
 doq; com. 5. aph. 62. Ex. 43. H
 Fecunditas in viris. com. 5. apho. 63. Ex. 44. C
 Fecundum ſemen eſt calidum & humidum. com. 5. apho. 63. Ex. 44. G
 Fecundi non ſunt, qui non cupidi cum ſæminis commiſceri. de aere, aq.
 & locis. 2. 5. F
 Fecunda prius mulieri, ſi ſterilis facta eſt, qui fieri debeat. de paſſioni
 bus mul. Sp. 96. C
FOELICES quos vocat Galenus. 1. de diff. reſp. 3. 61. A
 Felicitas humana in cōtemplatione finis. de cuiuſq; animi pec. 2. 57. H
 ad Felicitatem que ducant. de cuiuſq; animi pec. not. atq; med. 2. 57. B
 Felicitate multa medico preſentantur. 5. de locis affectis. 4. 34. G
FOEMINÆ cognoscuntur diſtincte à maribus. 2. de ſem. 1. 338. G
 Foemina in quo ſimilis maribus. 9. de decre. Hippo. 1. 281. A
 in Foemina diſſidet à mare. quod animi mores. 1. 319. C
 Foemina in quo diſſimiles viris. 8. de decre. Hippo. 1. 281. A
 Foemina & maris differentia. 2. de ſemi. 1. 338. G
 Foemina vnde procreatur. 2. de ſem. 1. 338. H/de hiſt. philo. Sp. 10. E
 Foemina & mas ſunt ex virorumque principiorum temperatura. 2. de
 ſemine. 1. 339. H
 Foemina quo modo fiat. 2. de ſem. 1. 339. H
 Foemina cur concipiatur & generetur. com. 5. apho. 42. Ex. 41. E
 Foemina cur fiat, cauſa ē ex ſemine viri & à mære. 14. de vſu p. 1. 206. E
 Foemina quando generatur ex parte ſeminiſ. ſin. med. Iſa. 42. G/de ſper
 mate. Sp. 36. E
 Foemina ex quo ſemine fiat ſecundum Stratonium. 2. de ſem. 1. 338. H
 Foemina procreatur in humidiorē & frigidiore fœtus temperatura. 2.
 de ſemine. 1. 339. H
 Foemina ubi generetur. de compag. memb. ſiue de nat. hum. Sp. 59. D
 Foemina in ſiniſtro vteri latere generantur, ſecundum Hippocratē. bre.
 denot. dogm. Hip. 1. 231. C
 Foemina in ſiniſtris magis, mares in dextris concipiuntur. commenta. 5.
 aphoriſmo 48. Ex. 41. H
 Foemina in ſiniſtris ſit. de ſperma. 36. E/de natura & ordi. Sp. 42. D

Fœmina in ſiniſtra matricis continetur. de nat. & ord. cuiuſl. Sp. 42. D
 Fœmina cur in ſiniſtris. 14. de vſu par. 206. G/in 6^m. de morbis vulga
 ribus, commentario 2. 3. 169. B
 Fœmina quandoque viſa in dextra parte. 2. de ſem. 1. 339. B
 Fœmina in dextra parte quandoque & mas in ſiniſtra, ſed raro. 6. de lo
 cis affectis. 4. 41. E
 Fœminas qui gignunt. 2. de ſem. 1. 339. C
 Fœminam vt generet mulier. de remed. par. fac. 7. 168. E
 Fœmina an mas ſit foetus. de paſſ. mul. Sp. 96. C
 Fœmina naſci quando præcognoſcatur. ſin. med. Iſa. 49. G
 Fœmina & maris nota in vtero. de remed. par. fac. 7. 168. F
 Fœmina apparet, calidior, & ſiccior in vtero quàm vir ſtatim inter ini
 tia. 2. de ſem. 1. 339. A
 Fœmina concepta eſt, ſi prægnans male colorata, & è contrario, mas.
 commentario 5. aphoriſmo 42. Ex. 41. D
 Fœmina tardius fingit in vtero. 2. de ſem. 1. 339. B/de an. vi. Sp. 52. B
 Fœmina in quadraginta diebus formatur. de ſpermate. Sp. 36. C
 Fœmina mare humidior. 11. de ſimp. med. fac. 5. 79. B
 Fœmina humidior & frigidiior. 2. de ſem. 1. 338. C
 Fœmina mare frigidiior. 7. de vſu partium. 1. 164. F/commentario. 5.
 aphoriſ. 42. 41. E/aphoriſ. 48. Ex. 42. A
 Fœminę multæ euadunt ſimiles patri. 2. de ſem. 1. 338. H
 Fœmina ſæpe aſſimilatur patri. 2. de ſem. 1. 338. H
 Fœmina eſt natura frigidiior & ibecillior viro. cō. 5. apho. 69. Ex. 45. D
 Fœminarum adipe ſemper eſt calidior adeps marium, & non caſtratorū,
 eorum qui ſunt caſtrati. 11. de ſimp. med. fac. 5. 79. H
 Fœminę cur viris pinguiore. 2. de temp. 1. 18. D
 Fœmina mare imperſectior. 14. de vſu partium. 1. 205. E
 Foemina cur mare imperſectior. 14. de vſu partium. 1. 206. E
 Foemina in motu imperſectior. 14. de vſu partium. 1. 206. C
 Foemina cur citius mas mouetur. in 6^m. de mor. vulg. com. 2. 3. 169. D
 Fœmina debilior eſt maſculo. com. 5. apho. 16. Ex. 38. G
 Fœmina quia imbecillius animal eſt, abundat multis excrementis. 2. de
 ſemine. 1. 339. H
 Fœmina quandoque eſt mare robuſtior, & magis mouetur in vtero ma
 re. com. 5. aphoriſ. 42. Ex. 41. E
 Fœminę fortes quo modo ſiant. de ſpermate. Sp. 36. E
 Fœminæ ſimile eſt caſtratum aīal. 10. de ſim. me. fa. 74. F/11. 5. 79. A
 Fœminæ ſunt ſimiles eunuchi propter abſciſſionem teſticulorum. com
 mentario. 6. apho. 28. Ex. 48. H
 Fœminæ, & eunuchi caluitium non patiuntur propter temperaturæ hu
 miditatem. com. 6. apho. 28. Ex. 48. H
 Fœmina in circuitu cōmiſſuras habet, cui galea ſuperpoſita eſt quæ græ
 ci cranium appellant. de nat. & ord. cuiuſlibet corp. Sp. 41. G
 Fœmina à partu celerius augetur, cur. in 6^m. de mor. vulg. c. 2. 3. 169. E
 Foemina citius concreſcit mas. in 6^m. de mor. vulg. com. 2. 3. 169. D
 Fœminæ cur prius deſinunt creſcere, quàm homines. in 6^m. de mor. vul
 garibus, commen. 2. 3. 169. E
 Fœminæ in eruptione menſtruum mutationes maximas faciunt. com
 mentario 3. aphor. 28. Ex. 25. H
 ex Fœminarum menſtruis Hippocrates conieſturabat ſuperabundan
 tem humorem. com. 4. aph. 2. Ex. 27. F
 in Fœmina & mare eadē neruorū origo in genitalibus. 2. de ſe. 1. 339. E
 Foemine & maris differentia in genitalibus. 2. de ſem. 1. 339. E
 Foemina habere intus genitalia, & nō extra, nō mirū. 2. de ſe. 1. 339. E
 Fœminæ quid habent cōmodi ex genitalibus, quæ in exteriorē partem
 nequiuert emergere. 2. de ſem. 1. 339. G
 Foemina habet omnes partes, quas mas, licet aliqua ſint maiores, aliæ
 minores. 14. de vſu partium. 1. 208. E
 Focminarum & virorum differentia in veſica. 5. de vſu par. 1. 145. B
 in Foemina ſunt tot partes, quot in viro, ſed in foemina ſunt intus, in viro
 extra. 14. de vſu partium. 1. 205. F
 Foeminis & maribus eadem membra genitalia, differunt ſitu & magni
 tudine. 2. de ſemine. 1. 339. D
 Foeminarū & virorū genitalia vñ habeāt nutritiones. 2. de ſe. 1. 339. D
 Fœminarū partes pudēdæ qbus vaſis nutriūtur. 14. de vſu p. 1. 209. B
 Fœmina habet pudendum. vt vir. 14. de vſu partium. 1. 205. F
 Fœminæ inſtrumētū habet figurā inuerſam, & ptēſam. de an. vi. Sp. 51. D
 Fœminarum vulua biſformis. 2. de ſem. 1. 339. C
 Foemina eſt foemina propter teſtes. 1. de ſem. 1. 335. B
 Foeminarū teſticuli loco opportuniffimo ſunt locati. 14. de vſ. 1. 208. G
 Foeminarum teſtes cur parui & vnde iuncti. 14. de vſu par. 1. 208. F

Fœmina, & maris testium diuersitas. de ana. viuo. Sp. 51. F
Fœmina excisis testibus mari castrato sit similis. 1.º de semi. 1.º. 335. B
in Fœminis castrâdis cur maius periculū, q̄ in maribus. 1.º de se. 1.º. 333. H
Fœmina nisi hēret semē, & testes, nō appeteret coitū. 2.º de sem. 1.º. 338. B
in Fœmina testes iutrinseci. 1.º de vsu partium. 1.º. 205. F
Fœminarum testes imperfectiores. 1.º de vsu par. 1.º. 207. G
*Fœmina ex proprijs testiculis per vtrumq; corniculum in coitu semen ef-
fundit. com. 4.º. apb. 48.º.* Ex. 41. H
Fœmina an semen afferat. de hist. philoso. Sp. 10. D
Fœmina an deproinat semen vt mas. fin. med. 1.º. 49. E
a Fœmina non emitti semen quidam putarunt. 2.º de sem. 1.º. 337. A
à Fœmina qdā emitti semē putarūt, sed infœcudū. 2.º de semi. 1.º. 337. A
*in Fœminarum testibus semen & humor in glandulosis virorum parti-
bus sunt simillima, & cur. 1.º de vsu partium.* 1.º. 208. C
in Fœmina humor qui effunditur, qualis. 1.º de vsu par. 1.º. 208. C
in Fœminis et viris humiditas qdā exiēs deletar. 1.º de vsu p. 1.º. 208. C
Fœmina oēs habent semen in meatibus seminalibus. 2.º de sem. 1.º. 336. C
Fœmina vas spermaticum, quale. 1.º de vsu par. 1.º. 207. H
in Fœmina vasa spermatica cur minora, q̄ in mare. 1.º. 4.º vsu p. 1.º. 208. E
Fœmineum semen minoris quātītatis, quā maris. 1.º de sem. 1.º. 332. A
Fœmine semen imperfectum. 1.º de vsu par. 1.º. 207. H
Fœmina tenet semen in seipsa. 1.º de vsu par. 1.º. 207. H
in Fœmina cur semen conseruatur. 2.º de semine. 1.º. 338. B
Fœmina semen ad quid vtile. 1.º de vsu partium. 1.º. 208. A
Fœmina semen confert ad generationem. 1.º de vsu par. 1.º. 206. D/E
Fœminei seminis vsus in foetu. 2.º de sem. 1.º. 338. C
Fœmininum semen masculo confert. 1.º de vsu par. 1.º. 209. H
Fœmina semen nutrimentum seminis viri. 2.º de sem. 1.º. 338. C
Fœmina sperma nutrimentum est spermatis viri. de spermate. Sp. 37. A
Fœmina nō gignit solo semine in se ipsa emisso. 1.º de vsu par. 1.º. 206. C
ad Fœmina generationē requiritur semē maris. 1.º de vsu p. 1.º. 206. C
*Fœmina, & maris semen mixta requiruntur ad generationem. 1.º de
vsu partium.* 1.º. 206. C
in Fœminis pręnantibus futuris an reslet semen. 1.º de sem. 1.º. 328. H
ex Fœmina, & maris genitura fit fetus. 2.º de sem. 1.º. 336. A
Fœmine & maris in semine idem motus. 1.º de vsu par. 1.º. 206. C
cur Fœmina sola non generat. 2.º de sem. 1.º. 338. A
*ex Fœmina sola aut mare sine coitu nihil potest generari. de natura hu-
mana, com. 1.º.* 1.º. 29. C
*Fœminas & mares scire coniungere ad generandum non est ars medio-
cris. de natura humana, com. 1.º.* 1.º. 29. E
*Fœmina si debet concipere maris semē debet manere i matricibus. 1.º de
vsu partium.* 1.º. 208. B
*in Fœmina sanguis & spiritus in vtero per quæ coquantur, & vbi sint.
1.º de vsu par.* 1.º. 207. G
*Fœmine semine nutritur semen viri, tanquam re familiari magis quam
sit sanguis. 1.º de vsu partium.* 1.º. 208. B
ex Fœmina semine fit tunica αλλαντοειδής. 1.º de vsu par. 1.º. 208. B
ex Fœmineo semine tunica intestinalis. 2.º de sem. 1.º. 338. F
ex Fœmineo semine orta membrana intestinalis. 2.º de sem. 1.º. 338. C
Fœmine, & mares vnde infœcundi. de hist. philo. Sp. 10. H
*cum Fœminis commisceri non cupientes non sunt fecundi. de aere, aquis
& locis.* 2.º. 5. G
Fœmina an mas sit sterilis quō cognoscendum. de med. fac. par. 7.º. 175. B
Fœmina os matricis constringitur ante horā partus. de ana. vi. Sp. 51. D
Fœmina lac marem nutriendes. de dynamidijs. Sp. 24. G
in Fœminis cur raro lapides generentur. de ren. aff. dig. & m. 7.º. 192. F
*de Fœminarum formanda speciositate librum fecit Cleopatra. de incant.
adiur. & susp.* 7.º. 181. H
*ad Fœminarum regiarum imperium, atq; adeo ipsorum regū (cum his
negare non liceat) exornatoriæ medicinæ parti adiungimus compio-
riam. 1.º de comp. med. sec. loc.* 5.º. 126. B
Fœminis regijs nihil negandum. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 126. B
Fœmina tempore Galeni delitiosæ. 1.º de compo. med. sec. loc. 5.º. 127. B
*Fœminarum ornatus non recte tanto studio appetuntur. de cognoscēdis
curandisq; animi morbis.* 2.º. 54. H
Fœminam esse est amentis signum. in oratione sua. ad bon. art. 1.º. 2. D
Fœmina multis viris meliores ad multa opera. 9.º de decre. 1.º. 280. H
Fœmellæ officium quod. 3.º de caus. puls. 4.º. 95. F
Fœmina apta medicinæ. 9.º de decre. Hipp. 1.º. 280. H
Fœmina apta musicę. 9.º de decre. Hip. 1.º. 280. H
Fœmina quæ sagittas iaculantur, & cum hostibus congregiuntur dum

virgines sunt. de aere, aqu. & loc. 2.º. 5. C
Fœmina validior est mas in omni gñe animalis. 3.º de cau. puls. 4.º. 91. G
Fœmina & mas si egrotēt, quō mutāda præsidia. de med. f. p. 7.º. 174. D
Fœminarum vrina, qualis. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 79. A
*in Fœminis non est inducenda vehemens refrigeratio in capitis dolore à
causa calida. 2.º de comp. med. sec. loc.* 5.º. 132. E
*Fœminam refert par. numerus, marem refert impar, ex quorundam opi-
nione. 3.º de dieb. decre.* 4.º. 158. H
FOENVM terrestre. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 28. G
ad Foenum naturaliter veniunt subiugalia. de consuetud. 2.º. 61. A
Foenū cibus familiaris equis & asinis. 2.º de alim. facul. 2.º. 17. B
FOENVM GRAECVM quid sit, & eius vires. de sim. me. Sp. 84. G
*Foenum græcum leuem habet inuersionē, vt bouis cornu videatur simi-
le. 7.º de simp. med. facul.* 5.º. 55. G
Foenū græcū inter cerealia semina. de vict. rat. in mor. acu. c. 1.º. 7.º. 111. B
Foenū græcum in primo ordine calidū est. 3.º de simp. med. fac. 5.º. 19. G
Foenum græcum oleo calidius. 3.º de simp. med. fac. 5.º. 19. D
*Foenum græcum calidum est in secūdo ordine, siccū in primo. 8.º de sim-
plicium medic. facul.* 5.º. 62. D
*Foenum græcum acre. de vict. rat. in mor. acut. com. 1.º. III. D/de remed.
paratu facilibus.* 7.º. 156. A
Foenum græcum manifeste calefacit. 1.º de alim. fac. 2.º. 14. D
Foenum græcum primo comedebatur. 2.º de alim. fac. 2.º. 20. A
Foenum græcum quomodo mandatur. 1.º de alim. facul. 2.º. 14. E
Foenū græcū, medicamētū non cibus. de vic. ra. in mor. ac. cō. 1.º. 7.º. 111. B
Foeni græci vsus cur cauendus. de atten. vic. 2.º. 45. B
Foenum græcum est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. D
*Foenum græcum non est boni succi, si quis eo liberalius vtatur. de bo. &
vitio suc.* 2.º. 37. D
Foenum græcum est mali chymi, cur. de dissol. cont. Sp. 75. B
Foenum græcum ferit caput. 1.º de alim. facul. 2.º. 14. E
Foenum græcum facit dolere caput. de dissol. cont. Sp. 74. F
Foenum græcum est malum stomacho, cur. de dissol. cont. Sp. 74. F
Foenum græcum subuertit stomachum. 1.º de alim. fac. 2.º. 14. E
Foenum græcū inter cibos qui prius accipiebatur. 2.º de ali. fac. 3.º. 18. G
*Foeni græci quidam pro obsonio vtiebatur, vt esset sanus. 1.º de alimen-
torum facultatibus.* 2.º. 14. F
Foenum græcū flatulentū & ad coquēdū difficile. de atten. vic. 2.º. 45. B
Foenum græcum viscosum & humidum. de ocul. 7.º. 189. C
*Foenum græcum vires habet leniter relaxantes, ad omnem rigorem, &
tumorem idonee facit. de simp. med.* Sp. 84. G
Foenum græcum leue. 7.º de compo. med. per ge. 5.º. 266. B
Foenū græcū iuuat oculos inflāmatos. intro. 1.º. 58. C/de ocul. 7.º. 188. G
Foenum græcum quale ad oculos. 4.º de com. med. sec. lo. 5.º. 149. F
*Foenum græcum decoctum, in phlegmone oculorum optimū, & quomodo
do fiat. 13.º meth. med.* 7.º. 86. C
Foeni græci cremor quo modo fiat. de remed. par. fac. 7.º. 156. B
*Foeni græci succus cum sanguine columbino ad ophtalmias oculorū. 1.º
de simp. med. fac.* 5.º. 72. H
Foeni græci quando vti debes in phlegmone. 11.º meth. med. 7.º. 73. C
Foenum græcum mitigat dolorē. 1.º de alim. fac. 2.º. 14. E
Foenum græci cocti succus concoquit. 4.º de comp. med. sec. lo. 5.º. 149. H
Foenum græcum maturat. de ocul. 7.º. 189. D
Foenum græcum repurgans & extergens. 1.º de com. me. se. lo. 5.º. 129. H
Foenum græcum abstergit. 1.º de alim. fac. 2.º. 14. E
Foeni græci decoctum cxtergit. 4.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 150. D
Foenum græcum mundificat. de dissol. cont. Sp. 74. G
*Foeni græci quo modo curentur longi affectus thoracis sine febre. 1.º de
alim. facul.* 2.º. 14. E
*Foeni græci decoctum liquor acrimoniæ expers. 4.º de compo. medica.
secund. loc.* 5.º. 151. C
Foeni græci decoctum lenitiuum. 4.º de comp. med. sec. 5.º. 150. G
Foenum græcum cum melle lenit ventrem. dissol. cont. Sp. 75. A
Foeni græci educūt humores prauī in intestinis. 1.º de ali. fa. 2.º. 14. E
*Foeni græci cremor cum pipere per sedem impositus in coli dolore. 13.º
methodi medendi.* 7.º. 79. E
*Foenum græcum quo modo sumatur ad alium prouocandum. 1.º de ali.
mentorū facul.* 2.º. 14. E
Foeni græci decoctio scybala euacuat. de cathart. Sp. 95. D
Foeni græci decoctum ad sicca liquāda. 7.º de comp. me. per ge. 5.º. 264. C
Foenum græcum coctum emollit. 6.º de comp. med. per gene. 5.º. 264. B
Foenum græcum mollium. 5.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 161. C
Foenum græcum

Foenum græcum lotum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 186. E
 Foeni græci farina excalfacit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Foeni græci farina exiccat & quo modo. 5°. de simp. med. facul. 5°. 33. H
 Foeni græci farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 FOENICVLVM quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 84. C
 Foeniculus quandoq; sua sponte nascitur. 2°. de ali. fac. 2°. 23. H
 Foeniculū, quale. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 195. F | de med. fa. par. 7°. 175. H
 Foeniculū calidū in tertio ordine, siccū in primo. 7°. de sim. m. fa. 5°. 55. C
 Foeniculi, eruca, & anethi differentia, cum sunt sicca, & humida. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
 Foeniculum reponunt, componentes ipsum ut pyrethrum & terebinthum. 2°. de alimen. fac. 2°. 23. H
 Foeniculus inter obsonia connumeratur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F | H
 Foeniculum condimentum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. E
 Foeniculus est cibus acutus, incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Foeniculum comedunt homines fame adacti. 2°. de ali. fa. 2°. 22. B
 Foeniculus calefacit, incidit, & attenuat. de atten. vic. 2°. 44. B
 Foeniculum calefacit, & remollit leniter. de simp. med. Sp. 84. C
 Foeniculum maxime idoneum est ad vitia oculorum. de sim. med. Sp. 84. C
 Foeniculi succus conuenit oculo inflammato. de opt. secta. If. 21. D
 Foeniculum suffusis auxiliatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Foeniculi semen calidum & acre vrinam ciens. 5°. de sim. me. f. 5°. 35. D
 Foeniculum vim habet ciendi vrinam. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 99. F
 Foeniculus vrinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 Foeniculum mensēs, & vrinas ciēt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. A
 Foeniculum lac purgat & multiplicat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. F
 Foeniculi semen reuocat lac in mammillis. de cathar. Sp. 95. B
 Foeniculum lac procreat, igitur non multum exiccat. 7°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 55. C
 Foeniculi semen purgat, renes. de cathar. Sp. 95. C
 Foeniculi semen frangit lapidem renum, & vesicæ. de cath. Sp. 95. C
 Foeniculi semen sanguine extenuat, & secernit. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. D
 Foeniculum quam albiſſimum. de remed. par. fac. 7°. 164. C
 Foeniculum aut cuminum pro aniso. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 FOETIDA affa contra morsum scorpionis. de med. exper. Sp. 106. D
 Foetida affa electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 FOETIDA inspiratio coram se detineri nō posset. de anat. vi. Sp. 48. B
 FOETIDVM & humidum os inuat succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 93. C
 Foetidos ructus facit raphanus. de sim. med. Sp. 89. G
 FOETIDIS auribus confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
 FOETIDVM impense sputum in peripneumonia, & pleuritiide laborantibus, letale est. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Foetida semper exitiosa. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 140. H
 FOETIDAE deiectiones nisi bene excernantur, malæ commenta. 7°. aphor. 65°. Ex. 60. E
 Foetide deiectiones bene exeuntes in bonum terminantur. commentario 4°. apho. 47°. Ex. 32. H
 Foetidane an odorata offerantur multum interesse ad appetentiā & confectionem. de subfig. emp. Ifa. 32. B
 ad FOETORES narium confert succus centaureæ. de vir. cen. Sp. 93. C
 Foetoris narium remedium. de dyn. Sp. 25. C
 FOETORES, aurium, & narium, & alarum in quo symptomatum genere sint. de symp. diff. 3°. 13. B
 ex FOETORE oris ex sanguine fit. de dyn. Sp. 19. D
 Foetori oris prodest lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Foetori oris confert sectio venæ, quæ est inter mentum, & labium inferius. de anat. viuo. Sp. 55. B
 ad Foetorem oris. 5°. de compo. me. se. loc. 5°. 165. C | de dyn. Sp. 25. C
 ad Foetorem spiritus. 7°. de compo. med. se. lo. 5°. 181. D
 Foetoris in ructu symptoma quando adest. de symp. diff. 3°. 13. C
 Foetor excrementorum notat malā concoctionē. cō. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 FOETVRA est species euacuationis. de venæ sect. ad Eras. 6°. 6. H
 Foetura recens similis lacti recenter coagulato. 2°. de sem. 1°. 339. B
 FOETVS ad generis propagationem creati. 1°. de simp. me. fa. 5°. 81. C
 Foetus fit ex viri & foemine genitura. 2°. de sem. 1°. 336. A
 Foetus fit ex commixtione vtrorumq; seminum. 2°. de sem. 1°. 337. H | de anatomia viuorum. Sp. 43. C
 Foetus ex genitura, & sanguine introd. Ifa. 52. E
 Foetus fit ex sanguine particeps aliorum humorum. de natu. hu. c. 1°. 1°. 31. D
 Foetus primæ figura ex sanguine particeps aliorum humorum. de natu. humana, commen. 1°. 1°. 33. A

de Foetuum formatione scire, & vile, & necessarium medicis & philosophis. de foet. for. 1°. 324. A
 de Foetuum formatione cur aberrant, & inter se dissentiant philosophi. de foetuum formatione. 1°. 322. C
 de Foetuum formatione Hippocrates primus omnium vera conscripsit. de foetuum formatione. 1°. 322. C
 Foetus quanto tempore formetur. de hist. philos. Sp. II. E
 Foetum format deus vel anima. de foet. for. 1°. 325. A
 Foetum format secundum Platonicos anima quæ per totum mundum diffusa est. de foet. for. 1°. 326. B
 Foetus formatio actio naturæ. introd. Ifa. 55. B
 in Foetu primarium opus naturæ. 15°. de vsu par. 1°. 211. C
 Foetus formatio quo modo fiat. de foet. for. 1°. 322. G
 Foetus quo modo in vtero formetur. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Foetus fabrica in quatuor tempora diuiditur. 1°. de sem. 1°. 331. E
 in Foetu vsus foeminei seminis. 2°. de sem. 3°. 338. C
 Foetus formationis non est vnus præginitus terminus. de foet. f. 1°. 322. C
 in Foetibus & infantibus quæ fiant in nouem mensibus. de natura, & ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Foetus triginta duobus diebus formatus. de foet. for. 1°. 322. C
 de Foetu sollicita natura nouē mēſibus qd agat. 2°. de symp. cau. 3°. 21. C
 Foetus ante secundum mensem dicitur cyema. 1°. de sym. cau. 3°. 18. C
 Foetus quando appellatur infans ab Hippocrate. 1°. de sem. 1°. 331. F
 Foetus formationis comparatio ad architectum. 5°. de vsu par. 1°. 212. E
 ad Foetum matrix vtilissima. 14°. de vsu par. 1°. 204. E
 Foetus in vulua oritur. de disse. vul. 1°. 109. D
 Foetui inherent loci post conceptum. 1°. de sem. 1°. 329. F
 Foetus quo modo formetur post conceptum. de ana. vi. Sp. 52. A
 Foetus situs fm plicaturas naturales, qualis sit. de ana. viuo. Sp. 52. D
 Foetus quo modo & p quæ matriçi coniungatur. 15°. de vsu p. 1°. 211. B
 Foetus alligatur meatibus qui dicunt corylidones. de anat. par. Sp. 43. D
 Foetus quo modo alligetur. de anat. viuo. Sp. 52. A
 in Foetus conceptione cōparatur matrix ad stipitē. de anat. vii. Sp. 51. E
 Foetuum connexus ad vteros eandem habet proportionē, quam fructus connexus ad plantas. com. 4°. apho. 1°. Ex. 27. A
 Foetus respondent fructibus proportionē. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. C
 Foetus trimestris & quadrimestris resistit iniurijs. in 1°. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3°. 126. F
 in Foetu arteriarum, & venarū chori vulua inherētia id est, quod plantis in inferiori parte radicio. 1°. de sem. 1°. 331. F
 Foetus vasa parua, vt radices extreme arborum. 15°. de vsu pa. 1°. 211. C
 in Foetibus cur prima natura inſtrā celeriter formant. 1°. de se. 1°. 333. B
 Foetus totius corporis venæ sunt tanquam trunci. 1°. de sem. 1°. 331. C
 Foetus vasa parua in duo magna coalescūt ad vmbilicum sita. 15°. de vsu partium. 1°. 211. C
 in Foetus vmbilico quatuor vasa, duæ venæ & duæ arteriæ. 15°. de vsu partium. 1°. 211. F
 in Foetus vmbilico cur venæ, & arteriæ duæ per longum spatium. 15°. de vsu partium. 1°. 211. F
 in Foetu venæ ab vmbilico vnde. 6°. de decre. Hippo. 1°. 265. B
 in Foetu duæ venæ. 15°. de vsu par. 1°. 211. C
 in Foetu venæ ad iecur feruntur. 15°. de vsu par. 1°. 211. D
 Foetus vena cur in ſima hepatis inseritur & non in gibba. 15°. de vsu partium. 1°. 211. F
 Foetus indiget magis eo vsu, quæ pſtāt venæ, q̄ alio. 15°. de vsu p. 1°. 212. F
 in Foetu duæ arteriæ. 15°. de vsu par. 1°. 211. C
 in Foetu arteria quo modo incedat. 6°. de dec. Hippo. 1°. 265. B
 in Foetu arteria cur non eat ad ſiniſtrum cordis ventriculum. 15°. de vsu partium. 1°. 211. D
 de Foetus panniculorum anatomia. de anat. viuo. Sp. 52. B
 Foetum inuoluentes membrana in vulua oriūtur. de disse. vul. 1°. 109. D
 Foetum inuoluentes membrane, quæ. de disse. vul. 1°. 105. D
 Foetus in vtero inuoluitur tribus pelliculis. de ana. viuo. Sp. 52. C
 Foetus cur tribus panniculis inuoluatur. de ana. viuo. Sp. 52. C
 in Foetus pelliculis cur aqua colligatur. de ana. viuo. Sp. 52. C
 Foetum continens membrana amnium dicitur. de foet. for. 1°. 322. F
 verſus Foetum pellicula prima tenuissima est, & dicitur camisia pueri, vel profundatio sudoris. de ana. viuo. Sp. 52. C
 in Foetu pellicula est vt in ouis. de ana. viuo. Sp. 52. B
 Foetum membrana circūdans fit primis diebus. 1°. de se. 1°. 330. B
 in Foetus membranæ humores quo modo diuerſi. 15°. de vsu par. 1°. 211. G
 in Foetus membranæ humorum posituræ. 15°. de vsu par. 1°. 211. H

Foetus nō est leuior matre, quia innatat humori qui est intra amiculum,
 sed est sibi leuior. 15°. de vsu par. 1°. 211. H
 Foetus membranae tenues, vt aranearum tela. 15°. de vsu par. 1°. 212. A
 Foetus membranas cur natura non fecit crassas & duras, sed tenues.
 15°. de vsu partium. 1°. 212. B
 Foetus vasis omnibus membrana inherens quē. 15°. de vsu par. 1°. 211. B
 pro Foetu mēbrana quatuor simul incumbunt. 15°. de vsu par. 1°. 112. B
 Foetus omnes particule an fiant simul. an oēs particulae aialis. 1°. 326. D
 Foetus propria pars prima omnium cutis. de foet. for. 1°. 322. F
 in Foetibus trium principiorum progerminationes sunt qualis truncus
 in plantis. 1°. de semine. 1°. 331. F
 in Foetu iecur quantum. 15°. de vsu par. 1°. 212. E
 in Foetibus duae portae iecoris. de foet. for. 1°. 323. D
 in Foetu cerebrum & cor quanta. 15°. de vsu par. 1°. 212. E
 in Foetu iecoris, cordis, & cerebri functiones, quales. de foet. for. 1°. 323. H
 Foetus non indiget cerebro. de foet. for. 1°. 323. G
 in Foetu hepatis arteriarum vsus exiguus. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Foetus non indiget arterijs, pulsu, corde in principio. de foet. for. 1°. 323. B
 in Foetu hepatis neruorum vsus nullus. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Foetus habet facultatū ipsū gubernantium origines in se. de dec. 1°. 265. B
 Foetus nutritur, & augetur in vtero. 1°. de nat. fa. 1°. 291. H
 Foetus quo modo nutriatur in vtero. de hist. philosof. Sp. 11. B
 Foetus vnde nutriatur in vtero. de anat. parua. Sp. 43. C
 Foetus quo modo nutriatur, & quibus vijs. 14°. de vsu par. 1°. 207. B
 Foetus per quas vias nutritur. an animal sit. 1°. 327. F
 Foetus vmbilicus vmbilico matris continuatur. de spermate. Sp. 36. E
 Foetus ligatur in vmbilico, & per eundem nutritur. de sper. Sp. 36. E
 Foetus alimentum vnde, & a quo. de foet. for. 1°. 322. F
 Foetus ex materia in venis matris nutritur. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Foetus alitur menstruuo sanguine a toto corpore fluente ad vterum. com.
 men. 5°. apho. 60°. Ex. 43. D
 ad Foetum cur tendit sanguis optimus in prāgnante, & non ad mamas.
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 66. B
 Foetus trahit ad se sanguinē meliorem in 3°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 148. D
 Foetus vnde trahit sanguinem & spiritum. 1°. de sem. 1°. 331. B
 ad Foetum per quas partes tendit sanguis. introd. Isa. 54. E
 Foetus per quae vasa trahit sanguinē & spiritum. 15°. de vsu par. 1°. 211. G
 Foetus nutritur bono & malo succo. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
 Foetus qñ vitioso nutrit sanguine, & qñ non. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D
 Foetus quando per os potest nutriri, sit partus. 15°. de vsu par. 1°. 213. A
 Foetus propter quid fm aliquos ore ali non potest. an aial sit. 1°. 328. C
 Foetus mori in vtero cum non recipit cibum per os. an aial sit. 1°. 327. G
 ex Foetus toto nutrimento est meconiu cū excrementū sit. an aial. 1°. 328. C
 Foetus excernit vrinam & stercus. 1°. de se. 1°. 331. H
 Foetus vbi excrementa reponat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D
 Foetus per quas vias excernit. an animal sit. 1°. 327. F
 Foetus quomodo sudat. 1°. de sem. 1°. 331. H
 Foetus sudorem membrana accipiens. 15°. de vsu par. 1°. 211. B
 in Foetu vbi vrina colligatur. de ana. viuo. Sp. 52. C
 in Foetu mēbrana tenuior quae veluti lotiū colligit. 15°. de vsu pa. 1°. 211. B
 Foetus lotiū p quod vas trāsit in tunicā intestinalē. 15°. de vsu p. 1°. 211. F
 in Foetu tunica intestinalis, quae. 15°. de vsu par. 1°. 211. F
 Foetus nō p pudēdum, sed p vmbilicū lotiū reddit. 15°. de vsu p. 1°. 211. G
 Foetus post partum cur lotiū emittit, per collum vesicae, sed in vtero est
 ad vmbilicum. 15°. de vsu par. 1°. 212. C
 in Foetu dissecandi ratio, vt videatur per quam partem vrina exeat. 15°.
 de vsu partium. 1°. 212. D
 Foetui augmentum praestat augendi vis. an animal sit. 1°. 327. F
 Foetum auget alimentum a prāgnantis venis. 2°. de semine. 1°. 338. G
 Foetus dum augetur, nutrimentum trahit, ex venis sanguinem, ex arte-
 rijs spiritum & sanguinem tenuem. 1°. de semine. 1°. 330. H
 Foetus quo magis crescit calidum innatum, sit minus, quod est sanguis se-
 menq, aduers. Lycum. Ex. 65. B
 Foetus an sit animal in vtero. de hist. philosof. Sp. 10. H
 Foetus primo est corpus vegetabile vt planta. 1°. de sem. 1°. 331. G
 Foetus primo habet principium vegetabile. 1°. de sem. 1°. 331. H
 Foetus habet primo vnam animam vt planta. de foet. for. 1°. 323. B
 Foetus non est frigidus vt planta. 1°. de semine. 1°. 331. H
 Foetus quando dicatur esse animal. de foet. for. 1°. 323. F
 Foetus non solum est animal, sed & humana natura vim habet. an ani-
 mal sit. 1°. 328. D
 in Foetum sensuum distributio. an animal sit. 1°. 327. F

Foetus gustat in vtero. an animal sit. 1°. 327. G
 Foetus respirat in vtero. an animal sit. 1°. 327. G
 Foetus non vititur functione voluntaria. de foet. for. 1°. 323. G
 Foetus in vtero non vititur motu voluntario. 15°. de vsu par. 1°. 212. C
 Foetū nō oportet videre, audire, gustare, & olfacere. de foet. fo. 1°. 323. G
 Foetus motionis non est vnus praefinitus terminus. de foet. for. 1°. 322. C
 Foetus absolutionis nō est vnus praefinitus terminus. de foet. fo. 1°. 322. C
 in Foet° calidior & siccior & teporatura pcreat mas. 2°. de se. 1°. 339. H
 in Foetus frigidior & humidior & temperatura procreatur foemina. 2°.
 de semine. 1°. 339. H
 an Foetus sit mas, vel foemina. de pass. mul. Sp. 96. C
 Foetus calidior & siccior cur habeat testes extra, & membrum promi-
 nens. 2°. de semine. 1°. 339. C
 Foetus frigidior & humidior cur habeat intus testes, & vuluam, & pu-
 dendum retractum. 2°. de semine. 1°. 339. C
 Foetus exit matricem sine discrimine. 15°. de vsu par. 1°. 213. A
 Foetus caput quando in collo matricis. 15°. de vsu par. 1°. 213. A
 Foetus quibus tangat vuluam. de foet. for. 1°. 322. E
 Foetus conuertitur octauo mense, & decimo in lucē editur. in 6°. de mo.
 vulgaribus, commen. 1°. 3°. 153. A
 Foetus pficitur plerisq; mulieribus nouē mensibus. 3°. de na. f. 1°. 302. G
 Foetus egressus in lucem non est vnus praefinitus terminus. de foetuum
 formatione. 1°. 322. C
 Foetus ducentorum & quinq; dierum non viuunt. de sep. par. 1°. 341. D
 Foetus septimestris quo tempore perfectus. de sept. par. 1°. 341. E
 Foetus septimestris editionis primus terminus, est tempus dimidiū anni.
 de septimestri partu. 1°. 340. H
 Foetus cur commoueatur ad exitum. de anat. viuo. Sp. 52. D
 ad Foetum edendum vititur actione expultricis facultatis vterus. 2°. de
 symptomatum causis. 3°. 21. B
 Foetus quo modo trudatur ab expultrice, & quibus adiunatur. 3°. de na-
 turalibus facultatibus. 1°. 303. A
 Foetum expellunt muscoli abdominis. 3°. de na. fa. 1°. 303. B
 Foetus non est motus ab vtero, sed a seipso. in 6°. de morbis vulgaribus.
 commentario. 1°. 3°. 153. G
 Foetus, & grauidae mulieris vigor facit ad bonum partum. commentario
 5°. aphorismo. 55°. Ex. 42. H
 in Foetu edendo quantum aperiatur collū vteri. 2°. de symp. cau. 3°. 21. B
 Foetu viuentē vteri os conuiet. 3°. de nat. fac. 1°. 303. A
 Foetu mortuo vteri os aperitur. 3°. de na. fac. 1°. 303. A
 Foetum quo eijciant tunicae vteri extensa. 2°. de symp. caus. 3°. 21. C
 Foetuum figurae vnde sumantur. de sper. Sp. 37. B
 Foetus semp erit similis matri, si similitudo a mēstruo. 2°. de se. 1°. 336. H
 Foetus semp erit filius p̄ri, si formatio sit a semine maris. 2°. de se. 1°. 336. F
 Foetus aliq cur parti mari, parti foemina assimilantur. 2°. de se. 1°. 338. F
 Foetus cur similis patri. de spermate. Sp. 37. A
 Foetus cur quandoque matri similis. 2°. de semine. 1°. 337. F
 Foetus cur matri similis. de spermate. Sp. 37. A
 Foetus cur non sunt quandoq; similes parentibus. de sper. Sp. 37. A
 Foetus quandoq; similes progenitoribus sunt, non solis parētib. de the-
 riaca ad Pisonem. 5°. 94. E
 Foetus contineat figuram aui. de sper. Sp. 38. F
 Foetus tales faciunt semina iacta habentia vitiosam qualitatem vel quan-
 titatem. an animal sit. 1°. 338. C
 Foetus cur praue affecti quandoq; sint parentibus sanis. de sp. Sp. 37. A
 Foetus nocumenta. 11°. de vsu par. 1°. 188. B
 Foetum esse sanum impossibile est, si mulieri vtero gerenti purgationes
 eant. com. 5°. apho. 60°. Ex. 43. D
 Foetum imbecille significat, si mulieri vtero gerenti lac multum e venis
 effluerit, si vero mammae solidae fuerint, foetum significant saniorē.
 com. 5°. apho. 52°. Ex. 42. B
 Foetum corrumpi, significat si mammae tenues appareant. commenta-
 rio 5°. aphorismo 52°. Ex. 42. C
 Foetus quando, & quo modo corrumpi potest ex mammillarum exte-
 nuatione. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42. C
 Foetus quare propter inedia corrumpitur. commentario. 5°. apho. 37°.
 40. H/aph. 52°. Ex. 42. C
 an Foetus possit aliquando viuere vtero inflammationem patiente, di-
 gnum est inquisitione. com. 5°. aph. 43°. Ex. 41. F
 vt Foetus retineatur. de remed. par. fac. 7°. 168. G
 vt Foetum contineat mulier, neq; abortiat remedium. de dy. Sp. 29. H
 Foetum euellunt incidentia, & calfacientia vehementer. 6°. de simpliciu
 medicament.

medicamentorum facultas. 5^a.48.E
 Fœtum euocat centaurij minoris succus. 7°.de simp.me.fa. 5^a.50.H
 ad Fœtum eijciendum valet conyzæ. 7°.de simp.me.fa. 5^a.52.B
 Fœtum elicit lupini decoctum cum myrrha & melle. impositum. 6°.de simp.me.fa. 5^a.48.D
 Fœtum viuente educit sabina. 6°.de simp.me.fa. 5^a.45.C
 Fœtum euellit Thymum. 6°.de simp.me.fa. 5^a.48.E
 Fœtum educens sine periculo confectio. 2°.de anti. 5^a.115.D
 Fœtus retentos eijciens antidotus Tyrānis appellata. 2°.de anti. 5^a.116.D
 Fœtum necant amara subtilium partium, quando sunt calida. 8°.de simplic.med.fac. 5^a.60.E
 Fœtum & lumbricos necant amara. 8°.de simp.me.fa. 5^a.61.A
 Fœtum viuente interimit cedrea, & mortuum eijcit. 7°.de simp.me-dicamen.facul. 5^a.50.E
 Fœtum interimit succus cyclaminis. de simp.me.fa. 5^a.53.E
 Fœtum interimit elaterium. 8°.de simp.me.fa. 5^a.60.E
 Fœtus necare creditur onofina. 8°.de simp.me.fa. 5^a.57.C
 Fœtum & lumbricos tum necat, tum eijcit myrrha. 8°.de simp.medica-mento.faculta. 5^a.61.A
 Fœtum necat Thalpi. 8°.de simp.me.fa. 5^a.48.D
 ad Fœtum necandum citra noxam, vellamq; suspicionis notam. de reme-paratu.facilibus. 7^a.169.A
 Fœtum mortuum expellit dictamnus. de simp.me. Sp.83.D
 Fœtus emortuos lac caninū eijcere est falsum. 10°.de simp.m.f. 5^a.74.A
 Fœtum mortuum educit sabina. 6°.de simp.me.fa. 5^a.45.C
 Fœtus mortuos eijcere creditur theriaca. de vsu ther. ad Pam. 5^a.98.G
 Fœtum mortuum, aut non ritu naturali exeuntem eijciens. de remedijs paratu.facilibus. 7^a.168.H
 Fœtus trimestris, aut quadrimestris vt eijciatur medicamē discriminis expers. de remed.par.fac. 7^a.169.A
 Fœtus sine dolore eijcit antidotus Aelii Galli. 2°.de anti. 5^a.110.H
 ad Fœtus eijciēdos antidotus Orbanū Indiū relata. 2°.de anti. 5^a.110.E
 Fœtus corruptus qua vi eijciatur. 2°.de symp.cau. 3^a.21.C
 Fœtum mortuum eijcit cedrea, & viuente interimit. 7°.de simp.medi-camento.faculta. 5^a.50.E
 Fœtum mortuum euellit, & viuente interimit centaurium maius. 7°.de simp.medi.facul. 5^a.50.F
 à Fœtu corrupto quæ relinquuntur educens confectio. 7°.de comp.me-dicamen.secun.locos. 5^a.185.H
 Fœtus emortuos educit antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci no-minata. 2°.de anti. 5^a.115.C
 ad Fœtum mortuum extrahendum. de me.fa.par. 7^a.168.E
 ad Fœtum in vtero mortuum. de med.fac.par. 7^a.177.E
 Fœtus capræ statim editus ambulauit. in. 6^m.de mor.vul.c.5°. 3^a.189.E
 Fœtus viperæ quo modo matrem perimāt. de theria.ad Pifo. 5^a.93.C/D
 FOLIATVM apud Romanos. 7°.de comp.me.per.ge. 5^a.271.F
 Foliatū & spicatū vnguentū apud Romanos. 3°.de cōp.me. p.ge. 5^a.234.F
 Foliata & spicata præciosa mulierum vnguenta. 3°.de compo.medica-secundum locos. 5^a.141.A
 Foliata vnguenta Roma à diuitibus mulieribus fiebant. 6°.de sanitate tuenda. 2^a.100.C
 Foliatum vnguentum seminarium diuitū. 1°.de cōp.me.se.lo. 5^a.125.F
 Foliato vnguento solum diuites vt possunt. 6°.de sa.tu. 2^a.99.A
 Foliata vnguenta preciosa. 4°.de loc.aff. 4^a.28.D
 Foliatum vnguentum nardino præstantius. 6°.de sa.tu. 2^a.99.A
 Foliati primi meminit. 7°.de comp.me.per.ge. 5^a.271.G
 Foliatum vnguentum quas habeat vires. 6°.de san.tuē. 2^a.98.A
 Foliatum vnguentum calidum. 2°.de comp.me.se.lo. 5^a.133.A
 Foliatum vnguentum valet in destitutio capillorum. 1°.de compo.medi-ca.secundum locos. 5^a.125.F
 Foliatum apud Romanos aurium dolores à frigidityte inductos iuuat. 3°.de comp.med.sec.loc. 5^a.140.F
 FOLIUM quid, & eius vires. de simp.med. Sp.84.D
 Folia malabathi inter aromata. 7°.met.me. 7^a.44.A
 Folia malabathi quale. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.151.G
 Folia malabathi pro oris putore. in 6^m.de mor.vul.com.4°. 3^a.182.A
 Folia phibet humorē fluentem, pustulas, & vulnera. de ocul. 7^a.189.C
 Folia maturat. de ocul. 7^a.189.C
 Folia electarium. de med.exper. Sp.107.H
 FOLIUM regentis fructus comparatio ad pulmonem respectu cordis. de anatomia viuorum. Sp.48.B
 Folia quæ debent sterni ad refrigerandum. de reme.par.fa. 7^a.155.E

Folia habent diuersas facultates à radicibus, caulibus, seminibus, & fructibus. 1°.de alim.fac. 2^a.7.E
 Folia ad diacalaminthes medicamēti cōfectionē sumēda potissimū subti-lissima, viridissima, & quæ i sumis herbis nata. 4°.de sa.tu. 2^a.86.D
 ex Folijs oleum dicitur oleum abusive. 3°.de san.tuenda. 2^a.79.B
 & Folijs rosarum flos rosarum. 4°.de comp.me.sec.loc. 5^a.155.D
 FOLIO seu squamæ similis subsidentia in vrina quid significet. 1°.de crisi. 4^a.130.D
 Folijs hypostases quid significet. quæ. in Hipp. Sp.113.D
 Folijs hypostases in vrinis quibus sint peiores. de vrina sign. Sp.78.G
 Foliorum similia in vrinis à vesica veniunt. in 6^m.de morbis vulgarib. commentario. 5^a.3^a.192.A
 Foliorum similia sunt ea quæ videntur in vrinis, cum vesica resoluitur, & eroditur. com.4°.aph.76°. Ex.36.C
 in FOLIIS nasi sunt lacerti duo, qui dilatant, & constringunt. de ana-tom.viuo. Sp.49.B
 FOLLICVLI cordis tres. de ana.viuo. Sp.52.G
 FOLLE fatigare corpus est exercitatio. 2°.de san.tu. 2^a.73.G
 Follis exercitium exercet supernas partes. 6°.de san.tu. 2^a.100.F
 Follis fabrorum distenti attrahunt exteriorem aerem per fistulas anne-xas. 8°.de decret.Hipp. 1^a.278.A
 in Follis fabrilis febris exempla. 1°.de diff.feb. 3^a.31.A
 Follibus fabri ferrarij pulmo comparat. de na.& ord.cuinf. Sp.42.A
 & FOMENTA calefactio. in 6^m.de morb.vul.com.6°. 3^a.196.A
 Fomēta debēt fieri ante cibū, vel lōge post cibū. de rem.pa.fa. 7^a.157.D
 in Fomētis quæ incoquēda absq; cōtusione. de ren.affec.dig. 7^a.194.B
 Fomenta per arundinem quo modo. 3°.de comp.me.se.lo. 5^a.145.D
 Fomentum facit per calamum. de reme.par.fac. 7^a.155.D
 Fomentū ex absinthio in aqua decocto. 3°.de cōp.me.se.lo. 5^a.146.A
 Fomentum ex aqua, & aceto pro pituitosa materia resoluenda. 14°.me-thodi.medendi. 7^a.87.F
 Fomentum ex aqua calida. de remed.par.fac. 7^a.153.H
 Fomentum aquæ calidæ pus mouet. 4°.met.med. 7^a.27.D
 Fomenta calida quæ sint. de victus ratio. in morbis acut. cō.2°. 7^a.116.D
 Fomentorum calidorū dria. de vict.rat.in mor.acu.com.2°. 7^a.116.D
 Fomenta calida quid faciant. de vict.rat.in mor.acu.com.2°. 7^a.116.C
 Fomenta calida trahunt foras humores. 4°.de sa.tu. 2^a.86.A
 Fomēta calida ante euacuationē obsunt. in 6^m.de mor.vul.c.2°. 3^a.165.G
 Fomenta calida cur obsint frigidis, & siccis. 7°.met.me. 7^a.47.B
 Fomenta per cucurbitulas quo modo. 3°.de cōp.me.se.lo. 5^a.145.D
 Fomentum ex ervo & aceto. de vict.rat.in mor.acut.com.2°. 7^a.116.H
 & Fomento vtilius elychbion, quam spongia. 14°.met.me. 7^a.87.G
 Fomentum ex fumi receptione. 5°.de comp.me.se.lo. 5^a.163.G
 Fomentum per fermentum, vel (vt alij codices habent) adipem, in veru-assatum. 3°.de comp.me.se.lo. 5^a.145.E
 Fomentum ex fursure. de vict.rat.in morb.acut.com.2°. 7^a.116.H
 Fomentum ex hordeo, & aceto. de vic.rat.in mor.acu.cō.2°. 7^a.116.H
 Fomenta humida inflammationibus à bile conueniunt. de vict.rat.in morbis acutis, com.2°. 7^a.116.E
 Fomentando locos lana mollis, vel linteam supponendum. de vict.ra.in mor.acu.com.2°. 7^a.116.G
 Fomentum lineo vestiendū cur. de vict.rat.in mor.acu.com.2°. 7^a.116.G
 Fomenta ex milio cur ceteris meliora ad capitis dolores. 2°.de compo-si.medi.secun.locos. 5^a.137.F
 Fomentum ex milio & fursure. de med.fac.par. 7^a.165.H
 Fomentum per ollam. 3°.de comp.me.se.lo. 5^a.145.C/E
 & Fomento panniculi. 5°.de comp.me.se.lo. 5^a.163.F
 & Fomento panni sordidi. de remed.par.fac. 7^a.157.D
 ex Fomēto ex milio dolores leues sanant. 2°.de ar.cur.ad Gla. 7^a.104.G
 Fomenta sicca quæ & vbi praponuntur humidis. 3°.de compo-si.medi-secundum locos. 5^a.142.E
 Fomentum siccum ex milio in coli dolore. 12°.met.me. 7^a.75.F
 Fomenta sicca inflammationibus à tenui, & aquoso sanguine conueniunt. de vict.rat.in mor.acu.com.2°. 7^a.116.E
 Fomentum ex sale & milio. 5°.de comp.me.se.lo. 5^a.163.F
 Fomentū ex sale, & milio, quale. de vict.ra.in morb.acu.c.2°. 7^a.117.B
 Fomenta ex salibus. 2°.de comp.me.sec.loc. 5^a.137.F
 Fomenta ex sale calefacto, & lini semine crudo in doloribus. 2°.de arte curat.ad Glauco. 7^a.104.G
 Fomenta sale ob grāuitatem sunt molesta præsertim capiti admota. 2°.de comp.me.se.lo. 5^a.137.F
 Fomentum ex spongia. de vict.rat.in mor.acu.com.2°. 7^a.116.G

pro Fomento spongia noua utitur. 14°. met. me. 7^a. 88. F
 pro Fomento spongia sit noua, & si non noua, quid agendum. 2°. de ar-
 te cura. ad Glauconem. 7^a. 103. F
 Fomenta per spongas quo modo. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 145. D
 Fomenta per spongas ex aqua calida. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 133. G
 Fomenta per spongas calida imbutas & expressas. 2°. de comp. medic.
 secundum locos. 5^a. 132. C
 Fomento ex spongia, & aqua dulci mitiga phlegmonem, quando irritata
 est. 13°. meth. med. 7^a. 81. D
 Fomenta ex stipula fiebant, & per arundinem. 3°. de comp. medicam.
 secundum locos. 5^a. 145. B
 Fomenta ex vnguentis ad aurium dolorem ex inflammatione. 3°. de co-
 posi. med. sec. loc. 5^a. 141. A
 Fomenta per vtriculos. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 144. E
 Fomenta adhibenda sunt in alopecia. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 122. H
 Fomenta ante purgationem capiti applicat Galenus. 4°. de loc. af. 4^a. 22. E
 Fomento uti debemus experientia gratia in doloribus oculorum, com-
 mentario. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Fomentis oculorum dolores grauissimos sanauit Gale. 3°. me. me. 7^a. 17. D
 Fomenta quae adhibenda oculis per spongiam mollem non per sacculum
 & cataplasmata. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. A
 Fomenta ex aq. dulci modica cala qn oculis adhibenda. 13°. me. m. 7^a. 86. C
 cur. Fomentum, ex aqua calida confert dolentibus oculis. commenta.
 6°. aphorismo. 3°. Ex. 49. F
 Fomenta per spongiam in ophthalmia qualia esse debent. 4°. de com. med.
 secundum locos. 5^a. 150. H
 Fomenta ad aurium dolorem. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 145. D
 Fomentatio in aures frequens fieri debet. in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 191. D
 Fomenta ad dentium dolorem. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 163. F
 Fomenta ad dolores dentium. de remed. par. fac. 7^a. 157. D
 Fomenta ad dentium dolorem an debeant fieri ante cibum, an post cibum.
 5°. de comp. med. se. lo. 5^a. 163. G
 Fomenta pro praecordiis in melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. B
 Fomentis calidis vtendum in principio pleuritidis experiundi gratia.
 9°. de decr. Hippo. 1^a. 282. G
 Fomentum ad illum dolorem, ad lapides proiciendos, & vrinam promo-
 candam. de dyna. Sp. 28. D
 Fomenta dolorum partium extremarum ex aqua. in 6^m. de morbis vul-
 garibus, com. 6°. 3^a. 196. A
 Fomentis tentandum est resolvere in principio in pleuritide. de victus ra-
 tio. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 116. B
 Fomenta pro renum lapide. de ren. affect. dign. & med. 7^a. 193. H
 Fomentum pro lapide renum. de ren. affect. dig. & med. 7^a. 194. A
 Fomenta ad vuluam dupliciter agunt. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 37. E
 Fomentationibus vteri commodo est aristolochia longa. 6°. de simp. me-
 dicam. facul. 5^a. 43. E
 Fomentum ad sugillata quo modo fiat. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 159. D
 post Fomentum peniculus ex nardino vnguento imbutus ventriculo est
 incingendus. 8°. met. me. 7^a. 53. C
 Fomentum securissimum est afferens utilitatem tanquam causa, & tanq-
 uam signum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Fomentum dolorem molli. sed alteram fluxionem aduocat. comm. 6°.
 aphorismo. 31°. Ex. 49. F
 Fomenta maturant. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 112. A
 Fomentis medicinalibus indigentibus ptissana non danda. de ptis. 2^a. 47. H
 Fomento magis iprimis fusio aquae. de vict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 144. E
 FOMITES, graece hypocausta, alimenta nominauit Hippocrates. ca-
 men. 1°. aph. 14°. Ex. 7. H
 FONTANA aqua qualis in frigiditate & caliditate. 10°. methodi
 medendi. 7^a. 67. C
 FONTES meliores, & aquae puriores sunt in summitatibus. de boni-
 tate aquae. Sp. 75. F
 Fontes versus orientem fluentes sunt optimi, & quales. de bon. aq. Sp. 75. D
 Fontes versus occidentem fluentes, quales. de bon. aquae. Sp. 75. D
 Fontes multi frigidi Roma. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 132. F
 Fontium elegantia Roma. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 182. E
 Fontes superficiales permutantur in horas. de bon. aquae. Sp. 75. H
 Fontes profundi cur hyeme calidissimi, aestate frigidissimi sint. de bonita-
 te aquae. Sp. 75. H
 cur in Fontibus quibusdam hyeme disparet aqua, aestate abundat. de bo-
 nitate aquae. Sp. 75. H
 Fons in Delo abundat aqua in aestate, & non hyeme. de bon. aq. Sp. 75. H

Fontis aquam bibant se non exercentes, cum aestate vehementi calore
 urgentur. de bon. & vitio succ. 2^a. 39. D
 Fontes siue hauritoria sub radice linguae. de ana. viuo. Sp. 49. C
 ut Fontem ignis habet caliditatem in sanguine, & venis animal omne.
 in tim. Plat. 1^a. 289. H
 FORAMINA per quae ingrediuntur res in corpus, & per quae exe-
 unt. 17°. de vsu par. 1^a. 222. B
 Foramen nullum in corpore est superuacuum. 17°. de vsu par. 1^a. 222. B
 Foraminalis tunica oculi, quae. de ana. ocul. Sp. 57. E
 Foramen auris incipit ab osse petroso. de anat. viuo. Sp. 48. G
 Foramen est ad ipsam aurem in comparatione pupillae ad oculum. de ana-
 tomia viutorum. Sp. 48. H
 Foramina duo sunt in radice nasi exeuntia ad angulos lachrymales ocu-
 lorum. de ana. viuo. Sp. 49. A
 Foramen triangulare habentia duo nasi ossa. de ana. viuo. Sp. 49. A
 Foramina narum sunt duo, latum quidem ad os, p. meatus vero tenuio-
 res, ad cerebrum. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. D
 Foramen per quod intrat odor, & exit mucilago. de ana. viuo. Sp. 49. A
 Foraminum nasi vsus. de ana. viuo. Sp. 49. B
 Foraminum nasi utilitas. de comp. pag. memb. siue de na. hum. Sp. 58. D
 quae Foramina nasi stricta vel oppilata, imperfecte & confuse formant
 voces. de ana. viuo. Sp. 49. A
 Foramina duo in ore, quae. de ana. viuo. Sp. 49. B
 cu. Foramine dens aufertur. 14°. met. me. 7^a. 90. G
 Foramina duo in epiglottide. de voce & anhel. Sp. 61. C
 Foramina per quae fit inspiratio ad sinistram ventrem cordis. de utilita-
 te respirationis. Sp. 64. C
 Foramen caecum ubi, & cur ita dictum. de ner. diff. 1^a. 53. G
 Foramen caecum non est caecum. 9°. de vsu par. 1^a. 174. E
 Foramen caecum cur. 9°. de vsu par. 1^a. 175. F
 Foramen vnum cur habeat monoculum intestinum. de ana. vi. Sp. 50. D
 Foramina tanta cur sint in membris quibusdam, sicut in ossibus. de ana-
 tomia viutorum. Sp. 44. G
 Foramina tria in matricis ceruice. de nat. & ord. cuiuslib. cor. Sp. 42. B
 Foraminibus carentia alba ex angina sunt neruus, copula, tendo. de de-
 cretis Hippo. & Plat. 1^a. 233. G
 Foraminum diuersitas a carne separata est. de ana. viuo. Sp. 44. G
 Foraminum angustia facit febrim. com. 6°. aph. 42°. Ex. 57. D
 fm Foramen morbi causa, quae. de ocul. 7^a. 185. G
 in Foraminis largitate morbi causa, quae. de ocul. 7^a. 185. G
 FORES ex quibus lignis non debeant fieri. de subfig. emp. 1^a. 32. B
 FORFICES pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Forfices ad quid in organis. de machin. 7^a. 310. F
 Forfices fabricantes sunt inter ministros ignobiliores rei medicae. in 6^m.
 de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 188. D
 Forfice cui compressum fuit cor, tamen non amisit sensum vel motum,
 sed arteriae non mouebantur. de decr. Hippo. & Pla. 1^a. 232. B
 FORMA, natura, spēs, et genus p. eodē. ad eos q. de typis scrips. 3^a. 93. C
 Forma, spēs, differentia idem est. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 117. G
 Forma quae est os & quae p. o. q. differunt. q. animi mores. 1^a. 317. G
 Forma quid. de hist. philo. Sp. 4. C
 Formam Dei nemo ausus dicere. de hist. philo. Sp. 3. G
 Forma caelo inherens Deus. de hist. philo. Sp. 4. F
 Forma, & constitutio mundi. de hist. philo. Sp. 4. D
 Formam secundum Galenum esse complexionem collige, cum inquit in
 elementorum commoderatione naturam consistere. com. 2°. aph. 51°.
 & cum inquit naturam esse temperaturam humidi, siccī, calidi, &
 & frigidi. com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Forma ad quid utilis. in oratione suasoria. 1^a. 32. F
 Forma, nobilitate, & diuitijs non sunt contemnenda arii studia. in
 oratione suasoria. 1^a. 32. H
 Forma seminis ubi recipiatur. de comp. pag. memb. siue natu. hu. Sp. 59. C
 Forma habetur ex seminis motione. 2°. de sem. 1^a. 339. H
 Forma corporis natura dicitur. com. 2°. aph. 34°. 7^a. 17. D
 nō. Forma corporis, sed actionibus, & vsibus membrum vnumquod-
 que iudicatur. de decretis Hippo. & Pla. 1^a. 233. E
 Formam corporis cur solus visus sentiat. de ocul. 7^a. 185. A
 Formam corporis accidentaliter quo sentiat tactus. de ocul. 7^a. 185. A
 Formam alarum habent orificia vasorum spermatis. de comp. pag. memb.
 siue de natura humana. Sp. 59. D
 Forma neruorum pedum, & crurum differt a forma neruorum brachio-
 rum & manuum. de anat. viuo. Sp. 54. D
 Forma

Forma cordis qualis, & cur talis sit. de ana. viuo. Sp. 36. C
 Forma cordis rugosa est intrinsecus quando constringitur, plana quando dilatatur. de anat. viuo. Sp. 36. C
 Forma speciei provenit ex mare. 2.º de semine. 1.º 337. D
 Forma hominum sequuntur regionis naturam. & animi mor. 1.º 320. A
 Forma hominum ubi plurimum inter se differetes. de aere, aq. & loc. 2.º 6. D
 Forma hominum ubi compares. de aere, aq. & loc. 2.º 6. E
 Formarum naturam variantia tria sunt diversa. de aere, aq. & lo. 2.º 4. G
 Forma non refrangitur in speculo. 7.º de decr. Hipp. 1.º 272. B
 circa Formas individuas artificum opera in 1.º de mor. vul. c. 3.º 3.º 120. H
 pp Formam artium studia non contemnenda in ora suas. 1.º 3. G
 fm FORMAM morbi quinque modis sunt. de ocul. 7.º 185. F
 Forma agnitivinis quo mo primis diebus noscenda. 2.º de cris. 4.º 138. D
 Forma & modus multo magis in febribus consideranda, quam circuitus accessio. 1.º de diff. feb. 3.º 35. H
 Forma medicamenti non consideranda. 2.º de simp. me. fac. 5.º 10. B
 FORMALEM substantiam animam dixit Arist. & animi mor. 1.º 318. E
 Formalia sunt ignis & aer in timaeum Plat. 1.º 287. B
 FORMANDI infantium in utero modus. de nat. & ord. cu. Sp. 42. C
 ad Formam oculi faciunt muscoli circa basim oculi. & mus. dif. 1.º 44. E
 ad Formandam vocem quid requiratur. de voce & anbel. Sp. 60. F
 Formantis officium est reddere factum similem vel dissimilem uni ex parentibus. 2.º de sem. 1.º 336. F
 FORMARE est eius quod primo fuit. 2.º de nat. fa. 1.º 298. H
 Formari incipit corpus totum ab acumine cordis. de ana. viuo. Sp. 46. D
 Formas mas i triginta diebus, femina in quadraginta. de sper. Sp. 36. C
 Formantur prius humeri. de spermate. Sp. 36. C
 Formatur celerius quod siccius est. 2.º de sem. 1.º 339. B
 FORMATAE quo modo sint nares. de compag. memb. Sp. 58. C
 Formata partes absolutae incipiunt sua officia exercere. de fact. f. 1.º 324. G
 FORMATIONIS vocis primum instrumentum est canna pulmonis. de anat. viuo. Sp. 53. D
 in Formatione vocis peccat lingua acuta, & obtusa. de an. vi. Sp. 45. C
 Formatione & alteratione constat generatio. 1.º de nat. fa. 1.º 291. E
 Formatio triplex in corporibus animalium. de diff. morb. 3.º 2. F
 Formatio si fit a semine, & semen a mare, factus semper erit similis patri. 2.º de semine. 1.º 336. H
 Formatio factus quanto fiat tempore. de hist. philo. Sp. 11. E
 Formationis tempus in tres partes dividitur. de ana. viuo. Sp. 52. B
 Formatio infantis quot diebus fiat. de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 42. C
 in Formatione embryi quid faciant singulatim septem planetae. de compagine membrorum. Sp. 59. F
 Formatio duplici circuli quando. de compag. memb. siue. de nat. hu. Sp. 59. F
 post Formationem quando tempus motus. de ana. viuo. Sp. 52. B
 in Formatione quo modo possunt nutrices obesse infantibus. ipsos alligantes. de causis morborum. 3.º 8. G
 in FORMATIONE duntaxat contingit passio. de diff. mor. 3.º 2. E
 in Formatione est prima agritudo in instrumentis. de diff. mor. 3.º 2. H
 in Formatione agritudines secundum generis sunt in numero, & quo modo. de causis morborum. 3.º 9. C
 in Formatione quo modo fiat morbus. de causis morborum. 3.º 8. F
 in Formatione quae agritudines. de diff. morborum. 3.º 4. E
 Formationes errores. ars med. 1.º 69. A
 ad Formationis genus reducuntur concauitatum agritudines. de differentiis morborum. 3.º 4. D
 a Formatione indicatio, quo modo sit. 2.º de arte cur. ad Gla. 7.º 102. E
 a Formatione simul & situ inveniuntur remedia. ars med. 1.º 69. G
 a Formatione & situ maxime desumitur sanatio partis inflammatae. de constitutione artis. 1.º 41. D
 FORMATRIX vis necessaria praeter quatuor qualitates. 2.º de temperamentis. 1.º 20. G
 de Formatrice vi, quid sciat Galenus. de fact. for. 1.º 326. B
 Formatrix vis in utero trahit optimum sanguinem. de atra bile. 1.º 36. H
 Formatrix virtus effingit partes. fm animi mores. 2.º de temp. 1.º 20. F
 Formatrix vis quomodo appareat. 2.º de nat. fac. 1.º 297. F
 FORMICAS non secuit Galenus. 6.º de anat. admi. 1.º 89. G
 Formicas nunquam dissecuit Galenus, neque nunquam voluit dissecare. 6.º de decr. Hippo. 1.º 263. F
 Formica habentes mille alas secretorum. Sp. 100. A
 Formica facta. 1.º de temp. 1.º 12. F
 Formica non mouentur celeriter. 2.º de dign. puls. 4.º 75. D
 Formica prudentiores, & non habent sanguinem. & animi mo. 1.º 319. D

Formica magna quo modo dicatur. 2.º de dign. puls. 4.º 76. E
 Formica magna & mous parvus ad aliquid. in 1.º de morbis vulgaribus, commenta. 1.º. 3.º 104. A
 Formica obeunt oleo madefacta. 2.º de simp. me. fa. 5.º 14. E
 de FORMICANTE pulsu. 1.º de diff. puls. 4.º 52. B
 Formicans pulsus qui, & unde sit. de puls. ad tir. 4.º 44. G
 Formicans pulsus quibus constet fm Archigenem. 2.º de dign. 4.º 75. D
 Formicans pulsus qualis. 2.º de dign. puls. 4.º 75. H
 Formicans pulsus exigit tactum exercitatum. 2.º de digno. pul. 4.º 75. C
 Formicans pulsus. 1.º de diff. pul. 4.º 52. B
 Formicantes pulsus quae sequantur. 3.º de caus. pul. 4.º 99. D
 Formicantes pulsus quando prodibunt ex balneis calidis. 3.º de causis pulsuum. 4.º 98. G
 Formicantis pueri pulsus respectu pulsus iuuenis valentis differentia. 2.º de digno. pulsuum. 4.º 75. H
 Formicans genus saporis. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 ad Formicinas verrucas. de med. fac. par. 7.º 170. G
 FOMIDANT amicissimos melancholici. de mel. ex Gale. Ruf. & Possidonio. Sp. 109. C
 Formido est rectorum diligentia in filiis principum. de praecogn. 4.º 219. D
 Formidolose tenebrae. de mel. ex Gale. Ruf. & Poss. Sp. 109. C
 FORMAT animal calor uaturalis. com. 1.º aph. 15.º. Ex. 8. D
 FORMOSOS pueros facit sanguis. de dyna. Sp. 19. F
 Formosum qui voluit percreare deformis, historia. & ther. ad Pis. 5.º 94. E
 Formosi & rudes despiciendi. in oratione suas. 1.º 3. F
 in FURNACIBUS multi sumptus fiunt. 9.º de simp. me. fa. 5.º 66. D
 Fornacum foraminibus clausis quo modo flamma obstruitur. de causis morborum. 3.º 7. C
 vt Fornax ad ignem comparatur, ita cor ad calorem, & spiritum. de anatomia viutorum. Sp. 46. D
 FURNICES aptiores alijs figuris ad pondera sustinenda. 8.º de usu partium. 1.º 169. G
 Furnici comparat spinam Galenus. 12.º de usu par. 1.º 197. G
 Furnix offensus magnus. quo modo in pube. 14.º de usu par. 1.º 209. A
 FORTE contrarium imbecillo. 12.º de usu par. 1.º 192. H
 Fortia animalia habent multos dentes acutos et fortes. 11.º de usu par. 1.º 187. C
 Fortia animalia habent ungues similes & dissimiles ab ungibus non fortium. 11.º de usu par. 1.º 187. D
 Fortia animalia habent ungues acutos, magnos, fortes, & rotundos. 11.º de usu partium. 1.º 187. F
 Fortia & calida animalia habent lienem nigrum. 6.º de ana. adm. 1.º 92. G
 Fortius est & calidius uir sperma muliebri. de spermate. Sp. 36. B
 Fortes feminae quo modo fiant. de spermate. Sp. 36. E
 Fortibus atque iuuenibus non consuetis qui consueti solitos labores ferre, & si fuerint imbecilles & senes, facilius ferunt. commentario. 2.º aphorismo. 49.º. Ex. 19. A
 Fortibus quid accadat, si aqua frigida lauentur. com. 1.º aph. 15.º. Ex. 8. B
 Fortioribus corporibus fortiora medicamenta, debilioribus debiliora sunt praebenda. 6.º de comp. me. sec. loc. 5.º 176. F
 si Fortes sint viri, noxijs humoribus euacuatis, cessant morbi. commentario. 2.º aph. 25.º. Ex. 16. A
 Fortis motus & frequens est causa fortitudinis caloris. de an. vi. Sp. 56. D
 Fortius quanto est vinum, tanto est terrestrius. de util. res. Sp. 64. E
 Fortius quanto est vinum, tanto est ponderosius. de util. res. Sp. 65. F
 in Forti angina minuuntur venae iugulares. de anat. viuo. Sp. 55. A
 Fortis dolor motus. 2.º de locis affectis. 4.º 12. G
 ad FORTIORA procedendum, & inchoandum a leuioribus. de oculis. 7.º 189. G
 Fortissima tantum pharmaca debent haberi parata cum per mixturam alias aliter parabilem pharmacorum vehementia exolui possit. 3.º de comp. me. sec. loc. 5.º 141. F
 ad Fortia medicamenta in alopecia ceratum liquidum additur. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º 122. D
 Fortibus in alopecia pharmacis quae debet uti, incipiat a mollioribus, & addat quae eorum vim exolunt. 1.º de comp. me. se. lo. 5.º 122. F
 Fortium ad alopeciam pharmacorum vim exoluentia. 1.º de compositio. med. sec. loc. 5.º 122. F
 Fortibus pharmacis indiget pulmo. 7.º de comp. med. se. lo. 5.º 178. E
 Fortiter & frequenter mouentur cor. de ana. viuo. Sp. 56. D
 Fortiter cur moueatur cor. de ana. viuo. Sp. 56. D
 FORTITUDO quid. fm. med. 1.º 45. D
 Fortitudo quid, secundum Aristonem. 7.º de decr. Hip. 1.º 268. D

Fortitudo virtutis est causa motus cordis. de ana. viii. Sp. 56. E
 Fortitudinis caloris cordis causa est fortis motus, & frequens. de ana-
 tomia viii. Sp. 56. D
 FORTVITA, quæ de subf. emp. Isa. 31. D
 Fortuita quæ apud empiricos. de sect. Isa. 16. B
 Fortuito & casu quod sit contrarium est ei, quod providentia & arte fit
 II. de vsu par. I. 186. E
 FORTVNAE figura. in oratione suasoria. Isa. 2. D
 Fortuna quid sit. de hist. philo. Sp. 5. F
 Fortuna, & casus quomodo differant. de hist. philo. Sp. 5. F
 Fortuna vel casus contraria providentia. in progn. com. 1.º. 4. 189. G
 Fortuna ne te committas. in oratione suas. Isa. 2. D
 Fortuna sequaces, qui. in oratione suas. Isa. 2. E
 Fortunam qui sequuntur, etiam non assequuntur. in orat. suas. Isa. 2. F
 Fortuna agit mediante materia. II. met. me. 7. 68. A
 Fortuna raro suum finem assequitur. 9.º. de decr. Hipp. 1. 285. B
 Fortuna opera quæ. II. de vsu par. 1. 186. E
 Fortuna quo modo det bona. in oratione suas. Isa. 2. D
 Fortuna multa obtulit commoda arti medica. de subfig. emp. Isa. 34. B
 Fortuna quo modo sit causa sanitatis. II. met. me. 7. 68. A
 Fortuna quæ administrat in medicamentis. de venæ sect. adu. Eras. 6. 7. G
 Fortuna dat ansam quandoq; medicis diuinandi. 5.º. de loc. aff. 4. 35. B
 à Fortuna partim med. suscipiunt empirici. de theria. ad Pis. 5. 90. E
 Fortuna viam præbebat Galeno. 5.º. de loc. aff. 4. 35. B
 Fortuna bona sequebatur Galenum. de præcognitione. 4. 219. B
 FORTVNATVS qui habetur. I.º. de san. tuen. 2. 64. H
 Fortunatus senex. de mult. 3. 77. G
 Fortunati qui inæqualitatem ante febrem non senserint. 2.º. de sympto-
 matum causis. 3. 22. A
 FORIS turbulenta vrina, & tenuis qd significet. ques. in Hip. Sp. 113. B
 FORVM mendacium. in 3.º. de mor. vul. com. 2.º. 137. C/ 3. 140. B
 Forum astutorum Athenis. in 3.º. de mor. vul. com. 2.º. 137. E/ 3. 140. C
 FOSSAE organorum pars. de machin. 7. 309. E
 FOSSIO est exercitatio & opus. 2.º. de san. tuen. 2. 73. G
 Fossio est vehemens exercitatio. 2.º. de san. tuen. 2. 74. C
 Fossio est valens & robusta exercitatio. 2.º. de san. tuen. 2. 74. C
 FOSSORVM naturalis habitus, qui. ad Thrasy. 2. 102. H
 Fossore robusti melius coquunt azymos panes, quam athleta. I.º. de ali-
 men. faculta. 2. 10. A
 Fossore à quibus panibus ledantur. I.º. de alim. fac. 2. 10. A
 Fossorum & messorum medicamentum. 3.º. de comp. me. se. lo. 5. 147. C
 FOTIO quibus facienda. 9.º. de decr. Hipp. 1. 282. F
 Fotus vel ex aceto, vel orobo, vel sale, quales. de vict. ra. in mor. acm.
 commenta. 2.º. 7. 116. F
 Fotus hapsò lana ex oleo mitigat. de remed. par. fac. 7. 154. A
 Fotus calidus febricitantibus officit. in 6.º. de mor. vul. cõ. 3.º. 177. H
 FOVEA quadam & meatus appellatur medius cordis venter. de
 anatomia viii. Sp. 56. C
 Fovea cordis ob quid. de ana. viii. Sp. 46. E
 FOVEOLA in oculo quid. fin. med. Isa. 48. D
 Foveola vlcera oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 ad Foveas veteres seu debiscencia vulnera. 5.º. de compo. medicamen.
 per genera. 5. 246. E
 FOVENDVS est prius locus, antequam cataplasma applicetur. de re-
 medijs paratu facil. 7. 156. D
 Fouenda sunt partes spongijs quousq; coloris euadant phænicei, & ita
 deinceps scarificanda. de cucurb. scarif. 6. 3. C
 Fouendus est spongijs locus, ubi hirudo fuerit, aut cucurbitula affigen-
 da. vt virus extrahat. de cucurb. scarif. 6. 4. C
 Fouenda est ac recalsacienda pars ab hirudinibus tracta quia refrigera-
 scit. de cucurb. scarif. 6. 4. D

FRACTIO quid. ars med.

Fractio dicitur continuitatis solutio. de diff. mor. 3. 5. D
 Fractio est in osse. de caus. morb. 3. 9. F
 Fractiois causa quatuor. de fracturis, com. 2.º. 7. 233. D
 Fractioes aliquorum receptaculorum sunt causa tussis. in 6.º. de morb.
 vulgarib. com. 3.º. 5. 174. C
 Fractio causat dolorem. com. 2.º. aph. 6.º. Ex. II. G
 de Fractione costarum. de art. com. 2.º. 7. 237. D
 Fractiois prima intentio est coalitus partium. ars med. Isa. 69. H
 Fractiois secunda intentio est alligatio. ars med. Isa. 69. H

Fractio insanabilis secundum primam intentionem. ars med. Isa. 69. B
 Fractio sanabilis quo ad secundam intentionem. ars med. Isa. 69. H
 Fractio qñ non fuerit recte confirmata, quid agendū. ars med. Isa. 70. C
 de FRACTVRIS liber Hippocratis exactum opus. in 6.º. de morbis
 vulgaribus, com. 2.º. 3. 169. B
 de Fracturis librum præcedit librum de ijs qui in medicatrina sunt. de
 ijs, quæ in med. fi. com. 3.º. 7. 219. F
 de Fracturis librum sequitur liber de articulis. & art. com. 2.º. 7. 251. B
 Fractura cum vulnere, & sine vulnere ossium affectus. introd. Isa. 59. D
 Fractura in osse. de const. art. Isa. 37. D/ 6.º. met. me. 36. G/ 7. 40. B
 Fractura in osse, & cartilagine. de art. com. 2.º. 7. 267. F
 Fractura quæ sit. de ocul. 7. 190. A
 Fracturarum ossium differentia quinque. introd. Isa. 59. D
 Fractura per rectitudinem. introd. Isa. 59. D
 Fractura per transversum. introd. Isa. 59. D
 Fractura in modum raphani. introd. Isa. 59. E
 Fractum in modum nucis. introd. Isa. 59. E
 Fractura in speciem farine. introd. Isa. 59. E/ de frac. com. 1.º. 7. 230. H
 Fractura engesomata, quæ sint. 6.º. met. me. 7. 42. D
 Fractura καμαρωσῆς, quæ sint. 6.º. met. me. 7. 42. D
 Fractura caulatim facta, quæ de ijs, quæ in med. fi. com. 3.º. 219. G/ de ar-
 ti. commen. 2.º. 7. 265. B
 Fractura simplex modus, qui. de frac. com. 1.º. 7. 230. H
 in Fracturis ossa nigrescunt. introd. Isa. 59. E
 in Fractura primis diebus cur fiat pruritus maior, deinde minor. de
 fract. commenta. 1.º. 7. 230. B
 de Fractis caluariæ. 6.º. meth. me. 7. 42. A
 Fractura capitis sine foratione, quæ. 6.º. de compositione medicamen-
 torum per genera. 5. 255. G
 Fracturarum in capite differentia. fin. med. Isa. 48. C
 Fractura capitis faciunt vomitum biliosum, nausæa, & stomachi mor-
 sum. 3.º. de loc. aff. 4. 18. C
 in Fracturis capitis vsq; ad membranas non peruenientes, quo vitentur.
 6.º. de comp. me. per ge. 5. 255. G
 in Fractura simplici ad cerebri membranas scalpelli, quales. 6.º. metho-
 di medendi. 7. 42. B
 in Fracturis capitis terebella sunt suspecta cur, & quando illis vitendū.
 6.º. meth. med. 7. 42. B
 in Fracturis capitis cyclisci suspecti cur, & quando illis vitendū. 6.º.
 meth. med. 7. 42. B
 de Fracturis caluariæ ad secundam vsq; laminā. 6.º. met. me. 7. 42. A
 Fractura capitis quomodo curandæ. 3.º. met. me. 16. E/ 6.º. 7. 42. F
 ad Fracturas capitis emplastra. 5.º. de comp. me. per ge. 5. 225. C
 ad Fracturas Pithionis emplastrum. 5.º. de comp. med. per ge. 225. D/ H
 226. B/ C/ 6.º. 5. 255. F
 in Fracturis capitis demergit medicamenta in vinum. 2.º. de composi-
 tione medicamen. per ge. 5. 225. H
 Fracturas narium iuuat centaureæ succus. de virt. cent. Sp. 93. C
 in Fractura brachij quo modo debet appendi manus, quando homo de-
 ambulat. de frac. com. 1.º. 7. 231. A
 Fractura ossis cubiti. de frac. com. 3.º. 7. 250. E
 in Fractura cubiti qui sint dies primi. de frac. com. 1.º. 7. 230. F
 Fractura cubiti quo tempore consolidentur. de fract. com. 1.º. 7. 230. B
 Fracturam cubito habentis victus. de fracturis, com. 1.º. 7. 230. E
 in Fractura cubiti à vino, & à carne abstinentiū. de fract. c. 1.º. 7. 230. G
 in Fractura cubiti obsoria. de fracturis, com. 1.º. 7. 230. G
 Fractura venula à renibus significatur quibus sponte sanguis mingenti-
 bus exit. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 in Fracturæ crurium instrumentis trochilia. 6.º. met. me. 7. 41. H
 Fractura caulatim facta quo mō ligandæ. de ijs, qñ me. fi. c. 2.º. 7. 208. G
 Fractura ossis quæ Cauledon. i. per transversum sit curatio. 6.º. methodi
 medendi. 7. 40. E
 Fracturarum curatio. introd. Isa. 60. C
 Fracturarum longarum ossium curatio. 6.º. met. me. 7. 41. G
 in Fracturis ossium cū vlcere medicamēta siccatia. 6.º. met. me. 7. 41. G
 in Fracturis vititur vino austero. de fra. com. 3.º. 7. 244. E
 in Fracturis aqua calidæ vsus. de ijs, quæ in med. fi. com. 3.º. 7. 215. E
 Fractura cum resoluuntur, aqua calida perfunditur. de ijs, quæ in med.
 sunt. commen. 3.º. 7. 215. F
 si Fractura aqua in qua lentisci folia sint decocta, frequenter somenti-
 tur, celerius aiunt consolidari. de simp. med. Sp. 86. B
 Fractures vtiliter myrra imponitur de simp. med. Sp. 87. E

Fracturas que topico sine calido inducto opus habent, profundunt quidā decocto radicis vlmī. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
 Fractura cum vulnere quo modo curanda. intro. 15a. 60. F
 ad Fracturas quibus carnis quoque vuln⁹ accessit, vīculū. & fasc. 7°. 305. D
 in Fracturis quando remittenda deligatio. de frac. com. 1°. 7°. 228. G
 Fractura cum vlcere, qñ ferula vti debemus. de frac. com. 3°. 7°. 243. G
 ad Fracturam quā non possit glutinari. de reme. par. fac. 7°. 154. A
 ad Fracturas artuum cum vulnere, & sine vulnere. 2°. de comp. medi camentorum per gen. 5°. 226. D
 ad Fracturas artuum. 6°. de comp. me. per ge. 258. F/7°. 5°. 267. C
 ad Fracturas cum vulnere. 2°. de comp. med. per gene. 225. E/235. C/5°. 248. C/6°. 5°. 256. D
 ad Fracturas Moschionis pharmacum. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 225. E
 ad Fracturas conueniens. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 226. D
 ad Fracturas. 1°. de comp. me. per gen. 211. F/2°. 5°. 227. E
 Fracturas habentibus comparatur medici complures. de mult. 3°. 79. F
 in FRACATA parte sunt albi & serosi humores. de fracturis, commen tario. 1°. 7°. 229. G
 Fracta vbi fuerit pars aliqua, sanguis detrahatur absq; syndrome ple thorica. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 136. H
 Fractum membrum primo die extendendum. de frac. com. 3°. 7°. 246. D
 in Fractio & luxato membro non prius luxatio an fractio sit reparan da. de machin. 7°. 314. D
 in Fractis cutis non incidenda. de fract. com. 3°. 7°. 247. E
 Fracta vulnera vinciuntur fascijs glomeratis. de fascijs. 7°. 293. F
 in Fractio cranio videntur inflari venae. de vtil. resp. Sp. 63. G
 i Fracta caluaria vsq; ad meningē vti vult cyclis. 6°. me. m. 7°. 42. C
 Fracta cum sunt ossa caluariae cur constringantur, & auferantur. 6°. me thodi medendi. 7°. 43. G
 Fracti ossis sincipitis casus. 6°. met. me. 7°. 42. F
 de Fractis naribus. de art. com. 2°. 7°. 266. C
 ad Fracti menti compositionem laqueus. de laqueis. 7°. 308. D
 Fractum os brachij circa appendicem. de frac. com. 3°. 7°. 250. E
 ad Fracti simul & prolapsi humeri restitutionem. de machin. 7°. 314. C
 Fractum vbi est iugulum, vinculum. de fascijs. 7°. 300. G
 Fracta spinali medulla in costis non admittitur anhelitus, neque vox. de voce & anhel. Sp. 60. F
 p Fractis cruribus instrumenta. 6°. met. me. 7°. 41. G
 p Fractis cruribus laquei. 6°. meth. med. 7°. 41. H
 Fractum os femoris quo modo curetur. de fracturis. c. 3°. 7°. 240. D
 Fracta ossa tibiae, & cubiti breuiora redduntur. de frac. cō. 3°. 7°. 242. F
 Fracti ossis curatio, & curationis intentio. 6°. met. me. 7°. 40. D
 Fracturum ossium curatio. de fract. com. 3°. 7°. 242. B
 in Fractio ossis indicationes duae. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 in Fractio ossis quāq; vena secāda, & purgandum. 6°. met. me. 7°. 41. E
 in Fractio ossis ex quo generetur callus. de frac. com. 1°. 7°. 230. B
 in Fractio ossis cur deligatura fieri debet. 6°. met. me. 7°. 40. G
 in Fractis ossibus quando fascia debet esse vel lata, vel stricta. 6°. me thodi medendi. 7°. 40. H
 in Fractio ossis deligatura vnde debet incipere. 6°. met. me. 7°. 40. H
 in Fractis et diminutis diuersa deligatio. de ijs, q̄ i med. fi. c. 3°. 7°. 221. F
 Fracti ossis ad medullam ipsam casus. 6°. met. me. 7°. 42. E
 Fractis ossibus quo modo nerui curentur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 ad Fracta ossa. de med. fac. par. 7°. 177. E
 ad Fractos articulos. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. C
 FRAGILIA sunt tenuium partium. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. A
 FRAGIPOLIA. de dynamidijs. Sp. 31. G
 FRANGIGENA terra. de dynamidijs. Sp. 30. H
 FRANGITVR cur admodū durum, & molle. 3°. de sym. cau. 3°. 27. B
 Frangunt quae lapidem. de ocul. 7°. 188. E
 Frangunt lapidē gnatum in renibus cicera nigra. de disso. cont. Sp. 74. G
 Frangens lapidem electarium. de med. exper. Sp. 106. G
 Frangens lapidē medicamentū secretorū. 101. G/ de med. exp. Sp. 107. G
 ad Frangendum lapidem in vesica. de cura. lap. Sp. 112. E
 Fragi quo debeat lintēū, si ex linteo fascia fieri debeat. de fas. 7°. 293. H
 FRATRARE pro esse affinem. de fract. commenta. 3°. 246. F/ de art. commenta. 3°. 7°. 272. A
 Fratratio. de art. com. 3°. 7°. 280. F
 FRATRES maxime cognati. de fract. com. 3°. 7°. 246. F
 FRAXINEA quae in organis fieri debeant. de machin. 7°. 309. D
 ad FREMITVS. de med. fac. par. 7°. 171. D
 PREMIVM luteum florem habens. 10°. de comp. me. sec. 10. 5°. 206. E

PRENDERE quid significet. de art. com. 1°. 7°. 256. G
 FREQUENTIAE motus cordis est cā necessitas. de ana. vi. Sp. 56. E
 Frequenter & fortiter mouetur cor. de anato. viuo. Sp. 56. D
 Frequēs et fortis mot⁹ cordis ē cā fortitudinis caloris. & ana. vi. S. 56. D
 Frequētes sunt quidā morbi, et quidā raro cōtingūt. 3°. de loc. af. 4°. 15. B
 FRIABILITAS tactus qualitas. de nat. hu. com. 1°. 1°. 28. H
 Friabilitas in quibus inueniatur. de bon. & vit. succ. 2°. 38. B
 Friabilitas, & mollities ostendūt carnem bonam. de atten. vic. 2°. 45. D
 FRIABILE quid significet. 3°. de alim. fac. 2°. 30. F
 Friabile opponitur lento. de bon. & vit. succ. 2°. 38. B
 Friabilis quo modo fit caro. de atten. vic. 2°. 45. G
 Friabile. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 FRICATVM electrum trahit lapis herculeus. de cathar. Sp. 94. H
 FRICANDI locus in vrbe gymnasion appellat⁹. 2°. de san. tu. 2°. 69. E
 Fricandus non est qui bene se habet. 3°. de san. tu. 2°. 81. H
 Fricandus prius qui frigida est vsurus. 3°. de sa. tu. 2°. 82. A
 Fricandus est lassitudinem sentiens. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 Fricandae partes cur tendendae. 3°. de san. tu. 2°. 77. A
 Fricandum corpus linteolo ante exercitationem. 2°. de san. tu. 2°. 69. H
 Fricandū cur cū celeritate, & a pluribus manibus. 3°. de sa. tu. 2°. 76. H
 Fricandū corpus oleo post frictionem linteolo factū. 2°. de san. tu. 2°. 69. H
 Fricantur qui cā augēda carnis, qñ frictio finiēda. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Fricari a somno omnes non desiderant. 5°. de san. tu. 2°. 89. F
 FRICATIO ex pice. de praecognitione. 4°. 217. G
 Fricatio ex resina. de praecognitione. 4°. 217. G
 Fricatio ex melle. de praecognitione. 4°. 217. G
 Fricatio quantā fieri debet. de reme. par. fac. 7°. 154. H
 Fricatio extremorum ore vetriculi male affecto. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 FRICTA resina. 3°. de comp. me. per ge. 230. C/D/5°. 5°. 245. G
 FRICTIO est ex genere faciendorum. 1°. de san. tu. 2°. 68. H
 Frictiones sunt ex genere eorum quae faciunt. 2°. de san. tu. 2°. 71. E
 Frictio est ex motibus extrinsecis. 2°. de san. tu. 2°. 75. C
 Frictiones, modus euacuandi. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. D
 Frictiones sunt euacuationes totius corporis. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. E
 Frictio qualis. 14°. meth. me. 7°. 91. E
 de Frictione quidam damnavit Hippocratem, qui tamē omniū primus de ea tractauit. ad Thrasy. 2°. 109. C
 de Frictione rectius sensisse creditus est Theon gymnastes, quā Hip pocrates. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 de Frictione quidam putabant aliquem nescire loqui, nisi opere exer cuerit. ad Thrasy. 2°. 109. D
 Frictionum differentia & affectus. 5°. de san. tu. 2°. 90. F
 Frictionum sex differentia. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 Frictionum nouem differentia. 2°. de san. tu. 2°. 71. H
 Frictionum non vere differentia, quae. 2°. de san. tu. 2°. 70. E
 Frictionum differentias cur multi plures statuere. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 in Frictionibus quae insunt contrarietates. 2°. de san. tu. 2°. 71. E
 Frictionum ordo. 12°. met. me. 7°. 75. G
 Frictio recuratoria, quae. 2°. de san. tu. 2°. 72. H
 Frictio vespertina quibus utilis. 3°. de san. tu. 2°. 82. B
 in Frictione quid sit obliquum. 2°. de san. tu. 2°. 70. B
 in Frictione quid sit subrectum. 2°. de san. tu. 2°. 70. B
 Frictiones rotundae, quales. 5°. de san. tu. 2°. 90. D
 Frictio transversa vocatur etiam rotunda. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 in Frictione quid sit transversum. 2°. de san. tu. 2°. 70. B
 Frictio transversa quid boni agat. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 in Frictione quid subtransuersum. 2°. de san. tu. 2°. 70. B
 Frictio dura & mollis quibus fiat. 2°. de san. tu. 2°. 70. E
 Frictio dura quid faciat. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 Frictio dura & facit corpus durius. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
 Frictio quae facit carnem duram. 2°. de san. tu. 2°. 71. H
 Frictio dura reddit corpora densiora simul, & duriora. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 76. H
 Frictiones durae quibus fugiendae. 3°. de san. tu. 2°. 76. H
 Frictio mollis quid faciat. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 Frictio mollis efficit corpus laxum. 6°. de san. tu. 2°. 98. C
 Frictio mollis facit corpus molle. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
 Frictio quae mollit. 2°. de san. tu. 70. F/ 2°. 71. H
 Frictionibus mollibus ex oleo post paruae pile lusum utebantur. de par. pil. exer. 2°. 49. E
 Frictio mollis ex oleo impense calidis conuenit. 6°. de san. tu. 2°. 96. A

in Frictione quando adhibendum oleum. 3°. de san. tu. 2°. 76. H
 in Frictione vititur oleo dulci egelido. 3°. de san. tu. 2°. 79. C
 Frictio olei dulcis quando secuta. 3°. de san. tu. 2°. 82. B
 Frictio ex oleo equalis, sicca inaequalis. 2°. de simplicium medicamento-
 rum facultatibus. 5°. 14. H
 Frictio ex oleo magis, quam sicca lassitudinem aufert, & emollit. 2°. de
 simpl. med. fac. 5°. 13. H
 in Frictionibus cur adhibenda pinguedo & copiose. 3°. de sanitate
 tuenda. 2°. 77. A
 Frictio pinguis, & molliter facta. 8°. met. me. 7°. 51. E
 Frictionis cum pinguedine scopi, qui. 5°. de san. tu. 2°. 89. F
 Frictio pinguis & modica his qui siccescunt, conuenit. 7°. met. me. 7°. 45. B
 Frictio cum oleo ad icterum, de cura icteri. Sp. 11. B
 in Frictione quæ ulcerosa lassitudini adhibetur, quæ olea non compe-
 tant. 3°. de san. tu. 2°. 79. A
 Frictio multa est euacuatio. 14°. met. me. 7°. 89. A
 Frictio multa extenuat. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 Frictio multa facit corpus gracilius. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
 Frictionibus multis plenitudo exhaurit, de cur. rat. p. sang. miss. 6°. 18. E
 Frictio multa non est agris iniungenda vna cum cibi abstinentia. com.
 2°. aphorismo. 16°. Ex. 12. H
 nec Frictionibus, nec lauacionibus multis indigent iræ, tristitie, vigiliæ,
 & cura. 8°. meth. med. 7°. 51. E
 Frictio pauca quid faciat. 2°. de san. tu. 2°. 71. F
 Frictionibus paucis pueri humidi et tenelli mollescent. 2°. de sa. tu. 2°. 73. C
 Frictione vehementi fit calefactio membrorum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Frictio vehemens in puero prohibet incrementum. 2°. de san. tu. 2°. 70. A
 Frictio quo modo euadat mediocris. 3°. de san. tu. 2°. 77. A
 Frictio mediocris adhibenda temperato. 2°. de san. tu. 2°. 75. H
 Frictio mediocris quid faciat. 2°. de san. tu. 2°. 71. F
 Frictio mediocris facit corpus crassius. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
 Frictionis mediocris opus euident, quale. 2°. de san. tu. 2°. 71. G
 Frictionis mediocris opus obscurum, quale. 2°. de san. tu. 2°. 71. G
 Frictio mediocris auget carnem. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 Frictio modica maturat in 1°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 112. A
 Frictiones sicca, quæ. 5°. de san. tu. 2°. 90. B
 Frictionis media indicia. 2°. de san. tu. 2°. 73. C
 Frictio gracilibus quanta esse debet. 7°. met. me. 7°. 45. C
 Frictionem crebram, & exiguum exigunt vires imbecilles. 5°. de sanita-
 tate tuenda. 2°. 90. E
 Frictionem raram, & multâ exigunt vires validæ. 5°. de san. tu. 2°. 90. E
 Frictio frequens prodest sanguinem spuentibus ex repletione, de venæ
 sectione aduersus Erasistratæos. 6°. 14. F
 Frictio frequens prodest epilepticis ex repletione, de venæ sectione ad-
 uersus Erasistratæos. 6°. 14. F
 de Frictione matutina, & vespertina. 3°. de san. tu. 2°. 81. H
 Frictio preparatoria, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 72. H
 Frictio preparatoria ad exercitationem qualis esse deat. 2°. de sa. t. 2°. 70. A
 Frictionis preparatoria meta, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 73. D
 Frictionum instrumenta, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 70. E
 Frictiones faciebant cum sindone, de puero epil. 7°. 180. B
 Frictionibus lintea, qualia. 12°. met. me. 7°. 75. F
 Frictionibus ante lauacionem frigidam lintea duriora accipiantur. 3°.
 de sanitate tuenda. 2°. 78. C
 Frictiones in humidis ex aspero sindone, de præcognitione. 4°. 217. H
 Frictio cum manica. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 Frictiones in qua domo faciendæ. 12°. met. me. 7°. 75. G
 Frictio quomodo fieri debet. 2°. de san. tu. 2°. 70. A | 12°. met. me. 76. F |
 de puero epileptico. 7°. 180. B
 Frictio quomodo probe faciendæ, de arti. com. 1°. 7°. 257. C
 Frictio cur vnde quaque fieri debet. 2°. de san. tu. 2°. 70. D
 Frictio per fasciam circumiectam quomodo fiat. 2°. de san. tu. 2°. 75. C
 Frictio quandoque fit inferne sursum. 5°. de san. tu. 2°. 90. D
 Frictio debet fieri, quæ ingenti frigori occurrendum. 3°. de san. tu. 2°. 81. H
 Frictio quantum fieri debet. 12°. met. me. 7°. 75. F
 Frictio quanta quæ caro nutrienda, de ijs, quæ in med. fi. cõ. 3°. 7°. 218. E
 Frictio fiat quoad membra molliantur. 2°. de san. tu. 2°. 75. H
 Frictio cutim, quoad rubescat, vt medicamenta altius descendant. 14°.
 methodi medendi. 7°. 93. E
 in Frictione rubor floridus diffunditur per cutim totam. 2°. de sanitate
 tuenda. 2°. 69. H
 ex Frictionibus pulsus mutatio non est diuturna. 1°. de p. ex pul. 4°. 104. H

post Frictionem fiat exercitatio, & vsq; ad quantitatem. 2°. de sa. tu. 2°. 76. A
 Frictio etiam post exercitium. 2°. de san. tu. 2°. 72. C
 post Frictionem laxitas quomodo corrigenda. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 Frictionum utilitates, quæ. 2°. de san. tu. 2°. 72. H
 Frictionis omnis commune calefacere. 2°. de san. tu. 2°. 71. G
 Frictio trahit foras humores. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
 Frictio potest sanguinem exhaurire, de venæ sect. adu. Eras. 6°. 8. A
 Frictio reuocat ad contrarium. 5°. met. me. 7°. 30. F
 Frictio vitale robur excitat, & calfacit. 5°. de san. tu. 2°. 89. F
 Frictio ad membrum roborandum qualis esse debet, de ijs, quæ in medi-
 ciis sunt, com. 3°. 7°. 220. B
 Frictiones loco exercitij habentur imbecilibus, de puero epil. 7°. 180. B
 Frictione distribuitur nutrimentum, & nutritio fit promptior. 5°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 89. F
 Frictiones vehicula materia. ars med. 14. 71. F
 per Frictionem vel lotionem sentiunt voluptatem lassitudine laboran-
 tes. 1°. de symptomatum causis. 3°. 17. E
 Frictione curatur plethora. 13°. met. me. 7°. 81. D
 Frictione sanatur plethora absq; sanguinis missione, de vic. rat. in mor-
 acu. com. 4°. 7°. 136. H
 Frictio sola quæ excrementa educere non potest. 3°. de san. tu. 2°. 79. C
 Frictio quibus conuenit, & quando. 12°. met. me. 7°. 75. F
 Frictionibus non penitus arcendi quartanarum. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. F
 Frictio capitis piscis ex corio, quale est squama, ad alopecias, quomodoque
 cruenta reddantur. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 123. H
 Frictandum non est caput primo, sed posterius, de puero epil. 7°. 180. B
 Frictionum errores. 2°. de sa. tu. 2°. 72. H
 in Frictione curandum ne corpus refrigeretur, de puero epil. 7°. 180. B
 ad Frictionem quos errores sit melius declinare. 2°. de san. tu. 2°. 72. H
 in Frictionibus à qualitate versus quam oberrare melius sit. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 73. A
 in Frictionibus à quantitate versus quam oberrare melius sit. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 73. A
 Frictionibus inassueti in dolores incidunt, si plus æquo perfrecti fuerint
 de venæ sectione aduersus Erasistratæos. 6°. 14. F
 Frictiones non conueniunt infirmis partibus, dum sunt infirmæ. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 90. B
 Frictio partibus infirmis quando fieri debet his qui per periodum egro-
 tant. 5°. de san. tu. 2°. 90. B
 Frictiones infirmis partibus conueniunt, quando non laborant, & quæ.
 5°. de sanita. tuen. 2°. 90. B
 Frictio est apta seni exercitatio. 5°. de san. tu. 2°. 90. F
 p. Frictione refrictio, de art. com. 1°. 7°. 257. D
 Frictio facta antequam lac sit coctum, quid agat. 1°. de san. tu. 2°. 66. C
 FRIGEFACERE quoniam volumus, quid agendum. 1°. de elem. 1°. 7. B
 Frigefactientia crassarum partium. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 228. D
 Frigefacit & humectat debilitat blitum. 2°. de compositione medicame-
 torum secundum locum. 5°. 134. G
 Frigefacit & humectat prissanæ cremor, ideoque in febribus est conueni-
 tissimus. 8°. met. me. 7°. 51. A
 Frigefacit post calefactionem coitus imbecilles homines in 6°. de mor-
 bis vulga. com. 5°. 5°. 192. F
 Frigefacit in ventre contenta coitus in 6°. de mor. vul. cõ. 5°. 3°. 193. F
 FRIGEFACTIO & calefactio si absint, siccum & humidum contin-
 gunt corpus sine violentia. 1°. de symp. cau. 3°. 16. G
 Frigefactio consuetæ magis tolerat in consuetæ. com. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
 inter Frigefactionem, & rigorem horror medius. 2°. de diff. feb. 3°. 39. B
 Frigefactio sensum difficilem inuehit, de diff. morb. 3°. 4. D
 Frigefactio humorum facit agritudinem. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
 Frigefactio immodica est causa diminutionis partium. & caus. mor. 3°. 9. D
 FRIGEFACITORVM ex itinere pulsus. 1°. de præsagitione ex pul-
 sibus. 4°. 107. F
 Frigefacti stomachici & cardiaci non admodum rigent, trem. palp. com-
 muls. & rig. 3°. 53. D
 Frigefactum corpus, ubi rursus incaluerit, morbi longitudinem signifi-
 cat. præsag. exper. conf. Sp. 77. C
 Frigefactos non absq; tpe, & viribus calefacit ignis, de cau. mor. 3°. 6. H
 Frigefieri, horrere, & rigere non idem in valetudinarijs, de trem. palp.
 commuls. & rig. 3°. 53. G
 Frigentibus pedibus in febre nihil dandum, de victus ratione in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 129. F
 FRIGERANTES, alias, sui partes, alias calefacientes idem cor-
 pus habere

pus habere potest. 1°. de alimen. fac. 2°. 9. C
 Frigerationis gratia respiratio fit. de vtil. resp. 1°. 224. D
 Frigerati cur non ledantur tecti pallijs. de vtil. resp. 1°. 225. C
 Frigerata extrema quid significant. de vict. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 140. G
 FRIGESCERE à sudore, & postea recalescere, malum. in 1°. pror. commenta. 2°. 4°. 173. G
 Frigescunt primo quæ partes. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 170. A
 Frigescant cur pedes in febrilibus. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 139. F
 Frigescant cur extrema in acuta febre. in 1°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 115. B/
 de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 123. B
 Frigescit aqua calida in puteum demissa. in 6°. de morbis vulgaribus commenta. 4°. 3°. 182. G
 Frigescunt balneo sole calefacti. de marc. 3°. 47. F
 si Frigescant aliqui, & rursus calefiant, longitudinem morbi significat. com. 7°. aph. 60°. Ex. 59. F
 in FRIGIDANDVM tm est, quantum in calido peccat. ars me. Isa. 71. B
 Frigidando quæ ledant non omnibus nota. 1°. de san. tu. 2°. 63. B
 Frigiditas, caliditas, humiditas, & siccitas, qualitates primæ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. C
 Frigiditas efficacissima qualitatū post caliditatem. de const. art. Isa. 38. E
 Frigiditas alterat totam rem. de const. art. Isa. 38. E
 Frigiditatis, et caliditatis pericula habet in se ipso aer. & vtil. res. S. 63. H
 Frigiditas, & calor sunt differentie accidentales aquæ. de sper. Sp. 41. B
 in Frigiditate, et caliditate qualis sit fontana aqua. 10°. me. m. 7°. 67. C
 in Frigiditate excedunt aquæ septentrionem versus fluentes, attamen dulces sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 in Frigiditate caliditate consimiliter se habentes. aquæ omnibus horis, pessimæ sunt. de bon. aquæ. Sp. 75. H
 Frigiditas non parum facit ad famem. de symp. cau. 3°. 18. B
 Frigiditatis hora est hora conuenientior ad cibum accipiendum. de dissolutione continua. Sp. 72. A
 Frigiditas vehemens dominatur lacti acetoso. de diff. cont. Sp. 73. B
 Frigiditas acida tenuium est partium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. B
 Frigiditas adstringens crassarum est partium. 4°. de simplicium medica-
 mentorum faculta. 5°. 25. B
 Frigiditatem nimiam habentia tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Frigiditatis aliquid habent lanæ succidæ. de fract. com. 3°. 7°. 245. C
 Frigiditatis causa quo modo sit laxatio. de cau. mor. 3°. 7. G
 Frigiditatis actio est constringere & exiccare. de ocul. 7°. 188. B
 ob Frigiditatem & siccitatem substantia est constans & stabilis. 9°. methodi
 medendi. 7°. 61. D
 ob Frigiditatem intenta quo laxant. de ijs, quæ in med. fi. c. 3°. 7°. 215. H
 Frigiditas partium celerrime fit ex defectu nutrimenti. 7°. methodi me-
 dendi. 7°. 46. F
 Frigiditas sequitur quæq; ad defectum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Frigiditates succedunt siccitatibus solidarum partium, si perdurent. 7°. methodi
 medendi. 7°. 46. F
 pp Frigiditatem, & caliditatem quo fit spuma. in 1°. pror. c. 1°. 4°. 166. D
 Frigiditas nimis abundat in senibus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 Frigiditas est secunda agnitudo. de diff. morb. 3°. 2. H
 Frigiditatis magna mutatio morbos facit. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Frigiditas facit morbos longos. com. 2°. aph. 39°. Ex. 17. H
 Frigiditas, & siccitas non facile phalitū digerunt. adu. Lycū. Ex. 65. D
 cur Frigiditas sincera halitum non facit. 3°. de symp. cau. 3°. 27. E
 Frigiditate fit adstrictio. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
 Frigiditas & humiditas aeris, transpirationē phibet. 9°. me. m. 7°. 58. A
 Frigiditas facit febrem. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 ex Frigiditate febricitantes, quales. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
 Frigiditatem sentiunt exeuntes ex tepidioribus balneis. & cau. pc. 3°. 96. B
 Frigiditate vincente affectus. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 54. D
 Frigiditate abundante & caliditate, quo modo respiratio se habet. 1°. de
 diff. resp. 3°. 58. C
 à Frigiditate prius, ab humiditate secundo, somnus fit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
 Frigiditas cum humore inter se soporē stuporēq; facit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
 Frigiditas primo, humiditas secundo ignauia à inducit. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
 Frigiditas sine humore nocet memoriæ & stultitiam inducit. 3°. de locis
 affectis. 4°. 16. H
 Frigiditas sine materia. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. H
 Frigiditas subita dolore afficit. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 54. E
 à Frigiditate vehementi fit dolor. 12°. met. me. 7°. 78. E
 à Frigiditate, & caliditate sunt vehementissimi dolores capitis. 2°. de
 comp. me. sec. loc. 5°. 131. H

Frigiditas est causa procatarctica doloris capitis. 2°. de comp. medica-
 secundum locos. 5°. 131. H
 Frigiditas facit imperfectas coctiones, & ructus. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Frigiditas facit humiliores pustulas atq; tubercula. c. 6°. ap. 9°. Ex. 47. C
 Frigiditas est causa, quod nervosa corpora sunt difficilia ad distillandum,
 & causa singultus. com. 6°. aph. 13°. Ex. 47. E
 Frigiditas in viris est causa sterilitatis. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F/
 com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. D
 Frigiditas est causa feminae, & cur leua pars frigidior sit. commen. 5°. aphorismo. 48°. Ex. 41. H
 Frigiditas vteri facit paucas purgationes. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
 ex Frigiditate immoderata fit à defectus. de arte cur. ad Gla. 7°. 98. G
 Frigiditas vehemens vitalis principij facit carētiā anhelitus. c. 4°. aphorismo. 34°. Ex. 31. B
 Frigiditas cur in principijs februm. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 55. F
 Frigiditas partium extremarum quot de causis fiat. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 138. A/com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Frigiditas pedum significat febrem accessuram. de vict. rat. in mor. acu-
 tus, com. 4°. 7°. 139. F
 Frigiditas quæ sit rigor. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 54. D
 cur Frigiditatem suscipiunt facile, & sentiunt dorsi partes. commen. 5°. aphorismo. 69°. Ex. 45. D
 Frigiditas citius peruenit à calcaneo ad cor, quam à cerebro ad cor. 8°. de usu partium. 1°. 165. D
 Frigiditas extrema facit hydropem. 2°. de nat. fac. 1°. 295. F
 ex Frigiditate marasmus, qui. de marc. 3°. 45. C
 Frigiditatem quæq; significat atrū, quæq; caliditatem. quesita in Hip. Sp. 113. E
 Frigiditatem corporis & debilitatem in omnibus significat vrina alba
 & nuda. de dyna. Sp. 35. A
 Frigiditatem aliquā significat vrina spumosa superius. de dy. Sp. 35. E
 Frigiditas, & siccitas ventriculi quo curentur. 7°. met. me. 7°. 46. F
 Frigiditatem in ventriculo qui sentiunt, quomodo curandi. 1°. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 ad Frigiditatem stomachi. de med. exper. Sp. 107. F
 quæ ob Frigiditatem visceris pauca bilis generatur. c. 2°. aph. 2°. Ex. 14. F
 Frigiditati hepatis valens medicamen. de med. exper. 105. G/ Sp. 106. F
 ad Frigiditatem membrorum datur decoctio gēriana. de med. exp. Sp. 106. E
 Frigiditatis membrorum causa prouenienti fluxui conferens medicame-
 tum. de med. exper. Sp. 104. G
 ex Frigiditate membrorum cōtingēti fluxui antiquo de me. exp. Sp. 106. D
 ex Frigiditate nimia exolutio quo modo curetur. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 99. D
 ad Frigiditatem, & febrem potio probata. de dy. Sp. 32. D
 Frigiditas est magno usu calori. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 54. C
 ad Frigiditatem declinare, & calefactionis multiplicationē cauere de-
 bet medicus. secretorum. Sp. 97. B
 Frigiditatem vehementem quæ inducere veremur, oleū chamæmelinū pximū
 rosaceo valet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
 Frigiditas vitata in dolore capitis frigido. 2°. de cōp. me. se. lo. 3°. 132. C
 Frigiditati prosunt calida & humida moderate. 1°. de usu par. 1°. 116. D
 Frigiditati intensæ nihil magis prodest, quam balneum aquæ calidæ. 1°. de
 usu partium. 1°. 116. E
 Frigiditatem sanat vini potio. com. 7°. aph. 49°. Ex. 58. A
 Frigiditatibus quæ vnguenta conueniant. 3°. de san. tu. 2°. 81. B
 FRIGIDVM, & calidum vocabula balneatorum non medicorum se-
 cundum Empiricos. 2°. meth. me. 7°. 12. B
 Frigidum quot modis dicatur. 3°. de simp. me. fa. 17. A/ 5°. 18. D
 Frigidi duo significata. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Frigidum nomen ab essentia & à qualitatibus. 1°. de sa. tu. 2°. 62. E
 Frigidum, & calidum qualitates effectrices. 2°. de sem. 1°. 339. A
 Frigidum qualitas effectrix. de cur. rat. per sang. missionem. 6°. 16. C
 Frigidū, et calidū actiua ab aliquibus dicunt. 1°. de natu. fac. 1°. 291. C
 Frigidum, & calidum cur dicantur actiua. 7°. met. me. 7°. 44. C
 Frigidum secundo loco actiuum. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 Frigidum, calidum, humidum siccum agunt & patiuntur inter se. 2°. de
 naturalibus faculta. 1°. 297. H
 Frigidum & calidum elementa spiritus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. G
 Frigidum & calidum non possunt esse in eodem. 1°. de temp. 1°. 10. G
 Frigidi & calidi media sunt tepidū, & temperatum. 1°. met. me. 7°. 7. C
 Frigidi iudicium vnde sumatur. 3°. de temp. 1°. 24. F
 Frigidum iudicatur à tactu. 2°. de temp. 1°. 18. B
 Frigidum potentia intelligitur non imaginatione. ars. med. Isa. 69. D

Frigidum potestate, quale. 3°. de temp. 1°. 25. B
 Frigidum energia, vel actu quo modo. 3°. de temp. 1°. 21. E
 Frigidum actu, tactu discerni potest. 2°. de temp. 1°. 16. H
 Frigidum corpus actu, sensu iudicatur. 2°. de temp. 1°. 17. C
 Frigidi corporis iudex est solus tactus. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Frigidum est pathema, & passio tactus. de symp. diff. 3°. 10. C
 à Frigido esse atrum quo modo cognoscatur. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
 Frigidum & calidum sunt tantum elementa. de util. resp. Sp. 63. H
 Frigidum in elementis est syncerum, in reliquis rebus in medio. 1°. de tē peramentis. 1°. 14. A
 FRIGIDVS est aer, sed admixtione ignei elementi fit temperatus ex Stoicis. q. animi mores. 1°. 318. E
 Frigidus à quibus dicat aer, à quibus calidus. 2°. de simp. me. f. 5°. 14. C
 Frigidus aer vbi lucernam, & ignem extinguit. de caus. mor. 3°. 7. C
 Frigidus aer laxationem, aut astrictiōē facere pōt. de cau. mor. 3°. 8. G
 Frigidus aer inspiratus quid faciat. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 164. G
 Frigido existente aere, cur quæ sunt in ventre, sunt duriora. in 6°. de morb. vul. com. 5°. 3°. 193. D
 à Frigido calidum in profundum corporis fugit. in 6°. de mor. vulgari. commenta. 5°. 3°. 193. D
 FRIGIDIORES etates, regiones, naturæ, anni tempora sunt pituitosa. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Frigidi efficiuntur senes. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Frigidi & sicci senes. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 Frigidi & humidi quo modo possint dici senes, cum non sint. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. D
 Frigidum, & humidum corpus in etate prouecta non inuenias. 3°. de symp. ptomatium caus. 3°. 29. C
 Frigidis etatibus dantur phlegmagoga. de dy. Sp. 21. C
 propter Frigidum, calidum, humidum, & siccum vnumquodque tale. 1°. methodi medendi. 7°. 6. E
 de Frigido, calido, humido, & sicco, quo modo medici tractent & philo sophi. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. E
 Frigidum, humidum, calidum, siccum causas ponit Hippocrates. in 1°. de morbis vul. com. 1°. 3°. 129. C
 Frigidum, & calidum, & humidum, & siccum primus Hippocrates inuenit. 1°. meth. me. 7°. 3. E
 Frigido, sicco, calido, humido alijs veluti agentibus, alijs veluti patientibus omnia quæ in corpore animalis sunt, gubernari qui dicant. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 299. H
 FRIGIDO, sicco, calido, humido, constant animalium corpora, non tamen equaliter. 1°. de temp. 1°. 10. B
 Frigida, & calida quo modo dicantur animalia, et inanimata. de victus rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 113. E
 Frigida animalia habent parum sanguinis. 6°. de vsu par. 1°. 150. H
 Frigidum omne est ex angue. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
 Frigidiora animalia sunt ex angua. 2°. de nat. fa. 1°. 300. C
 Frigidiora, & humidiora animalia habent lienem albicatem. 6°. de anat. admin. 1°. 92. G
 Frigidiorē, & humidiorē naturā animalia nacta habent lienē nō admodum nigrum. de atra bile. 1°. 36. A
 Frigidum, & siccum animal in decremento facit temperies sicca. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 95. E
 Frigida animalia iacent hyeme veluti mortua. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
 Frigidioris naturæ cum sint aues, paruum habent pulmonem. de anatomia viuorum. Sp. 47. F
 Frigida naturæ sunt hirudines. de cucurb. scarif. 6°. 4. D
 Frigida sunt viperæ. 2°. de locis affectis. 4°. 14. B
 Frigiditatem in summo nullum animal habet. 1°. de temp. 1°. 10. C
 Frigidiora membra facilius cedunt causis refrigeratibus. de natura humana, commen. 2°. 7°. 182. H
 Frigida est adenum natura. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
 Frigida, & sicca sunt ossa. de anatomia viuorum. Sp. 44. E
 Frigidum & humidum est cerebrum, & cur frigidum. de ana. viu. Sp. 53. G
 Frigidum & humidum cur sit cerebrum. de compag. membrorum siue de natura humana. Sp. 58. A
 Frigida & sicca est cerebri meninx. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. A
 Frigidum & siccum os auris supponitur. de compag. membr. Sp. 58. B
 Frigidi & humidi sunt tres humores oculorum. de compa. memb. Sp. 58. B
 Frigida & sicca sunt tunicae narium. de compag. memb. Sp. 58. C
 Frigidus & siccus est œsophagus. de compag. memb. Sp. 58. G

Frigidum ponit cor Aristoteles. de anat. viu. Sp. 56. A
 Frigidus & humidus est pulmo ex accidenti. de ana. viu. Sp. 52. E
 Frigido continentur viscera vnde spiramus. de dy. Sp. 19. D
 Frigidus, & siccus est splen. de ana. viu. Sp. 50. A
 Frigida inferiora, & calida superiora habent lienem decliuem habentes. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 167. G
 FRIGIDAE aquæ æstate, hyeme calidæ, optimæ sunt. de bonitate aquæ. Sp. 75. G/H
 Frigida aqua hyeme, æstate calidæ, malæ. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Frigidissimi cur æstate sint fontes profundi, hyeme calidissimi. de bonitate aquæ. Sp. 75. H
 Frigidior, & dulcior erit aqua flante borea. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Frigida, & dura aqua, qualis. de bonitate aquæ. Sp. 75. G
 Frigidior quo modo fiat aqua primo decocta. 7°. meth. me. 7°. 44. D
 Frigidam aquam niue. præparabant Romæ. 7°. met. me. 7°. 44. B
 Frigida aqua vt frigida raro ē utilis. de vs. quæ in me. f. c. 3°. 7°. 221. D
 Frigida aqua infridat animata & inanimata. 3°. de temp. 1°. 24. H
 Frigida aqua laxationem aut astrictiōē facere pōt. de cau. mor. 3°. 8. G
 Frigida potio naturaliter conuenit calido. de salubri diæta. 2°. 43. B
 Frigida potio, & venæ sectio duo maxima præsidia febrium synocharū. 9°. methodi med. 7°. 57. B
 Frigida potio quibus conueniat. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Frigidum potum qui sumere debet. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
 FRIGIDA quando exhibenda. 9°. meth. med. 7°. 57. E
 Frigida aqua danda in febribus continentibus. 10°. meth. me. 7°. 69. B
 Frigida aqua quando danda in febre, & quanta quātitate. de victus rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 114. G
 Frigida aqua in declinatione danda. 9°. meth. me. 7°. 57. F
 Frigida aqua datur si coctionis adsint indicia. 9°. met. me. 7°. 57. G
 Frigida potio solum fit vbi euidentes notæ concoctionis cernuntur. 9°. methodi medendi. 7°. 57. H
 Frigida in principio heclicæ. de marc. 3°. 47. F
 Frigida aqua in heclica cum putrida. 10°. met. me. 7°. 63. F
 Frigida ad arbitriū febricitantis à quibusdā dabatur. de op. se. I. 23. A
 Frigida qui vsurus est, prius fricetur. 3°. de sa. tu. 2°. 82. A
 Frigida potio quid agat. de sal. diæta. 2°. 43. B
 Frigida potio quæ prodest, & quæ obest. 3°. de temp. 1°. 23. B
 Frigida aqua in calido & humido ventriculo conuenit. 7°. methodi medendi. 7°. 47. F
 ex Frigida aqua sanata ventriculi imbecillitas. 7°. met. me. 7°. 44. B
 Frigida nō ledunt, qui corpus nō hnt attenuatū. 7°. met. me. 7°. 47. F
 Frigida potione pueri non prohibendi. 1°. de sa. tu. 2°. 66. H
 Frigida agonistice præbenda quid sit. de marc. 3°. 48. A
 Frigida multos Deo fauente sanauit. de consuetu. 2°. 60. F
 Frigida aqua potu extincta febris sub cane ex ira. 10°. met. me. 7°. 63. F
 à Frigida aqua quando abstinentum. 10°. met. me. 7°. 64. C
 Frigidum potum qui cauere debent. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
 Frigida cui non danda. de consue. 2°. 60. E
 Frigida aquæ potio quibus minus tuta. 9°. met. me. 57. F/G
 Frigida in acutis morbis quibus non sit danda. de consue. 2°. 60. E
 Frigida aqua in inflammatione non datur. de victus rat. in morbis acutis commenta. 1°. 7°. 114. H
 Frigida aqua incommoda, qñ intempestiue datur. 9°. met. me. 7°. 57. E
 ex Frigida aqua potu transglutiendi difficultas. 7°. met. me. 7°. 47. D
 Frigidam potantes cur singultiant quandoq. de consue. 2°. 60. F
 Frigida aqua multa epota qd in quodā viro fecerit. 7°. mc. me. 7°. 47. D
 Frigidam potionem insatiabili auiditate exhauriunt febre ardere deprehensi. de cog. cur. animi morbis. 2°. 53. C
 Frigidam bibendi cur potestatem fecerit febricitanti, duplex responsio. 1°. methodi medendi. 7°. 4. F
 Frigidi potus isolens appetitus oñdit futurā egritudinē. ars med. I. 67. F
 FRIGIDAM si asperseris cordi nudato, refrigerabis. de vsu pulsum. 1°. 228. B
 Frigida aqua sanandum erysipelas verum. 9°. met. me. 7°. 57. F
 Frigidior aqua frigus latenter insinuat corpori infirmo. 7°. methodi medendi. 7°. 44. F
 Frigida aqua non potest penetrare in cutem densam. commentario. 5°. aphorismo. 20°. Ex. 39. B
 Frigida aqua quo modo mardax dici potest. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. C
 Frigida aqua per fusio quid faciat. com. 5°. aph. 21°. 7°. 103. D
 Frigida aqua quo modo calefacit. 2°. de arte cur. ad Glau. 1°. 24. H
 Frigida aqua per se non calefacit. 3°. de temp. Frigida

Frigida calefacit quandoq; per accidens. de const. ar. Isa. 40. B/de vtilitate respirationis. 1^a. 224. F
Frigida aqua cur per accidens calefaciat. 3°. de temp. 1^a. 25. A
Frigida aqua quod non calefaciat. 3°. de temp. 1^a. 24. H
Frigida aqua per fusio quam conuulsionem & quibus conditionibus sanet. com. 5°. apho. 21°. Ex. 39. C
Frigida aqua per fusio aut extinguit natium calorem, aut colligit, & quo modo. commen. 5°. apho. 21°. Ex. 39. C
Frigida aqua claudit & cogit cutim. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. E
Frigida lauatio corpus roborat, & cutem densam & duram facit. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 78. B
ad Frigidā lauatiōe quo modo eat temperatus. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. B
Frigida lauatiōe qua etate debemus vti. 3°. de san. tu. 2^a. 78. C
Frigida lauatiōe quo tēpore & die debemus vti. 3°. de sa. tu. 2^a. 78. C
Frigida lotio ab exercitando quando competat. 2°. de sa. tu. 2^a. 70. A
ante Frigidam lauatiōem pro frictiōibus lintea duriora accipiantur. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. C
Frigida aqua qui vult vti, quo modo debet pparari. 3°. de sa. tu. 2^a. 78. C
Frigidam aquam ingressurus oleo perfricandus. 3°. de sa. tuen. 2^a. 78. C
Frigidam aquam ingressus oleo perfricandus. 3°. de sa. tu. 2^a. 78. D
in Frigida aqua quantum immorandum. 3°. de sa. tuen. 2^a. 78. D
ad Frigida aqua lauatiōe quid fiat. 3°. de san. tu. 2^a. 78. D
ex Frigida lauatiōe qui magno fruitur commodo. 6°. de sa. tu. 2^a. 98. C
Frigida lauatio multos male affecit, qui male ea vsi sunt. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 78. B
ex Frigida lauatiōe quo modo fiat horror. 3°. de san. tu. 2^a. 78. D
in Frigida aqua natans quo modo leditur. de caus. mor. 3°. 7. D
Frigida aqua impedit incrementum. 2°. de san. tu. 76. B/3°. 2^a. 78. B
Frigida aqua lauari quo modo non ledat. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. C
ad Frigida lauatiōe cibis quantus. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
in Frigida ex calida mergit in febre ex obstructiōe. 8°. met. me. 7^a. 50. B
in Frigidam aquam quando ponendus semel totus æger hectica laboras 10°. methodi medendi. 7^a. 66. H
FRIGIDI cibi. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 194. B
Frigidiores cibi sunt magis pituitosi. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
Frigida multum, calidorum ciborum mistura corrigi debent. 4°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 29. H
Frigidus succus vitiosus quo faciat appetentiā. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. B
Frigidum chymum generant pira, & poma, si matura comedatur, cucumeres, citruli, aqua batheca, cucurbita. de dissol. cont. Sp. 75. B
Frigidi cibi quibus prebendi. de dissol. cont. Sp. 74. D
Frigidis nutriuntur corpora frigida. ar s med. Isa. 68. G
Frigidis nutriendi calidi. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 183. E
Frigidos cibos calidi fortius digerunt. de dissol. cont. Sp. 73. B
Frigidi cibi accipientes appetit. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 185. B
Frigidi cibi inuant flatum hypochondriacum. 3°. de loc. affe. 4^a. 18. H
Frigidis & humidis cibis estate vtendum. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
Frigidi & humidi cibi. 10°. methodi medendi. 7^a. 67. A
Frigidi qui erant, deinde sunt calefacti, dolent. de inæq. intemp. 3^a. 44. E
Frigida consideranda an corpus nutrire possint. 3°. de temp. 1^a. 23. C
FRIGIDIOR mare femina est. com. 5°. apho. 45°. Ex. 41. E
FRIGIDI humores cur fiant. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. G
Frigida est atra bilis. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
Frigidum est phlegma. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
Frigidus atq; humidus humor reducitur ad pituitā. 2°. de dif. fe. 3°. 37. E
Frigidum & humidum, & si sit crassum, pituita est, & ex pituita genere. de caus. morb. 3^a. 8. C
Frigidissimus humor pituita hyeme abundat frigidissima tēpstate. in 1^m. de morbis vulgaribus. com. 1°. 3^a. 100. H
Frigidus, & humidus humor pituita hyeme gignitur. in 1^m. de morbis vulgaribus. commen. 1°. 3^a. 104. B
Frigidus, & aquosus sanguinem hnt alia timida. de vtil. resp. Sp. 64. D
Frigidi humores quo modo cognoscantur. de reme. par. fac. 7^a. 160. C
Frigiditas humorum facit morbos longos. com. 4°. apho. 44°. Ex. 32. G
in Frigidis crassis & lentis succis a calore valde metuendum. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
Frigidi crassi & pituitosi humores faciunt morbum comitalem. commen. tario 5°. apho. 7°. Ex. 38. A
Frigidus humor in capite quid faciat. 13°. meth. med. 7^a. 85. E
Frigidi succi quo modo deprehendantur habere aliquam caliditatem. 4°. de simp. medic. facul. 5^a. 25. B
Frigidum modice in humorib⁹ statim i spūm vertitur. 5°. de sa. tu. 2^a. 94. D

Frigidi, crassi, & lenti humores a calefacientibus in flatu deducantur. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. E
Frigida materia decumbit deorsum. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 105. A
Frigidi humoris gratia si vrina ipediat, qd cōferat. de cur. lap. Sp. 112. F
Frigidi humores per abscessum euacuantur. in progn. com. 3°. 4^a. 210. E
Frigidum, & crassum humorem in corpore habēti confert vinum tenue. de dissol. cont. Sp. 74. H
Frigidum humorem habentibus in venis conueniunt vina calida, & anti qua. de vinis. Sp. 76. G
Frigidum acervantibus humorem dandum Falernum, Tmolites, Ariusum, Lesbium. de vinis. Sp. 76. G
ob. Frigidos humores dolorem ventris & renum curat chamamelū puluerizatum & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106. E
cur FRIGIDVM vnum admistum sit multis calidis medicamentis, quo modo inueniatur. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 6. H
Frigidū medicamentū quodnā dicatur. 4°. de cō. me. per ge. 5^a. 240. F
Frigidum quo modo cognoscatur in medicamento. 3°. de temp. 1^a. 25. C
Frigida medicamēta stuporē & soporē inducunt. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. A
Frida medicamēta q̄ faciāt obliuionē et fatuitatē. 2°. de sym. ca. 3^a. 24. B
Frigidus quo modo reddatur oleum rosaceum in regione calida, in qua & fontium frigidum & niuis penuria est. 2°. de compositione medī camen. secundum locos. 5^a. 132. F
Frigidum medicamen quandoq; non alterat affectum calidum, sed augget. 3°. de temperamentis. 1^a. 24. G
Frigidissima medicamenta non imponenda erysipelatis. 1°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 212. A
Frigidum exuperans est morbus. 1°. de temp. 1^a. 11. B
Frigidum multum exuperans est mors. 1°. de temper. 1^a. 11. B
FRIGIDVS morbus octo modis fit. de ocul. 7^a. 185. F
Frigidi ægroti quo lunæ aspectu fiat. de decu. pg. ex mathe. scia. Sp. 12. G
Frigidi affectus qui sine dolore. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. A
Frigidarum ægritudinum causæ, quæ. de caus. morb. 3^a. 7. B
Frigida ægritudo quo modo ex contactu frigidi. de caus. mor. 3^a. 7. D
Frigidorū propinquitas causa ē morborū frigidiorū. de cau. morb. 3^a. 7. C
Frigida particula frigidis, calida calidis facile corripuntur. de compo. med. secundum loc. 5^a. 126. H
Frigida natura propter frigida ægrotant, propter calida sanantur. commentario 3°. aphor. 3°. Ex. 20. B
Frigida affectiones quæ necessario sint. 8°. de com. me. sec. loc. 5^a. 196. A
ex Frigidis humoribus ortum habentes morbi multi enumerantur. commentario 2°. apho. 39°. Ex. 18. A
Frigidi morbi a pituita. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
Frigidi morbi a frigidis epotis, & voratis. de caus. morb. 3^a. 7. D
Frigidos morbos quo faciat vinū, & si sit calidum. de caus. mor. 3^a. 7. D
Frigidi, & pituitosi morbi quæ symptomata faciāt. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. G
in Frigidos morbos incurrunt frigidiores natura. 5°. de san. tuē. 2^a. 93. C
Frigida affectiones tarde ad vigorem accedunt. in 1^m. prorrhetic. commentario 1°. 4^a. 164. E
Frigidum omne est difficulter solubile, & vix coctionem admittit. commentario 7°. apho. 34°. Ex. 56. E
Frigidus morbus qñq; facit mēbra decidere mortua. de diff. mor. 3^a. 3. E
Frigida intemperies dum nihil absunt humoris, incremento quodā modo confert. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 95. E
Frigida intēperies efficacior sicca & humida. 6°. de sanit. tuen. 2^a. 96. D
ad Frigidum conuersiones tabidis infestissime. in 3^m. de morbis vulgaribus, commenta. 3°. 3^a. 146. B
Frigida intēperies torpidas animalis partes efficit. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. F
Frigida intemperies plurimum caput vitiat. 13°. meth. me. 7^a. 86. D
ex quibus Frigidis arboribus & fruticibus succi, ad caput calidius preter naturam petantur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. H
Frigida affundebatur post calida perfusionem ad capitis furfures. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. E
Frigidis cerebri, & neruorum passionibus conferens medicamen. de medicinis expertis. Sp. 104. E
ad Frigida intemperie memoria deperdita, vel grauer laesa fuit. 3°. de locis affectis. 4^a. 16. E
Frigida intemperatura facit famem caninam. com. 5°. aph. 21°. Ex. 15. A
si Frigidiores habuerit temperaturam os ventriculi, plura appetimus. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. E
Frigidum sequitur appetentia. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. E
Frigidis humoribus quibus aggrauatur os ventriculi, animi defectus illis accidit.

lis accedit. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. F
 Frigide affectionis vetriculi signum. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 189. D
 Frigidus redditus est ventriculus ablata pinguedine supra vetriculum.
 de vtil. respira. Sp. 63. A
 Frigida intemperies quo modo curetur. 13°. meth. med. 7°. 82. B
 Frigida, & humida intemperies ventriculi quo modo curatur. 7°. metho
 di medendi. 7°. 47. G
 Frigida, & humida intemperies stomachi non debet curari solis adstrin
 gentibus. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 188. A
 Frigida & sicca intemperies oium pessima in cõpositis. 7°. me. m. 7°. 47. H
 Frigiditate cū siccitate esse non posse nõnulli putabant. 1°. de tẽp. 1°. 10. D
 Frigidi parum, & sicci ventriculi victus ratio. 7°. meth. med. 7°. 46. G
 Frigidus & siccus venter qñ nardino inungendus. 7°. met. me. 7°. 46. G
 Frigidus & siccus ventres perungit opobalsamo. 7°. met. med. 7°. 46. H
 Frigidi & sicci ventriculi multũ, quo modo curadi. 7°. me. me. 7°. 46. H
 pro Frigidis multũ & siccis ventriculis vnguẽtũ. 7°. me. me. 7°. 47. A
 in Frigidis & siccis vetriculis vinũ antiquũ eligẽdũ. 7°. m. m. 7°. 47. A
 Frigidus & siccus venter qñ pice illinendus. 7°. methodi med. 7°. 47. B
 Frigidũ succũ in ventre hñtes sunt segnes ad motũ. 2°. de sa. tuẽ. 2°. 73. D
 Frigidus succus in toto corporis habitu facit segnes ad motum. 2°. de sa
 nitate tuenda. 2°. 73. E
 ad Frigidos affectus stomachi. 8°. de compo. med. sec. locos. 5°. 189. D/de
 med. exper. 104. E/ Sp. 105. H
 Frigidus ventres habentibus datur euphorbiũ. de dynamidijs. Sp. 22. B
 Frigidam intemperiem iecoris quæ comitantur. 5°. de loc. affec. 4°. 34. E
 Frigidum hepar minus attrahit. commentario 2°. aphorif. 20°. Ex. 14. G
 Frigidi qñ sunt hepar, et stomachus qui cibi sumẽdi. de disso. cõt. Sp. 71. F
 ex Frigida cã debilitati hepatis valet rhabarbarũ. de me. ex. Sp. 106. E
 Frigidiorẽ si statim ab initio habuerit aliũs temperaturã, quid sequa
 tur. commentario 2°. aphorifino. 20°. Ex. 14. E
 Frigida intẽperatura facit vrinã stillicidiũ. com. 7°. apbo. 48°. Ex. 57. H
 Frigidus affectus ex retentione hamorrhoidum, vel mẽsiũ quando cu
 ratur sanguinis missiõne. de venã secl. aduers. Eras. 6°. 7. B
 Frigida, & calida intemperies primam facultatem sibi vendicant. 3°. de
 locis affectis. 4°. 16. F
 Frigido, & humido retentiua vis imbecillis est. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
 in Frigida & humida intemperie partis alicuius quæ adhibeat Galenus.
 2°. de comp. med. sec. locos. 5°. 188. A
 à Frigido dolor, & curatio. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. G/H
 Frigidi sunt dolores magni antiqui. in 6°. de mor. vulg. cõ. 1°. 3°. 156. D
 Frigida reddit extrema dolor. de vict. rat. in morb. ac. com. 3°. 7°. 130. E
 Frigida debent afferrì remedia in capitis doloribus, vbi calidior & bilio
 sor humorum multitudo fuerit. tepida, vbi frigidior, & crudior exti
 terit. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 137. D
 ex Frigida causa dolori fortĩ quid conferat. de med. expert. Sp. 104. H
 Frigidum dolorem auferens electarium. de medicamẽ. exper. Sp. 107. D
 contra Frigidos dolores valens medicamen. de medicinis exper. 105. G/
 de cura lap. Sp. 112. F
 Frigida, & sicca intemperantia pessima. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 95. D
 Frigida extrema. in 1°. de morb. vulgaribus, commentario 3°. 3°. 121. B
 Frigida liuida extrema. in 3°. de morb. vulgarib. commenta. 2°. 3°. 137. E
 Frigida & liuida cur fiant extrema. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 137. F
 Frigida extrema & subliuida. in 1°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 124. F
 Frigidi cū sunt pedes, quæ sequũtur. de vict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 139. F
 Frigida extrema exitiale signum. in 1°. de mor. vulgar. com. 3°. 3°. 122. E
 Frigida extrema intima calida malum. in prognost. com. 2°. 4°. 198. C/
 com. 4°. aphorifmo. 48°. 33. A/commen. 7°. apbo. 68°. Ex. 60. F
 in Frigido ambiente quando vritur æger, de illo desperandum. 11°. me
 thodi medendi. 7°. 70. B
 Frigidum expirare perniciosum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. A
 in Frigidis, & humidis morbos facile incidunt natura frigidi & humi
 di, contrarij ægrius. in 1°. de morb. vulgarib. commenta. 1°. 3°. 103. F
 Frigidi, & humidi febre laborãtes quo victu viẽtur. 8°. me. m. 7°. 54. F
 Frigidi, & humidi sint cibi febricitantiũ. 8°. meth. me. 51. A/7°. 54. G/H
 Frigidus, & humidus sit hecticorum cibus. 10°. methodi med. 7°. 67. A
 Frigidis & humidis sanatur febris ex siccitate sine putredine. 10°. me
 thodi medendi. 7°. 64. D
 Frigida, & humida cõplexioni valens medicinã. de med. exp. Sp. 105. C
 quibus Frigidis herbis consternebant panimenta. 1°. de arte curat. ad
 Glauconem. 7°. 99. B
 Frigidus, ac siccus victus quartanam generat. 2°. de differẽ. feb. 3°. 36. E
 Frigidis aurium passionibus quid valeat. de cura lap. Sp. 112. F

ex Frigida causa anhelosis quid opem ferat. quesita in Hipp. Sp. 113. A
 Frigida ægritudinis renum signum. commentario 7°. apbo. 34°. Ex. 56. E
 Frigida in renum lapide quandoq; danda, quandoq; euitanda. de re. af.
 fect. dig. & med. 7°. 194. C
 Frigida non danda in vena renũ sistẽda. de ren. aff. dig. & me. 7°. 192. H
 quẽcunq; Frigidus & spissos vteros habent, non concipiunt. commenta
 rio 5°. apbor. 62°. Ex. 43. E
 ad Frigidam matricem. de pass. mul. Sp. 95. G
 contra Frigiditas iuncturarum infirmitates valens medicamen. de medi
 cinis expertis. Sp. 105. F
 Frigida causa podagram quid dissoluat. secretorum. Sp. 101. F
 Frigida membra confortans medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 ex Frigida causa membrorum interiorum debilitati quid valeat. de me
 dicinis expertis. Sp. 107. A
 Frigidis ægritudinibus danda phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
 Frigido tumore tũpentibus danda phlegmagoga. de dynami. Sp. 21. C
 in Frigido affectu sanguis nõ mittẽdus. de venã sec. aduer. Eras. 6°. 6. F
 in Frigidarum ægritudinum principijs humores subtilians, & propa
 rans ad exitum. de me. exper. Sp. 108. E
 ad Frigiditas infirmitates dantur drachmã tres zingiberis, & calefa
 cit. de medicinis expertis. Sp. 106. E
 ad Frigiditas passiones valens electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 Frigidior est mix aqua gelida. de marc. 3°. 48. B

FRIGIDI Planeta, & signa.

Frigidus est, & siccus Saturnus. de cõpag. mẽb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 Frigida & humida est Venus. de cõpag. mẽb. siue de natu. hu. Sp. 59. G
 Frigidus, calidus, humidus, & siccus æque est Mercurius. de compagine
 membrorum, siue de natura humana. Sp. 59. G
 Frigida & humida est Luna replens axungias. de compagine membro.
 siue de natura humana. Sp. 59. G
 Frigidus est Scorpio in secũdo gradu, humidus in primo. de sper. Sp. 38. H
 Frigidi sunt Pisces in primo gradu, humidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Frigidus est Taurus in tertio gradu, siccus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Frigidus est Capricornus in secũdo gradu, siccus in tertio. de sper. Sp. 38. H
 Frigida est Virgo in secundo gradu, siccã in tertio. de spermate. Sp. 38. H
 Frigidi & sicci sunt Capricornus, Taurus, Virgo. de spermate. Sp. 38. H
 Frigidi sunt Cancer, Scorpio, Pisces. de spermate. Sp. 38. H
 FRIGIDA & humida cur sit qualitas gustabilis. de compagine mem
 brorum, siue de natura humana. Sp. 58. D

FRIGIDA regio.

Frigiditas maior in quibus sit partibus, & ppter quid. de sper. Sp. 39. D
 Frigida est Scythia. in progno. com. 3°. 4°. 112. H
 Frigida & sicca terra in quarto gradu, est sub potentia Saturni. de sper
 mate. Sp. 40. C
 Frigida, & humida terra in primo gradu Lunæ subiecta est. de sper
 mate. Sp. 40. C
 Frigida loca quales homines gignant. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. B
 in Frigido loco, in calido, viro, puero, seni, mulieri, æstate, hyeme, non
 æque conueniunt capilli. 11°. de vsu partium. 1°. 189. F
 in Frigido cubili somnum capiant calidã naturã calido tempore. in 6°. de
 morb. vulg. com. 4°. 3°. 185. A
 in Frigida regione nõ est secãda vena etiã in febre acuta. de se. I. 16. E
 in Frigidis, aut calidis supra modum locis, nõ est sanguis mittẽdus, neq;
 euacuandum. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 98. C
 in Frigidis atq; humidis locis quotidiana febres maxime fiunt. 2°. de dif
 ferentijs febrium. 3°. 36. D
 in Frigida terra & frigida conditione facies Hippocratica non est ex
 tiosa. in prognost. comment. 1°. 4°. 191. E
 ex Frigidi, calidi, humidus, & sicci miscella fiunt sapes. 1°. de alimento
 rum facultatibus. 2°. 9. A

FRIGIDVM, & terrenum esse probatur acerbum. 4°. de simpliciũ
 medicamen. facul. 4°. 25. G
 Frigidum est quod tantum est acidum. 4°. de simp. med. facul. 5°. 25. A
 Frigida omnia acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Frigidus succus est aciditas manifesta, cum sentitur sine acrimonia. 4°. de
 simp. med. fac. 5°. 25. B
 à Frigido vincente perficitur adstrictio. 4°. de simp. med. facul. 5°. 27. C
 Frigidum est omne adstringens. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 ex Frigidis, & adstringentibus fit euacuatio. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 Frigidis, & adstringentibus potius quam digerentibus vtendum est ad
 phlegmonas incipientes. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 ad Frigidum tendunt amara aliqua. 3°. de comp. me. per gene. 5°. 228. F
 Frigida quæ

Frigida que amara sint. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Frigida sunt, dulcia mediocriter. de cathar. Sp. 95. B
 FRIGIDA simplicia medicamenta.
 Frigidum primi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigida & calida que vocet in primo ordine. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
 Frigidum secundi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigidum tertij ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigidum quarti ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Frigidissima que in quarto ordine. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
 Frigida que sint, & calida vere. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida certe, que in 6^m. de morb. vul. com. 5°. 3°. 194. D
 Frigida que ab omnibus iudicentur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
 Frigidum non est omne album. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida sunt alba aliqua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida alba que. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigida sint an calida, non sunt querenda medicamenta, sed calefacien-
 tia nos, & infrigidantia. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Frigidum tenue quo comparatur calido crasso. 1°. de simp. me. fa. 5°. 6. C
 Frigida multa tenuis essentia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. F
 Frigidum plurimum, tenuium partium, & parum calidum Acetum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Frigidum subtile & aerem facit acidam qualitatem. 4°. de sim. me. f. 5°. 26. F
 Frigidius est acetum, quam calidius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. F
 Frigidum & siccum acetum. 1°. de simp. med. facul. 5°. 6. F
 Frigidum aceti tenue. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. D
 Frigidum acetum quo probetur esse. 1°. de simp. med. fac. 5. F | 5°. 6. A
 Frigida in secundo & sicca est Alga. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Frigida, & calida temperantia, condensatoria, & extenuatoria est Aloe. de cathar. Sp. 94. E
 Frigidus & siccus tritico Amylum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Frigida semper Aqua potabilis. 1°. de simp. med. fa. 5°. 3. A
 Frigidissima & siccissima Arbores. 4°. de simpli. med. facul. 5°. 26. F
 Frigidus est Aster samius. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Frigidus, & viscosus est Atriplicis succus. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. D
 Frigidum & siccum est in secundo ordine Cichorium. 8°. de simpli. medica-
 men. facultatibus. 5°. 60. C
 Frigida est extreme Cicuta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 Frigidum & siccum in tertio ordine est Citri semen. 7°. de simpli. medica-
 men. facultatibus. 5°. 56. A
 Frigida & pituitosa est citri caro. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
 Frigidus est & humidus in secundo ordine Cucumis. 8°. de simp. medica. fa-
 cultatibus. 5°. 60. E
 Frigidam, & terrestrem habent substantiam Elleborus, & epitymum. de cathart. Sp. 94. F
 Frigida & sicca in primo ordine Eruangina. 8°. de simp. med. fa. 5°. 57. F
 Frigidi Fructus numerantur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Frigidi fructus quo modo cognoscantur habere aliquam caliditatem. 4°. de simpli. med. facul. 5°. 25. B
 Frigidus & humidus est Fungus, unde proxime accedit ad facultatem deleteriam. 7°. de simp. med. facul. 5°. 56. C
 Frigidum & crassum humorem generant fungi. de dissol. com. Sp. 74. A
 Frigidarum Herbarum succis cum indiges, misce acetum & aquam. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. H
 Frigidus in tertio ordine & siccus in primo est Hyacinthus. 8°. de simp. medic. facul. 5°. 62. H
 Frigidus in tertio ordine Hyoscyamus floris candidi. 8°. de simp. medica. facultatibus. 5°. 63. A
 Frigidum in tertio ordine Hypocoon. 8°. de simp. med. fa. 5°. 63. A
 Frigida, & humida in secundo ordine est Lenticula palustris. 8°. de simp. med. facul. 5°. 63. B
 Frigida, & humida, Mala fructus. 7°. de simp. med. facul. 5°. 55. H
 Frigidum & humidum quodam modo in secundo ordine malum armeni-
 cum. 7°. de simp. med. facul. 5°. 56. A
 Frigida in tertio ordine est Madragora. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Frigida terrena & multum desiccata Myrtus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 56. E
 Frigidum quarto ordine est Papauer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 Frigidum & humidum est Persicum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
 Frigida aquose substantie est Portulaca. 2°. de com. me. sec. loc. 5°. 136. C
 Frigidumque Portulaca est Polygonon. 2°. de com. med. sec. lo. 5°. 136. C
 Frigidus & humidus est Platanus parum recedens a mediocritate. 8°. de simpli. med. facul. 5°. 58. G
 Frigidum & humidum est Plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. E

Frigidam humiditatem recrementitiam habet omnia Poma. 7°. de sim-
 plic. medic. facul. 5°. 55. H
 Frigidum est in secundo et temperatum in passivis Psyllium. 8°. de sim-
 plic. medic. facul. 5°. 64. A
 Frigidus in primo, siccus & digerens in secundo ordine est Rhamnus. 8°. de simp. medicam. facul. 5°. 59. E
 Frigida in secundo, sicca in tertio ordine est Rhus. 8°. de simp. medica-
 men. facultatibus. 5°. 59. H
 Frigida in primo ordine sunt Rosa, que est tepida caliditas. 6°. de simp. medicamen. facul. 5°. 44. C
 Frigidum in tertio ordine est Solanum hypnoticum. 8°. de simp. medica-
 men. facul. 5°. 62. G
 Frigidum in secundo ordine est, & siccum in tertio solanum manicum. 8°. de simplic. med. facul. 5°. 62. G
 Frigida & humida Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Frigidum, & siccum extreme corpus est Terra. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. G
 Frigidus parum & siccus multum est Tribolus. 8°. de sim. m. fa. 5°. 62. F
 Frigida sunt vina acerba & austera. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Frigida moderate Viticis folia. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. F
 Frigida interimentia nos non sunt acida. 4°. de sim. med. fac. 5°. 28. C
 FRIGIDVS sudor. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 121. B
 Frigidi sudores sunt peiores calidis. com. 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Frigidus sudor, & multus quid significet. com. 7°. apho. 61°. Ex. 59. F
 Frigidi sudores cum acuta quidem febre mortem, cum mitiori autem longi-
 tudinem morbi significant. com. 4°. apho. 37°. Ex. 32. B
 in FRIGIDO tempore anni non est secunda vena, etiam in febre acu-
 ta. de sectis. Isa. 16. E
 Frigidus, & siccus est autumnus. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 Frigidum, & siccum in autumno dominatur, licet inæqualis sit. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 101. C
 Frigidus & siccus unde sit autumnus. de spermate. Sp. 39. A
 Frigidus & siccus status. ac etiam ex parte inæqualis. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 113. E
 Frigido, & humido vere oculi laborant. in 1^m. de mor. vul. c. 2°. 3°. 108. G
 Frigidus, & humidus status non fit nisi hyeme. 10°. meth. med. 7°. 62. E
 Frigida, & humida est hyems. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. C | in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 101. C
 Frigida & humida unde sit hyems. de spermate. Sp. 39. A
 Frigido humido & aquilonio existente anno, quid secutum est. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 108. B
 Frigida, & humida tempora, regiones & constitutiones adstringunt, dif-
 flare corpora, & extenuari non sinunt. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. C
 in omni Frigidiori atq; humidiori temporum statu maxima quotidiana febris sunt. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Frigidi, & humidus magnopere status maxime ledunt corpora in tempe-
 rata humiditate & algore. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 108. F
 Frigida, & humida constitutione dandum Falernum, Tmolites, Ariu-
 sum, Lesbium. de vinis. Sp. 76. G
 in Frigidis constitutionibus euacuati nimium refrigerati non possunt to-
 lerare. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 98. C
 qui FRIGIDIORE, quiq; calidior est temperamento, habent hisu
 vtriq; communem naturam. de pulsibus ad tirones. 4°. 44. A
 Frigidi temperamenti tres differentie. 6°. de san. tuen. 2°. 96. H
 Frigidum temperamentum notat albus color. in 3^m. de morbis vulgari-
 bus, commentario 3°. 3°. 146. D
 Frigidiores sunt qui habent venas arctiores. 2°. de tempe. 1°. 18. C
 Frigidius temperamentum significat pulsus tardior. 1°. de presagitione expul. 4°. 108. D
 Frigidi sunt alba pituita abundantes. in 6^m. de morb. vul. c. 3°. 3°. 146. D
 Frigidum & pituitosum qui motus faciant. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Frigidus & siccus ab initio, non est melancholicus, sed pituitosus ab ex-
 crementis. 2°. de temp. 1°. 21. C
 Frigidi non habent pilos, vel habent paucos. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
 in Frigidis respiratio minor & rarior. de vit. res. 1°. 225. G
 Frigidiores natura, sunt magis pigri. 2°. de san. tuen. 2°. 73. F
 Frigidi natura, & habentes frigidos humores, sunt pigriissimi. 2°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 73. E
 Frigidis naturis congruunt frigide ægritudines. c. 2°. apho. 34°. Ex. 17. G
 Frigidi & humidus difficulter incidunt in febres. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 Frigidi tertio loco difficulter in febres incidunt. 8°. meth. med. 7°. 54. E
 Frigidi & sicci quarto loco difficulter in febres incidunt. 8°. m. m. 7°. 54. E
 in Frigido corporis temperamento synochus non fit. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Frigide

Frigide & sicca natura egre p halitū digeruntur. 9°. met. med. 7°. 60. H
 Frigidi minus digerunt. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 115. E
 Frigidi, humidi, et sicci in temperatura modice se habentes quo modo curentur 6°. de sa. tuen. 2°. 96. H
 Frigidis mel salubre. 1°. de alim. fac. 8. F | 2°. 32. H
 in Frigidis affectibus idoneum mel. de marc. 3°. 48. D
 Frigidissimis dandum vinum calidissimum. 5°. de sa. tuen. 2°. 94. E
 Frigidis cōplone dādū Falernū, Tmolites, ariusū, Lesbū. 4. vi. Sp. 76. G
 Frigidis habitudinibus danda phlegmagoga. de dynam. Sp. 21. C
 Frigiditas interperies frigida & humida ladunt. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 195. C
 Frigidus & siccus a principio, qualis fuit. 2°. de temp. 1°. 21. C
 Frigidus et siccus ex habitus mutatione, melancholicus. 2°. de tē. 1°. 21. C
 Frigidum & siccum temperamētū seni simillimum. 5°. de sa. tu. 2°. 94. D
 Frigidi & sicci celeriter senescunt. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Frigidi, & sicci tarde ad temperiem veniunt. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 Frigidi & sicci quo modo curentur. 6°. de san. tuen. 2°. 96. G/H
 Frigidis & siccis naturis cur vinum conuenit. 5°. de san. tuen. 2°. 94. E
 Frigidis, & siccis venus aduersissima. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. H
 Frigidis & siccis cur obsint valde calida fomenta. 7°. met. me. 7°. 47. B
 Frigida & sicca corpora agglutinantur, & coalescunt. 3°. de symptoma tum causis. 3°. 29. A
 Frigidum & humidum temperamentum aduersissimum calido & sicco. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. C
 Frigida, & humida natura ad astatem optime afficiuntur, ad hyemem pessime. com. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A
 Frigidi, & humidi natura facilius cedunt morbis & externis circumstantiis, quos frigidus & humidus status parit, contrarij agrius. in 1°. de morbis vulg. com. 1°. 3°. 103. F
 Frigidi, & humidi quibus regantur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
 Frigida & humida temperatura corpus ita exiccabat atq; calefaciebat, vt non liquefceret. de praecognitione. 4°. 217. G
 Frigidis non est sanguis mittendus, sed vide modos quibus euacuatur. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
 Frigidi moriuntur syncopa correpti. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 107. H
 Frigidis & aquilonijs ventis spirantibus quando caput plurimum leditur. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 113. F
 FRIGIDVM quid faciat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. C/5°. de simplic. medic. facul. 5°. 39. A
 Frigidi proprium. 1°. de simp. med. fac. 6. D/4°. 5°. 24. F
 Frigidum delectat aliter quā calidum. 1°. de symp. cau. 3°. 16. G
 Frigidū & calidū faciunt diuersitate in motibus. 4°. de vsu p. 1°. 206. C
 Frigido immixtum parū calidi non immutat illud. 1°. de san. tu. 2°. 64. B
 Frigido calidum in quo praestet. 1°. de san. tuen. 2°. 62. F
 Frigidum frige facit. 1°. de temp. 1°. 10. D
 Frigus intensum extinguit flammam. de vti. resp. 1°. 224. H
 Frigidum nihil prompte comburitur. 4°. de vsu par. 1°. 137. D
 Frigiditas calescit a caliditate febris. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. G
 Frigidum paratum est vt frigidius fiat. de cau. morb. 3°. 7. A
 Frigidum quid agat tangens. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. C
 Frigida iniecta corpori quid agant. in 6°. de mor. vulg. cō. 6°. 3°. 195. H
 Frigida debent comminui a nostro calore. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. D
 Frigida vt in nos agant a calore nostro sunt alteranda, & comminuenda. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. E
 Frigida nisi in pollinem sint redacta, non frige faciunt. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 4. F
 Frigidum alterat totum per totum. 1°. de elemen. 1°. 7. H
 ex Frigido alteratio valde curatur. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Frigidum nihil putrefacit. 1°. de temp. 1°. 12. B
 in Frigidis non breui fit putrefactio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. A
 Frigida, & crassioris essentiae nullum humorem possunt introducere 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 21. G
 Frigido cogitur, & adstringit. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 160. F
 Frigidum exterius densat, refrigeratq; cutaneas partes. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 195. G
 Frigidis cum densantur corpora, in seipsa subsident. de cau. morb. 3°. 9. B
 Frigida mediocriter reperiuntur. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 213. A
 Frigida dupliciter euacuant, & quō. 5°. de simp. med. fa. 5°. 33. A
 Frigidum quid mali faciat. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 172. E
 Frigidorum vsus immoderatus quid faciat. de marc. 3°. 47. D
 Frigidum coctioni aduersatur. de vic. ra. in mor. acut. com. 3°. 7°. 130. A
 Frigida causa, ocium facit pigritiem & somnum. 2°. de lo. aff. 4°. 14. B

Frigidum quas passiones faciat. cō. 5°. aph. 17°. 38. H/aph. 20°. Ex. 39. B
 ex Frigido & calido fiunt horror & rigor. 4°. de san. tu. 2°. 86. A
 Frigida excrementa tenuia faciunt rigorem & horrorem, non tamen febrem. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. H
 in Frigidam positus digitus facit horrore. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. H
 Frigidis qnq; curatur tremor. de trem. palpita. conuuls. & rig. 3°. 52. H
 Frigidus simpliciter non est rigor. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 53. D
 Frigidum neruis contrarium. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 229. F
 a Frigido contagia fiunt in neruis. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 172. F
 a Frigidis laduntur nerui frigidi. de vic. ra. in mor. acut. cō. 3°. 7°. 130. H
 Frigida conuulsionem semper prouocant. de fract. com. 3°. 7°. 247. H
 Frigiditates immodice faciunt extensiones neruorum. commen. 4°. apho. rismo 49°. Ex. 33. C
 Frigidum conuulsionem facere natura aptum, tamen sanat aliquando. commen. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
 Frigida quomodo spasmus inducit. de consuetud. 2°. 60. E
 ob Frigidi vim venarum disruptio. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 172. H
 Frigida sunt omnia resoluta, stupida, male sentientia, quae sensum amiserint. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 53. D
 Frigidum quo modo faciat dolorem. 1°. de sym. cau. 3°. 16. G
 a Frigida restupor fit in quibus partibus. 2°. de loc. aff. 4°. 8. D/E
 Frigidum quibus membris sit inimicum. com. 1°. apho. 18°. Ex. 39. A
 Frigiditas laedit instrumenta respirationis. com. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
 Frigidum quē perimat, & quibus partibus inimicum sit. commenta. 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. D
 Frigidum facit exustiones in calcaneis, in diguis, & ossibus extremis, quae calido sanantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Frigiditas facile ascendit per anum, per vesicam, & vterum in ventrem. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. F
 Frigida tenuium partium mordicant, praesertim si inaequabilem habent intemperiem. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Frigida quae non sunt mordacia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. E
 a quo Frigido cutis non mordicetur. 4°. de simp. me. fa. 5°. 24. F
 Frigida crassarū partium non mordicat. 4°. de simp. med. fa. 5°. 24. G
 Frigida tenuium partium magis penetrant & mordicant. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. F
 Frigidum quibus partibus mordax. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. C
 Frigida mordacia vlcerebus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Frigidum mordax ex vlcerebus. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. F
 Frigida nimis fugienda in vlcerebus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Frigidis non contingendum vulnus. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 Frigida qualis nix & glacies pectori inimica, tussis mouent, & sanguinem, & destillationes. com. 5°. apho. 24°. Ex. 39. G
 Frigidissima quae oculis mire obsint. 3°. meth. med. 7°. 17. D
 Frigido in quibus vti debeamus. com. 5°. apho. 23°. Ex. 39. F
 Frigida curare vomitum sanguinis. com. 7°. apho. 37°. Ex. 57. A
 Frigida perire & lumbis adhibenda pro coitu remouendo. 6°. de locis aff. 4°. 42. F
 Frigidis non est sistendus sanguis ab hirudinibus tractus, quando nimis fluit, sed adstringentibus, & emplasticis. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Frigida sicca & amara sunt danda, si culpa sanguinis fuerit egritudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Frigida, humida, & dulcia sunt danda, si culpa cholerae rubrae fuerit egritudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Frigidum, calidum, salsum nō dant, vt aliquid alium aut vrima moueat. 1°. de alimen. facult. 2°. 7. D
 Frigida & opiata quid faciant in doloribus. 3°. metho. med. 7°. 17. D
 Frigidum curatur calido. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Frigida causa aereae remedium est calefactio. 2°. de symp. caus. 3°. 23. B
 in Frigido quantum peccat, tantum calefaciendum. ars med. 11a. 71. B
 Frigida cur partes vel calidae fiant. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 Frigidum excrementū vel expellitur, vel alteratur. 4°. de sa. t. 2°. 82. H
 Frigida facta sunt calefacienda his demptis quibus sanguis fluit aut fluxurus est. com. 6°. aph. 19°. Ex. 39. A
 Frigida caliditate indigent propter quid. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. H
 Frigidissima materia non potest a febrili calore, nec naturali calefactione commentario. 4°. apho. 37°. Ex. 32. C
 Frigidum & calidum an fieri possit corpus. de caus. morb. 3°. 8. B
 Frigida & humida sanarentur suffitu aromatum, nisi caput grauentur. commentario. 5°. aphorismo 28°. Ex. 40. C
 Frigoris triplex causa. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. H
 propter Frigus Scythae sului. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Frigus

Frigus & serenitatem facit Boreas. 3°. de symp. caus. 3°. 27. F
 Frigora magna ante Autumnum. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 107. F
 Frigus hyemis à sole quo modo procedat. de natu. hum. com. 1°. 1°. 32. D
 in Frigore cur latent animalia. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Frigus & calor si eodem die sit, morbos autumnales expectare oportet.
 commentario 3°. apho. 4°. Ex. 20. C
 Frigus & calor quo modo simul ab extrinseco. de inæq. intemp. 3°. 44. F
 Frigus & calor qualem faciunt respirationem. 2°. de diff. resp. 3°. 65. E
 ex Frigore naturalis caloris quibus notis distinguitur respirationis dif-
 ficultas. 1°. de difficultate respirationis. 3°. 59. A
 in Frigore sanguinis copia non est educenda, cur. præsag. exp. Sp. 78. A
 Frigoris aliquid participat calor naturalis. de trem. pal. conuuls. 3°. 54. C
 Frigoris vi fit aciditas. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 à Frigore ructus acidi. 3°. de symp. caus. 3°. 25. D
 Frigore cur fiant lachrymæ & mucus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. D
 propter Frigus albedo fit fulua. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Frigus retardat pubertatem [hoc & in alijs ætatibus intelligas.] com-
 mentario 3°. apho. 26°. Ex. 25. D
 Frigus latenter insinuat infirmo corpori aqua frigidior. 7°. methodi me-
 dendi. 7°. 44. F
 Frigore quæ patiantur raræ & mollia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. D
 Frigore laborantes calidiores natura partes quomodo calfacienda. 7°.
 methodi medendi. 7°. 49. A
 Frigore alieno corrumpuntur res. 4°. de sim. med. fac. 5°. 28. B
 Frigus & calor abundans corporis languorem, facit, vel malum gene-
 rat odorem. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Frigus sentire, & friguisse non idem. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. D
 Friguisse & frigus sentire non idem. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 53. D
 Frigus causa antegressa. introd. Isa. 52. B
 ob Frigus palpitaciones. 2°. de symp. caus. 3°. 20. H
 Frigus quid agat in corpora. 16°. de usu partium. 1°. 220. F
 Frigus seu perfrigeratio parit morbos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. B
 ob Frigus immodicum moriuntur multi. de caus. procatar. 3°. 98. A
 Frigus facit caput leuissimum. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 104. B
 Frigore congelascit aqua, quod animi mores. 1°. 319. D
 Frigore concretū, vt glacies, est durū, non tñ siccū. 2°. de tempe. 1°. 17. G
 cum Frigore durum necessario non est siccum. 2°. de tempera. 1°. 17. G
 Frigus adstringit. de opt. secta. Isa. 25. C
 Frigus densat. 3°. de san. tu. 2°. 81. B in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 104. D
 ex Frigore cutis densitas quo modo corrigenda. 3°. de sa. tuen. 2°. 82. A
 Frigus exicat, & facit durius. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 193. F
 nō Frigoris, sed duritiæ rōe siccitas fit. i. 6°. de mor. vulg. cō. 5°. 3°. 193. F
 ob Frigus solum fit sopor in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. H
 ex Frigore appetentia. 2°. de temp. 1°. 16. E
 Frigus nulli functioni est vsui. 3°. de symp. caus. 3°. 29. E
 ob Frigus aliqua ægre mouentur. 2°. de sanit. tuen. 2°. 72. F
 Frigore fit torpor. 1°. de symp. caus. 3°. 16. B in 13°. meth. med. 7°. 85. E
 Frigus cū humiditate vel siccitate facit torporē. 3°. de sym. cau. 3°. 29. D
 Frigus qui passi sunt, ignaui & pigri ad motū sunt. 2°. de sa. tuen. 2°. 73. E
 Frigore vehementi fit letargus. 3°. de locis affectis. 4°. 20. B
 Frigore, & siccitate quæ induruerit, quibus curanda. 5°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 33. A
 Frigore fit conuulsio sine febre. in progn. com. 3°. 4°. 211. C
 ex Frigore conuulsionum species. de diff. morbis. 3°. 3. E
 ex Frigore sanguis niger. 3°. de symp. caus. 3°. 28. A
 Frigus facit liuidum, & nigrum calorem. de mel. ex Gal. Ruff. Sp. 109. F
 Frigora succedentia morbis calidis perniciosiora. in 1°. de morbis vulga-
 ribus, commentario 1°. 3°. 132. A
 Frigore laborant pulmo & thorax. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 104. B
 Frigus in musculis thoracis, vel etiam in nervis facit duritiem quandā,
 & motum similem conuulsioni. com. 6°. apho. 54°. Ex. 53. C
 ex Frigore tussis orta cum spūto sanguinis casus. 5°. meth. med. 7°. 35. E
 Frigus in vtre hūitibus quod medicamentū dandū. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Frigore afficitur iecur. 5°. de locis affectis. 4°. 33. F
 Frigore afficitur musculus ani. 1°. de locis affectis. 4°. 7. H
 Frigore quo modo afficiatur musculus ani. 1°. de locis affectis. 4°. 7. G
 Frigore seu perfrigerationes sunt causæ propinquæ morborum. de natu-
 ra humani. com. 2°. 7°. 180. F
 Frigus in qua parte corporis sit, morbus ibi significatur. com. 4°. aphor. 39. Ex. 32. C præsag. exper. confir. Sp. 77. F
 Frigoris mutationes & coloris vbi in toto corpore sint, longitudinē mor-
 bi significant. com. 4°. apho. 40°. Ex. 32. D

Frigus, & calor soluant vnitatem. de inæq. intemp. 3°. 44. C
 ex Frigoribus febris diaria. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88. F
 in Frigore valido iter agentes membra amifere. de diff. mor. 3°. 3. E
 è Frigore mortui pedes. 2°. de locis affectis. 4°. 8. E
 Frigore Digtos emortuos habentes currebant in plano, sed non in decli-
 ui. 3°. de usu partium. 1°. 129. B
 Frigore aliqui periere. de inæq. intemp. 44. E. de caus. procat. 3°. 56. C
 Frigus, & æstus effugiuntur ab animalibus. de caus. procatar. 3°. 96. B
 Frigus quo modo euitent pleraq; animalia. de venæ sect. adu. Era. 6°. 7. C
 Frigus & calorem ob sanguinem bonum facile ferimus. de dyn. Sp. 19. D
 Frigus ferre nō pot à morbo liber anteq̃ sit refectus. ad Thras. 2°. 102. D
 contra Frigus facit vrtica. de simp. med. Sp. 92. A
 Frigus ex pulmonibus conceptum sedat vrtica. de simp. medi. Sp. 92. A
 Frigus magis nocet vesicæ quàm alijs membris. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. E
 Frigore cum frige factum fuerit corpus, statim arteriarum, neruorum, et
 musculorum motus cessant. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. E
 FRIGORE vehementi, atque violento fit tremor. de trem. palp. con-
 uuls. & rig. 3°. 52. H
 à Frigore non fit tremor, & à quo fiat. de palp. trem. conuuls. 3°. 52. G
 cum Frigoris sensu rigor. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 54. D
 Frigus, horror, rigor, quò differant. com. 2°. aphor. 1°. Ex. 11. A
 Frigus cum dolore rigor est. de trem. palp. conuuls. & rig. 3°. 53. G
 cum Frigore sensibili incipiunt rigores oēs. com. 5°. apho. 69°. Ex. 45. D
 Frigus quartanarum, quale. 2°. de crisi. 4°. 134. F
 Frigora soluit in quotidiana vrina alba si longo tempore perseuerauerit.
 de dynamidijs. Sp. 34. F
 Frigus principium. de tot. morb. temp. 3°. 88. D
 si Frigus per totam accessionem perduret, malum. in 1°. de morbis vul-
 garibus, commentario 3°. 3°. 118. B
 Frigus principij & remissionis multum differunt. in 1°. de morbis vulga-
 ribus, commentario 3°. 3°. 118. B
 Frigora in accessione discutit thlaspi. de simp. med. Sp. 91. G
 Frigus partiu extremarū in morbis acutis, malū. c. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Frigus narium, aurium, pedum, manuum, quando malum, & quado nō.
 commen. 7°. apho. 1°. Ex. 54. A
 ex Frigore febrium pulsus, quales. 2°. de caus. puls. 4°. 91. B
 ex Frigore pulsus, quales. de marc. 3°. 46. H
 Frigus quos faciat pulsus. 1°. de caus. puls. 4°. 88. F
 ad Frigora febriu tollēda valet theriaca. de usu ther. ad Pāph. 5°. 98. F
 Frigori ingenti quando occurrendum, frictio & vinctio fieri debent. 3°.
 de sanitate tuenda. 2°. 81. H
 Frigoribus vehementer resistit Zeia. 1°. de alim. fac. 2°. 12. D
 ad Frigore affectas particulas linimentū. 3°. de cō. me. per g. 5°. 229. B
 Frigus arcens non calefacit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. G
 ex Frigore membris debilibus quid opem ferat. de med. exp. Sp. 107. B
 Frigore, & dolore constricta membra vinum resumit, & reficit. de sim-
 plic. medic. Sp. 92. A
 ad Frigus stomachi, & eius corruptionem. secretorum. Sp. 98. F
 ad Frigus in renibus secretorum. Sp. 101. E
 ad Frigus. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 273. D secretorū. Sp. 96. H
 Frigoris nocumentum expellens compositio. secretorum. Sp. 101. H
 ex Frigore quo modo fiat calor. de caus. mor. 3°. 6. G
 Frigus supra modum vitandum in vlceribus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 à Frigore ledentibus bestijs morsos inuuit agaricum. 6°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 41. E
 FRIGIVM est, siccum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Frixia in sartagine sunt sicciora. 3°. de alimen. fac. 2°. 29. D
 Frixia omnia flatum quidem deponunt, sed difficilius coquantur, magis
 ventrem sistunt, & alimentū præbent crassum. 1°. de ali. fac. 2°. 14. B
 Frixia cicera sunt optima ictericis. de cura icteri. Sp. 111. D
 Frixia oua est cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. G
 Frixia oua tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 FRONDE ANT quæ semper arbores, & cur. de hist. philo. Sp. 11. H
 Frondes cur hieme decidant. de hist. philof. Sp. 11. H
 FRONS quæ introd. Isa. 52. H
 Frons par faciei. q. animi mores. 1°. 319. F
 Frontis cutis cur non potest exoriari. 2°. de usu par. 1°. 22. E
 Frons tota musculoza est, & tenuis. de mus. diff. 1°. 44. F
 Frontis cutis quo loco musculoza suba vnita est. 11°. de usu par. 1°. 190. C
 Frontis cutis cur laxa. 11°. de usu par. 1°. 190. D
 circa Frontem cutis dura, intenta, & arida quid significet. in prognost.
 commentario 1°, 4°. 191. B
 circa

circa Frontem cutis cur intenta in acutis in prog. com. 1°. 4^a. 191. D
 Frons cur non habet pilos. 1°. de usu par. 1^a. 189. E
 Frontis physionomia. quod animi mores. 1^a. 319. F
 Frons magna segnes indicat. quod animi mores. 1^a. 319. F
 Frons parua mobiles indicat. quod animi mores. 1^a. 319. F
 Frons lata inest mente moueri idoneis. quod animi mores. 1^a. 319. F
 Frons rotunda iracundos indicat. quod animi mores. 1^a. 319. F
 Frontem cornutam ex tauro contraxit. Alexader. de spermate. Sp. 38. G
 Frontis vnum os. introd. Isa. 54. F
 ad Frontem à vertice sutura. 9°. de usu par. 1^a. 173. E
 in Frontis osse sutura obscura est. 1°. de usu par. 1^a. 192. A
 Frontis cutis vnde habet nervos. 9°. de usu par. 1^a. 176. D
 Frons tota vnde accipiat nervos. 9°. de usu par. 1^a. 176. D
 à Frontis musculus nullus nascitur tendo. 1°. de mo. mus. 1^a. 309. F
 Frontis cutis moueri debet. 1°. de usu par. 1^a. 190. C
 Frontis cutis mouetur sine osse. 1°. de mo. mus. 1^a. 309. E
 Frontis cutis habet motus voluntario. 9°. de usu par. 1^a. 176. D
 Frontis cutis cur sola habet motu voluntariu. 1°. de usu par. 1^a. 189. E
 Frontis cutis tota mouetur quiescente maxilla. de mus. diff. 1^a. 44. F
 Frontis cutis couellitur. & tunc quæ pars sit affecta. 3°. de lo. af. 4^a. 17. D
 Frontis palpitatio vnde. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 in Fronte dolor fit conceptis in bilis horis. de sperma. Sp. 37. C
 ad Frontis dolorem. de pass. mul. 95. H/secretorum. Sp. 102. F
 super Frontem ponendum vnguentum. de ocul. 7^a. 190. D
 Frontis vena geta est. quæ inter duo existit supercilia. de anat. vi. Sp. 54. H
 Frontis vena sectio. 6°. de comp. med. se. loc. 5^a. 174. A
 in Fronte cur sectiones trāsuerse & nō rectæ. 4°. de anat. adm. 1^a. 79. G
 Frontis vena sectio cui conueniat. de anat. viuo. Sp. 55. A
 Frontis venam secat in sanguinis profluuiio. de remed. par. fac. 7^a. 163. F
 Frontis vena quos dolores capitis leuat. de cur. rat. p. sang. miss. 6^a. 20. G
 in Fronte recta vena incisa dolenti partem capitis posteriorem prodest. com. 5°. apho. 68°. Ex. 45. C
 Frontis vena sectio cōfert grauitati capitis. pprie illi quæ est in posteriori parte. grauitati oculorum. & dolori capitis. de anat. viuo. Sp. 55. A
 in Frōte tumor capitis si perit. perit & coronalis. 9°. de usu. p. 1^a. 177. A
 ad Frontē. & partes quæ iuxta sunt. linteū scissum. de fascijs. 7^a. 294. E
 Frontem ambit vinculum μετωπιαίων de fascijs. 7^a. 295. A
 inter Frontem. & verticem. ac proximas partes deuinciens vinculum de fascijs. 7^a. 296. A/G/H
 ad Frontem. & regionem quæ inter supercilia est Longa ex fascia glomerata. de fascijs. 7^a. 300. A
 Frons dicitur prima pars testudinis. de mach. 7^a. 317. A
 FRONTINVS ischiadicus. 10°. de comp. med. se. loc. 5^a. 207. D
 FRVCTVS ad gñis ppagationē creati. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 81. C
 Fructus ex quatuor elementis. 1°. de elem. 7. F/de nat. hum. c. 1°. 1^a. 30. B
 Fructus omnes ex quatuor elementis. da nat. hum. com. 1°. 1^a. 30. B
 Fructus differt à semine. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C
 Fructus viuunt propter semina. de marc. 3^a. 45. G
 quam Fructuum annexus ad plantas proportionem habent. eandē habent ad vteros fætuum connexus. com. 4°. apho. 1°. Ex. 27. A
 Fructibus respondent proportionē fætus. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 81. C
 Fructus in prima gnatione debilioribus capulis continētur. & ideo facile decidunt. qñ vehementior venus ipsos concusserit. post hac aucti. difficilem hñt à plantis dissolutionem. sicuti rursus cū perfecti sunt. sponte sua sine vi extrinseca decidunt. com. 4°. apho. 1°. Ex. 27. A
 Fructum ne amittat arbor. de med. fac. par. 7^a. 175. D
 Fructus domesticos facit transplantatio. de aere. aq. & loc. 2^a. 4. E
 Fructuum partes terrena. quæ. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. H
 Fructus propè omnes in principio acerbi. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 27. F
 Fructus acerbi semper. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. F
 Fructus acerbi sunt. & dulces nuper nati. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. F
 Fructus qui post acerbitem fiunt dulces. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. F
 Fructus pontici in principio. qui post dulcescunt. de ocul. 7^a. 188. B
 Fructus pontici quo modo dulcescant. quo pontici restent. quo fiant acetosi. & quomodo vinctuosi. de ocul. 7^a. 188. B
 Fructus acerbi cur varias acquirūt qualitates. 4°. de sim. m. fa. 5^a. 26. F
 Fructus dulces sunt maturi. nuper nati acerbi & sicci. 4°. de simpliciū medicamentorum facultatibus. 5^a. 25. F
 Fructus dulces ex amaris qui fiant. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. F
 Fructus qui conditi dulces fiunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. F
 Fructus à terra sublimes sunt dulces & ppinqui sapido. de ocul. 7^a. 188. A
 Fructus immaturi quid faciant. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. H

Fructus omnes virides pleni sunt semicoctæ humiditatis. 7°. de simpli. ciur. medicamentorum facultatibus. 5^a. 50. C
 Fructus austeri. 12°. methodi medendi. 7^a. 78. G
 Fructus adstringentes. 7°. methodi medendi. 7^a. 44. C
 Fructuum maturatio quomodo fiat. de ocul. 7^a. 188. B
 Fructibus maturatio à solari calore puenit. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 27. D
 Fructus omnes maturi immaturis meliores. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D/E
 Fructus ante maturationem quos gignant humores. de diss. cōt. Sp. 73. A
 Fructus qui possint conseruari. de bonit. & vitio succorum. 2^a. 36. H/de puero epileptico. 7^a. 180. D
 Fructus quibus domibus seruandi. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 28. G
 à Fructibus postquam fuerint collecti & repositi. primo desunt quicquid est aquosum ac tenue. post etiam aliquid humidi naturalis. 1°. de alim. mētorum facultatibus. 2^a. 11. F
 Fructus eo quia non diffillantur. putrescere solent. 2°. de diff. se. 3^a. 40. B
 Fructus qui non possint conseruari. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. H
 Fructus qui non possint sicari. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. H
 Fructus apti ad reponendum sunt mandendi. de atten. vic. 2^a. 45. H
 Fructus. herba. plantæ. sunt cibi omnium animalium. 1°. de elem. 1^a. 7. F
 Fructibus nutriuntur animalia. 2°. de sem. 1^a. 33. E
 Fructus arborum quibus homines vescuntur humidi. tenue humidum corpori alimentum prebent. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. D
 Fructus arborū plurimi sunt cibi ibecilli. i 6^m. de mor. vul. c. 5°. 192. E
 ex Fructibus qui intumescunt. ac veterem siccitatem. ac duritiem cito deponunt. & molliores & humidiores redduntur. sunt prestantiores. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 36. F
 ex Fructibus qui non tumēt. & pristinam duritiem retinent. sunt deteriores. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. F
 Fructus prius quàm comedantur. experiendi & quo modo. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 36. G
 in Fructibus considerandum an ad maturitatem venerint. vel non. de bon. & vitio succorum. 2^a. 37. E
 de Fructibus iudicium facit coctura. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. G
 Fructus probandi studiosus erat Galeni pater. de bo. & vit. suc. 2^a. 36. G
 Fructus ferè omnes arborum sunt mali succi. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. E
 Fructuum qui prestantissimi in eodem genere. de bo. & vit. suc. 2^a. 36. H
 Fructuum qui pessimi in eodem genere. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. H
 Fructus qui ventrem molliunt. sunt minus noxi. de atten. vic. 2^a. 45. H
 Fructus tarde permeantes mali. de atten. vic. 2^a. 45. H
 Fructus pontici ac duri omnes prauī. de atten. vic. 2^a. 45. H
 Fructuum ossa deglutita cur facile excreta. 3°. de nat. fac. 1^a. 309. C
 Fructus oleosi edendo sunt & dulces. 4°. de sim. med. fac. 5^a. 26. G
 Fructus amari edi non possunt. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. G
 Fructus nutriunt quidem. sed parum. 8°. meth. med. 7^a. 50. H
 Fructuum nutrimentū cito exit p cutē. & p vrinās. 2°. de ali. fa. 2^a. 17. D
 Fructus arborum consistentia solidi habent succum crassum. aut lentū. aut adstringentem. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Fructus arborum consistentes copiosius nutriūt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D
 Fructus horæi quare dicuntur. 2°. de alim. facul. 2^a. 16. D
 Fructus horæi. quales. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. D
 Fructus fugaces in opora à Galeno esi sunt. de bon. & vitio suc. 2^a. 34. C
 Fructus horæi oēs flatulenti. præsertim immaturi. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructus omnes horæi prauī succi. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructus horæi cum moderatione gustandi. de bon. & vitio suc. 2^a. 34. C
 Fructus horæi vitiosum humorem gignant. de bon. & vitio suc. 2^a. 37. E
 Fructus oporæ Galenum decimo nono suæ ætatis anno inducere in morbum acutū. ut ei venam secare opus fuerit. de bon. & vit. suc. 2^a. 34. D
 à Fructibus boreis cœpit abstinere Galenus præter quàm ab vuis & scubus. de bon. & vitio succ. 2^a. 34. D
 Fructus horæi celeritū subducuntur. præsertim qui habent succum tenuem. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructuum oporariū saporē. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. D
 Fructus horæi semper humidi. nō semper frigidi. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructus horæi non sunt adeo frigidi. vt si sumantur calidi. infrigident venter. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructus horæi si corrumpantur. fiunt similes venenis letalibus. de bon. & vitio succorum. 2^a. 37. E
 Fructus qui corrumpuntur vt venenum in stomacho. de diss. cōt. Sp. 74. H
 Fructus borei humectant & infrigidant. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructibus boreis vtiliter vtitur. qui æstu vehementior. & longiore itinere se confecerit. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. E
 Fructus borei debent refrigerari. quando comeduntur pro calida iecore. aut

re, aut ventriculo. 2°. de alimen. fac. 2°. 16. E
 Fructus dari debet æstate refrigerati siccis et calis. de bo. et vi. su. 2°. 39. B
 inter Fructus autumnales ficus, & vna obtinent principatum. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 17. G
 Fructus autumnales magis iuuant stomachum ipsis melopeponibus. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 17. B
 Fructus autumnales exigue nutriunt. 2°. de ali. fac. 2°. 17. E
 Fructus autumnales & fugaces sunt prauis succi. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Fructus qui minus noxii. de atten. vic. 2°. 44. A
 Fructus non apti ad victum attenuantem, qui. de atten. vic. 2°. 45. H
 Fructibus autumnalibus minus ledunt ficus. 2°. de ali. fac. 2°. 17. E
 Fructus tenuis essentia et frigidos faciunt boreales constitutiones. 4°. de
 simp. med. fac. 5°. 28. C
 Fructus frigidi numerantur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Fructus palme est frigidus. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Fructus frigidi quo modo cognoscantur habere aliquam caliditatem. 4°. de
 simp. med. fac. 5°. 25. B
 Fructus plerique humidi sine ulla siccitate. de atten. vic. 2°. 45. G
 Fructus lentis parum nutrit, cur. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Fructus omnes insalubres ubi. de aere, aq. & locis. 2°. 4. H
 Fructus agrestium plantarum mali. de bon. & vitio suc. 2°. 37. F
 à Fructibus abstinendum esse, collige. de puero epileptico. 7°. 180. F
 Fructus boni nutrimenti qui. de diss. cont. Sp. 73. A
 qui Fructibus æstiuo tempore abundanter replentur malorum humorum
 multitudinem generant. com. 3°. apho. 9°. Ex. 20. H
 ex Fructibus qui humiditatem contraxerit & volunt exerceri incidunt
 in febrem ephemeram. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. G
 Fructus quo modo in olla coqui debent. de rem. par. fac. 7°. 153. E
 Fructus qui comedendi ante cibum. de diss. cont. Sp. 74. H
 Fructus quandoq; ægris dandi. in 6°. de morbis vulg. com. 4°. 3°. 180. F
 Fructus qui facile coquantur, dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cura
 tina ad Glauconem. 7°. 97. D
 Fructus qui conueniunt epilepticis. de puero epilep. 7°. 180. C
 Fructus, pisces, contra epilepsiam. de dynamidijs. Sp. 24. A
 Fructus ventosi cuitandi in ictericis, & qui edendi. de cura icter. Sp. III. D
 Fructus habent diuersas facultates à radicibus, caulibus, seminibus, &
 fructibus. 1°. de ali. fac. 2°. 7. E
 Fructus spinæ albe stringunt ventrem cum stypticitate, & ponticitate,
 de dissol. cont. Sp. 75. B
 Fructus cum virgultis, qui theriacā ingradientur. 1°. de antido. 5°. 107. D
 ex Fructibus confectio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. E
 ex Fructibus oleum dicitur oleum abusive. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
 de Fructibus syrupus secretorum. Sp. 58. D
 Fructus facti è cera simillimi. de ijs, que in med. fi. com. 1°. 7°. 199. B
 FRVGVM differentiæ per suam substantiam. 1°. de ali. fac. 2°. 13. A
 Fruges calidas & frigidas esse quo cognoscamus. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Frugum maxime apta est pissana ad detergendū. 4°. de san. tu. 2°. 84. F
 ex FRUMENTACEORVM genere cibi probati succi. de bonita. &
 vitio succorum. 2°. 34. E
 Frumentaceis præferenda pissana in acutis. de vic. rat. in morbis acu
 tis, commentario 1°. 7°. 110. H
 ex Frumentaceis seminibus panis cibis familiaris homini. 2°. de alimen
 torum facultatibus. 2°. 17. B
 FRUMENTARIA semina tenuium parium, & calida parum. 3°. de
 composit. med. per ge. 5°. 228. F
 Frumentaria gustameta que sint. de vic. rat. in morb. ac. com. 1°. 7°. III. B
 Frumentarii seu pistores quo dicantur panes coquere. de consue. 2°. 60. H
 FRUMENTA que sint. de atten. vic. 2°. 44. F
 Frumenta, fruges, & hordea quo modo mala. 1°. de diss. feb. 3°. 31. G
 Frumenti medulla tarde descendit. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Frumentum fit calidius & tenuius vetustate. 1°. de sim. me. fa. 5°. 79. C
 Frumentum antiquum generat atram bilem. de dissol. cont. Sp. 75. A
 Frumentum semiputre comedentibus qd euenerit. de nat. hu. cō. 2°. 7°. 182. C
 Frumenti panis generat chymum bonū, & crassum. de diss. cōt. Sp. 74. A
 Frumenti mundi panis factus arte sua, qm comeditur in die suo, generat
 bonum humorem inter tenuem & crassum. de dissol. con. Sp. 73. H
 ex Frumento quacumq; accipiuntur, præter panem bene paratum ex ar
 te, quid faciant. de diss. cont. Sp. 74. H
 Frumenti panis est cibus calidus. de diss. cont. Sp. 74. D
 Frumenti panis fermentati & loti medulla est cibus subtilians. de disso
 lutione continua. Sp. 72. G
 Frumentum coctum est cibus calidus. de dissol. cont. Sp. 74. B

Frumentum coctū pp eius viscositate tarde digeritur. de diss. cont. Sp. 73. D
 Frumentum trahit aquam à fictili. 3°. de nat. fac. 1°. 308. A
 Frumenti farina cum caricarum decocto & oleo mire suppuratio est. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 146. F
 Frumenti farina cum aqua maturat. de ocul. 7°. 188. E
 FRUTICES syluestres qui. de alim. fac. 2°. 21. H
 Frutices quo mō & quo tpe cōsiderandi. 3°. de com. me. per ge. 5°. 228. G
 Frutices teneri pariunt malos succos. de bon. & vitio suc. 2°. 33. G
 Fruticosæ plantæ, quæ. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
 in Fruticosis plantis asparagus. 2°. de alim. facult. 2°. 24. B
 Fruticum & arborum germina asparagis olerum respondent. 2°. de ali
 mentorum facultatibus. 2°. 24. B
 Fruticum & arborum germina quodam modo sunt inter se similia. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 24. B
FVCA piscis saxatilis. 3°. de alimentorum facultatibus. 30. 2°. 45. D
 G/de atten. vic. rat. 2°. 45. D
 Fuca inter pisces qui ceteris facilius conficiuntur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
 Fuca inter saxatiles obtinet tertium locū suauitatis. 3°. de ali. fac. 2°. 30. H
 Fuca molles carne. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
 FVCATAS mulieres Phryna lauare iussit. in oratione suas. Isa. 4. E
 FVGACES fructus in opora à Galeno esi sunt. de bonitate & vitio
 succorum. 3°. 34. C
 Fugaces fructus sunt prauis succi. 2°. de ali. fac. 2°. 17. E
 Fugaces fructus oēs minus nutriunt vuis & ficibus. 2°. de ali. fa. 2°. 17. G
 Fugaces fructus hnt plus prauis succi, q vna et ficus. 2°. de ali. fa. 2°. 17. G
 FVGITIVI serui quo mō deprehendantur. 1°. de dign. pulsa. 4°. 70. H
 Fugitiuorum seruorum crura adurebāt, & lacerabāt. 6°. de decre. 1°. 267. D
 FVLICIMEN quid significet. de arti. com. 2°. 7°. 271. A
 Fulcimentum quid significet. de ijs que in med. fiunt. com. 3°. 7°. 222. C
 Fulcimenta, & stabilimenta quo modo differunt. de ijs que in medicatri
 na fiunt, commen. 2°. 7°. 222. E
 Fulcimina que sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. F
 FVLICAE sanguis. de med. fac. parab. 7°. 179. C
 FVLGENTEM habet nigredinem atra bilis. commentario 4°. apho
 rismo 23°. Ex. 29. H
 Fulgidus color aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
 FVLGOR solis sensibilis. 7°. de decre. Hipp. 1°. 272. E
 FVLGINOSVS aer, qui aduersus Lycum. Ex. 62. E
 Fuliginosus vapor ex humorum adustione. de vsu puls. 1°. 229. D
 Fuliginosus halitus quibus augetur. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Fuliginosa & fumosa, & fauillosa excrementa in caliditatis gñe oia ter
 rea, & veluti semicocta cū innato calore sunt. 1°. de diss. res. 3°. 62. A
 cur. Fuliginosam ciborum superfluitatem naturæ operationem subterfu
 giat. com. 3°. apho. 15°. Ex. 22. H
 Fuliginosa lingua. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 150. H
 Fuliginosum quod est in corde per quas arterias trāsmissatur. 7°. de vsu
 partium. 1°. 159. E
 Fuliginosa excrementa quid faciant. de caus. morb. 3°. 7. F
 Fuliginoso vapore detento inæqualis intemperies oriri potest. de inæqn.
 intemperie. 3°. 44. D
 ex Fuliginoso halitu febris. 10°. meth. med. 7°. 62. H
 Fuliginosa excrementa intus collecta febrē generāt. de cau. mor. 3°. 6. G
 Fuliginosa excrementa per quam viam mittuntur ad pulmonem. 6°. de
 vsu partium. 1°. 154. D
 FVLIGO que à multis dicitur αβολα in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. F
 Fuligo ex quibus exit. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. H
 Fuligo editur ex materijs immodice assis vltisq; 8°. meth. med. 7°. 53. G
 Fuligo pro adusta materia, varia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
 Fuligo cedri, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo furnorum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. D
 Fuligo myrrhæ, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo picis liquidæ, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo styracis, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo terebinthinæ, qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo thuris ad quæ valet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Fuligo exiccat. 7°. de simp. med. fac. 3°. 54. E
 Fuligo acrior vsurpatur ad vocata ptula, & erosos oculorū angulos. 7°. de
 simp. med. facul. 5°. 54. F
 ad Fuliginem in aere fumi atra bilis cōparatio. in prog. cō. 3°. 4°. 210. F
 Fuligini quiddam simile quando generatur. 8°. de decre. 1°. 275. H
 FVLLEN quid. de hist. philos. Sp. 7. G
 Fulmina quando erumpunt. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 184. H
 Fulminis

Fulminis expulsio, quæ cognita sit. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 184. H
 à FULMINE καταιγισμός dictum vinculum. de fascijs. 7^a. 302. C
 ad FVLLOREM nemo portat pellus, Archeilai dictum. 2°. de dign. 4^a. 60. G
 pulsum. 8. B]
Fullones cur putaminis nucis succo vtuntur. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. B
FVLVVS color potest vocari igneus pallens. 12°. metho. med. 7^a. 76. F
Fuluo intestiorem esse flauū, collige. de vic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 7^a. 126. E
Fuluum, id est καὶ φῶς, quale. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. A
Fulua fit albedo propter frigus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. F
Fului Scythæ propter frigus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. F
in Fuluum primo, post in flauum fit transitus ab albo. de vict. ra. in mor. 7^a. 126. E
 bis acutis, commentario 3°.
Fului capilli quo modo reddantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 127. B
Fuluum pulegij semen. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. G
Fulua sunt ætate vina austerà alba. 12°. meth. med. 7^a. 76. F
Fuluum, & tenue in vrina quid significet, quæ sita in Hipp. Sp. 113. A
Fulua excrementa letalia. in 3^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 147. H
FV M A N T I B V S lignis medicamentū ne coquas: nigredinem enim
 fumus conciliat. 1°. de compo. med. per genera. 5^a. 212. G
FVMIDVS aer, qui aduersus Lycum. Ex. 64. D
Fumidus vapor in quo nunquam sentiatur. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
Fumida excrementa quid faciant. de caus. mor. 3^a. 7. F
FVMIGATIONES à stomacho. de dynamidijs. Sp. 20. G
FVMOSITAS calida est sub ignis amoto calore. de sper. Sp. 41. B
FVMOSI seu nidorosi ructus ab alijs emittuntur, ab alijs acidi. 1°. de lo- 4^a. 5. F
 cis affectis.
in Fumosam seu nidorulentam qualitatem cibi corrumpitur in biliosis. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. B
Fumosum seu nidorosum ructum quis sensit vt ab ouis frictis. 1°. de locis 4^a. 5. C
 affectis.
Fumosus seu nidorosus ructus significat igneum calorem in ventriculo. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. D
Fumosus seu nidorosus ructus vnde proveniat. 1°. de loc. affect. 4^a. 5. D
Fumose ciborum corruptiones ex quibus cibis. 3°. de sym. cau. 3^a. 24. H
Fumosa excrementa à quibus cibis. 3°. de sym. caus. 3^a. 24. H
 quæ velut Fumosa, fuliginosa, et fauillosa excrementa appellamus in ca-
 liditatis genere, omnia terrea, & veluti semicocta cum innato calore
 sunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
Fumosas mutatiōes facit vter sub morbis caliorib⁹. 3°. de sym. c. 3^a. 24. H
 ad Fumosum, seu nidorosum & acidum ructum ciborum conuersio ad
 causas & affectus ventriculi referenda est. 1°. de locis affect. 4^a. 5. F
Fumosa caliditas quàm respirationem facit. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
FVMVS, & fuligo quo modo differant, aduersus Lycum. Ex. 62. E
Fumus editur ex materijs scmiustis. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
 sine Fumo est ignis ex prunis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. E
Fumus quando est & non flamma. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
Fumū non edentibus lignis qñ vti debemus. 7°. de cō. me. se. lo. 5^a. 179. C
 per Fumum cur aliqui videre videantur. 1°. de sym. caus. 3^a. 15. A
Fumus, & vapor in aere ascendens quid faciat. de spermate. Sp. 39. D
 ob Fumū cōtingunt asperitates oculorū & gutturis de cau. mor. 3^a. 9. C
Fumi in insomnio significāt atram bilem. de præ sag. ex insom. 4^a. 213. G
FVMI atræ bilis ad fuliginē in aere cōparatio. in progn. cō. 3°. 4^a. 210. F
Fumo crasso ascendente à stomacho, aut pede, aut aliquo membro alio fit
 quandoq; epilepsia. de viil. resp. Sp. 63. E
Fumum stomachi quando caput recipit, fit sectio venarum post aures. de
 anatomia viutorum. Sp. 55. A
Fumi ex putredine, quæ aut in visceribus, aut in magnis vasīs est, tendunt
 ad cor. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. H
in Fumū seu in nidorem vertuntur cibi à caliditate. 1°. de loc. af. 4^a. 5. D
in Fumum seu in nidorem vertentibus cibum dādus panis & chōdrus. 1°. de locis affectis. 4^a. 5. E
FVMI nulla est vtilitas in medicamentis. 7°. de cō. me. se. lo. 5^a. 179. C
Fumus accipitur per calamum. de remed. par. fac. 7^a. 165. E
Fumus per infundibulum in os acceptus. de dynamidijs. Sp. 35. H
FVMVS terræ vnde dictus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. F
Fumus terræ vrinā biliosam et multam prouocat, sanat iecinoris obstru-
 ctiones, & oculorū acie succus eius acuit. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 49. G
Fumo terræ quo modo stomachus roboretur. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. G
Fumus terræ qñ comeditur cū aceto, mūdificat stōm. de dif. cōt. Sp. 74. E
Fumus terræ quo modo subducit aluum. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. G
FVNCTIONVM quot sunt differentiæ, totidem sunt temperamen-
 torum diuersitates. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. E

Functiones suas maiori vi obeunt vires, vbi impendeat necessitas. 4°. de
 causis pulsum. 4^a. 99. G
Functionibus omnibus ex propinquis membris non esse originem. 2°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 237. B
Functionū causæ in similaribus, et dissimilaribus, q. 1°. de sa. tu. 2^a. 64. D
Function habetur ex propria specie substantiæ. 6°. de decre. 1^a. 266. B
Functionum arbitrariarū instrumenta musculi. in 1^m. prorrhetico. com-
 mentario 1°. 4^a. 163. B
 ex Functionibus arbitrarijs cognoscuntur vires debiles, vel robustæ in
 neruis & horū principio cerebro. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 17. D
Functionem similem in omni parte quæ habeant. 6°. de dec. 1^a. 266. A
 per Functiones sanitas discernitur. 1°. de san. tuenda. 2^a. 63. C
 ex Functione accipitur corporis vel partis pprietas. 6°. de dec. 1^a. 266. B
 ex Functionibus instrumenta indicantur eadem vel diuersa. 2°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a. 240. E
Functioni omni contraria humiditas præter nutritionem, et autionem,
 3°. de sym. caus. 3^a. 29. E
Functioni nulli frigus est vsui. 3°. de sym. caus. 3^a. 29. E
 ad Functiones vitæ inutilis est, qui corporis partes mouere nequit. 3°. de
 locis affectis. 4^a. 21. B
Function nō impedita partiū primū est quo indigem⁹. 14°. me. me. 7^a. 91. A
Functionum imbecillitas nō est statim nota morbi, nisi aliquid addatur.
 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. H
Functionis vitium symptoma est morbi. 1°. meth. med. 7^a. 7. H
Functiones vitiatæ est vnum ex his quæ corporibus à natura egressis ac-
 cidunt. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. B
Function laesa, vel affectus ledens, est morbus. 2°. metho. med. 7^a. 9. B
Functionis qui est causa effectrix affectus primo inueniendus. 2°. metho-
 di medendi. 7^a. 12. F
FVNDÆ quo modo faciendæ. de fascijs. 7^a. 298. H
Funda scissa in partes quatuor ad occipitium. de fascijs. 7^a. 300. E
Funda humerum complectens quæ idem præstat atq; geranis. de fascijs.
 7^a. 301. B] eadem aliter C] aliter ibidem.
Funda ad nasum ex quatuor capitibus. de fascijs. 7^a. 298. B
Funda ad nasum ex tribus fasciolis. de fascijs. 7^a. 298. C
Funda ad nasum ex duabus fasciolis. de fascijs. 7^a. 298. C
Funda ad labrum inferius scissa in partes quatuor. de fascijs. 7^a. 300. A
 eadem ad labrum superius. B
Fundamenta adificijs firma iaci debent. 11°. meth. med. 7^a. 71. E
 propter Fundamentum est os spine. de anat. vii. Sp. 55. C
Fundamentum cordis quod. de anatomia viutorum. Sp. 46. C
FVNDIT humores Auster. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 114. A
Fundit calfacit, & emollit myrrha. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. A
FVNDVS vtriculi male affectus cruditatibus cā. 5°. de lo. af. 4^a. 33. A
 in Fundo vtriculi fit cōctio. 5°. de loc. affect. 4^a. 33. A
 in Fundo stomachi sunt præponendi cibi dura & tarda digestionis. de
 dissolutione continua. Sp. 71. H
Fundus vtriculi non prohibet appetentiam. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. E
Fundus vtriculi cibos non corrumpit. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. E
Fundi vtriculi symptomata longe minora, quàm oris vtriculi. 5°. de
 locis affectis. 4^a. 33. A
Fundo vesicæ destinatur vrina. de compag. memb. Sp. 59. B
FVNGI amanita secundi post boletos. 2°. de alim. facul. 2^a. 25. C
Fungi cum siccare nequeant vitium in se habere maximum indicant. de
 bon. & vitio succorum. 2^a. 36. H
Fungi nulla qualitate insigni sunt præditi. 2°. de alimen. facul. 2^a. 25. C
Fungi belle elixi ad cibos insipidos accedunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. C
Fungi varie condiuntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. C
Fungi sunt praxi succi. 2°. de alim. facul. 2^a. 25. C
Fungi quos succos creant. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. H
Fungi habent alimentum pituitosum frigidum. 2°. de alim. facul. 2^a. 25. C
Fungi generant humorem crassum & frigidum. de dissol. cont. Sp. 74. A
Fungi cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. G] H
Fungi mutantur in succum pituitosum frigidum, crassum. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2^a. 25. C
Fungi sunt succo frigidissimo, glutinosissimo, & crasso. de bon. & vitio
 succorum. 2^a. 35. F
Fungi sunt pessimi cibi. de puero epileptico. 7^a. 45. G
Fungi pessimi in victu attenuante. de atten. vict. 7^a. 30. H
Fungi in epilepsia fugiendi. de puero epilep. 7^a. 30. H
Fungi frigidus, & humidus, vnde proxime accedit ad facultatem dele-
 teriam. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. G

Fungorū nō nulli genere non quātitate obſunt. 5°. de ſimp. me. fa. 5°. 37. C
Fungorū non nullorū minimū ſi ſumatur, ladit. 5°. de ſimp. me. f. 5°. 37. C
Fungi quas aegritudines faciant. de bon. & vitio ſucc. 2°. 35. F
Fungi os ventris ſtomachumue afficiunt. 1°. de ſymp. cau. 3°. 18. G
Fungis qui uſus eſt adoleſcens in alopeciam incurres ſola purgatione ex
 hiera ex colocynthide curatus. 1°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 121. G
Fungi qui interficiant. 7°. de ſimp. me. fa. 5°. 56. C
ex Fungorum uſu multi interiere. 2°. de alim. fa. 2°. 25. C
Fungorum eſu quidam mortui. de bon. & vitio ſucc. 2°. 34. A
 à *Fungorum* eſu alij mortui, alij proxime ad mortem acceſſerunt, ſtran
 gulationis periculo, vel alui ſtioribus, aut cholera laborantes. de bo.
 & vitio ſuc. 2°. 36. F
Fungos malos aſſumentibus quid auxilietur. 2°. de anti. 5°. 114. C
ex Fungis ſtrangulationi quid opem ferat. ſecretorum. Sp. 102. C
ad Fungos ſuffocantes valet aſphronitrum. 9°. de ſimp. me. fa. 5°. 70. A
Fungos malos compeſcit raphanus. de ſimp. me. 5°. 89. F
 à *Fungis* qui ſuffocantur, illis ſtercus gallinaceum prodeſt. 10°. de ſim
 pli. med. fa. 5°. 77. A
ex Fungis dehoratis ſtrangulationis remedia. de rem. par. fa. 7°. 160. H
Fungi ſtrangulatoris vicem facere dicitur radix ephemer. de ſimplici.
 medicam. Sp. 83. B
FVNGI quæ excreſcentia. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 144. H
Fungi ſunt menynge cerebrum cuſtodiente affecta in capite fracto. 1°. de
 locis affectis. 4°. 2. F
FVNICVLO alligandæ partes viui animalis, vt cognoscatur quenam
 affecto ledatur. 1°. de anat. admi. 1°. 64. F
 p *Funiculos* mouebant idola, etiā tēpore Galeni. 3°. de uſu par. 1°. 135. D
Fune arrepto ſi quis ſublimis ex ea pendeat, validum & robuſtum labo
 rem exercet. 2°. de ſan. tu. 2°. 74. D
Funibus naſſularum comparat venas & arterias. in tim. Pla. 1°. 288. G
FVNIS brachij quæ vena ſit. de anat. viuo. Sp. 54. A
Funis brachij vna eſt ex quinque; venis quæ ſecantur in brachio. de anat.
 mia viuorum. Sp. 54. H
Funis brachij in quibus affectibus ſecatur. de anat. viuo. Sp. 54. H
FVRCVLAE offiſi iuuamentum. de ana. viuo. Sp. 43. G
Furcula vena quando ſecanda. de anat. viuo. Sp. 55. D
Furcula vene ſectio ſit i moridicationibus oris ſtomachi. d. an. vi. S. 55. B
FVRENTES prius, deinde febricitantes, aliter curantur quàm febrici
 tantes prius, deinde ſurentes. de opt. ſecta. Iſa. 22. D
FVREVR minus calidus farina, & magis deſiccatur. 5°. de ſimplicium
 medic. fac. 5°. 34. B
ex Furfure non ſeparato à farina panes medij. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
Furfuracei panes wirtuſis. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
Furfuraceis panibus parum fermenti ſufficit. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
Furfuracei panes poſtulat breuiorē aſſationē. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
Furfuraceus panis qualis ſit. 14°. met. me. 7°. 90. H
Furfuraceis panibus reſpondent panes ex hordeo laxo, leniq. 1°. de ali
 mentorum fac. 2°. 11. G
Furfuracei panes quid agant. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
Furfuris multi farina generat atram bilem. de diſſol. cont. Sp. 75. A
Furfuraceus panis ſanguinem melancholicum gignit. 3°. d. lo. aff. 4°. 18. F
Furfuris multi panis lenit ventrem. de diſſol. cont. Sp. 75. A
Furfuracei panes cito excernuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
ex Furfure conſecta cur cito deiſciantur. 1°. de alim. fac. 2°. 12. A
ex Furfure cur magna copia ſtercoris. 1°. alim. fac. 2°. 12. A
Furfur hordei remouet viſcoſitatem piſcium. de diſſol. cont. Sp. 73. H
ex Furfure fomentum. de vict. rat. in morbis acutis, com. 2°. 7°. 116. H
ex Furfure & milio fomentum. de med. fac. par. 7°. 165. H
Furfur detergit. 1°. de alim. fac. 9. F
Furfur mundificat. de diſſol. cont. Sp. 74. G
Furfurū decoctum diſcuſſoriū parabile. 6°. de comp. med. ſe. lo. 5°. 169. G
FVRFVRES quo modo ſiant in vrinis, & ex qua materia, & propter
 quid, & ex quibus membris. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
Furfures mingentis ſigna. de dyna. Sp. 29. A
Furfurea hypochiſtis quid ſignificet. de vrinis. 124. E/1°. de criſ. 130. D/
 in progn. com. 2°. 4°. 200. G/de natu. huma. com. 2°. 7°. 180. H/quæ
 ſua in Hippo. Sp. 113. D
Furfures ſupernatantes albam nebulam habens vrina cholericæ colore,
 aut longam aegritudinem, aut mortem ſignificat. de dy. Sp. 34. C
Furfuris miſtus curatio. de dyn. Sp. 29. A
ad Furfuris miſtum antidotus. de dyn. Sp. 29. A
FVRFURATIONEM quid vocent medici. 1°. de compositio. medica.

ſecundum locos. 5°. 128. D
Furfures vnde ſiant. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 172. D
Furfurationum capitis remedia. 1°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 128. D
Furfures quid tollat. de dyna. Sp. 23. D
ad Furfures capitis valet ſuccus centaureæ cum aceto. de virtute cen
 taureæ. Sp. 93. B
Furfuribus capitis myrta aduerſatur. de ſimp. med. Sp. 87. E
Furfures curat vrina humana. 10°. de ſimp. me. fac. 5°. 75. D
Furfur repurgans & extergens. 1°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 129. H
ad Furfures ſmegma. 1°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 131. A
ad Furfures Archigenis remedia. 1°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 128. E
ad Furfures capitis. de remed. par. fac. 7°. 154. C
ad Furfures. 1°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 131. C
ad Furfures. de med. fac. par. 7°. 161. F
FVRIOSAE inſania quomodo ſunt. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Furioſi non ſunt à medico inuiſendi. 2°. de diſſ. reſp. 3°. 68. B
Furioſi quo modo cognoscantur ex motu arteriæ. 6°. de decr. 1°. 266. E
Furioſi ſunt & præcipites, quorū vena in cubito vehementiſſime pulſat.
 quod animi mores. 1°. 320. C
Furiſis vinum non eſt exhibendum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. F
Furiſis atram bilem educimus. de dyn. Sp. 21. B
FVRNORVM fuligo. 5°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 159. D
Furni panis in exterioribus eſt craſſus, & cur. de diſſol. cont. Sp. 72. H
Furnaceus panis non conſectus diligenter eſt cibus craſſi ſucci. de bon.
 & vitio ſuccorum. 2°. 34. E
FVROR, & delirium differunt. 2°. de diſſ. reſp. 3°. 64. B
Furore incrementum eſt alienatio mentis. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
Furor omnis rationi inimicus. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 52. D
Furor ſub pectore. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. C
Furores ex quo humore ſiant. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
Furor ſequitur ad dominium bilis. de anat. viuo. Sp. 45. F
Furor ſit ex ſanguine ſeruente. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. D
Furor nunq. ſit ex pituita. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
Furores quibus ſiant. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
Furores ſunt vere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A
Furores in autumno quo modo ſiāt, & vnde com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
Furorem ſignificat quibuſcunq; mulieribus ſanguis ad mammas colligi
 tur, quod nunquam vidit Galenus. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
Furore eſſe exagitatū quid ſignificet. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 127. C
in Furoribus apparet animā lēdi à malis corporeis. qd. ai. mo. 1°. 319. A
in Furore non ſunt conſiderandæ dextra vel ſiniſtra partes cerebri. in
 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 162. H
ex Furore ephemera, qualis. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 95. B
 à *Furore* difficultas inteſtinorum, vel aqua inter cutem, vel mētis alie
 natio, bonum. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
Furore ſolutionē ſubſecutā eſſe ex vehemēti motu cauſarū efficientium
 furorem ratiocinādo perpendit Galenus. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
Furorem curarunt varices. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 162. H
FVRVNCVLVS quid ſit. de tum. præter naturam. 3°. 84. F
de Furunculis 5°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 160. D
Furunculi validiorem digeſtionem per halitum expoſunt. 7°. de ſimpli.
 medic. fac. 5°. 55. D
Furunculis conueniunt acria. de atten. vict. 2°. 43. G
Furunculis bonum eſt remedium maſtiche. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 55. C
Furunculos diſcutiunt Pycnocomi folia, fructus, & radix. 8°. de ſimpli.
 medic. fac. 5°. 59. D
Furunculos concoquit triticum manuſum, non tamen aqua pinſum. 3°. de
 natu. ſacul. 1°. 304. A
Furunculi tritico maſticato ſanantur. 10°. de ſimp. me. fa. 5°. 75. G
Furunculi puerorum pane maſticato ſanantur, non tritico. 1°. de ſimpli.
 medic. ſaculta. 5°. 75. F
ad Furunculos duros ſtercus ouillum. 10°. de ſimp. me. fa. 5°. 76. H
Furunculos ſanans. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249. H
Furunculos diſcutiens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. G
ad Furunculos. de comp. me. per ge. 5°. 246. G
ad Furunculos ſoluendos. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. A
FVS. ANEI morbi qui ſin. med. Iſa. 45. H
FVSCVS color, qui. 14°. meth. med. 7°. 89. D
poſt Fuſcum gilvus color. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. F
Fuſcos colores cur ſubinde intuentur piſtores, quando in albis
 corijs de pingunt. 10°. de uſu par. 1°. 178. H
Fuſci colores recreant oculos. 10°. de uſu par. 1°. 178. H

Fusci cur sint melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 109. D
 Fuscum quo modo fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 17. B
 FVSCA Andromachi. 6°. de comp. me. per ge. 257. E/ 5°. 258. G/H
 Fuscum Eubuli. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. C
 Fuscum aliud. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. D
 Fuscum Litæ. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. A
 Fuscum Minerva. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 258. H
 Fuscum Nygmaticum. 3°. de comp. me. per ge. 235. E/ 6°. 5°. 258. H
 Fuscum Olympionici medicamentum. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 154. C
 Fuscum medicamentum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 153. B
 Fusci vnguenti compositio, qualis. de dyna. Sp. 31. H
 FVSIO aque magis imprimit q̄ fomentum. de vict. ratione in morbis acu. comen. 4°. 7°. 144. E
 Fusos minime dolores quid vocet Archigenes. 2°. de loc. aff. 4°. 11. B
 FVTVRORVM non est historia. de opt. secta. Ifa. 23. A
 Futura rei est providentia. 4°. meth. med. 7°. 24. B
 de Futuris, presentibus, & prateritis est præscentia & prognosticatio. de præsag. ex pul. 4°. 104. D
 Futura, praterita, & presentia quo modo præsagienda. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 12. E
 Futurorum prænatio quo modo. 17°. de vsu par. 1°. 222. F
 ad Futura præsceda qui peritissimus. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 121. H
 Futura debet præsire & pradicere qui remedio magno vult vii. 10°. methodi medendi. 7°. 64. B
 Futura ex quibus præscedenda. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 121. F
 Futura pradicuntur de stillis quæ per imbres cadunt. in 6°. de morbis vulg. comen. 1°. 3°. 159. C

ABIANVM

le. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Gabianum vinū aquosum facile in acidam, & amarā permutat qualitātē. de vi. Sp. 77. A
 GAFIT succi sit mentio. de me. exper. Sp. 104. B/H
 Gafit electarium. de me. exper. Sp. 108. B
 GAGATES lapis qd. de sim. me. Sp. 86. G
 Gagates, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. H
 Gagates lapis numeratur inter nigra medicamenta. 2°. de comp. medica mento. per genera. 5°. 221. E
 Gagates lapis dentes qui agitur restringere, & stabilire potest. de sim plic. medic. Sp. 86. G
 Gagates lapis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. D
 GALA, id est lac. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. E
 GALATAE sicut frigida regionis sunt incolæ, ita in vniuersum sunt pin gues. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 GALACTITES lapis quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Galactites unde, & qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
 Galactites lapis teniter stringit, ad lachrymam oculorum facit. de sim plic. medic. Sp. 86. H
 GALBANVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 84. F
 Galbanum, quale. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. D
 Galbanum in tertio ordine calidum est, in secundo siccum. 8°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 63. E
 Galbanum concoquit. introd. Ifa. 58. B
 Galbanum emollit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 Galbanum mollitium est, & in quo gradu sit. de ocul. 7°. 188. D
 Galbanum emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. G
 Galbanum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Galbanum datur ad prouocandum vrinam, & ad extrahendū embryū. de medicinis exper. Sp. 106. F
 Galbanum ingreditur theriacam. de theria. ad Piso. 5°. 92. G
 Galbanum, & nucleus pineus ex melle attico pro eclegmate peripneu monia. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 144. C
 Galbanum, vide Chablanum.
 GALEA, quam græci cranium appellant, cui superposita sit. de natura & ordine cuiuslibet corp. Sp. 41. G
 Galea ubi est, subiacent tempora. de na. & ordi. cuiu. cor. Sp. 41. A
 GALEA plumbea pro remedio in melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. et Possidonio. Sp. 109. C
 GALEA ubi caput pluribus locis vulneratū sit. de fasc. 7°. 297. B
 Galea aliter ad eosdem. de fascijs. 7°. 297. B

Galea Perigenis gladiatoria. de fascijs. 7°. 297. A
 GALENVS seipsum nominat nulla facta Claudij mentione. in 6°. de morbis vulg. com. 1°. 3°. 152. G
 Galenus educatus fuit apud Græcos. 2°. de diff. pul. 4°. 53. D
 Galeni regio temperata est. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Galeni patria probe temperata. 2°. de san. tuen. 2°. 73. C
 Galeni Civitas quadraginta millia hominū. de cogn. cur. ai. mo. 2°. 55. B
 Galenus post quos medicina scriptores natus. 2°. de die. decr. 4°. 154. E
 Galeni pater fuit doctissimus mathematicus. de bo. & vi. suc. 2°. 34. C
 Galeni pater callebat Geometriam, Arithmetica, Architecturam, et Astronomiam. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 54. D
 Galeni pater rei rusticæ studiosus fuit. de bo. & vitio suc. 2°. 34. C
 Galeni pater quo ordine filium docebat. de lib. prop. Ifa. 13. H
 Galenus patrem habuit pedagogum & doctorem græcum. 2°. de differē tijs pulsuum. 4°. 55. A
 Galenus à patre didicit vsq; ad quintumdecimum ætatis suæ annū Græ maticam, Logicam, & Arithmetica. de ord. lib. suorum. Ifa. 15. D
 Galeni patris documenta ad Galenū filiū. de cog. cur. ani. mor. 2°. 54. D
 Galeni patris mores probatissimi. de cog. cur. animi morbis. 2°. 54. C
 Galeni pater iustus, modestus, ac bonus. de bo. & vitio & suc. 2°. 34. C
 Galeni pater liberalis fuit. 8°. meth. med. 7°. 52. C
 Galeni matris mores improbiissimi. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. C
 cū Galeni pater obiit, Galenus annum ætatis suæ vigesimum agebat. de bo. & vitio succ. 2°. 34. C
 Galenus puer cur semper sanus. de bo. & vitio succ. 2°. 34. C
 Galenus quæ observauit in pueritia. de bo. & vitio succ. 2°. 34. C
 Galenus linguas omnes græcas nouit. 2°. de diff. pul. 4°. 54. H
 Galenus ex quibus scituit nomina Attica & Ionica. ad Thras. 2°. 107. A
 Galenus promittit se scripturum de Ionicis. nominibus. 2°. de differen tijs pulsuum. 4°. 59. A
 Galenus pfecte nesciuit nomina Dorica & Aeolica. ad Thra. 2°. 107. A
 Galenum nouisse linguā latinā colligi videtur. 1°. de diff. resp. 3°. 57. C
 Galenus ab adolescentia seipsum semper assuevit ab inconsulto, & præ cipiti sensu cauere. & cuiusq; animi pec. 2°. 59. D/3°. de lo. af. 4°. 15. A
 Galenus adolescens ardentius, quàm æquales studijs incumberebat. de bo ni. & vitio succ. 2°. 34. C
 Galenus adolescens despexit multos præceptores. de cuiusque ani. pec. not. atque medela. 2°. 57. C
 Galenus Roma erat tempore Marci Aurelij Antonini. de præcogniti one ad Posth. 4°. 217. H
 Galeni tempore obiit Antoninus. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 91. H
 Galeni tempore regnabat post Antoninum Seuerus, qui seipsum mutato nomine Antoninum vocauit. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 91. H
 Galeni temporis mores. 1°. meth. med. 7°. 2. D
 Galeni tempore artium bonarum contemptores. 3°. meth. med. 7°. 17. E
 Galeni consortium multi fugiebant, quia disciplinas fugiebant. 10°. de vsu partium. 1°. 184. B
 Galenum quo modo indocti diuexarent à varijs disciplinarum nomi nibus eum subdole appellantes. 2°. de diff. pul. 4°. 55. B
 Galenum quare odio habuere medici. de purgan. med. fac. 5°. 87. G
 Galeni tpe nemo veritatis inquisitioni deditus erat. 1°. meth. me. 7°. 2. C
 Galeni tempore querebatur pecunia, ciuilis potentia, & voluptas. 1°. methodi medendi. 7°. 2. C
 Galeni tempore insanus putabatur, qui sapientiæ studium querebat. 1°. methodi medendi. 7°. 2. C
 Galeni tempore philosophi & medici nomina ignorabant, & distingue re nesciebant. 1°. meth. me. 7°. 6. B
 Galeni tempore nullus dicebatur stereometra, vt geometra. ad Thrasyl bulum. 2°. 109. D
 Galenus exercitatus erat in disciplinis facientibus scientiam. 2°. de de cretis Hippocratis. 1°. 238. D
 Galenus decimoquarto anno ætatis suæ, philosophiæ operā dare cepit. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. D
 Galenus ab adolescentia philosophiæ studio vacauit. 9°. me. me. 7°. 56. E
 Galeni præceptores in philosophia, qui. de cog. cur. animi mo. 2°. 54. D
 Galenus cur didicit naturalem scientiam. 3°. de cris. 4°. 142. C
 Galenus decimo septimo anno in somnis admonitus medicinā aggressus est. de ord. lib. suor. Ifa. 15. E
 Galeni pater per somnium admonitus fuit, vt illi iniungeret medicinā ad discere. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. F
 Galenus medicinā operam dedit in somnio patris. 5°. meth. me. 7°. 56. E
 Galeni somnium. de anat. viu. Sp. 54. H
 Galenus

Galenus credidit in somnijs. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Galenus quo modo tractet artem medicam. de theria. ad Pifo. 5°. 93. H
 Galenus a pueritia didicit notas utriusque humoris atri. de atra. bi. 1°. 34. H
 Galenus semper studet inuenire causas. de ther. ad Pif. 5°. 93. H
 Galenus in tota vita sua studuit demonstrandi scientiam tenere. contra
 ea quæ à Iuliano in Hipp. Ex. 68. F
 Galeni demonstrationes unde originem habeant. de ther. ad Pif. 5°. 93. H
 Galenus assensum temerarium semper sustinuit ac refugit. 3°. de lo. af. 4°. 15. A
 Galenus qua via usus est ut euaderet sapiens. de cog. cur. ai. mor. 2°. 53. F
 Galenus integer vitæ, et in arte peritus. de præco. ad Posth. 4°. 215. A
 Galenus nunquam seruum verberauit. de cog. cur. animi morbis. 2°. 51. H
 Galenus Romæ præceptores habuit. de usu theria. ad Pamph. 5°. 98. H
 Galeni præceptores. de ord. lib. suorum. 15. C
 Galeni præceptor Numisianus. 1°. de anat. adm. 1°. 63. D
 Galeni præceptor Pelops. de musc. diff. 46. E/1°. de anat. adm. 1°. 63. D/
 1°. de simp. me. fa. 5°. 82. A/com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Galeni præceptores Satyrus et Pelops. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. F
 Galeni præceptor Satyrus. 1°. de anat. ad. 1°. 63. D/de antid. 5°. 106. C
 Galenus quo tempore studeret sub Satyro. de anat. adm. 1°. 64. A
 Galeni præceptor Stratonicus. de atra bile. 1°. 35. D
 Galeni præceptor Lucius. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. F
 Galenus natura se tardum nominat, [tamē puto oppositum] 2°. de dif-
 ferentijs pulsuum. 4°. 53. G
 Galenus adolescens præceptorem interrogauit. de mul. 3°. 80. B
 Galenus in quibus casibus præceptorem arguit. de mult. 3°. 80. B
 Galenus nullā sectā sequebatur, et oēs optime callebat. 3°. de lo. af. 4°. 15. A
 Galenus in omni sectarum scientia se nemini post habendū re ipsa osten-
 dit. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 Galenus nullam sequutus est sectam de lib. prop. 15a. 11. B/de cog. cur. ani-
 mi morbis. 2°. 54. E
 Galeni studium quo modo fuerit. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 121. A
 Galenus studiosus, et vehemens veritatis amator. 5°. de simp. me. fa. 9.
 G/7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. F
 Galenus verax veritatis amatoribus scribit. 3°. de locis affectis. 15. A/
 2°. de crisi. 4°. 134. B
 Galenus mentiendi causam non habet. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 Galenus nihil ad gratiam nec ad odium loqui solet. 5°. met. me. 7°. 33. C
 Galenus incredulus, et derisor vocatus. de cuius. ani. pec. not. 2°. 59. E
 à Galeno derident affectu Mosi et Christi. 3°. de diff. pul. 4°. 60. E
 Galenus quos habuit odio. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 57. C
 Galenus odio habuit artē sophisticā. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 167. A
 Galenus damnat eos qui aggrediuntur philosophiam, et medicinam an-
 te grammaticam. de lib. prop. 15a. 10. G
 Galenus quid dicere solebat ad contradicentes, et discere volentes. 3°.
 de crisi. 4°. 142. B
 Galenus diues et in sua patria honoratus. de cogn. cur. ai. mor. 2°. 54. F
 Galenus dicit se non esse diuitē. de cuius. animi pec. not. atq; me. 2°. 60. A
 Galenus valentior athletis ad Thra. 2°. 109. C
 Galenus singulis annis vel alternis usque ad vigesimo octauū annum ali-
 quo morbo laborabat. de bon. et vitio suc. 2°. 34. D
 Galenus ætate xix. annorum sanus. de bon. et vit. suc. 2°. 34. C
 Galenus quo tempore cepit abstinere à fructibus horæis. præterquam
 ab uuis et ficibus. de bon. et vitio suc. 2°. 34. D
 Galenus quot regiones peragraverit, collige. de vict. rat. in morbis acu-
 tis, commen. 3°. 7°. 127. B
 Galenus gratia discendi in Cyprium nauigauit et in cauam Syriam. 9°.
 de simp. med. fac. 5°. 65. B
 Galenus totam Lyciam nauigauit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
 Galenus fuit in Campania. 6°. de fa. tu. 2°. 99. F
 Galenus anno trigesimo tertio ætatis suæ Romam iuit. de articulis, cō-
 mentario. 1°. 7°. 256. A
 Galenus Romā bis profectus est, primo nauis, postea pedester. 9°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 65. B
 Galenus trigesimo septimo ætatis suæ anno Roma regressus in patriam.
 de lib. prop. 15a. 11. D
 Galenus ab Alexandria in patriam annum agens vigesimum octauum
 rediit. de comp. me. per ge. 5°. 231. B
 Galeno vigesimum nonū ætatis suæ annū attingenti à suæ ciuitatis ponti-
 ficis tradita est curatio gladiatorum. 3°. de cōp. me. per gen. 1°. 231. B
 Galeno placet ut non tres facultates animæ dicantur, nec tres ani-
 mæ, sed tria principia. in tim. Plat. 1°. 287. D
 Galeni cor est calidū, et siccū. de anat. viuo. 46. D/ Sp. 56. B

cōtra Galenū q cor sit principium sensus et motus. de ana. viuo. Sp. 45. H
 cōtra Galenum iecur non facere sanguinem. de ana. viuo. Sp. 46. B
 Galenus sensit hepar esse principium nutritionis. de ana. viuo. Sp. 45. H
 fm Galenū utriusque spermæ coaguli est materia, sed virile fortius, mu-
 liebre debilius. de ana. viuo. Sp. 55. H
 Galenus inquit Hippocratem vocare leuem hypostasim eam quæ est con-
 tinua in indiuisa. de vri. sing. ex. Hipp. Sp. 79. B
 Galeni oia audire, et intelligere est oibus cōe. 2°. de crisi. 4°. 133. G
 Galenus cur libros scripserit. in 3°. de morbis vulgari. com. 2°. 134. E/
 3°. 136. G/7°. met. me. 7°. 43. B
 Galenus capita librorū solū in suā vtilitatē scribebat. 7°. met. m. 7°. 43. C
 Galenus cōmētarios sibi fecit senectuti obliuiose. 3°. de dif. p. 4°. 60. H
 Galenus scribebat amicis rogantibus. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 152. D
 Galenus semper refert quæ vidit. de tot. morb. temp. 3°. 89. A
 Galenus non audet dicere aut scribere ea, quæ minime præstat. contra
 Iulianum. Ex. 69. H
 Galenus alios semper iuuare cupiebat. 1°. met. me. 7°. 2. C
 Galenus vigil, et inserviens amicis. 5°. de san. tu. 2°. 88. F
 Galenus excusat se coactum ab amicis scripsisse contra antiquos. 4°. de
 differentijs pulsuum. 4°. 64. B
 à Galeno omnia in omnibus libris dicta sunt. de victus rat. in mor. acu.
 commentario. 1°. 7°. 115. B
 Galeni omnia sunt examinata, et probata. 5°. met. me. 7°. 35. H
 Galenus si aliqua minima pterijt, hoc data opa fecit. 11°. de usu p. 1°. 191. B
 Galenus sequitur dogmata Hippocratis quæ verissima sunt. de vic. rat.
 in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. B
 Galenus æmulatus est Hippocratem optimum magistrum, et in quibus.
 de theria. ad Pisonem. 5°. 91. A
 Galeni doctrina. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. C
 ante Galenum nullus Hippocratem intellexit. 7°. met. me. 7°. 43. C
 Galenus reprehendit Hippocratem de medicamento in pleuritide. de vi-
 ctus. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 118. H
 Galeno aperuerunt viam antiqui errantes. 4°. de dig. pul. 4°. 85. D/E
 Galenus quæ scripserit solus. 8°. met. me. 7°. 52. A
 Galeni cōmentaria qualia. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 107. F/ 3°. 135. F
 Galeni diligentia. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. F
 Galenus scripsit i fm secundorū analyticorum. 4°. de diff. pul. 4°. 65. A
 Galenus scripsit in secundum librum de demonstratione Aristotelis. 4°.
 de differentijs pulsuum. 4°. 69. H
 Galeni liber magis inuatiuus cæteris, quinam sit secretorum. Sp. 96. H
 Galenus quos libros composuit, dum nihil proprio Marte inuenisset. 8°.
 de anat. admini. 1°. 99. H
 Galenus puer scripsit commentaria. de lib. prop. 15a. 13. H
 Galenus quo tēpore multos libros scripsit. de pcog. ad Posth. 4°. 218. C
 Galenus multum composuerat trigesimo quarto anno ætatis. de libris
 proprijs. 15a. 11. C
 Galeni librorum quidam ordo. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. D/2°. me-
 thodi medendi. 7°. 13. A
 Galenus citat librum suum de ordine suarum cōmētationum. com. 3°.
 aphorismo. 30°. Ex. 26. F
 Galeni argumentū in empiricos, qui ex singularibus experientiam fieri
 volebant. adu. emp. med. 15a. 35. E
 Galenus rebus nō verbis expugnabat methodicos. de præcognitione ad
 Posthumum. 4°. 219. D
 Galenus multas dissectiones fecit, tamen nunquā meminit hominis. 1°.
 de anat. adm. 1°. 63. D
 Galenus nō disseccuit hoies, sed brutā, et potissimum simias, quæ vero
 vidit de hoibus, illa viuis vel in morbis, vel in mortuis putrefactis.
 de venarum arteriarumq; dissectione. 1°. 57. G
 Galenus cur elegerit anatomiam facere in simia. de mus. diff. 1°. 46. F
 Galenus sectionum multos libros fecit. 1°. de ana. adm. 1°. 63. C
 Galenus q̄ egit i anatome ab alijs nō dicta. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 232. A
 Galenus simiæ linguā disseccuit, Pelops bubulā. de mus. diff. 1°. 46. E
 Galenus arterias disseccuit i somnio monitus. de cu. rat. p san. mis. 6°. 21. E
 Galeni obseruatio in vena dextri testis. de ven. art. diff. 1°. 58. C
 Galenus cur scripserit de musculorū dissectione. de musc. diff. 1°. 44. C
 Galenus ea sola quæ apparent, in libro de musculorum dissectione tradi-
 turus est. de mus. diff. 1°. 44. C
 Galenus ponit tibiā priores musculos septem, qui tres sunt fm antiquos.
 de mus. diffe. 1°. 52. C
 à Galeno etiam diu ignorati musculi. de mus. diff. 1°. 49. C
 Galenus ne videat ab antiquis i re minima dissentire, quos musculos ge-

nu de articulationem mouentes nouē esse ostenderat, eosdem octo esse
 dicit. de mus. diff. 1^a. 51. G
 Galenus inquit actionē musculorū laryngis. de voc. instr. diff. 1^a. 107. D
 Galeni inuentum neruus buccam mouens. de neru. diff. 1^a. 53. G
 Galenus inuentor lati musculi. 4°. de anat. adm. 1^a. 81. B
 Galenus in qua re hēsitauit aliquando circa abdominis carunculam. 5°.
 de ana. adm. 1^a. 87. G
 Galeni inuētum est, q^{uod} vtriusq^{ue} fibris sectis in oībus musculis intercosta
 libus, vox efflatioq^{ue} aboleatur. 8°. de anat. adm. 1^a. 100. D
 ante. Galenū nullus cognouit anatomen in neruis. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. E
 Galenus primus locutus ē de vsu astitū glādulo forū. 2°. de sem. 1^a. 340. F
 Galenus propter quid scripserit de vsu partiū. 1°. de vsu par. 1^a. 115. A
 Galeni benignitas apparet, qui suos de vsu pariū libros fecit, & si ab
 ignaris ac non initiatis sit carpendus. 12°. de vsu par. 1^a. 194. D
 Galenus Deum benefaciendo imitans scribere instituit libros de vsu par
 tiū, etiā si sexcentas calumnias expectet. 12°. de vsu par. 1^a. 194. D
 Galenus fecit commentaria in librum epidemiorum rogatus. in 6^m. de
 mor. vul. com. 2°. 3^a. 170. D
 Galenus in s^{ecundum} epidemiorū librū cōmētaria fecit. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. G
 Galenus quid palpitacionem esse pronunciet. de trem. palp. conuulsio. &
 rigore. 3^a. 52. D
 Galenus perfecit tractationem de membris passis. ars med. 1^a. 67. D
 Galenus librum de locis affectis in senectute fecit. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. C
 Galenus senex fecit librum de locis affectis, tamen non intelligebat Ar
 chigenem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 Galenus quo tempore composuerit librum de differentiis febrū, de die
 bus decretorijs, & de crisi. de prægog. ad Posth. 4^a. 219. E
 Galenus cognouit oīa febrū gēna prima visitatiōe. 2°. de crisi. 4^a. 133. D
 Galeni mira pręstātia ī distinguendis febribus. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. D
 Galenus plerunq^{ue} affectum primo die cognouit. 8°. met. me. 7^a. 52. D
 Galenus primo die nouit quartanam, tertianam, & quotidianam. de
 crisis. 4^a. 133. E
 Galenus hecica febrē īcipiētē cū putrida nouit. 10°. met. me. 7^a. 63. D
 Galenus nunq^{uam} habuit quartanam. de trem. palp. conuul. & rig. 3^a. 56. A
 Galenus ex lassitudine febricitauit, nō ex alio affectu. 5°. de sa. tu. 2^a. 88. F
 Galenus non erat satis saluber, nec liber. 5°. de san. tuen. 2^a. 88. F
 Galenus multos morbos habuit in pueritia, & ephebia, & adolescentia.
 5°. de san. tuen. 2^a. 88. F
 Galenus iuuenis quater tertiana laborauit. de tre. palp. cō. et rig. 3^a. 56. A
 Galenus sibi ac alijs oxyrhodinū adhibebat, cum aestu nimio affligere
 tur. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. F
 Galenus semel habuit febrem ardentem. de tre. palp. conuul. & rig. 3^a.
 56. A de loc. aff. 4^a. 22. E
 Galenus vertigine affectus. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. G
 Galenus habuit stomachum fastidientem, & mæstitia est affectus. 2°. de
 locis affectis. 4^a. 12. G
 Galenus singultiebat ex pipere, & vino. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 190. E
 cur Galeno contingebat singultus ex pipere. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. A
 Galenus passus est dolorem in ventre. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
 Galenus post vigesimum octauum annum non egrotauit nisi diaria. 5°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 88. E
 Galenus anno suę atatis trigesimo quinto in palestra habuit luxationem
 summi humeri. de art. com. 1°. 7^a. 260. C
 Galenus p^{ro} amicis scripsit de diebus decretorijs. 3°. de die dec. 4^a. 159. H
 Galenus primus reddidit rationem cur vigesimus dies sit iudicatorius.
 in progn. com. 3°. 4^a. 207. C
 Galenus semper se exercuit in pręsagiendo, & in curando. in 6^m. de mor
 bis vul. comen. 2°. 3^a. 167. A
 Galenus de quibus pręsagisse se iactat. 3°. de diff. pul. 4^a. 60. G
 Galenus gloriatur de prędictione. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 120. F
 Galenus quantum sibi arrogat. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. A
 Galeni laus. de prægog. ad Posth. 4^a. 215. D
 Galenus iactat se. 2°. de dign. pul. 75. C de 78. B de 8°. met. me. 7^a. 52. C
 Galenus iactator, sed verus. 3°. de diff. resp. 3^a. 70. G
 Galeni prognosticum verax. de prægog. ad Posth. 4^a. 118. D
 Galenus existimatus vates. in progn. com. 3°. 4^a. 211. G
 Galenus diuinatrice arte, non medicina scientia prędicere existimatus.
 de diff. feb. 3^a. 38. B de 10°. de simp. me. fa. 5^a. 73. E
 Galeni vaticinium. de prægog. ad Posth. 4^a. 217. A B
 Galenus nouit puelli plorantis desiderium. 1°. de san. tu. 2^a. 66. A
 Galenus fridere dentibus ex natura aliquos nouit. in prog. c. 3°. 4^a. 211. G
 Galenus seipsum laudat, qui vel ex solo colore cognouerit locum in viscē

ribus affectum. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. C
 Galenus cum Athenæo sentit in motu pulsus. 4°. de diff. pul. 4^a. 69. B
 Galenus fuit incertus per multos annos de arteriæ contractione, & de
 alijs. 1°. de digno. pul. 4^a. 70. E
 Galeno viam prębebat fortuna ad pręsagij laudem consequendam. 5°. de
 locis affectis. 4^a. 34. H
 Galenum sequebatur bona fortuna. de prægog. ad Posth. 4^a. 219. B
 ad Galenum misit Boethus quadringentos aureos propter uxorem sa
 natam. de prægog. ad Posth. 4^a. 217. H
 Galenus apothecā habebat in qua p̄ciosa seruabat. 1°. de an. 5^a. 106. A
 Galenus accersitus a medicis de medicamentis iudicauit. 6°. de compo
 med. secundum locos. 5^a. 173. B
 Galenus de quibus periculum non fecerit. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 72. D
 Galenus cur scribat medicamenta quę apud medicos expertos inueni
 unt. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 124. A
 Galenus quę pharmaca recepit ab amicis, & pręceptoribus inuenit. 1°.
 de comp. me. se. loc. 5^a. 124. F
 Galenus sequebatur experientias aliorum. 1°. de simplicium medicame
 torum secundum locos. 5^a. 131. D
 Galenus in seipso expertus tibias vltro thapsia inflammatas, aceto ma
 gis quā re vlla alia mitigari, ac refrigerari. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 5. G
 ex Galeni libris, de deriuatione. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 ex Galeni libris de reuulsione. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Galenus conqueritur se scripsisse humidi stilo librum de vena sectione
 aduersus Erasistratos. 6^a. 10. A
 Galenus acuto morbo correptus venam incidere est coactus. de bonitate
 & vitio succorum. 2^a. 34. C
 Galenus nihil tractauit, cuius methodū nō didicerit. ad Thras. 2^a. 101. F
 Galenus quo modo curationem morborū inueniebat. 3°. de lo. af. 4^a. 15. C
 Galenus sanauit hydropem medicamento hydragogo. contra ea quę d
 Iuliano in Hipp. Ex. 69. H
 Galenus ictericos cholagogo sanauit medicamēto cōtra Iulian. Ex. 69. H
 Galenus excogitauit per se de oculorum doloribus sanandis. 7°. methodi
 medendi. 7^a. 17. B
 Galenus inuētor curationis sauciatorum nervorum. 6°. de compositione
 medica. secun. loc. 5^a. 167. G
 Galenus vigesimo octauo anno nervorum curationem excogitauit. 3°. de
 comp. me. per ge. 5^a. 231. C
 Galenus primus ausus immutare nervorum curationis modum. 3°. de cō
 posi. me. per ge. 5^a. 239. A
 Galenus contra Thessalum conuicijs agit. 1°. met. me. 7^a. 2. F
 Galenus multos per literas curauit. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. C
 Galenus habebat literas ex Iberia, Celtica, Asia & Thracia. 4°. de lo
 cis affectis. 4^a. 22. C
 Galenus nullum phthysicum seruauit. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. C
 a Galeno consilium petebant medici de admirabilibus & absurdis. de
 fracturis. com. 3°. 7^a. 255. H
 Galenus non recordatur cuiusdam loci Hippocratis in Aphorismis. 1°.
 de diff. feb. 32. E de 33. G
 Galeni non est liber de dynamidijs, quia adducit Isaac. de dyn. Sp. 21. A
 Galenus sandalos nō cognouit, neq^{ue} camphoram, neque calissam, ideo col
 lige librum de dynamidijs non esse Galeni. de dy. Sp. 23. D
 Galeni non est liber de dynamidijs nam in eo fit mentio sandalorum ru
 brorum & alborum, galangæ, & saccari, & multorum simplicium,
 quę Galenus non nouit. de dyn. Sp. 26. D
 Galeni non est liber de dynamidijs. nam fit mentio de oratione dominica
 in colligendo carduum. de dyn. Sp. 28. D
 Galeni syrupi simpliciter mentionem facit. de dy. Sp. 26. E
 Galenus fecit librum de motibus obscuris. de mus. diff. 1^a. 44. F
 Galeni libri Romę combusti ob incendium. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. C de 1°.
 de comp. me. per ge. 5^a. 209. G
 Galeni tempore multi libri periere igne & terremotu Romę. 1°. de nat.
 hum. com. 1°. 1^a. 27. F
 qd Galenus ex se didicit, & nō a p̄ceptore. 3°. de cōp. me. p. gen. 5^a. 231. D
 Galenus omnia p̄r se ipsum inuestigauit. 7°. met. me. 7^a. 43. H
 Galenus simul cum patre experiebatur. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. G
 Galenus peritiā experientia acquisiuit. in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 171. C
 Galenus multa inuenit. 7°. de ana. adm. 1^a. 96. G
 Galenus inuentor huius nominis vnitatis solutio. de cau. mor. 3^a. 5. F
 Galenus primus nominauit glutinosum. 11°. meth. me. 7^a. 71. D
 Galenus prius inuenit testū naturā totū corpus alterā. 2°. de f. 1^a. 240. F
 a Galeno quę angina raro, ab Hipp. sepe visa sit. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. G
 Galenus nunquam

Galenus nunquam vidit furorem in muliere, cui sanguis in mammis ap-
pareat. com. 5°. apho. 40°. Ex. 41. C
Galenus barbarum ad vulnera maxima. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. G
Galenus barbarum ad vulnera minora. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 227. G
Galenus catapota ad soluendum ventrem. de dyn. Sp. 27. F
Galenus Diacodion. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 180. C/G
Galenus nullo doctore vsus phararmacum ex succo nucum viridium præ-
parauit. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167. F
Galenus emplastrum ex chalcitide. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. H
Galenus pastillus ex charta vsta. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 141. F
Galenus pillula ad purgandas multas materias. 5°. meth. me. 7°. 35. G
Galenus semper astitit Demetrio dum theriacam componeret. 1°. de anti-
dotis. 5°. 99. H
Galenus Cesari theriacam confecit. 1°. de anti. 5°. 101. G
Galenus iudicium in compositionibus magnis. 3°. de compositione medica-
mentorum se. lo. 5°. 142. F
a Galeno, & præceptoribus, & amicis probata. 2°. de compo. medi-
camen. se. loc. 5°. 139. C
Galenus ad aphthas sordidas. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 176. G
Galenus ad aurium dolores. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 141. D
Galenus medicamentum ad appetentiā deiectam. 2°. de ali. fa. 2°. 20. D
Galenus probatissima in oxenus & polypis. 5°. de compositione medicam.
secundum locos. 5°. 148. D/E
Galenus inuēti pro habētibus nocturnā pollutionē. 6°. & se. tu. 2°. 100. H
Galenus sine ratione non credendum. in 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3°. 185. A
Galenus nullam calumniam subiit. 3°. de loc. aff. 4°. 15. C
Galenus semper eadem de eisdem asserbat. ad Thrasyl. 2°. 101. F
Galenus mutauit sententiam pro melioribus. 1°. de anti. 5°. 104. C
Galenus quandoq; curauit. 2°. de prælag. ex puls. 4°. 112. E/3°. de comp.
med. per ge. 5°. 230. H
Galenus in quo casu reprehenditur. 2°. de diff. resp. 3°. 64. B
Galenus saepe repetit. 1°. meth. me. 7°. 71. B
Galenus loquacitatis instructissimus. 4°. de diff. pul. 4°. 69. G
Galenus fuit de industria loquax. 2°. de diff. resp. 3°. 68. E
Galenus perpetuam breuitatem proficitur. 3°. de differen. pul. 4°. 63. B/
de art. com. 2°. 7°. 262. H
Galenus periculū fecit in qōnibus improuisis. 4°. de diff. pul. 4°. 69. G
GALERITA alaunda colicos adiuuat. 1°. de simp. me. fa. 5°. 82. C
de Galerita alaunda fabula, vnde galerum habuerit. 1°. de simplicium
medicamentorum facul. 5°. 82. C
GALEXIA in pretio erat apud Romanos. 3°. de ali. fa. 2°. 31. F
Galexia ex genere mustellorum. 3°. de ali. fac. 2°. 31. F
Galexia non est in græco mari. 3°. de ali. fa. 2°. 31. F
Galexia habet carnem mollem. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
GALFAGVELVT tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
GALLA quid & eius vires. de simp. med. Sp. 84. F
GALLA quales. 4°. de comp. med. se. loc. 151. E/6°. 170. E/H/5°. 173. E/de
oculis. 7°. 188. G
Gallarum ordo. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 170. G
Galla pro medicamento potius quam pro cibo est in vsu. 4°. de simpli-
cium med. fac. 5°. 26. H
Galla acerba est. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 172. G
Galla sanna acerba. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. H
Galla austeria. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 240. H
Galla essentia terrena, & frigida. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
Galla sicca, & terrestris. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. H
Galla calida est in secundo ordine, sicca in tertio. 7°. de sim. me. f. 5°. 51. B
Galla desiccatur, & repercutit fluxiones, constringit, contrahitq; partes la-
xas, ac languidas, omnibus fluxionum affectibus strenue resistit. 7°. de
simp. med. fac. 5°. 51. B
Galla internis vlcibus opitulatur. 4°. met. me. 7°. 28. H
in Galla, & Rhu deprehenditur adstrictio. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. D
in Galla adstrictio consideranda. 4°. de simp. me. fa. 5°. 26. A
Galla adstringit. 9°. de sim. me. fa. 64. C/5°. de cōp. med. per ge. 5°. 247. C
Galla vehementer adstringit. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 173. E/de sim-
plic. med. Sp. 84. F
Galla adstringens summum. 3°. de simp. med. facul. 21. E/4°. de compo. med.
per ge. 5°. 239. E
Galla immatura adstringēs vehemēs iudicat Galenus. 5°. me. m. 7°. 31. G
Gallam Clarum est semper adiiciendam, quæ omphacitis. i. immatura
vocatur. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 239. E

Galla exiccatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
Galla immatura modice siccat. 2°. meth. med. 7°. 30. A
Galla desiccatur, & induratur. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. C
Galla magis flaua minus sicca. 7°. de simp. fa. 5°. 51. C
Galla flaua. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 205. C
Galla ignem non experta magis siccat, & sunt partium tenuiorum. 6°. de
simp. med. fac. 5°. 51. B
Galla cocta non instrenuum est cataplasma phlegmonarum, & procidē-
tiarum sedis. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. B
Gallarum decoctum numeratur inter adstringentia fortissima pro garga-
rismis. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 172. G
Galla diuersum effectum habet ab alijs adstringentibus. 3°. de simp. me.
facultatibus. 5°. 20. D
Galla dysenteriam adstringit. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
Galla quo parentur ad sanguinē sistendum. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. B
Galla combusta sanguinem reprimunt. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. B
Galla tostata. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 203. D
Galla oculis conuenit. de ocu. 7°. 188. G
GALLAE omphacitidis similis tamarix. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. D
Galla omphacia acerba est. 2°. de loc. affe. 4°. 12. D/7°. de simplicium me-
dic. facul. 5°. 51. B
Galla omphacitis inter adstringentia parabilia numeratur. 6°. de cōpo.
med. se. loc. 5°. 169. F
Galla omphacitis adstringit, & dicitur auster a, & acerba. 4°. de com-
posi. med. per ge. 5°. 246. B
Galla omphacitis adstringit vehementer. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
Galla omphacitides vehementius adstringunt. 4°. & cōp. me. se. l. 5°. 149. H
Galla omphacitis siccat euidenter. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 240. H
Galla omphacitis exiccatur in tertio ordine, & non vrit. 5°. de simplicium
medic. facul. 5°. 39. B
Galla omphacitis vlcera exiccatur. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. G
Galla omphacitis in vlcibus repellēs. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 220. B
Galla omphacitides non perforata. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 204. B
Galla nigra. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 163. F/de rem. par. fac. 7°. 157. D
Galla grana quadraginta si excoxiata comeduntur, pituitam purgant.
de dynamidijs. Sp. 22. A
Galla deficiente tamarice vtaris. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. D
GALLICVS sapo. de remed. par. fac. 7°. 160. H/de dy. Sp. 28. H
GALLINAE sunt volucres laudabiles. de renum affectuum dignotione
atq; medela. 7°. 195. F
Gallinae sine maribus oua pariunt. 14°. de vsu par. 1°. 206. D
Gallarum oua quibus præstantiora. 3°. de ali. fac. 2°. 29. G
Gallarum tantum ouis cur vtamur. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. D
Gallarum oua cibis medijs iter subtile, & crassum. de dif. cō. Sp. 73. A
Gallarum montanarum esus non vitandus. de atten. vic. 2°. 45. F
Gallina non mandenda homini qui ociose viuunt. de atten. vic. 2°. 45. F
Gallina caro minus suavis phasianorum carne. 3°. de ali. fa. 2°. 29. C
Gallinae aliarumq; volucrum caro concoctu facilius, q̄ gressilium. 3°. de
alimento. facul. 2°. 29. C
Gallinae caro est velocis digestionis. de diff. cont. Sp. 73. C
Gallina similis est in coctione & nutrimento phasianorum caro. 3°. de
alimen. facul. 2°. 29. C
Gallinae caro generat bonum humorem inter crassum, & tenuem. de dif-
solutione continua. Sp. 73. H
Gallinae siccis accommodata sunt. 6°. de fa. tu. 2°. 99. G
Gallinae ventriculus præstantissimus est. de bon. & vit. succ. 2°. 37. B
Gallinae ventris tunica pro stomachicis. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. A
in Gallinarum ventre pellicula ad sistendam exuberantiam vrinatio-
nis. de reme. fac. par. 7°. 168. D
Gallinae cerebrum. de med. par. fac. 7°. 169. F
Gallarum ala ad coquendum, & nutriendum accommodata sunt. 3°. de
alimento. facul. 2°. 29. F
Gallinae ala conueniunt ex balneis redeunt. de bon. & vit. succ. 2°. 39. C
Gallarum alis vt possunt ad victū attenuatē. de atten. vic. 2°. 45. F
Gallarum testes, & viscera non conueniunt in victū attenuante. de at-
ten. vict. 2°. 45. F
Gallarum ius adstringit. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
Gallinae ius auxiliatur illis qui aconitū assumpserint. 2°. de ant. 5°. 114. B
Gallinae ius pingue adiuuat illos, qui coriandrum viride gustarunt. 2°. de
antidotis. 5°. 114. C
Gallarum sanguis non est inferior sanguine suū. 3°. de ali. fa. 2°. 29. H
Gallarum sanguis multo peior est sanguine leporino. 3°. & ali. fa. 2°. 30. A

Gallarum sanguine quidam vescuntur. 3°. de ali. fac. 2°. 29. H
 Galline sanguinem ad hæmorrhagiam non meningum non probat Gale-
 nus. 10°. de sim. med. fac. 5°. 73. B
 Gallinarum adeps in medio est anserini, & suilli. 11°. de simplicium medi-
 camentorum faculta. 5°. 79. A
 Gallinarum agrestium adeps ex tenuium partium. 3°. de compo. medi-
 camentorum per ge. 5°. 232. H
 Gallinæ adeps. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 104. G
 Gallinarum adeps quæ indurata sunt, iuuat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. E
 Gallinarum adipe valentior est anserinus. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. E
 Gallinarum, & perdicum fel probatius in re medica alijs. 11°. de simpli.
 medicamento. faculta. 5°. 75. A
 Gallinarum conculsarum stercus minus efficax non conculsarum. 10°.
 de simp. med. fac. 5°. 77. B
 Gallinæ citrinum stercus. de remed. par. fac. 7°. 163. E
 Gallinarum interanea assa. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 202. D
 Gallinam rufam eligit. 3°. de remed. fac. par. 7°. 176. C
 GALLINACEOS pituita tentatos sanant allia & cape. 2°. methodi
 medendi. 7°. 12. D
 ex Gallinaceorum genere femina & mares neq; crassi neq; tenuis suc-
 ci sunt. de bon. & vit. suc. 2°. 34. H
 Gallinacei siccis accommodi. 6°. de sa. tu. 2°. 99. G
 Gallinaceorum renes pferim altiliu, sunt boni succi. d. bo. et vi. su. 2°. 35. F
 Gallinaceorum iecur pferim altiliu, sunt boni succi. d. bo. et vi. suc. 2°. 35. F
 Gallinaceorum amosorum iuscula, qualia. de atten. vict. 2°. 45. B
 Gallinaceorum altiliu testes sunt suauissimi. 3°. de ali. fa. 2°. 27. A
 Gallinaceorum lacte aliorum alæ et testes i siccitatibus. 7°. met. m. 7°. 45. D
 Gallinaceorum testes præsertim altiliu, sunt boni succi. de bonitate &
 vitio succorum. 2°. 35. F
 Gallinacei viles calidis & siccis. 8°. meth. me. 7°. 51. B
 Gallinaceus adeps, qualis. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 263. F
 Gallinaceus adeps in quo ordine sit inter acopa. 7°. de compositione me-
 dicamen. per ge. 5°. 269. F
 Gallinaceorum adeps familiarissimus phlegmonis. 5°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 34. B
 Gallinaceus adeps: dolorosas omnes affectiones iuuat. 5°. de comp. med.
 secundum locos. 5°. 141. H
 Gallinaceus adeps quo doloribus valet. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 141. H
 Gallinaceus adeps laxat. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. E
 p Gallinaceo, & anserino adipe suillus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. F
 p Gallinaceo adipe suillus. 1°. de comp. me. per ge. 3°. 215. A
 Gallinaceus adeps pro anserino. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. A
 Gallinacei pinguedo calidior & siccior est quæ suum, & tenuior & mini-
 mum terrestris. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. E
 Gallinacea pinguedo pro anseris pinguedine. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 p Gallinacea pinguedine pinguedo caprina. 8°. met. me. 7°. 53. F
 Gallinacea pinguedo pro anseris pinguedine. 12°. me. me. 7°. 79. F
 Gallinaceum seuum pro anserino, & econtra. 14°. meth. me. 7°. 88. C
 Gallinaceus fimus a colubino recedit ad frigidius. 5°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 36. C
 GALLIVM lac coagulat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. D
 Gallij flos competere videtur profluuijs sanguinis. 6°. de simp. medica.
 facultatibus. 5°. 45. D
 Gallij flos combustis mederi videtur. 6°. de simp. me. fa. 5°. 45. D
 GALLI quot nominibus vocentur. 1°. de anti. 5°. 107. B
 Gallorum cutis, qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Galli populi cãdidi sunt & molles. de cur. rat. per sang. missio. 6°. 19. F
 Galli candidi sunt. 1°. de sa. tu. 2°. 64. A
 Gallorum cãdidos est affectus secundum naturam. 1°. de sa. tu. 2°. 64. A
 Gallorum temperamentum, quale. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 146. F
 Gallos, vel Thracas, vel deniq; qui frigidã regionẽ incolũt, si quis vesti-
 alijs vetuerit, non leuiter ijs hoibus nocuerit. 13°. met. me. 7°. 79. F
 apud Gallos ne per somnium quidem inuenies hominem temperatum.
 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. C
 Galli sunt pingues. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Galli, & Scythæ, aliq; barbari vt pueri ac ineruditi habent rationem
 quæ ab ira vincitur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. F
 Galli iracundi, uadaces, & consilij præcipitis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 GALLI sunt volucres laudabiles. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 GALLI gallinacei habent ossium consistentiam laxam, cauam, & leuẽ.
 11°. de vsu partium. 1°. 191. E
 sine Galli semine oua non sunt comparanda semini muliebri sine virili.

14°. de vsu partium. 1°. 206. D
 Gallus, cuius cor habebat duos apices. 7°. de anatomic. adm. 1°. 96. H
 Galli gallinacei casus ex tumore scirrhus in tunica cordis. 5°. de locis
 affectis. 4°. 29. D
 Galli gallinacei volunt vincere vt aliæ animantes innumeræ pro sola vi-
 ctoria contententes. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. G
 Gallos excipit à cibis ictericorũ, nisi moderate carnosifuerint. de cura
 icteri. Sp. 111. D
 Galli gallinacei reliquorumq; volucrum caro concoctu facilior quæ qua-
 drupedum. 3°. de alim. fac. 2°. 29. C
 Gallorum veterum caro adstringit. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. B
 Gallorum vetulorum carnes adstringunt. de theria. ad Pifo. 5°. 90. H
 Gallorum veterum ius educit. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. B
 Gallorum ius subducit, gallinarum vero adstringit. 11°. de sim. m. fa. 5°. 82. C
 Gallorum vetulorum ius aluum mouet. de ther. ad Pif. 5°. 90. H de disso-
 lutione continua. Sp. 75. A
 Gallorum lacte aliorum testes in syncope ex succis tenuibus. 12°. metha-
 di medendi. 7°. 78. A
 Gallorum cristæ & palearia nec probanda nec improbanda. 3°. de ali-
 ment. facul. 2°. 29. F
 de Gallorum cristis, vel ruffis insomnium quid significet. in 1°. de mor-
 bis vulg. com. 3°. 3°. 117. H
 Gallorum testiculi languentibus dari consueuerunt. de victus ratione in
 morbis acutis, com. 1°. 7°. 113. C
 Gallorum testiculi dandi in tertiana. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. D
 Gallorum testes quando optimi. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Gallorum adeps in medio est anserini & suilli. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. A
 Gallorum adipe valentior est anserinus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. E
 Gallorum agrestium adipem tenuiorum partium esse quàm domestico-
 rum, collige. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 232. G
 Galli seuum tenuium partium, & altius descendit. 14°. met. me. 7°. 93. E
 Galli veteris pinna commoda ad verrucas. 14°. met. me. 7°. 93. A
 Galli sanguinem ad hæmorrhagiam meningum nõ probat Galenus. 10°.
 de simp. med. fac. 5°. 73. B
 Galli fel ad oculos. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. F
 GALLI viride. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 219. C
 in Gallis expertus est theriacam Galenus. de theria. ad Pifo. 5°. 90. A
 ex Galli libris antidotus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. H
 Galli Marci Asclepiadei pharmacum. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 192. G
 Galli aridum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. F
 Galli aromatica optime ad omnia facit. 2°. de anti. 5°. 115. H
 Galli arteriaca. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 179. D
 ex Galli libris fluxiones sistens. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 183. G
 Galli stomachica. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 189. B
 Galli Aelij theriaca, quam dedit Cesari. 2°. de anti. 5°. 116. A
 Galli alia theriaca. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Galli emplastra. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. D
 Galli pinguis compositio. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 204. H
 GALSAMACH pellicula quadam vulua subiecta. de ana. vi. Sp. 49. E
 GAMES compositio. de med. exper. Sp. 106. H
 GAMMARI habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. C
 Gammari non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Gammari sunt humidi carne, & sicci cute. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Gammari conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 192. C
 GANGLIVM quid. fin. med. Isa. 48. H
 Gangliorum tumor diuersus ab alijs. ad Thras. 2°. 105. A
 Ganglia fiunt in nervis à frigido. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 172. F
 Ganglia ex humoribus fiunt commixtis. de caus. mor. 3°. 8. B
 in Ganglijs inutile deponit natura, & in alijs huiusmodi possionibus. de
 causis morborum. 3°. 9. D
 Ganglio similis quadam substantia nervis vnita, vnde videntur crasso-
 res. 16°. de vsu partium. 1°. 216. F
 Gangliorum curatio. introd. Isa. 59. H
 Ganglio alligata ipsum dissipat plumbi bractea. 9°. de simp. medicamẽ.
 facultatibus. 5°. 70. F
 Ganglia discutiens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. B
 ad Ganglia. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. E
 GANGRAENA vnde nomen habuit. 2°. met. me. 7°. 9. E
 Gangrenam quid proprie medici vocent. com. 7°. aph. 50°. Ex. 8. B
 Gangrena, & carbunculus quid, & ante vlcus bulla, cur. de tumoribus
 præter naturam. 3°. 83. H
 Gangrena quid. fin. med. Isa. 49. D de tum. præter nat. 3°. 84. D
 de locis

de locis affectis. 4. 10. D/2°. de arte cur. ad Glauconem. 106. H/de
artit. commen. 3°. 7^a. 284. H
Gangrena quid sit in venis. de fract. com. 2°. 7^a. 235. D
Gangrena est morbus ex inaequali intemperie. de inaeq. intemp. 3^a. 43. B
Gangrena in parte est inaequalis itēperies cū fluxione. de inaeq. in. 3^a. 43. B
Gangrena vnde oriatur. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 165. H
Gangrena ex vitiosis succis nascuntur. 3°. de sympt. cau. 3^a. 25. B
Gangrena ex mixtis humoribus fiunt. de cau. mor. 3^a. 8. B
in Gangrenam, vel in putredinem terminatur inflammatio. de tot. mor
bi temporibus. 3^a. 89. H
Gangrena post magnas inflammationes. de tum. prat. nat. 3^a. 83. H
in Gangrenis naturalis color mutatur. de symp. diff. 3^a. 13. B
Gangrena affectus partium exteriorum palpebrarum. introd. Isa. 58. D
Gangrena in oculo totum oculum exercet. introd. Isa. 58. D
Gangrena curatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. H
in Gangrena vsus centaureae prodest. de virt. cent. Sp. 93. F
Gangrenas iuuat lupinus. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 48. C
Gangrenas sanat oleum ex nucibus. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. B
ad Gangrenas sal. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. A
in Gangrenis scarificatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 106. H
Gangrenas non patiens latius serpere. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 246. E
ad Gangrenas. 5°. de comp. me. per ge. 247. D/6°. 5^a. 257. A
GANGRAENIGVM pharmacum. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 243. D
GANGRAENOSA vlcera. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 98. G
Gangrenode vlcera iuuant tithymalli. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 62. D
Γαργαρεών quasi plectrum. 7°. de vsu par. 1^a. 157. H
Gargareon quid. fin. med. Isa. 44. D/6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 172. E
ad Gargareon, & gingiuas a capite cur materia transmittatur. 2°. de
differentijs febrium. 3^a. 40. H
quo GARGARISMA vtendum in angina. de praeognitione ad
Posthumum. 4^a. 219. C
pro Gargarismis adstringentia moderata quae, quae fortiora, & quae for
tissima. 6°. de comp. me. se. loc. 5^a. 172. F
GARGARIZATVS ad fauces, & paristhonia. 4°. methodi me
dendi. 7^a. 29. A
GARIOPHYLLVM qd valet in medicamentis. de med. exp. Sp. 104. B
Gariophyllorum puluis datur ad debilitatem virtutis digestiuae. de me
dicinis expertis. Sp. 106. F
GARIOPHYLLATVM ad catharrum quo fiat. de dyna. Sp. 22. D
GARRIRE doctus, verū ineptus dicere, dixit comicus. 3°. de differē.
puls. 60. E/4°. de dignos. pul. 4^a. 85. A
GARRVLII fiunt cum garrulis disputantes, dictum vetus philosopho
rum. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 244. B
GARVS dulcis. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. C
Garum recipientia qualia sint. 2°. de alim. fac. 2^a. 26. C
Garum similis est salsugo piscium salforum. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 83. G
Garum calidum & siccum multum. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 83. G
Garum hispanum. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 142. F
Garum acidum. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 163. B
Garum facit ad delectationem. de vict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7^a. 111. H
ex Garo qui cibi praesumuntur. 2°. de alim. fa. 2^a. 18. G
cū Garo ficiis ante cibum vulgo vescuntur. 2°. de alim. fa. 2^a. 17. F
cū Garo coctum ouum, est compositum ex partibus facultate diuersis.
de vict. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 111. H
cū Garo & oleo qui cibi post sumuntur. 2°. de alim. fa. 2^a. 18. G
cū Garo, & oleo coctum cerebrum, quale. de victus ratione in morbis
acutis, commen. 1°. 7^a. 111. G
Garum ex se soluit. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. B
ex Garo & oleo ante cibum assumptis oleribus soluitur senum alius.
5°. de sanit. tuen. 2^a. 93. E
cū Garo & oleo olera deicere faciunt alium. 6°. de san. tu. 2^a. 97. F
Garum & oleo olera deicere faciunt. 6°. de san. tu. 2^a. 99. D
cū Garo & oleo malua subducunt vetriculū. 2°. de alimen. fac. 2^a. 20. B
Garum ad vlcera putrescentia valet, dysentericis & ischiadicis inijci.
11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. G
Garum catharticum quomodo fiat. de dyna. Sp. 22. G
Garum catharticū melancholicū humorē maxime educit. de dy. Sp. 22. G
Gari dosis. de dyna. Sp. 22. G
Garum nigrum quod Romani Sociorum appellant. 3°. de comp. medica.
secundum locos. 5^a. 144. A
Gari Ioachi martyropolita confectio. 3°. de med. fac. par. 7^a. 175. B
GASTROCNEIA, id est tibia venter. de musc. diff. 1^a. 51. F/ de ijs

quae in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. E
GASTRORAPHIAE vocantur abdominis seu vetricis suturae. de musc.
diffect. 1^a. 50. C
GAUDERE ac molestari eadem res simulq; eandem rem & appete
re & abhorre idem vnum simplex & incompositum non potest.
5°. de decre. Hipp. 1^a. 259. E
Gaudet spiritus visuius colore cyaneo. de ana. viuo. Sp. 57. E
GAVDIVM est proprietas sanguine consequens. de ana. viu. Sp. 45. E
ad Gaudium pertinentium rerum omnium naturae affinis est Iuppiter.
de spermate. Sp. 40. C
Gaudium quo cor relaxet. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 190. G
Gaudium facit animi deliquium. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. E
ex Gaudio animi defectus quo curetur. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 99. G
in Gaudio, & timore excrementorum prater voluntatem exitus. 2°. de
symp. cau. 3^a. 23. B
Gaudium quandoq; interimit. 12°. meth. me. 7^a. 77. D
Gaudio ingenti aliqui mortui vt ex timore. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. E
Γαυρός cum acuto accentu dicendum sit, an γαυρός cum circumflexo,
in dubio est. de fract. com. 3°. 7^a. 240. G
GAZIRICVM praesuccū ictericis cōuenit. de cura icteri. Sp. 111. C
GELIDA aqua nix frigidior. de marc. 3^a. 48. B
GELIDA febris. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 160. A
GEMELLI ita similes vt non cognoscant. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 286. C
Gemelli bene à domesticis cognoscuntur, sed non ab alijs. de cuiusq; ani
mi peccatorum notitia atq; medela. 2^a. 56. F
Gemellorum similium comparatio ad medicamenta. 1°. de anti. 5^a. 105. B
Gemelli quid sint in cerebro. 9°. de anat. admi. 1^a. 105. F
Gemelli vocantur testes honestius. 9°. de ana. adm. 1^a. 105. F
GEMENTES quo modo respirent. com. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
GEMINATVM cerebrum. de ana. viu. Sp. 48. A
an Geminetur hepar in homine, dubium est. de ana. viu. Sp. 48. A
Geminatus pulmo cur. de ana. viu. Sp. 48. A
GEMINI quando fiunt. fin. med. Isa. 49. G
Gemini, & trigemini quomodo fiant, & cur. de hist. philo. Sp. 10. G
GEMINI calidum est signum in secundo gradu, humidum in primo. de
spermate. Sp. 38. H
Gemini, libra, aquarius sunt occidentales, aerei, calidi, & humidi. de
spermate. Sp. 38. H
GEMIPARAE mulieris casus. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 151. C
GEMITVS ex thorace non ex corde. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 246. F
GENAE quae introd. Isa. 53. E
Genam minorem q̄ homo habeat, nullū aīal habet. 10°. de vsu pa. 1^a. 184. H
Genā maiorem asino, aut equo nullū animal habet. 10°. de vsu pa. 1^a. 148. H
Gena inferior quibus animalibus maxima, & quibus minima. 11°. de
vsu partium. 1^a. 185. A
Gena inferior quibus animalibus media. 11°. de vsu par. 1^a. 185. A
Genam vtrāq; qui musculus moueat, inuenit author libri de motibus
manifestis & obscuris. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
Genae à lato musculo mouentur. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. D
Genam musculorum mouentium magnitudo. 11°. de vsu par. 1^a. 186. D
Genam retrahentium musculorum actio conseruatur, dum dormiunt nō
aperto ore. 2°. de mot. musc. 1^a. 314. E
Genarum pili cur in nobis. 11°. de vsu par. 1^a. 189. D
Genae si rubent indicationis est signū. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. D
Genae cur rubent in purulentis. in prog. com. 2°. 4^a. 204. E
P Genas expurgatur oculus. 1°. de sani. tu. 2^a. 68. D
Genae quomodo laeduntur sine mandibula. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. C
Genae occlusae quibus aperiuntur. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 35. G
Genarum affectus qui. fin. med. Isa. 48. E
ad Genarum exanthemata. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 157. D
ad Genarum papulas. de remed. par. fac. 7^a. 157. D
Genas proprietate siccit minium. de simp. med. Sp. 81. C
Genae particula tenuis discissa non augetur, nec coalescit. commenta. 2°. aphorismo. 19°. Ex. 48. B
Γενεάς vinculum sub mento circumagitur. de fascijs. 7^a. 295. A
GENERABILIS substantia mutat in qualitatibus secre. Sp. 96. F
Generabilis substantia mutatur quatuor qualitatibus. de motibus mani
festis & obscuris. Sp. 67. G
Generabilia corpora duabus trāsmutationib⁹ suiiciunt. 1°. de ele. 1^a. 7. A
Generalia artis scienda. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 257. C
in Generalioribus specialia cōtinent. d vic. rat. in mo. ac. c. 2°. 7^a. 124. G
Generalē hominē nō particularē curabāt methodici. 3°. met. m. 7^a. 20. F

GENERANTVR oia ex quatuor elementis in tim. Plat. 1^a. 287. B
 Generantur proprie animalia, non morbi. de morb. temp. 3^a. 85. C
 quo modo Generentur embriones imperfecti. de compagine membrorum
 siue de natura humana. Sp. 59. H
 Generat terra corporis naturam. de spermate. Sp. 40. E
 Generent quæ mulieres, & qui viri, & qui semper, & qui quandoq; cõ
 men. 5^a. aph. 62°. Ex. 44. E
 Generantur mares in dextro uteri latere, femina in sinistra, secundum
 Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 Generatur pulsus cum animali, & moritur cum eo. cõpen. pul. Sp. 65. C
 Generant & alterant pulsum variantes causa, & quæ sint. 1°. de causis
 pulsuum. 4^a. 86. G
 Generantes cibi bonos humores inter tenues, et crassos. & dis. cõ. Sp. 73. H
 quæ Generant humorem bonum, & crassum. de dissol. conti. Sp. 74. E
 non Generant sanguinem purum, mundum, & clarum cibi non tempe-
 rati. de dissol. conti. Sp. 74. A
 Generant sanguinẽ crassum miliũ, & panicum. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generata ex sanguine renascuntur. de ana. viu. Sp. 44. F
 Generant phlegma pisces duri quibus dominatur viscositas. de dissolu-
 tione continua. Sp. 74. H
 Generant chymum frigidũ pira, & poma, si matura comedantur, cucu-
 meres etiam, citruli, aqua batheca, cucurbita. de diss. conti. Sp. 74. C
 Generant fungi humorem crassum, & frigidum. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generantes facile atrã bilẽ, qui hoies. de mel. ex G. R. et Poss. Sp. 109. G
 Generantes atram bilem cibi, qui. de diss. conti. Sp. 74. B
 Generant melancholiam pisces saliti, & antiqui. de diss. conti. Sp. 74. B
 Generant melancholiam caules. de diss. conti. Sp. 74. C
 Generant atram bilem lentes. de diss. conti. Sp. 74. B
 Generant crassum nutrimentum & corruptibile oua cocta in degamine,
 vel in testis. de dissol. conti. Sp. 74. B
 Generat lac oppilationem in iecore, & lapidem in renibus. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 75. B
 Generantiũ ciborum malos humores, tres species. de diss. conti. Sp. 74. A
 Generant malos humores olera omnia. de diss. conti. Sp. 74. C
 Generant superfluitates putridas ficus sicca. de diss. conti. Sp. 74. B
 Generant pediculos sicca ficus. de diss. conti. Sp. 74. C
 quando Generatur in stomacho & in reliquo corpore phlegma ex cras-
 sitie ciborum assumptorum aut ex multitudine eorum, conueniunt ci-
 bi acetosi. de diss. conti. Sp. 72. G
 si Generatur cholera in stomacho velociter, multa conueniunt quæ ex-
 tinguunt acuitatem cholera, aut quod prætermittantur res genera-
 tes ipsam. de diss. conti. Sp. 71. F
 si Generatur phlegma in stomacho oportet ipsum lauare, & absterge-
 re. de mot. man. & obs. Sp. 71. F
 cur Generet i epiglottide humor viscosus pituitosus. & vo. et an. Sp. 60. H
 Generat humiditas in duabus glandulis colli. de voce & anhel. Sp. 61. C
 Generatur lapis in renibus nocturnus ex continuo vsu ciborum acuto-
 rum. de dissolu. conti. Sp. 72. F
 GENERATIO cur ita dicta. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
 Generatio quid. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 de Generatione secundum antiquos. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. H
 Generatio vna ex actionibus, q̄ operibus respõdet. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. E
 Generatio ẽ principii naturæ operũ, & quasi caput. 1°. & na. fa. 1^a. 292. C
 Generatio qui motus sit. 1°. de nat. fac. 1^a. 290. H
 Generatio est via de imperfecto ad perfectũ. an oēs anim. partiũ. 1^a. 326. D
 Generatio absolute est via in substantiam. 2°. met. me. 7^a. 10. B
 Generationis, & auctoris differentia. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. G
 Generationis, & corruptioni subiecta substantia, quæ. de mul. 3^a. 77. A
 in Generatione posita res si diffiniuntur per causam efficientem, ea dif-
 finitio optima est. 4°. de differentiis pulsuum. 4^a. 67. H
 Generatio non fit ex vno. 1°. de elemen. 8. C. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 29. E
 Gñatio nõ fit si vñũ elementũ superet alterũ vehemẽter. 1°. de ele. 1^a. 8. C
 in Generatione id elementum primo dandum, quod maxime exiccatur. 1°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 62. E
 in Generatione quantum ignis miscetur. 1°. de sa. tu. 2^a. 62. E
 Generationẽ tollit qui dicit vñũ esse vniuersum. de nat. hu. cõ. 1°. 1^a. 29. B
 Generationem negantes reprehenduntur. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. B
 in Generatione substantia alteratur. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. E
 Generatio cõstat ex alteratione, & formatione. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 in Generatione quæ primo generantur. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. F
 Generatio etiam dicitur in accidentibus. 2°. met. me. 7^a. 10. A
 Generatio nihil simile habet ei quod digeritur. 1°. de sem. 1^a. 332. H

Generationis, & dispõsitionis principii nõ est idẽ. de fet. for. 1^a. 325. A
 Generationis principia p materia quæ sint. de cur. rat. p san. m. 6^a. 16. C
 Generationis materia proxima in animalibus, quæ. 1°. de elem. 1^a. 8. F
 Generatio fecunda cur a natura facta. 14°. de vsu par. 1^a. 205. A
 Generationis principia vnde sint. de ana. viu. Sp. 47. D
 ad Generationẽ duo sufficiunt si sunt cognata, & in essentia coniuncta.
 de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. D
 Generatio non fit nisi ex familiaribus. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 29. E
 Generatio fit ex menstruo, & principio agiatorio quod a mare fit. 1°.
 de semine. 1^a. 330. D
 ad Generationem duo animalia requiri melius est. 15°. de vsu pa. 1^a. 210. C
 Generatio nostra ex humido est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 in Generatione sentiuntur mutationes æstatis, hyemis, pluuie, et siccitatis,
 quæ mutationes apud Europæos sunt magis q̄ apud Asianas, & cu. de aere, aquis, & locis. 2^a. 6. B
 in Generationis instrumentis instrumentum mulieris comparatur ad
 virum vt cera ad sigillum. de anatom. viu. Sp. 51. E
 Generationis instrumentorum actio nõ fit a voluntate. & mo. ma. et ob. Sp. 68. F
 Generationis nostræ primordia sanguis & semẽ. 1°. de sa. tu. 2^a. 62. E
 in Generatione quo modo se habet maris semẽ. 2°. de nat. fa. 1^a. 297. E
 ad Generationem eodem modo mouetur semen viri, & mulieris. 14°.
 de vsu partium. 1^a. 206. C
 ad Generationem nihil facit glandularum humor qui aliquando in coi-
 tu effunditur a muliere. 14°. de vsu par. 1^a. 208. C
 Generatio maris, & femina vbi fiat. de cõp. mẽ. siue de na. hu. Sp. 59. D
 Generationis diuersitas in parentibus, & i filiis notat. de sper. Sp. 38. A
 Generatio animalis, dispensatio a tribus principijs consistit. de virt. no-
 strum. corp. dispen. Sp. 60. C
 Generatio cordis, cerebri, hepatis, ex quibus fit. de ana. viu. Sp. 51. H
 ad Generationem cordis intendit spiritus vitalis. de ana. viu. Sp. 51. H
 Generatio spiritus in qua parte cordis fiat. de ana. viu. Sp. 52. G
 ad Generationẽ hepatis intendit spiritus naturalis. de ana. vi. Sp. 51. H
 ad Generationẽ hepatis intẽdit spiritus animalis. de ana. viu. Sp. 52. A
 Generatio sanguinis est actio hepatis. de vir. nost. corp. dispõs. Sp. 60. D
 Generatio musculorum laryngis, quæ. de voc. instr. diff. 1^a. 106. H
 Generationis vocis initium vbi. de voce & anhel. Sp. 61. D
 ad Generationem animalium per putredinem non satis est putredo, sed
 etiam indigemus plurimo calore. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Generationem humoris crassi in corpore timenti conueniunt cibi subti-
 liantes. de dissol. conti. Sp. 72. D
 Generationem oppilationis in hepate, aut splene timenti conueniunt cibi
 subtiliantes. de dissol. con. Sp. 72. D
 Generationem phlegmatis in renibus, aut in pectore, aut in cerebro, aut
 in iuncturis timenti conueniunt cibi subtiliantes. de diss. conti. Sp. 72. D
 Generationis lapidis causa. de cura lap. Sp. 112. C
 Generationem lapidis prohibentia. de cura lap. Sp. 112. B
 GENEROSIORES, & degeneres facit temporum mutatio. de aere,
 aquis, & loc. 2^a. 5. B
 Generosi minus indignantur. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. H
 GENESIAE Cleopatrae libri. de pass. mul. Sp. 95. G
 Γενεσιακοὶ qui vocentur. de vict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 110. A
 GENISTA trahit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. C
 GENITALIA, & thorax habent consortium. in 3^m. de mor. vulgari.
 commenta. 3°. 3^a. 148. E
 Genitalia membra intra abdominis membranam describuntur, & quasi
 delineantur primo, postea foras emergunt. 2°. de sem. 1^a. 239. E
 in Genitalibus differentia maris, & femina, quæ. 2°. de sem. 1^a. 339. E
 Genitalia eadem sunt in maribus, & feminis, sed differunt situ, & ma-
 gnitudine. 2°. de sem. 1^a. 339. D
 Genitalia in feminis esse intus, et nõ extra, nõ mirũ. 2°. de sem. 1^a. 339. G
 q̄ Genitalia intus habeant femina, quid commodi humano generi affe-
 rant. 2°. de semine. 1^a. 339. G
 Genitalium virorum, & mulierũ nutritiones vnde. 2°. de sem. 1^a. 339. D
 in Genitalibus partibus sunt parui nervi, sed non circa pudẽdum, quia
 ibi magni. 14°. de vsu par. 1^a. 209. D
 in Genitalibus eadem est neruorum origo in mare, & femina. 2°. de
 semine. 1^a. 339. E
 ad Genitalia breui veniunt vena, et arteria, et vñ. 14°. & vsu pa. 1^a. 209. C
 ad Genitalia duo nervi conuenienter veniunt. 14°. de vsu par. 1^a. 209. C
 ad Genitales partes quare quandoq; sanguis mittatur. commentatio.
 5°. aphorif. 53°. Ex. 42. D
 Genitalium putredines quid sint, et vñ oriantur. c. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D
 ad vim

ad vim Genitalium, & veteres affectus. 3°. de med. fac. par. 7°. 173. H
 Genitalis meatus dicitur varicosus assistens. 1°. de sem. 1°. 333. E
 Genitalis meatus ubi sit. 1°. de se. 1°. 333. E
 de Genitalis virgæ anatomia. de ana. viuo. Sp. 52. E
 Genitales partes cur extenduntur in coitu. 14°. de vsu par. 1°. 208. A
 Genitale semen. 14°. meth. me. 7°. 90. C
 Genitale semen ad quid sit vtile. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Genitale virus quid in progn. com. 1°. 4°. 197. B
 Genitalia statim ab initio cognoscunt actiões pprias. 6°. de lo. af. 4°. 42. D
 Genitalem cur vocet Plato dorsalem medullam in tim. Plat. 1°. 287. H
 GENITORIS qualitatem trahit infans. de sper. Sp. 37. A
 Vide Pater.
 GENITVM quod est, immortale fieri non potest. 1°. de san. tuē. 2°. 67. E
 Genitum interire non habet rationem. de marc. 3°. 45. G
 Genitum omne cur intereat. 6°. de san. tuen. 2°. 56. F
 Genitorum nuper puerorum pulsus, qui compend. puls. Sp. 65. E
 Genita cur sint in extremis partibus cutis pilis vngues. i. ti. Pl. 1°. 286. G
 Geniti ex quibus sint vngues in tim. Plat. 1°. 286. H
 GENITVRAE figura consideranda est. de decub. progn. ex mathema-
 tica scientia. Sp. 12. G
 GENITVRA quid significet. de dissect. vul. 1°. 108. C
 Genitura quid sit apud Hippocratem. 1°. de se. 1°. 331. E
 Genituram yovov appellare solet Xenocrates. 10°. de sim. me. fa. 5°. 72. C
 Genitura differt à femine. fin. med. Isa. 49. E
 Genitura origo ex feminis substantia. 1°. de sa. tuen. 2°. 62. E
 ex Genitura utraque viri & femine, fit fetus. 2°. de semine. 1°. 336. A
 de Genitura temperamento eadem sunt dicenda, quæ de temperamento
 vteri. de na. hu. com. 1°. 1°. 29. E
 Genitura humidior familiaris est vtero sicciore, sicciore humidiori, frigi-
 diore calidiori, calidior frigidiori. de nat. hum. 1°. 29. E
 si Genitura in spiritum diffatur, cur vterus non multum intumescit. 1°.
 de semine. 1°. 329. F
 à Genitura ad adolescentiā caro humidissima est. 6°. de sa. tu. 2°. 96. D
 Genitura, stercoreis, vrinæ euacuatio naturalis est in 6°. de morbis. vul.
 garibus, commen. 3°. 3°. 173. E
 Genitura quibus abundat naturaliter, iis vterus innocua est. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 96. H
 Genitura profluvium quod. fin. med. Isa. 47. G
 Genitura pfluuii cohibet lactuca. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
 Genituram exiccat Canabis semen si pusculum edatur. 7°. de simpliciū
 medicamen. facul. 5°. 49. G
 ex Genitura, & sanguine fetus intro. Isa. 52. E
 Genitura quæ per sex dies in locis fuit, qualis. de fet. for. 1°. 322. C
 Genitura simile est sublimamentum in prog. com. 2°. 4°. 201. D
 Genitura similis suspensio in vrinis in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 135. C
 Genitura similes suspensiones rotundæ in 1°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 121. A
 GENIVS in homine qualis. 5°. de decre. Hipp. 1°. 257. F
 in GENTIS alicuius, aut civitatis administratio explicanda, prima
 est origo repetenda. 6°. de decre. Hippo. 1°. 264. B
 GENTIANA quid. de simp. med. Sp. 84. G
 Gentiana nascens in Italia, quando æqualis illi, quæ nascitur in Creta. 1°.
 de antidotis. 5°. 105. D
 Gentiana acres, exalfactorias, & relaxantes vires habet, partū expel-
 lit, serpētē oēm fugat, aduersus venenosa pdest. de sim. me. Sp. 84. G
 Gentiana medicamentaria & calida facultate prædita est. 9°. de comp.
 med. secundum locos. 5°. 197. F
 Gentiana est multum amara. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. E
 Gentiana est amarior absinthio. de cura icteri. Sp. III. A
 Gentiana incidit. 14°. meth. med. 7°. 91. D
 Gentiana multū extenuat, purgat, abstergit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
 Gentiana purgat gibbam hepatis partem. de cathar. Sp. 95. C
 Gentiana digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. D
 Gentiana radix ad nervos vulneratos. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. B
 Gentiana decoctio datur ad frigiditatem membrorum, & ad fluxum ex
 ea. de med. exper. Sp. 106. F
 GENV quid significet apud antiquos. de frac. com. 2°. 7°. 240. C
 Genua, quæ introd. Isa. 53. E
 in Genubus ossa sunt facta propter motum. 1°. de vsu par. 1°. 191. C
 Genu quo semur ingreditur. de frac. com. 2°. 7°. 240. C
 Genu cur habet mollem substantiam. 1°. de vsu par. 1°. 115. G
 supra Genu rotula, quid sit. 3°. de vsu par. 1°. 134. F
 supra Genu rotula, cur. 3°. de vsu par. 1°. 134. F

à Genu rotula emulsa cuidam puero. 3°. de vsu par. 1°. 134. G
 in Genu ligamenta validissima, quæ. 3°. de vsu par. 1°. 134. H
 in Genu articulo quatuor regiones. 3°. de vsu par. 1°. 134. H
 in Genu articulo regiones magis periculosæ quæ, & quæ minus. 3°. de
 vsu partium. 1°. 134. H
 Genu articulatio quibus flectat, & quibus extēdat. 3°. de vsu par. 1°. 135. C
 Genu dearticulatio quo modo se habeat. 3°. de vsu par. 1°. 134. F
 Genu dearticulationem mouent muscoli nouem. de mus. dif. 1°. 51. C
 Genu dearticulationē mouēt musculos, et si nouē esse ostēderit, tñ dicit
 esse octo, ne ab antiquis in re minima dissentiat. de mus. diff. 1°. 51. G
 Genu dearticulationem qui musculus extendat. de mus. diff. 1°. 51. F
 Genu articulationē q musculus ad exteriora inuertat. de mus. dif. 1°. 51. A
 ad Genu vsque musculus tensus. 15°. de vsu par. 1°. 214. B
 ad Genu nullus nervus. 16°. de vsu par. 1°. 218. C
 Genu non confert absinthium. 14°. meth. med. 7°. 88. D
 de Genuum, & tibiæ passionibus. de dyn. Sp. 30. A
 Genu morbi, qui introd. Isa. 59. D
 Genuum grauitas indicat per inferiora debere purgari. commenta. 4°.
 aphorismo 20°. Ex. 29. C
 in Genuum grauitate elleborus est dandus. de victus ratione in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 144. G
 de Genu, quod rigore facile afficiebatur casus. 3°. de compositione medi-
 camentorum per ge. 5°. 229. B
 pro Genu patiente à frigore & dolente euphorbium cum oleo, & cera.
 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. B
 Genuū articuli & manuum ob quid intumescant. c. 6°. apho. 30°. Ex. 49. C
 Genu dolorem significat vrina superius clara, inferius nebulosa, & subli-
 uida. de dyna. Sp. 35. D
 ad Genu tumorem. de dyna. Sp. 30. B
 ad Genuum tumores diuturnos. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. A
 ad Genuū tumorem inueteratum stercus caprinum valet. 10°. de simpl.
 med. facul. 5°. 76. E
 Genu inflammatione laborans relaxatur. de sectis. Isa. 17. D
 ad Genuum debilitatem. 3°. de med. fac. par. 7°. 176. D
 Genua dolent concepto in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
 Genuum dolores fiunt orobos comedentibus. c. 3°. apho. 16°. Ex. 23. B
 aut Genua, aut oculos, aut coxas, aut mammas dolor infestabit, & non
 corrumpent fetum mulieres, si māmā quæ ipsis extenuatæ fuerant,
 rursus dure fiant. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42. C
 in Genuū dolore cur oculi lacrymātur. de na. & or. cu. cor. Sp. 42. D
 Genuum societas cum oculis. de na. & ord. cuiuslibet cor. Sp. 42. D
 ad Genuum dolorem. 3°. de med. fac. par. 7°. 177. G de dyna. Sp. 30. B
 in Genu tres venæ sunt, & qñ deberent secari. c. 6°. apho. 36°. Ex. 50. D
 ad Genu fluxus per venæ sectionem è brachio curatur. 2°. methodi me-
 dendi. 7°. 101. F
 ad Genuum fluctiones discutiendas. 3°. de med. fac. par. 7°. 173. H
 in Genu humores & abscessus extrahens. 6°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 261. G
 ad Genu contorsionem. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. D
 de Genu luxatione & repositione. de art. com. 4°. 7°. 292. D
 Genu in quot modos erumpat. de machin. 7°. 315. B
 Genu in quot partes prolabatur. de machin. 7°. 321. H
 in Genu sunt benigniores ossium prolapsiones & dimotiones q in cubiti
 articulo. de frac. com. 3°. 7°. 248. E
 in Genu articulus solus iusta, & æquali dearticulatione iungitur. de
 fract. com. 3°. 7°. 248. H
 Genuum ossa facile reducuntur. de fract. com. 3°. 7°. 249. F
 q Genu difficilius restauratur cubiti iunctura. de fra. com. 3°. 7°. 250. A
 Genu quando exciderit, sanatur difficulter introd. Isa. 60. H
 Genu prolapsi curatio. de machi. 315. B 7°. 321. H
 Genu superiorū partū deligatio. de iis, quæ in med. fi. cō. 2°. 7°. 209. F
 Genu inferiorum partium deligatio. de iis, quæ in medicatrina fiunt, cō-
 mentario. 2°. 7°. 209. F
 Genua quadrupedum sunt cibi superfluitates non habentes. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 73. E
 GENVS species, differentia, quando idem significant. 6°. de compositio-
 mee. secun. loc. 5°. 169. A
 Genus, differentiā, & speciē idē appellare, nihil refert. 9°. de sim. me. fac.
 5°. 64. H 11°. meth. med. 7°. 67. H
 Genus, spēs, forma, & natura pro eodē. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 93. B
 Generis no mine dicitur species. q animi mores. 1°. 317. E
 Generis nomen seruantes species. de comate. 3°. 56. C

Genera in differentias dividere difficile est. 1°. meth. me. 7^a. 4. E
 Generis nomine antiqui quandoque vtuntur in aequiuocis. de vict. rat. in
 morb. acut. com. 4°. 7^a. 133. G
 Generis eiusdē res per opposita mēbra partiuntur. ad Thras. 2^a. 108. C
 Generibus multis commune est ad aliquid. 2°. de diff. puls. 4^a. 55. F
 in Generibus, & speciebus vniuersalibus posite sunt artes, non in parti-
 cularibus. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
 Genere, specie, & numero idem dicitur. 2°. meth. me. 14. C | 7^a. 15. A
 Genere sūta quę et specie similia dici possunt. 4°. de anat. admi. 1^a. 81. A
 Genus primo exprimendum in diffinitione. 4°. de diff. puls. 4^a. 67. C
 Genus quod in diffinitione ponendum, quale sit & an propinquum. 4°.
 de diff. puls. 4^a. 67. D
 à quo Genere exordienda sit diffinitio. 8°. de diff. pul. 4^a. 67. D
 Generica quaedam sunt differentie, quedam specificę, quedam magis ge-
 nericę, & quedam magis specificę. 2°. de diff. puls. 4^a. 58. C
 à Generalissimo per medias differentias descendendum. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 282. A
 Genus triplex Bonorum. in oratione suasoria. 1^a. 4. E
 Genera tria Ciborum subtiliantium, quę. de diff. cont. Sp. 72. E
 Genus primum ciborum subtiliantium. de diff. cont. Sp. 72. E
 Genus scđm ciborum subtiliantium, & eius enarratio. de diff. cont. Sp. 72. E
 Genus tertium ciborum subtiliantium quod & in quatuor secatur diffe-
 rentias. de diff. cont. Sp. 72. E
 Genus triplex Experimenti apud Empiricos. de sectis. 1^a. 16. B
 fm Genus Medicamentorum librum fecit Archigenes. 9°. de cōp. me.
 sec. loc. 198. A | 199. G | 10°. 206. G | 5^a. 208. G
 per Genera medicamentorum libri duo quando conflagrati. 1°. de com-
 posi. med. per ge. 5^a. 209. G
 Genera tria medicamentorum catharticoꝝ, & quę. de cathar. Sp. 49. D
 Genera omnia & species morborum scienda. si quis opt. med. 1^a. 6. F
 Genera duo morborum. secretorum. Sp. 96. G
 Genus, speciem, vel differentiam morbi comitalis si quis dicat nihil re-
 fert. 3°. de locis affectis. 4^a. 19. E
 Genera duo musculorum in summa manu. de muscu. diff. 1^a. 49. A
 Genera quatuor musculorum in pede, & quę. de musc. diff. 1^a. 52. G
 Genera quę in pulsibus, & quod vocantur genera, etiam si sint differen-
 tia. 2°. de diff. puls. 4^a. 55. C
 Genera, species, qualitates, & differentie pulsuum idē sunt. 1°. de differen-
 tijs pulsuum. 4^a. 47. B
 Genera, & differentias pulsuum dici negabant quidam. 2°. de differen-
 tijs pulsuum. 4^a. 55. B
 Genus proximum in pulsibus, quibusdam videtur esse motus. 4°. de dif-
 ferentijs pulsuum. 4^a. 67. D
 Genera pulsuum fm quietem, secundum totum robur, secundum corpus
 arterię, quę. compend. puls. Sp. 65. H
 Genera tria rerum præter naturam. de const. ar. 1^a. 42. C
 Generis nobilitas non est inter bona propria. in oratione suas. 1^a. 3. B
 Genus ostentantes qui proprijs bonis carent. in oratione suas. 1^a. 3. C
 pp Generis nobilitatē artium studia nō contēnda. in orat. suas. 1^a. 3. G
 ad Generis instaurationem partes, quę. 14°. de vsu par. 1^a. 204. C
 propter Generis salutem ac conseruationem maxima voluptas in coitu
 & in cibis. 14°. de vsu par. 1^a. 204. D
 GEODES dictus lapis pupillas expurgat. 9°. de sim. me. fa. 5^a. 67. D
 GEOMETRAE dicuntur non solum qui circa plana, sed etiam circa so-
 lida versantur. ad Thras. 2^a. 109. D
 Geometre inter rationales numerant. de cuiusq; aī pec. no. 2^a. 60. A
 Geometra occupant primam sedem apud deum Mercurium. in oratione
 suasoria. 1^a. 2. F
 GEOMETRIAE excrcentes artem. de cog. cur. q; an. mo. 2^a. 54. D
 Geometria scientia qualis. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2^a. 56. G
 Geometria est ars nobilis. in oratione suasoria. Ex. 5. G
 Geometria acuit animum. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2^a. 56. G
 Geometria principalis ars. de cog. cur. animi morbis. 2^a. 54. E
 Geometria præcedit Astronomiam. si quis opt. med. 1^a. 6. B
 in Geometria est methodus certa. de cuiusq; animi pec. not. 2^a. 57. B
 Geometria quo modo incedat in suis theorematibus. de curan. ratio per
 sanguinis missionem. 6^a. 16. C
 Geometrica theoremata. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 16. C
 Geometria non aufertur, etiam si linea semper sit in corpore. 2°. de diffe-
 rentijs pulsuum. 4^a. 57. B
 Geometriam antiquiores primo docebant. de lib. prop. 1^a. 13. F
 Geometria exercitatio iuuenum esse debet. ad eos qd typ. scrip. 3^a. 92. G

Geometria, & arithmetica tm vtuntur diuites, quātū extruēdis ædibus
 & cōputandis expensis conducit. de præcog. ad Posthu. 4^a. 214. B
 Geometria discenda est ante medicinam. 1°. meth. me. 7^a. 2. E
 Geometria multum confert ad medicinam. si quis opt. med. 1^a. 6. B
 in Geometria Possidonius versatus est ab ineunte atate. 4°. de decretis.
 Hippocratis. 1^a. 230. F
 GERANIS vinculum appellat à gruīs silitudine. de fasc. 7^a. 301. A
 Geranis in speciem fiscellę. de fascijs. 7^a. 302. A
 Geranis in specie fiscellę in priori parte se ostendēs. de fas. 7^a. 302. H
 Geranium vinculum est varium. de fascijs. 7^a. 293. E
 Γερανίδας vinculu admoit Hipp. ad fractū iugulum. de fas. 7^a. 293. E
 GEREONIS medicina. de med. exper. Sp. 105. H
 GERMANOS, flauos nonnulli vocant. sed sunt russi. de sal. dia. 2^a. 40. E
 Germani sunt humidi temperamento, non tamen frigidi. in 3°. de morbis
 vulgaribus, com. 3°. 3^a. 146. F
 Germani iracundi sunt, audaces, & cōsilij præcipitis. 2°. de tēp. 1^a. 20. A
 Germani barbari, vrsis, apris, leonibus cōparant. 1°. de sa. tuen. 2^a. 66. E
 Germanorum cutis qualis. 2°. de temp. 1^a. 20. A
 Germani non recte filios regunt. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. E
 Germani infantulum nuper natū ad flumē portant. 1°. de sa. tu. 2^a. 66. E
 in GERMANICO bello nihil didicerunt medici. 3°. de compo. med.
 per genera. 5^a. 221. F
 GERMINA arborum quę sint. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. C
 Germina arborū, & fruticū inter se sunt similia. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. B
 Germina arborum sunt lignosiora. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. B
 Germina fruticū, & arborū, olerū asparagis vident. 2°. de al. fa. 2^a. 24. B
 Germina nouella mādūtur qñq; ob necessitatē. 2°. de alimen. fac. 2^a. 22. B
 Germina non mandunt præstantiores cibos habentes, nisi vrgente fame.
 2°. de alim. fac. 2^a. 24. C
 Germina morborum cocta manduntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. C
 Germina arborum pariunt malos succos. de bo. & vitio suc. 2^a. 33. G
 Germina qualia esse debent. 1°. de antid. 5^a. 107. D
 ex Germinibus oleum dicitur oleum abusiue. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. B
 Germen sinapis vrinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Germina struthij vrinam mouent. de cura icteri. Sp. 111. D
 GERMINA adnascuntur auribus, naribus, pudendo, & sedi. de sym-
 ptoma. causis. 3^a. 28. D
 GYROCOMICA ars. de part. art. med. Sp. 16. D
 Gerocomica, et resumptiua medicę artis partes. de par. art. me. Sp. 17. D
 Gerocomice quę pars medicinę. 5°. de san. tu. 2^a. 90. E
 Geroc omica pars salubris medicinę. de sub. emp. 1^a. 32. A
 GESTABILE quid significet. de art. com. 3°. 7^a. 270. F
 Gestari, deambulare, & luctari differunt. ad Thra. 2^a. 105. A
 Gestatum debet esse minus gestante. 12°. de vsu par. 1^a. 197. B
 ex GESTV egrorum animi mores produntur quo modo. in 1°. de mor.
 vulg. com. 3°. 3^a. 117. H
 GETAE serui. 1°. meth. me. 7^a. 2. E

GIBBEROSITAS quid. de articul. com
 men. 3°. 7^a. 273. E
 ad GIBBERVM vergens angulare in articulo, media est figura dolo-
 ris expers. 2°. de mo. mus. 1^a. 315. G
 Gibber infra septum morbos renum, & vesicę facit, & abscessus circa
 ilia & inguina. de arti. com. 3°. 7^a. 269. G
 GIBBOSITAS quid sit. de art. com. 3°. 7^a. 268. F
 Gibbositas concomitat senes ad mortē. com. 2°. apho. 40°. Ex. 18. A
 Gibbositas pulmonis est à parte dorsi. de ana. viuo. Sp. 48. A
 GIBBI qui appellantur ab Hippocrate. com. 6°. apho. 40°. Ex. 51. G
 Gibbi efficiuntur senescentes proceri. com. 2°. apho. 54°. Ex. 19. F
 Gibbi circa lumbos habent coxas graciliores. de art. com. 3°. 7^a. 269. H
 Gibbi circa lumbos tarde faciunt barbā & pubē. de ar. cō. 3°. 7^a. 269. H
 Gibbi supra lumbos sunt infecundiores quā qui supra. 7^a. 269. H
 Gibbi pueri cur non crescant in spina. de art. com. 3°. 7^a. 269. B
 Gibbis pueris supra septum non cresunt costę in latitudinem. de articu-
 lis, commen. 3°. 7^a. 269. C
 Gibbi breuioris vitę sunt. de arti. com. 3°. 7^a. 269. H
 qui Gibbi ex asthmate aut tussi fiunt, ante pubertatem moriuntur. com
 mentario 6°. apho. 46°. Ex. 51. G
 Gibbi quo modo aliqui fiant tenis intra vertebrarum partibus nō solum
 recuruationes, & obliuationes. com. 4°. apho. 35°. Ex. 31. F
 à GIBBO ventriculi vena ad lienis concaui. 6°. de anat. admi. 1^a. 93. B
 Gibbi iecoris sectio. 6°. de anat. admi. 1^a. 93. B
 in Gibba hebatis parte solę inueniuntur venę. de vil. resp. Sp. 64. G
 in Gibba

in Gibba hepatis pars sanguis fit ex succo cocto à mesaraicis. de com-
pag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A
Gibba hepatis pars quo modo recipiat materias à capite, & ad cauum
transmittat. com. 7.º. apb. 3.º. Ex. 56. B
ex Gibba hepatis parte humores educēdi sunt p. vrin. as. & cat. Sp. 94. G
Gibbam hepatis partem purgantia, quæ. de cathar. Sp. 95. C
in Gibbo splenis nec vena est, nec arteria. de vti. resp. Sp. 64. G
Gibbosa pars quo modo curetur. de const. ar. Isa. 39. D
Gibba spina ex icu quo modo restituatur. de machinamen. 7.º. 314. H
Gibbus quo modo contingat. 4.º. de loc. aff. 4.º. 24. A
GIGARTIA siue acinorum vna nuclei. 6.º. de simp. med. fa. 5.º. 45. E
Gignuntur quæ. 2.º. de natu. fac. 1.º. 297. H
inde Gignuntur vrinæ oleagineæ. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
GILVVS color post fuscum. 2.º. de comp. med. per ge. 5.º. 221. F
Gilia emplatra. 2.º. de comp. me. per ge. 5.º. 223. F
Gillum ex libris Damocratis. 6.º. de com. me. per ge. 5.º. 262. D
Gillum Haliei. 5.º. de com. med. per gene. 5.º. 248. H
Gillum Haliei quo mō conficeret Galenus. 5.º. de cō. me. per g. 5.º. 248. H
GINGIBER quo modo probetur. 4.º. de sa. tuen. 2.º. 85. C
Ginger facile perforari solet. 4.º. de sa. tuen. 2.º. 85. C
Ginger acris est. 9.º. de simp. med. fac. 5.º. 64. C
Ginger quibus conueniat. 4.º. de san. tuen. 2.º. 84. F
Vide Zingiber.
GINGIDIIS nomen impositum à rusticis. de atten. vic. 2.º. 44. B
Gingidi maximus prouentus in Syria. 2.º. de alim. fac. 2.º. 23. E
Gingidium siccum est in secundo ordine, calidum in primo. 6.º. de simpli.
med. facul. 5.º. 45. E
Gingidium medicamentum est. 2.º. de alim. fac. 2.º. 23. H
Gingidium amarorem habet. 2.º. de alim. facul. 2.º. 23. H
Gingidium stomacho amicum. 6.º. de simp. med. fac. 5.º. 45. E
Gingidium stomachum inuat. 2.º. de alim. fac. 2.º. 23. G
Gingidium crudum conuenit stomachicis. 8.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 192. C
Gingidium comedunt homines fame adacti. 2.º. de alim. facul. 2.º. 22. B
Gingidium manditur vt scandix. 2.º. de alimen. fac. 2.º. 23. G
Gingidium est vitiosissimi succi. de bon. & vitio suc. 2.º. 37. G
Gingidium non fert magnam ebullitionem. 2.º. de ali. facul. 2.º. 23. G
Gingidium cū aceto collapsam appetentiam excitat. 2.º. de alimentorum
facultatibus. 2.º. 23. C
Gingidium adstringit. 2.º. de alim. fac. 2.º. 23. H
GINGIUIS, cuti faciei qui muscoli sensum præsent. de ner. dif. 1.º. 53. F
Gingua quæ sint, & quo modo roborentur. 5.º. de composit. medicamen-
torum secundum locos. 5.º. 162. G
in Gingua dentes, ita cutis pilorum radices cōplectit. in ti. Pla. 1.º. 286. H
Ginguis pstat qualitas gustabilis. de cōpa. mem. siue de na. hu. Sp. 58. D
in Ginguis nuper natorum latent dentes. 2.º. de fem. 1.º. 339. E
in Ginguiarum præsepilis sunt dentes. 1.º. de vfu par. 1.º. 187. B
in Ginguis quo modo dentes infigantur. de ana. vnu. 1.º. 49. D
ad Ginguias præseruandas. 5.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 164. H
Ginguias, & dentes candidos efficit aristolochia rotunda. 6.º. de simpli.
med. facul. 5.º. 43. E
ad Ginguias corroborandas. 5.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 164. A
Ginguiarum carnem instantans. 3.º. de med. fac. par. 7.º. 172. G
tur ad Ginguias, & ad Gargareona materia à capite trāsmittatur. 2.º.
de differentiis febrium. 3.º. 40. H
quibus in Ginguias fluxiones procumbunt, quæ exercitatio vitanda. 5.º.
de sanitate tuenda. 2.º. 90. A
Ginguis quo modo nocet lac. 3.º. de ali. fac. 2.º. 28. C
de Ginguiarum morbis, de reme. par. fac. 7.º. 164. G
ad Ginguiarum affectiones. 5.º. de comp. me. se. loc. 5.º. 165. D
Ginguiarum prurigo vnde fiat pueris, qui dentire cœperunt. commenta-
rio. 3.º. apho. 25.º. Ex. 25. C
ad Ginguias pueri. de med. fac. par. 7.º. 174. F
Gingua cum ex capite egrotant, quo curada. 6.º. de san. tuen. 2.º. 100. A
in Ginguis epulis, id est caro supercrescens. 5.º. de composit. medicamen-
torum secundum locos. 5.º. 164. G
Ginguias tumētes ipsi stillicū emēdat & sanat. de simp. med. Sp. 85. B
ad Ginguias tumidas & carnis excrecētā. de reme. par. fa. 7.º. 164. G
ad Ginguiarum inflammationem. de remed. par. fac. 7.º. 164. H
Ginguis, & dentibus solis accidit affectus ille qui hæmodia dicitur. 2.º.
de locis affectis. 4.º. 9. H
in Gingua est dolor, non in dente. 5.º. de comp. med. se. loc. 5.º. 162. D
Ginguiarum doloribus, apostematibus, laxitati, vlcēribus, fistulis, scissu-

ris confert labiorum vena sectio. de anat. viuo. Sp. 55. B
à Ginguis ex inflammatione dolentes. 5.º. de com. me. se. loc. 5.º. 162. H
ad Ginguias colluendas. de remed. par. fac. 7.º. 157. D
ad Ginguiarum dolores, Aristocratis. 5.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 165. B
ad Ginguiarum dolores. 5.º. de comp. me. se. lo. 164. G
ad Ginguias humore pgnantes. 6.º. de cō. med. sec. lo. 172. C
ad Ginguiarum fluxionem. 5.º. de composit. med. se. loc. 5.º. 164. G
Ginguias laxas, & mollitie fluidas curatibus additur smiris. 9.º. de sim-
plic. med. facul. 5.º. 67. C
ad Ginguias laxas. 5.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 166. B
ad Ginguias madore laxas. 5.º. de comp. me. se. loc. 5.º. 165. B
ad Ginguias madore laxatas, putrescentes, ac cruentatas. 5.º. de com.
medi. secun. loc. 5.º. 165. H
ad Ginguias mollitie fluidas contrahendas valent cornua cerui & ca-
præ. 11.º. de simp. med. fac. 5.º. 79. G
Ginguiarum laxitatem, & mollitiem desiccans smegma. 11.º. de simpliciū
medicamen. facul. 5.º. 81. A
Ginguis contrahendis smegma. 5.º. de comp. med. se. loc. 5.º. 165. C
ad Ginguias comprimendas. 5.º. de comp. med. se. loc. 5.º. 164. A
Ginguias madentes resiccans. 5.º. de comp. med. per ge. 5.º. 251. C
ad Ginguiarum nomas. 5.º. de comp. med. per gen. 5.º. 251. B
Ginguiæ sanguineæ sunt edito homini, si in tribus horis sanguinis conce-
ptum sit sperma à muliere. de spermate. Sp. 37. B
ad Ginguias cruentatas. 5.º. de cōp. me. se. lo. 163. E
ad Ginguias vlcēratas. 5.º. de comp. med. se. loc. 5.º. 165. D
ad Ginguias sanguinolentas. de reme. far. par. 7.º. 164. E
Ginguis diu sanguinolentis, & tumidis, & phlegmone laborantibus, &
vlcēratas, & corrosas prodest succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
ad Ginguias corrosas. de remed. par. fac. 7.º. 164. G
ad Ginguias denigratas, & putridas. de remed. par. fac. 7.º. 164. H
Ginguiarum putredo oris affectus. introd. Isa. 53. C
ad Ginguias humiditas, & subcorruptas. 5.º. de compositione medicamen-
torum secundum locos. 5.º. 165. C
ad Ginguias fetentes. 6.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 172. C
ad Ginguiarum abscessus. 6.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 172. D
GINGLYMON quid sit. de off. 1.º. 40. B
GIBRVS quid, quale, & propter quid. de anat. viuo. Sp. 49. H
Girbus & sephac panniculi hepatis. de anat. par. Sp. 43. B
Girbus grossus panniculus hepatis. de ana. parua. Sp. 43. B
Γυροκοικιν appellat partem, quæ de senibus curandis agit. 5.º. de sani-
tate tuenda. 2.º. 89. A
GIT quid sit. de simp. med. Sp. 84. F
Git, relaxat, calfacit, menstrua et vrinam prouocat, lumbricos expellit,
tumores & duriities soluit. de simp. med. Sp. 84. F
Git. de dynamidijs. Sp. 27. H
GIZI casia. 1.º. de antid. 5.º. 106. E
GLABRAM pilis cutem efficit filicula. 6.º. de sim-
pli. med. fac. 5.º. 46. D
Glbris occlusi sunt pori in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 115. E
Glbrum cur sit corpus tabidis in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 116. D
Glabri quando moriebantur in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 111. D
circum Glabra vlcera maligna sunt. com. 6.º. apho. 14.º. Ex. 46. G
GLACIALIS humor vnde dictus. 7.º. de decre. Hipp. 1.º. 270. G
Glacialis humor dicitur ab Aristotele humor crystallinus. de anatomia
viuorum. Sp. 48. D
Glacialis humoris in oculo substantia vt eximia, ita nulli alij parti ne mi-
nimum quidem similis. 6.º. de decre. Hipp. 1.º. 266. B
Glacialis grandinis, & humorum suorum quod inuamentum in tunicis
cerebrorum. de anat. viuo. Sp. 44. C
Glacialis aqua quid agat. 3.º. de sa. tuen. 2.º. 78. D
Glaciant q̄ facile, nō sunt frigidiora. 1.º. de simp. med. fac. 5.º. 5. A
Glaciantur quæ similiter glacie, duriora fiunt, si fuerint substantie cras-
sioris. 1.º. de simp. me. fac. 5.º. 5. A
GLACIES fit ex aqua per expressionem acris. de vti. resp. Sp. 63. G
Glaciem vnde didicimus esse frigidam. 1.º. de simp. me. fac. 5.º. 7. C
à Glacie venti procedentes, frigidi sunt. de aere, aq. & loc. 2.º. 5. E
Glacie aquam resolutam bibunt Scythæ. de aere, aq. & loc. 2.º. 5. E
Glacies facit saluam expuere. 8.º. de comp. me. se. loc. 5.º. 192. B
vt Glacies, & nix frigida pectori inimica, tusses mouent, & sanguinem
& desillationes. com. 5.º. apho. 24.º. Ex. 39. G
de Glacie & gradine isoniū qd significet. 1.º. de mor. vul. c. 3.º. 3.º. 117. h
Glaciei insomnium significat pituitam. de præag. ex insom. 4.º. 213. C
Glaciem fecare

Glaciem secare prouerbiū. 4°. de dign. puls. 4°. 85. E
 GLADIATORVM cibus faba cum ptissana. 1°. de alim. fac. 2°. 13. G
 Gladiatorum curationi prefectus fuit Galenus à suæ ciuitatis pontifice. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. B
 Gladiatores in patella vulnerati male curati. 3°. de compo. medicamen-
 torum per genera. 5°. 228. C
 Gladiatoribus decoris gratia dat vinculu qd dr auricula. de fa. 7°. 297. C
 Gladiatoria galea Perigenis. de fascijs. 7°. 297. A
 GLADIVS ad venerca percitat, menstrua prouocat, surculos, &
 spinas de corpore extrahit, durities dissoluit. de simp. med. Sp. 84. H
 Gladiolus attrahit, digerit, siccatur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
 Gladiolus vlcera exiccat. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 326. G
 GLADIVS qui optimus. 1°. de vsu par. 1°. 115. G
 Gladius vel ceram secando hebetatur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. A
 in Gladij percussione quid fieri debet. de virt. cent. Sp. 93. G
 GLANDVLOSA corpora quæ sint. 14°. metho. med. 7°. 90. D
 Glândulosa corpora ante vesicam quid agant. 14°. de vsu par. 1°. 207. E
 de Glânduloforū astutū vsu primus Gale. locutus est. 2°. de sem. 1°. 340. F
 Glândulosa cur sint mamilla, & testiculi. de vtil. resp. Sp. 63. A
 Glândulosos meatus pudendi virilis τὰ γαστράτας Herophilus appella-
 uit. 14°. de vsu parium. 1°. 208. C
 in Glândulosis pudendorū partibus humor qd agat. 14°. de vsu p. 1°. 208. B
 in Glândosis virorum partibus humor, & semen in testibus mulierum
 sunt simillima, & cur. 14°. de vsu par. 1°. 208. B
 GLANDVLARVM anatomia quarto loco consideranda. 1°. de anat. om.
 administ. 1°. 64. B
 Glandulæ quales sint. 7°. de vsu par. 1°. 163. C
 Glandulæ habent solidam naturam. de arti. com. 1°. 7°. 252. D
 Glandulæ sunt species carniū. de ana. viuo. Sp. 44. D
 Glandulæ sunt substantia similes lingue, aliæ plus, aliæ minus. 3°. de ali-
 mentorum facult. 2°. 26. H
 Glandulæ substantia ita recedunt à lingua, vt lingua à carne. 3°. de alimē-
 torum facultatibus. 2°. 26. H
 Glandulæ sunt de genere pinguedinis. de vtil. resp. Sp. 62. H
 Glandula exanguis, est tamē ex sanguine facta. 2°. de natu. fac. 1°. 297. E
 in Glandulis omnibus est alba, & mollis caro. de anat. viuo. Sp. 44. D
 Glandularum natura duplex est. 16°. de vsu par. 1°. 214. H
 Glandularum altera species sentit solum, & non habet motum volunta-
 rium. 16°. de vsu par. 1°. 214. H
 Glandulæ cur non habeant neruos. 16°. de vsu par. 1°. 214. H
 Glandulæ omnes sunt insensibiles. de vtil. resp. Sp. 62. H
 quæ Glandulæ neruos habeant. 16°. de vsu par. 1°. 214. H
 Glandulæ vnde accipiunt neruos. 9°. de vsu par. 1°. 176. C
 Glândulæ cur nō habeāt motū voluntariū neq; sensū. 16°. de vs. p. 1°. 214. H
 Glandulæ quid agant. 7°. de vsu par. 1°. 163. C
 Glandularum iuuamentum. de ana. viuo. 44. C de vtil. resp. Sp. 62. H
 Glandulæ quæ non sunt in magno vsu in animalibus. 14°. meth. me. 7°. 90. C
 Glandularum quarum magnus est vsus. 14°. meth. me. 7°. 90. C
 Glandularum officium in multis corporis partibus. 3°. de al. fa. 2°. 26. H
 Glandularum duplex vsus, & qui. 2°. de sem. 1°. 340. D
 Glandulæ quomodo agant. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 166. E
 Glandula ibi implet, vbi vas à natura diuiditur, vt tñ venæ ab ossibus di-
 uidant, tñ glandulis fultę securius stabiliantur. 6°. de vsu p. 1°. 149. C
 Glandulæ implent vasorum diuisiones. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Glandulæ quandoque factæ sunt ad recipiendū venas transeūtes ab vno
 in aliud, sicut mesaraicas euntes ab hepate ad stomachū & intestina.
 de anat. viuo. Sp. 44. D
 Glandulæ veluti fulcimentum arteriarum. 16°. de vsu par. 1°. 220. A
 Glandula mollissima instar strati arteriæ subiecta. 16°. de vsu p. 1°. 218. G
 Glandulæ in quibus inferuntur venæ & arteriæ. 2°. de sem. 1°. 340. D
 Glandulæ recipiunt superflua. 13°. meth. me. 7°. 80. B
 Glandulæ pinealis supposita cerebro iuuamētū. de ana. viuo. Sp. 44. D
 cur Glandulæ duæ sint in vtroq; oculo. 10°. de vsu par. 1°. 181. H
 Glandulæ aliæ ad paristhmiā, & larynga. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ ad larynga, & pharynga. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ ad paristhmiā & larynga magnæ. 3°. de ali. fa. 2°. 26. H
 Glandulæ cur in larynge. 11°. de vsu par. 1°. 188. A
 Glandulas vocat pharynges. de anat. parua. Sp. 42. H
 Glandulæ vuluæ vnde orit. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Glandula quæ à medicis vocatur mina. de anat. viuo. Sp. 54. E
 Glandulæ cur in radice lingue. 10°. de vsu par. 1°. 181. H
 Glandulas duas cur habeat lingua. de voce, & anhelitu. Sp. 61. C

Glandulæ lingue similes sicut glandibus mamarū. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ in lingua officium. de vtil. resp. Sp. 63. A
 Glandularum quedam posita est in radice lingue, quæ hauritorium sali-
 na dicitur, quedam in locis iuncturalibus, similiter humiditatis colle-
 ctina, vt sub axillis, & in inguinibus. de anat. viuo. Sp. 55. H
 Glandulæ lingue ad saliuam generandam. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 ex Glândulis quæ ad radicē lingue sunt, salina fertur. 2°. de sem. 1°. 340. C
 Glandulæ cur mittant saliuam in os. 2°. de sem. 1°. 340. D
 à Glandulis cur fauces humectantur. 2°. de se. 1°. 340. D
 Glandulæ quæ loca irrigent. 2°. de semine. 1°. 340. E
 ex Glandulis quibusdam descendit lenta humiditas saliuę similis. 2°. de
 semine. 1°. 340. C
 Glandulæ quales circa generationē humorū. de bo. & vitio suc. 2°. 35. H
 Glandulæ quæ lentum humorem gignunt habent diuersam substantiam.
 2°. de semine. 1°. 340. D
 Glandulas duas habet collum, in quibus generatur humiditas. de voce,
 & anhelitu. Sp. 61. C
 Glandulæ mamarū si lac cōtinēt, vbera dicunt. de bo. & vi. suc. 2°. 35. H
 Glandulæ mamillares ad quid factæ. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ mamillares non suo semper funguntur munere. 3°. de alimē-
 torum facult. 2°. 26. H
 Glandularum mamillarum differentia, quæ habent lac, & non habet.
 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ lac habentes, & non habentes, quorum animalium sumenda.
 de bon. & vit. succ. 2°. 36. A
 Glandulæ mamillares dulces. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ mamarum sunt crassi succi. de bo. & vitio suc. 2°. 36. A
 Glandulæ sunt suaves gustu & friabiles. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Glandulæ siuillæ lacte plene à gulosis maxime expetuntur. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 26. H
 Glandulæ alunt ferē vt caro. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 in Glandulis desinunt vasa mediani mesenterij. 2°. de sem. 1°. 340. D
 Glandula in mesenterio. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 Glandula in mesenterio cur. 4°. de vsu p. 141. H 2°. de sem. 1°. 340. D
 de vilitate respirationis. Sp. 63. A
 inter Glandulas renes numerantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A de vilita-
 te respirationis. Sp. 63. A
 Glandulæ inguinum, & alarum cur intumescant propter vicus manus,
 aut pedis. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 de Glândulosis assistentibus. 2°. de sem. 1°. 340. A
 Glândulosi astites non sunt instrumēta seminaria. 2°. de sem. 1°. 340. B
 Glandulæ colli vesicæ de natura testium sunt. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 ex Glandularum genere sunt testes. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 Glandula, caro, os, charilago non possunt esse viles ad confectiōē pu-
 dendī. 15°. de vsu par. 1°. 210. D
 Glandulæ magnæ cur in inguinibus. 16°. de vsu par. 1°. 219. F
 Glandulæ cur in pudendo. 14°. de vsu par. 1°. 208. C
 Glândulæ cōspiciunt maioresq; i mariū penibus, cur. 2°. de sem. 1°. 340. E
 Glandula quæ vocatur thymus est maxima in nuper natis animalibus,
 increscentibus vero minuitur. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
 in Glandulis phlegmone quo modo curetur. 13°. meth. med. 7°. 83. C
 Glandulæ quando sunt distentę phlegmone, aut aliqua alia pars, debet
 corpus euacuari, & locus scarificari. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 in Glandularum, vel artuum phlegmone cibus. 13°. meth. med. 7°. 83. D
 ad Glandularum inflammationes. 7°. de comp. med. sec. loc. Sp. 32. B
 Glandulæ quo modo incidendæ. de dyna. Sp. 32. B
 Glandulas sanat emplastrum diachrysu. de dyn. Sp. 26. A
 ad Glandulas præsidium. de dyn. 3°. 4. G
 Glandulæ indurata eximuntur. de diff. mor. Sp. 26. A
 ad Glandulas dissipandas. de reme. par. fac. 7°. 165. C
 GLANDES robustæ quo mō fiant dulces. 4°. de simp. me. facul. 5°. 26. E
 inter Glandes, quernas, acylos, & castaneas in ipsis particulatim arbo-
 ribus nō magnū fructus discrimen recipit. de bon. & vi. suc. 2°. 36. D
 Glandium omnium præstantissima est Castanea. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Glādes ilignæ duræ sunt acerbæ, & insuauēs de bo. & vitio suc. 2°. 36. G
 Glandes ilignæ cur vitandæ. de bon. & vitio suc. 2°. 36. G
 Glās iligna exigui dat alimētū, & est prauū suc. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Glandes prius fuere pabulum subus. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
 Glandibus solis vivebant antiqui ante reperta cerealia, Arcades vero
 etiam postea. 2°. de alim. fac. 2°. 22. A
 Glandibus rustici passim vescuntur. 2°. de ali. fac. 2°. 21. H
 Glandibus ve-

Glandibus vescantur pro frumentaceis edulis in penuria. 2°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 21. H
Glandium prouentus magnus fuit in fame quadam, & quo modo rustici
ipsas seruant. 2°. de alimen. facul. 2°. 21. H
Glandes nutriunt eum, qui digerit illas, nutrimento multo, crasso. de dis-
solutione continua. Sp. 73. E
Glandes, cibis crassus, cur. de dissol. cont. Sp. 72. G
Glandes copiose nutriunt. 2°. de alimen. facul. 2°. 22. A
Glandes nutriunt, vt frumentacea multa. 2°. de alim. facul. 2°. 22. A
Glandes faciunt alimentum transitus tardi ac crassi succi. 2°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 22. A
Glandes difficulter coquantur. 2°. de alim. facul. 2°. 22. A / de dissolutio-
ne continua. Sp. 73. D
Glandes tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
Glandium coquantur varij modi. 2°. de ali. facul. 2°. 22. A
Glandium decoctum numeratur inter adstringentia fortiora pro garga-
rismis. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
Glades supant castaneas in adstringendi potestate. de bo. & vi. 2°. 36. c
sub Glande qua est membrana valde adstringit. 6°. de simplicium medi-
camentorum facultatibus. 5°. 46. E
Glandes stringunt ventrem cum stypticitate, & ponticitate. de dissolutio-
ne continua. Sp. 75. B
Glandes inter testacea qua conueniunt stomachicis. 8°. de compo. medic.
secundum locos. 5°. 192. C
Glandes quercina vitanda in capitis doloribus a stomacho, & ab alijs.
2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 137. B
GLANS vnguentaria. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. D
GLANS aegyptia. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. G
GLANS qua intro. Isa. 53. D
Glandis caro alba est. de anat. viuo. Sp. 55. H
in Glandibus & tonsillis qui suffocabatur, quare curatus. 6°. de comp.
medic. sec. loc. 5°. 167. F
ad Glandes oschei ppter quid transit spermatis pars. de an. vi. Sp. 55. H
Glandium græc thymus dicitur. de ven. art. 4. diff. 1°. 56. C
GLANDE vel clystere qñ cibis educendus. 8°. met. med. 7°. 53. F
per Glandem alium soluit stomachi distentione. 8°. de compositione me-
dicamentorum sucun. loc. 5°. 152. D
Glans ex stercore murium. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. D
GLAVCEDO quid sit. 10°. de vsu par. 1°. 179. G
Glaucedines sunt senibus propter immodicam instrumentorum siccita-
tem, & quia speciem habent suffusionis. com. 3°. apho. 31°. Ex. 26. H
ad Glaucedinem oculorum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. A
GLAVCIAS interpret sexti libri epidemiorum. in 6°. de morbis vul-
gar. com. 1°. 5°. 152. C
GLAVCIDANVM medicamentum diasmyrnum. 4°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 153. G
GLAVCIUM quid. de simp. med. Sp. 84. E
Glauçij qualitas. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glauçium frigidum vt aqua fontana. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glauçium refrigerat multum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glauçium quo modo fiat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. C
Glauçium quo modo paratur pro auribus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
Glauçium in cote medica tritum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. C
Glauçium quale, & quo modo lauetur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. F
Glauçium ad quid valet. 14°. meth. med. 7°. 87. G
Glauçium maturat. de ocul. 7°. 189. C
Glauçium solum erysipelata curare potest. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. E
Glauçium medicamentum ad oedema. 14°. meth. med. 7°. 87. G
Glauçium non sanat scirrhus. 14°. meth. med. 7°. 87. G
Glauçium numeratur inter adstringentia parabilia. 6°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 169. G
in Glauçio adstrictio consideranda est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
e Glauçio medicamenta mediocriter adstringunt. 14°. met. med. 7°. 92. B
Glauçij impet° lippitudinis, & lachrymas stringit. de sim. me. Sp. 84. E
Glauçia prohibet humorē fluētē, pustulas, et vulnera. de ocul. 7°. 189. C
ex Glauçio colliria in aurium dolore. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 141. C
GLAVCII vinculum, cui magis fidendum, quam vinculo ad caluariā.
de fascijs. 7°. 295. H
Glauçij vinculum valde iunctum. de fascijs. 7°. 297. A
Glauçij spica vnde dicta. de fascijs. 7°. 300. G
GLAUCOMA quid. fin. med. Isa. 48. D
Glaucoma oculorum vlceratio. fin. med. Isa. 48. D

Glaucoma quo modo differt a suffusione. fin. med. Isa. 48. G
GLAVCONIS philosophi de Galeno admiratio super medici casu ex ie-
coris inflammatione laborantis. 5°. de loc. aff. 4°. 34. F
GLAVCOSIS quid introd. Isa. 59. A
Glaucosis affectus pupillae introd. Isa. 58. D
GLAVCVRIS. de remed. par. fac. 7°. 158. E
GLAVCI oculi frigidi, & a cæsis differunt ex diametro. in 3°. de mor.
vulg. com. 3°. 3°. 146. F
ad Glaucos oculos. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. B
GLAVCI numerantur inter testacea, qua conueniunt stomachicis. 8°.
de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
Glauçi pisces habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
GLAVX herba calida, & humida. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
GLENE quid sit. de offi. 1°. 40. B
Glenois sinus. de offibus. 1°. 41. H
GLEVCINI confectio iuxta Andromachum. 7°. de compositione me-
dicamentorum per genera. 5°. 272. E
Glucini confectio Critonis. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. E
Glucini confectio secundum Dioscoridem. 7°. de compositione medica-
mentorum per genera. 5°. 272. G
Glucini confectio vt Heras. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. G
Glucino vnguento Sabina maxime inditur. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. C
Glucinum quale sit. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. F
Glucinum vnguentum optimum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
Glucinum vnguentum acopum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
Glucinum vnguentum rarefacit, & discutit. 9°. de compositione medi-
cament. sec. locos. 5°. 197. F
GLEVCOS. i. mustum, flatuosum est, & quale. de vinis. Sp. 76. G
GLICHON. i. pulegium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
GLIRES in Italia manduntur. 2°. de alim. fac. 2°. 26. C
GLYTVS 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. C
GLOEOS. i. stringimenta balnearum, modice emollicndi vim obtinet.
6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
GLOMERATAE fasciae qua sint. de fascijs. 7°. 293. F
Glomeratis fascijs fracta membra vinciuntur. de fascijs. 7°. 293. F
Glomerata fascia ad mammam. de fascijs. 7°. 303. D
Glomerata fascia ad mammam duplex in vtrāq; partem ducta a supe-
riori parte aeorum. de fascijs. 7°. 303. D
Glomerata fascia ad cubitum. de fascijs. 7°. 304. H
Glomerata funda ad nasum. de fascijs. 7°. 298. H
ex Glomerata fascia auris. de fascijs. 7°. 299. F / aliter ibidem.
Glomerata fascia ad labrum inferius. de fascijs. 7°. 300. C / eadem in vtrāq;
partem ducta ibidem. alia. D.
Glomerata fascia ad labrum superius. de fas. 7°. 300. D / eadem a medio orsa.
GLORIAE appetitus est animi affectus. de cog. cur. animi mor. 2°. 53. G
Gloria operibus non verbis comparanda est. de sub. emp. Isa. 34. E
Gloria postponenda est sanitati corporis & animi. 2°. de alim. fa. 2°. 18. F
propter Gloriam artium studia non contemnenda in oratio. suas. Is. 3. G
Gloriam quo debet cupe medicus. de ijs, qua in med. fin. cō. 2°. 7°. 205. D
Gloria cupiditas ableganda. de vict. ra. in morb. acu. com. 1°. 7°. 110. G
ob Gloriam sectis facientes, odio digni sunt. de bon. vit. suc. 2°. 34. B
Gloria curam habent sophistæ, non veritatis. 10°. de vsu par. 1°. 181. A
GLOSSA communis in pluribus aphorismis Hippocratis. commen. 6°.
aphorismo 16°. Ex. 47. G
GLOSSOCOMON. quid. 7°. de vsu par. 1°. 161. H
Glossocomum machinamentum quale, & quo modo compositum. de ma-
chin. 7°. 310. G
Glossocomon. 6°. meth. med. 42. G / de fract. com. 2°. 7°. 239. D
Glossocomu Nymphodori qd sit, & quo conficiatur. de machin. 7°. 315. D
Glossocomi cuiusdam auctor Aristion. de machin. 7°. 315. E
GLVTEN quomodo fiat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Glutine preparant libros. 7°. de sim. med. fa. 5°. 52. A
Gluten emplasticum concoquens. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Gluten fabrilis perlucidum. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. G
Glutinum fabrilis. 3°. de comp. med. sec. loc. 146. B / 5°. 160. G / de reme-
par. facul. 7°. 157. B
GLVTINANDO auro idoneum est hustolix. de simp. med. Sp. 85. D
GLVTINATORIA, & cicatricem inducentia quo modo differant. 3°.
meth. med. 7°. 19. B
Glutinatorium quale esse debet. 3°. meth. med. 7°. 19. D
Glutinantia siccitas consequitur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. A
Glutinantia sicciora carne implemibus. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. A
Glutinantia solum

Glutinantia solum sint sicca. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. A
 Glutinantia vulnera sunt multum sicca. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 in Glutinandis substantijs est adstrictio. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. A
 Glutinare quæ adstringentia non possunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. H
 Glutinantium finis qui. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. A
 Glutinantibus viribus est calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G
 Glutinans est ipsa Caro. 4°. meth. med. 7°. 23. D
 Glutinantijs, & desiccatorijs miscetur Centaurij minoris radix arefa-
 Eta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
 Glutinat Coagulum. de simp. med. Sp. 83. D
 Glutinat Cyminus recentia vulnera. de simp. med. Sp. 87. C
 Glutinat & purgat vulnera Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Glutinat vulnera Myriophyllum. 7°. de simp. med. facul. 5°. 56. D de sim-
 plic. medic. Sp. 87. G
 Glutinare potest vulnera caput Myrrha. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. A
 Glutinat vlcera maxima Narcissi radix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 Glutinat vulnera Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
 Glutinandis vulneribus conuenit Pix arida. 8°. de simp. med. fa. 5°. 58. E
 Glutinatoria vlcerum folia Piceæ & tedæ. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Glutinatorium est vulnorum cruentorum Polygonon. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 58. H
 Glutinat vlcera magna Polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Glutinat vlcera Polycnemon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Glutinat vulnera Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Glutinare vlcera valet Sarcocolla. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 Glutinare vlcera potest Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Glutinat & stringit viscide Symphytum. de simp. med. Sp. 90. E
 ad Glutinandum, Vinum quale. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. C
 ad Glutinandum, vinum mulsum melius est melicrato. 2°. de arte cu. ad
 Glauc. 7°. 106. C
 Glutinantia imbecilles carnes. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. B
 Glutinantia duras carnes. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227. C
 Glutinatoria in corporibus admodum siccis, quæ habeant vulnus aut si-
 num. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
 ad Glutinandos sinus quæ valeant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. G
 Glutinans sinus. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. A
 ad Glutinandam carnem. 3°. de me. fac. par. 7°. 173. B
 ad Glutinanda vlcera. 1°. de compo. med. per ge. 5°. 210. H
 ad Glutinanda maiora vulnera. 2°. de compo. me. per ge. 5°. 219. G
 Glutinata vulnera maxima sine phlegmone. 5°. meth. med. 7°. 36. B
 Glutinans citra inflammationem. 2°. de compo. me. per ge. 5°. 227. E
 ad Glutinanda cruenta. 2°. de comp. me. per ge. 219. G 6°. 5°. 256. D
 Glutinantius vulnorum cruentorum quo modo fiet emplastrum. 2°. de cõ-
 po. med. per gene. 5°. 223. F
 Glutinans Cyzicenum. 5°. de compo. med. per ge. 5°. 250. B
 Glutinantia emplastra. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 226. H
 Glutinatorium emplastrum vocatum $\omega\alpha\epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omicron\nu$. 8°. de anat. ad. 1°. 103. E
 Glutinantius quo modo fiat emplastrum. 1°. de compositione medicamẽ-
 per genera. 5°. 215. D
 Glutinantius medicamentum quo modo fiat. 1°. de compositione medicamẽ-
 torum per genera. 5°. 212. G
 Glutinatorium. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. A
 ad Glutinationem partiũ, quas vulnus deduxit, vinculi. de fas. 7°. 295. B
 Glutinationem quæ prohibent. 4°. meth. med. 7°. 23. C
 Glutinandis quid noceat acetum. 1°. de sim. med. fac. 5°. 8. G
 GLUTINOSI nomen primus Galenus nominauit. 11°. methodi me-
 dendi. 7°. 71. D
 Glutinosi oppositum quid. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 Glutinosi quæ sunt, & emplastica sunt. 4°. de simp. med. facul. 5°. 25. D
 Glutinosi dant plus alimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 14. D
 Glutinosum succum generat caro suilla. 7°. meth. me. 7°. 45. D
 Glutinosi cibi celeris sunt transitus. 3°. de sym. cau. 3°. 27. D
 Glutinosos & crassos cibos edentes sunt magis obnoxij morbis. 1°. de dif-
 ferentijs februm. 3°. 32. A
 Glutinosi & crassi cibi ob putredinẽ causæ febrũ. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Glutinosi & crassi succi tremorem faciunt. 2°. de symp. caus. 3°. 20. E
 Glutinosi cibi prohibendi sunt in lassitudine vlcerosa, & phlegmonode.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. G
 Glutinosi cibi dandi in lassitudine tensiva. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
 Glutinosi succi debent detergi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Glutinosi detergit radícula ex oxymelite. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Glutinosorum, & crassorum humorũ euacuandi modi. 14°. meth. me. 7°. 87. H

Glutinosi cur per tussim non possunt expelli. 2°. de symp. caus. 3°. 21. F
 ad Glutinosum reiectantes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. D
 Glutinosi, candidi, & exigua deiectione quid significet. in prognost. com-
 mentario 2°. 4°. 199. G
 ΓΛΟΥΤΙΩΝ quid. 8°. de vsu par. 1°. 170. F
 Glutiorum magnitudo. 8°. de vsu par. 1°. 171. A
 Gluton quid. de ossibus. 1°. 43. D
 GLYCEA quæ. de dynamid. Sp. 18. G
 Glycea. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. A
 GLYCELAEVUM prodest fractis introd. 1°. 60. F
 ΓΛΥΚΥΡΑΙΟΣ. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. A
 GLYCYRIZA quid. de simp. med. Sp. 84. G
 Glycyrriza ponitur in theriaca. de theria. ad Pisonem. 5°. 92. E
 Glycyrriza optima est in Creta. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Glycyrriza familiaris est humanæ tẽperaturæ. 6°. de sim. me. fa. 5°. 45. F
 Glycyrriza pontica. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 Glycyrriza exasperata lenit. 6°. de compositione medi. secundum locos.
 169. H 7°. 5°. 181. E
 Glycyrriza asperitates lenire potest, non modo in arteria, verum etiã in
 vesica scabra. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Glycyrrizæ radices sitim sedant, renum & vesicæ dolorẽ mitigat: puocã
 enim urinã & mēstrua, & oēm tumore placat. de sim. med. Sp. 84. G
 Glycyrrizæ radix sicca pter ygiorem, seu vnguium oculorum idoneitate
 medium illita est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Glycyrrizæ medullam eicit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. E
 Glycyrrizæ succus pro ipsa radice ex Creta asportabatur. 7°. de compo-
 medic. secundum loc. 5°. 181. A
 Glycyrrizæ succus tempore durecit. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 172. H
 Glycyrrizæ succus siti conuenit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 Glycyrrizæ succus parum adstringit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Glycyrrizæ succus exasperata mitigat. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. G
 GLYCISCIDA. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. G
 ΓΛΥΚΥΧΥΜΑ dicuntur quæ sunt dulcis succi. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. G
 vnde dictum. 6°. de sim-
 pli. me. facul. 5°. 45. H
 ΓΝΑΦΟΝ, mala, & bucca quid significant. de art. com. 2°. 7°. 262. G
 GNOMONICA tractatio. de cuiusq; aī pecc. not. atq; me. 2°. 58. B
 GOBIO littoralis piscis paruus. 3°. de alimentorum facul-
 tatibus. 2°. 30. H
 Gobio qui in arenosis littoribus, & saxosis promontorijs viuunt, optimus
 est. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
 Gobio qui in ostijs fluminũ aut stagnis, aut stagnis maritimis, non bonus.
 2°. de alimen. fac. 2°. 31. A
 Gobio deterrimus, qui. 3°. de alimen. fac. 2°. 31. A
 Gobiones molles, qui. 3°. de alimen. fac. 2°. 31. A
 Gobionum caro durior saxatiliũ, & mollior mullorum carne. 3°. de
 alim. fac. 2°. 31. A
 Gobiones non habent carnem mollem vt saxatiles. 3°. de ali. fac. 2°. 31. G
 Gobio facilius nutrit, quàm alij pisces. 3°. de ali. fac. 2°. 31. G
 Gobiones non semper optimi. 3°. de ali. fac. 7°. 195. F
 GOBII pisces saxatiles. de ren. aff. dig. & med. 2°. 37. H
 Gobij viuunt aqua salsa, & dulci. de bon. & vit. suc. 2°. 37. H
 Gobiorum maritimorum caro quo differt à degenitibus in aquis vitiat.
 de bon. & vitio succorum. 2°. 37. H
 Gobij neq; crassi, neque tenuis succi sunt. de bon. & vit. suc. 2°. 34. H
 GOMPHOSIS quid sit. de ossibus. 1°. 40. B
 Gomphos quid sit. de ocul. 7°. 187. D
 GONFIT AE. de dynamidijs. Sp. 30. D
 GONGILIS, id est rapum. 6°. de comp. med. fac. 5°. 46. A
 GONIALGIAE affectus genu. introd. 1°. 59. D
 ΓΩΝΙΩΣΙΣ in pulsu. 2°. de præ sag. 4°. 41. G
 GONE vocatur semen. 6°. de loc. aff. 5°. 72. C
 ΓΟΝΟΣ. i. genitura. 10°. de simp. med. fac. 4°. 41. F
 GONORRHOEA vnde dicatur. 6°. de loc. affe. 4°. 41. F
 Gonorrhœa quid sit. fin. med. 1°. 47. G 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
 Gonorrhœa cuius affectio. 6°. de loc. aff. 3°. 19. H
 Gonorrhœa duæ differentiæ. 2°. de symp. cau. 1°. 208. A
 in Gonorrhœa cur vasa spermatica afficiuntur. 14°. de vsu par. 1°. 208. A
 Gonorrhœa cum tensione pudendi, cur. 3°. de sym. caus. 3°. 29. H
 Gonorrhœa causæ. 3°. de symp. caus. 3°. 29. H
 GORTYNE in Creta. de cogn. cur. animi mor. 5°. 199. E
 GORTYNIATES Tryphon. 9°. de compo. med. se. lo. 5°. 199. E
 GOSSIPIO vitium

GOSIPPPIO videtur Galenus cum alias utat lana. 6°. me. me. 7°. 38. F
GRACILESCIT dextra mamilla, masculi abortu faciet. de anatomia viutorum. Sp. 51. G
 GRACILIVM omnium natura communis est, itidem et corpulentorum. de puls. ad tir. 4°. 44. A
 Glacies, et corpulenti habent contrarias habitudines ex contrariis or-
 tas. 1°. de san. tuen. 2°. 64. E
 Gracilia differunt ab obes. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Graciliores, qui. 6°. de san. tuen. 96. A
 Graciles cuius sint temperamenti. de sal. dieta. 2°. 99. F
 Graciles ut plurimum sunt biliosi. com. 4°. apho. 6°. 2°. 40. D
 Graciles sicci natura sunt. de art. com. 1°. Ex. 28. A
 Gracilem, et musculosum comparat cani. 10°. meth. med. 7°. 62. C
 Graciles homines ubi nascantur. de aere, aq. et loc. 2°. 6. E
 Graciles natura quo modo cognoscantur a gracilibus occasione. 2°. de temperam. 1°. 18. C
 Gracilibus natura assimilis est gracilis factus ex quadrato. 3°. de causis pulsum. 4°. 58. D
 Graciles cur aliqui fiant. in 6°. de morbis vulg. com. 4°. 3°. 186. F
 Gracile corpus ex quibus. 2°. de temperamen. 1°. 18. B | 2°. de sanita. tuen. da. 70. F | 6°. 2°. 98. B
 Gracile fit corpus a vigiliis, et tristitia. 3°. de san. tuen. 2°. 81. F
 qui Gracilesunt fame. 8°. meth. med. 7°. 54. F
 in Gracilitate deficiens nutritio cernitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Gracilitatis et exilitatis mebrorum cause est ocium. de ar. com. 3°. 7°. 277. E
 Gracilis habitus cum venarum laxitate. 2°. de temp. 1°. 18. C
 Gracilissimi aliqui sanguine abundant. in 6°. de mor. vul. co. 3°. 3°. 176. B
 Graciles tardius pueniunt ad mortem quam crassi. c. 2°. apho. 40°. Ex. 18. F
 Graciles habentes venas paruas, si incidantur, adeps excidit. 2°. de temperamentis. 1°. 18. D
 Gracilitas quid faciat in pulsu. 2°. de prasag. 4°. 113. F
 Graciliu pulsus natura. de puls. ad tiro. 44. A | 3°. de caus. puls. 4°. 96. C
 Graciles habent pulsus longos. 1°. de prasag. ex puls. 4°. 106. B
 Graciles habent pulsum insignem, et vehementem. 1°. de dign. puls. 4°. 74. B
 Graciliu cum irascuntur pulsus, qui. 2°. de caus. puls. 4°. 94. F
 Gracilis pulsus qui fiat quadratus. 3°. de caus. puls. 4°. 98. D
 Gracilis factus ex quadrato assimilis est gracilibus natura. 3°. de causis pulsum. 4°. 98. D
 Gracile nimis corpus non probat Galenus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. E
 Gracilitas externis iniurijs obnoxia. 2°. de san. tuen. 2°. 75. H | comment. 2°. apho. 44°. Ex. 18. F
 in Gracilibus non fit synochus. 9°. meth. med. 7°. 56. C
 Gracilitas carnis facit continere semen. de aere, aq. et loc. 2°. 5. G
 Graciles quo modo iter agere debent. de sal. dieta. 2°. 40. H
 Gracilibus plus conuenit balneum, quam corpulentis. de sal. die. 2°. 41. A
 Graciles, et facile vomentes sursum purgare conuenit vitantes hyemem. de cathart. Sp. 49. C
 Graciles quo modo vomere debent. de sal. dieta. 2°. 41. G
 Graciles nimis, non sunt purgandi. de dynamidijs. Sp. 20. F
 Graciles sunt imbecilles estate calida et sicca. 10°. metho. med. 7°. 66. C
 Graciliu si sit corpus quid considerandum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. C
 Gracile corpus quo modo sanatur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G
 Graciles partes quo modo crassescant. 14°. meth. me. 7°. 91. G
 Graciles debet ferre semper uti victu humidiori. de sal. dieta. 2°. 40. D
 in Gracilibus, qui debent refici, habitus non restituitur, nisi sit plus qd apponitur, quam quod euacuatur. 2°. de nat. fac. 1°. 299. B
 Graciles natura quo modo a mangonibus curetur. 14°. met. me. 7°. 91. G
 pro Gracilitate pix toto corpore illinitur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 pro Gracilitate nullum est remedium quod, pici equari possit. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. B
 Graciliu alia remedia prater picem pro delicatis. 6°. de sa. tuen. 2°. 98. B
 Gracilibus quod vnguentum succurrit. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 pro Gracilibus vnguentum dropax. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 Graciles multi reddi pingues. 2°. de temp. 1°. 18. B
 ex Gracilibus obesi reddi. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 Gracili corpori que inimicissima. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
 Graciles quo modo fiant ex obes. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 GRACILIA cur sint tria superiora intestina. de anat. viuo. Sp. 50. B
 Gracilis et tenuis vox vnde fiant, et quo modo differant. in 1°. de mor. vulg. commcn. 2°. 3°. 115. F
 Gracilis vox vnde fiat. de anat. viuo. Sp. 53. E

Gracili voce qui erat, qm moriebantur. in 1°. de mor. vul. co. 2°. 3°. 115. D
 GRACVLI ad salendum sunt apppositi. 3°. de alimen. fac. 2°. 33. C
 GRADVS qualitatum vnde sumendi. 1°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 210. E
 Gradus qualitatum verbis exprimi non possunt. 1°. de antid. 5°. 100. F
 GRAECA Sigia. de dynamidijs. Sp. 31. H
 GRAECANICI menses quibus perficiantur. de sep. par. 1°. 341. A
 iuxta Graecnicos menses in minore tempore qua dimidio anno oriri septi
 mestrus infans posset. de sep. par. 1°. 341. D
 GRAECIA tota alebat paucos homines. de par. art. med. Sp. 16. F
 in Gracia raro manna cadit. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
 in Gracia que vina calidiora. 5°. de sa. tuen. 2°. 90. H
 GRAECI meliores barbaris. 2°. de decre. Hippo. 1°. 235. A
 Graeci vincunt iram ratione. 3°. de decre. Hippo. 1°. 243. B
 Graeci bellicosissimi, qui. de aere, aq. et loc. 2°. 5. B
 Graecorum regula in nominibus. de morb. temp. 3°. 86. B
 Graeci semper clarissimis nominibus res interpretantur, quod tamen non
 videmus Aristotelem facere. 2°. de diff. puls. 4°. 53. D
 Graeci antiqui non seruunt nominu proprietates. de fra. com. 2°. 7°. 240. C
 Graecorum, et Itolorum vinorum comparatio. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Grace scribens reliqua omnia non debet interponere latinam vocem vna
 solam. 1°. de antidotis. 5°. 104. A
 GRAMINIS Parnassi vis. qualis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Gramen terrestre. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Gramen parum frigidum, et medium in passiuis qualitibus. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 41. C
 Graminis radix frigida est et sicca modice. 6°. de simp. medicamento-
 rum facul. 5°. 41. B | C
 Graminis herba primo excessu refrigerat, in humiditate vero, et siccita
 te moderata est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Graminis radix parum mordax est et tenuium partium. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 41. B
 cur Graminis radix sanat vlcera cruenta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Graminis semen, quale. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. B
 Gramen esculentam habet radicem, ubi mollis fuerit, dulcis quidem instar
 aquae, sed acre quiddam exiguum et subacerbum obtinet. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 41. C
 Gramen aqueum est gustantibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Graminis sapor dulcis est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. D
 Gramen dulce est prius quam aruerit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Gramen edunt canes, quando purgari volunt. de simp. med. Sp. 81. C
 Gramen potatum vrinam prouocat. de simp. med. Sp. 81. C
 Gramen lapides frangit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Graminis decoctio purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
 Graminis colorem habentia excrementa. in 3°. de morbis vulgaribus, com-
 mentario 31°. 1°. 148. F
 GRAMMA quo modo figuretur. 7°. de com. med. per ge. 5°. 275. C
 GRAMMARIORVM quatuor ponderis fit mentio. de medica. facult. parab. 7°. 167. C
 GRAMMATICA ars nobilis in oratione suaforia. Isa. 5. G
 Grammatica, dialectica, et rhetorica tantam cognitionem habebat non
 nulli medici tempore Galeni, quantam asinus lyrae. de dic. dec. 4°. 146. H
 Grammatica ars quibus praeficitur. 9°. de decre. Hippo. 1°. 282. E
 Grammaticam didicit a patre Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. D
 ad Grammaticas syllabas comparatio pulsus. compendiu pul. Sp. 65. E
 GRAMMATICI inter rationales numerantur. de cuiusque animi pe. not. atque med. 2°. 60. A
 Grammatici proximam sedem occupant apud deum Mercurium. in ora-
 tione suaforia. Isa. 2. F
 Grammaticus qui sit. 9°. de decre. Hippo. 1°. 282. C
 ad Grammaticum que spectent. ad Thrasy. 2°. 107. A
 Grammatici munus disputare de noibus quo. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. H
 Grammaticus simul arithmeticus et philosophus si fuerit idem homo, poterit
 quibusvis vnus artis has oes particulas existimare. ad Thra. 2°. 105. E
 Grammatici pueri casus, quod vinu incidit in vigilias. 2°. de l. af. 4°. 14. A
 Grammatici casus ex morbo comitiali. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
 GRANATA pontica sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Granata primo sunt pontica, deinde dulcescunt. de ocul. 7°. 188. B
 Granati mali sapor. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. H
 Granatum malum adstringens. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. G
 Granata acetosa si inueniunt in stomacho humorem malum et crassum,
 incidunt, et expellunt, et leniunt ventrem, si inueniunt mudu, strin-
 gunt ventrem.

gunt ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Granatorū acetosorū aqua incidunt, & attenuant. de diff. cont. Sp. 72. F
 cur Granata parign nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Granatorum flores sunt cytrini. 8°. de simp. me. fac. 5. 59. H
 Granatorum putamina sunt sidia. 8°. de simp. me. fac. 5. 59. H
 Granati mali cortex habet diuersum affectum ab alijs adstringentibus. 3°. de sim. me. fac. 5. 20. D
 Granati coloris vinum est boni nutrimenti. de diff. cont. Sp. 73. B
 Granata amara. de dyna. Sp. 26. E
 GRANA bona logarice. de med. fac. par. 7. 176. H
 Grana fabę generant chymum bonū, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
 Granū cniidii purgat, acre est, & adurens. 7°. de simp. med. fac. 5. 51. G
 ex Grano cniidio oleum soluit ventrem. 6°. de simp. me. fac. 5. 47. A
 Granum Cniidium purgatum. 10°. de comp. med. se. loc. 3. 207. H
 Grana myrri stringunt ventrem cum stypticitate, & ponticitate. de dissolutione continua. Sp. 75. B
 Grana pini cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Granum tinctorium. 7°. de simp. me. fac. 5. 51. H
 GRANVM mensura. 2°. de antidotis. 5. 120. D
 GRANDO quid. de histo. philos. Sp. 7. H
 Grando fit pluuia congelata. de vtil. resp. Sp. 62. E
 de Grandine & glacie insomnium quid significet. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 3°. 3. 117. H
 Grando in somnio significat pituitā. de presag. ex insom. sum. 4. 213. C
 Grando erui magnitudinē per sputum eiecta in longa tussi, cur. 4°. de locis affectis. 4. 28. D
 GRANDO glacialis appellatur ab Aristote humor crystallinus. de anatomia viuorum. Sp. 48. D
 Grandinis glacialis & humorum suorum quod iuuamentū in tunicis cebrorum. de anatomia viuorum. Sp. 44. B
 GRANDO quid sit. de ocul. 7. 186. H
 Grando palpebrę superioris morbus. de ocul. 7. 186. H
 GRAPHIOIDE os quod. de ossib. 1. 40. H
 Graphodes processus, qui. de musc. diff. 1. 46. D
 GRAPHIS seu leucographis lapis in Aegypto. 9°. de simpli. medicamentorum facul. 5. 68. E
 ad GRATIAM nihil nec ad odiū loq. solet Gale. 5°. meth. med. 7. 33. E
 GRATA ægris concedenda quo modo intelligendum. in 6^m. de morbis vulga. com. 4°. 3. 180. F
 Grata melius coquantur, & nutriunt. in 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3. 180. F
 GRAVANS multum dicimus. de mult. 3. 79. E
 Grauat prompte pars inferna. de curan. rati. per sang. miss. 6. 17. H
 Grauat caput erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Grauatorum & punctorum duorum hominum casus. de mult. 3. 79. E
 GRAVEDO quid. introd. Isa. 56. E in progn. com. 2°. 4. 202. G
 Grauedo morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
 Grauedinis causa. introd. Isa. 56. E
 Grauedinem capitis faciunt vina vehementer calida. de vinis. Sp. 76. D
 Grauedinibus occupat qui biberit aquā pluuiālē. de bon. aqua. Sp. 75. F
 Grauedines qua tempestate fiunt. com. 3°. apbo. 14°. Ex. 22. C
 Grauedines fiunt hyeme quando æstas fuerit sicca, & autumnus pluuiofus. com. 3°. apbo. 13°. Ex. 21. H
 Grauedines cur fiant vere, cum sit morbus hyemis. cōmentario 3°. apbo. risimo 20°. Ex. 24. A
 Grauedines quando bonę, & quando non. in progn. com. 2°. 4. 202. G
 Grauedinem capitis tanto minus faciunt vina dulcia, quantum deficiunt a vehemēti caliditate. de vinis. Sp. 76. D
 Grauedinem, laborem, dolorem, aut mortem in synocha significat vrina crocea, & spissa. de dyna. Sp. 34. D
 in Grauedinibus cur voces rauca. 7°. de vsu par. 1. 158. F
 Grauedines sequitur sternutamentum. in progn. com. 2°. 4. 202. H
 in Grauedine quo modo excrementa capitis dispositionē declarant. 3°. de locis affectis. 4. 16. H
 Grauedines, & raucedines in valde senibus coctionem non admittunt. com. 2°. apbo. 40°. Ex. 17. H
 Grauedinis curatio. introd. Isa. 56. E
 post Grauedines & raucitates febris illa firmiter concoquit. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3. 171. E
 GRAVEOLENS omne non est calidum. 2°. de simp. med. facul. 5. 10. C
 Graueolentia vnde. 3°. de symp. caus. 3. 30. A
 ad Graueolentiam, et beneolentiam reducuntur omnes sapes. 4°. de simp. medic. facul. 5. 31. A

Graueolentia stomachum subuertunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5. 190. B
 Graueolentia in symptomatum genere. de symp. diff. 3. 13. B
 Graueolentia est putredinis indicium. in progn. com. 1°. 4. 197. B
 Graueolentia necessario sequitur corruptelam excrementorum, mordicatio & inflatio non item. de symp. diff. 3. 13. E
 ad Graueolentiam oris. 5°. de comp. me. se. lo. 5. 166. B
 Graueolentiam alarum, & totius corporis sanat scolymos. 8°. de simplici. medic. facul. 5. 60. H
 quas GRAVIDAS intelligat Hippocrates, cum inquit & τῶν ποικίλων. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4. 180. G
 Gravidum est animal omne semen continens. 1°. de sem. 1. 329. A
 a Gravidis maxime appetuntur acida, acerbata, acris, terra cimolia, testea, & extincti carbones. 1°. de symp. cau. 3. 18. C
 Gravidæ lac exiguum est & prauum. 1°. de sa. tuen. 2. 66. B
 Gravidæ sanguis deterior est. 1°. de sa. tuen. 2. 66. B
 si Gravidia supergressa fuerit amphibianam, abortum facit. de theriaca ad Pisonem. 5. 93. G
 Gravidę abortus vt afferatur, ridiculum est docere. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5. 72. D
 Gravidam, ne deinceps concipiat, ridiculum est docere. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5. 72. D
 Gravidia quando interit necessario. fin. med. Isa. 49. F
 Gravidia, lege Pregnans. Sp. 113. D
 GRAVITER olens vrina quid significet. ques. in Hipp. Sp. 113. D
 Gravitèr olēs vrina puris est particeps. de vrine sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Gravitatem seruare debet medicus, vt habeatur tanquam Deus. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3. 180. G
 Gravititas accidit per melancholiam. de ana. viu. Sp. 45. F
 GRAVITATE non sunt querendę qualitates rerum. 3°. de simplicium medic. facul. 5. 17. C
 Gravitatem terrestri, & spiritali aere admista superiorem purgam ventrem, & inferiorem. de cathar. Sp. 94. F
 Gravitatis cuiusdā sensum percipiūt qdā dolētes. 2°. de lo. aff. 4. 12. F
 Gravititas partiū significat ibecillitatē facultatis. in prog. c. 2°. 4. 198. F
 Gravititas ostendit futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Gravititas est signum perspicacissimum multitudine. de multi. 3. 77. H
 Gravitatem antecedere plenitudinē, & gravitatem sequi plenitudinem differunt. de mult. 3. 77. H
 Gravitatem sequi plenitudinem, & gravitatem antecedere plenitudinem differunt. de mult. 3. 77. H
 Gravititas quomodo cognoscitur. 3°. de diff. puls. 4. 60. E
 a Gravitatem cognoscimus sanguinē esse causam morbi. de opt. se. 11. 22. F
 Gravititas quādoque in mouētibz, qnq; in quiescētibz. de mul. 3. 78. B
 Gravititas in motu sequitur ad dñum phlegmatis. de anat. viu. Sp. 45. E
 Gravitatem qui sentiunt, tñ sani sunt. de cur. ra. p. sang. miss. 6. 16. E
 Gravititas vnde paralyticis. de mult. 3. 77. H
 Gravitatem capitis superius, obturationemq; aurium, & narium, inferius vero renum dolorem significat vrina superius subnigra & plena, inferius claritatem habens. de dyna. Sp. 35. D
 Gravitatem capitis in scemina ostendit vrina asferica. de dyna. Sp. 35. D
 Gravitati capitis, quę est in posteriore parte, confert sectio venę frons. de anat. viu. Sp. 55. A
 Gravitati oculorum confert sectio venę frontis. de ana. viu. Sp. 55. A
 Gravitati linguę confert sectio venarum sub lingua. de ana. viu. Sp. 55. B
 Gravititas in pleuritide quo modo fiat. de victus ratione in morbis acutis, cōmentario 2°. 7. 117. C
 Gravitatis sensus circa pulmonem & sinistrum latus sit lunam in cōiunctione solis, saturno in tetragono. de decub. pg. ex math. sciē. Sp. 13. A
 Gravititas sola sentit in peripneumonia, & nō dolor. de vit. resp. Sp. 63. G
 Gravitatem ex tumoribus præter naturam rude sentiant hepar, renes, & pulmo. 2°. de loc. af. 4. 9. B
 Gravititas vulvę ob pituitam. de dyn. Sp. 19. G
 Gravitates alleniare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6. 3. F
 Gravitatem aliqua corporis pmanente cathartica vitimur. de dy. Sp. 20. F
 ex Gravitatem, & mole dolor quo modo sanetur. 12°. meth. med. 7. 79. C
 GRAVES quid faciat. quod animi mores. 1. 320. D
 Graue sequitur, & leue præcedit in euacuationibus quę fiunt per instrumenta attractoria in corpore. 7°. de vsu par. 1. 159. F
 Grauia habent terream substantiam. 9°. de simp. mc. fac. 5. 66. C
 Grauia per inferiores meatus excernuntur. 9°. de vsu par. 1. 171. D
 Grauis Ambulatio est conceptio in phlegmatis bora. de dy. Sp. 47. C
 Grauis Auditus remedium. de dyn. Sp. 35. B

Grauis Aqua quæ dicatur. com. 5°. aph. 26°. Ex. 35. H
 Grauis dolor est species doloris. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. H
 Graues dolores quid significant. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 127. C
 Grauis, tristis, & dolorificus sensus idem. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Grauem marcorem facit mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
 Graues Palpebras habet conceptus in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Grauem Pulsum spissum & sordidum habet homotonus. de dy. Sp. 34. C
 Grauius Sermo quibus. de aere, aq. & loc. 2°. 5. A
 Graua supercilia sunt edito homini, si sperma conceptum sit à muliere
 in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Graues, & plena sunt Venæ temporum edito homini, si sperma conceptum
 sit à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Grauis vox cur fiat. de voce & anhel. Sp. 61. D
 Grauis vox est edito homini, si conceptum fuerit sperma à muliere in tri-
 bus sanguinis horis. de spermate. Sp. 37. B
 Grauis vox adest conceptis in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 Grauius vox vnde prouenit. de aere, aq. & loc. 2°. 5. A
 GRAVITER dormit conceptus in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 GRESSIBILIA sunt multo humidiora volucris. 14°. de usu
 partium. 1°. 206. D
 Gressilium testes cocti difficiles. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 in Gressilibus aliquibus ubi scindat vena caua. 6°. de dec. Hipp. 1°. 263. F
 Gressibile bipes differentia hominis. 1°. meth. med. 7°. 4. C
 ΓΡΙΦΟΝ quid. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 180. B
 GRIPHOMELI dolores, qui. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 180. B
 GRONGI in arboribus, qui. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 172. G
 GROSSERIVM. de dynamidijs. Sp. 28. H
 GROSSI quales. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 61. F
 Grossi acre sunt. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Grossi cocti duos tumores discutiunt, crudi myrmecias, & Thymos ei-
 ciunt. 8°. de simp. med. facul. 5°. 57. B
 GRVMI ceræ modo. 4°. de comp. me. fa. 5°. 239. C
 Grumo similia in abscessibus inveniuntur. de tum. præter nat. 3°. 83. G
 Grumi quo modo efficiantur. 1°. de loc. aff. 4°. 3. B
 in Grumos transit quandoq; sanguis ex venis in aliquâ cavitatē exiēs.
 com. 6°. aph. 20°. Ex. 48. C
 Grumos si quis nuxerit vesicam male se habere significant. commē. 7°.
 aphorismo. 39°. Ex. 57. A
 Grumi in vrina significant instrumentorum vrinae deseruentium labo-
 rem, vel vesicæ vlcus. com. 4°. aph. 80°. Ex. 37. H
 Grumos, & sanguinem si meiat, stranguriaq; affligatur dolorq; ad peri-
 neum, ac epigastrium incidat, significat circa vesicā esse ægritudinē.
 de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Grumi in vesica vel in intestinis quid faciant. 6°. de loc. affe. 4°. 39. A
 Grumus sanguinis vrinam supprimit. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Grumi quo modo cognoscant vrinā supprimere. 6°. de lo. af. 4°. 39. A
 Grumi adesse in vesica quo argumēto deprehēdat. 6°. de lo. af. 4°. 39. A
 Grumi in vesica meatu symptomata. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 ex Grumis in vesica omnes ferē moriuntur. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Grumos sanguinis liquare, ac soluere creditur amaranthum. 6°. de sim-
 plicium med. fa. 5°. 42. E
 ad Grumos valet oxymeli. 6°. de loc. affe. 4°. 39. A
 quibus GRVMOSAE vrinae crassæ, pauca, copia, ex his tenuis adueni-
 ens prodest. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Grumosa consistentia in intermedijs musculorum nata per halitum dige-
 ri pyrites lapis. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. F
 GRVES euiant frigus. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. D
 Grues cur habēt rostrū magnū & collū longius. 11°. de usu par. 1°. 187. D
 Grues cur clangorem edunt. 7°. de usu par. 1°. 158. F
 inter Grues & anseres turdorum caro media. 3°. de alim. fa. 2°. 29. E
 Gruum caro tota fibrosa & dura. 3°. de alim. fa. 2°. 29. E
 Gruum caro mortificatur & maceratur antequam comedatur. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 29. E
 Grus cerebrum. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 204. G
 Grus capitis petræ. de dynami. Sp. 30. G
 Gubernantur inferiora à superioribus. de spermate. Sp. 40. A
 Gubernantur superiora virtute Dei. de spermate. Sp. 40. B
 Gubernantur elementa à signis & planetis. de spermate. Sp. 40. B
 Gubernare ex libro proverbum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. F
 GUBERNATORES ac indices munus suum obituros. à vino penitus
 abstinere iubebat lex Chartaginiensiu. quod animi mo. 1°. 320. H
 Gubernatores his quæ tractant non sibi utilitates comparant. 9°. de de-

cretis Hippocratis. 1°. 281. G
 Gubernatori navis medicus comparatur. in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 Gubernatoria ars coniecturalis. introd. Isa. 51. F
 GVL A quid. de anat. viū. Sp. 49. F
 Gula quæ pars sit secundum antiquos. 5°. de loc. aff. 4°. 32. A
 Gula, & duodeni differentia. de anat. viū. Sp. 50. C
 Gulā esse viā quæ transit ad stomachum, collige. cō. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
 de Gula anatomia. de anat. viū. Sp. 49. F
 Gula & tunicarum dissectio. 3°. de nat. fa. 1°. 305. B
 Gula quot panniculis cōponatur, & quibus villis. de anat. viū. Sp. 49. F
 Gula habet magis de villis longitudinalibus & latitudinalibus, quam
 de alijs. de anat. viū. Sp. 56. A
 Gula duæ sunt tunice. 5°. de locis aff. 4°. 32. A
 Gula tunica interna cur habeat rectas fibras externas transversas. 3°.
 de natura fac. 1°. 304. H
 Gula, ventriculo, lingua, palato, & toti ori tunica cōmunis est. in prog.
 commenta. 3°. 4°. 210. G
 Gula minus nervosa est, quam os stomachi. de anat. viū. Sp. 49. F
 Gula sentit. 5°. de locis affectis. 4°. 32. C
 Gula spinæ incumbit. 5°. de locis aff. 4°. 32. D
 an Gula os sunt duæ amygdalæ quasi duæ auriculæ. de ana. viū. Sp. 49. F
 Gula vsq; ad quartum spondylum pectoris tendit. de ana. viū. Sp. 49. F
 p Gula cataplasma spinæ dorsi superponitur. 13°. meth. me. 7°. 84. G
 Gula coniungitur pulmōni. de natura & ordine cuius. cor. Sp. 42. A
 Gula irrigant glandulæ. 2°. de semine. 1°. 340. E
 Gula duplex vsus & qui. 5°. de loc. aff. 4°. 32. A
 Gula, os, venter, alimenti & humidi & sicci principium est. 2°. de decr.
 Hippocratis. 1°. 240. F
 p Gula trahit venter veluti manus. 3°. de nat. fac. 1°. 305. A
 Gula & collo suo vititur vterus tanq; manu. 1°. de sem. 1°. 329. H
 Gula impletur spiritu, qui cum cibis deglutitur. 3°. de na. fa. 1°. 305. B
 in Gula recipitur oris excrementum. 6°. de sa. tu. 2°. 98. E
 de Gula passionibus. de dyn. Sp. 25. G
 Gula patitur ex humiditate cerebri. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Gula imbecillitas quō modo cognoscatur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. C
 Gula imbecillitas sine tumore. 5°. de loc. aff. 4°. 32. C
 Gula imbecillitas cum tumore vnde. 5°. de loc. aff. 4°. 32. C
 Gula angustia quōmodo cognoscatur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. C
 Gula plena singultum facit. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 e Gula, & ventriculo feruntur quæ vomimus. cō. 7°. ap. 37°. Ex. 56. H
 ex Gula, & ventriculo ramenta vomitu eiciunt. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 à Gula sanguis eicitur vomitione. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 Gula partes quōmodo se habent in vomitu. 3°. de na. fa. 1°. 304. G
 Gula vellicant acrida, & salsa. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Gula adstringunt acida, & acrida. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 ad Gula dolorem. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. D
 in Gula aperta vena non sentitur dolor. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Gula tumor cum inflammatione vnde. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Gula inflammata quō modo vocem vitiat. 4°. de loc. aff. 4°. 26. D
 Gula præiacentium musculorum inflammatio, facit perueriti collum, vt
 vix possit deuorare. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 Gula & eius musculi habent quādam societatem per nervos & ligamē-
 ta spinalem medullam, & membranas ipsis adiacentes & ossa ver-
 tebrarum, quæ extrinsecus adiacent. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 Gula inflammatio mortifera est. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 162. H
 in Gula abscessus incoctus quō esse deprehēdat. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 de Gula abscessu casus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 ex Gula abscessu periēre multi. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
 ex Gula affecta angina qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 32. B
 in Gula an sit vlcus experimentū ex aceto, et sinapi. 5°. met. m. 7°. 34. F
 Gula vel ventriculi vlcérationem ostendit ephelcis, si vomitione excer-
 natur. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
 Gula vlcera quō modo curanda. 4°. meth. me. 4°. 28. G
 in Gula quæ est vlcus, quæ admiscēda medicamētis. 4°. me. m. 7°. 29. A
 GVLAE qui deditus est, non est industrius. si quis opt. med. Isa. 6. F
 Gula dediti nō iuuant euacuationibus. de cur. rat. per san. miss. 6°. 17. F
 Gulosi habent iecur magnum, & multifidum. 6°. de anat. adm. 1°. 92. D
 Gulosi animalibus venter in os rapitur. 3°. de nat. fa. 1°. 304. H
 GVLMM AE cerata per aures expelluntur. de comp. memb. siue de na-
 tura humana. Sp. 59. B
 Gummi liquor acrimoniae expers. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 149. H
 Gummi quale sit. 7°. de simplic. medicamen. fac. 52. B/7°. de compositio.
 medicam.

medicamento. secundum locos.

Gummi Album. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. B
 Gummi Arabicum quale sit. de ocul. 5°. 160. E
 Gummi arabicum viscosum & humidum est. de ocul. 7°. 188. G
 Gummi arborum emplasticum. 7°. de simp. me. fa. 7°. 189. B
 Gummi de Babylonia meminit. de dyna. 5°. 52. B
 Gummi Ceraforum, quale. 7°. de simp. med. fa. Sp. 28. B
 Gummi Cypressi maturat. de ocul. 5°. 50. H
 Gummi Hederæ. de dynamidijs. 7°. 188. E
 Gummi Saraceni. de dynamidijs. Sp. 25. F
 Gummi Thebaicum. 4°. de comp. me. se. lo. 156. A | 7°. 181. D | Sp. 27. B
 Gummi asperitatibus medetur. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. B
 Gummi theriacam ingreditur. de theriaca ad Pifo. 5°. 92. F
 Gummi quomodo administratur. 1°. de antidotis. 5°. 107. E
 Gummi oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Gummi admiscendi. medicamentis quæ vlcus est in gula. 4°. me. me. 7°. 29. A
 Gummi in principijs inflammationum arteriæ leuissimum. 6°. de comp. medica. secun. locos. 5°. 177. H
 Gummi prunorum lapides confringit. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. G
 Gummi nigra pars. de remed. par. fa. 7°. 165. G
 Gummi electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 GURGV LIO quid sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. E
 Gurgulionis officia. introd. Isa. 54. A
 Gurgulionis capiti præstatur qualitas gustabilis. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 de Gurgulionis vitijs curandis. de med. par. fa. 7°. 165. E
 è Gurgulione sanguis eicitur sreatu. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 à Gurgulione sanguis quadoq; tussiendo expellit. 4°. de lo. aff. 4°. 25. F
 Gurgulione, vel palato fluente per nares deriuatio facienda, & quibus. de cucurb. scarif. 6°. 4. E
 ad Gurguliones inflāmatas Archigenis. 6°. de cōp. me. se. loc. 5°. 173. D
 Gurgulio retractus. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 135. E
 Gurgulio quando secundus. in progn. com. 3°. 4°. 209. E
 Gurgulionis interitus exemplum. de diff. mor. 3°. 4. H
 GUSTABILIVM qualitatū ppria hēbus noia. 2°. de lo. aff. 4°. 12. E
 Gustabilem qualitatem quare præ omnibus lingua sentiat. de cōp. mēb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 Gustabilis qualitas cur sit frigida & humida. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 Gustabilis qualitas quibus partibus præstatur. de compag. memb. siue de natura humana. Sp. 58. D
 Gustabilis differentia quot sint. 1°. de simp. me. fa. 5°. 8. G
 cū Gustabilibus habet proportionē odorabilia. 1°. de symp. cau. 3°. 17. E
 in Gustabilibus qualitatibus laborantes ipsi symptomata coniciant. de symptoma. differen. 3°. 13. C
 GUSTANDI facultas. 1°. de simp. med. fa. 5°. 3. G
 Gustandi facultas sæpius læditur, quā tægēdi. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Gustandi instrumentum, quale. de instr. odor. 1°. 110. F
 fm Gustandi qualitatem nominatur vinum dulce, austerum, & acre. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 125. G
 Gustando indicat quæ intus habet lingua affecta, imputatq; sensibilibus. 1°. de sympt. caus. 3°. 15. H
 Gustandi symptomatum morbi ubi consistant. 1°. de symp. cau. 3°. 15. G
 Gustare non potens, idem quod fastidiosus cibi. in 1°. de morbis vulgari. commenta. 1°. 3°. 133. B
 Gustare relinquimus per odoratū sentiētes. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. H
 Gustare confuse visui & auditui vitioso comparatur. 1°. de symptoma- tum causis. 3°. 15. G
 Gustare vitiose quomodo comparatur oculis cum aliorum sensuum vi- tijs. 1°. de symp. cau. 3°. 15. G
 Gustat, & tangit idem nervus in lingua. 4°. de loc. aff. 4°. 22. C | H
 GUSTATORII nervi ubi. 9°. de vsu par. 1°. 173. E
 Gustatoria neruorum coniugatio quæ. de ner. diff. 1°. 53. F
 GUSTATVS secundo adiungitur, cum natura incedit à plantis ad ani- mal. 2°. de sem. 1°. 339. G
 Gustatus instrumentum lingua. de instr. odor. 1°. 110. E
 in GUSTATRICE facultate symptomata in arquatīs amarorem sensi- bilibus imputare. 1°. de symp. cau. 3°. 15. H
 GUSTVS quid significat. de instr. odor. 1°. 110. B
 Gustus quid. fm. med. Isa. 45. G | de hist. philo. Sp. 9. H
 Gustus qualis sensus sit. de ocul. 7°. 184. F
 Gustui sensus propie modum similis est odori sensus. 4°. de simp. medi-

cam. facultatibus.

Gustus & odoratus in odore suauissimo, vt rosa, diffentiūt. 4°. de simp. medic. facul. 5°. 30. H
 cum Gustu cognati generis est odoratus. 1°. de symp. cau. 5°. 31. C
 Gustus humidus nature sensus est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Gustum dant nervi molles. introd. 3°. 17. C
 Gustum, & tactum dant nervi linguae à tertia coniugatione. 4°. de locis affectis. Isa. 54. A
 Gustus fit in pelliculis. de vit. resp. 4°. 22. G
 Gustus quo modo fiat. de hist. philo. Sp. 63. D
 Gustus instrumentum cur ex humidiori corporis substantia. de instru- mento odoratus. Sp. 9. F
 Gustus instrumentum humidum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 110. E
 Gustus sensoria, quæ. 1°. de simp. me. fa. 1°. 271. F
 Gustus proprium sensibile succus. 7°. de decr. Hipp. 5°. 9. A
 Gustus qualitates, quæ. de na. hu. com. 1°. 1°. 271. A
 in Gustu delectatio, & dolor evidentia, deinde in odoratu, postea au- ditu. 1°. de symptomatum causis. 1°. 28. H
 Gustus quid primo sentiat, & quid secundo, de ocul. 3°. 16. F
 Gustus primo sapes cognoscit, deinde id quod sapes in se habet. vt vi- sus primo colorem, deinde coloratum corpus. 7°. de decr. 7°. 185. A
 in Gustu & odoratu quo modo delectamur. 1°. de symp. cau. 1°. 271. G
 in Gustu gratissima dulcia & pingua. 1°. de symp. cau. 3°. 17. E
 Gustui dulcia sunt cognata. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 pp Gustu pmittere qd iuuatiuū, ingenerosum est. de cu. iit. Sp. 111. A
 Gustum, & odoratum mouent acria, vt allia, & cape. 4°. de simpliciu medicamen. facul. 3°. 17. F
 Gustum, & odoratum mouet acetum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H
 Gustu differunt aquæ. de aere, aq. & loc. 5°. 30. H
 ad Gustum aquosa nullam habent insignem facultatem. 2°. de alimento rum facultatibus. 2°. 3. C
 Gustus indiget exacto iudicio. 4°. de loc. aff. 2°. 25. B
 Gustu cognoscimus fruges esse calidas, & frigidas. 1°. de ali. fa. 2°. 22. G
 Gustus docet discernere cibos attenuantes. de atten. vict. 2°. 43. G
 Gustu, & olfactu experiendi pisces. de bon. & vitio succ. 2°. 37. H
 Gustus quo iudicet de fermento, & sale in pane. 1°. de ali. fa. 2°. 10. F
 ex Gustu quale sit oleum potest deprehendi. 3°. de fa. tu. 2°. 79. B
 Gustu primo probat plantæ, deinde comedenda. 2°. de ali. fa. 2°. 24. E
 Gustu indicat de simplicibus. 9°. de simp. med. fa. 64. D | 5°. 66. C
 ex Gustu inuenit facultatem simplicium. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. D
 ex Gustu probat lapides. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. D
 ex Gustu probat qualitates medicamentorum. 6°. de simp. me. fa. 5°. 49. C
 ex Gustu vsu medicamentorum cognoscimus. 6°. de cōp. m. se. l. 5°. 165. F
 Gustu quæ medicamenta cognoscimus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. E
 Gustus, & odor docent quæ sint aromata. 2°. de alim. fac. 2°. 39. B
 ex Gustu temperiem quarit Galenus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 40. C
 ex Gustu non potest dari iudicium de rerum qualitatibus. 4°. de simp. medi. facul. 5°. 31. B | D
 Gustus adstringentia iudicat. 8°. meth. me. 7°. 51. A
 in Gustu, & tactu acerbum. 3°. de diff. mor. 4°. 62. H
 ex Gustu quomodo inuenienda vim incidendi, & attenuandi habentia. de attenuante victus rat. 2°. 44. B
 Gustus castorei videtur humana nature aduersissimus. 11°. de simp. me- dicamen. fac. 5°. 80. C
 Gustu proprio probare de vita aconitum, thapsiam, erificium. de simpl. medicamentis. Sp. 83. H
 Gustu, & olfactu simplex excellens est validius. 1°. de anti. 5°. 100. E
 Gustus, & odor adiuvant experientiam. 4°. de simp. me. fac. 5°. 31. D
 ex Gustu signa futura egritudinis. ars. med. Isa. 67. G
 Gustus à quibus lædatur. 1°. de symp. cau. 5°. 16. H
 Gustus quoq; vt alij sensus, dolet à maximis sensibilibus de symptoma- tum differentijs. 3°. 11. E
 Gustus symptomata nihil sentire, & non legitime sentire. 1°. de sympto- matum cau. 3°. 15. G
 Gustus instrumentum quo modo diucllatur quatenus tactus, & quate- nus gustus. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Gustu & tactu seruat lingua, tñ sit paralytica. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Gustus instrumentū laboras reficit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 90. A
 GVT T. AE canantis lapidem exempla. 1°. de loc. aff. 4°. 4. F
 à Guttula lapis logo tepore iētus cauitatē cōtraxit. 3°. de sym. cau. 3°. 26. F
 Gutta excanantis lapidem ad humores crudos comparatio. commē. 1°. aphorismo. 52°. Ex. 19. D
 GVT TA

GUTTA ex reumate sicco nascitur homini concepto in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
ad Guttam unguenta. de dynami. Sp. 31. D
ad Guttam emplastrum. de dyn. Sp. 31. D
ad Guttam probatissimum experimentum. de dy. Sp. 35. H
GUTTA Ammoniacy idem potest quod propolis. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 264. B
 Gutta ammoniaci emollit. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 258. A
 Gutta ammoniaci valentissime emollit. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. C
 Gutta ammoniaci purgata. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. E
 Gutta ammoniaci liquatur aqua, aceto, & vino. 3°. de compo. medic. per genera. 5°. 233. F
ex Gutta ammoniaci, & oleo ricino medicamentum, quale. 6°. de compo. me. per ge. 5°. 258. A
GUTTA prima saponarij est mistra saponis. de dyn. Sp. 23. A
GUTTUR λέγεται vocant. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
 Guttur est velut caput asperæ arteriæ. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Guttur facit ventriculi interna tunica. de victus rat. in morbis acutis, commentario. 3°. 7°. 127. G
 Gutturis compositio. 7°. de vsu par. 1°. 157. C | de anat. vii. Sp. 53. D
 Guttur tribus charitilagibus constat, quæ a multis mouentur musculis. 2°. de dec. Hipp. 1°. 236. D
 Guttur cur ex charitilagibus intro. Isa. 54. C
 Gutturis anuli cur sint intus concavi. de anat. vii. Sp. 53. D
 Guttur cooperitur à lingula in deglutiendo. intro. Isa. 54. C
 à Guttur ambiente offe musculus exortus qd faciat. de mus. diff. 1°. 45. C
 in Guttur officulum. de off. 1°. 43. G
 de Gutturis proprijs musculis, qui sunt duo, vnde oriantur, & finiant. de musc. diff. 1°. 46. B
 Gutturis musculorum consideratio. 7°. de vsu par. 1°. 160. C
 Guttur qui muscoli claudunt. de musc. diff. 1°. 46. C
 Gutturis capiti incumbens os qd vocatur. de musc. diff. 1°. 46. D
 Gutturis musculus qmouetur dū vox edit vbi sit. de mus. diff. 1°. 46. G
 ob Gutturis musculos qui obmutescunt. 4°. de loc. aff. 4°. 26. B
 Gutturis venæ angustæ. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 138. F
 Gutturis venæ strictiores q fauciū. & vict. rat. i mor. acu. c. 4°. 7°. 138. F
 Guttur cum ore, naribus, & pulmone principium spiritus. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. F
 Guttur quo modo spiritum non recipiat. 3°. de loc. aff. 4°. 14. F
 Guttur primū ac propriū vocis instrumentū. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. C
 Guttur proprium vocis instrumentum. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. F
 à Guttur quo modo procedit vox. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. D
 de Gutturis motu in deglutiendo. de mot. man. & obfc. Sp. 69. H
 an Gutturis nodus tres habeat partes, & quæ sint. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 70. B
 an Gutturis nodi motu sit instrumentum quod agat. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 70. B
 Gutturis nodus quomodo eleuetur. de mot. man. & obfc. Sp. 70. H
 Gutturis nodi attractio, & retentio vnde sit. de mot. man. Sp. 70. F
 in Guttur voluptatem faciunt maximam dulcia. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 127. G
 Guttur habet voluptatē dulcedinis. de vict. ra. in mor. ac. c. 3°. 7°. 127. G
 Gutturis nervi recurrentes, qui. 1°. de loc. aff. 4°. 6. H
 p Guttur cum tussi expurgantur contenta in cavitatibus pectoris. ars medicinalis. Isa. 71. E
 Gutturis reiectiones sanguinis sanans antidotus. 2°. de anti. 5°. 113. C
 Guttur oclusum quibus aperiatur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. G
 Guttur hominis concepti in horis bilis semper amarum est, & siccum. de spermate. Sp. 37. C
 Guttur sepe dolet edito homini, si conceptum sperma sit à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Guttur patitur ab humiditate cerebri. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 ad Guttur fluxio acris quid faciat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. E
 ad Gutturis fluxionem. de med. fac. par. 7°. 179. C
 Guttur quo modo contrahatur, quando quis non potest deuorare. com. 7°. aphorif. 60°. Ex. 59. E
 in Gutturis engina quæ vena secāda. de curā. rat. p sang. misf. 6°. 20. G
 Gutturis inflamatio facit angustia anhelitus. cō. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Gutturis inflamatio mortifera est. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 162. H
 ad Gutturis phlegmonas stercus caninum. 10°. de simp. me. f. 5°. 76. A
 Guttur soli inest repente strangulari. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Guttur si ingrediuntur cibis & potus, strangulationes, & tusses exci-

tantur intro. Isa. 54. C
Gutturis siccitas & humiditas quo modo strangulationem causent. cōmen. 4°. aph. 34°. Ex. 31. E
Gutturis asperitates ex quibus causis proueniant. de cau. mor. 3°. 9. C
 ob Gutturis asperitatem tussientibus conuenit buglossum coctum in melicrato. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. B
Gutturis supremū quibus exasperatū est aut ex vociferatione, aut ex humorū acrimonia, ijs conuenit ouum. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. F
 ad Gutturis asperitudines. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 179. F
 ad Gutturis affectus valent hirundines vstæ. 11°. de simp. me. f. 5°. 82. B
 ad Gutturis tumores. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. C
 Guttur perforato aer exufflat. an. sang. in art. nat. cont. 1°. 60. E
 Guttur voce ablata spiritum adhuc habet. 1°. de loc. aff. 4°. 6. G
 de Guttore quo modo spina extrahatur. secret. Sp. 97. H
 ex Guttore qd discutienda ossa deuorata. de remed. par. fac. 7°. 165. D
 ex Guttore qd hirudines eijci possint. de remed. par. fac. 7°. 165. D
GUTTVROSI qui sint, & quo fiant. de arti. com. 3°. 7°. 269. E
GYMNASIVM quid significet. 2°. de sanitate tuen. 2°. 69. E
 Gymnasium minus commune quàm exercitium. de sal. diætā. 2°. 40. A
 Gymnastis qui præest, gymnastes dicendus. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 Gymnasia quæ faciunt spiritum acutum spleniticis. 1°. de comp. medica. secun. locos. 5°. 199. F
GYMNASTAE nomen non extabat apud Homerum ad Thrasybulum. 2°. 107. B
 Gymnastam non appellat Plato, sed pedotribā. ad Thra. 2°. 107. B
 Gymnastes dicitur qui gymnastis præest. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 Gymnastæ minister pedotriba. 2°. de san. tuen. 2°. 75. F
 Gymnasta à palæstrita longe differt. ad Thras. 2°. 108. F
 Gymnastes dicitur qui tantum ad exercitationes pertinentia callet. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. G
 Gymnastarum, & medicorum differentiæ. 3°. de san. tuen. 2°. 76. D
 Gymnastes quid sciat. de motibus. 2°. de san. tuen. 2°. 75. D
 Gymnastes quos motus ignoret, & quid sciat. 2°. de san. tuen. 2°. 75. E
 Gymnastarum ars quando cæpit. ad Thras. 2°. 107. B
 Gymnastarum omnium consensu exercitationes acutæ extenuant. 6°. de sanitate tuenda. 7°. 96. A
 Gymnasta optimi interponunt spiritus cohibitionem inter ipsam exercitationem. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Gymnastes ignarus ppriæ cuiusq; artis materiæ. 2°. de san. tu. 2°. 75. G
 Gymnastæ & palæstritæ calidi ob vitæ institutum. in 1°. de morb. vulg. commen. 1°. 3°. 175. A
 Gymnastis quod bonum est ad sanitatē, luctatoria adipiscitur. ad Thras. 2°. 109. B
GYMNASTICA habet nomen à materiā. ad Thra. 2°. 108. F
 Gymnastica nomen non reperitur frequenter apud Platonem. ad Thras. 2°. 107. B
 Gymnastica, quæ. ad Thras. 2°. 108. E
 Gymnastica est sanorum. ad Thra. 2°. 108. A
 Gymnastica medicæ artis pars. de part. artis med. Sp. 17. D
 Gymnastica quæ medicina pars. ad Tra. 2°. 109. B
 Gymnastica pars est ars corporis. ad Thra. 107. D | 2°. 108. A
 Gymnastica legitimi auctores, qui. ad Thra. 2°. 107. H
 Gymnastica legitima verus auctor Hippocrates. ad Thra. 2°. 108. E
 Gymnastica finis. ad Thra. 102. G | 2°. 107. F
 Gymnastica quid faciat circa sanitatem. ad Thra. 2°. 107. G
 de Gymnasticis. de sal. diætā. 2°. 42. F
 de Gymnasticis librū fecit Theon Gymnastes. 2°. de san. tuen. 2°. 70. F
 Gymnastica minister pedotriba. ad Thra. 2°. 109. A
 ad Gymnasticū an ad medicū ptineat pars salubris. ad Thra. 2°. 106. G
 Gymnasticorum sanguis qui. de atra bile. 1°. 35. C
 Gymnasticorum collum in tumorem eleuatū. 4°. de anat. adm. 1°. 82. F
 in Gymnasticis muscoli carnosī. 5°. de anat. adm. 1°. 85. A
 in Gymnasticis musculus apparens. 1°. de anat. adm. 1°. 68. A
 cōtra Gymnastas sui temporis Galenus inuehitur. ad Thra. 2°. 109. C
 Γυμνασιον hordeum crudum. 1°. de alim. fac. 2°. 11. A
GYNECOMASTHON quid fin. med. Isa. 49. B
RYON, hoc est corpus. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 187. B
GYPSATA dolia vina sincera diutius seruant. in 6°. de mor. vul. commen. 4°. 3°. 183. A
GYPSVM quid. de simp. med. Sp. 84. H
 Gypsum est facultatis emplasticæ. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. H
 dd ij ex Gypso

ex Gypso emplastica pro sanguine sistendo. 5°. meth. me. 7^a. 30. G
 Gypsum ad sanguinis eruptionem accommodatur, & ad ophthalmias vti-
 le est. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. A
 Gypsum pro sanguine e naribus. de remedijs par. fac. 7^a. 155. H
 Gypsum sanguinis fluxum restringit dysentericis, & celiacis omne pro-
 fluxum flatuit. de simp. me. Sp. 84. H
 Gypsum os ventris stomachum afficit. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. D
 Gypsum deuorantibus quid dandum. 2°. de anti. 5^a. 114. D
 Gypsi vsus quo modo ad ophthalmias. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 69. A
 Gypsum combustum, quale. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. A
 Gypsum vstum repercurssorium est. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 69. A
 Gypsum torrefactum. 3°. de comp. med. sec. loc. 149. B/5°. de comp. med.
 per genera. 5^a. 252. F
 Gypso vel pice obturata vasa vinaria, ne vinu acescat. & vinis. S. 77. A

HABEN nomen vinculi, ab euē
 tu nomen trahit. de fa-
 scijs. 7^a. 293. H

HABITATIO temperatissima quae sit. com-
 men. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F

Habitatio temperatissima in medio mundi. co-
 men. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F

Habitationem animalium metalla nocua sunt
 de bon. aque. Sp. 75. F

HABITVALES intemperatura nominantur quae ipso corporis habitu
 laeso sunt, com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E

HABITUDO quid. de art. com. 1°. 7^a. 256. D
 Habitudo in euacuatione consideranda est, non tantum annorum nume-
 rus. praesa. exper. confir. Sp. 78. A

Habitudo bona quae. de bona hab. 1^a. 39. C
 Habitudo bona est optima sanitas. de bona hab. 1^a. 39. C

Habitudinem bonam non possunt efficere medicamenta attenuantia. de
 bon. & vitio succ. 2^a. 39. A

Habitudinē bonā equorū vt cognoscerēt quidā, eorū stercora odoraban-
 tur, vt scirent quomodo alimenta concoxerint. 7°. meth. me. 7^a. 45. A

Habitudo mala quae. de bona hab. 1^a. 39. B

Habitudinibus ascitijs pulsus, qui. 3°. de cau. puls. 4^a. 98. D

Habitudinibus frigidis danda phlegmagoga. de dyn. Sp. 21. C

HABITVS quid significet. de bona hab. 1^a. 39. B/ de vict. ratio. in mor.
 acut. com. 2°. 7^a. 124. A

Habitus quid significet apud Hippocratem. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G

Habitus, non significare de difficili mobilem, collige. commentario. 4°.
 aphorismo. 28°. Ex. 30. B

Habitus qd significet in chirurgia. de ijs, quae in me. si. com. 3°. 7^a. 217. H

Habitus dicitur natura. fin. med. Isa. 44. F

Habitus quid sit. ad Thras. 2^a. 103. C/ 2°. meth. me. 7^a. 10. A

Habitus bonus qui sit. fin. med. Isa. 45. C/ de sal. dieta. 2^a. 42. H

Habitus optimus idem cū constitutione, dispositione, habitudine, & na-
 tura optimis. de opt. nostri corp. const. 1^a. 37. G

Habitus bonus salubris est affectio. ad Thra. 2^a. 103. G

Habitus bonus, & habitus ad aliquid. ad Thra. 2^a. 103. C

Habitus bonus quo modo differt a sanitate. finit. medica. Isa. 45. C/ ad
 Thras. 2^a. 103. C

secundum Habitus sanitas, quae. ad Thra. 2^a. 102. E

Habitus bonus sanitatis, bonus habitus simpliciter dici non debet. ad
 Thras. 2^a. 103. H

Habitus bonus duplex est, naturalis, & athleticus. ad Thra. 2^a. 102. C

Habitus simpliciter bonus, qui. de bona ha. 1^a. 39. B/ c. 1°. aph. 3°. Ex. 3. F

Habitus bonus quibus comparatur. ad Thra. 2^a. 103. H

Habitus naturalis fossorum, remigantium, & messorum, qui. ad Thra-
 sybulum. 2^a. 102. H

Habitus bonus exercitatorum, qui. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3. F

Habitus bonus quid secundum Chrysippum. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 255. B

Habitus bonus qui laudandus, & qui vituperandus. ad Thra. 2^a. 107. C

Habitus nimis bonus, cur periculosus. commen. 1°. aphor. 3°. Ex. 3. F/ de
 sal. dieta. 2^a. 42. H

Habitus boni corporis proprium. de mul. 3^a. 79. F

Habitus bonus facit actiones firmiores. ad Thra. 2^a. 102. E

Habitus bonus quibus seruatur. ad Thra. 2^a. 107. C

Habitus bonus in quibus non sit. de sal. dieta. 2^a. 42. H

Habitus boni plenitudinem senes non possunt suscipere. 2°. de locis
 affectis. 4^a. 11. F

Habitus non restituitur in gracilibus, qui debet refici, nisi sit plus quod
 apponitur, quam quod euacuatur. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. C

Habitu corporis exinanito, nisi sensim renutriatur, plurimum extre-
 mentorum in eo congeritur. 4°. de san. tuen. 2^a. 88. C

Habitus naturalis habet latitudinem. 1°. de sa. tu. 2^a. 64. E

Habitus naturalis non potest stare cum magna siccitate. commen. a. 6°.
 aphorismo. 32°. Ex. 49. H

ab Habitu naturali vt facile vel egre recedant, multum inter se diffe-
 runt animalia. de cau. mor. 3^a. 6. H

in Habitu corporis virorum, & mulierum differentia. 3°. de causis pul-
 suum. 4^a. 95. G

Habitus durum facit siccus affectus. 5°. de sa. tu. 2^a. 89. D

Habitus siccitas quid indicet. 5°. de sa. tu. 2^a. 89. D

Habitus rari, & hirsuti, quales. de sal. dieta. 2^a. 43. A

in Habitu raro corporis non fit synochus. 9°. meth. me. 7^a. 56. D

Habitus corporis pro vena secanda est considerandus. de victus. rat. in
 mor. acu. com. 3°. 7^a. 137. G

Habitus diuersi diuersa exigunt. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 255. E

p Habitu victus ratio immutanda est. de sal. dieta. 2^a. 40. H

Habitus calidus calidos morbos petit, frigidus frigidos, humidus humi-
 dos, siccus siccus. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C

Habitus rari habent rara symptomata. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. D

Habitus ledunt stupefacientia. 12°. meth. me. 7^a. 75. B

Habitus potius est ledendus, quam moriendum. 12°. meth. me. 7^a. 75. B

Habitu adeo improspere quidam ab ortu sunt, vt Aesculapius nō possit
 illos ducere ad annum sexagesimum. 1°. de sa. tu. 2^a. 67. E

pp Habitus malum si totum corpus grauetur, sanguis transit ad ve-
 nas vteri, & fit fluxus menstruorum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A

in Habitu malū de lapsorū remedium. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 186. A

Habitu corporis prauo theriaca optimum est remedium. de theriaca ad
 Pisonem. 5^a. 96. C

Habitu bonū corporis promittit theriaca. de vsu ther. ad Pāph. 5^a. 58. C

Habitus corporis vniuersum firmiorem facit theriaca. de vsu theriaca
 ad Pamphilianum. 5^a. 98. G

ad Habitus corruptum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 196. H

H AELVROVM salitorū caro, qualis. 11°. & simp. me. fac. 5^a. 78. F

HAEMA, id est sanguis, eiusque qualitates. 10°. de simplic. medicamen-
 facultatibus. 5^a. 72. F

Hema peristeras, id est sanguis columbae. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 72. H

ad H AEMALORAS. 4°. de compositione med. sec. loc. 5^a. 157. G/

de rem. par. fa. 7^a. 156. F

HAEMATITES lapis, qui. de simp. med. Sp. 86. E

Hematites, unde, & qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. C

Hematites qualis sit. de ocul. 7^a. 188. H

Hematites lapis est adstringens leue. 5°. meth. me. 7^a. 31. G

Hematites lapis viscido stringit. de simp. me. Sp. 86. F

Hematites lapis obstruit. de ocul. 7^a. 187. H

Hematitis lapidis natura probatur per cotē. 4°. de compositione medi-
 camen. sec. loc. 5^a. 157. D

Hematites oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G

Hematites lapis ad oculos, qualis. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 157. D

Hematites quo modo ocularibus facultatibus adhibendus. 9°. de simp.
 med. facul. 5^a. 68. C

Hematites valet ad supercilia exasperata, sanguinis expuitioni compe-
 tit, omnibusque vlceribus, & excrementa reprimat. 9°. de simplici
 medica. fac. 5^a. 68. C

Hematites lapis vlcera oculorum per se cicatrice includit. 9°. de simplici
 med. facul. 5^a. 68. C

Hematitem lapidem ad vlcera oculorum expertus est Galemus. 9°. de
 simp. med. fa. 5^a. 68. C

Hematites lapis vlceribus humentibus conuenit. 9°. de compo. medica.
 secun. locos. 5^a. 205. D

Hematites lapis vstus, & lotus. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 156. A

ex Hematite lapide medicamenta. 4°. de comp. me. se. lo. 152. E/ 5^a. 156. A

Hematiti vim similem habet magnes. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 68. B

HAEMONITIS asplenium, & scolopendria dicitur. 9°. de compo.
 med. secun. loc. 5^a. 198. E. H

Hemonitis est amara. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 48. B

Hemonitis cū aceto pota lienosis remedio est. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 48. B

HAEMODIA solis dentibus, & gingiuis accidit. 2°. de lo. af. 4^a. 3. F

Hemodia dentium offensa, quae ab immaturis fit. de simp. me. Sp. 81. A

Hemodie, id est stuporis dentium, nō habet aliquid simile dolor mēti-
 nation.

narum. 2°. de locis affectis. 4°. H. B.
 Hemodia tactricis virtutis est symptoma. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 HAEMOPTOICA quæ. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. H
 Hemoptoica medicamenta cur recipiant schini florem. 8°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 61. H
 Hemoptoicis cur dentur somnifera, & stupefacientia infestissima. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 183. F
 Hemoptoicis exhibetur lemonij fructus. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. B
 Hemoptoicis pdest lētiscus cū aqua frigida vel posca. d. sim. m. Sp. 86. B
 Hemoptoicis quo prodest sanguis hædorū. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. C
 Hemoptoicis valet thuris cortex. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. E
 ad Hemoptoicos ex libris Apollonij. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 183. C
 ad Hemoptoicos Asclepiadæ. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 185. C
 ad Hemoptoicos, Carterij Robustij. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. A
 ad Hemoptoicos, Charixenis. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. C
 Hemoptoicis pastillus. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. D/E
 ad Hemoptoicos Magni Philadelphi. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. A
 ad Hemoptoicos. 7°. de cōp. med. sec. loc. 181. E/F/G/H/82. C/183. B/H/184.
 A/D/E/F/G/H/85. B/G/186. A/8°. 191. E/ 9°. 5°. 203. A/C/D/de dyna
 midys. 25. B/ Sp. 27. B
 HAEMORRHAGIA quid. fin. med. Isa. 50. A
 Hemorrhagia quomodo differt ab hemorrhoidæ. fin. med. Isa. 50. A
 in Hemorrhagijs cur fiant cōuulsiones. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 186. E
 Hemorrhagia sanauit delirium. de cau. procatar. 3°. 95. E
 ad Hemorrhagiam meningum non probat Galenus sanguinem galli, &
 gallinæ. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. B
 Hemorrhagicæ sunt phlegmonæ hepatis & hypochondriorum. in 1°. pror.
 commentario. 3°. 4°. 186. D
 Hemorrhagicæ non sunt phlegmonæ cum palpitatione. in 1°. pror. com.
 mentario. 3°. 4°. 186. D
 de HAEMORRHOIDIBVS. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 205. B
 Hemorrhoids quid. fin. med. 44. C/ Isa. 50. A
 Hemorrhoids ex toto genere preter naturam de symp. diff. 3°. 13. G
 Hemorrhoides inter morbos ponuntur, qui vere apparent. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 94. D
 Hemorrhoides vnde sint, & quo modo, & quod sit propria passio. con-
 sistentium. com. 3°. aph. 30. Ex. 26. F
 Hemorrhoidum differentie quinq. fin. med. Isa. 49. G
 Hemorrhoides cæcæ, sedis affectus. intro. Isa. 59. D
 Hemorrhoida in singulari dicit Galenus, quasi vna sit tantum. commē-
 tario. 6°. aph. 47. Ex. 52. C
 Hemorrhoidas habet vterus. de theria. ad Pifo. 5°. 96. B
 Hemorrhoides qño fiant docuit Hipp. de venæ sectione. 6°. 7. E
 ab Hemorrhoidibus dolor induci q manifeste appet. 1°. de lo. af. 4°. 6. D
 Hemorrhoides qui patiuntur quibus morbis capiantur, & quibus non.
 in. 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. D
 per Hemorrhoides hepatis materia feculenta vitiosa purgatur. com.
 6°. aphorismorum. 12°. Ex. 47. E
 Hemorrhoidum sanguis, qui. de atra bile. 1°. 35. C
 ab Hemorrhoidali sanguine quo modo differat sanguis per intestina. de
 artic. com. 4°. 7°. 288. A
 in Hemorrhoidas descendit atra bilis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. D
 Hemorrhoides solent euacuare sanguinem crassum plenum melancholi-
 co humore. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
 Hemorrhoides euacuant melancholiam. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Hemorrhoides ab humore melancholico. de bon. & vitio succ. 2°. 39. D
 Hemorrhoides sunt maximū remedium melancholia, adeo vt quandoq;
 futuram prohibeant. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Hemorrhoides superuenientes atra bile vexatos & renum passionibus,
 bonum. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
 Hemorrhoides insamentibus superuenientes insaniam solunt, com. 6°.
 aphorismo. 21°. Ex. 48. D
 Hemorrhoides sunt melacholia remediū. in 6°. de mor. vul. cō. 3°. 178. E
 com. 5°. 3°. 192. H/de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. E
 Hemorrhoids sanat atram bilem, & licnem duratum. in 6°. de morbis
 vul. commen. 6°. 3°. 197. E
 Hemorrhoidas sanguis exiens seruat hominē sanum. de venæ sectione
 aduersus Eras. 6°. 7. B
 Hemorrhoides an excusent à venæ sectione. 9°. meth. me. 7°. 37. H
 Hemorrhoidas euacuatiōi nō ē assuesciēdū. c. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Hemorrhoidas crisis qñ futura quo cognoscat. 3°. d. cris. 4°. 144. G
 Hemorrhoidas sanguinem futurum significant lumborum dolores.

in 1°. pror. com. 3°. 4°. 185. C
 in Hemorrhoidibus quedam eminentia recto intestino esse solent. de
 diffec. vul. 1°. 109. G
 Hemorrhoides quo curandæ. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. E
 Hemorrhoides qua vena proritentur & qua cohibeantur. de curā. rati.
 pro sang. miss. 6°. 20. H
 Hemorrhoides quibus retinentur, illis vere vena secanda est. de curan.
 rati. pro sang. miss. 6°. 16. H
 Hemorrhoidibus suppressis sanguinem auferro. de curandi ratione per
 sanguinis miss. 6°. 18. F
 Hemorrhoidum orificia aperit sectio saphenæ. de ana. vii. Sp. 54. H
 Hemorrhoidibus supressis, crura scarificanda. de hirudini. reuulsione,
 2. F/de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Hemorrhoides prouocantur ex acritudine humorum, qui euacuantur.
 [ex quo potest dici non esse virtutem aloes vt multi existimant.] cō.
 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Hemorrhoidas aperit capæ. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. D
 Hemorrhoidas reserat succus cyclaminis. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. E
 p Hemorrhoidas purgat quandoq; natura sel nigrum. in 6°. de morb.
 vul. com. 5°. 3°. 192. H
 Hemorrhoides aperiantur felle taurino. 10°. de simp. me. fa. 5°. 74. G
 in Hemorrhoidibus origanum semper conuenit. de victus rat. in morb.
 acut. com. 4°. 7°. 152. F
 Hemorrhoidas sedis, et vteri aperit theriaca. d. theria. ad Pifo. 5°. 96. B
 Hemorrhoidibus assueti quo modo tractandi in euacuatione. de consue-
 tudine. 2°. 61. H
 Hemorrhoides profluentes nimium, quæ mala progignant. de curandi
 rati. per sang. miss. 6°. 20. H
 ob Hemorrhoidum nimium fluxum fit animi defectus. 1°. de arte cura-
 tiua ad Glauco. 7°. 98. E
 in Hemorrhoidum euacuationibus fiunt pulsus vermiculantes. 2°. de
 prælag. expul. 4°. 112. A
 Hemorrhoides qño sistantur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
 ab Hemorrhoidibus diuturnis sanato si vna non seruatur, periculum est
 aquā intercutem vel tabē aduenire. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. D
 Hemorrhoids vna semper seruanda. de vict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 152. F
 ex Hemorrhoidibus diuturnis suppressis, vel inmodica profusione ad
 extremā frigiditatem ducētibz, fit hydrops. 2°. de na. fa. 1°. 299. F
 pp Hemorrhoidum inmodicam vacuationem, & insolitam suppressio-
 nem fit aqua inter cutem. 3°. de prælag. expul. 4°. 121. E
 Hemorrhoidibus prodest Hieracites lapis suspensus, & Galenus fecit
 experimentum. 9°. de simp. med. fa. 5°. 67. E
 ex Hemorrhoidibus profluentem sanguinem sistit lapis Indicus. 9°. de
 simp. med. fac. 5°. 67. E
 Hemorrhoidum nimia purgatione tumidi, luto sanantur egyptio. 9°. de
 simp. med. fac. 5°. 65. G
 p Hemorrhoidas sanguini fluenti remedium. de dyn. Sp. 28. E
 Hemorrhoides periculosa si in totum supprimantur, vel multum eua-
 cuent. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 ob Hemorrhoidum clausas euacuationes facti morbi. de venæ sectione
 aduersus Eras. 6°. 7. E
 Hemorrhoids restricta facit melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Hemorrhoidibus resectis periculum est ne corripiantur melancholia,
 & quid agendum de atra bile. 1°. 35. D
 ex Hemorrhoidum sublatione melancholici. de atra bile. 1°. 33. E
 ad Hemorrhoidas cohibendas. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 250. B
 ad Hemorrhoidas phlegmone tētatas. 5°. de cōp. me. per ge. 5°. 247. B
 ad Hemorrhoidas vnguentum. de dy. Sp. 28. G
 Hemorrhoidas tabefaciēs, & cōsumens. 5°. de cōp. me. p ge. 5°. 245. H
 Hemorrhoidas cacas dissoluit marrubiastrū. de simp. me. Sp. 87. F
 ad Hemorrhoidas intrinsecas, & extrinsecas. de dy. Sp. 28. G
 ad Hemorrhoidas. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. B/5°. de comp. me. per
 ge. 252. F/H/253. C/5°. 254. E/de med. fac. par. 7°. 175. F/de dy. 28. E/F/
 G/secretorum. 97. B/ Sp. 103. A
 ad Hemorrhoidas in ore matricis. de pass. mul. Sp. 96. B
 ad Hemorrhoidas quæ interius sunt in intestinis. de dy. Sp. 28. E
 Hemorrhoidum per chirurgiam curatio. de vict. rat. in mor. acu. com.
 mentario. 4°. 7°. 152. F
 Hemorrhoidum abscissio quo modo. intr. Isa. 60. C
 Hemorrhoidum extractorium Magni Tarsensis. 9°. de compo. medica.
 secundum locos. 5°. 205. B
 HAEMORRHVS qualis serpens. de theria. ad Pifo. 5°. 92. H
 dd ij Hemorrh

Hæmorrhî morsum multa accidentia comitant. de opt. secta. Isa. 22. G
contra Hæmorrhum valet theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 71. E
HAEREDES instituunt p leges q nondû nati sunt. an animal. 3^a. 328. E
quorum Hæredes esse debeant vt præuideant diuites, vtuntur astrolo-
gia, & diuinatione. de præcog. ad Posth. 4^a. 214. C
Hæreditates in duodecim partes diuidunt Romani. de cuiusq; animi. pec
cat. not. & med. 2^a. 58. D
HAERESIS methodica omnia artis bona destruit. 2°. de arte curatiua
ad Glauconem. 7^a. 103. C
HAERETICI in arte medica. de cathar. Sp. 94. H
HALAE à grecis dicuntur salina. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. G
HALICA facit crassum sanguinem cum bono succo. in 6^m. de mor. vul.
commenta. 3°. 3^a. 175. C
Vide Alica.
HALICACABVS vrina cienda idoneus, adiecur, vesicam, & renes
valet. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 62. G
HALIEI acopon viride. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. H
Haliei confectum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. C
Haliei aliud. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. D
Haliei giluum quo conficeret Galenus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 248. H
Haliei giluum. 3°. de comp. me. per ge. 235. B/5°. 5^a. 248. H
Haliei ad vetera, & quæ cicatricem ægre ducunt. 5°. de comp. medicam.
per genera. 5^a. 247. E
HALITVOSA quæ sint excrementa. 8°. meth. med. 7^a. 51. A
Halituosorum spirituum generatio vnde. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
Halituosus spiritus fit à crassis glutinosus. 12°. meth. me. 7^a. 79. D
cum Halituoso spiritu dolores grauissimi ex crassis, & glutinosus humo
ribus. 12°. meth. me. 7^a. 79. C
Halituosi spiritus cur exire non possint. 12°. meth. me. 7^a. 79. D
Halituosior est calor puerorum, florentium vero siccior. 3°. de sympto-
matum causis. 3^a. 29. C
HALITVS sensus odoratus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
Halitus est leuissimum & tenuissimum in corpore humano post spiritum,
tertio sanguis. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
Halitus tanto est aere crassior, quanto aer est crassior splendore. 1°. de
symp. cau. 3^a. 17. C
Halitum non facit frigiditas syncera, & cur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. E
p Halitū ægre digerunt frigida, & sicca natura. 9°. met. me. 7^a. 60. H
in Halitū aptū est redigi humidum, & calidum. 9°. meth. me. 7^a. 60. H
p Halitū digeri nullū corpus potest citra calorem. 9°. met. me. 7^a. 60. H
Halitus naturaliter feruntur in sublime. 1°. de na. fa. 1^a. 293. D
Halituum differentia sequuntur temperamenta solidorum corporum.
de symp. disse. 3^a. 13. C
Halitum biliosum facit inedia. 10°. met. me. 7^a. 62. H
Halitus fuliginosus quibus augetur. 10°. meth. me. 7^a. 62. H
ex Halitu fuliginoso febris. 10°. met. me. 7^a. 62. H
ad Halitus feruidos. de rem. par. fac. 7^a. 159. A
Halitus qd faciat in pleuritide. de vic. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 116. G
Halitus in se graueolētes aliqñ sentit odoratus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E
Halitus in summo beneolentes quo modo non sentit odoratus in se. 1°. de
symp. cau. 3^a. 17. E
Halitus ex stagnis, paludibus, & fluuiis vitadus. 12°. met. me. 7^a. 77. E
quorū Halitus aerē vicinum inficiat. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 133. F
per Halitum digerentia qualia esse debeant. de victus ratione in morb.
acut. com. 4°. 7^a. 140. H
per Halitum digerunt humorē medicamenta mouentia pus. 5°. de sim.
medic. fac. 5^a. 33. B
per Halitum educit diacalaminte. 4°. de sa. tu. 2^a. 86. F
p Halitū maxime digerit succus Cyrenæicus. 8°. de simp. me. f. 5^a. 57. D
HALLVCINATIONES quando bonæ, & quando non bonæ, conside-
randum. 1°. de crisi. 4^a. 128. D
Hallucinatum vnum sequuti sunt omnes. de dign. ex pul. 4^a. 78. H
HALME, id est salsugo. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. H
HALOSACHNE quid & eius vires. de simp. me. Sp. 81. C
Halosachne, id est spuma salis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 83. E
HALOSANTHOS, id est salis flos. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 83. E
HALTERES quid sint in exercitijs. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. D
HAMI AE molles carne. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
Hamie habent carnem duram. 3°. de ali. fa. 2^a. 31. F
Hamie pisces qui ceteris facilius conficiuntur. 3°. de alim. 2^a. 31. F
HAMMODYTAE moribus confert centaurea. de vir. cent. Sp. 93. H
HAMO pisces ars captas inter acq̃litas numerat. ad Thr. 2^a. 106. D

HAMI instrumenta chirurgica. de ijs quæ in med. fi. c. 1°. 7^a. 200. H
Hamo vtendum ad capiendos tendines. 1°. de ana. adm. 1^a. 65. H
Hamulus qualis esse debeat. 8°. de ana. adm. 1^a. 100. E
Hamis, spinis, ac rubis sophismata cōparat Galenus. d. cau. pc. 3°. 3^a. 95. H
Hamus siue cuspis. de fascijs. 7^a. 302. E
HAPLA medicamenta à grecis dicta. de cathar. Sp. 95. A
HAPSUS lana. 7°. meth. me. 43. H/13°. 7^a. 81. B
Hapsus. de med. fac. par. 7^a. 167. E
HARMANA dicitur ruia syluestris lingua vernacula Syriorum. 9°. de
comp. me. se. lo. 5^a. 200. A
HARMATIVM, id est currus, collyrium. de compositione medicamē,
secundum locos. 5^a. 156. D
HARMOLA dicitur ruta syluestris. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 56. F
HARMONIA ossium quid. de off. 1^a. 40. C
Harmonia omnium ossium contingit conceptis in horis melancholia.
de spermate. Sp. 37. D
Harmonia trium ventriculorum capitis de spermate. Sp. 37. G
HARMONIAE & cantus, orationis, & dictionis affectio quadam eē
videtur. de symp. cau. 3^a. 10. D
HARMONIA dictum medicamentum. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 182. C
HARPALI attrahens. 6°. de comp. med. per ge. 5^a. 261. D
HARPOCRAS. 9°. de comp. me. se. lo. 203. F/4°. de comp. med. per ge.
242. D/5°. 5^a. 252. E
Harpocratium medicamentum. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 154. D
Harpocratis aridum. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 252. H
vt Harpocras malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 266. B
Harpocratis stomatichū ex Hirundinibus. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 171. A
HARVSPICINAM tantum improbat Plato. de hist. philo. Sp. 10. C
HASEG quid. de simp. med. Sp. 85. C
Haseg siccat, & refrigerat, turgentibus & distensis locis impositum ci-
to emollit. de simp. med. Sp. 85. C
HAVRIRE sepe aquam, illam reddit bonam. de bon. aquæ. Sp. 75. D
HAVRITORIA, siue fontes sub radice linguae. de ana. vi. Sp. 49. C
Hauritorium salina quæ glandula dicatur. de anat. viu. Sp. 55. H

HEBETATVM tandem est ferrum acutissimum vel molissimum in
cidens carnem. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. F
HEBETIORIBVS non est legendus liber. de symptomatū causis, nisi
post lectos libros de potentijs naturalibus. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
Hebetioris sensus pars idiget palētoribus remedijs. 4°. met. m. 7°. 3^a. 28. F
HEBETVDO quid. intro. Isa. 59. B
Hebetudo visus ex quibus. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Hebetudo oculorum quo modo fiat. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 170. E
Hebetudines visus adiuuāt caules chamæsyces. 8°. de sim. me. f. 5°. 5^a. 65. G
Hebetudinem oculorū sedare potest theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. H
HECATONDRACHMON Emplastrum. 2°. de compositione
medica. per gen. 5^a. 220. H
de HECTICA. 7°. meth. med. 7^a. 64. A
Hectica febres vnde dicuntur. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. E
Hectica febris quæ vocetur. de inæqu. intemp. 3^a. 44. B
Hectica febris, quæ. 8°. meth. med. 7^a. 49. G
Hectica excepta omnes febres sunt intēperies inæquales per totum cor-
pus. de inæqu. intemp. 3^a. 43. B
Hectica temperatura, quæ. in 6^m. de mor. uul. com. 6°. 3^a. 196. F
Hectica laborant tabidi. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 120. A
Hectica sola sine tabe, quando. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. G
Hectica, & synocha differentia. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. C
Hecticam synocha comparat in continuatione. 1°. de diff. feb. 3^a. 35. C
Hectica, & ephemera quæ febrium genera. 2°. de crisi. 4^a. 137. A
cum Hecticis communicant aliqua diaria. de marc. 3^a. 47. E
in Hecticam potest transire diaria. 9°. meth. med. 7^a. 55. G
in Hecticam quo modo ephemera transcendat. 1°. de diff. fe. 3^a. 35. E
Hectica dispositio tenaciter hæret. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. G
Hectica febris iam facta est. 8°. meth. me. 7^a. 49. G
Hectica febris ortus. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. D
Hectica à principio rarissime fit. 3°. de presag. ex puls. 4^a. 118. E
Hectica ex inedia fit. 8°. meth. med. 7^a. 49. F
Hectica ad tabem medicorum inscitia. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. E
in Hecticam qui transit ex diaria. 1°. met. me. 7^a. 64. A
Hectica non pauca ab initio pestilentes. 3°. de presa. ex puls. 4^a. 116. H
Hecticas, & marasmodos febres q faciāt viscera. 10°. met. me. 7^a. 64. F
Hectica fit quandoq; ex varijs membris. 10°. meth. me. 7^a. 64. F

Hefticam facit quandoque pulmo. 10°. meth. med. 7°. 64. F
Heftica, & marasmus ab eryfipelatofo affectu oriunt. de mar. 3°. 47. H
Heftica ex inflammatione nobilium partium. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
Heftica affectio phrenitidis. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 168. C
Heftica fequitur inflammationem ventriculi, & iecoris. 1°. de diff. fe. 3°. 35. F
Heftica febre quo modo interdum aliqui laborent ex ventriculi nimia caliditate. 3°. de fympt. cau. 3°. 25. D
Hefticam facit colon intestinum inflammatum. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
Heftica ex febribus ardentibus quo modo. 1°. de diff. fe. 5°. 35. E
in Hefticis ex caliditate & siccitate, solidarii partium affectus candē- ti ferro est similis. 1°. meth. med. 7°. 66. D
Heftica sine siccitate. 1°. de diff. fe. 5°. 35. C
Heftica nullum habet tempus. de marc. 3°. 48. C
Heftica habet quatuor tempora. 1°. de diff. fe. 3°. 37. D
Heftica febres quæ facile curantur. 1°. de diff. fe. 3°. 34. E
Heftica, in qua primo afficitur cor. 10°. meth. me. 7°. 64. F
in Heftica consumitur humor in corde. de diff. fe. 3°. 34. D
Heftica primo incipit à corde, et per ipsum alijs membris aduenit. 1°. de differentijs febrium. 3°. 34. F
in Heftica principium quod & in alijs morbis. 1°. de diff. fe. 3°. 34. G
in Heftica tabidaq; febre cor comparatur lucernæ fomiti plurimū exu- sto. 1°. de diff. fe. 3°. 34. E
Heftica quando videatur crescere. de mar. 3°. 48. C
Heftica febris nulla magna. 3°. de præfag. expul. 4°. 116. F
Heftica excepta omnes febres sentiuntur. de ineq. tem. 3°. 44. D
Heftica caret dolore. de ineq. intemp. 3°. 44. B
Heftica febres cur sine dolore. 2°. de fympt. cau. 3°. 22. A
Heftica non faciunt subitas mutationes, ideo non habet crifim, nisi abu- siue. 2°. de crifi. 4°. 138. A
Heftica tertia dies est indicium. 1°. de diff. fe. 3°. 35. E
Hefticarum febrium signa propria. 3°. de præfag. expul. 4°. 115. E
Heftici quem habeant calorem. in progn. com. 2°. 4°. 204. D
Heftici calor ut calx. in progn. com. 2°. 4°. 204. D
Heftica incipientis indicia. 1°. de diff. fe. 3°. 35. A
Heftici post cibum quid patiantur. 1°. de diff. fe. 3°. 35. B
Hefticis cibo reſectis contingit quod in calce, & lapidibus calefactis, cum aqua aſperguntur. 1°. de diff. fe. 3°. 35. D
Heftici cum bibunt, aut edunt, accendunt. in progn. cō. 2°. 4°. 204. D
Heftici post cibum magis calent. 1°. de diff. fe. 3°. 35. B
Heftici post cibum incaleſcunt. 1°. de diff. fe. 3°. 35. D
Heftici post cibum quantum temporis affligantur. 1°. de diff. fe. 3°. 35. C
Hefticarum commune, & proprium. 1°. de diff. fe. 3°. 35. C
Heftica quædam marcida. 3°. de præfag. expul. 4°. 119. C
Heftica tabida coniuncta proprium. 1°. de diff. fe. 3°. 35. C
Heftica à tabidis febribus differunt. 1°. de diff. fe. 3°. 34. E
qui Heftici in tabidam ingrediuntur. 1°. de diff. fe. 3°. 35. E
Heftice in tabe adductæ indicia facile cognoscunt. 1°. de diff. fe. 3°. 34. F
Heftica ſola, id eſt ſine altera febre putrida, facile cognoscitur. 1°. de dif- ferentijs febrium. 3°. 35. A
Heftica cum putrida difficulter cognoscitur. 1°. de diff. fe. 3°. 35. A
Hefticarum indicium maxime ex arterijs. 1°. de diff. fe. 3°. 35. F
Heftica febris quo pulſu deprehendatur. 3°. de præfag. expul. 4°. 115. A
Hefticus pulſus vnde dicatur. 4°. de cau. pul. 4°. 101. E
Heftici pulſus. 1°. de diff. fe. 3°. 35. E | de pulſ. ad tiro. 45. D | 4°. de cau. pul. 101. A | D | 2°. de præfag. expul. 113. A | 115. E | 117. H | 4°. 118. E
Hefticas febres magnā ex parte comitatur pulſus durus. 1°. de differen- tijs febrium. 3°. 34. C
Hefticis durities pulſus vnde. 1°. de diff. fe. 3°. 35. E
Hefticis debilitas pulſus vnde. 1°. de diff. fe. 3°. 35. E
Heftica media multas habet latitudines. 1°. de diff. fe. 3°. 34. H
ex Hefticis febribus omnis vis vitalis proſternitur. 3°. de præfagatio- ne ex pulſibus. 4°. 121. G
Heftice proprie curantur. 11°. meth. me. 7°. 68. D
Heftica poſt principium difficile curatur. 1°. de diff. fe. 3°. 34. G
Heftica cum incipiunt, vix, abſoluta vero, non amplius poſſunt ſanari. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 168. C
Heftica quæ facile ſanatur. 1°. de diff. fe. 3°. 34. H
in Heftica cor primo accenditur. de marc. 3°. 47. F
Heftici refrigerandi ſunt omni ratione. 10°. meth. me. 7°. 67. E
Hefticorum cibus frigidus, & humidus. 10°. meth. me. 7°. 67. A
in Hefticam tranſeuntium cibus. 10°. meth. med. 7°. 64. B
Hefticis quomodo dat lac aſinum. 10°. meth. me. 7°. 67. B

in Heftica cauendum à melle, & mulſa. 10°. meth. me. 7°. 67. B
quibus Hefticis aqua gelida præbenda ſit. de marc. 3°. 47. E
in Heftica principio frigida. de marc. 3°. 47. F
Hefticis non danda aqua frigida. 9°. meth. me. 7°. 57. F
Hefticis quo modo obſit aqua gelida. de marc. 3°. 47. E
Heftica ſi cui implexa fuerit putridarum febrium, balnea à coctione p- ſunt. de marc. 3°. 47. C
Hefticis quæ putridā cōiunctā hñt, balneū phibet. 10°. meth. me. 7°. 66. G
Heftica febris balneis ſanatur. de marc. 3°. 47. E
Heftici balneo delectantur. 3°. de præfag. expul. 4°. 116. F
Heftici qui non ſunt maraſmati quo lauandi. 10°. meth. me. 7°. 67. C
Heftica, maraſmo, & omnibus febribus conueniunt balnea. 10°. metho- di medendi. 7°. 65. C
in Hefticis cur balnea frigida recuſamus. 10°. meth. me. 7°. 66. B
Hefticus in frigidam aquam ponatur. 10°. meth. me. 7°. 66. H
Heftici ad balneum accedentes, niſi in frigidum dimittantur, nihil iuuā- tur. 10°. meth. me. 7°. 66. D
in Heftica quomodo lauandi ægri. 10°. meth. me. 7°. 66. G
Hefticus balneandus, quo modo ſit tractandus, & quo modo exuēdus. 10°. meth. me. 7°. 66. G
Hefticus oleo tepido perfundatur. 10°. meth. me. 7°. 66. G
Heftici caput non perfundendum aqua. 10°. meth. me. 7°. 66. H
in Hefticis febribus aſtuantes adiuvat portulaca totiſ hypochondrijs impoſita. 6°. de ſimp. me. fa. 3°. 43. H
Heftica quæ difficulter ſanatur. 1°. de diff. fe. 3°. 34. H
Heftica quæ curari non poſſunt. 1°. de diff. fe. 3°. 34. E
ad Hefticam febrem. de med. fac. par. 7°. 179. C
Heftica, vide Ethica.
Hefticus ſpiritus, qui tertius ponitur ab aliquibus poſt animale & na- turalem intro. Iſa. 55. B
HECTOR dabat typham ſuis equis. 1°. de alim. fa. 2°. 13. B
HECVBA viſione perterrita. an animal ſit. 1°. 328. F
HEDERÆ frutex in colle Tabiano. 5°. meth. me. 7°. 35. A
Hedera in conuiujs. de cau. procatar. 3°. 46. A
Hedera ex contrarijs compoſita facultatibus. 7°. de ſimp. me. fa. 5°. 51. E
Hedera diuerſitas, & vires. de ſimp. me. Sp. 84. A
Hedera eſt acerba. 8°. de ſimp. med. fa. 5°. 62. C
Hedera terranea. de dyna. Sp. 28. D
Hedera terreſtris ad ſananda vlcera de ſperm. Sp. 35. E
Hedera albæ meminit. 9°. de comp. me. ſec. loc. 198. E | G | 5°. 199. H
Hedera albæ grana tria ad quid cōferat. 9°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 198. G
Hedera nigra. 9°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 198. E
Hedera ruſa corymbos laudat i difficultate vrine. de me. f. p. 7°. 168. C
Hedera viridis, qualis. 7°. de ſimp. med. fa. 5°. 51. F
Hedera viridis folia in vino decocta vltera maligna ad ſanitatē redu- cunt, & igne factas vlcerationes cicatrice includunt, in aceto vero cocta lienofis proſunt. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 51. F
Hedera folijs viridibus in vino decoctis vlcera grandia glutinantur. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 51. F
Hedera folia dyſenterijs remedio ſunt. de ſimp. med. Sp. 84. A
Hedera folia ad combuſta, & vulnera cancroſa faciūt. de ſimplicibus medicaminibus. Sp. 84. H
Hedera ſicca qualis. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 51. F
Hedera flores ad ambuſta. 7°. de ſimp. med. fac. 5°. 51. F
ex Hedera corymbis parata, repellūt. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 100. A
ex Hedera cacuminibus apparatus repellit in capitis doloribus. 2°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 137. D
Hedera ſuccus capiti purgando idoneus eſt & vetuſtas aurium fluxio- nes vlceraq; vetera tum in auribus, tum in naribus ſanat. 7°. de ſim. med. facul. 5°. 51. F
Hedera lachryma lædes iterimit, & pilis nudat. 7°. de ſim. me. f. 5°. 51. F
Hedera lachryma. 5°. de comp. me. ſec. loc. 5°. 164. C
Hedera gummi. de dynami. Sp. 25. F
HEDRÆON ſedentium dicitur ſomnus. 4°. in 6°. de mor. vulgari. commenta. 4°. 3°. 183. H
HEDYCHROVM quidam putauit eſſe herbam. 1°. de anti. 5°. 104. E
Hedychroum redolet. 3°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 148. G
Hedychrou odoratas reddit cōpoſitiones. 1°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 128. C
Hedychroi medicamenti compoſitio. de vſu theria. ad Pamph. 5°. 99. B
Hedychroi compoſitio quo modo fiat. de theria. ad Piſo. 5°. 95. C
Hedychroi compoſitionis differentia. 1°. de anti. 5°. 104. H
Hedychroum valet ad formam, & decorem intro. Iſa. 58. C

Hedychroum medicamentum interdum naribus iugiter adhibitum vtile pro exiccando pulmone. 3°. de loc. aff. 4°. 28.D
Hedychroi magnatis compositio. 1°. de anti. 5°. 104.F
Hedychroum magma ponitur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92.D
HEDYOSMOS dicitur à veteribus mintha odorata. 6°. de composit. med. sec. loc. 5°. 168.F
Hedysmus, id est menta. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.A
Hedysmi fit mentio. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169.G
HEDYSARVM quid. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.B
Hedysari meminit. 7°. de cõp. me. p. g. 5°. 272.H | de me. fa. par. 7°. 173.D
HELGYLOPAS, id est fistulas angulorum oculi de medicinis facile parab. 7°. 176.C
Vide Aegylops.
ad HELCYDRIA. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 131.F
HELQYSMA dicitur argenti scoria. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71.A
HELCTICE virtus græce quid. de cathart. Sp. 94.D
HELENIVM quid. de simp. med. Sp. 83.H
Helenion multi possunt gustare, & intueri, tamẽ eius vtilitates ignorat. 1°. de elem. 1°. 5.H
Helenium, quale. 8°. de comp. sec. loc. 5°. 195.E
Helenium medicamentarium est, & calidum facultate. 9°. de composit. med. sec. loc. 5°. 197.F
Helenion acre est. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246.A
ab Helenio experimẽtu sumẽdu de acredine. 4°. de simp. m. fa. 5°. 27.C
Helenij folia imposita renibus doxiosos emundat. de simp. me. Sp. 83.H
Helenium tussientibus & ruptis prodest, vrinam & mēstrua prouocat, & partum expellit. de simp. med. Sp. 83.H
Heleni cuspilibus impositum est venenum. de theria. ad Pifo. 5°. 93.H
Helenion numeratur inter herbas quibus vlcera maligna curari debet. 5°. de composit. med. per gen. 5°. 246.A
Helenium demendum à medicamento. 4°. de sa. tu. 2°. 85.B
HELENVS. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225.D
HELIODORVS Atheniensis venenorum compositiones scripsit. 2°. de antido. 5°. 114.F
Heliodorus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253.G
HELIOTROPII herba succus purgat bile flauã. de cath. Sp. 94.F
HELIOSCOPIVS Tithymallus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
HELITIS squama oēs superat in desiccado. 9°. de simp. me. f. 5°. 69.H
HELICALIMBAT, id est terebinthina. secretorum. Sp. 100.H
HELLEBORVM dicentes antiqui absolute album intelligunt com. 5°. aphor. 1°. Ex. 37.C
Helleborus niger dicitur cum additione niger. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37.C
Helleboro vescuntur coturnices. 2°. de alim. fac. 2°. 17.C
Helleboru sumpturi pparatio. quos pur. op. qb. me. et quo temp. 5°. 88.D
Helleborum si dederis ppareas materiam potissimũ, et quo modo. quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88.D
Helleboru sumpturus quo sit disponendus. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28.F
Helleboru si quis biberit quo debeat se regere. c. 4°. aph. 14°. Ex. 28.G
Helleborus quo magis, & minus soluet. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28.H
Helleborus sanis periculosus est, quia conuulsionem facit, comment. 4°. aphor. 16°. Ex. 28.H
Helleborus duplicem facit conuulsionem, & quã sanabilis, & quã non com. 5°. apho. 1°. Ex. 37.D
ex Helleboro conuulsio letalis est. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37.C
Helleboro purgata filia Præti à Melampode. de atrab. 1°. 36.E
Helleborus anticyricos appellatur sesamoides. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 60.D
vt Helleborus purgat sesamoides. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.D
Vide Elleborus.
HELLESPONTIA Mysia. 5°. de san. tuen. 2°. 90.H
HELLESPONTIA vt Andromachus. 6°. de compositione medica. per genera. 5°. 259.E
Hellepontia perspiratu digerens, phlegmonem propulsans. 6°. de composit. me. per gen. 5°. 259.E
*in HELLESPONTI parallelo veris initium. in 1^m, de morb. vulga. commen. 1°. 3°. 102.A
HELMINTHES inter morbos numeratur, qui prius non erant. 14°. meth. med. 7°. 92.D
Helminthes morbus qui non fuit. 14°. meth. med. 7°. 93.C
Helminthes tota substantia preter naturã sunt. 14°. meth. me. 7°. 93.H
Helminthes lumbrici qui ab intestinis ad ventrẽ vsq; ascēdunt, vires imbecillas faciunt. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 124.B*

Helminthem latum mirabiliter ab intestinis educit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96.A
HEMERALOPS affectus pupillæ intro. Isa. 58.D
HEMEROALLES leuiter digerit adstringitq;. 6°. de simp. medicamẽto. faculta. 5°. 48.B
Hemerocalles prodest igni ambustis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48.B
*HEMICRANIA, cephalæa, & cephalalgia differunt. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 154.A
Hemicrania quo fiat, & curetur, & vbi sit. 2°. de cõp. me. se. l. 5°. 139.G
Hemicrania dolor turgidus. 2°. de loc. aff. 4°. 10.E
cur Hemicrania dolores quotidie, & tertio quoque die infestent. 2°. de differen. feb. 3°. 40.C
Hemicrasiæ signa letalia. de dyna. Sp. 23.G
Hemicraniam qui curat, quid considerare debet. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139.H
Hemicraniam etiam curant medicamenta, quæ veterẽ dolorem capitis curant. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 140.A
in Hemicrasiæ medicamentis adstringentia addere debemus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139.H
Hemicrasiæ præsidia. de dyna. Sp. 23.G
p Hemicrasiæ quæ in aures instillanda. 2°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 140.D
Hemicranium mire curat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32.B
pro Hemicrasiæ, & coxendicium morbo pastillus. 2°. de compositione med. sec. loc. 5°. 140.D
Hemicrasiæ pillule vtilis. de dyna. Sp. 23.G
Hemicrasiæ laborati vitanda sunt vina odorata. de atten. vic. 2°. 46.D
*Hemicrasiæ vino meraciori qnq; sanat. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 196.E
Hemicrasiæ cõfert sectio venæ super cornu capitis. de anat. vi. Sp. 55.A
Hemicrasiæ cõfert sectio venæ temporum, & quæ sunt in angulis oculorum lachrymalibus. de anat. vii. Sp. 55.A
ad Hemicraniam. de med. fac. par. 170. G/H 7°. 172.B
ad Hemicraniam inueteratã stercus colubini. 10°. de sim. me. f. 5°. 77.A
ad Hemicrasiæ inueteratas. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140.C
HEMICRANICI qui, quo modo sint, & eorum differentia. 3°. de loc. aff. 4°. 20.E
ad Hemicranicos dolores. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 140.A
HEMICRANIA pharmaca. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139.H
HEMIECTVM. de pond. & mens. 5°. 275.G
Hemiectum, id est semisextum. de pond. & mens. 5°. 277.E
HEMINA est vocabulum græciũ, non Romanum. 6°. de compositione medica. per ge. 5°. 257.G
Heminarum differentia multa. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 257.G
Hemina quantum capiat. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 244.C
Hemina Romana. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 215.D
Hemina vncijs nouem romanis valet. 1°. de compositione medicamen. per genera. 216. F/6°. 5°. 257.G
Hemina Italica. 4°. de san. tuen. 2°. 86.H
Hemina vnciarum sexdecim. 1°. de cõp. me. per ge. 215. E/6°. 5°. 257.G
Hemina Attica quanam sit. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215.D
Hemina attica quantum continet. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 250.A
Hemina quomodo figuratur. de pond. & mens. 5°. 275.C
Hemina. 1°. de comp. med. sec. loc. 129. H/2°. 132. B/3°. 143. G/ de pōderib. & mens. 275. G/ 5°. 277. C/D/E
Hemina vncia nouem metallocorum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248.B
Hemina duodecim vnciarum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248.B
Hemina quatuor vrina simul emissæ quarto die post à vulnere vesicae. 1°. de loc. affe. 4°. 2.E
Hemina sex, quæ valent libras quinque. 2°. de cõp. med. per ge. 5°. 227.H
Hemina viginti. 4°. de san. tuen. 2°. 86.H
HEMIOLII mensura quæ sit. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152.B
HEMIONIVM ad quid valeat. de cura icteri. Sp. 111.B
HEMITRITAEVS vnde dicatur. 2°. de diff. fe. 3°. 38.E
Hemitritæa febris, quæ. fin. med. Isa. 46.D
Hemitritæa morbus continuus. fin. med. Isa. 45.F
Hemitritæi differentia. 2°. de diff. fe. 3°. 39.A
Hemitritæi complicatio, qualis. 2°. de cris. 4°. 136.E
Hemitritæi febris quatuor differentia. 2°. de diff. fe. 3°. 37.H
Hemitritæus neq; ex vtraque continuã, neq; ex vtraq; intermitte fit. 2°. de diff. fe. 5°. 39.E
Hemitritæus habet omnia quæ tertiana. de typ. 3°. 90.G
Hemitritæus exquisitus. 2°. de diff. fe. 38. D/ 3°. 39.A
*si Hemitritæa aut succensiu febris incidant casus, in humoribus acẽ di febrem***

- di febrem indicant. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
 ad Hemirritaeos antidotum Basilij. de spermate. Sp. 33. F
 ad Hemirritaeos casus. 2°. de cri. 4°. 136. F
 HEPAR appellatur nomine visceris. com. 4°. apho. 64°. Ex. 34. D
 Hepar sinistrum est lien. secundum Aristotelem. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Hepar inter partes instrumentales numeratur. de diff. mor. 3°. 2. F
 Hepar primum est in ceratione. de ana. viuo. Sp. 51. H
 Hepar, cor, cerebrum, & animam creat sol. de compagine membrorum
 siue de natura humana. Sp. 59. G
 ad Hepatis generationem intendit spiritus naturalis. de anatomia vi-
 uorum. Sp. 51. H
 Hepar ex quibus generetur. de ana. viuo. Sp. 51. H
 Hepar quanta sit magnitudinis in fetu. 15°. de vsu par. 1°. 212. E
 Hepati in fetu arteriarum vsus exiguus. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Hepati neruorum vsus in fetu nullus. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 de HEPATIS anatomia. de anat. viuo. Sp. 50. F
 Hepar an geminetur in homine dubium est. de ana. viuo. Sp. 48. A
 Hepar in piscibus duplex vnde. de ana. viuo. Sp. 48. A
 Hepatis forma quae, & quid sit. de ana. viuo. Sp. 50. G
 Hepar ubi positum sit. de anat. parua. Sp. 43. A
 Hepar cur in dextera parte. de anat. viuo. Sp. 50. G
 Hepatis plura sunt additamenta, quae comparantur stomacho vt digiti
 ad manum. de ana. viuo. Sp. 50. G
 Hepar lobis vt digitis ambit ventriculum. 7°. de vsu par. 1°. 159. H
 Hepar cur ambit ventriculum. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 super Hepar cur sit stomachus, & ad quid. de ana. viuo. Sp. 47. D
 Hepar disponitur ex figura ventriculi. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 vt ad Hepar stomachus, ita vitreus humor se habet ad crystallinum. de
 anatomia viuorum. Sp. 48. D
 Hepar versus dispositus est dexter cordis venter attrahens ab eo. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 56. C
 Hepar, & venter non premunt diaphragma. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
 Hepatis membrana exterior veluti cutis quaedam. 4°. de vsu par. 1°. 138. F
 Hepatis panniculi duo. de anat. parua. Sp. 43. A
 Hepatis panniculus est sensificans. de anat. viuo. Sp. 55. F
 Hepar componitur ex venis. de ana. viuo. Sp. 50. F
 Hepatis fibrae non sunt tot in oibus animalibus. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 in Hepate cur fibrae. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 Hepar carnosum est. de ana. viuo. Sp. 50. F
 Hepatis caro purpurea est. de ana. viuo. 44. C
 Hepatis caro videtur sanguis crassus. 4°. de vsu par. 1°. 138. E
 Hepatis caro mediocris est in mollitie, & duritie. de ana. viuo. Sp. 55. H
 Hepatis caro est calidior adnibus mammarum. commentario. 5°. apho-
 rismo 40°. Ex. 41. D
 in Hepate cur non est facta vna cavitatis, vt in corde, sed sunt angustiae tran-
 situs. 4°. de vsu par. 1°. 139. A
 Hepar propter quid genitum sit. de ana. viuo. Sp. 50. F
 Hepar pars necessaria ad viuendum. 14°. de vsu par. 1°. 204. C
 Hepar, cerebrum, pulmo, stomachus, sunt prima membra post cor. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 47. B
 Hepar, cor, cerebrum, stomachus, sunt membra quatuor principalia, se-
 cundum aliquos. de ana. viuo. Sp. 56. A
 Hepar vnum principium in nostro corpore. ars med. Isa. 63. B
 Hepar vnum principium virtutis vniuersi corporis. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 2°. 103. B
 Hepar exigitur propter sanguinem. de ana. viuo. Sp. 47. C
 Hepate, & corde eget cerebrum ad conseruandam substantiam suam. de
 motib. man. & obs. Sp. 66. G
 in Hepate est anima concupiscibilis. 3°. de decre. Hippo. 1°. 246. C
 ab Hepate dependentia, quae. ars med. Isa. 63. B
 ex Hepate prouenit virtus secundum quam nutrimur, & augemur, et
 cibum appetimus, & assumptum elaboramus concoctione, & dige-
 stione, & sanguificatione, & appositione, & prophyysi, & discretio-
 ne, & excretionem. de virt. nost. corp. dispens. Sp. 60. B
 Hepar est principium nutritionis fm Galenum. de ana. viuo. Sp. 45. H
 Hepar continet in se materiam, & nutrimentum totius corporis. de anat-
 omia viuorum. Sp. 49. H
 Hepar quo modo sit principium digestionis, & et cor. de anat. viuo. Sp. 56. H
 Hepar venarum principium. 1°. de vsu partium. 117. B/138. F/6°. 152. D/
 15°. 212. E/16°. 1°. 214. D
 Hepatis caro principium venarum. 4°. de vsu par. 1°. 138. H
 Hepar virtutem largitur venis. ars med. Isa. 71. A

ab Hepate vena accipiunt virtutem vegetalem. 1°. de vsu par. 1°. 117. B
 ab Hepate venas non nasci, sed a corde, pbatio. de an. vi. 46. A/Sp. 56. F
 in Hepate sunt multa vena & amplae. ars med. Isa. 70. H
 ex Hepate vena maxima. 16°. de vsu par. 1°. 220. H
 in Hepate vena sunt omnium tenuissima. 4°. de vsu par. 1°. 139. B
 in Hepate superius oritur vena caua. 4°. de vsu par. 1°. 142. B
 in Hepate inferius oritur vena porta. 5°. de vsu par. 1°. 142. B
 ab Hepatis portis venarum omnis distributio in intestina simul cum ar-
 terijs fit. 16°. de vsu par. 1°. 220. H
 Hepatis venarum terminus. ars med. Isa. 70. H
 in Hepate non sunt simul vena, & arteria. de vii. resp. Sp. 64. H
 in Hepate vena & arteria se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
 in Hepatis gibbo sola inueniuntur vena. de vii. resp. Sp. 64. H
 in Hepatis simo vena sursum ferunt alimentum ex particulis, quae ad
 ventriculum attinent. 4°. de vsu par. 1°. 138. G
 in Hepatis gibbo vena sumunt alimentum. 4°. de vsu par. 1°. 138. H
 ab Hepatis vena, & etiam ab arteria sunt meatus quidam ad venes. de
 vtilitate respirationis. Sp. 64. G
 ad Hepatis venam non omnino transmitti succum cibi, immo etiam par-
 tim ad arteriam. de vii. resp. Sp. 64. G
 Hepar dat secundam purgationem nutrimento. 4°. de vsu par. 1°. 136. A
 Hepar mouet ad motum respiratoriorum organorum. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 Hepar habet propriam actionem naturalem. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. A
 ab HEPATIS caua ad gibbam cibi mutant qualitatem. 13°. methodi
 medendi. 7°. 83. E
 ad Hepatis coctionem exemplum de vino musto. 4°. de vsu par. 1°. 136. A
 Hepar conuertit alimentum in sanguinem. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Hepar est principium sanguinis fm Galenum, & cur. de anat. viuo. Sp. 50. F
 in Hepate sanguinis potestas. de sper. Sp. 36. G
 Hepar sedes propria sanguinis. de sper. Sp. 36. H
 Hepar primum sanguinis generandi instrumentum. 4°. de vsu par. 1°. 138. D
 Hepar est immediatum sanguinis principium. de ana. viuo. Sp. 50. G
 Hepatis caro primum instrumentum generandi sanguinis. 4°. de vsu par. 1°. 138. E/F/H
 Hepatis caro mutat sanguinem. 7°. de vsu par. 1°. 159. A
 ab Hepatis carne chylus alteratus debet fieri ruber, si illi debet assimila-
 ri. 4°. de vsu par. 1°. 138. E
 Hepar rubrificat sanguinem. de ana. viuo. Sp. 44. C
 in Hepatis gibba parte sanguis fit ex succo decocto a mesaraicis. de com-
 pag. memb. Sp. 59. A
 Hepar vertit phlegma in sanguinem virtute fellis, & quo. de sper. Sp. 36. B
 in Hepate sanguificatio inuatur a crassitudine partium ad vmbilicum,
 & inum ventrem attinentium. com. 2°. apho. 35°. Ex. 17. E
 in Hepate sanguis qui perficitur, praeparatur in venis mesaraicis. 4°. de
 vsu partium. 1°. 136. A
 in Hepate est chymus, & mittitur ad nutriendum animal. 4°. de vsu
 partium. 1°. 136. A
 Hepar non facit sanguinem pp oia membra. de motib. mani. & obs. Sp. 68. A
 ab Hepatis cauo sanguis ascendit ad gibbum. 4°. de vsu par. 1°. 136. B
 in Hepate semen fit calidum, & humidum. de sper. Sp. 36. H
 Hepar vnde alatur. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
 ad Hepar non solum venae ducunt nutrimentum, sed etiam praeparant.
 4°. de vsu partium. 1°. 135. H
 Hepar trahit succum cibi ab intestinis. de vii. resp. Sp. 64. D
 Hepar nutritur a venis solis tenuissimis, atque rarissimis. 6°. de vsu par-
 tium. 1°. 155. C
 Hepar nutritur crasso, & limoso alimento. 6°. de vsu par. 1°. 151. D
 Hepar sibi seruat sanguinem vtiliorem ad nutrimentum. Sp. 59. B
 Hepar primo sursum recipit alimentum. 5°. de vsu par. 1°. 142. G
 Hepar habet sanguinem pro humore. com. 5°. apho. 39°. Ex. 41. C
 ad Hepar & renes dirigitur materia a corde, quae his vitam defert. de
 anatomia viuorum. Sp. 51. C
 ab Hepate cor trahit sanguinem. de vii. resp. Sp. 64. D
 Hepar sanguinem tenuiorem cordi ministrat. de compag. membr. siue de
 natura humana. Sp. 59. B
 Hepatis vicinitas facit vteri dexteram partem calidiorem commenta-
 rio 5°. aphor. 48°. Ex. 41. H
 in Hepate nulla est arteria, fm Aristotelem. de vtil. resp. Sp. 64. E/H
 in Hepatis curuatura inueniuntur tam arteriae quam venae. de vt. resp. Sp. 64. H
 Hepar vnde accipiat arteriam. 16°. de vsu par. 1°. 219. A
 in Hepate cur arteria. 4°. de vsu par. 1°. 138. F
 Hepati mittuntur nerui a sexta coniugatione. 16°. de vsu par. 1°. 215. H
 in Hepate cur neruus. 4°. de vsu partium. 1°. 138. F

Hepati cur nervus syncerus. 16°. de vsu par. 1°. 216. E
 sub Hepatis partibus nervi non synceri. 16°. de vsu par. 1°. 216. E
 ad Hepar cur fuit necesse nervos accedere. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 Hepati inest nervorum genus molle. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 in Hepate cur minimus nervus. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 Hepati melius fuit habere minimos nervos. 7°. de vsu par. 1°. 159. H
 Hepar cur habet aliquos parvos nervos. 6°. de vsu par. 1°. 155. G
 Hepar cur habet paucos nervos. 14°. de vsu par. 1°. 209. D
 in Hepate nervi quō in membrana dispergantur. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 in Hepate non est pulsatio, quia nō habet nervum dispersum per totum. 2°. de locis affectis. 4°. 9. B
 Hepar habet sensum in superficie. de anat. vino. Sp. 44. C
 Hepar cur parvo sensu indiget. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 Hepar insensibile est, & quā in ipso sint sensibilia. de vti. resp. Sp. 62. H
 ab Hepate mesaraicas euntes ad stomachū, & intestina recipiunt glan-
 dulā quādam. de anat. vin. Sp. 44. D
 sub Hepate, & splene sunt hypochondria. de anat. parua. Sp. 43. B
 HEPATIS parvi indicia colligi possunt. ars med. Isa. 66. H
 Hepatis calidi signa. ars med. Isa. 65. A
 Hepatis caliditatē potest obtundere cordis frigiditas. ars med. Isa. 65. B
 Hepatis frigidi signa. ars med. Isa. 65. A
 Hepar frigidus obstat caliditati cordis. ars med. Isa. 64. E
 Hepatis frigiditatē potest obtundere cordis caliditas. ars med. Isa. 65. B
 Hepatis sicci signa. ars med. Isa. 65. B
 Hepar aliquando obstat humiditati cordis. ars med. Isa. 64. G
 Hepatis siccitatē, cordis humiditas non potest obtundere. ars med. Isa. 65. B
 Hepatis humidi signa. ars med. Isa. 65. B
 Hepar aliquando obstat siccitati cordis. ars med. Isa. 64. G
 Hepatis sicci, & calidi signa. ars med. Isa. 65. B
 Hepatis calidi, humidiq; indicia. ars med. Isa. 65. B
 Hepatis humidi frigidiq; indicia. ars med. Isa. 65. C
 Hepatis frigidi, & sicci indicia. ars med. Isa. 65. C
 HEPATIS patientis agitudines quā sint. de virtutibus nostrum cor-
 pus dispensantibus. Sp. 60. B
 Hepatis, & splenis affectus sepe febrē attulit. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 in Hepate sedē habētes causi, quales. de vic. ra. in mor. ac. c. 3°. 7°. 136. D
 Hepatis affectio nominatur nō febris. in 1°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 118. H
 inter Hepatis gibbam partem & simam infarciuntur humores crassi, de
 vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. III. E
 in Hepate malignus, vel acris humor non manet. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 in Hepatis gibbis venā tunica patiente, quot ibi erunt agitudines. de
 differentis morborum. 3°. 4. C
 in Hepatis meatibus quando sola obstructio. de diff. mor. 3°. 4. D
 de Hepatis obstructione casus ars med. Is. 69. B
 Hepati mali sunt omnes cibi dulces. de diff. cont. Sp. 74. H
 Hepar obstrui casus multus. de diff. cont. Sp. 74. H
 in Hepate oppilationem generat. de diff. cont. Sp. 75. B
 Hepatis crassitie auget lac si comedatur solum. de diff. cont. Sp. 74. H
 Hepatis obstructiones parit palma immatura. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
 Hepar celerrime obstruit palma succus dulcis. 2°. de alim. fa. 2°. 20. H
 in Hepate obstructionem facit vinum dulce. de diff. cont. Sp. 74. H
 Hepati qñ obest vinū dulce. de vic. ra. in mor. acu. commen. 3°. 7°. 125. H
 Hepati patienti nocuum est dulce vinum, et maxime quando phlegmone
 laborat. de vinis. Sp. 76. D
 Hepati calido dulcia prohibenda. de diff. cont. Sp. 71. F
 Hepatis & splenis obstructio deprehenduntur ex loci dolore. quā sita in
 Hippocratem. Sp. 113. C
 ob Hepatis, aut renum oppilationem tenuis vrina mingitur. quā sita in
 Hippocratem. Sp. 113. C
 Hepatis oppilationē timēti cōveniūt cibi subtiliātes. de diff. cōt. Sp. 72. D
 Hepar obstructum aperit beta. 2°. de ali. fac. 2°. 22. H
 Hepati benigna erit Aqua bona si modicam vino miscueris. de bonitate
 aqua. Sp. 75. F
 Hepatis oppilationes apiunt Amygdala pprie amara. de diff. cōt. Sp. 74. H
 Hepatis oppilationem aperiunt Fistici. de dissolutione continua. 74. H de
 med. exper. Sp. 104. D
 Hepatis oppilationem aperit Lac cum origano, mentastro sylvestri, pi-
 pere. de diff. cont. Sp. 74. H
 cōtra Hepatis oppilationē drachma duā Laccā. de me. exper. Sp. 106. E
 in Hepatis vijs humores infarctos purgāt Pistachia. 2°. de ali. fa. 2°. 21. C
 Hepatis oppilationes aperit Sicla. de diff. cont. Sp. 74. G
 Hepatis oppilationem aperit Secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. H

in Hepatis apertione valens medicina. de med. exper. Sp. 106. G
 ad Hepatis fluxum medicamentum. de me. exper. Sp. 104. G
 Hepatis vitio quo modo fiat dysenteria. 6°. de loc. aff. 4°. 36. D
 HEPATIS patientis signa. ars med. Isa. 67. B
 Hepatis affectus nota. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 Hepatis vitium vrinam rubram & obscuram habet. de sper. Sp. 35. E
 Hepate laeso leditur lien. 2°. de ali. fac. 2°. 20. H
 ob Hepatis immodicam frigiditatem ad satis magnam perueniente alime-
 ti distributione imbecillitatem sunt excrementa humidiora. commen-
 tario 1°. apho. 20°. Ex. 14. G
 Hepar & stomachus qñ sunt frigidi, qui cibi sumendi. de diff. cōt. Sp. 71. F
 ad Hepatis debilitatē ex frigida causa rhabarbarū. de me. ex. Sp. 106. E
 Hepatis debilitati conferens oleum. de dyna. Sp. 27. C
 ad Hepatis debilitatem datur decoctio agarici. de med. ex. Sp. 106. F
 contra Hepatis debilitatem & oppilationem datur decoctio casti. de
 medicinis expertis. Sp. 106. F
 contra Hepatis debilitatē valet electarium iridis. de me. exp. Sp. 105. E
 ex Hepatis debilitate fluxui quid conferat. de me. exper. Sp. 104. G
 Hepar roborant pistacia. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
 Hepar confortant fistici. de diff. cont. Sp. 74. H
 Hepar debile confortans medicamen. de me. ex. 107. F Sp. 108. A
 in Hepatis confortatione quid sit optimum. de med. exper. Sp. 105. F
 Hepar valde cōfortās medicamentū. de me. ex. 104. G/105. C Sp. 107. G
 Hepar confortans electarium. de me. ex. 107. R Sp. 108. A/C
 Hepar confortat electarium rhabarbari. de med. exper. Sp. 105. F
 Hepate non potente ad se trahere alimentum, & convertere sanguinem,
 fit fluxus alui. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Hepatis frigiditati valens medicamen. de med. ex. 105. H Sp. 106. F
 in Hepate aut renibus sanguine crasso exusto sedimina in vrinis sunt si-
 milia orobis. com. 4°. apho. 76°. Ex. 36. E
 in Hepate & ventriculo quā sunt corrupta in sanis & tempore coqui-
 tur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Hepati, & simā eius parti danda cathartica. de cath. Sp. 94. G
 Hepatis simam partem purgantia, quā. de cathar. Sp. 95. C
 Hepatis gibbam partem purgantia, quā. de cathar. Sp. 95. C
 Hepar purgat Iuniperi fructus. 2°. de ali. fac. 2°. 19. C
 ex Hepate quā educantur. de cathart. Sp. 94. G
 per Hepar sanguis purgatur. de sper. Sp. 37. G
 Hepar a quatuor instrumentis purgatur. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 Hepatis superfluitates per quos meatus euacuantur. ars med. Isa. 71. E
 ad Hepar vt se hēt vesica, ita monoculū ad stomachū. de an. vi. Sp. 50. F
 in Hepate vesica fellis sita, recipit leue & flauum excrementum. 4°. de
 vsu partium. 1°. 136. B
 ex Hepate ad intestinū vadit bilis. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 120. G
 Hepar expurgatur a splene. com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. D
 ab Hepate ad splenē quo mō pcedat melācholia. de anat. par. Sp. 43. B
 Hepar nisi expurgetur, viscera debilitātur. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 ab Hepate fluentes ichores faciunt fastidiū cibi. c. 6°. apho. 3°. Ex. 46. F
 Hepatis gibba & caua pars quo modo recipiat materias a capite, &
 quo modo ad intestina mittantur. com. 7°. apho. 30°. Ex. 56. B
 per Hepar partes aliquae purgantur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 Hepar per quas vias euacuet commode. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 Hepatis euacuatio ad quā loca, mala. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 Hepatis oppilationibus valens electarium. de me. exper. Sp. 107. B
 ad Hepatis obstructionem. de rem. par. fac. 7°. 159. D
 Hepatis vigor non est resoluendus madefacientibus, & relaxantibus.
 ars medicinalis. Isa. 71. A
 i Hepatis curatiōe aliqua adstringētia apponēda sunt. ars med. Isa. 71. A
 Hepati tumentū non conducunt vne passae. de atten. vic. 2°. 46. A
 HEPAR nō multū dolet, quia minimis participat nervis. in 1°. proth. 4°. 175. C
 commen. 2°. Sp. 12. G
 Hepatis dolor quo luna aspectu fiat. de decub. prog. Ex. 58. E
 Hepar tripliciter dolet, & quo modo cognoscitur differentia causarum.
 com. 7°. apho. 35°. Ex. 12. C
 Hepatis dolor grauis est. 2°. de loc. aff. 4°. 12. C
 Hepar vnde sentiat grauitatem ex tumoribus prater naturam. 2°. de lo-
 cis affectis. 4°. 9. B
 quibus Hepar grauatū ijs conuenit epithymum. de dyna. Sp. 21. B
 Hepatis dolor quā secum trahat in consensum. 2°. de loc. aff. 4°. 12. C
 Hepar compatitur per magnam passionem stomachi, & peccoris. com-
 men. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Hepar quo modo ad stomachū compatitur. com. 1°. apho. 17°. Ex. 55. B
 Hepate for-

Hepate fortiter patiente compatitur stomachus, & fit singultus, & tus-
sis. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. F
Hepate aut splene dolentes difficulter respirant. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
si circa Hepatis gibbam partem sit dolor, parvus, & densus fit spiritus.
3°. de diff. resp. 3°. 71. C
Hepatis & splenis infernae partes si cum dolore & tumore sint, densum
ac paruum efficiunt spiritum. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
quibus Hepar circumdolet, his febris superueniens soluit dolorem. com-
men. 1°. apho. 52°. Ex. 58. E
Hepatis inflammationis dolor qualis, & in qua parte fiat vehemens. co-
men. 6°. apho. 5°. Ex. 46. H
Hepatis dolori ex calore confert triasandali. de dyn. Sp. 26. E
ad Hepatis tumorem, vel dolorem, vel inflammationem epithema. de
dynamidij. Sp. 26. D
Hepatis doloribus confert sectio venae saluatellae in dextra. de anatomia
viuorum. Sp. 54. G
Hepatis doloribus antiquis mirabile est iuuamentum sectio arteriae ma-
nus. de anat. viuo. Sp. 54. H
in Hepatis dolore antiquo secantur arteriae post aures. de anatomia
viuorum. Sp. 55. B
ex Hepate doloris capitis curatio. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. H
ad Hepatis dolores. 7°. de compo. med. se. loc. 5°. 182. G/sec. 98. F/Sp. 100. H
ad Hepatis, & stomachi dolorem. secretorum. Sp. 97. B
HEPATIS, & hypochondriorum phlegmonae sunt haemorrhagiae. in
1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. D
in Hepatis inflammationibus respiratio, qualis. de vtil. resp. 1°. 225. G
ad Hepar inflammatu sequi respiratio difficilis. 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
Hepar inflammatum singultum facit. com. 5°. apho. 58°. Ex. 43. C
in Hepatis inflammatione singultus, malum. com. 7°. apho. 17°. Ex. 55. B
in Hepatis inflammationibus alius profluens, malum. in 1°. prorrh.
commentario 2°. 4°. 177. C
ob Hepatis inflammationem fit animi defectus. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 98. F
Hepatis inflammationes quomodo finiant. 3°. de cris. 4°. 139. E
Hepatis inflammatio facit morbum regium. com. 6°. apho. 42°. Ex. 51. A
pro Hepate inflammato ceratum. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 187. D
ad Hepatis inflammationes. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 193. B
ad Hepatis phlegmonas antiquas. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 196. F
ad Hepar, & praecordia, & intestina. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 196. D
ad quas Hepatis dispositiones sequatur morbus regius. commentario
4°. aphorismo 64°. Ex. 34. D
ob Hepatis durum tumorem, inflammationem, & obstructionem fit mor-
bus regius. com. 4°. apho. 62°. Ex. 34. B
Hepar durum facit morbum regium longo tempore, inflammatum vero
& obstructum, breui. com. 4°. apho. 62°. Ex. 34. B
Hepar si sit durum laborantibus morbo regio, malum, & cur. commen-
tario 6°. apho. 42°. Ex. 51. A
ad Hepatis duritiem emplastrum secretorum. Sp. 99. E
ad Hepatis induratas affectiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. G
Hepatis, coli, et splenis tumores quam respirationem faciant. 1°. de difficul-
tate respirationis. 3°. 59. C
Hepar rodere quid significet poetis. 3°. de decre. Hippo. 1°. 246. C
Hepar apertissimum est generare vesicas aqua plenas in exterioribus mem-
bris. com. 7°. apho. 55°. Ex. 58. H
Hepar quibus aqua plenum in omentum eruperit, his venter aqua reple-
tur, & obeunt. com. 7°. apho. 55°. Ex. 58. H
Hepar compatitur in aqua inter cutem. com. 6°. apho. 43°. Ex. 51. C
Hepar sit durum, si retineant haemorrhoides. com. 6°. apho. 12°. Ex. 47. D
Hepatis materia feculenta vitiosa per haemorrhoides purgata. commen-
tario 6°. apho. 12°. Ex. 47. E
Hepatis calor natus exstinguitur haemorrhoidibus reclusis, ut multa
ligna flammis superingesta suffocant ignem. co. 6°. apho. 12°. Ex. 47. D
si Hepar possit propellere multitudinem ad venas pulmonis, vase aliquo
disrupto, fit tabes. com. 6°. apho. 12°. Ex. 47. E
in Hepate si sit apostema, quid fieri debeat. secretorum. Sp. 99. C
ad Hepatis apostema. secretorum. Sp. 99. D
Hepatis putredo incocta quo cognoscitur. com. 7°. apho. 46°. Ex. 57. G
HEPATIS agitudinibus oibus conferens medicamentum. secre. Sp. 101. G
Hepatis morbos sanat antidotus Athanasia Mitridatis. 2°. de anti-
dotis. 5°. 114. H
ad Hepar valet antidotus Archiuij. 2°. de antid. 5°. 115. H
ad Hepatis affectus longos. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 196. H
ob Hepate ad ventrem quando trahendum. ars med. 15. 7L A

ab Hepate ad urinam quando trahendum. ars med. Isa. 71. A
Hepar potest euacuari per ventosam. de cura icteri. Sp. 110. H
Hepati quoniam apponenda cucurbitula. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. F
supra Hepar partibus affectis e manibus sanguinem mitti: in inferiori-
bus autem venas quae in poplite vel talo sunt, secare iubet Hippocra-
tes. com. 6°. apho. 36°. Ex. 50. H
supra Hepar quandoque venae secantur. de anat. viuo. Sp. 55. B
Hepatis substantia nihil patiente, quibus in tunica est pus, saluantur om-
nes: quibus vero corruptio pertingit usque ad carnem, non absque ratio-
ne moriuntur. com. 7°. apho. 46°. Ex. 57. F
Hepate discisso letale est. com. 6°. apho. 18°. Ex. 47. H
Hepar habet vulnera plurimo manantia sanguine, ideo prius moriuntur
qui ita sunt vulnerati, quam vulnera agglutinari possint. commenta-
rio 6°. apho. 18°. Ex. 48. A
Hepatis fibra abscissa et sanatus est patiens. com. 6°. apho. 18°. Ex. 48. A
HEPATA pullorum, & anserum sunt temperata. de diff. cont. Sp. 73. A
HEPATA omnium animalium tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 75. A
Hepata pullorum anserum sunt velocis digestionis. de diff. cont. Sp. 73. C
Hepata generant bonum chymum, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
Hepata, cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. G
HEPAR lupi aridum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. B
Hepar lupi ad hepaticas affectiones. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. B
Hepar lupinum hepaticis valet. 11°. de simp. me. fac. 80. A/8°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 195. F
Hepaticibus affici consuetis sanguinem mittendum persuasit Galenus. de
curan. rati. per sang. miss. 6°. 18. E
Hepar vulpis pro splenicis. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 199. H
HEPATICI qui dicerentur ab antiquis. com. 4°. aphor. 73°. Ex. 35. H
Hepatici qui dicantur. 5°. de loc. affec. 34. F/2°. de compositione medica.
secundum locos. 5°. 135. C
Hepatica affectio, quae. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 194. C
Hepatica affectio celiacae, & stomachicae comparatur. 8°. de compositio-
ne medic. sec. loc. 5°. 194. D
Hepatica affectio in quo consistat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. F
Hepaticae affectiones plurimae a sanguine, & quale initium habent. 8°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 194. B
Hepaticorum signa. de dyna. Sp. 27. D
Hepaticorum signa letalia. de dyn. Sp. 27. D
Hepaticorum urina. de spermate. Sp. 35. A
Hepatica deiectiones, quae. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 187. D
Hepatica excrementa ab alijs distincta sunt. 5°. de loc. aff. 4°. 34. E
Hepatici quid in initio excernant. 6°. de loc. aff. 4°. 37. F
Hepaticis tenuia exeunt. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. B
Hepaticum profluuium ab ignaris putat dysenteria. 5°. de loc. aff. 4°. 34. F
Hepatici profluuij, & dysenteriae differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
Hepatici, cur cum sanantur, quandoque excrementa pessima deiciunt.
5°. de locis affectis. 4°. 35. D
in Hepaticis cur sanguis excernatur. 8°. de comp. med. se. loc. 5°. 194. C
Hepatici nigri sanguinem quandoque excernunt. 14°. meth. med. 7°. 89. D
Hepaticis proprie affectionibus vinum dulce obest. de victus ratione in
mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
Hepaticis damus cholagoga. de dyna. Sp. 20. E
Hepaticis datur epithymum. de simp. med. Sp. 83. H
Hepaticis prodest hepar lupinum. 6°. de compositione medicamento.
sec. loc. 172. B/8°. 5°. 195. F
Hepaticis prodest panax ex vino & melle. de victus ratione in morbis
acutis, commen. 4°. 7°. 144. C
Hepaticis siue iecorarijs morbis prodest Chrysocome. 8°. de simplicium
medicamen. facul. 5°. 65. H
Hepaticos affectus adiuvat radix papaveris cornuti. 7°. de simplicium
medicamentorum facul. 5°. 55. G
Hepatici intemperiem sanauit philonium semel exhibitum. 8°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 194. G
Hepaticos curat theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. A
Hepaticum cataplasma. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 196. C
pro Hepaticis catapotium. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 195. D
Hepaticis prodest electarium dianthu. de dyn. Sp. 26. D
ad Hepaticos malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 196. C/7°. de compo.
med. per genera. 5°. 266. E
Hepaticos affectus aquosus curans. 6°. de compo. med. per ge. 5°. 263. A
ad Hepaticos. 7°. de compositio. medicamento. sec. locos. 181. F/185. B/D/
187. A/18°. 190. H/193. A/B/C/194. E/H/195. A/9°. 197. H/198. F/
202. F/203. C/

- 202.F/203.C/10°. 206.B/2°. de comp. medicamē. per gene. 227. E/5°. 249.B/7°.
- HEPATICA cur dicta medicamenta. 5°. de simp. med. facult. 5°. 38.E
- Hepatica quæ nuncupentur. 5°. de loc. aff. 4°. 34.D
- Hepaticæ simplicium facultates. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32.B
- Hepaticis facultatibus miscetur palma tegumentum. 8°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 63.C
- Hepatica medicamenta non debent esse vehementer refrigerantia. 8°. de compo. med. se. loc. 5°. 194.G
- Hepatica Antonij Musæ. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 195.B
- Hepatica antidotus athanasia. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194.H
- Hepatica antidotus à Nearcho laudata. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 195.A
- Hepatica Dioscori antidotus. 8°. de compo. me. se. loc. 5°. 195.A
- Hepaticum eclegma Paulini cito iuuans. 8°. de com. me. sec. loc. 5°. 195.F
- Hepaticis epithematis commiscetur hypocistis. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 51.D
- Hepaticus pastillus. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 195.D/de re. par. fa. 7°. 159.D
- Hepaticum pharmacum ex cocleis. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 195.F
- Hepatici potio. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 196.A
- HEPHESTIAS vrbs est in Lemno. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65.C
- HEPHESTIAS emplastrum ad cicatricem inducendam. 9°. de simplicium med. facult. 5°. 70.G
- HEPIALVS quid sit. de inæq. intemp. 3°. 44.G
- Hepiala anasarca, & febris præter hecicam sunt intemperies inæquales per totum corpus. de inæq. intemp. 3°. 43.B
- Hepiala febris in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 160.A
- Hepialon est genus febris. com. 7°. apho. 42°. Ex. 57.D
- Hepiala quod genus febris. 2°. de diff. feb. 3°. 37.E
- Hepiala febres quid faciant. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21.A
- Hepialæ quales. de inæq. intemp. 3°. 44.F
- Hepialæ minutæ, quæ. de inæq. intemp. 3°. 44.G
- si Hepialæ, & typhicæ incidant casus indicium est in humoribus febrem accendi. 1°. de diff. feb. 3°. 34.A
- Hepiala ex quo fiat humore. 2°. de diff. feb. 3°. 37.G
- HEPSEMA, hoc est decoctum, inquit Galenus nominare græcos in sua Asia siræum. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3°. 195.G
- Hepsema quale, & quomodo fiat. de vic. ra. in mor. ac. com. 3°. 7°. 125.G
- Hepsema recipientia qualia sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 26.C
- HERACLEA herba. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156.F
- HERACLIANVS nouus scriptor Anatomie. de natura humana, com. mentario 2°. 7°. 183.F
- HERACLIDES, & Zeusis omnia opera Hippocratis cōmentati sunt. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197.F
- Heraclides Erythreus interpres sexti Epidemiorum. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 152.C
- Heraclides, Herophilus, ac Zeuxis empirici interpretes aphorismorum. com. 7°. apho. 65°. Ex. 60.D
- Heraclides fuit vulgaris medicus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134.H
- Heraclides vir fide dignus, si quis alter. 4°. de com. me. per ge. 5°. 241.C
- Heraclides ad utilitatem scripsit in 3^m. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 138.A
- Heraclides scripsit ad Antiochidem. 6°. de compo. med. sec. loc. 172.D/174.G/5°. de comp. med. per ge. 5°. 249.H/
- Heraclidis liber ad Astydamentem. 2°. de antido. 117.G/H/4°. de comp. medic. per genera. 5°. 241.C
- Heraclidis Tarentini pulsus descriptio. 4°. de puls. diff. 4°. 66.B
- Heraclidis Erythrei pulsus diffinitio. 4°. de puls. diff. 4°. 68.A
- Heraclides librum fecit apnum dictum. 6°. de loc. aff. 4°. 39.E
- Heraclides librum fecit de serpentibus. 2°. de antido. 5°. 118.D
- Heraclides Tarentinus scripsit de simplicibus. 1°. de antid. 5°. 100.B
- Heraclides Tarentinus legendus in herbaria re. 5°. de sim. me. f. 5°. 39.H
- Heraclides, & Mantias primi cognitionem medicamentorum tradidere. 2°. de compo. me. per ge. 5°. 222.A
- Heraclides Tarentinus vnus ex primis compositoribus pharmacorum. 2°. de compo. med. per ge. 5°. 218.D
- Heraclides Tarentinus medicamentorum scriptor. 3°. de compositione medic. per gene. 5°. 234.H
- ex Heraclidis scriptis medicamentum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251.D
- Heraclidis antidotus. 2°. de antid. 5°. 117.H
- Heraclida Tarentini catapotia. 10°. de comp. me. se. loc. 5°. 206.E
- Heraclida arteriaca. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 179.G
- Heraclidis emeapharmacos antidotus contra viperæ morsum. 2°. de antidotis. 5°. 118.D
- Heraclidis lite icesion, quæ. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 250.A
- Heraclidis Tarentini Icesium nigrum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249.H
- ex Heraclidis libris medicamentum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251.H
- Heraclidis melinum. 2°. de compositione medicamentum. per ge. 5°. 222.F
- Heraclida psilothrum. 1°. de compositio. medicamen. secun. lo. 5°. 127.H
- Heraclida ad crustas. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 172.D
- Heraclides. 6°. de comp. med. sec. loc. 175.C/5°. de composit. medicamen. per genera. 5°. 234.H
- HERACLEIA magnes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68.B
- fm HERACLITVM splendor siccus animus sapientissimus. quod animi mores. 1°. 318.G
- HERAS cappadox. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 218.D
- Heras cappadox medicamentorum scriptor. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 234.H
- Heras de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 222.A
- Hera probat in medicamentis quæ adducit. 2°. de cōp. med. per ge. 5°. 218.E
- Heras librum fecit de medicamentis. 2°. de cōp. me. se. lo. 140.A/5°. 168.D/7°. 178.B/7°. de comp. me. per ge. 265.C/5°. 272.G
- Heras librum fecit Nartheca, id est propriarium medicamentorum, inscriptum. 1°. de compo. me. per ge. 214.G/5°. 245.F/5°. 247.E
- Heras librum vnum de facultatibus conscripsit. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 216.E
- Heras de catagmaticis, & cephalicis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226.B
- Heras. 6°. de comp. med. sec. loc. 175.C/9°. 203.G/1°. de compositione medic. per genera. 5°. 214.H
- Hera acopa. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 273.A
- Hera compositio auricularis ad omnem dolorem auris. 3°. de composit. med. secun. loc. 5°. 141.E
- Hera barbarum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 227.B
- Hera Besafa. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170.H
- Hera Cyzicenum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250.B
- Hera Diacodion. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 180.C
- Hera Diamorum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169.G
- Hera Diamorum quomodo confectum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 168.D
- Hera emplastrum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 223.A
- Hera emplastra. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 256.G
- Hera emplastrum candidum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215.F
- ut Heras Gleucini confectio. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272.G
- ab Hera Cappadoce acceptum malagma. 7°. de com. me. per ge. 5°. 267.B
- Hera Panacea. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 245.H
- ab Hera Cappadoce medicamentum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207.D
- Hera ad Aegilopas. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159.H
- Hera medicamenta ad Alopeciam. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 122.H
- Hera pharmacum pro alopecia puerorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123.A
- Hera compositio ad profusum capillorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125.G
- Hera Cappadocis antidotus ad Canes rabidos. 2°. de anti. 116.H/5°. 117.B
- Hera ad capitis dolorem. 2°. de comp. med. se. loc. 5°. 140.A
- Hera ad columellam luxatam. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 174.F
- Hera ad sugillata. 5°. de comp. med. se. loc. 5°. 159.H
- HERBAE ex quatuor elementis. 1°. de elem. 1°. 7.E
- Herbarum scriptores. Hipp. ling. explan. Ex. 71.D
- de Herbis, & plantis quantum locutus est Galenus. 10°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 72.A
- de Herbis per alphabetum scripsit Paphilus. 6°. de sim. me. fa. 5°. 39.G
- Herbarum varia nomina scribere superuacuum est. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 39.G
- de Herbis quo modo locutus est Asclepiades in Tanitro. 6°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 35.H
- Herbae, & stirpes transportatae alterantur. 3°. de sym. cau. 3°. 26.B
- Herbae omnium animalium cibi. 1°. de elem. 7.E/2°. de sem. 1°. 338.E
- ad Herbas naturaliter veniunt subiugalia. de consue. 2°. 61.A
- Herbae non pinguescunt primo vere, sed procedente tempore animalium, quæ crassas herbas edunt. 3°. de alim. fac. 2°. 26.B
- Herbam breuem depascuntur pecudes. de art. com. 1°. 7°. 256.F
- Herba brevis melior ac solidior quam alta. de art. com. 1°. 7°. 256.F
- Herba brevis cur non possunt boues depascere. de artic. com. 1°. 7°. 256.F
- Herbis nutriri non possumus ut bruta. 1°. de na. fac. 1°. 292.D
- ex Herbis nutrimentum diuersum est ab his quæ ex carne, & ossibus. 6°. de san. tuend. 2°. 466.B
- ad Herbas dum nascuntur egritudinis recentis comparatio in cognitione. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 160.A
- Herbarum abun-

Herbarium abundantissima est Creta. de theria. ad Pisonem. 89. G. 1°. de antidotis. 5^a. 100. H
 Herbarium vasa plena portantur singulis annis à Creta Romam. 1°. de antidotis. 5^a. 100. D
 Herbs nullæ adulterantur à Creta, nisi aliqui succi. 1°. de antid. 5^a. 100. D
 Herbs, quas Romæ inuenit Galenus. 1°. de antid. 5^a. 102. B
 Herbs in colle Tabiano. 5°. meth. med. 7^a. 35. A
 Herbs in terra humida crescunt altissime. 11°. de vsu par. 1^a. 190. A
 Herbs in terra petrosa parue ac duræ. 11°. de vsu par. 1^a. 190. A
 Herbs campetres generosiores. 1°. de antid. 5^a. 107. B
 Herbarum probatio docetur. 1°. de antid. 5^a. 100. E
 Herbs quo modo, & quo tempore consideranda. 3°. de compositione medic. per genera. 5^a. 228. D
 Herbs qui præstigiaturam inuenerit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 39. H
 Herbs Acres. 13°. meth. med. 7^a. 84. H
 Herbarum acrium vsus qualis. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 255. C
 Herbs inanimata à Platone dicuntur. de subst. fac. nat. 1^a. 230. B
 Herbs Aeti, id est aquila. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. R
 Herbs Amara sine adstrictione, vel acres ad nervos vulneratos valent. 3°. de comp. med. per genera. 5^a. 234. B/C
 Herbs Escuminata. de dyna. Sp. 31. A
 Herbs Fœtidissima. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. E
 Herbs Frigida. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 212. H
 Herbs infrigidentes inflammationes. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 176. F
 Herbs frigide quibus cõsternebat panimeta. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 99. B
 Herbs frigidis cum indiges, misce acetum, & aquam. 1°. de compositione medic. per gene. 5^a. 211. H
 Herbs Heliotropij succus purgat bilem flauam. de cathar. Sp. 94. F
 Herbs Lanaria. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 128. B
 Herbs ex siccis locis Maritimis. 6°. de compo. med. per ge. 5^a. 255. B
 Herbarum maritimarum vsus qualis. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 255. C
 Herbs Mauræ. de dyna. 25. H/26. A/ Sp. 27. H
 Herbs Mercurialis educit sanguinem. de cathar. Sp. 94. G
 Herbs mercurialis purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos. de cathar. Sp. 95. C
 Herbs Occasionis. de dyna. Sp. 23. C
 Herbs Pallore candenti infectis quandoque assimilatur corpus. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. B
 Herbs quæ in Riuis nascuntur. de bon. aqua. Sp. 75. E
 Herbs Sacra acetosula. de cura icteri. Sp. 111. A
 Herbs sacra horoscoporũ triginta sex in libello Mercurij Aegyptij. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. B
 Herbs sacra. 6°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 176. D/de med. fac. par. 7^a. 167. H
 Herbs sacra demoniorum decanorum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. A
 Herbs Sanctæ mariæ. de dyna. Sp. 26. E
 Herbs Scorpiaca. 2°. de antid. 5^a. 117. E
 Herbs Tenuium partium valent ad nervos vulneratos. 3°. de compositione medic. per genera. 5^a. 234. B
 Herbs tenuium partium, quæ. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 234. B
 Herbs Vrceolaris. de med. fac. par. 7^a. 172. D
 ex Herbs & metallis aquarum differentia. de bon. aqua. Sp. 75. E
 Herbs quæ habent vires ferè æquales. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. F
 de HERBA colligenda, sinistra manu, ante solis ortum, superstitio. 9°. de comp. me. sec. loc. loc. 5^a. 198. G
 Herbs quo tempore colligenda pro theriaca. 1°. de antid. 5^a. 102. B
 in Herbs lignosum, & durum abiciendum. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. D
 Herbs sicca accipitur si non habeatur recens. 1°. de compositione medic. per genera. 5^a. 211. E
 Herbs siccantur absque sole. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. G
 Herbs cur non debeant multum vri. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 165. G
 Herbs siccas cognoscunt vnguentarij nõ virides. 1°. de antido. 5^a. 102. B
 Herbs quo modo contundantur, cribrentur, & leuigentur, sciendũ est. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 234. B
 de Herbs medicamentum. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 234. B
 ex Herbs oleum dicitur oleum abusiuc. 3°. de sa. tuen. 2^a. 79. B
 Herbs ob quas causas corrumpantur. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 121. E
 in HERBARIA re quæ legenda. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 39. H
 HERBARIJ medici dicuntur à materia. ad Thra. 2^a. 105. B
 Herbarij ministri medicorum. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 188. E
 Herbarij inter ministros ignobiliores rei medicæ numerantur, in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 188. D

contra Herbarios. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 128. G
 HERBIVORORVM animalium alia habent vngues solidas, alia bifidas. 3°. de vsu par. 1^a. 128. B
 Herbiuora aialia non sunt ita fortia sicut carniuora. 3°. de vs. p. 1^a. 128. B
 HERCVLEVS lapis trahit ad se ferrum. de cathar. Sp. 94. H
 HERCVLEVS cur dictus morbus comitialis. in 6°. de morb. vulgari. commentario. 6°. 3^a. 197. D
 HERCVLEM procreans Alcmena terrorem aduersarij incutiebat. an animal sit. 1^a. 328. F
 Hercules vir potens. de cog. animi mor. 2^a. 51. F
 HERCVLES Erythreus sexti Epidemiorum interpres. in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 193. A
 HERCVLIS nodi ratio. de laqueis. 7^a. 307. G
 HERCVLES cognomento medicamentum. 5°. de compositione medica. per genera. 5^a. 254. F
 HERIGERON frigidum est & digerens. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
 HERINGIVM temperatum in actiuis qualitibus, et parum siccum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. C
 HERMAPHRODITVS quid. fin. med. 1^a. 49. D
 de Hermaphroditis meminit. com. 1°. apho. 44°. Ex. 57. F
 HERMONIS sacri scriba medicamentum. 5°. de compositione medica. per genera. 5^a. 246. F
 HERMOCRATIS casus. in 3°. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 130. H
 HERNIA quo modo vocetur. 6°. de anat. admi. 1^a. 91. D
 Hernia quo modo fiat. 5°. de anat. admi. 1^a. 87. C
 Hernia. de tum. præter naturam. 3^a. 84. G
 circa Herniam actio diuersa ab alijs. ad Thrasij. 2^a. 104. H
 in Hernie curatione ad membranam abdominis adstringendã laqueus. de laqueis. 7^a. 307. G
 Hernia dissectores, perforatores & calculi detractores communi nomine medici dicuntur. ad Thrasij. 2^a. 105. B
 in HERNIOSIS aliquid peritonæi aufert. 14°. met. me. 7^a. 90. G
 Herniosos curat ciricus puluis. de dyna. Sp. 30. B
 HERODOTVS quas sectas prauas, et quas bonas reputet. 1°. de sim. pli. med. fac. 5^a. 7. A
 Herodotus questionibus se implicat. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 6. G
 Herodotus librum fecit inscriptum medicus. in 6°. de morbis vulgari. com. 2°. 3^a. 168. H
 ex Herodoto de cucurbitulis. de cucur. scar. 6^a. 3. E
 Herodotus celebravit lac muliebre. de bo. & vi. suc. 2^a. 36. A
 vt Herodotus lite ex salicibus. 5°. de compo. med. per ge. 5^a. 248. G
 HEROES qui sint. de hist. philos. Sp. 4. H
 HEROPHILVS fuit Zeno. 4°. de puls. diff. 4^a. 67. E
 HEROPHILVS Dialecticus. 1°. meth. med. 7^a. 4. F
 Herophilus laudat distinctiones. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 141. G
 Herophilus contentiosus. 1°. meth. med. 7^a. 3. H
 HEROPHILVS Chalcedonius auctor sectæ rationalis. introductio seu medicus. 1^a. 51. D
 Herophilus auctor legitime gymnasticæ. ad Thrasij. 2^a. 108. A
 Herophilus discipulus Praxagore. 4°. de puls. 4^a. 66. D
 Herophilus ex medicis grauissimis. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. B
 Herophilus medicus peritus. de diffec. vul. 1^a. 108. H
 Herophilus artem corpori præsidem totam callebat. ad Thra. 2^a. 109. B
 Herophilus multa scripsit de medicamentorum vsu. 5°. de simplicium medic. facul. 5^a. 39. H
 Herophilus versatus est in anatomia. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 183. D
 Herophilus instaurauit anatomen amissam. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 273. C
 Herophilus anatomicus perfectus. de diff. vul. 1^a. 108. H
 Herophilus, & Eudemus primi post Hippocratem de nervorum anatomia scripsere. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. C
 secundum Herophilum testes non multum faciunt ad seminis generationem. 1°. de sem. 1^a. 333. E
 Herophilus ignorauit vasorum seminalium coniunctionem in muliere. de diffec. vul. 1^a. 109. C
 Herophilus imperfecte, & quæque falso locutus est. 1°. de vsu p. 1^a. 115. A
 Herophili vocabulum est dodccadactylon. 6°. de loc. aff. 4^a. 37. G
 Herophilus de pulsum rhytmis abunde tractauit. 2°. de prælag. ex pulsibus. 4^a. 110. B
 Herophilus de pulsibus scripsit. 2°. de puls. diff. 4^a. 55. E
 fm Herophilum quid sit pulsus. 4°. de puls. diff. 4^a. 65. H
 contra Herophilum librum fecit Heraclides de pulsibus. 4°. de pulsum differentijs. 4^a. 66. F

Herophili ad sanguinis educationem. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 183. H
 ut Herophilus medicamentum. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 204. F
 HEROPHONTIS casus in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 122. A
 HEROPYTI abderitæ casus in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 150. D
 HERPES à symptomate dicitur. 2°. meth. med. 7°. 9. F
 Herpes, chironia, telephia nomina sunt ulcerum superuacua. de tum. præter naturam. 3°. 84. E
 Herpes quid. finitiones medicæ. Isa. 48. H/2°. de art. cu. ad Glau. 7°. 101. A
 Herpes affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
 Herpes in parte est inæqualis intèperies. de inæq. intem. 43. B/ 3°. 44. H
 Herpetes affectus caliditate vincente. de palp. 3°. 54. D
 Herpetes calidi. de bonita. & vitio suc. 2°. 39. D/1°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 5. H
 Herpetes sunt morbi flammantes. de vict. rat. in mor. ac. com. 3°. 7°. 137. B
 Herpes est inflammatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. H
 Herpes, & erysipelas quid sint, & quo modo differant. de tumoribus præter naturam. 3°. 84. B
 Herpetis, & phagedæna differentia. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Herpetis natura & cancri quo modo media ad naturā carbūculi. de diff. ferentis morborum. 3°. 5. E
 Herpetes vnde. de bonitate & vitio succorum. 2°. 39. D/4°. methodi mendendi. 7°. 28. C
 Herpetes ex mixtis humoribus. de bo. & vitio suc. 2°. 39. D
 Herpes ab excrementis putridis. 9°. de vsu par. 1°. 171. D
 Herpes à quo humore. 2°. de cris. 4°. 138. C
 Herpetibus, & erysipelatibus ex flaua bile respondent cancri, & phagedæna. 2°. de diff. resp. 3°. 37. D
 Herpetes in plethora cur fiant. 2°. de diff. feb. 3°. 40. G
 Herpetes, id est repentes, aliquid loci circumstantis occupant. commentario 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Herpetes calefaciunt partes in quibus putret. de cau. mor. 3°. 6. F
 Herpetes faciunt febrem, si totū cōcalefaciant corpus. de cau. mor. 3°. 6. F
 Herpeti ubi adiungitur febris, fit alter morbus. de diff. mor. 3°. 4. D
 Herpes quo modo fiat, & curetur, & quo modo differat ab erysipellate. 14°. meth. med. 7°. 92. D
 Herpes fit ex humore tenuissimo. 14°. meth. med. 7°. 92. D
 Herpes æsthiomenos vnde oriatur. de tum. præter na. 3°. 84. B
 Herpes miliaris quid & vnde. de tum. præter na. 3°. 84. B
 Herpes miliaris, qui. 2°. de ar. cu. ad Glauco. 7°. 101. B
 Herpes an male habuerit lassitudine laborantem, percontandū est. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. C
 Herpetis curatio. 14°. mct. med. 92. E/2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 102. B
 Herpetes depascentes cuius naturæ. 2°. de prælag. ex puls. 4°. 109. G
 Herpetes erodentes ex cacochymia. 3°. de temp. 1°. 23. A
 Herpes exedens, qui. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. A
 Herpetibus depascentibus similis color. 3°. de prælag. ex puls. 4°. 116. G
 in Herpete exedente quæ adhibenda. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 102. B
 Herpetibus exedentibus, sedi, pudendis, vtero, vesicæ calidū amicum & iudicans, frigidū inimicum & perimens. com. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
 in Herpete exedente quæ vitanda. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. B
 in Herpete exedente semper viua non conuenit. 2°. de arte. curatiua ad Glauconem. 7°. 102. D
 Herpetes superficij quo modo curetur. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 102. D
 Herpes miliaris quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 92. D
 Herpetem in malleolo habentis mulieris casus. 14°. meth. med. 7°. 92. F
 Herpetis medicamenta idonea extrinsecus. intro. Isa. 58. A
 Herpetes sanat Brassica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 ad Herpetem valet Centaurea. de virt. cent. Sp. 93. E
 ad Herpetes Ceratum ex aceto. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. G
 Herpetibus conuenit Ceratum humidum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. C
 ad Herpetas quidam vtuntur Cupresso. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. G
 ad Herpetas valet Lycium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
 ad Herpetas Oleum frumenti. de dyn. Sp. 30. D
 Herpetes sanat Orchis serapias. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. F
 Herpetum remedium est Polygonon. 8°. de sim. med. fac. 5°. 58. G
 Herpetes sanat Rhamnus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. E
 ad Herpetes accommodatur Semperviuum. 6°. de sim. med. fac. 5°. 41. F
 ad Herpetas Arei. 5°. de compo. med. per ge. 5°. 251. E
 ad Herpetas Tiberij Cesaris. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. D
 ad Herpetas. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 225. B/ 244. F/5°. 249. E/ 5°. 252. D/ E
 HESIODVS qualem viam virtutis cecinit. de cuiusq. animi peccat.

notitia atque medela.

HETEROCRANIA quid. fin. me. 47. D/ intro. 2°. 58. H
 Heterocrania passio in qua fiat tunica. de anat. ocul. Isa. 56. C
 Heterocrania curatio. introd. Sp. 57. C
 ad Heterocraniam medicamenta cephalica. introd. Isa. 56. C
 HEXAGIVM. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 165. H/ de re. par. fa. 7°. 158. D
 HEXAMETER tonus. 1°. meth. med. 7°. 3. C
 HEXIS. de part. art. med. Sp. 19. A
 Hexis qui affectus. 8°. meth. med. 7°. 51. H
 HEXAEDROS quibus constet. 8°. de decre. Hippo. 1°. 274. G
HIARE quid. de frac. com. 3°. 7°. 247. D
 Hiantes vt aliqui dormiant. commentario. 6°. aphorif. 52°. Ex. 53. A
 Hiare dormientium damnat Hippocrates. 2°. de motu musc. 1°. 314. D
 Hiantem dormire exitiosum. in progn. com. 1°. 4°. 193. H
 Hiare signū exolutionis, ebrietatis, & ignauie. 2°. de mo. musc. 1°. 314. D
 Hiando casum maxillæ habuit Placinius diues. de art. com. 2°. 7°. 263. G
 HIATVLAE, buccina, pinea, ostrea, patella, media inter perfectum animal, & plantam. de fet. for. 1°. 223. F
 Hiatura habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
 Hiatura sale aut garo condiri solent. 3°. de alimen. fac. 2°. 32. C
 Hiatarum meminit. 3°. de nat. fac. 1°. 304. H
 HIATVS est nuntius febris. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 Hiatus cur ante febrem. prælag. exper. confir. Sp. 77. E
 ad HIBERNI ortus solis dextram habitantes vsque ad Maotidem paludem quales sunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. F
 HIERA Acuta. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 137. D
 Hiera Antipatri ad stomachicos. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 189. A
 Hiera Apollonij. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 189. A
 Hiera Aromatica. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. F
 Hiera Rufi, Archigenis, Iusti quantitas. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Possidonio. Sp. 110. A
 Hiera Lamponia Pelusiotæ. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 188. F
 Hiera Magna. secretorum. Sp. 101. F
 Hiera Rufi, vcl Archigenis, aut Iusti. de med. ex G. R. & Pos. Sp. 110. A
 Hiera Rufi & scabiosis & leprosis vtilissima est. de dyn. Sp. 30. D
 Hiera Themisonis antidotus. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 190. H
 Hiera Themisonis quomodo fiat. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. A
 HIERA proprie dicitur hiera ex colocynthide. 8°. de compositione medica. sec. loc. 5°. 188. D
 Hiera vocabatur tempore Galeni Diacolocynthis. quos purg. oportet. qui. med. & quo temp. 5°. 89. A
 Hiera diacolocynthidos vnde dicta. de rem. par. fac. 7°. 154. G
 Hiera ex colocynthide purgat à capite pituitam. 1°. de compositione medica. sec. loc. 5°. 121. F
 Hiera ex colocynthide non solum pituitam, sed & alios purgat humores. 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 121. F
 Hiera ex colocynthide, quæ habet elleborū, & non scammonium, in pleuri tide. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 118. C
 Hiera ex colocynthide quantitas exhibenda & frequentia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. G
 Hiera ex colocynthide purgatus qui fungos comederat. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 121. G
 Hiera ex colocynthide. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 188. D
 HIERA dialoes. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 Hiera ex aloë dupliciter dicitur. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 188. D
 in Hiera an aloës lota, an nō lota requiratur. 8°. de cō. me. sec. lo. 5°. 188. D
 Hiera ex aloë dosis. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 178. D
 HIERAS quæ pharmaca vocarent medici Romæ ante Galemum. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 188. D
 Hiera picra amara. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 Hiera picre compositio, & quibus valeat. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 155. D
 Hiera picra duplex, & qualis. 7°. meth. med. 7°. 48. D
 Hiera picra quo modo magis durabit. 7°. met. med. 5°. 151. D
 Hiera quibus veræ dari debet. 8°. de com. me. sec. loc. 5°. 151. D
 Hiera picra antidotum in cephalæa. de dyn. Sp. 57. F
 Hiera sola pituitam purgat. 1°. de comp. med. sec. loc. 4°. 121. C
 Hiera picra valet in ventriculi affectu. 3°. de lo. aff. 4°. 121. C
 Hiera picra excutitur humor in tunica ventriculi contentus. 1°. de lo. aff. 4°. 121. C
 affectis. 5°. 188. B
 Hiera ad stomachicos. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 188. B
 Hiera picra pro his, qui habent tumores in tunica intestinorum intro. 5°. 188. B

fos. 12. methodi meden. 7. 78. G
 Hierasimplex menses prouocat. de cur. ra. per sang. miss. 6. 20. F
 Hieracorpus totum purgavit. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 121. E
 Hieras amaræ quantitas. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 110. A
 Hierasimplicis quantitas quæ dari debet. 2. de com. med. se. lo. 5. 135. E
 Hierapicra dosis integra. 7. meth. med. 7. 48. C
 Hieradosis moderata drachma tres. 8. de compositione medicamentorum secundum locos. 5. 191. B
 Hierapro melancholicis. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 110. A
 Hieraveratro nigro atram bilem purgat. 1. de cō. me. se. loc. 5. 121. E
 Hierafortissima iethericis medetur. de dyna. Sp. 26. F
 Hieras ex scāmomo flauam bilem purgat. 1. de comp. med. se. lo. 5. 121. E
 Hieranon danda in inflammationum declinatione. 8. de compositione medic. sec. loc. 5. 191. B
 post Hierampicram accepit theriacam Antoninus, et quid secutus sit. de præcog. ad Posth. 4. 218. H
 HIERACIS Thebani pastilli gilui. 5. de comp. med. per ge. 5. 251. F
 HIERACITES lapis suspensus hæmorrhoidibus prodest, & Galenus fecit experimentum. 9. de simp. med. fac. 5. 67. E
 HIERACIVM collirium. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 156. F
 circa HIERAPOLIN aer pestilens. 1. de sa. tuen. 2. 67. A
 HIERATICVM cyphi. 8. de comp. me. se. loc. 5. 193. B
 Hieraticum malagma. 8. de comp. med. se. loc. 5. 193. B
 de HIEROGLYPHIS locutus est rex Nechepsos. 9. de simplicium medic. facul. 5. 67. D
 HILARIS color quo mō p totū corpus inducatur. de dyn. Sp. 25. H
 Hilarem visum facit sarcocolla. de simp. me. Sp. 89. G
 HILARIS vocatur theriaca. de theria. ad Pifo. 5. 91. D
 HILARITATIS, & letitiæ causā esse creditur buglossum vinis. iniectum. 6. de simp. med. fa. 5. 45. B
 HINNVLII coagulum. 7. de compo. med. se. loc. 5. 184. F
 Humus fit ab asina. 2. de semi. 1. 336. G
 HIPPARCVS librum fecit de menstruo tempore lunæ. 3. de diebus decretorijs. 4. 157. D
 Hipparchi intercalandi ratio. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 102. E
 Hipparchi Hygieni medicamentum. 10. de comp. me. sec. lo. 5. 208. G
 HIPPOCAMPVS qualis. 11. de sim. med. fac. 5. 82. D
 HIPPOCRATES fuit Asclepias. 1. meth. med. 7. 2. G
 Hippocrates Cons princeps sectæ rationalis. intro. Isa. 51. D
 Hippocratis patria temperatissima. 2. de san. tuen. 2. 73. C
 Hippocrates fuit dogmaticus. commen. 1. apho. 1. Ex. 2. D
 Hippocrates post Homerum. 6. de decre. Hippo. 1. 267. D
 Hippocrates ingenio maxime philosophico. 8. meth. med. 7. 52. C
 Hippocrates probus. de subf. emp. 1. 33. D
 Hippocrates vir verax. 1. de dieb. decre. 4. 146. B
 Hippocrates laudandus. 2. de semi. 1. 336. A
 Hippocratis laus. fin. med. Isa. 43. C | de atra bile. 36. C | q animi mor. 1. 319. G | 2. de diff. resp. 63. G | de mor. temp. 90. A | in 3. de mor. vulgarijs, commen. 1. 3. 132. E
 Hippocratis gloria. de subf. emp. 1. 35. D
 Hippocrates vetustissimus medicus. in prog. com. 1. 4. 195. B
 Hippocratem vocat auctorem antiquum. 1. de cris. 4. 127. B
 Hippocratem senem vocat. 3. de diff. resp. 69. G | 3. 74. G | 11. methodi medendi. 7. 71. C
 Hippocratem vocat veterem magistrum. aduersus Lycum. Ex. 61. F
 Hippocrates magnus. in 1. prorrh. com. 2. 4. 171. G
 Hippocrates omnium philosophorum, & medicorum primus. 1. de naturalibus facultatibus. 1. 293. G
 Hippocrates medicorum princeps. 3. de decre. Hippo. 1. 244. B
 Hippocrates omnes præcelluit. intro. Isa. 50. H
 Hippocrates medicorum diligentissimus. 1. de dieb. dec. 4. 147. F
 Hippocratis diligentiam admiratur Galenus. 4. meth. med. 7. 27. H
 Hippocrates peritissimus. 2. de dieb. decre. 4. 151. F
 Hippocrates vir nobilissimus. in progn. com. 1. 4. 193. D
 Hippocrates artifex. 2. de diff. resp. 3. 66. A
 Hippocrates omnium bonorum inuentor. de præcog. ad Post. 4. 213. H | 1. de arte cu. ad Glau. 7. 94. C
 Hippocrates medicina artis omnium bonorum auctor. de venæ sectione aduersus Eras. 6. 5. D
 Hippocrates auctor & dux bonarū disciplinarum. 3. de cris. 4. 143. E
 Hippocratem optimum magistrum Galenus emulatus est. de theria. ad Pisonem. 5. 91. A

Hippocrates arcē corpori præsidē totam callebat. ad Thrasy. 2. 109. E
 Hippocrates verus legitimæ gymnasticæ auctor. ad Thrasy. 2. 108. E
 Hippocrates maxime admirandus. in progn. com. 3. 4. 206. F | de ther. ad Pifo. 94. D | 5. 96. G
 Hippocratem cur multi admirantur, & illum non sequuntur. si quis opt. med. Isa. 6. C
 Hippocrates diuinus. 2. de caus. pul. 93. H | 1. de dieb. decret. 4. 145. F | de venæ sect. aduer. Eras. 6. 7. E
 Hippocrates cur commendetur à Galeno. quod animi mor. 1. 320. D
 Hippocrates humanitate medebatur, non autem gloriæ aut lucri causa. 9. de decre. Hippo. 1. 281. H
 Hippocratis filij, qui in 1. prorrh. com. 2. 4. 171. H
 Hippocratis filius Thessalus. de ijs. quæ in med. fi. com. 1. 7. 200. E
 Hippocratis Comici filios ob immodicum calorem stultitiæ mordent. qd animi mor. 1. 318. F
 Hippocratis discipuli, Dexippus, & Apollonius. de victus ratione in mor. acu. com. 1. 113. A | 3. 7. 131. F
 Hippocratis tpe quo mō hoies se habebant. 2. de dieb. decre. 4. 154. F
 Hippocratis tempore legitimi medici exercitati in operibus manuum. de artic. com. 1. 7. 256. B
 Hippocrates primus multa adinuenit. com. 7. apho. 26. Ex. 55. G
 Hippocrates primus de formatiōe fœtū vera scripsit. de sæ. for. 1. 322. C
 Hippocratis inuenta. 5. meth. med. 7. 30. D
 Hippocrates quæ primus nouit. 2. de dieb. decre. 4. 151. H
 Hippocrates quæ inuenit, & de quibus primo egit. 1. meth. med. 7. 3. E
 ab Hippocrate primo proposita questio. de victus ratione in mor. acut. commen. 1. 7. 109. H
 Hippocrates inuentor rectæ viæ. 2. meth. med. 7. 12. G
 Hippocrates methodi auctor. 5. meth. med. 7. 33. D
 Hippocrates summis capitibus methodum indicat. 5. de sa. tuen. 2. 88. G
 Hippocrates in oibus scopū docuit. de vict. ra. in morb. ac. cō. 1. 7. 115. B
 Hippocrates primus naturæ opera nouit. 1. de na. fac. 1. 293. G
 Hippocrates primus naturæ elementa inuenit. 1. de clem. 1. 8. B
 Hippocrates primus omnium de elementis, & nutrimentis egit. 8. de decretis Hippocratis. 1. 275. B
 Hippocrates primus sufficiens rerū elementa demonstrauit. 1. de ele. 1. 8. B
 Hippocrates cur non inscripserit suum librum de elementis, sed de natura humana. 1. de elemen. 1. 8. B
 Hippocratem de natura hois nō dānarūt philosophi. 1. met. me. 7. 3. A
 Hippocratis rationum de natura interpretes Aristoteles. 2. de na. facult. 1. 298. A | 1. meth. me. 7. 3. E
 Hippocrates quærit elementa insensibilia. 1. de elemen. 1. 2. C
 Hippocrates primus calidum, frigidum, siccum, & humidum inuenit. 1. methodi meden. 7. 3. E
 Hippocrates vsus est calido, frigido, humido, sicco, alijs veluti agentibus, alijs veluti patientibus. 2. de natu. fac. 1. 299. G
 Hippocrates primus determinauit elementa simul agere & pati. 1. de elementis. 1. 5. F
 Hippocratis argumentum contra atomos Democriti et aliorum antiquorum. 1. de elemen. 1. 2. F
 Hippocratis argumentū, qd vñ non sit elementum. 1. de elemen. 1. 3. H
 Hippocrates cur contradixerit antiquis. 1. de elem. 1. 4. F
 Hippocrates & Plato primi omnium de anima recte senserunt. 5. de decretis Hippocratis. 1. 258. D
 vt Hippocrates inuenit naturam corporis, ita anima naturam inuenire vult Plato. 1. meth. med. 7. 3. D
 Hippocrates & Plato ponunt tria principia. 6. de decre. Hippo. 1. 260. E
 Hippocratis placita nunquam deserit Plato. contra Iul. Ex. 69. D
 Hippocrates habet diuersam familiā à Platonica. 3. de vsu par. 1. 133. C
 Hippocratis dogmata recta & vera. 1. de na. fa. 1. 293. B
 Hippocratis dogmata verissima, quæ Galenus sequitur. de vict. ratione in morb. acu. com. 1. 1. 115. B
 Hippocrates, & Plato exempla dedere ad artes, & vitæ actiones. 9. de decre. Hippo. 1. 280. C
 Hippocrates, & Plato inuentores similium & dissimilium, ascensus, & descensus ab vniuersali & generalissimo ad singulare. 9. de decret. Hippocratis. 1. 283. H
 Hippocrates optime tractauit de sili, & dissimili. 9. de de. Hip. 1. 281. F
 Hippocrates primus docuit elementa misceri. de na. hu. com. 1. 1. 29. F
 Hippocrates quo modo de mitione egerit. 1. meth. med. 7. 3. E
 Hippocrati placent artis elementa quæ manifesta sunt. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1. 231. A

Hippocrates instaurauit anatonem amissam. 8°. de decre. Hipp. 1°. 273. B
 Hippocrates primus oium dixit in rene dolor grauis. 2°. de l. aff. 4°. 9. B
 Hippocrates prognosticadi arte tradidit. de prac. ad Posth. 4°. 213. H
 Hippocrates primus inuētor indicatiois a morbo. 4°. meth. me. 7°. 28. D
 Hippocrates auctor legitima gymnastica. ad Thras. 2°. 108. A
 fm Hippocrate oē lignū durum est & tactu lēdit. de machi. 7°. 319. E
 Hippocrates etates & anni partes quadrifariam distinguit. breuis deno-
 tatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. B
 apud Hippocratem quæ sint solida. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. E
 Hippocrates ubi de solidorū natura disseruerit. breuis denotatio dogma-
 tum Hippocratis. 1°. 231. B
 Hippocrates solidorum compactionis & formationis probabiles sequen-
 tus rationes. caput originem facit. bre. deno. dog. Hippo. 1°. 231. B
 Hippocrates ubi disseruerit de spiritu, & humidis. breuis denotatio dog-
 matum Hippocratis. 1°. 231. B
 fm Hippocratem humores quot sint. bre. de. dog. Hipp. 1°. 231. B
 fm Hippocratem sangis, pituita, bilis flaua, bilis atra, qualia sint. bre-
 uis deno. dog. Hipp. 1°. 231. B
 fm Hippocratem quatuor humores quibus etatibus, & anni tempori-
 bus abundent. bre. deno. dog. Hipp. 1°. 231. B
 Hippocrates omnes philosophi emulati sunt de humoribus. 8°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 276. B
 Hippocrates semper vult tempus anni, regionem, etatem esse spectādā.
 8°. de decre. Hipp. 1°. 276. F
 Hippocrates scripsit prima rudimenta statuum temporis. in 1°. de mor-
 bis vulg. com. 1°. 3°. 103. E
 Hippocrates sensit omnem substantiam corpoream, animatam, inctam
 esse & ligatam in planetis, & signis, & quatuor elementorum nexi-
 bus. de spermate. Sp. 38. G
 secundum Hippocratem respiratio est nutritio & refrigeratio. de utili-
 tate respirationis. 1°. 223. C
 cum Hippocrate idem sentiret Plato, si poneret attractionem & nō cir-
 cum pulsionem. in Tim. Plat. 1°. 290. C
 Hippocrates arbitratur a dorsali medulla semen ad maris pudendum de-
 scendere. in Tim. Pla. 1°. 287. H
 fm Hippocratem mares in dextro vteri laterē, fæmine in sinistro gene-
 rantur. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Hippocrates accuratius egit de hominis generatione vt spectat ad medi-
 cum quā Plato. 8°. de decre. Hippo. 1°. 275. D
 Hippocrates primus omnium vera scripsit. de fætuum formatione. de
 fæt. form. 1°. 322. C
 Hippocrates primus recte dixit de facultatibus, de morborum genera-
 tione, de remediorum inuentione. 2°. de nat. fa. 1°. 298. A
 Hippocrates quomodo tradiderit de morbis. 3°. meth. med. 7°. 19. E
 secundum Hippocratem causā morborum, quæ. breuis denotatio dog-
 matum Hippocratis. 1°. 231. D
 Hippocrates docet regionales egritudines in libro de aqua, aere, & lo-
 cis. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 106. G
 secundum Hippocratem vsus remediorum, qui. breuis denotatio dogma-
 tum Hippocratis. 1°. 231. D
 secundum Hippocratem morborum differentiā, quæ. breuis denotatio
 dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
 secundum Hippocratem dextræ partes laeuis, superiores inferioribus
 præstant. bre. denot. Hipp. 1°. 231. C
 fm Hippocratem acuti morbi sunt vt plurimum a bile & sanguine, æ-
 tate vigente, æstiuo aut uerno tpe. bre. den. dogm. Hip. 1°. 231. D
 fm Hippocratem diuturni morbi sunt a phlegmate, & atri a bile, in se-
 nibus, & hieme. bre. deno. dog. Hipp. 1°. 231. D
 secundum Hippocratem morbi medij a mixtis causis proueniunt. breuis
 denotatio dog. Hipp. 1°. 231. D
 secundum Hippocratem prenatio, & prædictio sunt necessaria ad ar-
 tem medicam. bre. deno. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Hippocrates de agnoscendo, & præagiendo plurima scripsit. 5°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 93. C
 fm Hippocrate prænotionis diuīso. bre. deno. dog. Hipp. 1°. 231. D
 Hippocrates decretorios dies cognosci iubet. breuis denotatio dogmatū
 Hippocratis. 1°. 231. D
 Hippocrates nouit dies decretorios. in prog. com. 3°. 4°. 206. F
 Hippocrates inquit acutas egritudines magna ex parte diebus impari-
 bus, diuturnas paribus iudicari. bre. deno. dogma. Hipp. 1°. 231. D
 Hippocrates inquit æstate in iuuenibus, partibus dextris, & superiori-
 bus criticos dies impares esse. bre. deno. dogma. Hippo. 1°. 231. D

Hippocrates sciētia pulsū nō attigit. de præcog. ad Posth. 4°. 219. E
 Hippocrates de pulsibus nihil dixit. 1°. de puls. diff. 4°. 47. A
 Hippocrates primus pulsū nominauit. 1°. de diff. puls. 4°. 47. A
 Hippocrates primus arteriarum motum pulsū appellauit. quod animi
 mores. 1°. 320. C
 Hippocrates signa crisis ex pulsibus non posuit, vel quia ignorabat, vel
 quia non magni putabat esse momenti. 3°. de crisi. 4°. 144. E
 Hippocrates precipit locos primario affectos inuestigandos esse, & quid
 utilitatis inde habeatur. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. D
 Hippocrates viam medendi inuenit. 9°. meth. med. 7°. 58. E
 Hippocrates quomodo inuenit medendi viam. 9°. meth. med. 7°. 58. F
 Hippocrates a natura rei inuenit curationem. 11°. meth. med. 7°. 72. B
 Hippocrates probat per contraria. in progn. com. 2°. 4°. 202. C
 Hippocratis consuetudo ex contrarijs iudicare contraria. in prognost.
 commen. 2°. 4°. 199. B
 Hippocrates ex oppositis iudicat. in prognost. com. 2°. 4°. 199. E
 Hippocrates quo mō calidis naturæ quietē iponit. 5°. de sa. tu. 2°. 94. A
 Hippocrates quo modo pestem curauerit. de theria. ad Pifo. 5°. 96. G
 ab Hippocrate sunt tradita medicamenta in tractatibus curatiuis. 5°. de
 simpli. med. fac. 5°. 39. H
 Hippocrates non scribit omnia vt historicus. 2°. de diff. resp. 3°. 6. F
 Hippocratis libri quo modo fuerunt scripti. in 6°. de morbis vulgari-
 bus, commen. 2°. 3°. 162. F
 Hippocratis scripta qualia. in progn. com. 2°. 4°. 203. E
 Hippocratis libri perfecti. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 169. B
 Hippocratis sunt libri prænotionum, aphorismorum, de aquis locis, ac
 aere, de victu in morbis acutis. 3°. de diff. resp. 3°. 69. E
 Hippocratis aphorismi primi omnium librorū Hippocratis secundum ali-
 quos legendi sunt. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. F
 Hippocratis liber de natura humana fuit simul positus cum libro Poly-
 bij de victus ratione salubrium. de nat. hu. com. 2°. 7°. 181. D
 Hippocratis prognostica & aphorismi sunt ex legitimis ipsius libris. in
 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. D
 Hippocrates quid agat in prognosticis, in aphorismis, & epidemias. 2°. de
 dieb. decre. 4°. 154. A
 Hippocratis prognostica relegenda. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. F
 Hippocrates quo intelligendus est in prognosticis. 1°. de cri. 4°. 129. E
 qui Hippocrates scripsit de ratione victus in morbis acutis. de rat. vic.
 in morb. acut. com. 1°. 7°. 111. C
 Hippocrates de acutis omnibus egritudinibus se acturum promittit. de
 vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 122. B. 3°. 7°. 134. B
 Hippocratis varia de phrenitide dicta. de comate. 3°. 50. C
 Hippocrates obscure locutus est de ptisana. de ptissa. 2°. 46. H
 Hippocrates egit de vino vt medicamento, non vt alimento in libro de
 ratione victus. 3°. de ali. fac. 2°. 33. A
 Hippocratis quinam sint libri epidemici. 2°. de diff. respi. 3°. 66. A. 2°. de
 diebus decretorijs. 4°. 153. C
 Hippocratis an sit liber quintus epidemion. 2°. de dieb. decre. 4°. 153. C
 Hippocratis institutum in libro de morbis vulgaribus quodnam fuerit.
 1°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 100. G
 Hippocratis librū quēdā esse legitimum negat Galenus. de marc. 3°. 46. A
 Hippocrati adscriptus liber de mor. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. H
 Hippocratis nō est liber prorrheticus. in 1°. prorrh. commen. 1°. 162. E
 165. G. 3°. 4°. 180. H
 Hippocratis non est liber de prædictionibus. de præc. ad Posth. 4°. 215. E
 ab Hippocrate de dyspnæa scriptum. 3°. de loc. aff. 4°. 27. B
 Hippocratis est liber de sacro morbo. in prognost. com. 1°. 4°. 190. D
 Hippocrates scribit illa quæ pertinent ad affectionem. 2°. de difficultate
 respirationis. 3°. 61. F
 Hippocrates egit de venæ sectione. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 5. D
 Hippocrates venam cāuam cur Iecorariam appellat. 8°. de decretis Hip-
 pocratis. 1°. 273. H
 post Hippocratem Eudemus & Herophilus primi de neruorum anatō-
 mia scripserunt. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 Hippocrates de medicamentis exacte arte fecit. de the. ad Pifo. 5°. 91. A
 Hippocrates cur nō scripsit contra negantes attractionē medicamentō-
 rum, quæ humores attrahunt. de purgan. med. 5°. 86. C
 cuius Hippocratis sit liber de medicatrina. de frac. com. 10°. 7°. 223. F
 ante Hippocratis omnes libros liber de ijs, quæ in medicatrina sunt le-
 gendus est. de ijs, quæ in med. si. com. 1°. 7°. 197. F
 Hippocrates cur erubuerit dislocationes vertebrarum curare. de artic.
 commentario 3°. 7°. 270. D

Hippocratis Physicam adducit auctor libri de spermate, quam Hippocrates nunquam scripsit. de spermate. Sp. 40. D
 Hippocratis librum de alimentis adducit. 1.º de compo. medicamentorum per genera. 5.º. 216. H
 Hippocrates primo retractavit malefacta, postea docuit quid agendum. de arti. com. 3.º. 7.º. 270. D
 Hippocratis libros edidit Artemidorus Capito. de nat. bu. cō. 1.º. 1.º. 27. D
 Hippocratis librorum infelicitas. in 3.º. de morb. vul. com. 1.º. 3.º. 130. F
 Hippocratis libri qui non habentur. de artic. com. 3.º. 7.º. 271. F
 ad Hippocratem intelligendum, quid agendum. de fra. com. 3.º. 7.º. 245. G
 Hippocratis quedam opera a quo discenda. 1.º de dieb. decr. 4.º. 149. E
 Hippocratis dicta exquisita sunt. com. 7.º. aph. 63.º. Ex. 59. H
 Hippocratis laus ex re, & scribendi modo. commē. 7.º. apho. 63.º. 59. H
 aphorismo. 64.º. Ex. 60. B
 Hippocratis laus, qui multa bene & breui docet. 1.º de vsu par. 1.º. 115. E
 Hippocrates greci sermonis peritus. in 3.º. de mor. vul. cō. 3.º. 3.º. 143. D
 Hippocrates vitur lingua attica quandoq; de fract. com. 1.º. 7.º. 223. E
 Hippocratis sermo cur brevis. 2.º de elem. 1.º. 9. D
 Hippocrates cur obscurus. 9.º met. me. 7.º. 58. E
 ab Hippocrate que saepe dicantur. de ijs, que in med. fi. cō. 3.º. 7.º. 219. E
 Hippocratis mos. in 1.º. de morb. vulg. com. 1.º. 3.º. 100. G
 Hippocrates non vitur prefationibus. in progn. com. 1.º. 4.º. 189. C
 Hippocratis mos i priuatis sermonibus. in 6.º. de mor. vul. cō. 2.º. 3.º. 167. B
 Hippocrates ponit quedam veluti exempla sermonum vniuersalium. com. 6.º. aph. 25.º. Ex. 48. F
 Hippocratis mos est de particulari loqui, & intelligere vniuersale. de articulis. com. 3.º. 7.º. 277. D
 Hippocrates omittit que sequuntur necessario. in pgn. com. 1.º. 4.º. 195. C
 Hippocrates cum dicit vnum similes naturæ, negligit reliqua que habet. vni eiusdem sermonis. 1.º de elem. 1.º. 3. G
 Hippocrates quandoque despicit quod crebro enenit, & id quod raro enenit pronunciat. 2.º de dieb. decr. 4.º. 156. E
 Hippocrates frequenter in summam colligit. in 1.º. de morbis vulgaribus. commen. 1.º. 3.º. 107. D
 Hippocrati nō vti semp ppijs loquēdi modis. de arti. com. 1.º. 7.º. 256. D
 Hippocrates frustra non scripsit. 3.º de dieb. decr. 4.º. 160. B
 Hippocrates nihil frustra dixit. 8.º de vsu par. 1.º. 168. C
 Hippocratis dictio tanquam dei vox. 1.º de vsu par. 1.º. 115. A
 Hippocratis syllabæ nedum dictiones significant. de comate. 3.º. 50. H
 Hippocratis verba qui scripsit Hip. ling. expl. Ex. 71. C
 Hippocratica nomina que sit explanaturus. Hip. ling. expl. Ex. 73. C
 Hippocrates aliqua nomina fecit, aliquibus vsus est obsoletis. Hippocr. ling. expl. Ex. 71. F
 Hippocratis vtitissimus vsus in nominibus. 6.º met. me. 7.º. 40. C
 Hippocrates partialia ad vnum nomen & caput semper reducit. 2.º de diff. resp. 3.º. 66. B
 Hippocrates in qua significatione vtatur dominari. in 1.º. de mor. vulg. commentario. 1.º. 3.º. 103. E
 Hippocrates nunquam nominauit febrem continuam σύνοχον, de natu. ra humana. com. 2.º. 7.º. 181. D
 Hippocrates nunquam dixit βύγλαι, sed βύγα. de nat. hu. cō. 2.º. 7.º. 181. D
 Hippocrates boni & mali nominibus quo vtatur. 1.º de crisi. 4.º. 130. G
 Hippocratis modus loquendi in bonis & malis, optimis, pessimis. 1.º de crisi. 4.º. 131. E
 ab Hippocrate, & ab antiquis qui muscoli mansorij vocentur. de musculorum dissectione. 1.º. 44. H
 Hippocrates vocat leuem hypostasim eā que est continua & indiuisa. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Hippocratis libros amore medicinæ catabat Erasistratus per ciuitates. de cathart. Sp. 94. B
 Hippocratis interpretes. de ordine libr. suorum. Isa. 15. C
 Hippocrati par Erasistratus secundum aliquos. de penæ sectione aduersus Erasistratum. 6.º. 6. C
 Hippocratis omnia opera a commentati sunt Hēracles & Zeusis. de ijs, que in med. fi. com. 1.º. 7.º. 197. F
 Hippocratem multi interpretati sunt commentario. 4.º. apho. 71.º. 35. C
 commen. 7.º. apho. 64.º. Ex. 60. D
 Hippocratis medicatram commentati sunt Bacchius, & Asclepias. de ijs, que in med. fi. com. 1.º. 7.º. 197. F
 Hippocrati q vult interpretari debet i illo exerceri. 2.º met. me. 7.º. 26. H
 Hippocratis artis imperitos quosdam vocat interpretes. commenta. 4.º. aphorif. 71.º. Ex. 35. C

Hippocratem nullus intellexit ante Galenum. 7.º met. me. 7.º. 43. C
 Hippocratis præcepta qñ videntur pugnare. 5.º de san. tuen. 2.º. 93. H
 Hippocratis opera quibus indigeant. 7.º met. me. 7.º. 43. C
 in Hippocratis libris multa prætermissa sunt. de ijs, quæ in medi. fiunt. commentario. 1.º. 7.º. 199. E
 Hippocrates primus inuentor ideo non mirum, si multa prætermittit. de vict. rat. in morb. acut. com. 2.º. 7.º. 121. H
 Hippocrates in quibus defecit. 9.º met. me. 7.º. 58. E
 Hippocrates imperfecte, & obscure, tamen nihil perperam scripsit. 1.º de vsu partium. 1.º. 115. A
 Hippocrates laudat corpora aliter, q magno. 1.º de vsu par. 1.º. 115. D
 Hippocrates vitur solæco figura in dictione. in 1.º. pr. cō. 1.º. 4.º. 162. E
 Hippocrates vitur solæcismo. de ijs, quæ in med. fi. com. 2.º. 7.º. 210. E
 Hippocrati contra dicitur. in 1.º. de morb. vul. com. 1.º. 3.º. 104. G
 Hippocratem aliquis de frictione damnavit. ad Thra. 2.º. 109. C
 Hippocrates minus recte sentire visus est de frictione, quā Theon gymnastes. 2.º de san. tuen. 2.º. 70. F
 contra Hippocratem Erasistratus. de victus ratione in morbis acutis, commentario. 3.º. 7.º. 131. F
 Hippocratem reprehendit Galenus de medicamento in pleuritide. de vict. rat. in morb. acu. com. 2.º. 7.º. 118. B
 Hippocrates cōsuevit, erroribus magnis prætermisiss, minores culpæ. de vict. rat. in morb. acu. com. 2.º. 7.º. 118. H
 Hippocratem excusat Galenus. 6.º de simp. me. fac. 5.º. 40. E
 Hippocratis correctorem non ministrum quendam Hippocratis librorū descriptorem appellat Galenus. 3.º de diff. resp. 3.º. 69. G
 Hippocrates muentor fasciadi. 4.º de comp. me. per ge. 5.º. 238. F
 fm Hippocratem quales debeant esse fasciæ. de fascijs. 7.º. 293. G
 Hippocrates non damnavit vincula varia. de fascijs. 7.º. 293. D
 Hippocratis rhombus vinculi genus. de fascijs. 7.º. 295. B
 Hippocratis vinculum adducens. de fascijs. 7.º. 299. E
 Hippocratis Geranium vinculum. de fascijs. 7.º. 301. A
 Hippocratis scānū ad articulos reponēdos p se satis ē. de mach. 7.º. 310. G
 Hippocratica faciei exteriores causæ. in progn. com. 5.º. 4.º. 191. G
 Hippocratica facies cur fiat primis diebus. in progn. com. 5.º. 4.º. 191. F
 Hippocratica facies quot modis poterit fieri, & non erit malum. in prognost. commenta. 5.º. 4.º. 191. F/G
 Hippocratis facies non est in pituitoso mortuo, neq; in plethorico. in prognost. commen. 1.º. 4.º. 191. F
 HIPPOLAPATHVM quale. 7.º de simp. me. fac. 5.º. 54. B
 Hippolapathum dysenterias, diarrhæas, siue profluvia sanat. 7.º de simplicium med. fac. 5.º. 54. B
 HIPPOMARATHVM. 5.º de simp. med. fac. 5.º. 55. C
 Hippomarathrum aliud quale sit. 7.º de simp. me. fa. 5.º. 55. D
 Hippomarathrum vëtrēm sistit, calculos frangit, auriginosos sanat, mēses & vrinas mouet. 7.º de simp. me. fac. 5.º. 55. D
 Hippomarathi semē vrinā mouet. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 110. A
 HIPPOPHAES non trahit pituitam, secundum Asclepiadem, sed illā facit. 1.º de nat. fac. 1.º. 294. B
 HIPPOSELINON quale. 8.º de simp. me. fac. 5.º. 60. B
 Hipposelinum agreste. 8.º de simp. med. fac. 5.º. 61. B
 HIPPUTERIVM. 4.º de comp. me. per gen. 5.º. 242. A
 HIPPVRI, id est cauda equina. 6.º de sim. me. fac. 5.º. 48. F
 HIRCIRE qñ pueris aduenit. in 6.º. de morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 175. F
 HIRCIS similes sunt calidi & humidi. 8.º met. me. 7.º. 54. B
 Hircinus odor, qualis. 1.º de anti. 5.º. 105. C
 Hircorum carnes quidam cum delectatione edunt, quidā etiam non possunt odorem sentire. de consue. 2.º. 61. A
 Hirci non vndequa; laudabilis sunt alimenti. de atten. vic. 2.º. 45. E
 Hirci caro mala est. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Hirci maxime non castrati caro, mala. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Hirci sylvestris caro, mala. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Hircorum caro deterrima. 3.º de alim. fac. 2.º. 26. A
 Hirci caro difficulter coquit. 1.º de ali. fa. 2.º. 10. A de diss. cont. Sp. 73. D
 Hirci carnes generant sanguinē crassum & nigrū. de atra bile. 1.º. 35. A
 Hirci caro crassius cibis, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
 Hirci caro facit melancholiam. 3.º de loc. affe. 4.º. 18. F
 Hircorum caro in quibus osit. de atten. vic. 2.º. 45. E
 Hirci iecur idem potest quod caprinum. 1.º de simp. me. fac. 5.º. 79. H
 Hircorum testes insuauēs, concoctū difficiles, & mali succi. 3.º de alimētorum facultatibus. 2.º. 27. B
 Hircorum medulla acris. 11.º de simp. me. fac. 5.º. 79. E

Hircinus adeps qualis. 3°. de compo. med. per gen. 233. H/7°. 5°. 263. F/2°. de arte cura. ad Glauco. 7°. 104. A
 Hirci, & tauri adeps acrimoniam multam, & igneam habet. 4°. de simplici. medic. facul. 5°. 25. E
 Hircinus adeps valentior est adipe caprarum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. E
 Hircorum adipe minus calidus est caprarum adeps. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 79. B
 Hirci adeps moribus, id est humoribus mordicantibus siue mordicationibus, succurrit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 Hirci seuum molliendo digerit. 14°. met. me. 7°. 87. H
 Hirci seuum valet in dysentericorum deiectionibus, ubi vehementer rotundunt. 12°. met. me. 7°. 74. H
 Hirci sanguis purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
 Hirci sanguis valet a proprietate ad renum calculos. de renum affectuum dignotione atque medela. 7°. 194. H
 Hircorum sanguis frangit lapidem reni, & vesicae. de cathar. Sp. 95. D
 Hircino sanguine misceri lenniam putabat Galenus. 9°. de simplicium medicamentorum facultate. 5°. 65. B
 Hirci agrestis fel pro lusciosis. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. H
 Hirci fel ad pilos palpebris inatos oculi infestares. de re. par. fa. 7°. 156. G
 Hirci lotium. de med. fac. par. 7°. 167. D
 Hirci barba sordes. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. G
 HIRSVTI homines ubi. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. E
 Hirsuti habitus, quales. de salubri dieta. 2°. 43. A
 Hirsuti habent carnem rariorem. de salubri dieta. 2°. 43. A
 Hirsuti, macri, nigri & latas habentes venas aptissimi sunt ut melacho-
 lici humores in ipsis cumulentur. 3°. de loc. affe. 4°. 18. E
 HIRVDINES natura frigida sunt. de cucur. scar. 6°. 4. D
 de Hirudinibus ex Antylli libris. de cucur. scar. 6°. 4. B
 de Hirudinibus ex menemacho. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Hirudinibus quandoq; euacuandum est. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Hirudines pro cucurbitulis. de hirud. reuul. cucurb. & scarif. 6°. 2. D
 Hirudines quo modo abijciant virus. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Hirudines nuper captae per dies seruanda, & sanguis eis pro nutrimento
 dandus, ita enim earum virulentia exprimitur. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Hirudines diu includenda. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Hirudines quo purganda. de hirud. reuul. cucurb. & scarif. 6°. 2. C
 Hirudines alenda paucio sanguine, ut virulentum abijciant. de hirud. re-
 uul. cucurb. & scarif. 6°. 2. C
 Hirudinum mucor spongia abstergendus est. de cucurb. scar. 6°. 4. C
 Hirudines mitescunt. de hirud. reuul. cucurb. & scarif. 6°. 2. C
 Hirudines mites carnem apprehendunt. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Hirudines nonnunquam, nisi mitescant in apprehendenda carne, peregrini
 ne sese gerunt. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Hirudines per arctum calami applicanda. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Hirudo quando applicanda est, quo modo pars disponenda. de hirud. re-
 uul. 2. C de cucur. & scar. 6°. 4. C
 Hirudo quando applicanda, pars oleo tepido superinfundenda est. de hi-
 rud. reuul. cucurb. & scarif. 6°. 2. C
 Hirudines ubi omnes inhererint, oleum tepidum particula, ne refrigescat
 infundemus. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Hirudines ubi applicanda, loci superficiem scarificandi sunt, quia
 ubi sanguinem gustauerint illi avidius trahunt. de cucur. scar. 6°. 4. E
 Hirudines locis affectis applicantur, vel propinquis non pinguibus. de
 cucurb. scarif. 6°. 4. D
 ab Hirudinum erectione conspicitur excretionis quantitas. de cucurbi-
 tulis, scarificatione. 6°. 4. E
 Hirudines quando manibus aut pedibus sunt admouenda, quid agendum.
 de cucurbitulis, scarificatione. 6°. 4. C
 Hirudinum applicandarum numerus unde sumendus. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Hirudines relinquunt in loco venenum, & quo modo exhauriendum. de
 hirud. reuul. cucurb. & scarif. 6°. 2. C
 Hirudo ubi fuerit, supra eum locum cucurbitula ponenda est, ut virus
 abducatur, vel spongiis fouendus est. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Hirudines multum trahunt. de hirud. reuul. cucurb. & scar. 6°. 2. C
 Hirudines quem sanguinem trahant. de hirudinibus, reuulsione. 2. D de
 cucurb. scarif. 6°. 4. D
 Hirudinum usus in quibus. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Hirudo quando admoetur. fin. med. Isa. 49. A
 Hirudinum appetentiam oleum subuertit. de cucur. scar. 6°. 4. D
 ex Hirudinibus sanguis non debet quantum libet effluere permitti. de
 hirud. reuul. cucur. & scarif. 6°. 2. D

ex Hirudinibus cum nimis effluat sanguis quo modo prohibendum. de
 hirud. reuul. cucurb. & scarif. 6°. 2. C
 ne Hirudo amplius trahatur, quo prohibendum. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Hirudines quoniam remouenda sunt de hirud. reuul. 2. D de cuc. sca. 6°. 4. D
 Hirudines admotae quo modo auferenda. de hirud. reuul. 2. C de cucur-
 bitulis, scarificatione. 6°. 4. E
 in Hirudinibus quibus sanguis sistendus. de cucur. scar. 6°. 4. C
 ob Hirudines sanguis fluens digito sistitur. de cucur. scar. 6°. 4. E
 ab Hirudinibus tractus sanguis non est frigidus sistendus, quoniam nimis fluit
 sed adstringentibus, & emplasticis. de cucur. scar. 6°. 4. D
 ab Hirudinibus tracta pars refrigeratur, ideo fouenda & recalcifican-
 da est. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Hirudinum cauda incidenda, quando opus est iterum eisdem nos uti. de
 cucurbitulis, scarificatione. 6°. 4. C
 Hirudinem deglutientium remedia. 2°. de antid. 5°. 114. E
 Hirudines eiiciuntur cimicibus epotis, ut etiam alio quo semper usus est
 Galenus, non autem cimicibus. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. E
 ad Hirudines ex gutture eiiciendas. de reme. par. fac. 7°. 159. A
 ad Hirudines deuoratas. de me. par. fac. 7°. 174. C
 ad Hirudines. de med. fac. par. 7°. 179. A
 p Hirudinibus epithema. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 209. B
 HIRVDINIS cerebrum ad suffusiones. de ther. ad Pifo. 5°. 92. E
 Hirundinum excrementum, quale. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 170. F
 ex Hirudinibus stomaticum. Asclepiadis. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. A
 ex Hirudinibus stomaticum Harpocratis. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. A
 Hirundines ne, an ipsorum nidum ingrediatur compositionem Besasia.
 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 170. F
 in Hirundinum pullorum nidis lapilli reperiuntur. de med. fac. par. 7°. 171. E
 in Hirundinum pullorum ventre lapis. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. B
 Hirundinum sylvestrium nidus qualis. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 174. H
 Hirundines quo modo urantur. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. A
 Hirundines vasa valent ad gutturis, & columellae affectus. 11°. de simplici
 medicamentorum fac. 5°. 82. B
 Hirundines vasa ad synanchen. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. B
 Hirundinum vstarum cinis cuius usus. de reme. fac. par. 7°. 158. A
 ex HISPANIA quod edulium recens. Romam fertur. 2°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 20. D
 Hispanum edulium diu durans. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 HISPANVM oleum adstringit. 8°. met. me. 51. D/13°. 7°. 83. G
 Hispanum oleum ad fluxiones acres oculorum. 13°. met. me. 7°. 86. D
 Hispanum oleum non valet in frictione. 3°. de sani. tuen. 2°. 79. A
 HISPANICA pruna sunt in secundo loco. 2°. de sani. tu. 2°. 21. D
 Hispana pruna ad alium deiciendam excedunt damascena. 5°. de familia
 te tuenda. 5°. 92. E
 HISTORIA quid. de sectis. 16. B de opt. secta. 23. A de subf. empiri-
 ca. 31. G Isa. 32. H
 Historia est praesentium, & praeteritorum. de opt. secta. Isa. 23. A
 Historia non est futurorum. de opt. secta. Isa. 23. A
 Historia ex quibus conficitur. de opt. secta. Isa. 22. H
 Historia an vera sit duplex iudicium. de subf. emp. Isa. 33. A
 Historia medico necessaria est. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 136. G/H
 Historia laudatur a Galeno. de subf. emp. Isa. 32. H
 Historiam cur obseruarent empirici. de opt. secta. Isa. 22. H
 HISTORIA belli gesti a duce carthaginensi sine exercitu contra Ro-
 manos. de theria. ad Pisonem. Isa. 23. A
 Historia viri deformis, qui voluit formosum procreare. de theria. ad Pi-
 sonem. Isa. 23. A
 Historia eorum quos caupo carne humana pro stulla cibauerat. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. G
 Historia de iniectione organi quod dicitur Nilei Plinthium. de machin. 7°. 31. B
 Historia podagrica. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. B
 Historia de herba sanguinem trahente, & homine, qui multos necarat.
 de purgan. med. 5°. 87. D
 Historia eius qui sterces humanum dabat pro medicamento. 10°. de sim-
 pli. medicamen. fac. 5°. 76. B
 Historia de messoribus, & leproso qui vinum ex vipera bibit, & sanatus
 est. 11°. de simp. me. fac. 5°. 77. H
 Historia de scorto, quae leprosum sanauit vino ex vipera imprudens. 11°. de
 simp. med. fac. 5°. 77. H
 Historia, vide Casus.
 ut HISTORICVS omnia non scribit Hippocrates. 2°. de difficultate
 respirationis. 3°. 65. F

HISTORICVM oleum adstringit. 13°. met. me. 7°. 83. G
HISTRIONES à diuitibus ditantur. de praeo. ad Posth. 4°. 214. B
HOCH i. mora Celsi. secret. Sp. 102. G
HOEDVM aluit sine matre Galenus. 6°. de loc. aff. 4°. 42. A
Hedi natura feruntur ad lac. 6°. de loc. aff. 4°. 42. A
Hedi ruminant. 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
Hedos diffecit Galenus p. instris vocis. de praeog. ad Posth. 4°. 216. B
Hedi nuper nati habent arterias mesenterio propinquas lacte plenas. an sang. in art. 1°. 61. D
Hedi habent duplicem ventriculum. 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
Hedi natura sicciore. de bon. & vit. suc. 2°. 35. H
Hedi prestantiores capris. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Hedi post suos montanos optimi sunt. 8°. met. me. 7°. 51. C
Hedina caro est in magno usu. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
Hedi innoxij. de arten. vic. 2°. 45. E
Hedina caro, qualis. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
Hedina caro secundo loco à nulla praestantissima inter animalia pedestria. de bon. & vit. suc. 2°. 37. C
Hedi amiculi caro humida est & viscosa. de diff. cont. Sp. 73. A
Hedi amiculi caput generat humorem bonum, inter tenuē & crassum. de diff. cont. Sp. 73. H
Hedi amiculi & agni velocius digeruntur, quam caro antiquorum, & capra. de diff. cont. Sp. 73. C
Hedorum carnes faciunt crassum sanguinem cum bono succo. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 175. C
Hedina caro non incommoda seni. 5°. de san. tu. 2°. 91. D
Hedorum carnes epilepticis conueniunt. de puero epil. 7°. 180. G
Hedorum adeps minus calidus, q̄ caprarum. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. B
Hedorum sanguis quo modo profit hamoptois. 10°. de simpliciū medicamento. facul. 5°. 73. C
HOLCIMOS, id est dolor tractorius, non est in usu apud Graecos. 2°. de loc. affe. 4°. 12. B
Holcimo significatur viscidum. 2°. de loc. aff. 4°. 12. B
Holcima est pasta tritici, quae tractina est. 2°. de loc. affe. 4°. 12. B
de HOLERIBVS librum edidit Diocles. de art. com. 4°. 7°. 286. G
Holera cibis quo vulgus vititur hyeme. de na. hu. com. 1°. 1°. 32. F
HOMERVS poeta p. excellentiam dicitur. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
Homerus ante Hippocratem, & Platonem. 6°. de decr. Hipp. 1°. 267. D
apud Homerum medici laus. ad Thrasym. 2°. 107. A
Homeri tempore non fuit diatetica. ad Thra. 2°. 107. B
apud Homerum non extabat gymnastica nomen. ad Thra. 2°. 107. B
Homeromastix Zoilus. 1°. met. me. 7°. 3. G
Homerum vituperat Galenus. de comate. 3°. 50. B
HOMO dicentes quid intelligamus. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
Homo quid. fin. med. 1sa. 43. F
Homo species est, & genus animalis. 2°. de sem. 1°. 339. H
Homines primi Deucalion, & Phoroneus. 2°. met. me. 7°. 20. H
Homini laus. an animal sit. 1°. 328. D
Homines cur fortunati. 3°. de decr. Hipp. 1°. 247. F
Homo sapientissimus animalium. 1°. de usu par. 1°. 113. E
Homo animal sapiens, & diuinum. 1°. de usu par. 1°. 113. D
Hominium praestantia vnde. in oratio. suas. 1sa. 2. F
Homini propria quae insunt soli sp̄i, & non oī. 2°. de diffic. respir. 3°. 4. E
in Homine est anima vt in planta, vt in dijs, vt in brutis. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 283. H
Homines habent rationem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. D/E
Hominis proprium rationale. in oratione suas. 1sa. 2. C
Homo ratione omne animal excedit. in ora. suasoria. 1sa. 2. B
Homo habet hanc excellentiam, vt ratione vtatur. de cognoscendis, curandisq̄ animi morbis. 2°. 52. E
Homo propter quid rationale animal. in oratione suas. 1sa. 2. C
Homo nuper natus potestate rationalis est. 3°. de temp. 1°. 21. F
Homo deo potestate similis. an animal sit. 1°. 328. D
Homo cum dijs communicat ratione. in oratione suas. 1sa. 2. D
Homo participat cum dijs & cum brutis. in oratione suas. 1sa. 4. A
Homo oēs artes et diuinas assequitur ingenio. in oratione suas. 1sa. 2. C
Homo prudens, quid. de cog. cur. animi morbis. 2°. 52. E
Hoi cōueniētiore actiōes rōcinari, et loqui. 4. mot. man. & obs. Sp. 67. F
Hominis vox proprie locutio est. de hist. philo. Sp. 9. G
Homo animal politicum ac mansuetum. 11°. de usu par. 1°. 191. H
in Homine genius, qualis. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. F

Homo quo modo animalibus brutis similis efficitur. de cognoscendis curandisq̄ animi morbis. 2°. 52. H
Homo quo in omni re vinceretur ab aliquo aīante. in orōne suas. 1sa. 5. D
HOMINIS particularis gñatio & prima. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. C
in Homine secunda generatio, quae. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. F/G
de Homini generatione accuratius Hippocrates q̄ Plato egit, vt spectat ad medicum. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. D
de Homini natura Hippocratem non damnarunt philosophi. 1°. metho di medendi. 7°. 3. A
Hominis principium est ex sanguine & spermate. secretorum. Sp. 96. G
in Homine quid faciat sanguis, & sperma. secretorum. Sp. 96. G
Homo animal immortale esse non potest ex sanguine menstruo & spermate conflatum. 3°. de usu par. 1°. 133. D
Homo constat ex sanguine vteri, fm Aristotelem. q̄ animi mor. 1°. 119. C
Homo ex quibus constet. intro. 1sa. 52. E
q̄ Homo non constet ex atomis aut ex corpusculis incompactis. de differentijs morborum. 3°. 2. E
Homo ex quibus primis elementis constet. 1°. de elementis. 1°. 7. E
in Homine quo modo elementum aereum. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. D
in Homine elementum aereum deprehenditur in pulsibus, & respirationibus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. D
Hominem esse solam terram aliquos posuisse inquit Hippocrates. de natura humana. com. 1°. 1°. 31. A
Homo prae elementa quatuor humoribus constat. intro. 1sa. 52. E
in Homine quocunq; tempore, quacumque aetate sunt quatuor humores 1°. de nat. hu. com. 1°. 1°. 31. D
Hominis corpus ex quatuor humoribus constat. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 41. D
Hominis corpus rationabiliter ex quatuor constat humoribus. de dyn. Sp. 19. E
Homo quo modo ex quatuor constet humoribus. de sper. Sp. 37. A
Homo eget omnibus humoribus. 2°. de elem. 1°. 9. D/E
Hominem aliqui ex tribus compositis constituunt. intro. 1sa. 52. E
Homo, & animalia constant solidis, humidis, & spiritibus. brauis denotatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. A
Homo statim ortus scit vti munijs virum. 15°. de usu par. 1°. 213. B
Homo fit semper valentior usq; in vigorem aetatis. 1°. de san. tu. 2°. 62. F
Homini nato, & peccanti venia danda est. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. F
Homo infans incedit manibus & pedibus, vt simia, vbi iam increuit, solis pedibus incedit. 15°. de usu par. 1°. 213. D
q̄ **HOMINIS** & domus edificatio exemplum. de diff. morb. 3°. 2. E
Hominis corpus diuinum. 13°. de usu par. 1°. 203. A
Homo est planta caelestis non terrena. de consue. 2°. 61. F
Homo tanquam paruus mundus. an animal sit. 1°. 326. H
Homo pars est magni mundi. an animal sit. 1°. 326. H
Hominium fabricatores dii. q̄ animi mores. 1°. 318. C
in Homine condendo deus fecit quod melius est. 6°. de usu par. 1°. 153. F
Homo aīal p̄fectissimū, & muliere p̄fectior. 14°. de usu par. 1°. 205. H
Homo est p̄fectior muliere propter calorem. 14°. de usu par. 1°. 205. H
Hominis corpus ex dissectione innotescit. de const. ar. 1sa. 36. G
Hominem nunquam dissecuisse Galenum collige, etsi multas dissectiones fecerit. 1°. de anatomicis administrationibus. 1°. 63. F
Hominis sectionem fecit Galenus. 6°. de usu par. 1°. 149. B
Hominis anatomiam docet Galenus. 6°. de usu par. 1°. 150. H
Hominiū anatomen discas ex siquis. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. F
q̄ Homini bus vtitur simijs in anatomē. de art. com. 3°. 7°. 268. F
Homini in omnibus similis simia, quare & ossa sunt similia. 1°. de anatomicis administrationibus. 1°. 63. E
Homini similis est simia extrinsece, suis autem intrinsece. de anatomia parua. Sp. 42. G
Hominis ridicula imitatio simia. 15°. de usu par. 1°. 213. D
Hominis, & simiarum differentia. 1°. de ana. adm. 1°. 63. H
Homini animalia proximiora sex. 4°. de anat. adm. 1°. 80. G
Homo hēt mēbrorū naturā similē canī. 16°. de mor. vul. c. 4°. 3°. 180. D
Hominis partes, quae. de palp. 3°. 52. B
Hominis propria, & minime particulae partes similes. 1°. de elem. 1°. 8. F
in Homine cur sint organa diuersa. de ana. viu. Sp. 47. B
Hominis differentia, gressibile bipes. 1°. met. me. 7°. 4. C
Hominem definit per pedestre bipes. 2°. met. med. 7°. 13. G
Homini quae non insunt vt homo. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. B
Homini cur melius fuit esse bipedem. 3°. de usu par. 1°. 128. D
Homo solus bipes, & erectus, quia manus habet. 3°. de usu pa. 1°. 127. E
Homo solus stat rectus. 3°. de usu par. 128. F/13°. 1°. 203. A

Hominem erectum stare, ut ad cælum prompte aspiciat, non est verum. 3°. de usu partium. 1°. 128.F
 Homo solus sedet. 3°. de usu par. 1°. 128.F
 Homini soli inest sedere in ischia. 3°. de usu par. 1°. 127.H
 in Homine quo modo fiat sessio. 3°. de usu par. 1°. 128.E
 Homo solus recte incedit. 3°. de usu par. 1°. 128.D
 Homo solus recte ad amussim incedit. 4°. de anat. adm. 1°. 79.E
 Homo habet corpus armis nudum. 1°. de usu par. 1°. 113.G
 Homo non est nudus neq; inermis. 1°. de usu par. 1°. 113.D
 Homo cur non indigeat cornibus. 1°. de usu par. 1°. 113.D
 Homo cur non indiget ungula. 1°. de usu par. 1°. 113.D
 Homo solus omnium animalium manus habuit. 3°. de usu par. 1°. 127.E
 Homo conuenienter habet manus. 1°. de usu par. 1°. 113.H
 Homo cur oibus animalibus dominetur pp manus. 1°. de usu par. 1°. 113.E
 Homo domat oia animalia ratione, & manibus. 11°. de usu par. 1°. 184.H
 Homo solus recte manibus viuitur. 13°. de usu par. 1°. 203.A
 Homo omnia facit manibus. 1°. de usu par. 1°. 113.E
 Homo p pelle, corioe duro thoracē habet ferreum. 1°. de usu p. 1°. 113.D
 Homo si haberet cornu in manu, non posset uti manu ad construendum murum & domum. 1°. de usu par. 1°. 113.D
 Hominum manus quo modo veritatur commode. 3°. de usu par. 1°. 128.E
 Homo habet ossa caua ac laxa. 11°. de usu par. 1°. 191.E
 Homo breuissimam maxillam habet pro corporis ratione. 4°. de anatomis administrationibus. 1°. 80.G
 Homo cur non habet fortē maxillā, & collū vt leo. 11°. de usu p. 1°. 191.H
 Homines habent musculos temporales minimos, & minimum nervosos. 10°. de usu partium. 1°. 184.F
 in Homine, & simijs tpalis musculus exigū ē. 16°. de usu p. 1°. 217.A
 in Hominibus, & simijs aurium substantia ferē immobilis. 16°. de usu partium. 1°. 217.A
 Hominis odoratus nō discernit inter odores medios. de ana. vi. Sp. 49.B
 Homini simillima est simia in collo. de neru. diff. 1°. 54.E
 ab Homine non multum diuersam naturam habentia animalia habent in collo septem vertebrae. de neru. diff. 1°. 54.G
 Hominum costae curuissimae supra alia animalia. de artic. com. 3°. 7°. 272.C
 Homo pectus habet latissimum oium animalium. de arti. com. 3°. 7°. 272.C
 Hominibus cur pectus latum, brutis angustum. 13°. de usu pa. 1°. 202.C
 Homo habet quinque vertebrae in lumbo. de arti. com. 3°. 7°. 273.B
 Homo habet ventrem angustissimum omnium animalium a posteriore in anteriorem partem. de arti. com. 3°. 7°. 273.D
 in Hominibus ventriculi fundum latius orificio. 4°. de usu p. 1°. 136.H
 Homo cur non habuit quatuor crura vt cetauri. 3°. de usu par. 1°. 127.F
 in Hominibus crura, & spina sunt linea recta. 3°. de usu par. 1°. 128.D
 Homo cur nō habuit pedes duos, et rotundos vt eq. 3°. de usu p. 1°. 128.H
 in Homine alijsq; omnibus animalibus quae adsint, vt nullum animalis genus pereat. 14°. de usu par. 1°. 204.D
 Hominis pudendum cur longum, & tale. 14°. de usu par. 1°. 206.B
 Hominis instrumentum habet figuram inuersam, & protensam extra. de anatomia viuorum. Sp. 51.E
 Homo ex homine in coitibus gignitur. in 6°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 171.H
 Hominis figura quando incipiat, & quo modo. de spermate. Sp. 36.B
 Homo quo tempore perfectus fit. de hist. philo. Sp. 11.F
 Hominis sperma cur non recipitur ab equa. 3°. de usu par. 1°. 127.F
 Homines si coeant cum equa, sperma non perficitur in matrice. 3°. de usu partium. 1°. 127.F
 de HOMINIS tēperie si quærāt, quid respondendū. 1°. de tēp. 1°. 13.D
 Homo temperatissimus omnium corporum. 1°. de temp. 14.H 1°. 15.G
 Homo in genere animalium medius temperie. 1°. de temp. 1°. 12.H
 Homini soli conuenit temperata natura. de spermate. Sp. 41.A
 Homo tpatissimus, et medi⁹ quas notas habere debet. 1°. de tēp. 1°. 14.H
 Homo temperatus, pro mensura, & regula accipitur. 5°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 32.E
 Homo in prima etate calidissimus, in extrema frigidissimus est. 8°. de decretis Hippocratis. 1°. 277.F
 Homo vnus habet medium secundum etatem, vitæ constitutionem, conditionem, & regionem. 3°. de alim. fac. 2°. 33.D
 Homo calidior altero. de const. ar. 15a. 38.G
 Homo idē quo mō sit calid⁹, frigid⁹, humidus, et siccus. 1°. de tēp. 1°. 13.C
 Hominis caro media. de const. ar. 15a. 38.G
 Homini similem temperaturam habent porci domestici castrati. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75.D
 Homo humidior canis siccior est inter animalia. 1°. de temp. 1°. 12.E

Homini conuenientia. 1°. de temp. 1°. 14.H
 Homines diuersi diuersis rōnibus persuadentur. 9°. de decr. 1°. 282.B
 Homo habet animam artibus destitutam. 1°. de usu par. 1°. 113.G
 Hominibus paranda sunt quae cum possessore in naufragio enatēs. in oratione suasoria. 15a. 2.H
 Homo si primo non perfecerit, deterreri non debet, quoniam tempore perficiet. de cog. cur. animi morbis. 2°. 55.H
 Hominis vnus vita rem vnā non inuenit. de cuiusq; animi peccatorū notitia atq; medela. 2°. 58.E
 Homo debet esse natus ad veritatem. de cuiusq; ani. pec. not. 2°. 56.H
 Homines omnes omnium rerum veritatem cognoscere debent. de cuiusq; que animi pecc. not. atq; med. 2°. 58.H
 Homines a nobis odio haberi q̄ vera loquunt. de cog. cur. ai. mor. 2°. 51.B
 Homo debet esse institutus liberali educatione. de cuiusq; animi peccatorum notitia atq; medela. 2°. 56.B
 Homines diuersi in diuersis numeris & harmonijs educandi ad varias perturbationes animi comescendas. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257.H
 Homines putant se esse sine peccato, vel in paucis rebus rectam rationē offendere. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 50.D
 supra Hominis captum est nunquam errare. in prog. com. 3°. 4°. 213.H
 Homo exercendus in rerum similitudinibus discernendis. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 280.B
 Homines debent esse docti antequam libros legant. 1°. de alim. fa. 2°. 9.E
 HOMINES nutriuntur animalibus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275.A
 Homine non nutriunt carnes oēs animalium. 11°. de simp. me. fa. 5°. 77.G
 Homini cibus familiaris, qui. 2°. de alim. fac. 2°. 17.C
 Homini lac alimentum. 15°. de usu par. 1°. 213.B
 Hominibus suum caro conuenit. de bon. & vitio succ. 2°. 37.C
 Homo calid⁹ temperiei quibus nutriendus. de dissol. cont. Sp. 72.B
 Homo, q̄ abūdat cholera citrina, quibus sit nutriendus. de disc. cōt. Sp. 72.B
 Homines faciunt fructus agrestes domesticos. de aere, aq. & loc. 2°. 4.E
 HOMINVM corpora augentur crescente luna. de dy. Sp. 20.C
 Hominis sani vrina, qualis. de dyn. Sp. 19.G
 Homo videt alium mingentem, aut egerentem, aut pandiculationes aggentem, & ad hoc prouocatur. de mot. man. & obs. 15a. 69.D
 Homines pingues extenuans medicamentum. de med. exper. Sp. 104.H
 Hominibus debilibus, & fortibus quid accadat, si aqua frigida lauatur. com. 1°. aph. 15°. 15a. 8.C
 HOMINVM natura sunt numerosa. 5°. de san. tuen. 2°. 88.D
 Homines cur diuersi. 1°. de alim. fac. 2°. 8.F
 Homines sunt diuersi ex diuersitate terrarum. de spermate. Sp. 40.D
 Homines vbi aequalissimi. de aere, aq. & loc. 2°. 5.A
 Homines aliqui habent naturam similem montanis, siluosis, ac asperis locis. de aere, aq. & locis. 2°. 4.G
 Homines dulces & mansueti vnde. de spermate. Sp. 40.D
 Homines magni forma vbi. de aere, aq. & loc. 2°. 6.D
 Homines asiatici pulchri, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 4.E
 Homines parui cur, & vbi. de aere, aq. & loc. 2°. 6.D
 Hominum forma ac mores, regionis natura sunt compares. de aere, aq. & locis. 2°. 6.E
 Hominis mentem semper excitant mutationes. de aere, aq. & lo. 2°. 5.D
 Homines sub potestate regum, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 5.B
 Homines pauci sunt in regionibus Asia, quae subest regibus, inertesq; ad bellum quare. de aere, aq. & locis. 2°. 5.B
 Homines liquidioris sanguinis sunt timidi & boni sensus, eo quod molles carne. de vit. resp. Sp. 64.G
 Homines bellicosos quae terra faciat. de spermate. Sp. 40.D
 Homo durus qui. 3°. de puls. diff. 2°. 63.F
 Homo acerbus quo modo. 3°. de puls. diff. 4°. 63.G
 Homines distinguuntur ab Hippocrate in vinum & aquam bibentes. de natura humana. com. 2°. 7°. 182.B
 Homines Hippocratis tēpora quō se habebāt. 2°. de die. decr. 4°. 154.F
 Hominum studia diuersa. de bon. & vitio succ. 2°. 39.A
 Homines qui officia obeunt muliebria. de aere, aq. & loc. 2°. 5.G
 Hominum maxima pars negocijs implicita est. 2°. de san. tuen. 2°. 69.C
 HOMO cur procurare debet sanitatem. 6°. de san. tu. 2°. 95.B
 Homini nihil tanti esse debet, vt sanitas. de sal. dieta. 2°. 47.D
 Hominis corpus materia est medica artis. de part. art. med. Sp. 18.C
 Homo quibus medicis se committere debet. i oratione suasoria. 15a. 4.C
 Hoies curā sui corpis cōmittūt, quibus facta sūt expimēta. de subs. 15. 34.F
 Hominis natura debet sciri secundum rationales. de sectis. 15a. 16.D
 Hominum communem naturam, et propriā medicus cognoscere debet. 1°. de

1. de arte cur. ad Glau. 7.94.C
 Hominum natura propria, & communis. in 1. de morbis vulgaribus, commentario. 3. 3.117.B
 Hominis propria natura scribi non pot. 1. de arte curat. ad Gla. 7.94.C
 Homines qui cito à nobis cognoscuntur. 1. de anat. adm. 1.63.H
 Homs natura an cõcordet tps mutationi, cõsideradũ est. de sper. Sp.39.F
 Hominum etates, figuras, colores, terram, vsum, passiones terræ, in qua sunt geniti, considerare debet medicus. de spermate. Sp.39.F
 Hominẽ gñalem non particulare curabãt methodici. 3. me. me. 7.20.F
 Homo non dolet, si vnum esset. de const. ar. 1.38.B
 Homo si esset ex vno elemento, nihil pateretur. de na. hu. cõ. 1. 1.28.F
 Homo si esset vnum & dolet, oportet vnum esse medicationis modum. 1. de elementis. 1.3.H
 Homo si esset impatibilis vt adamas, non indigeret re medica. 1. de sanit. tuenda. 2.63.A
 Homo quando dolet, & quando valet. 8. de dect. Hipp. 1.275.C
 Homines nunquam morbo corripentur si canerent cruditates, & post cibum vehementer non exercerentur. de bon. & vitio succ. 2.35.A
 HOMO quando impletur crudis humoribus. 4. de san. tu. 2.88.A
 Homines bene & male se habent secundum lunæ, & planetarum stationes. 3. de dieb. decretorijs. 4.157.H
 Homo mutatur secundum planetas. de spermate. Sp.37.D
 Hominis os sanguine incenditur & foetet. de dyn. Sp.19.E
 Homines male corrumpit veratrum, cibus tamẽ est coturnicum. de the. riaca ad Pisonem. 5.91.A
 Hominem purgat veratrum. 1. de simp. me. fa. 5.2.D
 Hominem refrigerat cicuta. 1. de simp. me. fa. 5.2.D
 Homo fit insensibilis, & similis dormienti compressis quibusdam venis colli. de vilitate respirationis. Sp.63.F/H
 Homo si videat serpẽtẽ subito, fit pallidus. de mot. man. & obf. Sp.69.D
 Hominem necat viperæ salua. de in. eq. intemp. 3.44.C
 Hominis salua viperam necat. de in. eq. intemp. 3.44.C
 Hominis ieiunij sputo scorpio aspersus interit. de bo. & vit. succ. 2.34.B
 Hominem egrotare quando sit periculum. de const. ar. 1.42.C
 Hominem conueniunt calida, & humida temperate. de ocul. 7.188.C
 Homo non habet facultatem miscendi per tota calidum, frigidum, humidum, siccum. 1. de temper. 1.14.F
 Homines multum differunt, ideo idem medicamentum omnibus non cõuenit. 3. de compo. med. per ge. 5.232.D
 Hominicuiq; seorsum proprium conuenit medicamentum ad mouendũ suum pus, iuxta suam cuiusq; temperaturæ proprietatem. 5. de sim. medicamen. facul. 5.33.D
 ad Hominem temperatum referenda sunt medicamenta. 9. de simpli. medicamen. facul. 5.69.F
 Homines omnes non eadem requirunt. 5. de san. tu. 2.94.B
 Hominum singulorum definenda euacuationis mensura neutiquam præ scribi potest. præ sag. exper. conf. Sp.78.A
 Hõ cõfestum sanatus eductis sex libris sanguinis præ sag. exp. Sp.78.A
 Homines digni vt bibant sterqus caprinum. 10. de simp. me. fa. 5.176.F
 Homo cui ossa reponuntur, ligandus est. de machin. 7.312.B
 Homo hõmĩacæ morsu non necat. de in. eq. intemp. 3.44.C
 Hominum morsus quo modo sit noxijs quq; 1. de comp. me. 5.214.E
 ad Hominum morsus. 2. de comp. med. per genera. 227.E/3. 235.B/5. 246.E/H/247.F/248.H/6. 5.256.D
 Homo penitus nã hũmõre euacuato moritur. 2. de elem. 1.9.F
 Homo moritur vbi vñus humor deest. de nat. hum. com. 1.31.E/8. de de. cretis Hippocratis. 1.276.C
 Hominem mortuo humores separantur, & ad propriam redeunt naturam secundum aliquos. de spermate. Sp.40.E
 Homo mortuus anodynon quomodo. 5. de simp. med. fac. 5.37.B
 HOMINES immortales qui volebat reddere, si eadẽ pueritiã rexisset. de marc. 3.145.E
 Hõ nũq; moreretur, si corpus seruaretur humidũ. 6. de sa. tu. 2.96.E
 ad Hominem comparatio ponderis. de cur. rat. per sang. miss. 6.16.E
 HOMIOMERES partes, quæ. 1. meth. med. 7.6.D
 HOMONYMIA aperienda est ante diffinitionem. 2. de pulsuum diff. rentijs. 4.53.F
 Homonymia facit obscuritatem. de symp. diff. 3.10.E
 Homonymia facit caulationes. 1. met. med. 7.6.B
 Homonymias dicitur tremor & rigor. 1. de symp. cau. 1.3.19.D
 HOMOTONAE synocha species. 2. de diff. feb. 3.36.F
 Homotonas facit humoris i caua vena putrefactio. 2. de diff. fe. 3.42.G

Homotona febre correpti pulsum habet grauem, spissum, & sordidum. de spermate. Sp.34.C
 ad Homoionam febrem. de spermate. Sp.33.C
 ad HONESTATEM ex ronalitrahimur. 5. d. dec. Hip. 1.256.H
 Honestas exigit brachiũ tectũ. de ijs quæ in med. fi. com. 1. 7.202.H
 HONESTVS qui vult fieri, quid agere debet. de cog. curã. 2.50.F
 Honestus esse non potest insatiabilitatem in animo habens. de cogn. cur. animi morbis. 2.55.F
 Honestus pulsus à phlegmate fit. de dyna. Sp.19.F
 HONORVM insatiabilitas quomodo vitanda. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2.55.D
 Honor postponendus est sanitati corporis, & animi. 2. de alimentorũ facultatibus. 2.18.F
 in Honoribus spernendis quo modo exercendũ. de cog. cur. an. 2.55.D
 HOPLOMACHICVS motus species exercitationis. 2. de sanit. tuenda. 2.75.G
 Hoplomachicus armorum meditationis motus. 2. de sa. tuen. 2.75.D
 HORA quod tempus sit. 2. de alim. fac. 2.16.D
 in Hora medio oritur canicula. 2. de alim. fac. 2.16.D
 Horarum equinoctialium meminit Galenus. 2. de differentijs februm. 3.36.H/7. meth. med. 45.B/5. 7.52.H
 Hora equinoctialis viginti quatuor facit spatium diei, & noctis. de septim. par. 1.341.B
 Hora equinoctialis æquales sunt. de septim. par. 1.341.B
 Hora æquinoctiales mediæ iter maximas, et minimas. d. septi. par. 1.341.B
 Hora in clepsydra, & quo mō. de cuiusq; ai pec. not. atq; me. 2.58.E
 Hora diei quot. ad eos, qui de typ. scripsi. 3.94.E
 HORAE humorum per quæ determinantur. de spermate. Sp.38.C
 Hora sanguinis, pituita, bilis atra, bilis, quæ. de spermate. Sp.38.B
 Hora quibus infans efficiatur sanguineus, biliosus, pituitosus, atrabilaris. de spermate. Sp.38.A
 in horis melancholice concepti pueri natura. de spermate. Sp.37.C
 in Horis cholera nigra si sit cõcepta puella, qd sequat. de sper. Sp.38.C
 in Horis cholera nigra si cõcepti sunt parêtes, & infans in sinistra par te, quid eueniat. de spermate. Sp.38.C
 in Horis cholera nigra si sit cõceptus puer, pater in horis cholera mul te, & mater in horis sanguinis, quid eueniat. de spermate. Sp.38.D
 Horis atra bilis si fuerit conceptio infantis, & parentum, quid sequatur. de spermate. Sp.38.E
 in Horis bilis concepti pueri natura. de spermate. Sp.37.A
 in Horis cholera rubra si cõceptus sit, infans qd eueniat. d. sper. Sp.38.B
 in Horis bilis si sit conceptio oium, quid sequatur. de spermate. Sp.38.E
 in Horis phlegmatis concepti pueri natura. de sper. Sp.37.C
 in Horis phlegmatis si sint cõcepti parentes, puella in horis sanguinis, quid sequatur. de spermate. Sp.38.C
 Hora quibus sanguis dominatur. de na. & ord. cuiusl. corp. Sp.41.D
 in Horis sanguinis concepti pueri natura. de spermate. Sp.37.B
 in Horis tribus sanguinis cõceptus sperma quid efficiat. de sper. Sp.37.B
 in Horis sanguinis si sit conceptio infantis, patris in horis phlegmatis, matris in horis cholera nigra, quid eueniat. de spermate. Sp.38.D
 in Horis sanguinis, vel phlegmatis si sit conceptus puer, parentes in ho ris bilis, quid sequatur. de spermate. Sp.38.E
 in Horis sanguinis si sit conceptio infantis & parëtum, quid sequatur. de spermate. Sp.38.E
 in Horis sanguinis si pater semẽ fuderit, quid sequatur. de sper. Sp.38.F
 Hora sanguinis infantis si concepti sunt pater & auus, infans vel puer, quid sequatur. de spermate. Sp.38.E
 ab Horis sanguinis quando puer habet principium sicut auus eius, tunc retinet ab eo figuram. de spermate. Sp.38.F
 Hora quibus agritudo acuitur consideranda. de spermate. Sp.39.H
 in Horis sanguinis synocha quæ acuitur, qualis sit. de sper. Sp.39.H
 in Horis sanguinis quartana si acuitur, qualis. de sper. Sp.39.H
 Horis cholera rubra quotidiana si acuitur, cito vertitur in tertianam. de spermate. Sp.39.H
 Horis cholera rubra si acuitur synocha, non est propria synocha. de spermate. Sp.39.H
 Horis bilis si acuitur tertiana, vera tertiana est & propria, in illa enim aliquando mutabitur febrem. de spermate. Sp.40.A
 Horis cholera rubra si acuitur tertiana phlegmatica, minus est periculo sa. de spermate. Sp.40.A
 sine HORAM, & diem agritudinis cognitio. de sper. Sp.40.B
 Horarum octo circuitus. ad eos qui de typ. scripsi. 3.93.C

Hora duodena sunt spatium tertianarum legitimarum, commentario. 4°. aphorismo. 43°. Ex. 32. F
 Horis duodenis si accessiones tantum permaneant, morbus cito indicatur. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Hora duodecim numerus omnium vtilissimus, de cuiusque animi peccatorum notitia, atque medela. 2°. 58. D
 Hora decem & octo spatium tertianarum non legitimarum. commen. 4°. aphorismo. 43°. Ex. 32. F
 Hora ei quoniam oportet, detrahi potest sanguis. psag. exper. conf. Sp. 77. G
 in Hora sua sunt sumendi cibi. de diss. cont. Sp. 71. H
 Hora frigiditatis est hora convenientior ad cibum accipiendum, de dissolutione continua. Sp. 72. A
 in Hora caliditatis non est accipiendus cibus. de diss. cont. Sp. 72. B
 Hora cibi consuetudo si mutetur, quid contingat. de diss. cont. Sp. 72. C
 Horarum duarum spatium descendit a ventriculo. de cura lap. Sp. 112. G
 Hora deglutitionis inspiratio detineri non posset. de anat. viii. Sp. 48. B
 Horis determinatis mouetur dilatando, & constringendo inferius orificium stomachi. de ana. viii. Sp. 56. E
 Horarum diuersitas pro rebus exercendis. 6°. de san. tuen. 2°. 97. B
 Horis nouem dormire satis est. 6°. de san. tuen. 2°. 97. C
 Hora mortis quo modo noscenda. præsag. exper. confir. Sp. 77. C
 HORAEA aqua, quæ in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 184. E
 Horæum tempus quæ pars anni. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 184. F
 de art. com. 2°. 7°. 266. F
 Horæi fructus quare dicuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
 Horæi fructus cum modo ratione gustandi. de bon. & vit. suc. 2°. 34. C
 Horæi fructus quales. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
 Horæos fructus in opera edit Galenus. de bon. & vit. suc. 2°. 34. C
 ab Horæis fructibus quoniam abstinere cepit Galenus præterquam ab uvis, & ficibus. de bon. & vit. suc. 2°. 34. D
 Horæi fructus humorem vitiosum gignunt. de bon. & vit. suc. 2°. 37. E
 Horæi fructus si corrumpantur, fiunt similes venenis letalibus. de bon. & vitio succorum. 2°. 37. E
 Horæum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. F
 de HORDEOLO. de med. fac. par. 7°. 163. B
 Hordeolum quid. fin. med. 15a. 48. E
 Hordeolum oculorum curat succus centaureæ. de virt. centaur. Sp. 93. B
 ad Hordeolos Antonij Musæ. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 153. C
 ad Hordeolos. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. D
 HORDEVM quo modo appellatur. de vic. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 111. A
 Hordeum quod. de atten. vict. 2°. 44. F
 p Hordeo terra humida esse debet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. F
 in Hordeum terra facile transit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. D
 Hordeum habet æstiuam, & annuam generationem. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 16. D
 Hordeum reperitur quod duarum & trium ordinum spicas gignit. de hist. philo. Sp. 10. G
 inter Hordeum, & triticum media est Zeia. 6°. de simp. me. fa. 5°. 47. G
 Hordei, & tritici mediam naturam possidet olyra. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 57. C
 in Hordeo paucum lolium reperitur. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 in Hordeo frequens reperitur ægilops. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 ex Hordeo ægilops. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 Hordei color albus. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Hordeum album. de atten. vic. 2°. 45. A
 Hordeum nudum in Cappadocia. 1°. de alim. fac. 2°. 13. A
 Hordeum mundum provenit in Cappadocia. de atten. vic. 2°. 45. A
 Hordeum, triticum, faba, cicer, & huiusmodi primo qualitate carent, postea maturata ac siccata dulcescunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Hordei sapor dulcis est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. D
 Hordeum non habet eandem facultatem cum tritico. 1°. de alim. fa. 2°. 10. C
 Hordeum quando reponitur, non mutatur in contrariam naturam. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 16. D
 Hordeum in sicco seruandum. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 Hordeo frumenta, & fruges quo modo bona & mala. 1°. de disse. se. 3°. 31. G
 Hordeum quod sit optimum probatur. de bon. & vit. suc. 2°. 37. C
 Hordeum quo modo probetur an sit bonum, de ptiffa. 2°. 47. C
 Hordeum laudatissimum. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 Hordei laus. de atten. vict. 2°. 45. C
 Hordeum optimum, quale. de ptiffa. 2°. 47. C
 de vict. rat. in morbis acutis, commen. 1°. 7°. 113. D
 Hordei etas qualis esse debet. de ptiffa. 2°. 47. C

Hordeum vetus corrugatur. de ptiffa. 2°. 47. C
 Hordeum qualia habet indicia vetustatis. de ptiffa. 2°. 47. C
 Hordeum est in usu frequenti. 1°. de alim. fac. 2°. 11. C
 Hordeum cibus familiaris equis, & asinis. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
 ad Hordeum naturaliter veniunt subiugalia. de consue. 2°. 61. A
 Hordeum sanis & ægris dandum. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A
 Hordeo quo modo uti debemus. de atten. vic. 2°. 44. H
 Hordeum quot modis edamus. de atten. vic. 2°. 44. G
 ex Hordeo panes conficiuntur. de atten. vic. 2°. 44. G
 Hordeacei panes friabiles non habent lentorem ut olyri & typhimi. 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 11. F
 Hordeacci panes præbent exiguum alimentum. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 de dissol. cont. Sp. 73. F
 Hordeacei panes ex bono hordeo minus nutriunt triticeis. 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 11. G
 ex Hordeo laxo, ac leui panes furfuraceis rñdēt. 1°. de alim. fa. 2°. 11. G
 Hordeo plus alit faba. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
 Hordeum videtur durum, sed elixum est molle. de bon. & vit. suc. 2°. 36. F
 Hordei farina cum lacte elixatur. de atten. vic. 2°. 44. G
 Hordeum cum vino dulci aut sapa coquitur. de atten. vic. 2°. 44. G
 Hordeum coctum vino dulci, quale. de atten. vic. 2°. 45. A
 Hordeum coctum frigidum, & humidum. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A
 Hordeum inflat. de diss. cont. Sp. 74. F
 Hordeum generat humorem tenuem, & aliquo modo deterforium. 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 11. D
 Hordeum quo crassum succum gignit ut alica. de atten. vic. 2°. 44. H
 Hordeacei panes per alium citissime subducuntur. 1°. de ali. fac. 2°. 11. G
 ex Hordeo panis quæ excrementa faciat. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 182. G
 Hordei sanic stringit ventrem cum siccitate. de diss. cont. Sp. 75. B
 Hordeum facile transit in carnem. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. D
 Hordeum est multo usui in varijs medicamentis. 7°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 53. A
 Hordeum integrum sumi debet pro ptiffana conficienda. de ptiffa. 2°. 47. C
 Hordeum quidam conterunt ad ptiffanā conficiendam. de ptiffa. 2°. 47. C
 Hordeacea ptiffana, cocta ptiffana, & ptiffana idem significat. de victus rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 113. B
 Hordeum non est vorandum secundum aliquos in acutis, sicut alios cremor dandus. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 109. D
 Hordei cremor pro obsonio in cubiti fractura. de fra. com. 1°. 7°. 230. G
 Hordei partes, quales. de ptiffa. 2°. 47. B
 Hordei membrana, quales. de ptiffa. 2°. 47. C
 Hordeum cortice emundandum. de atten. vict. 2°. 45. A
 Hordeacea farina, qualis. 2°. meth. med. 7°. 18. B
 Hordei furfur remouet viscositatem piscium. de diss. cont. Sp. 73. H
 Hordei aqua mentio fit. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 143. E
 Hordei aqua est cibus sapidus dulcis, subtilis, abstergens. de dissolutione continua. Sp. 72. E
 Hordei aqua materia colligitur. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 131. H
 ex Hordeo Zythum. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 143. H
 Hordeum est humidum. de diss. continua. Sp. 74. D
 Hordeum humectat & siccatur pro modo preparationis. 1°. de ali. fac. 2°. 11. D
 Hordeum est frigidum. de diss. cont. Sp. 74. D
 Hordeum frigidum certe. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 194. B
 Hordeum nequaquam calfacit. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. F
 Hordeum quocumque modo coctum refrigerat. 1°. de ali. fa. 2°. 10. C
 Hordeum refrigerat & exiccat. de ptiffa. 2°. 47. B
 Hordeum refrigerat, & exiccat in prio ordine. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. A
 Hordeum minus desiccatur farina fabacea. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
 ex Hordeo polenta. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. D
 ex Hordeo polenta laudatissima. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
 ex Hordeo habere aristā polenta non admodum sicca. 1°. de ali. fa. 2°. 11. G
 ex Hordeo polenta quo valeat ad tormina sine febre. de victus ratio in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. D
 ex Hordeo frixo polenta exiccat. 1°. de alim. fac. 2°. 11. D
 ex Hordeo frixo polenta. de atten. vic. 2°. 44. G
 Hordeum siccandi terminus, qui. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 Hordeo quando uti debemus. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 Hordeum habet vim abstergendi. de bon. & vit. suc. 2°. 37. C
 HORDEI farina moderatissime detergit. 8°. met. me. 7°. 15. H
 Hordei farina tantum extergit, non etiam meatus sacrum liberat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 53. A

Hordeum habet quid deterfui & inflationis. de ptiffa. 2^a. 47. B
 Hordeum mundificat. de diff. cont. Sp. 74. G
 Hordeum magis tergit q̄ faba. de atten. vic. 2^a. 45. A
 Hordei potest cutis & vulnerū sordes auferre. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 35. B
 Hordei farina exiccat & quo modo. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 33. H
 Hordei farina euaporat & detergit. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. A
 Hordei farina plurimum resoluit. de arte cur. ad Glau. 7^a. 105. E
 Hordei farina non mouet pus. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 33. H
 Hordei farina suppurationē prohibet. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 105. C
 Hordei farina quando adest pus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. H
 ex Hordei farina cataplasmata. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
 ex Hordei vel tritici farina cataplasma. 13°. meth. me. 7^a. 81. B
 ex Hordei farina cataplasma ad mouendum pus supra omnia. 2°. methodi medendi. 7^a. 27. D
 ex Hordei farina aqua & oleo cataplasma ad pus cito mouendum. 2°. methodi medendi. 7^a. 27. D
 Hordei farina & aqua in his qui citissime suppurari debent. 3°. de cōp. medica. fecim. locos. 5^a. 147. C/D
 Hordei farina ingreditur emplastrum apponendum in principio inflammationum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. F
 Hordei farina non triticea cum melle pro phlegmone coquendo. 13°. methodi medendi. 7^a. 81. C
 ex Hordei farina non debet curari phlegmone. 4°. meth. me. 7^a. 27. E
 ex Hordei farina cataplasma erysipelati superponendum. 14°. methodi medendi. 7^a. 87. E
 Hordeacea farina in herpete exedente conuenit. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 102. C
 ex Hordeacea farina, & hydrel. eo cataplasma ad crustas excidentis. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 107. B
 ex Hordei farina, & lixiuo stillatio cataplasmate fouetur pars putrescens in contusionibus neruorum. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 229. A
 Hordeacea farina cum aqua lixina liberat a putrefactione neruū vulneratum. 6°. meth. me. 7^a. 37. F
 Hordeacea farina carnem producit. 2°. meth. me. 7^a. 18. A
 Hordei, et hyssopi decoctionis calefactio ad petiā oculorū. 4°. oc. 7^a. 190. D
 Hordeum numeratur inter fortissima medicamenta ad Achoras. 1°. de comp. me. fec. loc. 5^a. 129. D
 Hordeum contundeat hyeme ruri Galenus exercitij gratia. 2°. de sanitatē tuenda. 2^a. 73. H
 Hordeum ligat in charta vt comburatur. 5°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 165. D
 Hordeum vstum. 5°. de comp. med. fec. loc. 165. D/2°. de comp. medicam. per ge. 224. G/5°. 5^a. 249. E
 Hordeum combustum per se chironia sanat inspersum. 5°. de comp. medicamentorum per gene. 5^a. 249. E
 ex Hordeo, et eruo i aceto fomēta. de vic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7^a. 116. H
 Hordei, aut erui speciem referentia in vrinis vnde. in 6^m. de morbis vulgaribus, commen. 5°. 3^a. 192. A
 HORIZON ciuitatis Luca, super cuius aerem vincit caliditas & humiditas secretorum. Sp. 98. H
 HORNOTINVM triticum quod. de art. com. 2°. 7^a. 266. F
 Hornotinum triticum vnde. de art. com. 2°. 7^a. 267. B
 Hornotina farina quæ. de art. com. 2°. 7^a. 266. F
 HOROLOGIA vnde extogitata, & constructa sit. de curan. rat. per sanguinis missionem. 6^a. 16. C
 Horologiorum descriptiones architectonica cōplectitur. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 57. B
 Horologia solaria, qualia. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 58. C
 Horologia solaria aqua pbantur. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2^a. 58. C
 Horologium ex aqua quo fiat, & pbetur. de cuiusq; animi pecc. not. 2^a. 58. C
 Horologiorum & clepsydram memini. de lib. pro. 13. E
 HOROSOPORVM sacra herba. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. B
 HORRERE, rigere, & frigesieri non est idem in valetudinarijs. de palpitatione. 3^a. 53. F
 Horrescunt pleni malis succis, cū calefiunt. i 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 175. G
 qui Horrescant in balneo. 10°. meth. med. 7^a. 65. G
 Horreant cur aliqui in balneo se lauantes. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
 Horrent particula vlcera ex caustico. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. E
 ne Horreant cruditate laborantes, quiescunt. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D
 Horruere qui balneum & solem ingressi sunt cum cruditate. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 22. D
 Horrentes prohibendi sunt ab omni motu. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D
 HORRIDA accessio, quæ. 2°. de cris. 4^a. 136. G

Horrida febris, quæ. fin. med. 1 sag. 46. D/2°. de diff. feb. 3^a. 39. A
 Horrifica febres, quales. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 106. B
 de Horrida febre casus. 2°. de cris. 4^a. 136. E
 Horridum mare à poeta dicitur. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 177. B
 Horridos fieri homines in aquilonijs constitutionibus clarum est consentaneæ videlicet aeris ambientis temperaturæ. cō. 3°. aph. 5°. Ex. 21. E
 HORROR quid sit. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. G/ in 6^m. de morb. vulgari. commenta. 3°. 3^a. 177. B
 Horroris conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, singultus, tussis, ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, trismus. i. dentium cōcussionis, genus commune est motus illegitimus, & quo modo hæc in genere differant. 2°. de symp. caus. 3^a. 19. E
 Horror expultricis virtutis, minus mediocris motus, q̄ pandiculatio et oscitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 Horror, rigor, frigus, differre, collige. com. 2°. aph. 1°. Ex. II. B
 Horror medius est inter rigorem, & refrigerationem. 2°. de differentijs febrium. 38. E/ 3^a. 39. C
 Horror minor quàm rigor. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D/E
 Horror habet rigores paucissimos. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 110. E
 Horror auctus dicitur rigor. de mult. 3^a. 79. E
 Horroris ad rigorem ordo. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. B
 Horroris affectus rigorem facit cōcutientem, quando est vehementior. 2°. de symp. causis. 3^a. 22. D
 Horror quando in rigorem transeat. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Horror fit in aio ex his q̄ audiuntur vel videntur. 4°. de sa. tu. 2^a. 86. A
 Horror, & rigor à spectaculis horridis, & à narratione horrenda. de palpitatione. 3^a. 55. F
 Horroris causa, quæ. 10°. meth. me. 7^a. 65. E
 Horror fit ex calido, & frigido. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. B
 Horrorem facit frigus & calor mordax. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. E
 Horror quo modo fiat ex aqua frigida. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 Horrore facit digitus in frigida positus. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 20. H
 Horrorem facit aer frigidus subito adhibitus. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Horrorem facit aer frigidus iuineris. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Horrorem faciunt excrementa frigida tenuia. 4°. de san. tu. 2^a. 82. H
 Horror oritur in lassitudine vlcerosa. 3°. de san. tu. 2^a. 78. G
 Horror quo modo fiat. 10°. meth. me. 7^a. 63. A
 Horror quo modo fit necessario. 10°. meth. me. 7^a. 62. H
 Horror cur fiat. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 146. C
 Horror fit motis excrementis. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 Horror prauis humoribus p cutē currētibus fit. c. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
 Horror intro fert humores. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. A
 Horrorem faciunt balnea præcalida. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. A
 Horrorem generans succus, qualis. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Horrores faciunt mordens halitus & succus. 10°. meth. me. 7^a. 62. H
 Horrorem incutit humor acris. 15°. de vsu par. 1^a. 211. H
 Horror ex mordicatione. de mult. 3^a. 79. E/ 10°. meth. me. 7^a. 65. G
 Horrorem etiam facit causa calida. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. G
 Horrores faciunt aqua feruens, & scintilla ignis in sanum infusa. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 22. E
 Horrore faciunt subcalida & putrida excrementa. 4°. de sa. tu. 2^a. 82. H
 Horror ex mordentibus fit excrementis, & quo modo differat à rigore. 2°. de sympt. cau. 3^a. 22. D
 Horror quibus accidat. de palp. 3^a. 55. F
 Horrores frequētes ex dorso quid significēt. in 1^m. pror. c. 2°. 4^a. 175. A
 Horror est nunciūs febris. præ sag. exper. confi. Sp. 77. E
 Horror potest facere febrem, & augere. 11°. meth. me. 7^a. 73. H
 Horror dupliciter fit in febribus. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 106. B
 cū Horrore veniens febris à bilioso, et pituitoso humore proficiscitur. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 119. B
 Horrorem maxime habent tertiana febres præ alijs, cur. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 22. E
 cū Horrore primum, postea cum rigore est tertiana principium. de tu. præter naturam. 3^a. 85. G
 cū Horrore semitertiana, et quo mō. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 110. A
 Horror raro inuadit in ardente febre. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 143. G
 Horrore bis, & ter quæ febres habeāt. in 1^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 119. A
 cū Horrore febris principium obstruit. 10°. meth. me. 7^a. 61. G
 Horror cū febre inflammationis suppurantis indicij. 1°. de lo. aff. 4^a. 6. D
 Horrores qui implacidi dicantur. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 175. A
 in Horroris principio cibavit Galenus. 10°. meth. me. 7^a. 63. B
 Horrores in accessione discutit thlapi. de simp. me. Sp. 91. G

cū Horrore febres sudorē faciunt. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 106. H
 Horror à sudore non bonum. com. 7°. aph. 4°. Ex. 54. C
 Horror sanatur vino. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 HORTENSIBVS agrestia aciora sunt, & sicciora. 6°. de simpli. me-
 dicamento. faculta. 5^a. 42. E
 Hortensis cepa vrinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 Hortenses lobi sunt crassi succi, & pituitosi. de atten. vic. 2^a. 45. B
 Hortenses lobi cibo adaptantur. de atten. vic. 2^a. 45. B
 Hortenses lobi minus inflant fabis. de attenuan. vict. 2^a. 45. B
 Hortis cloacas, et latrinas repurgabāt. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 133. F
 Horti posticum prouerbium. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. G
 HORVS Mendefius venenorum cōpositiones scripsit. 2°. de anti. 5^a. 114. F
 HOSMATVM secretorum. Sp. 100. G
 HOSPITES qui carnes humanas pro carnibus suum vendidere. 10°.
 de simp. me. fa. 5^a. 72. G
 HOSTIA vrbs ad portum. de art. com. 1°. 7^a. 256. A
HUMANITAS est quedā in pluribus hoibus
 similitudo. de opt. sec. Isa. 27. B
 Humanitas prohibet fieri anatomen. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. E
 HUMANAE figura omnes non sunt. Dij. in 3^m. de morbis vulgaribus,
 commentario. 3°. 3^a. 149. B
 Humanam speciem Deus habet. de hist. philo. Sp. 4. G
 Humanū corporis natura quæ proprie dicatur. de spermate. Sp. 37. A
 de Humana natura quā liber. de sal. dieta. 2^a. 39. G
 Humana natura immortalitatem participat. de consue. 2^a. 61. F
 Humana natura cur cunctis agilior. de sperm. Sp. 37. D
 Humana generatio ex quatuor humoribus. de natu. hu. com. 1°. 1^a. 30. C
 in Humano corpore quid faciat sanguis, atra bilis, pituita. bre. denota.
 dogmatum Hippo. 1^a. 231. C
 in Humano corpore quid faciat bilis. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 Humanum corpus à causis externis, & internis facile alteratur. cō. 1°.
 aphorismo. 1°. Ex. 2. C
 Humanū corporis vnum bonum. ad Thrasy. 2^a. 105. C
 Humanā complexio qualis sit. de ocul. 7^a. 187. H
 ab Humana temperatura longius recedit brassica agrestis. 7°. de simp.
 medicamen. faculta. 5^a. 52. H
 Humanis carnibus similes sunt carnes suū. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 72. F
 Humanas carnes qui hospites, & coqui vendidere pro carnibus suum.
 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. G
 Humanæ carnis ius suauissimum est. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. G
 p Humano sanguine accipiendus sanguis. suillus. 10°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5^a. 72. G
 in Humano corpore duæ animæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 Humanæ animæ substantiæ vna est, facultates tres, rationalis, irascibilis,
 concupiscibilis. in tim. Plat. 1^a. 287. C
 Humanæ vitæ parū cōfert disputatio de natura rerū. de hist. phil. Sp. 2. C
 Humanæ vitæ conferunt moralia. de hist. philo. Sp. 2. C
 Humana studia, quæ. 2°. de puls. diff. 4^a. 56. B
 Humanum stercus cur habeat plures differentias alijs. 10°. de simpliciū
 medicamen. faculta. 5^a. 76. F
 Humanus finis à columbino vincitur magis gallinaceo. 5°. de simpli.
 medicamentorum facul. 5^a. 36. E
 HVMECTANDI, & refrigerandi materiæ sex. 10°. methodi me-
 dendi. 7^a. 64. D
 ad Humeclandum & perfrigerandum cur solo aceto non vtimur. 10°.
 methodi medendi. 7^a. 65. A
 Humeclandum, & calefaciendum totum membrum, vbi adest dolor, &
 quo modo. 13°. met. me. 7^a. 81. A
 Humeclando quæ noceant non oibus nota. 1°. de san. tu. 2^a. 63. B
 Humeclando quoq; agunt medicamenta, sicut calefaciendo, frigesacien-
 do, & exiccando. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 28. H
 Humeclantes cibi odoriferi. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 Humeclantia, & refrigerantia desiderat febris. 8°. met. med. 7^a. 55. B
 Humeclans nullum vlcibus conuenit. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 213. A
 Humeclantia vulnera quomodo siccant lixiua. de simp. med. Sp. 85. H
 HVMECTATIONES numerantur inter species euacuationis. 1°. de
 ar. cur. ad Glauco. 7^a. 98. D
 Humeclatio carnis ad quantum fieri debet. 4°. met. me. 7^a. 33. D
 ad Humeclationem secret. Sp. 103. F
 ad Humeclationem corporis secret. Sp. 102. E
 Humeclatini cibi, qui. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Humecliora & valde mollia abijcienda ex his, quæ macerari debent.

7°. de compo. medi. secundum locos. 5^a. 180. H
 HVMECTARE, calefacere, refrigerare, exicare, quæ debent corpus
 humanum, nō sunt querenda an sint pingua, vel lentā, vel leuia. 1°.
 de simp. med. fac. 5^a. 2. E
 Humeclant efficacissime tenuia quæ habent parum adstrictionis. 3°. de
 simpli. med. fac. 5^a. 21. G
 Humeclant & calefaciant, quæ. 5°. de sani. tuen. 2^a. 89. E
 Humeclat aqua. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 16. F
 Humeclant maxime oīum aqua, & oleū. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. D
 Humeclat semper, & refrigerat aqua. 1°. de cōp. me. per gen. 5^a. 212. H
 Humeclat semper aqua, non semper calefacit. 1°. de simp. me. p. ge. 5^a. 3. E
 Humeclat, & secat aqua mulsa, vt pijsana, non tamen roborat. de vict.
 rat. in morb. acu. com. 1°. 3^a. 113. C
 Humeclat nullo modo aqua partes solidas. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Humeclat & calefaciūt cito balnea. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. B
 Humeclat, & frigesacit debiliter blitū. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 134. G
 Humeclant qui cibi, et qui nō. quos purg. op. qb. med. et quo tēp. 5^a. 88. D
 Humeclat & emollit oleum verum. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 13. G
 Humeclat oleum, & facit sordium. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 176. G
 Humeclat oleum rosaceum. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 65. H
 Humeclat, & calefacit hoies pinguedo oīs. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 79. A
 Humeclat largius pinguedo suum, sed non æquæ calefacit, vt oleum. 11°.
 de simp. med. fac. 5^a. 79. B
 Humeclat corpora quies. quos purg. op. quib. med. & quo tēp. 5^a. 88. D
 Humeclat somnus. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 125. E
 Humeclat semper somnus, non tamen calefacit, vel refrigerat. in 6^m. de
 morb. vulg. com. 4°. 3^a. 184. A
 Humeclat os, & fitim extinguit lautio. in 6^m. de morbis vulgarib. com.
 mentario. 5°. 3^a. 195. B
 Humeclat, & supinat os ventriculi chondri sorbitio. de victus ratio. in
 morbis acut. com. 1°. 7^a. 111. F
 Humeclat ventrem & lenit refrigeratio intrinseca. in 6^m. de morb. vul-
 garibus, comen. 5°. 3^a. 193. C
 cur Humeclatur alijs eorum, qui propter fluxum sanguinis nūq̄ sunt
 debilitati, quando reficiuntur. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Humeclantur alui ijs quibus hypochondria sublatā murmurantia, ilium
 dolore accedente, nisi flatus erumpant, vel vrine proueniat copia. de
 vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 HVMECTATO eo quod est in capite inani, aut calefacto cerebro, si
 sternutatio. com. 6°. apho. 52°. Ex. 58. C
 ad Humeclatas dispositiones. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 238. E
 ad Humeclatas affectiones valde diu durates. 7°. de cōp. m. se. l. 5^a. 182. D
 ad Humeclatum, & infrigidatum corpus secretorum. Sp. 98. G
 HVMERARIA vena quæ. de ven. art. diff. 57. E. 3°. de ana. ad. 1^a. 76. B
 Humeraria vena vnde. de ven. art. diff. 56. H. 1^a. 57. E. F
 Humeraria vena in cubiti articulo diuiditur in tres ramos. 3°. de anat-
 omicis administrationibus. 1^a. 76. B
 Humeralis vena quando secanda. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 86. F. de cu-
 rar. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Humeraria vena qñ secanda, quæ accipienda. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. C
 Humerales venæ secandæ sunt, vbi superiores pectore partes laborant.
 de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Humeralis vena eiusdem lateris secanda est in oculorum doloribus. de
 curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 HVMERVS quid significet apud antiquos. de frac. com. 2°. 7^a. 240. D
 Humerus quid sit. de articulis, com. 1°. 7^a. 252. C
 Humeri, qui. introd. Isa. 53. B
 Humeri prius formantur. de spermate. Sp. 36. C
 in Humero quadrupedū, & hominū differētia. 13°. de vsu par. 1^a. 202. G
 in Humeris simia cur ridicula hoīs imitatio. 13°. de vsu par. 1^a. 202. H
 Humeris summus, qui. introd. Isa. 53. B
 Humeri summus cur plurimū distet à pectore. 13°. de vsu pa. 1^a. 202. G
 ab Humeris manus incipiunt. introd. Isa. 53. B
 Humeri os maximum est. de ossibus. 1^a. 42. G
 Humeri os quod. de ossib. 1^a. 42. H
 Humeri os cui alligetur. de ossibus. 1^a. 42. H
 in Humeris ossa sunt facta propter motum. 11°. de vsu par. 1^a. 191. C
 in Humerorum extremitatibus cur posita sint cartilagine. de anat-
 omia viuorum. Sp. 55. D
 Humeri superiorem partem occupantem musculum vocat. & quid a.
 1°. de anatomia admi. 1^a. 67. H
 Humeri articulus, qualis. 2°. de vsu partium. 1^a. 126. H
 Humeri

Humeri de articulationes, quales. 2°. de vsu partium. 1°. 126. H
 ad Humeri articulationem musculus a nobis costis procedens. 16°. de
 vsu partium. 1°. 217. F
 Humeri articuli differentia ab articulo Ischy. 12°. de vsu partium. 194.
 A. 16°. 1°. 218. B
 Humeri articulus infirmior est articulo coxe. 15°. de vsu par. 1°. 213. C
 de Humeri, & coxe articulo cur simul egit Gale. 15°. de vsu p. 1°. 213. C
 Humeri articulus p articulo, q est in humero. de arti. com. 2°. 7°. 262. D
 Humeri articulus rotundissimus & laxissimus. 12°. de vsu par. 1°. 194. A
 in Humeri de articulatione parvus musculus situs qualis, ubi nascatur,
 ac finiat. de muscul. dissect. 1°. 47. G
 in Humero actio. ad Thras. 2°. 104. H
 Humerus quo modo ledatur. 5°. de sanita. tuen. 2°. 89. H
 Humerorum morbi qui. introd. Isa. 59. C
 Humerorum humiditas facit impotentiam emittendi arcum. de aere, a-
 quis, & locis. 2°. 5. F
 ab Humeri humiditatem soluit vsuo. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
 Humeri vsui quibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. F
 in Humeri qui dolore tenentur vino iuvantur, si calidum ex vnguento
 ponatur. de simp. med. Sp. 92. B
 ad Humeri dolorem. 5°. de comp. me. per genera. 3°. 246. H
 ad Humerorum duritias. de med. fac. par. 7°. 174. D
 Humerus brevior pueris quo fiat. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 158. A
 Humerum summum habentes auulsum quo modo se habent. 9°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 281. F
 Humeri auulsi casus. de iis quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. D
 Humeri articulus facile luxatur. 12°. de vsu partium. 1°. 194. A
 Humeri articulus facilius omnibus excidit. de artic. com. 1°. 7°. 252. A
 Humeri summi luxationem Galenus habuit in palæstra anno ætatis sue
 trigesimo quinto. de artic. com. 1°. 7°. 260. D
 Humeri habetibus ex articulatione quid contingat. de artic. cō. 1°. 7°. 259. G
 in Humero, & coxa non fit subluxatio, cur. de arti. com. 4°. 7°. 282. B
 Humeri inflatio. introd. Isa. 60. G
 Humeri qui frequenter exeunt quo mō curandi. de artic. cō. 1°. 7°. 258. A
 Humeri deligatio qualis. de iis quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. C
 Humerus ubi excidit, vinculum. de fascijs. 7°. 300. G
 Humero, femori, cubito solū aptatur vinculū variū. de fascijs. Sp. 293. E
 Humerum complectens funda, quæ idem præstat atq; geranis. de fascijs.
 7°. 301. B leadem aliter. C aliter ibidem.
 Humeri repositio tertia. de art. com. 1°. 7°. 253. D
 Humeri repositio optima. de artic. com. 1°. 7°. 255. A
 Humeri repositio altera. de artic. com. 1°. 7°. 253. H
 Humeri repositio alia. de artic. com. 1°. 7°. 254. C
 Humeri repositio alia. de artic. com. 1°. 7°. 254. F
 Humeri repositio per scalam. de artic. com. 1°. 7°. 254. H
 ad Humerum in alam prolapsum restituendum scala. de mach. 7°. 311. E
 Humeri caput in alā prolapsum quo mō restituitur. de machi. 7°. 312. A
 Humeri caput in suū locum reducendi diuersa ratio est. de mach. 7°. 312. C
 Humeri caput si in priorem vel posteriorem partem exciderit. quo mo-
 do reponatur. de machinamentis. 7°. 312. F
 ad Humeri caput restituendum in scala plana, quando in alam excidit.
 de machinamentis. 7°. 313. H
 ad Humeri caput in priorem, vel posteriorem partem excisum repositio.
 de machinamentis. 7°. 314. B
 ad Humeri fracti simul, & prolapsi restitutionem. de machin. 7°. 314. C
 ad Humeri caput suo loco motum. de machin. 7°. 316. A
 ad Humeri caput restituendum per instrumentum Fabri, quando in alā
 prolapsi sit. de machinamentis. 7°. 318. A
 Humeri in priorem, aut posteriorem partem prolapsi restitutio. de ma-
 chinamentis. 7°. 318. D
 Humeri capitis in alam prolapsi per Hippocratis scamnum repositio. de
 machinamentis. 7°. 319. D
 de Humero luxato, comminutoq; de machin. 7°. 320. A
 HUMIDITAS, siccitas, caliditas, frigiditas, sunt qualitates primæ.
 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. H
 Humiditas est actiua qualitas. 3°. meth. med. 7°. 18. H
 Humiditas efficacissima qualitatū post calidū & frigidū. de conf. Is. 38. A
 Humiditas alterat totam rem. de const. ar. Isa. 38. E
 Humiditas sine caliditate, et frigiditate humectat corpora. de cōs. 2°. 61. D
 Humiditas in aqua est eius differentia. de spermate. Sp. 41. B
 Humiditas aquæ est idem quod eius frigiditas. de spermate. Sp. 41. B
 Humiditas aeris substantia. de spermate. Sp. 41. A

Humiditas substantia terra. de spermate. Sp. 41. B
 Humiditas gnat in duabus glādulis colli. de vir. nost. corp. disp. Sp. 61. C
 Humiditas aeris ambientis cordas implet. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. G
 Humiditas aeris non sinit exiccare superflua corporis. com-
 mentario 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 in Humiditatibus paucus vapor emanat a corpore nostro, in siccitati-
 bus multus. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 103. C
 Humiditas in omni animalis parte, vt ros quidam. 7°. met. me. 7°. 44. D
 Humiditas est dispersa per corpus cerebri. 3°. de loc. affect. 4°. 16. G
 Humiditate multa indiget calor naturalis. 3°. de caus. puls. 4°. 98. C
 Humiditas, & caliditas habentur statim in primo animantis ortu. 1°. de
 de temperamentis. 1°. 10. G
 Humiditate cū caliditate esse nō posse nōnulli putabāt. 1°. de tēp. 1°. 10. D
 Humiditatem in summo nullum animal habet. 1°. de temp. 1°. 10. C
 HUMIDITAS contraria est omni functioni præter nutritionem, & au-
 ctionem. 3°. de symp. caus. 3°. 29. E
 Humiditate fit nutritio. 3°. de symp. caus. 3°. 29. E
 Humiditas est cibi vehiculū nō cibus. de vi. ra. in mor. ac. c. 3°. 7°. 128. F
 Humiditatem frigidam recrementitiam habent omnia poma. 7°. de simp-
 lic. med. fac. 5°. 55. H
 Humiditatem multam habentes cibi parū nutriunt. de diss. cont. Sp. 73. F
 Humiditas in causa est cur corpora facile protendantur. de natura huma-
 na, comen. 1°. 1°. 38. D
 Humiditatis indicium nō est simpliciter magnitudo. de optima nostri cor-
 poris constitutione. 1°. 38. H
 ab Humiditate fiunt pili. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
 Humiditas, & frigiditas aeris transpirationem prohibent. 9°. methodi
 medendi. 7°. 58. A
 Humiditas immodica, & præter naturalis est tertia simularum partū
 ægrotudo. de different. morb. 3°. 2. H
 Humiditatis magnæ mutationes morbos faciunt. cō. 3°. aph. 1°. Ex. 19. H
 Humiditas facit imbecillē virtutē retentiuā. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Humiditas præter naturam secūdo, frigiditas autem primo ignauā ani-
 mi inducit. 3°. de locis affectis. 4°. 16. F
 Humiditas causa balbutiei, & cur. com. 6°. aph. 20°. Ex. 49. H
 Humiditas causa est cur pueri pedibus vacillent, & lingua. commenta.
 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 ob Humiditatem corporis, & naturalis potentie imbecillitatem citissi-
 me alterantur dispositiones puerorum. com. 3°. apho. 27°. Ex. 25. H
 Humiditates cur acervant senes. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 142. D
 Humiditas est causa ne eunuchi, & mulieres caluescant. [ex hoc collige
 siccitatem esse causam caluicij.] com. 6°. apho. 28°. Ex. 48. H
 ob Humiditatem mulieres steriles. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. G
 Humiditas causa est cur semē non contineatur. de aere, aq. & lo. 2°. 5. G
 Humiditas qdā exiēs in feminis & viris delectat. 14°. de vsu. p. 1°. 208. B
 Humiditatem excrementitiam, & flatuosam habentia excitant venerē.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Humiditatem flatuosam, & excrementitiam habentia ad venerem exci-
 tant. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Humiditatem recrementitiā habet ocinum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 64. A
 quibus Humiditate multa pfunditur cerebrū. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 cū Humiditate vel siccitate frigus torpore facit. 3°. de sym. ca. 3°. 29. D
 Humiditas abundans vel sola longos profundosq; somnos facit. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 16. F
 ob Humiditatem somnus pfundus. de vic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 134. G
 Humiditati mista fortis refrigeratio facit lethargicas passiones. com-
 mentario 2°. apho. 3°. Ex. 11. E
 Humiditas agit animum ad demētiā, fm Platonē. q animi mor. 1°. 318. D
 Humiditas multa significat longum morbum. com. 4°. aph. 56°. Ex. 33. F
 Humiditas quo modo vsui nocet. de ocul. 7°. 186. E
 Humiditas nimia nocet palpebris. 10°. de vsu partium. 1°. 181. H
 Humiditates vsui deseruientes, quæ de anat. viuo. Sp. 44. E
 Humiditas albuginea. de ana. viuo. Sp. 44. E
 Humiditas non facit dolorem capitis nisi copia. 1°. de composi. medica-
 mentorum sec. locos. 5°. 131. H
 Humiditas descendens in asperam arteriam, quo modo descendat. 7°. de
 vsu partium. 1°. 163. C
 Humiditatis paucillum per asperā arteriam delatum non nocet, pulmo-
 ni, sed multum. com. 2°. apho. 17°. Ex. 13. B
 Humiditas claram vocem prohibet. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. A
 ab Humiditate fit vox rauca. in 3°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 143. E
 ab Humiditate vox grauissime vitata. 3°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Humiditas potest

Humiditas potest causare strangulationem sine dolore. commentario 4.
aphorisma 34. Ex. 31. E
Humiditas multa facit convulsionem sanabilem. com. 1. aph. 5. Ex. 37. D
Humiditate flatuosa vel spiritu vaporoso quo modo fiant oscitationes, et
pandiculationes. com. 7. aph. 56. Ex. 59. A
Humiditas aquæa retundit omnes saporos. 4. de simp. med. fac. 5. 26. E
Humiditas, & caliditas facile per balneum digeruntur. adu. Lycu. Ex. 65. D
Humiditas extinguit aromatum qualitatem. com. 5. aph. 62. Ex. 44. B
Humiditas dissolvitur a febrili calore. com. 4. aph. 57. Ex. 33. G
Humiditas nativa a calore febrili consumitur. com. 7. aph. 6. Ex. 54. D
Humiditatem inducit quotidiana. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 54. D
Humiditas qualitate acris, & facultate siccatoria corpus incendit. de
vict. ra. in morbis acutis. com. 3. 7. 134. D
ex Humiditate & serosa non gignitur callus, sed ex crassa, & quali. 6.
methodi medendi. 7. 41. E
Humiditate, & siccitate non possunt ventriculi adeo intemperantes esse,
ut actionem amittant sine prolixo tempore spatio. 3. de sym. caus. 3. 25. D
Humiditatem ventriculi nimiam debet hydrops præcessisse. 2. de sym-
ptomatum causis. 3. 25. D
Humiditates roridæ superuenientes, in animæ affectibus animi defectum
inducunt. 1. de arte cu. ad Glau. 7. 98. F
Humiditatem qui ex fructibus & oleribus contraxerint, & voluit exer-
ceri, incidunt in febrem ephemeram. 3. de san. tuen. 2. 81. G
Humiditas impedit partes uniendas. ars med. Isa. 69. H
Humiditatem significat somniū imbrium. de præf. ex insom. sum. 4. 213. C
Humiditatis copia significat sudor adveniente febre, nec deficiente præ-
sag. exper. confir. Sp. 77. G
Humiditas quo modo corrigenda. 3. de sa. tuen. 2. 81. G
ob Humiditatem intenta quo modo laxantur. de ijs, quæ in medicatrina
sunt, commenta. 3. 7. 125. G
pro Humiditate nimia dantur carnes avium montanarum, & pisces sa-
xatiles. de præcog. ad Posth. 4. 217. H
Humiditates ex vini potione quo modo sanentur. 3. de san. tuen. 2. 81. G
Humiditas post vini potum quo modo corrigenda. 3. de sa. tuen. 2. 82. A
Humiditas ex desidia quomodo corrigatur. 3. de san. tuen. 2. 81. G
Humiditates corruptas quid resoluat secretorum. Sp. 101. H
Humiditates superfluas corporis necesse est evacuare. commentario 3.
aphorisma 15. Ex. 22. G
Humiditas crassa, viscosa, profunda quibus extrahatur. 8. de compo-
siti. med. sec. locos. 5. 189. D
Humiditas lenta ac pinguis lævigat. de caus. mor. 3. 9. C
Humiditates ex alto absorbens malagma. 9. de com. me. se. lo. 5. 200. B
Humiditatem crassam tenuat, & incidit secantibim. de diff. cont. Sp. 74. H
ad Humiditatem stomachi. de med. exper. 107. E Sp. 108. A
Humiditates ex pectore, & pulmone ad spiciendum adiuuant amygdalæ
proprie amaræ. de diff. cont. Sp. 74. H
Humiditatem ex pulmone ut aliquis spuatur, adiuuat vinum subtile, aquo
sum. de diff. cont. Sp. 74. H
Humiditatem per urinam educit mel. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 195. C
Humiditas aquosa mixta humoribus facit deiectiones non sinceræ. com-
mentario 7. aph. 6. 54. D aph. 23. Ex. 55. E
Humiditatem eam nominat ὡλεῖσθαι, quæ supra id quod secundum natu-
rā est innascitur partibus. de vict. rat. in morb. acu. com. 3. 7. 130. C
Humiditatem superfluat ὡλεῖσθαι vocare solet. in 1. de morbis vulga-
ribus. com. 2. 3. 109. C
ad Humiditatem nimiam partis affectæ. 5. de cōp. me. per ge. 5. 253. H
ad Humiditatem, & sordes in ulcere quæ conveniant. 2. de compo-
siti. med. per genera. 5. 220. E
HUMIDUM, nomen a qualitatibus. 1. de san. tuen. 2. 62. E
Humidum quot modis dicatur. 3. de simp. med. fac. 5. 17. A
Humidi duo significata. 1. de temperamentis. 1. 12. F
Humidum energia vel actu quo modo. 3. de temperamentis. 1. 21. E
Humidum actu, tactu discerni potest. 2. de temp. 1. 16. H
Humidi corporis iudices sunt tactus, visus, & ratio. 2. de temp. 17. F
1. 18. B de sympt. caus. 3. 10. D
Humidi iudicium unde sumatur. 3. de temp. 1. 25. D
Humida esse aliqua probatur, quando reposita facile perforantur, & non
facile mordicent. 8. de simp. med. fac. 5. 58. B
Humidum sibi apparentiam non est humidum. 2. de natu. fac. 1. 301. C
Humidum, siccum, calidum, & frigidum inuenit Hippocras. 1. meth. med. 7. 3. E
Humidum calidum, et frigidum siccum causas ponit Hippocrates. in 3.
morbis vulgaribus, commentario 1. 3. 129. C

de Humido, sicco, calido, & frigido tractant medici & philosophi. 3. de
simp. med. fac. 5. 17. E
Humidum alterat totum per totum. 1. de elemen. 1. 7. H
Humidum, & siccum passiva ab aliquibus dicuntur. 1. de na. fa. 1. 291. C
Humida, & sicca cur passiva dicantur. 7. meth. med. 7. 44. C
Humidum, siccum, calidum, frigidum agunt, & patiuntur inter se. 2. de
natural. facult. 1. 297. H
Humido, sicco, calido, frigido multi utuntur alijs veluti agentibus, alijs
veluti patientibus. 2. de nat. fac. 1. 299. G
propter Humidum, siccum, calidum, & frigidum nunquodq; est tale.
1. methodi medendi. 7. 6. E
Humidum, & siccum prima elementa in compositione. de mar. 3. 46. C
Humidum in elementis est sincerum, in reliquis rebus in medio. 1. de te-
peramentis. 1. 14. A
Humidum in quo præpolleat sicco. 1. de san. tuen. 2. 62. E
Humido contraria flamma. de palp. 3. 54. F
HUMIDIS solidis, & spiritibus constant animalia, & homo. bre. deno.
dogm. Hipp. 1. 21. A
de Humidis ubi differuerit Hippocrates. bre. deno. dog. Hipp. 1. 21. B
in Humido, & calido consistit vita. de anat. viuo. Sp. 50. F
Humido semper inheret calor radicalis. de marcore. 3. 45. H
Humido radicali assimilantur duo vasa, in quorum vnum defluat alie-
ratus humor. ad Thras. 2. 104. F
Humida servanda animalis particula. 6. de san. tuen. 2. 96. F
Humidum insitum si dilabitur, tantundem humoris potum exhibens irri-
gato. ad Thras. 2. 104. E
Humidiores partes in dialibus prius assumuntur. cō. 7. aph. 6. Ex. 59. D
Humidum corpus si servaretur, non nunquam moreretur. 6. de sa. tuen. 2. 96. F
Humidius si quis efficere possit cor, vel iecur, licet tardare senij propterea
tionem. de mar. 3. 46. F
Humida frigore densata apparent sicca. 3. de temperamentis. 1. 23. D
Humidum si mutatur efficitur siccum. 1. de temp. 1. 10. F
Humidum & siccum non possunt esse in eodem. 1. de tempe. 1. 10. G
Humidum simul & siccum an possit fieri corpus. de caus. morb. 3. 8. A
Humidum, & siccum contingunt corpus sine violentia, cum absint cale-
factio, & frigefactio. 1. de symp. caus. 3. 16. G
Humida medico iuncta calori, id habent ex propria natura, cum tamen
calori iuncta copioso sint sicca. 2. de temp. 1. 23. D
Humidus modice, & temperatus ac balnei quo modo fiet. 10. methodi
medendi. 7. 66. H
Humide quæ. fin. med. Isa. 43. G
Humido, frigido, calido, sicco constant animalium corpora, non tamen
equaliter. 1. de temp. 1. 10. B
Humidum est omne animal. 4. de simp. med. fac. 5. 30. C
Humida naturaliter animalia, quæ. 8. meth. med. 7. 51. B
Humidiores, & frigidiores naturam animalia nata habent lienem non
admodum nigrum. de atra bile. 1. 36. A
Humidiores, & frigidiores animalia habent lienem albicantem. 6. de ana-
tomicis admini. 1. 92. G
ex Humidis animalibus, quod est maius velocius digeritur antequam du-
rescat, quam minus. de dissol. cont. Sp. 73. C
Humidum & frigidum est cerebrum. de anat. viuo. Sp. 53. G
Humidum & frigidum cur sit cerebrum. de compag. memb. Sp. 58. B
Humidum, & molle cur sit cerebrum. de anat. viuo. Sp. 53. G
Humidius, & mollius cur sit cerebrum in anteriori parte. de an. vi. Sp. 53. B
Humidi, & tenues sunt duo canales in memoria. de cōpag. memb. Sp. 58. B
ab Humido quomodo fiat somnus. 3. de loc. aff. 4. 16. G
Humidius nutrimentum facit somnū vehementiorem. 1. de sym. cau. 3. 19. A
Humidi, & frigidi sunt tres humores oculorum. de cōpag. memb. Sp. 58. B
Humida & calida est audibilis qualitas. de compag. memb. Sp. 58. B
Humida, & calida est medulla. de anat. viuo. Sp. 44. E
Humidum instrumentum gustatus. 7. de decre. Hipp. 1. 27. B
Humida nature sensus est gustus. 1. de symp. caus. 3. 17. C
Humida admodum natura est lingua. com. 6. aph. 32. Ex. 50. A
Humida & frigida cur sit qualitas gustabilis. de cōpag. memb. Sp. 58. D
Humida & carnosa est canna in radice, propterea non est sonora. de vir-
tutibus nostrum corpus dispensantibus. Sp. 61. F
Humidus, & frigidus est pulmo ex accidenti. de anat. viuo. Sp. 52. H
Humidum prævalet in partibus mollioribus cute. 1. de tempe. 1. 14. G
Humida est cutis capitis in pueris, mulieribus, & emuchis. in 6. de
morbis vulgaribus, com. 2. 3. 170. A
Humida nimis cutis non facit bilos. in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 170. A
ex Humida

ex Humida substantia genitur & origo. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62. F
 Humidos valde vteros habentes non concipiunt, extinguuntur enim in eis
 genitura. com. 5°. apho. 62°. Ex. 43. E
 Humide non habent purgationes lunares, ut est necesse. de aere, aquis, et
 locis. 2°. 5. G
 Humidiores humores, et tenuiores in causa sunt ut menstrua consuetum
 terminum anticipent. com. 5°. apho. 36°. Ex. 40. H
 Humidiora membra facilius cedunt causis humidioribus. de natura hu-
 mana, commentario 1°. 1°. 36. D
 in Humidioribus & frigidioribus instrumentis retentiva vis imbecillis
 est. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
 Humidis, & siccis nutrimentis nutritur natura. an animal sit. 1°. 227. D
 HUMIDVS cibus est causa precedens pulsus mollis. 1°. de presagiti-
 one ex pulsibus. 4°. 109. D
 Humida consistentia corrumpuntur, & habent exiguum alimentum. 2°. de
 alimentorum facultatibus. 2°. 16. E
 Humida immodice cur non salienda. 3°. de alimen. fac. 2°. 33. C
 Humidi cibi quibus conueniunt, & qui sint. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Humida victus ratio excrementa, & succorum abundantiam parit. 6°. de
 sanitate tuenda. 2°. 96. F
 Humidiora cur minus dant alimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 14. D
 Humidum alimentum, præcipue cum fuerit natura calidum, facilius nu-
 trit. commentario 2°. apho. 11°. Ex. 12. D
 Humidi cibi celeris sunt transitus. 3°. de symp. caus. 3°. 27. D
 Humida lubrica celeriter descendunt. 1°. de alimentorum fac. 2°. 14. D
 Humidam victus rationem qui expetant. 6°. de sa. tuen. 2°. 96. D
 Humidi, & frigidi cibi, qui. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Humidus, & viscosus cibus est caro hædi anniculi, caput & caro agni,
 & pecudum. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Humidis, & frigidis cibus æstate vtendum. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. F
 Humidi, & frigidi sunt cibi febricitantium. 8°. meth. me. 49. H / 7°. 54. G
 Humidus, & frigidus quantum esse debet cibus febricitantium. 8°. me-
 thodi medendi. 7°. 54. G
 Humidus & frigidus sit becticorum cibus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Humidus, & frigidus pissanæ cremor in febribus conuenientissimus
 est. 8°. methodi medendi. 7°. 51. A
 Humidum nutrimentum siccitati medetur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. A
 Humidum humectat. 1°. de temp. 1°. 10. D
 Humida frigida, & dulcia sunt danda, si ob choleram rubram fuerit ægri-
 tudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Humida dulcia, & calida da ægro ob choleram nigram. de dyn. Sp. 19. G
 Humidos cibos sicci digerunt. de dissol. cont. Sp. 73. C
 Humida Deiectione ad quid sequitur, secundum antiquos. commetario 6°. aphorismo. 1°. Ex. 46. C
 Humida promptius, quam solida per aluum deiciuntur, præsertim si qd
 habent nitrosi. 2°. de alimen. fac. 2°. 16. E
 Humida Excrementa, quæ. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 Humida excrementa senium nota. de marc. 3°. 46. E
 Humidiores tumidioresq; & excrementosam carnem facit expultrix
 imbecilla. 3°. de symp. caus. 3°. 26. G
 Humidum elementum in humoribus præualt. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
 Humidi cum sint humores siue succi, quo modo vnus est alio humidior.
 de natura humana. commen. 1°. 1°. 30. G
 Humidus, & frigidus humor ad pituitam reducitur. 2°. de dif. fe. 3°. 37. E
 Humidum est phlegma. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Humidum & frigidum, quauis sit, crassum, est pituita, & ex pituita ge-
 nere. de causis morborum. 3°. 8. C
 Humida generant humorem pituitosum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Humidus, & frigidus humor pituita gignitur hyeme. in 1°. de morbis
 vulgaribus, commen. 1°. 3°. 104. C
 Humidus est sanguis. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. D
 Humidus & calidus est sanguis. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 in Humido ignis diuini partem præferri sanguis ruber iam factus, &
 purus. 4°. de vsu partium. 1°. 136. B
 Humidum Medicamentum quidnam dicatur. 4°. de cõp. med. p. ge. 5°. 240. F
 Humida, & calida medicamenta quo modo dicantur. 5°. de sim. m. fa. 5°. 33. B
 Humida tenuia & tepida possunt penetrare. 3°. de simp. med. fa. 5°. 21. F
 Humida & calida pus mouent. 5°. de simp. 5°. 34. B
 Humidam substantiam habens, & exiccans medicamentum. 2°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7°. 105. G
 Humidum exuperans morbus. 1°. de temp. 1°. 11. B
 Humidus morbus, qui. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D

Humidus affectus & mollis quomodo differant. 5°. de san. tuen. 2°. 89. D
 Humida ægritudines ex quibus causis fiant. de caus. morb. 3°. 7. H
 de Humido etiam, ut de cæteris qualitatibus, dici posset qd modice exu-
 perans intemperiei, ampliter ægitudinis, plurimum vero mortis
 causa sit. 1°. de temperamentis. 1°. 11. B
 Humida ægritudines sine materia, quæ. de diff. morb. 3°. 3. G
 Humida intemperies sine materia quo modo appareat. de diff. morb. 3°. 3. G
 Humida intemperies plurimum caput vitiat. 13°. meth. med. 7°. 86. D
 ex Humido alteratio cur difficulter curatur. 7°. meth. med. 7°. 44. C
 Humidis auribus conferi succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
 Humidum & fatidum os iuuat succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. C
 Humida ventriculi intemperies facile curat, & quo modo. 7°. m. m. 7°. 47. G
 Humidum quibus fiat cor. 3°. de presag. ex puls. 4°. 119. C
 Humida alius vnde sit. commen. 2°. apho. 2°. Ex. 14. D
 Humida, & sicca intemperies secundam facultatem sibi vendicant, quod
 ad vigilias saporesq; per morbos pertinet. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Humida, & calida intemperies quo modo curanda. 7°. met. me. 7°. 47. F
 in Humida & frigida intemperie quæ adhibeat Galenus. 2°. de compo-
 med. secundum locos. 5°. 138. A
 ab Humido fit dolor. de natura huma. com. 1°. 1°. 28. G
 Humidum mediocre non facit dolorem. ars med. 15. 70. G
 ab Humido nulli sunt capitis dolores. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Humida lenta leniunt. ars med. 15. 70. E
 Humido & sicco tenduntur chordæ. 2°. de loc. affect. 4°. 11. A
 Humidum est causa febrium longarum. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 Humida febres quæ aduersus Lycum. Ex. 62. A
 Humida materia fit putredo. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 141. A
 Humidi aliquid descendit in asperam arteriam nobis transglutientibus.
 6°. de vsu partium. 1°. 154. H
 Humidum putrescens in nostris corporibus quadam veluti materia est
 patiens a vi caloris. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 Humidus si sit morbus, & particula sit sicca, qd agendum. 3°. m. m. 7°. 21. F
 in Humidis & frigidis dispositionibus omnibus totum corpus posset sus-
 firi per vterum, nisi timeremus illam quæ sit ex suffitu, capitis graui-
 tatem, præsertim in febribus. com. 5°. apho. 28°. Ex. 40. C
 Humidis, & frigidis sanatur febris siccitatis putredinis. 10°. methodi
 medendi. 7°. 64. D
 Humida, & calida moderate psunt frigiditati & æstui. 1°. de vsu par.
 Humida, & calida temperate homini conueniunt. de ocul. 7°. 188. C (1°. 116. E
 Humida, & calida vacuant contenta in partibus phlegmone affectis, et
 non ipsas exiccant partes, sed potius humectant. 2°. de tẽp. 1°. 21. D
 Humidum vlcus indiget sicco. 2°. methodi medendi. 7°. 18. B
 Humida siccitate corrigi debent. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. H
 in Humidioribus vlcera minus siccantur. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Humidum vlcus quibus lauandum. 4°. meth. med. 7°. 23. E
 Humida intemperies carnis quomodo curetur. 4°. meth. med. 7°. 23. E
 ad Humidas, & flaccidas carnes. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 248. G
 Humidas carnes habentibus famem adhiberi conuenit. famem enim cor-
 pora exiccant. com. 7°. apho. 59°. Ex. 59. C
 Humidis, & mollibus debet curari scirrhus, non solum calidis. 14°. me-
 thodi medendi. 7°. 87. H
 Humidum aliquod remedium in cancribus inuenire debemus, quod non pu-
 trefaciat. com. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 Humida quæ offendunt, quo modo extra mittantur in tussi. 2°. de sympto-
 matum causis. 3°. 22. H
 Humida cause rigoris quæ & febre facit sanatio est euacuatio, & quan-
 doq; concoctio. 2°. de sympt. caus. 3°. 23. A
 HUMIDIOR mare est femina. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. A
 Humidi homines vbi. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
 Humidum corpus quo fiat. quos purg. opor. quib. & quo tem. 5°. 88. D
 Humidissima est omnium puerorum substantia. 5°. meth. med. 7°. 60. H
 Humidi natura sunt obesi. de artic. com. 1°. 7°. 256. E
 Humidi quando sint, quibus crura sunt crassa. 2°. de temp. 1°. 20. H
 ab Hũdo corpore isepabilis est mollities, si calor sit tepidus. 2°. d. tẽ. 1°. 18. B
 Humida corpora sunt mollia, & laxa. com. 3°. apho. 12°. Ex. 21. F
 Humidi molles. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 236. F
 Humidius & mollius corpus habet habitum debiliorem, quam durum
 siccumq; de vsu partium. 1°. 229. F
 Humidum si sit, & fluxibile, & nulli innitens quod molle est, id nec trahedi
 similiter nec tenedi, nec repellendi vim habet. 3°. de sym. cau. 3°. 28. H
 Humidum temperamentum ab omnibus laudatum. 6°. de sa. tu. 2°. 96. G
 Humidi maxime sunt maxime longevi. 6°. de san. tuen. 2°. 96. G

Humidi in robore sunt magis sani alijs & valentiores vsque ad senium.

6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. G

Humidis & macilentis minor inflammatio superuenit, q̄ siccis & carne oppletis. de artic. comment. 1°. 7°. 256. G

Humidum tēperamentū in principio deterius est. 6°. de sa. tu. 2°. 96. G

Humidis corporibus magis accedit putredo. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. C

q̄bus Hūdiore natura nares, & genitura humidior minus integra sanita te fruunt, quibus v̄ro cōtraria salubrius degūt. c. 6°. ap. 2°. Ex. 46. E

qui Humidum natura ventrem habent morbo laterali, atq; alijs morbo rum generibus minime corripiuntur. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B

Humida natura propter humida egrotant, propter sicca sanantur. com- mentario 2°. apho. 3°. Ex. 20. B

Humidis cur fiant difficultates intestinorum. com. 3°. apho. 11°. Ex. 21. C

Humidis mel salubre. 1°. de alim. facul. 2°. 9. H

Humidis naturis cōgruūt humida egritudines. c. 2°. apho. 34°. Ex. 17. C

Humidi secundo loco difficulter in febres incidunt. 8°. meth. me. 7°. 54. E

Humidi debēt humidis foueri, & etiā febrientes. cō. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H

Humidis corporibus magis humida exhibenda. 2°. de composi. medica- mento. per genera. 5°. 220. D

Humidi postulant humida nutrimenta. 3°. de symp. caus. 3°. 29. C

Humida humidis apta. 6°. de sani. tuen. 2°. 96. C

Humida citius assimilantur humidis. 6°. de san. tuen. 2°. 96. C

Humidi digerunt cibos siccos. de dissol. cont. Sp. 73. C

Humida natura non indiget sicco. 2°. meth. med. 7°. 18. B

Humida nimij corpora euacuatione curantur. de nat. hu. cō. 1°. 1°. 28. H

in Humidis frictions ex aspero sindone. de præcog. ad Posth. 4°. 217. H

in Humida natura quid faciant misy, & chalcitis. 3°. met. me. 7°. 20. C

Humidi natura hōis pleuritis casus. de vi. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 115. A

HUMIDI, & calidi apti ad digerendos cibos. 9°. meth. me. 7°. 58. A

Humida & calida corpora optime nutriuntur. 3°. de sym. cau. 3°. 28. H

Humidissimum calidissimumq; corpus celerrime alterat proprium nutri- mentum & assimilant. 3°. de symp. caus. 3°. 28. H

Humidissimū pōt alterationē facere, si calidū sit. 3°. de sym. cau. 3°. 28. H

in Humidis & mollioribus rebus coctio puerorum est vi ingentiū, in duris deterior. 3°. de symp. causis. 3°. 29. C

Humidissimum calidissimumq; quod est, prompte quod alteratum est in se recipit. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A

Humidum, & calidum qui habent corpus, concoquunt, apponunt, agglu- tinant, nutriuntur. 3°. de symptomatum causis. 3°. 29. A

Humida conglutinantur, & coalescunt. 3°. de symp. caus. 3°. 29. A

Humidiora naturalia instrumenta magis idonea sunt ad nutritionem. 3°. de symp. caus. 1°. 29. D

Humide, & calida natura sunt rara, & habent semen fecundum. com- mentario 5°. aphorismo 63°. Ex. 44. C

Humidis, & calidis venus innoxia est. 6°. de san. tuen. 2°. 96. H

Humida, & calida natura promptius digerunt, & exhalant. 9°. metho- di medendi. 7°. 60. H

Humida & calida quā celerrime in ambientem dissipantur, & quo mo- do. 9°. methodi medendi. 7°. 60. H

Humida & calida temperies vt puerorum facile absimitur. de curan- rat. per sang. miss. 6°. 19. F

Humidi & calidi maxime omnium putredini sunt obnoxij. 8°. methodi medendi. 7°. 54. B

Humida & calida promptissime putrescunt, nisi dissulentur. 1°. de disse- rentijs febrium. 3°. 31. H

Humida, & calida non manent imputrescibilia. 8°. meth. med. 7°. 57. D

in Humidis corporibus nascuntur vermes & putrilago. 4°. de simplic. medicam. facul. 5°. 30. C

Humidi, & calidi fluxionū vitij sunt obnoxij. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D

Humidorū, & calidorū sudores & vrina fetent. 8°. meth. med. 7°. 54. B

Humidi & calidi sunt similes hircis. 8°. meth. med. 7°. 54. B

Humidi & calidi febricitant statim cute stipata. 8°. meth. med. 7°. 54. C

Humidi, & calidi qua victus ratione regendi. in 1°. de morbis vulgari- bus, commentario 2°. 3°. 108. G

Humida & calida ventriculi intemperies quomodo curatur. 7°. metho- di medendi. 7°. 47. G

in Humido, et calido vētriculo cōuenit aqua frigida. 7°. me. m. 7°. 47. F

Humidi & calidi quo modo balneum requirunt. 8°. meth. med. 7°. 54. C

HUMIDVM, & frigidum temperamentum aduersissimum calido & sicco. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. C

Humidum & frigidum corpus non est in atate prouecta. 3°. de sympto- matum causis. 3°. 29. C

Humida, & frigida natura ad astatem melius, ad hyemem peius se ha- bent. com. 3°. apho. 2°. Ex. 20. A

Humidi, & frigidi natura facilius cedunt morbis frigidis, et humidis, cō- trarij acrius. in 1°. de morbis vulg. com. 1°. 3°. 103. F

Humidum, & frigidum temperamentum fluxionibus obnoxium est. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. H

Humidi, & frigidi difficulter in febres incidunt. 8°. meth. med. 7°. 54. E

Humida, & frigida t̄patura corpus muliebre timebat Galenus in astate exiccare, ne egrotē corpus liqueceret. de præc. ad Posth. 4°. 217. G

Humidi, & frigidi quo modo curentur. 6°. de san. tuen. 2°. 96. H

Humidi, & frigidi quibus regantur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C

in Humido, & sicco temperati & frigidi quo modo curentur. 6°. de sa- nitate tuenda. 2°. 96. H

Humidi, & frigidi non debent curari solis adstringentibus. 8°. de compo. medicament. secundum locos. 5°. 188. A

Humidi, & frigidi quo victu vtentur. 8°. met. med. 7°. 54. F

Humidis, & frigidis vinum medicum calidum dandum. in 1°. de morbis vulgariibus, commen. 2°. 3°. 108. F

Humide, et frigide cōplexioni valēs medicamētū. de med. exp. Sp. 105. C

Humida, & calida est omnis dctractio medicina. de cathar. Sp. 94. D

HUMIDVS pulsus, & plenus a sanguine fit. de dynam. Sp. 19. F

ex Humidi, calidi, frigidi, et sicci miscella fiunt dulce, amarum, salsum, acerbum, austerum, & acre. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A

Humidus magis acidus sapor. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. G

HUMIDA simplicia medicamenta.

Humidum primi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B

Humidum secundi ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B

Humidum tertij ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B

Humidum quarti ordinis, quid. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B

Humidum actu est Acetum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 9. C

Humidissimum omnium est Aqua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E

Humida est aqua potabilis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. D

Humidus & frigidus in secundo Cucumis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. E

Humidi Dactyli quid faciant. de dissol. cont. Sp. 74. H

Humida Fabae parum nutriunt, cur. de dissol. con. Sp. 73. G

Humida & sicca Ficus matura sunt cibaria media. de dissol. cont. Sp. 74. B

Humida, et sicca ficus mūdificāt, & abstergūt renes. de dissol. con. Sp. 74. G

Humida ficus inflant. de dissol. cont. Sp. 74. G

Humida ficus generant inflationem. de dissol. cont. Sp. 74. F

Humidus, & frigidus multum est fungus, vnde delecterius. 7°. de simpli- cium medica. fac. 5°. 56. C

Humida, & frigida in secundo ordine est Lenticula palustris. 8°. de sim- plicium medica. facul. 5°. 63. B

Humida, & frigida Mala. 7°. de simp. med. fac. 7°. 55. H

Humidum & frigidum in secundo ordine est malum armenicum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A

Humide Noces est cibus humidus. de dissol. cont. Sp. 74. D

Humide noces leniunt ventrem. de dissol. cont. Sp. 75. A

Humidum, & modice frigidum est Oleum recens. 1°. de composi. medica- mentorum per genera. 5°. 212. H

Humidum, & frigidum Persicum. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 56. A

Humida, & frigida est Platanus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. G

Humidum, & frigidum est Plumbum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 70. E

Humidum est, & calidum Polygalon. 8°. de sim. med. fac. 5°. 58. H

Humida Pruna leniunt ventrem. de dissol. cont. Sp. 75. A

Humidus minus, calidus, & humano similis temperie est sanguis suus. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. F

Humida, & frigida est Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D

Humidus, & calidus est Testiculus canis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F

Humidum, & calidum est Triphyllum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B

HUMIDA signa & planeta. Sp. 38. H

Humidi sunt Cancer, Scorpio, Pisces. de spermate. Sp. 38. H

Humidus est Scorpio in primo gradu, frigidus in secundo. de sper. Sp. 38. H

Humidi in secundo gradu sunt Pisces, frigidi in primo. de sper. Sp. 38. H

Humidi sunt Gemini in primo gradu, calidi in secundo. de sper. Sp. 38. H

Humida est Libra in secundo gradu, calida in primo. de sper. Sp. 38. H

Humidus est Aquarius in secundo gradu, calidus in primo. de sper. Sp. 38. H

Humidi, & sicci sunt Gemini, Libra, Aquarius. de sper. Sp. 38. H

Humidus, & calidus est Iuppiter. de compag. memb. Sp. 59. F

Humida & frigida est Venus. de compag. memb. Sp. 59. G

Humidus, siccus, calidus, frigidus aque est Mercurius. de compag. memb. Sp. 59. G

Humida, & frigida est natura humana. Sp. 59. G

Humida, & frigida est Luna. de compag. memb. Sp. 59. G
 HUMIDIS quæ tempestas sit optima. com. 3. apho. 14. Ex. 22. C
 Humida tempora generant humores pituitosos, & morbos longos. com-
 mentario 3. aphorismo 7. Ex. 20. F
 Humidiora imbris redduntur animalium corpora. in 1. de morbis vul-
 garibus, commen. 1. 3. 104. B
 Humida tempora generant febres longas, alui profluvia, putredines,
 morbos comitiales, apoplexias, & anginas. com. 3. ap. 16. Ex. 22. H
 Humidis temporibus destillationes descendunt. in 3. de morbis vulgari-
 bus, commentario 3. 3. 143. E/H
 Humido frigido & Aquilonio existente anno, quid secutum sit. in 1. de
 morb. vulg. comment. 2. 3. 108. B
 Humidi & frigidi status maxime ledunt corpora humida & frigida. in
 1. de morbis vulgaribus, com. 2. 3. 108. F
 Humido & frigido vere oculi laborat. in 1. de mor. vul. cō. 2. 3. 108. G
 Humida & frigida est hiems. bre. denot. dogma. Hippo. 1. 231. C/in 1. de
 morbis vulgaribus, commentario 1. 3. 110. H
 Humidus, & frigidus status non fit nisi hyeme. 10. meth. med. 7. 63. E
 Humida unde sit hyems, & frigida. de spermate. Sp. 39. A
 Humida, & frigida natura hyeme bñ se habet. c. 2. apho. 2. Ex. 20. A
 Humidum & calidum est ver. bre. denota. dogm. Hippocra. 1. 231. B/de
 spermate. Sp. 40. E
 Humidum & calidum unde sit ver. de spermate. Sp. 39. A
 Humidi & calidi status temperamenta humida & calida offendunt. in
 1. de morbis vulgaribus, com. 2. 3. 108. F
 Humidum & calidum temperamentum solet esse in pestilenti tempore.
 1. de temperamentis. 1. 11. H
 Humida corpora in pestilentia exiccanda. 1. de diff. feb. 3. 32. E
 Humidum & calidum cum tempus est, ne vestes putrescant, quatiatur.
 in 3. de morb. vulg. commen. 3. 3. 141. A
 Humida tempora. lege Pluviosa tempora, Tempora pluviosa.
 HUMIDA & calida terra in primo gradu Mercurio subiecta est. de
 spermate. Sp. 40. C
 Humida terra in primo gradu, frigida in secundo, habens aliquantulum
 temperamenti calidi, Veneri subiacet. de spermate. Sp. 40. C
 Humida, & frigida terra i primo gradu Luna cōuenit. de sper. Sp. 40. C
 Humida terra in primo gradu calida in secundo est sub Martis ditione.
 de spermate. Sp. 40. C
 in Humidis locis pascua efficiunt carnem tardioris coctionis, quam pa-
 scua in locis siccis. de dissol. cōt. Sp. 73. G
 Humida & frigida regiones, & constitutiones, anni tēpora magis astrin-
 gunt, & diffilare corpora atque extenuari non sinunt. commentario
 21. aphorismo 28. Ex. 16. D
 in Humida terra herbæ crescunt altissime. 11. de vsu par. 1. 190. A
 in Humida & lacustri terra non nascuntur herbæ. 2. de temp. 1. 18. H
 Humidiores, & laxiores partes in homine, quæ. 9. de simp. medica-
 mentorum facultatibus. 5. 65. H
 HUMIDIORES cucurbitula in capite magis accommodantur. de cu-
 curbit. scarif. 6. 3. E
 HUMOR quid. de anatom. vivo. Sp. 55. G
 Humorum substantia media est inter spiritus, & solidas corporis partes.
 1. de differen. feb. 3. 31. B
 Humor pro humiditate. 2. de temp. 1. 21. D
 in Humoribus præualeat humidum elementum. 2. de diff. feb. 3. 41. E
 de Humoribus librum prius exposuit Galenus, q̄ librum de victus ratio-
 ne. de vic. rat. in morbis acutis, com. 1. 7. 123. E
 de Humoribus omnes philosophi æmulati sunt Hippocratem. 8. de de-
 cretis Hippocratis. 1. 276. B
 in Humoribus Platonis errores. 8. de decre. Hipp. 1. 277. A
 Humorum natura. fin. med. Isa. 44. B
 Humores comparat vino dulci nuper expresso. 2. de nat. fac. 1. 301. G
 de HUMORVM generatione. 2. de nat. fac. 1. 301. F
 Humores ex quibus fiant. 3. de simp. med. fac. 5. 17. D
 Humores ex cibis, & potibus gignuntur. 1. de elemen. 1. 7. E
 Humores qui gignantur à fructibus añ maturationē. de diff. cōt. Sp. 73. A
 Humorum causas tractare non spectat ad medicam artem. 8. de de-
 cretis Hippocratis. 1. 275. H
 HUMORVM utilitates. fin. med. Isa. 44. B
 Humores quatuor in animali sanguineo. 10. de simp. me. fa. 5. 74. E
 ex Humoribus quatuor constat generatio humana. de natura humana.
 com. 1. 1. 30. C/de nat. & ordine cuiuslib. corp. Sp. 41. D
 ex Humoribus quatuor quo modo constet homo. de sper. Sp. 37. A

Humoribus quatuor constat rationabiliter hoīs corpus. de dyn. Sp. 19. E
 Humores quatuor semper habet ho. 2. de ele. 9. E/de atra bile. 1. 36. B
 Humoribus omnibus eget homo. 2. de elemen. 1. 9. D/E
 Humores quatuor sunt in homine quocunq; tempore, & quacūq; ætate.
 de natura humana. com. 1. 1. 31. D
 Humores oēs in hoīs inesse existimat Hipp. cōtra Iulianum. Ex. 70. B
 Humorem vnum tantum esse. f. sanguinem, collige ex Galeno, ubi inquit,
 qualiscūq; fuerit sanguis q̄ excernet, siue sit rubeus, siue spumosus, siue
 flavus, siue niger, siue aquosus, siue crassus. cō. 4. aph. 25. Ex. 30. A
 Humor, & sanguis pro eodem. de mult. 78. E/ 3. 79. H
 Humores omnes in vasis inclusos significat sanguis. in 6. de morbis vul-
 garibus, commentario 4. 3. 187. C
 Humores omnes quando aque abundant, dicitur in ipsis sanguis abunda-
 re. de curan. rat. per sang. miss. 6. 17. F
 Humores an mixti sanguini quo modo noscendum. de mult. 3. 82. B
 Humores diuersos euomi ostendit potio quater in anno data. 8. de decre-
 tis Hippocratis. 1. 276. F
 Humores quid faciāt in humano corpe. de incant. adiu. & susp. 7. 181. G
 ex Humoribus partes similes. 1. de elemen. 1. 7. E
 ex Humoribus quatuor fiunt ossa, & ex grauiori sanguinis natura. de
 spermate. Sp. 36. C
 HUMORVM differentia, quæ. de nat. hum. com. 1. 1. 30. G
 Humores distincti. de nat. hum. com. 1. 1. 31. A
 Humores omnes distincti sunt forma. 8. de decre. Hipp. 1. 276. B
 Humores neq; lentos esse oportet, neq; crassos, neq; aquosos, neq; pluri-
 mos, neq; vehementer calidos, ac frigidos, neq; mordaces, neq; putre-
 dini obnoxios, neq; veneni naturæ affines. ars med. Isa. 71. D
 Humorū differentie quot sint in sanguificatione. 4. de san. tu. 2. 84. B
 Humores facientis facultatis fons est iecur, & veluti focus ardens. in
 progno. commen. 2. 4. 201. B
 Humorū qualitates. de dynam. Sp. 19. E
 Humorū variationes in coloribus. 8. de decre. Hipp. 1. 276. B
 Humorū vapor & inspiratio est materia spiritus vitalis. de virtutibus
 nostrum corp. dispenf. Sp. 60. C
 HUMORVM loca. de dynam. Sp. 19. E
 Humores sunt in omnibus partibus. de dynam. Sp. 19. F
 Humore proprio quelibet pars nutritur. de atra bile. 1. 36. F
 Humorū propria sedes, propriaq; domicilia. de sperm. Sp. 36. H
 Humores quam partem dominantur. de dynam. Sp. 19. F
 Humores continentur in partibus solidis. de nat. huma. com. 1. 1. 30. C
 Humores gñantur in oī parte aut ad vñam aliarū partium, aut ad generis
 propagationē, aut ad cōceptus nutritionē. cō. 5. apho. 39. Ex. 41. B
 Humores quo mō per partes trāseant. de cur. rat. per sang. miss. 6. 17. G
 Humores in ventriculo tribus modis degunt. fin. med. Isa. 44. C
 Humores in arterijs negat esse Praxagoras. 4. de dign. puls. 4. 84. H
 Humoribus attractis ex venis ad mēbra solida puenit. 2. de ele. 1. 9. H
 Humorū in venis contentorum serum est vrina. in 3. de morbis vulg.
 commentario 1. 3. 131. D
 Humor quid in vrina. de vrinis. 4. 122. H
 Humores cum spiritu qñq; transeunt ad vesicam. c. 4. aph. 73. Ex. 35. G
 Humor in glandulosis virorum partibus, & semen in testibus mulierum
 sunt simillima, & cur. 14. de vsu par. 1. 208. B
 Humor i glandulosis pudēdoriū partibus qd agat. 14. de vsu p. 1. 208. B
 Humor qui effunditur in muliere, qualis, & quod non faciat ad genera-
 tionem. 14. de vsu par. 1. 208. B
 Humor qui excitat Venerem, qualis sit. 14. de vsu par. 1. 208. B
 Humor qui genitur a est, cur nunquam aberrat in tot motibus. de foetuū
 formatione. 1. 325. B
 ex Humore omni corporis semen descendit. de sper. Sp. 36. A
 HUMORVM differentia secundum ætates. 8. de decre. 1. 276. G
 Humores quatuor distinguuntur per quatuor ætates. de nat. & ordi. cu-
 iuslibet corp. Sp. 41. E
 quibus Humoribus abundant diuersæ ætates. bre. denot. dogm. Hippo.
 1. 231. B/de dynam. Sp. 19. E
 Humor in infantibus abundat. 1. de san. tuen. 2. 64. D
 propter Humorem somnolenta est pueritia. 3. de loc. aff. 4. 16. F
 HUMORES quibus temporibus vigeant. de natu. hum. com. 1. 33. C/8. 3. 103. B
 de decre. Hipp. 1. 276. D/in 1. de morb. vul. com. 1. 3. 103. B
 Humores suis temporibus crescunt. de dynam. Sp. 19. E
 Humor quid faciat in hyemis conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 quis Humor crescat in veris conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 Humorū temperatissimus vere in bene temperata constitutione abun-
 dat. in

dat. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 100. H
 quis Humor crescat in autumnu conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 quis Humor crescat in aestatis conuersione. de dynam. Sp. 20. C
 ad HUMORES quo se habet regio. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 276. G
 HUMORVM hore per qua determinantur. de sper. Sp. 38. C
 Humores qui die noctuq. dominantur. de dynam. Sp. 19. E
 HUMORES faciunt mores. de dynam. Sp. 19. E
 Humoribus actiones animae variari possunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. C
 Humor naturam cur bruta non imitentur. [quod tamen est falsum.
 nam & bruta suam habent temperiem.] de sperma. Sp. 37. D
 HUMORVM pulsus quales. de dynam. Sp. 19. F
 Humores per quas partes habent respirationem. de dynam. Sp. 19. E
 Humorū proprie respirationes. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. E
 Humores occupant egestas, copia, & qualitas mala. de mult. 3^a. 79. C
 Humor efficitur siccus tempore. 1°. de temp. 1^a. 10. G
 Humores quibus augeantur. ars med. Isa. 71. D
 Humores quo modo praeualeant. 8°. de decre. Hip. 1^a. 276. F
 HUMORVM abundantia alterare potest pulsus, non efficere. 1°. de cau
 sis pulsuum. 4^a. 86. G
 Humor superfluum duplicem habet speciem in crassitie, & tenuitate. in
 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 127. H
 Humorū abundantiam induxit cutis obstructio. in 3^m. de morbis vulga
 ribus, commenta. 3°. 3^a. 149. G
 ex Humorū redundantia intemperaturae plures. 8°. de compositione.
 medicamentorum secundum locos. 5^a. 188. A
 Humor superfluum est ille qui causat morbum, & non tantum debilitas
 membri. com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 Humor plurimus non facit eandem doloris speciem, quam facit humor
 mordax. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. D
 Humorū abundantia in capite faciunt dolorem capitis. commenta. 4°.
 aphorismo. 70°. Ex. 35. B
 ex Humore nimio dolor quomodo curetur. de ocul. 7^a. 189. H
 Humorū copia quae facit cardialgiā. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 185. C
 Humorū multitudo, & crassities rūpit venas. c. 4^a. aph. 78°. Ex. 36. G
 Humores superabundantes quo modo ex coloribus cognoscantur. com
 men. 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
 vt Humorū in corpore malorum superfluitatis symptomata excernū
 tur quandoq. sudor & vrina, interdum expurgante natura. in 3^m. de
 morb. vulg. com. 3°. 3^a. 144. D
 Humorū affluentiam in laborantibus significat vrinarum bonus co
 lor. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 150. A
 Humorū multitudo significatur per sudores tam calidos, q̄ frigidis.
 com. 4°. aphor. 42°. Ex. 32. E
 Humores aucti proportionē inter se seruata indigent missione sanguinis.
 com. 2°. apho. 8°. Ex. 12. A de ren. aff. dig. & med. 7^a. 193. E
 Humores in multitudine ratione potentiae cur cito corrumpantur. 1°. de
 differentiis februm. 3^a. 31. H
 Humorem exuperantem in venis contentum quandoque natura ad cutē
 expellit per modum criseos. com. 6°. apho. 42°. Ex. 51. B
 Humoribus abundantibus cathartica damus. de dynam. Sp. 20. F
 in Humorū multa copia purgationes sunt viles corporibus. in 6^m. de
 morb. vulg. com. 2°. 3^a. 167. E
 Humores ubi multi, neque exercendum, neq. balneo vtendum. 13°. me
 thodi medendi. 7^a. 82. B
 Humorū copiam trahunt a cibo balnea. in 1^m. de mor. vulg. c. 3°. 3^a. 122. G
 Humorem Acidum valde frigidum esse, collige. c. 4^a. aph. 12°. Ex. 28. E
 Humores Acres debent ab egrorum cibis remoueri, & quando. commē
 tario 2°. apho. 18°. Ex. 13. H
 Humorem medium inter flauum, & pallidum acritudine infectum qui
 dam euomuit. 3°. de loc. aff. 4^a. 28. C
 Humorū acredo quo mō cognoscitur. in 1^m. de mor. vulg. cō. 3°. 3^a. 125. B
 Humorū acredo pulsus alterare pōt, nō efficere. 1°. de caus. puls. 4^a. 86. G
 Humor acris, ac tenuis exulcerationē causat. cō. 4^a. apho. 12°. Ex. 28. E
 Humores acres in oculis erodunt corneam. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. E
 Humorū acritudo abradit in summa parte intestina. commentario 4°.
 aphorismo 24°. Ex. 29. H
 Humorū acritudine ventriculi atq. intestinorū abrasa superficie quā
 faciat leuitatem intestinorum. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. A
 Humor stimulat ad excernendum. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. G
 Humorū acritudo exasperat. de caus. mor. 3^a. 9. C
 Humorū acrimonia quo modo curanda. introd. Isa. 55. E
 Humores Acuti generant morbos. ars med. Isa. 71. D

Humores acutos, & biliosos exiccatos vena tempore aestatis ad se tra
 hunt, qui faciunt febres ardentes. com. 4°. apho. 58°. Ex. 33. G
 Humores Adustos non habent senes. 3°. de caus. puls. 4^a. 96. P
 ex Humorū adustione fuliginosus vapor. de vsu puls. 1^a. 229. D
 Humor Albus est pituita. de atra bile. 1^a. 34. E
 Humores albi & serosi sunt in fracta parte. de fract. com. 1°. 7^a. 229. G
 Humores albi & serosi indigent diffusione, & perspiratione. de fractu.
 ris, commentario 1°. 7^a. 229. G
 Humor amarus, flauus, vel pallidus. de atra bile. 1^a. 34. E
 Humore amaro abundant iuuenes. in prognost. com. 3°. 4^a. 210. C
 Humore Aquoso, & tenui sanguis plenus est. 4°. de vsu par. 1^a. 136. C
 Humor aquosus est vehiculum nutrimenti. 4°. de vsu par. 1^a. 136. C
 Humor aquosus & tenuis in vapores breui dirigitur. 7°. de vsu par.
 ium. 1^a. 161. C
 pro Humore aqueo in corpore asariū & apium ebullita in aqua. de pra
 cognitione ad Posthumum. 4^a. 217. H
 Humores aquosos & pituitā educit Cocc^o Cnidius. de the. ad Pis. 5°. 90. F
 Humores aquosos & pituitam educit aris squama. de dynam. Sp. 22. A
 Humores aquosos laxans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 HUMOR biliosus & bilis quid significant. de tum. prat. nat. 3^a. 84. A
 Humores biliosi ex alio prodeuntes sanant morbum regium. commenta
 rio. 4°. aphorif. 62°. Ex. 34. C
 Humor biliosus si in ventre fuerit, ab aqua pura, & frigida corrumpi
 tur. de bon. aqua. Sp. 75. G
 Humores biliosos neque coeducit secum vinum dulce, neque coeuacuat.
 de vinis. Sp. 76. D
 Humoris boni, cibi qui. de dissol. cont. Sp. 73. G
 Humores bonos inter tenues & crassos qui cibi generent. de dissolutio
 ne continua. Sp. 73. H
 Humorem bonum, & crassum generantia, quae. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Humor bonus & nobis amicus est sanguis. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. G
 Humores boni iuuant animae facultates. quod animi mores. 1^a. 321. B
 Humor bonus si euacuetur, quid sequitur. com. 1°. apho. 23°. Ex. 10. D
 Humores omnes optimos reddit vinum. com. 7°. apho. 56°. Ex. 59. B
 Humores Calidi, & frigidi cur fiant. de curan. rat. per sang. mis. 6^a. 16. G
 Humor calidissimus flaua bilis in calidissima hora abundat. in 1^m. de mor
 bis vulgaribus, commentario 1°. 100. H. 3^a. 104. C
 Humores calidos, & mordaces sequuntur deliria, & vigilie. in 3^m. de
 morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 131. A
 cum ab Humore calido sit inflammatio pulmonis, quae multos vapores
 transmittit ad caput, cerebrum implet vaporibus, & facit phreniti
 de. commentario 7°. apho. 12°. Ex. 54. G
 Humores calidi quo modo cognoscantur. de remed. par. fac. 7^a. 160. D
 Humores calidi quo mō in doloribus cognoscantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. F
 Humores calidi tenues sunt paratissimi ad excretionem. in prognost. cō
 mentario 3°. 4^a. 209. F
 Humores calidi per excretionē euacuantur. in progno. com. 3°. 4^a. 210. E
 Humoribus Concoctis natura euacuat. quos purg. opor. 5^a. 89. A
 Humores semicoctos perficiunt quies, & somnus. 4°. de san. tuē. 2^a. 83. E
 Humores Crassi, & corpus spissum contrariū. cō. 2°. apho. 28°. Ex. 16. F
 Humores crassos, viscosos, & frigidos gñantes cibi. de pue. epi. 7^a. 180. D
 Humores crassos quae radices non generant. de puero epilep. 7^a. 180. E
 Humorem crassum, & frigidū generant fungi. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Humores crassi quibus gignatur, & quibus non. de fract. cō. 2°. 7^a. 235. F
 Humorem crassum facientia inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
 Humorem crassum facientibus si senex vtatur obstruunt renes, lien
 & iecur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 91. C
 Humor crassus melancholicus quodam modo magis minusue est. 13°. me
 thodi medendi. 7^a. 80. H
 Humores quo modo cognoscantur esse crassi, vel tenues. in 3^m. de morbis
 vulgaribus, commentario 3°. 3^a. 144. G
 Humorū crassitudo alterare pōt pulsus nō efficere. 1°. de ca. pul. 4^a. 86. G
 Humores crassi, & crudi ubi sunt, morbi sunt pessimi. in 1^m. de morbis
 vulgaribus, commen. 3°. 3^a. 122. E
 Humores crassi, & tenues tubercula faciunt. in 6^m. de morbis vulgari
 bus, commen. 2°. 3^a. 165. F
 Humor crassus, & glutinosus quando in tumorem attollitur. de natura
 humana, commen. 2°. 7^a. 182. H
 Humores crassi defluentes interdū soli sed magna ex parte crasso ac flu
 tuoso spiritu associati, faciunt dolores dorsi. cō. 6°. apho. 22°. Ex. 48. D
 ab Humore crasso & viscoso fit obstructio meatuum subita. 3°. de locis
 affectis. 4^a. 17. G
 ex Humore plu-

ex Humore plurimo, & crasso fit apoplexia. de vitil. resp. Sp. 63. E
 ex Humore non tanto neq; tam spisso, vt in apoplexia contingit, fit epilepsia. de vitil. resp. Sp. 63. E
 Humorum crassorum multitudo facit abscessum ad articulos. commentario 4. apho. 74. Ex. 35. H
 ex Humore crasso dolori iuncturarii quid profuit. de me. exp. Sp. 104. C
 Humores crassi retinent menstrua. com. 5. apho. 36. Ex. 40. G
 Humores crassi, & lenti dupliciter sanantur per excretionem, & coctionem. com. 5. apho. 70. Ex. 45. E
 Humores crassi vel crudi vel coquantur, vel in sanguine vertuntur, vel in putredinem labuntur. de bon. & vitio succ. 2. 34. F
 Humores glutinosos & crassos gignentia si in ventriculo coquantur, & in iecore sanguinem faciunt, maxime ad nutriendum efficacia sunt. de bon. & vitio succorum. 2. 34. H
 Humores crassos habenti quid conferat. de med. exper. Sp. 104. D
 in Humoribus crassum concretum, & modice frigidum, statim in spiritum vertitur. 5. de sanitate tuenda. 2. 94. D
 Humores crassos incidunt calidi mediocriter tum cibi tum potus. de cur. rat. per sang. miss. 6. 17. E
 Humor digeritur per calidum. 1. de temp. 1. 10. G
 Humor a calido superabundante digeritur. 1. de temper. 1. 10. D
 Humores crassos incidentes, & attenuantes cibi. de diff. cont. Sp. 74. G
 Humoris crassi generationem in corpore timentia conueniunt cibi subtiliantes. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Humorem crassum & malum in stomacho inuentum incidunt poma, & granata acetosa. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Humorem crassum et frigidum in corpore habenti confert vinum tenue. de dissol. cont. Sp. 74. H
 ab Humore crasso venas mundificat vinum tenue. de diff. cot. Sp. 74. G
 Humorem deducendo mel aperit. de simp. med. Sp. 87. A
 Humores incidunt moderate vinum pauciferum. de vinis. Sp. 76. D
 Humores humectat vinum pauciferum. de vinis. Sp. 76. D
 Humores incidunt, extenuat, dissoluit, & trahit ad equalitatem calor febrilis. com. 6. apho. 40. Ex. 51. A
 Humores crassos quæ medicina extenuent. com. 5. apho. 36. Ex. 40. G
 Humores subtilians medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Humores subtilians, & preparans ad exitum in principijs ægritudinum frigidarum. de medicinis expertis. Sp. 108. E
 Humores crassos scindens medicina. de med. exper. Sp. 196. G
 Humores crassos scindens decoctio. de med. exper. Sp. 107. C
 Humores crassos subtiliat decoctio carui, & seminis apij. de medicinis expertis. Sp. 104. D
 Humorem crassum & viscosum laxans medicina. de me. exp. Sp. 106. G
 Humores crassos, & diuersos laxans electarium. de med. exp. Sp. 107. F
 Humores crassos, & viscosos soluit succus centaureæ cum melicrato. de virtute centaureæ. Sp. 94. A
 Humores tantum crassos docet purgare Galenus, & nihil meminit subtilium. com. 2. apho. 9. Ex. 12. C
 ex Humore crasso febribus chronicis valens medicamen. de medicinis expertis. Sp. 105. G
 Humores crassi paucam superfluitatem habent. 2. de diff. feb. 3. 41. E
 Humor crassus si cā est asthmatis medicamē valēs. de me. exp. Sp. 106. G
 Humores crassi qñ sunt in pulmonis bronchijs. 3. de loc. affe. 4. 27. F
 Humores crassi in pulmone eē, qñ cognoscātur. 3. de loc. affe. 4. 27. F
 Humores crassos quæ medicamenta per pulmonem trahant. de vitio ratione in morbis acutis, com. 3. 7. 126. A
 Humorem crassum in pectore purgās medicamen. de me. exp. Sp. 107. H
 ex Humoribus crassis in intestinis colicæ passioni medicamen valens. de medicinis expertis. Sp. 106. G
 ex Humore crasso colicæ quid opemferat. de med. exper. Sp. 107. F
 Humor crassus fecibus vini similis quando excernitur in vlcerebus intestinorum. 6. de locis affectis. 4. 36. E
 Humores Crudi qui vocentur. de presag. ex puls. 4. 109. G
 Humor crudus pituitæ genus. de mult. 3. 81. F
 Humor crudus non pituitosus. 10. de comp. med. sec. loc. 5. 206. H
 Humor crudus à Philippo dicitur humor vitreus. 2. de diff. feb. 3. 37. E
 Humor crudus qui proprie sit. 1. de alim. fac. 2. 10. G
 Humor crudus, qualis. 10. de comp. med. sec. loc. 5. 206. H
 Humoriam crudorum copia cum vlcerosâ lassitudine quo modo fiat, & quo modo curetur. 4. de san. tuen. 2. 86. B
 Humoriam crudorum plenitudo, qualis. de cur. rat. per san. miss. 6. 18. F
 Humoribus crudis quando homo impletur. 4. de san. tuen. 2. 88. A

Humores crudos habentium color. de cur. rat. per sang. miss. 6. 18. F
 Humores crudos habentium pulsus. de cur. rat. per sang. miss. 6. 18. F
 Humorum crudorum, & biliosorum vrina. in progn. co. 2. 4. 200. D
 Humorum crudorum vrina quales. de vrina, sign. Hipp. Sp. 79. D
 Humorem crudum significant vrina crassa, & tenues. in 3. de morbis vulgaribus, commen. 1. 3. 131. E
 Humor crudus quo mō dignoscatur ab hypostasi bona. de vri. 4. 125. D
 Humor crudus per vitiles hypostasies distinguitur ab inæquali substantia eius quod subsidet. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Humor crudus, et albus cū vrina excretus euenit vt subsidat præbeatq; videndam vitilem hypostasim. de vrina sig. ex Hipp. Sp. 79. C
 in Humoribus crudis vrina processus. de vrinis. 4. 125. D
 Humores crudos in primis venis habentes quo modo nutriendi. 4. de sanitate tuenda. 2. 84. H
 Humores crudos, & multos in primis venis habentes oxymelite, pitissana, & mulsa cibandi. 4. de san. tuen. 2. 84. H
 Humores crudos in primis venis habentes non debent vomere. 4. de sanitate tuenda. 2. 85. H
 Humores crudi, & crassi, aut per abscessum, aut per coctionem soluntur. in prognost. commen. 3. 4. 209. G
 Humores semicrudos vinum concoquit. 4. de san. tuen. 2. 83. E
 Humores si sint crudi an euandi, & qñ. de curan. rat. p. san. mis. 6. 18. E
 Humoribus existentibus crudis non potest fieri bona euacuatio, è contra existentibus coctis. commen. 4. apho. 22. Ex. 29. G
 Humores crudi & fixi non obediunt pharmacis. 1. de crisi. 4. 128. G
 quibus Humorum crudorum inest copia, quo modo Galenus mittat sanguinem de curan. rat. per sang. miss. 6. 19. A
 Humorum crudorum plenitudo nunquam est tanta, vt venæ sectionem prohibere possit. de cur. rat. per sang. miss. 6. 19. D
 Humores crudos purgantia, quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Humores magis crudos, & aquosos purgat coccus cindius. de dynamidijs. Sp. 21. F
 ex Humore crudo quo modo distinguatur deiectio graueolens. in prognostica, commentario 2. 4. 199. H
 ad Humorem erudum. secretorum. Sp. 102. E
 ad Humorem crudum lapidosum. secretorum. Sp. 100. D
 Humoribus deficientibus quo modo æger cibandus. commentario 1. aphorismo. 17. Ex. 9. C
 HUMOR Flauus pallido. crassior. de atra bile. 1. 34. E
 Humoris Fluctuantis sonitus est symptoma imbecillis ventris. 3. de naturalibus facultatibus. 1. 303. B
 Humoris fluitantis sonitus imperfectam concoctionem facit. 3. de naturalibus facultatibus. 1. 303. B
 Humor Fluens quo modo inhibeatur. de febris. Isa. 16. D
 Humores fluentes retrahuntur. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 102. F
 ex Humorum influxu morbi semper debent repelli, partem refrigerando, & adstringendo. 1. de compo. med. sec. loc. 5. 121. F
 Humores Fæminarū ex menstruis deprehēduntur. c. 4. aph. 2. Ex. 27. F
 Humores qui faciunt dolores, & tardos mēses. c. 5. apho. 36. Ex. 40. H
 Humoribus plenæ matricis signa, & curatio. de pass. mul. Sp. 96. B
 Humores siue succi corporis cum sint humidi, quo modo differunt siccitate. de natura humana, commen. 1. 1. 30. G
 Humor Frigidus, & humidus ad pituitā reducit. 2. de diff. feb. 3. 37. F
 Humor frigidissimus pituita hyeme frigidissima tempestate abundat. in 1. de morb. vulg. commen. 1. 100. H
 Humoris phlegmatici purgatoria est lacterida. de cathar. Sp. 95. B
 Humorum frigiditas, vel crassitudo, vel multitudo facit longas febres. commenta. 4. aphorif. 44. Ex. 32. F
 Humor frigidus in capite quid faciat. 13. meth. med. 7. 85. E
 Humorem acervantibus frigidum dandum est vinum Falernum, Tmolitanum, Ariusium, Lesbium. de vinis. Sp. 76. G
 ob Humores frigidos dolorem ventris & renum, curat chamæmelum puluerizatum & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106. D
 Humoris frigidi gratia si vrina ipediat, qd cōferat. de cura lap. Sp. 112. F
 Humores frigidi per abscessum euacuātur. in progn. com. 3. 4. 210. E
 Humor Glutinosus & spumeus quorum sit membrorum. commentario 5. aphorismo 39. Ex. 41. C
 Humorem carnosæ parti inhaerentem, vel crassum, vel pituitosum educere laboriosissimum. contra Iulianum. Ex. 69. E
 Humor Lentus vnde fiat. 13. meth. med. 7. 80. H
 Humores lenti, ac crassi angustiam faciunt. de caus. morb. 3. 9. A
 Humorū lētor pulsus alterare pōt, non efficere. 1. de caus. puls. 4. 86. G

Humores lenti, & crassi paralyfim pariunt. de atra bile. 1^a. 35. H
 Humor lentus crassus cur difficulter expuatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 27. G
 Humores lenti, ac crassi exire non possunt absq; tussi valida. 3°. de locis affectis. 4^a. 27. G
 Humores lenti, crassi, & frigidi a calefacientibus in flatu deducuntur. 12°. methodi medendi. 7^a. 79. D
 Humores Malos generantium ciboru tres species. de diff. cot. Sp. 74. A
 Humores malos generant olera omnia. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Humoribus malis plenum animal, & non obstructum sanum est vt tuc. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 31. G
 ad Humores vitiosos sequuntur symptomata qua cerebrum, & oculos afficiunt. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. H
 ex Humoris vitio in cerebro fit dementia. 13°. meth. med. 7^a. 85. E
 Humores mali fluentes ab hepate faciunt fastidium cibi. commentario 6°. aphorismo 3°. Ex. 46. F
 Humores prauis ledunt animi functiones. quod animi mores. 1^a. 321. B
 Humoribus prauis quo quis poterit vacare. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Humores prauis vlcerata erodunt, & quo modo cognoscantur. commentario 6°. aphorismo 4°. Ex. 46. G
 Humores mali per quas vias mittantur a natura. c. 2°. aph. 15°. Ex. 12. F
 Humores mali propter exercitium tendunt ad cutem. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 Humorum malitia redundante purgatione vitium, reducente sanguine euacuamus per venae sectionem. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. G
 ab Humorum malitia sanguinis copiam distinguere non est difficile. commentario 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. G
 Humores vitiosi in toto corpore possunt retinere menstrua, & facere fastidium cibi. com. 5°. apho. 61°. Ex. 43. E
 Humorum vitiosorum fluxus facit vlcerata insanabilia. commentario 6°. aphorismo 45°. Ex. 51. E
 Humoribus prauis quo quis possit euacuari. c. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 Humores prauis in intestinis feno graco subducuntur. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. E
 Humorum malorum reliquia solent causare recidivas in febres. commentario 2°. aphorismo 12°. Ex. 12. D
 Humores malignos accipit lupinus cum aceto in modum cataplasmati impositus. de simplic. med. Sp. 86. C
 Humore prauissimo excreto corpus ladi, vt sincera atra bile qua semp letaliter excernitur. de atra bile. 1^a. 34. H
 Humores vitiosi facile discutiuntur in mollibus corporibus. 1°. de compo. sit. medic. secundum locos. 1^a. 123. B
 qui Humores vitiatos habet ac male diffilatur, febribus facile corripitur. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 Humores vitiosos habentes quo modo curandi. 6°. de san. tuen. 2^a. 97. E
 Humorum vitium quibus curetur. 13°. methodi medendi. 7^a. 81. H
 Humores si sint vitiosi sunt purgandi. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Humoribus vitiosis pleni qua medicamenta requirant. 1°. de compositio. med. per genera. 5^a. 212. H
 vt Humor sit maxime vitiatu, ac vasorum vis non omnino imbecillis, fieri potest. 1°. de differentiis febrium. 3^a. 33. C
 ad Humores vitiosos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. B
 HUMOR Melancholicus est fex sanguinis. com. 4°. apho. 11°. Ex. 36. F
 Humoris melancholici quatuor differentiae. fin. med. Isa. 44. C
 Humor melancholicus quando non est atra bilis. de mul. 3^a. 81. H
 Humor atrabilaris autumno abundat perustis aestate duobus succis sanguine, & pallida seu flaua bile. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 100. H
 Humor melancholicus de splene educitur. de cathar. Sp. 94. G
 Humor melancholicus deorsum purgatur. de cathar. Sp. 94. C
 Humore melancholicu maxime educit garu catharticu. de dy. Sp. 22. H
 Humorum Mordacium differentia. de mult. 3^a. 79. E
 Humores si vehementius mordeant, veluti capra, mordaces sunt. de multitudine. 3^a. 79. E
 Humores si modice mordeant, veluti scilla, pruriginosi sunt. de mult. 3^a. 79. E
 Humor mordax & amarus est pallida & flaua bilis. 2°. de comp. medicam. sec. locos. 5^a. 135. D
 Humores mordaces habent vim exiccandi. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. E
 Humores mordaces sunt illi q turbat vetriculi. c. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Humor mordax non facit eandem doloris speciem, qua facit humor plurimus. 2°. de loc. affect. 4^a. 9. D
 Humor mordax incitans nos ad expulsionem si retineatur propter negotia, quid mali agat. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. E
 Humor mordax dysenteriam facit, & vlcerat intestina, & eo remoto non remouetur affectus. 1°. de locis affectis. 4^a. 4. C

HUMOR niger quo modo fiat in progno. com. 2°. 4^a. 202. E
 Humores Nubilosos facit aer nubilus. in 1°. de mor. vul. co. 1°. 3^a. 104. E
 Humores Oculorum. de anatomia parua. Sp. 43. D
 Humores tres habet oculus. de anat. ocul. Sp. 57. B
 Humores oculorum propter quid sint. de ocul. 7^a. 182. G
 Humores oculorum tres frigidi, & humidi. de comp. memb. Sp. 58. B
 Humor primus oculi est aqua lucidissima, in qua vis visibilis est. de comp. pag. membro. Sp. 58. C
 Humor secundus oculi est vt tenue oui album. Sp. 58. E
 Humor tertius oculi est vt vitrum, & habet non nihil citrini coloris. de comp. pag. memb. Sp. 58. C
 Humorum et glacialis grandinis in tunicis cerebri inuuentum. de anatomia viuorum. Sp. 44. C
 Humor crystallinus ab Arist. dicitur grado glacialis. de an. vi. Sp. 48. D
 Humor crystallini figura, qualis. de anat. viuo. Sp. 48. D
 Humor crystallinus cur in pfundo & medio positus. de an. vi. Sp. 48. D
 Humor crystallinus est pars similis. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
 Humor crystallinus visionis primu instrumentum. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
 Humor crystallinus vt se habet ad visum, ita interior pars ossis petrosi ad auditum. de ana. viuo. Sp. 48. G
 ad Humorem crystallinum ita se habet vitreus humor, vt stomachus ad hepar. de anatomia viuo. Sp. 48. D
 Humor vitreus est post crystallinu, & vn, & quare. de ana. vi. Sp. 48. D
 Humor vitreus est pars similis. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
 Humor vitreus se habet ad crystallinum in comparatione stomachi ad hepar. de ana. viuo. Sp. 48. D
 Humorem vitreum qui nerui circunt. de neruorum diff. 1^a. 53. D
 Humor albugineus est superfluitas crystallini. de ana. vi. Sp. 48. D
 Humor albugineus cur liquidus. de ana. viuo. Sp. 48. E
 Humoris albuginei situs, & propter quid. de anat. viuo. Sp. 48. E
 Humor albugineus vbi, et q dilatat, & costringit. de ana. vi. Sp. 48. F
 Humore albugineo laeso leditur visus. de ana. vi. Sp. 48. E
 Humor paucus & tenuis distillas facit tussim sicca. c. 4°. a. 54°. Ex. 33. E
 Humor exiguus maxima facit symptomata. 6°. de loc. affect. 4^a. 40. A
 Humores Peccantes in quali, etiam in quanto videri peccare, collige ex Galeno cum exponit verbum [qualia] apud Hippocratem significare abundantia humoru sua qualitate infestantiu. co. 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
 Humores qui infestare possunt. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. F
 Humorem molestantem vbi educimus, catharticiis fortibus vitur. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Humores infestates sunt illi q debet euacuari. co. 4°. aph. 18°. Ex. 29. B
 Humores infestantes totius corporis primo euacuari debet in doloribus oculorum. com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. D
 Humor noxiu semper, & solus euacuandus, & quo modo cognoscatur. commen. 1°. apho. 2°. Ex. 3. C
 Humores quo cognoscantur. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 116. E
 Humores oes quo per sua signa cognoscantur. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 ad Humores peccantes cognoscendo multum facit victus ratio praedens. 14°. methodi medendi. 7^a. 93. D
 ad Humorum qualitates cognoscendas conducunt insomnia. de praesag. ex insom. sum. 4^a. 213. E
 Humores ex colore cognoscuntur. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
 Humores formis vrinae correspondet. in 6°. de morb. vul. co. 5°. 3^a. 192. A
 Humores peccantes si ingurgitauerint, quo modo cognoscendi. commentario 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
 Humor alienus a natura in loco calido constitutus, facillime putrescit. commen. 2°. apho. 12°. Ex. 12. E
 Humoris Pituosus in throace indicia. 3°. de loc. affe. 4^a. 27. G
 Humor pituitosus propter magnum calorem exiccatus, facit letiores circa dentes. commen. 4°. apho. 37°. Ex. 33. D
 Humores Putrescunt sepe in toto corpore, & saepe in solis vasis. commentario 4°. apho. 37°. Ex. 32. D
 Humorum putredinis commune est vt illas partes, in quas impingit, corrumpat. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 142. E
 Humores corrumpuntur vt epoto veneno. 5°. de loc. affe. 4^a. 34. B
 Humores fieri venenosos malum. de bon. & vitio suc. 2^a. 34. B
 Humorum putredinis comes acuta febris. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 127. D
 Humorum maligna putredo facit febres periculosas. c. 4°. ap. 43°. Ex. 32. E
 Humorum putredo in vasis, qualis. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. B
 Humores corrupti ex colore cognoscuntur. 1°. de compo. medicamen. secundum locos. 5^a. 121. E

Humores corruptos habentibus quid dandum. com. 1. aph. 17. Ex. 9. G
 in Humor corruptela dandum est medicamentum. quos purg. opor.
 quibus med. & quo temp. 5. 88. B
 Humores putridi in cinerem vertuntur. 2. de diff. feb. 3. 41. D
 Humor Rubiginosus quo modo fiat. in progn. com. 2. 4. 202. E
 Humor eruginosus 12. meth. me. 7. 80. A
 Humor eruginosus quid significet. in 1. pror. com. 1. 4. 164. E
 p Humore eruginoso euomendo Galenus aquam tepidam dedit. 12.
 methodi medendi. 7. 80. A
 in Humore omni est Serosus, ac tenuis liquor qui differt, ut humores fa-
 ciunt. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 167. F
 Humor serosus quo modo cognoscitur abundare in corpore. in 3. de
 mor. vulg. com. 3. 3. 144. D
 Humoris serosi in thorace indicia. 3. de loc. aff. 4. 27. G
 Humores serosos sanguinis exgens epithema. 10. de composi. medica.
 secundum locos. 5. 209. B
 Humor Spumofus ex capite ad ventriculum quandoque facit excrē-
 ta spumosa. com. 7. aph. 30. Ex. 56. A
 Humore Tenuē oculi cōparat ouorū cādido. in prog. com. 3. 4. 194. E
 Humores tenuēs & corpus rarum sunt causa extenuationis. com. 2.
 aphorismo. 28. Ex. 16. F
 Humorū tenuium ebullitio qualis. 2. de diff. feb. 3. 40. D
 Humores tenues acres quos dolores faciant, & quod faciant conuulsi-
 onem. 12. meth. me. 7. 80. A
 Humores tenues, & aquosi in principio morbi euacuandi, nulla facta co-
 ctione. quos purg. opor. quibus med. & quo temp. 5. 88. F
 Humoribus tenuibus existentibus non est expectanda coctio, sed in prin-
 cipio euacuandum. de dyn. Sp. 20. D
 Humores tenues faciūt magis, et minus purgare. 3. de simp. m. f. 5. 23. H
 Humores tenues, & aquei cur per tusses non exeunt. in 6. de morbis
 vulg. com. 3. 3. 174. C
 Humores tenuēs cur non expurgent per pulmonem. de victus ratione in
 morb. acut. com. 3. 7. 126. A
 Humor tenuis cur difficulter expuatur. 3. de loc. aff. 4. 27. G
 HUMORVM Superabundantium motus est materia turgentis motus.
 1. de crisi. 4. 128. G
 Humores turgētes sunt in principio purgādi. com. 4. aph. 1. Ex. 27. B
 Humores turgidi sunt paratissimi ad exitum, et properant ad euacuatio-
 nem. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 162. B
 Humores quot modis de loco ad locum tendant. in 6. de morbis vulga.
 commentario. 3. 3. 178. G
 Humores raro turgent. com. 1. aph. 22. Ex. 10. C
 in Humorū motu quid cauēdi, et qd discriminis imineat. de dy. Sp. 20. D
 Humoris collecti in loco scopus est euacuatio. 1. de composi. medicamē.
 secundum locos. 5. 121. F
 Humores firmati in aliqua parte nō sunt mouēdi. c. 4. aph. 1. Ex. 26. B
 Humores firmi in vno loco nō debent euacuari nisi concocti. quos purg.
 opor. quibus med. & quo temp. 5. 88. H
 Humores fixi in aliquo membro non purgandi, antequam maturentur.
 de dynamidijs. Sp. 20. D
 Humores consistentes deruantur. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 102. F
 HUMOR Viscosus pituitosus cur in epiglottide generetur. de virtuti-
 bus nostris corp. dispen. Sp. 61. G
 Humor viscosus & vinctuosus requirit multum tempus ad resolutionē.
 7. de vsc. partium. 1. 161. G
 Humores viscosi quibus indigeant ut educantur. de vict. rat. in morb.
 acut. commentario. 3. 7. 126. A
 Humores viscosos laxans. de med. exper. 104. F/105. G/H/ Sp. 108. B
 Humor Vitreus qui secundum Philonium. 1. de alim. fac. 2. 12. A
 Humor vitreus qui a Praxagora. 2. de diff. feb. 37. E/ de ineq. intemp. 3. 44. F/ 2. de loc. aff. 9. D/ 18. de prasagium ex puls. 4. 107. F
 Humor vitreus a Praxagora qui, & quos facit dolores. in 1. pror. comen-
 taria. 1. 4. 168. F
 Humor vitreus dolorem vehementem parit. 12. meth. me. 7. 80. A
 ex Humore vitreo rigor. de ineq. intemp. 3. 44. F
 Humor vitreus frigidissimus omnium humorum. in 1. pror. commen-
 tario. 1. 4. 168. F
 Humor vitreus frigidissimus cur ita dictus. 2. de loc. aff. 4. 9. D
 HUMORES quos coaceruet ruri manens aestiuo tempore. in 1. de mor.
 vulg. commen. 3. 3. 118. F
 Humores quos coaceruet in urbe manens lauanusq. se. in 1. de mor. vul.
 commentario. 3. 3. 118. F

Humorū plus colligit edendo & dormiendo. 2. de pras. exp. 4. 109. F
 Humorū minus colligit p. vigiliis & inediis. 2. de pras. ex. 4. 109. F
 Humores in aerem ambientem dissipantur. 2. de diff. feb. 3. 41. E
 Humores & calor naturalis totus in principijs accessionum in profun-
 dum corporis vergunt. com. 2. aph. 1. Ex. 11. B
 HUMORES quatuor morborum causa. 8. de decr. Hipp. 1. 275. H
 Humores quatuor sunt auctores sanitatis & morborum. in 3. de mor.
 vulg. com. 1. 3. 129. G
 ex Humoribus qui morbi nascantur. com. 6. aph. 47. Ex. 52. C
 Humores qui causent varios morbos. com. 1. aph. 2. Ex. 3. D
 Humorales morbi i omnibus quidem sunt per robur atq. infirmitatē
 excretiuarum facultatum de natura humana. com. 2. 7. 182. G
 Humor qui facit lassitudinem considerandus an cum sanguine, an cū cru-
 dis humoribus, an p. se consistat. 4. de san. tuen. 2. 83. E
 Humores lassitudinē faciētes quo deprehendatur. 4. de san. tu. 2. 83. E
 Humor non bene diffusus putrescit. 1. de diff. feb. 3. 31. H
 ex Humoribus varijs quo modo febris excitetur. in 1. de morbis vul.
 commenta. 2. 3. 110. F
 Humor vnusquisq. accēsus habet suum calorem. aduer. Lycum. Ex. 65. H
 Humorū nullam interueniente putredine qui incidant in febres. 1. de
 differentijs febrium. 3. 32. G
 ab Humoribus spūs facillime accēdunt, nō ē cōtrario. 1. de diff. feb. 3. 31. A
 Humores facillime a corpore solido accenduntur, non ē contrario. 1. de
 differentijs febrium. 3. 31. B
 Humor febres tertianas efficiēs qui, & vnde sit. 2. de diff. fe. 3. 36. D
 ex Humoribus alijs febres, & ex sanguine solum differunt bonitate, et
 malitia. 2. de differentijs febrium. 3. 40. C
 Humoris in cāua vena putrefactio facit febres homotonas, acmasticas
 & paracmasticas. 2. de diff. feb. 3. 42. G
 Humor cordis in hectica febre consumitur. 1. de diff. feb. 3. 34. A
 ab Humoribus pestilentia. de bon. & vitio succ. 2. 33. F
 vbi Humores nimij expurgantur, solent sequi tusses. in 1. de mor. vul.
 commenta. 2. 3. 111. A
 Humor qui in suffusionibus coagulatur. de anat. ocul. Sp. 57. F
 Humores in caput efferri quo modo cognoscatur. in 6. de morbis vul.
 garibus. commen. 5. 3. 190. F
 Humores recipere aptas venas multas habet lingua. in 6. de mor. vul.
 ga. commenta. 1. 3. 191. G
 Humores non aequae natura apta sunt suscipere membrana subcingens co-
 stas, & pulmo com. 6. aph. 33. Ex. 50. A
 Humor faciens pleuritim vbi colligatur. de anat. pakua. Sp. 43. A
 Humores qui in carne, & toto corpore congesse, debent vti acopo ex
 abiete. 4. de san. tuen. 2. 86. G
 HUMORES quibus modis foras ferantur. 4. de san. tuen. 2. 85. H
 Humores quibus modis intro ferantur. 4. de san. tu. 2. 86. A
 Humores q. sunt intus, attenuadi et coquēdi sunt. 4. de sa. tu. 2. 86. A
 Humores q. foris sunt. leuiter educēdi p. halitū sunt. 4. de sa. tu. 2. 86. A
 in Humorū alteratione fit cōcoctio. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 112. C
 Humores ex quibus alterantur. ars med. Isa. 71. E
 Humores trāsmutātūr pharmacis, quae venena dicūtur. ars me. Is. 71. E
 Humores alterātūr ijs quae venenis ferari aduersantur. ars me. Isa. 71. E
 Humorē vacuare a particula, & particulam sicā reddere non est idē.
 2. de elementis. 1. 21. D
 Humores qui per sectionem venae, & qui per medicamentum educi de-
 bent. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B
 Humorū prolixam dispositionē vt remoueamus, catharticijs vtimur.
 de dynamidijs. Sp. 20. E
 Humorū ratione medicamentorum diuersitas. de cathar. Sp. 95. A
 Humores proprios euacuant medicamenta. 8. de decr. Hipp. 1. 276. C
 Humorem aliquem peculiarem attrahit omne medicamentum purgato-
 rium. 2. de elem. 9. D/ de atrab. 1. 36. B/ cō. 1. aph. 22. Ex. 10. C
 Humorem proprium appetit attrahere purgatorium pharmacum vel
 flauam bilem, vel atrā, vel pituitam, vel aquosam superfluitatem.
 commenta. 2. aph. 37. Ex. 17. G
 Humoribus, quos purgant, familiaria sunt medicamēta. 3. de simpliciū
 medic. facul. 5. 23. D
 Humorem sibi proprium primō trahere medicamenta, deinde alios, su-
 perflua purgationes ostendunt. 2. de elementis. 1. 9. E
 Humores quo modo trahant medicamenta. de purgan. med. 5. 86. H
 Humores quo per ordinē euaciuntur a med. 3. de simp. med. fa. 5. 23. G
 Humorū ordo exeitiū p. vim medicamentorū. 1. de na. hu. cō. 1. 1. 31. E
 Humores quo ordinē euacuant qn bō morit ex euacuatioe. 2. de el. 1. 9. F

Humores in superpurgationibus cur educuntur, tamen non sunt medica-
menti proprii. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. H
Humor quilibet penitus euacuatus intemperantiam sequitur. 3°. de sim-
plic. med. fac. 5°. 23. H
Humore vno penitus euacuato homo moritur. 2°. de elemen. 1°. 9. F
Humor vnus vbi dcest, homo moritur. de natura humana. com. 1°. 31. E/
8°. de decretis Hipp. 1°. 276. C
ex Humore solo purgato nullus mortuus in superfluis purgationibus.
1°. de elementis. 1°. 4. D
Humore vno deficiente defunct omnia. 7°. de decr. Hipp. 1°. 276. F
Humor totus perire non potest. contra Iulianum. Ex. 70. B
Humores homine mortuo separantur, & ad propriam naturam redeunt
secundum aliquos. de spermate. Sp. 40. F
Humores in terrā redire mortuo hoīe inq̃ Aristoteles. de sper. Sp. 40. F
Humorem attrahit acredo. de dynamidijs. Sp. 20. E
Humores qui quo tempore sint purgandi. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
Humores qui euacuandi in morbi principio, & qui non. commenta. 1°.
aphorismo. 22°. Ex. 10. B
Humores educendi praevalente morbo. de dynamidijs Sp. 20. D
Humores euacuandi per cutim, non sunt euacuandi per vomitum & per
secessum. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 165. G
Humor in cute quo modo euacuandus. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 121. F
Humores omnes educuntur de stomacho. de cathar. Sp. 94. G
Humores ex sima parte hepatis per ventrem educendi sunt ex parte au-
tem gibba per vrinas. de cathar. Sp. 94. G
Humores morbum facientes si non sint purgati, causant abscessum, vbi
est labor. com. 4°. aph. 2°. Ex. 30. H
Humores quo modo debent esse fluxui parati ante purgationem. com. 1°.
aphorismo. 24°. Ex. 10. G
Humores fluidos esse debere, quo modo intelligendum. quos purg. op. qb.
med. & quo temp. 5°. 88. H
Humorum inclinatio consideranda. quos purg. op. quib. med. 5°. 88. G
Humorum motus pertinet ad euacuationem. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
Humores debent euacuari per loca, ad quae repunt opportuna. com. 6°.
aphorismo. 22°. Ex. 48. D
quis Humor euacuatus sitim faciat. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
Humor quilibet syncerus p̃ter sanguinē, ē malus. i. pgn. cō. 2°. 4°. 202. E
Humore plusculo exolutas partes roborat hypocrisis. 7°. de simpliciū
medic. facul. 5°. 51. D
Humores purgandi in iūtero. de cura iūteri. Sp. III. F
Humorū fecē ex corpore mundificans medicamentum. secret. Sp. 101. G
Humores diuersos laxans medicamen. de med. exper. Sp. 106. B/C
Humores diuersos laxat electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. E
Humores dissoluēs et liquefaciēs eos medicamē. de me. exper. Sp. 106. C
Humores omnes dissoluit vrtica. de simp. med. Sp. 92. A
ad Humores agre educiles. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 185. G
ad Humorem emittendum, vinculum. de fascijs. 7°. 295. B
Humores à partibus robustioribus transmittuntur ad partes imbecillio-
res. de natura hum. com. 2°. 7°. 182. H
Humores semper deferuntur in partem egram. 11°. met. me. 7°. 74. B
Humor potest irrepere in præcipuam partem, & in non præcipuam. de
constitutione artis. Ifa. 41. G
Humor ad articulos accessurus potest per vrinam mitti. commenta. 4°.
aphorismo. 74°. Ex. 35. H
Humores, & maxime in articulamentis extrahens, sine incisione. 6°. de
comp. me. per gen. 5°. 261. G
Humores euocans aliud. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. G
Humorem contentum extrahens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. A
Humor vnus raro purus in abscessibus. de diff. mor. 3°. 5. G
ex Humoribus sinceris qui abscessus fiant. de caus. mor. 3°. 8. C
ex Humoribus mixtis quæ fiant. de bon. & vitio succ. 2°. 39. D
ex Humoribus commixtis quæ fiant. de caus. morb. 3°. 8. G
ab Humore si fieret palpitatio, non tam cito solueretur. 2°. de sympto-
matum caus. 3°. 20. G
ex Humore, & flatu dolorem curat Galenus oleo in quo ruta cocta sit
pro clysteri vtens. 12°. met. me. 7°. 80. A
HVMORVM saporē qui in terra cōtinētur. de na. hu. cō. 1°. 1°. 31. G
Humoris tantundem potum exhibens irrigato, si humidum insitum dila-
bitur. ad Thras. 2°. 104. E
Humore conspergentes ministri medicorū. in 6°. de morbis vulgarib.
commentario. 5°. 3°. 188. E
HVMOROSAM puluā deficcāt diamoron de rubis. de dyn. Sp. 26. B

HVMI cubare est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. commenta. 3°.
aphorismo. 29°. Ex. 26. C
Humi cubare plus nocet cōsistētibus, q̃ iuuenib⁹. c. 3°. ap. 30°. Ex. 26. D
HVSTOLEX quid. de simp. me. Sp. 85. C
Hustolex est chrysocola. de simp. med. Sp. 85. C
Hustolex ad aurum glutinandum idoneum est. de sim. me. Sp. 85. D
Hustolex vires habet viscide stringentes valde. de simp. me. Sp. 85. D
HYACINTHVS quid. & simplicibus me-
dicaminibus. Sp. 92. E
Hyacinthus siccus est in primo ordine, & frigidus in tertio. 8°. de simp.
medic. fac. 5°. 6. H
Hyacinthus styptica est valde. de simp. med. Sp. 92. E
Hyacinthus seruat pueros impuberes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
Hyacinthus regio morbo laborantibus exhibet. 8°. de simp. m. f. 5°. 62. H
HYACINTHI roborant cor dissolutum. de ana. viuo. Sp. 46. D
Hyacinthis ad tēperatiā cor distēperatū reducit. de ana. viuo. Sp. 56. A
HYBRESTI acuti rostri antidotus. 2°. de antid. 5°. 18. E
HYDATIS quid. fin. med. Ifa. 48. G
Hydatides papulae, quæ. 5°. de loc. aff. 4°. 29. D
Hydatides affectus partium exteriorum palpebrarum. introd. Ifa. 38. D
Hydatides quo modo curandæ. 14°. met. me. 7°. 53. F
Hydatides oculorum morbus manu indiget. introd. Ifa. 59. G
Hydatides singulatim tolluntur. introd. Ifa. 59. G
HYDERICI ex vitioso succo quibus color mutatur, in elephanicis
splenicis, alijsq̃. 3°. de symp. caus. 3°. 30. A
Hydericis conuenit cochlearum caro. 11°. de simp. me. fa. 5°. 78. F
Hydericis prodest medicamē recipiens cantaridas. 3°. de temp. 1°. 23. C
HYDNON, id est tuber terræ. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. H
HYDRELAEON quid. 2°. de anti. 5°. 114. B
Hydrelaum quo modo fiat. de dynamidijs. Sp. 23. B
Hydrelaum oleum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
ex Hydrelao infusiones ad capitis dolorem ex febre. 1°. de arte curat.
ad Glauconem. 7°. 100. B
Hydrelaum prodest fractis. introd. Ifa. 60. F
Hydrelaū p̃ vomitu. 1°. de arte cur. ad Gla. 99. C/de rem. p. f. 7°. 160. H
ex Hydrelao, & panā decocto, cataplasma ad crustas excidentēs. 2°.
de arte cur. ad Glauco. 7°. 107. B
ex Hydrelao, & argēti spuma emplastrū. 1°. de cōp. m. p. ge. 5°. 112. H
HYDRAGOGA medicamenta, quæ. de atra bile. 1°. 36. B/de dynam.
22. A/de cathartics. Sp. 95. A
Hydragoga dantur mulieribus molestatis per lōgum tempus ab aliquo
fluxu, & rheumatizantibus. de dyna. Sp. 22. A
HYDRARGYRVS preparatur, non nascitur sponte. 9°. de simpliciū
medic. fac. 5°. 71. B
Hydrargyros per erosionem interimit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. B
Hydrargyrum non est expertus Galenus an interimat, si deuoretur. 9°.
de simp. me. fac. 5°. 71. B
HYDRENTEROCELE quid. fin. med. Ifa. 49. D
Hydrenterocele scroti. fin. med. Ifa. 49. C
Hydrenterocele tumor scroti compositus. introd. Ifa. 60. B
HYDROCELE quid. fin. med. Ifa. 49. D/de tum. prat. nat. 3°. 85. G
Hydrocele tumor scroti. fin. med. 49. C/introd. Ifa. 60. B
Hydrocele laborantium curatio. intr. Ifa. 60. B/14°. met. me. 7°. 90. G
Hydroceles humor indicat de ablatione. 14°. met. me. 7°. 90. F
ad Hydrocelas quidam vtuntur bdellio salina matutina subigentes. 6°.
de simp. med. fac. 5°. 44. H
HYDROCEPHALON quid. fin. med. Ifa. 49. A
Hydrocephalon suturearum distentio. introd. Ifa. 59. C
Hydrocephali quatuor species. introd. Ifa. 59. F
Hydrocephali curatio. introd. Ifa. 59. G
Hydrocephalum incurabile, quod. introd. Ifa. 59. G
HYDROCOPTARVM descriptiones architectonica complectitur. de
cuiusq̃ animi pec. not. atq̃. med. 2°. 57. B
HYDROMELI quomodo conficiatur. de dy. 22. D/ Sp. 23. C
Hydromeli quo tempore faciendum. de dyna. Sp. 22. D
Hydromeli habet sapore vini vetusti, & gustus indicat. de dy. Sp. 22. E
Hydromeli, & acetum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
HYDROMPHALON quid. fin. med. Ifa. 49. B
Hydromphali qui introd. Ifa. 60. A
HYDROPHOBOS quid. fin. med. Ifa. 47. D
Hydrophobos (aqua timor dicitur). 9°. met. me. 7°. 58. H
Hydrophobos cuidā contigit post annum. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 171. E
de HYDROPHOBOS

de HYDROPE. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. A
 de Hydrope ignorantia Erasistrati. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Hydrops est aquosus tumor. de oculis. 7°. 189. E
 Hydrops quo modo, & quot eius species. de tum. prat. nat. 3°. 84. G
 Hydrops tres species introd. Isa. 56. G
 Hydropum due species, & quo modo curētur. de vict. rat. in morb. acu. commentario. 4°. 7°. 148. G
 Hydrops ascites. fin. med. Isa. 47. F
 Hydrops ascites vocatus quando fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Hydrops leucophlegmatis dictus quādo fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Hydrops anasarca quid. fin. med. Isa. 47. G
 HYPOSARCIDION species hydropsis introd. Isa. 56. G
 Hydrops tympanias quid. fin. med. Isa. 47. G
 Hydrops sicca ab Hippocrate dicitur tympanias. c. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 in Hydropa tympaniam, & in leenteriam quod cruditatis symptoma finitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Hydrops subita quo modo. 3°. de symp. caus. 3°. 28. F
 Hydrops matella quā affectio. 6°. de locis affectis. 4°. 37. F
 Hydrops matella raro fit, illā tñ bis vidit Galenus. 6°. de lo. af. 4°. 37. F
 Hydrops quo modo lethargo comparatur. 3°. de symp. caus. 3°. 29. D
 Hydrops longus morbus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Hydrops causa. introd. Isa. 56. H
 Hydrops ex quibus fiat causis. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Hydrops generandi prima causa. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Hydrops vniuersi sunt patiente hepate. de vir. nost. cor. disp. Sp. 60. B
 Hydrops sequitur necessario ad scirrhum iecinoris. 3°. de praesagitione ex pulsibus. 4°. 121. E
 Hydrops non sequit necessario ad scirrhum lienis. 3°. de p̄sa. ex. 4°. 121. E
 Hydropem facit extrema frigiditas. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Hydropem quo modo faciat aqua frigida. 6°. de loc. aff. 4°. 36. C
 ad Hydropē definiūt aliqñ aqua paludosa hyeme. de bon. aque. Sp. 75. E
 Hydrops humiditatem ventriculi nimiam debet praecessisse. 3°. de symptomatum causis. 3°. 25. D
 in Hydropē terminat sanguifica virtutis ibecillitas. 3°. de sym. ca. 3°. 25. C
 Hydropses a carne bubala. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Hydrops cur fiat autumno. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. E
 Hydropses quibus accidunt. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 178. D
 in Hydropem transeunt icterici. de cura icteri. Sp. 111. C
 Hydropsis inceptio secretorum. Sp. 100. H
 Hydropses quaedam colorem mut. ant. de sympt. diff. 3°. 13. B
 Hydropum qualis caro. 3°. de symp. caus. 3°. 26. G
 Hydropum caro qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. G
 in Hydripibus qñ se habet epigastrii muscoli. 2°. de mot. mus. 1°. 316. F
 in Hydrope vrina rubra futuram mortem praedicat. de sperm. Sp. 35. D
 Hydropsis curatio. intro. Isa. 56. H/14°. met. me. 7°. 90. G
 Hydrops, & sputum sanguinis quo modo curentur, quia sunt contrarij morbi. com. 1°. aph. 16°. Ex. 9. A
 in Hydrope dat vinu fuluū antiquu. de vic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 149. B
 in Hydrope dat panes calidos ex oleo vel pinguedine. de victus ratio. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. E
 Hydropsi poculum. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. E
 Hydropsi potio conueniens. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 p̄ Hydrope Itrium. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 in Hydrope an carnes suilla danda. de vict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 149. B
 Hydropsis humor indicat de sui ablatione. 14°. meth. med. 7°. 90. E
 in Hydrope quo in loco sit aqua. 5°. de loc. affe. 4°. 33. H
 Hydrops fit in spatio inter intestina, & peritonæu. 1°. de na. f. 1°. 293. D
 Hydropē medicamēto hydragogo sanauit Galenus. cōtra. Iul. Ex. 69. H
 Hydrops aqua nō educit medicamētū flaua bilis. de purg. me. 5°. 86. G
 p̄ Hydrope catapotia. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 152. G
 ad Hydropem pillula. secretorum. Sp. 101. B
 p̄ Hydrope tithymalli septem gutta in singulas caricas. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. G
 in Hydrope educens cataplasma. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. E
 Hydrops sanguinis euacuatione curatur. de venæ sect. ad Eras. 6°. 7. B
 que Hydrops sanguinis missione curari possit. de vict. rat. in morb. acu. commenta. 4°. 7°. 149. A
 Hydrops quando est ex retentione hamorroidum vel mēsum, eget sanguinis missione. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 7. B
 in Hydrope secatur vena in ventre super iecur. de ana. viu. Sp. 55. B
 in Hydrope sanguis non mittendus. de venæ sect. adu. Eras. 6°. 6. F
 Hydropsi sanguinem detrabere potius obest, q̄ p̄sit. de atra bile. 1°. 37. E

Hydropem sanat bubulum stercus. de theria. ad Pison. 5°. 92. F
 in Hydrope stercus bouis armentaria. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. E
 in Hydrope stercus caprinum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. F
 cōtra Hydropem valet theriaca. de theria. ad Pysio. 5°. 91. G
 ad Hydropas incipientes. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. F
 ad Hydropem secretorum. 97. B/ Sp. 99. C
 Hydropsi valens medicina. de med. exper. Sp. 105. A/B
 Hydrops, vide Aqua intercus.
 HYDROPICAE matricis signa, & curatio. de pas. mul. Sp. 96. A
 Hydropicorum aqua vbi congregetur. com. 7°. aph. 53°. Ex. 8. H
 Hydropicorum pulsus qualis in omni specie. de puls. ad tir. 4°. 46. D
 Hydropicorum tumor diuersus ab alijs. ad Thras. sup. 2°. 105. A
 Hydropicorum vrina qualis. de spermate. Sp. 35. B
 Hydropici quomodo curentur. intro. Isa. 60. A
 Hydropicis quæ a fortuna visa sunt conferre. contra Iulia. Ex. 66. E
 Hydripico damus cathartica. de dyna. Ex. 20. E
 Hydropicis p̄sunt meda. trabētia aquas. & atra b. 1°. 36. B/ & dy. Sp. 22. A
 Hydropicis profunt Carica. de simp. med. Sp. 84. C
 Hydropicos iuuat succus Centauræ. de virt. cent. Sp. 94. A
 Hydropicis prodest Chamedrys. de simp. me. Sp. 82. H
 Hydropicos siccit chamaleo. de simp. me. Sp. 82. F
 Hydropicis vtilissima est agrestis Cucumeris radix. de dyn. Sp. 22. B
 Hydropicos inanit, & purgat Ebuli radix. de simp. me. Sp. 84. C
 Hydropicis maxime datur Euphorbium. de simp. me. Sp. 83. E
 p̄ Hydropicis, & corpulentis Flos salis aqua marinæ mistus. 14°. me. thodi medendi. 7°. 91. E
 Hydropicis in potu datur lapis Magnes. de simp. me. Sp. 86. G
 Hydropicis prodest Raphanus. de simp. me. Sp. 89. F
 Hydropicis datur Scilla. de simp. me. Sp. 90. H
 ad Hydropicos decoctio. de med. exper. Sp. 107. D
 Hydropicis prodest electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. D
 Hydropicis valens electarium. de med. exper. Sp. 108. A/D
 ad Hydropicos emplastrum. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 200. C
 ad Hydropicos epithema. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. A/ de med. fac. par. 7°. 167. D
 ad Hydropicos malagma. 9°. de comp. me. sec. loc. 199. D/ 5°. 200. C/E
 Hydropicis benefaciens. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. G
 Hydropicis valens medicamē. de med. exp. 105. D/H/ 106. F/ Sp. 108. A
 ad Hydropicos ex Andromacho. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. E
 ad Hydropicos, Cleophanti. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. E
 ad Hydropicos incipientes. 2°. de cōp. me. per ge. 225. E/ 3°. 5°. 235. C
 ad Hydropicos inueteratos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. B
 Hydropicis anasarcam patientibus. de dyna. Sp. 21. C
 ad Hydropicos. 8°. de comp. me. se. loc. 190. H/ 193. C/ 195. B/ G/ 196. H/ 9°. 198. F/ 199. A/ C/ E/ 200. E/ 10°. 206. B/ 207. E/ F/ 2°. de comp. med. per gene. 226. E/ F/ 5°. 247. F/ de re. pa. fa. 159. G/ 7°. 174. D
 Hydropicorum vaporarium doliare, quo euacuatur citius & amplius q̄ in balneis. de vil. resp. 1°. 225. C
 p̄ Hydropicis instrumentum euacuatorium. de vil. resp. 1°. 225. C
 Hydropicos p̄forare, & cutē scarificare distat inter se. ad Th. 2°. 105. A
 Hydropicorum tali scarificandi. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Hydropicorum duo casus. contra Iulianum. Ex. 70. C
 HYDROPIPERI vnde dictum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
 Hydropiperi sugillata & tumores induratos digerit. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 62. H
 HYDROPOTON ad febrem quotidianam, tertianā, sed maxime quartanam, & ad omnes accessiones, & angustias somnum facit, fastidium tollit, sudorem prouocat. de dyna. Sp. 32. C
 HYDRORODINON quid. de rem. par. fac. 7°. 160. H
 HYDRI morsibus confert centaurea. de virt. centau. Sp. 93. H
 cōtra Hydrium valet theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 91. E
 HYELINOS, id est vitreus humor oculi. de ocul. 7°. 182. G
 HYEMS & aestas quomodo fiant. de hist. philos. Sp. 8. C
 Hyemis principium quando. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 102. A
 Hyemis principium vergiliarum occasus. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 103. B/ com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Hyemem & alia tempora posse diuidi in multas partes, collige. com. 3°. aphorismo. 23°. Ex. 24. H
 Hyemis diuisio. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 107. G
 Hyemis, & aestatis diuisio. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 102. B
 Hyemis tres partes, & quæ in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 102. B
 Hyemis conuersio quando, & quid faciat humor tunc, & quibus vi de ff y bemus.

7. bemus. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Hyems quot dies habeat. de dyna. Sp. 20. C
 Hyems ferè perpetua Scythijs. de aere, aquis, & locis. 5. 5. E
 Hyemis ad æstatem proportionem habet principium mensis cum plenilunio. 3. de diebus decretorijs. 4. 158. B
 Hyems est frigida, & humida. 1. de temp. 1. 11. C in 1. de morb. vulga. 3. 110. H
 & commentario. 1. 4. 134. D
 Hyemis humidissima, & frigidissima. 2. de crisib. 1. 11. F
 Hyems eius comparatione est frigida, & humida. 1. de tem. 1. 11. F
 nisi. Hyeme non sit status humidus, & frigidus. 10. meth. me. 7. 63. E
 Hyems cur humida & frigida. de nat. hu. 32. D de sperm. Sp. 39. A
 Hyemis frigus quo modo a sole procedat. de na. hu. com. 1. 1. 32. D
 HYEME si calida aqua, æstate frigida est vna cognitio bonarum, & malorum aquarum. de bon. aqua. Sp. 75. H
 Hyeme frigida aqua, æstate calida, mala. de bon. aqua. Sp. 75. D
 Hyeme cur p̄fundi fōtes calidissimi sint, æstate frigidissimi. 4. bo. S. 75. H
 Hyeme calida aqua, æstate frigida, optima sunt. de bon. aqua. Sp. 75. G
 Hyeme in aliquibus fontibus cur aqua disparet, æstate abundat. de bonitate aqua. Sp. 75. H
 Hyeme non abundant aqua fons in Delo, & putei in Pitho, sed in æstate. de bonitate aqua. Sp. 75. H
 Hyemales aqua optima sunt. de bonitate aqua. Sp. 75. F
 HYEMS. naturalis. qualis esse debet, & quod semper debemus intelligere in regionibus temperatis. com. 1. aph. 13. Ex. 22. B
 Hyems naturalis est frigida, & humida. com. 3. aph. 13. Ex. 22. B
 Hyemis humida. com. 1. aph. 2. Ex. 3. D
 Hyeme fm naturā debet eē vti magni. 1. de mor. vul. cō. 1. 3. 103. H
 qm. Hyems mediocritatem seruauit, bene omnia tempore hiberno in corpore animalis administrantur. com. 1. aph. 15. Ex. 8. E
 Hyemes fortes in Europa, cur. de aere, aq. & loc. 2. 6. B
 Hyemis mutationes sentiunt in senine et gñatione. de aere, aq. et. l. 2. 6. E
 Hyems aspera dolorem facit. de nat. hu. com. 1. 1. 28. H
 Hyems si inueniat aliquem temperatum, non conseruat ipsum in sua temperie. comp. 3. aph. 20. Ex. 24. B
 Hyems pituita gñat, etiā in corpe temperato. cō. 3. apho. 20. Ex. 24. B
 Hyeme qui humor abundet. de nat. hu. com. 1. 1. 31. H
 Hyeme abundat pituita fm Hippocrate. bre. denot. dogm. Hippo. 23. B
 8. de decr. Hipp. 1. 276. D com. 1. aph. 2. Ex. 3. D
 Hyeme pituita abundat frigidissimus humor in frigidissima tempestate. in 1. de morb. vulg. com. 1. 3. 104. B
 Hyeme calor naturalis est vehemētiore, igitur non deberet gignere pituitam, cur ergo gignatur. de nat. hu. com. 1. 1. 32. E F
 Hyemis tempore vtimur phlegmagogis. de dyna. Sp. 21. C
 Hyeme quādoq; abundat flaua bilis, licet raro. cō. 4. aph. 4. Ex. 27. H
 HYEMS qbus atabitis et naturis quadret magis. c. 3. a. 18. Ex. 23. G
 Hyems est optima consistentibus. com. 3. aph. 18. Ex. 23. H
 Hyeme, et æstate natura calida, & hūda bñ se bñt. c. 3. a. 2. Ex. 20. A
 Hyeme bene se habet natura calida & sicca. com. 3. apho. 2. Ex. 20. B
 Hyems pulsus alterare potest, non efficere. 1. de caus. puls. 4. 86. G
 Hyeme animalia latent veluti mortua. 2. de loc. aff. 4. 14. E
 Hyeme viperæ tractate non mordent. 2. de loc. aff. 4. 14. E
 HYEME vestes munda sunt induenda. de sal. diata. 2. 41. A
 Hyeme, æstate, in loco calido in loco frigido, viro, puero, seni, mulieri nō aque conueniunt capilli. 1. de vsu par. 1. 189. F
 Hyeme plus appetimus quā æstate. com. 1. aph. 15. Ex. 8. D
 Hyeme ventriculi calidissimi sunt calore naturali, corporis autem partes e contrario. de nat. hu. com. 1. 1. 32. E
 Hyeme cur frigescit venter in aliquibus. de nat. hu. com. 1. 1. 32. E
 Hyeme iecur non perfecte cōcoquit ob frigus. de nat. hu. cō. 1. 1. 32. F
 Hyeme p̄ea totius corporis refrigerata nō p̄be coquit. dñ. h. c. 1. 1. 32. F
 HYEME quō edendum & bibendum, & quid. de sal. diata. 2. 39. H
 in Hyeme quomodo cibandum. de dif. cont. Sp. 71. G
 Hyemis cibi qui vulgo sunt in vsu. de nat. hum. com. 1. 1. 32. F
 Hyemis cibi pituitosiores. de nat. hu. com. 1. 1. 32. F
 Hyeme vtendum cibis siccis, & melancholicis. 1. de alim. fac. 2. 13. F
 Hyeme cur sumi debeant cibi crassi. de diffo. cont. Sp. 72. G
 Hyeme dari possunt multi cibi. com. 1. aph. 18. Ex. 9. E
 Hyemis cibus quantus. de ren. aff. dig. & med. 7. 195. B
 Hyemis potus quantus & qualis. de ren. aff. dig. & med. 7. 195. B
 Hyeme dandum Falernum, Tmolitanum, Aurisum, & Lesbium vinum. de dynamidijs. Sp. 76. G
 Hyeme i ocio degētes et multū bibētes multū nūgūt. 1. dñ. f. 1. 296. D

Hyemem totam cum quidam magnopere repletis sine exercitijs degeret, quo modo vere suffocatus fuerit. de vena. sect. adu. Eras. 6. 9. F
 Hyeme calfacere, & siccare corpora oportet. de sal. diata. 2. 39. H
 HYEME quid agere debent exercitantes se. de sal. diata. 2. 42. E
 Hyeme quō preparāndus locus in quo fit exercitatio. de san. tu. 2. 73. C
 Hyeme qd agebat ruri Galenus exercitij gratia. 2. de san. tu. 2. 73. H
 Hyeme paucis lauacris vtendum. de sal. diata. 2. 41. A
 Hyems qualis sequatur, si æstas pluuiosa sit spirante austro, & autumnus eodem modo. de aere, aq. & loc. 2. 4. C
 Hyems insalubris est, si æstas & autumnus sint pluuiosi. commenta. 3. aphorismo. 13. Ex. 22. A
 Hyems Aquilonia. in 1. de morb. vulg. com. 2. 3. 170. H
 Hyeme aquilo magnus, & longus. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 103. H
 Hyems sicca, & aquilonia, vel pluuiosum, & australe, quos morbos generet. com. 1. aph. 11. Ex. 20. H
 si Hyems sit borealis & sicca, ver austrinum, qua contingant in æstate. de aere, aquis, & locis. 2. 4. A
 Hyems austrina. in 1. de mor. vulg. com. 1. 3. 103. H
 HYEME qui morbi. de natura humana. com. 1. 1. 31. H commenta. 3. aphorismo. 23. Ex. 24. G
 Hyeme morbi pituitosi. 8. de decr. Hipp. 1. 276. E
 in Hyeme maxime febres quotidiana sunt. 2. de diff. feb. 3. 36. D
 Hyeme fiunt dolores capitis, tussis, rauedines, grauedines, & tabes, si æstas aquilonia fuerit, & autumnus pluuiosus. cō. 3. aph. 13. Ex. 21. H
 Hyeme tussim homines. 8. de decr. 1. 276. E
 Hyeme paludosa aqua rupturas, pleureses, tussis faciunt, conuertuntur ad plenē, & aliquando desinunt ad hydropē. de bon. aqua. Sp. 75. D
 Hyeme calcanea, digiti, & omnia extrema frigido exulcerantur, calidius sanantur. com. 5. aph. 22. Ex. 39. E
 Hyeme partes extremas fridas esse, nō malū. c. 7. aph. 1. Ex. 54. A
 in Hyeme Hippocratica facies nō est exitiosa. in prog. cō. 1. 4. 191. E
 Hyeme potius accidunt abscessus, tardius desinunt, & minus retrocedunt. in prognost. com. 3. 4. 210. D
 Hyeme diuturnos vt plurimum fieri morbos inquit Hippocrates. breuiter denotatio dogmatum Hippocratis. 1. 231. D
 Hyeme si quis in victu delinquat, quo modo vere incidit morbos diuturnos. com. 6. aph. 55. Ex. 53. D
 Hyems facit tarditatem in morbis. com. 1. aph. 12. Ex. 5. E
 Hyeme morbi longissimi & cur. com. 2. aph. 25. Ex. 16. A
 Hyeme neq; morbi soluant manētibz ijs q eos efficiūt humoribus, neq; agroti moriunt viribus interim sufficētibz. c. 2. apho. 25. Ex. 16. B
 Hyems nullam plenitudinem in parte aliqua corporis dissoluit. com. 1. aphorismo. 13. Ex. 22. C
 Hyeme terminant morbi qui æstate augētur. de nat. hu. com. 1. 1. 33. D
 Hyems soluit morbos æstiuos. in 3. de mor. vul. com. 3. 147. B 3. 151. H
 Hyeme q emerferit morbi, æstate pfligat. i 3. de m. vul. cō. 3. 3. 147. E
 Hyemales morbi prorsus æstate discuti, mendacium apparet. in 3. de morb. vulg. com. 3. 3. 147. D
 Hyeme fm Diocle febris ardēs pōt facile sanari. c. 2. aph. 34. Ex. 17. D
 Hyeme quō debet gubernari egri, et quō cibadi sūt. c. 1. a. 17. Ex. 9. D
 Hyeme inferiores ptes purgāda, æstate superiores. cō. 4. aph. 4. Ex. 27. G
 Hyems cadenda est in vomitu. com. 4. aph. 6. Ex. 28. A
 Hyemem vitandes graciles, & facile vomentes purgare conuenit. de catharticijs. Sp. 94. C
 Hyeme supra purgari, quorum alui intestinorum leuitate laborant, malum. com. 4. aph. 12. Ex. 28. E
 Hyeme cū pituita i vtre gñat, vomitibus expurgāda. de sal. d. 2. 41. H
 Hyeme calida sint potiones. 12. met. me. 7. 76. B
 Hyeme calidum, æstate frigidum oxymeli quibus prabendum. de vitijs. rat. in mor. acu. com. 1. 114. F de puero epilep. 7. 180. E
 Hyeme qua ventrem soluant. 5. de san. tuen. 2. 92. E
 Hyeme quibus venter stringitur. 5. de san. tu. 2. 92. G
 Hyemale tempus alia expetit medicamēta. 1. de cōp. me. se. lo. 5. 125. F
 Hyeme, & æstate, medicamenta vario modo applicanda sunt. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 101. G
 Hyeme med. debet eē molliora, æstate duriora. 7. dñ. cō. m. p. ge. 5. 268. G
 HYENAE adeps tenuium partium. 3. de comp. me. per ge. 5. 233. H
 Hyena adeps in quo ordine sit inter acopa. 7. de cōp. m. p. gen. 5. 269. E
 Hyena adeps quo loco reponatur inter calida, qua valent alopecijs. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 122. D
 p Hyena adipe anferimus. 1. de comp. me. se. lo. 5. 122. D
 Hyenarum bile inferius est fel taurorum. 10. de simp. me. fa. 5. 74. H
 Hyenarum bilis

Hyenarum bilis inferior est bile Callionymi, scorpij marini, & marinæ
testudinis. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. H
Hyenæ fel ad oculos. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. F/H
Hyenæ fel visum acuit. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
Hyenæ fel iuuat suffusiones. intro. Isa. 58. C
Hyenæ fel ad pilos palpebris inatos oculū infestātes. & re. pa. f. 7°. 156. G
HYGIDION collyrium. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. D
HYGIENI Hipparchi medicamentū. 10°. de cōp. me. se. lo. 5°. 208. G
Hygieni melinum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
Hygini emplastrum boni coloris ad multa. 2°. de compositione medica-
men. per genera. 5°. 223. B
HYGRA stypteria. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. A
HYGROCIRSOCELE quid. fin. med. Isa. 44. D
HYMETTION mel. quale. vbi. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
Hymettium mel maxime detergit. 8°. met. me. 7°. 52. H
HYMNI maiores laudibus, Dei vero opera vtriusq; maiora. 7°. de vsu
partium. 1°. 162. F
HYOEIS os. 16°. de vsu partium. 1°. 215. F
Hyoedes os a literæ Y similitudine appellatum. de mus. diff. 1°. 46. A
Hyoedes os siue hypsilodes, quod & non nulli lambodes nomināt.
de musculorum dissectione. 1°. 46. D
Hyoedes os & pharyngethron idem. de voc. instr. diff. 1°. 107. B
Hyoedes os qui musculi ligant maxillā inferiori, & eorum processus.
de musculorum dissectione. 1°. 46. D
Hyoedes os q musculi sursum ad maxillā retrahāt. & musc. diff. 1°. 46. F
HYOSCIVMVS ex Creta Romam apportat. 1°. de c. m. p. gen. 5°. 211. F
Hyoeyami differentia, quales. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. A
Hyoeyamus venenum est. de opt. secta. Isa. 21. F
Hyoeyamus venenosus est, & fugiendus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
Hyoeyamus non est acidus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. C
Hyoeyami semen frigidum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. H
Hyoeyami succus odore cum homine pugnat, nēpe humana natura con-
trarius. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. E
Hyoeyami succus, modice sumptus prodest. de victus ratione in mor-
bis acutis, com. 2°. 7°. 118. D
Hyoeyamus frigidus natura, frigidos parit morbos. de cau. m. 3°. 7. D
Hyoeyamus frigidissimus est in quarto gradu. 3°. de simp. m. fa. 5°. 19. G
Hyoeyamus floris candidi frigidus est in tertio. 8°. de sim. m. f. 5°. 63. A
Hyoeyami vires, quæ. de simp. med. Sp. 92. D
Hyoeyamus vires habet refrigerantes, & stringentes, & marcorē fa-
cit, in antidotis, & collyrijs mittitur, omnē dolorē compescit, interfi-
cit si bibatur, & est venenosum. de simp. med. Sp. 92. D
Hyoeyamus oculis mire obest. 3°. met. me. 7°. 17. E
Hyoeyamus mortificat corpora. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 190. G
ad Hyoeyamum valet theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 51. E
Hyoeyamus quibus conueniat, & quibus non. 7°. de simp. medicamē.
facultatibus. 5°. 185. A
Hyoeyami semen ad quæ. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 189. F
Hyoeyami semen dat. per os. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. C
Hyoeyami tosti meminit. 9°. de comp. me. se. lo. 203. D 5°. 206. C
HYOSCIVMVS oleum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
Hyoeyaminum oleū emollit, & refrigerat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. H
HYPECOON frigidū est in tertio ordine. 8°. de simp. me. f. 5°. 63. A
HYPERBATON figurā collige dū inquit Galenus, Inordinato quodā
interpretandi gñe mihi videtur vsus Hipp. cō. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
HYPERBOTOS laqueus (id nomen traxit ex eo quod supra feratur)
quo modo adhibeatur. de laqueis. 7°. 308. H
HYPERBERETAËVS mensis apud græcos, qui Romæ September. 4°. de
sanitate tuenda. 2°. 86. G
HYPERBOLICAE figuræ quæ. in prognost. com. 1°. 4°. 193. E
HYPERCRISIS quid. in prognost. com. 3°. 4°. 207. H
HYPERICVM quid. de simp. med. Sp. 92. E
Hyperici Italia qñ æquale illi, qd in Creta nascit. 1°. de ant. 5°. 105. D
Hypericum Romæ inuenit Galenus. 1°. de anti. 5°. 102. B
Hypericum calidum est, & siccum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
Hypericum acriter stringit, ischiadicis emendat, vrinam prouocat, ven-
trem stringit, combusta sanat. de simp. med. Sp. 92. E
Hypericum ad quid valeat. de cura icteri. Sp. 111. B
Hypericum menses, & vrinæ prouocat, & ad cicatricem ducit. 8°. de
de simp. med. fac. 5°. 63. A
Hypericum ambusta ad cicatricem ducit, mollia nimis, humidaq; & pu-
tredinosa vlcerum sanat, & ischiadicis bibendum exhibetur. 8°. de

simp. medica. facul. 5°. 63. A
Hypericum theriacam ingreditur. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
HYPEZOCOTA. 13°. meth. med. 7°. 85. D
HYPNOTICA quæ. de dynamid. Sp. 18. G
Hypnoticum solanum quale. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. G
Hypnoticum solanū frigidū est in tertio ordine. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. G
HYPOCHEOMENOVVS suffusos vocant. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
HYPOCONDRIA quæ & quare. introd. Isa. 53. C
Hypochondria loca sunt sub splene, & hepate. de anat. parua. Sp. 43. B
Hypochondrium singulari numero, quid significet. in 3°. de morb. vulg.
commentario. 1°. 3°. 131. B
Hypochondrium simpliciter significat dextrum. in 3°. de morbis vulga.
commentario. 1°. 3°. 131. B
Hypochondriorum dextera parti cibi crassi & lenti succi nihil faciunt
grauitatis aut tensionis. de bon. & vitio succ. 2°. 35. A
Hypochondria (id est ilia) optimum est absque dolore esse & mollia, &
æqualia. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Hypochondriorum partes, & quæ in ipsis sint multe partes. in 1°. pror.
commentario. 2°. 4°. 172. D
Hypochondria tenuia sunt mala, & tanquam signum, & tanquam cau-
sa. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Hypochondria trahunt intus, qbus vox acuit. 1°. pror. c. 2°. 4°. 170. C
Hypochondrij grauitas non est ægrotudo. de const. ar. Isa. 42. D
Hypochondriorum inflammationes fiunt luna in coniunctione solis sa-
turno in tetragono. de decub. progn. ex. math. scient. Sp. 13. A
Hypocondriorum, & hepatis phlegmonæ sunt hæmorrhagicæ. in 1°. pror.
com. 3°. 4°. 186. D
Hypochondria inflammatione obfessa non spirituum interclusione, sangui-
nis missione prius indigent, q̄ euacuatione. de vict. rat. in morbis acu-
tis, commen. 3°. 7°. 137. B
Hypochondriorum caliditatem non remouentes sudores, non boni. in 1°. pror.
com. 1°. 4°. 164. B
in Hypochondriorum inflammationibus rosa conueniret, nisi adstringe-
ret. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. H
ad Hypochondria ardentia magis cōuenit omphacium, quàm acetum.
4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
Hypochondriorum ardore laborantes, debent sine violētia mitigari. 4°. de
simp. med. fac. 5°. 27. F
Hypochondrijs ignitis quæ non obsint. de cura icteri. Sp. 111. A
Hypochondrij, ceruicis, & lumborū dolores habet caput dolens. in 1°. pror.
com. 1°. 4°. 161. H
ex Hypochondriorum doloribus febres malignæ sunt. in 1°. pror. com-
mentario. 2°. 4°. 172. D
ad Hypochondria dolores in febribus cum aphonā sudore si soluantur
maligni. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 176. G/H
qbus Hypochondria sublata, murmuratiā, illū dolore accedēte, ijs alii hu-
meētāt nisi flatus erūpāt, vel vrinæ pueniat copia & vri. sig. Sp. 78. G
Hypochondria tensa illinenda sunt lini semine, aqua, & oleo tepidis. de
victus rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 140. H
Hypochondria extenta habentibus non est medicamentum exhibendū.
de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. D
ad Hypochondriorū. i. p̄cordiorū distēctiones. 7°. de cōp. m. se. lo. 5°. 185. H
Hypochondrijs lac non conuenit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
Hypochondrijs valet butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
Hypochondrijs gratissimum chamæmelum. 3°. de simp. me. fa. 5°. 18. H
Hypochondrijs gratum lini semen. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. H
in Hypochondrijs oleo rosaceo vti licet. 2°. de simp. me. fac. 5°. 10. A
Hypochondria cataplasmanda in ictero. de cura icteri. Sp. 110. H
Hypochondria quod cerotum vel malagma applicandum in icteris. de
cura icteri. Sp. 111. C
in Hypochondrijs œdema cur facile suppuratur. in pgn. cō. 1°. 4°. 196. F
Hypochondrijs quæ affiguntur cucurbitulæ sepe numero sanguinis ad na-
res impetum potenter reuulsisse conspexistis & immodicas per vte-
rum irruptiones. de cucur. scarif. 6°. 4. G
HYPOCONDRIAËVS flatuosusq; morbus. 3°. de lo. af. 4°. 18. G
Hypochondriacus flatus quo fiat, & quæ illū sequatur. 3°. & 4. l. af. 4°. 18. C
Hypochondriaci flatus causa. 3°. de loc. affect. 4°. 18. H
Hypochondriacus flatus a qua causa. 3°. de loc. aff. 4°. 19. D
Hypochondriaci flatus cognitio vnde sumatur. de mel. ex Gal. Sp. 109. G
Hypochondriaci flatus signa. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. C
in Hypochondriaco flatu cruditates. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
Hypochondriaci flatus symptomata. 3°. de loc. aff. 4°. 18. H

Hypochondriaci flatus symptomata, an in cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 19. D
 Hypochondriaci flatus symptomata sunt atra bilis symptomata. 5°. de
 locis affectis. 4°. 32. H
 Hypochondriaci, et flatuosa quo vocat melancholia. 3°. de lo. af. 4°. 19. D
 Hypochondriacus flatus quo modo facit melancholiam. de mel. ex Gal.
 Ruso, & Possidonio. Sp. 109. B
 Hypochondriaci flatu habentes cur melancholici. 2°. de symp. ca. 3°. 24. D
 in Hypochondriaco flatu videt in vetriculo inflamatio. 3°. de lo. af. 4°. 19. B
 ex Hypochondriaco flatu splenici. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 ex Hypochondriaco flatu sanies vitiosa ex splene in ventriculum. 5°. de
 locis affectis. 4°. 32. H
 Hypochondriaci flatus curatio. 3°. de loc. aff. 4°. 19. D
 Hypochondriaci flatu iuuat cibi frigidi, fm Diocle. 3°. de lo. aff. 4°. 18. H
 Hypochondriacis conuenit epithymum. de dyna. Sp. 21. B
 HYPOCHYMA est morbus oculi vt instr. est. 2°. met. me. 7°. 12. H
 Hypochyma quo modo curetur. 14°. meth. med. 7°. 93. F
 Hypochyma quid de se indicet. 13°. met. me. 7°. 90. F
 in Hypochymatis vitium transferendum. 14°. met. me. 7°. 90. H
 Hypochyma pungitur circa irim ex minori angulo. introd. Isa. 59. G
 Hypochyma. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 HYPOCHYSIS quid significet. 3°. met. me. 7°. 17. E
 HYPOCYSTIS quid. de simp. med. Sp. 92. E
 Hypocystidis succus tempore durescit. 6°. de simp. me. sec. loc. 5°. 172. H
 Hypocystis qualis, & quo lauatur. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 151. F
 Hypocystis in principio tertij ordinis calida est. 5°. de sim. me. f. 5°. 39. C
 Hypocystis acerba est. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D
 Hypocystis adstringit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. C
 in Hypocystide adstrictio consideranda. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. A
 Hypocystis mediocriter adstringit. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 149. H
 Hypocystis inter arida moderate adstringentia numeratur. de compo. si.
 med. secundum locos. 5°. 172. G
 Hypocystidis decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de
 comp. me. sec. loc. 5°. 172. F
 Hypocystis vni ex adstringentibus medicaminosis. 11°. de sim. m. f. 5°. 81. E
 Hypocystide adstringens vehemens iudicat Galenus. 5°. met. me. 7°. 31. G
 Hypocystis stringit vehementissime ventris profluuium, & sanguinis
 abundantiam reprimat. de simp. med. Sp. 92. E
 Hypocystis sistit sanguinem. introd. Isa. 56. F
 Hypocystis ad sanguinis reiectionem efficax remedium est. 6°. de simp.
 medic. fac. 5°. 51. D
 Hypocystis opitulatur internis vlceribus. 14°. met. me. 7°. 28. H
 Hypocystis efficax remedium est ad fluxionum omnes affectus. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 51. D
 Hypocystis efficax remedium est ad profluvia muliebria, celiacos, dy-
 sentericosq. affectus, & stomachicis epithematis, hepaticisq. com-
 miscetur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. D
 Hypocystis oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. D
 Hypocystidis succus contra asperitatem palpebrarum. de ocul. 7°. 189. C
 Hypocystis roborat ptes plusculo huc exolutas. 7°. de sim. m. f. 5°. 51. D
 ex Hypocystide med. ad refriger. et firmadu vetric. 8°. me. m. 7°. 53. D
 Hypocystis theriacam ingreditur. de theria. ad Piso. 5°. 92. F
 Hypocystis cur theriacam ingreditur. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. D
 ad Hypocystida accedit lentiscus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. H
 in HYPOGASTRIO cur mammae in pluribus animalibus. 7°. de vsu
 partium. 1°. 164. F
 ad Hypogastrium quod no debeat esse pudendu. 15°. de vsu. pa. 1°. 210. C
 HYPOGLOSSVM vnde dictum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. A
 Hypoglossi radix et succus emolliendi vim possidet. 8°. de sim. m. f. 5°. 63. B
 HYPOGLOTTIDES confectiones. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 179. F
 Hypoglossis medicamentum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. D
 Hypoglotides medicamenta quae. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. F
 Hypoglossis ex filice, Andromachi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. F
 Hypoglossis Dioscoridi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. D
 Hypoglossis Scribonij Largi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. E
 HYPOLAPORON, & leparon quid significat. 3°. de diff. resp. 3°. 75. D
 HYPOPHORA. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. F
 HYPOPYON quid. intro. Isa. 59. A
 Hypopyon quid sit, & quo modo curetur. 5°. de cop. me. se. lo. 5°. 158. F
 Hypopyon affectus iridis oculorum. introd. Isa. 58. D
 Hypopya morbus est toto genere prater naturam de diff. morb. 3°. 4. F
 Hypopya quomodo curentur. 14°. meth. med. 7°. 93. F
 Hypopya quo sanaret ocularius medicus tpe Gal. 14°. met. me. 7°. 93. F

ad Hypopya valet lac. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
 ad Hypopya, id est liuidates oculorum, valet succus centaureae. de vir-
 tute centaureae. Sp. 53. D
 ad Hypopya, id est liuorem sub oculo. de med. fac. par. 7°. 162. H
 HYPOSPADIAE qui. introd. Isa. 60. A
 Hypospadiarum curatio. introd. Isa. 60. A
 HYPOSPATHISMVS species diuisionis chirurgiae. intro. Isa. 59. E
 Hypospathismus quot diuisionibus fit. intro. Isa. 59. G
 Hypospathismus sistit fluorem. intro. Isa. 59. G
 Hypospathismo in quibus locis vtendum. intro. Isa. 59. E
 HYPOSTHAGMA quid. fin. med. 48. H/ introd. Isa. 58. D
 Hypostagma affectus albi oculorum. intro. Isa. 58. D
 ad Hypostagmata in oculis sanguis colubae. 10°. de simp. m. f. 5°. 72. H
 ad Hypostagmata valet lac. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. H
 ad Hypostagmata serum valet. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. G
 ad Hypostagmata oculorum collyria per gradus describuntur. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. H
 ad Hypostagmata. 4°. de compo. si. medic. sec. loc. 5°. 157. G/ de remed.
 par. fac. 7°. 156. F
 HYPOSTADIAS quid. fin. med. Isa. 49. E
 absq. HYPOSTASI aquae, et petrosae plus alijs, q. de bo. aq. Sp. 75. E
 Hypostasis si non habet aqua, sed pura sit & non lasa fm colore, secunda
 est bonarum & malarum aquarum cognitio. de bon. aquae. Sp. 75. H
 HYPOSTASES in vrinis. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 144. B
 Hypostasis partes tres. de vrinae significatione ex Hipp. Sp. 79. B
 Hypostasis habentes vrinae, postea non habentes quid significant. de vrinae
 significatione ex Hipp. Sp. 79. C
 Hypostasis alba non omnis bona, cur. de vrinis. 4°. 125. C
 Hypostasis alba si fuerit, & vrinae color biliosus, erit bilis cum pituita.
 de vrinae signifi. ex Hipp. Sp. 79. D
 p. Hypostasi alba pus qnq. accipitur ab ignaris. de vrinis. 4°. 125. C
 Hypostasis quae fallit homines. de vrinae sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 Hypostasis alta est cruda. de vrinis. 4°. 125. C
 Hypostasi atra, vrina male olente in morbo acuto, mortale. quae sita in
 Hippocratem. Sp. 113. E
 Hypostasis si atra sit, maius est malum, quam si nebula, aut sublatio ef-
 sent atra. quae sita in Hippocratem. Sp. 113. E
 qbus Hypostases biliosae, supernae autem tenuitates celerem aegritudinem
 significant. de vrinae significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 Hypostases crumodes quid significant. quae sita in Hipp. Sp. 113. D
 Hypostasis crumodes. i. similis farinae, qd significet. de vrinis. 4°. 124. F
 Hypostases crassioris farinae spe qd significet. de vrini. fig. ex Hip. Sp. 78. F
 Hypostasis vrinae infantium crassa est. de vrini. fig. ex Hip. Sp. 79. B
 p. Hypostases vtiles distinguitur humor crudus ab inequali substantia
 eius quod subsidet. de vrini. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
 ab Hypostasi bona quo dignoscatur humor crudus. de vrinis. 4°. 125. D
 Hypostasis vtilem videndam praebet plerumque humor crudus & al-
 bus cum vrina excretus subsidens. de vrini. sign. ex Hippo. Sp. 79. C
 Hypostasis cruenta frustulosa quid significet. de vrinis. 4°. 124. F
 Hypostases eruosa quid significant. quae sita in Hipp. Sp. 113. C
 Hypostases foliosae quid significant. quae sita in Hipp. Sp. 113. D
 Hypostases foliosae quibus sint peiores. de vrinae sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Hypostases furfuraceae quid significant. quae sita in Hipp. Sp. 113. D
 Hypostasis leuem inquit Galenus vocat Hippocrates continuam, &
 indiuulsam. de vrini. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 Hypostases mala, quae. de vrinis. 4°. 125. A
 Hypostasis maiorem habent vrinae mulierum, quam virorum. de vrinae
 significatione ex Hippocrate. Sp. 79. A
 Hypostasis oroboides quid significet. de vrinis. 4°. 124. D
 Hypostasis perfecta quid significet. de vrinis. 4°. 124. B
 Hypostasis petaloides quid significet. de vrinis. 4°. 124. E
 Hypostasis pinguis, & accumulata quid significet. de vrinae signifi-
 catione ex Hippocrate. Sp. 78. H
 Hypostasis pityroides, id est furfurea, qd significet. de vrinis. 4°. 124. F
 Hypostasis plana quid significet. de vrinis. 4°. 125. B
 Hypostasis si fuerit rufa, color vrinae albicans, mitte sanguinem, fm im-
 becillis sit, medicamen adhibe, aut accommodatum exhibe cibum. de
 vrinae significatione ex Hippocrate. Sp. 79. D
 cu Hypostasi rufa vrina crassa et rufa qd significet. quae sita in Hip. Sp. 113. B
 Hypostases similes sandaracha quid significant. de vrinis. 4°. 124. F
 Hypostases tenues, et albae admodum male. de vrinae sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Hypostasis, lege Residentia, Sedimen, sublimamentum, Nubes.

lactator est Galenus, sed verus. 3 ^a . de diff. resp.	3 ^a . 52. A
lactat se Galenus q ^d prädixerit futura a. 2 ^a . de dig. puls.	3 ^a . 70. F
lactari communius q ^d diuergere. de art. com. 3 ^a .	4 ^a . 78. B
lactatio in varias figuras qñ ab agris fiat. 9 ^a . met. me.	7 ^a . 279. E
lactare manus, & crura quid significet. de ijs, quæ in medicatri. fiūt cō mentario. 1 ^a .	7 ^a . 56. G
in IACVLIS eximendis opus est noscere partium vtilitatem. 17 ^a . de usu partium.	7 ^a . 198. B
IAMENV M olus est humidum. de diff. con.	1 ^a . 222. G
Iamenum olus est de cibarijs medijs. de diff. cont.	Sp. 74. D
Iamenum olus cur est malum stomacho. de diff. cont.	Sp. 74. C
IANITORES marris sunt testiculi. de ana. viii.	Sp. 74. E
	Sp. 51. G

IANITRIX seu porta iecoris quorsum tendat. 6°. de decr. 1^a. 263. G
IANVAE bifores. de art. com. 1°. 7^a. 255. F
IANVARIUS primus triginta dierum tenuius quoq; in 1^m. de morb. 3^a. 102. D
 vulga. com. 1°. 7^a. 191. D
IARRI spica meminit. de ocul. 1^a. 244. H
IASONIS, & Medea amor, qualis. 3°. de decr. Hipp. 5^a. 67. D
IASPIS viridis, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. D
 ex Iaspide torquem collo suspendit Galenus ita, vt lapides contingeret
 os ventriculi. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 186. B
IATR ALIPTES Diotas Antonij Musa Panacea vsus est. 7°. de comp. med. sec. loc. 2^a. 107. F
IATR ICEN, medicinam vocat vniuersa Gracia. ad Thra. 2^a. 31. G
 ex **IBERIA** plurima Palamides afferuntur. 3°. de ali- 4^a. 22. C
 mentorum facul. 2^a. 79. A
 ex Iberia per literas Galenus plerosq; sanauit. 4°. de loc. aff. 2^a. 36. H
IBERICVM oleum non valet in frictione. 3°. de san. tuen. 2^a. 45. B
 Iberica pruna seruantur, & quicunq; fructus exiccantur, priusq; putre
 scant. de bon. & vit. suc. 2^a. 208. C
 Iberica pruna subducendi gratia premanduntur hydromelite incocta.
 de atten. vic. 2^a. 208. C
 ex **IBERIDE** ischiadicoru cura. 10°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 208. G
 ex Iberide ischiadicorum cura a Damocrate conscripta. 10°. de comp. 5^a. 247. A
 medic. sec. loc. 5^a. 247. F
 Iberide vice sinapismi & thapsia vsus est Damocrates. 10°. de compo. 5^a. 249. F
 medic. sec. loc. 5^a. 250. A
IBISCVS quid. de simp. med. Sp. 85. E
 Ibiscus lenit duritiē, & rigore molli, & relaxat. de simp. med. Sp. 85. E
ICESIVM nigrum medicamen, multiplicis vtilitatis. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 256. G
 Icesii medicamentu ad oē vulnus recens. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 249. F
 Icesium nigrum Andromachi, quod. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 250. A
 Icesium lite Heraclidis, quale. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 256. G
ICHNEVMONES bestia volūt vincere. 5°. de decr. Hipp. 5^a. 256. G
ICHOR quid sit. in 6^m. de morb. vul. cō. 1°. 3^a. 167. E | de vic. rat. in mor- 7^a. 134. F
 bis acutis, com. 4°. 3^a. 167. F
 Ichor est in omnibus humoribus. 8°. de decr. Hippo. 1^a. 276. B | in 6^m. de 3^a. 167. F
 morb. vulg. com. 1°. 7^a. 17. H
 Ichor in vlceribus quid, & quid agat. 3°. met. me. Sp. 94. G
 Ichores sanguinis educiuntur ex matrice. de cathar. 5^a. 128. F
 Ichores acres sunt sanies. 1°. de comp. me. sec. loc. 7^a. 122. G
 Ichores nutrire non possunt. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 3^a. 167. E
ICHOROIDES sanguis qui sit appellandus fm Hippocrate. in 6^m. de 3^a. 167. E
 morb. vulg. com. 1°. 5^a. 226. C
ICHTHYOCOLLA quo cōficiat, et eius vires. de simp. med. Sp. 85. E
 Ichthyocolla pontica. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 236. F
 Ichthyocolla stringit. de simp. med. Sp. 85. E
 Ichthyocolla cutem extendit, & splendidam facit. de simp. me. Sp. 85. E
 Ichthyocolla ad maligna vlcera valet. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 204. H
ICODOTI compositio qualis, & ad quā valeat. 9°. de comp. medic. 1^a. 274. G
 secundum locos. 5^a. 58. D
ICOSAEDROS quid, & quibus constet. 8°. de dec. Hipp. 3^a. 12. A
ICTERVUS affectus albi oculorum. introd. 3^a. 131. E
 Icteros regius morbus. de symp. diff. 1^a. 143. G
 Ictericia vnde sit, & quo modo fiat. in 3^m. de morb. vul. com. 1°. 1^a. 25. C
 IctERICI cur ita affecti. 5°. de vsu par. Sp. 38. B
 Ictericia ab eadem causa, a qua cholera prouenit. de opt. secta. 1^a. 197. E
 Ictericia passio ex bile. de sperma. Sp. 60. B
 IctERICI quo modo fiant. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 197. F
 IctERICI fiunt patiente hepate. de virt. nostrum corp. dispens. 3^a. 133. C
 IctERICI qui sint. 9°. de comp. me. sec. loc. Sp. III. E
 Ictericia quibus amoueatur. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. Sp. III. A
 IctERICI transcunt in hydropem, & maciem. de cura icteri. Sp. 35. B
 IctERICIS amara apparent dulcia. de cura icteri. 4^a. 104. A
 Ictericorum vrina qualis. de dyna. Sp. III. C
 Ictericoru pulsus qualis. & pulsus. ad tiro. 46. D | 4°. & ca. pul. Sp. III. D
 Ictericorum cibi, & pulmenta. de cura icteri. Sp. III. D
 Ictericis conuenit ericius terrestris. de cura icteri. Sp. III. E
 Ictericis confert ius cicerum. de cura icte. Sp. III. E
 Ictericis fructus ventosi euitadi, & qui edendi. de cura icteri. Sp. III. E
 Ictericis pp quid mala sint repletio, & indigētia. de cura icteri. Sp. III. E
 ad Icteri curam phlebotomia, & purgatio necessaria sunt. de cura 1^a. 110. G
 icteri. Sp. III. G

in Ictericia quando debeat phlebotomia. de cura icteri. Sp. 110. G
 ad Icteri curam quando bilis peccat purgatio est magis necessaria. de
 cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis damus cathartica. de dyna. Sp. 20. E
 in Icteri qui humores purgandi. de cura icteri. Sp. 111. F
 Ictericis damus cholagoga. de dyna. Sp. 20. G
 in Ictericia medicamentum educens bilem, multam bilem euacuat. de
 nat. huma. com. 1.º. 1.º. 31. C
 Ictericos cholagoga medicamēto sanauit Galenus. cōtra Iulia. Ex. 69. G
 Ictericos si detur medicamentum pituitā vel aquam ducens, quid agat.
 1.º. de nat. fac. 1.º. 294. A
 in Ictero quæ pharmaca danda. de cura icteri. Sp. 111. A
 Ictericorum medicamentum purgatorium. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis non conueniunt medicamenta debilia. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis prodest calamintha. 7.º. de simp. med. fac. 5.º. 49. E
 Ictericis citrini, & nigri bibant chelidoniæ succū. de simp. med. Sp. 82. B
 Ictericos optime purgat colocynthidis. de dyn. Sp. 21. E
 Ictericis diuturnis vilis est elleborus niger. de dy. Sp. 21. A
 Ictericis medetur hiera fortissima. de dyna. Sp. 26. F
 Ictericis medetur Theodoricon anacardinum. de dyna. Sp. 26. F
 ad Ictericos potio accommodata. 9.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 197. H
 Ictericorum potio. de cura icteri. Sp. 111. A/B
 Ictericos multos vna purgatione curauit Galenus, post curatum, qui in
 iecinore erat, affectum. 1.º. de nat. fac. 1.º. 294. A
 Ictericis medicamenta Critonis naribus apponenda. 2.º. de compositione
 medic. sec. loc. 5.º. 139. E
 ad Ictericos confectio commoda. 10.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 206. B
 quibus Ictericis conueniat vomitus. de cura icteri. Sp. 110. H
 in Ictero hypochondria cataplasmanda. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis hypochondrio quod cerotum, vel malagma applicandum. de cu
 ra icteri. Sp. 111. C
 in Ictero cerotum cyprinum fortius est Amathonis malagmate. de cu
 ra icteri. Sp. 111. C
 in Ictero cerotum ad splenem. de cura icteri. Sp. 111. A
 in Ictericia mouere vrinam, bonum. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericis qui balneo dulci vtantur. 9.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 197. E
 ad Icterum frictio cum oleo. de cura icteri. Sp. 111. B
 in Ictero ventosas neq; laudat, neq; vituperat. de cura icteri. Sp. 110. H
 Ictericorum expurgamenta quibus fieri possit. de cura icteri. Sp. 111. B
 in Ictero q̄ colorē expurgēt, & sudores moueāt. de cura icteri. Sp. 111. C
 Ictericorum colorem potenter emendat triasandali. de dyn. Sp. 26. E
 in Ictericia color in facie quibus abolendus. de cura icteri. Sp. 111. F
 in Ictericia quando confert coitus. de cura icteri. Sp. 111. E
 in Ictericia longa quid agendum. de cura icteri. Sp. 111. E
 ad Ictericos pharmacum vt Apollonius consuevit, ac quo illo vtendū.
 9.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 197. G
 ad Ictericos quid conferat. 7.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 181. F
 ad Ictericos pharmaca quæ conferunt. 8.º. de comp. med. sec. loc. 194.
 H/195. B/9.º. 5.º. 197. G/H
 ad Ictericos. de dynā. 26. E/secretorum. Sp. 102. E
 ad Ictericiam causā calidā. secretorum. Sp. 101. C
 ad Ictericiam citrinā. secretorum. Sp. 99. D
 ad Ictericiam nigrā. secretorum. Sp. 99. D
 ad Ictericiam sparsā. secretorum. Sp. 101. C
 cum Ictericia tussi quid conferat. secretorum. Sp. 99. E
 Ictericia, vide Arquatius, & Morbus regius.
 ICTERIODES febris, quæ. fin. med. Isa. 46. D
 ICTVS in pulsu quid. de puls. ad tiro. 43. E/1.º. de puls. dif. 4.º. 48. D
 Ictum an percussum dicas nihil refert. 4.º. de diff. puls. 4.º. 67. B
 Ictus violētus cur in multis pulsibus, et in qbus. 4.º. de dig. pul. 4.º. 82. H
 Ictus robur in pulsu in quo consistat. 3.º. de diff. puls. 4.º. 60. A
 Ictus renisus non crassitiem substantiæ significat, sed robur vitalis con
 tentionis. 4.º. de dign. puls. 4.º. 85. G
 Ictus in pulsu quo cognoscatur. 4.º. de dign. puls. 4.º. 82. H
 Ictus in pulsu a tactu sentitur. 1.º. de dig. puls. 4.º. 71. D
 ex ICTV capitis dolor quo curandus. de reme. par. fac. 7.º. 153. H
 in Ictu capitis obtusescētia & desipiētia malū. c. 7.º. ap. 14.º. Ex. 54. H
 Ictus facit mictum sanguinis. com. 4.º. aph. 78.º. Ex. 36. G
 Ictu quomodo afficiatur musculus ani. 1.º. de loc. aff. 4.º. 7. G
 ex Ictu gibba spina quomodo restituatur. de machin. 7.º. 314. H
 ad ICTVM calami radicis calami combustæ cinerem superimposito.
 de med. fac. par. 7.º. 174. C

ad Ictus quadrupedum quid faciat. 5.º. de comp. me. per gen. 5.º. 248. H
 Ictum suum sanantia animalia. 11.º. de simp. med. fac. 5.º. 82. G
 ad Ictus apum remedium. de med. fac. par. 7.º. 174. D
 Ictu phalangij totum corpus afficitur. 6.º. de loc. aff. 4.º. 40. A
 Ictus scorpionis maxima facit symptomata. 6.º. de loc. aff. 4.º. 40. A
 ad Ictus ferarum quid valeat. 5.º. de comp. me. per ge. 5.º. 248. C
 ad Ictus venenosarū ferarū sanandos qd bonū. de med. fac. p. 7.º. 170. H
 ad Ictus virulentos malagma optimū. 5.º. de cōp. me. per ge. 5.º. 249. B
 ad Ictus marinarum quid valde conferat. 5.º. de cōp. me. p. ge. 5.º. 247. E
 ad Ictus seuorum piscium bonū quid. 5.º. de cōp. me. per ge. 5.º. 248. H
 ad Ictus reptilium omnium emplastrum conferens. 2.º. de anti. 5.º. 117. B

IDA EA radix est acerba valde. 6.º. de simpli. medicam. 5.º. 48. E
 facul.

Idea radix sanguinis profluuii, alui fluxus, dysenterias, profluuium
 mulierum curat. 6.º. de simp. med. fac. 5.º. 48. E

IDEA, genus, & differentia idem sunt. 11.º. met. me. 7.º. 67. H

Idea rerum sunt specierum non indiuiduorum. 2.º. met. me. 7.º. 14. A

Ideas solus Plato introduxit. de hist. philo. Sp. 3. H

Ideas reprehendit Galenus. de fæt. form. 1.º. 325. H

H' d' λφισμῆς, id est germana. de vict. rat. in mor. acu. c. 2.º. 7.º. 121. A

H' d' λφισαί, quid apud Hippocratem. de frac. com. 3.º. 7.º. 246. F

IDEM dicitur numero, specie, & genere. 2.º. meth. med. 7.º. 14. C

Idem vt incipiat, ac perficiat aliquid, fieri non potest. de na. fa. 1.º. 302. B

Idem non potest facere, vel pati simul contraria. 5.º. de decr. 1.º. 358. G

cur Idem bis dicat Hippocrates, nescit Galenus conijcere, neq; cur idē

bis exponant interpretes, vel de eadem re contrariam priori expōi

tionem afferant. com. 7.º. aph. 53.º. Ex. 58. E

Idem bis, terq; relatum quid faciat. 5.º. de comp. me. per ge. 5.º. 247. F

IDIOSYNCRASIA græce dicitur à vulgo medicorum laboran

tis natura. 3.º. meth. med. 7.º. 20. H

Idiosyncrasia, id est corporum proprietates. 3.º. met. me. 7.º. 17. C

IDIOTAE qui vocentur. de sal. diata. 2.º. 39. G

Idiota qui sint. in 1.º. pror. com. 3.º. 4.º. 184. B

Idiota quinam abiectior et vilior siue magis spernendus, & quare. in 1.º.

pror. com. 2.º. 4.º. 169. D

Idiota quem putabit esse febris quotidiana periodum. ad eos qui de typ.

scrips. 3.º. 91. G

Idiota quosnam medicos non cognoscant. de arte cur. ad Glau. 7.º. 109. B

Idiotarum iudicium in quibus est incorruptū. 1.º. de simp. me. fa. 5.º. 5. E

Idiota quo modo medicamentum quodlibet generosum fieri dicat. 1.º. de

comp. me. per genera. 5.º. 215. B

Idiota pharmacum. 9.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 199. A

vt IDIVS Infusum ad quid inuenit. 9.º. de comp. me. sec. lo. 5.º. 203. F

IDOLA mouebantur etiam tempore Galeni per quosdam funiculos.

7.º. de vsu partium. 1.º. 135. D

IDOLA cur pueris apparent à somno. de symp. caus. 3.º. 15. A

Idola cur vident plurimum bibentes. de symp. caus. 3.º. 15. A

Idola cur videantur in suffusis. de symp. caus. 3.º. 15. A

H' d' οὐδ' ἔτι meminit. in Hippocratis lign. explan. Ex. 71. E

IECINOROSI qui finitiones me

dicat. Isa. 47. E

ad Iecinorosos antidotus conferens. 2.º. de anti. 5.º. 116. C

ad Iecinorosos remedium. de med. fac. par. 7.º. 175. G

IECORARI qui affectus proprie. 2.º. de locis aff. 4.º. 13. D

IECORARIAM venam Hippocrates cauā vocat. de fæt. f. 1.º. 323. E

Iecoraria cur dicitur ab Hippocrate vena cauā. 8.º. de decr. 1.º. 273. H

cū Iecoraria vena generatur cor. de fæt. form. 1.º. 323. B

Iecoraria vena quorsum erat. 6.º. de decr. Hipp. 1.º. 268. H

Iecoraria vena comparatur trunco. de ven. ar. dif. 1.º. 55. G

IECORARI pisces molles carne. 3.º. de alim. fac. 2.º. 31. A

Iecorarij pisces sunt in medio duræ carnis, et molles. 3.º. de ali. f. 2.º. 31. A

Iecorarij pisces numerantur inter illos, qui ceteris facilius conficiunt.

3.º. de alim. fac. 2.º. 31. A

IECUR viscus vocatur. 3.º. de nat. fac. 1.º. 304. B

Iecur, & cor viscera sunt. 1.º. de marcore. 3.º. 46. G

Iecur, cerebri, cor desideranda medico, & quare. de tot. mor. 3.º. 89. H

Iecinoris corpus quod. 3.º. de nat. fac. 1.º. 307. C

Iecur indicauit Galenus esse primum quod formaretur, postea cor. 1.º. de

fætuum formatione. 1.º. 223. B

Iecur esse primum membrum quod generatur progressus probans. de

fætuum formatione. 1.º. 323. C

Iecur quasi quoddam fundamentum. de fæt. form. 1.º. 323. A

Iecore

Iecore posterius cor factum esse credendum est. de fœt. for. 1^a. 323. G
 Iecur & cor nō sunt primo genita, quia indigēt sanguine, qui per venas
 à vulua trahitur. de fœt. for. 1^a. 324. F
 Iecur ubi, & quo modo nascatur. de fœt. for. 1^a. 323. D
 Iecur cur vulua vicinū. de fœt. for. 1^a. 323. G
 Iecur ex sanguine crasso fit. 1°. de se. 1^a. 331. C
 Iecur celerrime fit. de fœt. for. 1^a. 322. F
 Iecur sexta die habuisse aliquā formā indicat Galenus. de fœ. f. 1^a. 323. B
 Iecur cerebro, & corde in abortibus triginta dierum longe maius. de fœ-
 tuum forma. 1^a. 323. A
 Iecur quantum in fœtu. 15°. de vsu par. 1^a. 212. E
 Iecur, cor, cerebrum, in abortibus triginta dierum iuxta se locata cernū-
 tur. de fœtuum form. 1^a. 323. A
 Iecur, cor, & cerebrū in prin^o videntur simul iuncta. 1°. de se. 1^a. 331. D
 Iecoris dua portæ in fœtibus de fœ. for. 1^a. 323. D
 ad Iecur venæ feruntur in fœtu. 15°. de vsu par. 1^a. 211. D
 Iecoris venæ tanquam radices sunt. 1°. de se. 1^a. 331. C
 in Iecoris sima, & non in gibba parte cur venæ in fœtu inseritur. 15°. de
 vsu partium. 1^a. 211. F
 ad Iecur venæ per umbilicū tendens, cui assimiletur. de fœ. fo. 1^a. 324. F
 Iecori in fœtu arteriarum vsus exiguus. 16°. de vsu par. 1^a. 212. F
 Iecori nervorum vsus in fœtu nullus. 16°. de vsu par. 1^a. 212. F
 Iecoris functiones quales in fœtu. de fœt. for. 1^a. 323. H
 Iecur in quo iacet cerebrum, & cor. de fœt. for. 1^a. 324. H
 IECORIS sectio. 6°. de anat. admi. 1^a. 92. D
 Iecoris gibbae partis sectio. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. B
 Iecoris dissectionis perfectio. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. H
 Iecur in omni aīali dissecto à Galeno semp visum. 6°. de decre. 1^a. 263. F
 Iecur potest videri extr actum ab animali. 4°. de ana. ad. 1^a. 81. H
 Iecoris natura consideranda est intestinis exēptis. 6°. de ana. ad. 1^a. 92. B
 Iecur cur prima die secaret Galenus. 5°. de ana. admi. 1^a. 87. A
 Iecur quale sit. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. D
 Iecur substantia venosum est, & calidum. ac sanguine affluens, ventricu-
 lumq; adiuvat in concoctione. fin. med. 1^a. 43. H
 in Iecore est multus calor insitus. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 186. D
 Iecore quanto sit calidius cor. de fœt. for. 1^a. 323. F
 Iecoris membrana exterior veluti cutis quædam. 4°. de vsu pa. 1^a. 138. F
 Iecur instrumentum, & q̄ eius prima natura composita ex similaribus,
 sicut & cæterorum huiusmodi instrumentorum. 2°. de temp. 1^a. 26. C
 Iecur sanguinis substantia simile. de fœt. for. 1^a. 322. F
 Iecur est multo minus durum cute. 1°. de temp. 1^a. 15. D
 Iecoris substantia ad venarum naturam ne prope quidem accedit. de fœ-
 tuum formatione. 1^a. 324. E
 cum Iecore eundē colorē habet cor, & quo mō. 6°. de decre. 1^a. 266. C
 Iecur cur rubicundius & mollius corde. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. C
 Iecoris caro quo modo vocetur. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
 Iecoris caro quam habet naturam. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Iecoris caro propria cuius sit generis. 1°. de na. fac. 2^a. 251. G
 Iecoris caro, qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. F
 de Iecoris positione, & q̄bus inhæreat, & inascat. 4°. de vsu p. 1^a. 139. E
 Iecoris caro quo modo humida, & calida. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Iecur est humidus corde. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. C
 Iecoris caro videtur sanguis crassus. 4°. de vsu par. 1^a. 138. E
 Iecoris caro sanguis confissatus. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 265. H
 Iecur ubi sit positum. 2°. de lo. aff. 4^a. 33. C
 Iecur cur in dextra parte. 4°. de vsu par. 1^a. 136. G
 Iecur cur superius plene. 4°. de vsu par. 1^a. 136. G
 Iecur q̄q; in sinistra parte in multis brutis. 6°. de ana. admi. 1^a. 92. F
 Iecur in lepore plurimū sinistrę partis occupat, vt Herophilus scripsit.
 6°. de ana. admi. 1^a. 92. F
 Iecur est medium superiorum, & inferiorum partium. in 6°. de morbis
 vulg. com. 1°. 3^a. 162. G
 Iecur, vt est in medio, inuatur exercitatione superiorum, & inferiorum
 partium. 5°. de sa. tuen. 2^a. 90. B
 Iecur medium est inter abdomen, & septum. 3°. de sa. tuen. 2^a. 77. B
 cur Iecur ambit ventriculū. 4°. de vsu par. 1^a. 137. C
 Iecur lobis, vt digitis, ambit ventriculū. 7°. de vsu par. 1^a. 159. H
 Iecur cur fibris velut digitis cōplectat ventriculū. 4°. de vsu p. 1^a. 137. C
 Iecoris fibræ non pares numero in omnibus. 6°. de ana. admi. 1^a. 92. D
 Iecoris fibræ nō sunt totidē in omnibus aīalibus. 4°. de vsu par. 1^a. 137. C
 Iecur disponitur ex figura ventriculī. 4°. de vsu par. 1^a. 137. C
 Iecur per magnas venas copulatur, & lieni, & vetriculo, & intestinis

in progn. com. 2°. 4^a. 197. G
 Iecur quo modo cordi copuletur. 4°. de vsu par. 1^a. 139. F
 Iecur non coniungitur omnibus costis mendosis. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. E
 Iecur quibus costis alligetur. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. D
 Iecur quando tactu sentiri potest, & quando non. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. D
 Iecur habentia, habent lienem, & vesicam fellis vel receptaculum, quia
 vesica non est in omnibus. 6°. de anat. admi. 1^a. 92. D
 in Iecore habet vesicam elephantus. 6°. de ana. admi. 1^a. 92. D
 Iecur magnū, & multifidū habet gulosi, & timidi. de ana. admi. 1^a. 92. D
 Iecur meatus amplos habet. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Iecur cur amplum à natura factum sit. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. D
 in Iecore quot cavitates. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 193. H
 in Iecore cur non est facta vna cavitates vt in corde, sed sunt angustæ trā-
 situs. 4°. de vsu partium. 1^a. 139. A
 Iecoris calidi signa. ars med. 1^a. 65. A
 Iecoris frigidi signa. ars med. 1^a. 65. A
 Iecoris sicci signa. ars med. 1^a. 65. B
 Iecoris obstat humiditati cordis. ars med. 7^a. 64. G
 Iecoris humidi signa. ars med. 1^a. 65. B
 si Iecur, & cor nemo seipsis humidiora efficere pōt, sed tps pcessu ne-
 cessario sicciora euadūt nō ipsa sola viscera, sed arteriæ et venæ, se-
 niū certe vitari nō pōt, at eius celeritas retardari. de marc. 3^a. 46. F
 Iecur obstat siccitati cordis. ars med. 1^a. 64. H
 Iecoris sicci, & calidi signa. ars med. 1^a. 65. B
 Iecoris humidi, & calidi signa. ars med. 1^a. 65. C
 Iecoris humidi, & frigidi signa. ars med. 1^a. 65. C
 Iecoris frigidi, & sicci signa. ars med. 1^a. 65. C
 Iecur necessarium est omni animanti. 6°. de ana. adm. 1^a. 90. C
 Iecur est pars necessaria ad viuendum. 14°. de vsu par. 1^a. 204. C
 Iecur pars propria ad vitam. fin. med. 1^a. 45. E
 Iecoris officium quale sit ob vitam. 7°. met. med. 7^a. 49. C
 Iecoris vsus qualis. 11°. meth. med. 7^a. 72. E
 à Iecore pariter regitur corpus. fin. med. 1^a. 50. B
 à Iecore dependentia, quæ. ars med. 1^a. 63. B
 Iecur, cor, & cerebrum sunt tria principia, & quarū operationū prin-
 cipia. in 1°. prorrh. com. 3°. 4^a. 169. F
 in Iecore quod principium sit. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 266. G
 à IECORE cur incipienda venarū anatome. 6°. de decre. 1^a. 264. A
 Iecur est venarū principiu. 4°. de vsu p. 138. F/5. 152. D/15. 1^a. 212. E
 Iecur venarum radicio. 6°. de decretis Hippo. 1^a. 266. G
 Iecur venis suppeditat virtutē. ars med. 1^a. 71. A/7°. met. me. 7^a. 49. C
 Iecur est venarum facultatis veluti fons. de mult. 3^a. 77. A
 Iecur principium, & finis venarum. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 265. F
 Iecur principiu facultatis q̄ est in venis. de vi. ra. in mo. a. c. 2°. 7^a. 123. H
 Iecur multo magis venarum principium, quam cor arteriarum. 6°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 265. C
 Iecur esse principium venarum, & concupiscibilis facultatis, prima de
 monstratio. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 273. G
 Iecur esse principium venarum et nutritionis, demonstratio secunda. 8°.
 de decretis Hippocratis. 1^a. 273. G
 Iecur esse principium venarum et nutritionis, demonstratio tertia. 8°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 273. H
 à Iecore, vel corde arteriarum, & venarum corpora non videntur ger-
 minasse. de fœt. forma. 1^a. 324. G
 in Iecore venæ sunt omnium tenuissimæ. 4°. de vsu par. 1^a. 139. B
 in Iecore sunt venæ non minus amplitudine, quam numero excedentes.
 ars medicina. 1^a. 70. H
 ex Iecore venæ maxime. 16°. de vsu par. 1^a. 220. H
 Iecoris venæ tunicam habent tenuiorem quam in toto animante. 6°. de
 anatomicis administrationibus. 1^a. 92. H
 in Iecore superius oritur venæ caua. 5°. de vsu par. 1^a. 42. D
 Iecur cauam venam mittit in totum corpus. 1°. de sem. 1^a. 331. D
 in Iecore inferius oritur venæ portæ. 4°. de vsu par. 1^a. 142. B
 Iecoris portæ, quæ. 6°. de ana. admi. 1^a. 92. H
 Iecoris portæ quorsum tendat. 6°. de decretis Hipp. 1^a. 263. F
 ad Iecoris portas venæ facile inueniuntur. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. B
 à Iecoris portis distributio venarū in intestina. 16°. de vsu p. 1^a. 220. H
 in Iecoris sima parte venæ iunguntur. 15°. de vsu par. 1^a. 211. D
 Iecoris simę partis venę quales. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. G
 à Iecoris parte caua oriuntur septem venæ ad ventrem pertinentes. de
 venarum & art. diff. 1^a. 55. G
 in Iecoris gibba parte venæ vnde incipiant. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. G
 in Iecoris

in Iecoris gibbo vena sumunt alimentum. 4°. de vsu par. 1°. 138. H
 in Iecur a ventriculo vena pertinentes. 2°. de decre. Hipp. 1°. 240. E
 Iecur ex mesenterio venas excipit ad concauam ipsius partem pertenentes. 6°. de anatom. admi. 1°. 92. H
 inter Iecur, & ventrē vena habet duplex ministeriū. de na. f. 1°. 306. C
 Iecoris venarum terminus. ars med. 1°. 70. H
 & Iecore vena exorians origo est omnibus, quæ circa secundas inueniuntur. 6°. de decre. Hipp. 1°. 265. A
 in IECORE vena, & arteria se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
 in Iecore cur arteria. 4°. de vsu par. 1°. 139. D
 Iecur vnde accipiat arteriam. 16°. de vsu par. 1°. 219. A
 Iecoris arteria cur parua. 4°. de vsu par. 1°. 140. D
 in Iecore arteriarum situs conueniens. 4°. de vsu par. 1°. 139. C
 ad Iecoris portas arteria facile non inueniuntur. 6°. de an. ad. 1°. 92. B
 ad IECVR, lienem, renes, ventrem, viscera, perueniunt nerui a cerebro partim a prima, partim a tertia, partim a sexta coniugatione. de nervorum dissectione. 1°. 54. D
 Iecori mittuntur nerui a sexta coniugatione. 16°. de vsu par. 1°. 215. H
 ad Iecur cur fuit necesse nervos accedere. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 in Iecore cur neruus, & arteria. 4°. de vsu par. 1°. 138. F
 Iecori inest nervorum genus molle. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 Iecoris neruus ubi. 5°. de vsu par. 1°. 145. C
 Iecoris neruus quantus. 5°. de vsu par. 1°. 145. C
 Iecur habet perexiguos neruos. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 155. D
 Iecur habet aliquos paruos neruos. 4°. de vsu par. 139. C/5°. 1°. 156. G
 Iecoris neruus cur minimus. 4°. de vsu par. 1°. 139. C
 Iecur cur habet paucos neruos. 5°. de vsu par. 1°. 209. D
 in Iecore cur minimus neruus. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 Iecori melius fuit habere neruos minimos. 7°. de vsu par. 1°. 159. H
 Iecori cur neruus syncerus datus. 16°. de vsu par. 1°. 216. E
 Iecur cur sensu paruo indiget. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 Iecur, & pulmo quo modo sentiant. de mult. 3°. 77. G
 circa Iecoris gibbam partem caro non sentit, & quare. de mult. 3°. 77. G
 in Iecoris gibba parenchyma caro. de mult. 3°. 77. G
 IECVR habet quatuor facultates. 3°. de nat. fa. 1°. 305. C/in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 133. C
 Iecoris quatuor actiones. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 194. A
 Iecoris actiones quæ sint. de virt. nostrum corp. dispens. Sp. 60. D
 Iecur habet actionem propriam naturalem. 2°. de sa. tuen. 2°. 75. A
 Iecoris vis quo modo cognoscatur. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Iecoris facultas plantæ similis. 6°. de decre. Hipp. 1°. 261. H
 Iecur per mesenterias trahit cibum, vt arbor a radicibus. 6°. de locis affectis. 4°. 37. G
 Iecur trahit a ventriculo, & ab intestinis per mesaraicas. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 266. A
 Iecori preparantur cibi in ventriculo. 6°. de anatom. admi. 1°. 90. C/de bon. & vitio suc. 2°. 37. A
 Iecori alimentum percoquit ventriculus. de fact. for. 1°. 324. H
 propter Iecur venter non immutat cibum. 6°. de decre. Hipp. 1°. 265. H
 ad Iecur quo modo cibus a ventriculo afferatur. de const. ar. 1°. 41. D
 in Iecur ex ventriculo, & iecinore in totū corpus cibi deductio est opus naturale. 3°. de symp. caus. 3°. 26. A
 Iecur primo sursum alimentum recipit. 4°. de vsu par. 1°. 142. G
 in Iecore vena a ventre trahunt. 3°. de na. fac. 1°. 306. B
 a Iecore in ventrem trahunt vena in inedia. 3°. de na. fa. 1°. 306. B
 ad Iecur non solum vena ducunt nutrimentum, sed & preparant. 4°. de vsu partium. 1°. 136. A
 in Iecore sanguis qui perficitur preparatur in vena mesaraica. 4°. de vsu partium. 1°. 135. H
 Iecur nutritur crasso, & limoso alimento. 6°. de vsu par. 1°. 151. D
 Iecur a venis nutrit solis tenuissimis atq; rarissimis. 6°. de vsu p. 1°. 155. G
 Iecur, & cor semper habent alimentum nisi in maxima sanguinis penuria. cur. de marc. 3°. 46. G
 Iecoris vis alteratiua, quæ. 8°. de comp. me. fac. 5°. 194. A
 Iecur quo nutritur, & quæ eius alimenta. 4°. de vsu par. 1°. 140. C
 Iecur instrumentum concoquendi. 2°. de tem. 1°. 22. A
 in Iecore, & ventriculo a qua vi fiat coctio. in prog. com. 1°. 4°. 197. B
 Iecur hyeme non perfecte concoquit ob frigus. de na. hu. cō. 1°. 1°. 32. F
 Iecoris facultas principalissima, quæ. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 194. A
 Iecur veluti fons ardens facultatis facientis humores. in prognostica, commentario 2°. 4°. 201. E
 Iecur deseruit nutritioni. 4°. de prælag. ex puls. 4°. 119. F

Iecur altricis facultatis initium. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 262. H
 5°. de locis affectis. 4°. 28. H
 in Iecore nō refert dicere natura an aia nutritoria. 4°. de vsu p. 1°. 193. d
 per Iecur quo modo eat cibus. 5°. de loc. aff. 4°. 33. G
 Iecur venis mesaraicis vititur vi manibus. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
 Iecoris officium quod. in prog. com. 1°. 197. F
 in Iecore principium est sanguinis, & venarum, nutriendi, corpus, ac familiarem substantiam agnoscendi. in tim. Plat. 1°. 287. D
 in Iecore dñatur bilis, & sanguis. de na. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. D
 Iecur primum sanguinis generandi instrumentū. 4°. de vsu p. 1°. 138. D
 Iecoris caro est instrumentū generandi sanguinē. 4°. de vsu p. 1°. 138. E
 Iecoris caro conueniens ad generationē sanguinis. 6°. de decretis Hippocratis. 265. H/1°. 266. C
 Iecoris caro cā est, vt cibus mutetur in sanguinē. 7°. de vsu par. 1°. 159. A
 in Iecore & ventriculo quæ mutationes fiant in prog. c. 1°. 4°. 197. B
 in Iecore, & venis sanguis coquitur. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 188. B
 in Iecinore sanguis perficitur. introd. 1°. 54. D
 ad Iecoris coctionē exemplum de vino musto. 4°. de vsu par. 1°. 136. A
 Iecur, & splen cōsiderāda qñ de coctione sermo fit. 1°. de lo. aff. 4°. 5. E
 in Iecore non coquantur cibi male cocti in ventriculo. in 6°. de moribus vulg. com. 4°. 3°. 186. D
 a Iecoris carne chylus alteratus debet fieri ruber, si illi debet assimilari. 4°. de vsu partium. 1°. 139. F
 Iecoris proprium est generare sanguinem. 5°. de lo. aff. 4°. 34. B
 in Iecore prima sanguinis generatio plurima. fin. med. 1°. 44. A
 Iecur est principium alentis sanguinis. 6°. de decre. Hipp. 1°. 264. C
 in Iecore sanguis calidus. de fact. for. 1°. 333. F
 a Iecoris sanguine non dissimilis est sanguis qui est in corde. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 263. C
 Iecoris sanguine cordis sanguis est flauior. 6°. de decre. Hippo. 1°. 266. D
 Iecoris sanguis non est spumofus. 6°. de decre. Hippo. 1°. 266. D
 a Iecoris cauo ascendit sanguis ad gibbum. 4°. de vsu par. 1°. 136. C
 e Iecinore in ventriculum pertinentes vena secundum principium sunt alimenti. 2°. de decre. Hippo. 1°. 240. F
 Iecur dat secundam purgationem nutrimento. 4°. de vsu par. 1°. 136. A
 Iecur tertium principium alimenti. 2°. de decre. Hippo. 1°. 240. F
 in Iecore chymus apparatur ad nutriendū aīal. 4°. de vsu part. 1°. 136. B
 a Iecinore quæ nutriantur. 6°. de decre. Hippo. 1°. 263. B
 Iecur pparat alimētū oībus corporis partibus. de bon. & vi. suc. 2°. 35. F
 a Iecore cibus alteratus in totū corpus tēdit. 6°. de anat. ad. 1°. 90. C
 Iecur alterat cibum in sanguinē, & mittit ad cor. an oēs ani. p. 1°. 326. E
 Iecur dat sanguinem cordi. fin. med. 1°. 50. C
 Iecur non preparat sanguinem pro corde. 6°. de decre. Hippo. 1°. 263. A
 Iecur non sanguificat propter membra. 6°. de decre. Hippo. 1°. 265. H
 Iecur sanguinē non facere, cōtra Galenum probatur. de an. vi. Sp. 46. B
 in Iecore, & venis est spiritus naturalis, si est. 12°. metho. med. 7°. 77. C
 ex Iecore nutrimentū venit in intestina, & vtrē. 3°. de na. fa. 1°. 306. E
 Iecur si in alia quapiam parte poneretur, nihilo minus suam obtineret actionem. 6°. de locis affectis. 4°. 42. D
 Iecur debet officium suum in morbis facere. 11°. meth. med. 7°. 72. E
 Iecur si vitio careat, vinum dulce assumat qui refici debet. de boni. & vitio succorum. 2°. 38. D
 Iecur quid habeat ab aere, & cibus, & potibus. 10°. met. me. 7°. 65. F
 Iecur attollitur in retentione spiritus. 3°. de sa. tuen. 2°. 77. B
 IECVR est vnum ex visceribus, in quibus anima facultas. 4°. de decretis Hippocratis. 1°. 248. D
 in Iecore est vna species anima. quod animi mores. 1°. 317. F
 in Iecore est anima vegetatiua. 9°. meth. med. 7°. 58. H
 in Iecore existens anima vegetatiua, appetitrix, naturalis, & alitrix. 7°. 58. H
 cari potest. 9°. meth. med. 7°. 58. H
 Iecur principium vegetatricis, & naturalis anima est. in 3°. de moribus vulg. com. 1°. 3°. 133. C
 in Iecore naturalis potētia, & qñ robusta. i. 6°. de mo. vu. c. 1°. 3°. 154. E
 Iecur viscus est tertium, in quo vis animæ concupiscibilis continetur. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 243. H
 Iecur, cor, & cerebrum viscera quæ continent facultatem, substantiā animæ. 6°. de decre. Hippo. 1°. 261. H
 Iecur est sedes virtutis concupiscibilis. in tim. Plat. 1°. 287. C/3°. de locis affectis. 4°. 16. E
 in Iecore quæ est anima concupiscibilis, dicitur alitrix, & naturalis. 1°. 318. E
 ab Aristotele. quod animi mores. 1°. 235. F
 in Iecinore est cupiendi vis fm peripateticos. 2°. de decre. in Iecore

in Iecore irascibilis anima. 3°. de decre. Hipp. 246. C/9°. 1°. 28. E
 Iecur Tityo ab aquila erosum non poeta modo, verū et pictores, ac scul-
 ptores fingunt. 3°. de lo. aff. 4°. 16. A
 in Iecore quæ est anima moritur cum corpore. q. ani. mor. 1°. 317. F
 in IECORE ut quod superfluum erat purgari posset, instrumenta ac-
 commodata natura effecta sunt secūda rōne. 6°. de ana. admi. 1°. 90. C
 Iecoris superfluitates per quos meatus euacuuntur. ars med. Isa. 71. E
 Iecur à quatuor instrumentis purgatur. 6°. de vsu par. 1°. 145. F
 ob Iecur duæ vesicæ factæ. de fæt. for. 1°. 324. H
 in Iecore vesica fellis sita recipit leuem, & flauū. 4°. de vsu p. 1°. 136. B
 in Iecinore flaua bilis exuperat. introd. Isa. 54. D
 Iecur bilem à sanguine segregat. de theria. ad Pis. 5°. 96. A
 ex Iecore bilis in intestina destuens cur regurgitat in ventriculum qui-
 budam. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
 in Iecinore quod crassius est, lien trahit. 3°. de na. fac. 1°. 307. D
 Iecur purgari à liene creditum est. de atra bile. 1°. 36. A
 Iecinoris concana expurgant p. intestinū rectū. 11°. meth. med. 7°. 73. F
 in Iecoris simo materia per intestina vacuatur. de const. ar. Isa. 41. D
 à Iecinore aliquid tendit in ventriculum. 3°. de nat. fac. 1°. 307. D
 in Iecoris gibbo materia per vrinā vacuatur. de const. ar. Isa. 41. D/11°.
 meth. med. 73. F/13°. 83. H/2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 102. H
 Iecoris gibba per renes purganda. 13°. meth. me. 7°. 84. F/H
 Iecur quandoque purgant vrine prauæ. 5°. de lo. aff. 4°. 55. E
 Iecore, aut renibus languentibus quandoq; pus cum vrina excernitur,
 & subsidendo fallit minus acutum artificem. de vrina sign. Sp. 79. C
 à Iecore veniunt erui & hordei speciei referentes vrina. in 6°. de mor.
 vulg. com. 5°. 3°. 192. A
 à Iecore ad vrinam quando liceat trahere humores cum medicamentis
 euacuantibus. ars med. Isa. 71. A
 à Iecore ad ventrem quando liceat trahere humores cum medicamentis
 euacuantibus. ars med. 7°. 71. A
 Iecinoris gibba, si multos habet succos prauos, per secessum euacuatur,
 paucos, per vrinam. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Iecinoris cana pars deiectione euacuatur. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Iecinoris cauum per alium purgatur. 13°. meth. med. 83. H/84. F/H/2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 102. H
 ex Iecore biliosus humor descendit. 2°. de se. 1°. 340. C
 è Iecore quando descendit bilis ad ventrem, euomitur flaua, magisq; id
 eis accidit qui perfecte concoxerunt. 2°. de temp. 1°. 20. E
 in Iecore malignus vel acris humor non manet. 5°. de vsu par. 1°. 145. F
 Iecinoris excrementum aliud vt flos in vino, aliud vt fex. 1°. de sanitate
 tuenda. 2°. 67. F
 Iecinoris fex attrahitur à liene. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. F
 Iecinoris flos attrahitur à vesica fellis. 1°. de san. tuen. 2°. 67. F
 Iecur per alium, & per vomitū expurgari potest. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 Iecur quo modo faciat aliquid ad portionem vomitionis, et per quā viā.
 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 IECUR, & omnia alia membra calida, ventriculum autem frigidum
 habentes morbis obnoxij. 3°. de ali. fac. 2°. 28. F
 Iecinoris morbi quotupliciter fiant. 5°. de lo. aff. 4°. 33. B
 Iecoris affectus qui esse possit. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 193. G
 Iecinoris affectus morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
 Iecur quando frigore afficitur. 5°. de lo. aff. 4°. 33. F
 Iecoris frigidam intemperiem quæ comitantur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. E
 Iecoris frigida intemperies quid agat. 5°. de locis affect. 4°. 34. D/5°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 194. C
 Iecoris frigidas affectiones quo modo inuent cichorea, & seris. 8°. de cō-
 pos. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Iecoris humida intemperies quid agat. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 Iecoris humida affectiones quid faciant. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 195. H
 Iecoris calidam intemperiem quæ comitantur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. F
 Iecoris calida intemperies quid agat. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 Iecoris calida intemperies facit colliquationes. 8°. de composit. medica.
 secundum locos. 5°. 194. C
 Iecoris sicca intemperies quid agat. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 IECUR imbecillius est corde. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Iecur est valentius quàm intestina & venter. 3°. de na. fa. 1°. 306. D
 Iecur & ventriculus quandoque valentiora sunt, quandoque imbecillio-
 ra inuicem comparata. 3°. de na. fa. 1°. 306. D
 in Iecinore lassitudo potest esse. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 de Iecinoris imbecillitate sine inflammatione. 5°. de lo. aff. 4°. 34. C
 Iecoris imbecillitatis affectiones cur sint octo. 8°. de composit. medicamē-

torum secundum locos. 5°. 193. H
 Iecur quibus partibus refrigeratur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 ex Iecore male affecto in partes inferiores, imbecilliores morbi incidunt.
 de sanitate tuenda. 2°. 100. C
 in Iecinoris, et splenis imbecillitatem quid efficiat vitiosus succus. 3°. de
 symptomatum cau. 3°. 30. A
 Iecoris imbecillitas quid faciat. 3°. de symp. caus. 3°. 27. H
 Iecoris imbecillitas quo modo cognoscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. G
 Iecoris imbecillis signum. 5°. de lo. aff. 4°. 34. E
 Iecore debilitato paulatim homo in alimento leditur, & colore. 6°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 261. G
 Iecur quū non pōt attrahere, quid sequatur. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 194. B
 Iecoris attrahere vitata, quid sequatur. 5°. de lo. aff. 4°. 35. B
 Iecori quæ qualitates conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
 Iecur roboratur adstringentibus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. G
 in Iecoris curatione semper aliqua adstringentia apponenda. ars med.
 Isa. 71. A/11°. metho. med. 7°. 73. D
 Iecur & ventriculus cur adstringentia præ ceteris expetant. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 72. E
 in Iecore solui robur est periculosum. 11°. meth. med. 7°. 73. B
 Iecoris vigor non est resoluendus madefacientibus, & relaxantibus. ars
 medicina. Isa. 71. A
 Iecori præbent robur cichorea, & seris. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 195. B
 Iecur qua parte cichorea, & seri inuener. 8°. de cōp. me. se. loc. 5°. 195. C
 Iecoris imbecillitatibus conuenit mastiche. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Iecur roborant pistacia. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
 Iecur inualidum habentibus confert medicamentum ex malorum succo.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 101. B
 Iecoris sima pars quo modo cognoscatur robusta. de const. ar. Isa. 41. D
 in Iecore quandoq; spiritus halituosus continetur, & quid tunc sentia-
 tur. 5°. de locis affectis. 4°. 33. C
 IECUR affici quo modo cognoscatur, oēs notæ enumerantur. 5°. de lo-
 cis affectis. 4°. 33. D
 Iecoris affecti signa efficacissima. 5°. de lo. aff. 4°. 34. D
 Iecoris affecti aliud signum. 5°. de lo. aff. 4°. 34. E
 Iecoris patientis signa. ars med. Isa. 67. B
 Iecinoris symptomata quæ in 3°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 135. B
 ex Iecore affectus cognoscitur colorum vitis. 3°. de lo. aff. 4°. 16. E
 Iecore vitato color linguae, & totius corporis alteratur. 2°. de locis
 affectis. 4°. 13. E
 Iecore vitato vitatur sanguificatio. 5°. de locis affectis. 4°. 33. F
 Iecore, ventriculo, & pulmone affectis febres ardentes magna ex parte
 adueniunt. 5°. de lo. affe. 4°. 33. D
 Iecur affectum qui pulsus sequuntur. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 120. B
 ex Iecinoris, vel thoracis tumore pulsus mollis nunquam fit, cur. 4°. de
 præsag. ex puls. 4°. 120. B
 Iecinoris affectum significat tumor dextrae partis præcordiorum. 1°. de
 locis affectis. 4°. 6. B
 in Iecoris affectu clauicula dolor. de mul. 3°. 77. G
 Iecinoris affecti accidens quid existimetur. 2°. de lo. aff. 4°. 9. G
 Iecinore afflicto alui deiectiones vna cum accessionibus quos inuadunt.
 11°. methodi medendi. 7°. 74. D
 cū Iecore communia habet symptomata lien. 6°. de locis affe. 4°. 36. A
 Iecore lēso leditur lien. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
 in Iecur ex liene periculosa exceptio & morborum transumptio, è con-
 trario non. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 165. E
 Iecur idem patitur quando ventriculus æstuat. 2°. de ali. fa. 2°. 19. C
 Iecur, & ventriculus non patiuntur apud se aliqua cocta morari. 3°. de
 symptomatum causis. 3°. 28. A
 circa Iecur potius stare debent cruditates, quàm ire ad principales par-
 tes. 12°. meth. med. 7°. 76. C
 in Iecore q̄ sunt, p. quietē cōcoquuntur. in 6°. de mor. vulg. c. 5°. 3°. 194. A
 Iecoris vitio quo mō pereat appetitus. in 3°. de mor. vulg. cō. 1°. 3°. 133. C
 Iecoris symptoma humida ventris deiectioni assimilē quæ ad exactam
 quidem perducta sit coctionem, non tamen digestionem consequuta.
 3°. de sympto. cau. 3°. 28. A
 Iecinoris morbi sicci qui vocentur. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 112. F
 Iecinoris morbi dum aut nihil excernitur, aut durū exit sunt, morbi sic-
 ci. de ptisana. 2°. 48. A
 IECINORIS obstructio qui morbus. de symp. diff. 3°. 13. D
 in Iecinore potissimum obstructio nascitur ob eius constitutionē, actio-
 nemq; & quare. de const. ar. Isa. 41. D
 in Iecoris

in Iecoris meatibus quando obstructio sola. de diff. mor. 3^a. 4. D
 Iecoris quibus viis tēent balneo post cibū vtētes. 6°. de sa. tu. 2^a. 96. A
 Iecur quibus facile obstruitur. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 Iecur obstruitur cibi crassi succi. de bo. & vit. suc. 2^a. 35. F
 Iecur obstruitur facile senibus, si crassum humorē facientibus vtantur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 91. B
 Iecoris obstructiones pariunt cibi dulces. de bon. & vi. suc. 2^a. 36. E
 Iecur quibus facile obstruitur, vsum alicū vitare dnt. 1°. de ali. fa. 2^a. 10. H
 Iecur obstruitur alica, & suilla caro. de bon. & vi. suc. 2^a. 34. F
 in Iecore grauitatem, vel dolorem facit alica, & suilla carnis vsus vbe-
 rior. de bon. & vit. succ. 2^a. 34. G
 in Iecinore affectis, & quando meatus sunt angusti, obest chondrus. 2°.
 de arte cu. ad Glau. 7^a. III. E
 Iecur obstruit caseus. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. B
 Iecoris meatus obstruit iria ex simlagine. 1°. de ali. fac. 2^a. 11. F
 Iecur obstruit lac caseosum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. A
 Iecur obstruit lac elixum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 Iecoris meatus obstruit placenta ex lacte, & caseo. de bonita. & vitio
 succorum. 2^a. 35. D
 in Iecore qui panis obstructiones faciat. 5°. de sa. tuen. 2^a. 91. E
 Iecoris obstructiones gignit lens mixta sapā. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. F
 Iecoris obstructiones pariunt palmae immaturae. 2°. de nat. fac. 2^a. 20. H
 Iecur celerrime obstruit palmae succus dulcis. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 in Iecore obstructionem pariunt edulia ex triticea farina & lacte. 1°. de
 alim. facul. 2^a. 10. G
 in Iecinore arctos alimenti transitus habentibus obstructiones creant
 lauacra. de sal. dieta. 2^a. 41. B
 Iecinoris obstructiones faciunt pauci motus. 1°. de sa. tuen. 2^a. 65. F
 Iecur offendit potio frigida post exercitationem. de sal. dia. 2^a. 41. C
 Iecoris obstructio non facit febrem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 in Iecoris cauo vena obstructa quē morbi faciat. 2°. met. me. 7^a. 12. H
 Iecoris venarum intemperies quem morbi facit. 2°. meth. med. 7^a. 12. H
 Iecur quibus indicij cognoscatur esse obstructū. 5°. de sa. tuen. 3^a. 91. G
 Iecoris obstructionem quae vrina significet. de vri. 4^a. 123. B
 Iecoris obstructio concoctum cibum in diuersas corporis partes distri-
 bui prohibet. de bon. & vi. suc. 2^a. 34. F
 Iecoris obstructionis curatio. de const. ar. 11. 41. D
 Iecoris obstructio, & inflammatio quando coniunguntur, quibus curan-
 da. 9°. de comp. me. se. loc. 5^a. 197. F
 Iecur curandum quibus indigeat. 8°. de comp. med. se. loc. 5^a. 194. H
 Iecur obstructum quibus inuētur. 6°. de sa. tuen. 2^a. 97. H
 Iecoris obstructiones quae adiuuunt. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. E
 in Iecinore obstructiones abstergunt & expurgant amara. 7°. de simp.
 med. facul. 5^a. 49. E
 Iecur, ac lienem obstructione liberant amara. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. B
 Iecur expurgat amaritas. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. E
 Iecur, & renes expurgant acria & subamara. 6°. de sim. m. fa. 5^a. 45. G
 Iecur infarctū liberat Asparagus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 44. A
 Iecur obstructū aperit Beta. 2°. de ali. fa. 2^a. 22. H
 Iecur expurgat Betonica. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. C
 Iecoris obstructionibus prosunt Carica & ficus. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Iecinoris obstructiones optime expedit Centaurij minoris succus. 7°. de
 simp. med. facul. 5^a. 50. H
 Iecur obstructione liberat Chamacissos. 8°. de simp. fac. 5^a. 63. C
 Iecur obstructionibus bonū est remedium Chamapitys. 8°. de simplicium
 med. facul. 5^a. 63. F
 Iecur expurgat Cicērum genus arobium appellatum. 6°. de simplicium
 medicamen. fac. 5^a. 47. E
 Iecoris obstructiones expurgat Eupatoriū. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. G
 pro Iecore expurgando Filix conuenit praedominantem habens amarā
 qualitatem. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 195. D
 Iecinoris obstructiones sanat Fumus terrae. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. G
 Iecur expurgat Iuniperi fructus. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. C
 Iecori prodest Laurus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. B
 Iecur expurgat Lupinus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. D
 Iecur ac lienē obstructione liberat Marrubiū. 8°. de sim. me. fac. 5^a. 59. B
 Iecinoris obstructiones adiuuat Osiris. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. G
 Iecur expurgat Phasiolum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. H
 Iecoris obstructione liberat Pistacium. 8°. de simpl. med. fac. 5^a. 58. F
 in Iecoris vijs humores infarctos purgat pistacia. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. C
 Iecur obstructum expurgat Pgoniae radix. 6°. de simpl. me. fac. 5^a. 45. G
 Iecur expurgat Rubiae radix. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. F

Iecori Vna passa familiaris. 8°. de comp. med. se. loc. 5^a. 194. H
 pro Iecoris obstructione quae dantur cum oxymelitue fini debent. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 96. B
 Iecur deobstruentia conducunt coctionis tarditati, & quae fini. 6°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 97. H
 de Iecoris obstructione casus. ars med. 2^a. 69. C
 Iecoris meatus apertos habere conuenit sanis, & aegris. 2°. de alimen-
 tum facultatibus. 2^a. 17. F
 ad Iecur quibus it fluxio quo mō curandi. de vena sec. ad. Era. 6^a. 14. E
 Iecur intumescit dulcibus omnibus. 13°. meth. med. 7^a. 83. E
 Iecur, & splen a dulcibus vinis laeduntur. de vinis. Sp. 76. E
 IECINORIS tumor videtur habentibus gracile abdomen. 5°. de locis
 affectis. 4^a. 33. E
 Iecinoris tumori quid proprium. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. F
 in Iecori vicinis partibus tumor quandoque adest, & quo modo cogno-
 scatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 13. E
 Iecur quibus indicij cognoscatur intumuisse flatu. 5°. de sa. tuē. 4^a. 91. G
 in Iecore & thorace cur nunquam oedema pituitosum nascatur. 4°. de
 praesag. ex puls. 4^a. 120. B
 Iecinoris substantia scirrhis opportuna. 11°. meth. med. 7^a. 84. C
 Iecore rarior est lienis substantia, & scirrhus saepius patitur. 11°. metho-
 di medendi. 7^a. 84. C
 in Iecoris cauis partibus fieri potest tumor quidam scirrhusosus. de totius
 morbi temporibus. 3^a. 89. C
 Iecur affectum scirrhu quid. fin. med. 7^a. 47. E
 Iecur fit scirrhusum in morbis longis. in prog. com. 1°. 4^a. 197. G
 Iecinoris scirrhusi affectus vnde. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. D
 Iecoris dura dispositio non facit febrem. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. H
 Iecinoris scirrhus facile deprehenditur. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. F
 Iecoris scirrhus quo modo deprehenditur. de tot. morb. t. emp. 3^a. 89. D
 Iecinore suo munere probe non fungente, sine tumoribus praeter naturā
 variū colores accidunt in vniuerso corpore. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. B
 Iecoris scirrhus an possit sanari. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. D
 Iecinoris scirrhu sequitur aqua intercutem. 5°. de lo. aff. 33. F | 4^a. de pra-
 sag. ex puls. 4^a. 121. E | 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. D
 Iecoris scirrhus victu attenuante sanatur. de atten. vict. 2^a. 43. G
 Iecur indurefcens liquant reliquia balani myrepica, vnde expressus est
 succus carnis eius. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 44. D
 Iecur, & lienem indurata, & obstructa sanat viticis semen. 6°. de simp.
 medi. facul. 5^a. 42. B
 Iecinoris duritiē hēntibus pdest theriaca. de vsu the. ad Pamph. 5^a. 98. A
 ad Iecoris duritias quid bonum. de med. fac. par. 7^a. 178. D
 Iecoris laxitas quo modo curanda. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 195. H
 ad Iecinoris duritiem quid valeat. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 356. A
 a Iecore an serper morbus regius. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. A
 a Iecore aqua intercutem, qualis in prog. c. 1°. 4^a. 197. G
 IECORIS phlegmone existimatur ab ignaris phlegmone musculorum,
 praecordiorū, & ita relaxantibus ab ijs curat. 11°. meth. med. 7^a. 72. F
 Iecoris inflammationes quales in gibba, et in sima parte. 5°. de l. a. 4^a. 33. C
 Iecinoris simae partis inflammationes. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. E
 Iecoris cōuexi inflammatio periculosior est inflammatione concam. in 6°.
 de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 162. H
 Iecinore gibbi phlegmone facit tussim. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Iecore inferioribus partibus inflammatis paucissimi pereunt. in 6°. de
 mor. vulg. com. 1°. 3^a. 162. H
 Iecoris cauo phlegmone obfesso afficiuntur meseraica vena phlegmone
 & ipsa protinus. 13°. meth. med. 7^a. 83. F
 Iecoris inflammationes vehementissime. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. E
 Iecoris, & splenis inflammationes vnde. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
 Iecoris inflammatio ex fluxione. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
 Iecoris inflammatio quid faciat. de puls. ad tir. 4^a. 45. B
 Iecoris inflammatio quo modo cognoscatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. G
 Iecoris inflammationis indicia. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. F
 in Iecoris inflammationibus a pulsu habetur indicium firmum, & soli-
 dum. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. E
 in Iecoris inflammatione pulsus diuersus. 2°. de lo. aff. 4^a. 45. A
 Iecoris inflammati pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 1^a. 225. G
 in Iecoris inflammationibus respiratio qualis. de vii. resp. 3^a. 131. B
 Iecoris calorem significant excrementa torrida. in 3°. de morbis vulga-
 commenta. 1°. 4^a. 12. H
 Iecoris inflammatio facit febrem. 2°. de loc. aff. 7^a. 95. H
 ex Iecore male affecto tertiana fit. 1°. de arte cu. ad Glau. in. Iecore, &

Iecore, & ventre ob materiam fit febris ardens. in 3^m. de morbis vul-
garibus. com. 3°. 3^a. 141. G
in *Iecoris*, & ventris venis ardens fit febris. in 1^m. de morbis vulgari-
com. 2°. 3^a. 109. H
circa *Iecinoris* partes simas fit ardens febris. in 1^m. de morbis vulgari-
commen. 1°. 3^a. 104. F
Iecoris, & ventriculi inflammationem hecice sequuntur. 1°. de differen-
tijs februm. 3^a. 35. F
in *Iecore* facta febris quo modo cognoscatur. in 3^m. de morbis vulgari-
commen. 1°. 3^a. 131. B
Iecoris inflamatio potest facere dolorem in loco notharum costarum. 2°.
de locis affectis. 4^a. 13. D
Iecoris inflamatio facit dolorem in costis nothis. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. G
in *Iecoris* magna inflammatione & scirrhus iugulum deorsum trahitur.
5°. de loc. aff. 4^a. 34. H
in *Iecoris* inflammatione cur dolor in iugulo. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
in *Iecoris* inflammatione sanies cruoris tenuis similis ablutioni carni.
5°. de loc. aff. 4^a. 34. G
ex *Iecoris* inflammatione medici casus. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. F
in *Iecoris* phlegmone casus Theagis philosophi cymici. 13°. m. m. 7^a. 83. F
Iecoris phlegmone laboratem medicum quo modo curavit Galenus. 11°.
methodi medendi. 7^a. 73. 1
Iecoris superaffantis sanguinem signa. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. E
Iecinoris phlegmone est cum periculo mortis. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
Iecinoris inflammationes si in pus vertunt, consumunt corpus. intr. Isa. 56. G
in *Iecoris* phlegmone vna salus est viriū robur. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
Iecoris phlegmone quomodo curetur. 13°. meth. med. 7^a. 82. H
in *Iecinoris* phlegmone remedia, quae. 11°. meth. med. 7^a. 73. A
in *Iecinoris* phlegmone quid agendum. 13°. meth. med. 7^a. 83. C/D
in *Iecoris* gibba phlegmone quae adhibenda. 13°. meth. med. 7^a. 83. H
in *Iecoris* phlegmone victus qui instituendus. 13°. meth. med. 7^a. 83. D
Iecoris inflamatio non exigit cibos. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
Iecoris inflammationi mulla non est utilis, & quare. 11°. me. me. 7^a. 73. F
pro *Iecore* calido fructus debent refrigerari, quando comeduntur. 1°. de
alim. facul. 2^a. 16. E
Iecori inflammati obsunt cibi, & potus dulces. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Iecori inflammati nocent carica & ficus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Iecore affecto quae vena secanda. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
in *Iecoris* phlegmone vena interna cubiti secanda. 13°. me. me. 7^a. 82. H/
2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. G
supra *Iecur* membra petunt vena cubiti sectionem. in 6^m. de mor. vulg.
commen. 1°. 3^a. 156. A
infra *Iecur* membra petunt vena crurum sectionem. in 6^m. de mor. vul.
commen. 1°. 3^a. 156. A
in *Iecoris* phlegmone si vacuatio conueniat, quae consideranda. 13°. me-
thodi medendi. 7^a. 82. H
Iecur quando euacuandum, timendum est, ne quid virtuti officias. 7°. me-
thodi medendi. 7^a. 49. B
ex *Iecore* non licet euacuare. utcumq; sed cum cautione, & quare. 7°.
methodi medendi. 7^a. 49. B
in *Iecoris* gibba quando est inflamatio, per quas partes sit purgandū.
quos purg. op. quib. med. 5^a. 88. F
in *Iecoris* sima quando est inflamatio, per quas partes sit purgandū.
quos purg. quib. med. 5^a. 88. F
ex *Iecore* sanguinis fluxum retrahunt cucurbitula dextris precordijs
supposita. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. F
in *Iecoris* caui phlegmone quibus euacuandum. 13°. meth. med. 7^a. 84. A
Iecoris inflamatio indurata quibus curetur. 8°. de compositio. medica-
mentorum facul. 5^a. 187. E
Iecur inflammatum non debet curari solis laxatorijs, sed & adstringen-
tibus. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 187. C
in *Iecinoris* phlegmone non conueniunt adstringentia, quia bilis meatum
arctant. 13°. meth. med. 7^a. 83. E
Iecoris inflamatio eget adstringentibus non solis relaxantibus. de re-
medys paratu facilibus. 7^a. 158. F
Iecur mediocriter adstringi debeat. 13°. meth. med. 7^a. 83. F
in *Iecoris* phlegmone quā adstringentia in augenda. 11°. meth. med. 7^a. 73. A
Iecori quae adstringentia conueniant. de re. par. fa. 7^a. 158. F
in *Iecoris* phlegmone absinthij coma conuenit, & quo modo. 13°. meth.
medendi. 83. G/14°. 7^a. 88. D
in *Iecoris* inflammationes absinthium poticum bonū. 11°. me. me. 7^a. 72. F
Iecur cum laborat absinthium ex oleo adhibebimus. 11°. meth. med. 7^a. 72. F

Iecori ut absinthium, ita lieni capparitis conuenit. 11°. meth. med. 7^a. 84. F
Iecori quale eupatorium, tale lieni scolopendriū. 11°. meth. med. 7^a. 84. F
pro *Iecoris* phlegmone filicula cum quibus, & quo modo detur. 13°. me-
thodi medendi. 7^a. 84. A
Iecoris inflammationibus competat mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. C
Iecori conuenit spica nardi. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. G
Iecoris phlegmonis prodest schini flos. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. H
ad *Iecur* valet solanum halicacabum. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. G
pro *Iecoris* phlegmone veratri nigri cortex in piffana coctus conuenit.
11°. methodi medendi. 7^a. 84. A
in *Iecoris* cauae partis phlegmone clyster ex mulla & sale conuenit. 11°.
methodi medendi. 7^a. 84. A
in *Iecoris* phlegmone quae extrinsecus applicanda. 11°. me. med. 7^a. 84. D
in *Iecoris* phlegmone declinatione quae miscenda quādo scirrhus. 11°.
methodi medendi. 7^a. 84. A
Iecori inflammati quae apponenda cum mollibus. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 104. D
Iecur non fert fortia medicamenta ut sple. 2°. de ar. cu. ad Glau. 7^a. 104. D
pro *Iecore* cataplasma in phlegmone conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. G
in *Iecoris* phlegmone hyssopi atticū misce in ceratis. 13°. me. me. 7^a. 83. H
Iecoris inflammationibus facile applicant remedia. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. B
Iecori quando remedia aptanda, & quā mesenterio. 5°. de lo. aff. 4^a. 35. C
Iecoris medicamenta quō debeant parari. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. B
Iecori quō humida sint applicanda. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 196. A
Iecori, & medicamenti tractrici potentia idem os diuersis temporibus
seruit. 3°. de na. fac. 1^a. 306. C
Iecoris erysipelatis nota, quae. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. E
in *Iecore* quō sit morbus ex plenitudine. 5°. de lo. aff. 4^a. 33. H
in *Iecore* affecto & repleto tentis & crassis humoribus quid faciendū.
ars med. Isa. 70. H
Iecinoris affectibus diuturnis vis vitalis prostermitur. 4°. de presagatio-
ne ex puls. 4^a. 121. G
in *Iecore* grauitatis sensus fit. de mult. 3^a. 77. F
Iecoris dolor quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 20. A
Iecoris dolores non necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de sym-
ptomatum causis. 3^a. 30. C
in *Iecinoris* dolores icidit a cibo exercitati & balneati. 4°. sal. dia. 2^a. 43. C
in *Iecoris* parte illa, qua septo transuerso committitur, si fuerit dolor,
aufertur, si emittatur sanguis ex arteria inter indicē, & pollicē dex-
trae manus sita. de curandis rat. per sang. miss. 6^a. 21. E
Iecinoris dolores sanguinis missione prius indiget, quā euacuatione. de vic.
rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
Iecore dolēte vena cubiti secanda. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 20. A
Iecoris dolorem sentientes quā victus ratione uti debet. 6°. de sa. tuē. 2^a. 96. B
in *Iecoris* dolore absinthij coma danda in aliquo liquore. 6°. de sanitate
tuenda. 2^a. 96. B
pro *Iecoris* dolore compositio utilis. 6°. de sa. tuen. 2^a. 96. B
pro *Iecoris* dolore diacalaminthe. 6°. de sa. tuen. 2^a. 96. B
ad *Iecoris* dolorem Philonis antidotus. 9°. de com. med. se. lo. 5^a. 201. A
in *Iecinore* adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
ad *Iecur* medicamenta quaedam proprie inscribuntur. introd. Isa. 57. H
ad *Iecoris* morbos antidotus utilis. 2°. de antid. 5^a. 120. E
Iecoris morbo vexatos inuat antidotus zopyria. 2°. de antid. 5^a. 115. B
ad *Iecoris* affectus longos Damocratis malagma. 8°. de compositio. me-
dicamentorum sec. loc. 5^a. 196. H
ad *Iecur*, & stomachum. de med. fac. par. 7^a. 175. E
ad *Iecinoris* vitia quid conferat. de med. fac. par. 7^a. 166. E
ad *Iecoris* vitia remedia experientia confirmata. de me. fac. par. 7^a. 173. D
Iecori commodum medicamentum. de med. fac. par. 7^a. 173. D
Iecore affecto tardissime fit mors. de vic. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 123. H
ex *Iecoris* affectu quomodo mori contingit. 5°. de lo. aff. 4^a. 29. B
Iecoris, & cerebri temperie deperdita non oportet cordis simul actionē
perire. 5°. de lo. aff. 4^a. 28. H
ex *Iecore* non excindimus tela. 4°. de anat. admi. 1^a. 79. F
ad *Iecoris* vlcus malum valet cyphi antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111. E
si *Iecur* nudatum collidamus, aut laqueo venas stringamus, quid sequa-
tur. 6°. de decre. Hipp. 1^a. 261. G
si *Iecur* discissum sit, letale est. com. 6°. apho. 18°. Ex. 47. H
Iecore deperdito an aliud gignatur. de const. ar. Isa. 39. G
Iecur animalis mactandi oryxotōv dicitur, quod ex multarū ficū
siccarum esu preparatum fuerit. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. D
Iecur est crassi succi. de bon. & vit. suc. 2^a. 35. F
Iecur non est mali succi. de bon. & vit. suc. 2^a. 35. F

Iecur lactentium boni succi. de bon. & vit. succ. 2^a. 35. F
 Iecur gallinaceorum, & psertim altitium, est bo. suc. de bo. & vi. suc. 2^a. 35. F
 IECUR canis rabidi valet ad morsos a cane rabido. 11°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5^a. 79. H
 Iecore caprino ad nyctalopas quo modo aliqui vtantur. 11°. de simplicium
 medic. fac. 5^a. 79. H
 Iecur caprinum comitali morbo obnoxios arguit, conuulsionemq; illis
 accersit. 11°. de simp. me. fac. 3^a. 79. H
 Iecur hircinum idem potest quod caprinum. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. H
 Iecur equi in quo casu conueniat, & quo modo exhibendum. de medica.
 fac. par. 7^a. 166. E
 Iecur lacerta dolores eroforum dentium sanat. 11°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5^a. 80. A
 Iecur lupi in quo casu conuenit, & quo modo exhibendum. de medica.
 fac. par. 7^a. 166. E
 Iecur lupinum in hepaticum medicamentum se posuisse quidem dicit Ga-
 lenus, tamen non laudat. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. A
 Iecur mustela. de reme. par. fac. 7^a. 162. B
 IEIUNANS quid patiatur. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Ieiunantes saluam habent salsam, plus ieiunantes amarum. 4°. de simp.
 medicamentorum facul. 5^a. 20. A
 Ieiunantes habent os amarum, & vrinam biliosam, & venter illis mor-
 detur. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G
 Ieiunantes multum fiunt habitu biliosi. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. A
 Ieiunantes cur cordis dolorē sentiunt, & morsus. 2°. de decre. 1^a. 240. C
 Ieiunanti non debet iniungi labor. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 Ieiunant aliqui vno die in mense. de sal. dieta. 2^a. 42. B
 IEIUNIVM contra capitis dolorem & crapulam. de vitus ratione
 in morbis acutis. com. 4°. 4^a. 145. B
 Ieiunia sunt bona. de sperma. Sp. 40. D
 ex Ieiunio casus epileptici. de venae sec. aduer. Eras. 6^a. 14. G
 Ieiuna experientia non eadem quae a cibo. 2°. de dig. puls. 4^a. 77. C
 in Ieiunijs longis optimus sanguis venit ad nutriendum ventriculum de
 atra bile. 1^a. 36. G
 Ieiunis videntur phantasmata somniorum. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163. G
 ex Ieiunis hominibus coniectura fit viperas detentas esse venenosio-
 res. de vsu ther. ad Pampbi. 5^a. 99. B
 Ieiunum vomere bilem melius est. de dyna. Sp. 19. H
 si Ieiunus potauerit multum merum, incidit in podagram. commen. 6°.
 aphorismo 28°. Ex. 49. A
 Ieiunis dandum est medicamentum ex succo malorum. 6°. de sa. tuen. 2^a. 101. B
 in Ieiuno corpore exercitatio facta vacuat. 4°. de sal. dieta. 2^a. 41. B
 IEIUNVM cur ita dictum. 4°. de vsu par. 1^a. 142. E de ana. viuo. Sp. 50. C
 Ieiunum intestinum ubi sit. de anat. parua. Sp. 43. A
 Ieiunum secundum intestinum. 5°. de vsu par. 1^a. 142. E
 Ieiunum quale. 6°. de anat. admi. 1^a. 92. F
 Ieiunum cur sit vacuum. de anat. viuo. Sp. 50. C
 Ieiunum intestinum praesertim est lubricum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 in Ieiuno venae, & arteriae se contingunt. 9°. de vsu par. 1^a. 172. H
 Ieiuni officium. introd. Isa. 54. B de corp. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A
 Ieiunum vas nutrimenti. introd. Isa. 54. B
 in Ieiunum cibi transmissio a ventriculo non est opus naturae. 6°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 38. F
 in Ieiuno non fit sanguis. introd. Isa. 54. D
 Ieiuni sonitus ob flatum. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
 ad Ieiunum quando dura aqua & frigida vix a ventre subexierit, non
 distribuitur facilliter, neque sputum reducit. de bo. aquae. Sp. 75. G
 Ieiuni morbi sicci, qui. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 112. F
 Ieiunum affligit fluxio corrupta. 6°. de sa. tuen. 2^a. 98. F
 ad Ieiunum intestinum facta ex acri & putredinosa pituita exulceratione,
 in quibus factus sit tenesmus. in 3^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 146. H
 Ieiuni intestini causa maxime iecur imbecillitatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. F
 Ieiunum intestinum quito loco causum facit. & vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 134. E
 in Ieiuno sedē hñtes causi quales. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 135. F
 in Ieiuno intestino fit qñq; haetica. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
 Ieiunum intestinum insanabile est. 6°. meth. med. 7^a. 39. G
 ex Ieiuno intestino an possibile sit aliquid per nauseam deferri. 7°. de cō-
 positione medicam. sec. loc. 5^a. 184. B
 I^ερεα quid significat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 110. A
 I^ερεδν est os parua spina. 12°. de vsu par. 1^a. 196. G
 I^ερεοσνωια quid significat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 110. A
 I^ερεοσνωωσ quid significat. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 110. A

IGNARVS

naturae boni, quis. 7°. de decretis Hip-
 pocratis. 1^a. 268. E

Ignari securi in timidis, timidi in securis. 2°. de ana. admi. 1^a. 69. B
 Ignari habent rationē, quae facile ab ira vincitur. 3°. de decret. 1^a. 242. F
 Ignaro quid dicendum atq; illi, qui cum nullam sui curam habeat, non
 modo artis, sed & rationis omnis expers videtur. in or. suas. Isa. 3. A
 Ignari fugiendi, qui non habent demonstrationes, vel logicam. de constitu-
 tione artis. Isa. 38. F
 Ignari etiam verum dicunt. de hist. philo. Sp. 3. E
 ad IGNAVIA animi inducendam frigiditas primum, humiditas se-
 cundum locum obtinet. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 Ignauiam inducunt pituitosi & frigidi morbi. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
 Ignauia signa, supinum iacere, hiare, & stertere. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. E
 IGNAVORVM respiratio, qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. B
 Ignaua febris, quae. fin. med. Isa. 46. D
 IGNECIT ex motu spiritus noster. de palp. 3^a. 54. H
 IGNEA, & subtilia sunt acuta. de ocul. 7^a. 188. A
 Ignearum partium euaporatione ex aere fit aqua. de vi. resp. Sp. 64. A
 Igneum est instrumentum inspiciendi. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 271. H
 Igneus pallens vocari potest fuluus color. 12°. meth. med. 7^a. 76. F
 Igneus calor est febris essentia. de frac. com. 3°. 7^a. 243. D
 Ignei omnes affectus fiunt caliditate vincente. de palp. 3^a. 54. C
 Igneum totum corpus quibus signis noscatur. in 3^m. de morbis vulgarib.
 commen. 1°. 3^a. 131. H
 ad Igneas phlegmonas cypri foliorum decocto quidam vtuntur. 7°. de
 simp. med. fac. 5^a. 33. H
 Ignea vrina his est, qui laborant ex tristitia, vigilijs, & cogitationibus.
 de dynam. Sp. 34. A
 Ignea vrina tertianam significat. de dynam. Sp. 35. E
 IGNITVR aer influens per poros cineris ad restorationem euapora-
 tionis ignis. de vit. resp. 63. H Sp. 64. A
 Igniuntur vehementius cucurbitula argentea, propterea reijcuntur. de
 cucurbi. scari. 6^a. 3. D
 IGNIS arte praeditus Deus est. de hist. philo. Sp. 4. G
 Ignem esse animam dicere non licet. q. animi mores. 1^a. 318. E
 Ignis nomen ab essentia. 1°. de sa. tuen. 2^a. 62. E
 Ignis genera multa ex Platone. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 271. C
 Ignem elementum esse dicentes cui imituntur. 1°. de elem. 1^a. 4. E
 Ignis quo modo dictus sit solum elementum. de na. hu. com. 1°. 1^a. 28. A
 inter Ignem, & terram, cur aer & aqua media secundum Platonem. de
 vsu partium. 1^a. 169. A
 Ignem, & aerem continere, aquam, & terram contineri dicunt Stoici.
 de mult. 3^a. 77. C
 Ignis a nullo contineri potest. in tim. Plato. 1^a. 288. B
 Ignis, & aer sunt formalia. in Tim. Plat. 1^a. 287. B
 Ignis habet partem aerea essentiae. de na. hu. com. 1°. 1^a. 33. A
 Ignis, & aer in quibus sint. de mult. 3^a. 77. C
 Ignis, & Sol actu calida. 3°. de temp. 1^a. 22. A
 Ignis caliditas, qualis. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 4. B
 Ignis est calidus in summo. 1°. de temp. 1^a. 10. C
 Ignem vnde dicimus calidum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 7. C
 in Igne calor eius est differentia virtutis ipsius, quo calore amoto attra-
 hit siccitatem, & remanet quedam fumositas calida quae est substan-
 tia. de spermate. Sp. 41. B
 Ignis siccus simpli ac absolute & nō comparatus alteri. 1°. de tepe. 1^a. 12. F
 Igni aqua aduersissima. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4. H
 Ignis minutissimis constat partibus. in tim. Pla. 1^a. 288. B
 Ignis an constet ex pyramitis partibus. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274. G
 Ignis partes pyramidis. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274. G
 Ignis omnis non est tenuis, nec omne tenue est ignis. 1°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5^a. 6. C
 Ignis qui tenuis, qui non. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 6. C
 vt Ignis subtile est acetum. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 5. H
 Ignis fit aer ipse per digestionem. de vi. resp. Sp. 64. A
 in Igne quid sit digestio. de vit. resp. Sp. 64. A
 Ignis multus non fit ex multo aere. de vit. resp. Sp. 61. E
 ad Ignis conseruationem necessarius est aer, non, vt quidam putant, pro-
 pter refrigerationem, sed nutrimenti causa. de vit. resp. Sp. 63. H
 Ignis nutrimentum est aer. de vi. resp. Sp. 63. H
 Ignem ab aere nutriri probatur. de vi. resp. Sp. 64. C
 Ignis nutrimentum nullatenus est aqua, sed aer. de vi. resp. Sp. 64. C
 Ignis quomodo fiat alia elementa. 1°. de elem. 1^a. 4. E
 Ignis pro

Ignis pro fomento humiditatem exposulat. de nat. hu. com. 1.º. 1.º. 33. A
 Ignis potest mutari in aerem. 3.º. de temp. 1.º. 23. E
 Ignis, æque mobilis non est aer. de vit. resp. Sp. 62. G
 Ignis habet alium motum q̄ sursum. de vit. resp. 1.º. 224. G
 Ignis non reperitur syncerus. 1.º. de ele. 1.º. 5. D
 Ignis quot fiant bona. de the. ad Pifo. 5.º. 57. D
 Ignem maxime inter elementa esse causam vitæ existimarunt nobilissimi
 philosophorum. com. 1.º. apho. 14.º. Ex. 7. H
 Ignis & aer elementa spiritus. 5.º. de decre. Hipp. 1.º. 255. G
 Ignis vitæ natura ad fabricam membrorum, præsertim eorū quæ sinus
 habent & ventriculos, & quare. 2.º. de se. 1.º. 339. F
 Ignis quantus in generatione miscetur. 1.º. de sa. tuen. 2.º. 62. E
 Ignis qui sit in corpore animali quō cognoscatur. 1.º. de ele. 1.º. 5. E
 Ignem vocat calorem naturalem. 1.º. de sa. tuen. 2.º. 62. E
 Ignis fontem, caliditatem in sanguine, & venis habet animal omne.
 in timem Platonis. 1.º. 289. H
 Ignis priuatum nihil visibile. 7.º. de decre. Hipp. 1.º. 271. H
 Ignis qui admoetur semper calefit. 2.º. de sa. tuen. 2.º. 71. A
 Ignis fit calefactio membrorum. 2.º. de diff. feb. 3.º. 41. A
 Ignis cum fouemur, nostra corpora calefiunt. 1.º. de san. tuen. 2.º. 74. B
 Ignis frigefactos non calefacit sine tempore. de cau. mor. 3.º. 6. H
 Ignis minimus non agit. 3.º. de simp. med. fac. 5.º. 23. B
 ab. Ignis qui calefit, ignem recipit. 1.º. de ele. 1.º. 6. H
 Ignis penetrat per omnia. 8.º. de decr. Hippo. 1.º. 277. G
 Ignem cito accipientia quæ. 3.º. de temp. 1.º. 22. E
 ad. Ignem accedens ut cōburi videatur citra tamen combustionē dolet
 parte calefacta nihil adhuc patiente. 3.º. de loc. aff. 4.º. 14. D
 ab. Ignis fit erosio extrinsecus. 4.º. meth. med. 7.º. 23. B
 Ignis omnia dissoluit. de mult. 3.º. 77. E
 Ignis maxime exicat. 1.º. de san. tuen. 2.º. 62. E
 ad. Ignem suspensum vinum in vitribus indurefcit in modum salis euapo-
 rante aqua in quadam regione. de vit. resp. Sp. 64. F
 ad. Ignis euaporationis restaurationem ignitur aer influens per cineris
 poros. de vit. resp. Sp. 63. A/H
 Ignis ingreditur poros metallorum non aer. de vit. resp. Sp. 64. A
 Ignis ex paleis ad aurum fabrefaciendū vtunt. aduersus Lycū. Ex. 64. B
 Ignis aurum indicatur. de theria. ad Pifo. 5.º. 97. D
 ad. Ignem comparatio calami. 1.º. de simp. me. fac. 5.º. 4. B
 Ignis que facile accenduntur, & tenuia sunt, ac cōtinua, à nostro calore,
 æque ab igne facile alterantur. 1.º. de simpli. med. fac. 5.º. 4. G
 Ignis ex ligno generatur, & alitur. 6.º. de decre. Hipp. 1.º. 264. G
 Ignis factus ex lignis vitiatu multum nocet. c. 2.º. aph. 41.º. Ex. 18. A
 Ignis quot modis à lignis leditur. de cu. ra. per sang. miss. 6.º. 16. G
 Ignis qui ex prunis constat modicus est, & fumi expers. 11.º. de simpliciū
 medicamentorum facultatibus. 5.º. 81. E
 Ignis flammæ, calor naturalis cōparari non potest. de mar. 3.º. 45. H
 vt ad. Ignem fornax comparatur, ita cor ad spiritum, & calorem. de
 anatomia viuorum. Sp. 46. D
 vt. Ignis lignorum materia, ita calor alimento nutritur. in 6.º. de mor-
 bis vulg. com. 3.º. 3.º. 194. A
 Ignis quibus occasionibus extinguitur. de cau. mor. 3.º. 7. B
 Ignis quo modo ob ligna extinguatur. de victus ratione in morb. acutis,
 commen. 4.º. 7.º. 149. A
 Ignis lignorum multitudine superiecta extinguitur. c. 7.º. aph. 7.º. 7.º. 54. D
 Ignis lignis multis & paucis extinguitur, & quare. de cau. mor. 3.º. 7. C
 Ignis si iniiciatur oleū, strepitus, & cōcussio oritur. de palp. 3.º. 54. F
 Ignem extinguit aer præter modū frigidus, veluti hyberno tēpore iuxta
 Histrum. de cau. mor. 3.º. 7. B
 Ignem extinguunt omnia caua angusta, quæ perspirare non possunt. de
 vititate respirationis. 1.º. 224. F
 Ignis quando vitendum. 5.º. meth. med. 7.º. 31. D
 Ignis, statiscis, cathartiscis, & acerrimis rebus curatur cācrosa causa. de
 dynamidjs. Sp. 19. A
 Ignis nervis inimicus. de art. com. 1.º. 7.º. 259. A
 per. Ignem fit tractus cucurbitularum anearum, & vitrearum. de cu-
 curbitulis, scarificatione. 6.º. 3. E
 Ignis modico sunt applicandæ cucurbitulæ. de cucur. scar. 6.º. 3. D
 Ignis multo haud sunt affigendæ cucurbitulæ i capite, vehemēter enim
 attrahunt, difficulter q̄, auelluntur. de cucur. sca. 6.º. 3. D
 Ignis exit per poros ventosæ. de vit. resp. Sp. 64. D
 Ignis fit tractus cucurbitularū cornearū. de cucur. sca. 6.º. 3. E
 Ignis cur extinguitur à cucurbita medicinali. de vit. resp. 1.º. 224. F

Ignis in clibano sit moderatus in coquendo panē. 1.º. de alim. fac. 2.º. 9. H
 Ignis moderatus quid agat in panem in coctura. 1.º. de ali. fac. 2.º. 9. H
 Ignis ardens quid obsit pani in coctura. 1.º. de ali. fac. 2.º. 9. H
 ex. Ignis nimio dupliciter fit panis prauus. 1.º. de ali. fac. 2.º. 9. H
 Ignis imbecillus quid agat pani in coctura. 1.º. de ali. fac. 2.º. 9. H
 ad. Ignem splendidum quæ coquenda, & quousque. 5.º. de compositione
 medicam. sec. loc. 5.º. 162. B
 Ignis nō flamma liquefieri iubet medicamētū. 5.º. de cōp. me. p. ge. 5.º. 247. E
 ad. Ignis acerrimi flammam coquit medicamentum. 6.º. de compositione
 medicamen. per genera. 5.º. 263. B
 Ignis adstringit. de opt. secta. Isa. 25. C
 Ignis ferrum mollescit. de ther. ad Pifo. 5.º. 97. D
 ab. Ignis exusti curatio. de opt. secta. Isa. 25. C
 Ignis ambusta vlcera iuuat attramentum scriptorium. 9.º. de simplicium
 medic. facul. 5.º. 70. B
 Ignis combustis quid conferat. 6.º. de comp. me. per ge. 5.º. 259. F
 Ignis cōbusto in loco ut oriant capilli qd faciendū. de me. fac. par. 7.º. 161. E
 vt. Ignis vrentia medicamenta. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 102. D
 Ignis i silice aut calce ē ignis nō tñ actū, qd nō vit. an. al. sit. 1.º. 327. D
 Ignis nō expta medicamēta multa sunt acerrima. de the. ad Pifo. 5.º. 97. D
 Ignis multa reddit meliora. de theria. ad Pifo. 5.º. 97. D
 Ignis accēsus in stercore colubariū ob putrefactionē. de cau. mor. 3.º. 6. E
 Ignis paruo cum multa materia superponitur comparatur febris quando
 incipit. 3.º. de præ sag. ex puls. 4.º. 118. H
 IGNIS quid notet. in 3.º. de mor. vul. c. 1.º. 3.º. 131. A
 Ignis nomine pro febre vitur Hippocrates. in 1.º. de morb. vulg. com. 1.º. 121. E
 in 3.º. cō. 1.º. 133. F / cō. 2.º. 3.º. 139. E / de fract. com. 3.º. 7.º. 243. D
 Ignis, id est vehemens febris, exponitur à Galeno. in 1.º. de morbis vulg.
 commen. 3.º. 3.º. 123. B
 Ignis dicitur febris magna. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 111. C
 Ignis pro febre vehementissima ponitur ab Hippocrate sæpe. in 1.º. de
 morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 121. H
 Ignem vocauit Plato caliditatem in corpore. in tim. Pla. 1.º. 288. C
 Ignis q̄ correptus. in 1.º. de mor. vulg. cō. 3.º. 124. E / in 3.º. cō. 1.º. 3.º. 133. F
 Ignis correptus Hermocrates. in 3.º. de mor. vul. com. 1.º. 3.º. 130. H
 Ignis vxorem Oecetæi ex abortio ad quintū mensem facta corripuit, et
 quid sequutum fuerit. in 3.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 139. E
 Ignis, id est febris, ex lassitudinibus, quem corripuerit. in 3.º. de morbis
 vulg. com. 2.º. 3.º. 137. E
 Ignis errans quem corripuit. in 1.º. de morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 123. A
 IGNIS facer quid. fin. med. Isa. 48. H
 Ignis facer in angina, qui in progn. com. 3.º. 4.º. 209. C
 Ignis facer à qua materia fiat. in 3.º. de morb. vul. com. 3.º. 3.º. 141. F
 Ignis facer fit a materia caliginosa cum bile. in 1.º. de morbis vulgarib.
 commen. 1.º. 3.º. 104. G
 Ignis facer morbus flauæ bilis. de decr. Hip. 1.º. 275. E
 Ignis correspondet flauæ bilis. 8.º. de decre. 1.º. 275. D
 Ignem sacrum generat sanguis calidissimus. de ocul. 7.º. 189. E
 ad. Ignem sacrum proprie facit coriandrum. de sim. med. Sp. 82. E
 Ignem sacrum myrta curat. de simp. med. Sp. 87. F
 Ignem sacrum curant folia myrtæ. de simp. med. Sp. 87. F
 Ignis sacro illinitur terra cimolia. de simp. me. Sp. 85. B
 ad. Ignem sacrum quod remedium efficacius. de purg. med. fac. 5.º. 87. G
 ad. Ignem sacrum. de dyn. Sp. 30. D
 ad. Ignem sacrum vel calorem membrorum. de dyn. Sp. 30. E
 Ignis facer, vide Erysipelas.
 IGNITA aqua quo modo fiat. de dyn. Sp. 23. B
 Igniti lapides fluuiales remouēt aquositate lactis. de diff. cont. Sp. 75. B
 Igniti ferri frustra remouent aquositatem lactis. de diff. cont. Sp. 75. B
 Ignitum nimis est euphorbium. de dyna. Sp. 22. B
 Ignitis hypochondrijs quæ non obsint. de cura icteri. Sp. III. A
 IGNIBILIS cum nobili collatio. in or. suaf. Isa. 3. C
 ob. IGNOMINIAM animi perturbatio. de co. cur. an. mor. 2.º. 50. E
 IGNORANTES quidam quo modo videant se videre negant. aduer.
 emp. med. Isa. 35. C
 Ignorant patiente lac anabulæ dandum. de dyn. Sp. 27. F
 IGNORANTIA vnum solum vitium, fm Galenum. 7.º. de decretis Hip-
 pocratis. 1.º. 268. E
 Ignorantia vitii indelebile, potissimū cū superbia. 11.º. meth. med. 7.º. 84. B
 Ignorantium duplex genus. 1.º. de diff. feb. 3.º. 31. C
 inter Ignorantiam omnifariam, & notitiam exactam media est coniectu-
 ra artificiosa. 1.º. de loc. aff. 4.º. 3. D

Ignorantie signum ex diffensione sumitur. contra Iulianum. Ex. 68. C
 Ignorantiam ostendunt medicorum controuersia. 2°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 109. H
 Ignorantiā inueteratam multorum cum penitus euellere cupimus, quid
 euitandum. ad Thras. 2°. 103. D
 Ignorantiam suam fassus est auctor libri de motibus manifestis et obscu-
 ris. de mot. man. & obsc. Sp. 67. B
 Ignorantiam multa praterierunt philosophi & medici. 3°. de locis
 affectis. 4°. 19. D
 Ignorantia ducuntur male cognoscentes & agentes. 7°. de decretis Hip-
 pocratis. 1. 268. E
 per Ignorantiam quod sit, ignoscendum. 5°. de decre. Hipp. 1°. 259. D
 Ignorantia cum rigore mala. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173. F
 Ignorantia quod symptoma sit. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. E
 Ignorare est desipere. 5°. de decre. Hippo. 1°. 256. C
 Ignoramus aliqua, quia exigua sunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 53. G
 Ignorantur antiqui motum laborum in priora. de musc. diff. 1°. 44. F
 Ignorantur antiqui musculum latum male excoerantes animal. de mus-
 culorum dissectione. 1°. 44. E
 Ignorati musculi etiam diu à Galeno. de musc. diff. 1°. 49. C
 Ignoratum quod est, nullo signo iudicatur. de sectis. Isa. 17. C
 Ignota non agredientes minus errant, q̄ qui illa tractant quæ nunquam
 didicerunt. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 13. A
 Ignotas perspirationes habere corpus necesse est. in tim. Pla. 1°. 287. B
 unde dictum. de anat. viuo. Sp. 50. D
ILEON Ileon intestinum est tertium. de anatomia vi-
 uorum. Sp. 50. B
 Ileon cur multum inuolutum. de ana. viuo. Sp. 50. D
 Ileos, & colica idem. secretorum. Sp. 102. G
 Ileus quid. fin. med. Isa. 47. C
 Ileus, idest voluuli, quid sint, & quo mō fiant. c. 2°. apbo. 22°. Ex. 24. G
 Ileos est intestinorū inflamatio. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 338. H
 Ileos quo modo fiat. com. 7°. apbo. 10°. Ex. 54. F
 Ileos quo modo quandoque gignitur. 3°. de symp. caus. 3°. 25. H
 Ileus signa quæ. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 139. A
 Ileorum proprium inseparabile nihil descendere ad inferiora. com. 7°.
 aphorismo 10°. Ex. 54. F
 in Ileo nihil exit inferius, neque si quis acerrimo utatur clystere. cō. 6°.
 aphorismo 44°. Ex. 51. C
 Neos qui periculosior. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 139. A
 Neos dicitur cum stercus euomitur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
 Neos letalibus sterco per vomitum emittitur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
 Neos patientes non semper habet vomitum, sc̄a quādoque exitiales sunt.
 com. 7°. apbo. 10°. Ex. 54. F
 in Ileo vomitus stercoris sunt in his qui exitialiter se habent. commen.
 6°. apbo. 44°. Ex. 51. C
 ab Ileo vomitus, singultus, desipientia, vel conuulsio, malum. com. 7°.
 aphorismo 10°. Ex. 54. F
 in Ileo nervorum principium compatiens à stomacho facit desipientiā
 & conuulsionem. commen. 7°. apbo. 10°. Ex. 54. F
 in Ileo cur stercus euomat. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F
 in Ileo cur stercus emittatur. 3°. de sympt. cau. 3°. 25. G
 Ilei dolor à qua fiat causa. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
 Ilei dolor sequitur ad morsus. com. 6°. apbo. 40°. Ex. 50. H
 ex Ilei affectu animus deficit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. G
 ex Ilei dolore, animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 99. G
 Ilex planta agrestis. 2°. de ali. fac. 2°. 21. H
 Ilex, & fagus roboris genera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 Ilex arbor frigidissima, & siccissima. 4°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 5°. 26. F
 Ilex est acerbissima. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. C
 Ilex vehementius adstringit robore. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 Ilcis arbuti, smilacis, p̄bagi virgultorum tenerorum decoctum inter ad-
 stringentia fortiora ponitur, quæ gargarizantur. 6°. de compos. me-
 dicamen. secun. loc. 5°. 172. G
 Ilcis radix cocta quid efficiat. 1°. de com. me. sec. loc. 5°. 127. A
 ILLA qui locus sit, & cur ita dicatur. de artic. com. 3°. 7°. 276. H
 Illa quid sint. de fract. com. 2°. 7°. 240. H
 Illa qualia esse debent. in prog. com. 1°. 4°. 195. E
 Illa si sint crassa, & ad purgationes & ad vomitum, bonum est & causa
 & signum, si tenuia, malum. com. 2°. apbo. 35°. Ex. 17. E

ad Illa extenditur tumor grauidæ. com. 6°. apbo. 44°. Ex. 51. D
 Illa si quis cohibendo anhelitu implere velit, oleo perfundi, & apothera
 pia uti debet. 3°. de san. tuen. 2°. 76. A
 Illa murmurantia quo intelligantur. com. 4°. apbo. 73°. Ex. 35. G
 Illa suspensa quot modis fiant. com. 4°. apbo. 73°. Ex. 35. F
 Illis suspensis murmurantibus nocet lac. c. 5°. apb. 54°. Ex. 44. D
 Illorum suspensorum, murmurantium, inflatorum, flatuosorum differen-
 tia. com. 5°. apbo. 64°. Ex. 44. E
 quibus Illa suspensa murmurantia, liborū dolore superueniente, ijs alui
 humectantur, nisi flatus erumpant, aut vrina multitudo proueniat,
 hæc vero in febris. com. 4°. apb. 73°. Ex. 35. F
 Illis murmurantibus, ac suspensis prodesse serum in quo sit positum sal
 & mel. com. 5°. apbo. 64°. Ex. 44. F
 Illis inflatis & flatuosis vocet lac. com. 5°. apb. 54°. Ex. 44. F
 Illa attollit lac dum digeritur. com. 5°. apbo. 64°. Ex. 44. E
 Illa extensa sunt ad instar vris. com. 4°. apb. 73°. Ex. 35. G
 in Illis pulsus quid significet. in prog. com. 1°. 4°. 195. G
 in Illum pulsu cur fiat delirium. in prog. com. 1°. 4°. 195. H
 in Illis cedema quid significet. in prog. com. 1°. 4°. 196. A
 circa Illa abscessus facit gibber supra septum. de arti. cō. 2°. 7°. 266. G
 Illi ex frigida remedium. de dynam. Sp. 26. H
 Illum dextrū si obdurerit in febris, regius morbus superueniens quo
 cunq; tempore, malum. com. 4°. apb. 64°. Ex. 34. D
 Illorum dolor quo modo sanetur. in prog. com. 2°. 4°. 200. A
 Illa quibus dolent, quid prodest. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. A
 ad Illa si lateris dolor pertingat, indiget purgatione. commentario 6°.
 aphorismo 5°. Ex. 46. G
 Illum dolore accedente, quibus hypochondria sublata murmurantia, ijs
 alui humectantur, nisi flatus erumpant, aut vrina proueniat copia. de
 vrine significatione ex Hipp. Sp. 78. H
 contra Illum & vitia renum remedia. de dyna. Sp. 28. B
 ad Illi dolorem forbitium. de dyn. Sp. 28. C
 ad Illi dolorem potio probata. de dyn. Sp. 28. C
 ad Illi dolorem fomentum. de dyna. Sp. 28. D
 ad Illi dolorem remedia duo. de dyn. Sp. 283. C
 ILIACA passio vbi. de ana. par. Sp. 43. A
 Illa crum pulsus. de dyna. Sp. 35. B
 Iliaci antidotum vtile. de dyna. Sp. 27. G
 ad Iliacos potio David. de dyna. Sp. 28. D
 ILICEA pyxis, est vas, & cuius sit usus. 4°. de cō. me. se. lo. 5°. 151. H
 Iligneæ glades duræ, acerbæ, & insuaves. de bon. & vit. suc. 2°. 36. C
 Iligneæ glandes cur vitandæ. de bo. & vit. suc. 2°. 36. C
 Iligneæ glans exiguum dat alimentum. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Iligneæ glans est prauis succi. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Iligneæ quæ in organis fieri debeant. de mach. 7°. 309. D
 ILIOSIS theriacā prodest. de ther. ad Piso. 5°. 96. B
 ILIUM ossa quæ. de off. 1°. 41. C
 Illium ossa in quem sinum ingredientur. de offi. 1°. 42. D
 ad Illa venæ de singulis vertebra mittuntur, secundum eas venas quæ
 ad testes deferuntur. de ven. ar. dis. 1°. 8. D
 in Illium extrema parte panus excitatur in aliquibus mulieribus, &
 qua de causa. 6°. de loc. aff. 4°. 41. C
 IΛΛΑΙΝΕΙΝ, κατὶ λλαίνειν, & κατὶ λλαίνουσαι quæ verba.
 in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 141. A
 ILLECEBRÆ succi libra dimidia cum quibus sumenda ad egilopas.
 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. B
 ILLIDENTIA omnibus sunt nota. 1°. de fa. tu. 2°. 63. B
 ad ILLINENDVM pluma vitur Galenus. de rem. par. fac. 7°. 158. B
 Illinenda quo modo in loco debeant poni. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 Illinendi vis emplastica dicta quibus necesse sit inesse. 5°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 34. F
 ILLISIO quid. de caus. morb. 3°. 9. G
 ILLETIO pennis fit. 11°. de compositione medicamentorum secundum
 locos. 5°. 209. B
 Illitiones quæ faciunt ad aphthas. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. C
 Illitio iuxta palatū pro capite purgādo. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 139. D
 Illitiones stomatice Asclepiadæ. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 171. D
 Illitiones quidā recusant. 5°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 161. D
 IΛΛΟΣ & ἰλλότερον raro apud Græcos veteres inueniuntur. in
 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 143. B
 Iλλωσις palpebræ euersio alicubi nominatur ab Hippocrate. 10°. de
 vsu partium. 1°. 181. D

ILLOTIO consueta magis toleratur in consuetudine. commenta. 2°. aphorismo. 50°. Ex. 19. B
ILLVC. illic quid significant, & q. Chrysippus altero pro altero usus fuerit. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238. B
ILLYRICO iris optima est. 1°. de anti. 5°. 105. D
ILLYRIS concoctorum est, & attenuatorium pharmacum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. A/D
ILLYRIS 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 171. D/10°. 209. C/4°. de compositione medicamentorum per ge. 243. F/5°. 247. B/249. C/250. D/E/7°. 5°. 269. H

IMAGINATVR quidam in epilepsia, & etiam in syncope qua est passio cordis. de viil. resp. Sp. 63. F

IMAGINATIVA pars animae recordatur. 2°. de mot. mus. 1°. 315. B
Imaginatix pars est eius animalis actionis, qua à rectrice procedit. de symp. diff. 3°. H. D

Imaginatix offensae quot. de symp. diff. 3°. II. H

IMAGINATIO quid significet. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 118. A

Imaginatio, imaginarium, imaginabile, imago, quo modo differant. de hist. philos. Sp. 9. C

Imaginatio, rerum cogitatio, conseruatio voluntatis sunt tria genera actionis. de voce, & anhel. Sp. 61. H

Imaginatio à visu mouetur. 8°. de vsu par. 1°. 167. E

Imaginationum & sensuum veritas. de hist. philos. Sp. 9. A

Imaginationem non habent bruta. de hist. philos. Sp. 9. C

Imaginationem quid sit. ars med. Isa. 69. D

IMAGINES terribiles sunt per somnum pueris, & quibus os ventriculi multis, & vitiosis humoribus mordetur. c. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B

Imagines somnis implexas abigit theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. A

Imagines speculorum quo modo fiant. de hist. philos. Sp. 9. D

IMBECILLITAS quot fiat modis. & vic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 123. F

Imbecillitatem qua faciunt. 1°. de praesag. ex puls. 4°. 109. C

Imbecillitas fit ob vasorum inanitionem. de vic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7°. 123. F

Imbecillitas virium fit ob inanitionem. de vic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7°. 123. G

Imbecillitas fit ob euacuationem. de vic. ra. i mor. acu. c. 2°. 7°. 123. G

Imbecillitas per accidens inedia. de vic. ra. i mor. acu. com. 3°. 7°. 128. F

Imbecillitatem virium ex inedia qui non cognoscunt medici, ridendi. de vic. ra. i mor. acu. com. 2°. 7°. 124. A

Imbecillitas fit ob laborem. de vic. ra. i mor. acu. com. 2°. 7°. 123. G

ob Imbecillitatem virium qua spiratio omnibus agentibus musculus efficiatur, & quo differat à magna. 4°. de lo. aff. 4°. 27. B

Imbecillitas potentia qua mouet thoracem, facit carentiam anhelitus. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B

Imbecillitas virium in conualescentibus, & repletio cibi facit tubercula, & in articulis labores. com. 4°. aph. 45°. Ex. 32. G

Imbecillitas virium est causa extenuationis. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E

Imbecillitas potetia logiores facit accessiones. 2°. de diff. feb. 3°. 42. A

Imbecillitas virium est causa pauci sudoris. c. 4°. aph. 41°. Ex. 32. E

ex Imbecillitate virtutis in carne sudoris incidit tum retentio, tum ex pulso. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G

ob Imbecillitatem virium sopor provenit. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 131. H

ex Imbecillitate soporem quinam pulsus distinguat ab eo, qui ob humiditatem & algorem fit. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 131. H

Imbecillitas facultatis cum arteria dura, quales faciat pulsus. 1°. & causis pulsuum. 4°. 89. H

Imbecillitas facultatis cum arteria molli, quales faciat pulsus. 1°. de causis pulsuum. 4°. 89. H

Imbecillitatem facultatis signat partium grauitas. in progn. c. 2°. 4°. 198. F

Imbecillitates facultatis animalis comitantur magnam Cerebri intemperiem. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G

Imbecillitas virium penitus obseruanda est in vene sectione. praesagium exper. conf. Sp. 78. D

Imbecillitas vult cibari saepe, & paulatim. de victus ratione in morbis acutis. com. 2°. 7°. 121. G

Imbecillitates i aīo et relaxatione quadā pferre malos oēs cū pturbationibus succubūt, recte à Chrysippo dictum est. 4°. de decr. 1°. 252. C

Imbecillitas virium, lege Virium imbecillitas.

Imbecillitates vocantur à multis exigui membrorum à naturali tempore ramento recessus. de diff. mor. 3°. 3. G

Imbecillitas particularum, & robur earundem, & sensus facilis, & cruditatis magnitudo, & differentia diuersa gignūt symptomata. 3°. de symptomatum causis. 3°. 30. C

ob Imbecillitatem vnius particulae omnes thoracis partes dilatatur. 4°. de locis affectis. 4°. 25. A

Imbecillitas propria ratione inuat & obest. de victus ratione in morbis acu. com. 3°. 7°. 125. F

Imbecillitatis signum. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E

Imbecillitas facit vt facilius affectio à sēsu dignoscatur. 4°. & l. af. 4°. 25. E

ob Imbecillitatem q. partes laborēt, argumētū. 6°. de sa. tu. 2°. 100. C

Imbecillitas particularū qua excrementa expurgant, vnde. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26. A

Imbecillitas pti nō ē sufficiens causare passionē. c. 6°. ap. 28°. Ex. 49. A

Imbecillitas sensus cutis, vnde. de ana. vi. Sp. 45. C

ex Imbecillitate dolor capitis quo curandus. 1°. de arte. cura. 7°. 100. A

Imbecillitas sine tumore in gula quo cognoscatur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. C

ad Imbecillitatem stomachi valet diatrion pipereon. de dyn. Sp. 26. H

ex Imbecillitate septi transuersi athleta Secundi nominati casus. 4°. de locis affectis. 4°. 25. A

Imbecillitas instrumentorum ventris, vnde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D

Imbecillitas iecoris quo modo cognoscatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G

Imbecillitas vasorum vrinæ quo cognoscatur. de ren. aff. dign. 7°. 192. G

Imbecillitatem roborare quid sit. 2°. met. me. 7°. 11. D

IMBECILLVM contrarium forti. 12°. de vsu par. 1°. 192. H

Imbecillum quid sit. de symp. diff. 3°. 12. C

Imbecilla, & onerata facultas quo differant. 3°. de cau. puls. 4°. 99. B

Imbecilla pars quā mō lēditur ab extrinsecis. 6°. de sa. tu. 2°. 100. D

Imbecilles sūt vires ex motibus vehemētibus. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H

Imbecilla membra reddit quies. de ijs, quā in med. fi. com. 3°. 7°. 220. C

Imbecilles vires habentū oculi. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 187. B

Imbecillis valde natura est extreme extenuati. c. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H

Imbecillis cur testes laxi. 1°. de semi. 1°. 334. E

Imbecilli, q. saepe agrotāt, seruāt facile i morbis, q. f. ex his nemo, cū à qualibet lēdat vel minima cā, expectet cām magnā. de p̄sa. 3°. 110. F

Imbecillas vires hñtes vinū vinosū debēt euitare. 7°. met. me. 7°. 45. E

Imbecillas vires hñtib' cōuenit vinū aquosū austerū. 7°. me. m. 7°. 45. E

ad Imbecilla corpora balnea cur inuenta. 10°. met. me. 7°. 66. C

Imbecillibus concubentibus vires imbecillantur. 3°. de sa. tu. 2°. 81. D

Imbecilles primo calefaci coitus, postea frigefaciunt. in 6°. de mor. vulg. commenta. 5°. 3°. 192. G

Imbecilla pars qua sit. 11°. met. me. 7°. 74. A

Imbecilla membra multum, & prauum excrementum colligunt. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. F

Imbecillitas fert ad locū affectū supfluitates. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H

ad Imbecilliores partes mittunt partes valentiores superflua. 13°. methodi medendi. 7°. 80. H

ad Imbecillissimā p̄culā sp̄ trāsmittūt aliā p̄tes. 2°. de diff. fe. 3°. 40. G

Imbecillū, exolutūq. stomachū roborare pōt cui urbitula. & cu. fc. 6°. 3. F

Imbecillibus pisces molles accommodati. 3°. de ali. fac. 1°. 31. E

Imbecillum ad multam vitam & ad sanam ducere est admirandū. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88. H

Imbecilliores quo modo vomere debent. de sal. dia. 2°. 41. G

Imbecillibus frictiones sunt loco exercitij. de puero epi. 7°. 180. B

Imbecilli non sunt purgandi. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. E

Imbecillis mitiora medicamenta adhibenda. 6°. met. me. 7°. 38. E

cur Imbecillis natura nō fert medicā tpe astatis. c. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A

ad Imbecillos, & nauseantes quid agendum. de med. fac. par. 7°. 166. C

Imbecillus etiam dolor soluit virtutem. de cura lap. Sp. 111. G

IMBRES faciunt regiones irriguas. de aere, aq. & lo. 2°. 2. B

ab Imbris, niuibus, ac glacie venti frigidi ab vris procedentes perpetui sunt in Scythia. de aere, aquis, & lo. 2°. 5. E

Imbris hūidiora reddūt aialū corpa. i 1°. & mor. vul. c. 1°. 3°. 104. B

Imbris se exponere est causa morbi comitialis in iuuenibus. commē. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C

Imbris siccitates sunt salubriores, & minus mortiferae. commēta. 3°. aphorismo. 15°. Ex. 22. G

Imbres somnare quid significet. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 117. H

Imbres somnians significat humiditatem sibi inesse. de praesag. ex in-som. sim. 4°. 213. C

Imbres, lege Pluuias.

IMBVTI praua doctrina duobus idigēt t̄pibus, alterū in quo prauas opiniones dediscat, alterū in quo melioribus se exerceat. 7°. 43. H

IMIKEP AYNIOΣ Apollonij iunioris. de fase. 7°. 302. G

IMITARI opera natura debet medicus. de voc. inst. diff. 1°. 106. B/cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C/ de diff. cont. Sp. 72. C

IMITATIO genus experientie. de sectis. Ifa. 16. B
 Imitatione quo modo comparetur experientia. de subf. emp. Ifa. 31. D
 Imitatio in vnoquoque morbo quæ sit. c. 4. aph. 2. Ex. 27. C
 IMMUNITAS notat atr. bilem peccare. c. 4. aph. 2. Ex. 27. F
 Immanitas quibus à natura. de aere, aquis, & lo. 2. 4. H
 IMMUNIVS, & immunitio, augere, & augmentum quid significat apud Hippocratem. 2. de diff. resp. 3. 64. H
 Imminuente luna corpora refrigerare piculosum. de decu. pgn. Sp. 16. B
 IMMOBILIA aialia hnt solam cupiditatem. 5. de decr. Hipp. 1. 258. C
 Immobilis est pulmo per se. de ana. viu. Sp. 48. A
 Immobilia, & insensibilia sunt secundum se ipsa pulmo, & arteria aspera. de vii. resp. Sp. 63. G
 Immobile corp^o qua vertebra lesa fiat corpus. 8. & ana. admi. 1. 102. H
 Immobiles partes in organis, quæ. de machin. 7. 310. F
 Immobilitas, motus prauus, & motus naturalis, ita differunt vt sanitas, mors, & morbus. 2. de præfag. ex puls. 4. 110. G
 Immobilitas est motus compositus ex duobus motibus. de palp. 3. 51. G
 Immobilitas est vitium actionum. de symp. diff. 3. 11. C
 Immobilitas primū symptoma motuaria actionū. de symp. dif. 3. 11. G
 Immobilitas in animi functionibus. 3. de symp. cau. 3. 24. F
 Immobilitas brachij fit à vi animali. 2. de symp. cau. 3. 20. A
 Immobilitas putrefacit vestes. in 3. de mor. vul. com. 3. 3. 141. A
 IMMODERATVM duplex genere. 1. de diff. resp. 3. 56. G
 Immoderatum præter naturam quod. 1. de diff. resp. 3. 56. G
 Immoderata mutanda. de sal. dia. 2. 40. A
 Immoderata excretionē vrinarum sunt patiente hepate. Sp. 60. B
 ad Immoderatum vomitum, et fluxum ventris. secretorum. Sp. 101. A
 IMMODICVM ducēs ad alterationē duplex. 4. de simp. m. f. 5. 29. B
 IMMORANS quid sit. de ijs. quæ in med. fi. com. 3. 7. 216. H
 IMMORTALES ac firmæ sunt animæ differentiæ. de sper. Sp. 37. F
 Immortale fieri non potest quod genitum est. 1. de san. tu. 2. 67. E
 Immortales homines qui volebat reddere, si à pueritia sibi regendi traderentur. de marc. 3. 45. F
 Immortalitatis particeps humana natura. de consue. 2. 61. F
 IMMUNDITIA vasculorū qd signet. i. 6. de mo. vul. c. 3. 3. 169. H
 IMMUNDAM matricē mūdificat succus cetaureæ. de vir. cē. Sp. 94. B
 IMPACTA materia quō curetur. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 136. B
 IMPAR nūm marē refert, par vero fæminā. 3. de die decr. 4. 158. H
 Impar numerus maxime seruandus in morbis acutis. de victus ratione in mor. acu. com. 4. 7. 141. C
 in Impari numero potius quā pari signa multa sunt. de victus ratione in mor. acu. com. 4. 7. 141. D
 p Imparē numerū et antiq. medicamēta dabāt. 11. de sim. m. fa. 5. 82. B
 Impares dies, & pares qñ cōsiderādi. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 112. H
 Impares dies criticos esse, æstate, in iuuenibus, partibus dextris, & superioribus, inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hip. 1. 231. D
 in Imparibus diebus morbi accessionem habentes citius indicātur, qui vero paribus, tardant. c. 4. aph. 36. Ex. 32. A
 Imparibus diebus acutæ ægritudinē magna ex parte iudicari inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hip. 1. 231. D
 in Imparibus diebus nisi febres reliquerint, solent febricitantes reciduarē. com. 4. aph. 61. Ex. 34. A
 ad IMPEDIMENTVM vrinæ gratia humoris frigidi. de cura lapidis. Sp. 112. F
 Impedita vox animalis ex medulla spinali. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
 vbi IMPELLIMVS extrahēdo, vtimur spatha Fabri atque Andree, de machinamentis. 7. 309. G
 IMPERATORES laudat, & Dcos dicit. de ther. ad Pis. 5. 90. C
 Imperator ad quid constitutus. an animal sit. 1. 327. G
 Imperatoris optimi munus quod. de par. pi. ex. 2. 49. D
 Imperator exercitus, & custos, & fur egregius esse debet. de parue pilæ exercitio. 2. 49. D
 Imperator quæ agere non debet. ad Thra. 2. 108. G
 Impator pōt alia scire extra artē regiā. i. 6. & mor. vul. cō. 5. 1. 188. D
 Imperatoria ars est conseruatric. ad Thras. 2. 104. C
 Imperatores cur creati. ad Thras. 2. 104. C
 in IMPERFECTIS animalibus membra consimilia officialibus perfectorum. de ana. viu. Sp. 45. G
 Imperfecti embryones quomodo generentur. de comp. memb. Sp. 59. B
 Imperfectæ, & confusæ voces cur fiant. de ana. viu. Sp. 49. B
 Imperfecta sunt organa tractoria. de machin. 7. 311. E
 IMPERITI cauillatoribus sunt meliores. de pur. me. fa. 5. 87. F

IMPERIVM à dijs adepti sunt Impatores. de ther. ad Pis. 5. 90. C
 de IMPETIGINOSIS tumoribus, & ex quibus humoribus generetur. 5. de comp. me. se. lo. 5. 160. C
 Impetiginosæ, & rubræ faciei præsidium. de dyna. Sp. 25. E
 IMPETIGO quid. fin. med. Ifa. 48. A
 Impetigo simplex affectus cutis. intro. Ifa. 59. D
 Impetigo agrestis affectus cutis. intro. Ifa. 59. D
 ex Impetigine quæ incipit scabies & lepra, nodum appellatur scabies, neque lepra. 1. de comp. me. se. lo. 5. 121. G
 Impetiginis duæ species. intro. Ifa. 57. G
 Impetigines cur fiant vere. com. 3. aph. 20. Ex. 24. B
 in Impetiginem incidebant qui malos succos ob ammonam ederant. de bon. & vit. succorum. 2. 33. G
 Impetigini caricæ vtilis sunt. de simp. med. Sp. 84. C
 Impetigines delet succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. F
 Impetiginibus vtilis elleborus niger. de dyna. Sp. 21. A
 Impetigini agresti medentur sales theriaci. de theria. ad Pis. 5. 97. E
 ad Impetiginem vnguentum. de dyna. Sp. 25. F
 ad Impetiginem & pruritus vnguentum. secre. Sp. 97. G
 ad Impetigines menti quid conferat. de re. par. fac. 7. 157. B
 ad Impetigines faciei et colli quid cōferat. 1. de cōp. me. se. lo. 5. 126. A
 ad Impetigines quid agendum est. med. fac. par. 7. 179. B
 ad Impetigines scabras quid agendum. de rem. par. fac. 7. 157. E
 ad Impetiginē agrestem quid conferat. 6. comp. me. per gen. 5. 256. E
 ad Impetigines feras quid conferat. de med. fac. par. 7. 179. B
 ad Impetigines diurnas. de reme. par. fac. 7. 157. B
 ad Impetigines commodum pharmacum. 1. de cōp. me. se. lo. 5. 131. E
 ad Impetigines expertum remedi. de med. fac. par. 7. 174. A
 ad Impetigines bonum quid. de med. fac. par. 7. 175. D
 ad Impetiginem remedium. de dyn. Sp. 25. F
 IMPETVS quid significet. in progn. com. 3. 4. 207. B
 ab Impetu motus sensibiles sunt in animalium corporibus, cum sana sunt. de palp. 3. 51. D
 Impetus animi affectus & perturbatio. de co. cu. animi mor. 2. 50. C
 Impetus iræ sunt Marte cum Luna. de decub. progn. Sp. 12. H
 Impetum inspirationis alæ nasi insequuntur. de musc. diff. 1. 14. F
 Impetus lippitudinis Glaucium stringit. de simp. med. Sp. 84. F
 Impetus sanguinis irrationabiles sæpius ligatis coxis retinemus. de cathartici. Sp. 94. H
 Impetum sanguinis ad nares potenter reuellunt cucurbitula, quæ hypo chondrijs affiguntur. de cucur. scar. 6. 4. G
 Impetus morborum duobus remedijs pellitur. de dyna. Sp. 20. B
 IMPLACIDITAS quarto die, in quo fuerit. in 1. de morbis vulgaribus, com. 3. 3. 124. F
 Implacidi quomodo fiant. de vic. ra. in mor. acu. com. 3. 7. 128. D
 Implacida mulier in quo casu. in 1. de mor. vul. com. 3. 3. 125. B
 IMPLENTVR corpora à quo. 5. de simp. me. fac. 5. 32. H
 Implenda quæ vlcera, & quæ expurganda. 5. met. me. 7. 33. F
 Implentia medicamenta extrinsecus, quæ. intro. Ifa. 58. A
 Implet vulnera erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Implēs caua aridū cephalicū medicā quale. 5. de cō. me. p. ge. 5. 253. D
 Implēs vulnera cyziceni emplastrū quale. 5. de cōp. me. p. ge. 5. 250. B
 IMPLETIO est vñū caput conuulsionis. 2. de symp. cau. 3. 19. H
 IMPLICATIVS, & cōplicatus idē. ad eos qui de typ. scrip. 3. 93. E
 Implicati affectus, qui. in 3. de mor. vulg. com. 2. 3. 135. D
 IMPONENDA est cucurbitula reuulsionis cā. de cucur. scar. 6. 3. B
 Imponere finem rigoribus potest cucurbitula. de cucur. scar. 6. 3. F
 contra IMPORTVNITATES sophisticas qui scripti libri à Galeno. 4. 47. C
 1. de diff. puls. 2. 107. A
 ab IMPOSITORIBVS discenda nomina. ad Thras. 2. 107. A
 Impositores primi nominum in quibus sint laudandi, & in quibus vituperandi. com. 6. aph. 1. Ex. 45. H
 IMPREGNATIO actio naturæ. intro. Ifa. 55. B
 Impregnatio non fit sp. semine emisso. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 42. C
 IMPRIMIT magis quā fomentum aquæ fusio. de victus ratione in mor. acut. com. 4. 7. 144. E
 IMPROBÆ sunt vrinæ albæ perspicuæ, præsertim phrenitis apparētes. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 in IMPROPRIE & proprie distinctio. 1. de puls. diff. 4. 43. A
 IMPRVDENS sine cerebro dicitur. 3. de decr. Hipp. 1. 243. H
 Imprudentes, qui. 3. de decr. Hipp. 1. 243. H
 Imprudens multi apud Abderitas nati. q. animi mores. 1. 221. H
 Imprudentes

imprudentes pauci. Athenis. q. animi mor. 1. 321. H
 IMPUBERES seruant pueri hyacintho. 8. de simp. me. fac. 5. 62. H
 Impuberes quo seruant testiculi pueroru. 1. de corp. me. se. lo. 5. 127. E
 IMPULSABILITATES dependent a corde. de vir. not. 7. Sp. 60. B
 IMPULSIO qualis. 4. de decr. Hipp. 1. 148. G
 si IMPURGATVS laboraueris, vlcera erumpent. commentario. 3. apborismo. 20. Ex. 24. C
 ob IMPVTRESCIBILIBVS. quo modo recedat caliditas. 1. de diff. ferentis febrium. 3. 32. H
 IMPYTRIDVM. apud antiquos signat incoctum. c. 6. aph. 1. Ex. 46. D
IN prepositio. 4. de decr. Hipp. 1. 250. D
 INAEQV. ALE quod est, dissimile erit sibi. de fasc. 7. 293. E
 Inaequalia deteriora aequalibus. in progn. com. 2. 4. 200. F
 Inaequalis temperatura facit difficultate urinae. co. 7. aph. 48. Ex. 57. H
 ob Inaequali substantia eius quod subsidet distinguitur crudus humor p. viles hypostases. de vri. sing. ex Hipp. Sp. 79. C
 Inaequalis copositio quae calculi & nephros gignit. 6. de sa. tu. 2. 99. F
 sine Inaequalibus futuris cur debeant esse fasciae. de fasc. 7. 293. G
 INAEQUALITAS quo modo fiat. 10. met. me. 7. 63. A
 de Inaequalitatis vnius pulsus differentis. 1. de diff. puls. 4. 48. H
 de Inaequalitatibus & aequalitatibus pulsus. 1. de diff. puls. 4. 48. H
 Inaequalitas et equalitas i pulsu quot fiat modus. 1. de diff. puls. 4. 48. H
 Inaequalitatis pulsus motus tres differentiae. 1. de diff. puls. 4. 49. G
 Inaequalitatum inaequalium vna in parte pulsuum differentiae. 1. de diff. ferentis pulsuum. 4. 49. G
 Inaequalium in vna parte pulsuum differentiae. 1. de diff. puls. 4. 49. G
 Inaequales pulsus diuersari p. vna distentione. 1. de diff. puls. 4. 51. B
 Inaequalitas corporis arteria, quae. 1. de diff. puls. 4. 51. F
 Inaequalitas in pulsu a sede arteriae. 1. de diff. puls. 4. 51. G
 de Inaequalitate a materia ifusa i arteriae cavitatem. 1. de diff. puls. 4. 51. F
 Inaequalitas in diuersis arteriae partibus, qualis. 1. de diff. puls. 4. 51. E
 Inaequalitas collectiua in pulsu, quae. 2. de cau. puls. 4. 91. B
 Inaequalitatis collectiua differentia in pulsu. 1. de diff. puls. 4. 48. H
 Inaequalitatis collectiua differentia in pulsu. 1. de diff. puls. 4. 51. A
 Inaequalitatis omne genus in pulsu, cur. 4. de loc. aff. 4. 28. E
 Inaequalitatis vitalis coeternis i pulsu differentia. 1. de diff. puls. 4. 51. F
 Inaequalitatis motus videtur sensus, no motus. 3. de symp. cau. 3. 23. G
 Inaequalitas no seqt. necessario male co-coquere. 3. de sym. cau. 3. 30. C
 ob Inaequalitate mori q. sunt expultrici facultatis qd. snt, sed adhuc mi nus mediocres q. q. horrore aut p. adiculatione. 2. de sym. cau. 3. 23. G
 Inaequalitas quandoque sentitur ante febrem. 2. de sym. cau. 3. 22. A
 Inaequalitate an febre q. no senserint fortunati. 2. de sym. cau. 3. 22. B
 Inaequalitas ante febrem qualis. 2. de sym. cau. 3. 22. A
 Inaequalitas ex viiiosis excrementis. 2. de sym. cau. 3. 23. B
 Inaequalitatis tempus quando. de morb. temp. 3. 86. E
 Inaequalitatis tempus potest dici & augmentum de mor. temp. 3. 86. E
 Inaequalitatis tempus quod in tertiana. de morb. temp. 3. 86. A
 Inaequalitas quandoq. melior aequalitate, et quando. de urinis. 4. 123. H
 INAMBVLATIO aliquibus impense calidis satisfacit, qui exercitari prorsus non desiderant. 6. de san. tuen. 2. 96. A
 INANIMATA sub substantia sunt tanq. sub gne. 1. de temp. 1. 13. F
 Inanimata quo modo egrotent. de const. ar. 1. 38. H
 INANE debet esse corpus, si debeat ee na leue. 1. de sim. me. fa. 5. 4. G
 INANIT alium seru lactis. de met. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
 INANITIO duplex. 1. de san. tuen. 2. 68. H
 Inaniti quo nutritioni ex aduerso opponitur. 1. de san. tuen. 2. 68. H
 ob Inanitione fit ibecillitas viriu. de vic. ra. in mor. acu. c. 2. 7. 123. G
 Inaniti siq. cultum & conuulsionem facit. com. 6. aph. 39. Ex. 50. G
 Inaniti conuulsionem insanabilem facit. com. 5. aph. 1. Ex. 37. D
 ob Inanitione singultus curabilis. de vic. ra. in mor. acu. c. 4. 7. 143. C
 Inanitione deprauatur figura. de cau. mor. 3. 8. H
 INANITIO vasoru quid apud Hippocratem. com. 1. apho. 2. Ex. 3. C
 Inanitiones fortes vasoru fieri no dnt. de vic. ra. in mor. acu. c. 2. 7. 120. H
 ob Inanitione vasoru imbecillitas. de vic. rat. in mor. acu. c. 2. 7. 123. F
 INANITVM repleri denno desiderat. de ve. sec. aduer. 6. 9. A
 INAPPETENTIAVS cerebrum non est dandum. 2. de ali. fa. 2. 27. B
 INAPPETENTIA quid. 1. de sym. cau. 3. 17. H
 Inappetentia no necesse e sequi, si quis male co-coxit. 3. de sym. cau. 3. 30. B
 Inappetentia os ventriculi habet per se ipsum. 1. de sym. cau. 3. 17. H
 Inappetentia potus quae. 1. de sym. cau. 3. 18. D
 Inappetentia q. signat indigentia purgationis p. supiora. c. 4. 17. Ex. 29. A

ad Inappetentia i diarrhoea ex cruditate quid agedu. 8. met. me. 7. 53. E
 Inaquo sum, squalidum, siccum idem est. com. 3. aph. 14. Ex. 22. D
 INCALESCUNT aures oleo, & castoreo. 12. meth. me. 7. 79. G
 de INCANTATIONE. de incant. adiur. & susp. 7. 181. F
 Incantatio quid sit. de incant. adiur. & susp. 7. 181. F
 Incantatio pro scorpione necando. 10. de simp. med. fac. 5. 75. G
 Incantatio. 6. de simp. me. fac. 5. 45. H
 Incantationibus vtebantur epodes. 17. de vsu. par. 1. 222. G
 Incantationibus non credit Galenus. 5. de simp. med. fac. 5. 39. F
 in INCARNANTIBVS medicamentis cur ponatur arugo cum ero-dat. 1. de comp. me. per ge. 5. 210. B
 Incarnans medicamentum fit ex cerato, & erugine, tamē vtrunque per se est contrarium. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 176. H
 de INCENDIO. insomnia quid signent. 1. de mor. vul. c. 3. 3. 117. H
 Incendij somnium significat bilem. de praes. ex insom. sum. 4. 213. C
 INCENDI corpus no est affectus, sed symptoma. 3. de sa. tu. 2. 78. F
 Incendit corpus humiditas aeris facultate siccatoria, de victus ratione in mor. acu. com. 4. 7. 134. D
 Incenditur corpus, si siticulosus biberit vinum habes aquam marinam. de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 134. D
 INCENSIONES nimiae quo lunae aspectu fiant. de decub. Sp. 12. G
 Incensionem in stomacho facit batheca. de diff. cont. Sp. 74. F
 Incensionem in stomacho faciunt medullae, & vinum nouum, nigrum, crassum, ponticum. de diff. cont. Sp. 74. F
 INCENSA terra est sal. de vri. resp. Sp. 64. F
 ex Incensis calamis quo modo fiat sal. de vri. resp. Sp. 64. F
 Incensos, & exustos emolliunt balnea. de us. q. in med. fi. co. 3. 7. 215. H
 INCESSVS est crurum. 1. met. me. 7. 6. C
 INCIDENTIA corpulentiam, quae. 14. met. me. 7. 91. D
 Incidendi vim hntia quo tueniant gustu et olfactu. de attē. vic. 2. 44. A
 Incidentia qualia sint. de ocu. 7. 187. H
 Incidere quae debent, qualia esse oportet. 4. de simp. me. fac. 5. 29. G
 Incidentia quae calorem non habent. 5. de simp. me. fa. 5. 35. E
 Incidentia minus calida. 5. de simp. me. fac. 5. 35. E
 Incidendi vim habent acria tenuis essentia. 4. de simp. med. fa. 5. 29. G
 Incidendi crassitudine vim habet agaricum. 6. de simp. me. fac. 5. 41. E
 Incidendi vim habent amari saporis. 4. de simp. me. fac. 5. 29. G
 Incidentes cibi & attenuantes humores crassos. de diff. cont. Sp. 74. G
 Incidunt cibi acuti, & aperunt, & qui sint. de diff. cont. Sp. 72. E
 Incidentes pituita cibi mndificat stomachu, et qui sint. de diff. cot. Sp. 74. E
 Incidens est febrilis calor. com. 6. aph. 40. Ex. 51. A
 Incidentia medicamenta, quae. de cur. rat. per sang. miss. 6. 19. A
 Incidens valide medicamentum, ad pus e thorace educendum valet. 13. de methodi medendi. 7. 85. E
 Incidentia iuuant epilepticos. 10. de simp. me. fa. 5. 73. C
 Incidentia, & extenuantia lapides frangunt, & lichenas sanant. 7. de simpli. med. facul. 5. 51. H
 Incidentia calculis prosunt. 7. de simp. med. fac. 5. 53. H
 ad Incidentem dolorem matricis vri vespa. de pass. mul. Sp. 95. G
 Incidendum animal & scarificandum, fame & siti est affligendum. de stimot. man. & obse. Sp. 70. D
 Incidenti si quid appareat aliter, quam a Galeno scriptum sit, id rarum. 1. de anatomicis admini. 1. 68. D
 Incidentis operatio, incisi affectio est. 6. de decr. Hipp. 1. 260. F
 INCIDENTIA quo sint membra emortua. 2. de arte cur. 7. 107. A
 Incidentia quo modo sint vlcera habetia labra decolorata, & dura. 4. de methodi medendi. 7. 23. F
 Incidentia quando phlegmone. 13. met. me. 7. 81. D
 Incidentia quo modo cutis in axillis & inguinibus in speciem folij myrti. 13. met. me. 7. 81. E
 Incidentia sunt cucurbitula in particulis repletis, & vbi est corrupta materia. de cucur. & scar. 6. 3. B
 Incidentia sunt cauda hirudinum, quando opus est iterum eisdem nos. 1. de cucur. scar. 6. 4. C
 Incidit discutit, & reprimat Acetum. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 128. H
 Incidit, Amuritum & acrimonia. 7. de simp. med. fac. 5. 49. G
 Incidit humores crassos Calida mediocriter. de cu. ra. p. san. mis. 6. 17. E
 Incidit crassitudine humorum Chamadrys. 8. de simp. med. fac. 5. 63. E
 Incidunt, & attenuant Cibi acetosi. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Incidit Eruum. 8. de simp. med. fac. 5. 57. E
 Incidit et extergit Eupatoriū citra caliditate. 6. de sim. me. fa. 5. 47. G
 Incidit Origanus. 8. de simp. med. fac. 5. 57. E

I N G A L E N I

Incidit & tenuat humiditatē crassā Secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. H
Incidit, abstergit, parūq; āssicat tamarix myrice. 7°. de si. me. f. 5°. 56. D
Incidit humores moderate Vinum pauciferum. de vinis. Sp. 76. C
Incidit & excalfacit vehemētē volucrū mains. 8°. de sim. m. f. 5°. 58. B
Inciderit & incidat multum differunt. com. 4°. aph. 46°. Ex. 32. G
INCIDERE in anatomia vile existimauit Galenus. 1°. de anatomicis
administrationibus. 1°. 64. F
Incidere promptissimum est, medicamentis sanare est pulchrius. 4°. methodi medendi. 7°. 25. C
Incidi debet pars putrida. 13°. met. me. 7°. 81. E
quando Inciditur arteria temporis. de ana. viii. Sp. 55. B
INCISIO quae sit. de ocul. 7°. 189. H
Incisionem facit mel in copia. de diff. cont. Sp. 74. I
Incisio dicitur cum ab aliquo acuto occurrente & abscedente sit. de causis morborum. 3°. 9. G
ante Incisionem aegri animus consulendus, nunquid. f. incisionē pati velit, vel potius absq; incisione lōgiori tpe curari. 4°. met. me. 7°. 23. G
Incisio dū fit, statim dolores fiūt, nō post incisionē. de symp. cau. 3°. 16. G
Incisiones quō faciendae sūm diuersa membra. de cucur. scar. 6°. 3. G
Incisio in oculo quando fieri debet, fiat circa muscutorum crassitiem. de anatomia viuiorum. Sp. 57. H
Incisio labiorum vlceris quanta sit faciendā. 4°. meth. me. 7°. 23. G
Incisio per quam viam fieri debet in inguine. 13°. met. me. 7°. 81. E
sine Incisione vsus cucurbitularum conuenit in mediocri dolore, & similibus; de cucurb. & scar. 6°. 3. C
Incisiones in scarificatione inter sese sint aequales, & quae inter eas sunt intervalia inter se aequalia sint. de cucur. scar. 6°. 3. G
Incisione facta quid agendum. 13°. met. me. 7°. 81. E
INCISIVA qualia sint, & quae. de ocul. 7°. 188. F
INCISIVOS dentes, & molares tantum habent animalia quaedam. de anatomia viuiorum. Sp. 49. E
Incisores dentes quid agant. de anat. viii. Sp. 49. D
INCISORIVM est tabula, supra quam fit incisio. 1°. 102. A
INCISI affectio, incidentis operatio. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. F
Incisa vulua raucedinem facit. de ana. viii. Sp. 49. E
Incisus si fuerit neruus, particula statim priuatur motu, & sensu. de neruorum dissectione. 1°. 53. B
Incisa phlegmone quid agendum. 13°. met. me. 7°. 81. D
Incisos articulos iungit emplastrum barbarum. de dyaa. Sp. 35. F
ad Incisa parua apostemata valet succ° cetauree. de vir. cēt. Sp. 93. H
INCLINATIONIS in quacūq; parte dat cibus. de mor. tēp. 3°. 86. H
in Inclinatione aetate quibus contingat inflari ventrem, cum venere vtūtur. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 17. G
Inclinante morbo quacunque hora diei vena secanda. de curandi ratione per sang. miss. 6°. 21. B
Inclinatē tibiā ad exteriora sensim q musculus faciat. ā mus. dis. 1°. 52. F
INCLINATIO mundi de hist. philo. Sp. 6. B
Inclinatio terrae. de hist. philo. Sp. 8. F
ad Inclinationem faciei. secretorum. Sp. 103. D
Inclinatio humorū cōsiderada. quos pur. op. qb. me. et quo tēp. 5°. 88. G
in INCLINATIONE lotium & alius quando fluunt, quos purgare op. quibus med. & quō tēp. 5°. 88. G
Inclinatio quando in pleuritide. 1°. de crisi. 4°. 132. D
in Inclinatione cibandi sunt aegri, non in febre. 10°. meth. med. 7°. 63. C
in Inclinatione quibus vti debemus. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167. C
ab Inclinatione in somniū excitare pōt cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
INCLVNDENDAE diu sunt hirudines. de cucur. scar. 6°. 4. B
INCOCTIO quid. de const. ar. 1°. 40. C
Incoctio morborū causa, & si morbi non faciat. de const. art. 1°. 40. C
Incoctio numeratur inter causas procatacticas. intro. 1°. 52. B
Incoctio ob quas causas fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 24. H
Incoctio quo modo curanda. introd. 1°. 55. E
INCOCTVM, & coctum vinum nomine & genere, sed plura per magis & minus. 1°. de crisi. 4°. 129. F
Incoctum edulium est casens. de vic. rat. in mor. acm. com. 4°. 7°. 145. D
Incoctum excrementum, quale. 1°. de crisi. 4°. 129. D
Incocta ad malos abscessus cōuersa signant iudiciū carētiā labores, vel lōgitudinē, mortes, vel eorūde malorū reditus. e. 4°. aph. 22°. Ex. 30. D
Incoctus morbus quō cognoscat ex vrina. in 1°. pror. c. 3°. 4°. 188. C
INCOLAE frigidorū locorū sunt molles. 4°. de comp. me. p. ge. 5°. 236. F
INCOMMODATIONVM, & commoderationum distinctio. de const. artis. 1°. 39. C

LIBROS

INCOMMODA pluvialis aqua. de bon. aque. Sp. 75.F
Incommoda coitus. de cura ieteri. Sp. III.E
INCONSIDERATVM differt a falso. 2°. de decr. Hipp. I. 238.C
INCONSTANS annus quid sit. c. 3°. aph. 8°. Ex. 20.G
Inconstans annus facit recidivas, & mortes. c. 3°. aph. 8°. Ex. 20.G
INCONSTANTIA in moribus sequitur ad bilis dominium. de anat. mia viutorum. Sp. 45.F
INCONSVETA sunt mala in progn. com. 2°. 4. 198.H
INCONTINENS quando homo. 4°. de decr. Hipp. I. 249.C
Incontinentes cōstōnes quæ, ex Chrisippo. 4°. de decr. Hipp. I. 250.D
Incontinens lingua quid. c. 7°. aph. 40°. Ex. 57.B
Incōtinēs repēte facta lingua tale ē melācholicū. c. 7°. aph. 40°. Ex. 57.B
INCONTINENTIA linguæ non antecedit melancholiam. com. 7°. aphorismo. 40°. Ex. 57.B
pp Incontinentiam qui suppurantur, illis elleborus non dandus. de vicia. rat. in mor. acut. com. 4°. 7. 144.G
ad Incontinentiam vrine. de cura lap. Sp. II.F
INCORPŒEA natura totam substantiā penetrat. de sper. Sp. 40.F
Incorporea substantia quō substantia corporeæ copulet. de sper. Sp. 37.E
Incorporea substantia nō nutrit a corpore, nec ē cōtrario. de sper. Sp. 40.G
Incorporeus pulsus, qui. compen. puls. Sp. 65.G
INCORRIGIBILIVM comparatio. 3°. de diff. pul. 4. 60.H
INCRASSATIVA quælia sint. de ocu. 7. 188.F
Incrassandi facultas in quibus sit. 5°. de simp. med. fac. 5. 37.F
in Incrassantibus scopus qui. 5°. de simp. med. fac. 5. 38.C
Incrassantiū natura nō solū ē refrigeratibus. 5°. de simp. me. fa. 5. 38.D
Incrassat lac crassum, sicut vaccæ. de diff. cont. Sp. 73.F
INCREDIBILE videtur quod caret ostensione in 6°. de morb. vulg. commentario. 4°. 3. 185.A
INCREMENTVM facit naturalis facultas in 6°. de morbis vulga. commenta. 1°. 3. 169.E
Incrementum non potest esse nisi in humido. de sal. dia. 2. 40.F
Incrementum quo modo fiat. de hist. philo. Sp. 12.A
Incrementum differt ab alteratione. de tu. præ. na. 3. 82.H
Incrementum rerum non variat colorem. de tu. præ. na. 3. 82.H
Incrementum quousque perseverat. de opt. nost. corp. const. I. 38.H
ab Incremento maturius aut serius desistit corpora duplici occasione. de opt. nost. corp. const. I. 38.H
ad Incrementum cito perueniens, cito senescit. 6°. de sa. tu. 2. 96.E
Incrementum impedit exercitatio immodica. 1°. de san. tuen. 2. 67.C
INCREMENTVM, augmentum, & ascensus idem. de morborum tēporibus. 83. E/ 3. 88.F
Incrementum significat anticipatio multa. 1°. de crisi. 4. 125.H
Incrementum accessionis quō fiat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7. 115.G
Incrementū non indicat de exiguo cibo exhibēdo. de op. secta. Isa. 28.G
Incrementū carniū signat cuis coitio in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3. 169.G
INCRESCENTES morbi qui intelliguntur in 6°. de morb. vulgari. commentario. 5°. 3. 193.A
supra INCVDEM malleus quid faciat. 1°. de diff. puls. 4. 51.A
INCVRABILIS pars a corpore demēda. 6°. de cop. me. per ge. 5. 255.D
INCVRVETVR & extendatur quomodo spina. 5°. de mus. diff. I. 49.G
INDEMONSTRABILI quæ sint. 1°. met. me. 7. 5.D
INDEX digitus, qui intro. Isa. 53.C
Index debebat multū distare a pollice, & quare. 1°. de vsu par. I. 117.G
de Indicis motu, & tendombus. 1°. de vsu par. I. 117.G
Indicē, pollicē, & mediū vnus musculus mouet. 1°. de ana. adm. I. 65.C
Indicē, pollicē, & mediū digiti mouentes muscoli. de mus. diff. I. 48.E
Indici magnū digiti adducens musculus. de musc. diff. I. 49.B
ab Indice magnū digiti longissime abducens muscu. de mus. diff. I. 49.B
Indicē pedis, & digiti parū qui musculus flectat. de mus. diff. I. 52.C
inter Indicem, & pollicem. vena secta verustum sanat dolore præ. sag. exper. conf. Sp. 78.C
inter Indicem, & pollicem arteria setatur. de anat. viū. Sp. 54.H
Indice per dito quæ actiones perdantur. 1°. de vsu par. I. 120.C
Indices dies, qui in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3. 132.E
INDEX septemvortū est quartus. 2°. d. die. dec. 4. 154.F/c. 2°. Ex. 15.G
Index septimū est quartus sua natura. 1°. de diob. decr. 4. 149.G
INDICANS sua natura, semper indicabit. 9°. met. me. 7. 59.D
Indicantia cum alijs, quæ. 11°. met. me. 7. 84.D
Indicantia sui ablationem, quæ. 3°. met. me. 16. C/14°. 7. 90.F
INDICATIO quid significet. 2°. met. me. 1. 13.E
Indicationes primæ artem ab omnibus sciuntur. 6°. met. me. 7. 37.A
Indicationes cū-

Indicationes chirurgicae aliquid commune, & aliquid proprium habet.
 14°. meth. med. 7^a. 90. F
 p Indicationem fit medendi methodus. 2°. met. me. 7^a. 13. E
 Indicatio quid agendum sit, inuenit. 3°. met. me. 7^a. 16. C
 Indicatio quae, & vnde sumatur. 11°. met. me. 7^a. 69. D
 Indicatio est id totū, qd est ab experientia seiumctum. 2°. met. me. 7^a. 13. E
 Indicationem suā curatiuā habet quilibet affectus. 9°. met. me. 7^a. 61. A
 Indicatio communis omnium morborum, quae. 11°. met. me. 7^a. 67. H
 Indicatio communis curandi, quae. 14°. met. me. 87. H. 7^a. 93. D
 Indicationes medicoriae quot, & vnde sumantur. 9°. met. me. 7^a. 59. G
 Indicantia curationem duo sunt. 11°. met. me. 7^a. 67. H
 Indicationes agendorum in omni curatione generatim in tribus ad sum-
 mum consistunt, & in quibus. 14°. met. me. 7^a. 90. H
 Indicatio vna generalis, quae. 9°. met. me. 7^a. 60. C
 Indicatio vnde sumitur in artibus effectiuis. de const. artis. 15a. 39. E
 Indicationes remediorum vnde sumantur. 5°. met. me. 7^a. 29. H
 Indicationes remediorū a quibus etiā sumuntur. 11°. met. me. 7^a. 68. B
 Indicatio non sumitur a non permanente. 4°. met. me. 7^a. 24. A
 Indicatio praesidiorum vnde sumeretur ab antiquis. 2°. met. me. 7^a. 11. C
 Indicationes eius quod iā instat, quae. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. C
 Indicatio quandoq; sumitur ab eo quod urget. 3°. met. me. 7^a. 21. H
 Indicatio ab Actionum utilitate partium vel omnium, vel paucarum,
 vel vnius solius sumitur. 7°. met. me. 7^a. 49. B
 Indicatio etiam sumitur ab Aere ambiente. 11°. met. me. 7^a. 67. H
 Indicatio cur sumatur ab ambiente. 9°. met. me. 7^a. 60. D
 Indicatio ab Aetate, quae. 9°. met. me. 7^a. 61. G
 Indicatio sumenda ab aetate. de sectis. 15a. 16. E
 Indicatio praesidiorū ab Affectu fit p contraria. 4°. de cō. m. p. ge. 5^a. 240. G
 Indicatio auxilia affectio. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 134. A
 Indicatio prima sumitur ex affectibus. 3°. met. me. 7^a. 16. C
 Indicatio prima, & praecipua, quae ab affectu agrotantis sumitur. 9°.
 methodi medendi. 7^a. 58. D
 Indicat non parum locus affectus. 4°. met. me. 7^a. 29. B
 Indicationes medendi p numero affectuū sumunt. 4°. met. me. 7^a. 29. C
 Indicatio a cā quae adhuc manet quid cōe. habet. 11°. met. me. 7^a. 69. D
 nō Indicat curationem causae primitiuae. 4°. met. me. 7^a. 24. A
 Indicatio causa efficiente summotā rationem habet diuersam ab ea, quae
 causa adhuc manente, sumitur. 11°. met. me. 7^a. 69. D
 Indicationem curationis ab externa causa sumi omni modo est absurdū.
 4°. meth. med. 7^a. 24. E
 Indicatio cibandi vnde sumatur. 10°. met. me. 7^a. 63. H
 Indicatio a Consuetudine semper est similitum, quoad agrotent homines.
 8°. meth. med. 7^a. 55. B
 Indicationes quomodo sumantur a Contrariis. 8°. met. me. 7^a. 55. C
 Indicatio in Febre cum phlegmone quid afferat considerandum. 11°. me-
 thodi medendi. 7^a. 69. D
 Indicatio a febre quomodo fit maior. 8°. met. me. 7^a. 55. D
 Indicatio a febre habet duplicem magnitudinem. 8°. met. me. 7^a. 55. D
 Indicationes duae a febre. 11°. met. me. 7^a. 70. D
 Indicatio vnde sumenda in diaria febre. 10°. met. me. 7^a. 61. C
 Indicationes duae pro curanda febre, vna a febre, alia a putredine. 11°.
 methodi medendi. 7^a. 70. D
 Indicatio a figura, qualis. 7°. met. me. 7^a. 49. C
 Indicatio a figura & positu. 4°. met. me. 28. G. 7^a. 29. B
 Indicatio a formatione quomodo fit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. E
 Indicatio ex Instrumentariis quae sit. 13°. met. me. 7^a. 82. E
 Indicatiois a Morbo primus inuētor Hippocrates. 4°. met. me. 7^a. 28. D
 Indicatio a morbo non satis. de sectis. 15a. 16. D
 Indicatio a morbi affectu, quae. 11°. met. me. 7^a. 69. A
 Indicationis principium sumitur a morbo, & ab alijs rebus. 4°. metho-
 di medendi. 7^a. 24. A
 Indicatio sumitur a morbo. 12°. met. me. 7^a. 74. G
 Indicatio a morbis est solum principium, vnde medēdi ratio promouet.
 3°. methodi medendi. 7^a. 16. D
 Indicatio remediorum non sumitur a differentia morborum, substantia
 ipsa praetermissa. 1°. met. me. 7^a. 3. H
 Indicatio sumitur a Natura. 3°. met. me. 7^a. 16. C
 Indicatio praesidiorum a tota natura, & a partibus fit per similia. 4°.
 de comp. me. per. ge. 5^a. 240. C
 Indicationes sumere a rerum natura, proprium est medici methodo vtē
 tis. 6°. meth. me. 7^a. 37. F
 Indicationes solum tres ex ipsa rei substantia. 9°. met. me. 7^a. 59. H

Indicationes ex his, quae secundum naturam. 11°. met. me. 7^a. 71. E
 Indicationes sumuntur a septem rebus, quae sunt praeter naturam. 11°.
 methodi medendi. 7^a. 71. E
 Indicatio sumenda a Partibus corporis. de sectis. 15a. 16. E
 Indicatio curatiua sumpta a parte. 5°. met. me. 7^a. 31. F
 Indicatio a partibus, quae. 13°. met. me. 7^a. 85. G
 Indicatio ab internis partibus vnde sumatur. 4°. met. me. 7^a. 28. G
 Indicationes duae a Perspiratione impedita. 11°. met. me. 7^a. 70. D
 Indicatio sumpta a Phlegmone, quae. 11°. met. me. 7^a. 84. D
 Indicatio a Putredine qd cōsiderandum proponat. 11°. met. me. 7^a. 69. D
 ad Indicationē vnicā Qualitatis non sequitur curatio perfecta. de ren.
 aff. dig. & med. 7^a. 194. G
 Indicatio a sētēdi acrimonia vel hebetudine accipit. 7°. me. m. 7^a. 49. A
 Indicatio ab hebetudine & acuitate sensus non spernenda. 7°. methodi
 medendi. 7^a. 49. D
 Indicatio ex Similaribus quae sit. 13°. met. me. 7^a. 82. E
 Indicatio inuenit remedium a Situ loci. ars med. 15a. 69. G
 Indicatio a situ quo modo fit. 7°. met. me. 7^a. 49. D
 Indicatio ex positu, qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. F
 Indicatio a Societate, quae. 13°. met. me. 7^a. 84. F
 Indicatio a Temperamento partis laborātis hī. 7°. met. me. 7^a. 49. A
 Indicatio a Temperatura, quae. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. E
 Indicationes mensurae contrarietatis, sunt temperies laborātis, & mor-
 bus. 11°. methodi med. 7^a. 67. H
 Indicatio curadi nō ē sumēda a Tpe, sed a morbo. 4°. met. me. 7^a. 24. H
 Indicatio nulla est a tempore. 4°. met. me. 7^a. 27. E
 Indicatio a Viribus in morbis omnibus adhibenda. 8°. met. me. 7^a. 55. E
 Indicatio a viribus, qualis. 11°. met. me. 7^a. 69. A
 Indicationes a vi laborantis. de sectis. 15a. 16. D
 Indicatio a virtute quānam sit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. B
 Indicationem curatiuam praebet virtus. 11°. met. me. 7^a. 68. B
 Indicatio prima a virtute sumitur. 11°. met. me. 7^a. 68. L
 Indicationes plures debet sequi victus ratio. 8°. met. me. 7^a. 55. C
 in Indicationibus consentientibus, & dissentientibus quo modo victus
 ratio ordinanda. 8°. met. me. 7^a. 55. A
 Indicationes qn sunt cōtrariae quid agēdū. 9°. meth. me. 59. C. 11°. 7^a. 68. F
 Indicatio prima, humorum est euacuatio. 14°. met. me. 7^a. 88. A
 Indicatio vacuationis vincit refrigerationis indicationem in phlegmo-
 ne. 13°. meth. med. 7^a. 82. E
 Indicatio refrigerationis vincit indicationem vacuationis in erysipel-
 te. 13°. met. med. 7^a. 82. E
 Indicatio prima in ventriculo affecto a temperie loci laborantis. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 48. H
 Indicatio secunda in ventriculo affecto ex actione communi sumitur. 7°.
 methodi medendi. 7^a. 48. H
 Indicatio tertia in ventriculo affecto ex figura sumitur. 7°. methodi
 medendi. 7^a. 49. A
 Indicatio quarta in ventriculo affecto ex positura capitur. 7°. methodi
 medendi. 7^a. 49. A
 Indicationes quatuor sunt i tumoribus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 102. E
 Indicat quid ecchymosis. 4°. met. me. 7^a. 29. C
 Indicationes plures in ruptis sunt. 4°. met. me. 7^a. 29. B
 Indicationes in osse fracto duae. 6°. met. me. 7^a. 41. B
 INDICATIVA medicinae pars in quot partes diuidatur. de subfigura
 tione empirica. 15a. 32. A
 Indiciuum quot modis diuidatur. ars med. 15a. 62. B
 Indiciuum quot modis subdividatur. ars med. 15a. 62. B
 Indiciuum signum quod. fin. med. 15a. 46. B
 INDICIORVM observatio necessaria est ad curationē intro. 15a. 51. H
 Indiciū & signum quo modo accipiantur. in progn. com. 3°. 4^a. 212. C
 Indiciū de quibus non dicatur, de quibus tamē dicatur signum. in pro-
 gno. commentario. 3°. 4^a. 212. F
 Indicia & signa simul, quae. in progn. com. 3°. 4^a. 212. F
 Indiciū certum, & signum quo differunt. in prog. com. 3°. 4^a. 212. C
 Indicia bona, quae. in progn. com. 2°. 4^a. 203. E
 Indicia praua, quae. in progn. com. 2°. 4^a. 203. E
 Indicia a viribus vnde sumantur. in progn. com. 3°. 4^a. 209. G
 Indicia ab aetate vnde sumantur. in progn. com. 3°. 4^a. 209. H
 Indicia oia bona sunt necessaria ad cōualescētiā. i pg. com. 2°. 4^a. 203. H
 Indiciū vnum malum satis est ad mortem. in progn. com. 2°. 4^a. 203. H
 Indiciū malū a multis bonis vincit, & ē cōtrario. i pgn. cō. 3°. 4^a. 211. D
 Indicia morbi a venire. de dyna. Sp. 19. H

IN GALENI

INDICVS calamus calefacit in puluerem redactus. 1°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 4. E
Indicum ferrum, fragile. 1°. de usu par. 1°. 115. G
Indicus lapis suspensus profluentem ex hemorrhoidibus sanguinem sistit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
INDIGENTIA, & repletio propter quid ictericis mala de cura icteri. Sp. III. E
INDIGNATUR minus aliquis, quo generosior. 5°. de decretis Hippocratis. 1°. 259. H
INDIGESTIBILES sunt lupini. de simp. med. Sp. 86. C
Indigestibiles cibos quid purget. de cathart. Sp. 95. C
INDIGESTIO accidit comedenti bathecā. de diff. cont. Sp. 74. C
Indigestionis vrina est index. de dyna. Sp. 34. A
Indigestionem, aut mortem nunciat in pleuritidis vrina tenuis habēs veluti limum liuidum. de dyna. Sp. 34. H
Indigesti sibi de stomacho educuntur. de catha. Sp. 94. G
INDIGNATIONEM renū significat vrina phlegmatica si apparuerit, sicut sol in limpidis coloribus. de dyna. Sp. 34. G
Indignationem omnem vel phrenitum infantium sanat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. C
Indignationem, & dolorem renum significat vrina colore alba constitutione tenuis, cum nebulis non bonis. de dyna. Sp. 34. C
INDIGNI qui sint. de praco. ad Posthu. 4°. 218. C
INDIVIDVORVM sed specierū sunt idē. 2°. met. me. 7°. 14. A
Individuo differunt quedam. 2°. de diff. puls. 4°. 58. H
INDIVISIBILIS, & breuissima res dicitur, cum diuisionem in plures formas amplius non admittit. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. C
INDIVVLSAM, & continuam hypostasim inquit Galenus leuē vocari ab Hippocrate. de vri. sig. ex Hipp. Sp. 79. B
INDOCTIS, & vulgo quid contingat. 2°. de puls. diff. 4°. 56. H
INDOLENTIAM sana corpora habent. in 1°. de morbis vulgaribus. commentario. 1°. 3°. 112. C
ad Indolentiam ducendus infans. 1°. de san. tuen. 1°. 65. A
Indolentia medicamenta, quæ. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. H
INDUCTIONES argumenta remotiora sunt. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. C
Inductiones non sunt adhibendæ ad demonstrationes. ad Thras. 2°. 102. C
Inductio, quæ vehementer persuadeat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. F
Inductionibus fieri nō dēt demonstratio. de ijs, q̄ in me. fi. cō. 3°. 7°. 221. E
Inductio despicitur à Galeno. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. E
INDVRENT quæ carnem. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. C
Indurescit in modum salis vinum suspensum ad ignem in vtribus, euaporante aqua. de vtil. resp. Sp. 64. F
Indurantia, & extergentia contraria sunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. H
Induratiua medicamēta sūt frigida, & humida. 5°. de simp. me. f. 5°. 34. G
Indurata ab atra bile canerosa sunt omnia, & ab emollientibus exasperantur. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. E
Induratiua qualia esse oportet, & quæ sint. de ocul. 7°. 188. D
Indurantur corpora dupliciter. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 175. B
INDVRATA secundum varias causas quo modo curentur. 5°. de simplicium med. fac. 5°. 34. E
ad Indurata vimur discussorij. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. G
Indurata à crasso lentō, humore calida possunt & sicca medicamenta. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. E
Induratas partes digerit vitex. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. B
Induratis, & diuturnis vitij nervorū oleū pdest. de simp. me. Sp. 88. D
Indurata emolliens medicamentum, quale. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. E
ad Indurata à inflammatione quæ dāda. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167. C
Indurata, & scirrhusa corpora emolliit medulla. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 79. E
ad Induratos & ægre solubiles affectus quæ valeant. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 79. C
Indurata iuuat adeps caprinus, & gallinarū. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. E
INDVSTRIVS non est qui deditus est gula & veneri. si quis optimus medicus. Ifa. 6. F
INDORVM lingue si sit vocabulum, ab ipsis Indis res discenda est ad Thrasylbulum. 2°. 106. H
INDA charta. secretorum. Sp. 98. B
INDVM Tharsei chirurgi medicamentum cuius sit vsus. 4°. de comp. medi. per gene. 5°. 243. F
INEBRIAT vinum citrinum antiquum. de diff. cont. Sp. 47. F
Inebriet cur minus vinum dulce. de vic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126. B

LIBROS

INEDIA est priuatio. de venæ. sec. aduer. Eras. 6°. 8. H
Inediam quidam patiuntur, quidam non. 8°. met. me. 7°. 52. D
Inedia longa cur ferri possit, & non possit. 2°. de temp. 1°. 18. C
Inedia quibus atatibus conueniat. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. G
Inediam tolerandi facilitas in senibus in non appetendo, & nihil inde mali sustinendo. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. G
Inediā facilius ferūt pituitosi, q̄ biliosi. & vi. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 120. E
Inediam cur facilius biliosis ferunt pituitosi. de vict. ratione in morbis acutis, com. 2°. 7°. 120. F
Inediā cur multū ferāt erudos humores habētes. 12°. met. me. 7°. 76. A
Inedia iniūgēda quibus cutis obstructa est. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 115. E
Inedia statim vimur, quando corpus fuerit plethoricū vel cacochymū. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. H
Inedie moderatæ, sunt vnus euacuandi modus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. D
Inedia ex accidenti euacuat. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
Inedia euacuat, sed longo tempore. de venæ. sec. aduerf. Eras. 6°. 6. C
Inedia qualis euacuatio, et q̄ carnes eliquet. & ve. sec. aduer. Eras. 6°. 6. B
Inedia neque nutrit, neque euacuat. de venæ. sec. aduer. Eras. 6°. 8. H
Inedia quo modo euacuent. de venæ. sec. aduerf. Eras. 6°. 9. A
Inedia non euacuat, sed raritas cutis. de venæ. sec. aduerf. Eras. 6°. 8. H
Inedia quas noxas faciat. de venæ. sec. aduer. Eras. 6°. 6. B
Inedia quid mali faciant. de venæ. sec. aduerf. Eras. 6°. 10. E
Inedia per accidens imbecillitat. de vict. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 128. F
ex Inedia virium imbecillitatem qui non cognoscunt medici, ridendi. de vic. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 124. A
Inedia caput mire replet. de venæ. sec. aduerf. Eras. 6°. 14. H
Inedia potest sanguinem exhaustire. de venæ. sec. aduer. Eras. 6°. 8. A
Inedia non est imponenda vena secta. de venæ. sec. aduerf. Eras. 6°. 11. A
Inedia extenuat. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
Inedia sape factum perimit. com. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
Inedia fetus corrumpuntur. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
Inedia pereuntes non tanto egent cibo, quanto qui ingulantur spiritu. de marc. 3°. 46. H
in Inedia quibus impleatur ventriculus. 3°. de na. fac. 1°. 306. D
Inedia pressis sanies à toto corpore defluit in ventriculum. de bonitate & vitio succorum. 2°. 38. H
in Inedia ventriculus à quibus accipiat nutrimentū. 3°. de nat. fa. 1°. 306. D
in Inedijs longis per vnā solam venam lien, & ventriculus trahunt humorem. de atra bile. 1°. 36. G
in Inedia trahunt venā in ventrem à iecore. 3°. de nat. fac. 1°. 306. B
Inedia calidis & siccis aduersissima est. 10°. met. me. 7°. 63. D
Inedia facit halitum biliosum. 10°. meth. me. 7°. 62. H
in Inedia calor naturalis in igneum transit in biliosis. de victus ratio, in mor. acu. com. 2°. 7°. 119. H
in Inedia bilis redditur amarior. de vict. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 122. F
Inediam damnat Galenus, quia facit vehementes febres, & alia incommoda. 8°. met. me. 7°. 50. E
Inedia febris causa paratissima. 10°. met. me. 7°. 63. D
Inedia in sanis facit febrem. 8°. met. me. 7°. 51. F
Inedia facit febres ardentes, & postea hefticas. 10°. met. me. 7°. 63. F
ex Inedia febres ardentissima fiunt. 8°. met. me. 7°. 52. D
ex Inedia fit heftica, marasmus, et animi defectus. 8°. met. me. 7°. 50. F
Inedia faciunt marcorem. de marc. 3°. 45. C
ex Inedia, et labore febricitantes, quas hnt vrinas. 1°. & crisi. 4°. 130. C
Inediam cum sustineret grammaticus quidam, morbo comitiali corripiebatur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. F
Inedia integra quibus conueniat morbis. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. B
de Inedia vsu librum scripsit Praxagoras. de venæ. sec. aduer. Eras. 6°. 8. C
Inediā idicere iter primas medicina actiones numerari. ad Thr. 2°. 108. F
Inedia in principijs morborum non est iniungenda. de victus ratione in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. H
Inediam vsque ad tertium diem seruari iubebant quidam medici tempore Galeni, vt tertia diei noctē obseruarent. 8°. met. me. 7°. 50. C
per Inedias, & vigilias minus humorum colligitur. 2°. de praesagitione ex pulsibus. 4°. 109. F
Inedia facit ad coctionem. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 175. C
Inedia non facit concoctionis debilitatem. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 187. H
Inedia quantum ad coctionem valent, tantum, vel amplius officium vtribus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. D
Inedia ex fastidio in longis difficultatibus intestinorum, malum, commetaria. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
ex Inedia

ex Inedia laborantium cura. intro. Ifa. 55. E
 Inedia curatur plethora. 13. met. me. 7. 81. H
 Inedia, lege. Fames.
 INEPTVS ad aliqd dī q̄ difficulter agit. 9. de decr. Hippo. 1. 280. G
 Ineptus dicere doctus garrive dixit comicus. 4. de dig. pul. 4. 85. A
 INERS puella naturaliter vnde. de sperma. Sp. 38. B
 INEVITABILE accidens transitus per œsophagum est. eleuatio nodi
 gutturi. de mot. man. & obf. Sp. 70. F
 INEXERCITATIO facit errare. 2. de diff. puls. 4. 57. C
 INFANS quando ab Hippocrate vocetur. 1. de sen. 1. 331. F
 Infans quid sit apud Hippocratem ex Galeno. in 3. de morbis vulgari-
 bus, commcn. 2. 3. 139. B
 Infantes qui secundum Zeuxidē. in 6. de mor. vulg. com. 1. 3. 154. H
 Informis infans quid significet. 1. de comp. me. seo. loc. 5. 125. D
 Infantis informis adeps. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 125. B
 Infans paruus qui intelligatur. in 3. de mor. vulg. com. 2. 3. 139. F
 de Infantis natura liber vel Hippocratis vel Polybi. de fœt. fo. 1. 322. C
 Infantū formandi in vtero modus. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 42. D
 Infantis formatio quot diebus fiat. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 42. C
 Infantes qui quadagesimo die formantur, nono vel decimo mense im-
 pingente nascuntur. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. C
 Infantis positio in vtero. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Infans vtriusq; sexus quo modo fiat. de dyna. Sp. 36. E
 Infans masculus in dextra matricis continetur, femina in sinistra. de na-
 tura, & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Infans quod pelliculis in vtero circumdetur. 15. de vsu par. 1. 211. B
 Infante in vtero existente quid fiat à natura. 15. de vsu par. 1. 211. B
 in Infantibus & fœtibus quæ fiant in nouem mensibus. de natura, &
 ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. D
 Infantis formatio & progressus. de theria. ad Pifo. 5. 94. E
 cur Infans septimo mense viuere possit. de compag. memb. Sp. 59. G
 Infans septimestris posset oriri. in minori tempore, q̄ in dimidio anni. de
 septim. par. 1. 341. D
 Infans cur non superuiuit octauo mēse. de compagine membrorum, siue
 de natura humana. Sp. 59. G
 Infans quando mouetur in vtero. de dyna. Sp. 36. D
 Infans calcitrat, & rumpit mēbranas, quando in octauo, vel nono men-
 se non habet cibum conuenientem. com. 5. aph. 37. Ex. 41. A
 Infans quando molem corporis maiorem habet, plus cibi requirit. cō.
 5. aphorismo. 37. Ex. 41. A
 Infans in vtero q̄ per os nutriatur argumentum. an animal sit. 1. 327. E
 Infans menstruū nutritur. de dyna. Sp. 36. D
 Infantis quantitas vnde fiat. de dyna. Sp. 36. D
 Infans si sperma abundet matris plus figurā habet à matre, si sperma
 patris superabundet plus habet à patre. de sperm. Sp. 38. E
 Infans sit similis matri ob nutrimentum. 2. de sem. 1. 336. F
 Infans licet mas nascatur, matri tñ q̄ simillimus sit. 2. de sem. 1. 338. H
 Infans trahit qualitatem quando ex lacte matris. de sperm. Sp. 37. A
 Infans trahit qualitatem genitoris. de sperm. Sp. 37. A
 Infans cum non est similis parentibus, quare sit. de sperm. Sp. 38. G
 Infantem eiecit pręgnans solo tonitruo, & spectaculo horribili viso. de
 theria. ad Pifo. 5. 94. D
 Infans debilis vnde fiat. de dyna. Sp. 36. E
 Infans quibus oris efficiatur sanguineus, biliosus, pituitosus, atrabila-
 ris. de sperma. Sp. 38. A
 Infanti cōcepto in horis cholera rubra quid cōtingat. de sper. Sp. 38. A
 INFANTVLVM nuper natum temperatum regendi ordo. 1. de sanita-
 te tuenda. 2. 64. H
 Infantes debent seruari mundi. 1. de san. tuen. 2. 66. A
 Infantibus debent adhiberi balnea ex aquis dulcibus salubribus. 1. de
 sanitate tuenda. 2. 65. B
 Infans quotidie lauandus, & fricandus, & qñ. 1. de san. tu. 2. 66. C
 Infantulus cur sale inspergendus, & fascijs ligandus. 1. de sa. tu. 2. 65. A
 Infantis corpus oleo liniendum. 1. de san. tuen. 2. 66. C
 Infans ad indolentiam, & tolerantiam ducendus. 1. de san. tu. 2. 65. A
 Infantulum nuper natum ad flumen portant Germani, & quare. 1. de
 sanitate tuenda. 2. 66. F
 Infantes myrti siccorum foliorum insperione indigentes non sunt tempe-
 rati. 1. de san. tuen. 2. 65. A
 Infantium corpora mollia & fluxibilia sunt. de cau. mor. 3. 8. G
 in Infantibus caput manibus constrictum sit logum in macrocephalis.
 de aere, aquis & locis. 2. 4. G

Infantium ossa nutrices obtorquent. de artic. com. 3. 7. 283. E
 Infantes plorantes & dolentes vt leniantur, vel papilla ori indita, vel
 motu mediocri in cunis, vel vocis modulatione opus est. 1. de sanita-
 te tuenda. 2. 65. D
 Infantes quando plorant, videntur inspirare inspiratione interrupta. cō-
 men. 6. aph. 54. Ex. 53. C
 Infantulis somnus tribus conciliatur. 1. de san. tuen. 2. 65. D
 Infantes naturaliter ad musicam & exercitia sunt propensi. 1. de sani-
 tate tuenda. 2. 65. D
 Infantes tripliciter à nutricibus mouentur. 1. de sa. tuen. 2. 65. D
 Infantes quo motu non debent moueri. 1. de san. tuen. 2. 65. D
 Infantium doloris tria remedia. 1. de san. tuen. 2. 65. D
 Infantibus cibus qui primo dari debet, qualis. 1. de san. tu. 2. 66. C
 Infantū ætas cæteris ætatib; tēperamēto humidior. 1. de sa. tu. 2. 65. B
 Infans nuper natus i summo humidus vt alga maris. 2. de tēp. 1. 16. A
 Infantes nuper nati habent substantiam calidam aquosam plurimam. cō-
 uen. 1. aph. 14. Ex. 7. F
 in Infantibus abundat humor. 1. de san. tuen. 2. 64. D
 Infantium victus ratio debet esse humida. 1. de san. tuen. 2. 65. B
 Infantium alimentum lac. 1. de san. tuen. 2. 65. B
 Infans solo lacte alendus, quoad primores dentes emisit. 1. de sanitate
 tuenda. 2. 66. C
 Infanti vis datur attrahendi lac, cum ortus est. 5. de vsu par. 1. 213. B
 Infantes quo modo sugunt lac. 8. de decr. Hipp. 1. 278. A
 Infans quo sugat lac à natura edoctus. 15. de vsu par. 1. 213. B
 Infantes quo modo labiorum admotione è bombylijs angustissimi oris va-
 sculis humorem, qui in ipsis est, attrahant. de decr. Hipp. 1. 278. A
 Infans ob lac vlceribus captus. 2. de alim. fac. 2. 28. A
 Infantibus alimentum non sentientibus pharmacum nutricibus præben-
 dum. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 185. F
 Infanti medicamentum datur nutrici, & ad quid. 7. de compositione
 medica. sec. loc. 5. 185. F
 Infantes in actionibus naturalibus magis vigent, quàm alij. 1. de sanita-
 te tuenda. 2. 64. D
 Infantes inepti ad actionem voluntariam. 1. de san. tuen. 2. 64. D
 Infantes habent nervosum genus imbecillū. in progn. com. 3. 4. 211. C
 Infanti cur dentes nascantur. 15. de vsu par. 1. 213. C
 Infans in dentitione quid faciat. de nat. & or. cuius corp. Sp. 42. D
 Infans homo incēdit pedibus & manibus vt simia, cum creuerit solis
 pedibus. 15. de vsu partium. 1. 213. D
 Infantes quarto, & quinto anno quo motu debent moueri. 1. de sanitate
 tuenda. 2. 65. E
 Infantes septemmes quo motu debent moueri. 1. de san. tuen. 2. 65. E
 Infantes in secundo septennio calidi sunt vt erant, sed non æque humidi.
 1. de sanitate tuenda. 2. 67. C
 in Infante vno & eodem iudicium optimum sumi potest ad cognoscen-
 dum calidum quod in ætatibus. 2. de temp. 1. 17. A
 Infantes quo modo circa mores tractandi. 1. de san. tuen. 2. 65. E
 Infantes habent omnes affectus. 5. de decr. Hipp. 1. 256. G
 Infantes statim iracundi, tamē nō habēt rationē. 5. de dec. Hipp. 1. 260. B
 Infantes volūt vincere et superiores alijs esse. 5. de decr. Hip. 1. 256. G
 Infantes quō tractandi, ne in cōuulsione incidāt. de sal. dieta. 2. 42. C
 Infantes quo modo tractandi vt crescant, & fiant melioris coloris. de
 sal. dieta. 3. 42. C
 Infantibus quale vinum bibendum. de sal. dieta. 2. 42. D
 Infantes cur debent bibere vinum dilutum. de sal. dieta. 2. 42. D
 Infantis pulsus qualis. 3. de cau. puls. 4. 96. D
 Infantium crassa est hypostasis. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 in Infantibus pessima est vrina aquosa. de vrina significatione ex Hip-
 pocrate. 78. Gques. in Hipp. Sp. 113. F
 Infantibus magis, quàm iuuenibus accidit vt ob lapidem in vesica min-
 gere non possunt, pruriginem patientes in ano de dyna. Sp. 28. H
 ad Infantū procidentē sedē quid agendum. de med. fac. par. 7. 174. E
 Infantibus cuncta sanguinolentissima. aduersus Lycium Ex. 65. C
 Infantium indignationem omnem & phrenitum sanat emplastrum dia-
 chrysu. de dyna. Sp. 32. C
 INFARCTA in meatibus quo modo curanda. 2. de composi. medica-
 men. secun. locos. 5. 136. A
 Infarctus viscerum expurgandi vim habet agaricum. 6. de simpliciū
 med. fac. 5. 41. E
 Infarcta organa obstructione liberat ampeloprasum. 6. de simp. medi.
 facultatibus. 5. 42. E

ab Infarctu dolores natos curat aristolochia rotunda. 6°. de simpliciū medicam. facul. 5°. 43. F
 INFERIORA à superioribus ordinem capiunt. 3°. de die dec. 4°. 156. H
 Inferiora superioribus gubernantur. de sperm. Sp. 40. B
 Inferiora quæ dicantur, & quæ superiora. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 1°. 3°. 162. G
 Inferiores partes quæ dicantur, & quæ superiores. 3°. de dig. pul. 4°. 81. A
 Inferius & superius fiunt relativa. in 6°. de morb. vul. cō. 1°. 3°. 162. G
 Inferius & superius in genere ubi. 2°. de diff. pul. 4°. 55. F
 Inferioribus partibus superiores præpollent, secundum Hippocratem. breui denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Inferiora quæ excernantur, & quæ per superiora. quos purg. op. qb. & quo temp. 5°. 88. E
 Inferiores purgatiōes sunt cōtraria superioribus. cō. 4°. aph. 9°. Ex. 28. C
 Inferiora diuertunt à superioribus. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 ad Inferiora ubi vergūt succi, fiat reuulsio sursum. de cuc. scar. 6°. 4. G
 Inferiores partes laborantes, p. clysteres purgātur. 13°. met. me. 7°. 84. G
 ad Inferiorem, & ad superiorem ventrem inclinationes per vrinas, ac sudores reuellendæ sunt. de cucur. scar. 6°. 4. F
 Inferiora debent purgari difficulter vomentes, & bene carnosī, cauētes æstatem. com. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B
 Inferiora debent purgari tabidi. com. 4°. aph. 8°. Ex. 28. B
 Inferiora par otidas citra suppurationem fuisse curatas rarissimum est. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 116. F
 Inferius, & superius corpus purgat scammonia, & caput & phlegma cum cholera. de cathart. Sp. 95. A
 Inferiora frigida, & superiora calida habent lienem decliuem habētes. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 167. H
 INFERIORIS maxillæ offe immoto, quo modo buccæ vnā cum labijs ad latera abducantur. de neruorum dissectione. 1°. 54. G
 Inferior mādibula cleuat eleuādo linguā. de mot. man. & obsc. Sp. 68. C
 Inferiorem maxillam mouent quatuor coniugationes musculorum, & ubi sunt. de musc. diff. 1°. 44. G
 Inferiorem maxillā qui musculi mouent sursum. de musc. diff. 1°. 44. G
 Inferiori maxillā qui musculi ligāt os hyoëdes, & eorum processus. de musc. diff. 1°. 46. D
 Inferiores octo costas nutrienda parua vena est vena sine pari. in Timæū Platonis. 1°. 287. H
 Inferius orificium stomachi, dilatando & constringendo mouetur, horis tamen determinatis. de ana. viu. Sp. 56. E
 Inferiōrē & mediū vētrē intelligit p. duas nassulas. in tim. Pl. 1°. 288. E
 Inferior venter deseruit nutrimento. de ana. viu. Sp. 47. C
 Inferiores venæ quæ sint. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 in Inferioribus partibus quo modo ramificetur vena concaua. de anatomia viuorum. Sp. 54. F
 Inferiora intestina tria. cur crassa. de ana. viu. Sp. 50. B
 INFERNARVM partium dolores facile perferuntur. in 1°. pror. com. mentario. 3°. 4°. 182. E
 Inferne sursum ferunt venæ arteriæ, et pharynx. 8°. de vsu pa. 1°. 165. A
 INFESTANTIA quibus instrumentis natura expellat. commen. 5°. aphorismo. 53°. Ex. 42. D
 INFIDA signa in morbis, quæ. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16. C
 INFINITVM non potest obseruari de opt. secta. Isa. 22. B
 INFIRMITAS quid. fin. med. Isa. 45. D
 Infirmitas & robur elucescunt in oculis, & quo modo. in 6°. de morb. vulga. com. 4°. 3°. 187. A
 ob Infirmitatē viriū oēs thoracis partes dilatātur. 4°. de l. af. 4°. 25. A
 Infirmitas valetudinis non videtur differre ab infirma valetudine. 2°. methodi medendi. 7°. 10. D
 Infirmitates quibusdam esse substantiales, alijs accidentales sciendum. de spermate. Sp. 39. G
 INFIRMA pars prompte grauatur. de cur. ra. per san. mis. 6°. 17. G
 INFIXA corpori trahit anagallis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. H
 ad Infixa educenda malagma, & compositio admiranda. 10°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 207. G
 ad Infixos paxillos. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 246. E
 INFLAMMENTVR cur partes extrema membrorum. de fract. com. mentario. 1°. 7°. 228. G
 Inflammatur iterū qñq; cicatrices, & quare. cō. 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 Inflammantia, & caput replentia, quæ. de puero epil. 7°. 180. E
 INFLAMMATIO quid antiquitus significabat. 2°. de crisi bus. 4°. 137. A
 1/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. G

Inflammationis nomen antiqui omnes magis inflamminibus, etiam si sine vilo sunt tumore, adaptabant. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Inflammatio quo modo ab Hippocrate vocetur. in prognost. com. 1°. 4°. 196. A
 1/2 de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 219. D
 Inflammati quid nunc significet. in 1°. progn. com. 1°. 4°. 195. F
 Inflammina quæ sint secundum Hippocratem. cō. 5°. aph. 23°. Ex. 39. F
 Inflammatiō secundum Erasistratū quid. de venæ sec. aduer. Eras. 6°. 5. H
 Inflammatio quid secundum methodicos. de sectis. Isa. 18. H
 de Inflammatione methodicos temere pronunciaſſe. de sectis. Isa. 18. G
 Inflammatio quid sit. 2°. de difficult. resp. 65. H
 de tumoribus præternaturam. 3°. 82. G
 in progn. com. 1°. 4°. 194. H
 Inflammationes secundum iuniores temporis Galeni, sunt tumores cum dolore. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Inflammationem proprio nomine dictam distinguit ab erysipellate. com. men. 5°. aph. 43°. Ex. 41. E
 Inflammatio, & tumor præternaturam differunt aliquo pacto. com. 5°. aphorismo. 51°. Ex. 42. B
 Inflammationes sunt morbi euidentes. de diff. mor. 3°. 3. D
 Inflammatio est calidus affectus. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
 Inflammatio affectus totius corporis. intro. Isa. 59. C
 Inflammatio adstricta est affectio. de sectis. Isa. 17. H
 Inflammatio est primorum corporum ægritudo. de diff. mor. 3°. 5. H
 Inflammatiō est è numero compositarū ægritudinū. de diff. mor. 3°. 6. A
 in Inflammatiōis definitione cur ponatur dolor. de tu. præ. na. 3°. 84. A
 Inflammationes quæ sint. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. G
 Inflammatio, & durities quo modo distinguantur. 7°. de compo. medic. per genera. 5°. 263. F
 Inflammatio quæ proprie sit. in progn. com. 1°. 4°. 195. G
 1/2 de arte cur. ad Glau. 100. F
 1/2 de fract. com. 3°. 7°. 243. C
 Inflammatio quo modo fiat, & quid sit. 10°. met. me. 7°. 64. C
 Inflammationem differentia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. H
 Inflammationes multæ numerantur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C
 Inflammatio humida, quæ. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. H
 Inflammatio sicca, quæ. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. H
 Inflammationes mistæ, quæ. de sectis. Isa. 18. G
 Inflammationis erysipelas quid. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. B
 Inflammatio erysipelatis, quæ. de tum. præternaturā. 3°. 84. B
 1/2 de arte cur. ad Glau. 7°. 101. B
 Inflammatio erysipelatis, erysipelas, œdema, scirrhus à quo fiant humoris. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammatio erysipelacea ex quibus fiat humoribus. 2°. de comp. med. secund. loc. 5°. 135. H
 Inflammationes magna ex parte aliquid erysipelatis vel laxi vel duri tumoris natura complectuntur. de diff. morb. 3°. 5. G
 Inflammatio particeps erysipelatis. 2°. de loc. aff. 4°. 13. A
 Inflammatio scirrhusa quid. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammatorius scirrhus quid. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 ab Inflammationibus quo modo distinguantur œdemata, & quæ sint. 14°. meth. med. 7°. 88. E
 Inflammationes cōtinētur sub nomine œdematis. c. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Inflammatorium œdema. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammatio œdemosa quid. de tum. præternaturam. 3°. 84. B
 Inflammationes sine ictu ac contusione vnde. 2°. de diff. feb. 3°. 41. C
 Inflammatio cum duritie, & nigrutie, non est inflammatio. 2°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 102. A
 Inflammatio habet aliquam dispositionem quæ est sibi similis, tamen non est inflammatio. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Inflammationi similem affectū facit exclamatio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Inflammationis sensum habens lassitudo vnde ortum habeat. commentario. 2°. aph. 5°. Ex. 11. G
 Inflammatio quandoq; non est primo, neq; per se, sed tantum ex accide. ti. de diff. morb. 3°. 5. H
 Inflammatio potest repente fieri. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Inflammationis principium inquit. de tot. morb. temp. 3°. 88. E
 Inflammatio cum incipit semper crescit, vnde non videtur habere principium. de morb. temp. 3°. 88. D
 Inflammationis augmentum quale. de tot. morb. temp. 3°. 88. F
 Inflammatio quo modo crescat. de morb. temp. 3°. 88. D
 in Inflammatione, puris generatio est terminus vigoris. de totius m. bi temporibus. 3°. 89. G
 Inflammationis status quando. de tot. morb. temp. 3°. 88. F
 Inflammationis declinatio quando. de tot. morb. temp. 3°. 88. F
 Inflammatio ob

Inflammatiō ob quid fiat. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E/ 2°. de arte curati-
ua ad Glauconem. 7^a. 101. E
Inflammatiōes & ignei omnes affectus fiunt caliditate vincente. de pal-
pitatione. 3^a. 54. C
INFLAMMATIONES ex quibus fiant. 6°. de compositione medica-
mentorū sec. loc. 5^a. 166. H
Inflammatiōis causa est omnis dolor. de frac. com. 1°. 7^a. 227. H
Inflammatiōes ex dolore oriuntur. de frac. com. 3°. 7^a. 244. H
Inflammatiōes facit fluxio ad membra. in progn. com. 2°. 4^a. 202. D
Inflammatiō nulla diuturna ad quam nihil influat. 1°. de compositione
medic. per genera. 5^a. 211. A
Inflammatiōes, erysipelata, & herpes cur in plethora patiātur par-
tes debiliores. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. G
Inflammatiō aut ab extensione partium, aut a calido, & frigido. de natu-
rā hūm. com. 1°. 1^a. 28. H
Inflammatiō qualibet fit ex aliquo humore. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
Inflammatiō fit a sanguine. de diff. morb. 3^a. 35. F/ 2°. de cris. 4^a. 138. C
Inflammatiōes ab excrementis putridis fiunt, quando collecta compū-
trescunt. 5°. de usu par. 1^a. 171. D
Inflammatiōum alia ex sanguine, alia ex flaua bile. 6°. de compositiōe
medic. sec. loc. 5^a. 176. E
Inflammatiō ad quos sequatur affectus. 2°. de arte. cu. ad. Glau. 7^a. 101. A
cur. Inflammatiōes dolentibus partibus adueniant, & quo modo. com-
men. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
Inflammatiō quando superueniat. de ijs, quæ in med. fiunt. c. 2°. 7^a. 213. B
Inflammatiō fit post hyemem propter plenitudinem hyemis. commenta-
rio 1°. aph. 14°. Ex. 8. G
Inflammatiō minor superuenit humidis, & macilentis, quā siccis, &
carne oppletis. de art. com. 1°. 7^a. 256. G
in Inflammatiōe tenditur cutis. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 267. G
INFLAMMATIONEM significant liuida cum duritie. de fractu. com-
menta. 2°. 7^a. 236. D
Inflammatiō facit rubram & duram cutim. de frac. com. 2°. 7^a. 235. G
Inflammatiōis exemplum a corijs & loris sumptum. de sec. Isa. 18. H
Inflammatiō quandoque rubicunda, quandoque flaua. 6°. de compositi-
med. sec. loc. 5^a. 176. E
in Inflammatiōe venæ insensibiles apparēt. de tum. præter natu. 3^a. 83. C
in Inflammatiōe esse sanguinem probat. de tum. præ. na. 3^a. 83. B
Inflammatiō in parte profunda corporis trahit illic sanguinem, ideo in-
teriora calent, & exteriora frigent. com. 4°. aph. 38°. Ex. 33. B
Inflammatiōis calor ad se trahit per modum eucurbitulæ sanguinem,
commenta. 1°. aph. 7°. Ex. 54. A
in Inflammatiōibus sanguis non potest remanere sanguis. commē. 6°.
aphor. 20°. Ex. 48. C
in Inflammatiōibus ob duplicem causam sanguis corrumpitur. 2°. de
differentijs febrium. 3^a. 40. B
in Inflammatiōibus sanguis dispergitur ad cavitates musculorum. cō-
men. 6°. aph. 2°. Ex. 48. C
in Inflammatiōibus cur alteratiōes multiformes fiāt de inæq. int. 3^a. 43. G
Inflammatiōes figuram euariant. de cau. mor. 3^a. 8. H
Inflammatiō membri affectu tristem sensum laborantibus ex motu arte-
riarum. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
Inflammatiō facit dolorem. 4°. de loc. affect. 4^a. 27. C/ commentario 2°.
aphorisma 6°. Ex. 11. G
Inflammatiō, ita & flatus ventosus dolorē facit. 3°. de com. medic.
secundum locos. 5^a. 140. F
Inflammatiō facit capitis dolorem. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
Inflammatiō facit dolorem in visceribus. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
Inflammatiōes calefaciunt corpus. de cau. mor. 3^a. 6. F
in Inflammatiōibus pars vicina caliditatem assumit. de cau. mor. 3. 6. F
in Inflammatiōibus materiæ putrescunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. C
in Inflammatiōe cur fiat putrefactio. 2°. de cris. 4^a. 138. E
Inflammatiōes ingentes sequitur suppuratio. 2°. de lo. aff. 4^a. 9. A
Inflammatiōis suppuratiō indicium horror cū febre. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
ex Inflammatiōe quid primo exit, & quid postea. 5°. de lo. aff. 4^a. 35. D
Inflammatiōes quæ excrementa faciunt. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. D
Inflammatiōes omnes quæ non teguntur operculo densiore, habent pus
quod exit. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. C
in Inflammatiōibus cum vlcibus sanies aquosa tenuis effluit loco
circum crenio apparente. de tum. præ. nat. 3^a. 83. A
Inflammatiōes faciunt febrem. de cau. morb. 3^a. 6. F/ 2°. de arte curati-
ua ad Glauconem. 7^a. 100. G

Inflammatiōes quæ febres faciunt ex repletionē. de vena sectione ad-
uersus Erasistratos. 6^a. 12. F
Inflammatiō quando febrem facit. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. C
ex Inflammatiōibus febres, sunt veluti accidentia quedam partium
phlegmone laborantium. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 95. F/ 1
com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
ob Inflammatiōem febres factæ sunt in genere putridarum. 10°. me-
thodi medendi. 7^a. 64. C
ex Inflammatiōibus diuersorum membrorum diuersæ sunt febres. 2°.
de crisibus. 4^a. 136. A
Inflammatiō aliqua facit febres periculosas. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
in Inflammatiōe mēbra febris vnde oriatur. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. B
Inflammatiōum omnium cum febre pulsus, quales. de puls. ad tir. 4^a. 45. B
Inflammatiōis diuersarū partium pulsus. 4°. de præsa. ex pul. 4^a. 121. C
Inflammatiōis pulsus qualis. de puls. ad tiro. 45. A/ 2°. de causis pul-
sum. 91. F/ 4^a. 100. B
Inflammatiō durum facit pulsum. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. B
ex Inflammatiōe marcescentium pulsus. de puls. ad tiro. 4^a. 45. E
Inflammatiōes attingentes partes nervosas conuulsionem faciunt. com-
men. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
Inflammatiō facit extensiones nervorum. c. 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
in Inflammatiōe fit quæque conuulsio. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 51. H
Inflammatiōem sequens distensio quid sit. de diff. mor. 3^a. 3. F
Inflammatiō facit morbum regium quo. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. C
Inflammatiō vsque ad ossa quæque peruenit. de tum. præ. na. 3^a. 83. D
Inflammatiō fit corrupto osse in parte penitiorē. c. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
Inflammatiō vbi apparet in vlcere, quid agendum. 4°. de compositiōe
med. per genera. 5^a. 237. A
Inflammatiōis doloris spiritus quid. in prog. com. 1°. 4^a. 194. H
Inflammatiōis ingentis notæ. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 113. H
in Inflammatiōibus motus arteriarum fit sensibilis cum dolore. de tu-
mor. præter natu. 3^a. 82. A
in Inflammatiōe pulsus arteriarum sentitur. 2°. de loc. aff. 4^a. 8. G
in Inflammatiōe intenduntur arteriæ & venæ. 2°. de loc. aff. 4^a. 10. G
Inflammatiō magna habet pulsum. de tum. præter naturam. 3^a. 84. A/ in
prog. com. 1°. 4^a. 195. G
Inflammatiōem significat dolor in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 113. B
in Inflammatiōe adest dolor pulsatiuus. 2°. de loc. aff. 4^a. 9. H
Inflammatiōum ingentium accidens est dolor pulsatorius. 2°. de locis
affectis. 4^a. 10. G
Inflammatiōem significat dolor capitis cum pulsu. 1°. de arte curati. ad
Glauconem. 7^a. 99. H
ob Inflammatiōis magnitudinem fit insensibilitas quedam. commen-
tario 7°. aphor. 50°. Ex. 58. B
post Inflammatiōes magnas gangrena. de tum. præ. nat. 3^a. 83. H
Inflammatiō in putredine vel in gāgrenā definit. de tot. morb. tem. 3^a. 89. G
ex Inflammatiōe, & erysipelate scirrhum facit inscitia medicorum.
7°. de comp. med. per ge. 5^a. 267. H
Inflammatiō sapius fit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. G
INFLAMMATIO periculosa, quæ in 3°. de morbis vulgaribus, com-
menta. 2°. 3^a. 137. G
Inflammatiōes quæ mortiferæ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 162. H
Inflammatiō cū vlcere, & febre non pot. sanari. c. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A
cum INFLAMMATIONE vulnerum curatio. de venæ sectione ad-
uersus Eras. 6^a. 6. A
Inflammatiō que fit in omni parte corporis ex plaga. 2°. de compositiōe
medic. sec. loc. 5^a. 133. G
Inflammatiō totius corporis non potest spatium effatu dignum implere.
com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
Inflammatiō & erysipelas quo modo sint in capitis doloribus. 2°. de cō-
posit. med. sec. loc. 5^a. 135. H
in Inflammatiōibus capitis, & cerebri, & membranarum, principio cu-
curbitulæ non apponendæ. de biru. reuul. cucur. & scarifica. 6^a. 2. E/ 11°. meth. med. 7^a. 73. E
Inflammatiō circa cerebrum qua re indiget. 11°. meth. med. 7^a. 73. E
Inflammatiō quando tendit ad duram matrem non est absq; periculo. 2°.
de comp. med. sec. loc. 5^a. 133. H
Inflammatiō oculi totum oculum exercet. introd. Isa. 58. D
Inflammatiō oculi cum fluore. de sectis. Isa. 17. D
Inflammatiō oculorum quid efficiat. in prog. com. 2°. 4^a. 203. A
Inflammatiō circa oculū quibus tollat. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a. 151. A
Inflammatiō oculi succ^o feniculi, & lac muliebre cōuenit. de o. f. 11. D
Inflammatiōes in-

Inflammationes induratae tunicarum oculorum quid petant. 4°. de compo. med. sec. locos. 5°. 151. B
 in Inflammatione indurata oculorum vena anguli oculorum secanda. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
 ad Inflammationes oculorum quae cōferant. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 188. G
 Inflammatio narium quid efficiat. in prog. com. 2°. 4°. 203. A
 ad Inflammationes aurium quod commodum. de re. par. fac. 7°. 155. B
 Inflammationi vuae adhibetur fructus spinæ ægyptiæ & alumen scissile. de sectis. 15a. 18. C
 Inflammatio oris quid efficiat. in prog. com. 2°. 4°. 203. A
 in Inflammationibus oris quibus vtendum in statu. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 174. G
 ad Inflammationes oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. C
 ad Inflammationem oris quid faciendum. de rem. par. fac. 7°. 157. G
 ad Inflammationē columellæ quid agendū. de rem. par. fac. 7°. 157. G
 Inflammatio faucium quæ in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 106. C
 Inflammationes faucium quid auferat. presag. exper. conf. 5p. 78. C
 Inflammationes faucium vetustiores dissoluimus sectionibus scarificationum. presag. exper. conf. 5p. 78. C
 ad Inflammationem faucium quid agendum. de re. par. fac. 7°. 157. G
 ad Inflammationes tonsillarum quodnam pharmacum accommodatū, & quo modo vtendum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 191. E
 ad Inflammationem tonsillarum. de re. par. fac. 7°. 157. H
 ad Inflammationes tonsillarum pharmacum conueniens quo modo illo vtendum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 ad inflammationes tonsillarum, & vuae. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. E
 ad Inflammationes glandularum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 in Inflammatione gutturis & arteriæ quæ vena secanda. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
 Inflammatio gula, & musculorum ipsius facit perueriti collum, vt vix possit deorare febriens, & moritur. com. 4°. apho. 35°. Ex. 31. E
 Inflammatio faciens eversionem colli non est omnino letalis. commē. 4°. aphorif. 35°. Ex. 31. G
 Inflammationes in ligamentis, & nervis trahunt vertebrae ad intra, ita vt hoies fiant gibbi ad vna partem, vel ad duas. c. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 ad Inflammationē in vertebrae qñ sequit conuulsio. 4°. de lo. aff. 4°. 24. C
 Inflammatio quæ sit angina. 4°. de lo. aff. 4°. 26. C
 in Inflammationibus oris mustum quo modo principio, augmēto, & statu bonum. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 169. B
 Inflammatio asperæ arteriæ difficultatem spirandi facit, sed non strangu- lationem, cur. c. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 in Inflammationem arteriæ principijs, leuissima quæ sint. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. H
 in Inflammatione consistente asperæ arteriæ quid agendum. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 177. G
 in Inflammationibus arteriæ abstinendum à vino. 7°. de compositione medi. sec. loc. 5°. 177. H
 Inflammationes hypochondriorum fiunt luna in coniunctione solis, satur no in tetragono. de decub. progn. ex math. scientia. 5p. 13. A
 Inflammatio in præcordijs quo curetur. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 135. G
 Inflammationes omnes in præcordijs calidæ, atq; acutæ fluxu sanguinis iudicantur. 3°. de crisi. 4°. 139. E
 absq; Inflammatione quibus dolor circa hypochondrion fit, febris super ueniens morbum soluit. c. 6°. apho. 40°. Ex. 50. H
 Inflammationibus hypochondriorum rosa conueniret, nisi adstringeret. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 in Inflammatione in thorace & pulmone thorax vehementer dilata- tur. 4°. de locis affe. 4°. 27. A
 Inflammatio membranæ quæ subcingēs nominatur, est lateralis morbus. com. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
 Inflammatio inter costas ob clausas euacuationes hæmorrhoidarū fit. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 7. E
 Inflammatio pulmonis quibus indicijs deprehēdat. 4°. de loc. af. 4°. 27. H
 Inflammatione pulmonis laborās quo deprehēdatur. 2°. de lo. af. 4°. 13. A
 Inflammatio pulmonis, aut totius visceris, aut asperæ arteriæ, vel guttu- ris, aut faucium facit angustiam anhelitus. cō. 1°. aph. 34°. Ex. 31. D
 ad Inflammationem pulmonis sequitur orthopnoea. 2°. de lo. aff. 4°. 13. A
 Inflammatio pulmonis quid faciat. de puls. ad tir. 4°. 45. B
 Inflammatio pulmonis habet breue tempus. 4°. de crisi. 4°. 126. F
 in Inflammatione pulmonis cur in principio interdicitur cibus. de opti ma secta. 15a. 28. G
 in Inflammatione pulmonis cucurbitula apponenda, si prius sit euacua-

tus æger, & quare. 11°. meth. me. 7°. 73. E
 in Inflammationibus laterum ac pulmonis in accessionū quidē princi- pīs tumores crescunt, in declinationibus autem euaporant ac sub- mittuntur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F
 in Inflammatione pulmonis remedia. de med. fac. par. 7°. 168. B
 Inflammatio septi transversi quid faciat. de puls. ad tir. 4°. 45. B
 Inflammatio vtr in vetriculo in statu hypochondriaco. 3°. de lo. aff. 4°. 19. B
 Inflammatio oris ventriculi quid faciat. de puls. ad tiro. 4°. 45. B
 Inflammatio ventriculi quid faciat. de puls. ad tir. 4°. 45. B
 Inflammatio ventriculi infestans indicatur causa cur cibi nō coquatur. de diff. morb. 3°. 4. G
 Inflammatio ventriculi, & iecoris nō exigit cibos. 10°. meth. me. 7°. 63. H
 in Inflammatione ventriculi, iecoris, & lienis mulsæ non est vilius, & quare. 11°. metho. med. 7°. 73. F
 ad Inflammationes stomachi Eueni confert. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 192. G
 Inflammationibus stomachi, ventris, intestinorum, & iecoris, competi mastiche. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Inflammationes iecoris quales in gibba & in sima parte. 5°. de locis affectis. 4°. 33. C
 Inflammationes simæ partis iecinoris quid efficiant. 5°. de loc. aff. 4°. 33. E
 Inflammationes iecoris vehementissimæ, quæ. 5°. de lo. aff. 4°. 33. E
 Inflammationes iecoris, & splenis vnde. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Inflammatio iecoris ex fluxione. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Inflammationis iecoris indicia. 5°. de lo. aff. 4°. 34. F
 Inflammatio iecoris quō cognoscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. G
 in Inflammatione iecoris sanies cruoris tenuis similis ablutioni carniū. 5°. de locis affectis. 4°. 34. G
 Inflammatio iecoris quid faciat. de puls. ad tiro. 4°. 45. B
 Inflammatio iecoris facit dolorē in costis nothis. 5°. de lo. aff. 4°. 34. G
 Inflammatio iecoris potest facere dolorem in loco notharum costarum. 2°. de locis affectis. 4°. 13. D
 in Inflammatione magna iecoris & in scirrho iugulum deorsum trahi- tur. 5°. de loc. aff. 4°. 34. H
 in Inflammatione iecoris cur dolor in iugulo fiat. 2°. de loc. aff. 4°. 11. D
 Inflammatio iecoris facit febrem. 2°. de loc. aff. 4°. 12. H
 in Inflammationibus iecoris à pulsu habetur indicium firmum & soli- dum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
 in Inflammatione iecoris pulsus diuersus. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 in Inflammatione membranae costas subcingentis pulsus diuersus. 2°. de locis affectis. 4°. 13. D
 ob Inflammationis magnitudinem, aut hepatis, aut ventriculi, aut sto- machi, febricitantes in animi defectum incidunt. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. E
 Inflammatio hepatis facit morbum regiū. c. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Inflammationes iecinoris & lienis si in pus vertuntur, cōsumit corpus. introductio. 15a. 56. G
 ex Inflammatione iecoris Glauconis medici casus. 5°. de loc. af. 4°. 34. F
 Inflammationibus iecoris facile applicatur remedia. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
 ad Inflammationem hepatis epithema. de dyn. 5p. 26. D
 Inflammationibus iecoris, & ventriculi absinthium ponticum confert. 11°. meth. medendi. 7°. 72. F
 Inflammatio iecoris & stomachi indurata quibus curetur. 8°. de compo. medic. sec. locos. 5°. 187. F
 Inflammationem iecoris, & ventriculi heclicæ sequuntur. 1°. de differen tijs febrium. 3°. 35. F
 ab Inflammationes hepatis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 193. B
 Inflammatio lienis facile tactu sentitur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. A
 Inflammationes lienis, & hepatis quō iudicentur. 3°. de crisi. 4°. 139. F
 ad Inflammationes recentes splenis epithemata, & emplastra Ascle- piadis. 9°. de comp. med. se. loc. 5°. 108. H
 Inflammatio vmbilici vnde fiat. de anat. par. 5p. 43. C
 Inflammatio in intestinis duas facit egritudines. de diff. mor. 3°. 4. D
 Inflammatio intestinorum est ileos in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 139. A
 vel Inflammatio effatu digna, vel putredo aliqua est circa vlcerā, si vna cum inappetentia febris adueniat difficultati intestinorum. c. 6°. aphorif. 3°. Ex. 46. G
 Inflammationes crurum scapello inciduntur & oleo irrigantur, nō au- tem oculorum. de sectis. 15a. 18. C
 Inflammationes circa viscera crescant, si dormiant ægri in principio ac- cessionum. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
 Inflammatione viscerum, vel duro tumore pulsus fit durus in epheme- ris. 1°. de diff. feb. 3°. 34. D
 Inflammatio ma-

Inflammatiō magna in visceribus facit frigiditatem partium extrema-
ram. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
Inflammatiōes viscerum faciunt tumores inguinum periculosos. cō. 4°. aphorif. 55°. Ex. 33. E
Inflammatiō mesenterij quō cognoscitur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. C
ex Inflammatiōis genere est inguinum tumor bubon dictus. 1°. de diffe-
rentijs febrium. 3°. 32. G
ex Inflammatiōe inguinum ephemera, qualis. 2°. de crisi. 4°. 138. G
Inflammatiō vesicæ quō modo noscatur, & quamobrē difficilis sit affe-
ctio. in progn. com. 3°. 4°. 206. A
Inflammatiō facit difficultatem vrinae. com. 7°. aph. 48°. Ex. 58. A
Inflammatiō facit difficultatem vrinae, quæ sanatur phlebotomia. cō. 6°. aphorif. 36°. Ex. 50. D
Inflammatiō causa stillicidij vrinae quandoq; com. 3°. apho. 16°. Ex. 23. D
Inflammatiō in vtero quando fiat. fin. med. Isa. 48. A
Inflammatiō comprimit os vteri. com. 5°. aph. 51°. Ex. 42. D
Inflammatiōe vteri existente an fœtus possit viuere, dignum est inquisi-
tione. com. 5°. aph. 43°. Ex. 41. F
Inflammatiōes magnas, vteri, febres sequuntur. in 1^m. pror. c. 3°. 4°. 185. G
Inflammatiōes vteri sternutatione nō iuuantur. c. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
ad Inflammatiōes vteri diutinas, & recentes. 7°. de compositione me-
di per genera. 5°. 268. A
Inflammatiōes in vuluis sectarum in cruribus venarum adiumento nō
parum leuantur. pr. sag. exper. conf. Sp. 78. C
Inflammatiōe laborans genu relaxatur. de sectis. Isa. 17. D
Inflammatiōibus podagricorum medentur scorpius, & intestinum ter-
re. theriaca ad Pifo. 5°. 93. F
Inflammatiō renum quid faciat. de puls. ad tiro. 4°. 45. B
ad Inflammatiōes podicis quæ cōducāt. 8°. de cō. med. se. loc. 5°. 188. G
post Inflammatiōum declinatōem malagma impositum in exarticula-
tis & luxatis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
INFLAMMATIONEM patientibus dari non debet vinum. 8°. de com-
med. se. loc. 5°. 194. F
in Inflammatiōibus prohibetur vinū. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. H
Inflammatiōi balnea obsunt. de marc. 3°. 48. A
Inflammatiōibus acetū est contrariū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 134. B
Inflammatiōi lac nocet. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
Inflammatiōe obsessis nocent condita cum melle. 1°. de ali. fa. 2°. 10. F
Inflammatiō diuersimode curatur, s̄m diuersas partes. de sectis. Is. 18. C
in Inflammatiōibus principiū curationis debet bene agi. 2°. de arte
curatiua ad Glau. 7°. 101. E
in Inflammatiōibus quī scopus ad agendū. 6°. de cōp. me. se. l. 5°. 166. H
Inflammatiō habet simplicē scopum. 7°. de com. med. per ge. 5°. 263. G
in Inflammatiōe scopus primus ab affectiōe sumptus. 6°. de cōp. me-
dicam. sec. loc. 5°. 167. A
in Inflammatiōe scopus secundus à particula quæ curatur. 6°. de cōp-
med. sec. locos. 5°. 167. A
Inflammatiōibus quæ adhibenda secundum quatuor tempora. 3°. de
simp. med. facul. 5°. 19. G
Inflammatiōis per tēpora curatio. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 212. D
in Inflammatiōibus qd agēdū p tēpora diuersa. 3°. de sim. m. f. 5°. 21. E
Inflammatiō incipiēs, & crescēs qbus indigeat. 1°. de cō. me. p. g. 5°. 21. A
Inflammatiōi q cōueniūt in principio. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 267. G
Inflammatiōis influxus in principio reprimendus. 6°. de compositione
medic. secundum locos. 5°. 166. H
in Inflammatiōis principiis vis repulsoria debet esse maior. 1°. de com-
med. per genera. 5°. 211. D
Inflammatiō incipiens reuellit, euacuatur inueterata ex affectis parti-
bus, vel vicinis. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 20. G
in Inflammatiōibus incipientibus mori succo solo vsus est Gale-
nus, melius est enim eo sic vti solo, quā cum melle. costō incipienti-
bus inflammatiōibus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. B
ad Inflammatiōes omni tempore valet diamorum cum melle. 6°. de cō-
posi. med. sec. loc. 5°. 167. B
Inflammina colore rubra, & subcruenta à frigore iuuantur, & à frigi-
da aqua. com. 5°. apho. 23°. Ex. 39. G
Inflammatiōes infrigidantes herbe. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. F
Inflammatiōes nō vehementer infrigidandæ, nec adstringendæ. 2°. de
arte cur. ad Glauco. 7°. 103. H
in Inflammatiōe aqua frigida nō datur. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 114. H
Inflammatiōes refrigerata neque statim, neq; semper ad pristinam re-
deunt constitutionem. de tum. præter naturam. 3°. 82. H

Inflammatiō refrigerata in quod transeat. de tum. præter na. 3°. 83. C
cur Inflammatiōes in principio morborum non sunt medicamento sol-
uendæ. com. 4°. aph. 1°. Ex. 27. B
in Inflammatiōis principio quod emplastrum apponendum, & quā-
vim habeat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. F
in Inflammatiōum extrinsecarum principiis rosaceum conuenit. 3°. de
simp. med. fac. 5°. 19. A
Inflammatiōibus incipientibus conuenit rosatum cum aceto. 2°. de cōp-
med. sec. loc. 5°. 134. C
in Inflammatiōum principio & augmento rosa est medela. 3°. de simp-
medic. facul. 5°. 21. E
in Inflammatiōum augmentis rosaceum optimū remedium. 3°. de sim-
medic. facul. 5°. 21. E
in Inflammatiōis augmētis quibus vtēdū. 1°. de cō. me. per ge. 5°. 211. D
in Inflammatiōis vigore mitigatoria adhibēda. 6°. de cō. me. se. l. 5°. 175. B
in Inflammatiōis statu quibus vtēdū. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. D
Inflammatiō quibus cōcoquatur in statu. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 168. F
in Inflammatiōis statu oleū, optimū. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
in Inflammatiōibus quæ sumenda in declinatōibus. 6°. de comp. med.
sec. loc. 168. F | 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. D
Inflammatiō quot modis soluitur. de morb. temp. 3°. 85. D
in Inflammatiōe q cōsiderāda, pro eione. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 101. F
in Inflammatiōis declinatōe hiera nō dāda. 8°. de cō. me. se. l. 5°. 191. B
in Inflammatiōibus dolentibus quibus vti oportet. 7°. de comp. medi-
per genera. 5°. 268. A
Inflammatiōē sedātia medicamenta refert. de frac. com. 3°. 7°. 247. E
Inflammatiōis medicamēta qualia esse dnt. 7°. de cō. me. p. g. 5°. 268. A
Inflammatiō quo maxime tempore lenienda. de frac. com. 3°. 7°. 246. G
Inflammatiōe mitigata sanguis est detrahendus. p̄sa. expe. cōf. Sp. 77. H
Inflammatiōes sanguinis missione prius indigent, quā euacuatione. de
viēt. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 137. B
Inflammatiō cū multitudine, venæ sectione sanā. c. 7°. a. 48°. Ex. 58. A
Inflammatiōes sanāt p euacuationē vsq; ad aī defectū. c. 1°. a. 23°. Ex. 10. E
in Inflammatiōibus maximis nullum maius præsidium quā ducere san-
guinem vsq; ad animi defectum. pr. sag. exper. conf. Sp. 77. H
Inflammatiō citius p venæ sectionē q p mediā curat. de re. se. adu. 6°. 6. B
in Inflammatiōe scarificatio qn conueniat. de tum. præter natu. 3°. 83. C
supra Inflammatiōem spongiam in aqua frigida & aceto modico intin-
ctam ponere, bonum. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. G
Inflammatiōibus à bile cōueniunt fomenta humida. de viēt. ratione
in morb. acut. com. 2°. 7°. 116. E
Inflammatiōibus à tenui, & aquoso sanguine fomēta sicca conueniūt.
de viēt. ra. in morb. acut. com. 2°. 7°. 116. E
cum Inflammatiōe adest, cataplasma ex lente superponendū. 2°. de arte
cur. ad Glauconem. 7°. 101. H
Inflammatiōibus imposita lens per modum cataplasmatidis repellit per
vim adstrictoriam. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3°. 194. C
pro Inflammatiōe ad pus ducendum, cataplasma commodum ex farī
na, & aqua. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. A
ad Inflammatiōes magis conuenit ceratum liquidum, quā humidū.
de fract. com. 1°. 7°. 227. B
ad Inflammatiōes emplastrum bonum. de remed. par. fac. 7°. 156. B
Inflammatiōibus medetur adeps asferinus. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
in Inflammatiōibus diuersis, qb vtēdū p̄sidij. 8°. de cō. me. se. l. 5°. 191. E
Inflammatiōem potest prohibere fascia. introd. Isa. 60. F
Inflammatiōem arcens quid. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. A
ad Inflammatiōē arcendā bonū quid. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. H
ab Inflammatiōe pulsatili dolor non sanatur calidis. 2°. de comp. med.
secun. locos. 5°. 141. C
Inflammatiōes moderatæ non pulsatiles quibus curentur 2°. de compo-
meid. sec. loc. 5°. 141. C
ad Inflammatiōes feruidas quid faciendū. de reme. par. fac. 7°. 160. E
ad Inflammatiōes laxas qd iponēdū vt emplastrū. de re. p. f. 7°. 160. E
Inflammatiōes indurata quæ recipiant, & quæ non indurata. 2°. de cō-
posi. med. sec. loc. 5°. 134. C
ad Inflammatiōes induratas quæ danda. 6°. de cōp. me. se. l. 5°. 167. C
ad Inflammatiōes induratas quid faciendum, cum præterierit vigor.
6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
ad Inflammatiōes inueteratas facit Panacea Antonij Musæ. 7°. de cō-
posi. med. sec. loc. 5°. 186. B
ad Inflammatiōes citra debilitatē inueteratas. 8°. de cō. m. se. l. 5°. 193. B
contra Inflammatiōes in melancholicis cucurbitula. de melacholia ex
Galeno

Galeno, Ruffo, & Possidonio. Sp. 110. C
ad Inflammationes & tumores duros in melancholicis. de mel. ex Gal. Sp. 110. C
Ruffo, & Possidonio. Sp. 110. C
ad Inflammationes à vengicifore factas remediū. de me. p. f. 7. 174. D
ad Inflammationes malagma bonū. 10. de comp. me. sec. loc. 5. 208. 1
ad Inflammationes quid agendum. de reme. par. fac. 7. 159. G
ad Inflammationes. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 172. E
INFLAMMATA membra tripliciter naturæ modum egrediuntur. de diff. mor. 3. 5. F
Inflammata atq; vlcera membra quo modo quatuor egritudines patiuntur. de diff. morb. 3. 5. F
Inflammatæ partes quo modo afficiantur. 2. de loc. aff. 4. 10. G
Inflammata distenduntur. de frac. com. 2. 7. 234. E
Inflammatorium erysipelas quid. de tum. præter nat. 3. 84. B
Inflammati erysipelas ex quibus humoribus. 2. de cō. me. se. lo. 5. 135. H
Inflammata partes dolent in propria actione. 5. de loc. aff. 4. 32. B
in Inflammata parte dolor cur. 1. de diff. resp. 3. 58. G
in Inflammata partibus est pulsus. 4. de diff. puls. 4. 64. C
Inflammatarum partium pulsus. 1. de diff. respirationis. 3. 58. F / 4. de caus. puls. 4. 100. C
in Inflammatis partibus non videtur spiritus, vt in alijs tumoribus. de tum. præter naturam. 3. 82. H
Inflammata partes febrem faciunt. 1. de diff. feb. 3. 32. B
Inflamato quocūq; mēbro principali fit febris. cō. 6. apho. 50. Ex. 52. F
Inflamato cerebro & menyngibus, sequuntur febris & deliria necessaria. 4. de præfag. ex puls. 4. 120. G
Inflammati musculis abdominis & thoracis, febris fit. 4. de præfagatione ex pulsibus. 4. 121. D
Inflammati vlnis vel tibijs, cōuulsio fit. 4. de præfag. ex puls. 4. 121. D
Inflammati membrana subcingente, quid sequatur. 2. de loc. aff. 4. 13. A
Inflammati corde quo modo quidam obiere. 5. de loc. aff. 4. 29. D
Inflammati quibus est venter, aut os, et stomachus ipsius, aut pellicula aliqua, aut musculus circa præcordia, aut septū transuersum, his paruus & densus fit spiritus. 2. de diff. resp. 3. 65. H
Inflammati pulmone quid sequatur. in prog. com. 2. 4. 203. A
ad Inflammatum hepar, & splenem, & peritonæum sequitur respiratio difficilis. 2. de diff. resp. 3. 65. H
Inflammatum intestinum aliquod gracile difficile inducit spirationem. 2. de diff. resp. 3. 65. H
Inflammata partis curatio ex positu ac formatione sumitur, & quare. de constitutione artis. 154. 41. D
Inflammata quæ exigant. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 162. H
Inflammata quibus indigeant. 10. de comp. med. sec. loc. 5. 205. H
Inflammatum integram quietem desiderat. 1. de diff. resp. 3. 58. G
Inflammata cur debent quiescere. 1. de diff. resp. 3. 58. G
Inflammata vlcera oculorum quid petant, quando sunt recentia. 4. de comp. med. se. loc. 5. 151. B
Inflammati oculis adstringentia adhibemus. de seclis. 154. 18. C
Inflammati circa arteriā asperā vinctus. 7. de cōp. me. se. lo. 5. 177. H
Inflammatarum partium excrementa cur exeant per asperā arteriam. 2. de locis affectis. 4. 13. B
Inflammati non debet dari vinum. 1. de arte cur. ad Glauc. 7. 95. E
Inflammati crure laxantur manus, non autem oculis, non vna, non auri bus. de seclis. 154. 18. C
Inflammati pars statim debet euacuari. de vi. ra. in mor. a. c. 2. 7. 117. G
Inflammati si purgētur q̄ incurrāt. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4. 7. 137. E
Inflammati carnosæ partes exiccare dñt. 1. de arte cu. ad Gla. 7. 102. E
Inflammati venosæ partes, non indigent multa exiccatione. 2. de arte cur. ad Glauc. 7. 102. E
Inflammati parti qd faciat impositū chamæmelū. 3. de sim. me. fa. 5. 21. B
Inflammati partibus efficacissimū est remedium polygonon. 8. de sim. med. facul. 5. 58. H
Inflammati parti quid faciat solani succus. 3. de sim. med. fac. 5. 21. B
Inflammati ab acribus exacerbantur. 6. de comp. med. se. lo. 5. 179. G
ad Inflammati barbarū emplastrū, bonū. 2. de cōp. med. p. ge. 5. 227. G
INFLARI videntur venæ fracto cranio. de vtil. resp. Sp. 63. H
Inflantur omnes venæ in conatu. de vtil. resp. Sp. 63. H
Inflatur prius diaphragma, post modū venæ, deinde duplex pellis spinalis medullæ et ipsius cerebri. ultimo vero nerui. de vt. ref. Sp. 63. D/E
Inflantes spiritus sunt causa tensionis nerui. de vtil. resp. Sp. 63. D
quæ Inflant plurimum, & nutriunt. 1. de comp. med. sec. lo. 5. 124. A
Inflantes ventrem cibi, qui. de diff. cont. Sp. 74. F

INFLATIO quid. fin. med. 154. 47. E
Inflatio & tumor idem apud antiquos. com. 4. aph. 34. Ex. 31. C
Inflationes (græce œdemata) nominat Hippocrates omnes tumores præter naturam. com. 5. aph. 65. Ex. 44. H
Inflationē dicebāt q̄ incrementū p̄ter naturā. cō. 4. apho. 34. Ex. 31. C
Inflatio, tumor, & durities non sunt affectiones certa in solidis animalis partibus. in 3. de mor. vul. com. 1. 3. 129. D
Inflatio est affectus totius corporis. intro. 154. 59. C
Inflatio duplex est. de vict. ra. in morb. acut. com. 4. 7. 137. C
Inflationes quæ sint. 14. meth. med. 7. 88. E
ex Inflationū genere est priapismus. 14. meth. med. 7. 88. H
Inflatio vnde. 3. de symp. cau. 3. 27. F
Inflationē cōcitāt bilis, qua corpus extēdit vt rūpi videat. d. dy. Sp. 19. D
Inflationē facit sanguis in vētre & intestinis. 3. de cō. me. se. l. 5. 149. A
Inflationes proritāt cibi dulces. de bon. & vitio succo. 2. 36. E
Inflationes facit mustū. de bon. & vitio succorum. 2. 38. F
Inflationes facit rapa. de simp. med. Sp. 89. F
Inflationem raphanus operatur. de simp. med. Sp. 89. F
Inflationes excipiunt complexum imbecillum retertricis facultatis. de symptomaticum differentijs. 3. 12. E
in Inflationibus apparet cōse in hōie elemētū acereū. 8. de de. Hi. 1. 275. D
Inflationem sedantia, quæ. 14. meth. med. 7. 89. F
Inflationem quæ digerant. de ren. aff. dig. & med. 7. 194. B
Inflationem expellit, & ventrem tenuat. Acetum mustum cum melle. de dissolutione continua. 154. 59. C
Inflationum sedat. Ami. de simp. med. Sp. 80. H
Inflationes, & tortiones vētris sedat Cardamomū. de simp. me. Sp. 82. F
Inflationes discutit Cucurbitulā. de hiru. reuul. cu. & sca. 2. F / 6. 3. F
Inflationibus, & tortionibus prodest Cuminum. de simp. med. Sp. 82. E
Inflationes dissipat. Mei. de simp. med. Sp. 87. F
ad Inflationes Oxyporium. de mel. ex Gal. & Ruffo, & Possidonio. Sp. 110. E
ad Inflationes Sium facit. de simp. med. Sp. 91. D
ad Inflationes cōpetit Ruta. 8. de sim. m. f. 5. 58. D / de diff. cōt. Sp. 74. G
Inflationem siccāt Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
Inflatio in artubus quo modo curetur. 14. meth. med. 7. 89. F
Inflatio in musculis sub cute quo curetur. 14. meth. med. 7. 89. F
ad Inflationes musculorū sapa, & olei parū cōuenit. 14. me. m. 7. 88. F
Inflatio oculi totum oculum exercet. intro. 154. 58. D
Inflationes colli petroselinum remediāt. de simp. med. Sp. 89. C
ad Inflationem vberum. de pass. mul. Sp. 96. D
Inflatio ventriculi quo modo curetur. 14. meth. med. 7. 89. F
Inflationes ventriculi sedat theriacā. de vsu ther. ad Pifo. 5. 98. F
Inflationes stomachi petroselinum remediāt. de simp. med. Sp. 89. C
ad Inflationes ventriculi. 2. de antid. 5. 116. D / de m. f. par. 7. 172. E / F
Inflationē præcordiorū vexatis epibymū dabis. de simp. med. Sp. 84. A
ad Inflationes ventris antidotus faciēs. 2. de antid. 5. 116. D
ad Inflationes ventris quid bonum. de med. fac. par. 7. 173. A
Inflatio viscerum quo modo curetur. 14. meth. med. 7. 89. F
ad Inflationem matricis. de pass. mul. Sp. 95. H
Inflationibus prolaxis matricis, & colli cōuenit pepiliū. de dyn. Sp. 21. A
ad Inflationē q̄ fit in cruribus, & coxis emplastrū. de dynam. Sp. 30. A
ad Inflationem crurum, & coxarū quæ fit cū rubore, & calore emplastrum. de dynam. Sp. 30. A
ad Inflationes in coxendicibus bonum quid. de med. fac. par. 7. 169. B
Inflationes discutit antidotus. 2. de antid. 5. 116. C
Inflationem dissoluens medicamen. de med. exper. Sp. 105. E
ad Inflationes qd cōmodū ex Andromacho. 9. de cōp. me. se. l. 5. 200. E
ad Inflationē, Lucij Tarsensis potio cōferens. 9. de cōp. med. 5. 203. E
ad Inflationem loci cōfectio accommodata, panchrestus dista. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 185. H
pro Inflationē inueterata emplastrū cōueniēs. 14. meth. med. 7. 88. H
ad Inflationes. 1. de cōp. me. se. lo. 5. 219. C / de me. fac. par. 7. 167. E
INFLATIVI cibi quo modo possint corrigi. de diff. cont. Sp. 74. G
Inflatiua minus sunt vna maturæ. de diff. cont. Sp. 74. G
INFLATA, & rotunda faciēs magis deberet apparere in tristitia, quam in ira, si cōpressionē cordis dilataret arteria. de ana. viu. Sp. 47. A
Inflata frigida sunt omnia. de palp. 3. 53. E
Inflatos, & tormina sanat talus suis. 11. de simp. med. fac. 5. 80. E
ad Inflata. 9. de comp. med. sec. lo. 5. 198. F
Inflatiū habētibus vētrē ructus mouendi in 6. de mor. v. c. 1. 3. 166. D
Inflatis non est medicamentum exhibendum. de victus ratione in morbis acutis, com. 4. 7. 150. F

Inflatis stomacho quæ conueniant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. D
 ad Inflatos: 7°. de compo. med. sec. loc. 184. E | 185. C | 188. G | 5°. 190. D |
 de med. fac. par. 7°. 168. A
 INFLEXIONES præter voluntatem quæ. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
 INFLEXVM esse & inflecti non idem. de artic. com. 4°. 7°. 287. A
 INFLEUIT à corde ad cætera mēbra virtus vitalis. de ana. vi. Sp. 50. F
 Influit per neruū omnis sensus, & motus influens. de an. vi. Sp. 48. A
 Influens materia quæ curetur. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. A
 ex INFLEXV humorū in afflictionibus oibus cōmunis scopus est re-
 pellere partē refrigerando ac adstringendo. 1°. de cō. me. se. l. 5°. 121. F
 Influxus vehemētissimi succorū reuulsorij cohibētur. de cuc. sca. 6°. 4. f
 contra Influxus omnes congruit tribulus. 8°. de sim. med. fac. 5°. 62. F
 INFOECUNDITAS duplex causa. fin. med. 1. 49. F
 Infecunditas marū & feminarū vnde proueniat. de hist. phi. Sp. 10. H
 Infecundi lege Steriles. 1. 49. F
 INFORTVNATI sunt qui in medicum aliquem incidunt diatriariū.
 10°. metho. med. 7°. 61. H
 in INFORTVNIS quæ propter peccata eueniunt, seipsū corrigere
 oportet. de cogn. cur. am. mor. 2°. 150. C
 INFRA quid significet de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 INFRIGIDANTIA nos, & calefacientia querenda sunt, non calida
 & frigida absolute. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. D
 Infrigidantia medicamenta suspecta habuit Galenus in doloribus oculo-
 rum. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Infrigidantia sensum torpescere faciunt. com. 6°. aph. 31°. Ex. 50. E
 Infrigidantia vehemētes fluxiones non sistunt. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Infrigidantia nō vincuntur à nro corpe, sed illud vincunt. 3°. de tēp. 1°. 23. B
 Infrigidantia extrinsecus, quæ. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidantes inflammationes herba. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Infrigidās Galeni ad quæ valeat, & eius cōpositio. 10°. me. me. 7°. 65. A
 in Infrigidaute ponit acetum Galenus. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidaute quo modo debemus vti, & quod nō debet eousq; super cor-
 pus manere, dum incalēscat. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidantia frigida apponantur. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 Infrigidās epithema ex palmulis pinguibus, quō fit. 10°. me. me. 7°. 65. A
 INFRIGIDATVR vniuersum corpus in vteri suffocatione. 6°. de lo-
 cis affectis. 4°. 39. F
 Infrigidatur venter repletus. de anat. viuo. Sp. 47. G
 Infrigidat extremas partes intestinorum abrasia. de victus rat. in mor-
 acutis, commen. 3°. 7°. 130. C
 Infrigidare est magis periculosum, q̄ calefacere. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 Infrigidari magis dnt partes frigidiores calefactæ. 7°. me. me. 7°. 49. A
 Infrigidentur quō medicamenta. 1°. de comp. med. per ges. 5°. 211. H
 Infrigidet quo modo aqua. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Infrigidat strenue acetū, et quomō pmeat expedire. 1°. de sim. m. f. 5°. 7. F
 Infrigidat succus hordei immaturus. de simp. med. 1. 21. F
 Infrigidare debet melinum. 7°. meth. med. 7°. 47. G
 Infrigidat oleum crudum. 7°. meth. med. 7°. 47. G
 Infrigidat sensibilibus vinū album austerū iuuenile. de vinis. Sp. 76. H
 Infrigidat vinum rosatum. de simp. med. 1. 21. F
 INFRIGIDATIONE sanatur thapsia. affectio introd. 1. 61. E
 Infrigidationes cordis sunt passionēs. de vir. nost. corp. diff. Sp. 60. B
 Infrigidationibus omnibus intestinorum idoneas vires habet anethum.
 de simplicibus medic. 7°. 81. E
 ad Infrigidationem malām corporis secretorum. 1. 101. E
 INFRIGIDATI nerui recurretes nō cadunt. 4°. de loc. af. 1. 26. C
 Infrigidat partes calidiores dnt magis calefieri. 7°. meth. me. 7°. 49. A
 ad Infrigidatum corpus, & biniectatum secretorum. 1. 98. G
 Infrigidati cūgildam ex pluma casus. 4°. de loc. aff. 1. 25. D
 Infrigidatus quidam circa sedem & vesicam, excrementa retinere nō
 poterat. 4°. de loc. aff. 1. 25. C
 INFLIBVLVM quid. 9°. de vsu par. 1. 172. A
 INFLVNITVR quedam apoplecticis. de mo. ma. & obs. Sp. 70. F
 INFUSILIA ad aures secundum locum obtinet post collutiones. 3°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 144. H
 ex INFUSIONE arteria pulsus differentia excogitanda. 4°. de digno-
 tione pulsuum. 4°. 84. G
 Infusio per diem & noctē, quorum fiat pro compositione malagmatis
 cuiusdam. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. F
 ad Infusionem remedium. de dynam. Sp. 26. E
 INFUSVS in aqua cum nardo succis absinthij quibus conueniat. de cu-
 ra icteri. 1. 101. E

Infusa in aqua mellis prima sicca leniūt ventrē. de diff. cont. Sp. 75. B
 Infusum Faustianū quale, & ad quid iunet. 9°. de com. me. se. l. 5°. 203. F
 Infusa ad dysentericos bona. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 204. E
 INGENEROSVM est prætermittere quid iuuatū propter gustū.
 de cura icteri. Sp. 111. A
 INGENERATIVOS viros facit Sybaris fluius. de bo. aq. Sp. 76. A
 INGENIARE est opus cordis fm se. de vir. nost. cor. diff. Sp. 60. D
 INGENIOSI qui. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. H
 Ingeniosos pueros efficit cholera rubra. de dynam. Sp. 19. E
 Ingeniosum esse, et à pueritia disciplinas didicisse multum præstat ad ar-
 tes addiscendas. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 134. H
 INGENIUM subtilem cerebri substantiā indicat. ars med. 1. 63. E
 Ingenio homo omnes artes etiā diuinas assequitur in or. suas. Ex. 2. C
 Ingenio præditus in exercitatus peior inepto exercitato. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 280. C
 INGREDIENTES oculum nerui in latum se extendunt & circumit
 vitreum humorem. de neru. diff. 1°. 53. D
 INGRESSIO crurum operatio quō. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. A
 INGVINVM glandula. de anat. viuo. Sp. 55. H
 in Inguinibus cur glandula magna. 10°. de vsu par. 1°. 219. F
 Inguina habet adenes, q̄ suscipiūt supfluitates. cō. 4°. aph. 31°. Ex. 30. H
 Inguinum morbi qui. introd. 1. 59. D
 Inguina hnt plura tubercula, q̄ et adenes plures. c. 3°. ap. 26°. Ex. 25. G
 in Inguina fluxionibus vtilis est plūbi succus. 9°. de sim. me. fa. 5°. 70. F
 circa Inguina abscessus facit gibber supra septū. de ar. cō. 2°. 7°. 266. G
 Inguinum, & alarum glandula cur intumescunt, propter vlcus manus,
 aut pedis. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Inguinum tumor bubon à græcis dictus, est ex genere inflammationum.
 1°. de differentiis febrium. 3°. 32. G
 Inguinis inflammatio ex bono sanguine fit. 2°. de crisi. 4°. 138. C
 in Inguinum tumoribus, & inflammationibus ob duplicem causam san-
 guis corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
 Inguinum tumores si non sunt ex causa manifesta, sunt mali. commē. 4°.
 aphor. 55°. Ex. 33. E
 Inguinū tumores ex causa manifesta, nō malū. cō. 4°. apho. 55°. Ex. 33. E
 ex Inguinū tumoribus febres oēs male, pter diarias. c. 4°. a. 55°. Ex. 33. E
 ex Inguinū inflammatione ephemeræ sūt febres aliq. 2°. de crisi. 4°. 138. C
 ex Inguinū inflammatione febris qualis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. D
 ex Inguinum tumoribus ephemeræ, quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 32. G
 ex Inguinum inflammatione ephemeræ, qualis. 2°. de crisi. 4°. 138. H
 ex Inguinum tumoribus febres quo modo differunt ab his, quæ ex pu-
 tre dine. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 ex Inguinū inflammatione febrū pulsus, qualis. 1°. de arte cur. 7°. 95. D
 ex Inguinum inflammatione, febrium curatio per balnea fit. 1°. de arte
 cur. ad Glaucōnem. 1. 95. E
 ex Inguinum inflammatione ephemeræ quo modo curetur balneo, &
 oleo. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 95. E
 Inguē cruda phlegmone afflictū quō curat. 1°. de cōp. me. per g. 5°. 212. B
 ad Inguinū inflammationes quid cōferat. 1°. de cōp. med. per ges. 5°. 211. C
 in Inguinibus in specie solij myrti quo modo cutis est incidenda. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 81. E
 Inguinū dolore si febris excitet qui pulsus, & q̄ vrina. de dyn. Sp. 34. A
 in Inguine cucurbitā, quando menses prouocare volumus, figimus. 13°.
 methodi medendi. 7°. 85. B
 Inguina sanguinē effundentia difficulter compescimus. fin. med. 1. 50. A
 Inguinis deligatio qualis. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. D
 ad Inguen alligandum, vinculum. de fascijs. 7°. 303. E
 ad Inguen vtrumq; vinculum. de fascijs. 303. F | 7°. 304. B
 ad Inguen alterum vinculum. de fascijs. 303. G | 7°. 304. B
 pro Inguine cancerum vinculum. de fascijs. 7°. 304. B
 ad Inguen vincendum, vinculum. de fascijs. 7°. 304. B
 ad Inguen tuendum iunctura. de fascijs. 7°. 304. C
 INGVGITANT se plus nimio, cum data est facultas, quibus palam
 aliquid quod appetunt, prohibetur. de puer. epil. 7°. 180. F
 INHÆRENTIA quid in vrina. de vrinis. 4°. 122. H
 INICIENDVM quō modo sit vinculum. de fascijs. 7°. 294. B
 INIMICVM quō dicat p translationē. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 177. G
 INION occiput à græcis appellatur. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. E
 INITIO generalius est extremum, & terminus. de ijs, quæ in medica-
 fiunt. com. 2°. 7°. 207. H
 Initium à propiissima materia faciendum est. de par. art. med. Sp. 18. B
 Initium generationis vocis vbi. de vo. & anhel. Sp. 61. D

Initia accessionum qua esse indicent. 3. de prasag. ex puls. 4. n. 8. G
 Initium accessionis qui pulsus indicat. 3. de prasag. ex puls. 4. n. 8. G
 Initium, & incrementum non indicat de cibo exiguo exhibendo. de op. se. 1. 28. B
 circa Initia in augmento, & in statu mors fit. 3. de crisi. 4. n. 14. E
 INIQVVS iudex qui sit. 2. meth. med. 7. n. G
 INIVCUNDA stomachum subvertunt. 6. de cop. me. se. lo. 5. n. 168. C
 ab INIVRIIS rotundum est remotissimum. 1. de usu par. 1. n. 189. B
 INNATAE caliditatis principium est in corde. in Tim. Pla. 1. n. 287. D
 Immatre caliditatis ebullitio est passio cordis. de vir. nos. cor. disp. Sp. 60. D
 ab Immatris rebus de locis affectis habet conjectura. 1. de loc. aff. 4. n. 4. G
 INNOXIA nullam habent insignem qualitatem. 2. de alim. fac. 2. n. 25. B
 INNVENTES pulsus qui de pulsi ad tiro. 4. n. 45. D
 Innuentes pulsus in quo sint genere. 1. de diff. puls. 4. n. 51. E
 ex INOPIA, & mœstitia egrotantis casus in prog. c. 1. 4. n. 191. H
 INORDINATIO ordinata. de typ. 3. n. 91. A
 Inordinatum & erraticum omne ex materia qua hic versatur prouenit. 2. de dieb. decre. 4. n. 151. H
 Inordinatarum febrium typi quales. de typis. 3. n. 91. A
 Inordinata totius corporis supercalescentia luna in coniunctione solis, saturno in tetragono. de decub. progn. Sp. 13. A
 INQUIETATIO quo fiat. de victus ratio. in morb. acut. com. 2. n. 123. B/3. 7. n. 128. D
 Inquietatio quoniam affectu sequitur. de vic. ra. in morb. acut. com. 4. n. 140. G
 Inquietationes in quibus. de vict. ra. in morb. acut. com. 2. n. 122. F
 Inquietatio quid significat. in prog. com. 1. n. 193. G
 Inquietatio semper mala. in 1. prorrh. com. 2. n. 173. C
 ad INQUIETVDINEM. secretorum. 100. G. Sp. 101. E
 INQVINATVM quid significet. in 6. de mor. vul. com. 1. n. 169. E
 INQVIRENDA de re aliqua qua sint. 1. de diff. resp. 5. n. 57. F
 Inquirendi aliqua ratio tutissima. 7. de ana. admi. 1. n. 96. G
 INQVISITIONIS duplex principium. de const. artis. 1. n. 36. H
 INSALUBRIA dicunt de causa, de corpe, de signo. ars m. 1. n. 62. A
 Insalubre simpliciter corpus quid. ars med. 1. n. 62. A
 Insalubre nunc corpus quid. ars med. 1. n. 62. A
 Insalubre ut multum, quid. ars med. 1. n. 62. A
 Insalubre semper, quid. ars med. 1. n. 62. A
 Insalubria signa, qua. ars med. 62. F. 1. n. 68. A
 Insalubria simpliciter quo modo distinguantur. ars med. 1. n. 62. H
 Insalubria parum quo modo distinguantur. ars med. 1. n. 62. H
 INSANABILIS est marcor. 1. de dieb. decre. 4. n. 146. E
 Insanabilem omnium scopus, qui. 6. de comp. med. per ge. 5. n. 255. D
 INSANIA quid. fin. med. 1. n. 47. D
 Insania morbus longus intrinsecus. introd. 1. n. 56. B
 Insania qua sint. in 1. de morb. vul. com. 2. n. 113. D
 Insaniam et melancholiam multas species habent. de mel. ex. Gal. Ruf. Sp. 109. C
 Insania mediocris, delirium dicitur ab Hippocrate. c. 7. apho. 9. n. 54. E
 Insania est vehemens delirium. in progn. com. 1. n. 195. H
 Insania una est quae proprie melancholia appellatur. c. 6. aph. 21. n. 48. E
 Insania manodes sunt vehementes. in 1. prorrh. com. 1. n. 161. A
 Insania, et phrenesis solum febre differunt. in 3. de morbis vulgaribus. commentario 3. n. 444. F
 Insania est sine febre. 2. de symp. caus. 3. n. 24. C
 Insania & deliria unde fiunt. in 3. de morbis vulg. com. 1. n. 131. D
 Insania in vigore febres quid sint. in 1. prorrh. com. 1. n. 161. A
 ab Insania nihil differt irascens impetus de cog. cur. ai. mor. 1. n. 152. C
 ad Insaniam excitanda facit caliditas. in 6. de mor. vulg. com. 3. n. 178. D
 Insania facta ob clausas euacuationes hemorrhoidum. de venae sectione. aduersus Erasist. 6. n. 8. B
 Insania cur, & quo, & quoniam fiat ex vlcerebus. com. 5. aph. 65. n. 44. H
 Insania fit, si tumores de repente euanescent. c. 6. apho. 65. n. 44. H
 Insania significat visus qui crebro mouetur. in prog. com. 1. n. 195. H
 Insania existens affectio pessima est. in 1. prorrh. com. 2. n. 174. H
 Insania, lege Desipientia. 1. n. 174. H
 INSENSANTIBVS absque febre, capitis cura habenda. de febrium formatione. 1. n. 324. C
 In Insensantibus cum febre, capitis cura habenda. de fet. for. 1. n. 324. C
 Insensantes si varices, vel hemorrhoides fiat, sanantur. c. 6. aph. 21. n. 48. D
 Insanientes sola purgatione sanati. de purg. med. fac. 1. n. 87. G
 Insanire quid significet. in 3. de morbis vulg. com. 1. n. 127. C
 Insanire quid sit. in 1. prorrh. com. 1. n. 162. H
 Insanunt vehementer mulieres, si alba a partu cum febre retineantur. in 1. prorrh. com. 2. n. 173. D

Insanunt minime quibus humores in vlcerebus apparet. c. 6. aph. 65. n. 44. H
 INSANVS putabatur qui sapientia studium querebat tempore Gale. 1. n. 1. meth. med. 7. n. 2. C
 Insanis insanire cogimur. prouerbiu. 1. de nat. fac. 1. n. 295. G
 Insani in tenebricoso loco contineri debent. de opt. secta. 1. n. 25. A
 INSATIABILITAS pessimum a vitium. de co. cu. animi mor. 2. n. 54. B
 Insatiabilitas quod vitium sit. de cog. cur. animi mor. 2. n. 54. G
 Insatiabilitas ciborum, qua. de cog. cur. animi mor. 2. n. 54. G
 Insatiabilitas eunuchorum in ipsis facit podagras. c. 6. ap. 28. n. 49. B
 Insatiabilitas mœroris, & tristitia causa. de cog. cur. ai. mor. 2. n. 55. B
 Insatiabilitatem in animo habens non preest honestus & probus euadere. de cog. cur. animi mor. 2. n. 55. D
 Insatiabilitatem qui toto animo non odit, mille mortibus dignus est. de cog. cur. animi mor. 2. n. 55. F
 Insatiabilitatem debent fugere adolescentes, qui se saluos esse velint. de cog. cur. animi mor. 2. n. 55. F
 INSCITIA alligantium multos ledit. de fasciis. 7. n. 293. D
 INSCRIPTIO libri de aere, locis, & aquis, qualis esse debeat. de lib. propr. 1. n. 13. C
 INSECTILE corpus fieri nequit, ut quidquam patiat, de differentiis morborum. 3. n. 2. F
 Insectilia non dant semine, sed tantum vim informant. 1. de sem. 1. n. 329. E
 INSECTA quidam feminina in corpus maris articulum inserunt, & implentur, vim tantum recipiunt in formantem. 1. de sem. 1. n. 329. E
 INSENSIBILIS perspiratio fit quotidie. 2. de sym. caus. 3. n. 22. G
 per Insensibiles meatus, aeris receptionem & expirationem dicebat Erasistratus fieri per circulum, Plato vero per duos semicirculos. in Tim. Platonis. 1. n. 290. A
 Insensibilia membra qua sint. de vit. resp. Sp. 62. G
 Insensibilia sunt pinguedines, medullae, cerebrum, caro pulmonis. de vit. litate respirationis. Sp. 62. H
 Insensibiles sunt glandulae omnes. de vit. resp. Sp. 62. H
 Insensibilia & immobilia sunt secundum seipsa pulmo, & arteria aperienda. de vit. resp. Sp. 63. G
 Insensibilis pulmo est in se. de ana. vino. Sp. 48. A
 Insensibilia sunt hepar, & splen, & quae in ipsis insensibilia. de vit. resp. respirationis. Sp. 62. H
 Insensibiles partes non dolent. 12. meth. med. 7. n. 78. C
 Insensibilis fit homo, & dormienti similis, compressis quibusdam venis colli. de vit. resp. Sp. 63. F
 INSENSIBILITAS est noxa sensus. de symp. diff. 3. n. 11. C
 Insensibilitas est vitium actionum. de symp. diff. 3. n. 11. C
 Insensibilitas in animi functionibus. 3. de symp. caus. 3. n. 24. F
 Insensibilitatis cur ab aliquibus egritudine vocatur. de diff. mor. 3. n. 3. E
 Insensibilitas quid sit ob inflammationis magnitudinem. c. 7. ap. 50. n. 58. B
 INSENSILES egroti quo luna aspectu fiant. de decub. prog. ex math. scientia. Sp. 12. G
 INSERITVR in os ventriculi plurima portio orientium a capite neruorum. de nerv. diff. 1. n. 54. C
 INSERTIONES septem prout dicitur septem tunice. 1. de usu par. 1. n. 178. C
 Insectio musculi a prima vertebra. de musc. diff. 1. n. 45. B
 Insectio musculi exorti ab osse guttur ambiere. de musc. diff. 1. n. 45. C
 INSESSIO quid sit. de fract. com. 2. n. 240. A
 Insectio iuuas hemorrhoidas, qualis. 5. de cop. med. per ge. 5. n. 252. H
 INSIDENS, & subsidens quo differat. c. 7. apho. 35. n. 56. B
 INSIGNVM pharmacorum locupletissimus thesaurus, Menecrates liber inscriptus. 2. de comp. med. per gen. 5. n. 222. A
 INSIPIDA aqua sunt subfrigida. 2. de alim. fac. 2. n. 25. B
 Insipida nullam habent insignem qualitatem. 2. de alim. fac. 2. n. 25. B
 Insipida qua sint de ocul. 7. n. 287. H
 Insipida non nutriunt. 4. de simp. med. fac. 5. n. 28. F
 INSIPIENTES perinde sunt ac infantes, & bestiae. 1. n. 280. H
 INSOLETO foritenti, & anheloso quid exhibendum. 9. de comp. med. per ge. 5. n. 198. B
 INSOLENTER qui agant. 5. de decre. Hip. 1. n. 260. D
 INSOMNIA patientibus mulieribus ex melancholia de matrice triphora magna somnum suauiter praestat. de dyn. Sp. 26. E
 Insomnia ab quibus fiant causas in prog. com. 1. n. 191. G
 Insomnia, & sitim faciunt bilio. de mor. vulg. com. 2. n. 123. B
 Insomnia cur non habeat tremulenti & repleti. in 1. prorrh. com. 1. n. 163. G
 Insomniis carent somnata. cur. in 1. prorrh. com. 1. n. 163. G
 Insomnia quo in facie cognoscatur. in prog. com. 1. n. 192. A
 in Insomnia

in Insomnia pulsus qualis in progn. com. 1.º. 4.º. 192. A
 Insomnia pessima que, & quid significet in progn. com. 2.º. 4.º. 199. A
 INSOMNIETAS sub quarta parte medicina continetur. ad Thrasy-
 bulum. 2.º. 108. D
 ad Insomniatatem secretorum. Sp. 97. D
 INSOMNIA quo modo fiant. de mult. 3.º. 81. G
 Insomnia quo modo fiant & an sint. de hist. philos. Sp. 10. C
 Insomnia a non nullis contemebantur. 1.º. de nat. fac. 1.º. 293. A
 Insomnia ab Ioue ostenduntur. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 110. B
 ob Insomnium Pericles Olympius nondum natus terruit Græcos. an ani-
 mal sit. 1.º. 328. F
 Insomnio patris Galenus medicina operam dedit. 9.º. meth. me. 7.º. 56. E
 Insomnijs credit Galenus. 14.º. meth. med. 7.º. 89. C
 ab Insomnio mōitus arterias dissecuit Galenus. de curandi ratione p
 sanguinis missionem. 6.º. 21. E
 Insomnia prasagia faciunt in 1.º. de morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnia debent considerari secundum tempora accessionum. in 1.º. de
 morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnia consideranda an sint a cibo ac tali statim, aut sine cibo. in 1.º. de
 morbis vulg. com. 3.º. 3.º. 118. A
 Insomnia de incēdio quid significet in 1.º. de morb. vulg. cō. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnium de imbre quid significet in 1.º. de morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnium de niue, glacie, & grandine quid significet in 1.º. de mor. vul.
 commen. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnium quo videmur conspergi niue, qd significet in 1.º. de mor. vul.
 commen. 3.º. 3.º. 118. A
 Insomnia de fetore quid significant in 1.º. de mor. vulg. com. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnia de cristis gallorum aut ruffis quid significet in 1.º. de mor. vul-
 garibus, commen. 3.º. 3.º. 117. H
 Insomnia de caliginosis qd significet in 1.º. de mor. vulg. com. 3.º. 3.º. 117. H
 ex Insomnijs medicamenta empiricis sumuntur. de ther. ad Pis. 5.º. 90. E
 INSPECTVIO quid significet. de art. com. 1.º. 7.º. 251. H
 INSPICIENTES ophthalmiam cur incident in ophthalmiam. de mo-
 tibus manifestis & obscuris. Sp. 69. D
 Inspiciendi instrumentum igneum est. 7.º. de dec. Hip. 1.º. 271. H
 Inspiciendum cum nobis est pusillū aliquod corpus accurate directo, quid
 faciant muscoli circa basim oculi. de musc. diff. 1.º. 44. F
 INSPIRABILE, & expirabile est corpus omne. in 6.º. de morb. vulg.
 com. 6.º. 3.º. 195. A 1.º. de simp. med. fac. 5.º. 4. C
 INSPIRAMVS magis calefacti. de vit. resp. 1.º. 224. A
 Inspiramus minus refrigerati. de vit. resp. 1.º. 224. A
 Inspirant, & expirant difficulter post prandium, qui rotundum stoma-
 chum habent. de anat. vii. Sp. 49. G
 ex Inspirando partim, partim ex eo, quod reticularis plexus suppeditat,
 irrigatur atq; alitur animalis spiritus. 12.º. meth. med. 7.º. 77. B
 Inspirando sentimus odorem. 8.º. de vsu par. 1.º. 168. F
 Inspirando solum suffocatur homo. de vit. resp. 1.º. 223. H
 INSPIRATIO quid. 2.º. de decre. Hipp. 1.º. 236. G
 de Inspiratione male sensisse vñ Plato, et quare. 8.º. de de. Hip. 1.º. 278. D
 Inspiratio, expiratio, diffusio, fit semp viuēte aīali. in Tim. Pl. 1.º. 289. C
 Inspiratio, expiratio, & respiratio quo differant in Tim. Pla. 1.º. 289. E
 Inspiratio, & expiratio respirations partes. 1.º. de diff. resp. 3.º. 56. H
 Inspirationis & expirationis diuersitates. 1.º. de diff. resp. 3.º. 60. F
 Inspiratio contraria est expirationi. de mo. mus. 1.º. 316. C
 Inspiratio, & expiratio quo fiant. de voc. instr. diff. 1.º. 107. F
 Inspiratio, & respiratio quomodo fiant. de vit. resp. Sp. 63. H
 Inspiratio & expiratio sūt ignorato lacerto a quo sit. de mo. m. Sp. 69. E
 Inspirationem qui muscoli faciant. de cau. respi. 1.º. 227. A
 Inspiratio dilatato pectore non fit. de præcog. ad Posthu. 4.º. 216. D
 in Inspirationibus scapula attolluntur. 2.º. de decr. Hip. 1.º. 236. F
 Inspiratio, & expiratio qñ, & quo fiant. 1.º. de diff. resp. 3.º. 57. D
 Inspiratio, & expiratio cui actiōi pulsus cōparent. 1.º. de diff. re. 3.º. 57. H
 Inspirō nō adequat pulsui, aliter multa pīet opationes. de a. v. Sp. 48. B
 Inspiratio est attractio. in 6.º. de morb. vulg. com. 5.º. 3.º. 194. B
 Inspiratio ē motus quo spiritus fert ad interiora. c. 4.º. aph. 68.º. Ex. 34. G
 Inspirationem magnā facit thoracis raritas. 4.º. de loc. aff. 4.º. 27. B
 Inspiratio maxima fit per externos intercostales musculos. 2.º. de motu
 musculorum. 1.º. 316. C
 Inspiratio magna, & parua quomodo iudicetur. 1.º. de diff. resp. 3.º. 60. D
 Inspirōne abundanti egēt q habēt magnā febrē. cō. 4.º. apho. 34.º. Ex. 31. B
 Inspirationē paucā habent strangulati. com. 4.º. apho. 34.º. Ex. 31. B
 Inspiratio parua, & velox an fiat. 1.º. de diff. resp. 3.º. 62. A

Inspiratio parua & tarda quibus fiat. 1.º. de diff. resp. 3.º. 61. H
 Inspiratio magna & velox vnde. 1.º. de diff. resp. 3.º. 61. H
 Inspiratio magna & tarda quibus fiat. 1.º. de diff. resp. 3.º. 61. H
 Inspiratio velocissima, & densissima vnd. 1.º. de diff. resp. 3.º. 58. C
 Inspiratio composita, quæ. 1.º. de diff. resp. 3.º. 60. H
 Inspiratio propter quid longa esse debet. de ana. vii. Sp. 48. B
 Inspiratio lenis nō coacta, quæ. 2.º. de decretis Hip. 1.º. 236. E
 Inspiratio violenta, quæ. 2.º. de decr. Hipp. 1.º. 236. F
 Inspiratio vehemens non habet nomen. 2.º. de mot. mus. 1.º. 316. C
 Inspiratio vehemens contraria est efflationi. 2.º. de mot. mus. 1.º. 316. C
 Inspiratione vehementi qui indigeant. 2.º. de motu musc. 1.º. 316. C
 Inspiratio ardentis febris, qualis. 4.º. de loc. aff. 4.º. 27. B
 Inspiratio propter quid. 8.º. de decre. Hipp. 1.º. 278. E
 ex Inspiratione, & per anhelitum, & per totum corpus duplex vtili-
 tas in 6.º. de morb. vulg. com. 6.º. 3.º. 195. C
 Inspirō aeris ad sinistrū vētrē cordis p q foramina fiat. de vt. r. Sp. 64. C
 Inspiratus aer refrigerat. de vit. resp. Sp. 63. C
 Inspiratio refrigerat cor. 6.º. de vsu par. 1.º. 148. B
 Inspirō, et vapor humorū est māspus vitalis. de vir. nos. cor. dif. Sp. 60. C
 Inspiratio in cerebrum necessaria ad vitam. 8.º. de vsu par. 1.º. 168. C
 Inspirationē etiā fieri p poros carnis probatur. de vit. resp. Sp. 63. B
 Inspirationis quatuor difficultates compositæ. 1.º. de diff. resp. 3.º. 60. F
 Inspirōne conuulsoria qñ facere cogātur, & quare. 1.º. de dif. re. 3.º. 62. A
 Inspirationis impetū aīa nāsi insequuntur. de mus. diff. 1.º. 44. F
 in Inspiratione cur pīma nariū contrahunt. 4.º. de loc. aff. 4.º. 26. H
 Inspiratio magna, magna causa suffocationis. de vit. resp. 1.º. 224. A
 Inspiratio coram se fetida & corrupta. quo casu detineri non posset. de
 anatomia viuorum. Sp. 48. B
 INSPISSAT nutrimentum calor. de vit. resp. Sp. 64. B
 INSTAVRANS pars ad quos pertinet. ars me. Isa. 71. F
 Instaurationis verus modus, & q. in 6.º. de mor. vulg. com. 3.º. 3.º. 176. D
 Instaurationis propriū, cutis distentio. in 6.º. de mor. vulg. c. 3.º. 3.º. 176. E
 INSTILLARE ex alio supra caput, plurimum imprimit. 13.º. methodi
 medendi. 7.º. 85. H
 Instillare aliquid in arteriam. de opt. secta. Isa. 22. F
 INSTITVTVM vite notat humore peccantem. c. 4.º. aph. 2.º. Ex. 27. C
 Institutum durum quo ex metaphora dictum. 3.º. de diff. puls. 4.º. 63. F
 INSTRUMENTALIUM vnaquæq; pars ex quibusdam simplicibus
 est constituta. de diff. morb. 3.º. 2. F
 Instrumentalium partim compositio secunda est. de diff. mor. 3.º. 2. F
 ad Instrumentale membrū omne veniūt duæ venæ. de ana. vii. Sp. 44. B
 Instrumentalium, & similariū symptomata. 3.º. de symp. cau. 3.º. 25. B
 Instrumentales morbi arctant vias. 3.º. de symp. caus. 3.º. 26. A
 Instrumentalis morbus est obstructio. 11.º. meth. med. 7.º. 70. C
 INSTRUMENTARIAE partes quæ. 8.º. de decre. Hipp. 1.º. 275. C
 in Instrumentarijs mēbris natura iusta. & quare. 9.º. de de. Hi. 1.º. 285. A
 Instrumentaria pars hēt particulas, quarū vnā est causa propria actio-
 nis aliæ gratia huius constitutæ sunt. de op. nost. cor. const. 1.º. 38. C
 in Instrumentarijs corporibus actiones secundæ. & cu. ra. p san. mis. 6.º. 16. E
 Instrumentalium partium sanitas in quo. 1.º. de san. tuen. 62. B 2.º. 63. C
 Instrumentariarū partium cause salubres. ars med. Isa. 69. A
 Instrumentariæ partes quo dctrimentū patiuntur. de diff. mor. 3.º. 3. H
 in Instrumentarijs, & similaribus sunt diuersi morbi. 2.º. met. me. 7.º. 12. G
 de Instrumentarijs morbis. de caus. mor. 3.º. 8. F
 Instrumentariarū ptiū ppriæ passionēs sunt auulsiones. de dif. mor. 3.º. 5. D
 Instrumentariarum agritudo, exarticulatio. de diff. morb. 3.º. 5. H
 ex Instrumentarijs indicatio quæ sit. 13.º. meth. med. 7.º. 82. E
 INSTRUMENTVM quid sit. 1.º. meth. med. 7.º. 6. C
 Instrumentis, artificibus, materia, omnia fiūt. de voc. instr. diff. 1.º. 106. E
 Instrumenta per quæ actio fit cognoscere debet medicus, qui ratione cura-
 turus est. de voc. instr. diff. 1.º. 106. B
 Instrumenti functionē scire nihil facit ad medēdū. 2.º. de na. fac. 1.º. 301. B
 Instrti actio nisi sciat, particule vsus iueniri nō pōt. 5.º. de vsu p. 1.º. 143. F
 Instrumentum, vsus, & facultas consideranda ad pulsus mutantes cau-
 sas inueniendas. 3.º. de præcog. ex puls. 4.º. 118. A
 Instrumenta propriam ostendunt curationē. de voc. instr. diff. 1.º. 106. C
 Instrumenta diuersa in humano corpore cur sint. de anat. vii. Sp. 43. F
 Instrumentorū corporaliū alia sunt simplicia, alia cōposita. & an. vi. Sp. 55. C
 Instrumenta simplicia corporalia, quæ. de ana. vii. Sp. 55. C
 Instrumenta corporalia composita, quæ. de ana. vii. Sp. 55. C
 Instrumenta prima, quæ. de diff. morb. 3.º. 3. B
 Instrumenta prima vnde sana, & morbida. de diff. morb. 3.º. 3. A

Instrumentū primū & vniuersale oīum sensū ē cor. de vi. resp. Sp. 62. F
 Instrumenta aliqua videntur prima, & secunda. de diff. mor. 3. 3. B
 Instrumenta secunda, & quā. de diff. morb. 3. 3. B
 Instrumentum est causa, & quare. de symp. diff. 3. 10. F
 Instrumentum est causa. de caus. procatar. 3. 96. E
 Instrumenta omnia sensuum, continētur pelliculis. de vtil. resp. Sp. 63. C
 Instrumenta exigit facultas qualibet. 1. de caus. puls. 4. 87. B
 Instrumentorū q̄libet hēt iter se cōtrarias facultates. & vsu p. 1. 229. D
 Instrumentorū finis in animalibus. de diff. morb. 3. 4. A
 Instrumentorū functiones, quā. 3. de nat. fac. 1. 307. A
 Instrumentorū particule vsu prēstāt similaribus. 2. me. med. 7. 13. D
 Instrumentorū geminorū i vnaquaq; parte vtilitas. 8. de vsu p. 1. 169. D
 ab Instrumentis, & a viribus operatiōes fiūt, et ipediūt. & pal. 3. 53. C
 Instrumenta indicātur eadem vel diuersa ex functionibus, & visibus. 2. de decretis Hippocratis. 1. 241. E
 in Instrumentis singulis tēperies est causa actionis. 2. de n. fa. 1. 301. A
 Instrorū gnationis actio nō sit a voluntate tm. de mo. ma. & obs. Sp. 68. F
 p Instrā pauca melius ē multa agē, q̄ p mltā pauca. 11. & vsu p. 1. 172. D
 Instrumentum vnum duabus actionibus seruit. 7. de vsu par. 1. 158. A
 Instrā multa cur q̄q; facit natura pp vnā actionē. 12. & vsu p. 1. 195. G
 que Instrumenta ad agibilia potiora. 3. de sym. cau. 3. 29. C
 Instrumenta motura aīalis mēbra debēt esse robusta. de de. Hip. 1. 234. A
 Instrumenta mollia infantū nō possunt sustinere tactū, neq; lactis qualitatē p̄sertim si lac habeat partē serosā multā. c. 3. aph. 24. Ex. 25. A
 Instrumentorū motus diuersi sūt p fibrarū positura. 3. de na. fa. 1. 304. F
 Instrumenta fibris rectis attrahuntur. 14. de vsu par. 1. 209. F
 Instrumenta fibris transuersis excernunt. 14. de vsu par. 1. 209. F
 Instrumenta fibris rectis & trāsueris retinent. 14. de vsu par. 1. 209. F
 Instrumenta habentia vnā tunicam vtrūq; genus fibrarum habēt, rectārum scilicet & transuersarum. 3. de nat. fac. 1. 305. E
 in Instrumentis habentibus duas tunicas inuenitur tertium fibrarū genus. 3. de nat. fac. 1. 305. F
 Instrumentū nō ē cornea tunica, particula tñ ē, et pars. 1. me. me. 7. 6. D
 Instrumenta sensus quo modo sentiant. 1. de symp. cau. 3. 18. H
 Instrumenta vocis quo modo a Deo ordinata sint. de vo. & an. Sp. 60. H
 Instrumentū primū formationis vocis est cāna pulmonis. de a. vi. Sp. 53. D
 an Instrumentū sit in motu nodi gutturis, qd agat. de mot. man. Sp. 70. B
 Instrumenta vocis amplissima vocē destruunt. de vo. & anhel. Sp. 62. A
 in Instrumentis spiritalibus quando calor & angustia cōueniūt, quā symptomata contingant, & que spiratio. 4. de loc. aff. 4. 26. H
 Instrumentorū spiritaliū angustia quō dep̄hēdat. 4. de lo. af. 4. 26. H
 Instrumenta naturalia & aīalia differunt, & quō. 1. de loc. aff. 4. 8. A
 Instrumenta animalia indigent arterijs & venis ad essentiam ipsorū seruandam, & quare. 1. de loc. aff. 4. 8. B
 Instrumento vnicuique nisi sit tributa quēdam facultas naturalis, aīalia non poterunt durare. 2. de nat. fac. 1. 297. C
 Instrumenta naturalia habent facultatē perficiēdi suā actionē, vt magnes lapis facultatem habet trahendi ferrum. 1. de loc. aff. 4. 8. A
 Instrumenta naturalia humidiora magis idonea ad nutritionē. 3. de symptomatū causis. 3. 29. D
 Instrumentorū q̄ nutritionis gratia cōstitutā, officia. 1. de na. f. 1. 292. E
 Instrumentorū alimēti peritiā habere cupiens, in qua re debet esse exercitatus. 5. de vsu par. 1. 143. F
 Instrumentum ad quod spectat motus pectoris, medici est querere. de mo. manifestis & obscuris. Sp. 66. H
 Instrumentū principale respiratiōis ē diaphragma. de vtil. resp. Sp. 64. B
 ob Instrumentorū affectus respiratio, qualis. 1. de diff. resp. 3. 59. C
 Instrumenta quo modo faciant pulsus inaequales. 2. de caus. pul. 4. 91. F
 Instrumenta omnia sub septo vēstuntur aliqua tunica habentē initium a peritoneo. 4. de vsu par. 1. 141. C
 Instrumentorū bina receptacula in aīibus fortibus. 4. de vsu p. 1. 141. E
 Instrumentorū ventris imbecillitas, vnde. 3. de symp. caus. 3. 27. D
 Instrumentum hominis habet figurā inuersā, & protensā extra. de anatomia viuorum. Sp. 51. E
 in Instrumentis generationis comparatio instrumenti mulieris ad virum, qualis comparatio cerē ad sigillum. de ana. viu. Sp. 51. D
 Instrumenti mulieris ad virum in instrumentis generationis comparatio est qualis cerē ad sigillum. de ana. viu. Sp. 51. E
 Instrumentū fēminę hēt figurā inuersā et ptēsā intus. de an. vi. Sp. 51. E
 Instrumenta naturā ad expellēda infestātia. com. 5. apho. 53. Ex. 42. D
 Instrā multa, gratia expurgādē materiā natura fecit. de cau. mo. 3. 8. E
 Instrumenta non sufficiunt materiā redundante. de caus. mor. 3. 8. E

in Instrumentorum amplis capacitibus quā continētur, expulsiō nō expellit. 2. de sym. cau. 3. 22. G
 Instrumentorum foramina exilia quō purgentur. 3. de san. tu. 2. 77. B
 Instrumentū vnumquodq; quale esse debeat, si recte suum opus perfecerit, est. de diff. mor. 3. 2. H
 Instrumenta omnia trahunt, & expellunt. 3. de nat. fa. 1. 305. E
 Instrumentorū lōgitudō quō breuiet in attrahēdo. 3. de nat. fac. 1. 304. G
 Instrumentorum imbecillitates a quibus fiant. de diff. morb. 3. 3. H
 Instrumenta maxime passibilia sunt in hominibus liquidioris sanguinis, et carne mollibus. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Instrumentorū noxa sunt palpitatio, cōuulsio, & resolutio. de pal. 3. 53. C
 Instrumentorum attritio quid, et vnde. in 6. de mor. vul. c. 3. 170. B
 in Instrumentis morbi, qui. de diff. morb. 3. 4. A
 Instrumenti morbi proprii qui, & qui ex accidenti. de diff. mor. 3. 6. A
 Instrumento toti ex accidenti attribuuntur morbi similarium partium. de differentiis morborum. 3. 6. A
 Instrumentorum compositorum ægitudines. de diff. mor. 3. 2. H
 in Instrumentis ægritudo in quatuor generibus cōsistit. de diff. mor. 3. 3. A
 in Instrumentis prima ægritudo est in formatione. de diff. mor. 3. 3. A
 Instrumenta, cū prāter naturam sunt leuia vel aspera, causā sunt ægitudinum, quā in formatione. de cau. morb. 3. 9. C
 Instrumentaria naturā signa. ars med. 1. 66. F
 Instrumentorū secūda ægritudo ad numerū pertinet. de diff. morb. 3. 3. A
 Instrumentorū tertia ægritudo in magnitudine cōsistit. de diff. mor. 3. 3. A
 Instrumentorum quarta ægritudo in quō cōsistit. de diff. mor. 3. 3. A
 Instrumentorum signa quē faciunt situm. ars med. 1. 66. C
 Instrumentorum secundorum ægitudines eēdem sunt quā primorū. de diff. morb. 3. 3. B
 Instrumenta quā habēt decē & octo symptomata. de symp. diff. 3. 12. B
 in Instrumentis compositis, et in simplicibus fit continuitatis solutio. de differentiis morborum. 3. 5. E
 Instrumenti totius, & diuulsę particula ægritudo, quā. de diff. mor. 3. 5. D
 Instrumentis, & similaribus cōmunis vnitatis solutio. 2. me. me. 7. 13. D
 Instrumenti totius, et particule diuulsę morbus, qui. de diff. mor. 3. 5. D
 Instrumento leso, actio, quā illo vititur, læditur. 1. de loc. aff. 4. 3. H
 ab Instrumento lesa actionis incipiendum, deinde querendum quis nō x sit modus. 1. de loc. aff. 4. 4. A
 in Instrumentis nulla existente noxa, actio quandoq; perit ex materię defectu. 1. de loc. aff. 4. 6. E
 Instrumenti totius exarticulatio est, quando artus luxātur simulq; inflāmantur. de diff. mor. 3. 5. H
 Instrumenta inuentionis duo sunt, ratio, & experientia. 1. meth. medendi. 7. 4. F/com 1. apho. 1. Ex. 2. H
 Instrumenta ab arte fiūt ex naturā iudicio. de opt. doc. gene. 1. 30. H
 INSTRUMENTA quā adiuvant in re medica. in 6. de morb. vulg. comen. 4. 3. 188. A
 Instrumenta chirurgica, quā intelligit Hippocrates. de ijs, quā in medic. fiunt. com. 1. 7. 200. H
 Instrumenta praua habere turpe est medico. de fract. com. 3. 7. 246. C
 Instrumenta discipulis sunt ostendenda. de art. com. 4. 7. 290. A
 Instrumentorum differentia, quā. de art. com. 1. 7. 258. B
 Instrumenta anatomica quēdam, & eorū vsus. 9. de ana. adm. 1. 101. G
 Instrumenta pro capitis anatomia. 9. de anat. adm. 1. 104. B
 Instrumentorum nomina quā ex ligno densiori conficiuntur. 6. de anatomis administrationibus. 1. 92. H
 Instrumentorum tenuium nomina. 6. de ana. adm. 1. 93. D
 Instrumenta ex ligno densiori. 6. de ana. adm. 1. 92. H
 Instrumenta quā sint asini, aselli, & succulæ. de frac. com. 3. 7. 247. B
 Instrumenta excisoria. 6. meth. med. 7. 42. A
 de Instrumentis canis excisorijs, scalpris dictis, & quo modo grāce vcentur. 6. meth. med. 7. 42. A
 Instrumentum pyulcum quod dicatur. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. H
 de Instrumento Solene dicto, vbi disputauerit Hippocrates. in 3. de mo. vulg. com. 2. 3. 138. E
 Instrumentum tuba dictum. 9. de anat. adm. 1. 104. E
 pro Instrumentis fracturorū ossium trochilia. 6. meth. med. 7. 41. H
 Instrumenta pro cruribus fractis. 6. meth. med. 7. 41. G
 Instrumentum pro vnicū axcm. 6. meth. med. 7. 41. G
 Instrumentum pro vertebris aptandis. de ar. com. 3. 7. 273. F
 INSVAVIA ventriculum resupinant, subuertunt, & vomitum ciunt. 3. de alim. fac. 2. 19. E
 Infuauia medicamenta quid faciant. 1. de comp. med. per gene. 3. 210. F

INSVESCERE vsui alieno à ratione, malū est. 11°. me. me. 7°. 72. F
 INSVETA magis molestant consuetis. com. 2°. aph. 5°. Ex. 19. A
 ad Insuetā debemus permutare corpus. com. 2°. aph. 50°. Ex. 19. A
 INSVFFLET in os per arundinem Asclepiades quid, & qua de cau-
 sa. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. G
 Insufflatio per arundinem quorum fiat pro narium polypis. 3°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 148. C
 Insufflatio in nares quorū fiat, et qua de causa. 3°. de cōp. m. s. l. 5°. 149. A
 INSVLAE in mari aegeo, quae vnam solam habent ciuitatem ex nomine
 insulae, sunt Samus, Chius, Cos, Andrus, & Tenuus. 9°. de simpliciū
 medic. faculta. 5°. 65. C
 INSVLTVS millies sine indicij principij sunt. de mor. temp. 3°. 87. B
 Insultus sanguinis sunt Marte cum luna. de decubitus prognostica ex
 mathematica scientia. Sp. 12. H
 INSVPERABILE emplastrum quare sic dictum. 6°. de compositione
 medica. per gene. 3°. 256. D
 INTEGRITAS quid. fin. med. Isa. 45. C
 Integritas virtus est corporis. fin. med. Isa. 45. C
 Integritas animi proficitur ab atra bile. de nat. hu. com. 1°. 1°. 33. B
 Integritas à natura in Europaeis. de aere, aq. & lo. 2°. 6. C
 INTEGRITAS sextum tempus in febribus. de morb. temp. 3°. 86. B
 ad Integritatem qui circuitus veniant. de morb. temp. 3°. 85. F
 Integrum, & totum idem. 1°. met. me. 7°. 6. A
 INTELECTIONE qui non credit, explodendus est. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 279. E
 INTELECTVS & mens communiter dicitur ratio, & cogitatio. de
 ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7°. 199. B
 Intellectus est opus depēdēs à capite p se. de vir. nost. cor. disp. Sp. 60. C
 Intellectus nō fit à cerebri varietate, sed à tēperie. 8°. de vsu p. 1°. 170. C
 Intellectus nō fit à mltis spiritib⁹ aialibus, sed à qlitate. 8°. d. vsu p. 1°. 170. D
 Intellectus est separabilis à corpore. 2°. de sem. 1°. 329. D
 Intellectū nō habēt vires aialis, quae sunt in oibus partibus, sed opifex,
 partes aut reguntur potentijs naturalibus. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Intellectu ipso aliqd cē qd prius nō fuit i sensu, collige. d. histo. phi. Sp. 9. C
 Intellectum perspicacem reddunt vigilia, & cogitatio non rudis magis
 q̄ somnus. ad Traffy. 2°. 107. H
 Intellectus tarditas indicat cerebri substātiā crassam. ars med. Isa. 63. E
 Intellectus amissio stultitia est. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Intellectus quibus perit quae obseruanda. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Intellectus, sensus, et memoria p dūtur i epilepsia. de cōpag. mēb. S. 58. E
 INTELLIGENTES, qui. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. H
 Intelligentia falsa dī ab Hippocrate deceptio. 9°. de decr. Hipp. 2°. 281. C
 Intelligentie tarditas nō necessario seqt male cōcōntē. 3°. d. sym. ca. 3°. 30. B
 Intelligere & audire quae dicuntur omnibus cō. 2°. de cris. 4°. 133. G
 nō intelligunt quidam nisi quae vident. de fract. com. 3°. 7°. 247. A
 q̄ nō intelliguntur prima vice, saepius relegātur. de art. c. 3°. 7°. 276. D
 ad Intelligendum, & agendum quare homines fiant tardiores. in 6°. de
 morbis vulg. com. 4°. 3°. 186. F
 INTEMPERAMENTVM intra sanitatem quale esse debet. 2°. de tem-
 peramentis. 1°. 18. F
 Intemperans qui. 4°. de decr. Hipp. 1°. 249. E
 Intemperantes quomodo euacuandi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. F
 Intemperantes nō inuānt euacuationibus. de cur. rat. p sang. mis. 6°. 17. F
 Intemperans qui. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 INTEMPERANTIAE plures species, & cuiusq; earum diuersa cura
 tio. 2°. met. me. 7°. 12. B
 Intemperantia octo in qualibet particula. 3°. de loc. aff. 4°. 15. E
 Intemperans victus est causa podagrae. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. B
 Intēperantia solū quatuor esse, cur aliqui posuere. 6°. de sa. tu. 2°. 95. E
 Intemperantiam pessimam habentia, quae. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Intemperantia frigida, & sicca pessima. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Intemperantiae sunt in similaribus. 2°. meth. me. 7°. 13. D
 Intēperantiā sequit humor penitus euacuatus. 3°. de simp. me. f. 5°. 23. H
 INTEMPERATVRAE deteriores octo. de const. ar. Isa. 38. H
 Intemperatura octo, quae. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C
 Intemperaturae sunt octo, quatuor simplices, & quatuor compositae. cō-
 men. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
 Intemperaturae simplices, & nō simplices, quae. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C
 Intēperaturae plures ex redūditiā humorū. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 188. A
 Intemperaturae q̄nq; sunt habituales. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 Intemperantia facit capitis dolorem. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 Intemperatura sola est causa vigiliae. com. 2°. aph. 3°. Ex. 11. E

Intēperatura inaequalis circa ventrē fieri non potest vt in longum extē
 datur, si oia circa agrum opportuna fiant. cō. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 Intemperatura vesicae facit eius imbecillitatē com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Intēperatura vehementes ledūt operationes. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. A
 Intēperatura quae ledūt opatiōes sunt morbus. c. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Intemperaturam calidam patientibus, dari non debet vinum. 8°. de cō-
 posi. med. sec. loc. 5°. 194. F
 INTEMPERATVS est calor acquisitiuus. 3°. de cau. pul. 4°. 97. C
 Intemperatura natura corporum octo. de sperm. Sp. 41. A
 Intemperatus habet vtranq; oppositionē vitiosam. 1°. de temp. 1°. 14. D
 Intemperatis qualis aer conuenit. 1°. de san. tu. 2°. 67. B
 Intemperatum facilius ad propriam naturam redit, q̄ ad optimum tem-
 peramentum. 5°. de san. tu. 2°. 93. D
 Intemperata natura corriguntur contrarijs, & seruantur similibus. 5°.
 de san. tuenda. 2°. 93. D
 INTEMPERIES aeris cognoscenda, & quare. in 1°. de mor. vulgari-
 bus, com. 1°. 3°. 100. G
 Intemperies omnis morbus est. de symp. diff. 3°. 13. D
 Intemperies est generalis affectio. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. H
 Intemperies est debilitas facultatis. 1°. de prae sag. ex puls. 4°. 107. E
 Intemperies virtutem faciunt imbecilem. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 Intemperies est primorum morborum causa, quia temperies est corru-
 pta. 2°. de nat. fac. 1°. 300. F
 Intemperies qua leditur actio, est morbus. 2°. de nat. fac. 1°. 301. A
 ex Intemperie quatuor qualitatum fit morbus primo i similaribus. 2°.
 methodi medendi. 7°. 12. F
 Intēperies est i similaribus, et simplicibus partibus. 9°. met. m. 7°. 61. B
 Intēperiem, & partiū diuisionē facere morbos in similaribus ac simpli-
 cib⁹ particulis quo ad sensum, verū putat Galen⁹. de cau. mor. 3°. 6. C
 Intemperies simplices, quae. de inaeq. intemp. 3°. 43. C
 Intemperies qualibet sola non potest diu durare. 6°. de san. tu. 2°. 95. E
 Intemperies sola non potest suffocare. 4°. de prae sag. ex puls. 4°. 120. A
 Intemperies compositae, quae. de inaeq. temp. 3°. 43. E
 Intemperies tres in vnaqua; contrarietate. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Intemperies quatuor compositas nouere antiqui. 1°. de temp. 1°. 14. B
 Intemperies octo. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. H
 Intemperies sunt infinitae. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
 Intēpies aequalis ē veluti acquisitiua qdā natura. 2°. d. sym. ca. 3°. 22. A
 Intemperies aequalis sine dolore. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 de Intēperie inaequali libri intentio. de inaeq. intemp. 3°. 43. C
 de Intēperie inaequali liber aī libru de medicamētis legi debet, post li-
 brū vero d medicamētis method⁹ medēdisq; dēt. d. ieq. itē. 3°. 44. H
 Intemperies inaequalis quot fiat modis. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intemperies vnde proueniat. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Intemperies quibus fiat. 13°. meth. med. 7°. 81. H
 Intemperies fit ex quatuor elementis. 1°. de prae sag. ex puls. 4°. 107. E
 Intēperiem quomodo faciat aer ambiens. 1°. de san. tu. 2°. 68. B
 Intēperiem faciunt aqua, & inunctio. 1°. de san. tu. 2°. 68. B
 Intemperies inaequalis sine materia quō fiat. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intemperies inaequalis ab extrinsecis quō fiat. de inaeq. intemp. 3°. 43. C
 quae Intemperies maxime inaequalis. de inaeq. intemp. 3°. 44. A
 Intemperies inaequalis in parte quando. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intēpies iaequalis in toto aialis corpe q̄n cōtingat. de ineq. intēp. 3°. 43. B
 cū Intēperie totius q̄n, & quando cum intemperie partis, sunt pra-
 uae corporis constitutiones. in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3°. 186. G
 Intemperies inaequalis per totum corpus sunt anasarca, hepiala, & fe-
 bres praeter hefticam. de inaeq. intemp. 3°. 43. B
 Intemperies inaequalis à quibus fiat. de inaeq. intemp. 3°. 44. D
 de Intēperie frigida. 2°. de temp. 1°. 18. G
 de Intēperie calida, & sicca. 2°. de temp. 1°. 18. G
 Intemperies paruae similarium partium parua noxam actioni afferūt.
 de symp. cau. 3°. 15. B
 Intemperies magnae similarium partium noxam actioni magnam affe-
 runt. de symp. cau. 3°. 15. B
 Intemperies corporis sequitur mentis lesio. in 1°. pro. cō. 1°. 4°. 168. D
 in Intēperie praeter qualitates q̄nq; quoddā, veluti Bos, intemperatū
 in corporibus dispergitur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Intemperies magnae oēs virtutem deiciunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Intēperies oīs immodica operationē exoluit. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 ab Intēpie i gēti cordis vis vitalis psterit. 4°. de prae sag. ex puls. 4°. 121. G
 Intemperies insignis est morbus. com. 4°. aph. 39°. Ex. 32. G
 ex Intēperie inaequali morbi sunt. de inaeq. intemp. 3°. 44. H
 h h ab Intēperie

ab Intemperie fieri possunt lethargus, phrenitis, mania, melancholia, stultitia, memoria amissa. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Intemperies in quibus partibus cerebri esse pnt. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 ex Intemperie pnt laborare crystallinus humor. 2°. met. me. 7°. 12. H
 Intemperies in aequalis causa doloris. de in aequ. intemp. 3°. 44. F
 Intemperies cala, & frigida dolorē facit. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 104. H
 ex Intemperie fit dolor. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. H
 Intemperies in aequalis facit dolorē, & quantū. 2°. de sym. cau. 3°. 22. A
 in Intemperiebus arteriarū motus nō faciūt dolorē. 2°. de loc. af. 4°. 8. H
 Intemperies facit dolorem iliacum. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 ab Intemperie in aequali rigor fit quandoq; de in aq. intemp. 3°. 44. D
 Intemperiem duplicē in aequalē hnt oēs febres. de in aq. intēp. 3°. 44. G
 in Intemperie morbus est, febris. de tot. morb. temp. 3°. 88. D
 Intemperiem sequens distensio quid sit. de diff. morb. 3°. 3. F
 ex Intemperie sola aequali & non aequali quo modo cognoscatur affectus pulmonis. 4°. de loc. affe. 4°. 27. H
 Intemperies pnt esse cā leuitatis intestinorum. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
 Intemperies vteri vnde. 3°. de sympt. caus. 3°. 29. F
 ad Intemperiem inueniendā qui medicus requirāt. 3°. de loc. af. 4°. 17. F
 Intemperies intra sanitatis terminos corrigendā. 1°. de san. tu. 2°. 64. G
 INTEMPERIEM corrigere non est postrema sanitatem tuentis pars, aduersus Lycum. Ex. 62. B
 Intemperies simplex simplici qualitate curat. 2°. & ar. cu. ad Gl. 7°. 103. D
 Intemperies curatur suo contrario. ars med. Isa. 70. C
 Intemperiei cāe primo occurrēdi, postea ipsi intēpiei. 5°. met. m. 7°. 29. G
 Intemperies frigidas ledūt, quā frigida humiditatē absq; adstrictione, aut amaritudine possident. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Intemperies calida, & frigida efficacior est sicca, & humida. 6°. de sanit. tuenda. 2°. 96. D
 Intemperies calida temperata in humido & sicco quo modo seruetur, et quomodo mutetur. 6°. de san. tu. 2°. 95. H
 Intemperies frigida quo modo curetur. 13°. met. me. 7°. 82. B
 Intemperies ex calore quo modo curanda. 13°. met. me. 7°. 82. C
 Intemperies sicciores, humidiores reddēda, & ē cōtra. 1°. de sa. t. 2°. 64. G
 Intemperies calidiores, frigidiores reddēda, et ē cōtra. 1°. & sa. tu. 2°. 64. G
 in Intemperie frigida, & humida quā Galenus adhibeat. 2°. de comp. medicam. secun. loc. 5°. 138. A
 in Intēpie cala, & sicca q̄ Galenus adhibeat. 2°. de cō. m. f. l. 5°. 138. A
 Intemperie calida, & sicca citra vitiatos humores afflictis infestissima aloes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. D
 in Intemperie quando optimum vinum. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 195. F
 Intemperies balneorum. aduersus Lycum. Ex. 62. B
 INTENDI, cōfugere, retrūdi, & reslire verba veterū. 3°. & pal. 3°. 54. H
 Intenditur primo latus musculus sub colli cute ijs qui spāsmo corripienti sunt. de musc. dissect. 1°. 44. D
 Intendi commune accidens tumorum est. 2°. de loc. aff. 4°. 10. G
 Intendere vbi equaliter consilium est, laqueus. de laqueis. 7°. 307. H
 INTENTIO animi in vniuersa arte adhibēda est. de fascijs. 7°. 293. C
 p Intentionē primā volūtariē sūt actiōes pedū. de mot. m. et obs. 5. 69. A
 in Intentionē secūda actiōes volūtariē, quā. de mot. ma. & obs. 5. 69. A
 Intentiones in morbis expellendis, quales. 1°. de diff. feb. 3°. 32. F
 Intentio cōmūis ex morbo assumitur. 2°. de arte cura. ad Gl. 7°. 103. D
 Intētio vbi in oī morbo ē humor supabūdans. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Intentiones si sint contrarię, quid agendum. 11°. met. me. 7°. 84. E
 Intentio ducta à viribus maxima. in progn. com. 2°. 4°. 203. G
 Intentiones sanationis in mensibus retentis, due. c. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Intentiones due in spāsmo curando. com. 4°. aph. 57°. Ex. 33. G
 Intētiōes curādi vlcēris quādā neq; idiotis ignotē. 6°. met. m. 7°. 36. G
 Intentiones exhibendi medicamentū ppe finē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. G
 Intētio i creatiōe palpebrarū et pilorū supcūliorū, q; de ana. vi. Sp. 45. C
 Intentio spermatis masculi est informare ad similitudinem eius, a quo sperma separatum est. de anat. vii. Sp. 44. F
 Intentio spermatis mulieris est recipere formam secundum similitudinē eius, a quo seminatum est. de ana. vii. Sp. 44. G
 INTENTA ex repletionē, quā euacuata relaxantur. de ijs, quā in medicatrina fiunt, com. 3°. 7°. 215. G
 Intenta ob caliditatem, frigiditatem, humiditatem, vel siccitatem quo modo laxantur. de ijs, quā in medic. fiunt, com. 3°. 7°. 215. G
 INTERCALARES cur menses facti. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 102. E
 Intercalandi ratio ab Hipparcho. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 102. E
 INTERCIDENTES dies qui in prognost. com. 3°. 4°. 206. G
 Intercidens, pulsus qui. de compend. puls. Sp. 66. A

INTERCOSTALES musculi thoracis sunt viginiduo. de musculorū dissectione. 1°. 49. D
 in Intercostali vnoquoq; est vna arteria. de decr. Hipp. 1°. 232. E
 Intercostalium musculorum duo genera, & quā. 5°. de loc. aff. 4°. 29. G
 Intercostalibus musculis inflammatis arteriarum dilatio dolorem infert. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
 INTERFICIT hyosc yamus, si bibatur. de simp. med. Sp. 92. D
 Interficere se pulchrū ēē quidā existimāt. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. E
 INTERFOEMINEVM quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 237. D
 INTERMISSIO facit morbos sine periculo. c. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Intermisio quid sit in febre. 1°. de crisi. 4°. 125. H
 Intermisio febri pulsus in tertiana, qualis. 2°. de diff. puls. 3°. 36. H
 Intermisio percipitur in pituitosa febre. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
 INTERMITTENTES morbi, qui. fin. med. Isa. 45. F
 in Intermittentiū febriū causa ē difficilis inuentu. 2°. de diff. fe. 3°. 40. E
 in Intermittentibus febribus debent numerari dies efflctionis, nō alij. in prognost. com. 3°. 4°. 207. F
 Intermittentium febrium cum continuis mistio difficilior cognitu. 2°. de crisis. 4°. 135. F
 Intermittentium morborum tempora sex. de morb. temp. 3°. 85. H
 Intermittētes febres q̄, et vñ sit humor q̄ illas efficit. 2°. & diff. fe. 3°. 36. E
 Intermittentium febrium triplex differentia tertiana, quartana, & quotidianiana. 2°. de diff. feb. 36. E in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 118. D
 Intermittens quartana exquisita, quā. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
 Intermittēs exquisita pituitosa quo modo incipiat. 2°. de diff. fe. 3°. 37. A
 INTERMITTERE quid significet. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. E
 Intermittēre quid sit. de morb. temp. 3°. 86. D
 Intermittēre dupliciter fit. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 118. D
 Intermittens dolor notus est. 2°. de loc. aff. 4°. 12. G
 INTERDVMPERPETUO opponit. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 134. H
 INTEREVNT potius purulenti ex pulmonia maiores natu, q̄ minores. in progn. com. 2°. 4°. 205. G
 Interire genitū quodcūq; nō habet consequentiā eā, q̄ sciam efficit, nec necessariū, sed quā vsq; ad id quod phabile est pcedit. & mar. 3°. 45. F
 INTERIMVNT gaudium, & timor. 12°. met. me. 7°. 77. D
 INTERIOR & anterior pars idem sunt. de artic. com. 3°. 7°. 271. H
 ad Interiora simul tibiam flectens musculus, & sursum ipsam altam quoquo modo attollens. de mus. dissect. 1°. 51. D
 ad Interiora inuertens caput musculi, & vñ sursum tollens musculus de muscul. dissect. 1°. 51. B
 in Interioribus membris vena quieta supposita est, pulsantis superposita. de anatomia viuorum. Sp. 56. D
 ex Interiore vena brachij dexteri sanguis dtrahēdus ē. de ps. ex. Sp. 78. E
 Interior panniculus stomachi ex quibusdam filis longitudinalibus, & quibusdam transuersis componitur. de ana. vii. Sp. 49. H
 Interior cur sit magis nervosus stomachus q̄ extarius. & ana. vi. Sp. 49. H
 Interior vesica tunica quibus texatur. de ana. vii. Sp. 51. D
 Interior vesica tunica duplicata propter quid. de ana. vii. Sp. 51. D
 Interiorum viscerum mulierum, & virorum compago & lineatio vna: de natura, & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. B
 si Interiora vrantur, & exteriora frigeant continua cum sit, letale. cōmentario. 4°. aph. 48°. 33. A com. 7°. aph. 68°. Ex. 60. F
 ab Interioribus ad exteriora moueri vlcera bonum, ē contrario malū. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 ad Interiora fiat renulsio, vbi extrorsū vergūt succi. de cuc. sca. 6°. 4. G
 Interiorū ptiū defectus quibus fiat. de ijs, quā in med. fi. cō. 2°. 7°. 213. D
 Interioribus omnibus mel leniendo medetur. de simp. med. Sp. 87. B
 Interioribus partibus vt potio dat lauri lixiuū. de simp. med. Sp. 85. H
 ad Interiorū mēbrorū dūbilitatē valēs medicamētū. de me. ex. Sp. 104. G
 ad Interiorū mēbrorū debilitatē ex cā frigida. de med. exp. Sp. 107. B
 in Interiorū mēbrorū cōfortatiōe qd sit optimū. de med. exp. Sp. 105. F
 Interiora membra confortans medicamētum. de med. exper. Sp. 104. G
 Interiorum membrorum oppilationes aperiuunt drachma dua cubebarum. de medicinis. expert. Sp. 106. E
 ad Interiorum mēbrorū dolorē electarium. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Interiorū mēbrorū dolorē valens medicina. de med. exp. Sp. 106. G
 ad Interiores abscessus sine dolore discutiendos emplastrum commodū. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 222. F
 ad Interiora oīa malagma. Antipatri bonū. 7°. de cō. me. p. ge. 5°. 266. G
 Interiorū medicamētōrū librū fecit Asclepiades. 3°. & cō. m. p. 5°. 234. H
 INTERIORA tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Interiora tarde descendunt. de diss. cont. Interiora

Interior a oïum dialiū sunt multarū superfluitatum. de diff. cōt. Sp. 73. E
 Interiora generant bonum chymum, & crassum. de diff. cont. Sp. 74. A
 Interiora nutriūt eū q̄ digerit ea nutrimento mltō crasso. d. diff. c. Sp. 73. E
 INTERITVS, & ortus an sint. de hist. philo. Sp. 5. D
 Interitus necessitas secundum naturam. de marc. 3. 45. G
 in Interitus desectit cruda et icōcōcta. i. m. de mor. vul. c. 3. 3. 124. E
 INTERNODIIS digitorū excisis, quid agendū. 14. met. me. 7. 92. B
 INTERNAE causae, quae introductio. Ifa. 52. B
 Interna vena quando secanda. 4. de san. tuen. 2. 87. F
 ad Internas partes tibiā trahens musculus. de musc. diff. 1. 51. F
 ab Internis partibus vnde sumatur indicatio. 4. met. me. 7. 28. G
 ad Internos dolores Euclidis Palatiani theriaca. 2. de anti. 5. 116. B
 ad Internos dolores omnes quid conferat. 2. de anti. 5. 120. D
 ad Internas & malas omnes affectiones corporis valet antidotus Mi
 ibridatis. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 193. B
 ad Internas affectiones antidotus multum efficax. 2. de anti. 5. 118. F
 ad Internas affectiones pharmacum accommodatum aromaticum in
 scritis. 2. de anti. 110. G. 5. 115. C/D
 ad Internas affectiones citra tussim antidotus accommodata. 8. de cō
 positione medi. sec. loc. 5. 195. H
 ad Internas affectiones per circuitum repetentes compositio accom
 modata. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 182. G
 Internos abscessus probe repurgans confectio. 7. de compositione medi
 camen. secun. locos. 5. 182. F
 ad Internos abscessus. 7. de comp. me. sec. loc. 182. H. 5. 183. C
 ad Internas affectiones bonū quid. 8. de cōp. me. sec. lo. 190. D. 5. 193. B
 ad Internos affectus quae conferant. 7. de comp. med. sec. loc. 184. H.
 185. A/B/D. 5. 186. A
 ad Internorum affectiones. 9. de comp. me. sec. loc. 5. 202. G
 ad Interna omnia vitia. 9. de comp. me. sec. loc. 5. 203. E
 de Internis affectionibus librum fecit Andromachus. 7. de comp. me
 di. se. lo. 182. D. 8. 194. D
 Internorum librum fecit Asclepiades. 7. de comp. med. sec. loc. 186. D.
 8. 189. C/9. 5. 197. H
 INTERPOLLATARVM & continuarum febrium differentiae. 2. de
 crisibus. 4. 135. E
 in Interpollatis non consideramus numerum dierum, sed circuitum.
 commentario. 4. aphorismo. 59. Ex. 33. H
 Interpollatus. vide Intermittens.
 INTERPRETES. debent demonstrare quae dicunt. in 3. de morbis
 vulg. commentario. 1. 3. 130. A
 Interpretum, & expositorum bonorum opus. 3. de diff. resp. 3. 69. G
 Interps dēt adijcere verba grā p̄ficiuitatis. 2. de ar. cur. ad Gl. 7. 112. C
 Interpretis prai enarratio. in 3. de mor. vul. com. 1. 3. 128. E
 Interpres & expositor dammandus, qui nec vera dicit, nec cōsentanea
 cum auctore. in 3. de mor. vul. com. 1. 3. 129. D
 Interpretes sexti epidemiorū qd cōmiserit. i. 6. de mor. vul. c. 1. 3. 152. C
 Interpretes corrūpere sextum epidemiorum librum. in 6. de morb. vul
 garibus. com. 1. 3. 152. C
 INTERPRETARI quid p̄prie sit. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 113. C
 INTERPRETATIO vnum ex principijs medicinā. intro. Ifa. 50. H
 ob Interpretationis malum modum datur sophistis modus inueniendi
 solutiones. com. 7. apb. 64. Ex. 60. C
 Interpretatio. lege Expositio.
 de INTERROGATIONIBVS quibus medici aegrum interrogant,
 meminit Hippocrates. in 6. de morb. vulg. com. 1. 3. 168. F
 INTERSEPTVM quod. intro. Ifa. 53. A
 ad Interseptum remedia. de med. fac. par. 7. 167. H
 INTERSTITIVM primum in febribus quid sit. 2. de cris. 4. 137. B
 INTERTRIGINIBVS & alijs vlcerebus si illinat balsamum, celer
 rime illa cicatricem contrahunt. 6. de simp. med. fac. 5. 44. F
 Intertrigines bellissime sanat picea cortex. 8. de simp. med. fac. 5. 58. F
 ad Intertrigines femorum vilis medela est lithargyrus. 9. de simp.
 medicam. fac. 5. 70. A
 Intertriginibus emplastrum conferens. 1. de comp. me. se. lo. 5. 130. F/G
 ad Intertrigines valet lycium. 7. de simp. me. fa. 5. 54. G
 ad Intertrigines remedium accommodatum. 5. de cōp. me. se. lo. 5. 162. B
 Intertrigines curatu difficiles. de fract. com. 3. 7. 245. D
 Intertrigines in feminibus existentes curat coriorum veterum cinis. 11. de
 de simp. me. fac. 5. 80. F
 Intertrigines a calciamentis sanat pulmo agninus, & porcinus. 11. de
 simp. me. fac. 5. 79. H

ad Intertrigines. de med. fac. par. 7. 177. G
 ad Intertrimenta pedum, & manuum. de med. fac. par. 7. 176. B
 ad Intertrimenta pedum compositio optima. de med. fac. par. 7. 178. A
 INTERVALVM quid sit. de morb. temp. 3. 86. D
 Intervalla sunt quatuor in febribus. in 6. de mor. vulg. cō. 1. 3. 164. C
 Intervallum optimum in febribus quod. de morb. temp. 3. 85. H
 Intervallum in pulsu quid. de puls. ad tiro. 4. 43. E
 Intervallum in pulsu quid sit. 1. de diff. puls. 4. 48. D
 Intervallum breue quid significet. 1. de caus. puls. 4. 87. F
 Intervallum longum quid significet. 1. de caus. puls. 4. 87. F
 Intervalla quae sunt inter incisiones in scarificatione sint inter sese aqua
 lia. de cūcur. scar. 6. 3. G
 Intervallum rhombale quid. de art. com. 2. 7. 266. D
 INTESTINALIS tunica quae in fœtu. 15. de vsu par. 1. 211. G
 Intestinalis membrana ortus. 1. de semi. 1. 331. B
 Intestinalis membrana ex feminino semine orta. 2. de sem. 1. 338. C
 Intestinalis tunica ex solo feminino semine. 2. de sem. 1. 338. F
 Intestinalis membrana vbi coniuncta. 2. de sem. 1. 335. H
 Intestinalis membrana ad quid facta. 15. de vsu par. 1. 211. G
 Intestinalis membrana e quo facta, et cur talis figura. 1. d. sem. 1. 331. H
 Intestinalis tunica quae. 15. de vsu par. 1. 211. G
 in Intestinali dolore deceptus Galenus, qui putavit esse dolorem rena
 lem. 2. de loc. aff. 4. 9. D
 INTESTINVM simpliciter prolutum quid significet. in 6. de mor
 bis vulg. com. 4. 3. 179. G
 Intestinum tenue fm aliquos non prius dicitur intestinum q̄ in orbes an
 fractus q̄ conuoluatur. 6. de anat. adm. 1. 93. B
 Intestinorum substantia significat et ventris nomen. 1. de ali. fa. 2. 8. D
 Intestinum rectum quomodo gignatur. de fœt. for. 1. 322. H
 Intestina videntur distinguī a visceribus. 1. de diff. feb. 3. 34. G
 Intestina quomodo generantur. de fœt. for. 1. 322. H
 Intestina vnde procreantur. de fœt. for. 1. 323. D
 de INTESTINORVM anatomia. de ana. viu. Sp. 50. A
 Intestinorum anatomia quando spectanda. 1. de ana. adm. 1. 64. B
 Intestinorum sectio quomodo facienda. 6. de ana. adm. 2. 92. A
 Intestina dicuntur esse in profundo corporis. cō. 3. aph. 22. Ex. 24. G
 Intestina vt sunt in medio inuuantur exercitatione superiorum & inferio
 rum. 5. de san. tuen. 2. 90. B
 Intestina omnia lactibus alligantur. in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 179. G
 Intestinum elephantō est latissimum. 6. de ana. adm. 1. 92. F
 Intestinum suis est in multos conuolutum orbes, & longissimum. 6. de
 anat. adm. 1. 92. F
 Intestinorum inuolucra quamplurima in plurimis animalibus fuere. 4. de
 de vsu partium. 1. 140. F
 ad Intestina oia cur omentum extensum est. 4. de vsu par. 1. 137. E
 iter Intestinorum tunicas & peritonaeum plurimum aquae colligitur in
 ipsis hydropibus. 1. de nat. fac. 1. 293. D
 Intestina semper sunt applicata ijs, quae continent. de nat. fac. 1. 303. E
 Intestina possunt videri extra animal. 4. de ana. adm. 1. 81. H
 Intestina omnia in dissectione ab animali demantur relicto mesenterio.
 6. de anat. adm. 1. 91. H
 Intestini exemptis quae sint consideranda. 6. de ana. adm. 1. 92. B
 Intestini cuiusq; anfractus pars magis gibba acutiore scalpello medita
 critur est incidenda, & quare. 6. de ana. adm. 1. 92. A
 Intestina cur prima die secaret Galenus. 5. de ana. adm. 1. 87. A
 Intestinorum natura, quae. 6. de anat. adm. 1. 92. F
 Intestina cōposita ex arteria, vena, & nervo. 6. de ana. adm. 1. 92. A
 Intestinis omnibus inest nervorum genus molle. 16. de vsu par. 1. 215. D
 Intestinis distribuuntur nervi a cerebro. 16. de vsu par. 1. 215. E
 Intestinis suggeruntur nervi a spinali medulla, & a cerebro. 16. de vsu
 partium. 1. 215. E
 Intestina duriori substantia constant q̄ caro. de bon. & vit. suc. 2. 37. B
 Intestina nervosa sunt, alia ad excipiendum excrementum, ad excernen
 dum alia nata. fin. med. Ifa. 44. A
 Intestina tenuia nō parū p̄cipiāt carnosae suba. c. 6. aph. 18. Ex. 48. A
 Intestina quam habent carnem. 2. de temp. 1. 18. A
 Intestinorū substantia nō multū a vetriculo diuersa. de vsu par. 1. 140. F
 Intestina quam habent caliditatem. 2. de temp. 1. 18. A
 Intestinorum duae tunicae. 6. de anat. ad. 1. 93. C. 12. met. me. 7. 79. D.
 de anat. viuorum. Sp. 56. A
 Intestinis cur tunicae binae datae. 4. de vsu partium. 1. 141. B. 5. 146. B.
 14. 1. 209. E

Intestinorum tunica quomodo habent villos. 5°. de vsu par. 1°. 145. H.
 Intestinorum dua tunica habent villos transversos, quia eorum officium
 est solum propellere. 4°. de vsu par. 1°. 137. A.
 Intestina habent villos transversos solum & rotundos, quia indigent so-
 lum expulsionem. 4°. de vsu par. 1°. 141. B.
 Intestina habent magis de villis latitudinalibus. de ana. viii. Sp. 56. A.
 in Intestinis aliquibus cur villi recti. 4°. de vsu par. 1°. 141. C.
 Intestina ex quibus consistit fibris. 3°. de nat. fac. 1°. 305. F.
 Intestina quas habent fibras. 2°. de temp. 1°. 18. A.
 in Intestinis diuersum est fibrarum genus. 2°. de semine. 1°. 332. C.
 Intestinis insunt plerique fibræ circulares. 6°. de ana. adm. 1°. 92. D.
 Intestinis singulis sunt fibræ circulares. 3°. de nat. fac. 1°. 304. G.
 Intestina cur simplices fibras habent. 5°. de vsu par. 1°. 146. A.
 Intestinorum principium stomachus intro. Isa. 57. C.
 Intestinum ibarès fundo vetriculi non è par vetriculi. 4°. & vsu par. 1°. 137. A.
 Intestinis & vetriculo qua communia. 6°. de loc. aff. 4°. 36. D.
 Intestinorum principium. 6°. de ana. adm. 1°. 92. F.
 in Intestinorum omni reuolutione est vnus nervus, vna vena, vna arte-
 ria. 5°. de vsu par. 1°. 145. E.
 Intestinis oib. arteria distribuit, & à qbus locis. 16°. de vsu par. 1°. 219. A.
 in Intestinorum omnes flexus à quibus locis necesse fuerit arteriam ve-
 nam & nervum dispertiri. 16°. de vsu par. 1°. 219. A.
 Intestina cur plura sint & inuoluta. de ana. viii. Sp. 50. A.
 Intestinorum circinuationes pp quid tot. 4°. de vsu par. 1°. 140. G.
 in Intestinis facta sūt inuoluta q retardet excrementa. 4°. & vsu par. 1°. 139. B.
 in Intestino, & colo excrementi portio seruatur. 1°. de crisi. 4°. 129. C.
 Intestinorum inuolutum utilitas. de vsu puls. 1°. 228. A.
 Intestinorum inuolutum alia causa. 4°. de vsu par. 1°. 140. H.
 in Intestinorum et trasitu coquitur alimentum. 4°. de vsu par. 1°. 140. E.
 Intestina deserviunt nutritioni. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 119. F.
 Intestinorum anfractus cā digestionis in intestinis. de fæt. for. 1°. 324. H.
 Intestina non concoquunt. 5°. de vsu par. 1°. 146. B.
 Intestinorum meatus manifesti. de diff. morb. 3°. 4. C.
 in Intestinis quot cavitates. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 193. H.
 Intestinum vñ aialia hñtia sp cibo adheret vt arbores. 4°. & vsu par. 1°. 141. A.
 Intestina necessaria omni animanti. 6°. de ana. adm. 1°. 90. B.
 Intestina sunt instrumenta natura. 2°. de mo. mus. 1°. 316. A.
 Intestina propter quid constructa. 5°. de vsu par. 1°. 140. F.
 Intestinorum ordo post vetriculum. 5°. de vsu par. 1°. 142. E / 6°. de loc. aff. 4°. 36. H / 7°. met. me. 7°. 49. D.
 Intestina sex numero sunt, duodenum siue portenarium, ieiunum, inuolu-
 tum siue ileon, cæcum siue orbum aut monoculum, colon, extale, vel
 extensum, siue longaon. de ana. viii. Sp. 50. B.
 Intestinum primum omnium quod vetriculo coniunctum est, & cur va-
 cuum. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum primum vetriculo coniunctum, qd, & vbi. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum secundum, quale. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum tenue tertium in ordine. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum cæcum quartum in ordine. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum colon quintum in ordine. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum rectum sextum in ordine. 5°. de vsu par. 1°. 142. E.
 Intestinum ieiunum ob nullam sui utilitatem est vacuum, sed ea cōsequi-
 tur, quæ alicuius gratia. 5°. de vsu par. 1°. 142. F.
 Intestinum ieiunum cur habeat tot inuoluta. intro. Isa. 54. D.
 Intestina superiora tria gracilia. de ana. viii. Sp. 50. B.
 Intestina tenuia superiora mouentur ad motum respiratoriorum organo-
 rum. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H.
 Intestina tenuia habent naturam stomachi. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A.
 Intestinum tenue, quale. 6°. de ana. adm. 1°. 92. F.
 Intestinorum tenuium tunice rara tenuiq. eētia cōstāt. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H.
 Intestina tenuia ad quid constituta. 4°. de vsu par. 1°. 141. C.
 Intestini tenuioris officium. introd. Isa. 54. B.
 Intestina tenuia vasa nutrimenti intro. Isa. 54. B.
 Intestina inferiora tria cur crassa. de ana. viii. Sp. 50. B.
 Intestina crassa ad quid effecta. 4°. de vsu par. 1°. 141. D.
 Intestina crassa nutrimenti organa apud medicos. 5°. de vsu par. 1°. 146. D.
 Intestinorum crassorum ordo, qui. 4°. de vsu par. 1°. 141. D.
 Intestinum cæcum principium crassi intestini. 4°. de vsu par. 1°. 141. D.
 Intestinum crassum dicitur manica, & quæ sit eius utilitas. de com-
 pag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A.
 Intestinum crassum & vesica colligit excrementa. 4°. de vsu par. 1°. 141. D.
 Intestini crassi & tenuis partes media inter abdomen & septum. 3°. de

sanitate tuenda. 2°. 77. B.
 Intestinum duodenum vnde dictum sit. de cōpag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A.
 Intestinum monomacium vnde sit dictum. de cōpag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A.
 Intestinum cæcum post intestinum tenuius. 6°. de ana. viii. 1°. 92. F.
 Intestinum cæcum vñ in pedestribus, & vbi situm. 4°. de vsu par. 1°. 141. E.
 Intestinum cæcum duplex aliquibus aubus propter actionis robur. 4°. de vsu partium. 1°. 141. D.
 Intestinum cæcum ad infernas partes extenditur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H.
 Intestinum cæcum propter quid effectum. 4°. de vsu par. 1°. 141. D.
 Intestinum monomacium coquit. de cōpag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. A.
 Intestinum rectum cysaron dicitur. an animal sit. 1°. 328. C.
 Intestinum rectum, cur dicatur. 1°. de san. tu. 2°. 67. F.
 Intestinum rectum quod. de diff. vul. 1°. 108. C.
 Intestini recti situs, qui. 14°. de vsu par. 1°. 209. A.
 Intestinum rectum cui innitatur. de diff. vul. 1°. 108. B.
 Intestinum rectum cur post vesicā constitutum. 14°. de vsu par. 1°. 209. E.
 Intestinum rectum i extremo ad sedē vsq; porrectum è. 6°. de ana. adm. 1°. 92. F.
 Intestino recto cognata est matrix. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H.
 Intestinum rectum cur habeat villos rectos. 4°. de vsu par. 1°. 141. C.
 in Intestino recto qui muscoli sunt. 1°. de san. tu. 2°. 67. F.
 Intestini recti os habet musculos in orbem. 4°. de vsu par. 1°. 141. E.
 Intestinum rectum recipit excrementum graue. 6°. de ana. adm. 1°. 90. C.
 p Intestinum rectum concava iecoris expurgantur. 11°. me. me. 7°. 73. F.
 Intestino recto quid accidat in hemorrhoidibus. de diff. vul. 1°. 109. G.
 Intestino cæco proportionatur colon. 4°. de vsu par. 1°. 141. D.
 Intestinum crassius colon dicitur. 6°. de san. tu. 2°. 98. F.
 Intestino logo laxo quo venes iungantur. in 1°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 155. D.
 Intestinum crassius affligit fluxio corrupta. 6°. de san. tu. 2°. 98. F.
 Intestini ieiunii officium, quale sit. de cōpag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. A.
 Intestinum præsertim ieiunum est lubricum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C.
 Intestina irrigantur à glandulis. 2°. de sem. 1°. 340. G.
 Intestinis qd cōe et musculi, et vetrici, vulue, et vesicæ. 7°. & ana. adm. 1°. 95. G.
 Intestinis proprium. 7°. de ana. adm. 1°. 95. B.
 in Intestino tenui fiat stercus. 3°. de nat. fac. 1°. 306. A.
 in Intestinis tenuibus fit stercus. 3°. de nat. fac. 1°. 304. C.
 INTESTINORVM officium non pendet ab electione, neque est à vo-
 luntate, & quale sit. 6°. de loc. aff. 1°. 38. E.
 Intestinorum et stomachi virtus, naturalis è. de mot. man. et obsc. Sp. 69. C.
 Intestinum rectum naturali virtutis facultate, musculus aut qui extrema illius
 partem ambit, ea q aialis, & voluntaria dicit. 6°. de loc. aff. 4°. 38. F.
 Intestina mouentur motu naturali non voluntario. 10°. de vsu par. 1°. 180. G.
 Intestina cur debet sentire dolores & mordicationes. 5°. de vsu par. 1°. 145. E.
 Intestinorum proprium corpus è sensibile elementum. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G.
 Intestinorum sensus est obtusus. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 193. F.
 Intestina sentiunt solū, & non hñt motū voluntariū. 16°. de vsu par. 1°. 214. H.
 Intestina non indigent facultate attractrice. 4°. de vsu par. 1°. 137. B.
 Intestina non trahunt à vetriculo. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G.
 Intestina non trahunt, sed contrahuntur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. G.
 Intestina excernunt exprimendo, vt manus exprimit aliquid. 2°. de sym-
 ptoma. cau. 3°. 21. E.
 Intestina habent vim expultricem. 1°. de crisi. 4°. 129. C.
 Intestina & vesica ita actiones naturales ledere possunt, vt musculi af-
 fecti actiones à voluntate. 1°. de loc. aff. 4°. 38. A.
 Intestina habent comprehensionem. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G.
 Intestina habent virtutem constrictoriam & virtutem contentricem,
 [beneq. hoc considera.] in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 193. F.
 in Intestinis eē vim retētricē colligit ex dictis Ga. 6°. de lo. aff. 4°. 37. A.
 Intestina habent vim circumstringentem, & exprimentem. de vic. 11°. m.
 mor. acut. com. 3°. 7°. 130. C.
 ab Intestinis quo exprimuntur excrementa. 4°. de vsu par. 1°. 137. G.
 Intestina protrudunt cibos extra. 3°. de symp. cau. 3°. 27. C.
 p Intestina exeunt cibis, & potus. 6°. de loc. affe. 4°. 37. G.
 Intestina eijciunt acrem humorem irritantem. 5°. de vsu par. 1°. 145. F.
 Intestina et si expellāt, nihil tñ elabatur clauso ano. 5°. de vsu par. 1°. 146. F.
 Intestina alterius auxilio non idigēt p sua functiōe. de fæt. for. 1°. 324. G.
 ad Intestinum, quod greci εκφυσιο vocant, ex hepate bilis in quibus
 deferatur. de vich. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 120. G.
 in Intestinum quo ingreditur meatus vesicæ bilis. 5°. de vsu par. 1°. 146. C.
 in Intestina bilis ex iecore cur regurgitat i vetriculū. 1°. & ali. f. 2°. 7. G.
 in Intestini mediocris primam partem mittitur fel. 1°. de sa. tu. 2°. 67. F.
 ad Intestina aliquid peruenit ex cute. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F.
 ad Intestina singula cur multa vena. 4°. de vsu par. 1°. 137. B.
 in Intestina,

in Intestia, venarū oīs distributio fit sicut arterijs. 16°. de vsu par. 1°. 220. H
 ad Intestina et lactes, venae et arteriae, q. i. 6°. de mor. vul. c. 4°. 3°. 180. E
 in Intestino tenui venae, & arteriae se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
 Intestina habent nutrimentum crassum graue. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 in Intestinis nutrimentum plurimum in venas rapitur, parum in arterias, & quo tempore. 3°. de nat. fac. 1°. 307. B
 Intestina sibi mutuo dispartit vsq; ad postrema succum, quem sibi mittit ventriculus. 1°. de vsu par. 1°. 213. C
 ad Intestina pingentes venae multū cibi sumunt. 4°. de vsu par. 1°. 141. A
 ad Intestina vetriculū naturaliter mittit supflūū. 15°. de vsu p. 1°. 213. C
 in Intestina reliquia ex vetriculo descendunt. 2°. de sem. 1°. 340. C
 ad Intestina pertingentia orificia arteriarum parum cibi sumunt. 4°. de vsu partium. 1°. 141. A
 ab Intestinis cur arteriae non trahunt. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Intestina venae nutriendes in mesenterio, quae non trahunt ad hepar. 4°. de vsu partium. 1°. 141. F
 Intestina & ptes ppinq; nutriunt à venis i epiploo. 4°. de vsu p. 1°. 141. F
 Intestina nutriuntur in ipsa concoctione, & etiam trahūt ab hepate. 4°. de vsu partium. 1°. 141. F
 in Intestinorum sensibiles amplitudines fit relaxatio osculorum venarum, sepe sine transfusione, de mult. 3°. 78. G
 ab Intestinis trahit hepar succum, de vit. resp. Sp. 64. D
 ab Intestinis trahit iecur p mefaicas vās alimonīā. 6°. de i. 266. A
 Intestinorum venae habent vim mutandi succum in sanguinem, anteq; veniat ad hepar. 4°. de vsu par. 1°. 138. F
 Intestinorū venae ferunt vitale ad nutriendū iecur. 4°. de vsu par. 1°. 135. H
 ad Intestina, & stomachum meseraicas ab hepate euntes recipiunt glā dula quedam, de anat. vii. Sp. 44. D
 Intestina minus valentia q̄ iecur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Intestinorū vniuersorum cā iecur imbecillatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 Intestini ieiuni causa maxime iecur imbecillatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 p Intestina praecordij affectis malagma conueniens à Damocrate conscriptum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. D
 Intestina sunt loca conferentia euacuationi. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Intestina deiectione euacuantur. 7°. met. me. 7°. 49. D
 Intestina euacuat excernēdo cām q̄ molestat, de nat. hu. cō. 2°. 7°. 182. H
 de Intestinis, & stomacho qn supfluitas cibi est difficilis descēsus, idigemus his q̄ descēdere faciūt, & ventrē mollificēt de diff. cōt. Sp. 71. F
 in Intestinis excrementa collecta quid faciant. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
 INTESTINORVM morbi sicci qui vocantur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 112. F
 Intestinorum sunt morbi sicci, dum aut nihil excernitur, aut durum, de pissa. 2°. 48. A
 Intestinorum excrementa non excluduntur, si abdominis muscoli ocidentur. 3°. de san. tu. 2°. 77. B
 in Intestinis quid faciant grumi. 6°. de loc. aff. 4°. 38. H
 Intestinorū vitū sequēs excrementū morā cur accadat. 1°. de sa. t. 2°. 68. A
 Intestina omnia cur vacua non sunt à bile, de ana. vii. Sp. 50. C
 p Intestina aquam ire, malum, de bon. aque. Sp. 76. A
 Intestina p quas partes expurgant. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. H
 Intestina per rectum intestinum expurgantur. 1°. met. me. 7°. 73. F
 p Intestina thorax purgatur quandoq; 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 p Intestina purgantur lien, & iecoris caua. 13°. met. me. 7°. 84. H
 Intestina tenuia purgantia, quae de cathart. Sp. 95. C
 Intestina quibus cās propter deiectionē de vit. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 120. E
 in Intestinis humores prauū feno graeco subducunt. 1°. de ali. fa. 2°. 14. E
 in Intestinis lumbrici gignuntur. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 ex Intestinis maioribus scybala, et lumbrici lati educunt. de cath. Sp. 94. G
 ex Intestino extremo educuntur ascarides, de cathar. Sp. 94. G
 Intestina mouent ab acribus suppositorijs, & elysterijs, de dy. Sp. 20. F
 in Intestinis quae sunt, magis subducūt dulcia, sed minus sunt grata stomacho. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. H
 Intestina mundificant cibi salsi, de diff. cont. Sp. 72. F
 ex Intestino ieiuno an possibile sit aliquid per nauseam deferri. 7°. de cō. pos. med. sec. loc. 5°. 184. B
 Intestinorum sonitus vnde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Intestinorum tenuium sonitus ob flatu. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 p Intestinum vacuū, & prorsus angustum spiritus delatus, acutum & tenue sonat. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Intestina laborant ob flatu. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. E
 in Intestinis latis flatu bombos faciunt. 3°. de symp. cau. 3°. 27. G
 Intestina non patiuntur ex compressione qn vesica est plena, neq; quādo

uterus mulieris praegnantis sit plenus. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Intestina tenuia possunt premi à tumore vteri mulieris praegnantis. cō. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Intestinū rectū solū pōt premi à tumore vesicae. c. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 INTESTINORVM intemperies vñ accipiat. 1°. de san. tu. 2°. 68. A
 Intestinum laxius patitur frigiditas dispōnes. cō. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Intestinis frigidum mordax. 4°. de simp. me. fac. 5°. 24. C
 ad Intestinorum infrigidationes omnes, idoneas vires habet anethum, de simp. med. Sp. 81. B
 Intestio si sola adsit obstructio, vna tñ erit egritudo, de dif. mor. 3°. 4. D
 in INTESTINIS iflāmatio duas facit egritudines, de dif. mor. 3°. 4. D
 in Intestinorū phlegmone nō ēē purgādū p aliu. 13°. meth. me. 7°. 83. A
 ex Intestinorum phlegmone exit aliquid. 13°. met. me. 7°. 84. H
 Intestinorum inflammatio est ileos, in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 139. A
 in Intestinis tenuibus sit ileum. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Intestinum aliquod gracile inflammatum difficilem inducit spirationem 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
 ad Intestini recti tumores phlegmonodes quid bonum. 1°. de compositi. med. per genera. 5°. 211. E
 i Intestinis, et vtre sanguis facit iflātionē. 3°. de cōp. me. se. l. 5°. 149. A
 circa Intestinum aliquod sanguis non indiget calidis tenuium partium. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 183. F
 Intestinum ieiunum quinto loco causum facit, de vict. rat. in mor. acut. commentario. 4°. 7°. 134. E
 Intestinorū iflāmationibus cōpetit mastiche. 7°. de cōp. me. fac. 5°. 55. C
 in Intestinis adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 Intestinorū motus pter naturā, symptoma est. 2°. de symp. cau. 3°. 20. F
 in Intestinis affectus similis diabete. 6°. de loc. aff. 4°. 38. B
 Intestinū inflatu quo mitigādū, ex aqua calā i spōgia. 6°. me. m. 7°. 39. D
 INTESTINI plenioris, & iecinoris dolores non necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de symp. caus. 3°. 30. C
 Intestinorum dolor quomodo fiat. 1°. de loc. aff. 4°. 4. F
 Intestinorum dolores bilis, de dynam. Sp. 19. D
 Intestinorum tenuium dolores mitiores. 2°. de loc. aff. 4°. 9. G
 Intestinorum gracilium dolor intensius cur fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H
 Intestinorum tenuium dolores à quibus pueniāt. 6°. de loc. aff. 4°. 36. H
 Intestina sublimiora hnt vehemētissimos dolores. 6°. de loc. af. 4°. 37. A
 Intestini crassi dolor, qui. 2°. de loc. affe. 4°. 9. E
 inter Intestinorum tunicas ex contento humore frigidus dolor fit. 12°. methodi medendi. 7°. 79. D
 in Intestinorum tunici impacti succi mordentes faciebant dolorem in sene quadragenario. 12°. met. me. 7°. 78. G
 in Intestinis noxam ex scammonia habentis quadragenarij casus. 12°. methodi medendi. 7°. 78. H
 in Intestinorum tunici humores immersos habentibus conuenit hiera picra. 12°. met. me. 7°. 78. G
 ad Intestinos omnes dolores remedium, de med. fac. par. 7°. 168. A
 Intestinorum tenuium dolores, à Philonio sanantur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 104. H
 ad Intestinorum, & coli dolores ius album cōferre ex Galeno elicitur. 12°. methodi medendi. 7°. 78. H
 in Intestinis si crassi humores colicam generant medicamentum iuuat. de med. exper. Sp. 106. G
 Intestinorum dolores sedat theriaca, de vsu ther. ad Pifo. 5°. 98. F
 ex Intestini laxi dolore, animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 99. G
 Intestinorum tormina incidebant qui malos succos ob annonam ederāt. de bon. & vitio succorum. 2°. 33. G
 Intestinorum torminibus laborātes caeliacos iuuat antidotus zopyria. 2°. de antidotis. 5°. 115. B
 ad Intestinorum tormina valet theriaca, de theria. ad Pifo. 5°. 91. F
 ad Intestinorum tormina quid conferat, de med. fac. par. 7°. 167. E
 INTESTINORVM difficultates cur fiant mulieribus & viris humidis, qn hyems fit aqlonia, & ver austrini. cō. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
 Intestiorū difficultate hoies vere et estate laborāt. 8°. de dec. 1°. 276. B/E
 Intestinorum difficultates vnde fiant, & quo. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D
 Intestinorum difficultas quomodo fiat. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Intestina in intestinorum difficultate quam dispositionem habeant. com. men. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Intestinorum difficultates fiunt à pituita à capite ad ventrem defluente. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 ad Intestinorum inuolucra quo modo tendit materia, quae à capite de-

scendit. comment. 7°. apho. 30°. Ex. 56. B
 Intestina à qua pituita mordentur ita, ut prouocentur ad deiectionem. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B
 Intestinorum difficultates fiant potissimum à salsa pituita. comment. 3°. aphorismo. 12°. Ex. 21. G
 Intestinorum difficultas à sincera deiectione. cō. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestinorū difficultas à deiectione sincera, malū. c. 7°. aph. 23°. Ex. 56. E
 Intestina exulcerantur, abraduntur, eroduntur, & putrescunt à trā-
 situ sincera bilis, siue flaua, siue atra. 5°. de vsu par. 1°. 145. E
 Intestinis aduersissima est utraq; bilis. 5°. de vsu par. 1°. 146. E
 Intestinorum difficultas ab alui profluuiio. com. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestina vlceraantur ob colocynthim. de dyna. Sp. 21. D
 Intestina à quibus humoribus & quo exedatur. cō. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
 Intestina vlceraat humor mordax, et eo remoto non remouetur affectus. 1°. de locis affectis. 4°. 4. C
 ad Intestini recti mordicationes valet adeps caprinus. 11°. de simpliciū medicamentorum facultatibus. 5°. 78. H
 ad Intestinum fluens sanguis malū, licet minus quā sit per superius. com. 4°. aph. 25°. Ex. 3. A
 in Intestinis consistentes fluxiones desiccant spica nardi. 8°. de simpliciū medicamentorum facultatibus. 5°. 56. G
 ad Intestiorū rheumatismū malagma bonū. 7°. de cōp. me. p. g. 5°. 266. E
 Intestina quomodo paulatim abradantur. com. 7°. aph. 7°. Ex. 60. G
 Intestina quomodo per ordinem vlceraentur. com. 7°. aph. 71°. Ex. 60. G
 Intestinorum difficultates primo corpora pingua excerni faciunt. com. 4°. aphorismo. 26°. Ex. 30. C
 in Intestinorum difficultatibus secundo loco ramenta quaedam intestino-
 rum excernuntur, ablata ipsorum superficie interiore, quæ membra-
 nosa existit & densa. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 ex Intestinis ramenta deiectione eijciuntur. 4°. de loc. af. 4°. 25. H
 in Intestinorum difficultate substantia intestini abraditur tercio loco. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 Intestinorum prima tunica exesa in dysenteria multi superuixere, &
 quare. 4°. de vsu partium. 1°. 141. B
 Intestini tunica eiecta lata & crassa, significat dysenteria esse in magnis
 intestinis. 1°. de loc. affe. 4°. 2. D
 ab Intestinis q̄ excernuntur pituita se cōtrahūt. 2°. de symp. cau. 3°. 21. E
 Intestina abradit oxymeli. de victus ratione in mor. acu. c. 3°. 7°. 130. C
 Intestina abradit chylosum excrementum, quod cum oxymeli descendit.
 de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 139. C
 Intestinorū abrasio inutilis in acutis. de vi. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 130. C
 Intestinorum abrasio vires frangit, & extremas partes infrigidat. de
 vic. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130. C
 Intestinum vlceraatum quomodo cognoscatur. 1°. de loc. af. 4°. 6. A
 Intestinū vulneratū significat stercus exiēs p̄ vuln⁹. 1°. de loc. af. 4°. 2. E
 Intestina tenuia an crassa patiantur, quo cognoscendū. 1°. de lo. af. 4°. 6. A
 Intestina tenuia affecta stercus per os faciunt emitti. in 3°. de morb. vul-
 garibus, com. 2°. 3°. 139. A
 Intestinū si p̄ vuln⁹ exeat, significat pitoneū eē discissū. 1°. de lo. af. 4°. 2. F
 Intestinum aliquod vlceraatum ostendit ephelctis cum alui excrementis
 deiecta. 1°. de loc. affe. 4°. 2. F
 in Intestini colo si fuerit affectus, quo cognoscatur. 2°. de loc. af. 4°. 9. E
 in Intestinis exitum nihil pōt p̄ vomitū euari. cō. 4°. apho. 12°. Ex. 28. F
 Intestinorum motus ad superiora, qui. 3°. de symp. cau. 3°. 25. H
 Intestinum si perforatum sit, quid agendum. 6°. met. me. 7°. 39. G
 Intestina crassa facile sanantur, tenuia difficulter. 6°. met. me. 7°. 39. G
 Intestinum ieiunum insanabile est. 6°. met. med. 7°. 39. G
 Intestina tenuia discissa, letale. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Intestina tenuia vulnerata in summa parte sepius agglutinantur. com.
 6°. aphorismo. 18°. Ex. 48. A
 Intestinorū tenuiū vulnera sanauit cauda equina. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. F
 Intestina gracilia si discindantur, nō coalescūt. cō. 6°. aph. 24°. Ex. 48. E
 Intestina tenuia non possunt consolidari. 3°. met. me. 7°. 16. E
 Intestina discissa tota vsq; ad suam cavitatem rarissime sanantur. com.
 6°. aphorismo. 18°. Ex. 48. A
 Intestina vlceraata quo modo curanda. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 i Intestinis tenuibus vlcera quo curanda, et p̄ quas ptes. 4°. me. m. 7°. 28. G
 in Intestinis crassis quo deprehendatur esse vlcus. 6°. de loc. af. 4°. 36. E
 in Intestinis superioribus quo deprehendatur eē vlcus. 6°. de lo. af. 4°. 36. E
 i Intestinis inferioribus quo deprehendatur esse vlcus. 6°. de lo. af. 4°. 36. E
 Intestina superiora lesa, medicamentis iuuantur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. E
 Intestina inferiora lesa, clysteribus iuuantur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. E

In intestinorum inferiorum dispo sanatur clysteri. 1°. de loc. aff. 4°. 5. H
 Intestini recti vlcus tenesmos dicitur. 6°. de loc. affe. 4°. 36. F
 in Intestinis crassis vlcera quomodo curanda. 4°. met. me. 7°. 28. G
 Intestinorū vlcera q̄o p̄ os, & per anum curantur. 5°. met. me. 7°. 34. D
 Intestina magis p̄ potionē q̄ p̄ alia sanari debēt. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 in Intestina quomodo iniiciantur medicamenta. 5°. met. me. 7°. 33. F
 p̄ Intestino recto curando per cornu recti foraminis, cui sit alligata ve-
 fica suis, quid immittatur in anū. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 21. E
 i Intestinū rectū quo ipōnda medicamēta. 1°. de cōp. me. per g. 5°. 21. E
 in Intestinum rectum medicamenta ponit vesica, cui sit iuncta fistula.
 5°. methodi medendi. 7°. 33. F
 Intestinorum particula quando exeunt. 3°. de symp. cau. 3°. 28. C
 Intestinorum difficultas quod differat tantum per magis, & minus, ut
 q̄ intestina sint magis vel minus exesa, & non habent speciem subse-
 collige. com. 4°. aph. 24°. Ex. 29. H
 Intestinorum difficultas qn̄ est completa. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C
 ad Intestinum ieiunum facta exulceratione, in quibus factus sit tenes-
 mos. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 146. H
 Intestinū rectū tētionē patit, & quo, & qd sit. cō. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 in Intestinis facit qn̄q; tenesmon secantiabin. de diss. cont. Sp. 75. B
 ob Intestinorum difficultatem, ac leuitatem, fit defectus animi. 1°. de ar-
 te cur. ad Glauconem. 7°. 98. E
 ex Intestini crassioris affectu, animus deficit. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 98. G
 Intestinorum difficultates, & leuitates qua etate contingant. comen. 3°.
 aphorismo. 30°. Ex. 26. D
 Intestinorum difficultates fiunt autumno. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. E
 Intestinorum difficultate correpti, lienosi. com. 7°. aph. 72°. Ex. 60. G
 Intestinorum difficultate superueniente, lienoso si aqua inter cutem, aut
 intestinorum leuitas aduenierit moriunt. cō. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Intestinorū difficultas qn̄q; & qn̄ sanat lienosos. c. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Intestinorum difficultas quæ sanabilis, & quæ non, & quomodo fiat, et
 quæ letalis. com. 4°. aph. 24°. Ex. 30. A
 in Intestinorum difficultate si veluti caruncula exeant, letale est. com.
 4°. aphorismo. 26°. Ex. 30. C
 Intestinorum difficultas, vel aqua inter cutem, vel mentis alienatio à su-
 rōre bonum. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Intestinorū excoriatiōibus pdest theriaca. de vsu ther. ad Pāphi. 5°. 98. H
 Intestinorum difficultas. lege. Alui fluxus.
 INTESTINORVM leuitas vnde sortita est nomen, & quod nomen
 conuenientius fuisset. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Intestinorum leuitas quid. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. G
 Intestinorū leuitas quid sit, & cur fiat autūmo. c. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Intestinorū leuitas quid, & ex quibus causis fit. c. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 i Intestinorū leuitate facultatis retētrictis priuatio. de symp. dif. 3°. 11. D
 Intestinorum leuitas, difficultas, tentio, apud Erasistratū, deinde alios
 antiquos quo, & ex qua causa fiant. com. 6°. apho. 1°. Ex. 46. C
 Intestinorū leuitates quot modis, et p̄ quot fieri pnt. c. 3°. a. 30°. Ex. 26. F
 Intestinorum leuitas ex quibus causis fiat. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 ut Intestinorum leuitas circa aluum, ita circa vesicam, diabetes. 1°. de
 crisibus. 4°. 129. H
 Intestinorum & renum leuitatis differentia. 6°. de loc. af. 4°. 38. A
 Intestinorum leuitas subito fieri non potest. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 Intestinorū leuitas ex sola intestinorū lesione fit. c. 6°. apho. 43°. Ex. 51. B
 Intestinorum imbecillitas facit intestinorum leuitatem, & quomodo co-
 gnoscatur quando fit ab alijs causis. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 Intestina magis roborat vinum austerum q̄ aqua. 6°. met. me. 7°. 39. D
 Intestis vinū meracius magis cōueit. de vi. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 127. A
 Intestinis inferiorib⁹ q̄ flatuosa vina nō sint nocua, et cur. de vi. Sp. 76. F
 Intestina corroborantur à lente bis cocta. de alim. fac. 2°. 13. C
 Intestinorum leuitas ex dysenteria intro. Ila. 57. E
 Intestinorum leuitas superuenit ab intestinorum difficultate. com. 7°.
 aphorismo. 72°. Ex. 60. G
 Intestini partem imam humidam reddit oxymeli parum acre, & facit
 ramenta. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 130. C
 Intestinorū leuitas, et difficultas morbi ex bile. cōtra Iulianū. Ex. 67. G
 Intestina plena humoribus maxime pituita faciunt leuitatem intestino-
 rum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Intestinorū leuitate diuturne eñones siccitatē faciūt. 1°. de diss. 3°. 34. D
 Intestinorum longa difficultate superueniente, si lienosis aqua inter cutē
 superuenit, aut intestinorū leuitas, pereūt. cō. 7°. aph. 72°. Ex. 60. G
 Intestinorum leuitate, id est lienterie, laborantes, bectica correpti sunt
 1°. de diss. feb. 3°. 35. E
 in Intestinorum

in Intestinorum longis leuitatibus si ructus acidus fiat, qui prius non fuerit, bonum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 40. G
 Intestinorum leuitate laborantes hiberno tempore purgare, malum. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. A
 ad Intestinorum laeuorem. de med. fac. par. 7°. 167. F
 Intestinorum leuitas. lege Leuitas intestinorum. 3°. 9. C
 INTESTINA unde fiant aspera. de cau. morb. 3°. 9. C
 Intestinorum asperitatibus medetur ouum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. F
 ad Intestinorum scissuram, quæ bona. de med. fac. par. 7°. 168. A
 Intestinorum suppurationes. ruptæ faciunt puris deiectionem com. 7°. aphorismo. 8°. Ex. 54. E
 INTESTINVM qua de causa procidat musculo vulnerato. 6°. methodi medendi. 7°. 39. B
 Intestia mouet suis sedibus, cū dissecto omēto dēiderit. d. ca. mor. 3°. 9. E
 Intestinum quod in scrotum iam decidit, in suum locū reponi desiderat. 3°. met. med. 7°. 16. C
 Intestinorū quæ pēiderūt collocatio, spēs cōpōnis chirurgiæ. itr. Is. 59. E
 Intestini recti collocatio spēs compositionis chirurgiæ. intro. Is. 59. E
 Intestina et si exeant, intro mittitur sine lēsiōe. c. 6°. aph. 58°. Ex. 53. F
 Intestinum cecum solum, quia solutum facile descēdit in scrotum. in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3°. 179. G
 Intestinum in scroto quomodo curandum. ars med. Is. 71. C
 in Intestinis si vas magnum præruptum, adstringentibus vtendum, & quibus. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 in Intestinis si vas paruum sit præruptum, quibus adstringētibus vtēdum. 5°. methodi medendi. 7°. 31. G
 Intestinorum cuius laboranti non sunt admouenda adstringētia. 11°. methodi medendi. 7°. 73. B
 ad Intestinorum affectiones antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. E
 Intestina confortans medicamentum. de med. expr. Sp. 104. G
 ad Intestinorum vlcera vtilissima est theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. B
 INTESTINA caribus contusis, & similagine implebant. de fract. commentario. 3°. 7°. 245. H
 Intestina si coquantur qualem succum generant. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Intestina sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
 Intestina tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Intestina parum nutriunt. cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Intestina cibis crassius, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 INTESTINO bello agrotant ciuitates, cum seditiones in illis fuerint. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. C
 INTESTINVM terra animalculum. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 145. A
 Intestina terra lumbrici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D
 Intestinum terra calculos vesica conterit. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Intestinum terra regio morbo laborantē liberat. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Intestinū terra podagricorū īflāmatioib⁹ medet. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 INTIMA calida, extrema frigida, malum. in prog. com. 2°. 4°. 198. C
 INTORQUENDA quosū vena & arteria. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 INTRANEORVM calorem vsitatum extirpat triasandali. de dynamijs. Sp. 26. E
 INTRINSECARVM facultatum aliæ naturales, aliæ animales. de vocalium instr. diff. 1°. 106. C
 Intrinseca facultates obtinēt vim cāæ, et artificis. d. vo. istr. dis. 1°. 106. C
 Intrinseca membra seruientia, quæ. de ana. vii. Sp. 45. D
 Intrinsecus rugosa est forma cordis, quando constringitur, plana, quando dilatur. de ana. vii. Sp. 56. C
 ab Intrinseco osse propter duritiem magis lēditur caro. conquassata ab extrinseco. de ana. vii. Sp. 55. D
 Intrinseca pro febre auferenda quæ. 10°. met. me. 7°. 64. D
 Intrinsecis vulneribus non possunt applicari medicamenta, sicut extrinsecis. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 in Intrinsecis vlceribus, quæ sumi non debent. 4°. met. me. 7°. 28. H
 INTRORSVM oblique, sursumq; digitos mouentes musculi quinq; de musc. diff. 1°. 49. A
 Introrsum, & retrorsum femur adducēs musculus. de musc. diff. 1°. 50. F
 Introrsum non nihil tibiam mouens musculus. de musc. diff. 1°. 50. F
 Introrsum magis totum femur inuertens musculus. de musc. diff. 1°. 50. G
 Introrsum adducens totum femur musculus. de musc. diff. 1°. 51. C
 Introrsum tibiā inuertēs musculus, i rectū illā attollēdo. d. mus. di. 1°. 51. D
 Introrsum simul, & parumper retrorsum femur agens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. F
 Introrsum si vergat succi, ad exteriora fiat reuulsio. de cucur. sc. 6°. 4. C
 INTVBVS crudus conuenit stomachicis. 8°. de cōp. me. fac. 5°. 192. C

INTVENTVR qui incommuenter. 4°. de prasag. ex puls. 4°. 120. H
 INTVITVM proprium placuit empiricis non cognitionem modo, sed & experientiam appellare. de subf. emp. Is. 31. F
 INTVMESCENTIA quid proprie sit. de fract. com. 3°. 7°. 243. C
 Intumescere purgandi non sunt. in pror. com. 2°. 4°. 174. D
 Intumescere non perimit Narcissi bulbus. de simp. med. fac. Sp. 87. H
 Intumescere non patitur laxata emplastrum barbarum. de dyn. Sp. 35. F
 INTVS relinqui dupl'r accipitur. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 164. A
 Intus quo cognoscatur facta esse suppurationē. cō. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 INTYBI an sit feres dubitat Galenus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Intybi habent similem facultatem cum lactucis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Intybi sunt minus suaves lactucis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
 Intybi succus infrigidat. 10°. met. me. 7°. 65. A
 Intybum refrigerat. 14°. met. me. 7°. 87. E
 INVENIEND A sunt aliqua remedia per indicationem, vel per experientiam. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Inuenienda oia rōne, & experientia, sed distincte. 3°. met. me. 7°. 16. D
 INVENIRE quod queritur docet logica. 1°. met. me. 7°. 4. F
 Inuenire methodo quid sit. 1°. met. me. 7°. 4. H
 Inueniuntur multa quotidie, quæ apud antiquos non erant inuenta. 14°. methodi medendi. 7°. 92. H
 Inueniri non contingit verum ex falsis. 3°. de cris. 4°. 142. C
 Inueniri non potest quod nusquam existit. 4°. de digno. puls. 4°. 84. H
 Inuenire qui non potest aliquid etiā per multos annos, nō debet animū despondere. 1°. de digno. puls. 4°. 70. G
 Inueniunt quæ sita cū vsura, & quō paulatim. 1°. de dig. puls. 4°. 70. G
 Inueniuntur res, non primo. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. H
 Inueniuntur quæ p rōnem, quō inueniant. de cu. ra. p sang. miss. 6°. 16. D
 Inuenit auctor libri de motibus manifestis & obscuris musculum qui vtrāq; mouet genam. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
 INVENTIO vnum ex principijs medicinae. intro. Is. 50. H
 Inuentio artium non consideranda, s'm aliquos. 3°. de loc. affe. 4°. 14. H
 Inuentio empirica, & logica nō simul cōfundenda. 2°. met. me. 7°. 13. E
 de Inuentione logica docet in libro methodi Galenus. 2°. me. me. 7°. 13. B
 ad Inuentionem auxiliorum quæ conferant. 8°. met. me. 7°. 56. D
 Inuentionis duo instra, ratio, & expientia. 1°. met. me. 4. F/3°. 7°. 16. G
 Inuentionis principia, quæ. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. E
 Inuentionis principium sunt sensui nota. de op. secta. Is. 20. B
 Inuentio fit longo tempore. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. C
 Inuentio quæ sit per rationem quomodo fiat. 1°. met. me. 7°. 5. A
 Inuentio affectuū, est cognitio præsentiū. 4°. de prasag. ex puls. 4°. 121. F
 Inuentio causarum affectus, est cognitio præteritorum. 4°. de prasagitione ex pulsibus. 4°. 121. F
 de Inuentione Nilei Plinij historia. de machin. 7°. 311. B
 INVENTOR primus philosophia apud Iones Thales Milesius. de historia philosophica. Sp. 2. D
 Inuentor moralis philosophia Socrates. de hist. philo. Sp. 2. C
 Inuentor Dialectica Socrates. de hist. phil. Sp. 2. C
 Inuentor quorum fuerit Hippocrates, & q non mirum si multa præter mittit. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. H
 INVENTAE quō sint spēs lassitudinis. de mot. ma. & obs. Sp. 67. C
 Inuenti fidem dat experientia. 5°. de san. tu. 2°. 93. G
 Inuētis necesse ē aliqd addere pp fmōis falsitatē. c. 7°. ap. 64°. Ex. 60. D
 INVERTENS totum femur introrsum magis musculus. de musculorum dissectione. 1°. 50. G
 Inuertēs genu articulationē ad exteriora musculus. de musc. diff. 1°. 51. A
 Inuertēs pedē leniter extrorsū, & retrorsū musculus. de musc. di. 1°. 52. B
 Inuertens tibiam introrsum in rectum illam attollendo, musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. D
 Inuertens tibiam ad exteriora oblique, & simul illā flectens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. E
 Inuertens ad interiora caput musculi, & vna sursum tollens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. B
 INVETERATA unde sint. 4°. met. me. 7°. 28. C
 in Inueteratis affectionibus conuenit sanguinis detractio. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. H
 Inueterata atra bilis difficulter curat. d. mel. ex Gal. R. et. P. Sp. 109. H
 ad Inueterata, & quæ difficilem curationem habent quid bonum. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. B
 ad Inueterata et callosa cōmodum. 4°. de comp. me. per. gen. 5°. 242. B
 ad Inueteratas oculorū affectiōes qd vtile. 4°. de cōp. me. se. l. 5°. 152. H
 ad Inueteratas affectiones cataportium accommodatum. 7°. de cōposi-

tione medicamentorum secundum locos. 5^a. 182. C
 ad Inueteratas affectiões malagmata. 9°. d. cō. me. f. l. 199. E/ 5^a. 200. B
 ad Inueteratos affectus malagma bonum. 10°. de compo. secundum lo-
 los. 207. F/ 5^a. 208. B
 ad Inueteratos affectus myracopon bonū. 7°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 271. G
 INVICTVM emplastrum quod, & quare ita vocatum. 6°. de compo.
 medic. per gene. 5^a. 256. D
 Inuictum appellatum emplastrū quale. 2°. de cōp. me. per. gen. 5^a. 227. D
 INVIDIA. quid, & eius remedia. de cog. cur. animi mor. 2^a. 53. G
 Inuidia animi affectus, & perturbatio. de cog. cur. ani. mor. 2^a. 50. G
 Inuidia euitanda, & quare. ars med. 15a. 68. E
 Inuidia omnium vitiorum foedissima. de cog. cur. animi mor. 2^a. 53. G
 INVIDI sunt qui aut veterum monumenta supprimunt, aut demoliri-
 tur. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 28. F
 INVIGILANTES phlegma facit. de dyna. Sp. 19. E
 INVICSATIO quid sit. de ocul. 7^a. 186. H
 INVOCARE dupliciter dicitur, & quid secundum utrumq; modum si-
 gnificet. 4°. de dec. Hippocratis. 1^a. 250. B
 INVOLUTA cur sint intestina. de ana. viu. Sp. 50. A
 Inuolutum siue ileon intestinum tertium est. de ana. viu. Sp. 50. B
 Inuolutum multum cur sit ileon intestinum. de ana. viu. Sp. 50. D
 INVICTILES liquidæ compositiones. 4°. de compo. medica. secun-
 dum locos. 5^a. 151. B
 INVUNCTIO quid faciat post lauaciones. 7°. met. me. 7^a. 45. B
 Inunctio adhibetur in declinatione morbi. de op. secta. 15a. 27. G
 Inunctio facit intemperiem. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. B
 INVSTIO quo fiat in ventre. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 149. B
 ad Inustiones epicautata à græcis dictas, compositiones commode. 4°.
 de comp. me. sec. loc. 154. G/ 5^a. 155. B/D/F/H
 INVSTVM vlcera quædam oculorum. fin. med. 15a. 48. D
 INVSTILE in quibus abiicitur. de cau. mor. 3^a. 9. D

IOANNIS filij Ligorij medici potio ad paralytim. de dynamidijs. Sp. 31. C

IOCIS semper seria immiscebat Socrates. 1°. de vsu par. 1^a. 115. D
 IOLLAS scriptor simplicium. 1°. de antidotis. 5^a. 100. B
 IONTHOS, id est varus interpretatur à Galeno. 2°. met. me. 9. F/
 de remed. par. fac. 7^a. 157. B
 ad Ionthos conueniunt balani myrepica recrementa. 6°. de simpliciū
 medicamentorum facultatibus. 5^a. 44. D
 IONICVM genus philosophorum. de hist. philo. Sp. 2. F
 Ionica nomina exquisite sciuit Galenus. ad Thra. 2^a. 107. A
 de Ionicis noibus pmitit se scripturum Galenus. 2°. de diff. p. 4^a. 59. A
 IOS ærugo quid efficiat. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. D
 Ios. i. viola, in quibus conueniat. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. F

ΗΠΑΤΙΚΟΣ iecinorarius interpretatur à Galeno. de fra-
 cturis, com. 2°. 7^a. 240. G

si cū IPHICLO comparemur, pedibus parum valemus. 1°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 63. H

IPOTERIVM inscriptū malagma. 9°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 200. B
 Ipoterium aliud. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 200. B

IRA quid sit. de dec. Hipp. 4°. 248. E/ 5^a. 258. C/ 6°. 260. F/ 267.
 B/ 7^a. 1^a. 268. H/ de caus. morb. 3^a. 6. F/ 2°. de caus. pul. 4^a.
 91. C/ de virt. nostrum corp. dispen. Sp. 60. D

Ira quid secundum Platonem. de palp. 3^a. 54. B

Ira est egritudo animi. de cog. cur. animi mor. 2^a. 50. G

Ira animi affectus, & perturbatio. de cog. cur. animi mor. 2^a. 50. H

Ira non est auctus calor, sed veluti feruor caloris in corde. 2°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 74. B

Ira viscus debet esse calidissimum. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. G

Ira est in pectore. 3°. de decr. Hipp. 242. B/ 1^a. 246. C

Ira motus qui. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 23. D

Ira est veluti feruor quidam, ac vehemens motus potentie irascibilis in
 ipso corpore cordis sita. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. E

Ira sit inati caloris feruor i corde atiqua opinio ē. 5°. de dec. 1^a. 241. F

Ira vindictæ appetentia est quid accessorium, non eius essentia. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 74. B

Ira cor exturbat. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. G

Ira, & pulsus, arteriarum, & innata caliditatis principium est in cor-
 de. in timeum Plat. 1^a. 287. D

Ira à corde naturaliter procedit. de spermate. Sp. 37. B

Ira motus in corde. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 254. B

Ira impetus quo casu fiunt. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 12. H

Ira à luna tenuit Alexander. de spermate.

Ira quandoq; vtuntur equus, & taurus. 3°. de vsu par. Sp. 38. H

Ira comparat equo Galenus. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 238. B

Ira, temeritas, atq; immanitas iuncta mentis delirio notant atram bile
 peccare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F

ad Ira præcipientes facit vinum. 1°. de san. tu. 2^a. 66. H

in Ira quæ contingant. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 239. G

in Ira facies inflatur & rubescit, & alia quæ ad ipsam sequuntur. 3°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 241. F

in Ira minus inflata & rotunda facies, quàm in ira deberet, apparere
 si per compressionem cordis dilataretur arteria. de ana. viu. Sp. 47. A

in Ira cur in posterum non recordamur eorum quæ egimus. 2°. de motu
 musculorum. 1^a. 35. B

Ira cur rationem trahit. 3°. de decretis Hipp. 1^a. 242. F

Ira est potentior consilio. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. A

ab Ira quorum rationes facile vincantur. 3°. de decr. Hippo. 1^a. 242. F

Ira vincit barbaros, & ineruditos. 3°. de decret. Hipp. 1^a. 243. B

Ira seruiunt pueri quasi bestia. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. G

Ira euitanda, quia alterant, & à naturali statu corpus auerunt ars me-
 dicinalis. 15a. 68. E

Ira non posse mitigare, cum equi ad parendum idonei reddantur, quod
 turpe admodum est. de cognoscendis cur. animi morbis. 2^a. 52. G

Ira minimum affici videtur, qui ratione plurimum vtitur. 3°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 245. H

Ira quid faciant fœtui. 11°. de vsu par. 1^a. 188. B

Ira facit abortum. commenta. 4°. aph. 53°. Ex. 52. D

Ira quid faciat. 4°. de decretis Hippocratis. 1^a. 252. D

Ira quid faciat ex Homero. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 242. A

Ira excitat calorem innatum. 3°. de diff. resp. 3^a. 7. B

Ira generat bilem. in 6^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 157. A

ab Ira cum sanguis immoderatus feruet, fieri potest inaequalis intem-
 peries in toto corpore. de inaeq. intemp. 3^a. 44. D

Ira auget balitum fuliginosum. 10°. met. me. 7^a. 62. H

Ira parit morbos. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 182. B

Ira accendit febres. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 65. G/ de caus. morb. 3^a. 6. B

ex Ira quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. F

ex Ira febris quo modo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B

ex Ira ephemera quo modo fiant. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G

ob Ira ephemera facta quo modo cognoscitur. 2°. de crisi. 4^a. 138. F

ex Ira ephemera qualis. 2°. de crisi. 4^a. 138. G

ob Ira causus factus. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 134. F

ex Ira febris orta sub cane, exincta fuit aqua frigida à Galeno exhibi-
 ta. 10°. methodi medendi. 7^a. 63. F

ab Ira siccitas inducitur quo modo corrigatur. 3°. de san. tu. 2^a. 81. G

Ira validam exercitationem concitat. 1°. de caus. puls. 4^a. 87. H

Ira vires resoluit. 12°. met. me. 7^a. 77. D

ex Ira animi defectus quo modo curetur. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 99. G

ab Ira nemo interijt. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. E

Ira quando euitanda, & quæ nō. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 190. G

Ira conuenit calculosis quandoq; de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. F

ab Ira prorsus liberari simul ac quis velit, non continuo quis potest, cō-
 primere autem illius perturbationis intemperantiam atq; insolentia
 potest. de cogn. cur. animi morbis. 2^a. 51. G

in Ira deprimenda quando quis profecerit. de cog. cur. ai. mor. 2^a. 53. E

Ira potest à ratione cohiberi. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 242. F

Ira à quibus vincatur ratione. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. B

Ira vicit Vlysses. 3°. de deer. Hipp. 1^a. 242. G

Ira sub quarta parte medicinae continetur. ad Thra. 2^a. 108. D

Ira pulsus qualis, de puls. ad tiron. 44. H/ 3°. de differ. puls. 61. F/ 1°. de
 caus. puls. 87. H/ 2°. 94. C/ 4°. 4^a. 99. F

ob Ira magnus pulsus quo modo. 1°. de præs. ex pul. 4^a. 104. H

Ira reprimentis pulsus. 1°. de præs. ex pul. 4^a. 105. A

ad Ira pulsus motus comparatio, quæ. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 260. H

Ira ex animi affectibus excrementa quieta calefacit, attenuat, & exci-
 tat. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 22. D

Ira nō indiget frictionibus, & lauacionibus multis. 8°. met. me. 7^a. 52. E

IRACUNDIA ubi sit, & quo modo gignatur. in 6^m. de morbis vulga-
 ribus, commenta. 5°. 3^a. 190. B

Iracundia in pueris reperitur, sicut & in bestijs, quanquam minimam
 rationis habent. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 260. B

ad Irarundiam hominem facilem esse ex motu arteria rebeamenti con-
 uicitur. quod animi mores. 1^a. 320. C

Iracundia biliosa naturas maxime accendit, et febres acutas facit. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. E
 Iracundiam à ratione differre per se notum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 260. D
 Iracundia & ratio se habent vt eques & equus, & canis & venator. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 242. F
 Iracundia & rationis certamen. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. G
 Iracundia data à natura, vt rationi opituletur. 5°. de decr. Hipp. 1°. 260. A
 Iracundia quando opitulatur rationi. 5°. de decr. Hipp. 1°. 260. A
 Iracundia sola in nullo est corpore. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. F
 Iracundia in corde probatur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. A
 Iracundia semp succubebant Hector, & Achilles. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. F
 Iracundie dominabantur Vlysses, Polydamas, & Nestor. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 242. F
 Iracundia cauenda opus est se exercere. de cogn. cur. ani. mo. 2°. 52. B
 Iracundia accendit febres. 1°. de san. tuen. 2°. 65. G
 Iracunde facere Plato quid dixerit. 5°. de decr. Hipp. 1°. 260. D
 Iracunda pars animæ est cordis temperatio. q. animi mor. 1°. 218. D
 IRACUNDIORES q. sint, & cur. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 186. F
 Iracundi contrarij iratis & quo modo. in 3°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 115. G
 Iracundi quales. de cognos. cur. animi morbis. 2°. 52. C in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 115. G
 Iracundus est naturaliter sanguineus, tamen iram deponit a corde procedentem aliqua occasione superueniente. de spermate. Sp. 37. B
 Iracundi efficiuntur ob calidam temperaturam. q. animi mor. 1°. 221. G
 Iracundi quo cognoscantur ex motu arteria. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. E
 Iracundi pusillanimes. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 115. G
 Iracundi animosissimi Leoni assimilantur. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. C
 Iracundi quando moriebantur. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 115. D
 IRASCENTIS impetus nihil ab insania & etiam à furore differt. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 52. C
 Irascentium signum quod. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 184. D
 Irascentium quanta animi deformitas in membris habendum in memoria. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 52. F
 non Irascentium quantus decor. de cogn. cur. animi mor. 2°. 52. F
 de IRASCIBILI parte quid sentiant Aristoteles & Possidonius. 5°. de decretis Hippocratis. 1°. 259. F
 Irascibilis anima an pars distincta ab alijs. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. E
 Irascibilis, concupiscibilis, & rationalis, tres animæ facultates. in Timæum Platonis. 1°. 287. C
 Irascibilis, rationalis, & concupiscibilis partes diuersæ secundum Platonem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. G
 Irascibilis pars animæ irrationalis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. G
 Irascibile, & concupiscibile habet aialia irrationalia. 5°. de decr. Hipp. 1°. 258. C
 Irascibilis animæ pars in corde. 2°. de decr. Hipp. 1°. 239. G 3°. de locis affectus. 4°. 16. E
 Irascibilis principium esse cor, demonstratio. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. F
 Irascibilis vis collocata est in iecore. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. E
 Irascibilis anima in iecore. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 246. C
 in Irascibilem partem quandoq; maxime imperat ratio, sed hoc est rarissimum. 3°. de decr. Hipp. 1°. 243. B
 Irascibilis facultas rationali aduersus concupiscibilem in corpore habitantem opitulatur. in Timæum Plat. 1°. 287. C
 Irascibilis nunq; adiuvat concupiscibilem. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. G
 Irascibilis an sit mortalis vel immortalis non confert medicina, neque morali. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. E
 Irascibilis animæ affectus, & opera. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. E
 ex Irascibili trahimur ad victoriam. 5°. de decr. Hipp. 1°. 256. H
 IRASCIMVR virtute proueniente à corde. de vir. nost. corp. Sp. 60. B
 Irascendi vis in corde fm peripateticos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. F
 Irascit sibi nemo, q. à libidine desistere pposuerit. 5°. de decr. Hipp. 1°. 259. G
 Irascere cum grammaticus quidam, morbo comitiali corripiebatur. 5°. de locis affectus. 4°. 35. F
 IRATIS contrarij iracundi. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 115. G
 Irati facies, qualis. de cogn. cur. animi mor. 2°. 51. G
 Irati oculi, efferati. de cogn. cur. animi morbis. 2°. 51. G
 Irati magnanimi. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 115. G
 Iratorum respiratio, qualis. 3°. de diff. resp. 3°. 73. B
 Iratorum pulsus, qui. 2°. de symp. caus. 3°. 23. D
 Iratorum pulsus altus. 2°. de caus. puls. 3°. 94. C
 Iratorum & corporum gracilium pulsus. 2°. de caus. puls. 3°. 94. F
 Iratus dum es, noli iubere vt aliquis aliū puniat. de cog. cur. ani. 2°. 52. C
 IPEMIA quid. 1°. de puls. diff. 4°. 48. C

IRINGIUM manditur vt cibis, dum oritur, & adolescit. de atten. vict. rat. 2°. 44. A
 Iringium habet magnam incidendi facultatē. de attē. vict. ra. 2°. 44. A
 IRINI romani experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 IRINVM vnguentum fit in Perga. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 135. F
 Irino vnguento utebantur antiqui. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. F
 Irinum vnguentum, optimū in quibus affectibus. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
 Irinum vnguentum aperit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. F
 Irini vnguentū rarefacit, & discentit. 9°. de com. med. sec. loc. 5°. 197. F
 cum Irino oleo vinum prouocat sudorem. de cathartics. Sp. 95. D
 Irinum oleum qn conueniat in fomento. de remed. par. fac. 7°. 153. H
 Irinum oleum pro capitis dolore ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 Irinum vnguentum conuenit frigiditatibus. 3°. de sanita. tuen. 2°. 81. C
 Irino vnguento vti oportet post balneum. 8°. meth. med. 7°. 51. F
 Irino illita pyxis lignea cuius sit vsus. 5°. de com. med. per gen. 5°. 250. E
 Irini vnguenti sex repurgans, & extergēs. 1°. de cō. med. sec. lo. 5°. 129. H
 Irinum. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 274. D
 IRIONIS medicamentum ex quibus cōstet. 6°. de cōp. med. 5°. 259. D
 IRION herba ad quid valeat. de med. fac. par. 7°. 167. E
 Irion quale. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 Irion torrefactum ingreditur in Arteriacam laudatam Mitridatis. 7°. de compo. medicamen. sec. loc. 179. A 5°. 182. B
 Irion torrefactum in confectionem ingreditur, quæ Panchrestus dicitur. 7°. de comp. med. sec. loc. 1°. 185. H
 IRIS quomodo fiat. 7°. de decret. Hipp. 1°. 272. C
 Iridem vident lippi ad lucernam. de hist. philos. Sp. 8. A
 Iris siue corona (vt à nonnullis dicitur) quid. 9°. de vsu par. 1°. 178. C
 in Iride septum sunt circuli. 9°. de vsu partium. 1°. 178. F
 Iris græce quid ab aliquibus dicatur. 14°. meth. med. 7°. 93. G
 IRIS quid. de simp. medicam. Sp. 85. D
 Iris inter aromata connumeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Iris que. introd. Isa. 53. A
 Iris qualis. 5°. de comp. med. sec. loc. 170. G 5°. de compo. med. per gene. 5°. 247. C 3°. methodi medendi. 7°. 18. A
 Iris subtilior ijs quæ terrenæ sunt substantiæ. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. B
 Iris imbecillior centaureo, & chamæleæ. 5°. de cōp. me. per g. 5°. 246. A
 Iris agrestis cuius sit facultatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. G
 Iris sylvestris. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. D
 Iris astragalitis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. A
 Iris candida. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. E 1°. G
 Iris Illyrica, qualis. 9°. de comp. med. secundum lo. 5°. 202. A
 Iris in illyrico nata optima est. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Ireos illyricæ radix acris est. 13°. meth. med. 7°. 85. E
 Ireos illyricæ radix acris ad curandos sinus valet. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 106. G
 Iridis illyricæ cum Lybica comparatio. 1°. de antidotis. 5°. 105. A
 Iris illyrica odoratas reddit compositiones. 1°. de com. me. se. l. 5°. 128. C
 Iris illyrica ponitur in theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 92. D
 Iris illyrica emollit. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. A
 Iris illyrica. 1°. de antidotis. 5°. 105. D 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Iris longa. de med. fac. par. 7°. 167. E
 Iris Macedonica. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. H
 Irios radix fulua flaua, & rubra alba calidior, sicut in quoq; genere similia alia. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. D
 Iris. 5°. methodi medendi. 7°. 34. B
 Irin multi possunt gustare & intueri, tamen eius vtilitatem ignorant. 1°. de elementis. 1°. 5. H
 Iris viscida excalfacit, sternutare facit, excalfacit suauiter, vulnera concaua late replet. de simp. med. Sp. 85. D
 Iridis radicis succus cum aceto nihil calefacit. 2°. de compo. medicament. secundum locos. 5°. 136. E
 Iris aperit. de ocul. 7°. 188. E
 Iris meatus purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Iris menses prouocat, & vrinas. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. A
 Iridis radicis decoctio apit obstructionē crassam. de med. exp. Sp. 104. B
 Iris purgat indigestibiles cibos in intestinis, & lumbricos rotundos. de cathartics. Sp. 95. C
 Iris vlcera abstergit & expurgat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. F
 Iris parum extergit. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. H
 Iris detergit. 8°. methodi medendi. 7°. 52. H
 Iris magis detergit, quā moderatissime detergētia. 8°. meth. me. 7°. 52. H
 Iris detergens est lenis & sine morfu. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. F
 Iris colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura ieteri. Sp. 111. C
 Iris purgat

Iris purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. C
Iris quibus immisceri debet in iecoris phlegmone. 13°. meth. me. 7°. 83. G
Ireos radix in phlegmone iecoris conuenit. 11°. meth. med. 7°. 73. A
Iris soluit durities, & parotidas, & feruores. de simp. med. Sp. 84. C
Iris crustas optime disrumpit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
Iris cum melle, crustas optime disrumpit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
Iris sarcotica est. 3°. meth. med. 7°. 16. G
Iris vlcera exiccat. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 236. G
Iris vlcera sanat. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 240. G
Iris vlceri cauo conuenit. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 216. G
Iris carnē explet. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 220. B
Iris carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
Iris illyrica in cephalicorum medicamentorum compositionem ingredi-
 tur. 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
Iridis radix ad nervos vulneratos bona. 3°. de compo. me. per ge. 5°. 234. B
Iris quo ingreditur in medicamenta. 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 137. G
Iridis sedimentum. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 266. G
Ireos puluis cum mulla vomitum facit. secretorum. Sp. 95. C
ex Iride & marrubio confectio pro oxymelite dari ptest. 2°. de arte
 curat. ad Glauconem. 7°. 113. C
Iridis electarium. de med. exper. Sp. 105. E
ex Iride oleum mitigatorium in duris corporibus bonum. 3°. de compo.
 medicament. per genera. 5°. 235. A
Ἰριδίων quid significet. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 105. E
Ἰριδίων quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 241. H
IRRATIONALE quo modo dicatur. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. C
Irrationale quid. 4°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. G
Irrationale dupliciter dicitur. 4°. de decre. Hipp. 1°. 250. B
Irrationalis, & rationalis partes animæ. 5°. de decre. Hipp. 1°. 259. D
Irronalis vis trahit nos ad ea quæ appetimus. 5°. de decr. Hipp. 1°. 258. H
Irrationalis & rationalis facultatis bellum. 5°. de decre. Hipp. 1°. 259. A
ad Irrationalem facultatem quæ pertinent. 4°. de decr. Hipp. 1°. 248. F
Irrationales animæ actiones morales vocantur. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G
Irronali & ronali vi quo mō vtatur curretes. 4°. de dec. Hipp. 1°. 249. E
Irrationalia animalia habent concupiscibilem, & irascibilem. 5°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 258. C
Irrationalis pulsus qui, & in quo consistant. comp. puls. Sp. 65. D
IRRITATIONES per circuitum repetentes quod pharmacum inuat.
 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 191. E
IRRORE aceto medicamentum digito quid sit. 7°. de compositio.
 medi. secundum locos. 5°. 186. B
IRRUPTIONES immodicas per vterum potenter reuellant cucurbi-
 tula, quæ hypochondrijs affiguntur. de cucurb. scarifi. 6°. 4. G
ISATIS syluestris qualis. 6°. de simplicium medicamento
 rum facultatibus. 5°. 48. G
Isatis syluestris lienosis vilis est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 49. G
Isatis vehementer exiccat sine morfu. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. G
Isatidi herba similis bilis, & bilis panacea, & vitellina semper dicitur
 cum adiectione. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 5°. 191. F
ISCHÆMA quæ sint. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 253. F
Ἰσχαια sanguinē supprimētia. de vic. ra. in morb. ac. cō. 4°. 7°. 152. F
ISCHIADICA est vna ex venis pedum quæ phlebotomantur. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 54. H
Ischiadica vena cuius sit ramus. de anat. viuo. Sp. 54. G
Ischiadica sectio magnopere confert dolori scia, podagra, in varice, in
 elephantiasi. de anatomia viuorum. Sp. 54. H
ISCHIADICA laborante aliquo, cathartici vtuntur. de dy. Sp. 20. E
Ischiadica passio quid valeat. de cura lap. Sp. 112. G
ISCHIADICVM græci arthriticum dicunt. in 6°. de morbis vulgari-
 bus, com. 4°. 3°. 179. H
Ischiadicorum cura ex Iberide. 10°. de compo. med. sec. loc. 2°. 208. C
in Ischiadicis venæ pedum secandæ. præf. exper. conf. Sp. 78. D
Ischiadicis de mucilagine articulorum factis danda phlegmagoga. de dy-
 namidijs. Sp. 21. D
Ischiadici si ante totius euacuationem curentur acibus, læduntur. de cō-
 posit. medicam. sec. loc. 5°. 207. A
Ischiadicis bibita auxilio est Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
Ischiadicis strenuū remediū est Calaminta. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. D
Ischiadicis prodest Centaurium minus. de dynami. Sp. 21. C
Ischiadicis confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 94. A
Ischiadicis infunditur decoctum centaurij minoris. 7°. de simpl. medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 50. H

Ischiadicis prodest Colocynthis. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 207. B
Ischiadibus prodest colocynthidis succus intritus. 9°. de simplic. medica-
 ment. facul. 5°. 52. A
Ischiadicis vtiliter datur colocynthis. de dynamidijs. Sp. 21. D
in Ischiadicis valet Costinum oleum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. E
Ischiadicis inicitur Garum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
Ischiadicis bibendum exhibetur Hypericum. 8°. de sim. med. fa. 5°. 63. A
Ischiadicos emendat hypericon. de simp. med. Sp. 92. E
Ischiadicis illinunt aliqui farinam Lupini cataplasmati modo. 8°. de sim-
 plic. med. facul. 5°. 48. D
ad Ischiadicos in potu exhibetur Polëmonii. 8°. de sim. me. fa. 5°. 59. A
Ischiadicis exhibetur à nō nullis Rubiæ radix. 6°. de sim. me. fa. 5°. 47. F
ad Ischiadas infunditur Salsugo piscium salforū. 11°. de sim. m. fa. 5°. 83. B
Ischiadibus prodest Thlaspi per sedem infusum, sanguinolenta euacuans.
 6°. de simp. med. facul. 5°. 48. D
ad Ischiadas acopon viride bonum. 7°. de compo. med. per ge. 5°. 273. B
ad Ischiadicos malagma bonum. 9°. de compo. med. secundum lo. 199. D
 7°. de compo. med. per genera. 5°. 266. C/E
Ischiadicis statim in irritationibus malagma bonum. 10°. de compo. medi-
 camen. secundum locos. 5°. 208. A
Ischiadicis faciens sclerosimon. de dynamidijs. Sp. 28. C
ad Ischiadicos medicamēta cōmoda. 10°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 207. B
ad Ischiadicos valde mitigatoria. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 207. D
ad Ischiadicos. 7°. de compo. med. sec. loc. 182. G/183. D/ 5°. 188. G
ad Ischiadicos quæ conferant. 9°. de composit. med. sec. locos. 199. A/E/
 H/200. C/10°. 207. D/E/F/H/208. A/B/G/6°. de compo. med. per gen.
 256. A/7°. 269. H/270. C/D/H/ 5°. 271. A/D/F/G
Ischiadica compositio qualis. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 207. E
ISCHIADA Leucacanthos quidam, polygonatos alij vocant. 7°. de cō-
 positi. medicam. facul. 5°. 54. C
ISCHIAS quid. fin. med. 15a. 47. H
Ischias coxendicis est morbus. 2°. methodi medendi. 7°. 9. D
Ischias ex gñe arthritidis morbus est. 10°. de compo. med. se. lo. 5°. 206. G
Ischias non ex frigore, sed ex repletionē. de cur. per sang. miss. 6°. 20. F
Ischias raro fit ex sanguine, & si fiat, citissime curatur. 10°. de composit.
 medicamen. secundum locos. 5°. 207. A
in Ischiade principium curationis ab euacuatione. 10°. de compo. medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 207. A
in Ischiade venæ sectio quomodo faciendā. 10°. de cō. me. se. l. 5°. 207. B
in Ischiade quæ vena secanda. de const. ar. 15a. 41. E
in Ischiade vena poplitis potius incidenda q̄ malleoli. de cur. ra. per san-
 guinis missionem. 6°. 20. F
in Ischiadicis qñ ponenda cucurbitula. 10°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 207. B
Ischiadicis nihil prodest scarificatio. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 20. F
in Ischiade nunq̄ vtendum repercutientibus. de rem. par. fac. 7°. 160. D
Ischiadicis vomitus potius, q̄ deiectiones promouendus. 10°. de composit.
 medic. secundum locos. 5°. 207. B
in Ischiade vomitus potius inuat. quā euacuare per inferiora. de reme-
 dijs paratu facilibus. 7°. 160. D
Ischiadem curat centaurea minor. de med. exper. Sp. 106. E
Ischiadem curat decoctio centaureæ. de med. exper. Sp. 104. D
Ischiadas rubrificat enula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. B
ad Ischiadem valens electarium. de med. exper. Sp. 108. D
contra Ischiadem optimum experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
ad Ischiadem valens medicina. de med. exper. Sp. 106. H
ad Ischiam secretorum. 100. D/ 7°. 240. H
ISCHION quid sit. de fract. commenta. 2°. 1°. 127. H
in Ischio sedere soli homini inest. 3°. de vsu partium. 1°. 194. A
Ischy articulus rotundissimus & laxissimus. 12°. de vsu par. 1°. 214. B
circa Ischium duo musculi femur circum agunt. 15°. de vsu par. 1°. 139. A
Ἰσχυς, id est non tumentia. de vict. rat. in morb. ac. com. 4°. 7°. 139. A
Ἰσχυς quid significet. in 1°. prorrh. commen. 2°. 4°. 176. A
Ἰσχυς quid significet. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 115. F
Ἰσχυς quid significet. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 15a. 47. G
ISCHVRIA quid. fin. med. 3°. 20. G
Ischuria qui comparetur, & quid sit. 2°. de symp. caus. 3°. 28. C
Ischuria quid proprie. 3°. de symp. caus. 3°. 28. C
Ischuria improprie quid sit. 3°. de sympt. caus. 3°. 28. C
Ischuria appellatio prima est suppressionis vrinae. fin. med. 15a. 44. B
Ischuria, voluntaria actionis noxa. 2°. de symp. caus. 3°. 19. G
Ischuria, quæ. 6°. de locis affectis. 4°. 38. C
Ischuria quo modo fiat. 6°. de locis affectis. 15a. 57. B
Ἰσχυρίας causa. introd. ex Ischuria

ex Ischuria nemo moreretur secundum Erasistratum, & quare. 1°. de natu. facultatibus. 1°. 295. H
 Η συχία quid apud græcos. 1°. de diff. puls. 4°. 48. C
 ISIDORI infusum ad dysentericos faciens. 9°. de compositione medica men. secundum locos. 5°. 203. E
 Isidori antiochi emplastrum ad quæ utile sit. 6°. de cō. me. per g. 5°. 257. A
 Isidori ad dolorem sedandum remedium bonum. 6°. de cō. me. per g. 5°. 259. A
 Isidori ad nomas remedium. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 252. A/C
 secundum Isidori familiarem rusticum pharmacum quoddam 2°. de cō. posi. medica. per genera. 5°. 222. F
 ISIS unde dicta. 2°. de compo. medi. per genera. 5°. 223. F
 Isis vocatum emplastrum quod. 4°. de compo. med. per ge. 5°. 243. B
 Isis emplastrum. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 221. G
 Isis cognominatum emplastrum, quo modo ad usum emmоторum possit reduci. 2°. de arte cur. ad Glaucōnem. 7°. 106. A
 Isis emplastrum cephalicum. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 226. B
 Isis cephalica. 4°. de comp. med. per genera. 5°. 244. B
 Isis sit sub estu caniculæ. 2°. de comp. med. per genera. 5°. 226. B
 Isis Epigoni cuius vis, & utilitatis per se sit. 5°. de compo. medicamen torum per genera. 246. D/ 5°. 248. B
 Isis nudata membrana imponitur. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 supra Isin emplastrum oxymeli foris posito quæ vteretur. 6°. m. m. 7°. 42. H
 Is non est ausus uti Galenus, tñ plures sanabantur ab Eudemo, qui illo utebatur, quam ab ijs qui blandis utebantur. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 cum Iside ægyptia idem valet in nervis medicamentum ex radice dra- cunculi. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 229. D
 Ισοχρύσις motus. 2°. de dign. puls. 4°. 75. F
 ISOCHRYSON collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. H
 Ισοχρύσις motus. 2°. de dign. puls. 4°. 75. F
 ISOPYRON aut phasiolum cuius sit facultatis, & in quibus conue- niant. 6°. de simp. med. facul. 5°. 48. H
 ISOTHEOS appellata colica quibus proffit. 5°. de comp. medicamen. secundum locos. 5°. 202. B
 Isotheos cōfectio ad tussim, ad tabem, & cætera. 7°. de cō. me. s. l. 5°. 182. G
 ISTHMI sunt angustii quidam terræ processus inter duo maria. com- mentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. D
 Isthmus quid, & cur ita dictus. de musculorum dissectione. 1°. 46. G/ de anatomia parua. Sp. 42. H
 Isthmus dicitur per methaphoram pars illa quæ os, et gulam interiæcet. commentario 3°. aphorismo 26°. Ex. 25. D
 Isthmi humidii excrementi ac veluti lacuna à natura conditi renes. fini- tiones medicæ. Isa. 44. A
 Ισιον velum. linteum dicitur. de artic. com. 3°. 7°. 270. H
 Ισιον lignum à stando. de artic. commen. 3°. 7°. 270. H
 ad ISTRUM Mysia est & alia quæ hellespontia dicitur. 5°. de sanita. tuenda. 2°. 90. H
ITALIAE vias Traianus refecit. 9°. methodi me- dendi. 7°. 58. F
 in Italia, Co, Cnido, & Rhodo certabant medici. 1°. metho. med. 7°. 2. F
 in Italia nata quam plurima equalia ijs quæ à Creta afferuntur & quæ do. 1°. de antidotis. 5°. 105. D
 in Italia oleum Sabinum relaxat. 3°. de sanita. tuen. 2°. 81. B
 in Italia quæ vina fulva vel alba substantia tenuia, & quibus danda. 4°. de sanita. tuenda. 2°. 85. G
 in Italia non mirum gigni multa vina aquosa tenuia. de vict. rat. in mor- bis acutis, commenta. 3°. 7°. 127. B
 in Italia quæ vina calidiora. 5°. de sanita. tuen. 2°. 90. H
 in Italia quæ vina minus calida. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 in Italia ex vinis sabinis non nulla sunt tanto deteriora ijs quæ modice adstringunt, quanto aqua bonitate vincunt. de bon. & vi. suc. 2. 83. F. G.
 ex ITALICIS vinis quæ tuto bibantur. de bon. & vit. suc. 2°. 38. F
 Italicum panicum melius Asiatico. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Italicæ hemina. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. H
 Italicus modius. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. H
 Italicum genus philosophorum. de hist. philof. Sp. 2. F
 Italicæ philosophiæ princeps Pythagoras. de hist. philof. Sp. 2. G
 Italicorum & Græcorum vinorum comparatio. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 ITATIO est crurum exercitatio. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 74. H
 ITEA, id est salix, in quibus proffit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. H
 ITER qui facit exercetur. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 73. G
 Iter facere quæ exercitatio sit. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 Iter quo modo faciendum circa anni tempora. de sal. dieta. 2°. 40. H

Iter facturum sub sole quid agere debet. de med. fac. par. 7°. 164. A
 Iter p sole qui fecerit, nisi lauerit, quid sequatur. 10°. meth. me. 7°. 66. A
 Iter longum sub sole per puluerem, quale. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
 Iter agentibus præsto adsunt lassitudines, nisi apothepapia deiventur. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. F
 in Itinere aer frigidus horrorem facit. 2°. de symp. caus. 3°. 23. A
 Iter agentes in maximo frigore membra amifere. de diff. mor. 3°. 3. E
 Iter est cā raucedinis, & coryzæ. de vict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 144. H
 ex Itinere frige factorum pulsus. 1°. de præ sagitione ex puls. 4°. 107. E
 Iter facientis comparatio ad celeritatem pulsus. 1°. de caus. puls. 4°. 88. G
 Iter agentium in pulsu comparatio. 1°. de caus. puls. 4°. 88. B
 ex Itinere dolores. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 144. H
 ob Iter sit dolor capitis. de vict. ra. in morb. acut. com. 4°. 7°. 150. F
 ex Itinere febris inuatur balneo. 2°. de mot. mus. 1°. 315. C
 Iter spermatis. de spermate. Sp. 36. E
 Itinerantes qui non egent refrigeratione. 10°. meth. med. 7°. 66. C
 ITHMOEIDVM ossium vsus. 8°. de vsu partium. 1°. 168. E
 ITRIA veteres appellabant lagana, & rhyemata. de bonit. & vitio succorum. 2°. 35. D
 Itriorum duplex species. 1°. de aliment. fac. 2°. 10. E
 Itria ex similitudine qualia. 1°. de alimen. fac. 2°. 10. E
 Itrijs cur inspergunt papauer. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. G
 ex Itrijs & oleo placenta facile corrumpitur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. C
 Itrium coctum pro hydropo bonum. de vict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 152. G
 Ιτρον quid. introd. Isa. 53. D

IVBAE

Regi Mauristorum inscriptus libellus de Euphorbio. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201. D

IVCUNDA appellata confectio in quibus conueniat. 7°. de compo. medicamentorum secundum locos. 5°. 185. C
 Iucundum duplex genera. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. A
 Iucunde agere quid sit. de fascijs. 7°. 293. C
 Iucunde quæ maxime agere cōuenit ubi dolor euitari possit. de fasc. 7°. 293. C
 Iucunde inijciendū est vinculum, ut opus facile præstetur. de fasc. 7°. 294. B
 Iucundæ sunt res naturales. de palp. 3°. 54. D
 è IVDAE 1 asphaltum, & opobalsamum aduehuntur. 1°. de anti- dotis. 5°. 105. E
 IVDAICVS lapis nihil facit in lapide vesicæ, sed tantum in lapide re- num. secretorum. Sp. 102. D
 IVDEX rectus sectarum carere affectionibus debet, & demonstratio- num peritus esse. de ord. lib. suo. Isa. 14. G
 Iudices munus suum obituros à vino prohibet lex Chartaginensium. quod animi mores. 1°. 320. H
 Iudex durus qui. 3°. de diff. puls. 4°. 63. F
 Iudex iniquus qui sit. 2°. meth. med. 7°. 11. G
 ad Iudicem alium licet appellare, [ergo erant appellationes] 1°. metho- di medendi. 7°. 3. H
 Iudice se & litigatore Thessalum vicisse insignis est audacia. 1°. methodi medendi. 7°. 3. B
 IUDICANDI principium si est in nobis, facile inueniemus. 9°. de de- cretis Hippocratis. 1°. 279. C
 ad Iudicandum omnem numerum dierum non esse idoneum experientia comprobatur. commen. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 ad Iudicandum non opus est demonstratione, sed sensu. de na. hu. c. 2°. 7°. 183. C
 Iudicandi qui sint quo modo se habeant. in prog. com. 3°. 4°. 207. H
 non IUDICANTES dies qui. 2°. de dieb. decret. 4°. 154. E
 Iudicantem nunquam vidit duodecimum diem Galenus, sed alius quis vi- dit, sed male. 1°. de dieb. decretorijs. 4°. 145. F
 Iudicantes nunquam vidit Galenus duodecimum, & sextumdecimum. 1°. de dieb. decret. 4°. 146. G
 IUDICARE quo modo debent medici, ut possint sententiam mutare. de dieb. decre. 4°. 150. A
 Iudicat Hippocrates ex oppositis. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
 Iudicare contraria ex contrarijs consuetudo est Hippocratis. in progn. H commentario 2°. 4°. 199. B
 Iudicatur membrum unumquodque actionibus & vsibus, non forma cor- poris. de decretis Hippo. & Plato. 1°. 233. E
 IUDICARI est magnas facere permutationes in morbis. commenta- rio 1°. apho. 23°. Ex. 15. D/E
 Iudicantur per abscessus, & raro per excretionem morbi longi. de vict. rat. in morbis acutis, commenta. 4°. 7°. 140. F
 Iudicantur qui morbi per dies pares & impares. in 1°. de morbis vulga- ribus, commentario 3°. 3°. 120. C

Iudicari diuturnos morbos magna ex parte diebus paribus, inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
Iudicari morbos acutos diebus imparibus magna ex parte, inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hippo. 1^a. 231. D
Iudicatur plurimi morbi pacuti cum sudore. com. 4°. apbo. 36°. Ex. 31. H
Iudicat vigesimum primum decimus octauus. 2°. de dieb. decr. 1^a. 152. F
Iudicent quo modo septimus, & sextus. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
Iudicatur quida sexto die, qda decimo septimo. 2°. de die. decr. 4^a. 152. C
Iudicantur pauci in sexto die & peruerse. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. E
Iudicat cur male sextus. in progn. com. 2°. 4^a. 206. F
Iudicant sextus dies fideliter virginem quadam, quod mirum notat fuis se Galenus. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 150. H
Iudicat de sexto quartus. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
quo modo Iudicabantur ardentes febres, in quatuordecim diebus. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 116. F
Iudicari nihil potest in principio. de vic. ra. in morb. acu. co. 2°. 7^a. 123. D
Iudicatur cito febres, quarum accessio duodecim horis, vel minus durat. commentario 4°. apbo. 43°. Ex. 32. F
IUDICATIONES à græcis dicuntur crises. co. 2°. apbo. 23°. Ex. 15. G
Iudicatio quid appelletur, fm aliquos. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. H
Iudicatio vnde dicta sit. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicatio quid significet. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 118. G
de Iudicationibus liber præcedit librū pgnosticorū. i. pg. c. 1°. 4^a. 191. H
Iudicatio quadrupliciter. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicatio in bonam & malam partem fit. in progn. com. 2°. 4^a. 207. E
Iudicatio simpliciter, quæ. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicatio simpliciter significat illam quæ ad salutem. de vict. ra. in mor. acutis, commen. 4°. 7^a. 140. C
Iudicatio bona, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio absoluta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio fida, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio firma, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio firma, etiam in malum. in prognost. commen. 1°. 4^a. 195. E
Iudicatio tuta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio manifesta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio cum bonis signis, quæ. 1°. de decr. 4^a. 145. G
Iudicatio quæ melior. com. 1°. apbo. 20°. Ex. 9. H
Iudicatio mala, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio imperfecta, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicationis imperfecta terminus quadragesimus dies. c. 2°. a. 23°. Ex. 15. e
Iudicatio si non sit perfecta, medicus debet adiuuare naturam. commen. 1°. apbo. 20°. Ex. 9. H
in Iudicatione derelicta faciunt recidiuas. com. 1°. apbo. 20°. Ex. 9. H
Iudicatio infida, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio periculosa, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio periculosa pot habere bonū finē. co. 4°. apbo. 46°. Ex. 32. D
Iudicatio obscura, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio sine signis, quæ. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. G
Iudicatio quot modis fiat. in progn. com. 2°. 4^a. 206. E
Iudicationes fiunt ex vrinis, excrementis alui, & sputis non semper bene, sed quandoq; male. com. 4°. apbo. 71°. Ex. 35. D
Iudicatio pe sudorem septimo die in quo fuerit facta. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3^a. 135. E
sine Iudicatione quandoq; fiunt sudores. com. 4°. apbo. 4°. Ex. 32. E
Iudicatio ex profluuiio sanguinis narium. 4°. de pref. ex pul. 4^a. 122. F
Iudicatio qñ fiat. in prog. co. 2°. 4^a. 207. E / com. 1°. apbo. 22°. Ex. 10. A
Iudicationes magna ex parte fiunt morbo in suo vigore consistente. commen. 1°. apbo. 19°. Ex. 9. G
Iudicatio quando citius, et quando tardius in pleuritide contingat. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 112. H
Iudicatio per dies impares fit, si per impares fiat etiam accessio. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 171. C
Iudicationem non esse perfectam diebus paribus, collige. commentario 1°. apbo. 20°. Ex. 9. H
Iudicationis primus dies est quartus. com. 4°. apbo. 36°. Ex. 31. H
Iudicationes à partu numerande in mulieribus. in pg. co. 3°. 4^a. 208. A
Iudicationes febrium quibus sint diebus. com. 2°. apbo. 24°. Ex. 15. H
Iudicationis acutorum morborū terminus, qui. com. 1°. apbo. 23°. Ex. 9. E
Iudicationis primus dies in morbis longis ac vltimus inter acutos, qui. com. 3°. apbo. 28°. Ex. 26. A
Iudicatio morborum longorum in pueris quo tempore fiat. commentario 3°. apbo. 28°. Ex. 26. A

Iudicationes quo modo primo per quaternarios, postea per septenarios & vigenarios, & menses fiat. in progn. com. 3°. 4^a. 208. C
Iudicationis tres termini. in prog. commen. 3°. 4^a. 210. G
Iudicatio quando expectanda. 2°. de presag. ex puls. 4^a. 114. D
Iudicationis ratione quæ fiant. in progn. com. 3°. 4^a. 211. F
Iudicationem omnem quid præcedat. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 100. C
Iudicationem propinquam signa indicantia. com. 4°. apbo. 71°. Ex. 35. C
Iudicatione propinqua ægri grauius se habent, vigilant magna ex parte, & vehementius febriunt. com. 4°. apbo. 71°. Ex. 35. C
Iudicationi propinqui ægri spirant difficiliter vt plurimum. commentario 4°. apbo. 71°. Ex. 35. C
Iudicatio futura per abscessum, quo cognoscatur ex pulsu. 4°. de presag. ex puls. Ex. 112. F
Iudicationis signa non semper bona. com. 1°. apbo. 12°. Ex. 6. F
Iudicatio quo modo cognoscatur an in bonum vel in malum. in prognost. commentario 3°. 4^a. 112. G
Iudicatio optima quo pulsu iudicetur. 4°. de presag. ex puls. 4^a. 112. B
Iudicatio qñ non est expectanda bona. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 100. C
ad Iudicationis firmitatē cōducit dies decretorius. in pg. c. 2°. 4^a. 203. E
Iudicatio bona non est crudo morbo. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. C
in Iudicatione lumbricos teretes vna cum deiectione descendere, quādo bonum. in prognost. com. 2°. 4^a. 199. E
per Iudicationes, morbum debere finire quæ ostendunt. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 100. C
Iudicationis carentia iudicatur à crudis. commen. 4°. apbo. 22°. Ex. 29. G
Iudicationes malæ, quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 173. H
ante Iudicationem cibandum potius in principio q post. de victus ratio. in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 118. F
in Iudicatione morbi nihil dandum. com. 1°. apbo. 12°. Ex. 5. D
in Iudicatione nihil est dandū. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 140. E
in Iudicatione quando totum permittendum naturæ, & quando non. commentario 1°. apbo. 20°. Ex. 9. G
à Iudicatione p duos dies victus rō seruāda. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 113. A
Iudicatio. lege Crisif.
IUDICATORII dies q sint. c. 4°. apbo. 36°. 31. H / apbo. 71°. Ex. 35. E
Iudicatoriorum dierum ordo, qui. com. 2°. apbo. 24°. Ex. 15. H
Iudicatoriorum dierum primus circuitus, qui. com. 5°. apbo. 6°. Ex. 37. C
Iudicatoriorum dierum incrementa, ac compositiones fiunt in quaternis diebus, vt quartodecimo, vigesimo, quadragesimo, & sexagesimo, et octuagesimo. com. 4°. apbo. 61°. Ex. 34. B
Iudicatorius quo modo nonus dies. in progn. com. 3°. 4^a. 210. G
Iudicatorius octauus decimus dies. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 116. F
Iudicatoriorum dierum septimus, primus est numero, ordine, potentia, & dignitate. 1°. de dieb. decr. 4^a. 146. E
Iudicatorius est vigesimus dies, non vigesimus primus apud Hippocratem semper. com. 7°. apbo. 38°. Ex. 57. A
Iudicatorius cur sit vigesimus dies, Galenus primus rationem reddidit. in progn. com. 3°. 4^a. 207. C
in Iudicatorio die sanguinis malus, malum. in 1^m. prorrh. co. 3°. 4^a. 186. G
in Iudicatorio die symptomata mala sunt peiora. de victus rat. in morbis acutis, commenta. 4°. 7^a. 142. G
Iudicatorij dies possunt dici cause sanitatis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. D
Iudicatorij dies signa sanitatis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 148. D
Iudicatorij dies bonum iudicium ostendunt. com. 4°. apbo. 29°. Ex. 30. D
Iudicatoria non iudicantia praua. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 184. G
Iudicatoria non iudicantia quedam letalia, quedam difficilia. in 1^m. prorrh. commentario 2°. 4^a. 173. H
Iudicatoria quæ non iudicant, partim mortalia, partim male iudicant. commen. 7°. apbo. 4°. Ex. 54. C
Iudicatoria signa quæ, & quot. com. 1°. apbo. 12°. Ex. 6. D
Iudicatoria signa non statim apparere, collige. c. 4°. apbo. 21°. Ex. 29. E
Iudicatoria signa bona in iudicatorijs diebus incipiunt. commentario 4°. apbo. 36°. Ex. 31. H
Iudicatorij sudores ex qua vi fiant. commen. 7°. apbo. 21°. Ex. 55. D
Iudicatorij rigores quo modo fiant in ardentibus febribus. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 157. A
Iudicatorie quandoq; fit morbus regius, & quo modo, & quando. commentario 4°. apbo. 62°. Ex. 34. B
Iudicatorie an septimū vō pot efferri cholera. co. 4°. apbo. 61°. Ex. 34. B
IUDICATA per secessum, & vomitum, quæ. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3^a. 122. G
Iudicata p sudorem septimo die, quæ. in 1^m. de mor. vulg. co. 1°. 3^a. 126. H
Iudicatus per

Iudicatus p sudorem qui, & quo die. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 134. C
Iudicatus qui per sudorem. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 122. B
Iudicatus per sudorem, & profluvium sanguinis potissimum, qui. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3^a. 123. D
Iudicatus nullus die decimo. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 128. B
Iudicatu neminem vidit Galenus in decimoseptimo & decimosexto die. 1°. de dieb. decret. 4^a. 145. F
Iudicatum quendam in sextodecimo die supponit Galenus, vt propositu declaret. 1°. de dieb. decre. 4^a. 148. E
Iudicatus absq; vrinari coctione, qui. in 1^m. de mor. vulg. co. 3°. 3^a. 124. E
in Iudicatis ad mortem de theriaca experimentum faciunt pratores. de theria. ad Pisonem. 5^a. 90. A
IUDICII vocabulum multa significat. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 249. F
Iudicium quid vere vocatur. 1°. de dieb. decre. 4^a. 149. C
Iudicium quid sit secundum aliquos. 1°. de diebus decre. 4^a. 146. H/ de hi sto. philoso. Sp3. D
Iudicia que sint. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 279. E
Iudicij diviso. de hist. philoso. Sp3. D
Iudicij in rebus duo genera. de sectis. Isa. 17. F
Iudicium de perspicuis intellectui ex communi omnium hominum conce- ptione habetur. de opt. secta. Isa. 19. H
Iudicium quomodo difficile, & quid sit iudicium. com. 1°. aph. 1°. Ex. 12. H
Iudicium & ratio pro eodem accipiuntur. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. H
Iudicium ad philosophos, non ad medicos spectat. de opt. secta. Isa. 23. D
Iudiciu quo de rebus faciendu. de vict. ra. in morb. acut. co. 3°. 7^a. 129. A
Iudicium nullum esse datum hoibus a natura fm Fauorinum, quo res om nes simul collatas possint exacte dignoscere. de op. do. ge. Isa. 30. D
ad Iudicium nostri qui eligendi. de cogn. cur. animi morbis. 2^a. 53. B
Iudicia naturalia in quibus consistant. 9°. de decre. Hipp. 7^a. 279. D
ad Iudicium sensum, ac mentem natura nobis dedit. de ijs, que in medi. sunt, com. 1°. 7^a. 200. A
Iudicium si ex sensu non fiat, omnia externa sint conferenda, & ex ipsis indicandum. 3°. de temperam. 1^a. 24. F
Iudiciu ab ijs que sumuntur a rei substantia, fieri debet. 3°. de tēpe. 1^a. 24. F
Iudicium certum sine demonstratione. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 284. B
sine Iudicio fieri perturbationes, & easdem iudicia esse, Chrysippus de buerat distingvere quomodo intelligeret. 4°. de decre. Hip. 1^a. 249. G
Iudicia, & instrumenta per qua tum sermones veri parantur, tum qua ab alijs dicuntur, iudicare possimus, in vniuersum se traditurum polli cetur Galenus de opt. do. gen. Is. 30. H
Iudiciu de toto corpore ex indicijs cutis vanum est. 2°. de temp. 1^a. 20. H
Iudicia vnde sumantur in omnibus partibus. ars med. Isa. 67. D
Iudicia prima mittendi sanguinis. pr. asag. exper. con. Sp. 77. H
in Iudicio vt nihil possint eloqui, aduersarios cogere ridiculum est. 4°. de simp. medic. facul. 5^a. 72. D
IUDICIORVM differentia. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 120. E/ 1°. de dieb. decret. 4^a. 145. F
Iudicium communiter acceptum, mortem etiam includit. in 3^m. de mor- bis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 138. A
Iudicia quo modo se habeant circa tempus. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 253. H
Iudicij tempus scire, vtile est ad victus rationem instituendam. 3°. de die bus decretorijs. 4^a. 160. C
in Iudicio a die fides spectatur. 1°. de dieb. decre. 4^a. 148. B
Iudicia in accessionibus plurimum cōtingunt. 1°. de dieb. dec. 4^a. 148. G
cur Iudicia sunt in accessionibus. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 120. F
Iudicia sunt in vehementibus accessionibus. com. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
Iudicia in quibus morbis sunt citius, in quibus tardius ex accessionibus com. 4°. aphorif. 36°. Ex. 32. A
Iudicium facit celeris concoctio. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 112. D
Iudicium optimum in vno & eodem infante haberi potest de eo quod ca lidissimum est in etatibus. de temp. 1^a. 17. A
Iudicium celere pmittunt concoctiones. in 1^m. de mor. vulg. c. 3°. 3^a. 124. E
Iudicium antecedens nox molesta. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 156. H
Iudicium expectandum breui, quando graua habet symptomata quar- tus dies, perinde ac tertius. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 121. B
Iudicia erunt diebus paribus, si accessiones sint diebus paribus. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 138. A
ad Iudicium bonum que sint necessaria. com. 4°. apho. 22°. Ex. 29. G
Iudicium bonum qñ rigores faciant, & qñ nō. co. 4°. apho. 29°. Ex. 30. D
Iudicij securitatem salubrem coctiones significant. commetario 4°. apho- rismo 22°. 29. G/ aph. 29°. Ex. 30. D
Iudicium non fit per vrinam agra existente vesica, nisi secundum ipsam

vesicam. de vrine sig. ex Hippocr. Sp. 78. G
Iudicium malum fit die sexto. com. 4°. apho. 29°. Ex. 30. E
Iudicium morborum acutorum, & peracutorum quibus diebus termine- tur. commentario 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
Iudicium febrili cōtinuari, & interpollatari. c. 4°. aph. 59°. Ex. 34. A
Iudicia tertianarum sumuntur ab accessionibus, non sicut continuarum, a diebus. com. 4°. apho. 59°. Ex. 33. H
Iudicium. lege Crifis.
IVGALE os quod. de ossibus. 1^a. 41. A/ de artic. com. 2°. 7^a. 263. A
Iugale vnde ortum habet. de mus. diff. 1^a. 44. H
Iugale os oculos tuetur aduersus maiorum molium incurfus, & vbi con- stitutum. 10°. de vsu par. 1^a. 180. A
Iugalia que introd. Isa. 54. F
IVGAMENTVM quid. de articulis, com. 2°. 7^a. 263. A
IVGLANS quid. 7°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 50. C
Iuglandis viridis corticis succus ad quid valeat. 5°. metho. med. 7^a. 34. C
Iuglandes nuces quo expertus est Galeni pater. de bo. & vi. suc. 2^a. 36. G
IVGLARES vena vnde oriantur. de ven. art. diff. 1^a. 57. D
Iugulares vena quo a cava oriantur. de vic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 117. D
Iugulares vena per quem locum transeunt. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 37. E
Iugularie vena altius condita que. de ven. art. diff. 1^a. 57. F
Iugularie vena superficiales vnde. de ven. art. diff. 1^a. 57. F
Iugularia vena externa sine arterijs. de ven. art. diff. 1^a. 59. B
Iugulares vena quas partes nutriat. de vic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 117. E
Iugulares vena pulsant quandoq; in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 180. E
Iugulares vena minuuntur in principio lepre, & fortis anginae, & angu- statione anhelitus, & in asthmate acuto, & in rauedine vocis, & in apostemate pulmonis, & in spirandi difficultate, et egritudinibus sple- nis & laterum. de anato. viuo. Sp. 55. B
Iugulares vena quando secta, quid agendum. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
Iugulares ligandi modus. de ana. viuo. Sp. 55. B
Iugularibus venis vinctis animal per diem viuit. de vsu puls. 1^a. 227. H
de Iugularijs venis vinctis exemplum. de vsu puls. 5^a. 227. H
Iugularibus venis sectis medicamentum commodu. 5°. met. med. 7^a. 31. B
IVGLI interclaviculas habentur. introd. Isa. 53. B
Iugula que. de ossibus. 1^a. 42. G
Iugula quibus composita. de ossibus. 1^a. 42. G
Iugula extantia habent macri in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 177. E
ad Iugulum vel prae cordia mittit dolorē pleuritis. 5°. de lo. aff. 4^a. 31. D
Iugulum cur dolet pleuritidis quibusdam. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. C
Iugulum quando in pleuritide dolet. 2°. de loc. affe. 4^a. 11. C
in Iugulo cur dolor in inflammatione iecoris. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. D
Iugulum deorsum trahitur in magna inflammatione iecoris, & in scir- rho. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. H
Iugulu iflecti sibi sensit Galenus, & quo liberatus. de art. c. 1°. 7^a. 260. C
Iugulum fractum difficulter sanatur. introd. Isa. 60. E
Iugulo fractum quo modo facilius sanetur. de artic. com. 1°. 7^a. 260. F
Iugulum vbi est fractum, vinculum. de fascijs. 7^a. 300. G
iuxta Iugulum latum os scapularum, pectus, dorsum, aut latera, quo vinculo vincienda sint. de fascijs. 7^a. 301. E
IVIVBAE mulierum & infantium effrenatorum edulium. 2°. de ali- mentorum facultatibus. 2^a. 21. D
Iuube exigui alimenti, & concoctu difficiles. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
Iuuba non iuuant stomachum. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
IVLIANVS cuius fuerit discipulus. 1°. meth. med. 7^a. 6. H
Iulianus scripsit libros quadraginta octo contra aphorismos Hippocra- tis. contra Iulianum. Ex. 66. C
Iulianus sepe sententiam mutabat in suis scriptis. 1°. me. med. 7^a. 6. H
Iuliani sententia plenitudo cōtinēs est morboru causa. cont. Iul. Ex. 68. E
Iulianu comparat Aesopi asello. contra Iulianum. Ex. 70. B
Iulianum appellatum oxymeli quibus prebendum. 2°. de compositione medicam. secundum locos. 5^a. 137. A
Iuliani ad vulnera crueta remedium. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 227. D
IVLAX. de med. fac. par. 7^a. 176. D
IVLIVS secundus quo medicamine vteretur. 7°. de comp. medicamen. per genera. 5^a. 271. F
Iulius Agrippa quo vsus pharmaco. 8°. de com. med. sec. loc. 5^a. 193. D
IVLVVS propter quid habet tot pedes. 3°. de vsu par. 1^a. 128. C
IVLIA piscis inter saxatiles. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
Iulia inter saxatiles pisces in tertio loco suauitatis. 2°. de ali. fa. 2^a. 30. H
Iulia & piscibus saxatilibus quibus vescendum sit. de atten. vic. 2^a. 45. D
Iulia mollis carne. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
Iulia

Iulia numerat iter pisces q̄ facilius ceteris cōficiunt. 3°. de ali. fa. 2°. 31. A
 IUMENTORVM alimentum avena. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Iumentorum solea sparto nectuntur. 1°. de alimen. fac. 2°. II. D
 Iumentorum, & columbarum excrementa à solē calefacta exurebant,
 de differentiis febrium. 3°. 32. H
 Iumentorum vrina, qualis in progn. com. 2°. 4°. 201. D
 ad Iumentorum vrinae difficultatem. de med. fac. par. 7°. 174. C
 Iumentorum vrinae similis vrina in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 122. E
 Iumentorum lotio similes vrinae colliquationē nō indicant in 6°. de mor.
 bis vulgaribus, com. 5°. 3°. 192. A
 Iumentorum lotio similes vrinae dolorem capitis significat in 6°. de mor.
 bis vulgaribus, com. 5°. 3°. 192. A
 Iumentorum instar perturbata vrinae cephalalgiam adesse, aut affuturā
 ostendunt. de vrina sign. ex Hippo. 7°. 174. C
 Iumentina vrina pinguedinosa alba dolorem renum significat, & vesi-
 cæ, & capitis aliquantum. de dynamidijs. 7°. 174. C
 Iumento similem vrina si femina habeat, dolorem vuluæ, & matricis,
 & febrem significat. de dynamidijs. 7°. 174. C
 IVNCTURARVM fabrica ob duo effecta. de frac. 6°. 3°. 7°. 249. C
 Iuncturas qui non habent. de aere, aq. & loc. 2°. 2. G
 Iuncturas duas habet epiglottis. de voce & anhel. 7°. 249. C
 contra Iuncturarū fridas ifirmitates valēs medicamē. de me. ex. Sp. 105. G
 in Iuncturis generationem phlegmatis timentī conueniunt cibi subtiliā
 tes. de dissol. cont. 7°. 249. C
 à Iuncturis phlegma resoluens compositio. secretorum. Sp. 102. A
 ad Iuncturarum passionē omnes electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Iuncturarum dolori ex humore crasso anemomacum profuit. de medici-
 nis expertis. Sp. 104. C
 ad Iuncturarum dolores ex phlegmate viscoso, quo destruitur motus.
 de med. expertis. Sp. 108. E
 ad Iuncturarum dolorem valens electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 ad Iuncturarum dolorem. secretorum. 100. C. 101. E. Sp. 102. H
 Iunctura separatio quo modo fiat. de oculis. 7°. 187. H
 Iunctura separationis causa triplex. de ocul. 7°. 185. H
 IVNCTURA in orbem [quidam adiiciunt sub auctore Hippocrate.]
 de fascijs. 7°. 304. H
 Iunctura ad malas ex tribus fascijs. de fascijs. 7°. 299. H
 Iunctura ad mentum ex Sorano. de fascijs. 7°. 300. F
 Iunctura ad primam palmæ partem. de fascijs. 7°. 305. C
 Iunctura ad femur vulneratū, et vbi adiuncta ptes abscedat. de fa. Sp. 305. F
 Iunctura quibus vulnerato femore proxima partes diducuntur. de fa-
 scijs. 7°. 305. G
 Iunctura ad inguen tuendum. de fascijs. 7°. 304. C
 Iunctura ad alterum inguen. de fascijs. 7°. 303. E
 Iunctura ad vtrumq; inguen. de fascijs. 7°. 303. F
 Iunctura eadem in vtrinq; partem ductam. de fascijs. 7°. 303. F
 ad alterum inguen. G. aliter ad vtrumq; H
 Iunctura ad scrotum ex tribus capiibus. de fascijs. 7°. 304. G
 Iunctura assuta ad anum. de fascijs. 7°. 304. D
 in IVNCTURALIBVS locis sunt glandulae quaedam collectivae humi-
 ditatis, vt sub axillis, & in inguinibus. de ana. viuo. Sp. 55. H
 in Iuncturalibus locis cur posita glandula. de anato. viuo. Sp. 44. D
 IVNGIT incisos articulos emplastrum barbarum. de dyn. Sp. 35. F
 IVNCI comparatio ad arteriam venalem. de anato. viuo. Sp. 52. H
 Iuncus mouetur in aqua ad aquæ motum. de anato. viuo. Sp. 52. A
 Iunci germina omnium præstantissima. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Iuncus levis ex qua sit materia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 Iuncus levis somnum affert, ventris fluxus desiccatur, & muliebre proflu-
 uium rubrum sistit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 IVNCVM cameli comedunt. 1°. de antidotis. 5°. 106. F
 Iunci rotundi odorati flos, qualis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 170. G
 Iunci odorati flos aromaticū medicamētū. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 201. G
 Iunci odorati flos inter arida adstringentia moderate numeratur. 6°. de
 composit. medicam. secundum locos. 5°. 172. G
 Iunci odorati flos, odoratas reddit compositiones. 1°. de composit. medica-
 mentorum secundum locos. 5°. 128. C
 Iunci flos cū quibus misceatur in iecoris phlegmone. 13°. me. me. 7°. 83. G
 Iunci quadrati (qui cyperus est) radices, cuius sint facultatis, & in qui-
 bus conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. H
 IVNIPERINVM oleum refrigeratos calefacit. 2°. de simplicium me-
 dicamentorum faculta. 5°. 15. A
 IVNIPERVUM quid. de simp. medic. Sp. 85. E

Iuniperi grano similis cedri fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Iuniperis similis est cedrus. 7°. de simp. med. facul. 5°. 50. D
 Iuniperus calida & sicca in tertio ordine. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. F
 Iuniperus vires habet ex calfactorias, & diureticas, & ad digestionem
 facit. de simp. medicamen. Sp. 85. E
 Iuniperi fructus & ex vrbis dicitur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus calidus in tertio ordine, siccus in primo. 6°. de simp. me-
 dicamen. faculta. 5°. 43. F
 Iuniperi fructus calefacit. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus acris cum dulcedine. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus minus adstringit. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus parum alit. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C
 Iuniperi baccæ mitigatoriæ sunt. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. B
 ex Iuniperi baccis & quibusdam alijs ad stomachi ardorem cum sym-
 pe compositio conferens. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Iuniperi fructus mordet stomachum, & calfacit caput. 2°. de alimen-
 tum facultatibus. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus quandoq; replet. 2°. de alimen. facul. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus dolores ventris parit. 2°. de alimen. fac. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus non prouocat, nec cohibet. ventrē. 2°. de alim. fa. 2°. 19. C
 Iuniperi fructus mediocriter vrinas euacuat. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 ex Iuniperi fructu medicamentum ad venenā valēt. 9°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5°. 65. D
 Iuniperi decoctio prouocat menstrua. de med. exper. Sp. 106. F
 IVNIORVM animantium vniuersæ partes humida & molles. de bo-
 nit. & vitio succorum. 2°. 35. H
 Iuniora statim lacē edisa cur nō sunt boni succi. de bo. et vi. suc. 2°. 35. H
 Iuniores quibus viribus excedant pueri. in progn. com. 3°. 4°. 211. G
 Iunioribus corporibus utilis est victus mollior & humidior. de salubri
 diæta. 2°. 40. E
 Iuniores quidam pharmacorum scriptores effecerunt, vt nullo ex veteri
 bus egcamus. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 184. F
 IUPPITER dedit leges Cretensibus. an animal sit. 1°. 328. E
 Iuppiter compositus ex corporibus neq; simplex quid est, secundum ali-
 quos. q. qual. incor. sint. 1°. 328. E
 ex Iouis capite orta Minerva fabula male à Chrysippo explicata. 4°.
 de decretis Hippocratis. 1°. 246. H
 Iuppiter habet affinitatem cum natura rerum omnium, ad gaudium ma-
 xime pertinentium. de spermate. Sp. 40. C
 Iuppiter calidus est, & humidus. de comp. mem. sine de na. hu. Sp. 59. F
 Iuppiter si cum solē à Ioue sanabitur æger. de decub. prog. Sp. 12. F
 ab Ioue ostenduntur insomnia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 110. B
 Iouem est imitatus Salmones. 1°. meth. med. 7°. 3. G
 IOVIS diem seruat, & lunæ decrementum. de dynamidijs. Sp. 25. G
 IOVIS barba. de spermate. Sp. 31. E
 IUPPITER appellatus pastillus, qualis & ex quibus. 10°. de compo-
 sitione medicam. secundum locos. 5°. 209. B
 IVRAMENTVM fieri debet, vt is, qui iurare facit, intendit. 1°. de
 presag. ex puls. 4°. 105. D
 IVS per elixationem fit falsius. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
 Ius gallinaceum pingue auxiliatur illis qui aconitum sumpserunt. 2°. de an-
 tidotis. 5°. 114. F
 Iure gallinaceo pingui iuuantur qui coriandrum viride gustarunt. 2°. de
 antidotis. 5°. 114. C
 Ius carnis suillæ quibus sorbendum. 2°. de antid. 5°. 114. D
 Ius carnis humane suauissimum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. F
 ex Iure simplici aues sunt boni succi, nec facile putrescunt. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 90. F
 IUS album Galeni quo modo conficiatur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D
 Iuris albi compositio quæ sit apud Galenum. 4°. de san. tu. 2°. 87. G
 Ius album quo modo conficiatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. E
 Ius album quo modo fiat. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 107. F. de puero
 epileptico. 7°. 180. G
 Ius album cum porro & anhero. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 ex Iure albo pisces saxatiles quando dederit Galenus homini calide &
 sicca natura, qui febricitare cæperat. 8°. meth. med. 7°. 50. B
 ex Iure albo pisces dandi in pituitosa, & mulsæ fastidio. 2°. de arte cura-
 tiua ad Glauconem. 7°. 113. C
 ex Iure albo asellus quibus pro obsonio dandus. 7°. meth. med. 7°. 45. D
 in Iure albo oniscos & pisces saxatiles dat in febre, si carnem petant
 egri. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. G
 Ius album potest dari ægris. 3°. de alim. fac. 2°. 31. D
 Ius album dat

Ius album dat Galenus in febre ex obstructione. 8°. meth. med. 7°. 50. B
 Ius album in quo casu dederit Galenus, & quando. 12°. met. mc. 7°. 78. H
 In Iure albo aliquid elixæ carnis auium cui exhibuerit Galenus post la-
 ctuam, in quo casu, & quo tempore. 12°. meth. med. 7°. 78. H
 Iuris albi mentio. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. C
 Ius nigrum apud Galenum. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
 Iuris cautium, & lentium quæ vis sit. de disso. cont. Sp. 75. A
 Ius cicerum confert ictericis. de cura icteri. Sp. III. D
 Ius spatium duarum horarum descendit à ventriculo. de cura lap. Sp. II. G
 Ius lane quomodo fiat. de dynamidijs. Sp. 22. D
 Ius lane cerotum. de dynamidijs. Sp. 22. D
 Ius saporis. de med. fac. par. 7°. 170. F
 IURIS casus proponitur. de causis procatarteticis. 3°. 99. D
 IURISCONSULTI inter rationales numerantur. de cuiusque animi
 peccatorum notitia, atq; med. 2°. 60. B
 in IUSCVLIS quando poni debet sal. 2°. de com. me. se. loc. 2°. 133. E
 Iuscula amicularum sunt boni succi. de remed. p. r. fac. 7°. 159. C
 IUSVRANDA antiqua quedam in communi sermone habita. 9°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 201. E
 q̄ IUSTISSIMA natura. de fract. com. 1°. 7°. 224. G
 IUSTITIA quid. 7°. de decret. Hipp. 1°. 268. D
 Iustitia virtus est animi. fin. med. Isa. 45. D
 Iustitia dicitur rerum equalitas. 1°. de temperamentis. 1°. 13. D
 Iustitia duplex. 16°. de vsu partium. 1°. 214. F
 Iustitia vera & diuina proprium quid. 6°. de vsu partium. 1°. 149. A
 Iustitia neq; omnes hostes, neq; amici videntur. q̄ animi mores. 1°. 321. C
 Iustitia naturalis proprium. de fracturis, com. 2°. 7°. 232. B
 Iustitia in hominis compositione conspicitur, & summa conditoris poten-
 tia. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. H
 IUSTVS quo modo Aristides euasisset. de cog. cur. an. mo. 2°. 54. A
 Iustus vt quis sit, quid considerandum. 16°. de vsu partium. 1°. 214. F
 Iustus & æquus sermo, qui. de vict. r. a. in morbis acut. com. 4°. 7°. 135. F
 IUSTVM quid significet apud Hippocratem. de frac. cō. 3°. 7°. 248. G
 Iustum quid fm Hippocratem. de articulis, com. 1°. 257. F/4°. 7°. 287. F
 Iustum quo modo intelligatur. de frac. com. 3°. 7°. 246. B
 Iusta quæ. de artic. com. 1°. 7°. 258. F
 IUSTI hiera. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. II. A
 Iusti hiera quantitas. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. II. A
 IUVARE semper cupiebat alios Galenus. 1°. meth. med. 7°. 2. C
 Iuvat quod mens amat. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. F
 Iuvant herba aliqñ aqua vt sum, calaminti, adiantū. de bo. aq. Sp. 75. F
 Iuvant multum quæ letalia medicamenta in modica quantitate exhibi-
 ta. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 118. A
 IUVAMENTA arteriarum. de anatomia viuorum. Sp. 44. B
 Iuamentum adipis, & medullæ. de anatomia viuorum. Sp. 44. D
 Iuamentum carnis. de anat. viuorum. Sp. 44. C
 Iuamentum duplex pelliculæ cooperientis cerebri. de ana. vi. Sp. 53. D
 Iuamentum in tunicis cerebriorum & grandinis glacialis, & humorū
 suorum quod. de ana. viuo. Sp. 44. C
 Iuamentum glandule pinealis suppositæ cerebro. de ana. vii. Sp. 44. D
 Iuamentum chartilaginis. de anatomia viuorum. Sp. 55. B
 Iuamentum chordarum. de anatomia viuorum. Sp. 43. H
 Iuamentum duarum arteriarum cordis. de anat. viuo. Sp. 47. E
 Iuamentum diaphragmatis quid. de anatomia viuorum. Sp. 53. F
 Iuatur diaphragma muscoli quibusdam. de anatomia viu. Sp. 53. G
 Iuamentum fellis. de anat. viuo. Sp. 45. F
 Iuamentum ligamentorum. de anat. viuo. 43. H/ Sp. 44. A
 Iuamentum ligamenti quod. de anat. viuo. Sp. 55. E
 Iuamentum foraminum nasi. de compag. mem. siue de nat. hu. Sp. 58. D
 Iuamenta glandularum. de anat. viuorum. Sp. 44. D
 Iuamentum medullæ. de anat. viuo. Sp. 44. E
 Iuamentum nervorum. de anat. viuorum. Sp. 43. G
 Iuamentum ossis furculæ. de anat. viuo. Sp. 43. G
 Iuamentum panniculorum. de anat. viuorum. Sp. 44. C
 Iuamentum Pericardij. de compag. memb. siue de nat. huma. Sp. 58. G
 Iuamentorum pilorum in corpore. de anat. viuo. Sp. 55. D
 Iuamentum crassi intestini quale sit. de compag. memb. Sp. 59. A
 Iuamentum pulmonis. de anat. viuo. Sp. 53. A
 Iuamentū diuisionis pulmonis in duas partes. de an. v. 47. H/ Sp. 48. A
 Iuamentum carnis pulmonis. de anatomia viuorum. Sp. 47. H
 Iuamentum quantitatis augmentatæ, quæ est supra pulmonem. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 48. B

Iuamentum raritatis pulmonis. de anat. viuo. Sp. 47. H
 Iuamentum carnis pulmonis quod. de anatomia viuo. Sp. 53. D
 Iuamentum spinalis medullæ. de anat. viuo. Sp. 44. F
 Iuamentum squamarum in piscibus. de anatomia viuorum. Sp. 53. D
 Iuamentum quo accipiat natura ex superfluitatibus. de an. vi. Sp. 53. D
 Iuamentum venarum. de anat. viuo. Sp. 44. B
 Iuamentum, vide Vfus.
 Iuamentum phlebotomiæ Ischiadicæ magnum est in dolore sciæ & po-
 dagræ, & in varice, & elephantiasi. de anat. viuo. Sp. 54. H
 Iuamentum sectionis arteriæ manus. de anat. viuo. Sp. 54. H
 IUVATIVVM quid prætermittere propter gustum, ingenerosum est.
 de cura icteri. Sp. III. A
 IUVENILI ætate calidiorem puerili dicentes, falsa dicunt. 2°. de tem-
 peramentis. 1°. 17. C
 Iuuenilis caloris equalitas cum iuuenili. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Iuuenilis caloris differentia à puerili. 2°. de temperamentis. 1°. 17. F
 Iuuenilia animalia quo modo erudiantur. 5°. de decre. Hipp. 1°. 258. B
 Iuuenilia in omni animante habent adipem humidiorē, & minus cali-
 dum perfectis. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 216. G
 IUVENES temperatura sunt calidi, & humidi, ac similes veri. final.
 medic. Isa. 44. G
 Iuuenum ad consistentes comparatio, sicut ætatis ad autumnum. commē-
 tario 3°. aphor. 30°. Ex. 26. D
 Iuuenes in quibus debent esse exercitati. 2°. de anat. admi. 1°. 69. B
 Iuuenes prauis vijs insistere nō debent ob exercitium. ad eos qui de typ.
 scrips. 3°. 92. G
 Iuuenum exercitatio debet esse geometria, arithmetica, logistica, & dia-
 lectica. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 92. G
 Iuuenibus pueritas pulchra, non tñ crassities. cō. 2°. apho. 24°. Ex. 19. E
 Iuuenes calidissimi sunt. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. E
 Iuuenes an calidiores sint pueris. 2°. de temperamentis. 1°. 16. F
 Iuene quomodo calidior puer, & è contrario. in 6^m. de morbis vulgari-
 bus, commentario 1°. 3°. 154. H
 Iuuenibus quomodo pueri calidiores. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 173. B
 Iuuenis calor in sicca, puerorum vero in humida substantia præstatur,
 tamen æqualis vterq; 2°. de temp. 1°. 17. E
 Iuuenum calor differt qualitate à calore puerorum. 2°. de temp. 1°. 17. C
 Iuuenum calor qualis. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Iuuenum calor mordax. commen. 1°. apho. 14°. Ex. 7. D
 de Iuuenum & puerorum caloribus exemplum. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Iuuenes abundant humore amaro. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 Iuuenum pulsus, qualis. 3°. de caus. puls. 4°. 96. D
 Iuuenis valētis pulsus respectu formicatis pueri. 2°. de dig. puls. 4°. 75. H
 in Iuuenibus pulsus intermittentes periculosi. 2°. de præf. exp. 4°. 110. F
 Iuuenis currentis pulsus, qualis. 2°. de præf. exp. puls. 4°. 11. D
 Iuuenis qui exercitatur, an vino vel aqua vti debeat. 5°. de sa. t. 2°. 94. E
 Iuuenes quos pilos habent. 2°. de temperamentis. 1°. 19. D
 Iuuenes hyeme melius se habent. com. 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 Iuuenes habent fortem virtutem retentiuam, quoniam ad sicciorē ver-
 gunt temperaturam. com. 2°. apho. 20°. Ex. 14. F
 Iuuenes habentes alios humidus, in senectute deterius degunt. commen-
 tario 2°. apho. 53°. Ex. 20. E
 in Iuuenibus cupiditas insana præcedit coitum. 14°. de vsu p. 1°. 207. D
 Iuuenibus testes non laxi. 1°. de semine. 1°. 324. F
 Iuuenes nequeunt multum ferre in diem. com. 1°. apho. 13°. Ex. 6. H
 Iuueni, & puero boni habitus non conuenire idem onus. de mul. 3°. 76. H
 Iuuenes difficiliter ferunt inconsueta senibus qui consueri sint. labores fer-
 re. commentario 2°. apho. 49°. Ex. 19. A
 Iuuenis ad senem in motu comparatio. 1°. de caus. puls. 4°. 88. A
 Iuuenes leduntur minus ex adustione, algoribus, humi cubatu, vigilijs,
 repletionē, quā consistentes. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Iuuenes à magnis etiam causis non leduntur. 1°. de san. tuen. 2°. 90. F
 Iuuenes non incidunt in morbos longos. com. 2°. aph. 39°. Ex. 17. H
 Iuuenes in quas ægrotudines incidunt. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
 Iuuenes febribus tertianis ardentibus, quæ præ ceteris febribus biliosissi-
 me sunt, capiuntur. commen. 3°. apho. 29°. Ex. 26. B
 Iuuenes raro moriuntur ex pleuritide. de dynamid. Sp. 35. E
 Iuuenibus quot de causis profluvia sanguinis fiāt. c. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C
 Iuuenes incidentes in tabem, moriuntur. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. D
 Iuuenes aliqui quos morbos ægre cōcoquāt. cō. 2°. apho. 40°. Ex. 18. A
 in Iuuenibus, ætate, partibus dextris, & superioribus, impares dies cri-
 ticos esse inquit. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D

Iuuenes emaciati quo mō carnis incremētū acceperē. 5°. de sa. t. 2°. 89. G
Iuuenibus mutare quā nocent, tentandū. 5°. de sanitate tuēda. 2°. 91. E
Iuuenibus non est malus cibus caro ouilla. 5°. de sanitate tuēda. 2°. 91. D
Iuueni plus bilis medicamentis iisdem euacuatur, senī autem plus pitui-
tæ secundum Asclepiadem. 1°. de natur. facul. 1°. 294. C
Iuueni gracili calido, qui nō vixerit in otio, nec in satietate ciborum, tpe
æstatis nō est dandū medicamentū pituitā educēs, aliter multū lædet,
sed debet dari medicamentū bilē euacuās. 1°. de natu. facul. 1°. 294. C
Iuueni mel in salubre, & quare. 1°. de natu. fac. 1°. 300. H
Iuuenes fugiant mel. 1°. de alim. fac. 2°. 8. F
pro Iuuenibus diuersæ sunt fasciæ, & diuersæ pro pueris in deligando.
de ijs quæ in medic. fiunt, commen. 2°. 7°. 210. C
Iuuenis exemplum pro pulsu. 1°. de dig. puls. 4°. 73. A
Iuuenes cur tremunt. 2°. de sym. caus. 5°. 20. E
in Iuuenē rigoris casus. de pal. 3°. 55. G
Iuuenis vulnerati casus. 6°. meth. med. 7°. 38. D
Iuuenum & pinguium auium axillæ velocius digeruntur, quàm axillæ
macrarum & antiquarum. de diff. cont. Sp. 73. C
IUVENTA est ætas, in qua augetur animal. fin. med. Isa. 44. G
IUVENTVS ætas vigens, & qualis. com. 1°. aph. 13°. Ex. 6. H
Iuuentutis terminus qui. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
Iuuentus, & valida natura tardant mortem. in 3°. de morbis vulgari-
bus, commentario 1°. 3°. 132. H
IUVXTANGINA morbus peracutus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Iuxtangina quid sit. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
IΞΑΛΗ quid appelletur. de fracturis, com. 3°. 7°. 245. C
IΞΥΣ quid sit. introd. Isa. 53. E/ de fract. com. 2°. 7°. 240. H
IXIAM assumentibus quid auxilietur. 2°. de antidotis. 5°. 114. C
IΞΙΣ, quid sit apud Hippocratem. 2°. de arte cu. ad Glauco. 7°. 113. D
IΞΥΣ semper apud Hippocratem pro ex directo ponitur. de fractu-
ris, commentario 3°. 7°. 243. E
IXOS viscum, cuius sit facultatis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. F

LABIA sunt organa locutionis. de
anatomia viuo. Sp. 49. C

Laborum cutis, qualis. 9°. de vsu partium.
176. D/ 11°. 1°. 190. E

Laborum cutis quo modo se habet. 11°. de
vsu partium. 1°. 190. D

cum Laborum musculis cutis commixtio.
9°. de vsu partium. 1°. 176. D

Labijs musculorum principia quatuor esse oportebat, & quo modo se ha-
beant. 11°. de vsu partium. 1°. 194. F

Laborum musculi quomodo mouentur, & nullum habent tendonem. 1°. de
motu musc. 1°. 309. G

in Labijs quomodo fiant octo motus per quatuor musculos. 11°. de vsu
partium. 1°. 190. F

Labia, buccæ, maxilla inferior, quibus moueantur nervis. de neruorum
dissectione. 1°. 54. G

in Labijs ex motibus obliquis fiunt recti. 11°. de vsu partium. 1°. 190. F

Labia tenera sunt hoīs cōcepti in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 57. B

Labia crassa cur habeant melancholici. de mel. ex Gal. Ruff. Sp. 109. E

Laborum venæ quando secandæ. de anam. viuo. Sp. 55. B

Laborum venarum sectio confert vlceribus oris, & pustulis, & dolori-
bus gingivarum, & earum apostematibus, & laxitati, & vlceribus,
& fistulis, & scissuris. de anatomia viuorum. Sp. 55. B

inter Labium, & mentum vena quando secanda. de anat. viu. Sp. 55. B

Labia oclusa quibus aperiantur. 5°. de simp. med. fac. Sp. 35. G

Labij inferioris concussio. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 122. F

Labia cur tremant vomituris. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. E

Laborum mutilationes in quo sit genere morbi. de diff. mor. 3°. 4. G

in Labijs quæ deficiunt, quo modo curentur, & nominentur. 14°. metho-
di medendi. 7°. 92. B

Labia abscessa faciunt deformem faciem. 11°. de vsu partium. 1°. 189. C

in Labio curtis potest aliquis decordari. 14°. meth. med. 7°. 53. B

Laborum scissuræ prodest succus centaurææ. de vir. cen. Sp. 93. D

ad Labia scissa. de med. fac. par. 7°. 173. E

ad Laborum rimas. de remed. par. fac. 7°. 164. A

Labia vlcerata si præter naturam coaluerint, ad quam ægritudinis diffe-
rentiam attinent. de diff. morb. 3°. 5. D

LABIA, cibus viscosus, & cur. de dissol. con. Sp. 72. H

LABIA vlceris incidenda esse dixit Thessalus, causam tamen non attu-
lit. 4°. methodi medendi. 7°. 25. B

Laborum vlceris incisio quanta sit facienda. 4°. meth. med. 7°. 23. F

Labia vlceris fibulis constringuntur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G

LABOR quid sit. 2°. de san. tuenda. 2°. 69. E/ 8°. meth. med. 7°. 52. C

Labor simpliciter, qui. comment. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G

Labor, motus, & exercitatio an idem. 2°. de san. tuen. 2°. 69. E

ad Laboris creationem quid exigatur. 7°. de decre. Hipp. 1°. 271. H

Labor est vehemens motus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

Labor significat vehementem motum, & dolorem, & lesionem. commē-
tario 4°. aphorismo 32°. Ex. 30. H

Labores ex motibus pluribus. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G

Labores differunt, quia aliqui exercent vnā partem, aliqui duas, aliqui
plures. com. 2°. aphorismo 49°. Ex. 19. D

in Laboribus qui locus corporis, & quæ pars patiatur. commentario 4°. aphorismo 31°. Ex. 30. G

in Labore non sicut exercendi pueri. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 66. G

ad Labores quo modo se habent temperati. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H

Laboribus consuetis exercendi senes, sed eorum vehementia remissa. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. A

Labor mediocris esse debet. 2°. de sa. tuen. 2°. 69. D

Laboribus crescit virilitas. de aere, aq. & loc. 5°. 5. B

ad Labores robur perficit membrorum durities. 2°. de san. tu. 2°. 69. F

ex Labore vt minus afficiatur corpus membrorum duritia facit. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 69. F

Labores cōsuetos magis, & facilius pferimus alijs. c. 2°. a. 49°. Ex. 19. A

Laboris intolerantes, qui. de aere, aq. & lo. 2°. 5. B

Laboris tolerantia quibus à natura inest. de aere, aq. & loc. 2°. 5. B

Labores intempestiui, qui. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. G

Labores cibum antecedunt. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

ad Laborum portionem nutrimentum exhibendū. 5°. de san. tu. 2°. 79. G

cuius Labor naturalis in corpore suo est debilis, huic conueniunt cibi sub-
tiliantes. de dissolutione cont. Sp. 72. D

ob Laborem fit imbecillitas. de vict. rat. in mor. acut. cō. 2°. 7°. 123. F

Laboribus se exercentes cur minus lædantur à prauis cibis. 1°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 10. B

Labor non debet iniungi ieiunanti. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

Labores minuant sibi molestati. de sal. dieta. 2°. 43. B

Labore vehemēti infestatis non est medicamentum exhibendum. de ri-
tus ratione in mor. acut. com. 4°. 7°. 150. F

Labor habet rationem causæ. commen. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H

Labores causæ extrinsecæ lesionum nostri corporis. de op. nost. c. 1°. 38. B

ob Laborem aliquem importunum fit dolor capitis. de victus ratione in
morbis acutis, comment. 4°. 7°. 150. F

ex Laboribus plusculis, & exercitationibus inæqualis intemperies ori-
ri solet in toto corpore. de inæq. intemp. 3°. 44. D

Labore immenso excitatur febris. prælag. exper. conf. Sp. 77. D

ex Laboribus quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B

ex Laboribus fit febris diaria. de vict. rat. in mor. ac. com. 4°. 7°. 150. G

ex Laboribus ephemera, tactu cognoscunt. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 95. D

Laboribus vita assueta in tertianas facile incurrit. 1°. de diff. fe. 3°. 36. D

Labores diuturni atram bilem maxime generant. 4°. de san. tu. 2°. 83. G

ex Labore, et inedia febricitantes, quas hnt vrinas. 1°. de cri. 4°. 130. C

ex Labore, fame, & siti, quo modo mutetur vrina. 10°. de simpliciū
medicamentorum facultatibus. 5°. 74. G

Labor labori non medetur. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 177. H

Labores cum multo sudore faciunt crassius excrementum. 4°. de sanita-
te tuenda. 2°. 83. F

Labores sine sudore faciunt excrementum magis tenue. 4°. de sanitate
tuenda. 2°. 83. F

ex Labore multo qui sudantes deficiunt, & frigescent, pulsus eorum mi-
tior inuenitur, & lassior. de dynam. Sp. 34. A

ob Labores in colendis vitibus & tenuem victum, agricola memora-
tionemq. vitiatam habuit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A

ob Laborem in studijs, atq; vigilias, memoria & ratio læditur. 3°. de h-
cis affectis. 4°. 17. A

à Labore conuulsio fit ex siccitate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. F

Labores vehementes necant. 12°. meth. med. 7°. 77. D

I laboribus duobus indigent prauē imbuti. 7°. meth. me. 7°. 43. H

Laboris amatores medici sunt meliores. de vi. ra. in mor. a. c. 2°. 7°. 121. G

LABOR quid significet. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 190. G

Labor significat lesionem. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A

Labor significat

Labor significat dolorem, & lationem. com. 4. aph. 44. Ex. 32. G
 Labor proprie dictus est dolor. de vic. ra. in mor. acu. c. 2. 7. 123. G
 Labor spontaneus, qui. c. 4. aph. 31. Ex. 30. G
 Labor qñ appellatur ab Hippocrate sensus solus. 7. de decr. 1. 271. H
 Labor ex multitudine qui, & quid causet. c. 4. aph. 31. Ex. 30. H
 in Labores defleunt cruda & inconcocta. in 1. de mor. vul. c. 3. 3. 124. E/ com. 4. aph. 22. Ex. 29. G
 Labores videntur in somnis in morbis exitiis commentario. 4. aphorismo. 67. Ex. 34. F
 Laborem facit cubile præter consuetudinem aut molle, aut durum. de vi-
 ctus rat. in mor. acu. com. 2. 7. 124. A
 Laborum in morbis longitudinem qui dies indicent. commentario. 4. aphorismo. 36. 32. A/ Ex. 31. G
 Labores in articulis fiunt his qui habent febres longas. cōmentario. 4. aphorismo. 44. Ex. 32. F
 Laborem, dolorem, grauedinem, siue mortem in qua agitudine signifi-
 cat vrina crocea, & spissa. de dyna. Sp. 34. E
 Labores extremi, qui. com. 1. aph. 7. Ex. 4. D
 Laborantes multum gignunt succum biliosum vel atrabilarium. 4. de
 sanitate tuenda. 2. 83. F
 LABORANTES vehementer quicquid vitiatum est in habitum cor-
 poris recipiunt. 1. de diff. feb. 3. 31. H
 Laborantes interpeffine facile febribus corripiunt. 1. de diff. feb. 3. 31. H
 Laborantes quo modo in febrem incidunt. 1. de diff. feb. 3. 31. G
 Laborantes cum ad desidiam venere, cruentis dysenterijs correpti sunt.
 de nat. hu. cōm. 2. 7. 180. C
 Laborantis natura consideranda in curatione molienda. 3. de locis af-
 fectis. 4. 15. C
 Laborantis temperies ostendit indicationes mensuræ contrarietatis. 11. de
 methodi medendi. 7. 67. H
 Laboranti morbus est cibus vt sano robur. c. 7. aph. 62. Ex. 59. G
 LABORANTES phlegmone aures mitigat succus centaureæ. de vir-
 tute centaureæ. Sp. 93. C
 Laborantibus phlegmone gingiuis prodest succus centaureæ. de virtute
 centaureæ. Sp. 93. D
 LABORARE quot habeat significata. c. 2. aph. 48. Ex. 19. A
 Laborare tria significat, sicut & labor. c. 4. aph. 32. Ex. 30. H
 si quid Laborauerit resurgentibus ex morbis, hic fiunt abscessus. com.
 4. aphorismo. 32. Ex. 30. H
 Laborare idem pot per cōsensum & propria rōne. 1. de loc. aff. 4. 4. H
 Laborantur multum cibaria crassa in corpe calido. de diff. cōt. Sp. 72. G
 LABORIOSVM non est refrigeratum exalfacere, calfactum refrige-
 rare, densum rarefacere, rarum densare. contra Iulianum. Ex. 69. E
 Laboriosissimum est humorem vel crassum, vel pituitosum parti carno-
 se inherenter educere. contra Iulianum. Ex. 69. E
 Laboriosi in aqualiter respirant. 1. de diff. resp. 3. 61. B
 LABRAX i. lupus piscis. de med. fac. par. 7. 170. H
 LABRA quæ proprie sint. de frac. com. 2. 7. 243. A
 Labra habent naturam singularem & eximiam. 4. de ana. admi. 1. 80. G
 Laborum musculi quatuor. de muscu. diff. 1. 44. E
 Laborum musculi situs, qui. de muscu. diff. 1. 44. E
 Labra oris absque offe mouentur. 1. de mo. mus. 1. 309. F
 Laborum motus vnde. 4. de ana. admi. 1. 80. G
 Labrum superius quo sursum trahatur, quo ad latus, & quo deorsum.
 de musculorum dissectione. 1. 44. E
 Laborum motus in priora ignoratus ab antiquis. de mus. diff. 1. 44. F
 in Labra & buccam cessantes duos musculos latus & tenues ignorauit
 antiqui. 4. de ana. adm. 1. 79. G
 Labra sunt crassa elephantia si laborantibus. de cau. mor. 3. 8. H
 ad Labra à capite cur materia transmittatur. 2. de diff. feb. 3. 40. H
 Labra cur commouentur ante vomitum. in progn. com. 3. 4. 210. F
 Labrum inferius tremens fuit in Cherione, qui apud Demanetum agro-
 tabat. in 3. de mor. vul. com. 2. 3. 135. E
 Labra conuelluntur, & tunc quæ pars sit affecta. 3. de lo. aff. 4. 17. D
 Labrum si peruertatur in continua febre, corpore existente iam debili,
 letale. com. 4. aph. 49. Ex. 33. B
 si Labrum in febre non intermittente aut nasus, aut oculus, aut super-
 cilium peruertitur, si non videat, si nō audiat, & iam debilis sit, quic-
 quid horum fuerit mors prope est. cō. 7. aph. 66. Ex. 60. F
 Labri inferioris cōcussio qd signet. de vic. ra. in mor. ac. cō. 2. 7. 123. D
 Laborum curtorum restitutio ad naturalem habitum intro. Isa. 60. D
 ad Labrum superius fascia glomerata. de fascijs. 7. 300. D/ eadem a

medio orsa. E/
 ad Labrum inferius funda scissa in partes quatuor. de fascijs. 7. 300.
 A/ eadem ad labrum superius. B/
 ad Labrum inferius fascia glomerata de fascijs. 7. 300. C/ eadem in
 vtranque partem ducta, ac ibidem alia. D/
 Labra vlcis quo modo iungantur. 5. met. me. 7. 30. D
 Labra coniungit quæ vlcera postulant. 5. met. me. 7. 20. F
 Labra decolorata, & dura habentia vlcera quo modo incidenda. 2. me-
 thodi medendi. 7. 23. F
 Labra, vide Labia.
 LABRVSCAE flores. de simp. me. Sp. 85. E
 de LACTE multa distincte dicenda. de bo. & vit. suc. 2. 34. G
 Lac est corpus molle. 3. de diff. puls. 4. 63. D
 Lac epicerasticum est. 2. de simp. med. fac. 5. 12. F
 Lac est sanguis parum immutans in mammillis. 1. de san. tu. 2. 65. C
 Lac quo modo fiat à natura. 7. de decr. 1. 269. E
 ad Lac creandum. de med. fac. par. 7. 168. G
 Lac generatur ex sanguine exacte cocto. 16. de vsu par. 1. 219. C
 in Lac veritur sanguis per quandam decoctionem in māmillis mulie-
 rum. de spermate. Sp. 36. E
 Lac albificant mammillæ. de anat. viu. Sp. 44. D
 Lactis candor differt ab eo qui est in niue. 1. de san. tu. 2. 63. F
 Lac generantium glandularum magnus est vsus. 14. met. me. 7. 90. C
 Lac habentes, & non habentes glandulæ, quorum animalium sumenda.
 de bonitate & vitio succorum. 2. 36. A
 Lac cibus est exacte confectus. 7. de vsu par. 1. 164. D
 Lac cur perfectum in pectore. 7. de vsu par. 1. 164. D
 Lac superfluum est vilis alimenti. 7. de vsu par. 1. 164. C
 Lac in medio pituitæ, & sanguinis est. 5. de simp. me. fac. 5. 37. F
 Lac menstruo germanum. 14. de vsu par. 1. 207. C
 Lac, & menstrua habent vnā substantiā. de v. sec. adu. Eras. 6. 6. H
 Lacti comparatur sperma mulieris. de ana. viu. Sp. 55. H
 Lac vt semen genitale, cito mutatur. 7. met. me. 7. 44. G
 Lac quale sit. de ocul. 7. 189. A
 Lac esse partem dulcissimam collige, vbi inquit, infantem exugere dul-
 cissimum sanguinis. com. 5. aph. 37. Ex. 41. A
 Lac dulcius est melle in venis coctum, si gustari posset. 4. de simplicium
 medicamentorum facul. 5. 29. C
 Lac cum sit dulce, nunquam fit amarum. 4. de simp. me. fac. 5. 29. C
 Lac viscosum & humidum est. de ocul. 7. 189. B
 in Lacte frigiditas vincit caliditatem. 4. de simp. me. fac. 5. 29. C
 Lacti dominatur frigiditas vehemens. de diff. cont. Sp. 73. B
 Lac esse frigidum colligi potest. com. 5. aph. 40. Ex. 41. D
 Lac est frigidum, quantum album. 1. de simp. med. fa. 5. 2. E
 Lac potestate calidum est. 3. de temp. 1. 23. E
 Lac sepe habet temperiem albuminis oui. 11. de simp. med. fac. 5. 81. D
 Lac est tanto frigidius sanguine, quanto adenes mammarum sunt frigi-
 diores hepate. com. 5. aph. 40. Ex. 41. D
 Lac est humidum, ac tepidum. 5. de simp. med. fa. 5. 37. F
 Lac vnum quoddam sicut sanguis videtur, tamen habet diuerfas par-
 tes. 2. de elementis. 1. 8. H
 Lac non est simplicis naturæ. 3. de ali. fa. 2. 28. D
 Lac quo modo cognoscatur esse dissimulare. 7. meth. me. 7. 44. H
 Lac non esse simile probatur ex coagulo. 1. de simp. med. fac. 5. 5. D
 Lac mistum est ex substantijs contrarijs. 3. de ali. fac. 27. G/ 2. 28. F
 Lac in se duas habet facultates, & quænam sint. 3. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5. 20. A
 Lac sistit alium, & euacuat. 3. de simp. med. fac. 5. 20. A
 Lactis partes quæ. 2. de elementis. 1. 8. H
 Lac omne ex triplici substantia constat. de bo. & vit. suc. 2. 35. C
 Lac habet in se naturam serosam, pinguem, & caseosam. 3. de ali. facul. 2. 28. E/ 4. de simp. med. fac. 5. 73. F
 Lac tribus substantijs est compositum, butyro, caseo, & sero. 4. de sim-
 plicium med. fac. 5. 29. C
 Lactis prima substantia serosa est ac tenuis. de bo. & vi. suc. 2. 35. C
 Lacti quo mō insit serosa humiditas. in 6. de mor. vul. c. 2. 3. 167. F
 Lactis secunda substantia crassa, ad caseum faciendum accommodata. de
 bonitate & vitio succorum. 2. 35. C
 Lactis tertia substantia oleosa est, & pinguis. de bo. & vi. suc. 2. 35. C
 ex Lactis pingui butyrum fit. 3. de alimētorum facultati. 2. 27. G/ 4. de
 simp. med. fac. 5. 73. F
 Lac contemperatum est ex caseo, & sero. 2. de elem. 1. 8. H

in Lacte, oleo, & succis recrementa sunt. 4°. de simp. med. fa. 5°. 24. H
 Lac coagulat gallium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 in Lactis coagulatione corpus est lac, coagulum est quod principium co-
 eretionis prabet. 1°. de sem. 1°. 329. C
 Lac coagulatum est caseus. 4°. de simp. me. fac. 5°. 74. A
 in Lacte quo mō serū separētur. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 135. C
 Lactimelle admixto per coagulum quod tenue & aquosum est, separa-
 tur. 3°. de ali. facul. 2°. 28. G
 Lac quo modo sine coagulo concreascit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lacti recenter coagulato recens fœtura similis est. 2°. de se. 1°. 339. B
 Lac exeernitur in corpore humano. intro. Isa. 55. B
 Lactis spuma aphrogala dicta, quando vti conueniat, & in quo casu. de
 bon. & vitio succorum. 2°. 39. B
 Lactis spuma, siccis, & calidis æstate exhibenda. de bo. et vi. suc. 2°. 39. B
 Lactis differentia ex caseo probantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. F
 Lactis differentia quo ad pinguedinem. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Lac pro anni tēporibus, habet varias differentias. 3°. de ali. fa. 2°. 27. F
 Lac æstate citius acescit q̄ hyeme. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. C
 Lac diuersum est s̄m diuersitatem specierum. 3°. de ali. fa. 2°. 27. F
 ad Lac multum faciunt pascua. 5°. de san. tu. 2°. 91. G
 Lac quo loco fiat melius. 5°. met. me. 7°. 34. G
 Lac ex vitioso pabulo quale. 5°. de san. tu. 2°. 91. H
 Lacti inepta pascua α γ α λ α κ τ α dixerunt. 5°. de san. tu. 2°. 91. H
 Lac vere copiosissimum, & liquidissimum est. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac post æstatem sensim crassescit quo ad penitus deficiat. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 27. F
 Lac æstate media in medio sue naturæ consistit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac Acetosum, quale. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 in Lactis acetositate relinquitur sola pars caseosa ad frigidius cōuersa.
 3°. de alim. facul. 2°. 28. E
 Lac acetosum quid agat. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac acetosum cibus crassus. de diff. cont. Sp. 73. A
 Lac acetosum tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Lac Acidum frigidum est, & crassi succi. 3°. de ali. fac. 2°. 28. E
 Lac acidum, oxygala quod vocant, non bene cōficit v̄tricus frigidus.
 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Lac acidum, quamuis ægre, tamen aliquantum cōficit v̄tricus tem-
 peratus. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 Lac acidū cōmode cōficit v̄tricus iusto calidior. 3°. de ali. fa. 2°. 28. D
 Lac acidum niue refrigeratum ferunt v̄triculi calidiores. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 28. D
 Lac acidum conuenit calidissimis v̄triculis. 3°. de ali. fac. 2°. 28. E
 Lac acidū frigidioribus v̄triculis aduersissimū. 3°. de ali. fac. 2°. 28. E
 Lac acidum, & si non coquatur, non vertitur in nidorem. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 28. E
 ex Lacte acido fit stupor denium. 3°. de ali. fac. 2°. 28. C
 Lac Adstringens ex ignito ferro. 3°. de ali. fac. 2°. 21. G
 Lac Caseosum periculosum est. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lac caseosum offendit renes calculosos. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 Lactis caseosum obstruit iecur. 3°. de ali. fac. 2°. 28. A
 in Lacte quod est caseosum, emplasticū est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. E
 Lac Coactum quid sit. 3°. de ali. fac. 2°. 28. G
 Lac quando lactatur est Crassum. de diff. cont. Sp. 73. H
 Lac crassissimum habet plurimum casei. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac crassius valentius nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac crassius minus subducit aluum. 3°. de alimen. facul. 27. F de bonita-
 te vitio succorum. 2°. 35. B
 Lac crassum sicut vacca, incrassat. de diff. cont. Sp. 73. F
 in Lacte crassum collinit. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. F
 Lac Liquidissimum habet plurimum feri. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac liquidius magis subducit aluum. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac post partum liquidissimū, postea crassescit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 q̄ Lac Pyriaste appellatur. 3°. de ali. fa. 2°. 28. G
 Lac quod Schiston appellatur. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. A
 Lac Serosum ac tenue minus nutrit. de bon. & vi. suc. 2°. 35. B
 Lac serosum ac tenue magis aluum deicit. de bo. & vi. suc. 2°. 35. B
 Lac Subtile, & multæ aquositatis lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Lac Tabianum præstantissimum est. 5°. met. me. 7°. 34. G
 Lac Temperatum quod nam sit. de diff. cont. Sp. 73. H
 Lac Tenuius minus nutrit. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac Asinarum, quale. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 27. F | 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 44. G

Lac asinorum est tenue. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Lac asinum ceteris est tenuius. 6°. de san. tu. 2°. 99. G
 Lac asina subtilius est lacte camela. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lac asinum habet minimum pinguedinis. de ali. fac. 2°. 27. H
 Lac asinum habet plurimum serosæ humiditatis. de bonitate & vitio
 succorum. 2°. 35. C
 Lac asina tenuæ, & serosum est. 5°. de san. tu. 2°. 91. H
 cur Lac asinum caseum non facit. 10°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 5°. 73. F
 Lactis asina quātitas quæ sumēda. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 138. B
 Lac asinum coagulatur in ventriculo, si calidum sit epotum. 3°. de ali.
 mentorum facultatibus. 2°. 27. H
 Lacti asina miscet aliquid mellis & salis, & quare. de victus ratione in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 138. B
 Lac asina humidius est omnibus, & v̄trem magis subducit. de vic. rat.
 in mor. acut. com. 4°. 148. F | 7°. 150. H
 Lac asinum facit multum deicere. 3°. de ali. fac. 2°. 27. H
 Lac asina inter purgatiā mitius est. de vic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7°. 148. F
 Lac asinum expurgat, & contemperat. de victus ratione in mor. acu.
 commentario. 4°. 7°. 149. H
 Lac asina purgat in causo. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 135. C
 Lactē asino & caprino vicibus vti cur sit melius. 5°. de san. tu. 2°. 91. H
 Lac asina cum est accipiendum, quomodo tractanda sit asina. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 45. A
 Lactis asini dandi modus, & quantitas. 10°. met. me. 7°. 67. B
 Lac asina dat in dolore, & q̄n. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 148. F
 Lac asini calidi pauxillum bonum est ad tormina sine febre. de victus
 ratione in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. C
 Lac asinum pro dentibus roborandis. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 164. F
 Lac asinum siccis concedendum. 6°. de san. tu. 2°. 99. G
 Lac asinum post lauacrum dabat Galenus in interperie sicca tam v̄-
 triculi, tum reliqui corporis, & quomodo. 7°. met. me. 7°. 44. F
 Lac asinum calidum in tabe conuenit. de marc. 3°. 48. D
 Lac asinum dat heceticis, & quo modo. 10°. met. me. 7°. 65. B
 Lac Boum quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac boum spissum est. 5°. met. me. 7°. 35. A
 Lac boum habet multum pinguedinis. 3°. de alimentorum facultati. 27.
 G | de bon. & vitio succ. 2°. 35. C
 Lac bubulum pinguisimum est. 3°. de ali. fac. 2°. 27. H | 10°. de simpliciū
 medicamen. facul. 5°. 73. F
 Lactis bubuli vsus apud quos. de bon. & vitio succo. 2°. 35. B | 10°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 73. F
 Lac bubulum crassum est. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. F
 Lac Camelorum, quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac camelinum habet plurimum feri. de bo. & vi. suc. 2°. 35. C
 Lac Caninum non sinere pilos in palpebris nasci falsum est. 10°. de simp.
 medicamen. fac. 5°. 74. A
 Lac caninum celerem pilorum in pudēdis exortū reprimere falsum est,
 & q̄ fœtus mortuos eiciat. 4°. de simp. med. fac. 2°. 74. A
 Lac Caprinum, & asinum quo modo differant. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Lac caprarum quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lac capra mediocris est substantia. 5°. de san. tu. 2°. 91. H
 Lac caprarum medium est inter spissum, & tenue. 5°. met. me. 7°. 35. A
 Lac capra est in medio Camela, & asina. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lac capra est melius, & temperatius, quia est subtilius quā lac pecu-
 dum, & vacca. de diff. cont. Sp. 73. H
 Lac caprinum est multominus pingue quā bubulum. 3°. de alimentorum
 facultatibus. 2°. 27. H
 Lactis caprini vsus Pergami. de bon. & vitio succ. 2°. 35. B
 Lac caprinū conueniens nostris corporibus. de bo. & vi. suc. 2°. 35. B
 Lac capra depasta scāmmoniam aut tithymallū quid efficiat. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 28. A
 Lac solutiuum fit si scammonia & lactuca marina vescantur animalia,
 quorum lac sumitur. 5°. de san. tu. 2°. 91. G
 Lac caprinum sine melle sumptū piculosum est. de bo. et vi. suc. 2°. 35. C
 Lac Equarum, quale. 3°. de ali. fac. 2°. 27. F
 Lactē equino qui vescantur. de aere aq. & loc. 2°. 5. D
 Lac quo modo Mulieri, & vnde, & quando adueniat. commentario. 5°.
 aphorismo. 39°. Ex. 41. B
 Lac muliebre cur cetera genera precedat. de bo. & vi. suc. 2°. 36. A
 Lac non adest vtero non gerentibus. de re. sect. ad. Eras. 6°. 7. A
 cur Lac non generatur in primis mensibus vtero gerentium. commen-
 tario. 5°.

tario. 5. aphorismo. 52. Ex. 42. B
 Lac multum ē māmīs fluens pregnāti, indicat fētū imbecillē, si vero mā
 mē solida fuerint, fētum significat saniozem. c. 5. aph. 52. Ex. 42. B
 Lac si habeat mulier nō pręgnans, nec puerpera, illi menses defecere. cō
 men. 5. apho. 39. Ex. 41. B
 Lac euanesceit menstruosa. de ue. sect. ad. Eras. 6. 7. A
 Lac minoratum in retentione mēstruorum. secreto. Sp. 99. B
 Lactantes non purgantur. de ve. sect. ad. Eras. 6. 7. A
 Lac cū prębet mulieres, cur nō habēt mēstrua. 14. de vsu par. 1. 207. B
 Lac quo modo in pręgnantibus. 14. de vsu par. 1. 207. B
 Lac grauidę exiguum, & prauum est. 1. de san. tu. 2. 66. B
 Lac datur mulieri quę peperit. 15. de vsu par. 1. 213. B
 Lac cur facit natura in emixis. 14. de vsu par. 1. 205. C
 Lac homini alimentum. 15. de vsu par. 1. 213. B
 Lac alimentum est infantium. 1. de san. tu. 2. 65. B
 Lac attrahendi vis datur infanti, cum ortus est. 15. de vsu par. 1. 213. B
 Lac dando natura, consuluit pueris. 1. de san. tu. 2. 65. C
 Lac pręparauit natura, & dedit naturalem facultatem exugendi. 1. de
 sanitate tuenda. 2. 65. D
 Lac quo modo fugit infans ā natura edoctus. 15. de vsu par. 1. 213. B
 Lacte solo infans alendus, quoad primores dentes emisit. 1. de sanita-
 te tuenda. 2. 66. C
 Lac quomodo sugunt infantes. 8. de decr. Hipp. 1. 278. A
 Lac matris exugentes pueri, consueto & proprio vtuntur alimento. 1. de
 sanitate tuenda. 2. 65. C
 Lac cur sugunt animalia parua. 14. de vsu par. 1. 205. A
 Lac matris melius est alijs, modo non sit agra. 1. de san. tu. 2. 65. C
 ex Lacte matris infans plerumq; trahit qualitatem. de sper. Sp. 37. A
 Lac nutrimum examinandum est. 3. de ali. fac. 2. 28. A
 Lactis optimi facultates intelligendę. 3. de ali. fa. 2. 28. A
 Lac quo modo probet & per se, & elixatū. com. 5. apho. 64. Ex. 44. E
 Lac quibus probetur. 1. de san. tu. 2. 66. C
 Lac optimum, quale. 1. de san. tu. 2. 66. C | 7. met. me. 7. 44. H
 Lac purum quale esse debeat. 10. de simp. me. fa. 5. 73. E
 Lac ex coitu odoris gratiam mutat in deterius. 1. de san. tu. 2. 66. B
 Lac vitiosum, quale. 1. de san. tu. 2. 66. C
 Lac corruptum ex pulsu quo modo noscatur. 10. met. me. 7. 67. B
 Lac deterius quo modo purgandum. 5. de simp. me. fac. 5. 37. G
 Lac exulcerat quandoq; ora mollia puerorū. c. 3. aph. 24. Ex. 25. A
 ob Lac infans vlcibus captus est. 3. de ali. fac. 2. 28. A
 Lac quę reuocent in mammillis. de cathar. Sp. 95. B
 Lac quibus prouocetur. 5. de simp. me. fac. 5. 37. F
 vt Lac abundet, quid agendum. de med. fac. par. 7. 177. F
 Lac prouocantia habent quandam affinitatē. 5. de simp. me. fac. 5. 37. F
 Lac ctenibus, menses & vrinas mouentibus, commune est calefacere.
 5. de simp. me. fac. 5. 37. H
 Lac & sperma quę generent. de ocul. 7. 188. G
 in Lacte ciendo eadem proportio esculentorum & medicamentorum.
 5. de simp. me. fac. 5. 38. C
 Lac qñ est paucum, quo modo multiplicandū. 5. de simp. me. fac. 5. 37. G
 Lac purgantia & multiplicantia. 5. de simp. me. fac. 5. 37. G
 Lac paucissima prouocant. 5. de simp. me. fa. 5. 37. G
 Lac infinita ledunt. 5. de simp. me. fac. 5. 37. G
 Lac generans cibis qualis. 5. de simp. me. fac. 5. 37. G
 Lac facit Alimum. 6. de simp. me. fac. 5. 42. B
 Lac prouocat Anisi semen, & prouocat odore eius suauē. de simplicibus
 medicaminibus. Sp. 80. E
 Lac prouocat Chryſtallus lapis. de simp. me. Sp. 86. H
 Lacti generando aptum est Cicer. 6. de simp. me. fac. 5. 47. E
 ad Lactis generationem conducit Circęa. 7. de simp. me. fac. 5. 51. D
 Lac procreat Funiculū, nō igitur multū siccū. 7. de simp. me. fa. 5. 57. B
 Lac generat Polygalon. 8. de simp. me. fac. 5. 58. H
 ad Lac multū creandū. de me. fac. par. 7. 174. F | de pas. mul. Sp. 96. D
 ad Lac attrahendum. de med. fac. par. 7. 166. B
 Lac trahunt Anemonę. 6. de simp. me. fac. 5. 43. B
 Lac quę prohibeant. de med. fac. par. 7. 166. A
 ad Lac siccandum. de med. fac. par. 166. A | 7. 168. H
 Lactis generatio in mammillis, edito iam fētū, est euacuatio. de venę
 sect. aduers. Eras. 6. 6. H
 Lac emittentibus cur vastę sint mammae. 6. de loc. aff. 4. 42. H
 Lac quibus colligat in māmillis, et quibus nō. 5. de simp. me. fac. 5. 37. H
 ad Lac concretum in grumos quid valeat. 2. de anti. 5. 114. D

Lac muliebre conuenit oculo inflammato. de opt. secta. Isa. 21. D
 Lac mulieris propter quid in collyrijs sumitur. 4. de compositione me-
 dicamen. secun. locos. 5. 150. D
 Lacte mulieris potissimum vtendum. 10. de simp. me. fa. 5. 73. F
 Lac muliebre sugere debent pulmonis vlcera habentes. de bonitate vi-
 tio succorum. 2. 36. A
 Lac muliebre pro phthificis bonum. 5. met. me. 35. A | 7. 7. 44. G
 Lacte mulieris, quę fęminam peperit, caput irrigare, quid conferat. de
 med. fac. par. ab. 7. 176. B
 ex Lacte mulieris quę marem peperit, si ruta tepeſiat, & in aurem stil-
 letur, confert. de med. par. fac. 7. 172. D
 Lac fęmina marem nutrientis. de dyna. Sp. 24. G
 Lac mulieris pro optalmia bonum. 9. de simp. med. fac. 5. 73. H
 Lac Onium quale. 3. de alim. fac. 2. 27. F
 Lac ouillum est multo minus pingue, q̃ bubulum. 3. de ali. fac. 2. 27. H
 Lac ouillum habet plus casei. de bo. & vitio succ. 2. 35. C
 Lactis ouilli vsus apud non nullos. de bo. & vit. succ. 2. 35. B
 Lac suis crudum & aqueum est. 10. de simp. me. fac. 5. 73. F
 LACTIS dotes, quę. 1. de ali. fac. 2. 13. C
 Lactis commoda quę sint. 5. de san. tu. 2. 91. H
 Lacte nutriuntur animalia. 2. de semi. 1. 338. E
 ad Lac natura feruntur hędi. 6. de loc. aff. 4. 42. B
 Lac apud multas natiōes sumi cōsuevit p cibo. 6. de dec. Hip. 1. 264. F
 Lac cibus est qui nulla indiget contritione. 8. de cōp. me. se. lo. 5. 187. H
 Lac optimum omnium quę mandimus. 3. de ali. fac. 2. 27. H
 Lac est optimi succi inter omnia cibaria. de bo. & vit. succ. 2. 36. A
 Lac boni succi est. 2. de simp. med. fac. 5. 12. H
 Lac boni succi & multi alimenti quale sit. 3. de ali. fac. 2. 28. B
 Lac cuius animalis ad gignendos bonos humores probatissimum sit. de
 bon. & vitio succorum. 2. 36. A
 Lac est succi probatissimi. de bon. & vitio succ. 2. 36. A
 Lac est cibus bonum generans succum. com. 5. aph. 64. Ex. 44. F
 Lac generat bonum humorem, quia generat sanguinem. commentario.
 5. aphorismo. 64. Ex. 44. G
 Lac est humidum nutrimentum. 1. de san. tu. 2. 65. C
 Lactis nutrimentum est crassum. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lac cito per venas distribuitur. com. 5. aph. 64. Ex. 44. G
 Lac quod bene concoquitur, bene nutrit. com. 5. aph. 64. Ex. 44. E
 Lac quidam sine noxa semper comedunt. 5. de san. tu. 2. 91. G
 Lacte qui possunt sine noxa vti. 5. de san. tu. 2. 91. G
 ex Lacte cibaria estate siccis, et calidis exhibēda. de bo. et vit. 2. 39. B
 Lac abundātiū coctū pręstat crassum succū. de bon. & vit. succ. 2. 35. D
 Lac coagulatum magis nutrit. 3. de ali. fac. 2. 28. G
 Lac cum sero minus nutrit. 3. de ali. fac. 2. 28. G
 Lac coctū coctiōibus pluribus ē crassus cibus, et cur. d. dis. cōt. Sp. 72. H
 Lac quo modo deprehendatur esse coctum. 7. met. me. 7. 45. A
 Lac coctum crassitie sua stringit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Lac est coquendum, donec sit aquositas consumpta. de diff. cont. Sp. 75. B
 Lactis vsus cocti et crudi, ac copiosi, caprini et ouini multū obsuit Apol-
 lonio, qui Abderę egrotabat. in 3. de mor. vul. com. 3. 3. 151. B
 ex Lacte & farina edulia quid faciant. 1. de ali. fac. 2. 10. G
 Lac cum triticęa farina, vel milio, vel amylo decoctum pręstat succum
 crassum. de bon. & vitio succ. 2. 35. D
 ex Lacte triticęa farina eduliū intus obstruit. 1. de ali. fac. 2. 10. G
 ex Lacte & caseo placenta est crassi succi. de bo. & vit. succ. 2. 35. D
 ex Lacte, & caseo placenta iecoris meatus obstruit. de bonitate & vi-
 tio succorum. 2. 35. D
 ex Lacte & simlagine placenta crassi succi. de bo. & vit. succ. 2. 33. D
 Lac elixum cum aliquo crassi succi, iecur obstruit, & calculos in renibus
 gignit. 3. de ali. fac. 2. 28. B
 Lac elixum cum aliquo crassi succi, amittit flatum, sed iecur obstruit. 3.
 de alimentorum facul. 2. 28. B
 Lac adeo elixatum vt sero careat, non subducit. 3. de ali. fa. 2. 27. F
 Lacte elixata multum nutriunt. de venę sect. aduers. Eras. 6. 14. D
 Lac quibus amicum, & ad quos valet morbos. c. 5. aph. 64. Ex. 44. E
 Lac quibus conueniat. com. 5. aph. 64. Ex. 44. G
 Lac quibus dandum. 5. de san. tu. 2. 92. H
 Lac tabidis conuenit. 3. de ali. fac. 2. 28. H
 Lac, piſſana, & chondrus cibi sunt tabidorum. de marc. 3. 48. E
 Lac, chondrus, & piſſana ex sua natura morsus mitigat. 2. de simpli.
 medicamentorum facul. 5. 12. F
 Lac, chondrus, & piſſana p sedē injiciunt. 2. de simp. me. fac. 5. 12. F

ex Lacte coctus chondrus confert ad tormina febris. de vic. ra. in mor. acutis. com. 4°. 7^a. 149. C
 Lac conuenit tabidis, & in febris longis, & paruis, & consumptis præter rationem. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Lac omne utile est thoraci, & pulmone. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 Lac conuenit habentibus vlcus in pulmone. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. H
 Lac solum pulmonis vlcera sanat. de bo. & vit. succ. 2^a. 36. A
 Lac præstantissimum in marasmo est. de marc. 3^a. 48. D
 Lac quorum animalium sumendum. de bon. & vi. suc. 2^a. 36. A | de dissol. lutione continua. Sp. 73. H
 Lac quorum animalium iucundum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 73. F
 Lacte quorum animalium post humanum vti debemus. 9°. de simplici. medicamen. facul. 5^a. 73. F
 Lac quorum animalium boni, & quorum non. de bo. & vit. suc. 2^a. 36. A
 Lac animalium prauum habitum habentium est mali succi. de bonitate vitio succorum. 2^a. 36. A
 Lac quorum animalium iniucundum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 73. F
 Lac qñ sumimus, cuius ætatis debet esse animal. 5°. de san. tu. 2^a. 91. H
 Lac sit animalis etate florentis. 7°. met. me. 7^a. 45. A
 Lacte quando vsuri sumus, qualia debent esse animalium nutrimenta. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 91. H
 Lac quo modo parandum in animali. 7°. met. me. 7^a. 45. A
 Lacte sumpto os vino diluto colluito. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
 Lac duplici alteratione alteratur. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Lac propter velocitatem immutationis eius natura est malum stomacho. de dissol. conti. Sp. 74. F
 Lac in imbecillū vetriculū demissum ab eo non supat. 3°. de tēp. 1^a. 23. A
 Lac in plurimis in ventriculo vertitur in flatu. 3°. de ali. facul. 2^a. 28. B | de dissol. cont. Sp. 74. G
 Lacti mista augent, vel minuunt vim lactis. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. B
 Lac in aliquibus acescit. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. E
 Lac in aliquibus facit ructus fumosos nidorulosos. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. E
 post Lac ad colluendos dentes mel misceat vino. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. C
 post Lac sumptū quo mō dētes seruent incolumes. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
 Lac quandoque acescit, quandoque in nidorem vertitur. 2°. de simplici. medicamen. facul. 5^a. 12. D
 Lac cito acescit. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 in Lacte acor fit ob caloris inopiam. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. E
 Lac acescit in frigido stomacho. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Lac in frigidiore ventre, vbi adest cruditas, quale sit. 4°. de simp. medicamento. facultati. 5^a. 29. C
 Lac repositum cur acescat. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. C
 Lac acidum & amarum mordicat linguam. 4°. de simplici. medicamento. facultati. 5^a. 29. C
 i Lacte nidor & fumus fiunt ob caloris excessum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. E
 Lac ad fumosum alteratur pp calorem. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Lac euaporat in calido stomacho. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Lac in calidiore ventre quale sit. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. C
 Lac statim euaporat. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Lac seruatur in locis frigidis. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 28. C
 Lacte vtebatur Cnidij in nō acutis. de vic. ra. in mor. acu. c. 1°. 7^a. 108. F
 Lac emulctū aliqd natuæ bonitatis amittit. de bo. & vitio suc. 2^a. 36. A
 Lac statim hauriendum, vbi emulctum fuerit. de bo. & vitio suc. 2^a. 35. D
 Lac bibatur animali astante, & melle iniecto. 5°. met. me. 7^a. 35. A
 Lac statim mulsum melius est recipere, antequam immutetur ab acris de dissolutione continua. Sp. 74. A
 Lac recenter mulsum est boni chymi. de diss. cont. Sp. 73. H
 Lac recenter mulsum multum nutrit. de diss. cont. Sp. 73. F
 Lac sugendum ē mamma à phibificis. de marc. 3^a. 48. D
 Lacte calido ab vbere vti debemus. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. F
 Lac ē mammillis haustum optimum est. 7°. met. me. 7^a. 44. G
 in Lacte quo modo fiat coagulatio. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
 Lac coagulatum os ventris stomachum afficit. de symp. caus. 3^a. 18. G
 Lac coagulatum in ventriculo aggrauat, & strangulat. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 35. C
 ex Lacte concreto in ventriculo suffocationis remedia. de remed. paratu facilibus. 7^a. 160. H
 Lac quo modo in ventre non cogetur. 5°. de san. tu. 2^a. 91. H
 Lac ne coaguletur in ventriculo, quid agendum. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 35. D | de diss. cont. Sp. 73. H
 Lac ne coaguletur in ventriculo faciūt mel, & sal. 10°. met. me. 7^a. 67. B
 Lacti mel est miscendum, ne coaguletur. 9°. met. me. 7^a. 44. G

Lac cum melle in ventriculo non cogitur. 5°. meth. med. 7^a. 35. A
 in Lacte scissio quo modo fiat. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
 Lac in ventre coagulatum dissoluit leporis coagulum. 11°. de simplici. medicamen. facul. 5^a. 74. D
 Lac cum subtiliantibus, & mundificantibus quid faciat. de dissolutione continua. Sp. 75. B
 Lacti cur miscetur aqua consumpto sero. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
 Lacti aqua miscetur, ne fiat caseus. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
 Lacti mel & sal admiscetur ne fiat caseus in ventriculo. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 27. G
 in Lacte pone aliquid mellis. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. C
 Lac habens plurimum feri, nihil habet periculi. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Lactis quod genus dandum, si venter acribus excrementis sit plenus. 3°. de alimentorum facul. 2^a. 27. G
 Lac à sero habet quod deiciat. 3°. de ali. fac. 27. G | B | 2^a. 28. G
 Lac cum sero subducit. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
 Lactis aquositas lenit ventrem. de diss. cont. 75. B | de mel. ex Galeno, Rufo, & possidonio. Sp. 110. A
 Lac quod facit fluere aluum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. A
 Lactis serum sale & melle conditū citat alui. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Lac cum sale ad aluum citius descendit. 5°. met. me. 7^a. 35. A
 ex Lacte fit deiectio alba. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 165. A
 Lac à caseo habet quod sistit. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. H
 Lac iniectis ignitis lapillis sistit aluum. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
 in Lac debet poni ferrum candens pro alui profluuijs. 10°. de simplici. medicamentorum facul. 5^a. 73. G
 in Lacte pro dysenteria ferrum candens ponebat Galenus pro calculis fluuiorum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 76. A
 in Lac qui lapides igniti extinguantur pro ventris fluxu. 10°. de simplici. medicamentorum facul. 5^a. 73. G
 Lac à partu quibus restingui facile possit. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 75. C
 in Lacte coquit silices Galenus, & in quo casu. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 192. B
 in Lacte extinguitur cadmia vsta. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 154. B
 Lac exhibetur ijs, qui aconitum & thapsiam sumserint. 11°. de simplici. medicamentorum facul. 5^a. 73. H
 Lacte vtimur vomitu facto in ijs qui potarunt hyosciamum, aut mortiferum aliud. de opt. secta. IJa. 21. F
 Lac datur leprosis. de med. exper. Sp. 106. D
 Lac est medicamentū τὰ αἰσχρογόνον, id est leniēs. 9°. de sim. m. f. 5^a. 73. H
 Lac lenitiuus liquor. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. G
 Lac liquor acrimoniae expers. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 151. C
 Lac oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
 Lac quale esse debet pro oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. G
 Lac totum ad acres fluxiones oculorum, tum per se, tum cum molliri collyriorum quopiam valet. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 73. G
 ex Lacte colluria teruntur in cotibus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 150. D
 Lac in cote cum collurio calidum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. G
 Lac purum ad acres, & mordaces fluxiones est vtilissimum. 9°. de simplici. medicamentorum facul. 5^a. 73. E
 Lac vtile est ad hypopia, & hypophagmata. 9°. de simp. me. fa. 5^a. 73. H
 Lac cum rosaceo & ouo ad oculorum phlegmonas valet. 9°. de simplici. medicamentorum facul. 5^a. 73. H
 Lac gargarizatum oris phlegmonas mitigat. 9°. de simp. me. f. 5^a. 73. H
 Lac in principijs inflammationum arteria est lenissimum edulium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. H
 Lac infunditur, vtero vlcato, ad sedis vlcera mitiganda phlegmonas aut stolidas perpetientia, & ad vlcera pudendorum valet canerosi applicatur vlcibus, tonsillas, collumellam, & antiadas phlegmonæ affectas mitigat, proinde in synache siue angina, & in venenis quæ erosionem interimunt, datur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 73. H
 Lac quibus inimicum. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Lac non conuenit capiti, nisi quis habeat ipsum admodum firmum. 3°. de alimentorum facul. 2^a. 28. B
 ex Lactis crema leuigata polygonium quo modo facit pro capitis dolore. de reme. par. fac. 7^a. 154. B
 Lac dare caput dolentibus malum, malū vero & febricitantibus & quibus hypochondria suspensa murmurant, & siticulosi, malū autem & quibus in febris acutis biliosa sunt deiectiones, et sanguinis multa deiectio facta est. conuenit aut & tabidis dare, qui nō valde multū febricitant, & in febris longis & paruis, si nullū ex supradictis signis affuerit, & præter rationem consumptis. c. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Lac in

Lac in potu vitandum in capitis doloribus à stomacho, & ab alijs. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B
Lac quomodo obest dentibus & gingivis. 3°. de ali. fac. 2°. 28. B
ex Lactis vsu diuturno quidam dentes amisit. 5°. de san. tu. 2°. 91. G
Lac non conuenit hypochondrijs. 3°. de ali. fac. 2°. 28. B
Lac si comedatur solum auget crassities splenis, & hepatis. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 74. H
Lac generat oppilationē i iecore, et lapidē in renibus. & dis. cōt. Sp. 75. C
Lac natura crassum est, & aptum ad calculos gignendos. in 6°. de mor.
 vulg. commen. 3°. 3°. 173. E
ex Lactis vsu diuturno calculus in renibus fit. 5°. de san. tu. 2°. 91. G
Lac quando obstruit. de diss. cont. Sp. 74. H
Lac facit conuulsionem. in progn. com. 3°. 4°. 211. B
LAC mori arboris. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 163. C
ex LACTE tithymalli farina. de remed. par. fac. 7°. 164. G
LACCE drachmæ duæ contra oppilationem hepatis valent. de medici-
 nis expertis. Sp. 106. D
Lacca electarium. de med. exper. Sp. 107. A
Lacca electarium magnum. de me. exper. Sp. 107. A
LACEDAEMONII multum potuere. de par. pi. ex. 2°. 49. D
Lacedæmonijs Pithius dedit leges. an animal sit. 1°. 328. E
LACERAE vestis instar quo modo fiat cutis. 2°. de arte. curatiua ad
 Glauconem. 7°. 106. F
LACERANS dolor, qui. 2°. de loc. aff. 4°. 12. A
LACERNAE, quales. de sal. diæta. 2°. 41. A
LACEROSI qui sint. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. F
in Lacerosis cutibus mel elixum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. G
p Lacerosis cutibus quæ melli iungenda. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 106. G
LACERTAE semper sunt parue. 3°. de vsu par. 1°. 128. F
Lacerte iecur dolores erosorum dentium sanat. 11°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 79. H
Lacerta simus ad oculorum albugines valet. de rem. par. fac. 7°. 156. G
Lacerta ster cus albugines tollit. 4°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 5°. 158. C
LACERTOSVM cur sit collum matricis cum multis plicis. de anatomi-
 a viuorum. Sp. 51. E
LACERTVS quasi laceratus. de ana. viu. Sp. 55. E
Lacerti ex quibus compositi de ocul. 7°. 183. F
Lacertorum vniūq; continentur arteria, vena, neruus. de motibus
 mani. & obscuris. Sp. 66. E
Lacerti oculis necessarij sunt propter motum. de ocul. 7°. 182. D
Lacertorum paria sex habet. coniunctiua ad motum oculi perficiendum.
 de anatomia viuorum. Sp. 48. G
Lacerti duo sunt in folijs nasi qui dilatant, & constringunt. de anatomia
 viuorum. Sp. 49. A
Lacertus mouens linguam vnde oriatur. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
Lacertus faciēs inspirationem, & expirationem ignoratur. de motibus
 manifestis & obscuris. Sp. 69. E
Lacerti octo mirach adiuvant expulsionem. de ana. viu. Sp. 50. E
Lacertus quatuor habet longaon ad facies retinēdas. & ana. viu. Sp. 50. E
Lacertorum actio fit per motum ad suam originem. de motibus manifestis
 & obscuris. Sp. 70. C
Lacertus, aut neruus non perficit motus, sed anima. de palp. 3°. 53. C
cū Lacertis dū nerui cōponuntur fit motus voluntarius de ocul. 7°. 183. F
Lacerti vnius est simplex actio. de palp. 3°. 52. A
Lacerti actionis laxatio an sit naturalis vel voluntaria. de motibus manifestis
 & obscuris. Sp. 68. H
Lacerti duo quando agunt. de palp. 3°. 52. E
Lacertus, vide Musculus.
LACERTI pisces sunt molles carne. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
Lacerti pisces conuenerantur inter illos qui facilius cateris conficiuntur.
 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
Lacerti pisces medij inter pisces carnis mollis, & dura. 3°. de alimentorum
 facultatibus. 2°. 31. D
LACHRYMAE sunt aquei quidam liquores. 7°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 5°. 51. F
Lachryma, & sudores ex quibus constant. de hist. phil. Sp. 11. F
Lachryma quo modo fiant. de ocul. 7°. 187. A
p Lachrymas purgantur oculi. de cathar. Sp. 94. G
Lachryma cur fiant frigore. 4°. de simp. me. fac. 5°. 24. C
p Lachrymas expelluntur supflua. de cōpag. mēb. siue de na. hu. S. 59. B
Lachrymas q̄ ex oculis educūt, oculorū cēnotica dicunt. de cath. S. 95. B

Lachryma q̄n bonæ, & q̄n non bonæ, considerandū. 1°. de crisi. 4°. 128. B
Lachryma signa indicatiua crisis. 1°. de crisi. 4°. 128. E
Lachryma spontaneæ, quales. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 158. C
Lachryma spontaneæ significant profluium sanguinis narium. in 1°. de
 mor. vulg. com. 2°. 3°. 116. A
de Lachrymis spontaneis, & inuitis meminit Galenus. in 1°. de mor-
 bis vulgaribus. com. 3°. 3°. 118. A
Lachryma aridæ, malæ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 158. C
Lachryma quando provocandæ. de ocul. 7°. 190. D
Lachrymas oculorum quid curet. de dyna. Sp. 24. G
Lachrymā oculorum stringit Erythrodani radix. de simp. me. Sp. 48. F
Lachrymas stringit Glaucium. de simp. med. Sp. 84. G
Lachryma oculorum prodest lapis galactites. de simp. me. Sp. 86. H
Lachrymam stringit Opium colljrijs admixtum. de simp. me. Sp. 88. B
Lachrymam stringit Sarcocolla. de simp. me. Sp. 89. G
Lachrymas veluti oppilat Stibium. de simp. me. Sp. 90. A
Lachrymā reprimat Tragacantha plus q̄ sarcocolla. de sim. me. Sp. 91. D
ad Lachrymas stringendas. de ocul. 7°. 191. E
Lachrymis confert sectio venarum temporum, & quæ sunt in angulis
 oculorum lachrymalibus. de ana. viu. Sp. 55. A
ad Lachrymas oculorum. secret. Sp. 97. D
LACHRYMA Cyrenaica trahit à profundo. 6°. met. me. 7°. 37. D
Lachryma cyrenaica per se obest, cum alio, & in pauca quantitate con-
 ducit. 3°. de temp. 1°. 23. B
LACHRYMA Hedera. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. F
Lachryma Medica per se obest, cum alio, & in pauca quantitate condu-
 cit. 3°. de temperamentis. 1°. 23. B
Lachryma Olea. 4°. de comp. me. sec. loc. 153. B/ 5°. 157. A
Lachryma olea Aethiopica. 5°. de comp. me. sec. loc. 160. H/ 5°. 161. A/ B
Lachryma Particha per se obest, cum alio, & pauca quantitate, ac tem-
 pore congruo sumpta conducit. 3°. de temp. 1°. 23. B
Lachryma Vlmī. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. H
ad LACHRYMALES angulos oculorum exeunt duo foramina, quæ
 sunt in radice nasi superius. de anat. viu. Sp. 49. A
in Lachrymalibus angulis oculorum vena duæ non apparent multum.
 de anatomia viuorum. Sp. 55. A
Lachrymantibus oculis cito prodest psyllium. de sim. med. Sp. 89. A
ad Lachrymantes angulos oculorum valet fuligo picea. tedæ. 8°. de sim-
 plicium med. fac. 5°. 58. F
Lachrymāt sponte quibus sanguis fluxurus est. in progn. c. 3°. 4°. 211. B
Lachrymāt oculi in dolore genuū, cur. de na. & or. cuius. cor. Sp. 42. D
Lachrymare oculos quid, & vnde. in progn. com. 1°. 4°. 192. E
LACHRYMOSVM vltus quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 243. A
LACONES quid cabbalicen artem nominant. ad Thrasy. 2°. 109. B
in LACONICO immorari quid sit. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
p LACTES quid intelligendum. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Lactes & intestina, vena, & arteria, quæ. in 6°. de morbis vulgaribus
 commentario. 4°. 3°. 180. E
Lactes ubi sint. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 180. E
Lactium vinculum quod. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 180. E
Lactiū vinculi, quo suspēdūtur, quale. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 180. E
Lactibus alligantur intestina. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 180. E
LACTENTIS animalis caro est multarum superfluitatum. de dissolu-
 tione continua. Sp. 73. E
Lactentiū ptes sunt boni succi si mater sit sana. de bo. et vic. suc. 2°. 30. H
Lactentiū iecur boni succi. de bon. & vit. suc. 2°. 36. B
LACTEVS circulus quid sit. de hist. philo. Sp. 7. E
Lacteus color à lacte deducitur. in progn. com. 2°. 4°. 201. G
Lactea Concauitas, quæ. de ana. viu. Sp. 50. H
in Lacteu succum vertitur cibus in stomacho. de compagine membro-
 rum. siue de natura humana. Sp. 58. H
Lactea Vrina in synocha in initio ægritudinis iuuenibus si affuerit, non
 bonum significat. de dyna. Sp. 34. D
LACTVCAE nomen impositum fuit à rusticis. de attē. vic. 2°. 44. B
Lactuca chloros, id est viridis, nominatur. in progn. com. 1°. 4°. 191. D
Lactucā anteposuerūt multi medici oibus oleribus. 2°. de ali. f. 2°. 22. D
Lactuca similis chondrilla. 2°. de ali. fac. 2°. 22. F
Lactuca quedam satina, quedam agrestis. 2°. de ali. fac. 2°. 22. H
Lactuca in medio est atriplicis, blii, & brasicæ. 2°. de ali. fa. 2°. 23. B
Lactucæ caulis est siccus. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
Lactuca nihil habet austeri, acerbis, falsi, & acris. 2°. de ali. fa. 2°. 22. F
Lactuca est olus insipidū crudū, cui acris miscēda. 2°. de ali. fac. 2°. 23. F

Lactuca frigida est. 3°. de temp. 1°. 21. Gl. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 182. C. de diff. cont. Sp. 74. D
Lactuca est humida. de diff. cont. Sp. 74. D
Lactuca frigida & humida est. de atten. vic. 2°. 44. E
Lactuca frigida & humida secundum aqua fontana frigiditatem. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Lactuca ita est frigida & humida ad hominē, sicut viridia ligna ad ignē 3°. de temperamentis. 1°. 24. E
Lactuca humida nouella quibus profint. de marc. 3°. 48. B
Lactuca minus siccata q̄ brassica. 5°. de san. tu. 2°. 92. C
Lactuca magis suavis intybis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Lactuca sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
Lactuca q̄n medicamentum, & q̄n nutrimentum. 3°. de temp. 1°. 24. C
Lactuca tam vt cibus, q̄ vt medicamentum frigida est. 3°. de tēp. 1°. 24. C
Lactuca cibus simul & medicamentum multi seminis. 5°. de simplicium medic. facul. 5°. 38. C
Lactuca cruda, & cocta manditur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
Lactucam sumendi modi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Lactuca admiscēda porrum, eruca, & ocimum. 2°. de ali. fac. 2°. 23. F
Lactuca cum oleo, garo, & aceto sumitur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Lactucam commendant cum aceto, quibus caput dolet. 2°. de compositione med. sec. loc. 5°. 133. E
Lactuca caulis aque incoctus cum oleo, aceto, & garo manditur. 2°. de alim. facul. 2°. 24. B
Lactuca facili nutrium, sed parum. 8°. met. me. 7°. 50. H
Lactuca, endiua, citruli, cucurbita & facilius digeruntur, quā apium et carbothum. de diff. cont. Sp. 73. D
Lactuca boni succi refrigerans. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. A
Lactuca est mediocris in bonis & malis succis. de bo. et vic. suc. 2°. 37. G
Lactuca generat parum sanguinis non laudabilis succi, tamen non mali. 2°. de alim. fac. 2°. 22. D
Lactuca si sanguinem multum generaret, esset omnibus edulji praeferenda. 2°. de alim. fac. 2°. 22. D
Lactuca indiget multa alteratione si debet fieri sanguis. 1°. de natura facultatibus. 1°. 292. D
Lactuca moderate sumpta hominē nutrit, immoderate necat. 3°. de simplici. med. fac. 5°. 22. C
Lactuca primo vsu ostendit suam alterationem. 3°. de temp. 1°. 24. A
Lactuca innoxia, refrigerandi vim habens. de bo. & vit. suc. 2°. 39. C
Lactuca refrigerat. 10°. meth. med. 65. A/14°. 7°. 87. E
Lactuca infrigidat, postea concocta calefacit. 3°. de temp. 1°. 24. C
Lactuca in febre danda. 4°. de san. tu. 2°. 87. G
Lactuca danda pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
Lactucam primum postea carnes animum in iure albo elixas cui dederit Galenus, & qua die. 12°. met. me. 7°. 78. H
Lactuca succus non est lentus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Lactuca ad calidas phlegmonas accommodata est, & ad parua & leuia erysipelata. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. C
Lactuca in cataplasmate manifeste refrigerat erysipelati imposita. 2°. de alimentorum facul. 2°. 22. G
Lactuca infrigidat inflammationes. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. F
Lactuca vitanda in herpete exedente. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. B
Lactuca contra sitim. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
Lactuca conuenit ventriculis bile infestatis. 2°. de ali. fac. 2°. 22. C
Lactuca cruda conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 192. C
Lactuca alba semen quo modo exhibendum pro stomacho exolutu solū, & nauseabundo facto. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. B
Lactuca aestuantem ventrem refrigerat, & a siti liberat. 3°. de tempera mentis. 1°. 24. A
Lactuca laedit stomachum frigidum. 3°. de temp. 1°. 24. A
Lactuca somnum conciliant. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. E/ 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Lactuca grauem inducit somnum. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
Lactuca cur somnifica sit. 2°. de temp. 1°. 16. F
Lactuca inter olera sola detergit. 4°. de san. tu. 2°. 84. G
Lactuca quo mō inuat dentes male habentes. 2°. de ali. fa. 2°. 22. B
Lactuca neque sistit, neque aperit ventrem. 2°. de ali. fa. 2°. 22. F
Lactuca epilepticis conueniunt. de puero epil. 7°. 180. C
LACTUCA succum habet omnibus laudabiliorem. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. D
Lactuca succus similis succo papaueris. 3°. de temp. 1°. 24. C
Lactuca succus medius inter succum betae & maluae. 2°. de alimentorū

facultatibus. 2°. 22. G
Lactuca habet succum frigidum, & humidum, non tamen prauum. 2°. de alimentorum facul. 2°. 22. F
Lactuca succus refrigerat, & adstringit. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99. C
Lactuca succus tempore concoquitur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 22. B
Lactuca succus pro ore ventriculi supercalesfacto bonus. 1°. de arte cura tina ad Glauconem. 7°. 99. C
Lactucarum potus somnum conciliat. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Lactuca succus si ad cor iret, necaret, vt cicuta succus. 3°. de simp. medi camentorum facul. 5°. 22. B
Lactuca succus venenum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. A
Lactuca succus cuti illitus quid faciat. de marc. 3°. 48. B
Lactuca succus oleo rosaceo adhibendus. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 132. F
Lactuca succo refrigerari caput pot ruri. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. G
Lactuca succus in dolore capitis calido conuenit. de re. par. fac. 7°. 133. E
Lactuca succo colluit Galenus lingua cuiusdam ita tumefactam, vt ore ipsius contineri non posset. 14°. met. me. 7°. 89. C
Lactuca succus acquisitu facilis. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 21. H
LACTUCAE semen saporiferum. de atten. vic. 2°. 44. E
Lactuca semen potum genitur & profluuium cohibet, & illis qui libidinis somnijs vexantur, datur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Lactuca semen pudenda laxat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. D
LACTUCA agrestis, id est hēd'axivn, ab hortensi est diuersa. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 22. G
Lactuca agrestis est vitiosissimi succi. de bo. & vitio suc. 2°. 37. G
Lactuca agrestis calefaciendi vim non habet. de bo. et vi. suc. 2°. 38. H
Lactuca agrestis semen, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Lactuca agrestis semen argemas, & caligines expurgat. 6°. de simplic. medica. faculta. 5°. 48. E
Lactuca agrestis seminis succus ad adustiones cum lacte mulierum inungi solet. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
ex LACTUCA marina lac solutiuum quo fit. 5°. de san. tu. 2°. 91. H
de LACVBVS aues sunt multarū superfluitatū. de diff. cont. Sp. 73. E
in LACVSTRI & humida terra non nascuntur herbae. 2°. de tempera mentis. 1°. 18. H
Lacustria & palustria omnia sunt excrementosa. 8°. met. me. 7°. 61. B
Lacustres pisces mali succi. de bon. & vit. succ. 2°. 37. G
LADANVM inter aromata connumerat. 7°. met. me. 7°. 44. A
Ladanum quid sit, & vbi inueniatur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. C/ de simp. med. Sp. 86. D
Ladanum in Cypro plurimū nascitur. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 241. B
Ladanum quale sit. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 220. B
Ladanum primo ordine calidum est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. C
Ladanum substantia tenui est. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. C
Ladanum vires habet acres, calfactorias, & relaxantes, in malagmatibus & in emplastra mittitur, ad tussim veterem facit, capillos fluentes cum oleo myrtino continet. de simp. me. Sp. 86. D
Ladanum malaeticum est, & moderate digerens. 7°. de simplicium medicamentorum secun. locos. 5°. 51. E
Ladanum moderate adstringit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. E
Ladanum capillos diffuentes retinet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
Ladanum capillos defluentes cohibet, ideo adstringit, & exiccat. 7°. de simp. med. facul. 5°. 55. A
Ladanum quomodo vino conserpsim, & cum myrteo conserat ad capillorum defluuium. de reme. par. fac. 7°. 154. B
cum Ladano oleum lentiscinum pro capillorum defluuii optimū. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 125. F
vt Ladanium oleum lentiscinum. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 125. F
Ladanum alopecias, ophthalmias, siue lippitudines sanare non potest. 7°. de simp. med. fac. 7°. 51. E
Ladanum quando ex vino tritum medicamento iniiciat. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 241. A
Ladanum quomodo parandum. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 241. E
Ladanum igne liquatur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. F
Ladani meminit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. B
Ladano, & chameleonte curantur vlcera vix sanabilia. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 241. B
cum Ladano eiusdem virtutis est chameleon. 4°. de compositione medicamentorum per gene. 5°. 241. B
LADONIS quid sit, & vbi inueniatur. 1°. de compositione medicament. secundum locos. 5°. 125. B/C/D
LAEDENTIA excreta debent iuuare. de atra bile. 1°. 34. H
Laditur cerebrum

Leditur cerebrum quandoque totius ratione, quandoque partis. de mel.
ex Galeno, Rufo, & Poff. Sp. 109. B
LAESIO significatur nomine laboris. commenta. 4°. apho. 32°. 30. H/
aphorismo. 44°. Ex. 32. G
Laesiones omnes malas vocant Iones. de art. com. 2°. 7°. 264. D
Laesionis nomen significat etiam priuationem. de symp. diff. 3°. 11. B
Laesiones magis sentimus nocte quam die. c. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
Lesio operationum est morbus. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
Laesiones nostri corporis à quibus fiant, & intrinsecæ & extrinsecæ. de
op. nost. corp. const. 1°. 38. C
Lesarum actionum modi docent partem affectam, & curandi facultatē.
3°. de loc. aff. 4°. 14. F
Laesionis modus considerandus ad quam affectionem perimeat secundo
loco. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
LAETITIAE, & hilaritatis causam esse creditum est buglossum vi-
nis iniectum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. B
ad **Laetitiam** cur viro epoto trahamur, nesciuit Galen°. & al. mor. 1°. 318. A
Laetitia pulsus, qui. de puls. ad tiro. 44. H/4°. de cau. puls. 4°. 199. G
Laetitia quomodo corpus muret. de inc. adiur. & susp. 7°. 181. G
Laetitia sola multum morbos euasere. de par. pi. ex. 2°. 48. G
LAETI naturaliter hoies, quales. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. H
LAEVIS partibus dextra & pollet. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
LAGANA itria ab antiquis dicebantur. de bon. et vic. suc. 2°. 35. D
Lagana species itriorum sunt. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
Lagana ex tritico sine fermentatione, sine caseo sunt crassioris succi. de
bonitate & vitio succ. 2°. 35. D
Lagana iter crassi succi edulia connumerat Galenus. 3°. & ali. fac. 2°. 28. B
Lagana cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
Lagana generant chylum bonum, & crassum. de diff. cōt. Sp. 74. A
Lagana quid faciant. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
Lagana cum melle quid agant. 1°. de ali. fac. 2°. 10. E
Lagana cum melle neq; pulmonē neq; thoracē ledit. 1°. de ali. fac. 2°. 10. F
in **LAGOENIS** fictilibus aqua est coquenda. de bon. aqua. Sp. 76. A
LAGOPHTHALMON quid. fin. med. Isa. 48. G
LAGOPHTHALMON oculi est affectus. fin. med. Isa. 48. F
Lagophthalmi causa quæ. de anat. ocul. Sp. 57. H
LAGOPI desiccatur alui fluxus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
LAMBDOIS quid. intro. Isa. 54. F
Lambdois sutura ad quid. 9°. de vsu par. 1°. 173. B
Lambdois ubi. de ossib. 1°. 40. E
Lambdoides os qd hyosides. sine hypsiloides noia. de muss. diff. 1°. 46. D
Lambdoides q musculi mouēt, et vñ oriant ac desināt. de musc. diff. 1°. 46. E
Lambdoides os qui musculi retrahunt. de mus. diff. 1°. 46. E
LAMENTATIO quomodo sedatur. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. D
Lamentatio splendens in 1°. pror. com. 2°. 4°. 177. H
LAMPYRS. de med. fac. par. 7°. 167. E
LAMINA erea quid. 6°. de anat. adm. 1°. 92. G
ex **Laminis** duabus constat cutis. de anat. vii. Sp. 45. B
Lamina vnde oriuntur. de ana. vii. Sp. 45. B
Lamina membrana custodes instrumenta chirurgica. de ijs, quæ in med. fi.
commentario. 1°. 7°. 200. H
Lamnis sitia si in vrina appareāt, letale est. de tot. morbi tēp. 3°. 89. G
LAMPANE prius cibis. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
Lampane abstergit, digerit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
LANA ouium est ex familiaribus animalibus. 11°. de simplicium medi-
camentorum facultatibus. 5°. 81. C
ex **Lana** quis à lupo laniat & vinculum confectum ad quid bonum, secu-
dum quandam. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. D
Lanarum ouium sordes, qualis. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. E
Lanarum sordes concoquunt vt butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. E
Lana in se cedit, sed non est mollis, quia constat ex pluribus inuicem im-
plicatis. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. G
Lana mollis superponenda est loco qui debet fomentari. de vict. ratio. in
morb. acut. com. 2°. 7°. 116. G
Lana alligabimus tegenda, & continenda. de saf. 7°. 293. F
vnde **Lana**, spongia noua materia tantum est, quæ humores irrigandos
excipiat, sed etiam manifeste desiccatur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. G
LANA non lota succida dicta. 14°. met. me. 7°. 88. F
Lanarum succidarum vis, qualis. de fracturis. com. 2°. 7°. 241. B
Lana esypera ad quid apta. 11°. de simp. med. fa. 5°. 81. B
Lana succida contusis conuenit cum irrigatur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
Bis. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E

Lana succida ob sordes cum caliditate frigiditatis etiam non nihil obti-
nent. de frac. com. 2°. 7°. 245. C
Lanis succidis in vino, & oleo intinctis tumores facti ex deligatione cu-
rantur. de fract. com. 2°. 7°. 241. C
Lana sordida. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 157. C/2°. de ar. cu. ad Gla. 101. G/
de rem. par. fac. 156. F/160. F/de arti. c. 4°. 7°. 185. F
Lana succida tenera quadratē accipi iubet. 5°. de cōp. me. se. lo. 5°. 165. C
Lana succida combusta. 3°. de comp. medi. per gene. 234. H/235. B/6°. 5°. 260. D
258. F/
Lana quo modo vratur. 11°. de simp. med. facul. 181. B/6°. de compositio.
med. per genera. 5°. 260. D
Lana vsta qualis. 11°. de simplic. med. facul. 81. B/6°. de composit. medica.
per genera. 5°. 258. B
Lana combusta fit mentio. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 257. E
Lana elota ad quæ conferat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
Lana pura. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 157. C
Lana ius quo modo fiat. de dyna. Sp. 22. D
Lana iuris cerotum. de dyna. Sp. 22. D
qua **Lana** auribus apponenda. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 145. E
per **Lana** quo modo vapor eat in aures. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 142. E
Lanam syringi apponebat Galenus, & quare. introd. Isa. 60. B
Lana manipulum nardino pigmento calido inunctum apponendum esse
ori ventriculi, qñ non est facta coctio. de precog. ad Post. 4°. 219. A
Lanam ex oleo calente apponit primo die adeni, quæ phlegmone vrgeri
cepit. 13°. met. me. 7°. 81. B
Lana hapsa ex oleo capitis fatus est mitigatorium medicamentum. de
remed. par. fac. 7°. 154. A
Lana hapsus. 7°. met. me. 43. H/13°. 7°. 81. B
Lana plena melle, aut pice nihil effundit, & quare. de sectis. Isa. 19. A
Lana nardino vnguento imbuta in affectione oris ventriculi quidā vtū-
tur, & quo modo. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. D
Lana vino acerbo madefacta pro fluxione conuenit. 2°. de arte curatiua
ad Glauconem. 7°. 101. H
in **Lana** ex plū, quo declaratur ex naribus, oculis, & ore aliqd qñq; ef-
fluere, qā multū i his humoris sit, nō qā rara foramina d sec. Is. 19. A
Lana ad neruorum vñus quomodo manebit calida. 3°. de compositio.
medicam. per genera. 5°. 229. F
Lana purpurea. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 142. F
Lana purpurea infecta vtitur, & quo modo, ac in quo casu. 3°. de comp.
medicam. per gene. 5°. 143. E
Lana flocculi ponuntur ante os, vt deprehendatur an spirent prefoctæ
6°. de locis affectis. 4°. 39. E
Lana plena & vacua quo modo. 4°. de dig. puls. 4°. 85. B
pro **Lana**, esyprus quando satisfacit. 14°. met. me. 7°. 88. H
LANARIA herba quid efficiat. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. B
LANEA ligula ex oue à lupo comesta quæ ligetur, & coxis suspenda-
tur, & quare. de incant. adiur. & susp. 7°. 139. G
LANGVENT grauiter qui se iacentes continere non possunt. de victus
rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 182. B
Languētibz qui cibi dari cōsueuerint. d vic. ra i mor. acu. c. 1°. 7°. 113. C
Languentes sunt in periculo, si non sit facta insignis euacuatio. in 1°. pr-
rbe. commenta. 2°. 4°. 169. F
LANGVIDVM quo dicatur apud grecos. 3°. de diff. puls. 4°. 61. B
Languidas, & laxas partes constringit contrahitq; galla. 7°. de simpli.
medicamen. facul. 5°. 51. B
LANGVOR quid sit. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 144. B
Languor corporis fit à calore, & frigore abundante. de dyna. Sp. 19. D
Languorem corporis mitigat opium. de simpl. med. Sp. 88. B
LANIATUR facile musculus latus sub cute in collo. de musculorum
dissectione. 1°. 44. D
ne. **Lanientur** musculi, simiam excoriare cutis non est concedendum. de
musculorum dissectione. 1°. 44. D
LAODICEA in Asia. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
Laodicea fit nardinum vnguentum optimum. 11°. met. me. 7°. 72. H
Laodicea fiebat optimum vnguentum nardinum. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
Λαπαρόν. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. B
LAPARON quid significet. 2°. de diff. resp. 3°. 66. H
Λαπαρόν quid proprie significet. de ijs, quæ in med. fi. c. 2°. 7°. 209. B
Λαπαρόν quid proprie significet. de fract. com. 2°. 7°. 240. H
Lapara quæ partes corporis. in progn. com. 2°. 4°. 197. E
Lapara, id est ventris dolores, qui in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 178. A
LAPATHON, et hyppolapathon quid signent. 3°. de dif. resp. 3°. 75. D
ii iij **Lapathium** quid.

Lapathium quid. de simpl. med. Sp. 86. D
Lapathon beta agrestis dicitur. 2°. de ali. fa. 22. H/ 2°. 23. C
Lapathon insuauis est beta. 2°. de ali. fa. 2°. 23. C
Lapathon easdem vires habet cum beta. 2°. de ali. fac. 2°. 23. C
Lapathum quale. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. B
Lapathum, blitum, beta quo vsui sint apud Empiricos. intro. Isa. 51. A
Lapathum minus siccatur quam brassica. 5°. de san. tu. 2°. 92. C
Lapathum domesticum. de cura iſſeri. Sp. III. B
Lapathū habet caulē inutilem post semē effusum. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
Lapathon nemo crudum mandit. 2°. de alim. fac. 2°. 23. D
Lapathum in febre dandum. 4°. de san. tu. 2°. 87. G
Lapathum dandū pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
Lapathi folia ventrem soluunt. de ther. ad Pis. 5°. 90. H
Lapathi folia vulneribus sup. imponi possunt. 10°. de simp. me. f. 5°. 74. C
Lapathi semen adstringit. de ther. ad Pifo. 5°. 90. H
Lapathi semen dysenterias, diarrhœas, siue profluvia sanat. 7°. de simp. li. medicamen. facul. 5°. 53. B
Lapathium omnem maculam à sudore factam infricatum in balneo tol- lit. de simp. med. Sp. 86. D
Lapathij radicium decoctum prouocat menstrua. de catha. Sp. 95. D
Lapathij radicū decoctio frāgit lapidē renū & vesicā. de cath. Sp. 95. D
LAPIDESCVNT materia in morbo articulari. 14°. met. me. 7°. 87. H
LAPIDEI offis vtilitas. 9°. de vsu par. 1°. 175. F
Lapideum crus quidam se habere somniabat, qui paralyticus fiebat. in prognost. commen. 3°. 4°. 213. D
LAPIDOSA sunt in pollinem tenuissimum redigenda. 11°. de simp. me- dicamen. facul. 5°. 80. G
Lapidosā quo modo lauanda. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. A
ad Lapidosum & crudum homorem. secretorum. Sp. 100. D
LAPIS ferrum, & as superioris sunt generis, quā stirpium genus. 3°. de temperamentis. 1°. 13. C
Lapides inanimati à Platone dicuntur. de vsu pul. 1°. 230. B
Lapides qui dixerint moueri. 3°. de diff. pul. 4°. 66. B
Lapis corpus est terreum crassum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Lapis est corpus durum. 3°. de diff. pul. 4°. 63. D
Lapides habent subiectum stabile, & constans ob siccitatem, & frigidi- tatem. 8°. met. med. 7°. 60. G
Lapidem esse siccum, collige. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 141. A
Lapis potest esse quandoq; pari calore cum aqua, & si siccus sit, aqua humida. 2°. de temperamentis. 1°. 17. E
Lapis, as, ferrum, & aurum, quoniam duriora, non coalescunt, nequē aggluuantur. 3°. de sympto. caus. 3°. 29. A
ex Lapidibus calefactis minimum defluit. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
Lapidi ignito ea medicamēta sunt similia, quæ per erosionem interimūt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Lapis ignitus ventrem exulcerat, & exurit. 4°. de simp. me. fa. 5°. 30. B
Lapides igniti, qui in lac extinguantur, pro ventris fluxu. 10°. de simp. medic. facul. 5°. 73. G
Lapides sunt qui rigari non sistent. 9°. de simp. me. fa. 5°. 67. A
in Lapidibus inuicem collisis motus parit calorem. de caus. mor. 3°. 6. D
Lapides attriti flammam edunt. 3°. de temp. 1°. 22. E
in Lapidibus & calce calefactis quod cōtingit, cum aqua asperguntur frigidissima, idē in hēcticis cōtingit post cibū. 1°. de diff. feb. 3°. 35. D
Lapides qui mortarij aut cotis attritu in liquorē soluuntur. 9°. de simp. medic. facul. 67. C
Lapis durissimus à guttula longo tempore ictus, cavitatem contraxit. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. F/3°. de simp. me. fac. 5°. 22. H
Lapidis excauati à gutta comparatio ad crudos humores. commentario 2°. aphorismo. 52°. Ex. 19. D
Lapides putrescere non possunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
Lapides nequaquā gladio icidere tētaueris, ne dū adamātē. de cau. 3°. 7. A
Lapis contundendo alterat partes. 3°. de simp. med. fac. 5°. 17. D
Lapides omnes exiccant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. D
Lapis ignitus crassior est calce, & cinere, & calidior multo magis quā fauilla. 4°. de simp. me. fac. 5°. 50. B
Lapidibus empiricos comparat, aduer. emp. med. Isa. 35. D
Lapidis multarum artium materia sunt. ad Thra. 2°. 106. A
Lapidum vires à proprietate, & à qualitibus effectricibus. 8°. de sim- plic. medimen. facul. 5°. 67. A
Lapides gustu probantur. 9°. de simp. med. fa. 5°. 68. D
Lapides Acres ad quæ viles. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
Lapis Ageratus ad poliēda calciamenta mulierum. 6°. de simplicium

medicamen. facul. 5°. 174. F
Lapis, quo sutores vtuntur ad calciamenta muliebria expoliēda, inter arida astringentia numeratur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
Lapis Agerati fit mentio. de med. fac. par. 7°. 164. H
Lapis quo linteis splendor conciliatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. D
Lapis Armenus, siue bolus Armena, siue terra Armena vocetur, ni- hil refert. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G/H
Lapis armenus atram bilem educit. de dyna. Sp. 21. C
Lapis armeni dosis. de dyna. Sp. 21. C
Lapidem Asium sarcophagum appellant. de simp. med. Sp. 86. F
Lapis asius quid. de simp. med. Sp. 86. F
Lapis asius, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. H
Lapis asij flos, qualis. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 265. G
Lapis asij flos. 4°. de comp. me. se. lo. 157. B/5°. 5°. 161. E
Lapis asius viscido relaxat. de simp. med. Sp. 86. F
Lapis Batrachides quid. de simpl. me. Sp. 87. A
Lapis batrachides, lenit, relaxat. de simp. me. Sp. 87. A
Lapis Cappadox lapidē potēter frāgit. de ren. aff. dig. & me. 7°. 196. D
Lapides Crustacei qui in ignem iacti exilem flammam faciunt ex Cæle Syria complures asportauit Galenus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
Lapidem vocat Corallum. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. C
Lapis Crystallus quid. de simp. med. Sp. 86. H
Lapis crystallus stringit, lac prouocat. de simp. me. Sp. 86. H
Lapis Diaphanes ad quid valeat. de me. fac. par. 7°. 169. B
Lapides Fluuiiales igniti remouēt aquositatē lactis. de dis. cont. Sp. 75. B
Lapis fissus. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. A
Lapis Gagates quid. de simp. me. Sp. 86. G
Lapis gagates nigrum medicamentum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. E
Lapis gagates dentes qui agitantur, restringere & stabilire potest. de simplic. medic. Sp. 86. G
Lapis gagates. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 199. D
Lapis Galactites quid. de simp. me. Sp. 86. H
Lapis galactites quo modo menses ducat. de me. fac. par. 7°. 169. A
Lapis galactites leniter stringit & ad lachrymā oculorum facit. de sim- plic. medic. Sp. 86. H
Lapis Hæmatites quid. de simp. me. Sp. 86. F
Lapis hæmatitis natura pbatur p cotē. 4°. de simp. me. sec. lo. 5°. 151. D
Lapis hæmatites, qualis. 5°. met. me. 7°. 36. E
Lapis hæmatites qualis ad oculos. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 151. D
Lapis hæmatites cur valct ad oculos. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. A
Lapis hæmatites oculorum vlcerā solus per se cicatrice includit. 9°. de simp. med. facul. 5°. 68. C
Lapidem hæmatitem ad vlcerā oculorum expertus est Galenus. 9°. de simp. med. facul. 5°. 67. D
Lapis hæmatites adstringens leue. 5°. met. me. 7°. 21. H
Lapis hæmatites viscido stringit. de simp. me. Sp. 86. F
ex Lapidē hæmatite medicamenta. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152. B
Lapis hæmatites vstus & lotus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 156. B
Lapis Hieracites suspensus profluentem ex hæmorrhoidibus sanguinē sistit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. E
Lapis in ventre pullorum Hirundinum quando inueniatur, & ad quid valeat. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
Lapilli in nidis pullorum Hirundinum reperti appensi, tussi tutum red- dunt. de med. fac. par. 7°. 171. E
Lapis Indicus suspensus profluentem ex hæmorrhoidibus sanguinem si- stit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. E
Lapis Iudaicus lapidem vesicæ & renum potenter frangit. de ren. affe- dig. & med. 7°. 196. D
Lapis Iudaicus non proficit ad lapides vesicæ, sed renum, quod Galenus expertus est. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. F/secret. Sp. 102. D
Lapis Lyncis. de reme. par. fac. 7°. 164. E
Lapis Magnes quid. de simp. me. Sp. 86. G
Lapis herculeus trahit ferrum ad se. de cathar. Sp. 94. H
Lapis magnes quo modo ferrū trahat fm Epicurū. de na. fa. 1°. 294. D
Lapis magnes purgatorias vires habet hydropicis in potu datur. de sim- plic. med. Sp. 86. G
Lapis Melitites quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 86. H
Lapis Molaris. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 104. C
Lapis molaris pro pyrite quando satisfacit. 14°. met. me. 7°. 88. B
Lapis Morochthus efficaciter stringit. de simp. me. Sp. 86. H
Lapidem in Aegypto natum, Mororum quidam, non nulli vero Leuco- graphida vocant. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. E
Lapis in

Lapis in Aegypto nascens, quo modo, et in quibus corporibus ad cicatricem ulceribus inducendum usurpatur, & ocularibus facultatibus miscetur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. E
 Lapis Misy quid, & eius vires. de simpl. med. fac. Sp. 87. A
 Lapis misy in aginem colorem maxime splendet. de simp. med. Sp. 87. A
 Lapillus de Oche. de dynamidijs. Sp. 35. H
 Lapidum durissima est Petra. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. B
 Lapis Phloginus quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis phloginus senium facere dicitur. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis Phenicites factum quo modo detrahit. de med. fac. par. 7°. 168. H
 Lapis Phrygius quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis phrygius nimis stringit, et exulcerare solet. de sim. me. Sp. 86. H
 Lapis Phrygius quid faciat coctus & crudus. de ther. ad Piso. 5°. 97. E
 Lapidem phrygio perusto vsus est Galenus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Lapis Pyrites quid. de simp. med. Sp. 86. F
 Lapis pyrites vires habet acres, valet ad claritatem oculorum. de sim. medicaminibus. Sp. 86. F
 Lapis pyrites extinctus in aceto pro magnis scirrhis facit. 14°. methodi medendi. 7°. 88. B
 Lapis pyrites. 2°. de compo. medicamentorum. per genera. 5°. 226. G/
 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. B
 Lapidis pyritæ vsus, & aptatio. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. B
 Lapis Quadratus quid. de sim. med. Sp. 86. G
 Lapis quadratus vires habet viscidas, et stringentes. de sim. me. Sp. 86. G
 Lapis Schistus, qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. D
 Lapis schistus viscido stringit. de simp. med. fac. Sp. 86. F
 Lapis schistus vltus, & lotus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. B
 Lapis Smiris quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 87. A
 Lapis smiris viscido stringit, in caustica mittitur. de simp. med. Sp. 87. A
 Lapidem Speculares antiquitus ostijs apponebāt. 9°. de ana. ad. 1°. 105. A
 Lapis specularis exiccat sine morsu. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 236. F
 Lapidem in spongijs reperti, quales. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. C
 Lapis qui in spongia reperitur. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. E
 Lapis Syriacus fœmina, & masculus. 10°. de com. med. sec. loc. 5°. 206. F
 Lapis syriacus masculus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. B
 Lapis Thracius, quid. de simp. med. Sp. 86. G
 Lapis thracius, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. A
 Lapis thracius acceditur ab aqua, extinguit ab oleo. de sim. m. Sp. 86. G
 Lapis Thyites quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis thyites acriter mordet caliginem, & cicatrices oculorum extenuat. de simp. med. Sp. 86. H
 Lapis thyites cicatrices attenuare potest, & oculorum ungues. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 67. F
 Lapidem praeiosum non recte tanto studio appetuntur. de cognoscendis curandisq. animi morbis. 2°. 54. H
 Lapidibus resarcitur cor distemperatum. & quibus. de ana. vi. Sp. 56. B
 Lapidem aliqui adhibentur ad ophthalmicas, sanguinem, & muliebrem pro fluxum sistentes facultates, & ad ulcera glutinanda, cicatrice claudenda, & carne implenda. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Lapidem, q. suspensi sanant epilepsiam, quales. de incat. ad. & su. 7°. 182. B
 Lapidem suspensi an iuuerint. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. D/E
 Lapidem quo modo in vsu accipi debeant. 9°. de simp. med. fa. 5°. 67. F
 ex Lapidibus antidotus ut Mitridates. 10°. de cōp. me. se. lo. 5°. 206. F
 Lapidem omnes, ut argenti spuma lauantur. 1°. de cō. me. per ge. 5°. 213. E
 LAPIDIBVS simile quid in abscessibus inuenitur. de tumoribus praeter naturam. 83. G/2°. de arte curat. ad Glauconem. 3°. 105. B
 Lapidum fragmenta inuenta in abscessibus quandoque. 14°. methodi medendi. 90. E/ 7°. 92. D
 Lapis coalescit in aquis calidis sponte nascentibus, & in vasis vbi calefit aqua quotidie. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 173. B
 Lapidem in lebeo generantur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. C
 Lapis pyraastro adnatus quid efficiat. de med. fac. 7°. 168. G
 LAPIDES unde, & quo modo fiant. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Lapidem generandi causa. in 6°. de morb. vulg. commen. 3°. 3°. 173. D/de cura lap. Sp. 112. C
 Lapis in homine nō pot. fieri ex frigore. de ren. aff. dig. & me. 7°. 192. C
 ad Lapidem generandū crassities accommodata est. de renum affectuum dignotione & medela. 7°. 192. C
 Lapis materia quae sit. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. C
 Lapidem ex pituita, quales. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. E
 Lapidem causa finalis, quae de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. C
 Lapidem causa instrumentalis, quae de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. C

Lapidem indurāt calida vrina provocata. de ren. aff. dig. & m. 7°. 194. C
 Lapidem vbi gignantur. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. D
 Lapidem vbi nascantur solum. 1°. de loc. affect. 4°. 6. C
 Lapidem vbi fiant. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. C
 Lapidem cur raro in fœminis. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. F
 LAPIDES quo in renibus. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 155. F
 Lapidem quo modo fiant in renibus. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 155. G/
 7°. de compo. med. per genera. 5°. 267. H
 Lapidem renū cur florētibus cōtingant. de re. aff. dig. & me. 7°. 192. E
 Lapidem renum cur, & quo modo in senibus generentur. commentario 3°. aphorismo 31°. Ex. 26. G
 Lapis in renibus nociturus generatur ex continuo vsu ciborum acutorum. de diff. cont. Sp. 72. F
 Lapidem renum cur magna ex parte sint minores, & aequales, & molliores. de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. B
 Lapidem renum quatuor causa. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. B
 Lapidem in renibus generat lac. de diff. cont. Sp. 75. C
 Lapidem in renibus facit caseus. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 173. E
 Lapidem in renibus adducit caseus multus. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lapidem in renibus facit vinum dulce. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lapidem renum signum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
 in Lapidibus renū cur sanguis mingit. in 6°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 155. H
 Lapis renum acutus, vel asper facit exulcerationem ita, ut pus, & sanguis exeat. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 in Lapidem renum cur crura doleant. in 6°. de mor. vulg. cō. 1°. 3°. 155. H
 in Lapidem renum quo modo fiat stupor in crure. de renum affectuum dignotione & medela. 7°. 192. H
 Lapis renum similem dolorem facit colico, & quo modo distinguatur ab eo. 6°. de loc. aff. 4°. 37. C
 Lapidem in renibus patientiū victus ratio. de re. aff. dig. & me. 7°. 194. C
 in Lapidem renum quandoq. frigida danda, quandoq. euitanda. de renum aff. dign. & med. 7°. 194. C
 Lapidem renū qui habet debet exerceri. in 6°. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 155. H
 pro Lapidem renum fomenta. de ren. affect. dig. & med. 7°. 193. H
 pro Lapidem renū fomentum, quale. de ren. affect. dig. & med. 7°. 194. A
 Lapidem, & arenularum differentia. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. C
 pro Lapidem renum, cucurbitula. de ren. affect. dig. & med. 7°. 193. H
 Lapidem quae frangunt. de ocul. 7°. 188. F
 Lapidem quae atterunt in renibus, & sunt tenuium partium absq. morsu. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 Lapidem frangunt & lienes liquant, quae tenuium sunt partium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 quae Lapidem in renibus atterunt, omniaq. insuper tenuium partium citra mordacitatem aurium meatus ab obturatione liberant. 3°. de comp. medica. sec. loc. 5°. 141. B
 Lapidem comminuunt tepida, & quae. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. C
 Lapidem frangunt, & lichenas sanant extenuantia, & incidentia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 pro Lapidem renum decocta. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Lapidem renum quae frangunt. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Lapidem renū quae potenter frangunt. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. D
 Lapidem frangit epotum Adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Lapidem frangit Applenium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. B
 contra Lapidem datur Castoreum. de med. exper. Sp. 106. E
 Lapidem in renibus frangunt Cicera nigra. de diff. cont. Sp. 74. G
 Lapidem frangit Gramen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. C
 Lapidem confringit Gummi prunorum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 in Lapidem renum facit lapis Iudaicus secretorum. Sp. 102. D
 Lapidem renū rūpunt Lapidem in spongijs reperti. 9°. de sim. m. f. 5°. 67. C
 Lapidem confringit Ononis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Lapidem frangit Thragion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Lapidem in renibus comminuit Tribolus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
 pro Lapidem, & dolore renum oleum anethinum. de renum affectuum dignotione & med. 7°. 193. H
 pro Lapidem renum emplastrum. de ren. aff. dign. & med. 7°. 194. A
 ad Lapidem renum secretorum. 99. H/de med. exper. Sp. 105. C
 ad Lapidem renū, & vesicae valēs medicamē. de me. ex. 105. G/Sp. 106. A
 Lapidem qui facile, & qui difficulter excernuntur. de renum affectuum dignotione & medela. 7°. 193. C
 Lapis renum emittitur cum mictu. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 173. C
 Lapis qnq. solus, quandoq. cum cruore excernitur. 2°. de lo. aff. 4°. 9. F
 Lapidem qui ex renibus minguntur, non sunt de substantia renum, sed ibi consistunt.

consistunt. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 Lapidem renum & vesicæ, quæ educunt. de cathar. Sp. 95. D
 ad Lapidem à renibus extrahendos. Antonij Musæ Panacea qualis. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 186. B
 LAPIS in vesica est toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Lapis vesicæ in pueritia contingit. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 155. C
 Lapis vesicæ est puerorum morbus. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 192. F
 Lapis est propria passio puerorum, & cur. com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 Lapis in vesica cur pueris contingat. in 7^m. de morb. vulg. comment. 3°.
 3^a. 183. B. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 192. E
 Lapidem vesicæ, & non renum cur pueri faciant. in 6^m. de morb. vulg.
 commentario 3°. 7^a. 173. D
 Lapidem cur generant pueri. in progn. com. 2°. 4^a. 206. C
 Lapidem in vesica notæ. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. C
 Lapis non fit in senibus. com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. F
 Lapis in vesica vel renibus esse cognoscitur. 1°. de loc. affect. 4^a. 2. F
 in Lapidem habentibus quò vrina debeat prouocari. 6°. de lo. af. 4^a. 38. H
 Lapidem in vesica habentium qui situs seruari debet, vt mingant. 1°. de
 locis affectis. 4^a. 2. H
 à Lapidem existente in vesica retinetur vrina. 6°. de loc. affect. 4^a. 38. H
 Lapidem maiorem in vesica habentis signa. de dynamidijs. Sp. 29. A
 Lapidis generationem prohibentia. de cura lap. Sp. 112. B
 Lapidum in vesica curatio. intro. Isa. 60. B
 Lapidis habentium dolores qualcs. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. F
 Lapidis, & coli dolores difficulter cognoscuntur. 2°. de lo. aff. 4^a. 9. F
 in Lapidis, & colicæ dubio medicamen. de med. exper. Sp. 106. H
 in Lapidem dolore potissimum timedi & ipsis obuiadi. de cu. lap. Sp. 111. G
 Lapidis & coli dolores habet præsidia communia. 2°. de lo. aff. 4^a. 9. F
 ob Lapidem in vesica collo dolores intensissimi. de renum affectuum di-
 gnatione & medela. 7^a. 193. B
 in Lapidis vehementi dolore quid agendum. de cura lap. Sp. 112. C
 Lapidis dolorem qui syrupus auferat. de cura lap. Sp. 111. H
 in Lapidem quo syrupo vti debeamus. de cura lap. Sp. 111. H
 in Lapidis dolore confert aqua ciceris. de cura lap. Sp. 111. H
 ad Lapidis dolorem. de cura lap. Sp. 112. C
 Lapidem habens parum edat. de cura lap. Sp. 112. B
 Lapidem habentium cibi. de cura lap. 111. H Sp. 112. E
 Lapidem habentium panis. de cura lap. Sp. 112. B
 Lapidem habentibus carnes dandæ. de cura lap. Sp. 112. B
 Lapidem habentium cibus est lepus. de cura lap. Sp. 112. A
 Lapidem confert cibarium ex olere vrticæ. de cura lap. Sp. 112. A
 Lapidem habens non labore post cibum. de cura lap. Sp. 112. B
 ad Lapidem medicamentum in fine mensis Maij, & in princip. o Iunij.
 de cura lap. Sp. 112. A
 Lapidem habentibus theriacam magnam præbet. de cura lap. Sp. 112. A
 ad Lapidem decoctio. de med. exper. Sp. 107. B
 Lapidem frangens confectio. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. B
 ad Lapidem confectio. de cura lap. Sp. 111. H
 Lapidem vesicæ lapis iudaicus frangit. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 196. D
 Lapis vesicæ non comminuit lapidem. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
 ad Lapidem frangendum potio probata. de dynam. Sp. 28. B
 ad Lapidem frangendum forbitium. de dyna. Sp. 28. C
 ad Lapidem frangendum remedium. de dynam. Sp. 29. B
 ad Lapidem in vesica frangendum. de cura lap. Sp. 112. E
 Lapidem frangens electarium. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Lapidem optimum electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 ad Lapidem frangendos. de dy. 28. C/D/E de me. exper. 101. H Sp. 107. H
 Lapis vesicæ emittitur post mictum. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 173. C
 Lapidem callosi quò cū forti excernendi conatu ab aliquibus deieci sunt,
 vt nō nulli scribunt, quod tñ non vidit Galenus. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. F
 ad Lapidem detrahendos pastillus comodus. 1°. de cō. me. se. loc. 5^a. 206. E
 ad Lapidem extrahendum medicamentum. de cura lap. Sp. 112. B
 ad Lapidem proiciendos fomentum. de dynamidijs. Sp. 28. D
 Lapidem frangens antidotus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. F
 ad Lapidem Philonis antidotus qualis. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 201. A
 Lapidem in vesicæ habentibus vtile est adrianum balsamatum, & philā
 thropum. de dynam. Sp. 28. 1
 ad Lapidem suffus. de cura lap. Sp. 112. D
 ad Lapidem vesicæ secretorum. 99. H/102. D de medica. exper. 105. C/
 107. A/E/ Sp. 108. F
 Lapis, legē Calculus.
 LAPPa minor est tenuium partium. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 43. F

Lappæ minoris radix, & semen cocta cum vino quad. tenus dolores den-
 tium mitigant. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. F
 Lappæ minoris decoctum & caules teneriores sanare possunt ambusia
 & chimethla. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. F
 Lappæ tertiæ speciei digerunt, desiccant, & adstringunt parum. 6°. de
 simp. med. fac. 5^a. 43. F
 Lappæ tertiæ speciei folia veteribus vlceribus mederi possunt. 6°. de sim-
 plic. med. fac. 5^a. 43. F
 Lapsus quid. fin. med. Isa. 50. C
 de LAQVEIS ex Heracle. eodem titulo. 7^a. 306. E
 Laquei Attollentis ratio. de laqueis. 7^a. 306. F
 Laqueis Chiafii. de laqueis. 7^a. 308. E
 Laqueus χιῶσος quomodo implicetur. de laqueis. 7^a. 307. B
 Laqueus vocatus Draco quomodo conficiatur. de laqueis. 7^a. 307. E
 Laqueus Epangylozus (ita enim appellatur, quoniam sinus super sinu in-
 citur) qua via inferi possit. de laqueis. 7^a. 308. D
 Laquei & vincula simul sunt, Lepus auritus, Pastoralis. de fa. 7^a. 293. H
 Laqueus Lupus. de fascijs. 7^a. 301. H
 Laqueus Nauticus quomodo debeat adhiberi. de laqueis. 7^a. 306. H
 Laqueus Pastoralis. de fascijs. 7^a. 297. C
 Laqueus pastoralis, qui & sandalus dicitur quò inijciat. de la. 7^a. 307. C
 Laqueus qui dicitur Perimeos. de laqueis. 7^a. 307. F
 Laquei Plinij ratio, q dicitur et quadruplex circulus. de laq. 7^a. 308. C
 Laqueus duos habens sinus, quem strangulantem improprie appellant,
 quomodo fiat. de laqueis. 7^a. 308. F
 Laqueus, quem simplicem nodum dixerunt, qua ratione adhibeatur. de
 laqueis. 7^a. 307. F
 Laqueis strangulantis proprie ratio. de laqueis. 7^a. 308. G
 Laqueus ὤρεε βαῖρος. (nomen traxit ex eo quòd supra feratur) quo mo-
 do adhibeatur. de laqueis. 7^a. 308. H
 Laqueus ad cōtinēdas ferulas, q fracturis accommodant. de la. 7^a. 307. A
 Laqueus ad cubitum continendum. de laqueis. 7^a. 306. A
 Laqueus ad extendendum membra, ad continendum, cum in suam sedē
 compelluntur, & ad figurandum corpora, ubi quid manu fieri oportet.
 de laqueis. 7^a. 306. F
 Laqueus cuius facultas ē extēdere aequaliter. de la. 306. F. 7^a. 307. G/H
 Laqueus pro his quæ extēdi inæqualiter debēt. de laqueis. 7^a. 307. A/E
 Laqueus ad processus capitis recondendos. de laqueis. 7^a. 308. F
 Laqueus ad maxillam quæ excidit, vbi in suam sedem compellitur. de la-
 quicis. 7^a. 307. D
 Laqueus ad prolapsam maxillam. de laqueis. 7^a. 308. F
 Laqueus ad menti fracti compositionem. de laqueis. 7^a. 308. D
 Laqueus ad corpa figurāda vbi manus curatio adhibet. de laq. 7^a. 308. E
 Laqueus membris cum reponuntur, aptissimus. de laqueis. 7^a. 306. G
 Laqueus ad corpa figurāda, vbi iuxta anū vitia curant. de la. 7^a. 308. G
 Laqueus non modo ad ossium, quæ restituuntur, intētionē, sed in bernie cu-
 ratione ad membranam abdominis adstringendam, & ad vincienda
 venarum capita sanguinem fundentia. de laqueis. 7^a. 307. G
 Laqueis pro cruribus fractis. 6°. meth. med. 7^a. 41. H
 Laqueus ad talum prolapsum vbi reponitur. de laqueis. 7^a. 307. D
 Laqueus ad talum suo loco motum, ubi reconditur. de laqueis. 7^a. 307. E
 Laquei non debent cito decidere. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 210. F
 LAR seu focus febris, dicitur ea animalis particula, quæ prima suis ip-
 sius solidis partibus immodice fuerit calefacta. de marc. 3^a. 47. F
 LARGIVS videntur quæ prope sunt. de comp. memb. Sp. 88. E
 ex LARGI scriptis medicamentū. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 205. B
 Largus quo pharmacho vsus. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. C
 ex Largi collectaneis medicamentū. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 251. E
 LARICINA resina duplex est. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 219. F
 Laricina resina humidissima omnium. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 219. F
 Laricina minus idonea est terebinthina ad vulnera maligna. 4°. de com.
 med. per genera. 5^a. 241. H
 Laricina quando loco terebinthina in chironijs medicamentis ponitur.
 4°. de comp. med. per genera. 5^a. 244. G
 pro Laricina terebinthina quādo vtēdū. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. F
 LARISSAE calui casus. in 6^m. de mor. vulg. cōmen. 3°. 149. E/3^a. 150. H
 LARIX resina terebinthina similis. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 219. A
 Larix quandoq; dicitur terebinthina ligda. 4°. de cōp. med. 5^a. 244. G
 Larice pro terebinthina vti possumus, & qñ. 1°. de cō. me. p. ge. 5^a. 215. D
 LARYNX dicitur & pharynx, tamē pharynx est ante laryngem. 5°. de
 vsu par. 1^a. 165. A
 Larynx quid. intro. Isa. 54. C/7°. de ana. admin. 94. B/7°. de vsu partium.
 1^a. 157. H/

1. 157. H/5. meth. med. 7. 34. E
 Larynx quæ pars proprie sit. 13. de vsu p. 1. 201. D/7. de comp. medic. 5. 77. B
 sec. loc. 78. E
 Larynx qualis sit substantiæ fin. med. 154. 43. H
 Larynx est arteria aspera superior pars. 6. de vsu par. 156. H/7. 158. F/
 160. A/8. 162. H/165. A/de mo. mus. 1. 309. G/3. de sa. tu. 2. 77. H
 Larynx suprema est pars aspera arteriæ, quæ ori coniungitur. 6. de sani-
 tate tuenda. 2. 98. E
 Larynx siemma arteria dicitur. 6. de san. tuen. 2. 100. A
 Larynx est arteria caput. 5. meth. med. 7. 35. B
 Larynx & arteria sumuntur pro re diuersa. 7. de vsu par. 1. 160. G
 Larynx potest videri extra animal. 4. de anat. admi. 1. 81. H
 Larynx ex quibus componatur. de voc. instr. dissect. 106. G/6. de vsu
 partium. 1. 215. F
 Laryngis corpus cur non offeum. de voc. instr. diff. 1. 107. B
 Laryngis particula quales, & de earum vsu. 7. de vsu par. 1. 160. A
 Larynx ex tribus chartilaginibus constat. 7. de vsu par. 1. 160. A
 Laryngis chartilago maxima. de voc. instr. diff. 1. 160. G
 Laryngis chartilaginū anterior ex maxima. 7. de vsu par. 1. 160. A
 Laryngis chartilago, secunda qualis. de voc. instr. diff. 1. 106. G
 Laryngis secunda chartilago quanto minor prima, tanto maior tertia.
 7. de vsu partium. 1. 160. A
 Laryngis chartilago tertia, qualis. de voc. instr. diff. 1. 116. H
 Laryngis tertia chartilago ubi incipit. 7. de vsu par. 1. 160. C
 Laryngis os qua parte amplius. 7. de vsu par. 1. 160. C
 Laryngis supernum vt crumena clauditur. 7. de vsu par. 1. 160. D
 in Larynge glandulæ. 3. de alim. facul. 2. 26. H
 in Larynge glandulæ sunt magnæ. 3. de alim. facul. 2. 26. H
 ad Laryngem glandes aliq. 3. de alim. fac. 2. 26. G
 in Larynge cur glandulæ. 10. de vsu par. 1. 188. A
 in Larynge pituitosum humorem generantes glādula sunt magno vsui.
 14. methodi medendi. 7. 90. D
 Laryngi cur inest humor viscosus. 13. de vsu par. 1. 201. H
 Larynx habet in medio epiglottidem. 16. de vsu par. 1. 215. F
 Laryngis musculorū generatio, & dissectio. de voc. instr. diff. 1. 106. H
 in Larynge musculorum numerus in suas partes distinctus. 16. de vsu
 partium. 1. 215. G
 Laryngis musculi quo modo se habeant. 1. de mot. mus. 1. 309. G
 Larynx habet musculos circiter viginti. 16. de vsu par. 1. 215. F
 Laryngis musculorum diuersitas, & vnde oriatur, ac tendant. 16. de
 vsu partium. 1. 215. F
 Larynga aperiētes musculi vnde. de ner. diff. 53. H/7. de vsu p. 1. 161. E
 Laryngis musculi à qua coniugatione mittantur. 16. de vsu par. 1. 215. G
 Laryngis musculorum actionem querit Galenus. de voc. instr. 1. 107. D
 Larynx quibus musculis dilatetur ac cōstringatur. de vo. instr. diff. 1. 107. E
 Larynx mouetur à duodecim musculis ex sua compositione, & ex octo
 vicinarum partium, & quo modo. 7. de vsu par. 1. 160. A
 ad Laryngem nerui qui accedunt. 6. de vsu par. 1. 216. B
 ad Laryngem profundum nerui in quibus animalibus euidentissime ap-
 parent. 16. de vsu par. 1. 216. E
 Larynga claudentes musculi. 7. de vsu par. 1. 161. D
 Larynx quibus musculis claudatur, & aperiatur. de voc. instr. dissect. 107. E/8. de vsu par. 1. 162. H
 Laryngis lingua vsus. 7. de vsu par. 1. 160. H
 Larynx necessario in collo. 13. de vsu par. 1. 201. D
 Larynx est instrumentum vocis. 6. de san. tuen. 2. 98. E
 Larynx est primum & principalissimum vocis instrumentum. 7. de vsu
 par. 157. H/8. 165. A/13. 201. D/1. 215. F
 Laryngi arteria vocem concinnat. 7. de vsu par. 1. 157. H
 in Larynge musculi pro voce, qui. 11. de vsu par. 1. 215. H
 Larynx madefactus primo facit vocē raucam, postea paruam deinde to-
 tam vocem adimit. 6. de san. tuen. 2. 98. E
 in Laryngis meatu corp⁹ ē simile linguæ, & quale. 7. de vsu p. 1. 160. C
 Laryngis meatus quantus 11. de vsu par. 1. 188. G
 Larynx nisi sit perfusus in febribus ardentibus & magnis aestibus, non
 possunt homines loqui. 7. de vsu par. 1. 161. D
 cum Larynge tota arteria humectatur. 6. de san. tuen. 2. 98. E
 Larynga apertum non teneant, nec trahant spiritum, excernere volen-
 tes. 5. de vsu par. 1. 147. C
 LARYNX coquitur cum lingua. 3. de alim. fa. 2. 26. G
 Larynx, vide Bronchus.
 LASER quid, de simp. med. Sp. 85. G

Laser est lachryma silphij. de simp. med. Sp. 90. D
 Laser odore viscidum est. de simp. med. Sp. 85. G
 Laser habet acerrimas vires, vnde cum magnis vexationibus exalsa-
 cit. de simp. med. Sp. 85. G
 LASERPITIVM quale. 8. de simp. med. facul. 5. 60. F/de viēt. rat. in
 morb. acu. com. 4. 7. 146. G
 Laspertij liquor excrescentias emolliendi, & liquandi vim obtinet, &
 admodum trahentem facultatem obtinet. 8. de sim. med. fa. 5. 60. F
 Laspertij succus & radix quibus cholera siccam generet. de viēt. ra. in
 morb. acu. com. 4. 7. 146. G
 cum Laspertio casens, & carnes bubulæ cholera siccam faciunt. de
 viēt. rat. in morb. acu. com. 4. 7. 146. G
 LASSATÆ particula sentiunt voluptatem redeunt ad propriū
 statum. 1. de symp. caus. 3. 17. E
 Lassatis conuenit frictio cum oleo, & qualis. 1. de symp. caus. 3. 17. E
 LASSITVDINARI non sunt vere ægri, sed nec sani. de constitutio-
 ne artis. 154. 42. D
 LASSITVDO quid proprie significet. com. 2. aph. 5. Ex. II. F
 Lassitudo ē immodica caliditas in musculis & articulis. de ca. mor. 3. 6. E
 de Lassitudine philosophi & medici egere. 3. de san. tuen. 2. 78. E
 de Lassitudine fecit librum Theophrastus. 3. de san. tuen. 2. 78. E
 Lassitudinis notio secundum aliquos. 3. de san. tuen. 2. 78. E
 Lassitudo vnde proueniat. com. 2. aph. 5. Ex. II. G
 Lassitudinem non facit omnis motus. de caus. morb. 3. 6. G
 Lassitudinem qui motus faciat. de caus. morb. 3. 6. G
 Lassitudinem facit exercitatio immodica. de caus. morb. 3. 6. E
 Lassitudo quando fit ab exercitatione. de caus. morb. 5. 6. H
 Lassitudo ex immodica exercitatione est symptoma sanorum. 4. de sa-
 nitate tuenda. 2. 82. E
 Lassitudo preter exercitationem est symptoma ægritudinem nuncians.
 4. de san. tuenda. 2. 82. E
 Lassitudinem quidam affectus comitatur, tamen non est lassitudo. 3. de
 sanitate tuenda. 2. 78. F
 in Lassitudinibus duplex affectio. 2. de simp. med. fac. 5. 16. A
 Lassitudinum differentia, quæ. 3. de san. tuen. 2. 80. F
 Lassitudinum diuisio. com. 4. aph. 31. Ex. 30. G
 Lassitudinum specierum enumeratio. 3. de san. tuen. 2. 78. H
 Lassitudinis sensus q. 2. de sym. ca. 3. 22. B/in 1. prorrh. cō. 2. 4. 169. B
 Lassitudinis triplex sensus. 2. de symp. cau. 3. 22. B
 Lassitudines tres apud Gymnastas. de mult. 3. 79. A
 Lassitudo spontanea triplex. com. 2. aph. 5. Ex. II. F
 Lassitudinis septem notiones quidam fecere. 3. de san. tuen. 2. 78. F
 Lassitudinis septem species, tres simplices, & quatuor compositæ. 3. de
 sanitate tuenda. 2. 78. G
 Lassitudinum species quo modo quindecim. 3. de san. tuen. 2. 80. H
 Lassitudinis species quo modo inuentæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
 Lassitudo quæ maior, & quæ minor. 3. de san. tuen. 2. 8. G
 Lassitudinis causa affectus lassitudinis est. 4. de san. tuen. 2. 82. E
 Lassitudinis symptoma cōsiderandū, & quod sit. 4. de san. tuen. 2. 82. E
 Lassitudinis affectus consideratur, & qui sit. 4. de san. tuen. 2. 82. E
 Lassitudinis affectus causa cōsideranda, & quæ sit. 4. de sa. tu. 2. 82. E
 Lassitudo an ex his qui malum succum congerunt, quomodo cognoscen-
 dum. 4. de sanitate tuenda. 2. 83. B
 Lassitudinem faciens humor considerandus, an cum sanguine, an cū cru-
 dis humoribus, an per se consistat. 4. de san. tuen. 2. 83. E
 Lassitudinē faciētes humores quō possint debēdi. 4. de sa. tu. 2. 83. G
 Lassitudines sunt causæ propinquæ morborū. de natu. hu. cō. 2. 7. 180. F
 Lassitudini cur obnoxij athletæ. 3. de san. tuen. 2. 76. F
 Lassitudini obnoxij qui, nisi sit apothecia. 3. de san. tuen. 2. 76. F
 Lassitudine raro tentatur temperatus & liber. 3. de san. tuen. 2. 76. F
 Lassitudo facit humiditatem acrem. 2. de simp. med. fac. 5. 16. A
 LASSITVDO tensiua spontanea, quæ, & à qua causa fiat. 2. de sym-
 pto. caus. 3. 22. C
 Lassitudo tonodes quæ. de mult. 3. 78. E/in 1. prorrh. com. 2. 4. 179. B/
 7. de comp. med. sec. loc. 5. 177. G
 Lassitudo tensiua ex quo fit. 4. de san. tuen. 2. 82. F
 Lassitudo tensiua quo modo fiat. 3. de san. tuen. 2. 78. G
 Lassitudo tensiua fit post celeres exercitationes. 3. de san. tuen. 2. 79. D
 Lassitudo tensiua quid efficiat. de mul. 3. 79. A
 in Lassitudinibus tensiuis aspera arteria quid agendum. 7. de composi-
 tione medica. secundum locos. 5. 177. G
 Lassitudo tensionis quid predicat. 3. de san. tuen. 2. 87. G

Lassitudinis tensiue curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. C
 Lassitudinis tensiue victus ratio. 5°. de san. tuen. 2°. 79. G
 in Lassitudine tensiua cibi glutinosi dandi. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
 in Lassitudine tensiua venam incide, si vires consent. de curan. rat. per
 sangui. miss. 6°. 17. D
 Lassitudo si cum exanthematibus, facile cognoscitur humor peccas. 4°.
 de sanitate tuenda. 2°. 83. G
 LASSITVDINIS symptoma sensus vlcerosus. 4°. de sa. tuen. 2°. 82. E
 Lassitudinis vlcerose affectus qui, & vnde oritur. 4°. de sa. tuen. 2°. 82. F
 Lassitudo vlcerosa quid sit aliquos. 2°. de simp. med. fac. 5°. 2. A
 Lassitudo vlcerosa, que in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. B
 Lassitudo vlcerosa que, & a qua causa oriatur. 2°. de symp. caus. 3°. 22. C
 Lassitudo virtutis, & postea vlcerosus sensus, ad quid sequatur, & quan
 do. de puero epilep. 7°. 180. A
 Lassitudo vlceris quibus corporibus, & quibus de causis fiat. 3°. de sani
 tate tuenda. 2°. 79. A
 Lassitudo vlcerosa habet sensum, non motum. 2°. de symp. caus. 3°. 23. G
 Lassitudo vlcerosa fit a succis malis. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Lassitudinem vlcerosam pariunt excrementa mordacia. 4°. de sa. tu. 2°. 82. H
 Lassitudinis vlcerosus affectus oritur a copia excrementorum tenuium &
 acrium. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
 Lassitudinem vlcerosam excitat celeres, ac multi motus. 3°. de sa. t. 2°. 79. A
 cum Lassitudine vlcerosa humorum crudorum copia quo modo fiat, &
 quo curetur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B
 in Lassitudine vlceris cutis desca esse, et horrere vñ. 3°. de sa. tu. 2°. 79. A
 in Lassitudine vlcerosa oriuntur rigor, & horror. 3°. de san. tu. 2°. 78. G
 in Lassitudine vlceris aliqui fatentur dolere ritu vlceris. 3°. de st. 2°. 79. A
 in Lassitudine vlceris non nulli fatentur tantum cutim dolere, alij subie
 ctam etiam carnem. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
 Lassitudo vlcerosa in causo. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 134. E
 Lassitudo vlcerosa potest esse in solo capite. de cur. rat. per san. mis. 6°. 16. F
 Lassitudo vlcerosa quid faciat. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
 Lassitudinis vlceris curatio. 3°. de sa. tuen. 2°. 79. H
 Lassitudo vlcerosa quo modo sanetur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
 Lassitudinis vlcerose cum copia crudorum humorum in toto corpore cu
 ratio. 3°. de san. tuen. 2°. 87. C
 Lassitudinis vlcerose victus ratio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
 Lassitudo superueniens plethoris, que. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
 LASSITVDO phlegmonodes cur ita dicta, & quo modo curetur. 3°.
 de san. tuenda. 2°. 87. F
 Lassitudo phlegmonosa composita ex tenode et vlcerosa. 3°. de st. 2°. 79. E
 Lassitudo phlegmonosa, que in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. B
 Lassitudo inflammata que sit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 177. D
 Lassitudo phlegmonode que & a qua causa. 2°. de symp. caus. 3°. 22. C
 Lassitudo phlegmonodes ex quo fit. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
 Lassitudo phlegmonodes non fit ex abundantia. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
 Lassitudo phlegmonodes qualis, & quo modo fiat. 3°. de san. tu. 2°. 78. H
 Lassitudo phlegmonodes facit corpus male quam pro natura ampliore.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. A
 Lassitudo phlegmonodes statim febrem accendit, nisi sanguis detrahatur.
 5°. de sanitate tuenda. 2°. 87. F
 Lassitudo phlegmonodes quibus contingat. 3°. de san. tuen. 2°. 78. H
 Lassitudinis phlegmonodes curatio. 3°. de san. tuen. 3°. 79. D
 Lassitudinis phlegmonodis victus ratio qualis. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G
 in Lassitudine vlcerosa & phlegmonode cibi glutinosi prohibendi. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 79. G
 in Lassitudine phlegmonode album vinum tenue dandum, & quo die. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 87. H
 Lassitudo phlegmonodes quas aquas desideret. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
 Lassitudo phlegmonodes curatur per sanguinem narium, & sudorem effu
 sum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 87. F
 in Lassitudine phlegmonode venam incide, si vires consent. de cura. ra.
 per sang. miss. 6°. 17. D
 in Lassitudine phlegmonode cur iteranda sanguinis detractio. 4°. de sa
 nitate tuenda. 2°. 87. H
 in Lassitudine phlegmonode sanguis tertio mittendus. 5°. de sa. t. 2°. 87. H
 LASSITVDINIS offearia meminit. de vict. rat. in morb. acutis, com
 menta. 4°. 7°. 134. E
 Lassitudinis tertio genere laborantes, cum scilicet ostocopo, id est ossium
 dolore, detrahatur, nec minimum quidem motum tolerare possunt. 2°. de
 symptomatum causis. 3°. 22. C
 in Lassitudinum victu diuersorum opinio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. G

Lassitudinis diuersa causa, que. 4°. de san. tuen. 2°. 82. G
 LASSITVDINI similis affectus, tamen non est lassitudo, qualis. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 79. E
 Lassitudinis similis affectus ab aliquibus putatur lassitudo. 3°. de st. 2°. 79. H
 in Lassitudinibus, & maxime in affectu simili lassitudinibus, potissimu
 muscoli patiuntur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. C
 Lassitudini similis affectus curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
 in Lassitudini affectu simili vberius cibandum. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
 Lassitudini affectus similis quas aquas desideret. 3°. de sa. tu. 2°. 79. H
 Lassitudinem habentibus in febribus, in articulis & circa maxillas potis
 simum abscessus fiunt. com. 4°. apbo. 31°. Ex. 30. G
 Lassitudo in quibus possit esse mēbris. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Lassitudo que totum corpus afficit, qualis. de cau. mor. 3°. 6. G
 Lassitudo, & febris non sunt idem. 3°. de san. tuen. 2°. 80. B
 Lassitudo quando non facit febrem. de cau. mor. 3°. 6. H
 ex Lassitudine febris diaria. 5°. de san. tuen. 2°. 88. F
 ex Lassitudine febricitauit Galenus. 5°. de san. tuen. 2°. 88. F
 ex Lassitudine ephemera, qualis. 1°. de crisi. 4°. 138. G | 1°. de arte cur. ad
 Glauconem. 7°. 95. C
 ob Lassitudinem fit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Lassitudines siccis temperamentis vitandę sunt. 5°. de san. tuen. 2°. 96. E
 Lassitudinis instantis cauēda, & eius que iam occupauit summouenda,
 est similis ratio. 4°. de san. tuen. 2°. 82. D
 Lassitudini minus obnoxios reddit aquę feruentis lauatio. 3°. de sanitate
 tuenda. 2°. 80. B
 Lassitudines præcauere est magna portio artis tuēda sanitatis. 4°. de sa
 nitate tuenda. 2°. 82. D
 Lassitudinum communis curatio. 3°. de san. tuen. 2°. 80. G
 Lassitudinum propria curatio vnde accipienda. 3°. de san. tu. 2°. 80. G
 Lassitudo futura quo curetur. 3°. de san. tuen. 2°. 80. A
 Lassitudo in temperato quo curanda. 4°. de san. tuen. 2°. 84. D
 Lassitudinis sensus foris habentes, & intus multos succos crudos, quo cu
 randi. 4°. de sa. tuen. 2°. 86. A
 ad Lassitudinum vehementes affectus quid valeat. 7°. de compo. medi.
 per genera. 5°. 270. C
 Lassitudo quando imminuta est, quid agendum. 4°. de san. tuen. 2°. 84. G
 post Lassitudinem quid agendum. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Lassitudo quiete sanatur. com. 2°. apbo. 5°. Ex. 11. G
 Lassitudo quo quiete soluitur. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
 Lassitudo quo lassitudine soluitur. 3°. de san. tuen. 2°. 79. H
 Lassitudinis sensus si lenetur, quid sequatur. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
 Lassitudinem sedant balnea. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 110. D
 Lassitudines tollit balneum. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 132. H
 cur Lassitudinibus conueniunt aquarum dulcium lauacra. 2°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 16. A
 Lassitudinibus adhibetur oleum cum lauacro aqua dulcis. 2°. de simplici.
 medic. facul. 5°. 12. A
 Lassitudines oleum sanat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. A
 Lassitudines cur oleum sanat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. B
 Lassitudinum omnium medicamentum simplex oleum. 7°. de compositione
 medic. per genera. 5°. 269. E
 Lassitudinem aufert, & emollit frictio ex oleo magis quā sicca. 2°. de sim
 pli. medic. facul. 5°. 13. H
 Lassitudine laborantes per fricationem vel lotionem sentiunt voluptatē.
 1°. de symp. caus. 3°. 17. E
 Lassitas post venerē, balneum, & frictionem, quo modo corrigenda. 3°. de
 sanitate tuenda. 2°. 82. I
 Lassitudinem sentiens fricandus, & vngendus est. 3°. de san. tuen. 2°. 82. A
 Lassitudo valida quos premit, iuuantur a vespertina frictione. 3°. de sani
 tate tuenda. 2°. 82. A
 Lassitudo valida prohibet prandium integrum, & cenam differi. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 82. B
 Lassitudinem tollit cibi parcitas pituitosis & sanguinis multum habenti
 bus. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 176. A
 Lassitudinem non tollit cibi parcitas biliosis, & inopia sanguinis labora
 tibus. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 176. A
 Lassitudine laborantium cibi. 3°. de san. tuen. 2°. 79. F
 Lassitudinem hñtibus qbus necessaria sit eiū. de cu. ra. p san. mis. 6°. 17. B
 in Lassitudine quando sanguine euacuandus temperatus, & quando non.
 4°. de san. tuen. 2°. 84. D
 in Lassitudine non est spectanda febris declinatio pro secunda vena, sed
 doloris magnitudo. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. C
 Lassitudini confert

commen. 1.º aphorif. 12.º. Ex. 6. A
 Lateralī morbo habito alui profluium adueniens, malum. commen. 6.º.
 aphorifmo 16.º. Ex. 47. G
 qñ Lateralē morbum faciens humor non poteſt in coſtis contineri,
 pars eiꝯ aliqua ad pulmonem fertur. com. 7.º apho. 11.º. Ex. 54. G
 à Lateralī morbo inflammatio pulmonis, malum. c. 7.º aph. 11.º. Ex. 54. F
 in Lateralī morbo antiquorum differentia in viſtu inſtituendo. 9.º de de
 cretis Hippo. 1.^a 283. B
 in Lateralī morbo vinū dari poſſe ante piſſanam, ex Hippocrate ſumi-
 tur, quando nihil exſpuitur ab affecto loco & quare. de viſtus rat. in
 morb. acut. com. 1.º. 7.^a 112. F
 in Lateralī morbo vinū aliquibus dādū, aliquibus nō. 9.º de decr. 1.^a 282. C
 in Lateralī morbo quidā cibum non ſubtrahunt. 9.º de decr. 1.ª 282. C
 Lateralis morbi varia medicamenta. 9.º de decr. 1.ª 282. F
 in Lateralī morbo curationis inceſſus ſm Hipp. 9.º de decr. 1.ª 282. G
 in Lateralī morbo facile applicantur remedia. 3.º de loc. aff. 4.ª 16. B
 in Lateralī morbo balnea qñq; conueniunt. 9.º de decr. 1.ª 282. G
 in Lateralī morbo adiuuans antidotus. 2.º de antid. 5.ª 120. D/E
 Lateralis morbi caſus. com. 1.º apho. 12.º. Ex. 5. D
 in Lateralī morbo Dionis, & Theonis caſus. cō. 6.º apho. 5.º. Ex. 47. A
 Lateralis morbus, vide Pleuritis.
 LATHYRIS quid. de ſimp. med. Sp. 86. E
 Lathyris habet lac, tamen non eſt tithymallus. 7.º de ſimplicium medica-
 men. ſacul. 5.^a 54. A
 Lathyris acris eſt, diuretica, acuta, vētrem viſcide purgat, choleram ru-
 bram, & phlegma deponit. de ſimp. med. Sp. 86. E
 Lathyris ſemen maxime purgat. 7.º de ſimp. med. ſac. 5.^a 54. A
 Lathyris. i. cataputia, pituitā magis purgat, quā cnicus. de dy. Sp. 21. G
 Lathyris educit phlegma. de cathar. 94. F/ Sp. 95. B
 Lathyris purgat hepatis ſimum. de cathart. Sp. 95. C
 Lathyris doſis maioris, a minoris, & quibus miſcetur. de dyn. Sp. 21. G
 in LATEBVLS viuētia animalia cur aliqua nihil comedunt, aliqua
 parum. com. 7.º apho. 59.º. Ex. 59. D
 Latibula quę habitant hyeme animalia, cur non comedant. de venæ ſect.
 aduerſus Eraſ. 6.^a 9. A
 LATINAM linguam nouiſſe Galenū, collige. 1.º de diff. reſp. 3.^a 57. C
 Latina interponere non debet græce ſcribens. 1.º de antid. 5.^a 104. A
 Latinis vocabulis & omnium communibus non eſſe imponendas ſigni-
 ficationes vt lubet, & Galeno ſumitur. 3.º de diff. pulſ. 4.^a 63. H
 LATIO quid ſit. 1.º metho. med. 7.^a 6. C
 Lationē ſanguinis p venas Plato aq̄ductū vocauit. in Tim. Pla. 1.^a 288. C
 LATITVDINALES villi expellunt. de anat. viuo. Sp. 55. H
 Latitudinales, & tranſuerſos villos magis habet ſtomachus. de anatō-
 mia viuorum 55. H/ Sp. 56. A
 ex Latitudinalibus. filis componitur panniculus exterioris ſtomachi.
 de anatō. viuo. Sp. 49. H
 Latitudinales villos magis quā alios habēt inteſtina. de an. vi. Sp. 56. A
 Latitudinales villos non habet longaon propter compreſſionem. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 50. E
 LATITVDO vnde oriatur. ars med. Iſa. 66. F
 Latitudo non eſt magnitudo. 2.º de diff. pulſ. 4.^a 56. F
 Latitudinem ſuperat profunditas. 2.º de cauſ. pulſ. 4.^a 94. A
 ſm Latitudinem diuerſio eſt à dextris & à ſiniſtris ſecundum. com. 5.º.
 aphorifmo 68.º. Ex. 45. D
 Latitudini caloris naturalis ſunt quidam tanquam termini præfixi, quos
 vltra ſi tēperamētū progrediatur, aut egrotare nos, aut iam interire
 neceſſe eſt. aduerſus Lycum. Ex. 62. A
 Latitudinem habent tempora morborum. de morb. temp. 3.^a 89. B
 per Latitudinem curatio. 3.º de comp. med. per ge. 5.^a 231. D
 ex Latitudine faſciarum differentia. de faſcijs. 7.^a 293. G
 LATRINAS in horis repurgabant. in 3.º de mor. vul. c. 1.º. 3.^a 133. E
 LATRONVM & medicorū differētia. de ꝑco. ad Poſth. 4.^a 215. G
 Latrones ſibi iniucem parcunt. de ꝑꝑco. ad Poſthū. 4.^a 215. G
 ad LATVS cur ſit poſita auris. de anat. viuo. Sp. 48. H
 ad Latera maxillam mouentes muſculi, vbi ſint. de muſ. diſ. 1.^a 44. G
 ad Latera annuendo mouentes de articulationem primæ vertebrę mu-
 ſculi, qui de muſ. diſ. 1.^a 46. A
 ad Latera caput qua de articulatione circūagatur. de muſ. diſ. 1.^a 45. D
 ad Latus quo muſculo trahatur labrum ſuperius. de muſ. diſ. 1.^a 44. E
 in Latera de articulationem dilatantes muſculi. de muſ. diſ. 1.^a 46. B
 in Latera efficitur media totius cervicis flexura. de muſ. diſ. 1.ª 47. A
 ad Latera brachium detrahens muſculus. de muſ. diſ. 1.ª 47. G

in Latere dextro generantur mares fm Hippocratem, fæminæ in sinistro. bre. den. dogma. Hipp. 1^a. 231. C
 in Latere dextro, & sinistro cordis quæ sint. de anato. viuo. Sp. 46. F
 Latera quò exerceantur in parua pile ludo. de par. pi. cx. 2^a. 49. A
 à Latere diuerso phlebotomiâ fieri debere, collige. c. 5°. a. 68°. Ex. 45. D
 Latus diuersum quò intelligi debeat. com. 5°. apbo. 68°. Ex. 45. D
 Lateris eiusdem vena secanda est. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 186. F
 à Latere eodem diuertendum. de remed. par. fac. 7^a. 160. G
 à Latere eodem fiat sectio venæ in pleuritide. præf. exper. cõf. Sp. 78. B
 Latera succingēs membrana nervosa est & fortis. 5°. de lo. aff. 4^a. 30. F
 inter Latera, & pulmonē quò pus facile demittatur. 5°. de l. af. 4^a. 30. F
 Latera extēta habentibus non est medicamentum exhibendum. de vici. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 150. F
 Lateribus nocet aqua dura, & frigida. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 in Laterum compunctione inuenitur syndrome. 5°. de san. tu. 2^a. 93. E
 Laterum compunctiones numerantur inter morbos, qui ex plenitudine oriuntur. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 LATERS inflammationes lienosi appellantur, etiam si habeant febrē. com. 4°. apbo. 73°. Ex. 35. H
 in Laterū & pulmonū inflammationibus, in accessionū principijs tumores crescunt, in declinationibus autem euaporant, & submittuntur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. F
 ad Lateris phlegmonem. de med. fac. par. 7^a. 165. H
 ad Lateris phlegmone correptos. de med. fac. par. 7^a. 172. C
 LATERVUM dolor est accidens pleuritidis. 4°. de loc. aff. 4^a. 31. D
 Lateris dolor morbus siccus est. de ptiff. 2^a. 48. A
 Lateris dolor unde ortū habeat. de vict. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7^a. 116. B
 Lateribus dolor cur contingat, & quò in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 166. D
 Laterū dolores quò & cur fiant cõsistentibus. c. 3°. apb. 30°. Ex. 26. E
 Laterum dolores & τῷ σοι, qui in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 105. B
 Lateris dolor in quibus partibus fieri possit, & ad quantum se extendi, com. 6°. apbo. 65°. Ex. 46. H
 Lateris dolor quo modo cognoscatur. com. 6°. apbo. 5°. Ex. 46. G
 Laterum dolorem in masculis siue fæminis significat vrina alba sine febribus. de dynam. Sp. 35. D
 Lateris dolor acutus fit, si tumor in vlcerebus euanescat. commenta. 5°. aphorismo 65°. Ex. 44. H
 Lateris dolor qui periculosus, qui non. com. 6°. apbo. 5°. Ex. 46. H
 Laterū dolor quò significat mentē agrotare. in 1^m. pror. cõ. 1°. 4^a. 166. D
 Lateris dolor ex spūtis biliosis qd significet. in 3^m. pror. c. 3°. 4^a. 179. B
 Lateris æstus cum dolore quid significet. in 1^m. pror. cõ. 2°. 4^a. 173. G
 Lateris dolor firmatus cum torpore malus. in 1^m. pror. cõ. 2°. 4^a. 173. G
 ad Laterum dolores incipientes quid conferat. 8°. de compositio. medic. secum. loc. 5^a. 188. G
 Lateris dolorem mulcet balneū. de vict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 132. H
 Lateri cathartica danda. de cathar. Sp. 94. G
 in Lateris dolore quando debemus vti phlebotomia, et quando pharma- cia. com. 6°. apb. 5°. Ex. 46. H
 in Laterum ægritudinibus secantur iugulares. de ana. viuo. Sp. 55. B
 in Latere languente quæ vena secanda sit. præfag. exper. conf. Sp. 78. B
 Latere dolente, vena cubiti secanda. de curan. ra. per sang. mis. 6^a. 20. A
 Lateris pericula vbi insideant puero, sanguis detrahendus. præfag. exper. confir. Sp. 78. A
 à Lateris dolore ministrum dei liberauit arteria in summa manu incisa. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 21. E
 circa Latera dolores recētes tollit scarificatio crurū. de cuc. sc. 6^a. 4. F
 Laterum dolores ob crassos viscososq; humores sanant amygdale amaræ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. G
 ad Laterum dolores longos dia acones. i. ex cote, pharmacum bonum. 6°. de comp. med. per genera. 5^a. 256. A
 ad Laterum inueteratos dolores stercus columbinum confert. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 77. A
 Lateris dolor & sitis in melancholia quo modo curetur. de dy. Sp. 24. E
 in Lateris dolore quandoq; ptiffana non danda. in 1^m. de victus rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 113. H
 in Lateris dolore & febre excrementa sunt permittenda descendere, et quiescendum. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 139. D
 Laterum dolores per sanare apparet Bdellium arabicum. 6°. de simplic. medica. facul. 5^a. 44. H
 Laterum dolores ab obstructione & frigore natos sanat scordion. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. H
 Laterum dolores ab obstructione natos iuuat triphylum. 8°. de simplic.

medicamen. facul.

in Laterum morbo bona est Apellis antidotus. 2°. de antid. 5^a. 62. F
 ad Lateris morbum valet antidotus Archimij. de antidotis. 5^a. 114. H
 Lateris vitio laborantibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. D
 in Laterum dolores inueteratos valet cinis brassicarum. 7°. de simplic. medica. facul. 5^a. 52. H
 ad Laterum dolorem malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 267. B
 ad Lateris affectum melinū cõferens. 2°. de cõp. med. per ge. 5^a. 222. F
 ad Laterū dolores. 7°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 182. G / de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 144. H / de med. fac. par. 172. G / 175. E / 7^a. 176. D
 Laterum amborum doloris fit mentio. secretorum. Sp. 100. H
 in Lateribus vtrifq; dolori quid profit. secretorum. 98. F / Sp. 99. H
 ad LATERA è riuus diducere est deriuare. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 ad LATERA deliganda vinculum. de fascijs. 7^a. 301. E
 ad Latera, seu thoracē, vel dorsum vinciendū, vinculū. de fasc. 7^a. 301. G
 ad Latera deliganda vinculum vocatum auriga. de fascijs. 7^a. 303. A
 LATERA quid sint in organis. de machinamentis. 7^a. 309. F
 Latera organorū ex robustiori materia fieri debēt. de mach. 7^a. 309. D
 Latera in organis immobilia sunt. de machin. 7^a. 310. F
 LATVM os scapularum iuxta iugulum quo vinculo sit deligandum. de fascijs. 7^a. 301. E
 LATVS musculus in collo vocatur myodes platysma, id est musculus dilatatio. de musc. diff. 1^a. 44. E
 Latū musculum ignorarunt male excoriantes atal. de mus. diff. 1^a. 44. E
 Latus musculus sub cute in collo potest dici musculus a natura vel muscu- losa substantia. de musc. diff. 1^a. 44. D
 Latus musculus sub cute in collo vñ incipiat, ac finiat. de mus. d. 1^a. 44. D
 Latus musculus in collo nullum detinet articulum, nec in articulum inse- ritur. de musc. diff. 1^a. 44. D
 Latus musculus buccas mouet. de mus. diff. 1^a. 44. D
 Latus musculus primo intenditur ijs, qui spasmo corripiendi sunt. de mu- sculorum dissectione. 1^a. 44. D
 Latus musculus sub cute in collo facile laniatur. de mus. diff. 1^a. 44. D
 LATAS venas habet conceptus in horis bilis. de spermate. Sp. 37. C
 LATI lumbrici educuntur ex intestinis maioribus. de cath. Sp. 94. G
 LAVACRVM quid sit. 10°. meth. med. 7^a. 65. H
 Lauacrum aquæ dulcis vacuationes oēs promouet. 1°. me. me. 7^a. 69. H
 Lauacris multis æstate vtendum, hyeme paucis. de sal. dieta. 2^a. 41. A
 Lauacra obstructiones creant ijs, qui in iecmore arctos alimenti transi- tus habent. de sal. dieta. 2^a. 41. B
 Lauacrum prohibet febris magnitudo, qualis est in continuis. 1°. metho- di medendi. 7^a. 69. H
 Lauacris arcendi sunt epileptici. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. 14. H
 Lauacra vniuersis sanguinis fluxioibus obsunt. de ve. se. ad. Eras. 6^a. 8. F
 Lauacra dimittenda in vena rupta. de venæ sect. adu. Eras. 6^a. 8. F
 Vide Balneum.

LAVANTIA sunt ex ijs, q̄ foris nobis incidūt. 2°. de sa. tu. 2^a. 68. H
 LAVATIO ad quartam medicinæ partē pertinet. ad Thras. 2^a. 108. D
 Lauatio in siccis quàm frequenter fieri debet. 7°. meth. med. 7^a. 45. B
 nec Lauationibus, nec frictionibus multis indigent, ira, cura, tristitia, et vigiliæ. 8°. meth. med. 7^a. 51. E
 Lauationibus consueti illis delectantur, & iuuantur. 7°. me. me. 7^a. 45. B
 Lauatio in febre diaria, in remissione febris fieri debet. 8°. me. me. 7^a. 53. B
 à Lauatione aquæ frigida quid fiat. 3°. de san. tuen. 2^a. 78. D
 Lauatione frigida curatur tetanus. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
 Lauatio aquæ feruentis ἱεσολογία dicitur. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. B
 post Lauationes quid faciat inunctio. 7°. meth. med. 7^a. 45. B
 LAVARI quando oportet, & quo modo. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 Lauari aqua dulci quotidie debēt calidi. in 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 183. F
 si Lauarit qui per solē iter fecerit, quid sequatur. 10°. met. me. 7^a. 66. A
 Lauabat in febribus Galenus, & quo modo. 10°. meth. med. 7^a. 62. G
 Lauandi sunt prima die in febre diaria. 8°. meth. med. 7^a. 52. B
 Lauandum sæpe in febre diaria ex obstructione. 8°. meth. med. 7^a. 53. A
 Lauandi cupidi bis in die lauadi sunt. de vict. rat. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 133. B
 Lauandi quo modo sint hectici. 10°. meth. med. 66. G / 7^a. 67. C
 quò Lauandi sint frigida marasmi patientes. 10°. meth. med. 7^a. 66. D
 qui Lauantur, à balneo calido transeunt in frigidum. de victus ratione in mor. acu. com. 3°. 7^a. 132. D
 Lauit in inclinatione primæ accessiōis in febre Galen. 4°. met. med. 7^a. 25. G
 Lauabant, & vnebant post febrē ciuēs, nō agrestes. 10°. me. me. 7^a. 61. H
 Lauantes se in balneo aliqui cur horreant. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
 Lauadū qñ sit veratro sumpto. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 193. G
 Lauandi qui

Lauandi qui sint in doloribus oculorum, & q nō. cō. 7°. apho. 46°. Ex. 57. G
 Lauandi, & nō abstergēdi q sint egri. de vic. ra. in mor. acu. 3°. 7°. 132. A
 Lauandi qui non sint. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 133. A
 non Lauandum virtute defessa. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Lauandi non sunt qui nuper comedere vel bibere. de vict. rat. in morbis
 acutis, com. 3°. 7°. 132. G
 Lauandi non sunt, qui in primis venis crudorum humorum copiam ha-
 bent. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 84. H
 Lauandi non sunt, qui habent aluum humidam, & qui adstrictam. de vi-
 ctus ratio. in morbis acu. com. 3°. 7°. 133. A
 Lauandi non sunt, quibus spiritus calidus ad caput ascendit. de victus ra-
 tione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 139. B
 Lauandū quo balneo deficiente. de vict. rat. in morb. acu. cō. 3°. 7°. 132. B
 Lauant, & mundificant dulcia, & amara. de ocul. 7°. 188. C
 Lauare se qdā somniabat crisi p sudorē instāte. in prog. cō. 3°. 4°. 213. D
 quæ LAVENTVR vt argenti spuma. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 213. E
 Lauetur quo modo calx. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 Lauari quando debet calx. 6°. meth. med. 7°. 38. B
 LAVDABILE dicitur minus malū. in 6°. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 167. G
 Laudari velle vnde prouenit. de cogn. cur. animi mor. 7°. 55. D
 Laudat seipsum Galenus. 5°. de loc. affect. 4°. 34. C
 LAVER latine est sion, & in quo casu conueniat, si coctum edatur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. F
 LAVRAX piscis nō est visus nasci in aqs dulcibus. 3°. de ali. fa. 2°. 301. E
 LAVREOLAE drachmæ quatuor cum aceto curant morsus scorpionū. de med. exper. Sp. 106. E
 LAVRINVS succus calidus est, & tenuium partium. 3°. de composit. med. per genera. 5°. 228. F
 Laurinū, & laurini oleū quo differāt. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 135. F
 Laurinū vnguentū calfacit sufficienter. 1°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Laurinum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. H
 Laurinum oleum, quale. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
 Laurino oleo minus calidum est dadinum. 6°. de simp. med. fa. 5°. 46. H
 Laurinum valde calefacit. 6°. de com. med. per genera. 5°. 256. B
 Laurinū oleum calfacit sufficienter. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. B
 Laurinū oleū refrigeratos calefacit. 2°. de simp. med. fac. 15. A/ 5°. 16. D
 Laurinū oleum quo loco reponatur inter calida quæ valēt ad alopecias. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Laurinum oleum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
 Laurinum oleum. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 104. G
 Laurini loco pix liquida. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. E
 LAVRI vires, & quid sit. de simp. med. Sp. 85. H
 inter Laurum, & viticem sunt populi folia. 2°. de com. me. s. lo. 5°. 136. F
 Laurus est magis sicca homine. 1°. de temper. 1°. 13. C
 Laurus deficcāt & calfacit vehementer. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. B
 Laurus vires habet acriter calefacientes, euaporantes, & relaxantes. de simplicibus medic. Sp. 85. H
 Lauri folia calidissima. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. F
 Lauri folia sicca accipienda, in quibus ponantur quæ debēt seruari. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
 Laurus calculos confringit, & iecori prodest. 6°. de sim. me. fac. 5°. 46. B
 Lauri bacchæ. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. B
 Lauri grana cū subtili substantia calefac. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 104. G
 Lauri bacca decoctum oleū thermanticum esse plusquā oportet, certū est. de simp. med. Sp. 88. D
 Lauri bacca purgat. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 208. B
 Lauri bacca expurgat colorē, & mouet sudorē. de cura icteri. Sp. 111. C
 Lauri baccis offendit sanguinis reiectio. 7°. de cōp. med. se. loc. 5°. 183. C
 Lauri bacca mundæ. 7°. de simp. med. sec. loc. 5°. 183. D
 ex Lauri baccis malagma. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 266. B
 Laurilixiuū vsus. de simp. med. Sp. 85. H
 LAVS multitudinis commodum ad vsus non nullos instrumentum viuē-
 tibus aliquando est, mortuis certe nihil prodest. 7°. met. me. 7°. 43. B
 Laudes sunt minores hymnis. 7°. de vsu partium. 1°. 162. F
 LAXANTIÆ, & cōtēdētia cōtraria sunt. 5°. de sim. m. fa. 5°. 38. H
 Laxantia & intendentia proprie numerantur inter causas. de na. huma-
 na. comment. 2°. 7°. 182. A
 Laxantium remedium non est vna species. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. H
 Laxas, & dissoluens crassas ventositates medicina. de me. ex. Sp. 105. D
 Laxans, & dissoluens inflationem medicina. de med. exper. Sp. 105. E
 Laxans humorem viscosum medicamen. de me. exper. 105. F/ Sp. 106. A
 Laxans humores viscosos electarium. de med. exper. Sp. 108. C

Laxans humores viscosos experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 Laxans crassos humores electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Laxans humores aquosos electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Laxans humores sine labore electarium. de med. exper. Sp. 107. B
 Laxat humores diuersos electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. E
 Laxans diuersos humores medicamen. de med. exper. Sp. 106. A
 Laxans ventrem electarium probatum. de med. exper. Sp. 106. H
 ad Laxandum ventrem remedium. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Laxans electarium. de dynamidijs. Sp. 27. F
 Laxantia medicamenta quid faciant particulis. 1°. de comp. medicamen.
 per genera. 5°. 212. C
 Laxantia medicamēta quibus nō cōueniāt. 1°. de cōp. med. per g. 5°. 214. B
 Laxantia immoderate, solum robur & membri virtutem. 2°. de arte
 cur. ad Glauconem. 7°. 103. C
 LAXATIO quo modo fiat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. H
 Laxatio a quibus fiat musculis. 1°. de mot. mus. 1°. 310. E
 Laxationem facere potest aer frigidus, & aqua. de cau. mor. 3°. 7. G
 Laxatio quo modo sit frigiditatis causa. de caus. morb. 3°. 7. G
 Laxatione nō continuo, sed per media sequitur ex euacuatio sed attenna-
 tio semper continuo. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 215. G
 Laxatio immoderata exoluit robur viriū. de ren. af. dig. et me. 7°. 193. H
 Laxantia post euacuationem in quibus conueniant. de sectis. 11. 18. D
 Laxatio, demissio, & collapsio particule differūt. 1°. de dif. ref. 3°. 62. H
 LAXATIVÆ pillule. de dynamidijs. Sp. 27. E
 Laxantium diuersorum humorum. de med. exper. Sp. 106. G
 LAXATORIIS solis non debet curari os ventriculi, & iecur inflam-
 matum, sed etiam adstringentibus. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 187. C
 LAXIORES, & humidiores partes in homine, quæ. 1°. de simpli. medi.
 faculta. 5°. 65. H
 Laxiora corpora salubriora sunt quo ad excrementa. de op. nost. 1°. 38. F
 Laxiora corpora facilius afficiuntur a cunctis externis causis. de opt.
 nost. corp. const. 1°. 38. F
 LAXITATI gingivarū cōfert sectio venarū labiorū. de an. vi. Sp. 55. B
 LAXITUDO cutis est causa cur sudemus. cō. 5°. apho. 71°. Ex. 45. F
 LAXARE carnem quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 70. G
 Laxari de quibus dicatur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. G
 Laxare naturam debes a leuioribus consuetis. de med. exper. Sp. 108. H
 quo modo Laxantur intenta ob caliditatem, frigiditatem, humiditatem,
 vel siccitatem. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 215. G
 Laxet quid cutim. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 176. H
 Laxandi vim habet Antibemis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. C
 Laxantis, & coquentis facultatis est Butyrū. 10°. de sim. me. fa. 5°. 73. G
 Laxat, & remollit durities Cera omnis. de simp. med. Sp. 82. B
 Laxat tensa Chamæmelum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
 Laxat leuiter Cuminum. de simp. med. Sp. 82. E
 Laxates vires cū suauē euaporatione Mastix habet. de sim. me. Sp. 87. D
 Laxant ventrem Mora. de simp. med. Sp. 87. H
 Laxantia Olea. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 264. E
 Laxat Opopanax. de simp. med. Sp. 88. B
 Laxat stomachum Polium. de simp. med. Sp. 89. A
 Laxat viscido Sagapenum cum eius acrimonia. de simp. med. Sp. 90. B
 Laxat leniter Styra. de simp. med. Sp. 90. E
 Laxat ventrem Zingiber. de simp. med. Sp. 90. E
 LAXATA intumescere nō patitur emplastrū barbarū. de dy. Sp. 35. F
 LAXO opponitur contentum. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 131. B
 Laxum cum duro non habet societate. 11°. de vsu par. 1°. 191. F
 Laxo plenum est contrarium. 4°. de dign. puls. 4°. 85. B
 Laxa quæ dicantur, & quid sint. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. G
 Laxa quo modo fiant coria, & pelles. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 177. A
 Laxas partes, & languidas confringit, contrahitq. galla. 7°. de simpli.
 medic. facul. 5°. 51. B
 Laxa, & quæ facile inaniantur, humidiores egent alimento. de bonitate
 & vitio succorum. 2°. 38. A
 LAXVS tumor quo modo fiat. de cur. an. rat. per sang. miss. 6°. 17. A
 LAXVS dolor nullus. 2°. de locis affectis. 4°. 11. E
 LEA quæ. de dynamidijs. Sp. 18. G
 LEA ENARVM licet non est asculentum. de atra-
 bile. 1°. 36. E
 LEBETES quo modo faciunt spumam. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 in Lebetes lapides generantur. de ren. affect. dig. & me. 7°. 192. C
 n Lebetes vel aqua caloris accensi febris exempla. 1°. de dif. fe. 3°. 30. H
 Lebetem vult esse nouum, in quo sit confectio ex capitibus papaueris se-
 cundum

cundum Soranum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. G
LECANII Arei exedens aridus. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. H
LECTICAM faciens quando artifex indicetur. 9°. de dec. 1°. 284. F
LECTIONES veteru codicu omnibus praeponit Galenus. in 6°. de mor-
 bis vulgaribus. com. 2°. 3°. 169. D
LECTIONUM mille modi. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 169. D
LECTIS ex pluma utebantur antiquiores. de sectis. 15a. 18. E
LECTI ex quibus fieri non debeant. de subs. emp. 15a. 32. C
in Lecto valde molli qui febrientes debent manere. de vict. rat. in mor-
 acutis. com. 4°. 7°. 140. H
de Lecto surgere cuidam graue videbatur, ut excrementa redderet. 3°.
 de vsu partium. 1°. 133. C
LECTISCI sit mentio. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 152. G
LECYTHON quid sit. de bon. & vitio suc. 2°. 35. F
Lecytha factum ex panico & milio debet recipere pingua & habentia
 in se lentorem. de bon. & vitio succ. 2°. 35. F
LEICHEN potest dici planta. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
Leschen dicitur, quoniam lechenas curat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
Leschen phlegmonae (quod apblegmation vocatur) aduersat. 7°. de simp.
 medica. facul. 5°. 54. B
in Leschene damnat Dioscoridem Galenus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. B
LEIPOPSYCHIA quid apud grecos. 12°. meth. med. 7°. 77. E
LEGENTIVM diuersitas quid faciat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 16. H
Legere plurimum, malum. 5°. de san. tuen. 2°. 93. E
Legatur iteru & ter, quae semel non intelliguntur. de art. c. 3°. 7°. 276. D
LEGUMINA quae vocentur. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. D
Legumina haud dubie ex elementis genita sunt. 1°. de elementis. 1°. 5. C
Legumina quae sint. de atten. vic. 2°. 44. E
Leguminum qualitas nobis familiaris est. 7°. de vsu par. 1°. 159. B
Legumina qualia sint. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 146. E
Legumina omnia ventosa sunt, potissimum faba, & cicera. de puero epi-
 leptico. 7°. 180. H
Legumina viridia, quae. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 146. E
Legumina macerata, quae. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 146. E
Legumina fricta, qualia. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 146. E
Legumina sunt crassi succi. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. D
Legumina cum oleribus cocta carent fere nutrimento. de vena sectione
 aduersus Erasistratum. 6°. 14. C
Legumen intra modum elixum, non coquitur probe in corpore. 4°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 88. B
Legumina cibi hyemis sunt, de natura humana. 1°. 32. F
Legumina male afficiunt corpora. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
Leguminibus in Aeno tempore famis rescentibus quid eueniebat. de na-
 tura humana. com. 1°. 7°. 182. C / com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
Legumina multa praelixantes idonea esui paramus. in 6°. de morbis
 vulg. com. 4°. 3°. 182. C
Legumina habent mordaces humores in se, qui debent remoueri, si eoru
 velimus rectum iudicium ferre. com. 2°. apho. 18°. Ex. 13. H
quae Legumina epilepticis non conueniant. de puero epil. 7°. 180. H
Legumina, ut & faba ex masticatione summe discussoria redduntur. 5°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 159. C
ex Leguminu putredine aer coingnatus vitiosus est. 1°. de sa. tu. 2°. 67. B
Leguminum putredinis aer euitandus. 12°. meth. med. 7°. 77. E
per LEMMAT quid intelligat Galenus. 1°. de simp. medicamen-
 facultatibus. 5°. 4. C
Lemmata quae sint. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 119. B
Lemmata apud Gracos, quae. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. D
Lemmatum quatuor differentiis. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. B
Lemata probabilia apud Aristotelem quae sint. 2°. de diff. pul. 4°. 54. D
Lemmata debent sumi a substantia rei quae sita. 2°. de decr. 1°. 23. B
Lemmata facientia scientiam differunt a dialecticis, oratorijs, & captio-
 sis. 2°. de decr. Hippo. 1°. 235. C
Lemmata dialectica, quae. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. C
Lemmata vulgaria non assumuntur in demonstrationibus. 2°. de decr.
 tis Hipp. 1°. 234. E
Lemata oratoria non assumuntur in demonstrationibus. 2°. de dec. 1°. 234. E
LEMNIA terra sphragis appellata. 7°. de compositione medicamen. se-
 cundum locos. 5°. 183. E
de Lemnia sphragide meminit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. B
Lemnia terra, qualis. 9°. de simp. med. fac. 66. A / 1°. de antid. 5°. 107. B
Lemnia rubrica, quid. 1°. de ant. 5°. 107. B
de Leno terra sigillata accepit Galenus. de vsu theri. ad Paphi. 5°. 100. C

Lemnia creta ingreditur theriacam. de theriaca. ad Pifo. 5°. 92. B
Lemmium sigillum adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. H
Lemnia terra quae sanguinem multum sistit. 5°. meth. med. 7°. 32. E
Lemmium sigillum internis vlcibus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 38. H
pro Lemnia rubrica sinopica. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. G
in LEMNO duae sunt vrbes, Myrina, & Hephestias. 9°. de simplici-
 medic. fac. 5°. 65. E
in Lemno decidisse Vulcanum cur ab Homero dicatur. 8°. de simplici-
 medic. facul. 5°. 65. D
LEMONIVM acerbum quibus exhibendum. 7°. de simp. medicamen-
 facultatibus. 5°. 54. B
Lemonij fructus exhibetur celiacis, dysentericis, haemoptoicis, siue san-
 guinem spuentibus, & inuat profluvium muliebre. 7°. de simplici-
 medic. facul. 5°. 54. B
LENDES de cute corporis educuntur. de cathar. Sp. 94. G
Lendes interficit cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. E
Lendes interimit bledera lachryma. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
LENEADI emplastrum diaepepereon. de dynam. Sp. 25. C
LENIENS per se, ab eo quod lenit per accidens, quatuor indicij distin-
 guitur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
Lenientes cibi qui. de diff. cont. Sp. 75. A
Lenientes, & pungentes cibi dari debent, si superflua ciborum tarde de-
 scendant. de diff. cont. Sp. 75. A
Leniens cibus ante stypticum, & e contrario, quid agat. de diff. cont. Sp. 71. H
Leniens medicamentum quale sit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. E
Lenientes vires habet lapis batrachites. de simp. med. Sp. 87. A
Leniendum quando sit in auribus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. E
LENIENTIA ventrem quae sint. de diff. cont. Sp. 75. A
ad Leniendum ventrem quae excitant. de diff. cont. Sp. 75. A
Lenit & humectat ventrem refrigeratio intrinseca. in 6°. de mor. vulg.
 commenta. 5°. 3°. 153. E
Lenit ventrem aquositas lactis. de diff. cont. Sp. 75. B
Leniunt naturam cibi falsi. de diff. cont. Sp. 72. F
Lenit ventrem mel non coctum. de diff. cont. Sp. 75. A
Leniunt ventrem poma, & granata acetosa si inueniunt in stomacho humo-
 rem malum & crassum, quae incidunt, & expellunt. de diff. cont. Sp. 75. C
Leniantur quomodo asperitates fluxionum. 13°. meth. med. 7°. 86. A
Leniunt quae pingua. 1°. de symp. caus. 3°. 17. D
Leniunt durities styra. de simp. med. Sp. 90. E
Lenit ibiscus. de simp. med. Sp. 85. E
LENEM vocat Hippocrates tranquillum, & calidum. in 3°. de morb.
 vulgaribus. com. 3°. 3°. 141. E
Lenes partes sunt exasperandae. ars med. 15a. 69. E
Lenis particula quo curanda. de const. ar. 15a. 39. H
Lenibus curari debent ambusta. de fract. com. 2°. 7°. 244. A
in Lenitate morbi causa. de oculis. 7°. 185. G
LENITIEM stomacho & vtri reddi oleum. de simp. med. Sp. 88. D
LENITIVI liquorcs, qui. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. G
LENON torcularis similitudine quid appellet Herophilus. 9°. de ana-
 tomicis administrationibus. 1°. 104. C
LENS inter cerealia semina numerat. de vict. ra. in mor. a. c. 1°. 7°. 111. B
Lens habet siliquas. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
in Lente quid sit fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
in Lente nascuntur aracum, & securinum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
Lentem strangulat aparine. 1°. de alimen. fac. 2°. 15. H
Lens qualis sit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. D / de vict. rat. in morb.
 acutis. com. 4°. 7°. 146. F
Lentes sunt siccae. de diff. con. Sp. 74. D
Lentes sunt siccae in secundo ordine, temperatae in actiuis qualitatibus.
 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
Lentes sunt aridae, & friabiles. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
Lentem cohibere ventrem in ore omnium est. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
Lens omnibus alium non cohibet. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
Lens cur alijs alium mouet, alijs cohibet. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
Lens habet naturam compositam ex repugnatis facultatibus. 1°. de al. 2°. 7. G
Lentes sunt vnum ex medicamentis mistam ex contrarijs naturam habentibus.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. E
Lens habet partes inter se facultate pugnantibus. de vict. rat. in mor. acutis.
 commen. 1°. 7°. 11. G
Lentes habent corticem adstringentem. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
Lens soluit, & adstringit, & quo. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B
Lens adstringit. 6°. de simp. med. facul. 5°. 44. C / de vict. ratio. in morbis
 acutis,

acutis. com. 1. 7. III. D. 2. aph. 20. Ex. 14. D
 Lens bis cocta adstringit & corroborat stomachum, & intestina. 1. de
 alimentorum facul. 2. 13. D
 Lens bis cocta quæ vocatur. 2. de ali. fac. 2. 23. A
 Lens excorticata, bis cocta sistit aluum. 1. de ali. fac. 2. 9. C
 Lens decorticata non ita adstringit, & magis nutrit. 1. de ali. fa. 2. 13. E
 Lentis caro habet qualitatem austeram exiguam. 1. de ali. fac. 2. 13. D
 Lentis caro est crassi succi, & terrei. 1. de ali. fac. 2. 13. D
 Lentis tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Lentis, & locusta paulatim, & tarde nutriunt. commentario. 2. apho-
 rismo. 18. Ex. 13. G
 Lentium medulla tarde descendit. de diff. cont. Sp. 74. H
 Lentis nutriunt eum qui digerit illas nutrimento multo crasso. de diffi-
 cultione continua. Sp. 73. E
 Lentis inflant. de diff. cont. Sp. 74. F
 Lens cibus non frigidus. in 6. de mor. vul. com. 5. 3. 194. B
 ex Lente cur non fit panis. 1. de ali. fac. 2. 13. D
 Lens victus Alexandrinorum. de arte cur. ad Glau. 7. 107. E
 Lente, pane, prissana, fit sanguis, pituita, bilis tum flaua, tum atra. 3. de
 simp. me. fac. 5. 17. D
 ex Lente, & prissana cibus phacopriissana, qualis. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Lens bene cocta omnem ponit ventositatem. de puero epil. 7. 180. H
 à Lente sunt humores crassi prauis. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Lens crudus crassus, & frigidus humorem gignit. de bo. et vic. suc. 2. 35. E
 Lens generat humores crassos. de puero epil. 7. 180. H
 Lens generat sanguinem crassum & nigrum. de atra bile. 1. 35. A
 Lens dat exiguum alimentum corpori, crassum, & melancholicum. 2.
 de ali. fac. 23. B. de bo. & vi. suc. 2. 37. H
 Lentis maxime inter legumina gignunt sanguinem melancholicum. 3.
 de loc. aff. 4. 18. F. de diff. cont. Sp. 74. B
 Lentibus deteriores sunt ochri, & dolichi. de bo. & vi. suc. 2. 37. H
 ex Lente, & beta teutophace edulium, quale. 1. de ali. fac. 2. 13. G
 Lens hebetat visum. 2. de ali. fac. 2. 23. B
 Lens, & brassica aque exiccant. 2. de ali. fac. 2. 23. B
 Lens magis siccatur quam prissana. 5. de san. tuen. 2. 92. G
 Lentibus sunt files lupini, nisi quod minus siccant. de atten. vic. 2. 45. A
 Lentis desiccant, & ventrem sistunt. 8. de simp. me. fac. 5. 63. B
 Lens indurat. de ocul. 7. 188. E
 Lentis succus nunquam est aquosus & humidus. 2. de ali. fac. 2. 17. C
 Lentium succus nitrosus est. de bo. & vit. suc. 2. 35. E
 Lentis succus habet saporem talem, ac si nitroso austerum miscueris. 3.
 de simp. med. fac. 5. 20. B
 Lentium, & caulium iuris vis. de diff. cont. Sp. 75. A
 Lentis succus deijcere facit. 1. de ali. fac. 15. A. de bo. & vi. suc. 2. 35. E
 ex Lente edulium ventrem soluens. 1. de ali. fac. 2. 13. D
 Lentis decoctum ventrem prouocat. 8. de simp. med. fac. 5. 63. B
 ex Lente etnos quibus dandum. de vic. rat. in mor. acu. c. 4. 7. 149. B
 Lens quibus præbeatur vtiliter, & quibus non. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Lente quibus vtendum, & quibus non. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Lentis non omnino aspernande. de atten. vic. 2. 45. A
 Lens in capitis dolore ex ebrietate conuenit. 2. de cõp. me. se. lo. 5. 133. D
 Lens conuenit in epilepsia. de puero epil. 7. 180. G
 Lens cibus est conueniens stomachicis. 8. de comp. me. sec. loc. 5. 192. C
 Lens cibus commodus celiacis & dysentericis. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Lens potest quandoque gustari in victu attenuante. de atten. vic. 2. 45. C
 Lentibus vnum loco medicamenti in multis affectibus. de bonitate &
 vitio succorum. 2. 37. H
 Lens medicamentum non cibus. de vic. rat. in mor. acut. com. 1. 7. III. B
 à Lentis multo vsu cauere debet senex. 5. de san. tu. 2. 91. D
 Lens non est accommodanda menstruis purgationibus, & quare. 1. de ali-
 mentorum facul. 2. 13. E
 Lens vtilissima profluxio muliebri. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Lens expetit pulegium & saturiam. 1. de ali. fac. 2. 13. F
 Lens petit suillam carnem falsam. 1. de alim. fac. 2. 13. F
 Lens cum salis carnibus quid agat. 1. de ali. fac. 2. 13. F
 Lens sapa mixta cur pessima. 1. de ali. fac. 2. 13. F
 Lens mixta sapa quid agat mali. 1. de ali. fac. 2. 13. F
 Lentem & sapa corrigit mel. 1. de ali. fac. 2. 13. F
 ex Lente & beta edulium τὸν τλοφάκιν dicitur. 1. de ali. fac. 2. 9. C
 Lentium decoctum mitigat. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 174. G
 ex Lente cataplasma bonum, cum adest inflammatio. 2. de arte cura.
 ad Glauconem. 7. 101. H

ex Lente cocta cataplasma reprimat, & simul digerit carbunculos. 14.
 methodi medendi. 7. 90. B
 ex Lente pane, arnoglossa, & rosaceo oleo cataplasma. 2. de arte cura.
 ad Glauconem. 7. 101. G
 Lens conuenit herpeti exedenti. 2. de arte cura. ad Glau. 7. 102. C
 LENS palustris ex aceto & rosaceo imposita valet ad feruidas infla-
 mationes. de reme. par. fac. 7. 160. E
 Lentes paludibus inatates adstringunt, & reprimunt. & re. pa. fa. 7. 156. D
 Lens aquis innatans adstringit & reprimat. de re. pa. fac. 7. 156. D
 Lens palustris refrigerat. 10. met. me. 7. 65. A
 LENTIS formam referentis cochleæ meminit. de mach. 7. 310. D
 ad LENTES conueniunt balani recrementa. 6. de simplicium medica-
 mentorum facul. 5. 44. D
 Lentis adiunxat brassicæ semen. 7. de simp. me. fa. 5. 52. G
 Lentis in facie abstergit pepon. 2. de ali. fac. 2. 16. H
 ad Lentis valet sepiarum testa. 11. de simp. me. fa. 5. 81. A
 LENTICULA quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 86. B
 Lenticulæ crassus cibus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Lenticulæ sunt siccæ naturæ. de diff. cont. Sp. 73. B
 Lenticula nunquam erit humectantis naturæ. de bo. & vi. suc. 2. 38. D
 Lenticula calefacit, & exiccat. de sal. dieta. 2. 40. A
 Lenticularum substantia stringit ventrem cum stypticitate, & pontici
 tate. de dissol. cont. Sp. 75. B
 Lenticula paratur eo modo quo brassica. 2. de ali. fac. 2. 23. A
 Lenticula ex aceto cõtra pleuritim. de vic. rat. in mor. acu. c. 1. 7. 113. C
 Lenticulæ decoctum cum melle pudenda laxat. 11. de simp. me. fac. 5. 80. D
 Lenticula palustris numeratur inter refrigerantia quæ non adstringunt.
 5. de simp. med. fac. 5. 35. G
 Lenticula palustris humida est & frigida in secundo ordine. 8. de simp.
 medicamen. facul. 5. 63. B
 Lenticula palustris refrigerat. 14. met. me. 7. 87. E
 Lenticula palustris condensat. 5. de simp. med. fac. 5. 35. D
 Lenticula palustris euitanda in herpete exedente. 2. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7. 102. B
 pro Lenticula rubus cum rosas aridis in quo casu concoqui debeat. 9.
 de comp. me. sec. loc. 5. 204. A
 ad LENTICULAS. de rem. par. fac. 7. 163. G
 ad Lenticulas in facie. de med. fac. par. 7. 174. E
 LENTICULAE spem quò hēt scalper instrum. 6. met. me. 4. 42. D
 Lenticulæ dimidiata capreolus similis est. de machin. 7. 310. C
 de LENTIGINIBVS. de med. fac. par. 7. 164. E
 Lentigines & maculas tollit chamæleon. de simp. me. Sp. 82. F
 Lentigines, & maculas tollit erbum. de simp. me. Sp. 85. B
 ad Lentigines. de dyna. Sp. 25. E
 LENTISCINVM oleum, quale. 5. de comp. me. sec. loc. 162. H. 2.
 de comp. me. per ge. 5. 220. G
 Lentiscinum oleum adstringit. 13. met. me. 7. 83. G
 Lentiscinum oleum adstringit cum caliditate. 2. de compositione medic.
 per genera. 5. 220. G
 Lentiscinum oleum vetustate fit calidius, & tenuius. 11. de simplicium
 medicamento. facul. 5. 79. C
 Lentiscinum oleum pro absinthio quò satisfaciatur. 11. met. me. 7. 72. G
 Lentiscinum propter quid ponatur in medicamentis conferentibus ad
 vlcera. 4. de comp. me. per gen. 5. 237. H
 Lentiscinum oleum debet esse recens. 5. de comp. me. sec. lo. 5. 162. H
 Lētiscino oleo curant linguæ & oris dolores. 5. de cõ. me. se. lo. 5. 162. H
 cū Lentiscino maceratum abrotonum barbaram elicit. 6. de simplicium
 medicamen. facul. 5. 40. H
 Lentiscinum oleum cum ladano pro capillorum defluuio optimum. 1. de
 comp. me. sec. loc. 5. 125. F
 Lentiscinum oleum vt ladanum. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 125. F
 Lentiscini olei meminit. 6. de simp. me. fac. 5. 46. H
 LENTISCINA resina cuius sit facultatis. 2. de simp. me. fa. 5. 15. A
 Lentiscina resina mastiche vocata est. 8. de simp. med. fac. 5. 59. F
 LENTISCINI vini cyathostæchadis triti cochlearium ebibitum ad
 quid conferat. de med. fac. par. 7. 167. B
 LENTISCVS quid. de simp. me. Sp. 86. A
 Lentiscus frutex in colle Tabiano. 5. met. me. 7. 35. A
 Lentiscus vnum ex medicamentis mistam ex contrarijs naturam haben-
 tibus. 1. de comp. me. se. lo. 5. 129. E
 Lentiscus sicca in secundo ordine est, & temperata in actiuis. 8. de sim-
 plic. med. facul. 5. 61. H

Lentiscus frigida arbor pro capite præter naturam calidior bona, & quo modo illius germinibus utendum. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 132. H
 Lentiscus est acerba. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Lentiscus ad hypocystida prope accedit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
 Lentisci vires. de simp. me. Sp. 86. B
 Lentiscus ad dysenterias & alui affectus valet, ad sanguinis expuitiones, sanguinisq; ex utero eruptiones, tum sedis vuluæq; procidentias idonea est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. H
 Lentiscus inter adstringentia parabilia numeratur. 6°. de compositione me. secun. locos. 5°. 169. F
 Lentisci decoctum adstringit. 4°. met. me. 7°. 28. H
 Lentisci fructus parum nutrit, cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Lentisci fructus mentem perturbat. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 137. B
 Lentisci rami sternendi sunt in cubiculis febricitantium hectica febre. 10°. methodi medendi. 7°. 64. E
 Lentisci tenera germina. 13°. met. me. 7°. 83. G
 Lentisci germina, muria, vel oxyhalme cōdita faciunt humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Lentisci ramuli teneri conuenientes sunt stomachicis in cibo. 8°. de com. medicamen. sec. loc. 5°. 192. C
 Lentisci semini mistū oleū stypticā virtutē affert. de simp. me. Sp. 88. D
 LENTITIA est qualitas. 11°. met. me. 7°. 71. D
 Lentitia, & crassitudo sunt alimenti vitia. 3°. de symp. caus. 3°. 26. A
 LENTOR tactus qualitas est. de nat. hum. c. 2°. 7°. 28. H
 Lentores si circa dentes fiūt, febres fiūt fortiores. c. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 Lentores quo modo fiunt. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 LENTOR a quo fiat. 1°. de san. tuen. 2°. 68. D
 LENTOR quo modo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 199. H
 LENTOR humorū alterare pōt pulsus, nō efficere. 1°. de cau. pul. 4°. 86. G
 LENTOR tenet excretionem. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Lenta per alium subducere faciunt. 3°. de ali. fac. 2°. 26. F
 LENTI corporis proprium quid. 1°. de ali. fac. 2°. 9. F
 Lentum est & obstruens triticum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. H
 LENTVS humor unde fiat. 13°. met. me. 7°. 80. H
 Lenti humores quomodo sint causa, & ægrotudo. de diff. morb. 3°. 4. D
 Lenti humores faciunt conuulsionem, quæ sanatur à quartana. com. 5°. aphorismo. 7°. Ex. 45. E
 Lenti humores dupliciter sanantur. c. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 in Lentis, frigidis, & crassis humoribus à calore valde metuendum. 12°. methodi medendi. 7°. 79. E
 Lentus humor si non medicamentis, adustione resoluatur. de articulis. commentario. 3°. 7°. 276. C
 Lenti humores à calefaciētibz in flatu deducunt. 12°. me. me. 7°. 79. E
 Lentos & crassos humores incidunt, & digerunt acria, & amara. 8°. de simplic. me. facul. 5°. 58. D
 Lenti, & crassi humores à secantibus, & digerentibus euacuantur, & qualia esse debent. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. E
 Lentos, & crassos humores incidit ampeloprassum. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 42. E
 Lenta attenuat diacalaminthe. 4°. de san. tu. 2°. 86. F
 Lentus, & crassus humor difficulter expuitur, & quare. 4°. de locis affectis. 4°. 27. G
 Lentorum, crassorumq; humorum excreationibus ex pectore pulmoneq; impendio conferunt amygdala. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. G
 pro Lentis & crassis humoribus expuendis in ecligmatia ponitur erysimum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
 Lentum sine morſu calefaciens dolorem tollit. 13°. met. me. 7°. 86. A
 ad LENTUM exitum vrina. de cura lap. Sp. 112. F
 LEONES calidi sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Leones aridi sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
 Leo animal ferox ungulis, & dentibus valens. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
 Leo siccior est boue, & calidior cane. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. E
 Leonis caro, qualis. 3°. de ali. fac. 2°. 26. A
 Leonis caro calidior & siccior. de const. ar. Isa. 38. C
 Leo iracundum est animal. 3°. de dec. Hipp. 1°. 243. C
 Leo medius in pronitate. 3°. de vsu par. 1°. 128. F
 Leonū pedes cur mediū iter pedes hoīm et equorū. 3°. de vsu pa. 1°. 129. E
 Leones vehementes dicuntur. 3°. de diff. puls. 4°. 62. A
 Leo, vt creditur, habet oīa ossa exptia medulla. 11°. de vsu par. 1°. 191. D
 Leo cur medulla careat. de ana. viu. Sp. 44. B
 Leo velocior est homine. 1°. de vsu par. 1°. 113. D
 Leone velocior est equus. 1°. de vsu par. 1°. 113. D

Leones quo modo habeant quartam tunicam oculi. de ana. oculi. Sp. 83. F
 Leo cur habet fortem maxillam. 11°. de vsu par. 1°. 191. H
 Leonibus muscoli tpales maximi, et neruosiſſimi sūt. 11°. de vsu par. 1°. 181. F
 Leonis dentes, & ouium differunt. 11°. de vsu par. 1°. 187. C
 Leonis dentibus siles sunt dentes pardaleon & canū. 11°. de vsu par. 1°. 187. D
 Leones habent os longissime fissum. 11°. de vsu par. 1°. 187. F
 Leonis collum, quale. 11°. de vsu par. 1°. 191. H
 Leones ad carnes veniūt tāquā ad propria nutrimenta. de assue. 2°. 61. A
 Leoni cibus familiaris crudæ animalium carnes. 2°. de ali. fac. 2°. 17. C
 Leoni conueniens quid. 1°. de tem. 1°. 14. H
 Leonum efus feris hominibus relinquendus. de atten. vic. 2°. 45. E
 Leo animal est crassi succi. 6°. de ana. adm. 1°. 91. H
 Leo habet lienem affatim nigrum. 6°. de ana. adm. 1°. 92. G
 Leonum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36. E
 Leonis adeps, qualis. 5°. de simp. me. facul. 5°. 34. C
 Leonis adeps tenuium est partium. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 232. H
 Leonū adipe minus calidus est taurorū adeps. 11°. de simp. me. f. 5°. 79. B
 inter Leoninum, & suillum adipem, medius est adeps taurinus. 11°. de simplic. me. fac. 5°. 79. B
 Leonis adeps quo loco reponatur inter calida quæ valent ad alopecias. 1°. de comp. me. sec. loc. 1°. 122. D
 Leonis adeps ceteris potentius digerit. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. B
 Leonis adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104. A
 Leonum adeps quæ iunet, & quibus obsit. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. B
 LEO, Aries, Sagittarius sunt orientales, calidi, ignei & succi. de spermate. Sp. 39. E
 Leo calidus est, & siccus in quarto gradu. de sper. Sp. 38. H
 in Leone nati pueri figura. de sper. Sp. 38. H
 in Leone tenuit Alexander crispitudinem capillorum colorem citrini, iram, & robur. de sper. Sp. 38. H
 Leonis proprietatem habet aquila. de sper. Sp. 38. H
 Leonis annus est plenus ægrotudinibus. de sperm. Sp. 39. D
 LEONIDES Alexandrinus methodicæ sectæ princeps, inter eos conueneratus est, qui ἐπιουὴτες τοὶ ἀγρᾶς nominantur. intro. Isa. 51. E
 LEONINVS adeps, qualis. 3°. de comp. me. per ge. 233. H/7°. 5°. 263. E
 Leoninus adeps in quo ordine sit inter acopa. 7°. de compositione medicamento. per genera. 5°. 269. F
 Leoninus adeps odoramentis conditus. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 272. E
 Leoninum adipem sequitur adeps pardi. 2°. de arte cur. 7°. 104. A
 Leoninus adeps. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. F
 ex Leonino & taurino adipe, resina, pice, & terebintina, medicamentum. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 104. H
 Leoninum seuum molliendo digerit. 14°. met. me. 7°. 87. H
 LEONTARION medicamentum ab imagine leonis dictum. 4°. de compositione me. sec. loc. 5°. 155. H
 LEONTOPELATON in tertio ordine exiccat, calefacit, & digerit. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. C
 in LEONTINIS aqua est quæ bibens morit. de bon. aqua. Sp. 76. A
 LEOPARDI ad carnes veniunt, tanquam ad propria nutrimenta. de consuetudine. 2°. 61. A
 Leopardorum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36. E
 Leopardi morsibus confert centaurea. de virt. cent. Sp. 93. H
 LEPIDIUM describitur. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. D
 Lepidium simile nasturtio in quibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Lepidium quo tempore colligendum. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. E
 Lepidium in quarto ordine calidum est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
 Lepidium, & iberis vice sinapismi & thapsiæ vsui sunt. 10°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 208. G
 LEPIDOIDES suturæ, vel conglutinationes sunt quæ à non nullis non simpliciter suture, sed à squamæ similitudine lepidoides suturæ sunt vocatæ. de ossib. 1°. 49. E
 LEPIS quid. de simp. me. Sp. 85. F
 Lepis, id est squama. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 152. G
 Lepis, id est squama aris & ferri, cuius vsus, & vtilitatis. 9°. de simp. medicamen. facul. 5°. 69. H
 Lepis viscida stringit. de simp. me. Sp. 85. G
 Lepis purgat per secesum. de cathar. Sp. 94. F
 LEPORINA caro est multum melancholica. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Leporinum cerebrum quo modo cito faciat oriri dentes. 5°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 164. F
 Leporinus sanguis vt suauissimus celebratur. 3°. de ali. fac. 2°. 29. B
 Leporinus sanguis cū iecore & visceribus elixat. 3°. de ali. fa. 2°. 29. B
 Leporinum

Leporum sanguinem comedentium quales deiectiones: in 1^m. prorrhe. commentario. 1°. 4^a. 165. A
 Leporina pellis combusta egit a proprietate in renum calculos. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. H
 Leporum stercus contritum ex vino calido sumptum ad quid iuuat. de med. fac. par. 7^a. 171. B
 LEpra quid fin. med. 47. H intro. 154. 57. C
 Lepra, qui morbus sit et quo modo differat, a leuce, ab ophiafi, alopecia pilosi, myrmecia, vitiligine, sphacelo, elephante, & scabie. 14°. methodi medendi. 7^a. 92. C
 Lepra cutem, totiusq. corporis partes exagitat. intro. 154. 59. D
 Lepra est morbus evidens. de diff. mor. 3^a. 3. D
 Lepra sunt toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Lepra, scabies & elephas, sunt melancholica affectiones. de tumoribus præter naturam. 3^a. 84. E
 Lepra affectus est melancholicus. 3°. de ali. fac. 2^a. 25. G | commenta. 7°. aphorismo. 40°. Ex. 57. B
 in Lepram mutatus elephas in quodā fuit. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. A
 in Lepram facile transeunt lichenes. 5°. de comp. me. se. lo. 5^a. 160. C
 ad Lepram ex elephantiāsi philosophus quidam deuenit, & quo modo de subf. empi. 154. 34. A/B
 Lepra non est quæ fit ex impetigine. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 121. G
 Lepra quæ affectiones sint leuiiores. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. E
 Lepra cur fiant vere. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A/B
 Lepra contingit senioribus. in progn. com. 3°. 4^a. 210. D
 Lepra a quibus fiant humoribus. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. E
 Lepra ab humore melancholico fiunt. de bo. & vit. suc. 2^a. 39. D
 Lepra, ac scabiei instar, pustulas in corpore aliqui contraxerunt, qui prauos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. G
 Lepram incidebant qui malos cibos ob annonæ penuriam ederant. de bo. nitate & vitio succorum. 2^a. 33. G
 in Lepris succus est multus, salsus, crassus, & immotus. 2°. de sympto. matum causis. 3^a. 23. H
 Lepra quo modo curetur. intro. 154. 59. C | 5°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 160. H
 in Lepra principio minuuntur venæ iugulares. de ana. vii. Sp. 55. A
 Lepra quibus indigeat. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 160. C
 Lepra infestante vimur catharticis. de dyna. Sp. 20. D
 Lepra affectis damus cholagoga. de dyna. Sp. 20. G
 Lepras quæ Alcyonia species sanent. 11°. de simp. me. fac. 1^a. 83. C
 Lepras sanat cum aceto radix Anchusæ onoclea. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a. 41. D
 Lepras detrahunt Anemona. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Lepras conueniunt Balani recrementa. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. D
 Lepras curat Brasica. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. G
 Lepras excoriant caulis & folia virentia Batrachij. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 44. G
 Lepris congruentibus facultatibus miscentur Cantharides. 11°. de simp. medil. facul. 5^a. 82. E
 Lepras extergit Cicerum genus oribiaum appellatum. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 47. E
 Lepras excoriat Clematis. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. G
 ad Lepras accommodi sunt virique Ellebori. 6°. de simp. me. f. 5^a. 47. C
 Lepra vilis est elleborus niger. de dyna. Sp. 21. A
 Lepra extergitur Liliurum radice cum melle. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. C
 Lepras eicit Nigella. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. D
 Lepras sanat Platani cortex. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. G
 Lepris medentur sales theiaci. de ther. ad Pifo. 5^a. 97. E
 ad Lepras Stercus caprinum valet. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 76. E
 ad Lepras valet Sulfur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. D
 Lepram sanat Vitis albæ radix. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 42. F
 Lepras sanat Vini cortex. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. G
 Lepras detergit Vrina humana. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. D
 ad Lepras amouendas emplastrum cōferēs. 6°. de cōp. me. pg. 2^a. 255. A
 ad Lepras malagma. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 267. D
 ad Lepram vnguentum. de dyna. Sp. 30. E
 Lepra quid conferat. 1°. de comp. me. sec. loc. 131. D | 5°. 5^a. 162. C
 LEPRICIS, psoricisq. & septicis facultatibus quidam miscent salamandram cinerem. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. F
 LEPROSI cur pruritu excitentur, cum tamen non iuuentur, etiam si excoerentur. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Leprosos curat cinis pulvis. de dyna. Sp. 30. B

Leprosi vtilissima est hiera ruffina. de dyna. Sp. 30. D
 Leprosos curat lac. de med. exper. Sp. 106. D
 Leprosi stigmata digerunt caulis, & folia virentia batrachij. 6°. de simp. pli. medi. fac. 5^a. 44. G
 Leprosos vngues eximunt pisces. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. E
 Λεωτοκάγουρ, id est auellana. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 58. E
 Λεωτοκάγουρ nux pontica, & auellana, idem. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. A
 de Leptocaryis experimentū fecit Galeni p̄r. de bon. & vi. suc. 2^a. 36. G
 Λεπτοσφαίρι, appellant q̄ sit exili voce. 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 115. F
 LEPTOSPHERI, id est tenues orbes. de me. fac. par. 7^a. 169. B
 LEPS animal timidum. 1°. de vsu par. 1^a. 113. D
 Leporis corpus velox est, sed nudum & inermis. 1°. de vsu par. 1^a. 113. D
 cur Lepores & cerui sunt timidi, & habent cor magnum. de anatomia viutorum. 46. H | Sp. 53. A
 in Lepore iecur plurimū sinistra partis occupat. 6°. de ali. fa. 1^a. 92. F
 Leporum caro, qualis. de atten. vic. 2^a. 45. F
 Leporis caro non mala. de diff. cont. Sp. 74. B
 Leporum caro sanguinem crassiores gignit, sed melioris succi, quāmbula, & ouilla. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. A
 cur Lepores numerentur inter crassos cibos. de diff. cont. Sp. 72. H
 Leporis caro crassitie sua stringit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Leporum carnes epilepticis conueniunt. de puero epil. 7^a. 180. G
 Lepores conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 192. C
 Lepus cibus habentium lapidem. de cura lap. Sp. 112. A
 ex Lepore tasea. de cura lap. Sp. 112. E
 Lepus non debet saliri. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. C
 LEPORIS caput ad alopecias valet. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 79. G
 Leporis cerebrum dentientibus pueris commodum. 11°. de simplicium medicam. facul. 5^a. 79. G
 Leporis cerebrum ex vino propinatur ad mingentes in stragulis. de medic. fac. par. 7^a. 179. B
 Leporis coagulum ceteris præstat, comitalem morbum, & profluuium muliebri sanare proditum est, & lac, & sanguinem in ventre concretum dissoluere. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. D
 Leporum ventres quō faciāt ad calicē. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 126. E
 Leporis matrix siccata & trita si potui detur mulieri, quando fuerit a menstruis purgata, ad conceptionem facit. de me. fac. par. 7^a. 168. E
 in Lepore sanguis venæ non potest coagulari, quia tenuis est. de vilitate respirantis. Sp. 64. E
 ex Leporum pilis mollisculis medicamentum ad sanguinem sistendum. de curan. rā. per sang. miss. 6^a. 21. F
 Leporis pilis excepta thuris pars vna, & aloes partis vnius semissi cū oui candido mista, medicamentum optimum sunt ad sanguinem suppressum. 5°. met. me. 7^a. 30. H
 de Lepore exemplū ad propositū accommodatum. de opt. secta. 154. 20. B
 LEPS: marinus respirat vaporem p̄ brachias. de ana. vii. Sp. 48. C
 Lepus marinus quibus sit subtilior, & quantum penetrat, licet terrenæ sit substantia. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. B
 Leporis marini qualitas nobis contraria est. 7°. de vsu par. 1^a. 159. H
 Lepus marinus interimit erodendo. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. H
 Lepus marinus pulmonem exulcerat. de the. ad Pifo. 5^a. 91. A
 Lepus marinus pulmonem solum vlcera. 10°. de compositione medica. secundum locos. 5^a. 209. H
 Lepore marini qui comederint, quibus iuuentur. 2°. de anti. 5^a. 114. C
 pro Lepore marino Alexiterium quod datur. 9°. de simp. me. f. 5^a. 65. E
 Lepore marino non nulli ad depilationem vtebantur. 11°. de simplicium medic. fac. 5^a. 82. G
 LEPS vinculi nomen. de fascijs. 7^a. 293. H
 Lepus est vinculum simul, & laqueus. de fascijs. 7^a. 293. H
 Lepus sine auribus est vinculi genus. de fascijs. 7^a. 295. C
 Lepus sine auribus, semirhombus, nauicula, idem vinculi genus. de fascijs. 7^a. 296. G
 Lepus auritus quid sit. de fascijs. 7^a. 297. C
 LESBIVM vinum celebratissimum. de atten. vic. 2^a. 46. D
 Lesbium vinum in Asia. de vinis. Sp. 76. G
 Lesbium vinum, quale. 4°. de san. tu. 84. G | 5°. 2^a. 90. H
 Lesbium vinum fuluum odoratum. 4°. de composit. me. sec. loc. 5^a. 152. B
 Lesbium vinum odorum rutilum non conuenit biliosis vel natura, vel alia causa. de bo. & vitio succ. 2^a. 38. E
 Lesbium vinum cholericis corporibus non est idoneū. de vinis. Sp. 76. G
 Lesbium vinum non est dandum a sole exustis. de vinis. Sp. 76. H
 Lesbium vinum dandum est phlegmaticis, & frigidis complexione, vel

frigidum acervantibus humorem, vel ociose viuentibus, vel existentibus in hieme, vel constitutione frigida, & humida. de vinis. Sp. 76. G
Lesbiū vinū pnt bibere senes, si caput sit valētius. 5°. de sa. tu. 2°. 90. H
in LESBO tria oppida. 12°. met. me. 7°. 76. E
LET ALE quid significet, & quo modo accipiat apud Hippocratē com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
Letalis causus, & synochus quomodo cognoscantur. de dyna. Sp. 34. B
Letalia signa hepaticorum. de dyna. Sp. 27. D
Letalia signa in splenitica passione. quae. de dyn. Sp. 27. D
Letalis est vrina male olens, & aquosa, & atra, et crassa. de vrina signi ficatione ex Hippocrate. Sp. 78. G
Letalia quae sunt, quo modo iuvant multum. de victus ratione in morbis acutis, commen. 2°. 7°. 118. D
Letale omne non est venenosum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 167. D
de LETALIBVS medicamentis non est locutus Galenus. 10°. de simplic. medic. fac. 5°. 72. D
aduersus Letalia medicamēta valet terrā lēnia. 9°. de sim. m. f. 5°. 65. A
ad Letalia pharmaca antidotus. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 195. B
ad Letalia pharmaca antidotus Aristarchi, qualis. 7°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 186. A
non solum LETHARGICIS, sed etiam phreneticis coma accidit. de com. 3°. 50. A
Lethargicorum febres, quales. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. C
Lethargicorum pulsus, qualis. de pul. ad tir. 45. F/1°. de dign. pul. 71. A/ 4°. de cau. pul. 4°. 101. F/comp. pul. Sp. 65. G
Lethargica febris a nonnullis veteribus medicis est dicta. in 6°. de mor. vulg. commen. 1°. 3°. 159. D
Lethargicus qui est moriturus. de dyna. Sp. 24. F
Lethargicis remedia capiti applicantur. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
Lethargicorum capitis fomentationibus adhibetur serpyllum. de simplici cibus medicamentis. Sp. 84. B
ad Lethargicos affectus castoreum commodum est. 11°. de simplicium medic. facul. 5°. 80. C
LETHARGVS quid. fin. med. 47. A/intro. Isa. 56. D/de symp. diff. 3°. 11. G/in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. D
Lethargus quid sit, ex quo fiat. 13°. met. me. 7°. 85. F
Lethargus morbus, qui. 13°. me. me. 7°. 85. F
Lethargus est cum febre. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
Lethargus morbus est acutus. fin. med. Isa. 45. F/de vic. ra. in mor. acu. commentario. 1°. 7°. 108. H
Lethargus, & phrenitis morbi acuti, & periculosi sunt. in 1°. de morb. vulga. com. 3°. 3°. 117. C
Lethargus morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
Lethargi sunt egritudines capitis. de virt. nost. corp. disp. Sp. 60. B
Lethargus accidit cerebro affecto, aut per se, aut consensum. 17°. de vsu partium. 1°. 222. F
in Lethargo mens primo est laesa. 2°. de loc. aff. 4°. 13. F
in Lethargo & sopore, ratio & memoria simul amittuntur. 3°. de locis affectis. 4°. 16. B
ex Lethargo memoria, & prudentia lesionibus corripuntur homines. & animi mores. 1°. 318. A
in Lethargo nullum est signum loci affecti. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
Lethargus imbecillus, cur. 3°. de symp. caus. 3°. 29. D
Lethargi causa, quae. intro. Isa. 56. D
Lethargus fieri potest ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
Lethargus a vehemēti frigore fit. 3°. de lo. aff. 4°. 20. B
Lethargus a quo fiat humore. 1°. de symp. caus. 3°. 19. B
Lethargus fit ex humore pituitoso. 4°. de cau. pul. 101. H/ 4°. 102. A
cur Lethargum inducat pituita atque omnino frigorisca, non compe rit Galenus. & animi mor. 1°. 318. A
Lethargus quo, & cur fiat consistentibus. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
Lethargus morbus quo luna aspectu fiat. de decubitus prognostica ex mathematica scientia. Sp. 12. G
ex Lethargo & phrenitide commixtus affectus qui, secundum aliquos. de comate. 3°. 50. A
inter Lethargum, & phrenitidem morbi descriptio. 4°. de causis pulsum. 4°. 102. D
Lethargum referentes cataphorae. de typ. 3°. 90. F
Lethargus quo fiat, & qui pulsus. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 121. A
in Lethargo pulsus vndosus est. 2°. de praesag. ex pul. 4°. 112. G
in Lethargo causa praecedens pulsus mollis, quae. 1°. de praesagione ex pulsibus. 4°. 109. D

Lethargi curatio, quae. intro. Isa. 56. D/de dyna. Sp. 24. F
in Lethargo statim ab initio vena secanda est. 13°. met. me. 7°. 85. E
in Lethargo, & phrenitide cucurbita conueniunt. 13°. met. me. 7°. 85. E
in Lethargo palatum acribus inungendum est. 13°. met. me. 7°. 85. F
in Lethargo medicamenta capiti applicantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
Lethargum sanantia, & quae naribus applicanda. 13°. met. me. 7°. 85. F
Lethargus sternutamentis inuatur. de instr. odor. 1°. 112. D
in Lethargo sternutatoria conueniunt. 13°. met. me. 7°. 85. E
in Lethargo vitum oleo rosaceo & aceto. 2°. de co. me. se. lo. 5°. 134. A
in Lethargo aceto uti non debemus. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 134. C
Lethargo laborantes quo medicamento illinendi. 2°. de compositione medica. secun. loc. 5°. 140. C
in Lethargo aliquando opus est praesidiis quae capiti adhibentur, vementiam vsq; ad sinapi augere. 13°. met. me. 7°. 85. E
in Lethargo quo modo castoreū probe concoquit. 13°. met. me. 7°. 85. E
Lethargus quo modo finiat. 3°. de crisi. 4°. 139. E
LEUCACANTHON cuius facultatis radicem habeat. 6°. de simplicium med. fac. 5°. 41. H
Leucacanthon incidit, & exiccat in tertio ordine, calfacit in primo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
LEUCAS est calida & sicca in tertio ordine. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 54. C
LEUCE, id est populus alba, cuius facultatis. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 54. D
LEUCE, id est vitiligo alba vnde nomē habuerit. 2°. met. me. 7°. 9. E
Leuce q morbus sit, et quo differat ab ophias alopecia, pilosi, myrmecia, vitilagine, sphaelo, elephate, scabie, et lepra. 14°. me. m. 7°. 92. C
Leuce, affectus cutis intro. 14. 59. D
Leuce mutat naturalem colorem. de symp. diff. 3°. 13. B
in Leuce quo modo mutetur color, disputatio. de symp. diff. 3°. 12. H
Leucis defædatis caro, qualis. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
Leuce toto genere praeter naturam est. de diff. mor. 3°. 4. F
Leuce, qualis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 131. D
Leuce vnde oriatur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
Leuce vitiliginum species a pituita genita. contra Iul. Ex. 67. E
Leuce prouenit a vitiosa nutritione. de symptomatum differentiis. 12. A
3°. de symp. caus. 25. B/ 3°. 26. E
Leuce cuius virtutis sit error. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
Leuce quo modo fiat. 1°. de nat. fac. 1°. 292. F
Leuces symptomata, quae. de symp. diff. 3°. 12. H
Leucas tollit bouis talus illitus. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
ad Leucas quid conferat. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 162. D
LEUCI emplastrum melinum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
LEUCIS copiose oriuntur castanea. de bo. & vi. fac. 2°. 36. C
LEUCIPPVS primus atomos excogitauit. de hist. phil. Sp. 2. G
LEUCIPPOS piscis fluminalis in quo differat a mugili. 3°. de ali. fa. 3°. 30. D
LEUCOIVM amarum est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
Leucoium non malum medicamentum ad phlegmonem. 7°. de simplici medic. facul. 5°. 54. D
Leucoij decoctum vteri phlegmones sanat, cum cerato vlcera egre ad cicatricem peruenientia curat, cum melle ad aphthas adhibetur. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. D
Leucoij florum decoctum menses mouet, & locos, partumq; emortuum elicit, & si bibatur abortum facit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. D
Leucoij semen mensibus ciendis conuenire creditur, partumq; viuētem interficere, & mortuum eicere. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
Leucoij flores siciores oculorum cicatrices crassas extenuat. 7°. de simplici med. fac. 5°. 54. C
Leucoij radices lienes induratos sanant, & phlegmonas induratas curant. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. D
LEUCOMA affectus viridis oculorum. intro. Isa. 58. D
ad Leucomata applicatur phorbium. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
ad Leucomata. de fac. par. 7°. 170. D
LEUCONOTVS ventus qui. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 141. C
LEUCOPHLEGMATIAS quos graeci appellant. de mult. 81. F/in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 146. D
Leucophlegmatias hydrops, aquae intercutis est species, & vnde nomē habuerit. 3°. met. me. 7°. 9. E
Leucophlegmatia a Grecis dicitur aqua intercutis ab alba pituita. com. 7°. aph. 70°. Ex. 60. G
Leucophlegmatia species est aqua intercutis & humoris. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 146. D
Leucophlegmatias

Leucoplegmatias hydrops dictus quando fiat. 3°. de symp. ca. 3°. 26. C
 in Leucoplegmatia sanguis pituitosus est per totum corpus. 5°. de lo-
 cis affectus. 4°. 33. H
 Leucoplegmatias adiuvat ther. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 LEUCOPYRON malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 266. H
 LEVIGAT exasperata tragacata. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 179. A
 LEVIGENTUR quo modo herba sciendum est. 3°. de compositione me-
 di. per genera. 5°. 234. B
 Leuigantur facile simplicia medicamenta quæ ex succis, & liquoribus
 resicatis proueniunt. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 237. H
 Leuigantur semper primo simplicia sicca & terrestria. 4°. de compo-
 si. me. per genera. 5°. 237. H
 Leuigantur quæ in sole. in 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. B
 Leuigat sua asperitate pumex. de simp. me. Sp. 88. H
 Leuigantur quæ prius erant aspera. de cau. mor. 3°. 9. C
 LEVIORIBVS inchoandum, & procedendum ad fortiora. de
 oculis. 7°. 189. G
 a Lenioribus consuetis laxare naturam debes. de mc. exper. Sp. 108. H
 LEVIRIA, raia, squatina omniaq; huiusmodi duriora sunt, & con-
 coctu difficiliora, alimentiq; copiosioris quam torpedo & Pastinaca.
 3°. de alim. facul. 2°. 32. E
 LEVI asperum opponitur. de ijs, quæ in medi. fi. com. 3°. 7°. 215. B/ de
 vrina signifi. ex Hippo. Sp. 79. B
 Leue opponitur sicco. de ijs, quæ in medi. fi. com. 3°. 7°. 215. E
 Leue quid sit. in progn. com. 2°. 4°. 199. G
 Leuia habent aeream substantiam. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. C
 Leue natura corpus esse non pōt, nisi sit inane. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. G
 Leue, et dēsum qd est, necessario mēbranosum est. 4°. de vsu p. 1°. 137. D
 Leuia ne sint, an pingua, vel lenta nō sunt consideranda quæ corpus hu-
 manum calefacere, humectare, frigefacere, & exicare debent. 1°. de
 simp. me. facul. 5°. 2. E
 Leues facit cholera rubra. de dyna. Sp. 19. E
 Leues homines & turbulenti, deliri, facile fiunt, contrarij difficulter. in
 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 151. H
 Leuis corporis status comparatur tranquillitati maris. in 6°. de morb.
 vulga. comen. 3°. 3°. 177. B
 Leuis, & paucus quando est somnus, cibis subtilibus nutriendum est. de
 dissolutione continua. Sp. 71. G
 Leuia facile absoluuntur. de diff. vulua. 1°. 109. E
 Leues cur sint nerui. de anat. vii. Sp. 53. G
 Leuis carnis, pauca pinguedinis saliti pisces sunt cibi falsi, dissoluentes,
 & attenuantes. de diff. cont. Sp. 72. F
 Leuis & facilis ponderis an sit aqua, est considerandum ad cognitionē
 aquarum bonarum, & malarum. de bon. aqua. Sp. 76. A
 Leue vinum boni odoris, in quo est dulcedo pauca, bonum generat humo-
 rem inter tenuem, & crassum. de diff. cont. Sp. 73. H
 Leuis, & subrubra hypostasis in vrina subrubra quid significet. de vr-
 na signifi. ex Hippo. Sp. 78. F
 Leuem albam & æquale eleuationem habens vrina deterior est. de vr-
 na signifi. ex Hippo. Sp. 79. B
 Leuem hypostasim, inquit Galenus, vocat Hippocrates eam quæ est con-
 tinua, & indiuisa. de vr. sign. ex Hippo. Sp. 79. B
 Leue debet esse quod iniicitur oculis. 13°. met. me. 7°. 86. B
 Leuia per superiores meatus excernuntur. 9°. de vsu par. 1°. 171. D
 Leue præcedit, & graue sequitur in euacuationibus quæ fiunt per instru-
 menta. 4°. de vsu par. 1°. 160. F
 Leuia quæ prius erant asperantur. de cau. mor. 3°. 9. C
 LEVES fasciæ fiunt, ne onere infestent. de fascijs. 7°. 293. G
 LEVISSIMUM cum sit scammonium, facile ad corpus attrahitur. de
 dynamids. Sp. 20. H
 LEVITAS rerum ostendit rem esse raram. 1°. de simp. med. fac. 5°. 4. G
 Leuitate pbatur aliquid esse aeris substantiæ. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. A
 Leuitas a quibus fiat. de cau. mor. 3°. 9. C
 Leuitate non sunt querenda qualitates reru. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. C
 Leuitas in aqua vnde sumatur. com. 5°. aph. 26°. Ex. 39. H
 LEVITAS intestinorum morbus exibile. contra Iul. Ex. 67. G
 Leuitatis intestinorum & renum differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 38. A
 Leuitas intestinorum subito fieri non potest. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 Leuitate intestinorum laborantes non nulli hæctica capiti sunt. 1°. de disse-
 rentijs febrium. 3°. 35. F
 ut Leuitas intestinorum circa aluum, ita circa vesicam diabete contin-
 git. 1°. de crisi bus. 4°. 129. H

ad Leuitatem intestinorum. de med. fac. par. 7°. 167. F
 Leuitas intestinorum, lege Intestinorum leuitas.
 Leuitate non frustra partium opifex natura molitur. de dif. mor. 3°. 4. E
 Leuitas in ossibus ob quæ fiat. de cau. mor. 3°. 9. C
 in Leuitate morbi qui. de diff. mor. 3°. 4. E
 Leuitas in quo genere sit ægrotationis. de diff. mor. 3°. 3. A
 LEX quid sit. & animi mor. 1°. 320. A
 Lex quid sit ciuitatibus. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 206. H
 Legem ferre in primis Deorum est. an animal sit. 1°. 328. E
 Lege quo modo omnia disposuit Deorum pater. an animal sit. 1°. 328. C
 Leges Moysis, & Christi nulla constituta sunt demonstratione. 2°. de dif-
 ferentijs pulsuum. 4°. 54. D
 Leges auersat animi virilis & magnanimi natura. de aere, aquis. 2°. 5. B
 Legum peritia ars est nobilis. in orat. suas. Isa. 5. G
 Leges quæ communes. an animal sit. 1°. 328. D
 Lex dura quæ. 3°. de dif. puls. 4°. 63. F
 p Leges hæredes instituuntur qui nondum sunt nati. an ani. sit. 1°. 328. E
 Legibus punitur qui causa est abortus. an animal sit. 1°. 328. E
 Lex nulla est transcribentibus posita, hinc pro arbitrio suo agere pnt.
 com. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E
 Lex falso contradicentibus statuta nulla est. contra Iul. Ex. 66. B
 Lex Adrastia qualis. 6°. de vsu par. 1°. 152. E
 Legis casus à Galeno proponitur, & quare. de cau. procatar. 3°. 98. E
 Legis casus alius ad propositū accommodatus. de cau. procatar. 3°. 98. E
 Legis casus de medico qui venenum dedit. de cau. procatar. 3°. 99. F
 LEGISLATORES antiqui cur maxima scelera in multa reliquere. de
 purg. med. fac. 5°. 86. B
 LEXOPYRETON, id est febrem finiens, acopon. 7°. de compositione
 medi. per genera. 5°. 270. A
 Lexopyretos symphonos medicamentum, quale. 7°. de compositione me-
 dicamentorum secum. locos. 5°. 182. D

LIBA quæ. 1°. de semi. 1°. 330. B
 Λιβιδας quid appellent græci. 2°. de ali. fac. 2°. 22. E
 LIBANOTVS. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. D
 LIBANOTIS coronaria ad quid conferat. 7°. de simplicium medica-
 mentorum facul. 5°. 54. E
 Libanotides emolliunt & digerunt abstergentisq; omnes ac incidentis fa-
 cultatis participes sunt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. E
 Libanotidos per os, prouocant sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 in LIBANO monte quotannis manna cadit. 3°. de ali. fac. 2°. 32. F
 LIBELLAE inter cetacea connumerantur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. E
 Libellæ pisces habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 LIBRI quid sint. 1°. de ali. fac. 2°. 9. E
 Libri in membranis & Tiliæ codicibus scribebantur. de ijs, quæ in medi-
 ca. fi. comen. 1°. 7°. 197. E
 ad Libros gluten quod præparant, cuius facultatis. 7°. de simplicium
 medic. facul. 5°. 52. A
 Liber nullus habuit falsum titulum ante ætatem Regum Alexandria et
 Pergami. de nat. hu. c. 1°. 1°. 24. G
 de Libris comparandis fuit certamen inter Attalum, & Ptolemaum
 reges. de nat. hum. c. 2°. 7°. 181. D
 Librorum precium à Ptolemæo Atheniensibus datum. in 3°. de morbis
 vulg. com. 2°. 3°. 137. A
 in Libris non obscure scriptis lucrantur prudentes homines. 6°. de com-
 posi. me. sec. loc. 5°. 166. G
 Libri titulum negligit Galenus. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 160. F
 Librum aliquem non esse alicuius auctoris potest à loquendi modo, &
 ab ipsa re probari. com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 in Libro non licet ponere omnia. in 6°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 171. D
 in Libris diuersis eadem non sunt repetenda, ne tempus conteratur. 2°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 234. E
 Libri non debent eadem repetere, sed potius in memoriam reuocare. cōi.
 1°. aphorif. 12°. Ex. 5. B
 Libro quid cōueniat, & quid expositori. i. præfa. cōmē. septimi. Ex. 53. H
 Libro amisso scire debemus quæ sunt in libro. 2°. de compositione medi-
 per genera. 5°. 218. B
 Libris meliores sunt preceptores ad discendum. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A
 à Libro discere, & à viua voce nō idē. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 166. G
 ex Libro gubernare secūdu parciā. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. F
 Libris si liceret addere, omnia deprauarentur. in 6°. de morbis. vulga.
 commentario. 2°. 3°. 168. D
 Librorum serui

Librorum serui fiunt, qui alicui secta sunt addicti. in 6^m. de morb. vulg.
 commenta. 2°. 3^a. 165. A
 Liber secundus, à primo scriptus adornatus digestusq, quo modo intelli-
 gatur. de vict. rat. in mor. acut. c. 1°. 7^a. 108. F
 Librorum coemptionem, comparationemq, numerat inter res egregias.
 de cog. cur. animi morb. 2^a. 55. A
 in Libro alicuius sapientis si mendacium manifestum deprehendamus
 potius dubitandum est nos non intelligere, quam illum errasse. com.
 6°. aphorismo. 34°. Ex. 50. B
 Libros veterum non facile est intelligere, si desint qui curiose exponant.
 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 72. B
 Libros viles defectuosos non est metuendum, et si in tota vita quis aliud
 nihil quam de medicamentis legere velit. de simp. me. fac. 5^a. 40. A
 LIBROS, cur Galenus scripserit. in 3°. de morb. vulg. commenta. 1°. 3^a.
 134. E | 7°. met. me. 7^a. 43. B
 Librorum capita in sua utilitate tm scribat Galenus. 7°. me. m. 7^a. 43. C
 Libros multos quo tpe Galenus scripsit. de pracog. ad Posth. 4^a. 218. C
 Librum Galeni ab alijs distinctum, in quo ponit ordinem omnium suorum
 librorum. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
 Librorum Galeni quidam ordo. 1°. de comp. me. per genera. 5^a. 210. D |
 2°. meth. med. 7^a. 13. B
 Liber Galeni magis iuuatius ceteris qui sit. secre. Sp. 96. H
 Libri quidam Galeni Romae combusti sunt ob incendium. 1°. de ana. adm.
 1^a. 63. C | 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 209. G
 Liber quem, Galenus promittit, quis. de palp. 3^a. 55. E
 Liber de viribus naturalibus precedit librum de differentijs febrium.
 2°. de diff. feb. 3^a. 41. F
 in Libris de sanitate tuenda, ad quod consiliu omne direxerit Galenus.
 8°. methodi medendi. 7^a. 58. H
 Librum de differentijs febrium precedit liber de viribus naturalibus.
 2°. de differentijs febrium. 3^a. 41. F
 Libri epidemiorum, & aphorismorum dria. in progn. com. 3°. 4^a. 212. B
 Liber epidemiorum post librum aphorismorum. in progn. c. 3°. 4^a. 212. B
 Liber de morbis vulgaribus sequitur librum prognosticorum. in 1^m. de
 morb. vul. com. 2°. 3^a. 112. D
 Liber de morbis vulgaribus post librum prognosticorum exponendus.
 in progn. com. 1°. 4^a. 190. G
 Librum secundum epidemiorum commentatus est Galenus. in 6^m. de
 morb. vulg. com. 2°. 3^a. 162. D
 Liber de marasmo quibus scriptus. de marc. 3^a. 48. F
 Librum de symptomatum causis precedit liber de virtutibus naturali-
 bus. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. B
 Liber de morborum & symptomatum differentijs ante methodum legē-
 dus. 2°. met. me. 7^a. 13. C
 Liber de symptomatum causis non est legendus ab hebetioribus. 2°. de
 symptomatum causis. 3^a. 21. A
 in Libro de symptomatum causis nullam opinionē refellit Galenus. 2°.
 de symptomatum causis. 3^a. 21. B
 in Libris de symptomatum causis primo & secundo quid faciat Gale-
 nus. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 in Libro tertio de symptomatu causis qd agēdū. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Librum de locis affectis cōposuit Galenus i senectute. 3°. de loc. af. 4^a. 13. C
 Librum de locis affectis Galenus senex composuit. tamen non intelli-
 gat Archigenem. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. A
 Librum de locis affectis pp amicos cōposuit Galenus. 2°. de loc. af. 4^a. 13. C
 in Libro de locis affectis quid sit acturus Galenus. 1°. de loc. af. 4^a. 4. F
 in Libris de locis affectis de his quae sensu non percipiuntur, agit Gale-
 nus. 4°. de loc. aff. 22. B | 6°. 4^a. 37. B
 in Libro de locis affectis apparentia manifeste non tractantur. 5°. de lo-
 cis affectis. 31. H | 6°. 4^a. 33. B
 Libro tercio de locis affectis quid acturus erat Galenus, & quae ex con-
 sequenti egit. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. C
 in Libro quarto de locis affectis Galenus agit de faciei partibus, quae
 in inspecus afficiuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. E
 in Libro quarto de locis affectis nō loquitur de affectibus notarum par-
 ticularum Galenus. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. F
 Librorum de pulsibus ordo. 1°. de praesag. ex puls. 4^a. 104. C
 Libri de pulsibus in quot partes diuidantur. 3°. de dif. pul. 4^a. 59. D
 Liber de diebus decretorijs pgnostica precedit. in progn. c. 1°. 4^a. 190. E
 Liber Prorrheticus non est Hippocratis. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 162. E
 ante Librum de ratione victus in morbis acutis Galenus exposuit li-
 brum prognosticorum, librum de humoribus, & aphorismos. de vic.

ratione in mor. acu. com. 2°. 7^a. 123. E
 Liber praeotionum quibus careat. 3°. de diff. resp. 3^a. 73. D
 Libri de simplicium medicamentorum facultate quot sint. 1°. de compo-
 sitione med. per gen. 5^a. 210. A
 Libri de simplicium medicamentorum facultatibus sunt vndecim. 6°. de
 comp. me. per gen. 5^a. 257. C
 Liber de simplicium medicamentorum facultatibus precedit librum
 methodi. 3°. met. me. 7^a. 20. A
 Liber de simplicium medicamentorum facultatibus cur accurate legen-
 dus, & ad quid valeat eius doctrina. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. D
 Libro sexto, septimo, & octauo de simplicibus quid agat Galenus. 7°. de
 simplicium med. fac. 5^a. 177. H
 Librum nonum de simplicium medicamentorum facultate post viginian-
 nos à precedentibus composuit Galenus. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 70. C
 Librum promittit Galenus, in quo agit de his quae agunt à proprietate
 substantiae. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. A
 Liber simplicium ante librum methodi legendus est. 4°. met. me. 7^a. 24. B
 Librum fecit Galenus de medicamentis. 14°. met. me. 7^a. 92. H
 Liber de componendis medicamentis sequitur librum methodi meden-
 di. 3°. methodi medendi. 7^a. 20. A
 Librum de medicamentorum compositione edidit Galenus ante librum
 methodi medendi. 6°. met. me. 7^a. 37. F
 Liber de compositione medicamentorum secundum genera precedit li-
 brum de compositione medicamentorum secundum locos. 1°. de comp.
 med. secun. locos. 5^a. 121. C
 Librorum de compositione medicamentorum per genera ordo. 2°. de cō-
 posi. med. per gen. 5^a. 218. D
 ante Librum de compositione medicamentorum per genera, Therapeu-
 tica & libri de simplicium medicamentorum facultatibus legi debet.
 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 218. F
 Liber de cathartici Romae crematus est. de cathar. Sp. 94. D
 ex Libris Galeni, de deriuatione. de cucur. scar. 6^a. 4. E
 ex Libris Galeni, de reuulsione. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 Liber de curandi ratione, prognostica precedit. in progn. c. 1°. 4^a. 19. H
 Librum methodi debet precedere liber de morborum, & symptomatum
 differentijs, & causis. 2°. met. me. 7^a. 13. C
 ante Librum methodi Galenus scripsit librum de compositione medica-
 mentorum. 6°. met. me. 7^a. 37. E
 in Libris methodi propositum Galeni. 5°. met. me. 7^a. 33. C
 Librum de ratione victus in acutis cur inordinatum iudicat Galenus.
 de vic. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 125. B
 Liber inscriptus quae in medicatrina sunt ante omnes Hippocratis libros
 legendus est. de ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7^a. 197. F
 Liber de medicatrina cuius sit Hippocratis. de fract. com. 1°. 7^a. 223. F
 Liber medicus dictus continet commune totius medicinae exordium. de
 ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7^a. 197. F
 Liber de fracturis & de articulis precedit librum de ijs quae sunt in me-
 dicatrina. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7^a. 219. F
 Librum de obscuris motibus cōposuit Galenus. de must. diff. 1^a. 44. F
 in Libris quo committantur errores. de ijs, quae in med. fi. cō. 2°. 7^a. 210. E
 Librum placitorum fecit Alexander Philaethes. 4°. de dif. pul. 4^a. 66. F
 Libri optimi Andromachi cur ab omnibus neglecti. 6°. de compositione
 med. per genera. 5^a. 257. F
 ex Libris Antylli de Hirudinibus. de cucur. scar. 6^a. 4. B
 ex Libris Apollonii, de scarificatione. de cucur. scar. 6^a. 3. G
 Librum de parabilibus scripsit Apollonius. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. H
 Librum de restauratione laesa memoriae edidit Archigenes. 3°. de locis
 affectis. 4^a. 15. E
 Libros vndecim epistolarum scripsit Archigenes. 3°. de loc. af. 4^a. 15. F
 Librum composuit de longarum affectionum notitia Archigenes. 3°. de
 locis affectis. 4^a. 20. D
 Libros tres scriptis Archigenes à locis patientibus. 1°. de crisi. 4^a. 136. C
 Libri Cleopatrae Genesiae. de pass. mul. Sp. 95. G
 Liber Crateuae. de virt. cent. Sp. 92. H
 Libri tres de oculis à Demosthene compositi. 4°. de diff. pul. 4^a. 66. G
 Librum scripsit de curatione cāe passionis Diocles. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Libros diuisionū vel sectionū edidit Erasistratus. c. 6°. ap. 50°. Ex. 52. G
 Librum composuit Erasistratus de ventriculo. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. B
 Librum de sanguinis euacuatione scripsit Erasistratus. 5°. de l. af. 4^a. 30. A
 Librum de pulsibus contra Herophilum fecit Heraclides. 4°. de differe-
 tijs pulsuum. 4^a. 66. F
 Liber Heraclidis Pontici Apnus inscriptus est. 6°. de loc. af. 4^a. 39. E
 Libri Hip-

Libri Hippocratis quo mō fuere scripti. i. 6^m. d. mor. vul. cō. 2°. 3^a. 162. G
 Libros hippocratis cantabat Erasistratus per ciuitates amore medicine
 de cathart. Sp. 94. C
 Libri Hippocratis multi periere, si quæ pollicitus est scripsit. de articu-
 la. commentario. 3°. 7^a. 270. C
 Libri Hippocratis qui non habentur. de art. com. 3°. 7^a. 271. F
 Libri proprie Hippocratis, qui. 3°. de diff. resp. 3^a. 69. E
 Liber de aere, aquis, & locis quid tractet. 3°. de diff. resp. 3^a. 73. D
 Liber de natura humana est Hippocratis. de nat. hum. c. 1°. 1^a. 26. D
 Librum de humana natura esse Hippocratis probatur. de natura huma-
 na. commenta. 1°. 1^a. 26. E
 Librum de natura humana esse Hippocratis, ex Platonis testimonio de-
 claratur. de nat. huma. c. 1°. 1^a. 33. G
 Liber de natura humana non est Hippocratis secundum aliquos. de na-
 tura humana. com. 2°. 7^a. 181. D
 Liber de humana natura Hippocrati adscriptus, & liber de valentium
 victu Polybi fuere simul positi. de nat. hu. c. 2°. 7^a. 181. D
 Liber de morborum differentijs germanissimus Hippocratis. de natura
 humana. com. 1°. 1^a. 26. G
 Librum de alimentis Hippocratis adducit Galenus. 1°. de compositione
 medic. per genera. 5^a. 216. H
 Liber de salubri victu non est Hippocratis, & cuius sit. de vict. rat. in
 mor. acut. com. 1°. 7^a. III. C
 Librum alium de mor. acutis se scripturum promittit Hippocrates. de
 vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 124. B
 Liber de sacro morbo est Hippocratis. in progn. c. 1°. 4^a. 190. D
 Librum quendam ex quo Hippocratis decretum adducitur, legitimum
 esse Hippocratis negat Galenus. de marc. 3^a. 46. A
 Liber de morbis Hippocratis adscriptus est. in 6^m. de morbis vulgarib.
 commenta. 1°. 3^a. 159. H
 Liber Lyci de musculorū dissectione cur prolixus. de musc. diff. 1^a. 44. C
 in Libris suis longissimi fuerunt Menemachus & Menodotus. ad Thra-
 sybulum. 2^a. 106. C
 Libri Platonis docentes qua methodo definiendū, quinam sint. 4°. de dif-
 ferentijs pulsuum. 4^a. 67. D
 Librum fecit de passionibus Polybus discipulus Hippocratis. com. 6°.
 aphorismo. 1°. Ex. 46. D
 Librum fecit de assidentibus Praxagoras. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Liber Praxagoræ de superuenientibus. com. 6°. aph. 35. 50. C/ commē.
 7°. aphor. 15°. Ex. 55. A
 Libri de naturalib^{us} Praxagoræ meminit Galenus. c. 5°. a. 45°. Ex. 41. G
 Librum de medicamentis fecit Thessalus. 4°. met. me. 7^a. 25. C
 Librum de chirurgia fecit Thessalus. 4°. met. me. 7^a. 24. G
 LIBERVM arbitrium tollit Andronicus. de sper. Sp. 40. D
 LIBERA vitalis facultas. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. D
 p LIBERIS vita despicenda est. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 249. B
 LIBERAT à pestilentia crurum scarificatio. de cuc. scar. 6^a. 4. B
 cur LIBIDINOSI sint melancholici. in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 171. H
 LIBIDO quæ complectatur. de atten. vic. 2^a. 53. A
 ad Libidinem excitant alimenta quæ plurimum seminis pariunt. 6°. de
 locis affectis. 4^a. 42. F
 in Libidinem præcipites facit vinum. 2°. de san. tu. 2^a. 66. C
 Libidinem quæ suspensa augumentet. de incan. adiur. & susp. 7^a. 182. C
 ad Libidinem mulieris excitandam. de dyna. Sp. 30. A
 Libidini indulgit Diogenes Cynicus. 6°. de loc. af. 4^a. 39. H
 Libido quo modo supprimenda. de cog. cur. animi mor. 2^a. 52. H
 Libidinis castigatio, quæ de atten. vic. 2^a. 53. A
 à Libidine quod desistere propasuerit, nemo sibi irascitur, aut se obiu-
 gat. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 259. G
 LIBRA nomē est Romanū. 1°. de comp. me. per gen. 215. D/ 3°. 5^a. 232. E
 Libra simpliciter, vel mensuralis quid sit apud Romanos. 1°. de compo-
 medic. per genera. 5^a. 214. C
 Libra ponderalis æquiuoce dicitur apud Romanos. 1°. de compositione
 medi. per gene. 5^a. 214. C
 Libra ponderalis quid sit apud Romanos. 1°. de compositione medicame-
 torum per gen. 214. C/ 2°. 5^a. 224. F
 Libra mensuralis Romanorum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 223. F
 Libra apud Romanos, quæ. 1°. de comp. me. se. lo. 122. B/ 3°. de comp. me.
 per gen. 232. F/ 4°. 245. C/ 6°. 5^a. 259. C
 Libra Romana sui tēporis meminit. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 215. D
 Libra quales. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 257. G
 Libra Romæ ex cornu fiebat. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 214. C

Libra si cornua Romæ habebant quibus liquida mensurabant. 1°. de cō-
 posi. me. per genera. 5^a. 216. F
 Libram olei per cornua incisuris distincta Romani metiuntur. 6°. de cō-
 posi. me. per genera. 5^a. 57. G
 Libra quantum capiat. de pon. & mens. 5^a. 275. D
 Libra est mensura in duodecim partes secta. 3°. de compo. medicamen-
 per genera. 5^a. 232. F
 Libra habet uncias duodecim. de pon. & mens. 5^a. 276. F
 Libra habet uncias duodecim, drachmas vero nonaginta sex. de ponde-
 ribus & mensuris 5^a. 277. B
 p Libra drachmæ cētum scripte inueniunt. 1°. comp. me. per ge. 5^a. 216. H
 Libra tertia pars æquat drachmas triginta duas. 4°. de san. tu. 2^a. 86. H
 Libra habet holcas nonaginta. de pon. & mens. 5^a. 276. H
 Libra quo modo figuratur. de pon. & mens. 5^a. 275. C
 Libras quinque valet hemina. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 227. H
 Libra est hemina. 4°. de san. tu. 2^a. 86. H
 Libra. de pon. & mens. 275. H/ 5^a. 276. B
 ad Libras duas sanguinis euacuatio crus scalpendo pestilentiam deu-
 tauit. præ sag. exper. conf. Sp. 78. C
 Libra sex sanguinis educta, & homo confestim sanatus. præ sagium ex
 per. confirm. Sp. 78. A
 LIBRA, gemini, aquarius, sunt occidentales, aerei, calidi & humidi.
 de spermate. Sp. 39. E
 Libra calida est in primo gradu, humida in secundo. de sperma. Sp. 38. H
 Libra annus, qualis. de sper. Sp. 39. D
 LIBYA calida est. in progn. com. 3°. 4^a. 212. H
 i Libya quō vera sunt signa libri prognosticorū. in progn. c. 3°. 4^a. 212. G
 LIBYSTICVM quid. de simp. med. Sp. 85. H
 Libypticum calidum est, & ad quid conferat eius radix. 7°. de simpliciu
 medicamentorum facul. 5^a. 54. E
 Libyptici semē calidū ē cū subtili substātia. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 104. G
 Libypticum est vile stomacho, excelsatorium est, ad digestionem valde
 vile, antidotis quæ colicis prosunt admiscetur. de simp. me. Sp. 85. H
 Libypticum crudum longo tempore in ventre durat. 4°. de sa. tu. 2^a. 85. B
 Libyptici semen conuenit diara attenuante vtenti. de atten. vic. 2^a. 44. E
 Libypticum exiccatur. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 Libyptico pro delitijs non nulli miscent acetum. de atten. vic. 2^a. 44. C
 LICHENES in petris nascentes cum aqua mulsā ictericis conueniunt.
 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 198. B
 LICHENES quæ affectio. 5°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 160. H
 Lichenes facile in psoram, scabiem, & lepram transeunt. 5°. de compo. si.
 med. sec. loc. 5^a. 160. G
 Lichenas sanant extenuantia & incidentia. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. H
 Lichenas quæ Alcyonia species sanant. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 83. D
 ad Lichenas adhibetur Chamæleon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. R
 Lichenas quorū Cicerū amaritas extergat. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 47. E
 ad Lichenas accōmodi sunt vtriq; Ellebori. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 47. C
 Lichenas puerorum sanat Gummi prunorum. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 51. H
 Lichenas detergit Pix. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. E
 Lichenas & liuentia sanat Ra. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 59. E
 Lichenas puerorum Salina sanantur. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. G
 Lichenum remediū est Sputū, & pituita in ore. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 ad Lichenas Stercus caprinum valet. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 76. E
 Lichenas tollit stercus crocodilorum terrestrium. 10°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5^a. 77. D
 ad Lichenas valet Sulfur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. D
 Lichenas detergunt Tithymalli. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
 ad Lichenas in mento quid bonum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 160. H
 ad Lichenas recentes quid agendum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 160. H
 ad Lichenas inueteratos quid conferat. 5°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 161. H
 ad Lichenas callosos quid conferat. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 161. A
 ad Lichenas agrestes siue feros quid faciat. 5°. de cōp. me. se. l. 5^a. 162. C
 ad Lichenas emplastra citra exulcerationē. 5°. de cōp. me. se. l. 5^a. 161. D
 ad Lichenas emplastrum euchrum, & emplastra alba. 5°. de compo. si.
 medic. secum. loc. 5^a. 162. A
 ad Lichenas malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 267. D
 de Lichenum excoriatorijs. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 161. F
 LICHENES equorum comitiales curant. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. F
 Lichenes equorum ad cuiusvis feræ morsum adhiberi consulunt. 11°. de
 simplicium med. fac. 5^a. 80. F
 LICHENICA emplastra viridia. 5°. de comp. me. se. loc. 5^a. 161. H
 LICHENICI pastilli quo modo conficiantur. 5°. de compositione

medicamentorum sec. loc. 5^a. 161. A
 de LICHENOSIS tumoribus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 161. C
 Λιχηνώδης qui locus in corpore. intro. Isa. 53. G
 LICINIUS Atticus Nilei malagmate vsus est, & quale id. 8°. de cō-
 posi. me. secun. loc. 5^a. 193. A
 LIEN viscus est. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Lien vnde procreatur. de fœ. for. 1^a. 323. D
 Lien quo modo gignatur. de fœ. for. 1^a. 322. H
 Lien cur vnus. 5°. de vsu par. 1^a. 144. D
 Lien potest videri extra animal. 4°. de ana. adm. 1^a. 81. H
 Lienem cur prima die secaret Galenus. 5°. de ana. adm. 1^a. 87. B
 Lienis natura cōsiderāda est exēptis intestinis. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. C
 Lienis cōsideratio. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. G
 Lien nigrior iecore. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lienem nigrum habentia, quæ. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. G
 Lien animalium calidorum & siccorum niger est, & vix potest comedi.
 de atra bile. 1^a. 36. E
 Lien suum non valde niger. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lienem album habentia. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. G
 Lienis substantia talis est, vt in nullo alio talis reperiatur. 6°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a. 266. B
 Lienis caro quo modo vocetur. 10°. met. me. 7^a. 67. D
 Lienis caro numeratur inter primas partes quæ generantur. 1°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1^a. 291. G
 Lienis corpus, quale. 4°. de vsu par. 1^a. 140. D
 Lienis caro, qualis. 2°. de arte cura. ad Gla. 7^a. 102. F
 Lien qualis sit substantiæ. fin. me. Isa. 43. H
 Lienis caro laxa est. 4°. de vsu par. 1^a. 140. C
 Lienis caro rarior & lenior est carne iecoris. 4°. de vsu par. 1^a. 140. C
 Lienis substantia rarior est quàm iecoris, sed siccioris sapius vitis as-
 fligitur, & quare. 13°. met. me. 7^a. 84. C
 Lien meatus amplos habet. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. B
 Lien aptus est ad fluxiones recipiēdas. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 18. A
 Lienis caro quomodo humida, & calida. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Lien cur laxus & rarus. 5°. de vsu par. 1^a. 144. H
 Lienis caro minus est humida q̄ adeps. 1°. de temp. 1^a. 15. D
 Lienis caro cute est humidior. 1°. de temp. 1^a. 15. D
 Lienis sectio, quæ. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. G
 Lienis caro quam habet naturam. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Lien cur sit in sinistra parte. 5°. de vsu par. 1^a. 144. E
 Lien medium est inter abdomen, & septum. 3°. de san. tu. 2^a. 77. B
 cur Lien inuenitur exercitatione superiorum, & inferiorum partium. 5°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 90. B
 in Liene vena & arteria se coniungunt. 9°. de vsu par. 1^a. 173. H
 i Liene venarū oīs distributio fit simul cū arterijs. 16°. de vsu p. 1^a. 220. H
 ad Lienem vena quæ fertur vnde nascatur. 4°. de vsu par. 1^a. 140. G
 ad Lienem vena vnde oriatur. 16°. de vsu par. 1^a. 220. H
 ad Lienis concauum vena quæ a vetriculi gibbo porrigitur, eodem mo-
 do lienis inferitur, quo etiam ventriculo sublimis, duplici fulta perito-
 neo. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. D
 Lien vnde accipiat arteriam. 16°. de vsu par. 1^a. 217. A
 in Liene an sint nerui dubitatur. de mult. 3^a. 77. G
 ad Lienem, iecur, renes, ventrem, viscera perueniunt nerui a cerebro a
 prima, tertia, & sexta coniugatione. de ner. diff. 1^a. 54. D
 Lien melius fuit habere neruos minimos q̄ aliter. 7°. de vsu p. 1^a. 159. H
 Lien cur habet paucos neruos. 14°. de vsu par. 1^a. 209. D
 Lien cur habet aliquos neruos. 6°. de vsu par. 1^a. 155. F
 Lienis neruus quantus. 5°. de vsu par. 1^a. 145. C
 Lienem habent, iecur habentia. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. D
 Lien decliuus qui sit. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 167. H
 Lienem decliuem habentes, habent partes superiores calidas, & inferio-
 res frigidas. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 167. H
 Lien instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 26. C
 Lien habet quatuor facultates. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. C
 Lien non indiget alio membro pro sua functione. de fœt. for. 1^a. 324. A
 Lien deferuit nutritioni. 4°. de præsag. ex puls. 4^a. 119. F
 Lien quid trahat ad se. 3°. de nat. fac. 301. G
 Lien recipit excrementum graue. 6°. de ana. adm. 1^a. 90. A
 Lien trahit quod crassius est in iecinore. 3°. de na. fac. 1^a. 307. D
 a Liene purgari iecur creditum est. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lien expurgat cœnosa visceris excrementa. de fœ. for. 1^a. 224. H
 Lien attrahit fecem iecinoris. 1°. de san. tu. 2^a. 67. F

Lien quod trahit a iecore est tanquam in vino fex, & in oleo amirca.
 de atra bile. 1^a. 36. A
 Lienis officiū est trahere sanguinē melancholicū. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. A
 Lien attrahit atra bilē ad se. 2°. de nat. fac. 301. G
 Lien trahit atram bilem cum aliquo sanguine. 5°. de vsu par. 1^a. 144. G
 Lien sanguinem purgat ab atra bile. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. F
 per Lienem purgantur melancholici humores. de atra bile. 37. A
 vsu par. 1^a. 144. E
 Lien, renes, & vesica fellis quō male purgant. 3°. de sympt. cau. 3^a. 26. B
 in Liene exuperat atra bilis. intro. Isa. 55. B
 Lien non indiget vase quo nutriatur. 5°. de vsu par. 1^a. 145. B
 Lienis nutrimentū quod. 4°. de vsu p. 1^a. 143. C
 Lien nutritur sanguinis fece. 9°. de comp. me. per gen. 5^a. 198. C
 Lien nutritur sanguine melancholico. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 Lienē nutriendis humoris qualitas acida & acerba. de trah. bile. 1^a. 36. F
 Lien in lōgis inedijs trahit humorē p̄ vnā sola venā. de atra bile. 1^a. 36. G
 a Liene vomitus qualis, & excretio. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 a Liene aliquid tendit in ventriculum. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. D
 in Liene melancholicum excrementum quod elaborari, ac mutari non
 potuit, mittitur ad ventriculum. 5°. de vsu par. 1^a. 143. G
 a Liene calefiunt sinistrae partes ventriculi. 4°. de vsu par. 1^a. 137. C
 a Liene potest aliquid in omentum transmitti. c. 7°. aph. 55. Ex. 38. H
 Lien solum purgatur per aluum. 13°. met. me. 7^a. 84. G
 Lien indiget vehementi purgatione. 4°. de vsu par. 1^a. 140. D
 Lien attollitur in retentione spiritus. 3°. de san. tu. 2^a. 77. B
 LIENIS morbi sicci qui vocent. de vic. rat. in morb. acu. cō. 7^a. 112. F
 Liene peccante corpus fit nigrum. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. A
 ex Liene quō mēstitia melancholica proueniat. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 ex Liene sanguinis narium fluxus quo modo retrahatur. 2°. de arte ci-
 ratiua ad Glauconem. 7^a. 100. F
 Lien si vitio caret, quod vinū bibet q̄ refici debet. d. bo. & vi. su. 2^a. 38. D
 Lienem infirmissimum habent qui splenici sunt natura. de natura huma-
 na, commenta. 2°. 7^a. 182. G
 in Liene adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Lienis affectū significat tumor in sinistra parte. 1°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 LIENIS tumorū differentia. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 168. B
 Lienis tumores augent alica, & magis cū melle. de atten. vic. 2^a. 44. G
 Lien a carne bubula ciuidam intumuit. 3°. de ali. fac. 2^a. 25. H
 Lien intumescit dulcibus omnibus. 13°. met. me. 7^a. 83. E
 Lienis tumor ab humore melancholico in quibus contingat. de bonitate
 & vitio succorum. 2^a. 39. D
 Lien cum timet corpus cacochoyimum redditur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. F
 Lien in tumorem rotundum elatus erat in Philisco. in 1°. de morbis vul-
 garibus, com. 3°. 3^a. 121. B
 Lien magnus quid significet. in 1°. prorrh. com. 3°. 4^a. 184. D
 aphorismo. 22°. Ex. 24. E
 Lienis magni faciunt hydropem, & quo modo fiant autumno. com. 3°.
 aphorismo. 22°. Ex. 24. F
 Liene tumefacto sanguinis eruptio diuersa mala. in 1°. prorrheticis, com-
 mentario. 3°. 4^a. 184. E
 Lienis tumentis non conducunt vna passæ. de atten. vic. 2^a. 46. A
 Lienes turgidos sanant opercula purpurarū. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. B
 Lienis tumor attenuante victus sanatus est. de atten. vic. 2^a. 43. G
 in Liene potest esse lassitudo. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 16. F
 LIENIS dolores non necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de
 symptomatum causis. 3^a. 30. D
 Lienis dolor grauis. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. D
 Lienis grauitas indiget prius sanguinis missione, quàm euacuatione. de
 vic. rat. in mor. au. com. 4°. 7^a. 137. B
 Liene dolente vena cubiti secanda. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 20. A
 Liene patiente vnde sanguis trahendus. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 19. H
 13°. met. me. 7^a. 83. H
 Lien curatur a vena parui digiti. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 19. G
 Lien inuenitur ex sectione saluatellæ. præsag. exper. conf. Sp. 78. A
 in Lienis affectibus quæ vena secatur secundum aliquos sinentes exire
 sanguinem quantum potest. 3°. de ana. adm. 1^a. 76. G
 Lienis dolores ob crassos viscososq̄ humores sanant amygdala amare.
 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. G
 LIENIS inflammatio facile tactu sentitur. 6°. de loc. af. 4^a. 36. A
 è Lienis phlegmone exit aliquid. 13°. met. me. 7^a. 84. H
 Liene affecto febris ardens fit in. 6°. de morb. morb. com. 3°. 3^a. 171. C
 Lienis inflammati pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4^a. 45. A
 Lienis phlegmone

Lienis pblegmone quo curetur. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 Lienis inflammatio obsunt cibis, & potus dulces. 2°. de alim. fa. 2^a. 17. F
 Lienis inflammatio noxia sunt carice, & ficus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Lienis imbecillitate augent iria ex similitudine. 1°. de alim. fa. 2^a. 10. E
 Lienis inflammationes auget lens mixta sape. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Lienis inflammationi mulla non est utilis, & quare. 1°. met. me. 7^a. 73. F
 Lienis inflammationes quo modo saluantur. 3°. de crisi. 4^a. 139. E
 LIENIS obstructions pariunt cibi dulces. de bon. & vit. suc. 2^a. 36. E
 in Liene qui panis faciat obstructions. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. F
 Lien à vinis crassis læditur. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 126. A
 Lien obstruitur facile senibus, si crassum humorem facientibus vtantur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 91. H
 Lienis obstructio quo modo curetur. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 Lienis obstructions fortes quibus curentur. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 35. C
 Lienem, ac iecur obstructione liberat amara. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. B
 Lienis obstructionibus prosunt carice, & ficus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Lienem obstructione liberat marrubium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. B
 à Liene morbus regius niger. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. F
 ex Liene quo modo fiat color niger toti corpori. de atra bile. 1^a. 36. A
 Lien communia habet symptomata cum iecore. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. A
 Lien patitur iecore laeso. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. H
 Lienis causa iecur imbecillatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. F
 LIEN quo modo celerrime induretur. 9°. de cõp. me. per gene. 5^a. 198. C
 Lienis duritia pncipiosa, & diuturna est. in 1^m. de mor. vul. cõ. 3°. 3^a. 117. C
 Lien durefcit in quotidiana febre. de typ. 3^a. 90. F
 Liene laborantibus sunt accessiones per quartũ. cõ. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 ex Liene quartana gravissima quandoque facta est, & postea aqua inter
 cus, & mors deniq; est subsequuta. in 1^m. de mor. vul. cõ. 3°. 3^a. 118. H
 Lienis scirrhus affectus unde. de bon. & vitio succ. 2^a. 39. D
 Lienis scirrhus qui. fin. med. 1^a. 47. C
 Lienis scirrhus, quo modo curetur. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 ad Lienis, & iecoris scirrhum sequitur aqua inter cutem. 2°. de arte cu
 rativa ad Glauconem. 7^a. 104. D
 ad Lienis scirrhum non sequitur necessario hydrops. 4°. de presagiti
 one expulsi. 4^a. 121. B
 Liene indurato fit aqua iter cutẽ cõsentiẽte iecinore. 6°. de lo. af. 4^a. 36. B
 per Lienis compassionem fit aqua intercus. com. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Lien duro quid competat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 147. A
 Lien obduratus mollitione indiget. in 6^m. de mor. vul. cõ. 2°. 3^a. 161. A
 Lien indurato quæ qualitates conveniant. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 56. D
 Lienis medicamenta quo modo parari debeant. 5°. de simp. me. f. 5^a. 35. C
 Lienes liquant, & lapides frangunt quæ tenuium sunt partium. 6°. de
 simplic. med. fac. 5^a. 44. A
 Lien indiget attenuantibus citra manifestam caliditatem. 9°. de compos.
 medic per genera. 5^a. 198. C
 in Lienis medicamentis debet misceri ex austeris aliquid, quale est ad
 stringentiũ genus, vt actiones cõseruetur. 9°. de cõp. me. se. lo. 5^a. 198. D
 in Liene quando miscenda adstringentia. 11°. meth. med. 7^a. 73. C
 Lien valde amara conueniunt & austeris, cur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. D
 Lienem expurgat amaritas cicerum eius generis, quod orobiaum dici
 tur. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. E
 Lien conuenit Absinthium. 14°. meth. med. 7^a. 88. D
 ad Lienem aliquid Aceti miscemus. 11°. meth. med. 7^a. 73. C
 cur Lien conuenit acetũ, & acetũ mulsũ. 9°. de cõ. me. se. lo. 5^a. 198. D
 in Liene tutus est aceti vsus. 14°. meth. med. 7^a. 88. C
 Lienes induratos iuuat Acorum. 6°. de sim. med. fac. 5^a. 42. A
 Lienem, & iecur indurata & obstructa sanat Agni semen. 6°. de simpli.
 medic. fac. 5^a. 51. B
 Lienes induratos sanat Ammoniacum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. H
 Lien duro ammoniacum cum aceto conuen. i. 14°. meth. med. 7^a. 88. C
 Lienes liquat Asplenium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. A
 Lienes liquant Balani recrementa. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. A
 Lienem consmit Bonis talus. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. E
 Lienes iduratos optime iuuat Capparis cortex. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 49. G
 Lien est capparis, vt absinthium iecori. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 pro Liene capparis ex oxymelite facit. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 Lien oxymeli suauis est. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. B
 Lien indurato optimum remedium est Centaurij succus. 7°. de simpliciu
 med. fac. 5^a. 50. H
 Lienes colliquat Chamædrys. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 63. E
 Lienem expurgat Cicerum genus orobiaum appellatum. 6°. de simplic.

medic. facul. 5^a. 47. E
 Lienem induratum iuuat Cyclaminis radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. F
 Lienes sanat cyclaminis cyssanthemi fructus. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 53. F
 Lienosis auxilio est Hæmonitis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. B
 Lienosis utilis est Ictis. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. B
 Lien asini, aut equi syluestris splenicis iuuat. 9°. de compositione medic.
 secundum locos. 5^a. 198. G
 Lien bubulus quo modo comedendus, & in quo casu. 6°. de comp. medic.
 secund. loc. 5^a. 176. B
 Lienes induratos sanant Leucoradices. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. D
 Lienes induratos sanant folia Lonchitidis, scolopendriae similia, cum ace
 to. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G
 Lienem expurgat Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. D
 Lienes induratos iuuat Peucedanum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. D
 ad Lienem induratum potui exhibetur Polemonium. 8°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 59. A
 Lienem expurgat Rubia radix. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 47. F
 Lienem iuuat peculiariter Saxiphagon. de theria. ad Pifo. 5^a. 91. A
 Lien est Scolopendrium, vt iecori eupatorium. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 Lien indurato prodest Tamarix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. D
 Lienes sanat Teucrium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. B
 Lienibus prodest Terebinthus. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. A
 Lienes scirrhus induratos soluit theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. A
 Lienis duritiẽ habetibus prodest theriaca. de vsu the. ad Pam. 5^a. 98. H
 Lienes induratos sanat Vitis albæ radix. 6°. de sim. med. fac. 5^a. 42. E
 Lienes induratos sanare potest Xyris. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
 ad Lienis duritiẽ. 6°. de cõp. med. p ge. 5^a. 256. A
 pro Liene cataplasma bonum. 11°. methodi medendi. 73. C
 par. 172. G
 ad Lienem comminuendum quid valeat. de med. fac. par. 7^a. 178. H
 Lienem consumens. de med. fac. par. 7^a. 178. H
 Lienis colliquati notæ sunt nigra vrina. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 192. A
 sine Liene inuentus fuit porcellus ex potu cuiusdam medicamenti. 9°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 198. H
 Lien minuitur quibus corpus floret. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. F
 ex Liene in iecore piculosa est exceptio, & contrario nõ. in 6^m. de morb.
 vulg. com. 2°. 3^a. 165. E
 cū Liene aut alia quavis notabili parte q̃s laborat, ipsa prius parte per
 curata, mox ad vlceris curationẽ accedemus. 4°. meth. me. 7^a. 23. H
 Lienis vitio laborantibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. D
 ad Lienis morbos valet Athanasia antidotus Mithridatis. 2°. de anti
 dotis. 5^a. 114. H
 Lienis morbo vexatos iuuat antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5^a. 115. A
 LIEN muris. de med. fac. par. 7^a. 167. B
 LIEN suum cibis non ineptus. de atra bile. 1^a. 36. E
 Lien suillus minus obest, quàm aliorũ animaliu. de bo. & vi. suc. 2^a. 33. F
 Lien ex quibus animalibus satis vitiosi succi. de bo. & vitio suc. 2^a. 33. F
 Lien Leonum, Leonarum, Pantherarum, Leopardorum, Luporum, non
 est esculentum. de atra bile. 1^a. 36. E
 Lien aialiu serratoru detiu nõ habet dulce alimẽtu. de atra bile. 1^a. 36. F
 Lien gustu est non exacte fixus. habet enim quandam acerbicatem. 3°. de
 de alimen. facul. 2^a. 27. D
 Lien elixus gustum quandam acerbum habet dissimilem gustui iecoris.
 de atra bile. 1^a. 36. A
 Lien est mali succi. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. D
 Lien generat sanguinem melancholicum. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. D
 LIENOSI, id est qui habet diu durũ lienem. com. 6°. aph. 43°. Ex. 51. B
 Lienosi. fin. med. 1^a. 47. E
 Lienosi quales mingant vrinas. ques. in Hipp. Sp. 113. E
 in Lienosis atra vrine minus perniciose. ques. in Hipp. Sp. 113. E
 Lienosis difficultas intestinoru supueniens bonũ. c. 6°. ap. 48°. Ex. 52. D
 Lienosis quando difficultas intestinorum sanat, & quando interficit. cõ.
 6°. aph. 43°. 51. B
 Lienosis etiam libra sanguinis tuto detrahi potest. de curan. ratione per
 sanguinis missionem. 6^a. 20. A
 Lienosis auxilio sunt amara adstringentia. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 48. B
 Lienosis non est medicamentum exhibendum. de victus ratione in morb.
 acutis, com. 4°. 7^a. 150. F
 Lienosis vtile medicamentum beta. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. H
 Lienosis utilis est radix anchusæ onocleæ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. D
 pro Lienosis hedere folia in aceto decocta faciunt. 7°. de simpl. medica.
 facultatibus. 5^a. 51. F

Lienosi quo modo inuarentur terra egyptia luto. 9°. de simplicium medicam. facul. 5°. 65. F
Lienosos curat theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. A
Lienosos difficulter spirantes inuuant volucris maioris fructus, & folia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. B
Lienosis quō adhibeantur ferramenta candentia. intro. 15a. 59. F
 ad **Lienosos** epithema. de med. fac. par. 7°. 167. B
 ad **Lienosos** malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 266. C
 ad **Lienosos** Damocratis malagma, quale. 8°. de cō. me. sec. lo. 5°. 157. B
Lienosis nigrum quoddam emplastrum confert. 2°. de composi. medica. per genera. 5°. 227. E
 ad **Lienosos** pastillus Asclepiadis conferens. 5°. de compositione medica men. per genera. 5°. 251. B
 ad **Lienosos**. 2°. de antidotis. 5°. 116. C / de remedijs paratufa. 159. F 166. H / 175. G /
 ad **Lienosos** cum praduuro tumore. de med. fac. par. 7°. 167. A
Lien, lienosus, lege Splen, Spleniticus.
LIENTERIA quid. fin. med. 15a. 47. F / in 1°. de morbis vulgarib. commentario 2°. 3°. 111. C
Lienteria opponitur alimento quod in tertio significato dicitur. 1°. de sanitare tuenda. 2°. 69. A
Lienteria unde sint, & quae. 6°. de loc. affect. 4°. 37. A
Lienteria vexantur concepti in horis bilis. de sperm. Sp. 37. C
Lienteria causa quae in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 145. B
Lienteria fit à pituita collecta copiosius ex prauo quopiam corporis affectu. 5°. de vsu par. 1°. 143. C
Lienteria Thasijs cōtingebant ex superfluitatibus in intestina deriuatis. velut in partes imbecillas. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 109. A
 in **Lienteria** symptoma quod. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 in **Lienteris** quae excernuntur symptomata sunt. 2°. de sym. caus. 3°. 21. E
 in **Lienteris** accidit retētrici facultatis priuatio. de symp. dif. 3°. 12. D
 in **Lienteris** euacuatur cum malo bonum. 3°. de symp. cau. 3°. 26. G
 in **Lienteria** aut tympania hydropa quid finiat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
Lienteria laborantes aliqui hectica capiti sunt. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 ad **Lienteris** vtilissima est theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. E
 ad **Lienteriam**, & dysenteriam. de dynam. Sp. 28. A
 ad **Lienteriam** suffumigium. de dynam. Sp. 28. A
Lienteria, vide Leuitas intestinorum.
LIENTERICA puella unde. de sperma. Sp. 38. C
 ad **Lientericos** quid commodum facere. 9°. de cōp. me. se. loc. 5°. 203. E
LIGAMENTALES nervi quī sint, & vñ oriant. de offi. 1°. 40. D
Ligamentalis nervus ubi, & qualis. de bo. & vit. succ. 2°. 33. G
LIGAMENTVM qd. 1°. de mo. mus. 1°. 308. H / de ana. viuo. Sp. 55. E
Ligamenta, quae. fin. med. 15a. 44. C / de ana. viuo. Sp. 43. H
Ligamentum membrum est simile. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Ligamenta quae, & qualia. 1°. de vsu par. 1°. 116. H
Ligamenta inter partes similes connumerantur. de diff. mor. 3°. 2. F
Ligamentum primum elementum est quoddam. 1°. de elem. 1°. 7. E
Ligamentū albū ē, exāgue, solidū, expsq. cavitatis. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
Ligamenta iudicantur nervi ab aliquibus. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
Ligamenta qui ignorāt, credūt esse nervos. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 231. E
Ligamenta sunt partes nervorum. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
Ligamenta apud Hippocratem, apud recentes nervi colligantes, possunt tendi, sed non habent cavitatem. 15°. de vsu par. 1°. 210. D
Ligamentum nervo durius est. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
Ligamenta sunt magis dura tendonibus. 15°. de vsu par. 1°. 210. D
Ligamentum minus siccum est chartilagine. 1°. de temp. 1°. 15. C
Ligamentū mediū inter nervū & chartilaginem. 13°. de vsu par. 1°. 193. A
 inter **Ligamentum** & nervum tendo mediū. 1°. de mo. mus. 1°. 308. H
 ex **Ligamento** & nervo tendo factus. 1°. de mo. mus. 1°. 309. D
Ligamentū & nervū vsū habet tendo. 1°. de mo. mus. 1°. 309. D
Ligamenta membranea quae, & curita dicta. 4°. de ana. adm. 1°. 80. C
Ligamentorum substantia est minus mollis, & minus rara quā carnis. com. 6°. aph. 49°. Ex. 2. E
Ligamentū est inter primas partes quae generant. 1°. de nat. fac. 1°. 2. 1. F
Ligamenta ē quibus facta. 1°. de semi. 1°. 332. C
Ligamentum ubi oritur. de ana. viuo. Sp. 55. E
Ligamentum transit ex osse ad os. 1°. de vsu par. 117. C / 15°. 1°. 210. F de oculis. 7°. 183. F
Ligamenta ex ossibus initium habentia in musculorū capita dispergiuntur. de bon. & vitio suc. 2°. 35. G
Ligamenta inferuntur in caput musculi. 1°. de mo. mus. 1°. 309. D

Ligamenta ossium duplicia. de vti. resp.

Ligamentum non est natum ex cerebro vel spirali medulla. 1°. de vsu partium. 1°. 117. C
 in **Ligamenta** nullus nervus inseritur. 16°. de vsu par. 1°. 214. G
Ligamentis circumfunditur lentus humor. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
Ligamenta acuto scalpello incidenda. 1°. de anat. adm. 1°. 67. E
Ligamentum ex se gubernatur. intro. 15a. 63. B
Ligamenti vsus, qui. 12°. de vsu par. 1°. 192. G
Ligamenta cur indita membrīs. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. A
Ligamentorum inuamentum. de ana. viuo. 44. A / Sp. 55. E
Ligamentorum officium quod. 1°. de mo. mus. 1°. 309. A
Ligamentorum triplex vsus. 1°. de ana. adm. 1°. 67. E
Ligamentum solum ibi est, ubi membrum solo indiget vinculo. 12°. de vsu partium. 1°. 193. B
Ligamentum non habet sensum neq. motum. 12°. de vsu par. 1°. 193. B
Ligamentum aliquid mouere non potest. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
Ligamentum & nervus ibi adsunt, ubi membrum indiget motu voluntario. 12°. de vsu par. 1°. 193. B
Ligamentorum exercitatio fit per accidens à motibus voluntarijs. 2°. de sanitare tuenda. 2°. 75. A
Ligamenta hñt similem functionē in omni parte. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. A
Ligamentū insensibile est. 1°. de mot. mus. 109. C / 1°. de vsu par. 1°. 117. C
 6°. meth. med. 38. G / 14°. 7°. 88. E / de vtil. resp. Sp. 63. G
Ligamenta cur non habent motū voluntarium. 16°. de vsu par. 1°. 214. H
Ligamenta, nervi, tendones, & musculi quanto sunt sicciora, tanto sunt valentiora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
Ligamento, nervo, chartilagineq. ita vititur natura, vt nunquam vñ in alterius trāspōnat locum. 12°. de vsu par. 1°. 193. A
Ligamenta carniū sunt venae. de ana. vi. Sp. 44. B
 ex **Ligamentis** nervisq. per carnem dispersis enata fibre ab aliquibus ob tenuitatem non Ligantur. de bon. & vitio succ. 2°. 35. G
Ligamenta tria fortissima cur in articulo capitis, & quo modo. 12°. de vsu partium. 1°. 193. E
Ligamentum digitorum pars est. de inaeq. intemp. 3°. 43. D
Ligamenta cur in articulis. 1°. de vsu par. 1°. 116. H
Ligamenta dura crassaq. brachialis & post brachialis ossa necentia. 1°. de ana. adm. 1°. 68. F
 per **Ligamenta** & nervos est quaedam societas partibus gula ad spinalem medullam, & membranas ambientes, & ossa vertebrarum, & quae extrinsecus adiacent. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
Ligamenta quaedam sunt in cordis ventriculus. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E
Ligamentum spinale, quales. 12°. de vsu par. 1°. 197. G
Ligamenta matricum laxiora q̄ in alia parte. 14°. de vsu par. 1°. 209. F
Ligamentorum matricum vsus. 14°. de vsu par. 1°. 209. F
Ligamenta validissima in genu, quae. 3°. de vsu par. 1°. 134. H
Ligamentis trahuntur vertebrae intus. vel extra. cō. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
Ligamentum impedit quid. 1°. de mo. mus. 1°. 112. F
Ligamenta quomodocunq. afficiantur, sine periculo id euenit, quia in sensibilia. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 231. E
Ligamentum non dolet. quia non sentit. de const. ar. 15a. 38. C
Ligamenta à fluxione incalescunt. de inaeq. intemp. 3°. 43. E
Ligamentorū natura tardius inflamari incipit. cō. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 in **Ligamentis** existentes humores, oportet per modum vaporis euacuare. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. F
Ligamentorum inflammatio ex icū, longiori tempore peruenit ad consistentiam, & tardius sanatur. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
Ligamenta scirrhusa quibus indigeant, & quo modo vsus aceti illis conueniat. 14°. meth. med. 7°. 88. A
Ligamentum si aut relaxatum aut disruptum fuerit, cuius partis motus offenditur. de diff. morb. 3°. 5. C
Ligamentum cum diuellitur, cuius est egritudo. de diff. morb. 3°. 5. D
 in **Ligamentō** cōtinui solutio apophasma appellatur. 4°. met. med. 7°. 23. B
Ligamentō reciso, cur aliud tale moliri nō possimus. de const. ar. 15a. 37. E
Ligamenta ablata cur non crescant. 1°. de semi. 1°. 332. D
Ligamentorum vulneratorum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. H
LIGAMENTA quibus rupturē ligantur. 1°. de compositione medica. per genera. 5°. 211. F
Ligamenta catagmatica, quae. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. F
LIGANDI locus eligendus est q̄ maxime in re erit. de fascijs. 7°. 294. C
 ad **Ligandū** fasciū duabus vititur Hippocrates. de frac. cō. 1°. 7°. 228. C
Ligandum quō fit caput. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 208. F
Liganda quō capitis partes contrariae. de ijs, q̄ in me. fi. cō. 2°. 7°. 208. G
 Liganda quō

Liganda quo modo fractura caulatim facta. de ijs, quæ in medicatrina
fiunt. com. 2°. 7°. 208. G
Liganda quo asciatim plagula. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. G
Ligandus quo modo sit æger supra scalas. de machin. 7°. 311. F
Ligandus est homo, cui ossa reponuntur. de machin. 7°. 312. B
modus Ligandi iugulares venas. de anat. vii. Sp. 55. B
Liganda quæ contusio. de artic. com. 4°. 7°. 292. E
LIGANTES os hyoïdes maxilla inferiori musculi, & eorum proces-
sus. de musc. diff. 1°. 46. D
ad LIGATIONEM articularum acopon valde efficax. 7°. de cō. med.
per genera. 5°. 273. B
ad Ligationem artuum Dioscoridis medicamentum. 7°. de compo. med.
per genera. 5°. 265. B
ad Ligationē artuum malagma. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 266. A/G
ad Ligationes articularum commodum quid. 7°. de compositione medi-
camen. per genera. 5°. 265. C
Ligatio unde incipienda. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. D
Ligatio in venis quo modo fieri debet. 5°. meth. med. 7°. 31. C
LIGATORII nervi, qui. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. D
LIGATURAE ubi faciendæ. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 13. H
Ligatura quid faciat. intro. Isa. 60. D
Ligatura quō fieri debet in œdemate. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 103. H
Ligatura ubi fieri debet in sinibus. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 224. H
Ligatura quo modo faciendæ in sanguinis profluvio. 5°. meth. me. 7°. 30. H
Ligaturæ fortes brachiorum, & extremorum stomachicis conueniunt.
8°. de compo. med. secun. loc. 5°. 192. D
Ligatura in vlcere debet esse conueniens. 4°. de compositione medicame-
torum per genera. 5°. 237. A
Ligatura quādo satis est in vulneribus. 3°. de cōp. med. per gen. 5°. 231. D
Ligatura quæ exprimit, qualis. 6°. meth. med. 7°. 41. E
Ligatura ad renutriendum, qualis. 6°. meth. med. 7°. 41. E
in Ligatura ossium ferula ponendæ. 6°. meth. med. 7°. 41. D
sub Ligatura ossis non debet creari dolor, vel pruritus. 6°. meth. me. 7°. 41. D
Ligaturæ ossium tertio die soluendæ sunt. 6°. meth. med. 7°. 41. D
LIGATIS coxis sapius irrationabiles impetus sanguinis retinentur. de
cathart. Sp. 94. H
Ligata pars arte, cur fiat liuida. de vsu puls. 1°. 226. D
Ligato nervo quodā animal statim mutū efficitur. de nerv. diff. 1°. 54. B
aut LIGANTVR, aut sumentur vlcera magna. 4°. meth. med. 7°. 28. B
LIGETVR quomodo poples. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. H
Ligetur quo modo patella. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. H
LIGNEA pyxis ad quæ medicamenta seruanda. 6°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 172. C
LIGNOSVM abijciendum in herbis. 4°. de sani. tuen. 2°. 86. D
Lignosum omne difficulter coquitur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. E
LIGNA inanimata à Platone dicuntur. 3°. de subst. fa. na. 1°. 230. B
Lignum est corpus durum. 3°. de diff. pul. 4°. 63. D
Ligna terrena sunt. 9. de simp. med. fac. 5°. 64. G
Lignis an aqua grauior diu philosophi altercantes duo fuere. de cuiusque
animi peccatorum notitia atque medela. 2°. 59. G
Ligna vniuersa ex sua natura frigida. 3°. de temp. 1°. 22. A
Lignum sicci, quia maiore portionē sicci est adeptū. 1°. de temp. 1°. 12. G
Lignum oē fm Hippocratem est durū, & tactu ledit. de mac. 7°. 319. E
Ligna sindebat ruri Galenus exercitij gratia. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. H
Ligna viridia diutius aggrauant, & veluti obruunt flammam, demum
vero augent. de cau. morb. 3°. 6. E
Ligna viridia et humida, vt accendantur longum tēpus est necessarium.
de causis morborum. 3°. 6. H
Ligna ardere desinūt, cū cōsumptus est, qui in eis fuerat liquor nativus,
tuncq; cineres appellātur q̄ supersunt reliquiæ. 2°. de diff. fe. 3°. 41. D
Lignorum humidiorū cōparatio ad calorem naturalem i pueris. d mai. 3°. 45. H
Lignorum multitudine ignis extinguitur, ita calor nativus humoribus
multis. com. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
Ligna humida quandoque suffocant paruum flammam, tamen sunt nutri-
mentum ignis. 3°. de temp. 1°. 22. F
Lignis viridibus quando comparetur sanguis. 2°. de diff. feb. 3°. 42. C
Lignorum cōparatio ad virus canū rabiētū. in 1°. prorr. c. 2°. 4°. 171. F
Lignum isōv à stando dictum. de art. com. 3°. 7°. 270. H
Lignis fumum non edentibus quando vti debemus. 7°. de compo. medic.
secundum locos. 5°. 179. C
Ligna vitea cremat. de med. fac. par. 7°. 164. H
Ligna vitata faciunt acutum ignem. com. 2°. aph. 41°. Ex. 18. A

pro Lignis tēda tēdas vsurpat. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. F
in Lignis motus parit calorem. de cau. morb. 3°. 6. D
LIGNVM quarum artium est materia. ad Thras. 2°. 106. A
Ligna viridia sunt causæ vt corruiat domus. de cau. procatar. 3°. 96. E
ex Ligno densiori instrumenta, quæ. 6°. de anat. adm. 1°. 92. H
Ligna lunata organorum pars. de machin. 7°. 309. E
Lignum lunatum ad quid in organis. de machin. 7°. 310. A
Lignorum vermes in Aegypto comeduntur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
ad LIGNORVM fragmenta educenda cyzicenum Heræ bonum. 5°. de
comp. med. per genera. 5°. 250. B
LIGNIS similia in abscessibus quædam esse videntur. 2°. de arte cura-
tiua ad Glauconem. 7°. 105. B
LIGNVM aloes quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. G
Lignum rosæ oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
Λιγνὸς apud Græcos quid significet. 3°. de præsa. ex pul. 4°. 188. H
Lignys, id est fuligo, cuius facultatis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
LIGORIVS medicus. de dynam. Sp. 31. C
LIGVLA lanea ex oue à lupo comesta, quæ ligentur. de incantatione,
adiuratione, & suspensione. 7°. 182. B
Lingula mensuræ nomen. de med. fac. par. 170. D/171. B/E/172. A/F/173.
D/G/175. G/178. G/ 7°. 179. B
LIGVSTICVM, anisum, caron, petroselinon, cuminum, sunt in eodem
vsu. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
LIGVSTRINVM ceratum. de med. fac. par. 168. A/ 7°. 169. B
LILIACEVM oleum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. A
LILIPHAGVS educit sanguinem. de cathart. Sp. 94. G
LILIVM quid. de simp. med. Sp. 86. D
Lilium amarum, cur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. A
Lilium multum calefacere, collige. 3°. de comp. med. per gen. 3°. 228. F
Lilium durities nervorum remollit, combustis proficit, menstrua prouo-
cat, partum deiicit, ad serpentis morsum facit. de simp. me. Sp. 86. D
Liliorum radix & folia, qualia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
Liliorum radix in quo præstet folijs. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
Liliorum radix tosta, & cum rosaceo contrita ambustis, quod cicatrix
obducatur, imponitur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
Liliorū radix vteros emollit & menses prouocat. 7°. de simp. m. f. 5°. 53. C
Liliorū folia omnibus vulneribus imponitur. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. C
Liliorum radix cum melle, vitiligines, psorā, lepram, & achoras exter-
git. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
Liliorum radix melle illi moderate, & conuenienter admixto ad neruo-
rum diuisiones competit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
Liliorum radix cicatrici inducendæ optimum remedium. 7°. de simpli-
cium medic. facul. 5°. 53. C
Liliorum oleum digerit, & emollit. 7°. de simpl. medic. facult. 5°. 53. B
Liliorum oleū vteri duritiebus est aptissimū. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. C
Lilij cælestis radices drachmas tres. de med. exper. Sp. 106. D
LIMA inscriptum collyriū quid faciat. 4°. de compo. me. se. lo. 5°. 156. C
LIMANDI quomodo dentes. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 164. D
LIMATIO, species est diuisionis chirurgiæ. intro. Isag. 59. E
Limatio vtilis in ossibus. intro. Isa. 59. E
LIMAX animal neq; volatile, neq; aquaticum. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
de Limacibus inter pedestria mentio. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
Limax habet caput parū, & oculos decliues, quos emittit, & retrahit.
de anat. vii. Sp. 48. C
Limacis extremitates vulgus cornua vocat. de anat. vii. Sp. 48. C
Limaces habent carnem durā, & incoctilem. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
Limaces potentissime nutriunt. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. D
Limaces faciunt humorem melancholicum. 3°. de loc. affect. 4°. 18. F
Limaces habent succum, qui ventrem subducit. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
Limacium conditura, vt subducant. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
Limax quo modo coquenda. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. E
Limax bene cocta aluū sistit et probū dat alimētū. 3°. de ali. fa. 2°. 26. E
Limacis mucus, qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
Limaces siue cochleæ quō dysenterijs prosint. 11°. de simp. med. f. 5°. 81. G
Limax cum testa quō restringat fluxum. de remed. par. fac. 7°. 156. F
Limacis Lapis ad dentes exesos quō confert. de remed. par. fa. 7°. 164. E
Limaca Africana quo modo ad aurium dolores recentes conferat. 3°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 143. F
Λιμῆνα latine portum dicas. ad Trhas. 2°. 107. A
Λιμῆν est lippitudo quædam. de art. commentario. 3°. 7°. 276. A
Λιμματα quæ sint. 1°. meth. meden. 7°. 5. H
LIMNESIA quid. de virtu. centau. Sp. 93. A
Limnesium ad arsen

Limnesium ad arcem vocant. 6°. de san. tuen. 2°. 99.F
Limnesium asperum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 273.H
LIMNITIS, vel *adarcium*, vel *adarde*, quo loco reponatur inter calida quæ valent alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122.D
Limnestridis meminit. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 272.C
de LIMONIBVS emplastrum. de remed. par. fac. 7°. 156.F
LIMVLA ferrea pro dentibus prominentibus. 5°. de compo. medica. secun. locos. 5°. 164.D
Limula Phædri. 4°. de comp. med. secun. loc. 5°. 152.H
LIMO similia in abscessibus quædam esse videntur. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 105.B
Limus sanguinis est ex quo fit hior melancholicus. c. 4°. a. 21°. Ex. 29.D
Limus sanguinis debilitat viscera, nisi splen bene expurgauerit hepar. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29.D
LINAMENTVM *μῶτον* graci vocant. 10°. de simpliciū medicamen. facul. 5°. 75.E
Linamentorum quinque species. intro. Isa. 60.G
Linamentorum genus vnum flexile dictum. intro. Isa. 60.G
Linamentorum genus vnum vocatum rasile. intro. Isa. 60.G
Linamentorum genus vnum appellatum vulsorium. intro. Isa. 60.G
Linamentorum genus vnum nominatum funiculare, vel lucernarium. intro. Isa. 60.G
Linamentum fissile. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148.H
Linamentorum genus vnum nuncupatum priapiscotū. intro. Isa. 60.G
Linamentum ad priapi formam quando naribus imponendum. 3°. de cōposi. medic. sec. loc. 5°. 148.H
Linamentum longum. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 148.G
Linamentum tortile acetōq, acerrimo madens quo modo conferat ad sanguinis fluxum ē naribus. de remed. par. fac. 7°. 160.F
Linamenti tortilis meminit. de remed. par. fac. 7°. 155.H
Linamentum tortum. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. A/ 5°. 149.A
Linamentum ex marina, & muria siccu est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3.D
Linamentum ex potabili aqua humidum. 1°. de sim. med. fac. 5°. 30.D
Linamentum filatim excerptum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242.E
Linamētis quō vtamur in vulnere arteriæ, aut venæ. 5°. met. m. 7°. 30.D
nō vt Linamētū est spōgia noua, materia scilicet tantū quæ humores irrigādos excipit. sed ē manifeste desiccata. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83.G
Linamēta nō debēt cito dēcidere. & ijs q̄ i medicatrina sūt. c. 2°. 7°. 210.F
LINIMENTVM pro oculis. de remed. par. fac. 7°. 156.E
Linimentum ad tremorem cordis. secretorum. Sp. 100.H
Linimentum valens ad omnes particulas affectas frigore. 3°. de compo. medic. per genera. 5°. 229.B
LINEA quid sit. de histo. philos. Spu. 4.C
Linea caret magnitudine. 2°. de diff. puls. 4°. 56.A
Linea recta data diuiditur in partes æquales. de cuiusq; animi pec. notitia atque medela. 2°. 56.H
Linea et si sit i corpore, non aufertur Geometria. 2°. de dif. pul. 4°. 57.B
Linearum scientiæ imitatur astronomia & architectonica. de cuiusq; ani. pecc. not. atque med. 2°. 58.B
LINEARES nervi qui sint. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 58.H
Lineares nervi helicticem, id est attractiuam, sibi vindicant potestatem. de compag. memb. siue de nat. hum. Spu. 58.H
LINGONIS colica confectio data ex frigida statim soluit dolores. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 262.G
LINGVA significat voces obsoletas. Hipp. ling. explan. Ex. 71.C/F
Lingua tria significat. 2°. de diff. puls. 4°. 53.H
Lingua propria sunt tuenda. 2°. de diff. puls. 4°. 54.H
Lingua quæ discenda. de diff. puls. 4°. 54.H
Lingua Græca præstantia, quæ. 2°. de diff. puls. 4°. 55.A
Linguas omnes græcas Galenus nouit. 2°. de diff. puls. 4°. 54.H
in Lingua græca doctū patrē habuit Galenus. 2°. de diff. puls. 4°. 55.A
Lingua attica quandoq; vtitur Hippocrates. de fract. com. 1°. 7°. 223.E
Lingua Atheniēsiū multas passa est mutationes. 2°. de dif. pul. 4°. 54.H
Lingua attica tempore Galeni multum a proprietate deciderat. 1°. de comp. med. per genera. 5°. 213.F
Linguas duas callens δὴλωτος dicitur. 2°. de diff. puls. 4°. 54.H
Linguas duas callēs homo olim videbat miraculū. 2°. & dif. pu. 4°. 54.H
inter Linguas barbaras, vna est alia melior. de sophi. Isa. 7.F
Lingua barbaræ brutis comparantur. 2°. de diff. pul. 4°. 54.H
Lingua Persica melior Æthiopica. de sophi. Isa. 7.F
Lingua Caryca, quæ. 2°. de diff. pul. 4°. 53.D
Lingua habet nomen proprium substantiæ. 8°. de vsu par. 1°. 166.D

LINGVA quid sit. 2°. de diff. puls. 4°. 53.H
LINGVA qualis sit substantiæ. fin. med. Isa. 43.H
Lingua primo occurrit in anatome porci, & de eius nervis. de anatōmia parua. Sp. 42.G
Lingua potest videri extra animal. 4°. de anat. admi. 1°. 81.H
Linguam bubulam dissecut Pelops, sed Galenus linguā simia. de musculorum dissectione. 1°. 46.E
Lingua bubula multum discrepat ab humana. 2°. de anat. admi. 1°. 69.E
Lingua conuenienter in ore fuit posita. 8°. de vsu par. 1°. 167.A
Lingua moles debet esse adaptatē ori ad amussim. 11°. & vsu p. 1°. 187.G
Lingua subiaceret palato. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41.H
Linguam quidam putarunt esse vñū musculum. 1°. de mo. mus. 1°. 310.A
Lingua compositio. de anat. viu. Sp. 49.C
Lingua propria figura. de anat. viu. Sp. 49.C
Lingua cur in apice stricta est in radice lata. 11°. de vsu par. 1°. 187.H
Lingua diuisa est in duas partes consimiles, vt si forte paralytica sit vna medietas, reliqua motū suū et sensum nō amittat. de ana. vi. Sp. 49.D
Lingua cur diuisa in serpentibus. 11°. de vsu par. 1°. 187.H
Lingua tunica externa a quo fit. 9°. de vsu par. 1°. 175.E
Lingua, palatō, ventriculo, gula, & toti ori, communis est tunica. in progn. com. 3°. 4°. 210.G
Lingua connexionis symmetriæ si vel tantillum adieceris, aut ademeris, totius instrumenti actionem vitiaueris. 11°. de vsu par. 1°. 188.B
Linguam tegentem pelliculam facit interna ventriculi tunica. de viſ. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127.H
Lingua tunicam cōem habet ad ventriculum. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49.H
Lingua substantia qualis. intro. Isa. 54.A
Lingua caro fungosior & magis sanguinea. 3°. de alimen. fac. 2°. 26.G
Lingua natura ferē glandulosa. de bon. & vitio succ. 2°. 35.H
Lingua natura aliquo pacto glandulosa est. de bon. & vit. suc. 2°. 35.H
sub Lingua duæ concauitates. de anat. vi. Sp. 49.C
Lingua mirabilis est in musculis, & motibus. de fæt. for. 1°. 325.C
de Lingua musculorum multitudine, dissectoris professores dissentunt. de fætuum formatione. 1°. 325.C
de Lingua motu quid dixerint antiqui. de fæt. for. 1°. 325.D
Lingua motus quales & quot. 1°. de mot. mus. 1°. 309.H
Lingua ad omnem partem prompte mouetur. 11°. de vsu par. 1°. 187.G
Lingua mouetur voluntarie, & quid agat. 11°. de vsu par. 1°. 187.G
Lingua a quibus moueatur. 8°. de vsu par. 1°. 166.H
Lingua motus per musculos. 11°. de vsu par. 1°. 187.G
Lingua motus sine doctrina factus. 6°. de loc. aff. 4°. 42.C
Lingua musculi faciunt omnes motus, & qui sint. & quo modo. 11°. de vsu partium. 1°. 187.H
Linguam mouentium musculorum nomina. de musc. diff. 1°. 46.G
Lingua bubula musculi sexdecim sunt. de muscu. diff. 1°. 46.E
Linguam mouentium musculorum differentia, ortus, & processus. de musculorum dissectione. 1°. 46.G
Lingua musculi quo modo se habeant. 1°. de mot. mus. 1°. 315.H
in Lingua musculos septima neruorum coniugatio a cerebro orientium maxima sui ipsarum parte distribuit. de neru. diff. 1°. 53.H
Lingua mouet a septima neruorum a cerebro ortorum coniugatione. 4°. de locis affectis. 4°. 22.G
in Lingua quō se habet media constitutio. 1°. de mot. mus. 1°. 315.G
Lingua habet nouem musculos, & qui. de anat. viu. Sp. 49.C
Lingua musculi habent capita nervosa. 3°. de alimen. fac. 2°. 26.G
Linguam mouens lacertus vnde oriatur. de mot. man. & obſe. Sp. 68.D
Lingua musculorum magna pars vnde oriatur. 7°. de vsu par. 1°. 161.D
Linguam dilatantes musculi. de anat. viu. Sp. 49.C
Lingua eleuādo eleuatur mādibula inferior. de mo. ma. & obſe. Sp. 68.C
Lingua motum obliquum qui musculi faciant, eorumq; ortus ac processus. de musc. diff. 1°. 46.E
in Lingua q musculi faciant motū circūuolutionis. de ana. vi. Sp. 49.C
in Lingua qui motus faciant duplicationē lingua. de anat. vi. Sp. 49.C
in Lingua qui musculi faciant motū retardationis. de ana. viu. Sp. 49.D
Lingua quō fiat flexibilis. de comp. memb. siue de natu. huma. Sp. 58.F
Lingua musculos scire quid sit. 2°. de anat. admi. 1°. 68.H
Linguam qui, quot ne musculi moueant, nihil facit ad curationem, aut ad præuentionē, aut ad morborū dignotionem. 17°. de vsu par. 1°. 221.F
a Lingua musculus mouētibus non oritur tendo. 1°. de mo. mus. 1°. 309.E
Lingua mouere a nullo didicit puer. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 188.F
Lingua circūiecta corpora quibus venis nutriantur. de neru. diff. 1°. 58.H
Lingua venæ vnde. de vena. art. diff. 1°. 88.A

Linguae insunt duae venae, & quo modo. 11°. de vsu par. 1°. 187. H
 in Lingua vena duae cur. de voce & anhel. Sp. 61. C
 Lingua habet magnas venas aptas ad recipiendum humores. in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 151. G
 sub Lingua vena sectio quando fieri debeat. 6°. de comp. medicamento. secundum locos. 5°. 174. A
 sub Lingua vena quando secatur. de ana. viuo. Sp. 55. B
 sub Lingua vena secatur in angina. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. G
 Linguae vena in angina secanda. praesag. exper. confir. Sp. 78. D
 sub Lingua vena sectio vacuat phlegmonem in faucibus sine medicamēto. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 138. G
 sub Lingua venam in icteritia secat Galenus. 9°. de compositione medi. per genera. 5°. 198. C
 sub Lingua vena sectio secatur ob grauitatē linguae. de ana. viuo. Sp. 55. B
 Linguae vena oblique secanda. praesag. exper. conf. Sp. 78. D
 sub Lingua vena parū sanguinis mittit. de cur. ra. p sang. miss. 6°. 19. G
 Linguae insunt duae arteriae, & quo modo. 11°. de vsu par. 1°. 187. H
 ad Linguam arteria quae accedat. 17°. de vsu par. 1°. 220. B
 in Lingua, & priapo arteriae maiores sunt, quam in alijs membris. de moribus man. & obfc. Sp. 68. A
 Lingua distenditur in longitudinem, non tamen in omnem dimensionem. de mot. man. & obfc. Sp. 68. B
 Linguae magnificationis causa. de mot. man. & ob. Sp. 67. H
 Lingua parua quid faciat. de diff. morb. 3°. 5. B
 Lingua & mollem habet, et humidam temperaturam. commentario 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Lingua humida natura ventriculum humidum esse ostendit. commen. 6°. aphorismo. 32°. Ex. 50. A
 Linguae insunt duo nervi, & quo modo. 11°. de vsu par. 1°. 187. H
 Lingua habet duplex genus nervorum. 8°. de vsu par. 1°. 166. H / 1°. de de symp. caus. 3°. 16. E
 ad Linguam ncrui tendentes, quo modo se habeant, et quales. 8°. de vsu partium. 1°. 166. H
 ad Linguae radicem nervi tenues in quibus animalibus perueniant. 16°. vsu partium. 1°. 216. H
 in Lingua multi nervi. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 ad Linguam nervorum incesus. 9°. de vsu par. 1°. 173. H
 in Linguam totam nervi qui. 9°. de vsu par. 1°. 175. C
 Linguae nervus cur mollior q̄ vt actioni cōueniat. 8°. de vsu par. 1°. 167. H
 Linguae nervi cur alijs crassiores. de instr. odor. 1°. 110. E
 Linguae nervi, vena, & arteriae sunt maiores & plures in lingua quam proportionē magnitudinis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Lingua habet maximos nervos propter sensum. 5°. de vsu par. 1°. 145. C
 Linguae ligamentum cur inferius. 11°. de vsu par. 1°. 188. A
 Lingua magna pars alialis, & cuius gratia effecta. 1°. de vsu par. 1°. 114. G
 Linguae vsus, qui. de anat. viuo. Sp. 49. C
 Linguae officia, quae. de mo. mus. 1°. 309. E
 Lingua propter actionē totius animalis facta. 1°. de vsu par. 1°. 114. G
 Lingua longe differt in functionibus ab artuum partibus. 4°. de praesagitione ex puls. 4°. 20. G
 Linguae duas habet actiones. 1°. de symp. cau. 3°. 15. G
 Lingua a natura constituta est, vt aerē possit percutere. de vocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. E
 Lingua instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
 Lingua quod instrumentum fit. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. D
 Lingua quod organum, & eius officium. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Lingua an vocis instrumentum, & quo modo. 2°. de decre. Hip. 1°. 236. F
 LINGVA instrumentum est locutionis. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 15. F de anat. viuo. Sp. 49. C
 a Lingua fit loquendi vsus. 4°. de loc. aff. 4°. 26. E
 Lingua est locutio. 1°. meth. med. 7°. 6. B
 Lingua potius errandum quam vita. de ord. lib. suorum. Isa. 15. F
 Lingua aperit spirituales canales quando loquimur, claudit quādo māducamus. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Lingua in exprimendis vocibus quibus inhereat. de fet. for. 1°. 325. D
 Linguam se ampliantem, & prioribus dentibus inuentē quae voces exigant. com. 7°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Linguae organa quodam modo sunt dentes nostri. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. D
 Lingua imbecillior non potest exquisite proferre istas voces, traulus, trepidus, tremat, tradit, trochus, tristis, & similia. c. 6°. a. 32°. Ex. 49. G
 Lingua imbecillis volens proferre. t. & r. proferit. t. & l. commenta. 6°.

aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Linguae vitium est, non vocis balbutire. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Lingua brevis est quandoq; causa balbutiei. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Lingua rarissime brevis est. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 q Lingua hnt vehemētius exiccata balbutiūt. c. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Linguae muscoli cur negant firmiter stabiliri in balbis. commentario 6°. aphorismo. 32°. Ex. 49. H
 Lingua acuta peccat in formatione vocis. de anat. viuo. Sp. 49. C
 Lingua obtusa peccat in formatione vocis. de ana. viuo. Sp. 49. C
 Lingua ob siccitatem efficitur tarda. 11°. de vsu par. 1°. 188. A
 Lingua quibus redditur expedita. de dynam. Sp. 25. D
 Lingua velocem ferē semper habent melancholici, sed & balbe, & exili voce loquuntur. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 109. E
 sub Lingua cur posita sint glandulae. de ana. viuo. Sp. 44. D
 in Linguae radice cur glandulae sint. 10°. de vsu par. 1°. 181. H
 Linguae glandulae similes glandibus mammariū. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Lingua habet duas glandulas. de voc. & anhel. Sp. 61. C
 Linguae glandula officium. de vit. resp. Sp. 63. A
 Linguae glandula ad saluam generandam a natura comparate. 3°. de alimen. facul. 2°. 26. G/H
 Linguae cur inest humor viscosus. 13°. de vsu par. 1°. 201. H
 Lingua habet saliuā, q̄ alterat, & ea nutritur. cō. 3°. aph. 39°. Ex. 41. C
 LINGVA est instrumentum gustatus. de instr. odor. 1°. 110. E
 Lingua communi sensu tactus partium omnium excellentiorem sensum obtinet. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 in Lingua idem nervus tangit & gustat. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Linguae dat gustū & tactū nervi a tertia cōiungatiōe. 4°. de lo. a. 4°. 22. G
 Linguae praestatur qualitas gustabilis. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. D
 Lingua prae omnibus sentit gustabilem qualitatem, quare. de compagine memb. siue de nat. hum. Sp. 58. D
 Linguam comprimens sapor. de cōpag. memb. siue de natu. hu. Sp. 58. E
 Lingua quibus partibus saporē sentit. 8°. de vsu par. 1°. 166. H
 cum Lingua dentes discernunt omnes saporē, non aliter quam alia oris partes. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 Lingua cur saporē percipit. 2°. meth. med. 7°. 10. E
 Lingua quō saporē discernat. 11°. de vsu par. 1°. 187. H
 Lingua quo modo vitiose saporē sentiat. 1°. de symp. caus. 3°. 15. G
 in Lingua affecta extraneis humoribus, quae sunt, gustadi facultas sensibilibus imputat. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Lingua raro, sed quandoq; tamen sentit quae in se habet, nisi alia gustet. 1°. de symp. cau. 3°. 15. H
 Lingua quibus delectetur. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D / de ocul. 7°. 187. H
 Lingua gaudet succis, quos venterculus desiderat. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Linguae & ventriculi societas, quae. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Lingua habet evidentissimam dulcedinis sensationem. de victus ra. in mor. acutis, com. 3°. 7°. 127. H
 Lingua habet in se dulce. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 in Lingua quod est dulce, pituita species est. 1°. de symp. caus. 3°. 17. D
 Lingua mordētia & calfaciētia, sunt attenuātia. de atte. vi. ra. 2°. 44. D
 Lingua quid cōferat ad masticationem. 11°. de vsu par. 1°. 85. F
 Lingua cum sentitur sanguis extra venas, tale quid patitur, quale ab extrinsecus admotis. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 de LINGVAE affectibus. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 in Lingua quae sint egritudines. de symp. diff. 3°. 11. E
 Linguae duo morbi. 2°. meth. med. 7°. 10. F
 Linguam pati faciunt vel cum delectatione, vel cum nocumento quibus aer dominatur. de ocul. 7°. 187. H
 Linguae cur amara videatur quae gustat. in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 192. C
 Linguae cur salsa videatur quae gustat. in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 192. C
 circa Linguam salinae qualitas mutatur. de symp. diff. 3°. 13. C
 in Lingua sola alienus color cum subinde aspicitur, quod genus est symptomatis. de symp. diff. 3°. 13. B
 Linguae qñ tinguntur ex humoribus. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 191. H
 Linguae & totius corporis color alteratur iecore vitiato. 2°. de locis aff. 4°. 13. C
 Lingua maxime sedem affectam ostendit. 2°. de loc. aff. 4°. 13. C
 Linguae albae quō fiant. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Linguae nigrae quō fiant. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Lingua nigra qd significet. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 192. B
 Lingua nigricans ardentem febrem portendit. 1°. de lo. aff. 4°. 6. D
 Lingua cur nigrescat. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 134. H

Lingua fit atra ex morbo pulmonis. 4°. de prælag. ex pul. 4°. 19. G
 ex Lingua nigra corporis affectiões cognoscunt. 8°. de dec. Hi. 1°. 275. H
 Lingua rubra quō fiant. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Lingua virides, quæ. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 5°. 191. E
 Lingua viridis quid significet. in 6^m. de morb. vul. com. 5°. 3°. 192. B
 Lingua fuliginosa, quæ. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 151. A
 Lingua fuliginosa in virgine quadā, quæ Larissæ acuta & ardenti febre
 detinebatur. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 150. H
 Lingua densa & arida phreniticæ. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Lingua densa vnde. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Lingua arida quō fiant. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 191. H
 Lingua arida Philisco fuit, de cuius ægritudine meminit Hippocrates.
 in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 121. A
 Linguam aridam sine siti in quodam ægro fuisse refert Hippocrates. in
 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 125. D
 Lingua arida sine siti in Hermocrate qua ratione fuerit. in 3^m. de morb.
 vulg. com. 1°. 3°. 132. G
 Lingua arida sine siti quō esse possit. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 132. H
 Lingua sicca non sentit. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. G
 Lingua adusta quid significet. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. B
 Lingua adusta existēs, si ingens sitis absit in acuta & valida febre, quid
 indicet. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. B
 Lingua, & os quibus facile desiccatur, aloen damus. de dyna. Sp. 20. H
 Lingua aspera vnde. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Lingua cur aspera reddatur. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 134. H
 Lingue asperitas quo lunę aspectu fiat. de decub. progn. Sp. 12. G
 Lingua aspera melle fricanda. de dynam. Sp. 20. A
 Lingua lenitur humidis. ars med. Isa. 69. E
 Lingua nigra ab utero sepius fiunt. in 6^m. de mor. vulg. cō. 5°. 3°. 191. H
 Lingua turbata quarto die febrienti significat delirium futurum. de vic.
 rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. G
 Lingua dolores & oris lentiscino oleo curantur. 5°. de compo. medica.
 secundum locos. 5°. 162. H
 Lingua gravior in morbo ex thorace. de dynam. Sp. 19. G
 ad Linguam fluctione laborantem. de med. fac. par. 7°. 173. E
 in Lingua phlegmone euitada que pituitam per os euocant. 13°. metho-
 di medendi. 7°. 83. A
 Lingua magna quid faciat. de diff. morb. 5°. 5. B
 pro Lingua magnitudine lactuca succus conuenit, si eo colluatur lin-
 gua. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Linguam adeo tumefactam quidam habebat, vt in ore illam continere
 nō posset. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 ad Lingua tumores quid conueniat. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176. A
 Lingua incontinens quæ sit. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Lingua si repente incontinens fiat, aut aliqua pars corporis stupore elan-
 guit tale est melancholicum. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Lingua incontinentia non videtur antecedere melancholicum. commen-
 tario 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Lingua paralysis nullum nomen habet. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G
 Lingua motus solus vitio carebit, quando anterior pars duntaxat cere-
 bri afficietur. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Lingua sola paralytica fit, tñ seruat tactū & gustū. 4°. de lo. af. 4°. 22. H
 Lingua motus vitiat per septimam neruorum coniugationem. 4°. de
 locis affectis. 4°. 23. B
 Lingua sēsus pōt vitari p tertiā neruorū cōiugationē. 4°. de l. a. 4°. 23. B
 Lingua resoluta pōt clamare, nō loqui. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 149. C
 ad Lingua mollificationem. secret. Sp. 98. C
 Lingua tremor vnde oriatur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Lingua obtremiscens significat mentem non constantem. in 1^m. prorrh. com.
 commentario 1°. 4°. 166. B
 Lingua cur contremiscat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Lingua radix couellit, & tūc quæ pars sit affecta. 3°. de loc. af. 4°. 17. D
 Lingua nexus immodici in quo genere ægritudinis. de diff. mor. 3°. 5. C
 in Lingua vitio, deiectione vtaris. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 Lingua exerta apto ore canis rabidi exēplo quidā iactātes se medicā spe-
 culationis principes esse, impudēter resistūt dicētibus fieri posse, vt so-
 lo p̄specto colore, affecta sedes interdū noscat. 5°. de loc. aff. 4°. 34. C
 Lingue pars dimidia abscissa quæ sit ægritudo. de diff. morb. 3°. 5. A
 Lingua mutilata erit aliqua magnitudinis diminutio, tamē ipsum animal
 non necessario dicitur mutilum. de diff. morb. 3°. 4. H
 Lingua partem anteriorem quidam mordicus abscidit in magna neruo-
 rum distentione. de diff. morb. 3°. 4. G

Lingua Philomela abscidit Tereus. de voc. instr. diff. 1°. 106. F
 Lingua amota tussim concitat. de opt. secta. 1/a. 21. F
 Linguam cuiusdam supra modum absq; villo doloris sensu excreuisse vi-
 dit Galenus. de diff. morb. 3°. 5. B
 Linguam submordet omphax. de simp. med. Sp. 88. B
 Linguam vlcerat tithymalli succus. de dynam. Sp. 21. E
 Lingue vulneris præsid. nm. de dynam. Sp. 25. D
 ad Lingue radicem confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. D
 LINGVA est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 cum Lingua coquantur larynx, & epiglottis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Lingua simile corpus in laryngis meatu, & quale. 7°. de vsu p. 1°. 160. B
 Lingua laryngis vsus. 7°. de vsu par. 1°. 160. H
 Lingua aquilæ collo suspensa ad quid iuuat. de med. fac. par. 7°. 171. E
 sub Lingua tenenda medicamenta quando, & quo modo vocetur. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 177. E
 sub Lingua quo modo continenda medicamenta, quæ ad pectus tendere
 debent. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. G
 LINGVLAE corpus cur membranosum est. 7°. de vsu par. 1°. 161. C
 in Lingula cur foramina. 7°. de vsu par. 1°. 161. A
 Lingula cur viscosa ac pinguis. 7°. de vsu par. 1°. 161. C
 Lingule officium intro. Isa. 54. C
 Lingula cooperit guttur in deglutendo. intro. Isa. 54. C
 Lingulam, vel epiglottida fuisse affectā ostēdit tunica viscosa, & crassa,
 quæ tussiendo reiecta fuit. 1°. de lo. aff. 4°. 2. D
 Lingula aliquid quandoq; excreatur. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
 Ληρόν quid nominare consueuerit Herophilus. 9°. de vsu par. 1°. 173. C
 LINO SPERMON, id est lini semen, cuius facultatis. 7°. de simpli. me-
 dica. facul. 5°. 54. F
 LINOZOSTIS, & mercurialis herba, idem. de simp. med. Sp. 86. E
 Linozostis, id est mercurialis, quid. de simp. med. Sp. 86. E
 Linozostis cuius facultatis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Linozostis, id est mercurialis, stercus expellit. de dynam. Sp. 21. H
 Linozostis pituitam aquosam educit. de dynam. Sp. 22. B
 LINTEOLO illigat simplicia, & facit ea ebullire. 7°. de compositione
 medic. sec. loc. 5°. 180. G
 per Linteolum concernit pulueres. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D
 per Linteum exprimit succos. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. C
 P Linteū colat. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 170. D de me. fa. par. 7°. 172. A
 Lintea quo lapide ad splendorem ducantur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. D
 LINTEOLO fricandum corpus ante exercitationem. 2°. de sanitate
 tuenda. 2°. 69. H
 Lintea pro frictionibus qualia esse debent. 12°. meth. med. 7°. 75. F
 Lintea duriora accipiantur pro frictionibus ante balneū aquæ frigide.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 78. C
 Linteum superponendum loco qui debet fomentari. de victus ratione in
 mor. acu. com. 2°. 7°. 116. G
 Lintea qualia preparanda. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. F
 Lintea quibus irriganda. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. G
 LINTEIS alligabimus adstringenda. de fascijs. 7°. 293. F
 Linteorum duo subligamina. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 214. E
 ex Linteis si fiat fascia, quō linteum frangi debeat. de fascijs. 7°. 293. H
 in Linteis logitudinē factæ fasciæ firmiter tenet vinctū. de fa. 7°. 293. H
 ex Linteis vno extremis partibus vel alibi scisso confecta fascia, dicitur
 tur scisse. de fascijs. 7°. 293. H
 Linteum scissum ad summum caput & ei proximam regionem quo modo
 fieri debeat. de fascijs. 7°. 294. D
 Linteū scissum ad frontē, & partes, quæ iuxta sunt. de fascijs. 7°. 294. E
 Linteum scissum ad totum caput. de fascijs. 7°. 294. E
 Linteum scissum ad nasum. de fascijs. 7°. 298. A
 Linteum scissum in quatuor partes ad aures. de fascijs. 7°. 299. E
 Linteū scissum in partes sex ad regionē iuxta aurē. de fascijs. 7°. 299. F
 LINA marina purpurea, si illis viperæ suffocetur, & collo alicuius li-
 gentur, paristhmis, & morbis colli prosunt. 6°. de simplicium medi-
 camen. facul. 5°. 45. H
 LINI semen quale. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. H
 Lini semen est crassum essentia. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. G
 Lini seminis vsus & temperies. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Lini semen cibus simul est & medicamentum multi seminis. 5°. de simp.
 medic. facul. 5°. 38. E
 Lini semē medicamentosum, & tentat caput. de atten. vict. ra. 2°. 44. E
 Lini semine quo modo vtantur rustici. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Lini semē staturusū est, & humidū hīs recremetū. 7°. de sim. m. f. 5°. 54. E
 Lini semen

Lini semen calidum in primo ordine, & temperatum in passivis qualitatibus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
Lini semen tepidum est, ut rosaceum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. G
Lini semen temperatum est. 3°. de simp. med. fa. 5°. 19. B
Lini semen calorem temperatum habet. 11°. meth. med. 7°. 73. C
Lini semen quid agat. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
Lini semē gratū visceribus sub hypochondrijs. 3°. de sim. med. fac. 5°. 18. H
Lini semine tepido, ex aqua & oleo cocto illinenda sunt hypochondria, quando sunt tensa. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. H
ex Lini semine crudo fomenta in dolore fiunt. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 104. G
Lini semē ad tormina sine febre valet. de vi. ra. in mor. a. c. 4°. 7°. 149. C
ex Lini semine cataplasma in pleuritide. de vi. r. in m. a. c. 4°. 7°. 144. B
Lini semen si in aqua coquas, refrigerantē cremorem efficit. 6°. de sanita te tuenda. 2°. 100. F
Lini semē exiccat & refrigerat. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. H
Lini semen purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. C
Lini semen mouet vrinam. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
Lini semen frangit lapidem renum, & vesicę. de cathar. Sp. 95. D
Lini semen tostum, quid efficiat. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. A/H
Lini semē torrefactū extergit absq; acrimonia. 7°. de cō. me. f. l. 5°. 177. F
Lini semen frictum. de med. fac. par. 7°. 171. E
LIPARAI compositio, qualis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. E
Liparon emplastrum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. H
LIPODERMVS quid. fin. med. Isa. 49. B
ad Lipodermos malagma. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. A
LIPPIENTEM alui pfluuiū corripit, bonū. com. 6°. aph. 17°. Ex. 47. H
Lippientibus qui colores conferunt. de subf. emp. Isa. 32. B
Lippientibus qui colores obsint. de subf. emp. Isa. 32. B
ad Lippientes angulos oculorum valet fuligo picæ tedæ. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 58. F
ad Lippientes collyrium. 3°. de comp. med. per ge. 234. H/6°. 5°. 258. F
iam Lippientibus in linteolo collyrium adhibetur. 5°. de compositi. medi. per genera. 5°. 247. F
Lippientium fluxus quam promptissime cohibēs emplastrum. 6°. de cō. med. per gene. 5°. 259. G
ad Lippientes emplastrum Azanitæ confert, & quo modo ponendum. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 247. D
LIPPITVDINES cur ita dictæ. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
Lippitudo quid. intro. Is. 58. D
Lippitudo morbus est in oculo. de diff. morb. 3°. 5. H
Lippitudo frequentissima oculorū affectio. 4°. de cōp. med. se. lo. 5°. 150. F
Lippitudo affectus est totum oculum exercens. intro. Isa. 58. D
Lippitudo cuius sit egritudo propria, & cuius ex accidenti. de differen- tijs morborum. 3°. 5. H
Lippitudo morbus est contagiosus. 4°. de diff. pulf. 4°. 64. H
ut Lippitudo, & scabies, pestilētia cōtagiosa est. 1°. de diff. morb. 3°. 31. B
Lippitudines tabidæ quō, & ex quibus fiant. cō. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
Lippitudines infestant eos qui sunt repleto capite, his dēptis qui habent oculos prauales. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
Lippitudines qua tēpestare, & propter qd. com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. D
Lippitudines qua tempestate, & quibus annis maxime accidunt. com. 3°. aphorif. 12°. Ex. 21. F
Lippitudines cur fiant æstate. com. 3°. apho. 21°. Ex. 24. C/D
Lippitudines cur fiant, si fuerit hyems aquilonia, & autumnus australis. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
cur Lippitudo per circuitum fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 41. F
Lippitudines infestantes quotidie, & tertio die cur eneniunt. 2°. de diffe- rentijs febrium. 3°. 40. E
Lippitudo oculorū cū catoccho pessima. in 3^m. de mor. vul. c. 2°. 3°. 140. A
in Lippitudine, principio copiosus humor tenuis, & incoctus plurimum defluit. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
Lippitudo lachrymas facit. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
in Lippitudine palpebræ dormitiū agglutinant. de tot. mor. tēp. 3°. 88. H
Lippitudo cur facta humida. in 3^m. de morb. vul. com. 3°. 3°. 146. H
Lippitudo citra fluxionē quādo fiat. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 108. C
Lippitudines humide quibus accidunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. F
Lippitudinē siccā, & scabiosam iuuat collyria oxyderica. int. Isa. 58. B
ad Lippitudinē siccā cōmodū quid. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152. D
ad Lippitudinem scabram & aridam illitio mordax bona. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. E
Lippitudo ab alui profluuiū soluitur prope finē. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. H

LIPPITVDINIBVS quæ cōmoda. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
ad Lippitudinē remedia, q. cō. 6°. ap. 17°. Ex. 47. H/de dyn. Sp. 24. G
Lippitudo quō modo detergenda. de remed. fac. par. 7°. 156. B
Lippitudinis impetus glaucium stringit. de simp. med. Sp. 84. F
Lippitudines sanare non potest ladanum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. E
ad Lippitudines ouī candidum confert. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 140. G
Lippitudines optime curat satyrium. de simp. med. Sp. 91. C
ad Lippitudines æstiuas. de remed. par. fac. 7°. 156. B
ad Lippitudinē incipiētē qd cōferat. 4°. de cō. me. se. lo. 152. G/5°. 154. A
ad Lippitudines diurnas. de remed. par. fac. 7°. 156. B
Lippitudine oculorū veteri infestatos qd iuuat. de com. me. se. l. 5°. 139. A
ad Lippitudines inueteratas quid bonum. 4°. de compositi. med. sec. loc. 152. F/154. C/155. G/ 5°. 156. H
ad Lippitudines ad malum habitum productas collyrium. 4°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 156. H
ad Lippitudines oēs. 4°. de cō. me. se. lo. 152. G/154. A/155. C/ 5°. 156. E
Lippitudo, vide Ophthalmia.
LIPPI vident iridem ad lucernam. de hist. philos. Sp. 8. A
LIPSIANI quid. de simp. med. Sp. 86. C
Lipsiani acriter relaxant, lumbricos occidunt, partū expellunt. de simp. medicam. Sp. 86. C
Lypiria febris, quæ. fin. med. Isa. 46. C
Lypiria febris ad quod genus relegetur. in prog. com. 2°. 4°. 198. D
Lypiria est consequens febris. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
Lypiriæ febres, quales. de inæq. intemp. 3°. 44. G
Lypiriæ febres & hepialæ quos habent casus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
Lypiriæ febres sunt putridæ. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
Lypiriæ febres quid faciant. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. A
in Lypirijs febribus arteriarum partes sunt frigidiores. 3°. de præsa- g. ex pulf. 4°. 115. D
LIQVABILI quæ vocentur. 3°. de com. med. per gen. 5°. 233. F
ex Liquabilibus medicamentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. F
LIQVANTIA sunt calida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
LIQVEFACIENDVM igne non flamma, quid. 5°. de compositio. med. per genera. 5°. 247. E
Liquefaciens humores medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
Liquefaciens phlegma medicamen. de medic. exper. Sp. 108. A
Liquefaciens phlegma electarium. de med. exper. Sp. 107. A/G
Liquefaciens phlegma viscosum electarium. de med. exper. Sp. 108. D
si LIQVEFIAT metallū, maius sit q̄ fuerit prius. de vt. re. Sp. 64. A
LIQVESCANT quō metalla. de vtil. resp. Sp. 64. A
LIQVENTVR quæ igne. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. F
Liquari quæ possunt, liquida ingrediuntur compositiones. 2°. de compositi. med. per genera. 5°. 227. F
nō Liquatur nec siccantur fibræ, ut carnes faciunt. 10°. me. m. 7°. 67. E
Liquare pro mollire. 2°. de san. tuen. 2°. 71. B
Liquandi vim obtinet laserpitium. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. F
LIQVIDIOR est sanguis arteriæ quā venæ. de vtil. resp. Sp. 64. E
Liquidioris sanguinis homines sunt timidi, et boni sensus, quia molles car- ne. de vtil. resp. Sp. 64. F
in LIQVIDO sanguine nulli inueniuntur neruuli. de vti. resp. Sp. 64. F
Liquidus est humor albugineus, & cur. de anat. viuo. Sp. 48. E
Liquida compositiones inunctiles in quibus conueniant. 4°. de compositi. medic. sec. loc. 5°. 151. B
Liquidum cur non effluit à manu. 1°. de vsu par. 1°. 116. D
Liquidis accipiēdis materia apta est chondrus. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63. H
Liquidū significat nō coctum. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
Liquida non exeunt ē ventriculo, quia liquida. 1°. de nat. fac. 1°. 296. D
Liqdi motus sunt illi, q̄ sunt sensui manifesti. de mot. ma. & obs. Sp. 66. D
LIQVIRITIAE semen purgat vesicam. de cathar. Sp. 95. D
Vide Glycyrriza.
LIQVORES sunt tenuiū partiū, & calidi. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. A
Liquores habēt varios sapes ex terra mixta. de vtil. resp. Sp. 64. F
in Liquore fructuum crassum quippiā desertur. 1°. de sim. me. fa. 5°. 5. D
Liquore ē tritico exit quō. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 160. H
Liquores aliq nō nutriūt præter vinū. de ren. affe. dig. & med. 7°. 195. G
Liquores ex calore primo dulcescūt, post amarescūt. de ocul. 7°. 188. G
Liquores quales esse debeant. 1°. de antid. 5°. 110. D
ex Liquoribus & succis simplicia quæ, & quod facile leuigatur. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. F
Liquor Cerealicus acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Liquor Euphorbij acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Liquor Medicus

Liquor medicus acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Liquor Sagapeni acris. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
Liquores tres acrimoniae expertes, quibus alij duo adduntur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
Liquor, vide Succus.
L I S mala quæ. 1°. meth. me. 7°. 2. G
L I T E viride emplastrum. 2°. de com. me. per gene. 5°. 220. E
Lite ut sit, quid requiratur. 2°. de compo. med. per genera. 5°. 220. E
Lite ex salicibus ut Herodotus. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 248. G
Lite emplastrum. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 221. D
Lite fuscum. 6°. de comp. me. per gene. 5°. 259. A
Lite icesum Heraclidis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 250. A
L I T E R A R V M divisio. 9°. de decre. Hip. 1°. 282. E
Literas apud Aegyptios inuenit Theuth. 9°. de decre. Hip. 1°. 282. E
per Literas multos curauit Galenus. 4°. de loc. aff. 4°. 22. C
Literas accipiebat Galenus ex Iberia, Celtica, Asia, & Thracia. 4°. de locis affectis. 4°. 22. C
L I T H A R G Y R V S quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 90. F
Lithargyrus præparatur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 78. D
Lithargyrus Romæ habetur. 1°. de antid. 5°. 100. D
Lithargyrus, qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. H
Lithargyrus temperatus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. A
Lithargyrus leuissimus est. 7°. de comp. me. per gene. 5°. 268. H
Lithargyrus per erosionem interimit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. B
Lithargyro cur utamur i pluribus medicamentis. 9°. de sim. m. f. 5°. 70. A
Lithargyrus cicatricem inducit per accides. 5°. de simp. med. fa. 5°. 36. D
Lithargyrus in intrinsecis vlceribus sumi non debet, sed eo utimur in extrinsecis. 4°. meth. med. 7°. 28. H
Lithargyrus ad intertrigenes femorum vilis medela est. 9°. de simplic. medic. facul. 5°. 70. A
Lithargyri vires habet plumbago. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. D
L I T H I A S I S quid. fin. med. 47. G | 48. F | intro. Isa. 58. G
Lithiasis affectus partium exteriorum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
L I T H O C O L L A vitur ad pilos æglutinandos. 4°. de comp. medicam. secundum locos. 5°. 153. C
Λίθων βενωτικῆς facultates à calculis comminuendis vocant. 5°. de simp. med. facul. 5°. 32. B
L I T H O I D E S os, quid. intro. Isag. 54. F | de ossib. 40. H | 4°. de anat. administrationibus. 1°. 84. D
Λιθόλαβον ferrum, quod. intro. Isa. 60. B
L I T I G A T O R E se, et se et iudice vicit Thessalus. 1°. meth. me. 7°. 3. A
L I T R V M in medio salis, & aphrolitri vires habet. 11°. de simplicium medic. facul. 5°. 83. E
Litrū bereciniū facit ad vulnera neruorū. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 230. F
L I T T O R A L E S pisces neq; crassi, neque tenuis succi sunt. de bon. & vitio succorum. 2°. 34. H
in Littore mulieris decumbentis casus ab Hippocrate refertur. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 126. E
L I V E N T I A, ac lichenas sanat rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
Liuescere quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 198. F
Liuescentia dura nigrescunt. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
ad L I V I D I T A T E S oculorum valet succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 93. D
L I V I D V M græce pelidnon vocant. 14°. meth. med. 7°. 89. D
Liuidum quid significet. in prog. com. 3°. 4°. 211. D
Liuidus, & niger color cōtrarius est flauo et pallido. 14°. me. m. 7°. 87. E
Liuidus color quid sit, & quō fiat. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
Liuidus color semp malus in febris in 6^m. de morb. vul. c. 1°. 3°. 159. G
Liuidū & nigrū colorē facit frigus. de mel. ex Gal. R. & Poss. Sp. 109. E
Liuidus colore musculus, qui. de mus. diff. 1°. 52. A
Liuidum corpus quō fiat. de tum. præter nat. 84. C | in 6^m. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 178. A
Liuida extrema in Philisco fuere. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 121. B
Liuida frigidaq; cur fiant extrema. in 3^m. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 131. B
Liuida cur sint extrema in acutis morbis. in 1°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 115. B
Liuida, & frigida extremitates in acuto morbo letales sunt. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 137. F
Liuidi digiti & liuida vngues significant mortē. in pgn. cō. 2°. 4°. 198. F
Liuidis pedibus nigri sunt minus pestiferi. in prog. com. 2°. 4°. 198. G
Liuidas pustulas habentes in superficie optime purgat colocynthis. de dynamidijs. Sp. 21. D
Liuidum excrementum quid significet. 1°. de crisi. 4°. 29. E

Liuida, sanguinea, biliosa, et fœtida excretiones in febris nō intermittunt. oēs malæ. cū vero bene excernuntur, bonū est, et p. vesicæ: et ubi aliquid secedēs steterit nō purgatū, malū. cō. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E
Liuida vrina aut nigra in synocha nō sine periculo erit. de dyn. Sp. 34. E
Liuidus quō sanguis efficiatur. quæ. in Hipp. Sp. 113. F
Liuida cū duritie significant inflammationē. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
Liuidas & duras partes discutientia nō sanant er ysiopata. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 176. H
Liuida curat lupinorum farina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
Liuida digerit lupinorum farina. 6°. de simp. med. fa. 5°. 48. D
ad Liuida accommoda est raphanis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
L I V O R E S cruēti extrinsecus circa mēbranā genitura erāt illius, quæ ab ancilla quadā in terrā desiliēdo proiecta fuit. de fœt. for. 1°. 322. D
Lioures faciunt aeris temperaturæ. & animi mores. 1°. 318. F
Lioures fiunt à frigido. com. 5°. aph. 17°. 38. H | 20°. Ex. 39. A
Liourem facit frigus. com. 5°. aph. 23°. Ex. 39. G
Lioures tollit raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
ad Lioures quid faciendum. 5°. de comp. medica. sec. loc. 5°. 159. F
Liourem tollit medicamentum Epigoni à nō nullis dictum ab alijs. Ihs. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 246. E
Λνθιγῶτα antidota, id est febrifugia quæ. 2°. de antidotis. 5°. 113. H
Ανθιγῶτα antidota, id est solui morbia, quæ. 2°. de anti. 5°. 113. H
L I X I V I V M unde dicatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
Lixiuum quid sit, & quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
Lixiuum ex quibus fiat lignis. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. F
Lixiuum præstantissimum, quod. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. F
Lixiuū ē sarmetorū cinere factū ad qd cōferat. 2°. de ant. 5°. 114. C | D
Lixiuum lauri prodest pecoribus quibus pulmo tensione vexatur, & quibus venenata aliqua res per cibum obrepit. de simp. me. Sp. 85. H
Lixiuum lauri in caustica mittitur. de simp. med. Sp. 85. H
Lixiuum cur calidum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. A
Lixiuum est tenuissimum partium. 14°. meth. med. 7°. 88. H
Lixiua res acris est & styptica. de simp. med. Sp. 86. A
Lixiua vires quæ. de simp. med. Sp. 85. H
Lixiuum digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. G
Lixiua virtute quæcunq; pro vetustate stupida facta sunt, auferuntur. de simp. med. Sp. 86. A
Lixiuum disponit vulnera ad sanitatem. de simp. med. Sp. 86. A
Lixiuum sordes vulnorum abstergit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. E
Lixiuum maxime abstergium et exicatorium ex cinere ficus et iunby mallorum, quod est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
Lixiuo aqua cum farina hordeacea in ea cocta medicamentum extemplo factum ad putredinem in neruo vulnerato. 6°. meth. me. 7°. 37. F
cum Lixiuo cocta farina erui leuat à putrefactione. 6°. me. me. 7°. 37. F
Lixiuum septicis miscetur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
Lixiuum quod septicum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. B
Lixiuum est ferē septicum vel putrefaciens. 6°. de simp. me. fac. 5°. 52. B
Lixiuum adurit. introductio. 58. B | 1°. de com. med. sec. lo. 5°. 127. F
Lixiuum adurit citra dolorem, quia tenue. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. G
Lixiuum ex calce, quale. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
Lixiuum liquidum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
Lixiuū figularium cum melle feruefactum ad quid conferat. 3°. de com. med. sec. loc. 5°. 144. D
Lixiuū figulini aqua. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. D
Lixiue quæ statte dicitur meminit. [forte mistra saponis est]. 3°. de cōp. med. per genera. 5°. 228. F
Lixiua statte. 6°. de comp. med. per genera. 5°. 261. E | G
ex Lixiua stillatiua, & farina hordei cataplasmate sonetur pars putrescens in contusionibus neruorum. 3°. de cōp. med. per ge. 5°. 229. A
Lixiuo vtaris in spongiæ defectu. 14°. meth. med. 7°. 87. F
L I X O P E R I C O N. de dynamidijs. Sp. 32. H
2°. 16. C
LOBI id est siliquæ. 2°. de alim. fac. 2°. 14. H
Λοβοι, qui. 1°. de alim. fac. 2°. 45. B
Lobi hortenses cibo adaptantur. de atten. vic. 2°. 45. B
Lobi hortenses sunt crassi succi, & pituitosi. de atten. vic. 2°. 45. B
Lobi minus inflant fabis. de atten. vic. 1°. 148. H
L O B I cur duo in laua thoracis parte. 6°. de vsu par. 1°. 148. H
Lobi cur tres in dextra thoracis parte. 6°. de vsu par. 1°. 148. H
Lobi pulmonis in omni animali plures sunt in dextra parte, quam in sinistra. 6°. de vsu par. 1°. 149. A
Lobus quintus pulmonis thymus propter quid factus. 6°. de vsu partium. 1°. 148. H
Lobos plures

Lobos plures quam homo plura animalia habent. 6°. de usu p. 1°. 149. A
 LOCALIS motus qui. 1°. de nat. fac. 1°. 290. G
 Localia medicamenta esse, id est quæ à particularibus ducuntur mem-
 bris, certum est. de cathartics. Sp. 94. H
 Locale remedium quod. in 6°. de mor. vulgari. com. 2°. 3°. 162. C
 ad Localia medicamenta statim deueniendum, quando non adest pletho-
 ra, aut cacochymia. 6°. de comp. medi. secum. loc. 5°. 166. A
 Localiter opulari nos docet locus. de voc. instr. diff. 1°. 106. C
 Locustæ purgatio est. in 1°. prorrhæ. com. 2°. 4°. 75. D
 LOCUS, & receptaculum quo modo differant. de hist. philo. Sp. 5. C
 Locus Dei ubi sit. de hist. philos. Sp. 3. F
 in Loco non est anima. de spermate. Sp. 37. H
 de Locus, aere, & aquis libri sunt Hippocratis. 3°. de diff. resp. Sp. 69. E
 de Locus, aere, & aquis liber quid tractet. 3°. de diff. resp. 3°. 73. D
 Lorum natura debet sciri secundum empiricos. de sect. Isa. 16. D
 Lorum distinctio per complexiones. com. 3°. aphor. 14°. Ex. 22. E
 fm Loci diuersa sunt animalia, licet sit in eadē specie, & similiter quæ
 in animalibus sunt. 10°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 77. A
 Lorum frigidorum incolæ molles. 4°. de comp. medic. per gen. 5°. 236. F
 Loci frigida quales homines gignant. 2°. de san. tuen. 2°. 73. B
 Loci sicca quales homines gignant. 2°. de san. tuen. 2°. 73. B
 Loci caua pratensis habitantes, quales. q. animi mores. 2°. 320. A
 Loci concava habitantes, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 2. C
 ex Lorum tēperatōne aliqui ad prudētiā inuātur. q. ani. mor. 1°. 320. D
 Locus calidus, & siccus facit terriā. com. 4°. apho. 5°. Ex. 33. H
 Loci similia naturis ledūt, dissimilia contra. com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 LOCI natura indicat morbi. secundum Rationales. de sect. Isa. 16. E
 Locus q. indicet febres. com. 1°. aphor. 12°. Ex. 5. D
 Locus indicat febres. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Loci debent esse contraria morbis. in 6°. de morbis vulg. 5°. 3°. 192. E
 à Loco colligitur pportio ex tēpore. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 103. F
 Locus facit ad putredinem. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 103. F
 in Loco bene perspirabili degere debent dolore capitis ex ardore labo-
 rantes. 2°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 132. B
 ad Loci diuersa missorum puerorum exēplum. 3°. de dig. pul. 4°. 79. G
 in Locos pficisci multos medicū oportet, & quare. si quis. op. m. Is. 6. E
 ad Loci simplicium accedendum, & asportandum quantum satis est
 in vita. de usu theria. ad Pamph. 5°. 100. B
 ad Loci ubi sunt optima simplicia medicamenta, nauigauit Galenus. de
 theria. ad Pamph. 5°. 100. B
 Loci ubi sint medicamenta optima verissime scripsit Dioscorides. de usu
 theria. ad Pamph. 5°. 100. C
 in Loci humidis qualia fiant medicamenta. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Loci quæ vitanda pro antidotis. 1°. de antid. 5°. 105. D
 in Loco, & in qualitate motus sit. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 de Loco ad locum permutamur virtutē proueniente ex capite. de virt-
 nostrum corp. dispens. Sp. 60. B
 Loci angustatio facit tristem sensum laborantibus ex motu arteriarum.
 commen. 7°. aphor. 21°. Ex. 55. D
 Loci quo modo dicantur plena & vacua. 3°. de diff. puls. 4°. 62. B
 LOCI qui sint apud medicos. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. B
 Loci sunt particule corporis apud antiquos. 1°. de locis affectis. 4°. 2. G
 de vict. rat. in morb. acutis, commen. 4°. 7°. 138. B
 Locus diaphragmatis. de anat. parua. Sp. 43. A
 Locos, in quibus actio sit, cognoscere debet medicus, qui ratione curatu-
 rus est. de voc. instr. diff. 1°. 106. B
 Loci affecti qui dicantur. 3°. de lo. aff. 4°. 14. D
 in Lorum affectorum notitia semper debet medicus se exercere. 1°. de
 loc. aff. 4°. 8. D
 Loci de compo. medica. secum. loc. 5°. 187. D
 Loci primario affectos inuestigandos esse præcipit Hippocrates, & qd
 inde utilitatis habeatur. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 de Loci affectis librum fecit Galenus in senectute. 3°. de lo. af. 4°. 15. C
 Loci multū faciūt ad morbos vulgares. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 101. E
 Loci forma multū facit ad psagiedum. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 117. H
 Loci affectus non parum indicat. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 Loci affecti cum affectione multum valent ad remedium inuentionem.
 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. C
 Loci localiter opulari nos docet. de voc. instr. diff. 1°. 106. C
 Lorum differentia facit ut varietur curatio. 1°. de loc. affect. 4°. 2. G
 Loci affectus dat modum euacuandi. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 à Loco exercitatio quo modo fieri debeat. 1°. de loc. aff. 4°. 8. D
 pro Loci affectis inueniendis exercitatio quo modo molienda. 1°. de lo-

cis affectis. 4°. 13. C
 de Loci affectis exercitatio duplex, & qualis. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 circa Loci affectos exercitationis modi tres. 2°. de lo. aff. 4°. 8. D
 Loci affectos inueniendi via, & ratio. 2°. de loc. aff. 4°. 13. C
 Lorum nota unde accipiuntur. 1°. de lo. aff. 6. A
 ad Lorum affectorum cognitionem valet dispositio totius corporis. 1°. de
 de locis affectis. 4°. 3. F
 Locus affectus ut cognoscatur quæ prius, & quæ posterius considerāda.
 2°. de locis affectis. 4°. 13. C
 de Loci affectis habetur cōiectura ab innatis rebus. 1°. de lo. af. 4°. 4. G
 Locum affectum docent symptomata. 1°. de lo. aff. 4°. 7. G
 de Loci affectis habetur cognitio ab accitibus. 1°. de lo. af. 4. G
 de Loci affectis scripsit Archigenes. 1°. de lo. af. 3. G
 de Loci patietibus Archigenes tres libros scripsit. 1°. de cris. 4°. 136. C
 de Loci affectis doctrinam Archigenes suis scriptis adeo obscurauit,
 ut ne Galenus quidem, qui in artis operibus senex iam effectus fue-
 rat, dicere vereatur, eius se dicta non intelligere. 2°. de lo. af. 4°. 12. H
 de Loci affectis librum ppter amicos fecit Galenus. 2°. de lo. af. 4°. 13. C
 in de Loci affectis libro quid sit acturus Galenus. 1°. de lo. aff. 4°. 4. G
 in de Loci affectis libris de his quæ sensu non percipiuntur, agit Gale-
 nus. 4°. de loc. aff. 4°. 23. B
 in de Loci affectis libro sensibus subiecta non tractat Galenus. 5°. de lo-
 cis affectis. 4°. 29. G
 in de Loci affectis libro apparentia manifeste non tractantur. 5°. de lo-
 cis affectis. 31. H
 in de Loci affectis libro de visum effugietibus agit. 6°. de lo. a. 4°. 37. B
 in de Loci affectis libro tertio quæ acturus erat Galenus, & quæ ex cō-
 sequenti egit. 3°. de lo. aff. 4°. 21. D
 in de Loci affectis libro quarto de faciei partibus, quæ intrinsecus affi-
 ciuntur agit Galenus. de loc. aff. 4°. 21. D
 in de Loci affectis libro quarto non loquitur de affectibus notariū par-
 ticularum Galenus. 4°. de loc. aff. 4°. 22. D
 Loci affecti in quibus morbis nullum sit signum. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
 Locus affectus dolori capitis difficulter cognoscitur. 2°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 132. A
 à LOCI natura pilorum origo fit. 11°. de usu par. 1°. 190. A
 Loci humorum. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Locus sanguinis, qui. de anat. viu. Sp. 45. D
 de Loco ad locum quot modis humores tendant. in 6°. de morb. vulga-
 ri. commentario 3°. 3°. 178. G
 Loci per quæ debet fieri euacuatio. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Loci per quæ natura vergit, euacuandum, præsertim si sint opportuna.
 com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. E
 Loci per quæ natura euacuat. com. 2°. aph. 15°. Ex. 12. F
 Loci quæ conferant euacuationi. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 ad Loci inutilia motus humorum noxij, qñ. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Loci quæ euacuent partē corporis, & quæ totum. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 ad quæ Loci malum sit hepar euacuare. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Locus vocis qui nam sit secundum diuersos. de voc. instr. diff. 1°. 106. D
 Locus, cui applicandæ sunt hirudines, quo præparadus. de cuc. sc. 6°. 4. C
 Loci affectis, vel propinquis non pinguibus applicandæ sunt hirudines.
 de cucur. scarif. 6°. 4. D
 Locus ligandi eligendus est qui maxime in rem erit. de fascijs. 7°. 294. C
 in Locum suum reponi quæ desiderant. 4°. meth. med. 7°. 16. C
 LOCI muliebres p quas ptes expurgent. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 102. H
 Loci inherent sætui post conceptum. 1°. de semine. 1°. 329. F
 in Loci genitura q fuerat p sex dies, qualis exciderit. de sæ. f. 1°. 322. C
 Loci eicit cyclaminis cyssanthemi fructus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. F
 Loci elicit decoctum florum leucioj. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. C
 Loci retentos eiiciunt purpurarū opercula. 11°. de simp. me. fa. 5°. 81. B
 LOCUSTAE cur hnt crura longa, & gracilia. 3°. de usu par. 1°. 128. C
 Locustas edunt Seleucides aues, & p anū emittunt. 6°. de lo. af. 4°. 37. H
 LOCUSTAE habent tenuem testam. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
 Locustæ marinæ sicca sunt cute, humida carne. 2°. de temp. 1°. 21. A
 Locustæ non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Locustis non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 118. G
 LOCUSTAE, & lentes paulatim nutriunt. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Locustæ conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. C
 Locustæ similis caro, qualis 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
 LOCUTIO proprie vox hominum. de hist. philo. Sp. 9. F
 Locutionis rafa, quæ. de anat. viu. Sp. 49. B
 Locutionis organorum vas est os. de anat. viu. Sp. 49. B

Locutionis organa sunt dentes, labia, palatum, lingua, & ruer, & duo amygdalæ. de anat. viii. Sp. 49. C
 Locutionis instrumentum est lingua. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 15. F
 Locutio est lingua. 1°. meth. med. 7^a. 6. B
 LOCUTIONEM Atticam non curat in scientijs Galenus. de ord. lib. fuorum. Ifa. 15. F
 Locutiones obscuræ nullam habent certam explanationem. de ijs, quæ in medic. fi. commen. 3°. 7^a. 217. B
 LOGARICE grana bona. de med. fac. par. 7^a. 177. H
 LOGARICION. de med. fac. par. 7^a. 177. H
 LOGIATRI, & nō medici qui sint. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 134. D
 LOGICAM vocat fermocinandi artem. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. F
 Logica speculatio, quæ de tot. mor. temp. 3^a. 89. A
 Logica speculatio prius est quam naturalia theoremata aggredienda. 1°. de temperationis. 1^a. 12. C/A
 Logica & speculationes in ociosum tēpus dimittēda. 4°. de san. tu. 2^a. 82. C
 Logica & empirica inuētio nō sunt simul cōfundēda. 2°. met. me. 7^a. 13. E
 de Logica intentione in libro methodi docet Galenus. 2°. me. me. 7^a. 13. C
 Logicam sciuisse Galenū facile perspicitur. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. D
 Logicam callidit Galenus. 2°. de decre. Hippocratis. 1^a. 238. A
 Logicam didicit à patre Galenus. de ord. lib. suo. Ifa. 15. D
 Logicam Platonis adducit auctor libri de semine. de sperm. Sp. 40. D
 in Logica quæ primo discenda. 2°. meth. med. 7^a. 15. B
 Logica initium est prædicamenta diuidere. 2°. meth. med. 7^a. 15. D
 Logica principia quæ, & quod illis adhibenda fides. si demonstrandū quipiam sit. 1°. meth. med. 7^a. 5. D
 Logica regula in conuertibilibus. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. C
 Logica, & sophistica disputatio, quæ. 8°. meth. med. 7^a. 58. C
 Logica disputatio quæ nam dici debet. 8°. meth. med. 7^a. 58. D
 Logica quædam questio quæ sit. de vic. ra. in mor. ac. com. 1°. 7^a. 109. D
 Logica & dialecticæ quænes quæ sint, & quæ non. 3°. de loc. af. 4^a. 14. E
 Logica demonstratione an indigeret in remedijs inuestigandis, cogitauit Galenus. 3°. de lot. aff. 4^a. 15. A
 Logicas quænes & obscuras scribebat Archigenes. 1°. de lo. aff. 4^a. 3. C
 Logica nomina non sunt immiscenda rebus medicis. de tot. mor. 3^a. 89. A
 Logica non despicienda. an sang. in art. nat. conti. 1^a. 62. D
 absq; Logica cōtēplatiōe nō licet aliqd exq̄site statuere. 1°. de ele. 1^a. 6. A
 Logica ignorantia quid pariat. 2°. de san. tuen. 2^a. 70. D/2°. de diff. respir. 3^a. 64. F/2°. de simplic. medic. facul. 5^a. 9. F
 Logica ignorantia facit hominem ignarum. 6°. de vsu par. 1^a. 152. H
 ob Logica imperitiā multi decipiuntur. 2°. meth. med. 7^a. 14. G
 Logica speculationis expertes, qui. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 8. F
 Logicam non habentes sunt fugiendi. de const. art. Ifa. 38. F
 Logica ignari licet errēt, gloriant in se vicisse. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. F
 LOGICVS qui nominandus. 3°. meth. med. 7^a. 16. D
 Logici officium est differentias rerum quot sint, & quales inuenire. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. B
 LOGISTICÆ exercitatio inueniunt esse deber. ad eos qui de typ. scripse. de circ. 3^a. 92. G
 Λογος est in genere φωνης. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. A
 LOIVS mēsis dī fm Macedones. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. E
 LOLIVM sepe in tritico, quādoq; in hordeo. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. G
 Lolium ex tritico oritur. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
 Lolium tritico miscet in penuria publica pistorēs. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
 Lolium comedentibus quid contigerit. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
 Lolium peius melampyron. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. H
 Lolium in tertio ordine calefacit, & exiccat. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. F
 Lolium magis calefacit quam iris. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. F
 Lolium multum desiccatur & calefacit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. F
 Lolium multum discutit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 176. A
 Lolij farina reficcat. 5°. de simpli. med. fac. 5^a. 34. A
 Lolij farina valde exiccat. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 44. E
 cum Lolij, & orobi farina oxymel ad putrescentia valet. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a. 106. H
 Lolij farina vsus ē Gal. in vulnerib; neruorū. 3°. de cō. me. p. g. 5^a. 229. H
 p Lolij farina, farina fabarū qñ satisfiat. 2°. de ar. cu. ad G. 7^a. 107. A
 LOLLIGINES inter aquatilia mollia numerantur. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 35. E
 Lolligines molles sunt. 3°. de alimentorum facul. 2^a. 32. D
 Lolligines conueniunt stomachicis. 8°. de compo. medi. sec. loc. 5^a. 192. C
 LOMENTVM fabæ nigræ molitæ. 10°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 209. B
 LONCHITIS quid. de simpli. med. Sp. 86. D

Lonchitis diureticam radicem habet. de simp. med. Sp. 86. D
 Lonchitis vrinam ciet. 7°. de sim. me. fac. 5^a. 54. G
 Lonchitis folia scolopēdriæ similia ad glutinanda vulnera idonea sunt, et lienes induratos sanant, & quo modo. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. G
 LONGÆVVS & sanus quibus erit homo. 1°. de san. tu. 2^a. 63. A
 LONGAON intestini, extale, vel extēsum sextū ē. de ana. vi. Sp. 50. B
 Longaon cur sit rectum. de anat. viii. Sp. 50. E
 Longaonis locus. de nat. & ord. cu. corp. 42. C/de anat. par. Sp. 43. A
 Longaon habet villos longitudinales ad attrahēdū. de ana. viii. Sp. 50. E
 Longaon habet quatuor lacertos ad feces retinēdas. de anat. vi. Sp. 50. E
 à LONGE visio differt à propinqua. de cuiusque animi peccatorum notitia atque med. 2^a. 59. D
 à Longe quæ sunt, tenuius vidētur. de cōp. a. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. G
 LONGINQVAM ægritudinem aut futuram mortē dicit vrina crocea, & turbulenta cum nebulis non bonis. de dynamidijs. Sp. 34. B
 à Longinquis partibus quō trahunt medicamenta. de cathar. Sp. 94. H
 Longinqua vitiā sinapis eliminat. de simp. med. Sp. 90. G
 Longinquis vitis prodest thapsia. de simp. med. Sp. 91. F
 LONGITVDINALES villi attrahunt. de anat. viii. Sp. 55. H
 Longitudinales villos habet longaon ad attrahēdū. de ana. viii. Sp. 50. E
 Lōgitudinales, & latitudinales villos magis habet membrum quoddam quam alios vt gula. de anat. viii. Sp. 55. H
 ex Longitudinalibus filis quibusdam, & quibusdam transversis componitur panniculus interior stomachi. de anat. viii. Sp. 49. H
 LONGITVDO non est magnitudo. 2°. de diff. puls. 4^a. 56. F
 inter Longitudinē & breuitatem medium. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 248. B
 in Longitudinem distenditur lingua, non tamen in omnem dimensionem. de mot. man. & obs. Sp. 68. B
 in Longitudinē erigentes arteriam musculi. de voc. instr. diff. 1^a. 107. E
 Longitudo priapi quantā esse debet. de anat. viii. Sp. 52. E
 Longitudo superat profunditatem in pulsu. 2°. de caus. pul. 4^a. 94. A
 Lōgitudo in iuvene pulchra, in sene illiberalis, quia gibbum causat. com. men. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 fm Longitudinem auersio fit supra & infra. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 ex Longitudine fasciarum differentia. de fascijs. 7^a. 293. F
 in Longitudinē lintei factæ fasciæ vinctū firmiter tenet. de fas. 7^a. 293. H
 Longitudinem morbi prænuñciat vbi in toto corpore mutatio fuerit, & frigeratū corpus, aut rursus incaluerit, aut calor ex alio alius emerferit. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 Longitudinē laborū in morbis qui dies iudicēt. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Longitudinem morbi, sed salubritatem significat vrina subrubra, & sedimentum subrubrum. in progn. com. 2°. 4^a. 200. E
 de Longitudine se excusat Galenus. 5°. de san. tu. 88. D/ 2^a. 92. A
 LONGISSIMI in libris suis fuerunt Menemachus, & Menodotus. ad Thrasyl. 2^a. 106. C
 LONGVM proprie quid significet. com. 2°. aph. 54°. Ex. 19. E
 in Longius collū quā a simia habētibus alalibus nihil penitus ex quarta cōiugatiōe neruorū à spinali medulla fert ad diaphragma: vt neq; qñ, quæ valde longū habent collū, ex quinta. 12°. de vsu par. 1^a. 202. D
 Longam, & antiquatam consuetudinem, & si sit non bona, imitari debet medicus in cibando egro. de diff. cont. Sp. 72. C
 Longior fascia, quæ in orbem faciei & capiti circumdatur, dicitur κατὰ χος. de fascijs. 7^a. 294. H
 Longa dicta fascia ad frontem, & regionem quæ inter supercilia est, ex fascia glomerata. de fascijs. 7^a. 300. A
 Longa esse debet Inspiratio & expiratio, pp quid. de anat. viii. Sp. 48. B
 Longus Morbus vnde. de nat. & ord. Sp. 41. F
 Longam ægritudinem, aut mortem significat in synocha vrina cholericæ colore nebulam albam hñs, & suffures supnatantes. de dyn. Sp. 34. C
 Longum morbum significat sudor aduētante febre, nec deficiente febre. præfag. exper. conf. Sp. 77. G
 in Longis morbis status multas habet accessiones. 1°. de crisi. 4^a. 128. H
 in Longis morbis est expectanda concoctio. quos pur. opor. quib. me. & quo temp. 5^a. 88. G
 Longi morbi per abscessum iudicantur. in progn. com. 2°. 4^a. 205. B
 per Longos morbos fiunt abscessus non per biliosos. in progn. com. mentario 2°. 4^a. 205. A
 in Longis morbis cur multa cōtingunt sinistra. in progn. c. 2°. 4^a. 203. B
 in Longa icteritia quid agendum. de cura icteri. Sp. 111. E
 ad Longas affectiones. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 284. E
 Longus morbus. lege Morbus longus, Aegritudo longa. Sp. 94. A
 Longus, & eminens cur sit nasus. de anat. viii. in Longum

in Longum findi potest Nernus, quia venulas habet spiritum capientes.
de vtil. resp. Sp. 63. C
Longi Sermones quomodo adducendi. com. 1. aph. 14. Ex. 7. B
Longæ Vocis emissio, necessaria est sermonibus, vociferationibus, canti-
bus. de ana. viu. Sp. 48. B
Λογὴν quid significet. de art. com. 2. 7. 265. E
ΛΟΓΩΑΤΙΣ solatia, quæ. 2. de diff. resp. 3. 68. E
Loquacitas præter naturam mala est. in 1. de morbis vulgaribus, com-
mentario. 3. 3. 117. G
ΛΟΓΩΑΞ fuit de industria Galenus. 2. de diff. resp. 3. 68. E
Loquaces, & sophistæ, qui. 4. de dign. pul. 4. 83. H
Loquax si cogitabundus, per uigil: sobrius si tardus & torpens appareat,
mentem lasam significat. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 168. G
ΛΟΓΩΕΛΑ quid. 4. de lo. aff. 4. 26. B
Loquela instrumentum, quod. 2. de decretis Hippoc. 1. 236. F / 4. de lo-
cis affectis. 4. 26. B
Loquela est voluntaria. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
Loquela voluntatis magnum opus. 2. de symp. cau. 3. 19. G
Loquela, vox, exufflatio cum strepitu, exufflatio sine strepitu, & exspi-
ratio, quomodo se habeant circa lesionem. 4. de lo. aff. 4. 126. D
Loquela amissa ex epilepsia remedium. de dyna. Sp. 24. C
ΛΟΓΩΕΝΔΙ vsus sit à lingua. 4. de loc. aff. 4. 26. E
Loquendi angustia, quomodo fiat. de voce, & anhel. Sp. 62. A
ad Loquendi impotentiā propter phrenitim remedium. de dy. Sp. 35. H
Loquendi exquisita diligentia negligenda. de fract. com. 2. 7. 241. E
Loquendi modis proprijs non semper vitur Hippocrates. de artic. com-
mentario. 1. 7. 256. D
à Loquendi modo arguit Galenus. com. 3. aph. 14. Ex. 7. B
ΛΟΓΩΙ, & ratiocinari sunt conuenientiores homini actiones. de mot.
man. & obs. Sp. 67. F
Loqui sensus aduersus cogitationē quo modo finxit Democritus. aduer.
emp. med. Isa. 35. C
Loqui quidam prohibuit seipsum per annum. 2. de mo. mus. 1. 315. E
Loquunt exili voce & balbe melici. de mel. ex Gal. Ru. & Po. Sp. 109. E
Loquuntur multum phrenitici. in 3. de mor. vulg. c. 3. 3. 151. F
Loqui non potest, sed potest clamare lingua resoluta. in 3. de morbis vul.
comment. 3. 3. 149. C
Loqui obscure quidam gaudent. de vict. rat. in mor. acu. c. 4. 7. 136. E
Loquunt breuiter, obscure nuntiātes. de ijs quæ in med. fi. c. 1. 7. 200. D
ΛΟΡΑ dicitur ab Atticis dicitur. 2. de alim. fac. 2. 18. D
Lora prima & secunda dolorem capitis facit. 2. de alim. fac. 2. 18. D
Lora prima & secunda cito mingitur. 2. de ali. fac. 2. 18. D
Lora dulcis citius per vrinas meat. 2. de alimentorum facul. 2. 18. D
Lora acerbæ & acida difficiliter mouent vrinā. 2. de alim. fac. 2. 18. D
Lora dicitur σκουληκίς. 2. de alim. fac. 2. 18. C
Λορὸς quid significet. de fract. com. 2. 7. 240. G
Lordosis, id est excauatio ad interna, vertebrarum luxatio vocatur. 4.
de loc. affect. 4. 22. H
Λορὸς quid apud grecos. de art. com. 3. 7. 268. F
ΛΟΡΩΜ quo cingerentur inguina, in quo stercus lupinum contineretur
pro colicis quidā parari præcipiebant. 10. de simp. me. fac. 5. 76. D
Lora comparat Galenus partibus nervosis. cōment. 5. aph. 1. Ex. 37. D
Lora quomodo conuelliuntur. 3. de lo. af. 4. 17. F
Lora patiuntur à calido, vnde ipsis nervos comparati in conuulsione. cō-
ment. 6. aphor. 39. Ex. 50. G
LOTIO frigida ab exercitando quā conueniat. 2. de san. tu. 2. 70. A
per Lotionem, vel frictionem voluptatem sentiunt lassitudine laboran-
tes. 1. de symp. cau. 3. 17. E
Lotione ex aqua frigida ē cōtraria febrī ex obstructiōe. 8. met. me. 7. 50. A
Lotione ex aqua dulci & patata fit i febre ex obstructiōe. 7. met. me. 7. 50. A
Lotione ex aluminosa aqua est contraria febrī ex obstructiōe. 8. methodi
medendi. 7. 50. A
Lotione calida facit corpora mollia & debilia. de venæ sect. adu. Eras. 6. 8. G
Lotione calida vires dissoluit. de ren. aff. dig. & med. 7. 196. D
Lotione quæ facit robur viriū. de vic. ratio. in mor. acu. com. 3. 7. 132. D
Lotionis tempus, quod. de ren. aff. dig. & med. 7. 196. B
Lotione in febris declinatione fiat. 8. meth. me. 7. 53. G
Lotione gracilis quanta esse debet. 7. meth. me. 7. 45. C
post Lotionem cur oleo vngendum. 7. meth. me. 7. 45. C
Lotionis prohibitione pereunt in carcere suam sanitatem tuentes. 5. de
sanit. tuenda. 2. 94. A
LOTIONES quales in renum dolore. de ren. aff. dig. & me. 7. 194. A

Lotio ad pedes pro somno inducendo, de dynamidijs. Sp. 23. C
Lotio ad scrophulas. de dynam. Sp. 25. G
LOTIO erosionem tollit simplicibus medicamentis. 4. de comp. medi-
camento. per gen. 5. 236. B
Lotio tollit acredinem, & morsum medicamentis. 6. meth. me. 7. 38. C
LOTIVM quid sit. de ren. aff. dig. & med. 7. 192. A
Loti vesica à lotio patitur. 5. de vsu partium. 1. 145. G
Lotiū reddit fœtus nō p pudendū, sed p vmbilicū. 15. de vsu par. 1. 211. G
Lotium cur post partum emittitur à fœtu per collum vesicæ, & in vtero
per vmbilicum. 15. de vsu par. 1. 212. C
Lotium ei aculatur vt ex incisa vena sanguis. 1. de nat. fac. 1. 293. G
per Lotium exeunt humores pinguiore, aut per sudorem, vel per vom-
tum, vel per secessum. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 187. E
Lotio cur detineri non possit. 3. de nat. fac. 1. 305. H
Lotium cur cito putrescit. 3. de nat. fac. 1. 306. A
Lotium cum perfectam cōtionem ostendit, tunc temperatus exuat se vt
fricetur. 2. de san. tuen. 2. 75. H
Lotio qualis esse debet temperato. 2. de san. tuen. 2. 76. B
Lotiū quāq; fluit in inclinatione. quos pur. op. qd. me. & quo tēp. 5. 88. G
Lotium quid prouocet. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. B
ad Lotium citandum prodest vinū. in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 185. C
ad Lotium sanguineum. de med. fac. par. 7. 178. F
Lotium Hirci cuius vsus de med. fac. par. 7. 167. D
LOTVRAE carniū similis excretio, quæ. 3. de symp. cau. 3. 28. A
LOTVM supponit esse in colle Tabiano tanquam in loco temperato quā
boves pascant. 5. meth. med. 7. 35. A
Lotus agrestis in secundo ordine calefacit. 7. de simp. me. fac. 5. 54. H
Lotus domestica temperata mediocriter concoquit et exiccat. 7. de sim-
plic. medicamentorum facul. 5. 54. H
Loti ægyptiæ semen in panes fingitur. 7. de simp. med. fac. 5. 54. H
Loti lignorum assula derafa muliebri accommodantur profluuiio, dysen-
terijs, & cœliaci affectibus. 7. de simp. me. fac. 5. 55. A
Lotus pilos defluentes cohibet. 7. de sim. me. fac. 5. 53. A
LOTVS palustris euitanda in herpete exedente. 2. de arte curatiua
ad Glauconem. 7. 102. B
LOTIO intempestiue quid contingat. 10. meth. me. 7. 65. E
Lotis ruber color adueniens actioni neq; commodum, neq; incommodū
affert. 1. meth. med. 7. 7. G
Lota bene medulla panis est pauci nutrimenti, cur. de diff. cont. Sp. 73. G
Loti fermentati panis, frumenti medulla est cibus subtilians. de dissolutio-
ne continua. Sp. 72. D
Λοξὸν quid nominat Galenus. 2. de san. tuen. 2. 70. B
LVBRICA humida celeriter descendunt. 1. de ali-
ment. facultatib. 2. 14. D
Lubricum est intestinum, præsertim ieiunum. com. 6. aph. 1. Ex. 46. C
LVCAE ciuitatis horizon. secret. Sp. 98. H
in LVCANIA aial medium inter vrsū & suē. 3. de ali. fac. 2. 26. C
LVCANICAE à coquis quomodo sunt. de frac. com. 3. 7. 245. H
super LVCERNÆ flammam nunquam totum effunditur oleum, &
quare. de cau. morb. 3. 7. A
Lucerna ad calorem naturalem comparatio. com. 1. aph. 13. Ex. 7. A
Lucerna flamma quomodo ferē extinguitur. de cau. mor. 3. 7. C
quā Lucerna extinguitur ab aere frigido. de cau. mor. 3. 7. B
Lucerna flamma tollitur suffocando. de vtil. resp. 1. 224. H
Lucerna extincta parietī applicatā quō accensa est. 3. de temp. 1. 22. E
Lucerna flamma extincta aliam lucernā accedit. de vtil. resp. 1. 224. G
Lucerna extincta odor lethargico olfaciendus est. de dyn. Sp. 24. F
Lucernæ fomes plurimum exustus quale patitur, tale etiam quippiam in
marasmode cor pati videtur. 1. de diff. feb. 3. 34. E
ex Lucernis exit fuligo. 8. de decr. Hipp. 1. 275. H
Lucernarum oleum quale sit. 1. de compo. medic. sec. loc. 5. 123. A
Lucernarum oleum similem oleo veteri & cicino. 1. de compo. medica-
ment. secun. loc. 5. 123. A
ex Lucernis oleum. 1. de comp. med. secun. loc. 5. 123. A
Lucernarum sordes, quales. 1. de compo. medi. secun. loc. 5. 123. A
LVCIDISSIMA aqua est primus humor oculi, in qua est vis visibilis.
de compag. memb. Sp. 58. C
LVCIDVM solum in colores conuertitur. de ocul. 7. 185. B
Lucidum visus instrumentum. 7. de dec. Hipp. 1. 171. B
Lucidum cur visus instrumentum. 7. de decret. Hippocratis. 1. 272. A
Lucida lumen dispergunt. de ocul. 7. 182. C
in Lucido aere dormire qd nō pōt nisi testis oculis. de instr. odo. 1. 112. B
ll ij Lucida &

Lucida & nigra vrina, cum sudore & dolore hypochondriorum mortē significat. de dynam. Sp. 34. E
 Lucida valde vrina in synocha phrenitum veturā ostēdit. de dy. Sp. 34. F
 LVCIUS acceptus est in imperij cōionem à Seuero, quem non Lucium amplius, sed Seucrum vocauit. ad eos, qui de typ. scrip. cir. 3. 91. H
 Lucius praeceptor Galeni. 2. de comp. me. per gen. 5. 225. E
 Lucius praeceptor Galeni. 4. de comp. me. per ge. 5. 244. A
 Lucius vocabat tonsos mimos. in 6. de morb. vulg. com. 4. 3. 181. G
 Lucij colica sedans dolorem, qualis. 9. de cōpo. medic. sec. loc. 5. 202. G
 ex Lucij libris pastilli dysentericis conuenientes, & quales. 9. de compo. med. secun. loc. 5. 203. E
 Lucij emplastrum. 6. de comp. med. per gen. 5. 261. H
 Lucij pceptoris medicamētū, & cuius vsus. 7. de cō. me. per g. 5. 265. C
 Lucij pceptoris Galeni pharmacū. 5. de comp. me. p. ge. 251. F/5. 254. A
 Lucij praeceptoris Galeni melinon. 5. de comp. medica. per ge. 5. 253. H
 Lucij praeceptoris odoriferum. 5. de compo. med. per gen. 5. 254. B
 Lucij Tarsensis potio qualis, & ad quid conferat. 9. de compo. medica. men. secun. loc. 5. 203. E
 LVCRI cupiditas fugienda. de vi. ra. in mor. acu. commen. 1. 7. 110. G
 LVCTAE artem pedotribicam vocat Galenus. ad Thras. 2. 109. A
 Lucta genus exercitij. 2. de san. tuen. 73. G
 Lucta exercitatio magna. in 6. de morb. vulg. com. 1. 3. 156. A
 Lucta vehementes actiones dicuntur. 3. de diff. puls. 4. 62. A
 Lucta qua exercetur robur luctatorum. 2. de san. tuen. 2. 74. E
 in Lucta suffocationis periculū. de vic. ra. in mor. ac. com. 4. 7. 137. F
 Lucta q̄ exercitia quae meliora. ad Thras. 2. 108. E
 Luctam odit bene instituta respublica. ad Thras. 2. 109. B
 LVCTANDI locus in vrbs publica regione aliqua, gymnasium dicitur. 2. de san. tuen. 2. 69. E
 Luctantium exercitium, quale. 2. de san. tuen. 2. 74. E
 Luctantium quomodo augeatur robur. 2. de san. tuen. 2. 74. E
 LVCTATIO febricitantibus officit. in 6. de mor. vulg. c. 3. 3. 177. H
 LVCTATORES prandent panem, & cenant carnem. de vict. ratio. morb. acu. com. 1. 7. 111. H
 Luctatores aliqui sciunt eos qui debeant vincere, et quo modo. in progn. commentario. 3. 4. 207. E
 Luctatoribus quae acciderunt. in 1. de mor. vulg. c. 1. 3. 105. A
 Luctatoribus cur partes quaedam rumpantur. 4. de loc. aff. 4. 128. A
 Luctatoribus facile flebitur crus. 2. de mo. mus. 1. 315. F
 Luctatores detrahit Galenus. ad Thras. 2. 108. E
 LVCTARI, gestari, & deambulare, differunt. ad Thras. 2. 105. A
 LVDEBANT in aqua adoleſcentes tpe Galeni. 4. de lo. af. 4. 26. A
 LVMBARIS medulla cur à medicis vocata. 5. de loc. aff. 4. 31. E
 LVMBRICORVM triplex species. introd. Ifa. 57. F
 Lumbrici sunt toto genere praeſter naturam. de diff. mor. 3. 4. F
 Lumbrici in intestinis gignuntur. 1. de loc. aff. 4. 6. D
 Lumbrici ex qua materia, & quo modo fiant. cō. 3. aph. 26. Ex. 25. F
 Lumbrici nō pnt fieri, nisi adsit plurimus calor. com. 3. aph. 26. Ex. 25. F
 Lumbrici cur non fiant in pueris paruulis, sed solum in adultioribus. cōmentario 3. aphorismo 26. Ex. 25. F
 Lumbrici etiam fiunt in iumentis male cibum concoquentibus. commentario 3. aph. 26. Ex. 25. F
 Lumbrici rotundi de stomacho educuntur. de cathar. Sp. 94. G
 Lumbrici rotundi plures q̄ ascarides fiunt in pueris. cō. 3. apho. 26. Ex. 25. G
 Lumbrici teretes faciunt morbum longum intrinsecum. intro. Ifa. 56. B
 Lumbricus longus vnus tenens omnia intestina quandoque. commentario 3. aphorismo 26. Ex. 25. G
 LVMBRICVS latus quo fiat, & quid sit. com. 3. aph. 26. Ex. 25. G
 Lumbrici lati educuntur ex intestinis maioribus. de cathar. Sp. 94. G
 Lumbrici lati faciunt morbum longum intrinsecum. intro. Ifa. 56. B
 Lumbrici hemilthes dicti vires imbecilles faciunt. de vic. ra. in mor. acu. commentario 2. 7. 124. H
 ad Lumbricos latos idonea est anchusa quarta species. 6. de simplicium medicamen. facultatib. 5. 41. D
 Lumbricū latū interficit cortex radicis Mori. 7. de simp. me. fa. 5. 56. C
 Lumbricū latū necat Filix, qm̄ amara est. 8. de simpl. medic. fac. 5. 59. C
 Lumbricum latum helminthem vocatum, mirabiliter ab intestinis educit Theriaca. de theria. ad Pifo. 5. 96. A
 ad Lumbricos latos medicamentum. introductio. Ifa. 58. A
 ad Lumbricos latos, & rotundos. de med. fac. par. 7. 172. A
 Lumbricus qui cibum totum consumit, & corpus emaciat, theriaca ab intestinis eicit. de ther. ad Pifo. 5. 96. A

cum Lumbricis quidam irritata aluo liquida turbida excreuit. in 1. de mor. vulg. com. 3. 3. 125. D
 Lumbrici quo modo tusses faciunt. in 6. de morb. vulg. com. 2. 3. 163. D
 Lumbrici teretes quando bonum, vt cum deiectione descendant in iudicatione. in prog. com. 2. 4. 199. E
 Lumbricorum curatio, quae introductio. Ifa. 57. E
 Lumbrici amaritudine necantur. 6. de simplic. medicamen. facul. 48. B
 50. A/52. C/55. D/ 5. 56. E/C
 Lumbricos & fetum necant amara. 8. de simpl. me. fac. 5. 61. A
 Lumbricos expellit Abrotanum. de simp. med. Sp. 81. B
 Lumbricos expellit Absinthium. de simp. med. Sp. 80. E
 Lumbricos necat Brassica. 7. de simp. me. fac. 5. 52. G
 Lumbricos rotundos educit bouis talus. de theriaca ad Pifo. 5. 93. E
 Lumbricos necat Calamintha succus. 7. de simplic. medic. fac. 5. 49. D
 Lumbricos educit Cantharis. de ther. ad Pifo. 5. 93. F
 Lumbricos interficit Cardamomum. 7. de sim. me. fac. 5. 50. A
 Lumbricos occidit Chamaeleon. de simpli. med. Sp. 82. F
 Lumbricos occidit Coriandrum. de simp. med. Sp. 82. E
 Lumbricos expellit Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 Lumbricos necat Costus. 7. de simp. me. fac. 5. 52. F
 Lumbricos quod necat est amaritudo quae in cōsto. 7. de simplic. medica. men. facul. 5. 52. F
 Lumbricos infantibus necat Fel taurinum. de dynam. Sp. 27. F
 Lumbricos expellit Filix. de simplic. medic. Sp. 84. D
 Lumbricos expellit Git. de simp. med. Sp. 84. F
 Lumbricos expellit Hyssopum. de simp. med. Sp. 92. E
 Lumbricos occidunt Lipsiani. de simpl. med. Sp. 86. C
 Lumbricos interficit Lupinus. 6. de simp. inde. fac. 5. 48. D
 Lumbricos eicere potest lupini decoctum. 6. de simp. med. fac. 5. 48. D
 Lumbricos expellit farina lupinorum. de simpl. med. Sp. 86. C
 Lumbricos interficit Menta sua amaritudine. 6. de sim. me. fac. 5. 48. B
 Lumbricos eicit cortex radicis Mori. de simp. med. Sp. 87. H
 Lumbricos & fetū tū eicit tū enecat Myrrha. 8. de sim. me. fa. 5. 61. A
 Lumbricos expellit Nepita. de simp. med. Sp. 87. H
 Lumbricos interimit Nigella. 7. de simp. me. fa. 5. 55. D
 Lumbricos necat folia Persici trita supra umbilicum imposita. 7. de simp. med. facul. 5. 56. A
 Lumbricos necat Seriphum. 8. de simplic. med. fac. 5. 60. E
 Lumbricos intestina occupantes, & famem inducens enecat Theriaca. de ther. ad Pifo. 5. 96. A
 Lumbricos rotundos excludit semen Tithymalli, & succus eius cum caricis, aut cum daſtylis comestus, iris, herba mercurialis, thymi decoctio, aloë, absinthium, abrotanum. de cathartics. Sp. 95. C
 Lumbricos educit Triphera magna. de dynamidijs. Sp. 26. D/E
 Lumbricos excludit Vinum violaceum. de simpl. medic. Sp. 92. C
 Lumbricus occidit semen Violarum. de simp. medic. Sp. 91. A
 ad Lumbricos necandos remedium. de dynam. Sp. 27. H
 ad Lumbricos mirabile remedium. de medic. fac. par. 7. 175. B
 ad Lumbricos ventris. de med. fac. par. 175. D/ 7. 178. H
 ad Lumbricos alium occupantes. de med. fac. par. 172. A/ 7. 175. E
 LVMBRICI, siue intestina terra, neruis diuisis conueniunt. 11. de simplici. medic. facul. 5. 82. E
 LVMBI qui. introd. Ifa. 53. E/ de ossibus. 1. 41. G
 Lumbus pars spinæ. 12. de vsu par. 1. 196. G
 Lumbus longior in simijs quàm in alijs dialibus. de art. com. 3. 7. 273. B
 Lumborum vertebræ quot. de ossibus. 1. 42. C
 in Lumbo vertebras quinque; habet homo. de art. com. 3. 7. 273. B
 in Lumbo quinque; spondyli. 12. de vsu par. 196. G/13. 1. 201. F
 Lumborum vertebræ quales. de ossib. 42. C/13. de vsu par. 1. 199. H
 Lumborum spondylorum consideratio. 13. de vsu par. 1. 200. B
 ex Lumborum vertebris prodeuntium nervorum coniugationes. de nervorum dissectione. 1. 55. B
 Lumbus seu psoa, haud exiguus musculus est, & vnde oriatur ac desinat. de musculorum dissectione. 1. 50. G
 ad Lumbos est arteria magna, in cuius partem inseruntur fetus arteriae. 15. de vsu par. 1. 211. D
 in Lumborum ultimis vertebris non est arteria vena subiecta, sed e contrario. de ven. art. diff. 1. 88. H
 supra Lumbos membrana, est peritoneum. 6. de anat. adm. 2. 74. H
 Lumborum exercitationes, quæ. 2. de san. tuen. 2. 74. H
 in Lumbis quæ sunt, expurgantur p̄ vrina meatum. 11. met. m. 7. 78. F
 Lumbi vt pinguescant, antidotum. de dynamidijs. Sp. 28. D
 Lumbis &

Lumbis & perineo, id est femini, calida flatuosa adhibenda pro coitu, frigida pro contrario. 6°. de loc. affect. 4°. 42. F
Lumbi quo modo ledantur. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
Lumbis mulieribus rigores magis incipiunt, & per dorsum. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 174. C/ com. 5°. aphor. 69°. Ex. 45. D
Lumborum distentiones in muliere que morbis vteralibus vexabatur, quales fuerint, & quo tempore. 2°. de sem. 1°. 336. C
Lumborum tetanus sanguinis missione soluitur. de vict. rat. in morb. acutis, commen. 4°. 7°. 144. D
LUMBORVM dolores ex itinere. de vict. ratio. mor. ac. c. 4°. 7°. 144. H
Lumbos & coxam quandoq; veniunt dolores ex crapula, & cibis. de vic. ra. in mor. acu. commentario 4°. 7°. 144. H
Lumborum, cervicis, & hypochondrij dolores habet caput dolens. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. H
Lumborum dolores si ascendunt, & oculi pervertantur, malum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 174. A
Lumbi dolentes significant stomachi dolores, & sanguinem per hemorrhoidas futurum. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. C
Lumborum dolor significat purgationem debere fieri per inferius. commentario 4°. aph. 20°. Ex. 24. C
Lumborum dolore superueniente quibus ilia suspensa sunt obmurmurantia, his alui humectantur. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
Lumborum dolor perseverans tympaniam, id est siccum hydropem inducit. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
circum Lumbos dolores exitiales qui in prog. com. 2°. 4°. 203. H
in Liborū doloribus que vena est secunda. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. B
ad Lumborum inueteratos dolores stercus columbinum bonū. 1°. de sim. plic. medicamen. facul. 5°. 77. A
ad Lumborū dolorē antidotum. de dyna. 28. D/ de pass. mul. Sp. 96. A
ad Lumbos fasciarum circumiectio qualis. 3°. de san. tu. 2°. 77. D
pro Lumbis que vñctiones frigida. 6°. de san. tu. 2°. 100. E
Lumbis appositio med. crura resoluta sanata sunt. 4°. de loc. aff. 4°. 25. B
in Lumbis luxatio, qualis. 4°. de lo. aff. 4°. 24. B
Lumbos exustos habent Nomades. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F
LVMINIS *an contrariū tenebra vel priuatio.* 1°. de symp. c. 3°. 17. C
Lumen solis aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
Lumen lunæ de hist. philo. Sp. 7. B
Lumen visibilis spiritus aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
Lumen coadunant nigra. de ocul. 7°. 182. C
Lumen dispergunt lucida. de ocul. 7°. 182. C
Lumen minus semper à maiori vincitur. 1°. de vsu par. 1°. 178. G
Lumen refugere quid, & unde. in progn. com. 1°. 4°. 192. E
LVNA *& sol sunt veluti oculi mundi. an animal sit.* 1°. 327. B
Luna admiranda. 17°. de vsu partium 1°. 222. C
Lunam putat meliorem Galenus aia, & mente. 17°. de vsu par. 1°. 222. C
Luna figura. de hist. philo. Sp. 7. B
Luna diuersa à forma humana. in 3°. de mor. vulgari. com. 3°. 3°. 149. B
Luna macula. de hist. philo. Sp. 7. C
Luna, & eius orbis quantitas. de hist. philo. Sp. 7. A
Luna magnitudo. de hist. philo. Sp. 7. B
ad Lunę magnitudinem procedit demonstratio Geometrarum. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
Luna distantia ad nos. de hist. philo. Sp. 7. D
Luna aut stella si sinistro oculo cernas destro clauso, in dextram partē transilire videbit, in sinistra aut cōtra agent. 10°. de vsu par. 1°. 183. A
Luna circuitus quot fiat diebus. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
Luna vnoquoq; mense mundum perambulat. de sperm. Sp. 40. E
Luna lumen. de hist. philo. Sp. 7. B
Luna superat alia astra vicinitate. 3°. de die. decre. 4°. 157. B
Luna sole indiget in omnibus. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. B
Luna occidit cum Sole. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
Luna quantum luceat, & obtenebretur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
Lunę apparitionis tempus quantum. 3°. de die. decre. 4°. 159. F
Luna per septimanas mutatur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. E
Luna opera magna, sed maiora Solis. 3°. de die. decre. 4°. 157. A
per Lunę motum omnia mutantur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. G
Luna immutat terrestrem plagam. 3°. de dieb. decre. 4°. 160. B
Luna frigida est & humida. de cōpag. memb. siue de na. hu. Sp. 59. G
Luna conuenit terrę frigida & humida in primo gradu. de sper. Sp. 41. B
Luna supposita terrę, que de spermate. Sp. 39. E
Luna circuitus communis que operatio. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. E
Luna circuitus propria operatio, que. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. E

Luna quid efficiat in rebus diuersis. de dynam. Sp. 20. B
ex Luna aerem mutari nemo dubitat. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. E
ex Luna quando cognoscatur pluuia. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. F
ex Luna quo mō tempestas valida cognoscatur. 3°. de die. decre. 4°. 157. F
Luna rutila significat tempestatem. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. F
Luna varij aspectus varia faciunt. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
de Luna tpe mēstruo Hipparchus librū fecit. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. D
Luna menses ordinat. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
à Luna ipsa videt numerare mēses Galenus. de septim. par. 1°. 341. D
Luna ratione non sunt computandi menses, sed ratione solis. in 1°. de morbis vulg. commen. 1°. 3°. 102. D
à Luna per septimanas menses mutatur. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. G
Luna quomodo menses variet. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. B
Luna cōseruat statū tēpus mēstruorū mulierib⁹. 3°. de die. decre. 4°. 157. A
Luna comitiales circuitus effodit. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
Luna in tabern. vertit corpora mortuū. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
Luna dormientibus sub ipsa pallorem & capitis dolorem conciliat. 3°. de diebus decretor. 4°. 157. A
Luna in coitu cum Sole facit mutationes vehementissimas. 3°. de diebus decretorij. 4°. 157. B
Luna coitus dies tres, & quid tunc agatur. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. E
Luna coniunctionis diurnæ mutationes. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
Luna cur magis & minus apparet post coitum diuersis temporibus. 3°. de diebus decretorij. 4°. 157. D
Luna in oppositione facit minores mutationes. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. B
Luna faleata obscuras mutationes facit. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
Luna dicotomos, que. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
Luna amphicyrta. de decubitu progno. ex mathe. scien. Sp. 13. C
Luna defectus. de hist. philo. Sp. 7. C
Luna defectus reperitur inter ea que manifesto apparent. de cu. animi pec. not. atq; me. 2°. 57. B
Luna defectum obseruat. de dynam. Sp. 26. A
Luna lumine, & cursu morborum prognostica. de decub. progno. ex mathe. scientia. Sp. 12. E
Lunę schemata in geminis. de decub. progn. ex mathe. scien. Sp. 13. D
Luna primo consideranda sit ne in augmento vel decremento suū cursus. de decub. progn. ex mathe. scien. Sp. 12. E
Luna augmentū obseruat, & in qua re. de incant. adiur. et susp. 7°. 182. B
Luna decrecente omnia decrescunt. de dyna. Sp. 40. B
Lunam obseruat decrecentem. de dyna. Sp. 25. E
Lunę decrementum obseruat, & diem Iouis. de dyn. Sp. 27. E
Luna tetragona, & diametra stationes in principiis bonis bonas faciunt alterationes, in malis malas. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. A
fm Luna & planetarum stationes q homines bene & male se habeant. 3°. de dieb. decretorij. 4°. 157. H
Luna si incipiat in vno signo cum æger incipit egrotare, & faciat coniunctionem cum sole, æger morietur. de decub. pg. ex mathe. scia. Sp. 12. F
Luna diminuenta qñ æger sanabit. de decub. pgn. ex mathe. scia. Sp. 12. F
Luna existente in ariete si quis decumbat in schemate maleolo, quid futurum. de decub. progn. ex mathe. scien. Sp. 12. G
si Luna in ariete in schemate solis æger decubat, quid fiat. de decub. progno. ex mathe. scientia. Sp. 12. G
Luna cum Saturno, & Marte, & Mercurio potest sanari æger. de decub. progn. ex mathe. scien. Sp. 12. H
Luna cū Saturno & Mercurio necat. de decub. pg. ex mathe. scia. Sp. 12. H
Luna si cum Ioue sit, aut Mercurio, aut Venere, ægro decumbente, sanabitur. de decub. prog. ex mathe. scientia. Sp. 12. H
Luna si cum Marte sit & Mercurio sanabitur æger. de decub. progno. ex mathe. scientia. Sp. 12. H
Luna in coniunctione Solis Saturno in tetragono qui morbi fiant. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 13. A
Luna existente in Tauro qui morbi fiēt, fm tamen planetarum aspectus. de decub. prog. ex mathe. scientia. Sp. 13. B
Luna in cācro si qs decubat, quid sequat. de dec. pg. ex mathe. sci. Sp. 13. G
Luna sedes est Cancer. de sperm. Sp. 38. H
Luna in Leone si qs decubat, qd sequatur. de dec. pg. ex mathe. sci. Sp. 14. B
Luna si sit in Virgine, qua ægritudines fiant. de decub. progno. ex mathe. scientia. Sp. 14. D
Luna in Libra existente si quis decumbat, qua ægritudines fiant, & quales. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 14. F
Luna in Scorpione existente qui morbi fiant, & quales. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 14. H

Luna existente in Sagittario quæ ægritudines fiant, & quales. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 15. B
 Luna existente in Capricorno quæ ægritudines fiant, & quales. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 15. D
 Luna existente in Aquario, quæ ægritudines fiant. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 15. F
 Luna existente in Piscibus quæ fiant ægritudines. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 15. G
 Luna ratio dierum decretorijs sumitur. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. E
 Luna ægris & sanis potest dies prænunciare, quales futuri sunt. 3°. de diebus decretorijs. 4°. 157. H
 ad Lunas, & ad septimanas referuntur circuitus per dies. 3°. de dieb. decretorijs. 4°. 158. B
 Luna ratione quando crisis tuta est. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. D
 Luna dies qui tempora ostendunt. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. F
 Luna obseruanda in curationibus. de dynam. Sp. 20. B
 Luna imminuente corpora refrigerare periculosum. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 16. B
 Luna augmento exalfacere corpora periculosum. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp. 16. B
 LVNATICI qui. de dynam. Sp. 24. A
 Lunaticum fuisse Silenum, de quo Hippocrates meminit, quo modo aliqui interpretarentur. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 128. G
 LVNATA figura ab una parte sima, ab altera gibba est ascia. de fastijs. 7°. 296. B
 Lunata ligna, pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Lunatum lignum ad quid organis. de machin. 7°. 310. A
 Lunata, & cuneata appendix in organis immobilis est. de mac. 7°. 310. F
 Lunata appendix semper immobilis manet. de machin. 7°. 310. F
 LVPINVM hepar hepaticis valet. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 195. F
 Lupinum iecur ad hepaticos valet, tamen non laudat. 11°. de simplic. medicamentis. facul. 5°. 80. A
 Lupina vesica. de dynamidijs. Sp. 28. F
 Lupinum stercus quale esse debeat. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. C
 Lupinum stercus in colicis mirabile. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. C
 Lupinum stercus quo loco apponebatur inguinibus pro colica. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. D
 LVPINA quæ quid. de simpl. med. Sp. 83. C
 LVPINA branca. de dyna. Sp. 24. C
 Lupina branca quæ inferius est rotunda. de dyna. Sp. 31. A
 LVPINAE caudæ meminit. de dynam. Sp. 25. H
 LVPINA faba. de dynam. Sp. 25. H
 LVPINA melancholia, qualis. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. F
 LVPINVS quid. de simp. med. Sp. 86. C
 Lupinus numerat inter cerealia semina. de vi. ra. i. mor. ac. c. 1°. 7°. 111. B
 Lupini lentibus similes minus siccant. de atten. vic. 2°. 45. A
 Lupinus habet siliquas. 1°. de alim. fac. 2°. 15. A
 Lupinus quot habet siliquas. de pon. & mens. 5°. 276. G
 in Lupinis quid sit fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Lupinus qualis sit. de vic. ra. in mor. ac. com. 4°. 7°. 146. F
 Lupinus agrestis, qualis. 6°. de sim. me. fac. 5°. 48. D
 Lupini semen amarum est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. E
 Lupinus amarus, qualis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
 Lupini aquam amaram efficiunt. 3°. de alim. fac. 2°. 32. A
 Lupini sunt infrequenti vsu. 1°. de alim. fac. 2°. 14. C
 Lupini quo modo parentur, vt amittant insuauitatem sibi ingentam. 1°. de alim. fac. 2°. 14. C
 Lupinis quidam pro obsonio utebatur, vt esset sanus. 1°. de ali. fac. 2°. 14. F
 Lupinorum substantia qualis. 1°. de alim. fac. 2°. 14. C
 Lupinis quæ Galeni pater experimentum fecit. de bon. & vi. suc. 2°. 36. G
 Lupinus flatulentus est. de atten. vic. 2°. 45. B
 Lupinorum virtus calida est, corpus nutriunt, sunt indigestibiles, vt tunc tepent si cocti manducentur: aqua vbi cocti fuerint cum ruta & pipere spleneticis prædest, scabiei maculis vel feruoribus apta fomentatio est, cum aceto scropas, vñtiones, & malignos humores accipit eorum farina lubricos expellit, corum radix vrinam mouet. de simp. me. Sp. 86. C
 Lupinus probe nutrit. de bon. & vit. suc. 2°. 37. D
 Lupinus non est mali succi, sed crassi. de bon. & vit. suc. 2°. 36. D
 Lupini nutriunt eum qui digerit illos nutrimento multo crasso. de dissol. tione continua. Sp. 73. E
 Lupinus nutrimentum facit crassum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. C
 Lupini est cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H

Lupinus est dura natura. de diff. cont. Sp. 73. B
 Lupinus concoctus difficilis. de atten. vic. 2°. 45. B de diff. cont. Sp. 73. D
 ex Lupinis fit deiectio alba. in pror. com. 1°. 4°. 165. A
 Lupinus lumbricos interficit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. D
 Lupini decoctum lumbricos eicere potest. 6°. de sim. me. fac. 5°. 48. D
 Lupinus aperit. de oculis. 7°. 188. E
 Lupinorum decoctio prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 Lupini repurgantes & extergentes sunt. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 129. H
 Lupinus vitiligines, achoras, pustulas, exanthemata, psoras, gangrenas, vlcera maligna inuat, iecur & lienem expurgat, menses elicit & fetum. 6°. de simp. med. facul. 5°. 48. D
 Lupinus est emplasticus. 6°. de sim. me. fac. 5°. 48. C
 Lupinus mitis effectus & ois & prois sillis efficitur. 1°. de ali. fac. 2°. 14. C
 Lupinorum farina exiccat, & quo. 5°. de simpli. med. fac. 5°. 33. H
 Lupinorum farina resiccat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. A
 Lupinorum farina non mouet pus. 5°. de sim. me. fa. 5°. 33. H
 Lupinum potest cutis & vulnere sordes auferre. 5°. de simplici. medicamen. facultatib. 5°. 33. B
 Lupinorum farina liuida curat, & eadem digerit charadas, & phymata curat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. D
 Lupinorum farina ischiadicis cataplasmatibus modo aliqui illiunt. 6°. de simpli. me. fac. 5°. 48. D
 Lupinorum farina potissimum si amara sit, supra quod extergit, nomihil quoque; meatus expurgat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. B
 Lupinorum amarorum farina vsus est Galenus in vulneribus nervorum. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. H
 LVPINI magnitudine p. dosi vtitur. 9°. de compo. me. sec. lo. 5°. 200. G
 Lupini parui magnitudo pro dosi sumitur. 10°. de compo. medica. secum dum locos. 5°. 206. C
 LVPFA recipit sperma canis. 3°. de vsu par. 1°. 127. F
 LVPVS habet ossium substantiam densiorem ac duriorum capris, suis, & ouibus. 11°. de vsu par. 1°. 191. D
 Lupi musculi tpaes maximi & neruosiissimi. 11°. de vsu par. 1°. 184. F
 Lupi habent os longissime fissum. 11°. de vsu partium. 1°. 187. F
 Lupi habent multiplicem ordinem dentium. de anat. viu. Sp. 49. E
 Lupi multos dentes caninos vtrinq; habent. 11°. de vsu par. 1°. 187. E
 Lupi ad carnes veniunt tanquam propria nutrimenta. de consue. 2°. 61. A
 Luporum pedes neque varie dearticulati sunt, vt pedes hominum, neque simplices, vt equorum. 3°. de vsu par. 1°. 129. E
 Luporum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36. E
 Lupi hepar aridum. 6°. de compo. medicamen. secum. loc. 5°. 172. B
 Lupi hepar ad hepaticas affectiones valet. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 172. B
 Lupi iecur. de med. fac. par. 7°. 166. E
 Luporum stercora, qualia. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
 Lupos necans est aconitum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. A
 Lupos interficit lycottonon. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 43. D
 a Lupo laniatæ ouis lana. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. D
 LVPFI pisces viuunt aqua salia, & dulci. de bon. & vit. suc. 2°. 37. H
 Lupi piscem non vidit Gal. nasci in aquis dulcibus. 3°. de ali. fa. 2°. 30. E
 Luporum maritimorum caro quomodo differt a degentibus in aquis vitiatas. de bon. & vit. suc. 2°. 37. H
 Lupus proxime asellos utilis cibus in calidis & siccis. 8°. me. m. 7°. 51. B
 Lupus piscis. de med. fac. par. 7°. 170. H
 LVPVS, laqueus. de fastijs. 7°. 301. H
 Luscosus fel hirci agrestis prodest, vt quidam scripsere. 10°. de simplici. medicamentorum facultatibus. 5°. 74. H
 Luscosus quæ conferant. 4°. de comp. me. secum. loc. 5°. 158. D
 LVTEO oui candidi vtitur. de remed. par. fac. 7°. 156. E
 LVTEA bilis, & flaua, idem. 5°. de decre. Hipp. 1°. 275. B
 Lutens color quomodo fiat chalcitidi. 1°. de antid. 5°. 107. H
 LVTRVM, id est balneum, pro oculis. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 154. C
 LVTRVM quid sit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. F
 in Luto nascitur corallus. de anat. viu. Sp. 50. F
 Lutum suaue olens, & perfecte assatum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. A
 Lutum liquidum non admittit impressionem. 2°. de semi. 1°. 339. B
 Lutum mediocriter induratum admittit impressionem. 2°. de semi. 1°. 339. B
 Lutum mediocriter durum sumit fictor formandum, non adhuc liquidum. 2°. de semine. 1°. 339. B
 Lutum per vrinam expellens est antidotus Biennitæ. 10°. de compo. medicamen. secum. loc. 5°. 206. F
 Lutum calcantibus arbylis cuidam calceari præcepit Hippocrates. ad Thrasyb. 2°. 108. G
 ad Lufi

ad Luti crassitie verbenaca recta quo deducatur. de rem. par. fa. 7^a. 154. E
 LVTVM emercum. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 177. H
 LVTVM egyptie terra adiuvat phlegmonas veteres, & adematata la-
 xa. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 65. G
 Luto egyptio sanati sunt tumidi ex hamorrhidum nimia purgatione. 9°.
 de simpli. med. facul. 5^a. 65. G
 Luti electarium. de med. Sp. 108. D
 LV C I S due species. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 201. E
 Lux stellarum unde. de hist. philo. Sp. 6. E
 Lux quid oppositis faciat tenebris. de hist. philo. Sp. 9. E
 Lucem qui noctu videt, solent incidere in suffusione. 7°. de decre. 1^a. 270. B
 a Luce laci cur repente palpebras claudimus. 10°. de vsu par. 1^a. 179. B
 ob Lucis splendorem oculi dolent. de symp. diff. 3^a. II. E
 Lux addit in insaniam secundum methodicos. de opt. secta. Isa. 25. A
 Lucē quo mō dēt recipere chirurgus. de ijs quæ in med. fi. c. 1°. 7^a. 201. E
 Lux clarissima in oculis nō exigenda. de ijs, q̄ in med. fi. cō. 1°. 7^a. 202. A
 Lucis splendores incerti quo modo fiant. de vict. rat. in morb. acu. com-
 men. 2°. 122. F | 7^a. 122. A
 LVXARI quibus de causis contingat tum in anteriorem, tum in poste-
 riorem partem quæ circa spinam sunt, & qui tūc spiritus generetur.
 1°. de diff. resp. 3^a. 59. D
 Luxetur cur facile articulus. de artic. com. 1°. 7^a. 252. E
 Luxetur quomodo vertebra. 4°. de lo. aff. 4^a. 24. C
 Luxetur quando boues. de art. com. 1°. 7^a. 256. D
 LVXATIO, & exarticulatio idem. de frac. com. 1°. 7^a. 223. E
 Luxatio fit à cā externa, & à nobis ipsis. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 182. G
 Luxatio quot modis, & quomodo curetur. de const. ar. Isa. 40. A
 Luxationis duo modi. de art. com. 1°. 7^a. 251. G
 Luxationis simplex modus. de fract. com. 1°. 7^a. 230. H
 de Luxatione digitorum & reparatione. de art. com. 4°. 7^a. 292. B
 Luxationes digitorum quot. de art. com. 4°. 7^a. 292. B
 de Luxatione brachij. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 281. C
 Luxationem brachij quinquies vidit Galenus. de art. com. 1°. 7^a. 255. G
 Luxatiōes quas nō vidit Hippocrates, sed Galenus. de art. c. 1°. 7^a. 255. G
 Luxatio in alam. de artic. commentario. 1°. 7^a. 257. E
 in Luxato & sano ala brachij quō se habet. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 281. B
 Luxatio spine angulosa, qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. B
 Luxatio in obliquo, qualis. 4°. de lo. aff. 4^a. 24. B
 Luxatio in lumbis, qualis. 4°. de lo. aff. 4^a. 24. B
 Luxatio vertebra vocem ledit. 4°. de loc. affect. 4^a. 26. D
 Luxatio in posteriorem partem pp quæ eueniat. 3°. de diff. resp. 3^a. 72. E
 Luxatio coxendicis incurabilis. 17°. de vsu par. 1^a. 222. F
 de Luxatione femoris, & quot fiat modis. de art. com. 3°. 7^a. 276. C
 de Luxatione genu & repositione. de art. com. 4°. 7^a. 292. D
 Luxatio offiū pedis, & manus quot diebus sanat. de frac. c. 2°. 7^a. 233. H
 Luxatio calcis. de frac. com. 2°. 7^a. 234. B
 de Luxatione tali & repositione. de art. com. 4°. 7^a. 292. D
 Luxationes quomodo prohibeantur. de frac. com. 3°. 7^a. 249. C
 Luxationes inferiores iuxta malleolos magis intro prolabantur. de fra-
 cturis. com. 2°. 7^a. 238. G
 Luxatio cum vlcere incurabilis. 17°. de vsu partium. 1^a. 222. F
 LVXATI articuli secundus modus. de art. com. 1°. 7^a. 253. B
 Luxatum cubitum restituit Galenus. de art. com. 1°. 7^a. 256. C
 Luxati quo modo se habent. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 281. C
 Luxatum brachium significat tumor sub ala durus & rotundus. de ijs
 quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. F
 Luxati quo modo curentur. intro. Isa. 60. G
 Luxati quo modo debent tractari. 2°. de motu mus. 1^a. 314. E
 Luxata in suum locum reponi desiderant. 3°. meth. me. 7^a. 16. C
 in Luxato, & fracto membro num prius luxatio, an fractura sit reparā
 da. de machin. 7^a. 314. D
 Luxata ossa cur prius extendenda. de frac. com. 1°. 7^a. 224. B
 Luxatis ossibus quomodo nervi curentur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. C
 Luxata tribus modis in gñe reponuntur in suā sedē. de machin. 7^a. 309. B
 Luxata in suam sedem reponendi methodicus modus est in cōmuni vsu,
 & quibus conuenit. de machinamentis. 7^a. 309. C
 Luxata reponendi palestricus modus est magis in vsu in principio, &
 qui illo reponantur. de machin. 7^a. 309. B
 Luxata reponēdi methodicus mod⁹, & ad quos valeat. f. mac. 7^a. 309. C
 Luxatas malas eē aptatas ex dēribus cognoscit. de art. c. 2°. 7^a. 264. E
 Luxatus cubitus quomodo restaurandus. de machin. 7^a. 314. E
 ad Luxatum ac peruersum articulum Moschionis pharmacū va

let. 2°. de comp. medicamento. per gen. 5^a. 225. E
 pro Luxato, & comminuto humero repositio. de machina. 7^a. 320. A
 Luxatum humeri articulum quando repositum deligamus tam fulcimen-
 tum q̄ stabilimentum nuncupari potest lana, quæ rotunda forma in
 alam conijcitur. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 222. D
 Luxata spina quo modo restituatur. de machin. 7^a. 320. H
 ad Luxata emplastrum Icesii bonum. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 247. F
 ad Luxata malagma confert Nilo inscriptum. 8°. de compositio. medica
 men. secun. loc. 5^a. 193. A
 ad Luxata malagma bonum. 10°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 208. A
 de Luxato ad partes internas qui mingere non poterat meminit Gale-
 nus. 6°. de loc. affect. 4^a. 38. G
 Luxati pueri in primo articulo medij digiti dextræ manus casus. 3°. de
 compo. med. per gen. 5^a. 229. A
 Luxati pueri in digito casus. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 229. B
 LVXATIO in scroto quo modo curanda. ars med. Isa. 71. D
 LVXVRIA quæ mala faciat. 3°. de san. tu. 2^a. 81. D
 Luxuriantes carnes stringit chrysocolla in cerotis posita. de simplicibus
 medicamentis. Sp. 82. E
 Luxuriantia vulnera Sori exiccat. de simp. med. Sp. 90. F
 LYBES sunt graciles. 2°. de simplic. medicamentorum fa-
 cultatibus. 2^a. 14. E
 LYBIANVM medicamentū ad quæ faciat. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 155. A
 Lybiana collyria quæ appellantur. 4°. de compo. medi. sec. loc. 5^a. 150. D
 LYBICVS succus. 10°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 206. E
 LYCHNIDOS coronaria semen in secundo calidum & siccum est.
 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. H
 Lychnis. de med. par. fac. 7^a. 167. D
 LYCHNIVM medicamentum. 4°. de compositione medicamentorum se-
 cundum locos. 5^a. 153. E
 LYCIAM totam nauigauit Galenus. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. G
 LYCIVM medicamentum quid sit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. G | de sim-
 plic. medicam. Sp. 85. G
 Lycium quo modo fiat, & quo tempore. de dynamidijs. Sp. 22. H
 Lycium quale. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 151. D | de ocul. 7^a. 188. H
 Lycium in secundo ordine est siccum, in actiuis temperatum. 7°. de simp.
 medicamen. facul. 5^a. 54. G
 Lycium Indicum est efficacius. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. H
 Lycium Indicum adulteratur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. C
 Lycium Indicum Galenus habuit. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. B
 Lycium Indicum. 3°. de compo. med. sec. loc. 143. H | 7°. 184. A | 9°. 203. A
 A/B/C/H/204. D/F/212. B/5°. de comp. med. per gen. 5^a. 251. H
 Lycium Indicum adstringit, concoquit, & discutit. 4°. de compositione
 medicamen. sec. loc. 5^a. 150. H
 Lycium mediocriter adstringit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. H
 Lycium maturat. de ocul. 7^a. 189. D
 Lycio & nitro mixtum vinum est consolidatiuum, & constrictiuium, &
 confortatiuum. de ocul. 7^a. 189. G
 Lycium ad sugillata & sedis orisq̄ phlegmonas, vlcerationesq̄, tū her-
 petas, putredines, & vlcera contumacia, & aures pure fluentes,
 & intertrigines, paronychias confert. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 54. G
 Lycium ad putredines, & cacoethe vlcera valet, & celiacis, dysenteri-
 cis, & muliebri profluvio adhibetur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. H
 pro Lycio centaurij maioris succus ab aliquibus sumitur. 7°. de simpli.
 medicamen. facul. 5^a. 50. G
 LYCOCTONVM cuius facultatis. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. A
 Lycotetonon lupos interficit. 6°. de simp. medic. fac. 5^a. 43. D
 LYCOIDES affectio faucium, latine lupo, id est strangulator. de spher-
 mate. Sp. 36. F
 LYCOMEDIS dolorem sedans cōfectio. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 185. A
 LYCOPERSIVM quæ herba. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. F
 LYCOPSOS anchusa refrigerat, & deficcet. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. C
 LYCI Macedonis opinio de aquisitate tendente ad renes. 1°. de natura-
 libus facultatibus. 1^a. 296. D
 Lycus interpret Hippocratis nonnunquam illum reprehendit, sed male
 & quare. de ord. lib. suo. Isa. 15. C
 LYCVS nouus scriptor anatomie. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 183. F
 Lycus creditus est musculos dissectuisse optime. de musc. diff. 1^a. 44. D
 Lyci, & Aeliani, & Pelopis musculorum dissectio in pretio iure habita
 est. de muscul. dissect. 1^a. 44. B
 Lyci liber de musculorum dissectione cur prolixus. de musc. diff. 1^a. 44. C
 Lycus damnatur, & quare. 4°. de anat. adm. 1^a. 84. C

in LYDIA vinum sesaminum dulce. 1°. de dign. puls. 4°. 70. H
 LYGOS cuius facultatis, & substantiæ. 6°. de sim. me. fa. 5°. 40. H
 LYNCEVS subterranea intuebat. de cu. ai. pec. not. at. med. 5°. 59. A
 Lynces optime cernunt. 1°. de san. tuen. 2°. 63. H
 Lynx sumendus pro anatomia, si penitus simia desideretur. 6°. de anat. mic. administrat. 1°. 89. F
 Lynces habent musculos temporales debiles. 11°. de usu par. 1°. 184. F
 Lynces habent genam inferiorem minimam. 11°. de usu par. 1°. 185. A
 LTRARVM corda quo mō & ipsa cōuellant. 3°. de loc. aff. 4°. 17. E
 in Lyris consonantia exactissima habet latitudinē. 1°. de san. tu. 2°. 64. B
 Lyra solebat pulsari in symposiis. 1°. meth. me. 7°. 2. D
 Lynam non percipit asinus. de cuiusq; ani. pec. not. atq; mcd. 2°. 56. G
 LYSIAE arteriaca qualis. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. D
 LYSIMACHIA quadam seruari debebat, & seruata est spina Aegyptiæ semine, cū non inueniretur. Lysimachia herba. de sub. m. 5°. 84. C
 Lysimachij vires, que. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. H
 LYSOMYDON terens ex aceto in sole illinito ad faciem dealbandam. de med. fac. par. 7°. 174. B

ABIT iunctura manuum, quæ est in compositione ossis adiuto

rij. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 in MACEDONIA prouenit optimum Petroselinon. 1°. de antidotis. 5°. 105. E
 Macedonicum petroselinum probatissimum. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D

à Macedone profecta confectio. 10°. de cōpo. medicamen. sec. loc. 5°. 206. B

Macedonum anni tempora. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 102. D

Macedonum mensis Dion qui. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 102. C/D

apud Macedones artemisius mēsis q. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 102. D

apud Macedones mensis loius qui. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 102. D

MACEDONICVM medicamentum pro phlegmone in adenibus. 13°. methodi medendi. 7°. 81. B

Macedonicum medicamentum ad crustas excidentis. 2°. de arte curatiua ad Glaucnem. 7°. 107. B

Macedonicum medicamentum vlceri non apponendum. 2°. de arte curatiua ad Glaucnem. 7°. 101. H

MACER quid sit. 6°. de compo. medicamen. secun. loc. 5°. 169. D

Macer aromata redolet. 7°. de simp. med. facul. 5°. 55. A

Macer acerbus gustu cum acrimonia odorata. 7°. de sim. me. fa. 5°. 55. A

Macer sicum est in tertio ordine in actiuis qualitativis temperatum. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 55. A

Macer generose discutit. 6°. de compo. med. secun. loc. 5°. 169. D

Macer arboris cortex constipat aluum. de subf. emp. 15a. 33. B

à Macere cur credimus ventrem sisti. de subf. emp. 15a. 33. C

Macer adstringit. de subf. emp. 15a. 33. D

Macer desiccatur & adstringit. 7°. de sim. me. fac. 5°. 55. A

Macer celiacis, & dysentericis facultatibus miscetur. 7°. de simpliciu medicamen. facultatib. 5°. 55. A

MACRI habent iugula, & venas extantes. in 6°. de morbis vulgarib. commentario. 3°. 3°. 177. E

Macrorum cutis, qualis. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 176. E

Macrarum auium, & antiquarum axillis axille auium iuuenum, & pin guium velocius digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. C

ad Macros. 2°. de antido. 5°. 113. D

MACERANDA etiam per plures dies sunt duriora. 7°. de compo. medicamen. secun. loc. 5°. 180. H

Macero pro mollio. de artic. com. 2°. 7°. 263. H

ex Macerari debentibus abijcienda sunt humentiora, mollia valde, & duriora. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. H

MACHAONIS Asclepias ex Scribonio Largo. 4°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 155. H

Macharium quid. 8°. de anat. adm. 1°. 101. C

Machararij siue ossium persiorū nuclei. 5°. de cōp. me. secun. loc. 5°. 163. F

MACHAERIONIS emplastrum. 2°. de comp. medica. per ge. 5°. 221. G

Macharionis medicamentum, crustas optime dirumpit. 2°. de arte curat. ad Glaucnem. 7°. 107. B

Macharionis emplasticum medicamentum, quo modo ad usum enmota rum possit reduci. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. A

Macharionis viride medicamentum obiter adducit. 5°. met. me. 7°. 33. E

Macharionis medicamentum. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 248. D

MACHINARVM structori lignum est materia. ad Thrasy. 2°. 106. A

Machina ad articulos reponendos. de artic. com. 4°. 7°. 289. H

Machina pro fracto crure. 7°. de usu par. 1°. 161. H

MACHINAMENTA quæ organa sint. de machin. 7°. 309. D

Machinamentorum omnium descriptiones architectonica completiuntur. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 57. B

Machinamentum ad naues ducendas per ergatam. de machin. 7°. 316. C

Machinamentum glossocomum quale, & quo modo compositum. de machinamentis. 7°. 310. G

MACHINARIA capsula quæ, & quomodo confecta. de fracturis, com mentario. 1°. 7°. 239. F

MACHOZIRI meminit secretorum. Sp. 101. D

MACIE affectus corpus biliosius redditur. in 6°. de mor. vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 177. C

Maciem futuram significat vrina alba, & aquosa in augmento egritudinis, aut in statu veniens. de dynamidijs. Sp. 34. B

in Maciem transeunt icterici. de cura icteri. Sp. 11. E

Macies quo modo curanda. 6°. de decre. Hipp. 1°. 267. G

ad Maciem secretorum. Sp. 101. H

MACILENTIA in agris quibus fiat. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E

in Macilentis multa arteria sentiuntur. de venæ art. diff. 1°. 59. D/E

in Macilentis motus musculorum plurium apparent ante cutis ablationem. de mot. musc. 1°. 309. H

Macilentis non est vena secunda, nec ijdem sunt euacuandi. 1°. de arte cura. da Glaucnem. 7°. 98. D

Macilente muliercula, cui octo mensibus menses defecerant, sanguinem detraxit Galenus. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 176. C

in Macilenta sectio venæ quo modo facta, & in quanta quantitate. in 6°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 176. C

Macilentis, & humidis minor superuenit inflammatio, q̄ sicca, & carne repletis. de articu. com. 1°. 7°. 256. G

Macilenti pice illinendi. 14°. meth. me. 7°. 91. F

MACRAVCHENES, id est longi colli. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 1°. 3°. 154. A

MACROCEPHALI quales. de aere, aq. & loc. 2°. 4. G

MACRONOXIAM ostendit in synocha vrina tenuis, & boni coloris, frequens & multa egesta. de dynam. Sp. 34. E

MACVLAE lunæ. de hist. philos. Sp. 7. C

MACVLAS in facie tollit narcissi bulbus. de simp. med. Sp. 87. H

Maculas albidas emendant radices asphodeli combustæ, & in cinerem redactæ. de simpli. med. Sp. 81. B

ad Maculam tibiæ albam vel nigram. de dynam. Sp. 30. A

Maculis caricæ viles sunt. de simp. med. Sp. 84. C

Maculas & lentigines tollit chameleon. de simp. med. Sp. 82. F

ad Maculas ex sole contractas valet coctus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52. F

Maculas & lentigines tollit erbum. de simp. med. Sp. 85. B

Maculam omnem à sudore factam lapatium tollit. de simp. me. Sp. 86. D

Maculis prodest fomentatio aquæ, in qua cocti sint lupini. de simplicibus medicam. Sp. 86. C

Maculas olei ex folijs myrtæ perficatu emendat. de simp. me. Sp. 87. E

Maculas tollit orobum. de simp. med. Sp. 88. F

ad Maculas albas vel nigras remedium. de dynam. Sp. 25. F

MACVLA corneæ propria passio. de ocul. 7°. 187. A

contra Maculam oculorum succus Iari. de med. exper. Sp. 106. D

MACVLATA non habet membra animal aqua suffocatum. de decret. Hippo. & Plato. 1°. 231. G

MADAROTES affectus superioris partis capitis, & menti intro ductio. 15a. 50. C

Madarotes coronæ affectus introductio. 15a. 58. D

MADEFACTIO preparat alimentum ori. de bon. vitio suc. 2°. 37. A

MADEFIERI quid sit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. E

MADOR quid significet. de frac. com. 3°. 7°. 244. C

MAEMECTELON fructus arbuti vitandus in capitis doloribus à stomacho & ab alijs. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. B

MAENIDVM, & siluorum salsugine maxime vtebantur antiqui. 11°. de simplic. medi. fac. 5°. 83. G

Mænium capita ad columellam. 11°. de sim. me. fac. 5°. 79. F

Mænium capita sale inueterata ad sedis fissuras. 11°. de simplic. medica mento. facul. 5°. 79. F

MAGICYM opus videbatur modus quidam curadi partes iam pla ne curuatas, & conuolutas. 2°. de arte curati. ad Glauco. 7°. 104. C

MAGIS, & minus, & plus quo modo recte psurpentur. commenta rior. 710. F

rior. aphorismo 14. Ex. 7. B
 Magis & minus in differentiis à substantia. 1. de diff. feb. 3. 30. H
 Magis, & minus quæ non habent. 1. de dieb. decre. 4. 149. B
 Magis, et minus non admittit angularis figura. de ijs q. i. me. fi. c. 3. 7. 217. B
 in Magis, & minus differentiis quomodo procedendum. 10. de simp. medicamen. facul. 5. 75. A
 MAGISTRI prima rudimenta docentes, sunt in secunda sede prope deū Mercurium. in oratione suaviora. Isa. 2. F
 MAGISTRATIBVS eo anno quo magistratu funguntur, vinum interdicit lex Chartaginensium. quod animi mores. 1. 320. H
 Magistratum formidabilem adiens tremit. 2. de symp. cau. 3. 20. D
 MAGMA quid vocetur. 7. de comp. medi. per gen. 5. 266. D
 Magmatis bedychoi compositio. 1. de anti. 5. 104. F
 Magma bedychoium ponitur in theriaca. de ther. ad Pifo. 5. 92. D
 Magma malabathrium. 7. de comp. medica. per gen. 5. 272. E
 MAGNANIMI magis Europæi q. Asiæ. de aere, aquis, & loc. 2. 6. C
 Magnanimi non possunt degere sub legibus. de aere, aq. & lo. 2. 5. B
 Magnanimus non moritur ob mæstitiam, vel animi egritudinem. 5. de locis affectis. 4. 29. C
 MAGNES lapis quid. de simpl. medic. Sp. 86. G
 Magnes. 9. de simplic. medic. facul. 5. 68. C
 Magnes ubi inueniatur. 3. de loc. aff. 5. 23. D
 Magnetis vis. 6. de loc. aff. 4. 40. B
 Magnes vim similem hæmatiti habet. 9. de simp. me. fac. 5. 68. B
 Magnes habet facultatem trahendi ferrum. 2. de nat. fac. 1. 297. F
 à Magnete aliter trahitur ferrum, q. aer à foliis. 3. de nat. fa. 1. 307. G
 Magnes quo modo trahit lapidem sive Epicurum. 1. de nat. fac. 1. 294. C
 Magnes quo modo ferrum attrahat. de theria. ad Pifo. 5. 90. G
 à Magnete quæq. stilos dependere vidit Galenus. 1. de nat. fa. 1. 294. F
 Magnes lapis facultatem habet attrahendi ferrum, ita naturalia instrumenta facultatē habet psciendi suā actionē. 1. de loc. aff. 4. 8. A
 Magnes lapis purgatorias vires habet, hydropicis in potu datur. de simplic. medicam. Sp. 86. G
 MAGNIFICATIONIS linguæ causæ. de mo. ma. & ob. Sp. 67. H
 MAGNITUDO quo modo multis modis dicatur. 2. de diff. pul. 4. 55. F
 Magnitudines non sunt longitudo, latitudo, & profunditas. 2. de differentiis pulsum. 4. 56. F
 Magnitudine caret linea. 2. de diff. pul. 4. 56. A
 Magnitudo ducitur in infinitum. 8. de decr. Hipp. 1. 274. D
 Magnitudo necessario est accidens. 1. de vsu partium. 1. 115. E
 Magnitudo magni & parui signat. de ijs, quæ in medic. fi. c. 1. 7. 205. E
 Magnitudo solis. de hist. philos. Sp. 6. H
 Magnitudo corporis quæ proprie sit. com. 2. aphor. 54. Ex. 19. E
 Magnitudo corporis simpliciter non est indicium humiditatis. de opt. no. stri corp. const. 1. 38. H
 Magnitudo cordis non est causa audaciæ. de anat. vii. Sp. 53. A
 Magnitudo non reflectitur in speculo. 7. de decretis Hippoc. 1. 272. B
 Magnitudo non ingreditur pupillam. 7. de decret. Hippocratis. 1. 272. B
 Magnitudo reiectæ partis plerumque locum affectum significat. 1. de locis affectis. 4. 2. D
 Magnitudinis membri minutio pertinet ad morbum quantitatis. de differentiis morborum. 3. 5. A
 MAGNITUDO & vehementia morbi sunt idem. 3. de crisib. 4. 140. Ex. 5. F
 B/com. 1. apho. 12. Ex. 5. F
 Magnitudinis morbi causa. de ocul. 7. 185. G
 Magnitudinis morbi in numero causa. de ocul. 7. 185. G
 Magnitudo morbi unde cognoscatur. 1. de cris. 126. A/3. 4. 140. C
 Magnitudo morbi unde accipitur. 7. meth. med. 7. 48. F
 in MAGNITUDE morbi quo modo differunt à morbis in numero. de diff. morb. 3. 5. A
 MAGNVS scripsit de pulsibus. 3. de diff. pul. 4. 59. D
 Magni compositio theriacæ quo differat ab Andromaci compositione. 5. de theriaca ad Pifo. 5. 95. B
 Magni medicamentum cicatricē inducēs. 5. de cō. me. per gen. 5. 253. G
 Magni cicatricem inducens. 5. de comp. med. per ge. 5. 253. G
 Magni Tarsensis extraetorii hæmorrhoidi. 9. de cō. m. se. loc. 3. 205. B
 Magni Florida ad nomas, putredines, pterygia, carbunculos. 5. de com. po. medicamento. per gen. 5. 254. D
 MAGNUM est contrarium paruo. 11. meth. med. 7. 71. B
 Magnum, & maius quo modo differant. 2. de dign. pul. 4. 76. F
 Magnum indefinita quantitas. 2. de digno. puls. 4. 76. E
 de Magno & paruo disputatur an qualia sint, vel ad aliquid. 2. de dif-

ferentiis pulsum. 4. 54. E
 Magni, & parui dicunt in qualitatibus. 3. de cōp. me. per ge. 5. 228. H
 Magnum & paruum sunt ad aliquid, & significant quantitatem. 2. de differen. pulsum. 4. 55. G
 Magna esse formica quo modo dicatur. 2. de digno. pul. 4. 76. E
 Magna formica, & mōs puus ad aliqd. in 1. de mor. vul. c. 1. 3. 104. A
 Magnum accipitur absolute. 2. de dign. puls. 4. 76. C
 Magnum non dicitur de propria substantia. de tot. morb. temp. 3. 89. E
 Magnum corpus propter quid sit. de opt. nost. corp. const. 1. 38. G
 Magnum quo termino statuatur. 2. de dign. pul. 4. 76. E
 Magnas res quomodo comprehendat manus. 1. de vsu par. 1. 113. H
 MAGNI homines forma ubi contingunt. de aere aq. & lo. 2. 6. D
 per Magnam cannam, & canales nasi fit attractio aeris ad pulmonem. de anatomia viuorum. Sp. 47. C
 Magna vena est in parte dextera cordis. de ana. vii. Sp. 46. F
 Magna vena, et arteria procedunt à duobus ventriculis cordis ad supremum spondylum colli. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Magna vena quæ dicitur caua quorsum procedat. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Magna arteria dicta aorta & quorsum procedat. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Magna arteria, vena caua sub septo transuerso super vertebrae incumbit. in Tim. Plat. 1. 287. H
 Magna arteria in dorso. de anat. par. Sp. 43. B
 Magna vena in dorso. de anat. par. Sp. 43. B
 Magnum cor habent secundum mensuralem sibi proportionem lepores, & ceruus cum timidi sint. de anat. vii. Sp. 53. A
 Magnum cor habent lepores & ceruus cur. de anat. vii. Sp. 46. H
 Magnum cor non audax. de anat. vii. Sp. 46. H
 Magnum habentia calorem animalia magnum quoq; habeant pulmonem necesse est. de anat. vii. Sp. 47. F
 Magnum digitum, antichera, id est pollicem, quasi pro manum dicas, appellant. de musc. dissect. 1. 49. B
 Magni digitum qui musculus in neutra parte extendat. de mus. diff. 1. 48. D
 Magnum digitum mouens musculus. de musc. diff. 1. 48. E
 Magnum digitum qui musculus indici adducit. de mus. diff. 1. 49. B
 Magnum digitum qui musculus longissime ab indice abducit, ubi oriatur & finiat. de mus. dissect. 1. 49. B
 Magni digiti primus articulus euidentem habet motum. de mus. di. 1. 49. D
 apud Magnum digitum exortus musculi mouentis brachiale. de musculorum dissectione. 1. 48. H
 apud Magnum digitum qui musculus brachiale flectat in prouum. de musculorum dissectione. 1. 49. A
 in Magno digito non nunquam duo soli musculi apparēt. de mus. diff. 1. 49. D
 Magnum pedis digitum flectens musculus. de mus. diff. 1. 52. D
 Magnum digitum pedis oblique leniter sursum trahens musculus. de musculorum dissectione. 1. 52. D
 Magnum quod est ex animalibus siccis, tardius digeritur quam paruum. de dissol. cont. Sp. 73. C
 in MAGNO anhelitu quæ partes moueant. de mo. ma. & ob. Sp. 66. H
 MAGNI pulsus definitio. 4. de diff. pul. 4. 69. B
 Magnus pulsus, qui. comp. puls. Sp. 65. H
 MAGNI vi sunt morbi, ita euacuationes magnæ fieri debent. de cucurb. scarif. 6. 3. H
 MAGNA hiera secretorum. Sp. 101. G
 Magnum laccæ electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Magnam theriacam præbet lapidem habentibus. de cura lap. Sp. 112. A
 MAIÆ siue obstetricis medicamentum ad condylomata & rhagadas generosum. 5. de comp. med. per ge. 5. 252. H
 Maioræ hæc, id est insanire, quid. in 1. prorrh. com. 1. 4. 161. A
 Maioræ qui sint. in 1. prorrh. com. 1. 4. 161. B
 MAIORANA est calida & sicca in tertio ordine. 8. de simplicium medicamentorum facultatib. 5. 60. A
 Maioranæ vires. 6. de simp. me. fac. 5. 42. D
 Maiorana drachmas tres cum drachmis duabus rubiæ prouocant menstrua. de me. exper. Sp. 106. E
 MAIUS, pro efficacius. aduers. Lycum. Ex. 65. G
 Maius est ad aliquid semper. 2. de digno. puls. 4. 76. C
 Maius, & magnum quo modo differant. 2. de dign. puls. 4. 76. F
 Maius moderato habet quinque differentias. 2. de diff. pul. 4. 55. G
 Maiores natu qui sint. in progn. com. 2. 205. G/3. 4. 209. H
 Maiora corpora minorum principia. 6. de decr. Hipp. 1. 262. F
 Maius est minus obnoxium iniurijs. 15. de vsu partium. 1. 211. F
 Maiores sunt arteriæ in lingua, & priapo, quam reliquis membris. de mot. man.

mot.man. & obs. Sp.67.H
 ex Maioribus intestinis educit scybala, & lubrici lati. de cat. Sp.94.H
 Maius quod est ex animalibus humidis velocius digeritur antequam du
 rescat, quam minus. de dissol. cont. Sp.73.D
 Maiora duobus digitis capiuntur, sed non extremis. 1°. de usu p. 1°. 114.A
 Maiorem habent hypostasim urinae mulierum, quam virorum. de urina
 signific. ex Hipp. Sp.79.B
 Maior flamma quo modo minorem extinguat. de vit. resp. Sp.62.D
 à Maioribus remedijs inchoandum, ubi morbus est maximus. 5°. metho
 di medendi. 7°.36.A
 MALA, & yvālos, & bucca quid significant. de art. com. 1°. 7°.262.G
 Mala quid significet. de articu. com. 2°. 7°.264.E
 Mala quae introductio. 114.53.B
 Mala sunt ossa maxillarum. de nat. & ord. cuiuslibet cor. Sp.42.H
 Mala singula ossa habent. introd. 114.54.G
 Malas tegit os. 11°. de usu partium. 1°.189.D
 Malarum ossa cur crassissima. 11°. de usu part. 1°.191.H
 Mala propter quid ad oculos. 10°. de usu par. 1°.180.A
 Mala cur nuda pilis. 11°. de usu par. 1°.189.D
 in Malis & naso pili facie sylvestre effecissent. 11°. de usu par. 1°.189.D
 ad Malas pili quid agant. 11°. de usu par. 1°.189.D
 Malarum robur. in 1°. de mor. vulg. commentario. 3°. 3°.126.H
 Malarum palpitatio unde. 2°. de symp. cau. 3°.20.F
 ad Malas à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3°.49.H
 Malarum partes cur itumescant in ophthalmia. 4°. de cōp. me. se. l. 5°.150.F
 Mala paucis luxatur. de artic. com. 1°. 7°.262.G
 Malas luxatas esse aptatas ex dentibus cognoscit. de art. c. 2°. 7°.264.E
 à Malis p quibus ducit nomen habet vinculum & aequat. de fas. 7°.295.A
 ad Malas iunctura ex tribus fascijs. de fascijs. 7°.299.H
 MALABATHRUM quid, & eius vires. de simp. me. Sp.87.F
 Malabathrum cum spica nardi simillimum. 7°. de simp. med. fac. 5°.55.A
 Malabathrum Alexandrinum. 7°. de cōposi. med. per gene. 5°.272.E
 Malabathri folia inter aromata numerantur. 7°. meth. med. 7°.44.A
 Malabathru phyllon. 8°. de simp. med. fac. 5°.63.E
 Malabathri folium odoratas reddit compositiones. 1°. de composit. medi
 camen. secun. loc. 5°.128.C
 Malabathri folia in theriacam ingrediuntur. de ther. ad Pis. 5°.92.E
 Malabathri foliū pro oris putore. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°.182.A
 Malabathrum astrictione particeps est. 3°. de cōp. med. p gen. 5°.234.F
 Malabathri foliū mediocriter adstringit. 4°. de comp. me. sec. l. 5°.149.H
 Malabathri semen theriacam ingreditur. de ther. ad Piso. 5°.92.E
 Malabathri magmatis meminit. 7°. de compo. med. per genera. 5°.272.E
 pro Malabathro nardus gangitis. 7°. de comp. me. per gen. 5°.274.D
 Malabathri foliū nardo similem vim possidet. 8°. de simp. me. fa. 5°.63.E
 MALABATHRINUM unguentum primae confectiois. 7°. de composit. medicam. per gen. 5°.271.B
 Malabathri unguenti sex. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°.178.D
 MALACHE, id est malua. 7°. de simpli. med. fac. 5°.55.B
 MALACOSARCOS qui. 9°. de simp. med. fac. 5°.65.H
 MALACTICA quae sint. 14°. methodi medendi. 7°. 88. A/ de dynamidys. 18.H/ Sp.20.G
 Malactica medicamenta, qualia. 5°. de simp. me. fa. 5°.33.F
 Malacticum digerens ladanum. 7°. de simp. med. fac. 5°.51.E
 Malactica quid proprie agant. 7°. de comp. me. per gen. 5°.267.G
 Malactica ventrem tantum molliunt. de dynam. Sp.20.G
 Malacticis rebus, & metasyncriticis curantur dolores omnes vetusti, & insanabiles. de dynam. Sp.19.A
 Malactica plceribus non conveniunt, & quae sint. 4°. de compo. medica-mento. per gene. 5°.236.H
 MALAGMATA quae vocentur. 7°. de compo. medic. per gen. 5°.253.D
 Malagmata quae dicantur, & quae proprie sint. 1°. de compo. medicamen-torum secun. loc. 5°.192.F
 Malagmata possunt emplastra appellari. 7°. de cōp. me. p gen. 5°.265.A
 Malagmata omnia sunt calida temperata in passivis qualitatibus. 7°. de comp. med. per gen. 5°.263.D
 pro Malagmatibus quae commoda. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°.198.D
 in Malagmatibus, acopis, emplastris mittit cera. de simp. med. Sp.82.B
 Malagmatis immittitur ladanum. de simp. med. Sp.86.D
 ad Malagmata & acopa facit oleum in quo est cocta bryonia. de simpli. medicamin. Sp.81.E
 Malagmatibus immittitur peucedanum. de simpli. med. Sp.89.B
 in Malagmata mittitur pumex. de simp. med. Sp.88.H

Malagmatis conformatio, qualis. 8°. de comp. med. se. loc. 5°.197.D
 Malagmata quo modo duabus fascijs applicanda. 9°. de compo. medica-men. secun. loc. 5°.198.F
 Malagmata Alcimionis titulo inscriptum ad nervorum dolorem ex con-sensu. 7°. de comp. me. per gen. 5°.265.F
 Malagma ex Alumine. 7°. de comp. med. per ge. 5°.266.C
 Malagma Amathonis, vel Polyarchi ad quod valeat. de cura ist. Sp.111.E
 Malagmate Amathonis ceroti cyprini fortius est. de cura ist. Sp.111.C
 Malagma Amythaonis ad dolores thoracis & praecordiorum, ad angy-las, & abscessus valet. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.G
 Malagma Amythaonis ad praecordiorum tensiones, ad duritiem & mo-tus articularum. 7°. de comp. me. per gen. 5°.265.A
 Malagma Andrea multis utile. 10°. de comp. med. sec. loc. 207.G/7°. de compo. medica. per gen. 5°.266.F
 Malagma Andromachi. 8°. de comp. me. se. loc. 196.D/7°. de comp. me-dicamen. per gene. 5°.265.H
 Malagma Andromachi ex meliloto. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°.193.D
 Malagma Antipatri ad colicos omniaq; interiora. 7°. de composit. medi-camen. per gene. 5°.266.G
 Malagma ad multa utile Apollonii. 7°. de comp. me. per gen. 5°.266.F
 Malagma Apolloniani. 8°. de comp. med. sec. loc. 196.D/7°. de compo. medic. per genera. 5°.266.C
 Malagma Aristoclis. 7°. de comp. me. per gen. 5°.265.H
 Malagma ad artuum ligationem. 7°. de comp. me. per gen. 5°.266.A
 Malagma apud Asclepiadem dolorem submovendo, tensionem subito tol-lens. 7°. de comp. med. per ge. 5°.267.A
 Malagma Auri colorem referens. 9°. de composit. medicamentorum se-cun. loc. 199.A/E/10°. 5°.207.F
 Malagma aureum ad arthriticos. 7°. de comp. med. per gen. 5°.267.B
 Malagma Bacchi quo Cesar usus est. 7°. de cōp. med. per gene. 5°.267.B
 Malagma Basilicum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°.193.C
 Malagma Boni Coloris ad multa accommodatum. 7°. de composit. medi-cam. per gene. 5°.266.C
 Malagma Callinici ex collectaneis Pacci ad omnia. 7°. de composit. me-dicamen. per gen. 5°.266.H
 Malagma ex Cedria. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°.199.D
 Malagma Cloniaci boni coloris. 7°. de com. me. per gen. 5°.267.C
 Malagma generosum Crispi. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.H
 Malagma Democratis. 7°. de com. med. per ge. 5°.267.C
 Malagma ad Dolorem laterum. 7°. de comp. med. per gen. 5°.267.B
 Malagma ut Harpocras. 7°. de comp. med. per ge. 5°.266.B
 Malagma ad Hepaticos. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.E
 Malagma vel cerotum applicandum hypochondrio Ictericis, quod. de cu-ra icteri. Sp.111.C
 Malagma Ipoterium inscriptum. 9°. de comp. medica. sec. loc. 5°.200.B
 Malagma ad Ischiadicos bonum. 7°. de compo. med. per gen. 5°.266.C/F
 Malagma ad coxendicum, capitis, omnesq; diuturnos dolores. 7°. de com-posi. medicament. per gene. 5°.266.H
 Malagma ex Lauri baccis. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.B
 Malagma Leucopyron. 7°. de comp. medicamen. per ge. 5°.266.H
 Malagma ad Lienosos. 9°. de composit. medi. secun. loc. 199.C/7°. de com-po. medica. per gen. 5°.266.C
 Malagma Marci Talenti Asclepiadis. 7°. de comp. me. per ge. 5°.265.F
 Malagma ex Meliloto. 7°. de comp. medica. per gen. 5°.266.A
 Malagma Moschi. 4°. de comp. med. per gen. 5°.157.G
 Malagma Neapolitani. 7°. de comp. med. per gen. 5°.265.H
 Malagma Nilo inscriptum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°.193.A
 Malagma Nili croceum. 8°. de compo. medic. secun. loc. 5°.193.A
 Malagma Pharmanium ad pleuriticos. 7°. de comp. me. per ge. 5°.265.G
 Malagma ut Philonides. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.B
 Malagma Polyarchion. 8°. de comp. medica. sec. lo. 5°.193.C
 Malagma Polyarchion ex epistola. 7°. de comp. me. per gen. 5°.266.D
 Malagma ex Polyarchi epistola ad omnia interna. 8°. de composit. medi-men. secun. locos. 5°.193.D
 Malagma Recens quod invalidum est. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°.196.H
 Malagma ad Rheumatismum stomachi & intestinorum. 7°. de composit. med. per genera. 5°.266.E
 Malagma ex Sampsycho ad multa. 7°. de comp. me. per ge. 5°.266.B
 Malagma ex Seminibus. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.A
 Malagma Vfus multiplicis. 7°. de comp. med. per gen. 5°.266.D
 Malagmata nequeunt curare multam aquam in praecordijs existentem. 8°. de comp. med. se. lo. 5°.197.B

MALAXATAM & pulverizatam cum melle chamamelum ad dolorē
ventris, & renum ppter frigidos humores. de med. exper. Sp. 106. D
MALE & bene se habent homines secundum lunæ & planetarum sta-
tiones. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. H
MALEDICIS in admiratione Zoilus, & Salmones sacrilegis. 1°. me-
thodi medendi. 7°. 3. G
MALEFICI, qui in progno. com. 3°. 4°. 207. A
Maleficorum lac. in 6°. de morb. vul. com. 6°. 3°. 195. H
MALE olens vrina, aquosa, atra, & crassa, letalis est. de vrina signifi-
catione ex Hippocrate. Sp. 78. G
Male olens vrina cum hypostasi atra in acuto morbo letale est. quæ sita
in Hippocratem. Sp. 113. E
MALICORIVM, vel sidia quid. de simpl. medic. Sp. 87. C
Malicorium siccum est & terrestre. 4°. de comp. medi. per gen. 5°. 237. H
Malicorium inter acerba numeratur. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 172. G
Malicorium austerrum est. 4°. de comp. medica. per gen. 5°. 241. G/H
Malicorium adstringit. 9°. de simplicium medicamentorum facultatib.
64. C/5°. de compo. medicamento. per gen. 5°. 247. A
Malicorium adstringens eximium. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. E/5°. 7°. 31. G
Malicorium modice exiccat. 3°. meth. med. 7°. 20. A
Malicorium siccatur euidenter. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 240. H
Malicorium vlceri exiccat. 4°. de comp. medica. per ge. 5°. 236. G
Malicorium internis vlceribus opitulatur. 4°. meth. mcd. 7°. 28. H
Malicorium dum acescit fit imbecillū. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 239. F
Malicorium quo modo præparandum. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 239. F
Malicorij meminit. 5°. de compo. med. per genera. 5°. 250. F
Malicorium tostum. 9°. de compo. medi. secum. loc. 5°. 203. D
ad **MALIGNITATEM** omnem. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 245. H
MALIGNI ubi nascuntur. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
ad Malignum anhelitum decoctio. de med. exper. Sp. 107. D
Malignos humores accipit lupinus cum aceto in cataplasmatibus modum
impositus. de simp. med. Sp. 86. C
Malignos carbunculos sanat erbum. de simpl. med. Sp. 85. B
Malignis depascentis oris confert succus cetaureæ. de vir. cē. Sp. 93. D
Malignis vlceribus, quæ cacoethe dicuntur, facit Chamæleon. de simpli-
cibus medicamentis. Sp. 82. F
ad Maligna. 5°. de comp. medic. per gen. 5°. 247. A/D
ad Maligna, & diutina. 5°. de cōposi. med. per gene. 5°. 248. C
per **MALITIAM** quod fit, non ignoscendum. 5°. de decre. 1°. 259. D
ad Malitiam digestionis. secretorum. Sp. 98. D/F
MALLEOLI quid. de ossibus. 1°. 43. E
Malleolorum vena quas partes iuuat. de cur. per sang. miss. 6°. 20. E
Malleolorum, & poplitis venæ mensēs maxime prouocant. de curan. ra.
per sang. missio. 6°. 18. F
Malleoli quando scarificari possunt. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. F
Malleoli vena non incidenda in ischia, sed potius poplitis. de curan. rat.
per sang. miss. 6°. 20. F
Malleoli arteria liberat à coxæ dolore. de cur. rat. per san. miss. 6°. 21. F
in Malleolo secta arteria vulnus cum non posset claudi, totā incisit Ga-
lenus. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. F
in Malleolo herpetem habentis mulieris casus. 14°. meth. med. 7°. 92. F
iuxta Malleolos luxationes inferiores in interiori parte prolantur.
de fracturis, commen. 2°. 7°. 238. G
MALLEOLI instrumenti meminit. 6°. meth. med. 7°. 42. D
MALLEI super incudem ictus duplices quo modo differant. 1°. de diffe-
rentijs pulsuum. 4°. 51. A
MALTHACODE pharmaca, id est generis oleosi. 4°. de compo. medica-
mentorum per genera. 5°. 236. H
MALVÆ caulis est siccus. 2°. de alim. fac. 2°. 24. B
Malua habet radicem caule, & folijs acriorē. 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
Malua agrestis à satina differt. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Malua agrestis sicca est. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Malua agrestis sanguinem purgat. de dynam. Sp. 22. C
Malua agrestis sanguinem educit. de cathar. Sp. 94. G
Malua agrestis minus emollit, quā hortensis. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. B
Malua sylvestris folia ad scirrhum. 14°. meth. med. 7°. 88. D
Malua agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H/6°. de simpl. medicamen. facul.
46. E/10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. A
Malua satina. 2°. de alim. fac. 2°. 22. H
Malua satina humida est. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Malua hortensis humidior & frigidior sylvestri. 6°. de simplicium medi-

camentorum facultatibus. 5°. 44. C
Malua aquea est, & minimū habet acris facultatis. de atte. vi. 2°. 43. H
Malua aquea est, & terrea. 6°. de simplici. medic. facul. 5°. 44. C
Malua humida, & lenta. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Malua succus est lentus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Malua sunt solum lenti succi. de bon. & vitio suc. 2°. 36. E
Malua succus crassus & lentus. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Malua habet calorē quendā moderatū, ac tepidū. 2°. de ali. fac. 2°. 22. G
Malua, mora, muria, quomodo ventrem soluant hæc per acrimoniam, il-
la vero per lubricitatem. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. B
Malua cur facile descendat, & subducatur ventrem. 1°. de alim. fa. 2°. 8. C
Malua facile subducit ob humiditatem & lentorem, si ex oleo & garo
comedatur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. G
Maluarum radices molles dulces antequam aruerint. 4°. de simplicium
medicamentorum facultatib. 5°. 28. G
Malua facile nutriunt, sed parum. 8°. meth. mcd. 7°. 50. H
Malua mediocriter nutrit. 2°. de alimen. fac. 2°. 22. G
Maluas secundo loco comedentis historia. 2°. de alim. fac. 2°. 20. A
Malua inter cibos sunt, qui posterius sumuntur ex oleo & garo. 2°. de
alimentorum facultatibus. 2°. 18. G
Malua cum oleo & garo subuertit ventriculū. 2°. de alim. fac. 2°. 20. B
Malua mediocris in bonis & malis succis. de bon. & vit. suc. 2°. 37. F
Malua non est mali succi. de bon. & vitio suc. 2°. 39. C
Malua gnat viscosos, crassos, & frigidos humores. de pue. epil. 7°. 180. D
Malua in febre danda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. G
Malua danda pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
Malua conuenit epilepticis. de puero epileptico. 7°. 180. C
Malua pro cibo in cancro. 2°. de arte curati. ad Glauco. 7°. 107. E
Malua pro obsonio in cubiti fractura. de fract. com. 2°. 7°. 230. G
Malua minus siccatur quā brassica. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
Malua folia emolliunt. 5°. de simpli. me. facul. 5°. 34. F
vt Malua digerit cythifus. 7°. de simpl. me. fac. 5°. 53. H
Malua mundificat. de ocul. 7°. 188. E
Malua semen quid faciat. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. A
Malua decoctum oleo simile dicitur. 2°. simp. me. fac. 5°. 14. G
Malua decoctio scybala euacuat. de cathar. Sp. 95. D
à Malua ad blitum, betam, & lapathum tanquam specie simili a tran-
seunt Empirici. fin. med. Isa. 51. A
MALORVM multiplex genus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
Malorum differentie ex sapore. 7°. simp. me. fac. 5°. 55. H
Mala nuper enata Acerba & sicca sunt consistentia, & progressu tem-
poris humidiora redduntur, acquiruntq; ad acerbicatem aciditatem,
quam sensim exuentia postea dum maturescunt, ac perficiuntur dul-
cia euadunt. 4°. de simpl. medic. fac. 5°. 25. F
Mala acerba quo magis coques eo dulciora efficies, & decoctum fit acer-
bum. 3°. de alim. fac. 2°. 32. A
Malis acerbis quando vti debemus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
Malum Acidum tantum est frigidum. 4°. de simp. me. facul. 5°. 25. B
Mala acida habent succū frigidū tenuiū partiū. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
Malis acidis quando vti debemus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
Malum Austerrum quo casu cōcesserit Galenus. 12°. meth. me. 7°. 79. A
Mala Adstringentia vocat cotonea, struthia, & cestiana. 13°. methodi
medendi. 7°. 83. G
Malum adstrictionis particeps. 3°. de alim. fac. 2°. 21. E
Mala adstringentia habent succū frigidū terreū. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
Malum mouet aliter sensum, quā adstringentia. 1°. simpli. me. fac. 5°. 8. H
Mali adstrictio suavis est. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. D
Malum omne adstringens, etiam si non sit cydonium, est aptum pro scam-
monia aptanda. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. C
Malum adstringens, in quo est indita scammonia, purgat. 3°. de simp. me-
dicamen. facultatibus. 5°. 20. C
Malum dabant antiqui non scammoniam. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. C
Malorum adstringentium decoctū adstringens leue. 5°. meth. me. 7°. 31. H
Malum Armenicum frigidum est & humidum in secundo ordine. 7°. de
simpli. med. facul. 5°. 56. A
Malum Austerrum quo casu concessit Galenus. 12°. meth. med. 7°. 79. A
Malorum austerrorum decoctum adstringens moderatum pro gargaris-
mis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 172. F
Mala austera & acida, vulnera glutinare possunt, & in phlegmonarum
principio fluxionem repercutere, stomachum v̄tremq; exolutum ac
languidum roborare. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. H
Mala Cestiana cocta stomacho prosunt, cruda sunt austera. 2°. de com-
positione

positione medicamentorum secundum locos.
 Mala cæstiana euitanda sunt in siccitate. 7°. meth. med.
 Mala cæstiana 6°. de comp. med. sec. loc. 167. F. 9°. 5°. 203. A
 Malum Coctanum quale sit. de ocul. 7°. 188. H
 Mala Cotonea austera. 2°. de loc. affect. 4°. 12. D
 Mala cotonea adstringunt. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. F
 Mali cotonei decoctum adstringit. 4°. meth. me. 7°. 28. H
 Malu cotoneu in aqua coctum p phlegmone iecoris. 11°. meth. me. 7°. 73. A
 Mala cotonea stomachum roborant. 6°. de san. tu. 2°. 99. E
 ex Mali cotonei succo vini p ventriculo imbecillo. 7°. me. me. 7°. 44. A
 Mala cotonea euitanda sunt in siccitate. 7°. meth. me. 7°. 44. C
 Mala cydonia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. F
 Mala Dulcia sunt media temperatura, tamen ad calidum inclinant. 2°. de alimentorum facult. 2°. 19. F
 Mala Frigida. 4°. de simp. me. fac. 2°. 26. D
 Malum Granatum quid. de simp. me. Sp. 87. C
 Mali granati sapor, quales. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 59. H
 Malum granatum est adstringens. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. G. H
 Malum granatum adstringit euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Malum granatu ventrem stringit, stomachu erigit. de simp. med. Sp. 87. C
 Mala granata quendam coactum edisse, cui febris soluta sit, supponitur. de subfig. emp. Isa. 31. E
 Mali granati cortex habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simp. medicamen. facult. 5°. 20. D
 Mali granati putamina cicatrici inducenda apta sunt medicamina. 5°. de simp. med. fac. 3°. 36. C
 Mala Humida & frigida. 7°. de simp. me. fac. 2°. 55. H
 Malum Matianum. de dynamidijs. Sp. 33. B
 Malus Medica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
 Mali medici cortex acris est. de atten. vic. 2°. 46. A
 Mali medici pars intima acida est. de atten. vic. 2°. 46. A
 Mali medici caro pituitosa est & crassi succi. de atten. vic. 2°. 46. A
 Mali medici semen est amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Mala Orbiculata. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 203. A
 Malum $\pi\lambda\alpha\tau\epsilon\iota\sigma\iota\upsilon\upsilon\upsilon$ vocatum, & cur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. H
 Malorum Punicorum differentia. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 148. E
 Malorum punicorum tres differentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. H
 Malum punicum carens nucleo. de comp. med. sec. loc. 145. H. 5°. 148. D
 Mala punica, qualia. de atten. vic. 2°. 46. A
 Mala punica frigida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. D
 Mali punici genera austera. 2°. de lo. aff. 4°. 12. D
 Mali punici adstrictio suaui. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. D
 Mala punica nuper enata acerba, & sicca sunt, & progressu temporis humidiora redduntur, acquiruntq; ad acerbitem, aciditatem quam sensim exeuntes postea dum maturescunt, ac perficiuntur, dulcia euadunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 Mala punica acida tantum sunt frigida. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. B
 Malum punicum acidum pro refrigerando capite minus vituperat. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
 Mala punica sumenda post olera ex oleo, et garo. 3°. de sym. ca. 3°. 24. H
 Malum punicum optimus cibus bilioso stomacho. 10°. meth. me. 7°. 62. E
 Malum punicum dat quando stomachus subueritur ex potu aque. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Mala valent ad stomachi, ventrisq; firmitatem, ac robur. de bonitate et vitio succorum. 2°. 37. F
 Mala punica in syncope mediocri. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. E
 Mala punica euitanda sunt in siccitate. 7°. methodi medendi. 7°. 44. C
 Mali punici succus non debet admisceri rosaceo, quando caput refrigerare volumus. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 132. G
 Malum punicu semper ponit in vas areu. 2°. de cop. me. se. l. c. 5°. 148. D
 Mali punici succum seruat in vase staneo. 3°. de comp. me. sec. l. 5°. 148. E
 Mali punice cytini. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. E
 Malorum punicorum cortices in emplastro apponendo in principijs inflammationum. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 101. F
 Mala punica quo modo exprimenda. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. A
 ex Malis punicis medicamentum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. H
 Mala qualitatis expertia sunt aquosa, frigida. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
 Mala Struthia. 6°. de compo. medicamentorum secundum loc. 5°. 167. F
 Malum Syriacis. de dynamidijs. Sp. 24. B
 Malum Syriacum. de dynam. Sp. 33. B
 Mala syria. de dynam. Sp. 24. E
 Mala quando sunt idonea. de bon. & vitio suc. 2°. 39. B

Mali fructus malum. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Malis vitumur vt medicamentis. de bon. & vitio suc. 2°. 37. F
 ex Maloru succo medicamentum quo modo fiat. 6°. de san. tu. 2°. 101. B
 ex Malis medicamentum per duas, aut tres horas ante cibum dandi. 6°. de sanitate tuen. 2°. 101. B
 ex Malorum succo medicamentu ad qua valeat. 6°. de san. tu. 2°. 101. A
 Malorum medicamentum quomodo proderit ventri intemperie calido, & bilioso. 6°. de san. tuen. 2°. 101. B
 ex Malorum succo quo medicamento vti debent pugnancia temperamta in diuersis membris habentes. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 ex Malorum succis medicamentum quale accipere debet venter intemperie frigidus. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 Mali succus non debet admisceri rosaceo, quando caput refrigerare volumus. 2°. de compositio. medicamen. secundum loc. 5°. 132. G
 Malorum spissamentum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 203. E
 MALVM, quid. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Malorum duplex causa in pueris. 5°. de decr. Hip. 1°. 256. H
 Mala vt fiant non ea est prouidentia vniuersi, sed vt bona fiant, curant in prognost. commen. 1°. 4°. 189. H
 Maloru causa sunt diuites, & principes. de prægog. ad Posth. 4°. 214. B
 Mala propter se euitanda que damnum inferunt. de hist. philo. Sp. 2. H
 Malum auerfari insitum nobis. & animi mores. 1°. 321. C
 Mala propria cur non intelligamus. de cog. cur. animi morbis. 2°. 50. G
 Mala scriptis tradenda non sunt. 10°. de simpli. med. fac. 5°. 72. E
 Malum precabatur mulieri Galenus. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. E
 Malum ad meliora conuerfari aliqui putant. 1°. de elem. 1°. 2. G
 Malum quomodo deterius. in prog. com. 2°. 4°. 199. H
 MALI naturaliter sunt omnes. & animi mores. 1°. 321. E
 Malus sponte nemo, & cur fiat malus. & animi mores. 1°. 319. B
 Mali Romæ non fiunt, qui sunt boni, sed mali prius materiam male agendi Romæ nanciscuntur. de prægog. ad Posth. 4°. 215. F
 Mali, & boni nominibus quo modo vtatur Hippocrates in morbis. 1°. de crisi. 130. G. in progn. com. 3°. 4°. 20. E
 Malum pro mortali accipitur ab Hippocrate. com. 5°. aph. 3°. Ex. 37. F
 Mala mediocria per comparisonem ad magna dicuntur. commentario 2°. apborismo 3°. Ex. II. F
 neq; Malum, neq; bonu portendentia symptomata. 1°. de crisi. 4°. 131. C
 in Malis, bonis, optimis, pessimis Hippocratis loquendi modus. de crisi. 4°. 131. E
 Mala malum semper portendunt. in progn. com. 3°. 4°. 212. C
 in Malis paruis facies mala, malu. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 166. F
 in Malis ingētib; facies bona, bonu. in 6°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 166. F
 Mala deterrima sunt, qua perpetuo vigorem habent. de vrim. 4°. 123. H
 Malorum eorundem reditus significant cruda et incocta ad malos abfessus conuerfa. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Malum est sudor aduentante febre, quando. prægog. exper. conf. Sp. 77. G
 Malum in phlegmone glandularum & artuum. 13°. meth. me. 7°. 83. D
 Mala omnia atatis imbecillitas peiora facit. com. 7°. aph. 1°. Ex. 57. C
 Mala omnia de corpore tollit radix cucumeris erratici siccata, & rasata & cribrata. de simpli. me. Sp. 83. A
 Malarum Aquarum & bonarum cognitio, que. de bon. aqua. Sp. 75. H
 Mala sunt Aquæ æstate calida, hieme frigida. de bon. aqua. Sp. 75. D
 Mala sunt aquæ autumnales, & æstiuæ. de bon. aque. Sp. 75. F
 Malum est aquam ire per intestina. de bon. aque. Sp. 76. A
 in Malas cōsuetudines mouetur corpus à natura sua. de sper. Sp. 40. E
 Mali succi sunt Cæpe, allia, raphanus, rape, & paslinacæ. de dissolutione continua. Sp. 74. C
 Malarum Carnium diuersitas. de dissol. cont. Sp. 74. A
 Mala est caro hirci, & caro bouis, & hirci syluestris, deinde caro hirci maxime non castrati, deinde caro pecudum multorum amorum, deinde de caro bouina. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Mala sunt omnia Cerebra stomacho, & cum quibus edenda. de dissolutione continua. Sp. 74. F
 Malos humores generantium Ciboru tres species. de diss. cont. Sp. 74. A
 Mali cibi qui fiant, cocti. de dissol. cont. Sp. 72. E
 Malum cur est stomacho Fœnum grecum. de diss. cont. Sp. 74. E
 Mali chymi sunt fœnum grecum, & cicera, cur. de diss. cont. Sp. 74. B
 Malum est Lac stomacho propter velocitatem immutationis eius naturæ. de dissolutione contin. Sp. 74. F
 Mala membra animalium, que. de diss. cont. Sp. 74. B
 Malos humores generant olera omnia. de dissol. cont. Sp. 72. C
 Malum est Olys iamentum & cathaf stomacho, cur. de diss. cont. Sp. 74. B
 Mali

Mali Pifces, qui de dissolutione continua. Sp. 73. H
Mali Pulfatilitates dependent à corde. de virt. nostr. cor. dispen. Sp. 60. B
Mali sunt Rapa stomacho, quando non valde coquuntur, cur. Sp. 74. E
Mali chymi sunt Renes, & cur. de dissol. cont. Sp. 74. B
Malum est stomacho Sesamum, cur. de dissol. con. Sp. 74. F
Mala est Sicta stomacho, cur. de diss. cont. Sp. 74. E
Malum est nocuum crassum, Vinu album ponticu. de diss. cont. Sp. 74. D
M A M M A E. cur in ventre, & non in pectore animalibus. 7°. de vsu partium. 1°. 164. C
Mamma cur in epigastrio pluribus animalibus. 7°. de vsu par. 1°. 164. F
Mammæ in pectore quæ animalia habeant. 7°. de vsu par. 1°. 164. D
Mammæ in pectore animalia habentia, qualia. 7°. de vsu par. 1°. 164. F
Mamma cur in pectore in hominibus. 7°. de vsu par. 1°. 164. D
Mamma cur multa in animalibus fecundis. 7°. de vsu par. 1°. 164. C
Mammæ cur duæ tatum animalibus infecundis. 7°. de vsu par. 1°. 164. C
Mamma cur non insunt aubus. 14°. de vsu par. 1°. 205. B
Mammæ tegunt cor. 7°. de vsu par. 1°. 164. E
Mammæ glandularum differentia, quæ habent lac, & non habent. 3°. de alim. facul. 2°. 26. H
Mammæ glandulæ si lac continent, vbera vocantur. de bonitate & vicio succorum. 2°. 35. H
Mammæ glandulæ similes lingue glandibus. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
Mammæ glandulæ sunt succi crassi. de bon. & vit. suc. 2°. 35. H
Mammæ officium, quod. 14°. de vsu par. 1°. 205. C
Mammæ habent adenes habentes vim alterandi id quod ad eos insluit. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
*Mammæ in vetulis substantia qualis in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3°. 177. E
Mammæ venas & arterias natura à longinquis partibus ducit. 16°. de vsu partium. 1°. 219. C
ad. Mammæ vasa tendentia quo modo se habeant. 7°. de dec. 1°. 269. E
ad. Mammæ venæ tendunt prius ad cor. 7°. de vsu par. 1°. 174. D
in. Mammis venæ, quæ prius ob paruitatem sensum effugiebant, sanguine repleta sensibiles fiunt. de tum. præ. nat. 3°. 83. D
Mammis, & vtero communes venæ. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. H
*Mammæ habent quasdam venas communes cum vtero. commentario 5°. aphor. 37°. 40. H | apho. 52°. Ex. 42. B
cū. Mammis maxime cōcant venæ, quæ ad vterū. de ven. art. dis. 1°. 58. F
Mammæ cur tū habent consensum cū matricibus. 14°. de vsu p. 1°. 207. A
Mammæ & mīcis venæ solæ cur vtriusq; cōes. 14°. de vsu p. 1°. 207. B
*Mammæ affectus signat vterū languere in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3°. 192. D
Mammæ & matricum communicatio. 14°. de vsu partium. 205. E | in 6^m. de mor. vulgaribus, com. 5°. 3°. 192. D
ad. Mammæ & matricem tantummodo eadem vasa quomodo incedat. 14°. de vsu partium. 1°. 207. A
ad. Mammæ, & testes vasa habent cōem vsu. 16°. de vsu p. 1°. 221. A
Mammæ arteriæ vnde oriuntur, & quorsum tendant. de decretis Hippocrat. & Plato. 1°. 232. G
à. Mammis quæ deorsum feruntur. vasis coniunguntur vasa venosa. 16°. de vsu partium. 1°. 219. E
*cū. Mammis & pectore affinitatis documentum est in tussientibus. testiculus tumefactus in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 178. H
Mammæ exigue sunt in principio, & crescunt paulatim. 14°. de vsu partium. 1°. 205. C
*Mammæ increscunt puellis virginibus in 6^m. de mor. vu. c. 4°. 3°. 186. H
Mammæ cur non crescunt in masculis. 7°. de vsu par. 1°. 164. F
Mammæ turgidas raro homines habent. 2°. de sem. 1°. 336. D
*Mammæ cur sibi exurant. Amazones. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
Mammæ cur igne exurit. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. C
Mammæ in mulieribus quæ nondum prægnantes fuerint, cur contractæ. 16°. de locis affectis. 4°. 42. H
*Mammæ prægnantium qualem mediocritatem habere debent. commentario 5°. aphorismo 52°. Ex. 42. C
Mammæ cur impleantur quæ; in prægnantibus. 14°. de vsu pa. 1°. 207. C
Mammæ cur gracilescant quæ; in prægnantibus. 14°. de vsu pa. 1°. 207. C
*Mammæ venæ sunt magis plenæ tempore conceptionis. commentario 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. C
Mammæ nō debēt eē ita plenæ, vt lac effluat. cō. 5°. apho. 52°. Ex. 42. C
*Mammis si lac multū fluat, fœtus est imbecillus. c. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
*Mammæ tenuis defectum sanguinis significat. com. 5°. aphor. 52°. 42. C | aphorismo 53°. Ex. 42. E
*Mammæ si sint duræ, & tamen fluat lac, non est imbecillis infans. commentario 5°. aphor. 52°. Ex. 42. B***********

*Mammæ duræ multitudinē sanguinis significant. c. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
Mammæ duras etiā corruptio fœtū sequitur. cō. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
Mammæ vastæ cur lac emittentibus. 6°. de loc. aff. 4°. 42. H
Mammæ per omnem dimensionem ex lacte augentur in 6^m. de morbis vulg. commen. 3°. 3°. 177. B
Mammæ quomodo non intumescant. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. D
Mammæ extenuantur mulieribus, quibus fœtus debent corrumpi. com. 5°. aphorismo 53°. Ex. 42. D
Mammæ graciles si repete fiunt, mulier abortit. c. 5°. aph. 37°. Ex. 40. H
Mammæ fiunt graciles materia decurrente ad alterum locum. commentario 5°. aphor. 53°. Ex. 42. E
Mammæ quæ fuerint extenuatæ si fiunt duræ, iterum dolor vexabit aut coxas, aut oculos, aut mammæ, aut genua, & non corrumpent. com. men. 5°. aphor. 53°. Ex. 42. C
Mamma dextra si prægnanti fiat gracilis, abortit marem, si sinistra fœminam. com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. A
Mammis apposita magna cucurbitula menstrua cobibet, & quomodo debeat intelligi. com. 5°. apho. 5°. Ex. 42. A
in Mammis ventosa stringit sanguinem ex vtero. de cathar. Sp. 94. G
iuxta Mammæ cucurbitula est reuulsoriū præsidium. de cuc. sca. 6°. 4. F
prope Mammæ cucurbitula non sunt ponenda. de cucur. scar. 6°. 3. D
sub Mammis cucurbitula pro reuellendo ab vtero. 5°. meth. med. 7°. 30. E
ad Mammæ si sanguis mulieribus colligatur, furorē significat, & cur. com. 5°. aph. 40°. Ex. 41. C
ad Mammæ mulierum tumores. de med. fac. par. 7°. 179. F
ad Mammæ phlegmonas valēt oua tota cruda. 11°. de simp. m. f. 5°. 81. E
Mammæ duritias digerens. 1°. de comp. medi. per gen. 5°. 217. B
Mammæ duritias emolliens. 3°. de comp. medica. per gen. 5°. 235. B
Mammæ duritias discutiens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
ad. Mammæ duritias. 5°. de compo. medicamentorum per genera. 248. H | 6°. 262. A | B | 7°. 5°. 268. F
ad. Mammæ abscessus. 5°. de cōp. med. per gen. 246. F | 6°. 5°. 262. B
in. Mammis mulierū potissimū fiunt canceri. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. B
in. Mammis cancer similis animali. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 107. D
ad. Mammæ affuta fascia. de fasciis. 7°. 303. B
ad. Mammæ glomerata fascia. de fasciis. 7°. 303. D
in. MAMILLIS est caro alba mollis. de anat. viu. Sp. 44. D
Mamilla cur glandulosa sint. de vit. resp. Sp. 63. A
in. Mamillis mulierum per quandam decoctionem sanguis vertitur in lac. de sperm. Sp. 36. E
Mamillæ albificant lac. de anat. viu. Sp. 44. D
in. Mamillis haustum lac optimum. 7°. meth. med. 7°. 44. G
Mamillæ per lac purgantur. de cathar. Sp. 94. G
Mamilla dextra si gracilescat, mulier masculi abortum faciet. de anatomia viuorum. Sp. 51. F
ad. Mamillæ cucurbitula p. sanguine vteri supfluo. 13°. met. me. 7°. 85. B
Mamillarum morbi. introd. Isa. 59. D
ad. Mamillarum duritias digerendas. 5°. de compositio. medicamentorum per genera. 5°. 247. E
ad. Mamillarum phlegmones optimum remedium sordes in palæstris fæta. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. H
ad. Mamillarum duritias. 5°. de compo. med. per gen. 5°. 249. H
Mamillarum duritiem soluit erbum. de simpli. medic. Sp. 85. B
ad. Mamillarum vlcera. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. G
in. Mamilla cancerum aduentantem quo modo purgatione annua prohibuit Galenus. quot purg. op. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C
ad. Mamillarum nigritias contumaces, & malignas. 4°. de comp. medicamento. per gen. 5°. 242. H
ad. Mamillarum affectiones malignas. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 208. A
ad. Mamillæ ex visco. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. F
MAMILLARES glandulæ dulces. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
Mamillares glandulæ ad quid factæ. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
Mamillares glandulæ nō semp suo fungunt munere. 3°. de ali. fac. 2°. 26. H
M A N C I T A S quid de artic. com. 4°. 7°. 283. D
MANCA quæ sint. de ijs, quæ in medic. fi. com. 3°. 7°. 219. H
Manci qui sint. de artic. com. 3°. 7°. 278. B
Mancæ sunt egritudines capitis. de virt. nostr. corp. disp. Sp. 60. B
Mancum nihil expetimus. ad Thrasy. 2°. 103. B
MANDENDI actio quando accedat infanti. 15°. de vsu par. 1°. 213. C
Mandentes medicamentum vt purget caput, quo modo debent manere. 2°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 139. B
MANDIBULA à lato musculo mouetur. 4°. de lo. aff. 4°. 23. D
Mandibula*

Mandibula inferior eleuat eleuando lingua. de mot. man. & obs. Sp. 68. C
 sine Mandibula quomodo laeduntur gene. 4. de loc. aff. 4. 24. C
 Mandibula couellitur, et tunc quæ pars sit affecta. 3. de lo. aff. 4. 17. D
 MANDRAGORA quid. de simp. med. Sp. 87. C
 Mandragora qualis sit. de ocul. 7. 188. H
 Mandragora frigida. 3. de temper. 1. 21. G / de caus. morb. 3. 7. D / 3. de
 simp. med. fac. 5. 21. H
 Mandragora frigida iudicatur ab omnibus. 3. de simp. me. fac. 5. 17. H
 Mandragora in tertio ordine frigida est. 7. de simp. med. fac. 5. 55. B
 Mandragora frigidissima in quarto gradu. 3. de simpli. med. fac. 5. 19. G
 Mandragora et si detur calefacta, postea fit frigida. 3. de temp. 1. 23. G
 Mandragora valde excelsa vrit. 1. de simplic. medic. facul. 5. 3. C
 Mandragora non est acida. 4. de simp. me. fac. 5. 28. C
 Mandragora humida corticem habet siccum. 5. de simp. me. fa. 5. 37. C
 Mandragora cortex siccus. 5. de simp. me. fac. 5. 37. C
 Mandragora vires habet refrigerantes. de simp. med. Sp. 87. C
 Mandragora refrigerat. 1. de simp. med. fac. 5. 2. C
 Mandragora non citra damnum refrigerat. 4. de comp. me. se. lo. 5. 132. F
 Mandragora vires habet stringentes, grauem marcorem facit, somnife-
 ra esse creditur, dolores, & vigilias comescit. de simp. me. Sp. 87. C
 Mandragora sopore incitat. 7. de simp. me. fa. 5. 55. B / de ocul. 7. 189. D
 Mandragora cur somnifica. 2. de temp. 1. 16. F
 Mandragora stupefacit in 6^m. de mor. vul. com. 2. 3. 161. B
 Mandragora obtupefacit, & necat. 5. de simp. med. fac. 5. 35. G
 Mandragora mortificat corpora, & perducit ad frigiditatem immedica-
 bilem. 8. de compo. med. sec. loc. 5. 190. H
 Mandragore nigra fit mentio. 7. de compo. medica. secun. loc. 5. 183. B
 Mandragora succus quo modo è Creta Romam portabatur. 1. de comp.
 medicamento. per gene. 5. 211. F
 Mandragora in potu non est vilis. 5. de simpli. med. fac. 5. 37. C
 Mandragora succus qualis. 9. de compo. med. secun. loc. 5. 203. A
 Mandragora succus vel odore ipso cum homine pugnat, vt natura huma-
 na contrarius. 4. de simp. med. fac. 5. 29. E
 Mandragora contraria humane nature. 8. de cõp. med. se. lo. 5. 190. A
 Mandragora succus ad vehementissimos dolores. 4. de composit. medi-
 camen. secun. loc. 5. 150. H
 ex Mādragora vnctiones frigide quibus vitāda. 6. de san. tu. 2. 100. G
 Mandragora in vlceribus fugienda est. 3. meth. med. 7. 21. C
 Mandragora est ex medicamentis exitialibus, tamen non nocet nisi quā-
 titate. com. 2. aph. 17. Ex. 13. B
 Mandragora modice sumpta iuuat. de vict. ra. in mor. au. c. 2. 7. 118. D
 Mandragora radix inter anodyna, in quibus errant medici. 12. methodi
 medendi. 7. 75. B
 Mandragora radix crasso modo confracta non infrigidat, sed in puluerē
 redacta. 1. de simp. med. fac. 5. 4. E
 Mandragora oculis mire obest. 3. meth. me. 7. 17. D
 Mandragora tostus cortex. 10. de comp. med. sec. loc. 5. 206. C
 ex Mandragora pastillus. 7. de compo. med. sec. loc. 5. 185. G
 MANDRAGORACHYLON organum ad experimendum succum mā-
 dragora. de simp. med. Sp. 87. C
 MANDUCATIO quid. de art. com. 2. 7. 263. C
 quomodo MANEAT ceruix recta. de musc. diff. 1. 47. A
 Manere cur laboriosius, quam ambulare. de palp. 3. 51. H
 MANETARES. de med. fac. par. 7. 177. F
 MANGONES cutem circumponunt carnosus particulis. in 6^m. de mor.
 vulg. commentario. 3. 3. 176. D
 Mangones quomodo reficiant emaciata corpora. in 6^m. de morbis vulg.
 commentario. 3. 3. 176. D
 à Mangonibus graciles natura quo mō curētur. 14. meth. med. 7. 91. G
 Mango fecit breui crassas pueri nates. 14. meth. med. 7. 91. G
 Māgo aliter laudabat corpora, quā Hippocrates. 1. de vsu par. 1. 115. D
 Mævia species alienationis mentis. introd. Isa. 56. D
 Mævia, id est insania. 1. de dieb. decr. 4. 146. F
 Mania accidit cerebro affecto aut per se, aut per accidens. 17. de vsu
 partium. 1. 222. F
 Mania sine febre, phrenitis vero cū febre est. 2. de symp. caus. 3. 24. C
 Mania est sine febre. 3. de loc. aff. 4. 17. A
 Mania potest fieri ab intemperie. 3. de lo. aff. 4. 20. B
 Mania contingit conceptis in horis melancholia. de sper. Sp. 37. D
 in Mania nullum adest affecti loci signum. 3. de loc. aff. 4. 16. B
 Manie signum est calor cordis superexcellens. de anat. viu. Sp. 53. A
 Mania cum quis laborat catharticis vtimur. de dynam. Sp. 20. E

Mania laborantibus damus cholagoga. de dynam. Sp. 20. G
 MANIACIS vitandum vinum odoratum. de atten. vic. 4. 46. D
 MANICA vnde sit dicta. de compag. memb. sur. de nat. hu. Sp. 59. A
 MANICVM solanum, quale. 8. de simp. med. fac. 5. 62. G
 MANIFESTVM multis modis dicitur. 2. de decr. Hipp. 1. 258. G
 Manifeste apparentium nihil veritatis cultoribus occultum esse debet.
 2. de diff. resp. 3. 63. E
 Manifesta quæ sunt artis elementa Hippocrati placent. brevis denota-
 tio dogmatum Hippocratis. 1. 231. D
 MANIODES insania sunt vehemētes. in 1^m. pror. com. 1. 4. 164. D
 MANIPVLARIS fasciculus. 9. de comp. medicamen. sec. loc. 203. A
 7. de comp. me. per gen. 5. 271. H
 MANIPVLVM quo modo describat. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 175. E
 Manipulus quantus duobus digitis apprehendi potest. 7. de comp. medi-
 camen. sec. loc. 5. 187. A
 Manipulus quantum tribus digitis apprehendi potest. 9. de comp. medi-
 camen. secun. loc. 5. 199. H
 Manipuli meminit. 7. de compo. med. secun. loc. 185. E / 9. 5. 188. G
 MANNA mel roscidum, & aeriu vocabatur. 3. de alim. fa. 2. 32. F
 Manna generatio quo mō fiat fm philosophos. 3. de alim. fac. 2. 32. F
 Manna quo modo cadit, & quod tēpus præcessit. 3. de alim. fac. 2. 32. F
 Manna raro cadit in Græcia. 3. de alim. fac. 2. 32. F
 Manna quotānis cadit in monte libano. 3. de alim. fac. 2. 32. F
 Manna quomodo colligitur. 3. de alim. fac. 2. 32. F
 Manne, & melli dant aliquid plantæ. 3. de aliment. facul. 2. 32. C
 MANNA quid. 3. de comp. med. sec. lo. 5. 146. B / C
 Manna quid, & quo modo à thure differat. 4. de compo. medicamen-
 torum secun. loc. 5. 151. E
 Manna quid sit, & quod vtilior thure, & qualis. 13. meth. me. 7. 81. E
 Manna thuris quomodo adulteretur. de simp. med. Sp. 91. E
 Manna qualis. 1. de compo. medica. sec. loc. 5. 129. F / 5. de cõp. me. pge. 6. 36. E
 247. C / 6. 5. 255. C / 5. meth. me. 7. 267. A
 Manna pinguius est thus. de artic. com. 2. 7. 267. A
 Manna adstringens leue. 5. meth. med. 7. 31. G
 Māna aliquatūli adstringit, nō tñ thus. 6. de comp. me. per ge. 5. 256. F
 Manna adstringit magis, quā thus. 5. meth. me. 7. 31. A
 Manna thus magis est emplasticum. 5. meth. me. 7. 31. A
 Māna cōcoquit, mouet pus, & carnē gignit. 2. de cõp. me. pge. 5. 221. E
 Manna vlceribus profundis conuenit. 9. de comp. med. sec. lo. 5. 205. D
 Manna detergit, & concoquit. 6. de compo. med. per gen. 5. 256. F
 Manna capitalis est. 6. metho. med. 7. 42. B
 ex Manna medicamentum ad sanguinem sistendum. de curan. ratio. per
 sang. miss. 6. 21. F
 pro Manna Thus. de articu. com. 2. 7. 267. A
 MANSORII musculi sic appellati ab Hippocrate & ab antiquis. de
 musculorum dissectione. 1. 44. H
 MANSVETE quo modo dicatur. in 1^m. prorrb. com. 3. 4. 187. F
 MANSVETVDINEM extirpant mentis frequentes percussiones. de
 aere, aq. & loc. 2. 6. C
 MANSVETI & dulces homines vnde. de sperma. Sp. 40. D
 Mansueti animi quorum. de aere, aq. & loc. 2. 6. D
 Mansueti commodius viuunt quā elati. de hist. philos. Sp. 3. A
 Mansueti quo modo tractandi. de hist. philos. Sp. 3. A
 Mansueta animalia habēt ungues latos, & molles, & obtusos. 11. de vsu
 partium. 1. 187. G
 MANSA quæ caput purgent. 2. de comp. med. sec. lo. 5. 139. B
 MANTEVAS quid scripsit. 6. de simpli. med. facul. 5. 39. H
 MANTIAS fuit vulgaris medicus. 2. de comp. med. sec. loc. 5. 135. H
 Mantia liber de re medica. 4. de comp. me. per gen. 5. 244. E
 Mantias legendus in herbaria re. 6. de simp. med. fac. 5. 39. H
 Mantias medicamentum scriptor. 3. de comp. medic. per gen. 5. 234. H
 Mantias Herophileus primus medicamentorum compositor. 2. de cõ-
 posi. med. per gene. 5. 218. D
 Mantias fuit præceptor Heraclidis. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 175. C
 Mantias, & Heraclides primi medicamentorum cognitionem tradide-
 re. 2. de comp. me. per gen. 5. 222. A
 ex Mantia compositionibus Attalica. 8. de comp. me. sec. lo. 5. 191. C
 Mantia Aeruginosum. 4. de composit. med. per genera. 5. 244. E
 MANTICAS duas ab omnibus gestari inquit Aesopi fabula. in 1^m. pror.
 rrbet. commen. 2. 4. 170. H
 Mantica duplex collo suspensa. de cog. cur. animi mor. 2. 50. F
 MANTICA, quæ. de vic. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 109. H
 MANTICA

manu apud Hippocrate quid. de vi. ra. in morb. acu. c. 1.º. 7.º. 110. A
MANVARIVS medicus ab actione dicitur. 2.º. ad Thras. 2.º. 105. D
Manuaria actiones quæ per se sunt. ad Thras. 2.º. 105. A
MANVBRIOLA ductoria pars organorum. de machin. 7.º. 309. E
Manubriola ductoria ad quid in organis. de machin. 7.º. 309. H
MANVS in solis hominibus. 3.º. de anat. adm. 78. F/3.º. de vsu par. 1.º. 127. E
Manibus solus homo recte vitur. 13.º. de vsu partium. 1.º. 203. A
 pro *Manibus* quæ animalia vtantur pedibus. 11.º. de vsu par. 1.º. 185. B
 pro *Manibus* multa animalia vtuntur collo. 8.º. de vsu par. 1.º. 165. B
Manus habet homo propterea bipes, & erectus est. 3.º. de vsu p. 1.º. 127. E
Manus instrumentum maxime proprium homini. 17.º. de vsu par. 1.º. 221. F
Manus instrumentum. de nat. hu. com. 1.º. 1.º. 26. C
Manus instrumentum sapientissimo animali cõuenientissimum. 1.º. de vsu
 partium. 113. E/3.º. 1.º. 127. E
Manus officium laudatur. 3.º. de vsu par. 1.º. 131. F
 pp *Manu* cur homo oibus animalibus dominetur. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. E
Manibus, & ratione homo domat animalia oia. 11.º. de vsu par. 1.º. 184. H
Manuum actiones manifestæ sunt. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. G
Manus actio quæ. 1.º. de vsu par. 1.º. 115. C
Manuum actiones sunt voluntarie. de mot. man. & obs. Sp. 69. A
Manus non agit, sed electio. de caus. procatar. 3.º. 99. E
Manus ob quid condita. 4.º. de præfag. expulsi. 4.º. 120. G
Manus propter actionem totius corporis. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. G
Manus sunt partes ad commodum viuendum. fin. med. Isa. 45. E
Manus gratia apprehensionis facta. 1.º. de vsu par. 114. G/115. F/117. A/
 2.º. 124. A/12.º. 194. A/17.º. 1.º. 221. G
 vt *Manu* vola debet eẽ mebra bonæ cõprehensionis. de an. vi. Sp. 50. G
Manus est apprehensoria, igitur est & tactrix, bene sequitur. 2.º. de vsu
 partium. 1.º. 122. F
Manus quõ capiat corpora variarum formarum. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. A
Manus quomodo comprehendat res magnas. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. H
Manus quomodo capiat res paruas. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. H
Manu parũ aliquid tenẽdo quid faciãt muscoli. 2.º. de mot. mu. 1.º. 314. D
Manus duræ maiore vi comprehendunt. 1.º. de temp. 1.º. 15. B
Manus sanæ non æque apprehendunt. 1.º. de san. tuen. 2.º. 63. E
Manibus nihil valemus si cum Milone conferamur. 1.º. de sa. tu. 2.º. 63. H
Manibus cur apprehendat simia. 15.º. de vsu par. 1.º. 213. D
Manus simiæ prope accedit ad manus hominum. 15.º. de vsu par. 1.º. 213. D
 à *Manu* cur non effluit liquidum. 1.º. de vsu par. 1.º. 119. D
Manus cur organum organorum. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. G
Manibus omnia facit homo. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. E
Manus sunt artium organa. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. E
Manus instrumentum necessarium ad omnes artes in pace & bello. 1.º. de
 vsu partium. 1.º. 113. D
Manus non docuerunt hominem artes, sed ratio. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. E
 propter *Manus* cum antiquis loquimur. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. E
Manus cur due. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. A
Manus sunt due pp æqualem vtilitatẽ actionis. 6.º. de vsu par. 1.º. 149. A
Manus due tanquam vna manus maxima. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. A
Manus cur æquales. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. A
Manus cur ad se inclinæ. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. A
Manuum interna pars cur glabra. 2.º. de temp. 1.º. 19. E
Manus cur intus non pilosa. 2.º. de vsu par. 122. F/17.º. 1.º. 222. B
 si *Manus* exeunt in partu ante caput, sunt difficiles partus. 15.º. de vsu
 partium. 1.º. 213. A
 de *MANVS* sectione. 1.º. de anat. adm. 1.º. 65. H
Manus sectionis principium. 3.º. de anat. adm. 1.º. 74. D
Manus anatomiam cur preposuit Galenus. 2.º. de ana. adm. 1.º. 69. D
 de *Manu* cur pertractet primo. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. H
Manus totius disciplina primo dicenda, vt seruet ordinem librorum de
 vsu partium. 1.º. de anat. adm. 1.º. 64. G
Manuum secundi modus. 1.º. de anat. adm. 1.º. 65. F
Manus magna pars animalis. 1.º. de vsu par. 1.º. 114. G
Manus vnde incipiunt intro. Isa. 53. B
Manus est ab humero ad extremitates digitorum. 2.º. de vsu par. 121. A/
 3.º. de anatomicis administrationibus. 1.º. 74. A
Manus pro brachio & manu. 17.º. de vsu par. 1.º. 221. G
Manus est totum ab humero infra. de ineq. intemp. 3.º. 43. C
Manus pars maxima est brachium. 2.º. de mot. mus. 1.º. 313. F
 in *Manu* tale brachium, quale in crure femur. 3.º. de anatomicis admini
 strationibus. 1.º. 74. A/de fract. com. 2.º. 7.º. 232. H
Manus pars est vna. 2.º. de mot. mus. 1.º. 313. F

in *Manu* talis cubitus, qualis in crure tibia. 3.º. de anat. adm. 1.º. 74. A/
 de fract. com. 2.º. 7.º. 232. H
Manus in tres partes magnas diuiditur. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. A
Manus partes. 17.º. de vsu par. 1.º. 221. E
Manus diuidit i brachiũ, cubitũ, & summã manũ. de ieq. intep. 3.º. 43. C
Manus partes sunt carpus, & metacarpi, et digiti. de ieq. intep. 3.º. 43. C
Manus cur in tot partes, & digitos diuisa. 1.º. de vsu par. 1.º. 113. H
Manus extrema pars manus. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. A
Manus extrema in manu, qualis in crure pes. 3.º. de anat. adm. 1.º. 74. A
Manus extrema debet esse leuis & tenuis. 1.º. de vsu par. 1.º. 117. D
Manus pars interna, quæ. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. B
Manus pars externa, quæ. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. B
Manuum externæ partes habent positionem minus præcipuam internis.
 16.º. de vsu par. 1.º. 220. H
Manus pars superior, quæ. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. B
Manus pars inferior, quæ. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. B
Manus totius ossa. 2.º. de vsu par. 1.º. 123. D
Manus digitorum ossa sunt viginti septem. de fract. com. 2.º. 7.º. 233. A
Manus ossa cur multa, & ita composita. 2.º. de vsu par. 1.º. 123. H
 in *Manu* est exacta ossium compositio, qualis forte nõ inuenitur in alio,
 & quo modo. 2.º. de mot. mus. 1.º. 313. F
Manu maiorem diligentiam exigit pes. de frac. com. 2.º. 7.º. 233. A
Manus & digitorum structuram considerare debebant volentes cælum
 & mundum vniuersum contemplari. de fæt. for. 1.º. 325. C
Manus quibus ossibus non participet cum pede. 3.º. de vsu par. 1.º. 129. G
 ad *MANVM* vt se habent digiti, ita additamenta hepatis ad stomachũ.
 de anat. viu. Sp. 50. G
Manus actio præcipua in digito. 3.º. de vsu par. 1.º. 131. G
Manus & digitorum motus consideratio. de fæt. for. 1.º. 325. C
 in *Manu* digito quolibet motus quatuor. 3.º. de vsu par. 1.º. 131. G
 in *Manibus* cur digiti maiores, q̃ in pedibus. 3.º. de vsu par. 1.º. 129. H
Manuum digitorum tendones maiores, quã pedũ. 3.º. de vsu par. 1.º. 131. H
Manuum digiti sunt in maiori vsu, & frequentiori, & vehementiori, q̃
 pedum. 3.º. de vsu par. 1.º. 131. G
 in *Manu* quo modo sex digiti. de cau. mor. 3.º. 9. D
 de *Manuum* vnguibus. 2.º. de anat. adm. 1.º. 73. A
 in *Manibus* vngues ydem qui in pedibus. 3.º. de vsu par. 1.º. 133. A
Manus & pedis comparatio. de frac. com. 2.º. 7.º. 233. A
Manus summæ cutis interna nõ pot excoriari. 2.º. de vsu par. 1.º. 122. E
Manuum cutis interna iuncta est musculis. 11.º. de vsu par. 1.º. 190. C
 circa *Manum* errores antiquorum. 3.º. de anat. adm. 1.º. 73. E
Manus est debilior mulieri, & quomodo Amazones eam sibi fortẽ red-
 debant. com. 7.º. aph. 43.º. Ex. 57. E
Manus cutis omnium extremorum calidi, frigidi, humidi, sicci vere me-
 dia est. 1.º. de temp. 1.º. 14. G
Manus molles exquisitiũs tangunt. 1.º. de temp. 1.º. 15. B
Manus summæ quõ differant à sensibus. 16.º. de vsu par. 1.º. 215. D
Manus vola maxime omnium sentit tactum. de compag. memb. Sp. 58. E
 in *Manu* sima q̃ inuenta à Galeno in anatomia. 1.º. de ana. adm. 1.º. 64. H
MANVM, & pedũ musculi sunt nervosiores. 4.º. de p̃sa. ex p. 4.º. 121. D
 in *summa* *Manu* musculorum duo genera. de mus. diff. 1.º. 49. A
Manus summæ septem musculi. 2.º. de vsu partium. 1.º. 121. B
Manus extremæ, & cubiti musculi viginti tres. 2.º. de vsu par. 1.º. 120. H
Manus extremæ & cubiti musculorum situs. 2.º. de vsu par. 1.º. 120. H
 in *Manibus* extremis nullus musculus à foris. 3.º. de ana. adm. 1.º. 77. F
Manus extremæ, & cubiti musculorum vtilitas. 2.º. de vsu pa. 1.º. 120. H
 in *Manu* interna musculi vtilitates. 2.º. de vsu par. 1.º. 121. F
Manus partes mouentes musculi. 2.º. de vsu par. 1.º. 122. C
Manus musculorum maiorum exortus. 2.º. de mot. mus. 1.º. 313. H
Manus præcipua actio est moueri. 1.º. de vsu par. 1.º. 115. F
Manus habet motus voluntarios. 1.º. de vsu par. 1.º. 115. F
Manibus qui musculi dent motum. de anat. viu. Sp. 54. A
Manus & pedes mouentur, & non mouet. de mot. man. & ob. Sp. 66. G
Manus in quatuor partes mouetur. de machin. 7.º. 314. H
 in *Manu* motus principia quinq; 3.º. de vsu par. 1.º. 131. H
Manuum motus quomodo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
Manus opera à quibus fiant. 1.º. de mot. mus. 1.º. 313. A
Manuum actiones omnes in opificijs duabus figuris indigent, re fta, & se
 dente. 3.º. de vsu par. 1.º. 128. F
Manus actiones fortes sunt articuli carpi motus. 2.º. de vsu par. 1.º. 124. C
Manum mouentium musculorum situs, & ordo, & vbi orian tur. 2.º. de
 motu musculorum. 1.º. 313. H

Manus extensio à quibus musculis. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 129. F
 Manus flexio à quibus musculis. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 129. F
 Manus quo extenditur & flectitur. 1°. de mot. mus. 310. H. 2°. 1^a. 313. F
 Manus summa qñ perfecte extenditur, quid agat. 2°. de vsu par. 1^a. 123. F
 Manus eleuatio à quibus musculis. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 129. F
 in Manu ex duobus obliqs motibus fit vn^o rectus. 12°. de vs. p. 1^a. 193. F
 Manus hominum quomodo vertatur commode. 3°. de vsu par. 1^a. 128. E
 Manus motus diuersi, diuerse figure. 1°. de mot. mus. 1^a. 310. H
 Manus omnibus figuris commune. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. E
 Manus figura proprium. 2°. de mot. mus. 1^a. 313. E
 Manus quatuor figurae, & quo modo sint, & an doleant. 2°. de motu musculorum. 1^a. 313. D
 Manus quatuor figurae habent dolorem. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. C
 Manus figura quae caret dolore. 2°. de mot. mus. 314. C. 1^a. 315. F
 Manus ociosa remissa nihil dolet. 1°. de vsu partium. 1^a. 119. A
 Manus supina & prona quae. 2°. de motu mus. 1^a. 313. D
 Manus partes ad obliquum vertentes musculi. 2°. de vsu par. 1^a. 121. H
 Manus quibus musculis fiat prona. 1°. de anatomicis administrationib. 67. A/B. 2°. de vsu par. 1^a. 124. E
 Manus quo voluatur prona aut supina. 1°. de mot. mus. 1^a. 310. H
 Manus quo modo vertitur ad primum. 2°. de vsu par. 1^a. 122. A
 Manus quo modo vertitur ad supinum. 2°. de vsu par. 122. A. 1^a. 124. E
 Manus quibus musculis fiat supina. 1°. de anat. adm. 1^a. 67. A/B
 Manum qui musculus in supinum circumagitur. de mus. diff. 1^a. 49. A
 Manus figuras supinas quae consequantur. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. B
 Manum sursum tensam fugit, ut motus inueniat. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. C
 Manum tensam semper habere molestum. 15°. de vsu par. 1^a. 210. C
 in Manu versiones ad latera quibus fiant. 2°. de vsu par. 1^a. 125. A
 in Manu versiones recte quibus fiant. 2°. de vsu par. 1^a. 125. A
 Manus concaua quo modo fiat. 2°. de vsu part. 1^a. 123. G
 Manus caue tendo diligenter inspiciendus. 1°. de anat. adm. 1^a. 65. H
 Manus media figura, quae. 2°. de motu mus. 1^a. 313. D
 Manus media figura nullum habet musculum neq; agētem, neq; qui vilo lenter moueatur. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. A
 in Manus media figura musculi oēs quiescunt. 2°. de mot. mus. 1^a. 314. C
 in Manu motus aliquis, cessantibus oib^{us} musculis. 1°. de mo. mu. 1^a. 311. B
 Manus media figura terminus. 2°. de motu mus. 1^a. 313. E
 Manus angulares quae. de ijs quae in med. fi. com. 1°. 7^a. 203. A
 Manus figuram extremam non possunt habere dormientes, & cur. 2°. de motu muscul. 1^a. 314. C
 Manus quo musculo moueatur ad spinam. de motu mus. 1^a. 310. H
 in Manu quies aliqua multis agentibus musculis. 1°. de mo. mu. 1^a. 311. B
 in Manu quo modo fiat reclinatio, & quid. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. B
 in Manu quomodo fiat decidentia, & quid. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. B
 in Manu quo differant decidentia & reclinatio. 1°. de mot. mus. 1^a. 311. B
 Manus fert deorsum, et manus demittit differunt. 1°. de mo. mus. 1^a. 311. B
 Manus tendones à quibus musculis oriuntur. 2°. de vsu par. 1^a. 121. D
 Manus musculi à quibus nervis agitur. in 3^m. de mor. vulg. c. 1°. 3^a. 127. H
 per MANVS totam carnem cur nerui. 1°. de vsu part. 1^a. 118. D
 Manuum, & brachiorum nervorum forma differt à forma nervorum pedum & crurum. de anat. viuo. Sp. 54. D
 in Manibus & cruribus eadē est nervorum ratio. 16°. de vsu p. 1^a. 218. A
 Manus, & cruris nerui quo modo differant. 16°. de vsu par. 1^a. 218. A
 Manus nerui unde. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 130. C
 Manus nerui ex medulla cervicis oriuntur. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 127. D
 ad Manus cur non mittantur nerui à Cerebro. 16°. de vsu par. 1^a. 215. E
 Manuum cutem duo nerui de spinali medulla aduunt, et quatuor per profundiora. 3°. de anat. adm. 1^a. 75. C/D
 ad Manus extremas nerui qui veniunt. 13°. de vsu par. 1^a. 201. H
 ad Manum summam nerui quo ferantur. 16°. de vsu par. 1^a. 218. A
 Manus internae ptes cur habeant nervos maiores. 16°. de vsu p. 1^a. 218. A
 Manuum partes internae habent magnos nervos propter sensum. 5°. de vsu partium. 1^a. 145. C
 ad Manus digitos nerui qui perueniunt. 1°. de lo. aff. 4^a. 7. C
 de MANVS venarum anatomia. de anat. viuo. Sp. 54. G
 Manus sectio p vidēdis venis, arteriis, et nervis. 3°. de ana. ad. 1^a. 74. A
 Manus venarum, & arteriarum communis ratio. 16°. de vsu p. 1^a. 221. A
 Manus venarum arteriarum sectio. de anat. adm. 1^a. 76. B
 in Manibus venae & arteriae se contingunt. 9°. de vsu par. 1^a. 172. H
 in Manum totam propagantur duae venae. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. B
 Manus venarum occularum consideratio. de ven. art. diff. 1^a. 57. A
 Manuum venae quae sint, & quot sint, & quando debent secari. commen-

tario 6°. aphorismo 36°.

in MANVM totam propagatur vna arteria. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. B
 ad Manus quo modo eant arteriae. 16°. de vsu par. 1^a. 220. A
 ad Manus varias partes ptingit arteriae rami. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. F
 Manus arteria quae phlebotomatur, est arteria, quae inter pollicem & in dicem existit. de anat. viuo. Sp. 54. H
 Manus quae phlebotomatur, sit in aqua calida. de anat. adm. 1^a. 54. G
 in Manibus extremis arteriae pulsant. de ven. art. diff. 1^a. 59. D
 Manus si prona sit vel supina, pulsus variatur. 1°. de dig. pul. 4^a. 74. B
 Manus egri tagēda, ut calor percipiat qualis sit in p. co. 1°. 4^a. 192. A
 in Manuum carpo arteriae illustrē habent motū. de puls. ad tiro. 4^a. 49. C
 Manus in carpo apprehēdit ad pulsū explorādū. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. G
 Manus Medici debet esse mollis. 1°. de dign. puls. 4^a. 73. E
 Manus aptantium nares debent esse molles. de artic. com. 2°. 7^a. 267. C
 MANVM exercitationes, quae. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. H
 Manus per ignis flammam sine noxa transferimus, cum è locis gelidis discesserimus. de caus. morb. 3^a. 6. H
 MANVS frigidae cum calefiunt, dolor fit. 12°. meth. med. 7^a. 78. D
 Manus frigidas calefacientium dolor ubi sit. 2°. de loc. affect. 4^a. 9. D
 Manus non habent affectum, licet sint imbecillae ex syncopa cordis vel stomachi. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. C
 Manus quomodo ledantur. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. H
 in Manibus quae faciunt impedimentum. 1°. de mot. mus. 1^a. 308. G
 Manus qua pte pectoris patiēte patiat. 6°. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 180. B
 Manus extremas partes frigesce quando non malum, & quando malum. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Manum quo mō, & qñ derelinquit sanguis. com. 7°. aph. 26°. Ex. 54. G
 Manus intumescunt pueris instar morbi articularis, cur. commentario 6°. aphorismo 30°. Ex. 49. C
 Manuum motiones in febribus quid significant. in prog. com. 1°. 4^a. 194. E
 Manuum gesticulatio quid sit. in progn. com. 1°. 4^a. 194. E
 Manuum diductio quibus eueniat. praesag. exper. conf. Sp. 78. E
 Manus tremula unde. in 3^m. de mor. vulg. commentario. 1°. 3^a. 127. H
 Manuum tremores quo modo fiant. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Manus tremula ostēdunt principii lesū. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4^a. 178. H
 à Manibus tremor primo die, & febris acuta. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 127. C
 Manus quandoq; conuellitur. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. B
 Manus digiti leduntur ex dorsi ictu. 3°. de anat. adm. 1^a. 73. G
 Manus digiti cur torpidi ex casu. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 Manus sinistre minimorum digitorum sensum amiserat Pausanias. 3°. de locis affectis. 4^a. 21. C
 Manus tota interdum resoluitur. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. H
 Manus extrema quandoq; tantum resoluitur. 3°. de lo. aff. 4^a. 20. H
 Manus in qua angina resoluta fuerit. 4°. de lo. af. 4^a. 24. C
 Manus & crura tanq̃ resoluta iactare quid significet. de ijs, quae in medicatrina fiunt. com. 1°. 7^a. 198. B
 in Manibus non resolutus, & in reliquis partibus resolutus quo modo. 3°. de locis affectis. 4^a. 21. B
 Manus totius actiones principalissime pereunt lesis intrinsecis musculis. 2°. de vsu partium. 1^a. 123. A
 Manus operationes quae pereunt nervis aliquibus pereuntibus. 3°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 77. G
 in Manibus si sit phlegmone, crura sunt vincienda. 13°. met. me. 7^a. 83. B
 Manibus aut crure inflammatis laxantia conuenit adhibere, sed nō semper. de sectis. Ifa. 18. C
 Manu laborante scarifica crura. 13°. meth. me. 7^a. 81. B
 propter Manus aut pedis vlcus cur intumescunt glandulae inguinum & alarum. 13°. methodi medendi. 7^a. 81. A
 ad Manuum & pedum intertrimenta. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 ad Manus lasas à vento. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 Manuum, lumborum, ac pedum distentiones in vidua, quae vterius morbis vexabatur. 2°. de semine. 1^a. 336. C
 ad Manuum callosas excrescentias. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 235. C
 ad Manuum & pedum clauos. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 235. E
 Manu vulnerata & pede, ab aqua abstinēdū. 3°. de cōp. m. p. 8°. 5^a. 231. A
 in Manu summa tēdones male curati. 3°. de cōp. me. per gen. 5^a. 228. C
 Manus dimotio, & restauratio. de artic. com. 1°. 7^a. 262. E
 Manus in quot partes prolatur. de machin. 7^a. 320. G
 Manus prolapsa quomodo restitueretur. de machin. 7^a. 314. F
 Manus prolapsa quo modo restituitur. de machin. 7^a. 320. G
 in Manu quae aptantur magis moleste aptantur, quam quae in tibia fracturis,

fracturis, com. 2°. 7^a.236.H
 in Manibus non admodum franguntur ossa. de fract. com. 2°. 7^a.233.C
 in Manu ossa a sua sede dimota, in eā restitui dñt. de frac. cō. 2°. 7^a.233.F
 in Manu curatio. de fract. com. 1°. 7^a.233.G
 Manus os luxatum quot diebus sanatur. de fract. com. 2°. 7^a.233.H
 Manus extrema quandoq; auferitur. de diff. mor. 3^a.4.G
 Manus opera vii, mederi, & victus rationem instituere, habent pro cō-
 muni mederi. ad Thras. 4^a.108.F
 Manuum opera duntaxat curari potest vesicæ calculus non etatis decur-
 su. in 6^m. de morb. vulg. commen. 5°. 3^a.193.B
 Manus sola curat steatoma, nec putrescit, nec curat. 14^a. met. m. 7^a.90.E
 Manus frigida i acervu tritici posita sētīt calorē. 3°. de sim. m. f. 5^a.22.G
 Manibus, & brachijs imposita acria medicamenta reuellūt succos ad ca-
 put & viscera vergentes. de cucur. scar. 6^a.4.G
 Manibus, & pedibus qñ hirudines admovent qd agēdū. de cu. sc. 6^a.4.C
 in Manibus & pedibus vimur repercutientibus, non autem in coxa,
 cur. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a.207.B
 Manus facientis emplastra dēt inungi. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.267.C
 Manuum nutu dicimus & yō. 2°. de decr. Hipp. 1^a.234.F
 Manus cur sup oculos imponunt a lōge ituetibus. 10°. de vsu p. 1^a.178.H
 Manus Hymenæum celebrando te prauent inquit Diogenes. 6°. de locis
 affectis. 4^a.39.G
 MANVS Christi vnde fortasse dicta sit, collige. 6°. de compo. medica-
 men. sec. loc. 5^a.173.B
 MAPPVLAS sordidas non ab re nostra mulieres in doloribus ac-
 cipunt calidas. 5°. de comp. med. se. loc. 5^a.163.F
 MARASMATI qui. de marc. 3^a.47.H
 Marasmati qui seruantur. 10°. meth. med. 7^a.67.D
 Marasmati quo modo faciendum balneum. 10°. meth. med. 7^a.66.F
 Marasmati balneis curauit Galenus. de marc. 3^a.47.E
 Marasmati casus, qui per accidens superuixit. 10°. meth. med. 7^a.66.F
 MARASMODES fiunt ex genere hecticarum. 10°. meth. me. 7^a.66.F
 Marasmodos febres quo ordine consumat. 10°. meth. med. 7^a.67.D
 MARASMVS vnde dictus. de marc. 3^a.45.B
 Marasmus quid sit. de marc. 3^a.45.B
 Marasmi sunt metaphoricæ oēs corruptiones a sicco. de marc. 3^a.45.C
 Marasmi pati possunt viuentia. de marc. 3^a.45.B
 Marasmi, & in animalibus, & in stirpibus. 5°. de san. tu. 2^a.92.H
 Marasmi quid sit secundum Philippum. 7°. meth. med. 7^a.46.E
 de Marasmo liber quibus scriptus. de marc. 3^a.48.F
 Marasmi diuersitates fm mēbra a quibus incipit. 7°. meth. me. 7^a.46.E
 Marasmos & hecticas faciunt viscera. 10°. meth. med. 7^a.64.F
 Marasmi passiones sunt a corde prouenientes. de virt. nos. cor. Sp.60.B
 Marasmi non vidit Galenus in septo trasuerso. 10°. meth. me. 7^a.64.F
 Marasmi simplex, qui. de marc. 3^a.45.C
 Marasmi compositus, qui. de marc. 3^a.45.C
 Marasmi vel senium siccitatem ventriculi maximam debet precessif-
 se. 3°. de symp. cau. 3^a.25.D
 a Marasmo, & tabe illa arripi dicuntur, quæ siccitas corruperit. de
 marco. 3^a.45.C
 Marasmi faciunt inedia. de marc. 3^a.45.C/8°. meth. me. 7^a.50.F
 Marasmi ex frigidityte. de marc. 3^a.45.C
 Marasmi frigidi senio similis quibus fiat. de marc. 3^a.47.B
 Marasmi non potest euitari a sene. de marc. 3^a.45.D
 Marasmi senij potest prolongari non euitari. de marc. 3^a.46.F
 quo Marasmo senes afficiantur. de marc. 3^a.45.C
 qui Marasmi senium ex morbo dicatur. 10°. meth. me. 7^a.66.F
 Marasmi ex calore, qui. de marc. 3^a.45.C
 Marasmi exurens, qui. de marc. 3^a.47.A
 Marasmi & hectica ab erysipelatofo affectu oriunt. de marc. 3^a.47.H
 Marasmi syncoposi, qui. de marc. 3^a.47.A
 Marasmi syncoposi symptomata, quæ. de marc. 3^a.48.F
 Marasmi legitimus non curatur. de marc. 3^a.47.B
 Marasmi habentes sanare non est tentandum. 10°. meth. me. 7^a.66.E
 Marasmi curatio. de marc. 3^a.47.C
 in Marasmo lac præstantissimum. de marc. 3^a.48.D
 in Marasmo incidere debenti alicam dat. 10°. meth. me. 7^a.62.D
 Marasmi qui vinum requirit, & qui non. de marc. 3^a.48.E
 in Marasmo qui ferē deuenit, non debet absinthij accipere, neque ad-
 fringentia. 7°. meth. med. 7^a.44.B
 Marasmo fm Philippum non conueniunt balnea. 10°. meth. me. 7^a.65.C
 Marasmi patientes quo modo frigida lauandi. 10°. meth. me. 7^a.66.C

MARATHRVM, id est fœniculum. 7°. de simp. med. fac. 5^a.55.B
 Marathrum quale sit. de ocu. 7^a.188.H
 Marathri semē calidū ē cū subtili suba. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.104.G
 Marathri semen flatus sanat. 8°. meth. me. 7^a.53.F
 Marathri semina grata oculis. de ther. ad Pif. 5^a.92.B/de ocu. 7^a.188.G
 Marathro serpentes fricant oculos. de ther. ad Pif. 5^a.92.B
 MARCELLAS inscriptum librum exteriorum fecit Asclepiades. 7°. de
 comp. med. per ge. 5^a.265.A
 MARCELLINI sedans dolorem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.184.H
 MARCESCENTIVM nomen vnde dictum. 4°. de dign. pul. 4^a.101.C
 Marcescentiū pulsus, qualis. de pul. ad tir. 45.D/4°. de dign. pul. 4^a.101.C
 MARCIDA dici non debent corrupta. de fract. com. 3°. 7^a.247.G
 Marcida sunt vetusta absoluta. de frac. com. 3°. 7^a.247.H
 Marcida inflammationis pulsus. de pul. ad tiro. 5^a.45.E
 Marcor morbus diuturnus est. fin. med. 1^a.45.F
 Marcor proprius senibus. de puls. ad tiro. 5^a.45.E
 Marcor proprium senium, & vnde. 4°. de dign. pul. 4^a.101.C
 Marcor ex morbo senium. 4°. de dign. pul. 4^a.101.C
 Marcor quo modo ex morbo senium. 1°. de præfag. ex pul. 4^a.107.E
 Marcor torridus qui. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.132.H
 Marcor insanabilis. 1°. de dieb. decr. 4^a.146.F
 Marcorem inducunt succi frigidi. 4°. de san. tu. 2^a.84.E
 Marcorem facientes vires habet hyosciamus. de sim. med. Sp.92.D
 Marcorem grauem facit mandragora. Sp.87.C
 MARCVS imperator vsus est theriaca. de the. ad Pif. 5^a.90.B
 Marci imperatoris theriaca. 2°. de antid. 5^a.120.C
 Marcus Aurelius Antoninus imperator tempore Galeni, cum esset Ro-
 ma. de præcogn. ad Posth. 4^a.217.H
 MARCI Talentij Asclepiadis malagma ad duritiem & tensiones. 7°. de
 comp. med. per ge. 5^a.265.F
 MARCI Galli Asclepiadei pharmacum. 8°. de compo. medicamento-
 rum sec. loc. 5^a.192.H
 MARIS salsedo quo modo. de hist. philo. Sp.8.F
 in Mari alto est fluctus, vel maior, vel minor. in 3^m. de morb. vulgarib.
 commen. 3°. 3^a.140.H
 Maris recessus & recessus quo modo fiant. de hist. philo. Sp.8.G
 Mare per lunam augetur & minuitur. de dyn. Sp.20.B
 ex Mari venti quales. 1°. de sem. 1^a.329.F
 Mare quomodo facit spumam. comment. 2°. aphorif. 43°. 18.D/ & com-
 men. 7°. aph. 30°. Ex.56.B
 Mare viride spumā albam facit. de natura, & ord. cuius. cor. Sp.42.C
 Mari in quo comparatur aer. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.140.H
 Maris locus strictus est in Chalcide Eubææ, & Messina Sicilia. in 3^m. de
 morb. vul. com. 3°. 3^a.140.H
 i Mari plura onera naves portāt citra submersionē qñ in fluuijs, & in ma-
 ri mortuo plura qñ in mari. 4°. de simp. med. fac. 5^a.30.D
 Maris, & stagnorum ratione qui pisces peiores. 8°. meth. med. 7^a.51.B
 Mare purū facit bonos, & malos pisces. 3°. de alim. fa. 2^a.30.G
 qñ Maris cōgius magis latent, puerbiū. in prognostica, com. 3°. 4^a.208.E
 Mari, & terræ communia animalia respirant vaporem per branchias.
 de anat. viuo. Sp.48.C
 Maris tranquillitati comparatur corporis levis status. in 6^m. de mor. vul-
 ga. commen. 3°. 3^a.177.B
 Mare horridum a poeta dicitur. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.177.B
 in Maris arena quos calida decubere faciebat Gal. de præc. 4^a.217.G
 Mari mistum vinum pro splenicis. 9°. de cōpo. medi. sec. loc. 5^a.199.C/F
 Mare prurium facit. 2°. de symp. cau. 3^a.23.H
 vt Mare & muria vim habet exiccandi, bilis. 4°. de dign. pul. 4^a.103.F
 MARIS mortui aqua est salsa & amara. 4°. de simp. me. fac. 5^a.30.C
 Mare mortuum salem habet amarum. 4°. de simp. me. fa. 5^a.30.D
 Maris mortui aqua cur amara. 4°. de simp. med. fa. 5^a.30.E
 Maris mortui aqua non exquisite amara. 4°. de simp. med. fa. 5^a.30.F
 Maris mortui aqua pondere tantum superat marinam, quātum marina
 fluuiatilem aut lacustrem. 4°. de simp. me. fa. 5^a.30.D
 in Maris mortui aquam nec homines, nec animalia submerguntur. 4°. de
 simplic. medic. fac. 5^a.30.D
 in Mari mortuo nullū aīal, nulla herba inest. 4°. de sim. med. fa. 5^a.30.F
 in Mari mortuo pisces moriuntur. 4°. de simpl. med. fac. 5^a.30.F
 Maris mortui aqua copiosa portat in Italiā. 4°. de simp. med. fa. 5^a.30.E
 Maris mortui aqua quo modo fiat arte. 4°. de simplicium medicamento-
 rum facultatib. 5^a.30.E
 MARGARITAE roborant cor dissolutum. de anat. vi. 46.E/ Sp.56.C

MARINVS instaurauit anatomen amissam. 8°. de decr. Hipp. 1°. 273. C
Marinus prestantissimus anatomicus. 2°. de sem. 1°. 340. C
Marini libri anatomici, quos Galenus compendio in suum secundum redegit. de lib. prop. 154. 12. G
Marinus laudatur, qui aliquid scripserit de anatomia. 2°. de anatomicis administrationib. 1°. 68. E
Marinum laudat, qui scripserit anatomicos aggressus. 2°. de anatomicis administrationib. 1°. 68. H
Marinus accuratius de musculorum dissectione egit, quam alij, tamen in aliquibus errauit. de musc. diff. 1°. 44. B
Marinus damnatur. 4°. de ana. adm. 1°. 84. C
Marini meminit. 16°. de vsu par. 1°. 216. H
Marinus interpres aphorismorum. com. 7°. aph. 13°. 54. H/24°. Ex. 55. F
Marini arteriaca. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 179. A
MARINA Aqua actu humida. 1°. de simp. me. fac. 5°. 9. C
Marina aqua, ab aqua ad calidius accedit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. C
Marina aqua non frigida. 1°. de simp. me. fa. 5°. 3. A
Marina aqua quando Erysipelati imponenda. 14°. meth. med. 7°. 87. E
cum Marina aqua vina ad que vtilia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. H
Marina aqua epota quid faciat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. E
Marina aqua flos salis mixtus pro corpulentis, & hydropicis. 14°. methodi meden. 7°. 91. F
Marina aqua siccatur carnes, & incorruptas seruat. 2°. de na. fa. 2°. 301. C
Marina aqua, aut bituminosa, aut sulfurosa, aut muria si inspergas, adurens partem. 1°. de simpli. medi. fac. 5°. 3. A
pro Marina aqua muria. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 147. B
Marina aqua, quo fiat, ubi non habetur. 4°. de simp. med. fa. 5°. 30. D/E
Marina Balnea fortius resiccant. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 177. E
ex Marina aqua balneum non debet adhiberi febrienti. 11°. met. me. 7°. 69. H
Marina aqua balnea plus bilis ducunt, sed multo minus profunt, quam potabiles. 1°. de arte euri. ad Glau. 7°. 97. B
Marinam Brassicam Thalassocrambem greci vocant. 5°. de san. tu. 2°. 92. F
Marina brassica senum aliis est soluenda. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
Marina Crux. de dyn. Sp. 24. B
ex Marina Lactuca lac solutiuum. 5°. de sani. tuen. 2°. 91. H
Marinus Lepus respirat vaporem per branchias. de ana. viu. Sp. 48. C
Marina Oseavodæ equæ habent naturam compositam ex diuersis facultatibus. 1°. de ali. fac. 2°. 7. G
Marini omnes pisces fluuijs gaudent, at pauci fluuiialium mare ingrediuntur. 3°. de alim. fac. 2°. 30. D
Marini pisces prestantissimi, qui. 3°. de ali. fac. 2°. 30. B
Marini pisces non habent multas paruas spinas. 3°. de ali. fac. 2°. 30. C
Marinorum piscium differentia a fluuiialibus & stagnantibus in numero spinarum. 3°. de ali. fac. 2°. 30. D
Marina Turturis moribus confert centaurea. de virt. cent. Sp. 93. H
ad Marinorum ictu. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. E
MARITATAE sunt liberae ab equitatu. de aere, aq. & lo. 5°. 5. C
MARITIMA loca sunt calida, quia humilia sunt in regionibus frigidis, ut Thracia: in calidis autem, quia a ventis ab arcto refrigerantur, sunt minus calida. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
ex Maritimis locis siccis herbae. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. B
Maritimarum herbarum vsus. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. C
MARII vxor Bassa. 10°. de comp. med. se. loc. 5°. 206. B
MARMORIDARVM penidiarum confectio. de dyn. Sp. 26. H
MARONEA vna. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 282. F
MARRUBIASTRVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 87. G
Marrubiastrum ad serpentum morsus, & ad suspiriosos facit. de simpli. cib. medicam. Sp. 87. G
Marrubiastrum Strucinas, id est scrophulas, vel hemorrhoidas. cacas dissoluit, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 87. G
MARRUBIVM quid. de simp. med. Sp. 87. D
Marrubii herba ex locis siccis maritimis. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. B
Marrubium calidum in secundo ordine, siccum in tertio. 8°. de simp. medicamen. facul. 5°. 59. B
Marrubium vires habet acres, & efficaciter relaxantes ad tussim facit, in partibus nervosis optimum est. de simp. med. Sp. 87. D
Marrubium iecur, ac lienem obstructione liberat, thoracem pulmonemque ex purgat, menses promouet, detergit ac digerit. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. B
ex Marrubio oxymeli pus est thorace valde educit. 13°. me. me. 7°. 85. A
Marrubii cur non conuenit stomacho imbecilli. de opt. secta. 154. 23. H
Marrubium & absinthium ferè non differunt. de opt. secta. 154. 23. H
Marrubio misceatur absinthij succus cum adulterat. 1°. de anti. 5°. 100. D

Marrubij succus ad aciei oculorum claritate valet per nares aurigine purgat, & ad aurium dolores inueteratos adhibet. 8°. de sim. me. f. 5°. 59. B
Marrubium numeratur inter illa, quibus vlcera maligna curari debent. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. A/B
Marrubium predicabat quidam valere aduersus ictus venenosorum. 9°. de comp. med. facul. 5°. 65. E
in Marrubium theriacam ingreditur. de ther. ad Dis. 5°. 92. E
Marrubium ubi est, citrugo superflua est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. E
ex Marrubio catapotium Platonis. 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 182. C
Marrubij pilulae. 7°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 185. H
ex Marrubio, & Iride confectio pro oxymelite. de vic. ratione in mor. acutis, commentario. 1°. 7°. 113. C
MARS calidus est & siccus. de compag. memb. Sp. 59. B
Mars cum luna quas faciat egritudines. de decub. pg. ex mat. sci. Sp. 12. H
Mars quæ appetere faciat. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. A
sub Martis ditione est terra calida in secundo gradu, humida in primo, de spermate. Sp. 40. C
MARSI Romæ viperas venantur. 11°. de simp. med. fa. 5°. 78. B
Marsi nutriuntur a spidibus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. F
MARSVM vinum, quale. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. B/1°. de antidotis. 5°. 100. H
Marsum vinum aquosum est. 1°. de antid. 5°. 100. H
Marsu vini conuenit syncope ex bile circa os vetriculi. 12°. m. m. 7°. 76. D
MARSYPIS facienda fotio. 9°. de decr. Hipp. 1°. 282. F
MARTASANCE. de medic. fac. par. 7°. 176. B
MARTIANVS anatomista. de praeogn. ad Posth. 4°. 215. B
MARTIVS mensis est vnus & triginta dierum. in 1°. de mor. vulgar. comment. 1°. 3°. 102. D
MARVM ubi nascatur. 1°. de antid. 5°. 104. G/H
Marum egypti Romæ inuenitur. 3°. de comp. medica. per gen. 5°. 234. E
Marum odoratum, subtile. 3°. de comp. medi. per gen. 5°. 234. E
Marum superat amaracum odore. 1°. de antid. 5°. 104. H
Maron ad nervos vulneratos valet. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 234. B
MAS cur fiat cā est ex semine viri & a mēre. 14°. de vsu par. 1°. 206. E
Mas ex quo semine fiat secundum Stratonium. 2°. de sem. 1°. 338. H
Marem quod sperma facit. de sper. Sp. 36. E
Mares, & feminae vnde nascantur. de hist. philo. Sp. 10. E
Mas quando generatur ex parte seminis. fin. med. 154. 49. G
Mas vnde procreatur. 2°. de sem. 1°. 338. H
Mares generantur propter calorem. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
Mas procreatur in calidiorē & sicciorē fetus temperatūra. 2°. de se. f. 339. H
Mares qui gignunt. 2°. de sem. 1°. 339. C
Mares generaturus quo modo cognoscatur. 14°. de vsu par. 1°. 206. H
Mas breviori tempore in vtero fingitur. 2°. de sem. 1°. 339. B/ de anatom. viuorum. Sp. 52. B
Mas in triginta diebus formatur. de sper. Sp. 36. C
Mas & femina ubi generantur. de compag. memb. Sp. 59. D
Mares in dextro vteri latere, feminae in sinistro generantur, fm Hippocratem. bre. denot. dog. Hipp. 1°. 231. C/ com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. B
Mares cur in dextris loculis formentur. 14°. de vsu parium. 206. G/ 2°. de semine. 1°. 339. B
Mas fetus in dextris fiunt, & cur. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
Mas quandoque in sinistra vteri parte concipitur, & femina in dextra, sed raro. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
Mas raro visus in sinistra. 2°. de sem. 1°. 339. C
Mas ne sit an femina fetus. de pass. mul. Sp. 96. C
Mas quando gignatur secundum quosdam. fin. med. 154. 49. G
Mares cognoscuntur etiam in vtero, motu. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
Marem si mulier concepit, bene colorata est, si vero feminam, male colorata. com. 5°. aph. 4°. Ex. 41. D
Mas in vtero apparet calidior. 2°. de semi. 1°. 339. B
Mas calidior & siccior. 2°. de sem. 1°. 338. D
Mas est calidior femina. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
Mas minus frigidus femina. 7°. de vsu par. 1°. 164. F
Maribus mulieres sunt frigidiores. commentario. 3°. aph. 62°. 43. F/ com. 5°. aphor. 69°. Ex. 45. D
Mare humidior est femina. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. A
Mas solidior, biliosior, sanguine plenior femina. in 6°. de morb. vulgaribus, commentario 2°. 3°. 170. F
Mare citius concrevit femina. in 6°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 169. E
Mas citius mouetur, q̄ femina, cur. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 169. D
Mas in motu perfectior. 14°. de vsu par. 1°. 206. C
Mares sunt

Mares sunt fortiores feminis. com. 5. aph. 16. Ex. 38. G
 Mas in omni genere animalis validior femina. 3. de digno. pul. 4. 95. G
 Mares validius agitantur. in 6. de morb. vulg. com. 2. 3. 169. E
 Mas perfectior femina. 14. de vsu par. 1. 205. E
 Mas cur perfectior femina. 14. de vsu par. 1. 205. F
 Mas quandoq; est debiliior femina. com. 5. aph. 42. Ex. 41. E
 Mares ambidextri reperiuntur. com. 7. aph. 43. Ex. 57. E
 cum Mare femina dissidet. q. animi mores. 1. 319. C
 Maris & mulieris temperatura differt. bre. denot. dog. Hipp. 1. 231. C
 in Maribus, & feminis discrimen faciunt situs regionu, aeris proprietates, victus ratio. bre. denot. dog. Hipp. 1. 231. C
 Mares à feminis cognoscuntur distincti vel ipso aspectu primo ex multis signis. 2. de semi. 1. 338. G
 Maris & femine differentia. 2. de sem. 1. 338. G
 Marii aialiu ptes sunt barba, calcaria, dentes exerti. 2. de sem. 1. 338. G
 Maris & femine differentia in genitalibus. 2. de sem. 1. 339. E
 in Maribus vasorum spermaticorum situs. 14. de vsu par. 1. 209. A
 Mares fm aliquos habent pudendu muliebrem. co. 7. aph. 44. Ex. 57. F
 in Maribus corpora musculoſa ad testiculos descendunt à musculis hypogastri. 14. de vsu par. 1. 208. E
 in Mare vasa spermatica quo modo maiora, quam in femina. 14. de vsu partium. 1. 208. F
 in Mare vasa spermatica magna, ex piscibus & aubus cognoscuntur. 14. de vsu par. 1. 208. G
 ad Maris pudendu semen à dorsali medulla descendere arbitratur Hipocrates. in tim. Pla. 1. 287. H
 Marium penem irrigant glandula. 2. de sem. 1. 340. E
 in Marium penibus glandula conspicua. 2. de sem. 1. 340. E
 in Maribus, & feminis eadem membra genitalia differunt situ & magnitudine. 2. de sem. 1. 339. D
 Marium pputiu in feminis efficit cunnū muliebrem. 2. de sem. 1. 339. D
 Maris, & femina testium diuersitas. de anat. viu. Sp. 51. G
 Marium testes maiores, & perfectiores. 14. de vsu par. 1. 207. G
 in Maribus testes penduli. 14. de vsu par. 1. 209. H
 in Mare, & femina in genitalib; eadē neruoru origo. 2. de se. 1. 339. E
 Maris semen nutritur semine feminae, tanquā re magis familiari, quam sanguis sit. 14. de vsu par. 1. 208. B
 Maris semen maioris quantitatis, quam feminarum. 1. de sem. 1. 332. A
 Maris semen quomodo se habet in generatione. 2. de nat. fac. 1. 297. E
 Mas debet semen foras eiaculari. 14. de vsu par. 1. 207. H
 Maris semen motus principium. 14. de vsu par. 1. 206. E
 Maris semen habet facultates naturae, quibus format, auget & nutrit. 2. de nat. fac. 1. 298. H
 Maris sperma naturaliter intendit imprimere formam eius, à quo deditur. de anat. viu. Sp. 51. H
 ex Mare provenit forma speciei. 2. de sem. 1. 337. D
 Mas an femina sit sterilis q̄o dignoscendum. de med. fac. par. 7. 175. B
 Mares cur steriles, & cur fecundi. com. 5. aph. 63. Ex. 43. H
 Mares qui sint fecundi, quiq; infecundi. de histo. philos. Sp. 10. H/ com. 5. aphorismo. 62. Ex. 43. E
 Mares habentes rarum corpus habent semen fecundissimum. com. 5. aphorismo. 63. Ex. 43. H
 Maris semen refrigeratur in vtero frigido, nisi sit semen calidissimum. com. 5. apho. 62. Ex. 43. E
 Maris semen debet manere in matricibus, si mulier debet concipere. 14. de vsu partium. 1. 208. B
 ex Mare solo aut femina, sine coitu nihil generari potest. de natura humana. com. 1. 1. 29. C
 Maris & femina semen simul mixta requiruntur ad generationē. 14. de vsu partium. 1. 206. C
 Maris & femina idem motus in semine. 14. de vsu par. 1. 206. C
 Mares & feminas scire coniungere ad generandum non est ars medicis. 1. de nat. hu. com. 1. 1. 29. E
 Maris semē quid requiratur ad feminae gnationē. 14. de vsu par. 1. 206. C
 Mas matri sepe assimilatur. 2. de sem. 1. 338. H
 Mari partim, & partim feminae cur aliqui foetus assimilentur. 2. de semine. 1. 338. F
 in Maribus, nisi raro non sunt in papillis glandulosa corpora. 2. de semine. 1. 336. D
 sine Mare cur generant oua aliqui pisces & aues. 2. de sem. 1. 338. D
 sine Mare gallinae cur faciant oua. 14. de vsu par. 1. 206. D
 in Maris corpus infecta quaedam feminina articulum inferunt & im-

plentur. 1. de sem. 1. 329. E
 Mas castratus feminae est similis. 11. de simp. med. fac. 5. 79. A
 Mas barbatus venerandus. 11. de vsu par. 1. 189. D
 Maris officium, quod. 3. de digno. pul. 4. 95. G
 Marem refert impar, feminam par numerus. 3. de dieb. dec. 4. 158. H
 Mares dearticulare Amazonas fabulosum. de art. com. 3. 7. 278. A
 Mas, lege Vir.
 MASCULI & feminae principia sunt semen, & sanguis menstruus. 2. de femine. 1. 339. H
 Masculus infans in dextra matricis continetur. de na. & ord. cuiuslibet corporis. Sp. 42. D
 Masculus cur in dextris. in 6. de mor. vul. c. 2. 3. 169. B/ de sp. Sp. 36. E
 Masculi abortum faciet mulier, si dextera mamilla gracileſcat. de anatomia viutorum. Sp. 51. G
 in Masculis cur non crescant mammae. 7. de vsu par. 1. 164. F
 vt Masculo veretrum, ita est matrix mulieri columna. de nat. & ordin. cuiuslibet corp. Sp. 42. B
 Masculus foetus pro femina quando fiant. 14. de vsu par. 1. 207. A
 Masculi spermatis intentio est informare ad similitudinem eius, à quo sperma separatum est. de anat. viu. Sp. 44. G
 ad MASSAE fermenti modum cogit medicamentum. 5. de compoſi. medicamentorum sec. loc. 5. 165. F
 MASSETERA nomen vnde dictum. de musc. diff. 1. 44. G
 Masseteres musculi quomodo incidendi. 4. de anat. adm. 1. 81. B
 Masseteres musculi qui. 4. de anat. adm. 80. B/ 11. de vsu par. 1. 185. F
 MASSILIENSE seseli probatissimum. 4. de san. tuen. 2. 86. D
 MASSILIOTICVM vinum, quale. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 102. C
 MASSILIOTAE medicamentum ad carbunculos. 5. de comp. medicamen. per gen. 5. 254. D
 Massiliota Demosthenes. 5. de comp. med. per ge. 5. 254. D
 ad MASTICATIONEM quid conferat lingua. 11. de vsu pa. 1. 185. F
 ad Masticationem multum faciunt buccarum inferiorum fines. 11. de vsu partium. 1. 185. F
 in Masticatione ad circūactionem musculi, qui. 11. de vsu par. 1. 185. E
 ad Masticationem & sermonem musculus conferens anatomicis ignotus. 11. de vsu par. 1. 190. H
 Masticatio facit fabam summe discussoriam. 5. de compoſi. medicamentorum sec. loc. 5. 159. C
 MASTICATORII musculi, qui. 11. de vsu partium. 1. 185. F/ de artic. commentario 2. 7. 263. C
 Masticatorij musculi quid agant. 2. de mot. musc. 1. 314. E
 MASTICATIS rebus quas vires det salina. 5. de compo. medicamentorum sec. loc. 5. 159. C
 quod Masticatur leniter & facile, velocius digeritur, quam quod difficulter. de diff. cont. Sp. 73. D
 MASTICHE quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 87. D
 Mastiche est resina lentiscina. 8. de comp. med. fac. 5. 59. F
 Mastiche qualis sit. 5. meth. med. 7. 31. B
 Mastiche candida qualis. 7. de simp. med. fac. 5. 55. C
 Mastiche nigra, qualis. 7. de simp. me. fac. 5. 55. C
 Mastiche nigra furunculis optimū est remediū. 7. de simp. me. fac. 5. 55. C
 Mastiche in secundo ordine calida, & sicca. 7. de simp. med. fa. 5. 55. C
 Mastiche vires habet euaporantes, & cum suavi vaporazione laxantes. de simp. med. Sp. 87. D
 Mastiche stomacho commoda. 8. de compoſi. medica. sec. loc. 5. 189. B
 Mastiche chia stomacho grata, & adstringēs. 3. de simp. me. fac. 5. 20. C
 Mastiche stomachum calefacit. de med. fac. par. 7. 175. H
 Mastiche chia pro stomachi ore. 8. de comp. med. se. loc. 5. 187. D
 Mastiche stomachi, ventris, iecorisq; inflammationibus competit. 7. de simp. med. fac. 5. 55. C
 Mastiche chia miscenda medicamentis, vt ventriculus non euertatur, et propter malum saporem. 3. de simp. med. fac. 5. 20. C
 Mastiche chia in nardino ad oris venriculi imbecillitatem. 8. methodi medendi. 7. 53. C
 Mastiches decoctio confortat stomachum debile. de med. exp. Sp. 104. D
 Mastiche ad dolorem stomachi. de med. exper. Sp. 106. D
 Mastiche chia iecori inflāmato cōuenit. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 104. D
 Mastiche quid valet in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. B
 Mastiche chia medicamentorum vim frangit. 8. de compo. medicamentorum sec. loc. 5. 188. E
 Mastiches chia meminit. 5. de compoſi. medic. sec. loc. 164. F/ 7. 178. D/ 185. C/ 8. 5. 189. B/ C

Mastiche Aegyptia mollificat. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 104. A
 Mastiche egyptia emollit, & digerit. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. B
 Mastiche adstringit & emollit. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 55. C
 Mastiche desiccatur sine morfu. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. F
 Mastiche magis digerit terebinthina, cur. 8°. de simpl. med. fa. 5°. 59. F
 MASTICHINVM oleum, quale. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. C
 Masticha mistum oleum colleticum est. de simp. med. Sp. 88. D
 Mastichinum oleum pro absinthio. 11°. meth. med. 7°. 72. G
 Mastichinum oleum. 6°. de simplicium med. facul. 5°. 46. H
 MASTICHINVM vnguentum, quale. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. C
 Mastichinum, melinum, & nardinum vnguentum quem ordinem inter
 se habeant, & quo anni tempore adhibenda. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 Mastichinum pro nardino. 7°. meth. med. 7°. 46. H
 Mastichinum vnguentum modice adstringit. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 Mastichinum vnguentum ad ventriculi os. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Mastichinum vnguentum ventriculo imbecillo applicabant antiqui. 7°.
 methodi meden. 7°. 43. H
 Mastichinum vnguentum iecori inflammato prodest. 2°. de arte curatiua
 ad Clauonem. 7°. 104. D
 MATELLAE hydrops raro fit, quam tamen bis vidit Galenus. 6°.
 de loc. affect. 4°. 37. F
 Matella hydrops quae affectio. 6°. de loc. aff. 4°. 37. F
 MATER ita animalibus, ut plantis terra. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Matris umbilico continuatur umbilicus fetus. de sper. Sp. 36. E
 a Matre plus habent nati quam a patre, sicut Athenienses. 2°. de se. 1°. 336. G
 Mater dat Speciem. 2°. de sem. 1°. 338. H
 ad Matrem cur species animalis spectet. 2°. de sem. 1°. 337. C
 a Matre etiam ex semine viri causa est cur mas, & femina fiant. 14°.
 de usu partium. 1°. 206. E
 Matri saepe mas assimilatur. 2°. de sem. 1°. 338. H
 Matri cur fetus similis. de sper. Sp. 37. A
 Matris sperma si superabundat infans plus figuram habet a matre. de
 spermate. Sp. 38. E
 Matri similis infans fit ob nutrimentum. 2°. de sem. 1°. 336. F
 ex Matris lacte infans quandoque; qualitatem trahit. de sper. Sp. 37. A
 Matris lac melius alijs, modo non sit egra. 1°. de san. tu. 2°. 65. C
 Matris lac exugens pueri consuetudo & proprio videntur alimento. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 65. C
 ex Matris sanguine omnes animalium sanguinea partes sunt genitae. 1°. de
 elementis. 1°. 8. G
 sine Matre haedum aluit Galenus, ut natura vires ingenitas esse, ac si-
 ne docente fieri cognoscente. 6°. de loc. aff. 4°. 42. A
 Matris & patris vitio sunt errores, & non natura. 11°. de usu p. 1°. 188. B
 MATER dura est sub cranio. de anat. par. Sp. 43. D
 ad Matrem duram tendens inflammatio non est sine periculo. 2°. de co-
 po. medic. secun. loc. 5°. 133. H
 MATER pia est sub dura matre. de ana. par. Sp. 43. D
 Materia & substantia idem sunt. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Materia, artificibus, instrumentis, omnia fiunt. de voc. inst. diff. 1°. 106. C
 Materialium interuentu agit fortuna ars & artifex. 11°. met. me. 7°. 68. A
 Materia, & efficiens semper necessaria. de caus. procat. 3°. 96. G
 Materia est causa. de symp. diff. 10. G de caus. procat. 3°. 96. E
 Materia & organa quo modo causae. de caus. procat. 3°. 96. F
 P Materia generationis principia quae. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 16. C
 Materia mundi quae natura. de hist. phil. Sp. 4. A
 Materia prima quae apud stoicos, & qualitates in corp. sint. Isa. 9. G
 Materia corpea opatio ligata est quatuor elementis. de sper. Sp. 40. E
 Materiam dicit habere animam. de fet. form. 1°. 326. B
 ex Materia est inordinatum oem, & erraticum. 2°. de dieb. decr. 4°. 151. H
 Materiam si superet natura, semper certis agit temporibus. 2°. de diebus
 decretorijs. 4°. 151. H
 Materia membrorum simularium unde. de anat. viuo. Sp. 44. F
 Materia mixtorum qualis esse debeat. 2°. de simp. med. fa. 5°. 16. D
 Materijs diuersae natura composita quo modo separentur. in 6°. de morb.
 vulga. commen. 4°. 3°. 182. E
 Materia ab alijs partibus preparata indigent aliquae actiones. 1°. de loc.
 affectis. 4. 6. E
 ex MATERIAE defectu actio quandoque; perit, nulla existente noxa in
 instrumentis. 1°. de loc. aff. 4°. 6. E
 ex Materia actio leditur parte non lesa, quo modo. 1°. de lo. af. 4°. 7. A
 inter Materia multitudinem & resolutionem est stuporis dispositio. 2°. de
 locis affectis. 4°. 8. H

Materie noxae dupliciter infestant. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 Materia superflua duplex, aut quantitate superflua, aut qualitate. de cau-
 sis morborum. 3°. 8. D
 Materiae expurgandae gratia multa instrua fecit natura. de cau. m. 3°. 8. E
 Materia viam, semper inuenit natura. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
 Materia redundante non sufficiunt instrumenta. de caus. mor. 3°. 8. E
 Materie quo ducant a capite p hepar ad intestina. c. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Materia tendit ad partes quae incallescunt. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Materia tendit ad partes dolentes. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Materie ad loca currentis diuersitas. de ocul. 7°. 189. E
 Materiae cur putrescant in inflammationibus. 2°. de diff. feb. 3°. 41. C
 ob Materiae idoneae additamētū fit febris. praefag. exper. conf. Sp. 77. D
 Materia faciens syncopē colligit in capsula cordis. de ana. par. Sp. 42. H
 Materia faciens pipleumoniā colligit in capsula pulmonis. de an. p. Sp. 42. H
 Materia influens quo modo curetur. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 136. A
 Materia tenuis fluens incrassari debet. de sect. Isa. 19. B
 Materia impasta quo modo curetur. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 136. B
 Materiae quae cito, & quae tarde discutiantur. in 1°. de mor. vulgar. com-
 mentario. 1°. 3°. 104. G
 Materia trahitur in profundum & ad viscera in somnis, ideo leditur som-
 ni, sed profunt quia materiam concoquunt, quod est maius inuamen-
 tum quam sit nocumentum. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. G
 Materia turgente quā pregnantes sunt purganda. c. 5°. aph. 29°. Ex. 40. C
 Māe turgētis motus ē motus futurorū supabūditiū. 1°. de cris. 4°. 128. G
 Materia quod vergit, illuc ducenda. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 112. B
 Materia illuc ducenda quod vergit. com. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H
 Materia non turgente non debemus euacuare. com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. B
 Materia quo modo possit digeri breui tempore, quando turget. commen-
 1°. aphorif. 24°. Ex. 10. F
 Materiam praepares potissimum, si elleborum dederis. quos purga. opor.
 quib. med. 5°. 88. D
 Materia non preparata, si euacuatio fiat, quae mala sequantur. quos pur-
 ga. opor. quib. med. 5°. 88. D
 Materiam plerumque non aggreditur natura. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. C
 Materia purganda quanta sit, considerandum est. de cathar. Sp. 94. H
 Materiae propria euacuatio, quae in progn. com. 2°. 4°. 199. C
 Materiam multā inutilē cōgregatibus cathartica damus. de dy. Sp. 20. G
 Materiam ubi per metathesim medicamur, vtimur fortibus cathartici-
 de dynamidijs. Sp. 20. G
 Materiam capitis vacuare potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Materiam exhaurit cucurbitula. de hiru. reuul. cuc. & scar. 6°. 2. F
 Materia ubi ē corrupta, cucurbitulae incidēda sunt. de cu. & sca. 6°. 3. E
 Materia acris ubi adsit, scarificatione vtimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Materiam ubi ex alijs partibus in aliam traducere studemus, scarifica-
 tione vtimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Materiam in corpore redundantem ubi minuere volumus, scarificatio-
 ne vtimur. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Materierum transmissionis modus a partibus nobilibus ad ignobiles. de
 causis morborum. 3°. 8. D
 Materia in locum ignobiliorem, & morbum leuiorem versa, est saluta-
 ris. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 118. B
 Materia quo modo retrocedit. ars med. Isa. 70. F
 ex MATERIA non sunt iudicandae artes. ad Thras. 2°. 106. A
 Materia duplex adest medicis, & quae. 2°. de cris. 4°. 136. H
 Materia artis medica est corpus hominis. de part. art. med. Sp. 18. C
 Materia in qua aduenit finis medici, est corpus humanum. 2°. de crisi-
 bus. 4°. 136. H
 quo Materia nobilior medico subiecta est, eō magis quam alium arti-
 ficem fungi suo munere decet. 7°. 293. C
 a Materia auxiliorum nomen habet gymnasticum ac medicamentarium.
 ad Thrasylbu. 2°. 108. F
 MATERIAE auxiliorum. 9°. meth. med. 7°. 8. D
 Materia quadruplex genus quae sumuntur, quae geruntur, quae educun-
 tur, quae foris admouentur. 2°. de san. tuen. 2°. 92. H
 in Materiae praesidiarum viribus. omnis affectionis prouidentia confi-
 stit. 5°. de san. tuen. 2°. 92. H
 Materiae facultatem, quae agere debemus, experientia ostendit. 2°. de co-
 po. med. sec. loc. 5°. 132. A
 Materia aliorum medicamentorum sunt medicamenta, quae validā vim
 non habent. 11°. de simp. med. fa. 5°. 81. F
 Materia medicamentorum est ouum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. F
 Materia tenuis quae sunt, medicamina non alimenta ab aliquibus appella-
 tantur.

lantur. de bon. & vitio succ. 2°. 34. G
 ex Materia quatuor generibus calefacientia, & humectantia eligenda. 2°. 92. H
 5°. de sanita. tuen. 2°. 92. H
 Materia medicamentorum omnis fugienda, quæ difficulter comparari potest. 10°. de simp. med. fa. 5°. 77. B
 Materia sunt omnia vina dulcia flaua cholera. de vinis. Sp. 76. E
 Materiam & nutrimentum totius corporis in se continet hepar. de anatomia viutorum. Sp. 49. H
 Materia vocis est anhelitus. de voce & anhel. Sp. 60. F
 Materia spiritus vitalis est inspiratio & vapor humorum. de virtutibus nostrum corp. dispen. Sp. 60. C
 Materies arenosa quibus in urinis subest, & vesica calculescit. de urina signifi. ex Hipp. Sp. 78. H
 Materia, & figura cucurbitularum differentia. de cuc. scar. 6°. 3. D
 ex Materia fasciarum differentia. de fascijs. 7°. 293. F
 ex Materia robustiori quæ organa fieri debeant. de machin. 7°. 309. D
 MATERIALIA sunt terra, & aqua in Tim. Pla. 1°. 287. B
 Materialis medicina pars, quæ fin. med. 1°. 48. A
 Materialis causa membrorum consimilium est sperma, præterquam carnis & adipis. de anat. viuo. Sp. 55. G
 Materialis causa adipis, quæ. de anat. viuo. Sp. 55. G
 Materialis causa carnis quæ. de anat. viuo. Sp. 55. G
 MATHEMATICAE methodi præstantia. de cuiusq; animi peccatorum not. atque medela. 2°. 57. B
 Mathematica demonstrões, certæ sūt. de vic. ra. n. mor. ac. c. 1°. 7°. 109. H
 Mathematicæ rationes id est demonstratiuæ. 12°. de vsu par. 1°. 194. C
 Mathematici exercentes artem vt questum facerent. de cuiusq; animi peccatorum not. atque med. 2°. 59. B
 MATIANVM malum. de dyn. Sp. 33. B
 MATRICULA. de dyna. Sp. 31. F
 MATRIX quid. fin. med. 1°. 44. A
 Matrix est ager naturæ. de ana. par. Sp. 43. C
 Matrix na est mulieri columna, vt masculo veretrum. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. B
 Matrix propter quid facta. de anat. par. 43. C de ana. viuo. Sp. 51. D
 Matricis finis. 14°. de vsu par. 1°. 204. E
 Matrix ad fœtum vtilissima. 14°. de vsu par. 1°. 204. E
 Matricis partes ad generis instaurationem. 14°. de vsu par. 1°. 204. C
 Matricum officium quod. 14°. de vsu par. 1°. 205. C
 Matrices puro sanguine nutriuntur. 14°. de vsu par. 1°. 209. E
 Matrix maior vesica in animalibus iam auctis. 14°. de vsu par. 1°. 205. C
 Matrices exigue i principio, & crescūt paulatim. 14°. de vsu par. 1°. 205. C
 Matrix minor vesica in animalibus quæ augentur. 14°. de vsu par. 1°. 205. C
 Matrix non habet operationem dum animal augetur, & dum consenuerit. 14°. de vsu par. 1°. 205. C
 Matrices maxime in ætatibus florentibus. 14°. de vsu par. 1°. 205. D
 de MATRICIS anatomia. de anat. par. 43. C de ana. viuo. Sp. 51. D
 Matricis situs. 14°. de vsu par. 1°. 209. A de anatomia par. 43. C de anatomia viutorum. Sp. 51. F
 Matricis locus conueniens. 14°. de vsu par. 1°. 204. E
 Matrix intus est, scrotum extra. 14°. de vsu par. 1°. 206. B
 Matrix est cognata recto intestino. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Matrices cur inter vesicam & rectū intestinum. 14°. de vsu par. 1°. 209. F
 Matrix vtraque. 15°. de vsu partium. 1°. 211. C
 Matrices due. 15°. de vsu partium. 1°. 211. C
 Matricis natura & compositio. de na. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Matricis due sunt tunica. de anat. viuo. Sp. 51. F
 Matrix cur ex vna tunica. 14°. de vsu partium. 1°. 209. E
 Matricis membra. 15°. de vsu par. 1°. 211. C
 Matrices vtraque in idem coniungit membrana extrinsecus circumdata & colligata cum propinquis partibus. 14°. de vsu par. 1°. 209. F
 Matricis vasa magna, & duplicia. 16°. de vsu par. 1°. 219. E
 in Matricibus cur omne genus fibrarum. 14°. de vsu partium. 1°. 209. E
 Matrices trahunt, retinent atq; depellunt vt cor, unde habent multas fibras. 6°. de vsu par. 1°. 150. D
 MATRIX vbi alligetur. de ana. vi. Sp. 51. G
 in Matrice quam ligaturam habeat cervi, caprae, & animalia proclina ad salendum. 15°. de vsu par. 1°. 211. D
 Matricum ligamenta laxiora, quæ in alia parte. 14°. de vsu par. 1°. 209. F
 Matricum ligamentorum vsus. 14°. de vsu par. 1°. 209. F
 MATRICES cur habent paucissimos nervos. 14°. de vsu par. 1°. 209. D
 in Matrice vena & arteria vbi, & ad quid. 15°. de vsu par. 1°. 211. C

Matricis nervi sphincteri. de anat. viuo. Sp. 54. D
 Matrici, & mammariū veng solæ cur cōes vtrifq; 14°. de vsu pa. 1°. 207. B
 Matrix unde nervos accipiat. 16°. de vsu par. 1°. 218. D
 MATRICIS collum intrat os vesicæ. de ana. vi. Sp. 51. G
 Matricis collum comparatur priapo. de anat. viuo. Sp. 51. D
 in Matricis collo quod contingit, idem & in priapo. de ana. vi. Sp. 52. E
 Matricis cavitās comparatur bursæ testicularum. de ana. viuo. Sp. 51. E
 Matricis collum vbi exoritur. 14°. de vsu par. 1°. 209. B
 Matricis colli maxima pars est cartilago procedēs ab osse pubis. de vtilitate respirationis. Sp. 62. H
 Matricis collum pp quid durum, ac nervosum. 14°. de vsu par. 1°. 204. F
 Matricis collum cur mediocriter durum. 14°. de vsu par. 1°. 204. G
 Matricis collū quo modo cōtortum & obliquum. 14°. de vsu p. 1°. 204. H
 Matricis collum habet rugas. 14°. de vsu par. 1°. 204. H
 Matricis collum cur lacertosum cum multis plicis. de ana. viuo. Sp. 51. E
 Matricis collum cur habet plures nervos. 14°. de vsu par. 1°. 209. D
 in Matricis ceruice foramina tria. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Matricis colli diuersitas. de ana. viuo. Sp. 51. F
 Matricis collum defloratione virginis dilatatur, & quæ venæ frangantur. de anat. viuo. Sp. 51. E
 Matricibus propugnaculum est nymphæ. 15°. de vsu par. 1°. 211. A
 Matricum collum iter spermati. 14°. de vsu par. 1°. 204. F
 Matricis succus familiarissimus semen. 14°. de vsu par. 1°. 208. D
 Matricis duplex meatus ad quid. 14°. de vsu par. 1°. 208. D
 Matricis os comparatur rostræ. de anat. viuo. Sp. 51. E
 Matricis collum in coitu eo vsque patet ac tenditur vt semē facile in matricum sinum perueniat. 14°. de vsu par. 1°. 204. F
 in Matricis sinus semen repente sumi debet. 14°. de vsu par. 1°. 204. G
 Matricis capacitas non simplex. 14°. de vsu par. 1°. 204. H
 in Matrice porcorum, & animalium multos fœtus gerentium sunt multa conceptacula. 14°. de vsu par. 1°. 204. H
 Matricis sinus alter in dextris, alter in sinistris. 14°. de vsu p. 1°. 205. A
 Matricis sinus tot, quot mammæ. 14°. de vsu par. 1°. 205. A
 in Matrice feminis receptacula septem. de sperm. Sp. 36. D
 Matrix habet septem cellulas, sed falsum est. de anat. par. Sp. 43. C
 Matricis cellulae non sunt quinque, neq; septem. de ana. viuo. Sp. 51. F
 Matricis comparatio ad stipitem in conceptione fœtus. de ana. viuo. Sp. 51. F
 in Matrice recipitur viri sperma muliebri associatum cum quodam spiritu, & ibi pinguescit matricis calore. de sper. Sp. 36. B
 in Matrice duplex spiritus, & unde. de sper. Sp. 35. B
 Matricis spiritus exterior non finit interiorem exire. de sper. Sp. 36. B
 ex Matricis calore per spiritum naturalem ossa crassescunt. de sper. Sp. 36. C
 Matricis calore sperma vertitur in sanguinem. de sper. Sp. 36. B
 in Matrice eandem potestatem habet natura, quam sperma in loco suo. de spermate. Sp. 37. A
 in Matrice potestatem habet natura, sicut sperma viri in toto corpore. de spermate. Sp. 37. A
 in Matricibus debet manere maris semen, si mulier debeat concipere. 14°. de vsu partium. 1°. 208. B
 Matricis os in prægnantibus videtur conuiuere obstetricibus. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 302. H
 Matricis pregnantis collum non recipit specilli acumen, in partu vero summe aperitur. 15°. de vsu par. 1°. 212. H
 Matricis collum in conceptione non posset ingredi acumen acus. de anatomia viutorum. Sp. 51. E
 Matricis collū cū aial concepit, ad vnguē claudit. 14°. de vsu p. 1°. 204. F
 Matrici quo, & per quæ coniungatur fœtus. 15°. de vsu par. 1°. 211. B
 Matricis collum quo modo dilatatur. 15°. de vsu par. 1°. 212. A
 Matricis collū in partu plurimum distenditur. 14°. de vsu par. 1°. 204. F
 Matricis collum in partu dilatatur vt concauitas. de ana. viuo. Sp. 51. E
 ad Matricis collū in partu quomodo fœtus natura peruenit. 15°. de vsu partium. 1°. 213. A
 in Matrice exit fœtus sine discrimine. 15°. de vsu par. 1°. 213. A
 Matrix post tantam dilatationem breui redit ad pristinum statum. de anatomia viutorum. Sp. 52. D
 Matrices tenuissimæ sunt quo tempore gerunt, quare & imbecillissimæ. 14°. de vsu partium. 1°. 209. G
 Matrix dextera exiguam & serosam humiditatem habet. 14°. de vsu partium. 1°. 207. D
 Matrix sinistra habet sanguinem impurum, excrementosum, humidum, & serosum. 14°. de vsu par. 1°. 206. F
 in Matricis dextra continetur masculus, in sinistra femina. de natura

Et ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42.D
 in Matricis sinistra parte in horis sanguinis si conceptus maneat, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.A
 in Matricis dextra parte in horis sanguinis si conceptus sit infans, quid sequatur. de spermate. Sp. 38.B
 in Matricis sinistra parte si conceptus sit infans in horis cholere rubre, parentibus conceptis in horis sanguinis, quid accidar. de sper. Sp. 38.B
 in Matricis dextra parte si sit conceptus puer in horis phlegmatis omnium, quid sequatur. de sper. Sp. 38.C
 in Matricis sinistra si sit puella, quid sequatur. de sper. Sp. 38.C
 in Matricis sinistra si sit puer conceptus horis phlegmatis, parentes horis sanguinis, quid sequatur. de sper. Sp. 38.D
 MATRICIS os duplex est. de ana. vii. Sp. 51.E
 Matricis os ante horam partus ipsius feminae constringitur. de anatomia viuorum. Sp. 51.E
 MATRICIS cornua duo ubi, et eorum utilitas. de ana. vi. Sp. 51.F
 Matricis cornua duo cum mammillis colligantur. de ana. vii. Sp. 51.G
 Matricum, et mammarum communicatio. 14. de usu par. 1. 205.C
 Matricis earum habet consensum cum mamma. 14. de usu par. 1. 207.A
 ad Matricem et mammas tantum eadem vasa quo modo incedat. 14. de usu partium. 1. 207.A
 Matricum cornua cur sursum. 14. de usu par. 1. 208.E
 MATRICIS testiculi ubi sint. de ana. par. 43.C de ana. vi. Sp. 51.G
 Matricis ianitores testiculi sunt. de anat. vii. Sp. 51.F
 Matrici subiecta membra, quae de natura, et ord. cuiusli. corp. Sp. 42.B
 Matrix sentit solū, et non habet motū voluntariū. 16. de usu par. 1. 214.H
 Matrix vnde habet magnum sensum. de ana. vii. Sp. 51.F
 ex Matrice educuntur sanguinis ichores. de cathar. Sp. 94.G
 circa MATRICEM prurigo quo modo curetur. de pass. mul. Sp. 95.H
 Matricem immundam mundificat succus centaureae. de vir. cē. Sp. 94.B
 in Matricis collutionibus proprie confert succus centaureae. de virtute centaureae. Sp. 94.B
 ad Matricem frigidam. de pass. mul. Sp. 96.A
 ad Matricem clausam presidium. de pass. mul. Sp. 96.A
 ad Matricis oppilationes. de med. exper. Sp. 107.D
 Matricem purgantia, quae de cathar. Sp. 95.C
 Matrices mulierum purgans decoctio. de med. exper. 105.D Sp. 107.B
 Matrices purgans electarium. de med. exper. Sp. 107.D
 Matricis passionibus utilissimus est elleborus niger. de dyn. Sp. 21.A
 Matricis agitudinibus confert sectio venarū pedū. de ana. vi. Sp. 54.H
 Matrix propter tensionem laborat. com. 7. aph. 27. Ex. 55.H
 Matricis ventositatis signa, et curatio. de pass. mul. Sp. 96.A
 Matricis et colli prolixis inflationibus conuenit peplū. de dyn. Sp. 21.A
 ad Matricis inflationem. de pass. mul. Sp. 95.H
 Matricis hydropis signa et curatio. de pass. mul. Sp. 96.A
 ad Matricis tumorem remedium. de dyn. 30. A de pass. mul. Sp. 95.H
 Matricem, et orificium eius quando phlegmone laborat, et vlcera eius inuat succus centaureae. de virt. cent. Sp. 94.A
 in Matrice dolens puella naturaliter vnde sit. de sper. Sp. 38.C
 Matricis dolor secretorum. Sp. 100.H
 Matricis et vuluae dolorem, et febrem significat vrina iumento similis in muliere. de dyn. Sp. 35.E
 in Matricis ore vehemens dolor, cui nisi cito occurratur, exulcerat. de pass. mul. Sp. 95.F
 ad Matricis dolorem propter abstinētiā viri. de pass. mul. Sp. 95.G
 ad Matricis dolorem cum dormiunt cum viro. de pass. mul. Sp. 95.H
 ad Matricis dolores omnes post partum vnguentum. de dyna. Sp. 29.H
 ad Matricis dolorem. de pass. mul. Sp. 95.H
 contra Matricis dolorē valēs medicamē. de med. ex. 107.H Sp. 108.A
 Matricis profocatio quo modo fiat. de vit. resp. Sp. 63.B
 in Matricis suffocatione quae accidentia fiant. de pass. mul. Sp. 95.F
 ad Matricis suffocationem suffumigium. de pass. mul. Sp. 95.F
 ad Matricis suffocationem potio. de pass. mul. Sp. 95.G
 ob Matricis suffocationē aphoniā quid succurrat. de pass. mul. Sp. 95.G
 Matricis descensus curatio. de pass. mul. Sp. 95.F
 ad Matricis descensum. de dyn. Sp. 29.H
 ad Matricem reuocandam. de dyn. Sp. 30.A
 ad Matricis exitum remedium. de dyn. Sp. 30.A
 Matricis plenē humoribus signa, et curatio. de pass. mul. Sp. 96.B
 ad Matricis sanguinis effusionem. de pass. mul. Sp. 96.B
 ad Matricis vlcus ex partu. de pass. mul. Sp. 96.B
 ad Matricis vlcera. de pass. mul. Sp. 96.A

Matrix si exiuerit, et tardauerit, et foris vulnerata fuerit, quid fieri debeat. de pass. mul. Sp. 96.B
 in Matricis ore hemorrhoidibus quid fieri conueniat. de pass. mul. Sp. 96.B
 in Matricis ore rhagadiis quid succurrat. de pass. mul. Sp. 96.B
 ad Matricis condilomata. de pass. mul. Sp. 96.C
 Matricis cancri signa, et curatio. de pass. mul. Sp. 96.A
 ad Matricis apostema remedium. de dyn. 29.H de pass. mul. Sp. 95.H
 Matricis et vesicae passionibus si prolixae fuerint. cathartici vtuntur. de ynamidijs. Sp. 20.D
 in Matricibus mulierum euēientes fortes agitudines quid iuuat. de medicinis exper. Sp. 107.H
 MATRICE suilla debet resciri, si quis se exerceat. de atten. vic. 2. 45.H
 MATRICE quid significet. de art. com. 2. 7. 265.C
 MATVLA petita. cur aliqui non mingunt. 1. de dif. resp. 3. 60.A
 MATVRANTIA cuius naturae esse debent. in 6. de mor. vulgar. com. mentario. 2. 3. 165.H
 MATVRATIO fructuum quo modo fiat. de ocul. 7. 188.B
 Maturatio fructibus prouenit a calore solari. 4. de simpli. medicamentorum facultatib. 5. 27.D
 ante Maturationem fructus, quos gignat humores. de diff. cōt. Sp. 73.A
 Maturationes fiunt per calefacientia mediocriter. in 1. de morb. vulgar. comen. 1. 3. 112.A
 MATVRATIVA potentia vna ex potentijs medicinarum oculi. de oculis. 7. 189.A
 Maturatiua enumerantur. de ocul. 7. 188.E
 Maturatiua quae sint. de ocul. 7. 189.C
 Maturatiua qualia sunt. de ocul. 7. 188.D
 Maturatiua cur debent habere obstructionem quandā. de ocul. 7. 188.E
 Maturatiuum et dissolutiuum medicamentū in oculo. de ocul. 7. 190.C
 Maturatiua medicina quid agat in oculis. de ocul. 7. 189.BC
 MATVRESCENTES in arbore fructus multum differunt a non maturiscentibus. de puero epilep. 7. 180.D
 Maturent quae in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 112.A
 MATVRIVS et tardius est in genere, quando. 2. de dif. pul. 4. 55.F
 MATVRAE ficus humidae, et siccae sunt cibaria media. de dissolutione continua. Sp. 74.C
 Matura si comedantur pira et poma, generant chymum frigidum. de dissolutione continua. Sp. 74.B
 Maturae vna sunt minus inflatae. de diff. cont. Sp. 74.D
 MATVINO tempore sanguis detrahendus. presag. exper. Sp. 77.H
 Matutinum tempus est accommodatius venae sectioni in febre continua. presag. exper. conf. Sp. 78.D
 de Matutina frictione. 2. de san. tuen. 2. 81.H
 MATVRAE herbae sit mentio. de dyna. 25.H Sp. 27.H
 MATVROS de fractu. com. 2. 7. 240.G
 MAXILLAE, quae intro. 7. 263.A
 Maxillarum descriptio. de artic. com. 1. Sp. 42.H
 Maxillarum ossa sunt male. de na. et ord. cuiusli. corp. 1. 41.A/D
 Maxillae superioris ossa. de ossibus. 1. 41.B
 Maxillae superioris ossa terna ab utraque parte. de ossib. 1. 191.B
 Maxillae superioris ossa nouem. 1. de usu par. 1. 192.D
 Maxillae superioris ossa nouem, et quae. 1. de usu par. 1. 191.H
 Maxilla superior quia non mouet non habet medullā. 1. de usu par. 1. 173.H
 in Maxillam superiorem nervi quo modo. 9. de usu par. 1. 176.C
 circa Maxillas partes vnde accipiant nervos. 9. de usu par. 1. 265.H
 Maxilla inferior quibus comparatur. de arti. com. 2. 154.G
 Maxilla superioris ossa constant coagmentatione intro. 1. 41.F
 Maxilla inferioris ossa quot. de ossibus. 154.G
 Maxilla inferior duo habet ossa comata. intro. 1. 191.B
 Maxilla inferioris ossa duo. 1. de usu par. 1. 41.F
 Maxilla inferioris os coctum aperitur. de ossib. 1. 192.D
 Maxilla inferioris os cur vnam solam habet euidentem diuisionem. 1. de usu partium. 1. 39.H
 Maxilla inferior medullosa non habet appendicem. de ossib. 1. 191.F
 Maxilla inferior non habet epiphysim. 1. de usu par. 1. 191.C
 Maxilla inferior cur habet medullam. 1. de usu par. 1. 191.C
 Maxilla inferior cur cum habeat medullam, non habet epiphysim vt alia habentia medullam. 1. de usu par. 1. 191.C
 Maxilla superioris os in aliquibus animalibus cur non habeat medullam sicut inferioris. 1. de usu par. 1. 192.A
 in Maxilla utraque cur futura. 1. de usu par. 1. 192.A
 Maxillae summae futura est obscura. 1. de usu par. 1. 192.A

Maxilla commissura nō est evidens in oībus simijs. 4°. de ana. adm. 1°. 81. E
 Maxilla commissura evidens in canibus. 4°. de ana. adm. 1°. 81. F
 Maxilla quo modo vniatur. de ossib. 1°. 39. H
 Maxillarum suillarum ossa. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 123. G
 Maxilla si parua faciesq; rotunda, parui etiam ipsarum musculi. 1°. de anat. administ. 1°. 63. E
 Maxilla longa faciunt faciem longam, & musculos. 1°. de anatomicis ad ministracionibus. 1°. 63. E
 Maxillam magnam animalia habentia, quale habent temporalis muscu li caput. 16°. de vsu par. 1°. 217. B
 Maxilla aliorum alium prolixior q̄ simia. 4°. de ana. adm. 1°. 80. G
 Maxillam brevissimam habet homo pro corporis ratione. 4°. de anatomi cis administracionib. 1°. 80. G
 Maxilla cur fortis in leone. 11°. de vsu par. 1°. 191. H
 Maxilla cur non fortis in homine, vt in leone. 11°. de vsu par. 1°. 191. H
 Maxillarum caro crocea est. de ana. vii. Sp. 55. H
 Maxillarum pili cur crescant. 11°. de vsu par. 1°. 189. F
 Maxilla inferioris figura. 2°. de mot. mus. 1°. 314. E
 Maxilla figura à quibus musculis fiant. 2°. de mot. mus. 1°. 314. E
 in Maxilla incisio quo modo facienda. 4°. de anat. adm. 1°. 81. F
 Maxilla inferioris articulus ϩογώνη. 11°. de vsu par. 1°. 192. D
 Maxillarum inferiorem mouent animalia præter crocodylum. 4°. de ana tomicis administracionib. 1°. 80. B
 Maxilla inferioris magni motus. 11°. de vsu par. 1°. 192. D
 Maxillarum tres motus, in manducando, in claudendo & aperiendo os. 4°. de anat. administ. 1°. 80. B
 Maxilla immota fit motus à buccis. 4°. de anat. adm. 1°. 80. B
 Maxilla quiescente mouetur cutis frontis tota. de mus. diff. 1°. 44. F
 Maxilla inferior buccæ labia qbus nervis moueantur. de ner. diff. 1°. 54. G
 Maxillas mouētes musculi, q de ar. c. 2°. 7°. 263. C de ana. vii. Sp. 53. E
 Maxillam mouentia tria paria musculorum. 4°. de ana. adm. 1°. 81. C
 Maxilla mouēs musculus qui, & cui nervo inhæreat. de ner. diff. 1°. 53. G
 Maxillam sursum trabentes musculi, & os claudentes vbi sint, & quo modo procedant. de mus. diff. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem mouent musculorum quatuor cōiugationes. de mu scu. diff. 1°. 44. G
 Maxilla inferiorē sursum mouētes musculi vbi sint. de mus. diff. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem mouentes musculi ad latera vbi sint. de musculo rum dissect. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem deorsum trabentes musculi vbi sint. de musculorū dissectione. 1°. 44. G
 Maxillam inferiorem, et posteriorem partem mouentes musculi quānam sint, & vbi oriantur. de mus. diff. 1°. 44. H
 Maxillam inferiorem in interiori parte sursum trabentes musculi qui, et eorum processus. de mus. diff. 1°. 44. H
 in Maxilla extrema musculi duo mutuo colligati. de mus. diff. 1°. 46. D
 ad Maxillam os hyosdes sursum retrahentes musculi, qui. de musculo rum dissect. 1°. 46. E
 ad Maxilla inferioris īternos musculos arteria. 16°. de vsu par. 1°. 220. B
 Maxilla inferior q̄to se habeat morientibus. 2°. de mot. mus. 1°. 314. E
 Maxilla fit rubicunda in pulmonia. in prog. com. 1°. 4°. 189. D
 Maxilla hnt adenes qui suscipiunt supfluitates. c. 4°. apho. 31°. Ex. 30. G
 Maxillarum abscessus fiunt lassitudinem habentibus, & cur. comm. 4°. aphorismo 31°. Ex. 30. G
 Maxilla quibus pungenda. 8°. de compōsi. medic. secun. loc. 5°. 192. E
 Maxillarum contractio quibus eueniat. prælag. exper. conf. Sp. 78. E
 Maxilla dolent in morbis ex thorace, vel (vt alij legunt) mammilla. de dynamidijs. Sp. 19. G
 ad Maxillas tumidas remedium. de dyn. Sp. 25. E
 Maxilla inferioris à superiori eluxationes faciei affectus. intr. Isa. 59. C
 Maxilla inferior quo modo excidat. intro. Isa. 60. G
 Maxilla inferior quomodo curetur. intro. Isa. 60. G
 Maxilla inferior nō discedit à superiori, nisi ebrius, vel ignarus, vel sum me defessus dormiat. 2°. de mot. mus. 1°. 314. D
 Maxilla casum habuit Placinius diues biando. de arti. com. 2°. 7°. 263. G
 Maxilla que exciderit, quomodo restituatur. de machi. 7°. 319. B
 Maxillam & nasum membrana alligabimus. de fascijs. 7°. 293. E
 ad Maxillam vulneratam, seu prolapsam, seu ob distentionem oris, aliū ne morbum oportet ab altera parte vinciri. de fasc. 7°. 296. B
 ad Maxillam vtrunque suo loco motam, vinculum. de fasc. 7°. 296. C
 iuxta Maxilla processum & aurem, vinculum. de fasc. 7°. 296. E
 ad Maxilla que excidit vbi in suā sedē cōpellitur, de laqueis. 7°. 307. D

ad Maxillam prolapsam laqueus. de laqueis. 7°. 308. E
 MAXILLARES dentes vnde dicti. de ossib. 1°. 41. F
 Maxillares dentes & molares idem. de ossib. 1°. 41. F
 Maxillares dentes, qui. de ossib. 1°. 41. F
 Maxillares dentes, quot. de ossib. 1°. 41. F
 Maxillares dentes superiores habent tres radices, inferiores vero duas, exceptis aliquibus superioribus, qui habent quatuor, et inferioribus qui habent tres, & qui sint. de ossib. 1°. 41. F
 MAXIME quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 265. A
 MAXIMAE & minimæ rei consideratio quæ manu comprehendi potest. 1°. de vsu par. 1°. 114. A
 in Maximis affectibus phlebotomia non est omittenda. de cucurbitulis. scarificatione. 6°. 3. H
 Maxima arteria oritur è sinistro cordis sinu. 1°. de decr. 1°. 232. D
 Maxima arteria est truncus omnium arteriarum. 1°. de decr. 1°. 232. D
 MAZÆ fiunt ex polenta frixa. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Maza cuius naturæ & facultatis. 1°. de ali. fac. 2°. 11. H
 Maza τειπηρὴ quæ sit. 1°. de ali. fac. 2°. 12. B
 Maza minus siccatur & calfacit, quàm panis. de sal. diæ. 2°. 40. A
 Maza placenta modica alit. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 170. F
 Maza vt caro fiat exigit tres mutationes, tamen est caro potestate. 2°. de temperamentis. 1°. 21. G
 Maza præter consuetudinem deuorata quid faciat. de vic. rat. in morb. acu. commen. 2°. 7°. 121. B
 Mazis ossisq; dentium viperarum foramina obstruuntur, ne morsu nocuant. de theri. ad Piso. 5°. 94. G
 MAZUCHI vocatus morbus deprehenditur, & eius pulsus. de puls. ad Tirones. 4°. 45. G

MEATUS manifesti, qui. de dif. morb. 3°. 4. C
 Meatus inferiores apli. 9°. de vs. p. 1°. 171. D
 Meatus patētes hēt optima corporis cōstitutio. de bo. & vi. suc. 2°. 34. G
 Meatus cur nō insunt mollibus partibus corporis. 9°. de vsu p. 1°. 171. E
 Meatus cur insunt duris corporis partibus. 9°. de vsu par. 1°. 171. E
 Meatus quidam sensibilis aperte intus adest solis nervis oculorum ante quam in oculos inferantur. de ner. diff. 1°. 53. D
 Meatus leuium cerebri excrementorum superiores sunt et tenues. 9°. de vsu partium. 1°. 171. D
 Meatus à cerebro descendens obstructus aliud symptoma facit, quàm cū crura sunt resoluta per spīne inflammationem. 1°. de lo. aff. 4°. 6. G
 vt. Meatus vocis sunt nares. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
 p. Meatus insensibiles aeris receptionem & expirationē fieri per circu lū dicebat Erasistrat°, Plato p̄ duos semicirculos. i tim. Pl. 1°. 290. A
 Meatus spiritus vocem nutriunt. de voc. instr. dif. 1°. 106. E
 Meatus quidam siue fouea appellatur medius vētriculus cordis. de ana tomia viuorum. Sp. 56. G
 Meatus duo sunt. Stomachus & anus. 5°. de vsu par. 1°. 147. A
 Meatus amplos habent venter, iecur, lien, viscera. 5°. de simpli. medica mento facultatib. 5°. 35. B
 Meatus, per quem à iecore ad ventrem mittitur bilis, in aliquibus vnus in aliquibus geminus. 2°. de temp. 1°. 20. D
 Meatus iecoris quando sunt angusti, obest chondrus. de vic. ra. in mor. acu. commen. 1°. 7°. 111. E
 Meatus tres habet vesica felle. de ana. vii. Sp. 50. H
 Meatus quidam ad renes sunt non solum à vena hepatis, sed etiam ab ar teria. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Meatus quibus fetus alligat. dicunt cotyledones. de ana. par. Sp. 43. C
 Meatus duo in priapo. de ana. vii. Sp. 52. E
 Meatus multi differunt à venis, nervis, & arterijs. & qui sint. 1°. de na turalibus facultatibus. 1°. 291. H
 Meatum aliquem esse à vena ad arteriam. de vti. resp. Sp. 64. G
 in Meatibus vena non sunt vt arteriæ. de vsu puls. 1°. 228. G
 Meatus qui in eundem locum profundunt, ad eandem etiam functionem non necessario pertinent. 2°. de sem. 1°. 240. B/C
 Meatum ampliatio & angustatio, dua primæ agrotationes. de differen tijs morborum. 3°. 2. G
 Meatus angustia cur egritudo. de diff. mor. 3°. 4. F
 Meatus obducentia & obturantia quæ dicantur. 4°. de compo. medica men. secun. loc. 5°. 150. A
 Meatum obstructionis causa, quæ. de diff. mor. 3°. 4. C
 Meatus obducit Emplaston medicamentū. 1°. de cōp. me. se. loc. 5°. 127. G
 Meatum obstructio subita fit à viscoso & crasso humore. 3°. de locis af fectis. 4°. 17. G

ob Meatus immodicos vel qualitatum intemperiem, instrumenti sunt imbecillitates. de diff. morb. 3^a. 3. H
 Meatum stipatio potest febrem accendere. 8°. met. med. 7^a. 50. A
 Meatum angustia, quæ alias sequuntur ægri tudines, primo sunt curanda. ars med. Isa. 70. E
 Meatus per quos tendunt superflua debent fieri fluxibiles. 11°. methodi medendi. 7^a. 73. F
 Meatus de obstructia quæ dicantur. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 150. A
 Meatus quæ purgent. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 35. C
 Meatus exiguos expurgat exercitatio. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. G
 Meatus purgat farina erui & lupinorum, potissimum si amara fuerint. 5°. de simpli. medicamen. facultatib. 5^a. 35. B
 Meatus aperiunt amara omnia absque morsu, & sunt tenuium partium. 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 141. B
 ad Meatus purgandos valent amara nitrosa. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 35. B
 Meatus adstrictos aperit acetum multum. de bon. & vi. suc. 2^a. 39. A
 in Meatibus infarcta quæ curanda. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 136. A
 Meatus mundificans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 MECHANICARVM artium ad medicinam comparatio, & diuisio. ad Thras. 2^a. 106. G
 MECONIDES inter olera, quæ cruda stomachicis conueniunt. 8°. de comp. medicamento. sec. lo. 5^a. 192. C
 Mecon, id est Papauer. 7°. de simp. medic. fac. 5^a. 55. F
 Meconium quid. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 211. H
 Mecon aphrode. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 58. A
 Mecon Ceratitis. 7°. de simpl. me. fa. 5^a. 55. G
 Mecon Heraclea. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. H
 Meconium quomodo fiat, & eius vires. de simp. med. Sp. 88. A
 Meconium quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 88. A
 Meconium est si calidum detur, extinguit calorem aialis. 3°. de temp. 1^a. 23. C
 Meconium valde excalescitur vrit. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 3. C
 Meconium fugiendum in vlcibus. 3°. met. med. 7^a. 21. C
 Mecon ponitur in theriaca. de ther. ad Pis. 5^a. 92. E
 ad Meconem valet theriaca. de ther. ad Pis. 5^a. 91. D
 Meconia meminit. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 267. A
 MECONIVM vocatum cum excrementum sit, ex toto factus nutritio est, humorque is, qui in urinaculo est. an animal. 1^a. 328. C
 MEDEÆ & Iasonis & amor, & qualis. 3°. de dec. Hip. 1^a. 244. A
 Medea indocta barbara. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 245. H
 Medea pharmacum, quale. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 MEDELA eadem vtuntur rationales & empirici. de sectis. Isa. 16. F
 de Medelas inueniendi ratione dissentiunt rationales & empirici. de sec. Is. 16. F
 Medela non indiget, sed refectione a morbo graui conualescens. ad Thrasibulum. 2^a. 102. D
 MEDENDI modus medicine pars. intro. Isa. 52. H
 Medendi viam quomodo inuenit Hippocrates. 9°. met. med. 7^a. 58. F
 Medendi methodum qui vult componere, quid agere debet. 2°. methodi medendi. 7^a. 13. F
 pro Medendi methodo quatuor considera. 1°. meth. med. 7^a. 7. H
 Medendi methodi principium. 1°. meth. med. 7^a. 7. F
 Medendi methodus fit per indicationem. 2°. meth. me. 7^a. 13. E
 Medendi rationes octo. 7°. meth. me. 7^a. 43. G
 Medendi methodum cur distulit componere Galenus. 1°. met. me. 7^a. 2. C
 Medendi ars quibus constet. 1°. de arte cura. ad Glau. 7^a. 94. C
 ad Medendum conferunt temporis occasio, & auxiliorum quantitas. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 94. C
 ad Medendum nihil facit scire medicinalium instrumentorum functionem, nisi & corporis cui applicentur, intemperies cognoscatur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. B
 ad Medendi peritiam quid spectet. 12°. meth. me. 7^a. 77. B
 Medendi tota indicatio. 9°. meth. me. 7^a. 59. H
 ad Medendi artem spectant febrem accendentia. 4°. de san. tu. 2^a. 82. H
 ad Medendum primum est cognitio morbi. 2°. meth. me. 7^a. 13. F
 Medendi principium tantum, non medicine portio, est indicatio quæ a morbis sumitur. 3°. meth. me. 7^a. 16. D
 Medendi preceptum. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Medendi precepta, & quomodo in cibando se gerere debet medicus, & quæ considerare debet. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
 Medendi ratio ad ossa fracta. de dyna. Sp. 31. E
 ad Medendum pertinet facere coctiones. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 112. A
 MEDERI commune est omnibus medicine partibus dieteticæ, pharmaceuticæ, chirurgicæ. ad Thras. 2^a. 108. F
 cum Medendo quandoque est mixta prouisio. 12°. meth. me. 7^a. 74. G

Mederi, manus opera vti, & rationem victus instituire, habent pro communi mederi. ad Thras. 2^a. 108. F
 Mederi non potest methodum curatiua ignorans. de puero epil. 7^a. 187. F
 Mederi vnde incipiendum. 5°. de san. tu. 2^a. 93. C
 Mederi repente agro cum volumus, & ipsi velocem præsidijsensum moliri, celerrima fit mutatio in corporibus. de ther. ad Pis. 5^a. 94. D
 Mederi quot vicibus agro debeat medicus in vlcibus, & quoto die de ligatura soluenda. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 238. F
 MEDIANVM quid significet. de art. com. 4°. 7^a. 289. B
 MEDIASINVM propter quid factum sit. de anat. vii. Sp. 53. C
 MEDICAMEN agens per accidens quomodo cognoscitur. 3°. de temp. 1^a. 24. H
 Medicamen agens per se quomodo cognoscitur. 3°. de temp. 1^a. 24. H
 Medicaminum aliorum materia est oleum. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 15. C
 Medicaminum genera quæ. de dyna. Sp. 18. G
 Medicaminis vi, sanguis alteratus transit in biles. de atra bile. 1^a. 37. D
 Medicamen Acostror. de med. exper. Sp. 140. G
 Medicamina Acria, alexiteria venena quandoque sunt morborum calidorum causa. de morb. cau. 3^a. 6. G
 Medicamina acria febrium causa. de morb. cau. 3^a. 6. G
 Medicamen Acritonis. de medicinis exper. Sp. 107. E
 Medicamina acuta saepe accipientes quo modo in febrem incidunt. 1°. de differentijs feb. 3^a. 36. G
 Medicamen Agargei. de me. exper. Sp. 104. E
 Medicamen Amaloz. de me. exper. Sp. 106. C
 Medicamen Amoronis. de me. exper. Sp. 108. E
 Medicamen Asirite. de me. exper. Sp. 108. F
 Medicamina attenuantia non possunt efficere bonam habitudinem. de bon. & vitio suc. 2^a. 39. A
 Medicamina attenuantia ad sanitatem tutiora, quam humores crassos facientia. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Medicaminum Calefacientium atque exiccantium immodicus vsus febres tertianas facilius affert. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
 Medicamen purgans Cholera. de me. exper. Sp. 105. A
 Medicamen in dubio Colicæ, & lapidis. de me. exper. Sp. 106. H
 Medicamen Emplastrosus. 3°. de compo. medicamen. per gen. 5^a. 233. F
 Medicamen Emplastroses. 4°. de comp. medica. per genera. 5^a. 238. G
 Medicamen Experimentatoris ad splenem. de me. exper. Sp. 104. D
 Medicamen ad Febres compositas. de med. exper. Sp. 104. F
 Medicamen recipiens cantharides prodest Hydericis. 3°. de tēp. 1^a. 23. C
 Medicamen contra Hydropem. de med. exper. Sp. 105. B
 Medicaminum interiorum duodecim species. intro. Isa. 57. H
 Medicamina Salubria tenuiadi prætere habent. de bon. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Medicamen Senis. de med. exper. Sp. 104. D
 Medicamen Squilium. de me. exper. Sp. 106. C
 Medicamen melius quam Theriaca. de me. exper. Sp. 106. C
 Medicamen Virtus appellatum. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 224. H
 Medicamen prouocans Urinas. secretorum. Sp. 102. A
 Medicamen adhibe, si vrina color albicans fuerit, hypostasis rufa. de vrina signi. ex Hipp. Sp. 179. D
 Medicamen subtilians humores, & præparans ad exitum in principijs ægri tudinum. de me. exper. Sp. 108. E
 Medicamen aliquod nimium laxat. de cau. mor. 3^a. 9. C
 MEDICAMENTARIA habet nomen a materia. ad Thrasibulum. 2^a. 108. E/F
 Medicamentaria quæ. ad Thras. 2^a. 108. E
 quæ Medicamentaria, & calida facultate sunt, ledunt febricitantes. 9°. de comp. me. se. loc. 5^a. 197. F
 Medicamentaria rei egestatem quæ indicent. 3°. de compo. medicamento. rum sec. loc. 5^a. 147. C
 Medicamentarius medicus a materia dicitur. ad Thras. 2^a. 105. D
 Medicamentarij medici dicuntur a materia, sicut ocularij, auriculij, dentarij, & huiusmodi, a membris. ad Thras. 2^a. 105. B
 MEDICAMENTVM sumitur pro eo quod per os accipitur. commentario 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Medicamentum significare videtur & quod purgat, & quod non purgat, ubi dicit purgatio cum medicamento. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Medicamentum accipit Galenus pro eo quod applicatur extra, quia distinguit ipsum contra potionem, collige. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
 Medicamentum quid sit. 1°. de simp. med. fa. 2. C/3°. 5^a. 17. C
 Medicamenta quæ sunt, collige. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 77. G
 Medicamina non alimenta ab aliquibus appellantur, quæ sunt tenuis materiam. de bo. & vi. suc. 2^a. 34. G
 Medicamenti &

Medicamenti & nutrimenti differentia. 5°. de simp. med. fac. 5°. 31. F
 Medicamenta probantur esse medicamenta, quia nullum præbent corpo-
 ri alimentum. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Medicamenta in nutrimenta quandoq; transeunt. quos purg. oportet. quib.
 med. & quo temp. 5°. 89. B
 Medicamentis quidam nutriuntur. de ther. ad Pifo. 5°. 91. B
 Medicamentum si nutrit, conuertitur in humorem quem educit. 3°. de
 simpli. medic. facul. 5°. 23. C
 Medicamenta quæ sint solum. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Medicamenta quæ sint, non cibi. de vi. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. III. B
 Medicamenta quæ non sint, & sint alimenta, & qualia. 1°. de ali. fa. 2°. 8. E
 Medicamenta & nutrimenta simul, quæ. 3°. de temp. 3°. 22. D | 8°. metho-
 di medendi. 7°. 50. H
 Medicamenta quæ comeduntur vt cibi. de atten. vic. 2°. 44. A
 Medicamentis & cibi vim hēt pīssana. de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 115. D
 Medicamentum loco salis ad obsonia. 4°. de san. tuen. 2°. 86. E
 Medicamentum veluti acetum in pīssana. 4°. de san. tu. 2°. 86. F
 Medicamentum veluti piper. 4°. de fami. tu. 2°. 86. F
 Medicamentosa qualitatē vehementem cibi habentes non nutriunt,
 sed exigue nutriunt si coctione, aut assatione, aut maceratione quali-
 tatem illam deposuerit. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Medicamenta omnia sunt medicina materia. ad Thras. 2°. 106. A
 Medicamenta à quibus sumantur. 6°. de simp. med. fa. 5°. 39. E/F
 Medicamentorum studiosus Attallus rex Pergamenorum. 1°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 214. D
 Medicamentorum copia vnde habetur. 7°. meth. me. 7°. 43. G
 Medicamentum non pertinet ad sanos. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D
 Medicamenta Acerba, & mordacia sunt omittenda. 4°. de simpli. medi-
 camen. facul. 5°. 35. A
 Medicamenta Acopa extrinsecus. intro. 15a. 58. A
 Medicamenta Acria reuollunt à capite. de hirud. reuuls. cuc. 6°. 2. E
 Medicamenta acria bracijs & manibus imposita succos ad caput & vi-
 sū vergentes reuollunt. de cuc. scar. 6°. 4. G
 Medicamenta acria non debent applicari ante euacuationem, aliter fa-
 ciunt fluxionē & inflammationem. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. D
 à Medicamentis quæ Actiones fiunt. ad Thras. 2°. 105. A
 Medicamentorum quedam prima & ex professo sunt opera, quedā ve-
 ro mediante natura. 9°. de sim. med. fa. 5°. 68. G
 Medicamentorum diuersitas in agendo vnde proueniat. 7°. de simp. me-
 dica. facul. 5°. 49. B
 Medicamenta Adstringentia simul & mordicantia. 4°. de simpli. medi-
 camen. fac. 5°. 26. A
 Medicamento adstringente quando vti oportet. de const. ar. 15a. 41. E
 Medicamentum Aduenæ cuiusdam. de med. exper. 101. Sp. 104. C
 Medicamenta Adurentia extrinsecus. intro. 15a. 58. A
 Medicamenta adurentia vt ignis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. D
 Medea medicamentum, quod omnia vrebant, in quæ calor incidebat, ex sul-
 fure & bitumine humido. 3°. de temp. 1°. 22. E
 Medicamenta Alexipharmaca. intro. 57. H | 15a. 58. A
 Medicamentum ex Alga. 14°. met. me. 7°. 92. F
 Medicamentum ad Album. intro. 15a. 58. B
 Medicamentum Amarum ex aloë datur comitiali ex ore. ventriculi. 5°.
 de locis affectis. 4°. 32. G
 Medicamentum amarum in colico. 1°. de loc. aff. 4°. 5. G
 à Medicamento coli intestini doloris casus. 1°. de lo. aff. 4°. 5. G
 Medicamentum ex gutta ammoniaci, & oleo ricino quale. 6°. de compo.
 medicamen. per gene. 5°. 258. B
 Medicamenta Anodyna. intro. 15a. 57. H
 Medicamenta Anodyna. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. H
 Medicamentum Aridū inspersibile quid sit. 4°. de cōp. med. p. gen. 5°. 238. G
 Medicamentum Arostocamet cōstipans naturā. de me. exper. Sp. 104. G
 Medicamentum Arrhabiani ponticum. 7°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 184. C
 Medicamenta Arteriaca quæ sint. 7°. de cōp. medica. sec. lo. 5°. 177. B
 Medicamenta ad Articularum morbos extrinsecus. intro. 15a. 58. B
 Medicamentum Authemerum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. E/F
 Medicamenta bicolora, seu bifacia. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. E
 Medicamen ex Cadmia in quibus partibus cicatricem inducit. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 33. G
 Medicamenta omnia agunt, aut calefaciendo, aut refrigerando, aut hume-
 ficando, aut exiccando. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Medicamenta quæ facile accenduntur calefaciunt. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Medicamenta quæ facile accedunt, quō impediri possunt. 3°. de tēp. 1°. 21. H

Medicamenta quæ corpus calefacere videntur, prompte in ignem vertun-
 tur. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Medicamenta calefacientia & exiccantia. 2°. de simpli. med. facul. 5°. 16.
 D | 8°. meth. me. 7°. 54. D
 Medicamenta quæ nos calefaciunt primo à nobis caloris principium acci-
 piunt. 2°. de sim. me. fa. 5°. 15. C
 Medicamenti calor modo acceperit scintillam caloris naturalis, totus
 accenditur. 3°. de temp. 1°. 22. B
 Medicamenta à nobis accipiunt vt sint calida. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta aliqua vt tangunt corpus, cur id calefaciunt alia tardius,
 alia citius. 3°. de temp. 1°. 22. B
 Medicamenta non agunt in instanti. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta nacta à nobis caloris principium, calorem ipsum postea
 superant. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. B
 Medicamenta principium calfactionis à nobis accipiunt: postea vel eque,
 vel plus nos recalfaciunt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. H
 Medicamenta quod prius debent calefieri, si debeant calefacere, non mi-
 rum. 3°. de temp. 1°. 22. A
 Medicamenta calefacientia & nihil aliud agentia. 3°. de temp. 1°. 22. D
 Medicamenta calefacientia extrinsecus. intro. 15a. 58. A
 Medicamenta parum calefacientia. 7°. de sim. med. fa. 5°. 53. C
 Medicamentum Calidum, frigidum, humidum, & siccum quidnam dica-
 tur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. F
 Medicamenta, alimenta, & tegumenta habentur calida potestate. 2°. de
 simp. med. fac. 5°. 15. D/E
 Medicamenta omnia sunt potentia calida. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. F
 Medicamentū aliquod potestate calidū erodit, & vrit. 3°. de tēp. 1°. 23. B
 Medicamentum an sit calidum quo modo probetur. 3°. de comp. medica-
 men. per gen. 5°. 230. E
 Medicamenta calida sunt euacuationes communes. ars med. 15a. 71. E
 Medicamenta probantur esse calida, vel frigida, vel humida, vel sicca cō-
 parando ad hominem. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. D
 Medicamentum idem corpora diuersa calefacit, & frige facit. 3°. de sim-
 pli. med. fac. 5°. 19. E
 Medicamentis calidis quandoq; vnum frigidum mixtum. 1°. de simp. me-
 dicamen. facul. 5°. 6. H
 Medicamenta calida vrit, cū sunt crassa. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Medicamenta debet esse tanto calidiora, quāto exuperavit frigiditas, &
 ē cōtrario: & ita de sicco & humido dicēdū. 5°. de sim. me. fa. 5°. 33. A
 Medicamenta calida liquida. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 220. C
 Medicamenta quo modo Candida fiant. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 212. G
 Medicamenta Capiti extrinsecus applicata nihil proficerent, nisi essent
 futura. 13°. met. med. 7°. 85. G
 Medicamenti capiti suprapositi substantiam futura potissimum coronā-
 ria intramittit. 13°. meth. med. 7°. 85. G
 Medicamentum debet considerari quantum, & quale debet peruenire
 ad membrum. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 102. H
 Medicamenta Carbunculis idonea extrinsecus. intro. 15a. 58. A
 Medicamentum Carnem conficiens, ex oleo, cera, & erugine fit. 3°. me-
 thodi medendi. 7°. 17. B
 Medicamentum incarnans fit ex cerato & erugine, vtrumq; tamen per
 se est contrarium incarnationi. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 176. H
 Medicamenta remouent impedimenta carō autem generatur à natura.
 2°. de compo. medi. per gen. 5°. 227. A
 Medicamenta Καταλικά vnde dicta, & quæ sint. 6°. me. me. 7°. 42. B
 Medicamenta cephalica. intro. 15a. 57. B
 Medicamentum quod instergitur Κατ' ἐπ' αὐτόν. 7°. de compo. medica-
 men. sec. loc. 5°. 184. D
 Medicamenta Chalastica quæ vocentur. 7°. de comp. med. p. ge. 5°. 267. F
 Medicamenta Cicatricem inducentia intrinsecus. intro. 15a. 58. A
 Medicamenta Cholagoga, id est cholerae educitua, ita ab effectu nominā-
 tur. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 in Medicamentis quæ cognoscere debet medicus. 3°. de compo. medica-
 men. per genera. 5°. 228. H
 de Medicamentis duplex peritia. 3°. meth. med. 7°. 20. A
 de Medicamentis quæ consideranda. de ther. ad Pifo. 5°. 91. B
 Medicamenti cuiusq; cognoscendi regula, vt videlicet omni aliena quali-
 tate vacans spectetur. 3°. de simpli. med. fac. 5°. 15. A
 Medicamenta quæ probantur, debent esse expertia alienæ qualitatis. 1°.
 de simp. med. fa. 1°. 2. G
 Medicamentum quod iudicandum venit, oportet esse simplex. 1°. de sim-
 pli. med. facul. 5°. 7. F

Medicamenta optima ubi sint, verissime scripsit Dioscorides. 1°. de anti-
dotis. 5°. 100. C
Medicamenta adulterata cognoscenda sunt. 3°. de cōp. me. p gen. 5°. 228. H
Medicamenta quomodo probantur. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 190. G
Medicamenti vis non secure probatur sine sensu. 1°. de simp. me. f. 5°. 7. F
Medicamentorum vsum ex gustu cognoscimus. 6°. de compo. medica-
men. secun. loc. 5°. 169. F
Medicamentorum vires cognoscunt sine saporib. 4°. de sim. me. f. 5°. 26. C
Medicamenta probanda ex temperaturis. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
Medicamenti facultas si ab externis petatur, quibus indigeamus. 1°. de
simp. med. fac. 5°. 3. H
Medicamenti facultas quo modo ab externis sumenda. 1°. de simplicium
med. facul. 5°. 3. H
Medicamenti facultas colligenda ex euidenter apparentibus, & vnde.
1°. de sim. med. fa. 5°. 3. G
Medicamenti vim nemo cognoscit sine experientia. 4°. de compo. medi-
camen. facul. 5°. 140. D
Medicamenta experientia comparanda. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
de Medicamentis non est ex duobus vel tribus experimentis sententia
dicenda. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. E
in Medicamentis experiundis quid faciat differentiam. 7°. de comp. me-
dicamen. per gen. 5°. 264. F
Medicamentorum experimentum sumi debet primo in temperatissima
natura, secundo in intemperata tertio in morbis simplicibus. 6°. de
simp. med. fa. 5°. 39. E
Medicamenta Colica. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 200. H
Medicamentum ex Colliquabilibus. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. F
Medicamentorum Compositiones cur inuenta. de ther. ad Pis. 5°. 51. B
Medicamenta composita cur inuenta. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. E
Medicamentorum primi cōpositores, qui. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 218. D
de Medicamentorum compositione ubi composuerit Galenus, promittit
se alium librum scripturum. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 104. G
Medicamenta experientia cōponunt. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 218. H
Medicamentum componi non potest sine notitia simplicium. 1°. de simpl.
medic. facul. 5°. 6. E
Medicamentorum compositorum vis ex simplicibus est. 1°. de antido. 102.
C/6°. de compo. medic. per gen. 5°. 257. F
Medicamentorum differentia per variationem simplicium. 7°. de compo-
si. medic. facul. 5°. 264. G
Medicamentis vim non dant simplicia quedam, sed commoditatem. 1°. de
comp. med. per gen. 5°. 212. E
Medicamenta qui componere scit, & vii. 1°. de comp. med. per g. 5°. 215. B
Medicamenta qui facile conficiet. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 254. H
Medicamenta q̄ sibi pararent medici. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 168. A
Medicamenta non possunt componi absq; methodo. 4°. de compo. medica-
men. per gen. 5°. 140. D
de Medicamentorum compositione librum fecit Galenus. ante methodi
librum. 3°. meth. med. 17. B/20. A/5°. 33. A/6°. 7°. 37. E
de Medicamentis componendis liber sequitur librum de simplicium me-
dicamentorum facultatibus. 7°. simp. med. fa. 5°. 55. G
Medicamenta quo modo componi addiscantur. 6°. de compo. medicamen-
to. per genera. 5°. 254. H
Medicamenta non ex sola lectione librorum fiunt. 1°. de antid. 5°. 104. F
Medicamentorum compositionis regula. 4°. de san. tu. 2°. 86. E
Medicamenta ex simplicibus quæ habentur componenda. 4°. de compo-
medicamentorum per gen. 5°. 239. A
Medicamenta quo ordine ingradientur simplicia. 3°. de compo. medica-
men. per gene. 5°. 233. G
Medicamenta ingredientium simplicium ordo. 6°. de comp. medicamen-
per gen. 255. F/256. H/ 5°. 259. H
Medicamenti confectio secundum simplicium ingredientium ordinem. 2°.
de comp. me. per ge. 5°. 225. F
Medicamentum quando multiplex esse debet, & quando simplex. 4°. de
comp. med. per gen. 5°. 240. A
Medicamenti confectio. 2°. de comp. me. per ge. 226. C/ 5°. 227. E
Medicamentorum singula compositiones quomodo cognoscantur. in 1°. de
mor. vul. com. 1°. 3°. 103. A
Medicamenti, quo nō aliud melius cōfectio. 2°. de cōp. me. p ge. 5°. 223. B
Medicamenta debent in parua & tenuia frangi. 3°. de temp. 1°. 22. A
in Medicamentis varijs multo sunt vsui, faba, bordeum, cera, et oleum.
7°. de simp. me. fa. 5°. 53. A
Medicamenta vt inhæreant, ponitur cera. 7°. meth. med. 7°. 46. H

Medicamentorum materia cur sit ouum. 11°. de simpl. med. fa. 5°. 81. F
Medicamenta quando componuntur ex melle, quo modo loquendum
quantitate eorum in permixtione. 6°. de comp. medic. sec. lo. 5°. 168. C
Medicamenta cum aqua coquendi modus. 4°. de san. tu. 2°. 87. A
i Medicamentis coquendis cur ponebāt vinū et aquā. 4°. de sa. t. 2°. 87. A
Medicamenta magis cocta, meliora. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 212. E
Medicamenta denigrat aer nubilus, syncerus dealbat. 1°. de comp. medi-
camen. per gene. 5°. 212. G
Medicamentis obeſt fumus. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 212. G
Medicamenta antequam fiant, carbones sunt primo vrendi. 1°. de comp.
medi. per gen. 5°. 212. G
Medicamenta cur ad prunas ardentes non facienda. 7°. de compo. medi-
camen. sec. loc. 5°. 179. C
Medicamentum in sole æſtuo fiat, vel in aere calido. 4°. de compo. me-
dica. per gene. 5°. 245. B
Medicamenta conficiuntur sub canicula æſtu. 4°. de compo. medic. per
ge. 244. A/5°. 252. E/6°. 5°. 256. E
ad Medicamenta agitanda aris rubri radius. 3°. de compo. medicamen-
to. secun. loc. 5°. 148. A
Medicamenta quod non præparanda in copia, quando dura vt lapis eua-
dunt. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 239. B
Medicamentum tertio aut quarto die soluendum. 6°. de compo. medica-
men. per gene. 5°. 256. D
Medicamentum idem dilutum, & non dilutum varia facit. 2°. de compo-
sitio. medicamento. per genera. 5°. 225. C
Medicamenti vnius diuersitas. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. E
ad Medicamentum seruandum, fictile. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 163. B
pro Medicamento conseruando oui testa. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 161. B
pro Medicamento seruando pellis. 6°. de compositione medicamen. per
gen. 256. H/ 5°. 262. G
Medicamentū ponit in pellem albam. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 199. D
pro Medicamento conseruando vesica. 5°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 161. B
Medicamenta ad Concoctionem intro. 15a. 57. H
Medicamenta concoquentia, quæ intro. 15a. 57. H
Medicamenta concoquentia extrinsecus intro. 15a. 58. A
Medicamenta concoquentia extrinsecus quibus constant intro. 15a. 58. B
Medicamenta simillima temperatura hominis ocysſime concoquit quod
in pus verti debet. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. G
Medicamenta mistam ex Contrarijs habentia naturam. 1°. de comp. me-
dicamen. sec. loc. 5°. 129. A
Medicamentum nullum ad multa valet, nisi sit contrariorum pariceps.
6°. de comp. med. per ge. 5°. 256. B
quæ Medicamenta non habent mīſtionem contrariorum. 1°. de compo. med.
sec. loc. 5°. 129. E
Medicamentum ad vniuersum Corpus extrinsecus intro. 15a. 58. A
Medicamentum ex Cotoneorum succo. 8°. meth. med. 7°. 53. E
Medicamentum ex carne cotoneorum. 8°. meth. med. 7°. 53. E
Medicamenta Crassiora nequeunt angusta venarum oscula subire. 4°. de
sanitate tuenda. 2°. 86. D
Medicamenta cruenta ex bitumine fiunt. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
Medicamentum cruentum quale sit. de fract. com. 3°. 7°. 242. D
Medicamenta cruenta exiccant mediocriter. de art. com. 2°. 7°. 268. D
Medicamenta ad cruentos extrinsecus introd. 15a. 58. A
Medicamentum cruentum pro Contusis. de fract. com. 3°. 7°. 243. B
Medicamentis Crustam facientibus quādo vtendum. 5°. me. me. 7°. 31. D
Medicamenta Deleteria cur in calidis naturis vim suam exercent. 3°. de
simp. med. fac. 5°. 21. H
Medicamenta sūt letalia, et deleteria. de viſt. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 118. D
Medicamentum Diachalciteos. 6°. meth. med. 7°. 38. E
Medicamentū Diaspermaton. 5°. meth. med. 33. C/12°. 7°. 75. C
Medicamenta extrinsecus Digerentia quibus constant intr. 15a. 58. B
Medicamenta quæ cum digerentibus habent adstringentia, qualia. 6°. de
comp. med. per gene. 5°. 358. C
Medicamentum Dioclis Chalcidoni. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 184. E
Medicamenta Discutientia extrinsecus intro. 15a. 58. A
Medicamenta pro Diuitibus quō parāda. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 171. G
Medicamenta diuitum debent esse cara & odorata, quia multa constant
pecunia. de compo. medicamen. per gen. 5°. 234. C
Medicamenta cara qui volebat, diuitis hystoria. 3°. de cōpositio. medica-
men. per gen. 5°. 234. D
Medicamentis abhorrent mulieres diuites. 6°. de compo. medicamen-
to. secun. loc. 5°. 171. E
Medicamentis gauden-

Medicamentis gaudentis dinitis, & fallere etiam gaudentis medicos. 1.º.
de presag. ex puls. 4.^a. 105. C
ad Medicamenta aliqui magis propensi. de purg. med. 5.^a. 86. D
Medicamenta Dolores sedantia quæ sint. 2.º. de simpli. medic. facul. 12. C/
9.º. de compo. medica. sec. loc. 5.^a. 200. H
per Medicamentum, vel sanguinis missionem sedatio doloris in pleuriti
de non est curatio symptomatis. 12.º. met. me. 7.ª. 74. G
Medicamenta Dropacita. de ijs, quæ in med. fi. com. 3.º. 7.ª. 220. D
Medicamenta Eclecta quæ sint. 7.º. de compo. med. sec. loc. 5.ª. 177. B
Medicamentorum Effectus quò secundum Epicturum. 1.º. de nat. fac. 1.ª. 294. D
Medicamenta Efficaciora, quæ parum accipiunt cerati. 5.º. de comp. medi-
camen. per genera. 5.ª. 246. G
Medicamentum Emolliens indurata, quale. 5.º. de simp. med. fa. 5.ª. 33. E
Medicamenta parum calefacientia & adstringentia sunt Emplastica &
peptica, id est concoquentia. 7.º. de sim. med. fa. 5.^a. 53. C
Medicamentum pus mouens dr esse emplastici. 5.º. de sim. me. fa. 5.^a. 33. G
Medicamenta idonea Erysipelatis extrinsecus. intro. Isa. 58. A
à Medicamento valenti fit Erosio extrinsecus. 4.º. meth. med. 7.^a. 23. B
Medicamentum Euaphion à lenitudine appellatum. 9.º. de comp. medica-
mento. sec. loc. 5.^a. 205. B
Medicamentum est exercitium. 1.º. de san. tuen. 2.^a. 65. D
Medicamenta Exiccantia cuti applicanda. de const. ar. Isa. 42. E
Medicamentum exiccatorium ex salice. 6.º. de simpl. med. facul. 5.^a. 48. H
Medicamentum optimum ad exiccandum absque morfu. 7.º. de simpl. me-
dicamen. facul. 5.^a. 53. B
Medicamenta exiccantia & abstergentia, ac vlcera pura reddentia. de
fracturis. com. 3.º. 7.^a. 242. E
Medicamentum vehementissime exiccans. 5.º. met. me. 7.^a. 34. A
Medicamentum aliud vehementissime siccans. 5.º. met. med. 7.^a. 34. B
Medicamenta siccantia in longis fracturis ossium. 6.º. meth. me. 7.^a. 41. G
Medicamentum an bene exiccauerit, per sordem & saniem probatur. 3.º.
methodi medendi. 7.^a. 18. E
Medicamenta fortissima, quæ. 6.º. de comp. me. se. loc. 5.^a. 171. H
Medicamenta quæ illinuntur extrinsecus. intro. Isa. 58. A
Medicamenta fortia quæ sint. 6.º. de comp. med. sec. lo. 5.^a. 176. G
in Medicamentis vis maior quæ intelligenda. 14.º. meth. med. 7.^a. 88. G
Medicamenta fortia, quæ sint, & quo modo eorum erosio mitescat. 2.º.
de comp. med. per gen. 5.^a. 219. G
Medicamenta fortia quæ indigent mitigatorijs. 2.º. de compo. medicamen-
torum sec. loc. 5.^a. 139. F
Medicamenta fortia, quibus miscenda. de vi. ra. in mor. ac. c. 2.º. 7.^a. 117. H
Medicamentorum fortium vim reprimentia. 3.º. de sim. med. fa. 5.^a. 20. C
Medicamentorum vim, quæ frangunt. 8.º. de comp. medi. sec. loc. 5.^a. 188. E
Medicamentorum vim quæ obtundant. 7.º. de comp. medi. sec. lo. 5.^a. 182. H
Medicamentum vnum quo modo fieri possit fortius, & imbecillius, & de
beat. 3.º. de compo. med. sec. loc. 5.^a. 141. F
Medicamentis fortibus quando uti debemus, & quomodo. 2.º. de compo-
si. medicamentorum sec. loc. 5.^a. 139. F
Medicamenta fortiora fortioribus corporibus, debiliora debilioribus
sunt exhibenda. 6.º. de compo. medica. sec. loc. 5.^a. 176. F/
6.º. methodi
medendi. 7.^a. 38. E
Medicamenta validiora habeant dura corpora. 7.º. de comp. medicamen-
to. per genera. 5.^a. 268. G
Medicamentis fortioribus indigent duri. 2.º. de comp. me. p. ge. 5.^a. 227. B
Medicamenta fortissima conueniunt rusticis. de arte cu. ad Gla. 7.^a. 107. A
Medicamentum messorum & fossorum. 3.º. de comp. med. se. lo. 5.^a. 147. C
Medicamentorum fortium minus recipiunt molles. 2.º. de compo. medica-
mentorum secun. loc. 5.^a. 140. D
Medicamenta fortia in oculorum fluxionibus. 4.º. de compo. medicamen-
torum sec. loc. 5.^a. 157. A
Medicamentum forte in cephalæa. de dyn. Sp. 23. C
Medicamenta fortissima tolerat auditorius meatus. 6.º. me. me. 7.^a. 42. H
Medicamentis valentissimis gaudet membrana cerebri crassa. 6.º. metho-
di medendi. 7.^a. 42. H
Medicamenta fortiora exigit profunda partes. 4.º. met. med. 7.^a. 29. C
Medicamenta fortia non ferunt natura molles. 3.º. met. med. 7.^a. 20. E
Medicamentorum duo genera oportet habere parata, validissimum, &
moderatissimum. 7.º. de compo. medic. per gen. 5.ª. 263. E
Medicamenta duo habere debet medicus, vnum valens, aliud imbecillū.
3.º. de comp. medi. per ge. 5.ª. 232. D/
E
Medicamenta valida supra vlcus carbunculi. 14.º. met. med. 7.ª. 90. B
Medicamento robur fit ab oleo veteri. 3.º. de comp. med. per ge. 5.ª. 230. F

Medicamentis fortibus quò utendum. 1.º. de compo. med. sec. loc. 5.ª. 122. C
Medicamenta natura frigida ab antiquis dicta sunt potestate frigida. 3.º.
de simp. med. fac. 5.ª. 22. D
Medicamenta frigida cur potestate frigida dicant. 3.º. de sim. m. f. 5.ª. 22. D
Medicamenti frigidi à calido in quantitate differentia. ars med. 1f. 69. F
Medicamentum refrigerans. 10.º. meth. med. 7.^a. 65. A
Medicamenta quæ cum hoc quod refrigerant, vna etiam adstringunt, ea
& ad vlcera rebellia omnia, & ad fluxiones, & putredines conueniunt
ac proinde & ad dysenterias. 6.º. de simp. med. fac. 5.^a. 43. G
Medicamentis refrigerata partes perfricantur, vt calor reuocetur &
fiat rarum quod frigore erat densum. 3.º. de temp. 1.^a. 22. A
Medicamenta quo modo infrigidentur. 1.º. de comp. med. per gen. 5.^a. 211. H
Medicamentum Fuscum. 5.º. de comp. med. per ge. 5.^a. 253. H
Medicamentum quo sæpe vsus est Galenus. 1.º. de cõp. me. se. lo. 5.^a. 130. D
Medicamentum Galeni cirrhū dictum, ad vulnera sanguinolenta. 2.º. de
arte cur. ad Glau. 7.^a. 106. E
Medicamentum siccum Galeni ad oculos. 9.º. de simp. med. fac. 5.^a. 67. G
de Medicamentorum compositione secundum genera librum fecit Ar-
chigenes. 5.º. de compo. medicamentorum sec. loc. 158. G/
5.^a. 162. C/
196. B/
9.º. 199. G/
10.º. 206. G/
Medicamentorum compositionem per genera alijs scripserat Glenus. 1.º.
de compo. medi. per gen. 5.ª. 209. G
de Medicamentis secundum genera ante librum de arte curadi ad Glau-
conem, scripsit Galenus. 2.º. de arte cur. ad Gla. 7.ª. 107. G
in de Medicamentorum compositione per genera quid agat Galenus. 1.º.
de comp. med. per gen. 5.ª. 212. H
Medicamentum Glutinantius quò fiat. 1.º. de comp. med. per gen. 5.ª. 212. G
Medicamenta sicca glutinant resina omnes humiditate & viscositate.
14.º. de comp. med. per gen. 5.ª. 249. A
Medicamenta idonea Herpetis extrinsecus. intro. Isa. 58. A
Medicamenta Humida, & calida quò debet eē. 5.º. de sim. me. fa. 5.ª. 33. A
Medicamenta Hypoglossitidis quæ. 7.º. de comp. med. sec. loc. 5.ª. 177. F
Medicamentum Ictericorum purgatorium. de cura icter. Sp. 110. H
Medicamenta ad Iecur. intro. Isa. 57. H
Medicamentis Imbecillioribus idigēt molles. 2.º. de cõp. m. p. g. 5.ª. 227. H
Medicamentū quale debet exhiberi teneris. 3.º. de cõp. me. p. ge. 5.^a. 232. H
Medicamenta imbecilliora in superficietenus existentibus morbis. 4.º.
methodi medendi. 7.^a. 29. C
Medicamenta debilia non conueniunt ictericis. de cura icter. Sp. 110. H
Medicamenta quæ vim validam non habent, sunt materia aliorum medi-
camentorum. 11.º. de simp. me. fac. 5.^a. 81. F
Medicamentorum Indefinitis descriptionibus fidem per omnia habere
non parum noxæ inferunt. [ergo nec Dioscoridi fidendum.] 3.º. de cõ-
po. medicamento. secun. loc. 5.^a. 142. C
Medicamenta ad Impetiginem. intro. Isa. 58. B
Medicamenta Implentia extrinsecus. intro. Isa. 58. A
Medicamentis inuantur Intestina superiora lesa. 6.º. de lo. affe. 4.^a. 36. E
Medicamenta Inueniendi via. de vena sect. aduer. Eras. 6.^a. 6. D
Medicamenta quibus organis inuenta. 6.º. de comp. med. per gen. 5.^a. 257. B
de Medicamentis quod dicant Empirici & rationalis. 2.º. de cõ. m. f. 5.^a. 11. F
Medicamenta prope vniuersa ad quæ referunt Empirici. 10.º. de compo-
medicamen. per gen. 5.^a. 210. A
Medicamenta ab alio ad aliud trahunt empirici. 3.º. meth. me. 7.^a. 17. C
Medicamenta multa casu inuenta volunt Empirici. 3.º. de compo. medica-
men. per genera. 5.^a. 230. H
Medicamenta ex somnijs turpiter se accipe pfitētes. de th. ad Pi. 5.^a. 90. E
Medicamentum somnians quidam didicit, à Deo monitus per quietem.
11.º. de simp. me. fac. 5.^a. 78. B
Medicamenta Deorum manus. 6.º. de comp. me. se. lo. 5.^a. 173. B
Medicamenta à fortuna se accipe turpiter pfitētes. de the. ad Pi. 5.^a. 90. E
Medicamentis quæ fortuna administrat. de vena sec. aduer. Eras. 6.^a. 7. G
ad Medicamentorum copiam parandam quātum valeat rationalis me-
thodus. 6.º. de comp. me. se. lo. 5.ª. 166. G
Medicamentum per rationem inuentum præstat illi, quod per experien-
tiam est inuentum. 6.º. de comp. med. sec. lo. 5.ª. 166. G
q. Medicamentorum rō fuerit apud Aegyptios pter herbas. intr. Isa. 50. G
Medicamenta quò experientia inuenit Gal. 4.º. de cõp. me. p. ge. 5.ª. 239. H
Medicamentum ad Lapidem in fine Mensis Maij, & in principio Iunij.
de cura lap. Sp. 112. A
Medicamentum ad lapidem extrahendum. de cura lap. Sp. 112. B
Medicamentum ad lapidem seccetorum. Sp. 102. D
Medicamenta quò Lauantur & dealbantur. 2.º. de simp. med. fa. 5.ª. 12. H
Medicamenta quæ

Medicamenta quae aque misceri non possunt, lauantur. 2.º de simp. m. f. 5.º. 12. H
 Medicamenta quae excalfieri & fundi possunt, lauanda, & quo modo. 2.º de simp. med. fac. 5.º. 13. A
 Medicamentis morsum tollit lotio. 6.º meth. med. 7.º. 38. C
 Medicamenta laxantia quae faciunt particulis. 1.º de comp. me. per ge. 5.º. 212. D
 a Medicamentis non habentibus adstringentia, partes effeminantur. 1.º de comp. med. per gen. 5.º. 212. C
 Medicamenta ad Lepram. intro. Isa. 58. B
 Medicamenta ad Leucem. intro. Isa. 58. B
 Medicamenta ad Lienem. intro. Isa. 57. H
 Medicamenta Liquida minus molesta vulneribus. 3.º de compositio. medicamentorum per genera. 5.º. 231. A
 Medicamenta Localia esse, id est quae a particularibus ducant membris, certum. de cathart. Sp. 94. H
 de Medicamentis secundum locos ante methodum composuerat Galenus. 14.º meth. med. 88. G / 2.º de arte cura. ad Glau. 7.º. 107. G
 Medicamento, vel sectione, vel viroque primo preparandum est corpus. 4.º de compo. medic. per ge. 5.º. 236. C
 Medicamenta varia quo modo sint applicanda in affectibus diuersis. 7.º de compo. med. per ge. 5.º. 264. C
 Medicamentorum applicandorum vis quanta esse debeat. 3.º de tem. 1.º. 25. B
 Medicamentum an parti nudate, vel alteri imponendum. 3.º de comp. medic. per gene. 5.º. 228. D
 Medicamentum non dimittendum, etiam si per multos dies agere non videatur. 1.º de compositio. medica. per gene. 5.º. 212. B
 Medicamentum applicatum ubi mutare volueris, primo parte oleo simplici lauato. 7.º de comp. me. per ge. 5.º. 264. C
 Medicamenta vario modo, aestate, & hyeme applicanda. 2.º de arte cur. ad Glauconem. 7.º. 101. G
 Medicamentum ad Lumbricos latos. intro. Isa. 58. A
 Medicamentum Macedonicum per phlegmonem in adenibus. 13.º me. m. 7.º. 81. B
 Medicamentum Macedonicum ad crustas excidentibus. 2.º de arte curati. ad Glauconem. 7.º. 107. B
 Medicamentum Macharionis, crustas optime dirumpit. 2.º de arte cur. ad Glauconem. 7.º. 107. B
 Medicamenta Media quae sint. 8.º de compo. med. sec. loc. 5.º. 195. E
 Medicamenta media qualia. 7.º de compo. medicamen. sec. loc. 5.º. 179. H
 Medicamenta media quae componantur. 6.º de comp. me. sec. lo. 5.º. 168. B
 Medicamenta Mediocria ad materias crassas atrabilarias. 14.º methodi medendi. 7.º. 89. H
 Medicamenta ad Melancholiam educenda. de mel. ex G. R. & Po. Sp. 110. A
 Medicamenti melini confectio. 2.º de comp. me. per ge. 5.º. 222. G / H
 Medicamentum unum quo modo altero melius sit. 6.º de compo. medicamen. per gen. 5.º. 170. C
 Medicamentorum non potest dici alio potius. 7.º de comp. me. per gen. 5.º. 264. H
 Medicamenta Metallica Galenus collegit quae satis essent in vita sua, cum in Syriam nauigauit. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 69. B
 Medicamenta ex metallis ad nervos vulneratos. 3.º de comp. medicamentorum per gen. 5.º. 232. B
 Medicamenta quo ordine ingredientur in metallicorum simplicia. 2.º de comp. medic. per ge. 5.º. 223. H
 Medicamenta mista cur inuenta. 8.º de simp. me. fa. 5.º. 188. A
 Medicamenta quomodo miscenda. 6.º de comp. me. se. lo. 5.º. 173. C
 Medicamenta quae conficienda ut bene miscantur. 4.º de comp. me. p. ge. 5.º. 235. C
 Medicamenta mista debent sibi inuicem consentire. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5.º. 89. C
 Medicamenta quo modo mista faciant qualitates aequales. 1.º de comp. medicamen. per gen. 5.º. 230. E
 Medicamenta mista reducuntur ad unam tertiam formam per rationem. de theria. ad Piso. 5.º. 94. C
 Medicamentum idem quo modo alijs mistum faciat diuersos effectus. 1.º de comp. med. per gene. 5.º. 211. E
 ad Medicamenta comparatio gemellorum similium. 1.º de antid. 5.º. 105. B
 Medicamenta aestate sunt cōtempanda oleo rosaceo. 6.º meth. med. 7.º. 38. E
 Medicamenta hyeme sunt cōtemperanda oleo sabino. 6.º meth. me. 7.º. 38. E
 Medicamenta Mitia, quae. 4.º de comp. med. per ge. 5.º. 238. G
 Medicamenta mitigantia. 2.º de comp. med. per ge. 5.º. 220. D
 Medicamenta moderata quae sint. 6.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 176. G
 Medicamenta mitiora exigunt mollia corpora. 7.º de comp. med. p. ge. 5.º. 268. G
 Medicamenta mollificantia scirrhum. 2.º de arte cur. ad Glau. 7.º. 103. H
 Medicamenta debent esse molliora hyeme, duriora aestate. 7.º de compo. medic. per gen. 5.º. 268. F

Medicamentum quibus molliendum. 4.º de comp. med. per ge. 5.º. 238. G
 Medicamenti Molochini conficiendi modus. 2.º de com. me. per ge. 5.º. 220. H
 Medicamentum Morsus expers vlcus purum seruat. 2.º de comp. medicamen. per gen. 5.º. 227. A
 Medicamentum Musae. 5.º meth. med. 7.º. 34. B
 Medicamentum Musae ad quae valeat. 5.º meth. med. 7.º. 34. B
 Medicamenta ad Nervorum resolutiones extrinsecus. intro. Isa. 58. A
 Medicamentum ad nervos vulneratos odoratum & sumptuosum. 3.º de comp. med. per gen. 5.º. 234. E
 Medicamenti ad nervos praecisos componendi ordo. 3.º de comp. medicamen. per gen. 5.º. 234. B
 Medicamentum ex Nitro, quo nullum vehementius in arte medica. 3.º de locis affectis. 4.º. 35. H
 Medicamenta ad Oculos extrinsecus. intro. Isa. 58. A
 Medicamenta ad Opiosthoronos extrinsecus. intro. Isa. 58. B
 Medicamentum non potest dici Optimum nec pessimum, nisi per relationem. 2.º de comp. med. per gen. 5.º. 219. C
 Medicamentum optimum quodnam sit. 1.º de comp. med. per gen. 5.º. 215. C
 Medicamentum optimum ad multas affectiones inuenire impossibile est. 8.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 190. D
 Medicamentorum Ordo. 7.º de compo. medica. sec. loc. 5.º. 269. H
 Medicamentum confectum ex Origano & sapa. de cucur. sca. 6.º. 4. E
 Medicamentorum gradus ponit pro Oris affectibus. 6.º de compo. medicamen. sec. loc. 5.º. 171. E
 Medicamenta quae a Partibus denominata. 5.º de simp. med. fa. 5.º. 38. D
 Medicamentum quod in altum penetrat, quale. 3.º de comp. me. p. ge. 5.º. 228. D
 Medicamenta aliqua cur non eunt in profundum. 3.º de temp. 1.º. 23. A
 Medicamenta, ut alius descendant, cutim frica, ut rubeat. 14.º methodi medendi. 7.º. 93. D
 Medicamenta facit celeriter transire mel. 4.º meth. med. 7.º. 29. A
 Medicamento aliquo cum volumus ossa cranei pertransire, quid agendum. 11.º meth. med. 7.º. 73. E
 Medicamenta quibus Galenus in Pectore perforato vitit. 5.º meth. me. 7.º. 33. C
 Medicamentum Philippi. 7.º de comp. medic. sec. loc. 5.º. 184. G
 Medicamen ex Plantis. 5.º de comp. med. per gen. 5.º. 233. A
 Medicamenta ad Podagras extrinsecus. intro. Isa. 58. B
 Medicamen Polystomi ad Podagras. 6.º de comp. med. per ge. 5.º. 261. E
 Medicamentum ex Pompholyge in rosaceo pro nervo detecto. 6.º methodi medendi. 7.º. 38. B
 Medicamenti Potio facit aliquid albi apparere in oculis dormientium. com. 6.º aph. 52. Ex. 53. A
 Medicamenti potio exicat totum corpus, & vires debilitat. com. 6.º aphorismo. 52. Ex. 53. A
 ex Medicamenti potione conuulsio letalis est. com. 6.º aph. 25. Ex. 53. A
 Medicamentum epotum sanat dolores oculorum. com. 6.º aph. 31. Ex. 49. C
 Medicamenta Probata cur noluit sequi medici. 5.º de comp. m. p. ge. 5.º. 224. A
 Medicamenta eiusdem generis quae existimanda meliora, stultum est querere. 6.º de comp. med. sec. lo. 5.º. 173. A
 Medicamenta omnia respectu ad aliud dicuntur. 6.º de comp. me. se. l. 5.º. 173. A
 Medicamenta omnia habent detrimentum & emolumentum. 6.º de compo. medic. sec. loc. 5.º. 173. A
 de Medicamentis indicauit Galenus accersitus a medicis. 6.º de comp. medic. sec. loc. 5.º. 173. B
 Medicamenta omnia Profluuiorum non adstringunt, contra Herodotum & Dioscoridem. 1.º de simp. med. fac. 5.º. 8. A
 Medicamenta Profluuii capillorum quid agere debent. 1.º de compo. medica. secun. loc. 5.º. 125. E / F
 Medicamentum tendens ad pulmonem, per quod partes transeat. 2.º de arte cur. ad Glauco. 7.º. 103. A
 Medicamentum Purgans quid sit. de fract. com. 3.º. 7.º. 242. D
 Medicamentum purgans, ergo est et non purgans. c. 6.º aph. 47. Ex. 52. B
 Medicamenta purgantia. intro. 57. H / Isa. 58. A
 de Medicamentorum purgantium facultatibus librum fecit Galenus. 13.º methodi medendi. 7.º. 82. B
 Medicamenta purgantia habent duplicem similitudinem, unam actus, aliam potentiam. 3.º de simp. medic. facul. 5.º. 23. E
 Medicamenta purgantia per secessum quae, & qualia. de cathar. Sp. 94. F
 Medicamenta sunt contraria naturis quae purgantur. de vic. ita. in morbu. acu. commen. 2.º. 7.º. 118. D
 Medicamentum omne purgatorum attrahit aliquem humorem. 2.º de elem. 1.º. 9. D
 de Medicamentorum attractione Asclepiadis opinio. 2.º de elem. 1.º. 9. B
 de Medicamentorum ductione. 1.º de elem. 1.º. 294. A

Medicamentorum diuersitas ratione humorum et partium corporis. 4. cat. Sp. 95. A
 Medicamenta euacuant proprios humores. 8. de decr. Hip. 1. 276. C
 Medicamenta trahere proprium humorem ostendunt superflue purgationes. 2. de elem. 1. 9. E
 Medicamentum trahens quo modo agat. de cathar. Sp. 94. D
 Medicamenta quomodo humores trahunt. de purg. med. fac. 5. 86. H
 Medicamenta trahentia quos humores per ordinem trahant. 3. de simpli. medic. facul. 5. 23. G
 Medicamentum omne primo trahit humorem sibi peculiarem. de atra bile. 1. 36. B
 Medicamentum primum erodit proprium humorem, postea alios, sed primo eos, qui facilius ducuntur. de nat. hu. com. 1. 1. 31. F
 Medicamento vnicuique inest quedam potentia naturalis attractiua. 2. de elem. 1. 9. H. de ther. ad Pis. 5. 90. G
 Medicamenta purgantia sunt familiaria humoribus quos purgant. 3. de simp. med. fa. 5. 23. D
 Medicamenta trahunt ob familiaritatem. 5. de simp. med. fa. 5. 37. E
 Medicamenta purgantia sunt efficaciora humoribus quos purgant, ut magnes ferro. 3. de simp. me. fac. 5. 23. D
 ad Medicamentum comparatio rerum que attrahant. de cathar. Sp. 94. H
 Medicamenta quo trahunt a partibus longinquis. de cathar. Sp. 94. H
 Medicamenta promptius a propinquiori purgant. 4. met. me. 7. 28. C
 Medicamenta que aquam trahunt, qualia secundum antiquos. de purg. med. fac. 5. 86. H
 Medicamenta bilem flauam & atram educunt, qualia esse debent. de purg. med. fac. 5. 86. H
 Medicamentum purgatorium melancholicum. de dyna. Sp. 24. E
 Medicamenta suo cuique humori propria sunt danda, aliter non conferunt, sed ledunt. de atra bile. 1. 37. E
 Medicamentum a tota substantia agens non a qualitate. 8. de coposi. me. dica. sec. loc. 5. 195. G
 Medicamenta que tota substantia educunt. de ther. ad Pis. 5. 90. F
 Medicamento & iecori quo modo idem os & ostium diuersis temporibus deseruit. 3. de nat. fac. 1. 306. C
 Medicamento euacuatur plenitudo. de venae sect. aduer. Eras. 6. 19. A
 Medicamenta quo modo euacuent tardius, & citius diuersos humores. de vic. ratione in mor. acutis, commentario. 2. 7. 118. B
 Medicamenta que longo tempore agunt, cur sunt in usu medico. 4. de copo. med. sec. loc. 5. 150. B
 ad Medicamentum exhibendum intentiones. com. 4. aph. 2. Ex. 27. F
 Medicamenta non omnibus conueniunt. 4. de san. tuen. 2. 83. A
 Medicamentum vnum non potest omnibus conuenire, sed oportet medicum esse. 2. de comp. med. per ge. 5. 218. H
 Medicamentum idem omnibus hominibus non conuenit, quia multum differunt. 3. de comp. me. per gen. 5. 232. D
 Medicamentum vnum non potest omnia curare, sed bene duo. 4. de compo. med. facul. per gen. 5. 235. H
 Medicamenta duo contraria facultatibus debent haberi in omni affectu. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 173. B
 ex Medicamentis duobus contrariis vni affectui, fit medicamentum optimi illi affectui. 6. de comp. medicamen. sec. loc. 5. 176. H
 Medicamenta & antiqui dabant per contrariam naturam. 11. de simpli. med. facul. 5. 82. A
 Medicamenta que indigent contrariis. 1. de comp. med. per ge. 5. 210. D/E
 Medicamento purgari quibus conuenit. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B
 Medicamenta quando dandi, & quomodo sint preparandi, qui ea accipere debent. com. 1. aph. 24. Ex. 10. G
 Medicamentum dabit Galenus, & sanguinem mittebat non expectata coctione. 11. de simp. med. fac. 5. 78. A
 Medicamenta exhibendi tempus. introd. Isa. 58. A/ 6. meth. med. 37. C/ 11. 7. 70. A/ de sper. Sp. 39. G
 Medicamentum quando debeat dari, & quando non. com. 1. aph. 22. Ex. 10. C
 Medicamentum dandum in humorum corruptela, quos purg. op. qui. me. & quo temp. 5. 88. B
 Medicamentum nihil efficit, natura ad urinam vergente. quos purg. op. qui. me. & quo temp. 5. 89. B
 Medicamentum ne prebeto, cum urina sunt a principio tennes. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 79. A
 Medicamentis generosis ne vtaris, quando moriuntur egri. 12. met. me. 7. 75. H
 Medicamentum non valet, nisi in tempus debitum, & in temperaturis conuenientibus. de med. exper. Sp. 106. F
 Medicamenta nihil sunt nisi eorum usus sit rectus. 6. de co. me. f. l. 5. 173. B.

Medicamenta non agunt, nisi medicus dextre vtatur. 6. me. me. 7. 38. A
 Medicamentorum dexter usus, qualis. 6. meth. me. 7. 38. A
 Medicamenti vi morbi qui sanantur in principio, carent reliquis tribus temporibus. de opt. secta. 1. 29. D
 Medicamenta que conueniunt in vno periodo agitudinis, non conueniunt in alio. de sper. Sp. 39. H
 Medicamina febrem quandoque faciunt. 1. de diff. feb. 3. 31. C
 Medicamenta euitanda in acutis morbis, cum febre vehementissima. de vict. ratio. in mor. acu. com. 2. 7. 118. B
 Medicamenta non exigit febris, cur tamen in febre exhibeantur, cum sint calida. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5. 88. G
 Medicamentum etsi calidum sit, & febris calida, tamen fit maius inuamētum ex ipso, licet contraria sit caliditas. com. 1. aph. 24. Ex. 10. F
 Medicamentum nullum forte exhibendum in quartana febre. de arte cura. ad Glauco. 7. 97. F
 Medicamenti quantitas ignoratur. de cur. ra. per sang. miss. 6. 18. H
 Medicamentum purgatorium quo dari debet. com. 2. aph. 8. Ex. 12. A
 Medicamentum quo modo debes dare, cum ignoras naturam egri. de vict. ratio. in mor. acu. com. 2. 7. 118. C
 Medicamenta sciri non possunt ignorata corporis egrotantis intemperie. 2. de nat. fac. 1. 301. B
 Medicamenta aliqua cur intro sumpta maximum faciunt malum, non extra. 3. de temp. 1. 23. A
 Medicamenta aliqua cur intro sumpta quandoque ledunt, quandoque profunt. 3. de temp. 1. 23. A
 Medicamenta intro sumpta tempore, quantitate, mixtura, conferunt, intempestiue ledunt. 3. de temp. 1. 23. B
 Medicamenta omnia aliquid mali faciunt preter Castoreum. 11. de simpli. medicamen. facul. 5. 80. D
 Medicamenta aliqua cur itus et extra applicata ledunt. 3. de temp. 1. 23. A
 Medicamenta purgantia ventriculum ledunt, & potissimum os eius, & cur. quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5. 89. C
 Medicamenta purgantia omnia, os ventris, & ventrem ledunt. de vict. ratio. in mor. acu. com. 2. 7. 118. A
 Medicamentum antequam exhibeatur, quando primo os ventriculi roborandum. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 98. B
 Medicamentum quo modo non ledat os ventriculi. de vict. rat. in morb. acu. com. 2. 7. 118. D
 Medicamenta illa danda sunt, que si non profint, saltem non obsint. 1. de compo. medicamentorum per gen. 5. 216. C
 Medicamenta per quod insuauia sint. de vic. ra. in mor. acu. c. 2. 7. 118. A
 Medicamenta non debent esse insuauia. 6. de comp. med. se. lo. 5. 167. A
 Medicamenta insuauia quid faciant & quibus corrigantur. 1. de comp. medi. per ge. 5. 210. F
 Medicamenta debent fieri iucundissima sed seruata eorum virium utilitate. 4. de san. tuen. 2. 86. F
 Medicamentum quomodo iucundum dicatur. 4. de simp. med. fa. 27. A/ 7. de comp. medic. sec. loc. 5. 182. E
 in Medicamentis cur ponatur odor. 8. de comp. me. se. loc. 5. 190. B/ de vict. rat. in morbis acutis, com. 2. 7. 118. A
 Medicamentis que miscenda, ut ventriculus non euertatur propter malum saporem. 3. de simp. med. fac. 5. 20. C
 Medicamentis purgantibus cur olentia admisceatur, & qualia olentia. quos purg. op. quib. med. 5. 89. C
 Medicamentis purgantibus que sint miscenda odorata aromata. 8. de compo. medica. secum. loc. 5. 190. B
 in Medicamentis quid agat Aloe. de med. exper. Sp. 104. B
 Medicamenta purgantia sunt caco stomachica propter aloem. de dyna. Sp. 20. H
 in Medicamentis quid valet Anisum. de med. exper. Sp. 104. B
 Medicamentis cur misceantur anisum, apium, & absinthium. 8. de compo. med. sec. loc. 5. 190. B
 in Medicamentis quid, agat Cinnamomum. de med. exper. Sp. 104. A
 Medicamenta cum carne mali cydonij quandoque exhibebantur. 3. de simpli. med. fac. 5. 20. C
 in Medicamentis, quid valet Gariophilum. de med. exper. Sp. 104. B
 in Medicamentis, quid valet Mastiche. de med. exper. Sp. 104. B
 in Medicamentis, quid valet Spatana. de med. exper. Sp. 104. B
 in Medicamentis, quid agat Spica nardi. de med. exper. Sp. 104. B
 post Medicamentum aliquid edendum. quos purg. op. qui. me. 5. 89. B/ de vict. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 118. D
 post Medicamentum cur edendum. de vict. rat. in mor. acu. c. 2. 7. 118. D
 Medicamenta que sumi non possunt post cibum. 4. de san. tu. 2. 86. F

Medicamentum si euacuatur nigra non malum. com. 4. aph. 21. Ex. 29. E
 post Medicamentum cur pituita. de vic. ra. in mor. acu. cō. 2. 7. 118. E
 in Medicamentis quidam alterantur. 1. de præsag. ex pul. 4. 105. B
 Medicamenta in quo genere alterationis sint. 3. de simp. med. fa. 5. 17. D
 in Medicamento pulsus auctus quo modo cognoscitur, & quo modo dif-
 ferat ab accessione. 1. de præsag. ex pul. 4. 105. B
 Medicamento excellētiō sanguinis missio cur. de cu. ra. p. san. mi. 6. 18. H
 Medicamento securior est vena sectio. de vic. ra. in mor. ac. c. 2. 7. 118. C
 Medicamentorum periculum vnde sit. de vena sect. aduer. Eras. 6. 7. G
 Medicamentis quibus confidendum. 1. de cōpo. medica. sec. lo. 5. 128. F
 Medicamentum quando potius adhibendum, quam vena sectio, & e cō-
 uerso. 2. de comp. med. sec. lo. 5. 136. H
 non per Medicamentum sed per sectionem vena minorationem materia
 fieri debere collige. 1. meth. med. 7. 72. D
 Medicamenta ad Pus extrinsecus. introd. Isa. 58. A
 Medicamentum pus mouens quale. 5. de simp. medic. fac. 5. 33. D
 Medicamenta mouentia pus per halitum digerunt humorem. 5. de sim-
 pli. med. fac. 5. 33. B
 Medicamentum mouens pus & indurata emolliens diuersum est in ho-
 mine temperato. 5. de simpli. medicamen. fac. 5. 33. D
 Medicamēta faciētia pus i vlcerib. sunt securā. c. 5. aph. 22. Ex. 39. D
 Medicamēta ad Pusulas i summa cute existētes extrinsec. intr. Is. 58. B
 Medicamina aliqua habent vim Putrefaciendi. de caus. mor. 3. 9. D
 Medicamētum factum extemplo ad putredinem in neruo vulnerato. 6. de
 methodi meden. 7. 37. F
 Medicamēta Qualitatis expertia quā. 4. de comp. med. se. lo. 5. 150. A
 Medicamētōrū qualitates quatuor distincte. 1. de cōp. me. p. ge. 5. 210. C
 in Medicamentis multa diuersi generis mista sunt substantiis. 3. de sim-
 pli. med. fac. 5. 23. B
 Medicamēta consideranda an Rara vel densa. 1. de simp. med. fa. 5. 4. F
 Medicamētū Recens quod inualidū est. 8. de comp. med. sec. lo. 5. 127. H
 Medicamentum quo vti non debemus cum est recens. 7. de compo. me-
 dicam. sec. loc. 5. 183. C
 Medicamēta Relaxātia quę vocentur. 7. de comp. me. per ge. 5. 267. F
 Medicamenta ad Renes affectos. introd. Isa. 57. H
 Medicamenta optima quā Repercutiunt ac digerunt. 9. de simp. medica-
 men. facult. 5. 67. H
 Medicamenta Reprimētia extrinsecus. intro. Isa. 58. A
 Medicamenta reprimētia in principio cur Galenus habuit suspecta in
 doloribus oculorum. com. 6. aph. 31. Ex. 49. F
 Medicamenta Repurgantia extrinsecus. intr. Isa. 58. A
 Medicamentum Rhodianum. 1. de compo. medica. per gen. 5. 217. B
 Medicamenta Salubria vocata quā tenuandi vim habet cur inuenta. de
 boni. & vitio suc. 2. 34. F
 Medicamentis salubribus est opus nō modo cibo probato & innoxio, cui
 negocia & occupationes sunt impedimēto, vt ante cibum exerceri nō
 possit, & cibū aptis tēpibus sumere. de bon. & vitio succ. 2. 34. D
 Medicamentum ex Sandice. 14. meth. med. 7. 92. F
 Medicamentum optimum ad sanguinem supprimendum. 5. methodi me-
 dendi. 30. H 7. 31. B
 Medicamenta quę sint satis in sanguinis spuitione. 5. met. med. 7. 33. A
 Medicamenta multi Seminis, quā. 5. de simp. med. fac. 5. 38. C
 Medicamenta simul & cibi multi seminis. 5. de simp. med. fa. 5. 38. C
 Medicamenta versibus scribere probat Galenus. 1. de anti. 5. 102. C
 Medicamenta omnia versibus scripsit Democrates. 1. de anti. 5. 102. C
 Medicamenta versibus scripta quid melius habeant alijs. 1. de compo.
 med. per ge. 217. F 5. 250. F 7. 267. C 5. 268. A
 Medicamēta versibus scripta nō pnt alterare dosim. 1. de ant. 5. 108. A
 Medicamentis non notis ponderum, sed integris vocabulis esse scribēda
 voluit Menēcrates. 1. de anti. 102. C 5. 104. A
 Medicamentorum scriptores. 3. de comp. me. per ge. 5. 234. H
 de Medicamentis qui egregie pertractarunt. 2. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5. 222. A
 de Medicamentis qui scripsere. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 178. B
 Medicamētōrū vt librū fecit Archigenes. 4. de cōp. me. p. ge. 5. 242. D
 de Medicamentis librum fecit Crito. 1. de antid. 110. A 2. de comp. me-
 di. per ge. 233. E 6. 5. 256. H
 de Medicamētis librū fecit Heras. 2. de comp. med. sec. lo. 140. A 6. 168. C 7. de cōp. me. p. ge. 265. C 5. 272. G 14. meth. med. 7. 92. H
 Medicamentorum promptuarium inscriptum librum fecit Heras. 1. de
 compo. medic. per ge. 5. 214. D
 Medicamenta sunt tradita in tractatibus curatijs ab Hippocrates. 6. de

de simp. med. fac. 5. 39. H
 de Medicamentis exacte artē fecit Hippocrates. de the. ad Pi. 5. 91. A
 Medicamentorum cognitionem primi tradidere Mantias & Heracli-
 des. 2. de compo. medica. per gene. 5. 222. A
 de Medicamentis librum fecit Thessalus. 4. meth. me. 7. 25. C
 de Medicamentis intra corpus assumendis liber Andromachi. 2. de an-
 tidotis. 5. 114. A
 de Medicamentis librum antecedere debet liber de inaequali intempe-
 rie, & post librum de medicamentis sequi debet liber de methodo me-
 dendi. de ineq. intemp. 3. 44. H
 Medicamenta apud medicos expertos cur scripsit Galenus. 1. de comp.
 med. secun. loc. 5. 124. A
 Medicamēta quā a scribēte cōsiderāda. 6. de comp. me. se. loc. 5. 175. E
 Medicamenta Simplicia quā a Græcis apla vocantur. de cath. Sp. 95. A
 Medicamentum simplex quid. de simp. med. fa. 5. 2. C
 Medicamenta quō dicunt simplicia. in 6. de morb. vul. c. 5. 3. 194. C
 Medicamenta quā simplicia videntur, sunt composita. 3. de simpli. me-
 dicamen. facult. 5. 19. H
 de Medicamentorum simplicium facultatibus librum sequitur liber de
 componendis medicamentis. 7. de simpli. med. fac. 5. 55. G
 Medicamēta habet vbiq; qui simplicia nouit. 6. de cōp. me. f. l. 5. 167. E
 Medicamenta eligenda quā ex paucioribus, & paratu facillimis simpli-
 cibus componuntur. 2. de comp. med. per gene. 5. 220. D 5. 220. D 5. 220. D
 Medicamentum non est considerandum, quale sit, sed qualiter non affi-
 ciat. 1. de simp. med. fac. 5. 9. B 5. 9. B 5. 9. B
 Medicamenta ad hominem sunt referenda, quid videlicet agant in homi-
 nem, non autem quid in ala animalia. 2. de simp. med. fa. 5. 14. H
 Medicamenta semper sunt referenda ad temperatum hominem. 9. de
 simp. med. fac. 5. 69. F
 Medicamentum quod ex Sinapi constat. de cucur. scar. 6. 4. E
 Medicamentum ex sinapi pro comitiali. 2. de loc. aff. 4. 19. H
 Medicamentum vehementissimum sinapisimus. 3. de loc. aff. 4. 15. H
 Medicamenta facile descendunt ad Stomachum, & ad ventrem. 7. de
 compo. medicamento. sec. loc. 5. 184. A
 Medicamenta ad os dicuntur stomatica. 6. de comp. me. sec. lo. 5. 166. H
 Medicamenta stomatica. intro. Isa. 57. H
 in Medicamentis Stomaticis, in quibus, & hoc, & illud ponitur confi-
 derare oportet quid redundet. 6. de comp. me. se. lo. 5. 170. D
 Medicamentum ex succis appellatum diachylon ad phlegmone. 7. de cō-
 po. med. per gen. 5. 268. A
 tanquā Medicamentum temperatum est oleū. 2. de simp. me. fa. 5. 15. E
 Medicamenta temperamento vicina, quā. de ocul. 7. 189. B
 Medicamēta temperamētia quo modo agant. 2. de simp. me. fa. 5. 12. D
 Medicamentum Tenax nullum auferendum prius q̄ sua sponte abscedat.
 7. de comp. med. per gen. 5. 264. C
 Medicamenta tenacia etiam si laueris permittenda sunt. 7. de compo.
 medic. facult. 5. 264. C
 Medicamenta Tenuantia quid agant. de bon. & vit. suc. 2. 34. F
 Medicamenta tenuantia hnt vim calefaciēdi. de bon. & vit. suc. 2. 34. F
 Medicamentis tenuantibus si quis vberius vtatur efficiunt sanguinem
 vel biliosum, vel ferosum, vel melancholicum, procedente tempore.
 de bonita. & vitio succ. 2. 34. F
 Medicamenta Tenuia, quā in totum corporis halitum maxime digerun-
 tur. 4. de san. tuen. 2. 86. D
 Medicamenta ad Tetanos extrinsecus. introd. Isa. 58. B
 Medicamentum ex Thapsia pro comitiali. 3. de loc. aff. 4. 16. H
 Medicamentum tempore habens Theriacē secretorum. Sp. 101. G
 Medicamenta si debeant deferri ad Thoracem, & pulmonem, quā exi-
 gant. 7. de compo. med. sec. loc. 5. 184. B
 Medicamenta Trigona. 12. meth. med. 7. 75. C
 Medicamenta ad Tussim. introd. Isa. 57. H
 Medicamenta omnia non sunt Venenosa. 3. de simp. med. fac. 5. 23. C
 Medicamentum venenosum, & nutrimentum quo modo differant. 3. de
 naturalibus facultatibus. 1. 304. A
 de Medicamētis letalibus nō est locutus Galen. 10. de sim. m. f. 5. 72. E
 Medicamentorum duo genera quā venena sunt, & quid agāt in corpus.
 2. de temperamen. 1. 22. D
 Medicamenta, quā non purgant, in venenum mutantur, quos purg. oport.
 quib. med. & quo temp. 5. 89. B
 Medicamenta dans si interimat a Solonis legibus mulstantur. in progn.
 comment. 4. 4. 189. G
 aduersus Medicamenta letalia ante, et post exhibita, terra lenia valet.
 9. de simp.

9°. de simp. me. fac. 5°. 65. D
 Medicamenta contra venena qualia. 5°. de sim. med. fa. 5°. 36. F
 Medicamenta contra venena, lædunt corpus largius sumpta. 5°. de simp. pli. medic. facul. 5°. 36. H
 ad Medicamenta pernitiosa. de medic. fac. par. 7°. 179. C
 ad Medicamentū venenosi potum. de med. fac. par. 7°. 199. C
 Medicamentum exugit vt cucurbitula theriaca. de ther. ad Pi. 5°. 96. G
 Medicamenta aduersus Vesicæ calculos. intro. Ifa. 57. H
 Medicamenta ad vlcera vesicæ. intro. Ifa. 57. H
 Medicamēta oīa Vetusita sunt fugienda. 1°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 122. C
 Medicamentum ex Viperis contra icthū viperarū. 3°. de lo. aff. 4°. 19. H
 Medicamentum icthibus viperarū imponendum. 2°. de anti. 5°. 118. F/G
 Medicamenta Viridia. de frac. com. 3°. 7°. 242. E
 Medicamentum viride. 5°. meth. med. 7°. 33. A
 Medicamenta viridia sunt acriora. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. H
 Medicamentum Viscidissimum est veratrum. de simp. med. Sp. 91. G
 Medicamentum vlcus facere potens quomodo agat. cont. Iul. Ex. 70. G
 Medicamēta quādo in vlcere danda. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. B
 Medicamenta quō ponant supra vlcera. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 238. E
 Medicamentum Vomitorium. de dyn. Sp. 27. F
 Medicamenta purgantia per vomitum, quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 Medicamentum prouocans Vrinam. de med. exper. Sp. 105. D
 Medicamentorum Vfus, qualis. 5°. de simp. med. facul. 5°. 31. G
 in Medicamēto vno quæ dicta sunt ad alterius exemplum trahit. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. E
 Medicamento vno omnibus mederi posse putabat quidam. 3°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 234. D
 Medicamenta multa ingrediuntur, & in multo vsu sunt, quæ non multū à medio recedunt. 7°. de sim. med. fac. 5°. 53. A
 Medicamēta qdā partes corporis priuatim vitiāt. de the. ad Pi. 5°. 91. A
 Medicamentorum vsus fm tempora. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. F
 Medicamentorum variatio secundum ætates, & temperaturas. 7°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 181. B
 Medicamenta alia expetunt ætas frigida, & tempus hyemale. 1°. de cō-
 posi. medica. sec. loc. 5°. 125. G
 Medicamentum debet respondere proportionē affectui. 1°. de compo. me-
 dicamentorum per gene. 5°. 210. E
 Medicamenta augenda, & minuenda pro affectus ratione. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. D
 Medicamenta quo modo morbos sanent. 3°. de morbis vulgaribus, com-
 mentario. 5°. 3°. 187. H
 Medicamenta ad Vuluam. intro. Ifa. 57. H
 Medicamentis sanare pulchrius, incidere vero promptissimum est. 4°. methodi medendi. 7°. 25. C
 Medicandi ratio antiqua vocata ab Asclepiade mortis meditatio. de ve-
 na. sect. aduer. Eras. 6°. 6. G
 MEDICATIO, & purgatio quomodo differunt. commenta. 2°. apho-
 rismo. 37°. Ex. 17. G
 Medicatio ex quibus fiat. 7°. meth. me. 7°. 43. G
 Medicationis modum vnum esse oporteret si homo esset vnum & dole-
 ret. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Medicatio quibus varietur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. G
 Medicationem quæ etiam varient. de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. G
 Medicationes difficiles sub cane, & ante canem. cō. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Medicatio, lege purgatio. com. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 MEDICATIVO. si quis per diuisionem conseruatiuam opponat cogna-
 torum oppositionem facit. ad Thras. 2°. 108. F
 Medicatiua artis diuisiones multæ. de part. art. med. Sp. 16. D
 Medicatiua partes primæ, propriæ, & maximæ quæ. de partibus arti-
 bus medicinæ. Sp. 17. H
 MEDICATORIAE indicationes quot, & vnde sumantur. 9°. methodi medendi. 7°. 59. G
 MEDICATRINA libri inscriptio. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 200. E
 de Medicatrina libri auctor. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 200. E
 de Medicatrina liber cuius sit Hippocratis. de frac. com. 1°. 7°. 223. F
 de Medicatrina librum præcedit liber de fracturis, & de articulis. de ijs, quæ in me. fi. com. 3°. 7°. 219. F
 Medicatrina Hippocratis ante omnes collegios Hippocratis legenda. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 197. E
 Medicatrinam Hippocratis commentati sunt Bacchius, & Asclepias. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 197. F
 ad Medicatrinam inspectantibus maximam vim habet consuetudo. de

ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 217. F
 MEDICATRIX pars ars corporis. ad Thras. 2°. 107. C
 MEDICINA, quid. fin. me. Ifa. 43. D/ad Thras. 2°. 102. A/1°. methodi medendi. 7°. 71. C
 Medicinæ alia diffinitio. ad Thras. 2°. 102. F
 Medicinæ diffinitio Hippocratis. de opt. sect. Ifa. 21. C
 Medicina, quid sit ex Hippocratis sententia. intro. Ifa. 51. G
 Medicinæ diffinitio secundum Herophilum in principio artis parue posi-
 ta à Galeno. de subf. emp. intro. Ifa. 32. A
 Medicina quid apud Empiricos. de sect. Ifa. 16. B
 Medicina secundum methodicos. quæ. de op. sect. Ifa. 26. B
 Medicinæ diffinitio per finem. ad Thras. 2°. 102. B
 Medicina quarum sit scientia rerum. ars me. Ifa. 62. A
 Medicina ars nobilis. in oratione suas. Ifa. 5. G
 Medicina præstantissima cæterarum scientiarum. in orat. suas. Ifa. 5. G
 Medicina reliquas artes præcedit. 1°. metho. med. 7°. 3. B
 Medicina grauis ars vt facetijs vti nō debeat medicus. 3°. de sa. t. 2°. 81. b
 Medicina necessaria est. 1°. de san. tu. 2°. 62. D
 Medicina perfecta diuina inuenta ab Aesculapio. intro. Ifa. 50. G
 Medicina cur inuenta. ad Thras. 2°. 106. C
 Medicinæ ars vnde excogitata. intro. Ifa. 51. F
 Medicina ad hominum salutem inuenta. fin. med. Ifa. 43. B
 Medicina ad vsu vite confert. fin. me. Ifa. 43. B
 Medicinæ principium. intro. Ifa. 50. H
 Medicinæ principia tria inuentio, ratio, traditio. intro. Ifa. 50. H
 Medicinæ amore cantabat Erasistratus per ciuitates Hippocratis libros. de cathart. Sp. 94. C
 Medicina an sit scientia, an ars. intro. Ifa. 51. E
 Medicina non est scientia. intro. Ifa. 51. E
 Medicina, an contemplatiua, an actiua, an factiua, an possessiua. de con-
 stitutione artis med. Ifa. 36. E/F
 Medicina inter effectiuas, aut acquisitiuas, non inter actiuas, nec inter
 speculatiuas artes numeratur. ad Thras. 2°. 106. D
 Medicina est vna effectiuarum artium, non simpliciter, sed vt repara-
 trix. de const. art. Ifa. 42. G/H
 Medicina est ars factiua. de const. ar. Ifa. 36. E
 Medicinæ opus post actionem perdurat. intro. Ifa. 51. F
 Medicina non format suum exemplum. de const. art. Ifa. 42. H
 Medicinam appellari artem male habentia corpora curantem nemo ne-
 gat. ad Thras. 2°. 107. B
 Medicina, & ars tuendæ sanitatis, idem. 3°. de ali. fac. 2°. 30. A
 Medicina quo modo vna ars, & quo modo plures. ad Thras. 2°. 105. B
 Medicina est ars coniecturalis. intro. Ifa. 51. F
 Medicina coniectura artificiosa est. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B/C
 quod. Medicina sit ars quedam cōiecturalis docere Hippocrate in prin-
 cipio aphorismorum habet pro incoueniēti Galenus. c. 1°. ap. 1°. Ex. 2. E
 Medicina est ars, non coniecturalis, sed scientifica. 2°. de compo. medica-
 men. secun. loc. 5°. 136. A
 Medicina minus prestans quàm Theologia. 17°. de vsu par. 1°. 222. D
 ad Medicinā mechanicarū artiū cōparatio, et diuio. ad Thr. 2°. 106. G
 Medicina perinde est vt ars vestium arctoria. ad Thras. 2°. 106. D
 Medicinæ diuio. ad Thras. 2°. 106. G
 Medicinæ variæ partes. de part. art. med. Sp. 16. E
 Medicina diuiditur in cōstitutiuas, et finales partes. de sub. emp. If. 31. H
 Medicinæ maximæ, & primæ partes, quæ. de part. art. med. Sp. 17. F
 Medicinæ due partes contemplatiua, & actiua. fin. me. Ifa. 48. A
 Medicinæ partes due, vna ad tuendam sanitatem, altera ad morbos pro-
 fligandos. 1°. de san. tu. 62. C/ad Thras. 2°. 109. E
 ad Medicinam pertinet pars tuendæ sanitatis. ad Thras. 2°. 109. E
 Medicinæ tres partes. ad Thras. 2°. 106. E
 Medicinæ tres esse partes nemo est qui neget. ad Thras. 2°. 107. B
 Medicinæ tres partes instauratrix, præcautrix, conseruatric. de consti-
 tutione artis. Ifa. 42. C
 Medicinæ quinque partes, naturæ indagatrix, cognitrix affectuum, victus
 institutrix, materialis, & curatrix. fin. med. Ifa. 48. A
 Medicinæ partes quinque, φυσιολογικόν, αιτιολογικόν, seu παθολογι-
 κόν, υγιεινόν, σθησιωτικόν, & θεραπευτικόν. intro. Ifa. 51. H
 Medicinæ pars euectica id est boni habitus seruatrix. ad Tha. 2°. 106. E
 Medicinæ pars euectice magis parua vitia castigat, minus vero salubris
 hæc adhuc minus analeptice. ad Thras. 2°. 106. E
 Medicinæ pars, quæ prophylactica dicitur, quid agat. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 Medicinæ pars præseruatiua contraria curatiua. 1°. de san. tu. 2°. 62. D
 Medicina

Medicina pars eorum qui iam morbum euaserunt, refectrix dicitur. ad Thrasybulum. 2^a. 106. E
 Medicina pars refectrix à non nullis analeptice, id est instauratrix dicitur. ad Thrasf. 2^a. 106. E
 Medicina correctiua est, & quo modo. ad Thrasf. 2^a. 106. E
 Medicina diuisio, ut correctiua. ad Thrasf. 2^a. 106. E
 Medicina pars salubris, est ex vna medicina diffinitione, ex altera non. ad Thrasybulum. 2^a. 102. A
 Medicina pars salubris inter eueticen, & analepticen collocatur. ad Thrasybulum. 2^a. 106. E
 Medicina partis differentie, quæ ὕψων dicitur. introd. Isa. 52. C
 Medicina pars salubris in quot partes diuidatur. de subf. emp. Isa. 32. A
 Medicina de quibus, primo & præcipue agat. ars med. Isa. 62. B
 Medicina primo de salubribus, secundo de insalubribus, tertio de neutris agit. ars med. Isa. 62. B
 Medicina quædam partes neutre dictæ. ad Thrasf. 2^a. 106. F
 quæ Medicina pars non fuit multum in usu apud antiquos Asclepiadas. ad Thrasybu. 2^a. 107. B
 Medicina vetus seruanda est. 3°. meth. med. 7^a. 17. E
 Medicina pars de affectibus quid contineat. fin. med. Isa. 50. B
 Medicina pars indicatiua in quot partes diuidatur. de sub. emp. Isa. 32. A
 Medicina pars curatiua in quot partes diuidatur. de subf. emp. Isa. 32. A
 Medicina partes dietetica pharmaceutica, & chirurgia mutua ope indigent. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 231. F
 Medicina pars adnotatrix necessaria est. introd. Isa. 52. D
 Medicatio φαρμακεία dicta quibus utatur instrumentis. intro. Isa. 52. D
 Medicina quæ manu medetur necessaria est. intro. Isa. 52. D
 inter Medicinæ alias partes immiscenda anatomia. 2°. de ana. ad. 1^a. 68. G
 extra Medicinam sunt documenta de vnguentis, & suffimentis. 1°. de cōpo. medica. sec. loc. 5^a. 127. E
 Medicina quomodo subiectum est nostrum corpus. ad Thrasf. 2^a. 106. B
 Medicinam eē de omnibus animalibus posset colligi ubi excipit ab aphorismo animalia, quæ in latibulis degunt. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Medicinæ prima intentio duplex est. de ocul. 7^a. 185. C
 Medicina finis, qui secundum diuersos. 1°. meth. med. 7^a. 7. C
 Medicina finis secundum empiricos. de subf. emp. Isa. 34. C
 Medicæ artis finis. ad Thrasf. 2^a. 102. C
 Medicinæ communis scopus, & finis. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7^a. 200. D
 Medicæ arti communia. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7^a. 196. A
 Medicina finis non consistit in contemplatione. ad Thrasf. 2^a. 106. D
 Medicina vnum propositum sanitas. de op. sect. Isa. 20. E
 Medicina finis quæ sanitas. de sectis. Isa. 15. H / ad Thrasf. 2^a. 102. G
 Medicina finis, qui quiescente medico demonstratur, est ipsa sanitas. ad Thrasybulum. 2^a. 105. H
 ad Medicinam an spectent incurabilia. de arti. com. 3°. 7^a. 281. C
 Medicina cui similis. ad Thrasf. 2^a. 105. G
 Medicina duæ primæ sectæ. fin. med. Isa. 43. E
 Medicina propter quid addiscatur. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 281. G
 Medicinam qui vult assequi quid agendum. de aere, aq. & loc. 2^a. 2. C
 Medicina quæ artes prædiscenda. 1°. meth. med. 7^a. 2. E
 Medicina necessaria est philosophia naturalis. de ocul. 7^a. 185. C
 ad Medicinam multum facit Astronomia. de aere, aq. & lo. 2^a. 2. D
 Medicinam, & philosophiam, ante grammaticam, & alias scientias agredientes, damnat Galenus. de lib. prop. Isa. 10. C
 Medicinam aggressus est decimo septimo anno Galenus in somnis admonitus. de ord. lib. suo. Isa. 15. E
 Medicinam cum philosophia iunxit Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. E
 Medicina operam dedit Galenus isomnio prius monitus. 9°. me. m. 7^a. 56. E
 Medicina totius commune exordium continet liber medicus dictus. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7^a. 197. F
 in Medicina primo sunt inspicienda similia, & dissimilia. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7^a. 197. F
 Medicina quo modo sit longa. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. D / F
 Medicinam posse disci sex mensibus qui dixerit. de sectis. Isa. 17. E / 2°. de crisi. 4^a. 133. G
 Medicina partes tres quibus instrumentis addiscat. de sub. emp. Isa. 31. H
 ad Medicinam discenda quæq; patria opitulatur. de ther. ad Pis. 5^a. 89. G
 Medicina non confert scire an irascibilis, & concupiscibilis sit, mortalis, vel immortalis. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 285. E
 ad Medicinam nihil facit cognoscere an plantæ sint priuata sensu, vel non. de subf. fz. cul. nat. 1^a. 239. H
 ad Medicinam non spectat tractare causas colorum, & humorum. 8°.

de decr. Hipp. 1^a. 275. H
 Medicina vtile est scire animæ facultates, & loca. 9°. de decr. 1^a. 285. F
 Medicina necessarium scire an plures sint hominum facultates. 8°. de decretis Hippo. 1^a. 273. A
 in Medicina cur sunt multa ambigua. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 285. E
 Medicina veritas non est inuentu facilis. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. E
 Medicina quomodo sit ferè incomprehensibilis. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Medicinam satis est in pluribus verificari. com. 6°. aph. 58°. Ex. 55. A
 in Medicina perueniendum ad primas prepositiones indemonstrabiles. 1°. meth. med. 7^a. 5. B
 in Medicina sepe abutimur vocabulis. com. 6°. aph. 14°. Ex. 7. C
 Medicinam qui habet, & non habet eius vsum, idem est ac si quis Lyram habeat, & ipsa non utatur. de usu ther. ad Pamph. 5^a. 88. C
 non Medicina scientia diuinandi arte videbatur aliquibus prædicere. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. E
 Medicina ignari non possunt uti libris de compositione medicamentorum per genera Galeni. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 228. B
 Medicina debet agere quæ cōueniunt circa agrum. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. D
 Medicina opera vnde debet auspiciari medicus. de ijs, quæ in medicari. fiunt. com. 1°. 7^a. 200. A
 Medicina habet calamitates multas. de præcogn. ad Possib. 4^a. 213. H
 Medicina corruptores Galeni tempore qui. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. C
 Medicina pati calumnia apud vulgus. de vic. rat. in m. ac. c. 1°. 7^a. 109. H
 MEDICINA quæ sit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 31. H
 Medicinarum virtutes variæ. de ocul. 7^a. 188. D
 Medicinarum gradus in primis qualitatibus quæ cognoscant. de oc. 7^a. 188. D
 Medicinarum virtutes secundæ, quæ. de ocul. 7^a. 188. D
 Medicinarum virtutes terciæ. de ocu. 7^a. 188. F
 Medicinæ vires maxime saporibus ostenduntur. de ocul. 7^a. 187. G
 Medicina proprietates, qui norunt. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 194. H
 Medicina ad timentum hominum referenda. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 33. D
 de Medicinis substitutis scripsere Dioscorides, Philistion, & Euphrasio. de subf. med. 5^a. 84. B
 Medicina etiam sexies, vel septies probata, non dicitur facere vniuersalem propositionem. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. E
 Medicina pbada singularibus exemplis. in 1°. de morb. vul. c. 1°. 3^a. 101. G
 à Medicinis non expertis causa. de med. exper. Sp. 108. G
 Medicina experta nocet ubi non conuenit. de med. exper. Sp. 103. H
 Medicina duobus modis obstruit, & qui sint. de ocul. 7^a. 187. H
 Medicina aliquæ sunt euacuatiuæ alicuius partis, aliquæ omnium. cō. 4^a. aphorif. 2°. Ex. 27. C / D
 Medicina trahit humorem in partem intrinsecam. cō. 4^a. aph. 5°. Ex. 28. A
 Medicinæ potentia calida sunt. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 15. H
 Medicinæ detractio omnis est calida, & humida. de cathar. Sp. 54. D
 Medicina quælibet habet latentem acritudinem, et caliditatem. com. 4^a. aphorif. 21°. Ex. 29. D
 ut Medicinæ exhibentur melancholicis cibi acres. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Poss. Sp. 110. D
 Medicina aliqua aqua trahit, præcipue in hydropo. c. 6°. aph. 14°. Ex. 47. F
 Medicinis cur misceant dulcia, & boni saporis. de med. exper. Sp. 108. G
 Medicinæ, quæ intro sumuntur, debent parari grata. 1°. de anti. 5^a. 102. A
 Medicinis quæ dent odorem bonum. de dyn. Sp. 21. B
 Medicina, quam infirmus habet odio, plus nocet, quam prodest. de medicinis expertis. Sp. 108. G
 Medicina omnis aliquo pacto inducit sitim. com. 4^a. aph. 19°. Ex. 29. C
 Medicina cur faciat sitim aliquibus cito, aliquibus tarde. commen. 4^a. aphorif. 19°. Ex. 29. C
 Medicina cuius sit qualitatis, quæ facit sitim. com. 4^a. aph. 19°. Ex. 29. C
 Medicina non inducens sitim, qualis sit. com. 4^a. aph. 19°. Ex. 29. C
 Medicina non exhibenda in magnis mutationibus temporum. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. C
 Medicina diu uti non dēt quæ ne fiat ei naturalis. de me. exper. Sp. 108. G
 per Medicinas curante magis laudandus qui curat per cibos. de medicinis exper. Sp. 108. G
 Medicina in aliquibus locis sunt venena, & alijs bona. & me. ex. Sp. 108. h
 Medicinæ carminibus scriptæ facilius memoria mandantur, & pondera earum sincerius seruantur. 2°. de anti. 5^a. 118. G
 Medicina Archæos. de med. exper. Sp. 106. C
 Medicina aduenæ Aegyptiaci. de med. exper. Sp. 104. B
 Medicina Andrezeos. de med. exper. Sp. 106. F
 Medicina Astoroni experimentatoris. de med. exper. Sp. 104. A
 Medicina Azaricomi philosophi. de med. exper. Sp. 105. E

Medicina Betarem. de me. exper. Sp. 106. B
 Medicina, quæ sit ex Calamento cit menses, incidit crassos humores, & extenuat. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Medicina Casionis. de me. exper. Sp. 104. H
 Medicina Catilinae medici. de me. exper. Sp. 105. A
 Medicina conuenientes morbo Comitiali. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
 Medicina Fortes. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Medicina Gereonis. de me. exper. Sp. 105. H
 Medicina Incidentes, iuuant mensibus. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Medicina, quæ sanat morsus serpentium. 2°. de anti. 5°. 118. G
 contra Medicinas Mortiferas medicamen. de me. exper. Sp. 106. B
 Medicina Nerosarum partium sint calida, & sicca. c. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Medicina Noxia non scribenda. 1°. de anti. 5°. 105. F
 Medicina Socionis. de me. exper. Sp. 105. C
 Medicina Thesaurus secretorum. Sp. 99. F
 Medicina Zenonis. de me. exper. Sp. 107. F
 Medicina dictus medicus. ad Thras. 2°. 109. D
 Medicina, lege Pharmacum.
 MEDICINALEM scientiam destruunt ponentes vnum solum elementum. 1°. de elem. 1°. 5. A
 Medicinalis facultas cum ijs, quæ generantur, & corrumpuntur suum exhibet quodam modo ministerium. 1°. de elem. 1°. 5. A
 de Medicinalibus rebus nihil ferè inter medicos olim conueniebat. de optima secta. 1°. 23. E
 Medicinalis cibus qui. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Medicinalis cibus cur difficulter deglutitur. 3°. de nat. fac. 1°. 204. H
 Medicinalium organorum differentia in genere. de mach. 7°. 209. C
 MEDICOR, pro exerceo. 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 112. F
 Medicari, quid sit. com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. B
 Medicari, quid significet apud Hippocratem. de frac. com. 2°. 7°. 235. H
 cum Medicamur aliquibus mores illorum cognoscere debemus. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 198. B
 Medicari dici pnt natura, ars medica, medicus, minister, vne sectio, & ipsam factum sanguinis profluvium. in 6°. de morb. vul. c. 5°. 3°. 188. A
 Medicari materiam per metathesim. de dyn. Sp. 20. G
 MEDICVS à medicina dictus. ad Thras. 2°. 109. D
 Medicus, quid sit. 6°. meth. me. 7°. 37. B
 Medicus, quid apud empiricos. de secta. 1°. 16. B
 Medicus, quid sit. 5°. de simpli. me. fac. 5°. 31. H
 Medicus inscriptum librum fecit Herodotus. in 6°. de mor. vulgaribus, commentario. 2°. 3°. 168. H
 Medicus inscribitur liber de ijs, quæ in medicatrina fiant. de ijs, quæ in me. fiunt. com. 1°. 7°. 197. D
 Medicus dictus liber continet commune totius medicinae exordium. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 197. F
 Medici communi nomine qui. ad Thras. 2°. 105. B
 Medici existimantur à vulgo, qui nomina aliqua medica nominant. de vi etus ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 109. C
 Medici cur oēs vocati, q aliquid agunt secundum artē. ad Thras. 2°. 105. D
 Medicus appellandus, qui morbis medetur. 2°. de san. tu. 2°. 73. H
 Medicus vniuersus dicendus. 2°. de san. tu. 2°. 73. H
 Medicus dici non debet, neque Gymnastes, qui sanitatem tuetur. 2°. de sanitate tuen. 2°. 73. H
 ad Medicum, an ad Gymnasticum prineat pars salubris. ad Thras. 2°. 106. G
 Medicorum, & Gymnastarum dñia de sanitate tuenda. 3°. de san. tu. 2°. 77. D
 Medicus, & exercitator. circa sanitatem corporis versantur, nec tamen habent commune nomen. ad Thras. 2°. 107. D
 Medicis adest materia duplex, corpus humanum, & medicamentum. 2°. de crisi. 4°. 136. H
 Medicum eo magis quam alium artificem fungi decet suo munere, quo si bi nobilior est subiecta materies. de fascijs. 7°. 293. C
 Medico debet esse curæ opera natura. 15°. de vsu par. 1°. 210. E
 Medicum an artis, vel naturæ minister dicat nihil refert. de mor. vul. ga. commen. 2°. 3°. 112. G
 Medicus est minister naturæ. ad Thras. 2°. 105. G
 Medicus imitator operum naturæ. de voc. inst. diff. 1°. 106. B
 Medicus debet imitari naturam. com. 6°. aph. 17°. Ex. 47. H
 Medicus imitat naturam, & fortunā fm Thessalū. contra Iul. Ex. 68. E
 Medicus debet imitari naturam recte operantem, quo modo autem operetur, docet. com. 2°. aph. 1°. 2. F/G/ Ex. 3. C
 Medicus, & emul, & minister naturæ. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 112. B

Medicus quomodo auxiliatur. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 112. C
 Medicus, & natura causæ oīum rerū circa corpus. de cōst. art. 1°. 39. E
 Medicus potest corrigere os fractum, non natura. de cōst. ar. 1°. 39. E
 Medicus prauus non est adiutor naturæ, sed inimicus. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 149. H
 Medicus non implet cauum vlcus, sed bene natura. de cōst. ar. 1°. 39. E
 Medici quid prestent ad carnis generationem. 6°. meth. me. 7°. 42. B
 Medicus non coquit, sed sola natura. de cōst. ar. 1°. 39. E
 Medicus gubernatori nauis comparatur. in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 ad Medicum Architecti comparatio. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 188. C
 Medicus, qui alio præstantior. 6°. meth. me. 7°. 36. H
 Medicus, qui non errabit. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 94. E
 Medici sunt in prima sede apud Deum Mercurium. in or. ex. 1°. 2. F
 Medici laus apud Homerum. ad Thras. 2°. 107. A
 Medicus cur necessarius. ad Thras. 2°. 104. E
 Medici finis, vt finis. 9°. de dec. Hipp. 1°. 281. G
 Medicus, vt medicus sanitati corporis cōsult. 9°. de decr. Hip. 1°. 281. G
 Medicus causa est sanitatis. de cau. procat. 3°. 96. F
 Medicus similis vestes refarciēti, & veteres calceos instaurati. ad Thras. 2°. 104. B
 Medicus vitiosum corpus instaurat. ad Thras. 2°. 104. B
 Medici proprium est morbos adimere. 2°. meth. me. 7°. 10. D
 Medici opus errores corrigere circa humanū corp. 1°. de dif. feb. 3°. 32. F
 Medici errarunt, qui de sanitate tuenda scripserunt nullo facto naturæ discrimine. 5°. de san. tu. 2°. 93. D
 Medico quiescente demonstratur medicinae finis, ad Thras. 2°. 105. H
 Medico, & morbus quo se hnt iter se. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 112. G
 Medico ars prior dignitate est. in 6°. de morb. vul. c. 5°. 3°. 188. B
 Medicorum tres sectæ Rationalis, Empirica, & Methodica. intr. 1°. 51. A
 Medicorum certantium schola tres. 1°. meth. me. 7°. 2. F
 Medici certabant in Coq, Cnido, Rhodo, & Italia. 1°. meth. me. 7°. 2. F
 Medicorum certamen honestum. 1°. meth. me. 7°. 2. F
 ad Medicos vnius sectæ nō spectat iudiciū ferre de sapiētia probitateq; scriptoris eiusdem sectæ, sed ad philosophos. de opt. secta. 1°. 23. D
 Medicus idem est & philosophus. si quis opt. me. 1°. 6. G
 Medicus naturalis, rationalis, moralis. si quis opt. me. 1°. 6. G
 Medicorum nomina vnde. ad Thras. 2°. 105. B
 Medici verbotenus qui vulgo habeantur. in progn. com. 3°. 4°. 208. F
 Medici plures, quam corporis partes. de part. art. me. Sp. 16. G
 Medicorum officia diuersa. de part. art. me. Sp. 16. F
 Medici fm varios fines diuerso mō vocabunt. 9°. de decr. Hip. 1°. 281. G
 Medici Aegyptij quo vtant medicamēto. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 154. A
 Medici altariū curabant per cibos sacrificiorum. de me. exper. Sp. 108. G
 Medici altarium cur nobiliores alijs medicis. de me. exper. Sp. 108. G
 Medicos altarium non damnat, qui curat cum cibis sacrificiorum. de me dicinis exper. Sp. 103. H
 Medici anales. de part. art. me. Sp. 16. F
 Medici auriculares. de part. art. me. Sp. 16. F
 Medici dentales. de part. art. me. Sp. 16. F
 in Medicum aliquem diatritarium qui incidunt, sunt infortunati. 10°. metho. meden. 7°. 61. H
 Medici diatritarij errabant. de caus. procat. 3°. 95. F
 Medici equorum quibus scalpris vtantur. 7°. de ana. adm. 1°. 95. E
 Medici oculorum Romæ erant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Medici organici qui. 7°. de vsu par. 1°. 161. G
 Medicus ex ciuitate Sidica. in 6°. de morb. vul. commen. 2°. 3°. 136. F
 Medici pneumatici, qui. 3°. de diff. pul. 4°. 62. D
 Medicus vetustissimus Hippocrates. in progn. com. 1°. 4°. 195. B
 Medicorum diligentissimus Hippocrates. 1°. de dieb. dec. 4°. 147. F
 Medicorum princeps Hippocrates. 3°. de decr. Hipp. 1°. 244. B
 Medicus habet eandem naturam cum habentibus animum ad rem medicam. idoneum. 9°. de decr. Hip. 1°. 280. F
 Medicus qualis esse debet. 5°. de san. tuen. 2°. 93. E
 Medici quales esse debent. de ther. ad Pis. 5°. 93. H
 Medicus optimus, qui fm. me. 1°. 43. F/3°. meth. me. 7°. 20. F
 Medici cur vocantur optimi ab ignaris. 1°. meth. me. 7°. 2. D
 Medici iure dicti, qui. ad Thras. 2°. 109. E
 Medicus optimus quid faciat, vt Hippocratis gloriam assequatur. de sub figuratōe empirica. 1°. 34. D
 Medicus præclarus qui esse debet. de ren. aff. dign. & me. 7°. 194. H
 Medici qui celebriores. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. G
 Medici laboris amatores sūt meliores. de vic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 121. G

Medicis pauperibus vtilia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. A
 Medici multi pauperes, & agri. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. A
 Medicis pauperibus Galenus respondet. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 168. A
 Medico multa artes materiam præparant. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 5°. 3°. 188. C
 Medicus multo indiget tempore ad artem exacte acquirendam. 1°. de digno. puls. 4°. 70. D
 Medicus quæ scire debeat. si quis opt. med. 1f. 6. F/2°. de san. tu. 2°. 73. H/
 de tu. præter na. 3°. 83. G/1°. de lo. aff. 4°. 2. C/2°. de cõp. med. p. gen. 5°. 218. F/de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. F/G/de decub. progn. ex mathe. scien. 15. H/de vir. nost. cor. disp. Sp. 60. B
 Medicus quid præcipue discere debet, quid post præcipua. in prognostic. commen. 3°. 4°. 212. F
 Medicus quid prius discere debet. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7°. 197. G
 à Medico primum discendum est, quid sit sanitas. secr. Sp. 96. G
 Medicus salubria, insalubria, & neutra debet percipere. de subfigura-
 tione empir. 1f. 32. C
 Medicus linguam callere debet. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 181. E
 Medicorum antiquorum secundum tempora, sermo. c. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Medici non curant de atticismo. 2°. de ali. fac. 2°. 18. F
 Medicos quæq; abuti nominibus, ut in atra bile. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Medicorum propones magna ex parte veræ sunt. c. 4°. aph. 44. Ex. 32. G
 Medici nihil possunt indefinitum, & vniuersale pronunciare. 9°. de de-
 cretis Hippoc. 1°. 283. G
 à Medicis præstantissimis solum causa rerum cognoscuntur. in 6°. de
 mor. vul. com. 5°. 3°. 193. C
 Medicus de natura loqui debet. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. A
 Medicus temperamentorum anni rationem habere debet. de ae. aq. & l. 2°. 2. C
 Medicus aquarum facultates noscere debet. de aere, aq. & lo. 2°. 2. C
 Medico quæ sint consideranda circa temporum mutationes. de sper. Sp. 39. F
 Medici exercitandi in methodo demonstratiua. 7°. met. me. 7°. 44. B
 Medici, qui nesciunt diuidere, cõparant malis coquis. 2°. met. me. 7°. 13. B
 Medici non exercitati in Dialectica non possunt cauere à falsis demonstra-
 tionibus. 3°. de sim. med. fa. 5°. 16. H
 Medicorum errores contingunt ob diuidendi prauitatem. 1°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7°. 94. E
 Medici nonnulli tpe Galeni tantam cognitionem habebant Dialecticæ, Gramma-
 ticæ, & Rhetoricæ, quantum asinus Lyræ. 1°. de die. dec. 4°. 146. H
 Medici qui tempore Galeni. 1°. meth. med. 7°. 8. H
 Medici tempore Galeni audaces. 4°. de cõp. med. per gen. 5°. 241. D
 Medici, & philosophi tempore Galeni nomina ignorabant, & distingue-
 re nesciebant. 1°. meth. me. 7°. 6. B
 Medici Galeni tempore sequebantur artem sophisticam. in 6°. de morb.
 vulg. com. 3°. 3°. 176. E
 Medici ob quæ odio habuere Galenum. de purg. med. 5°. 87. G
 Medici à Galeno consilium petebant de admirabilibus, & absurdis. de
 artic. commen. 1°. 7°. 255. H
 Medici mali, qui bonos doctosq; calumniantur ac persequuntur. de præ-
 cogm. ad Posth. 4°. 215. F
 Medici Romæ quid agant. de præcog. ad Posth. 4°. 215. F
 Medici antiqui incubuerunt anatomie. 2°. de ana. adm. 1°. 68. E
 Medicus qualia sint ossa singula, & quam structuram habeant, scire de-
 bet. de ossibus. 1°. 39. G
 Medicus debet esse optime exercitatus in anatomia musculorum, & par-
 tium intrinsecarum, & in viscerum latentium functionibus. 2°. de ana-
 tomicis administrationibus. 1°. 69. B
 Medicus debet habere notitiam omnium partium, tam simularum, quàm
 instrumentarum. de const. ar. 1f. 37. A
 Medicus de corporis instrumentis agat, philosophus de anima. 6°. de de-
 cretis Hippoc. 1°. 266. G
 ad Medicum spectat querere ad quod instrumentum spectet motus pe-
 toris. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
 Medici vocant quandam glandulam minam. de ana. vi. Sp. 54. D
 Medicis vtile, & necessarium fœtus formationem scire. de fœ. for. 1°. 324. A
 Medici errarunt, qui dissectionem spectare noluerunt, sed ex consecutio-
 ne ita esse arbitrati sunt. de decr. Hip. & Pla. 1°. 234. A
 Medici germanico bello nihil didicerunt. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 231. F
 à Medicis primo cognoscendi sunt ægroti, cur. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 94. D
 Medicus naturam communem hominum, & propriam scire debet. 1°. de
 arte cur. ad Glauconem. 7°. 94. C
 Medicus debet exerceri citra particularia. 4°. de lo. aff. 4°. 21. E

Medicus scire debet temperiæ, causas, & accidentia. de me. exp. Sp. 103. G
 Medici optimi decepti videntes caluum, & putantes totius corporis tem-
 peramentum siccum. 2°. de temp. 1°. 19. F
 Medicus qui ratione curare vult, causas cognoscat actionum naturalium,
 & affectionum præter naturam, ut illas seruare, has à corpore eijce-
 re possit: modos item secundum quos actio fit, locos in quibus, & instru-
 menta per quæ. de voc. instru. 1°. 106. B
 Medici Empirici scire negligunt lesarum actionum necessaria accidentia.
 3°. de locis affectis. 4°. 14. G
 Medicus rationalis quæ facilius cognoscat. de ijs, quæ in me. fi. c. 1°. 7°. 198. G
 à Medico quæ seruanda sint. 1°. de anti. 5°. 107. D
 Medicus quo modo se gerere debet in his, quæ sunt secundum naturam,
 de part. art. med. Sp. 18. D
 Medicus quo modo se gerere debet in his, quæ sunt præter naturam. de
 part. art. med. Sp. 18. D
 Medicus debet habere tanquam scopum, quod secundum naturam est, ali-
 ter egritudines ignorabit. de ossib. 1°. 39. G
 Medicus dispositiones noscere debet. de const. ar. 1f. 40. A
 Medicus considerat morbum, & naturam. de const. ar. 1f. 42. A
 ad Medicum quid pertineat scire, & quid non, circa locorum affectus.
 1°. de loc. affect. 4°. 5. D
 Medicus quo modo fiat admirabilis, si morbos affectosq; locos recte di-
 gnoscatur. 5°. de lo. aff. 4°. 34. E
 Medico cuius non est promptum cognoscere affectus qui euacuatione li-
 berantur. contra Iulianum. Ex. 69. F
 Medicus qui requiratur ad intemperiem inueniendā. 3°. de loc. affe. 4°. 17. B
 Medicus quæ scire debet circa symptomata. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Medici antiqui passiones superuenire dicebant, quæcunq; ipsius passionis
 adauctæ ratione contingere consueuere. com. 6°. aph. 35°. Ex. 50. C
 Medicum oportet esse exercitatum in pulsu differetis. 2°. de cri. 4°. 133. G
 Medicorum varietas in pulsum ictibus sentiendis. 1°. de dig. pul. 4°. 73. F
 Medici omnes putant eundem esse usum pulsum, & respirationis. de usu
 pulsum. 1°. 227. D
 Medicus, circa morbi causam, quo modo se habere debeat. 3°. de cõp. me-
 dica. sec. lo. 5°. 142. D
 Medicus imperitus non intelligit ex quo humore fiant egritudines. de dy-
 namidijs. Sp. 19. E
 Medici quando dicant abundare atram bilem. 2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Medici, & philosophi egere de lassitudine. 3°. de san. tu. 2°. 78. E
 Medicus, & philosophus diuersa ratione tractant. ad Thras. 2°. 106. B
 Medicus scire Astronomiam debet. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 102. C
 Medicus in omni regione scire debet ortus, & occasus syderum. in 1°. de
 mor. vul. com. 1°. 3°. 102. A
 Medico necessaria historia. in 3°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 136. G
 Medicis an pictura necessaria. 1°. met. med. 7°. 6. H
 ad Medicum quæ scire non spectant. 9°. de dec. Hip. 1°. 284. C
 Medicorum delictum solene, ac etiam philosophorum, disputare de nomi-
 nibus. 3°. de diff. puls. 4°. 59. C
 Medici qui non sint, sed logiatri. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 134. D
 Medicus qui erit verbis, non re. 3°. de comp. medica. per gen. 5°. 228. H
 Medico inutilis speculatio de elementorum causis. 8°. de dec. Hip. 1°. 274. F
 à Medicis sciri non est necessarium quo modo temperaturæ recipiuntur
 per totum temperentur. 1°. de elem. 1°. 8. D
 Medicorum, & philosophorum cõis consideratio. 3°. de decr. Hip. 1°. 241. B
 ad Medicum, ut ad physicum non pertinet de veritate disputare secun-
 dum antiquos. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. A
 ad Medicum non spectat de mistione disputare. 1°. meth. med. 7°. 3. F
 apud Medicos sunt facilia soluta problemata, quæ difficilia sunt apud
 Philosophos. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. A
 ad Medicum non spectat de anima substantia scire. in 6°. de mor. vulg.
 commentario. 5°. 3°. 189. H
 Medicus de anima quid scire debet. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 189. H
 Medicis vtile est scire quo loco applicanda medicamenta, ideo vtile scire
 de principatu animæ ubi sit. 9°. de decr. Hip. 1°. 284. B/C
 Medicus quomodo de animi moribus loquatur. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Medicus non iudicat de moribus. de opt. secta. 1f. 23. C
 ad Medicum spectat animi mores curare, & non solum ad philosophum.
 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
 Medicos ab euidenter offendentibus abhorreere oportet. de vict. ratio. in
 mor. acu. com. 1°. 7°. 109. E
 Medici quæ nescientes causas rerum, reddere eas negant. 5°. de lo. af. 4°. 30. B
 Medicus quæ possit negare. 1°. de compo. medica. sec. lo. 4°. 127. G
 Medici as

Medici ac philosophi oia cordi tribuētēs, q̄ ignorarūt. de sc̄. for. 1. 324. H
 Medicus debet scire artem obsonatricem. 2. de alim. fac. 2. 20. H
 Medici debent scire de obsonijs, vt coci, sed ob diuersam finem. 2. de ali-
 mentorum facultatibus. 2. 23. F
 apud Medicos condimenta qualia esse debent. 2. de alim. fac. 2. 23. F
 Medicus habeat peritiā omnium stirpium. 1. de antid. 1. 5. 102. B
 Medicus q̄ cognoscere dēt in medicamentis. 3. de cō. med. per g. 5. 228. H
 Medicorum plurium error in chondro. 8. de simpli. me. fac. 5. 63. H
 Medici ignari volunt scire compositionem simpliciter optimam. 1. de cō-
 po. medicamen. per genera. 5. 215. B
 Medici parabant sibi medicamenta. 6. de comp. me. se. lo. 5. 168. A
 Medicus probē callet vires eius quodcūq; pararit. 2. de san. tu. 2. 75. F
 Medici duo interempti mel gustu examinantes. 10. de simplici medica-
 mento. facultatib. 5. 72. E
 Medicis duobus quid contigerit amissis libris. de medicamentorum com-
 positione. 2. de compo. medi. per gen. 5. 218. B
 Medici Catilinae medicina. de med. exper. Sp. 105. A
 Medicus quid prēcognoscere debeat. de const. ar. 1. 40. H
 ad Medicū spectat cognoscere q̄n hoies simulāt egrotare. intro. 1. 61. B
 Medicus quid primo cognoscere debet. ad eos qui de typ. scrip. 3. 92. B
 Medicus ignauus, qui quarto die ignorat febris genus. ad eos qui de ty-
 pis scripserunt. 3. 92. B
 Medicus si ignorat morbum, qui debet in septimo finire, est ignarus. 1. de
 de crisi. 4. 131. F
 Medici putantes tertianarum implexum esse vnam quotidianam. ad eos
 qui de typis scrip. 3. 92. F
 Medici generosi offm est statum futurum cognoscere. 1. de cri. 4. 126. D
 Medico que pręsent ansam prędicendi. de na. & ord. cu. corp. Sp. 42. E
 Medici quo modo debeant iudicare, vt possint sententiam mutare. 1. de
 dieb. decreto. 4. 150. E
 Medicus quo modo prędicere debeat. de const. ar. 1. 41. H / in prognost.
 commen. 1. 4. 189. C
 Medici pręcognoscunt, & prędicunt facilius, si superauerint id, quod ex
 causa extrinseca est, & non a morbo. com. 3. aph. 5. Ex. 20. C
 Medicum vacare culpa ostendit prędictio. de const. art. 1. 41. A / 3. de
 ana. adm. 1. 73. E / 12. meth. me. 7. 75. H
 Medicus optimus raro errat in prędicendo. com. 2. aph. 19. Ex. 14. C
 Medicis diuinandi ansam quandoq; dat fortuna. 5. de lo. aff. 4. 35. B
 Medicum quo modo iuuat fortuna. 5. de lo. aff. 4. 34. H
 Medico multa feliciter sese offerunt, vnde laudem, & admirationē con-
 sequatur, si fortuna vti sciat. 5. de loc. aff. 4. 34. H
 Medicus quibus vere illustretur. in 1. de mor. vul. cō. 3. 3. 119. C
 Medicus quo mō gloriā debet habere. de ijs, quę in me. fi. c. 2. 7. 205. D
 Medici vulgi gratiam ambientes artis peritiā neglecta, quales. de prę-
 cog. ad Posth. 4. 213. G
 Medicus studet, vt sit populo gratus. de art. com. 4. 7. 291. E
 Medici qui in ciuitatibus circū cursant. in 6. de mor. vul. c. 2. 3. 165. A
 Medici prohi insidijs petuntur, calumnijs, & veneno. de pręcognitio. ad
 Posthumum. 4. 214. A
 Medicus doctus venenatus Romę. de pręcog. ad Posth. 4. 215. H
 Medici, qui venenum dedit, casus. de caus. procat. 3. 99. F
 Medicorum discordię in diebus criticis, vnde ortum habuere. 2. de die-
 bus decretorijs. 4. 152. G
 Medici optimi quo modo fallantur, vbi substantia contentorum in ventri-
 culo diuersa est a qualitate cordis. 3. de pręsag. ex pul. 4. 115. D
 Medici eruditi, non solum vulgares, in similitudinibus decipiuntur. com-
 men. 4. aph. 2. Ex. 27. F
 Medicus debet exercitari continue in arte. 3. met. me. 7. 21. F
 Medicus in qua re debet maxime exercitari. 3. de cris. 4. 141. A
 Medicus duobus his veluti cruribus, & instrumentis vti debet. in vni-
 uersalibus theorematibus methodo: in particularibus, exercitatione.
 9. methodi medendi. 7. 58. C
 Medicus debet vti ratione pręter experiētiā. 9. de decr. Hipp. 1. 283. B
 Medicum oportet vti coniecturis. de aere, aq. & lo. 2. 6. E
 Medicus quo mō cognoscat auxilia. in 6. de mor. vul. com. 5. 3. 188. D
 Medicus omnia perite scire debet administrare. ad Thras. 2. 105. D
 Medicus in opere suo non debet aberrare. de ijs, quę in medic. fi. com. 2. 7. 207. A / com. 6. aph. 49. Ex. 52. E
 Medicus semp dēt pdesse, nunquā obesse. in 6. de mor. vul. c. 2. 3. 112. F
 Medici eorum quę tractant, non autem suas vtilitates querūt, vt guber-
 natores quoque. 9. de decr. Hipp. 1. 281. G
 Medicus breuis abbreviat egritudinem a prauo medico prorogata. de

nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. F
 Medicus fidus qui existimabitur in progn. com. 1. 4. 189. E
 Medicis fidem habere dnt ægri. de ijs, quę in med. fi. c. 2. 7. 205. D
 Medicis antiquis, & consuetis fides habetur. de venę sect. 6. 9. D
 Medicus senum idoneus, qui. 5. de san. tu. 2. 92. H
 Medicus consummatus, qui. fin. med. 1. 43. F
 Medicis iuuenibus non fidendum. 5. meth. meden. 7. 32. C
 Medici iuniores omnia audent. 2. de sim. me. fa. 5. 12. F
 Medicis non indigebunt qui ea sequantur quę iuuant, & quę obfunt, di-
 mittunt. 6. de san. tu. 2. 101. A
 Medicus quę debet considerare pro ægro sanando. 1. de arte curati. ad
 Glauconem. 7. 24. E
 Medicus debet cognoscere homines sanos, quos egros curaturus est. de
 ijs, quę in med. fi. com. 1. 7. 197. H
 Medici omnem consuetudinem seruandam censentes, minus errant. 5. de
 sanitate tuen. 2. 93. H
 Medici cum ignotos curant, quid ipsis agendum. in 1. de mor. vulgarib.
 commentario. 3. 117. B
 Medici irascuntur in aduētū medicorum ignobiliorum. de ijs, quę in me-
 di. fi. commen. 1. 7. 198. D
 Medicus debet esse prudens & exercitatus. 8. meth. me. 7. 55. D
 Medici pauci exercitati. 4. de compo. medic. sec. loc. 5. 149. H
 Medicus debet esse prudens, & quid habere debeat. 1. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 3. 128. F
 Medicus quo modo debet visitare egros. in 6. de mor. vulgaribus, com-
 mentario. 4. 3. 181. A
 Medicus debet esse mundus, potissimum manibus, facie, pilis, veste. in
 6. de mor. vul. com. 4. 3. 180. H
 Medicorum vestis qualis esse debet. in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 181. F
 Medicus tonsuram capillorum facere debet vt sit egro iucundior. in 6.
 de mor. vul. com. 4. 3. 181. G
 Medici bene induti, & faceti, qui. de pręcog. ad Posth. 4. 213. G
 Medici manus debet esse mollis. 4. de dign. puls. 4. 73. E
 Medicorum ungues, quales. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. H
 Medicus circa odorē quid facere debet. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. H
 Medicus vinum olere non debet. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. H
 Medico non debet inesse odor axillari. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. H
 Medico non debet inesse oris putor. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 182. A
 Medicus non comedat allia & capas. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. H
 Medico odor oris adsit. in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 181. H
 Medicum turpissimum est egrotare, habere scabiem, alopeciam, morbum
 articulare, & ophiāsim. in 6. de mor. vulga. commen. 4. 3. 181. H
 Medici aliqui fatentur se ob intemperantiam egrotare, qui sunt deiden-
 di. 5. de san. tuen. 2. 88. F
 Medici aliqui egrotantes id imputant negocijs. 5. de san. tu. 2. 88. F
 Medicus æger in phlegmone iecoris. 11. me. me. 7. 73. A
 Medicus debet quandoque sepe, quandoque raro inuisere medicos. in 6.
 de mor. vul. com. 4. 3. 181. D
 Medici figura cum ad ægrum accedit. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. F
 Medici introitus ad egros qualis esse debet. in 6. de mor. vulgaribus
 commentario. 4. 3. 181. D
 Medicus grauitatem seruare debet, vt habeatur tanquam Deus. in 6.
 de mor. vul. com. 4. 3. 181. E
 Medicorum ministri quales, & quot. in 6. de mor. vul. c. 5. 3. 188. C
 Medici minister coquus. 2. de san. tu. 2. 75. E
 Medicus qui facit illa, quę ministri, cui comparetur. in 6. de mor. vul.
 commentario. 5. 3. 188. D
 Medici procæmum ad egros. in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 181. E
 Medicorum sermones cum egrotantibus, quales. in 6. de mor. vulgar.
 commentario. 4. 3. 181. D
 Medicorum sermones debent esse varij. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 181. G
 Medicus de singulis interrogare debet. de const. ar. 1. 42. C
 Medici ad ægrum interrogatio. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 168. F
 a Medicis quo modo interrogandi ægri. in progn. com. 1. 4. 192. C
 Medicus interrogans ostendit qualis nā sit in arte medica. in 6. de mor-
 bis vulg. com. 2. 3. 168. G
 Medicus debet multa discere, ægro non referente. de vict. ratio. in mor.
 acu. commen. 1. 7. 108. C
 Medico insidiantur quidam ægri, & illum decipere volunt & quo modo
 agendum cum his. 1. de pręsag. ex pul. 4. 105. D
 Medicos fallere gaudentis diuitis casus. 1. de pręsag. ex pul. 4. 106. E
 Medicum quanti faciant diuites. de pręcog. ad Posth. 4. 214. C

Medico coquum praeferunt diuites. de precogn. ad Posth. 4^a. 214. C
 Medici quibus nominibus turpibus ab aliquibus antiquis nominarentur. de subfi. emp. 1^a. 34. E
 Medicorum studiosos φιλαίτρος vocant. 4^a. de san. tu. 2^a. 84. C
 Medico non semper verum dicunt egri. 1^a. de praesag. ex pul. 4^a. 105. B
 Medicus quid agere debet, quando ager verum non dicit. 1^a. de praesagitione ex pulfib. 4^a. 105. B
 Medici in quibus decipiant egros. in 6^m. de morb. vulg. com. 5^a. 3^a. 191. E
 Medicus quo modo agere debet cum aegris, qui sunt simplices, & omnia agunt aperte. 1^a. de praesag. ex pul. 7^a. 105. C
 Medicus non debet adulari, nec esse asper. in 6^m. de mor. vulg. com. 4^a. 3^a. 181. E
 Medicus debet gratificari aegro. com. 2^a. aph. 38^a. Ex. 17. G
 Medici adulatorum. de praecog. ad Posth. 4^a. 213. G / de vi. ra. in mor. acut. commentario. 1^a. 7^a. III. G
 Medici adulatorum, qui faciunt omnia maiora morbo. 1^a. meth. med. 7^a. 2. E
 Medicus debet imperare aegris. 1^a. meth. med. 7^a. 2. E
 Medicus debet iubere inferri in cubiculum aegri ea quibus oblectatur. in 6^m. de mor. vulg. com. 4^a. 3^a. 181. A
 Medici liberalitate quidam aegri euaserunt obsequentissimi. in 6^m. de mor. vulg. com. 4^a. 3^a. 181. B
 Medici obediunt pauperes, non diuites. 3^a. de comp. me. per ge. 5^a. 231. A
 Medicis confidentes, & non obsequentes pereunt. in 6^m. de morb. vulg. com. 2^a. 3^a. 168. G
 Medicum quod oderunt, illi non parent. in 6^m. de mor. vulg. com. 4^a. 3^a. 180. G
 Medicis non parentes obiciunt multi. in 6^m. de mor. vulg. com. 2^a. 3^a. 168. F
 Medicus culpa vacat, aegri moriturum praesciens. in prog. c. 1^a. 4^a. 189. E
 a Medicis per se exercet curatio. de vic. ra. in mor. acu. com. 1^a. 7^a. 108. D
 Medici quo modo curent morbos. in 6^m. de mor. vulg. com. 5^a. 3^a. 188. A
 Medicus qui curare optime potest. in 6^m. de mor. vulg. c. 3^a. 3^a. 174. G
 Medici functionum duae sunt primae differentiae: aut enim eos qui nunc urgent affectus ipsi quae moluntur, curant, aut eos qui non sunt, fieri prohibent. 4^a. meth. med. 7^a. 24. E
 Medici qui Euripi more agantur. 1^a. meth. me. 7^a. 5. C
 Medico quae licet facere. 14^a. meth. me. 7^a. 91. C
 Medici methodo utentis proprium est indicationes sumere a rerum natura. 6^a. meth. me. 7^a. 37. F
 Medicus ad id quod magis urget, verti debet. 7^a. meth. me. 7^a. 48. F
 Medici magnae auctoritatis nolunt curare communes res. comment. 6^a. aphorismo. 38^a. Ex. 50. F
 Medicus unum tempus idoneum agendi ac modum habet. in 6^m. de morbis vulg. commentar. 5^a. 3^a. 188. A
 Medicus occasionis inuenitor, qui. in 6^m. de mor. vulg. c. 5^a. 3^a. 188. A
 Medicorum diuersitas in morbo laterali curando. 9^a. de dec. Hip. 1^a. 282. F
 Medici controuersi in omnibus morbis. de vic. ra. in mor. acu. c. 1^a. 7^a. 109. F
 Medicorum controuersia ostendunt ignorantiam. de vic. rat. in morbis acu. commen. 1^a. 7^a. 109. H
 Medicorum conuenientia ostendunt scientiam. de vic. ratio. in mor. acu. commentario. 1^a. 7^a. 109. H
 Medici dissident circa idem, & contraria opinantur. de opt. secta. 1^a. 23. A
 Medici altercantes deridentur a vulgo. de purg. med. fac. 5^a. 87. F
 de Medicis mirandum, qui inter se dissentiant in rebus quas experientia definit. 9^a. de dec. Hip. 1^a. 283. A
 Medici contentiosi qui. 1^a. meth. me. 7^a. 3. H
 Medici temerarij inconsiderati quae vires non considerant. 9^a. meth. me. 7^a. 59. B
 Medici pauci recte victum praescribunt. 1^a. de die. decr. 4^a. 150. E
 Medicus qui non verebitur mutare victus rationem & alia, qualis esse debet. 9^a. de dec. Hip. 1^a. 283. B / C
 Medici non possunt uti dieta conuenienti in praegnati, nec exhibere phar. maca potentia. com. 5^a. aph. 55^a. Ex. 42. G
 Medici qui laudandi in acutis morbis curandis. de vic. ratio. in morbis acutis, commen. 1^a. 7^a. 108. H
 ob Medicorum inscitiam accessiones inordinatae sunt. de dif. feb. 3^a. 42. G
 Medici ignari alleviationem considerant. in 3^m. de mor. vulg. com. 1^a. 3^a. 132. C
 Medicus describens auxilium aliquod, quid facere debet. de venae sectione aduersus Eras. 6^a. II. H
 Medici cur nolunt sequi probata medicamenta. 2^a. de composit. medica. per genera. 5^a. 224. A
 Medicorum expertorum medicamenta cur scripsit Galenus. 1^a. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. A
 Medici volunt videri semper aliquid facere. 11^a. meth. me. 7^a. 72. C
 Medicus iubeat alios suum sudorem gustare. 4^a. de san. tu. 2^a. 83. G
 Medicorum intentiones duae in spasmo ex repletione. c. 4^a. ap. 57^a. Ex. 33. E

Medicorum duplex ratio contra dolores. 12^a. meth. me. 7^a. 75. H
 Medicus qualis vera doloribus nomina dare posset. 2^a. de lo. af. 4^a. 10. B
 Medicus debet potius declinare ad frigiditatem quam ad caliditatem. secr. Sp. 97. B
 Medicus quando debet euacuare in crisi, & quando non. com. 1^a. aph. 20^a. Ex. 9. H
 Medicus debet materiem motum animaduertere, si idoneus fuerit ei adim. nulari, si autem non, prohibere. com. 1^a. aph. 12^a. Ex. 5. G
 Medici mulieres euacuare debent misso sanguine per venam, quando videmus naturam operari, si vomitus sanguinis adsit. commentario. 5^a. aphorismo 32^a. Ex. 40. D
 Medicorum documentum in mulieribus, quarum impedita partu purgatio est. in 1^m. de mor. vulg. c. 3^a. 3^a. 122. D
 Medicorum error dum euacuant. de precog. ad Posth. 4^a. 217. G
 Medico euacuanti metiri opus est quantum euacuandum. commentario. 2^a. aphorismo 23^a. Ex. 10. D
 Medici negligentia unus obiit a cane rabido morsus, alter seruatus est alterius medici diligentia. de sectis. 1^a. 18. A
 Medici multa propter ignorantiam praeterierunt. 3^a. de loc. aff. 4^a. 19. C
 a Medicis quae ignorentur. de vic. ra. in mor. acu. commen. 1^a. 7^a. 109. D
 Medicus ignarus quae scire non possit. 3^a. de cop. med. per gen. 5^a. 236. A
 Medicorum, & latronum differentia. de praecog. ad Posth. 3^a. 215. G
 Medicis prauis ignari dant lucrum. de art. com. 3^a. 7^a. 273. C
 Medicorum error. 3^a. de comp. med. sec. loc. 141. F
 Medici legitimi tempore Hippocratis exercitati in operibus manus. de artic. com. 1^a. 7^a. 256. B
 Medicus quisque conari debet ut melius agat, quam alij eiusdem artis professores. de fascijs. 7^a. 293. C
 Medicus non solum studeat utilitati, sed & elegantia, ac mundicie. de fascijs. 7^a. 293. C
 Medicus caterique opifices instrumenta sibi ad certas actiones parant. animal sit. 1^a. 327. G
 Medico turpe est habere instrumenta praua. de frac. com. 3^a. 7^a. 246. C
 Medicus quid primo agere debet, & quid secundo. de ocul. 7^a. 185. C
 Medicus operarius quomodo manere debet. de frac. com. 2^a. 7^a. 232. F
 Medici venas incidebant. 5^a. meth. me. 7^a. 32. C
 Medicorum usus est in hydropse perforare. com. 6^a. aph. 27^a. Ex. 48. H
 Medico quae necessario noscenda pro vulneribus, & luxationibus, & si milibus. 2^a. de anat. adm. 1^a. 68. H
 Medicorum inscitia facit ex inflammatione vel erysipellate scirrhum. 7^a. de comp. med. per gen. 5^a. 267. H
 Medicus in curatione vicerum facit ipsa insanabilia. c. 6^a. aph. 45^a. Ex. 51. E
 Medici mali necant, vel mutilant quandoque. 2^a. de anat. adm. 1^a. 68. H
 Medicorum ignauia qui claudi facti. 3^a. de comp. med. per gen. 5^a. 228. C
 MEDICAE mulieres tempore Galeni. 6^a. de lo. aff. 39. D / 4^a. 40. D
 Medica ars tota a praecipua parte denominatur. ad Thras. 2^a. 109. D
 Medica ars quid sit. de sectis. 1^a. 16. A
 Medica ars ante Apollinem non erat, tamen quasdam herbas cognoscebant. initio. 1^a. 50. F
 Medice artis dei Apollo & Aesculapius in ora suas. 1^a. 2. C
 Medicam artem vera concedit Aesculapio et Apollini. 3^a. me. m. 7^a. 20. H
 Medicam artem Aesculapius edocuit ab Apolline institutus. int. 1^a. 50. F
 Medica ars primo erat in Asclepiadi familia. 2^a. de anat. adm. 1^a. 68. F
 in Medica arte omnium bonorum auctor Hippocrates. de venae sectione aduersus Erasistr. 6^a. 5. D
 Medice artis gloria, quae de aere, aq. & lo. 2^a. 2. D
 Medica ars quibus artibus praesit. ad Thras. 2^a. 108. H
 Medica ars omnibus ciuitatibus utilis. de cau. procat. 3^a. 95. H
 de Medica re scripsit Philonides. 4^a. de dif. puls. 4^a. 68. E
 Medicam scientiam vniuersam nullus elaborauit ut Athenaeus. 1^a. de elementis. 1^a. 5. G
 de Medica re Galenus tractat. de sub. facul. nat. 1^a. 230. E
 Medicam artem quo modo tractet Galenus. de ther. ad Pis. 5^a. 93. H
 Medicam artem scripsit Galenus secundum triplicem doctrinam. ars medicinalis. 1^a. 62. A
 de Medica re augenda certamen. 1^a. meth. me. 7^a. 2. G
 de Medica re scribens debet pauperibus & diuitibus materiam parare. 6^a. de comp. me. se. lo. 5^a. 168. B
 in Medica re libri tot utiles scripti sunt, ut quis per totam vitam habeat quod legat. 6^a. de simp. med. fa. 5^a. 40. A
 Medica ars quibus constat. in 1^m. de morb. vulg. com. 2^a. 3^a. 112. G
 Medica ars secundum formam & materiam quibus constet. de constit. ratione artis. 1^a. 39. B
 Medica ars habet materias infinitas, & quae sint. ad Thras. 2^a. 106. A
 Medica ars

Medica ars tota magna. 1°. meth. meden. 7^a. 71. H
 Medice artis difficultas. 2°. de cris. 4^a. 134. A
 in Medica re cur pauci proficiunt. de ord. lib. suor. Isa. 15. E
 Medica ars est una, quæ tamen duas habet partes. secret. Sp. 96. F
 Medice artis partes. de part. me. Sp. 17. F
 Medice artis plures diuisiones. de part. art. med. Sp. 17. F
 Medice artis quatuor partes sunt iuxta auxiliorum materias, videlicet eorum quæ assumuntur, quæ fiunt, quæ euacuantur, quæ foris occurrant. ad Thras. 2^a. 108. D
 Medice artis prima pars in assumptis quæ, & in quibus. ad Thras. 2^a. 108. D
 Medice artis secunda pars in euacuatis quæ, & in quibus. ad Thras. 2^a. 108. D
 Medice artis tertia pars quæ versat in his quæ euacuantur. ad Thras. 2^a. 108. D
 Medice artis quarta pars in exercitationibus quæ, & quæ capiat. ad Thras. 2^a. 108. D
 Medica ars non mirum si in tot diuidatur, cum maxima existat. de partibus artis medicine. Sp. 16. G
 Medice rei scopi. de cost. ar. Is. 39. F / de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7^a. 108. C
 Medica ars corpori hominis tuendo dicata est. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. C
 Medice artis materia humanum corpus. de part. art. med. Sp. 18. C
 Medica ars inter effectrices humani corporis, quarum duplex est officium. ad Thras. 2^a. 106. D
 Medice artis propositum quibus nominibus dici possit. ad Thras. 2^a. 103. E
 Medice artis finis est sanum & sanitas. de ijs, quæ in me. fi. c. 1°. 7^a. 197. F
 Medice rei partes finales, quæ. de part. art. med. Sp. 17. F
 Medice speculationes quæ sint. 15°. de vsu par. 1^a. 210. G
 Medice artis officium quale sit. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 16. E
 Medica ars naturæ ministra est. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 188. D
 ad Medicam rem an ad exercitatoriam spectet ars tuenda sanitatis. ad Thras. 2^a. 101. G
 Medice artis munus est inuenire quo pacto fractum os formetur, & componatur, aut meliceris tollatur. 3°. meth. me. 7^a. 16. D
 Medica re non indigeret homo, si eēt ipatibilis vt adamas. 1°. de sa. t. 2^a. 63. A
 Medica ars à qua maxime fiat coëcturalis. de curan. rat. 6^a. 18. H
 Medice artem antiqui solum filios edocebant. 2°. de ana. adm. 1^a. 68. F
 in Medica re expertum præceptorē habere oportet. 2°. de cri. 4^a. 133. G
 Medicam artem sex mensibus se edocturos methodici profitentur. 1°. de dign. pulf. 4^a. 70. E
 Medica præcepta omnia debent esse vera, vtilia, & consentanea principijs. de opt. secta. Isa. 19. F
 ad Medicam artem quæ sunt necessaria. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 168. H
 ad Medicam rem philosophia necessaria est. 3°. meth. me. 7^a. 18. G
 an Medice artem discenda est philosophia naturalis. 6°. de dec. Hi. 1^a. 264. g
 in Medica arte nihil potest cognoscere, qui ignorat quibus elementis homo conflet. intro. Isa. 52. D
 Medicam rem adiuvat dissectio. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. D
 ad Medicam rem quid faciat anatome. 1°. de lo. aff. 4^a. 7. C
 in Medica re quæ necessaria exercitatio. 2°. de cōp. med. per gen. 5^a. 218. B
 ad Medicam rem quid faciat ars diuinatrix. de const. ar. Isa. 41. F
 ad Medicam rem nihil facit animæ cognitio an de foris immigret. de sub. fi. facul. nat. 1^a. 230. E
 Medice æconomia. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 169. A
 in Medica re ordo dignitatis ministrorum. in 6^m. de morb. vulgaribus, commentario 5°. 3^a. 188. D
 in Medica re ministri ignobiliores. in 6^m. de morb. vul. com. 5°. 3^a. 188. D
 in Medicis rebus mensura certa requiritur. de venæ sect. 6^a. 7. H
 ad Medicam rem an spectent morboſa symptomata. 4°. de san. tu. 2^a. 82. C
 in Medica re quod dici & scribi non possit. 3°. meth. me. 7^a. 17. E
 Medicis rebus non sunt immiscenda logica nomina. de tot. mor. tēp. 3^a. 89. A
 in Medica re aliquæ actiones contrariæ. ad Thras. 2^a. 105. D
 Medice artis pars quæ discernit morbos, primo exercenda & quomodo. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. H
 ad Medicam præſagiendi exercitationem artis sagittandi comparatio. 2°. de crisibus. 4^a. 134. A
 Medica ars, similis videtur vaticinationi. de vict. ratio. in morb. acutis, commen. 1°. 7^a. 109. H
 Medicam præſagiendi scientiam tentantes, si non assequantur per multas vices, non tamen tristandum, neque ab exercitio desistendum. 2°. de crisibus. 4^a. 134. A
 Medica ars semper in singularibus exercenda. in 1^m. de morb. vulgarib. commenta. 1°. 3^a. 101. G
 in Medica re innumera singularia, sed vnum opus generale omnibus commune. ad Thras. 2^a. 105. F

Medicam exercentes artem vt quæſtum facerent. de cuiusque animi peccatorum notitia atq; medela. 2^a. 59. B
 in Medica re turpe ē ostētare, et nihil efficere. de artic. cō. 2°. 7^a. 268. D
 in Medica re sophista nec curant, nec possunt facere quicquam. 3°. de anatomicis administ. 1^a. 73. D
 in Medica arte heretici. de cathart. Sp. 94. H
 MEDICI succi essentia numeratur inter attrahentia sponte nata. 5°. de simpli. med. fac. 5^a. 36. E
 Medico, & Cyreneo collata panax, differunt. 1°. de compo. medicamen. per genera. 5^a. 210. C
 Medicus succus pro succo cyrenaico. 3°. de cōp. med. per gen. 5^a. 228. E
 Medicus liquor acris. 4°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 149. F
 Medicus succus in vrinā statim mittit suā qualitatem. 1°. de semi. 1^a. 335. A
 Medicus succus ad discutiendas inflammationes induratas valet. 6°. de compo. medicamen. sec. loc. 5^a. 169. D
 Medici succi meminit. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3^a. 196. B / 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 156. E
 Medica lachryma per se obest, cum alio autem & pauca conducit. 3°. de temp. 1^a. 23. B
 MEDIETAS lingua si paralytica sit, reliqua motu & sensum non amittit ob diuisionē linguæ in duas cōsimiles partes. de ana. vii. Sp. 49. D
 ad Medietatē aquæ coctura. 7°. de comp. med. se. lo. 181. A / 9°. 5^a. 198. B
 MEDIMNVS quo modo significetur. de pond. & mens. 5^a. 275. D
 Medimnus atticus. de pond. & mens. 5^a. 275. G
 Medimnus. de pond. & mens. 5^a. 276. B / F
 MEDIOCRIA mediocriter se habent. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. D
 Mediocris est in duritie & mollitie caro hepatis. de anat. vii. Sp. 55. H
 Mediocribus vinum mediocre dandum. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. F
 MEDIOCRITATEM seruans sermo optimus est. in prologo commentarij septimi. Ex. 54. A
 Mediocritas duplicem patitur corruptionem, vel exuperantiam vel defectum. de diff. morb. 3^a. 2. G
 MEDIOCRITER exiccantia sunt exhibenda in carnoſa parte vulnerrata. ars med. Isa. 69. H
 Mediocriter dulcia sunt frigida. de cathart. Sp. 95. B
 MEDION. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. F
 Medij radix fluxiones cohibet, & profluum muliebre. 7°. de simplic. medicamento. facultatib. 5^a. 55. F
 Medij semen menses cit. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. F
 per MEDITATIONEM, & disciplinas ephemera quomodo cognoscitur. 1°. de cris. 4^a. 138. F
 Meditari qui recte volunt temperiem cerebri seruare debent. de virtut. nost. corp. dispens. Sp. 60. C
 MEDIVM quod. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. H
 Medium proprie quid. 8°. de vsu par. 1^a. 169. B
 Medium semper non est idem, sed est ad aliquid. 1°. de san. tu. 2^a. 65. H
 Media inter contraria per negationem exprimuntur. de ijs, quæ in medicat. fiunt. com. 2°. 7^a. 210. D
 Medium aliquo pacto extremis opponitur. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
 Media facile noscuntur notis extremis. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. G
 Medium in omnibus est rectum. 4°. meth. med. 7^a. 23. G
 à Medio quæ non multum recedunt, sunt in multo vsu, & ingrediuntur multa medicamenta. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 53. A
 Medium suum proprium habent singulæ animalium nature. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 33. D
 Medium quo inuenitur in miscella sicci, & humidi. 1°. de temp. 1^a. 14. F
 Medium inter sanum & ægrum quodam modo potest colligi. commen. 2°. aphorismo 4°. Ex. 11. E
 inter Medios colores non discernunt oculi piscium. de ana. vii. Sp. 49. B
 de Medijs corporibus intelligitur quod simpliciter, & sine addito dicitur. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C
 Medium inter exuperantias omnes, inter vniuersa corpora saluberrimum censetur. de opt. nostr. corp. const. 1^a. 38. G
 in Medio corporis cur sit cor. de anat. vii. 46. G / Sp. 56. C
 Media Cibaria quæ sint. de diff. cont. Sp. 74. C
 Medijs cibarijs inter subtilia & crassa, cibatur temperatus, qui non multum mouetur. de diff. cont. Sp. 73. A
 Media, & subtilia cibaria de se sunt velocis digonis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Media edulia quæ sint. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. D
 Medius Digitus qui intro. Isa. 53. C
 Medium digiti articulum flectentes muscoli. de muscu. diff. 1^a. 52. H
 Medium digitum, pollicem, & indicem vnus musculus mouet. 1°. de ana. 2^a. 105. F

tonicis administ. 1^a.65.C
 Media Flexura totius cervicis in latera efficitur. de mus. dif. 1^a.47.A
 Medium habet unus Homo secundum vitæ conditionem, ætatem, institu-
 tionem, & regionem. 3°. de ali. fac. 2^a.33.D
 Mediorum ætate hominum natura. fin. med. Isa. 44.G
 Medium inter Lac asinæ, & camelæ est lac capræ. de diff. cont. Sp. 73.F
 Media Medicamenta quæ sint. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a.195.E
 Media medicamenta, qualia. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a.179.H
 Media medicamenta quo modo componantur. 6°. de compo. medicamen-
 to. secun. loc. 5^a.168.B
 Medias facultates habentia pharmaca cur excogitata. 6°. de compo. posi.
 medica. sec. loc. 5^a.168.A
 Medios Morbos ait Hippocrates à causis mixtis provenire. bre. denot.
 dogm. Hipp. 1^a.231.D
 Medius Motus quibus musculus efficiatur. de mus. dif. 1^a.47.G
 inter Medios Odores non discernit odoratus hois. de anat. vii. Sp. 49.B
 Media ferme est Qualitatu omnium tactilis natura. de anat. ocul. Sp. 58.E
 Media scribendi forma, quæ. 2°. de cri. 4^a.136.D
 Media Vena quando secunda. 4°. de san. tu. 2^a.87.F
 Medium Ventrem, & inferiorem intelligit per duas nassulas. in Timeu
 Platonis. 1^a.288.E
 Medius Ventriculus cordis qualis sit. de ana. vii. Sp. 56.C
 Media inter Voluntatem & naturam est, secundum aliquos, anhelitus
 actio. de voce & anhel. Sp. 62.B
 MEDULLA quid. fin. me. 44.D. intr. Isa. 52.F. de anat. vii. Sp. 44.D
 Medulla an sit membrum. de ana. vii. Sp. 55.G
 Medulla & adeps partes animalium, & quæ, & eorum iuamentum. de
 anatomia viuo. Sp. 44.D
 Medulla iuamentum. de ana. vii. Sp. 44.E
 Medulla natura, quæ. de ana. vii. Sp. 55.G
 Medulla qualis. 1°. de compo. medica. per gen. 5^a.215.H
 Medulla est calida, & humida. de ana. vii. Sp. 44.E
 Medulla fit ex subtiliori natura sanguinis grauioris. de sper. Sp. 36.C
 Medulla exanguis est tamen ex sanguine facta. 2°. de na. fac. 1^a.297.E
 Medulla est humidior mollior, & pinguior medulla spinali & cerebro.
 3°. de alim. fac. 2^a.27.C
 Medulla mollis substantia potest assimilari pinguedini. 1°. de mo. mus. 1^a.308.H
 Medulla aliorum ossium, præterquam spinæ est humida & quodam mo-
 do fluxilis. 1°. de mot. mus. 1^a.308.H
 Medulla abundat animal omne abundans sepo, & pinguedine. de anatomi-
 a viuorum. Sp. 44.E
 Medulla est proprium nutrimentum ossium. 11°. de vsu par. 1^a.191.F
 Medulla ex ossibus est vere medulla. 11°. de simpl. medic. fac. 5^a.79.F
 Medullam habens os habet duo capita, veluti duo opercula. 11°. de vsu
 partium. 1^a.191.C
 Medulla cur inest inferiori maxillæ. 11°. de vsu par. 1^a.191.C
 Medulla cur non inest maxillæ superiori. 11°. de vsu par. 1^a.191.C
 Medulla non inest maxillæ superiori quia mouet. 12°. de vsu par. 1^a.191.H
 Medulla non inest ossi paruo. 11°. de vsu par. 1^a.191.D
 Medulla creditur non inesse ossibus leonis. 11°. de vsu par. 1^a.191.D
 Medulla caret leo, & cur. de anat. vii. Sp. 44.E
 Medulla est crassior succo eo, qui est in cauernulis ossium non habentium
 medullam. 11°. de vsu par. 1^a.191.F
 Medulla vires, quæ. de simp. med. Sp. 87.D
 Medulla omnis leniter mollior, & relaxat duritiem, & tumores. de simp-
 pli. medicamin. Sp. 87.D
 Medulla sunt emollientia validissima. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.264.A
 Medulla indurata & scirrhusa corpora emollit. 11°. de simpl. medicamen-
 to. facult. 5^a.79.E
 Medulla scirrhum in hepate sanant. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.104.E
 Medulla malactica vlcerebus non conueniunt. 4°. de comp. medicamen.
 per genera. 5^a.236.H
 Medulla quo modo seruanda. 11°. de simp. med. facult. 5^a.79.F
 Medullarum secundum animalia diuersitas. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.
 104.A. de simp. med. Sp. 87.D
 Medullarum differentia, & quæ præstantiores. 3°. de compo. medicamen-
 to. per genera. 5^a.233.H
 Medullarum differentia in emolliendo. 7°. de cõp. me. per gen. 5^a.264.A
 Medulla mollificantes, quæ. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7^a.104.A
 Medulla simpliciter posita significat ceruinam. 6°. de compo. medica-
 men. secun. loc. 5^a.171.E
 MEDULLA cerui sicca est & humida. 5°. de simp. med. fa. 5^a.34.E

Medulla ceruina quo modo fiat. de dyn. Sp. 22.F
 Medulla ceruina molliendo digerit. 14°. meth. me. 7^a.87.H
 Medulla ceruina efficacissima est. de simp. med. Sp. 87.D
 Medulla ceruina est fortior bubula. 6°. de cõp. me. sec. loc. 5^a.171.E
 Medulla ceruina emollit modice. 5°. de simpli. med. fac. 5^a.34.E
 Medulla cerui blandissimum remedium est inflammationibus. de theria-
 ca ad Pisonem. 5^a.93.E
 Medulla ceruina vlcere ora indurata emollit. 2°. de compo. medicamen-
 torum per gen. 5^a.220.B
 Medulla ceruina emollit scirrhum. 5°. de simpli. med. fac. 5^a.33.G
 Medulla ceruorum optima, postea vitulorum. 11°. de simp. med. fa. 5^a.79.E
 Medulla ceruina deficiente, vitulina accipitur, & hac deficiente accipia-
 tur resina aliqua humida non acris. 4°. de comp. med. p. ge. 5^a.240.A
 Medulla cerui quo miscenda medicamentis. 4°. de comp. me. p. ge. 5^a.237.H
 Medulla cerui vetustissima pro pingui vituli marini. 7°. de compo. me-
 dicamen. per genera. 5^a.270.H
 Medulla ceruina. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.234.A
 Medulla ceruina elaborata. 2°. de comp. me. per ge. 5^a.225.H
 MEDULLA vitulina pro medulla ceruina. 4°. de compo. medicamen.
 per genera. 5^a.240.A
 Medulla vituli sicca & humida. 5°. de simpli. medica. fac. 5^a.34.E
 Medulla vitulina mollitina est, & in quo gradu sit. de ocul. 7^a.188.D
 Medulla vitulina emollit modice. 5°. de simp. med. fa. 5^a.34.E
 Medulla vitulina vlcera oris indurata emollit. 2°. de compo. medica-
 men. per gen. 5^a.220.B
 Medulla vitulina emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5^a.33.G
 Medulla vitulina minus efficax quam ceruina. de simp. med. Sp. 87.D
 ex Medulla vitulina & ceruina pessi vterum mollientes. 11°. de simpli.
 medicamento. facultatib. 5^a.79.E
 Medulla vitulina deficiente accipitur resina aliqua humida non acris.
 4°. de comp. med. per gen. 5^a.240.A
 Medulla vituli quo modo miscenda medicamentis. 4°. de compo. medica-
 men. per gen. 5^a.237.H
 Medulla vitulina. 3°. de comp. me. per ge. 5^a.234.A
 MEDULLA caprina mollitina est, & in quo gradu sit. de ocul. 7^a.188.D
 Medulla caprina minus efficax vitulina. de simp. med. Sp. 87.D
 Medulla hircorum acris. 11°. de simp. me. fac. 5^a.79.E
 MEDULLA taurorum acris. 11°. de simpl. med. fa. 5^a.79.E
 Medulla bouina mollitina est, & in quo gradu sit. de ocul. 7^a.188.D
 Medulla. 6°. de comp. med. secun. loc. 5^a.171.E
 Medulla Cameli. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a.204.H
 Medulla cerebro dulcior, iucundior, & pinguior. 3°. de alim. fa. 2^a.27.C
 Medulla comparatum cerebrum est austerum. 3°. de alim. fac. 2^a.27.C
 Medulla nauseam prouocat. 3°. de alim. fac. 2^a.27.C
 Medulla velociter acescit in stomacho, & faciunt incensionem. de disso-
 lutione continua. Sp. 74.F
 Medulla probe nutrit si concoquatur. 3°. de ali. fac. 2^a.27.C
 Medulle nutriunt eum qui digerit eas, nutrimento multo crasso. de disso-
 lutione continua. Sp. 73.E
 MEDULLA dorsi quo nomine vocatur. 5°. de loc. aff. 4^a.31.E
 Medulla dorsalis. 5°. de loc. aff. 4^a.31.E
 Medulla ceruicalis. 5°. de loc. aff. 4^a.31.E
 Medulla lumbaris. 5°. de loc. aff. 4^a.31.E
 Medulla spinalis vntiçios μυελός. 12°. de vsu par. 1^a.196.D
 Medulla spinalis. 5°. de loc. aff. 4^a.31.E
 Medulla spinalis cur ita dicta. 3°. de alim. fac. 2^a.27.C
 Medulla spinalis quæ proprie. 3°. de loc. aff. 4^a.20.H
 Medulla dorsi quid sit. 7°. de decr. Hipp. 1^a.272.G
 Medulla spinalis, & medulla aliorum ossium sunt diuersæ. 8°. de vsu par-
 tium. 1^a.166.C
 Medulla spinalis frigida est, & habet substantiam mollem facile altera-
 bilem. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45.D
 Medulla spinalis dissectio. 8°. de anat. adm. 1^a.101.G
 Medulla dorsi exortus in occipitio. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3^a.154.C
 Medulla spinalis colli principium. 16°. de vsu par. 1^a.217.C
 Medulla spinalis cur facta. 12°. de vsu par. 1^a.197.D
 Medulla spinalis tutior in loco, in quo est, quam alibi. 12°. de vsu p. 1^a.196.D
 Medulla spinalis conuenientius est in loco, vbi est, quam alibi. 12°. de vsu
 partium. 1^a.196.D
 Medulla spinalis nec maior nec minor fieri debuit. 12°. de vsu p. 1^a.197.E
 Medulla spinali non vnt differre nerui molles. 1°. de mot. mus. 1^a.308.H
 Medulla spinalis similis cerebro compacto. 1°. de mot. mus. 1^a.308.H
 Medulla spinalis

Medulla spinalis cerebro continua. 3°. de ali. fac. 2°. 27. C
 Medulla spinalis eiusdem generis cum cerebro. 3°. de alim. fac. 2°. 27. C
 Medulla spinalis est de cerebro. de ocul. 7°. 183. F
 Medulla dorsi vnde. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. C
 Medulla spinalis à cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 214. F
 Medulla dorsi cur à cerebro. 7°. de dec. Hip. 1°. 272. G
 cū Medulla spinali & cerebro muscoli cōcant. 1°. de mot. mus. 1°. 308. H
 Medulla spinalis in quibusdam habet quædam communia cum cerebro, quædam propria. 13°. de vsu par. 1°. 201. G
 Medulle spinali, & cerebro communia. 13°. de vsu par. 1°. 201. G
 Medulle spinali propria. 13°. de vsu par. 1°. 201. G
 Medulla spinalis non pulsatur, sed cerebrum. 13°. de vsu par. 1°. 201. H
 Medulla spinalis tanquam cerebrum partibus sub collo, & capite. 12°. de vsu par. 196. E/ 1°. 197. F
 Medulla spinalis durescit, q̄tū à cerebro discedit. 3°. de alim. fac. 2°. 27. C
 Medulla spinalis an sit medulla, & eius inuamentū. de ana. vi. Sp. 44. F
 Medulla sensu caret. de mult. 3°. 77. G
 Medulla spinalis & cerebrum sensum obtinent. de mult. 3°. 77. G
 in Medulla spinalis ortu meatus patēs sensui. 3°. de decr. Hip. 1°. 270. C
 Medulla spinali quæ tunica est circumdata. 13°. de vsu par. 1°. 201. H
 Medulla spinalis circumdatur à meninge. 16°. de vsu par. 1°. 219. D
 Medulla spinalis duplici pelle tegit, vt cerebrum. de vti. resp. Sp. 62. G
 Medulla spinalis duplex pellis quando infletur. de vti. resp. Sp. 63. D
 Medulla spinalis cur habeat membranas. 7°. de dec. Hip. 1°. 272. G
 Medulla spinalis ossa habet motus vehementes. 13°. de vsu par. 1°. 201. H
 in Medullam spinalem arteriæ. 16°. de vsu par. 1°. 219. D
 Medulla spinalis superne fertur deorsum. 8°. de vsu partium. 1°. 165. A
 ex Medulla spinali nervos alios, alios ex cerebro ipso oriri dicendū est. de ner. diff. 1°. 53. C
 à Medulla spinali quidam nervi oriuntur, quidam à cerebro. de motib. man. & obscuris. Sp. 66. F
 Medulla dorsi secundum Pelopem à Cerebro, à qua nervi. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 272. E
 à Medulla spinali oriuntur nervi. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 231. F
 à Medulla spinali & cerebro orientium nervorum proprium. 15°. de vsu partium. 1°. 210. D
 Medulla spinalis & nervorum principium esse cerebrum dicendum est. de ner. diff. 1°. 53. B
 Medulla dorsi habet à cerebro facultatem. 7°. de dec. Hip. 1°. 272. H
 à Medulla aliorum ossium nervi non oriuntur. 1°. de mot. mus. 1°. 308. H
 Medulla spinalis dividitur in quinquaginta octo nervos. 12°. de vsu partium. 1°. 197. E
 à Medulla spinali triginta paria nervorum, & quæ, & vbi. de anatom. viutorum. Sp. 53. H
 è Medulla dorsi sexaginta nervi. 7°. de decr. Hip. 1°. 272. G
 à Medulla spinali oriuntur, præter triginta paria nervorum, unus nervus sine pari. de ana. viii. Sp. 53. H
 à Medulla spinali orientium nervorum anatomia. de ana. viii. Sp. 53. H
 à Medulla spinali qui nervi procedant. de ocul. 7°. 183. G
 Medulla spinalis dat nervos omnibus partibus sub capite. 16°. de vsu partium. 1°. 214. G
 in Medulla spinali iustissime nervi dispositi. 16°. de vsu par. 1°. 217. A
 à Medulla spinali quæ in collo orientium nervorum prima coniunctio quo modo procedat. de ner. diff. 1°. 54. D
 Medulla spinalis generat membrorum exteriorum & musculorum dorsaliū nervos. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. B
 à Medulla dorsi oriuntur nervi qui ad musculos pectoris perveniunt. de præcogn. ad Posth. 4°. 216. D
 à Medulla spinali, aut cerebro pervenit nervus ad unumquemq; musculum. de voce & anhel. Sp. 60. F
 à Medulla spinali duntaxat veniunt nervi ad musculos qui sunt inter costas. de vo. & anhel. Sp. 62. A
 à Medulla spinali habet nervos partes sub facie. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 à Medulla spinali nervi partium extremarū. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 ex Medulla cervicis nervi manus oriuntur. in 3°. de morb. vulgaribus, commentario 1°. 3°. 127. D
 à Medulla spinali sumuntur nervi ac vires in infernis partibus. de vsu partium. 1°. 216. E
 Medulla spinalis qualis circa gñationē humorū. de bo. & vi. su. 2°. 35. H
 à Medulla dorsali semen ad maris pudendū descendere arbitratur Hip. pocrates. in Tim. Pla. 1°. 287. E
 Medullam dorsalem Plato vocat generalem, cur. in Tim. Pla. 1°. 287. H

de Medullæ spinalis affectibus. 4°. de loc. aff. 4°. 23. E
 Medullæ spinalis symptomata. 4°. de lo. aff. 4°. 24. A
 Medulla spinalis qñ laboraverit, quid accidet. c. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Medulla spinali læsa pro parte quid sequatur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. E
 Medulla dorsi affecta quid sequatur. 1°. de symptomatum cau. 3°. 23. E/ in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. H
 Medulla spinali læsa siue tota, siue pte quid sequat. 1°. de loc. aff. 4°. 7. E
 ad Medullæ spinalis, & cerebri læsionē angina comparatio. 1°. de symptomatum causis. 3°. 16. D
 Medulla spinalis qd ageret, si spōdylus excideret. 12°. de vsu p. 1°. 196. H
 Medulla dorsi læsa in prima vertebra reddit immobilem. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 237. A
 Medulla spinali incisa, qđ inferi° est amittit vires. 1°. de mo. mu. 1°. 309. A
 Medulla spinali affecta in vertebra, inferiores partes resolvuntur. 1°. de locis affectis. 4°. 7. F
 Medulla spinali quo loco fracta non amittitur anhelitus, neq; uox. de voce & anhel. Sp. 60. F
 Medulla spinali abscisa vsque ad tertium spondylum, quid sequatur. de voce & anhelitu. Sp. 62. A
 Medulla spinali læsa, quando omnino ledetur vox & exufflatio. de voce & anhelitu. Sp. 62. A
 ex Medulla spinali fracta que modo vox animalis impediatur. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
 Medulla spinali fracta, curare non licet. de art. com. 3°. 7°. 273. C
 in Medulla dorsi exortu boues vulnerati habent sanguinem in aliquo ventriculo. de Hipp. & Pla. decr. 1°. 231. G
 Medullam spinalem, sanam esse significatur ex mentis constantia. commentario. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 MEDULLA ex spina etiam accipitur, & qualis. 11°. de simpli. medica- mento. facultatib. 5°. 79. F
 Medulla spinalis seorsum ponenda. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
 Medulla spinalis non pinguis. 3°. de alim. fac. 2°. 27. C
 Medulla spinalis nauseam non provocat. 3°. de alim. fa. 2°. 27. C
 Medulla spinalis si probe conficiatur, non exiguum dat corpori alimen- tum. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D
 Medulla spinalis, lege Spinalis medulla.
 MEDULLA frumenti, & fabarum, & lentium tarde descendit. de dis- solutione continua. Sp. 74. H
 Medulla panis bene lota est nutrimenti pauci. de diff. cont. Sp. 73. G
 Medulla panis frumenti, fermentati, loti est cibus subtilians. de dissolutio- ne continua. Sp. 72. D
 super MEDOS est locus, super quem & regio stat nigra. de bonitate aque. Sp. 76. A
 MEGALEVM, & mendecium dicitur unguentum Aegyptium. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 137. H
 μεγαλοκόλοι & πρὸ γαστρός, id est ventre prominuli, & ventricosi. 1°. de alim. fac. 2°. 8. D
 MEGARENSIVM dialectica auctor. de hist. philo. Sp. 2. F
 MEGES quo medicamento est vsus ad oxenas. 3°. de compo. medica- men. secun. loc. 5°. 148. B
 MEIERE quid. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 7. C
 Meiendi officium à voluntate. 6°. de lo. aff. 4°. 38. E
 in Meiendo qui muscoli magis agant. 2°. de mot. mus. 1°. 316. B
 Meiat si quis sanguinem, & grumos, stranguriaq; affligatur, dolorq; ad perinaeum ac epigastrium incidat, significat circa vesicam ægritudinē esse. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Meum urinas & menses provocat. 5°. de simpli. medica. fac. 5°. 38. A
 μεσσηριοντες & μειογοι pulsus, hoc est nutili, & quasi decurtati. de differentiis pulsuum. 4°. 49. D
 MEL quid. de simp. med. Sp. 87. A
 Mellis materia est mamæ, seu rori, congener. 3°. de ali. fac. 2°. 32. F
 Mel roscidum vocabatur manna. 3°. de ali. fac. 2°. 32. F
 Melli & mamæ dant aliquid plantæ. 3°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Mel quale. 6°. de compo. med. secun. loc. 170. E/ 5°. de compo. medica- men. per genera. 5°. 246. D
 Mel humidum. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Mel potestate calidum. 3°. de temp. 1°. 23. E
 Mel multum calidum. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. C
 Melli dominatur caliditas vehemens. de diff. cont. Sp. 73. B
 Mel calidum est & siccum in secundo ordine. 7°. de simpl. me. fa. 5°. 55. D
 Mel calidum & viscosum est. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. D
 Mel quo modo lentum. de piiss. 2°. 47. E

Mel dicitur pingue in 6^m. de morb. vulga. com. 6°. 3^a. 195. G
 Mel calefaciendi vires habet. de bon. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Mel calfactoria, et extensoria vim habet. 7°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 178. G
 Mellis non parua differentia. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Mellis diuersitas à regionibus. 1°. de antid. 5^a. 100. F
 Mel quod vinum sapit. 1°. de antid. 5^a. 100. F
 Mellis probatio. 4°. de san. tu. 85. D/5°. 2^a. 91. E
 Mel sincerum, & vitio carens, quale. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Mel optimum, quale. 1°. de antid. 5^a. 100. E/7°. meth. me. 7^a. 44. G
 Mel luteum esse debet. 1°. de antid. 5^a. 100. E
 Mel obtinens principatum. 1°. de antid. 5^a. 102. A
 Mella quæ debent ingredi antidota, & vbi optima nascantur. 1°. de antidotis. 5^a. 101. D
 Mel optimum in patria Galeni, vbi. 1°. de antid. 5^a. 101. E
 Mel laudatissimum gignitur in locis, vbi thymus, & herba, & frutices temperamento calida, & sicca. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel non probat Thymum redolens. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mellis multum facit Cytisus, & quale. 1°. de antid. 5^a. 101. E
 Mel oritur in plantarum folijs. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. F
 Mel quale theriacæ imponendum. 1°. de antid. 5^a. 101. C
 Mel quod Athenas fertur. 1°. de antid. 5^a. 106. H
 Mel atticum probatissimum. 5°. de san. tu. 2^a. 92. E
 Mel atticum. 3°. de comp. me. sec. lo. 144. G/8°. 5^a. 189. B
 Mel atticum crudum, & coctum. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. H
 Mel bymettium vnum ex simplicibus theriacam ingrediētibus, quæ Galeno videntur difficulter haberi. 1°. de antid. 5^a. 101. F
 Mel bymettion quale, & vbi. de ther. ad Pis. 5^a. 95. G
 Mel quantum debet imponi theriacæ. de ther. ad Pis. 5^a. 95. G
 Mel actum ingreditur in theriacam. de ther. ad Pis. 5^a. 92. G
 Mel cuius etatis pro theriaca. 1°. de antid. 5^a. 101. G
 Mel rubeum. 1°. de antid. 5^a. 101. D
 Mel originale. secret. Sp. 102. G
 Mel admirabile. 1°. de antid. 5^a. 101. E
 Mel dilutum. 3°. de compo. medicamento. secun. loc. 5^a. 144. A
 Mel vitiatum, quale. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Mel in quo cera vel propolis, malum. 7°. meth. med. 7^a. 44. H
 Mel cerosum quod sit. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mel excrementosum, quale. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mella Athenis quædam adulterata sunt. 1°. de antid. 5^a. 101. G
 Mellis venditores quomodo adulterant. 7°. meth. me. 7^a. 44. H
 Mellis fraudes cognoscendæ sunt. 1°. de antid. 5^a. 101. G/H
 Mel gustates duo medici intercepti sunt. 10°. de simp. medic. fac. 5^a. 72. E
 in Melle, & sirao deprehenditur dulcedo. 4°. de simp. med. fa. 5^a. 25. D
 Mel, et si sapâ dulcedine equet, tñ nō vellicat sensū. 1°. de antid. 5^a. 100. E
 Mel corrigit sapam & lentem. 1°. de ali. fa. 2^a. 13. F
 Melle minus dulce sacchar. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 55. E
 vt Mel non facit sitim sacchar. 7°. de simp. med. facul. 5^a. 55. E
 Mel amarum Sardoum. 7°. de simpli. medic. fac. 5^a. 55. E
 Mel corsicum. 3°. de compo. medica. sec. loc. 5^a. 146. A
 Melli mixtū absinthij quid iprimat in linguâ. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 21. A
 Mel vino pōderosius quarta parte, & decima. de pōd. & mēf. 5^a. 275. F
 ad Mel, & vinum differentia olei. de pond. & mēf. 5^a. 275. F
 de Mellis ponderē. de pond. & mēf. 5^a. 277. D
 Mellis amphora. de pond. & mēf. 5^a. 277. D
 Mel, oleum, & vinum diutius seruatur, quàm alij succi. 3°. de simpliciu medic. facul. 5^a. 20. F
 cum Melle coctus succus cydoniorum, & struthiorum cur durat. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. H
 sine Melle corrumpuntur succi. 6°. de compo. medi. sec. loc. 5^a. 172. H
 Mel fit tenuius, & calidius vetustate. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 79. C
 Mel vetustate subamarum. 1°. de antid. 5^a. 101. D
 Mel fit amarum tempore, & quo modo. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. F
 Mel decoctum vetustum amarum. 4°. de simp. medic. fac. 5^a. 27. B
 Mel tempore fit acre. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 233. H
 Melli quo modo dematur acrimonia. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel quo modo seruatur diu. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 in Melle fit crusta ob atatem. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 Mel non potest per angusta transire nisi liquidum. in 6^m. de morbis vulgari. commentar. 3°. 3^a. 173. D
 Mel est alimentum, & à plantis, et ab animalibus secretum. 3°. de alimentorum facultatib. 2^a. 32. F
 Mel est cibus dulcis, sapidus, subtilis, abstergens. de diff. cont. Sp. 72. E

Mel ciborum dulcissimum. de atten. vic. 2^a. 46. B
 Mel magis patitur à nostro corpore, q̄ agat in illud. 3°. de temp. 1^a. 23. H
 Mel alicui salubre, alicui vero insalubre est. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. F
 Mel habet succum tenuem. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 Mel tenuium partium. 5°. de simpli. me. fa. 5^a. 35. B
 Mel quod est partium tenuiorum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel facit succum tenuissimum consistentia. de atten. vic. 2^a. 46. B
 Mel facultatis attenuantis est. 7°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 181. A
 Mel simpliciter neq; salubre, neq; insalubre. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. H
 Mel quibus conuegit, & quibus non. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. A
 Mel quibus inutile. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. F/G
 Mel calidis & siccis insalubre. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Mel insalubre iuueni, & bilioso. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H/1°. de alimentorum facul. 2^a. 8. F
 Mel inimicum morbis biliosis. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G/H
 Mel, & dulcia cum vehementer incaluerint in bilem vertuntur, & si diu in ventriculo morentur. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 191. G
 Mel quibus in multam vertitur bilem. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B
 Mel in calidis prompte in bilem vertitur. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel totum vertitur in flauam bilem in flore etatis, si sit natura calidior, & vitam degat laboriosam. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B/G/3°. de alimentorum facul. 2^a. 32. H
 Mel non habet bilem in se, aliter esset amarum. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B
 Mel quibus fiat succus amarissimus. 4°. de sim. med. fa. 5^a. 29. B
 Mel in calidis prius fit bilis, quàm sanguis. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel in bilem conuersum non nutrit. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel quibus vtile. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. F
 Mel frigidis est accommodatissimum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel in sanguine vertit natura, & atas frigida. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. G
 Mel in senibus vertitur in sanguinem. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. B
 Mel in frigidis transit in bonū nutrimentū. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. B
 Mel dat exiguum nutrimentum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel in sanguinem mutatū nutrit frigidus. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. G
 Mel frigidis, humidis, pituitosis salubre. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. A
 Mel salubre seni, & pituitoso. 2°. de nat. facul. 1^a. 300. H/1°. de alimentorum facul. 2^a. 8. F
 Mel accommodum senibus, & frigidis. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel amicum senibus. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 Mel in frigidis affectibus est maxime idoneum, è contrario calidis aduersum. de marc. 3^a. 48. E
 Mel pituitosis morbis amicum. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 cum Melle panis senum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 ex Melle panis siccatur præcordia. 10°. meth. med. 7^a. 64. A
 Melle conditis vinis senex quando vti debet. 5°. de san. tu. 2^a. 91. C
 Mellis compositioni vinum aptum. 5°. de san. tu. 2^a. 91. C
 Mel habet nobiscum familiaritatem, sed non tantam, quantam habet vinum. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. G
 Mel eandem quam & vinum facultatem habet, & quo modo differat. 8°. de cōp. medica. sec. lo. 5^a. 194. G
 Mel debet recipere placetē ex butyro, et similigine. 5°. de sa. tu. 2^a. 91. E
 ex Melle placenta azyma. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 cum Melle lagana quid faciant. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 cum Melle lagana neque thoracem, neque pulmonem ladunt. 1°. de alimentorum facul. 2^a. 10. E
 cum Melle ex carne laugata edulium. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D
 cum Melle, & aceto cappares preparati stomachum roborant, & corrugant. de diff. cont. Sp. 74. E
 cum Melle et aceto si edantur cappares, quid faciāt. de diff. cō. Sp. 74. G
 cum Melle & aceto quando sumendum far. 5°. de san. tu. 2^a. 92. D
 Mel quidam addunt pitifanē. de pitif. 2^a. 47. D
 in Melle simul, & aceto & que mixto frigiditas praualet. 4°. de simpli. cum med. fac. 5^a. 27. E
 cum Melle pro delitijs quidam miscent acetum. de atten. vic. 2^a. 44. C
 Mel quo modo elixetur. 2°. de arte cura. ad Gla. 7^a. 106. G
 Mel elixum sine aqua quid faciat. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel cum aqua elixum parum nutrit. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. H
 Mel elixum in lacerosis cutibus. 2°. de arte cura. ad Glauc. 7^a. 106. G
 à Melle, & mulsa cauendum in hectica. 10°. meth. me. 7^a. 67. B
 à Melle abstinentum in tertiana. 1°. de ar. cura. ad Gla. 7^a. 97. D
 Mellis aliquid ponendum in lacte. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. G
 Mel cur lacti miscendum in siccitatibus. 7°. meth. me. 7^a. 44. G
 Mel admiscetur lacti ne fiat casus in ventriculo. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. G
 Mel facit

Mel facit ne lac coaguletur in ventriculo. 10°. meth. med. 7°. 67. B
 Melle iniecto lac bibitur aīate statim multū. 5°. met. med. 7°. 35. A
 sine Melle sumptū lac caprinum periculosum. de bo. & vi. suc. 2°. 35. C
 Mel miscendum vino ad colluendos dentes post lac. 3°. de ali. fa. 2°. 28. C
 Mel in copia pungit stomachum, & facit incisionem. de diff. cō. Sp. 74. F
 Mel qñ nō coquit, generat v̄tositatē in Stomacho. de diff. con. Sp. 74. G
 Mel imperfecte coctum flatus in ventriculo, & intestinis parit. 3°. de ali. mentorum facul. 2°. 32. G
 Mel recipientia quibus nocent. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Mel aliqui auersantur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. F
 Mel solum si delingatur sine aqua admixtione, nutrit infirmus, sed alui deicit. 3°. de alim. fac. 2°. 32. G
 Mel per se copiosius sumptū purgat per alui. de art. com. 2°. 7°. 267. H
 Mel non coctum lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 in Mellis aqua infusa pruna sicca leniunt ventrem. de diff. con. Sp. 75. B
 Mellis aqua tendit velociter in venas. de diff. con. Sp. 75. A
 Melle, & sale ferum conditum citat alui, & valet ilijs suspensis. com. men. 5°. aph. 64°. Ex. 44. F
 Mel & sal qñ maxime admiscetur caseo, lenit v̄ter. de diff. cō. Sp. 75. A
 cum Melle, & sale aloe ventrem purgat. de cathar. Sp. 95. D
 cum Melle fenugr. & aceto lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 cum Melle mistum acetum tenuat ventrem, & expellit inflationem. de dissolutione conti. Sp. 74. C
 Mel scybalā euacuat. de cathar. Sp. 95. D
 Mel si coquatur, non lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
 Mel coctum non facit flatus, & vrinam mouet. 5°. de ali. fac. 2°. 32. G
 Mel vrinam ciet. 8°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 196. B
 Mel humiditatem per vrinam educit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. C
 Melle mouende vrina in senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 Mel est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
 Mel claritati oculorum, & faciei prodest. de simp. med. Sp. 87. B
 Mel anicum melius habetur ad claritatem faciei, & oculorum. de simp. medicaminib. Sp. 87. A
 Mel mordax oculis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. E
 Mel vlcibus mordax non cuti. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 159. A
 Mel purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 cum Melle, & aceto aphronitrum purgat aures. de cath. Sp. 95. B
 Mel adhibendum dentientibus gingiuis. 10°. de simpli. med. fac. 5°. 74. D
 Mel, & sal simul qualia sint. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. D
 Mel extensorium est. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 179. C
 Mel non coctum super omnia emundat. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 Mel abstergit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. G
 Mel multum extergit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Mel hyactibium magis detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Mel vehementissime abstergit. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 171. H
 Mel detergit extra applicatum. 8°. meth. med. 7°. 51. A
 ex Melle fricatio. de præcog. ad Posth. 4°. 217. G
 Melle fricanda est lingua aspera. de dyn. Sp. 20. A
 Melle vtendum ante balneum. 6°. de san. tu. 2°. 97. G
 Mel dandum his, qui cibum in acidum vertunt. 1°. de lo. aff. 4°. 5. E
 Mel solum fastidium tollit, orexin facit, nausēā prohibet, pulmōi & interioribus omnibus per totū leniēdo medetur. de simp. med. Sp. 87. B
 ex Melle, cydoniorum succo, pipere albo, zingibere, et aceto medicamen- tum ad appetentiam deiectam. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Mel multum sumptum vomitum excitat. 3°. de alim. fac. 2°. 32. H
 Mel quod vomitum commouebat. 1°. de antid. 5°. 101. E
 Mel cū nō nullis alijs mixtū causat singultū. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Mel tenuat sputum crassum, & iuuat ad spuendū. de diff. con. Sp. 74. G
 ex Melle confecta faciunt magis expuere. 7°. de compo. medicamen- torum sec. loc. 5°. 181. A
 cum Melle, & amygdalis amaris butyrum pro educendo sputo. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Mel purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Mel tenuat, & Mundificat, & quod mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mel tenuat quibus miscetur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Mel misceri debet in medicamentis vlcibus, thoracis, & pulmōis. 4°. methodi medendi. 7°. 29. A
 Mel facit celeriter transire medicamenta. 4°. meth. med. 7°. 29. A
 Mel omnibus antidotis commiscetur vulnerum sorditiem adhibuit com- medis, faucibus exiccatis illinitur deducendo humores aperit. de sim- plic. medicaminibus. Sp. 87. A
 Mel potest cutis, & vulnerū sordes auferre. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. B

Melle ad sinuosorum vlcērum glutinationem vtuntur. 7°. de simplicium medi. facul. 5°. 55. D
 Mel conuenit herpeti exedenti. 2°. de arte curati. ad Glauc. 7°. 102. C
 cū Melle iris crustas optime dirumpit. 2°. de arte cura. ad Gla. 7°. 107. B
 Mel cum iride, vel radice panacis, vel aristolochiæ, vel acori, crustas optime dirumpit. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. B
 cum Melle farina orobi crustas optime dirumpit. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 107. B
 Melli pro fistulis, & lacerosis cutibus quæ adiungenda. 2°. de arte cura tiua ad Glauconem. 7°. 106. G
 Mel, & farina hordei non triticea pro phlegmone coquendo. 3°. metho- di medendi. 7°. 81. C
 Mel quo modo secundum quantitatem diuersis succis misceatur. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 169. A
 Mel prius coquitur. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 247. G
 Mel seorsum coquitur. 7°. de cōp. med. per gen. 5°. 270. A
 Mel quo modo coquitur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. D | 7°. de composi- medic. sec. loc. 5°. 181. E
 Mellis coctura in duplici vase quoad manus non inquinat. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 178. H
 Mel coqui debet super prunas quercus vel vitis candentes. 7°. methodi medendi. 7°. 47. A
 Mel in coctione amittit quartam partem. 4°. de san. tuen. 2°. 85. F
 Mel malum habet multam spumam, & indiget longiori coctione. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. F
 Mel optimum breuissimo tempore coquitur, et minimum spumæ euomit. 4°. de san. tuen. 2°. 85. F
 Mel non debet coqui plus quàm conueniat, quoniam fit amarum. 1°. de antidotis. 5°. 101. D
 Mel inueteratum coctum amarescit. de ocul. 7°. 188. C
 Mel fit amarum vi ignis. 4°. de simp. medica. fac. 5°. 29. B
 Mel cur fiat igne amarum. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. B
 Mel coctum amarissimum. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
 Mel cur coctum non efficitur dulcius. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
 Mel amarum. 1°. de antid. 5°. 101. D
 Mel optimum curiose despumatum. 4°. de san. tuen. 2°. 86. E
 Mel curiose despumari debet. 4°. de san. tuen. 85. D | 2°. 86. E
 Mel despumatum minus excrementosum est, & magis nutrit. 7°. metho- di medendi. 7°. 47. A
 Mel despumatum cibis optimus ventriculo frigido, pessimus calido. 7°. methodi meden. 7°. 47. A
 Melle despumato vtitur Galenus. 6°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 171. D
 Melli, & aceto quid faciat coctura. de puero epil. 7°. 181. A
 Mel, & acetum optime misceri facit coctura. de puero epil. 7°. 181. A
 Melle cocto vtitur. 8°. de compo. med. se. lo. 5°. 192. H
 Mel coctum. 7°. de comp. med. secun. loc. 5°. 182. G/H
 Mel coquit prius, quàm misceat. 8°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 195. D
 Mel coctum aloes remittit insuauitatem. de dyna. Sp. 20. H
 cum Melle, vel gero, vel sale coctum ouum, est compositum ex partib. facultate diuersis. de vict. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. III. H
 Mel intendit medicamentum. 2°. de compo. medic. per gen. 5°. 220. D
 Mel quando poni debeat. 1°. de antid. 5°. 107. F
 Mel miscendum cum mitigatorijs. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Mel austeris admisceri debet. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 173. F
 Mel non conuenit in tenui destillatione. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. A
 ex Melle cur primo factum Diamoron. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 167. B
 cum Melle quo modo miscendus succus in medijs pharmacis. 7°. de com- po. med. sec. loc. 5°. 168. B
 Mel in Diamoro quantum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. B
 Mel quintuplum ad succum pro seruanda symmetria. 6°. de comp. medi- camen. sec. loc. 5°. 168. B
 ex Melle quando medicamenta componuntur, quomodo loquendum de quantitate eorum in permixtione. 6°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 168. C
 ex Melle Diacodion quando melius. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 181. A
 ex Melle, hyssopo, origano, & pulegio potus pro animi defectu ex mem- bri principalis obstructione. 1°. de arte curati. ad Glauco. 7°. 99. F
 Mellis syrupus quo modo fiat. de med. exper. Sp. 104. C
 de Melle syrupus pro potu. secre. Sp. 102. E
 ex Melle, & pane cataplasma. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 ex Melle cataplasmatibus vsus tempore Galeni. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Mellis emplastrum pro neruis detectis. 6°. meth. med. 7°. 38. C
 cum Melle puluerizatum, & malaxatum chamamelum ad dolorē ven- tris, &

tris, & rerum propter humores frigidos. de med. exper. Sp. 106. D
 Melli quando pulueres miscendi. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. H
 ex Melle, aqua, & oleo, clyster. 8°. meth. med. 7°. 53. F
 ex Melle, & Rhu medicamentū adstringit. de ꝑcog. ad Posthu. 4°. 219. C
 Melli qd simile in meliceridibus inuenitur. de tum. præter nat. 3°. 83. G
 ex Melle acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. A
 ex Melle thapsia ꝑ mēbris quæ egre reficiuntur. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 Mel pro resina liquida. de art. com. 2°. 7°. 267. A
 Melli simile facultate, & consistentia est caricarū decoctum. 8°. de simp. medi. fac. 5°. 61. E
 Mel scilliticum qua dandum quantitate. de puero epil. 7°. 181. C
 MELAMPVS erat valde auritus. 1°. de san. tu. 2°. 63. H
 à Melampode elleboro purgata filia Præti. de atra bile. 1°. 36. E
 MELAMPHYLLVM. 6°. de simpli. med. facul. 5°. 41. H
 MELAMPYRON ex tritici mutatione. 1°. de ali. fac. 2°. 15. H
 Melampyron peius lolio. 1°. de alim. fac. 2°. 15. H
 Μελαν atramentum appellant. 2°. de ali. fac. 2°. 17. A
 Μελανχλωρος. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. B
 in MELANCHOLIAM transeunt bilis, & sanguis. de sper. Sp. 40. F
 Melancholiam bilem acidam appellat Galenus. in 1°. de mor. vul. com- mentario. 1°. 3°. 103. C
 in Melancholiam vertitur bilis incensa. de sper. Sp. 40. A
 Melancholia non transit in bilem vel sanguinem. de sper. Sp. 40. G
 Melancholia transit in pituitam. [hoc absurdum est.] de sper. Sp. 40. G
 Melancholia appellatur sanguinis fex, quæ inferius residet. de anatom. viuum. Sp. 50. H
 Melancholia ad splenē ab hepate quō procedat. de anat. par. Sp. 43. B
 Melancholiæ sedes in splene. de anat. viu. Sp. 45. F
 Melancholiæ proprium vas est splen. de anat. viu. Sp. 50. H
 Melancholia in stomacho quid faciat. de anat. vi. Sp. 45. F
 Melancholia transmittitur ad os stomachi ad prouocandum appetitum. de anat. viu. Sp. 51. A
 ex Melancholiæ superflua trāmissione ad os stomachi accidit bulimus, siue caninus appetitus. de anat. viu. Sp. 51. A
 Melancholia valde acida facit magnam inappetentiā. 6°. de lo. aff. 4°. 36. B
 Melancholia æstate peccat, licet raro. com. 4°. aph. 4°. Ex. 27. H
 Melancholiam generat caro cordis. de anat. viu. Sp. 56. B
 Melancholiam quæ operationes sequantur. de ana. viu. Sp. 45. F
 ex Melancholia est membrum omne congelatum, terrestre, priuati sen- su. de anat. viu. Sp. 45. F
 in Melancholiæ horis concepti pueri natura. de sper. Sp. 37. C
 Melancholia facit morbum longum. com. 2°. aph. 2°. Ex. 14. E
 Melancholiæ passiones cancri, elephantes, scabies, lepræ, vitilignes nigræ. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Melancholiæ affectio, lepra, scabies, & elephas. de tu. ꝑter nat. 3°. 84. E
 Melancholia quos tumores generet. de ocul. 7°. 189. E
 Melancholia facit sputa nigra in morbo laterali. cō. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Melancholia affligente, cathartici vtuntur. de dyn. Sp. 20. E
 Melancholia purgatur medicamento educente atram bilem. quos purga- re oportet. quib. med. 5°. 88. F
 Melancholia descendit, & per partes infernas purgatur quia grauis. cō- men. 4°. aph. 9°. Ex. 28. C
 ex Melancholia epileptico data ē decoctio epithymi. de me. ex. Sp. 104. C
 Melancholiæ conuenit peplium. de dyn. Sp. 21. A
 Melancholiæ vitia sedat theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. D
 Melancholiæ purgatorium medicamentum. de dyn. Sp. 24. E
 Melancholiā cū vapore quod medicamentum extrahat. secr. Sp. 101. G
 ad Melancholiam educendam. secret. 99. D | de melan. ex Gal. Rufo, & Possidonio. Sp. 110. A
 Melancholiam laxans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 ad Melancholiam electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 MELANCHOLIA vnde nomen habuit. 2°. metho. meden. 7°. 9. E
 Melancholia quid. fin. med. Isa. 47. D
 Melancholica ecstasis, quæ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. C
 Melancholia passio atræ bilis. de sper. Sp. 38. C
 ad Melancholiam perducit sanguis atræ bilis in vitiosos vapores solu- tus. de vitil. respira. 1°. 226. E
 Melancholia fit à vaporibus melancholicis. de vitil. resp. 1°. 226. E
 Melancholia morbus frigidus, & siccus. 1°. de temp. 1°. 11. C
 Melancholia morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
 Melancholia morbus diutinus. quos pur. oportet. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C | com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B

Μελανχολία species alienationis mentis. intro. Isa. 56. B
 Melancholia quæ est insanie species, fit à melancholia. 3°. de lo. aff. 4°. 18. B
 Melancholia proprie insania est. com. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
 Melancholiæ, & insanie multas species habent. de melanch. ex Gal. Ru. & Possidonio. Sp. 109. D
 Melancholia est melancholicus affectus. 3°. de ali. fac. 2°. 35. G
 Melancholiæ sunt ægritudines capitis. de vir. nost. cor. disp. Sp. 60. B
 Melancholia accidit cerebro affecto aut per se, aut per accidens. 17°. de vsu partium. 1°. 222. F
 ad Melancholiam atra bile in capite redundante, cur tramur, nesciunt Galenus. & animi mor. 1°. 218. A
 Melancholia fit ob oris ventriculi affectus. 5°. de lo. aff. 4°. 32. E
 Melancholiæ habet os ventriculi ratione societatis. 1°. de symptomat. causis. 17. H | 3°. 18. F
 in Melancholiam ex stomachi affectibus per consensum cerebri deueni- tur. de const. ar. Isa. 41. B
 Melancholiæ tertium genus habet exemplum morbi comitialis dependē- tis à ventriculo. 3°. de lo. aff. 4°. 18. G
 in Melancholiis apparet etiam lædi à malis corporeis. & à mor. 1°. 319. A
 Melancholia canina, & lupina quales. de mel. ex G. R. & Pos. Sp. 110. E
 in Melancholiam incidunt flauis. 3°. de lo. aff. 4°. 18. E
 ad Melancholiā procliuē rubrum valde. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. H
 Melancholicus. de bon. & vi. suc. 2°. 39. D
 in Melancholiam cur incidunt consistentes. com. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
 Melancholia senioribus contingit. in progn. com. 3°. 4°. 210. D
 Melancholiam faciunt vigilia, labores, sollicitudines, & tenuis victus. 3°. de locis affect. 4°. 18. E
 Melancholiam facit hæmorrhoids restricta, sanguis consuetus restrictus, & menses restricti. 3°. de lo. aff. 4°. 18. E
 Melancholia corripuntur, qui varices habent ex melancholia, & quid agendum. de atra bile. 1°. 35. C
 Melancholia corripuntur, qui habent hæmorrhoides, & quid agendum. de atra bile. 1°. 35. C
 Melancholici ex varicum sublatione. de atra bile. 1°. 35. E
 Melancholia potest fieri ab intemperie. 3°. de lo. aff. 4°. 20. B
 Melancholia quid faciat, si totum corpus, vel si partem occupet. 3°. de sympto. causis. 3°. 26. B
 Melancholia quid faciat. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 185. D
 in Melancholia nullum adest loci affecti signum. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 Melancholiæ, in cuius nomine omnes græci consentiunt, signa. com. 7°. aphorif. 40°. Ex. 57. B
 Melancholiæ signa communia. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. D
 Melancholia est sine febre. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
 in Melancholia, & amentia quales vrinæ. quæ sita. in Hipp. Sp. 113. E
 in Melancholiis quæ videantur. & animi mor. 1°. 318. C
 cuius Melancholiæ principium sit ex cruditate. de melanco. ex Galen. Rufo, & Possidonio. Sp. 109. B
 Melancholiæ initium quæ significant ex sermone. in 1°. de mor. vul. com- mentario. 3°. 3°. 117. G
 Melancholiæ principium quo modo nouit Galenus. in 1°. de mor. vulg. commentario. 3°. 3°. 117. H
 Melancholiam non antecedit linguæ inconstantia, neq; stupor. com. 7°. aphorif. 40°. Ex. 57. B
 Melancholia qñ vocat flatuosa, & hypochondriaca. 3°. de lo. aff. 4°. 19. D
 Melancholiam quo modo faciat flatus hypochondriacus. de melanch. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 ex Melancholia, & phrenitide delirium. in 3°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 151. E
 Melancholia per euacuationem occurrit Gal. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Melancholiā exacuat vomitus aliquibus. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 110. E
 in Melancholia vsus abstergentium quando conueniat. de mel. ex Gale. Ruf. & Poss. Sp. 110. C
 Melancholia existēte, qui humores sint euacuadi. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 Melancholia fit ex humoribus crassis, qui debet in principio veris euacuari. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Melancholiam patientes non solum vere, sed & autumno purgari debēt. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Melancholia albo veratro curatur. de atra bile. 1°. 36. D
 Melancholiā quidā singulis annis patiebat, nisi purgaretur vere. quos purg. oportet. quib. me. & quo temp. 5°. 88. C | com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 ex Melancholia multos seruauit Galenus, eos inuente vere euacuatis. quos pur. oportet. quib. med. & quo temp. 5°. 88. C
 Melancholiam adueniente quidā præsentiebat. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 in Melancholiā

in Melancholia si educere sanguinē opus sit, Possidonius iubet primo se-
care venam postea euacuare. de mel. ex Gal. Ru. & Po. Sp. 110. A
in Melancholia qñ mittendus sanguis. de mel. ex Gal. Ru. & P. Sp. 109. F
in Melancholia venę sectio vsq; ad animi deliquum. de melan. ex Gal.
Ref. & Possido. Sp. 110. F
in Melancholicis quę vena secanda. de mel. ex G. R. & Po. Sp. 109. H
Melancholia medela sunt hæmorrhoides. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°.
178. E/ com. 5°. 3^a. 192. H
in Melancholia clyster. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. H
in Melancholia somnifera danda. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. F
ad Melancholiam secret. Sp. 102. G
Melancholia, vide Atra bilis.
MELANCHOLICA Caro non idem est quod caro. 2°. de symptomatum
causis. 3^a. 26. D
Melancholica multum caro leporina. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. F
Melancholicis Cibis abstinentum Autumno. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. F
Melancholicis cibis vtendum hyeme. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. F
Melancholica complexionis est splen. de ana. vii. Sp. 51. A
Melancholicum aut biliosum excrementum facit alteratrix potentia ca-
lidior. 2°. de symp. cau. 3^a. 26. B
Melancholicum excrementum paucissimum. 5°. de vsu par. 1^a. 144. E
Melancholicum excrementum crassissimum. 5°. de vsu par. 1^a. 144. E
Melancholicū excrementū cur trahitur à liene. 5°. de vsu par. 1^a. 144. E
Melancholicū excrementū i liene mittit ad vetriculū. 5°. de vsu p. 1^a. 143. G
Melancholicus humor, & atra bilis differunt. 14°. meth. me. 7^a. 89. E
Melancholicus humor quō differat ab atra bile. c. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Melancholici humoris quatuor differentiæ. fin. med. Isa. 44. B
Melancholicus humor quando non est atra bilis. de mult. 3^a. 81. H
Melancholicum succum quem nominet Galenus. 3°. de lo. af. 4^a. 18. A
Melancholicus humor non dicitur simpliciter bilis, vt flaua, sed bilis cū
illa adiectione atra. c. 6°. aph. 56°. 53. E/ & c. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
Melancholicus humor qui vere sit. com. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
Melancholicus humor est sanguini mixtus. com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
Melancholicus quodam modo est humor crassus. 13°. meth. me. 7^a. 80. H
Melancholicus humor est sanguinis sex. com. 4°. aphor. 77°. & com. 6°.
aph. 11°. 36. F/ Ex. 47. D
Melancholicum humorem distinctum esse à sanguine, collige. commē. 6°.
aphorismo. 11°. Ex. 47. D
Melancholicus humor quomodo fiat. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Melancholicus humor in sanis generatur. de atra bile. 1^a. 37. E
Melancholicum humorem non habent molles, candidi, & obesi. 3°. de lo-
cis affectis. 4^a. 18. E
Melancholici humoris cumulationi aptissimi sunt macri, nigri, & hirsu-
tillatates habentes venas. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E
Melancholicum humorem qui facile incidunt. in 3^m. de morbis vulgari.
commentar. 3°. 3^a. 146. G
in Melancholicum humorem affatim incidunt rufo colore homines. 3°.
de locis affect. 4^a. 18. E
Melancholicum humorem facientes cibi. 3°. de lo. af. 4^a. 18. F
Melancholicus humor à cibis siccis, & crassis fit. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. E
Melancholicum humorem qñ pariat casus vetus. 3°. de lo. af. 4^a. 18. F
Melancholicus humor ex vicia, & aphace. 1°. de ali. fac. 2^a. 15. G
Melancholicus humor quo modo dicatur peccare, & quot signis cogno-
scatur. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
Melancholicus humor quos morbos faciat. de bo. & vi. suc. 2^a. 39. D
Melancholicus humor facit quaternarios circuit^u. c. 7°. ap. 40°. Ex. 57. B
contra Melancholicas febres valens medicina. de me. exper. Sp. 104. H
Melancholicus humor in coxas, et crura descendens, facit varices. com.
6°. aph. 21°. Ex. 48. D
ex Melancholico humore quomodo fiat carbo. de atra. 1^a. 35. B
Melancholico sanguine plene sunt vena, quę sunt circa cancrum. cō. 6°.
aphorismo. 38°. Ex. 50. F
Melancholicus humor facit apoplexias, conuulsiones, cecitates, furo-
res. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
Melancholicus humor, qui furorē facit qui sit. c. 6°. aph. 56°. Ex. 53. E
Melancholicus humor cur perniciosissimus in Pleuritide. de constitutio-
ne artis. Isa. 40. H
Melancholicus humor cum abundat, sanguis mittendus, aut vtendū me-
dicamento euacuante atrā bilē. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. E
Melancholicus humor deorsum purgatur. de cathar. Sp. 94. C
Melancholicus humor de splene educitur. de cathar. Sp. 94. G
Melancholici humores per lienem purgantur. de atra bile. 1^a. 37. A

Melancholici humores lieni inferti si euacuentur, bonum, commenta. 6°.
aphorismo. 43°. Ex. 51. B
Melancholicus humor quo modo ex epithimo in sero lactis euacuetur.
14°. methodi medendi. 7^a. 89. G
Melancholicū humorē maxime educit garū catharticū. de dyn. Sp. 22. G
inter Melancholicum Sanguinem, & atrā bilem Galenus ponit differē-
tiam. 5°. de loc. affect. 4^a. 34. E
Melancholicum sanguinē quē nominet Galenus. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. A
Melancholicus sanguis est superfluitas sanguinis, quę continetur in sple-
ne. de anat. vii. Sp. 50. F
Melancholicus sanguis crassus est. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. E
Melancholicum sanguinem continet splen. de anat. vii. Sp. 50. A
Melancholicum sanguinem generat lien. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. D
Melancholicus sanguis est sanguis cū melancholia mixtus. 10°. de simp.
medic. facult. 5^a. 72. F
Melancholico sanguine aliqua membra indigent. 1°. de sem. 1^a. 332. E
Melancholicū sanguinē trahere, lienis est officiū. 6°. de lo. af. 4^a. 36. A
Melancholico sanguine nutritur lien. 6°. de lo. aff. 4^a. 36. B
Melancholicus sanguis quō faciat appetitum. de anat. viii. Sp. 50. A
Melancholicus sanguis est vt plurimum, quem à puerperio euacuant. de
mor. vul. com. 3°. 3^a. 148. E
Melancholicū sanguinē facit brassica sola inter olera. 3°. de lo. af. 4^a. 18. F
Melancholicum sanguinem maxime gignunt lentes inter olera. 3°. de lo-
cis affectis. 4^a. 18. F
Melancholicū sanguinē crassum generāt carnes falsę. 1°. de ali. fa. 2^a. 13. F
Melancholicum sanguinem faciunt carnes falsę, & pisces falsi. 3°. de lo-
cis affectis. 4^a. 18. F
Melancholicū sanguinē faciūt vina crassa & nigra. 3°. de lo. af. 4^a. 18. F
Melancholicum sanguinem habentes nutriendi sunt cibis calidis, & hu-
midis. de bon. & vi. suc. 2^a. 38. A
Melancholicus sanguis, aut nigrum, aut liuidum facit sputum. 2°. de loc.
affectis. 4^a. 13. B
Melancholico sanguine plene sunt venę, quę sunt circa cancrum. com. 6°.
aphorismo. 38°. Ex. 50. F
Melancholicus sanguis in cerebro quandoq; fit quando recipitur ab alia
parte. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. B
Melancholicus sanguis an sit in toto corpore, vel in cerebro, quo modo
cognoscatur. 3°. de lo. aff. 4^a. 18. E
Melancholicus sanguis si in vniuerso sit corpore, curatio debet incipere
à venę sectione, si in cerebro solo, ea nō est opus. 3°. de lo. af. 4^a. 18. E
Melancholico sanguine abundante cubiti venam mediam secato. 3°. de lo-
cis affectis. 4^a. 18. G
in Melancholico sanguine mittendo, si sanguis, qui exit nō videatur, me-
lancholicus sistendus est. 3°. de lo. aff. 4^a. 18. G
à Melancholica materia, etiam sine febre, quo modo fiat elephas. de
atra bile. 1^a. 35. B
MELANCHOLICI vnde quidam sint, quidam pituitosi, quidam chole-
rici, quidam sanguinei. de sper. Sp. 37. B
Melancholici sunt sanguinem multum calidum habentes. in 3^m. de morb.
vulg. com. 3°. 3^a. 146. G
Melancholica puella quomodo fiat. de sper. Sp. 38. C
Melancholica temperamenta ex sanguinis adustione. 2°. de tēp. 1^a. 21. B
Melancholia dicta passio, & oē mētis deliriū cui ira, temeritas, atq; im-
manitas iugitur, significāt atram bilem peccare. c. 4°. ap. 2°. Ex. 27. F
Melancholici carne bubula melancholicos affectus incidunt. 3°. de alimē-
torum facultatib. 2^a. 25. G
Melancholici quomodo fiant. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. D
Melancholici ex hæmorrhoidum suppressione. de atra bile. 1^a. 35. E
cur Melancholici euadant flatum hypochondriacum habentes. 2°. de
symp. causis. 3^a. 24. D
Melancholicorum varij affectus. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. C
Melancholicorum symptomata. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. B
Melancholicorum differentiæ. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. C
Melancholiam mæstitia diuturna significat. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. D
Melancholicis timor est maxime ppius. in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 172. A
Melancholicos timor nunquam deserit. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. B
Melancholicorum timor. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. D
Melancholica mæstitia qui afficiantur. 6°. de lo. aff. 4^a. 36. B
Melancholica mæstitia quō ex liene procedat. 6°. de lo. aff. 4^a. 36. C
Melancholicis ob siccitatem videntur phantasmata somniorum. in 1^m.
prorrh. com. 1°. 4^a. 163. F
Melancholici putāt demonas sibi immissos. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. C
Melancholica deli-

Melancholica deliria vnde. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
Melancholica deliria ex causa frigida. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
Melancholici cur fufci sunt. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. E
Melancholici plurimi cur pilosi euadunt. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. E
Melancholici cur linguam velocem ferè semper habent, sed & balbe, & exili voce loquuntur. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. E
Melancholici tacent. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 151. G
Melancholicu est, si lingua repente incontinens fiat, aut aliquo pars stupore elanguit. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
Melancholici cur conuient oculis, & labia habent crassa, & oculos prominentes. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. E
Melancholici magna ex pte morbo comiciali afficiunt. 3°. de lo. af. 4°. 18. D
Melancholicum est, si timor, atq; mæstitia longo tēpore homines habentes perseuerauerint. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
Melancholicum esse cerebrum primo affectu quo modo cognoscatur. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. H
Melancholici efficiunt morbo comiciali laborantes. 3°. de loc. aff. 4°. 18. D
Melancholicorum, & phreniticorum proprium est cooperiri. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 151. G
Melancholici plurimi cur cibos appetāt. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. D
Melancholici plurimi cur potū desiderēt. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 109. D
Melancholici cur assidua cruditate laborant. de mel. ex Galeno Rufo, & Possidonio. Sp. 109. E
Melancholicis cur alius ferè semper adstricta est. de mel. ex Galeno Rufo, & Possidonio. Sp. 109. E
Melancholici pleriq; in veneratione promores euadunt. de mel. ex Gal. Ru. & Possidonio. Sp. 109. C
Melancholici cur libidinosi. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 172. A
Melancholici aliq cur seipfos perimunt. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. E
Melancholicorum accidentium causæ explicari nō possunt. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. D
Melancholici, qui morituri sunt. de dyna. Sp. 24. E
Melancholicæ naturæ quies condonanda est. de melancholia ex Gal. Ru. & Possidonio. Sp. 110. E
Melancholicis qui cibi conueniant. de diff. cont. Sp. 71. E
Melancholicorū vinū quale esse debeat. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 100. D
Melancholicis cibi acres, exhibeantur vt medicinæ. de melan. ex G. R. & Possidonio. Sp. 110. D
Melancholicis præbetur acetū copiose. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 110. D
Melancholicis aduersissimum est acetum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. F
Melancholicis quod serum magis conueniat pro alio inanienda. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. A
Melancholici fitis, & dolor lateris quo modo curetur. de dy. Sp. 24. E
in Melancholicis sudor conuenit. de mel. ex G. R. & Poss. Sp. 110. B
in Melancholicis cura præcordiorum habenda est. de melan. ex Gal. Ru. & Possidonio. Sp. 110. B
in Melancholicis fomenta pro præcordijs, quæ. de mel. ex Galen. Rufo, & Possidonio. Sp. 110. B
in Melancholicis aduentriculi ventositates, quæ conueniunt. de melancholia ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. C
in Melancholicis cataplasma ad ventriculum. de melancho. ex Gal. Ru. & Possidonio. Sp. 110. C
in Melancholicis rubificantia quando conueniant. de melancho. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. C
pro Melancholicis siccum bouis stercus quo modo conueniat. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. C
Melancholici, qui conualluntur, quomodo tractandi, de melancho. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. D
Melancholicis quando vomitus conueniat, & ex quibus. de melanchol. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. E
Melancholicis obsunt vomitus fortes. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. E
Melancholici debent per inferiora purgari. com. 4°. aph. 9°. Ex. 28. C
Melancholici purgari debent in principio veris. quos purga. oportet. quib. med. & quo temp. 5°. 88. D
Melancholicis educimus atram bilem. de dyna. Sp. 21. B
pro Melancholicis epithymum. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. H
Melancholicis datur lapis armenus. de dyna. Sp. 21. C
Melancholici sola purgatione sanati. de purgan. med. fa. 5°. 87. G
pro Melancholicis hiera. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. H
Melancholia cōferūt varices, & hæmorrhoides. c. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
Melancholica passionis maximum remedium hæmorrhoidalis sanguis. com. 4°. aph. 25°. 30. B / com. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D

Melancholiam futuram quando prohibet sanguis hæmorrhoidalis. com. men. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
Melancholicis sanguinem mittendum persuasit Galenus. de curan. ratio. per sang. miss. 6°. 18. E
in Melancholicis cucurbitulæ cōtra inflammationes. de melancholia ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 110. C
Melancholici aliqui dum curantur, non videntur proficere. de melanch. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. C
in Melancholicis galea plumbea remedio est. de melancho. ex Gal. Rufo & Possidonio. Sp. 109. C
ad Melancholicas ægitudines. secre. 102. D / Sp. 103. E
MELANGIA ad apericendum. de dyna. Sp. 35. E
Melangia meminit. de dyna. Sp. 21. E
Melangia, & pilosella. de dyna. Sp. 35. F
MELAN graphicum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. B
MELANTHIUM oleum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
Melanthium id est Nygella. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. C
Melanthij semen amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
Melanthium prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
Melanthium in nasi obturatione. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 139. G
Melanthium in morbo regio. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 139. G
Melanthium frictum collo in linteo suspensum catarrhos, & corvæ de siccit. 6°. de simpl. me. fa. 5°. 45. H
Melanthium torrefactum. 5°. de compo. med. sec. lo. 5°. 163. E
MELANTHERIA ex clauis confecta. 5°. de compo. medicamento. per genera. 5°. 253. B
Melanteria qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. B
Melanteria adstringens summum. 3°. de simp. medic. fac. 5°. 21. D
Melanteria meminit. 5°. de compo. medi. per gen. 5°. 248. G
MELCA cibus refrigerans. 7°. metho. meden. 7°. 44. B
Melca quando conuenit. de bon. & vit. suc. 2°. 39. B
MELEA id est malus. 7°. de simp. medica. fac. 5°. 55. H
MELEA armenice, id est malus armenica. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. A
Melea medice, id est malus medica. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. A
Melea persice, id est malus persica. 7°. de simp. med. fa. 5°. 56. A
MELÆDOLAS vocant poeta dolores, & curas. de arti. com. 1°. 7°. 257. B
MELÆTA pro diligentia accipitur. de fract. com. 2°. 7°. 235. D
MELI id est membra. in timeum Pla. 1°. 287. A
MELICERIS affectus iuncturarum cubiti. intro. Isa. 59. C
Meliceris suturarum distentio. intro. Isa. 59. C
Meliceris id est formica, siue sessilis veruca nomen sumpsit à similitudine ad aliquid extra positum. 2°. metho. me. 7°. 9. E
Meliceris numeratur inter affectus, qui prius non fuere. 14°. methodi medendi. 92. D / 7°. 93. C
Meliceris quid. de tum. præter natu. 3°. 83. G
Meliceris affectus partium exteriorum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
in Meliceride quod inutile est deponitur in natura. de cau. mor. 3°. 9. D
Meliceridum tumor diuersus ab alijs. ad Thras. 2°. 105. A
Meliceris ex humore tenuiore generatur. 14°. meth. me. 7°. 90. E
Meliceris quo sanat. 14°. me. me. 93. F / 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. G
Meliceris, ædema, ramex, struma magna similitudine conueniunt, sed in curatione distant. de opt. seft. Isa. 24. A
Melicerides ablationem sui indicant. 3°. meth. me. 7°. 16. C
ad Meliceridas digerendas. 6°. de compo. medic. per gen. 5°. 261. F
Meliceridas discutiens. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. D
ad Meliceridas magnas. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 262. H
MELAEVOS dicitur poeta Lyricus. 17°. de vsu par. 5°. 222. G
MELICRATON facit vīctum tenuissimum. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. B
Melicratum cur præbeatur ægrotantibus. de boni. aquæ. Sp. 75. G
Melicrato quādo vti debemus. de vīct. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. F
Melicratum dandum in febribus continuis, quibus non bilescit in ventriculo. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 98. A
Melicrato vīctū p siti in pleuritide. de vīct. ra. in mor. acu. c. 1°. 7°. 114. F
Melicratū stomachū supinat. de vīct. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. E
Melicratum paulisper coctum quid faciat. 3°. de alim. fac. 2°. 32. G
Melicratum in balneo bibitum quibus conferat. de cura icter. Sp. 111. C
Melicrato parari debent medicamenta thoracis, & pulmonis. 5°. de simp. plicium med. facul. 5°. 35. C
cum Melicrato oxymel incidit. de cur. rat. per san. miss. 6°. 19. A
Melicratum maturat. de ocul. 7°. 189. D
Melicratum, in quo aliquid decoctum sit hyssopi, origani, tragorigani, thymi, pulegij, habet vim extenuandi. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
Melicratum potus

Melicrati potus in quo ebullierit thymus origanū, pulegiū, vel hyssopus
conuenit in ai defectu ex multitudine. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. B
Melicratum in quo hyssopus ebullierit pro ventriculo, in quo pituita fri-
gida sit acervata. 1°. de arte curatiua ad Clauconem. 7°. 99. D
Melicratum soluere in ore omnium est. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
Melicratum aluum omnibus non subducit. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
Melicratum quos soluat, & quos non. 1°. de alim. fa. 2°. 8. D
Melicrati cyatis duobus miscetur colocynthidis. de dyn. Sp. 21. D
Melicrato, vel oximelite excipitur agaricum. de dyn. Sp. 21. G
cum Melicrato succus centaurea purgat choleram, & soluit crassos, et
viscosos humores. de virt. cent. Sp. 94. A
Melicratum expurgat in ietheris. de cura iether. Sp. III. B
Melicrato abludendum vlcus. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. H
Melicratum mordicationes quandoq; sanat, & saluginosum est. 2°. de
simpl. medic. fac. 5°. 12. B
Melicratum ad expurgandū melius est vino. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 106. C
Melicrato, melius vinum mulsum ad glutinandum. 2°. de arte curat. ad
Glaucnem. 7°. 106. C
Melicratū cōglutināt sinus profundos. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 106. C
MELIDIAE casus. in 1°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 126. G
MELILOTVS eiusdem ferē generis existit cum croco. 4°. de compo. si.
medic. secun. loc. 5°. 151. D
Melilotus magis calidus quam frigidus, digerit, & concoquit. 7°. de sim-
pli. med. facul. 5°. 55. D
Melilotus adstringit exigue, & discutit. 3°. de cōp. me. se. loc. 5°. 159. B
Melilotus iuuat oculos inflammatos circumdolentes. intro. Isa. 58. C
Meliloti attici meminit. 8°. de compo. si. medicamen. secun. loc. 5°. 196. E
Melilotus odoratas reddit compositiones. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 128. C
Meliloti decoctum, quale. 4°. de compo. si. medic. sec. loc. 5°. 151. F
ex Meliloti medicamentum quo modo fiat, & valeat diuersis vlcerib.
8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 187. F
ex Meliloti malagma. 7°. de compo. medica. per gen. 5°. 266. A
in Meliloti emplastro miscentur vitella ouorum. 11°. de simplic. medica-
men. facul. 5°. 81. E
ex Meliloti emplastrum. 8°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 193. D
MELINE dicitur ab aliquibus panicum. de bon. & vi. suc. 2°. 37. D
Meline id est panicum. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. D
Meline est prauī succi. de atten. vict. 2°. 45. B
Meline statuenta est, & concoctu difficilis. de atten. vic. 2°. 45. B
MELINA Critonis medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. D
Melina quo modo fiant viridia per cocturam postea Gilua. 2°. de compo.
med. se. lo. 5°. 223. E
Melinum inscriptum aromaticum. 8°. de comp. med. secun. loc. 5°. 193. A
Melina vocat buxea. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 223. D
Melinū ceratū est vtilius vetriculo q̄ intus vratur. 8°. meth. me. 7°. 53. D
Melinum collyrium. 4°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 156. H
Melinum Diaphantis aphra. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 222. F
Melinū Andromachi emplastrum. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 222. C
Melinum emplastrum Pasionis. 1°. de comp. medic. sec. lo. 5°. 130. H
Melinum Heraclicidis. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. F
Melinum Hygieni. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 130. H
Melinon Lucy præceptoris ad crustas, & callos. 5°. de compo. si. medica-
men. per genera. 5°. 253. H
Melinum Leuci emplastrum. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 130. H
Melinum Menoeti. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. G
Melinum Serapionis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 222. G
MELINVM olcum adstringit. 13°. meth. med. 7°. 83. G
Melinū oleū adstringit, & refrigerat. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. A
Melinum oleum pro absinthio. 11°. meth. med. 7°. 72. G
Melinum oleum. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 47. H
MELINVM mastichinum & nardinum vnguētum quem ordinem inter
se habeant, & quo anni tempore exhibendū. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
Melinum vnguētum modice adstringit. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
Melino vnguento pectus æstate vngendum. 5°. meth. me. 7°. 32. H
Melinum vnguētum ventriculo imbecillo applicabant antiqui. 7°. me-
thodi medendi. 7°. 43. H
Melinum vnguētum Iecori inflammato conuenit. 2°. de arte curat. ad
Glaucnem. 7°. 104. D
Melinum vnguētum dum adhuc fluit aliud. 8°. meth. me. 7°. 53. D
Melinum vnguētum pro nardino. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 187. D
MELINA terra, quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 85. B
MELIVS, & nobilius debent dominari. 3°. de dec. Hipp. 1°. 242. E

à Melioribus rectius incipitur. de ineq. intemp. Isa. 43. F
ad Melius semper translatio. ars med. Isa. 68. G
Melius se habere cū quidā visi sint cur moriantur. 3°. de cris. 4°. 142. G
Meliores, qui sint cibi eorum, qui non velociter corrumpuntur in Stoma-
cho. de dissolu. conti. Sp. 75. A
Melissophylon id est citrigo. 7°. de simpli. med. fac. 5°. 55. E
Melissophyllum odoratas reddit compositiones. 1°. de compo. si. medica-
men. sec. loc. 5°. 128. C
MELISSI opinio falsa quod vnū esset intrāsmutabile. 1°. de ele. 1°. 4. H
MELITERIVM vasis genus. de puero epil. 7°. 181. B
MELITITES lapis, quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 86. H
Melitites qualis. 1°. de simpli. medica. fac. 5°. 68. C
Melitites medicamentum flauum & rufum. 2°. de compo. si. medica-
men. per genera. 5°. 221. E
MELITONIS aridum erodens. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. B
Melitonis casus. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. C
MELITI stomaticum. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 171. D
MELIVM alumen. 3°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 147. G
MELLA quid sit, & quō fiat in Grecia. de fract. c. 2°. 7°. 235. H
Mella est aqua mulsā anstera. de fract. com. 2°. 7°. 235. H
Mella ex maceratis fauis. de fract. com. 3°. 248. D | 7°. 246. D
Mella pro potu. de fract. com. 4°. 7°. 292. E
Melleum dulce idem. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. H
MELITO & mucoso similia sæpe inueniuntur in abscessibus. de tum.
præter naturam. 3°. 83. G
MELON qui modus sit egressionis vneæ de ocul. 7°. 187. C
MELONES sunt humidi frigidi, & pituitosi potissimum si crudi, & non
elixa mandantur. de atten. vic. 2°. 44. A
MELONGIANAE sunt crassæ, & cur. de dissol. conti. Sp. 72. H
MELOPEPON. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Meloepones dicuntur olera. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
Meloepones sunt humidi frigidi, & pituitosi potissimum si crudi, & nō
elixa mandantur. de atten. vic. 2°. 44. A
Meloepones humidi, & lenti. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Meloepones minus humidi, quā pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Meloepones nullā habent adstringentem facultatē. de alim. fa. 2°. 18. H
Meloepones quando sunt idonei. de bon. & vitio suc. 2°. 39. B
Meloepones non possunt conseruari. de bon. & vit. suc. 2°. 36. H
Meloepones non possunt siccari. de bon. & vit. suc. 2°. 36. H
Meloeponibus ipsis fructus autumnales magis iuuant stomachum. de
alimen. facul. 2°. 17. B
in Meloeponibus editur caro. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
Meloepones parcius edendi, quā alij fructus. de bo. & vi. suc. 2°. 39. B
Meloepones non sunt boni succi. de bon. & vit. suc. 2°. 37. F
Meloepones nō sunt adeo prauī succi vt pepones. 3°. de ali. fac. 2°. 17. A
Meloepones si non digerantur vertuntur in succum similem letalibus
venenis. de bon. & vitio suc. 2°. 37. F
Meloepones tardius deorsum descendunt. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Meloepones ad vomitū nō adeo apti vt pepones. 2°. de ali. fac. 2°. 17. A
Meloepones mouent vrinam. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Meloepones minus mouent vrinam peponibus. 2°. de alim. fa. 2°. 17. A
Meloeponium pars intima in qua insunt semina prouocat deiectionem.
2°. de alim. facul. 2°. 17. B
Meloepones mediocriter abstergunt. 1°. de alim. fac. 2°. 8. C
Meloepones semen supprimunt, tamen non corrumpunt. 5°. de simplic.
medic. facul. 5°. 38. C
MELOTIS instrumentum tenue ad ora vasorum aperienda. 6°. de ana-
tomicis administ. 1°. 93. D
MELOTIS vnde dictum. 1°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 213. F
MEMBREDAE possunt dici cura quasi quod membra edant. de
artic. com. 1°. 7°. 257. B
in MEMBRANIS nominum differentia apud aliquos. 4°. de vsu par-
tium. 1°. 137. H
Membrana, & tunica idem apud Galenum. 4°. de vsu par. 1°. 137. H
Membrana quæ sint. 17°. de anat. adm. 1°. 94. B
Membrana inter partes similes. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C | de diffe-
rentijs morborum. 3°. 2. F
Membrana prima, & simplicissima particula. 1°. de elem. 1°. 6. E
Membrana ex primis ē, et simplicissimis sensui elemētis. 1°. de ele. 1°. 7. E
Membrana, & copula differentia. 1°. de decr. Hipp. 1°. 233. G
Membrana qualis. 1°. de decre. Hipp. 1°. 233. G
Membrana ex primis partibus quæ formantur. 2°. de temp. 1°. 16. A
Membrana est

Membrana est inter primas partes que generantur. 8°. de dec. Hip. 275.
 Cl^o. de nat. fac. 1°. 291. F.
 Membranae quo modo gignantur. de fac. for. 1°. 322. G.
 Membranarum principium viri semen. 14°. de usu par. 1°. 208. B.
 Membranae sunt à semine. 1°. de sem. 1°. 332. C.
 Membrana ex semine. vsus. 2°. de sem. 1°. 331. A.
 Membrana que primo fit à semine cur perforata. 1°. de sem. 1°. 330. H.
 Membrana intrinsecus fibrarum matrices utrasque; iungit, & colligat propinquas partes. 14°. de usu par. 1°. 209. F.
 Membrana primo cornibus copulatur. 1°. de sem. 1°. 331. A.
 Membrana que est operimentum, munimentum, ligamentum, pelliculatum foetus, & matricis. 15°. de usu par. 1°. 211. C.
 Membrana chorion dicta quomodo oriatur. 1°. de sem. 1°. 331. B.
 Membranae allantoidis, & intestinalis ortus. 1°. de sem. 1°. 331. B.
 Membrana intestinalis è quo facta, & cur talis figura. 1°. de sem. 1°. 331. H.
 Membrana foetus sudorem accipiens. 15°. de usu par. 1°. 211. B.
 Membranae στυγερός græcè litera figuram habentes. 6°. de dec. 1°. 264. C.
 Membranas dirumpit ante decimum mensem foetus, vel incipit dirumpere. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A.
 Membranarum substantia est densa. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B.
 Membrana est minus sicca cartilagine. 1°. de temp. 5°. 15. C.
 Membrana ex æguis, tamē est ex sanguine facta. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E.
 Membrana non habent fibras. 6°. de anat. adm. 1°. 92. D.
 Membrana sentiunt solum, & non habent voluntarium motum. 16°. de usu partium. 1°. 214. H.
 Membrana non habent pulsationem. 2°. de lo. aff. 4°. 9. B.
 Membrana à seipsa gubernatur. ar. med. 15a. 63. B.
 Membranae quando nutriuntur habent naturales facultates. 2°. methodi medendi. 7°. 12. H.
 Membrana habet simile functionē in oī parte. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. B.
 Membranis lentus humor circumfunditur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C.
 Membrana cur indita membrīs. 6°. de decr. Hip. 1°. 266. A.
 Membrana à cute non nisi scalpello separatur. 3°. de ana. adm. 1°. 74. C.
 Membrana ablata in simia non videntur venæ vel nervi ob tenuitatem. 3°. de anatomicis administ. 1°. 74. D.
 Membranis cranium inhaeret. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. G.
 Membrana calvaria habet continuam substantiam per totum caput. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 133. G/H.
 Membrana celerrime recedit ab ossibus, quæ sunt afflicta. 6°. methodi medendi. 7°. 42. C.
 Membrana cerebri, medulla dorsi, thoracis succinctorium, & abdominis eodem tempore fiunt. 1°. de sem. 1°. 332. A.
 Membranae cerebri quam habent qualitatem. 2°. de temp. 1°. 18. A.
 Membrana dura, & mollis ob quid in cerebro. 7°. de decr. Hip. 1°. 269. B.
 Membrana dura natura qualis. 9°. de anat. adm. 1°. 104. A.
 Membrana dura sectio. 9°. de anat. adm. 1°. 104. A.
 in Membranis cerebri ab aliquibus ponitur anima principatus. 1°. de usu partium. 1°. 114. H.
 in Membranis ne, an i cerebro sit aīa prima facultas. 2°. de lo. a. 4°. 13. H.
 in Membrana dura cerebri dolor quo modo fiat. de ijs, quæ in medicat. fiunt, commen. 3°. 7°. 222. F.
 Membranæ cerebri quando rumpuntur ex casu. 2°. de comp. medicamen. to. secun. loc. 5°. 133. H.
 Membrana circa cerebrum vulneratum præcisa inducit febrem, & vomitum bilis. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G.
 Membrana crassa per se vulnerata causat febrem, & vomitum bilis secundum Erasistrati sectatores. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G.
 Membranae cerebri fracta faciunt desipientiā. cō. 7°. apho. 24°. Ex. 55. F.
 Membranae cerebri sanguinem effundentes difficulter compescuntur. fin. med. 15a. 50. A.
 Membranae cerebri vulnus quō curet. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 133. H.
 Membranae cerebri, & cerebrū eadē idigēt curatiōe. 2°. de lo. aff. 4°. 13. H.
 Membrana cerebri quibus glutinetur. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 18. D.
 supra Membranam ponitur oleū rosaceum. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 134. B.
 Membrana crassa cerebri valentissimis gaudet medicamentis. 6°. methodi medendi. 7°. 42. H.
 Membranae nudatæ imponitur Isis. 6°. meth. me. 7°. 42. H.
 ad Membranas cerebri medicamentum. 5°. meth. me. 7°. 31. B.
 in Membranarū capitis inflammationis principio cucurbitula non sunt apponendæ. de hiru. reuul. cucurb. & scarif. 2. E. 6°. 3. B.
 in Membranae inflammatione vii non debemus cucurbitulis in principio. 11°. metho. med. 7°. 73. E.

in Membranarum dolore à calida, & spumosa substantia arteria capitis secunda. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. F.
 ad Membranas cerebri in simplici fractura scalpelli quales. 6°. metho. di medendi. 7°. 42. B.
 Membrana agnata oculi quæ vocetur. 4°. de compo. med. sec. lo. 5°. 501. F.
 Membranarum oculi affectus intro. 15a. 58. D.
 Membrana superioris adnata passio est lippitudo. de diff. mor. 3°. 6. A.
 Membrana super. corneam vitia. 1°. de symp. cau. 3°. 15. G.
 ad Membranarū oculorū extuberantias. 4°. de com. me. se. lo. 5°. 156. D.
 Membrana, os, aden satis sunt ad palati meatum. 9°. de usu p. 1°. 172. C.
 Membrana digitorum pars. de ineq. intemp. 3°. 43. D.
 Membranarum substantia cur in digitis. 1°. de usu par. 1°. 117. B.
 Membranas volunt esse principium nervorum sectatores Erasistrati. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G.
 Membranae spinalis medulla quam habent qualitatem. 2°. de tēp. 1°. 18. A.
 Membranae ambientes spinalem medullam cum quibus partibus habent societatem. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F.
 Membranarum thoracis utilitates. 6°. de usu par. 1°. 148. E.
 Membrana in osse peitoris. 7°. de anat. adm. 1°. 94. C.
 Membranae subcingētis, et peritonei differentia. 7°. de anat. adm. 1°. 94. C.
 Membranae subcingentis sectio. 7°. de ana. adm. 1°. 94. C.
 Membrana subcingens obducitur omnibus intra thoracem instrumentis. 7°. de anatomicis administ. 1°. 94. C.
 Membrana subcingens latera nervosa est, & fortis. 5°. de lo. af. 4°. 30. F.
 Membrana subcingēs inflāmata facit morbum laterale. c. 6°. ap. 33°. Ex. 50. A.
 Membrana subcingens costas unde doleat. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A.
 Membranae quo genere dolorum afficiantur. 2°. de crif. 4°. 137. E.
 Membrana subcingens non habet dolorem punitium, & quo in latera li dolore patiat, & etiam curetur. com. 6°. aph. 50°. Ex. 46. H.
 Membranarū dolor punctiōi similis & quō. de cur. rat. p. sang. 6°. 21. F.
 Membrana, pulmo non æque sunt natura apta humores suscipere. com. 6°. aphor. 33°. Ex. 50. A.
 Membrana subcingens magis apta est suscipere humores biliosos quam pulmo. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. B.
 Membrana succingente inflāmata quid sequatur. 2°. de lo. affe. 4°. 13. B.
 in Membrana succingētis inflāmatioe vñ oriat febris. 2°. de lo. af. 4°. 13. B.
 Membrana quæ costas substernitur phlegmon est cum periculo moris. 10°. metho. meden. 7°. 63. H.
 in Membranae costas tegentis inflammationibus indicium firmum, & solidum accipitur à pulsu. 2°. de lo. aff. 4°. 13. E.
 in Membranae costas succingentis inflammatione pulsus qualis. 2°. de locis affectis. 4°. 13. D.
 Membrana affecta magis tendunt, & indurant arteriam, quam musculi affecti. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H.
 in Membrana succingente scirrhos non facit febrem, nec ædema. de cōstitutione artis med. 15a. 40. D.
 Membrana costas succingētē eē vulneratā quō cognoscat. 1°. de l. af. 4°. 2. F.
 Membrana succingēs cōfossa, et thorax cōfossus idē est. 1°. de lo. af. 4°. 2. F.
 Membrana cingens costas erosa in pleuritide. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H.
 Membrana tegens spiritalia membra ut peritoneum naturalia. 7°. de anatomicis administ. 1°. 94. D.
 Membrana pericardion quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 94. D.
 Membrana pericardion sectio. 7°. de ana. adm. 1°. 94. D.
 Membrana in corde quo modo se habent. 6°. de dec. Hip. 1°. 264. E.
 Membrana cur nascuntur osculis in corde. 3°. de nat. fac. 1°. 307. E.
 Membrana instar operculi ad vas pulmonis. 15°. de usu par. 1°. 212. G.
 Membrana pulmonis quo loco suspendantur. 4°. de lo. aff. 4°. 27. E.
 Membrana pulmonem cingens dura nervosa. 5°. de lo. aff. 4°. 31. A.
 Membrana pulmonis coalescit tempore. 15°. de usu par. 1°. 212. G.
 Membrana Thoracē intersepiētes quō se habeāt. in p. gno. c. 2°. 4°. 204. C.
 Membrana super lumbos est peritonæum. 5°. de ana. adm. 1°. 88. H.
 ad Membranae abdominis adstringēdā i herniæ curatiōe. de laq. 7°. 307. G.
 in Membrana quo modo dispergantur nervi in hepate, renibus, & pulmone. 2°. de lo. aff. 4°. 9. A.
 Membrana cur in vesicis. 5°. de usu par. 1°. 145. B.
 ex Membranis, & fibris fiūt arteria, & vena. de ineq. intēp. 3°. 43. D.
 Membrana substrata arteria, quæ. 16°. de usu par. 1°. 218. G.
 Membrana στυγερός in vena arteriosa. 6°. de usu par. 1°. 153. G.
 Membrana à fluxione incalcēcit. 1°. de ineq. intēp. 3°. 43. E.
 Membranarum dolore hemodia id est stupori dentium, nō habet aliquod simile. 2°. de loc. aff. 4°. 9. H.
 Membranis accidunt dolores in latitudinem. 2°. de lo. aff. 4°. 9. B.
 Membranarum dolo-

Membrarum dolores non sunt inaequales. 2°. de loc. aff. 4°. II. B
 Membrana super cutim quos dolores faciat. 2°. de lo. aff. 4°. II. D
 Membrana in media carne quos dolores faciat. 2°. de lo. aff. 4°. II. D
 Membrana os pertingens, & non pertingens, facit doloris diuersitatem. 2°. de loc. affect. 4°. II. C
 Membrarum ad ossa pertingentium dolores. 2°. de lo. aff. 4°. II. E
 ad Membranulam ossis punctam. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268. B
 ad Membrarum vulnera. 7°. de compo. medica. per gen. 5°. 268. B
 ex Membrana pingui quandoq; fit hectica. 1°. meth. med. 7°. 64. F
 ad Membranas insitas eliquandas. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. C
 Membrana tuto consuntur cū musculis. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 231. D
 Membrana crassa quæ exiit ex contuso digito fecit dubitare Galenum, & alios quid esset. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. C
 Membrana quandoq; aufertur in mutilatione. de diff. mor. 3°. 5. A
 Membrana ablata cur non crescit. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Membrana difficillimum est fieri carnem. 1°. de sem. 1°. 332. E
 MEMBRANA nasum, & maxillam aligabimus. de fasc. 7°. 293. F
 MEMBRANA sub cortice roboris valde adstringit. 6°. de simpl. medic. facultatibus. 5°. 46. D
 Membrana sub glande valde adstringit. 6°. de simp. med. fa. 5°. 46. D
 MEMBRANIS, & Tiliæ codicibus libri scribebantur. de ijs, quæ in me dica. si. com. 1°. 7°. 197. E
 MEMBRANOSVM necessario est, quod est leue & densum. 4°. de vsu partium. 1°. 137. D
 Membranosas, carnosas, & fibrosas particulas habent partes simplices. 10°. meth. med. 7°. 67. D
 Membranosa corpora vnde orta. 7°. de ana. adm. 1°. 94. C
 Membranosa substantia habet dolorem pungitiuum. de cōst. ar. 1f. 40. D
 Membranosum corpus si excernatur ex varijs locis, quos affectus indicet. de cōst. art. 1fa. 41. A
 Membranose tunica frustulum eiectum ex diuersis partibus, quo modo significat varias affectiones. 1°. de lo. aff. 4°. 6. B
 MEMBRA quibus elementis consent. de hist. philo. Sp. II. F
 Membrorum formam constituit figuræ varietas. 7°. de dec. 1°. 272. B
 quæ Membra prius formentur. de sper. Sp. 36. C
 Membrum primum quod generatur. de hist. philo. Sp. II. B
 a Membro primo genito alia non gignuntur. de fæt. form. 1°. 324. G
 Mēbra principalia fiunt in secūdo tēpore fabrica fætus. 1°. de se. 1°. 331. E
 Membra omnia quarto tempore sunt absoluta. 1°. de sem. 1°. 331. E
 Mēbrū nullū potest fieri absq; substantia sanguinis. de fæt. for. 1°. 332. F
 Membrum omne ex sanguine menstruo fit. 1°. de sem. 1°. 332. G
 Membra aliqua indigent sanguine puriore. 1°. de sem. 1°. 332. E
 Membra aliqua exigunt sanguinem serosiores. 1°. de sem. 1°. 332. E
 Membra ex parte sanguinis, quæ. de anat. vii. Sp. 45. D
 Membra exanguia facta ex sanguine, quæ. 2°. de nat. fac. 1°. 297. E
 Mēbra carnea sanguine generant, & nutriuntur. 1°. de sem. 1°. 335. D/E
 Membra sola ē semine generantur, & nutriuntur. 1°. de sem. 1°. 335. D/E
 Membrum omne congelatum terrestre, priuatum sensu, ex melancholia est. de anat. vii. Sp. 45. F
 Membra corporis, quæ sicciora sint. 3°. meth. me. 7°. 21. E
 Membra, quæ Deus bili assimilauit. de anat. vii. Sp. 45. F
 ad Membrorum fabricam, quæ sinus habent, & ventriculos igne, & aere vitur natura. 2°. de sem. 1°. 339. E
 Membra aliqua cur sint perforata, vt ossa. de anat. vii. Sp. 44. G
 Membra cætera sequuntur caput in naturali ordine exeundi fætus. de anat. vii. Sp. 52. D
 Membrorum diuisio in simplicia, & composita. de ana. vii. Sp. 43. F
 Membra similia, quæ de nat. hu. com. 1°. 1°. 26. C
 Membra simplicia, quæ. de ana. vii. Sp. 43. F
 Membrum primum simile quid, & secundum. de ana. vi. Sp. 43. G
 Membrorum similium partium materia vnde. de anat. vii. Sp. 44. F
 Membrorum simplicium, idest consimilium causa materialis est sperma præterquam carnis, & adipis. de ana. vi. Sp. 55. G
 Membrorum simplicium diuersitas. de anat. vii. Sp. 55. G
 Membra, completa, quæ tamen vocentur simplicia. de ana. vi. Sp. 44. G
 de Membrorum consimilium anatomia. de ana. vii. Sp. 55. B
 Membrum an sit medulla. de ana. vii. Sp. 55. G
 Membrū quoddam magis habet de villis longitudinalibus, & latitudinalibus, vt gula, quoddā magis de trāsuersis, & latitudinalib. vt stō mach. quoddā magis de latitudinalib, vt testina. de an. vi. Sp. 55. H
 Mēbrorū villi in qbus debet aliqd imorari quales. de ana. vii. Sp. 45. A
 Membrorum diuersitas penes tunicas. de ana. vii. Sp. 55. H

in Membro aliquo cur plures tunicae. de ana. vii. Sp. 45. C
 Membra composita, quæ. de ana. vii. Sp. 43. F
 Membra contrariam substantiam habentia non vniuntur à natura, sed iunguntur per vinculum quoddam. 14°. de vsu par. 1°. 209. G
 Membrum compositum habet propriam actionem. de ocul. 7°. 182. G
 Mēbra habētia naturā propriā, consideranda. de tot. morb. tēp. 3°. 89. H
 Membra quorum ministerium est necessarium. 7°. meth. me. 7°. 49. B
 Membrum vnum principale secundū Aristotelem. de ana. vii. Sp. 56. B
 Membra principalia duo secundum alios. de ana. vii. Sp. 56. A
 Mēbra principalia, non etiam principalissima, tria. de ana. vii. Sp. 45. D
 Membra tria principalia sunt tres trunci in animali. 1°. de sem. 1°. 331. G
 Membra principalia quatuor secundum aliquos. de ana. vi. Sp. 56. A
 Membra principalissima quatuor. de anat. vi. Sp. 45. D
 Membra principalia nouem spheris comparantur. de ana. vi. Sp. 45. D
 Membra regalia intrinseca, quæ. de ana. vii. Sp. 45. D
 Mēbra septē regalia, & famosa cōparata planetis. de anat. vi. Sp. 56. A
 de Membro nobili natura sollicita est. de ana. vii. Sp. 45. C
 ad Membra omnia vniuersale principium est cor. de ana. vi. Sp. 56. H
 Membrorum spiritualium principalissimū est cor. de cōp. mēb. Sp. 58. G
 Membris omnibus corporis cor est calidius. de compag. mem. Sp. 58. G
 ad Membra cætera influit virtus vitalis à corde. de anat. vi. Sp. 56. F
 Membrum nullum habet tantam actionis constantiam, quantam habet cor. 6°. de vsu par. 1°. 150. D
 Mēbrū necessariū quod seruet aerē itrinsece cur fuit. de ana. vi. Sp. 53. A
 Membra prima post cor quæ. de ana. vii. Sp. 47. B
 per Membra omnia quō naturalis vis. 4°. de prælag. ex pul. 4°. 122. D
 Mēbra omnia gubernantur à venis, nervis, et arterijs. 1°. de sem. 1°. 330. C
 Membris cur indita arteriæ, venæ, nervi, membrana, & ligamenta. 6°. de dec. Hipp. 1°. 266. A
 ad Mēbra minimo iteruallo ducūt venæ, et arteriæ. 16°. de vs. p. 1°. 220. A
 Mēbrū vbi indiget solo viculo, ibi solū est ligamētū. 12°. de vsu p. 1°. 193. B
 Mēbrū vbi indiget solo sensu, ibi solus est neru. 12°. de vsu p. 1°. 193. B
 Membrum vbi indiget motu voluntario, ibi adeest neruus, & ligamentum. 12°. de vsu par. 1°. 193. B
 ad Membra diuersa, arteriarum incessus. 1°. de dec. 1°. 233. A
 ad Mēbrū omne instrumentale veniūt duæ venæ. de ana. vii. Sp. 44. B
 in Membro primo quod mouetur est anima. 2°. de dec. Hipp. 1°. 234. H
 de Mēbris, quæ mouent motu voluntario. de motu ma. & obs. Sp. 68. H
 Mēbrorū exercitatio fit p se ex motibus voluntarijs. 2°. de sa. tu. 2°. 75. H
 Membra motu voluntario primo mouēt cerebrū. de motu man. Sp. 66. G
 ad Membra alia mittuntur motu voluntario, & sensus à cerebro. de voce, & anhel. Sp. 61. G
 Membrum nullum quod voluntarie mouetur caret musculo, accipit neruum à cerebro. de dec. Hipp. & Plat. 1°. 234. B
 Membrum totum non mouet vnus musculus. 1°. de mot. mus. 1°. 310. A
 Membra mouent muscoli nervos excipientes. 1°. de dec. Hipp. 1°. 234. A
 Membrum, quod extenditur, flectitur, & circumagitur habet duo genera musculorum. 6°. de anat. adm. 89. H/9°. 1°. 90. A
 Membrum totum quando sursum trahitur. de motu mus. 1°. 312. C
 Membra attollit ac sustinet virtus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Membrum quō intelligatur validissimum. de na. hu. com. 2°. 7°. 182. E
 Mēbrorum roboris causa, quæ secundū Aristotelem. 1°. de sem. 1°. 334. G
 Membrorum durities quid faciat. 2°. de san. tu. 2°. 69. F
 Membrorum duritiem perficit exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 69. F
 in Membro, si non esset aliqua facultas sentiendi, nō esset doloris sensus, quādo caditur, vel cōfringitur, vel adurit. 7°. de dec. Hipp. 1°. 272. D
 Membra, quæ solum habent sensum in superficie. de anat. vii. Sp. 44. C
 Membra insensibilia, quæ. de vt. resp. Sp. 62. G
 Membra omnia tanto sunt frigidiora cute, quanto minus habent sanguinis. de temp. 1°. 15. C
 Membra, quæ opus commune habent. 7°. meth. med. 7°. 49. H
 Membra seruientia, quæ extrinseca, & intrinseca. de ana. vii. Sp. 45. D
 Membra, quæ alijs deseruiunt, solum habent vnā viam, & vno modo tendunt ad illa. 6°. de dec. Hipp. 1°. 263. A
 Membrorum forme non sunt diuersa in magnis, & paruis animalibus contra Aristotelem. 6°. de vsu par. 1°. 150. G
 Membrum nullum indiget alio pro sua functione. de fæt. form. 1°. 324. G
 Membrum oē intendit suo cōmodo, & reparationi. de mot. m. Sp. 68. A
 in Membro omni quatuor vires. in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 188. C
 Membris omnibus inest appetentia conuenientium, & alienarum auersio. 3°. de nat. facul. 1°. 303. G
 Mēbra vim habent trahendi ad se cōuenientia. de purg. med. fa. 5°. 87. A/
 de motibus

de motibus manifestis & obfc. Sp. 68. B
 Membra, quæ aluntur, proprios succos trahunt. 4°. de sa. tu. 2°. 88. A
 Membrum orine habet facultatem propriæ qualitatis, & meatum ad at-
 trahendum. 14°. de vsu par. 1°. 208. D
 Membri attractiua virtutis fortitudo quo modo fiat. de ocul. 7°. 189. E
 Membra trahunt nutrimentum per vim quàm habent qualitatis attra-
 henda qui vt magnes ferrum. 2°. de nat. fac. 1°. 299. D
 Membrum omne habet cibum quo reficitur. de ocul. 7°. 182. H
 Membra à venis capiunt succum sibi accomodat. 1°. de sem. 1°. 335. B
 Membra nutriuntur succo quàm simillimo. 6°. de decre. Hip. 1°. 266. C
 Membro omni suus proprius cibus suauissimus est. 3°. de na. fa. 1°. 305. D
 Mēbrū omne alteri sequēti dat materiā nutrimentū. 6°. de decr. 1°. 266. A
 Membrum, quod sibi est superfluum excernit, idq; alterius partis fit ali-
 mentum. 1°. de sem. 1°. 335. E
 Mēbro vni qđ est excrementū est alteri nutrimentum. 2°. de sem. 1°. 335. E
 Membra diuersa diuersis nutriuntur. 1°. de sem. 1°. 332. E
 Mēbra oīa habent aliqd pprium ab alijs diuersum. 6°. de decr. 1°. 266. A
 in Membrorū diuersorū nutritione sanguis diuersus. 8°. de decr. 1°. 275. G
 Membra qualibet habent virtutem alteratiuam, per quam alterant nu-
 trimētū sibi ipsis, & habent propriū humorū. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Membrum omne immutat alimentum in suā materiā. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Membra rubra rubificant materiā q̄ conuertunt. de ana. vi. Sp. 44. D
 Membra alba albificant materias, quas cōuertūt. de ana. vii. Sp. 44. D
 Membra in quibus est caro mollis, & alba. de ana. vii. Sp. 44. D
 Membra agere propter alia membra non est verum. de motibus manife-
 stis, & obfc. Sp. 68. B
 Mēbra omnia vt nutriat, nō digerū. stomachus. de mo. m. et ob. Sp. 68. A
 propter. Membra iecur nō sanguificat. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. H
 ob Mēbra oīa nō facit sanguinē iecur. de mot. man. & obfc. Sp. 68. A
 p Mēbro alio nō facit pulsū cor, sed p sui cōmodo. de mot. m. Sp. 68. A
 Membra officialia in perfectis animalibus. de ana. vii. Sp. 45. G
 Membra in animalibus imperfectis consimilia officialibus perfectorum.
 de anato. viuo. Sp. 45. G
 in Membri vtilitate noscenda, quid primo considerandum, quid secun-
 do, quid tertio. 1°. de vsu par. 1°. 115. H
 Membrum vnumquodq; actionibus, & vsibus non forma corporis iudi-
 catur. de decr. Hip. & Pla. 1°. 233. E
 Membrorum operationem debet inuestigare medicus. de ren. affec. dign.
 & medela. 7°. 192. B
 Mēbra infra septū transuersum sunt supra dimidiū. 6°. de decr. 1°. 263. B
 Membra bonæ comprehensionis debent esse sicut volæ manuum. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 50. G
 Membra tria orationi, & voci necessaria. de voce & anhe. Sp. 60. G
 Membra quæ continuantur œsophago. de mot. man. & obfc. Sp. 70. A
 Membris alijs maiorem sensum habet os stomachi. de vo. et an. Sp. 61. H
 qbus Mēbris cōmunicet os vetriculi. de mel. ex Gal. R. & P. Sp. 109. H
 quæ Membra mouentur ad motum respiratorium organorum. 1°. de dif-
 ficultate respirationis. 3°. 58. G
 inter Membra duo calida, cur sit positus splen. de ana. vii. Sp. 51. A
 Membrum virile ex quibus componatur. de anat. vii. Sp. 52. E
 Mēbrū pminēs cur habeat fœtus calidior, & sicciior. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Membrum virile sentitur trahi ab vtero. 1°. de sem. 1°. 329. C
 Membrum asinum in medicamento. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 124. H
 Membra subiecta matrici, quæ. de nat. & or. cuius. corp. Sp. 42. B
 in Membris exterioribus vena pulsatis supposita est, quieta superpo-
 sita. de anat. vii. Sp. 56. E
 in Membris interioribus vena quieta supposita est, pulsatis superposi-
 ta. de anat. vii. Sp. 56. D
 Membrorum exceptiones consideranda ex quibus affectibus, in quos af-
 fectus, & locos fiant. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 165. D
 in Membro quid sequatur, quando motus obliquus distat à recto. 12°. de
 vsu partium. 1°. 193. H
 Membra à natura sunt tam optime facta, vt nullam timeant passionis oc-
 cationem. de ocul. 7°. 184. C
 Membrorum sanitas, quid. 5°. de decr. Hip. 1°. 255. B
 Membrorum ægritudo, quid. 5°. de decr. Hip. 1°. 255. B
 Membrum peccans supplicium patitur. 3°. de decr. Hip. 1°. 246. C
 per Membra, quæ peccarunt, puniamur. 6°. de decr. Hip. 1°. 267. D
 Membri defectio qualis sit. de ocul. 7°. 189. E
 in Membris defectus quid faciat. 1°. de vsu par. 1°. 120. D
 Membra cum minuuntur, ab aliquibus dicitur ægritudo alimenti defe-
 ctus. de differ. morb. 3°. 5. B

Membri tabes ab aliquibus dicitur cū mēbra minuit. de diff. mor. 3°. 5. B
 Membra non crescunt pueris natis super quantitatem naturalem nisi ra-
 ro, sed frequentius minuuntur. de diff. mor. 3°. 5. B
 Membra omnia quiete sunt tenuia. de fract. com. 2°. 7°. 238. E
 Membra emaciata quomodo Galenus sanauit. de ijs, quæ in medic. finit,
 commentario. 3°. 7°. 220. B
 Membris excessus quid faciat. 1°. de vsu par. 1°. 120. D
 Membrorum figuræ debent conseruari, vt suo fungi valeāt officio. de dif-
 ferentijs morbo. 3°. 4. B
 Membrum aliquod si agitur in ægroto, significat iudicationē. 1°. de ar-
 te curatiua ad Clauconem. 7°. 100. D
 Mēbra nō habet maculata aīa aqua suffocati. 1°. de decr. Hip. 1°. 231. G
 Membra omnia patiuntur à qualitibus, & si illas nō sentiant. 3°. de fi-
 pli. med. fac. 5°. 21. B
 Membrum cito potest fieri calidum, aut frigidum. de vtil. resp. 1°. 226. C
 Membra citius corrumpuntur à caliditate, quàm ab alijs qualitibus.
 de vtilitate resp. 1°. 226. C
 Mēbrū nō fit in pauco tēpore siccum, aut humidū. de vtil. resp. 1°. 226. C
 Membrorum exigui recessus à naturali temperato à multis per ignorā-
 tiam non morbi, sed imbecillitates dicuntur. de diff. mor. 3°. 3. G
 Membrum vnum quandoq; est prauæ affectū. de mel. ex G. R. Sp. 109. B
 Mēbra duo eē æquā debilia rarū est. in 6°. de mor. vulg. c. 2°. 3°. 168. D
 Membro validissimo affecto totum patitur. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. E
 Membra quandoq; omnia habent eandem temperaturam, vt in cache-
 xia & elephantiasi. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 109. B
 in Membris omnibus dolor secretorum. Sp. 100. H
 Membrum an propter seipsum sit affectum, an propter aliud, consideran-
 dum. 6°. de san. tu. 2°. 100. D
 Membrorū extrema partes cur inflāmentur. de fract. com. 2°. 7°. 228. G
 Membrorum extremorum infrigidatio est nuntius febris. praesag. expe-
 rientia. confirin. Sp. 77. E
 à Membris validioribus ad infirmiora superfluum depellitur. 2°. de se-
 mine. 1°. 339. H
 Membra imbecilla multum, & prauum colligunt. in 6°. de morb. vulg.
 commentario. 1°. 3°. 154. E
 Membrorum ordo in aptitudine ad recipiendas fluxiones. de curan. rat.
 per sang. miss. 6°. 17. H
 Mēbrū quot modis preparatur ad recipienda supflua. de oeu. 7°. 189. E
 ex Membrorum dispositionibus ortum habet ægritudinum accessiones,
 quæ per aliquos circuitus fiunt. 2°. de dif. feb. 3°. 42. G
 Membro principali inflammato necesse est superuenire febrem. com. 6°.
 aphorismo. 50°. Ex. 52. F
 Membra principalia non possunt diu pati, immo non transeunt septem
 dies. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Membri principis robur semper seruandum. 4°. meth. me. 7°. 28. G
 Membra carnosā, & pinguiā nō distenduntur, nec contrahuntur. in 3°.
 de mor. vul. com. 3°. 3°. 153. B
 Membro affecto sunt inuenienda cibaria illi membro cōuenientia. de dif-
 solutione continua. Sp. 74. D
 Membro conueniens cibus qui. de ocul. 7°. 183. A
 Mēbrorū patiētū humiditatē sudor euacuat. com. 4°. aph. 38°. Ex. 32. C
 Membrorum alia rariora, alia densiora, & indigent vario modo euacua-
 tionis. 14°. meth. me. 7°. 88. A
 ad Membra solida peruenitur attractis humoribus ex venis. 2°. de ele-
 mentis. 1°. 9. H
 in Membris diuersis pugnancia temperamenta habentibus quomodo
 consulendum. 6°. de san. tu. 2°. 101. C
 in Mēbris interioribus euenientes oppilationes aperiant drachma dua
 cubearum. de me. exper. Sp. 106. E
 Membra interiora cōfortans medicamētū. de me. exp. 104. G Sp. 105. F
 ad Membrorum interiorum debilitatem valens medicamentum. de me-
 dicinis expertis. Sp. 104. G
 ad Mēbrorū interiorū debilitatē ex causa frigida. de me. exp. Sp. 107. B
 ad Membra debilia ex frigore. de me. exper. Sp. 107. B
 Mēbra labefactāt motus intēstini. & vehēntiores. de cau. m. 3°. 8. F
 ad Membrum roborandum frictio qualis esse debet. de ijs, quæ in medi-
 catrina fi. com. 3°. 7°. 220. C
 Membra quoad molliantur quo casu fricanda. 2°. de san. tu. 2°. 75. H
 Membra sunt emollita cū floridus color apparet. 2°. de sa. tu. 2°. 76. A
 pro Mēbris quæ ægre reficiuntur ex melle thapsia. 14°. met. me. 7°. 88. H
 ad Membrorum frigiditatem, & fluxum proueniētem ex ea datur
 coctio gentiana. de med. exper. Sp. 106. F

Membrorum frigiditatis causa fluxui quid cōferat. de med. exp. Sp. 104. G
 ex Membrorum frigiditate prouenienti fluxui antiquo valens medica-
 mentum. de medicinis expertis. Sp. 106. D
 Membrum a frigida confortans medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 ad Membrorum interiorum dolorē valens medicina. de med. ex. Sp. 106. G
 ad Membrorum interiorum dolorē electarium. de med. exp. Sp. 106. G
 ad Membrorum dolorem. de cura lap. Sp. 112. D
 Membrorum tremori quid valeat. de cura lap. Sp. 112. E
 Membrum motu priuat phlegmone, & scirrhus. 1°. de mot. musc. 1°. 310. G
 Membrum motu priuat cicatricum durities. 1°. de motu musc. 1°. 310. G
 Membris non adinitur motus pulsu adempto. de vsu puls. 1°. 227. D
 Membrum ignauum nullus habere cupit. ad Thras. 2°. 103. B
 Membri dispositio contracta tempore per influentiam humorū facit vul-
 nera insanabilia. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Membra quāq; mortua decidere facit morbus frigidus. de diff. mor. 3°. 3. E
 Membrorum mortificationi valens medicamen. de me. exper. Sp. 104. E
 Membra emortua, vbi incidenda. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. H
 Membra quomodo tota refecanda. introd. Isa. 60. H
 Membra absconduntur a venenatis feris commorsa. introd. Isa. 60. H
 Membra a venenatis feris cōmorsa quo mō abscondunt. introd. Isa. 60. H
 Membro externo absciso quid sequatur. 1°. de mo. musc. 1°. 312. G
 Membra ablata ad quod genus egritudinis referunt. de dif. mor. 3°. 5. A
 Membrum abfissum ad quod genus egritudinis referendum sit. de dif-
 ferentis morborum. 3°. 5. A
 Membra q̄ discissa sunt, nō coalescūt, nec augentur. c. 7°. aph. 28°. Ex. 55. H
 fm Membra diuersa incisiones quomodo faciendā. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Membrum recta linea diuidendum. intro. Isa. 59. E
 Membrorum pueriones quō fiāt, & ex quibus causis. c. 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
 Membrum distortum quando sit. de fract. com. 1°. 7°. 226. H
 Membra q̄ videre turpe ē, quō collocada. de ijs, q̄ i med. fi. c. 1°. 7°. 202. A
 Membri positio situālis, qualis, de ocul. 7°. 189. E
 in Membro luxato, & fracto num prius luxatio, an fractura sit reparā-
 da. de machin. 7°. 314. D
 Membrum fractum primo die extendendum. de fract. com. 3°. 7°. 246. D
 Membra fracta tertio quoque die deliganda in principio, postea rarius.
 introductio. Isa. 60. F
 Membra non extendenda tertio, aut quarto post die. de ijs, quae in medic.
 fiunt, com. 1°. 7°. 201. A
 Membra fracta glomeratis fascijs vinciuntur. de fascijs. 7°. 293. F
 Membri figuram eligere debet medicus, quae sit minus dolorifica. 1°. de
 anat. adm. 1°. 64. E
 Membrorum figuratio qualis esse debet. de fract. com. 3°. 7°. 245. D
 Membrorum rectissima figura est a dolore aliena. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 Membrum aequilibrē, quale. de art. com. 2°. 7°. 266. A
 Membra quando accipiunt mediam figuram. 1°. de mo. musc. 1°. 312. G
 Membrorum media figura non facit dolorem. 1°. de mo. musc. 1°. 312. H
 Membrum stabili quid sit. de ijs, quae in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 ad Membrum medium rhombus. de fascijs. 7°. 305. D
 ad Membrum vnicum rhombus multiplex. de fascijs. 7°. 305. E
 Membris, cum reponuntur, aptissimus laqueus. de laqueis. 7°. 306. G
 ad Membra extendenda, & continenda, cum in suam sedem compellun-
 tur, laqueus. de laqueis. 7°. 306. F
 MEMBRORVM aialium quae mala sint, & q̄ bona. de dif. cō. Sp. 74. A
 Membra varia, etiam, si edantur, gustu varia. 7°. de anat. adm. 1°. 95. H
 MEMACYLVS arbuti fructus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. A
 Memacyli fructus decoctum inter adstringentia fortissima pro garga-
 rismis. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 172. G
 Memacylis rustici passim vescuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 MEMINIMVS virtute proueniente ex capite. de virt. nostrum corpus
 dispensantibus. Sp. 60. B
 Meminisse viuis rei facilius quidem fuerit, quā in eius exacta cogni-
 tione persistere. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 59. F
 MEMNON curauit inuestigare veterum medicorum libros, & eorum
 placita colligere. 1°. de nat. hu. com. 1°. 1°. 27. G
 MEMORARI quid. 2°. de mot. musc. 1°. 315. B
 Memorandi rationē habet aīa in corpore cerebri. 3°. de loc. aff. 4°. 17. H
 MEMORATRICES symptomata. de symp. diff. 3°. 11. H
 MEMORIALIS tertia pars cerebri. de anat. ocul. Sp. 58. B
 in Memoria duo sunt cannales tenues, & humidi. de anat. ocul. Sp. 58. B
 MEMORIA quid. fm. med. Isa. 45. B
 Memoria vbi sit. de ocul. 7°. 183. H
 Memoria actio est depēdēs a capite p se. de virt. nost. corp. disp. Sp. 60. C

Memoria ostēdit firmā, ac stabiliē cerebri substantiam. ars me. Isa. 63. E
 Memoria sequitur ad dominium bilis. de anat. vii. Sp. 45. F
 Memoria mouetur a visu. 8°. de vsu par. 1°. 167. E
 Memoriae fons, & radix sensus. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Memoriae requies conuenit. de ocul. 7°. 183. H
 Memoria rerū assiduam requirit consuetudinē. 1°. de anat. adm. 1°. 63. H
 Memoriam parit observatio. de subfi. emp. Isa. 32. D
 Memoria experientiam parit. de subfi. emp. Isa. 32. D
 Memoria pollentes medici magis valēt. de vi. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 121. G
 Memoriae obseruationem indicat empirico concursus accidentium. de se-
 ctis. Isa. 16. F
 Memoriae signum suggerens, quod fm empiricos. fm. med. Isa. 46. B
 Memoria, & ratio amittunt in lethargo, & sopore. 3°. de lo. aff. 4°. 16. E
 Memoria, & ratio leduntur in comitiali morbo. 3°. de lo. aff. 4°. 17. G
 Memoria, sensus, & intellectus pceduntur in epilepsia. de compag. mēb.
 siue de natura humana. Sp. 58. E
 Memoria leditur simul lesa ratione. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Memoria amissa potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Memoria depdit, vel grauiter ledit fit a frida itēpie. 3°. de lo. a. 4°. 17. A
 Memoriae nocet, & stultitiam inducit, frigiditas sine humore. 3°. de locis
 affectis. 4°. 16. G
 Memoria leditur ob labore in studijs, atq; vigilijs. 3°. de lo. aff. 4°. 17. A
 Memoriam rationemq; vitiatam habuit agricola ob labores in colendis
 vitibus, & tenuem victum. 3°. de lo. affe. 4°. 17. A
 in Memoria deperdita nullum adest affecti loci signum, neq; tumor prae-
 ter naturam. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 Memoria quibus perit, quae obseruanda. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 de Memoriae lesa istauratiōe librū fecit Archigenes. 3°. de lo. a. 4°. 15. E
 in Memoria quocūq; lesa capitis cura habenda. de fet. for. 1°. 324. C
 Memoriam deperditam super caput cucurbitula instaurat secundū Ar-
 chigenem. 3°. de loc. aff. 4°. 15. F
 Memoria deperdita quomodo instauratur. 3°. de loc. aff. 4°. 16. A
 Memoriam deperditam quo modo instaurauerit Galenus sine praecepto
 re. 3°. de loc. aff. 4°. 15. D
 MENAE condita aceto ad dies vigintium ad quid vtilis. 9°. de cō-
 po. med. secun. loc. 5°. 203. G
 MENA quomodo vrantur olla cruda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. G
 MENANDER comicus optimus. 1°. de nat. fac. 1°. 296. B
 Menander rector. de caus. procathar. 3°. 95. D
 Menander vsus est in fusō Nicostriati ad dysentericos. 9°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 203. H
 MENDAE multae in scripturis. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 145. B
 qm MENDACIVM manifestū habens sermo inuenitur in alicuius non
 sine rōne legentes dubitare cōtingit, & primo quidem sibi ipsis diffi-
 dere, quasi neq; illa quae sunt manifesta noscentibus deinde suspicari
 ne falso fuerit interiectum. com. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
 Mendacio habitātis mulieris casus. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 140. B
 Mendacium forum. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 137. E 3°. 140. B
 MENDACES sequuntur mensas diuitum, principum, & tyrannorum.
 de cog. cur. animi mor. 2°. 50. H
 MENDESIVM vinum. 2°. de compo. medic. sec. loc. 138. B/4°. 5°. 154. D
 Mendesium, & Megaleum dicitur vnguentum Aegyptium. 2°. de com-
 posi. medic. sec. loc. 5°. 137. H
 Mendesium vnguentum quale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. D/E
 MENEKRATES natus est ante Andromachum. 6°. de composit. me-
 dicamen. sec. loc. 5°. 175. C
 Menecrates voluit medicamenta esse scribenda non notis ponderum, sed
 integris vocabulis. 1°. de antid. 5°. 102. C
 Menecrates de medicamentis scripsit. 7°. de compo. medi. sec. loc. 178. B/
 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. H
 Menecrates librū fecit optimorum pharmacorum. 6°. de cō. me. se. l. 5°. 175. C
 Menecratis libri titulus Autocrator hologrammatos. 7°. de compo. me-
 dic. per genera. 5°. 268. A
 Menecrates librū fecit inscriptum Insignium pharmacorum locuple-
 tissimus Thesaurus. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 222. B
 Menecratis stomaticum. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 171. D
 Menecrates ad strumas, et māmari durities. 6°. de cōp. m. p g. 5°. 262. B
 Menecratis accipiter. de fascijs. 7°. 299. C
 Menecratis vinculum ad partes extremas. de fascijs. 7°. 305. A
 MENELAI Emplastrum ad Canem rabidum. 2°. de antid. 5°. 117. B
 MENEMACHVS Aphrodisiensis methodica sectae auctor. introdu-
 ctio. Isa. 51. E

Menemachus fuit longissimus in suis libris. ad Thras. 2^a. 106. C
 ex Menemacho de hirudinibus. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 MENESTEI pharmacum ad rhagadas, & condylomata. 5^a. de cōp. med. per gene. 5^a. 251. G
 MENINGES quæ. fin. med. 15a. 43. H
 Meninges cur. dua. 8°. de vsu par. 1^a. 169. B
 Meninx cerebri frigida est, & sicca. de anat. ocul. 9°. de vsu par. 1^a. 168. G
 Meninx tenuis quid ambiat. 8°. de vsu par. 1^a. 168. H
 Meningam tenuē ambire cerebrū argumentum. 8°. de vsu par. 1^a. 168. H
 Meninx xoposid. 8°. i. tenuis est tegmentum cerebri imatum. 8°. de vsu par. 1^a. 169. B
 Meninx tenuis similis secunda, & mesareo. 8°. de vsu par. 1^a. 168. G
 Meninx tenuis ex multis arterijs, & venis propinquis sunt. 8°. de vsu par. 1^a. 168. G
 Meninx crassa non est connata cranio. 8°. de vsu par. 1^a. 169. C
 Meninx dura quomodo ossibus iungatur. 9°. de vsu par. 1^a. 176. F
 Meninx dura supra quæ feratur. 9°. de vsu par. 1^a. 173. F
 Meninx dura ligatur in sutura capitis. 8°. de vsu par. 1^a. 169. C
 Meninx dura tangit cranion, sed nō adhærescit. 8°. de vsu par. 1^a. 170. B
 Meninx crassa quid faciat, & eius vsus. 8°. de vsu par. 1^a. 168. H
 Meninx crassa non est tegmentum. 8°. de vsu par. 1^a. 169. A
 Meninx crassa ē seūcta a cerebro. vasis tñ coherēs. 8°. de vsu par. 1^a. 169. A
 Meninga dura instar cribri est perforata. 8°. de vsu par. 1^a. 168. D
 ante Meningas cur ossa forammulenta. 8°. de vsu par. 1^a. 168. D
 Meninga dura quomodo diuidat cerebrum. 8°. de vsu par. 1^a. 167. C
 MENINGO phylax. i. meningis custos. 4°. de lo. aff. 4^a. 23. A
 Meningum venulas non potest sanguis subintrare, nisi fuerit plurimum digestus. de viil. resp. Sp. 63. A
 Meniges differūt functionibus ab artubus. 4°. de psag. ex pul. 4^a. 120. G
 Meningæ si sunt calidæ cerebrum incalcescet. 8°. de vsu par. 1^a. 165. F
 Meningis inflammatis febres, & deliria necessario sequuntur. 4°. de psag. ex pul. 4^a. 120. G
 Meninges quando sunt affecta, pulsus. 4°. de psag. ex pul. 4^a. 121. B
 sine Meningibus cerebrum non patitur, & ē contrario. 4°. de psag. tione ex pulsibus. 4^a. 121. B
 Meninx dura pōt esse affecta sine cerebro. 4°. de psag. ex pul. 4^a. 121. B
 Meningum sanguinis eruptio periculosa. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. C
 ad Meningum hæmorrhagium galli, & gallinæ sanguinem non probat Galenus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 73. B
 Meninge cerebrum custodiēte affecta in capite fracto fungi fiunt. 1°. de locis affectis. 4^a. 2. F
 supra Meningam duram an poni debeat sanguis columbæ, an columbi, vel pulli. 10°. de comp. med. fac. 5^a. 72. H
 Meninga ambit spinalem medullam. 16°. de vsu par. 1^a. 219. D
 MENIVS rufus. 7°. de comp. medic. per genera. 5^a. 269. H
 MENODORIOS potio. 7°. de comp. med. secum. loc. 5^a. 182. F
 MENODOTVS empirica secta auctor. introd. 15a. 51. D
 Menodotus empiricus. 9°. de decr. Hipp. 281. G | 1°. de nat. fac. 1^a. 294. H
 Menodotus fuit longissimus in suis libris. ad Thras. 2^a. 106. C
 Menodotus vocat dogmaticos tribonicos. de subfi. emp. 15a. 32. H
 MENOETI emplastrū aurei coloris. 2°. de cōp. med. per gen. 5^a. 223. A
 Meneti melinum. 3°. de compo. medica. per ge. 5^a. 222. G
 MENS, animus, idem. com. 2°. aph. 6°. Ex. II. G
 Mēs absq; materia Deus ē fm Socratē, et Platonē. de hist. ph. Sp. 4. F/G
 Mens quedam extensa per aerem. 17°. de vsu par. 1^a. 222. C
 de Mente vbi egit Plato. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. G
 de Mentem consequentibus vbi egit Plato. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. H
 Mens, & intellectus communiter dicuntur ratio, & cogitatio. de iis, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. B
 Mens. i. consilium. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 247. C
 Mens iudicium naturale. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. D
 Mens non gignitur ex elementis. 17°. de vsu par. 1^a. 222. C
 Mentis orationis, & vocis eadem origo. 2°. de decr. Hip. 1^a. 237. C
 Mentis cogitationum nuncia vox. 16°. de vsu par. 1^a. 215. E
 Mens sermone explicanda. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
 Mens vbi. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 237. C
 Mens in pectore. 3°. de decretis Hippocratis. 242. D | 4°. 1^a. 248. C
 Mens tanta in tanta carniū, & humorum colluie, mirabile est. 17°. de vsu par. 1^a. 222. D
 Mens separabilis a corpore. 1°. de sem. 1^a. 329. D
 Mentem hominis semper excitant mutationes. de aere, aq. & lo. 2^a. 5. B
 Mentem quid acuit secretorum. Sp. 101. F

Mentem subtilem non parit venter crassus. ad Thras. 2^a. 107. H
 Mens quid agat. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 279. D
 Mentis opera quæ proprie. 2°. de loc. affe. 4^a. 13. E
 Menses sensit fm Hippocratem. de iis quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. B
 Mens quod amat, illud iuuat. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. G
 Mentem profundam habere quid significet. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 244. R
 Mente constare, est bonum signum. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Mentis constantia indicat. de cerebro. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
 Mentis constantes non sunt quibus rigor ex desidia. in 1^m. prorrh. com. mentario 1°. 4^a. 168. D
 Mentem tentant omnia vina immodice sumpta. in 3^m. de morb. vulgari- bus, commentario. 2°. 3^a. 138. A
 Mentē, & nervos ferit vinū, et acetū. de vict. ra. in mor. ac. c. 1°. 7^a. 113. E
 qui. Mente quempiam vacuum esse dicunt, metaphora non vtuntur. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
 Mentis opera quomodo leduntur. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. F
 Mentis læsio sequitur intemperaturas corporis. in 1^m. prorrh. commen- tario 1°. 4^a. 168. D
 Mens ladtur a vaporibus, vel humoribus a ventriculo ascendentibus. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. E
 Mens quomodo sit læsa primo, & quō secundo. 2°. de lo. aff. 4^a. 13. F
 Mentis læsa inditia. de comate. 3^a. 50. C
 Mentem læsam quæ significant. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 168. G
 Mentem non constantem significat lingua contremiscens. in 1^m. prorrh. commentario 1°. 4^a. 166. B
 Mentis affectio quem spiritū facit. in 1^m. de morb. vulga. cō. 3°. 3^a. 121. D
 Mente motorum respiratio. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. F
 Mentē egrotare quō significat laterū dolor. in 1^m. prr. com. 1°. 4^a. 166. D
 Mentis deliriū significat humorē melancholicū. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Mentis pigrities significat humorē pituitosum. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Mentis torpor, mentis imbecillitas est. com. 5°. aph. 16°. Ex. 28. H
 Mentis, & cogitationis segnities quid faciat. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. F
 Mentis torpor fit substantia cerebri dissoluta. com. 5°. aph. 16°. Ex. 28. H
 Mentis stupor contingit cōceptis in horis melancholia. de sper. Sp. 37. D
 Mentis obliuio cōtingit conceptis in horis melancholia. de sper. Sp. 37. D
 Mentis defectus sequitur profusiones sanguinis. cō. 5°. aph. 16°. Ex. 28. H
 Mentis vacillatio esse potest catochus. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 176. E
 Mētē silem tenebris efficiēs atræ bilis color, timorē. 3°. de loc. af. 4^a. 19. C
 Mens quibus perturbatur. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. B
 Mentis perturbationē qui dolores significet. in 1^m. prorr. c. 1°. 4^a. 168. D
 Mentis perturbatio vitanda in doloris capite ob ardorem. 2°. de compo. medica. sec. loc. 5^a. 137. B
 Mentis frequentes pcussiones feritatē inducūt. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. C
 Mentis alienatio duplex. introd. 15a. 56. D
 Mentis alienatio est furor vehemens. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Mētis alienatio quo linæ aspectu fiat. de decub. pg. ex mat. scia. Sp. 12. G
 Mentis alienationis causa. introd. 15a. 56. D
 Mentis alienationem faciunt nervi inflammati. 1°. de mo. mus. 1^a. 309. A
 Mentis alienatio quibus indicetur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. A
 Mētis alienatio a furore bonū, tñ Galenus dubitat. c. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C
 Mentis alienationis curatio. introd. 15a. 56. D
 in Mente quocunq; læsa capitis cura habenda. de set. for. 1^a. 324. C
 MENSA prima aliqd subducendi grā sumebatur. de atten. vic. 2^a. 45. B
 MENSIS quid sit. 2°. de cris. 4^a. 133. H
 Menses ordinat luna. 2°. de die. decr. 4^a. 157. A
 Menses quo modo variet luna. 3°. de dieb. decr. 4^a. 157. G
 Mensis a luna per septimanas mutatur. 3°. de dieb. decr. 4^a. 157. G
 Menses a luna ipsa videtur numerare Galenus. de sep. par. 1^a. 341. C
 Menses cōputandi rōne Solis, nō lunæ. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 102. D
 Menses circuitus referuntur ad Solem. 3°. de die. decr. 4^a. 158. A
 Mensis principium cum plenilunio habet proportionem hyemis ad æsta- tem. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. B
 Mensis integris diebus non numeratur. in prog. Hipp. com. 3°. 4^a. 207. B
 Menses inæquales, sed medicis numeratur æquali numero. de septimestri partu. 1^a. 341. B
 Mensi quæ portio addenda fm Hipparchum. de sepim. par. 1^a. 341. A
 Mensis quantus. de sepim. par. 1^a. 341. A
 Mensis quot diebus constet. 3°. de diebus decretorijs. 159. D | 3°. in progno- stica Hipp. com. 3°. 4^a. 207. C
 Mensis est ex vigintinovem diebus cum dimidio, & nescio quid. de septi- mestri partu. 1^a. 341. E
 Mensis dimidium quod nam sit. de sep. par. 1^a. 341. C
 Mensis

Mensium duodecim est annus Romanorum. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. D
 Menses, & anni Palestinorum. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. E
 Menses graecici. de sept. par. 1^a. 341. D
 Menses graecici quibus perficiantur. de septim. par. 1^a. 341. A
 Menses intercalares cur. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis quintus triginta unum continet diem. in 1^m. de mor. vulgari. com. mentario. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis sextus xxx. dies habet. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis septimus, & octauus triginta unius dierum sunt. in 1^m. de morb. vulg. commentario. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis nonus triginta dies habet. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis decimus est triginta, et unius dierum. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. E
 Mensis undecimus dies habet triginta. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. E
 Menses duos habet autumnus. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. B
 Menses duos solidos ver non habet. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 102. B
 Mensis nominatus est ab antiquis, tempus inter duas Lunę, ac Solis conjunctiones intercidens. in prog. com. 3°. 4^a. 207. C
 Menses diuersi apud diuersas nationes. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. C
 Mensis Dion Macedonijs appellatus. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. C
 Mensis Artemisius q apud Macedonas. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. D
 Mensis quem *κλῆδον* vocant, qui. 3°. de dieb. dec. 4^a. 157. E
 Mensis Loius qui apud Macedonas. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 102. D
 Mensibus sex methodici profitentur se artem medicam edocturos. 1°. de diagn. pul. 4^a. 70. E
 Mensibus duodecim gestari partu credit Timaeus. de hist. phi. Sp. II. D
 Menses decem portatur infans in vtero. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Mensis decimo fetus gignitur. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 153. G
 Mensibus nouem fetus perficitur. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. G
 Mensibus nouem quae fiant in fetibus, & infantibus. de natura, & ord. cuiuslibet corpo. Sp. 42. D
 Mensis septimo cur infans superuiuit. de compagine membrorum, siue de natu. huma. Sp. 59. G
 Mensis septimo qui nascatur. de compag. memb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 Mensis secundo aut tercio abortiens sine causa manifesta habet acetabula vteri plena mucoris. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Mensis octauo fetus conuertitur. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 153. G
 Mensis octauo, & nono mammae, venae, & vteri sunt magis pleni. com. 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. C
 Mensis octauo cur infans non supuiuit. de cōpa. mēb. siue de na. hu. Sp. 59. G
 Mensibus, diebus, & annis morbi iudicantur. 2°. de die. decr. 4^a. 155. B
 in Mensibus septem finiunt aliqui morbi. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. D
 per Menses, per videnos dies, per septenarios, & primo per quaternarios quomodo iudicationes fiant. in progn. com. 3°. 4^a. 208. C
 Menses iudicantes de mensibus, septimanae de septimanis, anni de annis. com. 3°. aph. 38°. Ex. 26. A
 MENSES quinam sanguis sit. 14°. de vsu par. 1^a. 207. B
 Mensium profluvio excepto, omnia alia sanguinis profluvio praeter naturam sunt. 3°. de symp. cau. 26. H
 Mensium excretionē Erasistratus purgationē dixit. de atra bile. 1^a. 36. H
 Menses, & haemorrhoides, dysenteria totum corpus euacuat. 2°. de locis affectis. 4^a. 9. G
 Menses cur mulieribus superueniant. de venę sect. aduer. Eras. 6^a. 6. H
 in Mensibus laxantur vteri. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. A
 Menses quibus superueniant. de venę sect. aduer. Eras. 6^a. II. B
 Menses habet puella. in 3^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 150. H
 Menses erupturos significat estus circa spinā. in 1^m. prrh. cō. 3°. 4^a. 186. B
 Mensibus erupentibus sanguis non expuit. de venę sec. ad. Eras. 6^a. II. B
 Menses non attrahuntur ab vtero. 5°. de simpli. med. facul. 5^a. 37. H
 Mensibus incipientibus vel cessantibus tps cōceptionis. de diss. vul. 1^a. 109. E
 in Mensiu tpe intermedio mulier nō pōt cōcipere. de diss. vul. 1^a. 109. E
 Menses antequam veniant, cur non concipiunt. de diss. vul. 1^a. 109. E
 post Menses statim facile concipiunt. 1°. de sem. 1^a. 329. C
 Mensium colores vnde variant. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. G
 Menses decolores, nec per idem semper tempus venientes, purgationem indicant esse necessariam. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Menses sunt decolores propter humores pituitosos, cholicos, & melancholicos. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Mensium antipatio vnde. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Mensium mora quaedam naturalis vnde. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. G
 Menses tardi mulieribus quare, et eorū remedia. c. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Mensium retentio vnde, & quot fiat causis. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 Mensium suppressio vnde fiat. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 156. C

Menses restricti sanguinē melancholicum gignunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E
 Mensibus suppressis tabescunt corpora. de opt. sect. 1^a. 26. F
 Menses non sunt prouocandi in phlegmone vteri, & pudendi. 13°. metho. di. meden. 82. A
 in Mensium defectu quae vena secāda. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 20. H
 Mensibus deficientibus in mulieribus atrabilaris quae vena secāda. de mel. ex Gal. Ru. & Pos. Sp. 110. A
 Menses cum expectantur, tunc venę sectio fieri debet. de venę sectione aduers. Erasistrata. 6^a. II. A
 Menses quibus non fluunt, secāda vena est tribus quatuorue diebus ante purgationem. de cur. ra. per san. miss. 6^a. 20. E
 Mensibus suppressis venę brachiorum non secāda. de curan. ratio. per sanguinis missio. 6^a. 18. G
 Menses maxime prouocant malleolorum, & poplitis venę. de cur. rat. per sang. missio. 6^a. 18. F
 in Mensium retentione si venę non incidantur quę imminuant pericula. de venę sectio. aduer. Erasistratum. 6^a. 9. E
 Menses an excusent a venę sectione. 9°. meth. med. 7^a. 57. H
 Menses prouocat tali scarificatio. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 20. F
 ob Mensium defectum per octo menses muliercula macilentā detraxit sanguinem Galenus. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 176. C
 Mensium circuitus suggerere potest cucurbitula. de cucur. 6^a. 3. F
 Menses quando trahere volumus cucurbitula in pube, & inguine figimus. 13°. metho. me. 7^a. 85. B
 Menses, lac, & semen prouocantia habent quandam affinitatem. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 37. F
 Menses mouentibus & vrinas, & lac cientibus commune est calefacere. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. A
 a Menses mouentibus quā differāt diuretica. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 38. A
 Menses quae prouocant. 5°. de simp. med. fa. 37. H
 ad Menses ciendos debet esse tenuissimus puluis. de curan. rati. per sanguinis missionem. 6^a. 20. F
 in Mensibus ciendis eadem proportio esculentorum, & medicamentorum. 5°. de simpli. med. facul. 5^a. 38. C
 Menses prouocant incidentia, & calefacientia vehementer. 6°. de simp. med. facul. 5^a. 48. E
 Mensiu motibus auxiliant Acria tenuis essentia. 4°. de sim. m. f. 5^a. 29. H
 Menses mouent Amari saporis. 4°. de simp. med. fac. 29. G
 Menses educit Amaranthū cū vino epotū. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 42. D
 Menses appositae eliciunt Anemonā. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. B
 Mensibus difficulter exeuntibus auxiliatur antidotus Aelij Galli. 2°. de antidotis. 5^a. 110. H
 Menses ciet Apium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. B
 Menses Aromatum suffitus ducit. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
 Menses ciet Betonica. 7°. de simpli. med. fac. 5^a. 51. A
 Menses prouocat Bunium. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. B
 Menses puocat Calamitha, tū epota, tū apposita. 7°. de sim. m. fa. 5^a. 49. D
 Menses educit diacalaminthe. 4°. de san. tu. 2^a. 86. F
 Mensibus irritadis valet Calamus aromaticus. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 49. E
 Menses promouet Capparis cortex. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 49. G
 Menses prouocat Centaurium. 7°. de sim. me. fac. 5^a. 50. F
 Menses euocat centaurij minoris succus. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 50. H
 Menses prouocat Chamædrys. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. E
 Menses ducit Chamæpitys. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. F
 Menses prolicit Cicer. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. E
 Menses prouocat Costus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. F
 Menses ciet Crocodilij semen. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. C
 Menses ciet Cacumis agrestis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 60. E
 Menses prouocat Cyclaminis radix. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. E
 Menses prouocant Cyperi radices. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. H
 Menses prolicit Daphne herba. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. B
 Mensibus prouocandis efficax est Dauci semen. 6°. de sim. me. f. 5^a. 46. B
 Menses ciet Faeniculum. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. B
 Menses prouocat Hiera simplex. de cur. rat. per sang. miss. 5^a. 20. F
 Menses prouocat Hypericum. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. A
 Menses mouet Hyppomarathri radix, & semē. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 55. C
 Menses mouet decoctum florum Leucoj. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. C
 Mensibus ciendis cōuenire credit semē leucoj. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 54. D
 Menses ciet Lybistici semen & radix. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. F
 Menses prouocat radix Liliorum. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 53. B
 Menses elicit Lupinus. 6°. de simp. me. 5^a. 48. D
 Menses promouet Marrubium. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. B

Menses cit Medij semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Menses cit Meum. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. B
 pro Mensibus ciendis Mulsæ. 9°. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Menses mouet Myrrhis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
 Menses puocant Nepita, & pulegium. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Menses prouocat Nigella. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. D
 Menses cit Pæonia radix. 6°. de simplicium med. facul. 5°. 45. G
 Mensibus mouendis medicamentum accommodum est fructus Panacis
 Heraclij. 8°. de simp. medica. fac. 5°. 57. H
 Menses prouocat Pastinaca. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Menses, & vrinam affatim prouocat Petroselinon. 8°. de simplicium me
 dicamentorum facultatibus. 5°. 58. C
 Menses ciēt Polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Menses mouet Pulgium. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
 Menses cit Rubia radix. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 47. F
 Menses prouocat Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
 Menses valenter ciēt Sabina, & Dictamni. de cur. p sang. miss. 6°. 20. F
 Menses ciēt Schini flos. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 61. H
 Menses mouet Serpyllum. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 47. E
 Menses euocat Sion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 Menses mouet Smyrnum. 8°. de simpli. medica. fac. 5°. 61. B
 Menses prouocat Stachys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
 Menses, & vrinam cit Staphilin. 6°. de simpli. med. fac. 5°. 46. B
 Menses prolicit Styrax. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Menses educit Theriaca. de the. ad Pi. 96. B. de vsu the. ad Paph. 5°. 98. G
 Menses cit Thlaspi. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 Menses prouocat Thymum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Menses mouet Tragion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 Menses prouocat Triphyllum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Menses Kiri consuetudine prouocantur. 1°. de san. tuen. 2°. 66. B
 Menses cit Kivici semen. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. B
 Mensibus retentis mirum medicamentum. 11°. de simp. med. fa. 5°. 80. D
 ad Menses extrahendos valet pharmacum dia acones peccini supraposi
 tum. 6°. de comp. med. fac. 5°. 256. A
 ad Menses ducēdos. 2°. de ant. 115. C. 7°. de cōp. me. se. lo. 185. H. 8°. 190. H.
 191. E. 9°. 5°. 202. D. de pass. mul. 96. B. de cura lapidis. Sp. 112. H
 ad Mensium retentionem, & dolores secretorum. Sp. 102. H
 Menses cui retentis sunt, casus mulieris. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 9. F
 Menses superflui noxi sunt. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 166. F
 Mensium supra mensuram fluxus cause. 3°. de symp. cau. 3°. 29. G
 Mensium profluuiorum pulsus, qualis. de puls. ad tiro. 4°. 44. H
 in Mensium immodicis profluuiis sunt pulsus vermiculantes. 2°. de pre
 sag. ex puls. 4°. 113. A
 ad Menses sequuntur pulsus vermiculantes. 3°. de dign. pul. 4°. 99. D
 Menses fortiter habentes non sunt purganda. de dyna. Sp. 20. F
 ad Menses superfluos remedium. de dynam. Sp. 29. E
 ad Menses sistendos. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. G
 MENSTRUOSAE lac euanesce. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 7. A
 MENSTRVVM humidum est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
 Menstrua, & lac habent vnam substantiam. de venę sect. ad. Era. 6°. 6. H
 Menstruo lac germanum. 14°. de vsu par. 1°. 207. C
 Menstrua cur habeat mulier. fin. med. Isa. 49. H
 Menstrua cur nō habeāt mulieres q lac pben. 14°. de vsu par. 1°. 207. B
 Menstruorum circuitus cur seruatur, & qñ. 2°. de differ. febr. 3°. 42. E
 Menstruorū statū tps luna mulieribus cōseruat. 2°. de die. decr. 4°. 157. D
 de Menstruo tpe lunæ librū fecit Hipparcus. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. D
 Menstrua cur viri non patiuntur. de sperm. Sp. 36. D
 Menstrua quomodo oriri soleant. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 11. A
 Menstruus sanguis quomodo preter naturam, & quo modo secundum
 naturam. 3°. de symptomatum causis. 26. H. 3°. 27. A
 Mēstruus sanguis quō supflus, & qñ de causis. 3°. de sym. ca. 3°. 27. A
 Menstrua cur nihil mali faciant. de cur. ra. per sang. miss. 6°. 20. H
 Menstruum est vacuatio, & purgatio. in 3°. de morb. vul. c. 3°. 148. E
 Menstruis erumpentibus maxime mutant corpora mulieres. commen.
 2°. aphorismo 22°. Ex. 15. C
 Menstrua erupentia solmūt vomitum sanguinis. cō. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 ante Menstruorum purgationem qualis sit vulua. de diff. vul. 1°. 109. B
 Menstruorum purgatione instante qualis sit vulua. de diff. vul. 1°. 109. B
 in Menstruis purgationibus cur refrigerantur mulieres. 14°. de vsu par
 tium. 1°. 204. H
 Menstrua mulierum notant humores peccantes. c. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 Menstrua nigra per vrinam tempore purgationis. de atra bile. 1°. 36. H

Menstrua melancholica. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 150. H
 Menstrua quandoq; pauca sunt, quandoq; mediocria, quando deficiunt,
 vel anticipant. com. 6°. aph. 29°. Ex. 49. C
 Menstrua sūt pauciora, si acetabula vteri fuerint plena pituita. com. 5°.
 aphorismo 39°. Ex. 41. B
 Menstrua purgationes minus, & intempestiua causa sunt non continen
 di semen. de aere, aq. & loc. 2°. 5. G
 Menstrua quot modis retineantur, & supprimantur, & saluentur per
 suffitus aromatum. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40. B
 Menstrua crisis quando futura, quō cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 144. G
 Menstrua suppressa quomodo deprehendantur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 Menstrua retenta mulieribus obsunt. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
 Menstrui retentio quid faciat. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 122. D
 Menstruorum occultatio ostendit futurā ægritudinē. ars med. Isa. 67. F
 Menstrua suppressa quid mali faciant. 6°. de loc. affe. 4°. 41. B
 Menstruorum suppressorum symptomata. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 ex Menstruorum retentione tremor, hydrops, & affectus frigidus qñ
 indigent sanguinis missione. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 7. A
 Menstruorum retentio aqua inter cutem causa. 5°. de loc. aff. 4°. 34. A
 Menstrua purgationis in mulieribus omnimoda cessatio, vel immodica
 vacuatio facit hydropem. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 ob Menstruorum suppressiones, & immodicas euacuationes fit aqua in
 ter cutem. 4°. de presag. ex puls. 4°. 121. E
 Menstrua suppressa febrem faciunt, & caput grauant, cur. in 6°. de mor
 bis vulgaribus, com. 1°. 3°. 153. C
 à Menstruis vel semine retento fit præsacatio. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Menstruis retentis quid quandoq; sequatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 ex Menstruorū retēione lac qñq; in mammis. c. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B. C
 Menstrua alba si a partu retineant, insaniunt. in 1°. p. r. cō. 2°. 4°. 175. D
 Menstrua quæ cæperunt, & deserūt, pessima. in 1°. p. r. cō. 1°. 4°. 161. F
 Menstruus sanguis ad alias particulas delatus. 3°. de symp. ca. 3°. 29. G
 Menstrua deficientia quo modo indicent mulierem pregnantem. com. 5°.
 aphorismo 61°. Ex. 43. D
 Menstruum vnde excernatur grauidis. com. 5°. aph. 60°. Ex. 43. D
 Menstruum generationi confert. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. E
 Menstruo alitur fetus. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. D
 Menstruo nutritur infans. de sperm. Sp. 36. B
 ex Menstruo sanguine tunica. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 Menstruus sanguis principium femina, & maris. 2°. de sem. 1°. 339. H
 Menstruus sanguis principium materiale aialis. 2°. de nat. fac. 1°. 297. F
 Menstruum est materia, & facultas. 2°. de sem. 1°. 337. D
 Menstruus sanguis non est prima, neq; propria materia gignēdi animal.
 14°. de vsu par. 1°. 204. F
 ex Menstruo sanguine, & duplici bile, & pituita facta sunt omnes par
 tes. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. C
 ex Menstruo, & principio agitato, quod a mare fit, fit generatio. 1°.
 semine. 1°. 329. E
 ex Menstruo sanguine fit oē membrū fm Aristotele. 1°. de sem. 1°. 332. G
 ex Menstruo sanguine & spermate cum homo constet, is aial immortā
 le quoq; vt esset, non est æquum postulare. 3°. de vsu par. 1°. 133. D
 Mēstruis deficiētibus, sāguis ē naribus fluēs, bonū. c. 5°. a. 33°. Ex. 40. E
 Menstruis suppressis venam statim seca. de cur. rat. per san. miss. 6°. 18. F
 Menstruis quomodo vena secanda. de venę sect. aduer. Eras. 6°. 11. A
 pro Menstruis ciendis vena vna, vna die secanda, alia altera. de curan.
 rat. per sang. miss. 6°. 20. E
 Menstrua prouocat saphenę sectio. de anat. vii. Sp. 54. H
 Menstrua vitiantia attrahunt, ijsq; alienationem præstant cucurbitula.
 de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. F
 Menstruis suppressis quando scarificari possunt malleoli. de curan. rat.
 per sang. miss. 6°. 18. G
 Menstrua quomodo poteris prouocare. de cur. rat. per san. miss. 6°. 20. F
 Menstrua quæ prouocent. de ocul. 7°. 188. F. de cathart. Sp. 95. D
 Menstrua prouocantia sine periculo. 2°. de antid. 5°. 115. D
 Menstrua, & vrinam prouocat Ami. de simp. med. Sp. 80. H
 Menstrua mulieribus detrahit antidotus Apellis. 2°. de antid. 5°. 114. H
 Menstrua, & vrinam prouocat Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
 Menstrua, & vrinam prouocat Aphodelus. de simp. med. Sp. 81. B
 Menstrua prouocant Assari drachmę dup. de med. exper. Sp. 106. E
 Menstrua fortiter prouocat assari decoctio. de med. exper. Sp. 104. D
 Menstrua, & vrinam prouocat Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. G
 Menstrua fortiter prouocat decoctio Carni & seminis apij. de medicinis
 expertis. Sp. 104. D

Menstrua mouet Centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
 Menstrua, & vrinam prouocat Chamadrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Menstrua purgationis prouocanda vim quandam obtinet Chrysocome. 8. de simp. medic. fac. 5. 63. H
 Menstrua, & vrinam prouocat Daucum. de simp. med. Sp. 83. D/E
 Menstrua, & vrinam prouocat Diſtamum. de simp. med. Sp. 83. D
 Menstrua prouocat Gladiolum. de simp. med. Sp. 84. H
 Menstrua, & vrinam prouocat radices Glycyrrhizæ. de simp. me. Sp. 84. G
 Menstrua, & vrinam prouocat Git. de simp. med. Sp. 84. F
 Menstrua, & vrinam prouocat Helenium. de simp. med. Sp. 83. H
 Menstrua prouocat Iridis electarium. de med. exper. Sp. 105. E
 Menstrua prouocat Iuniperi decoctio. de me. exper. Sp. 106. F
 Menstrua prouocat Laccæ electarium. de med. exper. Sp. 106. H
 Menstruis purgationibus Lens non est accommoda. 1. de ali. fac. 2. 13. E
 Menstrua prouocat Lilium. de simp. med. Sp. 86. D
 Menstrua prouocant Maiorana drachma tres cum duabus drachmis rubia. de med. exper. Sp. 106. E
 Menstrua prouocat Marrubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G
 Menstrua & vrinam prouocat Men. de simp. med. Sp. 87. F
 Menstrua, & vrinam prouocat Origanum. de simp. me. Sp. 88. F
 Menstrua prouocat Pelecinus. de simp. med. Sp. 89. B
 Menstrua prouocat Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Menstrua, & vrinam prouocat Ruta. de simp. med. Sp. 89. D
 Menstrua, & vrinam prouocat Serpillum. de simpl. med. Sp. 84. B
 Menstrua prouocat Stæchas. de simpl. med. Sp. 90. G
 Menstrua prouocat Eriphera magna. de dynam. Sp. 26. E
 Menstrua prouocans confectio secretorum. Sp. 99. C
 Menstrua prouocans decoctio. de med. exper. 105. D/ Sp. 107. D
 Menstrua fortiter prouocans electarium. de med. exper. Sp. 105. F
 Menstrua prouocantia electaria. de med. exper. Sp. 107. H
 Menstrua, & vrinam prouocans electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Menstruorum prouocationem valēs medicina. de med. exp. Sp. 104. H
 Menstrua, & vrinam prouocans medicamen. de me. exper. Sp. 106. B/H
 quibus Menstrua non apparēt, & non capiunt, potio utilis. de dy. Sp. 29. G
 ad Menstrua retenta ex plenitudine, & pingui superfluitate. de dynamidijs. Sp. 29. D
 ad Menstrua prouocanda. de dynam. 29. D/F secretorum. 99. B/ de medicinis expertis. Sp. 108. A
 Menstrui retenti casus. de venæ sect. aduer. Eras. 6. 9. H
 Menstruorum plurima excretio in gravidis quid significet. commentario 5. aphorismo 60. Ex. 43. D
 Menstrua plura cur fiant, & pauciora. com. 5. aph. 57. Ex. 43. A
 Menstrua plura si fiant accidunt morbi, & si non fiant, ex vtero morbi contingunt. com. 5. aph. 57. Ex. 42. H
 Menstruorum fluxui si conuulsio, & animi defectus adueniat, malum commentario 5. aphor. 56. Ex. 42. H
 Menstrua multa plurimum ledunt operationē. cō. 2. aph. 22. Ex. 15. C
 Menstrui nimij fluxus curatio. com. 5. aph. 50. Ex. 42. A
 Menstrua quo modo sistantur. 1. de arte cur. ad Glau. 98. H/ 7. 99. A
 in Menstruis superfluis reuellit cucurbitula appposita præcordijs. de hirud. reuuls. cucurb. & scarif. 6. 2. E
 Menstrua cohibentur a sectione venæ cubiti. de curan. rat. per. 6. 20. E
 Menstruorum profluuij casus. de præcogn. ad Poſth. 4. 217. D
 MENSURA est optima. de cogn. cur. animi mores. 2. 50. H
 sine Mensura nihil egregium. de cog. cur. animi mores. 2. 50. H
 Mensura amorum. de hist. philos. Sp. 7. D
 Mensura cordis quanta. de anat. viu. Sp. 46. G
 Mensura eadem non est in vno, sed in vnoquoque alia. adu. emp. m. 15. 35. F
 Mensura euacuationis singulorum hominum nequaquam præscribi potest. de præſag. exper. conf. Sp. 78. A
 Mensuram in duodecim diuidunt. de cuiusque animi pec. not. 2. 58. D
 Mensura certa requiritur in rebus medicis. de venæ sec. ad. Era. 6. 7. H
 Mensura quo modo iudicatur. de pond. & mens. 5. 275. B
 Mensurantur quæ multiplici sunt differentia. de pond. & mens. 5. 275. B
 Mensuræ sunt in varijs regionibus diuersæ. de pond. & mens. 5. 275. B
 Mensuræ Romane ab alijs diuersæ. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 170. A
 Mensuris pondera non equaliter respondent propter materia differentiam. de pond. & mens. 5. 276. B
 pro Mensurandis liquidis cornua libralia Romæ habebant. 1. de comp. medica. per gen. 5. 216. F
 pro Mensura, fictile. 7. de comp. med. per gen. 5. 272. G
 pro Mensura, metreta. 7. de compo. medic. per genera. 5. 272. G

Mensuram ex oui facit putamine. 9. de cōpo. med. secum. loc. 5. 204. B
 pro Mensura, vasculum. 7. de compo. med. per gen. 5. 272. F/H
 Mensura Cochlearij. 11. de simp. med. fac. 5. 80. H
 Mensura Cochlearij magni. 11. de simpl. medic. fac. 5. 81. H
 Mensura Congij. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 170. A
 Mensura Cyathi. 8. de simp. med. fac. 5. 58. E
 Mensura Fabæ Aegyptiæ. de vsu ther. ad Pamph. 5. 98. H
 Mensura Oxybaphi. 6. de simp. med. fac. 41. D/48. D/8. 5. 63. F
 Mensura plena manu. de dynam. Sp. 31. C
 Mensura quantum tribus digitis leuari potest. de dynam. Sp. 30. F
 Mensura trium digitorum. de dynam. Sp. 25. B
 MENTA qualis sit. 2. de compo. medic. sec. loc. 5. 136. G
 Menta calida in tertio. 6. de simpli. med. fac. 5. 48. A
 Menta supra oēs herbas est tenuiū partium. 6. de simpli. me. fa. 5. 48. B
 Menta infirmior calaminta. 6. de simp. med. facul. 5. 48. A
 Menta vires quæ. de simp. medica. fac. Sp. 87. D
 Menta obsonium sponte proueniens. 2. de alimen. fac. 2. 25. D
 Menta est cibus acutus, incidens & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. E
 Menta ad venerem excitat. 6. de simp. med. fac. 5. 48. A
 Menta amara & acerba. 6. de simp. medic. fac. 5. 48. B
 Menta lumbricos interficit, & recentes sanguinis reiectiones reprimit. 6. de simp. med. fac. 5. 48. B
 Menta Stomacho valde apta est, sanguinis abundantiam stringit, capitis dolorem sedat, singultus & nimios vomitus reprimit, conceptum vetare dicitur. de simpli. medic. Sp. 87. D
 Menta folio lingua aspera fricanda. de dynam. Sp. 20. A
 Menta quidam vtuntur in abscessibus. 6. de simp. med. fac. 5. 48. B
 Menta viridis repellit. 2. de compo. medicamen. secum. loc. 5. 137. D/ 1. de arte curati. ad Glauco. 7. 100. A
 ex Menta viridi apparatus repellit in capitis doloribus. 2. de compo. medic. secum. loc. 5. 137. D
 ex Menta viridi parata repellunt. 1. de arte cura. ad Glau. 7. 100. A
 Menta sicca. 5. de compo. medic. sec. loc. 5. 166. A
 ex Menta oleum euacuat & dissoluit. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 100. B
 Menta odorata exiccatur. 3. de alimen. facul. 2. 26. D
 Menta odorata a veteribus hedysmos dicitur. 6. de cōp. me. se. lo. 5. 168. F
 Mente odorata in aqua mulsæ decoctum inter discussoria parabilia moderata. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 169. G
 Menta odora pro origano. 6. de compo. medic. sec. loc. 5. 168. F
 Menta cum polenta abscessus sanat. de med. fac. par. 7. 174. G
 in MENTAGRA nouo Romæ morbo Pamphilus medicus multa lucra tulit hoc medicamento. 5. de compo. med. sec. loc. 5. 161. F
 Mentagra in vrbe quo modo sanaretur. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 161. F
 ad Mentagras. 5. de compo. medic. secum. loc. 5. 161. H
 MENTASTRUM est cibus acutus, incidens, & aperiens. de dissolutione continua. Sp. 72. E
 eum Mentaſtro syluestri sunt comedenda cerebra. de diff. cōt. Sp. 74. F
 Mentaſtrum syluestre mundificat, & subtiliat. de dissol. cont. Sp. 74. H
 MENTIONEM bis de aphorismis aliquibus cur fecit Hippocrates & sui interpretes. com. 7. aph. 53. Ex. 58. F
 MENTIANTVR cur secta vni additi. 3. de lo. aff. 4. 15. A
 Mentiendi causam non habet Galenus. 3. de lo. affe. 4. 15. A
 pro MENTVLA vnguentum album. de dynamidijs. Sp. 29. C
 MENTVM quod introd. 15a. 53. B
 inter Mentum, & labium vena quando secanda. de anat. viu. Sp. 55. B
 Menti pili parum habent utilitatis. 1. de compo. med. sec. loc. 5. 121. D
 Menti affectus, qui introd. 15a. 59. C
 ad Menti pilos non enascentes. 1. de compo. medic. secum. loc. 5. 125. A
 ad Menti raritatem pilorum. 1. de compo. medica. sec. loc. 5. 124. H
 de Menti eruptionibus. 5. de compo. medic. sec. loc. 5. 160. D
 ad Menti papularum eruptiones. 5. de comp. medicam. sec. loc. 5. 162. C
 ad Menti papularum ficosas eruptiones. 5. de cōp. me. se. lo. 5. 160. F
 ad Menti ficosos tumores. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 162. C
 ad Menti lichenas. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 160. H
 sub Mento circumagitur vinculum yersicis. de fascijs. 7. 295. A
 ad Mentum iunctura ex Sorano. de fascijs. 7. 300. F
 ad Menti fracti compositionem laqueus. de laqueis. 7. 308. D
 ad MEOTIDEM vsq; paludem habitantes ad dextram hiberni solis ortus, quales. de aere, aq. & lo. 2. 4. F
 prope Meotim in Europa Scythia. de aere, aq. & lo. 2. 5. C
 contra MERCATORES simplicium medicamentorum. 3. de compo. si. medicamento. per genera. 5. 228. G

MERCVRIALIS herba quid. de simp. med. Sp. 86. E
Mercurialis urinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
Mercurialis ventrem purgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
Mercurialis sterces expellit. de dynam. Sp. 21. H
Mercuriali herba soluendus senum venter. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
Mercurialis sanguinem purgat. de dynam. Sp. 22. C
Mercurialis herba sanguinem educit. de cathar. Sp. 94. G
Mercurialis expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
Mercurialis herba purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos. de cathartics. Sp. 95. C
Mercurialis digerens est. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. G
Mercurialis pro phlegmone causae partis iecoris. 13°. meth. me. 7°. 84. A
Mercurialis in phlegmone intrinseco. 13°. meth. med. 7°. 85. C
MERCVRIVS secundum calidum & humidum, frigidum & siccum est aequus. de compag. memb. siue de natu. hum. Sp. 59. G
Mercurius Marti probe congruit, Saturno minime. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 12. H
sub Mercurio terra calida, et humida i primo gradu. de sper. Sp. 40. C
Mercurius qua effigie pingatur. in oratione suas. Isa. 2. E
Mercurio adscriptus liber de sacris herbis. 6°. de simplicium medicamentorum facultatib. 5°. 40. B
MERGI venter ad quem valet. 11°. de simp. med. fa. 5°. 80. A
Mergi ventriculus adiuvat coctionem. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
Mergi qua. in timaeum Plat. 1°. 287. A
MERIDIES temperata. 2°. de san. tuen. 2°. 73. C
Meridies danda homini temperato, quando debet exerceri. 2°. de sanitat. te tuenda. 2°. 73. C
Meridiem spectantia cubacula sunt calida. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
Meridies ab omnibus euitatur in estate. de caus. procatur. 3°. 96. A
MERIDIONALES sunt capricornus, taurus, virgo. de sper. Sp. 39. A
Meridionales vrbes, quae in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 103. F
Meridionalis, & in loco concauo est Cranon vrbs. in 1°. de mor. vulgaribus, commen. 1°. 3°. 103. F
Meridionalium cutis, qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
Meridionales calidi calore extrinseco, intrinseco frigidi. 2°. de tempera. mentis. 1°. 20. B
Meridionales non patiuntur phlebotomiam integram. de sectis. Isa. 18. B
MERULA piscis numeratur inter saxatiles. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
Merula obtinet fm locu suauitatis inter saxatiles. 3°. de ali. fac. 2°. 30. H
Merula pisces molles carne. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
Merula inter pisces qui ceteris facilius cōficiuntur. 3°. de ali. fa. 2°. 30. H
Merularum caro durior concoctu carne perdicis & columbae. 9°. de alim. entorum facultatibus. 2°. 29. C
Merula in consinio tenuantium, crassumq. facientium sunt. de bonita. & vitio succorum. 2°. 34. H
Merula quibus conueniunt. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
MERI potione tempora pulsant. 4°. de diff. puls. 4°. 64. C
ob Meri potationem dolori capitis confert succus centaurea. de virtute centaurea. Sp. 93. B
Meri potione affectus oculorum interdum curabat Galenus. 2°. de differentijs febrium. 3°. 41. G
MERA qua esse possint, & qua dicantur. in 3°. de mor. vulgaribus. com. mentario 2°. 3°. 139. G
Merum quid significat in bile. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 133. G
MESAREI nomen vnde. 6°. de anat. adm. 1°. 91. H
Mesaricum continuatur arterie cuidam procedenti a dorso. de vititate respirationis. Sp. 64. G
Mesaricum ex multis arterijs & venis sibi ipsi propinquis constat. 8°. de vsu partium. 1°. 168. G
Mesar a morbi sicci qui vocentur. de vict. ratione in morb. acutis, com. mentario 1°. 3°. 112. F
Mesarion quando facit heclicam. 10°. meth. me. 7°. 64. F
MESARAICAE, siue mesentericae venae, quae de vitil. resp. Sp. 74. D
Mesaraicae vbi sitae. de vitil. resp. Sp. 64. D
Mesaraicarum ordo multiplex, et qui, et vñ oriatur. de anat. vii. Sp. 50. B
Mesaraica vena vnde orta. 13°. meth. me. 7°. 83. F
Mesaraica pauca vel nulle veniunt ad stomachum. de anat. vi. Sp. 50. E
Mesaraicae decoquunt succum, qui in gibbo iecoris fit sanguis. de compa. gine memb. siue de nat. hum. Sp. 59. A
Mesaraicis venis veluti manibus iecur vititur. 5°. de lo. aff. 4°. 35. C
per Mesaraicas iecur trahit a ventriculo, & ab intestinis. 6°. de decr. Hippocratis. 1°. 266. A

per Mesaraicas cibum attrahit iecur, vt arbor a radicibus. 6°. de locis affectis. 4°. 37. G
Mesaraicas euntes ab hepate ad stomachum & intestina, recipiunt glan. dule quoddam. de anat. vii. Sp. 44. D
Mesaraica vena quae orificia quandoq. aperiant, & claudant. de anat. mia viuorum. Sp. 56. E
Mesaraica vena quibus afficiantur. 5°. de lo. aff. 4°. 33. F
Mesaraicas venas afficit phlegmone in iecoris cauo. 13°. me. me. 7°. 83. F
Mesaraici qui egroti uocentur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
MESENTERII nomen vnde. 6°. de anat. adm. 1°. 91. H
Mesenterium quid significet. in 6°. de morbis vulga. com. 4°. 3°. 180. E
Mesenterium siue mesaricum appellatur pellis, in qua sunt mesaraica. de vitil. resp. Sp. 64. D
Mesenterium quid. 6°. de anat. admin. Sp. 91. G
Mesenterium, id est lactes. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Mesenteria duo. de ven. art. diff. 1°. 59. C
Mesenterium tertium quod. de ven. art. diff. 1°. 59. C
Mesenterium medianum quo modo formetur. de fact. for. 1°. 322. H
Mesenterij mediani quaedam vasa i glandulas desinunt. 2°. de sem. 1°. 340. D
Mesenterij sectio. 6°. de anat. admin. 1°. 92. A
Mesenterij ortus vnde. 6°. de anat. adm. 1°. 91. G
Mesenterium quid faciat. intro. Isa. 54. D
Mesenterium fungitur vice radicis. de vitil. resp. Sp. 64. D
ad Mesenterij arteria venientes vnde oriantur. an sang. in art. 1°. 61. E
Mesenterio coniungitur arteria, quae a corde protenditur per dorsum, & non transit per hepar. de vitil. resp. Sp. 64. D
Mesenterio propinquas arterias plenas lacte habent haedi nuper nati. an sang. in art. natura cont. 1°. 61. D
in Mesenterio vena quae nutriunt intestina, & quae non trahunt ad he. par. 4°. de vsu par. 1°. 141. F
Mesenterij glandulae. 6°. de anat. adm. 92. C/3°. de alim. fac. 2°. 26. H
in Mesenterio cur sint glandulae. 4°. de vsu par. 141. H/2°. de sem. 1°. 340. D/de vitil. resp. Sp. 63. A
in Mesenterio generantes quendam humorem pituitosum glandulae sunt magno vsui. 14°. meth. med. 7°. 90. D
Mesenterij appendiculum quod. 6°. de anat. adm. 1°. 92. B
Mesenterium p intestinum rectum expurgatur. 11°. meth. me. 7°. 73. F
Mesenterium robustum quomodo cognoscatur. de const. art. Isa. 42. B
Mesenterij inflammatio quo modo cognoscitur. 5°. de lo. aff. 4°. 35. C
ex Mesenterio affecto primo cruor saniosus, postea crassus, & seculen. tus. 5°. de locis affectis. 4°. 35. D
Mesenterij vasa affigit fluxio corrupta. 6°. de san. tu. 2°. 98. F
Mesenterio quando aptanda remedia, & qñ iecori. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Mesenterica vena ad quam vena ingrediuntur, quae a capite ad intesti. na eunt. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Mesentericarum venarum causa iecur imbecillitatur. 5°. de lo. aff. 4°. 35. F
MESIANVM emplastrum. 6°. de cōp. med. per gene. 5°. 256. C
MESOCOLON quid significet. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3°. 180. E
MESPILVM, & cotoneum similia. de opt. sect. Isa. 21. G
Mespilum qualitatem cotonei saporis habet. de opt. secta. Isa. 21. G
Mespilum pro cotoneo torminosis adhibent empirici. de opt. se. Isa. 23. G
Mespilorum magnus prouentus quo modo seruatus a rusticis. 2°. de ali. mentorum facultatibus. 2°. 21. H
Mespilis parce vescendum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
Mespilis non vtendum ad sanitatem. de atten. vict. 2°. 45. H
Mespila ad victum attenuantem non sunt accommodata. de atten. vic. 2°. 45. H
Mespilis vti debemus vt medicamēto, n̄ vt alimēto. 2°. de ali. f. 2°. 20. F
Mespila mouet alium sensum, q̄ adstringētia. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. H
Mespilus habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simpl. medic. facul. 5°. 20. D
Mespilum adstringit. de opt. secta. Isa. 21. G/9°. de simpli. med. fac. 64. C
6°. de cōp. med. se. lo. 5°. 176. F/de vict. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. III. D
Mespilum adstringit euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
Mespila valentius, quam sorba adstringunt. 2°. de alim. facul. 2°. 20. F
8°. de simpli. med. fac. 5°. 57. B
Mespila minus suauia sorbis. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
Mespilorum decoctum adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 36. H
Mespilorum decoctum inter adstringentia fortiora pro gargaris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
Mespila quo magis coquas, eo dulciora efficies, & decoctum fit acerbū. 3°. de alimentorum facul. 5°. 32. A
Mespila ventrem stringunt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. C
Mespilo

Mesphilo aluum supprimi omnibus est notum. de sub. facul. 1^a. 230. D
 Mesphilo ventrem coerces mire, qm acerbum. 7°. de sim. me. fac. 5^a. 55. E
 Mesphila cibus vilissimus ventri fluenti. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. F
 Mesphila adstringunt dysenteriam. 1°. de simp. med. fa. 5^a. 81. E
 Mesphila valent ad stomachi ventris q. firmitatem ac robur. de bonitate
 & vitio succorum. 2^a. 37. F
 Mesphorum succus ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de compo. me.
 dica. secun. loc. 5^a. 191. H
 Mesphila cibus conueniens Stomachicis. 8°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 192. C
 Mesphili succus non debet admisceri rosaceo, quādo caput refrigerare vo
 lumus. 2°. de comp. medi. sec. loc. 5^a. 132. G
 ex Mesphorum succo medicamentum. 6°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 169. A
 MESSINAE Sicilia situs. in 3^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 140. H
 MESSIO est exercitatio, & opus. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
 MESSIS quid sit. 1°. de antidotis. 5^a. 110. A
 MESSORES cur duram, & siccam cutim habent. de affue. 2^a. 61. D
 Messores robusti melius concoquunt panes optimos, quam athletae. 1°. de
 alimentorum facul. 2^a. 10. A
 Messores a quibus panibus ledantur. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. A
 Messorum, & fofforum medicamentum. 3°. de comp. med. se. loc. 5^a. 147. C
 Μετακρίσις quod. intro. Isa. 53. C
 Metacarpium que manus pars. de in. equ. intemp. 3^a. 43. E | de fracturis,
 commentario 2°. 7^a. 233. A
 Μεταγγραφή τῶν ἰατρικῶν erratum ex transliteratione. de ijs. que in med.
 sunt. commentario 2°. 7^a. 210. F
 Metaleptice que pars sit instrumenti, quod cruribus subijcitur. 6°. meth.
 ibodi. meden. 7^a. 41. H
 Μεταλπητικὰ τέχνη, qui motus. de machin. 7^a. 310. H
 METALLICA sunt crassiorum partium. 3°. de compositio. medica. per
 genera. 5^a. 232. B
 Metallorum consistentia vnde veniant. 9°. de simpli. med. fac. 5^a. 68. F
 Metallica medicament. 1. que. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. E
 Metallica quo modo conficiantur. 1°. de cōp. med. per gen. 5^a. 216. F
 Metallica cur indigeant preparatione. 3°. de cōp. med. per gene. 5^a. 232. B
 Metallica quo modo preparanda. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. H
 Metallcis que commiscenda viscosa, & humida. de ocul. 7^a. 189. B
 Metallica quo modo lauanda. 1°. de comp. medi. per genera. 5^a. 216. D | E
 Metallorum lotio quoties facienda. 9°. de simpli. medic. facul. 5^a. 68. F
 Metallica medicamēta ad solē miscēda. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 232. B | C
 Metallica per cocturā sunt meliora. 6°. de cōp. medic. sec. loc. 5^a. 168. E
 Metallica medicamēta, cum multum ebullierint, habent subtiliores par
 tes, & magis exiccant. 2°. de arte cura. ad Glau. 7^a. 106. A
 Metallica omnia medicamenta ingredi debere Thus, colligi videtur. 3°.
 de comp. medic. per gene. 5^a. 232. F
 Metallica omnia desiccant, quia terrea. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. E
 Metallica sunt saepe medicamenta oculorum. de ocul. 7^a. 189. B
 Metallica exasperant, & dolorē cōcitāt. 3°. de cōp. med. per ge. 5^a. 232. H
 Metallica calida tenuium partium, & parum adstringentia. 3°. de com
 posi. medicamen. per gene. 5^a. 228. E
 Metallica adstringentia vitanda in nervorum vulneribus. 3°. de compo.
 medic. per genera. 5^a. 232. B
 Metallica conueniunt in nervis nudis. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 235. A
 Metallica non conueniunt nervo puncto, nisi preparata. 3°. de comp. me
 dicam. per gen. 5^a. 235. A
 Metallicum valentissimum ad nervos. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 232. E
 Metallicum medicamētum inualidissimum ad nervos quomodo paretur.
 3°. de compo. medica. per genera. 5^a. 232. E
 Metallicum medium. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 232. E
 METALLA in Cypro nascuntur. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 65. B
 inter METALLA numeratur sal fossilis. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. F
 Metalla a natura locorum accipiunt qualitates. 9°. de sim. me. fa. 5^a. 68. F
 Metalla constant partibus crassioribus. 2°. de cō. me. per gen. 5^a. 219. H
 Metalla habent multum substantia ignea. 9°. de simpli. med. fac. 5^a. 68. F
 Metalla que liquecunt habent plus aqua. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 64. G
 Metalla quo modo liquecunt. de vit. resp. Sp. 64. A
 Metallū omne maius fit si liquefiat, q̄ fuerit prius. de vit. resp. Sp. 64. A
 Metallorum aer vitandus. 12°. meth. me. 7^a. 77. E
 Metalla ad animalium habitationem nocua sunt, & ad aquarum pota
 tionem. de bonitate aqua. Sp. 75. F
 ex Metallis aquarum differentia. de boni. aqua. Sp. 75. F
 ex Metallis effossa prabentes in re medica inter ministros ignobiliores
 sunt. in 6^m. de morbis vulga. com. 5°. 3^a. 188. D

Metallorum, & figulina terra comparatio. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. E
 Metalla possunt seruari per totam vitam. 1°. de antidotis. 5^a. 100. B
 ex Metallis medicamenta ab hominibus parata. 9°. de sim. m. f. 5^a. 68. E
 Metalla exigunt oleosam humiditatem, quando in medicamentis ponun
 tur. 4°. de compo. medi. per genera. 5^a. 244. D
 Metalla parant melius sole q̄ igne. 4°. de comp. medica. per ge. 5^a. 241. D
 Metallorum poros non intrat aer, sed ignis. de vit. resp. Sp. 64. A
 Metalla sunt mordacia per ignem. 2°. de compo. medic. per ge. 5^a. 219. H
 Metalla combusta qualia, & quomodo comburantur. 2°. de compo. me
 dicamento. per genera. 5^a. 219. H
 in Metallis, et plantis multo magis sunt recremēta, quā in succis. 4°.
 de simpli. med. facultatib. 5^a. 24. H
 Metalla diu cocta quid faciant. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 241. A
 Metalla ad siccandum sine morsu debent diutius coqui. 4°. de compo. sit.
 medicamen. per genera. 5^a. 241. A
 Metalla quo modo fiant tenuiora. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 219. H
 Metalla attenuat acetum. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 223. B
 Metallum tenuium partium citra calorem. 3°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 228. E
 Metalla aceto trita qualia sint. 4°. de compo. med. per gen. 5^a. 241. D
 Metalla vino trita qualia sint. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 241. D
 Metalla debent esse diu trita. 3°. de compo. medic. per gen. 5^a. 232. C
 Metalla que non comminuuntur. 3°. de comp. medi. per ge. 5^a. 232. B
 Metalla si lauantur amittunt rosonem. 1°. de cōp. med. p. gen. 5^a. 217. D
 Metalla omnia sint elota, vt siccent sine morsu. 6°. meth. med. 7^a. 38. C
 Metalla quomodo lauanda. 1°. de compo. medic. per genera. 5^a. 213. D
 Metalla quibus lauanda. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 217. E
 Metalla que debent cribrari. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 232. B
 Metalla que conueniunt oculis. de ocul. 7^a. 188. G
 ex Metallis medic^a ad vulneratos. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 232. B
 Metalla que conueniunt ano. 9°. de compo. medica. secun. loc. 5^a. 204. E
 METAPHORARVM examen an sint recte sumpta. 3°. de differentiis
 pulsuum. 4^a. 63. G
 Metaphora quid agat. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. F
 Metaphora quid sit. 3°. de præsag. ex puls. 4^a. 117. F
 Metaphoris in quibus vi liceat, et in quibus non. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. G
 Metaphora que nec poetis conueniunt. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. A
 Μεταφύσις quod. intro. Isa. 53. E
 Metaporopaeose, id est exiguorum meatuum status mutatio, nomen qd
 significet. 4°. meth. med. 7^a. 26. C
 Μετασυνκρίσις τῶν ἐξ ἑν. 4°. meth. med. 7^a. 26. B
 Μετασυνκρίσις. 5°. de simp. medic. fac. 5^a. 38. F
 Metasyncricos nomen vnde ortum. 4°. meth. me. 7^a. 26. C
 Metasyncrifis quid. 4°. meth. med. 7^a. 26. D
 Metasyncreticum, hoc est quod ex alto euocat humores medicamentum.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 131. E
 Metasyncretica medicamenta, hoc est ex alto euocantia. 2°. de compo. me
 dic. secun. loc. 5^a. 133. B
 Metasyncretica que pharmaca sint. 1°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 122. H
 Metasyncretica medicamenta. 1°. de compo. medic. secun. loc. 5^a. 124. E |
 de dynamidijs. Sp. 18. H
 Metasyncretica facultates. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. F
 Metasyncretica curatio. 2°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 138. A
 Metasyncreticū videt oleū chamemelo decoctū. de simp. med. Sp. 88. D
 Metasyncreticam virtutem oleū habere incipit nardo decoctum. de sim
 plic. medicam. Sp. 88. D
 Metasyncreticis, & malacticis rebus curant dolores oēs vetusti, & insa
 nabiles, aut paregoricis mitigant, aut igne pueitur. de dyn. Sp. 19. A
 Metasyncreticum acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. F
 METENTIVM naturalis habitus, qui. ad Thras. 5^a. 102. H
 METEOROLOGICVM quartum Aristotelis librum citat Galenus.
 3°. de natur. facul. 1^a. 304. D
 Μετεωρολογος apud Ionas significat idem quod ἑρμεύς, id est alius. de
 artic. comment. 3°. 7^a. 277. G
 Μεθαιμῆγοι febres que vocentur. in 1^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 118. D
 METHIMNA oppidum in Lesbo. 12°. meth. med. 7^a. 76. F
 METHODICA vna ex tribus sectis medicorum. intro. Isa. 51. A
 Methodica tertia secta. fin. med. Isa. 43. E
 Methodicorum secte diffinitio. de sect. Isa. 17. E
 Methodica secta, que. fin. med. Isa. 43. E
 Methodica quibus cognoscatur. intro. Isa. 51. B
 Methodica heresis oia artis bona destruit. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 103. C
 Methodicus qui nominandus. 3°. meth. me. 7^a. 16. D

Methodici qui, & quid senti. ut. de sectis. 15a. 17. C
 Methodici primi, qui. introductio. 15a. 51. D
 Methodici unde incipiunt. intro. 15a. 50. H
 Methodicorum nomina. 5. de simp. med. fac. 5. 38. F
 Methodici sex mensibus se artem medicam edocturos profitentur. 1. de digno. puls. 4. 70. E
 Methodici generalem hominem curabant, non particularem. 3. methodi medendi. 7. 20. F
 Methodici inter initia semper adstringunt. de opt. sect. 15a. 29. E
 Methodicos arguit, qui causarum notitiam ad curationem inutilem dicunt. de theria. ad Pis. 5. 96. E
 Methodicos rebus non verbis expugnabat Gal. de prae. ad P. 4. 219. D
 Methodicus modus reponendi luxata in suam sedem est in communi usu & quibus conuenit. de machin. 7. 309. C
 METHODVS quid sit. 4. met. med. 7. 26. A
 Methodus, & redargutio quid in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 174. H
 Methodus diuisa qua apud Platonem. 9. de decr. Hipp. 1. 281. H
 Methodo diuisi utitur Galenus. 1. de diff. resp. 3. 57. D
 Methodus consistit in vniuersalibus. 9. meth. me. 7. 58. C
 Methodus communis in omni re, quae. 3. de symp. caus. 3. 30. B
 Methodo inuenire quid sit. 1. meth. me. 7. 4. H
 Methodus quando habetur. 9. meth. me. 7. 58. C
 Methodus artis constituendae qualis. 9. meth. me. 7. 61. A
 Methodi forma quo modo inchoanda. 1. meth. me. 7. 4. E
 per Methodum doctrina quid efficiat. 6. de san. tuen. 2. 98. D
 Methodus in anno inuenitur, sed exercitium fit per totum cursum vitae. 9. de decr. Hipp. 1. 280. B
 Methodus vniuersalis sine exercitatione non potest facere bonum artificem. 9. de decr. Hipp. 1. 280. B
 Methodus suae artis semper exercenda. de const. ar. 15a. 37. H
 in Methodo omni quo modo exercitandum. 1. meth. med. 7. 5. F
 Methodi tres per quas possumus exerceri. 9. de decr. Hipp. 1. 285. G
 Methodos non solum nouisse oportet, verum etiam in particularibus multifariam exercitare. 1. de symp. cau. 3. 15. E
 in Methodo demonstratiua exercendi sunt medica. 7. me. me. 7. 44. C
 Methodus, qua singuli motus inueniri possint, ubi doceatur. de musculo- rum dissectione. 1. 45. A
 Methodus rationalis quantum valeat ad medicamentorum copiam parandam. 6. de comp. med. per gen. 5. 167. E
 absq; Methodo non possunt componi medicamenta. 4. de compo. medicamen. per gene. 5. 140. D
 citra Methodum pharmaca non sunt administranda. 1. de compo. medicamen. sec. loc. 5. 121. D
 Methodus componendi & vtendi eadem in pharmacis. 4. de comp. medicamen. sec. loc. 5. 149. C
 Methodus medendi fit per indicationem. 2. meth. me. 7. 13. F
 Methodi auctor Hippocrates. 5. meth. me. 7. 33. G
 ante Methodum medendi quae discenda. 2. meth. me. 7. 9. H
 Methodum medendi quod vult componere, quod agere debet. 2. meth. me. 7. 13. F
 Methodum curatiuam ignorans non potest mederi. de puero epil. 7. 187. F
 Methodum curatiuam perfecte scripsit Galenus. de pue. epi. 7. 187. F
 ante Methodum medendi liber de morborum & symptomatum differentiis legendus. 2. meth. me. 9. G
 Methodum per generales sermones indicare symptomatum causas insitutum est libri de symptomatum causis. 1. de symp. cau. 3. 15. E
 ante Methodum medendi, Galenus scripsit librum de arte curandi ad Glaucanem. 2. de arte cura. ad Cla. 7. 107. G
 Methodus medendi sequi debet librum de medicamentis. de ieq. itep. 3. 44. H
 ante Methodum medendi est liber de simplicium medicamentorum facultate. 3. de compo. medicamen. secun. loc. 141. H/8. 5. 193. F/3. me tho. meden. 20. A/4. 7. 24. B
 Methodus medendi ante librum de compositione medicamentorum. 1. de cop. me. se. lo. 5. 130. D/3. meth. me. 17. B/5. 33. A/6. 7. 37. E
 Methodus medendi ante librum de compositione medicamentorum per genera. 2. de comp. me. per gen. 227. B/4. 5. 236. B
 Methodus medendi liber praecedit librum de compositione medicamentorum secundum locos. 1. de comp. me. sec. loc. 121. C/2. 133. B/136. B/3. 141. H/4. 149. E/8. 188. A/5. 193. E/14. meth. me. 7. 88. G
 Methodum medendi cur distulit componere. Galenus. 1. meth. me. 7. 2. C
 Methodi medendi libri finis. 8. meth. me. 7. 58. H
 in Methodo medendi quid agat. de compo. me. per gen. 5. 212. H/5. methodi meden. 7. 33. C

in Methodi libro de logica inuentione loquitur Galenus. 2. methodi medendi. 7. 13. C
 Methodi medendi tertij decimi intetio de tumoribus. 13. me. me. 7. 80. D
 pro Methodo medendi quatuor considera. 1. meth. me. 7. 7. H
 Methodo vtentis medici proprium est indicationes sumere à rerum natura. 6. metho. med. 7. 37. F
 sine Methodo non legendi Aristoteles, & Theophrastus. 3. de simplicia medicamen. facul. 5. 17. E
 Methodi medendi principium. 1. metho. me. 7. 7. H
 Methodum suam habet morbi qualibet species. 4. meth. me. 7. 23. C
 Methodus considerandi in febre ex putredine. 11. meth. me. 7. 69. D
 Methodus considerandi pulsum optimum. 2. de dign. puls. 4. 76. H
 Methodo procedit ad inueniendas causas doloris. 12. meth. me. 7. 78. C
 Methodus inueniendi partium omnium utilitates. 1. de vsu pa. 1. 114. G
 METONIS casus in 1. de mor. vul. com. 3. 3. 123. D
 METOPICIOS vinculum frontem ambiens. de fascijs. 7. 295. A
 METRENGHYTAE quae instrumenta sint. 9. de compo. medicamen. to. secun. loc. 5. 205. D
 Metrenchytae, id est vterini clysteres. 5. meth. me. 31. F/32. D/ 7. 34. C
 METRETA pro mensura. 7. de comp. me. per gen. 5. 272. G
 Metreta Syriorum quanta. de pond. & mens. 5. 276. E
 Metreta Italorum quanta. de pon. & mens. 5. 276. E
 Metreta. de pon. & mens. 5. 276. E
 METRODORVS Hippocratis interpres qualis. in 3. de morbis vul. garibus, com. 1. 3. 129. D
 METVS, animi agritudo. de cog. cur. animi mor. 2. 52. E
 Metu agimus quaedam, quorum non recordamur, cur. 2. de mor. m. 1. 315. B
 in Metu quae contingant. 2. de decr. Hipp. 1. 239. G
 Metus longus quomodo refrigerat. 1. de presag. ex puls. 4. 105. H
 ad Metum valet cerebrum leporis. 11. de simp. med. fac. 5. 79. G
 MEV quid. de simp. medica. Sp. 87. F
 Meu, & panax pro eodem habet. de dynam. Sp. 22. H
 Meu vires habet relaxantes, rigorem vesicae, & renum remouit, inflationes dissipat, vrinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 87. F
 Meu radices exalfacientes. de simp. med. Sp. 87. F
 Meum calidum in tertio ordine est, siccum in secundo. 7. de simplicium medicamen. facul. 5. 56. B
 Meum nobis admotum videtur calidum. 3. de temp. 1. 21. H
 Meum calidum, & acre est vrinam ciens. 5. de simp. me. 5. 35. D
 Meum vrinam cit. 9. de comp. med. sec. lo. 5. 202. A
 Meum vrinam menset, cit. ac si plusculum sumatur, capiti dolor mouet. 7. de simp. med. fac. 5. 56. B
 Meu expurgat in ictis. de cura ictis. Sp. 111. B
 Meum sanguinem extenuat, & secernit. 5. de simp. me. fac. 5. 35. D
 Meum pro phlegmone gibbe partis iecoris. 13. meth. me. 7. 83. H
 Meu in theriacam ingreditur. de ther. ad Pijo. 5. 92. E
 Mei radix ad nervos vulneratos. 3. de comp. me. per ge. 5. 234. B
 Meum discutit. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 169. D

MICROLOGIA quid. 2. met. me. 7. 16. A

MICTIO quomodo fiat. 6. de loc. affe. 4. 38. F
 Mictio per quot fiat musculos, & quo modo. 15. de vsu par. 1. 212. C
 Mictio vrinae preter voluntatem, cur. 6. de loc. aff. 4. 38. F
 Mictio noctu plurima facta, paruam significat deiectionem. commen. 4. aph. 83. Ex. 37. B/ de vrine sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Mictio pauca, & frequens de vrinæ stillicidium. cō. 5. aph. 58. Ex. 43. B
 Mictio sanguinis ex quot fieri possit. com. 4. aph. 78. Ex. 36. G
 Mictio sanguinis, vel puris quid significet. de vrinæ sig. ex Hip. Sp. 78. H
 Mictio sanguinis, aut puris, renum aut vesicae exulcerationem significat. commentario 4. aph. 75. Ex. 36. A
 Mictio sanguinis, aut puris unde veniat, & per quae fiat. comment. 4. aphorismo 75. Ex. 36. B
 Mictio sanguinis post quod medicamentum. 9. de compo. medicamentorum secun. loc. 5. 199. C
 MICTVS gratia musculi magni in epigastrio. 4. de vsu par. 1. 137. F
 de Mictu inuoluntario. de med. fac. par. 7. 177. F
 Mictus inscius in 3. de mor. vul. com. 2. 3. 140. B
 ad Mictum inuoluntarium. de med. fac. par. 7. 178. F
 ad Mictus difficultatem. de med. fac. par. 7. 178. F
 Mictus arenalis signa. de dynamidijs. Sp. 28. H
 Mictus arenalis curatio. de dynamidijs. Sp. 28. H
 Mictus furfuris cura. de dynamidijs. Sp. 29. A

ad Mictum furfuris antidotum. de dynamidijs. Sp. 29. A
 Mictus sanguinis ob quas causas. 6°. de loc. aff. 4°. 37. D
 ad Mictum sanguinis. de med. fac. par. 7°. 178. F
 MIGALE suum ipsius ictum sanat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
 MILAX levis calida. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. B
 MILAX aspera calida. 7°. de simp. med. fa. 5°. 56. B
 MILIACEVS panis vituperandus. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Miliacei panes friabiles sunt, & exiccant alium. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 MILIARISIVM spica vtriusq; accipi iubet. de med. fa. par. 7°. 175. F
 MILIOSI cibi. de artic. com. 3°. 7°. 275. E
 MILIVM inter cerealia semina numeratur. de vi. ra. in mor. acu. com. mentario. 1°. 7°. 111. B
 Milium similis gnis cu panico. sed minus malū. de bo. & vi. suc. 2°. 37. D
 Milium praefertur panico. 1°. de alimen. facul. 2°. 13. C
 Milium medicamentum est non cibus. de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 111. B
 Milio nigro similia quandoq; visa per cruditates contingunt. in prognos. sica. commentario. 1°. 4°. 194. F
 Milium fulvum, flavum, et rubrum albo calidius. 4°. de sim. m. f. 5°. 31. D
 Milium frigidum certe. in 6°. de mor. vulg. c. 5°. 3°. 194. B
 Milium est frigidum. de diff. cont. Sp. 74. D
 Milium cibus frigidissimus. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 194. B
 Milij panes frigidi, & exiguū alimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Milium est frigidū in primo ordine siccū in tertio. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. D
 Milium est asperum multum. de diff. cont. Sp. 73. B
 ex Milio panis arenā vel cinerē sapit dū estur. de bon. & vi. su. 2°. 36. F
 Milium flatulentum, & concoctū difficile. de atten. 2°. 45. B
 Milium tarde digeritur. de diss. cont. Sp. 73. D
 Milium minimum nutrit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. D
 Milium parum nutrit, & cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Milium est prauū succi. de arten. vic. 5°. 45. B
 Milium generat sanguinem crassum. de diff. cont. Sp. 74. B
 Milium cum lacte decoctum, est crassi succi. de bo. & vi. suc. 2°. 35. D
 Milij pasta non dī holcima, id est tractoria. 2°. de lo. affectis. 4°. 12. B
 Milium magis siccatur, quam faba. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 Milij farina reficcatur. 5°. de sim. me. fa. 5°. 34. A
 Milij farina exiccatur, & quomodo. 5°. de simpli. med. facul. 5°. 33. H
 Milium ventrem desiccatur. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. D
 Milij farina non mouet pus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. H
 ex Milio farina non lenta. 1°. de alim. fac. 2°. 12. B
 ex Milij farina cibi apud rusticos. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Milij panes in penuria. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Milium sistit ventris fluxum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. D
 Milium stringit ventrem cum siccitate. de diff. cont. Sp. 75. B
 Milium Herodotum forte adstringebat, aliorum vero nemine. 1°. de sim. plic. medica. facul. 5°. 7. H
 Milium optimum fomentum his, qui debent exiccari citra morsum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 ex Milio fomentū tenuissimū, & maxime siccās. 12°. meth. me. 7°. 79. G
 ex Milio fomenta in capite meliora, cur. 2°. de cōp. med. se. loc. 5°. 137. F
 ex Milio fomentum siccum in coli dolore. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 ex Milio fomēto sanant dolores leues. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104. G
 ex Milio calido pleni sacculi. de ijs, quā in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 ex Milio, & sale fomentum. 5°. de comp. med. secun. loc. 5°. 163. F/de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 117. A
 Milium non debet poni in cataplasmatibus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 q̄ Milij granum perforare absurdius esse qui putarūt philosophia operā dare. de præcogn. ad Posib. 4°. 214. C
 Milij granorum visio. 16°. de vsu par. 1°. 215. C
 Milio similis fructus crateogonos acris. 7°. de simp. me. fa. 5°. 52. H
 ad Milij magnitudinem accipit. 2°. de comp. medicam. sec. loc. 5°. 139. C
 MILIVM solis lapidē renū frangit. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. D
 MILITIBVS sunt Xenophontis lesi, oculis quia per niuem ambulauerunt. 10°. de vsu par. 1°. 178. H
 Mililibus dabatur potentia. 1°. de alim. fac. 1°. 11. H
 Miliarum mensura. de med. fac. par. 7°. 175. H
 in MILITIAM si proficiuntur seruientes alijs nihil aliud habēt, quā vulnera, & cades, si quid vero sit lucri, est dominorum. de aere, aq. & locis. 2°. 5. B
 MILLEFOLIUM vulnera glutinat, & sine tumore custodit. de simpli. cib. medicam. Sp. 87. G
 MILO plurimum valebat manibus. 1°. de san. tuen. 2°. 63. H
 Milo quo genere exercitationis se exercuerit. 2°. de san. tuen. 2°. 74. D

Milonis mors. in oratione suas. Isa. 5. C
 Milone erat maior Polydamas. 2°. de dign. pul. 4°. 76. F
 MILTOS lemnia. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65. A
 MILVI caput Podagricis auxiliatur. de theria. ad Pis. 5°. 93. E
 Miluorum fel, quale. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. A
 MIMOS vocabat Lucius detonsos vsq; ad cutem. in 6°. de morb. vul. garibus, com. 4°. 3°. 181. G
 MINAE diuersitas. de pond. & mens. 275. D/H/ 5°. 276. F
 Mina Alexandrina qualis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 247. G
 Mina Alexandrina quanta. de comp. me. per gen. 5°. 277. B
 Mine Alexandrina meminit. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. G
 Mina Ptholemaica. de pond. & mens. 5°. 276. C
 Mina Italica quanta. de comp. med. per gen. 5°. 277. B
 Mina secundum medicos. de comp. med. per gen. 5°. 277. B
 Mine pondus quantum sit. 4°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 244. C/
 5°. 247. G/H/6°. 5°. 260. B
 Mina drachmarum centum sexaginta. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. G
 Mina quot capiat vncias. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 215. D
 Mina vnciarum sexdecim. 2°. de comp. me. per ge. 220. G/ 5°. 226. D
 Mina quot denarios contineat. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 247. G
 Minam inscribit denarium pondo centum. 4°. de comp. med. medicamento. rum per genera. 5°. 243. F
 Mina quā valet denarios centum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 252. E
 Mina habet denarios centum sexaginta. 2°. de comp. med. medicamen. per gene. 225. E/3°. 5°. 235. C
 Minas capit quot congius. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. B
 Mina fit mentio. 7°. de comp. med. medica. sec. loc. 179. G/8°. 193. B/C/196. B/198. H/204. H/1°. de comp. med. per gen. 215. D/ de pond. & mensu. 275. H/276. A/H/ 5°. 277. B
 Mina quo modo significetur. de pond. & mens. 5°. 275. D
 MINA nomen glandulae. de anat. viu. Sp. 54. D
 MINAEA dicitur myrrha troglodytica. 1°. de antiid. 5°. 106. B
 MINERA spiritum quā. de anat. viuo. Sp. 52. G
 in Minera febris primæ pitulæ affectus duplex. 2°. de diff. feb. 3°. 42. E
 Mineralia quā preparantur arte. 9°. de simp. med. fa. 5°. 71. C
 MINERVA fabula aliter refertur iuxta Chrysippum à Galeno. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 247. C
 MINERVA medicamentum. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. D
 Minerva dictum emplastrum fuscum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 258. H
 MINGENDI difficultas quid sit, & quomodo sanetur, & unde fiat. comment. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 MINGENTEM vidēs prouocatur ad hoc. de mot. man. Sp. 69. D
 ad Mingentes in somno. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. F
 Mingentes sapiens, vrinae habent infrigidationem. de dyna. Sp. 35. E
 Mingentis furfures signa. de dyna. Sp. 29. A
 Mingentibus quibus sponte exit sanguis, eis à renibus significatur venula fractura. de vrinae sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Mingentis sanguinem ex casu, casus. 6°. de locis affectis. 4°. 38. H
 ad Mingentes sanguinem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
 Mingers lapidem ex renibus, intelligitur, q̄ remoratur in renibus, non q̄ sit de substantia renium. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 non Mingentes matula accepta. 1°. de diff. resp. 3°. 60. A
 ad Mingentes in stragulis. de med. fac. par. 7°. 179. E
 cur MINGIMVS frigidum in balneo, foris tepidum. 3°. de simplicium med. facul. 5°. 18. B
 Mingat, & minxerit differunt multum, & quā sit ipsorum differentia. commentario 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 Mingere quādo naturale est. non voluntariū. de mo. man. et ob. Sp. 69. C
 cur Mingitur quandoq; dormiendo. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 cur Mingatur vrina tenuis, & alba. quā. in Hipp. Sp. 113. C
 Mingers vrinas tenues, crudas, diuturnas, si alia signa tanquam euasuris adfuerint, abscessum ad septi transuersi regiones infernas expectare debent. de vrinae signif. ex Hipp. Sp. 78. G
 Mingant quales vrinas lienosi. quā. in Hippo. Sp. 113. F
 Mingit qñ sanies sanguinis tenuis, quis affectus sit. 6°. de lo. af. 4°. 37. E
 Mingere capillos, & carūculas unde pueniat. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Mingere melius, bonum. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 122. H
 Mingere non potentes, multos, uidit Calenus mortuos, quorum nullus factus est ileosus. commen. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
 Mingere nō poterat quā luxatus ad ptes externas. 6°. de lo. aff. 4°. 38. G
 Mingere non potentibus remedium. de dyna. Sp. 29. C
 de MINIMO. de hist. philos. Sp. 5. B

Minimum naturale datur. 8°. de decr. Hippocratis. 1°. 274. D
 Minimum non idem sensui videtur, & vere est. 1°. de clem. 1°. 2. B
 Minima duobus digitis capiuntur. 1°. de vsu par. 1°. 114. A
 Minimum digitus qui. introductio. Isa. 53. C
 Minimum eorum quæ tota essentia nobis contraria sunt si sumatur ledit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. C
 Minima artis partes discenda. de part. art. med. Sp. 16. H
 MINISTRI medicorum quales, & quot. in 6^m. de morbis vulga. com-
 mentario. 5°. 3°. 188. C
 Ministrorum dignitatis ordo in re medica. in 6^m. de morb. vulgari. com-
 mentario. 5°. 3°. 188. D
 Ministri pauci obtemperant. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. E
 Ministri egrorum qui esse debet. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 180. H
 MINIMUM quando ingrediatur in medicamenta. 2°. de compo. medica-
 mento. per gene. 5°. 221. C
 Minium coloris gratia imponitur medicamento. 5°. de compo. medica. 5°. 261. D
 Minium sinopicum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. C
 MINORIS centaurij decoctum quid faciat. de melanco. ex Gale. Ruf. 5°. 221. C
 & Possidonio. Sp. 110. B
 Minorationem dictam à recentioribus, in principio etiam si materia non
 turget, collige ex Galeno cū inquit: Vt igitur coctiones citius eueniāt,
 melius est in principiis euacuare, vt minorem iam factam materiam
 facilius natura possit concoquere. com. 2°. aph. 29°. Ex. 16. G
 Minoratio debet fieri per sectionem venæ, non per medicamentum. 11°. 7°. 72. D
 methodi medendi.
 MINTHEN odoratam aliqui nuncupant hediosmon. 6°. de simplicium
 medicamentorum facultatib. 5°. 48. A
 MINUTIVA carnis qualia. de ocul. 7°. 188. F
 Minuendus est sanguis abundans. de cucurb. scar. 6°. 3. G
 MINVERE phlegmonem potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Minuere vbi volumus redundantem in corpore materiam, scarificatio-
 ne vitur. de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Minuit pestilentia secta vena ad duas libras. de præs. exp. cōf. Sp. 78. C
 Minuit inflationem ruta. de diff. cont. Sp. 74. G
 MINVS & plus, magis & minus quo modo recte vsurpentur. commē. 1°. aphorismoi 14°. Ex. 7. C
 Minus pro imbecillius aduersus lycum. Ex. 65. G
 Minus, & magis quæ non habeant. 1°. de die. decr. 4°. 149. B
 MINVTAL ex vrtica confert lapidi. de cura lap. Sp. 112. A
 MINVTIANI ad rumas. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. E
 Μινύται instrumenta ab atticis dicta, quæ. de fract. com. 2°. 7°. 232. C
 MINIANTHES vocatur triphyllum. 8°. de simpl. medic. fac. 5°. 62. F
 MIRACH lacerti octo adiuvant expulsionem. de anat. vii. Sp. 50. E
 MIRACVLVM de Tripholio, & percussis à vipera membris sanitatem
 inducat. de ther. ad Pif. 5°. 90. H
 MISCELLA nervorum à capite orientium, qualis. de nervorum dis-
 sectione. 1°. 54. G
 MISCENTVR elementa tota, & inuicem agunt. de curan. ra. per san-
 guinis missionem. 6°. 16. C
 Miscentur per tota, omnia quæ miscentur. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 Misceri nihil potest per totum, nisi fuerit in partes exiguas redactum. 12°. de vsu partium. 1°. 193. C
 MISERI, qui dicunt diuitias fructum forme. in orat. suas. Isa. 3. G
 MISERATIONE meretur stupiditas quæ nequit rationes percipere. 3°. 7. A
 de caus. morb.
 Μισήγειν meminit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 72. D
 MISSILIA ex ollis plenis feriarum venenosarum in pugna Chartagi-
 nensium contra Romanos. de ther. ad Pif. 5°. 91. C
 MISTIO quid, & quo modo fiat. de hist. philo. Sp. 5. B
 de Mitione non spectat ad medicum disputare. 1°. meth. me. 7°. 3. F
 de Mitione Hippocratis opinio quomodo ab Aristotele differat. 1°. me-
 thodi medendi. 7°. 3. E
 Mixto quo modo fiat secundum Galenum. de theria. ad Pifo. 5°. 94. E
 Mitionis causa. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. G
 Mitionem contrariorum non habentia medicamenta. 1°. de comp. medi-
 camen. secun. loc. 5°. 129. E
 MISTVRA, & complexus differunt. de morb. temp. 3°. 87. E
 in Mistura validius prepollet imbecilliori. de ther. ad Pifo. 5°. 94. C
 Misturam motu exactam deus tantū nouit. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. F
 Mistra multa, & in puluerem redacta vident vñ sensui. 1°. de ele. 1°. 2. C
 Mistorum materia qualis esse debeat. 2°. de simpli. med. fac. 5°. 16. D

in Misto virtute sunt simplicia. de theria. ad Pifo. 5°. 94. C
 in Mistis quo modo sint qualitates. 1°. meth. me. 7°. 3. F
 Misti philosophi qui fuerunt. de hist. philo. Sp. 3. B
 Mistra medicamenta cur inuenta. 8°. de simpli. me. fa. 5°. 188. A
 Mistra medicamenta debent sibi inuicem consentire. quos pur. opor. quib. 5°. 89. C
 med. & quo temp.
 Mistra medicamenta reducuntur ad vnam tertiam formam per vñonem
 de theria. ad Pifo. 5°. 94. C
 Mistra medicamenta quomodo faciant qualitates æquales. 1°. de compo. 5°. 210. E
 medic. per genera.
 Mistra aqua quæ bituminosa est, vel furfurosa. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. A
 Mistum alijs medicamentum idem quomodo faciat diuersos effectus. 1°. 5°. 211. E
 de comp. med. per gen.
 Mistam naturam habentia. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 129. E
 Mistra contraria agere probat. 3°. de simp. medica. fac. 5°. 21. C
 Mistra non possunt bene explorari. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. B
 à Mistis causis medios prouenire morbos inquit Hippocrates. breuis de
 notatio dogmatum Hippocratis. 1°. 231. D
 ex Mistra terra varios hnt sapes vñi, et liquores. de viil. re. Sp. 64. F
 in Mistis morbis quod magis vrget, curatur. de sect. Isa. 17. D
 MISY, sory, & chalcitis sponte nascunt. 9°. de simp. medic. fac. 5°. 71. E
 Misy, chalcitis, & sory quo modo in vno sint loco. 9°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 70. B
 Misy oritur supra chalcitum, vt arugo supra æs. 9°. de simplicium medi-
 camen. facult. 5°. 70. C
 Misy chalcitidi genere cognata est. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. E
 Misy quo modo funditur. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 212. F
 Misy, chalcitis, & sory earundem sunt virium, sed differunt tenuitate,
 crassitudine. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. C
 Misy calidū est. 3°. de temp. 1°. 21. H | 1°. de simp. med. fac. 6. F | 3°. 5°. 22. G
 Misy nobis admotum videtur calidum. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Misy calidum est tenuium partium, & parum adstringens. 3°. de compo. 5°. 228. E
 medica. per gen.
 Misy adstringit valenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. A
 Misy adstringit simul, & mordicat. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. A
 Misy siccatur euidenter. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 240. H
 Misy vehementius exiccat modice exiccantibus medicamentis. 3°. me-
 thodi medendi. 7°. 20. A
 Misy vehementer exiccat, & calefacit. 2°. de simp. medic. facult. 5°. 16. D
 Misy est medicamentum forte. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. D
 Misy quid faciat in natura humida. 3°. meth. med. 7°. 20. C
 Misy erodit. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 149. G
 Misy erosio quo modo mitescat. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 219. H
 Misy extergit, & repurgat. 4°. de compo. medica. sec. lo. 5°. 149. G
 Misy vlcera gluiinare non potest. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Misy ex Cypro Galenus apportauit. 1°. de antid. 5°. 100. B
 Misy cyprinum. 3°. de comp. medica. sec. loc. 147. G | 149. B | 6°. 171. D | 5°. 253. H
 de comp. med. per ge. 252. C |
 Misy peregrinum. 4°. de comp. med. sec. lo. 152. F | 5°. 161. B | D | 4°. de com-
 po. med. per gen. 243. E | F | 5°. 254. A | F
 Misy non comminuitur. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. B
 Misy crudum, & vstum. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 156. B
 Misy crudum. 4°. de compo. medic. sec. lo. 153. C | 5°. 161. B | 6°. 172. A | 5°. 262. C
 de comp. me. per gen. 252. H | 6°. 172. A
 Misy exedit non vstum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 240. H
 Misy assatum. 3°. de compo. medicamentorum secun. loc. 5°. 146. C | 148. A | B | 4°. 152. G | 5°. 161. E | 9°. 5°. 204. G
 Misy torrefactum. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 224. C
 Misy tostum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 153. G
 Misy vstum. 3°. de compo. medic. secun. loc. 148. B | 4°. 5°. 213. E
 Misy vt argenti spuma lauatur. 1°. de compo. med. per gen. 7°. 231. A
 MITELLA quid sit. de fract. com. 1°. 7°. 231. A
 Mitella quatuor modis prauē subijcitur cubito. de frac. com. 1°. 7°. 231. A
 Mitella quo canali circundanda. de frac. com. 2°. 7°. 240. G
 MITHRIDATES, & Attalus omnium simplicium, quæ venenis ad-
 uersantur, experti sunt in condemnatis morti. 1°. de antid. 5°. 99. F
 Mithridates simplicia omnia ad omnia venena in vnum miscuit. 1°. de ant-
 tidotis. 1°. 99. G
 Mithridates non potuit veneno interire. de theria. ad Pifo. 5°. 97. A
 ad Mithridatem Zopyri epistola. 2°. de antid. 5°. 115. A
 Mithridatis Antidotus. 10°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 206. F
 Mithridatis antidotus Athanasia. 2°. de antid. 5°. 114. H
 Mithridatis Aro-

Mithridatis Aromatica. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 181. E
Mithridatis antidotus Eupatoris Diascinci notata. 2°. de antid. 5°. 115. C
Mithridatis Panacea. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181. G
Mithridatis Theriaca. 2°. de antid. 5°. 115. G
Mithridaticum antidotum quale. de theriaca ad Pisonem. 97. A/2°. de antidotis. 5°. 110. C/D
Mithridatica compositio. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D
Mithridatica antidotus debet fieri ex medicis optimis. 1°. de an. 5°. 101. B
Mithridatica antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
Mithridatici antidoti, & theriaca comparatio. 1°. de antid. 5°. 99. G
MITHRIDATVM recipit multa amara. 1°. de antid. 5°. 102. B
Mithridatum ad plura venena quam theriaca valet, sed minus viperæ ictus sanat. 1°. de antidotis. 5°. 110. C
Mithridatum describitur. 2°. de antid. 5°. 111. A
Mitigandi ratio fit remittendo, & relaxando. 4°. meth. med. 7°. 28. G
Mitigantia quæ sint quo indicio cognoscantur. 2°. de simpli. medicament. facultatib. 5°. 12. H
Mitigantia medicamenta, quæ. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 220. E
Mitigantia medicamenta, & hñia valentes vires. 14°. meth. med. 7°. 88. C
Mitigans curativum, & diagnosticum præsidium. 6°. de lo. aff. 4°. 36. G
Mitigantia doloris, qualia. de ocul. 7°. 188. F
MITIGATORIA sunt cucumeris semen, & iuniperi baccæ. 8°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 196. B
Mitigatoria adhibenda in inflammationum vigore. 6°. de compositi. medicamen. sec. loc. 5°. 175. B
cum Mitigatorijs mel miscendum. 13°. meth. me. 7°. 81. C
Mitigatoria quæ in nervis punctis. 3°. de cõp. med. per gen. 5°. 235. A
Mitigata inflammatione vel dolore, sanguis est detrahendus. prælag. ex. per. conf. Sp. 77. H
Mitigat, & replet in extrinsecis omnibus succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 94. A
Mitigat tussis succus centaureæ datus in fabæ magnitudine cum aqua. de virt. cem. Sp. 94. A
Mitigat lenium decoctum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 174. G
Mitigat pharmaca thus. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 140. C
MITES hirudines carnem facile apprehendunt. de cuc. scar. 6°. 4. B
MITTENDVS quando sit sanguis in melancholia. de melanch. ex Gal. Rufo, & Posidonio. Sp. 109. F
Mittunt cur sanguinem partes ad alias partes. 13°. meth. med. 7°. 80. F
MITYLENAEVS Premigenes nisi lauisset, febricitabat. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. E
Mixacanthus qualis. de atten. vic. 2°. 44. D

MNASEAS methodicæ sectæ auctor. introd. Is. 51. D
Mnaseus. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 216. G
Mnasei pharmacum. 1°. de compo. medica. per ge. 5°. 212. C
Mnaseæ emplastrum. 3°. de compo. medicamentorum secun. loc. 5°. 147. E
Mnasei emplastrum in secundo emollientium ordine. 7°. de comp. medica. men. per genera. 5°. 264. F
MNASONIS inscriptus liber Andromachi. 2°. de antid. 5°. 114. A
MNEMON questus gratia docebat. in 3°. de morbis vulgarib. commentario 2°. 3°. 137. A
Mnemon inscripsit notas libro epidemiorum. in 3°. de morb. vulgarib. commentario 2°. 3°. 136. F
MNESITHEVS Atheniensis auctor sectæ rationalis. intr. 1sa. 51. D
Mnesitheus scripsit de elementis. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
Mnesitheus scripsit de elementis anatomia. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. E
Mnesitheus in arte medica doctus. 1°. de arte cura. ad Glauc. 7°. 94. D
fm Mnesithæu Zeia, & tiphæ panu differentia. 1°. de ali. fac. 2°. 12. C

MOBILIS non est aer æque, ut ignis, de vtilitate respirationis. Sp. 62. D
bene Mobilia corpa sunt in tēpestate aquilonia. c. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E
Mobile est naturaliter caput calidum. de ocul. 7°. 183. H
Mobiles, & instabiles sunt cerebrū calidum habentes. de ocul. 7°. 183. H
Mobilitas in opinionibus ostendit calidam cerebri substantiam. ars medicinalis. 1sa. 63. E
Mobilitas vitiosa est symptoma motuuarū actionū. de symp. diff. 3°. 11. F
MOCLI A quid. fin. med. 1sa. 50. C
ΜΟΧΛΙΟΣ inscriptus liber quid contineat. de fract. com. 1°. 7°. 223. H
MODERATIO tēperata in aere quæ. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. F
Moderata conferuanda. de sal. diæta. 2°. 40. A
Moderatum est secundum naturam. 2°. de diff. resp. 3°. 56. G

Moderatum optimum est. de cura icteri. Sp. 111. E
Moderata quæ sint. de atten. vic. 2°. 44. A
Moderatum corpus non facile corripitur à causis exterioribus. de opti. nostri corp. const. 1°. 38. D
Moderatum corpus quæ habeat. de opt. nostr. corp. const. 1°. 38. D
Moderatum corpus rarissimum est. de opt. nostri cor. con. 1°. 38. E
Moderata pueros facit sanguis. de dynam. Sp. 19. E
Moderata ambulatio est hominis concepti in tribus sanguinis horis. de spermate. Sp. 37. B
Moderata maius, habet quinque vel sex dr̄ias. 2°. de diff. pul. 4°. 55. G
Moderata nature pulsus, qualis. 2°. de digno. puls. 4°. 78. B
Moderatum, & immodicū quo modo cognoscatur. de opt. sect. 1sa. 26. C
Moderatum curat immoderatum. ars med. 1sa. 69. D
MODESTE, quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 281. A
MODESTIA, virtus animi, quæ. fin. med. 1sa. 45. D
in Modestia quod est summum, ad id emendandum, atq; studendum. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. D
ad Modestiam quæ via. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53. D
in Modestia quando quis profecerit. de cog. cur. animi mores. 2°. 53. D
MODESTVM quid significet. de art. com. 1°. 7°. 254. G
Modesti debent esse scriptores. in progn. com. 1°. 4°. 190. A
Modestus quomodo superet consuetudinē. de cogn. cur. ani. mo. 2°. 53. D
Modestus, & prudens audacter respondens indicatur amens. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 168. G
in Modesto homine responsio ferox, malū. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 170. C
Modeste respondens ferox in quem morbum incidat. in 1°. prorr. rhetico. commentario 2°. 4°. 170. C
MODIVS ægyptius, qualis. de pond. & mens. 5°. 275. G
Modius Italicus. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H/de ther. ad Pis. 97. F/5°. de cõpo. medicamentorum sec. loc. 5°. 165. H
Modius quo modo significetur. de pond. & mens. 5°. 275. D
Modij meminit. de dynam. Sp. 22. G
MODVS quid significet. in 1°. de morb. vulga. com. 3°. 3°. 117. G
Modus, differentia, & species pro eodem accipiuntur. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, com. 1°. 7°. 201. E
Modi, & mores, & differentia, & essentia febrium, idem. in 1°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 120. A
Modorum formas in morbis cognouit Galenus ex oblati. de mor. vulgaribus, com. 1°. 3°. 117. C
Modum excedentia, somnus, & vigilia, morbum faciunt. commentario 7°. aphorismo 67°. Ex. 60. E
Modos, secundum quos actio fit, cognoscere debet medicus rationalis. de vocalium instrumen. dissect. 1°. 106. B
Modus actionis cognitus reddit medicum aptiorem ad opituladū. de vocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. B
Modus albi vnguenti conficiendi. 1°. de comp. medic. per gene. 5°. 216. D
Modus conficiendi molochinum medicamentum. 2°. de compositi. medicamen. per gene. 5°. 220. H
MOEROR animi affectus, & perturbatio. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 50. H
Mæror est animi agritudo. de cogn. cur. animi mor. 2°. 52. E
Mæror videtur ut labor in corpore. de cog. cur. animi mor. 2°. 53. H
Mærore multi egrotarunt. de parua pil. exer. 2°. 48. G
Mæroris causa insatiabilitas. de cog. cur. animi morbis. 2°. 54. G
cum Mærore animi facies florida, mala. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 170. H
Mæror parit morbum. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. B
Mæror causa est cur bilis in ventriculo meet. 2°. de decr. 1°. 240. C
in Mæroribus fortibus ad ventriculum fluit biliosa superfluitas. commentario 6°. aphor. 50°. Ex. 52. F
ex Mæroribus ephemera pulsus habent minores. 1°. de arte curatiua ad Glaucanem 7°. 95. D
Mærore vexatis quæ vina conueniant. de bon. & vit. suc. 2°. 38. E
Mærore confecti euomant, vel per inferna deiciant. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. C
Mærores maiores minores obscurant. com. 2°. aph. 46°. Ex. 18. H
MOESTITIÆ, & anxietudinis est quasi genus dolor. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 245. F
Mæstitia, dolor cordis ne an alteri° ptis sit affect°. 3°. de de. Hi. 1°. 245. F
Mæstitia cognatæ timoribus sunt. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. A
Mæstitia nulla, & multo minus melancholia necessario sequuntur male concoquentem. 3°. de symp. cau. 3°. 30. C
Mæstitia melancholica quo modo ex liene oriatur. 6°. de lo. af. 4°. 36. C
Mæstitia me-

Mæstitia melancholica qui afficiantur. 6°. de locis affectis. 4°. 36. B
si Mæstitia, & timor longo tempore perseverent, ex eo melancholia significatur. com. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
Mæstitia diuturna significat melancholiam. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
Mæstities numerantur inter causas extrinsecas læsionum nostri corporis. de opt. nostri corp. 1°. 38. C
Mæstitia affectus est Galenus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. G
ob Mæstitiam aliqui interierunt. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
ex Mæstitia, & inopia ægrotantis, casus in prog. com. 1°. 4°. 191. H
MOLA os quid. de ossib. 1°. 43. E/14°. meth. med. 7°. 90. F
MOLA, quid, & quod respondet ovo, si alicui rei respondeat. 14°. de usu partium. 1°. 206. D
Mola non fit sine viro. 14°. de usu par. 1°. 206. D
ad Mola dolorem catapodium. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. H
MOLARES dentes unde sint dicti. de ossibus. 1°. 41. F
Molares dentes, & maxillares dicere, idem est. de ossib. 1°. 41. F
Molares dentes quales, & eorum officium. de anat. vii. Sp. 49. D
Molares dentes, habent radices ternas, & quaternas. de natura & ordine cuiuslibet corp. Sp. 42. H
Molares tñ dentes, & incisivos hñt quedam aialia. de ana. vi. Sp. 49. E
MOLARIS lapis. 2°. de arte curatiua ad Glauco. 7°. 104. C/ de dynamidijs. Sp. 28. A
MOLARIS Antiphanis. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 165. A
Molaris Aphrodæ. 5°. de comp. med. se. lo. 5°. 165. A
Molaris Aristocratis. 5°. de compo. med. sec. lo. 5°. 165. B
Molaris Chæree. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 165. A
MOLES nimia est abortus causa. 3°. de nat. fac. 1°. 305. H
ex Mole, & gravitate dolor quo modo curetur. 12°. meth. me. 7°. 79. C
MOLESTARI, & gaudere vna eademq; de causa, vti etiam idem appetere, & abhorreere, vnum idemq; non potest. 5°. de decr. 1°. 259. E
MOLESTANTEM humorem vbi educimus, fortibus vtimur cathartici. de dynamidijs. Sp. 20. G
MOLESTVM, cum aliquid adest vis excretoria operatur. 13°. methodi medendi. 7°. 80. G
MOLITANVM seu Tmolites vinum quibus non est dandum, & quibus dandum. de vinis. Sp. 76. G
MOLLESCAT quomodo facies, & albescat. de dynam. Sp. 25. H
MOLLICINVM quid significet apud Hippocratem. 4°. de compo. med. per genera. 237. E/ 5°. 240. F
MOLLIENDO digerentia quæ sint. 14°. methodi medendi. 7°. 87. H
Molliendo digerentia, quæ scirrhis conueniunt. 14°. meth. me. 7°. 87. H
Molliendū quibus sit medicamentū. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 238. G
Mollientia, quæ. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 263. D/2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 104. A
Mollientium diuersitas. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 264. D
Mollientia medicamēta secūdi ordinis quæ. 7°. de cōp. me. p. ge. 5°. 264. E
Mollientia valentissima sunt bdellium, & styrax. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 264. C
Mollientia validissima sunt medulla. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. A
Mollientia imbecilla sunt cera, & adeps suillus. 7°. de compo. medica. per genera. 5°. 264. A
Molliētes cū aliqua acrimonia vires cespū habet. de simp. med. Sp. 92. D
Mollientes vterum pessi ex medulla vitulina, & ceruina. 11°. de simplic. medic. facul. 5°. 79. E
Mollientia semper miscenda sunt in resolutionibus duritierum. 2°. de arte curati. ad Glauco. 7°. 104. F
inter Mollientia poni nō debēt siccātia. 7°. de cō. me. per gen. 5°. 264. B
MOLLIRE carnem, quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 69. G
Mollit vehementer gutta Ammoniæ. 7°. de cōp. med. per ge. 5°. 264. A
Mollit valenter quod nam Bdellium. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. A
Mollit pectora constipata Diapenodion minus. de dyna. Sp. 26. D
Mollit in secundo ordine emplastrum Mnasei. 7°. de compo. medicamen. to. per genera. 5°. 264. F
Mollit duritiem Ibisus. de simp. med. Sp. 85. E
Mollit, & relaxat durities, & tumores Medulla omnis. de simplicib. medicaminibus. Sp. 87. D
Mollit stricuras, & durities Opoponax. de simp. med. Sp. 88. B
Mollit durities Senuum. de simp. medic. Sp. 90. B
Mollit, & concoquit seuum vitulinum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. C
Mollit valenter Styrax. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264. A
Mollit durities styrax. de simp. med. Sp. 90. E
quando MOLLIFIGANTVR in aqua sicca nuces, leniunt ventrem.

de dissolutione continua.
Mollificans adeps, qui fit. 2°. de arte cura. ad Gla. Sp. 75. A
Mollificantes medulla, quæ sint. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 104. A
Mollificantibus ventrem, & descendere facientibus indigemus quando superfluitas cibi est difficilis descensus de stomacho & intestinis. de dissol. contin. Sp. 71. F
Mollificantia medicamēta ad scirrhum. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 104. A
ad MOLLIFICATIONEM crurium medicina. secret. Sp. 100. D
ad Mollificationem lingue medicina. secretorum. Sp. 98. C
MOLLIFICATIVA qualia sint. de ocul. 7°. 188. D
MOLLIOR vita causa est præcedens pulsus mollis. 1°. de præiugatione ex pulsibus. 4°. 109. D
Molliora indurantur in 6m. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 161. A
MOLLE quid significet. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
Molle, quid sit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 52. G
Molle est contrarium duro. 12°. de usu par. 1°. 192. H/ in 6m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 160. B/ com. 5°. aph. 61°. Ex. 45. C
de Molli, & duro Aristoteles eliminatus egit quàm Plato. 3°. de differētijs pulsuum. 4°. 63. A
Mollia, quæ dicantur. 4°. de dignos. puls. 4°. 83. F
Mollia, quæ sint. 3°. de alimen. fac. 2°. 32. D/3°. de diff. puls. 4°. 63. D/5°. de simp. med. fac. 5°. 32. F
Mollia sunt dure carnis. 3°. de alim. fac. 2°. 32. D
Mollia cocta sunt magni nutrimenti. 3°. de alim. fac. 2°. 32. E
Mollium diuisio. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. E
Molle in similibus dicitur. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 72. G
Molle in calore mediocri humidum est. 2°. de temp. 1°. 17. G
Molle cū calore vehemēti necessario nō est humidū. 2°. de temp. 1°. 17. G
Molles sunt candidæ mulieres. 4°. de cōp. med. per gen. 5°. 236. F
Molles candidi & obesi non habent humorem melancholicum. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
Molles & candidi sunt Galli. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 19. F
Molles, & humidi qui sint. 6°. de comp. medicamen. sec. lo. 5°. 176. F
Molle, sensu cognoscimus. 4°. de dign. puls. 4°. 83. D
à Molli quæ fit alteratio est pathema tactus. de symp. diff. 3°. 10. D
Mollia an dura sint corpora considerare debet medicus, qui curat. 9°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 66. B
Mollem cuticulam habent similem, pueri, Eunuchi, & mulieres. 1°. de cōp. medi. sec. loc. 5°. 123. B
Molles partes corporis cur non habent meatus. 9°. de usu par. 1°. 171. E
Molles partes non ostendunt sua spatia. de inæq. intemp. 3°. 43. D
Molle, & humidum cur sit crebrum. de anat. vii. Sp. 53. G
Mollius, & humidius cur sit cerebrum in anteriore parte. de anatomia viuiorum. Sp. 53. H
Mollior est cateris prima nervorum coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. D
Molles nervi ad sensum tantū idonei sunt. de decr. Hipp. & Pl. 1°. 233. G
Mollis est, & humida, lingua. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
Mollis caro in quibus sit membris. de anat. vii. Sp. 44. D
Mollis est caro pulmonis. de anat. vii. Sp. 55. H
Mollis pulmo cur. de anat. vii. Sp. 47. H
Mollem vnam tunicam cur habet arteria venalis. de anat. vii. Sp. 52. H
Molles carne cum sint homines liquidioris sanguinis, sunt timidi, & boni sensus. de vitil. resp. Sp. 64. F
Mollia corpora quo modo fiant. 3°. de diff. puls. 4°. 62. E
Mollis cutis unde. de anat. vii. Sp. 45. C
Mollia ex aqua fiunt corpora. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. F
Mollia & debilia corpa facit lotio calida. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 8. G
Mollius, & humidius corpus habet debiliorem habitum, quàm durum, & siccum. de usu puls. 4°. 229. F
Molle corpus facile sequitur ducentem, & segnius in suam reuertitur naturam. de usu puls. 1°. 229. F
Molles sunt ad sentiendum admodum habiles. 4°. de compositio. medica. per genera. 5°. 236. C
Molle & rarum corpus facile patitur. de assue. 2°. 61. D
Mollis substantia est facile alterabilis. 3°. de alimento. faculta. 2°. 31. G/ comen. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
Molle summe prompte patitur, & sentit. 3°. de usu par. 1°. 134. A
Mollia, & rara, quæ a frigore patiantur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. D
Molle quod ita est, vt & humidum sit, & fluxile, et nulli immitens, id nec trahēdi sit, nec tenēdi, nec repellēdi vim habet. 3°. de sym. c. 3°. 28. H
in Molliibus, & humidis rebus coctio puerorum est vt videntur, in duris autem deterior. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
Molles corpulentis

Molles corpulenti rubicundi vnde sint. de sal. die. 2^a. 40. D
 Molles corpulenti et rubicundi quo victu sint nutriendi. de sal. die. 2^a. 40. D
 Mollibus corporibus quæ conueniant. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 220. F
 pro Mollibus pumica austerâ, pro duris acida conueniunt. 3°. de compo. medic. secun. loc. 5^a. 148. E
 in Mollibus carnis vehemens infrigidatio non est inducenda. 2°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 132. E
 Mollia corpora quæ medicamenta requirunt. 1°. de compo. medicamen. per genera. 5^a. 212. H
 Molles minus recipiunt fortia medicamēta. 2°. de cō. me. se. lo. 5^a. 140. D
 Mollia corpora non ferunt vehementia medicamenta. 9°. de simp. medi. facul. 66. C | 3°. meth. me. 7^a. 20. E
 Molles indigent medicamentis imbecillioribus. 2°. de comp. me. per gen. 227. B | 7^a. 5^a. 268. G | 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 107. A
 Mollibus satis est butyrum. 3°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 146. H
 Mollibus quæ medicamenta sint satis in sanguinis spuitione. 5°. methodi medendi. 7^a. 33. A
 Mollem carnem non habentibus, in euacuatione minus est parcendum. de præfag. exper. conf. Sp. 77. H
 in Mollibus corporibus vitiosi humores facile discutiuntur. de compo. si. med. sec. loc. 5^a. 123. B
 Molles partes facile euacuantur. ars med. Isa. 70. H
 Molliorum corporum vulnera ab alijs medicamentis sanantur, quæ vulnera durorum corporum. 7°. de simpl. medic. fac. 5^a. 52. G
 ad Mollium corporum tumores præter naturam. 1°. de comp. medic. per genera. 5^a. 214. B
 Mollibus quæ conueniant in vlceribus. 4°. de comp. med. p. gen. 5^a. 236. B
 ad Mollem cuticulam habentia vlcera. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 214. C
 Molle recluditur facile. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. A
 Molle admodum cur frangatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. A
 in Molli corpe vsus medicamēti ad nervos. 3°. de cō. me. per ge. 5^a. 233. G
 ad Mollia corpora muliebria, & puerili aptatur palestricus modus rponendi luxata. de machinamentis. 7^a. 309. C
 Molles ficiæ cur esse debeant. de fastijs. 7^a. 293. G
 Mollum im est corpori in vnu coeundi habilitas. 5°. meth. me. 7^a. 32. B
 in Mollibus, & puerulis ossa vniuntur. 6°. meth. med. 7^a. 40. D
 Molle esse debet quod colliditur. de cau. morb. 3^a. 9. G
 Mollia cauata ad naturam suam regrediuntur, remota causa. de causis morborum. 3^a. 9. G
 Mollia debent esse concrementia. 3°. meth. me. 7^a. 19. A
 Mollia faciunt multum succum crudum. 3°. de ali. fac. 2^a. 32. E
 Molles cardii vrinam mouent. de cura icteri. Sp. III. D
 Molles radices smyrnii expurgant ictericos. de cura icteri. Sp. III. B
 Mollis ac spongiosa substantia instar stæbes. 7°. de vsu par. 1^a. 158. G
 in Molli & lutoſa terra in marinaſci corallum inquit Aristoteles, & tamen est arbor durissima. de ana. viu. Sp. 46. A
 Molle non nascitur ex duro, & è conuerso. 2°. de vsu par. 1^a. 193. B
 Molle non debet iungi duro. de anat. viu. Sp. 43. G
 Molle non conuenit ad motum. 12°. de vsu par. 1^a. 193. A
 Mollis affectus, & humidus quomodo differant. 5°. de san. tu. 2^a. 89. D
 Mollis affectus, qui. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. D
 Molle & debile stom rectificant cibaria styptica. de diff. conti. Sp. 74. D
 Mollia palpitant. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Mollia dolorem leuantia putrefaciunt. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 232. G
 Mollibus, & humidis scirrhus debet curari non solum calidis. 14°. methodi medendi. 7^a. 87. H
 Mollia valde debent abijci ex his, quæ debent macerari. 7°. de comp. me. dicam. sec. loc. 5^a. 180. H
 MOLLISSIMUM non potest statim vno impetu fieri durum. 1°. de natu. ra. faculta. 1^a. 292. D
 MOLLITER poni corpus, quid significet in progn. com. 1°. 4^a. 193. E
 MOLLITIES quid. 2°. de san. tuen. 2^a. 71. A
 Mollities opponitur duritiei. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. C
 Mollities vnde oriatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. A
 Mollities consequitur mitionem ex qualitatibus. 1°. de vsu par. 1^a. 115. D
 Mollities maxima est in corporibus Scytharū. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. F
 Mollities cutis in posteriori capitis parte vnde. de ana. viu. Sp. 45. C
 Mollities est tactus qualitas. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 28. H
 Mollities durities, tactu indicatur. de symptoma. differen. 3^a. 13. D | 3°. de differentijs pulsuum. 4^a. 63. D
 Mollities nervi requiritur ad sensum, ad motum vero durities. 9°. de vsu partium. 1^a. 174. F

Mollities fit ex lotionē aque calide. 1°. de simplicium med. fac. 5^a. 3. F
 Mollities immodica laxat. de caus. mor. 3^a. 9. B
 Mollities est causa cur pueri non ambulant, & balbutiant. commen. 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
 Mollities in tumoribus bona est. com. 3°. aph. 67°. Ex. 45. C
 Mollities passio musculorum. de ocul. 7^a. 187. F
 Mollities obsistit tensioni. 15°. de vsu par. 1^a. 210. D
 Mollities immodica vnde proueniat, quæ vasorum est vitium sicut duritia & tenuitas. 3°. de symp. caus. 3^a. 27. A
 Mollities, & friabilitas ostendunt carnem bonam. de atten. vic. 2^a. 45. D
 Mollities in medicamentis fit ab oleo. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 230. F
 Mollitie quando indigemus. de par. pil. exer. 2^a. 49. E
 MOLLITIVA enumeratur. de ocul. 7^a. 188. D
 Mollitiua medicina quid agat in oculis. de ocul. 7^a. 189. B
 MOLY vnde dicatur. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. F
 Moly est ruta syluestris. 8°. de sim. med. fa. 5^a. 58. E
 Moly est calidum tertio ordine. 7°. de simpl. me. fa. 5^a. 56. F
 Moly crassos humores desiccet, ac digerit, ac vrinam mouet. 7°. de simp. medicamento. facultatib. 5^a. 56. F
 MOLYBDAENA. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 70. D
 Molybdæna quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 87. C
 Molybdæna qualis. 5°. meth. me. 7^a. 36. E
 Molybdæna argenti spumæ, et cerussæ cōparat. 1°. de cō. m. per ge. 5^a. 215. A
 Molybdæna, & argenti spuma ad eosdem vsus. 1°. de compo. medicamen. to. per genera. 5^a. 213. F
 Molybdenam inuenit in via Galenus, quæ ad Ergasteria ducit à Pergamo. 9°. de simp. medic. fac. 5^a. 70. D
 Molybdæna quem colorem reddat. 1°. de compo. med. per gen. 5^a. 213. F
 MOLYBIDOS, id est plumbum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 70. E
 Molochinum emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 220. H
 MOLPHI vel Thais Parigenis vinculum. de fastijs. 7^a. 295. D
 MOMENTI magni quæ sunt, eadem bis & ter commemorata sunt. de cog. cur. animi morbis. 5^a. 52. C
 MONACHVS Ebinus. secretorum. Sp. 97. F
 MONETA quid sit in vrbibus. 2°. de diff. pul. 4^a. 54. H
 Monetarum adulteratores puniendi. 2°. de diff. pul. 4^a. 54. H
 MONOBIBLVS liber. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 131. D
 MONOCVLVM intestinum vnde dictum, & quale sit. de anatomia vi uorum. Sp. 50. D
 Monoculum cur habeat vnum foramen. de anat. viu. Sp. 50. D
 Monoculum intestinum est quartum. de anat. viu. Sp. 50. B
 in Monoculo sunt villi retentiui. de anat. viu. Sp. 44. H
 Monoculi ita se hēt ad stomachū, vt vesica ad hepar. de ana. vi. Sp. 50. F
 MONOMACVM intestinum vnde sit dictum. de compagine membro. si ue de natura humana. Sp. 59. A
 Monomacum intestinum coquit. de compag. memb. Sp. 59. A
 MONOHEMERA collyria. 4°. de compo. medic. secun. loc. 5^a. 150. G
 Monohemerum medicamentum. 4°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 154. B
 ΜΩΟΥΧΑ quasi soliguia, & solidunguia dicas. de art. c. 1°. 7^a. 256. H
 MONSTROSA, & abominabilia vomunt melancholici. de melā. ex Gale. Ruso, & Possidonio. Sp. 109. C
 MONSTRA quomodo generantur. fin. med. Isa. 44. G | de historia phi. losophi. Sp. 10. F
 à MONTIBVS est origo fluminum. de vtil. resp. Sp. 63. H
 à Montibus nunq descendunt venti. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 à Montibus ripheis spirat boreas. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. E
 Montes ad septentrionem auersi sunt à Sole. 5°. meth. me. 7^a. 34. H
 Montes scythia cur inhabitabiles. de ac. aq. & lo. 2^a. 6. E
 Montes alti & asperi sunt. de artic. com. 4°. 7^a. 284. E
 Montes altos asperos habitantes quales. q. animi mores. 2^a. 320. A
 Mons paruus quomodo dicatur. 2°. de digno. pul. 4^a. 76. E
 Mons paruus, & formica magna ad aliquid dicuntur. 1°. de morbis vul. gari. commentario 1°. 3^a. 104. A
 super Montis excelsi apicem incedens quis, timet, et pedes eius tremunt. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 69. D
 MONTANA aspera, nuda, aquosa, habitantes quales. de aere, aquis, et locis. 2^a. 6. C
 Montana animalia qualia. 3°. de ali. fac. 27. E | de atten. vic. 2^a. 45. C
 Montana aues sunt præstantiores alijs. de atten. vic. 2^a. 45. C
 Montana aues edendæ sunt. de atten. vic. 2^a. 44. G
 Montanarum auium cerebri natura. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. F
 MONTICOLAE aues deterunt. 4°. de san. tu. 2^a. 84. F
 Monticolæ

Monticola aues sunt boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2°. 86. C
 MONTUOSA animalia diutius seruantur imputria, quam domestica. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 MOR A quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. A
 MORALIVM virtutum basis, & radix est cor. de anat. vi. Sp. 46. B
 Morales vocantur irrationalis animæ actiones, rationalis vero, principes. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G
 de Moralis philosophia parte naturali meminit. de sub. fa. na. 1°. 230. C
 Moralis philosophia inuentor fuit Socrates. de hist. philo. Sp. 2. C
 Moralis scientia dependet ex cogitatione facultatum animæ iuxta quosdam. 4°. de decr. Hipp. 1°. 253. E
 ad Moralem philosophiam & medicinam vtile est noscere animæ facultates, & loca. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. E
 Moralia conferunt vitæ humanæ. de hist. philo. Sp. 2. C
 ad Moralia questiones quæ nihil faciunt. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. C
 ad Moralem philosophiam nihil facit scire quæ sit animæ essentia. de sub. facultatum naturalium. 1°. 230. F
 Morali philosophia non confert scire an irascibilis, & concupiscibilis anima sit mortalis, vel immortalis. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. E
 ad Moralem philosophiam inutile est scire an plantæ sentiant. de substantia facultatum naturalium. 1°. 230. G
 in Morali philosophia fieri non potest ut naturalem, & ratiocinatoriā prorsus non attingas. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. D
 de Morali philosophia Galenus tractat. de sub. facul. nat. 1°. 230. E
 MORBIDI morbosos generant. de aere, aq. & loc. 2°. 4. G
 in Morbida, & salubri natura magnū intervallū. de diff. morb. 3°. 2. H
 MORBOSA sunt quæ minime sunt similia sanis. c. 7°. ap. 63°. Ex. 59. H
 Morbosi affectus, qui. in 6°. de morb. vulgaribus, com. 5°. 3°. 189. A
 à Morbosis affectibus proueniunt Sternutamenta, quæ semper naturæ opus sunt. in 1°. de mor. vul. commentario. 5°. 3°. 189. A
 Morbosa symptomata an ad rem medicam, vel ad sanitatis tuendæ partem, vel ad aliam partem spectent. 4°. de san. tuen. 2°. 82. C
 Morbosi cibi, qui. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 MORBUS quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 197. G
 Morbus quid. fin. med. 45. F | G | ars me. 1f. 69. D | 2°. de nat. fac. 301. B | 1°. de sa. tu. 2°. 64. A | de dif. mor. 2°. C | 4. A | de symp. dif. 3°. 10. C | G | H | 1°. meth. med. 6. F | 7. E | 8. E | 2°. 16. A | 11°. 71. D | de ocul. 7°. 185. E | H
 Morbus quid communiter ad corpus & ad animam. 5°. de decr. 1°. 255. B
 Morbus quid sit per exempla ostendit. 2°. meth. med. 7°. 9. H
 Morbus quid sit, & quomodo inueniatur. 1°. meth. me. 7°. 5. G
 Morbus in quibus consistat. 2°. de temp. 1°. 18. E
 Morbus in quo consistat. 1°. de san. tu. 2°. 64. C | de symp. diff. 3°. 10. F | 9°. meth. me. 7°. 59. G | contra Iulianum. Ex. 67. C
 Morbus duo exigit ut sit morbus. de symp. diff. 3°. 11. B
 Morbus est vnum ex illis quæ sunt præter naturam in corpore. 1°. methodi medendi. 7°. 8. G
 Morbus præter naturam est. fin. med. 1f. 45. D | 1°. de san. tu. 2°. 64. A | 2°. metho. med. 7°. 12. E
 Morbus vnusquisq; suam propriam habet naturam neq; aliquis est contra naturam. de aere, aq. & loc. 2°. 5. H
 Morbus est immoderatio. de diff. morb. 3°. 2. D
 Morbus est exitus à temperie naturali, è contra sanitas. commenta. 4°. aphorismo. 39°. Ex. 32. D
 Morbus non est et si sit affectus præter naturam. 1°. de san. tu. 2°. 64. A
 Morbus & sanitas quid secundum Olympicum. 1°. meth. me. 7°. 6. G
 Morbus est affectus contrarius sanitati à quo læditur actio. 2°. methodi medendi. 7°. 10. C
 Morbus & sanitas contraria sunt. 1°. meth. med. 7°. 6. G
 Morbus quomodo distinguitur à sanitate. de symp. diff. 3°. 10. F
 Morbum præcedit dignitate, & tempore sanitas. 1°. de san. tu. 2°. 62. D
 Morbus, sanitas, & mors ut differunt, ita naturalis motus immobilitas & prauis motus. 1°. de præ. sag. ex pul. 4°. 110. F
 Morbus qui vere sit. 2°. meth. med. 9. D | 7°. 10. C
 Morbus qui proprie sit. 1°. methodi medendi. 7°. 7. H | commentario 2°. aphorismo. 22°. Ex. 15. B
 Morbus non est vlla alteratio, nisi sint læsæ operationes. 1°. met. me. 7°. 8. C
 Morbi sunt quæcumq; intemperature quæ lædunt operationes. comm. 5°. aphorismo 57°. Ex. 42. H
 Morbus est actionis noxa. ad Thras. 2°. 102. E
 Morbus est causa læsionis, quæ in actione est. de symp. diff. 3°. 13. A
 Morbus pprie est causa cōmens quæ actionē vitiat. 2°. met. me. 7°. 12. F
 Morbus est vel functio læsa, vel affectio ledens. 1°. meth. med. 7°. 9. B

Morbus pōt dici affectus corporis, et vitium actionis. 1°. met. me. 7°. 7. E
 Morbus vel sit læsa actio, vel affectus, cuius vitio actio læditur nihil refert dicere. 1°. de san. tuen. 2°. 64. C
 Morbi vocari possunt actio læsa, & affectus, qui lædit actionem, & ex hoc nihil mutatur curatio. 2°. meth. med. 7°. 12. F
 Morbum nihil refert ponere in genere constituentium, vel functionum. 1°. de san. tuen. 2°. 64. D
 Morbus solum est quando læsio est sensibilis. 1°. de san. tuen. 2°. 64. C
 Morbus est cum prorsus corrumpitur functio, vel impeditur. 2°. de naturalibus facultatib. 1°. 300. D
 Morbus, qui actionem impedit potest habere causam, & potest esse remota causa. 1°. meth. med. 7°. 8. C
 Morbus sine medio actionis nocet. de ocul. 7°. 185. H
 Morbus est ex genere permanentium. 2°. meth. me. 7°. 10. B
 Morbi & symptomatis differentia. de symp. diff. 3°. 11. B
 Morbus quo modo sit sub symptomate. de symp. diff. 3°. 11. B
 de MORBIS quomodo tradiderit Hippocrates. 3°. meth. me. 7°. 19. E
 Morborum noia varia quibus nihil refert vti. 2°. meth. me. 7°. 10. D
 Morbi à curantibus nominati. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Morbi à patientibus nominati. 2°. meth. me. 7°. 9. F
 Morbi nominati à causa putata. 2°. meth. me. 7°. 9. E
 Morbi nominati à similitudine extrinseca. 2°. meth. me. 7°. 9. E
 Morbus non est idem, nisi etiā nomen idem. 9°. de decr. Hipp. 1°. 282. H
 Morbi facile numerari non possunt. de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 108. H
 Morborū numerū qui vult tradere, quid agere debet. 1°. me. me. 7°. 4. D
 de Morborum numero quomodo agitata questio. 1°. met. med. 7°. 4. B
 Morborum numerum qui discere poterit. 2°. meth. me. 7°. 10. E | G
 Morbi nō solū sciendi, sed quales sint. de vic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 121. F
 Morbi plures diuitibus, quàm pauperibus eueniūt apud Scythas. de aere, aq. & locis. 2°. 6. A
 Morbi omnes diuini. de aere aq. & lo. 2°. 5. H
 MORBORVM diuisio. fin. med. 1f. 45. F
 Morborū diuisio infrequētes, & raro euenientes. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
 Morborum differentiæ. de diff. mor. 3°. 2. D | in prog. com. 3°. 4°. 208. C
 Morborum differentia non est morbus. 1°. meth. me. 7°. 3. H
 Morborū dīx fm Hippocratem quæ bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Morborum differentia nouem. fin. med. 1f. 45. F
 de Morborum, & symptomatum differentijs liber ante librum methodi legendus est. 2°. meth. med. 7°. 13. D
 Morbus triplex. de ocul. 7°. 185. E
 Morborum differentia tres quoad tempora. in prog. com. 1°. 4°. 195. B
 in MORBIS ita sunt tempora ut ætas in animalibus. de morb. tē. 3°. 85. B
 Morborum tempora xαίροι dicuntur. de morb. temp. 3°. 85. B
 Morborum tēpora vnde fm aliquos distinguuntur. 1°. de cris. 4°. 125. H
 Morborum vnum tēpus, alterum vero auxiliorum. de opt. sect. 1f. 27. E
 Morborum tempora causarum motiones dicuntur, quæ sunt quatuor. de optima secta. 1f. 27. E
 Morborum tempora quatuor quō distinguuntur. de opt. sect. 1f. 27. E
 Morborum tempora quatuor. 1°. de cris. 4°. 125. G
 Morborum tempora quatuor quæ non distinguuntur dierum numero. 1°. de crisibus. 4°. 125. G
 Morborum sex tempora, quæ. de morb. temp. 3°. 86. H
 Morborum tempora habent latitudinem. de tot. morb. temp. 3°. 89. B
 Morbi tempora in morituris, quæ. de tot. morb. temp. 3°. 89. E
 Morborum tempora non sunt æqualia. 1°. de cris. 4°. 126. D
 Morbi tempora vniuersalia quō quis præcognoscet. 1°. de cris. 4°. 131. F
 Morborum tempora quantum debeant perdurare quo modo coniecturandum. 1°. de cris. 4°. 128. F
 in Morbo quid significet principium. in progn. com. 1°. 4°. 192. D
 ad Morborum initia modus loquendi Hippocratis quid significet. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 157. F
 Morborū principia attendēda sunt. in 1°. de morbis vulg. c. 3°. 3°. 126. D
 Morbi cum incipiunt sunt in sua specie. de morb. tem. 3°. 85. C
 in Morbis principium esse probat. de morb. temp. 3°. 85. D
 Morbi principium quid sit. 1°. de cris. 4°. 125. D
 Morbi principium quale intelligendum sit. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. F
 Morbi qui habent breue principij tempus. 1°. de cris. 4°. 126. F
 Morbi triplex principium. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Morbi principij vnde sumēdū. 1°. de dieb. decr. 147. D | 2°. 4°. 151. G
 Morbi quibus salus futura est habent principium, augmentum, statum, & declinationem. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
 in Morbi principio nō existit tremor qui virium consequitur offensam.

citra validā egritudine, aut famē, aut lassitudines, aut vigilias, aut solitudines, ad hęc immoderatā venerē. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 127. D
 Morbi augmentum quo modo cognoscatur. 1°. de cris. 4^a. 125. H
 Morbi vehementissima pars est status. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Morbi consistentia quomodo deprehendatur. 1°. de cris. 4^a. 126. B
 Morbus qui in secundo quaternione erit in statu, & qui ultra. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 151. A
 Morborum statum auferunt etesiæ. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 147. C
 Morborum qui solvantur ut vigor, sic etiam declinatio quædam est. de tot. morb. temp. 3^a. 89. E
 Morbi qui iudicantur non habent declinationem. de opt. sect. 1^a. 29. D
 Morbi qui sanantur in principio vi medicamenti carent reliquis tribus temporibus. de opt. sect. 1^a. 29. D
 in Morbi sine vrina oleosa. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 147. F
 Morborum qui non solvantur natura. de tot. morb. temp. 3^a. 89. E
 Morbos quomodo accessiones sequantur. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. C
 Morbi qui dicuntur constare motu inæquali. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. G
 Morborum quidā acuti sunt & continui, alij ē contrario fin. me. 1^a. 45. F
 Morborum duplex genus. 8°. meth. med. 7^a. 49. F
 Morborum duo genera acuti & longi. introd. 1^a. 55. E
 Morbi primi, & maxime gñales sunt quatuor. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 ex Morborum primorum numero quo modo sit calor immodicus. 2°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 300. F
 Morbos primos quatuor esse qui affirmant. contra Iulianum. Ex. 67. D
 Morborum genera sex. 2°. meth. me. 7^a. 13. D
 Morbi species quæ. 3°. de cris. 4^a. 140. B
 de Morbis due suppositiones. de caus. mor. 3^a. 6. C
 MORBUS acutus vnde dicatur. 3°. de die. decr. 4^a. 160. D
 Morborū qui acuti sint, qui peracuti, qui chronici. c. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
 Morbus acutus quo modo differat a longi temporis morbo. 3°. de diebus decretorijs. 4^a. 160. D
 Morbi acuti qui. fin. med. 45. F / introd. 1^a. 55. E / in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 158. H / 2°. de dieb. decr. 4^a. 155. F
 Morbi acuti numerantur. de viēt. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. H
 Morborum acutorum differentia. in progn. com. 3°. 4^a. 208. A
 Morbus acutus exacte, qui. 2°. de dieb. decr. 155. F / 3°. 4^a. 160. C
 Morbus acutus non exacte, qui. 2°. de dieb. decr. 4^a. 155. F
 Morbus acutus ex delapsu, qui. 2°. de dieb. decr. 4^a. 155. F / H
 Morbi acuti vocantur quorum febres maxima ex parte continue sunt. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Morbi acutissimi sunt cum febre continua. in 1^m. de morbis vulga. com. 3°. 3^a. 118. F / com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 Morbi acutissimi in synochis. in 1^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 118. G
 Morbi acuti aliqui sine febre. in prognost. com. 1°. 4^a. 195. A / commen. 5°. aphorismo 30°. Ex. 40. D
 Morbi acutissimi sunt autumno. com. 3°. aph. 9°. Ex. 20. G
 Morbi acuti sunt in siccitatibus. com. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Morbos acutos semper operatur bilis. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Morbos acutos ait Hippocrates fieri ut plurimum a bile, & sanguine, atate vigēte, æstivo, aut verno tpe. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Morbi acutissimi quo modo, & quando facti sunt propter exercitationes. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Morbus acutus simpliciter, qui. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
 Morbus acutus qui quadraginta diebus iudicat. c. 2°. aph. 23°. Ex. 15. E
 Morbi acuti sunt magni, & cito veniunt in statu. c. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Morbus acutus non indicat principium. de opt. sect. 1^a. 29. C
 Morbus acutus quatuor habet permutationes. cō. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Morborum acutorum terminus quid sit. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
 Morbi acuti, & peracuti qñ habent suū iudiciū. c. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 Morbos acutos magna ex parte diebus imparibus iudicari inquit Hippocrates. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. D
 Morbi acuti, & febres ardentes diebus imparibus sunt. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 144. A
 Morbi acuti qui terminantur die decima septima habuere acutiei principium tertia vel quarta die, qui autem in vigesima habent. crisin eo rum acuties cæpit sexta vel septima die [bene nota hanc regulam, quæ docet semper per duas septimanas terminari morbos acutos.] com. 2°. apho. 23°. Ex. 15. F
 Morbi acuti facile præiudicantur. in progn. com. 3°. 4^a. 207. E
 Morbi acuti symptomata. in 3^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 135. D
 in Morbis acutis vehementissimis casus solent quandoq; bonas crises facere. com. 7°. aph. 5°. Ex. 54. C

Morbus acutus duplex habet periculum. com. 5°. aph. 30°. Ex. 40. D
 de Morbis acutis solis est liber prognosticorum. 1°. de cris. 4^a. 128. A
 i Morbis acutis cū febre luctuosa suspiria, malū. c. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C
 in Morbis acutis frigus partium extremarū, malū. c. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Morbi acuti per excretionem iudicantur. in prog. com. 2°. 4^a. 205. B
 ad Morbos acutos sequitur aqua inter cutem. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. B
 Morbus acutus exigit diligentem curationem. de dynam. Sp. 20. A
 in Morbis acutis piissima non est danda. de ptis. 2^a. 47. H
 Morbis acutis æstate assuetum quo modo Galenus præservavit. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 93. G
 per Morbos acutos detrahito ex vena sanguinē. psag. exp. cōf. Sp. 78. E
 Morbi acuti & vehementis vbi pericula insideant, puero sanguis est detrahendus. de presag. exper. conf. Sp. 78. A
 Morbi acuties non necat, nisi provideatur. com. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 ob Morbi celeritatem sextus dies quandoque necat in imparibus. 1°. de diebus decretorijs. 4^a. 149. F
 in Morbis acutis quæ multū lædūt. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 118. C
 MORBI peracuti, qui. fin. med. 1^a. 45. F / 2°. de dieb. decr. 4^a. 155. F
 Morbi peracuti prima septimana terminantur. c. 4°. aph. 10°. Ex. 28. D
 Morbus peracutus exacte, qui. 2°. de die. decr. 4^a. 155. F
 Morbus peracutus non exacte, qui. 2°. de dieb. decr. 4^a. 155. F
 Morbi vigor, vel status quando in peracutis. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
 Morbi peracuti ex sudore iudicantur plurimum tertio, vel quinto die, quarto autem raro. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Morbi acuti, vide Acuti morbi.
 MORBI æstatis proprii, qui. de sperm. Sp. 39. G
 Morbi æstatis & autumnii. de temp. com. 1°. 32. B
 Morbi qui æstate augentur, hyeme terminantur. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 33. D
 Morbos æstivos tollit hyems. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 151. H
 MORBUS articularis longos intrinsecus numeratur inter morbos. introductio. 1^a. 56. B
 Morbus articularum diuturnus est. fin. med. 1^a. 45. F
 Morbus in articulis quibus neglectis accidat. de dynam. Sp. 19. H
 in Morbo articulari materia lapidescent. 14°. meth. me. 7^a. 87. H
 MORBI in asperitate causa. de ocul. 7^a. 185. G
 MORBI autumnales expectandi sunt quando eadem die modo calor, modo frigus. com. 3°. aph. 4°. Ex. 20. C
 Morbi autumnii in vere finiunt. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 33. D
 in MORBIS biliosis, & cruditatibus vrina diuersa est. de totius morbi temporibus. 3^a. 89. F
 Morbi biliosi, & calidi quæ symptomata inducant. 3°. de lo. aff. 4^a. 16. F
 per Morbos biliosos non fiunt abscessus sed per longos. in prognostica. commentario 2°. 2^a. 205. A
 Morbis biliosis mel inimicum est. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 MORBUS brevis non potest habere equalia tempora longo. 1°. de crisisibus. 4^a. 125. G
 MORBI cacoethes, qui. in 3^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 141. G / in 1^m. pror. rhe. com. 1°. 4^a. 165. C
 MORBUS nullus datur apud antiquos calidus, & humidus. 1°. de temperamentis. 1^a. 11. C
 Morbi calidi septem causa. de ocul. 7^a. 185. F
 Morbi calidi a bile. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Morbi calidi quo pp. p. in quas ptes primo calefaciāt. de mor. cau. 3^a. 6. F
 in Morbos calidos incidūt qui sūt calidiores natura. 5°. de sa. tu. 12°. 93. C
 sub Morbis calidioribus venter fumosas facit mutationes. 3°. de symptomatum causis. 3^a. 24. H
 Morbis calidis succedentia frigora perniciosiora. in 3^m. de morb. vulga. commentario 1°. 3^a. 132. A
 Morbi calidi per excretionem iudicantur. in progn. com. 3°. 4^a. 209. F
 MORBI colliquatiui, & discussorii. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 176. E
 de MORBO comitiali. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. E
 Morbus comitialis quid. fin. med. 47. B / intro. 1^a. 56. B
 Morbus comitialis diuturnus est. fin. med. 1^a. 45. F
 Morbus comitialis numerat iter morbos longos intrinsecus. intr. 1^a. 56. B
 Morbum paruum comitiale, concubitum esse Democritus censuit. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 130. D
 Morbi comitialis curatio. intro. 1^a. 56. C
 MOREI secundum compositionem, qui. de ocul. 7^a. 185. F
 Morbi compositi, qui. de ocul. 7^a. 185. F
 Morbi varij possunt simul commisceri. de tot. morb. temp. 3^a. 89. H
 Morbi compositi difficulter cognoscuntur. 2°. de cris. 4^a. 135. H
 in Morbo compositionis stopi. de const. ar. 1^a. 40. A

Morbi compositi cause quot. de ocul. 7^a.185.G
 MORBI secundum concauitatem. de ocul. 7^a.185.G
 MORBI aliqui contagiosi numerantur. 1°. de diff. feb. 3^a.31.B
 MORBI continui, qui. fin. med. Isa.45.F
 Morborum continuorum acuties ad quam protēdat. c.2°. aph.23°. Ex.15.G
 MORBI in corruptione causa. de ocul. 7^a.185.G
 MORBUS crudus, qui. in 1^m. prorrh. com.1°. 4^a.165.C
 Morbum crudum significat vrina tenuis. in 3^m. de mor. vulg. com.1°. 3^a.132.F
 in Morbo crudo non est bona iudicatio. in 1^m. prorrh. com.1°. 4^a.165.C
 Morbis crudis sudores non prosunt nec sunt bonum signum. in 1^m. de mor. bis vulg. com.1°. 3^a.110.G
 Morbi à cruditate nihil ab excretionibus iuuantur. in 1^m. de mor. vulg. ri. commentario.1°. 3^a.111.C
 Morbo toto existēte crudo potest aliquando in parte fieri coctio. in 1^m. de mor. vulg. com.2°. 3^a.116.F
 Morbi cito pueris coquantur. in 1^m. de mor. vulg. com.2°. 3^a.116.G
 MORBORVM quidam sunt cōes, quidā dispersi inter cōes, alij publici sunt, quos vocāt ἐνδύμους græci, alij vulgares, qui ab illis tum ἐνδύμους, tum ἐπιδύμους vocantur. in 1^m. de mor. vulg. cō.1°. 3^a.101.F
 Morbi dispersi quando fiunt. in 1^m. de mor. vulg. com.1°. 3^a.103.B
 in MORBIS quid sit diuinū fm Galenum. in progn. com.1°. 4^a.190.D
 Morbi ἐνδύμους, id est publici. in 1^m. de mor. vulg. com.1°. 3^a.101.E
 Morbi endimij sunt rari. de vic. ra. in mor. acu. com.1°. 7^a.109.E
 MORBUS euasorius, qui. fin. med. Isa.45.G
 MORBI ἐπιδύμους, qui. in 1^m. prorrh. com.1°. 4^a.178.G
 MORBI evidentes, qui. de diff. morb. 3^a.3.D
 Morbi non evidentes, qui. de diff. morb. 3^a.3.D
 MORBIS excrementitijs cur partes debiliores primæ corripantur. de curan. rat. per sang. miss. 6^a.17.H
 MORBUS exitialis, qui. fin. med. Isa.45.G
 Morbus exitialis non tolerat tenuissimū errorem. 10°. met. me. 7^a.67.D
 Morbi mortales non fiunt hyeme. com.2°. aph.25°. Ex.16.A
 Morbi incolumes ob delicta fiunt mortales. 1°. de dieb. decr. 4^a.150.D
 Morbis mortalibus timores, labores, conuulsiones quandoque fiunt ex somnis. com.4°. aph.67°. Ex.34.F
 ex Morbis mortiferis sanantur, quibus nullus fit error & à quibus. in 6^m. de mor. vulg. com.2°. 3^a.168.F
 MORBI extremi, qui. com.1°. aph.1°. Ex.2.E
 MORBUS factus, & in fieri potest colligi, & quo modo curetur. com. men.2°. aph.22°. Ex.15.B
 Morbi qui ante non fuere. 14°. meth. med. 7^a.93.C
 MORBI febrilis nulla species est, quæ quarto die non cognoscatur. 2°. de cris. 4^a.136.E
 Morbus febrilis est quando febris est passio, & non casus. commentario 4°. aphorismo.66°. Ex.34.F
 ex Morbo febrili senectus. 5°. de san. tuen. 2^a.92.H
 MORBI secundum figuram causæ, quæ. de ocul. 7^a.185.G
 Morbi in figura quomodo ex contrarijs curentur. de const. ar. Isa.39.D
 MORBI cum fluxione, qui. de ineq. intemp. 3^a.43.B
 Morbi orti ex fluxionibus. de ineq. intemp. 3^a.44.H
 MORBI secundum foramen causæ, quæ. de ocul. 7^a.185.G
 Morbi in largitate foraminis causa. de ocul. 7^a.185.G
 MORBI secundum formam quinque modis. de ocul. 7^a.185.F
 MORBUS in formatione quomodo fiat. de cau. mor. 3^a.8.F
 MORBUS frigidus octo modis fit. de ocul. 7^a.185.F
 Morbi frigidi capitis qui sint. 1°. de compo. medicamen. sec. loc. 5^a.126.G
 in Morbos frigidos incidit, q̄ sunt fridiores natura. 5°. de san. tu. 2^a.93.C
 Morbis frigidis, & humidis facilius cedunt frigidi, et humidis natura: cō trarij, ægrius. in 1^m. de mor. vulg. commentario.1°. 3^a.103.F
 Morbi ex frigidis humoribus, qui. com.2°. aph.40°. Ex.18.A
 Morbi frigidi à pituita. 2°. de nat. fac. 1^a.300.D
 sub Morbis frigidioribus venter acidus facit mutationes. 3°. de sympto matum causis. 3^a.24.H
 Morbus frigidus mēbra q̄q; mortua decidere facit. de diff. mor. 3^a.3.E
 Morbi qui senes comitantur ad mortem. com.2°. aph.40°. Ex.18.A
 MORBI fusanei sunt qui omni tpe, & loco fiunt. fin. med. Isa.45.H
 MORBUS in habitu est cum corpora solida ægrotant. in 1^m. de morbis vulg. com.1°. 3^a.112.C
 MORBUS humidus quadruplex. de ocul. 7^a.185.G
 MORBI qui hyeme fiunt. de nat. hum. com.1°. 1^a.31.H
 Morbi qui hyeme augentur æstate terminantur. de nat. hu. cō.1°. 1^a.33.D
 Morbos hyemales tollit æstas. in 3^m. de mor. vulg. com.3°. 3^a.147.B

MORBI incrementales qui intelligantur. in 6^m. de mor. vulg. c.5°. 3^a.173.A
 de MORBIS instrumentarijs. de cau. mor. 3^a.8.E
 Morbi in instrumentis, qui. de dif. morb. 4^a.1/3°. de symp. cau. 3^a.24.G
 Morbi in membris compositis quot. de ocul. 7^a.185.F
 Morbi instrumentales arctant vias. 3°. de symp. cau. 3^a.26.A
 Morbus instrumentalis est obstructio. 11°. methodi meden. 7^a.70.C
 MORBI intermittentes, qui. fin. med. Isa.45.F
 Morborum intermittētiū sex tempora. de mor. temp. 3^a.85.H
 in MORBO laterali non potest contingere dolor pulsatorius. 2°. de loc. cis affectis. 4^a.9.A
 in Morbo laterali est dolor punctorius. 2°. de loc. aff. 4^a.9.G
 in Morbo laterali casus temporum. 1°. de cris. 4^a.132.E
 Morbi lateralis varia medicamenta. 9°. de decr. Hipp. 1^a.283.F
 in Morbo laterali medicorum diuersitas. 9°. de decr. Hipp. 1^a.283.F
 in Morbo laterali fomētis calidis in principio vii. 9°. de decr. 1^a.282.G
 MORBI in leuitate causa. de ocul. 7^a.185.G
 MORBUS lethargus dictus quo lunæ aspectu fiat. de decub. progn. ex mathe. scientia. Sp.12.G
 à MORBO longi temporis quo modo differat morbus acutus. 3°. de die bus decr. 4^a.160.D
 Morbi diuturni, qui. fin. med. 45.F/G/ introd. Isa.55.E/1°. de crisibus. 4^a.126.F/ quos purg. op. quib. med. & quo temp. 5^a.88.C
 Morbus diuturnus qui proprie sit. 3°. de dieb. decr. 4^a.160.C
 Morbi longi intrinseci, qui. intro. Isa.56.B
 Morbi longi sunt frigidi. com.2°. aph.39°. Ex.17.H
 Morbi longi ex quibus fiunt, & quomodo. com.2°. aph.19°. Ex.14.B
 Morbi longi fiunt propter humores frigidos, aut multos, aut crassos. com. 4°. aphorif. 44°. Ex.32.C
 Morbi longi sunt in senioribus. com.6°. aph.6°. Ex.47.B
 Morbi qui senioribus contingunt. in progn. com.3°. 4^a.210.D
 Morbum esse senium quidam volunt. de marc. 3^a.46.E
 Morbi aliqui habent annorum mēsuratiōē. in prog. com.3°. 4^a.208.D
 in Morbos diutinos cur aliqui incidant quibus tota vita explicari non possunt. 6°. de san. tuen. 2^a.98.A
 Morborum longorum principium est dies quadragesimus. comment. 6°. aphorismo 36°. Ex.32.A
 Morbis longis dies primus iudicationis est ultimus acutorum. commen. 3°. aphorismo.27°. Ex.25.H
 Morbo longo equalia tempora habere non potest morbus brevis. 1°. de cri sibus. 4^a.125.G
 Morbi longi fiunt à pituita, & ab atra bile. intro. Isa.55.E
 Morbos diuturnos ait Hippocrates à phlegmate, & atra bile provenire, idq; in senibus & hyeme. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a.231.D
 Morbi fiunt ob delicta. 1°. de dieb. decr. 4^a.150.D
 Morbi longi in temporibus plurijs fiunt. com.3°. aph.7°. Ex.20.F
 Morbus an longior sit, vel breuior quō cognoscatur. 2°. de cris. 4^a.137.H
 Morbus longus quibus indicetur. cō.7°. aph.31°. 56.C/aph.61°. Ex.59.G
 Morbus est longus quando paroxysmi seruant eandem horam. commenta rio 4°. aph.30°. Ex.30.E
 Morbi longitudo significatur vbi in toto corpore mutationes sunt caloris & frigoris. com.4°. aph.40°. Ex.32.D
 Morbi longitudinem prænunciat vbi in toto corpore mutatio, fuerit, re frigeratum corpus, aut rursus incaluerit, aut color ex alio emerferit. præsag. exper. conf. Sp.77.G
 Morbi longitudinem significat sudor aduentante febre, nec. deficiente se bre. præsag. exper. conf. Sp.77.G
 Morbus longus est si sudor in febre non deficiente appareat, quia multā humiditatem ostendit. com.4°. aph.56°. Ex.33.F
 Morbus quando ab vrina significatur diuturnus, & non tutus. de vrina significatione ex Hippocrate. Sp.78.F
 Morbos produciunt vrinae tenues. in 1^m. de mor. vulg. com.3°. 3^a.122.H
 Morbus longus significatur ab vrina alba p̄spicua. c.4°. aph.72°. Ex.35.E
 Morbi longi significat vrina rubra. in 3^m. de mor. vulg. com.1°. 3^a.131.B
 Morbum longum, licet salubrem significat vrina rubra. in 1^m. de morbis vulg. com.3°. 3^a.123.B/ de vrinis. 124.B/1°. de cris. 4^a.130.F
 in Morbis longis, pulsus longus angustus, & hūilis. 1°. de p̄sa. ex pul. 4^a.107.E
 Morbi non futuri diuturni signa. 3°. de cris. 4^a.144.H
 Morbi qui non possunt in longum extendi. com.7°. aph.22°. Ex.55.E
 Morbi logi quas ætates magis debilitāt. c.2°. aph.26°. 28°. Ex.16.B/C/D
 in Morbis diuturnis corpus exiccatur. 7°. methodi medendi. 7^a.45.H
 in Morbis longis iecur fit scyrrosū. in progn. com.2°. 4^a.197.G
 in Morbis longis cur multa cōingant sinistra. in progn. cō.2°. 4^a.203.B
 Morbi longi

Morbi longi sunt, si in febribus abscessus ad primas indicationes non sol-
untur. com. 4. aph. 51. Ex. 33. D
Morbi longi difficulter præiudicantur. in progn. com. 3. 4. 207. D
in Morbis etiam longis est aliqua crisis. 2. de dieb. decr. 4. 152. G
Morbos diuturnos paribus diebus magna ex parte iudicari inquit Hip-
pocrates. bre. denot. dogm. Hipp. 1. 231. D
Morbi diuturni non solent per sudores iudicari. cō. 4. aph. 36. Ex. 31. H
Morbi longi non iudicantur per excretiones, sed per cōcoctionem. & ab-
scessus. com. 6. aph. 36. Ex. 31. H
in Morbis longis sunt abscessus ad articulos. in 6. de morb. vulgarib.
commentario 4. 3. 179. E
Morbi longi quo tpe in pueris iudicantur. com. 3. aph. 28. Ex. 26. A
in Morbis diuturnis non est malum partes extremas corporis frigesce-
re. com. 7. aph. 7. Ex. 54. A
in Morbis longis fastidium cibi, & deiectiones sincere, malum. com. 7.
aphorismo 6. Ex. 54. D
in Morbis diuturnis facies Hippocratica non est exitiosa. in prognostica.
commentario. 1. 4. 191. E
in Morbis longissimus quo modo fiat virium lapsus ex atrophia. 12. me-
thodi medendi. 7. 77. C
in Morbis longis qui sunt euasuri famescunt. com. 7. aph. 6. Ex. 54. D
in Morbis longis quo occurrere possumus. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B
in Morbis longis semper est expectanda cōctio. quos purg. op. quib. me.
& quo temp. 5. 88. G. com. 1. aph. 24. Ex. 10. F
Morbus paulatim potest coqui. 1. de cris. 4. 128. C
Morbus est cōcoctus si vrina careat cōtētis. de vri. fig. ex Hip. Sp. 79. C
Morbi longi per superiora purgantur. introd. Isa. 58. A
Morbi longi per abscessum iudicantur. in progn. com. 2. 4. 205. B
in Morbis longis abscessus per decubitus maxime fiunt. in 1. de mor.
vulg. com. 1. 3. 111. C
Morbi diuturni sanantur in tēporibus oppositis. de nat. hu. c. 1. 1. 33. D
ad Morbum longum valens antidotus. 2. de antid. 5. 111. F
ad Morbum longum. 8. de composi. medic. sec. loc. 196. H. 6. de comp.
medic. per genera. 5. 262. H
Morbus longus, lege Longus morbus, Longa egritudo, Aegritudo lōga.
MORBI vehementia, & magnitudo sunt idem. 3. de cris. 4. 140. B
Morbus magnus re & effectū, qui. fin. med. Isa. 45. G
Morbus imagine magnus, qui. fin. med. Isa. 45. G
Morbus tripliciter est magnus, & grauis. 4. meth. me. 7. 28. D
Morbi magnitudo vnde cognoscatur. de const. ar. Isa. 42. B
Morbi magnitudo vnde. de constitutione art. Isa. 40. H. de tot. mor. tēp.
3. 89. E. de ocul. 7. 185. G
Morbi magnitudinis in numero causa. de ocul. 7. 185. G
Morbi magnitudo vnde accipitur. 7. meth. me. 7. 48. F
Morbi propter tria sunt magni. 4. meth. me. 7. 28. B
Morbus magnus est epilepsia. de puero epil. 7. 187. F
Morbi maximi validissimi & grauiissimi, qui. in 1. de morb. vulga. com-
mentario 3. 3. 118. F
Morbo magno non capiuntur quartanarij. in 6. de morb. vulgar. com-
mentario. 6. 3. 197. C
Morbos magnos tollit quartana supueniens. i. 6. de mor. vu. c. 6. 3. 197. C
ob Morbi arthritidis magnitudinē articulis suis sedibus decidit. de dif-
ferentijs morborum. 3. 4. B
Morbi magnitudo vnde cognoscatur. 1. de cris. 4. 126. A
Morbi Magnitudo p quā cognoscatur. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 94. D
Morbus magn. nō sanat absq; signis solutorijs. 1. de dieb. decr. 4. 145. C
ut Morbi sui magni ita euacuationes magna fieri dnt. de cucu. sca. 6. 3. H
Morbi magnitudo & virtus sunt sanguinis mittendi primi scopi. de cu-
ran. rat. per sang. miss. 6. 18. B
Morbus magnus idicat de sanguinis missioe. de cu. ra. p san. mis. 6. 18. E
ob Morbi magnitudinem vacuatio fiat totius corporis non solum ob re-
duntantiam. 13. meth. me. 7. 81. C
Morbi i magnitudie quo differūt à morbis i numero. de dif. mor. 3. 5. A
Morbi secundum magnitudinem, qui. de ocul. 7. 185. F
MORBUS malignus. fin. med. Isa. 45. G. 7. aph. 11. Ex. 54. G
in Morbis malignis fit permutatio in hora caliditatis, & frigiditatis. in
1. prorrh. com. 2. 4. 170. B
in Morbis malignis sitis mala. in 1. prorrh. com. 2. 4. 170. B
MORBI manifesti non traduntur in libro de locis affectis. 5. de locis af-
fectis. 4. 33. B
MORBUS medius, qui. fin. med. Isa. 45. G
Morbos medios aut Hippocrates à causis mixtis provenire. bre. denota.

dogm. Hippoc. 1. 231. D
inter Morbi sensibilē, & sanitatē datur mediū. 5. de san. tuen. 2. 93. D
in MORBI melancholicis ad hęc periculosi decubitus apoplexiam cor-
poris, vel furorem, vel conuulsionem, vel cecitatem significant. com.
6. aphor. 56. Ex. 53. D
MORBUS quando minor. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 12. F
MORBORVM mos vnde. de const. art. 1. 40. H
Morbi mos vnde cognoscatur. 1. de cris. 4. 126. A
Morbus more ferē insidiatur. in 3. de mor. vul. com. 1. 3. 132. D
Morbi more rigor qui. de palp. 3. 53. H
MORBI multi quo modo fiant. 9. de vsu par. 1. 171. D
MORBI secundum numerum, qui. de ocul. 7. 185. F
MORBI distinctio in ordinatum & in inordinatum colligitur. comm. 1. 1.
aphorismo 19. Ex. 9. F
MORBI à lesa particula nominati. 2. meth. med. 7. 9. D
Morbi vt plurimū à parte patiēte nomināt. 1. de arte cu. ad Gl. 7. 95. F
Morbi nominati à particula, & symptomatici. 2. meth. me. 7. 9. E
Morbi vehemētissimi ex validissimo mēbro. de nat. hu. com. 2. 7. 182. E
Morbi quibus fiant partibus. de dynamidijs. Sp. 19. G
Morbus quomodo cognoscatur esse à capite. de dyn. Sp. 19. G
Morbi qui cōtingūt denigrātibus capillos. 1. de cōp. med. se. lo. 5. 126. H
Morbi ventriculi ob alias partes. 7. meth. met. 7. 48. A
Morbo existēte à thorace sudare incipit caput, lingua fit grauior, aut os
amarū: aut māmilla dolēt [vel vt alij legunt maxilla] oscitatio sequi-
tur sine sono, & quiete: grauitas, & prurigo corporis, aut dolor, bra-
chia, manusq; intumescunt, subitq; tussis arida. de dyn. Sp. 19. G
Morbi thoracis vomitu sanantur. de dyn. Sp. 19. H
Morbus si ex ventre oritur, venter vritur, & turbatur, & sentit dolorē
vt cibus, & potus amara videantur, genua subsidunt, lumbi grauan-
tur, inter scapulas contrahitur, totumq; corpus particulariter graue-
scit, tardantur pedes, grauiasunt crura, renes indolescent, & incur-
runt febriculam. de dyn. Sp. 19. H
Morbus si à vesica nascitur. Pleni videntur, & cito saturi sentiuntur, fre-
quenter sentiuntur inflationes ventris, & strepitus, vident oscitare
nec oscitant, sed tantum os diducunt, sequitur totius corporis stupor,
somnia grauis quasi macri corporis sit, vrina liuida, & vix exit, tu-
mescunt etiam verenda, & inde calculosi fiunt. de dyn. Sp. 19. H
Morbi à vesica curatio. de dyn. Sp. 19. H
in Morbis vesica, vulua, renum quā secari debeat. præsagium experiē-
tia confirmatum. Sp. 78. C
MORBI parui non debent sanari antidoto magna. de vsu theriacē ad
Pamph. 5. 99. A
Morbi paruitatis causa. de ocul. 7. 185. G
Morbi parui, qui. de vsu theria. ad Pamph. 5. 99. A
MORBI aliqui patrij, aliqui cōes sunt. de aere aq. & loc. 2. 2. D
MORBI periculosi qui sint, & qui non. com. 4. aph. 43. Ex. 32. F
Morbus periculosus, qui. fin. med. Isa. 45. G
Morbi minus piculosi sunt qui nature sunt cognati. 7. me. me. 7. 49. A
in Morbis piculant robusti q diu sani vixere. 1. psag. ex puls. 4. 110. E
MORBUS communis est pestis. in 1. de mor. vulg. com. 1. 3. 101. E
Morbus exitialis est pestis. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 101. E
Morbi pestiferi sunt rari. de vic. ra. in mor. acu. com. 1. 7. 109. B
in Morbo pestilenti stranguria bonum. in 1. de mor. vulg. cō. 1. 3. 111. F
MORBI inter phrenitidem, & lethargum descriptio. 4. de dignotione
pulsuum. 4. 102. D
ad MORBOS pituitosos quando valeat venus. in 6. de mor. vul. com-
mentario 5. 3. 192. F
Morbi pituitosis mel amicum est. 2. de na. fac. 1. 300. H
MORBUS plethoricus vt sit phlegmone, quid exigit. cō. Iul. Ex. 69. D
in Morbos plethoricos facit incidere euacuatio sanguinis retenta. in 1.
prorrh. com. 3. 4. 185. D
Morbi putridi, & carbunculis quē vrbes obnoxia sint. in 1. de morb.
vulgari. commentario. 1. 3. 103. F
Morbi sunt phlegmon, & putredo. 3. meth. me. 7. 22. E
MORBUS regius seu arquatus, quid. fin. med. 1. 47. D
Morbus regius est morbus acutus. intro. Isa. 55. E
Morbus regius est in oibus corporis partibus. 3. de loc. aff. 4. 18. D
Morbus regius, & melancholia cancris, & phagadenis respondent. 2.
de diff. feb. 3. 37. D
Morbus regius vnde. 3. de symp. caus. 3. 3. A. D
Morbus regius an semper à iecorē procedat. 5. de loc. aff. 4. 34. A
Morbus regius, vel erysipelata quando amarā bilem comitatur. 3. de

symptomatum causis. 3^a.26.B
 in Morbo regio laborantibus bilis redundat, attamen non febricitant. 3^a.36.C
 2°.de diff.feb. 3^a.36.C
 Morbus regius à liene niger. 2^a.de nat.fac. 1^a.301.E
 Morbus regius dicitur cum à bile mutatur color, cum vero ab atra bile, caret nomine. 3°.de symp.caus. 3^a.30.D
 in Morbo regio deiectiones albæ quò fiant. in 1^m.pror.com.1°.4^a.165.A
 Morbo regio fatuitas superueniens malū. in 3^m.de mor.vulg.c.1°.3^a.133.
 Djin 1^m.prorh.com.1°. 4^a.167.F
 Morbum regium emendat nepita. de simp.me. Sp.87.H
 MORBUS renum diuturnus est. fin.med. Isa.45.F
 MORBUS sacer cur sit dictus morbus comitialis. in 6^m.de morb.vulg. 3^a.197.D
 commentario 6°. 3^a.197.D
 Morbus sacer cur puerilis dictus in 6^m.de mor.vulg.com.1°. 3^a.193.A
 Morbus sacer est frequentior in pueris quam lapis vesicæ. in 6^m.de mor. vul.commentario 5°. 3^a.193.B
 Morbus sacer qui merito appelletur. contra Iulianum. Ex.67.E
 de Morbo sacro liber est Hippocratis. in prog.com.1°. 4^a.190.D
 MORBO salubri laborantis casus. 3°.de cris. 4^a.140.G
 MORBI ficci, qui. de piss. 2^a.47.H
 Morbi ficci diuersarum partium. de vic.ra. in mor.acu.com.1°. 7^a.112.F
 Morbus ficcus est quadruplex. de ocul. 7^a.185.G
 Morbus ficior quò nescatur. de vict.ratio. in mor.acu.com.1°. 7^a.112.E
 MORBUS primus in similaribus est ex intemperie quatuor qualitatu. 2°.meth.med. 7^a.12.F
 Morbi diuersi sunt in similaribus, & in instrarijs. 2°.meth.met. 7^a.12.G
 Morbus quod non sit vllus vtrisque particulis proprius quo modo probetur. de dif.mor. 3^a.3.B
 Morbus communis similarium, & instrumentalium partium est vlcus. 3°.metho.meden. 7^a.18.F
 Morbi simplices primo ponendi sunt, deinde cõpositi. 3°.meth.me. 7^a.19.E
 Morbi simplices, qui. de ocul. 7^a.185.F
 Morbi simplices quomodo inueniuntur. de diff.mor. 3^a.2.D
 in Morbo simplici simplex ẽ curatio, et ẽ cõtrario. 4°.met.me. 7^a.23.B
 Morbus simplex indiget simplici curatione, in copulatis debemus maiori instare non pretermittentes minorem. com.1°.aph.16°. Ex.8.H
 MORBI soporiferi in cerebro fiunt. 3°.de lo.aff. 4^a.20.C
 MORBI sporades, qui. de vic.rat. in mor.acu.com.1°. 7^a.109.A
 Morbi sporadici sunt frequẽtes. de vic.rat. in mor.acu.c.1°. 7^a.109.B
 MORBI superuentus quid.com.7°.aph.11°. Ex.54.G
 MORBI transmutatio, quid sit.com.7°.aph.11°. Ex.54.G
 MORBUS tardus non est semp longi tps. 3°.de dieb.decre. 4^a.160.D
 MORBI veris in autumno finiuntur. de nat.hu.com.1°. 1^a.33.D
 MORBI vernaculi, qui. fin.med. Isa.45.H
 MORBI omnes possunt duci ad vlcera. de fract.com.1°. 7^a.246.E
 MORBI in vinitate, qui. de ocul. 7^a.185.F
 MORBI vniuersales, qui. in 1^m.de morb.vulgar.com.1°. 3^a.101.D
 MORBI vteri proprii, quid agant. 3°.de symp.cau. 3^a.29.H
 MORBI vulgares, qui. fin.med. Isa.45. Hjin 1^m.de morb.vulg.com.1°. 3^a.142.B
 103.Bjin 3^m.com.3°. 3^a.103.B
 Morbus epidemicus quando nullus. in 1^m.de mor.vul.com.1°. 3^a.103.B
 Morbi vulgares considerandi sunt. in progn.com.3°. 4^a.212.A
 de Morbis vulgaribus libro quæ sunt prædiscenda. in 3^m.de mor.vulg. commentario.1°. 3^a.101.B
 de Morbis vulgaribus liber sequitur librum prognosticorum. in 1^m.de mor.vul.c.1°. 3^a.112.Djin progn.Hipp.com.1°. 4^a.190.G
 Morbi vulgares vnde. in 1^m.de morbis vulg.com.1°. 3^a.103.C
 Morborum epidemicorum causa. de nat.hu.com.2°. 7^a.182.D
 Morborum vulgarium causa est cœli. in 1^m.de mor.vul.com.1°. 3^a.101.D/F
 ad Morbos vulgares pluuiæ multæ faciunt. 1°.de mor.vul.c.1°. 3^a.101.G
 Morbi epidemici signum. de na.hu.com.2°. 7^a.182.B
 Morbi passim grassantes quo modo à regionalibus differant. in 1^m.de morbis vulgaribus, com.1°. 3^a.100.G
 Morbi pro ratione vniuscuiusq; tempestatis fiunt similitudinẽ habentes cum natura succi exuberantis. in 1^m.de mor.vul.com.1°. 3^a.100.H
 Morbo vno, & eodem cur non omnes capiuntur in vnaqua; tempestate. in 1^m.de mor.vul.com.1°. 3^a.101.A
 MORBI proprie non generantur sed aialia. de mor.temp. 3^a.85.D
 Morborum generationes necessario sciri debent. de const.ar. Isa.40.G
 de Morborum generatione Hippocrates primus recte dixit, Aristoteles post eum recte interpretatus est. 2°.de decr.Hip. 1^a.298.A
 Morborum causa necessario sciri debent. de const.ar. Isa.40.G

Morbi cãm inuenire magnã vim habet. 2°.de ar.cur.ad Glau. 7^a.101.D
 Morbi omnes vnde proueniunt. intro. Isa.55.C/8°.de decre.Hippocrati. 1^a.274.F/G/de tot.mor.temp.3^a.89.E/1°.meth.me. 7^a.6.F
 Morbus, & sanitas quibus fiant. de decub.prog.ex maibe.scie. Sp.12.B
 Morborum causa præcedentes, quæ. de cau.mor. 3^a.7.B
 Morbi aliqui fiunt absente causa. 9°.meth.me. 7^a.61.B
 Morbum præcedens causa quæ. de symp.cau. 3^a.10.G
 Morborum cause, quæ sint, non autem morbi. de diff.mor. 3^a.4.A
 Morborum causa, quæ 1°.meth.med. 7^a.7.D
 Morbi cause, quæ proprie. de symp.dif.3^a.10.G/2°.meth.me. 7^a.10.C
 Morborum cause secundum Hipp. bre.denot.dogm.Hip. 1^a.231.D
 Morbi causa est affectus. 1°.meth.med. 7^a.7.E
 Morbi causa potest dici corporis affectus, vel corpus tertio modo affectum. 1°.meth.med. 7^a.6.F
 Morbi in quibus videtur affectus. 13°.meth.med. 7^a.85.G
 cũ Morbis quæ cause simul inuadunt. 1°.de arte cura.ad Gla. 7^a.96.H
 Morbi cã triplex est. de ocul. 7^a.185.F/in 1^m.de mor.vul.c.1°. 3^a.100.G
 Morborum cause interne, quæ. de ocul. 7^a.185.G
 Morbi secundum Dioclem fiunt à simili, & sanantur à contrario. comm. 2°.aphor.34°. Ex.11.C
 Morbos fieri à similibus quò intelligatur. com.1°.apho.16°. Ex.8.H
 Morbi fiunt aliqui ex sola qualitate sine materia. de cau.mor. 3^a.8.B
 Morborum aliqui cũ materia, aliqui sine materia. 9°.met.med. 7^a.61.B
 Morbi ex inequali intemperie, qui. de ineq.intemp. 3^a.44.G
 Morbi per calidam, & siccam intemperiem, qui. de atra bile. 1^a.33.A
 Morbus ex intemperie est febris. de tot.mor.temp. 3^a.88.D
 Morbo propinquum est temperamentum symmetriam egressum. 8°.methodi medendi. 7^a.51.H
 Morborum cã duplices externe, et ex nobis ipsis. de na.h.c.2°. 7^a.182.G
 Morborum causa continens fm Iuliani est plenitudo. cont. Iul. Ex.68.E
 Morborum continens causa secundum Thessalum est plenitudo. contra Iulianum. Ex.68.E
 in Morbis plenitudo quid faciat. 3°.de symp.cau. 3^a.25.G/C
 Morbos cõmittit maxima mutatioes. de vict.ra. in mor.ac.c.2°. 7^a.113.G
 Morbi fiunt mulieribus, & viri, ex excessu, & defectu. commentario 5°. aphor.57°. Ex.42.H
 Morbi accidunt si plura menstrua fiant, & si non fiant ex vtero contingunt morbi. com.5°.aph.57°. Ex.42.H
 Morbi fiunt ex defectu menstruorum, & excessu. c.5°.aph.57°. Ex.42.H
 ex Morbo abortus. in 3^m.de mor.vul.com.2°. 3^a.139.B
 Morbi ex defectu quomodo fiant. com.5°.aph.55°. Ex.42.H
 Morbi consistunt in fluxu, & clausu fm Hippocrate. 1°.met.med. 7^a.3.H
 Morbus ois aut adstrictus est, aut fluens, aut mistus. de sect. Isa.17.D
 Morbi minime fiunt habentibus vëtre humidu. c.6°.aph.33°. Ex.50.B
 Morbus plerumq; permanet causa ablata. 1°.de loc.aff. 4^a.3.H
 Morbus adesse, & causa abesse potest. 4°.meth.me. 7^a.24.A
 Morbus quandoque habet causam præsentem, quandoq; non. comment. 2°.aphor.22°. Ex.15.C
 Morbi qui nec locũ affectũ, nec cãm repræsentant. 2°.meth.me. 7^a.9.E
 Morbi diuersi fiunt ex victu. in 1^m.de morbis vul.com.1°. 3^a.101.D
 Morbi quando fiunt ex victu. de nat.hu.com.2°. 7^a.182.C
 Morbi à cibo, & à potu, quales. in 1^m.de mor.vulga.com.1°. 7^a.101.D
 Morbis sunt magis obnoxij cibi crassi, & glutinosi. 1°.de dif.fe. 3^a.32.A
 Morbos grauissimos incidunt homines inaniti comedentes carnes difficulter coctiles. 1°.de alim.fac. 2^a.10.A
 Morbi effectiuus, vel quod rectius diceretur autificus est cibus, & nõ morbus. com.7°.aph.62°. Ex.59.H
 Morbus à quo cibo fiat ratione quanti. com.2°.aph.17°. Ex.13.B
 Morbo in sanis faciunt cibi deprauati, in egrijs augment. 2°.de differentijs febrium. 3^a.42.G
 Morbi fiunt à cruditate. intro. Isa.55.C
 Morborum causa incoctio. de const.ar. Isa.40.C
 Morbus ortus ab aqua. in 1^m.de mor.vulgarib.commentar. 1°.3^a.101.D
 Morbos alios, ac præcipue febrem faciunt exercitia consueta dimissa. 1°.de diff.feb. 3^a.31.C
 Morbi fiunt diuersi fm diuersitatẽ naturarum. c.3°.aph.19°. Ex.24.A
 Morbi omnes quem modum seruant. in 1^m.de mor.vul.com.3°. 3^a.120.B
 Morborum causa quatuor humores. 8°.de decr.Hipp. 1^a.275.H
 Morborum, & sanitatis auctores sunt quatuor humores. in 3^m.de morb.vulga.commen.1°. 3^a.129.C
 Morbi notant humorem peccantem. com.4°.aph.2°. Ex.27.E
 Morbus fit ab humore superfluo, & non tantum à debilitate membri. com.6°.

com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 Morbi ab atra bile. de atra bile. 1°. 36. E
 Morbi fiunt si humores abundant corrupti. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. G
 Morbi ab humorum crassitie sunt podagrici, arthritides, & melancholici. quos purg. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. D
 Morborum mater bilis. de dyn. Sp. 19. D/G
 Morborum precipua causa sanguinis multitudo secundum Erasistratum. de vena sect. aduers. Eras. 6°. 9. H
 Morbi cum esse sanguine cognoscimus a gravitate. de op. sect. 15a. 22. F
 Morbi humorum cur augentur. de cau. mor. 3°. 8. E
 Morbi per defluxum substantia in locum. de dif. morb. 3°. 3. D
 Morbi ex defluxionibus ad partes imbecillas. in 1°. de morbis vulgari. commentario. 1°. 3°. 108. H
 Morbi in quibus necesse est decubere. in 1°. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 105. A
 Morbos aliquos esse hereditarios a patribus, & auis collige. comment. 6°. aphorismo 28°. Ex. 49. B
 Morbi oēs possunt fieri quocumq; tempore. com. 3°. aph. 19°. Ex. 24. A
 Morbi non omnes omni tpe fiunt. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 103. C
 Morbos non faciunt noia tempora anni, sed tēperamenta. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 147. C/cō. 1°. aph. 16°. 8. H/com. 3°. aph. 4°. Ex. 20. C
 Morbos, et febres facit aeris ambiētis tēpantia. 2°. de cris. 4°. 134. C/D
 Morborum non est sola causa temperatura aeris, sed & victus. com. 3°. aphorismo 19°. Ex. 23. H
 Morbi a temperamento aeris fiunt ob naturam, & victum vniuscuiusq; in 3°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 141. F
 Morbi cum sit ab aere signum. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. C
 Morbi ex successione temporū fiunt, & soluantur. c. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Morbi fiunt a similibus temporibus, & dissoluantur a dissimilibus. commentario 3°. apho. 3°. Ex. 20. B
 Morbis quæ maxime patent. 6°. de san. tuen. 2°. 95. D
 Morbis sunt magis obnoxia corpora ex contrarij temperamenti partibus constructa. 3°. de ali. fac. 2°. 28. F
 Morbis qui raro corripiuntur. de bon. & vit. suc. 2°. 39. B
 MORBORVM genera, & species vt sciantur, quæ cognoscenda. si quis opt. med. 15a. 6. E
 Morbi species, magnitudo, motus & mos vnde cognoscantur. 3°. de crisib. 4°. 140. B
 Morbi forma primo die cognoscenda. 2°. de cris. 4°. 133. E
 Morbi quo cognoscantur, & quibus. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 117. E
 Morbus vnde cognoscatur. 4°. de pr. sag. ex puls. 4°. 121. E
 Morbi habent propriam figurā, qua cognoscuntur. 2°. de cris. 4°. 137. E
 Morborum dignotio vnde exordiēda a medico. de ijs, quæ in me. fiunt, commentario. 1°. 7°. 199. C
 ad Morborum omnium notitiam qua methodo perueniatur, exempla phrenitidis ostendit. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. A
 Morbi in libris Galeni quo inueniant. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 210. D
 Morbos discernens medicæ rei pars in quibus exercenda. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 198. H
 Morborū coniecturalē dignotionē pleriq; habēt. 5°. de san. tuen. 2°. 93. E
 Morbus qui facit dolorem capitis difficulter cognoscitur. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 132. A
 ad Morborum dignotionem nihil facit scire, qui, & quot muscoli moueant linguam. 17°. de vsu par. 1°. 221. E
 ad Morbi cognitionem multum faciunt cause procacitæ. 2°. de com. po. med. secum. loc. 5°. 132. A
 Morborum signa quæ, & quot. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Morbos futuros qui poterit predicere. de aere aq. & loc. 2°. 2. D
 Morbus est qua parte corporis sudor est. com. 4°. apho. 38°. Ex. 32. C/præ sag. exper. conf. Sp. 77. G
 Morbus est vbi frigiditas insignis, aut caliditas. c. 4°. aph. 39°. Ex. 32. D/præ sag. exper. conf. Sp. 77. G
 Morbos significant vrine potissimum. de vrine sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Morbus ex vrina quomodo cognoscatur incoctus, & coctus. in 1°. prorrh. commentario 3°. 4°. 188. B
 Morbos manifestant symptomata pulsuum. de const. ar. 15a. 40. H
 Morborum symptomata necessario sciri debent. de const. ar. 15a. 40. G
 Morbi symptoma est functionis vitium. 1°. meth. med. 7°. 8. B
 in Morborum doctrina debent symptomata tradere, qui nolunt sanitatem esse affectum corporis, vnde actio proficiatur, sed ipsas actiones. de symp. diff. 3°. 11. C
 a Morbis quomodo symptomata dependent. de const. ar. 15a. 40. C
 Morbi sunt omnium symptomatum cause. de symp. dif. 3°. 13. A

Morbi quorum symptomatum sunt cause. de symp. diff. 3°. 13. A
 cū Morbi si incipiunt propria morbi symptomata. 4°. de cris. 4°. 126. H
 ad Morbi, & passionis magnitudinem symptomata sunt magna. de symptomatum causis. 3°. 15. B
 Morbi, & symptomata expultricis, & retentricis similiter miscentur. 3°. de symp. causis. 3°. 25. E
 Morbi a symptomatibus nominati. 2°. meth. me. 7°. 9. D
 Morbus ex symptomatibus cognoscitur. de const. ar. 15a. 40. C
 Morbi qui faciunt symptomata in vocibus. de symp. diff. 3°. 13. D
 de Morbo aliquo habetur coniectura ex voce. in 6°. de morb. vulgari. commentario 2°. 3°. 168. G
 Morborum signa ex plenitudine. intro. 15a. 55. C
 Morbus quo modo cognoscitur deterior. 1°. de cris. 4°. 128. H
 Morborum signa ex indigentia. intro. 15a. 55. C
 Morbus est causa accidentium. de ocul. 7°. 185. H
 Morborum accidentia tria. de ocul. 7°. 185. H
 Morbi in quibus nullum adest affecti loci signum. 3°. de lo. aff. 4°. 16. B
 in Morbis bonum vel malum significantes dictiones, quibus vitur Hippocrates. in 1°. progno. com. 3°. 4°. 211. E
 Morbi ratione consideranda sunt accidentia. c. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 in Morbo omni vter mollis, & corporatus sit. in prog. c. 2°. 4°. 199. F
 Morbus is est difficulter solubilis, cuius causa fixa, & firmata est. com. 4°. apho. 30°. Ex. 30. F
 in Morbo quid significet solutio. 1°. de die. decr. 4°. 148. H
 Morborum subita solutiones excretionem euidentem requirunt, vel abscessum. 1°. de die. decr. 4°. 147. B
 Morbi crassarum materiarum finiunt p abscessum. in prog. c. 2°. 4°. 201. C
 Morbi materiarū tenuiū finiunt p excretionem. in prog. c. 2°. 4°. 201. C
 Morbus illuc vergit, vbi labor est. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Morbus firmatur vbi dolor ante morbum aliquam partem molestantur. com. 4°. aph. 33°. Ex. 31. A
 in Morbis si quis sponte illachrymet nihil absurdum, si vero non sponte absurdum. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 Morbi sunt pessimi vbi crassi, & crudi sunt humores. in 1°. de mor. vulg. commenta. 3°. 3°. 122. E
 Morborū mutationes particulares vñ pueniāt. 3°. de die. decre. 4°. 185. C
 Morbi motus vnde cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 140. C
 in Morbis motus celeritas vnde oriatur. 3°. de cris. 4°. 140. E
 in Morbis permutari crebro est malum. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 164. H
 Morbus non timendus quoniā indifferens habetur nec bonum, nec malum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Morbi solutio simpliciter, quid. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbi solutionis primus modus. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbi solutionis secundus modus. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbi, qui soluantur sine crisi. 3°. de cris. 4°. 141. F
 Morbos iudicat natura. ad Thraf. 2°. 105. G
 Morborum, quorum sint crises. 2°. de cris. 4°. 138. A
 Morbus paulatim finitur, & crisis plerūq; nō adest. 1°. de cris. 4°. 133. D
 Morbus an per crisin debeat terminari, quo cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 140. C/1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. C
 Morbi iudicantur diebus, mensibus, & annis. 2°. de dieb. dec. 4°. 155. B
 Morborū iudicationes qñ, quo, quibus diebus fiant. c. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
 Morborum iudicatorij dies. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Morbi quibus diebus maxime iudicantur. de aere, aq. & lo. 2°. 4. D
 Morbus finire non potest vigesimo die, si septimo adhuc cruditas adsit. 1°. de dieb. decre. 4°. 151. C
 Morbi, qui non citius quadragesimo die finiunt. 1°. de dieb. dec. 4°. 151. D
 Morbus post quadragesimū diem quo soluitur. 1°. de dieb. decr. 4°. 151. D
 Morborum dies boni, & mali, qui. com. 6°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Morbi, qui citius iudicantur, & qui tardius. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 i Morbis quo decernant primus, et scās dies. 1°. de dieb. decr. 4°. 148. H
 Morbi breuiiores temporis tertia die iudicantur, mediocris, scilicet quinta. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Morbum qui debet in septimo finire si medicus ignorat, est ignarus. 1°. de crisibus. 4°. 131. F
 Morbi non soluantur in duodecimo, in sextodecimo nono, in octauo, & in decimo. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. C
 Morbi quo soluant post quadragesimū diem. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. D
 Morbi aliqui finiunt in septem mensibus, aliqui in septem annis, aliqui in quatuordecim annis, aliqui in viginti annis. 1°. de dieb. dec. 4°. 149. D
 Morbi in quibus fiunt sudores calidi, sunt meliores frigidis. commentario 4°. aphor. 42°. Ex. 32. E

Morbus si velociter moueatur et videatur mutatio coloris, est iudicium
sufficiens indicationis. com. 4. aph. 71. Ex. 35. D.
qui Morbi per abscessum finiant. in progn. com. 3. 4. 209. F.
Morbi qui iudicantur per abscessus. com. 4. aph. 31. Ex. 30. G.
Morbi verti ab interioribus ad exteriora boni. c. 7. ap. 49. Ex. 58. A.
i Morbis debet offm suu facere vetricul^o, et iecur. 11. met. me. 7. 72. E.
si Morbus per totum animalis corpus extenderetur, a toto etiam aqua-
tis fieret euacuatio. commen. 4. aph. 38. Ex. 32. C.
in Morbis cur natura expellat. in 1. de mor. vul. com. 3. 3. 120. D.
a Morbo conualescentes si quid laborauerit, hic fiunt abscessus. com. 4. aphorismo 32. Ex. 30. H.
ex Morbo saepius alter contrahitur morbus. de dif. mor. 3. 4. D.
i Morbiu leniore i versa materia e salutaris. i 3. de mor. v. c. 3. 3. 118. B.
Morborum prognostica ex lumine, & lune cursu. de decub. progn. ex
math. scientia. Sp. 12. D.
Morbo virtutem superante quid sequatur. 2. de symp. cau. 3. 19. H.
Morbum virtute superante quid sequatur. 2. de symp. cau. 3. 19. H.
Morbi supari a natura quibus signis cognoscatur. de const. ar. Isa. 42. B.
Morbus, & virtus qn aqua pugnāt, qd sequat. 2. de symp. cau. 3. 19. H.
ex Morbo debilitas virium balbutie causat. com. 6. ap. 32. Ex. 49. H.
Morbi opera sunt palpitatio, & couulsio, natura vero sternutatio, tus-
sis, oscitatio, singultus. 2. de symp. cau. 3. 19. F.
Morbi, & facultatis simul opera sunt torpentium motus, & tremor. 2. de symp. cau. 3. 19. F.
Morbi mutant semen. de aere aq. & lo. 2. 6. F.
Morbus, & natura considerantur a medico. de const. ar. Isa. 42. A.
MORBORUM curator qui merito dicendus. 3. meth. me. 7. 16. D.
Morbus qui medetur medicus est appellandus. 2. de san. tuen. 2. 73. H.
Morbos adimere medici proprium est. 2. meth. me. 7. 10. D.
Morbos quomodo curent medici. in 6. de mor. vul. com. 5. 3. 188. A.
i Morbis oib^o cōtrouerſi medici, q. de vict. ra. i mor. acu. cō. 1. 7. 109. F.
Morbus, & medicus quo hnt iter se. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 112. G.
ad Morbi quo se habet aeger. in 1. de mor. vulgaribus, com. 2. 3. 112. G.
Morbum quomodo aeger adiuuat. in 1. de mor. vulga. com. 2. 3. 112. G.
Morbus debet conuenire naturae. in 1. prorrh. com. 2. 4. 17. H.
Morborum medicatrices naturae. ad Thrasyl. 2. 105. G.
Morborum medicatrix natura quomodo intelligendum. in 6. de mor. vul. commen. 5. 3. 187. H.
Morbos quo primo sanat natura. in 6. de mor. vul. c. 5. 3. 188. A.
in Morbo quid faciat natura. in 6. de mor. vul. c. 5. 3. 188. B.
Morbum auferre cupimus pp actionis lesionē. 2. meth. me. 7. 10. D.
Morbo applicantur remedia. non lesa actioni. 2. meth. me. 7. 10. E.
Morbum qui non poterit inuenire. 2. meth. me. 7. 10. E.
vbi Morbum efficiens causa non adest, hic sola curatio factorum relin-
quitur. com. 2. aph. 22. Ex. 15. C.
Morbi an plures, aut vnus quo considerandū. de tot. morb. tēp. 3. 89. H.
Morbi quelibet species habet suam methodum. 4. methodi med. 7. 23. C.
Morbi quot sunt, tot sunt curationes. 2. meth. me. 7. 12. E.
Morbi nō dicunt sanari, qui alii morbi faciunt. c. 6. aph. 26. Ex. 48. G.
Morbi sunt praecoccupandi praesidijs. de cur. rat. per sang. miss. 6. 18. C.
Morbi ne incidāt difficile est mediocritatē seruare. 6. de sa. tu. 2. 96. G.
Morbi quo modo praecauendi. intro. Isa. 55. C.
Morbi ex plenitudine quo modo praecauendi. intro. Isa. 55. C.
Morbi ex indigentia quo modo praecauendi. intro. Isa. 55. C.
Morborum impetus duobus remedijs euitatur. de dyn. Sp. 20. A.
Morbis plurimis quo occurrerit Galenus. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B.
Morbis multiplicatis multiplicanti intentiones curatiue. ars me. Is. 70. B.
in Morbo duplici duplex intentio. ars med. Isa. 70. B.
Morbi duo esse possunt, in venis vnus, in thorace alter. in 3. de mor. vul. ga. commentario. 1. 3. 127. H.
Morbi duo contrarij si inuadunt, fortior aggrediendus. 1. de arte curati. ad Glauconem. 7. 98. E.
Morbos curandi via vnde habeatur. 5. de simp. med. fac. 5. 36. H.
Morbum profligandi scopus qui. 1. de san. tuen. 2. 64. C.
Morbi essentia consideranda est, & per contraria simpliciter, vel compo-
site curandum. 2. de loc. aff. 4. 13. G.
Morbi sanantur contrarijs. com. 2. aph. 34. Ex. 17. C.
Morbus quisq; habet suam contrarietatem. 11. meth. me. 7. 68. C.
Morbus ostēdit idicationes mēsurae cōtrarietatis. 11. metho. me. 7. 67. H.
Morborū sublatio per contraria perficitur. de ineq. intemp. 3. 44. C.
Morbis cōtraria esse debent loca. in 6. de morbis vul. com. 5. 3. 192. E.
Morborū oīum remedia vnde inuenienda. 4. meth. me. 7. 26. B.

Morbos recte sanare, vñ habeat. de vic. ra. in mor. ac. com. 1. 7. 109. B.
Morborum curationes quo inueniebat Galenus. 3. de loc. affe. 4. 15. B.
in Morborū remedijs inuestigadis diu cogitauit Galenus an logica demō-
stratione indigeret, an illis q ab experientia habet. 3. de la. 4. 15. A.
quos Morbos sciant curare experientatores. 3. de loc. af. 4. 15. B.
Morbi curati remedijs sine experientia inuentis. 3. de loc. aff. 4. 15. B.
Morbus primo cognoscendus ē ante q facias curationē. 1. de al. fa. 2. 9. D. de vic. rat. in mor. acu. c. 1. 7. 108. D.
Morborum numerus presciendus ante curationem. 1. meth. me. 7. 5. G.
Morbi quantitas consideranda est. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 96. H.
Morbi quantitas nō potest scribi. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 97. A.
Morbi profundi. i. loci affecti debent sciri. 8. de simp. me. fac. 5. 187. G.
Morbi cognitio primum est ad medendum. 2. meth. me. 7. 13. F.
Morbus nisi sit cognitus non fit curatio. de art. com. 1. 7. 257. F.
a Morborum speciebus indicatio remediorum. si quis opt. med. Isa. 6. F.
a Morborū dīa non sumitur idicatio remediorū. 1. meth. med. 7. 3. H.
Morbi cognitio est materia remediorum. 1. de alim. fac. 2. 9. D. 1. de cō-
po. me. sec. loc. 5. 121. B. 9. meth. me. 59. G. 12. 7. 74. G.
Morbus idicat de auxilijs suae affectiōis. de vi. ra. i mor. ac. c. 1. 7. 115. C.
a Morbo sumit principium medicationis. 4. meth. me. 23. H. 7. 24. D.
Morbi occasio, & occasionis generatio consideranda. de venae sect. ad-
uersus Erasistratos. 6. 6. F.
a Morbi occasione curationis principium. de na. hu. c. 2. 7. 182. C.
a Morbo, non a tpe sumēda est curadi indicatio. 4. met. med. 7. 24. H.
in Morbis omnibus communis intentio qualis. 1. de dif. feb. 3. 32. F. 11. methodi meden. 7. 67. H.
ex Morbo accipitur intentio cōmunis. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 103. D.
a Morbi indicationis primus inuētor Hippocrates. 4. me. me. 7. 28. D.
Morbus docet sui ablationem. 11. met. me. 7. 68. E.
a Morbis indicatio est solum principium agendi. 3. meth. me. 7. 16. D.
a Morbi affectu indicatio. 11. meth. me. 7. 69. A. B.
Morbus vbi maximus est, a maioribus remedijs inchoandum. 5. metho-
di medendi. 7. 36. A.
in Morbis omnibus indicatio a viribus sumenda. 8. meth. me. 7. 55. E.
in Morbis quo spiritus substantia custodienda. 12. meth. med. 7. 77. B.
non solū Morborū iam factorum, sed etiam eorum, quē morbos creant
sanatio dicitur. de na. hu. com. 2. 7. 181. F.
Morbum curandum, & locum affectum, & dispositionem, symptomata
docent. 1. de loc. aff. 4. 7. G.
Morbi curari nō pnt si qs naturā corporū ignorabit. 1. meth. med. 7. 3. F.
ad Morbos nihil facit scire q sit aīa essentia. de subst. fac. nat. 1. 230. F.
a Morbo graui conualescens indiget refectione, non amplius medela. ad
Thrasyl. 2. 102. D.
a Morbo liber antequam sit reffectus, a quibus male afficiatur. ad Thra-
sybulum. 2. 102. D.
i Morborū diuersorū principis victus rō ē inueniēda. 1. de cris. 4. 131. F.
in Morbi cuiusque, principio subtrahendum est secundum methodicos.
de optima secta. Isa. 28. G.
Morbi sunt qui victu curantur. in de sect. Isa. 17. E.
in Morbis cibi nō sine iudicio sumēdi. in 1. de mor. vul. c. 3. 3. 126. D.
Morbus est laboranti, vt sano robur, si quis cibum febricitanti dederit.
com. 7. aph. 62. Ex. 59. G.
si ex Morbo cibum assumens quis non corroboratur significat corpus
pluri vti alimento. com. 7. aph. 62. Ex. 59. H.
Morbo inuadente pueri statim nutriendi. intro. Isa. 55. F.
Morbo vigente qnq; nutrimus, & quando non. com. 1. aph. 9. Ex. 4. H.
Morbo consistente tenuissimo victu vtendum est. com. 1. aph. 1. Ex. 2. F.
in Morbis quandoq; edendum, & plene. de art. com. 1. 7. 275. B.
in Morborum principijs non appetentes melius enadunt, q appetentes.
com. 2. aph. 32. Ex. 11. A.
Morborum fastidia oreffictis rebus curantur. de dyna. Sp. 19. A.
Morbos multi sola letitia euasere. de par. pil. exer. 2. 48. G.
a Morbis alijs quartana liberat. in 1. de mor. vulg. c. 3. 3. 118. H.
Morbi qui alios curant. in 6. de mor. vulg. commentario 6. 3. 197. E.
Morbum curatum fuisse quidam dicit, licet homo obierit. 1. de arte cu-
rati. ad Glauco. 7. 103. C.
i Morbis oībus toti corporis curatio primo moliēda. 3. de lo. af. 7. 15. D.
Morbi vis idicat de sanguinis missione, & de purgatione. 4. methodi
medendi. 7. 28. C.
Morbus, qui sit futurus grauis expetit venae sectionem. de curan. ra. per
sanguinis missionem. 6. 18. B.
Morbus si sit infra clauiculā, quae vena secāda. 3. de anat. adm. 1. 77. D.
Morbus si sit

Morbus si sit supra claviculam, quo ordine secunda vena. 3°. de anatomi-
cis administrationibus. 1°. 77. D
his, qui à Morbis resumuntur, & difficulter in naturalem habitudinē re-
deunt, conducit scarificatio. de cucur. scar. 6°. 4. B
Morbi sunt cucurbitulis non vtemur. de cucur. & scar. 6°. 3. B
Morbi ab alimento cōgruenti qualitate, & copia, in tempore exhibito,
ab humido fomento, à cataplasmatibus, à clysteribus, à vena sectione,
& id genus alijs propulsantur. in 6°. de morbis vulg. com. 5°. 3°. 187. H
à Morbi magnitudinē, & vi accipitur euacuationis indicatio. 4°. metho-
di medendi. 7°. 28. E
Morbo prevalente humores educendi. de dyn. Sp. 20. E
Morbus cessat euacuatis humoribus malis. com. 2°. apho. 25°. Ex. 16. A
Morbi conditio docet humorem euacuandum. quos purga. op. quib. med.
& quo temp. 5°. 88. F
in Morbi principio, qui humores euacuandi. com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. B
in Morbi principio humores tenuēs, & aquosi euacuandi sunt nulla facta
coctione. quos purg. op. quib. me. & quo temp. 5°. 88. F
in Morbi principio nihil excernitur naturæ ratione, sed ex accidenti di-
spositionum corporis. com. 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
Morbi ab atra bile statim à principio strenue purgandi sunt. de atra
bile. 1°. 37. D
Morbi in quibus conveniat euacuatio vsque ad animi defectionem. com.
1°. aphorismo 23°. Ex. 10. D
Morbum induratum ubi commouemus vtimur catharticis fortibus. de
dynamidijs. Sp. 20. G
Morbo facientes humores si non sint satis expurgati quid fieri debeat.
com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
Morbi species notat bonas excretionēs. com. 4°. aph. 47°. Ex. 32. H
Morbi qui ex aloë iuuantur. 8°. de simp. medic. sec. loc. 5°. 188. E/F
Morbi ex humorum influxu semper debent repelli refrigerando, & ad-
stringendo. 1°. de compo. med. secun. loc. 5°. 121. F
in Morborum omnium sine ex succis biliosis, calefacientibus & exiccā-
tibus est vtendum. 14°. meth. me. 7°. 89. C
ad Morbos internos corporis valet Ambrosia Philippi Macedonis. 2°.
de antidotis. 5°. 115. A
ad Morbos omnes corporis internosque valet antidotus, quam compo-
suit Andromachus. 2°. de anti. 5°. 110. C
ad Morbos internos corporis valet Mithridatica antidotus. 2°. de anti-
dotis. 5°. 110. C
ad Morbos internos, & malos corporis valet Antidotus Mithridatis
Eupatoris diasinci nominata. 2°. de anti. 5°. 115. C
ad Morbos internos corporis valet antidotus Mithridatis. 2°. de anti-
dotis. 5°. 115. D
ad Morbos internos corporis Antidotus multum efficax. 2°. de antido-
tis. 5°. 115. G
ad Morbos omnes valens Antidotus. 2°. de anti. 5°. 115. E
ad Morbos oēs optime facit Aromatica Galli. 2°. de anti. 5°. 116. A
à Morbo se egre recolligētū remediū. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 195. G
Morbus, lege AEgritudo.
MORDACITAS his tribus saporibus communis est acido, amaro, &
acri, acido vt frigido, & subtili, amaro, & acri, vt calidis. 4°. de simp-
lic. med. facul. 5°. 29. D
Mordacitas à tactu etiam sentitur. 4°. de comp. me. fac. 5°. 28. D
Mordacitas à tactu pprie, nō à gustu sentit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. D
Mordacitas cholerae facit dolorē capitis. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
Mordacitas facit tormina. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
Mordacitas humorū facit leuitatē intestinorum. c. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
Mordacitatis exptia pharmaea, et lenia q. 5°. de comp. me. se. l. 5°. 149. E
MORDAX proprie quid sit. com. 5°. aph. 20°. Ex. 29. B
Mordax & tenue non est calidum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 6. D
Mordax minus est, quod est tenuius inter illa, quæ sunt eiusdem generis.
9°. de simp. me. fac. 5°. 69. H
Mordax acritudo fieri non potest vt in longum extēdatur, si omnia opor-
tuna fiant circa ægrum. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
Mordax & acre calidum quorum sit. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
Mordax calor qbus natura est, ijs balneū vtile. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
Mordacium differentia. de mult. 3°. 79. E
Mordacium humorum differentia. de mult. 3°. 79. E
Mordax est atra bilis, vt acetum. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
Mordax humor, & amarus est pallida, & flaua bilis. 2°. de compo. me-
dica. sec. loc. 5°. 135. D
Mordaces humores vnde oriantur. de mult. 3°. 79. E

Mordaces humores ab alimētis ægrorū auferūt. c. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
Mordax efficitur propter cacochimam, quod sua natura nō est mordax.
2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
Mordaces humores exiccant. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. E
Mordacia non adstringunt. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. H
Mordaces succi inducunt vigilias. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
Mordaces, & calidos humores sequuntur vigilie, & deliria. in 3°. de
mor. vulg. com. 1°. 3°. 131. A
Mordax hūor à capite depēdēs facit sternutamētū. c. 7°. ap. 51°. Ex. 58. C
Mordacia apposita naribus faciūt sternutamēta. c. 7°. apho. 51°. Ex. 58. C
Mordax humor non facit eādem doloris speciem, quam facit humor plu-
rimus. 2°. de lo. aff. 4°. 9. D
Mordaces dolores quid significent. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
à Mordaci acredine dolor nō sanat à calidis. 3°. de com. me. fa. 5°. 141. C
Mordacia, & acria tussim mouent non ē contrario vt, quæ tussim mouēt
acria sint. 2°. de simplic. medica. facul. 5°. 13. B
Mordacia oleosa, et pingua quō tussim excitāt. 2°. de sim. me. fac. 5°. 13. F
Mordax humor facit dysenteriam, & vlcera intestina & ea remota ad
huc remanet affectus. 1°. de loc. aff. 4°. 4. C
Mordaces succi quando sunt in intestinis, quæ adbibenda. in 6°. de mor.
vulg. com. 6°. 3°. 196. C
Mordaces succi sunt educendi. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H
Mordaces succi cauendū est ne intro reuocentur. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
Mordax, & acris superfluitas, vnde. 1°. de dif. feb. 3°. 31. F
Mordax excrementum dupliciter incitatur. 4°. de san. tuen. 2°. 82. H
Mordaces deiectiones quo modo curet clyster acer. in 6°. de morb. vulg.
commentario. 2°. 3°. 161. H
Mordacia excrementa vlcerosam pariūt lassitudinē. 4°. de sa. tu. 2°. 82. H
Mordacia vni mēbro nō sūt alteri mordacia. 6°. de cō. med. se. lo. 5°. 170. E
Mordacia, & acerbata medicamenta sunt relinquēda eaque sunt quæren-
da quæ adstringunt sine mordicatione. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
ad MORDENDVM parata animalia qualia. 16°. de vsu par. 1°. 215. H
Mordentia animalia habent os maximum, & refertum dentibus. 11°. de
vsu partium. 1°. 187. F
Mordens seu pungens molestum dicimus. de mult. 3°. 79. E
Mordentes vires habet thlapi. de simp. med. Sp. 91. G
Mordentibus irritatur atra bilis. 14°. meth. me. 7°. 89. H
ex Mordente humore dolor quomodo curetur. 12°. meth. me. 7°. 79. C
Mordentes cibi augent phlegmonas. 13°. meth. me. 7°. 83. E
MORDENTVR scriptores omnes à morosis leſtoribus, qui paucis vo-
lunt scire omnia. 2°. de crisiibus. 4°. 136. C
Mordēat si modice hūores pruriginosi, sūt veluti scylla. de mul. 3°. 79. E
Mordēat si vehēmētī humores mordaces, sūt vti cæpa. de mul. 3°. 79. E
Mordentur intestina salsis, & acribus humoribus. commentar. 6°. apho-
rismo 33°. Ex. 50. B
Mordentia cito à natura expelluntur, & quō. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
Mordent & contristantur calida vehementer. in 6°. de morb. vulgari.
commentario 2°. 3°. 165. G
Mordet vehementer chalcitis. 6°. de compo. med. secun. loc. 5°. 176. H
Mordet viscido gustum piper longum. de simp. med. Sp. 88. F
Mordet acriter lapis thyites. de simp. medica. Sp. 86. H
MORDICANTIA in alto obtundit adeps anserinus. 11°. de simp. medi-
camen. fac. 5°. 79. A
Mordicās qd sit, & quo indicio cognoscatur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
Mordicātia i excrementis à quatuor sūt causis. 3°. de sym. cau. 3°. 27. D
Mordicantia faciunt p̄hyn, id est concussionēs, & horrores. 10°. metho-
di medendi. 7°. 65. G
Mordicantia quo modo cicatricem inducant per accidens. 5°. de simplici.
medic. facul. 5°. 36. D
Mordicātia simul & adstringētia medicamēta. 4°. de sim. m. f. 5°. 26. A
Mordicantia ad quæ valent. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. D
Mordicantibus indigent vlcera putrida. 2°. de arte cur. 7°. 102. D
MORDICATIO à calido, & frigido quo modo differat. 4°. de simplic.
medicamen. facul. 5°. 24. D
Mordicatio ab acribus est. 2°. de symp. cau. 3°. 23. B
ex Mordicatione horror. de mult. 3°. 79. E
i Mordicationib⁹ oris stomachi sit sectio vena fircule. de ana. vi. Sp. 55. B
Mordicatio vna excitat ad excretionem. 3°. de simp. med. fa. 5°. 23. H
Mordicationes cur debēat sentiri ab intestinis. 5°. de vsu par. 1°. 145. E
Mordicatio vnde pueniat in purgationibus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 23. H
Mordicationibus acres mitigantia, & collimentia, quæ sint. 10°. de simp.
medicamen. facul. 5°. 73. E

Mordicationibus recti intestini, & coli valet adeps caprinus. 11°. de simp. medicam. fac. 5°. 78. H
Mordicationem quo modo curauerint cacochimia aliqua non mitigando illam, sed educendo. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. F
Mordicationem protinus mitigant dulcia. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
Mordicationem quae tollunt dulcia. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
Mordicationes quandoque sanat melicratu. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. B
Mordicationis causa oleū datur bibendum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. A
Mordicationes omnes lenit oleum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
Mordicationes quandoq; sanant falfugo, & serum lactis. 2°. de simplic. med. facultatib. 5°. 12. C
quae Mordicant, & excitant ad deponendum cibum, & leniendum ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
Mordicat & adstringit aris squamma. 3°. de simp. medic. fac. 5°. 20. B
MORELLAE fit mentio. de dyn. Sp. 29. E
MORSELINAE fit mentio. de dyn. Sp. 25. E
Morgeline succus. de dyn. Sp. 31. D
MORIA est motio deficiēs actionis rōcinatricis. de symp. diff. 3°. 11. G
ad MORIENDVM omnes non sunt proclines, etiam si infinitis malis conflēntur. 2°. de motu musc. 1°. 315. E
Morientibus extinguitur caliditas. de palp. 3°. 54. E
in Morientibus oculi consyderandi. in 6°. de morb. vul. c. 4°. 3°. 187. A
Morientium pulsus in angina qualis. 4°. de dign. puls. 4°. 103. A
Morientis vitalis facultatis signa. in 3°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 132. G
Morientibus quō se habeat maxilla inferior. 2°. de motu musc. 1°. 314. E
MORI qui exoptent. 2°. de symp. cau. 3°. 24. D
q̄ Mori ilico, melius est in senis habitu pmanere. 10°. meth. me. 7°. 66. F
Mori non potest animal nisi cor afficiatur. 5°. de loc. aff. 4°. 28. H
Moreretur quo modo homines vt scirent antiqui, viscera scrutati sunt. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. G
Moritur qui bibit aquam in Leontinis, & in Ereō Arcadiae. de bonitate aqua. Sp. 76. A
Moritur qui bibit aquā quandā in Thracia. de bo. aq. Sp. 76. A
Moriuntur pauciores, quā sanentur, prēterquam in pestilenti morbo. com. 2°. aph. 23°. Ex. 15. D
Moriuntur egri medico tamen culpa vacante. in progn. c. 1°. 4°. 189. E
Moritur pulsus cum animali, & generatur cum eo. comp. puls. Sp. 65. C
Moriatur qui quarto die, & qui sanetur. 1°. de die. decr. 4°. 150. H
Morietur aeger tertio, quinto, sexto die, si accessio secunda, & quarta sit vehemens. praeſag. exper. conf. Sp. 77. D
Moriatur qñ homo quinta die ex errore. 1°. de dieb. dec. 4°. 150. E
Morjatur quando homo in sexto. 1°. de dieb. dec. 4°. 150. E
Moriebantur qui sexto die. in 1°. de mor. vulga. com. 2°. 3°. 115. A
Moriuntur quidam in septimo. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. E
quō Moriantur egri in principio. 3°. de cris. 4°. 142. G
Moriantur quo modo in augmento egri. 3°. de cris. 4°. 142. G
Moriuntur rari in augmento particulari. 3°. de cris. 4°. 142. G
Mori an super viuere debeat aeger cognosci non potest. Statu ignorato. 3°. de crisibus. 4°. 141. C
Moriant cur aliqui in declinatione particulari. 3°. de cris. 4°. 142. E/F
Moritur eger in declinatione vniuersali ex errore. 3°. de cris. 4°. 142. E
qui Moriantur, cum videntur melius se habere. 3°. de cris. 4°. 142. G
Mori quo modo cōtingat in syncope vitio stomachi, in dolore vehemēti, in graui timore, & maxima voluptate. 5°. de lo. af. 4°. 29. B
cur Moritur homo in balneo clausus. de caus. procatar. 3°. 96. B
Moritur conuulsus si ebrius quispiā repente obmutuerit, nisi febre corripiatur, aut vbi ad horam peruenierit, qua soluiuntur crapula, vocem recuperet. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
Moriuntur quando egri, ne medicamentis generosis vtaris. 12°. methodi medendi. 7°. 75. H
Moriuntur multi ex cataplasmatibus, quae non deberent apponi. 11°. methodi medendi. 7°. 72. C
Mori quo modo coningat ex iocinoris affectu. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
Moriuntur omnes suppurati si secetur, aut vrantur, & totū pus exeat. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
Moriuntur omnes habentes aquam intercutem, si aut vrantur, aut secantur, & tota aqua exeat. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
Moriuntur fere omnes ex grumis in vesica. 6°. de lo. aff. 4°. 39. A
Moriantur qui inter dormiendum. 2°. de praeſag. ex puls. 4°. 111. A
Moriant qui sine sudore, & qui cum sudore. com. 5°. aph. 71°. Ex. 45. F
Moriuntur calidi, conuulsi. 1°. de praeſag. ex puls. 4°. 107. H
Moriuntur frigidi syncopa correpti. 1°. de praeſag. ex puls. 4°. 107. H

qui Moriantur siim non habentes lingua arida. in 3°. de mor. vulg. com. mentario. 1°. 3°. 132. H
in mor. Morituris summa praeſagationis est ex duabus facultatibus animi, & vitali collapsis. in progn. com. 2°. 4°. 198. F
in Morituris morbi tempora. tot. morb. temp. 3°. 89. E
Moriturus ad declinationē non perueniunt. 3°. de cris. 4°. 141. G
Moriturus quando sit homo in cris. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. F
Moriturus quo modo se habeant. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
Moriturus ex praeſcordijs quibus cognoscantur. de dyn. Sp. 26. C
MOROCHTHVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. H
Morochthus lapis efficaciter stringit. de simp. me. Sp. 86. H
MOROSVS quid. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. E
Morosus est motio deficiēs actionis ratiocinatricis. de symp. diff. 3°. 11. G
MOROSVM quid significet. in 3°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 150. G
Morosa mulieris casus. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 150. E
MOROXVS lapis in Aegypto. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. E
ad MORPHEAM albam, & nigram, & serpiginem. de dyn. Sp. 25. F
ad Morpheam albam, vel nigram trocisci. de dyn. Sp. 25. F
ad Morpheam nigram vnguentum de oleo frumenti probatum est. de dynamidijs. Sp. 30. D
ad Morpheam vnguentum. de dyn. Sp. 25. F
ad Morpheam secret. Sp. 102. D
ex MORSV, & punctu animalis dolor quo modo curetur. 13°. metho. di. medendi. 7°. 82. C
Morsibus Aranei & viperae medet trifoliū. de ther. ad Pifo. 5°. 90. H
ad Morsus Aspidis valet Antidotus Antipari. 2°. de anti. 5°. 115. H
ad Morsus Aspidum theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de anti. 5°. 116. B
Morsibus Bestiarum auxiliatur betonica vlceri illita. 7°. de simplicium medicamentorum facultatib. 5°. 51. A
Morſi à Cane rabido sunt neutri. de part. art. med. Sp. 17. E
Morsus canum rabidorum est venenum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. A
Morsus canis rabidi quō inficiat. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 149. D
Morſi à cane rabido in quanto tempore moriantur. in 1°. prorrh. com. mentario 2°. 4°. 171. E
Morsus canis rabidi filis ē morsui canis nō rabidi. de the. ad Pif. 5°. 96. E
Morſi à cane rabido quo modo curandi. 11°. de simp. medic. fa. 5°. 81. H
Morsus canis rabidi curatio. de theria. ad Pifo. 5°. 96. F
Morſi à cane rabido, qñ non pñt curari. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 171. E
Morsus canis rabidi habet duo remedia. com. 2°. ap. 22°. Ex. 15. C
in Morſo à cane rabido vulnus ampliandū est. de ther. ad Pifo. 5°. 96. E
ex Morſu rabiosi vlcus cicatricem ducere non sinens, medicamentum. 3°. de comp. medi. per gene. 5°. 233. G
Morſis à cane rabiente mirabilis est cancri cinis. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 81. H
Morſis à cane rabido cur cancer prodest. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. A
contra Morſum canis rabidi agunt cancri vſi à proprietate substantiæ. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. A
ad Morſum canis rabidi Albū heræ medicamentū. 2°. de anti. 5°. 117. B
Morſos à cane rabido mirifice iuuat alýſſon. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. C
contra Morſum canis rabidi Baſilica. 2°. de anti. 5°. 117. C
Morſus canis rabidi sanatur à centaurea. de virt. cent. Sp. 92. H
Morſus canis rabidi dentes suspensi. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
ad Morſum canis rabidi electarium. de me. exper. Sp. 107. A
ad Morſum canis rabidi emplaſtrum. 2°. de anti. 5°. 117. B
pro Morſis à cane rabido medicamentum à Galeno probatū. 1°. de compo. medicamen. per gene. 5°. 216. A
Morſi à cane rabido medicamentum quo nullus, est mortuus. 11°. de simp. pli. med. facul. 5°. 82. A
ad Morſum canis rabidi valet Theriaca. de theri. ad Pif. 5°. 91. H
in Morſis à cane rabido quanto temporis theriaca vti debemus. de the. riaca ad Pifonem. 5°. 95. G
ad Morſum canis rabidi medicina. secret. Sp. 97. A
ad Morſum canis rabiosi aquam ex pauescentes. 1°. de compo. medicamentorum per gen. 5°. 215. F
ad Morſum canis rabiosi. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. D/de me. fac. par. 7°. 178. G/ſecre. Sp. 102. B
ad Morſum canum & hominum. 2°. de comp. medic. per gene. 227. E/G/ 5°. 247. F/ 5°. 248. H
ad Morſum canum. 3°. de compo. med. per gen. 233. G/235. B/ 5°. 247. A/ 5°. 249. H/de me. fac. par. 7°. 178. G
Morſum Draconis trigla sanat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
Morſus ferarum inter vitæ mala difficilior. de ther. ad Pif. 5°. 93. H
Morſus nō-

Morsus noxiarum ferarum sunt inevitabiles. de ther. ad Pis. 5^a. 91. C
 Morsus ferarum sanguis in bilem vertitur. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. A
 Morsus à feris adiuvans Antidotus. 2°. de antidotis. 5^a. III. H
 Morsus à venenosis feris nullus perijt, qui theriacam statim biberit. de
 theriaca ad Pifo. 5^a. 90. A
 Morsum cuiusvis feræ equorum lichenas adhiberi consulant. 11°. de
 simplic. med. facul. 5^a. 80. F
 Morsus quoslibet ferarum. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 258. G
 Morsus ferarum. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 248. C
 Morsum Hemorrhii multa accidentia comitatur. de opt. secta. Isa. 22. G
 Morsus hominum quo modo sit pravius quando que. 1°. de compo. medi-
 camen. per gen. 5^a. 214. E
 Morsus hominū, canum, & ferarum. 6°. de cōp. me. per ge. 5^a. 256. D
 Morsus hominū. 1°. de comp. med. per ge. 215. F/3°. 235. B/5°. 5^a. 246. E
 Morsum Muris aranei. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 246. H
 Morsus Phalangiorum Antidotus Andreæ. 2°. de antidot. 5^a. 117. G
 Morsus phalangiorum Antidotus Charitonis Circulatoris. 2°. de an-
 tidotis. 5^a. 117. G
 Morsus phalangiorum antidotus alia. 2°. de anti. 5^a. 117. G/H
 Morsum phalangiorum. 5°. de cōp. med. per gene. 5^a. 246. H
 Morsus Quadrupedum cunctorum, & serpentium. 6°. de composi-
 medi. per genera. 5^a. 260. C
 Morsus quadrupedum. 5°. de comp. me. per gen. 248. H/6°. 5^a. 259. G
 Morsus rabiosos albiū medicamentum. 1°. de compo. medicamen-
 torum per genera. 5^a. 216. C
 Morsus à rabiosis. 1°. de comp. med. per gen. 214. F/215. F/ 5^a. 217. A
 Morsus Reptilium antidotus Heraclidis. 2°. de anti. 5^a. 117. H
 Morsus reptilium valet antidotus Zopyria. 2°. de anti. 5^a. 115. A
 Morsum Rutelæ valet decoctio centaureæ, & rutæ. de medicinis
 expertis. Sp. 106. F
 Morsum Scorpionis affa fætida. de med. exper. Sp. 106. D
 Morsibus scorpionum prodest myrta si imponatur, aut potui detur. de
 simplicib. medic. Sp. 87. E
 Morsus scorpionum curant quatuor drachmæ laureolæ cū aceto. de me-
 dicinis expertis. Sp. 106. E
 Morsum scorpionis electarium. de med. exper. Sp. 106. G
 Morsum scorpionis. 5°. de comp. medi. per gen. 5^a. 247. E/de med. ex-
 per. 104. B/106. B/C/ Sp. 108. D
 Morsum scorpionis, q̄ suspēsa valeant. de incār. adiur. & susp. 7^a. 182. C
 Morsus à scorpione, casus. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. F
 Morsum Serpentium curat Diēamus. de dyna. Sp. 35. F
 Morsus venenosorum serpentū facit trifoliū. de simp. med. Sp. 91. G
 Morsibus serpentum vtile est marrubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G
 Morsū serpentum prodest smyrnium. de simp. med. Sp. 91. B
 Morsus serpentum sanans medicina. 2°. de anti. 5^a. 118. G
 Morsus serpentum. de med. fac. par. 7^a. 174. C/D
 contra Morsum Tyri acetum forte calidum. de me. exper. Sp. 106. D
 Morsus à Venenosis partes languidæ sunt. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. G
 Morsus venenatorum quo modo curandus. intro. Isa. 60. H/de virtute
 centauræ. Sp. 92. H
 Morsibus venenosis resistit agaricum. de simp. med. Sp. 80. E
 Morsus oīum venenatorū valet antidotus Zopyria. 2°. de an. 5^a. 115. B
 Morsus omnium venenatorum valet antidotus Athanasia mithri-
 datis. 2°. de antidotis. 5^a. 114. H
 Morsus venenatorum omnium valet antidotus Mithridatis. 2°. de
 antidotis. 5^a. 115. D
 Morsus venenatorum. 2°. de anti. 115. H/5°. de simp. me. fac. 5^a. 250. F
 Morsibus viperarum raphanus prodest. de simp. med. Sp. 89. E
 Morsus à vipera scorpini sanat. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. G
 Morsus viperæ trifolium remediatur. de simp. med. Sp. 91. G
 Morsus viperæ sanat theriaca. 5°. de lo. aff. 4^a. 34. B
 Morsus in digito casus. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 214. E
 Morsu suo hominē sanare quo viperæ potest. de ther. ad Pis. 5^a. 93. G
 Morsu viperæ liberans. de med. fac. par. 7^a. 179. C
 Morsus à vipera casus. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. A
 MORSVS oculorum quibus curandi. 13°. meth. me. 7^a. 86. A
 Morsus oris ventriculi aut cordis q̄o fiat. c. 4°. apbo. 65°. Ex. 34. E
 Morsus ventriculi fit si quis sanus, præsertim biliosus, abstineat à cibis,
 & cur. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Morsum nō necesse est sequi si quis male cōcoxit. 3°. de sym. cau. 3^a. 30. B
 Morsus patitur os ventriculi ratione societatis. 1°. de sym. cau. 3^a. 17. H
 Morsus in ventriculo cholera notat. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E

Morsus cordis significat purgationem debere fieri per superiora. commē
 tario. 4°. aphorismo 17°. Ex. 29. A
 Morsum stomachi sanat spica nardi. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 56. G
 Morsum stomachi nauseam, & vomitum biliosum faciunt capitis fractu
 ræ. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. C
 Morsus vehemens facit tormina. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 Morsum ilij sequitur dolor. com. 6°. aph. 40°. Ex. 50. H
 Morsus qui assiduus facit excretiones, vnde, & quot de causis fiat. 3°. de
 symptomatum causis. 3^a. 27. D
 Morsus ex morbo quo modo fiat. in 3^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 139. B
 Morsibus quæ succurrant. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 12. C
 Morsibus succurrit ceratum ex rosaceo, & adipe. 2°. de simplic. medica-
 mentorum facul. 5^a. 12. C
 Morsus clyster ex oleo, sabina, & Anseris pinguedine. 8°. methodi
 medendi. 7^a. 53. E
 in Morsus. 7°. de comp. medicam. per gen. 5^a. 267. C
 Morsus ex humorum acredine vterum irritans abortus est causa. 3°. de
 naturalibus facultatibus. 7^a. 205. H
 fine Morsu ut siccent metalla, sint elota. 6°. meth. me. 7^a. 38. C
 Morsum tollit medicamentis lotio. 6°. meth. me. 7^a. 38. C
 Morsu expers medicamentum vlcus purum seruat. 2°. de comp. medica-
 mento. per gene. 5^a. 277. B
 MORTALE esse omne corpus novum, & temporaliter creatum stoici
 dicebant. de sperma. Sp. 38. A
 Mortales morbi non fiunt hyeme. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
 Mortalia signa habentur. com. 4°. aphor. 21°. 29. D/aphor. 22°. 29. G/
 aphor. 23°. 29. H/aphor. 24°. 29. H/aphor. 26°. 30. C/aphor. 34°. 31. B/
 aphor. 35°. 31. E/aphor. 37°. 32. B/aphor. 42°. 32. E/aphor. 46°. 32. G/
 aphor. 48°. 33. A/aphor. 50°. 33. C/aphor. 57°. 33. G/aphor. 67°. 34. F/
 aphor. 70°. 35. B/com. 5°. aphor. 1°. 37. C/aph. 2°. 37. E/apho. 6°. 37. H/
 aphor. 12°. 38. D/aphor. 14°. 38. F/aphor. 15°. 38. F/aphor. 16°. 38. G/
 aphor. 21°. 39. C/aph. 30°. 40. C/apho. 43°. 41. E/cō. 6°. aph. 19°. 48. B/
 aphor. 33°. 50. A/aphor. 43°. 51. E/aphor. 44°. 51. C/apho. 46°. 51. G/
 aphor. 50°. 52. F/apho. 52°. 53. A/com 7°. aph. 1°. 54. A/aph. 4°. 54. C/
 aphor. 23°. 55. E/aphor. 25°. 55. G/aphor. 31°. 56. C/apho. 45°. 57. F/
 aphor. 46°. 57. G/aphor. 48°. 57. H/aphor. 51°. 58. C/aphor. 57°. 59. B/
 aphor. 60°. 59. F/aph. 73°. 60. H/aph. 75°. 76°. 60. H/aph. 69°. 60. F/
 aphorismo 70°. Ex. 60. G
 Mortalis declinationis pulsus. 3°. de cris. 4^a. 142. F/G
 MORTARIA qualia esse debent. 1°. de antid. 5^a. 107. E
 Mortarium æreum. 5°. de comp. medica. per ge. 5^a. 252. E
 Mortarium ligneum ac pistillus. 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 206. C
 Mortarium cum pistillo plumbeo reddunt res frigidiore. 9°. de simplic.
 medic. facul. 5^a. 70. E
 Mortario plumbeo vtitur. 1°. de comp. med. sec. loc. 127. H/9°. 5^a. 205. E
 Mortario plumbeo, & pistillo vtitur. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 130. C
 Mortarium quo modo pelle cingendum, & cur. 1°. de antid. 5^a. 110. B
 MORTIFERVM signum est calidum exire vaporem per cutem, cum
 prius anhelitus fuerit frigidus. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3^a. 187. C
 Mortiferis puncturis omnibus valēs electariū. de me. exper. Sp. 107. A
 Mortiferas medicinas medicamen. de me. exper. Sp. 106. B
 MORTIFICATIONI membrorum valens medicamen. de medicinis
 expertis. Sp. 104. E
 MORTIS nomine quid appellatur. com. 6°. aph. 40°. Ex. 50. H
 Mors quid sit. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. E
 Mors quid proprie sit. 3°. de cris. 4^a. 141. C
 Mortē ēēt cōtinet iudiciū cōiter acceptū. 3^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 138. A
 Mors naturalis, que. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. E
 Mors quo modo fiat secundum Platonem. quod animi mor. 1°. 317. H
 Mors, & somnus quo modo fiant. de hist. phil. Sp. 11. G
 Mortis frater quo modo est somnus. 3°. de dign. pul. 4^a. 98. A
 Mors est substantia semper mobilis quies. de palp. 3^a. 54. G
 Mors caloris naturalis extinctio. 2°. de temp. 1^a. 16. D
 in Morte calor naturalis extinguatur. de marc. 3^a. 45. H
 Mors deducit ad frigidum, & siccum. 1°. de temp. 1^a. H. C
 Mors non esset, si non alteraremur. de morb. temp. 3^a. 85. C
 Mors non accideret homini, si nihil deflueret, vacuareturq; 10°. de vfu
 partium. 1^a. 220. F
 Mors, sanitas, & morbus ut differunt, ita naturalis motus, immobilitas
 & pravius motus. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 110. G
 Morte perturbari non debemus. de cog. cur. animi mor. 2^a. 54. E
 Mors non timenda eo quod indifferens habetur, nec bonum, videlicet nec
 pp iij malum

malum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Mortis meditari vocata ab Asclepiade medicandi ratio antiqua. de ve
 ne sect. aduers. Eras. 6°. 6. G
 Mortis genus in Athletis, quod. ad Thras. 2°. 107. G
 Mors Milonis. in oratio exor. Ifa. 5. C
 Mors qua semper sequatur. 5°. de lo. aff. 4°. 28. H
 Mors cur ob cerebrum lesum superueniat. de vtil. resp. 1°. 226. D
 Mortem inducit spiritus corruptus in cerebro. in 6°. de mor. vulg. com-
 mentario. 5°. 3°. 189. H
 Mors cur sequatur ob spiritus lesos. de vtil. resp. 1°. 226. D
 Mors quando necessario sequitur ad rigorem. 2°. de symp. cau. 3°. 23. G
 Mors quo modo ad calorem immodicum sequatur. com. 5°. aph. 16°. Ex. 38. H
 Mortem inferre non possunt muscoli praecordiorum inflammati. in pro-
 gnost. com. 1°. 4°. 196. B
 Mortem inducit vehemens febris. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 Mors sequitur cum functio aliqua ad vitam necessaria perit. 4°. de praesag-
 itione ex pulsibus. 4°. 121. G
 Mortes sequuntur ex crudis ad malos abscessus conuersis. commentario
 4°. aph. 22°. Ex. 29. G
 Mortem facit cordis vitium. 3°. de decr. Hip. 1°. 245. E
 Mors semper sequitur vulnerato corde. de subf. emp. Ifa. 32. D
 Mortes in annis inconstantibus fiunt. com. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Mortes fiunt autumno. com. 3°. aph. 9°. Ex. 20. G
 Mortis tempus quando. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G
 Mors in principio, in statu, & in augmento. 3°. de cris. 4°. 141. G
 Mors in augmento circa initia, & in statu. 3°. de cris. 4°. 141. E
 Mortem significat ☉. in 3°. de mor. vulg. c. 1°. 130. H/2°. 3°. 136. E
 Mortis signum in cephalaea. de dyn. Sp. 23. C
 Mortis dies, & hora noscenda est. praesag. exper. conf. Sp. 77. C
 de Morte vires iudicant quando adiunt vehementia symptomata. in 1°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 122. E
 Mors quo modo cognoscatur futura. 4°. de praesag. ex puls. 4°. 121. G
 Mors sine crisi quomodo praecognoscatur futura. 3°. de cris. 4°. 143. B
 Mortis sine crisi tres modi, & quales. 3°. de cris. 4°. 142. G
 Mortem egritiam praeuuant signa exitia. c. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
 Mortis signa duo. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
 Mortem in causo significat vrina pinguis. de dyn. Sp. 34. B
 Mortem subitaneam ostendit vrina sanguinea cum dolore capitis, & hy-
 pochondrij dextra partis. de dyn. Sp. 34. B
 Mortis genus quoddam repentinum, quale. 2°. de praesag. ex puls. 4°. III. A
 Mortem ostendit vrina viridis critico die immutata. de dyn. Sp. 34. B
 Mortem significat vrina si ex bono colore in malum die critico conuersa
 fuerit. de dyn. Sp. 34. C
 Mortem significat, aut longam aegritudinem in synocha vrina choleric
 colore nebula alba habens, & fures supernatantes. de dy. Sp. 34. C
 Mortem, pnenitum, aut spasmus in synocha significat vrina tenuis cum
 nebulis non bonis. de dyn. Sp. 34. C
 Mortem mulieribus significat vrina tenuis, maxime si dolor capitis, &
 scapularum, & insonnia fuerit. de dynam. Sp. 34. E
 Mortem non significant vrinae tennes, & decolores, sed desiderant tem-
 pus ad coctionem. in 1°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 118. C
 Mortem cito ventura nunciat vrina cum sudore, si in febrium synocharum
 augmento fuerit, & abundantia vrinae fuerit. de dyn. Sp. 34. D
 Mortem futuram dicit, aut longinquam aegritudinem vrina crocea turbu-
 lenta cum nebulis non bonis egesta. de dyn. Sp. 34. B
 Mortem, laborem, dolorem, & grauedinem significat vrina crocea, &
 spissa. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Mortem significat in synocha vrina subalbida, & spumosa, aut ruffa, & si
 ex choleric humore ipsa aegritudo nata fuerit. de dyn. Sp. 34. D
 Mortem futuram in quibus affectibus praedicat vrina rubra. de dyn. Sp. 35. D
 Mortem cito futuram significat in synocha vrina rubra, et spissa si fuerit
 in augmento febrium, & abundantia eius fuerit. de dyn. Sp. 34. D
 Mortem significat in synocha vrina nigra, & spissa non boni coloris si
 multus vesicae dolor fuerit. de dyn. Sp. 34. E
 Mortem ostendit in synocha vrina nigra, & tenuis, & astuosa si astua-
 tio fuerit cum fastidio, et si turbatum sensum patiens habuerit, & non re-
 cte intelligat, & loquatur, aut malefactio non defuerit. de dy. Sp. 34. E
 Mortem nunciat in synocha vrina nigra, & lucida cum sudore, & dolo-
 re hypochondriorum. de dyn. Sp. 34. E
 Mortem significat in synocha vrina spissa, & choleric, si fuerit in aug-
 mento febris. de dyn. Sp. 34. E
 Mortem significat aut spasmus vrina non bonum colorem habens, & si

non fuerit digesta, vel constitutionem vrinae animalis similem habue-
 rit, & mista in calice cito resederit, & amens patiens fuerit, et inson-
 niam senserit. de dyna. Sp. 34. E
 Mortem in quibus affectibus praedicat vrina alba aut subalbida. de dyna
 midijs. Sp. 35. D
 Mortem proximam significat vrina alba, si se subito in malum colorem
 mutauerit. de dynam. Sp. 34. G
 Mors proxima, loquendi modus Hippocratis. in prog. com. 2°. 4°. 203. F
 Mortem proximam fore quoniam praedicendum. quae sita in Hipp. Sp. 113. C
 Mortem demonstrat in pleuritidis vrina alba, & subalbida. de dy. Sp. 34. H
 Mortem ostendit in pleuritidis vrina pinguis, & ruffa. de dyn. Sp. 34. H
 Mortem nunciat aut indigestionem in pleuritidis vrina tenuis habens ve-
 luti limum liuidum. de dyn. Sp. 34. H
 Mors quo modo sequatur ad pulsus intermittentes. 1°. de praesagitione
 ex pulsibus. 4°. HC. H
 Mortem significat sudores frigidi cum acuta febre. praesag. exp. conf. Sp. 77. F
 Mortem significat vomitus liuidus graueolens. in prog. com. 2°. 4°. 201. H
 Mortis signum apertum. in 3°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 137. G
 Mors quando erit inuitabilis. de decub. progno. ex math. scientia. 12. F
 quae sita in Hipp. Sp. 113. E
 Mortem significant ungues, ac digiti liuidi. in progn. com. 2°. 4°. 198. E
 ad Mortem vnum inditum malum satis est. in prog. com. 2°. 4°. 203. H
 Mortis periculum nullum est elapso flatu. 3°. de crisibus. 4°. 141. E
 Mortem in statu fieri, colligi potest. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Mortem tardant iuuentus, & valida materia. in 3°. de morbis vulg. com-
 mentario. 1°. 3°. 132. H
 Mors ut euitetur potius tardedus est habitus anodynus. 12°. met. m. 7°. 75. B
 in ad Mortem indicatis experimentum de theriaca faciunt praetores.
 de theriaca ad Pisonem. 5°. 90. A
 Mors quo ex viperarum morsu citius adsit. de ther. ad Pif. 5°. 93. B
 Mortem generosam obire maluit Cleopatra quam in seruitute viuere.
 de theria. ad Pifo. 5°. 93. B
 MORTIFICATIONEM quandam ventriculo aduenisse in longis diffi-
 cultatibus intestinorum compatiendi ratione quo casu significetur.
 com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 MORTVO homine inquit Aristoteles humores in terram redire. de
 spermate. Sp. 40. E
 Mortuo homine humores separantur, & ad propriam naturam redeunt
 secundum aliquos. de sperm. Sp. 40. E
 Mortua Corpora in Tabernaculo veritatis luna. 2°. de dieb. decr. 4°. 157. A
 Mortuis nihil prodest laus multitudinis, viuentibus prodest. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 43. E
 Mortuus homo quo modo sit anodynus. 5°. de simp. medic. fa. 5°. 37. A
 Mortui sunt aliqui ob refrigerationem capitis pro capillis denigrandis.
 1°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 126. G
 Mortui ex frigore aliqui. de caus. procatar. 3°. 96. C
 Mortui pedes a frigore. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Mortuus pedis digitus secunda die. 2°. de diff. resp. 3°. 68. B
 Mortui aliqui ex timore. 2°. de symp. cau. 3°. 23. E
 Mortui tabidi ex tristitia. 6°. de compo. med. per gen. 5°. 254. H
 Mortuus qui dolore animi. 2°. de comp. medic. per gene. 5°. 218. B
 Mortui feruntur omnes, qui in toto primo epidemiorum libro numerati
 sunt. 2°. de dieb. decr. 4°. 152. H
 de Mortuis etiam dicitur crisis. 2°. de dieb. dec. 4°. 153. B
 Mortui multi subito sunt sine crisi, sanati vero nulli. 3°. de cris. 4°. 142. E
 Mortui corpus cur non potest in latus stare. 2°. de motu mus. 1°. 314. E
 Mortuum fetum expellit dictamum. de simp. me. Sp. 83. D
 Mortui anatomia debet praecedere viui anatomia. 9°. de ana. adm. 1°. 103. h
 Mortui animalis partes perfundantur aqua calida, ita facile videbuntur.
 8°. de vsu partium. 1°. 168. B
 in Mortui anatomia quid videatur. 9°. de anat. adm. 1°. 103. H
 MOREA, id est morus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. B
 MORVS quid. de simp. med. Sp. 87. G
 Mororum nomen unde natum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G
 Mora, & sycamina idem. 2°. de alim. fac. 2°. 19. B
 Moris quaedam cerasia similia. 2°. de alim. fac. 5°. 56. C
 Mora quo modo in obsonijs sumantur. 7°. de simp. me. fac. 2°. 39. B
 Mora quando sunt idoneae. de bon. & vitio suc. 2°. 19. B
 Mora abluenda sunt antequam mandantur. 2°. de alim. fac. 7°. 180. C
 Mora epilepticis conueniunt. de puero epil. 2°. 45. H
 Mora inter fructus minus noxios numerantur. de atten. vic. 2°. 18. H
 Mora minus noxia fugacibus. 2°. de alim. fac. Mora

Mora rubi innoxia sunt si edantur. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 169. A
 Mora non possunt conseruari. de bon. & vitio suc. 2°. 36. H
 Mora si diu sunt in ventre, corrumpuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora velociter corrumpuntur in stomacho. de diff. cont. Sp. 74. H
 Mora etsi moderatiora persicis, & prunis, cum corrumpuntur non habent in se minus vitii quam illa. de bon. & vi. suc. 2°. 37. E
 Mora si corrumpantur similia sunt letalibus venenis. de bo. & vi. su. 2°. 37. E
 Mora corrumpuntur nouo genere corruptionis vt cucurbitæ. 2°. de alim. ment. facul. 2°. 18. H
 Mora corrupta obsunt, vt pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mora non ledunt ventriculum, vt pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora vomitum non excitant, vt pepones. 2°. de ali. fac. 2°. 19. A
 Mora si coquantur sunt innoxia, nisi liberalius sumantur. de bonitate & viuo succorum. 2°. 37. F
 Mora habent contrarias facultates. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora sunt humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Mora humectant, non tamen refrigerant nisi frigida sumantur. 2°. de alim. mentorum facul. 2°. 19. A
 Moris vitæ est cū venter squalore astuat. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mora frigida. 4°. de simpli. med. facul. 5°. 26. D
 Mori acinus planè frigidus est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. B
 Mororum succus aptus est ad refrigerandum caput. 2°. de compo. medic. secum. loc. 5°. 132. G
 Mora semen supprimunt, tñ nō corrumpunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Mora vt pepones parum nutriunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. A
 Mora cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Mora acerbæ, & sicca sunt nup enata, vbi maturuerint dulcia, & progressu temporis humidiora redduntur. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. F
 in Moris immaturis acida qualitas acerbam superat. 7°. de simplicium medicamentorum facultatib. 5°. 50. H
 Mora immatura sunt etiam acida. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 ex Moris immaturis stupor dentium. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Mora nondum matura adstringunt. 2°. de ali. fac. 2°. 18. H | 7°. de simpli. med. facultatib. 5°. 56. C
 Mororum succus multum adstringit. 6°. de compo. med. se. lo. 5°. 167. D
 Morus habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simplic. medic. facul. 5°. 20. D
 Mora immatura pro dysenteria, & diarrhæa. 2°. de alim. fac. 2°. 18. H
 Mori fructus ad dysenterias accommodus est, & affectiones celiacas. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. C
 Mora minus siccât, q̃ amygdale, et terebinthi semē. 5°. de fa. tu. 2°. 92. D
 Mora ventrē lubricant. 2°. de ali. fac. 19. A | de atten. vic. 2°. 45. H | 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. C | de diff. cont. Sp. 75. A
 Mora ventrem laxant, digestionem faciunt, synanche laborantes curant, vulnera, attritiones, putredines, synanchem cum tumore venientem emendant, vitia oris abstergunt. de simp. med. Sp. 87. H
 Mori radicū cortex ventrē soluit, humbricos eicit. de simp. me. Sp. 87. H
 Mori radicis cortex amarus est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. C
 Mori radicis cortex latum lubricū interficit. 7°. de simpli. me. fa. 5°. 56. C
 Mori radicū decoctum est adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de compo. med. secum. loc. 5°. 172. F
 Mora cur facile descendant, & subducant ventrem. 1°. de ali. fa. 2°. 8. C
 Mora syluestria quid. de simp. med. Sp. 87. H
 Mora syluestria stringunt fortiter synanchicos melius curant alijs. de simp. med. Sp. 87. H
 Mori solo succo vsus est in inflammationibus incipientibus. 6°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 167. B
 Mori succus quo coquendus in Diamoro. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 168. D
 Mororum succus debilis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 171. F
 Mororum rubi succus fortior. 6°. de compo. med. se. loc. 5°. 171. F
 ex Moris medicamentum. 5°. meth. me. 34. C | 13°. 7°. 83. C
 ex Moris medicamentum omnibus notum est. 6°. de compo. med. medicamen. sec. loc. 5°. 166. H
 Mororum succus ad stomatichā medicamēta. 7°. de simp. me. fa. 5°. 56. C
 Mororum rubi succus roborat quandoq; stomachum. 6°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 169. A
 Mororū succus nō roborat stomachū. 6°. de compo. me. sec. loc. 5°. 169. A
 ex Mororum batinorum succo medicamenta sunt efficaciora. 2°. de alim. mentorum facul. 2°. 19. B
 Mora batina. 6°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 169. A
 ex Mororū medicamentum. 2°. de alim. fac. 2°. 18. G
 Mori lac. 5°. de compo. med. secum. loc. 5°. 163. C

de MORIBVS indicat philosophus. de opt. secta. Isa. 23. C
 de Moribus, & vitijs senex consulendus. de cog. cur. animi mo. 2°. 53. G
 Mores insiti naturalesq; alij, alij philosophici dicuntur. ar. me. Isa. 65. A
 Mores philosophici ab insitis naturalibusq; distinguuntur. ar. me. Isa. 65. A
 Mores vbi sint plurimum differentes. de acre, aquis, & loc. 2°. 6. D
 Mores hominum sequuntur regionis naturam. quod ai mor. 1°. 320. A
 Mores, formæq; hominum regionis naturæ sunt cōpares. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. E
 Mores temperatos facit temperata regio. quod animi mor. 1°. 319. H
 Mores ferinos, & agrestes qui habeant. quod animi mor. 1°. 320. A
 Mores agrestes habent qui ad septentrionē degūt. quod ai mor. 1°. 319. H
 Mores pertinaces qui habeant. de aere, aquis, & locis. 2°. 6. E
 Morū pborū generatio fit ex quatuor humoribus. de nat. hu. c. 1°. 1°. 33. B
 Mores quos faciat sanguis. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Mores quos faciat bilis. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. E
 Mores quos faciat pituita. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Mores ex substantiæ temperatura. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Moribus idoneum corpus præparat natura. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Moribus optimis pueri sunt instituendi. de cog. cur. animi mōr. 2°. 54. B
 More romano Romæ viuendum. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 Mores egrotantis sunt cognoscendi. 1°. de præsag. ex puls. 4°. 105. B
 Mores hominū qbus medicamur nōscēdi. de ys, q̃ in med. fi. c. 1°. 7°. 198. B
 Mores animi quo ex gestu produntur. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 117. H
 Mores, & differentias, & essentias non nunquā vocat Hippocrates morbos febrium. in 1°. de mor. vulgaribus, com. 3°. 3°. 120. A
 Mos morbi vnde cognoscatur. 1°. de cris. 4°. 126. A
 MOSCHIONIS correctoris pulsus definitio. 4°. de differentijs pulsuum. 4°. 69. D
 Moschio librum fecit de ornatu. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. D
 Moschionis arteriaca. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 179. E
 Moschionis catagmaticum. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. C
 Moschionis emplastrum. 2°. de comp. medi. per gene. 5°. 224. F
 Moschionis ad nomas. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 254. B
 Moschi ad alopecias compositio. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 123. C
 Moschionis pharmacum ad fracturas. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. E
 Moschi malagma. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 157. G
 MOSYLLVS cinnamomi species p̃stātissima. de theri. ad Pis. 5°. 94. H
 MOTIO quid. fin. med. Isa. 50. C
 Motio sex modis cōficitur qui sunt generatio, corruptio, augmentū, decrementū, alteratio, & à loco in locum translatio. fin. med. Isa. 45. A
 in Motione omni naturali sanguis, & spiritus concurrunt. de ren. affe. dign. & med. 7°. 193. A
 Motiones propriæ capitis brevissimæ sunt. de mus. diff. 1°. 45. D
 ad Motionem sui non indiget cerebro cor, & e contrario. de Hippo. & Plat. decret. 1°. 232. B
 Motiões varias, & vigilias iducit calida medic. 2°. de lo. aff. 4°. 14. A
 Motionibus exhauritur plenitudo. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. E
 si Motio assidua interceperit nihil cum alio coire, aut iungi potest. 1°. de semine. 1°. 330. H
 à Motionibus factis sumitur sanguinis mittendi quantitas. de curadi ratione per sang. miss. 6°. 18. D
 MOTIVÆ virtutis causa est anima. de anat. viu. Sp. 56. D
 Motus virtutis diuisio. de ana. viu. Sp. 44. F
 Motiva actio in quo consistat. de symp. diff. 3°. 11. D
 Motuarum actionum prima symptomata quæ, & in quot diuidantur. de symptomatum differentijs. 3°. 11. F
 Μότος μιτρός, id est carpinatum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Moti qui. 5°. meth. med. 7°. 30. D
 MOTURA instrumenta animalis membra robusta esse debent. de decretis Hippocratis. 1°. 234. A
 Motura debent esse maiora, & fortiora mouendis. 3°. de vsu p. 1°. 134. B
 MOTVS est vnum ex sex rebus non naturalibus. ars med. Isa. 68. C
 Motus necessario nostro corpori occurrit. ad Thrasy. 2°. 104. D
 Motus quid sit. 1°. meth. me. 7°. 6. B | de hist. phil. Sp. 4. B
 de Motu cōuenit disputare in philosophia naturali. 1°. de mo. m. 1°. 311. F
 Motum negantiū rōnes Diogenes deludebat. de caus. procatar. 3°. 97. G
 Motus dum fit est. 4°. de diff. pul. 4°. 67. H
 Motus in agendo est. 16°. de vsu par. 1°. 215. C
 Motus omnis in actione positus est. in 3°. de morb. vul. c. 1°. 3°. 129. D
 Motus per facere explicatur, sensus per affici. 1°. de lo. aff. 4°. 7. D
 in Motu quædam habent suam essentiam. 2°. meth. med. 7°. 10. H
 Motus & actio quo modo differant. de mot. man. & obs. Sp. 66. G

Motui an contraria sint quies vel priuatio. 1.º de symp. cau. 3.º. 17. C
 Motus duplex in loco, & in qualitate. 2.º meth. me. 7.º. 10. A
 Motus omnis habet tempus. 2.º de dign. puls. 4.º. 75. B
 Motus fieri non potest nisi ossa simul articulentur, & per musculos con-
 nectantur. 12.º de vsu par. 1.º. 192. G
 ad Motus, & sensus sustentamentum sunt ossa pedum, tibiæ & cru-
 rum. de anat. vii. Sp. 55. C
 pp Motum in quibus partibus facta sunt ossa in quibus vero propter
 alia. 11.º de vsu part. 1.º. 191. C
 Motus vnde habeatur in animalibus. 7.º de dec. Hip. 1.º. 269. F
 Motuum tria principia. de fæt. for. 1.º. 326. C
 Motus, & sensus vniuersis corporis partibus à cerebro suppeditatur. 5.º
 de locis affectis. 4.º. 29. A
 Motus, & sensus principium est cerebrum. de ana. vii. Sp. 45. H
 Motu, & sensum hñt à cerebro corpis ptes. de vir. nos. cor. dif. Sp. 60. C
 Motum ac sensum accipit à cerebro spina. 3.º de lo. aff. 4.º. 20. H
 Motus, & sensus principiu è à corde fm Aristotelē. de vit. resp. Sp. 63. D
 Motus, & sensus principiu nō esse cor probat Galenus. de an. v. Sp. 45. h
 Motus, & sensus principium esse cor contra Galenū probatur. de anat-
 mia viuiorum. Sp. 45. H
 Motus, ex volūtate et sēsus vñ è ibi aīa pñcipiu. 8.º de de. Hip. 1.º. 273. B
 Motus principia sunt quinque; vt in manu. 3.º de vsu par. 1.º. 131. H
 Motum, & sensum partium qui muscoli faciunt. 1.º de lo. aff. 4.º. 7. E
 de Motibus quid sciat qui se exercet. 3.º de san. tuen. 2.º. 75. D
 de Motibus qui sciat Gymnastes. 2.º de san. tuen. 2.º. 75. D
 Motuū quos exercent, vires ignorant artifices. 2.º de san. tuen. 2.º. 75. E
 Motus qui spectant ad artem tuendæ sanitatis. 2.º de san. tu. 2.º. 75. D
 Motum, & quantitatem, & formam corporis cur solus visus sentiatur. de
 oculis. 7.º. 105. A
 Motus non solo sensu sed etiam ratione depræhendi volunt dogmatici.
 4.º de diff. puls. 4.º. 66. B
 Motus actiuus est actio. 1.º meth. me. 6.º. 2.º. 7.º. 10. A/B de motibus ma-
 nifestis & obscuris. Sp. 66. G
 Motus qui nō sunt actiones sunt in triplici genere. 2.º de san. tuen. 2.º. 75. B
 Motus passiuus est alteratio. 2.º meth. med. 7.º. 10. A
 Motus ab alio prodiens est passio. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Motus ab altero qui fit. 1.º de san. tuen. 2.º. 65. E
 Motus oīs ab altero in alterū dicitur passio à Platone. de sym. dif. 3.º. 10. D
 Motus multi sunt patiendi. 17.º de vsu par. 1.º. 221. C
 Motus qui per alia perficiuntur. 2.º de san. tuen. 2.º. 75. D
 Motus sensibiles duplices à naturali impetu, & vitales. de palp. 3.º. 51. D
 Motu & sensu differt animal à non animali. 1.º de motu musc. 1.º. 309. B
 Motus triplex genus in homine. 8.º de decr. Hip. 1.º. 273. B
 Motus secundum accidens tangitur à Galeno. 7.º de vsu par. 1.º. 158. A
 ex Motu partiu anatomia quo cognoscebāt. 1.º de ana. adm. 1.º. 64. A
 Motuum animalium gubernatrix vis auctrix. de pal. 3.º. 53. C
 Motus principium est anima. in Tim. Pla. 1.º. 287. B
 Motus perficit anima, non neruus aut lacertus. de pal. 3.º. 53. C
 Motuū in animalibus diuersitas. in 3.º de morbis vulg. c. 1.º. 3.º. 129. D
 Motus animales otiantur in somno, & sensuales, & musculorum. com-
 men. 4.º. aph. 15.º. Ex. 28. H
 Motus secundū aiām, est quādoq; causa abortus. com. 4.º. aph. 1.º. Ex. 27. B
 à Motu animæ & corporis fit febris. præ sag. exper. conf. Sp. 77. D
 Motus diuersæ speciei. 1.º de nat. fac. 1.º. 290. H
 Motus ab arterijs & corde vitales sunt. de palp. 3.º. 51. D
 Motus arteriarum sequitur motum cordis. de ana. vii. Sp. 47. A
 Motus pulsus principiu arterijs est cor. de vir. nos. cor. dif. Sp. 60. D
 Motu Articulorū tardū reddit repletio. i. 6.º de mor. vul. c. 5.º. 3.º. 190. H
 ad Motum quot modis redigantur articuli inepti. de diff. mor. 3.º. 4. B
 Motus Assumptiuus qui. 7.º de vsu par. 1.º. 161. G
 Motus Brachiorum & figurationes. de frac. com. 1.º. 7.º. 226. A
 Motus brachij fit à vi animali. 2.º de symp. cau. 3.º. 20. A
 Motus postbrachialis cum brachiali est latens, & obscurus. de musculo-
 rum dissectione. 1.º. 49. D
 Motu proprium Capiti dātes muscoli, quales, vnde orti, & eorum pro-
 cessus, ac munus. de musc. diff. 1.º. 43. D
 Motus capitis abnuendo à quibus fiat musculus recte, & à quibus cum
 inclinatione. de musc. diff. 1.º. 45. G
 Motus secundi muscoli capitis est obliquus, & circūagit caput in priorē
 partem. de musc. diff. 1.º. 45. E
 Motum excitat, & vigilias causa calida. 2.º de loc. affe. 4.º. 14. B
 in Motibus calidum, & frigidum faciunt diuersitatem, & sunt eorum

principia. 14.º de vsu par. 1.º. 206. E
 ad Motum procliuus est coryus calidius. 3.º de præf. ex pul. 4.º. 116. E
 ad Motus qui sunt segiores. 2.º de san. tuen. 2.º. 73. D
 ad Motum ignauū, & pigri sunt plethorici & qui passi sunt frigus. 2.º de
 sanitate tuenda. 2.º. 73. D
 Motus Celer qui. 3.º de dign. puls. 4.º. 82. A
 Motus qui celerior, & qui tardior. 2.º de dign. puls. 4.º. 75. G
 Motus celeritatem significat stridor vt de Cyclope oues agēte scribit Ho-
 merus. 3.º de diff. puls. 4.º. 60. B
 Motus celeritate resarcitur defectus. 1.º de cau. puls. 4.º. 87. E
 Motus celeres, & multi excitant lassitudinem vlcis. 3.º de sanitate
 tuenda. 2.º. 79. A
 Motu celeres, robusti, graues an dēsēt, vel emacient nescit hoplomach-
 chus. 2.º de san. tuen. 2.º. 75. D
 Motus celer augēdo plurimum calorem corpus colliquat. de salubritate
 ta. 40. H 2.º. 41. A
 Motus omnis celer vitadus est siccis tēperamētis. 6.º de san. tu. 2.º. 96. E
 Motus Cervicis quibus fiant musculi. de musc. diff. 1.º. 47. A
 Motus añ tps, et citatiores pñt figurā inuētere naturalē. de ca. m. 3.º. 8. F
 Motus cōpositus ex duobus motibus est immobilitas. de palp. 3.º. 51. H
 Motus cōpositus in tibia qui. 2.º de ana. adm. 1.º. 70. A
 Motus plures mixti cur facti à natura. 15.º de vsu par. 1.º. 213. G
 Motuū exactā mixturā Deus tantum nouit. 3.º de decr. 4.º. 159. F
 ex Motibus Contrarijs quorū & alter alterū mutuo excipit, & conse-
 quitur, alterū nō pōt sine altero conseruari. de vit. resp. 1.º. 224. G
 inter Mot⁹ duos cōtrarios necesse ē qetē iteruenire. de ana. vi. Sp. 46. H
 Motus cōtrarij sibi inuicē succedētes simul pēūt. 1.º de mo. mu. 1.º. 310. C/D
 Motus oppositi simul non agunt. 1.º de vsu par. 1.º. 119. B
 à Motibus duobus ex transuerso sibi inuicem occurrentibus si vnus mul-
 tum supereminet, alter perditur. 1.º de vsu par. 1.º. 119. C
 Motus Cordis est primus. de anat. vii. Sp. 47. B
 Motus cordis, & arteriæ perpetuus est. 6.º de lo. aff. 4.º. 142. D
 ad Motum cerebro non indiget cor. 2.º de decr. Hip. 1.º. 239. C
 Motus cordis principium est virtus motiua. de anat. vii. Sp. 56. D
 Motus cordis vbi sit, tanquam in instrumento. de anat. vii. Sp. 56. D
 Motus cordis dilatatiui quæ causa sit. de anat. vii. Sp. 56. D
 Motus cordis constrictionis quæ causa sit. de ana. vii. Sp. 56. D
 Motus est causa caloris cordis. de ana. vii. Sp. 56. D
 Motus cordis causa est fortitudo virtutis. de ana. vii. Sp. 56. D
 Motus fortis, & frequens cordis est causa fortitudinis caloris. de anat-
 mia viuiorum. Sp. 56. D
 Motus frequentis cordis causa est necessitas. de ana. vii. Sp. 56. D
 Motus creber cordis quid significet. com. 4.º. aph. 65.º. Ex. 34. E
 Motus Cruris agitatio totius est corporis. de const. ar. 1.º. 37. B
 Motus instrumentum crus. 3.º de vsu par. 1.º. 129. A
 Motu, & firmatione perficitur ambulatio. 3.º de vsu par. 1.º. 129. B
 Motus Densus, celer, numerosus, qui. 2.º de symp. cau. 3.º. 21. A
 Motus secundum Desideriū quo læsum sit. in progn. com. 2.º. 4.º. 198. E
 Motus Diaphragmatis est in circulum. de ana. vii. Sp. 53. F
 Motum, & sensum qui neruus det diaphragmati. de anat. vii. Sp. 53. F
 an Motus diaphragmatis sit voluntarius. de vit. resp. 1.º. 119. G
 Motus quatuor in omni Digito manus. 3.º de vsu par. 1.º. 119. B
 Motus ad latera duplex in digitis. 1.º de vsu part. 1.º. 119. B
 Motu obliquū vnicuiq; digito suppeditat musculi. de musc. diff. 1.º. 52. H
 Motu euidētē habet primus articulus magni digiti. de musc. diff. 1.º. 49. D
 Motus medij sunt innumerabiles in digitis. 1.º de vsu par. 1.º. 116. B
 de Motu Egerendi, & vomendi. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 Motus, Exercitatio, labor, an idem. 2.º de sanitate tuenda. 2.º. 69. E
 Motus aliquis alicui est exercitatio, alteri non. 2.º de san. tu. 2.º. 69. E
 Motus qui est exercitatio, qualis. 2.º de san. tuen. 2.º. 69. E
 Motus Exiguus, & lentus salubris est, quibus calor natura mordax est.
 5.º de san. tuen. 2.º. 94. C
 Motus Extrinseci. 2.º de san. tuen. 2.º. 75. B
 Motus pprius facultatis quis sit, inueniēdi modus. 1.º de mo. mu. 1.º. 311. E
 Motus nullus fortis cum inedia fieri debet. com. 2.º. aph. 16.º. Ex. 12. H
 Motus fortes abortum faciunt. com. 7.º. aph. 27.º. Ex. 55. H
 Motus videntur esse Generatio, & corruptio. 4.º de diff. pul. 4.º. 67. D
 de Motu Gutturis in deglutiendo. de mot. man. & obs. Sp. 69. H
 in Motu nodi gutturis questio. de mo. man. & obs. Sp. 70. B
 Motus musculus gutturis dum vox editur vbi sit. de musc. dif. 1.º. 46. G
 à Motu oī phibēdi sunt Horrētes, & rigētes. 2.º de sym. cau. 3.º. 22. D
 Motus Immodicus fit ex calore. 13.º meth. me. 7.º. 85. E

Motus immodicus excretivæ virtutis nimium laxat. de cau. mor. 3°. 9. B
 Motus Incitatorij à cerebro. 7°. de decretis Hipp. 1°. 272. G
 Motus in instrumentis habent p. fibrarū positura. 3°. de nat. fac. 1°. 304. E
 Motus ἰσχυροί, & ἰσὸς ἰσχυροί. 2°. de dign. puls. 4°. 75. F
 Motus intestini, et vehementiores labefactāt mēbra. de cau. m. 3°. 8. F
 Motus Laborū in priorā ignoratus ab antiquis. de musc. diff. 1°. 44. F
 Motu ad suā originē fit actio Lacertorū. de mot. man. & obsc. Sp. 70. C
 in Motibus, & musculis Lingua mirabilis est. de fœt. for. 1°. 325. C
 Motus linguae sine doctrina fit. 6°. de loc. aff. 4°. 42. C
 Motu circūvolutionis in lingua qui muscoli faciant. de anat. vi. Sp. 49. C
 Motu duplicationis in lingua qui muscoli faciant. de anat. vii. Sp. 49. C
 Motu retardationis in lingua qui muscoli faciant. de anat. vii. Sp. 49. C
 Motus liquidi sunt illi, qui sunt sensui manifesti. de mo. man. Sp. 66. D
 Motus localis qui. 1°. de nat. fac. 1°. 290. H
 in Motu locali tempus, & spatium inseparabilia sunt. 1°. de difficultate
 respirationis. 3°. 57. A
 Motus Magnus, & parvus quō intelligatur. 1°. de diff. resp. 3°. 58. G
 Motus Manuum quo modo fiat. de mot. man. & obsc. Sp. 66. D
 Motus manibus qui musculi dent. de anat. vii. Sp. 54. B
 Motus manus violentus aquō fiat, et quo modo. 2°. de mo. mus. 1°. 314. B
 Motus aliq. in manu cessantibus oibus musculis. 1°. de mot. mus. 1°. 311. B
 Motus Materie sunt vehicula, ambulationes, frictiones & balnea. ars
 medicinalis. Isa. 71. F
 Motus materie turgētis ē mot^o hūorū supabūditiū. 1°. de cris. 4°. 128. G
 Motum Maxillis qui musculi dent. de anat. viii. Sp. 54. B
 Motus Membra quanto tempore sunt. de fœt. for. 1°. 323. H
 Motus tempus quando est post formationem. de anat. viii. Sp. 52. B
 Motus Medius quibus efficiatur musculis. de musc. diff. 1°. 47. G
 Motu Moderato indigent senes. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
 Motus Morbi vnde cognoscatur. 3°. de cris. 4°. 140. C
 Motus celeritas in morbis vnde. 3°. de cris. 4°. 140. E
 Motus Multus, & celer aduersissimus est illis quibus calor natura mōr-
 dax est. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
 Motus multi extenuant. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Motum primum excipiunt Musculi, & articuli. de cau. mor. 3°. 6. E
 Motus principium habent musculi à nervis. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 de Motu musculorum liber præcedit librum prognosticorum. in progn.
 commen. 1°. 4°. 193. E
 Motus omnis ab impetu pmet ad offm musculorum. 1°. de lo. aff. 4°. 7. D
 Motus à musculis pcedēs sūt aiales, et volūtarij. 1°. de mo. mu. 1°. 309. B
 Motus musculorum est cum appetitu animalis. com. 6°. ap. 39°. Ex. 50. G
 Motus quatuor differentiæ in musculis, & quæ. 1°. de motu mu. 1°. 311. F
 Motus tertius quo modo sit inuentus. 1°. de mo. mus. 1°. 311. C
 Motus quartus quo modo sit inuentus. 1°. de mo. mus. 1°. 311. C
 Motus musculorum agendo perficitur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
 Motus quando aliquis vult eleuare pondus, quo fiat musculo. 2°. de ana-
 tomicis administ. 1°. 70. E
 Motus alarum Nasi quid agant. 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 Motus Naturales, & nō naturales: de ys. q. in med. fi. com. 3°. 7°. 222. D
 Motus naturalis qui, & à quibus fiat. de anat. vi. Sp. 44. H
 Motus vel naturales, vel ex affectibus animi sunt duplices. 2°. de sanita-
 tetuenda. 2°. 75. A
 Motus naturalis est attractio, retētio, & expulsio. de anat. viii. Sp. 44. H
 Motu naturālē esse anhelitū quidā existimarunt. de mot. man. Sp. 69. H
 an Motus naturalis, vel volūtarius sit sternutatio. de mo. ma. Sp. 69. H
 an Motus naturalis, vel voluntarius sit risus. de mot. man. Sp. 69. H
 Motus naturalis, immobilitas, & prauus motus ita differūt vt morbus,
 sanitas, & mors. 1°. de prælag. ex pul. 4°. 110. G
 à Motu naturali differt cōulsio, qā ē pter volūtātē. 3°. de lo. af. 4°. 17. E
 Motus principium primo dat Nervis, postea musculis voluntas in cere-
 bro iuxta nervorum originem ordinata in sanis. 3°. de loc. aff. 4°. 17. E
 Motu, ac sensu exhibēs notat nervus, aut tenor. de decre. Hipp. 1°. 233. G
 Motus omnis, & sensus influēs influit per nervū. de anat. viii. Sp. 48. A
 Motus in nulla animalis parte est sine nervo. de musc. diff. 1°. 53. B
 Motum, ac sensum omnes nervi habent. 16°. de vsu par. 1°. 214. H
 Motum, & sensum dantibus nervis semper indigent musculi. 1°. de locis
 affectis. 4°. 8. B
 Motus, & sensus instrumenta sunt nervi. 3°. de decre. Hipp. 1°. 245. D
 Motus accipitur à nervis. 12°. de vsu par. 1°. 193. E
 Motum dant nervi duri intro. Isa. 54. A
 ad Motum requiritur nervi durities: ad sensum vero molliities. 9°. de
 vsu partium. 1°. 174. F

ad Motum nervi duri apti. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A
 pro Motu nervi duri. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 pro Motu, & sensu nervi duri, & molles. 16°. de vsu par. 1°. 215. A
 Motus nervus cur durior. 7°. de decre. Hippocrat. 1°. 270. F
 Motum faciunt nervi duri. de ocul. 7°. 184. H
 Motus Numerosus qui. 2°. de symp. cau. 3°. 21. A
 Motus numerosus, densus, celer qui. 2°. de symp. cau. 3°. 21. A
 Motu Obliquū faciūt musculi obliq. 2°. de ana. adm. 70. A/6°. 1°. 90. A
 ex Motibus duobus obliquis fit vnus rectus, vt in manu, & carpo. 12°.
 de vsu partium. 1°. 193. F
 Mot^o obliq^o qñ distat à recto qd sequat i mēbro. 12°. de vsu pa. 1°. 193. H
 de Motibus obscuris librum fecit Galenus. de musc. diff. 1°. 44. F
 ad Motum Oculi necessarij lacerti sunt. de ocul. 7°. 183. D
 ad Motum oculi perficiendum coniunctiva tunica habet sex paria lacer-
 torum. de anat. viii. Sp. 48. G
 Motus quos agant musculi oculi. de musc. diff. 1°. 44. G
 Motus, & oculorum, & totius corporis fit malus in tempestate austra-
 li. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 de Motu Palpebrarum. de mot. man. & obsc. Sp. 69. F
 Motus palpebrarū est volūtarius, et naturalis. de mo. ma. et ob. Sp. 69. G
 de Motu Pectoris an naturalis, vel voluntarius. de motibus manifestis
 & obscuris. Sp. 69. G
 Motus pectoris ad quod instrumentum spectet, spectat ad medicum quā
 rere. de mot. man. & obsc. Sp. 66. H
 de Motu clibani pectoris in tussi, risu, & sternutatione. de motib. man
 festis, & obscuris. Sp. 69. G
 Motus Pedum quo modo fiat. de mot. ma. & obsc. Sp. 66. D
 Motus pedis actio musculi. de const. ar. Isa. 37. A
 Motus Perfectos cur non habeant pueri. de marc. 3°. 46. C
 Motu propriū habet Planta, externū minime. in Tim. Plat. 1°. 287. E
 Motus principium in se ipsis habent stirpes. in Tim. Pla. 1°. 287. B
 Motum progressuum habent Planta in Tim. Plat. 1°. 287. E
 Motus Priapi est difficilis. de mot. man. & obsc. Sp. 67. D
 de Motu virgæ. de mot. man. & obsc. Sp. 67. D
 Motus principium maris semen. 14°. de vsu par. 1°. 206. E
 Motus quatuor Pulmonis. de hist. phil. Sp. 10. B
 Motum proprium nullum habet pulmo. 5°. de lo. aff. 4°. 31. C
 ex Motus qualitate oriuntur Pulsus inæquales celeritate, & tarditate.
 3°. de dignos. pul. 4°. 80. C
 Motus initium percipimus in pulsibus vehementibus sed non quantita-
 tem. 3°. de dign. puls. 4°. 81. G
 Motus Recti sex genera secundum Platonem. de hist. phil. Sp. 8. F
 Motum rectum faciunt musculi recti. 2°. de ana. adm. 1°. 70. A
 in Motibus Remissioribus calor mediocris sanguificationi & nutritioni
 prodest. de sal. dieta. 40. H/ 2°. 41. A
 de Motu Respirationis, q notior ē visus veteribus. de mo. man. Sp. 66. H
 Motus p respirationē sufflādo accēdit, aiūt qdam. de vtil. resp. 1°. 224. E
 ad Motum respiratoriorum organorum quæ membra mouentur. 1°. de
 difficultate respirationis. 3°. 59. H
 in Motu respirationis lesiones. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Motus mistus quo modo est Rigor. de palp. 3°. 54. G
 Motus Stellarum. de hist. phil. Sp. 6. E
 Motu indigent Surdatri. 3°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 145. D
 Motus est ipsa Tabes. 4°. de diff. puls. 4°. 67. D
 Motus Tardus qui. 3°. de dign. pul. 4°. 80. A
 Motus tardi carnem augent, & rarefaciunt. 2°. de san. tuen. 2°. 75. F
 Motus primum in instrumentum Tendo. 12°. de vsu par. 1°. 193. D
 Motus Tensius. 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Motus musculorū Thoracis cur seruatur in somno. 5°. de lo. af. 4°. 29. B
 Motu animalis thorax mouetur. 1°. de diff. resp. 3°. 58. G
 Motus Tonici qui. 1°. de motu mus. 1°. 311. D
 Motus Tractorij organi quo modo fiat. de machin. 7°. 311. E
 Motus Transitiuus quomodo in animalibus. fin. med. Isa. 45. B
 Motus in tremantibus quo modo mistus est. de palp. 3°. 54. G
 Motus Valentiores desiderāt frigidi, & humidi. 5°. de san. tuen. 2°. 94. C
 Motus validi, ac plurimi indicant marem in fœtu. c. 5°. ap. 42°. Ex. 41. E
 Motus Vehemens significatur nomine laboris & plurimus. commenta.
 4°. aphor. 32°. Ex. 30. H
 Motus vehementes imbecillitatē causant. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Motus vehementes caliditatē maiorē accendunt. c. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
 Motus vehementes comitatur dolor. 4°. de loc. aff. 4°. 27. C
 à Motu qui dolor procedat. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B

Motus vehemens causarum efficientium solet furorem sanare. commentario. 7. aph. 5. Ex. 54. C
Motus sui vehementia vini potio oppilationes oculorum aperire potest. com. 6. aph. 31. Ex. 49. G
Motus nec vehementes, nec continui sunt proprii apothepiae. 3. de sanitate tuenda. 2. 77. E
Motus Velox propter quid sit. 1. de diff. resp. 3. 57. H
Motus velocissimi qui non sentiuntur cur. 3. de dign. puls. 4. 80. B/C
Motus Vicissitudo unde. 2. de symp. cau. 3. 20. C
Motus tertium genus in Venis. de palp. 3. 51. D
Motus omnis fit per Villos. de ana. viu. Sp. 44. G
Motuum Vitioforum species quot. de symp. diff. 3. 11. F
Motus pravi differentiae. de symp. diff. 3. 11. F
in Motibus offensio duplex. de diff. resp. 3. 63. A
in Motibus quae faciunt impedimentum. 1. de motu musc. 1. 308. G
Motus illegitimus quorum sit genus symptomatum. 2. de sym. cau. 3. 19. E
Motum vitiat tibia crassior. 3. de vsu par. 1. 134. D
Motum debilitat tibia tenuior. 3. de vsu par. 1. 134. E
Motus qui faciat lassitudinem. de caus. mor. 3. 6. G
Motum fugiunt lassi. 2. de symp. cau. 3. 22. D
Motus sunt vitiat in senibus. 2. de temp. 1. 16. D
Motus difficultas dyscinesia graece dicitur. de symp. diff. 3. 11. B
Motus difficultas vitia quaedam actionum sunt. de symp. diff. 3. 11. C
Motus, & sensus cur secundum antiquos deperdat. 4. de lo. aff. 4. 25. D
Motum & sensum tollit non stupor sed refrigeratio completa. 2. de locis affectis. 4. 8. E
Motus quibus affectibus demitur nervo affecto. 1. de motu musc. 1. 309. A
Motus totus perit musculis penitus abscissis. 1. de motu musc. 1. 310. C
Motum priuat membrum phlegmone, & scirrhus. 1. de motu musc. 1. 310. G
Motum priuat membrum cicatricum durities. 1. de motu musc. 1. 310. G
Motus alteratio non ledit actionem ventriculi. 2. de nat. fac. 1. 300. D
Motus et sensus priuationem facit cerebri vitium. 3. de decr. Hipp. 1. 245. E
Motus non amittitur nisi vulnus penetret ad aliquem ventriculum cerebri. 7. de decr. Hipp. 1. 269. C
absque Motu, & sensu omni fit homo compressis quibusdam venis collis. de utilitate respira. Sp. 63. H
Motum, & sensum non amisit cui compressum forfice fuit cor tamen arteria non movebantur. de decre. Hipp. 1. 232. B
Motus non amittit corde detecto, & compresso. 2. de decr. Hipp. 1. 236. H
Motus non adimitur membrum pulsu adempto. de vsu pul. 1. 227. D
Motus cur non pereat quandoque sensu perente. 4. de lo. aff. 4. 25. E
Motum seruato quo modo pereat sensus. 1. de lo. aff. 4. 7. D
Motu, & sensu statim priuatur particula si nervus inusus fuerit. de musculorum dissectione. 1. 53. B
Motus leditur musculis incis. 1. de motu musc. 1. 310. C
Motu sensuque priuantur partes inferne ad dexteram, vel sinistra in qua spina sit incisa. 3. de lo. aff. 4. 21. A
Motum, & sensum tollunt nervi ligati. de vsu pul. 1. 227. D
Motus, & sensus defectus ex ebrietate. de caus. mor. 3. 7. D
Motum destruenti phlegmatico in imbecillis & dolorem inferenti quod conferat. de med. exper. Sp. 108. E
Motus cur amittatur prima vertebra percussa. 7. de dec. Hipp. 1. 269. F
Motus & sensus faciei quando amittitur. 4. de lo. aff. 4. 22. H
de Motu Voluntario motus membrum. de mot. man. & obs. Sp. 68. H
Motus voluntarii quo fiant in 6. de morbis vul. com. 5. 3. 188. F
Motus voluntarii causa quae secundum aliquos. de mot. man. Sp. 69. E
Motum voluntarium principium est in cerebro. in Tim. Pla. 1. 287. D
Motu voluntario cerebrum primum est quod mouet membra. de motib. manifestis, & obscurandis. Sp. 66. G
Motus voluntarius, & sensus mittuntur a cerebro ad alia membra. de voce & anhel. Sp. 61. G
Motus voluntarii fiunt a musculis. 1. de vsu par. 1. 115. F
ad Motum voluntarium musculi sunt constructi. 16. de vsu par. 1. 214. H
Motus voluntarii ex musculis. 2. de dec. Hipp. 236. D/ 1. 272. F/ de palp. 3. 56. B/ 1. de loc. affe. 4. 7. D/ 6. meth. me. 7. 38. D/ com. 4. aph. 15. Ex. 28. H/ de voce & anhel. Sp. 60. F
Motus omnis voluntarius fit attractis musculis ad suam originem. 3. de locis affectis. 4. 17. E
Motus voluntarius per villos fit in musculis. de anat. viu. Sp. 44. H
Motus voluntarius non est tantum musculorum. de mot. man. Sp. 68. E
Motum voluntarium nulla pars animalis habet sine nervo. de ner. diff. 1. 53. B
Motus voluntatis est nervorum motus. 1. de lo. aff. 4. 6. H

Motus voluntarius fit dum nervi cum lacertis componuntur. de ocul. 7. 183. F
Motus voluntarii instrumenta habent magnos nervos. 5. de vsu par. 1. 145. D
Motus voluntarii offensio in motibus sunt musculorum in 3. de morbis vulg. com. 1. 3. 129. D
ad Motum voluntarium natura non vititur solis nervis. 12. de vsu par. 1. 193. B
ad Motum voluntarium natura non potuit vit solis ligamentis. 12. de vsu partium. 1. 193. B
Motus voluntarius cur non inest glandulis. 16. de vsu par. 1. 214. H
Motum voluntarium esse anhelitum probatur. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
a Motu voluntario vox quo modo ledatur. 4. de lo. aff. 4. 26. D
per Motum voluntarium est loti excretio. 15. de vsu par. 1. 212. C
Motu voluntario non vititur fetus in utero. 15. de vsu par. 1. 212. C
de Motu Vomitus & deuoracionis. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
Motus solus facit vomitum. com. 4. aph. 15. Ex. 28. H
MOTVS multi aus est melior & subtilior. de diff. cont. Sp. 73. A
ante Motum quid faciat cibus. de diff. con. Sp. 71. H
Motus si multus ante cibum sit quomodo cibandum. de diff. con. Sp. 71. G
Motus quando non ante cibum quid agendum. de diff. cont. Sp. 71. G
Motus quando est conueniens dabimus cibos temperatos in subtilitate, & crassitie. de diff. cont. Sp. 71. G
Motus post cibum quid faciat. de diff. cont. Sp. 71. H
post Motum quid faciat cibus. de diff. cont. Sp. 71. H
Motus qualiscumque admodum noxius sumpto cibo. de bo. & vi. su. 2. 35. A
Motus post cibum quae mala pariat. de bon. & vi. suc. 2. 35. A
Motus quo modo alteret corpus. ars med. 11. 68. C
Motus excitat, transmutat, ac alterat corpora. c. 4. aph. 14. Ex. 28. H
ex Motibus omnibus pulsus mutatio non est diuturna. 1. de praesag. ne ex puls. 4. 104. H
Motus qui faciunt animal biliosum. 1. de san. tuen. 2. 75. F
qui Motus faciunt pituitosum, & frigidum. 1. de san. tuen. 2. 65. G
ex Motu quomodo augetur caliditas. de cau. mor. 3. 6. D
Motus corpora calefacit, & vires corroborat. de frac. c. 2. 7. 238. G
Motus roborat in 6. de morbis vulg. c. 3. 7. 170. D
Motus cur faciat concitiores vires. 1. de caus. pul. 4. 88. B
Motus omnis non facit lassitudinem. de cau. mor. 3. 6. G
in Motu comparatio iuuenis ad senem. 1. de cau. pul. 4. 88. A
Motus omnis euacuat totum corpus. com. 4. aph. 2. Ex. 27. D
Motus corpus exiccat. ars med. 11. 68. G
ex Motu ignescit spiritus noster. de palp. 3. 54. H
Motus nimis febres faciunt, & calidiores affectus. 1. de san. tu. 2. 65. G
ob Motum fit febris. praesag. exper. conf. Sp. 77. D
ob Motum febris fit dupliciter. praesag. exper. conf. Sp. 77. D
per Motum febris a cruribus incipit. de cau. procatar. 3. 98. G
Motus pauci quos morbos pariant. 1. de san. tuen. 2. 65. G
Mota causa magis infestat quiescente. 2. de symp. cau. 3. 22. D
MOVENDI non sunt crudorum humorum copiam habentes in primis venis. 14. de san. tuen. 2. 84. G
Mouendi facultas a cerebro in nervos diffunditur. 1. de sem. 1. 335. B
Mouendi facultatem a corde accipiunt arteriae. 3. de praesag. ex pul. 4. 115. C
Mouentes caput vna cum ceruice musculi duo in priori parte, qui, & quorsum extendantur. de musc. diff. 1. 45. H
Mouentes os Lambda musculi qui, & unde oriuntur, ac desinant. de musculorum dissectione. 1. 46. E
Mouens maxilla musculus qui, et cui nervo in hereat. de ner. diff. 1. 53. G
Mouentium maxillam inferiorem musculorum quatuor coniugationes ubi sint. de musc. diff. 1. 44. G
Mouentes maxillam inferiorem, & posteriorem partem musculi qui nam sint, & ubi oriuntur. de musc. diff. 1. 44. H
Mouentes sursum maxilla inferiorem musculi ubi sint. de musc. diff. 1. 44. G
Mouentes musculi ad latera maxillam inferiorem ubi sint. de musculorum dissectione. 1. 44. G
Mouentem vtranque genam lacertum quis inuenerit. de mo. man. Sp. 67. C
Mouet buccas musculus latus. de musc. diff. 1. 44. D
Mouentium linguam musculorum nomina. de musc. diff. 1. 46. G
Mouentium linguam musculorum differentiae, ortus & processus. de musculorum dissectione. 1. 46. G
Mouens linguam lacertum unde oriatur. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
Mouentes ad latera annuendo de articulationem primae vertebrae musculi, & qui. de musc. diff. 1. 46. A
Mouentes brachium musculi vnde sunt, qui & quo modo, & ubi plantati, ac finiuntur. de musc. diff. 1. 47. B
Mouentis brachiale musculi apud paruum digitum exortus. d. m. diff. 1. 48. H
Mouentis bra-

Mouentis brachiale musculi apud magnum digitum exortus. de muscu-
lorum dissectione. 1^a.48.H
Mouentes pollicē, indicē, & mediū digitū musculi. de musc. diff. 1^a.48.E
Mouens pollicem oblique musculus. de musc. diff. 1^a.48.D
Mouens magnum digitum manus musculus. de musc. diff. 1^a.48.E
Mouentes oblique introsum, sursumq; digitos manus musculi quinque.
de musc. diff. 1^a.49.A
Mouentium radiū obliquorū musculorū exortus. de musc. diff. 1^a.49.A
Mouentibus coxendicis dearticulationem primis musculis qui nerui in-
serantur. de neruo. diff. 1^a.55.C
Mouentes genu dearticulationem musculos & si nouem eē Galenus ostē-
derit, tamen ne ab antiquis in re minima videatur dissentire ostē esse
dicat. de musc. diff. 1^a.51.G
Mouens totam pedis dearticulationem musculus. de musc. diff. 1^a.52.E
in Mouentibus se quando grauitatis sensus fiat. de mult. 3^a.78.B
Mouet mēbra musculi neruos excipietes. de decretis Hipp. 1^a.23.A
Mouet tantū cerebrum, & non mouetur. de mot. man. & obs. Sp.66.G
Mouere qui non potest corporis partes ad vitæ functiones censetur inu-
tilis. 3^a. de loc. aff. 4^a.21.B
Mouet calidum cur. de vit. resp. Sp.64.A
quæ Moueant pruritum. de cathar. Sp.95.D
Mouet tympanum cochlea ad imaginem lentis. de machin. 7^a.310.D
quæ Moueant sudores. de cura icteri. Sp.111.C
Mouere urinam in ictero bonum. de cura icteri. Sp.110.H
quæ Mouent urinam, quæ. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp.110.B
quæ Moueant urinam suauissime, olera. de cura icteri. Sp.111.D
MOVERI quid. 1^a. de nat. fac. 1^a.290.G
Mouentur astra, & moueri non videntur. 4^a. de diff. puls. 4^a.66.C
Moueri perpetuo omnes stirpes & lapides confirmat philosophi oēs, per
generationem videlicet & corruptionem. 4^a. de diff. puls. 4^a.66.B
Mouemur de loco ad locum virtute proueniente ex capite. de virtu. no-
strum corpus dispensantibus. Sp.60.B
Mouetur cerebrum & cor motu dilatationis & constrictionis licet dif-
ferant. de anat. viu. Sp.56.E
Mouetur cutis frontis tota quiescente maxilla. de musc. diff. 1^a.44.F
Moueant quibus neruis maxilla inferior, labia, buccæ. de ner. dif. 1^a.54.G
Moueri à nullo lingua didicit. in 6ma. de mor. vulg. c.5°. 3^a.188.E
Mouetur manus in quatuor partes. de machin. 7^a.314.F
Mouetur cor fortiter & frequenter. de anat. viu. Sp.56.D
non Mouetur pulmo ex se, & cur. de anat. viu. Sp.53.F
quæ Moueantur in magno anhelitu. de mot. man. & obs. Sp.66.H
quo Mouet thorax parte inferiori & superiori. de mo. man. Sp.67.A
Mouetur dilatando, & confringendo horis determinatis inferius orifi-
cium stomachi. de anat. viu. Sp.56.E
Moueant tū totus pes, tū digiti à quibus musculis. de musc. diff. 1^a.51.H
Moueatur cur fæxus ad exitum. de anat. viu. Sp.52.D
Mouetur qui musculus etiam, sentit [nota.] 1^a. de symp. cau. 3^a.16.F
Mouent quæ p neruū partes etiā p eundē sentiunt. 1^a. de symp. cau. 3^a.16.E
Mouentur cur particulæ, & non sentiunt. 1^a. de symp. cau. 3^a.16.E
Mouentur aliqua ægre ob quæ. 2^a. de san. tuen. 2^a.72.F
Mouetur qbus & perturbet vehemētī corpus. de puero. epil. 7^a.187.G
qui non Mouentur quo edere debet cibos crassos. de diff. cont. Sp.72.G
his qui non Mouentur cōueniunt cibi subtiliantes. de diff. con. Sp.72.D
qui non Mouetur multum, & est temperatus cibatur cibarijs medijs in-
ter crassa, & subtilia. de diff. cont. Sp.73.A
Mouetur raro febricitates, nisi coacti, vel delirio. c.2^a. aph.28°. Ex.16.E
Mouentur aliqua parte corporis deliri, si non potuerint mouere totum
corpus. commen.2^a. aph.28°. Ex.16.E
Mouentur affectus dum alterantur. 2^a. meth. me. 7^a.10.A
cum Mouentur organa, quæ partes sint vsui. de machin. 7^a.310.F
quæ Mouentur in eodem loco in organis. de machin. 7^a.310.F
MOX apparentia signa, quæ. com.1^a. aph.12°. Ex.5.G
MOYSES, & Christus legem tulere præter demonstrationem. 2^a. de
differentijs pulsuum. 4^a.54.D
Moyles melius pñtiabat de natura, q Epicurus. 11°. de vsu pa. 1^a.189.G
Moylis & Cræcorū dñia in rebus cōdēdis à Deo. 11°. de vsu pa. 1^a.189.G
Moyli Christi; affectu in sua quiq; secta obstinatissimi habetur. à Gale-
no. 3^a. de differen. puls. 4^a.60.H

MVCILAGO per quod foramē intrat, et exit.
 de ana. viu. Sp.49.A
 Mucilagine purgat colocynthidis. de dynamidijs. Sp.21.D
 Mucilago Psyllij quo modo fiat. 7^a. de comp. med. se. loc. 5^a.184.E

MVCORES qui sint. commentario 6°. aph.59°. Ex.53.G
 Mucor quo modo fiat quandoq; de artic. com.1^a. 7^a.257.C
 Mucor in acetabulis vteri aborsum facit. com.5°. aph.45°. Ex.41.G
 Mucor acetabulorum an fætus corrumpat absq; mammaram extenua-
 tione. com.5°. apho.53°. Ex.42.D
 Mucrores superueniunt molestatis à coxendicum doloribus, quando exci-
 dit, & rursus incidit coxa. com.6°. aph.59°. Ex.55.G
 ad Mucore pingui obfessa. 10°. de compo. medic. sec. loc. 5^a.207.G
 Mucor hirudinum spongia abstergendus est. de cucur. scar. 6^a.4.C
MVCOSA carne sunt ossis siderationes. de artic. com.3°. 7^a.276.A
 Mucosi cibi minuunt vim attenuantium. de atten. vic. 2^a.44.C
 Mucosus humor qui. de arti. com.3°. 7^a.276.A
 Mucosus humor in omnibus articulis. de artic. com.3°. 7^a.271.E
 Mucosa sanguinolenta, & cruda excrementa quid indicarent apud anti-
 quos. com.1^a. aph.1°. Ex.46.C
 Mucoso, & mellito succo similia sæpe inueniuntur in abscessibus. de tumo-
 re præter naturam. 3^a.83.G
MVCVS apud alios, blena apud Hipp. 2°. de semine. 1^a.340.C
 Mucus dicitur phlegma à Prodicō. 2°. de nat. fac. 1^a.301.D
 Mucus quid. 2°. de nat. fac. 1^a.302.B
 Muci sunt ex numero excrementorum humani corporis. intro. Isa.55.B
 Mucus cur fiat frigore. 4°. de simp. me. fac. 5^a.24.C
 per Mucos, per nares, per lachrymas purgatur oculi. de cath. Sp.94.G
 Muci per nares quorum sint signa. in 1°. prorrh. com.1°. 4^a.163.H
 Mucos purulētos aurium deficcant muci limacis med^m. 11°. de sim. m. 5^a.78.F
 Mucus limacis qualis. 11°. de simp. me. fac. 5^a.78.F
 Mucus cochlearū quo modo habeat multus. 11°. de simp. me. fac. 5^a.78.G
 Mucus cochlearum, pilorum in supercilijs præter naturam gluten est.
 11°. de simplic. medicam. 5^a.78.G
MVCRO specilli. 13°. meth. me. 7^a.81.F
 Mucro latus specilli. 13°. metho. meden. 7^a.81.G
MVGILES ex squammatorum genere. 3°. de alim. fac. 2^a.30.A
 à Mugili in quo differat leuciscus. 3°. de alim. fac. 2^a.30.D
 Mugil non habet multas paruas spinas. 3°. de alim. fac. 2^a.30.C
 Mugil viuūt in aqua dulci, & salsa. 3°. de alim. fac. 2^a.30.C
 Mugil, & muræna multū differunt ex locis i cōgnibus. 3°. de ali. f. 2^a.31.C
 Mugilum diuersæ species ex locis. 3°. de alim. fac. 2^a.30.A
 Mugiles nascuntur in stagnis, & in fluminibus. 3°. de alim. fac. 2^a.30.A
 Mugilum caro in aquis limosis qualis. 3°. de alim. fac. 2^a.30.A
 Mugilum marinorum caro qualis. 3°. de alimen. facul. 2^a.30.A
 Mugil è pelago vitilis in calidis, & ficcis. 8°. meth. med. 7^a.51.B
 Mugil à mari discedens natat aduerso flumine. 3°. de alim. fac. 2^a.30.C
 Mugilū in paludibus, & stagnis degētū caro qualis. 3°. de al. f. 2^a.30.A
 Mugilum in fluuijs degentium caro qualis. 3°. de alim. fac. 2^a.30.B
 Mugilem præstantiorem gustus indicat. 3°. de alim. fac. 2^a.30.D
 Mugilū caro iucundior, acrior, & pinguedinis exps. 3°. de ali. fa. 2^a.30.D
 Mugiles pingues in quo deteriores. 3°. de alim. fac. 2^a.30.D
 Mugiles pingues stomacho noxi. 3°. de alim. fac. 2^a.30.D
 Mugiles cur cum origano parantur. 3°. de alim. fac. 2^a.30.D
 Mugil sale conditus asseruatur. 3°. de alim. fac. 2^a.30.D
 Mugil recens salitus præstantior est veteri salito. 3°. de alim. fa. 2^a.30.D
 Mugil stagnalis sale conditus multo quàm ante præstantior euadit. 3°. de
 alim. facul. 2^a.30.D
MVLARVM sterilitas vnde. de hist. philos. Sp.11.A
MVLIEBRIA officia qui homines obeunt. de aer. aq. & loc. 2^a.6.G
 Muliebre vestē iduūt Scythæ q putāt se eē euiratos. de aer. aq. et l. 2^a.6.H
 Muliebre lac cur alia præcedit. de bo. & vi. suc. 2^a.36.A
 Muliebre lac conuenit oculo inflammato. de opt. sect. Isa.21.D
 Muliebre semen vnde effundatur. 2°. de semine. 1^a.336.C
 Muliebre semen profunditur ex proprijs testiculis per vtrumq; cornicu-
 lum, & quo modo. com.5°. aph.48°. Ex.41.H
 Muliebre semē quo tēdat in effusione seminis i somnis. 2°. de se. 1^a.336.G
 Muliebris spermatis intentio est recipere formam secundum similitudi-
 nem eius à quo seminatum est. de anat. viu. Sp.44.G
 Muliebri spermati associatur sperma viri. de spermate. Sp.36.B
 Muliebre semen confert masculo. 14°. de vsu par. 1^a.209.H
 Muliebria quid significant. com.5°. aph.28°. Ex.40.B
 Muliebria suffitus aromatum ducit. com.5°. aph.28°. Ex.40.B
 Muliebris fluxus quid. fin. med. Isa.48.B
 Muliebris fluxus cuius symptoma. de symp. cau. 3^a.13.E
 Muliebris fluxus quot causis fiat. de symp. diff. 3^a.13.F
 in Muliebri fluore sūt pulsus vermiculares. 2°. de ps. ex puls. 4^a.113.A
 Muliebris fluxus

Muliebris fluxus quandoq; finitur in hydropē. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Muliebre profluuium nimium, aquæ intercūtē causa. 5°. de lo. aff. 4°. 33. H
 Muliebri profluuiū lens vtilissima est. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 ad Muliebrem fluxum sistendum. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 203. E
 ad Muliebria vitia. 9°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 198. F
 ad Muliebres affectiones. 2°. de antido. 5°. 120. D
 ad Muliebria corpora aptatur palestricus modus reponendi luxata.
 de machinamentis. 7°. 309. C
 MULIERES in quo sint similes maribus. 9°. de decre. Hippo. 1°. 281. A
 Mulieres in quo dissimiles maribus. 9°. de decr. Hipp. 1°. 281. A
 Mulieris, & maris temperatura differunt. bre. denot. dogm. 1°. 231. C
 pul. ad Thyr. 4°. 44. A
 in Mulieribus, & viris discrimen faciūt situs regionum, aeris proprie-
 tates, victus ratio. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. C
 Mulierum differentia ex habitu corporis. 3°. de dignos. pul. 4°. 95. G
 Mulier cur habet corpus molle, vt pueri. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
 Mulieres candidæ sunt molles. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. F
 Mulieres pueri, & eunuchi similem habent cuticulam mollem. 1°. de cō-
 po. med. sec. loc. 5°. 123. B
 Mulieres sunt ad sentiendū admodū habiles. 4°. de cō. me. per ge. 5°. 236. C
 Mulieres sunt minus siccæ viris. de sal. dieta. 2°. 42. E
 Mulieres humidæ sunt. 9°. de sim. me. fac. 5°. 69. F
 Mulieres sunt humidiores viris. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
 Mulieribus capitis cutis humida. in 6°. de morbis vulg. c. 3°. 3°. 170. A
 Mulier est natura imbecillior, & frigidior mare. c. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Mulieres sunt frigidiores maribus. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
 Mulier cur frigida facta. 14°. de vsu par. 1°. 206. A
 Muliere calidior est vir. 3°. de caus. puls. 4°. 95. D
 Mulieres minus digerunt. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 115. E
 Mulier imperfectior homine propter calorem. 14°. de vsu par. 1°. 205. H
 Mulier in motu imperfectior. 14°. de vsu par. 1°. 206. C
 Mulierum complexio imperfecta. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. F
 Mulier & si imperfecta est, tamē toti gēi vtilis. 14°. de vsu p. 1°. 205. H
 Mulieres quæ tenuēs apparent, nigræ, & hirtæ sunt temperatæ. com. 5°.
 aphorismo. 62°. Ex. 44. B
 Mulieres graciles, & nigre magnas hñt venas. de cur. ra. p. Jan. 6°. 19. G
 Mulieres carnosæ, & candidæ paruas habent venas. de curan. rat. per
 sang. miss. 6°. 18. G
 Mulieres albæ hñt sanguinē tenuem. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. G
 Mulieres cur vocem habent acutam. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. E
 Mulier cur non sit ambidextra. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
 Mulieres gibbæ ante, aut retro à nutricibus factæ ob fascias, dum studēt
 vt infantula maiora faciant fœmora q̄ pectora. de caus. mor. 3°. 8. G
 Mulier non habet mores venerandos, vt mas. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
 Mulierū mos quo. gestu negant se credere dictis. 3°. de decr. 1°. 244. E
 Mulieres fucatas Phryna lauari præcipiēs detexit ac deturpauit. in ora-
 tione suasoria. Isa. 4. E
 Mulieri, viro, puero, seni ætate, hyeme, in loco calido, in loco frigido non
 æque conueniunt capilli. 11°. de vsu par. 1°. 189. F
 Mulier non eget tegmento, quia domi se cōtinet. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
 Mulier egebat capite comato tegumenti gratia, & ornatus. 11°. de vsu
 partium. 1°. 189. D
 Mulieres eadē studia sectari debēt, quæ & viri. 9°. de dcc. Hi. 1°. 280. D
 Mulieres multæ meliores multis viris ad multa opa. 9°. de de. 1°. 280. H
 Mulier est apta musicæ, & medicinæ. 9°. de decre. Hippocrat. 1°. 280. H
 Mulieres professæ artem medicam. 6°. de lo. aff. 39. D/ 4°. 40. D
 Mulieris crux quale. de art. comment. 3°. 7°. 277. F
 Mulierum collum vesicæ quale. 15°. de vsu par. 1°. 211. A
 Mulierū collū vesicæ apophysi caret, q̄ habēt vir. 15°. de vsu p. 1°. 211. A
 Mulieris meatus vrinarius habet vnam flexionem in collo vesicæ. 5°. de
 vsu partium. 1°. 147. G
 cur Mulier habet menstrua. fin. med. Isa. 49. H
 Mulieres maxime mutant corpora in eruptione menstruorum. comm. 3°.
 aphorismo 28°. Ex. 25. H
 Mulieri sanguinem euimenti menstruis erumpentibus solutio. com. 5°.
 aphorismo 32°. Ex. 40. D
 Mulieri menses decolores, nec per idem semper tempus veniētes purga-
 tionem indicant esse necessariam. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Mulieres cur refrigerantur in menstruis purgationibus. 14°. de vsu par-
 tium. 1°. 204. H
 Mulieres quæ habēt fortiter mēses nō sunt purgandæ. de dyna. Sp. 20. F
 Mulieribus menses educit diacalaminthe. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B

in Mulieribus menstruæ purgationis omnimoda cessatio, vel inmodica
 euacuatio facit hydropem. 2°. de natur. facul. 1°. 299. F
 Mulieribus, quæ non purgantur, scarificatio prodest, & quantum san-
 guinis sit educendum. de cucur. scarif. 6°. 4. A
 Mulieribus quibus scarificatio crurum conuenit. de curan. ratione per
 sangui. miss. 6°. 18. G
 Mulieribus atrabilijs, quibus menses defecerunt, quæ vena secanda.
 de melancho. ex Gale. Ruf. & Possi. Sp. 110. A
 Mulieris cui menses retenti casus. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 9. F
 Mulier podagra nō laborat nisi mēstrua defecerit. c. 6°. ap. 29°. Ex. 49. B
 Mulieris vter quo incidi debeat est antiquū inuētū. 6°. de decr. 1°. 265. B
 Mulieres, & viri habent vnam viscerum interiorum compaginam li-
 neationem. de natu. & or. cuiusl. corp. Sp. 43. B
 Mulier habet omnes partes quas habet mas, licet aliquæ sint maiores,
 aliqua minores. 14°. de vsu par. 1°. 208. E
 Mulier habet oēs ptes viri differūt solū positione. 14°. de vsu p. 1°. 205. G
 in Muliere sunt tot partes quot in viro, sed in muliere sunt intus, in vi-
 ro extra. 14°. de vsu par. 1°. 205. F
 Mulierum vulua biformis est. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Mulieri ita matrix columna est, vt masculo veretrum. de natura, & or-
 dine cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Mulieris pudenda quo modo se habeant. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
 Mulier habet pudendum vt vir. 14°. de vsu par. 1°. 205. F
 Mulier habet pudendum in perinæo. 14°. de vsu par. 1°. 205. G
 in Mulierū pudendi finibus cur cutis epiphyses. 15°. de vsu p. 1°. 211. A
 Mulieris pudendum est in loco commodissimo, & non potest per minimū
 etiam transponi. 15°. de vsu par. 1°. 210. B
 Mulieris instrumenti ad virum, in instrumentis generationis compara-
 tio est qualis cereæ ad sigillum. de ana. viu. Sp. 51. D
 Mulieres nunq̄ habent pudendum viri. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. F
 Mulierū partes pudæ quibus vasis nutriantur. 14°. de vsu p. 1°. 209. B
 Mulierū, & virorum genitalium nutritiones vnde. 2°. de sem. 1°. 339. E
 Mulierum testes vbi. de diff. vul. 109. B/ 14°. de vsu par. 1°. 205. F
 Mulierum testiculi duo sunt alter sub dextro rene, alter sub sinistro. de
 compagine membrorum. Sp. 59. D
 Mulierum testiculi loco opportunissimo sunt. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 Mulierum testium forma qualis. de diff. vul. 1°. 109. C
 Mulierum testes quales. de dissect. vul. 1°. 109. B
 Mulierum testiculorū & virorum differentia. de natu. & or. Sp. 43. B
 Mulierū testes sunt minores testibus masculorum. de diff. vul. 1°. 109. C
 Mulieris testiculi minores, & imperfectiores quàm marium. 14°. de vsu
 partium. 1°. 206. B
 Mulierum testiculi breuiiores, & fragiliores quàm marium. de natura, et
 ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Mulierū testes minores, & densiores q̄ marū. de venæ art. diff. 1°. 58. D
 Mulierum testes exigui sint. 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 Mulierum testes cur parui, & videntur umcti. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 Mulieres, quæ habent maiores testes, viragines appellantur. de natu. &
 ordine cuiuslibet cor. Sp. 43. B
 in Mulierum testiculis cur πιδιδυμίδες non sunt manifestæ. 14°. de
 vsu partium. 1°. 209. G
 Mulierum testes sunt minus molles, & minus humidi testibus virorum.
 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 Mulierum testes imperfectiores testibus virorū. 14°. de vsu p. 1°. 207. G
 Mulierum testes continent semen, vt testes virorum vasis seminarijs. de
 dissect. vul. 1°. 109. C
 in Mulieribus vas spermaticum quare. 14°. de vsu par. 1°. 207. H
 in Mulieribus qualia sint vasa seminaria, & cur. de ana. viu. Sp. 51. G
 Mulierum vasa spermatica sunt minus dura vasis spermaticis virorum.
 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 Mulierum vas spermaticum paruum est. 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 in Muliere vasorum seminalium cōiunctio, à summis viris ignorata. de
 dissect. vul. 1°. 109. C
 in Mulierum membris seminalibus non est adhibenda fides. Athenæo.
 2°. de femine. 1°. 336. C
 in Mulierum testibus semen, & humor in glandulosis virorum parti-
 bus sunt similissima, & cur. 14°. de vsu par. 1°. 208. B
 Mulieribus semen vnde accipitur. 2°. de femine. 1°. 335. G
 Mulier tenet semen in se ipsa. 14°. de vsu par. 1°. 207. H
 Mulieris sperma comparatur lacti. de anat. viu. Sp. 55. H
 Mulieris semen cur minus coctum. 14°. de vsu par. 1°. 207. G
 Mulieris semen imperfectum. 14°. de vsu par. 1°. 207. H

Mulieris semen tenuius, & frigidius est semine viri. 1.º. de sem. 1.º. 331. A
 Mulierum semen humidius est, & frigidius. 6.º. de locis affect. 4.º. 39. G
 Muliebri spermate calidius, & fortius est sperma viri. de sper. Sp. 36. B
 Mulieris semen ad quid vtile. 14.º. de vsu par. 1.º. 208. B
 Mulieris semen commiscetur cum virili. 1.º. de semi. 1.º. 331. A
 Mulieris semine nutritur viri semen. tanquam re magis familiari, quam sanguis sit. 14.º. de vsu par. 1.º. 208. B
 Mulieris semen nutrimentum seminis viri. 2.º. de sem. 1.º. 336. D
 Mulieris semen cur alimentum sit seminis viri. 1.º. de sem. 1.º. 331. A
 in Mulieris spermate quid agat sperma viri. de anat. vi. Sp. 51. H
 Mulieris semen eodem modo mouetur ad generationem quo viri. 14.º. de vsu partium. 1.º. 206. B
 Mulieris semen quid confert ad generationem. 14.º. de vsu par. 1.º. 208. B
 Mulieris semē aliqd agere i generatione pōt colligi. 1.º. 48.º. Ex. 41. H
 ex Mulieris, & viri semine fit semen perfectum. 2.º. de sem. 1.º. 336. D
 ex Mulieris, & viri spermate fit fetus. de anat. parua. Sp. 43. C
 Mulieris sperma intendit suscipere formam. de anat. vii. Sp. 51. H
 ex Mulieris semine fit tunica & mēstruosa. 14.º. de vsu par. 1.º. 208. B
 Mulieris semen facit intestinale volucrum. 2.º. de sem. 1.º. 336. D
 in Mulieribus, & viris humiditas exiēs delectat. 14.º. de vsu par. 1.º. 208. B
 in Mulieribus in qua parte potissimum sit dulcedo in coitu. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. D
 Mulier in coitu videtur magis delectari. 1.º. de symp. cau. 3.º. 17. G
 ex Mulieris, & viri calcificatione semen emittitur. de sperma. Sp. 36. A
 in Muliere humor qui effunditur qualis, & quod nihil faciat ad generationem. 14.º. de vsu par. 1.º. 208. C
 Mulieres excernunt semen in somnis vt viri. 2.º. de sem. 1.º. 336. D
 Mulier vidua quibus affectibus afficiebatur in emissionem seminis collecti. 2.º. de semine. 1.º. 336. C
 Mulieris affectu ob semen retentum casus. 6.º. de loc. aff. 4.º. 39. H
 Mulieres habentes vterum frigidum quid habeant. comment. 5.º. aph. 62.º. Ex. 43. F
 com. 2.º. aph. 62.º. Ex. 43. F
 Mulieris vterus frigidus facit feminas. com. 5.º. aph. 42.º. Ex. 41. E
 Mulieres habent corpus simile vtrius. com. 5.º. aph. 62.º. Ex. 44. A
 in Mulieris vtero per quē cōcoquantur sanguis, & spiritus, et vbi sint. 14.º. de vsu partium. 1.º. 207. G
 Mulieres laxarum carniū, & pituitosarū vt plurimum per vterum purgantur. 6.º. de lo. aff. 4.º. 41. D
 Mulieribus quidam coire non possunt, & curatio. de incautatione adiuratione, & suspensione. 7.º. 181. H
 ad Mulieris libidinem excitandum. de dyna. Sp. 30. A
 Mulier violata vt non cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. D
 Mulieres contrariae quando viris contrariis iungi debent. commenta. 5.º. aphorismo. 62.º. Ex. 43. F
 quae Mulieres non procreant, & quae procreant, quod etiā ad viros trahitur. com. 5.º. aph. 62.º. Ex. 43. E
 Mulieres quae semper gñabunt, & quae nō. com. 5.º. aph. 62.º. Ex. 43. F
 Mulieribus quibusdam in generatione solet adijci illud virile, quo luxuriantur. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 59. H
 in Mulieribus humiditas acris, & mordax excitat venerem. 14.º. de vsu partium. 1.º. 207. E
 Mulieres quo modo concipiant. de hist. philos. Sp. 10. E
 Mulieres cur raro cōcipiāt, etiā si cōcumbāt saepe. de hist. phil. Sp. 10. F
 Mulier certo tempore concipit, & quando. de nat. & ord. Sp. 42. C
 Mulier si debeat concipere, maris semē debet manere in matricibus. 14.º. de vsu partium. 1.º. 208. B
 Mulieres, quae minime concipiant. com. 5.º. aph. 59.º. Ex. 43. C
 Mulieres quae sint fecundae, & quae non. com. 5.º. aph. 62.º. Ex. 43. H
 Mulieri fecunda quid sit opus. com. 5.º. aph. 62.º. Ex. 43. H
 Mulieres cur steriles. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 29. E
 Mulieres ob pinguedinē, & humiditatē steriles sunt. de aere aq. 2.º. 6. G
 Mulieris fecunda, & sterilis cognitio. com. 5.º. aph. 62.º. Ex. 44. A
 Mulier an debeat cōcipere, quō cognosci pōt. com. 5.º. aph. 59.º. Ex. 43. C
 an Mulieris, vel viri culpa non cōcipiat mulier quo modo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. C
 Mulier si conceperit quomodo cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. C
 Mulieris quae concepit maximum indicium. com. 5.º. aph. 51.º. Ex. 42. B
 Mulieres quo modo sciant se concepisse. 3.º. de nat. fac. 2.º. 302. H
 Mulieres quid sentiant vbi semen conceperint. 1.º. de sem. 1.º. 329. B
 Mulier si velis noscere an cōceperit, cū dormitura est ei aquam mulsam potandam dā: & si alui tormina patietur, concepit, si minus, non concepit. com. 5.º. aph. 41.º. Ex. 41. D

Mulieri si cessent purgationes, neq; febrem, neq; rigore habuit, & incidat fastidia, iudica ipsam habere in vtero. com. 5.º. aph. 61.º. Ex. 43. D
 Mulieres quae cōceperunt hñt angustū vterum. com. 5.º. aph. 41.º. Ex. 41. D
 Mulier si marem concepit bene colorata est, si vero scēminam, male colorata. com. 5.º. aph. 42.º. Ex. 41. D
 Mulier cur in sinistris oriatur. 14.º. de vsu par. 1.º. 206. G
 ad Mulieres, quando non concipiunt. de pass. mul. Sp. 96. C
 vt Mulier concipiat. de dynamidijs. Sp. 29. F/G
 vt Mulier non abortiat, & fetus cōtineat, remediū. de dyn. Sp. 29. H
 Mulier ne vnquam concipiat. de incant. adiur. & suspens. 7.º. 182. C
 Mulieri si gracilescat dextra mamilla masculi abortum facit. de anatomia viuorum. Sp. 51. F
 i Muliere grauida ex tumore vteri nō fit ileon. cō. 6.º. aph. 44.º. Ex. 51. D
 Mulierum vterum gerentium errores. 11.º. de vsu par. 1.º. 188. B
 Mulieres albæ quid gignant. in 6.º. de morb. vul. com. 1.º. 3.º. 156. C
 Mulieres nigræ quid gignant. in 6.º. de morb. vulga. com. 1.º. 3.º. 156. C
 Mulieribus nigriores plerūq; sunt viri. in 6.º. de mor. vul. c. 2.º. 3.º. 169. B
 Mulieris gemiparæ casus. in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 151. C
 Mulierum quae pepererunt corpora non rubescūt ob frictionem. de cucurbitulis & scarificationibus. 6.º. 3. C
 Mulieris dolori post partū datur decoctio squinati. de med. ex. Sp. 106. F
 Mulierum partibus conuenit scientia constitutionum. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 16. B
 Mulieribus indicationes à partu numeradæ. in progn. cō. 3.º. 4.º. 208. A
 Mulier, quae neq; grauida est, neq; peperit, si lac habet, ei defecerūt mēstrua. com. 5.º. aph. 39.º. Ex. 41. B
 Mulier quō, & vnde, & quando lac facit. com. 5.º. aph. 39.º. Ex. 41. B
 Mulier non prægnaans cur quandoq; habeat lac in mamillis. comment. 5.º. aphorismo 39.º. Ex. 41. C
 Mulieres q̄ lac prabeāt cur nō habeāt mēstrua. 14.º. de vsu par. 1.º. 207. B
 Mulier quando plus habet lactis. com. 5.º. aph. 39.º. Ex. 41. C
 Mulierum lac sugere debent pulmonis vlcera habentes. de bonitate, & vitio succorum. 2.º. 36. A
 Mulieris lac pro phthisicis. 5.º. meth. med. 7.º. 35. A
 Mulieris lac pro phthoe optimum. 7.º. meth. med. 7.º. 44. G
 Mulieris quae scēminā peperit lac accipi iubet. de med. fac. par. 7.º. 176. B
 in Mulieribus, quae non dum prægnaantes fuerint, cur mammae sunt contractae. 6.º. de lo. aff. 4.º. 42. H
 Mulieribus si sanguis colligatur ad mammas, furorem significat. commentariis. 5.º. aph. 40.º. Ex. 41. C
 Mulieribus quae tempestas optima. com. 3.º. aph. 14.º. Ex. 22. E
 Mulieribus confert aestas sicca borealis. de aer. aq. & lo. 2.º. 4. C
 de Mulierum morbis librum fecit Diocles. in 6.º. de morb. vulgaribus, commentario. 2.º. 3.º. 169. E
 Mulieribus febres contingunt estate, si hyems borealis sit, & sicca, vero autūnum, & pluuosum. de aere, aq. & lo. 2.º. 4. B
 Mulieribus magis, quam viris rigor accidit. de palp. 3.º. 55. G
 Mulieribus ociosius degentibus magis rigor accidit. de palp. 3.º. 55. G
 Mulieribus incipiunt rigores ex lumbis magis, & per dorsum ad caput. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 174. C/ com. 5.º. aph. 69.º. Ex. 45. D
 Mulieris de rigore historia. de palp. 3.º. 55. G
 Mulierum pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 44.º. 1/3.º. de cau. pul. 4.º. 95. D
 Mulieres habent arterias molles, tamen habent pulsus paruos. 3.º. de dignotione pulsuum. 4.º. 95. H
 Mulier quō poterit habere pulsū maiore viro. 3.º. de dign. pul. 4.º. 95. F
 Mulierem amare depræhendit Galenus. de præcog. ad Possib. 4.º. 216. A
 Mulierum vrina habet hypostasim maiorem, quam virorum. de vrinae signifi. ex Hippocrates. Sp. 79. A
 in Mulieribus vrina optima, quae de vrin. 4.º. 125. B
 in Mulieribus, & viris vrina pessima quae. 1.º. de crisibus. 4.º. 130. F
 in Muliere, & viro pessima est vrina atra. de vrin. sign. ex Hip. 78. G/ de quas. in Hipp. Sp. 113. F
 Mulieris, quae nigram vrinam minxit, casus. de atra bile. 1.º. 36. H
 Mulieres quae tempestate maxime patiantur intestinorum difficultates. com. 3.º. aph. 12.º. Ex. 21. F
 ad Mulierum dolorem in coxa, & ventre. de pass. mul. Sp. 95. H
 Mulierum matricis purgans decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 in Mulierū collutionibus confert succus centaureæ. de vir. cēt. Sp. 94. B
 Mulieribus, quae ex melancholia ob matricem insomnia patiūtur Triphēra magna somnum suauiter conciliat. de dynam. Sp. 26. E
 Mulieres, quae vterariae dicuntur. in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 153. C
 in Mulieribus cur fiat distentio, & conuulsio ex vtero. in 6.º. de morb. vulgaribus,

vulgaribus, com. 1°. 3°. 153. C
Mulieribus euenientes in matricibus aegritudines fortes opem ferens ele-
ctarium. de med. exper. Sp. 107. H
Mulieris, quæ veteratibus morbis vexabatur casus. 2°. de sem. 1°. 336. C
Mulieres quo modo regendæ in ratione victus. de sal. dia. 2°. 42. D
Mulieribus in quibus abundant superfluitates phlegmaticæ optimū me-
dicamen. de med. exper. Sp. 108. E
Mulieres, quæ pituitosum humorē aggregēt. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
Mulierum fluxus remedium. de dyna. Sp. 25. B
Mulieribus rheumatizantibus dāda sunt phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. D
Mulieribus molestatis per longum tempus ab aliquo fluxu, & rheuma-
tizantibus dantur hydragoga. de dyna. Sp. 22. A
Mulieres sanguinem vomentes debent medici euacuare misso sanguine e
vena. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
Mulieribus nigris secat venam. de curan. ra. per sang. miss. 6°. 18. G
Mulieribus per quas vias exeat sanguis. de nat. hu. com. 1°. 1°. 32. B
in Mulieribus sedis vena fluor deriuandus est ad vteri venas. de cucur-
bitulis scarificatione. 6°. 4. F
Mulierum dolores morbosq. subleuans antidotus. 2°. de antid. 5°. 120. E
Mulieres diuites abhorrēt a medicamentis. 6°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 171. E
Mulieres, quæ medicamēta requirant. 1°. de cōp. med. per gen. 5°. 212. H
Mulieris Herpetis curatio. 14°. methodi medendi. 7°. 92. F
Mulieris habentis herpetem in malleolo casus. 14°. meth. med. 7°. 92. F
Mulieribus quæ conueniāt in vlceribus. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 236. B
Mulieribus satis est butyrum. 3°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 146. H
Mulieribus confert cadmia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
Mulierum delicatarum vnguentum. 8°. meth. me. 7°. 53. D
in Mulieris sinu cancer incisus non venit ad cicatricem. commenta. 6°. aphorismo 38°. Ex. 50. E
Mulieres quas partes occultant. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. C
Mulieris apud aquam frigidam casus. in 3°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 148. C
Mulieris in cranone casus. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 171. B
Mulieris in littore casus. in 1°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 126. E
Mulieris in mendacio casus. in 3°. de morbis vul. com. 2°. 3°. 140. B
Mulieris morosa casus. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 150. F
Mulieris apud Pātimedē casus. in 3°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 139. H
Mulieris apud Tisamenū casus. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 139. H
Mulieres qua tempestate plurimum moriuntur. cō. 3°. aph. 1°. Ex. 21. B
MULIERCVLAE macilentæ cui octo mensibus menses defecerunt san-
guinem detraxit Galenus. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 176. C
Muliercula sunt molles, & humidæ. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. F
MULLVS fit ab equa. 2°. de semine. 1°. 336. F
MULLVS piscis pelagicus. de alimen. faculta. 2°. 30. E
Mulli inter pelagicos numerantur. de atten. vic. 2°. 45. E
Mulli pisces saxatiles. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
Mull⁹ celebrat tanq. voluptate cibos reliquos supet. 3°. de ali. fa. 2°. 30. E
Mulli caro qualis. 3°. de alimen. fac. 2°. 30. F
Mulli habent duram carnem. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E/8°. de compo. medi-
camen. sec. loc. 5°. 192. C
Mullorum caro friabilis est, non mollis. de atten. vic. 2°. 45. H
Mulli caro cur iucunda. 3°. de alim. fac. 2°. 30. F
qui Mulli nihil mali succi in se habent. de bon. & vitio suc. 2°. 37. H
Mulli egre cōficiūt, et pariūt succos crassos et salfos. 3°. de ali. fa. 2°. 31. E
Mullus super omnes nutrit si cōficitur. 3°. de alimen. facul. 2°. 30. F
Mullus vtilis est calidis, & siccis. 8°. methodi medendi. 7°. 51. B
Mulli conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 192. C
Mulli peiores, qui carcinadas pascunt. de bon. & vi. suc. 2°. 37. H
Mulli parui, qui cancellos vorant. 3°. de alim. fac. 2°. 30. G
Mulli, qui cancellos edunt quo cognoscantur. 3°. de alim. fac. 2°. 30. G
Mulli comedentes cācellos propriā carnē corrūpūt. 3°. de ali. fa. 2°. 31. A
Mulli caput gulosi laudant. 3°. de alim. fac. 2°. 30. G
Mulli Hepar ppter voluptatē a gulosis expetitur. 3°. de ali. fac. 2°. 30. F
Mulli iecur quo modo coquatur. 3°. de ali. fac. 2°. 30. F
Mulli iecur non est visum suauē Galeno. 3°. de ali. fac. 2°. 30. G
Mullus quo intinctu comedatur. 3°. de alim. fac. 2°. 30. F
Mullus magnos quidā ingenti pecunia emerat propter iecur, & caput.
3°. de alim. fac. 2°. 30. H
Mulli magni peiores paruis. 3°. de alim. fac. 2°. 30. G
Mulli vt sale condiantur non sunt accommodi. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
MVLSE differentia. 8°. meth. me. 7°. 52. H
inter Mulsam, & oxymeli medium est apomeli. 8°. meth. me. 7°. 52. G
Mulsæ aquosa. 8°. meth. med. 7°. 52. H

Mulsa quæ mediocri est mistura. 8°. meth. med. 7°. 52. H
Mulsa aqua austera, est mella. de fract. com. 2°. 7°. 235. H
Mulsa aqua p noctē sub dio exponēda. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 199. H
Mulsa cruda qualis, & eius vires. 12°. meth. med. 7°. 75. H
Mulsa aqua cruda secūdu Galenū est flatuosa. com. 5°. aph. 41°. Ex. 41. D
Mulsa cocta qualis, & eius vires. 12°. meth. med. 7°. 75. H
Mulsa aqua est vni ex auxilijs morbi. de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 115. C
Mulsa quibus conueniat. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F
Mulsa aqua ad quæ valet. 11°. meth. me. 7°. 70. F
Mulsa exiguu cibandi sunt crassos, & multos humores in primis venis
habentes. 4°. de san. tuen. 2°. 84. H
in Mulsa hyssopum conuenit, quibus intus crudi succi copia est, & foris
lassitudinis sensus. 4°. de sanitate tuen. 2°. 86. B
Mulsa aqua, & ptissana comparatio. 8°. meth. me. 7°. 51. B
Mulsa aqua, & cremor ptissana detergit humores in ventre inferos,
de vic. ratio. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. E
Mulsa magis humectat quā ptissana. de vi. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 112. F
Mulsa aqua, vt ptissana humectat, & siccit, non tamen roborat. de vit.
ra. in mor. acu. commen. 1°. 7°. 113. C
a Mulsa fit vomitus. 7°. meth. me. 7°. 48. D
cum Mulsa sinapis vomitum facit. de cathar. Sp. 95. C
cum Mulsa puluis ireos vomitum facit. de cathar. Sp. 95. C
Mulsa non minus valet ad vomitum ptissana. 8°. meth. me. 7°. 51. A
in Mulsa coctum absinthium conuenit quādo pituita tenuis fuerit in vē-
triculo. 7°. meth. me. 7°. 48. D
Mulsa melior ptissana in febribus. de vic. ra. in mor. acu. c. 1°. 7°. 111. E
Mulsa aqua infundens, & decoquens, Hyssopum, origanum, & nardum
bibendum propina in tertiana notha. 1°. de arte cura. ad Gla. 7°. 97. E
Mulsa cum hyssopo quando conueniat. 12°. meth. me. 7°. 75. G
a Mulsa, & melle cauendum est in hectica febre. 10°. meth. me. 7°. 67. B
Mulsa inimicissima est febribus colliuatiuis. 10°. meth. me. 7°. 67. F
Mulsa aqua quomodo noxia in febribus. 11°. meth. me. 7°. 70. F
si Mulsam aquā, ptissanamq. eger fastidierit, pisces saxatiles dandi ex
iure albo. de vic. rat. in morbis acu. commen. 1°. 7°. 113. C
Mulsam dat ante cibum. de vic. ra. i mor. acu. com. 1°. 7°. 112. E
Mulsam primo dat, post horā dat cremorē ptissana. 8°. meth. me. 7°. 56. H
pro Mulsa, vel alica, ptissana cremor in syncope. 12°. meth. me. 7°. 76. A
ex Mulso, & vino frigido alica nihil mali succi in se habet. de bonitate
& vitio succorum. 2°. 39. C
Mulsa aqua, i qua origanū, vt hyssopū, aut thymus, aut calamintha, aut
pulegium, aut mintha odora sint incocta numerantur inter discolo-
ria parabilia moderata. 6°. de comp. med. sec. lo. 5°. 169. G
ex Mulsa aqua Hyssopus in pleuritide datur. de loc. aff. 4°. 34. G
Mulsa aqua vsq. ad vigorem in pleuritide confert. de vi. ra. in mor. acu.
commentario. 1°. 7°. 115. D
Mulsa tantū, per septem dies cibauit Galenus. 10°. meth. med. 7°. 63. G
Mulsam acceptum ante euacuationem in pleuritide obest. de vict. rat. in
morb. acu. com. 1°. 7°. 114. B
Mulsa aqua, in qua Rosa ferbuerint. de præcog. ad Post. 4°. 219. C
Mulsa, in qua cocta sint herba acres valenter ad pus educendum facit.
13°. meth. med. 7°. 84. H
Mulsa numeratur inter mediocria, quæ pus educunt e Thorace. 13°. me-
thodi medendi. 7°. 84. H
Mulsam aquā iniectam expuunt vulnerati thorace. 5°. de lo. aff. 4°. 31. A
Mulsa aqua in affectibus thoracis per vlcus imposita exit per spūa. 5°. de locis aff. 29. H/ 4°. 31. A
Mulsam quidam expuit ex pectore. 5°. meth. me. 7°. 32. G
Mulsa acer non est vtilis inflammationi vetriculi, iecoris, & lienis. 11°. methodi medendi. 7°. 73. F
ex Mulsa, et sale clyster pro phlegmone causæ partis iecoris. 13°. metho-
di medendi. 7°. 84. A
Mulsa in phlegmone glandularum, & artuum. 13°. meth. me. 7°. 83. D
Mulsa aqua nihil adstringit, sed extergit. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 173. G
Mulsa eluit. in 6°. de morbis vul. com. 6°. 3°. 196. C
Mulsa detergit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. F/8°. meth. me. 7°. 52. G
Mulsa citra morsum detergit. 13°. meth. me. 7°. 83. A
Mulsa aqua non calefacit, & euacuat. 11°. meth. me. 7°. 69. G
ex Mulsa aqua cum oleo clyster. 11°. meth. me. 7°. 69. G
Mulsa aqua meracior per alium purgat. de art. com. 2°. 7°. 267. H
in Mulso, cui plusculū insit mellis maceratis prunis damascenis soluitur
alius in senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
Mulsa quæ deiciat. 12°. meth. me. 7°. 75. H
Mulsa pro

Mulsa pro mensibus ciendis. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. F
 Mulso ablucendum vlcus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. H
 Mulso inspergunt aliqui pilulas aloes. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
 Mulsam dat ad semiboram post catapotiu. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 185. H
 Mulsam, & scamoniū bibere differunt. ad Thras. 2^a. 105. A
 pro Mulsā aqua cremor ptissanæ. 12°. meth. med. 7^a. 75. H
 cum Mulso panis senum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. D
 Mulso aceto in nervosis partibus vti nō debemus. de fra. c. 2°. 7^a. 236. A
 Mulsū scylliticū. 7°. de compo. med. secum. loc. 5^a. 186. G
 Mulsū vinum. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 143. C
 Mulsū vini veteris meminit. 3°. de comp. med. secum. loc. 5^a. 143. F
 MULTIPEDAE ad aurium dolores valent. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 82. H
 MULTIPlicem ordinem dentium habent lupi. de ana. vii. Sp. 49. E
 Multiplicē ordinē dētiū, sed eiusdē gñis hñt pisces. de ana. vii. Sp. 49. E
 Multiplex ordo mesaritarum. de anat. vii. Sp. 50. B
 MULTIPlicatio pilorum cur a natura fiat. de anat. vii. Sp. 45. C
 MULTIPlicitate tunicarum cooperientium nec venæ, nec vesica indiget. de anat. vii. Sp. 45. A
 MULTITVDO est ad aliquid. 11°. meth. med. 7^a. 71. D
 in Multitudinē innūmerabilē secari pōt oīs quantitas. ad Thr. 2^a. 106. E
 Multitudo, quæ ē Theatris conferim conatur exire, in exitu heret. 3°. de sanitae tuenda. 2^a. 77. F
 Multitudo, & plenitudo nomina cognita apud medicos, & ignorata. 2°. de mult. 3^a. 76. B
 Multitudinis duæ differentie ad robur, & ad vasa. de mult. 3^a. 76. H
 Multitudo enchyma quæ, & quod sit in omnibus rebus. de mul. 3^a. 77. B
 Multitudine, aut crassitie ciborū assumptorū quādo generat phlegma in stomacho, ac reliquo corpe, cōueniūt cibi acetosi. de diff. cō. Sp. 72. G
 Multitudo, & morbus, multitudinis quid. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. C
 Multitudinis signum perspicacissimum grauitas. de mult. 3^a. 77. H
 Multitudo adesse significat tam per frigidos q̄ per calidos sudores. commentario 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Multitudinem solam causare morbum, non autem defectum aliqui anti- qui voluere. com. 5°. aph. 57°. Ex. 42. H
 Multitudo humorum facit febres longas. com. 4°. aph. 44°. Ex. 32. G
 Multitudo quem laborem facit. com. 4°. aph. 31°. Ex. 30. G
 Multitudo faciens dolorē oculorū qbus sanet. cō. 7°. aph. 46°. Ex. 57. H
 iter Multitudinē mām, et resolonē ē stuporis dispo. 2°. de lo. aff. 4^a. 8. H
 Multitudo materia facit difficultatem vrinæ, quæ sanatur phlebotomia. commen. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Multitudine egrotāmus quando venter retinetur. 2°. de elem. 1^a. 9. C
 in Multitudine humorū sanguis est mittendus: in corruptela vero phar- macum exhibendum pro curā præsēruatiua. quos purg. opor. 5^a. 88. B
 MULTVM est contrarium paucō. 11°. meth. me. 7^a. 71. B
 Multa vnum, & vnum multa secundum Platonē. 2°. meth. med. 7^a. 14. F
 Multa ex vno intelligi possunt. com. 5°. aph. 7°. Ex. 37. H
 Multa cognoscunt, sed an. noceāt, et quō noceāt, ignorāt. 1°. de ele. 1^a. 5. G
 Multa extremēta qd significēt apud antiquos. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C/D
 Multi oculi herba. de artic. com. 4°. 7^a. 286. H
 MVNDE. quō dant cibi, & potus. in 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 180. G
 de MVNDICIIS librum fecit Cleopatra. de pond. & mens. 5^a. 276. C
 Mundiciem & celeritatem quacūq; admittunt munde, & celeritē cō- ficienda sunt. de fascijs. 7^a. 293. C
 Mūdiciei, et elegātie, nō solū vtilitati studeat medicus. de fasc. 7^a. 293. C
 MVNDIFICANDAM vulneris oculorū putredinem. de ocul. 7^a. 191. C
 Mundificancia quæ sint. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificans meatūs medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Mundificans sanguinem medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Mundificās supflua a pulmōe, & pectore electariū. de me. exp. Sp. 107. G
 Mundificans fecē humorū ex corpore medicamentū. secreto. Sp. 101. H
 cū Mundificātibz, & subtiliātibz quid faciat lac. de diff. cōr. Sp. 74. H
 MVNDIFICATIVA potentia est vna ex potentijs medicinarum ocu- li. de ocul. 7^a. 189. A
 Mundificatiua qualia, & quæ. de ocul. 188. E/189. C/ 7^a. 190. G
 Mundificat, & lauant dulcia, & amara. de ocul. 7^a. 188. C
 Mundificat mel, & tenuat, & quod mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificat amygdalæ propriæ amara. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificat venas ab humore crasso vinum tenue. de diff. con. Sp. 74. H
 quo Mundificetur, & abstergatur stomachus. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificant Stomachum cibi qui incidunt pituitā. de diff. cont. Sp. 74. E
 Mundificant Stomachum & intestina cibi salsi. de diff. cont. Sp. 72. G
 quibus Mundificetur pituita in stomacho calido. de diff. cont. Sp. 74. E

quæ Mundificant aliquando Stomachum. de diff. cont. Sp. 75. B
 Mundificat pectus, & pulmonem secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. G
 Mundificat canales pulmonis, & hepatis decoctio cortici fistici. de medi- cinis expertis. Sp. 104. D
 Mundificant renes, & frangunt lapidem generatum in eis cicera nigra. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Mundificant, & abstergunt renes ficus humida & sicca. de dissolutione continua. Sp. 74. G
 Mundificant matricē immundā succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 94. B
 MVNDVM qui primus appellauit. de hist. phil. Sp. 5. F
 Mundus quid sit. an animal sit. 1^a. 327. A/de hist. philo. Sp. 4. D
 Mundus est vnum corpus continuum. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
 de Mundo, & vacuo philosophorum rationes rhetoricæ. de cuiusq; ani- mi pec. not. atq; med. 2^a. 60. A
 Mundi author & conditor Deus. 9°. de decretis Hippoc. 1^a. 285. C
 Mundus maximus est, & pulcherrimus oīum rerū. 3°. de vsu p. 1^a. 133. F
 Mundi generatio quæ. de hist. phil. Sp. 3. G
 Mundi materia quæ natura. de hist. phil. Sp. 4. A
 Mundus a quo elemento cæperit. de hist. phil. Sp. 5. H
 Mundi constitutio, & forma quæ. de hist. phil. Sp. 4. D
 Mundi figura quæ. de hist. phil. Sp. 5. G
 Mūdū qui dñt immobilē esse similes sunt lapidibus. an ani. sit. 1^a. 327. A
 Mundi partium ordo. de hist. phil. Sp. 6. A
 Mundus, & mundi ordo cur cosmos dicatur. in pgnō. com. 3°. 4^a. 207. G
 Mundi dextra ac sinistra pars, quæ. de hist. phil. Sp. 6. C
 de Mundi quatuor partium alteratione. de sper. Sp. 39. E
 secundum Mundi partes quatuor terræ sunt diuersæ. de sper. Sp. 39. F
 Mundi pars terra media ab Euclide probat. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. E
 Mundi pars terra media certe tenetur. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. E
 de Mundi septem climatum alteratione. de sper. Sp. 39. D
 Mundi veluti oculi sunt Sol & Luna. an animal sit. 1^a. 327. B
 Mundum luna perambulat vnoquoque mense. de sperm. Sp. 40. E
 Mundi perfectio quæ. an animal sit. 1^a. 327. A
 Mundi finitas, & infinitas quæ. de hist. phil. Sp. 5. F
 Mundum non esse vnum Epicurus opinatur. sed esse infinitos. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2^a. 60. A
 Mundum esse vnum, & extra non vacuum & totum plenum peripateti- cus disputabat. 2°. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2^a. 59. H
 Mundi aternitas. de hist. phil. Sp. 5. G
 Mundus an alatur. de hist. phil. Sp. 5. H
 extra Mundum an aliquid sit. de hist. phil. Sp. 6. B
 in Mundo nullum est vacuum. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
 in Mundo nihil vacui ponebat stoicus, sed extra mundum vacuum asse- rebat. de cuiusq; animi pec. not. atq; me. 2^a. 60. A
 Mundi inclinatio. de hist. phil. Sp. 6. B
 Mundum vniuersum, & cælum contemplari volentes manus, & digita- rum structuram considerare debebant. de fæt for. 1^a. 325. C
 Mundi totius anima quæ. de sub. fa. nat. 230. B/de hist. phil. Sp. 5. G
 Mundi anima quod non per omnia permeat. de sub. fac. nat. 1^a. 230. B
 in Mundo primus spiritus quibus nobis appellat. an aīal sit. 1^a. 327. A
 MVNDVM sanguinem purum, & clarum non generant cibi non tempe- rati. de diff. cont. Sp. 74. A
 Mundus debet esse medicus potissimum manibus, facie, pilis, veste. in 6^m. de morb. vul. com. 4°. 3^a. 180. H
 Mundæ debent esse fasciæ, & cur. de fascijs. 7^a. 293. G
 MVNERE suo magis quam alium artificem fungi medicum decet, quo sibi nobilior est subiecta materia. de fasc. 7^a. 293. C
 Munus musculorum qui dant capiti proprium motū. de mus. diff. 1^a. 45. D
 MV R vocata myrrha. de med. fac. par. 7^a. 177. G
 MVRENÆ viuunt aqua salsa, & dulci. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. H
 Murena, & mugil multum differunt ex locis in congeneribus. 3°. de ali- mentorum facultatibus. 2^a. 31. C
 Murena molles carne. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. A
 Murena neq; crassi neq; tenuis sunt succi. de bon. & vitio suc. 2^a. 34. H
 Murena inter pisces qui facilius conficiuntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
 Murene non semper optime. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 Murena quæ pessima. de boni. & vit. suc. 2^a. 37. H
 Murena pessima in hostijs fluuiorum. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 Murena pessima in Tyberi Romæ. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 Murena cur Romæ minimo emitur. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. B
 MVRIA fit ex sale quando caremus aqua. 1°. de simpli. me. fac. 5^a. 3. A
 Muria aqua, ab aqua ad calidiū accedit. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 5. C

vt Muria, & mare vim habet exsiccati bilis. 4°. de dign. pul. 4°. 103. F
 Muria siccatur carnes, & incorruptas seruat. 2°. de nat. fac. 2°. 301. C
 Muria incidit, & attenuat. de atten. vic. 2°. 46. B
 Muria aqua, aut bituminosa, aut sulfurea, aut marina si inspergas par-
 tem adures. 1°. de simp. med. fa. 5°. 3. A
 Muria pro aqua marina. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. B
 Muria quae reponi debet caucali conditur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. C
 Muria est cibus salsus, dissoluens & attenuans. de diss. cont. Sp. 72. F
 Muria in quibus cibis posita est, bi dissoluit ac attenuat. de diss. cõt. Sp. 72. F
 Muria in quo plurimum ponitur, est siccum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 in Muria condita tantum à pristinis viribus immutantur, quantum à
 conditura fuerint alterata. de atten. vic. 2°. 46. B
 Muria condita arborum germina faciunt humorem melancholicum. 3°.
 de loc. affect. 2°. 18. F
 cū Muria qñ comedunt oliua ante cibū leniūt vtrē. de diss. cõt. Sp. 75. A
 sine Muria quādo comeduntur oliua post cibum cum aceto quid faciāt.
 de dissol. cont. Sp. 75. A
 Muria oliuarum. 6°. de compo. med. secun. loc. 5°. 175. H
 cum Muria, & aceto comedendum est cathaf. de diss. cont. Sp. 74. E
 in Muria superuacuum & acre excernitur per aluum, vrinas, & sudo-
 res. 3°. de temperamentis. 1°. 22. H
 Muria prurium facit. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Muria in quibus sugillationibus fugienda. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 158. H
 Muria quādo erisypelati imponenda. 14°. meth. me. 7°. 87. E
 Muria imposita cuti exulcerat, & erodit. 3°. de temp. 1°. 22. G
 MVRMYR quid sit, & quomodo fiat. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Murmura quorū sunt symptomata. de symp. diff. 3°. 13. E
 MVRMYRANTIA ilia suspensa quo modo sint. commentario 4°. apho-
 rismo 73°. Ex. 35. G
 Murmurantia, sublata quibus sunt hypochondria ilium dolore acceden-
 te ijs alui humectantur nisi status erumpant vel vrine proueniat co-
 pia. de vrin. sign. ex Hipp. 1°. 78. G
 MVRES secuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1°. 89. G
 Mus agris. 3°. de alim. fac. 3°. 26. C
 Mures domestici sanant scorpij ictum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
 Murium domesticorum sanguis fertur verrucas decidere facere. 10°. de
 simplic. medicamen. facultatib. 5°. 73. D
 Murium capita alopeciam sanant. de theriaca ad Pisonem. 5°. 93. E
 Murium stercus cum aceto tritū alopecias sanat. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
 Murium stercus quō loco reponatur inter calida, quae valent alopecij.
 1°. de comp. me. se. loc. 5°. 122. D
 Murium stercus ad alopecias. 10°. de simp. me. fa. 5°. 77. D
 Murium stercus pro balano. 10°. de simp. med. fac. 15°. 77. D
 Mures ad se trahit serpens spiritu suo. de cathar. Sp. 94. H
 ad MVRIS aranei morsum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 246. H
 MVRIS modo pulsus qui. de comp. puls. Sp. 65. H
 MVRIS auricula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. D
 Muris auricula sicca est in secundo ordine, temperata in actiuis qualita-
 tibus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. D
 Muris auris condensat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. G
 MVSA plures libros scripsit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 175. C
 Musa de medicamentis scripsit. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 178. B
 Musa de medicamentis egregie pertractauit. 2°. de cōp. me. per g. 5°. 222. A
 Musa quantum attribuat Galenus. 6°. de comp. medica. sec. lo. 5°. 172. C
 Muscē ad anginam. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172. C
 Musa primus vsus est stercore canino. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 172. C
 Musa compositio dolorem sedans. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. A
 Musa medicamentum ad quae valeat. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Musa medicamentum vlceribus protractis in longum conuenit. 1°. de ar-
 te curatiua ad Glauconem. 7°. 102. D
 Musa medicamentum. 5°. meth. me. 7°. 34. B
 Musa pastillus. 3°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 141. D
 Musa remedium. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. A
 Musa troscisci ad putrescētia vtilis. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 107. A
 Musa ad vocem interceptam. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. B
 Muscē fit mentio. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 218. E / de dyna. Sp. 32. F
 MVSCAE non fiunt ab eodem opifice quo homo. de fæt. for. 1°. 326. B
 Muscā quando videntur. de ocul. 7°. 186. D
 Muscas nunquā dissecuit Galenus neq; voluit dissecare. 6°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 263. F
 Muscē cur videantur in suffusis. de symp. cau. 3°. 15. A
 Muscā pereunt oleo. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E

Muscā in medicamentis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. G
 ex Muscarum capitibus cataplasma. de ocul. 7°. 190. E
 Muscarum capita. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. H
 Muscē corpore vti pro medicamento. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 158. D
 Muscā carne vtitur in chymosi. 4°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 157. E
 Muscarum caninarum sanguis. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 153. C
 MVSCERDA. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 123. D
 MVSCVLOSVM, & gracile comparat cani. 10°. met. med. 7°. 62. C
 in Musculosis motus musculorum plurimum apparent ante cuis abla-
 tionem. 1°. de motu musc. 1°. 309. H
 Musculosa, & tenuis est tota frons. de mus. diff. 1°. 44. F
 Musculosa dilatio vocat musculus latus in collo. de mus. diff. 1°. 44. E
 Musculosa natura, vel musculosa substantia potest dici musculus latus
 sub cute in collo. de mus. diff. 1°. 44. D
 Musculose partes in vtero, & in mare videntur in pudendis. 14°. de vsu
 partium. 1°. 208. E
 MVSCVLVS quid. fin. med. 44. D / ar. med. 15a. 65. E / 1°. de motu musc.
 1°. 309. C / de anat. viu. Sp. 55. E
 Musculi sunt corpora nervosa. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Musculus inter prima instrumenta numeratur. de diff. mor. 3°. 3. B
 ex Musculorum substantia moles nostri corporis constat. de bonitate, et
 vitio succorum. 2°. 35. G
 Musculi, & ossa sunt fundamēta totius corporis. 1°. de anat. ad. 1°. 64. B
 Musculi robustiores adenibus. 13°. meth. med. 7°. 80. H
 Musculus ex qua natura machina effectus. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Musculi ppria substantia. quē de mul. 3°. 78. B / de frac. com. 1°. 7°. 221. D
 Musculi proprium corpus sunt fibrae. de frac. com. 1°. 7°. 221. D
 Musculi fibras positi simplices obtinent. de anat. adm. 1°. 95. G
 Musculi omnes fibrā habent secundum longitudinem vt plurimū por-
 rectas. 12°. de vsu par. 1°. 195. E
 Musculi sectio vsq; in fibras. 1°. de motu musc. 1°. 309. D
 in Musculo vno quoq; nervus fibras efficit. 1°. de decr. Hipp. 1°. 234. B
 Musculorum aliqui habent vnā fibrā, alij duas. 1°. de anat. adm. 1°. 64. C
 Musculorum omnes fibre tenduntur in vehementi tensione. 3°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 78. G
 Musculorum, & fibrarum cognitio quid faciat ad Chirurgum. 1°. de ana-
 tomicis administrationibus. 1°. 64. H
 in Musculorum genere cor quidam ponunt. de bon. & vit. suc. 2°. 35. G
 à Musculo differt substantia cordis. 7°. de anat. adm. 1°. 96. A
 Musculo quolibet cor durius est. 7°. de anat. adm. 1°. 95. H
 Musculus coctus habet gustum diuersum à corde cocto. 7°. de anatomic.
 administrationibus. 1°. 95. H
 Musculus totus qualis. de bon. & vit. succ. 2°. 35. G
 Musculos appellat pelliculas quasdam. de ana. par. Sp. 43. D
 Musculus cur vocetur solum extrema pars. de bon. & vit. suc. 2°. 35. G
 Musculi quidam habent capita nervosa. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G
 Musculi caput magis nervosum est. 1°. de motu musc. 1°. 309. C / de boni-
 tate & vitio succorum. 2°. 35. G
 in Musculi caput inserunt ligamēta, & nervus. 1°. de mot. mu. 1°. 309. C
 Musculorum capita à foris habent ligamina transuersim circumdata. 1°.
 de anatomicis admin. 1°. 65. F
 in Musculorum capitibus nervi inseruntur, ex finibus autē chordae ori-
 untur. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Musculorum ventres qui. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 Musculi cavitates sunt quas sola ratione contemplamur. commentario
 6°. aphorismo. 20°. Ex. 48. C
 Musculi medium magis carnosum est. 1°. de motu musc. 1°. 309. C
 Musculi finis inferior magis carnosus est. 1°. de mot. musc. 1°. 309. D
 Musculi sunt carnes exacte, potissimum mediae partes. 3°. de alimentorū
 facultatibus. 2°. 26. G
 Musculorum particule sunt carnes. 7°. de anat. admin. 1°. 96. A / 2°. de lo-
 cis affectis. 4°. 11. D
 Musculus carnosissimus est. 16°. de vsu par. 1°. 218. A
 ex Musculorum substantia maxima aialū caro. 4°. de anat. ad. 1°. 84. E
 pro Musculis carnes accepit Hippocrates. de fract. com. 2°. 7°. 240. F
 Musculorū carnes nutriunt sāguine parū alterato. 3°. de nat. fa. 1°. 308. B
 Musculorū carnosā partē cōsuecte piculo vacat. 3°. de cōp. m. p. g. 5°. 231. D
 Musculus, & caro propter quid sint facta. 12°. de vsu par. 1°. 193. D
 Musculus ad constituendum tendonē factus est. 12°. de vsu par. 1°. 193. D
 Musculi omnes desinunt in tendonem. 11°. de vsu par. 1°. 185. G
 in quod Musculus desinit, tendo vocatur. 1°. de decr. Hipp. 1°. 233. G
 Musculorum nervosa partes tēdone vocant. de frac. com. 3°. 7°. 249. G
 ex Musculi

ex Musculi sine nascitur tendo. 1°. de motu muscul. 1°. 309. C/ de bon. & vitio succorum. 2°. 235. G.

ex Musculis oriuntur tendines. 3°. de compo. me. per gen. 5°. 231. E.

Musculi multi in magnos tendones destinant. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G.

Musculi ad fines motuum hñt maximos tendones. 3°. de alim. fac. 2°. 26. G.

Musculus vnus videntur esse plures cum plures habet tendones. de motu musculorum. 1°. 308. F.

Musculorum anatome cognoscenda est. 1°. de loc. affect. 4°. 7. G.

in Musculorum anatomia, & partium intrinsecarum debet esse optime exercitatus medicus. 2°. de anat. adm. 1°. 69. B.

Musculorum anatomia secundo loco vidēda est. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B.

Musculis ignoratis, nerui, aut vasa nō pñt secari. 2°. de anat. ad. 1°. 69. E.

de Musculorum dissectione qui scripserint. de musc. diff. 1°. 44. B.

de Musculorum dissectione nemo scripsit qui non sit reprehendendus. de musculorum dissectione. 1°. 44. B.

de Musculorum dissectione Marinus accuratius agit, quā alij, tamen aliquibus errauit. de musc. diff. 1°. 44. B.

Musculorum dissectione Pelopis, & Lyci, & Aeliani in precio iure habitata est. de musc. diff. 1°. 44. B.

Musculos optime dissecuisse creditur est Lycus. de musc. diff. 1°. 44. D.

de Musculorum dissectione Lyci liber cur plixus. de musc. diff. 1°. 44. C.

de Musculorum dissectione cur scripserit Galenus. de musc. diff. 1°. 44. C.

de Musculorum dissectione libro Galenus ea sola, quæ apparent tradidit. de musc. diff. 1°. 44. C.

Musculorum dissectionem in simia exercet. de musc. diff. 1°. 44. D.

ne Musculi lacerentur cuilibet non est concedendum simiam excoiare. de musculorum diff. 1°. 44. D.

in quibus Musculis anatomia simiarum fecerit errare. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 70. E.

de Musculorum cognitione prius in cadauere exercitandum. 1°. de anatomis administ. 1°. 64. C.

Musculi recti vnde oriuntur. 5°. de vsu par. 1°. 146. G.

Musculus rectus quo modo eleuandus. 5°. de anat. adm. 1°. 88. A.

Musculi transuersi vnde oriuntur. 5°. de vsu par. 1°. 146. G.

Musculi obliqui vnde oriuntur. 5°. de vsu par. 1°. 146. H.

Musculi obliqui quomodo secandi. 5°. de anat. admin. 1°. 88. B.

Musculi longitudinales vulgo dicti. 5°. de anat. adm. 1°. 87. C.

Musculi longitudinales quo modo incedunt. 5°. de vsu par. 1°. 146. E.

Musculi vulgo dicti latitudinales. 5°. de anat. adm. 1°. 87. D.

Musculi transuersales quo modo incedunt. 5°. de vsu par. 1°. 146. E.

Musculi obliqui quomodo incedunt. 5°. de vsu par. 1°. 146. E.

Musculi vulgo dicti transuersales. 5°. de anat. adm. 1°. 87. C.

Musculorum ordo cur talis. 5°. de vsu partium. 1°. 146. F.

Musculi interiores, anteriores, posteriores, & exteriores. commentario 7°. aphorismo 36°. Ex. 56. H.

Musculi vmasuntur particulis, quæ mouentur in diuersis locis, & contrariis. 1°. de mot. musc. 1°. 308. G.

Musculus est tanquam planta. 1°. de mot. musc. 1°. 309. B.

Musculi inferuntur duobus modis. 1°. de mot. musc. 1°. 312. B.

Musculus omnis trahit ad partem in qua inferit. 11°. de vsu par. 1°. 185. D.

Musculi ita coalescunt, vt vnus esse videant. 1°. de mot. musc. 1°. 308. F.

Musculi in gymnasticis carnosii sunt. 5°. de anat. adm. 1°. 85. A.

Musculus apparet in gymnasticis. 1°. de ana. adm. 1°. 68. A.

Musculi extrinseci, quiq; oculis primo occurrunt, corporis habitum indicant. ars med. Isa. 65. E.

Musculi tot sunt vt difficile sit eos numerare. 1°. de mo. musc. 1°. 308. F.

Musculi sunt multo plures, quā illi qui voluntaria motione mēbra agitant. de fact. for. 1°. 325. F.

Musculorum scopi ad numerum trium millium. de fact. for. 1°. 325. F.

Musculorum numerus vnde attendendus. 1°. de anat. adm. 1°. 65. A.

Musculos considerandi varij modi. 1°. de anat. adm. 1°. 65. C.

Musculi positionem ignorans, actionē ignorat. 2°. de vsu part. 1°. 126. E.

Musculi ex actione cognoscuntur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. G.

Musculorum optima positio qualis. 3°. de vsu part. 1°. 132. H.

Musculorum omnium quid commune sit. de musc. diff. 1°. 45. C.

Musculorum omnium opus commune quale. 5°. de vsu par. 1°. 146. F.

Musculorum omnium commune. 7°. de vsu par. 1°. 160. D.

Musculorum vtilitas quæ. 1°. de vsu par. 1°. 117. B.

MUSCVLI primo motum excipiunt. de morb. caus. 3°. 6. E.

Musculi agunt. 7°. de vsu par. 1°. 160. G.

Musculi aliqui præstant motum, aliqui non. 2°. de decret. 1°. 236. F.

Musculus mouet. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E.

ex Musculis omnes partes mouentur. de const. ar. Isa. 37. A.

Musculorum motus actiones dicuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B.

de Musculorum motu liber diligenter considerandus est. 4°. de anatomis administ. 1°. 83. C.

de Musculorum motu liber præcedit librum prognosticorum. in prognostica. commen. 1°. 4°. 193. E.

Musculi vnde moueantur. 1°. de motu musc. 1°. 309. C.

Musculis virtutem supeditat cerebrum. 7°. meth. med. 7°. 49. C.

ad Musculū vnumquēque peruenit neruus à cerebro, aut spinali medulla. de voce & anhel. Sp. 60. F.

Musculis deducunt vires à cerebro nerui. 1°. de mot. musc. 1°. 309. A.

Musculi, & cerebrū, & spinalis medulla cōcant. de mot. musc. 1°. 308. H.

Musculi mouentur à neruis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. E.

Musculi habent principium motus à neruis. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B.

sine Musculo nullus neruus facit actionem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D.

Musculi excipientes neruos mēbra mouent. de decretis Hipp. 1°. 234. A.

Musculi irrigantur vena, neruo, & arteria. 1°. de motu musc. 1°. 309. B.

Musculus nullus est sine vena, & arteria. 16°. de vsu par. 1°. 219. F.

in Musculos dispensantur nerui. 1°. de sem. 1°. 332. C.

à Musculis qui nerui oriuntur. 15°. de vsu par. 1°. 210. D.

Musculus mouetur à spiritu lato per neruum. de mult. 3°. 78. A.

Musculus est instrumentum animale. 1°. de mo. mu. 1°. 309. B.

Musculi instrumenta animæ mouentis. 17°. de vsu par. 1°. 221. C.

Musculus mouere animæ officium est. 2°. de motu musc. 1°. 314. H.

Musculus nunquam perfecte moueretur, nisi ab animali facultate adiunaretur. 1°. de mot. musc. 1°. 311. H.

à Musculis motus procedentes sunt animales, & voluntarij. 1°. de motu musculorum. 1°. 309. E.

Musculi animali, & voluntaria vtuntur facultate. 6°. de lo. af. 4°. 38. F.

Musculi sunt cōstructi ad motū voluntariū. 16°. de vsu par. 1°. 214. H.

Musculi sunt instrumenta motus voluntarij. 1°. de mot. musc. 1°. 308. F/6°. meth. med. 7°. 38. D/ de voc. & anhel. Sp. 60. F.

Musculi actio voluntatis nostræ imperiū imitatur. 1°. de lo. aff. 4°. 2. H.

Musculi mouentur voluntarie. 7°. de anat. adm. 96. A/ 1°. de vsu par. 115. F/ 2°. de decr. Hipp. 236. D/ 7°. 272. F/ 1°. de mot. musc. 1°. 309. B/ de bon. & vitio suc. 35. E/ 2°. de san. tuen. 2°. 75. A/ de palpe. 3°. 56. B/ 1°. de loc. affectis. 4°. 7. D.

Musculorum motus sunt ex appetitu. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H.

Musculorum tantum non est motus voluntarius. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. E.

per Musculos, & neruos sūt actiones voluntariæ. de voc. instr. 1°. 106. D.

in Musculis per villos fit motus voluntarius. de ana. viu. Sp. 44. H.

Musculis secundo, & neruis primo dat principium motus voluntas in cerebro iuxta neruorū originē ordinata in sanis. 3°. de lo. af. 4°. 17. E.

Musculi sunt instrumenta voluntatis. 4°. de vsu partium. 1°. 141. E.

Musculis attractis ad suam originem fit motus omnis voluntarius. 3°. de locis affectis. 4°. 14. E.

ad Musculorū officiū pñmet motus oīs ab impetu. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D.

Musculus cur non sensus instrm, sed solū motus. 1°. de mot. musc. 1°. 309. B.

in Musculorum motibus voluntarij motus sunt offensē. in 3°. de morb. vul. commen. 1°. 3°. 129. D.

Musculorū vñū genus semp agit, alia quiescunt. 2°. de mot. mu. 1°. 314. A.

Musculo omni oppositus est musculus auctor contrarij motus. 3°. de vsu partium. 1°. 135. D.

Musculo omni motu aliquo prædito natura semper posuit oppositum, ne pars aliqua claudicaret. 12°. de vsu par. 1°. 195. B.

Musculorum oppositorum actio tonica dicitur. 2°. de mot. musc. 1°. 313. C.

Musculorum tonicon officium quod. in progn. com. 2°. 4°. 198. E.

Musculi ossibus inbrent ideo magnitudinem sequuntur, & figuram illorum. 1°. de anat. adm. 1°. 63. E.

Musculos sequitur arteria, vena, nerui in figura. 1°. de anat. ad. 1°. 63. E.

Musculus est magnus vt exigit pars mouenda. 11°. de vsu par. 1°. 190. C.

Musculi omnes quomodo agant. de voc. instr. disse. 1°. 107. D.

Musculi opus quomodo fiat. de frac. com. 3°. 7°. 247. C.

Musculi mouent nobis ignorantibus. de fact. for. 1°. 325. C.

in Musculis agere quid sit. 1°. de mot. musc. 1°. 310. B.

in Musculis sequi quid sit. 1°. de mot. musc. 1°. 310. B.

Musculi habent multos motus. 1°. de mot. musc. 1°. 309. G.

in Musculis quatuor differētia motus, & quæ. 1°. de mot. musc. 1°. 311. F.

in Musculis esse sex motus redarguitur. 1°. de motu musc. 1°. 310. A.

Musculi qui faciunt simplicem motum. 4°. de ana. adm. 1°. 83. G.

Musculi qui faciunt compositum motum. 4°. de anat. adm. 1°. 83. G.

Musculi recti motum rectum faciunt. 2°. de an. adm. 1°. 70. A
 Musculi obliqui motum obliquum faciunt. 2°. de anatomicis administrati-
 onibus. 70. A/6°. 1°. 90. A
 Musculi quo modo dilatentur, & elongentur. 6°. de lo. aff. 4°. 40. G
 Musculus quilibet habet unam actionem, scilicet contractionem ad se.
 12°. de usu par. 1°. 195. B
 Musculorum proprium in seipsos contrahi. de artic. com. 1°. 7°. 252. F
 Musculus quomodo videatur contrahi euidenter. de const. ar. Isa. 36. H
 Musculi contractio, & extensio quæ actiones sint. 1°. de mot. m. 1°. 311. C
 Musculorum tensio communis trium operum. 3°. de san. tuen. 2°. 77. D
 à Musculis qui intus sunt fit flexio. 1°. de mot. mus. 1°. 310. D
 à Musculis qui foris sunt fit extensio. 1°. de mot. mus. 1°. 310. D
 Musculorum intrinsecos flectere, extrinsecos vero extendere ostendunt
 crura auricularum. 1°. de mot. mus. 1°. 310. F
 Musculi, qui flectunt, & extendunt in brutis sunt similes hominum mu-
 sculis. 6°. de anat. adm. 1°. 90. A
 Musculi, qui in orbem circū voluntur, quales. 16°. de usu par. 1°. 214. C
 Musculorum duo genera habent membrum quod extenditur, flectitur,
 & circumagitur. 6°. de anat. adm. 1°. 86. G
 quibus Musculis efficiatur motus medius. de mus. diff. 1°. 47. G
 Musculorum media figura habet duplicem constitutionem. 2°. de motu
 musculorum. 1°. 313. C
 Musculorum motus equipollens qui. 1°. de nat. mus. 1°. 312. F
 Musculorum motus ut ostendat Galenus cithenam ossi ligat. 1°. de motu
 musculorum. 1°. 312. C
 Musculi quandoque perueniunt ad partes mouendas, quandoque per tē-
 dones. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D
 Musculus omnis non desinit in tendonem. 1°. de mo. mus. 1°. 309. E
 Musculi mouentes ossa desinunt in tendones. 1°. de mot. mus. 1°. 309. F
 Musculi mouentes alia quam ossa aliqui desinunt in tēdones, aliqui non.
 1°. de motu musculorum. 1°. 309. F
 Musculi pares ossibus mouendis. 1°. de mot. mus. 1°. 312. C
 Musculus mouentibus linguā nō oritur tendo. 1°. de motu mus. 1°. 309. E
 Musculi qui mouentur absq; motu ossium. 1°. de motu mus. 1°. 309. E
 Musculi respectu ossium sunt actores. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Musculi recti, & obliqui adsunt ubi est unum os. 6°. de anatomicis ad-
 ministrationibus. 1°. 90. A
 Musculi cū ossa alternātur in seipsos cōcurrunt. de fra. com. 3°. 7°. 248. B
 Musculi sunt sicut habena, quæ in contrarium distrahunt. 1°. de motu mu-
 sculorum. 1°. 310. B
 Musculus à quo fit motus, quando aliquis vult eleuare pondus. 2°. de
 anatomicis administ. 1°. 70. E
 Musculus vibratis articuli vibrantur. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G/H
 Musculi qui faciunt partium sensum, & motum. 1°. de locis affe. 4°. 7. E
 Musculus qui mouetur sentit, [nota]. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
 Musculorum motus agendo perficitur. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
 Musculi ociosi male aluntur. de fract. com. 2°. 7°. 238. G
 Musculos ociosos non habent dormientes. 2°. de mot. mus. 1°. 314. C
 Musculos quiescentes qui habeant. 2°. de motu mus. 1°. 314. C
 à Musculo vno an duo motus procedat, & quō. 1°. de mot. mu. 1°. 310. C
 Musculi singuli habent singulos motus. 6°. de usu par. 1°. 150. D
 Musculus vnus non mouet totum membrum. 1°. de motu mus. 1°. 310. A
 Musculi, nerui, tendones, & ligamenta quanto sunt sicciora, tanto sunt
 valentiora. 3°. de symp. cau. 3°. 29. D
 Musculos paruos habent actiones imbecilles. 2°. de usu par. 1°. 123. D
 Musculos magnos, et binos hnt actiones vehementes. 2°. de usu p. 1°. 123. D
 Musculi magni etiam mortuo animāte tensi functiones suas citra carnū
 præcisionem indicare possunt. 2°. de ana. adm. 1°. 69. G
 Musculi exigui non possunt indicare suas functiones, nisi ablatis multis
 ipsorum carnibus. 9°. de anat. adm. 1°. 69. G
 Musculorum variorum exortus. 1°. de mot. mus. 1°. 312. C
 Musculi quid peculiare, & cōmune habent. de frac. com. 1°. 7°. 224. A
 Musculi superne feruntur deorsum. 8°. de usu par. 1°. 165. A
 Musculi qui superne deorsum feruntur. 16°. de usu par. 1°. 215. F
 Musculi, qui inferne sursum feruntur. 16°. de usu par. 1°. 215. F
 Musculos venientes à remotis partibus suscipiunt, & retinent chartila-
 gines quedam. de anat. vno. Sp. 55. C
 MUSCULORVM materia vnā cum capite augetur, & roboratur. in
 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 154. E
 Musculi caput mouentes quot, & quo modo distribuuntur, & quos mo-
 tus faciant. 12°. de usu par. 1°. 195. A
 Musculi, qui capiti dant proprium motum, quales, vnde orti, & eorum

processus, ac munus. de mus. diff. 1°. 45. D
 Musculi, qui solum caput annuendo mouent. de mus. diff. 1°. 45. H
 Musculus secundus capitis quo modo in duas partes diuidatur, & vnde
 partes oriuntur, ac finiant. de musc. diff. 1°. 45. D
 Musculus secundus capitis cur non sit vnus. de musc. diff. 1°. 45. E
 Musculi secundi capitis motus est obliquus, & circumagitur caput in prio-
 rem partem. de musc. diff. 1°. 45. E
 Musculi qui ex occipitio nascuntur, quales, & quot, & vnde, & eorum
 ortus, & finis. de musc. diff. 1°. 45. F
 Musculorum cōiugationes, quæ in capitis dearticulatione habentur, ubi
 de musc. dissect. 1°. 45. G
 Musculi, q caput mouent circa dearticulationē solū. de mus. diff. 1°. 45. G
 Musculus vnus si agat, motus capitis est obliquus. de mus. diff. 1°. 45. H
 Musculi duo si agant motus capitis est rectus. de musc. diff. 1°. 45. H
 in Musculis totam ceruicem occupantibus obliqui quidem obliqui ca-
 put abnuendo mouēt, recti vero, rectū id faciunt. de mus. diff. 1°. 45. H
 Musculi duo in priori parte, qui caput vnā cum ceruice mouent, et quot
 sum extendantur. de mus. diff. 1°. 45. H
 Musculi, q mouēt os labdæ, et vnde oriuntur ac desināt. de mus. diff. 1°. 46. E
 Musculorum fm par ex occipitij parte ossis. 4°. de anat. adm. 1°. 82. E
 Musculi, qui flectant caput in posteriora. 4°. de anat. adm. 1°. 83. A
 Musculi facientes obliquam motionem capitis. 4°. de anat. adm. 1°. 83. B
 Musculi quibus mouetur caput in latera. 4°. de ana. adm. 1°. 83. F
 ad Musculis committentibus caput claviculis, & pectori. 4°. de anat. adm.
 mictis administrationibus. 1°. 83. F
 Musculi quibus caput circumuertitur. 4°. de anat. adm. 1°. 83. G
 Musculus latus sub cute in collo vnde incipiat, ac finiat, & eius substan-
 tia. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus in collo nullum detinet articulum, nec in articulum infe-
 ritur. de mus. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus sub cute in collo facile laniatur. de mus. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus sub cute in collo potest dici musculoſa natura, vel muscu-
 losa substantia. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculus latus in collo vocatur myædes platysma id est musculoſa dila-
 tatio. de mus. diff. 1°. 44. E
 Musculū latū ignorarūt male excoriantes animal. de mu. diff. 1°. 44. E
 Musculi, qui trahunt collum, & caput. 12°. de usu par. 1°. 195. B
 Musculi bronchorum sunt in collo. de voc. & anhel. Sp. 60. G
 in Musculos octo diuiditur genus musculorum, quod colli, ac capitis est
 commune. de musc. disse. 1°. 45. F
 Musculi, qui caput vnā cum ceruice tota mouent. de mu. diff. 1°. 45. G
 Musculi, qui caput cum ceruice flectunt. de mus. diff. 1°. 45. H
 Musculi à capite orti, qui inseruntur ceruici, sunt communes capiti, &
 ceruici. de mus. diff. 1°. 46. H
 Musculi proprii ceruicis, qui, & unde oriuntur et finiat. de mu. di. 1°. 46. H
 quibus Musculis fiat motus ceruicis. de mus. diff. 1°. 47. A
 Musculus, qui ceruicem in priora obliquam flectat. de mu. diff. 1°. 46. H
 Musculi à ceruice ad Thoracem sex sunt. 8°. de anat. adm. 1°. 102. F
 Musculorum tres coniugationes, quæ collum, & caput retro attollunt.
 16°. de usu par. 1°. 217. E
 Musculi tres, qui phantasiā, & opinionem nobis afferunt secundum
 Platonem. de voc. instr. dissect. 1°. 106. D
 Musculi oculorum vnde. 1°. de motu mus. 1°. 309. G
 Musculorum cingentium oculos sectio. 4°. de anat. adm. 1°. 81. H
 Musculos in oculo quinq; solū esse dicere error est. de mus. diff. 1°. 44. G
 Musculi sunt sex, qui oculum mouent, & ubi, & quomodo se habent, &
 de illorum motibus quos agunt. de mus. diffec. Sp. 44. G
 Musculi oculū mouētes sūt sex. 4°. de lo. af. 4°. 21. G/de ana. ocul. Sp. 57. B
 Musculi septem sunt in oculo. de ocul. 7°. 183. E
 Musculi oculorum duodecim sunt, & quales. de ocul. 7°. 187. F
 Musculi in oculo sunt sex. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Musculorum pinguedo in oculis cur sit. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Musculi circa oculi basim, siue vnus, siue duplex, siue triplex sit, dubita-
 tur. de musc. dissect. 1°. 44. F
 Musculi circa basim oculi faciūt ad firmandū oculū. de mus. diff. 1°. 44. F
 Musculi oculorū, linguæ, testium, penis, quales. 1°. de mot. mus. 1°. 309. G
 circa Musculorum crassitiem fiat incisio in oculo. de anat. ocul. Sp. 52. H
 de Musculis faciei & capitis. 3°. de anat. adm. 1°. 78. G
 Musculi faciei quo modo mouentur, & non habent tendonem. 1°. de mot.
 musculorum. 1°. 309. F
 Musculi frontis quo modo mouentur, & non habent tendonem. 1°. de mo-
 tu musculorum. 1°. 309. F

Musculorum delineamenta circa aurem. 16°. de vsu par. 1°. 217. B
 Musculus sub radice auris. 4°. de anat. adm. 1°. 83. G
 Musculi crotaphitæ, id est temporales, qui. de musc. diff. 1°. 44. G
 Musculi temporales, qui. 4°. de anat. adm. 1°. 80. A
 Musculi temporales, & masticatorii. de arti. com. 2°. 7°. 263. C
 Musculus temporum evidens est. 4°. de ana. adm. 1°. 81. E
 Musculorum omnium magnitudo cur pro ratione magnitudinis animas facta, preter quam musculorum temporum. 11°. de vsu par. 1°. 184. F
 Musculi temporum vbi. 9°. de anat. adm. 1°. 173. H
 Musculorum duo motus circa tempora. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 Musculorum temporalium officium. 4°. de anat. adm. 1°. 80. A
 Musculi temporales sanguinem effundentes difficulter compescuntur. fin. med. 15a. 50. A
 Musculi nasi alas aperientes vbi sint. de musculorum dissectione. 44. F 4°. de ana. adm. 1°. 81. B
 Musculorum genera quinque in ore. 4°. de anat. admin. 1°. 80. B
 Musculi masticatores, qui. 4°. de anat. adm. 1°. 80. B
 Musculi masticatores quo modo incidendi. 4°. de anat. adm. 1°. 81. B
 Musculi maxillas mouentes q. de art. c. 2°. 7°. 263. C de anat. vi. Sp. 54. A
 Musculus maxillam mouens qui, & cui nervo inbareat. de ner. di. 1°. 53. G
 Musculorum tria paria maxillam mouentia. 4°. de anat. adm. 1°. 81. C
 à Musculo lato mandibula mouetur. 4°. de loc. affect. 4°. 23. D
 Musculorum quatuor coniugationes maxillam inferiorem mouentes vbi sit. de musc. diff. 1°. 44. G
 Musculi, qui mouent sursum maxillam inferiorem vbi sint. de musculorum dissectione. 1°. 44. G
 Musculi, qui ad latera mouent maxillam vbi sint. de musc. diff. 1°. 44. G
 Musculi, qui deorsum trahunt maxillam inferiorem vbi sint. de musculo rum dissectione. 1°. 44. G
 Musculi qui maxillam sursum trahunt, & os claudunt, vbi sint, & quo modo procedant. de musc. diff. 1°. 44. G
 Musculi, qui inferiorem maxillam in interiori parte sursum trahunt, qui, & eorum processus. de musc. diff. 1°. 44. H
 Musculi mouentes maxillam inferiorem, & posteriorem partem, qui nam sint, & vbi oriantur. de musc. diff. 1°. 44. H
 Musculus, qui sursum retrahit ad maxillam os hyoides. de musc. diff. 1°. 46. F
 Musculi duo in extrema maxilla mutuo colligati. de musc. diff. 1°. 46. D
 Musculus qui vtrâq; mouet genam inuenit auctor libri de motibus masticatis, & obscuris. de motibus man. & obs. Sp. 67. C
 Musculorum trahentium genam actio conseruatur dum dormimus non aperto ore. 2°. de mot. musc. 1°. 314. E
 Musculi, qui ligant os hyoides superiori maxillæ & eorum processus. de musculorum diff. 1°. 46. D
 Musculi, à quibus fiunt figura maxillæ. 2°. de motu musc. 1°. 314. E
 Musculi, qui masticatorii appellantur ab Hippocrate, & ab antiquis. de musculorum dissec. 1°. 44. H
 Musculi masticatorii quid agant. 2°. de mot. musc. 1°. 314. E
 de Musculis faucium. de musc. diff. 1°. 46. G
 de Musculis buccarum. 4°. de anat. adm. 1°. 80. B
 Musculorum diuersitas ad buccas à locis vbi nascuntur. 4°. de anatomis administrationibus. 1°. 80. C
 Musculorum sectio qui buccas vna cum labris mouent inferiore maxilla qui efciente. 4°. de ana. adm. 1°. 80. A
 Musculi buccæ quo modo suo officio fungantur. de artic. com. 3°. 7°. 280. F
 Musculus latus buccas mouet. de musc. diff. 1°. 44. D
 Musculos duos latus, & tenues in buccam, & labra, ignorarunt antiqui. 3°. de anat. adm. 1°. 78. G
 Musculi laborum quo modo mouentur. 1°. de mot. musc. 1°. 309. F
 Musculi laborum situs qui. de musc. diff. 1°. 44. E
 Musculi laborum quatuor. de musc. diff. 1°. 44. E
 Musculi quatuor peculiare asperæ arteriæ qui illam contrahunt, & ar-ctant vnde oriantur, & finiant. de musc. diff. 1°. 46. A
 Musculi proprii gutturis vnde oriantur, & finiant. de musc. diff. 1°. 46. B
 pro Musculis mouentur cartilagine asperæ arteriæ. 7°. de vsu par-ium. 1°. 160. C
 Musculi, qui asperam arteriam adstringunt, & os lambdoides retrahunt. de musculorum dissec. 1°. 46. E
 Musculorum gutturis consideratio. 7°. de vsu par. 1°. 160. D
 Musculorum laryngis generatio, & dissectione, quæ. de vocalium instrumentorum dissectione. 1°. 106. H
 Musculorum laryngis actionem querit Galenus. de vo. inst. dis. 1°. 107. D
 Musculi, qui arteriam in longitudinem erigunt. de voc. inst. dis. 1°. 107. E

Musculi qui deglutioni conducunt. de voc. inst. dis. 1°. 107. E
 qbus Musculus larynx dilatare, ac cōstringatur. de vo. inst. dis. 1°. 107. E
 Musculi quibus claudat, & aperiat larynx. de voc. inst. dis. 1°. 107. E
 Musculi ex quibus pendet epiglottis inchoantur quando cōstringitur. de voce & anhel. Sp. 60. G
 Musculi, qui ad superiora, & priora cartilaginem scutiformem attrahunt. de musc. diff. 1°. 46. B
 Musculi, qui cartilaginem scutiformem cogunt et astrigunt. de musc. diff. 1°. 46. B
 Musculi, qui fines cartilaginis coniungunt. de musc. diff. 1°. 46. B
 Musculi qui scutiformem cartilaginem coniungunt. de musc. diff. 1°. 46. B
 Musculi qui cartilaginem cogunt, & guttur claudunt, & qui nam sint in omni animante. de musc. diff. 1°. 46. C
 Musculi qui faciunt vocem. 4°. de loc. aff. 4°. 26. E
 Musculi claudentes & aperientes ad vocem præcipui. 4°. de lo. af. 4°. 26. C
 Musculus gutturis, qui mouet dum vox edit vbi sit. de musc. diff. 1°. 46. G
 Musculorum ad vocem situs. de voc. & anhel. Sp. 61. A
 Musculi sex ex octo ad vocem necessarij. de voce & anhel. Sp. 61. A
 Musculi à quibus fit vox dum est in epiglottide. de voc. & anhe. Sp. 60. G
 Musculorum epiglottidis radices quæ nervus intret. de voc. & anhe. Sp. 61. H
 Musculos linguæ scire quid sit. 2°. de anat. adm. 1°. 68. H
 Musculorum mouentium linguam differentia, ortus, & processus. de musculorum dissec. 1°. 46. G
 Musculorum mouentium linguam nomina. de musc. diff. 1°. 46. G
 in Musculis, & motibus linguæ mirabilis est. de fet. for. 1°. 325. C
 Musculos nouem habet linguæ, & qui sint. de anat. viu. Sp. 49. C
 Musculi qui faciunt linguam dilatari. de anat. viu. Sp. 49. C
 Musculi qui faciunt motum circūuolutionis in linguæ. de anat. viu. Sp. 49. C
 Musculi facientes motum duplicationis in linguæ. de ana. viu. Sp. 49. C
 Musculi facientes retardationem in linguæ. de anat. viu. Sp. 49. C
 Musculi bubulæ linguæ sexdecim sunt. de musc. diff. 1°. 46. E
 Musculorum, qui faciunt motum obliquum linguæ, ortus, & processus. de musculorum dissec. 1°. 46. F
 Musculi linguæ cur quæq; non possint stabiliri. c. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Musculi scapularum quomodo secandi. 8°. de anat. adm. 1°. 101. E
 Musculi qui mouent scapulas. de musc. diff. 1°. 46. E
 Musculi scapularum qui. 4°. de anat. adm. 1°. 83. H
 Musculus quo mouentur scapulæ. 4°. de anat. adm. 1°. 84. D
 Musculi peculiare scapulis qui. 4°. de anat. adm. 1°. 84. D
 Musculi peculiare scapulis sex. 4°. de anat. adm. 1°. 84. D
 Musculus scapularum gratia, et non capitis factus. 4°. de anat. ad. 1°. 82. D
 Musculorum actio circa scapulas. 1°. de dis. feb. 3°. 62. H
 Musculi, qui vtrâq; mouent scapulam sunt septem, & qui nam sint. de musculorum dissec. 1°. 45. B
 Musculi, qui trahunt scapulas ad caput, vnde oriantur, & procedant, quales sint. de musc. diff. 1°. 45. A
 Musculus, qui scapularum Basim è directo capitis attollit vbi, & quomodo procedat. de musc. diff. 1°. 45. B
 Musculus, qui ex inferiori, & priori parte totam scapulam deorsum ac in priora ad se ipsum trahit. de musc. diff. 1°. 45. C
 Musculi ab osse guttur ambiente exortus, & insertio, scapulam in priorem regionem cervicis versus proprium principium abducit. de musculorum dissectione. 1°. 45. C
 Musculi qui retro abducunt scapulam, vbi & eorum processus ac exortus. de musc. diff. 1°. 45. C
 qui Musculus axillæ partem carnosam faciat. de musc. diff. 1°. 47. C
 Musculi supra humerum ἐπ' αὐτῶν αὐτῶν appellant. 1°. de ana. adm. 1°. 67. H
 Musculus parvus in humeri de articulatione situs qualis vbi nascatur, & finiat. de musc. diff. 1°. 47. G
 Musculi tres ad alam. de art. com. 1°. 7°. 252. D
 Musculus deltoideus qui. de art. com. 1°. 7°. 252. D
 Musculus qui ob malam excoriationem amittitur. de musc. diff. 1°. 47. D
 Musculorum brachij dissectione. 1°. de anat. adm. 1°. 67. H
 Musculi an duo per totum brachium. 1°. de ana. adm. 1°. 65. D
 Musculi quatuor in brachio. 2°. de vsu par. 1°. 126. A
 Musculi mouentes brachium vnde sunt, qui & quomodo, & vbi complantati sint, ac finiant. de musc. diff. 1°. 47. B
 Musculus prior brachij ab omnibus vnus putat. 1°. de ana. adm. 1°. 65. B
 Musculi exterioris nodi brachij. 1°. de ana. adm. 1°. 66. F
 Musculus qui brachium sursum præ rectâ lineâ attollit. de musc. diff. 1°. 47. F
 Musculus, qui attollit brachium ad interna. de musc. diff. 1°. 47. F
 Musculus qui brachium ad exteriora abducit. de musc. diff. 1°. 47. G
 Musculus qui brachium ad latera detrahit. de musc. diff. 1°. 47. G

*Musculus, qui ab inferiori humilioris costę termino ascendit, quas motio-
nes extrinsecus excipiat. de musc. diff.* 1^a.47.G
Musculus qui caput brachij attrahit. de musc. dissect. 1^a.47.G
Musculus, qui brachium pectori abducit. de musc. diff. 1^a.47.G
Musculus, qui totum brachium pectori abducit. de musc. diffec. 1^a.47.G
*Musculus vnus sub vnaqua; clavicula, & qualis, & eius ortus ac fi-
nis. de musc. diff.* 1^a.46.C
Musculi qui primam costā ad claviculā attrahunt. de musc. diff. 1^a.46.D
Musculus brachium ad costas rectum extendens. de musc. diff. 1^a.47.G
*Musculi ab ipsa scapula ad exteriora posterioraq; membrum circuma-
gentes. de musc. diff.* 1^a.47.G
Musculi cubiti, & extrema man^o quō viginti tres. 2°. de vsu p. 1^a.120.H
Musculorum cubiti, & extrema manus vtilitas. 2°. de vsu pa. 1^a.120.H
Musculorum cubiti, & extrema manus situs. 2°. de vsu par. 1^a.120.H
*Musculi octo totum cubitum occupantes & sex & septem. 1°. de anat-
omicis administrationibus.* 1^a.66.F
*Musculi mouentes dearticulationem cubiti vnde oriuntur, & finiant. de
musculorum diffec.* 1^a.47.H
Musculi vlna quot. 2°. de vsu par. 1^a.122.C
Musculi duo flectunt vlnam. 2°. de vsu par. 1^a.126.D
Musculi duo extendunt vlnam. 2°. de vsu par. 1^a.126.D
Musculi, qui extendunt dearticulationem cubiti. de musc. diff. 1^a.48.A
Musculus qui facit lentam extensionem cubiti. de musc. diff. 1^a.48.B
Musculos alios habet finia in cubito q̄ alia aīalia. de musc. diff. 1^a.48.B
*Musculi in cubito tyronibus sunt quindecim, veteranis decem, & septē.
de musc. disse.* 1^a.48.B
Musculorum cubiti numeratio, & ortus, ac finis. de musc. diff. 1^a.48.B
Musculus in cubito in quo omnes errarunt. de musc. diff. 1^a.48.C
Musculus qui medio cubito a foris incumbat. 1°. de anat. adm. 1^a.65.A
Musculorum obliquorū, qui radiū mouēt exortus. de musc. diff. 1^a.49.A
Musculi obliqui radiū mouentes. 2°. de vsu par. 1^a.122.F
Musculi in obliquum radiū vertentes. 2°. de vsu par. 1^a.126.E
qui Musculus radij os tanquā in pronū circūagat. de musc. diff. 1^a.49.A
*Musculi duo magni totam eam regionem, quā inter cibum, & radiū me-
dia est, replentes, cui exortui subiaceant. de musc. diff.* 1^a.48.H
Musculorum duplices deneruationes in flexiōe carpi. 1°. de vsu p. 1^a.118.B
*Musculi septem intra cubitū, quorū officiū est flectere brachiale, & digi-
tos, & radiū in pronū circumagere. de musc. diff.* 1^a.48.F
Musculus primus omnium diffecādus intra cubitū. de musc. diff. 1^a.48.G
Musculi duo brachiale flectentes. 1°. de anat. adm. 1^a.65.F
a quibus Musculis extendatur brachiale. de musc. diff. 1^a.48.C
Musculus extendens brachiale. de musc. dissect. 1^a.48.D
*Musculi mouentis brachiale apud magnum digitum exortus. de muscu-
lorum diffec.* 1^a.48.H
*Musculus, qui brachiale apud magnum digitum flectit in pronū. de mu-
sculorum diffec.* 1^a.49.A
*Musculus qui brachiale flectit cum inclinatione ad supinum, & qui cum
declinatione in pronum. de musc. diff.* 1^a.48.G
*Musculi mouentis brachiale apud paruum digitum exortus. de muscu-
lorum diffec.* 1^a.48.H
Musculi manum & pedum sunt nervosiores. 4°. de præf. exper. 4^a.121.D
*Musculorum situs mouentium manum, & ordo, & vbi moriantur. 2°. de
motu musc.* 1^a.313.H
Musculi mouentes partes manus. 2°. de vsu par. 1^a.122.C
Musculi qui dant motum manibus. de anat. vii. Sp.54.B
*Musculi manus a quibus nervis agitent. in 3^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a.127.H
Musculorum maiorum manus exortus. 2°. de mot. musc. 1^a.313.H
de Musculis ē quibus oriuntur tendones manus. 2°. de vsu par. 1^a.121.D
Musculi in interna manu vtilitates. 2°. de vsu par. 1^a.121.F
Musculus quibus fiat manus prona. 1°. de anat. adm. 1^a.67.A
Musculus qui manum in supinum circumagit. de musc. diff. 1^a.49.A
Musculis quibus fiat manus supina. 1°. de anat. adm. 1^a.67.A
Musculi omnes in media manus figura quiescunt. 2°. de mo. musc. 1^a.314.C
*Musculorum robur facit manus fortiores & ambidextros. commentar.
7°. aphorismo 43°.* Ex.57.E
Musculi qui flectūt & extendūt digitos & quō. 1°. de mo. musc. 1^a.309.G
Musculus qui extendit digitos vnus est. 1°. de anat. adm. 1^a.65.A
Musculus duos exiguos digitos extendens. de musc. diff. 1^a.48.D
Musculus, q̄ extēdit digitos quatuor præter pollicem. de musc. diff. 1^a.48.C
Musculus vnus extendit quatuor digitos. 1°. de anat. adm. 1^a.65.B
Musculi mouentes pollicem, indicē, & mediū digitū. de musc. diff. 1^a.48.E
*Musculus vnus mouet tres primos digitos, pollicem, indicem, & mediū.**

de anatomicis administ.

1^a.65.C
*Musculi duo ducunt in latera pollicem, indicem & medium. 1°. de anat-
omicis administrationibus.* 1^a.65.C
*Musculos duos ponere moueant digitos qui magis laudat Galenus. 1°. de
anatom. administ.* 1^a.65.C
Musculorum duo genera in summa manu. de musc. diff. 1^a.49.A
Musculi septem summe manus. 2°. de vsu par. 1^a.121.B
*Musculus sextus in summa manu magnū digitum indici adducit. de mu-
sculorum diffec.* 1^a.49.B
*Musculus septimus in summa manu paruum digitum a reliquis longissi-
me abducit. de musc. diff.* 1^a.49.B
*Musculus qui magnum digitum longissime ab indice abducit vbi oriatur
& finiat. de musc. diff.* 1^a.49.B
*Musculi qui magnum digitum in neutram partem extendant. de muscu-
lorum diffec.* 1^a.48.D
*Musculus, qui abducit digitos paruos ab alijs, & qui alios tres abducit.
de musc. dissect.* 1^a.48.C
Musculus a quo fit obliquus digitorū motus. 3°. de anat. adm. 1^a.78.G
Musculus q̄ paruos digitos in obliquū mouet, vn^o. 1°. de anat. adm. 1^a.65.A
Musculus vnus in obliquum agit. 1°. de anat. adm. 1^a.65.B
Musculus mouens obliquē pollicem. de musc. diff. 1^a.48.D
Musculi ducentes digitos ad obliquum. 2°. de vsu par. 1^a.121.G
*Musculi flectentes in obliquum duos digitos post magnum. 2°. de vsu par
tium.* 1^a.121.H
Musculi vertentes ad obliquum partes manus. 2°. de vsu par. 1^a.121.H
*Musculi quinq; oblique introrsum, sursumq; digitos mouentes. de muscu-
lorum diffec.* 1^a.49.A
Musculus quinq; digitos flectens. de musc. diff. 1^a.48.G
Musculus nullus in extremis manibus a foris. 3°. de anat. adm. 1^a.77.F
Musculi qui primum digiti articulum flectunt. de musc. diff. 1^a.49.C
*Musculi flectentes secundam articulorum dearticulationem, & quo mo-
do. de musc. dissect.* 1^a.49.C
Musculi summarum partium digitorum. 1°. de anat. adm. 1^a.67.D
a Musculis ad articulos tendo rotundus. 1°. de vsu par. 1^a.117.D
Musculi duo soli apparēt nō nunq̄ in magno digito. de musc. diff. 1^a.49.D
*Musculi duo digitorum quandoq; vnus esse videntur adeo inter se conli-
ti sunt. de musc. diff.* 1^a.49.D
Musculis oībus cessantibus aliquis mot^o est i manu. 1°. de mot. m. 1^a.311.B
Musculi thoracis, & vētris carnosī sunt. 4°. de præf. ex pul. 4^a.121.D
Musculorum in Thorace differentia. 5°. de locis affectis. 4^a.29.G
Musculi superni thoracis sunt sex. 1°. de locis affe. 4^a.6.F
Musculi a quibus mouetur thorax. 5°. de anat. adm. 1^a.86.B
Musculus, qui dilatat thoracem. de musc. diff. 1^a.46.H
Musculi qui thoracem dilatant. de musc. diff. 1^a.49.E
*Musculus, qui maiore dilatatione thoracem dilatat, qualis, et vnde ori-
tur, ac desinat. de musc. diff.* 1^a.47.A
Musculus dubius an thoracis sit, an cervicis. de musc. diff. 1^a.47.A
Musculus circularis in thorace ppetuā fūctiōis. 5°. de anat. adm. 1^a.88.G
Musculorum thoracis motus cur seruat in somno. 5°. de lo. aff. 4^a.29.B
Musculi thoracis quando omnes mouentur. 4°. de lo. aff. 4^a.26.G
*Musculi medij a thorace ad ossa pubis quo tendantur. in 1^m. prorrhetic.
commentario 3°.* 4^a.186.D
Musculi extra thoracem vnde alantur. de venæ art. diff. 1^a.8.D
Musculi pectoris quo modo secandi. 5°. de anat. adm. 1^a.84.F
*ad Musculos pectoris qui perueniunt nervi, a dorsi medulla oriuntur.
de præcogn. ad Posth.* 4^a.216.D
*Musculi a pectore ascendentes quas motiones intrinsecus excipiant. de
musculorum diffec.* 1^a.47.F
*Musculorum a pectore enatorum si alter duntaxat agat alior altiorum.
humilior humiliorem adductionem efficit. de muscul. diff.* 1^a.47.G
Musculi pectoris sunt organa spiritus. de sper. Sp.36.G
*Musculi pectoris nisi extendantur non fiunt anhelitus neque vox. de vo-
ce & anhelitu.* Sp.61.A
Musculi qui faciant expirationem. 4°. de loc. aff. 4^a.26.E
Musculi respirationis opifices. 5°. de anat. adm. 1^a.86.C
Musculi oēs si moueant in spiratione quid sequat. 4°. de lo. aff. 4^a.26.G
*Musculi similes equis in respiratione vt habent nervi, ac equi volun-
tas. de caus. resp.* 1^a.227.B
Musculi qui faciant exufflationem. 4°. de lo. aff. 4^a.26.E
*Musculus interior qui est inter costas facit anhelitum, & tunc fit quan-
do aer expellitur vehementer a pectore. de voce & anhel.* Sp.60.F
*Musculi anhelitum constringentes musculis comparantur ani, & resi-
ca. de*

ca. de musculorum dissectione. 1.^a. 107. H
 Musculi qui prohibent respirationem. de voc. instr. diff. 1.^a. 107. F
 Musculi Thoracis, & abdominis sunt necessarij ad deiectionem. 2.º. de symptomatum causis. 3.^a. 27. D
 Musculi cordis quot. de anat. viii. Sp. 46. D
 de Musculis intercostalibus sermo. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 86. E
 in Musculorum costarum anatomia exercitatio vnde incipiat. 8.º. de anatomiciis administrationibus. 1.^a. 100. A
 Musculi primi intercostales quo modo secantur. 8.º. de anat. adm. 1.^a. 100. A
 Musculorum intercostalium sectionis modus. 8.º. de anat. adm. 1.^a. 101. F
 pro Musculis intercostalibus spectandum animal macilentum, & vetus. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 86. F
 Musculorum intercostalium duo genera, & quae. 5.º. de loc. affect. 4.^a. 29. G
 Musculi thoracis intercostales sunt viginti duo. de musc. diff. 1.^a. 49. D
 Musculi inter costas sunt viginti duo. de voc. & anhel. Sp. 62. B
 ad Musculos qui sunt inter costas non veniunt nervi nisi ex sola spinali medulla. de voce & anhel. Sp. 62. B
 Musculus costis omnibus incumbens. 1.º. de anat. admin. 1.^a. 64. G
 Musculus costarum coarticulationem contrahens. de musc. diff. 1.^a. 50. A
 Musculi mediarum costarum quid agant. 1.º. de diff. feb. 3.^a. 63. A
 Musculus detrahens duodecimam costam. de musc. diff. 1.^a. 49. E
 Musculi costarum notiarum natura. 8.º. de anat. adm. 1.^a. 100. A
 Musculi costarum notarum in quo animali facilius videantur. 8.º. de anatomiciis administrationibus. 1.^a. 100. A
 Musculi, quibus diaphragma iuuatur. de anat. vi. Sp. 53. G
 vna cum Musculis septum transversum thoracem dilatat. de musc. diff. 1.^a. 49. F
 Musculi precordiorum moventur ad motum respiratoriorum organorum. 1.º. de diff. resp. 1.^a. 59. H
 Musculi precordiorum non sunt admoenda adstringentia. 1.º. methodi medendi. 7.^a. 73. B
 Musculis alijs quando indiget septum transversum. 4.º. de loc. aff. 4.^a. 26. G
 Musculi octo ita exprimunt ad stomachum sicuti ad anum. 5.º. de vsu. 1.^a. 147. A
 Musculum non esse ventriculi, nec os ventriculi collige. 3.º. de sym. cau. 3.^a. 25. E
 Musculi vicini ventri quando vincendi. 3.º. de san. tuen. 2.^a. 82. B
 Musculorum abdominis sectio. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 87. B
 Musculorum in abdomine sectio. 6.º. de anat. adm. 1.^a. 93. F
 Musculi abdominis statim inciduntur aiali mortuo. de anat. ad. 1.^a. 87. B
 Musculi octo abdominis quo modo incidendi. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 87. F
 Musculorum in abdomine consideratio. 6.º. de anat. adm. 1.^a. 93. F
 Musculi abdominis conducunt contractioni thoracis. de musc. diff. 1.^a. 49. F
 Musculi, quos psoas nominant. de musc. diff. 1.^a. 49. G
 Musculi octo abdominis. 5.º. de loc. aff. 4.^a. 33. C
 Musculi epigastrii cur octo. 5.º. de vsu par. 1.^a. 146. G
 Musculi octo abdominis quales, et eorum exortus, ac finis. de musc. diff. 1.^a. 49. H
 Musculi octo epigastrii quales, & quid agant. 5.º. de vsu par. 1.^a. 146. E
 Musculorum epigastrii positio cur talis. 5.º. de vsu partium. 1.^a. 146. G
 Musculi abdominis quibus nutriantur. de ven. art. diff. 5.^a. 58. D
 Musculus maximus abdominis vnde oriatur. de musc. diff. 1.^a. 47. B
 Musculorum abdominis utilitas. de musc. diff. 1.^a. 50. C
 Musculi magni in epigastrio gratia efflationis, vocis, egestionis, mictus. 4.º. de vsu par. 1.^a. 137. F
 Musculi abdominis faciunt deiectiones. 6.º. de loc. aff. 4.^a. 38. F
 Musculis abdominis compressis fit deiectio. 6.º. de lo. aff. 4.^a. 38. F
 Musculi octo abdominis quid faciant dum animal excernit. 6.º. de anat. micis administ. 1.^a. 93. H
 Musculis intestinis, ventri, vulvae, & vesicae omnibus commune, est fibris suis diversis, & carne simplici consilari. 7.º. de anatomiciis administrationibus. 1.^a. 95. G
 Musculi recti intestini partem extremam ambit actio & utilitas. 6.º. de locis affectis. 4.^a. 38. E
 Musculi rotundiores in vesicae officium quale. 6.º. de lo. aff. 4.^a. 38. E
 Musculus vnus circularis in vesica, qui claudit vesicam. 6.º. de anatomiciis administrationibus. 1.^a. 93. H
 Musculi vesicae quo modo moventur. 1.º. de mot. musc. 1.^a. 309. F
 Musculi colli vesicae munitur quale sit. de musc. diff. 1.^a. 50. D
 Musculus cervicis vesicae nihil agit cum vesica agit. 1.º. de lo. aff. 4.^a. 2. F
 Musculi testem sursum attollentes. de musc. diff. 1.^a. 50. D
 Musculi duo ad testes descendunt, & eorum ortus, & finis. de musculorum dissectione. 1.^a. 50. D
 vnus Musculi colli vesicae quale sit. de musc. diff. 1.^a. 50. D
 Musculi testium & penis vnde. 1.º. de mot. musc. 1.^a. 309. G
 Musculi duo obliqui pudendi quales, & ubi sint. de musc. diff. 1.^a. 50. D

Musculorum duo paria in priapo. de anat. viii. Sp. 52. E
 Musculi qui dant pudendo rigiditatem. de musc. diff. 1.^a. 50. E
 Musculorum nervosa propago quae. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 88. H
 Musculi spinæ. 12.º. de vsu par. 1.^a. 197. A
 Musculus à prima vertebra qualis nam sit, & eius processus, ac insertio. de musc. diff. 1.^a. 45. B
 Musculi, qui primæ vertebrae de articulationem ad latera annuendo movent. de musculorum diff. 1.^a. 46. A
 Musculi spinales à secunda cervicis cerebri incipiunt, et quot sint. de musculorum diff. 1.^a. 49. F
 Musculus ex omnibus vertebra natus. de musc. diff. 1.^a. 46. H
 Musculorum spinalium duplex genus. com. 7.º. aph. 36.º. Ex. 56. G
 Musculi spinales aliqui vtrâq; spinâ cōplectūt. c. 7.º. aph. 36.º. Ex. 56. H
 Musculi spinam flectentes ubi oriuntur, & desinant. de musc. diff. 1.^a. 49. G
 Musculi flectentes superiorem spinæ partem. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 89. A
 Musculi spinam flectentes qui. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 89. A
 Musculi dorsales. 4.º. de anat. adm. 1.^a. 82. F
 Musculorum spinalium nervi, & membrorum extremorum à medulla spinali nascuntur. com. 5.º. aph. 65.º. Ex. 45. B
 Musculi qui faciunt erigere priapum. de anat. viii. Sp. 52. E
 Musculus ani Sphincter. 2.º. de sym. caus. 3.^a. 25. H
 Musculus sedis dici potest musculus cuticulosus, vel carnosus cutis. de musculorum dissectione. 1.^a. 50. E
 Musculorum in sede sectio. 6.º. de anat. adm. 1.^a. 93. F
 Musculus ad anum pertinens. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 71. D
 pro Musculis sedis videndis ossa pubis quomodo incidenda. 6.º. de anatomiciis administ. 1.^a. 93. F
 Musculorum in sede consideratio. 6.º. de anat. adm. 1.^a. 93. F
 Musculis ani, & vesicae, comparantur musculis anhelitum stringentibus. de voc. instr. diff. 1.^a. 107. H
 Musculus vnus quo modo sine pari in ano. 5.º. de vsu par. 1.^a. 146. E
 Musculi rotundi in ano officium quale. 6.º. de loc. aff. 4.^a. 38. E
 Musculi duo in sede obliqui quo modo, & quid agant. 5.º. de vsu par. 1.^a. 146. E
 Musculi sedis quomodo moventur. 1.º. de motu musc. 1.^a. 309. F
 Musculus transversus sedis qui ipsam claudit ubi sit. de musc. diff. 1.^a. 50. E
 Musculi qui sursum sedem attollunt. de musc. diff. 1.^a. 50. E
 Musculi praevalidi sunt custodes finibus excretoriorum meatuum corporis. 2.º. de mot. musc. 1.^a. 314. F
 per Musculos custodiuntur superfluitatum effluxiones ne iniussu exeant. 2.º. de motu musc. 1.^a. 314. F
 Musculus ani orbicularis relaxatur in excretionem. 6.º. de anatomiciis administrationibus. 1.^a. 93. H
 Musculi circularis sedis dissectione. 6.º. de anat. adm. 1.^a. 93. H
 Musculus ani quo modo afficiatur frigore. 1.º. de lo. aff. 4.^a. 7. H
 Musculi decem qui coxendicem movent. de musc. diff. 1.^a. 50. F
 Musculus tensus vsque ad genu. 15.º. de vsu par. 1.^a. 214. B
 Musculus cruris mouens. de mult. 3.^a. 78. A
 Musculi ad tensionem in crure. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 70. E
 Musculi crurium operationes, et quo impediunt. 1.º. de mo. musc. 1.^a. 308. G
 Musculo quo ad originem ipsius protensio tibia figuratur sicut pueri eam statuunt in palestris. cruris inuertiētes, cum alterius femori cruris iniiciunt. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 69. G
 Musculi femoris primi omnium secandi, alij vero deinde non habent ordinem. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 69. E
 Musculus qui introrsum, & retrorsum femur adducit. de musc. diff. 1.^a. 50. F
 Musculus psoa, haud exiguus est, & vnde oriatur, ac desinat. de musculorum dissectione. 1.^a. 50. F
 Musculus qui flectit, & simul introrsum magis totum femur inuertit. de musculorum diff. 1.^a. 50. G
 Musculus qui retrorsum magis femur abducit. ad alterum simul femur leniter adducens. & alia eius actiones. de musc. diff. 1.^a. 50. H
 Musculus qui exacte femur extendit in posteriora trahens. de musculorum diff. 1.^a. 50. H
 Musculus introrsum simul & parumper retrorsum agens femur. de musculorum dissectione. 1.^a. 51. F
 Musculus latus in exteriori parte femoris non multum considerandus cur. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 69. C
 Musculi tibiam moventes octo sunt. de musc. diff. 1.^a. 50. F
 Musculus qui tibiam sensim ad exteriora inclinantem facit. de musculorum dissectione. 1.^a. 52. F
 Musculus qui introrsum non nihil etiā tibiā mouet. de musc. diff. 1.^a. 50. F
 Musculus totum femur extendens, & ad exteriorem regionem caput q q iij ipsius

ipſius trahens. de muſcul. diff. 1.^a. 51. A
 Muſculus qui ſurſum ſumit, & extrorſum femoris caput trahit. de muſculorum diſſect. 1.^a. 50. B
 Muſculus qui caput femoris ſurſum tollit, & vna ad interiora inuertit. de muſculorum diſſect. 1.^a. 51. B
 Muſculi qui femoris caput circumagunt. de muſ. diff. 1.^a. 51. B
 Muſculus qui totum femur introrſum adducit. de muſ. diff. 1.^a. 51. B
 Muſculi, qui coxendicis dearticulationem euidenter, vehementerq; mouent. de muſ. diff. 1.^a. 51. D
 Muſculus primis coxendicis dearticulationem mouentibus qui nerui inſerantur. de ner. diſſect. 1.^a. 55. C
 Muſculi nouem mouent genu dearticulationem. de muſ. diff. Sp. 51. C
 Muſculi, qui genu dearticulationem extendunt. de muſ. diff. 1.^a. 51. F
 Muſculus qui genu ad articulationem ad exteriora inuertit. de muſculo- rum diſſect. 1.^a. 51. A
 Muſculos genu dearticulationem mouentes, & ſi nouem eſſe oſtenderit, tamen dicit eſſe octo Galenus, ne ab antiquis in re minima diſſentiat. de muſculorum diſſect. 1.^a. 51. G
 de Muſculis tibiae. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 71. D
 Muſculi ſex poſterioris tibiae. 3.º. de vſu par. 1.^a. 132. H
 Muſculus qui ad interiora ſimul tibiam fleſcit, & ſurſum ipſam altā quo modo attollit. de muſ. diff. 1.^a. 51. D
 Muſculus, qui tibiam introrſum inuertit in rectum illam attollendo. de muſculorum diſſect. 1.^a. 51. D
 Muſculus qui inuertit ad exteriora tibiam oblique, & ſimul fleſcit. de muſculorum diſſect. 1.^a. 51. E
 Muſculus qui tibiam vertit extrorſum. de muſ. diff. 1.^a. 51. E
 Muſculus fleſcens ad exteriora tibiam. de muſ. diff. 1.^a. 51. E
 Muſculus ſuram efficiens non eſt vnus. 1.º. de anat. adm. 1.^a. 65. B
 Muſculus ad tibiam fleſcendam natus. de muſ. diff. 1.^a. 51. H
 Muſculi tibiae quatuordecim, quo modo ſint. de muſ. diſſect. 1.^a. 51. H
 Muſculi actio eſt, motus pedis. de conſ. ar. 1.^a. 37. A
 Muſculi pedum ſint diuerſi, & natura, & numero ab illis manum. de muſculorum diſſect. 1.^a. 52. E
 Muſculorum in pede genera quatuor, & quae. de muſculorum diſſectio- ne. 52. G. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 72. D
 Muſculus qui facit ſolidum, tenſum, durum, pilis nudum, facile ſentiens pedis veſtigium. de muſ. diff. 1.^a. 52. A
 Muſculi tres conſtituunt depilem pedis partem. 3.º. de vſu par. 1.^a. 132. G
 Muſculi qui totius pedis dearticulationem fleſcunt. de muſ. diff. 1.^a. 51. H
 Muſculi ſimul cū oſſe totū pedē retrorſum abducētes. de muſ. di. 1.^a. 52. A
 Muſculus liuidus colore, qui. de muſ. diff. 1.^a. 52. A
 Muſculi à quibus tū totus pes, tū digiti mouent. de muſ. diff. 1.^a. 51. H
 Muſculus, qui dilatatur ī pede verſus magni digiti partes magis, retror- ſumq; & extrorſum leniter pedem inuertens. de muſ. diff. 1.^a. 52. B
 Muſculi qui retrorſum ſimulq; extrorſum pedem abducunt. de muſculo- rum diſſect. 1.^a. 52. B
 Muſculi portio magni digiti internodium leniterq; ad exteriora exten- dens. de muſ. diſſect. 1.^a. 52. B
 Muſculi fleſcentes digitos pedum. 3.º. de vſu par. 1.^a. 132. A
 Muſculus mouens tres maiores digitos pedis. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 71. H
 Muſculi mouētes mediū digitorū pedū articulū. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 72. D
 Muſculus qui parū digiti, & indicem pedis fleſcit. de muſ. diſ. 1.^a. 52. C
 Muſculi priores tibiae tres ſecundum antiquos, tamen Galenus ſeptem eſ- ſe ponit. de muſ. diff. 1.^a. 52. C
 Muſculus magnum digitem pedis obliq; leniter ſurſum trahens. de mu- ſculorum diſſ. 1.^a. 52. D
 Muſculus qui habet vilitatem qualem in curribus circuli, per quos au- rige habenas traſciunt. de muſ. diff. 1.^a. 52. D
 Muſculus magnum digitem fleſcens. de muſ. diff. 1.^a. 52. D
 Muſculus paruum pedis digiti retrorſum abducens. de muſ. diff. 1.^a. 52. D
 Muſculus totum pedem ſurſum tendens. de muſ. diff. 1.^a. 52. D
 Muſculus pedem reſimans. de muſ. diff. 1.^a. 52. E
 Muſculus qui paruum digitem extrorſum deducit. de muſ. diff. 1.^a. 52. E
 Muſculus qui digitos extendit. de mu. diff. 1.^a. 52. F
 Muſculus totam pedis dearticulationem mouet. de mu. diff. 1.^a. 52. F
 Muſculi qui digitos agunt obliquo motu in pede. de muſ. diff. 1.^a. 52. G
 Muſculi qui medium digiti articulum fleſcunt. de muſ. diff. 1.^a. 52. H
 Muſculi ſm articulum cuiuſq; digiti fleſcentes. de muſ. diff. 1.^a. 52. G
 Muſculi qui ſingulos digitos obliquo motu mouent. de muſ. diff. 1.^a. 52. H
 Muſculi extrinſecus digitos longiſſime ab alijs abducetes. de muſculorū diſſect. 1.^a. 52. H

Muſculi obliqui vnicuiq; digito motū ſuppeditates. de muſ. diff. 1.^a. 52. H
 Muſculi qui mediocriter digitos fleſcunt. de muſ. diff. 1.^a. 52. H
 Muſculi qui cum nulla in latus inclinatione digitos fleſcunt. de muſculo- rum diſſect. 1.^a. 52. H
 Muſculus, qui cum modica in latus inclinatione digitos fleſcit. de muſcu- lorum diſſect. 1.^a. 52. H
 Muſculi tres calcaneum mouent. 3.º. de vſu par. 1.^a. 132. G
 Muſculi parui non animaduerti ab anatomicis, nec ab ipſo Galeno niſi tarde. 3.º. de vſu par. 1.^a. 132. C
 Muſculus, in quo errarunt antiqui. de muſ. diſſec. 1.^a. 45. E
 Muſculi octo in diſſect. ſimiariū ignorabantur ab antiquis. 1.º. de anat. micis adminiſtrationibus. 1.^a. 64. E
 Muſculi omnibus incogniti ante Galenum. 2.º. de anat. adm. 1.^a. 72. B
 in 6.^m. de mor. vul. com. 5.º. 3.^a. 188. G
 in Muſculo vlnae, error anatomicorū aſ Galenū. 2.º. de vſu par. 1.^a. 132. E
 Muſculus prætermiſſus ab anatomicis. 5.º. de anat. adm. 1.^a. 89. B
 Muſculi ignoti etiam diu à Galeno. de muſ. diff. 1.^a. 49. C
 Muſculi qui lateant quandoq; Galenum. 1.º. de anat. adm. 1.^a. 67. C
 Muſculorum motus tertius à Galeno inuentus. 1.º. de mot. muſ. 1.^a. 311. C
 Muſculi lati inuentor Galenus. 4.º. de anat. adm. 1.^a. 81. B
 Muſculus à Galeno inuentus. 4.º. de ana. adm. 1.^a. 102. G
 Muſculi duo qui ab anatomicis vnus putabant. 2.º. de vſu par. 1.^a. 132. G
 Muſculorum extremitates cibus viſcoſus, & cur. de diſſ. cont. Sp. 72. H
 MVS CVLI poſſimum patiuntur in exercitationibus, & laſſitudinib. & poſſimum in affectu ſimili laſſitudini. 3.º. de ſan. tu. 2.^a. 80. C
 Muſculos ſuper naturalem habitum ſola laſſitudo phlegmonodes attollit. 3.º. de ſan. tuenda. 2.^a. 79. D
 Muſculi qui patientur inter exercitandum. 3.º. de ſan. tu. 2.^a. 80. C
 Muſculus non poteſt ſe ipſum grauare. de mult. 3.^a. 77. H
 Muſculi in laboribus quid patiuntur. com. 4.º. aph. 30.º. Ex. 30. G
 Muſculorum propria affectio. 1.º. de diſ. reſp. 3.^a. 61. C
 Muſculorum duplex paſſio mollior, & ſpasmus. de ocul. 7.^a. 187. F
 Muſculorum vitium conuulſiones. de optima ſecta. 1.^a. 24. C
 Muſculus, aut neruus eſt affectus qui mouet aliquam partem, conuulſa illa parte. 3.º. de loc. aff. 4.^a. 21. B
 circa Muſculos, & neruos fit ſpasmus, & ſaltus. de cōp. pulſ. Sp. 65. C
 Muſculus latus, prius intrēdit ſpasmus corripicndis. de muſ. diff. 1.^a. 44. D
 cuius Muſculi affectio ſit caninus ſpasmus. de muſ. diff. 1.^a. 44. E
 Muſculus cum tenditur, vel conuellitur eſt vitium vnus nerui, qui par- ticulam mouet. 1.º. de ſymp. cauſ. 3.^a. 19. D
 Muſculi quandoque habent diſpoſitionem ſimilem conuulſioni, que tamē non eſt conuulſio. com. 6.º. aph. 54.º. Ex. 53. C
 Muſculi in ſuris præſertim contrahuntur patientibus cholera. comē- tario 5.º. aph. 1.º. Ex. 37. D
 Muſculis qualis paſſio conuulſio, talis eſt ſingultus ſtomacho. commen- tario. 7.º. aphor. 3.º. Ex. 54. B
 Muſculorum diſtentione multi correpti ſunt ob eſum coturnicum quia ve- ratro veſciuntur. in 6.^m. de mor. vul. comen. 5.º. 3.^a. 194. E
 ad Muſculos tenſos. 7.º. de comp. med. per gen. 5.^a. 274. E
 ad Muſculos conuulſos. 7.º. de comp. me. per gen. 5.ª. 267. C
 Muſculi diſtorquentur. 2.º. de cauſ. pul. 4.ª. 93. G
 ex Muſculis affectus tremores, et conuulſiones ſiūt. de fra. c. 2.º. 7.ª. 235. C
 Muſculi affecti minus tendunt, & indurant pulſum, quam membranae af- fectae. 8.º. de locis affectis. 4.ª. 29. H
 Muſculi qñq; non ſunt affecti, & actio impedit. de art. com. 3.º. 7.ª. 280. E
 Muſculi ſubiecti cuti palpitati q & ipſi palpitare pñt. 2.º. de ſy. c. 3.º. 20. F
 Muſculorum gula inflammatio quid faciat. com. 4.º. aph. 35.º. Ex. 31. E
 ex Muſculi capitis percuffione fit animi defectus. 1.º. de arte curatiua ad Glaucōnem. 7.ª. 98. G
 Muſculi colli quando extenduntur, & inchoſtantur vt extenduntur in aſſumptione cibi, & potius accidit raucedo. de voce & an. Sp. 60. G
 ob Muſculos gutturis muti. 4.º. de lo. aff. 4.ª. 26. B
 Muſculi pectoris intemperie inaequali quem habeant motum. 2.º. de ſym- ptomatū cauſis. 3.ª. 22. H
 Muſculorum thoracis immobilitas qñ mortē parit. 4.º. de lo. af. 4.ª. 26. G
 Muſculis Thoracis non affectis quo modo laſa reſpirationis affectio in- ueſtiganda eſt. in 1.º. prorrh. com. 1.º. 4.ª. 163. C
 in Muſculis intercoſtalibus leſio quō variet. 8.º. de anat. adm. 1.ª. 100. H
 Muſculis intercoſtalibus inflammatis arteriarum dilatatio dolore in- fert. 2.º. de locis affect. 4.^a. 9. A
 Muſculorum intercoſtalium quanta pars reſoluitur tanta pars perit na- turalis effluuio, & vocis. 8.º. de anat. adm. 1.^a. 102. C
 in Muſculum

Musculum fluxio calida quid faciat. de in aq. intemp. 5°. 44. E.
Musculorum dolorificas dispositiones enumerat. 5°. de lo. af. 4°. 29. G.
Musculo inflammato quo modo duplex dolor sentitur arterijs dilatatis. 4°. 8. H.
de locis affectis. 4°. 8. H.
Musculorum prae cordiorum phlegmon ab ignavis existimatur iecoris,
et ita relaxantibus curatur. 11°. meth. me. 7°. 72. F.
Musculus circa prae cordia inflammatus inducit paruum, ac densum spi-
ritum. 2°. de diff. respir. 3°. 65. H.
Musculi prae cordiorum inflammati non possunt inferre mortem. in pro-
gnost. com. 1°. 4°. 196. B.
circa Musculos circumscitos peritonaeo, membranae alium, ac intestina
omnia ambienti si dolor adsit, densus, ac parvus fit spiritus. 2°. de dif-
ficultate respirationis. 3°. 71. D.
Musculis abdominis, et thoracis inflammatis febris fit. 4°. de praesagi-
none ex pulsibus. 4°. 121. D.
Musculi spinae dolentes in renali morbo quo modo significant abscessus in-
trinsece et extrinsece futuros. com. 7°. aph. 36°. Ex. 56. G.
Musculorum rectorum tumores quales. 5°. de lo. aff. 4°. 33. D.
ad Musculorum inflammationem, sapa, et oleum. 14°. meth. me. 7°. 88. F.
in Musculi sub cute inflatio quo curetur. 14°. meth. me. 7°. 88. F.
Musculi contusi quibus leniendi. 14°. meth. me. 7°. 88. G.
ad Musculorum contusionem propria facit emplastrum barbarum. de dy. Sp. 35. F.
in Musculis solutio continui Thlasia appellatur. 4°. meth. me. 7°. 23. B.
in Musculorum partibus carnosae distinctis ruptum dicitur. ut in fibris
convulsis. de const. ar. Isa. 37. D.
ad Musculus est vlcus, et ruptio. 6°. meth. me. 7°. 36. G.
Musculi ob suffusionem inciduntur. 1°. de anat. adm. 1°. 64. D/E
Musculi in capitibus, vel finibus vulnerati habent vulnera prava. com.
5°. aphor. 66°. Ex. 45. C.
ad Musculorum magna vulnera quid sequatur. 6°. de lo. aff. 4°. 38. H.
Musculo vulnerato qua de causa intestinum procidat. 6°. meth. me. 7°. 39. B.
Musculus videtur extensus, et ita semper permanere nervo peruenien-
te ad musculum intus abscessio. 1°. de mot. musc. 1°. 31. F.
Musculorum varia abscessio secundum varios affectus. 1°. de mo. m. 1°. 31. G.
Musculo extra abscessio quid sequatur. 1°. de mot. musc. 1°. 31. D.
Musculo externo abscessio particula flectitur. 1°. de motu musc. 1°. 31. H.
Musculo intus abscessio quid sequatur. 1°. de mot. musc. 1°. 31. D.
in Musculo interno scirrhus nato pars flexa non extenditur, in externo
autem pars extensa non flectitur. 1°. de mot. musc. 1°. 31. G.
Musculus incisus leditur motus. 1°. de mot. musc. 1°. 31. C.
Musculus sensu, et motu priuatur, vulnerato nervo, qui in musculum ve-
nit. de const. ar. Isa. 36. H.
Musculis penitus abscessis perit totus motus. 1°. de mot. musc. 1°. 31. C.
Musculus non movebitur abscessio nervo. de voce et anhel. Sp. 60. F.
Musculi priuantur motu ex lesione nervorum, vel fibrarum incisione.
8°. de anatomicis administrationibus. 1°. 101. E.
Musculus sectus per transversum impedit aliquos motus particulae. 1°.
de motu musc. 1°. 308. G.
Musculis intrinsecis laesi actiones principalissimae totius pereunt. 2°. de
usu partium. 1°. 123. A.
Musculus, vel nervus est affectus perente una actione. 4°. de lo. af. 4°. 25. B.
Musculorum dolores. 6°. de comp. med. per gen. 238. G. 235. 260. G.
ad Musculos praecisos. 3°. de composit. medicament. per gene. 234. H/5°.
249. B/6°. 5°. 258. F.
ad Musculos percussos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. E.
cum Musculis tuto coeuntur membranae. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 231. D.
Musculorum motus cessat, cum corpus frigore, aut veneno frigidum
est. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. E.
ad Musculorum vulnera. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 268. B/G
ad Musculos putrescentes. 5°. de comp. med. per gen. 1°. 250. G.
in Musculorum intermedijs pus, et consistencia grumosa per halitum di-
gerit pyrites lapis. 9°. de simp. me. fac. 5°. 67. F.
ad Musculos duos. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 268. F.
ad Musculos induratos. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. C.
ad Musculos cum phlegmone induratos. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 267. C.
ad Musculos, et nervos ablucandos. 2°. de compo. medi. per ge. 5°. 223. B.
in Musculis abscessum habentis Stefiani casus. 5°. de lo. aff. 4°. 34. B.
de Musculo lato tibia abrupto causa. 2°. de anat. adm. 1°. 70. B.
MUSCIVS frigidus digerit, et mollit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. D.
Musci meminit. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 272. H.
MUSCELLINVM oleum. de dynam. Sp. 27. B.
MUSICA est ars nobilis in orat. suas. Isa. 5. G.

Musica ars in corde cur, et quomodo. de anat. viuo. Sp. 46. H.
Musica indiget multa exercitatione. 9°. de decre. Hippocratis. 1°. 280. C.
ad Musicam naturaliter sunt propensi infantes. 1°. de san. tuen. 2°. 65. D.
Musices prava consuetudine corrumpitur ad mores. 1°. de san. tu. 2°. 65. F.
Musica medicina praediscenda. 1°. meth. med. 7°. 2. E.
Musica, quantum ad oblectandas aures sufficiat, utuntur diuites. de pre-
cogn. ad Posth. 4°. 214. C.
MUSICVS qui dicitur. 9°. de decre. Hipp. 1°. 282. C.
Musici inter rationales numerantur. de cuiusq. ad pec. not. at. med. 2°. 60. B.
Musicus, ceteriq. opifices instrumenta sibi ad certas actiones parant. an
animal sit. 1°. 327. G.
Musicus ad quantum sentiat vocem. 2°. de diff. pul. 4°. 57. G.
MUSTELAS secuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1°. 89. G.
Mustela parum cor habet, sed calidum, et ppea est audax. de ana. vi. Sp. 53. A.
Mustela cerebrum comitialibus prodest. de ther. ad Piso. 5°. 93. E.
Mustela sanguis curiosum remedium. 3°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 147. C.
Mustela arefacta caro ad qua valeat. 11°. de simp. medi. fac. 5°. 78. F.
Mustela cinis contra podagricos, et arthriticos facit. 11°. de simp. medi-
camen. facultatibus. 5°. 82. D.
Mustela arefacta, ac pota comitialibus prodest. 11°. de simp. me. fa. 5°. 82. D.
Mustela alexipharmacum omnis ferat. 11°. de simp. me. fa. 5°. 82. D.
MUSTELANEI qui sint. de art. com. 1°. 7°. 259. G.
MUSTELORVM varia species. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F.
Musteli habent duram carnem. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E.
Musteli aegre conficiuntur, et parvi succos crassos, et salsos. 3°. de ali-
ment. facultatibus. 2°. 31. F.
MUSTVM quid. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H.
Mustum est ex primo ordine excalfacientium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. B.
Mustum quale esse debet. 6°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 170. B.
Mustum acidum, et austerum vuarum ad omnia pessimum. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C.
Mustum Aminum. 7°. de compo. medica. per gen. 5°. 272. G.
Mustum quomodo dulce. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. C.
Mustum dulcissimum pro deiectione bibitur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C.
Mustum mouet aluum. de bon. et vitio suc. 2°. 38. F.
Mustum lenit ventrem. de dissol. cont. Sp. 75. B.
Mustum vinum est crassum succi. de atten. vic. 2°. 46. C.
Mustum, et si coquatur, facit crassum succum. de bon. et vit. suc. 2°. 38. F.
Mustum crustum solis aestu coquitur. de theriaca ad Piso. 5°. 97. D.
ex Musto, et farina triticea placenta est crassum succi. de bonit. et vitio
h. succorum. 2°. 35. D.
Mustum in magnam quantitatem aeris soluitur. 1°. de sem. 1°. 329. F.
Mustum flatuosum est, et quale. de vinis. Sp. 76. G.
Mustum inflationes facit. de bon. et vit. succ. 2°. 38. F.
Musto dolia inflata rumpuntur. de mult. 3°. 79. D.
in Mustis dolia rumpuntur ob spiritum. in 1°. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 104. G.
Mustum quid boni in se habet. de bon. et vit. suc. 2°. 38. F.
Mustum quo modo in principio, augmento, statu est bonum medicamentum
in inflammationibus oris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. B.
Mustum quo in declinatione fiat bonum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 169. C.
ex Musto medicamentum quo conficiatur. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. E.
ex Musto medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. C.
Mustum ad stomatica quale. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. B.
ex Musto stomaticum Andromachi. 6°. de comp. med. se. loc. 5°. 170. B.
ex Musto stomaticum Critonis. 6°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 170. C.
MVTANTI locum in organis que sint. de machin. 7°. 310. F.
MVTATIO in omni re aestimanda. de puls. ad Tyro. 4°. 45. B.
Mutatio vniuersalis omnibus mundanis. de spermate. Sp. 40. B.
Mutatio in rebus ex natura terra, et planetarum in regionibus diuer-
sis. de spermate. Sp. 40. C.
Mutatio elementorum qualiter fiat. de sper. Sp. 40. H.
Mutatio dupliciter fit. 1°. meth. med. 7°. 6. C.
Mutatio fit aut in qualitate, aut in quantitate, et quo. 1°. de san. tu. 2°. 68. H.
Mutatio secundum qualitatem quid. 1°. de usu par. 1°. 333. C.
circa Mutationes temporum que sint a medico consideranda. de sper. Sp. 39. F.
Mutationes temporum quo modo intelligantur. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G.
Mutationes magna temporum ad frigus, aut colorem pariunt morbos.
com. 3°. aphor. 1°. Ex. 19. G.
Mutatio ad contraria repentina facit morbos. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F.
Mutationes maxime morbos committunt. de vi. ra. i. mor. ac. c. 1°. 7°. 113. G.
Mutatio in toto corpore ubi fuerit, refrigereturq. corpus, aut rursus in-
caluerit, morbi longitudinem significat. de praesag. exp. conf. Sp. 77. G.
Mutationes cauenda sunt. in 6°. de morbis vulgarib. com. 3°. 3°. 175. G.

Mutationes cœli quæ evitari possunt in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 175. H
Mutationes repentinæ deuitadē. de vi. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 118. H
Mutatio repentina à consuetudine, corpora multum offendit. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 121. A
Mutationes repentinæ ciborū bene valentibus, & male valentibus, læsionem afferunt. de vict. ratio. mor. ac. com. 2°. 7^a. 119. A
Mutatio celerrima fit in corporibus, quando egro repente auxiliari volumus, & velocē auxilij sensum ipsi mōliri. de theria. ad Pis. 5^a. 94. D
Mutatio omnis vehemens crisis appellatur. 3°. de die. decre. 4^a. 157. G
Mutationes repentinæ acutorum sunt. 3°. de crisi. 4^a. 139. F
Mutationes subitas non faciunt ephemera, & hectica, & ideo non habent crīsim, nisi abisue. 2°. de crisi. 4^a. 138. A
Mutationes propriæ, & communes in nobis. 3°. de dieb. dec. 4^a. 159. E
Mutatio quæ à natura fit sensim fit. 4°. de simplic. medi. facul. 5^a. 28. F
Mutationes particulares morborū vñ pueniāt. 3°. de die. decr. 4^a. 158. C
Mutationes magnæ fiunt in septimanis. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. H
Mutationes parvæ fiunt in quartis. 3°. de dieb. decr. 4^a. 158. H
Mutatio tps an hoīs natura cōcordet considerādum. de sper. Sp. 39. F
Mutatio temporum passio cholerica, & sanguinea concordare solet. de spermate. Sp. 39. F
Mutatio de specie in speciem qualis. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
in Mutatione qd est, differt ab eo quod iā factū est. de symp. dif. 3^a. 10. E
Mutatio, & quod mutatur non idem sunt. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. B
Mutatio, & mutatum esse quid differant. de ineq. intemp. 3^a. 43. G
Mutationes in vētriculo, & Iecore quæ fiunt in pgn. com. 1°. 4^a. 197. B
Mutationē celerē i extremis figuris appetimus. 1°. de mot. ma. 1^a. 312. H
Mutationes mentem hominis semper excitant. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. B
Mutatio excitat corpus, & aīum ad exercitationē. de ae. aq. et l. 2^a. 6. C
MUTATIVS color in fluxu sanguinis superflui est. signum infrigidati, et humectati corporis secretorum. Sp. 98. G
MUTILATIONES quorum membrorum dici pnt. de diff. mor. 3^a. 4. G
MUTANTVR omnia per lunæ motum. 3°. de dieb. decr. 4^a. 157. G
Mutaf substantia gnabilis quatuor qualitatibus. de mo. m. et ob. Sp. 67. G
Mutatur substantia generabilis in qualitatibus. secretorum. Sp. 96. F
Mutantur in horas fontes superficiales. de bon. aqua. Sp. 75. H
si Mutetur hora consueta cibi, quid contingat. de diff. cont. Sp. 72. C
MVTOLORVM, quos myacas græci vocant, caro qualis. 11°. de simplicium medicamentorum facultatib. 5^a. 78. F
MVTA sunt ea animalia, quibus deest collum. 8°. de vsu par. 1^a. 165. A
Mutus q sit dictus ab Hipp. c. 5°. aph. 5°. 37. G/com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
Muti qui ab Hippocrate quandoq; dicuntur. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
Muti sentiunt. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
Mutos statim necesse est fieri quibus cerebrū aliqua ex parte cōcussim fuerit. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. B
quūq; Muti statim sūt sani dolore capitis repēte capiti, et extertūt, in se partē diebus pereunt, nisi febris apprehēderit. c. 6°. aph. 51°. Ex. 52. G
Mutum quo modo reddet animal. 8°. de anat. adm. 1^a. 101. H
Mutum animal quo nervo ligato efficiatur. de nerv. diff. 1^a. 54. B
Mutum animal reddentes nervi. 8°. de anat. adm. 1^a. 101. B
Muti ob gutturis musculos. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. B
Mutum reliquit quendam chirurgus qui strumas incidens nervos recurrentes læsit. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. A
Muti effecti casus. in 1^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 121. B

MYACANTHIVS

asparagus. 6°. de simplic. medica-mentorū facultatibus. 5^a. 44. A
MYACES qui. 11°. de simplic. med. fac. 5^a. 78. F
MYAGROS habet vim emplasticam. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. C
MYDESIS. quid. intro. 15a. 8. F
Mydesis affectus partium interiorum palpebrarum. intro. 15a. 8. D
Mydesis affectus totius corporis. intro. 15a. 59. D
MYDRIASIS quid. fin. med. 48. E/intro. 15a. 59. A
Mydriasis affectus oculorum. intro. 15a. 8. D
Mydriasis ulceratio oculorum. fin. med. 15a. 48. D
Mydriasis idest pupilla nimia dilatatio. 3°. meth. med. 7^a. 17. E
MYELOS quid. 11°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 79. E
Mύλος vωτιαίος spinalis medulla. 12°. de vsu par. 1^a. 196. D
Mygdales moribus confert centaurea. de vir. cent. Sp. 93. H
Mύλη. de fracturis, com. 2°. 7^a. 240. D
Myli vt sale condiantur sunt appositi. 3°. de alim. fac. 2^a. 33. C
Myles radix bulbo similis. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. D
MYOCEPHALVM quid fin. med. 48. E/intro. 15a. 59. A

Myocephalum ulceratio oculorum. fin. med. 15a. 48. D
Myocephalon affectus iridis oculorum. intro. 15a. 58. D
ad Myocephalos. 4°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 155. G
MYODES platysma, id est musculoſa dilatatio vocatus musculus latissimus in collo. de mus. diff. 1^a. 44. E
MEOPES quid. intro. 15a. 59. B
MYOPIASIS quid. fin. med. 15a. 48. E
Myopiasis oculorum ulceratio. fin. med. 15a. 48. D
Myopiasis affectus pupillæ. intro. 15a. 58. D
Myopiasis totum oculum exercet. intro. 15a. 58. D
MYOSOTA quid. 6°. de simp. me. fac. 15a. 42. D
Myosotis. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. D
MYRACOPA ex quibus fiant, & quo modo ab acopis differunt. 7°. de compo. medica. per gen. 5^a. 268. G
Myracopon bonum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 272. D/E
Myracopon. 7°. de compo. medica. per ge. 271. G/ 5^a. 274. F
MYRICE quid. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 56. D
Myrica succus pediculos occidit, culices, et pulices fugat. ā sim. Sp. 87. G
Myrica radix ad splenē mirifice cōuenit. de ar. cura. ad Glau. 7°. 104. C
MYRINAE vrbs est in lemno. 9°. de simpl. medicamen. facul. 5^a. 65. C
MYRIOPHYLLON vulnera glutinat. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. D
MYRMECIA unde nomen habuit. 2°. meth. med. 7^a. 9. E
Myrmecia veruca. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 161. A
Myrmecia, acrochordones, psyrdraces, & epignytides notæ sunt. de tumore præter naturam. 3^a. 84. F
Myrmecijs præditos esse, aut vitiliginibus, vel acrochordombus id fieri colligitur non natura. fin. med. 15a. 45. E
Myrmecie cutis affectus. intro. 15a. 59. D
Myrmecia q morbus sit, et quō differat ab ophiassi, alopecia, pitilosi, leuica, vitiligne, sphacelo, elephātē, scabie, et lepra. 14°. me. me. 7°. 92. C
Myrmecia meminit. 14°. meth. med. 7^a. 90. F
Myrmeciarum curatio. intro. 15a. 60. D
Myrmecia difficiliter curat. & xοχόε d'ovoc. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 73. E
Myrmecia ablationem sui indicant. 2°. methodi med. 7^a. 16. C
Myrmecia detrahunt Batrachij caulis, & folia virentia. 6°. de simplici. medicamen. facultatib. 5^a. 44. G
Myrmecias auferunt caules Chameſices. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. G
Myrmecias eicit Ficus arbor. 8°. de simplici. medi. fa. 5^a. 61. F
Myrmecias eiciunt. Grossi crudi. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 57. B
Myrmecias eicit Nigella. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. D
ad Myrmecias stercus Ovillum. 10°. de sim. me. fac. 5^a. 76. H
Myrmecias tollunt cineres excortice Salicis. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 48. H
ad Myrmecias caput Saurarum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. G
Myrmecias auferunt Tithymalli. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
Myrmecias quidam ore sanabat. 14°. methodi meden. 7^a. 92. H
MYRMECIZON pulsus qui. de comp. puls. Sp. 66. B
MYROBALANVS pinguis. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 197. C
Myrobalanō, et eupatoria iecur iuuat peculiariter. de th. ad Pi. 5^a. 91. A
Myrobalani expſio iecore iſlāmato pdest. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 104. D
Myrobalani pieſma p iecoris phlegmone. 11°. me. me. 73. A/13°. 7^a. 83. G
Myrobalaniſex. 7°. de compo. medic. per gen. 5^a. 266. C
MYROPISSOCERVVM. 1°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 125. B
Myropissoceron quid significet. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 125. C
MYRRHA quid. de simpl. medic. Sp. 87. B
Myrrha mur vocata. de med. fac. par. 7^a. 177. G
Myrrha qualis. 4°. de compo. med. sec. loc. 151. D/6°. 170. E/G/7°. 179. D/8°. 190. G/9°. 201. G/1°. de compo. med. per gene. 215. H/6°. 5^a. 258. C/ de ocul. 7^a. 188. G
Myrrha qualis, & quō differat ab aloē. 5°. de comp. me. per g. 5^a. 246. D
Myrrha fuligo qualis. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 54. F
Myrrha cinis. 6°. de comp. medica. per gen. 5^a. 262. B
Myrrha omnis styptica est, acris, et excaſfactoria. de sim. me. Sp. 87. B
Myrrha facit stypticam. de ocul. 7^a. 190. C
Myrrha adstringit, cōcoquit, & discutit. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 150. H
Myrrha in ſecundo ordine calida, & ſicca est. 8°. de simp. me. f. 5^a. 61. A
in Myrrha optima opocalpaſum reperitur. 1°. de antid. 5^a. 104. B
Myrrha minima. 1°. de antid. 106. B/5°. de compo. med. secun. loc. 161. B/ C/164. B/6°. 170. A/9°. 205. A/B/10°. 206. B/F/5°. de compo. medica-mentorū per genera. 5^a. 250. C
Myrrha beotia caſfacit, fundit, & emollit. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. B
Myrrha ſicca. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 253. B
Myrrha ſtaſte. 3°. de compoſitio. medicamento. secun. loc. 148. B/8°. 195. G/9°. 199. D/

G/9.199.D/10.
 Myrrha Throgodiaca. 6°. de comp. me. se. l. 170. F/7°. 179. D/8°. 5°. 192. H
 Myrrha concoquit. 8°. de compos. medi. sec. loc. 5°. 189. A
 Myrrha ubi adest, ibi adest vis calefaciendi, & resiccandi. 2°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 134. F
 Myrrha refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Myrrha calefacit, & exiccat. 2°. comp. me. fac. 5°. 16. D
 Myrrha exiccat sine morfu. de artic. com. 2°. 7°. 267. H
 Myrrha citra adstrictionem discutit, & desiccatur humores. 4°. de comp. med. secun. loc. 5°. 151. D
 Myrrha discussoria. 5°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 159. C
 Myrrha concoctoria est. 3°. de comp. med. se. lo. 142. H/4°. 149. H/5°. 150. C/de ocul.
 Myrrha concoquit sufficienter. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 178. G
 Myrrha videtur omnes affectiones sufficienter concoquere, & dolores leuat. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 178. G
 Myrrha capitū vulneribus illita ea glutinare pot, fetum, & lumbricos cum enecat, tum eicit, abstergit, ocularibus miscetur facultatibus, et medicamentis inditur, quā ad tussim veterem, asthma, siue anhelatio nem exhibetur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. A
 Myrrha cicatricem inducit per accidens. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. D
 Myrrha in vno est præstantior Thure, in alio inferior. 4°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 151. D
 Myrrha adiungenda melli, pro fistulis, & lacerosis cutibus. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 106. G
 Myrrha oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 cur Myrrha vlcera oculorum expurgat. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. E
 Myrrha in collyriis quid faciat. 1°. de antido. 5°. 105. C
 qua Myrrha est idonea antidotis. 1°. de antid. 5°. 106. B
 Myrrha debet recipere arteriaca medicamēta. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. B
 Myrrha in Alexiteriis antidotos ingredi nō pot. 5°. de sim. m. f. 5°. 37. C
 Myrrha ponitur in Theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 92. E
 Myrrha ponit in medicamētis odoris grā. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 202. F
 Myrrha odoratas reddit compositiones. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. C
 Myrrha bene olet. 1°. de antid. 5°. 106. B
 Myrrha est odorata, & calida. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 Myrrha odor capitis dolorem parit. 2°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 134. F
 Myrrha vitanda in capitis doloribus a stomacho, & ab alijs partibus. 2°. de comp. medica. sec. loc. 5°. 137. B
 Myrrha si largius bibatur, aut dementat, aut mortem infert. 5°. de simpli. med. facul. 5°. 37. C
 Myrrha quomodo interficiat. 1°. de antid. 5°. 105. C
 Myrrha penetrat i altū, quā est tenuiū ptiū. 6°. de com. med. se. l. 5°. 167. C
 Myrrha, & crocus adiuvant se in penetrando in profundum. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 167. C
 Myrrham, & crocum recipit Diamoron. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 167. C
 Myrrha in Diamoro deducit adstringētia. 6°. de com. me. sec. l. 5°. 167. D
 Myrrha mansuetissima pro stomachicis. 6°. de comp. medi. se. lo. 5°. 171. E
 Myrrha facile leuigatur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. H
 Myrrha coctionem non fert. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. H
 Myrrha per cocturam amittit vires. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 Myrrha torrefacta. 4°. de comp. med. sec. loc. 151. D/ 5°. 152. F
 MYRRINE. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
 MYRRHIS in secundo ordine calida. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. E
 Myrrhis purgat thoracē, et pulmonē de grauatiā. 7°. de sim. m. f. 5°. 56. E
 Myrsinues dicta Tithymallus fœmina. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. E
 MYRTA quid, & eius vires. de simpli. med. Sp. 87. E
 Myrta vocantur graci fructum myrti. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Myrta adstringit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. C
 Myrta adstringit euidenter. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. H
 Myrta mouet aliū sensum, quā alia adstringētia. 1°. de simp. me. f. 5°. 8. H
 Myrta adstringit dysenteriam. 11°. de simp. med. facul. 5°. 81. E
 Myrta vires, quā. de simpli. med. Sp. 87. E
 Myrta non excedit fines tuendæ sanitatis. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 Myrtas tuber circa myrtum qualis. 7°. de simp. medicamen. fa. 5°. 56. E
 MYRTHEUM quō excellit rosaceū. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 224. A
 Myrteum oleum quale. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 129. E
 Myrtinum oleum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Myrtinū oleū est crassiorū partiū, et adstringēs. 11°. meth. med. 7°. 72. H
 Myrtheū oleū adstringit, & refrigerat. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. A
 Myrtheum oleum adstringit. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Myrtheū oleū valet in defluuiō capillorū. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 125. F

Myrtheum adstringit. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 220. G
 Myrtheum emollit. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 241. H
 Myrtheum oleosum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. F
 Myrtheū oleosum mitigat medicamēta. 2°. de comp. me. per g. 5°. 220. D
 Myrtheum propter quid ponatur in medicamentis ad vlcera. 4°. de compo. med. per genera. 5°. 237. H
 MYRTEI scalpelli ad quid. 5°. de anat. adm. 1°. 84. G
 ad MYRTACEI folij speciem scalprum. 14°. meth. me. 7°. 92. H
 MYRTINA nasci. de dynam. 54. 24. B
 MYRTITE vinum. 3°. de compo. medicamen. secun. loc. 5°. 143. F
 MYRTVS qualis. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 129. E
 Myrtus frigida est terrena, & multū desiccatur. 7°. de sim. me. fa. 5°. 56. E
 Myrtus alba. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 175. D/H
 Myrti baccæ quales. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 129. E
 Myrti baccæ inter adstringētia parabilia. 6°. de comp. me. se. l. 5°. 169. F
 Myrti, earūq; baccæ nō hnt misionē cōtrariorū. 1°. de cō. me. se. l. 5°. 129. E
 Myrti baccas exacinat. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 189. E
 Myrti baccæ ad stomachi ardorē cū syncope. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 191. H
 Myrti fructus habent cōtrariam facultatem. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Myrti fructus acerbus, & dulcis. 4°. de simp. medic. fac. 5°. 26. F
 Myrti fructus nutrit tenuiter. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Myrti fructus frigidus est nō tñ tantū vt adstringat. 2°. de ali. fa. 2°. 19. D
 Myrtus vehementer adstringit. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. B
 Myrti stomacho grati, & adstringens. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. C
 Myrti fructus valenter adstringit. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Myrtus numerat inter adstringētia parabilia. 6°. de cō. me. se. l. 5°. 169. F
 Myrti fructus sistit aluum. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Myrti grana adstringunt ventrem cum ponticitate, & stypticitate. de dissolutione continua. Sp. 75. B
 Myrti ramuli cōueniētes stomachicis in cibo. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 192. C
 Myrti tenera germina. 13°. meth. me. 7°. 83. G
 Myrti miscentur medicamentis, ne vētriculus euertatur, et propter malum saporem. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. C
 Myrtus purgat gibbam hepatis. de cathar. Sp. 95. C
 Myrtorum decoctum adstringit. 4°. meth. me. 7°. 28. H
 Myrtorum decoctum adstringens lene. 5°. meth. me. 7°. 31. H
 Myrti decoctum inter adstringētia fortiora pro gargarismis. 6°. de cōpos. medicamen. sec. loc. 5°. 172. G
 Myrtorum folijs cōsternebant pauimentum antiqui, cum opus erat herbis frigidis. 1°. de arte. cur. ad Gla. 7°. 99. B
 Myrti siccis folijs infantes idigētes, nō sunt tēperati. 1°. de sa. tu. 2°. 65. A
 in Myrti folij specie quo modo cutis incidenda in axillis, & inguinibus. 13°. meth. med. 7°. 81. E
 Myrti vsus non facit ad sanitatem. de atten. vic. 2°. 45. H
 MYRTI lapis quid & eius vires. de simp. med. Sp. 87. A
 Myrti lapis in aginem colorem maxime splendet. de simp. med. Sp. 87. A
 MYRTIV quid appellant graci. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 81. B
 MYSTIA ad istrum. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 Mysia hellepontia. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 in Mysia quæ sup pergamū, caseus p̄stātissimus. 2°. de ali. fac. 2°. 29. H
 in Mysia non fit elephātis morbus. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. D
 Mysium vinum quale. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
 Mysium vinum habet vires similes surrenino. 5°. de san. tu. 2°. 89. H
 Mysiū vinū cōmodū senibus caput valētius hntibus. 5°. de sa. t. 2°. 89. H
 Mysiorum multa nomina cur collegit Galenus. ad Thras. 2°. 106. H
 MYSA quid. intro. Isa. 53. B
 MYSTERIORVM libri quibus legi debeant. 7°. de sim. me. f. 5°. 49. B
 Mysterium appellata confectio. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 185. D
 in MYSTICIS sermonibus imperabant prophanis, vt aures obturarent. 12°. de vsu par. 1°. 194. C
 MYSTRVM dosis. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. A/8°. 5°. 189. E
 Mystrum quantum capiat. de pond. & mens. 5°. 275. G
 Mystrum magnum. de pond. & mens. 5°. 275. G/276. E/ 5°. 277. E
 Mystra parua. 2°. de antid. 119. E/de pond. & mens. 275. G/ 5°. 277. E
 Mystrum minutum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 180. E
 Mystrum mediocre. 6°. de san. tuen. 2°. 101. B
 Mystrum iustissimum. de pond. & mens. 5°. 277. E
 Mystrum. 2°. de antid. 116. C/119. F/7°. de comp. me. sec. loc. 185. E/F/186. E/9°. 202. E/F/7°. de pond. & mens. 5°. 276. G/H
 MYTILENE oppidum in Lesbo. 12°. meth. me. 7°. 76. F
 MYXA apud iuniores idem quod βλενα, κορυφα, apud antiquos. 8°. de vsu par. 7°. 168. B

ANACHVAM^{fit}
^{mē}

tio in consecratione gari Ioachi. martyropoli
te. de medic. fac. par. 7^a. 175. B
NAPII agrestis semen quā optimū ē Cre
ta affertur. 1°. de antid. 1^a. 105. E
Napi semen contra venena cum vino optimo
datur. de simpl. medic. 8^a. 89. F
Napi seia quo mō cōtūdant. 1°. 4°. an. 5^a. 107. E

Naporum, quæ bouvidēas vocant radices sunt in confinio boni, & mali
succ. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. G
Napus inflat. de simp. med. 8^a. 89. F
Napy calidū est & siccū in quarto ordine. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 56. H
Napy exalfacit. 1°. de simp. me. fac. 4. E/5°. 5^a. 32. A
Napy proportionē respondit aeri calidiori. 2°. de simp. med. fa. 2^a. 15. G
Napy acre est. 9°. de simplic. medi. fa. 5^a. 64. C
Napy accenditur, & plurimo tēpore durat. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 48. A
Napy vrere potest. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 38. F
Napy, & cauterium non similiter vrunt. 5°. de sim. me. fac. 5^a. 39. C
vt Napy causticum est nasturtium. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. A
NAR qualis fluuius. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. C
Nar quanto spatio ante Romam fuit in Tyberim. 3°. de alim. fa. 2^a. 31. C
Nar habet pisces præstantiores Tyberinis. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. C
NARCE, id est torpedo. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. F
NARCISSVS quid. de simpl. medic. 8^a. 87. H
Narcissi bulbus maculas in facie tollit, suppuratōnem ponit, & intume
scere non permittit. de simp. med. 8^a. 87. H
Narcissi bulbi succus per aluum purgat. de artic. com. 2°. 7^a. 267. H
Narcissi radix vlcera maxima conglutinat. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 56. H
Næ ex ab eis, id est stupidos, & resolutos adiūnat pyrethri radix. 8°. de
simpl. medicamen. facul. 5^a. 59. D
quæ NARCOTICA non sunt danda potui. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 37. C
a Narcoticis etiam fit cataphora. 5°. de simpl. med. fac. 5^a. 37. C
Narditidos herba radicem misceri cataplasmati pro phlegmone iocino
ris consuluit Galenus. 13°. meth. med. 7^a. 83. G
NARDINO collyrio. quando, & cur vti debemus. 4°. de compo. medi
camen. sec. loc. 5^a. 150. G
Nardina medicamenta exiccant, & leniunt. intro. 15^a. 58. C
Nardina medicamenta ad oculorum dispositiones. intro. 15^a. 58. C
Nardini medicamenti vsus est in interioribus. intro. 15^a. 58. C
Nardina modice adstringit. 14°. meth. med. 7^a. 92. B
Nardinum vinum. 9°. de comp. me. se. loc. 5^a. 200. G
Nardinum vnguentū quod optimū sit, & vbi fiat. 11°. meth. me. 7^a. 72. H
Nardinum optimum vbi fiebat. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. B/8°. de compo.
medi. secun. loc. 5^a. 187. D
Nardinum vnguentum curiose factum. 8°. meth. med. 7^a. 53. C
Nardinum vnguentum asianum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 193. D
Nardinum Asianum aromaticum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 193. C
Nardinū vnguentū liquidū esse collige. 3°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 141. A
Nardinum vnguentum calefacit vehementius. 11°. meth. med. 7^a. 72. H
Nardinum vnguentum roborat aures. 6°. de san. tu. 2^a. 100. B
Nardinum optimum auribus instillandum. 6°. de san. tu. 2^a. 100. B
Nardinum vnguentum, melinum, & mastichinum quem ordinē habeāt
inter se, & quo anni tempore exhibenda. 6°. de san. tu. 2^a. 99. A
Nardinū vnguentū deterius spicato, & foliato. 6°. de san. tu. 2^a. 99. A
Nardinum vnguentum adstringit. 12°. methodi med. 7^a. 83. G
Nardinum vnguentum modice adstringit. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. A
Nardinum vnguentum valet in defluio capillorum. 1°. de comp. medica
men. sec. loc. 5^a. 125. F
Nardinum vnguentum pro stomacho. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. A
Nardinum vnguentum admoūt vtriculo Galenus in animi defectu. de
præcogn. ad Posib. 4°. 217. F
Nardinum vnguentum pro ventriculo imbecillo. 7°. meth. me. 7^a. 43. H
in Nardino vnguento chia mastiche ad oris vtriculi imbecillitatem. 8°.
methodi medendi. 7^a. 53. C
Nardino vnguētū præcordica cōfricauit Galen. de præc. ad P. 4°. 217. F
Nardinū vnguētū Iecori, & ori vtriculi cōuenit. de rem. pa. f. 7^a. 158. F
Nardino vnguento pectus hyeme vnguentum. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
Nardino inungendus vter, qñ frigidus ē & siccus. 7°. me. me. 7^a. 46. H
Nardino, vel irino vnguento vti oportet post balneū. 8°. met. me. 7^a. 51. F
pro Nardino mastichinum. 7°. meth. med. 7^a. 46. H
NARDITE quid sit. 9°. de compo. medicamen. secun. loc. 5^a. 201. G

NARDOSTACHYOS meminit in antidoto Basilij. de dyna. 33. F
NARDVS quæ nominanda. 9°. de comp. medi. sec. loc. 5^a. 201. D
Nardus qualis. 6°. de compo. medic. sec. loc. 5^a. 170. G
Nardus aromaticum medicamentum. 9°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 201. D
Nardisfica quæ nominanda. 9°. de compositio. med. secun. loc. 5^a. 201. D
Nardus est radix. 1°. de antid. 5^a. 106. F
Nardisfica qualis. 8°. de compo. medicamento. secun. loc. 5^a. 190. F
Nardisfica calida est in primo ordine, sicca in secundo. 8°. de simpliciu
medicamentorum facultatib. 5^a. 56. G
Nardisfica adstrictionis particeps est. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 234. F
Nardisfica mediocriter adstringit. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 149. H
Nardisfica pro ventriculo imbecillo. 7°. meth. med. 7^a. 44. A
Nardisfica ad Iecur, & stomachū cōuenit, vrinā ciet, stomachi morsus
sanat, in ventre, ac intestinis consistentes fluxiones defecat, ad hæc
& eas, quæ in capite, & thorace sunt. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 56. G
ex Nardisfica Iecori inflammato vnguentum. 2°. de arte curatiua ad
Glaucōnem. 7^a. 104. D
a Nardisfica distinguuntur nardū celticā collige. 7°. de cō. me. se. l. 5^a. 182. H
Nardisfica quid agat in medicamentis. de med. exper. 8^a. 104. B
Nardisfica, indica, celtica, & montana odoratas reddit compositiones.
1°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 128. C
Nardus ponitur in Theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. E
Nardisfica vim habet ciendi vrinam. 1°. de ar. cura. ad Glau. 7^a. 99. F
de mel. ex Gal. Ru. & Poss. 8^a. 110. B
Nardisfica aliquid iniiciunt vino pro calculosis. 5°. de san. tu. 2^a. 91. C
Nardisfica, & heleniū, & quadam alia quando demenda a medicamen
to dicitur. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. B
Nardisfica Asianæ conseruatoria fit metio. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. F
Nardi Babylonie meminit. 7°. de comp. medica. per gen. 5^a. 272. D
Nardus qualis sit, & potissimū Celtica. 9°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 201. G
Nardus celtica iecori inflammato pdest. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. D
Nardus celtica p phlegmone gibba partis iecoris. 12°. met. me. 7^a. 83. H
Nardi celtice fit mentio. 8°. de simp. me. fac. 56. H/ 4°. de comp. med. sec.
loc. 152. D/ 157. B/ 6°. 174. H/ 7°. 178. D/ 181. H/ 182. H/ 188. H/ 192. A/
193. B/ C/ D/ 195. A/ 9°. 197. G/ 200. D/ 10°. 206. B/ C/ 5°. de compo. medi
ca. per ge. 252. E/ 7°. 5^a. 266. A
Nardi Celtice meminit. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 201. D
Nardus Gallica qualis. 1°. de antid. 5^a. 107. B
Nardus gallica est calidior alijs. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 56. H
Nardus gallica vrinam prouocat. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 56. H
Nardi gallica fit mentio. 7°. de compo. medic. per gen. 5^a. 272. F/ G/ H/ de
med. fac. par. 7^a. 171. A
Nardus Gangitis. 7°. de compo. med. per gen. 5^a. 274. G
Nardus gangetida pro malabathro. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 274. D
Nardus Montana imbecillior alijs. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 56. H
Nardus montana. 8°. de simplic. medicamen. facul. 5^a. 56. H
Nardus indica, & celtica quo differant. 9°. de comp. me. se. lo. 5^a. 201. G
Nardus indica iecori inflammatioi adhibet. 2°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 104. D
Nardi indicæ meminit. 4°. de compo. medicamentorum secun. loc. 152.
D/ F/ G/ 154. C/ D/ E/ 155. C/ D/ H/ 156. A/ 157. A/ B/ 6°. 170. C/ 171. A/ D/
7°. 178. D/ 179. C/ 181. F/ 182. A/ 183. G/ 184. H/ 185. B/ F/ 8°. 188. B/ 189. G/
191. A/ F/ 192. A/ 193. C/ E/ 194. H/ 195. A/ B/ D/ H/ 9°. 197. H/ 198. F/
200. H/ 201. H/ 202. A/ C/ H/ 10°. 206. C/ F/ 7°. de compo. medica. per
gen. 266. E/ 267. A/ 5^a. 272. E
Nardus Orea idest montana, quæ, & qualis. 8°. de simpl. me. fa. 5^a. 56. H
Nardus Stachys id est spica nardi. 8°. de simplic. medi. facul. 5^a. 56. G
Nardi Syriacæ meminit. 3°. de compo. med. secun. loc. 143. H/ 7^a. 179. D/
183. G/ 9°. 197. G/ 198. G/ 5^a. 202. G
Nardisfica oculis conuenit. de ocul. 7^a. 188. G
Nardus expurgat in icteris. de cura icteri. 8^a. 111. B
Nardus colorem expurgat, & colorem mouet. de cura icteri. 8^a. 111. C
Nardus optima modice adstringens. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. C
Nardus ad ventriculi imbecillitatem. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. C
ex Nardo, aloë, mastiche, & cera ceratum iecori, & ventriculi ori cō
uenit. de remed. par. fac. 7^a. 158. F
cum Nardo infusus in aqua succus absinthij quibus conueniat. de cura
icteri. 8^a. 111. B
Nardum mulsæ aqua infundens, & concoquens propina bibendum in ter
tiana notha. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 97. E
cum Nardisfica pristinæ succus iuuat laborantes tertiana notha. 1°. de
arte curatiua ad Glaucōnem. 7^a. 97. E
Nardo decoctū oleū metafyncreticā virtutē habet. de simp. me. Sp. 88. D
Nardum prima

Nardum primæ compositionis accipi iubet. 7°. de compo. medicamento-
rum per genera. 5°. 271. G
Nardi vnguentum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. G
Nardum crocinum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. D
Nardo viribus similis est phu. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
Nardo similem vim possidet folium malabathri. 8°. de sim. me. f. 5°. 63. E
NARES quæ fin. med. 43. H intro. Isa. 53. A
Nares quo modo sint formata. de compag. memb. Sp. 58. D
Nares unde habent initium. intro. Isa. 53. G
Nares ex cerebro ducuntur. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
ad Nares tendunt duo foramina, quæ in anteriori ventriculo cerebri
oriuntur. de instr. odor. 1°. 110. C
per Nares, & per os expurgantes cerebrum meatus sunt ampli. 9°. de
vsu partium. 1°. 171. D
ad Nares cur foramen ex oculis feratur. 10°. de vsu par. 1°. 181. G
Narium meatus habet duo officia. 8°. de vsu par. 1°. 168. B
Nares ad quid factæ. de natu. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. H
Nares sunt partes ad viuendum commodius. 14°. de vsu par. 1°. 204. C
Narium officia potissima, quæ intro. Isa. 54. A
Nares non sunt propter excretionem superfluum, sed ea quidē ex abun-
danti cerebro male affecto est subsidium. 8°. de vsu par. 1°. 168. C
Nares cur patule. de anat. viu. Sp. 49. B
Nares cur habent mollem substantiam. 1°. de vsu par. 1°. 115. G
Narium duo offa. intro. Isa. 54. G
ante Nares cur os veluti spongia sit situm. 8°. de vsu par. 1°. 168. D
in Naribus, aure, pudendo, sedē germina fieri videntur. 3°. de sympto-
matum caus. 3°. 28. D
in Naribus germē aliquod carnis, quæ ægritudo sit. de diff. mor. 3°. 4. F
Narium tunica sunt frigida, & sicca. de cōp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 58. D
Narium tunica, quæ partē internam subiungit, à tertia neruorum coniu-
gatione oritur. 9°. de vsu par. 1°. 176. C
Naribus, & ori tunica communis. 9°. de vsu par. 1°. 176. E
Nares habent vnum genus neruorum. 8°. de vsu par. 1°. 166. H
ad Nares neru. à Cerebro. de instr. odor. 1°. 110. E
Narium sensus principium esse cerebrum dicentes decipiuntur. 2°. de de-
cretis Hippoc. 1°. 237. A
Naribus qualiter adueniat odoratus. de anat. viu. Sp. 58. D
intra Nares sunt pellicula plena spongiosa carne, in quibus sit olfactus
de vit. respira. Sp. 63. D
Nares sunt vt meatus vocis. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
per Nares, & os sit respiratio. in Tim. Plat. 1°. 288. G
per Nares, os, & pharyngā animalia respirantia habent pulmonem, et
dextrum cordis ventriculum. 6°. de vsu par. 1°. 150. F
per Nares ingreditur spiritus in corpus. 17°. de vsu par. 1°. 222. B
per Nares attrahitur spiritus in cerebrum. de vsu pul. 1°. 227. G
per Nares spiritus partim ad cerebrum, partim ad cor accedit. de vili-
tate respira. 1°. 226. H
per Nares aer ex inspiratione attractus, & crassior pituita defluit. 2°. de
semine. 1°. 340. C
Nares in trahendo spiritu contrahuntur. de vsu pul. 1°. 228. E
Narium partium extrinsecarum motus. de vsu pul. 1°. 228. E
Narium pinna cur dilatantur inspiratione. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
Narium pinna cur contrahuntur in inspiratione. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
Narium pinna à lato musculo mouentur. 4°. de lo. aff. 4°. 23. D
Narium pinnae mouent qui suffocantur à peripneumonia ab angina, &
suppuratione. in 3°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 136. A
per Narem vtrāq; spiritus æqualis significat conuulsionem. de vi. rat. in
morb. acu. c. 4°. 7°. 141. G
Naris pinna quō conuellantur. de vict. ratio. mor. ac. com. 4°. 7°. 141. G
Naribus summis respirare quid sit. in 3°. de mor. vulg. c. 2°. 3°. 136. A
in Nares cur venit potus. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 136. C
in Nares promptissime transmittit caput. 6°. de san. tuen. 2°. 98. E
per Nares sanguis habet respirationē. de natu. & ord. cu. cor. Sp. 41. E
per Nares expurgatio conuenit naturæ. com. 3°. apho. 24°. Ex. 25. B
Nares expurgant caput. ars med. Isa. 71. E. 1°. de arte cur. 7°. 100. B
per Nares, aures, & palatū purgatur cerebrū. 7°. meth. me. 7°. 49. D
Nares expurgat cerebrum. de const. ar. Isa. 41. D. 11°. meth. med. 7°. 73. F
per Nares, & os mucus cerebri excernitur. de instr. odor. 1°. 110. D
per Nares expurgat oculus. 1°. de san. tuen. 2°. 68. D. de cath. Sp. 94. G
per Nares excreta ea, quæ in cerebro continentur indicat. in 1°. de mor-
bis vulgaribus commentario 2°. 3°. 112. A
per Nares exeuntia ostendunt cerebri robur. de const. ar. Isa. 42. B

per Nares exeuntia ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Is. 67. F
ad Nares, & os si odor suffitus aromatum per corpus ire videatur mu-
lier ex se ipsa non est sterilis. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
de NARIUM affectionibus. 3°. de composit. medi. sec. loc. 5°. 147. F. de
med. fac. par. 7°. 163. D
ad Narium passiones valet succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
Nares acutæ quibusdā sunt signa letalia, alijs naturalia. de op. se. Is. 26. A
Nares frigidas esse, quando malum. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
Nares sudare perniciosum est in ardentibus febribus. in 1°. de morbis
vulg. com. 2°. 3°. 115. C
Nares senum cur humida. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G. H
quibus Nares natura humidiores, et genitura humidior, minus integra
sanitate fruuntur: quibus vero contraria, salubrius degunt. com. 6°. aphorismo 2°. Ex. 46. E
Nares humectat balneum. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. H
Naribus rheuma nocet. de dynam. Sp. 20. E
Narium euacuatio fæda est noxia. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
è Naribus stilla prauum signum. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 144. A
è Naribus stillatio comatosi perniciofa est. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 160. H
per Nares muci quorum sint signa. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
è Naribus cur plerūq; exeat sanguis. de anat. viu. Sp. 44. C
à Naribus quibus facile sanguis fluat. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 100. E
è Naribus sepe fluit sanguis homini concepto in tribus horis sanguinis.
de spermate. Sp. 37. B
è Naribus profluium intelligit Hippocrates cum profluium inquit se-
ne alio adiecto. in 1°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 104. G. in 1°. prorrh. et.
comment. 3°. 4°. 185. G
ex Naribus profluium sanguinis est peculiare febrium ardentium. in
1°. de mor. vul. c. 1°. 104. E. 2°. 3°. 113. A
è Naribus cur fluat sanguis in ardentibus febribus. in 1°. de mor. vul.
com. 2°. 3°. 199. F
è Naribus sanguis cur effluat in febribus acutis. de vic. rat. in morbis
acu. com. 4°. 7°. 135. D
per Narium sanguinis fluxum soluitur causus. de vict. ra. in mor. acu.
commentario. 4°. 7°. 135. D
è Naribus sanguinis fluxio. quæ atate expectanda est. in prognostica
commentario. 2°. 4°. 208. G
per Nares sanguinis profusio est toto genere præter naturam. de sym-
ptomatum differentiis. 3°. 13. G
è Naribus sanguis multis stillat per accessiones. quos purgare oportet
quibus medicamentis, & quo tempore. 5°. 88. G
è Naribus fluxurū sanguinē quæ indicet. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 106. D
ex Narium profluium sanguinis indicatio quo modo cognoscatur ex pul-
su. 4°. de præsa. ex pul. 4°. 122. F
Narium sanguinis profluium qui capitis dolor significet. in prognosti-
com. 2°. 208. F. 4°. 211. A
è Naribus sanguinem fluxum significatur à colore rubro faciei. in 1°. prorrh.
com. 2°. 4°. 171. A
Narium sanguinis profluium significatur lacrymæ spontaneæ. in 1°. de
morbis vulgaribus commentario. 2°. 3°. 116. A
è Naribus fluit sanguis si manus sint tremulæ. de vic. rat. in mor. acu.
com. 4°. 7°. 141. F
è qua parte Narium fluxurus sit sanguis prænosendum est. 1°. de arte
curatina ad Glauconem. 7°. 100. E
è Naribus sanguinis profluium quando bonum, & quando non bonū.
1°. de crisi. 4°. 128. B
è Naribus sanguis instar fluoris, letale est. in 1°. prorrh. c. 3°. 4°. 186. A
è Naribus quibus sanguis fluit, illis medicamenta non sunt exhibenda.
de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. F
per Nares sanguinem euocantia, quæ de med. fac. par. 7°. 154. E
per Nares sanguinem trahit radix crocodilij. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. C
ad Narium sanguinem extrahendum. de med. fac. par. 7°. 163. D
per Nares emissus sanguis non malus. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
è Naribus sanguis fluens in febribus soluit surditatem. commenta. 4°. aphorismo. 60°. Ex. 34. A
ex Naribus sanguinis fluxus sanat abscessum futurum ad articulos. cō-
ment. 4°. apho. 74°. Ex. 35. H
à Naribus sanguis fluens liberat à lassitudine phlegmonide. 4°. de fami-
tate tuenda. 2°. 87. F
è Naribus fluēs sanguis mēstruis deficiētib; bonū. c. 5°. a. 33°. Ex. 40. E
per Nares, os, aut aures pus, vel aqua, vel sanguis effluens caput dōlē-
ti, & circumdolenti, soluit morbum. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. C
Narium san-

Narium sanguis quibus sistatur. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 98.
 H/de cathartico. Sp. 94. G
 pro Narium sanguine aures obturanda sunt, & extrema constringen-
 da. de remed. par. fac. 7°. 155. H
 quibus e Naribus profluxit sanguis eorum aliqui ex capitis refrigera-
 tione deterius habuerunt. 5°. meth. med. 7°. 31. H
 in Narium sanguine duplex auersio. 5°. meth. med. 7°. 32. A
 e Naribus profluente sanguine cucurbita supra cernicem confert. 5°. methodi medendi. 7°. 32. A
 Narium sanguinem reuellit cucurbitula apposita Hypochondriis. de Hi-
 rud. reuuls. cucurb. & scarif. 2. E/de cucur. scarif. 6°. 4. G/5°. methodi med. 30. E/13°. 7°. 85. B
 e Nare dextera sanguis supprimitur cucurbitula in dextero hypochon-
 drio. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 19. H
 in Narium sanguinis profluvio vena ab eodem latere secanda est. 5°. methodi medendi. 7°. 30. E
 e Naribus profluvium sanguinis sanatum fuit venae sectione. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. D
 e Naribus sanguine profluente medicamenta, quae scribunt in nares in-
 ferenda, atq; in frontem illinenda, infirma esse comperit Galenus. de curan. rat. per san. miss. 6°. 18. G
 e Naribus profluvio sanguinis prorumpenti cauda equina succus pro-
 dest. 6°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 48. G
 Narium sanguinis fluxum sistit succus centaureae. de vir. cent. Sp. 93. C
 ad Narium sanguinis eruptiones. 3°. de comp. medic. sec. loc. 148. G/149°. A/5°. de comp. medic. per gen. 5°. 254. E/de medic. fac. par. 154. E/155. G/160. F/163. D/7°. 172. C/H/de dyn. 25. B/secret. Sp. 98. B
 ad Narium sanguinis eruptiones, quae supprimi nequeunt. de med. fac. par. 7°. 154. E
 de Naribus parū, idq; merū stillavit quinta die Philisco. in 1°. de mor. vulgari. com. 3°. 3°. 121. A
 Narium fluxu sanguinis sanato a delirio quidā nihil prae teritorum reco-
 dabatur. 2°. de mot. mus. 1°. 315. C
 Narium sanguinis profluvio assueti quo modo tractandi in euacuationibus. de consuetud. 2°. 61. H
 e Naribus quibus sanguis profluit, non sunt lauandi. de vict. ratio. in morb. acutis. com. 3°. 7°. 133. A
 ex Naribus aperta vena quando prodest in capitis doloribus. 2°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 137. D
 ad Nares deriuat in oris phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 83. B
 per Nares, & os deriuandum si ad oculos, vel aures succi fluat, & qui-
 bus. de cucur. scar. 6°. 4. E/5°. meth. med. 7°. 30. E
 per Nares deriuatio facienda est fluente gurgulione, vel Palato. de cu-
 curbitulis scarificatione. 6°. 4. E
 ad Narium sanguinis eruptiones, Andromachi. 3°. de composi. medica-
 men. sec. loc. 5°. 149. B
 Nares, & aures obturat sperma descendens a capite. de sper. Sp. 36. F
 Narium, & aurium obturationem, capitis gravitatem superius, dolo-
 rem renum inferius significat vrina inferius claritatem habens, supe-
 rius subnigra, & plena. de dyna. Sp. 35. D
 Nares occlusae quibus aperiantur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. G/de cura lapidis. Sp. 112. H
 Nares quibus opplentur illis elleborus est dandus. de vic. rat. in morb. acu. commen. 4°. 7°. 144. G
 Naribus danda sunt medicamenta purgatoria. de cathar. Sp. 94. G
 p Nares materiā trahētia. de reme. par. fac. 7°. 163. D/de cath. Sp. 95. B
 per Nares purgantia caput. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 138. H
 ex Naribus expurgat Anagallidis succus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. H
 ex Naribus purgat succus Anemones. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. B
 per Nares purgat Beta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 Nares purgat succus Chelidoni minoris. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. G
 Nares purgat succus Cyclaminis. 7°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 53. E
 per Nares quomodo bilis educatur. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. E
 Narium inflammatio quid efficiat in progn. com. 2°. 4°. 203. A
 in Naribus phlegmone, & scyrrho orto laborantes per os inspirare co-
 guntur. 11°. de vsu par. 1°. 188. F
 ad Narium phlegmonas congruit aloe. 6°. de simplici. medi. fa. 5°. 42. C
 ad Narium interiores phlegmonas. de med. fac. par. 7°. 163. E
 ad Narium carnem excrescentem malum punicum. 3°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 148. D
 Narium ozena. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 147. F
 Narium polypodes. 3°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 147. F

Nares obstruens polypus vocem ledit. 4°. de loc. affect. 4°. 26. F
 Nares polypus quid curet. de dynam. Sp. 25. C
 Nare ulcerata quid agendum. 5°. meth. me. 7°. 34. B
 in Naribus meatibus ulcera quibus a Galeno curentur. 3°. de compo. me-
 dicamen. sec. loc. 5°. 148. F
 ad Narium ulcerationes, & putredines, & fautores confert succus cen-
 taureae. de virt. cent. Sp. 93. C
 ad Narium exulcerationes. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 148. D/de me-
 dic. fac. par. 7°. 163. E
 in Naribus ulcera vetera sanat hederae succus. 7°. de simp. me. f. 5°. 51. F
 ad Narium ulcera cum duritie. de med. fac. par. 7°. 163. E
 ad Narium ulcera. 3°. de comp. me. sec. loc. 148. C/5°. de comp. me-
 dic. per gen. 248. D/5°. 251. F/de med. fac. par. 7°. 163. D
 Narium fautores in quo sint genere symptomatum. de symp. diff. 3°. 13. B
 ad Narium fautores. 3°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 148. D/de med.
 fac. par. 163. D/7°. 172. C/de dyna. Sp. 25. C
 ad Narium putredines. 3°. de compo. med. sec. loc. 5°. 148. D
 de iis quae Naribus infunduntur, & apophlegmatismis. 2°. de compo-
 medica. sec. loc. 5°. 148. H
 Naribus quod attrahitur errhinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. A
 ad Nares medicamentum quod attrahitur. 7°. de composi. medicamen-
 torum sec. loc. 5°. 181. H
 intra Nares medicamenta, quae. 2°. de comp. med. sec. lo. 5°. 137. D
 Naribus quod inditur pro capite purgando. 2°. de composi. medicamen-
 torum sec. loc. 5°. 139. A
 Naribus quae applicanda in lethargo. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 in Nares quae injiciuntur pro dentium dolore. de reme. par. fa. 7°. 157. E
 inter Nares hedychronum medicamentum pro exiccando pulmone. 4°. de locis affectis. 4°. 28. D
 in Nares quae ponitur sponsia filo ligetur. 3°. de composi. medicamen-
 torum sec. loc. 5°. 148. H
 per Nares ne nimis ascendant sponsiae filum lineum necesse. de remedijs paratu facilibus. 7°. 155. G
 ad Nares per arundinem in sufflatus pulvis. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 139. A
 e Naribus per arundinem quaedā inspiratur. de reme. par. fac. 7°. 155. F/G
 in Narium insufflatione. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. A
 Naribus ictericorum apponenda Critonis medicamenta. 2°. de comp. me-
 dicamen. sec. loc. 5°. 139. E
 in Nares quo infundendum Elaterium. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 139. E
 Naribus quod infunditur parabile pharmacum. 2°. de composi. medica-
 mento. sec. loc. 5°. 139. G
 Naribus adhibenda sunt quae foetidissimi odorem habent in defectu ani-
 mi ex vtero. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 99. B
 Naribus si imponas aliquid mordax, sternutant. c. 7°. aph. 51. Ex. 38. C
 Naribus frigidum mordax. 4°. de sim. me. fac. 5°. 24. C
 Nares irritatae peninis sternutant, & quare. com. 7°. aph. 51. Ex. 38. C
 Nares apprehēdito, & os sternutatorio imposito ut secunda procidant. com. 5°. aphor. 49°. Ex. 42. A
 Narium resecta particula mutilationes dicuntur. de diff. mor. 3°. 4. G
 Narium curtarum curatio. intro. 15a. 60. D
 de Naribus fractis. de artic. com. 2°. 7°. 266. C
 Nares facilius confringuntur toto corpore. de art. com. 2°. 7°. 267. E
 Nares fracta ex palato resimum faciunt. intro. 15a. 60. E
 Nares confracta non possunt restitui. intro. 15a. 60. D
 Narium fracturas iuuat succus centaureae. de virt. cent. Sp. 93. C
 Nares aptantium manus debent esse molles. de artic. com. 2°. 7°. 267. H
 de Naribus sideratio. de artic. com. 2°. 7°. 267. C
 ad Narium vitia. de med. fac. par. 7°. 155. F
 Nares quandoq; ingreditur sanguisuga. 4°. de locis affectis. 4°. 26. A
 Naribus quae illabuntur corpuscula quo modo extrahantur. 3°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 148. E
 NARTHEX, id est ferula. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 56. H/de simpl. medic. Sp. 79. H
 Nartheca, id est promptuarium medicamentorum inscriptum librum fecit Heras. 1°. de comp. medica. per gen. 214. D/4°. 245. F/5°. 247. E
 NASTICA, id est quercinus fungus. de dyna. Sp. 24. B
 Nascitur myrtina meminit. de dyna. Sp. 88. A
 NASCAPHTHVM quid. de simp. med. Sp. 88. A
 Nascaphthum viscido excalefacit, in antidotis excalefactorijs mittitur. de simpl. medic. Sp. 88. A
 NASCENTIAS dispergit emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. D
 ad Nascentia mala vnguentum. de dynam. Sp. 30. D
 in Nascentie

in Nascente respectu aspectuum, casus. 3°. de dieb. dec. 4°. 157. H
 qui NASCANTVR septimo mēse. de cōp. mēb. siue de na. h. Sp. 59. E
 Nascentur vena à neruo potius, quam à carne. de anat. viuo. Sp. 50. F
 Nasi quid faciat pilos. secretorum. Sp. 97. A
 Nascentur in riuus sium, calamintibz, adiantum. de bon. aqua. Sp. 75. F
 NASSAE comparatur cutis nostri corporis. in Tim. Plat. 1°. 288. F
 Nassa Piscatoria exemplum. in Tim. Plat. 1°. 288. D
 per NASSVLAS duas intelligit ventrem medium, & inferiorem. in Tim. Plat. 1°. 288. E
 Nasularū sinibus comparat venas, & arterias. in Tim. Plat. 1°. 288. G
 Nasus genus panis. 4°. de dign. puls. 4°. 84. A
 Nasus pro pleno. 4°. de dign. puls. 4°. 84. B
 NASTVRSTIVM syluestre quid sit. 10°. de comp. med. sec. lo. 5°. 208. G
 Nasturtium obsonium cum pane. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. A
 Nasturtium est prauus cibus. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Nasturtium est cibus acutus, incidens, & aperiens. de diff. con. Sp. 72. F
 Nasturtium cur parum nutriat. de dissol. cont. Sp. 73. G
 Nasturtium acre est. de atten. vic. 2°. 43. H
 Nasturtium fortiter exal facit dum gustatur. 4°. de simplicium medicamentorum facultatib. 5°. 29. D
 ut Nasturtium non est calidum cardamomum. 7°. de simp. medicamentorum facultatib. 5°. 50. A
 Nasturtium accenditur, & plurimo tempore durat. 6°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 48. A
 Nasturtium causticum est vt Napy. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. A
 Nasturtium quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecij. 1°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 122. D
 Nasturtium cur miscetur remedijs asthmaticorum. 7°. de simplici. medicamen. facult. 5°. 50. A
 Nasturtium attenuat. de atten. vic. 2°. 43. H
 Nasturtium incidit phlegma, & mūdificat stomachū. de diff. con. Sp. 74. E
 cū Nasturtio, & hyssopo epota quarta species anchusæ oxybaphi mensura ad latos lumbricos est idonea. 5°. de sim. me. fa. 5°. 41. D
 Nasturtium pro Thapsia. 1°. de comp. med. secum. lo. 5°. 122. E
 Nasturtium in quibus simile est lepidium. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. C
 Nasturtij nigri sit mentio. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 198. E
 NAST sectio. de instrum. odor. 1°. 110. C / de ana. vii. Sp. 48. H
 Nasus propter quid creatus. de ana. vii. Sp. 48. H
 Nasus cur longus, & eminens. de anat. vii. Sp. 49. A
 Nasus propter quid ad oculos sit situs. 10°. de vsu par. 1°. 180. A
 Nasus cuius sit propugnaculum. 11°. de vsu par. 1°. 188. H
 Nasus cur nudus pilis. 11°. de vsu partium. 1°. 189. D
 Nasi substantia, quæ in prognost. com. 1°. 4°. 191. C
 Nasi ala cur chartilaginosa, & mobiles. 11°. de vsu par. 1°. 190. H
 Nasi ossa duo. de ossibus. 1°. 41. C
 in Naso ossa duo foramen triangulare habentia. de ana. vii. Sp. 49. A
 in Naso ossiculum. de ossibus. 1°. 43. G
 Nasi ossa cur tenuissima. 11°. de vsu par. 1°. 191. H
 in Nasi ossis concavitate iacent duæ carunculae spongiosæ instar duarum paruarum mamillarum. de anat. vii. Sp. 49. A
 Nasi os ab alio osse pendet. in 6°. de morbis vulgar. com. 1°. 3°. 154. G
 Nasi sutura quot. de ossibus. 1°. 41. D
 in Nasi radice sunt duo foramina exētia ad angulos lacrymales oculorum. de anat. vii. Sp. 49. A
 ex Naso cerebri foramina orta sunt duo p quæ tenuissima venæ dextera lenaq; alterius innicē sibi continet. de nat. & ord. cu. cor. Sp. 41. H
 Nasi foraminū vsus. de ana. vi. 49. B / de cōp. mē. siue de na. hu. Sp. 58. D
 Nasi tunica quibus continua sit. de instrum. odor. 1°. 110. D
 Nasi tunica quot partes ambiat. de instrum. odor. 1°. 111. F
 Nasi tunice quo modo operiantur. de instrum. odor. 1°. 111. G
 Nasi ala pterygia dicuntur. 11°. de vsu par. 1°. 188. G
 Nasi ala, quæ. de ossibus. 1°. 41. D
 in Nasi alis muscoli vnde oriantur, & quot sint. 11°. de vsu p. 1°. 191. A
 Nasi alas mouentes muscoli quales. 4°. de anat. adm. 1°. 81. B
 in Nasi folijs sunt lacerti duo, qui dilatant, & constringunt. de anatomia viutorum. Sp. 49. A
 Nasi alas aperientes muscoli vbi sint. de diff. mus. 1°. 44. F
 Nasus quales nervos habeat. 16°. de vsu par. 1°. 215. D
 Nasus debet habere sensum exactiorem. 16°. de vsu par. 1°. 215. D
 Nasi os non poterat habere sensum. 11°. de vsu par. 1°. 191. A
 Nasi chartilago non poterat habere sensum. 11°. de vsu par. 1°. 191. A

Nasus habet duplicem facultatem, odoratus, & respiratus. 1°. de symptomatum causis. 3°. 15. H
 Nasus est instrumentum odoratus. de instrum. odor. 1°. 110. B
 Nasi membrana an odores cognoscat. de instrum. odor. 1°. 110. C
 Nasi os non est instrumentum odoratus. de instrum. odor. 1°. 110. C
 Nasus semita odorum. de instrum. odor. 1°. 110. C
 Nasus primum instrumentum respirandi. 11°. de vsu par. 1°. 188. F
 per Nasi canales, & cānam magnam fit attractio aeris ad pulmonem. de anat. vii. Sp. 47. C
 Nasi alarum motus quid agant. 1°. de diff. resp. 3°. 61. D
 Nasi ala inspirationis impetum insequuntur. de musc. diff. 1°. 44. F
 Nasus tegitur caliditate, quam expirat. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
 Nasus quo musculo trahatur deorsum. de musc. diff. 1°. 44. F
 Nasus per eandem viam attrahit, & expellit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. H
 Nasi arteria, quæ. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
 in Naso ceterisq; amplis capacitatibus excrementa q̄ sunt expultrix vis expellit manifeste ac sensibilibz, reliqua vero totius corporis, in sensibilibz quotidie per halitum. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
 Nasum aquile ex pprietate sui signi habuit. Alexāder. de sper. Sp. 38. H
 in Naso quæ sint ægritudines. de symp. diff. 3°. 11. E
 in Naso, & cerebro faciunt intemperiem catarrhi, & coryzæ. 1°. de symptomatum causis. 3°. 16. A
 Nasi foramina stricta, & oppilata, imperfecte, & confuse formant voces. de anat. vii. Sp. 49. A
 in Nasi obturatione melanthium. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. G
 Nasi ossa affecta animal parum afficiunt. 11°. de vsu par. 1°. 161. H
 ex Nasi phlegmone exit aliquid. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Nasus si perueratur in febre continua debili existente corpore, letale. com. 4°. aph. 49°. 33. B / com. 7°. aph. 69°. Ex. 60. F
 Nasus acutus non semp significat siccitatē corporis. 2°. de tēp. 1°. 20. G
 Nasus rubicundior factus, est indicationis signum. 1°. de arte curatua ad Glauconem. 7°. 100. D
 Nasus resimus est humidus. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Nasus resimus nō semp indicat corporis humiditatē. 2°. de tēp. 1°. 20. G
 Nasus resimatur elephantiasim patientibus. de caus. mor. 3°. 8. H
 Nasus ex icū violento resimatus quid faciat. de diff. mor. 3°. 4. E
 Nasi angustie causa est simitas. de diff. morb. 3°. 4. F
 Nasus aduncus est siccus. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Nasus subsidens quibus sit. in 6°. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 154. F
 Nasus compressus cur malus. in progn. com. 1°. 4°. 191. A
 Nasus compressus qui. in progn. com. 1°. 4°. 191. C
 iuxta Nasi angulum excrecentis carnis remedia. 4°. de compo. medicamen. sec. loc. 5°. 152. F / G
 ad Nasi vlcera. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. G
 in Naso tunica exciditur in polypo. 14°. meth. me. 7°. 90. G
 Nasi ala abscissa faciunt faciem deformē. 11°. de vsu par. 1°. 189. C
 in Naso curtis potest aliquis decor dari. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 Nasum, & maxillam membrana alligabimus. de fascijs. 7°. 293. F
 ad Nasum linteum scissum. de fascijs. 7°. 298. A
 ad Nasum funda ex quatuor capitibus. de fascijs. 7°. 298. B
 ad Nasum funda ex tribus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. C
 ad Nasum funda ex duabus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. D
 ad Nasum accipiter ex tribus fasciolis. de fascijs. 7°. 298. E
 ad Nasum accipiter ex binis fasciolis. de fascijs. 7°. 298. F
 ad Nasum fascia glomerata. de fascijs. 7°. 298. G
 inter Nasum medium vel supercilia vbi deligare est opus vinculum. de fascijs. 7°. 299. B
 ad Nasum in alterā partē declinatū Amintæ vallū. de fascijs. 7°. 299. D
 in Naso quidam sanguisugā habebat insciens. 4°. de lo. aff. 4°. 26. A
 NAT ABILE qd significet quodā in loco. de art. com. 1°. 7°. 261. D
 Natans contra fluxum nunquam mouebitur, & semper mouebitur. 1°. de motu musculorum. 1°. 311. E
 Natans cibus in stomacho non digeritur. de diff. cont. Sp. 71. H
 Natatrices, siue colymbæ conueniunt stomachicis. 8°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 192. C
 NATES quæ intro. Isa. 53. E / de ossibus. 1°. 43. D
 Nates cur ita factæ circa anum. 11°. de vsu par. 1°. 189. C
 Nates cur circa anum. 11°. de vsu par. 1°. 190. C
 Natium muscoli carnosi quales in homine. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
 Natium muscoli carnosi in simia ridiculi. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
 Nates pueri mango breui crassas fecit. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 in Nate suppurationem habentis casus. 4°. de lo. aff. 4°. 25. B

NATES quid sint in cerebro. 9°. de anat. adm. 1°. 105. F
Nates parue cerebri, quæ, & cur. 8°. de usu par. 1°. 170. F
in NATIONIBVS multis lac non coquitur, & tamen alit. 6°. de de-
 cretis Hippoc. 1°. 264. G
NATIVVS calor in bono sanguine consistit. de sal. dieta. 2°. 40. F
Nativus calor temperatus. de sal. dieta. 2°. 40. F
Nativus calor puerorum qualis. de sal. dieta. 2°. 40. F
Nativus calor à frigore vel colligitur, vel extinguit. c. 5°. ap. 21°. Ex. 39. C
Nativus calor non accenditur propter multitudinem, sed extinguitur.
 commen. 7°. aph. 7°. Ex. 54. D
Nativus calor extinguitur in forti dolore ventris: ideo partes extremae
 frigesunt. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
Nativus calor quo sit causa sternutamenti. com. 7°. aph. 51°. Ex. 58. C
Nativus calor suppurationem facit. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
Natura humiditas à calore febrili consumitur. com. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
si NATAT cibus in stomacho quibus cibandum. de diss. cont. Sp. 71. E
NATVRAM quilibet scit nominare. de fæt. for. 1°. 325. A
Natura nomen multa significat apud Hippocratem. de vic. rat. in morb.
 acu. com. 1°. 7°. 120. G | com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. C
Natura nomen quid significet. de nat. hum. com. 1°. 1°. 25. G | 2°. de sympt.
 causis. 19. F | in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 187. G
Natura propriissimum significatum. com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
Natura quid, eiusq; variae significationes. fin. med. 1°. 44. E
Natura quid sit. de hist. phil. 4. B | de sperm. Sp. 39. A
per Naturam quid intelligat Galenus. 3°. de temp. 1°. 23. H
Natura significat temperaturam. de vict. ratio. mor. ac. com. 2°. 7°. 124. A
Natura dicitur, de Complexione, de virtute rectrice, & de compositio-
 ne secretorum. Sp. 96. F
Natura est medius gradus in caliditate, & humiditate. de sper. Sp. 37. B
Natura consistit in elementorum comoderatione. com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. D
Natura elementorum vnde, de sperm. Sp. 38. H
Natura pro forma corporis quæq; sumitur. com. 2°. aph. 34°. Ex. 17. D
Natura humani corporis quæ proprie dicatur. de sper. Sp. 37. A
Natura animalium quæ sit secundum Hippocratem. cō. 1°. aph. 15°. Ex. 8. C
Natura, & calor innatus idem est. de marc. 46. A | de palpita. 3°. 54. B |
 com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Natura, & calor insitus cum extinguuntur, quid accidat. in 3°. de mor.
 vulg. com. 1°. 3°. 132. C
Natura est virtus solidorum corporum. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 112. C
Natura, quæ regit solida corpora secundum Hippocratem, est calor na-
 turalis. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
Natura est protēsa per solida corpora. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 112. C
de Natura solidorum corporum ubi differuerit Hippocrates. brevis de
 notatio dogmatum Hippocratis. 1°. 23. B
Natura, & substantia idem. quid animi mores. 1°. 217. C
Natura, & vires idem sunt. 3°. de cris. 4°. 141. C
Natura, species, & genus, & forma pro eodem accipiuntur. ad eos, qui
 de typ. scrips. de circ. 3°. 93. B
Natura est spiritus secundum Stoicos. quod animi mor. 1°. 318. E
Natura est mens, quæ omnia penetrat. 17°. de usu par. 1°. 222. B
Natura incorporea penetrat totam substantiam. de sper. Sp. 40. F
Natura an rationem habeat, & mentem. de caus. morb. 3°. 8. C
Natura à stoicis, & à Platone concupiscibilis, ab Aristotele vegetabi-
 lis. anima dicitur. de fæt. for. 1°. 326. B
Natura minus idonea ad omnia, quam anima. an animal sit. 1°. 328. A
Natura mortalis est, & qualis sit. an animal sit. 1°. 327. H
Natura cui opponitur. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
in Natura & scientia utilitas est, nō in nominibus. 9°. de anat. ad. 1°. 103. H
Natura rationalis perspicitur potest si Platone, Aristotelem, Hipparchum
 Archimedem, ac complures alios cōtēpleris. 17°. de usu par. 1°. 222. C
de Natura longius disputationem producentes reprehenduntur. de na-
 tura humana. com. 1°. 1°. 27. A
de Natura scripsit Diogenes. sed eius liber ad Galeni manus non perue-
 nit. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 169. E
de Natura dicta celebria. ad Thras. 2°. 105. G
de Natura humana liber. de sal. dieta. 2°. 39. G
de Natura rationum Hippocratis interpres est Aristoteles. 1°. methodi
 medendi. 7°. 3. E
ut Naturam corporis inuenit Hippocrates, ita naturam animæ vult Pla-
 to inuenire. 1°. meth. me. 7°. 3. D
Naturam corporum si quis ignorabit, morbi curari non possunt. 1°. me-
 thodi medendi. 7°. 3. E

Natura ex quibus constet. 3°. methodi med. 17. G | 1°. 7°. 68. B | comment.
 1°. aphorismo 15°. Ex. 8. B
Natura laus. de marc. 3°. 46. A
à Natura nihil relictum est, quo providētis laude superari posset. de vo-
 calium instrumentorum dissectione. 1°. 106. F
Natura in omnibus providens. 5°. de anat. adm. 1°. 86. H
in Naturam originalem, & affectum acquisitum diuiditur virtus. 11°.
 metho. med. 7°. 68. G
Natura quatuor facultates, quibus trahit, retinet, demutat, et expellit.
 1°. de natural. facul. 1°. 392. H
Naturæ opera. 2°. de dieb. decr. 4°. 151. G
Naturæ opera generatio, auctio, & nutritio. 1°. de nat. fac. 1°. 290. G
Naturæ opera primus novit Hippocrates. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
Natura effectrix respondet textoria, & coriaria. ad Thras. 2°. 104. B
Naturæ opera explicare difficillimum. 14°. de usu par. 1°. 205. E
Natura artificiosa. 6°. de anat. adm. 90. E | 17°. de usu par. 1°. 221. C
Natura est prior tempore, & sapientior arte. 7°. de usu par. 1°. 160. H
Natura erudite, quæ. in 6°. de morb. vulg. commentario 5°. 3°. 188. H
Natura erudite ē, licet recte facere nō didicerit. 9°. de dec. Hi. 1°. 285. C
Natura vis potentior qualibet arte. in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 188. G
Naturā ob quid quidā vocauerit inartificiosam. 17°. de usu pa. 1°. 221. E
Naturā cur dicat aliqui nō habere providētiam. 1°. de nat. fac. 1°. 292. H
ad Naturæ artē cognoscendam quid exigatur. 17°. de usu par. 1°. 221. E
Naturæ actiones, quæ. intro. 1°. 55. B | com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
Naturæ vires quo modo in nobis, & in rebus. de ther. ad Pis. 5°. 90. H
Natura similia similibus in nobis adiungit. de theria. ad Pis. 5°. 90. G
Naturæ opera multa differunt ab operibus artis. 1°. de sym. ca. 3°. 31. A
Natura in operibus existit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 216. G
Natura agit per se ipsam. 11°. meth. med. 7°. 63. E
Naturæ primum instrumentum calor. 14°. de usu partium. 1°. 205. H
Natura alicuius gratia omnia molitur. 2°. de nat. fac. 1°. 298. B
Natura nihil agit frustra. de instrumento odora. 112. A | 1°. de usu partium.
 120. D | 12°. 197. C | 13°. 201. G | 15°. 211. E | 212. E | 16°. 217. E | 1°. de semi-
 ne. 1°. 330. D
à Natura nihil minus, aut superfluum. 9°. de usu par. 1°. 176. F
Natura nihil superfluum, aut temere facit. 4°. de anatom. admin. 82. D |
 2°. de semine. 1°. 340. A
Natura aliquid fecit frustra. 9°. de anat. adm. 1°. 105. E
Natura ingeniosa, nihil omittit. 5°. de anat. adm. 1°. 88. G
Natura nihil pratermisit per incuriam. 5°. de usu par. 1°. 147. D
Natura oīno sufficit inqt. Hippocrates. 1°. de die. dec. 149. H | 2°. 4°. 151. G
Natura sola sufficit animalibus. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
Naturæ solertia nec dum à quoq; satis perspecta est quāta sit. 10°. de usu
 partium. 1°. 181. F
Natura iusta est. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
Natura iusta apud Hippocratem. 16°. de usu par. 214. D | 1°. de na. fa. 1°. 293. G
Natura recte vocatur iusta ab Hippocrate. 2°. de usu par. 1°. 126. F
Natura in omnibus rebus iusta est. 1°. de usu par. 1°. 117. E
Natura oīum iustissima. 5°. de usu par. 1°. 145. D | de frac. c. 1°. 7°. 224. G
Natura nusq; frustra multū ab analogia discedit. 11°. de usu pa. 1°. 186. A
Naturæ opera sunt opulenta. 15°. de usu par. 1°. 212. A
Naturæ singula opera inenitabilia sunt, generationis quæ ordinem ne-
 cessarium habent. de marc. 3°. 45. D
Natura quo modo agat ab humano ingenio inueniri non potest. 15°. de usu
 partium. 1°. 212. H
Natura quo modo occulte operetur. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
Naturam semper materiebus viam inuenire Hippocrates opinatur. cō-
 mentario 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
Natura gubernatrix preparat plantas fructus ferentes omnibus cor-
 poris partibus. de bon. & vitio suc. 2°. 37. A
Naturæ opera in plantis, & animalibus diuerso modo facit Aristote-
 les. 1°. de semine. 1°. 331. G
Natura per gradus incedit à plantis ad animal. 2°. de sem. 1°. 339. G
Natura stirpium qualis. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. A
Natura calida, & tenui consistit epithymū, et elleborus. de cat. Sp. 94. F
Natura primaria est ars, medicus natura est minister. ad Thr. 2°. 105. F
Natura omnia in animali agit. ad Thrasylbulum. 2°. 105. G | de renū affec-
 dig. & med. 7°. 193. E
Natura cuique animalium fecit corpus idoneum animi affectibus. 6°. de
 anatomicis adm. 1°. 89. G
Naturæ singula animalium habent suum proprium medium. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 33. C
 Natura a creationis

Natura creationis nostræ auctor est. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Natura quæ nos finxit, & gubernat substantiam non est ausus pronun-
 tiare Hippocrates. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Natura ex contrarijs qualitibus contrarias utilitates temperavit. 14°.
 de usu partium. 1°. 204. G
 ad Naturam pertinet miscere tota per tota. 1°. de temp. 1°. 14. G
 Natura solius est opus cōtinuum in omnem partem extendere. 1°. de na-
 turalibus facultatibus. 1°. 292. B
 Natura facit multa ex contrarijs. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Natura habet hoc peculiare generare similia. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Natura nullius materie veterē formam servat. 2°. de nat. fac. 1°. 297. D
 à Natura quæ fiant prima ratione. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. G
 Natura multum provida fuit in animalium corporibus cōformandis. 2°.
 de usu partium. 1°. 126. F
 Natura mira studia in fabricandis partibus aliali. 11°. de usu p. 1°. 188. E
 Natura habet rōnem alialium. 17°. de usu p. 222. G/3°. de na. fa. 1°. 302. E
 Natura si potuisset, voluisset suum opus esse immortale, sed propter ma-
 teriam non licuit. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Natura comparatur vrbis conditori circa perpetuitatem reip. conser-
 uandæ. 14°. de usu par. 1°. 204. D
 Natura explet quod unicuique est utile. 6°. de loc. aff. 4°. 42. E
 Natura providit ne semper homo esset sollicitus circa corpus. 11°. de usu
 partium. 1°. 189. D
 Natura gubernat corpus pro salute animalis. de atra bile. 1°. 34. H
 Natura sollicitudo duplex. de ana. vii. Sp. 47. C
 Natura bona quo procedunt, magis crescunt. ad Thra. 2°. 107. G
 Natura cur fecit generationem fecundam aliquibus animalibus. 14°.
 de usu partium. 1°. 205. A
 à Natura quæ fiant existente infante in vtero. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 Natura instrumenta in fetibus cur celeriter formantur. 1°. de sem. 1°. 333. B
 Natura instrumenta, quæ. 2°. de motu muscul. 1°. 316. A
 Natura semper per similia instra sibi operatur. 1°. de motu mus. 1°. 310. A
 Natura opus primum, summeq. artis, & admirationis in fetu for-
 mando. 15°. de usu par. 1°. 211. C
 Natura cur non fecit fetus membranas crassas, & duras, sed tenues.
 15°. de usu partium. 1°. 212. B
 Natura igitur, & aere vititur ad fabricam membrorum, quæ habens si-
 mus & cavitates. 2°. de sem. 1°. 339. F
 Natura cur facit lac in enixis. 14°. de usu par. 1°. 205. A
 Natura pueris consuluit lac dando. 1°. de san. tu. 2°. 65. B
 Natura preparavit lac, & dedit pueris naturalem facultatem exugen-
 di. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. C
 Natura ad quid fabricaverit duos ventres. de ana. vii. Sp. 47. C
 Natura aubus loco lactis mirum indidit amorem in pullos, ut à matri-
 bus nutrantur. 14°. de usu par. 1°. 205. B
 Natura habet providentiā partium principiorum. 2°. de usu par. 1°. 123. B
 Natura de nobili membro est sollicita. de anat. vii. Sp. 45. C
 Natura procurat ne principes partes lædantur. 9°. de usu par. 1°. 173. G
 Natura quod præcipuum est in profundo, quod non præcipuum in super-
 ficie collocat. 1°. de usu par. 1°. 118. B
 Natura non armavit aliquod animal timidum. 1°. de usu par. 1°. 113. C
 Natura non destituit nudum armis quodpiam audax, & strenuum ani-
 mal. 1°. de usu par. 1°. 113. D
 Natura cur non dedit arma hominibus. 1°. de usu par. 1°. 113. G
 Natura cur non dedit artes hominibus. 1°. de usu par. 1°. 113. H
 Natura ex abundanti ornavit omnia membra, ut hi, qui sculptum in va-
 sis ea, quæ nil faciunt ad finem vasis. 11°. de usu par. 1°. 189. B
 Natura cur multiplicet pilos. de anat. vii. Sp. 45. C
 Natura diversitates in partibus. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Natura cartilaginis, quæ. de ana. vii. Sp. 43. G
 Natura medullæ, quæ. de anat. vii. Sp. 55. G
 Natura cur fecit in oculo unum nervum à dextris, alium à sinistris, in
 medio, & non in principio coniunctos. 10°. de usu par. 1°. 183. E
 à Natura lingua constituta est, ut possit aerem percutere. de vocalium
 instrumentorum dissectione. 1°. 106. E
 cur Natura omnibus sensuum instrumentis fecit cooperimentum. 11°.
 de usu partium. 1°. 188. H
 Natura semper intenta est ut sensus in suis actionibus detineatur. de in-
 strumento odoratus. 1°. 112. B
 Natura quibus partibus dedit sensum exactiorem. 16°. de usu pa. 1°. 215. B
 Natura à longinquis partibus ducit venas, & arterias mammarum,
 & testicularum. 16°. de usu par. 1°. 219. C

Natura à propinquis partibus ducit venas, & arterias ad partes. 16°.
 de usu partium. 1°. 219. C
 Natura cur ubiq. cum venis ponit arterias, nisi quid maius obstat. 5°.
 de usu partium. 1°. 142. C
 Natura vititur vasis magnus ut aqueductibus. 16°. de usu par. 1°. 219. B
 Natura tres scopi in nervorum distributione, sensus in sensorijs, motus
 in motorijs, & doloris cognitio. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Natura solertia incredibilis in nervorum reuertentium flexione. 16°. de
 usu partium. 1°. 216. C
 Natura cur non construxit omnes articulos stabiles, & firmos. 2°. de
 usu partium. 1°. 127. A
 Natura in omni articulo utilius lgit. 12°. de usu par. 1°. 194. A
 Natura semper posuit motui motum oppositum ne pars claudicaret. 12°.
 de usu partium. 1°. 195. B
 Natura cur quandoq. propter unam actionem facit multa instrumenta
 12°. de usu partium. 1°. 195. G
 Natura fecit manum ad apprehensionem. 17°. de usu par. 1°. 221. G
 ad Naturā ostendendam pars una sola satis est. 17°. de usu p. 1°. 222. A
 Natura artem mirantur anatomistæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. G
 Natura nihil reliquit sine stabilimento. 5°. de usu par. 1°. 142. F
 inter Naturam, & voluntatem media est actio anhelitus secundum ali-
 quos. de voce, & anhel. Sp. 62. B
 Natura duplicis oris stomachi qualis. de ana. vii. Sp. 49. G
 à Natura est cordis motus. 7°. de usu par. 1°. 159. G
 Natura cur ducit à corde, non à iecore venam pulmonem nutrientem.
 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 263. D
 Natura frigidioris cū sint aves, hnt parvū pulmonē. de ana. vi. Sp. 47. F
 Naturam an animam nutritoriam dicas eā, quæ est iecore nihil refert.
 4°. de usu partium. 1°. 129. D
 Natura semper tētat defecare sanguinem, & expurgare. de atrab. 1°. 35. C
 Natura cura præcipua cur expurgare partes. 9°. de usu par. 1°. 171. C
 Natura officium est excernere, & continere tempestive. 6°. de locis
 affectis. 4°. 41. G
 Natura ubi voluit materias diutius morari fecit transitum difficilem.
 4°. de usu partium. 1°. 139. B
 quo modo Natura ex superfluitatibus iuvamentum accipiat. de anatomi-
 a viutorum. Sp. 53. D
 Natura opus semper sunt sternutamenta, sed ab affectibus morboſis pro-
 ueniunt. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 189. A
 Natura providentia in ructibus, & deiectionibus. conspicitur. in 6°. de
 morbis vulgæ. com. 5°. 3°. 181. D
 Natura quæ fecit gratia alicuius, ad alium usum probe abutitur. 11°. de
 usu partium. 1°. 191. F
 Natura, et cōpositio matricis, quæ. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. B
 Natura ager est matrix. de ana. parua. Sp. 43. C
 Natura æqualiter diuisit spinam, mole spondylorum æstimata non nume-
 ro. 13°. de usu partium. 1°. 199. A
 Natura potestatem habet in matrice sicut sperma viri habet potestatem
 in toto corpore. de spermate. Sp. 37. A
 Natura opera in corporibus à quibus ipsa nunq. cessat, quot sint. commē-
 tario. 1°. aphorismo. 3°. Ex. 3. F
 Natura opera circa nutrimentum diuiditur in tria tempora. 3°. de natu-
 ralibus facultatibus. 1°. 307. B
 Natura attrahit, segregat, auget, & nutrit. 1°. de nat. fac. 1°. 293. G
 Natura opera tria, quæ se consequuntur, concoctio, discretio, euacuatio.
 com. 4°. aph. 23°. & 22°. Ex. 29. G/H
 Natura ea est, quæ dissolutionem, & concoctionem facit. commentario.
 4°. aphorismo. 59°. Ex. 34. A
 Natura quod optimum est conatur assimilare, quod vero pessimum ex-
 pellere. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Natura operationes melius sunt in tempestate aquilonia. commen. 3°.
 aphorismo. 17°. Ex. 23. F
 Natura euacuat concoctis humoribus. quos purgare oportet quibus me-
 dicamentis, & quo tempore. 5°. 89. A
 à Natura, & voluntate vomituum differentia. de motibus manifestis,
 & obscuris. Sp. 68. G
 à Natura facta excretio, & vrina. de mot. man. & obs. Sp. 68. H
 Natura quando aliquid violenter excernit, illuc mittit sanguinem, &
 spiritum, tanq. instrumenta. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
 Natura thesaurus primus, & melior est spiritus, & sanguis. de anatomi-
 a viutorum. 45. A/ Sp. 46. B
 Natura est sollicita de sanguine. de ana. vii. Sp. 46. B

à Natura fit crisis. 17°. de vsu par. 222. G/1°. de nat. fac. 1°. 293. G/ ad
 Thrasylulum. 2°. 105. G
 Natura expellit noxios humores, & medicamentum attrahit. commen.
 1°. aphorismo. 22°. Ex. 10. C
 Natura itinera, & via quæ in 6^m. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 188. F
 Natura per quas vias expellit. de præcogn. ad Posth. 4°. 215. D/ commē
 tario. 1°. aphorismo. 15°. Ex. 8. C
 Natura non vtitur eisdem vasīs ad materias semicoctas, & plene con
 fectas. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. D
 Natura quandoq; mittit ad cutem humorem superabundantem per viā
 crisis. com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. B
 Natura motus ad aures qñ permittendus. 3°. de cōp. me. se. lo. 5°. 146. E
 Naturam recordari propriarum operationum, quo modo cognoscemus.
 com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. G
 Natura plerunq; non aggreditur materiam. 3°. de dieb. decr. 4°. 159. C
 Natura aggrediente id quod corpus lædit, qui fiat pulsus. de præcogni
 tione ad Posth. 4°. 215. D
 Natura non potest in paruo tempore multas conficere dispositiones. com
 mentario. 4°. aph. 40°. Ex. 32. D
 Natura partes in euacuatione cōsiderādæ sunt. cō. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
 Natura motus debet à medico animaduerti, si bonus cum adiunet, si ma
 lus è contra. com. 1°. aph. 21°. Ex. 10. B
 Natura qñ adiuuanda, & quando non. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 6. E
 Natura qñ totum permittendum, & qñ non. cō. 1°. aph. 20°. Ex. 9. G/H
 Natura euacuante metiri oportet qñ euandū. cō. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Natura absolvente euacuationem medicus sistere debet. quos purgare
 oport. quibus med. & quo temp. 5°. 89. A
 si Natura vult sanguinem transnittere non est arte mittendus. de præ
 cognitione ad Posth. 4°. 215. F
 Natura principium medicinæ intro. Isa. 50. H
 Natura indagatrix medicinæ pars, quæ. fin. med. Isa. 48. A
 Natura rerum contemplatio numeratur inter primarias medicinæ par
 tes. introductio. Isa. 51. H
 Natura rei principium aliud, & aliud doctrinæ, iuenire stultum est. 6°.
 de decretis Hippocratis. 1°. 264. A
 fm Naturam rei quæ fit doctrinæ, habet cum re ipsa principium. 6°. de
 decretis Hippocratis. 1°. 264. A
 Naturarum diuersitas scienda est. de diss. cont. Sp. 71. D
 Natura proprietates considerande sunt. 7°. met. me. 7°. 46. C
 Natura in omni statu cōsiderāda est. in 1^m. de mor. vul. c. 2°. 3°. 108. E
 Natura nullo facto discrimine errant medici, qui de sanitate tuēda scrip
 sere. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. D
 Natura laborantis consideranda est. 3°. de loc. aff. 4°. 15. C
 Naturam communem, & propriam hominum, medicus scire debet. 1°.
 de arte cura. ad Glauconem. 7°. 94. C
 Natura propria hominū scribi non pōt. 1°. de arte cur. ad Gluco. 7°. 94. C
 Naturam alicuius hominis qui cognoscit medicus melius curat. de renū
 affect. & med. 7°. 196. F
 Naturam quorum scimus, in illis alterationes certe cognoscuntur. 1°. de
 præfag. ex puls. 4°. 104. G
 Natura, seu qualitates corporum sunt nouem, octo intemperata, vna tē
 perata. de spermate. Sp. 41. A
 Natura temperata soli conuenit homini. de sperm. Sp. 41. B
 Natura humana cur cunctis agilior. de sperm. Sp. 37. D
 Natura tactilis ferme media est omnium qualitatum. de compagine mē
 brorum, siue de natura humana. Sp. 58. E
 Naturam corporis terra generat per operationem Planetarum. secun
 dum Isaac de spermate. Sp. 40. E
 Natura hominum sunt numerosa. 5°. de san. tu. 2°. 88. D
 Natura ubi plurimum differentes. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. E
 Natura calidiores sunt biliosa. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Natura frigidiore sunt pituitosa. 2°. de nat. fac. 1°. 300. D
 Natura frigida vertit mel in sanguinem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. G
 Natura pueri concepti in horis sanguinis. de sperm. Sp. 37. B
 Natura pueri concepti in horis bilis. de sperm. Sp. 37. C
 Natura pueri concepti in horis phlegmatis. de sperm. Sp. 37. C
 Natura pueri concepti in horis melancholice. de sperm. Sp. 37. C
 Natura melancholica qes cōdonanda est. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. E
 Natura i pueris ad vitā pfiendā plurimū pōt. de cog. cur. ai mo. 2°. 53. H
 Natura optimam constitutionem, dispositionem, habitudinem, & habi
 tum optimum dicere idem est. de opt. nost. corp. 1°. 37. G
 Natura optima non corrigitur, sed sanatur. 5°. de san. tu. 2°. 89. A

Natura quo modo se habeant melius, vel peius ad tempora anni, & sta
 tes. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 quæ Natura hyemi, et q æstati magis cōueniāt. c. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 ob Naturarū differentiam sunt diuersi morbi. c. 3°. aph. 19°. Ex. 24. A
 Naturarū alia magis passibiles sunt alia minus. cō. 3°. aph. 11°. Ex. 21. C
 Natura temperata diu multumq; resistunt causis morborum. de optima
 nostri corporis constitutione. 1°. 38. F
 Natura mutant respirationem. de vitil. resp. 1°. 225. G
 Natura infirma quid patiat. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. H
 Natura imbecilles, & intemperata facile à morborum causis capiunt.
 de opt. nost. corp. const. 1°. 38. F
 sicut Natura corporis sequendo quatuor mutationes in die, mutat cor
 pus secundum illas, sic natura mutat sperma in matrice secundum
 easdem mutationes. de sperm. Sp. 37. A
 Natura nostra cum exercitijs societas quo indicio cognoscitur statim à
 natiuitate. 1°. de san. tuen. 2°. 65. E
 Naturas qñq; reprimit ætas, vel diæta, seu aliud. de sperm. Sp. 37. B
 Natura quiescit, & mutatur, sed eius proprietas est inconvertibilis. de
 spermate. Sp. 37. B
 Natura hominis an concordet temporis mutationi considerandum est.
 de spermate. Sp. 39. F
 Natura corporis mouet corpus in cōsuetudines malas. de sper. Sp. 40. E
 Natura, & consuetudo conueniunt. 2°. de mo. musc. 1°. 315. F
 Natura acquisitiua est consuetudo. 2°. de mo. musc. 1°. 315. F
 Natura secunda est consuetudo. de dissol. cont. Sp. 72. C
 Natura familiaritas facit, vt aliqui alia auidius comedant, alia non pos
 sint comedere. de assuetud. 2°. 61. A
 Natura familiaris est ordo. 2°. de præfag. ex puls. 4°. 114. C
 Natura agrotantis indicat bonas excretiones. cō. 6°. aph. 47°. Ex. 32. H
 Natura, & morbus considerantur à medico. de const. ar. Isa. 42. A
 Natura opera debent esse cura medico. 15°. de vsu par. 1°. 210. E
 Natura ne, an artes ministrum medicum dicas nihil refert. in 1^m. de mor
 bis vulgaribus, com. 2°. 3°. 112. G
 Natura minister, & imitator medicus. 9°. de decretis Hippo. 1°. 285. C
 in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 112. B
 Natura minister est medicus. ad Thrasyl. 2°. 105. G
 Nature ministra est ars medica. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. D
 Natura operum imitator est medicus. de voc. instr. diff. 1°. 106. B/ com
 mentario. 6°. apho. 17°. Ex. 47. H
 Naturam recte operantem debet imitari medicus. com. 1°. apho. 1°. 3. C
 com. 4°. aph. 2°. 27. C/ com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Natura agri ignorata, quo modo medicamentum debes dare. de vitius
 ratione in morb. acut. com. 1°. 7°. 118. C
 Natura imitator Polycletus. 7°. de vsu par. 1°. 221. E
 Natura, Phidia, & Praxitelis differentia in condendis rebz. 2°. de
 naturalibus facultatibus. 1°. 297. D
 Natura, et medicus causæ oīum rerū circa corpus. q cōst. ar. me. Is. 39. E
 Natura morborum medicatrix. ad Thrasyl. 2°. 105. G
 Natura morborum medicatrix quo modo intelligendum. in 6^m. de mor.
 vulgaribus, com. 5°. 3°. 187. G
 Natura morborū medici sunt inq Hippocra. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. C
 Natura sanat. ad Thrasyl. 2°. 105. G
 Natura primo sanat morbos. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3°. 187. H
 Natura qd faciat in aīali, & morbo. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3°. 187. H
 Natura in omnibus auxiliatur ad Thrasyl. 2°. 105. G
 Natura quo auxiliatur medicus. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. B
 Natura mediante aliqua opera fiunt. aliqua vero ex professo, & prima
 medicamentorum sunt opera. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. G
 Natura inimicus est prauus medicus. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. H
 Natura nō pōt iterū facere illa, quæ fecit ex semine. de cōst. art. Is. 39. E
 Natura nō pōt corrigere os fractū, sed bñ medicus. de cōst. art. Is. 39. E
 Natura implet cauum vitcus, non medicus. de const. ar. 7°. 93. C
 Natura opus est carnis generatio. 6°. met. me. 42. B/ 14°. 7°. 93. C
 Natura opus est capillos, & pilos generare. 14°. met. me. 7°. 93. C
 Natura sola coquit, non medicus. de const. ar. 7°. 93. E
 à Natura rei curationis modū iuenit Hippocrates. 11°. met. me. 7°. 72. B
 à Natura rei sumitur indicatio. 3°. met. me. 16. C/ 12°. 7°. 84. D
 à Natura rei indicationes sumere proprium est medici methodo vitētis.
 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Natura rerū suggerit quid agendū exercitatis. 14°. met. me. 7°. 92. H
 Natura robur unde accipitur. de const. ar. Isa. 42. A
 Natura p pcessum tēporis vires suas colligit. cō. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Natura insu-

Natura insuperabilis, quæ de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7. 146. H
 Naturam superari à morbo quibus cognoscatur. de const. ar. Isa. 42. B
 Natura ordinata si materiam superet semper certis agit temporibus.
 2°. de diebus decretorijs. 4. 151. H
 Natura in affectis locis quò fiat imbecillior. de art. com. 3°. 7. 276. A
 Natura imbecillitas est causa cur facillime alterantur puerorum disposi-
 tiones. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Natura imbecillis cur non ferat medicamenta. c. 4°. aph. 5°. Ex. 28. A
 Natura non patitur subitas alterationes ars med. Isa. 68. H
 Natura quando alteratur, & corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3. 40. G
 à Natura exitus in quavis partes si parvus sit, minorem morbum, si
 vero plus, maiorem, si vero admodum multus sit à natura recessus,
 mortalem debemus morbum iudicare. com. 7°. aph. 75°. Ex. 69. A
 Naturas immutat ægritudo. de puero epil. 7. 179. F
 Natura ordo pervertitur in ægris. 4°. de vsu par. 1. 140. H
 Naturas immutat epilepsia. de puero epil. 7. 179. F
 Natura debet convenire morbus. in 1. m. pror. com. 2°. 4. 171. H
 Natura cognati morbi sunt minus periculosi. 6°. met. me. 7. 49. A
 Natura quo modo à flatibus distrabitur. de vrin. 4. 123. H
 ad Naturam reditus fit per contraria. 5°. met. me. 7. 29. H
 Natura intemperatæ corriguntur contrarijs, & servantur similibus. 5°.
 de sanitate tuenda. 2. 94. D
 Naturis calidis quò quietè imponit Hippocrates. 5°. de san. tu. 2. 94. A
 Naturis intemperatis debent esse oppositi cibi. de disso. cont. Sp. 71. G
 Natura nutritur humidis, & siccis nutrimentis. an aial sit. 1. 327. D
 Natura convenientia, & gratissima gustu sunt dulcia, & pingua. 1°. de
 symptomatum causis. 3. 17. D
 Naturam laxare debes à levioribus consuetis. de med. exper. Sp. 108. H
 Natura ad ea quæ placet, it, et refugit illa quæ displicet. 7°. me. m. 7. 44. F
 Natura sagittarij circa ægritudines. de decub. progn. Sp. 15. D
 Natura Capricorni, & quos inferat morbos. de decub. progn. Sp. 15. E
 Natura interdum piscium non admittit secare venam. de decub. progn.
 ex math. scientia. Sp. 16. A
 Naturam leniunt cibi falsi. de dissol. cont. Sp. 72. F
 Naturam cito dissoluens medicamen. de med. exper. Sp. 105. A
 Naturam constipans medicamentum. de med. exper. Sp. 104. G
 Natura consentire quid sit. 5°. de decr. Hipp. 1. 257. H
 à Natura ppria patit, cui nihil extrinsecu affert passiones. 1°. de ele. 1. 4. A
 ex Natura sua quid significet. 1°. de dieb. decre. 4. 149. G
 Natura qd est, id nec fm naturā nec pter naturā iā est. fm. med. Isa. 45. D
 fm Naturam multipliciter dicitur. 6°. de decr. Hipp. 1. 260. G
 fm Naturam est vnum, & simplex. in 3. m. de mor. vul. cō. 1°. 3. 129. D
 Natura familiaris vna. 4°. de simp. me. fac. 5. 28. E
 Natura aliena plurima. 4°. de simp. me. fac. 5. 28. E
 fm Naturam contrarium ei, quod præter naturā. 11°. met. me. 7. 71. B
 fm Naturam vox cur vsurpata. 14°. met. me. 7. 91. B
 fm Naturam operari, est bene valere. ad Trasy. 2. 103. B
 secundum Naturam habere, & secundum naturam agere, idem. 14°.
 methodi medendi. 7. 91. A
 fm Naturam est regula, & mensura. 1°. de diff. resp. 3. 56. G
 fm Naturam moderatum est. 1°. de diff. resp. 3. 56. G
 fm Naturā quæ sunt, non sunt emendanda, sed servanda. de art. c. 1°. 7. 252. G
 fm Naturam non sunt, qui sibi displicent. 8°. met. me. 7. 54. H
 fm Naturam quæ sunt, habent indicationes. 11°. met. me. 7. 71. E
 fm Naturam quæ sunt, indicant de sui custodia. 3°. met. me. 7. 18. B
 citra Naturam nullus morbus est. de aere, aquis, & locis. 2. 6. H
 Natura gaudent consuetis. 8°. met. me. 7. 54. H
 Natura contraria perniciofa. in prognost. com. 2°. 4. 201. B
 fm Naturam quod est postulat similia. 8°. met. me. 7. 54. G
 Naturas à similibus offendi, à dissimilibus inuari quomodo intelligen-
 dum. com. 1°. aph. 16°. 9. A/com. 3°. aph. 3°. Ex. 20. B
 à Natura propria nullum corpus offenditur. 2°. de symp. cau. 3. 22. A
 fm Naturam existenti maxime contrariū est crudū. de vrin. 4. 127. H
 fm Naturā non expetit primo, & propter seipsum, in qbus natura defi-
 cit, sed propter actionem, & ex accidenti. 14°. met. me. 7. 91. B
 contra Naturam qui agant. 17°. de vsu par. 1. 221. E
 non Natura quæ sunt. fm. med. Isa. 45. E
 præter Naturā, & non naturā distinguit Galenus. 8°. me. me. 7. 54. H
 præter Naturam est multiplex. in 3. m. de mor. vul. com. 1°. 3. 129. D
 præter Naturā quæ sunt, in duplici differentia sunt. 11°. met. me. 7. 70. H
 præter Naturam dupliciter dicitur. com. 5°. aph. 4+. Ex. 41. F
 extra Naturam res duplex. de ocul. 7. 185. E

extra Naturam res tres. de ocul. 7. 185. E
 præter Naturam quæ sunt in corpore, sunt aut morbus, aut causa, aut
 symptoma. 1°. met. me. 7. 8. G
 præter Naturā septē à quibus indicationes sumunt. 11°. met. me. 7. 71. E
 præter Naturam quatuor sunt morbus, actio lesa, causa morbi, & sym-
 ptoma. 2°. methodi medendi. 7. 12. F
 præter Naturam tota substantia quæ sunt. 14°. met. me. 7. 93. G
 præter Naturam res dolorem faciunt. de palp. 3. 54. D
 præter Naturam quæ sunt indicant de sui ablatione. 3°. met. me. 7. 18. B
 & præter Naturam est, multitudine est infinitum, & propterea arte in-
 comprehensibile. 1°. de diff. resp. 3. 56. G
 præter Naturam quæ sunt, reducenda sunt in naturalem statum. de art.
 commentario. 1°. 7. 252. G
 præter Naturam incidentium curatio fit per contraria. 2°. de sanitate
 tuenda. 2. 89. E/8°. met. me. 7. 54. G
 NATURALE, & spontaneum idem. 4°. de diff. puls. 4. 67. B
 Naturalia appellari non convenit, quæ communia omnibus non fuerint.
 9°. de decretis Hippocratis. 1. 279. C
 Naturalia quæ sunt. de hist. philo. Sp. 4. B
 Naturalia quæ apud empiricos. de sectis. Isa. 16. B
 Naturalia corpora quæ nominantur. 9°. de simp. me. fac. 5. 64. H
 Naturalis res duobus est modis. de ocul. 7. 185. D
 Naturales res sunt septem. de ocul. 7. 185. E
 nō Naturales res sunt sex. de ocul. 7. 185. E
 Naturales res sunt iocundæ. de palp. 3. 54. D
 Naturalium cognitio cur fuerit quæ sita. 1°. de diff. resp. 3. 56. G
 Naturalis scientia de quibus considerat. 1°. de elem. 1. 5. A
 Naturalem scientiam, & medicinalem destruunt ponentes vnum solum
 elementum. 1°. de elem. 1. 5. A
 Naturales partes quo modo tractet Plato. de subf. fac. nat. 1. 230. B
 Naturalem scientiam cur Galenus didicit. 3°. de crisi. 4. 142. C
 Naturalis speculationis est quo modo nobis volentibus, vel nolentibus
 pudendum intendatur, ceteraq; huiusmodi physica problemata non
 autem de vsu partium querentis. 15°. de vsu par. 1. 210. H
 Naturales corporum differentia sciri debent. 8°. de san. tu. 2. 88. E
 nisi Naturalia cognoscantur sciri non possunt ea, quæ præter naturam
 sunt. introductio. Isa. 52. A
 à Naturali invenitur quod cōtra naturam. de vri. sig. ex Hip. Sp. 79. A
 Naturalis habet similitudinē ad artificialia. an oēs par. ani. 1. 326. D
 ex Naturalibus rebus sumenda sunt demonstratiōes. de bon. hab. 1. 39. E
 in Naturali philosophia cōvenit de motu disputare. 1°. de mo. m. 1. 311. E
 Naturalis philosophia discenda ē an medicinā. 6°. de dec. Hipp. 1. 264. G
 Naturalē philosophiā medicinā esse necessariā pbat. de ocul. 7. 185. D
 Naturalis contemplatio à morali, sciūgēda est. 9°. de decr. Hipp. 1. 284. D
 Naturalia iudicia omnes habemus. 9°. de decr. Hipp. 1. 279. C
 Naturalia iudicia in quibus consistant. 9°. de decr. Hipp. 1. 279. D
 nō Naturalia tanto peiora sunt, quanto maiora. ad Trasy. 2. 107. G
 Naturalis calor non potest dici ignis. 8°. de decr. Hipp. 1. 277. E
 Naturalis caloris substantia ex sanguine & spū. 8°. de dec. Hip. 1. 277. F
 Naturalis calor quò in corpore gignatur. 8°. de dec. Hipp. 1. 277. E
 Naturalis calor cordis est principium omnium aliorū. de ana. vii. Sp. 45. G
 Naturalis calor in quibus maior. 5°. de san. tu. 2. 94. E
 Naturalium omnium operum auctor est calor innatus. 8°. de decretis
 Hippocratis. 1. 277. E
 Naturalis caloris auctio, & diminutio est vna causa mutandi pulsus.
 2°. de sanitate tuenda. 2. 75. A
 Naturalis caloris immodicā quātitatē habet bubo. 2°. de nat. fa. 1. 300. E
 Naturali calore debilitato propter fluxum sanguinis non potest conco-
 quere, nec in sanguinem transmutare, nec distribuere, propterea sicut
 alui humida. com. 4°. aph. 27°. Ex. 30. C
 Naturalis calor quandoq; est proximus extinctioni, & tunc quæ eua-
 cuantur sunt frigida. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Naturalem calorem in corporibus senum consortans medicamen. de me-
 dicinis expertis. Sp. 108. A
 Naturalis spiritus qui intro. Isa. 55. B
 Naturalis spiritus quando fiat, & ad quem finem. de ana. vii. Sp. 51. H
 Naturalis spiritus intendit ad generationē hepatis. de ana. vi. Sp. 51. H
 Naturales aliæ, aliæ animales sunt intrinsecæ facultates. de vocalium in-
 strumentorum dissectione. 1. 106. C
 de Naturalibus facultatibus liber præcedit librum de symptomatum
 causis. 2°. de symp. cau. 3. 21. A
 Naturales vires quæ sunt. de sub. fac. nat. 1. 230. C

Naturalis vis triplex. de ocul. 7^a.185.E
Naturales vires quatuor, à quibus stirpes, & animalia gubernantur. 2°. de differentijs febrium. 3^a.40.F
Naturalibus quatuor facultatibus omnes partes gubernantur. 2°. de sanitate tuenda. 2^a.75.A
Naturalis vis quo modo per omnia membra sit dispersa. 4°. de praesagitione ex pulsibus. 4^a.122.D
Naturalis quedam facultas nisi esset unicuique instrumento tributa, animalia non possent durare. 2°. de nat. fac. 1^a.297.C
Naturales facultates agunt absque electione. de voc. instr. diff. 1^a.116.C
Naturalis vis ubi sit, & quo cognoscatur. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a.99.G
Naturales facultates semper operantur. 1°. de diff. resp. 3^a.60.A
Naturalis facultas incrementum facit in 6^m. de morb. vul. c. 3°. 3^a.169.E
Naturalis virtus stomachi, & intestinorum. de mot. man. Sp.69.C
Naturalis est non voluntaria vis expulsiva stomachi. de motibus manifestis, & obscuris. Sp.68.G
Naturale ventriculi robur exolvit aqua. de bon. & vitic suc. 2^a.38.H
Naturalis virtus ab Hepate. 1°. de usu par. 1^a.117.B
Naturalis anima potest vocari, quae in iecore est. 8°. met. me. 7^a.58.H
Naturalem animae partem addidit Aristoteles. de hist. phil. Sp.5.A
à Naturali corpore ratione temperaturae fit anima. quae à mor. 1°. 3^a.18.G
Naturalis potentia ex iecore quae robusta. 1°. 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.154.E
à Naturali facultate fit iudicatio. 4°. de praesag. ex puls. 4^a.122.D
Naturales actiones, & animales diversae sunt. de symp. diff. 3^a.11.D
Naturales actiones, quae sunt. 1°. de san. tu. 2^a.64.D
Naturales operationes, virtutes vitales ad unum principium reducende sunt. de anat. viuo. Sp.45.G
Naturalium operationum auctor est calor naturalis. in 6^m. de morb. vulgaribus, commentario. 5°. 3^a.190.A
in Naturalibus actionibus infantis magis viget, quam alij. 1°. de sa. t. 2^a. 64.D
Naturalis vis quo modo cognoscatur deficere. in 3^m. de mor. vulgaribus commentario. 3°. 3^a.148.A
Naturalis motus qui, & à quibus fiat. de ana. viuo. Sp.44.H
Naturalis motus attractio, retentio, expulsio. de ana. vi. Sp.44.H
inter Naturales facultates attractio est maxime praecipua. in Timaeum Platonis. 1^a.290.C
Naturales motus qui ex arteria, & vena praecedunt. 1°. de mot. mus. 1°. 309.B
ex Naturalibus operibus est ipsius conversio. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 34.A
Naturalis, & voluntarius est motus palpebrarum. de mot. man. Sp.69.G
Naturales motus sunt duplices. 2°. de san. tuen. 2^a.75.A
an Naturalis sit actio anhelitus, spectat ad Dialecticum querere. de motibus manifestis, & obscuris. Sp.66.H
Naturalis est secundum aliquos actio anhelitus. de voce anhel. et 62. B/ de mot. man. & obsc. Sp.69.H
an Naturalis, vel voluntarius sit pectoris motus. de mot. man. Sp.69.H
an Naturalis, vel voluntarius motus sit sternutatio. de mot. man. Sp.69.H
an Naturalis, vel voluntarius motus sit risus. de mot. man. Sp.69.H
Naturale quando est, non voluntarium, egere, & mingere. de motibus manifestis, & obscuris. Sp.69.C
Naturale est renum desiderium. 6°. de loc. aff. 4^a.37.H
Naturales actiones ita vesica, & intestina ledere possunt, ut musculi affecti actiones à voluntate. 1°. de loc. affe. 4^a.8.A
Naturalis ne sit an voluntaria laxatio actionis lacerti. de motibus manifestis & obscuris. Sp.68.H
Naturalium actionum causas cognoscatur medicus, qui ratione curare vult illas servare possit. de voc. instr. diff. 1^a.106.B
Naturales virtutes, & praecipue digestivam excitans medicamentum. secretorum. Sp.101.G
Naturalis modus nihil aliud est, quam sanitas. ad Thrasy. 2^a.105.F
Naturalis temperies est sanitas. com. 4°. aph. 39°. Ex.32.D
Naturalis habitus qui. ad Thrasy. 2^a.102.C
Naturalis habitus habet latitudinem. 1°. de san. tu. 2^a.64.E
in nō Naturalem habitum cum corpora mutantur dolor sentitur. 12°. methodi medendi. 7^a.78.D
in Naturalem habitum cum corpora mutantur etiā dolor sentitur. 12°. methodi medendi. 7^a.78.D
Naturale quod est, esse moderatum in omni re, est constans omnium principium. de diff. morb. 3^a.2.D
non Naturale est immoderatum. de diff. morb. 3^a.2.D
Naturalis iustitiae proprium. de fract. com. 2°. 7^a.232.C
Naturalia instrumenta, & animalia differunt. 1°. de loc. aff. 4^a.8.A
Naturale instrumentum musculus factus est propter venam, et arteriam.

1°. de motu musculorum.
Naturalia instrumenta ita facultate habent efficiendi suam actionem, ut magis lapis facultatem habet attrahendi ferrum. 1°. de loc. aff. 4^a.8.A
Naturalia membra cur indigent venis, & arterijs. 1°. de loc. aff. 4^a.8.A
Naturalia instrumenta humidiora magis idonea ad nutritionem. 3°. de symptomatum causis. 3^a.29.D
Naturalia, ratione qua naturalia, habent diversa symptomata ab animatis qua animata. 1°. de loc. aff. 4^a.8.B
Naturalium actionum symptomata. de symp. diff. 3^a.12.A
Naturalium actionum symptomata inveniendi methodus unde incipiat. de symptomatum differentiis. 3^a.12.A
in Naturali oī instrumento sunt octo symptomata. de symp. diff. 3^a.12.B
in Naturali instrumento duodecim symptomata. de symp. diff. 3^a.12.B
Naturalis dispositio est nomen antiquum. de diff. morb. 3^a.2.B
supra Naturalia membra significant excrementa. de vrin. 4^a.128.A
cuius Naturalis labor in corpore suo est debilis, huic conveniunt cibi subtiliantes. de dissol. cont. Sp.72.D
Naturales plicaturae fetus quae. de anat. viuo. Sp.52.D
Naturalis ordo in exeundo fetu est, ut praecedat caput, & sequantur cetera membra. de ana. viuo. Sp.52.D
ad Naturalium ulcera. 1°. de comp. med. per gen. 211. E/ 5°. 5^a.248.D
NATI plus habent à matre, quam à patre. 1°. de sem. 1^a.336.F
Natu maiores qui sint. in progn. com. 2°. 4^a.310.A
Natis per se balneis utendum in longa ictericia. de cura icteri. Sp.111.E
NAV ALIS exercitus duces trierarchas vocant, & si trieremes non sint. ad Thrasy. 2^a.109.E
NAVICULAE ex vno ligno fabrefactae. de aere, aq. & loc. 2^a.4.H
NAVICULA, semirhombus, lepus sine auribus idem genus vinculi. de fascijs. 7^a.296.G
NAVIGANTIVM aduerso vento exemplum in motu digitorum per musculos paruos, & magnos. 1°. de usu par. 1^a.119.C
NAVIGATIO motus quidam est. com. 4°. aph. 14°. Ex.28.H
Navigatio turbat corpora, adeo ut & vomitum excitet. commentario. 4°. aphorismo. 14°. Ex.28.H
de Navigatione in lemnium, & Hephestiada, & de stadiis ex industria Galenus scripsit. 9°. de simp. me. fac. 5^a.65.C
NAVIS ortus unde. 6°. de decr. Hipp. 1^a.264.B
Nauium artificij lignum est materia. ad Thrasy. 2^a.106.A
in Navis fabrica quid primo fiat. an omnes part. al. 1^a.326.D
Navis sentina. an animal sit. 1^a.327.E
Navis partes quaedam propter quid factae. an animal sit. 1^a.327.E
Naves participant exerceantur, & operantur. 2°. de san. tuen. 2^a.73.G
Naves onera plura in mari portant, quam in fluminibus circa summersionem, & in mari mortuo plura, quam in mari. 4°. de simp. me. fac. 5^a.30.D
Navis gubernatori comparatur medicus. in progn. com. 1°. 4^a.189.D
ad Naves ducendas per ergatam machinamentum. de machin. 7^a.316.C
NAVPLIOS euboicus. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a.201.B
Nauplios euboicus est pyrethrum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.C
NAVSEA est affectus oris ventriculi. 5°. de loc. aff. 4^a.32.H
Nausea est naturale accidens. 5°. de loc. aff. 4^a.32.H
Nausea praecedunt vomitus sicut cerchnos tussim. 2°. de sym. cau. 3^a.21.G
Nausea, & vomitus qui motus sit. 3°. de symp. cau. 3^a.25.F
Nausea est motus fortis corporis. com. 4°. aph. 14°. Ex.28.H
Nausea perturbat. com. 4°. aph. 14°. Ex.28.H
Nausea est nuntius febris. praesag. exper. conf. Sp.77.E
Nauseam inducunt aquea. 2°. de alim. fac. 2^a.16.H
Nausea sunt si cibis non placet. com. 2°. aph. 38°. Ex.17.G
Nauseam provocat medulla. 3°. de alim. fac. 2^a.27.C
Nausea sequitur ad humorem calidum contentum in tunicis ventriculi. 1°. de locis affectis. 4^a.5.E
Nausea inanē facit humor cōtētus in tunicis vetriculi. 1°. de l. af. 4^a. 5.F
Nauseam, vomitum biliosum, & stomachi morsum faciunt fracturae capitis. 3°. de locis affectis. 4^a.18.C
per Nauseam an possibile sit aliquid ex intestino ieiuno deferri. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.184.B
Nauseam excitabat non nullis tpe Galeni piissima. 7°. met. me. 7^a.46.D
Nauseam prohibet mel. de simp. med. Sp.87.A
Nauseam prohibet pulegium odore. de simp. med. Sp.88.H
Nauseam prohibet sal. de simp. med. Sp.90.A
Nausea laborantem sanat Theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a.96.A
ad Nausea affectos. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a.191.G
ad Nauseam, vel fluxum stringendum. de dyna. Sp.27.H
ad Nauseam

ad Nauseam secretorum. Sp. 98.D
 NAVSEABVNDVM animal cur dicatur. 3°. de nat. fac. 1°. 306.F
 Nauseabundi non sunt lauari. de vict. rat. in mor. acut. c. 3°. 7°. 133.A
 NAVSEANTES aliqui non vomunt. 2°. de symp. cau. 3°. 21.G
 ad Nauseantes, & imbecillos. de med. fac. par. 7°. 159.F
 NAVSEARE nullum animal docetur. 2°. de symp. cau. 3°. 21.D
 NAVSEATIO quid sit in venis. de fract. com. 2°. 7°. 235.D
 NAVSEOSVM est odore sori. de simp. med. Sp. 90.F
 NAVTAE diari, & aridi. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 176.F
 Nauta cur duram, & siccam habent cutim. de assuetud. 2°. 61.D
 Nauta, et Agricola sup oēs statu aeris cōsiderāt. 3°. de die. dec. 4°. 157.E
 NAVTICVS laqueus quo debeat adhiberi. de laqueis. 7°. 306.H
 NAXIAE cotis ramentum, vt mamma non intumescant efficit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67.D
NEAPOLI est Tabia locus pro phthisicis. 5°. me thodi medendi. 7°. 34.H
 circa Neapolim in Italia vna qualia. 5°. de san. tu. 2°. 90.H
 Neapoli non fit bonum vnguentum nardinum. 11°. met. me. 7°. 72.H
 NEAPOLITANI malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 265.H
 Neapolitani pastillus. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 251.C
 NEAPOLITAE Afianum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262.C
 Neapolita emplastrum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262.D
 Neapolita malagma aromaticū inscriptū. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 193.B
 Neapolita medicamentum. 7°. de comp. me. sec. loc. 270.H 5°. 271.F
 Neapolita pastillus. 7°. de comp. me. per gen. sec. loc. 5°. 184.F
 a NEARCHO laudata antidotus hepatica. 8°. de compositione medica mentorum secundum locos. 5°. 195.A
 NEBVLA cur obscura in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 104.C
 Nebula decidens est ros in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 104.C
 Nebula, & caligini qñ similis spiritus in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 104.C
 per Nebulam cur aliqui videre videantur. de symp. cau. 3°. 15.A
 NEBVLA in vrina quo fiat. de vrina sign. ex Hipp. 79.B 5°. 79.D
 Nebula in vrinis consideranda sunt, sursum ne, an deorsum meent, quos ne colores habeant. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78.G
 Nebularum suspensarum significatio. presag. exper. conf. Sp. 78.G
 Nebula sublimes in vrinis. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144.B
 Nebula subsidentes in vrinis. de vict. rat. in mor. acut. c. 4°. 7°. 144.B
 Nebula deorsum labentes cum quibus coloribus sint mala. de vrina si gnificatione ex Hippocrate. Sp. 78.G
 Nebula, & sublatio si atra sit, minus est malum, quam hypostasis. qua sita in Hippocratem. Sp. 113.E
 Nebulam non bonā habens vrina tenuis in synocha, phrenitum, siue mor tem, aut spasum significat. de dyna. Sp. 34.C
 Nebulam bonam habens vrina alba, & aquosa cum odore bono egesta phrenitum purgat. de dyna. Sp. 34.D
 Nebulam albam si habeat vrina colore cholericō, & surfures supernatā tes, aut longā ægritudinem, aut mortem significat. de dyna. Sp. 34.C
 Nebulas cholicas habens vrina in ægritudinem acutam irāfire signi ficat. de dynamidijs. Sp. 34.G
 in Nebulis quasi sanguinem habens vrina, quæ velut rasuram habuerit & arenam, renum colliquationem ostendit. de dyna. Sp. 34.G
 Nebulas scissas si habeat vrina macronoxiā significat. de dyna. Sp. 34.G
 NEBVLOSVM quid significet in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104.B
 Nebulosi qñ sint spiritus nostri in 1°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 104.B
 Nebulosos oculos habet homo à muliere conceptus in tribus horis san guinis. de spermate. Sp. 37.B
 Nebulosa vrina alba, spumosa in synocha non bonū significat. de dyna midijs. Sp. 34.D
 Nebulosa vrina, alba, & spumosa si in synocha sit critico die, vel post cri ticū diē supuenerit significat solutionē ægritudinis. de dyna. Sp. 34.D
 Nebulosa, & rubra vrina in arthriticis dolorem cessare significat. de dy namidijs. Sp. 35.D
 Nebulosa vrina, & subliuida i ferius, si claritate supius habuerit, signat dolorem renū, & coxæ, & genu, & supius stomachi. de dyna. Sp. 35.D
 Nebulosas, vel crassas vrinas habentes sunt purgandi à principio. de vrina significatione ex Hippocrate. Sp. 79.A
 NECANTIA nos quæ. de bon. & vit. suc. 2°. 34.B
 NECESSARIA quæ sint, & quæ non. ars med. Isa. 68.B
 Necessaria sunt ad artem medicam prænotio, & prædictio. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231.D
 de maxime Necessarijs sapius meminisse non est inutile. 2°. de san. tuen. 2°. 75.H 7°. 47.A 1°. 7°. 64.B

NECESSITAS quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 237.A
 Necessitas quid, & vbi sit. de hist. philo. Sp. 5.D
 Necessitas panniculorum. de ana. viuo. Sp. 55.F
 NECHEPSOS rex locutus est de hieroglyphis. 9°. de simplicium medi camentorum facultatibus. 5°. 67.D
 Necbium. de oculis. 7°. 190.C
 NECROSIS affectus summæ partis pedis intro. Isa. 59.D
 NECTAREA antidotus. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 194.H
 Nectareum Eclegma colicis. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 202.D
 Nectareum medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 154.A 5°. 155.H
 non NEGANDA res sed potius querenda quo modo fiant. 5°. de locis affectis. 4°. 31.B
 NEGATIONIS vis quæ habet particula. 4°. met. me. 7°. 27.F
 & Negationem præpositam non faciat equipollere suo contradictorio, collige, vbi dicit, non omnes homines sunt boni, id est paucissimi sunt boni. com. 1°. aph. 14°. 14.C 2°. aph. 19°. Ex. 28.H
 Negationē, & priuationē aliqd dici multū differt. 1°. de loc. aff. 4°. 5.B
 per Negationem, & per priuationem, idem. 4°. de simplicium medica mentorum facultatibus. 5°. 28.E
 NEGOCIIS implicita maxima hoium pars. 2°. de san. tuen. 2°. 69.C
 Negocia prohibent aliquos à doctrina. 3°. de diff. resp. 3°. 69.C
 Negocijs imputant suam ægritudinem aliqui medici ægrotantes. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 88.E/F
 Negocijs districtus tutius est, vt nec tement temperamentum suum mu tare. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96.C
 Negocia cui sunt impedimento, vt ante cibum exerceri non possit, huic non modo probato, & innoxio cibo est opus, sed etiam salubribus me dicamentis. de bo. & vit. suc. 2°. 34.D/E
 Nemerefin secretorum. Sp. 100.B
 Negocijs vacui rarissime frigido potu egent. de bo. & vi. succ. 2°. 39.D
 NEMO de musculorum dissectione scripsit, qui non sit reprehenden dus. de mus. diff. 1°. 44.B
 NEMPE cām dictorū reddit. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 146.G
 NEPHANDVM est assumere quid nocuū propter delectationem. de cura icteri. Sp. 111.A
 NEPHELIA vlcera quæ sint. de med. fac. par. 7°. 163.A
 NEPHELION in oculo quid. intro. Isa. 58.H
 Nephelion affectus iridis oculi. intro. Isa. 58.D
 Nephelion vlceratio oculorum. fin. med. Isa. 48.D
 Nephelios & a. i. nebulosa. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 140.C
 NEPHRITICI qui nominentur. 1°. de natu. facul. 1°. 293.C 2°. de com posi. med. secun. loc. 5°. 135.C
 Nephriticus, & straguriosus differunt in 3°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 128.D
 Nephriticus adiuvat succus tū caulis, tum seminis crocodilij. 7°. de sim pli. medicamentorum facultatibus. 5°. 53.C
 Nephriticis prodest Erinacei terrestis desiccata caro. 11°. de simpl. medi camentorum facultatibus. 5°. 78.F
 Nephriticis confert ficuum esus. 2°. de alim. fac. 2°. 17.F
 Nephriticis vtile est Adrianum balsamatum. de dyna. Sp. 28.B
 ad Nephriticos Onesidemi. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 206.D
 Nephriticis vtile est phylantropon. de dyna. Sp. 28.B
 Nephriticis vtile sciliosmon. de dyna. Sp. 28.C
 Nephriticus affectus Theriaca curatus. de theria. ad Pifo. 5°. 90.C
 in Nephritico, & colico incipiente dolore iisdem indigenus præsidij, postea vero perseverante diuersis. 6°. de loc. aff. 4°. 36.H
 ad Nephriticos. 7°. de comp. me. sec. loc. 182.G 185.D 8°. 190.H 194.H 195.B 9°. 200.F 10°. 206.B 11°. 207.C 12°. 208.D 13°. 209.E 14°. 210.F 15°. 211.G 16°. 212.H 17°. 213.I 18°. 214.K 19°. 215.L 20°. 216.M 21°. 217.N 22°. 218.O 23°. 219.P 24°. 220.Q 25°. 221.R 26°. 222.S 27°. 223.T 28°. 224.U 29°. 225.V 30°. 226.W 31°. 227.X 32°. 228.Y 33°. 229.Z 34°. 230.A 35°. 231.B 36°. 232.C 37°. 233.D 38°. 234.E 39°. 235.F 40°. 236.G 41°. 237.H 42°. 238.I 43°. 239.K 44°. 240.L 45°. 241.M 46°. 242.N 47°. 243.O 48°. 244.P 49°. 245.Q 50°. 246.R 51°. 247.S 52°. 248.T 53°. 249.U 54°. 250.V 55°. 251.W 56°. 252.X 57°. 253.Y 58°. 254.Z 59°. 255.A 60°. 256.B 61°. 257.C 62°. 258.D 63°. 259.E 64°. 260.F 65°. 261.G 66°. 262.H 67°. 263.I 68°. 264.K 69°. 265.L 70°. 266.M 71°. 267.N 72°. 268.O 73°. 269.P 74°. 270.Q 75°. 271.R 76°. 272.S 77°. 273.T 78°. 274.U 79°. 275.V 80°. 276.W 81°. 277.X 82°. 278.Y 83°. 279.Z 84°. 280.A 85°. 281.B 86°. 282.C 87°. 283.D 88°. 284.E 89°. 285.F 90°. 286.G 91°. 287.H 92°. 288.I 93°. 289.K 94°. 290.L 95°. 291.M 96°. 292.N 97°. 293.O 98°. 294.P 99°. 295.Q 300°. 301.A 302.B 303.C 304.D 305.E 306.F 307.G 308.H 309.I 310.K 311.L 312.M 313.N 314.O 315.P 316.Q 317.R 318.S 319.T 320.U 321.V 322.W 323.X 324.Y 325.Z 326.A 327.B 328.C 329.D 330.E 331.F 332.G 333.H 334.I 335.K 336.L 337.M 338.N 339.O 340.P 341.Q 342.R 343.S 344.T 345.U 346.V 347.W 348.X 349.Y 350.Z 351.A 352.B 353.C 354.D 355.E 356.F 357.G 358.H 359.I 360.K 361.L 362.M 363.N 364.O 365.P 366.Q 367.R 368.S 369.T 370.U 371.V 372.W 373.X 374.Y 375.Z 376.A 377.B 378.C 379.D 380.E 381.F 382.G 383.H 384.I 385.K 386.L 387.M 388.N 389.O 390.P 391.Q 392.R 393.S 394.T 395.U 396.V 397.W 398.X 399.Y 400.Z 401.A 402.B 403.C 404.D 405.E 406.F 407.G 408.H 409.I 410.K 411.L 412.M 413.N 414.O 415.P 416.Q 417.R 418.S 419.T 420.U 421.V 422.W 423.X 424.Y 425.Z 426.A 427.B 428.C 429.D 430.E 431.F 432.G 433.H 434.I 435.K 436.L 437.M 438.N 439.O 440.P 441.Q 442.R 443.S 444.T 445.U 446.V 447.W 448.X 449.Y 450.Z 451.A 452.B 453.C 454.D 455.E 456.F 457.G 458.H 459.I 460.K 461.L 462.M 463.N 464.O 465.P 466.Q 467.R 468.S 469.T 470.U 471.V 472.W 473.X 474.Y 475.Z 476.A 477.B 478.C 479.D 480.E 481.F 482.G 483.H 484.I 485.K 486.L 487.M 488.N 489.O 490.P 491.Q 492.R 493.S 494.T 495.U 496.V 497.W 498.X 499.Y 500.Z 501.A 502.B 503.C 504.D 505.E 506.F 507.G 508.H 509.I 510.K 511.L 512.M 513.N 514.O 515.P 516.Q 517.R 518.S 519.T 520.U 521.V 522.W 523.X 524.Y 525.Z 526.A 527.B 528.C 529.D 530.E 531.F 532.G 533.H 534.I 535.K 536.L 537.M 538.N 539.O 540.P 541.Q 542.R 543.S 544.T 545.U 546.V 547.W 548.X 549.Y 550.Z 551.A 552.B 553.C 554.D 555.E 556.F 557.G 558.H 559.I 560.K 561.L 562.M 563.N 564.O 565.P 566.Q 567.R 568.S 569.T 570.U 571.V 572.W 573.X 574.Y 575.Z 576.A 577.B 578.C 579.D 580.E 581.F 582.G 583.H 584.I 585.K 586.L 587.M 588.N 589.O 590.P 591.Q 592.R 593.S 594.T 595.U 596.V 597.W 598.X 599.Y 600.Z 601.A 602.B 603.C 604.D 605.E 606.F 607.G 608.H 609.I 610.K 611.L 612.M 613.N 614.O 615.P 616.Q 617.R 618.S 619.T 620.U 621.V 622.W 623.X 624.Y 625.Z 626.A 627.B 628.C 629.D 630.E 631.F 632.G 633.H 634.I 635.K 636.L 637.M 638.N 639.O 640.P 641.Q 642.R 643.S 644.T 645.U 646.V 647.W 648.X 649.Y 650.Z 651.A 652.B 653.C 654.D 655.E 656.F 657.G 658.H 659.I 660.K 661.L 662.M 663.N 664.O 665.P 666.Q 667.R 668.S 669.T 670.U 671.V 672.W 673.X 674.Y 675.Z 676.A 677.B 678.C 679.D 680.E 681.F 682.G 683.H 684.I 685.K 686.L 687.M 688.N 689.O 690.P 691.Q 692.R 693.S 694.T 695.U 696.V 697.W 698.X 699.Y 700.Z 701.A 702.B 703.C 704.D 705.E 706.F 707.G 708.H 709.I 710.K 711.L 712.M 713.N 714.O 715.P 716.Q 717.R 718.S 719.T 720.U 721.V 722.W 723.X 724.Y 725.Z 726.A 727.B 728.C 729.D 730.E 731.F 732.G 733.H 734.I 735.K 736.L 737.M 738.N 739.O 740.P 741.Q 742.R 743.S 744.T 745.U 746.V 747.W 748.X 749.Y 750.Z 751.A 752.B 753.C 754.D 755.E 756.F 757.G 758.H 759.I 760.K 761.L 762.M 763.N 764.O 765.P 766.Q 767.R 768.S 769.T 770.U 771.V 772.W 773.X 774.Y 775.Z 776.A 777.B 778.C 779.D 780.E 781.F 782.G 783.H 784.I 785.K 786.L 787.M 788.N 789.O 790.P 791.Q 792.R 793.S 794.T 795.U 796.V 797.W 798.X 799.Y 800.Z 801.A 802.B 803.C 804.D 805.E 806.F 807.G 808.H 809.I 810.K 811.L 812.M 813.N 814.O 815.P 816.Q 817.R 818.S 819.T 820.U 821.V 822.W 823.X 824.Y 825.Z 826.A 827.B 828.C 829.D 830.E 831.F 832.G 833.H 834.I 835.K 836.L 837.M 838.N 839.O 840.P 841.Q 842.R 843.S 844.T 845.U 846.V 847.W 848.X 849.Y 850.Z 851.A 852.B 853.C 854.D 855.E 856.F 857.G 858.H 859.I 860.K 861.L 862.M 863.N 864.O 865.P 866.Q 867.R 868.S 869.T 870.U 871.V 872.W 873.X 874.Y 875.Z 876.A 877.B 878.C 879.D 880.E 881.F 882.G 883.H 884.I 885.K 886.L 887.M 888.N 889.O 890.P 891.Q 892.R 893.S 894.T 895.U 896.V 897.W 898.X 899.Y 900.Z 901.A 902.B 903.C 904.D 905.E 906.F 907.G 908.H 909.I 910.K 911.L 912.M 913.N 914.O 915.P 916.Q 917.R 918.S 919.T 920.U 921.V 922.W 923.X 924.Y 925.Z 926.A 927.B 928.C 929.D 930.E 931.F 932.G 933.H 934.I 935.K 936.L 937.M 938.N 939.O 940.P 941.Q 942.R 943.S 944.T 945.U 946.V 947.W 948.X 949.Y 950.Z 951.A 952.B 953.C 954.D 955.E 956.F 957.G 958.H 959.I 960.K 961.L 962.M 963.N 964.O 965.P 966.Q 967.R 968.S 969.T 970.U 971.V 972.W 973.X 974.Y 975.Z 976.A 977.B 978.C 979.D 980.E 981.F 982.G 983.H 984.I 985.K 986.L 987.M 988.N 989.O 990.P 991.Q 992.R 993.S 994.T 995.U 996.V 997.W 998.X 999.Y 1000.Z

ad Nephritim exhibetur symphitū petræū. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. G
 NEPHROPOMA, id est renūm dolor contingit conceptis in horis melancholia. de sperm. Sp. 37. D
 Nephropoma contingit conceptis in hora phlegmatis. de sperm. Sp. 37. C
 NEPITA. 7°. de simp. med. fac. 5°. 49. C
 Nepitæ folia acia sunt gustu, & excafactoria. de simp. med. Sp. 87. H
 Nepitæ coxiosis prodest, regium morbum emēdat, lumbricos, & tineas
 & partum expellit, vermes in auribus occidit. de simp. me. Sp. 87. H
 Nepitā incidit. de curan. rat. per san. miss. 6°. 19. A
 Nepitā menses prouocat. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Nepitam scripsit calamentū loco Andromachus iunior lingua romana.
 1°. de anti. 5°. 104. A
 NEREMISCH fit mentio secretorum. Sp. 100. D
 NERICIL fit mentio secretorum. Sp. 103. B
 NERII vires. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. A
 Nerij succus. de med. fac. par. 7°. 172. E
 NERONI cōiuxit Andromachus mēoria dignus. de the. ad Pi. 5°. 91. D
 inter Neronis medicos primus fuit Andromach. 1°. de anti. 5°. 99. G
 Neroni scripta est Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
 ad Neronem epistolam scripsit Thessalus. 1°. met. me. 7°. 2. G
 NERVIK fit mentio secretorum. Sp. 103. B
 NERVOSVM genus quid sit. 2°. de loc. aff. 4°. 8. G
 Nervosum genus imbecillum hnt infantes. in progn. Hipp. c. 2°. 4°. 211. C
 Nervosum corpus quid sit. 4°. de diff. pul. 4°. 67. F
 Nervosorum corporum tria genera. 15°. de vsu par. 1°. 210. D
 Nervosa corpora sunt nerui, ligamēta, muscoli, tendones. commentario.
 5°. aphorismo. 1°. Ex. 37. D
 Nervosæ partes muscoli dicuntur collidi. de fract. c. 2°. 7°. 240. A
 Nervosæ partes musculorū tendones vocantur. de fract. c. 3°. 7°. 249. C
 Nervosæ partes sunt sedēs, vterus, & vesica. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. F
 Nervosa pars est vterus. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 153. A
 Nervosa quō dñr vterus, & vesica. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 153. B
 Nervosus cur sit magis stōus ierius, quā exterius. & ana. vi. Sp. 49. H
 Nervosum magis est os stomachi, q̄ gula. de ana. vii. Sp. 49. F
 Nervosæ discriminationes sunt in corde. de Hipp. & Plat. dec. 1°. 233. E
 Nervosum corpus vt id quod est in pube, in nulla alia corporis parte est.
 15°. de vsu partium. 1°. 210. E
 Nervosa, & fortis substantia requiritur ad tensionem pudendi. 15°. de
 vsu partium. 1°. 210. D
 Nervosorum vasorum tunica quot. de ana. vii. Sp. 44. H
 Nervosæ omnis membranæ origo. vnde. intro. Isa. 53. H
 Nervosis, & mēbranosis ptibus adeps est affusa. 16°. de vsu p. 1°. 214. H
 in Nervosis ptibus cur semp pinguedo consistit. 6°. de ana. ad. 1°. 92. B
 Nervosorum corporum proprium est dilatari maxime, & constringi de
 vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 131. A
 Nervosæ partes maxime patiuntur dolores. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 in Nervosis membris dolor conuulsionem facit. de art. c. 4°. 7°. 285. B
 Nervosa corpora, ex quibus fiunt motus secundum electionem, conuul-
 sionem patiuntur. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 in Nervosis ptibus cōtinuitatis solutio est cōuulsio. de diff. mor. 3°. 5. D
 in Nervosis fibris est spasmus. 6°. met. me. 7°. 36. G
 ex Nervosarū partū repletionē conuulsio neq; acutissima, neq; silt p-
 niciofa est, vt ea quæ fit ex euacuatione. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 Nervosæ partes pituitosiores iusto. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G
 Nervosæ partes sunt, quæ conuellantur. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Nervosa sunt posteriora, ideo potissimum conuulsiones, & distentiones.
 in his fiunt. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Nervosæ partes si patiantur in superflua euacuatione, fit conuulsio. cō-
 menta. 5°. aph. 56°. Ex. 42. H
 Nervosæ partes communicant cum hepate, ideo si patiantur, singultus
 fit. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. C
 Nervosæ partes contrahuntur repletionē, & euacuatione. commen. 4°.
 aphorismo. 57°. Ex. 33. F
 cur. Nervosæ partes hyeme ledantur. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Nervosæ ptes exiccātur à solc, & igne, et calore. c. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Nervosa substantia facile offenditur à crapula, desidia, vino, coitu, com-
 mentario. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Nervosæ partes ab inflammatione cōuellantur. cō. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
 Nervosis partibus inflammatis promptius fit delirium, & quo modo.
 3°. de loc. aff. 4°. 18. C
 ob Nervosorum corporum inflammationem in vlceratione cōuulsis cō-
 trarium vehementer est frigidum. com. 5°. aph. 21°. Ex. 39. C

Nervosa corpora frigiditate, & rigore efficiuntur ad distandū diffi-
 lia, & implentur. com. 6°. aph. 13°. Ex. 47. E
 Nervosi muscoli vulnerati hnt parua vulnera. cō. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Nervosa corpora non agglutinantur. 15°. de vsu par. 1°. 212. H/ com. 6°.
 aphorismo. 18°. Ex. 48. A
 Nervosarum partium pulsus qualis. de puls. ad tiro. 4°. 45. A
 Nervosæ partes aut. nullos, aut paruos faciunt pulsus. 4°. de praesag.
 ex pul. 4°. 121. E
 ex Nervosa rēione fit pulsus durus in ephemeris. 1°. de diff. fe. 3°. 34. D
 Nervosæ ptes medicinas calidas siccās desiderāt. c. 5°. ap. 66°. Ex. 45. C
 Nervosæ partes magis exiccandæ, quā arteriosæ. 2°. de arte curatua
 ad Glauconem. 7°. 102. E
 Nervosis locis, & delicatis pprie vtile est butyru. de simp. me. Sp. 81. D
 Nervosæ ptes potissimū inuuantur à castoreo. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. B
 Nervosis partibus marrubium optimum est. de simp. med. Sp. 87. D
 Nervosis partibus sertula prodest. de simp. med. Sp. 90. H
 in Nervosis ptibus aceto mulso vii nō debemus. & frac. cō. 2°. 7°. 235. H
 NERVVL inueniuntur in sanguine spisso. de vitil. resp. Sp. 64. F
 Nervuli nulli inueniuntur in sanguine liquido. de vitil. resp. Sp. 64. F
 de NERVO. de ana. vii. Sp. 55. D
 de Nervis sermo, ē idē cū illo d̄ venis, et arterijs. 13°. de vsu p. 1°. 202. A
 Nervus vnde dicatur. 1°. de motu musc. 1°. 308. H
 Nervus qui appellantur. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 153. B
 Nervus qui. de anatom. vii. Sp. 55. D
 Nervus et tonus qd, & qd officiū habeat i 6°. de mor. vul. cō. 3°. 153. A
 Nervus est nervus ob quatuor qualitatū certam quādam tempera-
 turam. 1°. de vsu par. 1°. 115. D
 Nervus dicuntur à multis copula. 3°. de locis affectis. 4°. 17. C/ de fract.
 commentario. 3°. 7°. 249. D/ E
 Nervus ē nōiatur ab aliquibus sedones. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 229. B
 Nervus à quibus dicantur tendones. 2°. de loc. aff. 4°. 11. A
 Nervus, copula, tendo quo modo differant, & quid sint. 1°. de Hippo. &
 Plat. decre. 1°. 233. F
 Nervus omnis teres est, non omnis tendo teres, neque copula. de Hippo.
 & Plat. decr. 1°. 233. F
 Nervos esse ligamenta credunt, qui ipsa ignorant. 3°. de compo. medica-
 mentorum per genera. 5°. 231. E
 Nervus putantur ab ignavis ligamenta, & tendones. 6°. met. me. 7°. 38. H
 Nervus colligantes à recentioribus medicis nominantur, quā ab Hippo-
 crate ligamenta. 15°. de vsu par. 1°. 210. D
 Nervus durius est ligamentum. 1°. de vsu par. 1°. 117. C
 inter Nervus, & ligamentū tendo est medius. 1°. de motu musc. 1°. 308. H
 ex Nervus, & ligamento tendo factus. 1°. de motu musc. 1°. 309. C/ D
 Nervus qui in musculum descendit multo maior est tendo. 1°. de motu mu-
 sculorum. 1°. 309. D
 Nervus quantum excedat tendo. 1°. de motu musc. 1°. 309. D
 Nervus cur minor tendone. 1°. de motu musc. 1°. 309. D
 Nervus, & ligamenti vsu habet tendo. 1°. de motu musc. 1°. 309. E
 Nervus, ligamentum, chartilago nunq̄ à natura vnum in aliud transpo-
 nitur. 12°. de vsu par. 1°. 193. A
 in Nervos transmutari arterias putavit Praxagoras. 1°. de Hippo. &
 Plato. decre. 1°. 232. C
 NERVORVM differentia. fin. med. Isa. 44. C/ 9°. de vsu par. 1°. 175. H
 Nervorum duæ species. intro Isa. 53. G/ de ocul. 7°. 183. E
 Nervorum tria genera. de offi. 1°. 40. C
 Nervus voluntarij qui sint, & vnde oriantur. de offi. 1°. 40. D
 Nervus ligamentales qui sint, & vnde oriantur. de offi. 1°. 40. D
 Nervus copulatiui qui, & vnde dicti. in 6°. de morb. vul. cō. 3°. 180. E
 Nervus nōiatur motū, ac sensum exhibēs. 1°. de Hip. et Pla. decr. 1°. 233. G
 Nervus, vena, arteria si ab instrumentarijs membris demantur, sunt sim-
 plicia. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 291. G
 à Nervis, venis, & arterijs, multi meatus differunt. vt vrimarij. 1°. de
 naturalibus facultatibus. 1°. 291. G
 Nervus in prima generatione animalis generatur. 1°. de nat. fac. 291. F
 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. C
 Nervus inter partes similes numerantur. de diff. morb. 3°. 2. F
 Nervus est inter prima, ac simplicissima humani corporis elementa. 1°.
 de elemen. 1°. 7. E
 Nervus, arteria, & vena sunt elementa homines. 2°. met. me. 7°. 11. H
 ex Nervis, venis, arterijs, offibus, & carne compositum incorruptibile
 esse non potest. 14°. de vsu par. 1°. 204. D
 Nervorum duplex materia qualis. 8°. de vsu par. 1°. 167. E
 Nervus natura

Nervi natura constat triplici substantia, & à tribus partibus deflexa.
 7°. de decr. Hippo. 1°. 269. A
 Nervi substantia, quæ de atra bile. 1°. 36. F
 Nervi crassescunt sola substantia. 16°. de vsu par. 1°. 216. F
 Nervi, copula, tendo alba sunt exanguia, foraminibus carentia. 1°. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 233. G
 Nervi sunt exangues, de atra bile. 36. F/1°. de sem. 1°. 330. C
 Nervi sunt exangues, & frigidus. 1°. de temp. 1°. 15. B
 Nervi non fit è sanguine, sed è semine. 1°. de sem. 330. C/ 1°. 331. H
 ad Nervi generationem, quæ sunt necessaria in seminis substantia inveniuntur. 1°. de sem. 1°. 330. E
 Nervi exanguis est, tñ ex sanguine factus. 2°. nat. fac. 1°. 297. E
 Nervi sunt minus siccis cartilagine. 1°. de temp. 1°. 15. C
 Nervi mollior cartilagine, & ligamento. 12°. de vsu par. 1°. 193. A
 Nervi cartilagineæ copula quæ. 1°. de Hipp. & Pla. decre. 1°. 233. F
 Nervi sunt robustiores adenis. 13°. met. me. 7°. 80. H
 in Nervi non est sanguis. 2°. de nat. fac. 1°. 298. E
 Nervi à quo cibo aluntur. de atra bile. 1°. 36. F
 Nervi nutriuntur ex frigidis, & glutinosis humoribus. commentario. 2°. aphorismo. 26°. Ex. 16. B
 Nervi nullam habent cavitatem perspicuam. 15°. de vsu par. 1°. 210. D/ 1°. de sem. 1°. 330. C
 Nervi secundum Empedoclem constant ex igne, terra, & aquæ partibus duabus. de hist. philo. Sp. 11. F
 Nervi ex humoribus. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. D
 Nervi quo modo fiant ex fibris. 1°. de mot. mu. 1°. 309. D
 Nervi in fibras membranas dissolvuntur. 1°. de mot. musc. 1°. 309. A
 Nervi cur i fibras subtiliores telis araneis divisus sit. 1°. & sem. 1°. 332. C
 Nervo obliquo fibræ oblique inferuntur. 16°. de vsu par. 1°. 217. B
 Nervi lineares qui. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi textiles qui. de compag. mem. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi lineares helicem. i. attractivam sibi vindicant potestatem. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi transversi vindicant sibi facultatem anelcicem. i. retentivam. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi obliqui vindicant sibi potestatem apocreticem. i. expulsiuam. de compag. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. H
 Nervi apoplectici falso dicti qui. de motu man. & obs. Sp. 67. B
 Nervi commemorabiles ubi & quales. 16°. de vsu par. 1°. 216. G
 Nervi ligatorii qui. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 19. D
 Nervi habet venulas spiritum tantum capientes, & ideo findi potest in longum. de vit. resp. Sp. 63. C
 Nervi lentus humor circumfunditur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
 NERVORVM, venarum arteriarum anatomia tertio loco spectanda est. 1°. de anat. adm. 1°. 64. B
 Nervi sapius videnti. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 23. F
 Nervi non possunt secari ignoratis musculis. 2°. de anat. adm. 1°. 69. E
 de Nervorum anatomia primi post Hippocratem scripsere Herophilus & Eudemus. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 in Nervi dissectionem nullus ante Galenū cognovit. 1°. de lo. af. 4°. 7. E
 Nervorum sectio per longitudinem fieri debet. 3°. de anat. adm. 1°. 74. E
 Nervi non videntur in summa ablata membrana ob tenuitatem. 3°. de anat. tomicis administrationibus. 1°. 74. D
 Nervi videntur in equis, asinis, mulis, bobus, ablata membrana ob crassitiam. 3°. de anat. adm. 1°. 74. D
 Nervi cunctis visuntur in senibus, et nup natis. 4°. de anat. adm. 1°. 80. D
 Nervi super oia occultantur à pinguedine. 4°. de anat. adm. 1°. 80. D
 Nervi cur acu circumdandi. 4°. de anat. adm. 1°. 80. E
 Nervorum origo est in corde secundum aliquos. 2°. de decr. 1°. 234. D
 Nervorum veram originem ignoravit Aristoteles. 7°. de decr. 1°. 272. H
 de Nervi confuse, & indistincte bis tractavit Aristoteles. 1°. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 233. D
 Nervorum principium non esse cor contra Aristotelem. 2°. de decretis Hippocratis. 232. C/ 1°. 233. D
 Nervorum principium ponendo cor quo modo. Aristoteles erraverit. 1°. de decr. Hipp. 233. H/ 1°. 234. A
 Nervos à corde oriri qui dicunt quia ignorantia detineantur. 3°. de locis affectis. 4°. 17. C
 Nervorum principium non est cor. 7°. de vsu par. 1°. 161. E
 Nervi non oriuntur à corde contra stoicos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 234. E
 Nervorum origo à quo discenda est. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Nervi unde oriuntur. 7°. de decr. Hipp. 269. F/ 8°. 273. B/ 1°. de motu mu

sculorum. 1°. 308. H/ de vit. resp. Sp. 62. G
 Nervorum principium quod vocet Galenus. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 153. B
 Nervorum origo ubi est, ibi animæ principatus. 7°. de decretis. Hippocratis. 267. F/ 8°. 1°. 273. B
 Nervorum origo in capite. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. H/ commentario. 5°. aphorismo. 69°. Ex. 45. D
 Nervorum, & spinalis medulla principium esse cerebrum dicendum est. de nervorum dissectione. 1°. 53. B
 Nervorum omnium principium cerebrum. de const. ar. 37. A/ ars med. Isa. 63. B/ de nerv. dissect. 53. B/ 1°. de vsu par. 117. B/ 3°. 133. G/ 8°. 166. A/ 10°. 183. G. 12°. 193. E/ 15°. 212. F/ 16°. 214. D/ 2°. de decr. Hipp. 239. A/ D/ in Tim. Plat. 1°. 287. D/ com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Nervi unde secundum Pelopem. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. F
 Nervi unde oriuntur fm Erasistratum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. A
 de Nervo elementari Erasistrati. 2°. de nat. fac. 1°. 298. F
 Nervorum principium fm sectatores Erasistrati sunt membrana supra cerebrum, fm Erasistratum cerebrum. c. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Nervi à cerebro oriuntur, non à membranis, vel involucris. 7°. de decr. Hippocratis. 1°. 269. A
 Nervi à cerebro videntur procreati. de fæt. for. 1°. 324. H
 Nervi omnes à cerebro primarie nascuntur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Nervi omnes cur à cerebro. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. G
 Nervi ex cerebri substantia. 2°. de ana. adm. 1°. 73. A
 Nervi habet eandem substantiam cum cerebro. 7°. de decr. Hipp. 269. F/ de fæt. for. 1°. 324. D
 Nervi substantia est ac si cerebrū sit densatū. 1°. de motu musc. 1°. 308. H
 Nervi cur duriores cerebro. 8°. de vsu par. 1°. 167. B
 Nervi quanto à cerebro distantiores, tanto etiam ab eius vi distant. 7°. de decr. Hippo. 1°. 269. F
 Nervos similes cerebro esse dicentes errant. 7°. de ana. adm. 1°. 96. A
 Nervi aliqui ex cerebro oriuntur, aliqui ex spinali medulla. de nervorum dissectione. 53. B/ 15°. de vsu par. 1°. 210. D/ 3°. de alim. facultatibus. 2°. 26. F/ de mot. man. & obs. Sp. 66. F
 Nervorum principium spinalis medulla. 1°. de vsu par. 1°. 117. B/ com. 5°. aphorismo. 66°. Ex. 45. C
 Nervi qui dant motum oriuntur in parte posteriori ut plurimum. ars medicinalis. Isa. 63. D
 Nervi qui dāt sensum oriuntur in pte. anteriori ut plurimum. ars me. Is. 63. D
 Nervorum qui oriuntur à cerebro ordo in crassitie, & tenuitate. de instrumentorum odoratus. 1°. 110. E
 Nervorum duriorum principium est spinalis medulla. 9°. & vsu par. 1°. 176. A
 Nervorum mollium principium est cerebrum. 9°. de vsu par. 1°. 176. A
 Nervorum mediorum principium quod. 9°. de vsu par. 1°. 176. A
 Nervorum productio à cerebro posteriori. 7°. de vsu par. 1°. 162. B
 Nervi superne feruntur deorsum. 8°. de vsu par. 1°. 165. A
 Nervi tutius erat per interna iter facere. 16°. de vsu par. 1°. 217. H
 Nervi molles in primis productionibus, postea efficiuntur duriores. 7°. de vsu partium. 1°. 162. E
 Nervi ex suo processu sunt duri. 9°. de vsu par. 1°. 175. C
 Nervi cur leues in principio. de ana. viuo. Sp. 53. F
 Nervi cur rari. de ana. viuo. Sp. 53. F
 Nervi cur flexuosi. de ana. viuo. Sp. 53. F
 Nervi à cerebro prodeuntes sunt tecti panniculo quoad exeant os capitis. de ocul. 7°. 183. A
 Nervi anteq̃ exeant cranium ladi non possunt, sicut nec cerebrum, licet concutiat. 10°. de vsu par. 1°. 183. H
 quot Nervi procedant à cerebro, & quomodo. de ocul. 7°. 183. F
 Nervorum à capite dependentium plantationes. 9°. de vsu par. 1°. 174. D
 Nervi propages à cerebro ad quæ viscera. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 Nervorum primum, secundum, tertium, quartum, & ultimum par unde de oriantur. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 232. F/ G
 Nervorum à cerebro orientium prima coniugatio. de ner. diff. 1°. 53. C
 Nervorum prima coniugatio est mollior ceteris. de ner. diff. 1°. 53. D
 Nervi à cerebro partim à prima, partim à tertia, partim à sexta coniugatione perveniunt ad iecur, lienem, renes, ventrem, viscera. de nervorum dissectione. 1°. 54. D
 Nervorum à cerebro secunda coniugatio qualis, & ubi. de ner. diff. 1°. 53. D
 Nervorum secunda coniugatio ad musculos mouentes oculos. 1°. de nervorum dissectione. 1°. 53. D
 Nervorum à cerebro tertia coniugatio qualis, & quorsum tēdat. de nervorum dissectione. 1°. 53. D
 Nervorum tertia coniugatio dividitur in multas partes. de ner. diff. 1°. 53. E

Nervorum tertia coniugatio mollis dicta de ner. diff. 1^a. 53. D
 Nervorum tertia coniugatio unde de ner. diff. 1^a. 53. F
 Nervus à tertia coniugatione perficitur quò, & unde. 9°. de usu p. 1^a. 176. B
 Nervorum tertia coniugatio quorsum tendat de ner. diff. 1^a. 53. F
 à Nervorum tertia coniugatione quæ oriuntur. 9°. de usu par. 1^a. 176. C
 Nervorum tertia coniugatio est principium musculorum faciei. 11°. de
 usu partium. 1^a. 186. D
 Nervorum à cerebro coniugatio quarta qualis, & quorsum tendat de
 nervorum dissectione. 1^a. 53. D
 Nervorum quarta coniugatio cur minus mollis, quam tertia. 9°. de usu
 partium. 1^a. 174. D
 Nervus quarta coniugationis unde oriuntur de ner. diff. 1^a. 53. D
 Nervorum à cerebro orientium quinta coniugatio qualis, & unde orta
 de nervorum dissectione. 1^a. 53. G
 Nervorum à cerebro orientium sexta coniugatio qualis, & ubi de ner-
 vorum dissectione. 1^a. 53. H
 Nervorum sexta coniugatio unde. 2°. de ner. diff. 1^a. 53. H
 Nervorum sexta coniugatio non penitus dissecanda. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
 Nervorum sexta coniugationis à cerebro distributio de ner. diff. 1^a. 54. B
 Nervorum sexta coniugatio quorsum. 9°. de usu par. 1^a. 175. A
 Nervus à sexta coniugatione mittuntur cordi, ventriculo, & hepati. 16°.
 de usu partium. 1^a. 215. H
 Nervorum à cerebro orientium septima coniugatio de ner. diff. 1^a. 53. H
 de Nervorum septima coniugatione, & ubi perficitur. 9°. de usu p. 1^a. 175. C
 Nervorum septima coniugatio ad linguam musculos de ner. diff. 1^a. 53. H
 à Nervorum à cerebro ortorum septima coniugatione lingua movetur.
 4°. de locis affectis. 4^a. 22. G
 Nervus unus solus sine coniugio, & ubi de ner. diff. 1^a. 53. E
 Nervus nullus oritur à cerebro, vel à spina quin sit coniugatus de nervo
 rum dissectione. 1^a. 53. E
 Nervorum multa coniugationes unde. 13°. de usu par. 1^a. 201. G
 Nervus multi cur simul colligati incedunt, deinde in partes dissolvuntur.
 9°. de usu partium. 1^a. 175. A
 in Nervorum distributione tres sunt scopi nature, sensus in sensorijs, mo-
 tus in motorijs, & doloris cognitio. 5°. de usu par. 1^a. 145. C
 Nervus molles non videntur differre à spinali medulla. 1°. de motu mu-
 sculorum. 1^a. 308. H
 NERVORVM utilitas quæ. 1°. de usu par. 1^a. 117. B
 Nervorum iuvamentum de anat. vii. Sp. 43. H
 ex Nervus, vena, arteria contextæ sunt omnes animalis particule secun-
 dum Erasistratum. 7°. de usu par. 1^a. 158. H
 Nervus cur inditi membris. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 266. B
 Nervus indigent partes compositæ ars med. Isa. 63. B
 Nervus sunt instrumenta cerebri de ocul. 7^a. 183. E
 Nervus cõe instrumentum, quo oia animalia gubernant. 1°. de sem. 1^a. 330. C
 Nervorum, arteriarum, & venarum facultas diversa est de mul. 3^a. 77. A
 Nervus, vena, arteria simul commiscetur. 16°. de usu par. 1^a. 220. E
 Nervus æquales numero vena, & arteria. 13°. de usu par. 1^a. 202. A
 Nervus habet similem functionem in oia parte. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 266. A
 Nervus communia quæ. 16°. de usu par. 1^a. 215. B
 Nervus commune corporis instrumentum. 16°. de usu par. 1^a. 214. D/2°.
 methodi medendi. 7^a. 12. G
 Nervus, vena, pellis, sunt receptacula sanguinis, & spiritus de utilita-
 te respirationis. Sp. 63. C
 in Nervus adest quidam spiritus. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 269. G
 Nervus nulli parti frustra insertus. 16°. de usu par. 1^a. 215. A
 Nervus indigent sensuum instrumenta. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
 NERVUS molles qui. 9°. de usu par. 1^a. 176. A
 Nervorum mollium natura proxima cuti. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Nervus molles habent pueri in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 113. C
 Nervus molles pro sensu. 16°. de usu par. 1^a. 215. A
 Nervus magni, & molles oibus sensibus insunt. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Nervus molles faciunt quinque sensus de ocul. 7^a. 183. F
 Nervus sensuum quanti de instrum. odor. 1^a. 110. G
 Nervus molles ad sensum apti. 7°. de ana. administra. 96. A/ de dec. Hipp.
 1^a. 233. F/ de ocul. 183. F/ 7^a. 184. G
 Nervus mollem possunt omnia sensoria. 8°. de usu par. 1^a. 166. H
 Nervus ad sentiendum cur mollior. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 270. F
 Nervus mollis qui sit apud dissectores. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. B
 Nervus mollis tantum habet minus caloris, quantum illi deest sanguis.
 1°. de temperamentis. 1^a. 15. C
 Nervus molles ut cutis temperati sunt in humiditate, & siccitate, non ta

men in caliditate, & frigiditate. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Nervus molles quibus partibus distincti à duris. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Nervus nullus mollis ex pte posteriori cerebri. 8°. de usu par. 1^a. 167. C
 Nervorum processuum differentia ad instrumenta sensoria. 8°. de usu
 partium. 1^a. 167. D
 NERVUS durus qui. 9°. de usu partium. 1^a. 176. A
 Nervus duriores quam naturam habent. 2°. de temp. 1^a. 17. H
 Nervus duos facit exercitatio de art. com. 3°. 7^a. 277. E
 Nervus durus quid agant de ocul. 7^a. 183. F
 Nervus durus dant motum intro. Isa. 54. A/ 7°. de anat. adm. 96. A/ 16°. de
 usu par. 1^a. 215. A/ de ocul. 7^a. 184. H
 Nervus pro motu cur durior. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 270. F
 Nervus duos habet partes, quæ habent motum voluntarium. 8°. de usu par. 1^a. 166. H
 Nervus durus, & magnum habent partes, quæ multum moventur. 16°.
 de usu par. 1^a. 215. B
 Nervus magnos habent instrumenta motus voluntarii. 5°. de usu par. 1^a. 145. D
 Nervus durissimi expetuntur ab artibus. 9°. de usu par. 1^a. 174. G
 Nervus primi durissimi qui. 9°. de usu par. 1^a. 175. C
 ex Nervorum tensione sunt vires corporis de util. resp. Sp. 63. E
 Nervus tensionis causa sunt spiritus instantes de util. resp. Sp. 63. E
 Nervus, tendones, muscoli, & ligamenta, quanto sunt sicciora tanto sunt
 valentiora. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. D
 Nervorum robur facit homines ambidextros. com. 7°. aph. 43°. Ex. 57. E
 in Nervis, & horum principio cerebro vires debiles, & robusta cogno-
 scunt ex arbitrarijs functionibus de curan. ra. p. sang. miss. 6^a. 17. D
 Nervus duos, & molles partes habentes. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Nervus medij qui. 9°. de usu par. 1^a. 176. A
 Nervus mixtio pro motu, & sensu. 16°. de usu par. 1^a. 215. D
 Nervorum missiones sunt gratia securitatis. 16°. de usu par. 1^a. 217. H
 Nervus in quibus sunt missiones. 16°. de usu par. 1^a. 217. H
 ubi NERVUS ibi sensus. 1°. de motu. musc. 1^a. 309. B
 Nervus omnis sensu præditus. 1°. de motu. musc. 1^a. 309. C
 Nervus omnes habent sensum tactus de ocul. 7^a. 183. F
 Nervus, arteria, vena, et ventriculus diverso modo sentiunt de mul. 3^a. 77. F
 præter Nervos, pelliculas, venas, & arterias nihil in corpore sensibi-
 le est de util. resp. Sp. 62. G
 Nervus ibi solum est, ubi membrum solo sensu indiget sensu. 12°. de usu
 partium. 1^a. 193. B
 per Nervos sensus mittitur ad oes particulas. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. H
 sine Nervus in nulla animalis parte est motus, vel sensus de ner. diff. 1^a. 53. B
 Nervus omnes habent sensum, & motum. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
 sine Nervus nulla pars animalis habet motum voluntarium, vel sensum.
 de nervorum dissectione. 1^a. 53. B
 Nervus nullus est in osse, cartilagine, ligamento, & glandula. 16°. de
 usu partium. 1^a. 214. G
 Nervus non indiget adipe. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
 Nervus, quibus glandulis insunt. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
 Nervus cur non insunt omnibus glandulis. 16°. de usu par. 1^a. 214. H
 per Nervum quæ moventur partes etiã sentiunt. 1°. de sym. cau. 3^a. 16. E
 à Nervus corpus primo accipit motum, postea sensum. 12°. de usu par-
 tium. 1^a. 193. E
 Nervus nisi afficiatur, sensus non fit. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 270. F
 iuxta Nervorum principium in cerebro ordinata voluntas insanis motus
 principium primo dat nervis, postea musculis. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. E
 Nervus, vena, & arteria irrigantur musculi. 1°. de motu. musc. 1^a. 309. B
 Nervus, vena, arteria continentur vnicuique lacerto de motibus mani-
 festis, & obscuris. Sp. 66. E
 Nervus sequuntur musculos in figura. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. E
 à Nervus moventur musculi. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 226. E
 Nervus à cerebro aut spinali medulla pervenit ad unumquemque musculum.
 de voce, & anhelitus. Sp. 60. F
 Nervus in unoquoque musculo fibræ efficit de dec. Hipp. 1^a. 234. B
 Nervus pertinent ad musculos. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 284. H
 Nervus inseritur in caput musculi. 1°. de motu. musc. 1^a. 309. C
 Nervus nascitur in capitibus musculorum, chordæ autem in fine. com. 5°.
 aphorismo. 66°. Ex. 45. C
 qui Nervus oriuntur à musculis. 15°. de usu par. 1^a. 210. D
 qui Nervus ex ossibus producuntur. 15°. de usu par. 1^a. 210. D
 Nervus deducunt vires musculis à cerebro. 1°. de motu. musc. 1^a. 309. A
 in Nervus motus principium habent musculi. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. B
 Nervus, qui dent sensum, & motum semper indiget musculi. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. B
 Nervorum musculosa propago, quæ. 5°. de ana. adm. 1^a. 88. H
 Nervus

Neruis uirtutem supeditat cerebrum. 7°. meth. med. 7°. 49. C
 per Neruum mittitur à cerebro sentiens facultas. de symp. cau. 3°. 14. B
 Nerui accipiunt uirtutē animalem à cerebro. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 Nervorum facultatis cerebrum ueluti fons est. de mult. 3°. 77. A
 per Nervos ad instrumenta propria defertur sensibilis facultas. 7°. de
 decre. Hippoc. 1°. 269. F
 Nerui an dent vires cerebro, ut cerebrum neruis. de const. ar. Isa. 37. A
 per Neruum influit omnis sensus, & motus. de anat. vi. Sp. 48. A
 Nervorum actiones voluntariæ sunt. 2°. de san. tuen. 2°. 75. A | 1°. de lo-
 cis affectis. 4°. 6. H
 Neruis solis nō utitur natura ad motū voluntariū. 12°. de usu p. 1°. 193. B
 Nervos excipientes muscoli mēbra mouēt. de Hip. & Pla. de. 1°. 234. A
 p Nervos, & musculos sūt actiōes volūtariæ. de voc. inst. diff. 1°. 106. C
 Nerui dum cū lacertis cōponūtur fit volūtarius motus. de ocul. 7°. 183. F
 Nervus, & ligamentum ibi adest ubi membrum indiget motu volunta-
 rio. 12°. de usu partium. 1°. 193. B
 Nervorū exercitatio fit p se ex motibus volūtarijs. 2°. de sa. tu. 2°. 75. A
 Neruum à cerebro accipiente musculo caret nullum membrum quod vo-
 luntarie moveatur. de decre. Hipp. 1°. 234. B
 Nervus nullus sine musculo facit actionem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. D
 Neruis utuntur muscoli ad mouendum. de decre. Hipp. 1°. 234. A
 Neruum omnium musculorum cognoscere oportet ob vulnera, & spicu-
 la infixā. 3°. de anat. admi. 1°. 77. H
 Nerui non tam in musculos, quam in omnia viscera simili distributione
 dispensantur. 1°. de sem. 1°. 332. C
 Nervum recipientes partes omnes præter musculos habent sensum, &
 non motum, & quæ sint. 16°. de usu par. 1°. 214. H
 Nervus, aut lacertus motus non perficiunt, sed anima. de trem. palp. con-
 uuls. & rig. 3°. 53. C
 Nervus substantia similis ubi, & qualis. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 à Neruo potius quàm à carne nascuntur venæ. de anat. vi. Sp. 50. F
 Nerui insunt cuilibet parti capitis, & faciei. 9°. de usu par. 1°. 176. B
 Nerui capitis vsq; quo tendant. 16°. de usu par. 1°. 217. A
 Nervorum a capite orientium miscella qualis. de ner. diff. 1°. 54. A
 Nervorum exortus in lateribus capitis. 6°. meth. med. 7°. 42. G
 Nervus opticus ad oculum venit. de anat. parua. Sp. 43. D
 Nerui per quam viam veniant ad oculos. 9°. de usu par. 1°. 174. A
 Nerui oculorum cur sint dicti pori. 8°. de usu par. 1°. 167. E
 Nerui oculorum, quales. 16°. de usu par. 1°. 215. C/D
 Nervus visorius qualis. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G/de ocul. 7°. 183. H
 Nervorum opticorum figura. 10°. de usu par. 1°. 182. B
 Nerui duo à cerebro ad oculos quales. de ocul. 7°. 183. A
 Nerui sensifici quales, & qui. 7°. de decre. Hippo. 1°. 270. F
 Nerui sensifici oculorū principales motoribus. 9°. de usu p. 1°. 174. A
 propter Nervos sensificos totus oculus factus est. 9°. de usu p. 1°. 174. A
 in Neruis sensificis præcipua visus pars consistit. 9°. de usu p. 1°. 174. A
 Nervus visorius est omnium maximus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G
 Nervus maximus quō intelligat apud anatomicos. 3°. de ana. ad. 1°. 75. C
 Nerui optici sunt omniū maiores, & molliores. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 Nerui maiores, & molliores à cerebro immittuntur partibus habenti-
 bus sensum exactionem. 16°. de usu par. 1°. 215. C
 Nerui oculorum quō sint molliissimi. de ner. diff. 1°. 53. C
 Nervus oculi maior est q̄ nervus oris ventriculi. de instr. odor. 1°. 110. G
 Nervos magnos particulæ hñtes propter sensum. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Nerui oculorum unde oriuntur. de ner. diff. 1°. 53. C
 Nerui optici unde oriuntur. 16°. de usu partium. 215. D/7°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 269. H
 Nervorum opticorum incessus. 10°. de usu par. 1°. 183. E
 Nerui optici vñ cum arterijs ascendunt. 16°. de usu par. 1°. 220. C
 Nerui visibiles quo modo cum alijs conueniant, & ab alijs discrepent.
 de oculis. 7°. 184. A
 Nerui visorij proprietates. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G
 de Neruis oculorum res mira, quæ non est facilis explicatu. de neruo-
 rum dissectione. 1°. 53. C
 Nerui mouentes oculos duri sunt in anteriori parte cerebri. 8°. de usu
 partium. 1°. 167. C
 Nerui oculorum sunt crassiores. de instrum. odor. 1°. 110. E
 Nerui optici cur crassi. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 Nerui optici sunt pforati. 16°. de usu p. 215. D/7°. de dec. Hip. 1°. 269. H
 Nervus oculi est concavus. de ocul. 7°. 183. A/F
 in Neruo oculorum meatus sensibilis. de ner. diff. 1°. 53. E/1°. de sympto-
 matum causis. 3°. 16. B

in Neruis oculorum solis aperte intus sensibilis quidam meatus adest.
 de ner. diff. 53. D/8°. de usu par. 1°. 167. C/4°. de loc. aff. 4°. 21. G
 Nervum oculi concavum esse probatur. de ocul. 7°. 184. A
 Nerui oculorum foramen unde patet. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
 Nervos oculorum esse perforatos quo modo tribus argumentis deprehē-
 datur. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
 Nerui optici cur caui. 16°. de usu par. 1°. 215. D/de ocul. 7°. 184. F
 per Neruum concavum vis visus descendit. de ocul. 7°. 186. B
 Nerui aliqui non habent meatus, sed vis transit tanquam solis radij per
 aquam, vel aerem. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 Nerui optici utrum iungantur, & quomodo. de ocul. 7°. 184. C
 Nerui optici cur vñiunt suos meatus, post iterum separantur. 10°. de usu
 partium. 1°. 182. B
 Nerui optici cur coeant fm antiquos. 10°. de usu par. 1°. 183. G
 Nerui oculi nisi iungerentur res una dupla videretur. de ocul. 7°. 184. D
 Nerui oculorum cur duo, non unus. de ocul. 7°. 184. E
 Nervus seruās spm visibilem cur p̄pinq̄ior cerebro. de ocul. 7°. 185. A
 per Nervos oculorum spiritus lucidus. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
 Nervus oculi venit ad ChrySTALLINUM corpus solū. de instr. odor. 1°. 110. G
 Nerui optici cur pertingāt ad vetriculū cerebri. 16°. de usu par. 1°. 215. D
 qui Nerui fm Pelopem in musculos oculorum disperguntur. 6°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 262. F
 Nerui mouentes oculos quō sint. de ner. diff. 1°. 53. D
 Nerui mouentes oculos unde oriuntur. de ner. diff. 1°. 53. D
 Nervus auditorius dī, qui venit ad aures. de anat. parua. Sp. 43. D
 Nerui auditorij exortus qui, & quorsum tendat. de musc. diff. 1°. 53. G
 Nerui aurium quales. 16°. de usu par. 1°. 215. C
 Nervus auditorius cur durior, quàm ut actioni conueniat. 8°. de usu
 partium. 1°. 167. H
 Nerui minimi circa aurem. 16°. de usu partium. 1°. 217. A
 Nervorum vñum genus in naribus, & auribus. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 Nerui faciei à cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
 Nerui à cerebro ad nares. de instrum. odor. 1°. 110. E
 Nerui qui præstant sensum gingiuis, & cuti faciei. de ner. diff. 1°. 53. F
 Nerui dentium sint molles, & cur. 16°. de usu par. 1°. 215. A/B
 Nerui insunt aliquibus radicibus dentium. 11°. de usu par. 1°. 186. D
 Nerui quibus mouentur buccæ, labia maxilla inferior. de ner. diff. 1°. 54. G
 Nerui q̄ i supiorē maxillā ferebātur quō diuidunt. 9°. de usu p. 1°. 173. H
 cui Neruo inhereat musculus maxillam mouens. de ner. diff. 1°. 53. G
 de Neruis linguae porci. de anat. parua. Sp. 42. G
 Nerui, venæ, & arteriæ ita sunt in lingua, ut in alijs carnibus. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 26. G
 Nerui tendentes ad linguam quō, & quales. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 Nerui linguae à cerebro accipiuntur. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
 Nervorum incessus ad linguam. 9°. de usu par. 1°. 173. G
 Nervorum duplex genus in lingua, & oculis. 8°. de usu par. 1°. 166. H
 Nervorum duo genera habent lingua, & oculi alterū pro sensu, alterum
 pro motu. 1°. de symp. cau. 3°. 16. E
 Nerui linguae cur alijs crassiores. de instrum. odor. 1°. 110. E
 Nerui sunt maiores in lingua, & plures, quam exigit corpus linguae. 3°.
 de alimentorum facultatibus. 2°. 26. G
 Nerui tenues ad linguā in quibus sint alibis. 16°. de usu par. 1°. 216. H
 Nervus linguae cur mollior, quā ut actiōi cōueniat. 8°. de usu p. 1°. 167. H
 Nervus idem tangit, & gustat in lingua. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Nerui a tertia coniugatione dant gustum, & tactum linguae. 4°. de locis
 affectis. 4°. 22. G
 Nerui, qui in totam linguam. 9°. de usu par. 1°. 175. C
 Nervorum coniugatio gustatoria, quæ. de musculo. diff. 1°. 53. F/9°. de
 usu partium. 1°. 173. E
 Nerui molles dant gustum. introd. Isa. 54. A
 Nerui, qui mittuntur ad uocem, unde. 16°. de usu par. 1°. 215. H
 Nervus a cerebro pro uoce edenda. 16°. de usu par. 1°. 216. H
 Nerui recurrentes ad uocem præcipui. 4°. de loc. aff. 4°. 26. C
 Nerui, quos uocales Galenus uocauit, et recurrētes. q. 1°. de lo. af. 4°. 6. h
 Nerui, qui reuertuntur quō, & unde reuertantur, & cur alter longiore
 uia, alter uero brevior. 16°. de usu par. 1°. 216. A
 Nerui reuersiui unde. de vō. & anhel. Sp. 61. B
 Nerui uertentes, qui. de compag. memb. Sp. 58. H
 Nervorum reuersiuorum quorundam ratio. 7°. de usu par. 1°. 162. C/D
 Nerui, qui ad laryngem accedunt. 16°. de usu par. 1°. 216. B
 Nerui ad profundam laryngem in quibus animalibus euidentissime appa-
 reant. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 per Nervos

per Nervos, & ligamenta est quædam societas partibus gulæ ad spinalem medullam, & membranas, & ossa vertebrarum, & his, quæ extrinsecus adiacent. com. 4. apho. 5. Ex. 31. F

Nervi in partibus, quæ sub facie, quales. 16. de usu par. 1. 217. A

Nervus à cerebro quæ partes sub facie habeant. 16. de usu par. 1. 215. E

Nervi partium sub facie à spina procedunt. 16. de usu par. 1. 215. E

de Nervorum à spinali medulla orientium anatomia. de anat. vi. Sp. 53. H

Nervi, qui à spinali medulla procedunt. de ocul. 7. 183. G

Nervorum coniugationes à spina prodeuntes. 13. de usu par. 1. 200. H

Nervos mouentes, qui ex spinali medulla procedunt partes sub ceruice rectæ à voluntate habent. 3. de loc. affect. 4. 20. H

Nervorum triginta paria à spinali medulla, & q, et vbi. de an. vi. Sp. 53. H

Nervi sexaginta è medulla dorsi. 7. de decre. Hipp. 1. 272. G

in Nervos sexaginta diuiditur cerebri posterior pars. 2. de comp. medicamentorum secundum locos. 5. 132. E

præter Nervorum triginta paria orientium à spinali medulla oritur vnus nervus sine pari. de anat. viuo. Sp. 53. H

Nervos comparat paruo fructici. 3. de anat. admi. 1. 74. F

Nervi sunt vti virgulta, & vnde oriuntur. de anat. viuo. Sp. 43. G

in Nervorum coniugationibus differentia animalium habentium collum longum, & breue. 13. de usu par. 1. 202. D

Nervi in spinali medulla sunt iustissime distributi. 16. de usu p. 1. 217. A

Nervorum coniugationes à vertebrais quo ordine incedant. 8. de anat. micis administrationibus. 1. 102. F

Nervi ex lateribus spinæ oriuntur. 13. de usu par. 1. 202. D

Nervi, qui sunt in dextera parte, sunt et in sinistra. 9. de decr. 1. 284. H

Nervi quatuor ex primis vertebrais spinæ ad caput ascendunt. 4. de locis affectis. 4. 25. D

Nervi qui à spondylis deducuntur. 16. de usu par. 1. 217. C

Nervus cur in primo spondylo. 13. de usu part. 1. 200. D

Nervorum dorsi primi paris egressio vbi sit. de anat. viuo. Sp. 53. H

Nervorum dorsi secundi paris egressio vbi. de anat. viuo. Sp. 53. H

Nervorum dorsi tertij paris egressio vbi. de ana. vi. Sp. 54. A

Nervorum dorsi quarti paris egressio vbi. de ana. viuo. Sp. 54. A

Nervorum dorsi quinti paris egressio vbi. de anat. vi. Sp. 54. A

Nervorum dorsi sexti paris egressio vbi. de anat. vi. Sp. 54. B

Nervorum dorsi septimi paris egressio vbi. de anat. vi. Sp. 54. B

Nervorum dorsi octavi paris egressio. de anat. viuo. Sp. 54. B

in Nervis primis vertebrarum cognoscendis quid obscuritatem fecerit. de nervorum dissectione. 1. 54. A

Nervorum prima coniugatio à spinali medulla in collo quo modo procedat. de ner. diff. 1. 54. D

Nervorum colli prima coniugatio in animalibus habetibus vertebra paruas parua est, vt in simijs. de ner. diff. 1. 54. E

Nervorum colli prima coniugatio in animalibus habentibus vertebra magnas magna est, vt sunt animalia habentia dentes serratos, & cor nigra. de nervorum dissectione. 1. 54. E

Nervorum colli secunda coniugatio vbi, & quo exit. de ner. diff. 1. 54. E

Nervorum colli tertia coniugatio vbi, & quo exit. de ner. diff. 1. 54. F

Nervorum coniugationum quæ in collo sunt cõia quædam. de ner. diff. 1. 54. G

Nervorum coniugationum in collo peculiaria. de ner. diff. 1. 54. G

Nervi ad musculos colli ab inferioribus partibus sursum feruntur. 16. de usu partium. 1. 212. E

Nervi qui non seruant eundem ordinem, neq; eundem numerum. 3. 16. de anatomis administrationibus. 1. 74. G

Nervi in quibus flexiones discrepantes. 16. de usu par. 1. 216. C

Nervi extremarum partium à spinali medulla proficiuntur. 16. de usu partium. 1. 215. E

Nervi qui ad extremitates veniunt. 13. de usu par. 1. 200. H

Nervi vnde habent manus in 6. de morb. vul. com. 1. 3. 130. C

Nervi duo de spinali medulla profecti manuum cutem adent, quatuor alij per profundiora in omnes totius membri musculos disseminantur, ac propagines quasdam tenues cuti transmittunt. 3. de ana. ad. 1. 75. D

Nervi cur à cerebro non mittantur ad manus, & pedes, neq; ad brachia, neq; ad crura. 16. de usu par. 1. 75. D/E

Nervi manus ex medulla ceruicis oriuntur. 13. de mor. vul. c. 1. 3. 127. D

à Nervis quibus muscoli manuum agitentur in 3. de mor. vul. c. 1. 3. 127. D

Nervi ad summam manum quo ferantur. 16. de usu par. 1. 217. H

Nervi vocati ab antiq; digitos mouentes sunt tẽdones. 1. de usu p. 1. 117. C

Nervi qui perueniunt ad digitos manus. 1. de loc. aff. 4. 7. C

Nervus ad paruos digitos vnde. 16. de usu par. 1. 218. A

Nervus ad magnos digitos vnde. 16. de usu par. 1. 218. A

Nervi cur per totam carnem manus sint dispersi. 1. de usu par. 1. 118. D

Nervi per cutem manus dispersi dant sensum. 3. de loc. aff. 4. 21. C

Nervi cur maiores sint in partibus internis manus. 16. de usu p. 1. 218. A

Nervorum brachij sectio. 3. de anat. admi. 1. 74. F

Nervorum cubiti sectio. 3. de anat. admi. 1. 75. D

Nervi primi vidit Galenus absumi ad cubiti flexum. 3. de an. ad. 1. 75. G

Nervus tenuis ad cubitum. 4. de loc. aff. 4. 25. B

Nervus validus pro attollendo brachio, qui. 16. de usu par. 1. 217. G

Nervus pro attollendo brachio vnde oriatur. 16. de usu par. 1. 217. H

Nervus externus vlnæ vnde. 16. de usu par. 1. 218. A

Nervi sub alijs cur tenores vocentur. de artic. com. 1. 7. 259. B

Nervi thoracis mouentes à medulla dorsi oriuntur. de scet. for. 1. 324. H

Nervi thoracem mouentes vbi. 3. de loc. aff. 4. 20. H

Nervi dantes motum thoraci vnde. 8. de decre. Hipp. 1. 278. B

Nervi quomodo ferantur per thoracem. 16. de usu par. 1. 217. F

Nervi, qui ad musculos perueniunt pectoris, à dorsi medulla oriuntur. de præcog. ad Posth. 4. 216. D

Nervorum pectoris primi paris egressio ubi. de ana. viuo. Sp. 54. B

Nervorum pectoris secundi paris egressio ubi. de anat. viuo. Sp. 54. B

Nervorum paria tria veniunt ad diaphragma. de voce, & anhelitu. Sp. 61. A

Nervi diaphragmatis unde producuntur. 13. de usu par. 1. 202. C/4. de locis affectis. 4. 23. H

Nervorum diaphragmatis origo thorace elatior est. 8. de anatomis ad ministracionibus. 1. 101. C

Nervus qui dat diaphragmati sensum, & motum. de anat. viuo. Sp. 53. F

Nervi ultimo loco inflant, nã prius inflatur diaphragma, deinde vene, deinde duplex pellis spinalis medulla, & ipsius cerebri. de uti. resp. Sp. 63. E

de Nervis respirationis. de caus. resp. 1. 227. B

Nervi similes habent in respiratione. de caus. resp. 1. 227. B

quo Nervus alit utit in parvis respirationibus. 8. de anat. ad. 1. 101. D

Nervos unde habeat stomachus. in 3. de mor. vul. com. 1. 3. 130. C

de Nervis qui veniunt ad ventriculum qua via incedant, & quo modo. 9. de usu partium. 1. 175. B

Nervi, cã ventriculi sunt transmissi deorsum. 9. de usu par. 1. 174. H

Nervi quanta securitate descendunt ad ventriculum. 9. de usu p. 1. 174. H

Nervus à cerebro ad os ventriculi necessario accedit. 16. de usu p. 1. 215. E

Nervi ventriculi, quales. 4. de præcog. ex puls. 4. 120. D

Nervorum à capite orientium plurima portio in os ventriculi inferitur. de nervorum dissectione. 1. 54. C/4. de loc. affe. 4. 32. G

Nervorum portio à cerebro ad partes ceteras viscerum, & intestinorum mittitur exigua, magna vero ad os ventriculi. 16. de usu par. 1. 216. E

Nervi à cerebro ad ventriculum obliqua via incedunt. 6. de usu p. 1. 149. G

Nervos habet magnos à cerebro os ventriculi. 1. de symp. caus. 3. 17. H

Nervorum à cerebro ad os ventriculi magnitudo. 3. de loc. aff. 4. 18. C

com. 4. apho. 17. Ex. 29. A

Nervorum quadam coniugatio fit ex cerebro in ore ventriculi, committario 6. apho. 50. Ex. 52. F

Nervus à ventriculo quo sentit defectum cibi, & potus. 9. de usu p. 1. 174. G

Nervorum principum copatit patiete stomacho. cõ. 7. apho. 10. Ex. 54. F

Nervi aliqui sunt communes stomacho, & hepati. cõ. 7. aph. 17. Ex. 55. B

Nervorum portionem quandam à sexta coniugatione suscipiunt pulmo, & cor. de nervorum dissectione. 1. 54. D

Nervos ad cor, & hepar accedere cur fuit necesse. 16. de usu p. 1. 215. E

per Nervos, pelliculas, & venas colligantiam habet ad cor omnes partes corporis. de util. resp. Sp. 62. G

Nervi annexi arterijs soporarijs iungunt cor cerebro. 2. de de. 1. 239. B

Nervi duo orti à cerebro diuiduntur in quatuor ramos, qui tendunt supra costas. de voce, & anhelitu. Sp. 61. H

ex Nervis qui tendunt supra costas vnus eorum intrat cor, & pulmonem, alius stomachum, tertius reuertitur ad radicem musculorum epiglottidis. de voce, & anhelitu. Sp. 61. H

Nervus parvus descendens à cerebro in cor insigitur. de decr. 1. 233. H

Nervos multos non habere cor ostenditur. 1. de decr. Hipp. 1. 233. H

Nervi multi non sunt in corde, sed nervosa discriminations. 1. de decr. Hippocratis. 233. E/2. 1. 240. E

Nervus nullus videtur in corde, tñ à pericardio aliquis parvus in ipsum deduci videtur in magnis animalibus. 6. de usu par. 1. 155. F

Nervi aliqui parvi cur insunt cordi, pulmoni, iecori, lieni, et renibus. 6. de usu partium. 1. 155. G

Nervi non faciunt ad motum cordis, quia cor movetur, exemplum ab animalibus. 7. de anat. admi. 1. 96. B

Nervi non veniunt ad musculos qui sunt inter costas, nisi à spinali medulla. de

la. de voce & anhelitu. Sp. 62. B
 Nervi ad radices costarum quales. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 Nervorum coniugationes ex thoracis vertebrae prodeuntium. de nervorum dissectione. 1°. 54. H
 Nervorum coniugationes ex lumborum vertebrae prodeuntium. de nervorum dissectione. 1°. 55. B
 Nervus insertus umbilico infantis. intro. 1°. 54. E
 Nervorum usus est nullus hepatis in fetu. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 Nervus cur in iecore. 4°. de usu par. 138. F
 Nervus syncerus cur hepatis, & cordis. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 Nervus iccoris, renum, lienis, & vesicae fellis quantus, & ubi. 5°. de usu partium. 1°. 145. C
 Nervus iecoris cur minimus. 4°. de usu par. 139. C
 Nervi cur pauci in hepate, liene, & renibus. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervus parvus cur habeant instrumenta nutritoria. 5°. de usu p. 1°. 145. E
 Nervus hepatis, renum, & pulmonis in membrana dispergitur. 2°. de locis affectis. 4°. 8. H
 Nervum dispersum per totum quia non habent hepar renes, & pulmo, non sentiunt pulsationem. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 Nervi duo tenues sunt in pulmone à sexta coniugatione deducti, & superficij, unde non sentiunt. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 Nervi non synceri partibus sub iecore. 16°. de usu par. 1°. 216. E
 Nervi unde insunt vesicae fellis. 5°. de usu par. 1°. 145. A
 Nervi an in liene, renibus, & pulmone sentiantur, dubitatur. de mul. 3°. 77. G
 Nervus unde accipiunt partes intra peritonaeum. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 Nervus unus in omni revolutione intestinorum. 5°. de usu par. 1°. 145. F
 Nervus qui in flexus intestinorum it. 16°. de usu par. 1°. 219. A
 Nervus fm latitudinem est in duodeno. de anat. viuo. Sp. 50. C
 Nervi unde insunt vesicae urinae. 5°. de usu par. 1°. 145. A
 Nervi cur magni in vesicis. 5°. de usu par. 1°. 144. H
 Nervi urinae diversi sunt à nervis spermatis. de sper. Sp. 36. B
 Nervi orti à spina non possunt magnam imbecillitatem vesicae inferre. 6°. de loc. aff. 4°. 38. D/E
 Nervi sphincteri, priapi, vesicae, matricis. de ana. vi. Sp. 54. D
 Nervi mediocres in pudendis. 14°. de usu par. 1°. 209. B
 Nervi duo convenienter veniunt ad genitalia. 14°. de usu par. 1°. 209. C
 Nervi parvi in partibus genitalibus. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervi magni circa pudendum. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervus ex quo pudendum factum. 15°. de usu par. 1°. 210. D
 Nervum canis implente spu pudendum intenditur. 15°. de usu p. 1°. 210. G
 Nervus canis ubi sit in pudendo. 15°. de usu par. 1°. 210. H
 Nervus fistulosus in priapo. 6°. de loc. aff. 4°. 42. A
 Nervus fistulosus in priapo extenditur. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D
 Nervi fistulosi motus non semper est. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D
 Nervus cavernosus dr genitalis comes. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3. 153. B
 Nervi utilitas ad pudendum quae. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervus duos habent testiculi pendentes, & descendentes, à principali offse colli, & fundamento corporis per dorsum, & renes qui nervi alios habent nervos cōiunctos alijs ossibus totius corporis. de sper. Sp. 36. F
 Nervi cur paucissimi in testibus, & matricibus, & scroto. 14°. de usu partium. 1°. 209. D
 Nervi cur plures in virga, & collo matricis. 14°. de usu par. 1°. 209. D
 Nervos, sed pusillos habet uterus. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3. 153. D
 Nervi, qui primis musculis de articulationem coxendicis moventibus inseruntur. de ner. diff. 1°. 55. G
 Nervi femoris qui. 3°. de anat. admi. 1°. 78. B
 Nervi tibiae. 3°. de anat. admi. 1°. 78. F
 Nervorum pedum, & crurum forma differt à forma nervorum brachiorum, & manuum. de anat. vi. Sp. 54. D
 Nervi à dorsi medulla ad crus delati. de art. com. 3°. 7. 281. F
 Nervorum rō eadē est in cruribus, & manibus. 16°. de usu par. 1°. 218. A
 Nervi in tarsum excurrentes ad pedis extremum porriguntur. 3°. de anatomis administrationibus. 1°. 79. C
 Nervos, & venas proprias habet sperma, quae trahunt à toto corpore ad testiculos. de sperm. Sp. 36. B
 Nervus non continet in pane, qui tñ postea in cibo sumptus, & cōcoctus vertitur in sanguinem, & ceteros humores. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B
 Nervus difficillimū ē fieri carnē sed sanguini facillimū. 1°. de se. 1°. 332. E
 Nervus elixatus ad quam naturam veniat. 3°. de ali. fac. 2°. 26. F
 NERVORVM sanitas quid. 5°. de decre. Hipp. 1°. 255. B
 Nervorum aegritudo quid. 5°. de decre. Hipp. 1°. 255. B
 Nervorum passiones quae sint. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Nervi laborant in motu. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C

Nervus vel musculus ē affectus pereunte una actiōe. 4°. de lo. aff. 4°. 25. C
 Nervus quando primo est affectus. 4°. de loc. aff. 4°. 23. C
 Nervus qñ non est affectus, cerebrū tñ est affectū. 4°. de lo. aff. 4°. 23. C
 ad Nervorum omnem affectionem per consensum. 8°. de comp. med. se. locos. 193. B/C 10°. 208. A/7°. de comp. med. per gen. 5°. 265. B
 Nervus musculi eē dispōnē significat pulsus stupidus. 2°. de l. aff. 4°. 8. H
 Nervos infirmos habent pueri. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3. 100. B
 Nervorum debilitas est in his qui stertunt, vel dormientes, vel apoplectici. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 ad Nervorum debilitatem. de med. exper. Sp. 108. F
 Nervorum incontinentia fit à calido. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervos, & mētē ferit vinū, & acetū. de vic. ra. in mor. ac. cō. 1°. 7. 113. F
 Nervorum substantia dissolvitur à calore. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervi calefiunt à vino. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervos tentant oīa vīna immodica. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3. 138. D
 Nervis, & cerebro obsunt pocula multa. in 3°. de mor. vul. c. 3. 3. 151. G
 Nervorum principium lādīt vinum. 3°. de presag. ex pul. 4°. 118. E
 Nervi nonnunq lādūtur à vino rutilo dulci. de bon. & vi. suc. 2°. 376. C
 Nervos debiles non tangit vinum pauciferum. de venis. Sp. 76. C
 Nervi quandoq; à vino sanantur. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
 Nervos lādīt, & cerebrū debilitat Ven. in 3°. de mor. vul. c. 3. 3. 151. G
 Nervi facile refrigerantur, & conuelliuntur. de art. com. 4°. 7. 285. C
 Nervi frigidi à frigidis lāduntur. de vict. ra. in mor. acu. c. 3. 7. 130. H
 Nervis contrarium frigidum. 3°. de compo. medic. per genera. 5°. 229. E
 com. 5°. aph. 18°. 39. A/aph. 22°. Ex. 39. F
 Nervos offendit potio frigida post exercitationem. de sal. dia. 2°. 41. C
 Nervis noxium acetum. de puero epi. 181. C. de fract. com. 2°. 7. 236. A
 de diff. cont. Sp. 74. D
 Nervos offendere acetū probat. de vict. ra. in mor. ac. com. 3°. 7. 130. H
 Nervis ubi aliquid timemus, venti cavendi sunt. de ijs, quae in med. sunt. commentario 1°. 7. 201. H
 Nervorum refrigeratio fit à frigido. com. 5°. aph. 17°. Ex. 38. H
 Nervis inimicus est ignis. de art. com. 1°. 7. 259. B
 Nervus seipsum gravare non potest. de mult. 3°. 77. H
 cur Nervus palpitare non potest. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 52. B
 Nervi qua causa concutiantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. A
 Nervi sua natura nō dilatātur, neq; cōstringūtur. 15°. de usu p. 1°. 210. D
 Nervorum contractiones, & extensiones quo modo fiant, & quot modis. com. 4°. aph. 49°. Ex. 33. C
 Nervi trahunt vertebrae ad initia, vel ad latus. com. 4°. ap. 35°. Ex. 31. F
 in Nervis continuitatis solutio conuulsio dicitur. de caus. morb. 3°. 9. H
 4°. meth. med. 7. 23. B
 Nervus potest dividi, & pati solutionem unitatis. de symp. diff. 3°. 14. C
 circa Nervos, & musculos fit spasmus, & saltus. comp. puls. Sp. 65. C
 Nervorum distentionem, spasmus vocant graeci. de diff. mor. 3°. 3. E
 Nervi ubi sunt, ibi est conuulsio. in prognost. com. 1°. 4. 191. D
 quorum Nervorum sit conuulsio, & paralysis. 3°. de lo. aff. 4°. 17. C
 in Nervorum distentione quae passio saepe accadat. de diff. morb. 3°. 3. E
 Nervorum distentiones sola intemperie aliqui aegritudines vocant. de diff. morb. 3°. 3. F
 Nervi ex frigore duritiem quandam incidunt, & dispositionem similem conuulsioni. com. 6°. aph. 1°. Ex. 53. C
 Nervi quo ex repletione, & inanitione cōuelliuntur. c. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Nervi tenduntur vt chordae in cythara. 2°. de loc. aff. 4°. 11. A/ com. 5°. aphorismo 1°. Ex. 37. D
 Nervos cervicis omnes extensos habet tetanus. de mus. diff. 1°. 47. A
 Nervorum siccitas facit conuulsiones, & distentiones difficillimas. comment. 7°. aphorismo 13°. Ex. 54. H
 circa Nervos quid faciat conuulsio. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Nervorum distentio quae symptomata faciat. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. B
 Nervus, aut musculus qui partem aliquam movet est affectus conuulsa illa parte. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 Nervi citius extenduntur caliditate, & siccitate. 2°. de sem. 1°. 339. B
 Nervi exiccantur in febribus vehementibus, et faciunt malas conuulsiones. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Nervorum exortus inarescit cerebro inarescente. in 6°. de mor. vulgar. commentario 3°. 3. 170. B
 ex Nervis humiditates ad se attrahens efficacia pharmaci potest facere conuulsionem. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 Nervorum substantia potest ex elleboro vehementius exiccare. com. 5°. aphorismo 1°. Ex. 37. D
 Nervorum conuulsio moderatissima fieri potest ex elleboro per compatiendi

tiendi ad os ventriculi societatem. com. 5. aph. 1. Ex. 37. C
 Nervorum passiones inferuntur ob colocynthim. de de dynam. Sp. 21. D
 Nervus, ac musculis moventibus thoracem iam paratis ad convulsionem fit
 respiratio, q̄ i medio sui interruptus subsistit. c. 4. aph. 68. Ex. 34. G
 Nervus inflammati frequenter convulsionem incidunt. c. 6. aph. 49. Ex. 52. E
 Nervus inflammati facere spasmus, & alienationem mentis. 1. de motu
 musculorum. 1. 309. A
 Nervus debet incidi in spasmu, & alienatione. 1. de motu mus. 1. 309. A
 Nervorum inflammatio ex ictu tardius venit ad consistentiam, & tardius
 sanatur. com. 6. aph. 49. Ex. 52. E
 in Nervorum distentione multum sanguinis mittendus non est. de arte
 curativa ad Glauconem. 7. 98. B
 Nervorum distentione, aut convulsione qui tenetur febre superueniente
 liberatur. com. 4. aph. 57. Ex. 33. F
 in Nervorum distentione capiti psidia sunt adhibenda. 3. de lo. aff. 4. 17. C
 Nervus convulsis, primis vertebis remedia sunt adhibenda. 3. de locis
 affectis. 4. 17. C
 Nervus cui in capite, vel cervice, vel scapulis contrahitur, hunc sanat em
 plastrum dia chrysu. de dynam. Sp. 32. C
 ad Nervorum contractiones. 6. de compo. medic. per genera. 256. D/
 7. 265. C/ 5. 270. A/C
 ad Nervorum omnem distentionem. 7. de comp. med. per gene. 5. 272. C
 ad Nervorum omnem laborem. 7. de comp. med. per gene. 5. 272. D
 in Nervorum distentione quidam sibi lingue partem anteriorem absci
 dit. de diff. mor. 3. 4. G
 NERVUS non inflamatur, sed dolent in podagricis. c. 6. ap. 49. Ex. 52. E
 in Nervus dolores distendentes. 2. de loc. aff. 4. 10. H
 Nervus sunt magni ubi sentitur dolor uehemens. 5. de usu par. 1. 145. D
 ex Nervorum acuto sensu dolor capitis quo curetur. 6. de sa. tu. 2. 98. H
 ex Nervorum doloribus animi defectus quo curandus. 1. de arte cura
 tiua ad Glauconem. 7. 99. G
 ad Nervos condolentes. 7. de comp. med. per gene. 5. 269. G
 ad Nervorum dolorem oem ex consensu. 7. de comp. med. per genera.
 265. C/ 269. H/ 5. 270. B/C
 ad Nervorum dolores. 6. de comp. med. per ge. 258. G/ 7. 5. 273. C
 ad Nervorum omnem dolorem. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 185. C
 ad Nervos dolentes citra causam. 6. de comp. med. per gen. 5. 260. C
 NERVORVM resolutio qua proprie fit. 3. de loc. aff. 4. 21. C
 Nervorum resolutio, una est ex voluntaria functionis lesionibus. 2. de
 symptomatum causis. 3. 19. G
 Nervorum resolutio ex immodico vini potu. 3. de temp. 1. 22. G
 Nervorum resolutione capiuntur senes. 2. de temp. 1. 16. D
 Nervorum resolutio rone, non sensu cognoscitur. 3. de loc. affe. 4. 20. G
 ad Nervorum resolutione prius tentatos. 7. de comp. med. p gene. 5. 270. E
 ad Nervorum resolutionem. 7. de comp. med. per gen. 5. 273. B
 in NERVIS sunt ganglia a frigido. in 6. de mor. vul. c. 3. 3. 172. G
 Nervorum passionibus frigidis coteret medicame. de me. exper. Sp. 104. E
 Nervorum motus cessat, cum corpus frigore, aut veneno frigidum est.
 8. de decre. Hippo. 1. 277. E
 Nervorum principium patitur in stupore, vel principaliter, vel secundum
 compassionem. com. 5. aph. 5. Ex. 37. G
 Nervus replent ex frigidis, & glutinosis humoribus. c. 2. ap. 26. Ex. 16. B
 ad Nervos a venis materia tedentes tumores faciunt. c. 2. a. 26. Ex. 48. f
 ex Nervis ad arterias, & venas noxii humores ducuntur, & e contra.
 com. 6. aphor. 26. Ex. 48. G
 NERVVS affectus curatur diuerso modo quam caro, & cartilago. de
 de voce instr. diff. 1. 106. C
 in Nervis que sunt vt euacuentur, quomodo exhibendum Castoreum.
 11. de simp. med. fac. 5. 80. C
 Nervorum longinqua vitia, que nimis doloribus contrahunt, castoreum
 elimat. de simp. med. Sp. 81. H
 Nervus quibus affecti sunt, is prebetur Centaurij minoris succus. 7. de
 simp. med. fac. 5. 50. H
 Nervorum, eorumq; passionum purgatiua est colocynthis. de dyn. Sp. 21. D
 circa Nervos consistentibus affectibus conuenire creditur Peucedanum.
 8. de simp. med. fac. 5. 58. D
 Nervus quibus affecti sunt, is exhibetur decoctum radicis Poterij. 8. de
 simp. med. fac. 5. 57. A
 Nervus ligatis aut sectis quid sequatur. de fet. for. 1. 324. D
 Nervus, quo ligato animal statim mutum efficitur. de ner. diff. 54. B/ 8. de
 de anat. admi. 1. 101. B
 Nervus quibus affectibus laeso impediatur motus, & sensus. 1. de motu

musculorum. 1. 309. A
 ex Nervorum lesione musculus priuatur motu. 8. de ana. adm. 1. 101. E
 ex NERVUS percussione fit animi defectus. 1. de arte cu. ad Gl. 7. 98. G
 Nervus affectus p sympathia patit principiu. 3. de co. me. per ges. 251. E
 cum Nervus cerebrum patitur. de fract. com. 2. 7. 235. C
 ad Nervos percussos. 5. de comp. med. per gen. 5. 247. E
 NERVIS denudatis que cauenda. 3. de comp. med. per ge. 5. 232. C
 Nervus nudatus quo regi debeat. 3. de comp. med. per gene. 5. 232. C
 Nervus nudato inietio est exiccare sine mordicatione. 6. me. me. 7. 38. B
 in Nervus detectis vtaris parum adstringentibus cum digerendi vntu
 te, sine morfu. 3. de comp. med. per gene. 5. 234. F
 in Nervus idem valet cum iside Aegyptia medicamentum ex radice
 dracunculi. 3. de comp. med. per gen. 5. 229. D
 in Nervus detecto calx clota. 6. meth. med. 7. 38. B
 pro Nervus nudato calx lota, & pompholyx elota. 6. meth. me. 7. 38. C
 Nervus denudato qd medicamentu coueniat. 3. de cop. med. p g. 5. 232. G
 in Nervus nudis metalla conueniunt. 3. de comp. med. per gen. 5. 235. A
 pro Nervus detecto medicamentum ex pompholyge in rosaceo. 6. me
 thodi medendi. 7. 38. B
 pro Nervus detectis emplastrum. 3. de com. med. per gen. 5. 229. D
 pro Nervus detectis mellis emplastrum. 6. meth. med. 7. 38. C
 ad Nervos detectos euphorbium. 3. de comp. med. per gene. 5. 229. D
 Nervus nudo oleum non debet poni. 6. meth. med. 7. 38. D
 in Nervus apparente quo vititur pastillo. 3. de cop. med. p gen. 5. 229. D
 in Nervus apparente vititur sapa. 3. de compo. med. per gen. 5. 229. D
 pro Nervus detectis terebinthina elota. 6. meth. med. 7. 38. C
 ad Nervos simul denudatos. 6. de comp. med. per gen. 5. 238. D
 NERVVS incisus nullam habet propriam appellationem. 6. methodi
 medendi. 7. 36. G
 Nervus, qui in musculum venit vulnerato, musculus motu, & sensu pri
 uatur cum ipso vero, & q mouetur articulus. de const. ar. Isa. 36. H
 Nervus si fuerit incisus sensu, ac motu statim priuatur particula. de ner
 uorum dissectione. 1. 53. B
 Nervus omnes qui valentes sensum adiuvant, ydem vitati offendunt sen
 sum. 1. de symp. caus. 3. 16. E
 Nervos duos tantummodo habentia membra quo vel solo motu, vel solo
 sensu priuari queant. 1. de symp. cau. 3. 16. E
 Nervus que mouentur particula duplici noxa ladi possit si nervi patian
 tur. 1. de sympt. cau. 3. 16. E
 Nervus abscisso non mouebitur musculus. de voce, & anhel. Sp. 60. F
 Nervus perueniente ad musculum intus abscisso musculus videtur exten
 sus, & ita semper permanere. 1. de motu musc. 1. 21. G
 Nervus inciso vis amplius non transmittit a cerebro. de ocul. 7. 184. H
 si Nervus praeclis, tota ea pars, que a continuitate cerebri per sectio
 nem fuerit separata illico stupida efficitur. 7. de decre. 1. 270. E
 Nervus praeclis quid sequatur. 6. de decr. Hipp. 1. 261. G
 Nervus obstructo animalis virtus impeditur, si quidem meatum aliq
 tanq certam via a cerebro p nervu habeat. 1. de sym. caus. 3. 16. C
 Nervus precis superiorum partium functiones seruantur inferiorum ve
 ro deperduntur. de const. ar. Isa. 37. A
 Nervus crassior, & durior impedit transitum virtutis a cerebro. 1. de
 symptomatum causis. 3. 16. C
 Nervus quibus de causis crassescat. 1. de sympt. caus. 3. 16. C
 ad Nervorum crassitiem. 7. de comp. med. per genera. 5. 267. C
 ad Nervos crassos. 7. de comp. med. per gene. 268. F/ 5. 273. G
 Nervus quibus de causis durecat. 1. de symp. caus. 3. 16. C
 Nervorum durities bdellium emollit. de simp. med. Sp. 81. C
 Nervorum duritiem lilium emollit. de simp. med. Sp. 86. D
 Nervorum vitij diuturnis, & induratis oleu pdest. de simp. me. Sp. 88. D
 Nervus visui imbecillitas duplex. de ocul. 7. 186. B
 Nervus oculorum quomodo cognoscuntur mollificati. de ocul. 7. 187. G
 Nervus colli praeclis quid sequatur. 2. de decr. Hipp. 1. 239. B
 quibus Nervus excisus vox penitus amittatur. 1. de loc. affect. 4. 6. H/ 4. 216. D
 depracogn. ad Posth. 4. 216. D
 Nervus exiguus in dorso interceptis laqueo vox perit. 8. de anatomis
 administrationibus. 1. 100. G
 Nervus inter costas prope spondylos laesis vox, & anhelitus destruitur.
 de voce, & anhel. Sp. 60. E
 Nervus quo laqueo captus mutum animal reddit. de ner. diff. 1. 54. B
 Nervus recurrentes pueri quidam laesit strumas euellens, & mutum red
 didit puerum. 1. de loc. affect. 4. 7. A
 Nervus recurrentes ob imperitiā qnq; diuelluntur. 4. de loc. aff. 4. 26. C
 Nervus

Nervi recurrentes quando inciduntur. 4°. de locis affectis. 4°. 26. C
 Nervi recurrentes infrigidati non lœdunt. 4°. de loc. affect. 4°. 26. C
 Nervi septimâ coniugatione motus linguæ vitiat. de lo. aff. 4°. 23. B
 per Nervorum tertiam coniugationem sensus linguæ potest vitari. 4°. de locis affectis. 4°. 23. B
 Nervus thoracis præcisus cor respiratione priuat. de fact. for. 1°. 324. H
 Nervus cerebri, & cordis læsis animal fit mutum. 2°. de decre. 1°. 235. B
 Nervum aliquem ex his, qui à medulla spinali nascuntur, quando periculum est abrumpi. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Nervi medulla præcisa quid sequatur. 7°. de decre. Hippo. 1°. 272. G
 Nervorum, & spinæ læsionis differentia. 1°. de loc. affect. 4°. 7. E
 Nervus affectus circa regionem sequetur spinâ. 1°. de loc. affect. 4°. 7. G
 Nervus aliquibus pereuntibus, quæ manus operationes pereunt. 3°. de anatomis administrationibus. 1°. 77. G
 Nervi primi à septima vertebra inflammati auferunt sensum digitis. 1°. de locis affectis. 4°. 7. B/C
 Nervi quo reddantur luxatis, aut fractis ossibus. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 Nervorum curvaturis aptissimus est leonis adeps. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. B
 Nervus abscessus non coalescit. com. 7°. apho. 28°. Ex. 55. H
 Nervi, & nervosæ partes non coalescunt, neque augent. c. 6°. ap. 19°. Ex. 48. B
 Nervus nunquam, vel raro visus est renasci in magnis vulneribus. 1°. de semine. 1°. 332. H
 Nervus vulneratus cur non crescit. de cost. ar. 37. E/1°. de sem. 1°. 332. D
 in Nervis vlcera sunt dolorosa spasmodica, & deliria facientia. 4°. methodi medendi. 7°. 28. B
 Nervi faucij. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. B
 Nervi vulnerati curatio. 6°. meth. med. 7°. 37. H
 Nervi vulnerati quo ab antiquis curarentur. 3°. de cõ. me. per ge. 5°. 231. C
 Nervorum medicamenta à nullo ante Galenum inuenta. 6°. de composit. medica. per genera. 5°. 257. D
 Nervorum fauciatorum curationis inuentor Galenus. 7°. de composit. medic. sec. loc. 5°. 167. H/6°. meth. med. 7°. 37. C
 Nervorum curationem excogitavit Galenus vigesimo octavo anno ætatis sue. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 231. B
 Nervorum curationis modum Galenus primus ausus est immutare. 3°. de comp. medic. per gene. 5°. 229. A
 ad Nervorum vulnera Galenus inuenit medicamenta. 6°. me. m. 7°. 37. E
 Nervorum curationem Galenus inuenit Deorum providentia. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 234. F
 à Nervorum Galeni curatione omnes servabantur. 3°. de compositione medicamen. per genera. 228. B/5°. 231. C
 Nervos vulneratos qui semper sanabit. 3°. de cõp. med. per ge. 5°. 232. A
 Nervorum vulneratorum curatio secundum Galenum. 3°. de composit. medic. per genera. 228. B/5°. 229. E
 Nervorum vulnera qui curat, partium corporis naturas sciat. 3°. de cõposit. medic. per genera. 5°. 231. B
 Nervi vulnerati debent sepe curari. 3°. de com. me. per gene. 5°. 232. D
 Nervorum vulneribus quæ simplicia valent. 3°. de cõp. me. p. ge. 5°. 230. H
 in Nervis vulnera cur non sunt frigidis contingenda. 6°. me. m. 7°. 38. C
 in Nervorum vulneribus aquam reiecit. 3°. de composit. medicamentorum per genera. 229. F/5°. 231. C
 Nervo vulnerato aqua inimica est. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Nervus vulneratis aqua calida inimicissima. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 Nervus non omnino vitale est tepens. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. E
 Nervorum vulneribus quæ conveniunt in genere. 3°. de cõ. me. per ge. 5°. 230. G
 in Nervorum vulneribus calida semper applicanda. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 229. H
 in Nervorum vulneribus calx lota. 6°. meth. med. 7°. 37. E
 ad Nervorum vulnerationes congruit coccus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. H
 pro Nervis vulneratis emplastrum Galeni ex euphorbio, cera resina fistula, & pice. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F/G
 in Nervorum vulnere euphorbium. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. A
 in Nervorum vulneribus quibus farinis usus est Galenus. 3°. de comp. medicament. per genera. 5°. 229. H
 in Nervo vulnerato farina hordeacea leuat à putrefactione. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 in Nervo vulnerato leuat à putrefactione farina erui cum lixivio. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 ad Nervos vulneratos valent herba tenuium partium. 3°. de composit. medicament. per genera. 5°. 234. B
 Nervos vulneratos nihil iuvant, quæ sunt crassarum partium. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 234. C

ad Nervos vulneratos valent amara herbe sine adstrictione, vel acres. 3°. de composit. medic. per gen. 5°. 234. B
 ad Nervos vulneratos herba. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 234. B
 in Nervorum vulneribus danda opera est, ut lana permaneat calida. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 229. F
 ad Nervorum divisiones competit radix liliorum cum melle. 7°. de simplic. medica. faculta. 5°. 53. B
 Nervis diuisis conveniunt lumbrici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
 ad Nervos vulneribus quod medicamentum prestantius. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 232. C
 Nervorum medicamentum siccum temperatum in actiuis qualitatibus. 3°. de composit. medic. per genera. 5°. 228. C
 in Nervo vulnerato medicamentum ad putredinem extemplo factum. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
 Nervi vulnerati querunt subtilia medicamenta. 3°. de cõ. m. p. ge. 5°. 234. C
 ad Nervos vulneratos medicamentum odoratum, & sumptuosum. 3°. de composit. medicam. per genera. 5°. 234. D
 ad Nervos vulneratos medicamenta ex metallis. 3°. de comp. medicamentorum per genera. 5°. 232. B
 in Nervorum vulneribus metalla adstringentia vitanda. 3°. de compo. medicament. per genera. 5°. 232. B
 ad Nervos metallicum validissimum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. E
 Nervorum vulnus à principio, nisi adest sanguis, oleo eluendum. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. F
 ad Nervorum vulnera oleum ex nucibus valet. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. B
 Nervis affectis oxymeli non convenit. de vict. ra. in mor. ac. cõ. 1°. 7°. 113. C
 pro Nervis oleum non sit adstringens. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 229. G
 in Nervorum vulneribus quando oleum debet esse vetus. 3°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 229. H
 pro Nervorum vulnere oxaleum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 229. H
 in Nervorum vulnere pix liquida cum fermento. 3°. de composit. medicamen. per genera. 5°. 229. H
 Nervos incisos glutinare creditur Poterium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. A
 supra Nervorum vulnus populi, & fermentum. 3°. de cõp. m. p. ge. 5°. 229. G
 ad Nervos vulneratos radices. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 in Nervorum vulneribus sapa valet. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. C
 Nervorum vlcera sapa detergenda. 6°. meth. med. 7°. 38. D
 ad Nervos, & musculos abluendos. 2°. de cõp. med. per gene. 5°. 223. B
 in Nervorum vulneribus stacte. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. H
 ad Nervorum vulnera valet sulphur. 3°. de com. med. per ge. 5°. 230. F/6°. methodi medendi. 7°. 38. E
 pro Nervorum vulnere tithimali succus. 3°. de cõ. me. per ge. 5°. 229. H
 ad Nervorum vlcera vinum dulce. 6°. meth. med. 7°. 38. E
 Nervis vinum non adhibendum, quare nec acetum vinosum. 3°. de composit. med. per genera. 5°. 229. G
 in Nervis quo modo vitatur aceto. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. E
 in Nervi vulnere transverso maior timor convulsionis. 6°. me. m. 7°. 38. F
 Nervi vulneris per transversum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. F
 Nervi contusi quomodo curentur. 6°. meth. med. 7°. 38. G
 cum Nervi vulneratione, & contusione vulnus glutinat caro sola limacium in ipsa imposita. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. G
 Nervorum contusionibus, & vulneribus farina fabacea imponitur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
 in Nervorum contusionibus dolentem partem non putrescentem oleo calente perfunde. 3°. de comp. med. per genera. 5°. 229. A
 in Nervorum contusionibus putrescens pars cataplasmate ex lixivio stillatitia, & farina hordei fouetur. 3°. de com. med. per ge. 5°. 229. A
 ad Nervorum contusiones proprie facit emplastrum barbarum. de dy. Sp. 35. F
 Nervorum vulneribus angustis quæ aptiora. 3°. de cõ. me. p. ge. 5°. 232. C/D
 ad Nervos vulneratos. 1°. de comp. medic. per genera. 214. F/3°. 230. F/5°. 248. D/6°. 5°. 255. B
 ad Nervos precisos. 2°. de composit. medic. per gene. 225. E/3°. 235. B/C/4°. 243. F/5°. 246. H/248. H/249. B/250. D/5°. 258. F
 Nervus nigrefactus excidet. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 Nervus nigrefactus non est acerbis curandus. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
 ad Nervos perditos. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 250. G
 ad Nervorum desperatos affectus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. C
 in Nervo vulnerati casus. de pco. ad post. 4°. 216. A/6°. me. m. 7°. 37. H
 à Nervi vulnere cuiusdam, qui nimis cito domum exiit, casus. 3°. de composit. med. per genera. 5°. 229. F
 Nervi punctura facit convulsionem. ars med. Isa. 70. A 3°. methodi medendi. 7°. 21. H

Nervorum punctorum curatio. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 in Nerui punctura locus aperiendus est. ars med. Isa. 70. A
 Nervus angusta punctus quo curandus. 3°. de com. med. per ge. 5°. 231. G
 Nervorum punctus quæ requirant. 6°. de cõpo. med. per gen. 5°. 258. D/E
 in Nerui punctura initio sine phlegmone quæ conveniunt. 3°. de compo-
 sit. med. per genera. 5°. 235. A
 in Nervis punctis incisio fieri debet, & quomodo. 3°. de compo. medi-
 camen. per genera. 5°. 231. H
 in Nervorum puncturis acrioribus medicamentis vtariis, quæ seruent
 apertum vulnus. 3°. de compo. med. per gene. 5°. 234. F
 in Nervorum puncturis quæ digerentia conveniunt. 3°. de compositione
 medica. per genera. 5°. 235. A
 in Nervis punctis quæ mitigatoria cõveniāt. 3°. de cõ. me. per g. 5°. 235. A
 Nervo puncto metalla non conveniunt, nisi præparata 3°. de compositio.
 medicament. per genera. 5°. 234. H
 Nervus punctus ex euphorbio sanatur. 3°. de cõp. me. per ge. 5°. 233. B
 ad Nervorum puncturas. 2°. de compo. medica. per genera. 223. B/3°. 235. E/4°. 5°. 244. C
 in Nerui punctura casus. 6°. meth. med. 7°. 37. B
 ad Nervos intercostales scalpellum myrteï forma. 8°. de ana. ad. 1°. 101. A
 ad Nervorū affectiões. 3°. de cõp. med. se. loc. 143. G/7°. 272. G/5°. 274. E
 ad Nervorum omnem dispoñem. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 271. D/E
 NERVORVM sutoria ars dicitur, quæ calciamenta fracta restituit. ad
 Thrasyb. 2°. 102. C
 NESTOR dominabatur iracundiæ. 3°. de decre. Hipp. 1°. 242. G
 NEVRAS, id est Poterium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
 NEVGON quid. 1°. de mot. mus. 1°. 308. H
 ad NEVROTATA, id est nervorum vulnera, oleum ex nucibus va-
 let. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
 Neurotroti id est nerui sauci. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. B
 NEUTRALITATEM præsentem signa ostendentia. ars medi-
 calis. Isa. 67. D
 NEUTRVM dari ex argumento aliquorum. de opt. sect. Isa. 26. D
 Neutrum quid sit. introductio. Isa. 51. H
 Neutri definitionem, qua Galenus vtitur in principio artis medicæ, acce-
 ptam esse ab Herophylo collige. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. D
 Neutrū in corporibus affectis est fm Herophilum. 6°. de sa. tu. 2°. 95. F
 Neutra dicuntur de corpore, de causa, & de signo ars med. Isa. 62. A
 Neutri divisio. ars med. Isa. 62. B
 Neutra quo modo distinguantur. ars med. Isa. 62. H
 Neutrum primi significati quid. ars med. Isa. 62. D
 Neutrum simpliciter quid. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. B
 Neutrum simpliciter primi significati quid. ars med. Isa. 62. D
 Neutrum vt nunc primi significati quid. ars med. Isa. 62. D/E
 Neutrum simpliciter semper primi significati quid. ars med. Isa. 62. D
 Neutrum simpliciter multum primi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum semper secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum simpliciter secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutrum vt multum secundi significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutra sunt Corpora quæ debent cadere in ægritudine. ars me. Is. 67. D
 Neutrum vt nunc corpus quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutri sunt à cane rabido morfi, & venenati. de par. art. me. Sp. 17. E
 Neutrum tertij significati quid. ars med. Isa. 62. E
 Neutra signa quæ. ars med. 62. E/ Isa. 68. A
 NEVSIV quid significat. 1°. de mot. mus. 1°. 308. H
 NEVOS in facie detergit Polygonatū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 Nevos extergit vitis agrestis. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 NEXVS qui in deligatis nervis cito soluitur. 8°. de ana. ad. 1°. 100. F
 Nexus cecus ægre soluitur. 8°. de anat. admi. 1°. 100. G
NICERATI eclegma. 7°. de compositione medica
 ment. sec. loc. 5°. 185. E
 Nicerati errhinum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. A
 Nicerati pharmacum ciens vrinam. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 197. H
 Nicerati pharmacum. 7°. de comp. med. sec. loc. 186. F/8°. 5°. 192. H
 NICODEMVS Roma medicus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. C
 Nicodemi abderitani casus. in 3°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 150. E
 NICOLAI medicamentum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. G
 NICOMACHVS tantum crevit, vt non posset corpus mouere. de dif-
 ferentijs morborum. 3°. 5. B
 Nicomachi viride. 5°. de comp. med. per genera. 5°. 249. E
 NICOMEDES rex qua antidoto utebatur. 2°. de antid. 5°. 114. G

NICOSTRATI ad aquarum formidinem. 2°. de anid. 5°. 120. G
 vt Nicostratus colica. 9°. de simp. med. fac. 5°. 202. B
 Nicostrati dolorem sedans. 7°. de comp. med. per genera. 5°. 267. A
 vt Nicostratus stomachica. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 189. B
 Nicum, & Helenium idem est. de theria. ad Pison. 5°. 93. H
 NIDOREM quo modo amittit absinthium. 8°. meth. med. 7°. 53. E
 NIDUROSI ructus quibus accidunt. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 in Nidorosam qualitatem ciborum conuersio calidiorum ventriculorū
 inditium. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 186. D
 NIDVS hirundinū syluestriū qualis. 6°. de cõp. med. se. lo. 5°. 174. H
 NIGELLA in tertio ordine est calida, & sicca. 7°. de simplicium me-
 dicament. fac. 5°. 55. C
 Nigella catharos sanat, flatus extinguit lumbricos interimit, lepras,
 clausos, myrmecias eicit, orthopnœam inuat, et menses prouocat. 7°. 5°. 55. D
 de simpl. medic. facul. Sp. 111. F
 Nigella ad abolendum colorem in facie icterici. de cura icteri. 1°. 111. B
 Nigella medicamentum ad odoratum. de instr. odor. 1°. 111. B
 Nigelle paulum ad cerebri ventriculos peruenit. de instr. odor. 1°. 111. B
 NIGER scriptor simplicium medicamentorum. 1°. de anid. 5°. 100. B
 per NIGRVM an pura qualitas, vel etiam corpus subiectum intelli-
 gatur. 1°. de elimentis. 1°. 6. A
 Nigrum crassarum est partium. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. A
 ad Nigrū rē vergere quid signet. de vict. rat. in mor. a. c. 2°. 7°. 124. A
 Nigris, & albis alcoholis confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. D
 Nigra cur sit atra bilis. de mel. ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 109. F
 Nigra Bilis, & melancholicus humor quo differat. 14°. met. me. 7°. 89. E
 Nigra bilis duplex est. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Nigros capillos habet conceptus in horis melancholia. de sper. Sp. 37. C
 Nigros facere capillos in quas ægritudines inducat. 1°. de compo. medi-
 cament. sec. locos. 5°. 135. G
 Nigri cur sint Carbones. de mel. ex Gal. Ruf. & Pos. Sp. 109. F
 Nigra est Caro splenis. de anat. viuo. Sp. 55. H
 Nigra est caro in splene, & in vna. de anat. viuo. Sp. 44. D
 Nigra cicera mundificant renes, & frangunt lapidem generatum in eis.
 de dissolutione continua. Sp. 74. F
 Niger color pathema & passio visus. de caus. mor. 3°. 10. D
 Niger color cur non est iucundus visui. 1°. de sym. caus. 3°. 17. A
 Nigerrimū minus obest visui, q̄ splendidissimum. 1°. de sym. cau. 3°. 17. A
 Nigra lumen coadunat. de ocul. 7°. 183. C
 Niger color confert lippientibus. de subf. emp. Isa. 32. B
 Niger, & liuidus color cõtrarius est flauo, & pallido. 13°. m. m. 7°. 87. E
 Nigri veluti principium est viride. de vrin. 4°. 130. E
 Nigrum, & liuidum colorem facit frigus. de melanch. ex Galeno, Ruf. &
 Possidonio. Sp. 109. F
 Niger color atram bilem purgandam indicat. 14°. meth. med. 7°. 93. D
 Niger color cur in acutis. in prognost. com. 1°. 4°. 191. D
 Niger color quo modo fiat toti corpori ex liene. de attrab. 1°. 36. A
 Nigrum fit corpus liene peccante. 6°. de loc. affect. 4°. 36. A
 Nigra Deiectiones quales, & quo modo discernantur ab atra bile, &
 quo modo generantur. com. 4°. apho. 21°. Ex. 29. B
 Nigra deiectio mortē significat. de vict. rat. in mor. ac. cõ. 4°. 7°. 142. D
 Nigra deiectiones. in 1°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 126. H
 Nigra in principio mala, in vigore autem morbi expurgamentum sunt
 commen. 4°. aphorif. 21°. Ex. 29. E
 Nigra si euacuetur p hæmorrhoidas, malū. com. 4°. apho. 25°. Ex. 30. B
 Niger Elleborus educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
 Niger elleborus purgat splenem. de cathar. Sp. 95. C
 Niger elleborus purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Niger elleborus purgat per secessum. de cathar. Sp. 94. F
 Nigriores mulieribus sunt plerūq; hoies. in 6°. de m. vul. c. 2°. 3°. 169. B
 Nigri sunt temperamento sicci. de sal. dia. 2°. 40. E
 Nigri debent ferē semper vti victu humidiori. de sal. dia. 2°. 40. E
 Nigri homines macri hirsuti, & latas venas habentes apertissimi sunt, vt
 melancholici humores in ipsis cumulentur. 3°. de loc. affe. 4°. 18. E
 Nigri in sole æstiuo cur fiant homines. in prognost. com. 2°. 4°. 200. H
 Nigra mulieres. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 156. C
 Nigri quando moriebantur. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 157. B
 Nigra quo modo fiant partes nostri corporis. de vrin. 4°. 130. D
 Nigra humor quo modo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Nigris in icteritis bibitur chelidonia succus. de simp. med. Sp. 82. B
 ad Nigram icteritiam. secretorum. Sp. 99. D
 ad Nigras Maculas remedium. de dynam. Sp. 25. F
 Nigra quæ

Nigra quæ sint Medicamenta. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 221. E/F
 Nigra pharmaca sanant capitis mala, & canum morsus. intr. Isa. 58. B
 Nigrum ex duplici Aristolochia. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 247. B
 Nigrum catagmaticum optimum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 225. D
 Nigrum Icesum. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 247. A
 Nigrum ex pyrite lapide. 4°. de comp. med. per gene. 5°. 243. D
 ad Nigram Morpheam troscisci. de dynamidijs. Sp. 25. F
 ad Nigram morpheam albam, & serpigine remediū. de dyna. Sp. 25. G
 in Nigrā, et albā media Nubes quō fiat. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 104. C
 Nigros Oculos habet conceptus in horis melancholiae. de sperm. Sp. 37. C
 Nigros hñtes oculos qñ morieb. tur. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 115. D
 Nigrum Papauer purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 Nigri pedes minus pestiferi, quā liuidi. in progn. commen. 2°. 4°. 198. G
 Nigrum Piper purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Niger, et albus Pulsus dī sicuti nigra, et alba vox. 3°. de diff. p. 4°. 62. H
 ad Nigrum Rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Niger Sāguis quō discernat ā nigra cholera. cō. 4°. apho. 23°. Ex. 29. H
 Niger sanguis feci vini assimilatur. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Niger sanguis in facie nō multū apparet. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 163. F
 Niger sanguis malus si per os exeat, non tamen per inferius. commentario 4°. aphorismo 25°. Ex. 30. B
 Niger sit sanguis paulatim exiēs sua tarditate. cō. 4°. apho. 25°. Ex. 30. B
 Nigra Sputa notant melancholicum humorem in morbo laterali. commentario 6°. aphorismo 33°. Ex. 50. A
 Nigra Vena siue purpurea vna est ex quinque, quæ in brachio secantur. de anat. viuo. Sp. 54. G
 Nigra vena in quibus affectibus secatur. de anat. viuo. Sp. 54. G
 Nigra vna ubi nascuntur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Nigrum vinum commotum spumam albam facit. de nat. & or. Sp. 42. C
 Nigrum vinum crassum dulce quale sit in nutriendo. de diff. cōt. Sp. 73. F
 Nigrum vinū crassum asperū quale sit in nutriendo. de diff. cont. Sp. 73. F
 Nigrum vinum austerum quale. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283. E
 Nigra vna crassa adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Nigrum vinum nouum crassum ponticum. velociter acescit in stomacho, & incensionem facit. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Nigra vna crassa non adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Nigra vna non mouent vrinam, sed ventrem. 5°. de san. tuenda. 2°. 91. B
 Nigra vna ante cibum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Nigra vna inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Nigra per vomitum exeuntia. in 3°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 140. C
 Nigrorum vomitus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 125. D
 Nigra remouentes purgandi non sunt. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 174. B
 Nigra & alba Vox sicuti dicitur, ita & pulsus. 3°. de diff. pul. 4°. 62. H
 Nigra voces vnde. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 162. D
 ad Nigra faucium Vulnera remedium. de dynam. Sp. 26. B
 Nigrum Vultum habet conceptus in horis melancholiae. de sper. Sp. 37. C
 Niger vultus color, malus. in prognost. com. 1°. 4°. 191. B
 Nigra Vrina vnde. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 115. B
 Nigrum est pernitiosum. de vrin. 4°. 127. H
 Nigra, & tenuis vrina deterior est. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Nigra vrina tenuis cum nebulis phrenitum significat. de dyna. Sp. 34. B
 Nigra vrina tenuis cum aurium obtusione sanguinis fluxum imminere ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. B
 Nigra vrina, aut liuida in synocha non sine periculo est. de dy. Sp. 34. E
 Nigra vrina cum sudore in synocha non bona signa imminere ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. E
 Nigra vrina in synocha per varios colores frequenter mutata cum nebulis non bonis, & velut concisis, & separatis, & frequēter in nigrū colorem conuersa phrenitum cum morte significat. de dyna. Sp. 34. E
 Nigra vrina, & lucida in synocha cum sudore, & dolore hypochondriorum mortem nunciat. de dynamidijs. Sp. 34. F
 Nigra vrina, & spissa non boni coloris in synocha, si multus vesicae dolor fuerit, mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34. F
 Nigra vrina tenuis, et astuosa in synocha, si astuatio fuerit cum fastidio, & si turbatum sensum patiens habuerit, & nō recte intelligat, & loquatur, aut malefactio nō defuerit, & mortē ostēdit. de dyn. Sp. 34. F
 NIGREDO vnde oriatur. in prognost. com. 2°. 4°. 200. G
 Nigredines affectus summæ partis pedis. introd. Isa. 59. D
 Nigredinem fulgentem habet. atra bilis. com. 4°. apho. 23°. Ex. 29. H
 Nigredo sit in veteri sanguine ex frigore. com. 5°. apho. 23°. Ex. 39. G
 NIGREFACTA caro, & nigrefactus neruus excident, nec acribus debent curari. de fract. com. 3°. 7°. 244. A

NIGRESCUNT liuescentia dura. de fract. com. 2°. 7°. 236. C
 NIGRICANTIA adstringunt. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. E
 NIGRINO Domitio compositum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. H
 NIGRITIES qualitas visus. de nat. huma. com. 1°. 1°. 28. H
 Nigrities corporis significat melancholiam. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Nigrities quædam sit in sanguine ob magnitudinem inflammationis. commentario 6°. aphorif. 20°. Ex. 48. C
 Nigritia ex sole non est morbus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
 ad Nigritias contumaces, & malignas tibiurum, & quæ in mammillis sunt. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. G
 ad Nigritiam. 4°. de compositio. medicamentorum per genera. 242. G/ 5°. 246. H/ 5°. 247. F
 NIGRITUDO quid significet in membro. de fract. com. 2°. 7°. 235. G
 NIHIL ex nihilo fit. de marc. 3°. 46. B
 Nihil sit sine causa. de subs. facul. nat. 230. C/ 2°. de natu. fac. 1°. 298. B/ 1°. methodi medendi. 7°. 6. E
 Nihil certo sciri posse videtur probabile fm Fauorini. de opt. Isa. 30. C
 NILEI croceum malagma. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. A
 Nilei Pharmacum quale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. G
 Nilei Plinibium ad quid factum, & quo modo factū. de mach. 7°. 311. A
 NILIACVS Stratiotes. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. G
 NILVM ita laudo vt sicut mihi videtur paucis comparatur fluuijs secundum bonitatem aquæ. de bonit. aque. Sp. 75. E
 Nili aqua est limosa, & composita. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. B
 Nilum transeunter delibat canis. 2°. de san. tuen. 2°. 71. D
 Nili incrementum. de hist. philos. Sp. 8. H
 NILI collyrium ex rosīs diarhodon celebratum iam diu. 4°. de compos. med. secundum loc. 5°. 158. G
 vt Nilus Antipatri potio ad splenicos. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 198. E
 NIMIS ne quid fiat. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 Nimum omne est natura inimicum. com. 2°. apho. 51°. Ex. 19. C
 Nimia caliditas exiccat. de mel. ex Gal. Ruf. & Possi. Sp. 109. F
 Nimis ignitum est euphorbium. de dynamidijs. Sp. 22. B
 Nimis graciles, & nimis pingues non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. G
 NASTIS vocatur ieiunium intestinum. 5°. de vsu partium. 1°. 142. E
 NITOR thuris epitheton. 1°. de antid. 5°. 106. F
 NITROSITAS in cibis quid faciat. de diff. cont. Sp. 75. A
 NITROSA quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
 Nitrosum adstringentibus oppositum est. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Nitrosa adstringunt, & euacuant. 3°. de sim. med. fac. 5°. 20. B
 ex Nitrosi intentione prouenit amarus sapor. 1°. de sim. med. fa. 5°. 8. G
 Nitroso salsus imbecillior. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. G
 Nitrosa, & austerā simul quō linguā afficiunt. 3°. de sim. me. fa. 5°. 21. A
 Nitrosa aqua non est frigida. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. H
 Nitrosa aqua est mista. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. A
 Nitrosa aqua cōposita ex pugnātibz qualitatibus. 1°. de sim. m. f. 5°. 6. F
 Nitrosæ aquæ palpitationis remedia. de palp. conuuls. & rig. 3°. 52. G
 Nitrosa balnea euacuant totum corpus. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Nitrosæ aquæ balnea ducunt plus bilis, sed multo minus prosunt quā potabiles. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. B
 Nitrosam participat qualitatem beta. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
 Nitrosa aperiant. de ocul. 7°. 188. E
 Nitrosum saporem habentia incidunt. de atten. vic. 2°. 44. B
 Nitrosa procurant deiectionem. 2°. de alim. fac. 2°. 16. E
 Nitrosa qualitas ad excernendum excitat. 2°. de alim. fac. 2°. 23. C
 Nitrosum saporem habentia alium deiciunt. de atten. vic. 2°. 44. B
 Nitrosa quoq; & salsa vel amara, ac prurituosa dici possunt excrementa, quæ pruritus faciunt. 2°. de symp. caus. 3°. 23. G
 Nitrosa non conueniunt oculis. 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 150. C
 Nitrosus puluis extenuat. 5°. de san. tuen. 2°. 90. D
 NITRVM, nitri spuma, & aphrolitrum diuersa sunt. 1°. de compositio. medic. sec. loc. 128. B/ 3°. 5°. 141. B
 Nitrum est in medio salis, & aphronitri. 1°. de simp. med. fac. 5°. 83. E
 Nitrum quale. 4°. de simp. med. fac. 30. F/ G/ 9°. 5°. 70. A
 Nitrum nobis ad motum videtur calidum. 3°. de temp. 2°. 21. G
 Nitrum calidum. 3°. de temp. 1°. 21. H/ 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Nitrum Amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Nitrum Album. de med. fac. par. 7°. 173. H
 Nitrum Alexandrinum. de remed. par. fac. 7°. 154. G
 Nitrum Berenicium est tenuium partium. 6°. de compositio. medic. sec. loc. 167. E/ 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E/ 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Nitrum bernicariū. 6°. de san. tuen. 2°. 99. D/ de rem. par. fac. 7°. 157. B
 Nitrum lapi-

Nitrum lapidosum quo modo præparari debet. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Nitrum Marinum. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. C
 Nitrum Molle. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 Nitrum molle quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecijis. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Nitrum molle in articularia medicamenta miscetur. 3°. de compositione medicam. secundum loc. 5°. 141. B
 Nitrum Nigrum. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. H/ 5°. 153. A
 Nitrum Omphacinum siccum. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 254. E
 Nitru Rubru. 5°. de cõ. me. sec. loc. 159. G/ 9°. 199. G/ 200. B/ 10°. 5°. 207. G
 Nitrum Rufum. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 261. D
 Nitrum Tostum. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 254. D
 Nitrum Vstum diffusorium parabile fortius. 6°. de compo. medicamē to secundum locos. 5°. 169. G
 Nitrum foco incenditur. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. H
 Nitrum præparatur absq; pinguedine. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 142. H
 Nitri vis aliquibus balnearum aquis incst. 4°. de san. tuen. 2°. 83. C
 Nitri qualitatem habentes aqua exiccant. de caus. morb. 3°. 7. H
 Nitrum non est in balneis inspergendum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
 Nitrum aperit. de ocul. 7°. 188. E
 Nitrum digerit. introd. 15a. 58. B
 Nitrum detergit. 1°. de alimen. fac. 2°. 13. H
 Nitrum adhuc magis detergit, magis moderate detergentibus. 8°. metho di medendi. 7°. 52. H
 Nitrum siccatur ut sal, & non habet vim adstringendi. 2°. de compositione medica. per genera. 5°. 222. A
 Nitrum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Nitrum cum diopsolitico quibus confert. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
 Nitrum per se in libo sumptu meatus purgat. 5°. de simp. med. fa. 5°. 35. C
 cum Nitro, & licio mixtum vinum confortatiuum est constrictiuium, et solidatiuum. de ocul. 7°. 188. G
 Nitrum mistum cum vino purgat aures. de cathartici. Sp. 95. B
 Nitrum capiti imponendum pro materia resoluenda in dolore ipsius. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 100. B
 Nitrum in oxymelite decoctum ad tegendū ventrem. 2°. de an. 5°. 114. E
 Nitro vtaris in spongia noua defectu. 13°. meth. med. 7°. 87. F
 ex Nitro medic^m quo nullū rehemētius in arte medica. 3°. de l. aff. 4°. 15. H
 NITRI spuma Aphronitrum, & nitrum quid differant. 4°. de simplic. medica. facul. 5°. 31. G
 Nitri spuma quo modo a sale differat. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 Nitri spuma media est inter aphronitru, & salē. 9°. de sim. m. f. 5°. 68. G
 Nitri spuma qualis. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. F/ G
 Nitri spuma calida est. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. C
 Nitri spuma subtilium partium. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 228. E
 Nitri spuma quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecijis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Nitri spuma diffusoriū parabile fortius. 6°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 169. G
 Nitri spuma ad hæc magis detergit, magis moderate detergentibus. 8°. methodi medendi. 7°. 52. H
 Nitri spuma crassos humores incidit. 2°. de alim. fac. 2°. 25. C
 Nitri spuma in libro sumpta meatus purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
 Nitri spuma in articularia medicamenta miscetur. 3°. de compo. medica camen. secundum locos. 5°. 141. A
 Nitri spuma mordicat excrescentias carmū. 4°. de simp. med. fa. 5°. 31. G
 Nitri spuma. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. E
 NIVALEM aquam qui bibere nō debent. de ren. aff. dign. 7°. 195. H
 NYX quid. de hist. phil. Sp. 7. H
 Nix fit nubes congelata. de vit. resp. Sp. 62. E
 Nix plurimum habet aeris quemadmodū spuma. de vit. resp. Sp. 62. E
 Niuem non candidam quidam putarunt. 2°. de temp. 1°. 16. H
 Nix non alba secundum Anaxagoram. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. G
 Niuis candor differt ab eo, qui est in lacte. 1°. de san. tuen. 2°. 63. F
 Nix frigida quamuis alba. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. E
 Nix frigidior aqua gelida. de marc. 3°. 48. B
 Niuem eandem qualitatem habere cum igne quidam dixit. 9°. de simpl. medica. faculta. 5°. 64. D
 Niuēs faciunt regiones irriguas. de aere. aq. & loc. 2°. 4. E
 à Niuibus venti frigidi. de aere. aq. & loc. 2°. 6. E
 Niuē oppressam regionem habitantes quales. quod ani. mor. 1°. 320. C
 Niuis in modum refrigerat diphryges. de simp. med. Sp. 83. D
 à Niuibus aquam resolutam bibunt scythæ. de aere. aq. & loc. 2°. 6. E
 Niuē aquam frigidam præparabant Romæ. 7°. meth. med. 7°. 44. A

Nix quo modo seruetur. de const. ar. 15a. 38. E
 Niuis vbertas Romæ, & in Pergamo. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Niuis vsus vitent se non exercentes cum summa æstate vehementi calo re vrgentur. de bon. & vitio succorum. 2°. 39. D
 Nix quo modo lædat qui ea vtuntur. de bon. & vitio suc. 2°. 39. D
 Nix quibus partibus nocet, et quas ægrotudines faciat. commentario 5°. aphorismo 24°. Ex. 39. G
 ex Niuis frigiditate dolor statim abit niue remota. 3°. de lo. aff. 4°. 14. E
 Nix combussit pedes ambulantium. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. E
 per Niuem iter fecit Galenus mordicantem. 4°. de sim. med. fa. 5°. 24. F
 Nix seruat pisces. de bon. & vitio succ. 2°. 37. H
 Niuē qui se putat conspergi quid significat in somno. in 1°. de morbis vul garibus, commentario 3°. 3°. 118. A
 de Niuē insomnium quid significet. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 117. H
 Nix in somnio significat tituitam. de præsag. ex insom. sum. 4°. 213. C
 ad Nixum, & robur calor conducit. 3°. de symp. caus. 3°. 30. E
NOBILIS quid agere debeat i oratione suaforia. 15a. 3. C
 Nobilius, & melius aquum est, vt domi netur, vt eques equo, ratio ira. 3°. de decretis Hippocratis. 1°. 242. F
 de Nobili membro natura sollicita est. de anat. viuo. Sp. 45. C
 Nobiliores cur sint alijs medicis, medici altariū. de me. exper. Sp. 108. G
 Nobilior materies quo medico subiecta est eò magis quam alium artificē fungi suo munere decet. de fascijs. 7°. 293. C
 Nobilitas, diuitiæ, forma raro in eodem. in orat. suas. 15a. 3. H
 NOCENT quæ oculis. de ocul. 7°. 187. H
 Nocet neruis acetum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Nocent aliqñ valde herbæ aquis, aliquando iuuant. de bo. aqua. Sp. 75. F
 Nocent metalla habitationi aialiu, & potui aquariū. de bon. aq. Sp. 75. F
 Nocet plus quam profit medicina quam infirmus otio habet. de medica. exper. Sp. 108. G
 Nocet vbi non conuenit medicina experta. de med. exper. Sp. 103. H
 NOCTVÆ sanguis ad difficulter spirātes. 10°. de sim. m. f. 5°. 73. A
 NOCTVNA dicitur quotidiana. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 145. G
 Nocturnæ veneris imagines quæ. 6°. de san. tuen. 2°. 100. E
 p Nocturnā pollutionē hñtibus Galeni inuētū. 6°. de san. tu. 2°. 100. H
 Nocturnis imaginibus rosæ sub renibus cõferunt. 6°. de sa. tu. 2°. 100. G
 Nocturnas imagines inhibet sup renes lamina plūbi. 6°. de sit. 2°. 100. G
 NOCTYLOPA vnde dicta. 2°. meth. med. 7°. 9. G
 NOCVMENTVN maximum qñ accidat voci. de voc. & an. Sp. 61. E
 NOCVVM quid. de caus. procathar. 3°. 96. E
 Nocuum est vinum album ponticum. de dissol. cont. Sp. 74. D
 Nouum vinum crassum tarde digeritur propter eius superfluitatem. de dissolutione continua. Sp. 73. E
 Nouum vinum crassum nigrum ponticum velociter acescit in stomacho, & incensionem facit. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Nouū vinū dulce ponticu crassum tarde descēdit. de dissol. con. Sp. 74. H
 Nocūū quid assumere pp delectationē, nephādū. de cura icteri. Sp. 111. A
 Nocuum quo modo partes contendant transmittere ad alias. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 NODVS significat partem. de anat. vi. Sp. 47. B
 Nodus gutturis an tres habeat pres, & q sint. de mo. ma. & ob. Sp. 70. B
 an in. Nodi gutturis motu sit instrū quod agat. de mo. m. & ob. Sp. 70. B
 Nodus gutturis quo modo eleuetur. de mot. man. & obf. Sp. 70. F
 Nodi gutturis eleuatio est accidens inuētabile transitus per æsophagū. de mot. man. & obf. Sp. 70. F
 Nodi gutturis attractio, & retētio vnde sit. de mot. man. & ob. Sp. 70. E
 Nodus quid sit in deligatione. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 207. B
 Nodus quid significet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. C
 Nodus qualis esse debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. C
 Nodus deligationis fieri non debet supra vlcus. de ijs, quæ in medicatri na fiunt, commentario 2°. 7°. 207. G
 Nodus in quo loco poni debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 208. A
 Nodus simplex dictus laqueus qua ratione adhibeatur. de laq. 7°. 307. F
 Nodi Herculei ratio. de laqueis. 7°. 307. G
 NOETICO S, id est intellectus animæ pars. de sper. Sp. 37. H
 NOMA quid sit, & vnde sit dictum. 5°. meth. med. 7°. 31. D
 Noma quid sit. 9°. de simp. med. fa. 65. H/ 9°. de cõp. me. se. lo. 5°. 202. H
 Noma quæ sint. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 254. A
 Noma in aphris. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 171. B
 Noma quæ sint dictæ à medicis. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 254. G
 ad Nomas hoc est vlcera serpentia oris. 4°. de cõ. me. se. lo. 5°. 152. G
 ad Nomas id est vlcera depascentia. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. E
 ad Nomas in

ad Nomas in ore. 6°. de comp. me. sec. loc. 172. A/7°. 181. G/5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. D
 ad Nomas, & Rhagadas ani. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. G
 ad Nomas gingivarum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 251. B
 ad Nomas qua conueniant. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 242. F
 ad Nomas Antipatri. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. A
 ad Nomas Crispi odoriferum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. A
 ad Nomas emplastrum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 257. B
 ad Nomas Isidori. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 252. A
 ad Nomas Isidori celebris pastillus. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 252. C
 ad Nomas linamentum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. B
 ad Nomas Moschionis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 254. B
 ad Nomas probum medicamentum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. A
 ad Nomas Publij. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. A
 Nomas sistens, & crustas non faciens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 245. H
 ad Nomas sistendas. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 254. B
 ad Nomas siccum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. A
 ad Nomas veteres. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 257. A
 ad Nomas. 6°. de comp. me. sec. loc. 176. D/4°. de comp. me. per ge. 242. G/5°. 251. B/C/D/H/252. E/G/H/253. B/254. A/D/6°. 5°. 255. F
 Nomode vlcera curat somnum manicum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. H
 NOMADES quales. de aere, aq. & loc. 2°. 5. D
 Nomades non habent domos, sed habitant in curribus luto obturatis in star domorum. de aere aq. & loc. 2°. 5. D
 Nomades multi hnt exustos articulos ob humiditatē. de aere, aq. 2°. 5. F
 Nomades. 10°. de simp. med. fac. 5°. 77. B
 NOMINA quid, & quomodo fingenda. de symp. dif. 3°. 10. E
 Nomina etiam sunt ipsa verba. de sophis. Isa. 8. G
 Nomen solum per se prolatum nihil indicat. ad Thras. 2°. 106. H
 Nominibus propter res vti necesse est. 2°. met. me. 7°. 9. D
 Nomina ad rerum cognitionem nihil referunt, tamen ad docendum inter sunt. 1°. de puls. dif. 4°. 46. H
 Nomen corrumpitur ad corruptionem rei. de sophis. Isa. 8. F
 Nomina imponere rebus spectat ad oratorem, vel potius ad Dialecticum. 3°. de diff. puls. 4°. 63. B
 de Nominibus disputare munus est dialectici, rhetoris, & grammatici. 1°. de dieb. decret. 4°. 146. H
 Nomina rebus imponunt Dialectici. 1°. met. me. 7°. 8. E
 Nomina ab impositoribus discenda. ad Thras. 2°. 107. A
 Nomina induntur speciebus. 2°. met. me. 7°. 14. A
 Nomina quandoque ab accidentibus non à substantia imponuntur. 8°. de vsu partium. 1°. 166. C
 à Nominibus proprijs fieri possunt translationes, sed à translatitijs. nō uem. 3°. de diff. puls. 4°. 63. A
 Nomina ex abusu facta propria. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. A
 Nomina duo vnum significantia dicunt à Galeno. oratio. [contra Aristotelem.] 8°. de vsu par. 1°. 166. D
 Nomina tria vnius rei sunt aliquando. 2°. de diff. pul. 4°. 53. G
 Nominibus varijs rem appellare nihil refert, modo res eadem seruetur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238. F
 Nominis cōmunio siue equiuocatio distinguēda. 4°. de decr. 1°. 249. G
 Nomina multa communia citra distinctionem dicere consueuerunt cum id, quod significant in ijs rerū melius est declarare voluerint. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. C
 Nomina primo definienda. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. F
 Nominibus melius docent definitiones. 2°. de diff. puls. 4°. 57. E
 non Nominum, sed rerum sunt definitiones. 2°. de diff. pul. 4°. 54. C
 Nominum verborumq; copia plerumque non est indecora. 5°. de simpliciū medica. facul. 5°. 32. F
 Nominum partitio quo modo fieri debet. ad Thras. 2°. 106. H
 Nominum distinctio ad quid vtilis. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. C
 in Nominibus grecorum regula. de morb. temp. 3°. 86. B
 Nominū proprietates nō fiant græci antiqui. de frac. cō. 2°. 7°. 240. C
 Nominum curiositatem antiqui nesciebant, sed satis illis erat vt intelligerent. de arti. com. 3°. 7°. 281. E
 Nominibus simpliciter utebantur antiqui. 1°. de diff. puls. 4°. 46. G
 Nōbus mētē nō adhibuerūt antiq mō res apperēt. & ar. c. 4°. 7°. 284. G
 Nomina vsum qui autores euerterint. 3°. de diff. puls. 4°. 59. E
 Nomina sancte pronuntiabat Archigenes. 2°. de diff. pul. 4°. 58. F
 in Nominibus Prodicus solus curiosus. de arti. com. 4°. 7°. 284. G
 Nōm exquisita significatio vbi apud Platonē tractat. & decr. 1°. 281. H
 de Nominibus non esse habendam curam, cui plurimarum, & magna

rum rerū inuestigatio proponitur. Plato inquit. 2°. de diff. feb. 3°. 38. B
 in Nominibus suam legem non seruat Aristoteles. 11°. met. me. 7°. 71. H
 de Nominibus parū curat Galenus. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. C/ ad Thras. 2°. 106. H/3°. de loc. af. 4°. 21. C
 Nomina nihil faciunt ad artem. 1°. de puls. dif. 4°. 46. F
 de Nominibus inuitus disputat Galenus. 1°. de puls. dif. 4°. 46. G
 de Nominibus doctrinam perditissimam, & falsam vocat Galenus. 2°. de alim. facul. 2°. 23. B
 de Nominibus loqui præstigia vocat Galenus. 3°. de diff. pul. 4°. 59. C
 Nominibus vti Galenus, vt vtunt hoies sui seculi. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C
 Nomina, quibus vti debemus. 1°. de diff. resp. 3°. 57. B
 Nominibus vti debemus vt sunt in vsu. 1°. de na. fa. 1°. 290. C/ 2°. de alim. mentorum facul. 2°. 23. B
 Nominibus vtendum in disputatione, quibus quisque maxime delectatur. 14°. methodi medendi. 7°. 88. E
 Nōbus in ppijs, & inconisuetis vti nō debemus. 1°. de diff. resp. 3°. 57. C
 Nomina, qua confundunt auditores. 1°. de diff. resp. 3°. 57. B
 Nomina patria nō cōfundenda, neq; corrūpēda. 2°. de loc. af. 4°. 11. F
 de Nominibus non est sollicitus Hippocrates. 7°. met. me. 7°. 43. D
 Nomina aliqua Hippocrates fecit, aliquibus vsus est obsoletis. Hippo. lingu. ex plan. Ex. 71. D
 Nomina propria cur ponit quandoq; Hippocrates. in 6^m. de morb. vulg. commentario. 3°. 3°. 171. G
 in Nominibus vsitatissimis vsus Hippocratis. 6°. met. me. 7°. 40. C
 Nomina antiqua per magnū ocium inuestiganda. 2°. de ali. fac. 2°. 19. D
 Nomina obscura in dubio relicta inutilia reputanda perinde, ac si nunquam scripta fuissent. 2°. de loc. af. 4°. 10. A
 Nominibus abutitur medici, p̄sertim in atrabile. c. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Nominum impositores in alijs vocibus laudandi, non tamen in leuitate intestinorum. c. 6°. aph. 1°. Ex. 47. C
 Nomina ignorabant, & distinguere nesciebant philosophi, & medici tē pore Galeni. 1°. met. me. 7°. 6. B
 de Nominibus quantum curandum. de vrin. 4°. 127. E
 de Nominibus quantum studendum. in progn. com. 2°. 4°. 201. G
 de Nominibus ne simus admodum solliciti. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. B/ 6°. methodi medendi. 7°. 36. G
 Nominibus neglectis scientiæ incumbendum. 6°. de ana. adm. 1°. 93. D
 Non à nomine, sed à re doctrina scientifica comparatur. 14°. methodi medendi. 7°. 89. D
 Nōia n̄ spectāda, sed natura rerū. & sy. dif. 3°. 12. C/ 1°. de lo. af. 4°. 6. E/D
 de Nominibus semper conueniendum, & ad res properandum. de symp. ptom. differentijs. 3°. 10. E
 Nomina contemne, & res pertracta. 14°. met. me. 7°. 89. E
 de Nominibus non curandum. 4°. de vsu par. 1°. 137. H/ 2°. de alim. fac. 2°. 20. F/ 3°. de diff. puls. 4°. 59. C/ 5°. de simp. medic. fac. 32. H/ 10°. 77. G/ 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. E/ 3°. meth. med. 22. B. 11°. 7°. 71. B/ com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. C
 Nominibus non est opus seduci. 1°. met. me. 7°. 6. A
 Nominibus quisq; vtatur vt placet, sed nō remedijs. 11°. me. m. 7°. 68. B
 Nomina non obsunt ægris. de morb. temp. 3°. 86. C/ 3°. de compositione medicamen. per gen. 5°. 229. C
 de Nōbus, & syllabis argumentantur recētes. 1°. de puls. dif. 4°. 46. G
 de Nominibus contendunt sophistæ neglectis rebus, & contumelijs disputant. 2°. de diff. puls. 4°. 53. D
 de Nominibus litigantes totam vitam conterunt. de symp. dif. 3°. 10. D
 de Nōbus litigare in re cōfessa obscenum est. in progn. c. 2°. 4°. 209. C
 Nōia, et accētus qui seētant nō sunt admittēdi. de frac. cō. 3°. 7°. 240. H
 Nomina negligentes sunt sapientiores. 4°. de vsu par. 1°. 139. D
 Nomina possunt mutari, modo res permaneant. de symp. diff. 3°. 10. H
 Nomina methodicorum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. F
 Nomina musculorum mouentium linguam. de musc. diff. 1°. 46. G
 de Nominibus pulsuum. de compen. puls. Sp. 66. A
 Nomina temporum anni morbos non faciunt, sed temperamenta. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 147. C
 Nomina Thessallicorum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. F
 Nomina diuersa vinculorum. de fasc. 7°. 295. A
 Nomen vnde vincula accipiant. de fasc. 7°. 293. H
 Nomen vinculorum ab animalibus. de fasc. 7°. 293. H
 Nomen vinculorum ab euentis. de fasc. 7°. 293. H
 Nominum defectus in multis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A
 Nomina cum desunt nominentur res. 3°. de symp. cau. 3°. 28. C
 Nōmū id est legitima. de arti. com. 1°. 7°. 261. F

NOMINATIO fit à superabundanti in mistura. 1°. de temp. 1°. 10. C
NON omnino modus loquendi pro nō in oībus. c. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
Non negatio addita admodum quid significat. cō. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
NONANAM febrem, & septimanam non dari iudicat Galenus. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 119. H
Nonanam nunquam vidit Galenus. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 118. E
Nonani sudores boni. de presag. exper. conf. Sp. 77. G
NONAE, & octaua diei crisis comparatio. 2°. de dieb. decre. 4°. 154. B
Nonus dies qualis. 2°. de dieb. decre. 4°. 154. F
Nonus dies cur decernat. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. A
Nonus dies quo modo iudicatorius. in progn. com. 2°. 4°. 210. H
Nonus est bonus dies. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
Nono die si debet finire morbus dat cibum. 1°. met. me. 7°. 74. C
post Nonā vel septimā cibus dādus. & vic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7°. 114. H
post Nonum, vndecimum, & vigesimum diem est quintus, & tertius decimus decretorius. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
in Nono decimo die morbi non solvuntur. 1°. de die. decre. 4°. 147. B
Nono mensa mammarum vena, & vteri, sunt magis plena. commen. 5°. aphorismo. 39°. Ex. 41. C
Noscantur quæ secundum empiricos. 1°. met. me. 7°. 5. C
Nosema, nosus nosotes quid significet. 2°. met. me. 7°. 10. D
NOTATIO quid. fin. med. Isa. 46. A/de mult. 3°. 79. H
Notatio quid sit apud Hippocratem, & quomodo fiat. de ijs, quæ in medicatrina sunt, com. 1°. 7°. 198. H
NOTIONES, & anticipationes quæ sint. de histo. philo. Sp. 9. B
Notionum differentia. de histo. philo. Sp. 9. B
à Notione euidenti fides, & demonstratio habetur. 1°. de ali. fa. 2°. 7. C
NOTISSIMA vulgi scribere non est artis opus. de vic. rat. in morb. acu. commentario. 1°. 7°. 108. C
Notitie siue mentis functiones quæ sint. 9°. de decr. Hipp. 1°. 279. D
Notitiam firmissimam exhibent oculi. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3°. 187. A
de Notitia sola dici potest quid sit res. ad Thra. 2°. 101. F
inter Notitiam exactam, & omnifariam ignorantiam media est coniectura artificiosa. 1°. de loc. aff. 4°. 3. D
Notitia loci affecti etiam sumitur ex his, quæ in alieno spatio continentur, vt lapis in renibus. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
NOTAE ppria nō sunt despicie de p his, q̄ frequenter sunt. & tēp. 1°. 21. C
Nota vna magna præfertur multis paruis. 8°. met. me. 7°. 60. E
non Notis ponderum, sed integris vocabulis esse scribenda medicamenta voluit Menecrates. 1°. de anti. 5°. 104. A
de Notis scripsit Zeno. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 136. E
NOTIACIOS μνελος id est spinalis medulla. 12°. de vsu par. 1°. 196. D
NOTON id est tergum. introductio. Isa. 53. E
NOTAE vbi sunt res, diffinitiones sunt superflue. 4°. & dis. pul. 4°. 64. C
à Notis per se ad ignota via pfectissima. de cuiusq; ai pec. not. 2°. 59. H
NOVACULA auferendi sunt capilli in alopecia. 1°. de compo. medicamen. secun. locos. 5°. 122. G
Nouacula fit abrasio vt capilli facile, & cito renascantur. 1°. de compo. medicamento. secun. locos. 5°. 123. E
Nouacula radi quidam timent. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. G
NOVELLORVM ac nuper editorum animalium caro quibus rationibus praua. 3°. de alim. fac. 2°. 29. D
Nouella vna quid agant. 5°. de san. tu. 2°. 90. H
Nouies nouem grana piperis. de dyna. Sp. 29. F
NOCTEM comprehendit dies. 8°. met. me. 56. A/10°. 7°. 61. G
Nox etiam est accipienda cum dicitur dies in medicamentis, in infusionibus, & similibus. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 180. G
Noctis, & diei spatium faciunt viginti quatuor horæ æquinoctiales. de septimestri partu. 1°. 341. B
Noctibus computatis annus est dierum. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 180. H
Noctis discrimina. 6°. de san. tu. 2°. 97. B
Noctium prolixitas facit frigiditatem. de nat. hu. c. 1°. 1°. 32. D
Nox expers auxilij cur. quod qualiter incorporeæ. Isa. 10. B
Noctu nouem horis dormire satis. 6°. de san. tu. 2°. 97. C
Noctu cur plures vestes, & plura capitis tegumenta sint necessaria. in 6°. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 183. D
Nox antecedens iudicio molesta. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 156. H
Nox añ accessionē molesta i tertianis. i 6°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 164. B
Nocte magis sentimus laciones. com. 2°. aph. 13°. Ex. 12. E
Nocte cur magis sentiantur dolores quam in die. de mo. man. Sp. 69. F
Nocti si multū mingat exigū excrementū significatur. de vri. Sp. 78. H
Noctu qui veneris habent insomnia amerina, & ruta frondes substra-

tas habere debent. 6°. de san. tu. 2°. 100. G
Noctu qui veneris habent insomnia vitent frigidas vnctiones ex papauere, & mandragora. 6°. de san. tu. 2°. 100. G
NOXAE modus secundo querendus quæsitum lesa actionis instrumentum. 1°. de locis affectis. 4°. 4. A
Noxa per simplices qualitates, & per totam substantiam in morbis. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. H
sine Noxa nullum inuenitur remedium. 1°. met. me. 7°. 70. F
NOXIVM, & vile est ad aliquid. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 216. H
Noxia cum salubribus non sunt miscenda. 5°. de san. tuen. 2°. 91. E
Noxium minus dandum in ancipiti est. 1°. met. me. 7°. 74. C
Noxiū q̄ppia se deuorasse credit melacholici. de mel. ex Gal. Sp. 109. C
NOVS, & εὐς, & δ' αὖτοα idem. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. A
NVBECVLA quid significet. de vrin. 124. A/ in prog. com. 2°. 4°. 201. D
Nubecula qd apud Hippocrate, et apud Galenū in pgn. c. 2°. 4°. 200. D
Nubecula est sublimamentū apud Hipp. in prog. c. 2°. 200. G/ 4°. 201. D
Nubecula propter flatum suspenditur. de vrinis. 4°. 124. A
Nubecula quæ bona, & quæ mala. in prog. com. 2°. 4°. 200. G
Nubecula sola indicat solutionem in febribus tertianis, et in ephemeris. de vrinis. 4°. 125. C
Nubecula mala quæ. de vrin. 4°. 125. A
Nubecula qualis appeat i vrina, si sāguis sit coctus. 4°. & sa. tu. 2°. 83. H
NVBEGVLA in oculo quid. fin. me. Isa. 48. D
Nubecula vlceratio oculorum. fin. me. Isa. 48. D
NVBES quid. de histo. philo. Sp. 7. H
Nubes, cum sit fumus, congelata fit nix. de vri. resp. Sp. 62. E
Nubes semp agitant licet stare videāt. i 3°. de mor. vul. cō. 3°. 140. H
Nubes alba quando. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes candida quo modo. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes atra quomodo fiat. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes candida quomodo fiat. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. C
Nubes media iter albā, et nigrā quō fiat. i 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 104. C
Nubes q̄ñ sit existēte Aquilone. in 1°. de mor. vul. vul. cō. 1°. 3°. 104. C
Nubes cur splendescat. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. C
NVBIS nomē ad vrias qui prius dixit. in 3°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 128. C
Nubes albæ quid significant in vrinis. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rubra raro apparet, sed alba sæpe. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rubræ, & subrubræ qd significet i vrinis. c. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rubra in vrina quarta die apparens significat iudicationem in se prima. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
Nubes rubra apparens antea non visa significat coctionem, & bonum iudicium. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
Nubes rotundæ genituræ similes cū contigerint. in 1°. de mor. vulgar. commentario. 3°. 3°. 121. A
Nubes, lege hypostasis, sedimen, sedimentum, residentia.
NVBILLOSOS humores facit aer nubilus. in 1°. de morbis vulgarib. commentario. 1°. 3°. 104. C
Nubilosa suspensiones, in vrinis quæ. in 3°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 128. C
NVCLEATA instrumenta. de art. com. 2°. 7°. 267. D
NVCLEI oliuarum terreni sunt. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. H
Nucleus pinens, & galbanum pro eclegmate peripneumoniæ. de vitiis rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 144. C
Nucleo carens malum punicum. 3°. de comp. me. sec. lo. 145. H/ 5°. 148. D
NVCLEVS dicitur specilli pars extrema. 3°. de compo. medicamento. secun. locos. 148. C/ 4°. 5°. 153. B
pro Nudari refrigerari accepit. de frac. com. 3°. 7°. 243. H
Nudari in sole tentandum in longa icteritia. de cura icteri. Sp. 111. E
NVDATO corpore rigor excitatur. 2°. de symp. caus. 3°. 22. F
Nudatæ parti an alteri medicamentum imponendum. 3°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 228. D
Nude deambulare cur extenuat. de sal. die. 2°. 41. C/ D
Nuda, & alba vrina in omnibus corporis debilitatem, & frigiditatem significat. de dyna. Sp. 35. D
NVGAS euitandas esse admonet Galenus. in 3°. de morbis vulgar. commentario. 2°. 3°. 138. E
Nugarum causa in febre. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 127. C
NVGACITATIS proprium quid. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
NVGARI quid significet. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 127. C
NVMEROSVS motus qui. 2°. de symp. cau. 3°. 21. A
NVMERORVM ars illustris. ad Thras. 2°. 105. E
Numerorū nō i pueritia addiscēda. ad eos qui de typ. scri. de cir. 3°. 93. F
Numeri quibus

Numeri quibus noib⁹ vocarentur antiquitus. 3°. de dieb. decr. 4^a. 159. H
 Numerus ε πινυσιος qui. 1°. de puls. duff. 4^a. 48. G
 Numero specie, & genere idem dicitur. 2°. met. me. 7^a. 14. C/H
 Numerus dentium. de ana. viii. Sp. 49. G
 in Numeris ars medica absurda est. ad eos q⁹ de typ. scrip. decr. 3^a. 91. H
 Numerus ipar maxime seruandus. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 142. C
 Numero impari potius q⁹ pari signa multa fiunt. de victus ratio. in mor. acutis. com. 4°. 7^a. 142. D
 Numerus imparē, ē atq⁹ dabāt medicamēta. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 82. B
 Numerus applicandarū hirudinū vnde sumendus. de cuc. sca. 6^a. 4. D
 Numerus particularum est in organis. 2°. met. me. 7^a. 13. D
 Numerum facientium instrumentorum signa. ars medicinalis. Isa. 65. F
 de caus. morb. 3^a. 9. D
 fm NUMERVM morbi. de ocul. 7^a. 185. F
 ad Numerū passio p̄tinet ad prädicamētū quātītatis. de dif. mor. 3^a. 5. A
 ad Numerū p̄tinet secūda instrumētōrū agritudo. de diff. mor. 5^a. 3. A
 in Numero sunt agritudines in formatione secundi generis, & quo modo. de cau. mor. 3^a. 9. D
 Numeri partium errores. ars med. Isa. 69. A
 in Numero excessus quo modo corrigatur ars med. 7^a. 69. B
 NUMISIANVS interpres Hippocratis. de ord. lib. suo. Isa. 15. C
 Numisianus præceptor Galeni. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. D
 NUMVS deglutitus cur facile excretus. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. C
 NVNTII febris qui sint. de præfag. exper. conf. Sp. 77. E
 NVTRIBILIVS est vinū rubrū crassū dulce. de dif. cont. Sp. 73. F
 NVTRICANDI principium non est in corde. 2°. de decr. 1^a. 240. E
 NVTRICATIO quid. fm. med. Isa. 44. G
 Nutritionis principium fm Calenum est hepar. de ana. vi. Sp. 45. G
 Nutritionis motum habent & ipse arteriæ. 2°. de san. tu. 2^a. 75. B
 NVTRIENDI munere facultates quatuor. 2°. de sym. ca. 3^a. 19. G
 Nutriendi vis quibus consistat quo modo cognoscatur an bona an mala. de cu. rat. per sang. miss. 6^a. 17. D
 Nutriendi vis calore excitato firmatur. 5°. de san. tu. 2^a. 98. C
 Nutriendi corpus principium est in iecore. in tim. Plat. 2^a. 287. D
 Nutriendarum partium numerus infinitus. 9°. de vsu par. 1^a. 173. C
 Nutrienda quo modo nutriantur. de bo. & vitio suc. 2^a. 37. A
 Nutriendorū corporū naturæ similia edulia, & dulcedicē præferunt, nec vllam præparationem postulant. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. H
 Nutriendorū dissimilia vsuaria sūt añ præparationē. 4°. de sim. me. f. 5^a. 28. H
 ad Nutriendum fœtum vnde veniat sanguis. de ana. viii. Sp. 52. D
 ad Nutriendum prodest vinum. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 185. C
 Nutriendum quomodo sit in ætate. de dif. cont. Sp. 71. G
 Nutrienda quibus sint corpora densa. de dif. cont. Sp. 71. F
 Nutriendum quibus sit corpus rarum. de dif. cont. Sp. 71. E
 Nutriendus quibus sit homo calidæ temperiei. de dif. cont. Sp. 72. B
 Nutriendus qbus sit homo q⁹ abūdat cholera citrina. de dif. cōt. Sp. 72. B
 Nutriendi sunt frigidis calidi. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 183. E
 Nutriendus quibus sit stomachus debilis. de dif. cont. Sp. 71. F
 Nutriendi qui sint frequenter, aliās resoluuntur. 12°. me. me. 7^a. 77. F
 Nutriendū est subtilius qn̄ sōnus est paucus, et levis. de dif. cōt. Sp. 71. G
 Nutriendi quomodo sint febricitantes omnes. 11°. met. me. 7^a. 72. A
 Nutriendi sunt in accessione quidam ægrotantes. 10°. met. me. 7^a. 62. F
 in Nutriendi actione quæ symptomata. de sym. diff. 3^a. 12. A
 in Nutriendi actione symptoma. 3°. de sym. caus. 3^a. 25. B
 in Nutriendi actione, priuatio quidem actionis, in atrophia est, deficiēs vero nutritio, in gracilitate, vitiosa, in leucis, & elephantiasi, cernitur. 3°. de sympto. caus. 3^a. 25. B
 NVTRIENS facultas quid agat. in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 188. B
 Nutrientis, & nutriti debet esse quædam communicatio, & similitudo. 3°. de temperamentis. 1^a. 22. C
 Nutriens quare esse debet quod familiare. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. H
 Nutriens est ex genere dulcium. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. H
 Nutriens nutrito dulce. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. G
 Nutriens alteratur ab eo, quod nutritur. de assuet. 2^a. 61. B
 Nutriens mutatur in substantiam nutriti. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 265. G
 Nutrientium assimilationis ad nutritum argumentum. de assue. 2^a. 61. B
 Nutriens aliquod magis conuenit, aliquod minus. 3°. de temp. 1^a. 22. C
 Nutrientes multum cibi. 8°. met. me. 7^a. 50. H
 Nutrientes plurimum cibi qui. de dif. cont. Sp. 73. G
 Nutriens in summo quale esse debet. 7°. met. me. 7^a. 45. D
 Nutriens esse non potest cibus coctū facilis. 7°. met. me. 7^a. 45. D
 Nutrientes minus cibi qui. de dif. cont. Sp. 73. G

Nutriens octo costas inferiores vena parua, est vena sine pari. in timæum Plato. 1^a. 287. H
 NVTRIMENTALIS, & vitalis sanguinis differentia. de anatomia viuorum. Sp. 53. A
 NVTRIMENTI nomen (inquunt quidam) eius quod vincitur, alteraturq⁹; ac mutatur dumtaxat est. 3°. de sym. caus. 3^a. 26. E
 Nutrimentum quid sit. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 2. C
 Nutrimenta quomodo dicantur omnes cibi. 1°. de nat. fac. 5^a. 292. G
 Nutrimentum proprie dicitur, & æquiuoce. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. G
 Nutrimentum nomine, & non re quod. 3°. de temp. 1^a. 22. F
 Nutrimentum proprie quod. 3°. de temp. 1^a. 22. F
 Nutrimenti, & medicamenti differentia. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 31. F
 Nutrimentum, & venenosum medicamentum quomodo differant. 3°. de natu. facul. 1^a. 304. A
 in Nutrimentum quandoq⁹ transeunt medicamenta. quos purg. oportet. quibus med. & quo temp. 5^a. 89. B
 cur Nutrimēta aliqua ip̄posita cuti exulcerāt, et erodūt. 3°. de tē. 1^a. 22. G
 Nutrimentum omne quale sit. de oc. 7^a. 187. H
 Nutrimenti differentia. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. G
 Nutrimenti boni pisces qui de dif. cont. Sp. 73. A
 Nutrimenti boni vna, & fructus quæ. de dif. cont. Sp. 73. B
 Nutrimenti boni est vinum coloris granati. de dif. cont. Sp. 73. B
 Nutrimentum crassum, & corruptibile generant oua cocta in degamine vel in testis, & caseus. de dif. cont. Sp. 74. B
 Nutrimentum crassum facit lupinus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. C
 Nutrimentum lactis est crassum. de dif. cont. Sp. 73. F
 Nutrimentum fabarum quale. de dif. cont. Sp. 73. G
 Nutrimenti humidis, & siccis nutritur natura. an animal sit. 1^a. 327. D
 Nutrimentum humidum siccitati medetur. 3°. de san. tu. 2^a. 80. A
 Nutrimenta mali succi edentes pruritu exercent. 2°. de sym. c. 3^a. 23. H
 Nutrimenti multi cibi, qui. de dif. cont. Sp. 73. E
 Nutrimenti multi cibi a quo sumendi. de dif. cont. Sp. 73. E
 Nutrimenti multi cibi aggrauant stomachum. de dif. cont. Sp. 73. E
 Nutrimenta ex palea, & herbis diuersa ex his, quæ ex carne, et ossibus 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. C
 Nutrimenti pauci, sunt subtiles cibi. de dif. cont. Sp. 73. F
 Nutrimēti pauci est medulla panis lota bñ, et amyli. de dif. cōt. Sp. 73. G
 Nutrimentum paucissimum corpori præbent aquosa, & subtilia vina. de vinis. Sp. 76. D
 Nutrimento ferē carentes cibi. de vena. sect. aduer. Eras. 6^a. 14. C
 Nutrimentum siccum non debet habere siccum instrumentum. 3°. de sym. ptom. caus. 3^a. 29. D
 Nutrimentum simplicissimum est solus panis. 6°. de san. tu. 2^a. 97. G
 Nutrimento cur indiget corpus. in timæ. Pla. 1^a. 287. B
 sine Nutrimento auctio fieri non potest. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
 Nutrimenti tempus quando sit intro. Isa. 55. E
 Nutrimentum aliud alij corpori proprium est. de assuet. 2^a. 61. A
 ad Nutrimenta ppria quō veniunt naturaliter aialia. de assue. 2^a. 61. A
 Nutrimentum quomodo fiat. de hist. phil. Sp. 12. A
 circa Nutrimentum naturæ opera diuiditur in tria tempora, & quæ sint. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. B
 Nutrimenti vasa. intro. Isa. 54. B
 Nutrimēti triplicia instra in oibus animalibus. 6°. de ana. adm. 1^a. 90. B
 Nutrimenti organa cur sint multa. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Nutrimentum debet transire per concoquendi instrumenta, & non extrinsece. 3°. de temperamen. 1^a. 22. D
 Nutrimenti partium officia. introd. Isa. 54. B
 Nutrimenti instrumenta principalissima quæ. 5°. de vsu par. 1^a. 146. D
 Nutrimenti via maxima communis, & publica ad ventriculi os. 4°. de vsu partium. 1^a. 135. G
 pro Nutrimento est venter inferior. de ana. viii. Sp. 47. C
 Nutrimenti digestio per quid fiat. de vii. resp. Sp. 64. A
 Nutrimentum inspissat calor. de vii. resp. Sp. 64. B
 in Nutrimento quomodo fiat similitudo adunatio. de vii. resp. Sp. 64. B
 Nutrimentum an in ventre probe in chylū verti posset non ita refert sci re, sicut an sanguinem bonum gignere possit. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. E
 Nutrimento secundam purgationem dat iecur. 4°. de vsu par. 1^a. 135. H
 Nutrimentum totius corporis in se continet hepar. de ana. vi. Sp. 49. H
 Nutrimentum non solum ducitur ad Hepar per venas, sed etiam præparatur. 4°. de vsu par. 1^a. 135. H
 pro Nutrimenti conseruandis excrementis secundum genus organorū 1°. de nat. fac. 1^a. 292. E

Nutrimenti organa apud medicos intestina crassa quoq; & vesica. 5°.
de usu partium. 1^a. 146. D
Nutrimenti instrumenta sunt musculi excrementorum expulsores, & co-
hibitorij, & qui. 5°. de usu par. 1^a. 146. D
Nutrimenti vehiculum est aquosus humor. 4°. de usu par. 1^a. 136. C
ad Nutrimētum corporis facit aqua. de ana. vii. Sp. 47. G
Nutrimētū aqua comparat et venas riuus i hortis. i tim. Plat. 1^a. 297. F
Nutrimētū distributio fritione fit facilius. 5°. de san. tu. 2^a. 89. G
Nutrimētum oē simile fit ei cuius est nutrimentū. de vii. resp. Sp. 63. H
Nutrimētum diuersē alteratur a varijs mēbris. 3°. de nat. fa. 1^a. 304. A
Nutrimētum proprium celerrime alterat, et assimilāt corpus humidif-
simū, & calidissimū. 3°. de symp. caus. 5^a. 28. H
Nutrimētum mutat carnem. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. E
in Nutrimēto affixio quid sit. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. A
Nutrimētum sibi conueniens trahunt omnes particule. 3°. de sympto.
cau. 3^a. 26. A/3°. de simp. me. fac. 5^a. 23. D
Nutrimētum ita trahitur a mēbris per vim qualitatis trahendae, vt
magnes ferrum. 3°. de nat. fac. 1^a. 299. D
Nutrimētum in intestinis, plurimum in venas, parum in arteria rapi-
tur. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. B
Nutrimēti transitus per venas a vena ad vena. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. C
ad Nutrimētum cerebri dealbatus sanguis & ad testes defertur de
anatomia viutorum. Sp. 51. G
Nutrimētum triplex habet stomachus. de ana. vii. Sp. 50. A
Nutrimētum cordis quibus virtutibus sit. de ana. vii. Sp. 46. H
Nutrimētum vnde transmittit ad cor vena habens ventrem ad cor. de
anatomia viutorum. Sp. 54. D
Nutrimēto indiget vitalis calor, nō refrigeratiōe. de vii. resp. Sp. 64. B
Nutrimētum caloris cordis quale. de vii. resp. Sp. 64. B
Nutrimētū caloris i sinistro vētre cordis a quo fit. de vii. resp. Sp. 63. A
ad Nutrimētum sui seruat hepar sanguinem vtiliorem de compag.
membrorum siue de nat. hum. Sp. 59. A
Nutrimētum ossium quale. 6°. met. me. 7^a. 40. D
Nutrimētum proprium in osse. 2°. de usu par. 1^a. 126. G
Nutrimētū spermatis virilis ē muliebri sperma. d sper. 36. B/ Sp. 37. A
Nutrimētum quo modo suscipiat fētus in vtero. de hist. philo. Sp. 11. A
Nutrimētum vnde sumat fētus in vtero. de ana. parua. Sp. 43. C
Nutrimētum ignis nullatenus est aqua, sed aer. de vtil. resp. Sp. 64. C
Nutrimētum ignis est aer. de vii. resp. Sp. 63. H
Nutrimēti causa aer est necessarius ad conseruationem ignis non pro-
pter refrigerationem. vt quidam putant. de vii. resp. Sp. 63. H
ad Nutrimētum spiritus est aer. de ana. vii. Sp. 47. G
Nutrimētū oē influens refrigerat id, quod nutrit. de vii. resp. Sp. 63. A
Nutrimēti omnis communis effectus. 3°. de temp. 1^a. 22. F
Nutrimētū oē, vt nutrimentū auget corporis calorem. 3°. de tēp. 1^a. 22. F
Nutrimēta omnia duabus vel pluribus agunt qualitibus. 4°. de sim-
pli. medicam. fac. 5^a. 26. H
Nutrimēta calida esse debent. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 27. A
Nutrimētum quomodo iucundum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 27. A
Nutrimēti vitia in abundantiam, & qualitatem diducuntur. 3°. de sym-
ptoma. causis. 3^a. 25. B
ex Nutrimēti defectu fit partium frigiditas. 7°. met. me. 7^a. 46. F
Nutrimēto deficiente fit caloris augmentatio ratione vacuitatis. de
vtil. resp. Sp. 93. C
Nutrimēti defectus facit fluxum capillorum. c. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
Nutrimētum minus cur datur post magnum exercitium, & cur non.
3°. de sanitate tuenda. 2^a. 80. C
Nutrimētum hirudinum nuper captarum debet esse sanguis. de cucur-
bit. scarifica. 6^a. 4. C
Nutrimētum lege. Alimentum, & Cibus.
NUTRIRE dulcis saporis terminus est. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. F
nō Nutrit a corpe substantia corporea nec ecōtrario. de sper. Sp. 40. G
Nutrimur virtute pueniente ab hepate. de vir. nost. cor. disp. Sp. 60. B
vnde Nutriatur fētus. de ana. vii. Sp. 52. D
Nutritur infans menstruo sanguine. de sper. Sp. 36. D
Nutritur fētus per vmbilicum. de sper. Sp. 36. E
Nutritur, ac augetur quodq; a similibus. 2°. de dif. feb. 3^a. 44. C
Nutriti ignem ab aere probatur. de vii. resp. Sp. 62. D
Nutrit flāma nō tūm a pingui, sed & ab aere vicino. de vii. resp. Sp. 62. D
Nutrit animalia calor naturalis. c. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
Nutritur vitalis calor, qui est in corde a sanguine pingui, & vntuoso
vt flamma ab oleo secundum Aristotelem. de vii. resp. Sp. 62. C

Nutrit aer calorem cordis. de vii. resp. Sp. 63. C
Nutriatur vnde cor. de compag. memb. Sp. 58. D
Nutritur pulmo sanguine calido, & sicco. de ana. vii. Sp. 52. H
Nutriunt vocem meatus spiritus. de voc. inst. diffec. 1^a. 106. E
quibus Nutriatur panniculus stomachi, & quo. de ana. vi. Sp. 49. H
vt Nutriat mēbra oia nō digerit stomachus. de mor. ma. et obs. Sp. 68. H
Nutriuntur sanguine renes. de ana. vii. Sp. 51. C
Nutriti debet caro ex sanguine. de ana. vi. Sp. 49. H
quae Nutriuntur proprium succum a sanguine ducit. 1°. de se. 1^a. 332. E
vt Nutriantur complexionis sanguinis vicina non indigent magna san-
guinis conuersione. de ana. vii. Sp. 44. G
vt Nutriantur spermatica a sanguinis complexione remota, multum
digent sanguinis conuersione. de ana. vii. Sp. 44. G
Nutriuntur per tota, quae nutriuntur. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H
Nutriunt, & coquunt melius grata. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 180. F
aliqua Nutriunt plurimum, & instant. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 124. A
Nutriunt corpus nutrimento plurimo adherente somni multi post cibū.
de dissolutione cont. Sp. 72. G
Nutrit maxime caro suilla. in 6°. de mor. vulgaribus. com. 3°. 3^a. 171. F/ 7°. methodi medendi. 7^a. 45. D
Nutriunt multum cibi crassi viscosi si coquantur. de dif. cont. Sp. 72. G
Nutrit magis mulsā, q̄ aqua. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. G
Nutrit plus mulsā q̄ vinum. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 129. C
Nutriunt multum vina crassa. 14°. met. me. 7^a. 91. F
Nutrit vinum si cum modica aqua bibatur. de simp. me. Sp. 92. B
non Nutriunt alij liquores prater vinum vel aduersantur etiam nutri-
tioni. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. G
Nutrit cito vinum, citissime odor. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
Nutriunt quae celerrime. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
Nutrire vniuersim, & celeriter quid. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
Nutriant qui cibi facile, sed parum. 8°. met. me. 7^a. 50. H
Nutriunt quae tarde. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
Nutriant quae minime. de ocul. 7^a. 187. H
non Nutriunt aer, & aqua cur. de ana. vii. Sp. 47. G
Nutrit nullo pacto aqua. de victus ratione in morbis acutis. com. 2°. 7^a.
128. F/ de bon. aqua. Sp. 75. G
Nutrire aliquo modo vñ aqua. de vic. rat. in mor. ac. com. 3°. 7^a. 128. G
Nutrit parum caro ouilla. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 170. F
Nutrire nō pnt humores crudi prius q̄ sint cocti. 12°. me. me. 7^a. 77. F
Nutrit modice mel. de vic. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a. 128. F
Nutriuntur bruta quaedam per odoratum. de ana. vii. Sp. 49. B
Nutriuntur quidam medicamentis. de ther. ad Piso. 5^a. 91. B
quod Nutritur non est vnum. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. E
Nutriunt optime calida, & humida corpora. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. H
Nutriuntur optime qui corpora habent calida humidaq; 3°. de sympto-
mat. caus. 3^a. 29. A
Nutriuntur pessime frigida, & sicca corpora. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
Nutrire corpora quando debemus, & qñ non. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. C
Nutriti, & assumptos cibos, & potus recte conficere agris vtilissimū.
in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3^a. 180. F
Nutrire quid faciat in febris, & quae prohibeat. 11°. met. me. 7^a. 71. G
non Nutrire quid faciat. 2°. de san. tu. 2^a. 84. E
si non Nutritur corpus, potest esse vel ex malis humoribus, vel ex nu-
tritiua imbecillitate. com. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
non Nutriuntur cur senes. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. C
Nutrit palpebras proprietate minium. de simp. me. Sp. 81. C
NUTRITIO quid. 1°. de nat. fac. 291. E/ 292. F/ 1°. de se. 1^a. 335. E/ 8°. de
comp. me. se. 10. 5^a. 194. B/ com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
Nutritio est euacuati repletio. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. H
Nutritio est quae inanitio ex aduerso opponatur. 1°. de san. tu. 2^a. 68. H
Nutritio, & concoctio alterationes sunt. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. A
Nutritio alterationis species. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
Nutritio est alteratio dicta assimilatio. 1°. de na. fac. 1^a. 295. C
Nutritio est assimilatio. 1°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 292. H/ 3°. de
syptomatum caus. 3^a. 26. C
Nutritio est res diuersa a sanguificatione. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. D
a Nutritione diuersa est agglutinatio. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. A
Nutritionem praecedit agglutinatio. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Nutritio est ipsa actio. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. C
Nutritio actio naturae. introd. 1^a. 55. B
Nutritio vna ex tribus actionibus, quae vni ex tribus naturae operibus
respondent. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
Nutritio

Nutritio naturalium actionum prima precipua, & maxime necessaria.
 3°. de symptomatum causis. 3^a. 26. C
 Nutritio est primū natura operū, & veluti caput. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. C
 Nutritio est cōis ēt plantis, & est opus natura. 1°. de nat. fac. 1^a. 290. F
 Nutritio indigent quæ augentur. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. B
 Nutritio quo modo fiat. 2°. de nat. fa. 1^a. 298. A / 5°. de san. tuen. 2^a. 96. C /
 de vilitate respirationis. Sp. 62. D
 Nutritio quo modo fiat per partes. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. C
 Nutritionis, & venarum origo. de marc. 3^a. 46. G
 Nutritio quando sit. 3°. de nat. fac. 1^a. 302. D
 Nutritionis causa est facultas. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. C
 Nutritionis instrumenta quot. 4°. de prælag. ex puls. 4^a. 119. F
 Nutritio fit à calore innato. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. A
 Nutritio fit ex sanguine. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 290. H
 Nutritio quo sanguine fiat. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 in Nutritione sanguis attrahitur p tunica vasorū. 6°. de usu pa. 1^a. 151. D
 Nutritionis principii esse Iecur demonstratio. 8°. de decr. 1^a. 273. B / G
 ad Nutritionem magis idonea naturalia instrumenta humidiora. 3°. de
 symptom. caus. 3^a. 29. D
 Nutritio accommodata est humiditas. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. E
 Nutritio fit humiditate. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. E
 Nutritione, & auctione exceptis omni functioni contraria est humiditas
 3°. de symp. cau. 3^a. 29. E
 in Nutritione omni id, quod nutritur, attrahit, & cōgregat particulas
 sibi similes. de vti. respi. Sp. 64. A
 in Nutritione omni fit ex multo nutrimento res modica per digestionē.
 de vti. respi. Sp. 62. E
 Nutritio quibus fiat. 1°. de elementis. 1^a. 7. B
 Nutritio fit promptior frictione. 5°. de san. tu. 2^a. 89. G
 in Nutritione vinorum differentia. de diff. cont. Sp. 73. F
 Nutritio noxia sunt vna acida, & austeræ. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. B
 Nutritio gignit partes earum, quæ aluntur is similes, quæ digesta sunt.
 1°. de semine. 1^a. 332. H
 Nutritio appositio quædam est sine ampliatione. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
 Nutritionem parciorem ὁ ἁγροποιεῖν vocant. 3°. de san. tu. 2^a. 80. C
 Nutritio quo modo frustretur. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. C
 Nutritio vitata in senibus. 2°. de temp. 1^a. 16. D
 Nutritio vitiosa deficiens in gracilitate est. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. B
 Nutritio vitiosa in leucis, & elephantiæ cernit. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. B
 à Nutritione vitiosa quæ proveniant. de symp. diff. 3^a. 12. A
 Nutritionis instrumentorum affectorum dempto ventriculo pulsus. 4°.
 de prælag. ex puls. 4^a. 120. E
 supra Nutritionis instrumentum ostendunt vrina. in 3^m. de mor. vulg.
 commentario. 2°. 3^a. 139. A
 in Nutritione differentia morborum acutorum, & longorum. de victus
 rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 150. E
 Nutritio vnde maxime accipitur. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Nutritio ægri à quo tempore sumatur. c. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Nutritio in plethoricis dispositionibus. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Nutritione qui indigent celeri quomodo tractandi ne fiant tabidi. de ve-
 ne sect. aduers. Erasist. 6°. 7. H
 Nutritio citissima per quæ faciendæ. c. 1°. aph. 11°. Ex. 5. A
 Nutritionis velocis initium vnde. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
 Nutritionem velocem, vel tardā debemus probare ex sanis. Galenus.
 com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 NUTRITIVA vis quadruplex. de ocul. 7^a. 185. E
 Nutritiva mēbra à spiritualibus diuidit diaphragma. de an. vi. Sp. 56. F
 Nutritiva imbecillitas quid agat. c. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
 Nutritium magis est vinum ad rubedinem, & dulcedinem declinans.
 de dissolutione continua. Sp. 73. F
 Nutritium minus est vinum album subtile. de diff. cont. Sp. 73. F
 NUTRITORIA vis particulariter inest in omnis animalis particula.
 3°. de nat. facul. 1^a. 302. D
 Nutritoria instrumenta cur habeant nervos paruos. 5°. de usu pa. 1^a. 145. E
 NUTRICIS facultatis principium est iecur. 5°. de loc. af. 4^a. 28. H
 Nutricis actio est assimilatio. 1°. de nat. fa. 1^a. 292. D
 Nutrix vis adiuvat auctricem. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. A
 Nutrix vis indiget instrumentis, & facultatibus. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. D
 NUTRICES fingunt, & formāt membra puerorū. 2°. de tēp. 1^a. 16. A
 Nutrices quō pnt. obesse infantibus in formatione. de cau. mor. 3^a. 8. F
 Nutrices obtorquent infantium ossa. de arti. com. 4°. 7^a. 283. E
 de Nutrice qualis habenda. cura. 1°. de san. tu. 2^a. 66. B

Nutricum lac examinandum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. A
 Nutricis sanguis qualis esse debeat. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. B
 Nutrix omnino à venere abstineat. 1°. de san. tu. 2^a. 66. B
 Nutrice prægnante nihil peius. 1°. de san. tu. 2^a. 66. B
 Nutrices prudentes quid agant. 1°. de san. tu. 2^a. 66. A
 Nutrices infantes tripliciter mouent cunis, lectulis, pendetibus, ac suis
 ipsarum vltis. 1°. de san. tu. 2^a. 65. D
 Nutrix quæ oleribus syluestribus utebatur quo modo alumnū leserit
 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Nutricibus quæ præbet Galenus. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 176. F
 Nutrici datur pro infante medicamentū. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 185. F
 Nutrices à quibus abstinere debent in aphthis puerorum. 6°. de comp.
 med. secun. locos. 5^a. 176. B
 NUTRES ad perfectionem veniunt in fine ætatis. 6°. de compositione
 med. secun. locos. 5^a. 168. G
 NUCES oleosæ, & pinguis qualitatis. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. B
 NUCES citius, quàm amygdalæ fiunt oleosæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. B
 NUX gravior stomacho, quàm auellana. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. A
 NUX facilius coquitur, quàm auellana. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. A
 NUCES velocius digeruntur quàm auellana. de dis. cont. Sp. 73. D
 NUX parum alit. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. A
 cur NUCES parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 NUCES accommodæ victui attenuant. de atten. vic. 2^a. 45. H
 NUCES sunt cibaria media. de diff. cont. Sp. 74. C
 NUX recens non habet aliquem saporem. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. A
 NUCES humida cibis humidus. de dis. cont. Sp. 74. D
 NUX humida apta ad deiectionem. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. B
 NUX cum garo præsertim viridis subducit. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. B
 NUX sicca minus apta ad deiectionem. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. B
 NUX sicca aqua macerata fit viridis virtute. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. B
 NUCES humide, & sicca quando mollificantur in aqua leniunt ventrem.
 de dis. cont. Sp. 75. A
 NUCIS nucleis aridis modice tenuium partium et exiccatorum est me-
 dicamentum expers morsus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. C
 NUX caricis manditur. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. B
 cum NUCIBUS carica præstantiores. de bo. & vitio suc. 2^a. 37. F
 NUCES contra venena. de bo. & vitio suc. 2^a. 37. F
 NUX, & carica cum ruta valent contra medicamenta letalia. 2°. de ali-
 mentorum facul. 2^a. 21. B
 NUCES cum ficibus incidunt phlegma, & mūdificant stomachum. de dis.
 continua. Sp. 74. D
 NUX nocet capiti. de subf. emp. Isa. 32. C
 NUCES in prandio dantur epilepticis. de puero epil. 7^a. 180. F
 NUX antiqua oleosa quo modo sugillatis valet. 5°. de compo. medicam.
 secundum locos. 5^a. 159. H
 NUCES virides ad capillorum defluuiū. de rem. par. fac. 7^a. 154. B
 ex NUCIS fit oleum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. G
 ex NUCIBUS oleum quo modo fieri debet. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. B
 NUCUM oleum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
 NUCUM oleum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 ex NUCIBUS oleum ad neruorum vulnera valet. 7°. de sim. m. f. 5^a. 50. B
 ex NUCIBUS oleum gangrenas, carbunculos, & egilopas sanat. 7°. de
 simpli. medic. fac. 5^a. 50. B
 NUCUM succus est tenuium partium. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 167. H
 NUCUM succus probatur adstringens, quia inhereat manibus, & mul-
 tum penetrat. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 167. G
 NUCUM succus fortior, quàmuis non sit in gustu acerbis. 6°. de comp.
 medicamen. sec. loc. 5^a. 171. F
 in NUCE vbi adstrictio maior. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. B
 ex NUCIBUS de medicamento. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 167. F
 ex NUCIBUS medicamentum pro stomacho. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. B
 NUCUM succus non vorandus. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169. A
 NUCUM succo vtuntur tinctores. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 167. G
 NUCIS putaminis succo cur fullones vtuntur. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. B
 NUCUM putamina terrena sunt. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. H
 NUCUM cinis qualis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 175. A
 NUCUM internum quod est instar columellæ. de med. fac. par. 7^a. 167. G
 ex NUCE nō debent fieri lecti, nec fores, nec vasa, de subf. emp. Isa. 32. C
 NUCES Amaræ. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 124. F
 NUX auellana dosi nomen. 8°. de comp. me. sec. loc. 195. H / 9°. 197. G / 1°.
 de comp. me. per gen. 5^a. 215. F
 NUX Magna dosi nomen. de pond. & mens. 5^a. 277. F

Nux Noua. de med. fac. par. 7^a. 178. H
Nux Pineae qualis. 7^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 179. A
Nux pinea, quae a gracis strobilon dicitur non est mali succi, sed crassi. de bo. & vitio succi. 2^a. 35. F
Nux pinea boni ac crassi succi est, & multum nutrit. 2^a. de ali. fac. 2^a. 19. D
Nux pinea difficulter coquitur. 2^a. de ali. fac. 2^a. 19. D
Nux pinea videtur dura, sed elixa est mollis. de bo. & vit. suc. 2^a. 36. F
Nuces pineae ad stomachi ardorem cum syncope. 8^a. de compo. medica-
 mentorum. secum. loc. 5^a. 191. H
Nuces pineae in inflammationum arteriae principijs lenissimae. 7^a. de com-
 posi. me. sec. loc. 5^a. 177. H
Nuces pineae tostae. 6^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 171. C
Nuces pineae tostae. 7^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 182. B
Nux pontica, auellana, & λεωτοκάρεια idem. 2^a. de ali. fac. 2^a. 21. A
Nuces ponticae quales. de atten. vic. 2^a. 45. H
Nux pontica plus habet essentiae terrestres, & frigida, & austerior est
 exteris. 7^a. de simp. me. fac. 5^a. 50. C
Nuces ponticas quo expertus est pater Galeni. de bo. & vi. suc. 2^a. 36. G
Nuces ponticae purgatae. 10^a. de comp. me. sec. loc. 3^a. 206. D
Nucis ponticae magnitudo pro Dosi. 7^a. de compo. med. secum. loc. 178.
 D/181. E/F/182. B/D/H/183. H/185. G/186. A/B/E/8^a. 195. A/H/9^a.
 201. H/202. D/G/H/10^a. 206. A/B/D/F/de pond. & mensuris. 5^a. 277.
 F/de med. fac. par. 7^a. 178. F
Nuces Regiae sunt nucis communes. 2^a. de ali. fac. 2^a. 21. A
Nux regia pinguis. 2^a. de ali. fac. 2^a. 21. A
Nux regia tempore oleo veteri assimilatur. 2^a. de ali. fac. 2^a. 21. A
Nux regia adstringit. 2^a. de ali. fac. 2^a. 21. A
Nux regia parua dosis. 9^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 201. H
Nux regia nomen ponderis. 5^a. de compo. medic. per. gene. 253. A/de
 pond. & mens. 5^a. 276. G
Nux Syriaca. de med. fac. par. 7^a. 176. A
Nucis virginis cortex. de dyna. Sp. 28. H
NYXΘHMEPON quid appelletur ab astronomis. de sept.
 part. 1^a. 241. B
NYCTALOPS quid. fin. med. 48. E/intro. Isa. 59. B
Nyctalops affectus palpebrae. intro. Isa. 58. D
Nyctalops ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
ob Nyctalopas secantur arteriae post aures. de ana. viu. Sp. 55. B
Nyctalopibus confert sectio venarum temporum, & quae sunt in angu-
 lis oculorum lachrymalibus. de ana. viu. Sp. 55. A
p Nyctalopis in ollam iubet inspici. de rem. fac. par. 7^a. 156. H
ad Nyctalopas iecur caprinum. 11^a. de simp. me. fac. 5^a. 79. H
ad Nyctalopas. 4^a. de comp. med. secundum locos. 5^a. 158. D/de remed.
 paratu fac. 156. H/ 7^a. 163. C
NICTICORACIS ouum. de reme. fac. par. 7^a. 156. G
NYGMATICVM Fuscū. 3^a. de cōp. me. per gen. 235. E/B/ 5^a. 258. H
Nymphae quae. introd. Isa. 53. D
Nympha est propugnaculum matricibus. 15^a. de vsu par. 1^a. 211. A
NYMPHEAE semen exiccat. 5^a. de me. fac. par. 5^a. 38. C
Nymphae semen desiccatur citra morsum. 8^a. de simp. me. fac. 5^a. 57. A
Nymphae radix, & semen, semen siue p infomnia siue alio pacto imodi-
 ce profluens retinet, iuuat dysentericos. 8^a. de simp. me. fac. 5^a. 57. A
Nymphae candidam radicem habens muliebri prostutio medetur. 8^a. de
 simp. medic. facul. 5^a. 57. A
Nymphae aliquid potandum in priapismo exhibet. 14^a. me. me. 7^a. 89. B
Nymphae omnes alphas sanant, & alopecias. 8^a. de simp. me. f. 5^a. 57. A
NYMPHODERI glossocomum quid sit, & quomodo conficiatur. de
 machinamentis. 7^a. 215. D
NYMPHODOTVS 6^a. de comp. me. per gen. 5^a. 261. B

& Ω antiqui eodem charactere scribebat.
 in 6^m. de morb. vul. c. 3^a. 178. G
 O^a vocabant attici sorba. 2^a. de alimen-
 torum facultatibus. 2^a. 20. F
 O^u id est sorborum decoctum adstringens
 moderatum pro gargarismis. 6^a. de compo-
 sitione med. sec. loc. 5^a. 172. F

OBAVDITIO

in auditu vitium est. 1^a. de sym-
 pto. causis. 3^a. 15. G
Obauditio siue obauditus nomen vitij in auditrice vi, quale nec in gusta-
 trice, nec in odoratrice reperitur. 1^a. de symp. cau. 3^a. 16. G

OBE DIENTIA libidinis ad rationem optima est. de cogn. curand. mor-
 bi morbis. 2^a. 53. A
OBE DIUNT voluntati esophagus, & stomachus. de mot. m. Sp. 68. E
Obediunt illis magis aegri, quos libenter aspiciunt, & contra. in 6^m. de
 mor. vul. com. 4^a. 3^a. 180. G
OBE VNT multi non parētes medicis. in 6^m. de mor. vul. c. 2^a. 3^a. 168. F
Obiere multi ex abscessu gulae. 5^a. de loc. aff. 4^a. 32. D
Obeunt cito syncope intercepti. 5^a. de loc. aff. 4^a. 29. E
Obijt homo, morbus tamen est curatus inquit quidam. 2^a. de arte ci-
 ratiua ad Glauconem. 7^a. 103. C
**Obelo signo utebatur Aristarcus apud Poetam iuxta sibi suspectos ver-
 sus**. de nat. hum. com. 2^a. 7^a. 181. E
pro OBESITATE sananda febris est apta. 14^a. met. me. 7^a. 91. F
OBESVM praestat exercitatio mediocris. 5^a. de san. tu. 2^a. 89. C
Obesi humidi natura sunt. de arti. com. 1^a. 7^a. 256. E
Obesi molles, & candidi non abundant humore melancholico. 3^a. de lo-
 cis affectis. 4^a. 18. D
Obesi non sunt praeter naturam. de tum. pra. na. 3^a. 82. F
Obesum si sit corpus quid considerandum. 5^a. de san. tu. 2^a. 89. C
Obesum valde corpus non probat Galenus. 5^a. de san. tu. 2^a. 64. E
Obesi quo modo fiant graciles. 6^a. de san. tu. 2^a. 98. C
Obesi ex gracilibus redditi. 6^a. de san. tu. 2^a. 98. B
Obesi quo modo euomere debent. de sal. die. 2^a. 41. F
OBINTELLIGENTIA hoc est παρὰ νοῦν, signat non dece-
 ptione absolute, sed ea quae veritati adiacet. de art. cō. 3^a. 7^a. 276. D
OBICES, pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
OBIVRGAT se nemo, qui a libidine desistere proposuerit. 5^a. de decr.
 Hippocrat. 1^a. 259. G
OBLAESIO quid. fin. med. Isa. 47. H
OBLATIONES flatuum p venas quibus eueniant. de pras. ex. Sp. 78. E
OBLATA quo faciunt praedicere. in 1^m. de mor. vul. com. 3^a. 3^a. 117. B
ex Oblatis morborum formas, & non solum modos cognouit Galenus.
 in 1^m. de mor. vul. com. 3^a. 3^a. 117. C
ad Oblata promptitudo boniam est signum. c. 1^a. aph. 33^a. Ex. 10. D
OBLIANTIA dari aegris iubere debet medicus. in 6^m. de morbis
 vulg. com. 4^a. 3^a. 181. A
Oblectent quae visum in 6^m. de mor. vul. com. 4^a. 3^a. 181. B
Oblectent quae tactum in 6^m. de mor. vul. com. 4^a. 3^a. 181. A
OBLIQUATIO est distortio in laeum. de arti. com. 2^a. 7^a. 272. F
Obliquationes quo modo fiant. com. 3^a. aph. 31^a. Ex. 26. H
Obliquationes comitantur senes ad mortem. com. 5^a. aph. 40^a. Ex. 18. A
OBLIQUE pollicem mouens musculus. de mus. dis. 1^a. 48. D
Oblique introrsum, sursumq; digitos mouentes musculi quinq; de muscu-
 lorum dissectione. 1^a. 49. A
Oblique tibia ad exteriora inuertens, & simul flectens musculus. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 51. E
**Oblique magni digiti internodium leniterq; ad exteriora extendens mu-
 sculus**. de musc. dissec. 1^a. 52. B
Oblique leniter, sursum trahens magnum digitum pedis musculus. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 52. D
OBLIQUITATEM Zodiaci Pythagoras primus inuenit. de historia
 philosop. Sp. 6. C
Obliquitas est passio propria spinae. com. 6^a. aph. 46^a. Ex. 51. G
OBLIQUVM cur sit colon intestinum. de ana. viu. Sp. 50. F
Oblinqui musculi, & recti adsunt vbi est vnum os. de ana. adm. 1^a. 90. A
**Obliquam positionem habentes musculi principia motus in diuersis lo-
 cis habent constituta**. 16^a. de vsu par. 1^a. 216. H
Obligua positio partis duplex est. 2^a. de vsu par. 1^a. 125. B
Oblinqui musculi quo modo secandi. 5^a. de ana. adm. 1^a. 88. B
Oblinqui motus fiunt ab obliquis musculis. 6^a. de anat. adm. 1^a. 90. A
Obliquus est motus secundi musculi capitis. de mus. diff. 1^a. 45. E
Obliquus est motus capitis si musculus vnus agat. de mus. diff. 1^a. 45. H
Oblinqui musculi ex ijs, qui totam cervicem occupant, obliquum caput
 abnuendo mouent. de musc. diff. 1^a. 45. H
Obliqua ceruicem in priora flectens musculus, qui. de musc. dis. 1^a. 46. H
Obliquum linguae motum qui musculi faciant. de musc. diff. 1^a. 46. F
Obliquorum musculorum, qui radiū mouēt, exortus. de mus. diff. 1^a. 49. A
Oblinqui duo musculi pudendi quales, & vbi sint. de musc. diff. 1^a. 50. D
Obliquo motu qui musculi agunt digitos in pede. de mus. diff. 1^a. 52. G
Obliquo motu qui musculi mouent singulos digitos. de musc. diff. 1^a. 52. H
Obliquum motum in manu vnicuiq; digito suppeditantes musculi. de mu-
 sculorum dissectione. 1^a. 52. H

OBLIQUA nervi sibi vendicant potestatem apocreticem id est expulsivam. de compag. memb. Sp. 58. H
 OBLIQUVM capistrum ad alteram partem. de fascijs. 7^a. 296. F
 OBLITI literarum, & artis sunt aliqui ex peste liberati. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a. 24. B
 Obliti priorum nominum fuerunt non nulli ex peste liberati. 2°. de
 symptomatum causis. 3^a. 24. B
 Obliti sunt quidam suorum, & sui met in peste Athenis à Thucydide re-
 lata. 2°. de sympto. cau. 3^a. 24. B
 OBLIVIO mētis cōtigit cōceptis i horis melācholia. de sper. Sp. 36. C
 Oblivione quæ medicamenta frigida faciant. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
 Oblivio ex refrigeratione. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
 Oblivionem facit senium. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
 ob Oblivioni senectutis commentarios sibi fecit Galenus. 3°. de differen-
 tijs pulsuum. 4^a. 60. H
 Oblivio inconsuetā ostendit futuram ægritudinem. ars med. Ifa. 67. F
 Oblivio signum exitiale. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 144. B
 Oblivio cum rigore malum. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 173. F
 in Oblivione, & stoliditate consistit actionis ratiocinatricis amissio. 2°.
 de symptomatum causis. 3^a. 24. B
 Oblivio ob accessum in morbis. 2°. de symp. caus. 3^a. 24. B
 Oblivionem quid debeat secretorum. Sp. 24. E
 ad Oblivionem. secretorum. 101. E de cura lap. Sp. 112. G
 OBLIVISCI quid sit, & cur in magnis animi affectibus obliuiscamur
 2°. de motu musc. 1^a. 315. B
 OBLONGVS cur sit stomachus. de ana. viu. Sp. 49. G
 ex Oblonga fascia fit κροτολκός. de fascijs. 7^a. 294. H
 Oblongæ satura quæ introq. Ifa. 54. F
 Obolus quantum capiat. de pond. & mens. 5^a. 276. E
 Oboli meminit. 2°. de comp. me. sec. loc. 139. F | 3°. 143. D | de pond. & mē-
 su. 276. A | D | F | 5^a. 277. B
 Oboli duo dosis. 7°. de comp. me. sec. loc. 182. G | de pōd. & mē. 5^a. 276. A
 Oboli tres sunt drachmæ dimidium. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 171. C
 Obolus quo modo figuretur. de pon. & mens. 5^a. 275. C
 in Obscenis si dimidia pars abscondatur, parti quæ superfuerit, ea erit
 mutilatio ægritudo. de diff. morb. 3^a. 5. A
 in Obscenis mutilatis erit aliqua diminutio magnitudinis, tamē ipsum
 animal necessario non dicetur mutilatum. de dif. mor. 3^a. 5. A
 OBSCVRE loqui quidam gaudent. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 136. F
 OBSCVRITAS in authoribus vnde sit. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. E
 Obscuritatem faciētia in disputationibus tollenda sunt. de atrabi. 1^a. 34. C
 non Obscuritas sed falsitas cogit aliquid addere inuentis. commenta.
 7°. aphorismo. 64°. Ex. 60. C
 Obscuritas corneæ passio. de ocul. 7^a. 187. H
 OBSCVRVM quid sit re vera. de fract. com. 1°. 7^a. 223. C
 Obscurum respectu alterius quid sit. de frac. com. 1°. 7^a. 223. C
 Obscuri qui in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 169. B
 Obscurus ex industria Erasistratus. 5°. de loc. aff. 4^a. 30. B
 Obscura volunt aliqui tegere breuitate. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. F
 Obscura facilius coniungunt, q̄ percipiuntur. de cog. cur. ai mor. 1^a. 50. C
 Obscure locationes nullam habent certam explanationem. de ijs quæ in
 med. fi. commen. 3°. 7^a. 217. B
 Obscure enunciantes breuiter loquuntur. de ijs, quæ in medi. sunt, com-
 mentario. 1°. 7^a. 200. D
 Obscure enunciationes nihil docent. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 165. D
 Obscure sermones quid faciant. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
 in Obscenis antiqui mutabant veteres scripturas. in 1^m. prorhet. com-
 mentario. 3°. 4^a. 182. D
 Obscura quisq; potest pro arbitrio scribere, cum nulla lex sit posita tra-
 scribentibus. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
 quis de Obscure rebus credat alicui, qui euidētibus cōtraria statuat?
 aduers. empir. med. Ifa. 35. D
 in Obscure tēpus non conterendum. in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 179. C
 Obscura intelliguntur, quæ sæpius iterum repetuntur. de fracturis. com-
 mentario. 1°. 7^a. 227. B
 Obscure contentio non potest iudicari. de sect. Ifa. 17. C
 de Obscure motibus librum fecit Galenus. de musc. diff. 1^a. 44. F
 Obscurus, & latens est motus post brachialis cum brachiali. de muscu-
 lorum dissectione. 1^a. 49. D
 Obscuram vrinam & rubram habet hepatis vitium. de dyna. Sp. 35. E
 Obscura, & rosea vrina in febribus phrenitim significat. & dy. Sp. 35. E
 in Obscuro qui febrientes debent manere. de victus ratione in morbis

acutis, commen. 4°. 7^a. 140. H
 OBSERVANDAE sunt vires imbecillæ in sectione venæ. de præseg. ex
 per conf. Sp. 68. D
 quæ Obseruāda sint in Hippocratis aphorismorum interpretatione. cō-
 menta. 6°. apho. 18°. Ex. 48. B
 OBSERVATIO. quid. de opt. sect. Ifa. 21. G
 Obseruatio index euidētium sensui, & non per se cognitorum. de opti-
 ma secta. Ifa. 21. A
 Obseruatio parit memoriam ex hac est experientia, ex qua proxime ars
 emanat. de subfig. emp. Ifa. 32. D
 Obseruatione ars constitui non potest remota ratione. 2°. de dignotione
 pulsuum. 4^a. 77. G
 Obseruationes empiricorum quales. de subfig. emp. Ifa. 32. D
 OBSOLANI quo modo fiunt circa Solem, vel Lunam. 7°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 272. C
 Obsoletis nominibus aliquibus vsus est Hippo. noua aliqua fecit. Hipp.
 ling. ex pl. Ex. 71. F
 OBSONATRICEM artem debet scire medicus. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. H
 ad Obsonatricem commentationē quæ valeant. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 OBSONIA, & bellaria quo modo differant. de sal. dia. 2^a. 41. B
 Obsoniorum ars. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 280. G
 Obsonia sua sponte prouenientia, quæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
 Obsonia quæ cum alimentis manduntur. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
 ab Obsonijs delicatioribus auidius in omnium conspectu deuorandis ab-
 stinendum. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. C
 Obsonij minus sumendum. de cogn. cur. animi mores. 2^a. 53. C
 Obsonijs elixis æstate vtendum. de sal. dia. 2^a. 40. C
 Obsonium est cum pane nasturtium. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. A
 ad Obsonia medicamentum loco salis. 4°. de san. tu. 2^a. 86. E
 quæ Obsonia ante balneum sumenda sunt. 6°. de san. tu. 2^a. 97. G
 Obsonia in capitis dolore ex stomacho. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 135. B
 Obsonia in cubiti fractura. de fract. com. 1°. 7^a. 230. G
 OBSTETRICVM opus quod sit. com. 5°. aph. 62°. 44. A | commenta.
 7°. aphorismo. 64°. Ex. 60. C
 Obstetricibus videtur conuincere os matricis pregnantium. 3°. de natura
 libus facultatibus. 1^a. 302. H
 Obstetrices cur non statim faciunt surgere mulieres parturientes, nec
 eas statim in sella pariendi collocant, sed tantisper expectant donec
 vterus perfecte hiscat. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. B
 Obstetrices pfundūt collū matricis humore quodā. 15°. & vs. pa. 1^a. 212. A
 Obstetrices quomodo possunt obesse puerulis. de caus. mor. 3^a. 8. F
 OBSTIPITAS quid sit. de art. com. 3°. 269. F | 7^a. 273. E
 Obstipitas est distortio in latus. de arti. com. 3°. 7^a. 272. F
 OBSTIPPVM quid significet. de frac. com. 2°. 7^a. 240. G
 OBSTRVCTIO duplex est. 10°. met. me. 7^a. 62. A
 Obstructio est ægritudo. de diff. morb. 4^a. 4. F
 Obstructio affectus instrumentalium partium. de const. ar. 41. D | 11°. me-
 thodi medendi. 7^a. 70. C
 Obstructio quomodo sit ægritudo, lentī vero humores, ægritudinis cau-
 sa. de different. morb. 3^a. 4. D
 Obstructio quando est morbus. de symp. diff. 3^a. 13. A
 Obstructio potest repente fieri, & etiam permanere diu. commen. 4°.
 aphorismo. 62°. Ex. 34. B
 Obstructio à quibus. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. G
 Obstructio ex quibus fiat. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 95. D
 Obstructio quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. B | 9°. methodi medendi.
 55. G | de ocul. 7^a. 185. G
 Obstructio quomodo fiat ab auræ flatu. 3°. de san. tu. 2^a. 81. B
 Obstructio quibus fiat modis, & curetur. 11°. met. me. 7^a. 69. F
 Obstructio inseparabilis à quibus fiat. 10°. met. me. 7^a. 71. G
 Obstructionis meatuū causa quæ. de diff. mor. 3^a. 4. C
 Obstructionis causa in vijs. 3°. de sym. caus. 3^a. 26. A
 Obstructio ex cibis qualis. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
 Obstructio ex lentis, & crassis humoribus. ars med. Ifa. 70. C
 Obstructio meatuū subita fit à viscoso, et crasso hūore. 3°. & lo. a. 4^a. 18. C
 Obstructiones auget vinum dulce. de vic. ra. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 125. H
 Obstruit dulce vinū crassum, & obstructionē perficit. de vinis. Sp. 76. E
 Obstructio ex vinis qualis. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. D
 Obstructio in sinibus vasorū quot. de causis fiat. 11°. met. me. 7^a. 68. H
 ob Obstructionem vasorum angustia. 1°. de san. tu. 2^a. 68. C
 ob Obstructionem transitus angustia. 1°. de san. tu. 2^a. 68. C
 Obstructionis symptoma est trāspirationis retētio. 11°. met. me. 7^a. 70. C
 ff iiij Obstructionem

Obstructionem sequitur putrefactio. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 193. H
 ex Obstructione quo modo sequatur febris. de cau. mor. 3°. 7. G
 Obstructio facit diariam. 9°. met. me. 7°. 57. B
 ex Obstructione ephemerā quā. 3°. de symp. caus. 3°. 32. G
 Obstructio facit febrem, quā sanatur balneo. cō. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 Obstructio non facit febrem citra putredinem. 9°. met. me. 7°. 56. C
 Obstructio prohibet coctionem. de diff. morb. 3°. 4. D
 si Obstructio aliqua in digestionis instrumentis digestionem impedit,
 particula existente commode temperata, obstructio ipsa morbus est,
 digestionis impedimentum eius symptoma. de symp. diff. 3°. 13. A
 Obstructionis magnitudo unde sit. 8°. met. me. 7°. 52. G
 Obstructio cutis abundantiam humorum induxit. in 3°. de morbis vul.
 commentario. 3°. 3°. 149. G
 Obstructio cutis quibus solet esse molesta. 8°. met. me. 7°. 54. C
 Obstructio alicuius partis facit dolorem capitis. c. 4°. aph. 70°. Ex. 35. C
 Obstructio fortis dolorem viscerum facit. c. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
 Obstructio cordis omnium pessima. 2°. de praesag. ex puls. 4°. 110. D
 Obstructio potissimum fit in iocinore. de const. art. Isa. 41. D
 Obstructio quando sola in meatibus iecoris. de diff. morb. 3°. 4. D
 Obstructiones in Iecore, liene, & rebus qui panis faciat. 5°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 92. E
 ab Obstructionis noxa abest panis lotus. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 Obstructionem in iecore facit vinum dulce. de dif. cont. Sp. 74. H
 ex Obstructione dolor hepatis quō cognoscatur. c. 7°. aph. 52°. Ex. 58. E
 Obstructio hepatis facit morbum regium. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Obstructio quomodo est causa morbi regij. c. 2°. aph. 64°. Ex. 34. D
 quā Obstructio ileum faciat. com. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Obstructio si sola adsit intestino, vna tantū erit agritudo. de dif. 3°. 4. D
 Obstructionem quo modo sequatur mors. de caus. morb. 3°. 7. G
 Obstructa cutis quomodo prima die cognoscatur. 8°. met. me. 7°. 52. F
 Obstructio quomodo cognoscitur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. B
 Obstructio membri principalis quomodo cognoscatur ex pulsu. 1°. de ar-
 te cura. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Obstructio iecoris, & splenis deprehenditur ex loci dolore. quæ sita in
 Hippocratem. 1°. 113. C
 Obstructio Iecoris non facit dolorem. 2°. de loc. aff. 4°. 12. H
 Obstructionem Iecoris quā vrina significant. de vrin. 4°. 123. B
 Obstructionem renum quā vrina significant. de vrin. 4°. 123. B
 ex Obstructione pauca quo modo cognoscatur effecta febris diaria. 8°.
 methodi medendi. 7°. 52. A
 Obstructiones quibus soluantur. de cōst. ar. Is. 42. F | 8°. met. me. 7°. 52. F
 Obstructio quid habet contrarium. 11°. met. me. 7°. 71. D
 Obstructionis intentio, apertio. ars med. Isa. 70. C
 Obstructiones in pestilentia aperiendæ sunt. 3°. de symp. cau. 3°. 32. E
 Obstructiones quæ alias sequuntur agritudines primo sunt curandæ. ars
 medic. Isa. 70. E
 Obstructio ex qualitate humorum attenuantibus indiget. 10°. methodi
 medendi. 7°. 62. A
 Obstructio faciēs dolorem quō debeat curari. c. 7°. aph. 46°. Ex. 57. H
 ex Obstructione membri principalis, animi defectus quo modo curetur
 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 99. F
 in Obstructione membri principalis vinum album tenue. 1°. de arte cu-
 ra. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Obstructio à stercore duro quo modo emendetur. ars me. Isa. 70. C
 Obstructio à lapide in vesica quomodo curetur. ars med. Isa. 70. D
 in Obstructione sanguinis missio pro copia. 10°. met. me. 7°. 62. A
 Obstructio non curatur per sanguinis missionem. 11°. met. me. 7°. 71. G
 Obstructionem aperit decoctio Absinthij, & centaureæ, minus quàm
 decoctio iridis. de med. exper. Sp. 104. B
 Obstructiones omnes discutit Acetum mulsum. de bo. & vi. suc. 2°. 39. C
 Obstructiones aperit Allium. 2°. de ali. fac. 2°. 25. E
 Obstructiones expedit Eruum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. E
 Obstructionē crassam apit decoctio radicis iridis. de med. ex. Sp. 104. B
 Obstructiones expediendi facultatem habet Osiris. 8°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 57. F
 Obstructione liberat Stoechas. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 ob Obstructione natos laterum dolores iuuat Tryphylum. 9°. de simp.
 medicamen. facul. 5°. 62. F
 OBSTRUCTIONES viscerum extergit carpesium. 7°. de simplicium
 medicamen. facul. 5°. 50. C
 Obstructiones viscerum purgat Chamedrys. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. E
 Obstructiones viscerum expurgat pelecynus. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. B

Obstructione liberat viscera omnia polium. 8°. de simp. med. fa. 5°. 59. A
 Obstructione liberat viscera scandix. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. F
 Obstructiones viscerum deicit sison. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
 OBSTRUCTIONIS Iecoris curatio. de const. ar. Isa. 41. D
 Obstructio Iecoris, & inflammatio quando coniunguntur quibus curan-
 da. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 197. F
 Obstructiones in iocinore abstergunt, & expurgant amara. 7°. de simpl.
 med. fac. 49. E | 8°. 5°. 62. E
 Obstructiones iocinoris optime expedit Centaurij minoris succus. 7°. de
 simpl. med. facul. 5°. 50. H
 Obstructione liberat iecur Chamæcissi flos. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. E
 Obstructiones Iecoris expurgat Eupatorium. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. G
 Obstructiones iocinoris sanat Fumus terræ. 7°. de simp. me. fac. 5°. 49. G
 Obstructione liberat iecur, ac lienē Marrubium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. B
 Obstructiones iocinoris sanat Osiris. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. F
 Obstructiones liberat Pistachium maxime iecoris, sed etiam Thoracis,
 & pulmonis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. F
 OBSTRUCTIONIO lienis quomodo curetur. 13°. met. me. 7°. 84. F
 Obstructione liberant lienē, ac Iecur amara. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. B
 ex Obstructione febris quomodo curetur. 8°. met. me. 7°. 50. A
 in Obstructione facta febre conuenit lotio ex aqua temperata. 8°. me-
 thodi medendi. 7°. 50. A
 ex Obstructione, ephemerā quo modo sanetur oleo, & balneo. 1°. de ar-
 te cura. ad Glauconem. 7°. 95. E
 Obstructionem quandam cur debent habere maturatiua medicamenta.
 de ocul. 7°. 188. E
 OBSTRUCTA quæ in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 162. D
 Obstructi pori faciunt augeri calorem. de vit. resp. Sp. 62. F
 Obstructa quibus est cutis illis inedia iniungenda. de victus ratione in
 morbis acutis, commien. 1°. 7°. 115. E
 Obstructa parte præcipua aliqua, fit animi defectus. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 98. F
 OBSTRVENTIVM natura qualis. 5°. de simplic. medi. fac. 5°. 35. F |
 de ocul. 7°. 188. E
 Obstruentia quæ sint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. F | H
 Obstruentes cibi numerantur. de dif. cont. Sp. 74. G
 Obstruens, & lentum est triticum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. D
 ab Obstruentibus cibis cauendum seni. 5°. de san. tu. 2°. 91. D
 Obstruentes materia tempore corrumpuntur. 2°. dif. fe. 3°. 42. C
 OBSTRVITVR quo modo corpus. 3°. de san. tu. 2°. 77. F
 Obstruit febris principium cum horrore. 10°. de simp. me. fac. 7°. 61. G
 Obstruit duobus modis medicinis. de ocul. 7°. 187. H
 Obstruit oleum frigidum. 6°. met. me. 7°. 37. D
 OBSTUPESCENTIA quid sit. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Obstupescentia quibus comparetur. com. 7°. aph. 14°. Ex. 55. A
 Obstupescentia in capitis ictu, malum. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Obstupidis aliqua parte oleum calidum medetur. 2°. de simplicium me-
 dicamentorum fac. 5°. 11. E
 OBTVRANTIA, & obducentia meatus quæ dicantur. 4°. de cō-
 positio. med. sec. loc. 5°. 150. A
 OBTVRATIONEM aurium, & narium, & capitis granitatem su-
 perius, renūq; dolorem inferius significat vrina superius subnigra,
 & plena, quæ inferius claritatem habuerit. de dyna. Sp. 35. D
 OBTVRAT aures, & nares sperma à capite. de sper. Sp. 36. E
 Obturat sanguinem vinculum. 5°. met. me. 7°. 30. F
 OBTVSVM nihil significat vltra languidum. 3°. de diff. pul. 4°. 61. B
 Obtusa lingua peccat in formatione vocis. de ana. vi. Sp. 49. C
 OBVLII cataplasma ad quid vtile. de dyna. Sp. 26. A
 ad OBVOLVENDVM vniuersum caput fasciā. de saf. 7°. 294. H
 vlceratio oculorum si. med. Isa. 48. D

OCCECATIO

Occacati in solis defectibus, dum oculis in coniuuentibus deficientem in-
 tuerentur. 10°. de vsu par. 1°. 179. A
 OCCASIO quid significet. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 174. A
 Occasio quid apud Hippocratem. in prognost. com. 2°. 4°. 205. C
 Occasio præceps quo modo. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Occasiones dicuntur primæ causæ. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 133. F
 Occasiones agritudines considerandæ. in 6°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 178. B
 Occasio morbi quomodo consideranda. de vene. sect. aduer. Eras. 6°. 5. C
 Occasionis inuentor medicus qui. in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 188. A
 OCCASIONIS herba. de dyna. Sp. 24. B
 ad OCCASVM æstiuū spectantes mōtes optimi sunt. 5°. me. me. 7°. 36. B
 Occasus Pleiadum

Occasus Pleiadum quando sit. de dynam. Sp. 20. C
 OCCIDENDI, quo modo cito necantur ab aspidibus in Alexandria. de ther. ad Pison. 5^a. 93. B
 ad OCCIDENTEM & orientem sitę vrbes differunt, & ad austrum, & septentrionem. de aere, aq. & lo. 2^a. 2. C
 Occidentem versus fluentes fontes quales. de bon. aque. Sp. 75. E
 OCCIDENTALES sunt gemini, libra, aquarius. de sper. Sp. 38. H
 OCCIDUNT quedam agnitudines tempore accessionis, quadam in vi gore. 1°. de crisi. 4^a. 123. G
 Occidunt lumbricos lipisiani. de simp. med. Sp. 86. C
 OCCIPVT quod. introd. Ifa. 52. H
 Occipitis vnum os. introd. Ifa. 54. F
 Occipitis ossa habent suturam obscuram. 11°. de vsu par. 1^a. 192. A
 ex Occipitijs ossis parte secundū par musculorū. 4°. de ana. adm. 1^a. 82. E
 ex Occipitio nascentiū musculorum numerus, ortus, ac finis. de muscu- lorum dissectione. 1^a. 45. F
 in Occipitio dorsi medulle exortus. in 6^m. de mor. vulg. cō. 1°. 3^a. 154. D
 in Occipitio cucurbita ad oculorum fluxiones. 13°. meth. med. 7^a. 85. A
 supra Occiput cur apponatur cucurbitula propter oculos, & partes an teriores. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 137. H
 Occipitio quo modo cucurbitula apponenda. de remed. par. fa. 7^a. 156. B
 ad Occipitium vinculum. de fascijs. 7^a. 294. E
 ad Occipitium funda scissa in partes quatuor. de fascijs. 7^a. 300. E
 OCCULTA esse omnia quidam cupiunt. 10°. de vsu par. 1^a. 179. C
 Occulta quoque in re medica necessaria sunt ad observationem, non solum sensu cognita, contra empiricos. de opt. sect. Ifa. 21. B
 Occulta si sit vena quid agendum. de anat. vno. Sp. 54. H
 OCCUPATIONES cui sunt impedimento vt ante cibum exerceri nō possunt, huic non modo probato, & innoxio victu est opus, sed etiam salubribus medicamentis. de bon. & vitio suc. 2^a. 34. E
 OCEANI exteriores aquas dulces putat Euthymenes. de historia philosophica. Sp. 8. H
 Oceani aquis exterioribus Nylum augeri quis putet. de his. phi. Sp. 8. H
 O' xēvav id est riare est per cibos ducere. de cucur. scar. 6^a. 4. F
 OCHRA genus terre. in prognost. com. 2°. 4^a. 201. G
 Ochra incidens est minus calida. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. E
 Ochra vinam bene prouocat. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 35. E
 Ochra meminit. 6°. meth. me. 7^a. 37. F
 OCHRON vnde dicatur. in prog. com. 2°. 4^a. 201. G
 O' xev quid sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 119. D
 O' xev quo modo mandere debemus. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. F
 Ochris fulvis, flauis, & rubri albi sunt calidiores. 4°. de simplic. medicā. facultatibus. 5^a. 31. D
 Ochri meliores cicerculis. de bon. & vitio suc. 2^a. 37. D
 Ochri deteriores faba, pisso, & lentibus. de bon. & vitio suc. 2^a. 37. D
 ex Ochris farina calfacit, & exiccāt. 5°. de simp. med. fa. 5^a. 34. A
 Ochra quo modo expertus est Galeni pater. de bo. & vitio suc. 2^a. 36. G
 O' xev & vov dicunt flauum ex pallido. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. G
 OCHTHODE quid significat. 3°. meth. med. 7^a. 18. A
 Ochthodesi quæ labia in vlcere. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 239. B
 Ochthodeis. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 237. H
 OCIMOIDES semen habet exiccans absq; mordicatione. 8°. de sim plic. medic. facul. 5^a. 64. A
 Ocimi habet caulē inutilē post semē effusum. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. A
 Ocimi semen quale. 2°. de com. me. se. lo. 5^a. 136. F
 Ocimum in secundo ordine calidum est, & humiditatem habent recremē tiuam. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 64. A
 Ocimum vires habet acriter excalfacientes, & relaxantes, & vrinam prouocantes. de simp. med. Sp. 88. E
 Ocimum non generat scorpiones. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
 Ocimum pro obsonio mandunt. 2°. de alim. fac. 3^a. 23. A
 Ocimum lactuca miscendum. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
 Ocimum non debet edi. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 64. A
 Ocima prauus cibus. 1°. de diff. febr. 3^a. 31. G
 Ocimum prauis succi, & concoctu difficile. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
 Ocimum stomacho noxium est. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. H
 cum Ocimo, vel apio, panis, crustas optime disrumpit. 2°. de arte cura. ad Glaucanem. 7^a. 107. B
 OCTOSVM nihil est. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. H
 Ociosi g' gnunt succum pituitosum. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. F
 Ociosis corpus impletur. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 130. D
 Ociosi pinguedine abundam. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. B

Ociosæ mulieres non concipiunt. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. G
 Ociosus degentibus mulieribus rigor magis accidit. de tre. palp. 3^a. 55. G
 Ociosam vitam agentes vitent cibos crassi, & leni succi. de bonitate, & vitio succorum. 2^a. 35. A
 Ociosis pisces molles sunt accommodati. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. E
 Ociosa viuentibus dandum est vinum salernum, molitanum, aurisium, lesbium. de vinitis. Sp. 76. H
 Ociosi ad exercitationes tēdentes primo vacuādi. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D
 Ociosi ad exercitationes tēdentes, nisi fuerint euacuati, quos morbos in cidant. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 in Ociosorū virorum vrinis est subsidētia multa. 1°. de crisi. 4^a. 130. C
 Ociosi multi cum vrinis magnam copiam eiecere crassi humoris muco si milis. de natura humana. com. 2°. 7^a. 180. B
 in OCIO degunt philosophi. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. B
 Ocium facit causa frigida. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. B
 Ocio augetur timiditas. de aere, aq. & loc. 2^a. 6. C
 Ocium obest corpori. de assuet. 2^a. 61. E
 Ocium effeminationem facit. de ijs, quæ in medic. fi. com. 2°. 7^a. 219. B
 Ocium imbecilles facit. de assuetud. 2^a. 61. E
 Ocii causa exilitatis, & gracilitatis mēbrorū. de art. c. 3°. 7^a. 277. E
 Ocium parit repletionem. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. E
 in Ocio qui vitam inertem egerunt, ijs occlusi sunt pori. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 115. E
 in Ocio hyeme degentes, & multum bibentes multum mingunt. 1°. de naturalibus facul. 1^a. 296. D
 Ocium maxime obest sanitati. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. A
 Ocium quando salubre & quando non. ars med. 1^a. 68. D
 Ocium parit morbos. de na. hum. com. 2°. 7^a. 182. B
 Ocium causa frigidorum morborum. de caus. mor. 3^a. 7. B
 Ocium non facit morbos per se. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 181. E
 in Ocio quidam semper sani. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. E
 ad Ocium se conuertens educatus in exercitatione dysenteriam cruentā incidit. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 180. E
 in Ocio, & secordia qui degerunt quando moriebantur. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 115. D
 ex Ocio & repletiōne febricitantes quō sanentur. 1°. de crisi. 4^a. 130. C
 OCREA pars anterior tibiae sine carne. de ossibus. 1^a. 43. E
 OCTAEDROS quid. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274. G
 Octaedros ex quibus constet. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274. G
 OCTAVAE, nonæ diei crisis cōparatio. 2°. de dieb. dec. 4^a. 154. B
 Octauus decimus iudicatorius. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 116. G
 Octauus decimus indicat vigesimū primū. 2°. de dieb. decre. 4^a. 152. F/G
 Octauus decimus post quartum decimum septimi naturam imitatur. 1°. de dieb. decre. 4^a. 147. B
 in Octauū vel decimū diem si subita morbi solutio incidat similis fere ei est, quæ in sexta accidit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 in Octauo morbi subito non solvuntur. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. C
 in Octauo solutio qualis. 1°. de dieb. decr. 4^a. 147. B
 Octaua die mittitur sanguis, sed prius est commodius. in 3^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 127. E
 Octauo mēse māmārū venæ sunt magis plene. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Octauo mēse fetus cōuertitur. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 154. G
 Octauo mēse cur infans non superuiuit. de comp. mem. Sp. 59. G
 Octuagesimus quibus constet. 2°. de dieb. decr. 4^a. 154. H
 Octuagesimus & quadragesimus dies decretorij sunt. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 123. C
 Octuagesimus, & sexagesimus dies decretorij sunt. in 1^m. de mor. vulga. com. 3°. 3^a. 123. C
 OCULARII medici dicuntur à membris. ad Thras. 2^a. 105. B/D
 Oculares medici antiquitus Romæ erant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Ocularius non poterit nisi Romæ, & Alexandria ex sua arte viuere. de part. art. med. Sp. 16. G
 quō Ocularius Galeni tēpore hypopiū sanauit. 14°. meth. med. 7^a. 93. F
 Oculariorum cotricula vitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. G
 Oculariorum pharmacorum distinctio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. C
 OCULARIBVS facultatibus miscetur armeniacum. 9°. de compo. me dic. sec. loc. 3^a. 68. G
 Ocularibus facultatib' quō Hematites adhibēd'. 9°. de sim. m. f. 5^a. 68. C
 in Ocularias medicinas vitur fuligine thuris. 7°. de sim. me. f. 5^a. 54. F
 Ocularibus medicinis cōmiscetur stimmi. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 71. A
 Ocularis spongia. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 142. E
 Oculariū vinculum tenue vel oculus simplex. de fascijs. 7^a. 297. D/ idem ab inferiori

ab inferiori parte sursum ibidem.

OCULATVM quis se non probe existimet si formicas duum stadiorum
intervallo non cernat? 1°. de san. tuen. 2°. 63. H
Oculi habent nomen proprium substantia. 8°. de visu par. 1°. 166. D
Oculus quid sit. 1°. meth. med. 7°. 6. C
Oculus proprie qui. 4°. de locis aff. 4°. 21. G
Oculorum naturā qui scire desiderat quid agere debet. de ocul. 7°. 182. F
Oculi inter partes instrumentales numerantur. de natu. hu. cō. 1°. 1°. 26. C/
de diff. mor. 3°. 2. F
Oculus est instrumentum visus. de instr. odor. 1°. 110. E
Oculi officium est ut videat. 1°. meth. med. 5. H
Oculi instrumenti præstātia. 10°. de visu par. 179. H/6°. de decre. 1°. 266. B
Oculi sunt sensu tactis excellentiores. 16°. de visu par. 1°. 215. A
Oculi partes magnæ animalis. 1°. de visu par. 1°. 114. G
Oculorum permagnus est visus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
Oculus pars ē ad cōmode vivēdi. fin. me. 15. 45. E/14°. de visu p. 1°. 204. C
Oculi propter actionē totius animalis facti sunt. 1°. de visu par. 1°. 114. G
Oculorum actiones manifestæ sunt. 1°. de visu par. 1°. 114. G
Oculorum actio est propter colorem. 1°. de visu par. 1°. 115. E
Oculi cur duo, & non unus. 10°. de visu par. 1°. 177. E
Oculi debent esse siti in alto. 8°. de visu par. 166. F/10°. 1°. 189. A
Oculi cur supius & i pte anteriori sunt siti. 10°. de visu p. 177. E, 1°. 180. F
Oculi cur non sint posterius. 10°. de visu par. 1°. 177. F
Oculi in hominibus, cur sunt in parte in qua sunt. 8°. de visu par. 1°. 166. G
Oculi in capitis anteriore parte emittēti siti sunt, instar speculatoris vni-
diq; perspicientis aciem. de ana. viuo. Sp. 48. C
Oculus est ut sol in corpore animalis. 3°. de visu par. 1°. 133. F
pp Oculos cerebrum situm est in capite. 8°. de visu par. 1°. 167. A
Oculorum sensus principium cerebrum esse dicentes quia propinquum,
decipiuntur. 2°. de decre. Hipp. 1°. 237. B
Oculi fabrica excellentia superat reliqua sensuum omnium instrumenta.
7°. de decre. Hipp. 1°. 270. H
Oculorum æqualitas cur. 9°. de decre. Hipp. 1°. 285. A
ad OCULORVM anatomia. de anatom. viuo. Sp. 48. C
Oculus potest videri extra animal. 4°. de ana. adm. 1°. 81. H
Oculi nō sūt vidēdi in simia, sed in maioribus animalib; 4°. de a. ad. 1°. 81. H
Oculorum constitutio quæ. 9°. de decre. Hipp. 1°. 285. A
Oculi essentia quæ. de decre. Hipp. & Pla. 1°. 233. E
Oculi constant ex dissimili substantia. de bon. & vitio succ. 2°. 37. B
Oculus habet multā substantia cerebri. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G/H
Oculus cur ppius ad Cerebri naturam accedit. 7°. de decre. 1°. 270. H
Oculorum naturā q̄ scire vult cerebri naturā cognoscat. de ocul. 7°. 183. E
Oculi cur molles in hominibus. 8°. de visu par. 1°. 166. F
Oculos duos habent quædam animalia. de ana. viuo. Sp. 48. D
Oculi clausi sunt in multis nuper natis. 2°. de sem. 1°. 339. E
Oculi in non nullis distincti quidem sunt. 2°. de sem. 1°. 339. E
Oculus ex quibus constat. fin. med. 15a. 43. D
Oculorum partes. de ana. parua. Sp. 43. D
Oculorum ossa duo. introd. 15a. 54. G
Oculis tria sunt necessaria. de ocul. 7°. 184. D
Oculus constat tunicis quatuor, humoribus tribus, musculis sex. de ana-
tom. ocul. Sp. 57. B
Oculorum panniculi qui sint, & quot. de ocul. 7°. 182. H
Oculorum tunica quot. de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
i Oculo cur panniculi plures, & pauciores a diuersis dicāt. de o. 7°. 183. D
Oculus duas habet tunicas. introd. 15. 53. H
Oculorum tunica sunt septem. de comp. memb. Sp. 58. C
Oculi operimentum naturale leue est, & lucidum, ac splendens instar spe-
culi. 10°. de visu par. 1°. 179. H
Oculi operimentū naturale proximū venosum, molle, nigrum, ac pertu-
sum est. 10°. de visu par. 1°. 179. H
Oculi operimentū, & propugnaculum extremum tenue, album, ac durū
est quasi cornu. 10°. de visu par. 1°. 179. H
Oculi album membrana agnata dicitur. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 150. F
Oculi candidum quod intr. 15a. 53. A
Oculi albū, rarū substantia, & sensu tēue est. 4°. de cō. me. se. lo. 5°. 150. F
Oculorum panniculi propter quid sint. de ocul. 7°. 182. H
Oculorum panniculi quomodo iuncti. de ocul. 7°. 183. B
Oculi corona quid, & vbi. de anat. viuo. Sp. 48. F
Oculi quæ pars sit corolla, & cui copuletur. in prog. com. 1°. 4°. 192. F
Oculi corona habet quatuor tunicas. de ana. viuo. Sp. 48. F
Oculorum humores qui introd. 15a. 53. H/7°. de decre. Hipp. 1°. 270. G/

de ana. parua.

Oculorum humores tres frigidi, & humidi. de anat. ocul. Sp. 43. D
Oculorum humores propter quid sint. de ocul. Sp. 8. C
Oculorum humores nutriuntur per diadosin. 10°. de visu par. 1°. 177. G
in Oculorum humoribus non est vena. 10°. de visu par. 1°. 177. H
Oculorum humorū nutrimentum vnde sumatur. 10°. de visu p. 1°. 177. H
Oculi crystalloides a similitudine crystalli. de bon. & vitio suc. 2°. 37. B
in Oculo eandem habet rationem crystallinus humor, quam in auref-
nis meatus prope neruum. 1°. de symp. cau. 3°. 15. F
Oculi partes reliquæ propter crystallinum humorem factæ sunt. 2°. me-
thodi medendi. 7°. 12. G
Oculi particula aliæ oēs crystallino hūori deseruiūt. de sym. ca. 3°. 14. D
in Oculo primum sentiendi instrumentum crystallinus est humor. 3°. de
sympomatum causis. 3°. 14. B
in Oculi pelliculis fit visus non in crystallino. de viil. resp. Sp. 63. D
Oculis vnde adueniat visibilis qualitas. de comp. memb. Sp. 58. C
Oculis qualiter adueniat visus. de comp. memb. Sp. 58. C
Oculi tenuis humor nec debet esse plus, nec minus, nec crassior, nec te-
nuior. de sym. caus. 3°. 14. H
in Oculo quid faciat humor tenuis. 10°. de visu par. 3°. 179. F
in Oculo humoris color facit diuersitatem colorum in his, quæ vidētur.
de symp. cau. 3°. 15. A
Oculi operationes sunt singulorum colorum dignotiones. 5°. de decreit
Hippocratis. 1°. 255. F
Oculi hyaloides humor a vitri similitudine dictus. de bon. & vi. 2°. 37. B
Oculo cibus est vitreus humor. de ocul. 7°. 183. B
Oculi habent duplex genus neruorum. 8°. de visu partium. 166. G, 1°. de
symp. caus. 3°. 16. E
Oculorum nerui sensifici principales motorij. 9°. de visu par. 1°. 174. A
Oculorum nerui cur dicti pori. 8°. de visu par. 167. C/10°. 1°. 182. A
Oculorum pori cur non eunt directi. 10°. de visu par. 1°. 182. A
Oculorum pori cur variant suas productiones. 10°. de visu p. 1°. 182. A
Oculorum nerui ratio. 8°. de visu par. 1°. 166. H
Oculorum nerui cur duo, non unus. de ocul. 7°. 184. E
Oculorum nerui vnde oriuntur. de ner. diff. 1°. 53. C
ad Oculos nerui per quam viam tendant. 9°. de visu par. 1°. 173. H
Oculum ingredientēs nerui in latum, se extendunt, & circumant vitreum
humorem. de ner. diff. 1°. 53. D
ad Oculum venit neruus opticus. de ana. par. Sp. 45. D
ad Oculos a cerebro prodeuntes nerui quales sint. de ocul. 7°. 183. A
Oculorum nerui quales. 16°. de visu par. 1°. 215. B/D
Oculorum nerui crassiores. de instr. odor. 1°. 110. E
Oculorum nerui quō sint molliissimi. de ner. diff. 1°. 53. D/C
Oculi habent maximos neruos propter sensum. 5°. de visu par. 1°. 145. C
Oculi neruus maior est quā neruus oris ventriculi. de instr. odo. 1°. 110. G
Oculorum neruorum nutrimentū vnde accipiat. 10°. de visu par. 1°. 177. H
de Oculorum neruis res mira. de ner. diff. 1°. 53. C
Oculi neruus concauus est. de ocul. 183. A/ 7°. 184. A
Oculorum nerui cur concaui. de ocul. 7°. 184. F
Oculorum nerui apparent meatus. 8°. de visu par. 1°. 167. C
Oculorum nerui meatus sensibilis. de ner. diff. 1°. 53. D/1°. de sympto-
matum causis. 3°. 16. B
Oculorum neruus solus habet foramen manifestū. 4°. de loc. aff. 4°. 21. G
Oculorum meatus vnde introd. 15a. 53. G
ad Oculum a cerebro nerui foramen clare cernitur, & est sensibilis spi-
ritus via. de symp. cau. 3°. 14. D
Oculorum nerui foramen vnde patet. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
Oculorum neruos esse perforatos quō tribus arguentis deprehendatur.
7°. de decre. Hipp. 1°. 269. H
Oculorum pororum mutua coitio quid faciat. 10°. de visu par. 1°. 183. D
Oculi vnius facultas transit in alium. 10°. de visu par. 1°. 184. A
ad Oculū vñū tendunt spiritus alterius, qñ clauduntur. de ocul. 7°. 184. D
Oculo vno clauso alterius pupilla dilatur. 7°. de decre. Hip. 1°. 270. A
Oculo altero vbi conuiemur cur alterius pupillam dilari contingit.
de symptomatum causis. 3°. 14. D
ut ad Oculū se habet pupilla, ita foramen ad ipsā aurē. de a. vi. Sp. 48. H
Oculus dexter non plus cernit quā sinister. in 6^m. de morbis vulgarib;
commentario 2°. 3°. 169. C
ab Oculo dextro solū corpus visum si est, ppius est in sinistris, si longius
in dextris, & ē contrario si ab vtroq; oculo, est in medio. 10°. de visu
partium. 1°. 182. E
Oculus dexter quod videat quæ in sinistra, & ē contrario, exemplum.
10°. de visu

10°. de visu partium. 1°. 182. G
 supra Oculos cur manus imponit à lōge intueres. 10°. de visu p. 1°. 178. H
 Oculi sani non aequè cernunt. 1°. de san. tuen. 2°. 63. E
 Oculorum diuersitates in videndo 2°. de sem. 1°. 339. F
 Oculi piscium non discernunt inter medios colores propter debilitatem
 visus. de ana. viu. Sp. 49. B
 Oculi offenduntur à splēdida, & vehemēti luce. 10°. de visu par. 1°. 178. H
 in Oculis nō exigēda lux clarissima. de ijs, quæ in me. fi. c. 1°. 7°. 202. A
 Oculi offēsi sunt militibus Xenophontis quia per niuem ambulauerunt.
 10°. de visu par. 1°. 178. H
 Oculi recreantur à ceruleis, & fuscis coloribus. 10°. de visu p. 1°. 178. H
 in Oculis non semper euidenter est delectatio, & dolor. 1°. de sympto-
 matum caus. 3°. 16. F
 Oculi neruus venit ad Crystallinum corpus solū. de instr. odor. 1°. 110. G
 in Oculo spiritus quid faciant. 1°. de visu partium. 1°. 179. F
 ad Oculos spiritus cū aere ambiente vnitur. 7°. de de cr. Hip. 1°. 270. C
 Oculi instrumentum aer ambiens. 7°. de de cr. Hipp. 1°. 270. H
 Oculo ita aer instrumentum est ad propriorum sensibilibus dignotionem,
 vt cerebro neruus. 7°. de de cr. Hipp. 1°. 270. H
 ad Oculū quo modo eant spiritus à cerebro. 3°. de symp. caus. 3°. 14. D
 per Oculorum neruos spiritus lucidus. 7°. de de cr. Hip. 1°. 269. H
 Oculorum spiritus fulgidus est. 7°. de de cr. Hip. 1°. 272. E
 per Oculos spiritus transeunt subtiliter. de ocul. 7°. 184. F
 in Oculo est animalis spiritus copia. 7°. de de cr. Hip. 1°. 270. H
 in Oculo spiritus animalis qualis. de symp. caus. 3°. 15. C
 in Oculo spiritus aialis substantia qualis esse debeat. 1°. de sym. ca. 3°. 15. C
 ad Oculos à cerebro venit spiritus animalis luminosus. in 6^m. de morbis
 vulg. com. 4°. 3°. 187. B
 in Oculo spiritus multus animalis, & æthereus longissime videt, ac exa-
 ctè discernit. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
 in Oculo spiritus humidus multus longissime quidem, sed non exactè vi-
 det. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
 Oculi cur habet meatus patentes præter poros. 1°. de san. tuē. 2°. 68. D
 Oculos mouentes nerui quomodo se habeant. de ner. diff. 1°. 53. D
 Oculos mouentes nerui vnde oriuntur. de ner. diff. 1°. 53. D
 Oculos mouētes nerui duri i anteriori pte cerebri. 8°. de visu p. 1°. 167. B
 Oculos necessario mobiles esse. 10°. de visu par. 1°. 180. E
 propter Oculos collum mobile est. 10°. de visu par. 1°. 180. E
 Oculorum motus quot, & quales. 1°. de motu mus. 1°. 309. G
 Oculorum motus quatuor. 10°. de visu par. 1°. 180. F
 Oculi habent motus voluntarios. 10°. de visu par. 1°. 180. E
 Oculi mouentur motu voluntario, & nullum os secū mouetur. 1°. de mo-
 tu musculorum. 1°. 309. E
 Oculum oportuit circumagi. 10°. de visu par. 1°. 180. F
 Oculi cōstātes vnde fiāt. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. H
 Oculis necessarij sunt lacerti propter motum. de ocul. 7°. 183. E
 Oculum mouentes muscoli sunt sex. 4°. de lo. aff. 4°. 21. H
 Oculum mouentes muscoli sunt sex, & vbi, & quo modo se habent, &
 de illorum motibus quos agant. de diff. musc. 1°. 44. G
 in Oculo sunt sex muscoli. de anatom. ocul. Sp. 57. G
 in Oculo musculus quinq; solū esse dicere error est. de mus. dif. 1°. 44. G
 in Oculo septem sunt muscoli. de ocul. 7°. 183. E
 Oculorum musculi duodecim. de ocul. 7°. 187. F
 Oculos cingentium musculorum sectio. 4°. de ana. adm. 1°. 80. F
 Oculorum musculi vnde. 1°. de motu musc. 1°. 309. G
 in Oculorum musculos qui nerui disperguntur secundum Pelopem. 6°.
 de de cr. Hipp. 1°. 262. F
 Oculi à duobus musculis circumaguntur. 10°. de visu par. 1°. 180. F
 Oculorum musculi mouent aliud, & non os. 1°. de motu mus. 1°. 309. F
 circa Oculi basim musculus an vnus sit, vel duplex, vel triplex dubita-
 tur. de musc. dif. 1°. 44. F
 in Oculi radice magnus musculus quid faciat. 10°. de visu par. 1°. 180. F
 circa Oculi basim musculi faciūt ad firmādū oculū. de mus. dif. 1°. 44. F
 Oculorum musculi facile coquuntur. de bon. & vitio succ. 2°. 37. C
 Oculi à paucis eduntur. de bon. & vitio suc. 2°. 37. B
 ad Oculum quæ venæ, & arteriæ descendunt. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 Oculorum venæ quandoq; videntur, quandoq; non. de mult. 3°. 80. G
 in Oculis venæ insensibiles apparent. de tum. præter nat. 3°. 83. D
 ad Oculos arteriæ quæ. 16°. de visu par. 1°. 220. C
 in Oculo rete quid. de ocul. 7°. 183. B
 Oculorum regio quæ. 8°. de visu par. 1°. 167. F
 in Oculorum regionibus non erant faciēda multa foramina pro vno.

9°. de visu partium. 1°. 175. H
 Oculorum anguli qui introd. 1°. 53. A
 in Oculorum angulis cur os. 9°. de visu par. 1°. 176. E
 in Oculi angulo propter quid corpus carneum. 10°. de visu par. 1°. 181. F
 in Oculi angulo cur raro parum excidenda. 10°. de visu par. 1°. 181. G
 ad Oculorum angulos lachrymales exēit duo foramina, quæ sunt in ra-
 dice nasi superius. de ana. viu. Sp. 49. A
 in Oculorū angulis quæ ponūtur in ore sentiūtur. de anat. viu. Sp. 49. A
 ex Oculis cur foramen ad nares. 10°. de visu par. 1°. 181. F
 in Oculo vtroq; cur duæ glandulæ. 10°. de visu par. 1°. 181. H
 Oculis cur circum fusa pinguedo. 10°. de visu par. 1°. 181. H
 in Oculis cur sit pinguedo. de anat. oc. Sp. 57. G | 13°. de visu par. 1°. 201. H
 Oculorum munimenta. 10°. de visu par. 1°. 180. A
 Oculorum tegmenta quæ, & quot. 11°. de visu par. 1°. 188. H
 Oculi propter quod habent tegmentum. de instr. odor. 1°. 112. A
 ad Oculum quid faciat cutis. 10°. de visu par. 1°. 180. A
 Oculi propter quid habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Oculi duri cur non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 Oculi absq; palpebris indecorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. A
 in Oculo pilorum situs optimus. 10°. de visu par. 1°. 180. D
 Oculorum pili spatium habent inter se mirum. 10°. de visu par. 1°. 180. D
 Oculorum pilis si quid addatur, aut auferatur illorum vtilitas corrup-
 pitur. 11°. de visu par. 1°. 189. G
 ad Oculos ppter qd, mala, nasus & os iugale. 10°. de visu par. 1°. 180. A
 OCULORVM excrementa vnde confluant. 10°. de visu pa. 1°. 181. G
 Oculi per os, & per nares purgantur. introd. 1°. 58. A
 Oculi expurgantur per nares, & palpebras. 1°. de san. tuen. 2°. 68. D
 Oculi cur habet meatus euidentes p quos expurget. 1°. de sa. tu. 2°. 68. D
 in Oculos excrementa quæ ferūtur, ad nāsum, et palatū deriuāda sunt.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. B
 Oculis adnota medicamenta quidā per os expuerūt, alij per nares emun-
 xerunt, & quo modo. 10°. de visu par. 1°. 181. G
 per Oculos respirationem habet atrabilis. de nat. & or. vniuf. Sp. 41. E
 OCULORVM calidorum indicia. ars med. 1°. 64. C
 Oculorum frigidorum indicia. ars med. 1°. 64. C
 Oculi calidi in frigore. 11°. de visu par. 1°. 189. D
 Oculorum humidorum indicia. ars med. 1°. 64. C
 Oculorum siccorum indicia. ars med. 1°. 64. C
 Oculos sanguineos nebulosos passionibus semp abundantes habet homo
 conceptus in tribus horis sanguinis. de sperma. Sp. 37. B
 Oculorum magnitudo quid significat. ars med. 1°. 64. C
 Oculos magnos habent humidi secundum aliquos. 2°. de temp. 1°. 20. F
 Oculi magni interdum sunt cum notis siccitatis. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Oculos paruos habentes sicci sunt secundum aliquos. 2°. de tēpe. 1°. 20. F
 Oculi parui interdum sunt cum notis plenitudinis. 2°. de temp. 1°. 20. G
 Oculi nota significant supra oculos, & non supra totum corpus. 2°. de
 temperamentis. 1°. 20. H
 OCULORVM physionomia. quod animi mores. 1°. 319. G
 Oculi candidum caprinū optimorū morū indicium ē. qđ ani. mor. 1°. 319. F
 Oculi intus conditi clarissime cernunt. quod animi mores. 1°. 319. G
 Oculorum variatio fm colores. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculorum colores quid significant. ars med. 1°. 64. D
 Oculi bene colorati corpus totū bene se habere significāt. in 6^m. de mor.
 vulg. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculi firmissimā notitiā exhibent. in 6^m. de mor. vulg. cō. 4°. 3°. 187. A
 in Oculis robur, & infirmitas elucescunt quo modo. in 6^m. de mor. vulg.
 commentario 4°. 3°. 187. A
 Oculis quomodo robur adiiciatur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
 Oculi habentes vires imbecillas. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculos habentes imbecilliores in vere sunt inaniendi. de cur. ration. per
 sang. miss. 6°. 17. F
 Oculi robustorum. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 187. B
 Oculi nigri vnde oriuntur. ars med. 1°. 64. D
 Oculi nigri, sicci, acuti sunt cōceptis i horis melācholia. & sper. Sp. 36. C
 Oculos nigros habentibus occlusi sunt pori. in 1^m. de morbis vulgarib.
 commentario 2°. 3°. 115. E
 Oculi glauci qui. ars med. 1°. 64. D
 Oculi glauci vnde. ars med. 1°. 64. D
 Oculi glauci à cæsijs differunt ex diametro. in 3^m. de morb. vulgaribus,
 comment. 3°. 3°. 146. F
 Oculi cæsi quales, & quō cognoscātur. in 3^m. de mo. vulg. c. 3°. 3°. 146. E
 Oculorum cæsiiorum qualitas. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 146. G
 Oculi cæsi

Oculi cæsi sunt calidi, & sicci. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 146. E
 Oculi cæsi quid significant. 2°. de temp. 1^a. 20. H
 Oculi crassi, delati, aliquando similes oculis accipitris sunt conceptis in
 hora phlegmatis. de spermate. Sp. 36. C
 Oculum unum aquileum ex proprietate sui signi habuit Alexander. de
 spermate. Sp. 38. H
 Oculis cur conuenient melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. & P. Sp. 109. D
 Oculis qui intuentur incommuenter. 4°. de prælag. ex puls. 4^a. 120. H
 Oculos pminētes cur habeāt melacholici. & mel. ex G. R. & P. Sp. 109. D
 ex Oculis, & insaniis, & egris quæ cognoscantur. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 95. C
 Oculi sunt indicia certiora in egris. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 95. C
 Oculi, et os, cur in aliquibus dormientibus teneantur aperti. commē. 6°.
 aphor. 52°. Ex. 53. A
 Oculi in morientibus considerandi. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 187. A
 Oculorum signa praua. in prog. com. 1°. 4^a. 192. E
 Oculi phreniticorum puluerulenti. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 165. H
 Oculorum distortio signū malū. cur. in 3^m. de morb. vulg. cō. 2°. 3^a. 139. H
 Oculi obtorti significant delirium. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi dexter distortus qd signat. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 134. A
 Oculorum peruersio quando mala. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 176. G
 Oculi si peruertatur in febre continua debili existente corpore, letale
 est, com. 4°. aph. 49°. 33. C | com. 7°. aph. 66°. Ex. 60. F
 Oculi si peruertantur, & lumborum dolores ascenderint, malum. in 1^m.
 prorrh. com. 2°. 4^a. 174. A
 Oculorum peruersio malum est signum. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. C
 Oculi feroces, & clausi quid significet. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. C
 Oculi quibus est ferex hi purgandi nō sunt. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4^a. 174. B
 Oculi cur claudantur. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 174. C
 Oculi clausi in acutis mala. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 175. H
 Oculos clausos hnt comatosi, & cataphorici. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4^a. 176. F
 Oculi genam frequenter atollere molestum est. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 Oculi corrugati malum, & cur. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi senum cur rugosi. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi senum cur humidi. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Oculi immobiles prauī. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculorum obscuratio mala. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 158. D
 Oculi altero minor quid significet. in prog. com. 1°. 4^a. 192. F
 Oculi albi, rubrum apparere quid, & vnde. in prog. com. 1°. 4^a. 192. F
 Oculorum venæ liuidæ & nigre quid portēdāt. in prog. com. 1°. 4^a. 192. G
 Oculi sublimes quid, & vnde. in progn. com. 1°. 4^a. 192. H
 Oculi caui quibusdam signa letalia, alijs naturalia. de opt. sect. 15a. 26. A
 Oculi tumidi & caui, mali. in progn. com. 1°. 4^a. 192. H
 Oculi caui mali. in prognost. commen. 1°. 4^a. 191. B
 Oculi quomodo caui sūt in acutis. in prog. com. 1°. 4^a. 191. C
 Oculorum cavitates quibus contingat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 95. C
 Oculos cōcauos habere cōe est longari febriū. in pg. com. 2°. 2^a. 204. D
 Oculorum candidum si apparet in somno quid significet in prognostica
 comment. 1°. 3^a. 193. A
 Oculorum in dormientibus suspēctiōes cōsiderare oportet. nā si quid albi cō
 missis palpebris subinspicitur, neq; ex alui pfluuiio, aut medicamenti
 potioe istud cōtigat, malū ē signū, & letale valde. c. 6°. a. 52°. Ex. 53. A
 Oculos apertos, & tenso hnt catocho correpti. in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4^a. 176. E
 in Oculo sinistro signum apparens in modum lenticulæ letale signum est
 in cephalæa. de dyna. Sp. 23. B
 Oculi nigros habētes qñ moriebatur. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 115. D
 Oculi quomodo exercentur in ludo parua pilæ. de par. pil. ex. 2^a. 49. B
 de Oculo dat exemplum. 1°. meth. me. 7^a. 5. H
 de Oculis libri tres a Demosthene facti. 4°. de diff. puls. 4^a. 66. G
 Oculis gratiam conciliabant mulieres antiquæ stibio, & quomodo. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 100. B
 Oculi quibus tingantur. de remed. par. fac. 7^a. 156. G
 ad Oculi sanitatem conseruandam alcohol. sec. Sp. 97. F
 de Oculorum Affectibus. 4°. de locis affectis. 4^a. 21. F | de remed.
 par. fac. 155. H | 7^a. 162. G
 de Oculorum morbis qui sensui apparent. de ocul. 7^a. 186. F
 Oculo extrinsecus quæ contingant. intro. 15a. 8. D
 Oculorum passiones in mobilibus locis, quæ. de ocul. 7^a. 187. F
 Oculorum affectus vnde oriuntur. de remed. par. fac. 7^a. 155. H
 in Oculis quæ sit egritudo. de symp. diff. 3^a. 11. E
 Oculi propria egritudo, & composita quæ. de diff. mor. 3^a. 6. B
 Oculorum propria passiones quæ. com. 4°. apho. 52°. Ex. 33. D

Oculis quæ incidunt cōiuētibus nobis palpebras, et particulā sub quicere
 habētibus, vel parū vel nihil cōtristat. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. D. E
 Oculi laborāt vere frigido, & humido. in 1^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 108. G
 in Oculo quæ sunt à toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
 in Oculis quo modo fiat exacerbatio p circuitū. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. G
 Oculorum Abiectio quid. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 160. D
 Oculorum Accidentia triplicia. de ocul. 7^a. 186. A
 Oculorum actionis nocumentum quod. de ocul. 7^a. 186. A
 Oculorum nocumentum naturalium actionum. de ocul. 7^a. 186. A
 Oculorum Affectus tres. fin. med. 15a. 48. D
 Oculorum affectus totum oculum exercentes qui. intro. 15a. 38. D
 Oculi quo modo affici cognoscatur. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. D
 Oculorum affectibus quæ adhibeat Galenus. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. G
 ad Oculorum affectus valet centaureæ succus. de vir. cent. Sp. 93. B
 ad Oculorum affectiōnū declinationes. 4°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 154. E
 ad Oculorum affectiōnes ex plagis. 4°. de com. med. sec. loc. 5^a. 155. F
 ad Oculorum affectiōnes colliriū viride. 4°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 155. B
 ad Oculorum affectiōnes intensas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. H
 ad Oculorum veteres ac recētes affectiōnes. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 154. H
 ad Oculorum antiquas affectiōnes colliriū. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. H
 ad Oculorum inueteratas affectiōnes. 4°. de comp. med. sec. loc. 155. H |
 156. A | B | C | H | 157. A | de ocul. 7^a. 191. C
 ad Oculorum antiquas dispōnes oēs valet succ' cētaureæ. & vi. cē. Sp. 93. C
 ad Oculorum inueteratas, & callosas affectiōnes. 4°. de compo. med.
 secundum locos. 4^a. 158. A
 in Oculorum affectu arteriaca qñq; incidit, & quō. 13°. me. me. 7^a. 86. D
 ad Oculorum affectiōnes omnes. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Oculorum omnem passionem colliriū. de ocul. 7^a. 191. C
 Oculi Albugo vnde oriatur. de viil. resp. Sp. 63. D
 Oculorum albuginum tinctura. 4°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 153. B
 ad Oculorum albugines. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 158. C | de remed.
 par. fac. 156. G | 170. D | 7^a. 172. F | de dynam. 24. H | secre. Sp. 97. F
 Oculorum Album quæ infestent. intr. 15a. 58. G
 in Oculi albo vlcus qñ oritur. intr. 15a. 58. G
 in Oculorum albedine pannus quō curetur. de ocul. 7^a. 190. H
 Oculi propter quid allucinantur. intro. 15a. 57. C
 Oculorum affectus circa Angulos. fin. med. 48. F | intro. 15a. 58. D
 in Oculis angulorum immoderationes duæ in augmento videlicet, & di
 minutione. de diff. mor. 3^a. 5. C
 in Oculi angul orū imoderatū augmētū enchatida vocāt. de dif. m. 3^a. 5. C
 in Oculis angulorum diminutionem rhæada vocant. de diff. mor. 3^a. 5. C
 in Oculorum angulo diminuta, quō curentur. 14°. meth. med. 7^a. 92. B
 ad Oculorum angulos erosos lippientes, & lachrymantes fuligo picea,
 tēda, & coni accommoda est. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 ad Oculorum angulos erosos vsurpatur fuligo acrior. 7°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 54. F
 ad Oculorum angulos corrosos colliriū. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. H
 ad Oculorum angulos erosos. 4°. de comp. med. se. lo. 156. E | 5^a. 157. A
 ad Oculorum angulos scabros, & corrosos colliriū. 4°. de compo. med.
 medic. sec. loc. 5^a. 157. A
 ad Oculorum scabros, & circūrosos angulos. 4°. de compo. medicam.
 secundum locos. 5^a. 156. G
 ad Oculorum angulos circūrosos. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 152. D
 ad Oculorum angulos erosos, & putrescentes. 4°. de compo. medicam.
 secundum locos. 5^a. 156. D
 Oculi cur aperiri non possit laxa palpebra. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. A
 de Oculorum Apostematibus. de ocul. 7^a. 189. D
 pro Oculorum apostemata vna die soluēdo colliriū. de ocul. 7^a. 191. B
 ad Oculi descēsiōnis. Aq̃ i principio qd opē ferat. de me. exp. Sp. 107. E
 in Oculum si aqua descendat quid conferat. sec. Sp. 101. D
 ad Oculorum aquam electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 Oculorum Asperitates ex quibus causis proueniant. de cau. mor. 3^a. 9. C
 ad Oculorum ingentes asperitates valet sepiarum testa. 11°. de simplicium
 medic. facul. 5^a. 81. B
 Oculorum asperitudines, & cicatrices thlapi extenuat. de simplicibus
 medicamentis. Sp. 91. G
 ad Oculorum asperitudines. 4°. de cōp. med. sec. loc. 155. H | 156. A | C | H |
 157. A | 2°. de cōp. med. per gen. 5^a. 224. E
 Oculi Atrophia quid. intr. 15a. 58. F
 Oculorum Caligatio est morbus longus intrinsecus. intr. 15a. 56. C
 Oculorum Caligationes inducit triticum elixum. 1°. de alim. fa. 2^a. 11. B
 Oculorum Caliginem cito transeuntem ostendit vrina pinguis sine febre
 senibus

senibus eueniens soluta apoplexia. de dynam. Sp. 34. B
 Oculorum caligini pdest chelidonia collyrijs mista. de simp. med. Sp. 82. B
 Oculorum caligines, & cicatrices eximit fel. de simp. med. Sp. 84. E
 Oculorum caliginem, et cicatrices extenuat lapis thyites. de simplicibus medicamentis. Sp. 86. H
 Oculorum caligini facit oleum. de simp. med. Sp. 88. D
 Oculorum caligini facit oliuæ lachryma. de simp. med. Sp. 83. F
 ad Oculorum caliginem, & nebulas. de med. fac. par. 7^a. 163. B
 ad Oculorum caliginē. de med. fac. par. 172. F / de ocul. 7^a. 191. E / de dynamidis. Sp. 24. G
 ad Oculorum Callos exterendos. 4°. de cōp. me. se. lo. 156. C / G / 5^a. 157. A
 ad Oculorum callos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. B / D
 ad Oculorum callosas affectiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. C
 ad Oculorum Cāros asperatos cōfert succus cētauree. de vi. cēt. Sp. 93. B
 ad Oculorum carbonem. de ocul. 7^a. 190. D
 ad Oculorum carnē excrescētē. 4°. de cō. m. f. l. 5^a. 152. E / de ocul. 7^a. 190. D
 ad Oculorum carnis omnem extuberantiam. 4°. de compositione medi. secundum locos. 5^a. 152. G
 in Oculo Cataracta quæ sit. de ocul. 7^a. 186. D
 Oculi venetici qui habēt cataractas apud antiquos. de ocul. 7^a. 187. D
 ad Oculorum Chemosi. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. A
 ad Oculorum grauem chymosin. de remed. par. fac. 7^a. 155. D
 Oculi Cicatrix quō differt ab albugine. intro. 15. 59. A
 in Oculo cicatrix quando fiat. intro. 15. 59. A
 Oculorum cicatrices extenuat anemone. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. B
 Oculorum cicatrices extenuat cedrea. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. E
 Oculorum crassas cicatrices detergunt caules chamæcyces. 8°. de simpl. medic. facul. 5^a. 63. G
 Oculorum cicatrices crassas extenuat leucon flores sicciore. 7°. de sim. medic. facul. 5^a. 54. C
 Oculorum cicatrices expurgat, & extenuat sagapenum. 8°. de simplic. medic. facul. 5^a. 60. A
 ad Oculorum cicatrices extēdas collyriū. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 156. F
 ad Oculorum cicatrices extēdas. 4°. de compositione medicamento rum. sec. loc. 155. A / 5^a. 156. B / C / E / F
 ad Oculorum cicatrices veteres. de med. fac. par. 7^a. 170. D
 ad Oculorum cicatrices, & callos extēdendos. 4°. de compositione medica. sec. loc. 155. H / 5^a. 156. H
 ad Oculorum cicatrices, & callos extēdendos collyria. 4°. de composit. medic. sec. loc. 5^a. 156. H
 ad Oculorum scabras cicatrices extēdendas. 4°. de compositione medi. secundum locos. 5^a. 157. A
 ad Oculorum cicatrices resolutas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. B
 ad Oculorum cicatrices albas, & caligines confert centaurea. de virtute centaureæ. Sp. 93. B
 ad Oculorum cicatrices. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. B / D
 Oculis Claritatē mirifice facit succus radicis acori. de sim. me. Sp. 81. A
 ad Oculorum claritatem facit anagallidum succus cum melle attico. de simp. med. Sp. 80. G
 Oculorum claritati maxime facit cidrium. de simp. med. Sp. 83. E
 Oculorum claritati proprie confert lapis pyrites. de simp. med. Sp. 86. F
 ad Oculorum aciei claritatem valet marrubiū. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 59. B
 Oculorum, & faciei claritati melius habetur mel atticum alio melle. de simp. med. Sp. 87. A
 Oculis clarificans vnguentum. de dynam. Sp. 23. D
 ad Oculorum visum clarificandum. de dynam. Sp. 24. H
 Oculi cur Claudii non potest. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. A
 ad Oculorum Concauitates. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. A
 Oculi Concretus qui in 1^m. prorr. Hip. com. 2°. 4^a. 170. F
 Oculi Confusio quid. intr. 15. 59. B
 ad Oculorum confusiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. B
 Oculi Conuelluntur, & tunc quæ pars sit affecta. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. D
 Oculorum conuulsio quibus sanetur. 13°. meth. med. 7^a. 86. C
 Oculi Conuersio cur obliqua. 4°. de loc. af. 4^a. 21. H
 Oculi Coronæ affectus qui. intr. 15. 58. D
 ad Oculorum Crithæ. de remed. par. fac. 7^a. 156. H
 Oculi Curti restauratio. intr. 15. 60. D
 Oculi Defluxio quō fiat. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. H
 Oculi quare Delapsus videatur. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. H
 Oculis denigratis quæ adhibenda. de remed. par. fa. 7^a. 157. A
 Oculorum Dolores quibus fieri possunt. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 Oculi quot modis patiuntur dolorem, & quō curetur. de ocul. 7^a. 189. H

Oculorum dolores quæ, & quō curandi. com. 7°. apho. 3°. Ex. 54. B
 Oculorum dolores pertinent ad tactum. de sym. diff. 3^a. II. E
 Oculi dolent ob lucis splendorem. de sym. diff. 3^a. II. E
 Oculis contingit dolor infixus. 2°. de lo. aff. 4^a. II. B
 Oculi dolore minor est dolor capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. H
 Oculorum dolor vehementissimus coegit quendam vltro sibi mortem in ferre. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. E
 in Oculo dolor quando magnus. de ocul. 7^a. 187. B
 Oculi dolor ex acri humore. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. D
 Oculorum dolores in febribus quō curentur. 12°. meth. med. 7^a. 79. F
 Oculis dolentibus quæ agenda. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. D
 Oculorum dolores grauissimos quibus Galenus sanauit. 2°. meth. me. 7^a. 17. D
 Oculorum dolores quō modis varijs sanantur. com. 5°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Oculorum dolores meri potio, aut balneum, aut venæ sectio, aut medicamentum epotum soluit. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. C
 Oculorum dolores post meri potionem, & aquæ calidæ balneum venæ sectione curantur. com. 7°. aph. 48°. Ex. 57. G
 Oculi squalidi habentes venas plenas, ostendunt vini potione dolores sanari debere. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
 Oculorum dolor quō vini potione sanatur. de ocul. 7^a. 189. B
 Oculorum dolores balneo sanauit Galenus. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Oculorum doloribus fomentum est securissimum, & tanq̃ signum, & tanq̃ causa sanitatis. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 in Oculorum dolore non est expectanda febris declinatio pro secunda vena, sed doloris magnitudo attendenda est. de cur. rat. p. sang. miss. 6^a. 21. C
 in Oculorum dolore quæ vena secanda. de presag. exper. Sp. 78. B
 Oculorum doloribus vena eiusdem lateris humeralis secanda. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 pro Oculorum doloribus anthera. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. E
 Oculorum doloribus, vel tumoribus utilis est lenticula. & simp. me. Sp. 86. B
 in Oculorum doloribus paliuri folia. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 157. F
 in Oculorum doloribus peponis, & cucurbita caro. 4°. de compositio. medic. sec. loc. 5^a. 157. F
 Oculorum, & dentium dolores sedat medicamentum ex castoreo in auribus instillatum. 12°. meth. med. 7^a. 79. G
 Oculis ex rheumate dolentibus prosunt vitij folia. de simp. med. Sp. 92. B
 ad Oculorum tumoris calidi dolorem. de ocul. 7^a. 191. F
 in Oculorum doloribus exhibet stupefacientia. 12°. meth. med. 7^a. 75. B
 Oculorum dolorē sedans pharmacū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 153. G
 Oculorum dolorem sedans collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Oculorum dolores collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 ad Oculorum doloris molestias collyrium. 4°. de cō. med. se. lo. 5^a. 154. F
 ad Oculorum doloris molestias. 4°. de cō. me. se. lo. 153. H / 5^a. 155. B / C / F / H /
 ad Oculorum dolores circūcirca molescentes. 4°. de compositio. medic. sec. loc. 154. G / 5^a. 155. A
 pro Oculorum doloribus vehementissimis collyria ex opio. 12°. metho. di. medendi. 7^a. 79. G
 ad Oculorum dolores vehementes. de med. par. fac. 7^a. 156. E
 ad Oculorum maximos dolores, & affectiones. 4°. de composit. medic. secundum locos. 5^a. 154. G
 ad Oculorum dolores maximos. 4°. de comp. med. secun. locos. 5^a. 154. C / de ocul. 7^a. 191. E
 ad Oculorum doloris vexationem. 4°. de composit. medic. secundum locos. 153. G / 154. D / 155. A / F / 9°. 5^a. 202. B
 ad Oculorum dolores. 4°. de composit. medic. secun. loc. 153. D / 154. C / G / 155. B / F / 157. E / 7^a. 181. C / 182. G / 8°. 5^a. 191. E / de remed. paratu fac. 156. E / 170. E / 174. H / de ocul. 7^a. 191. E / secretorum. Sp. 97. D
 in Oculo Durities quid. de ocul. 7^a. 186. G
 ad Oculorum Eminentiam omnem. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. H
 ad Oculorum Epiphoras. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 224. E
 contra Oculorum epiphoras maximas. 4°. de comp. med. se. lo. 5^a. 153. F
 Oculorum Extensio ab humore, vel flatu quo modo curetur. 13°. metho. di. medendi. 7^a. 86. C
 ad Oculorum omnem extuberantiam. 4°. de compositio. medicamento. secundum locos. 5^a. 156. C
 ad Oculorum ficosā. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. A
 ad Oculorum ficosas eminentias. 4°. de comp. me. se. lo. 152. G / 5^a. 156. H
 ad Oculorum fistulas. de med. fac. par. 7^a. 170. D
 Oculi cur fluant. de sect. 15. 19. B
 ad Oculorum fluxiones quæ agēda, & quā vitāda. de me. fac. par. 7^a. 170. E
 ad Oculos quot modis humores fluant, & quo modo cognoscantur. de oculis. 7^a. 187. G
 ad Oculos

ad Oculos quo modo veniunt humores. de ocul. 7^a.190.B
 ad Oculos à capite quò materia trāsmittatur. 13°.meth.med. 7^a.86.D
 ad Oculos cur à capite materia trāsmittatur. 2°.de diff.feb. 3^a.40.G
 ad Oculos defluxus sunt à capite. 2°.de diff.feb. 3^a.40.F
 ad Oculos diu currens materia incidit cutim. de fasciis. 7^a.295.F
 ad Oculos à capite fluxio quò curanda. 7°.meth.med. 7^a.48.A
 Oculi si ex capite egrotent quò curandi. 6°.de san.tuen. 2^a.100.A
 ad Oculorum fluxiones curatio. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.157.B
 Oculorum fluxionem cohibentia. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.158.G
 ad Oculos fluētū humorū remediū. de rem.pa.fa.156.E/ā ocu. 7^a.191.E
 ad Oculorum, & aliorum membrorum corporis fluxiones valet antido-
 tus Aellij Galli. 2°.de antid. 5^a.110.H
 ad Oculos vel aures succi si fluant, deriuandum per nares, & os. de cu-
 cur.scar. 6^a.4.E
 in Oculis fluxio ad nares deriuatur. 5°.meth.med. 7^a.30.F
 Oculorū fluxioēs ad fauces traducūt. 7°.de mor.vul.c.2°. 3^a.166.B
 Oculis qñ rheuma frequēter nocet vtimur cathartici. de dyn. Sp.20.E
 in Oculorum fluxionibus clysteres, & medicamenta fortia. 4°.de com-
 medic.sec.loc. 5^a.157.C
 ad Oculorum fluxiones cu curbita in occipitio. 13°.meth.med. 7^a.85.A
 ad Oculorū destillationē venę sectio cōuenit. de rem.par.fac. 7^a.156.C
 in Oculorum fluxionibus venę sectio. 4°.de cōp.me.sec.loc. 5^a.157.C
 pp Oculum secantur arteria temporum ob fluxum calidum, & spumo-
 sum. de cur.rat.per sang.miss. 6^a.21.D
 ad Oculos quæ deferunt fluxiones vasa quandoq; incidenda. 13°.metho-
 di medendi. 7^a.86.D
 ad Oculos ferētia fluxioēs vasa quæ icidi nō debēt. 13°.me.me. 7^a.86.D
 ad Oculorum calidam destillationem. de remed.par.fac. 7^a.156.D
 ad Oculos destillationes quo modo dicantur coqui. de vict.rat.in morb.
 acutis.com.2°. 7^a.122.H
 ad Oculos fluxionis calidæ remedia. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.157.D
 Oculorū fluxionē cohibēt agglutinatoria. 4°.de cōp.me.sec.loc. 5^a.158.G
 Oculorum fluxiones resiccat muci limacis medicamentum. 11°.de simp.
 medic.facul. 5^a.78.F
 Oculorum fluxiones desiccantibus collirijs miscetur cornu ceruinum.
 11°.de simp.med.fac. 5^a.79.H
 Oculis rheumatizantibus bdellium proprium est. de dynam. Sp.22.A
 ad Oculorum fluxiones vtuntur echini herbe fructu. 6°.de simplicium
 medic.facul. 5^a.47.G
 Oculorum fluxiones sistit Epigoni medicamentum fronti impositum. 5°.
 de comp.med.per ge. 5^a.246.E
 ad Oculorum fluxiones acres lac valet, tum per se, tum cū mollium col-
 lyrium quopiam. 10°.de simp.med.fac. 5^a.73.H
 Oculorum fluxionibus collirijs accommodatis inditur pompholyx. 9°.
 de simp.med.fac. 5^a.70.H
 ad Oculorum fluxionem cataplasma. de med.fac.par. 7^a.172.F
 ad Oculos fluxiones acres rariores sunt. 13°.meth.med. 7^a.86.D
 in Oculorū fluxionibus acris quibus vtamur. 13°.meth.med. 7^a.86.D
 in Oculorum fluxionibus acris non debemus vtī Thapsia, & sinapi.
 13°.meth.med. 7^a.86.D
 ad Oculorum fluxiones tenues, & acres. 4°.de com.me.se.lo. 5^a.149.E
 Oculorum acredinem qui ferre nō possunt ijs valet melinū. 4°.de comp.
 med.sec.loc. 5^a.155.E
 ad Oculorum fluxū tenuē, & multū. 4°.de cōp.med.sec.loc. 5^a.155.H
 ad Oculorum fluxum tenuem. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.155.C
 ad Oculos humores tenues descēdētes reprimēs colliriū. de o. 7^a.191.C
 ad Oculorum fluxum acrem, & pberem. 4°.de comp.me.se.lo. 5^a.155.F
 ad Oculorum multam fluxionem. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.155.C
 Oculorum diutina fluxiones quò sananda. 13°.meth.med. 7^a.86.D
 ad Oculorum fluxiones antiquas. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.155.D
 ad Oculorū affectiones ægre cedentes. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.155.D
 Oculos cum quidam ex longo tempore ab incessabili fluxione infectos ha-
 beret quo sit præsidio sanatus. de cucur.scar. 6^a.4.A
 ad Oculorū fluxum omnis generis. 4°.de comp.med.se.loc. 5^a.159.H
 Oculorum fluxiones. 4°.de comp.med.sec.loc. 154.F/157.G/7^a.185.A/1
 8°.191.E/5°.de comp.med.per genera. 246.H/5^a.249.B/de medica.
 fac.par. 7^a.172.F
 ad Oculos fuscatos valet theriaca. de ther.ad Pif. 5^a.91.G
 ad Oculos Glaucos. 4°.de comp.med.sec.loc. 153.B/5^a.158.D/de medica.
 fac.par. 7^a.163.B
 Oculorum Grauitati confert sectio venę frontis. de ana.viu. Sp.55.A
 Oculorū Hebetudo est morbus paruus. de ther.ad Pif. 5^a.99.A

Oculorum hebetudo quò fiat. in 1^m. prorrh.com.2°. 4^a.170.E
 Oculorum hebetudini medetur accipiter. de ther.ad Pifo. 5^a.93.F
 Oculorum hebetudinibus ob crassitiem humorum non malū est remediū
 sagapenum. 8°.de simp.med.fac. 5^a.60.A
 ad Oculorū hebetudinem colliriū. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.156.H
 Oculorū hebetudinem sedare potest Theriaca. de ther.ad Pifo. 5^a.95.H
 Oculos acutissime cernere facit acetū scillinū. de med.fac.par. 7^a.178.C
 Oculorū aciem obtusam ab humorū crassitudine succus, & radices her-
 bæ libanotidis mistus mellī emēdat. 7°.de simplicium medicamen-
 rum facultatibus. 5^a.54.E
 Oculorum aciem acuit sumiterra succus. 7°.de simplicium medicamen-
 rum facultatibus. 5^a.49.G
 Oculos senum acutos reddens antidotus. 2°.de antid. 5^a.111.H
 Oculi Hippos quid. fin.med. 154.48.F
 Oculorum affectus equus. in prognost.com.1°. 4^a.194.C
 Oculi Hordeolum curat succus centaureæ. de vir.cent. Sp.93.C
 ad Oculos Humectos colliriū. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.157.A
 ad Oculos humectos. 4°.de comp.med.sec.loc. 152.D/ 5^a.156.D
 Oculi Humorū vitia quæ. de symp.caus. 3^a.14.E
 Oculi morbus vt instrumentum est Hypochyma. 2°.meth.med. 7^a.12.H
 ad Oculorum hypophagmata colliria qualia per gradus. 10°.de simp.
 medic.facul. 5^a.72.H
 ad Oculorum hypophagmata sanguis columbæ valet. 9°.de simpliciū
 medic.facul. 5^a.72.H
 ad Oculos multis Illitionibus lesos. 4°.de comp.med.sec.loc. 5^a.155.H
 Oculorum Immobilitas vnde. in 1^m. prorrh.com.2°. 4^a.170.F
 Oculos Imperturbatos conseruās colliriū. 4°.de compositione medic.
 secundum locos. 5^a.156.E
 ad Oculos imperturbatos conseruandos. 4°.de compositione medicam.
 secundum locos. 5^a.156.D
 Oculi inflammatio quid. fin.med. 154.48.D
 Oculi inflammatio cum fluore. de sect. 154.17.D
 Oculorum inflammatio quid efficiat. in prog.com.2°. 4^a.203.A
 circa Oculum inflammatio, & dolor quibus tollatur. 4°.de com.med.
 secundum locos. 5^a.151.A
 Oculorum tunicarum inflammationes indurata quid petant. 4°.de com.
 med.sec.loc. 5^a.151.B
 Oculis inflammatis adstringentia adhibemus. de sect. 154.18.C
 Oculorum phlegmones abrotano sanantur cū malo cydonico cocto, aut
 pane. 6°.de simp.med.fac. 5^a.40.D
 Oculorum phlegmonas, & dolores mitigat succus centaureæ. de virtute
 centaureæ. Sp.93.C
 ad Oculorum phlegmonas lac valet cum ouo, & rosaceo. 10°.de simp.
 medic.facul. 5^a.73.H
 ad Oculorum phlegmonas congruit aloë. 6°.de simp.med.fac. 5^a.42.C
 Oculo inflammato succus feniculi, & lac muliebre conuenit. de optima
 secta. 154.21.D
 in Oculorum phlegmone decoctum fœnugræci optimum, & quò fiat.
 13°.meth.med. 7^a.86.C
 Oculorū phlegmonē alui pfluuiū sanat. 7°.de mor.vul.c.6°. 3^a.197.E
 Oculi phlegmone vna die p purgationē leuata fuit. 13°.me.me. 7^a.83.A
 Oculorum inflammationes nō inciduntur scalpello, nec oleo irrigantur.
 de sect. 154.18.C
 Oculis inflāmati nō luxātur manus sicut inflāmato crure. de se. 154.18.C
 in Oculorum indurata inflammatione oculorum anguli vena secanda.
 de cur.rat.per sang.miss. 6^a.20.G
 in Oculorum angulis lachrymalibus venæ duæ non apparēt multum. de
 anat.viuo. Sp.55.A
 in Oculorum angulis venę sectio. 6°.de comp.me.sec.loc. 5^a.174.A
 Oculi angulorum magnorum venæ parum mittunt sanguinis. de curan.
 rat.per sang.miss. 6^a.19.C
 ad Oculos inflammatos. 8°.de comp.med.sec.loc. 5^a.192.G
 ad Oculorum inflammationum declinationes. 4°.de comp.med. medicamen.
 secundum locos. 5^a.154.E
 ad Oculorum inflammationes. 8°.de comp.med.sec.loc. 5^a.188.G
 ad Oculorum omnem inflammationem. 4°.de compositione medicamē.
 secundum locos. 5^a.159.F
 de Oculorum phlegmone casus. de curan.rat.per sang.miss. 6^a.20.B
 Oculi Inflatio quid. intro. 154.58.E
 Oculorum Infractio quid. in 6^m. de mor.vulg.com.1°. 3^a.160.D
 ad Oculorum iniustiones. 4°.de compositione medicamentorū secundum
 locos. 154.G/ 5^a.155.A/1
 ad Oculorum

ad Oculorum inuisiones quas epicaumata græci vocant. 4°. de compos. medic. sec. loc. 5°. 160. A
 ad Oculorum inuisiones. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. B/D/F
 Oculi Iridem infestantia quæ introd. Isa. 58. D
 Oculos lachrymare quid, & vnde. in prog. Hipp. com. 1°. 4°. 192. E
 Oculi sponte lachrymantes sunt iudicationis signum. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 100. D
 Oculus si nullo modo affectus lachrymet, absurdum, si autem affectus non absurdum. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 Oculorum potentia contentiue debilitas ostenditur per lachrymas. com. 4°. aph. 52°. Ex. 33. D
 Oculi cur lachrymatur in dolore geniu. de na. & or. cu. corp. Sp. 42. D
 cum Oculis genium societas. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. D
 Oculorum lachrymam stringit erythrodani folia. de simp. med. Sp. 84. B
 Oculorum lachryma prodest lapis galactites. de simp. me. Sp. 86. H
 Oculis lachrymantibus psyllium cito prodest. de simp. me. Sp. 89. A
 ad Oculorum lachrymas. de dyn. 24. G secretorum. Sp. 97. C
 de Oculorum Liuoribus. de me. fac. par. 7°. 162. H
 ad Oculorum liuiditates valet centaurea succus. de virt. cen. Sp. 93. D
 contra Oculorum Maculam succus yari. de med. exper. Sp. 106. D
 Oculorum Meatum affectus. intr. Isa. 58. D
 ad Oculorum Membranarum exuberantias. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 156. D
 Oculorum Nervi quo modo cognoscantur mollicati, & aliter affecti. de oculis. 7°. 187. G
 Oculi Mordentur in tempestate aquilonia. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Oculos mordicant acida, & amara. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 150. C
 Oculorum morsus quibus curandi. 12°. meth. me. 7°. 86. B
 Oculi peius Mouentur in tempestate australi. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 Oculorum motus amissus vnde. 4°. de loc. aff. 4°. 21. G
 Oculorum motus voluntarij passio. de ocul. 7°. 186. E
 Oculorum Obtenebrationem patientes solis purgationibus sanati sunt. de purgand. med. 5°. 87. G
 Oculi Oedema quid. intr. Isa. 58. E
 ad Oculorum œdemata. de rem. par. fac. 156. F/ 7°. 157. A
 Oculorum frequentissima affectio est Ophthalmia, siue lippitudo. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 150. F
 Oculos infirmissimos habent qui sunt opportuni lippitudinibus. de natu. huius. com. 2°. 7°. 182. G
 in Oculorum ophthalmia quæ apponenda in calidis, & frigidis humoribus. de ocul. 7°. 190. C
 ad Oculorum ophthalmias scænu græci succus sanguine columbino præstat. 10°. de simp. me. fac. 5°. 72. H
 ad Oculorum lippitudinem præsidia. de dynam. Sp. 24. G
 in Oculis fit Palpitatio. de trem. palp. conuul. & rig. 3°. 52. B
 ad Oculorum Panum. de ocul. 7°. 151. E/ de dynam. Bp. 24. G
 ad Oculorum panum, & sanguinem præsidia. de dyna. Sp. 24. H
 Oculi in aliquibus offendit Paralysis, à generatione. de an. oeu. Sp. 57. G
 Oculorum paralysis, & spasmus quot sint, & quo fiunt. de ocul. 7°. 187. E
 Oculus quando dicitur resolutus. intr. Isa. 58. G
 ad Oculorum Pediculos. de med. fac. par. 7°. 163. C
 ad Oculorum Pellicularum eminentias. 4°. de comp. medicamentorum sec. loc. 152. H/ 5°. 155. H
 ad Oculorum pelliculas confestim auferendas. 4°. de comp. medicam. secundum locos. 5°. 158. A
 Oculi Perturbatio initium phlegmonis est. in 6°. de morbis vulga. com. mentario 5°. 3°. 189. A
 ad Oculorum Petiam quæ conueniant. de ocul. 7°. 190. D
 ad Oculum petia. de ocul. 7°. 191. A
 Oculi Phibisis quid. intro. Isa. 59. B/ 10°. de vsu par. 1°. 179. F
 Oculorum tabitudines, quæ. com. 3°. aph. 17°. Ex. 23. F
 de Oculorum pilorum ablatione. de ocul. 7°. 190. E
 ad Oculum infestates pilos palpebris innatos. de reme. par. fac. 7°. 156. G
 Oculorum pituita quid, & vnde. in prog. com. 1°. 4°. 192. G
 Oculus cur Procidit, & à sua sede mouetur. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 Oculus quò à sua sede remoueat. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 ad Oculorum prolapsus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. C/D/F
 ad Oculos qui extra exeunt. de ocul. 7°. 191. A
 Oculi Profluium quod. intr. Isa. 58. E
 ad Oculorum Pruritus confert succus Centaurea. de vir. cen. Sp. 93. B
 ad Oculorum intensos pruritus collirium. 4°. de compo. medicamento. secundum locos. 5°. 157. A
 ad Oculorum intensos pruritus. 4°. de cõpos. me. sec. loc. 156. G/H/ 5°. 157. B

ad Oculorum pruritus, & pinguem pituitam. de dynam. Sp. 24. H
 ad Oculorum pruritus. de ocul. 190. D/ 7°. 191. E
 ad Oculos Purulentos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. A/D
 ad Oculorum purulentiam recentem. de rem. par. fac. 7°. 157. A
 ad Oculos purulentos cum molli tumore. de rem. par. fac. 7°. 157. A
 in Oculis pus quò digerendum. 14°. meth. me. 7°. 93. G
 in Oculo existens pus quò vacuetur. 14°. meth. me. 7°. 93. G
 Oculorum Pustulæ quibus indigeant medicamentis. 4°. de comp. medic. secum. locos. 5°. 151. B
 ad Oculorum pustulas. 4°. de cõp. med. sec. loc. 154. G/H/ 5°. 155. A/B/C/ D/F/H/ de ocul. 189. C/ 7°. 191. E
 Oculus quare Retractus videatur. 4°. de loc. aff. 4°. 21. H
 in Oculo rhyas quid. 10°. de vsu par. 1°. 181. G/ in 6°. de morb. vulgarib. commen. 2°. 3°. 166. B
 ad Oculorum rhæadas, hoc est, angulos antrofos. 4°. de compositio. me. secum. locos. 5°. 156. A
 Oculum Rubicundior factus est iudicationis signum. 1°. de arte curatua ad Glauconem. 7°. 100. D
 Oculorum rubor à vomitu, malum, & quare. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Oculos rubicundos, & sanguinosos curat succus Centaurea. de virtute centaurea. Sp. 93. C
 ad Oculorum Rupturas. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. A
 Oculis Sanguinolentis, subflauis, & subpallidis quid adhibendum. de reme. par. fac. 7°. 157. A
 ad Oculos sanguinolentos. de ocul. 7°. 191. E/ de dyna. Sp. 24. G
 ad Oculorum sanguinem, & vulnus præsidium. de dynam. Sp. 24. G
 ad Oculorum sanguinem, & dolorem præsidium. de dynam. Sp. 24. G
 ad Oculorum sanguinem præsidium. de dynam. Sp. 24. H
 in Oculis cruentis sanguis columba ex pernis teneris. 4°. de composit. me. sec. locos. 5°. 157. G
 ad Oculos cruentatos. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 157. G
 ad Oculorum Scabies duras. de ocul. 7°. 190. H
 ad Oculorum scabiem. de ocul. 7°. 191. E
 ad Oculorum pruriginosam scabiem. de remed. per. fac. 7°. 156. F
 Oculorum Scabra affectiones quibus sanentur. 4°. de composit. medica. secum. locos. 5°. 151. B
 ad Oculorum Scabrities. 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 156. B
 ad Oculorum scabras affectiones. 4°. de cõ. me. f. loc. 156. E/F/H/ 5°. 157. A
 ad Oculos scabros propter solē, & puluerē. 4°. de cõ. me. se. lo. 5°. 157. H
 ad Oculos Scabros. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. A
 ad Oculorum Staphylomata. 4°. de cõ. med. sec. loc. 155. A/D/ 5°. 158. C
 in Oculo quæ sit causa Strabismi, & spasmi. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Oculi Soli Suffusione laborant. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 Oculis qualia accidentia accidunt per suffusiones. 5°. de lo. aff. 4°. 32. E
 in Oculo quid faciat humor euaporans in ventriculo. 1°. de lo. aff. 4°. 4. A
 Oculi affecti in suffusiones incidunt ob ventriculi affectū. & cõst. ar. Isa. 41. B
 Oculos, & cerebrum quæ efficiant symptomata vitiosorum humorum vaporationem sequuntur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 ante Oculos symptomata suffusioni similia apparent cum sunt excrementa in ore ventriculi. 1°. de loc. aff. 4°. 3. F
 Oculi infestantur suffusioni similibus affectibus stomacho affecto. 3°. de locis affectis. 4°. 14. E
 Oculorum suffusiones adhuc tenues aufert myrrha. 1°. de ant. 5°. 105. C
 Oculorum suffusiones ex ictu iuuat stæbe. 8°. de sim. med. fac. 5°. 61. C
 ad Oculos multo sanguine in æstate suffusos. 4°. de cõ. me. se. lo. 5°. 155. B
 ad Oculos Suppuratos. 4°. de comp. med. sec. loc. 154. F/G/ 5°. 155. H
 Oculorum Symplices quæ sint, & quibus sanentur. 4°. de compo. med. secum. locos. 5°. 151. A
 Oculorum sycofi quæ conueniant. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. B
 ad Oculorum sycofes confert succus centaurea. de vir. cen. Sp. 93. B
 Oculis oborta Tenebra, quando bona, & quando non bona considerandum. 1°. de cri. 4°. 128. B
 Oculis oborta tenebra signa crisis indicatiua. 1°. de cris. 4°. 130. C
 circa Oculos quid tenebrososum. in prognost. com. 3°. 4°. 210. E
 ad Oculos tenebras offundentia. de med. fac. par. 7°. 170. E
 ad Oculorum Tubercula. de remed. par. fac. 7°. 156. H
 Oculorum Tumores myrra comescit. de simp. me. Sp. 87. E
 Oculorum tumorem fertula sedat. de simp. me. Sp. 90. H
 ad Oculorum tumorem calidū, & sanguinem ipsorum. de ocul. 7°. 191. F
 ad Oculorum tumores ex plaga. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. H
 ad Oculorum molles ex ictu tumores. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 ad Oculorum tumore, & caliginē, & sanguinē præsidia. de dyn. Sp. 24. G
 ad Oculorum

ad Oculorum tumores. de ocul. 7^a. 190. D
 ad Oculorum Tunicas induratas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. G
 Oculi Turbulenti quibus in 1^m. prorrh. Hipp. com. 2°. 4^a. 170. F
 Oculorum Vacillatio quibus eueniat. præs. exper. conf. Sp. 78. E
 ad Oculorum Vertiginem remouendam. de med. fac. par. 7^a. 172. F
 ad Oculos qui non Vident vesperi. de ocul. 7^a. 191. 1
 Oculis cur res duplæ videantur. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. A
 Oculorū Vitia expurgat dracūculi succus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. D
 Oculorum vitijs maxime idoneum est feniculum. de simp. med. Sp. 84. D
 ad Oculorum vitia præsidia. de dynam. Sp. 24. G
 ad Oculorum vitia. de med. fac. par. 7^a. 170. D
 in Oculo Vnguem pterygion vocant græci. de diff. mor. 3^a. 4. F
 in Oculo vnguis, lippitudo, cornea exesa, ragoidis procidentia, & suffu-
 sionis initium non est simplex morbus, sed compositus, vel multi. de
 diff. morb. 3^a. 5. H
 in Oculo vnguis, suffusio, & rhoeas morbi sunt non ex accidenti sed pri-
 mo totius instrumenti. de diff. morb. 3^a. 6. B
 in Oculo vnguis est ex genere naturali. de diff. mor. 3^a. 4. F
 Oculorum pterygia vlcera ambigua. 14°. meth. med. 7^a. 90. H
 in Oculo vngula. de ocul. 7^a. 186. F
 Oculorum vngues quibus attenuentur. 4°. de cōp. med. sec. lo. 5^a. 151. A
 Oculorū vngues attenuare potest Thyites lapis. 9°. de simp. m. f. 5^a. 67. F
 Oculorum pterygijs quæ conueniant. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 81. B
 Oculorum vngues eliquat sepiarum testa. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. B
 Oculorum vngues auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. D
 ad Oculorum vngulas dura. de ocul. 7^a. 190. H
 ad Oculorum pterygia. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 158. D | de remed.
 par. fac. 7^a. 156. H | de dynam. Sp. 24. H
 de Oculorum Vlcerebus. de med. fac. par. 7^a. 163. A
 in Oculis differentia vlcerationum. fin. med. 154. D
 Oculorum vlcera quo modo sanentur, & quibus. 4°. de com. medicamē.
 secundum locos. 5^a. 150. H
 Oculo exulcerato quid agendum. 5°. meth. med. 7^a. 34. B
 Oculorum vlcera inflammata quid petunt, quando sunt recentia. 4°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 151. B
 Oculorum vlcera cum acri fluxione quæ curare possunt. 4°. de compo.
 med. sec. loc. 5^a. 150. C
 Oculorum vlcera vetusta quid petant. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. B
 Oculorum vlcus mundum seruari debet. 4°. de compositione medicamē.
 secundum locos. 5^a. 151. A
 ad Oculorū vlcera multa, fluxiones, bullas, siue pustulas accommoda
 sunt remedia ocularia, quibus ebenus mistus est. 6°. de sim. m. f. 5^a. 46. D
 ad Oculorum vlcera lapidem hæmatitem expertus est Galenus. 9°. de
 simp. med. fac. 5^a. 68. D
 Oculorum vlcera per se cicatrice includit hæmatites lapis. 9°. de simpl.
 medic. facul. 5^a. 68. D
 Oculorum vlcera expurgant, & implent myrrha, styrax, & thuris ra-
 mus. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. E
 ad Oculorū sordida vlcera, & serpentia. 4°. de com. me. se. lo. 5^a. 154. H
 ad Oculorum sordida vlcera. 4°. de comp. med. se. lo. 151. A | 5^a. 155. F
 ad Oculorum vlcera repurgata. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. F
 ad Oculorum vlcera. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 155. F
 ad Oculorum omnis generis vlcera. 4°. de comp. medicamentorum secu-
 dum locos. 5^a. 154. G
 de Oculorum Vulneribus, & eorum curatione. de ocul. 7^a. 190. C
 in Oculo quid faciat vulnus magnum. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. D
 Oculi humor ē pupilla vbi effluxit qd sequatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. D
 contra Oculorum vulnera quæ valeant. de ocul. 7^a. 189. C
 in Oculo vulnerato quid agant acetosa frigida. de ocul. 7^a. 189. B
 ad Oculorum vulnera simplicia. de ocul. 7^a. 190. G
 ad Oculorum vulnera cum tumore, & dolore. de ocul. 7^a. 190. G
 ad Oculorum vulnera cum putredine. de ocul. 7^a. 190. G
 ad Oculos. de med. fac. par. 7^a. 173. C
 in OCVLIS diligenter agendum est. de anat. ocul. Sp. 57. H
 Oculos qui curare vult debet illos cognoscere sanos. de ana. ocul. Sp. 57. B
 Oculos qui curare vult quid agere debet. de ocul. 7^a. 182. F
 Oculi quo præparandi ad curationem. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 150. B
 pro Oculis curandis purgandum prius totum corpus, deinde caput. 14°.
 methodi medendi. 7^a. 92. B
 Oculus non potest sanari ante totum corpus. 4°. meth. med. 7^a. 25. E
 in Oculis primo caput sanandum. 13°. meth. med. 7^a. 86. D
 Oculis antequam aliquid adhibeamus caput corpusq. totum primo eua-

cuandum est. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. F
 Oculos curans capite non purgato quæ incurrant. 4°. de compo. medic.
 secundum locos. 5^a. 149. F
 Oculis danda sunt purgatoria medicamenta. de cathar. Sp. 94. G
 Oculorū cenotica, quæ ex oculis lachrymas educunt. de cathar. Sp. 95. B
 ad OCULOS medicamenta extrinsecus. intro. 154. 58. A
 Oculorum pharmacorum septem species. intro. 154. 58. C
 Oculorum pharmaca ad lippitudines incipientes. introd. 154. 58. C
 Oculorum pharmaca ad eorum dispositiones. intr. 154. 58. C
 Oculorum pharmaca ad eorum fluorem. intr. 154. 58. C
 Oculorum pharmaca ad eorum scabritiem. introd. 154. 58. C
 Oculorum pharmaca ad lippitudinē siccā, & scabiosā. intr. 154. 58. C
 Oculorum pharmaca ad suffusiones. intro. 154. 58. C
 Oculorū pharmaca ad eos inflammatos, & circūdolentes. intr. 154. 58. C
 Oculorum medicina qualis debeat esse. de ocul. 7^a. 190. B
 Oculi requirunt suauissima medicamenta. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. D
 pro Oculis odorata medicamenta. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. G
 supra Oculos quō imponenda medicamenta. 13°. meth. me. 7^a. 86. A
 in Oculo quod iniicitur debet esse leue. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 pro Oculis terrea ad vnguem leuiganda. 13°. meth. med. 7^a. 86. F
 Oculorū medicamēta in cote terunt. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 152. G
 in Oculos quō injicienda medicina. de ocul. 7^a. 190. C
 Oculis qñ debemus vti reperiuius. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Oculis apposita styptica quid agant. de ocul. 7^a. 189. B
 de Oculorum medicinarum potentijs. de ocul. 7^a. 189. A
 Oculis quō valeat medicina aperitiua & dissolutiua. de ocul. 7^a. 189. B
 in Oculis quid agant molliuina, dissolutiua, & maturatiua medicamen-
 ta. de oculis. 7^a. 189. B
 in Oculo medicamentū dissolutiū, & maturatiuum. de ocul. 7^a. 190. C
 ad Oculos quid faciant medicamenta contractiua. de ocul. 7^a. 189. C
 ad Oculos quid faciant concoquentia. 4°. de cō. med. sec. loc. 5^a. 150. C
 ad Oculos quid faciant medicamenta maturatiua. de ocul. 7^a. 189. D
 in Oculo quō valet oppilatiua medicina. de ocul. 7^a. 189. B
 pro Oculis puerorum medicamentum. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 152. F
 Oculorum medicamentis adhibetur aqua pluuialis. in 6^m. de mor. vulg.
 commentario 4°. 3^a. 184. F
 ad Oculos quæ valent. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. E
 Oculis de nascentibus terræ quæ conueniant. de ocul. 7^a. 188. G
 Oculis quæ animalia conueniant. de ocul. 7^a. 188. G
 pro Oculis balneum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. C
 Oculis conferunt balnea. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 ad Oculos quæ biles, & feles recipiantur. 10°. de simp. med. fa. 5^a. 74. F
 ad Oculos fel laudatorum animalium. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Oculorum medicamenta, quæ fel recipiunt, debent aliud simul habere,
 & quod. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. H
 Oculis cū melle illinit cētaurij minoris succus. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 50. H
 ad Oculos qualis lapis hæmatites. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. C
 ad Oculos quale sit sænugrecum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 149. F
 pro Oculis lac quale esse debet. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. G
 ad Oculos cur valet lapis hæmatites. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. C
 Oculorū banū remediū est lapis phrygius coctus. de ther. ad Pi. 5^a. 97. E
 Oculis grata sunt semina marathri. de ther. ad Pis. 5^a. 92. B
 Oculis quæ metalla conueniant. de ocul. 7^a. 188. G
 Oculorum medicamenta sunt sepiissime metallica. de ocul. 7^a. 189. B
 Oculi liliorum oculis conueniunt. de ocul. 7^a. 188. G
 pro Oculis oua. 13°. meth. med. 7^a. 86. B
 in Oculis multum valet oui humor. 13°. meth. med. 7^a. 86. A
 ad Oculos ouorum liquor subtenuis, & qualis. 4°. de com. medicamen.
 secundum locos. 5^a. 149. F
 supra Oculum oui luteum assum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. D | H
 supra Oculos expressus succus pennarum pullorum iuuat. 9°. de simpl.
 medic. facul. 5^a. 72. H
 Oculos posca fouet. de remed. par. fac. 7^a. 155. H
 Oculis pdesse cōprobatu sanguis foras illinitus. de simp. med. Sp. 90. B
 Oculis imponuntur folia violæ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. F
 pro Oculis arida medicamenta. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 151. H
 ad Oculos siccum medicamentum Galeni. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. G
 ad Oculorum valetudinem tuendam Galeni aridum. 4°. de compositio-
 ne med. sec. loc. 5^a. 152. A
 pro Oculis collyrum ex cinnamomo. 12°. meth. med. 7^a. 79. H
 pro Oculis quæ collyrum arida conueniunt. 4°. de com. me. se. l. 5^a. 151. H
 Oculis valde commoda confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 185. D
 Oculorum empla-

Oculorum emplastrum de rem. par. fac. 7^a. 156. E
 supra Oculos fomenta ex aqua calida. 13°. met. me. 7^a. 86. C
 Oculis quæ fomenta adhibenda per spongiam mollem, non per sacculos,
 & cataplasmata. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. A
 supra Oculos cataplasmata qualia. de ocul. 7^a. 190. C
 Oculi quibus debent calefieri. de ocul. 7^a. 190. C
 pro Oculis linimentum. de reme. par. fac. 7^a. 156. E
 pro Oculis quæ fugienda. de reme. par. fac. 7^a. 156. C
 Oculis non conueniunt acria. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 150. B
 Oculorū aggritudines cur nō sunt acribus excitadæ. 10°. & vs. pa. 1^a. 181. G
 Oculi nō tolerāt acria medicamēta, et cur. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 103. D
 Oculis afficitur acribus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 159. H
 Oculis habet acerrimum sensum. 13°. met. me. 7^a. 86. A
 Oculi habēt sensum acutum. de ocul. 7^a. 189. B
 in Oculis repercutientibus non vtimur. 13°. met. me. 7^a. 86. C
 in Oculis si quis opio vtatur quid facit. 3°. met. me. 7^a. 17. E
 in Oculis euitāda sunt stupefaciētia quātū fieri pōt. secretorū. Sp. 97. B
 Oculorum tunica duram dispositionem acquirunt insanabilem. a stupefa
 cientibus. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Oculis nullum stomaticum conuenit. 13°. met. me. 7^a. 83. C
 Oculo non confert absinthium. 14°. met. me. 7^a. 88. D
 Oculis non adhibetur acetum cum rosaceo. de seff. Isa. 18. C
 Oculis quæ mire obsunt frigidissima. 3°. met. me. 7^a. 17. D
 Oculis frigidum mordax. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 24. C
 Oculis nō cōueniūt nitrosa salsa, et austera. 4°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 150. C
 Oculo oleum nocet, non alijs partibus. de opt. seff. Isa. 21. D
 nec Oculis nec ori oleum adhibendū in phlegmone. 13°. met. me. 7^a. 83. C
 Oculis ab inunctionibus molestatur. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 103. D
 in Oculis non conueniunt relaxantia, & discussoria. 4°. de compositio-
 ne med. secun. loc. 5^a. 150. C
 Oculis contrarium est vinum nigrum dulce. de simp. me. Sp. 92. B
 Oculis non adhibemus tragi succum, capræ adipem, & ceratum morfu
 carens. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. D
 Oculis non adhibetur fructus spinæ ægyptiæ, & alumen scissile. de
 seff. Isa. 18. C
 supra Oculos stillicidium fieri non debet. 13°. met. me. 7^a. 86. A
 pp Oculos, & partes anteriores cur apponantur cucurbitula supra oc-
 ciput. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 137. H
 OCULORVM morbi qui manu indigent. intro. Isa. 59. G
 Oculorum morborum qui manu indigent curatio. intro. Isa. 59. G
 Oculos ambiētū in idē coagnētatio partiū manu indiget. intr. Isa. 59. G
 Oculorū rāppūctiua qualis pars i arte medica. de part. art. me. Sp. 17. A
 in Oculorum vitijs quandoque fit arteriarum sectio. 4°. de cōpositione
 medicamen. sec. loc. 5^a. 150. B
 in Oculo quando debet fieri incisio circa crassitiem muscutorum. de ana-
 tom. ocul. Sp. 57. H
 Oculis sublinitur sine scalpello. ad Thraf. 2^a. 104. H
 OCVLVS vocata deligatio quæ, & cui. de ijs, quæ in med. fiunt, com-
 mentario. 2°. 7^a. 206. D
 Oculis simplex, vel tenue vinculum ocularium. de fascijs. 7^a. 297. D
 idem ab inferiori parte sursum. ibidem.
 Oculis duplex a superiori parte ductus. de fascijs. 7^a. 297. E
 Oculis duplex in vtrāq; ptē deorsum. de fasc. 7^a. 297. F aliter. ibidem.
 Oculis rectus ad alteram partem. de fascijs. 7^a. 297. G
 Oculis duplex ex eodem ductus. de fascijs. 7^a. 297. G idem ab inferiori
 parte. H idem in vtranq; partem ductus. ibidem.
 Oculi cuidam procedere, cui caput fuit vario vinculo deligatum. de fa-
 scijs. 7^a. 293. D
ODIO nimio cuiuscunq; rei detineri est affectus, & pertur-
 batio animi. de cog. cu. animi morbis. 2^a. 50. H
 Odium meretur contentio. de caus. morb. 3^a. 7. A
 ad Odium nihil, nec ad gratiā Galenus loqui solet. 5°. met. me. 7^a. 33. C
 ODONTALGIA vnde nomen habuit. 2°. met. me. 7^a. 9. E
 ODONTICAE facultates quæ dicantur. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 32. B
 ODONTOIS processus qui. de off. 1^a. 41. H
 ODOR quibus nominibus dicatur. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 31. A
 Odores non habent nomina, vt sapores. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odores consequuntur missionem ex qualitatibus. 1°. de vsu par. 1^a. 115. D
 Odores sciendi sunt. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. A
 Odorum cognitio quid iuuat. 8°. de vsu par. 1^a. 168. F
 Odores omnes reducuntur ad beneolentiam, & graneolentiam. 4°. de
 simp. med. fac. 5^a. 31. A

Odores qui suauē sunt, & qui non. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odorum substantia est vaporosa. de instr. odor. 1^a. 110. H
 Odores non ostendunt locum vnde veniant. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. B
 Odor quando non sentitur. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. G
 Odor non sentitur nisi spiritu attracto. de instr. odor. 1^a. 110. C
 Odores cur non sentiant nisi spiritū attrahamus. de instr. odor. 1^a. 111. D
 Odorem sentimus inspirando. 8°. de vsu par. 1^a. 168. F
 Odor sentitur solum attrahendo spiritum, idēo sensus odoratus est intus.
 de instr. odor. 1^a. 110. H
 Odoris cur nulla pars in cerebrum impellatur in motu spiritus per nasi
 tunicas. de instr. odor. 1^a. 111. G
 Odor per quod foramen intrat, & exit. de ana. vii. Sp. 49. A
 Odoris sentiendi instrumentum, quod. de instr. odor. 1^a. 110. F
 Odoris sensus est in cerebri ventriculis. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odoris sensus inest i anterioribus cerebri ventriculis. & instr. odo. 1^a. 111. C
 Odoris sensus similis est sensui gustus. 4°. de simp. me. fa. 1^a. 30. H
 Odorum semita est nasus. de instr. odor. 1^a. 110. C
 Odores an cognoscat membrana nasi. de instr. odor. 1^a. 110. C
 inter Odores medios non discernit odoratus hoīs. de ana. vi. Sp. 49. B
 Odoris Boni vinum leue, in quo est dulcedo pauca bonum generat humo-
 rem inter crassum, & tenuem. de dis. com. Sp. 73. H
 Odoris boni vinum persicum vel citrinum est boni chymi & subtilis. de
 dissolutione continua. Sp. 73. H
 Odorem bonum quæ dent medicinis. de dyna. Sp. 21. B
 Odor bonus cur in medicamentis ponatur. 8°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 190. C
 Odores Calidi capitis dolorem faciunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. G
 Odore Carentia habent crassam essentiam. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. B
 Odoris carentia in vino significat imbecillitatem. de vict. ratio. in mor-
 bis. acut. com. 3°. 7^a. 128. H
 Odorem Fædissimum habentia adhibenda naribus in defectu animi ex
 vtero. 1°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 99. B
 Odoris fæditatem, & oleaceam pinguedinē i. & laxiōdā habens vrina
 mortem minatur. de tot. morb. temp. 3^a. 89. G
 Odore Grani opoponax. de simp. med. Sp. 88. B
 Odor grauis significat proprie exulcerationem vesicæ, si talis odor sit in
 vrina. com. 4°. aph. 81°. Ex. 36. H
 Odorem grauem in sputis considerat Galenus, & in sputo, & in vesica.
 com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 Odoris Hircinus qualis. 1°. de anti. 5^a. 105. C
 Odor Lucernæ extinctæ. de dyna. Sp. 24. F
 Odor corporis Malus generatur ex abundante frigore, & calore. de dy-
 namidijs. Sp. 19. D
 Odor Medicamenti non considerandus. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 10. A
 ex Odoribus non querenda medicamentorum facultas. 2°. de simpliciū
 medicamen. facul. 5^a. 10. C/D
 Odor, & gustus adiuvant experientiam. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. D
 Odor indicat de temperamento plantæ. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. E
 Odor Castorei videtur natura humanæ aduersissimus. 11°. de simplicium
 medicamen. fac. 5^a. 80. C
 Odor, & gustus docent ea, quæ sunt aromata. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. C
 Odore viscidum est Laser. de simp. med. Sp. 85. G
 Odores, & colores non considerant, qui querunt facultates rerum. 2°.
 de simp. me. fac. 5^a. 16. E
 Odore non sunt querendæ qualitates rerum. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. C
 ex Odore non potest dari iudicium de qualitatibus rerum. 4°. de simpli-
 medica. facul. 5^a. 31. B
 Odore, sapore, colore eodē q̄ sūt, tñ nō hnt easdē vires. 1°. & ali. f. 2^a. 7. D
 Odores præter naturā morbos necessario sequunt. de symp. dif. 3^a. 13. F
 Odor in Pure vnde. in prognost. com. 1°. 4^a. 197. C
 Odores Validi caput ledunt. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Odores Validi inducunt delirium. de instr. odor. 1^a. 112. E
 Odor in Vino significat robur. de vic. ra. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 128. H
 Odor citissime nutrit. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 Odores exiccant. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. D
 Odore nauseam prohibet pulegium. de simp. me. Sp. 88. H
 Odores iuuat, et obsunt p accidēs. de vict. ra. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 125. F
 Odore ipso quæ cū homine pugnant naturæq; humanæ contraria sunt. 4°.
 de simp. me. fac. 5^a. 29. E
 Odores fugiendi qui sint. de subf. emp. Isa. 32. C
 ODORABILIS spiritus vnde feratur. de compagine membrorum, si-
 ue de natura humana. Sp. 8. D
 Odorabiles differentia, quæ. de symp. dif. 3^a. 13. B

Odorabilia cum gustabilibus hnt proportionem. de symp. caus. 3^a. 17. E
 Odorabilia habet vaporosam substantiam. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 ab Odorabilibus quomodo moueatur sensus. 4°. de simp. me. f. 5^a. 31. A
 ODORAMENTVM pro somno. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 157. G
 Odoramentum ad spasmodum, & torturam secretorum. Sp. 103. D
 de ODORANDI sensu laeso, casus. de instr. odor. 1^a. III. B
 ODORATIORA simplicia semper sumenda sunt. 1°. de anti. 5^a. 105. D
 ODORATISSIMUM nō potest extemplo fieri grauiissime olens. 1°. de
 nat. faculta. 1^a. 292. D
 ODORATRIX vis quo modo afficiatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. H
 Odoratricem vim impediencia. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. H
 ODORATVS significat sensum odoris, & vim ipsam odorandi. de in-
 str. odor. 1^a. 110. B
 Odoratus sensus est halitus. 1°. de sym. cau. 3^a. 17. D
 Odoratus sensus propter quid factus. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratus cum gustu cognati generis est. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. D
 Odoratus, & gustus consentiunt. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratus, & gustus in odore suauissimo vt rose dissentiunt. 4°. de simp.
 medicamen. facul. 5^a. 30. H
 in Odoratu idem quod in gustu in extrinsecis. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. D
 Odoratus instrumentum quale. de instr. odor. 1^a. 110. F
 Odoratus instrumentum non est palati tunica. de instr. odor. 1^a. III. A
 Odoratus instrumentum non sunt fauces. de instr. odor. 1^a. III. A
 Odoratus instrumentum an colatorium. de instr. odor. 1^a. III. A
 Odoratus instrumentū non sunt aspera arteria. de instr. odor. 1^a. III. A
 Odoratus proprium instrumentum quod. de instr. odo. 1^a. III. B
 Odoratus instrumentum cur medium inter tenue vt aer, & ita crassum
 vt humor. de instr. odor. 1^a. 110. F
 Odoratus sensorium ventriculi cerebri. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 Odoratus instrumentum est nasus. de instr. odor. 1^a. 110. B
 Odoratus, et respiratus facultati subseruit nasus. 1°. de sym. cau. 3^a. 15. H
 Odoratus instrumentum non est os nasi. de instr. odor. 1^a. 110. B
 Odoratus qualiter adueniat narib^{us}. & cōpa. mēb. siue de na. hu. Sp. 58. D
 Odoratus quo modo moueatur ab odorabilibus. 4°. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5^a. 31. A
 Odoratus sensus vnde perficiatur. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. D
 Odoratus quo modo sentiat in se halitus graueolentes, & beneolentes.
 1°. de symp. caus. 3^a. 17. E
 in Odoratu est delectatio, & dolor post tactum, & gustum, post odora-
 tum vero est in auditu. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. F
 in Odoratu quo modo voluptas. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. D
 in Odoratu, & in gustu quomodo delectamur. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. E
 per Odoratum nutriuntur bruta quedam. 1°. de ana. viu. Sp. 49. B
 Odoratum mouent acida omnia. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratum, & gustum mouet acetum. 4°. de simp. me. fa. 5^a. 30. H
 Odoratu gustuq^{ue} monet acrida, allia, et cepa. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. H
 Odoratu odorata sunt cognata. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. F
 Odoratu qua medicamenta cognoscimus. de the. ad Pis. 5^a. 90. E
 ad Odoratum nigella medicamentum. de instr. odor. 1^a. III. B
 Odoratus quo modo vitiosus. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. A
 Odoratus hebetior ostendit futuram egritudinem. ars med. 1^a. 67. F
 ex Odoratu signa futura egritudinis. ars med. 1^a. 67. G
 ODORATA omnia habent quandam partium tenuitatem. 7°. de sim-
 plic. med. facul. 5^a. 49. E
 Odorata tenuia sunt, & calida. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. B
 Odorata omnia calida sunt. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 31. A
 Odorata sunt myrrha, thus, storax. com. 5^a. aph. 59°. Ex. 43. C
 Odoratum est pistachium. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Odoratorū oīum semen conuenit i dīcta attenuate. de attē. vic. 2^a. 44. E
 Odorata stomachum corroborant. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 190. B
 Odorata adiuvant coctionem. de subfig. emp. 1^a. 32. C
 Odorata nocent capiti. de subfig. emp. 1^a. 32. C
 Odorata omnia capitis dolorem pariunt. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. C
 Odoratum insuauissimum sentientes gustare relinquimus. 4°. de simpli.
 medicam. facul. 5^a. 30. H
 Odorata aromata quae sint miscenda purgantibus medicamentis. 8°. de
 comp. me. sec. loc. 5^a. 190. B
 Odorata cur medicamentis miscēda. de vic. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 118. A
 Odoratas compositiones quae reddant. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 128. C
 Odorata medicamenta pro oculis. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 151. G
 Odoratum aliquod & adstringens superponimus in dolore ventriculi.
 in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. D

Odorata vero adhibenda sunt in animi defectu ex vtero. 1°. de arte cur.
 ad Glauconem. 7^a. 99. B
 i Odoratis versari i somnijs quid signet. de praesa. ex. in som. tu. 4^a. 213. E
 ODORIFERA sunt odorati cognata. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. F
 Odorifera radices de Ponto expurgat in ictis. de cura ictu. Sp. III. B
 Odoriferum Lucij praeceptoris. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 254. B
 Odoriferi facultates quae sint, quae contra & videri videri. 5°. de simplicium
 medicamen. facul. 5^a. 32. B
 OE id est, sorbus. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 57. B
 OECETAI vxoris ex abortu casus in 3°. de morb. vulg.
 commentario. 2°. 3^a. 139. E
 ad OECONOMICAM quae necessaria in 6^m. de morbis vulgaribus
 commentario. 2°. 3^a. 168. H
 Oeconomia medica in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 169. A
 Oedema vnde habeat nomen. 2°. met. me. 7^a. 9. E
 Oedema quid sit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. F
 Oedema quid sit, & quibus fiat. 14°. met. me. 7^a. 87. E
 Oedema pprie quid. in progn. com. 1°. 4^a. 196. D / de frac. cō. 3°. 7^a. 242. C
 Oedema est morbus evidens. de diff. mor. 3^a. 3. D
 Oedema morbus instrumentalis. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. G
 Oedema affectus totius corporis. intro. 1^a. 59. C
 Oedematis, et tumoris noīe prisci idē itelligebat. c. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Oedema quid apud Hippocratem. in progn. com. 1°. 4^a. 196. A / de iij.
 quae in med. fi. com. 3°. 7^a. 219. D
 Oedema quid significet apud Hippocratem, & recentes tempore Gale-
 ni in 6^m. de morb. vul. com. 4°. 3^a. 179. E
 Oedema apud Hippocrate oīm tumorem prater naturā signat. in 6^m. de
 mor. vul. c. 1°. 152. H / com. 3°. 3^a. 172. B / com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
 Oedemata sūt tuores molles sine dolore fm iuniores. c. 4°. a. 34. Ex. 31. C
 Oedema apud recentes latus tumor. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 172. B
 Oedema indolens, ac latus tumor. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
 Oedema pro omni tumore. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 158. A
 Oedema tumor mollis. de dif. morb. 3^a. 5. B
 Oedemata quae sint, & quo modo distinguantur ab inflationibus. 14°.
 methodi medendi. 7^a. 88. E
 Oedema quo modo fiat. de tum. prater naturam. 3^a. 84. D
 Oedemata facit fluxio ad membra. in progn. com. 2°. 4^a. 202. D
 Oedema, erysipelas, inflamatio, & scirrhus a quo fiant humore. de tum.
 prater naturam. 3^a. 84. C
 Oedema inflammatorium quod. de tum. prater nat. 3^a. 84. B
 Oedema quando fiat. 3°. de symp. caus. 3^a. 26. C
 Oedema quibus contingat. 2°. de arte cura. ad Glau. 7^a. 103. F
 Oedema, & scirrhus quid habent cōe. de tum. prater nat. 3^a. 84. C
 in Oedematibus proprie arteriarum motus non faciunt dolorem. 2°. de
 locis affectis. 4^a. 8. H
 Oedema oculi totum oculum exercet. intro. 1^a. 58. D
 ad Oedemata oculorum. de reme. par. fac. 156. F / 7^a. 157. A
 Oedema pituitosum cur nunquam in thorace nascatur, & iecore. 4°. de
 praesag. ex puls. 4^a. 120. B
 Oedema in succingente membrana non facit febrē. de const. ar. 1^a. 40. D
 pp Oedema febris non fit. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 128. A
 Oedema in ilijs quid signet. in progn. com. 1°. 4^a. 196. A
 Oedema in hypochondrijs cur facile suppuratur. in prog. c. 1°. 4^a. 196. G
 Oedema sub umbilico raro in pus vertitur. in progn. com. 1°. 4^a. 196. F
 Oedematum quod letale, & quod non. in progn. com. 1°. 4^a. 196. E
 Oedematis pulsus qui. 4°. de praesag. ex puls. 4^a. 121. B
 Oedematum diuersarū partiū pulsus. 4°. de praesag. ex puls. 4^a. 121. C
 ob Oedemata vnde pulsus molles. 4°. de psag. ex puls. 119. H / 4^a. 120. A
 Oedema, ramex, struma, melliceris magna similitudine conueniunt, in cu
 ratione maxime distant. de opt. sect. 1^a. 24. A
 Oedema quo modo curetur. 14°. met. me. 87. F / 7^a. 88. D
 in Oedemate intentio curationis quae. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 103. G
 Oedema ex pituita in loco, quo curetur. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 103. F
 Oedema in praecordijs quomodo curatur. 14°. met. me. 7^a. 88. D
 Oedema in prauis affectibus quo curetur. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 103. F
 in Oedemate diuturno quid agendum. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 103. G
 Oedemati conuenit succus Centaurae de vir. cent. Sp. 94. A
 Oedemata mitigat Damasonium. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. A
 Oedemata illius sanat orchis serapias. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. F
 Oedemata illitu contrahit spina alba. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 41. H
 Oedemata laxa adiuvant lutum aegyptiae terrae. 9°. de simp. me. f. 5^a. 65. F
 Oedematum, & phlegmonum cataplasma. 4°. met. me. 7^a. 27. E
 pro Oedemate

pro Oedemate quo acetum, & aqua temperanda. 14°. met. me. 7°. 87. F
 ad Oedema glaucium medicamentum. 14°. met. me. 7°. 87. G
 Oedema cũ nō sanat primis præsidij, adde alumē. 14°. met. me. 7°. 87. G
 ad Oedemata valet glaucium. 14°. met. me. 7°. 87. G
 ad Oedemata omnia. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 211. F
 supra Oedemata quomodo deliganda spongia. 14°. met. me. 7°. 87. F
 in Oedemate quomodo fasciandum. 14°. met. me. 7°. 87. G
 in Oedemate quo fieri debet ligatura. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 103. G
 OEDEMATOSI tumoris facies. de bo. & vi. suc. 2°. 34. A
 Oedematodes tumores mirifice digerit Isatis. 6°. de simp. me. fa. 5°. 48. G
 Oedematofum erysipelas quod. 14°. met. me. 7°. 87. E
 Oedemosa inflammatio. de tum. præ. nat. 3°. 84. B
 OENANTHE quid sit. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. E | de simp. medicam. Sp. 85. E
 Oenanthe refrigerantes vires habet, & stomacho præstantes. de simpli. medicamento. Sp. 85. E
 Oenante ad refrigerādū, & firmādū ventriculū. 8°. met. me. 7°. 53. D
 Oenanthe iecori inflammato conuenit. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 104. D
 ex Oenanthe vitium aqua. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
 Oenantes vsus in balneo. 8°. met. me. 7°. 51. C
 Oenanthe catagmaticum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. G
 OENAELEVM leum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 131. C
 Oenelium prodest fractis. intro. 11a. 60. F
 Oenelium phthisico non dandum. de med. fac. par. 7°. 171. D
 ex Oenelæo, & argenti spuma emplastrū. 1°. de cōp. me. per ge. 5°. 213. C
 OENOPIA radix tollit omnem tristitiam sed & vinum quotidie idem præstat. quod animi mores. 1°. 318. A
 Oenos id est vinum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
 de OESOPHAGO. de compag. memb. siue. de nat. hu. Sp. 58. H
 Oesophagus quid. 1°. de motu musc. 1°. 309. F
 Oesophagus quæ pars secundum antiquos. 5°. de loc. aff. 4°. 32. A
 Oesophagus canalīs colli qui ad anteriora fertur. de compag. mēb. siue de natura humana. Sp. 58. F
 Oesophagos ventriculī pars est ab ore ad ventriculum. 4°. de vsu partium. 1°. 136. H
 Oesophagi situs, & processus. 6°. de vsu par. 1°. 149. C
 Oesophagus trachæa arteria vbi sint. de ana. parua. Sp. 42. H
 Oesophagus transit per thoracem, tamen non ledit thoracem. 6°. de vsu partium. 1°. 149. C
 Oesophagus extenditur in medio quatuor primarum dorsi vertebrarū. 6°. de vsu partium. 1°. 149. D
 Oesophagus quibus alligetur. 6°. de vsu p. 1°. 148. F | de cōp. mē. Sp. 58. H
 Oesophago quæ membra continuantur. de mo. man. & obs. Sp. 70. A
 Oesophagus ex quibus componatur. de mo. man. & obs. Sp. 68. F
 Oesophagus frigidus est, et siccus. de cōp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 58. H
 ad Oesophagum cur venæ obscuræ. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 per Oesophagum transitus accidens inuitabile est eleuatio nodi guttu ris. de motu man. & obs. Sp. 70. F
 Oesophagi quæ tunica magis agit in transglutiendo. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 68. F
 Oesophagus & stomachus quo modo obediant volūtatī. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 68. E
 OESYPVM quid. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 138. E | de sim. me. Sp. 92. D
 Oesypon ex quo fiat. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. E
 Oesypon quomodo adulteretur. de simp. me. Sp. 92. D
 Oesypon atticus omnes antecellit. 14°. met. me. 7°. 88. G
 Oesypon atticus meminit. 4°. de cōp. me. p gen. 237. H | 272. C | 5°. 273. H
 Oesypon malthacodes. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 238. E
 Oesypon fit tenuius, & calidius vetustate. 1°. de simp. me. fac. 5°. 79. C
 Oesypon vires habet cum aliqua acrimonia mollientes, & relaxantes. de simp. med. Sp. 92. D
 Oesypon ad quæ in lana. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. B
 Oesypon per lanam. 14°. met. me. 7°. 88. F
 Oesypon i vlceribus valet vbi ora dura. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. H
 ex Oesypon, resina, et cera cerata qualia. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. E
 Oesypon ceroti compositio. de dyna. Sp. 22. D
 Oesypon ceratum ad phlegmonas præcordiorū. 14°. met. me. 7°. 88. G
 Oesypon fit mentio. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 268. A
OFFA quo modo fiat. de venæ sectione aduersus Erasistratæos. 6°. 12. A
OFFENDENTIA euidenter sunt euitanda. de vict. rati. in morb. acut. commenta. 1°. 7°. 109. E

OFFENSIONIS in respiratione eius differentiam cognoscit qui efficiē tem causam depræhendit. de caus. resp. 1°. 226. H
 OFFICIUM cerebri. de ana. viu. Sp. 47. D
 OFFICIALIA membra in perfectis animalibus. de ana. viu. Sp. 45. G
 Officium dentium incisorum quod. de ana. viu. Sp. 49. D
 Officium dentium caninorum quod. de ana. viu. Sp. 49. D
 Officium dentium molarium quod. de ana. viu. Sp. 49. D
 Officium glandule in lingua quod. de vti. resp. Sp. 63. A
 Officium pulmonis quod. de vti. resp. Sp. 63. H
 Officium venæ arterialis quod. de ana. viu. Sp. 52. G
 Officium venalis arteriæ quod. de ana. viu. Sp. 52. G
 Officiū ieiuni intestini quale sit. de cōpag. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. A
 OFFUSCATIONIS visus curatio. 4°. de compositione medicamento rum sec. locos. 5°. 158. C
ΟΓΚΟΣ id est tumor, quid sit. de tumoribus præter natu ram. 3°. 82. B
ΟΙΔΟΣ appellat intumescētiā. de fracturis, commenta rio. 3°. 7°. 243. C
 Οιδώμελι quo modo in mistione accipiat vnam formam. de theriaca ad Pisonem. 5°. 94. C
 Οιδωισα quid significet. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 100. A
 Οιδωισικη. de vic. ra. in morb. acu. com. 1°. 7°. 110. A
 Οιδωισκότοι quid significet. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 100. A
OKIS lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
OLEA quam terram desideret. 9°. de simplicium medica mentorum facultatibus. 5°. 64. F
 Oleas excolendi artis finis, & bonum idem sunt, & propositum vnum. ad Thrasybulum. 2°. 103. E
 ex Olea teneris germinibus apparatus repellit in capitis doloribus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 137. D
 Olea Aethiopica lachryma. 5°. de comp. me. sec. loc. 160. H | 5°. 161. B
 Olea lachryma. 4°. de comp. me. sec. loc. 153. A | 5°. 157. A
 OLEACEAM pinguedinem. i. e. λαϊκήν, & odoris sæditatem habens vrina mortem minatur. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 OLEAGINEA demunt famen inde collige quod demant appetitum. cō men. 2°. aph. 21°. Ex. 14. H
 Oleaginea vrina vnde gignantur. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
 Oleaginea vrina quid significant. de vrinis. 4°. 124. D
 ὀλεκερον qd intr. 1f. 53. B | 2°. de vs. p. 1°. 121. B | d fra. c. 2°. 7°. 240. C
 OLENTIA cur purgantibus medicamentis admisceantur, & quæ olē tia. de purg. med. 5°. 89. C
 oia. Olenia bene, non sunt calida, neq; omnia graueolentia. 2°. de simp. medicamen. fac. 5°. 10. D
 Olenia graue stomachum subuertunt. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 190. B
 Olentes aqua ledunt ventrem, & splenem. de aere aq. & loc. 2°. 6. D
 Olens grauer vrina puris est particeps. de vrina sig. ex Hipp. Sp. 79. C
 Olens grauer vrina quid significet. quæ. in Hipp. Sp. 113. D
 Olens male vrina cum hypostasi atra in morbo acuto mortem haud du biam significat. quæ. in Hipp. Sp. 113. E
 OLEOSA quæ vocentur. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. F
 Oleosa omnia aquea sunt, & aerea. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. H
 Oleosum quid faciat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39. A
 Oleosum an pingue dicas in saporibus nihil refert, sicut etiam dulce an melleum. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. H
 Oleosi fructus edendi sunt, & dulces. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. G
 Oleosa vitanda in vlceribus, & quæ. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. H
 Oleosum nihil apponendum vlceri. 2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 101. H
 Oleosum Cyprini mitigat medicamēta. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 220. D
 Oleosum rosaceum mitigat medicamēta. 2°. de compositione medicamē torum per genera. 5°. 220. D
 Oleosum myrteum mitigat medicamēta. 2°. de cōp. me. p gen. 5°. 220. D
 Oleosum emplastrum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. G
 Oleosa vrina non est vnius coloris, vt nec oleum. in 3^m. de mor. vulgari. commentario. 3°. 3°. 147. H
 Oleosa vrina. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 225. C
 Oleosa vrina. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 225. D
 OLEVM aliquid quando dicitur quid significet. 4°. de composit. medica mento. per gene. 5°. 240. H
 Oleum est corpus molle. 3°. de diff. puls. 4°. 63. D
 Olea ex quibus fiant. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. G
 Oleum proprie est quod ex oliuis fit alia per translationem dicuntur. 2°. de simp.

2°. de simp. me. fac. 11°. G/6°. 5°. 46. F
 Olea quæ non sunt ex oliuis dicuntur abusive olea. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
 Oleum omne quomodo fiat. de dyna. 5p. 23. F
 Oleum per combustionem expressum. de me. fac. par. 7°. 173. E
 Oleum quomodo probetur esse optimum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum crassæ, & lentæ substantiæ. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. H
 Oleum quo modo lentum. de ptis. 2°. 47. E
 Oleum quale. 1°. de comp. me. sec. loc. 129. F/2°. 5°. 136. D
 Oleum ex gustu quale sit potest deprehendi. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
 Oleum ex gustu deprehendit Galenus. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
 Olei experientia facultatis recta ratio. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. H
 Oleum unum est, qualitas diuersa. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220. A
 Oleum materia quatuor qualitatum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. B
 Oleum quo modo videatur habere contrarias facultates. 2°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 11. E
 Oleum quot qualitates habeat secundum diuersos. 2°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 14. C
 Oleum aereum cur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. B
 Olei vis qualis. de fract. com. 2°. 7°. 241. D
 Oleum quid faciat. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 148. F
 Oleum ex calfactorias vires hæt, quæ penitus relaxat. de sim. m. Sp. 88. D
 Oleum an calidum sit cur in dubium venit. 3°. de tem. 1°. 24. F
 Oleum potestate calidum est. 3°. de temp. 21. G/1°. 23. D
 Oleum esse calidum ex quo probatur. 3°. de temp. 1°. 24. F
 Oleum quo argumento calidum ab aliquibus dicatur. 2°. de simplicium medicam. facul. 14. B/3°. 5°. 17. G
 Oleum calidum esse apparet quia in flammâ vertitur. 4°. de vsu p. 1°. 137. D
 Oleum facile in flammam vertitur, sed celeriter non calefacit, & cur. 1°. de simp. me. facul. 5°. 4. H
 Oleum est aptissimum ignis nutrimentum. 3°. de temp. 1°. 22. G
 vt. Oleo flammâ, ita calor vitalis qui est in corde sanguine pingui, & vniuerso nutritur. de vit. resp. Sp. 62. C
 Oleum non semper flammam accendit. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Oleum vniuersum flammæ additum extinguit lucernam. commenta. 7°. aphorismo. 7°. Ex. 54. D
 Oleum, mel, vinum diutius seruantur, quam alij succi. 3°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 20. F
 Oleum fit calidius ætate. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220. A
 Oleum ad mel, & vinum in pondere differetia. de pon. & mens. 5°. 276. F
 Oleum tenuium partium facit vetustas. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 211. A
 Oleum longa vetustate in crassatur. 3°. de ali. fac. 2°. 27. D/2°. de comp. medicam. per genera. 5°. 223. G
 Olei crassum amurca dicitur. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. D
 Oleum habet duplex excrementum, vt & alij omnes plantarum succi tenues videlicet, & crassum. 2°. de simp. med. fac. 5°. 13. F
 Olei pars tenuis, quæ. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. F
 in. Oleo, lacte, & in succis recrementa. 4°. de simp. me. fac. 5°. 24. H
 Oleum, & vinum eliquata parum relinquunt excrementi, sed tendit in aerem, & vapores. 2°. de dif. feb. 3°. 41. E
 ab Oleo quo serosum excrementum remoueat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. F
 Oleum an calefaciat, vel refrigerat, ambiguum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. A
 Oleum cur calefacere videatur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. H
 Oleum quo modo calefacit. 2°. de simp. me. fa. 5°. 15. F
 Oleum calefacit vt alimentum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. E
 Oleum vt tegmentum calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. F
 Oleum ex his est quod aque nos recalcificat vbi ex calfactionis principium a nobis accepit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. H
 Oleum tuetur a frigore. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum cur defendat a frigore. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. F
 Oleum prodest algentibus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Oleum inæqualiter nos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. B
 Oleum continet multam bilem. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Oleum frigidum, & calidum esse quo modo ab antiquis probaretur. 2°. de simp. me. facul. 5°. 10. E
 Oleum quo argumento frigidum ab aliquibus dicatur. 2°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 14. B
 Oleum promptius congelatur, quàm vinum, acetum, vel aqua. 2°. de simp. pli. medic. fac. 5°. 14. B
 Oleo frigidior est rosa. 3°. de simp. me. fac. 5°. 19. D
 Oleo calidius est sænum græcum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 19. D
 Oleum est tanquam medicamentum temperatum. 2°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 15. E

Oleum temperatum est. 2°. de simp. me. fac. 15. C/3°. 5°. 19. A/D
 Oleum humidum est. 1°. de temp. 1°. 12. G/com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 Oleum, & aqua natura bumida. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. B
 Oleum medium inter humectantia, & exiccantia. 2°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 15. H
 Oleum humectat, & calefacit, & quo modo. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. A
 Oleum humectatorium est, & calidum moderate. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 46. F
 Oleo magis penetrat, & humectat rosaceum. 3°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 21. F
 Oleum humectat, & facit sordidum. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 176. G
 Oleum humectat. 5°. de sa. tu. 2°. 92. D/5°. de simp. me. fac. 5°. 32. A
 Oleum non potest senibus, si humectatione non indigēt. 5°. de san. tu. 2°. 92. B
 de Oleo problemata quo modo proponenda. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum habet nobiscum familiaritatem non tantam, quantum habet vinum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. G
 Oleum conuenit sanis, & ægris. de cog. cur. ani. mor. 2°. 54. H
 Oleum minime mordax omnium medicamentorum quale. 2°. de simp. medicamento. facul. 5°. 13. G
 Oleum dyrescere, & vrere cutem dicebat Archidamus. 2°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 10. G
 Oleum his infunditur, qui grauiter mordicantur propterea quod sit ex numero adstringentium. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. B
 Oleo sanatur stomachus mordens. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
 Oleum facit ad debilitatem stomachi, & ventositatem, & debilitatem hepatis. de dyna. 5p. 27. C
 Oleum lenit omnes mordicationes. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
 Oleo sanantur mordicationes factæ a Thapsia, scilla, & vrtica. 2°. de simplicium med. fac. 5°. 12. A
 Oleum scillæ morsus sanat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum vrticæ morsus sanat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum interimit insecta animalia. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. E
 Oleum insecta interimit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleo apes, miscalæ, vespe, & formicæ obeunt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. E
 Oleum guttur exasperat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum quo modo tussim excitat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E
 ex Oleo capparidis sumptum citra calorem extenuat. 4°. de san. tu. 2°. 85. G
 Oleum minuit robur attenuantium. de atten. vic. 2°. 44. C
 cum. Oleo, & garo conditum cerebrum, quale. de victus ratione in morbis acu. com. 1°. 7°. 111. G
 cum. Oleo, & garo malucæ subuertunt ventriculorum. 2°. de ali. fac. 2°. 20. B
 Oleum bibendum dedit Galenus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. G
 Oleum simplex datur bibendum vel ex aqua temperatum in dolore vtrius superioris. in 6m. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. D
 Oleum epotum quid faciat. 1°. de arte cura. ad Gla. 7°. 99. D
 Oleum verum humectat, & emollit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. G
 Oleum ventrem subducit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleo ante cibum assumpto soluitur senum alius. 5°. de san. tuen. 2°. 92. E
 ex Oleo, & garo olera faciunt deicere alium. 6°. de san. tu. 97. F/2°. 99. D
 Oleum cur aptum ad subducendum. 5°. de san. tu. 2°. 92. G
 Oleum quid faciat ad deiectionem. de vic. rat. in mor. acu. c. 1°. 7°. 111. G
 ex. Oleo solo quo modo conficiantur placenta. 1°. de ali. fac. 2°. 10. D
 ex. Oleo crassi succi placenta ventrem cohibet, & crudos succos gignit. 1°. de alimen. facul. 2°. 10. E
 ex. Oleo vel pinguedine panes calidos dat in hydrope. de victus ratione in mor. acut. com. 4°. 7°. 152. E
 Oleum non incidit crassos succos. de atten. vic. 2°. 44. C
 Oleum lassitudines sanat. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum medicamentum simplex omnium lassitudinum. 7°. de compositio. ne medic. per genera. 5°. 269. F
 Oleum cum lauacro aquæ dulcis adhibetur lassitudinibus. 2°. de simplicium medic. facul. 5°. 11. H
 cum. Oleo frictio conuenit lassatis, & quomodo. 1°. de symp. cau. 3°. 17. E
 Oleum cur sanat lassitudines. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. B
 Oleum prohibet vaporosas expirationes. 2°. de simp. me. fa. 5°. 16. A
 Oleum lassos inuat inictos. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. A
 Oleum, & resina quo dealbant, & lauantur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
 Oleum quomodo in lotionem verberandum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. A
 Oleum in frictione quando adhibendum. 3°. de san. tuen. 2°. 76. H
 Oleo probe terra non irrigatur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. G
 Oleum aqua mixtum in terra effusum oleum vadit huc, illuc aqua. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 296. D
 cur. Oleum

cur Oleum alijs non commisceatur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. C
 Oleum in quo vino supernatet. de vti. resp. Sp. 64. F
 Oleum nihil delet in libris atramento scriptis. 2°. de simp. me. fa. 5°. 14. F
 Oleo extinguitur lapis thracias. de sim me. Sp. 86. G
 Oleum lora, & coria emollit, & quæ in ipso coquantur duriora omnia efficit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 11. A
 Oleo, & seuo delibuta, & aqua madefacta coria, & pelles laxa fiunt. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 177. A
 Oleo magis tum emollit, tum concoquit adeps suis. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 78. H
 Oleo propinqua pinguedo suum omnium humidissima. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 78. H
 vt Oleum non calfacit pinguedo suum, sed largius humectat. 11°. simpliciū medic. facul. 5°. 79. A
 Oleum, & adeps suillus similia, & quo differant. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 211. A
 cur Oleo illinunt coqui carnes, & pisces, quæ assantur. 2°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 11. A/B
 in Oleo coctæ carnes quales. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 229. E
 Oleo perfundebantur ante balneum. 6°. de san. tu. 2°. 97. C
 Oleo quando ungendum corpus. 2°. de san. tu. 2°. 69. H
 Oleo post lotionem ungendum cur. 7°. met. me. 7°. 45. C
 Oleo post lintheum corpus fricandum. 2°. de san. tu. 2°. 69. H
 Oleo perfricandi aquam frigidam ingressuri. 3°. de san. tu. 2°. 78. C
 Oleo gymnasta fricant Athletas cur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. B
 Oleo liniendum corpus infantis. 1°. de san. tu. 2°. 66. C
 Oleo fricant pueros pedotribæ cur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. B
 ex Oleo mollis frictio satisfacit impense calide. 6°. de san. tu. 2°. 96. A
 Oleum post balneum qñ adhibedū vt sudent. 2°. de simp. me. fac. 5°. 35. H
 Oleo inungendi sunt sani corpus exhaustum habentes. 2°. de simplicium medicamen. fac. 5°. 15. H
 ex Oleo, & aqua balneum multum humectat, & calefacit. 5°. de simp. medicamen. facul. 5°. 33. A
 cum Oleo frictio ictericorum. de cura icteri. Sp. 111. B
 ex Oleo frictio magis quàm sicca lassitudinem aufert, & emollit. 2°. de simplicium med. fac. 5°. 13. H
 Oleum cur cum sale perfricant podagræ, & arthrytidi. 2°. de simplicium medicam. facul. 5°. 13. H
 ex Oleo frictio æqualis sicca in æqualis est. 2°. de simp. med. fa. 5°. 14. A
 Oleo multo, & tepido, & manibus mollibus perfricare quam plurimū oportet ex lassitudine febricitantes. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 95. E
 Oleum in aqua infundendum in febre Tertiaria, in quo ægri quantū possunt imitent. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 97. C
 Oleo inungendi sunt febricitantes omnes post tertiam accessionem. 11°. methodi medendi. 7°. 72. A
 Oleum est solatium in ardoribus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. B
 Oleum, & aqua remediū exiccatis corporibus. 2°. de simp. me. fa. 5°. 16. C
 Olea quæ non valent in frictione. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
 Oleum materia aliorum medicaminum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. C
 ab Oleo fit mollities in medicamentis. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. F
 Oleum mitigat medicamenta. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220. D
 Oleum vim fortium medicamentorum exoluit. 1°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 122. B
 Oleum vincit acetum in hebetanda acrimonia. 1°. de simp. me. fa. 5°. 5. H
 Oleum in medicamento digerit fortius. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 264. G
 Olei plus hyeme quàm æstate in emplastris ponendum. 2°. de comp. me. per ge. 223. G/3. 235. F/5. 249. B/6. 258. H/ 5°. 261. F
 Oleo debent esse infectæ vestes æstate. de sal. die. 2°. 41. A
 Oleo infectæ vestes sordide. de sal. die. 2°. 41. A
 Olei plus coctionem retardat. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. B
 in Olea quæ ingrediuntur contundenda. 4°. de san. tu. 2°. 86. G
 Oleum quod debet ingredi acopi cōpositionem habet vim relaxandi. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 86. H
 Olei mensura vnde simatur in medicamentis. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 241. A
 in Oleis coquendis quantū aqua vel succi miscedū. 4°. de sa. tu. 2°. 87. A
 Olei cōtura in medicamēto quid faciat. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. G
 cum Oleo cur misceri non debet ladanum, sed cum vino. 4°. de compo. medicamento. per gene. 5°. 250. D
 Olea sine spissamentis parata. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. D
 Oleum potes dimittere, si resinis liquidis vtaris. 2°. de compositione medica. per genera. 5°. 220. F

ex Oleo tetrapharmacum pro dolore. 13°. met. me. 7°. 81. B
 ex Oleo, & argenti spuma cruda acopum. 7°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 264. H
 ex Oleo rosaceo arnoglossa, & pane, cataplasma. 2°. de arte curatua ad Glauconem. 7°. 101. G
 Oleum quale pro emplastro candido. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 215. A
 Oleum fluxionibus aduersatur. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 101. G
 ex Oleo calēte lana apponitur adeni, quæ caput phlegmone vrgeri. 13°. methodi medendi. 7°. 81. B
 Oleum optimum in inflammationum statu. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. E
 Oleum oculos duntaxat mordicat non corpus vniuersum. 2°. de simplicium medica. facul. 5°. 11. A
 Oleum ad inflationem musculorum. 4°. met. me. 7°. 88. F
 Oleum oculo nocet non alijs partibus. de opt. sect. Isa. 21. D
 Oleum, & aqua aptissima sunt ad puris generationem. 5°. de simplicium medicam. facul. 5°. 34. A
 Oleum cum aqua calida maturat. de ocul. 7°. 188. E
 ex Oleo, & aqua panis cito pus mouet. 4°. met. me. 7°. 27. D
 ex Oleo farina, & aqua cataplasma pro inflammatione ad pus ducendum. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 102. A
 ex Oleo aqua, & farina hordei cataplasma pus cito mouet. 4°. methodi medendi. 7°. 27. D
 ex Oleo aqua, & farina triticea cataplasma, citius ad suppurationem perducit quā quod ex pane. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. C
 ex Oleo, & caricarum decocto farina frumenti mire suppuratoria est. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 146. F
 Oleum, & aqua si coquantur. prius aqua consumitur. 1°. de simplicium medicamento. facul. 5°. 4. H
 cum Oleo pluri vel minori quid faciat medicamentum pus mouens. 5°. de simplicium. med. facul. 5°. 34. B
 cum Oleo cera maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Oleum, & aqua mixta, tepidam generant caliditatem, & molliunt. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 140. H
 Oleo aqua, & lini semine hypochondria sunt illinenda quando sunt tensa. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 140. H
 Olcum cum sale pro oedemate. 14°. met. me. 7°. 87. F
 ex Oleo, & sale frictio œdema in prauis affectibus curat. 2°. de arte curatua ad Glau. 7°. 103. F
 Oleo perfundenda particula scirrhusa. 14°. met. me. 7°. 88. B
 Oleo, & vino intinctis lanis succidis tumores ex deligatione curantur. de frac. com. 2°. 7°. 241. C
 Oleum vlcera lenit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. A
 Oleum perfusum cum aqua moderate calida adhibetur vlceribus phlegmone affectis. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. A
 Oleo, & vino lanam succidam madentem alligat super vlcera. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 244. E
 Oleo simplici vti in vulneribus capitis. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 133. H
 Oleo quo vtendum vbi durities in vlcere sit. 4°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 237. A
 Oleum non imponendum vlceri. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. H
 Oleum est medicamentū aduersissimū cauo vlceri. 3°. met. me. 7°. 17. A
 Oleum impedit partes vniendas. ars med. Isa. 69. H
 Oleum glutinationem prohibet. 4°. met. me. 7°. 23. C
 Oleum insensissimum Aphthæ. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. G/ de re. me. para. fac. 7°. 158. C
 Oleo augetur erysipelas. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. B
 Oleum ad caliginem oculorum facit, ad diuturna, & indurata vitia neruorum lenitiem stomacho, & ventri reddit stricturas leniendo relaxat. de simp. med. Sp. 88. D
 Oleo calente perfunde dolentem partem non putrescentem in contusionibus nervorum. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 229. A
 Oleo eluendum vulnus nervorum a principio nisi adest sanguis. 3°. de cōp. med. per gene. 5°. 229. F
 Oleum quale pro nervis detectis. 6°. met. me. 7°. 38. B
 Oleum pro nervis non sit adstringēs. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 229. G
 ex Oleo, cera, & æruginē fit medicamentum carnem conficiens. 3°. methodi medendi. 7°. 17. B
 Oleum in venæ sectionem instillatus reddit fluidum sanguinem. 2°. de comp. med. fac. 5°. 14. D
 Oleum hirudinum appetentiam subuertit. de cucur. scar. 6°. 4. D
 Oleo fotus lane hapso mitigat. de reme. par. fac. 7°. 154. A
 ex Oleo, aqua, & melle clyster. 8°. met. me. 7°. 53. F

ex Oleo cum aqua mulsa clyster. 11°. meth. med. 7^a. 69. G
 ex Olei hemina clyster. 12°. met. me. 7^a. 79. F
 ex Oleo puro clysteres in abdomine vulnerato. 6°. met. me. 7^a. 39. G
 Oleo simplici partem primo lauato ubi medicamentum mutare volueris.
 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 264. C
 Olei quidam limus in abscessibus inuentus. 14°. met. me. 7^a. 90. E
 Oleorum differentia, & quomodo vnum pro alio poni potest. 3°. de com-
 posi. med. per genera. 5^a. 233. H
 Olei differentia. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 11. G
 Olea diuersa quorum facultas medico est cognoscenda. 2°. de simpliciū
 medicam. facul. 5^a. 11. F
 Olea secundum prouincias probantur. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. A
 Oleum variat fm res, quæ illi imponunt. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. A
 Oleum quod sine morsione per habitum digerit vt abietinum. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 86. H
 Oleum ex absinthij coma seruefacta pro stomachi ore. 8°. de compositio.
 medi. sec. loc. 5^a. 187. D
 Oleum in quo absinthium ebullierit, pro ventriculo in quo pituita frigi-
 da sit aceruata. de arte cura. ad Glau. 7^a. 99. D
 ex Oleo absinthij fomentetur ventriculus. 8°. met. me. 7^a. 53. B
 ex Oleo adhibebimus absinthium cum iecur, & ventriculus labora-
 bunt. 11°. met. me. 7^a. 72. F
 ex Oleo absinthium pro iecoris phlegmone. 11°. met. me. 7^a. 73. A
 Oleum quod habet vim adstringendi. 11°. met. me. 7^a. 72. G
 Olea adstringentia. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 211. D / 13°. met. me. 7^a. 83. G
 Oleum quatenus gustu adstringens videtur, eatenus etiam est frigidum.
 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. G
 Olea quæ parum adstringunt. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 237. F
 Olei albificationem multi scripsere. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 11. G
 Oleum album quod. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 130. B
 Oleum ex Althea. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235. A
 Oleum ex althea mitigatorium in punctis neruis. 3°. de compositi. medie.
 per genera. 5^a. 235. A
 Oleum Amygdalinum quale. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum amygdalinum quale. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum amygdalinum est oculorum cenoticum. de cath. Sp. 95. B
 Oleum amygdalinum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Oleum amygdalinum frangit lapidem renum, & vesicæ. de cath. Sp. 95. D
 Oleum in quo Anethum maduerit theriaticum comprobatur. de sim-
 plicibus medicaminibus. Sp. 88. D
 Oleum anethinum facile paratur. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Oleum anethinum discussorium est, & rarefaciens cutim. 9°. de compo-
 sitio. medica. sec. loc. 5^a. 197. F
 Oleum in quo anethum ebullierit, euacuat, & dissoluit. 1°. de arte cura.
 ad Glauconem. 7^a. 100. A
 Oleum anethinum relaxat. 12°. met. me. 7^a. 75. F
 Oleum anethini valet ad dolorē capitis ex frigore. de rem. pa. fa. 7^a. 153. F
 Oleum anethinum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
 Oleum anethinum prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
 Oleum anethinum pro lapide, & dolore renum. de renum affectuum di-
 gnatione atque medela. 7^a. 193. H
 Olei anethini meminit. de reme. para. fac. 7^a. 155. E
 Oleum ex Aristolochia. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235. A
 Oleum ex Aro. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235. A
 Oleum Balaninum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum ex Bryonia. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 235. A
 Oleum in quo est cocta bryonia ad acopa facit, & malagmata. de simp-
 licibus medicaminibus. Sp. 81. D
 Oleum Calidum, & frigidum contraria facit. 3°. de compositione medi.
 per genera. 5^a. 229. E
 Oleum calidum quo efficit, & quibus valet. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 11. E
 Oleo quo vti debemus cum indigemus caliditate. 2°. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5^a. 133. A
 Oleum calidum digerit. 6°. met. me. 7^a. 37. D
 Oleum calidum euacuat, & dissoluit. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 100. A
 Olea calida pro doloribus in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. B
 Oleis calidis mouetur pus si sit frigidus abscessus. 5°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5^a. 34. B
 Oleo calido, & anetho succurrit dolori ex frigore interno. 2°. de simpli.
 medicamen. facul. 5^a. 12. C
 ex Oleo calido quo vrinā reddere fecerit Galenus. 1°. de loc. af. 4^a. 3. C
 Olea pro lapide, & dolore renum. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 193. H

Oleum quomodo fiat Candidius, & dulcius. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. G
 Olea candida. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. D
 Oleum candidum, & cera expers mordacitatis ad eadem valent. 2°. de
 simpli. med. fac. 5^a. 13. D
 Oleum Caryinum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum caryinum, quale. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleo ex Castoreo incalescunt aures. 12°. met. me. 7^a. 79. G
 Oleum Cedrinum, quale. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum cedrinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. A
 Oleum cedrinum pro doloribus in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. B
 Oleum Chamæmelinum, quale. 12°. met. me. 7^a. 75. F
 Oleum chamæmelo decoctū metasycreticū videt. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum chamæmelinum rosaceo persimile est. 3°. de simpli. me. fac. 18. G
 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 132. E
 Oleo chamæmelino vti qm calidior rosaceo. de rem. par. fac. 7^a. 153. H
 Oleum chamæmelinum discussorium, & rarefaciens cutim. 9°. de comp.
 med. sec. loc. 5^a. 197. F
 Oleum ex chamæmelo humores lentos ac crassos in carne, & cute euapo-
 rare facit. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Oleum chamæmelinum sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
 Oleum chamæmelinum mitigatorium est. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 235. A
 Oleum Cicinum, & raphaninum habentur in ægypto. 3°. de san. tu. 2°. 81. C
 Oleum cicinum vbi, & quale. 7°. de comp. me. per gene. 5^a. 269. E
 Oleum cicinum, quale. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum cicinum simillimum oleo vetusto. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleo cicino simile oleum lucernarum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 123. A
 Oleum tenue est cicinum, raphaninum, sicyonium, vetus, & sabinum.
 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
 Oleum cicinum discussorium est, & rarefaciens cutim. 9°. de compositi.
 medicam. sec. loc. 5^a. 197. F
 Oleum cicinum digerit. 1°. de comp. me. per gene. 5^a. 211. E
 Oleum cicinum ventrem subducit. 6°. de simp. me. fac. 46. H / 5^a. 47. A
 pro Oleo cicino vtaris communi oleo, & e contra. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5^a. 46. H
 Oleum cicinum pro vetere sumi potest. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 223. G
 Oleum cicini naturā habet sabini inueterati. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 122. A
 Oleum Comagenum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 269. F
 Oleum comagenum laxat. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 264. E
 Oleum comagenum ad sicca liquanda. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 264. C
 Oleum Coniæ sanat rigores. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. B
 Oleum Costinum exulcerat. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. F
 Oleum costinum rigores tollit. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. F
 Oleum Crudum omphacinum, & omotribes græce vocant. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 98. H
 Oleum crudum, & acerbum ωμοτρίβες, & omphacinum vocant. 6°.
 de sanitate tuenda. 2°. 100. F
 Oleum crudum, quale sit. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 132. E
 Oleum crudum adstringit. 13°. met. me. 7^a. 83. G
 Oleum crudum, & absinthium applicabant ipsi ventriculo extra anti-
 qui. 7°. meth. med. 7^a. 43. H
 Oleo crudo vtitur i fluxionib⁹ acribus ad oculos. 13°. met. me. 7^a. 86. D
 Oleum crudum, & acerbum conuenit lumbis. 6°. de san. tu. 2°. 100. F
 Oleum ex radice Cucumeris agrestis decocta. 3°. de compositione medi.
 per genera. 5^a. 235. A
 Oleum, in quo cucumeris agrestis radix admista, & decocta sit, cathar-
 ticam, & theriaticam virtutem habet, & quidem proprie atritis
 immutatio facit. de simp. med. Sp. 88. D
 Oleum in quo mala Cydonia sint per tempora madefacta paregoricum,
 vel stypticum aliquantum inuenitur. de simp. med. Sp. 88. D
 Oleum cotoneorum ventriculo conuenit. de rem. par. fac. 7^a. 158. F
 Oleum Cyprinum, & vnguentum cyprinum quo modo differant. 4°. de
 comp. me. per genera. 5^a. 240. H
 Oleum cyprinum adstringit cū caliditate. 2°. de comp. me. per gene. 5^a. 220. G
 Oleum cyprinum emollit. 4°. de comp. me. per gene. 5^a. 241. H
 Oleum cyprinum. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 193. A / B / C
 Oleum Eadinum minus laurino calidum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Olea Digerentia. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 211. E
 Olea Discussoria. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 197. F
 Oleum ex Dracunculo. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235. A
 Oleum perfectum Dulcissimum quæ faciunt olina. 6°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5^a. 46. G
 Oleum dulce quo modo temperatum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 25. D / E
 Oleum dulce

Oleum dulce expers adstrictionis. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
 Oleum dulce non adstringens gustu calidum modice. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 46. G
 Oleum dulcissimum calidum discutit, & magis inueteratum, & sic yonum. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 137. D
 Oleum dulce mitigans est. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
 Oleo dulci mitigantur medicamenta. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. F
 Oleum dulce qñ opportunum sit asperitati. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
 Oleum dulcissimum moribus solum succurrit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 ex Oleo dulci ceratum succurrit moribus. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 Oleum dulce acedinem remouet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. F
 Oleum dulcissimum optimum ad sensum vlcis. 3°. de sanit. tu. 2°. 79. B
 Oleo dulci egelido vtiur in frictione. 3°. de san. tu. 2°. 79. C
 Oleum dulce mundificat. de diss. cont. Sp. 74. F
 Olea quæ Emolliunt, & adstringunt. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Emplasticum, quale. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. E
 Oleum habet vim emplastici medicamenti. 6°. de san. tu. 2°. 98. C
 Olea quæ Exiccant. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. A
 Olei cum Euphorbio mixtio qualis. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 122. B
 Olea cum sunt Fluida ceram adde. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. B
 Oleum occludit quidquid natū est à nobis extra fluere. 2°. de simpliciu medic. facul. 5°. 13. H
 Oleum frigidum quo modo paretur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. D
 Oleum frigidum obstruit. 6°. met. me. 7°. 37. D
 Oleum frigidissimum ad febres. de dyna. Sp. 32. H
 Olea ex Fructibus expressa. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum frumenti ad scabiem. de dyna. Sp. 30. D
 Oleum frumenti ab herpetas. de dyna. Sp. 30. D
 Oleum tritici. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 227. G
 Oleum Gleucinum acopum. 7°. de comp. me. per gene. 5°. 269. F
 Oleum ex Grano gnidio soluit ventrem. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleū ex Herbis cū aromatibus sunt vingueta. 6°. de simp. me. f. 5°. 47. A
 Olea ex herbis, & floribus. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum hispanum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum hispanum adstringit. 1°. de comp. me. per ge. 211. B / D / 5°. 214. A / 8°. met. me. 51. D / 11. 72. G / 12°. 75. F / 13°. 7°. 83. G
 Oleū ex Iberia portatu adstringens frigidū. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum hispanum pro capillis fluentibus. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. F
 Oleo hispano vtiur i fluxionib⁹ acribus ad oculos. 13°. met. m. 7°. 86. D
 Oleum hispanum fugiendum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. A
 Oleum hispanum. 2°. de comp. me. per gen. 224. A / 3°. 5°. 229. G
 Oleum Histricum adstringit. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 211. E / D / 12°. met. thodi medendi. 75. F / 13°. 7°. 83. G
 Oleum histricum adstringit vehementer. 11°. met. me. 7°. 72. G
 Oleum histricum parum adstringit, & amaricat. 1°. de compositione medicamen. per genera. 5°. 214. A
 Oleum Hydrelum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. C
 Oleum in quo cocta Hyena, quale. 11°. de simpli. me. fac. 5°. 82. H
 Oleum Hyoscyaninum emollit, refrigerat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum hyoscyaninum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum immaturum repellit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
 Oleū immaturū p dolore capitis ex aestu solis. de reme. par. fac. 7°. 153. E
 Oleum immaturum pro rosaceo. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Oleum Insulsum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. A
 Oleum ex Iride. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. A
 Oleum irinum pro dolore capitis ex frigore. de rem. ar. fac. 7°. 153. F
 cū Oleo irino vinum sudorem prouocat de cathar. Sp. 95. D
 Oleum irinum de rem. par. fac. 7°. 153. H
 Oleum Iupiperinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Oleum Laurinum, & laurinum simpliciter quo modo differant. 2°. de cōposi. med. sec. loc. 5°. 135. F
 Oleum laurinum, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum cum bacca lauri decoctum thermanicum esse plus quam oportet, certum est. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum laurinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
 Oleum laurinum sufficienter calfacit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. B
 Oleum laurinum quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecijs, 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
 Oleum laurinum & cedrinum exiccant. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. A
 Oleum laurinum est oculorum cenoticum. de cathar. Sp. 95. B
 Oleum laurinum pro doloribus. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 Oleum laurinum. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 46. H / 2°. de arte cu-

ratina ad Glauconem. 7°. 104. G
 Olei laurini loco, pix liquida. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. E
 Olea laxantia. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. E
 Oleum Lentiscinum, quale. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 162. H
 Oleum lentiscinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum omne siue lentiscinum siue cicinum, siue raphaninum, siue ipsian, quod ex oliuis conficitur vetustate fit calidius, & tenuius. 11°. de simplic. med. fac. 5°. 79. C
 Oleū semini lentisci mistū stypticā virtutē affert. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum lentiscinum adstringit. 13°. met. me. 7°. 83. G
 Oleū lentiscinū adstringit cū caliditate. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 220. G
 Oleum lentiscinum acopum. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. F
 Oleo lentiscino oris, & linguae dolores curantur. 5°. de compositione medicamentorum secun. locos. 5°. 162. H
 Oleum lentiscinum vt ladanum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. F
 Oleum lentiscinum cum ladano pro capillorum defluio optimum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. F
 Oleum lentiscinum pro absinthio. 11°. met. me. 7°. 72. G
 Oleum lentiscinum debet esse recens. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. H
 Oleum Liliorum digerit, & emollit. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Oleum liliorum veri est duritiebus aptissimum. 7°. de sim. me. f. 5°. 53. B
 Oleum liliaceum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum Lotum non mordicat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum Lucernarum quale sit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 123. A
 Oleum lucernarum simile oleo veteri, & cicino. 1°. de compositione medicamentorum secun. locos. 5°. 123. A
 Oleum ex lucernis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 123. A
 Oleum Malthacodes. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 238. E
 Oleum Mastichinum, quale. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Oleum mastiche admistum colleticum videtur. de simp. me. Sp. 88. D
 Oleum mastichinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum mastichinum acopum. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. F
 Oleum mastichinum pro absinthio. 11°. met. me. 7°. 72. G
 Oleum Melanthinum. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Melinum pro absinthio. 11°. met. me. 7°. 72. G
 Oleum melinum adstringit. 13°. met. me. 7°. 83. G
 Oleum melinum magis adstringit oleo hispano, & histrico. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 211. B
 Oleum melinū adstringit, & refrigerat. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. A
 Oleū melinū. 6°. de simp. me. fac. 47. A / 7°. de comp. me. per ge. 5°. 270. D
 Oleum Mitigans quod. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. D
 Oleum non esse Mordax quomodo probetur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. E
 Oleum esse mordax quibus probetur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. E
 Oleum mordicans quod. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. D
 Olea quæ mordicant. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. F
 Oleum Musellinum. de dyna. Sp. 27. B
 Oleum Myrtinum quo modo fiat. de dyna. Sp. 23. F
 Oleum myrteum, quale. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 129. E
 Oleum myrteum adstringit. 13°. meth. med. 7°. 83. G
 Oleū myrteū adstringit, & refrigerat. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 237. A
 Oleum myrteum emollit. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. H
 Oleum myrteum magis adstringit oleo hispano, & histrico. 1°. de compo. medic. per genera. 5°. 211. B
 Oleum myrtinum valet in defluio capillorum. 1°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 125. F
 Oleum myrtinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum Nardo decoctum metasyncreticam virtutem habere incipit. de simplicibus medi. Sp. 88. D
 Oleum ex Nucibus quo modo fieri debet. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. B
 Oleum nucinum est oculorum cenoticum. de cath. Sp. 95. B
 Oleum nucinum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Oleum ex nucibus gangrenas, carbūculos, & ægilopas sanat. 7°. de simplicium medi. fac. 5°. 50. B
 Oleum ex agresti Oliua, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum ex maturis oleis pressum calidius ompbacino. 2°. de comp. medi. per genera. 5°. 220. A
 Oleum habens surculos olea, quale. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. A
 Oleum ex frondibus olea adstringit. 11°. met. me. 7°. 72. G
 Oleum Omotribes, quale. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. A
 Oleū omotribes, id est crudū est frigidū. 2°. de simp. me. fac. 5°. 11. D
 Oleū omotribes adstringit, & refrigerat. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 237. A
 Oleum otribes adstringit. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 211. D

Oleum omotribes. 6°. de simp. me. fac. 46. G/2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. E/6°. met. me. 7°. 37. D
 Oleum Omphacinum, quale. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. A
 Oleum omphacinum est frigidius oleo ex maturis oleis presso. 2°. de cō-
 posi. med. per genera. 5°. 220. A
 Oleum omphacinum adstringit. 2°. de simp. me. fac. 13. B/1°. de comp. me.
 per gen. 5°. 214. A/11°. met. me. 7°. 72. G
 Oleum omphacinum adstringit, & refrigerat. 4°. de compositione medi.
 per genera. 5°. 237. A
 Oleo omphacino fit refrigeratio. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220. F
 Oleum Omphacinum tātum est frigidum quantum adstringit. 6°. de sim-
 plicium med. facul. 5°. 46. G
 Oleum omphacinum repellit in capitis doloribus. 2°. de composit. medic.
 secundum locos. 5°. 137. D
 Oleum omphacinum obstruit. de ocul. 7°. 187. H
 Olei omphaci. fit mentio. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. G/2°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 132. E
 Oleum simile omphacino non quomodo fiat. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. G
 Oleum ex Panace. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. A
 Oleum Pmsum in plumbo nigrum fit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. C
 Oleum Pingue unde probatur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleum ex nigra Pice, quale. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum, & pix mixta qualia sunt. 6°. de cōpo. med. sec. loc. 5°. 173. H
 Oleum picinum refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fa. 5°. 15. A
 Oleum ex Populi flore. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. A
 Oleū Ponticū rectificat stomachū mollē, & debilē. de dis. cōt. Sp. 74. D
 Oleum Raphaninum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. H
 Oleum raphaninum acopum. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 269. E
 Oleum raphaninū pro doloribus. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 Oleis quibus Rarefiat cutis. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 197. F
 Oleū Recens humidū, & modice frigidū. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 212. H
 Oleum recens magis conuenit in phlegmone cum magno dolore, quam
 antiquum. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 211. A
 Oleo refrigerato caput ardore grauatū Galenus obliniuit. 2°. de simp.
 med. facul. 5°. 11. D
 Oleum Ricinum, quale. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. C
 Oleum ricinum, quale. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. G
 Oleum ricinum non est expertus Galenus. 2°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 132. G
 Oleum ricinum digerit. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. A
 Oleum ricinum pro doloribus in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 Oleum ricinum emollit. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 258. A
 Oleum ricinū in vlcere ubi durities fit. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 237. A
 ex Oleo ricino, & gutta ammoniaci medicamentum quale. 6°. de cōp.
 med. per genera. 5°. 258. B
 Oleo ricino oleum vetus. 4°. de cōp. me. per gen. 245. F/6°. 5°. 258. A
 Oleum Rosaceum, & vnguentum rosaceum quomodo differant. 4°. de cō-
 positione med. per genera. 5°. 240. H
 Oleum rosaceum quid. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
 Oleum rosaceum quomodo conficiendum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. E/F
 in Oleum rosatum aliqui ponunt salem. 6°. de san. tu. 2°. 98. H
 Oleum rosatum ex oleis sine frondibus. 6°. de san. tu. 2°. 98. H
 Oleū rosaceū quale. 2°. de simp. me. fa. 16. F/2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 136. C
 Oleum rosaceum dubium facit apud medicos an calidum potestate, an
 frigidum. 3°. de temp. 1°. 24. G
 Oleum rosaceum tenuis substantia, & tepida. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. G
 Oleum rosaceum in primo ordine frigidum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. G
 Oleo rosaceo calidior oleum chamæmelinum. de reme. par. fac. 7°. 153. H
 Oleum rosaceū bonū quale esse debet. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 141. A
 Oleum rosaceum perfectum quale, & quomodo fiat. 2°. de compositione
 med. per gen. 132. E/ 5°. 220. A
 Oleum rosaceum quomodo odoratum per multum tēpus maneat. 2°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
 Oleum rosaceum purum adstringit. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. G
 Oleum rosaceum repellit. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 100. A
 Oleum rosaceū concoquit, & repellit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. G
 Oleum rosaceum debet esse recens. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 132. E
 Oleo rosaceo in quibus vti licet. 2°. de simp. me. fac. 5°. 10. A
 Oleum rosaceum quomodo refrigerandum in affectu frigido. 2°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5°. 132. F
 Oleo rosaceo quæ frigida adhibenda. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. F
 Oleo rosaceo nō debet admisceri succus mali punici, mali messili, & sola
 ni, qñ caput refrigerare volumus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. G

Oleo rosaceo iuuantur adusti. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. F
 Oleum rosaceū quō calefacit, & refrigerat. 3°. de simp. me. fac. 5°. 19. B
 Oleum rosaceum leuiter refrigerat. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. A
 Oleum rosaceum quomodo refrigerat. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. A
 Oleum rosaceum quomodo refrigeret in calidis locis. 2°. de compositio.
 medicamen. sec. loc. 5°. 132. F
 Oleum rosaceum cum aceto inflammationibus incipientibus conuenit.
 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. C
 Oleum rosaceū solū in vigore valet. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. C
 Oleū rosaceū repellit in capitis doloribus. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 137. D
 Oleo rosaceo vtiur in capitis dolore ex plaga. 2°. de compositione medi-
 camentorum. sec. loc. 5°. 133. F
 Oleum rosaceum in principio in dolore capitis, & in qua parte ponendū
 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. D
 ex Oleo rosaceo capitis optima refrigeratio. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 132. E
 Olei rosacei mensura in refrigerando caput. 2°. de compositione medica-
 mentorum. secun. loc. 5°. 132. F
 Oleum rosaceum, & acetum in capite vulnerato. 2°. de compositione me-
 dicamen. secun. loc. 5°. 134. A
 Oleū rosaceū supra membranam nudam. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 134. B
 Oleū rosaceū cū aceto supra caluariā. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 134. B
 Oleo rosaceo nihil melius in fractura cranei, si sit optimū rosaceum. 1°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. H
 Oleo rosaceo, & aceto in lethargicis, & phreniticis vtiur. 2°. de com-
 positione med. sec. loc. 5°. 134. A
 Oleum rosaceum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
 Oleo rosaceo vtiur in fluxionib' acribus ad oculos. 13°. me. m. 7°. 86. D
 Oleum rosaceum mitigatorium est in nervis punctis. 3°. de compositione
 medica. per genera. 5°. 235. A
 Oleum rosaceum emollit. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 241. H
 Oleum rosaceum humectat. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. H
 Oleo rosaceo cōtēperāda sunt medicamenta æstate. 6°. met. me. 7°. 38. E
 Oleum rosaceum vincit acetum in hebetanda acrimonia. 1°. de simpliciū
 medicam. facul. 5°. 5. H
 Oleum rosaceū mitigat medicamenta. 2°. de cōp. me. per gen. 5°. 220. D
 ex Oleo rosaceo, & cera, ceratū liquidū. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 218. H
 Oleum rosaceum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. A
 Oleo incoquenda Rosmarini herba. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Oleum Rutaceum ad dolores intestinorum, & coli. 12°. met. me. 7°. 78. G
 Oleū rutaceum pro dolore capitis ex frigore. de rem. par. fac. 7°. 153. F
 Oleo rutaceo in quo dolore vtiur Galenus. 2°. de lo. aff. 4°. 9. D
 Oleo in quo ruta cocta pro clysteri vtiur Galenus in dolore ex flatu &
 humore. 12°. met. me. 7°. 79. H
 Oleum rutaceum flatus sanat. 8°. met. me. 7°. 53. F
 Oleum ruta cum anserino adipe in eo liquato sanat dolores ex intempe-
 rie cum mordicatione. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. C
 Oleum Sabinum optimum ubi. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 133. B
 Oleum sabinum optimum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. G
 Oleum sabinum optimum in Italia. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. G
 Oleum sabinum quale. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 232. F
 Oleum sabinū tenuiū partiū. 1°. de comp. me. sec. loc. 122. A/2°. 5°. 141. F/
 10°. met. me. 65. A/11°. 72. G/2°. de arte cu. ad Gla. 7°. 104. A
 Oleum sabinum tenuissimum omnium. 6°. met. me. 7°. 37. D
 Oleum sabinum non adstringit. 3°. de san. tu. 2°. 79. A
 Oleum sabinum dilatat. 8°. met. me. 7°. 51. D
 Oleum sabinum in Italia relaxat. 3°. de san. tu. 2°. 81. B
 Oleum sabinum habet vim relaxandi. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
 Oleum sabinum relaxat. 7°. de comp. medica. per gene. 269. F/12°. me-
 thodi medendi. 7°. 75. F
 Oleum sabinum vetus melius. 3°. de san. tu. 2°. 81. C/2°. de compositione
 medic. per genera. 5°. 223. G
 Oleum sabinum vetus. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. B
 Oleo sabino cōtēperanda sunt medicamēta æstate. 6°. met. me. 7°. 38. E
 ex Oleo sabino, & anseris pinguedine clyster ad morsus. 8°. methodi
 medendi. 7°. 53. F
 Oleum sabinum pro vetere. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 209. C
 Olei sabini meminit. 1°. de comp. medic. secun. locos. 131. A/B/7°. 269. H/
 271. A/C/D/H/ 5°. 274. B
 Oleo sabino quod oleum simile. 4°. de san. tu. 2°. 86. H
 Olei sabini inueterati naturam habet oleum cicinum. 1°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 122. A
 Oleum debet esse citra Salem confectum. 10°. met. me. 7°. 65. A
 Oleum experts

Oleum ex pers. salis αὐαλον. 2°. de simp. med. facul. 5^a. 12. B
 Oleū quod nihil bēat salis magis refrigerat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. D
 Oleum habens salem calidius est. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 220. A
 Oleum cum sale habet mordacitatem. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. G
 Oleum Salsum, & non salsum quomodo ventrem ducit. 2°. de simpliciū
 medicamentorum fac. 5^a. 12. B
 Oleum Scissile de med. fac. par. 7^a. 172. H
 Oleum Sesaminum quale. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. D
 Oleum sesaminum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum sesaminum acopum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 269. E
 Oleum Sicyonium quale. 12°. meth. med. 7^a. 75. F
 Oleum Sicyonium digerit. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 235. A
 Oleū sicyoniū euacuat, & dissolvit. 1°. de ar. cu. ad Glau. 1^a. 100. A
 Oleum sicyonium discutit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. D
 Oleū sicyoniū recēs magis emollit, quā vetus. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 34. F
 Oleum sicyonium sudorem prouocat. de cathar. Sp. 95. D
 Oleum Sinapinum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. H
 Oleum sinapinum acopum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 269. E
 Oleum sinapinum pro doloribus. in 6th. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. B
 Oleū, in quo Spondylium, vel serpillum, vel pulegij coma, vel calamen-
 tum, vel menta vel sisymbrium decocta sint, euacuat, & dissolvit. 1°.
 de arte curatiua ad Glauco. 7^a. 100. B
 Oleum Stryacinum. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 270. F
 Oleū Sufinū recēs magis emollit, quam vetus. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 34. F
 Oleum sufini acopum. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 269. F
 Oleum sufinum laxat. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 264. E
 Oleum sufinum ad sicca liquada. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 264. C
 Oleū Tēperatū aptissimū ad puris generationē. 5°. de sim. me. f. 5^a. 34. A
 Oleum Tenue vnde probatur. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. A
 Oleū Tepidū pro febricitatibus ex obstructione 8°. meth. me. 7^a. 51. E
 Oleo tepido perfundatur hecticus. 10°. meth. med. 7^a. 66. H
 Oleū tepidum, vbi omnes hirudines inhererint, particula, ne refrigerat,
 infundemus. de cucur. sca. 6^a. 4. C
 Oleum Terebinthinum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleum Venafanum. 7°. de cōp. med. per ge. 269. G | 5^a. 272. G
 Oleum Vetus Galenus seruauit. 4°. de comp. med. per ge. 5^a. 240. B
 Oleū quod pro veteri Galenus faciebat. 6°. de cōp. me. per ge. 5^a. 258. A
 Oleum vetus quale. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 211. A
 Oleum vetus ex immaturo, quale. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. G
 Oleum vetus calidius est. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. G
 pro Oleo veteri venditur adeps suillus vetus. 4°. de compositione medi-
 camentorum per genera. 5^a. 240. A
 ab Oleo veteri quō differat adeps suillus. 4°. de cō. me. per g. 5^a. 240. A
 Oleū inueteratū rosionē acquirit. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 240. B
 Olei veteris, & noui vires. de simp. med. Sp. 88. D
 Oleum vetus, & recens facit quatuor differentias in cōpositionibus. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 264. G
 Oleum vetus digerens. 1°. de comp. med. per ge. 211. E | 3°. 5^a. 235. A
 Oleū vetus abūde digerit sine erosione. 4°. de com. med. per ge. 5^a. 239. E
 Oleum vetus rarefacit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. F
 Oleum vetus magis exiccat. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 213. B
 Oleum vetustum est vñ ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 129. D
 cū Oleo veteri abrotonō valet ad alopecias. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 40. H
 Oleum vetus prodest phlegmoni contumaci. 1°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5^a. 211. A
 Oleū vetus in vlcere vbi durities fit. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. A
 Oleū quadraginta annorū vlcera sanat. 4°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 240. B
 Oleum quando debet esse vetus in neruorū vulneribus. 3°. de compositio.
 med. per genera. 5^a. 229. H
 ab Oleo veteri robur fit medicamento. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 230. F
 Oleum vetus pro ricino. 4°. de cōp. me. per ge. 245. F | 6°. 5^a. 258. A
 Oleo vetusto simillimū est oleum cicinū. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. H
 Oleo veteri simile est oleū lucernarū. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 123. A
 pro Oleo veteri cicinū sumi potest. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 223. G
 pro Oleo veteri sabinum. 10°. de comp. med. se. loc. 5^a. 209. C
 Oleū Viride cōtra spasmus ex siccitate. de me. exper. Sp. 106. F
 Oleum in quo cocta est Vulpis, quale. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. H
 O L F A C T V S quid. fin. me. Isa. 45. B | de hist. philo. Sp. 9. H
 Olfactus vbi habeat sedem. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. C
 Olfactus cur in cerebro. 8°. de vsu par. 1^a. 168. C
 Olfactus sensorij natura. 8°. de vsu p. 1^a. 168. A | 4°. de loc. af. 4^a. 22. G

Olfactus instrumentum vaporosum est. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. B
 Olfactus sensorium habet spiritū vaporosum. 8°. de vsu par. 1^a. 168. A
 Olfactus fumosus. de ocul. 7^a. 185. B
 Olfactus quo modo fiat. de hist. phil. Sp. 9. F
 Olfactus fit in pelliculis plenis spongiosa carne, quae sunt intra nares. de
 vtilitate respirationis. Sp. 63. D
 Olfactus instrumento os ppositū ad uocē dē dē. 11°. de vsu par. 1^a. 188. H
 Olfactum auferunt ossa thmoide, id est colla. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. D
 Olfactus tertio adiungitur, cum natura incedit à plantis ad animal. 2°. de semine. 1^a. 339. G
 Olfactus qualitates totidem sunt, quot gustus, sed non sunt sortitæ pecu-
 liaria vocabula. de na. hu. com. 1^a. 1^a. 28. H
 in Olfactu non sunt nomina. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. H
 Olfactus iudicat de qualitatibus. 9°. de sim. med. fac. 5^a. 64. D
 per Olfactum deuenimus in cognitionem qualitatis, & substantiæ ali-
 mentorum. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. F
 Olfactu primo probandæ sunt plantæ, deinde comedendæ. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2^a. 24. E
 Olfactus docet discernere cibos attenuantes. de atten. vic. 2^a. 43. G
 Olfactu regula inueniendi habentia vim attenuandi, & incidendi. de at-
 tenuante vic. 2^a. 44. B
 Olfactu, & gustu simplex medicamentum excellens est validius. 1°. de
 antidotis. 5^a. 100. E
 Olfactus quid percipiat in morbis. de ijs, quæ in me. fi. com. 1^a. 7^a. 199. D
 Olfactus quibus contristatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 Olfactum angit humor acris. 15°. de vsu par. 1^a. 211. H
 Olfactus potentia lesio vnde fiat. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. D
 O L I B A N I electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 O L I G O P H O R A vina vnde dicta. de bo. & vi. suc. 2^a. 38. G
 Oligophorum vinum, quale sit. 7°. meth. med. 7^a. 45. E
 Oligophora vina non sunt noxia capiti. de bo. & vit. succ. 2^a. 38. G
 Oligophora vina sedant dolorem capitis, qui fit ab humoribus ventricu-
 lo collectis. de bo. & vit. suc. 2^a. 38. G
 O L I G O S G H O E N O S. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. A
 Oligoschœni fructus somnum affert. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. A
 Ο λιγοσχοφίαν nutritionem parciore vocant. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. C
 O L I V A E acerbæ, & siccæ sunt nuper enatæ, vbi maturuerint dulces,
 & progressu temporis humidiores redduntur. 4°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5^a. 25. F
 Oliua primo pontica est, deinde dulcescit. de ocul. 7^a. 188. B
 Oliua palam ab acerbitate in dulcedinem transeunt. 4°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5^a. 25. F
 Oliuarum partes solidæ quo modo vocentur. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. C
 Oliuarum nuclei terreni sunt. 9°. de sim. me. fac. 5^a. 64. H
 Oliuarum natura calida est moderate. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. F
 Oliuæ caducæ habent multum pinguedinis. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. H
 Oliua pinguis exacte. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 26. F
 Oliua immatura adstringit, & refrigerat. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. F
 Oliuæ non caducæ succū habent adstringentē. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 Oliuas caducas cum pane mandunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 Oliuæ albæ. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 164. E
 Oliuæ colymbades. 6°. de comp. med. se. loc. 5^a. 176. C
 Oliuæ druppæ. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 46. G
 Oliuæ nigra vitandæ in capitis doloribus à stomacho, & ab alijs parti-
 bus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 137. B
 Oliuæ smaragdina. de dyna. Sp. 24. B
 Oliuæ numerant inter cibos, qui prius sumebant. 2°. de ali. fac. 2^a. 18. G
 Oliuæ cum garo ante cibos deicere faciunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 Oliuæ cum tertia parte panis ventrem molliunt. de pue. epil. 7^a. 180. C
 Oliuæ muria conditæ quales. 6°. de comp. med. se. loc. 5^a. 176. B
 Oliuarum muria. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 175. H
 Oliuæ cum aqua, quando comeduntur ante cibum cum muria, leniunt vē-
 trem. de dissol. con. Sp. 75. A
 Oliuæ post cibum sine muria, & maxime quæ sunt ponticæ quid faciant.
 de dissol. cont. Sp. 75. A
 Oliuæ parum nutriunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 cur Oliuæ parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Oliuæ rectificant stomachū mollem, & debile. de diff. cont. Sp. 74. D
 Oliuæ stomachum roborant. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 Oliuæ appetentiam excitant. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. H
 Oliuæ cum oleo repositæ stomachum roborant, & appetentiam excitāt
 de alimentorum fac. 2^a. 20. H

Oliuæ obsonium

Oliua obsonii in capitis dolore ex stomacho. 2°. de cōp.me.se.lo. 5°. 135.B
Oliuas in prandio dat epilepticis. de puer.epil. 7°. 180.F
Oliua quales in dieta attenuante. de atten.vic. 2°. 46.A
Oliua ante balneum sumenda sunt. 6°. de san.tuen. 2°. 97.G
ex Oliua teneris germinibus que sunt, repellunt. 1°. de arte curati. ad
 Glauconem. 1°. 100.A
ex Oliuis proprie dicitur oleum. 6°. de simp.med.fac. 5°. 46.F
que Oliua oleum perfectum dulcissimum faciunt. 6°. de simplicium me-
 dicamen.fac. 5°. 46.G
ex Oliuis olea que nō sunt, dicuntur olea abusive. 3°. de san.tuen. 2°. 79.B
Oliua sarmentorum cinis qualis. de simp.med. Sp.86.A
Oliua radices pituitam purgant. de dynam. Sp.22.A
Oliua radices dosis. de dynam. Sp.22.A
Oliua lachryma vires hēt vehemēter excafactorias. de sim.m. Sp.83.F
Oliua lachryma ad oculorum caliginem facit. de simp.med. Sp.83.F
OLLAM nouam pro medicamento accipi iubet. 4°. de composit. me-
 dicamen.per gene. 5°. 243.C
Olla aris rubri. 6°. de comp.med.per ge. 5°. 256.E
Ollarum flos. de med.fac.par. 7°. 174.B
per Ollam fomentum quomodo fiat. 3°. de comp.med.sec.loc. 5°. 145.C
in Ollam iubet inspici propter nyctilopas. de remed.par.fac. 7°. 156.H
OLOSTIVM exicat adstringens. 8°. de simp.med.fac. 5°. 57.C
Olostium ad rupta potui exhibent. 8°. de simp.med.fac. 5°. 57.C
OLVS quod nomen sit, & quid significet. de atten.vic. 2°. 44.B
Olerū speciebus nō erāt imposta noia antiquitus. de atten.vic. 2°. 44.B
Olerum facultates scire satis est, quamuis singulas species nō agnoscas.
 de attenuante vic. 2°. 44.B
ne Ols quid dem absq; definitione aliqui emerēt. 2°. de diff.pul. 4°. 53.E
in Oleribus caulis est annuus. 2°. de alim.fac. 2°. 24.C
Olerū caulis habet tpatūrā foliorū sed sicciorē. 2°. de ali.fac. 2°. 24.A
Olerum omnium radices quales. de atten.vic. 2°. 45.G
Olerum qualitas nobis familiaris est pro alimento vt etiam leguminū,
 & huiusmodi, contraria vero cantharidis. 7°. de vsu par. 1°. 159.B
Olera, quibus nō est multa acuitas, sunt de cibarijs medijs. de dissolutio-
 ne continua. Sp.74.B
Olera sunt cibi imbecilli. in 6°. de mor.vul.com.5°. 3°. 192.E
Oleribus & succo ptissana, si exercens se, vtatur, cito labefactatur. 1°. de
 alimen.facul. 2°. 10.B
Olera omnia vitio digeruntur. de diff.cont. Sp.73.E
Olera facile nutriunt, sed parum. 8°. meth.med. 7°. 50.H
Olera omnia cur parum nutriunt. de diff.cont. Sp.73.G
Olera omnia habent alimentum paucissimum, tenue, & aquosum. 2°. de
 aliment.facul. 2°. 23.D
Olera quos faciant humores. com.2°. aph.18°. Ex.14.B
Olera nulla habent bonum succum. de bon.& vi.suc. 2°. 37.F
Olera omnia generant malos humores. de diff.cont. Sp.74.C
Olera quae sunt vitiosissimi succi. de bon.& vit.suc. 2°. 37.G
Olerum radices, germina, stipites, & folia succum gignunt pituitosum.
 de attenuan.vic. 2°. 45.G
Oleribus paucis vere vtendum est de sal.die. 2°. 40.C
Oleribus crudis, & elixis astate vtendum. de sal.die. 2°. 40.C
Olera quae edenda illis, qui semel tantum comedunt in die. de vic. rat.in
 mor.acu.com.4°. 7°. 145.B
Olera cruda q̄ stomachicis conueniunt. 8°. de comp.med.sec.loc.5°. 192.C
Olera cocta q̄ stomachicis conueniunt. 8°. de comp.med.sec.loc. 5°. 192.C
Ols ventrem mollit. de puer.epil. 7°. 180.C
que Olera deiectionem faciunt. 2°. de alim.fac. 2°. 23.C
Olera ex oleo, & garo faciūt deicere aliū. 6°. de sa.tuē. 97.F/2°. 99.H
Oleribus ex oleo, & garo assumptis ante cibū soluiantur senū alius. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 92.E
post Olera ex oleo, & garo sumenda sunt mala punica. 3°. de symptoma-
 tum causis. 3°. 24.H
Olera suauissima mouentia vrinam. de cura icter. Sp.III.D
que Olera epilepticis conueniunt. de puer.epil. 7°. 180.C/F
ex Oleribus qui humiditatem contraxerunt, & volūt exerceri, incidunt
in febrem ephemeram. 3°. de san.tuen. 2°. 81.G
Olerum acrium radices sunt mali succi. de bon.& vi.suc. 2°. 37.G
Olerum agrestium aliud genus. de atten.vic. 2°. 44.B
Olera syluestria quae. de atten.vic. 2°. 44.C
Olera agrestia pariunt malos succos. de bon.& vi.suc. 2°. 37.G
ex Oleribus agrestibus omnia sunt vitiosissimi succi. de bonitate & vi-
 tio succorum. 2°. 37.G

Oleris attri semen frangit lapidem renum, & vesicae. de cath. Sp.87.D
ex Oleribus brassica potius siccatur quam malua. 5°. de san.tuen. 2°. 92.C
Oleribus oibus multi medici anteposuerūt lactucā. 2°. de ali.fa. 2°. 22.D
Olerum sola lactuca detergit. 4°. de san.tuen. 2°. 22.F
Olera hortēsia cur cū aceto, & oleo māduntur. de atten.vic. 2°. 22.C
Ols iamenum est humidum. de diff.cont. Sp.21.D
Ols iamenum est de cibarijs medijs. de diff.cont. Sp.21.B
Ols iamenum est malum stomacho, & cur. de diff.cont. Sp.21.E
Olera spinosa mediocriter iuuant stomachum. 2°. de alim.fac. 2°. 22.D
Olerū halitus inscit vicinū aerē. in 3°. de mor.vul.com.1°. 3°. 133.F
ex Olerū putredine aer coinquinatus fit pestilēs. 1°. de san.tuē. 2°. 67.B
Olerum putredinis aer euitandus. 12°. meth.med. 7°. 77.E
OLYMPIACVS Milesius methodicæ sectæ auctor. intr. 1545.E
Olympicus nugax. 1°. meth.med. 7°. 6.H
in Olympijs se exercētes non curāt filios suscipere. 1°. de sem. 1°. 33.A
ab Olympio vsitatum malagma. 9°. de comp.med.sec.loc. 5°. 200.D
OLYNTHI grossi. 8°. de simp.med.fac. 57.E/ 5°. 6.F
OLYRA. 1°. de alim.fac. 2°. 25.C
Olyra color albus. 1°. de alim.fac. 2°. 25.B
Olyra vbi plurima. 1°. de alim.fac. 2°. 25.B
Olyra in Asia frequens. 1°. de alim.fac. 2°. 25.G
Olyra frequens in Asia, qualis. de atten.vic. 2°. 44.H
Olyra media est inter triticū, & hordeū. 8°. de simp.med.fac. 5°. 57.C
Olyra quanto sit tritico deterior. de atten.vic. 2°. 44.H
Olyra & Typha sunt zea. de atten.vic. 2°. 44.H
Olyra, & tragi semina idē ab aliquibus putantur. 1°. de alim.fa. 2°. 12.H
ex Olyra tragus quomodo. 1°. de alim.fac. 2°. 12.H
Olyra cortice emundanda. de atten.vic. 2°. 45.A
Olyrim panes quales. 1°. de alim.fac. 2°. 12.G

OMATARICHON id est cruci-
 famentum. 5°. de comp.med.sec.loc. 5°. 157.D
Omelyseos meminit. 6°. de comp.med.sec.loc. 5°. 174.A
OMENLYSIM quid vocent Græci. 3°. de composit. med. per gene. 5°. 229.A/14°. meth.med. 7°. 87.E
OMENTVM & epiploon, idem. 6°. de ana.adm. 1°. 91.D
Omentum vocatur viscus. 3°. de nat.fac. 1°. 91.B
Omentum quomodo gignatur. de sat.for. 1°. 91.A
Omenti sectio. 6°. de anat.admi. 1°. 91.D
Omentum facile eximi potest ab animali. 6°. de anat.admi. 1°. 91.F
Omentum vbi sit. de anat.parua. Sp.47.B
Omenti ortus. 6°. de anat.adm. 91.F/4°. de vsu par. 1°. 138.B/commun. 7°. Ex.58.H
aphorismo. 55°. 1°. 138.C
Omentū qbus cōnectatur. 6°. de ana.adm. 91.F/4°. de vsu par. 1°. 138.C
Omenti figura quæ. 6°. de ana.admi. 1°. 91.F
Omentum cur extensum est ad omnia intestina. 4°. de vsu par. 1°. 137.E
Omenti essentia eadem cum essentia peritonei. 6°. de ana.adm. 1°. 92.A
Omentum quibus constet. 4°. de vsu par. 1°. 137.D
Omenti compositio vnde. 6°. meth.med. 7°. 40.A
Omentum habet duas tunicas. 4°. de vsu par. 1°. 137.D
*Omentum est solidum, & firmum vnde quaq; ita vt nihil in ipsum exi-
 qua parte possit incidere.* com.7°. apho.55°. Ex.58.H
Omento venæ intertextæ vnde. de ven.art.diff. 1°. 56.B
ad Omentum vena vnde oriatur. 16°. de vsu par. 1°. 220.H
in Omentum venarum omnis distributio fit simul cum arterijs. 16°. de
 vsu partium. 1°. 138.C
in Omento quid agat pinguedo. 4°. de vsu par. 7°. 40.A
Omenti vsus qualis. 6°. meth.med. 7°. 40.A
Omentū factū esse gratia calefaciēdi quō p̄betur. 4°. de vsu pa. 1°. 137.D
Omentum calidum est. 4°. de vsu par. 1°. 90.F
Omentum est cibi instrumentum. 6°. de ana.adm. 1°. 90.F
Omentum quid agat. 6°. de anat.adm. 1°. 90.F
*in Omētū quibus hepar aqua plenū eruperit bis venter aqua repletur,
 & moriuntur.* com.7°. apho.55°. Ex.58.H
Omēto nō pōt aqua effluere, nisi aliquo mō exeat. c.7°. a.55°. Ex.58.H
*Omentum cum ad inferiores testiculorum tunicas deuoluitur est agnatus
 in situ.* de diff.mor. 1°. 90.F
*Omentum deuolutum ad inferiores testiculorum tunicas appellatur
 ci epiplocelem.* de diff.mor. 1°. 90.F
Omento dissecto intestina suis sedibus mouentur. de cau.mor. 1°. 90.F
Omētū si p̄ vulnus exeat significat pitoneū eē decisū. 1°. de lo. 1°. 90.F
Omentum excidit peritoneo vulnerato. 6°. meth.med. 1°. 90.F

Omentum si excidat necessario putrescit. com. 6°. apho. 58°. Ex. 53. F
 Omentum si exciderit quid agendum. 6°. meth. med. 7°. 39. A
 si Omentum quod exciderat putrescit, quid agant medici. comment. 6°. Ex. 53. F
 aphorismo 58°. Ex. 53. F
 Omentum non adimitur etiam si exiuerit, nisi sit liuidum effectum. 4°. 1°. 137. D
 de usu partium. 1°. 137. D
 Omentis pars nigra amputanda est, quando abdominis vulnus exit. 6°. methodi medendi. 7°. 40. B
 Omentum quibus excidit, & vulneratum sit, & abscissum, sentiunt in ventriculo frigiditatem. 4°. de usu par. 1°. 137. E
 in Omento si dimidia pars abscinditur partis quæ superfuerit ægritudo mutilatio crit. de diff. mor. 3°. 5. A
 in Omento mutilato erit aliqua diminutio magnitudinis, tamen ipsum animal necessario non dicitur mutilatum. de diff. mor. 3°. 5. A
 Omentum auferitur. de diff. mor. 3°. 4. G
 Omentum totum ferè Galenus abscidit cuida gladiatori. 4°. de usu p. 1°. 137. E
 OMNINO vocabuli expositio. de nat. huma. com. 1°. 1°. 27. B
 Omnia si habeat ante se negatione quid significet. cō. 2°. ap. 19°. Ex. 14. C
 OMNIA sunt in omnibus sed inæqualiter, ut sanguis quoque in arteriis, ac quoque in venis, & ventriculo. 6°. de usu par. 1°. 154. H
 Omnia sunt tribus artificibus instrumentis, & materia. de vocalium instrumentorum diff. 1°. 106. C
 Omnia compatiuntur, & consentiunt in cōpagine totius corporis. 1°. de usu partium. 1°. 114. F
 Omnia inter se mutuo afficiuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 293. H
 ad Omnes Aegritudines emplastrum. secr. Sp. 102. B
 Omne Animal habens calorem magnum necessarium fuit habere pulmo nem magnum. de ana. viu. Sp. 47. F
 Omne animal abundans in sepo, & pinguedine, abundat & in medulla. de anatomia viuorum. Sp. 44. D
 Omne animal est particeps rationis quanquā de homine solo dicitur per excellentiam. in oration. exor. Isa. 2. B/C
 Omnes Aquæ tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Omnes aquæ paludose sunt pessimæ. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Omnium Arteriarum truncus est arteria maxima. 1°. de decr. Hip. 1°. 232. D
 Omnes arteriæ à magna arteria, quæ in sinistro cordis vetriculo est, oriuntur. 1°. de Hipp. & Plat. decre. 1°. 233. C
 Ois Cadmia styptica est, & vehementer stringit. de sim. med. Sp. 81. F
 Omnis Caro quiescens non velocis exercitij est multarum superfluitatū. de diff. cont. Sp. 73. E
 Omnis Cassia fistula acriter calfacientes, & stringentes vires habet. de simp. med. Sp. 82. H
 Omnis Cera remollit, & laxat durities. de sim. med. Sp. 82. B
 Omnes Chamæpithios species vires habent acres, & diureticas. de simplic. medica. Sp. 85. F
 Omnes Cibi dulces sunt mali hepatis, & renibus. de diff. cont. Sp. 74. G
 Oibus Corporis mēbris cor est calidius. de cōp. mēb. si. de na. h. Sp. 58. G
 Omnes corporis partes habent colligantiam ad cor pervenas pelliculas, & nervos. de vit. resp. Sp. 62. G
 Omne Cōstium vires habet acriter stringentes. de simp. med. Sp. 82. D
 Omne Crocum vires habet leuiter stypticas. de simp. med. Sp. 81. E
 Omne Daucū vires habet acres, & excalfactorias. de sim. me. Sp. 83. E
 Omnis finis efficacissime tumorem lenit, & veteres durities remollit. de simp. med. Sp. 84. E
 Omnis finis podagricos in accessionibus iuuat. de simp. med. Sp. 84. E
 Omne quod fit ex alio minus est eo a quo generatur. de vit. resp. Sp. 62. E
 Omnia ob aliquem finem facta. 1°. de nat. fac. 1°. 291. H
 Omnis Galla stringit vehementer. de simp. med. Sp. 84. F
 Omnes Glandulæ sunt insensibiles. de vit. resp. Sp. 62. H
 Omnia instrumenta sensuum continentur pelliculis. de vit. resp. Sp. 63. D
 Omne Lignū durū est secundū Hippocratem, & tactu ledit. & ma. 7°. 319. E
 Omnia Mala de corpore tollit radix cucumeris agrestis siccata, et rasa, & cribrata. de simp. med. Sp. 83. A
 Omnis detrahitio Medicinæ est calida, & humida. de cathar. Sp. 94. D
 Omnis Medulla leniter mollit, & relaxat durities, & tumores. de simplic. med. Sp. 87. D
 Omne Membrum congelatum terrestre priuatum sensu ex melancholia est. de anat. viu. Sp. 45. F
 ed Omne mēbrū instrumentale veniūt duæ venæ. de ana. viu. Sp. 44. B
 Omne membrum intēdit suo commodo, & reparationi. de motibus manū festis, & obscuris. Sp. 68. A
 Omnia habent sanitatis tuendæ providentiam. 6°. de san. tuen. 2°. 95. B

Oē mēbrū attrahit sibi quod cōuenit ei. de mot. man. & obscu. Sp. 68. A
 Omnis motus fit per villos. de ana. viu. Sp. 44. G
 Omnis Myrrha styptica est, acris, excalfactoria. de simp. med. Sp. 87. B
 Omne Nutrimentum simile fit ei cuius est nutrimentum. de vilitate respirationis. Sp. 63. H
 Omne nutrimentū influēs refrigerat id quod nutrit. de vit. resp. Sp. 63. A
 Omnia Oua dura elixa, & assa tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Omne Piper Syncere stringit, excalfacit, totū corpus vehementer commouet. de simp. med. Sp. 88. F
 Omnis Præputia est extra naturam. de sper. Sp. 40. D
 Omnis Resina efficaciter relaxat, & remollit. de simp. med. Sp. 89. D
 Omnia Salsamenta pruritum mouent. de cathar. Sp. 95. D
 Omnis Sensus, & motus influens insluit per nervū. de ana. vi. Sp. 48. A
 Omnes sensus particulares reducuntur ad sensum communem. de anatomia viuorum. Sp. 45. G
 Omnis substantia corporea animata ex elementis est. de sper. Sp. 39. A
 Ois substantia corporea animata teste Hippocrate iuncta est, & ligata in planetis, & signis, quatuorque elementorum nexibus. de sper. Sp. 38. G
 Ομογενής id est eiusdem generis. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
 Ομοειδής id est eiusdem speciei. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
 Ομοιομετρίαι similes partes vocat Aristoteles. 6°. de sa. tuen. 2°. 95. C
 Ωμοπλάται quid. intro. Isa. 63. E/13°. de usu par. 1°. 202. D/10°. met. medendi. 7°. 64. G
 in Omplatis venæ, & arteriæ se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
 OMOTONA febris quæ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 160. A
 Omotonos spiritus synochi. 9°. meth. med. 7°. 57. A
 OMOTRIBES vocat oleū crudū. 6°. de san. tuen. 98. H/ 2°. 100. F
 Omotribes oleum, quale. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 122. A
 Omotribe, id est oleo omphacino fit refrigeratio. 2°. de compositione medicamen. per genera. 5°. 220. F
 Omotribes oleum non valet in frictione. 3°. de san. tuen. 2°. 79. B
 Omotribes oleum. 6°. de simp. med. fac. 46. G/2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E/6°. meth. med. 7°. 37. D
 OMPHA dicta nardus, quæ. 1°. de antiid. 5°. 106. F
 OMPHACINVM vocant oleum crudum. 6°. de sa. tuen. 98. H/2°. 100. F
 Omphacinum oleum, quale. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 122. A
 Omphacinum oleum non valet in frictione. 3°. de san. tuen. 2°. 79. A
 Omphacinum oleum. 6°. de simplic. medi. facul. 46. G/2°. de compositione medi. sec. loc. 5°. 132. E
 OMPHACITIS galla desiccata, & indurata. 5°. de simplicium medica. facultatibus. 5°. 36. C
 OMPHACIUM quo modo fiat. de dynam. Sp. 23. A
 Omphacium, & acetum differunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 Omphacio tenuius est acetum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. E
 Omphacium neque habet calorem, neque acrimoniam. 4°. de simplic. med. facultatibus. 5°. 27. D
 Omphacium, & sal contraria sunt. 6°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 174. D
 Omphacium est acidum, & acerbum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Omphacium numeratur inter adstringentia parabilia. 6°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 169. G
 Omphacium adstringit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. C
 Omphaciū vehementer adstringit. 5°. de simp. med. fac. 39. B/4°. de com. med. sec. loc. 5°. 149. H
 Omphaciū adstringens vehemens iudicat Galenus. 5°. meth. me. 7°. 31. G
 Omphacium vinum plus adstringit quam oportet. 1°. de compositio. medic. per genera. 5°. 211. G
 Omphacium conuenit dysenterici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Omphacium exiccat in tertio ordine non tamen vrit. 5°. de simplicium med. facul. 5°. 63. B
 Omphacio refrigerantur ardores. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. G
 Omphacium ad hypochondria ardentia magis conuenit, quam acetum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. F
 Omphacium vlcera glutinare non potest. 1°. de sim. med. fac. 5°. 7. H
 Omphacii meminit. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 pro Omphacio succus Rheis. 6°. de comp. sec. loc. 5°. 168. D
 Omphacium rosaceum. 10°. meth. med. 7°. 65. A
 OMPHACOCARPVM idem cum apparine herba. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 43. D
 OMPHAX quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 88. B
 Omphax vna acida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. D
 Omphax gustu est styptico valde linguam submordet potenter stringit, omne pro-

omne profluuium confestim tenet. de simp. med. Sp. 88. B
 Omphaciarum variarum differentia. 4. de simp. med. fac. 5. 27. F
 Omphax quomodo ab aceto differat. 4. de simp. med. fac. 5. 25. A
 Omphaxis succus perfecte refrigerat. 4. de simp. med. fac. 5. 25. A
 Omphax quo modo prodest ardoribus. 4. de simp. med. fac. 5. 25. A
 OMPHACOMELI quo modo fiat. de dynam. Sp. 22. C
 Omphacomeli ad quæ valet. de dynam. Sp. 22. C
 Omphacomeli alia compositio. de dyna. Sp. 22. D

ONAGRION habet vini facultatem, & vinum olet. 8. de simp. med. fac. 5. 57. C

O'vεροπόλοι qui dicantur. de vict. ra. in mor. acu. com. 1. 7. 110. B
 O'vεροπομωων meminit. 10. de simp. med. fac. 5. 72. D
 ONERATA facultas, & ibecilla quo differat. 3. de ca. p. 4. 99. B
 ONESIDEMI ad Nephriticos. 10. de cōp. me. sec. loc. 5. 206. D
 Onesidemi confectio. 10. de comp. med. sec. loc. 5. 206. D
 ONETRI pharmacum. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 187. A
 ONISCOS in albo iure dabis in febre si gustaret carnem. 4. de sanitate. tuenda. 2. 87. G
 Onisci ad aurium dolores valent. 11. de simp. me. fac. 5. 82. G
 ONOBRYCHIS rarefacit, & digerit. 8. de simp. me. fa. 5. 57. C
 Onobrychis folia phymata digerunt, & strangurias sanant. 8. de simp. med. facul. 5. 57. C
 Onobrychis sudores elicit cum oleo iuncta. 8. de simp. me. fac. 5. 57. C
 ONOCHOS anchusa calidior est, anchusa lycopsō. 6. de simplicium medic. facul. 5. 41. C
 Onocha, anchusæ qualitates. 6. de simp. med. fac. 5. 41. C
 ONONIS calida est in tercio ordine. 8. de simp. med. fac. 5. 57. D
 Ononis urinas prouocat, & lapides confringit, crustas detrahunt, & ad dentium dolores valet. 8. de simp. med. fac. 5. 57. D
 ONOSMA acris, & amara. 8. de simp. med. fac. 5. 57. C
 Onosma fœtus necare, & ejicere creditur. 8. de simp. med. fac. 5. 57. C
 ONOTHERA aut onotheris, aut onagron idem est. 8. de simplicium medic. facul. 5. 57. C
 ONERIS gestatio est exercitatio & opus. 2. de san. tuen. 2. 23. G
 Onus non est idem puero, & iuueni. de mult. 3. 76. H
 ad Onus portamen ægri comparatio. 3. de crisi. 4. 141. D
 ONYCHIS bdelli, meminit. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 197. C
 ONYX qualis, & eius vires. de incant. adiur. & susp. 7. 182. A
 ONYCHITES cadmia quæ. de simp. med. Sp. 81. F

OPERARI quid sit. in 6. de morbis vulgaribus, commentario 2. 3. 161. D

Operari vt possimus structura efficit naturalis. de diff. morb. 3. 2. C
 Operari secundum naturam est bene valere. ad Thras. 2. 103. B
 OPERATIO quid. 6. de decr. Hipp. 1. 260. F/de sper. Sp. 39. A
 Operatio, & affectio quando vna & eadem res. 6. de decr. 1. 260. H
 Operatio corporeæ materiæ ligata est quatuor elementis. de sper. Sp. 40. D
 Operatio secundum naturam. 6. de decr. Hipp. 1. 260. G
 Operationes cuiuscunque particule aialis quatuor. cō. 2. ap. 7. Ex. 11. H
 Operationes naturales, virtutes vitales reducenda ad vnum principium. de anatomia viuorum. Sp. 45. G
 Operationum naturalium auctor est calor naturalis. in 6. de morbis vulg. com. 5. 3. 190. A
 Operationes per solidas animalis partes fiunt. cō. 1. aph. 17. Ex. 23. G
 Operatio animæ in corporibus perficitur. de ana. viu. Sp. 55. B
 Operationes obtinentes principatum quæ. ars med. Isa. 63. E
 Operationes cordis, iecoris, & cerebri. in 1. prorrh. cō. 2. 4. 169. F
 Operationem membrorum debet inuestigare medicus. de renū affectuū digno. & med. 7. 192. B
 Operationum per sanitatem modum cognoscere est principium inueniendi, quæ nocent virtutibus. 3. de symp. cau. 3. 24. F
 Operatio omnis ab aliqua ægritudine leditur. de diff. morb. 3. 4. H
 Operationes nisi sint lesæ nulla alteratio est morbus. 1. met. me. 7. 8. C
 Operationum lesio est morbus. com. 5. aph. 57. Ex. 42. H
 Operatio tripliciter leditur. ars med. Isa. 67. C
 Operationū sensibilis lesio distinguit salubria salubribus. ars med. 1. 62. H
 Operationes oēs immodica intemperies exoluit. com. 2. aph. 20. Ex. 14. F
 Operationes leduntur a vehementibus intemperaturis. commetario 2. aphorismo 22. Ex. 15. B
 Operationes multum leduntur, si exeat sanguis, aut ex hæmorrhoidibus vel venis, vel vtero muliebri. com. 2. aph. 22. Ex. 15. B
 Operationis lesio sequitur nervo, qui sit via, obstructo. 1. de sym. c. 3. 16. C
 OPERCVLVM nomen vinculi ab euentis. de fascijs. 7. 293. H

Operculum scissum in partes octo ad caput. de fascijs. 7. 294. G
 Opculū ex fascia lata triū capitū vocatur σκεῶσα. de fa. 7. 294. H
 Operculum in organis ad quid. de mach. 7. 310. E
 Opercula cur habeant organa. de machin. 7. 316. G
 de OPHIASI 1. de comp. med. sec. loc. 5. 121. E
 Ophiasis vnde nomen habuit. 2. meth. med. 7. 9. E
 Ophiasis vnde dicta, & quā formā habeat. de remed. par. fac. 7. 154. E
 Ophiasis quid. fin. med. Isa. 48. C/de remed. par. fac. 7. 154. E
 Ophiasis qui morbus sit, et quomodo differat a pilosis, myrmecia, leuce, virilagine, sphaelo, alopecia, elephante, scabie, & lepra. 14. methodi medendi. 7. 92. C
 Ophiasis qualis. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 121. E
 Ophiasis pilorum affectus, fin. med. Isa. 48. B
 Ophiasis est capillorum passio. com. 6. aph. 34. Ex. 50. C
 Ophiasis affectus superioris partis capitis, & menti. introd. Isa. 59. C
 Ophiasis ppter quid fiat, & vnde dicat. 1. de cōp. med. sec. loc. 5. 121. E
 Ophiasis quo modo fiat. 14. meth. med. 7. 93. D
 Ophiasis incipiens non est ophiasis. 1. de comp. med. se. loc. 5. 121. G
 in Ophiasis amittitur particula utilis. 14. meth. med. 7. 93. C
 Ophiasim hēre medicū est turpissimū. in 6. de mor. vul. cō. 4. 3. 181. H
 in Ophiasis colores considerandi. de rem. par. fac. 7. 154. E
 ad Ophiasim pilulæ. de remed. par. fac. 7. 154. G
 ad Ophiasim localia medicamenta. de remed. par. fac. 7. 154. G
 Ophiasis meminit. in 6. de morb. vulg. com. 2. 3. 160. H
 OPHIOSCORODON agreste allium est. 8. de simplicium medicam. faculta. 5. 60. H
 OPHITES lapis qualis. 9. de simp. med. fac. 5. 67. D
 Ophites lapis collo suspensus morsus a vipera sanauit. 9. de simplicium medic. facul. 5. 67. E
 Ophites lapis vesicæ lapides confringit. 9. de simp. med. fac. 5. 67. D
 OPHTHALMIA a lesa particula nomen sortita est. 2. methodi medendi. 7. 9. D
 Ophthalmia quid. 4. de compof. med. sec. loc. 5. 150. F/2. de arte cura. ad Glauc. 101. D/de ocul. 7. 189. E/D/de par. art. med. Sp. 17. C
 Ophthalmia siue lip pitudo oculorum frequentissima affectio. 4. de compof. med. sec. loc. 5. 150. F
 Ophthalmia morbus coniunctiue. de ocul. 7. 186. F
 Ophthalmia triplex, & eius causa. de ocul. 7. 186. F
 Ophthalmia est inflammatio. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 101. C
 Ophthalmia ponitur inter morbos q vere apparent. 5. de san. tu. 2. 94. D
 Ophthalmia ab aliquibus symptoma dicitur. 12. meth. med. 7. 74. F
 Ophthalmia a quo humore fiat, & quibus curet. 7. de simp. me. f. 5. 51. E
 in Ophthalmia cur ptes circa malas itumescat. 4. de cō. me. f. l. 5. 150. F
 Ophthalmiā insipientes cur incidat ophthalmiā. de motu man. Sp. 69. D
 Ophthalmia graui laborantibus q exercitatio vitada. 5. de sa. tu. 2. 90. A
 Ophthalmia laborantibus capilli auferendi sunt. 11. de vsu par. 1. 189. F
 in Ophthalmia secat venā extrinsecā ē directo. 2. de a. c. ad G. 7. 102. G
 Ophthalmiis vehementibus affici consuetis sanguinem mittendum persua sit Galenus de cur. rat. per sang. miss. 6. 18. E
 Ophthalmiæ confert sectio arteriarū post aures. de ana. viu. Sp. 55. B
 Ophthalmiæ antiquæ cōfert sectio venarum temporū, & quæ sunt in angulis oculorum lachrymantibus. de ana. vi. Sp. 55. A
 in Ophthalmia quibus vtendum medicamentis. 4. de cōp. me. f. l. 5. 150. B
 Ophthalmiā quæ sanat quo concinnari debeāt. 9. de simp. me. f. 5. 67. G
 Ophthalmia laborantibus damus cholagoga. de dy. Sp. 20. B
 Ophthalmicis datur aloë. de dynam. Sp. 20. G
 ad Ophthalmias vile est gypsum. 9. de sim. med. fac. 5. 69. A
 ad Ophthalmias quō sit vsus gypso Galenus. 9. de sim. me. fa. 5. 69. A
 pro Ophthalmia lac mulieris. 10. de simp. med. fac. 5. 73. H
 Ophthalmias sanare non potest ladanum. 7. de simp. med. fac. 5. 51. E
 ad Ophthalmiā valet Antidotus Archiuii. 2. de antid. 5. 115. H
 in Ophthalmia oculorum ex calidis, & frigidis humoribus quæ apponenda. de ocul. 7. 190. C
 in Ophthalmia fomēta p spōgiā qualia eē debēt. 4. de cō. m. f. l. 5. 150. H
 de Ophthalmiis incipientibus. de med. par. fac. 7. 162. G
 in Ophthalmia initio colliriū. de ocul. 7. 191. A
 in Ophthalmia initio colliriū Oribasij. de ocul. 7. 191. D
 in Ophthalmia dolores augmento colliriū diarhodon. de ocul. 7. 191. A
 in Ophthalmia augmento colliriū. de ocul. 7. 191. A
 Ophthalmia duræ colliriū. de ocul. 7. 191. D
 ad Ophthalmiam secretorum. Sp. 97. D/E
 OPHTALMICAÆ facultates quæ dicantur. 5. de simp. me. fa. 5. 32. B
 Ophthalmica medi-

opthalmica medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38.E
 OPIAT A quō dici possint sanare dolorē. 3°. de cōp. me. se. l. 5°. 141.E
 Opia, & frigida quid faciant in doloribus. 3°. meth. med. 7°. 17.D
 Opia quae miseri debeant. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182.D
 OPILIONES quomodo differunt a bubulcis. 9°. de dect. 1°. 281.H
 OPINABILE quid; fin. med. 154.43.F
 Opinabilia quae. de ijs, quae in med. fiunt. com. 1°. 7°. 199.C
 OPINIO quid secundum Democritum. 1°. de elemen. 1°. 2.F
 Opinio in anima consistit, & quomodo deliria fiant in morbis thoracis, 2°. de loc. affect. 4°. 13.E
 Opinionem, & phantasiā nobis afferentes musculi tres secundum Platonem. de voc. instr. diff. 1°. 106.D
 Opinio sequenda, quae & si non habet demonstrationem, tamen a nulla exiit. de vtil. resp. 1°. 225.E
 Opinio potius prodēda est civitas iuxta Archigenē. 2°. de dif. p. 4°. 58.F
 Opiniones falsae animas hominum praecupantes non solum surdos, sed & caecos faciunt; ita ut videre nequant. quae alijs conspiciuntur appaerant. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187.C
 Opiniones pravae cur antiqui non reprehendere. de purg. med. 5°. 86.B
 Opiniones quatuor de elementis p. divisionē inveniuntur. 1°. de elem. 1°. 3.C
 Opinionem nullam refellit Galenus in opere. 2°. de symp. caus. 3°. 21.B
 OPISTHOTONICORVM pulsus de dynam. Sp. 35.D
 ad Opisthotonicos. 7°. de compositione medicamentorum per genera. 265.C/270.A/C/D/ 5°. 272.G
 OPISTHOTONVS quid. fin. med. 47.B/introd. 154.56.B
 Opisthotonos, id est tentio ad posteriora. commen. 4°. aph. 57°. Ex. 33.F
 Opisthotonos symptoma ipsius aegri est, non autem causa, non loci, non facultatis. de opt. sect. 154.24.B
 Opisthotonos videtur totius corporis convulsio. de symp. diff. 3°. 11.F
 Opisthotonus morbus acutus. introdu. 154.55.E
 Opisthotonos est perpetuus. 3°. de locis affect. 4°. 17.G
 in Opisthotono capiti praesidia adhibenda. 3°. de loc. affect. 4°. 17.B
 Opisthotonon sanat triphyllum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.B
 OPIVM quid sit. 9°. de com. med. sec. loc. 5°. 201.E/de simp. m. Sp. 88.A
 Opium est lachryma papaveris, non succus. 2°. de antido. 5°. 114.B
 Opium quomodo fiat, & quo tempore. de dynam. Sp. 21.C
 Opium Thebaicum optimum est. 1°. de antido. 5°. 100.A
 Opium hispani meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 156.A/7°. 5°. 184.F
 Opium quale. 8°. de comp. med. sec. loc. 190.F/9°. 5°. 201.F
 Opium soporiferum est etiam parvulis extrinsecis applicatum, & quomodo. 9°. de comp. med. sec. locos. 5°. 201.F
 Opium soporiferum est de ocul. 7°. 189.D/de simp. med. Sp. 88.A
 Opium stupefacit in 6°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 161.B
 Opium mortificat corpora, & reddit in frigiditatem immedicabilem. 8°. de comp. med. sec. locos. 5°. 191.H
 Opium quomodo necet. de theriaca ad Pifo. 5°. 94.B
 Opium si qui biberint quid eos adiuvet. 2°. de antido. 5°. 114.B
 Opium quō dici possit sanare dolorē. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 141.E
 Opio quae sint miscenda. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 201.F
 cum Opio, et stupefacientibus cur ponant calida. 8°. de cōp. m. f. l. 5°. 190.H
 cum Opio cur ponitur Castoreum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143.A
 Opio in facultate oppositū est castoreum. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190.C
 Opium quibus conveniat, & quibus non. 7°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 184.C
 Opium oculis convenit. de ocul. 7°. 188.G
 ex Opio colliria p. dolorib. oculorū vehemētissimis. 12°. me. m. 7°. 79.G
 Opium collirijs admistum lachrymam stringit. de sim. med. Sp. 88.A
 Opium mire oculis obest. 3°. meth. meden. 7°. 17.D/E
 ex Opio colliria multis fuere detrimento. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 134.G
 Opium quō adhibetur in aurium dolore. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 140.G
 Opium circum limitum refrigerat, auricularum dolorem totum, corporis languorem mitigat. de simp. med. Sp. 88.A
 Opium curat phrenitum. de theria. ad Pifo. 5°. 94.B
 Opium cur celiacis dat, et in affectuib. stomachi. 8°. de cō. m. f. l. 5°. 190.C
 Opium vitiā ubi stomachus male affectus est. 7°. de cō. me. se. l. 5°. 178.E
 Opium non sanat pleuritidē. de viti. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 114.A
 Opium quomodo debet servari prae paratū. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 140.G
 Opio quando vti debemus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142.C
 ex Opio pharmaca raro debent esse in usu, & quando. 2°. de composit. medic. sec. locos. 5°. 134.G
 Opium semper fugit Galenus quando pōt. 3°. de cō. med. se. loc. 5°. 142.H
 Opium torrefacit. 3°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 142.F
 Opium torrefactū fit mentio. 4°. de composit. medicamentorum secundum

locos. 154.F/156.A/9°. 5°. 203.C
 Oωλα, id est armamenta navium funes appellat. de art. cō. 4°. 7°. 291.F
 OPOBALSAMVM quid. de simp. med. Sp. 88.C
 Opobalsamum quale sit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136.F
 Opobalsamum quale esse debet. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152.C
 Opobalsamum optimum ē iudae aduehitur. 1°. de antido. 5°. 105.E
 Opobalsamum sagadinum. 1°. de antido. 5°. 101.F
 Opobalsama adulterantur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69.B
 Opobalsami differentiae. 1°. de antido. 5°. 101.F
 Opobalsamum calidum facit. 7°. meth. meden. 7°. 47.A
 Opobalsamum est tenuium partium non multum calefaciens. 3°. de composit. med. per gen. 5°. 228.E
 Opobalsamum vires habet aliquatenus acriores, quae viscido excalescere, & relaxare efficaciter possunt. de simp. med. Sp. 88.C
 Opobalsamum non confert quando indigemus calfactione. 2°. de composit. medic. sec. locos. 5°. 133.A
 Opobalsamum ponitur in Theriaca. de theriaca ad Pifo. 5°. 92.E
 Opobalsamum syriacum vnu ex simplicibus theriacam ingredientibus, quae Galeno videntur difficulter haberi. 1°. de antido. 5°. 101.F
 Opobalsami syriaci meminit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 152.C
 Opobalsamo mitigantur medicamenta. 2°. de cō. med. sec. loc. 5°. 139.H
 Opobalsamū vltimo ponitur in cōpositione. 7°. de cōp. me. p. ge. 5°. 272.A
 Opobalsamum est oculorum cenoticum. de cathart. Sp. 95.B
 Opobalsamum purgat gibbam hepatis partem. de cathart. Sp. 95.C
 Opobalsamo perungit siccos & frigidos. 7°. metho. med. 7°. 46.H
 Opobalsamum pro affaro. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200.F
 OPICALPASMVM reperitur in myrrha optima. 1°. de anti. 5°. 105.B
 secundum Opocalpasum, sagapenum, & cinnamomum quaedam proueniunt, quae neque myrrha neque chalbanum, neque casia quidem amplius sunt nondum tamen sagapeni cinnamomi ue, aut opocalpasi naturam perfecte consequuta. 1°. de antido. 5°. 105.B
 Opocalpasum vtenosum est. 1°. de antido. 5°. 105.C
 OPOPANAX. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57.G
 Opopanax quid. 7°. de com. me. per ge. 5°. 265.F/de simp. med. Sp. 88.B
 Opopanax ex quo fiat panace. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57.G
 Opopanax quo modo fiat. de dynam. Sp. 22.H
 Opopanax qualis. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207.C
 Opopanax calidum est in tertio ordine siccum in secundo. 8°. de simplic. medic. facul. 5°. 57.H
 Opopanax odore graui quidem viscido potest laxare, calefacere, mollire structuras, & durities, fugare viperas, & omnem serpentum accessum. de simp. med. Sp. 88.B
 Opopanax mollificat. 2°. de arte cur. ad Glaucō. 7°. 104.B
 Opopanax, & chalbanū differentiae in emolliendo, & coquendo. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 264.C
 Opopanax trahit ex profundis. 6°. meth. med. 7°. 37.D
 Opopanax liquatur aqua, aceto, & vino. 3°. de cō. me. per gen. 5°. 233.G
 Opopanax ingreditur Theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 92.G
 OPORAE principium quā sit in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 99.B
 Opora est pars, id est secunda aestatis post ortum canis, quando fructus inchoant. commen. 3°. aph. 14°. Ex. 22.F
 Oωος succi genus vno noie comprehensum. 1°. de sim. med. fac. 5°. 8.H
 Opos siue succus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57.D
 Opos tithymalli cum dactylis comestus purgat indigestibiles humores, & lumbricos rotundos. de cathart. Sp. 95.C
 OPPANGERE, id est εγγειρωτσω, de ijs dicitur, quae inter se cōnituntur, & sese contingendo allidunt. de artic. com. 3°. 7°. 282.E
 OPPIATIONEM si patiantur membra attrahentia, stomachus fistidum patitur. de anat. vii. Sp. 49.G
 Oppilationē faciunt cibi crassi viscosi nisi coquant. de diff. cont. Sp. 72.G
 Oppilatio facit putrefactionem. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194.G
 ex qua Oppilatio fiat somnus, epilepsia, apoplexia. de vtil. re. Sp. 63.E
 ex Oppilatione dolor vtile medicamen. de med. exper. Sp. 105.H
 Oppilatio omnimoda tracheae arteriae supposita vtilis sit in omni conatu. de vtil. resp. Sp. 63.F
 Oppilationes aperit motus vehementia in potatione vini. commentario 6°. aphorismo 3°. Ex. 49.G
 Oppilationes quae accedunt in membris interioribus aperunt drachmā due cubebarum. de med. exper. Sp. 106.E
 Oppilationes aperit decoctio squinanthi. de med. exper. Sp. 107.A
 Oppilationes aperientes decoctiones. de med. exper. Sp. 107.B
 Oppilationes aperientes electarium. de med. exper. 107.D/F/ Sp. 108.C
 Oppilationes

Oppilationes aperiens medicamentum. secretorum. 101. G/104. E. de med. exper. 105. G/106. D/107. G/ Sp. 108. A/H
 ad Oppilationes chronicas valet electariū laccæ. de me. exp. Sp. 107. A
 ad Oppilationes antiquas medicina. de med. exper. Sp. 104. B
 Oppilationi narium quid valeat. de cura lap. Sp. 112. G
 Oppilationis hepatis aut splenis generationem timenti conueniunt cibi subtiliantes. de diff. cont. Sp. 72. D
 Oppilationem in iecore generat lac. de diff. cont. Sp. 75. C
 ob Oppilationem iecoris aut renum mingitur vrina tenuis. quæ sita in Hippocratis. Sp. 113. C
 Oppilationes hepatis, & splenis aperiunt amygdalæ propriæ amaræ. de dissol. continua. Sp. 74. G
 ad Oppilationes hepatis datur decoctio casti. de med. exper. Sp. 106. F
 Oppilationem hepatis aperiunt fistici. de diff. cont. Sp. 74. G
 Oppilationem hepatis, & splenis aperit lac, si comedatur cum origano, mentastro syluestri, pipere. de diss. cont. Sp. 74. H
 ad Oppilationem hepatis faciunt drachmæ duæ laccæ. de me. ex. Sp. 106. D
 Oppilationem hepatis, & splenis aperit secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. G
 Oppilationibus hepatis, et splenis valēs electariū. de med. ex. Sp. 107. A
 ad Oppilationes matricis. de med. exper. Sp. 107. D
 Oppilatio, lege obstructio.
 OPPILATIVA medicina quæ sit, & quomodo valet in oculo. de oculis. 7^a. 189. A/B
 ex OPPLETIONE pulsus, & percussio. de fract. cō. 3°. 7^a. 243. D
 OPPORTUNITAS temporis multum facit. de pue epi. 7^a. 181. B
 OPPOSITIO secundum Aristotelem est contrarietas in quantitate. 11°. metho. meden. 7^a. 71. B
 Oppositio vtraque quæ sit. de san. tuen. 2^a. 95. E/H
 Oppositiones duæ inter se permutatæ quatuor constituunt coniugia. 1°. de diff. resp. 62. E/3°. 3^a. 69. F
 ex Oppositis indicat Hippocrates. in progn. com. 2°. 4^a. 199. E
 Oppositæ partes corporis quæ sint. com. 5°. aph. 68. Ext. 45. D
 Oppositi debent esse cibi naturis, præter tēperatos. de diff. cont. Sp. 71. G
 OPTICVS neruus ad oculum venit. de anat. parua. Sp. 43. D
 Opticorum neruorum figura. 10°. de vsu par. 1^a. 182. B
 Optici nerui vnde oriuntur. 16°. de vsu par. 1^a. 215. D
 Optici nerui omnium molliores, & maiores. 16°. de vsu par. 1^a. 215. C
 Optici nerui cur crassi. 16°. de vsu par. 1^a. 215. D
 Optici nerui sunt perforati vel habent meatus. 16°. de vsu par. 1^a. 215. D
 Optici nerui cur caui. 16°. de vsu par. 1^a. 215. D
 Opticorum neruorum incessus, & quid agant. 10°. de vsu par. 1^a. 173. E
 Optici nerui vnā cum arterijs ascendunt. 16°. de vsu par. 1^a. 220. C
 Optici nerui cur pertingunt in ventriculū cerebri. 16°. de vsu par. 1^a. 115. D
 Optici nerui cur coeant secundum antiquos. 10°. de vsu par. 1^a. 183. G
 Optici nerui cur vniunt suos meatus, deinde iterum separantur. 10°. de vsu par. 182. B/ 1^a. 184. A
 OPTIME quid significet. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. B
 Optimum quid existit. de diff. morb. 3^a. 2. E
 Optimū est vñ in oī gñe. 7°. de decre. 1^a. 268. B/6°. de san. tuen. 2^a. 95. D
 Optimum, & pessimum sunt contraria. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Optimum dicitur minus malum. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 167. G
 Optimum est vbique quod est moderatum. de cura icteri. Sp. 111. E
 Optima aqua quæ. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Optimæ sunt aquæ, quæ estate frigide sunt, hyeme calidæ. de bon. Sp. 75. A
 Optimæ sunt aquæ vernaes, & hyemales. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Optimi sunt fontes versus orientem fluentes. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Optima vrina quæ. de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 78. F
 Optima vrina sanorum qualis. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 Optima vrina egrotantium quæ. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
 OPVS, & actionem dicere nihil refert. 1°. meth. meden. 7^a. 5. H
 Opera ab actione procedunt. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. D
 Opus ipsum est finis artium, non aut operis actio. ad Thras. 2^a. 105. G/H
 Opus quod est tantum exercitatio. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
 Operum exercitatio ad quæ inuenit. 3°. de cris. 4^a. 142. D
 ab Operibus inchoandum. 1°. de natu. fac. 1^a. 291. D
 Operibus non verbis gloria comparanda. de subfig. emp. Isa. 34. E
 in Operum multitudine opifices vel optimi allucinantur interdum, nunquam tamen Deus nostri opifex ob summam ipsius tum sapientiam, tum potentiam. 5°. de vsu par. 1^a. 213. B
 Opera esse voluntaria quo iudicari debet. 2°. de motu musc. 1^a. 314. G/H
 Opera naturæ a quibus nunquam desistit quæ, & quot sint. c. 1°. ap. 3°. Ex. 3. F
 ex Operibus naturalibus est in pns cōuersio. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 34. A

Opus commune quæ membra habeant. 7°. meth. med. 7^a. 49. B
 Operum naturæ imitator est medicus. de voc. instr. dissect. 1^a. 106. B
 Opera docent facultates. 1°. de natu. fac. 1^a. 291. D
 ab Operibus symptomata bene distinguenda. de symp. diff. 3^a. 13. F
 Opus quicquid putatur symptoma, & symptoma opus. de symp. diff. 3^a. 13. G
 ORACVLA interdum silent. de iberia. ca ad Pisonem. 5^a. 97. H
 cum Orali cribrari iubet medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 ORANDI ars illustris est, ac etiam arithmetica, geometria, musica. ad Thrasylbulum. 2^a. 105. E
 ORATIO quid. de sophis. Isa. 7. G/2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. C
 Orationem quid quando vocet Galenus. 8°. de vsu par. 1^a. 166. D
 Oratio vnde procedit. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 237. C
 Orationis, vocis, & mentis eadem origo est. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. C
 Orationis elementa. 8°. de decre. Hipp. 1^a. 274. H
 Orationi, & voci tria membra necessaria sunt. de voc. & an. Sp. 60. H
 Oratio nulla magis exprimit rē, quā visus, & tactus. 12°. de vsu p. 1^a. 195. B
 Orationis virtus est perspicuitas. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. G
 Orationis perspicuitas virtus est. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 136. E
 Orationis obscuritas vitium est. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 136. E
 Oratio breuissima quæ. 7°. de decre. Hippo. 1^a. 272. C
 Orationis affectio quadam esse videtur. de symp. diff. 3^a. 10. C
 ORATIONE dominica vtitur ad colligendū cardium [vide si liber hic de dynamidijs est Galeni.] de dynam. Sp. 28. B
 ORATORES differunt a philosophis, demonstrationibus, dialecticis, & sophistis. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 241. H
 ad Oratorem spectat vel potius Dialecticum nomina imponere rebus. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. B
 Oratores indigent etiam exercitatione post artis præcepta. 2°. de decre. tis Hippocratis. 1^a. 235. E
 Oratores quo modo se exerceant. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 280. D
 ORATORIA, arithmetica, & edificatoria nullum commune proprium habent. ad Thras. 2^a. 105. C
 Oratoriam facultatem primus philosophia coniunxit Protagoras. de historia philosophica. Sp. 2. G
 Oratorie scientia. quæ. 2°. de decre. Hippo. 1^a. 240. A
 Oratorie partes quæ. ad Thrasyl. 2^a. 105. C
 Oratoria lēmata non assumunt in demonstrationibus. 2°. de dec. 1^a. 234. D
 ab Oratorijs differunt lēmata faciētia scientiam. 2°. de decre. 1^a. 235. F
 in ORBANNVM indum relatus Antidotus ad fetus eiciendos. 2°. de antidotis. 5^a. 110. E
 ORBICVLARIS musculus ani relaxatur in excretionē. 6°. de anat. micis administra. 1^a. 93. H
 Orbicularis debet esse simplex species vinculi. de fascijs. 7^a. 253. E
 ORBICVLI vnde dicuntur. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 251. B
 Orbiculi pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
 Orbiculi ad quid in organis. de machin. 7^a. 310. A
 ORBIS lunæ quantitas. de hist. philos. Sp. 7. B
 ORBIS quadrifidus etiam in septem diuisus est partes secundum septē planetas. de spermate. Sp. 40. B
 Orbis terrarum compendium, & breuiarium Roma dicta est a Polemone. de fract. com. 1°. 7^a. 256. A
 in ORBEM iunctura, quā adiungit auctore Hippo. de fasc. 7^a. 304. H
 in Orbem faciei, & capiti circumdata fascia longior dicitur κατωρος. de fascijs. 7^a. 294. H
 Orbus intestinum dictū vbi sit. de anat. par. 43. A/de ana. viuo. Sp. 50. B
 ORCHIS quid. introd. Isa. 53. D
 Orchis herba. 2. de comp. med. per gen. 5^a. 224. H
 Orchis cynos, i. testiculus canis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 Orchis serapias sicca est in secundo ordine. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 Orchis serapias ædemata illitus discutit, vlcera sordida expurgat, herpes sanat, siccatus putrescentia contumaciaque, vlcera sanitati restituit, & venerem sistit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. F
 ORDINATIVVM omne pulchrum, & artificiosum ex Deo, & celo est. 2°. de dieb. decre. 4^a. 151. H
 Ordinata quō sint a Deo vocis instrumenta. de voce & anhel. Sp. 60. H
 ORDO quid. 2°. de digno. puls. 4^a. 95. A
 Ordo naturæ familiaris est. 2°. de præ sag. ex pul. 4^a. 114. C
 Ordo partium mundi. de histo. philoso. Sp. 6. A
 ordo stellarum. de histo. philoso. Sp. 6. E
 Ordo eorum hominum, qui sunt prope Deum Mercuriū literis artibusque præstantium. in oratione sua. Ex. 2. F
 Ordo in rerum

Ordo in rerum qualitatibus noscendus. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. G
 Ordo in simplicium facultatibus est spectandus, etiā quintus si fieri possit.
 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. G
 Ordines quatuor qualitatū medicamentorū. 7°. de simp. me. f. 5°. 49. B
 Ordines quatuor temperaturarum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 in Ordine quolibet tres differentie. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. C
 in Ordine primo quæ vocet calida, & frigida. 2°. de simp. m. fa. 5°. 16. F
 de Ordine, & natura vniuscuiusq; corporis. de nat. & ord. vi. Sp. 41. D
 Ordinē denū multiplicē, sed eiusdē gñs hñt pisces. d. anat. vii. Sp. 49. D
 Ordinem multiplicem dentium habent lupi. de anat. vii. Sp. 49. E
 Ordinis tunicarum in stomacho ratio. de anat. vii. Sp. 45. B
 Ordo attrahendi in appetentia. de ana. vii. Sp. 49. G
 Ordo mesaricarū multiplex, & quī, & vñ oriant. de ana. vi. Sp. 50. B
 Ordo naturalis fœtus in exeundo est vt præcedat caput, & sequatur cæ-
 tera membra. de anat. vii. Sp. 52. D
 Ordo procedendi in signis Criseos. 1°. de cris. 4°. 131. D
 Ordo seruandus in cibis. de diff. cont. Sp. 71. G
 Ordo est in omni scientia, & arte. 2°. de diff. puls. 4°. 58. B
 Ordo seruandus in disputatione. 6°. de vsu par. 1°. 152. E
 Ordo in rebus tractandis non sequitur ordinem enumeratorum. de fra-
 cturis. com. 1°. 7°. 223. G
 Ordo, & diffinitio philosophiæ. de hist. philos. Sp. 2. H
 Ordo philosophorum antiquorum. de hist. philos. Sp. 2. D
 ORECTICA quæ dicantur. de dynam. Sp. 18. G
 Orecticis rebus curantur fastidia morborum. de dynam. Sp. 19. A
 OREOSELINVM quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. B
 ORESTINI ad alopecias inueteratas. 1°. de comp. me. se. do. 5°. 123. C
 Orexis quid. 5°. de decre. Hipp. 1°. 259. B
 Orexis petitio dicitur à græcis. 4°. de decre. Hippo. 1°. 249. H
 Orexim facit mel. de simp. med. Sp. 87. A
 Orexim facit sal. de simp. med. Sp. 90. A
 Oryx quid significet. de fract. com. 3°. 7°. 244. C
 ORGANICI medici qui. 7°. de vsu par. 1°. 161. G
 Organicus modus reponēdi laxat, & ad quos valeat. de mach. 7°. 309. C
 ORGANA diuersa in homine cur. de anat. vii. Sp. 47. B
 Organorum distinctio in regalia, & seruilia. de anat. vii. Sp. 45. D
 Organa regalia quæ. de anat. vii. Sp. 45. D
 Organa particularia hñt particulares texturas. de anat. vii. Sp. 43. F
 Organa oia debet scire qui vult scire oēs facultates. 1°. de na. fa. 1°. 292. F
 in Organis sunt figuræ, particularum numerus, quantitas cuiusq; par-
 tis, & postura. 2°. meth. med. 7°. 13. D
 circa Organorum actiones errarunt omnes, qui circa partium vtilitatē
 peccarunt. 1°. de vsu par. 1°. 114. H
 Organum organorum manus cur. 1°. de vsu par. 1°. 112. G
 Organum apprehensoriū quō optime constitutū. 1°. de vsu par. 1°. 112. H
 Organorum locutionis vas est os. de ana. vii. Sp. 49. B
 Organa locutionis in homine, & vociferationis in brutis sunt dentes, la-
 bia, palatum, lingua, vna, & duæ amigdalæ. de ana. vii. Sp. 49. B
 Organa linguae quodammodo sunt dentes nostri. de na. et ord. Sp. 42. D
 Organum non sensibile est cerebrum à natura. de voc. & anh. Sp. 60. C
 Organorum respirationis qualitas. de compag. membr. Sp. 58. F
 Organa spiritus sunt pectoris muscoli. de spermate. Sp. 36. G
 Organorū fm genus p cōsuādās nutrimēti excrementis. 1°. d. n. fi. 1°. 292. E
 Organum motus voluntarij est musculus. de voce & anhel. Sp. 60. F
 Organa spermatis sunt vena, & arteria. de sperm. Sp. 36. E
 Organorum tertium genus pro deferendis bonis succis per totum cor-
 pus. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 Organorū lesiones variæ fm qd mēbra hñt officia. d. vii. resp. 1°. 226. D
 Organum in id ipsum per quod sanum existens actionē inuit, etiam egro-
 tans leditur. 1°. de diff. resp. 3°. 61. C
 Organa & materia quomodo dicantur causæ. de cau. procatar. 3°. 96. F
 in Organis quā respirationem dolor faciat. 1°. de diff. resp. 3°. 61. G
 vt Organū est pars corporis, ita & pars artis in arte. de part. ar. Sp. 17. C
 Organorum affectiones præter dolorem quā respirationem faciant. 1°.
 de diffic. resp. 3°. 59. B
 ORGANORVM medicinalium differentia in genere. de machinamen-
 tis 7°. 309. C
 quæ Organa sint machinamenta. de machin. 7°. 309. D
 Organa ex qua fiunt materia. de machin. 7°. 309. D
 quæ Organa ex robustiori materia fieri debeant. de machin. 7°. 309. D
 quæ Organa esse debeant ærea, & ferrea. de machin. 7°. 309. D
 Organa an ferrea, vel ænea potius esse debeant. de machin. 7°. 309. D

Organa ex quibus consistunt partibus. de machin. 7°. 309. E
 in Organis quid sint. Ala, calces. de machin. 7°. 309. F
 in Organis ala, dracones, fibula. de machin. 7°. 310. B
 in Organis Anuli ad quid. de machin. 7°. 310. E
 in Organis Axes ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Bacula versantia ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Catena ad quid. de machin. 7°. 309. G
 in Organis Chinisci ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Clavi ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Columbaria cur inscripta. de machin. 7°. 310. B
 in Organis quæ sint Crura. de machin. 7°. 309. F
 in Organis quid faciant adiuncta crura. de machin. 7°. 310. F
 in Organis ad quem vsus sint Cubiti. de machin. 7°. 309. F
 in Organis ad quem vsus sit cuneus. de machin. 7°. 310. A
 in Organis Delphines dentibus inclusi qd, & ad qd. de machin. 7°. 310. B
 in Organis Dens quid sit. de machin. 7°. 310. D
 in Organis Epipoma, & epipigma quid, & ad quid. de mach. 7°. 310. A
 in Organis Forfices ad quid. de machin. 7°. 310. F
 in Organis ad quid Lunatum lignum. de machin. 7°. 310. A
 in Organis Manubriola ductoria ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis quæ in eodem loco mouentur. de machin. 7°. 310. F
 in Organis locum mutantia quæ. de machin. 7°. 310. E
 Organa cum mouentur quæ partes sint vsui. de machin. 7°. 310. F
 in Organis immobiles partes quæ. de machin. 7°. 310. F
 eorum quæ in Organis immobilia sunt, quædam semper, & vbiq; immo-
 bilia sunt, quædam & eximi, & inseri possunt. de machin. 7°. 310. F
 in Organis periculum ad quid. de machin. 7°. 310. E
 Organa cur habeant opercula. de machin. 7°. 316. G
 in Organis Orbiculi ad quid. de machin. 7°. 310. A
 in Organis Phliæ ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Polus quid, & ad quid. de machin. 7°. 311. A
 in Organis Priapiscus, stiliscus, et scalm° qd, et ad qd. d. mach. 7°. 310. E
 in Organis ad quid Radices, & fibula. de machin. 7°. 309. G
 in Organis ad quid Spatha. de machin. 7°. 309. G
 in Organis testudines ad quid. de machin. 7°. 310. B
 in Organis, quæ sint Transuersaria. de machin. 7°. 309. F
 in Organis Trochleæ ad quid. de machin. 7°. 309. H
 in Organis Tympanus quid sit, & propter quid. de machin. 7°. 310. B
 in Organis Vertebræ ad quid. de machin. 7°. 309. G
 in Organis Vnci ad quid. de machin. 7°. 309. G
 Organa erecta quæ sint. de machin. 7°. 309. D
 Organa Fabri, atque Andreæ. de machin. 7°. 309. F
 Organi fabri compositio. de machin. 7°. 317. A
 in Organo fabri sedile quid. de machin. 7°. 317. A
 de Organi fabri motu. de machin. 7°. 318. A
 per Organum fabri quo modo restituatur humeri caput vbi in alā pro-
 lapsum sit. de machin. 7°. 318. A
 Organa plana quæ sint. de machin. 7°. 309. D
 Organa cur plana collocantur. de machin. 7°. 310. E
 Organa tractoria quæ. de machin. 7°. 309. G
 Organa tractoria imperfecta sunt. de machin. 7°. 311. E
 Organi tractorij motus quomodo fiat. de machin. 7°. 311. E
 quod Organum tripartitum sit appellatum, & cur. de machin. 7°. 316. F
 Organorum vsus qui. de machin. 7°. 309. E
 ORICULARIA nomen instrumenti. 6°. de anat. adm. 1°. 92. H
 Oricularium specillum est syringa. de opti. sect. 15a. 25. B
 Oricularij clysteres. 5°. meth. meden. 7°. 34. C
 Oricularium clysterem quo modo vocabant. 6°. de san. tuen. 2°. 100. B
 ad ORIENTEM, & occidentem sitæ vrbes differunt, & ad austrum,
 & septentrionem. de aere, aquis, & locis. 2°. 2. C
 versus Orientē fontes fluētes sunt optimi, et quales. de bon. aq. Sp. 75. E
 ORIENTIVM à cerebro nervorum prima coniugatio. de musculorum
 dissectione. 1°. 53. C
 Orientium à cerebro nervorum secunda coniugatio qualis, et vbi. de ner-
 uorum dissectione. 1°. 53. D
 Orientium à cerebro nervorum tertia coniugatio qualis, & quorsum tē-
 dat. de neruo. dissect. 1°. 53. D
 Orientium à cerebro nervorum quarta coniugatio qualis, & quorsum
 tendat. de neruo. dissect. 1°. 53. D
 Orientium à cerebro nervorum coniugatio sexta. de neru. dissect. 1°. 53. H
 Orientium à cerebro nervorum coniugatio septima. de ner. diff. 1°. 53. H
 Orientium à capite nervorum miscella qualis. de neru. dissect. 1°. 54. A
 Orientium à capite

Orientium à capite neruorum plurima portio in os ventriculi inseritur. de neru. dissect. 1^a. 54. C
Orientium neruorum à spinali medulla, quæ in collo est prima coniugatio quomodo procedat. de neruo. dissect. 1^a. 54. D
ORIENTALES clara voce, & solertia meliores his, qui habitant ad Aquilonem. quod animi mores. 1^a. 319. H
Orietales sunt aries, sagittarius, leo, calidi, ignei, sicci. de sper. Sp. 38. H
ORIFICIUM inferius stomachi dilatando, & constringendo mouetur horis determinatis. de anat. viii. Sp. 56. E
Orificia ventris duo, & ad quid. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
Orificia quæ quandoque aperiunt, & claudunt venæ mesaraicæ. de anatomia viuorum. Sp. 56. E
Orificia vasorum spermatis alarum formam habent. de cõp. mēb. Sp. 59. C
Orificium matricis quando phlegmone laborat iuuat succus centaureæ. de virtut. centau. Sp. 94. A
Orificia venarum quid aperiatur. de cura lap. Sp. 112. H
Orificia hæmorrhoidum aperit sectio saphenæ. de anat. viii. Sp. 55. H
ORIGINALE mel. secretorum. Sp. 102. G
Origanum copia ubi proueniat. 1°. de antid. 5^a. 101. E
Origanum in tertio gradu calidus, siccus, extenuans, & incidens. 8°. de simp. medic. fac. 5^a. 57. E
Origanum est planta calida, & sicca. de diff. cont. Sp. 74. G
Origanum acre. de atten. vict. 2°. 43. H | 9°. de simp. medic. fac. 5^a. 64. C | 13°. metho. meden. 7^a. 84. H
Origanum vires habet ex calcfactorias, acres, relaxantes, euaporantes, suspiriosas, tussientibus prodest, serpentes fugat, biles detrahit, ventrem detrahit, urinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 88. E
Origanum exiccat. 3°. de alimen. fac. 2^a. 26. D
Origanum hēt vim subtiliadi. de at. vi. 2^a. 43. H | c. 1°. aph. 24. Ex. 10. G
Origanum est tā cibis quam medicamentum calidum. 3°. de temp. 1^a. 24. D
Origanum potius pro obsonio comeditur, quam pro alimento. 2°. de alimētorum facultatibus. 2^a. 22. H
Origanum inter obsonia connumeratur. 2°. de alim. fac. 2^a. 23. F
Origanum viride obsonium est, quod sponte prouenit. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
cum Origano ficus ante cibum quando conueniat. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
cum Origano sunt comedenda cerebræ. de diff. cont. Sp. 74. E
Origanum est cibus acutus incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. E
Origanum incidit. de curan. rat. per. sang. miss. 6^a. 19. A
Origanum detergit. 8°. metho. med. 7^a. 52. G
Origanum mundificat, & subtiliat. de diff. cont. Sp. 74. H
Origanum in aceto coctum naribus applicandum in lethargo. 13°. metho di medendi. 7^a. 85. F
Origanum decoctum in aqua mulsa discussorium parabile moderatum. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 169. G
Origanum mulsa aqua infundens, & concoquens, bibendum propina in tertiana notha. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. E
Origanum in phlegmonis iecoris declinatione. 13°. meth. med. 7^a. 84. A
ex Origano oxymel pro animi defectu, ex obstructione membri principalis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. F
Origanum in mellicrato ebullitum pro potu in animi defectu à multitudine. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. B
Origanum in sapa in Diamoro. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. F
ex Origano, & sapa confectum medicamentum. de cucur. scar. 6^a. 4. E
ex Origano Pastillus. 5°. de comp. med. per gen. 5^a. 352. A
pro Origano hyssopum, pulegium, thymum, tymbra, calaminta, aut menta odorata. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 168. F
Origano assimilis est centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
Origano similes flores habens anomum reprobatur. de simp. med. Sp. 80. G
ORIGENIÆ compositio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 182. A
Origeniæ arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 184. E
Origeniæ ad stomachi subuersiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. F
ORIGINEM compactionis, & formationis solidorum caput esse facit Hippocrates probabiles sequitur rationes. bre. den. dog. 1^a. 231. B
Origo duorum neruorum colli ubi. de voce, & anhel. Sp. 61. G
Origo respirationis vocis, & omni virium corporis. de vit. ref. Sp. 63. F
Origo venarum, & arteriarum vnde. de vit. resp. Sp. 63. G
Origo fluminum est à montibus. de vit. resp. Sp. 63. H
ORIONIS Pexoris acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 272. D
ORIRI idem quod procedere. 4°. de ana. adm. 1^a. 82. G
Oriri neruos alios ex ipso cerebro, alios ex dorsali medulla dicendum est. de neruo. dissect. 1^a. 53. C
Oruntur duo nerui à cerebro, qui diuiduntur in quatuor ramos tenden-

tes supra costas. de voce, & anhel. Sp. 61. H
non Oriri neruos à corde contra Aristotelis rōnem. de decre. 1^a. 233. D
Oritur arteria maxima è sinistro cordis sinu. de decre. Hippoc. 1^a. 232. D
vnde. Oriant arteriæ mamarum, & quorsum tendant. de decre. 1^a. 232. G
ORITYPEI qui dicantur in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 173. F
ORIZA est contraria alicæ. introd. 3^a. 173. F
Oriza coquitur vt alicæ. 1°. de alim. fac. 3^a. 173. F
Oriza minus alitur quam alicæ. 1°. de alim. fac. 3^a. 173. D
Oriza suauior alicæ. 1°. de alim. fac. 3^a. 173. D
Oriza tarde digeritur. de diff. cont. 3^a. 173. D
Oriza cibus crassus. 1°. de alim. fac. Sp. 73. D
Oriza sistit aluum. 1°. de alim. fac. 2^a. 28. B
Oriza mediocriter ventrem sistit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 13. D
Oriza stringit ventrem cum siccitate. de diff. cont. 5^a. 57. F
Orizæ succus quid operetur. de simp. med. Sp. 75. B
Oriza cibus conueniens stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
Oriza cocta cum butyro ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de comp. medic. sec. loc. 5^a. 192. A
ORMINVM cuius substantia, & natura, & vsus sit. 1°. de alimen-
torum facul. 2^a. 15. F
Orminum acre. de atten. vict. 2^a. 43. H
Orminum attenuat. de atten. vict. 2^a. 43. H
Orminum urinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
ORNATISSIMAM vnam linguam discere procliuus est, quam
sexcentas deprauatas. 2°. de diff. puls. 4^a. 55. A
ORNAMENTVM capitis quod *καλλόν* appellatur. de fas. 7^a. 297. B
de ORNATV corporis librum fecit Cleopatra. 1°. de comp. medic. sec. loc. 123. D | 126. A | 5^a. 131. C
de Ornatu librum fecit Crito. 1°. de comp. med. sec. loc. 123. B | 126. C | 5^a. 159. F | 160. D | 7°. de comp. med. per gen. 5^a. 273. F
de Ornatu librum fecit Moschbio. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. E
OROBANCHE, id est Eruangina. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. E
Orobos id est Eruum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. E
Oroborum colores. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. D
Orobos insuauissimus, & prauus succi. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. C
Orobo vescuntur boues non homines. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. C
Orobus quo modo comedatur. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. C
Orobo si vescamur genua dolent. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. B
Orobos esse cibum crassum collige. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
Orobus quid faciat. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 116. H
Orobus facit capillitium dictum morbum. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
Orobis sedimina aliqua sunt similia. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
Orobo similes subsidentia quales. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 155. F
Orobo similes hypostasis quid significet. de vri. 4^a. 124. D
Orobus aperit. de ocul. 7^a. 188. E
Orobus desiccatur. de alimen. fac. 2^a. 15. D
Orobus purgat pulmonem, & thoracem. 1°. de alimētorum facultatib. 2^a. 15. D | de cathar. Sp. 95. B
Orobo errático vtitur in cura vesicæ. de dynam. Sp. 20. A
ex Orobo fotus quales. de vict. rat. in morb. ucut. com. 2°. 7^a. 116. F
Orobi farina vires quales. de simp. med. Sp. 88. E
ex Orobi farina, & oxymele cataplasma. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 102. D
cum Orobi farina, & lolij oxymel ad putrescentia valet. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7^a. 106. H
Orobi farina cum melle crustas optime dirumpit. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7^a. 107. B
pro Orobi farina, farina fabarum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 106. H
OROBVS nomen ponderis. de pond. & mens. 5^a. 277. F
ORONTIVS herba. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. C
ORPHEVS Theologus venenorum compositiones scripsit. 2°. de antidotis. 5^a. 114. F
ORPHITI meminit. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 271. F
Ophivvov quid sit. de arti. com. 3°. 279. F | 7^a. 280. G
Orionis ad alopecias inueteratas medicamentum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 123. D
secundum locos. 5^a. 186. C
de ORTHOPNOEA. 7°. de comp. med. sec. loc. 4^a. 176. A
Orthopnoea quæ sit. in 1^m. prorrh. com. 2°. 3^a. 180. A
Orthopnoea quæ, & vnde fiat. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. Ex. 52. A
Orthopnoea asthmatis species. com. 6°. aph. 46°. 3^a. 136. B
Orthopnoea meminit. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 4^a. 28. F
Orthopnoea quando fiat. 4°. de loc. aff. 4^a. 176. A
Orthopnoea in quibus fiat morbis. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 176. A

Ortus musculorum qui retro abducunt scapulam. de musc. diff. 1^a. 45. C
Ortus parui musculi, qui in humeri de articulatione situs est. de musculo-
rum dissectione. 1^a. 47. G
Ortum vnde habeat Zigoma, id est iugale. de musc. diff. 1^a. 44. H
Ortus musculi qui est sub vnaqua; clavicula. de musc. diff. 1^a. 46. C
Ortus musculi mouentis brachiale apud paruum digitum. de musc. diff. 1^a. 48. H
Ortus musculi mouentis brachiale apud magnum digitum. de musculo-
rum dissectione. 1^a. 48. H
Ortus musculorum cubiti. de musc. diff. 1^a. 48. B
Ortus musculorum mouentium de articulationem cubiti. de musculorum
dissectione. 1^a. 47. G
Ortus musculorum obliquorum mouentium radium. de musc. diff. 1^a. 49. A
Ortus musculi, qui magnum digitum longissime ab indice abducit. de mu-
sculorum dissectione. 1^a. 49. B
Ortus musculi thoracis dilatatis magna dilatatione. de musc. diff. 1^a. 47. A
Ortus fibrarum dilatantium thoracem. de musc. diff. 1^a. 49. D
Ortus musculorum spinam flectentium. de musc. diff. 1^a. 49. G
Ortus psoæ, seu lumbi, qui est musculus haud exiguus. de musculorum
dissectione. 1^a. 50. G
Ortus octo musculorum abdominis. de musc. diff. 1^a. 49. H
Ortus duorum musculorum descendentiū ad testes. de musc. diff. 1^a. 50. D
Ortus maximi musculi abdominis. de musc. diff. 1^a. 47. B
Ortus pleiadum quando. de dyna. Sp. 20. B
Ortus coralli in luto. de ana. vi. Sp. 50. G

OS quod introductio. Isa. 53. B

Os paruum cur homini datum. 11°. de vsu par. 1^a. 187. F
Os maximum, & dentibus refertum habent animalia mordentia. 11°. de
vsu partium. 1^a. 187. F
Os conuenienter fuit in capite. 8°. de vsu par. 1^a. 167. A
Oris moli debet esse adaptata lingua. 11°. de vsu par. 1^a. 187. G
in Ore conuenienter lingua. 8°. de vsu par. 1^a. 167. A
Oris Cameli membrana interior cur aspera est. 6°. de ana. adm. 1^a. 90. E
Oris cornigerorum membrana interior cur aspera. 6°. de anatomicis ad
ministracionibus. 1^a. 90. E
de Oris anatomia. de ana. viii. Sp. 49. B
Oris omnium partium cur vna tunica continua. 4°. de vsu par. 1^a. 137. B
Ori, & naribus tunica communis quæ. 9°. de vsu par. 1^a. 176. E
Oris partes calidæ, & humidæ sunt. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. B
Oris spatium irrigant glandulæ. 2°. de sem. 1^a. 340. D
in Os cur saliuam mittunt glandulæ. 2°. de sem. 1^a. 340. D
in Ore duo foramina quæ. de ana. viii. Sp. 49. B
Oris officia intro. Isa. 54. A
Os propter quid creatum. de ana. viii. Sp. 49. B
in Ore quinque functiones. 4°. de ana. adm. 1^a. 80. A
Os est vas nutrimenti introd. Isa. 54. B
Os est ciborum introitus. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Os via nutrimenti maxima communis, & publica ad ventriculum. 4°.
de vsu par. 1^a. 135. G
Os primum alimenti principium. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 240. F
Ori præparant alimentum, elixatio, assatio, & madefactio. de bonitate
& vitio succorum. 2^a. 37. A
Os præparat alimentum ventriculo. de bo. & vi. suc. 2^a. 37. A
in Ore fit aliqua coctio. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. A
in Ore ciborum alteratio quanta. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. A
ad Os vsq; peruenit stomachus in quibusdam piscibus. de motibus ma-
nifestis, & obscuris. Sp. 71. A
in Os quibus animalibus uenterculus fertur in magna cibi appetentia.
3°. de nat. fac. 1^a. 304. H
Os idè dferunt diuersis tpib; iecori, et medicamēto. 3°. de na. fa. 1^a. 306. C
Os principium spiritus. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 240. G
per Os, & nares fit respiratio. in tim. Plat. 1^a. 288. G
per Os, nares, & pharynga animalia inspirantia habent pulmonem,
& dextrum cordis ventriculum. 6°. de vsu par. 1^a. 150. F
per Os quo tempore animalia spirant. 11°. de vsu par. 1^a. 188. F
per Os asthma cogit inspirare. 11°. de vsu par. 1^a. 188. F
Os est secundum instrumentum respirandi quando nasus est affectus. 11°.
de vsu par. 1^a. 188. F
per Os spiritus partim ad cerebrum, partim ad cor accedit. de causis re-
spirationis. 1^a. 226. H
Os contrahitur in trahendo spiritu. de vsu puls. 1^a. 228. E
Os neque odorat, neque sentit. de instr. odor. 1^a. 110. F

Os est vt receptaculum vocis. de voc. instr. diff. 106. E
 Os est vas organorum locutionis. de ana. viii. Sp. 49. B
 Oris partes habent quinque motus diuersos. 4. de ana. adm. 1. 80. F
 in Ore quinque musculorum genera. 4. de ana. adm. 1. 80. B
 Oris labra absque osse mouentur. 1. de motu musc. 1. 309. E
 Os animalis quomodo aperiatur. 11. de vsu par. 1. 185. D
 Os animalis quo modo claudatur. 11. de vsu par. 1. 185. D
 Os quibus claudatur, & aperiatur. 11. de vsu par. 1. 192. E
 Os aperientes musculi dissimiles ab omnibus alijs musculis. 11. de vsu partium. 1. 185. G
 in Ore multum aperto possumus fauces diligentius inspicere. commentario. 4. aph. 34. Ex. 31. C
 Os & oculi cur in aliquibus teneantur aperti. com. 6. aph. 52. Ex. 53. A
 Os clausum habere situm prohibet. in 6. de morb. vulg. co. 3. 3. 178. A
 Os per eandem viam attrahit, & expellit. 3. de nat. fac. 1. 306. H
 p Os, & p nares cur ampli sint meatus cerebri. 5. de vsu par. 1. 171. D
 p Os cerebri mucus excernitur. de instr. odor. 1. 110. D
 Oris extremitatem recipit in gula, & in aspa arteria. 6. de san. tu. 2. 98. E
 in Os promptissime caput transmittit. 6. de san. tu. 2. 98. E
 p Os purgantur superiores partes laborantes. 13. met. me. 7. 84. G
 p Os sumpta quas partes purgent. 13. met. me. 7. 84. G
 p Os, et nares deriuandum si fluant succi ad oculos, vel aures. de cucurbitulis scarificatione. 6. 4. E
 ad Os auertenda materia aurium ex vlcerationibus. 6. de sa. tu. 2. 100. C
 p Os respirationem habet phlegma. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 p Os, & per animum quo currentur vlcera intestinorum. 5. met. me. 7. 34. D
 in Ore sentiuntur quae in angulis oculorum ponunt. de ana. viii. Sp. 49. A
 p Os semen accipit viperam. de theria. ad Piso. 5. 93. C
 Os humectant & sitim extinguunt balnea ex aquis potabilibus. in 6. de morbis vulgaribus, com. 6. 3. 195. B
 qbus Os, & lingua facile desiccatur aloem damus. de dyna. Sp. 20. G
 ad Os & nares si odor suffusus per corpus ascendat, mulier quae non concepit, ex se non est sterilis. com. 5. aph. 59. Ex. 43. C
 ex Ore sanguis expellitur simplici expuitione. 4. de loc. aff. 4. 25. F
 p Os emissus sanguis qualiscumque sit, malus. c. 4. ap. 17. 18. Ex. 29. A/B
 p Os, pus aqua vel sanguis effluens caput dolenti morbum sanat. com. 6. aphorismo. 10. Ex. 47. C
 Oris excretionem etiam parua si exeant ad bonum terminantur. com. 4. aphorismo. 47. Ex. 32. H
 Ore quidam sanabat acrocordonas, & myrmecias. 14. me. me. 7. 52. H
 Ore quidam virus exungunt. 13. met. me. 7. 82. D
 in Ore sputum, & pituita est lichenii remedium. 3. de nat. fac. 1. 304. B
 Os cur sputo plenum vomituris. in 1. pror. com. 1. 4. 167. E
 Ori non confert absinthium. 14. met. me. 7. 88. D
 Ori frigidum mordax. 4. de simp. me. fac. 5. 24. C
 p Oris affectibus gradus ponit medicamentorum. 6. de compo. med. secundum locos. 5. 171. F
 ad Os medicamenta dicunt stomatica cur. 6. de cop. me. se. lo. 5. 166. H
 Os gaudet similibus medicamentis. 9. de simp. med. fac. 5. 69. B
 ad Oris curationem cur non sunt accipienda fortia, & venenosa. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 167. B
 Oris morbi qui introductio. Isa. 59. C
 Oris agritudo erit dentis amissio. de diff. morb. 3. 4. H
 in Ore partes existentes si ex capite egrotent, quomodo curanda. 6. de san. tuenda. 2. 100. A
 in Oris affectibus venam humeralem incide. 13. met. me. 7. 83. B
 ad Oris affectus, & pituita eius valet succus centaureae. de vir. cet. Sp. 93. D
 ad Oris affectus dianucum. de reme. par. fac. 7. 157. H
 ad Oris affectiones. 6. de comp. me. se. lo. 172. A 5. 176. C
 Oris Amaritudo vnde fit, & quomodo fiat. c. 4. aph. 17. Ex. 29. B
 Os amarum, & siccu semper habet conceptus in horis bilis. de sper. Sp. 37. C
 Os amarum est in morbis ex thorace. de dynam. Sp. 19. G
 Oris amaritudo significat purgationem per superiora fieri debere. com. men. 4. aph. 17. Ex. 29. B
 p Os purgatio particularis ex apophlegmatismis facienda est post vniuersalem purgationem. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 121. F
 ad Oris Ariditatem. de med. fac. par. 7. 173. E
 in Ore ossa ubi carie tentantur quid agendum. 5. met. me. 7. 34. C
 de Oris Crustas. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 171. G
 ad Oris crustas Archigenis. 6. de comp. me. se. lo. 5. 172. B
 ad Oris crustas Critonis. 6. de comp. me. sec. lo. 5. 172. A
 ad Oris crustas pastillus. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 172. A

ad Oris crustas. 6. de comp. me. sec. loc. 171. D/172. A/8. 5. 188. G/de reme. par. fac. 7. 158. A
 Os saepe Dolet huius conceptio in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. B
 Oris, & lingue dolores letificino oleo curant. 5. de com. me. fl. 5. 162. H
 Oris fautor non debet inesse medico. in 6. de mor. vul. co. 4. 3. 181. H
 Oris bonus odor debet adesse medico. in 6. de mor. vul. co. 4. 3. 181. H
 p Oris putore Amomum, & folium malabathri. in 6. de morb. vulg. commentario. 4. 3. 182. A
 Ori fautoris confert sectio venae quae est inter mentum, & labium inferius. de anat. viii. Sp. 55. B
 ad Oris faorem. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 165. D/de dynam. Sp. 25. C
 5. de compositione medicam. secun. loc. 5. 166. B/de remedijs paratu facilibus. 157. F 7. 164. B
 ad Oris tetros absque vlcere odores. de med. par. fac. 7. 164. A
 ab Ore sanguinis fluxus remedia. de med. fac. par. 7. 164. B
 Os humidum, & fetidum inuat succus centaureae. de vir. cent. Sp. 93. D
 Oris inflammatio quid efficiat. in prognost. com. 2. 4. 203. A
 ex Oris phlegmone exit aliquid. 13. met. me. 7. 84. H
 ad Oris inflammationem quomodo inuenienda medicamenta. 6. de co. pos. med. sec. loc. 5. 166. H
 Oris inflammationes quo modo secundum tempora curandae. de rem. par. fac. 7. 157. G
 in Oris inflammationibus mustum quo modo in principio augmento, et statu bonum. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 169. C
 in Oris inflammationum statu quibus vitendum. in 6. de compo. medi. secundum locos. 5. 168. F
 in Oris phlegmone deriuandum ad nares. 13. met. me. 7. 83. B
 in Oris phlegmone euitanda quae per os pituita euocatur. 13. met. me. 7. 83. A
 nec Ori nec oculis oleum adhibendum in phlegmone. 13. met. me. 7. 83. C
 ad Oris phlegmonas congruit aloem. 6. de simp. me. fac. 5. 42. C
 Oris phlegmonas sanat butyrum. 10. de simp. me. fac. 5. 74. C/D
 Oris phlegmonas mitigat lac gargarizatum. 10. de simp. me. f. 5. 73. H
 ad Oris phlegmonas valet Lycium. 7. de simp. me. fac. 5. 54. G
 ad Oris inflammationes. 6. de comp. me. sec. loc. 169. G/171. D/5. 172. A/de reme. par. fac. 7. 157. G
 Oris Mollities in pueris non sustinet tactum, neque lac praesertim si habet multam serositatem. com. 3. aph. 24. Ex. 25. A
 Oris partes ne remollescant facit acetum scillitum. de med. fac. par. 7. 78. C
 ad Oris nomas. 6. de compo. med. secun. loc. 172. A/7. 181. G/5. de comp. med. per gen. 5. 254. D
 ad Oris pustulas. 6. de comp. me. per gen. 5. 260. B
 in Ore cum Putredo cito fiat. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 171. G
 Oris putredinibus, & depascentijs malignis confert succus centaureae. de virtute centaureae. Sp. 93. D
 ad Oris putrefactiones. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 165. H/6. 172. D/de reme. par. fac. 157. H/ 7. 158. A
 in Ore fit relaxatio. de mult. 3. 78. G
 ad Oris paralysim. de cura. lap. Sp. 112. F
 Ori quando Rheuma frequenter nocet. de dyna. Sp. 20. E
 Ostortum quo modo fiat. in 3. de morb. vulg. c. 1. 127. F/ 3. 128. A
 Oris tortura quid valeat. de cura. lap. Sp. 112. F
 Oris vitio aut vulnere vnguentum bonum. de dyna. Sp. 25. D
 ad Oris vitia. 5. de cop. me. per gen. 5. 251. E/de med. par. fa. 7. 164. A
 ad Oris omnia vitia. 5. de comp. me. sec. loc. 165. H/6. 5. 171. C
 Oris Vlcera morbus paruus. de theria. ad Piso. 5. 99. A
 Oris vlcera cur aestate fiant. com. 3. aph. 21. Ex. 24. D
 in Ore vlcera, & putredines efficiat sanies a capite. 6. de sa. tu. 2. 98. F
 Oris vlcerebus confert sectio venarum labiorum. de ana. viii. Sp. 55. A
 in Ore vlcera maligna atramento sutorio vituntur. 6. de compo. med. secundum locos. 5. 169. B
 Oris vlcerationi confert succus centaureae. de virt. cent. Sp. 93. D
 Oris vlcerebus apthodesis, & ipsis apthosis accommodata sunt cyperi folia commansa. 7. de simp. me. fac. 5. 53. H
 Oris vlcere conueniunt cyperi radices. 7. de simp. me. fa. 5. 53. H
 ad Oris vlcera putrescentia valet dyphriges post cadmiam reperiunt. 5. de simp. me. fac. 5. 69. B
 Oris vlcera sanant rubi folia & germina recenter nata si mandantur. 6. de simp. me. fac. 5. 44. F
 ad Oris vlcera, & apthas. 6. de comp. me. sec. loc. 5. 170. C
 ad Oris putrescentia vlcera competit terra armenia. 9. de simplic. me. dicamento. facul. 5. 66. G
 ad Oris vlcera, & putredines. de med. par. fac. 7. 164. B
 ad Oris vlcera serpentia. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 152. G
 ad Oris

ad Oris vlcera. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 171. A. 5°. met. me. 34. C. de med. fac. par. 164. B. 7°. 174. G
 Os gula sunt duæ amygdalæ quasi duæ auriculæ. 4. an. vi. Sp. 49. F
 Os ventris cor vulgo dicitur. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Os ventriculi cor dicitur, & cur valde sentit. in progno. cō. 3°. 4°. 110. F
 Os ventriculi cor ab antiquis dicebatur. 3°. de crisibus. 4°. 144. E. com- mentario. 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
 Os ventriculi cur ab antiquis cor dictum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 pro Ore ventriculi stomachus accipitur. 3°. de lo. af. 20. A. 1°. de puls. ad Tyron. 4°. 46. D. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. G
 Os ventriculi quando stomachus dicitur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 Os ventriculi stomachus dicitur vsitato noie. de presag. ex inf. 4°. 217. F
 Os ventriculi vulgus stomachum vocauit. 4°. de cau. puls. 4°. 103. C. 12°. methodi medendi. 7°. 80. A
 Os ventriculi tēpore Galeni stomachus vocabatur. 5°. de lo. af. 4°. 32. F
 Os ventris quo stomachus dicitur. de vena sect. adu. Eras. 14. G. 6°. 15. G
 Os ventriculi stomachus per abusum dicitur. 8°. me. me. 7°. 53. C
 Os ventriculi distinguitur à spatio ipsius. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 Os stomachi duplex, & eorum natura. de ana. viu. Sp. 49. G
 Os stomachus, ventriculus vna tunica iunguntur. 7°. de vsup. 1°. 157. D
 Oritoto, & ventriculo communis est tunica. in progno. cō. 3°. 4°. 210. G
 ante Os stomachi cur posita fuerit chartilago. de ana. viu. Sp. 55. D
 Os stomachi vbi incipit. de ana. parua. Sp. 43. A
 Os stomachi est in duodecimo spondyli. de ana. viu. Sp. 49. F
 Os ventris manifeste sentit. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. H
 Os ventris exactissimum habet sensum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 Os ventriculi cur excellentes sentit. 1°. de symp. caus. 3°. 17. H
 Os stomachi sensibile est maxime, & quid sentiat. de ana. viu. Sp. 49. G
 Os ventriculi propter quid habet sensum potiorē omnibus partibus cor poris. 3°. de loc. aff. 4°. 18. C. de voce & anhel. Sp. 61. H
 in Os ventriculi inseritur plurima portio nervorum orientium à capite de nervorum dissectione. 1°. 54. C
 Os ventriculi magnos habet nervos à cerebro. 1°. de symp. caus. 3°. 17. A
 ad Os ventriculi à cerebro nervorum magnitudo. 3°. de lo. aff. 4°. 18. C
 ad Os ventriculi à cerebro nervi multi. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 Os stomachi est magis nervosum gula. de ana. viu. Sp. 49. F
 Oris hōi sensus in quibusdā nō fert acetū vel sinapi. 3°. de lo. af. 4°. 20. G
 Os ventriculi acra medicamēta nō fert. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 103. D
 Oris stomachi actio est desiderium. de motibus man. & obse. Sp. 70. H
 Os ventriculi instrumentum appetentiæ. 5°. de lo. aff. 4°. 32. H
 Os ventriculi appetit, nō cōcoquit. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 111. F
 Oris ventriculi quinque symptomata pro fame inducenda. 1°. de sympto matum causis. 3°. 18. A
 Oris ventris symptomata pertinent ad tactum. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Oris ventriculi symptomata lōge maiora sūt q̄ fundi. 5°. de lo. aff. 4°. 33. A
 Os suum ventriculus claudit post cibum sumptum, intellige inferius. 2°. de symptomatum causis. 3°. 21. F. C
 Os ventriculi inferius q̄n̄ apiatur nō cocto cibo. 2°. de symp. cau. 3°. 21. C
 de Oris ventriculi affectibus. de remed. par. fac. 7°. 158. F
 Oris ventriculi affectus vnde. 4°. de loc. aff. 4°. 29. C
 ob Oris ventriculi affectus qui morbi sequantur. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Os ventriculi appetentiam prohibet, & cibos natantes corrumpit pro pria ratione. 4°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Os ventriculi per seipsum inducit inappetentiam diminutam, & vitio sam inappetentiam. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. H
 ex Ore ventriculi citta, & pica. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Os ventriculi lasum significat appetentiam canum, & ciborum malorū. 5°. de loc. affectis. 4°. 32. H
 in Ore ventriculi quo sit appetentia canina. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
 Os ventris nauseas habentis, & ventrem retinentem quid adstringens post cibum sumptum deicere faciat. 6°. de san. tu. 2°. 99. E
 Os ventriculi cibos corrumpit natantes. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Os ventriculi supinat, & humectat chondri sorbitio. de vict. rat. in mor bis acutis, com. 1°. 7°. 111. F
 ex Ore ventriculi symptomata. 5°. de loc. affe. 4°. 32. G
 Oris ventriculi affectus qui. de curan. rat. per. sang. miss. 6°. 16. F
 Os ventriculi affectus sunt nausea, cordis dolores, & singultus. 5°. de lo cis affectis. 4°. 32. H
 Os ventris quibus refrigeretur. 1°. de symp. caus. 3°. 18. G
 Oris ventriculi perfrigerationem facit viduarū perfrigeratio in vtero, & ijs quæ non purgantur. 1°. de symp. caus. 3°. 18. G
 Os ventriculi stomachum ne perfrigerant fungi buprestes, cerusa, gy-

psum, & lac coagulatum. 1°. de symp. caus. 3°. 18. G
 in Ore ventriculi bilis magis colligitur. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 135. D
 Os ventris cum amara bili abundat, aut imbecillum est, aut supra modū sensibile est sanguis non detrahendus. 9°. met. me. 7°. 57. B
 Oris ventriculi imbecilli curatio. in progno. com. 1°. 4°. 191. G
 ad Oris ventriculi imbecillitatem chia mastiche. in nardino. 8°. metho di medendi. 7°. 53. C
 p Ore ventriculi imbecillo ceratum. 8°. me. me. 7°. 53. D
 Os ventriculi roborant adstringentia, & plus Iusto exiccāt. de victus rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. F
 Ori ventriculi quæ sint adstringētia cōueniētia. de rem. par. fac. 7°. 158. C
 ad Os ventriculi valet acetum scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 Os stomachi confortant drachmæ duæ aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Ori ventriculi apponendū lana manipulū nardino pigmento calido immi stum quando non est facta coctio. de pres. ex infom. sum. 4°. 219. A
 Ori ventriculi quando prius roborandum quàm medicamentum exhi beatur. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 98. B
 Oris ventriculi morsus cur dolor cordis dicatur. in prog. c. 3°. 4°. 210. F
 Os ventriculi quibus mordetur, & quo. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 Oris stōmordicationibus cōfert sectio venæ furcule. de ana. vi. Sp. 55. B
 Oris stomachi dolores quando boni, & quando non boni, considerandū. 1°. de crisibus. 4°. 128. B
 Os ventriculi cū quibus cōueniat mēbris. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Os ventriculi afficit vtrūq; principium. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Os ventris trahit secū ad sympathiam principalia membra, & quæ sym ptomata faciat. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 123. H
 Oris ventriculi, & cerebri quantus consensus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Ori ventriculi consentit cerebrum. in progno. com. 1°. 4°. 195. H. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Oris ventriculi & cordis quantus consensus. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Os ventriculi in cōsensum ducit aīam. in 6°. de morb. vulg. c. 4°. 3°. 186. F
 Os ventriculi syncopas, & symptomata non parua incurrit ob sensum exquisitum. 12°. met. me. 7°. 77. F
 Os ventriculi quibus laborat, solet animæ defectus superuenire. de arti culis, commenta. 2°. 7°. 264. H
 in Ore ventriculi humor acris sepe facit animi defectum. 2°. de arte cu rat. ad Glauconem. 7°. 103. C
 Os ventriculi plenū humoribus facit aī defectū. cō. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Ore ventriculi vexato syncopi detinētur hoīes. 11°. met. me. 7°. 74. D
 ex Ore ventriculi defectus animi, quo modo curetur. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 99. B
 circa Os ventriculi syncopi ex flaua bile quomodo curanda. 12°. metho di medendi. 7°. 76. C
 circa Os ventriculi syncope quæ vīna cōueniant. 12°. met. me. 7°. 76. D
 in Ore ventriculi, cur singultus fiat. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 in Os ventriculi humores mali quos casus faciat. c. 4°. ap. 67°. Ex. 34. G
 Os ventriculi compatiens quo modo conuulsionem faciat. commenta. 5°. aphorismo. 1°. Ex. 37. C
 Os ventriculi habet societatem in patiēdo ex elleboro cum nervis. com mentario. 5°. apho. 1°. Ex. 37. C
 Os ventriculi ratione societatis facit dispnæas, apnæas, morsus epilep sias, deliria & melancholias. 1°. de symp. caus. 3°. 17. H
 ex Ore ventriculi somni tumultuosi. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 in Ore ventriculi cum sunt excrementa apparent symptomata suffusio ni similia. 1°. de loc. aff. 4°. 3. F. H
 ab Ore ventriculi quo cognoscatur fieri uertigo. 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
 p Oris ventriculi morbo comitali unum album modice adstringēs. 5°. de locis affectis. 4°. 32. F
 ex Ore ventriculi comitali morbo correpto datur medicamētum ama rum ex aloes. 5°. de loc. aff. 4°. 32. G
 ob Oris ventriculi uitium deliria generantur. 5°. de loc. aff. 4°. 31. F
 ex Oris ventriculi amentia. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 ad Oris ventriculi incontinentiam. de reme. par. fac. 7°. 158. F
 cum Oris ventriculi offensione febris uel ex cruditate qualis. 12°. me thodi medendi. 7°. 75. E
 Os ventriculi quomodo causum facit. de vict. rat. in morbis acutis, com mentario. 4°. 7°. 134. E
 Oris ventris magnæ affectiones quibus curentur. 8°. de compo. medica men. secun. locos. 5°. 192. F
 Os ventriculi calefactum quibus refrigerantibus curetur. 1°. de arte cu ra. ad Glauconem. 7°. 99. C
 Oris ventriculi inflammatio quid faciat. de puls. ad tyro. 4°. 45. B
 Oris

Oris ventriculi inflammatio eget adstringentibus nō solis relaxantibus
 de reme. par. fac. 7^a. 158. F
 Oris ventriculi vlcera insanabilia quo modo. 6°. met. me. 7^a. 39. G
 Oris ventriculi vlcus ob nimium sensum nō sanatur. 6°. met. me. 7^a. 39. G
 ad Oris stomachi vitio vexatos. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 Os vesica quibus constet. de ana. viii. Sp. 51. D
 Os vesica intrat collum matricis. de ana. viii. Sp. 51. G
 Os vteri quod sit. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. H
 Os matricis duplex est. de ana. viii. Sp. 51. E
 Os matricis comparatur rosa. de ana. viii. Sp. 51. E
 Os vteri in pignate nec styli mucro ingredere. 2°. de symp. caus. 5^a. 21. B
 Os vteri quomodo nouem mensibus clauditur. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. D
 Os matricis constringitur ante horam partus. de ana. viii. Sp. 51. E
 Os vteri affectum que aperiant. 5°. de comp. me. fac. 5^a. 35. G
 in Ore matricis sit vehemens dolor, cui nisi cito occurratur, exulcerat.
 de pass. muli. Sp. 95. F
 in Ore matricis hemorrhoidibus quid prosit. de pass. mul. Sp. 96. B
 in Ore matricis rhagadijs quid conferat. de pass. mul. Sp. 96. C
 ORIS vasorum apertio avasomosis appellatur. 4°. met. me. 7^a. 23. B
 Oscillorum venarum, & arteriarum apertio in toto corpore anastomo-
 sis dicitur. 6°. de vsu par. 1^a. 151. H
 Ora vasorum aperire est intentio in prouocandis menstruis, & purgan-
 dis. decoloribus. com. 5°. aph. 36°. Ex. 40. H
 Ora vasorum reserat ficus arbor. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. E
 Ora venarum quo modo aperiantur in pulmone. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. A
 ORA vlcerum indurata adeps vitulinus emollit. 4°. de compositione
 med. per genera. 5^a. 240. A
 de OSSIBVS de anatom. viii. Sp. 55. C
 Ossa quid. fin. med. 44. D/49. D/ Isa. 52. F
 Ossa qualia singula sint, & quam structuram habeant medicus scire de-
 bet. de ossibus. 1^a. 39. G
 Ossa, & ossium nomina sciri debent. 1°. de ana. adm. 1^a. 64. E/C
 Ossium anatomia primo spectanda est. de ana. adm. 1^a. 63. F
 Ossium anatomiam auditoribus ante oculos ponunt medici. Alexandri-
 ni. 1°. de ana. admin. 1^a. 63. F
 Ossa mortuorum quomodo vidit Galenus. 1°. de ana. adm. 1^a. 63. F
 Ossium dissimilitudinem ab hominibus non habent Cynocephali. 1°. de
 anatom. adm. 1^a. 63. H
 Ossa simiarum pro humanis ostendit Galenus. de art. com. 2°. 7^a. 262. H
 Ossium natura primo spectanda in hoie, & simia. 1°. de ana. ad. 1^a. 63. H
 Os est inter similia ac prima & simplicissima sensui elemēta. 1°. de ele-
 mentis. 1^a. 7. E
 Os membrum simile. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 26. C/de diff. mor. 3^a. 2. F/
 de anat. viii. Sp. 43. G
 Ossa sunt inter primas partes quae generantur. 8°. de decr. 275. C/1^a. de
 natu. facul. 1^a. 291. F
 Ossa vltima sunt partes quae perficiuntur. 2°. de tem. 1^a. 16. A
 Os ex quo fit. 1°. de semine. 1^a. 331. D/3°. de simplic. medic. fac. 5^a. 17. D/de
 hist. philos. Sp. 11. F
 Ossa sunt ex quatuor humoribus & grauiore sang. nat. de sper. Sp. 36. C
 Os quo modo fiat ex sanguine. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Os ex angue tamen ex sanguine factum. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. E
 Ossa calore fiunt. 1°. de semine. 1^a. 332. B
 Ossa crassescunt ex calore veniente à matrice per spiritum naturalem.
 de spermate. Sp. 36. C
 Ossa citius concrescunt caliditate, & siccitate. 2°. de sem. 1^a. 339. B
 Ossa sunt corpus terrestre in animali. 1°. de elem. 1^a. 5. D
 Ossa terrena sunt. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. H
 Ossa etiam in nuper natis humida sunt. 2°. de temp. 1^a. 16. A
 Ossa in pueris magis sunt cerea q̄ lapidea. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
 Ossa porcellorum nuper natorum cui similia. 2°. de temp. 1^a. 16. A
 Ossa veterum animalium siccissima. 2°. de temp. 1^a. 16. B
 Os siccum. 1°. de temp. 1^a. 12. G
 Os quando siccum dicitur simpliciter cui cōparatur. 1°. de temp. 1^a. 13. A
 Os cur siccum. de anat. ocul. Sp. 58. B
 Ossa in varijs animalibus sunt magis sicca, & minus. 1°. de tēp. 1^a. 13. A
 Ossa dicuntur sicca & humida in diuersis hominibus. 1°. de temp. 1^a. 13. B
 Os vbi minus aridum, & cur. 1°. de sem. 1^a. 332. C
 Os frigidum. de inaeq. intemp. 3^a. 44. A
 Os siccum & frigidum. 1°. de elem. 1^a. 6. E/de anat. viii. Sp. 44. E
 Os est minus frigidum, & siccum pilo. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Os omnium durissimum. 2°. de temp. 1^a. 18. A

Ossa durissima aridissima terrestria. de ossib. 1^a. 39. G
 Os est os propter duritiem. 1°. de vsu par. 1^a. 115. E
 Ossa cur dura. 1°. de sem. 1^a. 332. B/de ana. viii. Sp. 43. G
 Ossa insensibilia sunt. de vit. resp. Sp. 62. G
 Os capitis sensu caret. 13°. met. me. 7^a. 86. A
 Ossa non sentiunt acum. 1°. de elem. 1^a. 2. H
 Ossa si debent nutriri opus est nutrimentum habere multas mutationes.
 3°. de nat. fac. 1^a. 308. B
 Ossa quo nutrantur. de inaeq. intemp. 3^a. 43. D
 Ossium nutrimentum quale. 6°. met. me. 7^a. 40. D
 Ossis nutrimentum proprium quod. 2°. de vsu par. 1^a. 126. G
 Ossium proprium nutrimentum est medulla. 11°. de vsu par. 1^a. 191. E
 Ossium medulla quantum humida. 2°. de temp. 1^a. 17. G
 Ossium medulla differt à Cerebro. 2°. de temp. 1^a. 17. G
 Ossium medulla differt à spinali medulla. 2°. de temperamentis. 17. H/8°.
 de vsu partium. 1^a. 166. D
 Ossa sunt perforata. de ana. viii. Sp. 44. G
 Ossa ostendunt sua spatia. de inaeq. intemp. 3^a. 43. D
 Ossium caeuerna plena crasso, & albo humore. de inaeq. intemp. 3^a. 43. D
 Ossium extrema cur caua. de ana. viii. Sp. 43. G
 Ossis extremū ougeion dī. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 144. F
 Ossis vacuitates extremitatum buccularum ingredientium iuuamentum
 sunt chartilagine quaedam. de ana. viii. Sp. 55. D
 Os à seipso gubernatur. ars med. Isa. 63. B
 Ossa qualiter in hominum substantia. 1°. de ana. adm. 1^a. 63. E
 Ossium substantia propter quid. 16°. de vsu par. 1^a. 214. G
 Ossa propter quid sint. 11°. de vsu par. 1^a. 191. B
 Ossium duplex est scopus. 11°. de vsu par. 1^a. 191. E
 Os habet functionem similem in omni parte. 8°. de decr. 1^a. 266. B
 Ossa in quibus facta sunt propter motum. 11°. de vsu par. 1^a. 191. B
 sine Ossibus polypi mouentur. 1°. de vsu par. 1^a. 115. H
 abiq; Ossium motu qui musculi mouentur. 1°. de motu musc. 1^a. 309. E
 Ossa virtutem corpori praestant. de dyna. Sp. 19. D
 Ossa & musculi totius corporis fundamenta sunt. 1°. de ana. ad. 1^a. 64. B
 Ossa fundamenta totius corporis. de oss. 1^a. 39. G/de ana. viii. Sp. 55. C
 Ossium firmitas quae in toto corpore. 1°. de vsu par. 1^a. 115. H
 Ossa, quae sustinent laborem sunt sicca. de dynamidijs. Sp. 19. D
 Ossibus quomodo circumponuntur carnes. 1°. de semine. 1^a. 332. B
 Ossium inuolucrum quomodo fiat, & ex quo. 1°. de sem. 1^a. 332. B
 Ossium figuram sequuntur quaecunq; sunt in aiali. 1°. de ana. adm. 1^a. 63. E
 Ossibus inherēt musculi, ideo magnitudinem sequuntur, & figuram il-
 lorum. 1°. de ana. adm. 1^a. 63. E
 Ossium respectu musculi sunt actores. 17°. de vsu par. 1^a. 221. C
 Ossibus qui incumbunt musculi quo se habent. 2°. de motu mu. 1^a. 316. E
 Ossa cū alternant musculi in se ipsos concurrunt. de frac. c. 3°. 7^a. 248. B
 Os vnum vbi est, ibi ad sunt musculi recti, & obliqui. 6°. de anatomicis
 administrationibus. 1^a. 90. A
 Ossa duo vbi sunt, ibi vnum extendit & flectit membrum, aliud in late-
 ra circumagitur. 6°. de anatomicis administ. 1^a. 90. A
 Ossi catenam ligat vt experientia motus musculorum ostendat. 1°. de mo-
 tu musculorum. 1^a. 312. D
 Ossium exercitatio fit p accēs à motibus voluntarijs. 2°. de san. tu. 2^a. 75. A
 Ossa cur non habeant motum voluntarium. 16°. de vsu par. 1^a. 214. H
 cur Ossa non possunt moueri. 1°. de vsu par. 1^a. 117. C
 ex Ossibus, carne, venis, neruis, & arterijs compositum incorruptibi-
 le esse non potest. 14°. de vsu par. 1^a. 204. D
 Ossa in quibus facta sunt propter perspiratum. 11°. de vsu par. 1^a. 191. C
 Ossa in quibus facta sunt pp difficultatē & securitatē. 11°. de vsu par. 1^a. 191. C
 in Ossibus squamosis propter discrimen partium in ossibus compositio-
 nes factae sunt. 11°. de vsu par. 1^a. 191. C
 in Ossa magna cur inferuntur vasa tenuia. 13°. de vsu par. 1^a. 202. B
 Os breuissimum sub longiori uehi conuenit. 2°. de vsu par. 1^a. 125. B
 in Ossis terminum inferitur tendo. 1°. de motu musc. 1^a. 309. D
 Os quo modo disponatur quando tendo circa os. 2°. de vsu par. 1^a. 123. C
 in Ossa nullus neruus inferitur. 16°. de vsu par. 1^a. 214. G
 ex Ossibus nerui qui producuntur. 15°. de vsu par. 1^a. 210. D
 Os quomodo disponatur qñ neruus est circa os. 2°. de vsu par. 1^a. 123. C
 ab Ossibus chartilagine quandoq; procedunt. de vit. resp. Sp. 62. H
 ex Osse ligamenta emergunt. 15°. de vsu par. 1^a. 210. F
 ex Ossibus oriuntur ligamenta. 3°. de comp. med. per gen. 5^a. 231. F/6°.
 met. me. 38. H/de ocul. 7^a. 183. G
 Ossium ligamenta sensus expertia sunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. F/de uti-
 litate

litate respirationis. Sp. 62. G
 Ossium ligamenta duplicia quæ. de vitil. resp. Sp. 62. G
 Ossium articulationes quomodo esse debeant. de const. ar. Isa. 37. B
 in Ossium articulis vnum mouetur, aliud stat, vt faciunt cardines ostio-
 rum. 1.º de motu musculorum. 1.º 312. C
 Ossa dura cur exigunt articulationes. 11.º de vsu par. 1.º 191. F
 Ossa quod adiumentum habeant. com. 5.º aph. 39.º. Ex. 41. B
 Ossa habent venas exiguas. 16.º de vsu par. 1.º 220. G
 Ossa quedam grandia, caua medullosa, alia parua solida, & sine medul-
 la. de ossibus. 1.º 39. H
 Ossibus magnis appendices adnascuntur. de ossib. 1.º 39. H
 OSSIVM diuersitas. de ana. viu. Sp. 55. C
 Ossium ὡς ἰφύσις vocat greci capitū processus. 11.º de vsu pa. 1.º 191. F
 Ossium eminentia vnde. 16.º de vsu par. 1.º 218. A
 Os hñs medullā, habet duo capita veluti duo opcula. 11.º de vsu p. 1.º 191. C
 Ossium capita non sunt in omnibus habentibus medullam, quia non est
 medulla in maxilla inferiori. 11.º de vsu par. 1.º 191. F
 in Ossibus caput quid sit. de ossib. 1.º 40. B
 in Ossibus corone quid sit. de ossib. 1.º 40. B
 Os paruum non habet medullā, neq; sinū magnū. 11.º de vsu p. 1.º 191. D
 Ossa gradua caua facta sūt nē nimis eēnt poderosa. 11.º de vsu p. 1.º 191. D
 Ossa cur laxiora ac caua alialibus imbecillioribus. 11.º de vsu p. 1.º 191. D
 Ossa cur caua, & laxa in hominibus. 11.º de vsu par. 1.º 191. E
 Ossa cavitates carentia habent tale quid, vt medulla in suis cauernulis.
 11.º de vsu partium. 1.º 191. F
 Os cur sine medulla. 11.º de vsu par. 1.º 185. D
 Ossa cur densiora animalibus fortioribus. 11.º de vsu par. 1.º 191. D
 Ossa in quibus animalibus densiora sint. 11.º de vsu par. 1.º 191. H
 Ossium concretio in aquilis densissima est. 11.º de vsu par. 1.º 191. E
 Ossis cavitates quomodo vocetur. 1.º de motu muscu. 1.º 312. C
 Ossium concavitates corylas vocant. de caus. morb. 3.º 9. E
 Ossis cavitates quantum profunda. 1.º de motu musc. 1.º 312. C
 Ossium concavitatibus fractis membrorum capita facile excidunt. de
 causis morborum. 3.º 9. E
 Ossis conuexitates quomodo vocetur. 1.º de motu musc. 1.º 312. C
 ossa ducenta sunt, & amplius. de fæt. for. 1.º 325. F
 Ossa plus quam trecenta in homine. 9.º de dec. Hipp. 1.º 284. G
 Ossium omnium compago sceletos dicitur. de ossib. 39. H 1.º 43. G
 Ossa duobus modis in nobis coniuncta. fin. med. 50. C / Introd. Isa. 54. F
 de ossibus. 1.º 39. H
 Ossium compositio naturalis dicitur articulus. de ossibus. 1.º 39. H
 Ossium vñio naturalis dicitur symphysis. de ossibus. 1.º 39. H
 Os capitis caluaria dicitur. de ossib. 1.º 40. D
 Os cranij est ad tuendum. de ana. viu. Sp. 55. C
 Os capitis cur cauernosū est, et hñs multas suturas. 9.º de vsu p. 1.º 171. F
 Ossibus quomodo iungatur crassa meninx. 9.º de vsu par. 1.º 176. E
 Ossium materia vnā cum capite augetur, & roboratur. in 6.º de morb.
 vulgaribus, com. 1.º 3.º 154. E
 Os in toto corpore non superat tantum alterum, quantum os capitis ossa
 primorum spondylorum. 12.º de vsu par. 1.º 195. H
 Ossa capitis suturæ constant. introd. Isa. 54. F
 Ossa quæ habent suturam obscuram, tamē per cocturam videtur. 11.º de
 vsu partium. 1.º 192. A
 Ossa capitis excepto sphenoides sunt sex. de ossibus. 1.º 40. G
 Ossa caluaria septem. introductio. Isa. 54. F
 Os sphenoides quod. de ossib. 1.º 40. F
 Os lithoides quod. de ossibus. 1.º 40. H
 Os belonoides quod. de ossibus. 1.º 40. H
 Os styloides quod. de ossibus. 1.º 40. H
 Os à literæ γ similitudine hñs des appellatum. de musc. diff. 1.º 46. A
 Os hyoides sine hypsoides non nulli lambdoïdes nominant. de muscu-
 lorum dissectione. 1.º 46. D
 Os hyoides, & pharyngethron idem. de voc. instr. disse. 1.º 107. B
 Os ioides quod. introd. Isa. 54. F
 Os ioides quale, & eius vsus. 7.º de vsu partium. 1.º 163. D
 Os hyoides ligantes musculi inferiori maxilla, & eorum processus. de
 musculorum dissectione. 1.º 46. D
 Os hyoides q musculi sursū ad maxillā retrahat. de musc. dif. 1.º 46. F
 Os Labda q musculi mouet, & vñ oriant, ac desināt. de musc. di. 1.º 46. E
 Os lambdoïdes qui musculi retrahunt. de musc. dif. 1.º 46. E
 Os graphoides quod. de ossibus. 1.º 40. H
 Os Zygama quod. de ossibus. 1.º 40. H

Ossa alaria & πτερυγοειδῆ quæ. de art. com. 2.º. 7.º 263. D
 Os iugale, & iugamentum quid sint. de artic. com. 2.º. 7.º 263. A
 Os iugale quod. de ossibus. 1.º 40. H
 Os frigidum & siccum auri supponitur. de ana. ocul. Sp. 58. B
 Os petrosum quale. de ana. viu. Sp. 48. G
 ab Osse petroso incipit foramen auris. de ana. viu. Sp. 48. G
 Ossis petrosi pars interior se habet ea comparatione ad auditum in qua
 se habet crystallinus humor ad visum. de ana. viu. Sp. 48. G
 Ossa cur dura circa musculos temporales. 11.º de vsu par. 1.º 185. B
 Ossa maxillarum sunt malæ. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Ossa suillarum maxillarum qualia. 1.º de comp. me. sec. loc. 5.º 123. G
 Ossa superioris maxillæ constant coagmentatione. introd. Isa. 54. G
 Ossa maxillæ superioris. de ossibus. 1.º 41. A / D
 Ossa terna maxillæ superioris ab vtraq; parte. de ossibus. 1.º 41. B
 Ossa faciei duodecim. introd. Isa. 54. G
 sine Osse mouetur frontis, cutis, et faciei partes. 1.º de motum. 1.º 309. F
 cur Ossa veluti spongia ante nares sint sita. 8.º de vsu par. 1.º 168. D
 Ossa ante menyngas cur foraminulenta. 8.º de vsu par. 1.º 168. D
 Ossium στωγγοειδῶν, & ἡμωειδῶν, vsus. 8.º de vsu par. 1.º 168. E
 Os olfactus instrumēto ppositū ἡμωειδῆς dicitur. 11.º de vsu par. 1.º 188. H
 Ossa inchoide, id est cola dicta olfactum auferunt, & quo modo. 3.º de lo-
 cis affectis. 4.º 21. D
 per. Ossa colatoria spiritus halituoſi exturbantur à cerebro. de sympto-
 mat. caus. 3.º 21. G
 Os nasi ab alio osse pendet. in 6.º de morbis vul. com. 1.º. 3.º 154. G
 Ossa nasi duo. de ossibus. 1.º 41. C
 in Ossis nasi concavitate iacent duæ carunculae spongiosæ. de anatomia
 viuorum. Sp. 49. A
 Ossa duo in naso foramen triangulare habentia. de ana. viu. Sp. 49. A
 Ossa phatnia quibus insunt dentes. de ossibus. 1.º 41. F
 Ossa in quibus dentes quæ. 11.º de vsu par. 1.º 192. D
 Ossa non sunt dentes ipsi. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. D
 absq; Osse mouentur oris labra. 1.º de motu musc. 1.º 309. E
 Ossa maxillæ inferioris quot. de ossibus. 1.º 41. G
 Os inferioris maxillæ coctum aperitur. de ossib. 1.º 41. G
 Os capiti gutturis incumbens quo modo vocetur. de musc. diff. 1.º 46. D
 ab Osse guttur ambiente musculi exortus & insertio scapulæ in priorē
 regionē ceruicis versus pprū principū adducit. de musc. dif. 1.º 45. C
 Os membrana & adensatis sunt ad palati meatū. 9.º de vsu p. 1.º 172. C
 Ossa Thoracis quot. de ossibus. 1.º 42. E
 Ossa thoracis quæ. de ossibus. 1.º 42. E
 Ossa thoracis quomodo glutinentur. de oss. 1.º 42. E
 Ossium pectoris motus. de ossibus. 1.º 42. E
 Ossis pectoralis tota figura Xiphoides. de oss. 1.º 42. F
 Ossis fircule iuuamentum. de ana. viu. Sp. 43. H
 Ossa ex diametro opposita pulmōni 16.º de vsu par. 1.º 220. G
 Os in elephantis corde inuenit Galenus. 7.º de ana. admi. 1.º 96. F
 Os cordis cerui. de med. fac. par. 7.º 175. B
 Ossa clauiculæ forma. 1.º de ana. adm. 1.º 67. H
 Ossium clauiculæ ad summum humerum ligantur. Intro. Isa. 54. G
 Os humeri maximum est. de oss. 1.º 42. H
 Os humeri quod. de ossibus. 1.º 42. H
 Os humeri cui alligetur. de ossibus. 1.º 42. H
 Os vnum in brachio. 2.º de vsu par. 1.º 126. A
 Os brachij cur gibberosū ē exterius, simū iterius. 2.º de vsu p. 1.º 126. A
 Os maius cubiti proprie vlna dicitur. 2.º de vsu par. 1.º 121. B
 Os cubiti longius est quam os radij. de frac. com. 1.º. 7.º 224. F
 Ossa cubiti inæqualia sunt. de fract. com. 3.º. 7.º 249. D
 Os paruum in cubito radius. 2.º de vsu par. 1.º 121. B
 Ossa quæ sunt radius, & cubitus. de frac. com. 1.º. 7.º 227. B
 Ossa brachij, & crurum à quibus moueantur. 17.º de vsu par. 1.º 221. C
 Ossa totius manus. 2.º de vsu par. 1.º 123. D
 Ossa manus cur multa, & ita composita. 2.º de vsu par. 1.º 123. H
 Ossa octo in carpo. 2.º de vsu par. 1.º 123. D
 Ossa carpi cur octo. 2.º de vsu par. 1.º 124. B
 Os octauum carpi quale. 2.º de vsu par. 1.º 124. F
 Ossa carpi omnia se contingunt. 2.º de vsu par. 1.º 124. C
 Ossa carpi cur duos habent ordines. 2.º de vsu par. 1.º 124. C
 Ossa quatuor sunt in metacarpo. 2.º de vsu par. 1.º 123. D
 Ossa metacarpij cur quatuor. 2.º de vsu par. 1.º 124. B
 Ossa palme introductio. Isa. 54. H
 Ossa χαλκοειδῆ quæ introd. Isa. 55. A

Offa digitorum partes. de ineq. intemp. 3^a. 43. D
 Offa digitorum internodia dicuntur. 1°. de ana. adm. 1^a. 66. B
 Offa cur in digitis. 1°. de vsu par. 1^a. 115. H
 Offa si deessent tremere digiti. 1°. de vsu par. 1^a. 116. A
 sine Offibus non possemus scribere neq; incidere. 1°. de vsu p. 1^a. 116. A
 Offa digitorum quot. de offibus. 1^a. 43. B
 Offa digitorum manus sunt vigintiseptem. de frac. com. 2°. 7^a. 233. B
 cur Offa multa sint, & non vnum in digitis. 1°. de vsu par. 1^a. 116. A
 Offa tria in omni digito. 2°. de vsu par. 1^a. 123. D
 Offa digitorum neque plura, neq; pauciora tribus esse debere. 1°. de vsu partium. 1^a. 116. E
 Offa digitorum inferiora cur maiora superioribus. 1°. de vsu par. 1^a. 116. F
 Offa digitorum cur rotunda. 1°. de vsu par. 1^a. 116. F
 Offa digitorum cur in lateribus, & intus non sint conuexa. 1°. vsu partium. 1^a. 116. F
 Offium digitorum figura cur talis, & tāta esse debet. 1°. de vsu p. 1^a. 116. F
 ab Offibus tribus digitorum sex figurarum differentia sunt. 1°. de vsu partium. 1^a. 116. B
 Offium digitorum labia cur non sunt equalia. 1°. de vsu par. 1^a. 117. A
 Offa digitorum cur dura, densa, & sine medulla. 1°. de vsu par. 1^a. 117. A
 Os spina propter fundamentum corporis factū est. de ana. viu. Sp. 55. C
 Os quod supra spondylum excrescit est ad replendū. de ana. viu. Sp. 55. C
 Offa vertebrarum per nervos, & ligamenta habent quandam societatem cum partibus gula. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. D
 Os renum duplex. de ana. viu. Sp. 51. C
 Os sacrum quod. intro. Isa. 53. E
 Os sacrum coccix. 3°. de ana. adm. 1^a. 71. A
 Os sacrum quod, & latum dicitur. 6°. de ana. adu. 1^a. 93. G / de fract. commentario. 3°. 7^a. 245. D
 Os sacrum quale. de offibus. 1^a. 42. D
 Offi sacri spina similis est ei, quam cetera hnt vertebra. de off. 1^a. 42. D
 Os sacrum pars spina. 12°. de vsu par. 1^a. 196. G
 Os sacrum quibus compositum. de offibus. 1^a. 42. D
 Os sacrum ex vertebra conuatis constat. intro. Isa. 54. H
 Os sacrum ex quatuor spodylis vel offibus constat. 12°. de vsu p. 1^a. 196. G
 Os sacrum vnde oriatur. 12°. de vsu par. 1^a. 196. G
 Offis sacri articulatio, & epiphyfes. 13°. de vsu par. 1^a. 201. F
 Offis sacri cum alijs iunctio. 14°. de vsu par. 1^a. 208. H
 Offis sacri ligamentum quale. 13°. de vsu par. 1^a. 201. F
 Offis sacri vtilitates. 13°. de vsu par. 1^a. 201. E
 Offa ilium quae. de offibus. 1^a. 43. C
 Offa ilium quae ingradientur. de off. 1^a. 42. D
 Os coccix quod nam sit. de offibus. 1^a. 42. D
 Os coccix quale. de offibus. 1^a. 42. D
 Os coccix quibus constet. de offibus. 1^a. 42. D
 Offa pubis quo modo incidenda pro videndis sedis musculis. 6°. de anatomiciis administrationibus. 1^a. 93. G / F
 Offi pubis multa caro superest. 6°. de ana. adm. 1^a. 93. G
 p Offis pubis foramen vena. de ven. & art. diff. 1^a. 58. F
 Os, caro, glandula, & cartilago non possunt esse viles ad confessionē pudendi. 15°. de vsu par. 1^a. 210. D
 ex Offe pudendi corpus emergit, vt alia ligamēta. 1°. de vsu p. 1^a. 210. F
 ab Offe cur emergit pudendum. 15°. de vsu par. 1^a. 210. F
 Offa coxendicum quae. de off. 1^a. 43. C
 Offis coxae natura. de art. com. 3°. 7^a. 280. H
 Offium cruris differentia. de fract. com. 3°. 7^a. 249. B
 p Offa innituntur cruribus. 17°. de vsu pa. 1^a. 222. F
 Os aliquod in crure si tollat, tollitur ambulatio. 17°. de vsu par. 1^a. 222. F
 Os femoris quod & quale. de off. 1^a. 43. D
 Offa tibia, os surae vocat Hippocrates, & quod communi totius membri nomine tibia nuncupatur. de arti. com. 4°. 7^a. 284. E
 Os tibiae interius maiore oneris partem fert. de frac. com. 2°. 7^a. 240. A
 Offa pedis quae, & quot. de off. 1^a. 43. F
 Offa digitorum pedis quatuordecim sunt. de fract. com. 2°. 7^a. 233. B
 Offi calcis communicationē nervi magni habent. de fra. cō. 2°. 7^a. 234. D
 Offa pectinis quae. de off. 1^a. 43. C
 Offis cyboidis situs. 3°. de vsu partium. 1^a. 130. B
 Os scaphosides, quod. de off. 1^a. 43. F
 Offa sesamina quae. de ana. viu. 49. C / Sp. 55. C
 Offa pedum, tibiaram, & crurum sunt ad sustentamētum sensus, & motus de ana. viu. Sp. 55. C
 Os sesamoide quale. 2°. de vsu par. 1^a. 124. H

in Offibus quae fiunt. introd. Isa. 59. F
 os affectum esse quo modo cognoscatur. de fract. com. 3°. 7^a. 244. C
 Offa non dolent quia non sentiunt. de const. ar. Isa. 38. C
 Offa dolent concepto in bilis horis. de sperma. Sp. 37. C
 Offium omnium harmonia dolet conceptis in horis melancholiae. de spermate. Sp. 37. D
 Offium dolores qui. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. E
 Offium dolor quo modo fiat. 3°. de san. tu. 2^a. 78. H
 ad Offa pertinentium membranarum dolores qui. 2°. de lo. aff. 4^a. 11. E / H
 Os quidam sibi grauari sensit. de mult. 3^a. 77. F
 Offibus nocet frigus, & prodest calor. com. 5°. aph. 18°. Ex. 39. A
 Os non palpitāt, neq; cartilago. 2°. de symp. cau. 3^a. 25. F
 Os palpitare non potest, & cur. de palp. trem. conuuls. & rig. 3^a. 52. H
 Offa non consumuntur. in progn. com. 1°. 4^a. 191. C
 ad Offa vsq; inflammatio. de tum. prater naturam. 3^a. 83. D
 ad Os rodentia vulnera. de ocul. 7^a. 191. D
 Offium morbi qui. introductio. Isa. 59. D
 in Offe vnitatis solutio quid sit. 3°. met. me. 7^a. 16. D
 in Offe continuitatis solutio dicitur fractio. de differ. morb. 3^a. 5. D / 4^a.
 methodi medendi. 7^a. 23. B
 in Offe solutionis continui proprium nomen est medicis apagmāma
 tum vulgo. 6°. met. me. 7^a. 40. B
 in Offe solutio continuitatis est catagma, & ita ab omnibus graecis proprio nomine vocatur. 6°. met. me. 7^a. 40. E
 in Offe est fractura. 6°. met. me. 36. G / de art. com. 2°. 7^a. 267. F
 in Offe fractio, & caries. de cau. morb. 3^a. 9. F
 de Offium fractura. 6°. met. me. 7^a. 40. B
 in Offe fractura, & disruptio. de const. ar. Isa. 37. D
 Offium fracturarum differentia quinque. intro. Isa. 59. D
 Offium scissurarum varia nomina. 6°. met. me. 7^a. 40. C
 in Offe quae scissura cauledon dicatur. 6°. met. me. 7^a. 40. B
 Offis fracturae καυλιδόν dicta curatio. 6°. met. me. 7^a. 40. E
 in Offe quae scissura schidacedon dicatur. 6°. met. me. 7^a. 40. B
 in Offe quae scissura raphanedon dicatur. 6°. met. me. 7^a. 40. C
 Offium fractura faciei affectus. introd. Isa. 59. C
 Offibus fractis, aut luxatis quo afficiatur nervi. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. C
 Offa in pedibus, & manibus non admodum franguntur de fracturis. commentario. 2°. 7^a. 233. C
 Offa nigrescunt in fracturis. introductio. Isa. 59. E
 Offa fractura luxata quo modo vniuntur. de offibus. 1^a. 40. A
 Os fractū non pōt corrigere natura, sed bñ medicus. de cōst. ar. Isa. 39. F
 Offiū fractōrū coniunctio est species cōponis chirurgiae. introd. Isa. 59. E
 Offiū omniū fractōrū curatio. intr. Isa. 60. D / de fract. cō. 3°. 7^a. 242. B
 Offis fracti curatio, & curationis intentio. 6°. met. me. 7^a. 40. D
 in Offe fractio duplex intentio. ars med. Isa. 69. H
 ad Offa fracta ratio medendi. de dyna. Sp. 31. D
 Offium longarum fracturarum curatio. 6°. met. me. 7^a. 41. F
 Offium longis fracturis medicamenta siccantia. 6°. met. me. 7^a. 41. G
 Offe fractio indicationes duae. 6°. met. me. 7^a. 41. C
 Offis cubiti fractura. de fract. com. 3°. 7^a. 250. E
 Os brachij fractum circa appendicem. de frac. com. 3°. 7^a. 250. E
 Os femoris fractum quo modo curetur. de fract. com. 2°. 7^a. 240. D
 Offa Tibiae, & cubiti fracta breuiora reddūt. de fra. cō. 3°. 7^a. 242. F
 Offa confracta, & luxata cur prius extēdēda. de fra. com. 1°. 7^a. 224. B
 Os cruentum, & humidum detergens. de med. fac. par. 7^a. 172. G
 Offiū fractōrū deligatura species cōpositionis chirurgiae. intro. Isa. 59. E
 Offe fracto deligatura fieri debet. 6°. met. me. 7^a. 40. G
 Offa fracta quomodo deliganda. introd. Isa. 60. E
 in Offe deligando fascia sit latissima. 6°. met. me. 7^a. 40. G
 Offibus fractis quando fascia debet esse stricta. 6°. met. me. 7^a. 40. H
 in Offe fracto vnde debet incipere deligatura. 6°. met. me. 7^a. 40. H
 ab Offis deligatura nō dēt creari dolor, et pruritus. 6°. met. me. 7^a. 41. D
 in Offis deligatura aqua infundenda. 6°. met. me. 7^a. 41. D
 in Offium ligatura ponendae ferula. 6°. met. me. 7^a. 41. D
 supra Offium extuberationes ferula non imponendae. de ijs, quae in medicatrina fiunt. com. 2°. 7^a. 215. C
 Os latum scapularum iuxta iugulum quo sit vinculo deligandum. de fascijs. 7^a. 301. E
 Offium ligatura tertio die soluenda. 6°. met. me. 7^a. 41. D
 in Offe fracto victus ratio. ars med. Isa. 70. A
 Offa quibus deligata, cibandi tenuissime. 6°. met. me. 7^a. 41. E
 Offe fracto vena secanda, & purgandum. 6°. met. me. 7^a. 41. E
 ad Offa

ad Ossa fracta in unctio. intro. Isa. 60. F
 Ossa fracta am sanat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. B
 ad Ossa fracturas. 1.º de compo. medi. per genera. 5.º. 211. C / de medi. facul. par. 7.º. 177. E / de dyna. Sp. 32. A
 ad Ossa fractum, vel scissum remedium. de dyna. Sp. 32. C
 ad Ossa crassa fragmenta innatantia. 5.º de cõp. me. per ge. 5.º. 248. A
 Ossi quando inherebit caro. 6.º met. me. 7.º. 42. B
 ex Ossibus perfractis qui male conformati fuerunt vsu membri probum non habent. de diff. morb. 3.º. 4. B
 Ossa tardius curant nisi à naturali situ pmaneat. de frac. c. 2.º. 7.º. 241. H
 in Ossibus quid prolapsio, & quid dimotio. de fract. com. 3.º. 7.º. 248. E
 de Ossibus denudatis cum luxatione. de artic. com. 4.º. 7.º. 284. E
 ad Ossa nuda valet cortex radices panacis heraclij. 8.º de simpli. medicam. facul. 5.º. 57. H
 ad Ossa carne denudata. 5.º de comp. med. per gen. 5.º. 257. D
 Os quando à suo loco mouetur. de fract. com. 2.º. 7.º. 233. F
 Os brachij extra non euadit. de fract. com. 3.º. 7.º. 248. A
 Os femoris extra non euadit. de fract. com. 3.º. 7.º. 248. A
 Ossa prolapsiones in genu benigniores. de fract. com. 3.º. 7.º. 248. E
 Ossa in pede, & manu à sua sede dimota in ea restitui debent. de fracturis, commentario. 2.º. 7.º. 233. F
 Ossa genium facile redeunt. de frac. com. 3.º. 7.º. 249. F
 Ossa cui reponuntur ligandus est. de machin. 7.º. 312. B
 ad Ossa, quæ restituntur intictione vtilis laqueus. de laq. 7.º. 307. G
 ad Ossa reponenda machina. de artic. com. 4.º. 7.º. 289. H
 Ossa antiqui restauratores. de artic. com. 4.º. 7.º. 288. H
 Ossa restauratores ignari. de artic. com. 1.º. 7.º. 256. B
 Ossa cubiti quot diebus corroborent, et restaurent, d fra. c. 1.º. 7.º. 229. H
 Ossi brachij primus repositionis modus. de art. com. 1.º. 7.º. 252. E
 Ossa pedis, & manus luxata quot diebus sanentur. de fra. c. 2.º. 7.º. 233. H
 Os brachij in quadraginta diebus corroborat. de frac. c. 2.º. 7.º. 232. G
 Os tibia in quadraginta diebus corroboratur. de fract. c. 2.º. 7.º. 239. H
 Os tenue qñ debet recedere quid agendum. de frac. com. 3.º. 7.º. 244. D
 Os magnum si recedere debet quid agendum. de frac. com. 3.º. 7.º. 244. E
 Ossa recessio futura qñ cognoscatur. de frac. com. 3.º. 7.º. 244. C
 Ossa reducens. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 254. F
 Ossa facile reducens. 2.º de comp. me. per gen. 5.º. 226. B
 Os ex loco vbi pulsus est, sanguis detrahendus absq; syndrome plethorica. de vict. rat. in morb. acut. com. 4.º. 7.º. 136. H
 de Ossibus excidendis. de artic. com. 4.º. 7.º. 287. F
 Os excidere numeratur inter primas medicæ artis actiones. 2.º ad Thra sybulum. 2.º. 108. F
 in Ossa excisione quæ contingant. 2.º de ana. adm. 1.º. 68. H
 Ossa excidentes in quem errores veniant. 4.º de ana. adm. 1.º. 79. H
 in Ossa præcisione desipientia si in vacuum apprehenderit. commentario. 7.º. aphorif. 24.º. Ex. 55. F
 ad Ossa præcisa. 2.º de comp. me. per gen. 5.º. 227. E
 Ossa capitis perforato quando curatio adhibenda. 6.º met. me. 7.º. 42. G
 in Ossibus nudatis capitis & aliarum partium pinguis pharmaca vitamus, siccis solis vitamus. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 253. D
 in Ossibus capitis denudatis fugimus emmota medicamenta quoniam lineamentis inunctis offerantur. 5.º de comp. me. per ge. 5.º. 253. D
 Ossa fracturis, & præsertim capitis prodest calidum. commenta. 5.º. aphorifimo. 22.º. Ex. 39. E
 Os vehementer cõfractū in capite totū auferendū. 6.º met. me. 7.º. 42. E
 Ossa caluariæ cur constringantur, & auferantur quando sunt fracta. 6.º. methodi medendi. 7.º. 42. G
 Ossa fracta ad medullam ipsam, casus. 6.º met. me. 7.º. 42. E
 Ossa incipitis fracti, casus. 6.º met. me. 7.º. 42. E
 Ossa ex capite educens. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 246. H
 ad Ossa capitis innatantia, & ab alijs separata. 2.º de compo. medicamentorum per gene. 5.º. 225. D
 ab Ossibus squammas detrahunt, quæ valide desiccant. 8.º de simp. medicamen. facul. 5.º. 58. D
 ex Ossibus squammas celerrime detrahit Peucedani radix. 8.º de simplicium medicamen. facul. 5.º. 58. D
 ad Ossa separanda. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 245. G
 Ossa cranij cum medicamento aliquo volumus pertransire quid agendū n. meth. me. 7.º. 73. E
 Os cubiti crassius vulneratum facilius sanatur. de fra. com. 1.º. 7.º. 227. B
 Os sacrum habet vlceres difficilia. de fract. com. 3.º. 7.º. 245. D
 Ossa tibia portione abscissa, quid agendum. 14.º me. me. 7.º. 92. B

in Osse caro liuida malum est. com. 7.º. aph. 2.º. Ex. 54. B
 Ossa quo modo putrescant. de frac. com. 3.º. 7.º. 246. H
 in Osse foratio fit ab acutis humoribus. de caus. morb. 3.º. 9. G
 Ossa caries quid sit. 6.º met. me. 7.º. 41. A / de caus. morb. 3.º. 9. C
 in Ossibus cariem inducunt exasperantes causa. de cau. mor. 3.º. 9. E
 in Osse caries, quæ teredon grece dicitur, an sanari queat, sicut erosio in carne, non est compertum. 3.º met. me. 7.º. 16. E
 Ossa in ore vbi carie tentantur quid agendum. 5.º met. me. 7.º. 34. C
 Ossa asperitas. de caus. morb. 3.º. 9. G
 Ossa leuigata, & asperata sunt euidentissima. de diff. mor. 3.º. 4. E
 in Ossibus ob quæ fiat asperatio, & leuitas. de caus. mor. 3.º. 9. C
 circa Ossa existentium asperitatu remediū. 6.º de cõp. me. se. lo. 5.º. 175. D
 Ossa leuigantur humidis ars med. Isa. 70. E
 in Osse quid sit collisio. de caus. morb. 3.º. 9. G
 Ossa non dicuntur collidi, sed musculi partes nervosæ, & cutis. de fracturis, commenta. 2.º. 7.º. 240. A
 Os corrumpere quod vlceris possit. 4.º met. me. 7.º. 28. C
 Ossa putrida qualia. de diff. morb. 3.º. 3. G
 Ossa corrupti passio facit vlceres difficulter sanabilia. commentario. 6.º. aphorifimo. 45.º. Ex. 51. E
 Os corruptum in parte pcutiori iterum facit inflammationem, & sanguinem corrumpit, & rumpit cicatricem. com. 6.º. aph. 45.º. Ex. 51. F
 Os corruptum vel patiens in vlceribus siccitate indiget, & quanta. commentario. 6.º. aph. 45.º. Ex. 51. F
 ad Ossa corrupta dirimenda. 3.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 148. A
 ad Ossa corrupta educenda. 10.º de comp. me. sec. lo. 207. G / 4.º de compo. med. per gen. 243. H / 5.º. 249. A / B / 5.º. 253. D
 ad Ossa corrupta reducenda. 4.º de comp. me. per ge. 5.º. 243. A / H
 ad Ossa educenda. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 250. B
 ad Ossa corrupta. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 251. B
 Ossa in quibus partibus tota quandoq; eximantur. de diff. mor. 3.º. 4. G
 in Ossa exustione Erysipelas, malum. com. 7.º. aph. 19.º. Ex. 55. C
 Os in adustione non debet calefieri. de artic. com. 2.º. 7.º. 276. C
 Ossa combusta. 4.º de comp. me. per gen. 5.º. 242. C
 Ossa humana vsta qualia. 11.º de simp. me. fac. 5.º. 80. E
 Ossa hominum sanat epilepsiam, & arthritim. 11.º de simp. me. f. 5.º. 80. E
 Os disscissum non calefit, neq; augetur. com. 6.º. aph. 19.º. Ex. 48. B
 Os qñ abscinditur non augetur, nec coalescit. cõ. 7.º. aph. 28.º. Ex. 55. H
 Os non generari est in confesso. com. 6.º. aph. 19.º. Ex. 48. B
 Os ablatum cur non crescat. 1.º de sem. 1.º. 332. D
 Os cauatum non curatur. 3.º met. me. 7.º. 16. F
 Os pueri potest coalescere. ars med. Isa. 69. H
 Ossa vniuntur in puerulis, & mollibus. 6.º met. me. 7.º. 40. D
 Ossa glutinans, & reducens. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 249. D
 Osse deperdito an aliud gignatur. de const. ar. Isa. 39. G
 Osse ablato generatur altera substantia eius loco. ars med. Isa. 71. C / 14.º. methodi medendi. 7.º. 93. B
 Ossa contrahunt aliquæ callum, et nō coalescunt. cõ. 6.º. aph. 19.º. Ex. 48. B
 in Osse quando maxime fit callus. 6.º met. me. 7.º. 41. D
 Ossa quo modo coniungantur per porum. 5.º met. me. 7.º. 32. B
 Osse fracto ex quo callus generetur. de frac. com. 1.º. 7.º. 230. A
 ad Ossa callo obducenda. 3.º de comp. me. per gen. 5.º. 235. C
 Ossa cum conuenienti ligatura ad callum perducens. 2.º de comp. med. per genera. 5.º. 225. E
 Ossa quo modo siderentur. de frac. com. 2.º. 7.º. 235. A
 Ossa siderationes fiunt à carne mucosa. de artic. com. 3.º. 7.º. 276. A
 Os sideratum. de artic. com. 3.º. 7.º. 276. C
 Os calcis sideratur. de fra. com. 2.º. 7.º. 235. A
 in Ossa callo quo modo sanguis effundatur. 5.º met. me. 7.º. 32. G
 ad Ossa deuorata ex gutture excutienda. de me. fac. par. 7.º. 159. A
 Ossa inuenta in abscessibus. 14.º met. me. 7.º. 92. D
 Ossa similia in abscessibus inueniuntur. de tum. præter nat. 3.º. 83. G
 Ossa per os nucleis. 5.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 163. E / F
 OSCITATIONIS, cõuulsionis, tremoris, palpitacionis, rigoris, horrois, singultus, tussis, ructus, sternutationis, pãdicationis. Trysim id est dentium concussionis genus cõmune est motus illegitimus, & quo modo hac in genere differant. 2.º de symp. cau. 3.º. 19. E
 Oscitatio quo fiat. 3.º de diff. resp. 3.º. 74. A / com. 7.º. aph. 56.º. Ex. 59. A
 Oscitationes quo modo fiant in febribus. præf. exper. confir. Sp. 77. E
 Oscitatio est nuntius febris præfag. exper. confir. Sp. 77. E
 Oscitatio cuius symptoma. de symp. diff. 3.º. 11. G
 Oscitatio facultatis opus. 2.º de symp. caus. 3.º. 19. E

Oscitatio est expultricis virtutis mediocris motus. 2°. *de sym. ca.* 3°. 23. G
 Oscitatio cur fiat. in 6^m. *de morb. vulg. com.* 5°. 3°. 189. B
 Oscitationibus continuis medetur anhelitus longus. in 6^m. *de morb. vulg. garibus. com.* 2°. 3°. 162. D
 Oscitatio sanatur longa spiratione. 3°. *de diff. resp.* 3°. 74. A
 Oscitare videntur nec oscitant, sed tantum os diducunt quibus morbus in vesica nascitur de dyna. *Sp.* 19. H
 Oscitatio vino soluitur. *com.* 7°. *aph.* 56°. *Ex.* 59. A
 Oσχορ quid introductio. 53. D
 ad. Osches glandulas pp quid trāsit pars spermatis. *de ana. vi.* *Sp.* 55. H
 OSCVLORVM conuenientia quo modo fiat. 1°. *de san. tu.* 2°. 68. C
 Osculorum venarum relaxatio fit in quibus partibus. *de mult.* 3°. 78. G
 OSIRIS obstructions expediendi facultatem habet, & in iocinore consistentes obstructions sanat. 8°. *de simp. me. fac.* 5°. 57. F
 Osiride fiunt cacōremata. 8°. *de simp. me. fac.* 5°. 57. F
 Osmas, Qnosma idem est. 8°. *de simp. me. fac.* 5°. 57. C/E
 Oσφς quid introductio. *Isa.* 53. E
 OSSĒA, & dura circumplicari nequeunt. 1°. *de vsu par.* 1°. 114. C
 Osseum cur non sit corpus Laryngis. *de voc. instr. diff.* 1°. 107. B
 Osseum vel chartilagineum quid est in corde. 4°. *de ana. adm.* 1°. 79. H
 in Osseis locis vlcera sunt dolorosa, spāsmosa, & deliria facientia. 4°. *methodi medendi.* 7°. 28. B
 Osseæ partes multum exiccandæ. 2°. *de arte cura. ad Glau.* 7°. 102. E
 OSSICVLVM in corde. *de offi.* 1°. 43. G
 Officulum in naso. *de offibus.* 1°. 43. G
 Officulum in gutture. *de offi.* 1°. 43. G
 Officulum in digito. *de offibus.* 1°. 43. G
 Ostentare quid significat apud Atticos. *de artic. com.* 4°. 7°. 289. A
 Ostentare, & nihil efficere turpe est in oī arte. *de art. cō.* 2°. 7°. 271. A
 OSTIARIORVM ars conseruatiua. *ad Thrasyl.* 2°. 104. C
 OSTIOLVM ventriculi quidvis patiens in similem affectum facile ce-
 rebrum ducit. *de mel. ex Gl. & Poss.* *Sp.* 109. B
 Oσσισσος ossium dolorem appellant. 3°. *de sa. tu.* 2°. 78. H
 Ostocopi id est ossium dolores qui. 2°. *de loc. aff.* 3°. 11. E
 Ostocopos cōtinetur sub lassitudine phlegmonode. *de sym. cau.* 3°. 22. C
 OSTRACITIS cadmia quæ. *de simp. me.* *Sp.* 88. F
 Ostracites qualis. 9°. *de simp. me. fa.* 5°. 67. D
 Ostracitatem vberum testiumq; phlegmonas sanare inquirunt aliqui. 9°. *de simpl. me. fac.* 5°. 67. D
 OSTRACODERMA cur vocentur. 3°. *de ali. fac.* 2°. 32. B
 Oσσασσός equæ habent naturam compositam ex repugnantibus facul-
 tatibus. 1°. *de ali. fac.* 2°. 7. G
 Ostracoderma sunt admodum crassi succi. *de bon. & vitio suc.* 2°. 35. E
 Ostracoderma duriora difficilius coquuntur, sed firmioris sunt nutriti-
 ti. 3°. *de alimen. facul.* 2°. 32. D
 Ostracoderma habent succum salsum in carne qui aluum subducit. 3°. *de alimentorum faculta.* 2°. 32. B
 Ostracodermatum succus deijcit aluum vt serum lactis. *de bonitate & vitio succorum.* 2°. 35. E
 Ostracoderma cur fugienda. *de atten. vic.* 2°. 45. E
 Ostracoderma quomodo parata dantur his quibus cibi in vetriculo cor-
 rumpuntur. 3°. *de ali. fac.* 2°. 32. C
 OSTRACON. 9°. *de simp. me. fac.* 5°. 70. G
 OSTRAGRA. 6°. *meth. me.* 7°. 42. D
 OSTREA quæ dicuntur. 11°. *de simp. me. fac.* 5°. 80. F
 Ostrea sunt animalia. 14°. *de vsu par.* 1°. 205. G
 Ostrea media inter animal & plantam. *de sct. for.* 1°. 323. F
 Ostrea non habent vim vitalem. 4°. *de prasag. ex puls.* 4°. 122. C
 Ostrea non habent sensum nisi vnicum. *f. tactum. de ana. viii.* *Sp.* 45. G
 Ostrearum pleraq; genera oculis carent. 2°. *de semine.* 1°. 339. G
 Ostrea omnia cauenda in epilepsia. *de puero epil.* 7°. 180. H
 Ostreis non oriuntur pili. 2°. *de temp.* 1°. 18. G
 Ostrea quales sunt. 3°. *de comp. me. sec. loc.* 5°. 147. B
 Ostrearum corpus humidissimum. 2°. *de temp.* 1°. 21. A
 Ostrearum caro humidior, & tenacior. *de bon. & vitio suc.* 2°. 35. E
 Ostrea inter testacea habet carnem mollissimam. 3°. *de ali. fac.* 2°. 32. B
 Ostrea sunt admodum crassi succi. *de bon. & vitio suc.* 2°. 35. E
 Ostrearum partes solidiores serius ob crassitiem concoquuntur. *de boni-
 tate, & vitio succorum.* 2°. 35. E
 Ostrearum partes solidiores generant humorem crudum, crassum, &
 frigidum. *de bon. & vitio suc.* 2°. 35. E
 ab Ostrearum multo vsu senex cauere debet. 5°. *de san. tu.* 2°. 91. D

Ostrea plurima cur non edenda. *de atten. vic.* 2°. 45. E
 Ostrearum succus educit, & adstringit. 3°. *de simp. med. fac.* 5°. 20. B
 Ostrea valentius aluum subducunt. 3°. *de ali. fac.* 2°. 32. C
 Ostrearum testa qualis. 11°. *de simp. me. fac.* 5°. 80. H
 Ostrearum testa siccissima. 2°. *de temp.* 1°. 21. A
 Ostrea citra elixationem mandunt. 3°. *de ali. fac.* 2°. 32. C
 Ostreis dentes splendidi sunt. 11°. *de simp. me. fac.* 5°. 81. A
 Ostrea, & similia quo modo cōcrementur. 1°. *de cōp. me. p. ge.* 5°. 216. E
 Ostrea concremata quales. 1°. *de comp. me. per ge.* 5°. 216. E
 Ostrearū teste vsta p viceribus exiccādis. 4°. *de cōp. me. p. ge.* 5°. 236. F
 ex Ostreis combustis, & fermento medicamentum pro humore supp-
 rato. 2°. *de arte cur. ad Gla.* 7°. 105. G
 Ostreis concrematis fit album emplastrū. 1°. *de cōp. me. per ge.* 5°. 217. C
 Ostrea cur habent duos oculos. 8°. *de vsu par.* 1°. 166. F

OTALGIA

unde nomen habuit. 2°. *methodi me-
 dendi.* 7°. 9. E
 Otalgia aurium dolor. *de symp. diff.* 3°. 11. F
 Οτρυττα oricularium clysterem vocant. 6°. *de san. tu.* 2°. 100. B
 methodi medendi. 7°. 34. C
 Οτρυττα, id est cicatrices. *de artic. com.* 1°. 7°. 238. E
 Otica facultates quæ dicantur. 5°. *de simp. me. fac.* 5°. 32. B

OVILLA

caro est in magno vsu. 2°. *de alimentorum
 facultatibus.* 2°. 16. B
 Ouilla caro qualis. *de ren. aff. dign. & med.* 7°. 195. F
 Ouilla carnes calidæ sunt, & agre coctiles. in 6^m. *de morbis vulgaribus
 commentario.* 4°. 3°. 180. C
 Ouilla caro difficulter coquitur. 1°. *de ali. fac.* 2°. 10. A
 Ouilla caro parum nutrit. in 6^m. *de morb. vulg. com.* 3°. 3°. 170. F
 Ouilla caro iuuenibus non est malus cibus. 5°. *de san. tu.* 2°. 91. D
 Ouilla caro senibus non est commoda. 5°. *de san. tu.* 2°. 91. D
 ab Ouillarum carniū esu prima vice quis leditur, postea per mensē
 edens non leditur. *de consu.* 2°. 60. C
 Ouillarū cerebrum valet ad dentitionē puerorū. *de ther. ad Pil.* 5°. 93. E
 OVILLI lactis vsus apud non nullos. *de bon. & vitio succ.* 2°. 35. B
 Ouillum lac multo minus pingue quam bubulum. 3°. *de ali. fac.* 2°. 27. H
 Ouillum lac habet in se crassitiem. *de bon. & vit. suc.* 2°. 35. B
 Ouillum lac habet plus casei. *de bon. & vit. succ.* 2°. 35. B
 OVILLI pulmonis pars supra nares. *de artic. com.* 2°. 7°. 267. D
 supra OVILLVM fel, est fel capræ, post vsu forum, ac boum. 10°. *de sim-
 plic. medica. facul.* 5°. 74. H
 Ouillum stercus ad quæ valet. 10°. *met. me.* 7°. 76. H
 Ouilla pellis recens detracta verberatos sanat. 11°. *de simp. me. f.* 5°. 80. E
 OVES frigida sunt. 2°. *de simp. me. fac.* 5°. 14. E
 Oues sunt naturaliter humida. 8°. *met. me.* 7°. 51. B
 Ovis est siccior suæ. 11°. *de simp. me. fac.* 5°. 78. E
 Ovis siccior est capra. 11°. *de simp. me. fac.* 5°. 78. E
 Oues pingues sunt. 2°. *de simp. me. fac.* 2°. 14. E
 Quem si caper inierit fit ovis duriori lana. 2°. *de sem.* 1°. 336. G
 Oues a natura hominis non longe alienæ in fœtu. *de sct. for.* 1°. 322. E
 Oues geminos vtero ferre solent. 6°. *de loc. aff.* 4°. 41. E
 Oues propter quid castrantur. 3°. *de alim. fac.* 2°. 27. B
 Oues habent ossium substantiam minus densam, ac durā canibus, lupis,
 & pardalis. 11°. *de vsu par.* 1°. 191. H
 Ovis, & leonis dentes differunt. 11°. *de vsu par.* 1°. 187. C
 Ouium dentes similes sunt dentibus caprarum. 11°. *de vsu par.* 1°. 187. C
 Oues habent tantum dentes incisivos, & molares. *de ana. viii.* *Sp.* 49. E
 Ouium musculus temporalis qualis. 11°. *de vsu par.* 1°. 184. G
 Ouium caro excrementosior, & prauis succi. 3°. *de ali. fa.* 2°. 26. A
 Ouium oī genus nō vndequa; laudabilis ē alimēti. *de atten. vic.* 2°. 45. E
 Oues primo ac medio vere præstantiores sunt. 3°. *de ali. fac.* 2°. 26. B
 Ovis carnem dat pro cibo secretorum. *Sp.* 102. E
 Ovis adeps acer est. 4°. *de simp. me. fac.* 5°. 25. E
 Ouium fel acrius suillo. 10°. *de simp. me. fac.* 5°. 74. H
 ex Oue non fit butyrum. 10°. *de simp. me. fa.* 5°. 74. C
 Ouium lana ex ijs est q familiaria sunt alalibus. 11°. *de simp. me. f.* 5°. 81. C
 Ovis pili. 1°. *de comp. me. sec. loc.* 5°. 124. H
 Ovis a lupo laniata lana. 10°. *de simp. me. fac.* 5°. 76. D
 ex Oue a lupo comesta ligula lanea. *de incant. adiur. & susp.* 7°. 182. B
 Ouium lanarum sordes quales. 10°. *de simp. me. fac.* 5°. 77. E
 Ouium vulnera sanat pix humida. 7°. *de simp. me. fac.* 5°. 50. F
 Ouium vulnera a forfice facta sanat cedrea. 7°. *de simp. me. fac.* 5°. 50. F
 ad Ouium scabiem cedrea valet. 7°. *de simp. me. fac.* 5°. 50. F

ad Ouum ricinus cedrea valet. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 ουλομελιν quid significet. de artic. com. 1°. 7°. 258. D
 ονειαρον quid vocant anatomici. intr. Isa. 54. E
 ορεων appellant ossis extremum. de vict. rat. in mor. acut. 7°. 144. F
 ονειατα non dixisset Hippocrates & Polybus. de natura humana, commentario 2°. 7°. 180. G
 ονειατες meatus qui introductio. Isa. 54. E / 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 ονειατα quae pars sit. introd. Isa. 53. D
 de Ovis & lacte multa distincte dicenda. de bo. & vitio suc. 2°. 34. G
 Ouum quid. de simp. med. Sp. 88. E
 Oua an partes animalium. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Oua habent proportionem his quae agnoscuntur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 Ouum est factum ad generis perpetuam propagationem. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. C
 in Ovis est caro alba, & mollis de anat. viuo. Sp. 44. D
 Ouum album quale. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D / F de ocul. 7°. 189. A / B
 Oui albumen magis terrenum oleo est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Oui albuminis temperiem lac sepe habet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Oui albo tenui similis est secundus humor oculi. de compag. membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. C
 Ouum candido comparat humor tenuem. in progn. co. 1°. 4°. 194. E
 Oua Zephyria subuentanea quae. 2°. de sem. 1°. 337. G
 Oua autem, & piscium non nullorum cur genita sine mare. 2°. de sem. 1°. 338. D
 Oua facientes sine mare aues & pisces sunt siccae temperaturae. 2°. de semine. 1°. 338. D
 Oua sine mare cur faciant gallinae & nihil tale faciant vlla femina intergressilia. 14°. de usu par. 1°. 206. D
 ex Ovis subuentaneis animal gigni non potest. 14°. de usu par. 1°. 206. D
 Oua gallinarum sine mare non generant. 14°. de usu par. 1°. 206. D
 de Ovis tribus exemplo aquila, anatis, serpentis sine matre exclusis ostenditur naturam doctore non egere. 1°. de usu par. 1°. 113. F
 Ovis gallinae tantum cur vtamur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Ouum gallinarum est cibus medium, inter crassum, & subtilem. de dissolutione continua. Sp. 73. A
 in Ouo primum apparet caput pulli. de anat. viuo. Sp. 51. H
 in Ovis pellicula est ita in fetu. de anat. viuo. Sp. 52. B
 Oua sunt boni succi. de remed. par. fac. 7°. 159. C
 Oua sunt crassi succi & boni, & humorum acrimoniam infrenant. de vict. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 149. D
 Oua ab aliquibus difficulter coquuntur. 1°. de loc. affe. 4°. 5. C
 Ouum vires proprie accedunt ad alicam. de bon. & vitio suc. 2°. 34. G
 Oua dant humens alimentum. de prissa. 2°. 48. B
 Oua multum nutriunt. 8°. meth. med. 7°. 50. H
 Oua faciunt victum plenum. com. 1°. aph. 4°. Fx. 4. C
 Oua languentibus dari consueuerunt. de vict. ra. in mor. ac. co. 1°. 7°. 112. F
 Oua dedit ante quartum diem, & post quartum dat carnem in febre cum syncope in tenuibus succis. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 Oua purgatis tuto exhibentur. praesag. exper. conf. Sp. 78. D
 ab Ouum multo usu senex cauere debet. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 Ouum vitella facilius coquitur, quam albumina. 1°. de arte cur. ad G. 7°. 97. D
 Ouum vitella danda in tertiana pro cibo. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. D
 Ouum vitelli dandi in syncope ex tenuibus humoribus. 12°. methodi medendi. 7°. 78. A
 post Oua dat carnem in syncope. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 Ouum album egre concoquitur. 12°. meth. med. 7°. 78. A
 Oua albificat semen. de anat. viuo. Sp. 44. D
 Oua recentissima optima. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua vetustissima pessima. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua vetusta quae praua. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Ouum tres differentiae. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Ouum crudum rancos emendat, lachryma quoque tepida in oculis dolentibus inuncta salutem restituet. de simp. med. Sp. 88. E
 Ouum si crudum bibatur sitim prohibet. de simp. med. Sp. 88. E
 ad Oua multum facit coctura. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Oua cocta qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Ouum gallinae semicoctum virtutem stomacho praebet, & non permittit corpus debilitari. de simp. med. Sp. 88. E
 Oua semicocta ad tormina siue febre. de vic. ra. in mor. a. c. 4°. 7°. 149. C
 Oua tremula qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Oua mediocriter cocta tremula praestant ad multa. de bo. & vit. suc. 2°. 35. D
 Ovis tremulis vtendum ex balneis redeunt. de bon. & vit. suc. 2°. 39. C
 Oua sorbilia qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Ouum sorbile cibus leuissimus. de dynamidijs. Sp. 19. H

Oua sorbilia cibi sunt boni succi. 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Oua sorbilia boni succi, & non calefaciunt. de remed. par. fac. 7°. 153. G
 Oua sorbilia vires possunt reficere. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. E
 Oua sorbilia in inflammationum arteriae principijs lenissima. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Oua sorbilia antiquitus accipiebant cum garo. 2°. de co. me. se. lo. 5°. 133. D
 Oua cum sale. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Ouum cum melle, vel garo, vel sale coctum, est compositum ex diuersis facultatibus. de vict. rat. in mor. com. 1°. 7°. 111. H
 Oua sorbilia leniunt gutturis asperitates de bon. & vitio suc. 4°. 2°. 35. E
 cum Ouo sorptum sulfure expurgat in istheris. de cura istheri. Sp. 111. B
 Oua in calidis cineribus assata qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Oua frigida tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Oua frigida sunt mali succi. de bon. & vitio suc. 2°. 35. D
 Oua frigida corrumpunt et secum admixtos cibos. de bo. & vit. suc. 2°. 35. D
 Oua frigida inter deterrima earum rerum habetur, quae coccoqui nequeunt. de bon. & vitio suc. 2°. 35. D
 Oua frigida pessime nutriunt. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua frigida sunt fumosa coctura in stomacho. de bon. & vit. suc. 2°. 35. D
 vt ab. Ovis frictis rictum fumosum sentit quis. 1°. de loc. affe. 4°. 5. C
 Oua suffocata qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Ouum suffocatorum praeparatio. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua supramodum crassa qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua mediocriter crassa qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua crassiusculi temperata quae. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Oua superne caldarijs imposita qualia. 3°. de alim. fac. 2°. 29. H
 Oua cocta in degamine, vel in testis generant nutrimentum crassum, & corruptibilem. de dissol. cont. Sp. 74. B
 Oua non dura velocius digeruntur quam dura. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Oua omnia non dura bene parata, & cocta generant bonum humorem inter crassum, & tenue. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Oua in aqua durata sunt fugienda in epilepsia. de puero epil. 7°. 180. H
 Oua in aqua durata sunt difficilis coctionis. de pue. epil. 7°. 180. H
 Oua dura tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Oua elixata usque quo induruerint tarde, & paulatim nutriunt. commentario 2°. aphor. 18°. Ex. 13. G
 Oua dura elixa aut assa, cibus crassus, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. G
 Oua omnia dura elixa, & assa tarde descendunt. de dissol. cont. Sp. 74. H
 Ouum coctum in aceto fluxiones ventris desiccant. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 Ouum coctum per durum dysentericis prodest. de simp. med. Sp. 88. E
 Oua adiunctis aliquibus quae valeant ad dysenteriam, & celiacum affectum ad illos affectus valent. 11°. de simp. med. 5°. 81. E
 Oua elixa qualia. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Oua, quae elixa, vel tosta penitus densata sint, crassi succi censentur. de bonitate, & vitio succorum. 2°. 35. D
 Oua assata. 4°. de comp. med. sec. lo. 5°. 153. F
 Oua tosta. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 217. B
 Ouum cur materia medicamentorum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. F
 Oua non extergunt. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. D
 Ouum liquor tenuis est, acrimoniam expers. 4°. de co. me. se. lo. 5°. 151. C
 Ouum liquor subtennis ad oculos optimus, & qualis. 4°. de composit. medicam. sec. loc. 3°. 149. F
 Oui humor in oculis multum valet. 13°. meth. med. 7°. 86. A / B
 Oui albumen ad quorum usum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 Oui candidum lenitius liquor. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. G
 Oui albumen collinit, & mitigat acres mordicationes. 10°. de simpli. medicamen. facult. 5°. 73. F
 Oui albumen oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 cum Ouo, & rosaceo lac valet ad oculorum phlegmonas. 10°. de simp. medicamen. 5°. 73. H
 Oui candidum ad aurium dolores, & ad lippitudines. 2°. de composit. medicam. sec. loc. 5°. 140. G
 Oui albugo obstruit. de ocul. 7°. 187. H
 Oui albumen miscet medicamentis pfluuii sanguinis ex cerebri inuolucris suppressibus, & ad vlcera rebellia valet. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 ex Ouum albumine medicamentum ad sanguinem sistendum. de cur. ratione per sang. miss. 6°. 21. F
 cum Oui candido mista, & pilis leporis excepta, aloes partes vnius semissi, & thuris pars vna sunt medicamentum optimum ad sanguinem suppressendum. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Oui candidi meminit. de remed. par. fac. 7°. 156. A
 Oui vitellus miscetur cataplasmati phlegmonem extinguentibus. 11°. de simpli. 5°. 133. D

simpli. medicamentorum facultatibus. 5^a. 81. E
Ouorum vitellorum elixorum, & afforum differentia. 11°. de *simpli. me*
dicamen. facult. 5^a. 81. E
Ouorum vitellus quibus misceatur vitellis. 11°. de *simpl. me. fac.* 5^a. 81. E
Ouorum vitella emplastro de meliloto miscetur. 11°. de *sim. me. f.* 5^a. 81. E
Oui vitellus extrinsecus illinitus patetoricus, vel stypticus inuenitur. de
simpli. med. facul. Sp. 88. E
Oui luteum assum ad oculos. 4°. de *comp. med. sec. loc.* 5^a. 157. D/H
Ouorum afforum vitellis vititur. 5°. de *comp. med. per ge.* 5^a. 251. G
Oui vitellus tostus, & in farina comminutus. 8°. de *cōp. me. f. l.* 5^a. 192. B
Oui candidi luteo vititur. de remed. par. fa. 7^a. 156. E
Oua cruda tota cum rosaceo valent ad palpebrarum aurium, & māmā
rum phlegmonas, & ad illos qui sunt in cubito, digitis, tendonibus et
articulis. 11°. de *simpl. me. fac.* 5^a. 81. E
ex Ovis cerata qualia. 7°. de *comp. me. per ge.* 5^a. 264. E
Oui aquatum accipi iubet. de remed. par. fac. 156. C/159. A/ 7^a. 160. G
Ovi anserini putamen. de remed. par. fac. 7^a. 160. A
Oua araneorum. 5°. de *comp. med. se. loc.* 5^a. 163. E
Ouum nycticoracis. 4°. de *comp. medica. secun. locos.* 5^a. 158. C/de
remed. par. fac. 7^a. 156. G
Oua perdicis. de med. fac. par. 7^a. 169. E
Oui testa pro medicamento conseruando. 5°. de *comp. me. sec. loc.* 5^a. 161. B
ex Oui putamine facit mensuram. 9°. de *comp. med. sec. loc.* 5^a. 204. B
OXALIS quid sit. 4°. de compositione medicamentorum
facultatibus. 5^a. 28. C
Oxalis acida tantum est frigida. 4°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 25. B
Oxalyda refrigerare comperit Galenus. 4°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 26. D
Oxalidis meminit. 10°. *meth. med.* 7^a. 65. A
Oxalme, vel muria condita arborum germina sanguinem melanchol-
icum faciunt. 3°. de *locis affectis.* 4^a. 18. F
Oxalme quando imponendum erysipelati. 14°. *meth. med.* 7^a. 87. E
Oxalme de remed. par. fac. 7^a. 155. C
Oxelium pro neruorum vulnere. 3°. de *comp. me. per ge.* 5^a. 229. H
Oxelium pro Argenti spuma fundendi. 1°. de *com. me. per ge.* 5^a. 212. F
ex Oxelao, & argenti spuma emplastrum. 1°. de *cōp. me. p. ge.* 5^a. 213. A
Oxida eandem esse cum oxalide. 4°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 25. B
OXOS, id est acetum. 8°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 57. D
Oxyacantha asparagorum genus i platis fruticosis. 3°. de *ali. fac.* 2^a. 24. B
Oxyacanthus piro sylvestri similis. 8°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 57. D
Oxyacanthus fructus fluxionum omnes affectus cohibet. 8°. de *simpli.*
medica. facult. 5^a. 57. D
Oxybaphi mensura. 6°. de *simpl. med. fac.* 41. D/48. D/8°. 5^a. 62. F
Oxybaphum quantum capiat. de pond. & mens. 5^a. 275. D/ de *viēt. ratio*
ne in morbis acutis, com. 1°. 7^a. 112. E
Oxybaphi meminit. 7°. de *simpl. me. fac.* 54. B/2°. de *antiid.* 5^a. 118. C
OXYCRATVM aliquos refrigerat, sed dubium an ratione acetii. 1°. de
simpl. med. facul. 5^a. 7. D
Oxycratum aquosum. 7°. de *simpl. me. fa.* 5^a. 53. G
Oxycratum quibus concedi. de marc. 3^a. 48. B
Oxycratum aquosum valet ad digerendum viscosos, & crassos succos,
de viēt. rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 117. A
cum Oxycrato, & aceto ab omni terra leui inuuantur ambusta, & pro-
bibentur bulla. 9°. de *simpl. me. fac.* 5^a. 66. B
Oxycratum pro abluendo vulnere. 2°. de *arte cur. ad Glauc.* 7^a. 101. H
Oxycratum vlcerum congelatorium dicendum est non acetum. 1°. de *sim*
plie. medi. facul. 5^a. 7. G
Oxyderic medicamenta quae. 10°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 73. D
Oxyderic facultates quae. 5°. de *simpl. me. fac.* 5^a. 38. D
Oxydericum collirium. 4°. de *comp. med. sec. lo.* 156. G/ 5^a. 157. B
Oxydericon inuat lippitudinem siccam, & scabiosam. introd. 156. C
OXYGALA quale. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 28. E
Oxygala frigidum est, & crassi succi. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 28. E
Oxygala quid agat. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 28. C
ex Oxygalacte dentium stupor. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 28. C
Oxygala conuenit calidis ventriculis. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 28. E
Oxygala nunc refrigeratū ferūt vētriculi calidiores. 3°. de *al. fa.* 2^a. 28. D
Oxygala frigidis ventriculis aduersissimum. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 28. E
Oxygala, & si non coquatur quibus non vertitur in nidorem, & cur. 3°.
de alim. fac. 2^a. 28. E
OXYGALACTINON genus casei. 1°. de *alim. fac.* 2^a. 12. H
Oxygalactinus caseus qualis. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 29. A
Oxygalactinus caseus vulnus magnū curauit. 10°. de *sim. m. fa.* 5^a. 74. C

OXYGARVM. de remed. par. fac. 7^a. 137. D
Oxyglycy de frac. com. 2°. 235. H/ com. 3°. 7^a. 248. D
Oxyglycy cum melicrato incidit. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 19. A
OXYLAPATHVM quid sit. 4°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 28. C
Oxylapat hon habet caulē inutile post semē effusū. 2°. de *ali. fac.* 2^a. 24. B
Oxylapathum quale. 7°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 54. B
Oxylapatum frigidum est. 4°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 26. D
Oxylapathum acidum tantum est frigidum. 4°. de *simpl. med. fac.* 5^a. 25. B
Oxylapathon comedunt rustica mulieres pica laborantes, & gulosi pue
ri. 3°. de *alim. fa.* 2^a. 23. D
Oxylapathon parum nutrit. 3°. de *alim. fac.* 2^a. 23. D
Oxylapathi semen dysenterias, diarrhoeas, siue profluvia sanat. 7°. de
simpl. med. facul. 5^a. 54. B
Oxylapathi meminit. 10°. *method. med.* 7^a. 65. A
Oxylipe panis. 8°. *metho. med.* 7^a. 53. D
OXYMELI vnum ex auxilijs morbi. de *viēt. ratio. in morbis acutis,*
commentario 1°. 7^a. 115. C
Oxymeli numerat inter pharmaca. 8°. *me. me. 52. G/ 13°. me. me.* 7^a. 83. E
Oxymeli qualia dici potest. de viēt. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 136. E
Oxymelitis compositio quo. de vic. ra. in mor. ac. cō. 3°. 125. D/ 7^a. 129. E
Oxymeli non est conficiendum semp eodem modo. 4°. de *sa. tuen.* 2^a. 85. E
Oxymelitis differentia. de puero epilep. 7^a. 181. A
Oxymeli ex factis. de puero epilep. 7^a. 181. A
Oxymeli sit ex mulsā. de viēt. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 130. B
Oxymelitis mistio q̄ multis cōueniat, qualis eē debet. 4°. de *sa. tu.* 2^a. 85. F
Oxymelitis alia compositio. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 85. F
Oxymeli cur coquendum. de vic. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 129. E
Oxymeli magis forte q̄ vinum, & minus familiare. 4°. de *san. tu.* 2^a. 85. E
Oxymeliti aqua miscenda est. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 85. E
Oxymeli dilutum quomodo fiat. de pue. epilep. 7^a. 180. E
Oxymeli quo modo egregie preparatur. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 85. E
Oxymeli valde acre sputum non educit, sed viscosum redditur. de viēt.
ratione in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 129. F
Oxymeli acre q̄ vim habet. de vic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 129. F
Oxymeli acre q̄ dandū. de viēt. rat. in morbis acutis, c. 3°. 7^a. 129. H
Oxymeli parū acre quale sit. de viēt. rat. in mor. ac. com. 3°. 7^a. 130. A
Oxymeli parum acre flatum discuit, & vrinas mouet. de viēt. ratio-
ne in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 130. B
Oxymeli non acre humidam reddit partem vna q; intestini facit, & ra-
menta. de viēt. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 130. B
Oxymeli abradit intestina. de vic. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a. 130. C
Oxymelitis iudicium ex gustu sumendum. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 85. F
Oxymele iucundissimum vtile. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 85. F
Oxymeli iniucundum aduersissimum. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 85. F
Oxymeli cur praebeatur egrotantibus. de bon. aque. Sp. 75. H
Oxymeli non valde dulce sitim maxime sedet. de puero epil. 7^a. 180. F
inter Oxymeli, & mulsam medium est apomeli. 8°. *meth. med.* 7^a. 52. G
Oxymelitis varius vsus in diuersis humoribus. de puero epil. 7^a. 181. A
Oxymel incidit. de piss. 2^a. 48. B
Oxymel cum melicrato incidit. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 19. A
Oxymeli dissecat, et detergit pituitā, et nō calefacit. 6°. de *sa. t.* 2^a. 99. D
*Oxymel mixtum cum attenuatibus auget illis vim. de attē. vic. 2^a. 44. C
Oxymeli detergit. 4°. de *san. tuen.* 2^a. 84. F/8°. *metho. med.* 7^a. 83. E
Oxymeli sine morsu detergit. 13°. *meth. med.* 7^a. 51. B
ex Oxymelite radícula glutinosa detergit. 8°. *meth. med.* 7^a. 48. E
ex Oxymelite, & radícula vomitus. 5°. *meth. med.* 34. E/7°. Sp. 95. C
cum Oxymelite cedri cortex vomitum facit. de cathart. 7^a. 69. G
Oxymeli calefacit, & euacuat. 11°. *metho. med.* Sp. 32. E
Oxymeli catharticum quo modo fiat. de dynamidijs. 2^a. 97. H
Oxymeli obstruit Iecur. 6°. de *san. tuen.* 2^a. 96. B
in Oxymelite sumi debent, quae dantur pro icteris obstructione. 6°. de
sanitate tuenda. 2^a. 97. H
Oxymeli conducit concoctionis tarditati. 6°. de *san. tuen.* 2^a. 97. H
ex Oxymelite capparitis conuenit vbi grauitas in p̄cordijs. 14°. *me-*
thodi medendi. 7^a. 91. H
Oxymeli suauē lieni, & hepatis. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 130. B
ex Oxymelite capparitis sumptum citra calorem extenuat. 4°. de *sanita*
te tuenda. 2^a. 85. G
Oxymeli in splene duro. 2°. de *arte cur. ad Glau.* 7^a. 104. C
ex Oxymelite capparitis pro liene. 13°. *meth. med.* 7^a. 84. F
ex Oxymelite, absinthio & capparitis cataplasma p̄ liene. 11°. *me.* 7^a. 73. D
Oxymeli qñ bibendum. de viēt. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 130. F
*Oxymeli dandum**

Oxymeli dādū post cremoris coctionē. de vic. ra. in mor. a. c. 3°. 7°. 130. F
 Oxymeli hyeme calidum, æstate frigidum. de vict. ra. in morbis acutis, commentario 1°. 114. F/ de puero epil. 7°. 180. E
 Oxymelite quando vtendum. 11°. metho. med. 70. F/ de victus ratione in morbis acutis, comment. 2°. 7°. 121. F
 Oxymeli quibus conueniat, & quibus non. 4°. de san. tuen. 2°. 85. E
 Oxymeli quibus conueniat, 4°. de sanit. tuen. 2°. 84. F
 Oxymelite cibandi crassos, et multos humores in primis habentes. 4°. de sanit. tuenda. 2°. 84. H
 Oxymeli per se, & cum hyssopo, & origano crassos humores incidit. 2°. de aliment. facul. 2°. 25. C
 Oxymeli bibunt in pituita vitio. de vic. rat. in mor. ac. com. 1°. 7°. 136. E
 Oxymeli pro ventriculo in quo pituita frigida sit aceruata. 1°. de arte cur. rat. ad Glauconem. 7°. 99. D
 Oxymeli conuenit in epilepsia. de puero epilep. 7°. 180. E
 Oxymeli in pleuritide valet. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 129. D
 Oxymeliti misceri debent medicamenta thoracis, & pulmonis. 5°. de simp. medicamen. facul. 5°. 35. C
 Oxymeli ex marrubio pus ē thorace valde educit. 13°. met. me. 7°. 85. A
 Oxymeli facit expuere viscosos humores. de victus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 126. B
 Oxymeli tussis incitat quomodo. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127. E
 Oxymeli acceptum ante euacuationem in pleuritide obest. de victus ratione in morbis acutis, commen. 1°. 7°. 114. B
 ex Oxymelite abrotanum in peripneumonia. de victus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 144. C
 ex Oxymelite panax qbus proficit. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 144. C
 Oxymel p potu in ai defectu ex multitudine. 1°. de art. cur. ad G. 7°. 99. D
 Oxymel ex hyssopo, origano, pulegio, & melle epotū, ai defectus ex obstructione quo modo curetur. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Oxymeli in syncope. 12°. meth. med. 7°. 76. A
 ex Oxymelite, & fabacea farina cataplasma. 6°. metho. med. 7°. 38. G
 Oxymel cum farina orobi, & lolij, ad putrescentia valet. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 106. H
 Oxymeli valet ad grumos. 6°. de loc. affe. 4°. 39. A
 Oxymelite vel melicrato excipitur agaricum. de dyna. Sp. 21. G
 Oxymelitis noxæ omnes. 11°. meth. med. 7°. 70. C
 Oxymeli quibus nō conueniat. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113. C
 Oxymeli non dāt febricitantibus. de remed. par. fac. 7°. 159. F
 Oxymeli potione plurimos inuat in tertiana notha. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. E
 pro Oxymelite confectio ex marrubio, et iride. de victus rat. in morbis acutis, commentario 1°. 7°. 113. C
 Oxymyr sine asparagorū genus in plātis fruticosis. 2°. de ali. fac. 2°. 24. B
 OXYPHILLVM. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. F
 OXYPORIVM ad inflationes. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 110. E
 Oxyporū ad concōctionē adiunādā. de mel. ex Gal. Ru. & P. Sp. 110. E
 Oxygryx id est, ructus acidus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Oxygryx vocat graci acidū ructū. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. A
 pro OXYRODINO proportio olei ad acetū. de rem. par. fa. 7°. 153. E
 Oxyrhodinū repellit. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 100. A
 Oxyrhodinū non refrigerat fm Herodotum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. E
 Oxyrhodinū p dolore capitis ex febre. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 100. B
 Oxyrhodinū debet applicari causa phrenitidis. 2°. de loc. affe. 4°. 13. H
 Oxyrhodinū capiti phreniticorū applicatur. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Oxyrhodinū in principio phrenesis. 3°. de simp. me. fa. 5°. 18. E
 Oxyrhodinū pro œdemate. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 Oxyrhodinū sal habens pro œdemate. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 ex Oxyrhodino sola frictio œdema in prauis affectibus curat. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 103. F
 OXYSCHELOS. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. A
 de **OZAENA** de med. fac. par. 7°. 163. D
 Ozaena quid. fin. med. Isa. 47. H
 Ozaena quæ in naribus. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. F
 Ozaena ex quibus fiant. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. F
 Ozaena curatio difficilis est. introd. Isa. 59. H
 Ozaena curatio quæ. introductio. Isa. 59. H
 Ozaena, & polypi curatio cōmunis vtriq;. 3°. de com. me. se. lo. 5°. 147. F
 ad Ozenas. Archigenis. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. G
 in Ozenis nariū q Galenus inuenit pbatissima. 3°. de cō. m. se. l. 5°. 148. E
 ad Ozenas Asclepiadis. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 148. B

in Ozenis, & polypis sternutatoria. 3°. de comp. med. se. loc. 5°. 148. B
 in Ozena diuinit casus q volebat odorata. 3°. de cōp. med. se. l. 5°. 148. G
 ad Ozenas, & polypos. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. H
 ad Ozenas. 3°. de comp. me. sec. loc. 148. A/B/5°. 165. H/5°. de comp. med. per genera. 5°. 251. B/ de remed. par. fac. 155. F/ 7°. 163. E
 OZANORSI, id est squinantibi. secretorum. 5p. 98. H

Π littera scribunt aliqui numerum nongentesimum. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 136. E

ACCIANVM cro-

4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. A
 PACCII Antiochi medicamentum ad colicos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 Paccij Asclepiadeū ad oculorum affectus. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 155. H
 Paccij Ophthalmici medicamentum ad oculorum affectiones intensas. 4°. de composit. med. sec. loc. 155. H/ 5°. 156. F
 ex Paccij collectaneis malagma Callinici. 7°. de cō. me. per ge. 5°. 266. H
 Paccij Sphragis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. B
 PÆD AGOGI qui fm Zenonem. de cog. cur. an. mor. 2°. 51. D
 Pedagogum in lingua græca habuit Galenus patrem suum. 2°. de differentijs pulsuum. 4°. 55. A
 PÆDEROTA vocant acanthon, hoc est vulgarem spinam. 6°. de simp. pli. medica. facul. 5°. 41. H
 PÆDICON medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. H
 PÆDOTRIBA est gymnasta minister. ad Thrasyb. 2°. 109. B
 Pædotriba differt a gymnasta, vt coquus a medico. 2°. de sa. tu. 2°. 74. F
 Pædotribam magis quam gymnastam appellabat Plato gymnastæ artis professorem. ad Thrasyb. 2°. 107. B
 Pædotriba esse debet, qui præsit exercitationi. de par. pil. ex. 2°. 49. E
 Pædotribam prudentem inuenire difficile est. de puero epil. 7°. 179. G
 Pædotriba quos motus sciat, & quos ignoret. 2°. de san. tuen. 2°. 75. E
 de PÆDOTRIBICA arte. ad Thrasyb. 2°. 109. A
 PÆDOTROPHICA ars. de par. art. med. Sp. 16. D
 PÆONIA temperata est in actiuis qualitibus, & sicca, ac tenuium partium. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. H
 Pæonia vesicam purgat. de cathar. Sp. 95. D
 Pæonia prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 Pæonia radix menses cit, iecur obstructum & renes purgat, ac ventris prouenientes fluxiones sistit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. G
 Pæonia radix leniter adstringit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. G
 Pæonia radix suspensa collo comitalem morbum sanat. 6°. de simpliciū medicamentorum facul. 5°. 45. H
 PÆONIVM dictum catapotii Andreæ. 9°. de cōp. me. se. l. 5°. 198. G
 Pæonia medicamenta pro efficacissimis. 1°. de sem. 1°. 332. D
 PÆGRVS piscis est dura carnis. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 Pagrus ægre conficitur, & succos crassos, & falsos gignit. 3°. de alimen. facultatibus. 2°. 31. E
 Pagri piscis fel ad quid vtile. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. C
 PAGVRVS flumiatilis ad quid vtilis. de med. fac. par. 7°. 176. E
 Paguri habent tenuem testam. 3°. de ali. fac. 2°. 32. C
 Paguri mollem testam habent. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Paguri non habent collum, neq; caput. 8°. de vsu par. 1°. 164. H
 Paguri non habent palpebras. de instr. odor. 1°. 112. B
 ex PÆLÆSTINÆ Syria balsamū habuit Ga. 1°. de an. 5°. 100. C
 in Palestina vina tenuia reperit Galenus. de victus ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 127. C
 Palestinorum, & Indorum anni, & menses qui in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 102. E
 PALÆSTRA laborantes ad quid exerceatur. de par. pi. ex. 2°. 49. D
 in Palæstra exercentur pueri, vt per funem manibus ascendant ad robur. 2°. de san. tuen. 2°. 74. D
 in Palæstra alteres qui. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 in Palæstra puluere alto vtebantur. 2°. de san. tuen. 2°. 74. E
 in Palæstra percussi quandoque expuunt cum tussi sanguinem bene coloratum. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. F
 in Palæstra luxationem summi humeri habuit Galenus anno ætatis sue trigesimo quinto. de art. com. 1°. 7°. 260. C
 PALÆSTRICAE insertiones, quæ intr. Isa. 60. G
 PALÆSTRITAE qui. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B

d' *Palæstrita longe differt gymnasta. ad Thrasyb.* 2°. 108. G
Palæstrita, & gymnasta calidi ob vitæ institutum. in 1°. de morbis vul-
garibus, commentario 1°. 3°. 105. A
Palæstritas damnat Galenus. de par. pil. exer. 2°. 49. G
Palæstrita vt sues sunt. de par. pil. exer. 2°. 49. C
Palæstrita somniabat se esse in cisterna sanguinis ob sanguinis copiam.
de dignotione ex insom. 4°. 213. D
PALÆSTRICVS modus reponendi luxata est magis in vsu in prin-
cipio, & qui illo reponantur. de machin. 7°. 309. B
PALATII bibliotheca conflagrauit Galeni tempore. 1°. de compositio-
ne med. per ge. 5°. 209. G
PALATVM quid, & quale esse debet. in 6°. de morbis vulgaribus,
commentario 1°. 3°. 155. B
in Palato cur perforatio. 11°. de vsu par. 1°. 188. D
per Palatum cur duo meatus, & quo modo. 9°. de vsu par. 1°. 172. A
ad Palati meatum tria satis sunt, aden, os, & membrana. 9°. de vsu
parium. 1°. 172. B/C
Palati quatuor ossa. intro. 1°. 54. G
Palato, lingua, gula, toti ori, & ventriculo communis est tunica. in pro-
gnostica, commentario 3°. 4°. 210. G
Palati tunica non est odoratus instrumentum. de instr. odor. 1°. III. A
Palati ossa habent suturam obscuram. 11°. de vsu par. 1°. 192. A
Palati ossis natura, & cur densum, ac rarum. 11°. de vsu par. 1°. 192. B
Palato subiacet lingua. de nat. & ord. cuius. cor. Sp. 41. H
Palato cur sit suspensa vuula. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 58. F
Palato ægritudinem affert vna abolitio. de diff. morb. 3°. 4. H
Palato pstatut gustabilis qualitas. de cõp. memb. siue de na. hu. Sp. 58. D
Palatum debet habere sensum exactiorem. 16°. de vsu par. 1°. 215. D
Palatum quales nervos habeat. 16°. de vsu par. 1°. 215. D
Palatum ab irritatibus cibis abstinentiū est. de cogn. cur. ai mor. 2°. 53. D
Palatum explere cupientes placentis, & edulij, latantur. de cognoscē-
dis curandisq. animi mor. 2°. 53. D
Palatum est organum locutionis. de ana. viu. Sp. 49. B
ad Palatum, & Paristhmia, & pulmonem cur à capite materia trans-
mittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
Palatum expurgat caput. ars med. 1°. 71. E/com. 6°. apho. 2°. Ex. 46. E
Palatū locus est, p quem fit euacuatio cõueniens. c. 1°. aph. 21°. Ex. 10. A
p Palatū, & nares caput purgatur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. B
p Palatū, nares, & aures purgat cerebrū. 7°. me. m. 49. D/11°. 7°. 73. E
p Palatum humor excrementitius ex cerebro. 2°. de sem. 1°. 340. C
p Palato sunt duo canales, qbus cerebrū expurgat. 8°. de vsu p. 1°. 168. C
p Palatum expurgatio naturæ conuenit. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
per Palatum exeuntia ostendunt quale sit cerebri robur. de constitutio-
ne artis medicæ. 1°. 42. B
per Palatum exeuntia ostēdunt futuram ægritudinem. ars me. 1°. 67. F
in Palato cur exeat plerunq. sanguis. de anat. viu. Sp. 44. C
Palatum sanguinem effundens difficulter compestitur. fin. me. 1°. 50. A
iuxta Palatū illitio pro capite purgādo. 2°. de cõp. med. se. lo. 5°. 139. D
in Palati phlegmone euitanda sunt quæ pituitam per hos euocant. 13°.
methodi medendi. 7°. 83. A
Palatum acribus vngendum est in lethargo. 13°. meth. med. 7°. 85. F
in Palato fluxio, ad aures deriuatur. 5°. meth. med. 7°. 30. F
Palato, vel gurgulione fluente deriuatio per nares facienda est, & qui-
bus. de cucur. scar. 6°. 4. E
Palati cancri vsu vel dissecti non possunt ad cicatricem peruenire. com-
mentario 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
Palato confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. D
PALÆA est terrestris, & sicca essentia. 4°. de sim. me. fac. 5°. 28. G
Palea est cibus familiaris equis. 2°. de alim. fac. 2°. 17. B
ex Palea nutrimentum diuersum est ab his, quæ ex carne, & ossibus.
6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. D
Paleas irabit electrum fricatum. de cathar. Sp. 94. H
Παλικοτα appellat maligna vitia recrudescētia. de fr. c. 2°. 7°. 235. G
PALINODIAM aliquam emeruisse, dictum Stesichori. de venæ sectio-
ne aduers. Erasist. 6°. 10. B
PALIVRVS habet lignum. de remed. par. fac. 7°. 157. C
Paliuri folia adstringunt valde. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
Paliuri folia ventrem fluentem cohibent, phymata curant. 8°. de simpli-
cium med. facul. 5°. 57. G
Paliuri folia valent in doloribus oculorum. 4°. de compositione medica-
mentorū sec. loc. 5°. 157. F
Paliuri fructus calculos vesicæ comminuit, pectoris, pulmonisq. excre-

tionibus auxiliatur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. G
Paliuri semen lapidē potenter frangit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
Paliuri meminit. de rem. par. fac. 7°. 156. E
PALLA maris. de dynam. Sp. 24. B
PALLAS dedit leges Atheniensibus. an animal sit. 1°. 328. E
PALLERE. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. B
PALLIDVM, & ærugineum significat χλωρόν. in 1°. prorrhetici. com-
mentario 3°. 4°. 180. A
Pallidum quid. in prognost. com. 1°. 4°. 191. D/ de victus ratione in mor-
bis acutis, com. 2°. 7°. 119. E
Pallidus color quo modo fiat. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7°. 119. E
Pallido, & flauo colori contrarius color lividus, & niger. 14°. methodi
medendi. 7°. 87. E
Pallidus color tantum à flauo in alborem tendit quantum flauus à ru-
bro. de vict. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 119. E
ex Pallido flauum & χροῖον dicunt. 4°. de sa. tuen. 83. G/5°. 2°. 91. A
ex Pallido flauum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 217. C
ex Pallido albicans & χροῖον dicitur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
pro Pallido viridē. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 163. C/5°. 3°. 191. G
Pallida quandoq. est bilis amara. 1°. de crisibus. 4°. 130. A
Pallida, & amara dicitur bilis flaua. de vi. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 120. D
Pallida bilis, & flaua differunt. 3°. de loc. affect. 4°. 18. B/5°. 4°. 29. H/
de fract. com. 2°. 7°. 236. D
Pallidum facit bilis. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
inter Pallidum, & flauum humor acris. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
Pallidius solito corpus effectum indicat succum biliosum abundare. 4°.
de san. tuen. 83. B/ 2°. 84. A
Pallidior color quam pro naturæ habitu bilem purgandam indicat. 14°.
methodi medendi. 7°. 93. D
Pallidus tumor bilem significat. 14°. meth. med. 7°. 89. D
Pallidum colorem qualem Ictericus, Phasiani populi semper habent. de
aere, aquis, & locis. 2°. 4. H
Pallida omnia vident morbo regio laborantes. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
Pallidum aut flauum sputum est si bilis abundat. 5°. de loc. aff. 4°. 29. H
Pallidus est sepe conceptus in phlegmatis hora. de sperma. Sp. 37. C
Pallidus est color timentibus. 1°. meth. med. 7°. 7. H
Pallidis ex longa ægritudine caricæ viles sunt. de simp. med. Sp. 81. C
ad Pallidos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
Pallida vrina quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
Pallida, & tenuis vrina quid significet. quæ. in Hipp. Sp. 113. A
Pallidam esse vrinam, aut rufam, aut flauam, & simul in tenui, quæ re-
maneat tenuis esse sedimento impossibile est. de vrin. 4°. 124. G
Pallida, & densa vrina melior est. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
PALLOR corporis ex iis est, quæ absolute dicitur. 2°. me. me. 7°. 10. A
Pallores quibus accidunt. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. D
Pallorem præfert bilis flauæ copia. de mult. 3°. 81. E
Pallorem, & capitis dolorem conciliat luna dormientibus sub ipsa. 3°.
de diebus decretorijs. 4°. 157. B
Pallorem facit cyminum, si bibatur. de simp. med. Sp. 82. E
Pallor accidit in colore hominis videntis serpentem subito. de motibus
manifestis, & obscuris. Sp. 69. D
Pallor quo modo curandus. 6°. de decre. Hipp. 1°. 267. B
ad Pallore malo cadentia mēbra valet Theriaca. de the. ad Pi. 5°. 91. F
ad Pallorem mulieris à partu. de med. fac. par. 7°. 169. A
PALMA qualis sit. 8°. de simp. med. fac. 63. C/1°. de compo. medicamen-
per ge. 5°. 210. H
Palmæ particulatim à palmis nō leuiter differūt. de bo. et vi. su. 2°. 36. D
Palmarum differentia. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ præstantissimæ quæ in Syria palæstina in hierichonte promittūt.
2°. de alimen. fac. 2°. 20. G
Palmarum syriacarum meminit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. D
Palmæ ægyptiæ, quales. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ Thebaicæ sunt obscuræ dulcedinis. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ κάρωνται sunt molles, humidæ, & dulces. 2°. de ali. fa. 2°. 20. G
Palmæ tenerum germen quod elatem vocant, quale. 8°. de simp. medic.
faculta. 5°. 63. C
Palmæ elatæ. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 168. F
Palmæ cerebrum quid. de atten. vic. 2°. 44. D/4°. de simplicium medica-
mentorū facultatibus. 5°. 28. G
Palmæ cerebrum est eius vertex. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
Palmæ verticem mandunt quidam. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
Palmæ cerebrum viride nutrit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. G
Palmæ fructus

Palmæ fructus palmam appellare eodem cū tota arbore nomine græcis omnibus mos est. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmarum fructus quales. de bonitate, & vitio succo. 2°. 36. D | 8°. de simplicium medicamentorum facultate. 5°. 63. C
Palmæ fructus, & radix est frigidus. de diff. cont. Sp. 74. D
Palmæ fructus austerus vna, & dulcis est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. F
Palmarum fructus sunt crassi succi. de bon. & vitio succ. 2°. 36. C
Palmarum succus crassus est, & iecur facile obstruit. de bonitate, & vitio succorum. 2°. 36. E
Palmæ non matureſcunt in regionibus non valde calidis. 2°. de alimento rum facultatibus. 2°. 20. H
Palmæ poſſunt conſeruari. de puero epi. 7°. 180. D
Palmæ omnes adſtringunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ adſtringentes hñt ſuccum frigidiorem. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ dulces habent ſuccum calidiorem. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ ſuccus dulcis celerrime obſtruit. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ difficulter coquantur. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ copioſe ſumptæ incoctiles ſunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ capiti dolorem inferunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmarum glandes à proprietate dolorem capitis pariunt. 2°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 133. D
Palmæ quadam ſenſum cuiuſdam morſus in ore ventriculi inducunt. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
Palmæ habet ſuccum craſſum, lentum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ virides multo maxime ad omnia noxia ſunt ſi paulo largius ſumantur. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ virides proportionē reſpondent alijs palmis, vt ficus caricis. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ virides flatus gignunt, vt ficus. 2°. de alim. fac. 2°. 20. H
Palmæ immaturæ crudis ſuccis implent, rigores inducunt qui ægre caleſcunt, & hepatis obſtructiones pariunt. 2°. de alim. fa. 2°. 20. H
Palmas paſſas accipi iubet. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 203. A
Palmæ radix eſt humida. de diff. cont. Sp. 74. D
Palmæ radix exiccat ſine morſu. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 63. D
Palmæ velut tegumentum eſt vſui ad vlcerū putreſcentia, articulos plus iſto laxatos contrahentibus medicamentis miſcetur, & facultatibus hepaticis, & ſtomachicis. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 63. D
à Palmæ an phœnicus color ſit dictus in prog. com. 2°. 4°. 201. G
ex Palmæ ramuſculo rudicula. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 239. C
ex Palmæ ſpatula. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. B
PALMAM quilibet deſiderat in proprio cætu. 1°. meth. med. 7°. 3. H
PALMÆ offa. introd. Iſa. 54. H
ad Palmā, vel primā palmæ partem alligandā vinctulū. de faſ. 7°. 305. B
ad Palmæ partem primā iuncturā. de faſcijs. 7°. 305. C
Palmæ habena. de faſcijs. 7°. 305. E
PALMOS ſaltus, tremor, ſpasmus circa quas fiat particulas. compendium pulſuum. Sp. 65. B
Palmas vnde nomen habuit. 2°. meth. med. 7°. 9. D
Palmas, id eſt palpitatio, quid. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. C
PALMVLIA maſcula ad quid vtilis. 2°. de compoſitione medicamentorum ſecundum locos. 5°. 138. C
Palmulæ quales. de atten. vic. 2°. 46. C
Palmularum ſyriacarum meminit. 7°. de comp. me. ſec. loc. 5°. 179. D
Palmulas Thebaicas accipi iubet. de med. fac. par. 7°. 173. E
Palmulæ nup̄ enatæ acerbæ, & ſiccæ ſunt, vbi maturuerit, dulces, & p̄greſſu temporis humidiores redduntur. 4°. de ſimp. med. fac. 5°. 25. F
Palmulas paſſas maximas græci patetos vocant. 8°. de compoſitione med. ſec. loc. 189. F | 9°. 5°. 202. E
Palmulæ vbi condi non poſſunt. de atten. vic. 2°. 46. C
Palmulæ quæ poſſunt condi, quales. de atten. vic. 2°. 46. C
Palmulis vtuntur aliqui ante balneum. 6°. de ſan. tuen. 2°. 97. G
Palmularum caro valet ad refrigerandum, & firmandum v̄triculum. 8°. method. med. 7°. 53. D
ex Palmulis pinguibus inſrigidans epithema quo modo fiat. 10°. metho di medendi. 7°. 65. A
Palmularum cremoris ſorbitio ad ſtomachi ardorem cum ſyncope. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 191. H
Palmulæ ſunt conuenientes ſtomachicis in cibo. 8°. de compoſitione medicamentorum ſec. loc. 1°. 192. C
Palmulæ obſonium in capitis dolore ex ſtomacho. 2°. de compoſitione medicament. ſec. loc. 5°. 135. B
Palmulæ ſua natura faciunt capitis dolorem. de remed. par. fa. 7°. 153. H

Palmulæ recentes rigorem fecerunt. de palp. 3°. 55. G
ex Palmulis decoctum adſtringens moderatum pro gargarismis. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 172. F
ex Palmulis aqua qualis. de viſt. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. C
Palmularum offa qualia. 6°. de comp. med. ſec. lo. 5°. 175. A
PALPEBRE quæ. introd. Iſa. 54. A
Palpebræ ſubſtantia, quæ. introd. Iſa. 54. A
Palpebræ chartilagineæ ſunt. de voc. inſtr. diff. 1°. 107. C
Palpebræ ſunt natura ſiccæ. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
ſub Palpebras cōtegēte cute mēbranæ ſūt tenuēs. 10°. de vſu p. 1°. 181. C
Palpebræ propter quid factæ. 10°. de vſu par. 1°. 180. A
in Palpebrarum creatione, quæ intentio. de anat. viii. Sp. 45. C
Palpebræ propter quid inſunt oculis. de inſtr. odor. 1°. 112. C
Palpebræ non inſunt duris oculis. de inſtr. odor. 1°. 112. B
abſq; Palpebris oculos eſſe indecorum eſt. 1°. de cōp. me. ſ. lo. 5°. 126. B
Palpebræ cur cohæreant albo, vel nigro oculi. introd. Iſa. 58. G
in Palpebris pilorum generatio. 17°. de vſu part. 1°. 222. B
Palpebrarum pili propter quid facti ſint. 10°. de vſu par. 1°. 180. D
Palpebrarum pili vtilitatem magnam animalibus pariunt. 1°. de compoſitione medic. ſec. loc. 5°. 121. D
Palpebrarum pili faciunt ad ſanitatē. 1°. de com. med. ſec. loc. 5°. 126. B
Palpebrarum pili cur ſemper æquales. 11°. de vſu par. 1°. 189. F
de Palpebrarum motu. de mot. man. & obſc. Sp. 69. F
Palpebræ habent muſculos quibus mouentur. 10°. de vſu par. 1°. 180. G
Palpebras mouentes muſculi tegūtur à mēbranis. 10°. de vſu p. 1°. 181. C
Palpebrarum muſculorum ſitus. 10°. de vſu par. 1°. 181. C
Palpebræ habent motum voluntarium. 10°. de vſu par. 1°. 180. E | de motibus manifeſtis, & obſcuris. Sp. 69. G
Palpebræ ſuperiores mouētur motu volūtario. 10°. de vſu par. 1°. 181. A
Palpebræ inferiores vnde. 10°. de vſu par. 1°. 180. C
Palpebra inferior eſt immobilis. 10°. de vſu partium. 1°. 180. H | 4°. de locis affectis. 4°. 22. A
Palpebra inferior cur non mouetur. 10°. de vſu par. 1°. 181. E
Palpebra inferior cur minor. 10°. de vſu par. 1°. 181. E
Palpebræ ſuperioris, & inferioris pars communis angulus eſt. quod animi mores. 1°. 319. F
in Palpebris p̄pter quid ſint foramina tenuia. 10°. de vſu par. 1°. 181. H
Palpebræ quibus extendantur. 10°. de vſu par. 1°. 181. C
Palpebrarū motus ſurſū, & deorſū à quo fiat. 10°. de vſu p. 1°. 181. C | D
Palpebræ figura curua, vel inflexa. 10°. de vſu par. 1°. 181. D
Palpebræ cur non p̄tent ſemper. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. F
Palpebræ vnde accipiunt neruos. 9°. de vſu par. 1°. 176. C
Palpebræ acumen quid. de ocul. 7°. 186. H
Palpebræ ala. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 158. C
Palpebrarum phyſionomia. quod animi mor. 1°. 319. F
Palpebræ graues ſunt concepto in hora phlegmatis. de ſper. Sp. 37. C
ad Palpebras exornandas. 4°. de comp. med. ſec. loc. 1°. 152. F
Palpebras nutrit à proprietate minimum. de ſimp. med. Sp. 81. C
PALPEBRARVM paſſiones quæ, & quales. de ocul. 7°. 186. G | H
Palpebrarum partium exteriorum affectus qui. introd. Iſa. 58. D
Palpebrarum partium interiorum affectus qui. introd. Iſa. 58. D
Palpebræ ſuperioris mala. de ocul. 7°. 186. H
Palpebræ toti communis affectus qui. introd. Iſa. 58. D
Palpebræ aſperæ quæ. introd. Iſa. 58. F
Palpebrarum aſperitas lachrymas prouocat. cō. 4°. apho. 52°. Ex. 33. D
in Palpebrarum aſperitatibus quid agant medici ad conſilij inopiam reſtaſti. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 150. D
ad Palpebrarum aſperitatem collyrium. de ocul. 7°. 191. E
ad Palpebrarum aſperitudines. 4°. de comp. med. ſec. lo. 150. D | 154. A | 5°. 156. B | D | de ocul. 7°. 189. C
ad Palpebrarum ſcabras affectiones. 4°. de comp. medica. ſecum. locos. 151. G | 5°. 152. E
Palpebrarum ſcabies quōtuplex. de ocul. 7°. 186. H
Palpebrarum ſcabiei conſert ſectio venarum temporum, & quæ ſunt in angulis lachrymalibus oculorum. de ana. viii. Sp. 55. A
ad Palpebrarum ſcabiem quæ valeant. de ocul. 189. C | 7°. 191. D
Palpebræ craſſæ, quæ. introd. Iſa. 58. F
ad Palpebras craſſas. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 154. A
Palpebræ denſæ quæ. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
ad Palpebrarum vitia. 4°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 158. A
in Palpebris fit palpitatio. de palp. 3°. 52. B
Palpebræ raſura quæ. de ocul. 7°. 186. H

Palpebrarum pili quandoq; cadunt. de ocul. 7^a. 186. H
 Palpebrarum pili difficiliter defluunt, quā capilli. 1°. de usu par. 1^a. 190. B
 Palpebrarum pili non defluunt nisi in magnis partium affectibus. 1°. de usu partium. 1^a. 190. B
 ad Palpebrarum pilos deciduos in principio. 1°. de cō. me. se. lo. 5^a. 123. E
 Palpebrarum pili adglutinantur albumine oui. 1°. de simplicium medicamentorum faculta. 5^a. 81. F
 Palpebrę dormiētū agglutinātur in lippitudine. de tot. mor. tē. 3^a. 88. H
 Palpebris quę viscosa aduersantur, & cur. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 81. F
 ad Palpebrarum defluvia. 4°. de comp. med. sec. loc. 152. F | 156. B | 157. B | 5^a. 158. A | de ocul. 7^a. 190. E
 ad Palpebras carentes pilis. de remed. par. fac. 7^a. 156. G
 in Palpebris lac caninum non sinere renasci pilos, est falsum. 1°. de simplicium medic. facul. 5^a. 74. A
 de Palpebrarum hordeolis. de med. fac. par. 7^a. 170. E
 in Palpebra pediculi, & hordeoli quid sint. de ocul. 7^a. 186. H
 ad Palpebrarū pilos inutiles pungētes. 4°. de com. med. sec. loc. 5^a. 158. B
 ad Palpebrarum pilos enascentes, & pungentes. 4°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 153. B | C
 ad Palpebrarum pilos oculum infestantes. de remed. par. fac. 7^a. 156. G
 in Palpebra inuerti pili. de ocul. 7^a. 186. H
 ad Palpebrarum pilos. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 158. A
 Palpebrę relaxatio quomodo fiat. de ana. ocul. Sp. 57. H
 Palpebra quō laxa fiat vt oculus aperiri nō possit. 4°. de lo. aff. 4^a. 22. A
 Palpebrarum relaxationis curatio. intro. 15a. 59. G
 Palpebrarum calculi manu indigent. intr. 15a. 59. G
 Palpebrarum calculorum curatio. intro. 15a. 59. H
 Palpebras cur repente claudimus lēsi à luce. 1°. de usu par. 1^a. 179. B
 Palpebra. quo modo inuertatur. de ijs, quę in med. fi. com. 2°. 7^a. 213. D
 Palpebra quo modo conuertatur. de ijs, quę in med. fi. com. 2°. 7^a. 213. D
 Palpebrę peruersio vnde. in prognost. com. 1°. 4^a. 193. C
 Palpebrę euersio, ἡλωσι alicubi nominat Hippocrates. 1°. de usu partium. 1^a. 181. D
 ad Palpebras distentas. de remed. par. fac. 7^a. 156. D
 ad Palpebrę vtriusq; distortionem, & inflammationem. 4°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 157. E
 Palpebra liuida quid significet in prognost. com. 1°. 4^a. 193. C
 Palpebris nocē nimia siccitates, & humiditates. 1°. de usu p. 1^a. 181. H
 Palpebrarū siccitas, et potētiā mouēs ibecillis, faciūt ne oculi possint pfecte claudi, ideo aliqd albi in ipsis videtur. cō. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Palpebrarum humiditatem siccit aloe. quod animi mor. 1^a. 317. D
 Palpebris commissis, si quid albi in oculis dormientium subinspicitur, neq; ex alui profuuiio, aut medicamenti potione istud contingat, malum est signum, & letale valde. com. 6°. aph. 52°. Ex. 53. A
 Palpebrę clauduntur in sopore. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. A
 Palpebrę sunt apertę in catalepsi. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. A
 Palpebrarum tumores quid faciant. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. F
 ad Palpebrarum tubercula instar grandinis. 4°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 183. D
 Palpebrarum tubercula prius exasperanda, deinde medicamenti oblinenda. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 160. H
 ad Palpebrarum phlegmonas valet ouum totum crudū. 1°. de simplicium medic. facul. 5^a. 81. E
 Palpebrę vlcera caua quo implentur. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 150. E
 Palpebrę, si pręter naturam coaluerint, hoc ad quam ægritudinis differentiam attineat. de diff. morb. 3^a. 5. G
 Palpebrarum connatarum curatio. intro. 15a. 59. H
 ad Palpebras ficosas. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 152. D | G
 ad Palpebrarum affectus inueteratos. de remed. par. fac. 7^a. 156. G
 Palpebrę illinuntur in principio repellentibus. intro. 15a. 58. D
 Palpebra quo modo fracta videbitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. A
 Palpebrę consuuntur. ad Thrasyb. 2^a. 105. D
 Palpebras qua actione consuimus. ad Thrasyb. 2^a. 104. H
 PALPITANTES particula an dilatentur vt folles. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 20. G
 PALPITATIO quid apud antiquos. 1°. de puls. diff. 4^a. 47. B
 Palpitatio quid sit. 2°. de symptomatum caus. 3^a. 20. F | in 1^m. prorrhēt. commentario 3°. 4^a. 186. C
 Palpitatio qui affectus sit. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 260. G
 Palpitationes sunt affectus frigiditate vincente. de palp. 3^a. 54. D
 Palpitationem, tremorem, & conuulsionem arteriarum affectus putat Praxagoras. de palp. 3^a. 52. E

Palpitatio nō est motus pulsus, & cuius sit passio. 2°. de sym. ca. 3^a. 29. F
 Palpitatio differt à pulsu. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 265. D
 de Palpitationibus librū fecit Aegimius. 1°. de pul. diff. 47. A | 4^a. 65. B
 de Palpitatione, & pulsu scripsit Aegimius. 4°. de diff. pul. 4^a. 68. G
 Palpitatio, & pulsus habent aliquid commune. in 3^m. de morb. vulg. com. mentario 1°. 3^a. 129. H
 Palpitatio cuius symptoma sit nullus ante Galenum dixit. 1°. de symptomatū causis. 3^a. 19. D
 Palpitatio est morbi opus. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. F
 Palpitationis, conuulsionis, Tremoris, rigoris, horroris, singultus, tussis, ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, Trysmu, id est de tium concussiois, genus commune est motus illegitimus, & quo modo hæc in genere differant. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. E
 Palpitationis motus qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. G
 Palpitatio, conuulsio, & resolutio noxa sunt instrumentorum. de palpitatione. 3^a. 53. C
 Palpitatio, & conuulsio, & rigor, quo modo fiant, & differant. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 129. E
 Palpitationis, & conuulsionis differētia vnde. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. H
 Palpitationis, & tremoris dīa. 2°. de symp. cau. 20. H | de palp. 3^a. 51. G
 Palpitationi assimilatur rigor concutiens. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. D
 Palpitatio quo modo fiat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 168. E
 Palpitationis causa, quę. 1°. de sym. cau. 3^a. 19. D
 Palpitationes quę faciunt omnia frigida sunt. de palp. 3^a. 52. F
 Palpitationis materia, quę. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. Q
 Palpitatio fit ex substantia aerea crassa. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. G
 Palpitationis causa quō ad quantitatem. de palp. 3^a. 52. E
 Palpitatio quando fiat. 3°. de presag. ex pul. 4^a. 116. D
 Palpitatio à quo duplicetur. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. H
 Palpitatio cuius partis affectus sit p̄m diuersos. de palp. 3^a. 52. F
 Palpitatio in quibus fiat, & quid sit. de palp. 3^a. 52. B
 Palpitatio in quibus fiat particulis. 2°. de symptomatum caus. 3^a. 20. F | 4^a. de differentijs pulsuum. 4^a. 66. D
 Palpitatio in quibus partibus non fiat. 2°. de symp. caus. 3^a. 20. F
 Palpitatio in partibus perfrigeratis sit. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. H
 Palpitatio oculi totum oculum exercet. intro. 15a. 58. D
 Palpitatio palpebrarum vnde. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Palpitatio superciliorum vnde. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Palpitatio frontis vnde. 2°. de sym. cau. 3^a. 20. F
 Palpitatio malarum vnde. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Palpitationes in præcordijs sunt motus non naturales. de ijs, quę in med. fiunt, commentario 3°. 7^a. 222. E
 Palpitatio cordis quę, & quō modo fiat. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. D
 in Palpitationibus cordis motus est affectio, nō operatio. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a. 260. G
 Palpitatio cordis in sanis quandoq; 5°. de loc. aff. 4^a. 29. E
 Palpitationem cordis patientis, casus. 5°. de lo. aff. 4^a. 29. E
 Palpitationis præsidium sanguinis missio. 5°. de loc. aff. 3^a. 134. C
 Palpitatio ad umbilicum. in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 4^a. 42. F
 Palpitatio colis assidua vnde. 6°. de loc. aff. 3^a. 52. F
 Palpitationem tollentia, quę. de palp. 3^a. 52. G
 Palpitationis remedia. de palp. 3^a. 52. G
 in PALPITATORIIS affectionibus apparet elementum aerium in homine. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. D
 PALPITAT sepe cutis. 2°. de sympt. cau. 3^a. 20. F
 Palpitant mollia. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Palpitare nō possunt os, mēbrana, & neruus, & cur. de palp. 3^a. 52. B
 PALVDOSA qualia. de cura icteri. Sp. 111. D
 Paludosę aquę omnes sunt pessimę. de bon. aquę. Sp. 75. D
 Paludosę aquę Aegypti solę sanę, cur. de bon. aquę. Sp. 75. D
 Paludosę aquę estate ventres perturbant, à vesica tarde pertranseunt, multoties dyssenterias faciunt. de bon. aquę. Sp. 75. D
 Paludosę aquę hyeme rupturas, & pleureses, et tusses, faciunt: conuertuntur vero ad splenem, & aliquando desinunt ad hydropem. de bonitate aquę. Sp. 75. D
 PALUMBARIUS accipiter habet ossium concretionem minus duram, ac densam aquilis. 1°. de usu par. 1^a. 191. E
 PALUMBI caro durior est carne turturis, & anatis. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 29. C
 Palumbes habent carnem duriorē columbis, perdicibus, & turturibus. de atten. vic. 2^a. 45. F
 Palumbes sunt difficiles coctū, & excrementitij. de atten. vic. 2^a. 45. F
 Palumbes con-

Palumbes conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
 Palumbi sanguis supra duram mēbranam in fractura cranei. 10°. de sim-
 plic. medic. facult. 5°. 72. G
 ex Palumbium stercore medicamentum supra caput habētis cathar-
 rum. 5°. meth. med. 7°. 35. D
 PALOS educit Helurorū salitorum caro. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. F
 ad Palos eximendos vtuntur Limacibus totis vnā cum testis ad leuorē
 tritis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. F
 Palos, & alia id genus infixa ad extimam cutem elicit Pycnocomum.
 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. D
 Palos extrahit Saurarum caput. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. G
 Palo infixo similis dolor. 2°. de loc. aff. 4°. 9. E
 PALVDVM aer euitandus est. 12°. meth. med. 7°. 77. E
 Paludum vaporaciones sunt causa morborum vulgariū. de natura hu-
 mana commentario 2°. 7°. 184. D
 ex Paludibus spirantes venti quales. 1°. de sem. 1°. 329. F
 Paludibus aues sunt multarum superfluitatum. de diff. con. Sp. 73. E
 extra. Paludes aues sunt commodae seni. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
 PALVSTRIA, & lacustria omnia sunt excrementosa. 8°. meth. med.
 51. B. de puero epil. 7°. 180. H
 Palustris terra pp humiditatē cur nō generet. cō. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
 Palustris asparagus. de mel. ex Gal. Ruff. & Poff. Sp. 110. D
 Palustrium auium cerebri natura. 3°. de alim. fac. 2°. 29. F
 Palustres pisces non sunt boni succi. de bon. & vitio suc. 2°. 37. G
 Palustris febris. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 160. A
 PAMPHILIAE vinum quale. de atten. vic. 2°. 46. E
 Pamphilianus quid significet. de vsu ther. ad Pamp. 5°. 98. C
 PAMPHILION emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 224. D
 Pamphilion medicamentum. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. A
 PAMPHILVS de herbis per alphabetum scripsit. 6°. de simplicium me-
 dicamentorum facult. 5°. 39. F
 Pamphili pharmacopola cōfectio finiēns febrem. 7°. de compositione me-
 dicamentorum sec. loc. 5°. 183. A
 Pamphilus medicus quo medicamento plurima lucratus est in menta-
 gra, nouo Romae morbo. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 161. F
 Pamphilus cur fugiendus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 40. A
 Pamphilus nugax. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. G
 PAMPINORVM vitis succus oleo rosaceo addendus est. 2°. de compo-
 sitione med. sec. loc. 5°. 132. F
 Pampinorum succus vitis ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de com-
 positione med. sec. loc. 5°. 191. H
 Pampinorum vitis decoctum adstringens moderatum pro gargarismis.
 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. F
 PANACEA antidotus. 2°. de antid. 5°. 110. F
 Panacea Andromachi. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225. A
 Panacea Antonij musae. 7°. de comp. med. sec. lo. 5°. 186. B
 Panacea Herae. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 245. H
 Panacea Mithridatis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 181. G
 ex Panacea catapotium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 182. B
 PANARITIS prodest myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 per PANACEM quid intelligere oporteat. 2°. de cōp. me. f. lo. 5°. 136. G
 Panax, & meu pro eodem habet. de dynam. Sp. 22. H
 Panax quid sit. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 250. C. de simp. med. Sp. 89. B
 Panax asclepium quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
 Panacis asclepij flores ad vlcera, phymata, & phagedaenas valent. 8°. de simp. med. facult. 5°. 57. C
 Panax chironium, quale. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H
 Panaces heracium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. E
 Panacis Heraclij fructus mēsisibus mouēdis valet. 8°. de sim. m. f. 5°. 57. H
 Panax quale. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Panax vlcera abstergit, & expurgat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 29. F
 Panacis radix magis detergit moderatissime detergentibus. 8°. methodi
 medendi. 7°. 52. H
 Panacis radix digerit. 14°. meth. med. 7°. 91. E
 Panacis radice sanantur vlcera. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 240. G
 Panacis radix vlceri cauo conuenit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 218. G
 Panacis radix vlcera exiccat. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G
 Panax sarcoticum est. 3°. method. med. 16°. G. 7°. 18. A
 Panacis radix cephalica est. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Panacis radix ad nervos vulneratos. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 234. B
 Panacis radice cortex ad nuda ossium, & ad vlcera maligna, & contu-
 macia valet, carnemq; procreat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. H

Panacis radix optime crustas disrumpit. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 107. B
 Panacis succus, & radix quo modo differant. 2°. de compositione medi-
 camentorum secundum locos. 5°. 136. G
 ex Panacis heraclei radicibus, & caulibus excisis fit opopanax. 8°. de
 simplic. med. facult. 5°. 57. G
 Panax cyreneo, & medico collata differūt. 1°. de cōp. me. per g. 5°. 210. C
 Panacis succus nihil habet cum chalbano simile. 1°. de antid. 5°. 105. A
 Panacis liquor est tenuium partium. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 228. E
 Panacis succus pro doloribus. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 ex Panace oleum mitigatorium valentius in duris corporibus. 3°. de cō-
 positione medic. per genera. 5°. 235. A
 Panax ex oxymelē qbus p̄sit. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 144. C
 Panax pro ventre expurgando debet miseri mulsae aquosae mulsae. de vi-
 ctus rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 144. C
 PANCHRESTVM Athenipion. 4°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 5°. 157. B
 Panchrestum collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. G
 Panchrestus dicta cōfectio. 7°. de comp. me. sec. loc. 152. G. 5°. 185. H
 Panchrestum medicamentum. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. E
 PANCRA TIASAE. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Pācratiastarum, siue Athletarū emplastrū. 5°. de cō. me. se. lo. 5°. 162. A
 PANCRA TIVM species artis Athleticae in or. suasor. Isa. 5. A
 Pancratium genus exercitij. 2°. de san. tuen. 73. G. 2°. 75. G
 Pācratio certare ē exercitatio magna. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 156. A
 Pancratij radice pro scilla quidam vtuntur. 8°. de simp. med. fa. 5°. 57. G
 Πάγκρεας quid. 4°. de vsu partium. 1°. 138. C
 Πάγκρεας propter quid generatum. 5°. de vsu par. 1°. 142. D
 Pancreon, vel caliceon quid sit. de ven. art. diff. 1°. 55. G
 PANDICVLATIO quid sit. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 189. E
 Pandiculationis, conuulsionis, palpitationis, tremoris, rigoris, horroris,
 singultus, tussis, ructus, sternutationis, oscitationis, trysmu, id est den-
 tium concussionis genus commune est motus illegitimus, & quo modo
 hac in genere differant. 2°. de symp. cau. 3°. 19. E
 Pandiculatio est facultatis opus. 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
 Pandiculatio cuius symptoma sit. de symp. diff. 3°. 11. G
 Pandiculatio est expultricis virtutis mediocris motus. 2°. de symptoma-
 tum causis. 3°. 23. G
 Pādiculatio à natura ē data ad seruādas partes. 2°. de sym. cau. 3°. 22. B
 Pandiculatio cur fiat. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 189. B
 Pandiculatio cur post somnum maxime fiat. 2°. de symp. cau. 3°. 22. B
 Pandiculatio quibus eueniat. de praesag. exper. confi. Sp. 78. E
 Pandiculationis agentē videns puocatur ad hoc. de mor. man. Sp. 69. D
 PANICVM ab aliquibus dicitur meline. de bon. & vit. suc. 2°. 37. D
 Panicū inter cerealia semina numerat. de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 111. B
 Panicum inter legumina numeratur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Panicum Italicum melius est Asiatico. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panico praefertur milium. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum est frigidum. de diff. cont. Sp. 74. D
 ex Panico panes frigidi sunt, & exigui alimentii. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum est asperum multum. de diff. cont. Sp. 73. B
 ex Panico panis arenam, vel cinerem sapit, dum estur. de bonitate, &
 vitio succorum. 2°. 36. F
 ex Panici farina cibi sunt apud rusticos. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panici panis in penuria editur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum est flatulentum, & concoctu difficile. de atten. vic. 2°. 45. B
 Panicum pauci nutrimenti est, & exiccat. 6°. de simp. med. fa. 5°. 47. D
 Panicum cur parum nutrit. de diff. con. Sp. 73. F
 Panicum dat prauum succum. de atten. vic. 2°. 45. B
 Panicum generat sanguinem crassum. de diff. cont. Sp. 74. B
 à Panico penitus abstinendum est. de bon. & vit. suc. 2°. 37. D
 ex Panico panes friabiles exiccant aluum. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panicum sistit nonnihil ventris fluxum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. D
 Panicum stringit ventrem cum siccitate. de diff. cont. Sp. 75. B
 Panici farina reficcat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
 Panicum magis siccat quā zeae. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 Panici farina exiccat, & quo modo. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 Panicū si foris illinat exiccat, atq; refrigerat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 47. D
 Panici farina non mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. H
 PANIFEX quae de pane non nouit. ad Thrasjyb. 2°. 108. G
 Panifici similis luctator. ad Thrasjyb. 2°. 108. G
 PANIS dicitur Βίχος more phrygum. 2°. de diff. puls. 4°. 54. G
 Panes ex tritico significāt Cibaria. de vict. ra. in mor. ac. c. 4°. 7°. 146. F

Panis solus est nutrimentum simplicissimum. 6°. de san. tuen. 2°. 97. G
 Panum esus utilissimus inter alimenta. 2°. de alim. fac. 2°. 16. A
 Panis qualitas est nobis familiaris. 7°. de usu par. 1°. 159. B
 de Panis bonitate maior cura habenda, quam de bonitate mellis. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 91. E
 Panis optimus qui. 1°. de alim. fac. 10. F de bon. & vitio succ. 2°. 34. E
 Panes optimi neq; tenues, neq; crassi sunt. de bon. & vit. suc. 2°. 34. H
 Panum proborum differentia. de bon. & vitio suc. 2°. 34. E
 Panes qui non sunt boni. de diff. cont. Sp. 72. H
 Panes pessimi qui. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panes medij. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panu diuersoru comoda, & incommoda. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panes ex quibus conficiantur. de vict. rat. in morb. ac. cō. 4°. 7°. 146. F
 Panes quo modo fermententur. de assuetud. 2°. 60. H
 in Pane qui modus salis, & fermenti. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Panes qui multo fermento indigeant, & longa fermentatione. 1°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 9. F
 in Pane debet addi sal. de bo. & vit. succ. 34. E / 15°. de san. tuen. 2°. 91. E
 Pani addebant salem. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. D
 in Pane de sale, & fermento quo indicat gustus. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Panum differentia. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panis, & pisces crudi sunt inutiles, cocti utiles sunt, & nutrimenta. de
 theriaca ad Pisonem. 5°. 97. D
 Panis bene preparatus arte, est cibus medius inter subtilem, et crassum.
 de dissolutione continua. Sp. 73. A
 ex Pane optime pparato fit sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fac. 2°. 30. E
 Panes quo frumentarij dicantur coquere collige. de assuet. 2°. 60. H
 Panum coctionum ratio. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panum diuersitas per cocturam. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Panes optimi coctura. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 Panes pessimi coctura. 1°. de alim. fac. 2°. 10. C
 in Pane coquendo in clibano ignis sit moderatus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Pani in coctura quid agat ignis moderatus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Pani in coctura quid obsit ignis ardens. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panis prauus ex nimio igne fit dupliciter. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Pani in coctura quid agat ignis imbecillus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. H
 Panē clibano coctū accipi iubet p cataplasmate. 14°. meth. me. 7°. 90. B
 Panis in furno non sub clibano coctus. 1°. de antid. 5°. 104. B
 Panis furno coctus, & fermentatus, & modice purus detergit. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 84. F
 Panis coctus in furno utilis est calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7°. 51. B
 Panes clibanitæ ex tritico. de atten. vic. 2°. 45. C
 Panis non bene conditus facit succum crassum, glutinosum, & tenacem.
 de bon. & vitio succ. 2°. 35. B
 Panes non bene in clibano assi sunt crassi succi. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 Panes non multa trituratione elaborati sunt crassi succi. 3°. de alimento-
 rum facultatibus. 2°. 28. B
 Panes non multo sale aut fermento mediocri saturati sunt crassi succi. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 28. B
 Panis furni in exterioribus est crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Panis in testis cum oleo, & sine oleo cibus crassus, & cur. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 72. H
 Panis male coctus nō coquitur probe in corpore. 4°. de sa. tuen. 2°. 88. B
 Panis nimis coctus siccus est. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. B
 Panis habens acetum. 8°. meth. med. 7°. 53. D
 Panis Alexandrinus siccus est. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. G
 Panes ex Alica sunt plurimi nutrimenti. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Panis ex aqua. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D / 1°. de arte curatiua ad
 Glauc. 7°. 98. C
 Panis ex aqua cibus est boni succi. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. D
 Panis aqua maceratus ē boni succi, et nō calefacit. de re. pa. fa. 7°. 153. G
 Panis ex aqua in febribus continuus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. A
 Panis commodus Athletæ qui. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panis athletarum qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
 Panem, & carnes edunt Athletæ. de sal. diata. 2°. 39. H
 Panem prandent, & canant carnem luctatores. de victus ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 1°. 7°. III. H
 Pane ex caseo cur soli Athletæ vescuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
 Panis Auenæ insuavis. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Panes non fiunt ex auena nisi in extrema fame. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Panis Autopyrus qui. de victus rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 121. C
 Panis autopyrus, qualis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. H

Panem Azimum accipi iubet. de dynam. Sp. 31. E
 Panes & ζυμοι ex caseo. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panes Calidi qui boni. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panis calidus qui multum nutrit. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Panis calidus qui expetit caseum. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panes calidos ex oleo vel pinguedine datur in hydropse. de victus ratio.
 in morbis acutis, com. 4°. 7°. 152. E
 Panis calidus sitim infert. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 121. B
 Panis Confusanei quid agant. de vict. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7°. 121. B
 Panes Dulciarij lenissimi in arteriæ inflammationem principijs. 7°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 177. H
 Panis Epicerafticus. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. F
 Panis de Farina est cibus medius. de diff. cont. Sp. 74. C
 Panes Festini rusticani ex caseo omnes ledunt. 1°. de alim. fac. 2°. 10. A
 Panis ex seminibus Frumētaceis familiaris cibus boi. 2°. de al. f. 2°. 17. C
 Panes varios facit tritici differentia. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Panis comparandus tritico. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Panis frumenti mundi bene factus arte sua generat bonum humorem in
 ter crassum, & tenuem. de disso. cont. Sp. 73. H
 Panis frumenti generat chymum bonū, & crassum. de dis. cōt. Sp. 74. A
 Panis frumenti est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Panis ex tritico quæ excrementa faciat. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. G
 Panis tritici pus facit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. A
 Panis Furfuraceus qualis. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 Panis furfuraceus facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Panis multi furfuris lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Panes furfurei cur cito excernuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. F
 Panis furfuraceus pro calculo renum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panes Hordeacei ex bono hordeo minus nutriunt triticeis. 1°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 11. G
 Panes hordeacei friabiles non habent lentorem, vt olyrini, & Typhimi.
 1°. de alimentorum facultatibus. 2°. 11. F
 Panes ex laxo, leniq; hordeo furfuraceis rñdent. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
 Panes hordeacei exiguum præbent alimentum. 1°. de ali. fac. 2°. 11. F
 Panis hordei cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. F
 Panes hordeacei per aluum citissime subducuntur. 1°. de alim. fa. 2°. 11. G
 Panis ex hordeo, quæ excrementa faciat. in 1°. prorrh. cō. 3°. 4°. 182. G
 Panis Iuuenum, qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. E
 Panis cur non fit ex Lente. 1°. de alim. fac. 2°. 13. D
 Panis habentium lapidem. de cura lap. Sp. 112. B
 Panis lotus propter quid inuentus. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis in aqua frigida est frigidus, & humidus. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 Panis Lotus neq; calefacit, neq; refrigerat. 1°. de alim. fac. 2°. 11. C
 Panis lotus succū habet minimū, crassum, & lentū. 1°. de ali. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus ex terrestri factus aereus. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus lenis est. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus supernatat vt suber. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panis lotus minus alit. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Panes loti minus nutriunt, quam non loti. 1°. de alim. fac. 2°. 11. C
 Panis lotus est boni succi. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. H
 ex Pane lotio stous vni mordetur, alteri nō. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
 Panis frumēti fermentati loti medulla ē cib⁹ subtiliās. de dis. cōt. Sp. 72. D
 Panis medulla lota bene est nutrimenti pauci. de diff. cont. Sp. 73. G
 Panis Loti meminit. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E / H
 in Panes figitur loti semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. H
 Pane Masticato, non tritico sanantur furunculi puerorum. 10°. de sim-
 plicium medic. facul. 5°. 75. G
 Panes Medij ex farina non separata a fursure. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
 Panis ex Mellē siccat præcordia. 10°. meth. med. 7°. 64. A
 Panis Miliacei friabiles sunt, & exiccant aluum. 1°. de ali. fac. 2°. 13. C
 Panis miliaceus vituperandus est. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 Panis genus Νάσον dictum. 4°. de dignos. puls. 4°. 84. A
 Panes Olyrini, quales. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Panis Oxylipe in diaria ex cruditate cū profluvio. 8°. meth. me. 7°. 53. D
 Panes Panici frigidi, & exigui alimentum. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panis ex panico arenam, vel cinerem sapit dum estur. de bonitate, & vi-
 tio succorum. 2°. 36. F
 Panes panici in penuria. 1°. de alim. fac. 2°. 13. C
 Panis ex panico quæ excrementa faciat. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. G
 Pani inspergitur Papauer & edunt melle maceratum. 7°. de simpliciū
 medicamentorum facultatibus. 5°. 55. F
 Panibus, & placentis miscet papaueris semen. de atten. vic. 2°. 44. E
 Panibus cur

panibus cur inſpergunt papauer. 7°. de ſimp. me. fac. 5°. 55. G
 Panis condimentum papaueris ſemen. 1°. de ali. fac. 2°. 15. E
 Panis Puriffimus σιλγνίτης. 1°. de ali. fac. 2°. 9. G
 Panis purus quid faciat. 14°. methodi medendi. 90. B. de victus ratione
 in mor. acu. com. 2°. 7°. 121. B
 in Pane puro eſt multum nutrimentum. 8°. met. me. 7°. 50. H
 Panes puriffimi ponderoſi, & tarde deſcendantur. 1°. de ali. fac. 2°. 9. F
 ex Pane puro ſunt deiectiones albæ. in 1°. pror. c. 1°. 4°. 165. A
 Panes non multum puri faciunt ad ſeceſſiones. de cura icteri. Sp. III. C
 Panis commodus Seni qui. 1°. de ali. fac. 2°. 10. A
 Panis ſenem qualis. 5°. de ſan. tu. 2°. 91. E
 Panis ſenem ſuas dotes non habens quid faciat. 5°. de ſan. tu. 2°. 91. F
 Panis quo modo præparetur iuueni. 5°. de ſan. tu. 2°. 92. D
 Panis qualis dandus in ſiccitate. 7°. meth. med. 7°. 45. C
 Panis Siligineus aluum retinet. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panis de Simila bene paratus ex arte eſt boni chymi, ac ſubtilis de diſ-
 ſolutione continua. Sp. 73. H
 Panis ſimila bene paratus, & ex arte coctus generat chymum bonum
 & craſſum. de diſſ. cont. Sp. 74. A
 Panis ſimila multum nutrit. de diſſ. cont. Sp. 73. E
 Panis ſimilagineus aluum retinet. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 Panes Sordidi qui. 1°. de ali. fac. 2°. 9. H
 Panis Stomachicorum qualis eſſe debet. 8°. de comp. me. ſe. lo. 5°. 192. C
 Panes omnium deterrimi Subcineritij. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Panis ſubcineritius, qualis. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 149. C
 Panis Syncomiſtus qui. de vict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 121. C
 Panis ſyncomiſtus, qualis. 2°. de arte cura. ad Gla. 7°. 105. H
 Panis quantum debeat poni in Theriaca. 1°. de anti. 5°. 104. C
 Panis miſcendus viperæ. de ther. ad Piſo. 5°. 95. F
 Panis non debet viperarum iure macerari. 1°. de anti. 5°. 104. C
 Panis exiccandus per aliquot dies. 1°. de anti. 5°. 104. C
 Panis ſiccus ponitur in paſtillis theriaca. de theria. ad Piſo. 5°. 92. C
 Panes Typhini, quales. 1°. de ali. fac. 2°. 12. G
 Panis ex typha facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 cum Pane vinum calidum quando in ſyncope dandum. 1°. de arte cura-
 tiua ad Glaucanem. 7°. 99. E
 Panis ex vino quando in ſyncope dandus. 12°. met. me. 75. H. 7°. 76. C
 Panum diuerſitatis ratio in nutriendo. 1°. de ali. fac. 2°. 9. G
 Panis virtute priſſanam antecellit. de priſſ. 2°. 47. F
 Panis magis nutrit, quam priſſana. de bo. & vit. ſuc. 2°. 37. D
 Panis cum duræ coctionis tibiſ numeratur videlicet ſiſſilla, & bubula
 carne. 2°. de temp. 1°. 20. E
 Panis in ibecillū vētriculū demiffus ab eo nō ſuperat. 3°. de tēp. 1°. 23. G
 Panis vbi vētriculus habet ignem calorem nō coquitur. 1°. de lo. af. 4°. 5. E
 Panes aggrauantes ventriculum vt lutum videatur qui. 1°. de alimentō
 rum facultatibus. 2°. 12. G
 Panes qui non ſeruandi. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 qui Panis habet iniucunditatem. de priſſ. 2°. 47. F
 Panis inſuauiſ dum ſumitur. de vict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 111. D
 Panes nulli conuenientes qui. 1°. de ali. fa. 2°. 10. A
 Panes qui lædunt foſſores, & meſſores. 1°. de ali. fac. 2°. 10. A
 Panis roborat, ſed non humectat, nec ſecat. de victus ratione in morbis
 acutis, commenta. 1°. 7°. 113. C
 ex Pane quod accipitur generat atram bilem. de diſſ. cont. Sp. 74. A
 Panis dat alimentum humens. de priſſ. 2°. 48. B
 ex Pane, Priſſana, & lente fit ſanguis, pituita, bilis tum flaua, tum atra.
 3°. de ſimp. me. fac. 5°. 17. D
 Panis continet parum bilis. 2°. de nat. fac. 1°. 300. A
 Panis fit ſanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 291. B
 ex Pane quo modo fiat ſanguis. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Panis indiget multa alteratione ſi debet fieri ſanguis. 1°. de naturalibus
 facultatibus. 1°. 292. D
 Panis in pituitam primo trāſit deinde in ſanguinem. de victus ratione
 in mor. acut. com. 2°. 7°. 120. F
 Panis generat carnem compaſſam ac firmam. 2°. de ali. fac. 2°. 17. E
 Panis vt caro fiat exigit tres mutationes tamen eſt caro poteſtate. 3°. de
 temperamentis. 1°. 21. G
 cū Pane, & carnis ſcāmonij, & veratri proportio eadē eſt, q̄ ſecundi
 libri de differentiis pulſuum cū libro primo. 2°. de diſſ. pul. 4°. 53. C
 Panis ventrem mollit. de puero epil. 7°. 180. C
 Panis dandus his qui cibum vertunt in ſumum. 1°. de loc. aff. 4°. 5. E
 Panis in acutis morbis datur. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. B

citra Panē ſalfamentum edat ſplenicus. 9°. de cōp. me. ſe. lo. 5°. 199. B. F
 Panis in quibus ſtomachi affectibus ſit odorandus. 8°. de compoſitione
 medic. ſec. loc. 5°. 192. D
 Panis ex aqua mulſa pro cataplaſmate. 5°. de compoſitione medicamē.
 ſecundum locos. 5°. 161. G
 ex Pane cataplaſma, quale. 5°. de ſimp. me. fac. 5°. 34. B
 Panis pro cataplaſmate, qualis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105. D
 ex Pane cataplaſma magis digerit quam ex tritico. 8°. de ſimplicium
 medic. facul. 5°. 59. D
 Panis cataplaſma cur maxime diſſoluat. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 105. C
 ex Pane cataplaſmate citius ad ſuppurationem perducit quod eſt ex
 aqua, oleo, & farina triticea. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105. C
 Panis ex aqua, & oleo cito prius mouet. 4°. met. me. 7°. 27. D
 ex Pane decocto, & hydrelæo medicamentum ad cruſtas excidentis.
 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. B
 Panis tritus cum apio, vel ocymo cruſtas optime diſrumpit. 2°. de arte
 cur. ad Glaucanem. 7°. 107. B
 ex Pane, lente, arnogloſſo, & oleo roſaceo cataplaſma. 2°. de arte cura
 tiua ad Glaucanem. 7°. 101. G
 ex Pane, & melle cataplaſma. 13°. met. me. 7°. 83. F
 Panis mica maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Panis micula tuſſire facit. 2°. de ſimp. me. fa. 5°. 15. E
 pro Pane maza liquidior. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 145. B
 Panis calefacit, & ſiccit magis, quam maza. de ſal. diata. 2°. 40. A
 pro Pane polenta vtuntur ruſtici cyprij. 1°. de ali. fac. 2°. 11. H
 PANNICULI qui ſint. de anat. vii. Sp. 44. C
 Panniculi omnes ſunt membra completa, quæ tamen ſimplicia vocan-
 tur. de ana. vii. Sp. 44. G
 Panniculorum inuamentum. de ana. vii. Sp. 44. C
 Panniculorum neceſſitas. de ana. vii. Sp. 55. F
 Panniculorum diuerſitas. de ana. vii. Sp. 55. F
 Panniculi diſtinguentes qui. de ana. vii. Sp. 44. C
 Panniculi quibus componantur. de ana. vii. Sp. 44. G
 Panniculi ſenſum dantes qui. de ana. vii. Sp. 55. F
 Panniculi cerebri duo, & quales & eorum officiū. de ocul. 7°. 183. A
 Panniculus inter phantaſiam, & rationalem habet carnem aliquam.
 de anatomia viuorum. Sp. 58. B
 Panniculi cur ples, et pauciores i oculo ponant à diuerſis. & ocul. 7°. 183. D
 Panniculi oculorum propter quid ſint. de ocul. 7°. 182. G
 Panniculo teſti ſunt nerui à cerebro prodeuntes quo ad exeant os capi-
 tis. de oculis. 7°. 183. B
 Panniculi oculorum quo modo iuncti ſint. de ocul. 7°. 183. B
 de Panniculis tribus ante cryſtallinum. de ocul. 7°. 183. B
 Panniculorum iuxta pupillam morbi. de ocul. 7°. 186. C
 Panniculus præſtans ſenſibilitatem auri vbi ſit. de ana. vii. Sp. 48. H
 Panniculus quot componatur gula. de ana. vii. Sp. 49. F
 Panniculus ſtomachi quibus, & quo nutriatur. de ana. vii. Sp. 49. H
 ex Panniculis duobus cōponit ſtomachus, et quæ ſint. & ana. vi. Sp. 49. G
 Panniculus ſtomachi exterior cōponitur ex filiſ latitudinalibus. de ana
 to. viuorum. Sp. 49. H
 Panniculus ſtomachi interior componitur ex quibuſdam filiſ longitudi-
 nalibus, & ex quibuſdam tranſuerſis. de ana. vii. Sp. 49. G
 Panniculus quidam diuidit mēbra nutritiua à ſpiritualibus vt diaphra-
 gma quidam eſt ſenſificans vt pulmonis, hepatis ſplenis, renum. de
 anatomia viuorum. Sp. 55. F
 Panniculus cor ambiēs inter ptes ignobiles numerat. 5°. de lo. a. 4°. 29. E
 Panniculus cordis eſt denſior quocunq; alio. de ana. vii. Sp. 46. E
 Panniculus cordis vbi illud tangat. de ana. vii. Sp. 56. B
 per Panniculum ſuſpenduntur renes in dorſo. de ana. vii. Sp. 55. F
 Panniculos quatuor habent teſticularum. de ſperma. Sp. 36. F
 de Panniculorum ſætus anatomia. de ana. vii. Sp. 52. C
 Panniculis tribus cur inuoluatur ſætus. de ana. vii. Sp. 52. C
 Panniculus ex filiſ. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 244. E
 Panniculi filatim excerpti. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 242. F
 Panniculus Ampelinus. 1°. de comp. me. ſec. loc. 5°. 123. E
 PANNOLACERO ſimilis efficitur cutis colliquata. 2°. de arte curatiua ad
 Glaucanem. 7°. 105. G
 Pannus ex pilis, vel ſetis compoſitus. 3°. de comp. me. ſec. lo. 5°. 149. A
 Pannus ſetaceus ad quid vtilis. de med. fac. par. 7°. 175. E
 Pannus ſordidi proſomento. de reme. par. fac. 7°. 157. D
 PANNVS ad ventrem ſoluendum. de dyna. Sp. 27. F
 Pannum blattæ biſantiæ. de dyna. Sp. 24. B

Pannus Sabini. secret. Sp. 97. E
PANNVS in oculorum albedine quō curetur. de ocul. 7. 190. H
Panno confert sectio venarum temporum, & quæ sunt in oculorum angulis lachrymalibus. de ana. viii. Sp. 55. A
ad Pannum oculorum. de ocul. 7. 191. E
Panni oculorum remedium. de dyna. Sp. 24. G
Panni, & sanguinis oculorum remedium. de dyna. Sp. 24. H
PANTHEMINVM atram bilem educit. de dyna. Sp. 21. C
PANTHERIS non nulli vescuntur. 3. de ali. fac. 2. 26. A
Pantherarum lien non est esculentum. de atra bile. 1. 36. E
apud PANTIMEDEM mulieris decumbentis casus. in 3. de morbis vulg. com. 2. 3. 139. B
vbi PANVS, seu bubon struma fit. 1. de loc. aff. 4. 4. H
Panus siue bubon ingēs ab vlcere in pleno corpore. 1. de lo. aff. 4. 4. H
Panus, siue bubon fit ob vlcus, & post vlceris curationem diutius permanet. 2. de loc. aff. 4. 14. C
Panus in extrema ilium parte in viris. 6. de loc. aff. 4. 41. C
Panus suppuratus si incidatur, & exeat stercus significat, in colo esse abcessum. 1. de loc. aff. 4. 2. E
Pani quo modo curentur. 6. de loc. aff. 4. 41. C
ad Panos. 6. de comp. me. per gen. 5. 259. E
qu PANIS distortio spinæ fit in anteriorem partem. de articulis, commentario. 3. 7. 268. F
à Panis nō subuertitur, neq; trahuntur ossa. de art. com. 3. 7. 268. G
παννυγον quid significet. de fract. com. 3. 7. 247. E
PAPAUERIS species, quæ. 7. de simp. me. fac. 5. 55. F
Papaueris sativi semen somnum conciliat. 7. de simp. me. fac. 5. 55. F
Papaueris semen est soporiferum. de atten. vic. 2. 44. E
Papaueris semen somnum profundum inducit. 1. de ali. fac. 2. 15. E
ex Papauerum capitibus profusio in delirio, & vigilijs. 13. methodi medendi. 7. 85. E
Papauer cur somnificum. 2. de temp. 1. 16. F
Papaueris semen caput grauat. de atten. vic. 2. 44. E
Papaueris semen condimentum panibus. 1. de ali. fac. 2. 15. E
Papaueris semen miscent panibus, & placentis. de atten. vic. 2. 44. E
Papaueris sativi semen pani inspergunt, & edunt melle maceratum. 7. de simp. me. fac. 5. 55. F
Papauer cur inspergant itrijs, bellarijs, & panibus. 7. de simpl. medic. facultatibus. 5. 55. G
Papauer non dat alimentum. 1. de ali. fac. 2. 15. E
Papauer cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. F
Papauer album tostum. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 185. F
Papauer nigrum tostum. 10. de comp. me. sec. loc. 5. 206. C
Papaueris succum cur torrefaciant, & an bene faciant. 3. de compositione medic. sec. loc. 5. 142. C
Papauer nigrum purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
Papaueris agrestis. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 180. C/D
Papauer cornutum vnde dictum. 7. de simp. me. fac. 5. 55. G
Papauer ceratitidis. 6. de comp. me. per gen. 5. 255. B
Papaueris cornuti radix hepaticos affectus adiuvat. 7. de simp. medic. facultatibus. 5. 55. G
Papaueris cornuti folia, & flores sordida admodum, & contumacia vlcera iuuant. 7. de simp. me. fac. 5. 55. G
Papauer herculeum pituitam expurgat. 7. de simp. me. fac. 5. 55. H
Papauer frigidum est. 3. de temp. 1. 21. G/3. de simp. medic. fac. 5. 21. H
de dissol. cont. Sp. 74. D
Papauer frigidum indicatur ab omnibus. 3. de simp. me. fac. 5. 17. H
Papaueris succus frigidus est in quarto ordine. 3. de simpliciu medic. facul. 19. G/7. 5. 55. G
Papaueris succus magis refrigerat quā semen. de atten. vic. 2. 44. E
Papaueris semen melius herba. de atten. vic. 2. 44. E
Papaueris semen quomodo refrigerare probetur. de atten. vic. 2. 44. E
Papauer quomodo in frigidet. 1. de simp. me. fac. 5. 4. E
Papauer quo modo calefaciat, & quo modo calida refrigeret. 1. de compositione medic. per gen. 5. 209. H
Papaueris succus, etsi detur calefactus, tamen postea fit frigidus. 3. de temperamentis. 1. 23. G
ex Papaueris succo medicamenta refrigerant, & siccant. 12. methodi medendi. 7. 79. C
Papaueris lachryma est opium non succus. 2. de anti. 5. 114. B
Papaueris lachryma refrigerat, & siccatur. 1. de temp. 1. 10. E
Papaueris succus odore cum homine pugnat quippe hominis naturæ cō-

trarius. 4. de simp. me. fac. 5. 29. E
Papaueris succus est homini contrarius. 3. de temp. 1. 23. F
Papaueris succus non est acidus. 4. de simp. me. fac. 5. 28. C
Papaueris succus modice sumptus iuuat. d. vi. ra. i. mo. ac. c. 2. 7. 118. D
Papauer dolores mitigat, et quo. 6. de comp. me. per gen. 5. 255. C
Papaueris succus aufert dolorem. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 138. G
Papauere sunt emplastica anodyna, & reprimentia. commentario. 6. aphorismo. 31. Ex. 49. E
Papaueris succus numeratur inter anodyna, in quibus errant medici. 12. meth. med. 7. 77. B
ex Papaueris capitibus quæ fiunt repellunt. 1. de arte cur. 7. 100. A
ex Papaueris capitibus apparatus repellit in capitis doloribus. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 137. D
ex Papauerum capitibus infusiones ad capitis dolores ex febre. 1. de arte cur. ad Gla. 7. 100. B
Papauer obest in processu doloris capitis. 2. de comp. me. se. lo. 5. 137. F
Papauer cōuenit catarrho tenui à capite defluente. 1. de alim. f. 2. 15. E
Papauer confert tussi ex thorace, & pulmone. 1. de alim. fac. 2. 15. E
Papauer purulentis cōuenit. de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 152. G
Papauera non sunt sumenda in humidis, & palustribus locis in Diacodio. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 180. H
Papauera quanta magnitudinis esse debent in Diacodio. 7. de compositione medic. sec. loc. 5. 180. H
Papaueris succus in Theriaca quantum tps durat. 5. met. me. 7. 35. D
Papaueris succus valet in coli dolore. 12. met. me. 7. 79. G
Papauera nec duriora, nec molliora esse debent in Diacodio. 7. de comp. medic. sec. loc. 5. 180. G
ex Papauere medicamentis quo modo vti debemus. 3. de compositione medic. sec. loc. 5. 142. C
Papaueris succus alexiterias antidotos ingredi non potest. 5. de simplic. medic. facul. 5. 37. C
Papaueris succum semper fugit Galenus, quando potest. 3. de compositione medic. sec. loc. 5. 142. H
ex Papaueris succo composita aures offendunt. 2. de compositione medic. sec. loc. 5. 142. G
ex Papauere vnctiones frigida quibus cauedæ. 6. de san. tu. 2. 100. G
Papaueris succus quæ mala faciat. 3. de comp. me. sec. loc. 5. 142. C
Papauer facit morbos frigidos. de cau. mor. 3. 7. D
Papauer quātā pariat refrigerationē. 1. de comp. me. per ge. 5. 210. A
Papauer nō citra damnum refrigerat. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 132. F
Papaueris succus stupefacit in 6. de morb. vul. com. 6. 3. 196. E
ex Papaueris succo medicamenta omnia stupefaciunt. 3. de compositione medic. sec. loc. 5. 142. B
Papauer obtupefacit, & necat. 5. de simp. me. fac. 5. 55. G
Papauer inducit mortem. 7. de simp. me. fac. 5. 55. G
Papaueris liquor quomodo necet, & obsit. de ther. ad Pifo. 5. 94. B
Papaueris succus deleterius est. 3. de temp. 1. 23. F
Papauer habet naturam exitialem, tamē non nocet sine quantitate. cō. 2. aphorismo. 17. Ex. 13. B
Papaueris succus si largius bibatur aut dementat, aut mortem inferi. 5. de simp. me. fac. 5. 37. C
Papaueris succus cur si vino mistus bibatur necet citius. 3. de simplic. medic. facul. 5. 22. E
Papaueris succus liquatur sapa. 12. met. me. 7. 79. G
Papaueris succi poti noxā vinum vetus sanat. 3. de simp. me. f. 5. 22. E
Papaueris succum q biberunt ijs confert hydrelæon. 2. de anti. 5. 114. B
Papaueris lachrymam qui biberunt quid adiuvat. 2. de anti. 5. 114. B
2 PAPILLIS mariū raro sunt glādulosa corpora. 2. de sem. 1. 336. D
Papilla mammæ ligandæ papyro in sanguinis profluvio. de remedijs paratu facilibus. 7. 163. F
PAPVLAE quæ vocantur petechie vulgo. in 1. de morbis vulgaribus commentario. 3. 3. 121. G
Papula parua quæ euanescebat, [forte petechie dictæ à nobis.] in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 111. D
Papula vnde fiant, & vnde dictæ. in 3. de mor. vul. com. 3. 3. 145. A
Papularum prouentus quando fiat. 3. de symp. cau. 3. 26. C
Papula Hydatides, quæ. 6. de loc. aff. 4. 29. D
ad Papulas feruidas circa caput existētes. 1. de cōp. me. se. l. 5. 129. B
ad Papulas feruidas. 1. de comp. me. se. lo. 5. 130. F
ad Papulas oculorum. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 154. F
ad Papulas geniarum. de reme. par. fac. 7. 157. C
ad Papularum in mento eruptiones. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 162. C
ad Papularum

ad Papularū menti ficosas eruptiones. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 160. F
 ex PAPYRACEA charta vsta medicamentum valde siccit. 5°. me-
 rhodi medendi. 7°. 36. D
 PAPYRVS per se non ingreditur vsu medicinalem. 8°. de simplic. me-
 dicamen. facul. 5°. 57. G
 Papyri cinere infirmus exiccat cartæ cinis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. G
 Papyro ligandum penis extremum in sanguinis profluuiio. de remedijs
 paratu facilibus. 7°. 163. F
 PAR numerus fæminā impar marē refert. 3°. de dieb. dec. 4°. 158. H
 Pares, & ipares dies cōsideradi sunt. de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 3°. 112. H
 Pares dies si habeant vehementiores accessiones morbus est longus. cō-
 menta. 4°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Paribus diebus magna ex parte iudicari diuturnas ægrotudines inquit
 Hippocrates. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Paribus diebus accessiones, et dolores. 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 150. F/H
 Paribus diebus afflictus. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 148. H
 Paribus diebus non fit perfecta iudicatio. com. 1°. aph. 20°. Ex. 9. H
 de PARABILIBVS medicamentis librum scripsit Apollonius. 11°.
 de simp. me. fac. 82. H/2°. de comp. med. sec. loc. 132. B/3°. 141. F/144.
 G/148. D/5°. 163. H/6°. 174. D/ 175. H
 PARACÉNTESIS, id est punctiones fiunt qñ hydropici perforantur.
 14°. met. me. 7°. 90. G/com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 PARACENTETICI vocant perforatoriam artem. ad Thrasy-
 bulum. 2°. 105. B
 Παράκναι quid significet. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. A
 Παράκναι inclinante ætatem græci vocant. 5°. de san. tu. 2°. 89. A
 PARAGMATICA febris. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 160. A
 Paracraftica species synochi. 9°. met. me. 7°. 57. A
 Paracrafticas febres facit humoris in caua vena putrefactio. 2°. de dif-
 ferentijs febrium. 3°. 42. H
 PARACRASTICVS pulsus tenet mitiorem homotono, & acra-
 stico in secundo vel tertio die cum declinatione, licet in principio fuerit
 vehemens. de dyna. Sp. 34. C
 PARACOPÉ, phrenitim, dementiā siue cardiacam significat vri-
 na tenuis, maxime si dolor capitis, & scapularum, & insomnia fue-
 rit. de dyna. Sp. 34. E
 Paracopé aut phrenitim venturam ostendit in synocha vrina quæ velu-
 ti florem vini supernatantem habuerit. de dyna. Sp. 34. F
 Παράκοποι quid significet. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. A
 PARADOXOLOGVS, & paradoxopæus à quibus fit dictus Gale-
 nus. 10°. meth. med. 7°. 63. C
 PARAGOGÆ articuloꝝ affectus. intr. 1159. E
 Παράγωγαι quid significet. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. A
 PARALIVM, id est papauer. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. G
 PARALLELI ab aliquibus zona dicuntur. c. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Paralleli sunt lineæ imaginariæ. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 PARALIVS, siue marinus Titymallus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 162. E
 Παράλυσις id est præter rationem quod dicatur in 1°. pror. c. 2°. 4°. 172. F
 PARALYSIS vnde dicta. 2°. met. me. 7°. 9. D
 Paralysis quid. fin. med. 1154. H/1°. de sym. cau. 3°. 16. C
 Paralysis in corpore seq̃ ad dominium phlegmatis. de ana. xii. Sp. 45. E
 Paralysis contingit conceptis in phlegmatis hora. de sperm. Sp. 37. C
 Paralysis passio atræ bilis. de sperm. Sp. 38. B
 Paralysis contingit conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37. D
 de Paralysis librum fecit Erasistratus. de assuetu. 2°. 60. D
 Paralysis quorum sit nervorum. 3°. de loc. aff. 4°. 17. C
 Paralysis qua parte cerebri affecta fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
 Paralysis typicam non habet. de typ. 3°. 90. D
 Paralysis quedam laevis est torpor. 2°. de symp. 3°. 19. H
 Paralysis, & torporis differentia. 1°. de symp. cau. 3°. 16. C
 Paralysis qñq; à generatione offendit oculum. de ana. ocul. Sp. 57. G
 Paralysis oculorum quotuplex sit, & quo modo fiat. de ocul. 7°. 187. E
 Paralysis corone affectus. intr. 1158. D
 Paralysis affectus communis toti palpebræ. intro. 1158. D
 Paralysis lingue nullum nomen habet. 2°. de symp. cau. 3°. 19. G
 Paralysis stomachi. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
 Paralysis qua causa fiat. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Paralysis pariuunt lenti, & crassi humores. de atra bile. 1°. 35. H
 Paralysis qñ sequitur ad cōpressionē vertebræ. 4°. de loc. aff. 4°. 24. C
 Paralysis fit ex solo morbo. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Paralysis sequitur apoplexiam. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Paralysis totius corporis est apoplexia. 2°. de symp. cau. 3°. 19. H

Paralysis nunquam visa secundum aliquos. 4°. de loc. aff. 4°. 25. E
 in Paralysis nullum adest loci affecti signum. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 ad Paralysis tendit pulsus stupidus, et significat dispositionem esse in
 nervis musculi. 1°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Paralysis significat vrina spissa cardiacorum. de dyna. Sp. 34. H
 in Paralysis vrina rubra prædicit futuram mortem. de dyna. Sp. 35. D
 Paralysis quo modo mortem inferat. 1°. de symp. cau. 3°. 16. D
 in Paralysis sanguinea quid agendum. de cura lap. Sp. 112. F
 Paralysis infestante cathartici vtuntur. de dyna. Sp. 20. E
 ad Paralysis oris. de cura lapidis. Sp. 112. G
 Paralysis quæ conueniant. de dyna. Sp. 31. C
 Paralysis conueniunt euphorbium, & adarce. 6°. de san. tu. 2°. 99. G
 Paralysis quid valeat. de cura lapidis. Sp. 112. F
 p Paralysis salvia. de dyna. Sp. 35. E
 ad Paralysis potio Ioannis filij Ligori medici. de dyna. Sp. 31. C
 ad Paralysis vnguentum. de dyna. Sp. 31. D
 ad Paralysis valens medicamen. de med. exper. Sp. 105. G/H
 ad Paralysis longo tempore infestatos. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 270. F
 ad Paralysis resolutos. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 185. A
 ad Paralysis. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. B/secret. Sp. 96. H
 ad Paralysis compositio secretorum. Sp. 97. A
 PARALYTICA naturaliter puella quomodo sit. de sperm. Sp. 38. B
 Paralyticus quidam qui fiebat se crus lapideum habere somniabat de
 prælag. ex insomn. 4°. 213. D
 Paralyticus nemo fit per extenuationem. 4°. de loc. aff. 4°. 24. A
 Paralyticis vnde grauitas. de mult. 3°. 77. H
 Paralytica si est vna medietas lingue, reliqua motu, & sensum nō amit-
 tit ppter diuisionē eius in duas partes cōsimiles. de ana. vi. Sp. 49. D
 Paralytica fit sola lingua, tñ seruat tactu, et gustu. 4°. de lo. af. 4°. 22. G
 Paralyticorū pulsus qualis. de pul. ad ty. 46. A/4°. de cau. p. 4°. 102. G
 Paralyticis damus phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
 Paralyticis succurrit potio sancti Pauli. de dyna. Sp. 31. C
 ad Paralyticos acopon. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. A
 Παράλυτος digitus qui intro. 1153. C
 Παράλυσις quid significet. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. A
 Παράλυσις quid sint. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. E
 PARAPHROSYNE 2°. meth. med. 7°. 9. E
 PARAPLEGIA quid. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 4°. 183. E
 Paraplegia quæ sint. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 113. D
 Paraplegia quæ & quod parotides in ipsis vitiosa fiat. in 1°. prorrheti-
 commentario. 3°. 4°. 187. G
 Paraplegia quæ, et quod qñq; apoplexia dicat. in 1°. prh. c. 2°. 4°. 175. F
 Paraplegia quæ ex vtriusque frigidis fiat. in 1°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 113. G
 Paraplegia i mēbri resolutionē decubuit. in 1°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 113. G
 PARAPLEXIA quid. in 1°. pror. com. 3°. 7°. 183. E
 Paraplexia quomodo differt ab apoplexia. fin. med. 1154. B
 Paraplexia quō fiat, & quæ sit. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 138. D
 Paraplexia ex immodico vini potu. 3°. de temp. 1°. 22. G
 Paraplexia meminit. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 138. A
 Παράπληξις quæ. de ijs q in med. fi. cō. 3°. 214. H/de ar. c. 2°. 7°. 265. G
 PARARHYTMVS qui. fin. med. 1154. G/1°. de puls. diff. 4°. 48. G/
 comp. pul. Sp. 65. H
 Παράρρυθμος quid. de fascijs. 7°. 294. H
 PARASTATAE latine astites. fin. med. 1154. A
 PARASYNANCHE seu paracynanche quo modo fiant, & in qua par-
 te. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Parasinanche morbus peracutus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 ex PARATV facillimis remedia melius est componere pro pauperi-
 bus. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. D
 PAREXILLAE meminit prælag. exper. conf. Sp. 78. B
 PARDALIS habet ossium substantiam densiorem, ac duriorē capris
 suibus, & ouibus. 11°. de vsu par. 1°. 191. D
 Pardalis adeps qualis. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. C
 Pardalis adeps tenuium partium. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 233. H
 Pardalis adeps quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopetijs. 1°.
 de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
 Pardaleon dentes similes leoninis. 11°. de vsu par. 1°. 187. C
 Pardales calidi. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. E
 Pardales aridi. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. E
 PARDALIANCHES 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. A
 PARDI cur noctu vident. 7°. de decr. Hipp. 1°. 270. B
 Pardi caro qualis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A

Pardorum esus hominibus feris relinquendus. de atten. vic. 2^a. 45. E
Pardi pingue quale. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 269. F
Pardi adeps qualis. 4°. de comp. me. per gen. 242. A/7°. 5^a. 263. E
Pardi adeps tenuium partium. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 232. H
Pardi adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 104. A
Pardi adeps sequitur leoninum. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 104. A
PAREGORICAE facultates. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 37. A
Paregorica quae. de reme. par. fac. 7^a. 154. C/155. E/de dyna. Sp. 18. H
Παργορικόν. i. lenies medicamentum est lac. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. H
Paregoricus est vitellus ovi extrinsecus illinitus. de simp. med. Sp. 88. E
Paregoricum inuenitur oleum ubi mala sydonia per tempus maduerint. de simp. med. Sp. 88. D
Paregoricis rebus mitigant dolores vetusti. et isanabiles. 4°. dy. S. 19. A
Παργορικός vinculum a malis per quas ducit nomen habet. de fa. 7^a. 295. A
PAREMPTOSIS affectus meatuum oculorum. intro. Isa. 58. D
Paremprosis transfusus spirituum. de venae sect. aduer. Eras. 6^a. 5. F
Paremprosis quid. 13°. met. me. 7^a. 80. E
PARENCHYMA quid. 6°. de ana. adm. 93. A/7^a. 95. B/6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. A/14°. met. me. 7^a. 87. B
Parenchyma quae caro. de mul. 3^a. 81. D
Parenchyma seu effusio dicitur proprie viscerum caro. de partibus an. medica. Sp. 17. A
Parenchyma cur vocetur viscerum caro. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 77. F
Parenchyma dicitur caro in gibba iecoris parte. de mul. 3^a. 77. G
Parenchymatum meminit. de mul. 3^a. 80. E/8°. de comp. me. sec. locos. 5^a. 194. A/10°. met. me. 7^a. 67. D
PARENTIBVS unde filij similes. de hist. philo. Sp. 10. G
Parentibus cur dissimiles filij. de hist. philo. 10. G/de sperm. Sp. 38. G
Parentibus cur factus quandoq; non sint similes. de sperm. Sp. 37. A
Parentibus sanis cur fetus quq; prauis sint affecti. de sperm. Sp. 37. A
Παρεργον εργον ποιεῖσθαι. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 108. E
Paresausta. de med. par. fac. 7^a. 176. G
PARIENTI difficulter mulieri sternutatio superueniens bonum. cō. 5°. aphorismo. 35°. Ex. 40. F
ad Parientes aere suffitus. de med. fac. par. 7^a. 168. G
quae Pepererunt mulieres ob frictione non rubescunt. de cuc. scarifi. 6°. 3. C
PARIEPIPHIMOSIS quid. fin. med. Isa. 49. C
PARIETARIA pro vrina promouenda. de med. fac. par. 7^a. 168. C
ex Parigens libris concoctorum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 183. A
PARILITAS consequenter habens quae. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. F
Parilitas iuxta circuitus quae. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. F
PARIDIS saltatoris Psilotrum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 127. H
Παριδία quae tonsillas vocant graeci. 5°. de san. tu. 2^a. 90. A
Παριδία quae qd. 11°. de vsu p. 185. G/16°. 1^a. 216. H/3°. de sym. cau. 3^a. 29. F
Paristhmia. vna. et iofilla. qd. et quo fiat loco. de tum. praenat. 3^a. 84. H
ad Paristhmia glandulae sunt magna. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. G
Paristhmia consequuntur sanie a capite defluentia. 6°. de san. tu. 2^a. 98. F
ad Paristhmia. et palatum. et pulmonem cur a capite materia transmittatur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. H
ad Paristhmia quo tendantur medicamenta. 4°. met. me. 17^a. 29. A
ad Paristhmia elxines succum gargarizandum non nulli exhibent. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. C
ad Paristhmia gargarizata. 4°. met. me. 17^a. 29. A
Paristhmij. et morbis colli quo modo prosunt purpure marina. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. H
Paristhmiorum phlegmonas tollit scarificatio omne. de cucur. sca. 6°. 4. B
ad Paristhmia phlegmone conflantia confert succus centaureae. de vir. cent. Sp. 93. D
Paristhmiorum escharis confert succus centaureae. de vir. cent. Sp. 93. D
PARII casus. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 147. E
Parij multum iuuantur sanguinis missione auctoritate Asclepiadis. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 147. F
PARMENIDES primus terram extra duos circulos habitabilem dixit. de hist. philo. Sp. 8. E
Παροχη est a rinis ad latera diuertere. de cucur. sca. 6°. 4. F
PAROCHETEVSIM vocat Hippocrates deriuatione ad partes propinquas. 6°. de san. tu. 2^a. 100. B
Parocheteusis. i. deriuatio est eiusdem generis cum euacuatione facta per particulam. quae fluxionem suscipit de cucur. scar. 6°. 4. E
Parocheteusis. 5°. met. me. 7^a. 30. D
PARONYCHIA unde dicta. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. H

Paronychias sanat paronychia. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. H
Paronychia calida est sicca in tertio ordine. et substantia tenuis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. H
Paronychia est tenuium partium. exiccat sine morfu. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 57. H
Paronychia fauos sanat. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. H
ad PARONYCHIAS vtuntur Lycio. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. G
Paronychys conferunt sordes aurium. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 77. E
ad Paronychias. 8°. de comp. me. sec. loc. 188. G/2°. de comp. med. per gene. 222. A/4°. 5^a. 244. B/de med. fac. par. 7^a. 174. A
Parorasis id est visus prauitas. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. B
de PAROTIDIBVS de reme. par. fac. 7^a. 155. D
Parotides quid. fin. med. Isa. 48. H
Parotides. i. abscessus iuxta aures. com. 4°. aph. 74°. Ex. 26. A
Parotides ab aliquibus symptomata dicuntur. 12°. met. me. 7^a. 75. F
Parotides vitiose paraplegicis. in 1°. pror. com. 3°. 4^a. 187. G
Parotides quomodo fiant. et quando. de dyna. Sp. 34. A
Parotides fiunt in febribus laboriosis. et quo modo. et ex qua materia com. 4°. aph. 74°. Ex. 26. A
Parotides a quibus fiant succis. in 1°. pror. com. 3°. 4^a. 188. G
Parotides fiunt in adenibus aurium. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. H
Parotides quibus signis cognoscuntur futurae. in 1°. pror. c. 3°. 4^a. 187. E
Parotidas quo cognoscas futuras ex facie. in 1°. pror. cō. 3°. 4^a. 188. E
Parotidum signum praecipuum. in 1°. pror. com. 3°. 4^a. 188. H
Parotides simplices quibus curentur. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 147. E
Parotidibus inchoantibus praesidium. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 146. H
in Parotidibus numquam est vsus repulsiuorum. 3°. de compositio. me. di. secun. locos. 5^a. 146. H
Parotides non sunt reperiendi. sed attrahenda. 3°. de compositio. medic. sec. loc. 5^a. 146. E
Parotides quibus digerantur. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 147. E
Parotides tolluntur a tussicula cum sputo frequenti. in 1°. pror. rheum. commentario. 3°. 4^a. 188. G
in Parotidibus quando venae sectio exercenda sit. 3°. de compositio. medic. sec. loc. 5^a. 146. E/F
ad Parotidas cucurbitula. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 146. D
Parotides quo modo incidenda. de dyna. Sp. 32. C
Parotides quo modo finiant. 3°. de cris. 4^a. 139. E
Parotidas citra suppurationem curari per inferiora rarissimum est. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 116. F
Parotides euanescentes reuertuntur. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 179. E
in Parotidibus durities quo curada. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 146. F
ad Parotidas butyro vtuntur. 10°. de simp. me. fac. 73. G/5^a. 74. C/D
Parotidas soluunt caricae sicut Iris. de simp. med. Sp. 84. C
Parotidas induratas iuuat erysimum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. E
ad Parotidas caprinum sterus. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 76. E
Parotidas sanat vrutia. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. C
Parotidibus inueteratis qd copetant. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 147. A/D
Parotidas sanat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. C
ad Parotidas Archigenis medicamentum. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 146. H
ad Parotidas. 2°. de cōp. med. per gen. 222. A/3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 146. D/242. H/3°. 246. E/247. A/D/F/6°. 256. H/259. E/261. H/5^a. 262. A/de med. fac. par. 7^a. 162. G/de hist. philo. Sp. 8. E
PAROXYSMVS lege circuitus. et accessio. 7^a. 6. A
PARS et totum sunt ad aliquid. 1°. met. me. 1^a. 287. A
Partes ille dicuntur. quae totum complent. in tim. Pla. 7^a. 6. A
Pars quae sit. 1°. met. me. 1^a. 286. C
Pars et species in anima idem. 9°. de decr. Hip. 1^a. 286. C
Partes minimas simul ponere non est tota per tota miscere. 1°. de temperamentis. 1^a. 14. G
Partes vicinae qualitate in se agunt. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 238. A
Partes animalium sunt membra. in tim. Plat. 1^a. 287. A
Partes corporis sunt loci. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 138. B
Partium inter se differentia. 16°. de vsu par. 1^a. 215. B
Pars animalis quomodo ab alia differat. 7°. met. me. 7^a. 43. F
Parti omni quatuor qualitates dant certam quandam temperaturam. 1°. de vsu partium. 1^a. 115. D
Partium symmetria qualis. 11°. de vsu par. 1^a. 188. G
Partes omnes inueniendi methodus. 1°. de vsu par. 1^a. 114. G
Partis substantia debet sciri ad vsum adiumentorum. de cōst. ar. Isa. 41. C
Partis cuiusq; essentia primo. deinde actio. et societas. quam cum proximis habet cognosci debet. ex anatome. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. E

Partis substantia quid doceat. de const. ar. Isa. 41. C
 Partes quo sint factae tales non inquirendum. 15°. de usu par. 1°. 210. F
 Partis formatio quid doceat. de const. ar. Isa. 41. C
 a Partibus secunda utilitas animalibus puenit. 17°. de usu pa. 1°. 221. C
 Partium utilitatem scire oportet. de sect. Isa. 18. F
 Partium singularum actio, & utilitas necessario sciri debent. de constitutione artis. Isa. 40. G
 Partis utilitas non potest inueniri nisi cognita actione. 1°. de usu partiu. 114. H
 Partis utilitas cognosci non potest nisi totius instrumenti actio fuerit nota. 16°. de usu par. 1°. 215. F
 Partis usus pendet ex utili actione. 17°. de usu par. 1°. 221. D
 Partis actio, & usus quo differant, & quid sint. 17°. de usu pa. 1°. 221. B
 de Partium omnium utilitate nullus antiquorum dixit, neq; Aristoteles. 1°. de usu par. 1°. 115. A
 de Partium usu imperfecta, & quandoq; falsa dixit Aristoteles, & Erophylus. 1°. de usu par. 1°. 115. A
 de Partium usu imperfecte, & obscure, tamen non perperam scriptum est ab Hippocrate. 1°. de usu par. 1°. 115. A
 de Partium usu propter quid scripserit Galenus. 1°. de usu pa. 1°. 115. A
 de Partium usu utilitates. 17°. de usu par. 1°. 222. E
 de Partium usu tractare pertinet ad philosophum, non solum ad medicum. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 de Partium usu liber principium theologiae. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 Pars nulla habetur propter se ipsam, aliter esset frustra, & abscondenda. 17°. de usu par. 1°. 221. C
 Partes simplices primo consideranda sunt. 5°. met. me. 7°. 29. G
 Partes simplices habent particulas fibrosas, membranosas, & carnosas. 10°. met. me. 7°. 67. D
 Partes dissimilares quae sint. 7°. met. me. 7°. 44. H
 Partes prima quae formentur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Partes ultima quae formentur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Partes magna animalis quae. 1°. de usu par. 1°. 114. G
 Partium solidarum quantitas, ex quibus sit. 11°. met. me. 7°. 68. B
 Partium solidarum quantitas semper eadem manet. 11°. met. me. 7°. 68. B
 Partis cuiusq; quantitas est in organis. 2°. met. me. 7°. 13. D
 Partes pro dignitate consideranda. 7°. met. me. 7°. 49. B
 Partes quae ad vitam conferunt sunt principes. 6°. de usu par. 1°. 150. B
 Pars principalis quot nominibus posset dici. 2°. de decr. Hipp. 1°. 238. F
 Pars princeps in corpore quae sit habenda. 6°. de usu par. 1°. 150. A
 Partium principaliorum providentia habet natura. 2°. de usu pa. 1°. 123. B
 Partes principales a natura sunt maiore robore dotatae. & ca. mor. 3°. 8. D
 Pars una sola satis est ad naturam ostendendum. 17°. de usu pa. 1°. 222. A
 Partes principales sunt in profundo. 2°. de usu par. 1°. 123. B
 Partes minus principales sunt in superficie. 2°. de usu par. 1°. 123. B
 Partes principales quibus cor gubernatur tres sunt. 5°. de lo. aff. 4°. 28. H
 inter Partes ignobiles numeratur panniculus cor ambiens. 5°. de locis affectis. 4°. 29. E
 Partes corporis summae quae sint. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 170. A
 Partes extremae habent partem carnis, & pinguedinis. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 26. F
 Partes extremae nervosa, & cutanea. 3°. de alim. fac. 2°. 26. F
 Pars corporis inanis quae in progn. Hip. com. 2°. 4°. 197. F
 Partes corporis cassae quae sint. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 209. B
 Partes quae quiescunt. de ijs, quae in med. fi. com. 2°. 7°. 209. H
 Partes corporis lapae quae in progn. com. 2°. 4°. 197. F
 Partes externae ut aures, nasi, prima debent esse factae ex substantia, quae non facile contundatur, vel frangatur. 11°. de usu par. 1°. 188. H
 Partes cur calidae, vel frigidae. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 Pars dextera quomodo sinistra calidior. 14°. de usu par. 1°. 206. F
 Partes secundum rectitudinem sita plus inter se communicant. 14°. de usu partium. 1°. 206. G
 Partes contrariae non possunt bene uniri. 11°. de usu par. 1°. 191. F
 Partium quae connexu uniantur proprium. 3°. de ana. adm. 5°. 74. C
 Pars quae non habet coniungere debet esse in medio. 15°. de usu pa. 1°. 210. G
 Partis positio obliqua duplex. 2°. de usu par. 1°. 125. B
 Partes cur tenuiores in medio radij, & vlnae. 2°. de usu par. 1°. 125. B
 Partes cur crassiores in cubito, & carpo. 2°. de usu par. 1°. 125. B
 Partes, quae non habent operimentum in homine, remedium in constructione habent difficultatem ad patiendum. 1°. de usu par. 1°. 117. A
 Partes sub facie habent nervos a spina. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Partes infernae a spinali medulla accipiunt vires, ac robur. 16°. de usu

partium. 1°. 216. F
 Partes habentes magnos nervos propter sensum. 5°. de usu par. 1°. 145. C
 Partibus habentibus sensum exactiorem maiores, & molliores nervi a cerebro immittuntur. 16°. de usu par. 1°. 215. B
 Partes praeter ventriculum, & eius os non habent sensum indigentiae. 4°. de usu par. 1°. 136. E
 Partes oes consequenter exugunt a ventriculo. 4°. de usu par. 1°. 136. E
 Partes sub facie quae habeant nervos a cerebro. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 Partes intra peritonaeum unde nervos accipiant. 16°. de usu par. 1°. 216. F
 Partes quae multum moventur habent nervum durum, & magnum. 16°. de usu par. 1°. 215. B
 Pars motu voluntario non movetur sine musculo. 11°. de usu p. 1°. 190. C
 Partes, quae moventur motu voluntario, habent ad minus duos musculos. 10°. de usu par. 1°. 180. G
 Partes animalis quae sunt utiles generare humores ad quid ipsos generent. com. 5°. apho. 39°. Ex. 41. B
 Partes aliqua recipiunt semen. 15°. de usu par. 1°. 210. A
 Partes aliqua eijciunt semen. 15°. de usu par. 1°. 210. A
 Partes quae totius habent cognitionem. 4°. de diff. pul. 4°. 67. E
 Partium superiorum exercitatio quoniam maior. de par. pil. exer. 2°. 49. E
 Partium robur quo exercetur, & firmatur. 2°. de san. tu. 2°. 74. D/E
 Partes simul attritae quid acquirant. 1°. de san. tu. 2°. 68. E
 Partium proximarum compressio quo modo fiat. 1°. de san. tu. 2°. 68. C
 Partes nostri corporis quae recipiant, & transmittant recrementa. de cur. ran. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 per Partes inferiores exit flatus inutilis. 4°. de usu par. 1°. 138. A
 Partes corporis quo modo a virtutibus varijs gubernantur. 2°. de arte cura. ad Glauco. 7°. 103. B
 Partes omnes a quatuor naturalibus facultatibus gubernantur. 2°. de sanitate tuenda. 2°. 75. A
 Pars qualibet habet quatuor facultates. 8°. de composi. med. sec. locos. 194. A/9°. 5°. 198. D
 Pars qualibet animalis habet quatuor potentias, & quae sint. de causis mor. 3°. 8. D/com. 1°. apho. 22. Ex. 10. C
 Pars qualibet animalis habet naturales potentias. c. 5°. ap. 39°. Ex. 41. B
 Partes omnes habent vim attractricem, retentricem, excretricem, alteratricem. 4°. de usu par. 1°. 136. E
 Partes oes habent vim expultricem, & attractricem. de instr. odor. 1°. 112. F
 Partium animalium opus quod in progn. com. 1°. 4°. 197. B
 Partes quaedam corporis quibus priuatum fruuntur, & quibus viuunt sum corpus. sexto loco est considerandum. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
 Partium omnium communes actiones quae. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Partium animalis munia quae de diff. mor. 3°. 4. H
 Pars qualibet animalis habet propriam actionem. 7°. met. me. 7°. 43. F
 Partes corporis sine doctrina suas faciunt actiones. 6°. de lo. af. 4°. 42. A
 Pars qualibet habet humorem similem. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Partes omnes non aluntur eodem alimento. 6°. de usu par. 1°. 155. B
 Pars unaquaeque proprium habet nutrimentum. cō. 2°. aph. 12°. Ex. 12. E
 Pars qualibet trahit proprium alimentum. 6°. met. me. 7°. 40. D
 Partes omnes corporis sanguinem sibi familiarem trahunt. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. C
 Partes, quae nutriuntur, trahunt ex proximis vasis alimentum. 4°. de usu par. 140. B/9°. 1°. 172. G
 Partes, quae trahunt a longinquo, habent instrumentum adiuvans. 9°. de usu partium. 1°. 172. G
 Pars qualibet trahit ad se succum adglutinat, & assimilatur. de naturalibus facultatibus. 1°. 293. B
 Partes, quae volunt succum, quo nutriuntur, alteratum, habent aliquam uernulam, vel sinum, vel penum, in quo alteratur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. B
 Partes singulae habent vim primum attrahendi nutrimentum, postea alterandi, postea in partem propinquam transmittendi. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100. C
 Partes quomodo transmittant ad alias partes. 6°. de san. tu. 2°. 100. C
 Partes primo sumunt pro suo alimento, postea ad alias partes mittunt. 4°. de san. tu. 2°. 88. A
 Partes corporis augentur in longum, latum, & profundum. 1°. de usu partium. 1°. 115. H
 Partium magnitudo a quibus augetur. de cau. mor. 3°. 9. D
 Partes omnes indigent calore naturali semper, sed secundum modum. 16°. de usu par. 1°. 220. D
 Partium calor quo modo seruetur. de usu puls. 1°. 228. C
 Partes solidae quo modo custodiantur. 11°. met. me. 7°. 68. E

Partes carnosae quo modo custodiantur. 11°. met. me. 7°. 68. E
 Partes semper magis siccantur in processu ætatis. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Partes quod ob victum, & non ob imbecillitatem laborent argumentū. 6°. de san. tu. 2°. 100. D
 à Partibus longinquis quō trahunt medicamenta. de cathar. Sp. 94. H
 Partes quasdam corporis priuatim vitiant medicamenta quedam. de the. ad Pisonem. 5°. 91. A
 Partes effeminantur à medicamentis adstringentia non habentibus. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 212. C
 Partes corporis priuatim iuuat quā medicamēta. de the. ad Pifo. 5°. 91. A
 à Partibus denominata quō sunt medicamēta. 5°. de sim. me. fa. 5°. 38. E
 in Partibus omnibus corporis qui fiant morbi. 3°. de loc. aff. 4°. 18. C
 à Parte patiente, vt plurimum nominantur morbi. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 95. F
 Partes quæ primo frigescent. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 170. A
 Partes extremas corporis frigiditas esse quando malum, & quando nō. comp. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 Partium extremarum frigiditas in forti dolore ventris, malū. com. 6°. aphorismo. 16°. Ex. 47. F
 Partes insensibiles non dolent. 12°. met. me. 7°. 78. C
 Pars corporis dolens, dura, renitens in tumorem eleuata quo modo fiat, & curetur. de sect. 15a. 16. D
 Partibus dolentibus cur inflammationes fiant. cō. 5°. aph. 53°. Ex. 42. E
 Partibus dolentibus quippiam influit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 6. D
 Partes quæ à fluxione incallescunt. de ineq. temp. 3°. 43. E
 Partes cur mittunt sanguinem. 11°. met. me. 7°. 80. F
 Partes cur attrahunt sanguinem. 13°. me. me. 7°. 80. E
 Partes valēiores supflua mittūt ad imbecilliores. 13°. met. me. 7°. 80. H
 Partes quo modo contēdant transmittere nocuum ad alias. de cur. rat. per sang. miss. 7°. 17. H
 Partes debiliores cur prima morbis excrementitijs corripiuntur. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 in Partem agram semper deferuntur humores. 11°. met. me. 7°. 74. B
 ad Partes imbecillas descendit quod in corpore redundat. 1°. de alim. facultatibus. 2°. 10. H
 Pars infirma promptē grauatur. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Partium grauitas significat imbecillitatē facultatis. in pg. c. 2°. 4°. 198. F
 Partes aliqua cur alijs imbecilliores. de cau. mor. 3°. 8. D
 Pars imbecilla quæ sit. 11°. met. me. 7°. 74. A
 Pars imbecilla quō lēditur ab extrinsecis. 6°. de san. tu. 2°. 100. D
 Partis imbecillitas non est satis ad inducendum, sed oportet etiam humorem adesse. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. A
 Partes quō intelligantur per consensum affici. 2°. de loc. aff. 4°. 14. C
 Pars læsa per consensum nondum habet permanētē dispositionem. 2°. de loc. affe. 4°. 14. D
 Partes corporis quā compatiuntur alijs. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. F
 Partibus quæ sentiendi, & mouendi vim habent solis accidi, vt ipsi ne quāq̃ affectis earum pereat actio. 1°. de loc. aff. 4°. 8. A
 in Partibus animalibus symptomata sunt diuersa, ratione qua sunt animalia, & ratione qua sunt naturalia. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 pp Partium circumaccidentium inuixum vasorum angustia. 1°. de sanit. te tuenda. 2°. 68. C
 Partes superficialia, & ipsarum affectus facile cognoscuntur, partes intima non item. 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
 Partes in imo corpore expetunt virum exercitata cogitationis. 1°. de loc. affe. 4°. 2. B
 Pars principalissima grauiter affecta mortem inducit. commentario. 7°. aphorismo. 50°. Ex. 58. B
 Parte principali male affecta necesse est cito terminari. commenta. 4°. aphorismo. 74°. Ex. 36. A
 à Parte principali ad minus principalem fieri diuersionem bonum est, è contra malum. com. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 de Partium vsu sciētia ad curationē conuenit. 17°. de vsu par. 1°. 222. G
 ad Partem affectam cognoscendam cognitio vtilitatis, & actionū confert. 17°. de vsu par. 1°. 222. F
 à Parte indicatio curatiua. 5°. met. me. 31. F/9°. 58. G/13°. 7°. 85. G
 Partium affectarum notio semper inuenienda. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
 Partis affecta indicium est proprietas essentia. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
 Partium affectarum semper memoria est habenda in omnibus morbis. 13°. methodi medendi. 7°. 88. A
 Partium corporis naturas sciat, qui vulnera nervorum curat. 3°. de cōposi. med. per gene. 5°. 231. B

Partium vtilitatem noscere oportet in eximendis sagittis, aut iaculis. 17°. de vsu par. 1°. 222. G
 Partem patientem, & passionem significantes morbi. 2°. de arte curati. ad Glauconem. 7. 100. D
 Partem cui applicanda remedia, scire valde confert ad curandi rationē. 2°. de lo. affe. 4°. 13. G
 in Partibus similaribus scopi curatiui qui. de const. ar. 15a. 39. H
 in Partibus quæ ad numerū spectāt curatiui scopi. de const. ar. 15. 39. H
 Parti cui adhibenda remedia quando per consensum sit affectio. 2°. de loc. affe. 4°. 13. G
 Pars anteq̃ remedijs subiiciat, totū est purgandū. 4°. met. me. 7°. 26. F
 Pars non potest sanari ante totum. 4°. met. me. 7°. 25. E
 Partes corporis quo modo preparanda ad curationem. 4°. de cōposi. med. sec. loc. 5°. 150. B
 ad Partium numerum egritudo quæ. de cau. mor. 3°. 9. C
 Partes deficientes quæ possunt corrigi, & quæ nō ars med. 15a. 69. A/B
 de Partibus faciei, quæ intrinsecus afficiuntur in quarto libro de locis affectis agit Galenus. 4°. de loc. aff. 4°. 21. F
 Partium seruientium respirationi, & pulmonis passio, & inflammatio faciunt spirandi difficultatem. com. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Partes omnes læsa non sunt roborande. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
 Partes corporis à quibus statim est euacuandum, & à quibus non. 7°. methodi medendi. 7°. 49. A
 Pars vulnerata altiore locum occupat. 6°. met. me. 7°. 39. A
 Parti aduersa loci læsi medicamentum ponit in læso neruo. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 229. F
 Partes in profundo agrius sanantur, q̃ in superficie. fm. med. 15a. 50. A
 Pars incurabilis à corpore demenda est. 6°. de compositione medicamē. per genera. 5°. 255. D
 Partes quæ exciduntur in affectibus. 14°. met. me. 7°. 90. F
 Partes quibus exciduntur à corpore. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. D
 Pars agitur cum toto. de art. com. 3°. 7°. 275. G
 Parte secta tutius est vrere, vt i pudēdis. 2°. de arte cu. ad Gl. 7. 107. A
 Partium differentia ratione febris. 2°. de diff. feb. 3°. 42. F
 Partes inferiores pulsuum quæ dicantur, & quæ superiores. 3°. de diagnosc. puls. 4°. 80. H
 Partis nota in ponderibus græcis. de pond. & mens. 5°. 275. H
 PARTHICVS succus pro doloribus. in 6°. de morbis vulgaribus. com. mentario. 6°. 3°. 196. B
 Particha lachryma per se obest, cum alio, & pauca conducit. 3°. de temperamentis. 1°. 23. B
 PATICVLAE quæ sint. 1°. de vsu partium. 1°. 113. B/1°. methodi medendi. 7°. 6. A
 Particula animalis propter quid dicitur vna. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
 Particula alijs p̃xima π̃ο̃ε̃χ̃ς græce dicuntur. de ineq. intēp. 3°. 43. C
 Particula corporis apud antiquos loci dicuntur. 1°. de loc. aff. 4°. 2. B
 Particularum propriam substantiam complent temperamenta. 1°. de vsu partium. 1°. 115. D
 Particulae formantur quā vilitas adest. an omn. animalis par. 1°. 326. E
 Particulae multæ fiunt ex semine tanquā ex materia quæ denuo fieri nō possunt. de const. ar. 15a. 39. G
 Particulae prominentes animalium ex qua substantia creata sunt. 1°. de vsu partium. 1°. 115. G
 Particulae aliam differunt, quia, & diæ differunt. 1°. de vsu p. 1°. 113. E
 Particularum diuersus sensus. de mult. 3°. 77. F
 Particulae omnes anima vtilis sunt. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
 Particula cuiuscūq; cōstōne cognoscere oportet. 2°. de vsu pa. 1°. 123. B
 Particulae perfectæ politicae assimilantes. an oēs animalis par. 1°. 326. F
 de Particularum vtilitate antiqua disputatio, & dissensiones. 1°. de vsu partium. 1°. 114. F
 Particularum vsu antiquorum pauci mouere. 3°. de vsu par. 1°. 128. G
 Particula vtilitas nō potest bene inueniri antequam eius actio noscat. 1°. de vsu par. 117. A/4°. 1°. 139. C
 Particulam ostendere volens cito illam detegat, & vario modo demonstrat. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B
 Particula qualibet multo ocio inspicienda est. 1°. de ana. adm. 1°. 63. H
 Particula nulla est oscitanter consideranda. 5°. de vsu par. 1°. 144. B
 Particula à quodam Atticisante putabatur vna. 6°. de cōpositione medicamen. sec. loc. 5°. 173. E
 Particula qualibet corporis quo modo superet cor duplicem commoditatem recipiens. 5°. de vsu par. 1°. 228. C
 Particula qualibet musculi habet motum cōnatum in se ipsam. s. cōstitutio. nem. 1°. de

nem. 1.º de motu mus. 1.º. 310. F
 Particula oēs trahūt nutrimentū sibi cōueniēs. 3.º de symp. cau. 3.º. 26. A
 Particula quolibet nutrimentum sibi familiare attrahit. 3.º de simplici-
 cium medic. facul. 5.º. 23. D
 Particula quolibet nutritur sibi simili. 6.º de vsu par. 1.º. 151. D
 Particularū diuersitas fm sanguinem nutrientem. de consue. 2.º. 61. D
 Particula per ampla orificia trahentes succum nō trahunt ipsum purū.
 5.º de vsu par. 1.º. 144. G
 Particula per parua orificia trahentes succum trahūt ipsum sincerum.
 5.º de vsu par. 1.º. 144. G
 Particula aliqua corporis potest esse plena, tamen corpus non erit ple-
 thoricum. com. 6.º. aph. 31.º. Ex. 49. F
 Particularū tēperies nō est siltis excremētōrū naturæ. 2.º de tēp. 1.º. 21. C
 in Particula potest colligi pituita tamen nō erit humida, sed frigida. 2.º.
 de temperamentis. 1.º. 21. C
 Particula vna ppria ē singulariū aīalis corpis actionū. 1.º. d. l. af. 4.º. 3. H
 non Particulis, sed functionibus egemus. 1.º. met. me. 7.º. 8. C
 Particula agit secundū proprietatē tēperamenti. 5.º de loc. aff. 4.º. 35. F
 Particula actio quomodo defendatur. 7.º. met. me. 7.º. 43. E
 Particula quæ excitantur quales de consue. 2.º. 61. E
 Particula duræ, & sicca ostendunt sua spatia. de inæq. intemp. 3.º. 43. D
 Particula, quæ parum trahit, habet intemperiem, quæ est morbus. de
 symp. diff. 3.º. 13. A
 Particularum trahentiū cibum symptomata. 3.º de symp. cau. 3.º. 26. A
 Particula oēs quæ nutriuntur, excrementū creant. 1.º de na. fac. 1.º. 296. E
 in Particula omni adest facultas, quæ expellit, quod est præter naturā
 in ea. 2.º de symp. cau. 3.º. 21. C
 Particula quomodo expellant superflua. 2.º de symp. cau. 3.º. 22. G
 Particularum robur, & imbecillitas diuersa gignunt symptomata. 3.º.
 de symp. cau. 3.º. 30. G
 Particula semper transmittūt ad imbecillissimā. 2.º de diff. feb. 3.º. 40. H
 ob Particularum, quæ excrementa purgant imbecillitatem. bilis ama-
 ra, & nigra, & serosum excrementum parum commode purgantur.
 3.º de symp. cau. 3.º. 26. B
 ob Particula vnius imbecillitatem omnes thoracis partes dilatantur.
 4.º de locis affectis. 4.º. 25. A
 à Particula lesa morbi nominati. 2.º. met. me. 7.º. 9. D/F
 Particula quando sola est causa affectionis. 4.º de loc. aff. 4.º. 23. C
 Particula duplicē vsū habentes sepe in duplices ægritudines, vel cau-
 sas incidunt. de diff. mor. 3.º. 4. H
 de Particularum notis affectibus non loquitur Galenus in libris de lo-
 cis affectis, sed de occultis. 4.º de loc. aff. 4.º. 22. F
 Particula coilis in quibus morbis amittitur. 14.º. met. me. 7.º. 93. C
 Particula affecta natura curationē indicat. 1.º de compositione medica.
 secundum locos. 5.º. 121. B
 Particula si sit sicca, & morbus sit humidus quid agendum. 3.º. methodi
 medendi. 7.º. 21. F
 Particula gibbosa quomodo curetur. de const. ar. 1.º. 39. D
 Particula compressa quomodo curetur. de const. ar. 1.º. 39. D
 Particula lenis quomodo curanda. de const. ar. 1.º. 39. D
 Particula aspera quo modo curanda. de const. ar. 1.º. 39. D
 in PARTICULARES distinguuntur vniuersales differentia. in 6.º.
 de mor. vul. com. 3.º. 174. G
 Particularia artis scienda sunt. 6.º de comp. me. per gen. 5.º. 257. C
 in Particularibus nisi exerceantur, non sat est euenisse in vniuersalia.
 13.º. meth. med. 7.º. 83. D
 Particularia addiscenda post vniuersalia in 1.º. pr. Hip. c. 3.º. 4.º. 184. H
 circa Particularia debet exerceri medicus. 4.º de loc. aff. 4.º. 21. E
 in Particularibus consistit exercitatio. 9.º. met. me. 7.º. 58. C
 Particulares naturas cognoscere difficillimū est. 3.º. met. me. 7.º. 20. F
 in Particulari non addiscuntur artes, neq; pleuritis addiscitur in pleu-
 ritico Dione. 2.º de diff. puls. 4.º. 57. B
 nō Particulæ, sed gnālē hoīem curabāt Methodici. 3.º. met. m. 7.º. 20. F
 à Particularibus fit vniuersalium doctrina. de victus ratione in mor.
 acu. commenta. 1.º. 7.º. 111. A
 Particularia in vlibus cōtinent. de vic. rat. in morb. acu. c. 2.º. 7.º. 124. G
 Particularibus sermonibus pro vniuersalibus vtitur Hippocrates. de
 vic. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. 111. A
 ex Partulari exemplo communis sermo declaratur. de vict. rat. in
 mor. acu. com. 1.º. 109. G. 111. A/de arti. com. 3.º. 7.º. 277. D
 Particularia ad vñ nomē reducit Hippocrates. 2.º de diff. resp. 3.º. 66. B
 Particularia organa hñt particulares texturas. de ana. viu. Sp. 43. F

Particulares sensus oēs ad cōmunē sensum reducunt. de an. vi. Sp. 45. G
 à Particularibus quæ ducunt membris medicamenta, localia esse cer-
 tum est. de cathar. Sp. 94. H
 Particularia remedia quæ. 1.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 128. H
 PARTITIONEM quoddam exercitium vocabatur Theon, & Thry-
 phon. ad Thrasy. 2.º. 109. E
 PARTVS quomodo incipiat, & quo tempore, & quomodo cognosci
 possit. com. 5.º. aph. 37.º. Ex. 40. H
 Partus ex vehementissimis motibus. 3.º de nat. fac. 1.º. 305. H
 Partus quando fiat. 3.º de nat. fac. 1.º. 305. G
 Partus fit quando fœtus per os potest nutriri. 15.º de vsu par. 1.º. 213. A
 Partus temporis diuersitas. de ana. viu. Sp. 52. C
 de Partu septimestri. de septim. par. 1.º. 340. H
 Partus septimestres cur viuunt. fin. med. 1.º. 49. G
 Partus octimestris cur non viuunt. fin. med. 1.º. 49. G
 Partus i cētesimo octuagesimo quarto dies semel visus. d. se. pa. 1.º. 341. A
 Partū duodecim gestari mēsis credidit Timæus. de hist. phil. Sp. 11. D
 Partubus mulierum conuenit natura constitutionum. de decub. prognos.
 ex math. scientia. Sp. 16. B
 in Partu dilatatur collum matricis vt concauitas. de ana. viu. Sp. 51. E
 in Partu matricis collum plurimū distenditur. 14.º de vsu par. 1.º. 204. F
 in Partu matricis pgnatis collū summe aperit. 15.º de vsu pa. 1.º. 213. A
 in Partu fœtus caput quō in collo matricis. 15.º de vsu par. 1.º. 213. A
 Partus tempore in matrice cōuertit se puer ad exitum. f. caput inferius
 & extremitates superius. de ana. viu. Sp. 52. D
 Partus boni duo exigunt, vigorem infantis, & prægnantis. commen. 5.º.
 aphorismo. 53.º. Ex. 42. D
 Partus non sine periculo qui. com. 5.º. aph. 53.º. Ex. 42. D
 Partus præter naturam obliqui per longum. 15.º de vsu par. 1.º. 213. A
 in Partu manus, & crus quandoq; exeunt ante caput, sed sunt partus
 difficles. 15.º de vsu par. 1.º. 213. A
 in Partu quando pedes præcedunt timendum est ne brachia frangatur.
 de ana. viu. Sp. 52. D
 in Partu qñ pes vnus præcedit timēdū est de alio. de ana. viu. Sp. 52. D
 Partus cur ægre exeant. fin. med. 1.º. 49. H
 in Partu rumpuntur cotylidones, & exit sanguis. de ana. viu. Sp. 52. D
 in Partu profluuium ab antiquis dictū purgatio. de atra bile. 1.º. 36. H
 post Partum profluuium sanguinis quid profit. de pass. mul. Sp. 96. B
 in Partu quæ non expurgant, quid faciant in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 175. E
 à Partu purgatione non habentium remediū. 7.º de compo. medi.
 sec. loc. 5.º. 185. F/de med. fac. par. 7.º. 169. A
 à Partu relicta educens confectio. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 185. H
 à Partu si alba retineant cū febre, insaniunt. in 1.º. pro. cō. 2.º. 4.º. 175. D
 à Partu ex retēta purgatione mortua. in 1.º de mor. vul. c. 3.º. 3.º. 122. D
 Partus qua tempestate difficles. com. 3.º. aph. 12.º. Ex. 21. F
 ad Partus difficultatem. de med. fac. par. 7.º. 168. E
 Partus vt acceleretur. de med. fac. par. 7.º. 168. G
 ad Partum retinendum remedium. de dyna. Sp. 30. A
 Partus expellit Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
 Partum expellit Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. F
 Partui medicamentum Cedrea. de simp. med. fac. 5.º. 50. A
 Partum expellit Centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
 Partum expellit Chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
 Partum deicit Daucum. de simp. med. Sp. 83. D
 Partum expellit Centiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Partum expellit Holonium. de simp. med. Sp. 83. H
 Partum deicit Lilium. de simp. med. Sp. 86. D
 Partum expellunt Lipsiani. de simp. med. Sp. 86. C
 Partum expellit Nepita. de simp. med. Sp. 87. H
 Partum expellit Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Partum expellit Ruta. si plus sumatur. de simp. med. Sp. 89. D
 Partum expellit Sauina. de simp. med. Sp. 85. C
 Partum expellit semen Violarum. de simp. med. Sp. 91. H
 Partum viuū necat filix mortuum autem eicit. 8.º de simplicium medi-
 ca. facultatibus. 5.º. 59. C
 Partum viuētem interficit, & mortuum eicit Leucoij semē. 7.º de sim-
 pli. med. facul. 5.º. 54. C/D
 in Partubus cur refrigerentur mulieres. 14.º de vsu par. 1.º. 204. H
 post Partū dolori mulieris datur decoctio sgnati. de med. exp. Sp. 106. F
 ex Partu molestiarum remedium. 8.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 195. B
 à Partu palloris remedia. de med. fac. par. 7.º. 169. A
 ex Partu vlceri matricis quid succurrat. de pass. mul. Sp. 96. B

in Partu facta plaga quid conferat. de pass. mul. Sp. 96. B
 cur à Partu semina celeriter augeat. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 169. E
 à Partu numerada sunt iudicationes in mulieribus. in pgn. c. 3°. 4^a. 208. A
 PARULIDES, epulides, & thymi quid. de tumo. prae. nat. 3^a. 84. H
 Parulis oris affectus. intro. Isa. 59. C
 Parulides consequuntur sanie à capite defluentem. 6°. de sa. tu. 2^a. 98. F
 Parulidarum curatio. intro. Isa. 59. H
 ad Parulidas confert succus centaurea. de vir. cent. Sp. 93. D
 ad Parulidas. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 165. H
 PARVITAS non est simpliciter inditium siccitatis. de opt. nostri cor-
 po. const. 1^a. 38. H
 Paruitas cordis non est causa timiditatis. de ana. viu. Sp. 53. A
 Paruitatis membrorum causa est vel paucitas materiae, vel natura de-
 bilitas, vel incisio. de ocul. 7^a. 185. G
 PARVO contrarium est magnum. II°. met. me. 7^a. 71. B
 de Paruo, & magno disputatur an qualia, vel ad aliquid sint. 2°. de dif-
 ferentijs pulsuum. 4^a. 54. E
 Paruum, & magnum sunt ad aliquid, & significant quantitatem. 2°. de
 diff. puls. 4^a. 55. G
 Paruum, & magnum significat magnitudo. de ijs, quae in med. sunt com-
 mentario. 2°. 7^a. 206. G
 Paruum, & magnum dicunt in qualitatibus. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 228. H
 Paruum quo termino statuatur. 2°. de dign. puls. 4^a. 76. E
 Parua, & magna quae. 2°. de diff. puls. 4^a. 56. A
 Parua non sunt magnorum principia. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. F
 Parua illa sunt praestantissima quae magna cōtinēt. 8°. de vsu pa. 1^a. 169. H
 Parua sensum effugiunt. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. E
 à Paruis aialib⁹ videt⁹ vñ⁹ solus vētriculus cordis. à vii. resp. Sp. 64. D
 Paruorum animalium caro lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Paruum quod est ex animalibus siccis velocius digeritur, quam magnum
 de dissol. cont. Sp. 73. C
 ad Parua, spissa, & rubicunda vlcuscula capitis confert succus centau-
 rea. de vir. cent. Sp. 93. B
 ad Parua icisa apostemata valet succus cētaurea. de vir. cēt. Sp. 93. H
 Paruarum auium caro generat sanguinem calidiorem, & crassiorem tē-
 perato. de diff. cont. Sp. 73. A
 Parua Cheme drachmas habet duas, magna vero treis. de pōderibus,
 & mensuris. 5^a. 276. D/G
 Paruum cor non timidum. de ana. viu. Sp. 46. G
 Paruum cor licet habeant tyrys, serpens, mustella, & animalia quaedā
 alia, tamen quia calidum habent, audacia sunt. de ana. viu. Sp. 53. A
 Parui cordis animalia cur. audacia. de ana. viu. Sp. 46. H
 Paruum corpus propter quod sit. de opt. nostri corp. const. 1^a. 38. G
 Parui pisces, quibus non est pinguedo multa, & sunt teneri, sunt boni
 chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Parui homines cur. de aere aqu. & loc. 2^a. 6. D
 Paruus mons quomodo dicatur. 2°. de dignos. pul. 4^a. 76. D
 Paruus mons, & magna formica ad aliquid. in 1^m. de morbis vulgari-
 bus. commentario. 1°. 3^a. 104. A
 ad Parua, spissa, & rubicunda phygethla capitis valet succus centau-
 rea. de virtute cent. Sp. 93. B
 Paruorum piscium caro est cibus subtilians. de diff. con. Sp. 72. D
 Parua pilae lusus conuenit senibus, & pueris. de par. pil. exer. 2^a. 49. E
 Pāgygov emplastrum glutinatorium. 8°. de ana. adm. 1^a. 103. E
 Parygron medicamentum. 11°. de simp. med. fac. 78. H/7°. de compositi-
 med. per gen. 5^a. 263. G
 Parygrū medicamētū ad arcendū dolorē. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5^a. 129. B
 ad PASCENTIA vlcera. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 216. D
 ad Pascens omne malignum. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 244. E
 ex PASCVO vitioso lac quale. 5°. de san. tu. 2^a. 91. G
 Pascua habentia animalia in locis desertis, & siccis, sunt cibi superflui-
 tatibus carentes. de diff. cont. Sp. 73. E
 Pascua in locis siccis efficiunt carnem velocioris digestionis, quam pa-
 scua in locis humidis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Pascua multum faciunt ad lac. 5°. de san. tu. 2^a. 91. G
 Pascua si habeat in locum boni nutrimenti mundi aeris, & sicci, auis
 multi motus, est melior multum, & subtilior. de diff. cont. Sp. 73. A
 PASICRATES qua confectione vsus est ad vrinam ciendam. 8°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 195. G
 PASIONIS viride. 2°. de comp. me. per gene. 5^a. 221. B
 Pasionis medicamentum vlcerebus protractis in longum conuenit. 2°.
 de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. C

Pasionis medicamentum supra vlcus carbunculi. 14°. met. me. 7^a. 90. B
 Pasionis melinum emplastrum. 1°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 130. H
 Pasionis pastillo vtendum in sanguinis profluvio ex erosione. 5°. metho-
 di medendi. 7^a. 31. H
 Pasionis pastillus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 254. C/6°. met. me. 7^a. 38. E
 Pasionis pastillo vlcera in naris meatibus à Galeno curata. 3°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5^a. 148. G
 Pasionis troisci ad putrescentia. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a. 107. A
 PASSERES caput paruum habent. 2°. de temp. 1^a. 19. F
 Passeres sunt volucres laudabiles. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 155. F
 Passer laudatissimam carnem habet autumno. de vict. rat. in mor. acut.
 commentario. 4°. 7^a. 147. B
 Passerum paruorum caro durior est q̄ perdicis. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. C
 Passerculi oēs neq; tenues, neq; crassi sunt. de bon. & vit. succ. 2^a. 34. H
 Passeres montana edenda in victu attenuante. de atten. vic. 2^a. 45. C
 Passeres montana viles in calidis, & siccis. 8°. met. me. 7^a. 51. B
 Passerculi in siccitate dantur. 7°. met. me. 7^a. 45. D
 Passerculi in turribus nidificantes siccis cōueniūt. 6°. de san. tu. 2^a. 99. G
 Passeres turrita nominata aues sunt laudabiles. de renum affectum di-
 gnatione, & medela. 7^a. 195. F
 Passer troglodytes à proprietate agit in renum calculis. de renum affe-
 ctuum dign. & medela. 7^a. 194. H
 Passerum stercore vititur. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 192. B
 PASSER, piscis, & solea similia sunt sed diuersae speciei. 3°. de alimen-
 torum facul. 2^a. 31. D
 Passeres pisces molles carne. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. A
 Passeres pisces facilius ceteris conficiuntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 31. A
 PASSIBILIA maxime instrumenta hñt homines liquidioris sangui-
 nis, & molles carne. de vit. resp. Sp. 64. F
 PASSIO latine, græce pathema. de symp. diff. 3^a. 10. C
 Passio quid significet. 3°. de praesag. ex pul. 4^a. 114. E/ de ijs, quae in med.
 fiunt. com. 1°. 7^a. 197. G
 de Pasionis curatio, & cā librū fecit Diocles. cō. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
 Pasionis vocabulum fm aliquos de lōga solum ægritudine apud Hippo-
 cratem dicitur, quos reprehendit Galenus. cō. 3°. apho. 28°. Ex. 26. A
 Pasionem quid vocet Galenus. de symp. diff. 3^a. 11. A
 p. Pasionem quid intelligat. de motu man. & obsc. Sp. 66. D
 Pasionum significatio quid. fin. med. Isa. 46. A
 Passio quid sit. de symp. diff. 3^a. 10. F
 Passio quid. de symp. diff. 3^a. 11. B
 Passio est motus qui ab alio prodit. de motu man. & obs. Sp. 66. G
 Passio quomodo distinguitur ab actione. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Pasionis nomen de morbo dictum. 2°. met. me. 7^a. 10. D
 Passio, & affectus, & ægritudo idem. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Passio est affectus permanens. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Pasionis, & affectus differentia. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Passio, & symptoma quandoq; eadem res. de symp. diff. 3^a. 11. A
 Passio quae potest accidens vocari. de diff. mor. 3^a. 4. D
 Passio quando non potest esse symptoma. de symp. diff. 3^a. 11. A
 Pasionis, & symptomatis differentia. de symp. diff. 3^a. 11. B
 de Pessione Asclepiadis opinio. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. H
 de Pasionibus librum fecit Polybus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. D
 Passio in quo consistit. de symp. diff. 3^a. 10. E
 Pasionem quae sint. 2°. met. me. 7^a. 10. B/C
 Passio est, quod deficit alicui quomodocunq; ad naturalem eius guber-
 nationem. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 Passio est nauis rebi. 1°. meth. med. 7^a. 6. C
 Pasionem appellantur sensuum alterationes. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Passio unde habet generationem. de symp. diff. 3^a. 10. D
 Pasionis signa quae. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
 Pasionē, et p̄tē patiētē significātes morbi. 2°. à arte cu. ad Gl. 7^a. 100. D
 Pasionē passionibus supuenire qd sit apud antiquos. c. 6°. a. 35°. Ex. 50. C
 cū Pasionis magnitudine symptomata sunt magna. à symp. cau. 3^a. 15. B
 Pasionem ex principalibus partibus ad cutem transferri confert. com.
 6°. aphorismo. 37°. Ex. 50. D
 Pasionē aliq̄ faciūt passiōes, nō dicunt sanare. c. 6°. ap. 26°. Ex. 48. G
 Pasionis mutatio dicitur proprie, & abusive. com. 5°. aph. 7°. Ex. 37. H
 Passio quonā pacto duntaxat contingit in compositione, & formatione.
 de diff. mor. 3^a. 2. E
 cū Passione forti derinentur partes corporis, non semper patiuntur cū
 aliæ patiuntur. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 Passio aliqua nūquā fiet ex sola membri imbecillitate, nisi humor fluat.
 commenta. 6°

com. 6. apho. 28.
Paffio facit aborsum. com. 5. apho. 53.
Paffio aliqua in vtero facit aborsum. com. 5. apho. 45.
Paffionibus diuturnis quo Galenus praeferuauit multos per euacuationem. com. 6. apho. 47.
ad Paffionem omnem vberum. de *paff. mul.*
PASSIVVS motus qui fit. 1. meth. med.
Paffius motus est alteratio. 2. meth. med.
PASSVLAE sunt frigidae. de *diff. cont.*
Paffula dulces, cibus calidus. de *diff. cont.*
Paffula dulces leniunt ventrem. de *diff. cont.*
Paffulis sine acinis vititur. de *remed. fac. par.*
PASSAE vnae quales. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Passa vna habet paffi facultatem. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Passe vnae ponticae parum nutriunt, cur. de *diff. cont.*
Passe palmae. 9. de *comp. med. sec. loc.*
Paffum vinum creticum. 9. de *comp. med. sec. loc.*
Paffum creticum vinum est molle. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Paffum creticum. 4. de *cop. me. se. lo.* 152. H | 6. 177. C | 7. 178. C | 179. F | 9. 204. D | 10. 206. A |
Paffum hispanum. 9. de *comp. med. sec. loc.*
Paffum protropum. 3. de *comp. med. sec. loc.* 143. G | 7.
Paffum scybelitae. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Paffum Theracum. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Paffum inuat oculos inflammatos, & circūdolentes. introd.
Paffi facultatem habet vna passa. 7. de *comp. med. sec. loc.*
PASTA tritici bolcima quae tractina est. 2. de *loc. aff.*
Pasta hordeacea non bolcima. i. tractina. 2. de *loc. aff.*
Pastamili non bolcima. i. tractina. 2. de *loc. aff.*
PASTILLATVM. de *dynam.*
PASTILLI vnde dicuntur. 5. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillorum forma. 8. de *comp. med. sec. loc.*
Pastilli qua magnitudine formentur. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus vnus quo modo fieri possit fortior, & imbecillior. 3. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Achilla. 5. de *comp. med. per ge.*
Pastillus Amazonū ad quid utilis. 8. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillo Andronij vlcera in naris meatibus à Galeno curata. 3. de *cop. med. sec. loc.*
Pastilli Andronis. 6. meth. med.
Pastillus Andronicus. 3. de *cop. med. sec. loc.* 141. D | 6. 167. E | 174. G | 5. de *comp. med. per ge.*
Pastillus amarus Aphrodite. 8. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Apollonij Archistratoris similinus. 5. de *cop. me. p. g.*
Pastillus Aristarchi Tharsei ad plura utilis. 5. de *cop. me. p. g.*
Pastillus Aromaticus. 9. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus cognomento Bithynus in Sicilia confectus. 5. de *comp. medicae per genera.*
Pastillo Bithyno vlcera in naris meatibus à Galeno curata. 3. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Bithynus. 3. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Cephalicus. 2. de *comp. med. per ge.*
Pastillus Chrysfermi. 9. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus est Corallo. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Croceus. 2. de *comp. med. sec. loc.*
Pastilli Diobolares. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Pastilli Drachmales. 7. de *comp. med. sec. loc.* 184. A |
Pastilli ponderis Drachmae dimidia. 8. de *comp. med. sec. loc.*
Pastilli vnus drachmae, & trium obolorū. 7. de *cop. me. se. lo.*
Pastillus Disentericus. introd.
Pastillorum Fabae magnitudo. de *med. fac. par.*
Pastillus Galeni ex charta vsta. 3. de *comp. med. sec. loc.*
Pastilli Gili Hieracis Thebani. 5. de *comp. med. per ge.*
Pastillus Glaucij ad multa faciens. 5. de *comp. med. per ge.*
Pastillus Hemoptoicus. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Hepaticus. 8. de *cop. me. f. l.* 195. D | de *rem. par. fa.* 7. 159. E
Pastillus Iuppiter appellatus. 10. de *comp. med. sec. loc.*
Pastilli Lichenici. 5. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus ex Mandragora. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Musae. 3. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Neapolitae. 7. de *comp. med. sec. loc.*
Pastillus Neapolitani. 5. de *comp. med. per gen.*

Ex. 49. A

Ex. 42. D

Ex. 41. G

Ex. 52. B

Sp. 96. D

7. 6. C

7. 10. A

Sp. 74. D

Sp. 74. D

Sp. 75. A

7. 158. E

5. 179. A

5. 179. A

Sp. 73. F

5. 203. A

5. 203. A

5. 177. F | H

5. 209. A

5. 203. H

5. 181. D

5. 181. C

5. 181. C | D

I fa. 58. C

5. 179. A

4. 12. B

4. 12. B

4. 12. B

Sp. 26. E

5. 251. B

5. 190. H

5. 181. E

5. 141. F

5. 252. B

5. 190. D

5. 148. G

7. 38. E

5. 252. B

5. 188. H

5. 252. C

5. 251. B

5. 204. C

5. 252. E

5. 148. G

5. 141. F

5. 226. B

5. 198. H

5. 184. F

5. 136. H

5. 185. B

5. 185. B | F

5. 191. F

5. 185. C

I fa. 57. E

7. 172. D

5. 141. F

5. 251. E

5. 252. D

5. 184. E

7. 159. E

5. 209. B

5. 161. A

5. 185. G

5. 141. D

5. 184. F

5. 251. C

Pastillō quo vititur in Neruo apparente. 3. de *cō. med. per ge.* 5. 229. DPastillus Niger quo vititur Galenus ad nomas. 5. de *compositione med. per genera.* 5. 252. APastillus ad Nomas Isidori celebris. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 252. CPastillus ad Nomas. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 251. DPastilli Obolares. 7. de *comp. med. sec. loc.* 5. 185. GPastilli oboli vnus, & dimidiū. 7. de *comp. med. sec. loc.* 5. 185. CPastillus ex Origano. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 252. APastillus Pasionis vlcera in naris meatibus à Galeno curata. 3. de *comp. med. sec. loc.* 5. 148. G

Pastillis, Pasionis, Andronis, et Polysae vtendū in sanguinis profluuiō ex erosione. 5. meth. med. 7. 31. H

Pastilli Pasionis. 6. meth. med. 7. 38. E

Pastillus Petronij. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 251. HPastillus Philippi. 9. de *comp. med. sec. loc.* 5. 204. CPastillo Polysae vlcera in naris meatibus à Galeno curata. 3. de *comp. med. sec. loc.* 5. 148. GPastillus polysae. 3. de *cop. me. se. loc.* 5. 141. F | 6. met. med. 7. 38. C | EPastillus Pudendus. 3. de *comp. med. sec. loc.* 5. 146. BPastillus ex Rhu. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 252. BPastillorum è Rosis confectio. 2. de *antid.* 5. 113. DPastillus ad Serpentia. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 251. EPastilli Scillitici quo fiant. de *ther. ad Pifo.* 5. 95. CPastillorum scilliticorum compositio. de *usu ther. ad Pamph.* 5. 99. BPastilli scillitici quo loco seruandi. 1. de *antid.* 5. 104. EPastillus Splenicus. 9. de *comp. med. sec. loc.* 5. 198. GPastillus ex Stirpibus inscriptus. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 251. DPastillus, ex Succino. 7. de *comp. med. sec. loc.* 5. 184. EPastillus ex Succis. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 251. HPastilli Theriacae quo conficiantur. de *Theria. ad Pisonem.* 95. F | de *usu theria. ad Pamph.* 99. E | 1. de *antid.* 5. 104. A | DPastillis Theriacae conficiendis quae addenda. de *ther. ad Pi.* 5. 92. CPastillorum theriacae puluis abstergendus linteo. 1. de *antid.* 5. 104. DPastilli Theriaci quo vase recondi debeant. 1. de *antid.* 5. 104. DPastilli debet equaliter vtraque ex parte siccescere. 1. de *antid.* 5. 104. CPastilli theriaci quanto tempore durant. 1. de *antid.* 5. 104. DPastillus Threpti ad serpētia vlcera. 5. de *cōpo. med. per gene.* 5. 251. EPastillus Trigonus. 2. de *comp. med. sec. loc.* 5. 136. HPastillos facit Triobolares in multis compositionibus. 7. de *compositio. med. sec. loc.* 5. 183. GPastilli triobolares. 7. de *comp. med. sec. loc.* 5. 185. A | B | DPastillus ex Vesicarijs. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 252. APastilli qui seruantur in Vinatijs. 9. de *comp. med. sec. loc.* 5. 203. HPastilli ex vipera quanti esse debeant. 1. de *antid.* 5. 104. CPASTINACA qualis. 8. de *simp. med. fac.* 5. 61. CPastinacae vires quae de *simp. med.* Sp. 89. BPastinacae radices quales. de *atten. vic.* 2. 45. GPastinaca acris est, ex calfactoria, diuretica. de *simp. med.* Sp. 89. BPastinaca cibus calidus. de *diff. cont.* Sp. 74. DPastinacae sunt cibi subtiliantes secundū generis. de *diff. cont.* Sp. 72. EPastinacae tarde digeruntur. de *diff. cont.* Sp. 73. EPastinacae parum nutriunt propter multitudinem superfluitatum. de *diff. solutione continua.* Sp. 73. GPastinacae radix minus nutrit quā rapa, & orū. 2. de *alim. fac.* 2. 25. BPastinacae sunt mali succi. de *diff. cont.* Sp. 74. CPastinaca calescit. 2. de *alim. fac.* 2. 25. BPastinaca aromatica quoddam ostentat. 2. de *alim. fac.* 2. 25. BPastinaca vrinam ciet. 2. de *alim. fac.* 2. 25. B | de *cura icteri.* Sp. III. DPastinaca frequentes vrinās ducit. de *ren. aff. dig. & med.* 7. 196. EPastinaca vrinās, mensesque prouocat, & phagedenica vlcera pura red- dit. 8. de *simp. med. fac.* 5. 61. CPastinaca pruritum mouet. de *cathar.* Sp. 95. DPASTINACA habet carnem mollem. 3. de *alimen. fac.* 2. 32. DPastinacae mariae venenum alia educunt, & alia surculos, & viperae ve- nena. 1. de *nat. fac.* 1. 295. Bad Pastinacae venenum trahens. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 246. Ead Pastinacae morsum. 3. de *comp. med. per ge.* 235. B | 5. 5. 248. Had Pastinacae percussionem. 5. de *comp. me. per ge.* 5. 247. Ead PASTIONEM sistendam. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 251. Ead Pasionem communem. 5. de *comp. med. per ge.* 5. 245. Had Pasionem omnem, maxime phagedenicam. 5. de *compositione me- dicamen. per genera.* 5. 248. D

PASTORALIS est vinculum simul, & laqueus de fascijs. 7^a. 293. H
 Pastoralis laqueus de fascijs. 7^a. 297. C
 Pastoralis laqueus, q. & sandalus dī quo iniiciatur de laqueis. 7^a. 307. C
 PATARICAE succi meminit. 2°. de antid. 5^a. 113. B
 PATELLA quid sit. de ossib. 1^a. 43. E
 Patella quod nam os sit. intro. Isa. 55. A
 Patella quid. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 212. B / de frac. com. 3°. 7^a. 249. H
 Patella quid, & quo ligetur de ijs quæ in me. fiunt. com. 2°. 7^a. 209. A
 in Patella vulnerati gladiatoris male curati, casus. 3°. de compositione
 medicamentorum per ge. 5^a. 228. C
 PATELLA media est inter animal, & plantam. de fæt. for. 1^a. 323. F
 Patellarum succus ducit aluum non secus ac lactis serum. de bonitate et
 vitio succorum. 2^a. 35. A
 Patellæ sunt crassi admodum succi. de bo. & vi. suc. 2^a. 35. E
 PATELLA ad eliquandum. 7°. de compositione medicamentorum per
 genera. 5^a. 272. B
 PATETOS quid in palmulis. 8°. de comp. me. se. loc. 5^a. 189. F
 Patete vocantur. Palmula maximæ. 9°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 202. E / 5^a. 203. A
 PATRI cur fætus similis. de sperm. Sp. 37. A
 Patris sperma si superabundet, infans plus figuram habet à patre. de
 spermate. Sp. 38. E
 Pater si fuderit semen in horis sanguinis quid sequatur. de sper. Sp. 38. F
 si Pater & auus infans vel puer concepti sunt in horis sanguinis infan-
 tis; quid sequatur. de sperm. Sp. 38. E
 Patres cur agat aliquid ad dispositionem filiorum. commetario 6°. apho
 rismo 28°. Ex. 49. B
 cur Patres podagrici filios generant podagricos. c. 6°. ap. 28°. Ex. 49. B
 Patris, & matris vitio sūt errores, & nō naturæ. 11°. de vsu p. 1^a. 188. B
 Pater qui non curat erudire filios nō est nutriendus. in orat. suas. Isa. 3. E
 PATHE quæ sint. 2°. meth. med. 7^a. 10. C
 PATHEMA quid solent nominare. de symp. diff. 3^a. 10. C
 Pathema latine passio. de sympt. diff. 10°. C / in 1^m. de morbis vulgaribus.
 commentario 1°. 3^a. 106. B
 Pathemata appellantur sensuum alterationes. de symp. diff. 3^a. 10. D
 à Pathematis ad patiētes, & è cōtra transferuntur appellationes. de vi-
 ctus ratio. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 141. C
 PATHOGNOMONICA symptomata q. de const. ar. Isa. 40. D
 Pathognomonica dicta symptomata causam iudicantia. de vi. ratione in
 morb. acu. com. 4°. 7^a. 134. G
 Pathognomonica quæ dicatur. de vic. rat. in mor. ac. com. 4°. 7^a. 134. G
 Pathognomonicum signum quod. fin. med. Isag. 46. A / in 1^m. prorbeti-
 commentario 1°. 4^a. 163. D
 Pathognomonica syndrome. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 142. C
 Pathognomonicis signis remotis an affectus possit seruare speciem suā.
 in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 143. H
 PATHOLOGICA medicina pars. de par. art. med. Sp. 16. E
 Pathologica medicamenta. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. D
 PATHOS latine passio. de symp. diff. 3^a. 10. C
 Pathos quid. de symp. diff. 3^a. 10. D / 2°. meth. med. 7^a. 10. B
 Pathos quid solent nominare. de symp. diff. 3^a. 10. C
 Pathos quid significet apud veteres. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
 Pathos quid fm Olympicum. 1°. meth. med. 7^a. 8. F
 Pathos quid secundum Thessalum. 1°. meth. med. 7^a. 8. F
 Pathos nomen de morbo dictum. 2°. meth. med. 7^a. 10. D
 in PATINIS condita quale nutrimentū dant. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. C
 in Patinis qui sunt apparatus in totum sunt causæ cruditatis. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2^a. 31. D
 Patina ærea. 9°. de comp. me. se. loc. 5^a. 199. D
 in PATIENDO sensus, motus vero in faciendo aliquid, fit. 1°. de locis
 affectis. 4^a. 7. D
 PATIENTES à pathematis transferuntur appellationes. de victus ra-
 tio in mor. acu. com. 4°. 7^a. 141. C
 Patiens nisi sit aptum causa non agit. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. C
 ex Patientibus & sentientibus vel transmutabilibus fiunt corpora. 1°.
 de elementis. 1^a. 3. E
 PATITUR aliquid dupliciter, principaliter, & per compassionem, coh-
 lige ex Galeno. com. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
 Pati secundum totam substantiam quid. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 28. D
 Pati que possunt magis quam agere in nos. 3°. de temp. 1^a. 23. H
 non Patitur natura diu passiones magnas, immo nec diem septimam. cō-
 mentario 6°. aph. 51°. Ex. 52. H

pro PATRIAE salute vita despicenda. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 249. B
 Patriam potius proderent Stoici, quam dogma defererent. quod animi
 mores. 1^a. 211. F
 Patria qñq; ad discendā medicinā opitulat. de ther. ad Pis. 5^a. 89. G
 Patria noia nō sunt confundēda, neq; corrupēda. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. F
 PATROCLUS vir potens. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 51. F
 Patroclus Caesaris libertus. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 270. G
 PATRONAE victus ratio in febre acuta. de vict. rat. in mor. acu. com.
 mentario 1°. 7^a. 109. G
 PATVLAE cur sint aures, & nares. de ana. vi. Sp. 49. B
 PAVCIBIBI qui apud Hippocratem. de diff. resp. 3^a. 60. B
 PAVCIFERVM vinum quad. de vinis. Sp. 76. C
 Pauciferum vinum stipticum. de vinis. Sp. 76. E
 Pauciferum vinum virtuti simile aquæ. de vinis. Sp. 76. C
 Pauciferum vinum ad quæ valeat. de vinis. Sp. 76. E
 PAVCIORIBVS signis plurima non sunt semper potentiora. 1°. de cri-
 sibus. 4^a. 130. G
 PAVCO contrarium multum. 11°. meth. med. 7^a. 71. B
 Paucum & multum in sola quantitate. com. 1°. apho. 14°. Ex. 7. C
 Pauca multi volunt addiscere, & nihil ptermittere. 2°. de cris. 4^a. 136. B
 Paucis datum omnia percurrere. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4. D
 Paucus, & levis qñ est somnus subtilibus nutriatur. de diff. com. Sp. 71. G
 Paucus vapor satis est piscibus respirantibus. de anat. vi. Sp. 48. C
 PAVIMENTA quibus frigidis herbis consternebant. 1°. de arte cura-
 tina ad Glauconem. 7^a. 99. B
 PAVLINVS Valerius. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 271. C / D
 Paulina compositio. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 186. A
 Paulini Eclegma hepaticum. 8°. de compositione medicamentorum secu-
 dum locos. 5^a. 195. F
 PAVLVS rethor flauam bilem euomebat. de vic. rat. in morb. acutis,
 commentario 2°. 7^a. 120. D
 Pauli sancti antidoti fit mentio in libro de dynamidys [hoc inter reli-
 qua ostendit librum illum non esse Galeni. de dyna. Sp. 24. A
 PAVONIS caro durior est, & fibrosior carne phasianorum. 3°. de ali-
 men. facul. 2^a. 29. C
 Pavonis caro coctu difficilior carne phasianorū. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. C
 Pavones tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 PAVOR in somnis fit conceptis in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
 Pavores per somnum cur fiant infantibus. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Pavor in corde. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. C
 Pavor facit abortum. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42. D
 Pavor lege Timor.
 PAVPER quo dicatur diues. de cog. cur. animi mor. 2^a. 55. C
 Pauperes sunt magis Deorum neglectores, quam diuites. de aere aquis,
 & locis. 2^a. 6. A
 Pauperes Deos detestantur. de aere aquis, & locis. 2^a. 6. A
 Pauperes sunt multi medici, & egri. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 168. B
 Pauperibus medicis vitilia. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. A
 Pauperibus sunt magis pleni diuites. 11°. meth. me. 7^a. 72. B
 Pauperes habent pauciores morbos, q̄ diuites. de aere aq. & lo. 2^a. 6. A
 Pauperibus medicis Galenus responder. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 168. A
 Pauperes obediunt medicis, non autem diuites. 3°. de compositione medi-
 camentorum per genera. 5^a. 231. A
 pro Pauperibus, & diuitibus materiam parare debet scribens de reme-
 dica. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. B
 PAVPERTAS non timenda quando indifferens habetur. 1°. de decre-
 tis Hippo. 1^a. 268. E
 PAVSANIAE syri sophista casus, qui amiserat sensum minimorum di-
 gitorum sinistrae manus. 3°. de lo. aff. 4^a. 21. C
 PACIS delubrum tempore Galeni deflagrauit. 1°. de compositione
 medicam. per genera. 5^a. 209. G
 PAXAMADVM vocatorum purgatoria. de med. fac. par. 7^a. 174. B
 ad PAXILLOS infixos medicamentum dictum Isis. 5°. de compo-
 med. per genera. 5^a. 246. E

PECCATVM

accipitur latius, & cōtrañus.
 cui. ai. pec. no. atq; me. 2^a. 56. B
 Peccata quid sint. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 249. B / de cuiusq; animi peccato-
 rum notitia, atq; medela. 2^a. 56. A
 Peccata quæ sint. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 50. D
 Peccatum, & perturbatio quo modo differant. de cuiusq; animi pecca-
 torum notitia atque medela. 2^a. 57. H
 Peccati cōsensus omnibus notus. de cuiusq; animi pec. no. atq; me. 2^a. 56. C
 Peccati con-

Peccati consensus imbecillus, & titubans qui. de cuiusq; peccatorum no-
ticia atque medela. 2^a. 56. C.
sine Peccato nullus inuenitur. de cogn. cur. animi. 2^a. 51. E.
sine Peccato putant se esse homines. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 50. D.
Peccata sua cognoscere difficile est. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 50. G.
Peccata nostra cur non intelligamus. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 50. G.
Peccata ex falsa opinione committuntur. de cog. cur. ani. mor. 2^a. 50. C/G.
Peccatorum multorum causa est opinio de fine vitæ. de cuiusque animi
peccatorum notitia atque medela. 2^a. 57. H.
Peccata infra modum non lædunt, sed supra. 1°. de compositione medica-
mentorum secum. locos. 5^a. 122. C.
Peccatis qui vult esse mundus quid agere debet. de cuiusque animi pec-
catorum notitia atque medela. 2^a. 56. D.
Peccatis quomodo quis se abducatur. de cog. cur. ani. mor. 2^a. 50. C.
Peccata quæ in infortunijs eueniunt seipsum corrigere oportet. de cogn.
cur. animi mor. 2^a. 50. C.
PECCARE quid sit. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 50. D.
Peccant raro qui permittunt se ab alijs iudicari. de cognoscendis curan-
disq; animi moribus. 2^a. 50. D.
Peccant frequenter qui se optimos existimant, nec volunt iudicari. de co-
gnoscendis curandisq; animi mor. 2^a. 50. D.
PECTINES sunt crassi admodum succi. de bo. & vit. succ. 2^a. 35. E.
Pectines conueniunt stomachicis. 8°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 192. C.
Pectini succus ducit alium nõ secus ac lactis seru. & bo. et vi. suc. 2^a. 35. A.
PECTEN digitorum quod. introd. Isa. 53. C/D.
Pectinis ossa quæ. introd. Isa. 54. H/de ossibus. 1^a. 43. C.
Pectinis dolor significat laborẽ aliquorũ instrumentorũ deseruientũ vri-
na, vel vlcus vesicæ. c. 4°. ap. 80°. 39. H/c. 7°. aph. 39°. Ex. 57. A/B.
ad Pectinis dolores vti vespa incidens. de pass. mul. Sp. 95. G.
ad Pectinis dolorem. de pass. mul. Sp. 95. H.
quo PECTINE vtendum. de puero epil. 7^a. 180. B.
PECTEN, seu vinculum suspendens ad colem. de fascijs. 303. H/
aliter. 7^a. 304. A.
PECTORALE os propinquius caue venæ. 16°. de vsu par. 1^a. 218. G.
PECTVS quid sit in quodam loco. de arti. com. 1°. 7^a. 261. C.
Pectus pedis quid sit. de arti. com. 3°. 7^a. 278. G.
Pectus quod. intro. Isa. 53. C/6°. de decre. Hippoc. 1^a. 265. E.
ad Pectore cur plurimum distat humeri summitas. 2°. de vsu p. 1^a. 200. H.
Pectoris longitudo. 13°. de vsu par. 1^a. 202. H.
Pectus cur hominibus latum, brutis angustum. 13°. de vsu par. 1^a. 202. H.
Pectus latissimum habet homo oĩum animalium. de arti. com. 2°. 7^a. 272. C.
Pectus maius alijs animalibus habet simia excepto homine. de articu-
lis, commentario 3°. 7^a. 272. C.
Pectore lato quod est ad plerasque exercitationes ineptum est. 5°. de sa-
nitate tuenda. 2^a. 89. H.
Pectoris sectio quo modo fieri debeat. 5°. de ana. adm. 1^a. 84. F.
in Pectore quo modo incidendum ne sanguis profluat. 7°. de anatomicis
administrationibus. 1^a. 97. C/D.
Pectoris sectionis modus quidam sine sanguine. 8°. de ana. adm. 1^a. 102. G.
Pectoris musculi quomodo secandi. 5°. de ana. adm. 1^a. 84. G.
Pectus quo modo aperiendum. 7°. de ana. adm. 1^a. 97. C.
Pectus quo instrumento aperiendum. 7°. de anat. adm. 1^a. 97. C.
Pectoris os sternon dicitur. 8°. de vsu par. 1^a. 164. D.
Pectoralis ossis tota figura Xiphoides. de ossibus. 1^a. 42. F.
Pectoris os cur vnum videtur. 8°. de anat. adm. 1^a. 99. D.
Pectoris ossa quot sint. 8°. de anat. adm. 1^a. 99. D.
Pectus ex septem ossibus constat. introd. Isa. 54. H.
Pectoris os cur ex multis ossibus factum. 7°. de vsu par. 1^a. 164. A.
Pectoris medij os quo arteriam recipiat. 16°. de vsu part. 1^a. 218. F.
ad Pectoris ossa aperienda qui culter sit aptus. 7°. de ana. adm. 1^a. 94. C.
Pectoris ossium motus exiguus. de ossib. 1^a. 42. E.
in Pectoris osse membrana. 7°. de ana. adm. 1^a. 94. D.
Pectori cur non iunctus stomachus. 16°. de vsu par. 1^a. 218. G.
Pectorali osse propinquior stomacho spina. 16°. de vsu par. 1^a. 218. G.
ad Pectoris spondylum duodecimum procedit gula. de ana. vi. Sp. 49. F.
Pectoris pars est diaphragma. de mot. man. & obs. Sp. 66. H.
in Pectore aialia mammas habetia, quæ. 7°. de vsu par. 1^a. 164. C/D/F.
in Pectore cur mamme in hominibus. 8°. de vsu part. 1^a. 164. C.
Pectore, & mammis affinitatis indicium est si iussientes habent testiculũ
iunctum. in 6^m. de mor. vul. cõ. 3°. 3^a. 178. G.
in Pectore cur profectum lac. 8°. de vsu part. 1^a. 164. D.
Pectus coninet in se viscera. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. G.

Pectus quale, & quantum esse debet. in 6^m. de mor. vul. cõ. 1°. 3^a. 154. B.
Pectus longum, & angustum vitiosum est. in 6^m. de morbis vulgaribus,
commentario 1°. 3^a. 154. B.
Pectus angustum habentes sunt inclinati in phibisim. com. 2°. apho. 34°.
17. D/com. 3°. 22. C/com. 4°. Ex. 28. B.
Pectus angustum, et compressum qui habent ineptissimi sunt ad vomitũ.
quos purg. quibus med. & quo temp. 5^a. 88. E.
Pectora exusta quibus sint populis. de aer. aqu. & loc. 2^a. 5. F.
in Pectore esse anima principatum quibus argumentis probet Chrysip-
pus. 3°. de decre. Hippo. 1^a. 234. F.
in Pectore esse anima principatum nullo sensu percipimus. 2°. de decre-
tis Hippocratis. 1^a. 235. H.
Pectus hirtum cur audaciam significat. 2°. de tempe. 1^a. 19. G.
sub Pectore furor. 3°. de decre. Hippo. 1^a. 242. D.
sub Pectore bilis. 3°. de decre. Hippoc. 1^a. 242. D.
sub Pectore ira. 3°. de decre. Hipp. 242/D 1^a. 246. G.
sub Pectore mens. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 242. D.
in Pectore consilium. 3°. de decre. Hippo. 1^a. 242. D.
in Pectore sententia. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 242. E.
Pectus cũ corde auget, & minuit. in 6^m. de mor. vulg. cõ. 3°. 3^a. 174. B.
Pectori motus principium dat caput. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. G.
Pectoris motus ad quod instrumentum spectet, medici est querere. de
mot. man. & obs. Sp. 66. H.
de Pectoris motu an naturalis, vel voluntarius. de motibus manifestis,
& obscuris. Sp. 69. G.
de Pectoris clibani motu in tussi, risu, & sternutatione. de motibus ma-
nifestis, & obscuris. Sp. 69. G.
in Pectore, ac pulmone talis est actio in tussi, qualis expultricis faculta-
tis in ventre cum euomitur. 2°. de sympto. caus. 3^a. 21. D.
Pectus pulmonem dilatat, & contrahit. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. G.
Pectus in spiritu recipiendo dilatatur. de vsu puls. 1^a. 228. F.
Pectore dilatato non fit inspiratio. de præcogn. ad Posib. 4^a. 216. D.
Pectore constricto non fit expiratio. de præcogn. ad Posib. 4^a. 216. D.
Pectoris actio flatus. de vsu puls. 1^a. 229. D.
Pectoris actionis remissio est spiritus emissio. de vsu puls. 1^a. 229. D.
Pectus à musculis dilatatur. de inst. odor. 1^a. III. F.
Pectoris musculi sunt organa spiritus. de sper. Sp. 36. H.
Pectoris musculi nisi extendantur non fiunt anhelitus neque vox. de vo-
ce & anhelitu. Sp. 61. A.
Pectoris musculi in intemperie inæquali quem habeant motũ. 2°. de sym-
ptomatum causis. 3^a. 22. H.
Pectoris musculi habentes similem dispositionem conuulsioni interrump-
punt inspirationem. com. 6°. aph. 54°. Ex. 53. C.
Pectus totum si impleretur animal ilico periret. 1°. de na. fac. 1^a. 296. E.
à Pectore ascendentes musculi intrinsecus quas motiones excipiant. de
muscul. dissect. 1^a. 47. G.
Pectori brachium abducens musculus qui. de musc. diff. 1^a. 47. G.
ad Pectoris musculos qui perueniunt nervi à dorsi medulla oriuntur. de
præcogn. ad Posib. 4^a. 216. D.
ex Pectore nervorum primiparis egressio vbi. de ana. viu. Sp. 54. B.
à Pectore vestium reiectiones quid significant. de vict. ra. in morbis acu-
tis, commentario 2°. 7^a. 122. F.
in Pectore est potestas phlegmatis. de sper. Sp. 36. G.
in Pectore semen mutatur in frigidum, & humidum. de sper. Sp. 36. H.
Pectori nocent frigida: vt nix, & glacies. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G.
Pectori nocent dura, aqua, & frigida. de bon. aquæ. Sp. 75. G.
Pectus refrigerat vna radicitus dempta. de diff. mor. 3^a. 4. H.
Pectus imbecille habentibus valens antidotus. 2°. de antido. 5^a. III. F.
Pectoris dolores vnde hyeme oriantur. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H.
Pectoris dolores fiunt, & vigent in tempestate aquilonia. commentario
3°. aphorismo 17°. Ex. 23. F.
Pectoris dolores in aquilonijs cur fiant. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C.
Pectorum dolores si multũ differat perdiscendum. cõ. 6°. ap. 5°. Ex. 46. G.
Pectoris dolorẽ mulcet balneũ. de vict. rat. in mor. acu. cõ. 3°. 7^a. 132. H.
Pectoris dolore laborantibus auxiliatur Theriaca. de vsu ther. 5^a. 98. F.
ad Pectoris dolores omnes inueteratos. 2°. de antido. 5^a. II. D.
Pectoris instrumenta laborant ob sanguinem, vel humorem ingredien-
tem. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 274. E.
in Pectore generationem phlegmatis timentis conueniunt cibi subtilian-
tes. de diff. cont. Sp. 72. E.
Pectus quibus phlegmate abundat phlegmagoga danda. de dyn. Sp. 21. C.
ad Pectus à capite in fluxionibus quo medicamẽto vtendum. 4°. de sani-
tate tuenda.

tate tuenda. 2^a. 85. B
 in Pectus quæ fluxerunt trahuntur ad manus. de Hirud. reuuls. scarifi. 6^a. 2. D
 & cucurbi. 7^a. 172. A
 ad Pectoris fluxionem. de med. fac. par. 1^a. 244. F
 in Pectus quæ dicuntur descendere de quibus intelligatur. 3°. de decretis Hippocratis. 1^a. 244. F
 Pectoris superfluitates per quæ expurgantur. ars med. 1^a. 71. E
 Pectus per quam viam purgetur, & transmittat aliquid in cavitatem. 13°. methodi medendi. 7^a. 84. H
 Pectus per eandem viam expurgat, per quam pulmo. 13°. meth. m. 7^a. 84. B
 Pectus per asperam arteriam, & fauces purgatur. 7°. methodi medendi. 49. D. 11°. 7^a. 73. F
 in Pectore quando continentur humores remedia. de medicinis facile parandis. 171. G. 7^a. 179. D
 ex Pectore tripliciter educuntur materia. 5°. meth. med. 7^a. 33. B
 in Pectore contenta per tussim educuntur. ars med. 1^a. 70. D
 in Pectore, & pulmone contenta indicant tusses. in 1^m. de morbis vulg. commentario 2°. 3^a. 108. C
 in Pectore contenta ab attenuantibus educuntur. ars med. 1^a. 70. D
 Pectus, & pulmonem expurgat amara. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. B
 ex Pectore pulmoneq; excreationibus crassiorum lentorumq; humorum impendio conferunt amygdala amara. 6°. de simplicium medicamentorum fac. 5^a. 42. G. de diff. cont. Sp. 74. G
 Pectus expurgat Betonica. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. A
 ad Pectus purgandi drachma tres radices lily celestis. de me. Sp. 106. D
 contra Pectoris infirmitates dantur penidi. de me. exper. Sp. 106. F
 Pectora constipata mollit diapenidion minus. de dyna. Sp. 26. D
 ex Pectore, et pulmone excreationibus idonea est faba. 7°. de sim. m. 5^a. 53. D
 Pectus mundificat se canabin. de diff. cont. Sp. 74. G
 à Pectore superflua mundificans electariu. de me. exper. Sp. 107. G
 in Pectore est humoris crassi purgas medicame. de me. exp. Sp. 107. H
 Pectoris inflamatio mortifera est. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 162. H
 in Pectoris phlegmone artus vincuntur. 13°. meth. me. 7^a. 83. B
 Pectoris qua parte patiente manus patiatur. in 6^m. de morbis vulgari. commentario 4°. 3^a. 180. B
 Pectus cōpatitur patiente hepate, & est contra. cō. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Pectus cōicat cū genitalibus. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3^a. 180. A
 Pectus cum coxendice nihil habet commune. in 6^m. de morbis vulgari. bus, commentario 4°. 3^a. 180. A
 à Pectore qui sanguinem reiecerunt debent phlebotomari vere. de cur. ratione per sang. miss. 6^a. 17. E
 Pectoris, pulmonisque excretionibus auxiliatur paliuri fructus. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 57. G
 Pectore, & pulmone sanguinem reicientibus conuenit Theriaca. de vsu ther. ad Pamp. 5^a. 98. G
 ad Pectoris sanguinis reiectiones. 2°. de antid. 5^a. 113. C
 inter Pectus, & pulmonem sanguis collectus facit tabem. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a. 275. F
 ex Pectoris interna facie, cum phlegmone premitur excernitur aliqua sanies. 13°. meth. med. 7^a. 84. H
 ad Pectoris labem saniosam valet Theriaca. de ther. ad Pamp. 5^a. 91. G
 Pectus, & thoracem suppurari dicuntur. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
 Pectori quam noxam faciat in pulmonia cubare supine. in prognostica, commentario 1°. 4^a. 194. A
 Pectus facit profluium alui. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 ex Pectore fit quandoq; hectica febris. 10°. meth. me. 7^a. 64. F
 in Pectoris affectibus à quibus cibis praecepit abstinentum esse Hippocrates. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 180. C
 Pectus ubi affectum qua vena secanda. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Pectoris superiores partes ubi laborant humerales vena secanda sunt. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. D
 ad Pectus, & pulmonem sanguinis declinantis exemplum. in 6^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a. 179. A
 Pectus quibus astate, & quibus hyeme vngendi. 5°. meth. me. 7^a. 32. H
 ad Pectus quo modo tendant medicamenta. 4°. meth. me. 7^a. 29. A
 in Pectus qua tendere debent medicamenta quomodo sub lingua continenda. de vsu ther. ad Pamp. 5^a. 98. G
 Pectus est in medio eorum membrorum quæ indigent adstrictione, & eorum quæ minime. 11°. meth. med. 7^a. 73. B
 Pectus non indiget adstrictione. 11°. meth. med. 7^a. 73. B
 in Pectore quæ sunt quid expectant. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. B
 in Pectore tumor, aut rubor superueniens ab angina habito bonum. cō-

men. 7°. aphorif. 49°.
 si Pectus habet magnum tumorem, periculosum est pus totum vna vi-
 ce exire com. 6°. aph. 27°.
 Pectore perforato aer exufflat. an sang. in art. contineatur. 1^a. 60. E
 ex Pectore quidam mulsam expuit. 5°. meth. med. 7^a. 32. G
 in Pectoris vulneribus sepius exit pulmonis fibra. de cau. mor. 3°. 9. E
 ex Pectore perforato quibus medicamentis Galenus vititur. 5°. metho-
 di medendi. 7^a. 33. C
 in Pectore vulnerati historia. 7°. de anat. admi. 1^a. 97. F
 Pectoris vlcera curantur per ea, quæ comeduntur, & bibuntur. 5°. me-
 thodi medendi. 7^a. 34. D
 ad Pectoris causas facit Diaprasiu. de dyn. Sp. 26. F
 ad Pectoris affectiones valens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111. F
 ad Pectoris passiones decoctio. de med. exper. Sp. 107. C
 Pectoris vitia. de med. fac. par. 7^a. 175. A
 ad Pectus. de med. fac. par. 7^a. 173. B
 ad Pectus deligandum vinculum. de fascijs. 7^a. 301. E
 ad Pectus, & alam Softrati vinculum rectum. de fascijs. 7^a. 301. F
 ad Pectus, & alam vinculum in speciem literæ x. de fascijs. 7^a. 301. G
 ad Pectus mediū vinciendum vinculum. de fascijs. 7^a. 301. G
 de PECVNIIS opinio quod bonæ sunt, quādo sit egrotatio. 4°. de de-
 cretis Hippocratis. 1^a. 271. C
 Pecuniam insatiabiliter cupientes ad annum quadragesimum sunt insa-
 nables. de cog. cur. animi mor. 2^a. 55. F
 Pecunia quærebat tempore Galeni. 1°. meth. med. 7^a. 2. C
 ob Pecuniam amissionem Galenus non afficiebatur. de cognoscendis cu-
 randisq; animi mor. 2^a. 54. F
 ob Pecuniam amissam animi commotio. de cog. cur. ani. mor. 2^a. 50. E
 PECVDES pro omnibus animalibus. de arti. com. 1°. 7^a. 256. F
 Pecudes depascuntur herbam breuem. de arti. com. 1°. 7^a. 256. F
 Pecudibus castratis prodest cinis impositus. de simp. me. Sp. 86. A
 Pecudibus prodest lixiuū lauri. de simp. me. Sp. 85. H
 Pecudis caro humidior, & frigidior. de const. ar. 1^a. 38. G
 Pecudū caput, & caro cibus humidus, & viscosus. de diff. cōt. Sp. 73. A
 Pecudis caro est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74. C
 Pecudum caro tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Pecudum multorum amorum caro mala est. de diff. cont. Sp. 74. A
 Pecudis caro facit pituitam. de diff. cont. Sp. 74. A
 per PEDESTRE bipes hominem definit. 2°. meth. med. 7^a. 15. E
 Pedestre bipes animal quæ diffinitio sit. 1°. de diff. puls. 4^a. 48. A
 Pedestria omnia animalia sanguinea homini similia habent quatuor pe-
 des. 3°. de vsu partium. 1^a. 128. C
 ex Pedestrium & volatiliū genere ventriculus maxime differt. de
 bon. & vitio succorum. 2^a. 37. B
 in Pedestribus omnibus præter sues, hædos, ac vitulos abstineat qui cu-
 pit boni succi generationem. de bon. & vitio suc. 2^a. 37. C
 in Pedestribus vnum cecum intestinum. 4°. de vsu partium. 1^a. 141. E
 PEDICVLI de cute corporis educuntur. de cathar. Sp. 94. G
 Pediculi quō fiant, & eorum curatio. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 128. F
 Pediculatorum ad cutim protusorum causa in quibus sit viperarum caro.
 11°. de simp. me. fac. 5^a. 78. D
 Pediculos gignit caricarum vsus. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Pediculatorum copiam gignunt carica. de bon. & vi. suc. 2^a. 37. F
 Pediculos interficit cedrea. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 50. A
 Pediculos occidit mirica succus. de simp. med. Sp. 87. G
 Pediculos occidit staphysagria ex oleo leuigata, & corpori illinita. de
 simp. med. Sp. 90. C
 ad Pediculos capitis. de rem. par. fac. 7^a. 154. C
 Pediculi in palpebra quid sint. de ocul. 7^a. 186. H
 ad Pediculos oculorum. de med. fac. par. 7^a. 163. C
 Pediculi canini sanguis ad pilos palpebris innatos oculum infestantes. de
 remed. par. fac. 7^a. 156. G
 PEDIV quid. introd. 1^a. 53. F
 PEDIV pars pedis ante digitos. 3°. de vsu par. 1^a. 129. C
 PEDIV planum pedis. 3°. de vsu par. 1^a. 129. C
 PEDIV simile metacarpio. 3°. de vsu par. 1^a. 129. F
 Pedion quot ossibus constat. introd. 1^a. 55. A
 PEDITORVM, siue crepituum, & flatuum inferiorum differen-
 tia ex sonitu. 3°. de symp. caus. 3^a. 27. G
 PEDVNCVLI exeunt ex esu salium. de ther. ad Pis. 5^a. 97. E
 PEGANON id est ruta. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. D
 Peganon agion, id est ruta sylvestris. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 56. F

PEGVLAE meminit. de dynam. Sp. 25. F
 PELAGII pisces qui dicantur. 3°. de ali. fac. 2°. 30. E
 Pelagii pisces inter congeneres nulli hnt discrimē. 3°. de ali. fa. 2°. 30. H
 Pelagii pisces ceteris prastantiores. de bo. & vi. suc. 2°. 38. G
 Pelagii pisces neq; crassi, neq; tenues sunt. de bo. & vi. suc. 2°. 34. H
 Pelagii pisces sunt innoxij. de bo. & vi. suc. 2°. 38. G
 Pelagii pisces sunt propinqui pani bene preparato, & pernici. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 30. E
 ex Pelagii piscibus sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fac. 2°. 30. E
 ex Pelagia terra emplastrum. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 261. C
 Pelagia terra. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. C
 Pelagii venti quales. 1°. de sem. 1°. 329. F
 PELAMIDES vnde habentur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. G
 Pelamides cur iure in pretio. 3°. de ali. fac. 5°. 31. G
 Pelamides ad mediocritatem tendunt. de bo. & vitio suc. 2°. 35. E
 Pelamides ad salendum appositi. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
 Pelamides false laudatissimis salsamētis nō cedūt. 3°. de ali. fac. 2°. 31. G
 PELARGITIS herba. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 PELEGINVS quid. de simp. med. Sp. 89. B
 Pelecinus reperitur in tritico. de simp. me. fac. 5°. 26. E
 Pelecinus acrimonia viscida stringit. de simp. med. Sp. 89. B
 Pelecinus amarus. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Pelecinus amarus, & subacerbus est. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. B
 Pelecinus gratus est stomacho, & viscerum obstructions expurgat.
 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. B
 Pelecinus in antidota mittitur, mēstrua prouocat. de sim. med. Sp. 89. B
 PELICON continuum dicitur apud gracos. de diff. mor. 3°. 5. A
 PELIDNON quid. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 per PELICVLAS, nervos, & venas colligantiā habent cum corde
 omnes partes corporis. de vitil. resp. Sp. 62. G
 Pellicula quae vocantur muscoli. de anat. par. Sp. 43. D
 ad Pelliculam omnem coniungitur aliqua vena, quae diuiditur in multas
 paruas. de vitil. resp. Sp. 63. C
 Pelliculis continentur omnia instrumenta sensuū. de vitil. resp. Sp. 63. D
 in Pelliculis ipsi sunt sensus de vitil. resp. Sp. 63. D
 in Pelliculis oculi fit visus, non in crystallino. de vitil. resp. Sp. 63. C
 in Pelliculis fit gustus. de vitil. resp. Sp. 63. D
 in Pelliculis carni cōmixtis fit tactus, nō in carne. de vitil. resp. Sp. 63. D
 Pelliculis valde subtilibus, quae a crassiss venis procedūt, & ab eis depor-
 tant subtilem sanguinem ad nutrimentū carnis, reticulatam esse car-
 nem manifestum est. de vitil. resp. Sp. 63. D
 Pellicula est intra aurē plena aere, in qua fit auditus. de vitil. ref. Sp. 63. D
 Pellicula plena spongiosa carne sunt intra nares, in quibus fit olfactus.
 de vitil. resp. Sp. 63. D
 Pellicula quae est sub cranio dicitur dura mater. de ana. par. Sp. 43. D
 Pellicula cooperiens cerebrū duplex est iuuamētū. de ana. vi. Sp. 53. D
 Pellicula subiecta vulua dicuntur Galsamach. de anat. viuo. Sp. 49. E
 Pellicula quae valet ad vomitum. de mot. man. & obs. Sp. 70. H
 Pellicula succingens peritonaeo similis. 7°. de anat. adm. 1°. 94. B
 Pellicula succingens quid sit. 7°. de ana. adm. 1°. 94. C
 Pellicula aliqua circa praeordia quibus inflammata est, his paruus, &
 densus fit spiritus. 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
 Pelliculas multas cur habeat collum matris. de anat. vi. Sp. 51. D
 Pelliculis tribus inuoluitur fœtus in vtero. de ana. viuo. Sp. 52. C
 Pellicula prima versus fœtum tenuissima est, & dicitur camisia pueri,
 vel profundatio sudoris. de anat. vii. Sp. 52. C
 Pellicula vt in ovis quae in fœtu. de ana. vii. Sp. 52. C
 in Pelliculis fœtus cur aqua colligatur. de ana. viuo. Sp. 52. C
 ad Pellicularum oculorum eminentias. 4°. de cōp. med. se. lo. 5°. 154. A
 ad Pellicularum eminentias. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 155. H
 ad Pelliculas oculorū cōfestim auferēdas. 4°. de cō. me. se. lo. 5°. 152. H
 ad Pelliculas educēdas. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. G
 ad Pelliculas disparandas. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 175. D
 Pellicula in vêtre gallinarū p̄ vrina puocāda. de med. fa. par. 7°. 168. D
 Pellicula pro vase. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 162. C
 PELLIS vena, nervus sunt receptacula sanguinis, & spiritus. de anatō-
 mia viuorum. Sp. 46. F
 Pells ambiens caput vnde habeat sensum. 4°. de lo. aff. 4°. 25. D
 Pellem plenam fistulis facit trachea arteria, quae aerem, & nō sanguinē
 recipiant. de vitil. resp. Sp. 64. C
 Pelles duas plenas vnus, & arterijs faciunt circa pulmonem vena, &
 arteria, quae veniunt a corde. de vitil. resp. Sp. 64. C

Pelle duplici tegitur medulla spinalis, vt cerebrū. de vitil. resp. Sp. 62. G
 Pellis duplex spinalis medulla, et cerebri qñ inflent. de vitil. re. Sp. 63. D
 Pellis in qua sunt mesaraicae appellatur mesenterium, siue mesareum. de
 vitil. resp. Sp. 64. D
 Pellibus duris similiter riget corpus senum. 5°. de sa. tu. 2°. 92. G
 Pellem siccam se habere cur quispiā putaret. de mel. ex G. R. Sp. 109. D
 Pells ouina recens detracta verberatos sanat. 11°. de sim. me. fa. 5°. 80. E
 Pells optime macerata plurimū distenduntur. de art. com. 2°. 7°. 263. G
 Pells pro seruando medicamento. 6°. de compositione medicamentorū
 per genera. 256. H | 5°. 262. G
 Pells alba in qua ponitur medicamentum vt exeat. 9°. de compo. medi-
 camen. secun. locos. 5°. 199. A/D
 Pells superior spissior omni parte subiecta. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Pells, & coria aqua madefacta sunt laxa quando oleo, & seuo delibū-
 tur. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 177. A
 PELOPS interpret Hippocratis. de ord. lib. suorum. Isa. 15. C
 Pelops nouus scriptor anatomiae. de na. hu. com. 2°. 7°. 183. F
 Pelopis, & Lyci, & Aeliani musculorum dissectio in pretio iure habita
 est. de muscul. diff. 1°. 44. B
 Pelops linguā dissectiū bubulā, sed Galenus simia. de muscul. diff. 1°. 46. G
 fm Pelopē q̄nerui in musculos oculorū dispergant. 6°. de dec. 1°. 262. F
 fm Pelopem dorsi medulla a cerebro oritur, a qua nerui. 6°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 262. F
 Pelops vasorū omniū initū cerebrū esse volebat. 6°. de decre. 1°. 262. D
 P̄ ops p̄ceptor Galeni. de ord. lib. suo. Isa. 15. C | de muscul. diff. 46. E | 1°. de
 ana. adm. 1°. 63. B | in 1°. p̄rr. c. 1°. 4°. 163. F | 11°. de simp. med. fa. 5°. 82.
 A | de art. c. 3°. 7°. 272. F | com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Pelopem audiuit Galenus adolescentulus. 6°. de decr. Hippo. 1°. 262. D
 Pelopis p̄ceptoris error. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. H
 fm Pelopem docendi ratio differt a re ipsa. 6°. de decr. Hip. 1°. 263. H
 PELTALIS chartilago quae sit. de ana. vii. Sp. 53. D
 PELVIS vbi sit. 9°. de vsu par. 1°. 173. F
 PELVSIOA vt Lampon. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 188. F
 Pelusiotā Protā medicamentum. 10°. de comp. med. se. loc. 5°. 207. D
 ΠΕΛΟΥΣΙΑ 1°. de ali. fac. 2°. 10. E
 ΠΕΛΟΥΣΙΑ est vocabulum senis Acherontij. 5°. de san. tuen. 2°. 94. H
 ΠΕΛΟΥΣΙΑ vnde dicatur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. H
 PEMPHIGODES febris quae fin. med. Isa. 46. C
 Pemphinx quot significet. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 159. A
 PENETRANS in altum medicamentum quale. 3°. de compositio-
 ne medicamen. per genera. 5°. 228. D
 Penetrat totam substantiam natura incorporea. de sper. Sp. 40. F
 Penetrat magis acris succus quā acidus. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. E
 Penetret cur acetosum. de ocul. 7°. 188. B
 Penetrare facit acetū mistū aqua tanquam ala. 1°. de sim. me. fac. 5°. 7. D
 cur Penetret acetum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. D
 Penetrare facit acetū caliditas a putrido calore. 4°. de sim. m. f. 5°. 27. E
 cur Penetrare nō pōt aqua frigida. de vic. rat. in mor. a. c. 4°. 7°. 135. A
 PENICILLVM ex intorto panno lineo. de reme. par. fac. 7°. 155. G
 PENICVLVS ex purpura tyria, vel marina cuius vsus. 8°. methodi
 medendi. 7°. 53. C
 PENIDIARVM marmaridarum confectio. de dyna. Sp. 26. H
 Penidia dant cōtra infirmitates pectoris, et asthma. de med. ex. Sp. 106. F
 PENIS sicciior carne. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Penis habet in se fistulā vrinariam. com. 4°. aph. 82°. Ex. 37. A
 ex Pene quomodo res in vesicam iniiciantur. 4°. meth. med. 7°. 29. B
 in Pene, oculis, & mammis vena quales. de tumore præt. na. 3°. 83. D
 Penis musculi vnde. 1°. de mo. musc. 1°. 309. G
 Penis musculi mouentur sine osse. 1°. de mot. musc. 1°. 309. F
 Penis musculi non mouent. 1°. de mo. musc. 1°. 309. G
 Penis vietus. de hist. philos. Sp. 10. H
 ad Penem roborandum. de me. fac. par. 7°. 176. G
 Penis ne cui erigi possit. de me. fac. par. 7°. 165. D
 Penis magnus cuidā effectus ē ob abstinentiā a coitu. 6°. de lo. a. 4°. 42. G
 ad Penis dolorem, & inflammationem. de rem. par. fac. 7°. 179. B
 Penis vlcera nullum cataplasma desiderāt. 5°. meth. me. 7°. 36. D
 Pens integer quandoq; aufertur. de diff. morb. 3°. 4. G
 PENNARVM pullorum succus expressus supra oculos iuuat. 10°. de
 simp. med. fac. 5°. 72. H
 Pena appositā naribus puocat sternutamentū. cō. 7°. apho. 51°. Ex. 58. C
 Penna illinitiones facit. 6°. de comp. me. se. loc. 176. C | 10°. 5°. 209. B
 PENSILIS vna quid agat. 2°. de ali. fac. 2°. 18. A

PENTAPHYLLVM non adulteratur. 1°. de antid. 5°. 107. B
Pentaphyllum siccum est in tertio ordine, calidum in primo. 8°. de simp. 5°. 58. A
medicamen. facul. 5°. 58. A
Pentaphyllum quod dicitur eupatorium. 5°. de compositione medicamen- 5°. 163. B
torum secundum locos. 5°. 163. B
PENTOROBON aliqui appellant pæoniam. 6°. de simplicium medica- 5°. 45. G
men. facul. 5°. 45. G
PENURIAE sensus est appetentia. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
à Penuria dissolutæ facultatis pulsus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 44. G
in Penuria quæ obseruauit Galenus. de bo. & vitio suc. 2°. 34. B
in Penuria pistores publici lolium tritico miscent. 1°. de ali. fac. 2°. 15. H
in Penuria panes panicei, & milij. 1°. de ali. fa. 2°. 13. C
PEPLIVM, & elleborus qualia sint. de vic. ratione in morbis acu. 7°. 118. B
commentario 2°. 7°. 118. B
Peplij semen purgat. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. A
Peplio quæ miscenda, & quæ dosis. de dyna. Sp. 21. A
Pepliu educit bilem, atram bilem, pituitā, & flatus. de dyna. Sp. 21. A
Pepliu pro potiore in hydrope. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 152. G
Pepliu dat Hippocrates in pleuritide. de vic. ra. in mor. a. c. 2°. 7°. 117. H
PEPLOS lacrimat tamen non est Tithymallus. 8°. de simplicium me- 5°. 58. A
dicamen. facul. 5°. 58. A
Peplos purgat vt Tithymallus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. A
PEPIŖA i. matura dñr pira, & cucurbita. 2°. de alim. fac. 2°. 17. A
Pepon notari nō pōt racemus cū exacta ē maturus. 2°. de a. f. 2°. 17. A
Pepones dicuntur olera hortensia. 2°. de ali. fac. 2°. 16. D
Pepones quando idonei. de bo. & vi. suc. 2°. 39. B
Pepones non possunt conseruari. de bo. & vi. suc. 2°. 36. H
Pepon qualis 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. E
Pepones frigidi sunt & valde humidi. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
Pepones sunt magis humidi cucumeribus. 2°. de ali. fac. 2°. 17. B
Pepones abstergunt. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
Pepones abstergere cutem patet. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
Peponis semen magis detergit quā caro. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
in Peponibus non editur caro propter semina. 2°. de ali. fac. 2°. 17. B
Peponis caro ad quid utilis. de rem. par. fac. 7°. 156. E
Peponis caro in oculorum doloribus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 157. F
Peponis succus nunquam crassus & terreus fit. 2°. de ali. fac. 2°. 17. C
Pepones mouent vrinam. 1°. de ali. fac. 8. C/2°. 2°. 16. H
Pepones expeditius cucurbita deorsum permeāt. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
Pepones subducunt ventrem, tamē etiam abstergūt vnde sunt media. 1°. 2°. 8. C
de alim. facul. 2°. 8. C
Pepones teneri carent ferē nutrimento. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 14. C
Pepones parum nutriunt. 2°. de ali. fac. 2°. 19. A
Peponis vsus est qñ vetriculus squalore aestuat. 2°. de ali. fac. 2°. 18. H
Pepones ledunt ventriculum. 2°. de ali. fac. 2°. 19. A
Pepon inducit vomitum. 2°. de alim. fac. 16. H/ 2°. 19. A
Pepones non sunt boni succi. de bo. & vitio suc. 2°. 37. F
Pepones facile corrumpuntur in ventriculo. 2°. de ali. fac. 2°. 17. B
Pepon quando generat succum vitiosum. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
Pepones nisi digerantur vertuntur in succum letalibus venenis similem. 2°. 37. F
de boni. & vitio succorum. 2°. 37. F
Peponis vsus cholera generat. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
Pepones cucumerini conueniunt epilepticis. de puero. epi. 7°. 180. C
PEPTICA medicamenta quæ sint. 5°. de simp. medicamen. facul. 5°. 38. D/ de dynamidijs. Sp. 18. G
Peptica id est concoquentia sunt medicamenta parum calefacientia, & 5°. 53. D
adstringentia 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
PERACVTVS morbus qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
Peracutus morbus exacte qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
Peracutus morbus non exacte qui. 2°. de dieb. decre. 4°. 155. F
Peracutorū priā differētia ē veluti vna accessio. 3°. de die. dec. 4°. 159. B
Peracuti morbi habent statim primam accessionem vehementissimā. cō- 4°. 32. A
mentario 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
Peracuti morbi ex sudore plurimo tertia & quinta die iudicantur, non 2°. 30. G
autem quarta vt videatur quasi ponere quartam non esse indicato- 2°. 30. H
riam com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
PERCA piscis saxatilis. 3°. de ali. fac. 2°. 30. G
Perca in tertio loco suauitatis sunt inter pisces saxatiles. 3°. de alimento 2°. 30. H
rum facultatibus. 2°. 30. H
Perca est mollis carne. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
Perca ceteris facilius conficitur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. A
PERCVTIENTIA omnibus sunt nota. 1°. de sa. tuen. 2°. 63. B

Percutiens pulsus à cholera rubra fit de dyna. Sp. 19. F
PERCVTERE vt possit aerem lingua à natura consueti est. de voc. 1°. 106. D
instr. diff. 1°. 106. D
PEROVSSIO vitanda in capitis dolore ob ardorem. 2°. de composi- 5°. 132. C
medic. secundum locos. 5°. 132. C
ex Percussione stupidus sopor. 2°. de loc. aff. 4°. 13. G
in Percussionibus gladij quid fieri debeat. de vir. cent. Sp. 93. G
PERCVSSVS, & ictus idem. 4°. de diff. puls. 4°. 67. B
Percussus aer est vox. de voc. instr. diff. 1°. 106. D
ad Percussos venenatos. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. F
PERDICIVM docent, & parthenium, & sideritium, & herocleam, 5°. 47. C
& elxinem. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. C
PERDISCERE quid sit. com. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
PERDITOS cur occidimus. quod animi mores. 1°. 32. C
PERDICES volunt vincere. 5°. de decr. Hippo. 1°. 256. G
Perdix non est edenda recens maciata. de atten. vic. 2°. 45. F
Perdicum caro qualis. de atten. vic. 2°. 45. G
Perdices neq; crassa neq; tenues sunt. de bo. & vitio suc. 2°. 34. H
Perdici caro coctu facilis. 3°. de ali. fac. 2°. 29. C
Perdices iuuenes sunt boni succi. de rem. par. fac. 7°. 159. C
Perdices sunt volucres laudabiles. de ren. aff. dign. & me. 7°. 159. E
ex Perdice fit sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fac. 2°. 30. E
Perdices montana edenda in victu attenuante. de atten. vic. 2°. 45. C
Perdices conueniunt stomachicis. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. C
Perdices conueniunt siccis. 6°. de sa. tuen. 2°. 99. G
Perdices in siccitate dantur. 7°. meth. me. 7°. 45. D
Perdices utiles in calidis, & siccis. 8°. meth. med. 7°. 51. B
Perdici oua ad quid utilia. de me. fac. par. 7°. 169. E
Perdici fel ad oculos. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. B/ F
Perdici sylvestris fel. 4°. de com. me. sec. loc. 5°. 19. A
Perdicum, & gallinarum fel probatius in re medica alijs. 10°. de simpli- 5°. 74. H
medicamen. facul. 5°. 74. H
PEREGRINATIONES tentanda sunt in longa icteritia. de cura 5°. 74. H
icteri. Sp. 111. E
in Peregrinatione in hyeme iberiaca est optima. de the. ad Pis. 5°. 96. H
Peregrina non nunquam se se gerunt hirudines nisi mitescant. de cucurb. 6°. 4. B
scarific. 6°. 4. B
PEREVNT confidentes in medicis, & non obsequentes. in 6°. de mor. 3°. 168. G
vulg. commen. 2°. 3°. 168. G
quā Perire sine spe, periculosa potius agēda sunt. 10°. met. me. 7°. 66. E
PERFECTE, & suauiter educit cholera in stomacho, ventre, & in 5°. 20. H
testinis existentem aloē. de dyna. 5°. 20. H
PERFECTIO, virtus, & cuiusq; rei bonū idē. ad Thras. 2°. 103. G
Perfectio hominis quando sit. de hist. philof. Sp. 11. F
Perfectio arborum quando sit. de hist. philo. Sp. 11. F
Perfectio vnius vt se habet ad perfectionem alterius, ita se habet vnum 5°. 46. B
perfectum ad aliud perfectum. de ana. viuo. 5°. 46. B
PERFECTISSIMO non potest esse deterius. de cōst. ar. 1°. 284. G
PERFECTVM refertur ad artem. 9°. de decr. Hipp. Sp. 45. G
in Perfectis animalibus membra officialia quæ. de ana. viuo. Sp. 46. B
Perfectus sanguis fit in corde. de ana. viuo. Sp. 46. B
Perfectū vocabāt quoddā exercitiū Theō, & Tryphū. ad Th. 2°. 109. E
PERFICITVR in corporibus operatio anima. de ana. viuo. Sp. 55. B
PERFIDOS facit cholera nigra. de dyn. Sp. 19. F
PERFLATVS sensum latens quid. 1°. de sa. tuen. 2°. 67. H
Perflatus sensum latens perspiratio, & transpiratio idem est. 1°. de fami- 2°. 67. H
tate tuenda. 2°. 67. H
ad PERFORANDVM. 10°. de comp. me. sec. locos. 207. G/ 6°. de com. 5°. 256. H
med. per genera. 5°. 256. H
PERFORATIO quid sit. 7°. de ana. admi. 1°. 97. H
PERFORATORES, calculi detractores, bernia dissectores communis 2°. 105. B
nomine medici vocantur. ad Thras. 2°. 105. B
PERFORATORIAM artem vocant paracenteticē. ad Th. 2°. 105. B
PERFORATVM est cerebrum. de ana. viuo. Sp. 56. F
Perforatum non est cor. de anat. viuo. Sp. 56. F
cur Perforata est cutis vt cribellum. de ana. viuo. Sp. 45. B
Perforata quando videntur omnia. de ocul. 7°. 186. D
PERFORARE in hydrope magis quam vrere est in vsu apud medi- 5°. 47. H
cos. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. G
Perforantur quæ facile. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. H
ad PERFRICATIONEM in itinere per hyemem. 7°. de compositione 5°. 274. A
med. per genera. 5°. 274. A
ad Perfrictiones

ad Perfrictiones molestas. 7°. de comp. med. per gen. 271. A/ 5°. 273. C
 ad Perfrictiones. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 272. G
 Perfectus prodest emplastrum Azanite. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. D
 PERFRIGERATIONEM facit dolor vnius partis. 2°. de symptoma. caus. 3°. 23. F
 ad PERFRIGERATOS 7°. de comp. med. sec. lo. 181. D/ 10°. 5°. 208. G
 in PERGA sit irinum vnguentum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. F
 PERGAMO vicina est Mysia. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
 Pergamus patria Galeni probe temperata est. 2°. de san. tuen. 2°. 23. C
 in Pergamo, & Roma est nius vbertas. 2°. de comp. med. sec. 5°. 132. F
 Pergami caseus prastantissimus. 3°. de alim. fac. 2°. 29. A
 Pergami hyperberetans mēsis dr q Romae septēb. 4°. de sa. tu. 2°. 86. G
 PERICALAMITIS quid sit, & vnde dicat. 1°. de cō. me. se. lo. 5°. 125. C
 PERICARDIVM quid. de nat. & ord. cuiusl. corp. 8p. 42. A
 Pericardum quibus constet, & eius vtilitas. de comp. memb. 8p. 58. G
 PERICASA. 12°. meth. med. 7°. 77. D
 Perigei excretiones quae sint in 1°. prorrh. com. 2°. 2°. 172. A
 PERICLES habuit magnū caput in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 154. C
 Pericles olympius nōdum natus ob insomnium terrebant grecos. an ani mal sit. 1°. 328. F
 Periclis casus in 3°. de morb. vulg. commen. 3°. 3°. 149. H
 PERICLITARI, vel agendum aliquid. consilium Thucididis. 10°. me. rhodi medendi. 7°. 66. D
 Periclitant in morbis robusti q diu sani vixere. 1°. de pfa. exp. 4°. 110. E
 PERICLYMENOS, id est volucrum maius. 8°. de sim. me. fac. 5°. 58. B
 PERICOCHLIADES, id est circumtortuosa tunica testiculorum. de na. tu. & ord. cuiuslibet cor. 8p. 42. B
 Περικόχλιον quid. de machin. 309. E/ 7°. 310. C
 PERICRANIVM quid. fin. med. 43. H/ introd. 15a. 53. H
 Pericranij generationis causa sicut a capitis. 1°. de vsu par. 1°. 191. C
 Pericranio vocat a tunica inuolucrum cerebri crassum quēdā membra nula connectunt in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 153. E
 PERICVLOSISSIMA omnium hominum sanat mirifice emplastrum barbarum. de dyn. 8p. 35. F
 Periculosa potius agenda sunt quam sine spe pīre. 10°. met. me. 7°. 66. E
 Periculosa est in synocha vrina nigra, aut liuida. de dyn. 8p. 34. E
 Periculosam egritudinem crudam, diuturnam significat vrina tenuis, et rutila. de vrin. sign. ex Hippo. 8p. 78. G
 Periculo sum exponit dictionem lethale. com. 5°. aph. 2°. Ex. 37. E
 Periculosum, & non cōcoqui multū differunt. cō. 2°. aph. 34°. Ex. 17. D
 Periculosum est corpora exalfacere in luna augumēto. de dec. 8p. 16. B
 Periculosum est refrigerare corpora iminūete luna. de decu. pgn. 8p. 16. B
 PERICVLVM morbi in quo consistat. com. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Periculi discrimine laborantibus ptissima non est dāda. de ptis. 2°. 47. H
 PERIGENIS arteriaca. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. G
 Perigenis catapocium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. D
 Perigenis galea gladiatoria. de fascijs. 7°. 297. B
 Perigenis Thais. de fascijs. 7°. 295. D
 PERIMITVR, ac corrumpitur quidquid a dissimilibus. de inequa. in. tempe. 3°. 44. C
 PERINAEOS appellatur a quibusdā laqueus eius nomē est simplex no. dus. de laqueis. 7°. 307. F
 Περιναιον quid. de artic. com. 4°. 7°. 289. E
 Perinaem totum cur a collo vesica occupatur. 15°. de vsu par. 1°. 211. A
 in Perinae mulier habet pudendum. 14°. de vsu par. 1°. 205. G
 Perinco, & lumbis adhibenda sunt calida flatuosa pro coitu, frigida pro contrario. 6°. de loc. aff. 4°. 42. F
 ad Perinaem, ac epigastrium si dolor incidat, si stranguria affligatur, si sanguinem meiat, & grumos, significat circa vesicam egritudinem esse. de vrin. sign. ex Hippo. 8p. 78. H
 PERIODVS quid. fin. med. 46. D/ 15a. 50. B/ de typ. 90. D/ ad eos qui de typ. scrips. 3°. 51. G
 Periodus quid apud ignaros. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 93. G
 Periodi complexio quomodo se habet. de mor. temp. 3°. 87. D
 Περειος quid. in tim. Plat. 1°. 289. G
 PERIOSTAE membrana quae. fin. med. 15a. 44. D
 Περυσιον quid. 10°. de vsu par. 1°. 178. C
 Περυσιον membrana vnde oriatur. 10°. de vsu par. 1°. 177. H
 PERIPATETICI distincti sunt a Stoicis & Platonis. de libris pro. prijs. 15a. 13. G
 Peripateticus mundum vnum esse, & extra non vacuum, sed totū plenū esse disputabat. de cuiusque ani. pecc. not. atque med. 2°. 59. H

Peripateticorum quoque ipsorum doctrinis animae principatum in capi te ponitur. 2°. de decre. 1°. 235. F
 Peripatetici irascendi vim in corde ponunt. 2°. de decre. Hip. 1°. 235. F
 Peripatetici cupiendi vim in iocinore ponunt. 2°. de decre. Hip. 1°. 235. F
 Peripateticus quidam contra Galenum de membranula a corde ad cere brum. 7°. de decre. Hippoc. 1°. 268. A
 Peripatetici quidam putarunt semen viri solum ingredi vterum, vt men struo det principium motionis, postea excerni. 1°. de sem. 1°. 329. C
 PERIPHERIA, id est circumferentia. 10°. de vsu par. 1°. 182. C
 PERIPNEVMATICI affectus quam respirationem faciant. 1°. de dif ferentijs resp. 3°. 59. D
 Peripneumonicus pulsus raro dicrotus. 4°. de caus. puls. 4°. 102. B
 PERIPNEVMONIA vnde habuerit nomē. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Peripneumonia a parte patiente notatur. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 95. F
 Peripneumonia nominatur, nō febrilis morbus, ab antiquis pulmonis in flammatio in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 118. H
 Peripneumonia quid. fin. med. 47. B/ introductio. 15a. 55. G/ 2°. de arte cu. ratiua ad Glauconem. 7°. 181. D
 Peripneumonia est inflammatio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. C
 Peripneumoniae ponunt inter morbos vere appetentes. 5°. de sa. t. 2°. 94. D
 Peripneumonia morbus acutus. fin. med. 45. F/ introdu. 15a. 55. E/ de vi ctus ratione in morb. acut. com. 1°. 7°. 108. G
 q Peripneumonia lethalis est lethargia. 4°. de caus. puls. 4°. 102. A
 Peripneumonia & pleuritis cur non facte in constitutione frigida, & hu mida in 1°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 108. H
 Peripneumonia causa. introd. 15a. 55. G
 Peripneumonia vehementem patiens quid symptomatum passus sit. 4°. de locis affectis. 4°. 25. B
 Peripneumonia quo modo cognoscatur. de subfig. emp. 15a. 32. E
 Peripneumonia notē. 1°. de locis affectis. 4°. 6. C
 Peripneumoniam significat vrina alba pinguedinosa. de dyn. 8p. 35. E
 Peripneumonia & pleuritidi communia. de subfig. emp. 15a. 32. E
 in Peripneumonia inuenitur syndrome. 5°. de san. tuen. 2°. 93. E
 Peripneumonia, pleuritidis, & anginae concursus quo modo differant. 4°. de locis affect. 4°. 24. D
 Peripneumonia, & pleuritis quo modo differant. de victus rat. in mor bis acutis, commen. 3°. 3°. 133. A
 Peripneumonia afficitur pulmo. 3°. de presag. ex pul. 4°. 116. C
 Peripneumoniam faciens materia colligitur in capsula pulmonis. de ana tomia parua. 8p. 42. H
 in Peripneumonia non sentitur dolor, sed grauitas sola. & vtil. 8p. 63. G
 in Peripneumonia nō pōt cōtingere dolor pulsatorius. 2°. & lo. af. 4°. 9. A
 in Peripneumonia semper caput leditur. 4°. de caus. puls. 4°. 100. H
 ex Peripneumonia sunt deliria. 5°. de loc. affect. 4°. 31. F
 in Peripneumonia cū ad vigore febris puenerit fit delirium. 2°. & lo. 4°. 14. B
 Peripneumonia facit tussim. 2°. de sympto. caus. 3°. 21. G
 in Peripneumonia quae spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Peripneumonia quae habeat pulsum. 4°. de caus. pul. 100. H/ 4°. 101. F
 in Peripneumonia nulla pulsus dūrities apparet. 5°. de loc. aff. 4°. 29. H
 Peripneumonia respiratio quae in 3°. de morbis vulgaribus, commē. 2°. 4°. 136. B/ 4°. de loc. affect. 4°. 25. A
 in Peripneumonia densus, & magnus fit spūs. 3°. de dif. resp. 3°. 71. C
 Peripneumonia nō expurgata qualē hēat respirationē. & dif. ref. 3°. 60. H
 Peripneumonia non repente strangulat, sed paulatim crescens vsque ad consistentiam. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 a Peripneumonia qui suffocatur pinnae narium mouent in 3°. de mor. vulgaribus, com. 2°. 3°. 136. A
 in Peripneumonia sputorum colores varij. 2°. de loc. aff. 4°. 13. A
 in Peripneumonia sputum tenue significat principium. de tot. m. 3°. 88. G
 in Peripneumonia sputa letalia quae. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Peripneumonia, et pleuritides grauiissima sunt in quibus nihil expuitur. in 3°. de morb. vulg. commen. 1°. 3°. 128. A
 Peripneumonia sicca quae. de vict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7°. 112. F
 in Peripneumonia vrina rubra praedicat futurā mortē. de dyn. 8p. 35. D
 Peripneumonia quomodo finiat. 3°. de cris. 4°. 139. E
 in Peripneumoniam qn angina mutabitur. de puls. ad tyro. 4°. 46. B
 Peripneumoniae curatio. introd. 15a. 55. H
 in Peripneumonia q considerada. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 143. H
 Peripneumonias magis iuuat balneum quam febres ardentes de victus ratione in morb. acut. com. 3°. 3°. 132. H
 in Peripneumonia sanguis mittendus est. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 7. D
 in Peripneumonia qui prompte incidunt illis vere vena secanda. de cu ran. rat. per

ran. rat. per sang. missi. 6^a. 17. E
Peripneumonia affici consuetis sanguinem mittendum persuasit Galenus.
de curan. rat. per sang. mis. 6^a. 18. E
Peripneumonij prodest chrysocome. 8^a. de simp. med. fac. 5^a. 63. H
Peripneumonia qñ dandū vini dulce. de uict. ra. i. mor. ac. c. 3°. 7^a. 126. H
Peripneumonia eclegma. de uict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 144. C
PERIPNEUMONICI, & pleuritiici dicuntur. qui habēt hos morbos,
 & licet habeāt febrem, non dñr febrientes. cō. 4°. aph. 73°. Ex. 35. H
Peripneumonici omnes febrem habent acutā. 4°. de cau. pul. 4^a. 101. H
Peripneumonica febris quæ. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 159. D
Peripneumonicorū pulsus qualis. q̄ pu. ad Ty. 4°. 45. A/F. d dy. Sp. 35. A
Peripneumonicis cur pulsus duriores habeant pleuritiici. 4°. de præ-
sag. ex puls. 4^a. 120. B
Peripneumonicis cur anbelitus difficilis inest. 7°. de cō. me. f. l. 5^a. 186. C
Peripneumonicorum vrina qualis. de dyn. Sp. 35. A
Peripneumonici, & phrenitici si qui non sint, an possint contingere spūta
subrubra in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 127. G
Peripneumonicis vna salus est viriū robur. 10°. meth. me. 7^a. 63. H
in Peripneumoniciis, & pleuriticis affectibus expuitionibus ex pulmo-
ne confert butyrum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. D
Peripneumonicis subuenit diapedidion magnum. de dyn. Sp. 26. D
ad Peripneumonicos. 7°. de comp. me. sec. lo. 181. E/182. C/185. G/186. A/
187. A/8°. 193. C/9°. 5^a. 203. C
ex PERIPTOSI, id est incidentia, seu casu Empirici plurima compo-
 sitorū medicaminū inuenta esse putāt. 3°. de cōp. med. p. ge. 5^a. 230. G
Periptosis Empiricorum. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 210. H
ex Periptosi fit spasmus, & tractus oculi. de anat. ocul. Sp. 57. G
Περίπτος quid significet. de ijs, quæ in medic. fiunt. cō. 3°. 7^a. 214. G
PERISCYTHISMVS quid intro. Isa. 59. G
Periscythismus species diuisionis chirurgiæ. introdu. Isa. 59. E
Periscythismus sistit fluorem. introd. Isa. 59. G
Periscythismo in quibus locis vtendum. introd. Isa. 59. F
κατὰ Περίσφαλον modus reficiendi articulos. q̄ art. cō. 1°. 7^a. 252. H
PERISTEREON colubina, & verbena dñr. de simp. med. Sp. 89. C
Peristereon vnde dicta. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. C
Peristereon herba tota vulnera glutinat, alienationes stringit, ad omnia
venena potui datur, tertianis, & quartanis apta est, eius succus in-
collirijs mittitur. de simp. med. Sp. 89. C
Peristereon vulnera conglutinat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. C
PERITIAM ex experientia acquisiuit Galenus. in 6^m. de morbis vul-
 ga. commen. 3°. 3^a. 171. C
Περίτομα cur dictum quod superfluit. 1°. de san. tuen. 2^a. 62. H
PERITONAEVM vnde dictum. 6°. de anat. adm. 90. G/4°. de vsu
 partium. 1^a. 137. G
Peritonæi nomina. 4°. de vsu partium. 1^a. 137. G/H
Peritonæum quomodo hic interpretetur. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. H
Περίτοναϊον quod. introd. Isa. 53. C
Peritonæum, id est membrana abdominis interior. c. 6°. ap. 58°. Ex. 53. F
Peritonæum est membrana supra lumbos. 5°. de anat. adm. 1^a. 88. H
Peritonæi membrana vertex dicta. 5°. de anat. adm. 1^a. 88. E
Peritonæum tertia ventriculi tunica. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. D
Peritonæum non habet fibras. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. D
Peritonæum cur tunica dicatur. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. B
Peritonæi sectio. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. G
Peritonæi sectionis perfectio. 6°. de ana. adm. 1^a. 91. G
Peritonæum apparet dissectis musculis. 6°. de anat. adm. 1^a. 90. G
Peritonæi figura. 5°. de anat. adm. 1^a. 87. E
Peritonæum qbus partibus circūtendat, & quō. 4°. de vsu pa. 1^a. 138. A
Peritonæum cuius substantiæ sit. 4°. de vsu part. 1^a. 137. F
Peritonæum cōpositum est ex duobus corporibus. 6°. meth. me. 7^a. 39. E
Peritonæi essentia eadem est cum essentia omēti. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. B
cum Peritonæo eandem naturam habet exterior vesicæ tunica. 1°. de na-
tural. facul. 1^a. 293. D
in Peritonæo oritur exterior vesicæ tunica. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
Peritonæum in duplo excedit interna vesicæ tunica. 1°. de na. f. 5^a. 293. D
Peritonæo similis est pellicula succingens. 7°. de anat. adm. 1^a. 94. C
Peritonæi, & succingentis mēbranæ differentia. 7°. de anat. ad. 1^a. 94. C
Peritonæi crassities, & tenuitas in qbus partibus. 6°. de ana. ad. 1^a. 91. F
sub Peritonæo duplici venæ. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. D
circa Peritonæum partes vnde nutriantur. de vena. art. diff. 1^a. 58. E
Peritonæo quantum arteriæ crassiores. 4°. de dignos. puls. 4^a. 85. G
circa Peritonæū partes vnde nervos accipiant. 16°. de vsu par. 1^a. 216. F

Peritonæum vnde accipiat nervos. 16°. de vsu par. 1^a. 216. D
Peritonæi vsus. 4°. de vsu partium. 1^a. 137. F
Peritonæum quæ membra tegat. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. E
Peritonæum tegit naturalia membra, vt membrana spiritalia. 7°. de
anat. adm. 1^a. 94. D
Peritonæum mouetur ad motum respiratorium organorum. 1°. de diff-
rentijs resp. 3^a. 59. H
ad Peritonæū inflāmatū sequit spiratio difficilis. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. H
inter Peritonæum, & intestina fit hydrops. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
in Peritonæo latētes abscessus pibet. 6°. de com. me. per gen. 5^a. 256. D
Peritonæo vulnerato omentum excidit. 6°. meth. med. 7^a. 39. H
intra Peritonæum vulnus quale. 4°. meth. med. 7^a. 28. B
Peritonæum esse discissum indicant omentum, & intestina si per vulnus
exeat. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. F
Peritonæo vulnerato aer exuffluat. an sang. in ar. 1^a. 60. E
Peritonæo vulneratis, et nō bñ curatis qd cōingat. 4°. de vsu p. 1^a. 137. G
in Peritonæo percussus casus, qui vrinam reddere non poterat & quomo-
do cognoscatur. 1°. de locis affect. 4^a. 3. C
intra Peritonæum vulnera cur curatu difficilia. 5°. meth. med. 7^a. 33. C
Peritonæi musculis nō sunt admonēda adstringētia. 11°. meth. m. 7^a. 73. B
Peritonæi aliquid aufertur in herniosis. 14°. meth. med. 7^a. 90. G
PERIVRIVM conceditur a Dijs Amanitibus. 4°. de decre. 1^a. 252. F
PERITOMA, id est circūcinctorium tertia testiculorum tunica. de na-
 tura, & ordine cuiusl. cor. Sp. 42. B
ex PERMANENTIVM genere sunt sanitas, morbus, symptoma, &
 causæ. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
Permanens est quædā dispositio, quædā adhuc fiēs. 1°. de loc. af. 4^a. 4. A
PERMEAT exquisite acetū, & infrigidat. 1°. de sim. med. fac. 5^a. 8. E
PERMUTATIO quid. in 1^m. prorrh. commen. 1°. 4^a. 167. A
Permutationes qualitatum exiguæ in corporibus non facile deprehendi
 possunt. de diff. morb. 3^a. 3. G
Permutationes qualitatum magnæ in corpib^{us} manifeste patēt. q̄ diff. m. 3^a. 3. G
Permutatio fit in morbis malignis in hora caliditatis, & frigiditatis. in
 1^m. prorrh. commen. 2°. 4^a. 170. B
Permutatio in phrenesi conuulsionem significat, & quid sit permutatio:
 in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. A
Permutatio sitis quæ intelligenda in 1^m. prorrh. commen. 2°. 4^a. 170. B
PERMUTARI in morbis crebro est malū. in 1^m. prorrh. c. 1°. 4^a. 164. H
PERNIONES rapa sanantur. de opt. sect. Isa. 23. H
ad Perniones viri semen quod in mulieris congressu intus non remansit.
10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. C
Perniones sanat vnguium asinorum cinis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. F
ad Perniones. 1°. de comp. med. per gen. 211. C/4°. 241. D/5°. 246. H/
de reme. par. fac. 7^a. 178. A
ad Perniones vlcerosos. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 211. E
PERNITIOSVM non omne prauum est. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 171. D
Pernitiosam cruditatē significat vrina admodū tenuis. quæ. in. Sp. 113. B
Pernitiosi morbi. in 1^m. de morb. vulg. commen. 1°. 3^a. 101. G
in Pernitiosis febribus ardentibus conuulsioni contrariū euenire solet.
de palp. trem. 3^a. 56. C
Pernitiose minus sunt in lienosis atra vrina. quæ. in Hippo. Sp. 113. E
Pernitiosa vt plurimum est in acutis agridudinibus vrina atra. quæ. sita
in Hippocratis. Sp. 113. E
PERNOCTATIONES quæ sint. in 6^m. de morbis vulgaribus, com-
 mentario 4°. 3^a. 185. C
Περόνη quid. introductio. Isa. 55. A
Περόνη, id est fibula os minus in tibia. 3°. de vsu par. 1^a. 131. A
Περόνη paruum os tibiæ, & eius utilitas. 3°. de vsu par. 1^a. 131. A
PEROSIS quid. fin. med. Isa. 47. H
PERPERINA quod vinum ferat. de bon. & vit. suc. 2^a. 38. C
Perperina vrina prouenientia media inter thereum, & cilicium. de boni
tate & vitio succorum. 2^a. 38. C
Perperinum vinum in Asia quale. 3°. de san. tuen. 2^a. 91. B
Perperinum vinum nigrum. de bon. & vit. succ. 2^a. 38. C
PERPETVITATEM, & robur dant testes. 1°. de sem. 1^a. 334. B
PERPETVO apponitur interdū. de vic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 134. H
PERSARVM lingua si sit vocabulum, ab ipsis persis res discēda est. ad
 Trasylbulum. 2^a. 106. H
Per se debet distingui ab eo quod est ex accidenti. 1°. de simplic. medica-
facul. 2. E/2°. 11. H/ 5^a. 12. F
PERSEA in sola est Alexandria. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 137. H
Persea fructus in persea lethalis. 2°. de com. med. sec. loc. 5^a. 137. H
 Persea ad-

Persea adstringit. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. B
Persea sanguinis eruptioe affectus pibus iponit. 8°. de sim. m. f. 5°. 58. B
PERSICA lingua melior q̄ ethiopica. de sophis. Isa. 7. F
Persicū vinū boni odoris, est boni chymi & subtilis. de dis. cōt. Sp. 73. H
Persica planta, qualis. 3°. de symp. cau. 3°. 26. E
Persica arbor translata in Aegyptum non mutat formam, sed acquirit bonum alimentum. 2°. de semine. 1°. 336. F
Persica amara in folijs. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. A
Persici folia trita, & super umbilicum imposita lumbricos necant. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. A
Persica sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
Persica sunt humida. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
Persicum frigidum, & humidum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 56. A
Persica humida sunt, & aquosa. 1°. de ali. fac. 2°. 8. C
Persica non possunt siccari. de bon. & vitio suc. 2°. 36. H
Persica non possunt conservari. de bon. & vitio succ. 2°. 36. H
Persicorū caro prava est ac facile corrumpitur. 2°. de ali. fac. 2°. 19. D
Persica in ventriculo corrumpuntur. & acescunt. 2°. de ali. fa. 2°. 19. E
Persica non sunt post alios cibos edenda, quia corrumpuntur in superficie natantia. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
Persica non faciunt ad sanitatem. de atten. vic. 2°. 45. H
Persica refrigerata exhibentur. de bon. & vitio succ. 2°. 39. B
ex Persicorum genere armeniaca. 2°. de ali. fac. 2°. 19. E
Persicis suaviora sunt vulgo apparent armeniaca. 2°. de ali. fa. 2°. 19. E
PERSICVM piscis qualis. de atten. vict. 2°. 45. E
PERSIVM est ex magnis arboribus. 2°. de ali. fac. 2°. 21. F
Persium venenum est in Persia. non in Aegypto. 2°. de ali. fa. 2°. 21. F
Persium in Alexandria vidit Galenus. 2°. de ali. fac. 2°. 21. F
Persia habent magnitudinem piri, & mali, & eodem modo manduntur. 2°. de ali. fac. 2°. 21. F
Persicorum ossium nucleus. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 163. F
Persicorū ossium siue macher arū nuclei. 5°. de comp. me. sec. lo. 5°. 163. F
de PERSPICVIS contentio potest iudicari. de sect. Isa. 17. C
Perspicuorum intellectui quō iudicium habeatur. de opt. sect. Isa. 19. H
qbus Perspicue vrinae albæ, improbæ, præcipue in phreniticis apparet. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
PERSPIRABILE quomodo sit corpus. de vsu puls. 1°. 228. H
PERSPIRATIO. fin. med. Isa. 44. H/8°. de decr. Hippo. 1°. 278. C/de sal. diata. 40. B/1°. de san. tu. 2°. 67. H
Perspiratio, & difflatio idem sunt, & semper sunt in hominibus. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 186. H
Perspiratio, perflatus, sensum latens, & transpiratio idem. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. H
Perspirationes ignotas habere corpus necesse est. in tim. Pla. 1°. 287. B
Perspiratio insensibilis fit quotidie. 2°. de symp. caus. 3°. 22. G
Perspiratio inuisibilis quando fit visibilis. 3°. met. me. 7°. 17. H
de Perspiratione egit Plato, non de respiratione. 8°. de dec. 1°. 278. A
Perspiratio, quando fit per totum corpus quomodo fiat per circumpulsionem. in tim. Plat. 1°. 289. G
Perspiratione, & difflatione indigent humores serosi de fracturis commentario. 1°. 7°. 229. G
à Perspiratione impedita indicationes duæ. 11°. met. me. 7°. 70. D
propter PERSPIRATVM ossa in quibus facta sint. 11°. de vsu partium. 1°. 191. C
PERSPIPERE quid significet. in 6°. de mo. vul. c. 3°. 3°. 175. G
PERSVASIO quid sit. 9°. de dec. Hipp. 1°. 279. E
Persuasio etiam in brutis. 9°. de dec. Hipp. 1°. 272. E
Persuasio scientifica distincta est à demonstratione. de vti. resp. 1°. 225. A
PERSVLATIO .i. diapedesis quid. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. F
PERTVRBATIO quid sit. 4°. de dec. Hipp. 1°. 249. B/G/ de cog. cur. animi mor. 2°. 50. C/in prog. com. 1°. 4°. 195. H
Perturbatio. 4°. de dec. Hipp. 1°. 252. C
Perturbatio, & peccatum quo modo differant. de cuiusque animi pecc. not. atq; medel. 2°. 57. H
Perturbatio animi quid. 5°. de dec. Hipp. 1°. 254. D
Perturbationes animi quæ. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. H
Perturbationes quæ incurrant. 4°. de decr. Hipp. 1°. 251. D
Perturbationū motus causa secundū Stoicos. 4°. de dec. Hipp. 1°. 250. G
in Perturbationibus animæ motus. 2°. de symp. cau. 3°. 23. D
Perturbationem facit facultas irrationalis. 4°. de decr. Hipp. 1°. 251. B
Perturbatio fit ob expertem rationis appetitum. de cogn. curan. animi morbis. 2°. 50. G

in Perturbationibus stultorū animus qualis. 5°. de dec. Hipp. 1°. 254. E
Perturbationem non habent sapientes. 5°. de decr. Hipp. 1°. 254. D
ad Perturbationum motus maximam vim habent tempus, & consuetudo. 4°. de dec. Hipp. 1°. 253. H
Perturbationis proprium quid. 4°. de decr. Hipp. 1°. 250. E
Perturbatio animi pulsū mutat. in progn. com. 1°. 4°. 192. B
Perturbationem cur aliqui difficulter euent. 5°. de decr. 5°. 257. C
Perturbationes temporis diuturnitate sedantur. 4°. de decr. 1°. 253. D
Perturbatio mentis vitanda in capitis dolore ob ardorem. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. C
Perturbatio ex multis fit edulij. de vict. rat. in mor. acu. c. 1°. 7°. III. G
Perturbatio est bona quando natura properat ad excretionem. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. E
Perturbatio est mala quando nō nihil excernit. de victus ratione in morbis acut. com. 2°. 7°. 123. E
qbus PERTVRBATAE vrinae veluti iumētorum ijs cephalalgia aut ad sunt, aut aderunt. de vrin. sign. Hipp. Sp. 78. G
qbus PERTVRBETVR & moueatur vehementer corpus. de puerō epilep. 7°. 175. E
PERVERSIONES partium cur, & quomodo fiant. commentario. 4°. aphorismo. 49°. Ex. 33. B
Peruersio oculorum malum signum. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 175. E
Peruersio palpebræ vnde. in progn. com. 1°. 4°. 193. C
Peruersiones vteri vnde. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
PERVSTIS quæ vna non conueniant. de bon. & vitio suc. 2°. 38. E
PES cruris pars. de inæq. intemp. 3°. 43. D
Pes à coxa ad vltimas pedum partes. 3°. de ana. adm. 1°. 73. A
Pes pars parua, & abiecta in animali. 3°. de vsu par. 1°. 133. E
Pes magna pars animalis. 1°. de vsu par. 1°. 114. G
Pes non est deterius constructus cerebro, vel oculo. 3°. de vsu p. 1°. 133. G
Pes i crure talis, qualis in manu extrema manus. 3°. de an. ad. 1°. 73. A
Pes inter secunda instrumenta ponitur. de diff. mor. 3°. 3. B
Pedes sunt partes ad commodum viuendum. fin. med. Isa. 45. E
Pes factus est propter actionem totius animalis. 1°. de vsu par. 1°. 114. G
Pes est organum ambulandi. 2°. de vsu par. 124. A/12°. 1°. 194. A
Pes instrumentum firmationis. 3°. de vsu par. 1°. 129. B
Pes omnis basis est, & fundamentum. 3°. de vsu par. 1°. 129. F
Pedes stabilitatis gratia sunt facti. 3°. de vsu par. 1°. 129. B
Pedum ossa sunt ad sustentamentū sensus, & motus. de ana. viu. Sp. 55. C
Pes terræ fixus facit ne cadamus. 3°. de vsu par. 1°. 129. B
Pedes quod sint vt non cadamus duo exempla. 3°. de vsu par. 1°. 129. B
Pedes sunt duo pp æqualē vtilitatem actionis. 6°. de vsu par. 1°. 149. A
Pedes quatuor habent omnia animalia sanguinea homini similia. 3°. de vsu partium. 1°. 128. C
Pedibus quatuor aialia ambulare quō est tutius. 3°. de vsu par. 1°. 128. C
Pedibus animalia quæ vtuntur pro manibus. 11°. de vsu par. 1°. 185. A
Pedibus anterioribus pro manu ad quid. vtuntur carniuora animalia. 3°. de vsu par. 1°. 128. B
Pedes cur tot in Lulo & scolopendra. 3°. de vsu par. 1°. 128. C
Pedis simia, & humani differentia. 2°. de ana. adm. 1°. 72. A
Pes simia cur multum differt ab humano. 3°. de vsu par. 1°. 130. H
Pedes rotundos, et duos cur nō habuit hō, vt equus. 3°. d. vsu p. 1°. 128. H
Pes equi ad leuitatem, & promptitudinem aptus. 3°. de vsu p. 1°. 129. E
Pes hominum cur multifidus, & in medio canis. 3°. de vsu pa. 1°. 129. E
Pedes cur caui. 3°. de vsu par. 1°. 129. D
Pedis cauitas propter tria. 3°. de vsu par. 1°. 130. H
Pedis concanum quod. introd. Isa. 53. E
Pes humanus imitatur manum. 3°. de vsu par. 1°. 129. E
Pedes luporum, leonum, & canum cur medijs sunt inter pedes hominū, & equorum. 3°. de vsu par. 1°. 129. E
Pes quodammodo apprehensorius est. 3°. de vsu par. 1°. 129. E
ad Pedē tibiā habere symmetriā quō probatur. 3°. de vsu par. 1°. 134. D
Pedum interna pars cur altiora. 3°. de vsu par. 1°. 129. H
Pedum externa pars cur humiliora. 3°. de vsu par. 1°. 129. H
Pedum internis partibus pilorum priuatio. 17°. de vsu par. 1°. 222. B
Pedum inferna pars cur glabra. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pedis partem depilem tres muscoli constituunt. 3°. de vsu par. 1°. 132. G
Pedis pars cruri subiecta non habet nomen, sed cōponitur ex tribus ossibus. 3°. de vsu par. 1°. 129. G
Pedis ossa quot. de off. 1°. 43. F
Pedis digitorum ossa sunt quatuordecim. de fract. com. 2°. 7°. 223. B
Pedis ossa quæ. de ossibus. 1°. 43. F

Pes quibus ossibus non participet cum manu. 3°. de vsu par. 1°. 129. G
 ad Pedes mouendū principalissimū os astragalus. 3°. de vsu p. 1°. 130. G
 in Pede quomodo astragalus. 3°. de vsu par. 1°. 130. B
 Pedis planum & d'ior. 3°. de vsu par. 1°. 129. C
 Pedis planum an conueniat metacarpo manus. 3°. de vsu par. 1°. 130. D
 in Pede quid sit Tharsus. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 216. D
 Pedis pars ante planum τὰ ἔσχατα dicitur. 3°. de vsu par. 1°. 129. C
 Pedis prima pars tarsus. de off. 1°. 43. G
 in Pede τὰ ἔσχατα similis carpo in manu. 3°. de vsu par. 1°. 129. F
 Pedis tarsus an conueniat carpo. 3°. de vsu par. 1°. 130. D
 Pedis pecten quod. intro. 1°. 53. E
 Pedis pectus quid sit. de arti. com. 3°. 7°. 278. G
 in Pede talum ponit. de fract. com. 2°. 7°. 223. C
 Pedis summum quid. de ar. com. 3°. 7°. 281. H
 Pedum sectio. 2°. de ana. adm. 1°. 71. F
 Pedum cutis qualis. 3°. de vsu par. 1°. 133. B
 Pedis cutis est mollis, & dura moderate. 3°. de vsu par. 1°. 133. H
 Pedis cutis adheret exacte omnibus particulis. 3°. de vsu par. 1°. 133. H
 Pedum plantæ cutis est iuncta musculis. 11°. de vsu par. 1°. 190. C
 Pedū cutis inferna non potest excoriari, & cur. 2°. de vsu par. 1°. 122. E
 Pedum sectio quomodo fieri debeat pro videndis venis, nervis, & arte
 rijs. 3°. de ana. adm. 73. H | 1°. 74. A
 Pedum, & crurum nervorum forma differt à forma nervorum brachio
 rum, & manuum. de ana. viu. Sp. 54. D
 ad Pedes cur non mittantur nervi à cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 Pes sentit, sed non vt manus. 3°. de vsu par. 1°. 133. H
 Pedes quomodo differant à sensibus. 16°. de vsu par. 1°. 215. D
 Pedes fissos in digitos animalia habentia cur habent collum breuius. 11°.
 de vsu partium. 1°. 187. D
 de Pedum digitis. 3°. de vsu par. 1°. 130. C
 in Pedibus cur digiti. 3°. de vsu par. 1°. 129. H
 in Pedibus cur digiti minores quàm in manu. 3°. de vsu par. 1°. 129. H
 Pedum digiti sunt in minori vsu, quàm manuum. 3°. de vsu par. 1°. 131. H
 Pedum digiti quot habent ossa. intr. 1°. 55. A
 Pedum digiti ex quot ossibus constant. de off. 1°. 43. G
 in Pede homines habent maiore digitū grandē. 6°. de ana. adm. 1°. 89. E
 Pedis magnus digitus cur maior pollice. 3°. de vsu par. 1°. 130. C
 Pedis magnus digitus cur ex duab' cōstet phalāgib'. 3°. & vs. p. 1°. 130. C
 Pedum digiti simia cur deducti. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
 in Pedibus cur varia dearticulationes. 3°. de vsu par. 1°. 129. C
 in Pedibus ungues eodem vt in manibus. 3°. de vsu par. 1°. 133. A
 de Pedum unguum manuumq; generatione. 3°. de ana. adm. 1°. 73. A
 ad Pedes venæ quatuor descendunt. de ven. art. diff. 1°. 58. G
 Pedis inferior regio qua vena alatur. 3°. de anat. adm. 1°. 77. F
 i Pede ad mittendū sanguinē vena cōmodissima. de ven. art. diff. 1°. 58. E
 ex Pedis venis q̄ phlebotomāt vna ē ischiadica dicta. & ana. vi. Sp. 55. H
 Pedū venæ in quibus affectibus sint secāda. prælag. ex. conf. Sp. 78. D
 Pedum venarum sectio confert egritudinibus, quæ fiunt ex materiis
 ad caput declinatibus, et egritudinibus matricis. & ana. vi. Sp. 55. A
 in Pede sectio venæ quādo vterus ē male affectus. de trem. et p. 3°. 53. A
 Pedum venarum sectio quo modo fieri debet. de ana. viu. Sp. 54. H
 Pedis venæ sectio magis debilitat q̄ venæ brachij. de ana. viu. Sp. 54. H
 Pedis arteria quo modo ramificetur, & eat. 3°. de ana. adm. 1°. 73. C
 in Pede pulsus vnde sit. 3°. de ana. adm. 1°. 79. D
 Pedum sū plātas arteriæ illustrē habent motū. de pul. ad tyr. 4°. 43. C
 per Pedum tarsos arteriæ pulsant. de ven. art. diff. 1°. 59. D
 Pedes, & manus mouētur, & non mouēt. de mot. man. & obs. Sp. 66. G
 Pedis motus præter digitos quatuor. 3°. de vsu par. 1°. 132. D
 Pedis motus quibus fiant. 3°. de vsu par. 1°. 132. D
 Pedum motus quo modo fiat. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 Pedum actiones sunt voluntariæ per intentionem primam. de mot. mani
 fe. & obscuris. Sp. 69. A
 Pedum actiones manifestæ sunt. 1°. de vsu par. 1°. 114. G
 Pedis motus actio musculi. de const. art. 1°. 36. B
 Pes scalas ascendens quo modo se habeat. 3°. de vsu par. 1°. 129. D
 Pedes sani non æque currunt. 1°. de san. tu. 2°. 63. E
 Pedibus parum valemus si cū iphiclo cōferamur. 1°. de san. tu. 2°. 63. H
 Pedum plantas leuigatas habentes deterius eunt. de diff. mor. 3°. 4. A
 Pes nō debet repente moueri ad actiones. de victus ratione in mor. acu.
 commentario. 2°. 7°. 124. C
 Pedis digitus quō mouetur per vim transmissam. an sang. in ar. 1°. 62. H
 Pes quibus extendatur, & flectatur. 3°. de vsu par. 1°. 130. E

Pedum musculi sunt diuersi natura & numero ab illis manuum. de me
 sculorum dissectione. 1°. 52. F
 Pedū & manū musculi sunt nervosiores. 4°. & psas. ex pul. 4°. 121. D
 in Pede genera quatuor musculorum, & quæ. de musc. diff. 52. G | 2°. de
 ana. administr. 1°. 72. D
 Pedis tres digitos maiores musculus mouens. 2°. de ana. adm. 1°. 71. F
 Pedum digiti habent quatuor motus. 3°. de vsu par. 1°. 131. G | H
 Pedum digiti quibus tendonibus moueantur. 3°. de vsu par. 1°. 131. G
 Pedis vestigium qui musculus solidum faciat, tensum, durum pilis nudū
 facile sentiens. de musc. diff. 1°. 52. A
 Pedū digitorū mediū articulum musculi mouētes. 2°. de ana. ad. 1°. 72. D
 Pedē retrorsum simulq; extrorsū abducēs musculus. de musc. diff. 1°. 52. B
 Pedum digitos flectentes musculi. 3°. de vsu par. 1°. 132. A
 Pedis paruum digitū, & indicem flectens musculus. de musc. diff. 1°. 52. C
 Pedis magnum digitum flectens musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 in Pede digitos qui musculi agunt obliquo motu. de musc. diff. 1°. 52. G
 Pedem totum sursum tendens musculus. de musc. diff. 1°. 52. D
 Pedis totius dearticulationē flectens musculus. de musc. diff. 1°. 51. H
 Pes totus, tum digiti à quibus musculis moueātur. 1°. de musc. diff. 1°. 51. H
 Pedē totū simul cū osse retrorsum abducēs musculus. & musc. diff. 1°. 52. D
 Pedum digitorum tendones sunt multo minores, quàm manuum. 3°. de
 vsu partium. 1°. 131. H
 ad Pedis omnes particulas tendonis germen in calcaneo disseminatum
 est. 3°. de vsu par. 1°. 133. H
 in Pede humano tendo nō existēs, sed bñ ē simia. 2°. de ana. ad. 1°. 72. A
 in Pede quæ inuenerit Galenus in Anatomia. 1°. de ana. adm. 1°. 64. H
 circa Pedem errores antiquorum. 3°. de anat. adm. 1°. 73. E
 Pedes cum præcedunt in partu timendum est ne brachia frangātur. de
 anatomia viuorum. Sp. 52. D
 Pes vnus qñ præcedit in partu timendū est de alio. de ana. viu. Sp. 52. D
 Pedes debent esse natura imbecilliores his, qui debent podagrā. pati. cō.
 6°. aphorismo. 28°. Ex. 49. A
 de PEDE, & quæ in eo contingant. de artic. com. 4°. 7°. 292. E
 Pedis summa partis morbi. intr. 1°. 59. D
 ad Pedis plantæ vitia. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. D
 Pedes cum sunt calidi cibis dādus. de vic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 139. F
 Pedis callum mire curat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. C
 ad Pedum excrescentias callosas. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. C
 ad Pedum, & manuum clauos. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 235. E
 Pedū distictioes i muliere, q̄ morbis vteralib' vexabat. 2°. & se. 1°. 336. G
 Pedes dolent concepto in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
 Pedis dolor. in 1°. de mor. vulga. com. 3°. 3°. 124. G
 Pedum dolores incidunt multum equitantes. de aer. aq. & loc. 2°. 6. A
 Pedum, & articularum dolores cur quibusdam per circuitus exacerbā
 tur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. H
 ad Pedū dolorē antidotus Amarāthi grāmatici. 2°. de anti. 5°. 120. G
 ad Pedū dolorē antidotus, qua Galenus vtebatur. 2°. de anti. 5°. 120. H
 ad Pedum dolorem ex offensione, aut casu aliquo violento. de medi. fa
 cile parandis. 7°. 174. A
 ad Pedum dolorem. de reme. par. fac. 7°. 160. G
 ad Pedes si sit fluxio, sanguis mittendus est ex cubiti venis, vel romi
 tus prouocandus. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 162. C
 ad Pedū fluxiones vilis est plumbi succus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. F
 Pedes cur frigescent in febribus. de victus ratione in morbis acutis, cō
 mentario. 4°. 7°. 139. F
 Pedum frigiditas significat febrem accessuram. de vic. rat. in mor. acu.
 commentario. 4°. 7°. 139. F
 Pedibus frigentibus in febre nihil dandū. de victus ratione in mor. acu.
 commentario. 4°. 7°. 139. F
 Pedes cum sunt frigidi quæ sequuntur. de vict. rat. in morbis acutis, cō
 mentario. 4°. 7°. 139. F
 Pedes sanguine derelinquuntur. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 Pedes mortui ē frigore. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Pedes frigidi quādoq; malū, & quādoq; non. cō. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
 ad Pedes incrassatos. 7°. de simp. me. fa. 5°. 273. G
 Pedum intertrimenta. de med. fac. par. 176. B | 7°. 178. A
 Pedes nigri minus pestiferi quàm liuidi. in prognost. com. 2°. 4°. 198. G
 Pes solus in crure quādoq; resoluitur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 ad Pedum scissuras. de med. fac. par. 7°. 178. A
 Pedes incedentis super apicem pinnaculi, aut montis excelsi tremunt.
 de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 Pedum tremores ex defectu quo modo fiant. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Pedes intrinsecunt

Pedes intumescunt in omni aqua inter cutem. in progn. cō. 2°. 4°. 197. G
 Pedes cur primi intumescant in aqua inter cutem. in pg. c. 2°. 4°. 198. B
 Pedes purulentorum cur tumidi. in progn. com. 2°. 4°. 204. E
 ad Pedes laesos a vento. de med. fac. par. 7°. 176. B
 in Pedum digitis vlcera quo modo fiant. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 123. A
 pp Pedis, & manus vlcus cur intumescunt glandula inguinum, & ala
 rum. 13°. met. me. 7°. 81. A
 Pedis digitorum vlcera sanat vrina humana. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. E
 ad Pedum digitorum vlcera. 1°. de comp. me. sec. lo. 3°. 123. A
 in Pede vulnerati aqua abstineant. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. A
 & Pede surculus medicamento euulsus. 1°. de nat. fac. 1°. 295. A
 à Pede ascendente fumo crasso fit qñq; epilepsia. de vit. resp. Sp. 63. E
 Pedis digiti affectionem quo sentiat cerebrum. in progn. c. 1°. 4°. 194. F
 Pes indiget cerebro. 3°. de vsu par. 1°. 133. G
 in Pedes summos saua pestis grassata. 3°. de vsu par. 1°. 129. B
 ob Pede digitum mortui secunda die casus. 2°. de diff. resp. Sp. 68. B
 ad Pedes humores ferri prohibentia medicamenta, faciunt ipsos ire ad
 pulmonem, & suffocant. de ther. ad Pis. 5°. 96. C
 cur in Pedibus, & manibus vrimur repercutientibus, nō autem in co-
 xa. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 207. A
 Pedes fouendi pro capite. de dyna. Sp. 23. C
 Pedes quo modo fouendi. de med. fac. par. 7°. 176. B
 Pedes in aquam frigidam pro capitis dolore. de dyna. Sp. 23. C
 Pedum lotio pro somno inducendo. de dyna. Sp. 23. D
 Pedes, & brachia acerrimo aceto vsq; ad excitatas bullas madescunt
 pro stomacho. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. D
 Pedes vngunt in dolore capitis ex stomacho. 2°. de cōp. me. se. l. 5°. 135. F
 Pedibus, & manibus quando sunt hirudines ad mouenda quid agendū.
 de cucur. scar. 6°. 4. C
 in Pede ossa à sua sede dimota restitui in eū debēt. de fra. c. 2°. 7°. 233. F
 Pes maiorem diligentiam exegit, q̄ manus. de fract. com. 2°. 7°. 223. A
 Pedis, & manus comparatio. de fract. com. 2°. 7°. 223. A
 in Pede curatio. de fract. com. 2°. 7°. 233. G
 Pes quomodo debet manere in Thoro. de frac. com. 2°. 7°. 236. D
 Pedis os luxatum quot diebus sanetur. de fract. com. 2°. 7°. 233. H
 Pes quomodo debet esse altior crure. de fract. com. 2°. 7°. 238. E
 in Pedibus non admodum franguntur ossa. de fract. c. 2°. 7°. 223. C
 Pes quandoq; aufertur. de diff. mor. 3°. 4. G
 PEDES cibo inepti. 3°. de ali. fac. 2°. 29. F
 Pedes quo modo edantur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
 Pedum varia conditur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
 Pedes quadrupedū sunt cibi supfluitates nō habētes. de dis. cōt. Sp. 73. E
 Pedes, maxime pedes vacca non velociter corrumpuntur in stomacho.
 de dissol. cont. Sp. 75. A
 Pedes ponit pro bono nutrimento quibus stomachus ob bilem atram in
 flatur. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. C
 Pedes cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Pedibus suillis licet vesci in victu attenuante. de atten. vict. 2°. 45. D
 Pedes suum, & crura cōcedit in siccis qui sanātur. 7°. met. me. 7°. 45. H
 Pedes suum dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 97. C
 Pes Romanus. 1°. de antid. 5°. 106. A
 PESSARIUM cinnamomi purgat matricem. de cathar. Sp. 95. C
 Pessarium pro vteri suffocatione. de pass. mul. Sp. 95. G
 PESSIMA optima sunt contraria. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 in Pessimis, optimis, bonis, multis, & valde talibus Hippocratis lo-
 quendi modi. 1°. de crisi. 4°. 131. E
 Pessima sunt aqua consimiliter se habentes omnibus horis in caliditate,
 & frigiditate. de bon. aqua. Sp. 75. H
 Pessima est vrina atra in viro, & muliere. de vrin. sign. ex Hipp. 78. G/
 quae. in Hippo. Sp. 113. E
 Pessima est in infantibus vrina aquosa. de vrin. sing. ex Hippo. 78. G/
 quae. in Hippo. Sp. 113. E
 PESSI ad vuluam dupliciter agunt. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. E
 Pessi adhibiti citant menses, colores non decolores faciunt. commen. 5°.
 aphorismo. 36°. Ex. 40. G
 Pessus p diutinis, & recentibus vteri inflammationibus. 7°. de comp.
 medi. per genera. 5°. 268. H
 Pessus emolliens. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. G
 Pessi ex medulla vitulina, & ceruina vterum mollientes. 11°. de simpli.
 medi. facul. 5°. 79. E
 Pessi per sanguifluas venas. in 6°. de morb. vulg. c. 1°. 3°. 160. H
 Pessum qui mitigat, & inflammationem discutit intelligunt quidam no-

mine balani. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 122. D
 PESTIFERI morbi sunt rari. de vict. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 109. F
 ad Pestiferam luem, quae spiratu grauis est, valet theriaca. de theriaca
 ad Pisonem. 5°. 91. G
 à Pestiferis, ac putridis febribus interierunt quidam, qui coacti fame
 prauos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 in PESTILENTI tempore solet esse temperamentum calidum & hu-
 midum. 1°. de temp. 1°. 11. H
 in Pestilenti aeris statu calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de
 differentiis febrium. 3°. 40. B
 Pestilens aer febrem facit. de diff. feb. 3°. 31. B
 PESTILENS febris quae. fin. med. Isa. 46. D
 Pestilentes febres nō sunt calore vehemētes. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. H
 Pestilens febris nō habet calorem extra. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 159. F
 Pestilentis febris calor differt ab aliarum calore per excellentiam pu-
 tredinis. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. F
 Pestilēs febris putridū calorem habet. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 159. D
 Pestilentis febris fit mentio. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 160. A
 Pestilentis febris symptoma proprium est ~~symptaxis~~. in 3°. de mor. vul.
 commentario. 3°. 3°. 145. D
 Pestilentes non pauci ab initio hefticae. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 116. H
 Pestilenti morbo qui tenentur quibus inditijs cognoscantur. 3°. de pra-
 sag. ex pul. 4°. 116. G
 Pestilentium vrinae quales. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 116. G
 in Pestilenti morbo deiectiones nigrae visae sunt tam in seruandis, quam
 in his, qui mori debebant. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
 in Pestilenti quodam morbo hic erat ordo excrementorum, prius exi-
 bant flaua, & ruffa colliquamenta, deinde nigra, vt sanguinis fex. cō-
 menta. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 in Pestilenti morbo straguria bonū. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 111. F
 in Pestilenti morbo cum virium precessit imbecillitas cur vena non se-
 canda. de bon. & vitio succo. 2°. 33. H
 PESTILENTIA quid. fin. med. Isa. 45. H
 Pestilentia contagiosa est vt scabies, & lippitudo. 1°. de diff. fe. 3°. 31. B
 Pestilentia causa. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B
 in Pestilentia aer corruptus est. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 in Pestilentia oēs ab eadē causa nō aequē patiunt. 1°. de diff. fe. 3°. 32. F
 Pestilentia ex humoribus. de bon. & vitio succ. 2°. 33. H
 in Pestilentia ex inopia cur morbi, & symptomata diuersa. de bon. &
 vitio succorum. 2°. 33. H
 Pestilentiam patientium color qualis. 3°. de praesag. ex pul. 4°. 116. G
 in Pestilentia quae seruanda. 1°. de diff. feb. 3°. 32. F
 cū Pestilentibus non conuersandum. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 in Pestilentia humida corpora exiccanda sunt. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 in Pestilentia sicca corpora ita seruanda. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 in Pestilentia purgandi sunt pleni. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 in Pestilentia obstructions aperiendae. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 à Pestilentia liberat crurum scarificatio. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Pestilentiam minuit secta vena ad duas libras. praes. ex conf. Sp. 78. C
 in Pestilentia vena secta aegre ad cicatricem perducitur. de bonitate et
 vitio succorum. 2°. 33. H
 in Pestilentia sanguis qualis. de bon. & vitio suc. 2°. 33. H
 à Pestilentia liberat theriaca. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 Pestilentia à Thucydide relata symptomata. q̄ animi mor. 1°. 319. A
 Pestilentia apud Athenienses à Thucydide descripta. 1°. de diff. feb. 3°. 32. B/
 2°. de diff. resp. 65. F in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 183. C de ar-
 tic. com. 4°. 7°. 288. D
 in Pestilentia à Thucydide descripta qualis febris. in 6°. de morb. vul.
 commenta. 1°. 3°. 159. D
 Pestilentia vehemens in Asia quando. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Pestilentia maxima quae in Asia fuit mentio fit. praes. ex conf. Sp. 78. C
 Pestilentia grauis tempore Galeni. 5°. met. me. 7°. 34. F
 in Pestilentia maxima quae fuit tempore Galeni pulsus quales fuerint.
 3°. de praesag. ex pul. 4°. 115. D
 Pestilentia fuit tempore Galeni, in qua ethici ad tabem non tendebant.
 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
 Pestilentia magna adhuc vigeat quando Galenus librum de praesagitio-
 ne ex pulsibus fecit. 3°. de praes. ex pul. 4°. 116. H
 Pestilentia erat quo tempore Galenus librum de simplicium medicame-
 torum facultate scribebat. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. G/H
 Pestilentia in Italia. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. D
 in Pestilentia quidam vomere, quidam habuere alui profluvia. 5°. me

P. colligatio

thodi medendi. 7.^a.35.B
 in Pestilentia fortissimi supstitites fuere. in 3.^m. de mor. vul. c. 3.º. 3.^a.145.E
 à Pestilentia qui ulceribus scatebant sanabantur. 5.º. met. me. 7.^a.34.F
 in Pestilentia pustula nigra per totum corpus, & sanabantur. 5.º. methodi medendi. 7.^a.35.B
 in Pestilentia carbunculi citra pustulas, quibus cutis statim excoriata est. 14.º. met. me. 7.^a.90.A
 PESTIS qui morbus. in 3.^m. de mor. vul. com. 3.º. 3.^a.142.B/ de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.^a.109.A
 Pestis morbus communis. in 1.^m. de mor. vul. commen. 1.º. 101.E/ in 3.^m. commentario. 3.º. 3.^a.140.G
 Pestis morbus exitialis. in 1.^m. de mor. vul. com. 1.º. 3.^a.101.E
 Pestis refertur ad Deos. in 1.^m. de mor. vul. com. 1.º. 3.^a.101.E
 in Peste aer corruptus est. de theria. ad Pifo. 5.^a.96.G
 Pestis quando nulla. in 1.^m. de mor. vul. com. 1.º. 3.^a.103.B
 Pestis longissima tempore Galeni. in 3.^m. de morb. vulg. com. 3.º. 147.H/ in 6.^m. commen. 1.º. 3.^a.159.F
 Pestes sequuntur ad expurgationem nimiorum humorum. in 1.^m. de mor. vulg. commen. 2.º. 3.^a.111.A
 Pestis tanquam bestia ciuitates depascitur. de theria. ad Pif. 5.^a.96.G
 Pestem quo modo curauerit Hippocrates. de theria. ad Pifo. 5.^a.96.G
 contra Pestem mira est terra armenica. 9.º. de simp. me. fac. 5.^a.66.H
 à Peste præsuerat hyacinthus. de incant. adiur. & susp. 7.^a.182.A
 Pesti optimum remedium est Theriaca. de ther. ad Pif. 5.^a.96.H
 à Peste liberat theria. de vsu ther. ad Pamph. 5.^a.98.D
 Pestis quæ sanabatur ex vrina potu in Syria. 10.º. de simp. me. f. 5.^a.75.D
 in Peste per excrementa alui multi periere. in 3.^m. de mor. vulgaribus, commentario. 3.º. 3.^a.145.D
 Pestis sua in summos pedes grassata. 3.º. de vsu par. 1.^a.129.B
 Pestis similis pesti à Thucydide descripta. 9.º. de simp. me. fac. 5.^a.66.H
 Pestis quæ fuit tempore quo Galenus scribebat methodum medendi. ethicas inducebat. 10.º. met. me. 7.^a.67.F
 in Peste quæ fuit tempore Galeni quæ excrementa fiebant. in 3.^m. de mor. vulg. commen. 3.º. 3.^a.147.H
 PETALOIDES sunt veluti squammæ. de vrin. 4.^a.124.E
 Petaloides hypostasis quid significet. de vrin. 4.^a.124.E
 PETASITES in tertio ordine desiccant. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a.58.C
 Petasites ad cacoethes, & phagedæmica vlcera adhibetur. 8.º. de simpli. medica. fac. 5.^a.58.A/C
 PETECCHIE quomodo apud Hippocratem, & Galenum sint vocata. in 1.^m. de mor. vul. com. 3.º. 3.^a.121.G
 PETIA est morbus coniunctiue oculi tunica. de ocul. 7.^a.186.F
 ad Petiam oculi quæ conueniant. de ocul. 190.G/ 7.^a.191.A
 PETRA lapidum durissima est ex qua calx. 9.º. de simp. me. fa. 5.^a.67.B
 Petræ asia flos qualis. 9.º. de simp. me. fac. 5.^a.67.H
 Petræ asia flos cineritius est. 9.º. de simp. me. fac. 5.^a.68.H
 Petræ asia subtilium partium. 3.º. de comp. me. per ge. 5.^a.228.E
 Petræ asia flos calidus, & subtilissimus omnium terrestrium. 3.º. de comp. me. per gene. 5.^a.228.E
 Petræ asia flos septicum medicamentum. 5.º. de simp. me. fac. 5.^a.36.C
 Petræ asia flos siccatur ut sal, & non habet vim adstringendi. 2.º. de comp. me. per gen. 5.^a.222.A
 Petræ asia flos carnes molles, et fluidas eliquat. 9.º. de simp. m. f. 5.^a.67.H
 Petræ Asia flos. 6.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a.168.F
 Petræ de corde Ceruino. de dyna. Sp.28.B
 Petræ de Capite Corui marini nigra. de dyna. Sp.24.B
 Petræ capitis Gruis. de dyna. Sp.30.H
 Petræ de Lucubio. de dyna. Sp.29.B
 Petra Molendini. de dyna. Sp.28.A
 Petræ sancti Sepulchri mentio fit libro de dynamidijs [propterea non est Galeni.] de dyna. Sp.24.B
 PETRA in Remibus fit ex superfluo bilis. de sper. Sp.36.H
 Petra quam homo mingit de dyna. Sp.28.C
 ad Petram vesica remedium. de dyna. Sp.29.B
 ad Petram rumpendam potiones probatissimæ. de dyna. Sp.28.D
 ad Petram Diachryson. de dyna. Sp.29.B
 ad Petram medicamentum secretorum. Sp.101.D
 PETRAPII semen calidum est cum subtili substantia. 2.º. de arte cura. tiua ad Glauc. 7.^a.104.G
 PETROLAEVM exhibet in potu. de dyna. Sp.33.B
 PETRONAS medicamentorum scriptor. 3.º. de cōp. me. per ge. 5.^a.234.G
 Petronas de medicamentis egregie pertractauit. 2.º. de comp. me. per ge.

camen. per genera. 5.^a.222.A
 Petronas vinum & carnē febrientibus dabat. de vict. rat. in mor. acu. commentario. 1.º. 7.^a.109.F
 Petronij pastillus. 5.º. de comp. me. per gen. 5.^a.251.H
 PETROSELINVM amat loca edita, & sicca. 4.º. de san. tu. 2.^a.86.D
 in Petroselini, & Apii genere est smyrnium. 8.º. de simp. me. f. 5.^a.60.E
 a Petroselini viribus nō multū differt smyrnion. 8.º. de simp. m. f. 5.^a.58.C
 Petroselinum, anisum, ligusticum, caron, cuminum sunt in eodem vsu. 7.º. de simpl. me. fac. 5.^a.53.F
 Petroselinū est in tertio ordine calidū, & siccū. 8.º. de simp. me. f. 5.^a.58.C
 Petroselini vires quæ. de simp. me. Sp.89.C
 Petroselini semē calidū est et acre, vrinā ciēs. 5.º. de simp. me. fa. 5.^a.35.D
 Petroselinum mensēs, & vrinas affatim prouocat, & flatūs extinguit. 8.º. de simp. med. fac. 5.^a.58.C
 Petroselinum vrinam ciēt. 14.º. met. me. 91.D/ 1.º. de arte cur. ad Glauc. 7.^a.99.F/ de mel. ex Gal. R. & Pos. Sp.110.A
 Petroselini semē vrinā puocat, et attenuat. 9.º. de cōp. me. se. l. 5.^a.201.H
 Petroselinum menstrua prouocat. de ocul. 7.^a.188.G
 Petroselinum caput replet, & inflammat. de puero epil. 7.^a.180.E
 Petroselinum inflationem sedat. 13.º. met. me. 7.^a.88.F
 Petroselinum stomachi, & colli inflationibus, & tensionibus remediū est. de simpl. med. Sp.89.C
 Petroselinum in phlegmone gibba partis iecoris. 13.º. met. me. 7.^a.83.H
 Petroselinum expurgat ictericos. de cura icteri. Sp.111.B
 Petroselini semen cōuenit attenuate dieta vrēti. de atten. vic. 2.^a.44.E
 Petroselinum attenuat, & acre est. de atten. vict. 2.^a.43.H
 Petroselinum iniicitur in vinum pro articularibus morbis. 5.º. de sanita. te tuenda. 2.^a.91.C
 Petroselinum lapidem comminuit. de ren. aff. dign. & med. 7.^a.194.C
 Petroselinum ingreditur Theriacam. de ther. ad Pif. 5.^a.92.F
 Petroselinum quale accipiendum pro theriaca. 1.º. de anti. 5.^a.106.H
 Petroselinum ostreaticum. 1.º. de anti. 5.^a.106.H
 Petroselinum macedonicum probatissimum. 4.º. de san. tu. 2.^a.86.D
 Petroselinum optimum in macedonia prouenit. 1.º. de anti. 5.^a.105.E
 Petroselinum macedonicum. 8.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a.192.F
 Petroselinum amarum. 1.º. de anti. 5.^a.107.A
 à Petroselino Theriaca est amara. 1.º. de anti. 5.^a.107.A
 Petroselinum exhibetur melācholicis. de mel. ex G. R. & Po. Sp.110.D
 PETROSITAS morbus palpebræ superioris. de ocul. 7.^a.186.H
 PETROSA terra non gignit. 11.º. de vsu par. 1.^a.190.B
 in Petrosa terra plantæ parua, ac dura. 11.º. de vsu par. 1.^a.190.H
 PETROSVM os quale. de ana. viu. Sp.48.G
 à Petroso osse incipit foramen auris. de ana. viu. Sp.48.G
 Petroso ossis pars interior ita se habet ad auditū, vt crystallinus humor ad visum. de ana. viu. Sp.48.G
 PETVLANTIS hominis proprium quid. 8.º. de decr. Hipp. 1.^a.278.F
 PETVLCA quid. de fract. com. 3.º. 7.^a.245.C
 PEVCEDANVM quid. de simp. med. Sp.89.B
 Peucedani radix calida est in secundo ordine, sicca in tertio. 8.º. de simp. medic. facul. 5.^a.60.H
 Peucedani radix calfacit, & digerit. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a.58.D
 Peucedanum omnibus circa nervos consistentibus affectibus conuenire creditur, & etiam morbis in pulmone, thoraceq; ex crassitudine, & viscositate humorum prouenientibus, dētium perforatorū dolores se dat, lienes induratos inuat, squāmas celerrime ab ossibus detrahunt, & ulceribus contumacibus remediū est. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a.58.D
 Peucedanum ad gustum excalfacit, facit ad vulnera antiquata, expurgat viscidē, in aliquibus emplastris, & malagmatibus mittitur, serpentes, & viperas fugat. de simp. med. Sp.89.B
 Peucedanum olfactu prodest. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a.58.D
 Peucedanum mentem perturbat. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a.137.B
 Peucedanum purgat gibbam hepatis partem. de cathar. Sp.95.C
 PEXORIS Orionis acopon. 7.º. de comp. me. per ge. 5.^a.272.D

PHACOPTISSANA

na qualis. 1.º. de alim. fac. 2.^a.13.E
 Phacoptissana confectio. 1.º. de ali. fac. 2.^a.13.F
 Phacoptissana mediocris. 1.º. de ali. fac. 2.^a.13.G
 PHACOS id est lenticula palustris. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a.63.B
 Phaci id est lentes. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a.63.B
 PHACOSIS affectus albi oculorum. intro. Ifa.58.D
 PHACOTIS nomē scalpri à lenticula similitudine. 6.º. met. me. 7.^a.42.A
 PHAEON medi-

PHAETON medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. H
 PHAETON quatuor equis in anulo isculptus. 17°. de usu par. 1°. 222. D
 PHAGAEDENAE nomen inditum est a symptomate. 12°. methodi mendendi. 7°. 9. F
 Phagedæna quid. fin. med. Isa. 47. E/49. A/ de tum. præ. nat. 3°. 84. E
 Phagedæna affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
 Phagedæna dicta vlcera qualia. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. E
 Phagedæna quid essent apud antiquos, & quid apud Galenum, & quomodo fiant. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 Phagedæna quæ sint. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 254. H
 Phagedæna, & Herpetis differentia. 2°. met. me. 7°. 9. F
 Phagedæna morbus ex inequali intemperie. de ineq. intemp. 3°. 44. H
 Phagedæna in pre est inæqualis intemperies cū fluxione. de ineq. 3°. 43. B
 Phagedæna ex qua fiat materia. 2°. de cris. 4°. 138. C
 Phagedæna ex cacochymia. 3°. de tēp. 1°. 23. A/3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Phagedæna accidebat ijs, qui malos cibos ob annonæ caritatem ederāt. de boni. & vitio. succo. 2°. 33. G
 Phagedæna ex commixtis humoribus. de caus. mor. 3°. 8. B
 Phagedæna, & cancri respondent herpetibus, & erysipelatibus ex flauabile. 2°. de diff. feb. 3°. 37. D
 Phagedæna meminit. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. D
 Phagedæna quomodo curatur. 14°. met. me. 7°. 92. D
 ad Phagedænas valent panacis heraclij flores. 8°. de sim. m. f. 5°. 57. H
 ad Phagedænas. 4°. de comp. me. per ge. 242. G/5°. 5°. 251. B
 PHAGEDAENICA vlcera quæ in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 178. D
 Phagedænica vlcera, id est carnem comedētia. cō. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Phagedænica vlcera ab humoribus mixtis. de bo. & vitio. suc. 2°. 39. D
 Phagedænica vlcera sanat chamæleonis radix. 8°. de simp. m. f. 5°. 63. F
 Phagedænica vlcerum pura reddit pastinaca. de simp. me. fac. 5°. 61. C
 ad Phagedænica vlcera adhibetur petasites. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. C
 Phagedænica vlcerum, anthracode, & gangrenode iuuat tithymali. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. E
 ad Phagedænica vlcera. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 243. D
 cū Phagedænicam pastionem. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. D
 PHAGRI marini piscis fel. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. B
 PHAGI decoctum inter adstringentia fortiora pro gargarismis. 6°. de comp. me. secun. locos. 5°. 172. G
 PHALANGIA non fiunt ab eodem opifice quo hō. de sæt. for. 1°. 226. B
 Phalangia cur necamus. quod animi mores. 1°. 321. C
 Phalangij ictu totum corpus afficitur. 6°. de loc. aff. 4°. 40. A
 Phalangij ictus quomodo totum corpus afficit. 3°. de loc. affe. 4°. 19. F
 à Phalangijs morsus medetur phalangites. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. B
 Phalangiorum ictuum dolorem sedans antidotus. 2°. de anti. 5°. 117. D
 ad Phalangiorum morsus. antidotus Andrea. 2°. de anti. 5°. 117. G
 ad Phalangiorum morsus. Antidotus alia. 2°. de anti. 5°. 117. G
 ad Phalangiorum morsus antidotus Charitonis circulatoris. 2°. de antidotis. 5°. 117. F
 ad Phalangiorum morsus antidotus Heraclidis tarētini. 2°. de an. 5°. 117. G
 ad Phalangiorum ictus antidotus. 2°. de anti. 117. D/G/H/118. F/ 5°. 120. C
 cōtra Phalangia valet theriaca. de theria. ad Pison. 5°. 91. E
 ad Phalangiorum percussiones. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. G
 ob Phalangij morsum qui in periculum deuenere adiuvans antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 117. D
 ad Phalangij morsus valens medicina. 2°. de anti. 118. H/5°. de compo. med. per genera. 5°. 246. H
 ad Phalangia. 2°. de anti. 5°. 118. C
 PHALANGITES vnde dicta. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 Phalangites morsus à phalangijs medetur, & tormina patientibus succurrit. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 PHALANGOSIS quid. intro. Isa. 58. G
 Phalangosis coronæ affectus. intr. Isa. 58. D
 Phalangosis Trichiaspos differentia. fin. med. Isa. 48. F
 PHALANX digitorum quid. de ossib. 1°. 43. C
 PHALERE, seu vallum. de fasc. 7°. 299. B
 PHALERIS tenuis est & calida. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 Phaleris valet ad vesicæ dolores. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 PHALERNVM vinum calidum est. 5°. de sa. tu. 2°. 90. H
 Phalernum vinum bibere debent senes valentius caput habentes. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. H
 PHANII infessio. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. H
 Phanium serapiacum medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. E
 PHANTASIA est prima cerebri diuisio. de ana. ocul. Sp. 58. B

inter Phantasiā, & rationalem panniculus habet carnem aliquam. de anatomia ocul. Sp. 58. B
 PHANTASIA apud Stoicos quæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 286. B
 Phantasia vbi sit. de ocul. 7°. 183. G
 Phantasia est actio dependens à capite per se. de virt. nost. cor. Sp. 60. C
 Phantasiā & opinionem nobis asserentes musculi tres secundum Platonem. de voc. instr. diff. 1°. 106. D
 Phantasia fons & radix. est sensus. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Phantasia & visu immutantur res. de ther. ad Pison. 5°. 94. E
 Phantasia contingunt conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37. D
 φαντασία duplex est intro. Isa. 57. H
 φαντασία quid significet apud Hipp. de fract. com. 2°. 7°. 235. H
 φαντασία quid proprie significet. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. B
 φαντασία, & κατὰ αἴσιν. idem significant. de victus ratio. in morb. acutis. com. 4°. 7°. 150. F
 PHARMACEVTICE quæ sit. de vict. ra. in mor. acu. c. 1°. 7°. 108. G
 PHARMACION cognomento, Asclepiades. 1°. de compo. medica. per genera. 5°. 216. F
 PHARMACOPOLIS ac simplicium institoribus ne credat pharmacorum compositores. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 240. A
 Pharmacorum librum fecit Archigenes. 6°. de compo. medicamentorum. sec. loc. 173. D/ 5°. 176. D
 de Pharmacis secundum genus librum fecit Archigenes. 1°. de compo. medicam. sec. locos. 125. H/3°. 142. D/ 146. G/4°. 157. C/5°. 160. A/8°. 191. F/9°. 198. A/ 5°. 200. E
 de Pharmacorum compositione scripsit Archigenes. de remedijs paratu facilibus. 7°. 156. C
 de Pharmacis exterioribus librum fecit Asclepias. 3°. de compo. medica. secun. locos. 5°. 148. B
 de Pharmacis proprijs librum fecit Anus Asclepias. 4°. de comp. me. di. secun. locos. 5°. 156. B
 Pharmacorum optimorum librum fecit Menecrates. 6°. de compo. medica. secun. loc. 5°. 175. C
 Pharmacorum insignium locupletissimus Thesaurus inscriptum librum fecit Menecrates. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 222. A
 Pharmacorum quorundam promissiones magna sunt, effectus autē nullus aut exiguus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. H
 de Pharmacorum parabilium descriptione librum fecit Apollonius. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 141. F
 in Pharmacis eadem methodus est componendi, et vtēdi. 4°. de comp. me. secun. locos. 5°. 149. C
 Pharmaca componendi scopus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. C
 in Pharmacis componendis quid maxime agendum. 1°. de compo. me. secun. locos. 5°. 130. E
 in Pharmacis quæ consideranda. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 136. B
 Pharmaca habent diuersas etates. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. C
 Pharmaca quo modo cognoscantur esse in vigore. 1°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 122. C
 Pharmaca quo modo seruetur diu. 2°. de ali. fac. 2°. 20. D
 in Pharmacis qualitates quo modo noscendæ. 1°. de cōp. m. s. l. 5°. 122. C
 in Pharmacis contrariae facultatis quid agendum. 2°. de compo. medi. secundum locos. 5°. 136. E
 Pharmaca cur plura fiant ad eundem affectum. 2°. de compo. medica. secundum locos. 5°. 136. B
 Pharmaca quo modo misceat Galenus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 136. B
 Pharmaca in libellis inueniebat, & inuenta examinabat Galenus. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 125. B
 Pharmaca quæ accepit Galenus ab amicis, & praeceptoribus. 1°. de cōposi. me. sec. loc. 5°. 124. F
 Pharmaca mitigat Thus. 4°. de comp. me. per gene. 5°. 240. C
 Pharmaca non sunt administranda citra methodum. 1°. de compo. me. secundum locos. 5°. 121. D
 Pharmaco recte vti non potest qui vim ipsius ignorat. 9°. de compo. me. secundum locos. 5°. 167. A
 Pharmaca quæ secundum varia tempora exhibenda. 2°. de compositio. me. secun. locos. 5°. 136. C
 Pharmacum prorumpens abscessus. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 146. F
 Pharmacum acre in vlceribus quid agat. de palp. 3°. 55. B
 Pharmacum acre vlceri suppositum facit rigere. in 6°. de morb. vulga. commentario. 3°. 3°. 174. D
 Pharmaca in Alopecia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. H
 Pharmaca debilia ad Alopecia, & quæ fortia, et quæ media. 1°. de cōp.

medicamen. secundum locos. 5^a. 123. A
 Pharmaca admiranda ad Alopeciam. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 124. H
 Pharmacum pro alopecia quantum debet esse calidum. 1°. de comp. me. dica. secun. locos. 5^a. 121. H
 Pharmacum Hera pro alopecia puerorū. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 123. B
 Pharmaca ex Alto euocantia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 124. E
 Pharmaca Calida quo modo faciant frigus euacuando. 1°. de simplicium medica. facul. 5^a. 2. H
 Pharmaca in Chephalea. de dyna. Sp. 23. B
 Pharmacum pro Cutis morbis debet esse tenuium partium. 1°. de comp. medi. secun. loc. 5^a. 121. H
 Pharmaci Efficacia humiditates ex nervis ad se attrahens facit conuul sionem. com. 5^a. aph. 1°. Ex. 37. D
 Pharmaca Fortissima cur debeant haberi parata. 3°. de comp. medica. secundum locos. 5^a. 141. F
 Pharmacis fortibus quo modo vti debemus; & quando. 2°. de compo. si. me. secun. locos. 5^a. 139. F
 Pharmacis fortibus indiget pulmo. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 178. E
 Pharmacorum fortium vim exoluentia. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 122. H
 Pharmacis fortibus qui vti debet incipiat à mollioribus; & addat quæ eorum vim exolunt. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 122. F
 Pharmaca fusca multiplicis vsus. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 257. E/G
 Pharmaca in Hemisrania. 2°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 139. H
 quæ Pharmaca danda in Ictero. de cura icteri. Sp. III. A
 ad Pharmaca Latalia quid sit agendum. de reme. par. fac. 7^a. 160. G
 ad Pharmaca letalia. 7°. de comp. me. sec. loc. 186. A/8°. 5^a. 195. B
 Pharmacum Medea quale. de bon. aque. Sp. 76. A
 Pharmaca Media qualia sint. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 179. H
 Pharmaca medias facultates habentia cur excogitata. 6°. de compo. si. medica. secun. locos. 5^a. 168. A
 Pharmaca Mortifera non sunt tractanda. de reme. par. fac. 7^a. 160. G
 Pharmacum Nilei quale. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 137. G
 inter Pharmaca numerat Oxyveli. 8°. met. me. 52. G/ 7^a. 83. E
 Pharmacum Parabile quod naribus infunditur. 2°. de compo. si. medica. secundum locos. 5^a. 139. G
 Pharmaca Purgatoria faciunt speciem euacuationis manifeste differen tem. com. 4^a. aph. 2°. Ex. 27. D
 Pharmaco purgatorio proprium attrahere humorem appetente vel fla uam bilem, vel atram, vel pituitam, vel aquosam superfluitatē, quia vero iste non adest, sanguinem colliquante, & carnes, vt ex his quod sibi proprium est attrahat, fit in sanis corporibus purgatio difficilis. com. 2°. aph. 37°. Ex. 17. G
 Pharmaca quando exhibenda. com. 1°. aph. 22°. Ex. 10. C
 Pharmaca purgantia cur non debemus exhibere nisi ex interuallis, cō- menta. 3°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Pharmaca nō debēt dari nisi valde indigētibus. cō. 3°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Pharmacum præbendi tempus. de spermate. Sp. 39. F
 Pharmaca frequenter sumpta nocent, & trahunt corpus in malam con suetudinem. com. 3°. aph. 15°. Ex. 22. G
 Pharmacum sumere assueti quid agere debent. de assuet. 2^a. 61. H
 Pharmacis non obediunt humores crudi, & fixi. 1°. de crisi. 4^a. 128. G
 Pharmaca rudicula agitantur. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 165. H
 Pharmacum ex Succis. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 269. B
 Pharmacum lege Medicina, Medicamentum, Medicamen. PHARMIANVM malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 265. G
 PHARNACES herbarius. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 195. A
 PHARYNX quid. intr. 54. E/ de mus. diff. 1^a. 46. G
 Pharynx est aspera arteria. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 236. G
 Pharynx etiam est larynx, tamē pharynx est ante laryngem. 8°. de vsu partium. 1^a. 165. A
 pp Pharyngem collum factum. 8°. de vsu par. 1^a. 165. A/B
 Pharynx inferne sursum fertur. 8°. de vsu par. 1^a. 165. A
 circa Pharynga glandula. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. H
 Pharyngi propugnaculum est vna. 15°. de vsu par. 1^a. 211. A
 Pharyngis musculi quo modo se habent. 1°. de motu musc. 1^a. 309. B
 Pharynx est vocis, & respirationis instrumentū. 8°. de vsu par. 1^a. 165. B
 ex Pharynge aer solus ad tracheas arterias. 7°. de vsu par. 1^a. 159. F
 Pharyngis asperitates leuigant oua sordilia. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. G
 PHARYNGETHRON id est os hyodes. de vo. instr. dif. 1^a. 107. B
 PHASELVS differt à phasiolo. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. H
 Phaselus idem cum cicercula. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. H
 Phaseli cicercula, eruiala, sunt vnum genus habens plura nomina. 1°. de

alimento. faculta. 2^a. 15. B
 Phaseli sunt dolichi apud Dioclem. 1°. de ali. fac. 2^a. 15. B
 Phaseli eandem habent facultatem cum dolichis. 1°. de ali. fac. 2^a. 15. B
 Phaselus fuluus flauus, & ruber calidior albis. 4°. de sim. m. f. 5^a. 31. D
 Phaseli sunt medium edulium inter oēs qualitates. 1°. de ali. fa. 2^a. 14. G
 Phaselos comedendi modus. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. F
 Phaseli quo modo mandantur, & eorum vsus. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. F
 Phaseli copiosius nutriunt, quā scenn græcum. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. F
 Phaselis quo modo subducatur venter. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. F
 Phaselis quidam vtebatur vt esset sanus. de ali. fa. 2^a. 14. F
 φασιόλος quid. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. H
 Phaseoli deteriores fabis. de atten. vic. 4^a. 45. A
 Phaseolus flatulentus, & ad coquendum difficilis. de atten. vic. 4^a. 45. B
 Phaseoli siliqua sola est esculenta. 2°. de ali. fac. 2^a. 16. D
 PHASGANIVM seu Xanthium semen digerendi vim obtinens. 8°. de simpli. med. fac. 5^a. 57. A
 PHASIANI forma sūt diuersi ab alijs hoibus. de aer. aq. et lo. 2^a. 4. G
 Phasianis ventus frequens auster. de aere, aquis, & locis. 2^a. 5. A
 Phasianorum peculiaris ventus Cenchron. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. A
 PHASIANI neq; crassi, neq; tenues sunt. de bo. & vi. suc. 2^a. 34. H
 Phasianorum caro in coctione & nutrimento similis gallina. 3°. de ali. facultatibus. 2^a. 29. C
 Phasianorum caro suauior, quā gallina. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. C
 Phasiani sunt boni succi. de reme. par. fac. 7^a. 159. C
 Phasiani sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Phasiani sunt volucres laudabiles. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 195. F
 Phasiani caro est cibus subtilians. de dissol. cont. Sp. 72. D
 Phasiani viles in calidis, & siccis. 8°. met. me. 7^a. 51. B
 Phasianorum oua præstantissima. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. G
 Phasiani adeps in renum calculo valet. de ren. af. dig. & med. 7^a. 193. H
 PHASIOLVN sub amarum, & sub acerbum. 6°. de simplicium medi- camento. faculta. 5^a. 48. H
 Phasiolum incidit humores crassos; excreationibus pectoris conducit, iecur expurgat & sanguinem expuentibus non est aduersum. 6°. de simp. me. facul. 5^a. 48. H
 Phasiolum cur contrarijs conueniat. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 48. H
 PHASIS qualis regio. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. H
 Phasis stagnantissimus omnium fluuiorum. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. H
 Phasim habitantes quales. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. H
 φασίς quid. 11°. de vsu par. 1^a. 187. B
 Phatnia ossa quibus insunt dentes. de ossibus. 1^a. 41. F
 φάσλος quid significet. de fract. com. 1°. 227. C/ 230. E/ com. 3°. 248. E/ de arti. com. 3°. 7^a. 275. D
 PHERE A tentio obloga dicitur in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 172. G
 ad PHERECIDEN, & Philistionem Hippocrates scripsit. com. 6°. aphorismo. 1°. Ex. 46. D
 Phernij succus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. B
 PHIALA argentea. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 274. F
 PHIDIAS bonus artifex. 15°. de vsu par. 1^a. 213. B
 Phidia, Praxitelis, & natura differentia in condendis rebus. 2°. de na- turalibus facul. 1^a. 297. D
 Phidias materia auri nō mutabat, sed formā solū. 2°. de na. fa. 1^a. 297. D
 PHILADELPHI magni ad Hæmoptoicos. 7°. de compo. si. medicamen. secundum locos. 5^a. 184. A
 Philadelphus magnus. 9°. de compo. si. med. sec. loc. 203. F/ 5^a. de compo. me. per genera. 5^a. 251. F
 Philadelphum medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 154. E
 PHILANTROPHOS & aparine idem. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. D
 Philantropon vtile est Nephriticis turbulentam vrinam facientibus, la pidem in vesica habentibus. de dyna. Sp. 28. B
 φιλάνθρωπος medicorum studiosos vocant. 4°. de san. tu. 2^a. 85. C
 PHILIATRVS inscriptum librum fecit Damocrates. 7°. de compo. si. me. secundum locos. 5^a. 180. D
 PHILINVS cons auctor sectæ empiricæ. intro. 1^a. 51. D
 Philini medicamentum. 7°. de comp. me. sec. loc. 186. H/ 5^a. de comp. me. per genera. 7^a. 253. B
 Philini vxoris casus. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 122. C
 PHILETERIVM à quibusdam dicitur polemonium. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 59. A
 PHILIPENDVIA de dyna. Sp. 35. G
 a PHILIPPO vitreus humor dicitur crudus. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. E
 fm Philippum quid sit marasmus. 7°. met. me. 7^a. 46. E
 Philippus balnea

Philippus balnea negabat. 10°. met. me. 7°. 65. C
 philippus medicamentorum scriptor. 3°. de corp. m. p. g. 234. H/7°. 5°. 178. E
 philippus egregie de medicamentis pertractavit. 2°. de composi. medi. per genera. 5°. 222. A
 philippi macedonis antidotus Ambrosia. 2°. de anti. 5°. 115. A
 philippo Trallianis data antidotus. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 186. B
 philippi medicamentum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 184. G
 philippi pastillus. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 204. C
 philisci casus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 121. A
 philistae casus. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 135. A
 philistion vnus ex primis Empiricis. de sub. emp. Isa. 31. D
 philistion vtitur calido, & frigido, humido, sicco alijs veluti agentibus alijs veluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 fm philistionem respiratio est innati caloris ventilatio. de vti- lit. a. resp. 1°. 223. C
 philocalvus 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. C
 philocle acceptum acopon. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. B
 philomelae linguam abstulit Tereus, fabula huius alegoria. de voc. instr. dissect. 1°. 106. E
 philonis scopus qualis sit. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 190. G
 philonides sculus scripsit de re medica. 4°. de diff. pul. 4°. 68. E
 et philonides malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 266. B
 philonium a Philone inuenta compositio. in 6°. de morb. vulgari. commentario. 6°. 3°. 196. E
 philonium celeberrimum. 12°. met. me. 7°. 75. C
 philonium fieri potest ex simplicibus nō oīno bonis. 1°. de anti. 5°. 101. F
 philonij compositio examinatur. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 201. F
 philonio vti debemus in doloribus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. H
 a philonio cito sanantur dolores Tenium intestinorum. 2°. de arte cu- ra. ad Glauconem. 7°. 104. H
 philonium in colica. introd. Isa. 61. C
 philonis etas quando eo vti debemus. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 104. H
 philonij etas. 12°. met. me. 7°. 75. C
 philonium antidotum in cephalaea. de dyna. Sp. 23. C
 philonium hepatici intemperiem semel exhibitum sanauit. 8°. de comp. me. secundum locos. 5°. 194. G
 philonio vtitur cito Galenus. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
 philonium. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 201. A
 philopator stoicus. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. D
 philosophycvs dicitur Asclepiades. 7°. de composi. medica. sec. loc. 185. H/8°. 5°. 192. G
 philoisa quid significet. 4°. de diff. pul. 4°. 64. D
 philoristia morbus. 4°. de diff. pul. 4°. 69. H
 philosophia maximum in diuinis bonis. in orat. su. Isa. 2. C
 philosophia artium omnium parens. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. C
 philosophiam simpliciter quid vocet Galenus. 3°. de diff. pul. 4°. 59. B
 philosophia ortus. de hist. philo. Sp. 3. C
 philosophia ordo, & definitio. de hist. philo. Sp. 2. H
 philosophia prim° inuētor apud Iones Thales Milesius. d. his. ph. Sp. 2. D
 philosophia Italica princeps Pythagoras. de hist. philo. Sp. 2. G
 philosophia cognomina. de hist. philo. Sp. 2. G
 philosophia quæ apud stoicos. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 philosophia Erytriaca vnde. de hist. philo. Sp. 2. F
 philosophia. Antisthenes primus in opus deduxit. de hist. Philo. Sp. 2. D
 philosophia septicæ auctor Pyrrho. de hist. philo. Sp. 2. F
 philosophiam qui potius dubitando quam statuendo secuti sint. de histo- ria philosophica. Sp. 2. G
 philosophia contentiosa Zeno Eleates inuexit. de hist. philo. Sp. 2. G
 in philosophia cur sint multa ambigua. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. F
 in philosophia cur non sint sedate discordiæ. 9°. de dec. Hip. 1°. 283. A
 in philosophia similitudines difficultatem pariūt. de cuiusq; animi pec- not. atq; med. 2°. 56. F
 philosophia finis voluptas secundum Aristippum. de hist. philo. Sp. 2. G
 philosophia partes. de hist. philo. Sp. 3. A
 philosophia speculatiua, & actiua. 9°. de decr. Hipp. 1°. 285. F
 ad philosophiam speculatiuam quæ pertineant. 9°. de decr. 1°. 284. C
 de philosophia morali tractat Galenus. de subs. fac. nat. 1°. 230. E
 ad philosophia morale nihil facit aīe essentia de subs. fac. na. 1°. 230. F
 ad philosophiam moralem inutile est scire an planta sentiant. de subs. facul. nat. 1°. 230. G
 philosophia morali vtile est scire animæ facultates, & loca. 9°. de dec. Hippocratis. 1°. 285. E

Philosophia necessarium scire si plures sint hominum facultates. 8°. de decretis Hippo. 1°. 273. B
 Philosophia incumbendum est. si quis opt. med. Isa. 6. H
 Philosophiam, & medicinam qui aggrediuntur, absque grammatica, et alijs disciplinis damnat Galenus. de lib. prop. Isa. 10. G
 Philosophia partes cæteras dialectica præcedere debet. d. Hist. phi. Sp. 3. A
 Philosophia ad re medicā necessaria est. 3°. met. m. 18. G/d ocu. 7°. 185. C
 Philosophia naturalis prædiscenda rei medicæ. 6°. de dec. 1°. 264. G
 cū Philosophia medicinā iunxit Galenus. de ord. lib. suo. Isa. 15. D
 Philosophia medicinalis. de sub. fac. nat. 1°. 230. G
 Philosophia quomodo subiectum est nostrum corpus. ad Thr. 2°. 106. B
 Philosophia oratoriam facultatem primus coniunxit Protagoras. de historia philosophica. Sp. 2. G
 Philosophica quæstiones ignotæ. de cuiusq; animi pec. atq; me. 2°. 57. A
 Philosophia quæstiones controuersæ. 9°. de decr. Hipp. 1°. 248. A
 PHILOSOPHI differunt a sophistis oratoribus, demonstrationibus et dialecticis. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. H
 Philosophus simul grammaticus, & Arithmeticus si fuerit idem homo poterit quispiam vnus artis has omnes particulas existimare. ad Thrasylulum. 2°. 105. G
 Philosophi in prima sede prope Deum Mercurium scite olim pingeban- tur. in oratione suas. Isa. 2. F
 Philosophorum antiquorum ordo. de hist. phil. Sp. 2. D
 Philosophorum genera duo Ionicum, Italicum. de hist. philo. Sp. 2. G
 Philosophorum quatuor sectæ distinctæ. de ord. lib. suo. Isa. 14. F
 Philosophi septici vnde dicti. de subfig. emp. Isa. 31. C
 Philosophi singuli extra proprium gregē a nullo alio laudari. de cuiusq; animi pecc. not. atque med. 2°. 60. A
 Philosophus vnus in scythis. quod animi mor. 1°. 321. H
 Philosophus non debet habere vestem diuersam ab alijs sed animum. de hist. philo. Sp. 2. D
 Philosophorum verorū & apparentium differentia. 8°. de dec. 1°. 273. E
 Philosophorum eminentissimus Plato. 3°. de decr. Hipp. 1°. 244. B
 Philosophi studio veritatis incumbunt. 3°. de dec. Hipp. 1°. 241. D
 Philosophi debent esse magis exercitati in demonstracione, quam alijs. 8°. de decr. Hippo. 1°. 273. E
 Philosophis magis, quā geometris, aut arithmeticis, aut ratiocinatorib. aut astronomis, aut architectis cōuenit. dem°. 8°. de decr. 1°. 276. B
 a Philosophis argumenta sunt ppinqua captiosis. 2°. de dec. 1°. 235. H
 Philosopho non conueniunt argumenta per translationem. 3°. de decret. Hippocratis. 1°. 244. G
 Philosophi nihil possunt vniuersale, & indefinitum pronunciare. 9°. de decr. Hippo. 1°. 283. G
 Philosophorum rationes rethorica, de mundo, & vacuo. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 60. A
 Philosophorum controuersia de quibus non habetur euīdens cōiectura. de vici. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 109. D
 Philosophus de animæ facultatibus agere debet. 6°. de decr. 1°. 266. G
 ad Philosophum nihil facit scire in quo loco sit principalis animæ pars. 9°. de decr. Hipp. 1°. 284. B
 Philosophus curat animi mores. 1°. de san. tu. 2°. 65. E
 Philosophus q alios docet qualis esse debet. de cog. cur. aī mor. 2°. 54. D
 Philosophus quō loquatur de moribus animi. 1°. de san. tu. 2°. 65. F
 Philosophus indicat de moribus. de opt. scē. Isa. 23. D
 Philosophi non plorant. 13°. met. mē. 7°. 84. B
 Philosophi in ocio degunt. 3°. de loc. aff. 4°. 17. B
 Philosophi abundant atra bile. 2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Philosophi omnes putant esse eundem vsu respirationis, & pulsuum. de vsu pulsuum. 1°. 227. D
 Philosophorū, & medicorū cōmunis consideratio. 3°. de decr. 1°. 241. B
 Philosophi nō damnarūt Hippocratis opinionem de natura hominis. 1°. methodi medendi. 7°. 3. A
 Philosophi omnes emulati sunt Hippocratem de humoribus. 8°. de dec. Hippocratis. 1°. 276. B
 Philosophi antiqui incubuerunt anatomia. 1°. de ana. adm. 1°. 68. D
 Philosophis vtile, & necessarium est scire materiam de fœtuum forma- tione. de fœt. form. 1°. 324. A
 ad Philosophū pertinet de vsu par. tractare. 17°. de vsu par. 1°. 222. D
 Philosophi de qua parte pulsuum tractarunt. 1°. de digno. pul. 4°. 70. C
 Philosophi, & medici egere de lassitudine. 3°. de san. tu. 2°. 78. E
 ad Philosophos qd iudiciū spectat, nō ad medicos. de opt. scē. li. If. 23. C
 apud Philosophos quæ difficultia sunt soluta pblemata facilia sunt apud y y iij medicos

medicos. 2°. de simp. mo. fac. 5°. II. F
 Philosophorum sententia contraria non possunt omnes esse vere, sed be-
 ne omnes falsa. de cuiusque animi pec. not. atque med. 2°. 56. D
 Philosophi multa propter ignorantiam praterierunt. 3°. de loc. aff. 4°. 19. D
 Philosophi quæ ignorarunt. de fæt. for. 1°. 324. H
 Philosophi, & medici tempore Galeni nomina ignorabant, & distingue-
 re nesciebant. 1°. meth. 7°. 6. B
 Philosophi qui inani opinione versabantur. de cuiusque animi peccat.
 not. atque med. 2°. 57. G
 Philosophi duo altercabantur an aqua lignis grauior esset. de cuiusque
 animi pec. not. atque med. 2°. 59. G
 Philosophos deridēs. Architectus. & cuiusq; ai pec. not. atq; me. 2°. 59. H
 Philosophos vomitū impediētes spernit Galenus. 6°. de sa. tu. 2°. 95. H
 Philosophi Azariconis medicina. de med. exper. Sp. 105. F
 Philosophorum quod dicitur Turpilliani medicamentum. 4°. de comp.
 med. per gen. 5°. 243. A
 PHILOTAE cephalicum. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 243. H
 PHILOTIMVS medicus grauiissimus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 276. B
 Philotimus antiquus medicus qua etate floruerit. c. 6°. ap. 1°. Ex. 46. C
 Philotimus auctor legitima gymnastica. ad Thras. 2°. 108. A
 Philotimus callebat totam artem corpori præsidē. ad Thras. 2°. 109. E
 Philotimus antiquus scriptor anatomia. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. E
 Philotimus ignorauit vasorum seminalium coniunctionem in muliere.
 de diffec. vul. 1°. 109. C
 fm Philotimum vitreus humor qui. 1°. de ali. fac. 2°. 12. A
 fm Philotimum ptisana triticea est alica. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 fm Philotimum falsus succus fit ex duris cibis omnibus qui supra mo-
 dum coquantur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. H
 Philotimus falsum humorem ex diuturniori coctione fieri arbitrabatur
 3°. de alim. fac. 2°. 31. H
 PHILOXENVS grammaticus. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 272. C
 Philoxeni Claudij chirurgi Aegyptii. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. B
 Philoxenus medicamento ex chamæleonte ad fluentia, & ægre curabi-
 lia vlcera vsus est. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 243. C
 ex Philoxenis collectaneis medicamentū. 4°. de cōp. me. p. g. 5°. 243. F
 PHILOXENIS medicamentum ad neruos præcisos. 5°. de compo. me.
 dica. per gen. 5°. 250. E
 Φιλῶν medicamentorum meminit. 10°. de simp. me. fac. 5°. 72. D
 Φιλῶν qd. et in quibus fiat partibus. de ijs qua in me. fi. c. 2°. 7°. 213. D
 PHISEMA. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. B
 PHISICAE finis in contemplatione. ad Thras. 2°. 106. D
 PHISIOLOGICA medicina pars. de part. art. med. Sp. 16. E
 Φλάσματτα quæ sint. de ijs, qua in med. fi. com. 3°. 7°. 219. C
 Φλεβοτόμια nomen peregrinum ostendens venas agitari. in 1°. pror-
 rheticorum. com. 3°. 4°. 180. C
 Phleborragia significat venarum ruptionem. de vict. rat. in morbis acu-
 tis, commenta. 4°. 7°. 144. H
 PHLEBOTOMIA vnum ex auxilijs morbi. de vict. rat. in mor. acut.
 commenta. 1°. 7°. 115. C
 Phlebotomiam qua omne simul educitur non patiuntur septentrionis
 incolæ, & Aegypti, nec meridionales. de sect. Isa. 18. B
 Phlebotomia in maximis affectibus nō omittenda. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Phlebotomiam esse magis securam purgatione potest colligi. comment.
 1°. aphorismo. 3°. Ex. 3. G
 Phlebotomia in basilica quando fieri debet. secr. Sp. 97. D
 Phlebotomia in cephalica quando fieri debet. secr. Sp. 97. D
 Phlebotomiam debere fieri à latere diuerso, & quod sit latus diuersum
 collige. com. 5°. aph. 68°. Ex. 45. D
 Phlebotomia in contraria parte quid faciat. de cathar. Sp. 94. G
 Phlebotomia nihil aptius est in dolore viscerū. de cura icteri. Sp. 110. H
 Phlebotomia necessaria est ad icteri curam. de cura icteri. Sp. 110. G
 Phlebotomia quando fieri debeat in icteritia. de cura icteri. Sp. 110. H
 Phlebotomia fieri debet post purgationem cholera rubra in Erysipela-
 te. de ocul. 7°. 189. G
 Phlebotomia facit animi defectum. com. 1°. aph. 23°. Ex. 10. D
 Phlebotomia aborsum facit. com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
 PHLEBOTOMANDI debent iacere, ne animo deficient. commenta.
 1°. aphorismo. 23°. Ex. 10. E
 Phlebotomari debent vere qui sanguinem reiecerunt. de curat. rat. per
 sang. miss. 6°. 17. E
 Phlebotomari non debet æger cum inedia. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 PHLEGMA a nobis dictum Prodicus βλεψαυ. id est muccum dixit.

2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Phlegma quid significet in prognost. com. 2°. 4°. 205. C
 Phlegma appellatur sanguinis aquosa supfluitas admixta sanguini. de
 ana. viuo. Sp. 50. H
 Plegma album quid. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. D
 Phlegma frigidum est, & humidum. de dyna. Sp. 19. E
 Phlegma est frigidū, falsum, & humidū. de nat. & ord. cuiusl. Sp. 41. D
 Phlegmatis alia pars in capite, alia in stomacho, alia in vesica vel aliq
 legunt in pulmone. de dyna. Sp. 19. E
 Phlegmatis potestas est in pectore. de spermate. Sp. 36. G
 Phlegmatis propria sedes est pulmo. de spermate. Sp. 36. H
 Phlegma dominatur ab hora noctis tertia vsq; in horam noctis nonam,
 de dynamidijs. Sp. 19. E
 in Phlegmatis horis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. E
 in Phlegmatis horis si conceptio sit parentum, & infantis, quid sequa-
 tur. de spermate. Sp. 38. C
 in Phlegmatis horis si sit conceptus puer, & sit in sinistra, parentes in
 horis sanguinis, quid sequatur. de sper. Sp. 38. D
 in Phlegmatis vel sanguinis horis si sit puer conceptus, parentes horis
 bilis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. D
 Phlegma dominatur in pueris ab ineunte etate vsque ad quatuordecim
 annos. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Phlegma cum parte sanguinis dominatur vsque in annum decimum quar-
 tum. de dyna. Sp. 19. E
 Phlegma dominatur ab annis cholera nigra vsque in summam etatem.
 de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Phlegma in quibus gignatur. 2°. de nat. fac. 1°. 301. D
 Phlegma crescit in hieme. de dyna. Sp. 19. E
 Phlegma fit in temporibus pluuiosis. com. 3°. aph. 7°. Ex. 20. F
 Phlegma generat cerebrum, & cur. de diff. cont. Sp. 74. A
 Phlegma generant ventres & cur. de diff. cont. Sp. 74. A
 Phlegma gñant pisces duri, quibus dominat viscositas. & dis. cōt. Sp. 74. B
 Phlegma per os respirationē habet. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 per Phlegma & saliuam purgatur os. de cathar. Sp. 94. G
 Phlegma per os, & nares respirationem habet. de dyn. Sp. 19. E
 Phlegma facit compositos corpore, inuigilantes, & intra se cogitantes,
 & canos cito producentes. de dyna. Sp. 19. E
 Phlegma honestum pulsum facit, plenum, & aequalem. de dyn. Sp. 19. F
 Phlegma quo vertit ab hepate in sanguinē virtute fellis. de spe. Sp. 36. B
 Phlegma falsum vertitur in bilem adustam. de sper. Sp. 40. A
 à Phlegmate, & atra bile diuturnos morbos prouenire inquit Hippo-
 crates. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 ex Phlegmate superfluo qui affectus nascuntur. de sper. Sp. 36. G
 ex Phlegmate fiunt febres quotidiana. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. B
 Phlegma quo modo cognoscatur abundare. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Phlegma quos tumores generet. de ocul. 7°. 189. E
 Phlegma si sit scirrhusior adde sal. 13°. met. me. 7°. 81. D
 Phlegma si fuerit ægritudinis causa, da ei assidue dulce calidum, & sic-
 cum. de dyna. Sp. 19. F
 Phlegma si generatur in stomacho oportet ipsum lauare, & abstergere.
 de diff. cont. Sp. 71. F
 Phlegma quando generatur in stomacho, ac reliquo corpore ex crassitie
 ciborum assumptorum, aut ex multitudine eorum cōueniunt cibi ace-
 tosi. de diff. cont. Sp. 72. G
 Phlegmatis generationem in renibus, in pectore, in cerebro, in iuncturis
 timent conueniunt cibi subtiliantes. de diff. cont. Sp. 72. E
 Phlegma educitur de stomacho. de cathar. Sp. 94. G
 Phlegmata quibus abundant in ventre, & pectore & stomacho, danda
 phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
 Phlegma quod incrassatur in stomacho quid resoluat. secr. Sp. 101. F
 Phlegma a stomacho, & à iuncturis resoluens cōpositio. secr. Sp. 101. H
 Phlegmate laborantē thoracē raphanus emundat. de sim. me. Sp. 89. F
 Phlegma in canalibus pulmonis quid agat. de ana. viuo. Sp. 45. E
 Phlegmata pingua multum, & frequenter mingentibus danda phleg-
 magoga. de dyna. Sp. 21. C
 Phlegma deponit agaricum. de simp. med. Sp. 80. E
 Phlegma purgat, & deorsum deducit clematis. de simp. me. Sp. 83. B
 Phlegma & cholera deponit cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
 Phlegma purgat colocynthidis. de dyna. 21. D. de cath. Sp. 95. A
 Phlegma deponit lathyris. de simp. med. Sp. 86. E
 Phlegma cum cholera purgat scammonia. de cathar. Sp. 95. A
 ex Phlegmate viscoso, quo destruitur motus, dolori iuncturarū valens
 medicamentum

medicamentum. de med. exper. Sp. 108. E
 ad Phlegma deponendum catharticum. de dyna. Sp. 32. F
 Phlegma viscosum scindens electarium. de me. exper. Sp. 107. D
 Phlegma subtilians, & attenuans, & alleuians exitum eius ex corpore
 medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Phlegma viscosum liquefaciens electarium. de me. exper. Sp. 108. D
 Phlegma liquefaciens electarium. de med. exper. Sp. 107. A/G
 Phlegma liquefaciens medicamen. de me. exper. Sp. 108. A
 Phlegma laxans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 Phlegma, vide pituita.
 PHEGMAGOGA quæ, & in quibus vsus. de dyna. Sp. 21. C
 φλεγμαγωγὰ quid significet apud Hippocratem. de victus ratione in
 morbis acu. com. 4. 7. 137. B
 PHEGMASIA quid. com. 1. apho. 7. Ex. 4. E
 PHEGMATICI humoris purgatoria est lacterida. de cathar-
 tics. Sp. 95. B
 Phlegmaticis superfluitatibus abundantibus mulieribus optimum me-
 dicamen. de med. exper. Sp. 108. F
 Phlegmatica puella vnde fiat. de sperm. Sp. 38. C
 Phlegmaticis idoneum est vinum salernum molites, aurisum, lesbiu.
 de vinis. Sp. 76. G
 Phlegmatico accidentales infirmitates sunt in æstate synochus, & cau-
 sus. de spermate. Sp. 39. G
 Phlegmatica vrina si apparuerit sicut sol in limpidis coloribus indigna-
 tionem renum significat. de dyna. Sp. 34. G
 Phlegmatica tertiana si acuitur in bilis horis minus periculosa. de sper-
 mate. Sp. 40. A
 contra Phlegmaticas febres valēs medicina. de me. ex. 104. H/Sp. 106. C
 Phlegmatica tussis. secretorum. Sp. 100. F
 ad Phlegmaticas ægrotudines. secre. 102. D/103. C/de me. ex. Sp. 107. B
 Phlegmatica apostemata quomodo curentur. de ocul. 7. 190. G
 PHEGMAENON non est differentia vlceris & cur. 3. methodi me-
 dendi. 7. 22. D
 Phlegmaenon est morbus. 3. met. med. 7. 22. E
 PHEGMATODES erisypelas. 1. de diff. feb. 3. 32. A
 a PHEGMONE incipit Galenus acturus de tumoribus præter natu-
 ram. 13. meth. med. 7. 80. D
 Phlegmone ex ijs est quæ absolute dicuntur. 2. meth. me. 7. 9. H
 Phlegmone phlogosis apud Antiquos. 3. de diff. resp. 3. 71. D
 Phlegmon quid significet. 7. de com. med. per ge. 5. 263. G/de victus ra-
 tione in morbis acutis, com. 4. 7. 137. B
 Phlegmone quid significet apud Hippocratem. in 6. de morbis vulga-
 ribus, commen. 3. 3. 179. E
 Phlegmone qd. de opt. sec. 20. C/fin. med. 1f. 48. H/de tu. pt. nat. 3. 82. H
 Phlegmone quid sit secundum Erasistratum. 7. meth. med. 7. 43. E
 Phlegmone quid proprie sit. de frac. com. 3. 7. 243. C
 in Phlegmone partibus affectis intemperies adest. 2. de temp. 1. 21. D
 Phlegmone in parte est inæqualis intemperies cum fluxione. de inæqu. in-
 temper. 3. 43. B
 Phlegmon an sit morbus. 1. met. me. 7. 7. D
 Phlegmoni quæ affectio. 1. de sim. me. fa. 5. 2. H
 Phlegmon est affectus præter naturam. 1. met. med. 7. 8. A
 Phlegmon duplici ratione à natura recessit. 13. meth. med. 7. 82. E
 Phlegmon est morbus. 1. de san. tuen. 2. 68. C
 Phlegmone q morbus sit. de inæq. int. 3. 43. E/13. met. med. 7. 80. D
 Phlegmones sunt morbi flammantes. de victus ratione in morbis acutis,
 commentario 4. 7. 137. B
 Phlegmones calidi. 1. de simp. me. fac. 5. 5. H
 Phlegmone morbus instrumentalium partium. de symptomatum diffe-
 rentijs. 14. G/3. de symp. cau. 3. 24. G
 Phlegmon nō durus, sed resistēs tumor. in 6. de mor. vul. 6. 1. 3. 160. C
 Phlegmon ponit inter morbos vere apparetes. 5. de san. tuen. 2. 94. D
 Phlegmones quo aspectu fiant Martis cum luna. de decub. progn. ex ma-
 thematica scientia. Sp. 12. H
 Phlegmon. quo modo fiat, & quid sit. de inæq. intemp. 3. 43. B/de cur-
 rat. per sang. mif. 6. 17. A/10. meth. med. 64. C/14. 7. 87. A
 Phlegmon fm Erasistratum quō accendatur. 6. de vsu par. 1. 155. A
 Phlegmon quō fiat à vi expultrice. 13. met. med. 7. 80. G
 Phlegmon ex quibus fiat. de symp. dif. 3. 14. G
 Phlegmon à sanguine fit. 1. de diff. feb. 3. 32. A/13. meth. me. 7. 80. E
 Phlegmonem generat sanguis temperati caloris. de ocul. 7. 189. E
 Phlegmones quomodo fiant ex sanguine. 13. met. med. 7. 80. F

in Phlegmonis locum quō influit sanguis. 13. meth. med. 7. 80. F
 Phlegmonas, & profluuium sanguinis incitat super omnia dolor. 5. me-
 thodi medendi. 7. 31. A
 Phlegmonis cause sunt calor loci, & dolor. 13. meth. med. 7. 80. H
 Phlegmonem quo modo augeat calor. 13. meth. med. 7. 82. F
 Phlegmon quomodo dolorem faciat. 1. de symp. caus. 3. 16. H
 Phlegmon ex calida fluxione. 3. de temp. 1. 25. B
 Phlegmones excitant acria. 11. meth. med. 73. F/13. 7. 81. D
 Phlegmonas feruentes iritat acerbatq; fœnu gracum. 8. de simplicium
 medicam. facul. 5. 62. D
 Phlegmonem augent cibi mordaces. 13. meth. me. 7. 83. E
 Phlegmonas inciderant qui malos cibos ob annonam caram ederant. de
 boni. & vitio suc. 2. 33. G
 Phlegmone excitatur de industria ad morbum simuladū. intro. 1f. 61. B
 Phlegmone qui tentabitur. 6. meth. me. 7. 36. H
 in Phlegmone duplex affectus. 3. de temp. 1. 25. B
 Phlegmones sensus nō est affectus. sed symptoma. 3. de sa. tuen. 2. 78. G
 in Phlegmonis parte est rubor. 13. meth. med. 7. 80. E
 Phlegmon frequentissime fit, & cum febre. 14. meth. med. 7. 86. H
 Phlegmon pulsationem habet. 14. met. me. 7. 87. A
 Phlegmon quando habet pulsus. 13. meth. me. 7. 80. D
 Phlegmonis diuersitas. 14. meth. med. 7. 89. E
 Phlegmones cur varia. de inæqu. intemp. 3. 43. H
 Phlegmon magna quæ. 7. de composit. med. per gene. 5. 263. G
 Phlegmon parua quæ. 7. de comp. me. per ge. 5. 263. G
 Phlegmones quæ sicca. de vict. ra. in mor. acu. com. 1. 7. 112. F
 Phlegmones quomodo sicca sint. de ptif. 2. 48. B
 a Phlegmone quō differat siccitas. de vic. ra. in mor. acu. c. 2. 7. 125. A
 Phlegmone paribus affectis calida, et humida adnota superuacua, quæ
 media simularium spatia occupant, euocant, & partes non exiccāt;
 sed potius humectant. 2. de temper. 1. 21. D
 Phlegmonis, & erysipelatis ppria, & differentiæ. 14. me. me. 7. 87. A
 Phlegmone erisypelatodes qd. 1. de diff. feb. 3. 32. A/14. m. m. 7. 87. C
 Phlegmone erisypelatodes, & è contrario quando sint. 7. de simplicium
 medicamen. facul. 5. 52. E
 Phlegmon, & scirrhus in multis persimiles sunt, tamen curam habent
 contrariam. de opt. sect. 1f. 24. A
 Phlegmon scyrrhosus, & phlegmonosus scirrhus quid. 7. de composit.
 med. per genera. 5. 263. G
 ex Phlegmone quando scirrbi fiunt, & quando non. 7. de compositio.
 medicam. per genera. 5. 267. H
 ex Phlegmone scirrhi. 7. de com. med. per ge. 5. 267. H
 Phlegmones vitio fit vasorum angustia. 1. de san. tuen. 2. 68. C
 Phlegmon facit impedimentum in motibus. 1. de mo. musc. 1. 308. G
 Phlegmon vt scirrhus priuat membrū motu. 1. de mo. mus. 1. 310. G
 ob Phlegmonem aliqua ægre mouentur. 2. de san. tuen. 2. 72. F
 Phlegmonis lassitudo an composita sit ex tenode, & vlcerosa. 3. de sani-
 tate tuenda. 2. 79. E
 Phlegmonis sensus diuersitas ab alijs lassitudinib. 3. de sa. tuen. 2. 79. E
 Phlegmones lassitudinis victus ratio. 3. de san. tuen. 2. 79. G
 Phlegmones lassitudo aquas tepidiores desiderat. 3. de sa. tuen. 2. 79. H
 in Phlegmonarū gñibus cōulsio & repletio. 2. de sym. cau. 3. 20. A
 Phlegmonis quæ sit curatio. 13. metho. med. 7. 80. F
 Phlegmonis curationis duplex genus. de inæq. intemp. 3. 43. F
 Phlegmonis curatio quibus potissimum consistat. 13. meth. med. 7. 82. F
 Phlegmonis curatio propria. 3. de temp. 1. 25. B
 in Phlegmone curatio obseruata. de opt. sect. 1f. 22. C
 Phlegmonem curans recte quid agere debet. 13. meth. med. 7. 83. D
 Phlegmonis curandi prima intentio quæ. 13. meth. med. 7. 80. E
 Phlegmonis in fieri curatio. 13. meth. med. 7. 80. E
 in Phlegmone quæ sit sanguinis inhibitio. 13. me. med. 7. 81. G
 a Phlegmone præseruans diuisionem, & contusionē. 6. de compo. me-
 dicamen. per ge. 5. 258. G
 a Phlegmone præseruans diuisa qualibet, & contusa. 6. de composit.
 medic. per genera. 5. 260. C
 ad Phlegmonem arcendam præsertim vbi contusio fuerit. 5. de compo.
 med. per gen. 5. 248. D
 citra Phlegmonē suās vulnera recentia. 7. de cō. me. per ge. 5. 268. G
 Phlegmonem quæ deligatio prohibet. 6. meth. med. 7. 41. E
 Phlegmonem prohibet ccratum humidum. 6. meth. me. 7. 41. B
 contra Phlegmonarum generationes valet Tribolus. 8. de simplicium
 medicam. facul. 5. 62. F

Phlegmonas arcens emplastrum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 236. D
 ad Phlegmonem arcendam. 2°. de compositione medicamentorum per
 genera. 227. E. 6°. 259. E.
 in Phlegmone quā facilis, & quā difficilis curatio. 13°. meth. me. 7°. 81. A
 Phlegmon omnis non potest curari. contra Iulianum. Ex. 69. D
 Phlegmon quā est cum periculo mortis. 10°. meth. med. 7°. 63. H
 Phlegmonem si habeat calidum et siccum corpus febricitans, morietur.
 10°. meth. med. 7°. 63. H
 in Phlegmonis solutione saniosa urina. de cau. procath. 3°. 98. C
 Phlegmones iam facta curatio. 13°. meth. med. 7°. 81. H
 a Phlegmone arcenda dura. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Phlegmones inter initia quandoque per adstringentia, & reprimentia
 desinunt. de opt. sect. Isa. 29. E
 Phlegmone incipiente adstringentia admoneant. de opt. sect. Isa. 29. G
 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 ad Phlegmonas incipientes frigidis, & adstringentibus potius utendū,
 quam digerentibus. 12°. meth. med. 7°. 82. C
 in Phlegmone quā adstringentia danda. 13°. meth. med. 7°. 85. C
 Phlegmonis, & phygethlicis incipientibus gliscitibus, & emollibus etiā
 num, ac velut feruentibus atriplex, & malua hortensis sunt commo-
 diores quam sylvestres, vigentibus autem, ac declinantibus ac indure
 scitibus contra. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. C
 ad Phlegmonas incipientes, & crescentes non nulli medici fructu robo-
 ris utuntur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. E
 in Phlegmone primo reprimentia, post cataplasmata, & resoluentia ad-
 hibemus. de opt. sect. Isa. 22. D
 Phlegmones incipientes potissimum in partibus nervosis debent reperci-
 ti, postea digerī. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. A
 in Phlegmonis principio cur reperiuntur utimur. 13°. me. me. 7°. 84. D
 in Phlegmonarū principio influxionem repercutere possunt mala auste-
 ra. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. H
 in Phlegmonis vigore cur reperiuntur utimur. 13°. me. me. 7°. 84. E
 in Phlegmone quantum refrigerandum. 13°. meth. med. 7°. 82. F
 q̄ Phlegmone amplius refrigerādū est erysipelas. 14°. met. me. 7°. 87. D
 in Phlegmone euacuationis indicatio vincit refrigerationis indicationē.
 13°. me. med. 7°. 82. E
 a Phlegmone sumpta indicatio quā. 13°. meth. med. 7°. 84. E
 Phlegmonis corporis cōis indicatio est euacuatio. 13°. meth. me. 7°. 81. G
 in Phlegmone curationis principiu est ab euacuatione. de curā. ratione
 per sang. miss. 6°. 18. A
 Phlegmone non est in principio euacuanda. de dyna. Sp. 26. D
 in Phlegmone prius oportet euacuare, quā uti euaporāte aliquo. 13°.
 meth. med. 7°. 86. C
 in Phlegmone vacuatio duplex. 13°. meth. med. 7°. 82. F
 Phlegmoni non est contraria euacuatio. de opt. sect. Isa. 25. F
 in Phlegmonis initio aut propter ictum, aut propter dolorē, aut partiu
 debilitatē, venā sectio conuenit. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 17. G
 Phlegmone affectas partes scarificamus. de cucurb. scarif. 6°. 3. F
 Phlegmonem minuunt cucurbitula. de Hirud. reuuls. cucurb. & scarif.
 2. F. de cucurb. scar. 6°. 13. F
 in Phlegmones principio cucurbitula non debet apponi. 13°. methodi
 medendi. 7°. 85. A
 in Phlegmone quando digerendum. 12°. meth. med. 7°. 82. C
 Phlegmonis feruor ubi mitigatus est transeundū ad digerentia. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 81. C
 in Phlegmone quando est pus quid agendū. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 in Phlegmone quō pus coctū dicat. de vi. ra. in mor. ac. c. 2°. 7°. 122. H
 Phlegmone laborans mēbru oē nisi cutim sibi circumdatam habeat spif-
 sam, tenuis saniei aliquid dimittit, ac laxat. 13°. meth. me. 7°. 84. H
 Phlegmones medicamenta sunt diuersa ab euellentibus furculos. 1°. de
 natura facul. 1°. 295. A
 Phlegmone afflictiis partibus semper iucundiora, & gratiora sunt mi-
 nora remedia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. D
 Phlegmonē superficialis, & profunda quō curet. de const. ar. Isag. 41. E
 Phlegmones parua quomodo curanda. 2°. de com. med. per ge. 5°. 221. H
 Phlegmone in superficie, & profundo, quō curet. 13°. met. me. 7°. 85. A
 Phlegmoni superficiali cucurbitula infensa est. de const. ar. Isa. 41. E
 in Phlegmone intrinseco quō uti debem⁹ medicamētis. 13°. m. m. 7°. 85. C
 Phlegmone in supernis partibus quō curetur. 13°. meth. me. 7°. 82. A
 in Phlegmone incisa ordo medendi. 13°. meth. me. 7°. 81. F
 Phlegmonis familiarissimus est adeps suillus, gallinaceus, & anserinus.
 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B

Phlegmone cum magno dolore conueniunt Adeps, et oleum recentia.
 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. H
 Phlegmoni contumaci profunt adeps, & oleum vetera. 1°. de composi-
 med. per gene. 5°. 210. H
 Phlegmonas cōcoquentibus medicamētis miscetur adeps taurinus. 11°.
 de simp. me. fa. 5°. 79. B
 in Phlegmone liberat Ageratum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 in Phlegmonis declinatione Aloes bona. 13°. met. me. 7°. 85. E
 Phlegmone quando est irritata mitiga fomento ex spongia, & aqua dul-
 ci. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Phlegmonē aqua pfundit calida, & humor euacuat. 2°. de temp. 1°. 21. E
 in Phlegmone Artomeli pro cataplasmate. 11°. met. med. 7°. 73. C
 Phlegmonas induratas sanat Auena. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. F
 ad Phlegmonas feruentes competit Auricula muris. 6°. de simplic. me-
 dicamen. facul. 5°. 42. D
 Phlegmoni aduersa est Beta. 8°. de simp. med. fa. 5°. 62. A
 Phlegmonas iam induratas, & egre solubiles sanat Brassica. 7°. de sim-
 plic. med. facul. 5°. 52. G
 in Phlegmone vsus Castorei. 11°. meth. me. 7°. 73. F
 Phlegmoni omni conuenit Ceratum humidū. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. F
 Phlegmonas erysipelatodes, & erysipelata phlegmonode curat Cotyle-
 don. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. F
 Phlegmonas calidas mediocriter refrigerat Cucurbita. 7°. de simpliciu
 medicamen. facul. 5°. 52. A
 aduersus Phlegmones igneas Cyperi foliorum decoctio utuntur. 7°. de
 simp. med. facul. 5°. 53. H
 Phlegmonas oēs in initio & aug⁹ sanat Elxine. 6°. de sim. me. f. 5°. 47. C
 Phlegmone ex ictu occupatis imponitur farina fabacea cum polēta. 7°.
 de simp. med. fac. 5°. 53. E
 in Phlegmone quando uti debes Fenū græco. 11°. met. me. 7°. 73. C
 ad Phlegmonas valet Glaucium. 14°. met. med. 7°. 88. G
 ad Phlegmonas calidas accommoda est Lactuca. 6°. de cō. me. fa. 5°. 48. E
 Phlegmoni, quod aphlegmaton vocatur, aduersus est Lachen. 7°. de sim-
 plic. med. facul. 5°. 54. B
 Phlegmonū nō malū medicamē est Leucoion. 7°. de sim. med. fa. 5°. 54. D
 Phlegmones indurate curant radicibus leucioj. 7°. de sim. m. fa. 5°. 54. D
 Phlegmonis conuenit Mastiche. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 pro Phlegmone coquendo Mel, & farina hordei non triticea. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 81. C
 Phlegmones gratia Oleum datur bibendum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. A
 ad Phlegmonas Pinguedo suis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. H
 Phlegmonas calidas sanat Polygonon. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. H
 in Phlegmone quando Salis vsus. 13°. met. me. 7°. 81. B
 ad Phlegmonas a fluxione natas accommodatur Semperuiuu. 6°. de sim-
 medic. facul. 5°. 41. F
 Phlegmonas sedat, & glutinat Sideritis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
 Phlegmone obsessis partibus rusticorum Stercus bubulum impositum.
 10°. de sim. me. fa. 5°. 76. G
 ad Phlegmonas calidas utilis est Terra samia. 9°. de sim. m. f. 5°. 65. H
 Phlegmonas veteres adiuvat lutū egyptia rerre. 9°. de sim. m. f. 5°. 65. F
 Phlegmone cruda obsessas partes illius extrinsecus adiuvant Tussilagi-
 nis folia virentia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
 Phlegmonas calidas mitigant viola folia. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. F
 Phlegmonem extinguentibus cataplasmatibus miscetur Vitella onorum.
 11°. de sim. me. fa. 5°. 81. E
 Phlegmones diuersarum partium diuersa indigent curatione. de partiu
 bus art. medi. Sp. 17. C
 Phlegmone in particulis circa artus quō curada. 13°. me. me. 7°. 83. E
 Phlegmone in glandulis quō curetur. 13°. meth. me. 7°. 83. D
 in Phlegmone glandularum, vel artuum cibis. 13°. met. med. 7°. 83. C
 Phlegmone cum distent sunt glandule, aut aliqua alia pars, debet cor-
 pus euacuari, & locus scarificari. 13°. meth. med. 7°. 81. E
 Phlegmone quā caput urget adeni, est apponenda lana ex oleo calente.
 13°. met. med. 7°. 81. B
 in Phlegmone in adenibus macedonicū medicamētū. 13°. me. me. 7°. 81. B
 ad Phlegmonas tendonum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. D
 in Phlegmone induratis musculis malagma conueniens. 7°. de composi-
 tio med. per gene. 5°. 267. C
 Phlegmonem in cerebro, & eius inuolucris facit phrenitis. 2°. de sym-
 ptomatum causis. 3°. 24. C
 Phlegmone laborante cerebro, aut eius mēbranis, aut alia particula cu-
 curbitulis in principijs uti non debemus. de cucur. & scar. 6°. 3. B

PHLEGMONE affectus oculorum. fin. med. 1^a. 48. D
 phlegmone in oculo quid. fin. med. 1^a. 48. D
 phlegmonis initium est oculi perturbatio. in 6^m. de mor. vul. c. 15. 3^a. 189. A
 Phlegmones oculorum sicca quæ. de vic. ra. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 112. F
 in Phlegmone oculi, & oris oleum non est adhibendum. 13°. meth. me. 7^a. 83. C
 Phlegmonas oculorum mitigat succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. C
 in Phlegmone oculorum scængræci decoctum optimum, & quo modo fiat. 13°. meth. meden. 7^a. 86. C
 Phlegmon corneæ. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. E
 ad Phlegmonas palpebrarum, aurium, & mammarum valet ouum totum crudum. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. E
 de Phlegmone oculorum casus. de cur. ra. per sang. mis. 6^a. 20. B
 Phlegmone laborantes aures mitigat succus cætauræ. de vir. cæ. Sp. 93. C
 Phlegmonas quæ sunt in poro auditus mitigat succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 93. C
 Phlegmone in naribus orto per os inspirare cogimur. 11°. de vsu p. 1°. 188. F
 in Phlegmone circa fauces euitanda sunt quæ pituitam per os euocant. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 in Phlegmone circa linguam, & palatum, & os euitanda sunt quæ pituitam per os euocant. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 in Phlegmone oris deriuandum ad nares. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Phlegmonas in ore, naribus, et oculis aloë sanat. 6°. de sim. me. f. 5^a. 42. C
 Phlegmonas oris sanat butyrum. 10°. de simp. medic. facul. 5^a. 74. C
 ad Phlegmonas oris, & sedis vtuntur lycio. 7°. de sim. med. fa. 5^a. 54. G
 Phlegmone laborantibus gingiuis prodest succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 93. D
 Phlegmoni in columella quæ conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. H
 Phlegmone affecta vuluæ curat succus cætauræ. de virt. cent. Sp. 93. D
 Phlegmonas paristhmiorum tollit crurum scarificatio. de cucur. sca. 6°. 4. B
 Phlegmone confluantibus paristhmii confert succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp. 93. D
 Phlegmoni in tonsillis quæ conueniant. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. H
 ad Phlegmonas tonsillarum. 5°. de compositi. medicam. per ge. 5^a. 251. C
 ad Phlegmonas gutturis valet stercus humanum. 10°. de sim. m. f. 5^a. 76. B
 Phlegmonas vberum, & testium sanat ostracites lapis. 9°. de simpliciū medica. facul. 5^a. 67. D
 ad Phlegmonas mammillarum remedium est sordes in palæstris facta. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. H
 in Phlegmonis vberum sole exercitatorum sordes impositæ efficaciori sunt remedio. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. C
 in Phlegmone pectoris, ventriculi, colli, & capitis artus vincuntur. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Phlegmonem in partibus supra septum significat spiritus creber. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 162. D
 Phlegmon musculorum præcordiorum ab ignaris existimatur iccoris, & ita relaxantia adhibent. 11°. meth. med. 7^a. 72. F
 ad Phlegmonas præcordiorum, æticipi ceratū. 14°. meth. me. 7^a. 88. G
 in Phlegmone ventriculi, & iccoris vna salus est virium robur. 10°. meth. medendi. 7^a. 63. H
 Phlegmonem huiusmodi primum oleum robur non est considerandum. 13°. meth. me. 7^a. 84. E
 Phlegmone si laboret ventriculus quid agendum. 2°. meth. med. 7^a. 11. H
 in Phlegmone ventriculi victus qui. 13°. meth. med. 7^a. 83. D
 in Phlegmone ventriculi non purgandum. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 in Phlegmone pulmonis non vtendum adstringentibus. 11°. meth. me. 7^a. 73. D
 Phlegmones hepatis, & hypochondriorum sunt hæmorrhagica. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 186. D
 Phlegmones in palpitatioe non sunt hæmorrhagica. in 1^m. pr. c. 3°. 4^a. 186. E
 Phlegmone gibbi iocinoris facit tussim. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Phlegmone in iccoris cauo afficit meseraicas venas. 13°. me. me. 7^a. 83. F
 Phlegmone iccoris quo curetur. 13°. meth. med. 82. G
 in Phlegmone iccoris si eio conueniat quæ consideranda. 13°. me. me. 7^a. 82. H
 in Phlegmone iccoris vena interna cubiti secanda. 13°. meth. me. 7^a. 82. H
 Phlegmone iccoris cani quibus euacuanda. 13°. meth. med. 7^a. 84. A
 Phlegmone iccoris vna die per purgationem leuata. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 in Phlegmone caua ptis iccoris clyster ex misa, et sale. 13°. m. m. 7^a. 84. A
 in Phlegmone iccoris qui victus conueniat. 13°. meth. med. 7^a. 83. D
 in Phlegmone iccoris remedia. 11°. meth. me. 7^a. 73. A
 Phlegmoni iocinoris non conueniunt adstringentia quia bilis meatum ardeant. 13°. meth. med. 7^a. 83. E
 in Phlegmone iccoris quæ adstringentia sunt iaugeda. 11°. me. m. 7^a. 73. A
 in Phlegmone iccoris gibba quæ admiscenda. 13°. meth. med. 7^a. 83. H
 in Phlegmone iccoris quæ extrinsecus applicanda. 13°. meth. me. 7^a. 84. D

pro Phlegmone iccoris cataplasma. 13°. meth. med. 7^a. 83. G
 in Phlegmone iccoris absinthij comæ. 13°. meth. med. 7^a. 83. G
 pro Phlegmone iccoris filicula. 13°. meth. me. 7^a. 84. A
 in Phlegmone iccoris hyssopi atticū misce in ceratis. 13°. m. m. 7^a. 83. G/H
 Phlegmoni iccoris, stomachi, ac ventris prodest schini flos. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. H
 pro Phlegmone iccoris veratri nigri cortex in ptissana coctus. 13°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 in Phlegmone iccoris medici ægri casus. 11°. meth. med. 7^a. 73. A
 in Phlegmone iccoris casus Theagenis philosophi cynici. 13°. m. m. 7^a. 83. f
 in Phlegmone iccoris scyrrhosa quæ miscenda in declinatione. 13°. methodi medendi. 7^a. 84. A
 Phlegmone lienis quomodo curetur. 13°. meth. med. 7^a. 84. F
 Phlegmonem in visceribus ichoatæ augēt cibi dulces. & bo. et vi. suc. 2^a. 36. E
 Phlegmon quæ est in visceribus aloë non conuenit & cur. 13°. me. m. 7^a. 85. C
 in Phlegmone intestinorum non purgandum. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 in Phlegmone in vesica cole, & renibus non sunt danda quæ vrinam prouocant. 13°. meth. med. 82. A
 Phlegmone correpto vtero calidissima sunt febres. in 6^m. de morb. vul. commentario 5°. 3^a. 191. H
 Phlegmone vteri non contingit multum distentio, & conuulsio. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 153. B
 in Phlegmone os vteri conuiet. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. A
 in Phlegmone vteri, et pudendi menses non sunt prouocandi. 13°. m. m. 7^a. 82. A
 Phlegmone vteri menses non sunt prouocandi. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 ad Phlegmonas vteri valet calamus odoratus. 7°. de sim. me. f. 5^a. 48. E
 Phlegmone laborantem matricem, & orificium eius iuuat succus cætauræ. de virt. cent. Sp. 94. B
 Phlegmonas vteri sanat decoctum leucorij. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 54. D
 ad Phlegmonem vteri. 7°. de com. med. per ge. 5^a. 273. G
 in Phlegmone pudendorum vomitus conuenit. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 ad Phlegmonas pudendorum circa initia valet infrigidans Galeni. 10°. methodi medendi. 7^a. 65. A
 in Phlegmone circa sedem non est purgandum. 13°. meth. med. 7^a. 82. A
 Phlegmonas ani, & pudendorum iuuat aloë. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 42. C
 Phlegmonas ani mitigat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. E
 Phlegmonarum sedis non instrenuum remedium est galla coctæ. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. B
 Phlegmonas ppetiētia sedis vlcera mitigat lac. 10°. de sim. m. f. 5^a. 73. H
 ad Phlegmonas in sede cum vlcere, aut rugis, & ad eas quæ in pudendis testibus, & vberibus consistunt, vtilis est plumbi succus. 9°. de simplici. medic. fac. 5^a. 70. F
 in Phlegmone crurum quid agendum. 13°. meth. med. 7^a. 82. A
 cum Phlegmone vlcera caua quo curanda. 11°. meth. me. 7^a. 70. G
 Phlegmonem, & ædematum cataplasma. 4°. meth. me. 7^a. 27. E
 ad Phlegmonem secunda vulnera recte glutinat diachylon Damocratis ex Menecrate. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 268. B
 Phlegmonas sine vlceribus factas iuuans medicamen. 6°. de compositione medicamentorum per ge. 258. G
 cum Phlegmone vulneris symptomata. 7°. de com. me. p ge. 5^a. 268. B
 ad Phlegmonas nodum vehementer dolens. 7°. de com. me. p ge. 5^a. 268. A
 ad Phlegmonas erisipelatodes. 1°. de com. me. per ge. 5^a. 211. G
 ad Phlegmonas curandas. 1°. de comp. med. per gene. 210. H/211. C/2°. 225. B/5°. 247. F/6°. 5^a. 262. B/de med. fac. par. 7^a. 171. H
 Phlegmone, vide inflammatio.
 PHLEGMONODES tumorum species. de bo. & vit. suc. 2^a. 34. A
 Phlegmonodes durities hæt duplicē scopū. 7°. de cō. me. per ge. 5^a. 263. G
 Phlegmonodes erysipelas quid. 14°. meth. me. 7^a. 87. C
 PHLEGMONODES lassitudo cur ita vocata. 4°. de sa. tu. 2^a. 87. E
 Phlegmonosa lassitudo quæ. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. B
 Phlegmonodes lassitudo qualis. & vnde fiat. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. A
 Phlegmonodes lassitudo ex quo fit. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 82. F
 Phlegmonodes lassitudo non fit ab abundantia. 4°. de san. tuen. 2^a. 82. F
 Phlegmonodes lassitudo quibus contingat. 3°. de san. tuen. 2^a. 79. D
 Phlegmonodes lassitudo facit corpus, quam pro natura amplius. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. A
 Phlegmonodes lassitudo sola attollit musculos supra naturalem habitū. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. D
 Phlegmonodes lassitudinis curatio. 3°. de san. tuen. 79. D/4°. 2^a. 87. F
 in Phlegmonode lassitudine cibi glutinosi sunt prohibendi. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 79. G
 in Phlegmonode lassitudine non debemus vti aquis mediij temperamenti. 3°. de

3°. de san. tuenda. 2°. 79. H
 in Phlegmone lassitudine venam incide si vires constant. de curan. rat. 6°. 17. E
 per sang. miss. 6°. 17. E
 à Phlegmonode lassitudine liberant sanguis à naribus, & sudor effusus. 2°. 87. F
 4°. de san. tuen. 2°. 87. F
 PHLEIAE ad quid in organis. de machi. 7°. 309. H
 Phlia medià. de machin. 7°. 309. H
 Φλαί ligna sunt in Hippocratis scamno. de machin. 7°. 318. H
 PHLISTION, Dioscorides, & Euriphon de substitutis medicinis scrip-
 sere. de constitutis med. 5°. 84. B
 PHLISTONICVS antiquus medicus. de nat. huma. com. 2°. 7°. 183. E
 PHLOGINVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Phloginus lapis illinitus senium facere dicitur. de simp. med. Sp. 86. H
 Phloginum medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. E
 PHLOGOSIS quid. 2°. de diff. resp. 65. H / de morb. temp. 3°. 86. A
 Phlogosis quid sit apud antiquos. 13°. meth. med. 7°. 80. D
 Phlogosis apud antiquos phlegmone. 3°. de diff. resp. 3°. 71. D
 PHLOMI id est verbasci duae species, & quales. 8°. de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°. 63. C
 Phlomi albæ & nigræ folia digerendi vim hnt. 8°. de sim. me. fac. 5°. 63. C
 Phlomi albæ, & nigræ radix fluxionis affectibus prodest, ad denitū do-
 lores colluitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. C
 PHLONITIS quid sit. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. C
 PHLYCTAENA in oculo quid. introd. Isa. 58. H
 Φλυκταίνας. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. E
 PHLYCTIDES quid. fin. med. Isa. 46. C
 Phlyctides affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
 PHLYCTIS ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 Phlyctis affectus iridis oculorum. intro. Isa. 58. D
 Φλυκταίνας quid vocent. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. E
 PHOCÆ inter cetacea numerantur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. E
 Phoca pulmonē hēt, & plus caloris quā reliq. pisces. de vi. ref. Sp. 64. C
 Phocæ quo modo parantur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Phocæ coagulum vires habet castorei. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. C
 PHOENICEVS color an à palma dictus sit. in prog. com. 2°. 4°. 201. G
 Phœnicei coloris quousque euadāt partes spongijs fouendæ sunt, & ita
 deinceps scarificandæ. de cucer. scar. 6°. 3. C
 PHOENICINVM emplastrum vnde dictum, & quale sit. 1°. de comp.
 med. per ge. 5°. 210. H
 Phœnicinum optimū contra rheumatica. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 215. C
 PHOENIGITES lapis. de med. par. fac. 7°. 168. H
 PHOENICOBALANORVM Thebaicorum fit mentio. 8°. de composit.
 med. sec. loc. 5°. 189. F
 ex Phœnicobalanis adstringens moderatū pro gargarismis. 6°. de com.
 med. sec. loc. 5°. 172. F
 in PHOENICA vīna tenuia reperit Galenus. de vict. ratio. in morbis
 acu. commen. 3°. 7°. 127. C
 PHOENICES amatores affici ita perhibentur vt cibari nolint. 6°. de lo-
 cis affectis. 4°. 40. F
 Phœnix, id est palma. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. C
 PHOENIX collyrium Hieracium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. B
 Φοινικῆς rubrificationem significat. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 PHONASCI ἐναφώνησις appellant vociferationes. 5°. de sanitae
 tuenda. 2°. 93. A
 ad Phonascos ante, & post certamen. 7°. de com. me. sec. lo. 5°. 181. C / D
 ad Phonascos. 7°. de comp. med. sec. loc. 177. A / 5°. 180. A
 in Φωνῆς genere est λόγος. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 177. A
 PHORBIVM tenuium est partium attrahit, & digerit. 8°. de sim. me-
 dic. facul. 5°. 63. D
 Phorbij semen ad leucomata & albugines applicatur, & spicula attra-
 here creditur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
 PHORIMON alumen vilis pretij, & parabile. 6°. de compositione me-
 dicamentorum sec. loc. 5°. 168. G
 PHORONEVS, & Deucalion primi hoīes fuere. 3°. met. me. 7°. 20. H
 PHORTES, seu Frontinus curatus à Galeno. 7°. de composit. medica-
 men. per ge. 5°. 273. B
 Φωτῖ quid significet. de mach. 7°. 311. E
 Φωτοῖ acuti capite dicuntur. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 154. F
 Φεῖν, & δῖα φεῖν idem. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. A
 Phrenes quæ secundum Platonem. 5°. de ana. admi. 1°. 86. H
 Phrenes quid. 8°. de decre. Hippo. 1°. 278. G
 Phrenes, vel septū trāuersum dicere nihil refert. 6°. de ana. ad. 1°. 91. B

Phrenes cur dictum septum trāuersum. 5°. de loc. aff. 4°. 31. E / H
 Phrenes cur non oriatur in summis costis nobis. 7°. de vsu par. 1°. 163. H
 i Phrenū subsidij cōstruētī sūt musculi intercostales. 5°. de vs. p. 1°. 147. C
 Phrenes instrumenta animæ. 2°. de motu musc. 1°. 316. A
 à Phrenibus fit respiratio. 2°. de motu musc. 2°. 314. H
 Phrenes quō agant. 2°. de motu musc. 1°. 316. A
 PHRENITICI obscuri qui. in 1°. prorrh. Hippo. com. 1°. 4°. 168. A
 Phreniticorum differentia. 4°. de loc. aff. 4°. 21. D
 Phreniticorum proprium est vigilia ταραχῆς. i. turbulenta. in 1°.
 prorrh. com. 1°. 4°. 163. H
 Phrenitici non sunt comate laborantes. de comate. 3°. 49. A
 Phrenitici similes lethargicis. de comate. 3°. 50. A
 in Phreniticis rōne deprauata aliqd in vite emittit. 2°. de m. m. 1°. 314. F
 Phrenitici ex acutis faucium morbis. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 164. F
 Phreniticus fieri pōt quis corde affecto. 13°. meth. med. 7°. 8. D
 Phrenitici inditiū. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 121. G / 5°. de lo. aff. 4°. 31. F
 Phreniticum signum. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. A
 in Phreniticis futuris somnia fiunt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. G
 Phreniticorū aspectus qui. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. A
 Phrenitici symptomata. de comate. 3°. 49. B
 Phreniticorū symptomata. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. F
 Phrenitici multum loquuntur in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 151. F
 in Phreniticis cur visa sint varia. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
 Phreniticorum, & melancholicorum proprium cooperiri. in 3°. de mor.
 vulg. com. 3°. 3°. 151. F
 Phreniticis fiunt conuulsiones. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. H
 Phrenitica signa non in vrinis, neque in sputis, neque in sudoribus, neq;
 in vomitibus. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. G
 Phrenitici cur non hnt sitim, & sint timidi. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 165. G
 Phrenitici oculi puluerulenti. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. H
 Phreniticorum febris qualis. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. E
 Phreniticorū pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 45. G / cōp. puls. Sp. 65. G
 Phreniticorum pulsus rarissime est vndosus. 4°. de cau. puls. 4°. 102. B
 Phreniticorum spiratio qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. H
 Phrenitica sunt lingua densa, & arida. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C
 Phrenitici habent vomitum fastidiosum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. H
 Phrenitici quæ vomunt. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. H
 in Phreniticis qñ vomitus niger. in 1°. prorrh. Hippo. com. 1°. 4°. 167. E
 Phrenitici, & peripneumonici si qui non sint, an possint contingere spu-
 ta subrubra. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 127. G
 Phreniticis apparentes vrinae albæ perspicuae improba. de vrina signifi-
 catione ex Hippo. Sp. 78. G
 Phrenitica vrina alba aut subliuida significat mortem. de dyna. Sp. 35. D
 Phreniticum nullum seruatum vidit Galenus, in quo vrina aquosa, alba
 f. & perspicua apparuisset. com. 4°. apho. 72°. Ex. 35. E
 in Phreniticis alba deiectio, mala. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. A
 Phreniticis damus cholagoga. de dyna. Sp. 20. G
 Phreniticis datur lapis armenus. de dyna. Sp. 21. C
 Phreniticis capiti remedia applicantur. 3°. de loc. af. 4°. 17. B
 Phreniticorum capiti imponunt serpillum, Castoreum, & cucurbitam.
 13°. meth. meden. 7°. 85. D
 Phreniticorū capitis fomētationibus adhibet spillus. de sim. m. Sp. 84. B
 Phreniticorum capiti oxyrhodinū applicatur. 13°. meth. me. 7°. 85. D
 Phreniticis cur valeat acetum. 2°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 134. B
 in Phreniticis mentis alienationem generose sedauit Theriaca somnum
 inducens. de ther. ad Pis. 5°. 96. A
 Phreniticis somnum suauiter præstat triphera magna. de dyn. Sp. 26. D
 Phrenitico, qui loquelam amisit, quid prosit. de dyn. Sp. 24. D
 Phrenitici casus qui habebat læsam cogitationem, & sensus. 4°. de locis
 affectis. 4°. 22. D
 Phrenitici casus. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. C
 de PHRENITIDE varia Hippocratis dicta. de comate. 3°. 50. C
 Phrenitis à parte patiente nomen habuit. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 95. F
 Phrenitis, & pipneumonia quid noietur. in 1°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 118. H
 Phrenitis quæ vocetur. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. A
 Phrenitis quid. fin. med. 47. A / intro. Isa. 55. F / de ocul. 7°. 187. D
 Phrenitis quid in epidemijs. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Phrenitides sunt ægritudines capitis. de virt. nost. corp. dispen. Sp. 60. B
 Phrenitis est ex causa calida, & facit phlegmonem in cerebro, & inuo-
 lucris. 2°. de symp. caus. 3°. 24. C
 Phrenitides sunt deliria cum febre. 2°. de symp. cau. 3°. 24. C
 ex Phrenitide, & melancholia deliriū. in 3°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 151. E
 in Phrenitide

Phrenitide à cerebro, & septo transuerso delirium perpetuum. 5°. de locis affectis. 4°. 31. G
 Phrenitis fit in septo transuerso. intro. Isa. 55. F
 Phrenitide quo differat delirium septi transuersi. 5°. de lo. aff. 4°. 31. H
 Phrenesis, & insania solū febre differūt. in 3°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 144. F
 Phrenitis est cum febre. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
 Phrenitis, peripneumonia vt plurimum habent febres tertianas. commē-
 tario 1°. apho. 12°. Ex. 5. D
 Phrenitis affectio heftica. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 168. C
 Phrenitis est morbus acutus. fin. med. 45. F/ intro. Isa. 55. E/ de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 108. G
 Phrenitis, & lathargus sunt morbi acuti, & periculosi. in 1°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 117. C
 Phrenitidis causa. intro. Isa. 55. F/ 1°. de symp. cau. 3°. 19. C
 Phrenitis quo fiat. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 109. G/ 3°. 114. G/ H
 Phrenitis accidit cerebro affecto, aut per se, aut per consensum. 17°. de vsu partium. 1°. 222. F
 in Phrenitide mens primo laesa est. 2°. de loc. aff. 4°. 13. F
 Phrenitides à quibus fiant. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 167. F
 Phrenitis potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Phrenitis exquisita ex quo humore fiat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. D
 Phrenitidem, & ardentem febrem idem facit humor. in 1°. de mor. vul. commenta. 2°. 3°. 114. G
 Phrenitides, & causi ab eadem causa. de comate. 3°. 49. F
 Phrenitis à flaua bile. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. C/ de sper. Sp. 38. B
 Phrenitis à bile fit, & vnde. 4°. de caus. puls. 4°. 102. B
 Phrenitis à flaua bile in corde. 2°. de lo. aff. 4°. 13. H
 Phrenitis facit sanguis, & flaua bilis. de vti. resp. 1°. 226. B
 Phrenitides inducunt calidi, & bilioli morbi. 3°. de loc. aff. 4°. 16. F
 Phrenitis fit à vaporibus. de vti. resp. 1°. 226. C
 Phrenitis facit pulmonis inflammatio à calido humore. vapore multos mittens ad cerebrum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Phrenitidum genus catochi. fin. med. Isa. 47. B
 Phrenitidis, & lethargus quando mixta. de comate. 3°. 50. A
 inter Phrenitidem, & lethargum morbi descriptio [hunc nos mazuchi morbum appellamus]. 4°. de caus. puls. 4°. 102. C/ D
 Phrenitidis affectus per se ardens febris, per accidens sopor. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 145. F
 Phrenitis calida, et sicca in actionibus practicis maximum habet robur. 3°. de symp. caus. 3°. 29. C
 Phrenitidis ex siccitate dolor letalis est. 12°. meth. med. 7°. 80. B
 in Phrenitide vehemēti cōuulsioni cōtrariū euenire solet. de pal. 3°. 56. C
 in Phrenisi quid cōuulsionem significet. in 1°. prorrh. cō. 1°. 4°. 167. A
 in Phrenitidibus quā egimus cur in posterum non recordamur. 2°. de motu musculorum. 1°. 315. B
 Phrenitis à pulmonis inflammatione malum. com. 7°. aph. 12°. Ex. 54. G
 Phrenitis quē mīor, & quē vehemētiōr. 3°. de lo. aff. 4°. 18. B
 Phrenitis quo lunā aspectu fiat. de decu. pgn. ex mat. sciētia. Sp. 12. G/ H
 Phrenitis quo fieri cognoscatur. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 151. G/ in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Phrenitides cur iuuenibus potius quam consistentibus accidant commē-
 tario 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
 Phrenitidis signa. intro. Isa. 55. F
 Phrenitidis proprium. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 144. G
 Phrenitidis propria, & precipua nota. 5°. de lo. aff. 4°. 31. F
 Phrenitidis signa. inseparabilia quā. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. E
 Phrenitis quo vrinā significant. in 1°. prorrh. com. 1°. 162. E/ 4°. 163. F
 Phrenitis ostēdi ab vrinis aquosis, vt q̄ signent nō solū magnā crudita-
 tem, sed flauā bilē totā ad caput rāpi collige. c. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
 Phrenitis, & paracopem, & dementiam, siue cardiacam significat vri-
 na tenuis maxime si dolor capitis, & scapularum, & insomnia affue-
 rint. de dynam. Sp. 34. E
 Phrenitis ostēdit vrina nigra, tenuis cum nebulis. de dyn. Sp. 34. B
 Phrenitis significat vrina rosea, & obscura in febribus. de dy. Sp. 35. F
 Phrenitis in caufonide qua vrina significatur. de vrinis. 4°. 123. C
 in Phrenitis incedit homo de synocha. de dyna. Sp. 35. E
 Phrenitis, aut paracopem venturam ostēdit in synocha, vrina quē ve-
 luti florem vini supernatantē habuerit. de dyna. Sp. 34. F
 Phrenitis futuram in synocha denuntiat vrina colore liuida, & tenuis
 constitutione. de dy. Sp. 34. C
 Phrenitis, aut mortem, aut spasmus in synocha significat vrina tenuis
 cum nebulis non bonis. de dyna. Sp. 34. C

Phrenitis futuram denunciat in synocha vrina rubra, & spissa si fuerit
 egesta frequentius, & si dolor capitis, & scapularum affuerit, & au-
 ditum patiens obtusum habuerit, & hypochondriorum dolorem sen-
 serit. de dyn. Sp. 34. D
 Phrenitis purgat in synocha vrina alba, & aquosa, & nebulam bonam
 habens, & cum odore bono egesta. de dynam. Sp. 34. D
 Phrenitis vērurā ostēdit in synocha vrina valde lucida. de dy. Sp. 34. F
 Phrenitis futurā nunciat vrina tenuis, & saniosa in pleuritidis si in ini-
 tio agitudinis venerit. de dyna. Sp. 34. H
 Phrenitis cum morte significat vrina nigra per varios colores frequen-
 ter mutata cum nebulis non bonis, & veluti concisis, & separatis, &
 frequenter in nigrum colorem conuersa. de dyn. Sp. 34. E
 in Phrenitide aurium timitus, & caligato cur fiat. in 1°. prorrh. com-
 mentario 1°. 4°. 166. A
 Phrenitis in veterum verti malum. in 6°. de mor. vul. cō. 6°. 3°. 197. E
 Phrenitis veteris tollit. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 197. E
 in Phrenitibus apparet animā affici malis corporis. q̄ an. mo. 1°. 319. A
 Phrenitide capiti quarto decimo finit. 2°. de die. decre. 4°. 156. F
 Phrenitidis acutissima exemplum qua omnes infra septimam diem mor-
 tui sunt. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. D
 Phrenitidis admiranda meminit. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. D
 in Phrenitide quō deprehēdat syncope futurā. de pul. ad Tyr. 4°. 45. G
 Phrenitis potest prohiberi. 4°. de loc. aff. 4°. 22. E
 Phrenitides in capite sanantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
 Phrenitis sudoribus soluit criticus rigor. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 165. C
 PHRENITIDIS curatio. intro. Isa. 55. F/ de dyn. Sp. 24. D
 in Phrenitide statim ab initio vena secanda est. 13°. meth. med. 7°. 85. E
 in Phrenitide poplitem secari oportet, & in talis venas. praesag. exp. Sp. 78. C
 in Phrenitide, & lethargo, cucurbita. 13°. meth. me. 7°. 85. F
 in Phrenitide caput radebant. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Phrenitidis causa debet applicari oxyrhodinum. 2°. de lo. aff. 4°. 13. H
 in Phrenesis principio oxyrhodinum. 3°. de sim. med. fac. 5°. 18. E
 in Phrenitide imponebat capiti spondylium. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Phrenitis opium curat. de ther. ad Pis. 5°. 94. B
 Phrenitis infantium sanat emplastrum diachrysu. de dyna. Sp. 32. B
 si Phrenitis loquēdi impotētiā induxerit quod remediū. de dy. Sp. 35. H
 ad Phrenitis. de dyn. 52. E/ secret. Sp. 97. C
 Φρενιτις quid sit. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. A
 Φρενιτις febrem horridam appellat. de morb. temp. 3°. 87. E
 Φρενιτις resina quā. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
 Phrygae, & colophonia melior terebinthina. 1°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 215. D
 PHRYGIAE Astatice vltimum oppidum Doryle. 1°. de ali. fa. 2°. 12. E
 PHRYGIVM canere. 5°. de decre. Hipp. 1°. 257. H
 Phrygium canebat tibicina temulentis, & insanis quā iussu Damonis
 musici mutauit in Dorium, ac cessarunt tumulenti ab illa insania. 5°. de decr. Hippo. 1°. 257. H
 PHRYGIVS lapis quid. de sim. med. Sp. 86. G
 Phrygius lapis nimium stringit, & exulcerare solet. de simp. me. Sp. 86. G
 Phrygio lapide vsto semper vsus est Galenus. 9°. de simp. med. fa. 5°. 67. G
 ex Phrygio lapide colliriū siccum, & eius vsus. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
 PHRYGES omnes ex igne nondum genito calamitates acceperunt. an-
 animal sit. 1°. 328. F
 Phrygum multa nomina cur collegit Galenus. ad Thra. 2°. 107. A
 Phryges serui. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 Phrygum more panis dicitur Βερος. 2°. de diff. puls. 4°. 54. G
 PHRYNAE iussu cum facies lauisent fucat & mulieres. in oratione sua-
 foria. Isa. 4. E
 PHTHARTICAS facultates phthoropaeas, & deleterias dicere
 nihil interest. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. H
 Φθίσις vnde nomen habuere. de ther. ad Pis. 5°. 97. E
 PHTHIRIASIS quid. intro. Isa. 58. G
 Phthiriasis vbi sit. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 128. F
 Phthiriasis oculi, & genarum quid. fin. med. Isa. 48. F
 Phthiriasis affectus partium exteriorum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
 Phthiriasis affectus circa genas, & angulos oculorū. fin. med. Isa. 48. F
 PHTHIROPHAGI. 6°. de com. me. per ge. 5°. 259. D
 PHTHISICA puella naturaliter vnde sit. de sper. Sp. 38. C
 Phthiricis sit fluxus capillorū, & deiectiones humidæ. c. 7°. a. 16°. Ex. 55. B
 Phthiricis profluuium capillorum fit propter siccitatē, fluxus aut ppter
 potentia imbecillitatem. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. B
 Phthiricorum pulsus

Phthibiscorū pulsus qualis. de pulsi. ad Ty. 45. E/4°. de cau. p. 4°. 101. F
 Phthibisco non dandum cœnelum. de med. fac. par. 7°. 171. D
 Phthibiscum quid inuēt. de cathar. Sp. 95. C
 ad Phthibiscos brassica. de med. par. fac. 7°. 172. C
 Phthibiscis dandum lac mulieris. 5°. meth. med. 7°. 35. A
 Phthibiscis lac sugendum ē mamma. de marc. 3°. 48. D
 pro Phthibiscis Tabiæ locus Neapoli. 5°. meth. med. 7°. 34. G
 Phthibiscis prodest raphanus. de simp. me. Sp. 85. F
 Phthibiscis subuenit diapenidion magnum. de dyna. Sp. 26. D
 Phthibiscis prodest electarium diantū. de dyna. Sp. 26. D
 ad Phthibiscos in principio. 5°. de com. med. per ge. 5°. 251. B
 ad Phthibiscos suppuratos. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 191. E
 ad Phthibiscos. 7°. de comp. med. sec. loc. 182. F/183. D/184. E/F/185. D/F/
 5°. 186. A/B/ de med. par. fac. 165. G/ 7°. 178. C/G
 Phthibisci casus. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
 Phthibiscus lege Tabidus.
 PHTHISIS græce tabes latine. com. 4°. aph. 8°. Ex. 28. E
 Phthibiscis in oculo quid. intro. Isa. 59. B/10°. de vsu par. 1°. 179. F
 Phthibis affectus pupillæ. intro. Isa. 58. D
 Phthibis tres. de vic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. H
 Phthibis est morbus longus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Phthibis vnde oriatur. fin. med. Isa. 47. E
 Phthibis afficitur pulmo. 3°. de præag. ex pulf. 4°. 116. C
 Phthibis pulmonis vlcera insanabilia consequitur, & totius corporis cū
 parua febre inflammationes. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Phthibis ex bile in stomacho quō fiat. de sper. Sp. 36. H
 ad Phthibim inclinati qui. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 105. G
 in Phthibim sunt inclinati qui habent pectus angustū. commentario 2°.
 aphorismo 34°. Ex. 11. D
 Phthibis habet febrem quotidianā, & magis noctū. c. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 cum Phthibis sunt febres acutæ præter naturam. in 6°. de morbis vulg.
 commentario 1°. 3°. 105. H
 Phthibis a puris sputo, & si sputum retineatur, moriuntur. commentario
 7°. aphorismo 16°. Ex. 55. A
 in Phthibis vrina rubra prædicit futuram mortem. de dyn. Sp. 35. D
 ad Phthibim valet Theriaca. de the. ad Pifo. 5°. 91. G
 ad Phthibim valens antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. E
 ad Phthibim. de med. fac. par. 7°. 165. G
 Phthibim incipientem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. B
 Phthibis, Lege Tabes.
 PHTHOE quid. fin. med. Isa. 47. E/in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 105. F
 Phthoen Athenienses dicunt, quam phthibim Hippocrates nominat. cō-
 men. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 Phthoe laborantes iuuat armenica terra. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. H
 pro Phthoe lac mulieris optimum. 7°. meth. me. 7°. 44. G
 PHTHOROPEAS facultates phtharticas, & deleterias dicere nihil
 interest. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. H
 Phthoropius dinames. i. facultates corruptionē inducentes attrahere po-
 test cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 PHV quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 84. D
 Phu calidum est, & acre, vrinam ciens. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Phu vires habet excaustorias, & diureticas. de simp. med. Sp. 84. D
 Phu nardo similis viribus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Phu vrinam mouet plus quam indica, aut syriaca nardus. 8°. de simpli-
 cium med. fac. 5°. 63. D
 Phu ponticum Theriacam ingreditur. de ther. ad Pif. 5°. 92. F
 Phu ponticum quale sit. 9°. de composit. medica. sec. loc. 5°. 202. A
 Phu ponticum accipi iubet. 8°. de comp. med. sec. loc. 195. A/9°. 198. E/
 200. H/ 5°. 202. A/C/H
 Phu valet in phlegmone gibbæ partis iecoris. 13°. met. med. 7°. 83. H
 Phu radix ad nervos vulneratos. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. B
 pro Phu Carpesium. 1°. de antid. 5°. 106. E
 PHYCOS id est alga. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Phycos ex cerussa quō. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F
 Phycos. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. B
 PHYCVM medicamentū paratū ex metallis. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. E
 PHYGETHLON quid. fin. med. Isag. 49. B. 1°. de arte curatiua ad Glau-
 conem. 7°. 101. A
 Phygethlon & bubo quid. de tum. præ. natu. 3°. 84. F
 Phygethlon morbus euident. de diff. morb. 3°. 3. D
 Phygethlon adenarum passio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. D
 Phygethla sunt inflammationes. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 100. C/H

Phygethla calida sunt. 1°. de simp. med. fac. 5°. 5. H
 Phygethla calefaciunt corpus. de cau. morb. 3°. 6. F
 Phygethla excitant febrem. de cau. morb. 3°. 6. F
 Phygethlon affectus totius corporis. intro. 3°. 6. F
 Phygethla ex commixtis humoribus. de cau. mor. Isa. 59. D
 Phygethla curatio qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. B
 ad Phygethla spissa, & parua, & rubicunda capitis valet succus cen-
 taureæ. de vir. cent. Sp. 93. B
 Phygethlis incipientibus cataplasmatibus ritu illinitur elxine. 6°. de simp.
 medic. facul. 5°. 47. C
 Phygethlis, & phlegmonis incipientibus gliscentibus, & emollientibus
 num, ac veluti feruentibus atriplex, & malua hortensis sunt commo-
 diores quam sylvestres. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. C
 Phygethlis conuenit ceratum humidum. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. C
 ad Phygethla. 5°. de compositio. medicam. per genera. 5°. 247. F
 PHYLACI fit mentio. 5°. de com. med. per ge. 5°. 249. C
 PHYLITIS est qualitas acerbæ. 8°. de sim. med. fac. 5°. 63. E
 Phyllitis diarrhæas, siue profluua, & dysenterias iuuat. 8°. de simp.
 cium med. fac. 5°. 63. E
 PHYLLON malabathru. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. E
 PHYMA vnde habuit nouem. 2°. meth. med. 7°. 9. F
 Phymata & tubercula vnde dicta, & quid proprie sint. in 6°. de mor.
 vulg. commen. 1°. 3°. 157. C
 Phyma quid sit. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. D
 Phymata sunt inflammationes. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. C
 Phymata morbus euident. de diff. mor. 3°. 3. D
 Phyma affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 Phyma adenarum passio. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. D
 Phymata affectus partium exteriorum palpebrarū. introd. Isa. 58. D
 Phymatum differentia. 1°. de compo. medicamen. per ge. 5°. 216. B
 Phymata purulenta affectus inguinum. introd. Isa. 59. D
 Phymata quo modo fiunt. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Phymatum curatio qualis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. B
 Phymata in alis exciduntur. introd. Isa. 59. H
 Phymatibus conueniunt acria. de atten. vic. 2°. 43. G
 Phymata digerit Abrotonon tritum, ac coctum cum farina bordeacea.
 6°. de sim. med. fac. 5°. 40. D
 in Phymatum augmento, & statu, folia Ephemeris congruunt. 6°. de
 simp. med. facul. 5°. 47. G
 Phymata digerit Hypotami cutis. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
 Phymata iuuat Lupinorum farina. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. D
 Phymata digerunt folia Onobrychis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. C
 Phymata curant Paliuri folia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. G
 ad Phymata valet Panacis Asclepij flores. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. H
 Phymata discutunt Pycnocomi folia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Phymata digerit Sordes circa statuas existēs. 8°. de sim. me. fa. 5°. 59. H
 Phymata sanat Vrtica. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. C
 Phymata discutiens. 5°. de com. me. per ge. 5°. 250. B
 ad Phymata auferenda. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 215. G
 ad Phymata. 1°. de comp. me. per ge. 211. C/2°. 223. A/226. C/5°. 246. E/
 247. D/F/6°. 5°. 256. H
 PHYMI differentia. fin. med. Isa. 49. C
 PHYSEMA quid proprie. 2°. de compo. medic. per ge. 5°. 223. C
 Physema pitynon. i. germinatio picea. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. C
 Physema Pitynon quale. 2°. de com. me. per gen. 5°. 219. E
 Physema quo modo lauandum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. H
 PHYSICAM Hippocratis adducit author libro de spermate, quam Hip-
 po. nunquam scripsit. de sper. Sp. 40. D
 PHYSICVS qui solus, & vere habendus. 11°. de vsu par. 1°. 191. B
 Physicam speculationem scire oportet. de sect. Isa. 18. F
 Physica problemata qualia. 15°. de vsu par. 1°. 210. G
 Physica problemata intricata. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. E
 PHYSIOGNOMIA quid. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. D
 Physiognomica euidentia vnde. 5°. de decr. Hip. 1°. 257. B
 Κατὰ φύσιν quid significet. 14°. meth. me. 7°. 91. B
 ΦΥΤΑΛΙΑ hyemis pars. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 5°. 102. A
 PHYTICOS. i. nutritrix animæ pars. de sper. Sp. 37. H
 PIAE matris nomina. 9°. de ana. adm. 1°. 103. H
 Pia mater est sub dura matre. de ana. par. Sp. 43. D
 PICA est appetitus pessimus in grauidis, qui fit laeso ore ventriculi.
 com. 5°. apho. 61°. Ex. 43. E
 Pica quo modo

pica quo modo fiat pręgnantibus. fin. med. 4^a. 49. H
 pica ex ore ventriculi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. H
 pica quo modo viris accidat. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. D
 PICATIO citta. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. C
 picatio fit toti corpori. 1°. de com. med. sec. loc. 5^a. 127. G
 non PICATVM vas fictile. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 209. A
 Picata dolia vina sincera diutius seruāt. in 6^m. de mor. v. c. 4°. 3^a. 183. A
 Picata medicamenta. de ijs, quę in med. fiunt. com. 3°. 7^a. 215. D
 Picatum ceratum quod. de fract. com. 1°. 7^a. 222. D
 Picatum ceratū. de frac. cō. 3°. 241. C/245. B/ de art. com. 2°. 7^a. 267. E
 PICEAE cortex qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Piceae cortex intertrigines sanat, ventrem sistit, ambusta cicatrice inclu-
 dit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Piceae germinatio. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 230. D
 Piceae & tede folia vicerum glutinatoria. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Picearum fructus Piryides. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Picearum fructus thoracis ac pulmonis expuitionibus cōfert. 8°. de sim-
 plicium medica. fac. 5^a. 58. F
 Piceae resina qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. F
 Piceae fuligo qualis. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 Piceae fuligo accōmoda est ad pilos superciliorū ad angulos oculorū ero-
 sos lippientes, & lachrymantes. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. F
 PICEVM quod vocatur in Cilicia capnelęo. in 6^m. de morbis vulgarib.
 commentario 6°. 3^a. 196. C
 PICINVM oleum refrigeratos calefacit. 2°. de simplicium medicamen-
 torum facul. 5^a. 15. A
 Picra Roma dicitur Hieria. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 188. D
 Picra compositio q̄ Roma preparant. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Picra alia duę compositiones, & quales. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Picra que. de dyn. Sp. 18. H
 Picra vocata cur inuenta. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Picra vocata quas habeat vires. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 PICRA cum scammonio bilis euacuatur. 2°. de compositiōe medica-
 mentorum secundum locos. 5^a. 136. H
 Picra antidoto bilis euacuatur. 2°. de compositi. medica. sec. loc. 5^a. 136. H
 Picra ex aloe purgandus cui biliosus humor in ventre colligitur. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 99. A
 Picra dialoes modice purgat. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. A
 Picra ex aloe quantum purgat. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. A
 Picra assidue vi non debemus. 6°. de san. tuen. 2^a. 99. C
 Picra meminit. de dyna. Sp. 32. F
 Picrocholę naturę quę fm Hippocratem. de vict. ratio. in mor-
 acu. com. 3°. 7^a. 130. H
 Picrocholi qui sint. 8°. meth. med. 50. G/ de vict. rat. in mor. acu. com. 3°.
 126. C/ de fract. com. 3°. 7^a. 248. D
 Picrocholi parte superiori qui sint. de vict. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. D
 Picrocholis toto habitu q̄ cōtingūt. de vi. ra. in mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. D
 Picrocholis sanguis est sanguis cum amara bile mixtus. 10°. de simpli-
 cium medicamen. facul. 5^a. 72. F
 Picrocholi qui non prandent, quę incidunt. de victus ratione in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 120. A
 Picrocholis non dandum vinum dulce. de vic. ra. in mor. acu. commē. 3°.
 7^a. 125. F/ de vinis. Sp. 76. E
 in Picrocholis melicratum, & mulsā non sunt idonea. de vi. ra. in mor.
 acut. com. 3°. 7^a. 127. C
 Picrocholis prodest aceti acredo. de vic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7^a. 130. G
 PICTORES sunt in secunda sedē prope Deum Mercurium. in oratio-
 ne suo. Ifa. 2. F
 Pictores faciunt quę pulcherrima in specie medium aspicientes. 1°. de tē-
 peramentis. 1^a. 15. A
 ad Pictorē dicebat Quintus pertinere nosse vrinas. 3°. de sa. tu. 2^a. 81. H
 PICTURA ars nobilis. in oratione sua. Ifa. 5. G
 Pictura in medicis necessaria. 1°. meth. med. 7^a. 6. H
 Picturę floriditas. de caus. procatar. 3^a. 96. E
 PIESMA myrobolani pro iecoris phlegmone. 11°. methodi medendi.
 73. A/ 13°. 7^a. 83. G
 PIETAS sequitur ad dominium pituitę. de ana. viuo. Sp. 45. E
 PIGMENTO nardino lanę manipulum inunctum apponendum ori-
 ventriculi qñ non est facta coctio. de prę. ad Posth. 4^a. 219. A
 PIGROS quid faciat. quod animi mor. 1^a. 320. C
 PIGRITIES fit a causā frigida. 2°. de lo. aff. 4^a. 14. B
 Pigritia in motu sequitur ad dominium phlegmatis. de ana. viuo. Sp. 45. E

Pigrities mentis, profunditas somni, pustula significant pituitam. com-
 mentario 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Pigritia cur fiat ab austro. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
 Pigritiā ad actiones vel pectoris dolores non est necessarium sequi si
 quis male concoxit. 3°. de symp. caus. 3^a. 30. B
 Pigritiem qui sentiunt tamen sani. de cu. ra. per sang. miss. 6^a. 16. E
 PILA quid sit. de ar. com. 1°. 7^a. 255. C
 Pila vel parua, vel magna fatigare corpus est exercitatio. 2°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 73. G
 Pila qui exercere insituit σφαίρισκόν vocant. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. E
 Pila parę optimus lufor Epigenes. de par. pil. exerc. 2^a. 48. G
 Pila parę exercitatio omnes alias antecedit. de par. pil. exerc. 2^a. 48. F
 Pila parua lufus non indiget apparatu. de par. pil. exerc. 2^a. 48. H
 Pila parua exercitatio tutissima. de par. pil. exerc. 2^a. 49. G
 Pila parua exercitatio fit celeriter, & pter robur. 2°. de sa. tuen. 2^a. 74. F
 Pila parua exercitatio mouet totū corpus. de par. pil. exerc. 2^a. 49. A
 Pila parę exercitatio superne partes potius exercentur. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 100. F
 in Pila parua ludo qño exerceatur, caput, ceruix, latera, thorax, &
 venter. de par. pil. exerc. 2^a. 49. A
 in Pila parua lufu, qño exerceantur crura. de par. pil. exerc. 2^a. 49. A
 in Pila parua lufu exercitatio brachiorū q̄. de par. pi. exerc. 2^a. 49. B
 in Pila parua lufu qño oculi exercentur. de par. pil. exerc. 2^a. 49. B
 Pila qui exercet quos motus sciat, & quos ignoret. 2°. de sa. tu. 2^a. 75. E
 post Pila parua lufum frictionibus ex oleo, & balneis calidis uteban-
 tur. de par. pil. exerc. 2^a. 49. E
 PILOSELLA, & melangia cuius vsus. de dyna. Sp. 35. F
 Pilosella pro vlcere. de dyna. Sp. 35. E
 Pilosella meminit. de dyna. Sp. 31. F
 PILOSI cur euadant plurimi melancholicorum. de melancholia ex Ga-
 leno, Ruso, & Posi. Sp. 109. E
 ad Pilosa supercilia. de med. fac. par. 7^a. 163. C
 Pilosa cutis vnde habet nervos pro sensu. 9°. de vsu par. 1^a. 176. D
 Pilosa pars minus prompte secatur quā depilis. 3°. de ana. adm. 1^a. 73. A
 PILVLAE ex Aloe, colocynthide, & scammonio exceptę succo brassi-
 cę. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 131. F
 Pilula Galeni, ex aloe, scamoneo, & colocynthide. 14°. me. me. 7^a. 89. C
 Pilula ad Alopeciam, & ophiasim. de remed. par. fac. 7^a. 154. G
 Pilula ad Dysenteriam probata. de dyna. Sp. 28. A
 Pilula Galeni ad purgandas multas materias. 5°. meth. med. 7^a. 35. G
 Pilula ad Hemicraniam. de dyn. Sp. 23. G
 Pilula ad Hydropem secretorum. Sp. 101. C
 Pilula Laxatiuę. de dyna. Sp. 27. E
 Pilula Marrubij. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 185. H
 Pilula ad Ophiasim. de remed. par. fac. 7^a. 154. G
 Pilula purgantes Pituitam. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 Pilula Platani desiccant. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. G
 Pilula ad Tussim probata. de dyn. Sp. 26. C/ F
 Pilula ad omnem Ventris solutionem. de dyn. Sp. 27. G
 Pilulas nouem, & viginti dat. de med. fac. par. 7^a. 173. F
 PILVS quid. fin. med. Ifa. 44. D
 Pili animalium sunt ex his, quę familiaria sunt animalibus. 11°. de simp.
 med. fac. 5^a. 81. C
 Pili cutis, vngues cur in extremis partibus sint geniti. in ti. Pl. 1^a. 286. G
 Pilorum radices cōplectūt cutis, vt gingiue dentes. in tim. Pla. 1^a. 286. H
 Pilus siccus est. 1°. de temp. 1^a. 12. G
 Pilus siccissimus est. 2°. de temp. 1^a. 18. A
 Pilus siccissimus, & frigidissimus est. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Pilos, & capillos generare naturę opus est. 14°. met. med. 7^a. 93. C
 Pili cur a natura multiplicentur. de ana. viuo. Sp. 45. C
 Pilorum generatio comparatur terrę nascentibus, & quo modo. 1°. de
 compositione medicamen. sec. loc. 5^a. 121. C
 Pili quibus comparentur herbis. 5°. de compositi. me. se. lo. 5^a. 121. C
 Pili senum vt herba quę nascuntur vere, & in æstate perseverant. 2°.
 de temperamentis. 1^a. 21. A
 Pili cōparantur arboribus valentes radices hñtib. 2°. de temp. 1^a. 21. B
 Pili quo modo generantur. 2°. de temp. 1^a. 19. E
 Pili ex quo fiant, & crescant. 14°. meth. med. 7^a. 93. C
 Pili vnde originem habeant. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. H
 Pilorum origo duplex, & a providentia Dei: a loci natura. 11°. de vsu
 partium. 1^a. 190. A
 Pili indicant raritatem cuius. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Pili fiunt

Pili sunt ab humiditate. 7°. de sim. me. fa. 5°. 51. E
Pili ex fumis q ex capite, & ex toto corpore ascēdūt. 2°. de tēp. 1°. 19. D
Pilos faciens excrementum quale. 2°. de temp. 1°. 21. B
Pilorū gñatio ubi necessaria, & ubi nō debet eē. 17°. de vsu p. 1°. 222. B
Pili magis nascuntur in siccis, & calidis. 2°. de temp. 1°. 18. G
Pili in quibus non oriantur. 2°. de temp. 1°. 18. G
Pilos non facit cutis nimis humida, & nimis sicca. in 6°. de morbis vul. garibus, commen. 3°. 3°. 170. A
Pilis nuda temperamenta frigida. 2°. de temp. 1°. 18. G
Pilus niger quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pilus flauus quo modo fiat. 2°. de temper. 1°. 19. E
Pilus albus quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pilus rufus quo modo fiat. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pili crispi propter quid fiant. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pili quales sunt in radice, tales sunt per totum. 2°. de temp. 1°. 19. C
Pili ethiopum quo modo se habeant. 2°. de temp. 1°. 19. C
Pili arabum quo modo se habeant. 2°. de temp. 1°. 19. C
Pili indorum quo modo se habeant. 2°. de temp. 1°. 19. C
Pili eorum qui calidam, & siccam habitāt regionē quo modo se habeāt. 2°. de temperamentis. 1°. 19. C
Pili habitantium inter calidas, & frigidas regiones quales sint. 2°. de temperamentis. 1°. 19. C
Pili fm naturam, & etatis temperamentum. 2°. de temp. 1°. 19. D
Pili in naturis comparantur etati, & regioni. 2°. de temp. 1°. 19. D
Pili quare sint subruffi. 2°. de temp. 1°. 19. D
Pili cur subruffi, boni clementi, & modice crassi. 2°. de temp. 1°. 19. D
Pilos qui imbecillos habent, & canos propter quid. 2°. de temp. 1°. 19. E
Pili frequentes, & nigri bonam temperaturam in cerebro significant. 2°. de temperamentis. 1°. 20. F
Pili cur densantur in vigentibus, & non in pueris. fm. med. 1sa. 44. E
Pili plures sunt in calidis. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
Pili nulli, aut pauci in frigidis. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
Pilosus in iuuenta non est melancholicus, nec in senio sed in declinante etate. 2°. de temperamentis. 1°. 21. B
Pili aliquibus permanent vsq; in senium, aliquibus non. 2°. de tē. 1°. 21. B
Pili mutant colores arte, & fiunt longi, & crispi. 1°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 126. B
Pili cedunt sed non sunt molles. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
Pili non dolent, quia non sentiunt. de const. ar. 1sa. 38. C
Pili non sentiunt acum. 1°. de elem. 1°. 2. H
Pili qui innascuntur nobis. 2°. de temp. 1°. 19. D
Pilorum in corpore iuuamentum. de ana. viuo. Sp. 53. D
Pili sunt plurimi incrementi in capite, axillis, & pudendis. 11°. de vsu partium. 1°. 190. A
Pili sunt in capite pro ornamento. fm. med. 1sa. 44. D
Pili capitis, & maxillarum cur crescant. 11°. de vsu part. 1°. 189. F
Pili augentur in longum. 1°. de vsu par. 1°. 115. H
Pili cur in supercilijs. 11°. de vsu par. 1°. 189. A
Pili in genis, & supercilijs ad vtilitatem. fm. med. 1sa. 44. D
Pili superciliorum vtilitatem magnam animalibus pariunt. 1°. de comp. pos. me. sec. loc. 5°. 121. D
in Pilorum superciliorum creatione quā intētio. de ana. viuo. Sp. 45. C
Pili capitis, ciliorū, & superciliorū non vt herbæ, sed vt stirpes nascuntur. 2°. de temp. 1°. 19. D
Pili cur circa oculos. introd. 1sa. 53. A
Pilis qui in oculis nascuntur prodest lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
Pili palpebrarum sunt in omnibus calidis, humidis, frigidis, et siccis. 11°. de vsu partium. 1°. 190. B
Pili palpebrarum vtilitatem magnam pariunt animalibus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D
Pili palpebrarum faciunt ad sanitatem. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 126. B
Pili palpebrarum cur semper æquales. 11°. de vsu par. 1°. 189. F
Pili palpebrarum difficiliter desluunt, q capilli. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
Pili superciliorum, aut palpebrarum non desluunt nisi in magnis ægritu dimibus. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
absq; Pilis supercilia esse indecorum est. 1°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 126. B
Pili ex cilijs quomodo restaurantur. 14°. meth. med. 7°. 93. E
ad Pilorum in supercilijs incrementum valet armeniacum. 9°. de simp. med. sec. loc. 5°. 68. F
Pili in palpebra quandoque cadunt. de ocul. 7°. 186. H
ad Pilos palpebrarum deciuos in principio. 1°. de compositione medica

mentorum secundum locos.

ad Pilos cadentes palpebrarum. de ocul. 7°. 190. E
Pili palpebrarū adglutinātur albumine oui. 11°. de simp. med. fa. 5°. 81. F
Pilorum in supercilijs præter naturam glutē est munus cochlearum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. G
Pilorum agglutinatoria. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 153. C
ad Pilos pungentes in palpebris enascentes. 4°. de compositione medicamentorum sec. loc. 153. B/C
Pili in palpebra inuerfi. de ocul. 5°. 158. B
ad Pilos palpebrarum. 4°. de comp. med. sec. loc. 7°. 186. H
de Pilorum ablatione ab oculis. de ocul. 5°. 158. A
ad Pilos palpebris innatos oculum infestantes. de rem. par. fa. 7°. 156. G
Pilos non sinere renasci in palpebris lac caninum est falsum. 10°. de sim. med. facul. 5°. 74. A
Pili ad matas quid agant. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
Pili cur non in naso, & malis. 11°. de vsu par. 1°. 189. D
Pili cur non in fronte. 11°. de vsu par. 1°. 189. E
Pili menti parum habent vtilitatis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D
ad Pilorum menti casum. de med. fac. par. 7°. 173. E
Pili agranones qui sint. de sper. Sp. 36. E
Pili cur circa pudenda. 11°. de vsu par. 1°. 190. C
Pili pudendorū parum habent vtilitatis. 1°. de com. med. sec. lo. 5°. 121. D
Pilorum in pudendis exortum reprimere lac caninum est falsum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. A
Pilis nudum pedis vestigium qui musculus faciat. de musc. dis. 1°. 52. A
Pilos conseruans medicamentum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. D
PILORVM affectus nouem. fm. med. 1sa. 48. B
Pilorum affectus qui introd. 1sa. 59. E/1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. D
Pili quomodo corrumpantur. 14°. meth. med. 7°. 93. C
Pili ob quas causas corrumpantur. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 121. E
Pilos corrumpentia pharmaca. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
Pilos tollit auripigmentum. de simp. med. Sp. 80. B
Pilorum Psilothra. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
Pilos aufert Psilothrum. de dyna. Sp. 23. G
Pilis glabram cutem efficit filicula. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
Pilos tollit succus tithymalli inunctus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
Pilos tollit tithymallum quasi psilothrum. de simp. med. Sp. 91. E
Pilis nudat Hederæ lachryma. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. F
Pilos sub alis euulsos crescere non sinere adipem viperarum, & etiam suffusionum initia sanare falsum est. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. D
Pilos non prohibet sanguis ranarū viridiū. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. D
Pilos quæ disperdant. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. A
Pili ablati vt nunquam renascantur. de dyna. Sp. 23. G
Pilos ne pueri faciant in pube. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53. E
Pilos nasci prohibent tellinæ salsa vsq; 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D
Pili quibus non oriuntur, quibus medicamentis vsus sit Galenus. in 6°. mor. vul. com. 2°. 3°. 160. H
Pilorum attenuatio quibus conueniat. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. F
Pilorum attenuatoria. 1°. de comp. med. sec. loc. 127. E/ 5°. 128. B
Pilos attenuantibus medicis vti potest. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. B
Pilos attenuant extersoria. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. B
Pilos extirpantia. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. E
ad Pilos nasci faciendos secretorum. Sp. 97. A
Pili vt nascantur ubi volueris præsidia. de dyna. Sp. 23. F
Pili vt mirifice renascantur. de theria. ad Pifo. 5°. 93. F
Pilos defluentes cohibet totus arbor. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. A
Pilos defluere prohibentia sunt sicca, & adstringentia quodammodo. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. A
ad Pilis denudatam partem quamuis valet auripigmentum. 9°. de sim. med. facul. 5°. 68. H
Pili quomodo nascantur in Alopecia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. C
Pilos restituit Alcyonium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. D
Pilos restituit capæ. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
Pili quibus cadebant in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 142. E
PILI circa vlcus indicant prauos humores confluere, qui vlcus erodunt. com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
Pilis vulnera vacantia praua sunt. com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
Pilus impedit partes vniendas. ars med. 1sa. 69. H/4°. meth. med. 7°. 23. C/com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
Pilos radit in vulneribus capitis. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 138. E
Pili auferendi a parte incidenda. 4°. de ana. admi. 1°. 80. C
Pili facile accenduntur, tamen non calefaciunt. 1°. de sim. me. fa. 5°. 4. E
Pilos quale

pilos quale alcyonium vrere potest. 11.º de simp. me. fac. 5.º. 83. C
 PILI vsti quales. 11.º de simp. me. fac. 5.º. 81. C
 Pili vsti excitant strangulatus vteri olfactu. 9.º de compositione medicamentorum in locis. 5.º. 205. G
 Pili caprarum rororum. 1.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 124. F
 Pili leporum molliusculis medicamentum ad sanguinem sistendū. de cura. rat. per ling. mis. 6.º. 21. F
 Pili leporis excepta thuris pars vna, & aloes partis vnius semissa cũ oia candido mista, medicamentum optimum ad sanguinem supprimendum. 5.º meth. med. 7.º. 30. H
 Piliouis ad quid utiles. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 124. H
 Piliolum suillum in fistulam ponebat. 1.º de compo. med. per gen. 5.º. 213. B
 ex Piliis, uel setis pannus cōpositus. 3.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 149. A
 PILIS similia in vrina. 6.º de loc. aff. 4.º. 37. E
 Pili qui exeunt per vrinas in venis oriuntur. 6.º de loc. aff. 4.º. 37. D
 Pilorum instar minutæ carunculae vrinis crassis aduenientes, à renibus excernuntur. de urina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Pili quo modo nascantur in vrina, & quo modo curetur illa affectio. 6.º de locis affectis. 4.º. 37. E
 Piliis similia in abscessibus inueniuntur. de tum. præter naturā. 3.º. 83. G
 14.º methodi medendi. 7.º. 92. D
 PINDEMONTIS meminit. de dynam. Sp. 35. F
 PINAE animalia qualia. de fæt. for. 1.º. 323. F
 PINEA nux qualis. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 179. A
 Pineæ nux videtur dura sed elixa est mollis. de bon. & vit. suc. 2.º. 36. F
 Pineæ nux difficulter coquitur. 2.º de alim. fac. 2.º. 19. D
 Pineæ nux non est mali succi, sed crassi. de bon. & vit. suc. 2.º. 35. F
 Pineæ nux boni ac crassi succi est, & multum nutrit. 2.º de alimentorum facultatibus. 2.º. 19. D
 Pineæ nux ad stomachi ardorem cum syncope. 8.º de compositione medicamentorum secundum locos. 5.º. 191. H
 Pineæ nux in inflammationum arteriæ principijs lenissima. 7.º de compositione medicamentorum secundum locos. 5.º. 177. H
 Pineæ nux toste. 6.º de comp. med. sec. loc. 171. C
 Pineam syncomistem quam vocet Galenus. 3.º de compositione medicamentorum per genera. 5.º. 233. D
 Pineæ nucleus, & galbanū ex melle attico pro eclegmate in pleuritide. de vict. rat. in morb. acut. com. 4.º. 7.º. 144. C
 Pineæ cor assimilatur. de anat. viii. Sp. 46. C
 Pineæ resina qualis. 8.º de simp. med. fac. 5.º. 59. F
 Pineæ resina humida pro terebinthina. 6.º meth. med. 7.º. 37. G
 Pineæ colophonia, & fricta resina pro eodem accipiuntur. 7.º de compo. med. per genera. 5.º. 264. B
 Pineæ resina. 4.º de san. tuen. 2.º. 87. B | 2.º de simp. med. fac. 5.º. 15. A
 Pineæ spatula. 7.º de comp. med. per genera. 5.º. 268. E
 PINEALIS glandula supposita cerebro inuamentum. de anatomia vii. Sp. 44. D
 PINGVEDO quid fin. med. 1.º. 44. D
 Pinguedo, & adeps differunt. 2.º de simp. me. fac. 5.º. 12. C
 Pinguedo, & adeps quomodo differant. 10.º de simp. me. fac. 5.º. 78. H
 Pinguedo, & adeps confunduntur. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 78. H
 Pinguedo terrestris dicitur sepum. de vit. resp. Sp. 64. F
 in Pinguedine, & sepo abundas animal omne, abundat & in medulla. de anat. viii. Sp. 44. E
 Pinguedo cuius sit temperiei. 2.º de simp. med. fac. 5.º. 14. D
 Pinguedo calida, quia ea vice olei vitimur. 4.º de vsu par. 1.º. 137. D
 Pinguedo oleosa. 3.º de alim. fac. 2.º. 27. D
 Pinguedo humida quadam res est oleo longa vetustate incrassato similis. 3.º de alim. fac. 2.º. 27. D
 Pinguedo sensu caret. de mult. 3.º. 77. G | de vit. resp. Sp. 62. H
 de Pinguedinis genere sunt glandulae. de util. resp. Sp. 62. H
 Pinguedinem quæ faciant. 2.º de temp. 1.º. 18. B
 Pinguedo in his est, qui bene nutriuntur. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 78. G
 Pinguedine abundans ociosus. 6.º de anat. adm. 1.º. 92. B
 Pinguedo quas partes obducere soleat. 4.º de anat. adm. 1.º. 80. D
 Pinguedo cur in nervosis partibus sit magis. 6.º de anat. adm. 1.º. 92. B
 Pinguedo super omnia nervos occultat. 4.º de anat. adm. 1.º. 80. D
 Pinguedo quandoq; vasa conscendit. 6.º de anat. adm. 1.º. 92. B
 Pinguedines propter quid in corpore sint. de vit. resp. Sp. 62. H
 Pinguedo cur in oculis circumfusa. 10.º de vsu par. 1.º. 181. H
 Pinguedo musculorum in oculis cur sit. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Pinguedine supra vetriculum ablata vetriculus redditus est frigidus.

de vit. resp. Sp. 62. H
 Pinguedo quid agat in omento. 4.º de vsu par. 1.º. 137. D
 Pinguedo omni non sinit mulieres pigues cōcipe. cō. 5.º. aph. 46.º. Ex. 41. H
 Pinguedo causa cur semen non contineatur. de aere, aqu. & loc. 2.º. 5. G
 Pinguedo renum. de anat. viii. Sp. 44. D
 Pinguedo non habet robustas vires. de cur. rat. per sang. miss. 6.º. 17. H
 Pinguedine abundantes nimis non sunt purgandi. de dynam. Sp. 20. F
 Pinguedo est pauci nutrimenti. 3.º de alim. fac. 2.º. 27. D
 cur Pinguedo parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. F
 Pinguedo qualibet carne sui generis est deterior. de victus rat. in morbis acutis, com. 4.º. 7.º. 147. C
 Pinguedinis paucæ lenis carnis saliti pisces sunt sibi falsi dissoluentes, ac attenuantes. de diff. cont. Sp. 72. F
 Pinguedinem multam non habentes pisces parui teneri sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73. H
 Pinguedo est potius carniū condimentum, quam alimentum. 3.º de alimentorum facultatibus. 2.º. 27. D
 cum Pinguedine, vel oleo dat panes calidos in Hydrope. de vict. rat. in morb. acut. com. 4.º. 7.º. 152. E
 Pinguedo omnis calfacit, & humectat. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 79. A
 Pinguedinis sui caliditas talis est, qualis est in nobis. 11.º de simplicium medicamentorum facultatibus. 5.º. 79. B
 Pinguedo suum largius humectat, sed non calfacit vt oleum. 11.º de simplicium medicamentorum facultatibus. 5.º. 79. B
 Pinguedo suum omnium humidissima propinqua oleo. 11.º de simplicium medicamentorum facultatibus. 5.º. 78. H
 Pinguedinem multam cur habet sus. 11.º de simp. me. fac. 5.º. 78. H
 Pinguedo mitigans est. 2.º de simp. med. fac. 5.º. 12. H
 Pinguedo suis ad phlegmonas. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 78. H
 Pinguedo anseris, & gallinacei calidior, & siccior est, q̃ suum, & tenuior, & minimum terrestris. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 25. E
 ex Pinguedine anseris, & oleo sabino clyster ad morsus. 8.º methodi medendi. 7.º. 53. F
 pro Pinguedine anseris pinguedo gallinacea. 8.º methodi medendi. 53. F | 12.º. 7.º. 79. F
 pro Pinguedine gallinacea pinguedo caprina. 8.º metho. med. 7.º. 53. F
 Pinguedines nondum vllam naturā sunt acrimoniam, emplasticam & illinendi poros facultatem obtinent. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 25. E
 Pinguedo collinit, & mitigat acres mordicationes. 10.º de simplicium medicamentorum facultatibus. 5.º. 73. F
 Pinguedo tauri, & hirci acrimoniam, & multam, & igneam possidet. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 25. E
 Pinguedines diuerforum animalium quo modo digerunt, & emolliunt. 7.º de comp. med. per genera. 5.º. 264. A
 Pinguedo cur adhibenda in frictionibus, & copiose. 2.º de sa. tu. 2.º. 77. A
 Pinguedo à calore liquefit. 6.º de anat. adm. 1.º. 92. B
 Pinguedo quo modo liquefiat calore. in 3.º de morb. vulg. c. 3.º. 147. H
 Pinguedo cur celeriter in igne liquefit. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 78. H
 Pinguedo à frigiditate conseruatur. 6.º de anat. adm. 1.º. 92. B
 Pinguedinem oleaceam. i. e. λαιώδην vrina habens mortem minatur. de tot. morb. temp. 3.º. 88. G
 Pinguedines superne vrinis imatantes araneosas licebit improbare. de vrina significatione ex Hipp. Sp. 78. G
 Pinguedinosa, & alba vrina peripneumoniam significat. de dy. Sp. 35. E
 Pinguedinosa vrina, alba, uel iumentina significat dolorem renum, & vesicæ, & capitis aliquantum. de dynam. Sp. 35. E
 Pinguedo quo fiat in fructibus. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 26. F
 Pinguedo quibus mala. com. 2.º. aph. 44.º. Ex. 18. F
 PINGVEFACIT exercitatio tarda. in 6.º de morbis vulgaribus, commentario 3.º. 3.º. 170. E
 PINGVESCIT in matrice viri semen muliebri associatum cum spiritu quodam in ea receptum. de sperm. Sp. 36. B
 PINGVE, & oleosum idem. 1.º de simp. med. fac. 5.º. 8. H
 Pingue significat etiā dulce. in 6.º de morb. vulg. cō. 5.º. 191. G | 3.º. 156. G
 Pingue dulce est. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 26. H
 Pingua quæ sint. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 26. H
 quæ Pingua efficiantur vetustate. 4.º de simp. me. fac. 5.º. 26. G
 Pingue abdomen habentia corpora non rubescunt ob frictionem. de cucurbitulis & scarificatione. 6.º. 3. C
 Pingue ob crassitiem dicitur adeps. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 25. E
 Pingue agnium. 7.º de comp. med. per gen. 5.º. 272. D
 Pingui non in nutriuntur flama, sed et ab aere vicino. de util. resp. Sp. 62. D
 ex Pinguibus

Pinguis, & dulcis terra aquam bonam facit. de bon. aqua. Sp. 76. B
Pinguis Vrina significat consumptionem. in progn. com. 2°. 4. 201. C
Pinguis vrina, vel alui excrementum fit ex colliuatione adipis. com. 7°. Ex. 56. F
aphorismo. 35°. Ex. 56. F
Pinguis insidens significat vitium renum acutum. c. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
Pinguis hypostasis, & accumulata quid significet. de vrina significatio-
ne ex Hippocrate. Sp. 78. H
Pinguis vrina sine febre senibus eueniens apoplexiā facit. d. dy. Sp. 34. B
Pinguis vrina sine febre senibus eueniens soluta apoplexia, caliginē ocu-
lorū cito transeuntē, & delectationem cibi ostendit. de dyn. Sp. 34. B
Pinguis vrina, & rufa in pleuriticis mortem futuram ostendit. de dyna-
mids. Sp. 34. H
Pinguis vrina in causo mortem significat. de dyna. Sp. 34. B
PINGUITUDO est qualitas gustus. de nat. hu. com. 1°. 1. 28. H
PINNAE sunt crassi admodum succi. de bon. & vit. succ. 2. 35. E
Pinnarum succus ducit aluum non secus ac lactis serum. de bonitate, &
vitio succorum. 2. 35. E
PINNAE narium a lato musculo mouentur. 4°. de loc. aff. 4. 23. D
Pinnae narium cur contrahantur in inspiratione. 4°. de loc. aff. 4. 26. H
Pinnae naris quo conuellantur. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7. 141. G
Pinnae narium cur dilatentur in spiratione. 4°. de loc. aff. 4. 25. A
PINNAE commodae ad verrucas tollendas. 14. met. me. 7. 93. A
super PINNACVLI apicem incedens timet, & pedes eius tremunt.
de mot. man. & obsc. 201. 301. H
PINNVLA quid fin. med. 48. G intro. 154. 53. A
Pinnula oculorum vlcera. fin. med. 154. 48. D
PINI grana cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
pro Pini fructu Pitydes quandoq; 8°. de simp. me. fac. 5. 8. F
Pini cortex qualis 5°. met. me. 7. 36. E
Pini cortex vnum ex medicamentis missionem contrariorum non habet.
tibus. 1°. de comp. me. sec. loc. 5. 129. E
Pini cortex adstringens leue 5°. met. me. 7. 31. G
Pini cortex arefacta. 9°. de comp. me. sec. loc. 5. 203. D
Pini cortex vlcerebus humectioribus conuenit. 9°. de compositione me-
dicamentorum secundum locos. 5. 205. D
Pini corticis decoctum reprimat. de remed. par. fac. 7. 157. G
Pini resina humida. 4°. de san. tu. 2. 87. C
pro Pini resina terebintina. 4°. de san. tu. 2. 86. H
Pini resina fricta. 9°. de comp. me. sec. loc. 5. 199. A
PIPER quid, & eius species. 8°. de simpli. med. facul. 5. 58. A de sim-
plic. med. Sp. 88. F
Piperum trium differentiae colliguntur. 4°. de san. tu. 2. 85. A
vt Piper tenuium partium est zingiber. 6°. de simp. me. fac. 5. 47. H
PIPERIS Albi, piperis nigri, & zingiberis differentia. 6°. de simpli-
cium medicamentorum facul. 5. 47. H
Piper album est fructus omphax. 8°. de simp. me. fac. 5. 58. B
Piper album calidum est, quamuis album. 1°. de simp. me. fac. 5. 7. C
Piper album puluerizatum in potibus, & cibis assumat senex, qui cibis
obstruentibus sit vsus. 5°. de san. tu. 2. 91. D
Piper puluerizatum attrahitur ab arterijs simul cum aere. 1°. de simp.
med. facul. 5. 4. D
Piper album in roborando ventre alia excedit. 4°. de san. tu. 2. 85. A
Piper album melius est, & aptius stomacho. 6°. de san. tu. 2. 99. B
Piper album commodius stomacho, et acrius est quam nigrum. 9°. de cō-
med. sec. loc. 5. 201. D
ex Piper albe, melle, succo cydoniorum, zingibere, & aceto medica-
mentum ad appetentiam deiectam. 2°. de ali. fac. 2. 20. D
Piper album digerit. 1°. de comp. me. per gen. 5. 214. B
ex Piper albe emplastrum. 1°. de comp. me. per gen. 5. 214. B
PIPER Longum est fructus immaturus piperis. 8°. de simplicium me-
dicamentorum facultatibus. 5. 58. B
Piper longum est maturo humidius. 8°. de simp. me. fac. 5. 58. B
Piper longum quo modo probetur. 4°. de san. tu. 2. 85. C
Piper longum facile perforari solet. 4°. de san. tu. 2. 85. C
Piper longum cur perforatur. 6°. de sim. me. fac. 5. 47. H
Piper longum dupliciter alteratur. 4°. de san. tu. 2. 85. C
Piper longum quo modo adulteratur. 1°. de antido. 105. A de theriac
ad Pisonem. 5. 94. H
Piper longum adulteratum quo modo cognoscatur. 4°. de sanitate iuen-
da. 2. 85. D / 1°. de anti. 5. 105. A
Piper longum gustum viscido mordet, & calescit. de sim. me. Sp. 88. F
Piper longum danda cruditati copiam habentibus. 4°. de san. tu. 2. 85. A
Piper longum

Piper longum quid agat. 4°. de san. tu. 2°. 85. A
 PIPER Nigrum quo modo probetur. 4°. de san. tu. 85. D/ 2°. 86. D
 Piper nigrum optimum quale. 4°. de san. tu. 2°. 85. A
 Piper nigrum purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Piper graue, quale. 1°. de anti. 5°. 106. G
 Piper rotundum. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 145. A
 Piper frictum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152. D
 Piperis radix costo similis. 8°. de simp. mc. fac. 5°. 58. B
 Piper quale. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 170. E
 Piper acre. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Piper acre est. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. C
 Piper experimentum sumendum de acredine. 4°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 26. B
 Piper proportionem respondet aeri calidiori. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. G
 Piper omne syncere stringit, & excalfacit, & totum corpus vehemen-
 ter commouet. de simp. med. Sp. 88. F
 Piper tam cibus, quam medicamentum calidum. 3°. de temp. 1°. 24. D
 Piper calefaciendo iuuat. de opt. sect. Isa. 23. H
 Piper valenter calefacit. 3°. de temp. 1°. 24. F
 Piper magis agit in nrm corpus quā patiat. ab illo. 3°. de tēp. 1°. 23. H
 Piper quo modo applicatum extra calefacit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. E
 Piper integrum nullam caliditatem praeſtat, sed in puluerem redactum
 manum etiam calefacit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. A
 Piper cominutum in minimas partes calefacit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. C
 Piper fortiter dum gustatur excalfacit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. D
 Piper adiectum temperamento calido facit febrem. praesagium experie-
 tia confirmatum. Sp. 77. D
 Piper ficus ante cibum quando conueniant. 2°. de ali. fa. 2°. 17. F
 Piper miscendum in piscium preparatione. de atten. vic. 2°. 45. E
 qui Piperis, alteriusue perinde calidi medicamenti multum, & semel
 liberaliter sumpserunt, deinde super id calidam potionem biberunt
 singultum incidunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Piper si quis deglutiuerit cum melle, & bibat vinum mixtum aqua ca-
 lida, singultit. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Piper ad subtilissimā puluerem redactum facit maiorem singultum. 3°.
 de symptomatum causis. 3°. 25. F
 ex Piper e nimium ingesto singultus contingebat Galeno. 3°. de locis af-
 fectis. 4°. 20. A
 Piper, & vino singultiebat Galenus. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 190. E
 Piper ponitur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Piper quibus conuenit. 4°. de san. tu. 2°. 84. F
 Piper confert medio temperamento ventrem hūti. 6°. de san. tu. 2°. 101. C
 Piper ventriculo auxiliatur. 3°. de ali. fac. 2°. 29. G
 Piper prodest illis, qui frigiditatem in ventriculo sentiunt. 1°. de arte cu-
 ratina ad Glauconem. 7°. 99. C
 Piper inpersum vinum dandum his, qui non concoxere. de praecogni-
 tione ad Posth. 4°. 219. A
 Piper communiter concoquere facit. 4°. de san. tu. 2°. 85. A
 Piper pro ventriculo in quo pituita frigida sit aceruata. 1°. de arte cura-
 tina ad Glauco. 7°. 99. D
 Piper mundificat, & subtiliat. de diff. cont. Sp. 74. H
 Piper attenuat humores. de atten. vic. 2°. 44. G
 Piper quidam dixere adstringere. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. C
 Piper iuxta Herodotum adstringebat. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. H
 Piper cur ptissana quandoq; miscetur. de atten. vic. 2°. 44. G
 Piper cur ptissana succus datur in Tertia non legitima. 1°. de arte
 curatina ad Glauco. 7°. 97. E
 Piperis polline ptissana. 5°. de san. tu. 2°. 92. D
 Piper aqua mistum quibus bibere liceat. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Piper cum aqua pro potu in quartana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 Piper purgat caput. de cathar. Sp. 95. B
 Piper, & niger elleborus in pleuritide. de victus ratione in morbis acu-
 tis. commen. 4°. 7°. 144. C
 Piper purgat pulmonem, & thoracem. de cathart. Sp. 95. B
 Piper mel per sedē impositum in coli dolore. 12°. met. me. 7°. 78. G
 Piper cremor cocti fenu graeci in coli dolore. 12°. met. me. 7°. 79. G
 Piper prouocat menstrua. de cathar. Sp. 95. D
 Piper vlceribus non conuenit. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. H
 ex Piperibus duobus ad Tussim. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. E
 Piperum diatrium duplex compositio. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Pipereon diatrium simplex compositio qualis natura sit. 4°. de sanitate
 tuenda. 2°. 85. B

Pipereon diatrium compositioni quae miscenda. 4°. de san. tu. 2°. 87. D
 Pipereon diatrium potest esse in continuo vsu. 6°. de san. tu. 2°. 99. C
 ex Piperibus tribus medicamentum quibus conueniat. 4°. de sa. tu. 2°. 85. B
 Pipereon diatrium simplex assumant qui egent concoctione. 4°. de sanita-
 te tuenda. 86. F/ 6°. 2°. 97. H
 Pipereon diatrium dat cruditatibus i primis venis. 4°. de sa. tu. 2°. 87. D
 Pipereon diatrium eget pituita in ventrem defluens. 6°. de sa. t. 2°. 99. D
 Pipereon diatrium non perfertur per totum corpus. 4°. de san. tu. 2°. 85. E
 Pipereon diatrium iecoris obstructions expedit. 6°. de san. tu. 2°. 97. H
 Pipereon diatrium assumat senex qui cibis obstruentibus sit vsus. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 91. D
 ex Piperibus tribus medicamentum ex aqua vel vino accipitur. 1°. de
 locis affectis. 4°. 5. F
 PISCATIO est vitæ ratio, siue genus, vt cetera quae corpore exer-
 centur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Piscatio est exercitatio. 2°. de san. tu. 2°. 73. G
 PISCATORES duri, & aridi. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. F
 Piscatores ignorant vires motuum quos exercent. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 Piscatores cur stupeſcunt ex torpedine. de vtil. resp. 1°. 225. D
 Piscatorum vlcera sicca, ac si forent salita [loquitur de piscatoribus ma-
 ris.] 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. D
 Piscatoris emplastrum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. E
 PISCATORIAE nassa, (κνίστους vocant) exemplum. in Timæum
 Platonis. 1°. 288. D
 PISCES sesuit Galenus. 6°. de anatom. admin. 89. G/ 8°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 274. A
 in Piscibus squamarum iuuamentum. de ana. viu. Sp. 53. D
 Piscibus non oriuntur pili. 2°. de temp. 1°. 19. G
 Pisces habent caput, non collum. 8°. de vsu par. 1°. 164. H
 Pisces cur non habent collum, neq; crura. 11°. de vsu par. 1°. 187. D
 Pisces cur non habent collum vel breue ex duabus vertebra. 8°. de vsu
 partium. 1°. 165. B
 in Piscibus albugo est valde dura. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Piscium oculi non discernunt inter medios colores. de ana. vi. Sp. 49. B
 Pisces habent multiplicem ordinem dentium, sed eiusdem generis. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 49. D
 Pisces cor habent in thorace. 6°. de vsu par. 1°. 148. A
 Pisces vel carent sanguine, vel parū sanguinis hnt. 6°. de vsu p. 1°. 150. H
 Pisces non habent dextrū cordis ventriculū. 8°. de dec. Hipp. 1°. 274. A
 Pisces sunt natura frigidiores, ideo eorum cor non eget magna refrige-
 ratione. 6°. de vsu par. 1°. 150. H
 ad Piscium cor aer peruenit, & non aqua. de vtil. resp. Sp. 63. B
 Pisces habent branchias p refrigeratione cordis. 7°. de vsu pa. 1°. 158. A
 Pisces respirant vaporem per branchias. de ana. viu. Sp. 48. C
 Piscibus respirantibus satis est paucus vapor. de ana. viu. Sp. 48. C
 Pisces non habent pulmonem. 8°. de dec. Hipp. 1°. 274. A
 Pisces habent branchias vice pulmonis. 6°. de vsu partium. 1°. 150. H/
 de ana. viu. Sp. 48. C
 ad Pisces vt branchia se habet ita pulmo se habet ad terrestria. de ana-
 tomia viuorum. Sp. 53. B
 Piscium pori in branchijs sunt adeo tenues, vt non recipiant nisi aerem.
 de vtilitate respirationis. Sp. 64. C
 Pisces sunt sine voce quia pulmone carent. 6°. de vsu par. 1°. 148. A
 Piscibus cur nulla vocis vtilitas. 6°. de vsu par. 1°. 150. G
 Pisces qui habent pulmonem. de vtil. resp. 63. B/ Sp. 64. C
 Pisces pulmonē habentes multo plus habet caloris quam ceteri pisces,
 vt delphini, & phoca, & canis, & cete omnia. de vti. resp. Sp. 64. C
 Pisces maiores spirare aerem extra aquam constat. de vti. resp. Sp. 63. B
 cur Pisces aliqui spirant extra aquam. de vtil. resp. Sp. 64. C
 in Piscibus quibusdam stomachus peruenit vsque ad os. de motibus ma-
 nifestis, & obscuris. Sp. 71. B
 in Piscibus duplex hepar. vnde. de ana. viu. Sp. 48. B
 ex Piscibus, & auius cognoscitur quod magnitudine vasorum sperma-
 ticorum in mare natura prouiderit. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 in Piscibus cur vasa spermatica sunt iuncta diaphragmati. 14°. de vsu
 partium. 1°. 208. G
 in Piscibus vasa spermatica longa. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 Pisces aliqui cur gignunt oua sine mare. 2°. de sem. 1°. 338. D
 Pisces multum differunt humiditate, & siccitate. 3°. de compositione me-
 dicamentorum per gen. 5°. 230. C
 Pisces non pauci qui sunt sicciore temperatura oua gignere sine maris
 concubitu solent. 2°. de sem. 1°. 338. D

Pisces omnes etiam ignoti quo modo probentur an sint boni succi de bonitate, & vitio succorum. 2^a. 34. H
de Piscibus ignotis quæ consideranda. 3°. de ali. fa. 2^a. 31. C
Pisces ubi sint capti quærendum est. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces meliores qui ad Boream. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. C
in Piscibus cunctisq; animalibus bonum succum facit exercitatio. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 30. C
Pisces sunt tanto peiores, quanto minus exercitantur, & sunt in mari quieto. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. A
Pisces secundum alimenta sunt peiores, & meliores. 3°. de ali. fac. 30. B / de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces ex pastu probantur odore, & gustu. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces experiendi gustu, & olfactu. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces malarum aquarum quales. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces, qui sunt de sordidis aquis thermarum sunt multarum superfluitatum. de dissol. cont. Sp. 73. E
Pisces mali qui. de dissol. cont. Sp. 73. H
Pisces in fluminibus vrbium quales. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. B
Pisces prau, qui in fluminibus sunt ubi vrbium sordes quacunque defluunt. de bonitate, & vitio succorum. 2^a. 37. G
Pisces degentes in immundis, ac turbidis fluminibus sunt mali succi. de bonitate, & vitio succorum. 2^a. 37. G
Pisces pessimi gignuntur in ostiis fluuiorum, qui latrinas purgant, aut culinas, aut balnea aut sordes. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. B
Pisces pauci fluuiales ingrediuntur mare. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. D
Pisces in fluuijs, & stagnis ingredienti mare habent plures paruas spinas. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. D
Pisces tyberini, quales. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. B
Piscium in stagnis degentium natura. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. C
Pisces quo modo in stagnis capiuntur. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. E
Pisces marini non habent paruas spinas. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. D
Piscium marinorum differentia à fluuiialibus, & stagnantibus in numero spinarum. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. D
Pisces omnes marini gaudent fluuijs. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. D
Pisces qui viuunt aqua salsa, & dulci. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces qui viuunt in mari, & fluminibus inter congeneres sunt differentes, & quo modo. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. A
Pisces in mari mortuo moriuntur. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 30. E
Pisces ex puro mari quales. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces bonos, & malos facit mare purum. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. G
Pisces omnis deterior est, qui propè lacum, qui mari cõiungitur, aut margini fluminis ostium pascit. 8°. met. me. 7^a. 51. B
Pisces qui meliores ex aquis. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. G
Pisces marini præstantissimi quales. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. B
Pisces marini non immiscentes se aquæ dulci sunt innoxij. de bonitate, et vitio succorum. 2^a. 37. G
Pisces ponti quales. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. C
Pisces pelagi qui dicantur. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. E
Pisces pelagi inter congeneres nullum habent discrimen. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 30. H
Pisces pelagi neq; crassi, neq; tenues sunt. de bon. & vit. succ. 2^a. 34. H
Pisces pelagi sunt propinqui pani bene preparato, & perdiri. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 30. E
ex Piscibus pelagij fit sanguis laudatissimus. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. E
Pisces littorales neq; crassi, neq; tenues sunt. de bo. & vit. succ. 2^a. 34. H
Pisces saxatiles qui, & vnde dicantur. 3°. de ali. fac. 30. G / de atten. vic. 2^a. 45. D / 8°. met. me. 50. B / de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. F
Pisces saxatiles inter congeneres nullum habent discrimen. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 30. H
Pisces saxatiles semper optimi. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. B
Pisces saxatiles ubi prau. 8°. met. me. 7^a. 51. B
Pisces saxatiles facillimæ coctiois. 2°. de tẽp. 1^a. 20. E / 1°. de ali. f. 2^a. 8. G
Pisces saxatiles cur aliqui difficilius concoquant, quam bubulam carnẽ. 1°. de alimento. facult. 2^a. 78. G
Pisces saxatiles cur difficilius digerantur, quam bouinæ carnes ab alijs quibus. de consue. 2^a. 60. H
Pisces saxatiles neq; crassi, neq; tenues sunt. de bo. & vit. succ. 2^a. 34. H
Pisces saxatiles quos humores faciant. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
ex Piscibus saxatilibus sanguis habet mediam consistentiam. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 30. H
ex Piscibus saxatilibus alimentum saluberrimum, & quale. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 30. H

Pisces saxatiles sunt boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2^a. 86. C
Pisces saxatiles detergunt. 4°. de san. tu. 2^a. 84. F
Pisces saxatiles pnt gustari in victu attenuante. de atten. vic. 2^a. 45. D
Pisces saxatiles vtilis in calidis, & siccis. 8°. met. me. 7^a. 51. B
Pisces saxatiles in siccitate dantur. 7°. met. me. 7^a. 45. C
Pisces saxatiles pro nimia humiditate. de præcogn. ad Postb. 4°. 217. H
Pisces petrosi pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 107. E
Pisces petrosi dandi his, quibus dolet caput. 2°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 133. E
Pisces saxatiles dat in febre, si petat carnem. 4°. de san. tu. 2^a. 87. G
Pisces saxatiles dadi pro cibo in Tertiana. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 97. C
Pisces saxatiles conueniunt siccitati præter renum noxam. 6°. de sanitatẽ tuenda. 2^a. 99. G
Pisces saxatiles valent in renũ affectu. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. F
Pisces ferè omnes boni succi censentur. de bon. & vit. succ. 2^a. 37. G
Pisces dant alimentum humens. de piss. 2^a. 48. B
ex Piscibus alimentum tenuius est, quàm ex pedestribus animalibus. 3°. de alimento. facult. 2^a. 30. E
Piscium quorum frequens vsus tutissimus. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. G
Pisces qui facilius ceteris conficiantur. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. A
Pisces molles carne qui. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. A
Pisces mollem testam habentes. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 195. F
Pisces molles accommodati ociosis senibus, imbecillis, & ægrotis. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 31. E
Pisces parui, quibus nõ est pinguedo multa, & sunt teneri, sunt boni chy mi, & subtilis. de diss. cont. Sp. 73. H
Piscium paruorum caro est cibus subtilians. de diss. cont. Sp. 72. D
Pisces omnes non duræ carnis, nec multæ viscositatis sunt temperati. de dissolutione continua. Sp. 73. A
Pisces non cum duritie, nec multæ viscositatis generant humorem bonum inter tenuem, & crassum. de diss. cont. Sp. 73. H
Pisces duræ carnis qui sint. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. E
Pisces duri, & viscosi sunt crassi, & cur. de dissol. cont. Sp. 72. H
Pisces duræ carnis ægrius coquuntur q̃ mollis carnis. 3°. de ali. fa. 2^a. 31. G
Pisces duræ carnis ægre conficiuntur, & pariunt succos crassos, & salios. 3°. de ali. facul. 2^a. 31. F
Pisces crassæ, & viscosæ carnis nutriunt eum qui digerit illos nutrimento multo crasso. de diss. cont. Sp. 73. E
Pisces duri, quibus dominatur viscositas, generant phlegma. de dissolutione continua. Sp. 74. B
Pisces duræ carnis succum crassum generant. 3°. de ali. fa. 2^a. 31. H
Pisces qui perdurāt magis à putredine illæsi. de bon. & vit. succ. 2^a. 37. H
Pisces seruat nix. de bon. & vitio succ. 2^a. 37. H
Pisces duri quo modo fiant friabiliore. de bo. & vit. succ. 2^a. 37. H
Piscium viscositatem remouet furfur hordei. de diss. cont. Sp. 73. H
Piscium viscositatem sal remouet. de diss. cont. Sp. 73. H
Pisces crudi sunt inutiles, cocti vtilis sunt, & nutrimenta. de theriaca ad Pisonem. 5^a. 97. D
Pisces molles quo meliori modo coquantur. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. E
Pisces parantur aut beta trita, aut iure albo, vel porro, vel pipere. de attenuante vic. 2^a. 45. E
in Piscium intinctus garus frequētissime adhibetur. 3°. de ali. f. 2^a. 31. E
Piscibus magnis acre condimentum adhiberi debet, & quale. de attenuante vic. 2^a. 46. B
Pisces qui indigent aceto, aut sinapi, aut origano, & qui non. 3°. de alimentorum facult. 2^a. 31. D
Pisces cur oleo inungantur anteq̃ assentur. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 11. A
Piscibus mollibus carne quidam frixis in sartagine vescuntur, alij assant, aut in patinis condiunt. 3°. de alimen. fac. 2^a. 31. D
Pisces frixi quid expetant simul. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. D
Piscium quedam frixio ex vino, & garo. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. E
Pisces frixos possunt edere sani. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. D
Pisces in craticula secundo loco possunt edere sani. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. D
Pisces nutriunt multum. de ven. sect. aduer. Eras. 6^a. 14. C
Pisces faciunt victum plenum. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. C
Pisces parum nutriunt, & cur. de diss. cont. Sp. 73. F
Piscium caudæ cur magis nutrant. de theria. ad Piso. 5^a. 93. D
Pisces apti, & inepti ad salendum qui. 3°. de ali. fac. 2^a. 33. C
Pisces mollis carnis ad salendum non sunt accommodi. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 33. C
Pisces quādo sunt saliti leuis carnis, & pauca pinguedinis sunt cibi salis diffoluentes, ac attenuantes. de diss. cont. Sp. 72. F
Pisces salis

Pisces falsi faciunt melancholicum humorem. 3°. de locis affe. 4°. 18. E/
de dissolutione continua. Sp. 74. B
Piscium falsorum falsugo accommodatur ad putredines. 11°. de simplic.
medica. facul. 5°. 83. H
Pisces secundo loco comedeat Protas rethor. 2°. de ali. fac. 2°. 20. A
Pisces post pissanam. 12°. met. me. 7°. 78. H
Pisces ex iure albo dandi in pissana fastidio. de victus ratione in morb.
acutis, commen. 1°. 7°. 113. C
Pisces languetibus dari consueverunt. de vict. rat. i mor. ac. cō. 1°. 7°. 113. C
Pisces qui eligendi pro attenuante victu. de atten. vic. 2°. 46. B
Pisces aridi, atq; exucci humores crassos, ac lentos vehemeter attenuat
de attenuante vic. 2°. 46. B
Pisces qui conveniunt ex balneis redeunt. de bon. & vit. succ. 2°. 39. C
Pisces dat in catharro, & sputo sanguinis. 5°. met. me. 7°. 35. F
Pisces qui molli carne sunt pro obsonio in cubiti fractura. de fracturis,
commentario. 1°. 7°. 230. G
Pisces qui conveniunt epilepticis. de pue. epil. 7°. 180. G/de dy. Sp. 24. A
Pisces elixos dat febrientibus, non febrientibus affos. de victus ratione
in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. B
Pisces dat in febre ex obstructione. 8°. met. me. 7°. 50. B
Pisces quartanariorum, quales. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 57. F
Pisces coctos dat in pleuritide. de vic. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 138. D
Pisces qui valent in renum affectu. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
Pisces convenientes stomachicis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. C
Pisces reibus, & hamo captans ars inter acquisitiuas numeratur. ad
Thrasylulum. 2°. 106. D
Piscium diuersae qualitates. de vit. resp. 1°. 225. D/E
Pisces qui soporem inferunt. de vit. resp. 1°. 225. E
Piscis callionymus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. H
Piscis pagri fel. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. C
Piscium adeps ad suffusiones. 1°. de simp. me. fac. 5°. 79. E
ad *Piscium seuorum ictus.* 3°. de cōp. me. per ge. 235. B/5°. 5°. 248. H
PISCIS, scorpio, cancer, aquatici sunt, frigidi, humidi septentrionales
de spermate. Sp. 38. H
Piscium natura, quæ. de decub. progn. ex mat. scien. Sp. 15. G
PISISTRATVS nondū natus, & erat tyrānus. an aīal sit. 1°. 328. F
PISA vrbs. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 201. E
Pisa id est pix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. E
PISSANTHOS quid sit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 126. G
Piscavlos picis flos dicitur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. A
PISSAELEVM quid sit. 8°. de simp. me. fac. 58. E/1°. de comp. med. sec.
locos. 126. G/2°. 5°. 135. F
PISTACIA inter nuces numerantur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228. F
Pistacia vberiora in Berrhæa vrbe Syria. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
Pistacia non sunt improbanda. de atten. vic. 2°. 45. H
Pistacium tenuis substantia. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. F
Pistacia parum nutriunt. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
Pistacia qualitatem habent aromaticam sub amarā, & sub adstringē
tem. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
Pistacium sub amarum odoratum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. F
Pistacia ad hepar roborandum, & succos in ipsius vīs infarctos purgā
dos vitia sunt. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
Pistacia obstructiones iecoris, thoracis, & Pulmonis liberat. 8°. de
simpl. me. facul. 5°. 58. F
Pistacia neq; profunt, neq; obsunt ventriculo. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
Pistacia neq; aluum deiciunt, neq; sistunt. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C
PISTILLVM ligneum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. A
Pistillo vel mortario plumbeo vtitur. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. C
Pistillus cyprino iniungitur. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 265. B
PISTORES publici lolium tritico miscent in penuria. 1°. de alimento-
rum facultatibus. 2°. 15. H
Pistor dulciarius comparatur naturæ. 1°. de sem. 1°. 330. B
PISVM inter cerealia semina numeratur. de victus ratione in morbis
acutis, commen. 1°. 7°. 111. B
Pisum habet siliquas. 1°. de ali. fac. 2°. 15. A
Pisa quomodo expertus est Galeni pater. de bon. & vit. succ. 2°. 36. G
Pisa sumuntur vt fabæ, & parum differunt in substantia. 1°. de alimen-
torum facultatibus. 2°. 14. A
Pisa præstantiora fabis in omnibus. de atten. vic. 2°. 45. A
Pisa minus flatulenta, quā fabæ. 1°. de ali. fac. 2°. 14. A
Pisum inflatione caret. de bon. & vitio succ. 2°. 37. D
Pis satius est vesci quā fabis. de atten. vic. 2°. 45. A

Pisum exterendi vim non habet vt faba. de bon. & vit. succ. 2°. 37. D
Pisa non detergunt. 1°. de ali. fac. 2°. 14. A
Pisa tarde excernuntur. 1°. de ali. fac. 2°. 14. A
Pisa deteriores ochri, & dolichi. de bon. & vit. succ. 2°. 37. D
Pisum conuenit epilepticis. de puero epil. 7°. 180. H
Pisum quæ. 6°. de anat. adm. 1°. 90. F
Pisum quæ. 4°. de diff. puls. 4°. 65. G
PITHIONIS emplastrū ad fracturas. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 225. D
Pithionis casus. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 127. C
PITHIVS dedit leges Lacedæmonijs. an animal sit. 1°. 328. E
PITVITA quid sit. in prognost. Hipp. 4°. 192. G
Pituita, & atra bilis quid sint, & quos pariant morbos secundum Pla-
tonem. contra Iulianum. Ex. 67. E
Pituita genus crudus humor. de mul. 3°. 81. F
Pituita, & succi crudi idem. 4°. de san. tu. 2°. 84. B
Pituita cur est succus crudus, frigidus, & non crassus. 1°. de alimento.
facultatibus. 2°. 10. C
Pituita differt à succo crudo. 3°. de ali. fac. 2°. 32. C
Pituita omnimoda cruditas quō intelligenda. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B
Pituita species. de mult. 3°. 81. F/3°. de loc. affe. 4°. 18. A
Pituita innumeræ ferè species. 4°. de san. tu. 2°. 84. C
Pituitarum differentia. 1°. de ali. fac. 2°. 8. A
Pituita tres differentia. fin. me. Isa. 44. C/de victus ratione in morbis
acutis, com. 4°. 7°. 136. F
Pituita tres numero dīa, acida, dulcis, & salsa. de atra bile. 1°. 34. E/
2°. de diff. feb. 3°. 37. G/de victus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. E/contrā Iulianum. Ex. 67. D
Pituita mō dulcis, modo acida, modo salsa. 4°. de simp. me. fa. 5°. 29. A
Pituita acida, salsa, dulcis, insipida, vnde generentur. de na. hu. com. 1°.
1°. 31. H aphorismo. 12°. com. 3°. Ex. 21. F
Pituita acida, & salsa. quod animi mor. 1°. 319. A
Pituita acida, salsa, praua. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B/in 6°. de morb. vulg.
commentario. 2°. 3°. 167. G
Pituita acida qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
Pituita acida est maxime frigida. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
ex *Pituita gñe est falsus humor. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°.* 7°. 136. A
Pituita salsa qualis, & vnde fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
Pituita salsam morbosum humore esse perspicuū est. & atra bile. 1°. 34. E
Pituita species est dulce quod in lingua. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
ex quo *Pituita genere sit salina, quæ neq; fluida admodū est, neq; aquo*
sa. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
Pituita dulcis quæ non est frigida exquisite. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
Pituita dulcis salutaris, & naturalis. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B
Pituita vitrea. 3°. de loc. aff. 4°. 18. A
Pituita vitrea fortè acidum participat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. G
Pituita alba. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. E
Pituita alba leucophlegmatia à Græcis dī. com. 7°. aph. 76°. Ex. 60. G
Pituita natura. fin. me. Isa. 44. B
Pituita qualitas. fin. me. Isa. 44. B
Pituita qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 39. C
Pituita qualis secundum Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
Pituita humor cur albus. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. C
Pituita qualitatis expers. de atra bile. 1°. 34. E
Pituita vt aqua in sapore. de atra bile. 1°. 34. E
Pituita frigida. de inæq. temp. 3°. 43. H
Pituita tangentibus frigida sentitur in quacumq; sit corporis parte. 3°. 1°. 23. G
de temperamentis.
Pituita frigida, & humida. de natura humana, com. 1°. 32. D/8°. de dec.
Hipp. 1°. 275. D/de diff. mor. 5. G/ 3°. 8. B
Pituita frigida, humidaq; potestate. 2°. de nat. fac. 1°. 301. C
Pituita humidissima est, & frigidissima. 1°. de temp. 15. C/2°. 1°. 18. B
Pituita frigidissima. de nat. hu. com. 1°. 1°. 31. H
Pituita oīum, q̄ in corpe sunt, frigidissima. 8°. de dec. Hipp. 1°. 276. D/E
Pituita frigida, & humida est, ac veluti ex dimidio coctum nutrimentū
2°. de naturalibus facul. 1°. 302. A
post *Pituitam atra bilis frigida. de inæq. intemp.* 3°. 43. H
Pituita atra bilis affinis. de sperm. Sp. 38. B
Pituita humida. 1°. de temp. 1°. 12. G
Pituita genus minus humidum, q̄ pituita. 4°. de san. tu. 2°. 84. B
Pituita quo modo frigida, & humida, tamen habet in se etiam ignem. de
natura humana, com. 1°. 1°. 33. A
ad *Pituitā reducitur humor frigidus, et humidus.* 2°. de diff. fe. 3°. 37. E

Pituita est, & ex pituita genere id, quod in corpore frigidum est, & humidum, etiam si sit valde crassum frigidumq. de cau. mor. 3^a. 8. C
 Pituita correspondet aqua. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 275. D
 Pituita proprium non gelascere. de atra bile. 1^a. 34. E
 Pituita omnium tenacissima. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. E
 Pituita serum, quale in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 167. F
 Pituita serum quid faciat. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 167. G
 Pituita quando generetur. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 110. A
 Pituita qua tempestate plurimum generetur. cō. 3°. apho. 12°. Ex. 21. G
 de natura, & ord. cuius corp. Sp. 41. D
 Pituita, & pblegma fiunt in temporibus pluuiosis. commentario. 3°. aphorismo. 7°. Ex. 20. F
 Pituita frigidissimus humor hyeme frigidissima tempestate abundat. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. D in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 100. H 3^a. 104. B
 commenta. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Pituita plus hyeme medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. C
 Pituita cur maior hyeme. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. C/D
 Pituita imbecillissima in aestate. de natura humana, com. 1°. 32. C 8°. de dec. Hippocratis. 1^a. 276. E
 Pituita in quibus redundat fin. mcd. Isa. 44. D
 Pituita abundat in senectute, & hyeme. bre. denot. dog. Hipp. 1^a. 231. B
 Pituita est in senibus plurima, tamen non facit febrem, & cur. commentario. 3°. aphorismo. 30°. Ex. 26. F
 Pituita plus seni medicamentis euacuatur. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. C
 Pituita quibus horis dominetur. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 41. E
 Pituita ex quibus fiat. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
 Pituita fit ex cibis non ex corpore. 2°. de temp. 1^a. 21. C
 Pituita in prima mutatione ciborum gñatur. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 33. C
 Pituita ex pituitosis cibis fit i priā coctiōe vētriculi. & atra bi. 1^a. 37. A
 Pituita generatio in cibis pituitosis, antecedit cibum. de victus ratione in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 120. F
 Pituitam cibi generantes. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. E
 Pituitam facit caro pecudis. de diff. cont. Sp. 74. A
 Pituitam facile generat vinum nouum. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. E
 Pituita ex sanguine nondum cocto. 4°. de san. tu. 2^a. 84. B
 in Pituitam qui cibi primo transeunt, postea in sanguinem. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 120. F
 Pituita temporis processu coquitur, & sanguis efficitur. de vict. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 120. F
 Pituita cocta corpus nutrire pōt. de vic. rat. i mor. acu. c. 2°. 7^a. 122. H
 Pituita in sanguinem vertitur. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 37. E
 in Pituita & sanguinis medio est lac. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 37. F
 Pituita aggregat aliqui, quocūq; gñe victus vtatur. & atra bile. 1^a. 35. H
 in Pituitam desciscunt amara cum ab aceto in sublime attolluntur. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 130. G
 Pituita adiunat cibos sibi similes ad excernendū. 1°. de ali. fa. 2^a. 8. A
 Pituita alba abundantes sunt frigidi. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 146. D
 in Pituita, et sanguine suba caloris naturalis. 8°. de dec. Hip. 1^a. 277. F
 Pituita nullum instrumentū habet quo purget. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A
 Pituita quo modo cognoscatur praeualere. 6°. de compos. med. sec. loc. 5^a. 176. E com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Pituita superante homines fiunt albiore. 4°. de san. tuenda. 2^a. 84. A
 de multitudine. 3^a. 81. E
 Pituitam significat tumor subalbidus laxis. 14°. met. me. 7^a. 89. D
 Pituita signat de niue, glacie, & gradine somniū. de pc. ex iso. 4^a. 213. C
 Pituita alba quid quandoq; significet. com. 7°. aph. 29°. Ex. 56. A
 Pituita quid faciat in humano corpore. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 3°. de symptomatum causis. 3^a. 26. B
 Pituita quos faciat mores. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 41. E
 Pituita natura nihil facit ad parandos mores & cur. de natura humana commentario. 1°. 1^a. 33. C
 Pituita pulsus qui. de mult. 3^a. 82. A 4°. de prae sag. ex puls. 4^a. 121. A
 de natura, & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. F
 Pituitam qui motus sequantur. de ana. viu. Sp. 45. E
 de Pituita morbis secundum Platonem. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. A
 Pituita morbi. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 275. F
 ex Pituita morbi frigidi. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. D
 Pituita morbos longos parit. intro. Isa. 55. E cō. 2°. aph. 19°. Ex. 14. C
 Pituita crassa, & lenta quos morbos faciat. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. E
 Pituita virilignes procreat, cuius species sunt leuce, & alphi. contra Iulianum. Ex. 67. E
 & Pituita procreatur tumor laxis. de diff. morb. 3^a. 5. F

ex Pituita oedema quo modo curetur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. F
 Pituita ebullitio qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. D
 Pituita non facit febrem nisi putrescat. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. D
 Pituita quandoq; puris imaginem refert. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 30. H
 Pituita putrefactio in humorem biliosum conuertitur. commentario. 7°. aphorismo. 42°. Ex. 57. E
 ex Pituita quo modo febris exquisita. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. A
 ex Pituita putredine quotidiana febris fit. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
 Pituita redudat in quotidiana febre laborantibus. 2°. de crisi. 4^a. 134. G
 ex Pituita salsa febris qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. F
 a Pituita salsa quando fit quartana. de spermate. Sp. 40. A
 Pituitam salsam quando mixtam habeat synocha. de sperm. Sp. 40. A
 Pituita abundantib^{us} fiunt febres ardētes, si aestas pluuiosa sit, & austro multū psetur & autumnus similis sequatur. de ae. aq. & lo. 2^a. 4. C
 ex Pituita salsa febris ardens non petit balneum. de victus ratione in mor. acut. com. 3°. 7^a. 133. E
 Pituita acida, & vitrea quales faciant febres. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. G
 a Pituita vitrea fit rigor. de palp. 3^a. 55. F
 Pituita dulcis quo modo faciat febrem. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. G
 ex Pituita, & bilis commistione febris qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. H
 ex Pituita febres per abscessus magis quam per excretionem soluntur de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 136. C
 ex Pituita putredine quae fiat febris. 2°. de diff. feb. 3^a. 37. A
 ex Pituita dulci somnolenti, ex acida famelici, ex salsa siticulosi, ex cruda minime appetentes. de mult. 3^a. 81. G
 Pituita acida, salsa & dulcis vomitū pparat. 3°. de sympt. cau. 3^a. 27. B
 Pituita exuberat in capite. intro. Isa. 55. B
 Pituita in qua parte cerebri dominetur. de ana. viu. Sp. 45. E
 Pituita a cerebro maxime generatur. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. G
 Pituita in capite dominatur. de nat. & ord. cuius corp. Sp. 41. D
 Pituita quo cognoscitur in capite corrumpi. de reme. par. fac. 7^a. 154. F
 Pituita a cerebro non est pituita. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A/B
 Pituita a capite descendens ructum acidum facit. 2°. de temp. 1^a. 20. E
 Pituita acida facit ructus acidus. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Pituita fons distillationis. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. A
 Pituita destillationibus prodest styra. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. E
 Pituita a capite in ventriculum saepe confluit. 2°. de temp. 1^a. 20. C
 Pituita ex capite defluit quibus in fluxibus excrementa spumosa sunt. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Pituita a capite ad ventrem fluens facit fluxum. c. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 Pituita salsa est ea potissime quae facit fluxum. cō. 3°. aph. 12°. Ex. 21. F
 Pituita facit comitalem morbi, & quo modo. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. E/C
 commentario. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Pituita plenus si exerceatur periculum imminet morbi comitialis, aut apoplexia, aut morbi alius insaniabilis ob vas in pulmone ruptū. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Pituita facit apoplexiam, conuulsionem, cecitates oculorum, & etiam fiunt a melancholico humore. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
 a Pituita fit lethargus. 4°. de caus. puls. 4^a. 102. B
 a Pituita frigida cur ad lethargum trahamur nesciuit Galenus. quod animi mores. 1^a. 318. A
 Pituitam a capite purgat hiera ex colocynthide. 1°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5^a. 121. F
 non Pituita tantum, sed & alij humores purgantur hiera ex colocynthide. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 121. F
 Pituitam, & bilem a toto corpore, & a capite educunt catapocia ex aloë, scamonia, & colocynthide. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 121. F
 Pituita quo mō ex capite detrahatur māducatur. de me. fac. pa. 7^a. 170. F
 Pituitam a capite extrahens medicamentum per manducationem. de medicinis facile parandis. 7^a. 171. F
 Pituitam per os euocantia in quibus sit euitanda. 13°. met. me. 7^a. 83. A
 Pituita oculorum quid, & vnde. in prognost. com. 1°. 4^a. 192. G
 Pituitam pinguem oculorum quid tollat. de dyna. Sp. 24. H
 Pituita exiccata ob magnum calorem facit lentiores circa dentes. com. 4°. aph. 53°. Ex. 33. D
 Pituita quae facit dentes torpescere. 3°. de loc. aff. 4^a. 18. H
 Pituita & spūto miscentur cibi. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Pituita & spūtum in ore lichenum est remediū. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Pituita superabundantes raro a morbo laterali offenduntur, praesertim si sit salsa, aut acida. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Pituita facit spūta spumosa. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Pituita si abundat spūtu est spumosa, & cādica. 5°. de lo. af. 4^a. 29. H
 Pituita propriam

Pituita proprium vas est pulmo. de ana. viii. Sp. 52. G
 Pituita abundat in pulmone ex accidenti descendens quasi pluuia à capi-
 te ad eum. de anatomia viii. Sp. 52. H
 ex Pituita superfluitate fit asthma. de sperma. Sp. 37. C
 ex Pituita destillate arteria laborantis remedia. & med. fa. pa. 7. 171. F
 Pituita potest causare strangulationem sine dolore, & quo modo. com-
 mentario. 4. aph. 34. Ex. 31. E
 Pituita in fundo ventriculi magis colligatur. 2. de compositione medica-
 mentorum secundum locum. 5. 135. D
 Pituita in ventriculo, & in intestinis qualis. 2. de nat. fac. 1. 302. B
 Pituita in ventriculo proprietates. de anat. viii. Sp. 45. E
 Pituita plenus ventriculus quae symptomata faciat. 5. & vsu p. 1. 143. A
 Pituita multa ubi in ventriculo fuerit acervata, quid agendum. 1. de art.
 curativa ad Glauconem. 7. 99. D
 Pituita quando hyeme in ventre generatur vomitibus expurganda. de
 salubri dieta. 2. 41. E
 ad Pituita vomitum citandum. de med. fac. par. 7. 173. F
 Pituita in stomacho calido quid faciat, & quibus mundificetur. de dis-
 solutione continua. Sp. 74. F
 Pituita plenus ventriculus quo modo abstergatur. in 6. de morb. vul.
 commentario. 2. 3. 160. H
 Pituitam cibi incidentes mundificant stomachum, & qui sint. de dissolu-
 tione continua. Sp. 74. D
 Pituita pleno stomacho victus ratio quae. de med. fac. par. 7. 175. H
 à Pituita acervata in ore ventriculi, sinapi, porrum, & beta liberant
 quendam. 1. de ali. fac. 2. 8. G
 Pituitam in ventriculo detergit post succum ptissanae vomitus. 1. de ali-
 mentorum facultatibus. 2. 12. B
 Pituitam diffecat, & detergit oximeli. 6. de san. tu. 2. 99. D
 Pituita vitio oxymeli bibunt, & edunt cremorem ptissanae. de vict. rat.
 in mor. acut. com. 4. 7. 136. E
 pro Pituita lenta diffecanda syrupos. dat. 7. met. me. 7. 48. D
 Pituita in ventrem defluens dia trion pipereon, diacalaminte, & dia-
 spolitico medicamento eget. 6. de san. tu. 2. 99. D
 ad Pituita extenuanda diaspoliticon medicamentum. 6. de sa. t. 2. 99. D
 Pituita attenuata nunquam adeo tenuis est ut attenuata bilis. 2. de sym-
 ptomatum causis. 3. 23. C
 Pituita tenuis in ventriculo quando fuerit, absinthium in mulsa coctum
 conuenit. 7. met. me. 7. 48. D
 Pituita pleno ventri frigido non conducit aloë. 6. de san. tu. 2. 99. C
 Pituitam in ventre existentem capparitis subducit. 2. de ali. fac. 2. 21. F
 Pituita quando plenus est stomachus quae ponenda extra. 8. de compo-
 sitione me. sec. loc. 5. 192. A
 Pituitam cur nunquam recipiat septum transversum. 4. de praesagitione
 ex pulsibus. 4. 120. C
 Pituita inter ventriculi, & septum transversum posita faciens dolorem
 quo modo transeat per venas ad vesicam, & soluat morbum. comen-
 7. apho. 54. Ex. 58. F
 à Pituita alba aqua inter cutem superuenit. com. 7. ap. 70. Ex. 60. G
 Pituita alba est quandoque in vasis, & in toto corporis habitu. commen-
 7. aphorismo. 70. Ex. 60. G
 Pituita collecta facit ileum, lienteriam, & tenesmos. 5. de vsu par. 1. 143. B
 ex Pituita frigida, & acri tenesmus. in 3. de mor. vul. co. 3. 3. 146. H
 Pituita frigida facit leuitatem intestinorum. com. 3. aph. 30. 26. F / com-
 mentario. 4. aph. 12. Ex. 28. E
 Pituita in ventriculo, aut intestinis, leuitatem intestinorum facit. com-
 6. aphorismo. 1. Ex. 46. A
 Pituita cur facit difficultatem intestinorum, & cholera non ita. comen-
 3. aphorismo. 12. Ex. 21. G
 Pituita alba qui detinentur fortis si ventris fluxus fiat, liberantur. co-
 mentario. 7. apho. 29. Ex. 55. H
 Pituita livida. com. 7. aph. 29. Ex. 56. A
 Pituita sincera quid significet in prognost. com. 2. 4. 201. F
 Pituita vitrea facit tormina. 2. de diff. feb. 3. 37. F
 Pituita facit menses decolores. com. 5. aph. 36. Ex. 40. G
 Pituita si sit multa in acetabulis vteri menstrua sunt pauca. commenta-
 5. aphorismo. 45. Ex. 41. G
 Pituita aquosa descendit cum vero spermate. de sperm. Sp. 36. F
 Pituita per nares descendit. 2. de sem. 1. 340. C
 Pituita nonnunquam cum melancholico humore influit dum varices ge-
 nerantur. 4. de comp. me. per gen. 5. 237. B
 Pituita quando euacuanda, & quando bilis in podagra, & in artiriti-

de. quos purg. oport. quib. med. & quo temp. 5. 88. D
 ex Pituita lapides quales. de ren. affec. dig. & med. 7. 192. E
 cum Pituita bilis erit, si biliosus fuerit color urinae, hypostasis autem al-
 ba. de urinae significatione ex Hipp. Sp. 79. D
 Pituita, & bilis quoniam mixta quid faciant. in 1. pror. com. 1. 4. 161. D
 Pituita purganda cum vincit. 4. met. me. 7. 28. E
 Pituita falsa purganda. de const. ar. Isa. 42. F
 Pituita acida alteranda est. de con. ar. Isa. 42. F
 Pituita dulcis facilius concoquitur. de const. ar. Isa. 42. F
 Pituita non debet euacuari, sed coqui. 2. de nat. fac. 1. 302. A
 Pituita non est euacuanda nisi cocta. quos purgare oportet quibus medi-
 camentis, & quo tempore. 5. 88. G
 Pituita in venis non debet euacuari. 2. de nat. fac. 1. 302. B
 Pituita quibus educi debeat per multas partes. quos purgare oportet
 quibus medicamentis, & quo tempore. 5. 88. E
 Pituita quando per superiora debeat purgari. quos purgare oportet qui-
 bus medicamentis, & quo tempore. 5. 88. E
 Pituitam elicentia sunt apophlegmatismata. 6. de san. tu. 2. 100. B
 Pituita per inferiora excernit. quos pur. oport. quib. med. & quo temp. 5. 88. E
 Pituita cur per intestina facilius euacuet. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 135. D
 Pituita mordet intestina, et irritata ad deiectionem. c. 6. ap. 33. Ex. 50. B
 Pituitam educentia quae. de cathar. Sp. 94. F
 Pituitam aquosam quae educant. de dyna. Sp. 22. B
 Pituita pinguis quo modo detrahatur. de med. fac. par. 7. 171. H
 Pituitam, & aquosos humores educit Aeris squamma. de dy. Sp. 22. A
 Pituitam Allium educit. de dyna. Sp. 21. H
 Pituita tentatos gallinaceos sanant allia, & caepe. 2. met. me. 7. 12. D
 Pituitam euacat comansa Anemone. 6. de simp. me. fac. 5. 43. B
 Pituitam, & choleram purgat Aristolochia rotunda. de dyna. Sp. 21. G
 Pituitam educit Edellium. de dyna. Sp. 22. A
 Pituitam purgat Chamalea. de dyna. Sp. 22. B
 Pituitam educit Chamepitys. de dyna. Sp. 22. A
 Pituitam mediotriter purgat Cnicus. de dyna. Sp. 21. G
 Pituita simile Cnicum sed efficacius. 3. de simp. me. fac. 5. 23. D
 Pituitam educit Cnidium granum, & cnicum. 3. de simp. me. fac. 5. 23. C
 Pituitam, & aquosos humores ducit Coccus cniidius. de theriaca ad Pi-
 sonem. 5. 90. F / de dyna. Sp. 21. F
 Pituitam non trahunt cnicus, coccus cniidius, & hippophaes, secundum
 Asclepiadem sed augent. 1. de nat. fac. 1. 294. B
 Pituitam educit Cucumeris agrestis, & qua dosi. de dyn. Sp. 21. G
 Pituitam, & bilem purgat Ciclamen. de dyna. Sp. 21. H
 Pituitam & bilem purgat Elaterium. de dyna. Sp. 21. F
 Pituitam & bilem educit Empetron. 6. de simp. me. fac. 5. 47. D
 Pituitam maxime aquosam educit Euphorbium. de dyn. Sp. 22. B
 Pituitam purgant Galla grana quadraginta extoriata si comedantur. de
 dynamidijs. Sp. 22. A
 Pituitam purgat Hiera sola. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 121. E
 Pituitam magis purgat Lathiris quam Cnicus. de dyn. Sp. 21. G
 Pituitam purgant Oliuae radices. de dyna. Sp. 22. A
 Pituitam expurgat Papauer herculeum. 7. de simp. me. fa. 5. 55. H
 Pituitam educit Peplium. de dyna. Sp. 21. A
 Pituitam purgant Pyrethri radices. de dyna. Sp. 22. A
 Pituitam educit Syrax cum terebinthina. de dyn. Sp. 21. H
 Pituitam & bilem purgat Thymus. de dyn. Sp. 21. H
 Pituitam educit Tuhymalum. de dyn. Sp. 21. E
 Pituitam purgat Ysion. de dna. Sp. 21. E
 Pituitam detrahentia Aenea. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 139. E
 Pituitam purgantes pilulae. de med. fac. par. 7. 173. F
 Pituita in quibus morbis euacuanda. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B
 in Pituitam quibus resoluuntur solida corporis partes, ijs pituita per
 multas partes educi debet. quos pur. oport. quib. med. & quo temp. 5. 88. E
 Pituita euacuationem exigunt morbus comitialis, attonitus, & difficul-
 tas anhelitus. quos purg. oport. quib. med. & quo temp. 5. 88. C
 Pituitam educente medicamento purgantur comitiales morbi. quos pur-
 gare oportet quibus med. & quo temp. 5. 88. F
 Pituitam medicamentum educens quo ordine trahat alios humores. 2. de
 elementis. 1. 9. E
 Pituita trahens medicum est pituitosum, non pituita. 3. de sim. me. f. 5. 23. E
 Pituita trahens medicamentum non iuuat arquatos. 1. de na. fa. 1. 294. B
 Pituitam educens medicamentum si icterico detur quid agat. 1. de natu-
 ralibus facultatibus. 1. 294. A
 Pituitam educens medicamentum non est dandum iuueni gracili, calido

qui non vixit in ocio, nec in ciborum facietate tempore æstatis, aliter multum lædet, sed debet dari medicamentum bilem euacuans. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 294.C

Pituita purgata non facit sitim. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29.C

PITUITOSI cibi non facit mentionem sed tantummodo melancholici, biliosi, & aquosi. 3°. de symp. cau. 3°. 26.B

Pituitosam naturam habentes cibi febrem quotidianam generant. 2°. de differentiis febrium. 3°. 36.D

Pituitosa, & frigida est citri caro. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56.A

Pituitosum vel aquosum facit humorem alteratrix potentia frigida. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26.C

Pituitosum humorem generant humida. 3°. de ali. fa. 2°. 27.A

Pituitosi humores generantur in humidis temporibus, & longi morbi. commentario. 3°. aph. 16°. Ex. 22.H

Pituitosi humores qui proprie. 3°. de loc. aff. 4°. 17.H

Pituitosum succum gignunt ociosi. 4°. de san. tu. 2°. 83.G

Pituitosus humor qñq; visit supernatans sanguini. de atra bile. 1°. 34.D

Pituitosi succi omnes albi, & crudi. 4°. de san. tu. 2°. 84.B

Pituitosus humor viscosus cur in epiglottide generetur. de voce, & anhelitu. Sp. 61.C

Pituitosi humores crassi in capitibus musculorum, & tendinum. 5°. de simplic. medica. fac. 5°. 35.H

Pituitosus humor quæ faciat. de vict. rat. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 136.E

Pituitosa materia facit comitiales morbos. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38.A

ex Pituitoso humore ubi fit lethargus. 4°. de caus. pul. 4°. 101.H

Pituitosus, & biliosus humor cum abundauerit fit vigilans sopor. 3°. de locis affectis. 4°. 16.H

Pituitosus humor facit ventositatem. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45.F

Pituitosi humores in nervis faciunt cōuulsionē. cō. 5°. apho. 70°. Ex. 45.E

Pituitosus humor sæpe in articulis acervatur. cō. 6°. apho. 59°. Ex. 53.G

Pituitosi humoris in thorace inditia. 4°. de locis affe. 4°. 27.G

Pituitosus humor cur in pleuritide qualis. de const. ar. Isa. 40.H

Pituitosi succi in ventrem calidiorem decedentes difficulter curantur. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99.B

Pituitosi humores si diu i vêtre maneant corrumpunt. 6°. de sa. tu. 2°. 99.B

Pituitosi humores in vêtre corrupti quid mali agāt. 6°. de sa. tu. 2°. 99.B

Pituitosus humor a capite in ventrem frigidum decedens remouetur ex diatrion pipereon. 6°. de san. tu. 2°. 99.B

Pituitosus humor nunquam facit furorem. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53.E

Pituitosum humorem quæ mulieres aggregent in vtero. commentario. 5°. aphorismo. 62°. Ex. 43.G

Pituitosum succum abundare indicat corpus solito albius effectum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84.B

Pituitosi humoris purgationem fieri debere indicat color cutis albidior q̄ pro natura habitu. 14°. met. me. 7°. 93.D

Pituitosorum humorum duplex sanatio. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45.E

Pituitosi humores calefiunt, & extenuantur, & resoluuntur a febre. cō. men. 6°. aph. 51°. Ex. 52.H

Pituitosus humor non euacuatur per cutim vt biliosus. de vict. rat. in morbis acutis. com. 3°. 7°. 133.F

Pituitosa substantia aggregata a venis per renes expurgatur. com. 4°. aphorismo. 76°. Ex. 36.D

Pituitosus humor intestinis adherens nūquā debet per superiora purgari. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28.E

Pituitosi succi debent detergi. 4°. de san. tu. 2°. 84.E

Pituitosum succum habentibus quod medicamentum dandum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85.B

pro Pituitosa materia resoluenda fomentum ex aqua, & aceto. 14°. methodi medendi. 7°. 87.F

Pituitosus sanguis est sanguis cum pituita mistus. 10°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 72.F

Pituitosus sanguis ex desidia. de mul. 3°. 78.H

Pituitosus sanguis facit pituitosam carnem. 3°. de symp. cau. 3°. 26.C

ex Pituitoso sanguine nutritur cutis in prognost. com. 2°. 198.B

Pituitoso sanguine aliqua membra indigent. 1°. de sem. 1°. 332.E

Pituitosus sanguis quod sputum faciat. 2°. de loc. aff. 4°. 13.B

Pituitosus sanguis tardius corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 42.B

Pituitosus sanguis est per totum corpus in anasarca, & leucophlegmatia. 5°. de loc. affe. 4°. 33.H

Pituitosum sanguinem habentibus cibi calidi & sicci exhibenda sunt. de bonitate, & vitio succo. 2°. 38.A

Pituitosa caro non idem est quod caro. 3°. de symp. cau. 3°. 26.D

Pituitosa caro qualis sit. 3°. de symp. cau. 3°. 26.H

Pituitosi muci hyeme. 8°. de dec. Hipp. 1°. 276.E

Pituitosum excrementum in senibus colligitur. 5°. de san. tu. 2°. 92.E

Pituitosum excrementum in ventriculo generatur. 5°. de vsu par. 1°. 143.F

Pituitosum magis est sputum in peripneumonia. 2°. de loc. aff. 4°. 13.B

Pituitosa fluxiones et sanguinea modesta, biliosa vero difficiles. in prognost. commen. 2°. 4°. 202.D

Pituitosi, & frigidi morbi q̄ symptomata faciāt. 3°. de loc. affe. 4°. 16.H

Pituitosis morbis mel amicum. 2°. de nat. fac. 5°. 300.H

ad Pituitosos morbos qñ valcat venter. 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 192.F

Pituitosa febris quæ sequatur. 2°. de diff. feb. 3°. 37.B

Pituitosa febris quibus accidat. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96.C

Pituitosa exquisita intermittens quo incipiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37.A

Pituitosa mista tertiana, quæ facilis cognitu, & quæ difficilis. 2°. de differentiis febrium. 3°. 37.H

Pituitosa continua, & tertiana continua simul mista quando sint. 2°. de differentiis febrium. 3°. 39.D

Pituitosa febris pulsus qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37.A

in Pituitosa febre intermissio percipitur. 2°. de diff. feb. 3°. 37.B

Pituitosa febris calor qualis. 2°. de diff. feb. 37.B. 3°. 40.C

in Pituitosis febribus fumosa est caliditatis substantia. de victus ratione in morb. acut. com. 4°. 7°. 136.B

Pituitosa febris quo modo accenditur. 2°. de diff. feb. 3°. 40.C

in Pituitosa febre minus euacuatur, q̄ quartana. 2°. de diff. fe. 3°. 37.C

Pituitosam superante tertiana quid contingat. 2°. de diff. feb. 3°. 39.C

Pituitosa febres quo modo sanentur. 3°. de crisi. 4°. 139.E

PITUITOSI vnde quidam sint, quidam biliosi, quidam sanguinei, quidam melancholici. de sperm. Sp. 37.B

Pituitosus infans quibus horis efficiatur. de sper. Sp. 38.A

Pituitosum frigidumq; qui motus efficiant. 1°. de san. tu. 2°. 65.E

Pituitosorum indicia. 2°. de temp. 1°. 20.C

Pituitosi molles. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236.E

Pituitosus qui bilem euomebat. ars med. Isa. 66.H

Pituitosus qui habebat multā bilem in ventriculo. 2°. de temp. 1°. 20.C

Pituitosi quidā biliosi existimatur pp vomitū bilis. 2°. de temp. 1°. 20.C

Pituitosarū carni mulieres p vterū purgantur. 6°. de loc. aff. 4°. 41.D

Pituitosi in ediam facilius ferūt. de vict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 120.E

Pituitosi cur facilius in ediam ferunt biliosis. de victus ratione in morbis acutis. commentario. 2°. 7°. 120.F

Pituitosi melius se habent æstate. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23.H

Pituitosi qua difficultate intestinorū capiatur. cō. 3°. aph. 12°. Ex. 21.F

Pituitosis quando magis superveniunt febres. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21.A

si Pituitosi causum, et synochā incidant quid agendū. de sper. Sp. 39.G

Pituitosos humores his euacuare conuenit qui pituitosas agnoscunt in vtero. cidere consueverunt. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52.B

Pituitosis qui cibi conueniant. de diff. con. Sp. 71.E

Pituitosis acria conueniunt. 2°. de ali. fac. 2°. 25.E

Pituitosis, excrementosisq; stomachis apta sunt austera humida. 7°. de simplicium. med. fac. 5°. 50.H

Pituitoso ventriculo agnum dat. de med. fac. par. 7°. 176.A

Pituitoso mel salubre. 2°. de nat. fac. 1°. 300.H. 1°. de alim. fac. 8. F. 9.H

de bonitate, & vitio succorum. 2°. 39.A

Pituitosis quod vinum conueniat. de bon. & vitio succo. 2°. 38.E

Pituitoso morbo non est facies Hippocratica. in progn. cō. 1°. 4°. 191.F

PITUITIDES fructus picearum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58.F

PITUITIDUM meminit. de reme. par. far. 7°. 157.H

PITUITINON phylena, id est picea germinatio. 3°. de compositione medicamentorum per gen. 5°. 230.C

Pituiton phylisma quale. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 219.E

PITUITAE non fiunt ab eodē opifice quo modo. de fact. for. 1°. 326.B

PITUITAE quid sit. 2°. de san. tu. 2°. 74.F

PITUITO CAMPÆ quales. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82.F

Pituitocampes minimum si sumatur lædit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37.C

Pituitocampe genere non quantitate obest. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37.C

Pituitocampis vescuntur viperæ. de theria. ad Piso. 5°. 95.D

Pituitocampe septicum medicamentum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36.B

Pituitocampe valet ad depilationem. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82.F

PITUITICI qui panes sint. 1°. de ali. fac. 2°. 9.F

PISYROIDES i. fursurea farina quid significet. de vri. 4°. 124.E

Pitrys, id est picea. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58.F

PITUYSA species thymalli putatur, quoniam lac habet, & purgat. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58.G

PIX qualis. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 240. F
 Pix potestate calida. 3°. de temp. 21. G/ 1°. 23. D
 Pix sicca qualis. 8°. de sim. med. fac. 5°. 58. E
 Pix ut calidior, ita acrior cera. de fract. com. 3°. 7°. 244. B
 Pix, & resina paulum excedunt ceram. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
 Pix, & resina calefaciunt applicata parti. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Pice mediocriter calida fit calefactio membrorum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. F
 Pix cito ignem accipit. 3°. de temp. 1°. 22. F
 Pix humida. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 Pix à calore extrinseco in spiritum soluitur. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 Pix congelatur. 1°. de simplic. medicamento. facul. 5°. 5. B
 Pix optima quæ. 3°. de com. med. per ge. 5°. 233. C
 Pix Arida qualis. 4°. de comp. me. per gene. 5°. 240. H
 Pix arida glutinadus vulneribus magis cõgruit. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. E
 Pice arida meminit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 226. E
 Pix Brutia qualis. 7°. de comp. medic. per gen. 5°. 264. B
 Pix brutia pellucida sicca. 5°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 162. B
 Pix brutia arida. 9°. de comp. med. se. lo. 5°. 199. A
 Pix brutia liquida. 5°. de compositio. medica. secundum locos. 161. E/ 7°. 185. F/ 10°. 5°. 208. F
 Pice brutia meminit. 3°. de comp. me. se. lo. 147. D/ 8°. 192. H/ 9°. 199. E/ 200. C/ 10°. 207. F/ 2°. de compositione medicamentorum per genera. 225. E/ 227. D/ 4°. 243. E/ 244. G/ 7°. 5°. 266. C
 Pice crudam accipit. 3°. de comp. med. sec. loc. 149. A/ 5°. 5°. 161. D
 Pice Flos *Πίσσα* vocatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
 Pix Humida minus siccatur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. E
 Pix humida asthmaticis, & purulentis adiuvat. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 58. E
 Pix humida sanat vulnera onium. 7°. de simplic. medi. fac. 5°. 50. F
 Pice Liquida similis sanguis. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 176. D
 Pix liquida calida, & viscosa. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. D
 Pix liquida calefacit, & exsiccatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. D
 Pix liquida quo loco reponatur inter calida, quæ conueniunt alopecij. 1°. de com. me. sec. lo. 5°. 122. D
 Pix liquida pro capillis illinendis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 126. G
 Pix liquida cum fermento pro vulnere neruorum. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 229. H
 Pix liquida loco laurini olei. 1°. de com. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Pice liquida mentionem facit. in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 196. C/ 6°. meth. med. 7°. 38. G
 Pix non potest per angusta transire, nisi liquida. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3°. 173. D
 Pice liquida fuligo qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Pix Nigrum medicamentum. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 221. E
 ex Pice nigra oleum quale. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. H
 Pix, & bitumen nigra & splendens est atra bilis. de tumoribus præter naturam. 3°. 83. H
 Pix Nitida. 7°. de compo. med. per genera. 5°. 267. D
 Pix Pinguis vnde apportetur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. G
 Pice Serum. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 144. H
 Pix Sicca, & non sicca. 2°. de sim. me. fac. 5°. 15. A
 Pix sicca glutinatoria est in corporibus admodum duris, quæ vulnus habent aut sinum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
 Pix Vinaria vnde accipitur. 2°. de comp. medica. per ge. 5°. 225. H
 Pix vinaria. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. H
 ex Pice fricatio. de præcogn. ad Posth. 4°. 217. G
 Pix emollit. 7°. de com. me. per ge. 5°. 268. A
 Pice delinendi sunt macilentis. 14°. meth. med. 7°. 91. F
 Pice totum corpus illimitur pro gracilitate. 6°. de san. tuen. 2°. 98. B
 Pice nullum remedium potest æuari pro gracilitate. 6°. de san. tu. 2°. 98. B
 Pices leprosos vngues eximunt, lichenas detergunt, duos, & crudos tumores contingunt. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
 Pix commoda est pro ceratis, & malagmatibus. 9°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 188. D
 Pix cerati consistentiam seruat. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. C
 Pix non potest ostendi in tetræpharmaco, tamen propter hoc non est dicendum, quod non insit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 27. B
 Pix valet in medicamentis quæ pus mouent. 4°. de com. me. per ge. 5°. 240. F
 Pix quo modo mouet pus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
 Pix maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Pix ad carnem restitutam optima. 14°. meth. med. 7°. 91. F
 ex Pice, resina fricta, cera, & euphorbio emplastrum Galeni pro nervis

vulneratis. 6°. meth. mod. 7°. 37. F
 Pix fugienda in vlcibus. 3°. meth. med. 7°. 21. C
 Pice quæ plus exsiccatur. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 240. H
 Pix, & oleum mista qualia. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 173. H
 ex Pice, resina, terebinthina, & adipe leonino, atq; taurino medicamentum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. H
 Pix, resina & oleum lauantur, & dealbatur. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. H
 Pix quo modo lauanda. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. H
 Pice, vel gypso obturanda vasa vinaria, ne vinum acefcat. de vi. Sp. 77. B
 pro Pice resina fricta. 10°. de compositi. med. sec. loc. 5°. 207. F

PLACENTARVM

ars. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280. G
 Placentæ azimæ ex melle. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Placentæ ex butyro, & similagine sunt pessimi cibi, nisi mel recipiant. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. F
 Placentæ ex lacte, & caseo crassi succi est. de bon. & vit. suc. 2°. 35. D
 Placentæ ex lacte, & caseo iecoris meatus obstruit. de bonitate, & vitio succorum. 2°. 35. D
 Placentæ dicta maza modice nutrit. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. F
 Placentæ ex solo oleo quo conficiuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. D
 Placentæ ex oleo crassi succi ventrem cohibet, & crudos succos gignit. 1°. de alimentorum facul. 2°. 10. D
 Placentæ ex oleo, & itrys facile corrumpitur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. C
 Placentis, & panibus miscent papaueris semen. de atten. vit. 2°. 44. E
 Placentis, & edulij latantur palatum explere cupientes. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. D
 Placentæ in omnium conspectu non est auidius denoranda. de cognoscendis curandisq; animi morbis. 2°. 53. C
 PLACENTVLA ad tussientes. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. B
 PLACINI diuitis maxillæ hiando luxatæ casus. de articulis, commentario 2°. 7°. 263. G
 PLACITIS cadmia quæ. 9°. simp. me. fac. 5°. 69. E
 PLACITORVM librum fecit Alexander Philalethes. 4°. de differentiis pulsuum. 4°. 66. F
 Placitorum diuersitas. 3°. de loc. aff. 4°. 16. D
 Placita sua omnes volunt defendere. 1°. de diff. puls. 4°. 52. B
 Placitis nostris non debemus fauere. in 6°. de mor. vulg. cõ. 3°. 3°. 177. D
 PLADAROTES quid. introd. Isa. 58. F
 Pladarotes affectus partium interiorum qui. introd. Isa. 58. D
 Πλάσ'ov quid significet. de vict. rat. in mor. ac. c. 2°. 121. D/ c. 3°. 7°. 130. C
 Πλάσ'ov nimia humiditas vnde. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 109. C
 PLAGAE sunt, quæ fiunt ab alto in terram ruptiones. 3°. de symptomatum causis. 3°. 26. H
 Plagarum diuersitas. de virt. cent. Sp. 93. F
 ex Plaga inflammatio fit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. G
 Plagæ curandæ intentiones. 2°. de comp. med. se. loc. 5°. 133. G
 Plagarum curatio. de med. fac. par. 7°. 173. A
 in Plaga sanguis mittendus. 4°. meth. med. 7°. 27. H
 Plaga numeratur inter causas extrinsecas doloris capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. H
 ad Plagam capitis remedia. de dynam. Sp. 31. G
 ad Plagam sanguinantem remedium. de dynam. Sp. 31. F
 ad Plagas superficiales. de vir. cent. Sp. 93. F
 ad Plagas profundas. de vir. cent. Sp. 93. F
 ad Plagam profundam ex lancea. de dynam. Sp. 31. H
 ad Plagas internarum partium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 188. G
 ad Plagam in partu factam. de pass. mul. Sp. 96. B
 ad Plagas succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 53. F
 Plagas veteres, & fistulas cõsolidat emplastrum barbarum. de dy. Sp. 35. F
 ad Plagam compositio. de dynam. Sp. 35. F
 ad Plagam sanandam emplastrum. de dynam. Sp. 32. A
 ad Plagam sanandam potio. de dynam. 31. G/ Sp. 32. A
 ad Plagam omnem Tractum. de dynam. Sp. 32. C
 ad Plagas vnguenta. de dynam. Sp. 31. F
 ad Plagam remedium. de dynam. Sp. 31. F
 ad Plagas qualescunq; 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. F
 ad Plagas reptilium omnium. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
 ad Plagas ferarum. 8°. de compositi. me. se. lo. 5°. 195. B
 PLAGELLA. de dynam. Sp. 33. E
 Πλάγιον quid nominat Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
 PLAGVLAE quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 214. C
 Plagula & splenia idem. de frac. com. 1°. 7°. 228. D
 Plagula quantæ

Plagula quantē esse debent. de fract. com. 3°. 7°. 244. F
 Plagula quō asciatim ligandā. de ijs, quā in med. fi. com. 2°. 7°. 208. G
 Plagula vino madesunt. de fract. com. 3°. 7°. 241. C
 PLANCI quisint. de art. com. 3°. 7°. 278. H
 PLANETAE quibus facti. de hist. philo. Sp. 4. E
 Plalanetas ceteros superat luna vicinitate non potentia. 3°. de diebus
 decretorijs. 4°. 157. B
 fm Planetarum rationē sunt septem mundi climata. de sper. Sp. 39. D
 de Planetarum errantium septem climatum qualitate, & efficacia. de
 spermate. Sp. 40. B
 Planetis, & signis elementa reguntur. de sper. Sp. 40. B
 in Planetis, & in signis, quatuor quā elementorū noxibus iuncta est,
 & ligata oīs substantia corpea aīata teste Hippocrate. de sper. Sp. 38. H
 fm Planetas homo mutatur. de sper. Sp. 37. D
 fm Planetas bruta non mutantur. de sperma. Sp. 37. D
 fm Planetarum, & Lunae stationes homines bene, & male se habet. 3°.
 de diebus decretorijs. 4°. 157. H
 fm Planetam, diem, & horam agnitudo cognitio. de sper. Sp. 40. B
 de Planetarum etate in embrione. de cōp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 59. F
 Planetę septem quo modo in embrione dominantur. de compagine mem-
 brorum, siue de nat. hum. Sp. 59. F
 Planetę septem quid faciant singulatim in formatione. de compagine mē-
 brorum, siue de na. hum. Sp. 59. F
 Planetis cōparantur septē mēbra regalia, & famosa. de an. vi. Sp. 56. A
 fm Planetarum motus Rex quidā cū uxore cōcubuit. de sper. Sp. 38. G
 PLANTA est corpus vegetabile. 1°. de sem. 1°. 331. G
 Plantę, semina, & animalia tantum viuere dicuntur. de marc. 3°. 45. B
 Plantarum, & animalium differentia. 4°. de vsu par. 1°. 136. E
 in Plātis, et ī aīalibus diuerso mō facit opā Aristoteles. 1°. de se. 1°. 331. B
 Plantę ex quatuor elementis componuntur. 1°. de elem. 5. F 1°. 7. F
 Plantas, & aīalia fingens facultas nunquā sifit. de fct. for. 1°. 334. F
 Plantas, & animalia fingens facultas omnes partes simul fingit. de fct-
 tuum formatione. 1°. 324. F
 à Plātis ad aīal cum incedit natura habet gradus. 2°. de se. 1°. 339. G
 de Plātis, et herbis quantum loquutus est Galenus. 10°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5°. 72. A
 Plantę semen terra indiget. 1°. de sem. 1°. 331. G
 Plātis terra est vt mater. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Plantarum semina si producere debeant indigent externo humore, & ca-
 lore moderato. de nat. hum. com. 1°. 1°. 29. C
 Plantę in terra humida crescunt altissima. 11°. de vsu par. 1°. 190. A
 Plantę in terra petrosa parue sunt ac durę. 11°. de vsu par. 1°. 190. A
 Plantę cur in terra dura & arida habent generationem difficilem, &
 interitum difficilem. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
 Plantę semen qñ seminatur quō germinet. 6°. de decre. Hipp. 1°. 262. A
 Plantę semen radices facit. 1°. de sem. 1°. 331. G
 in Plātis radices officium. 6°. de decre. Hipp. 1°. 262. B
 quod Plātis in inferiori parte radicatio est, id est in fctū arteriarum, et
 venarum chorij, vuluā inherētia. 1°. de sem. 1°. 331. F
 Plantarum, & arteriarum comparatio. 8°. de decre. Hipp. 1°. 273. G
 Plantę habent quatuor virtutes attrahicem, retentricem, alteratricē,
 & excretricem. 4°. de vsu partium. 1°. 136. E
 Plantę quō modo nutriantur. 4°. de vsu partium. 1°. 136. E
 Plantę terrę succum nutriunt. 2°. de semine. 1°. 338. E
 Plantę trahunt à terra humorem sibi amicū. de na. hum. cō. 1°. 31. G
 Plantę trahunt nutrimentum ex terra. 3°. de simplic. medic. fac. 5°. 17. G
 Plantę, & animalia habent simile alimentū. 6°. de dec. Hipp. 1°. 264. G
 in Plātis sensus genus diuersum est. de subs. fac. nat. 1°. 239. F
 Plantarum sensus in quo consistat. de subs. fac. nat. 1°. 239. F
 Plantę hñt sensum proprium, & alienorum. de subs. fac. na. 1°. 230. C
 Plantę habent sensus rerum cognatarum & externarum. de sub. facul-
 tat. natur. 1°. 230. G
 Plātę an sentiat inutile scire ad morālē philosophiā. de sub. fa. 1°. 230. H
 in Plātis, & in nobis vis concupiscibilis est. in Tim. Pla. 1°. 287. C
 Plantę principium in se motus habent. de subs. facul. nat. 1°. 230. C
 Plantę habent motum internum. de subs. fac. nat. 1°. 230. G
 Plantę proprium habent motum, externū minime. in tim. Pla. 1°. 287. E
 Plantę habent motum progressiuum. in Tim. Pla. 1°. 287. E
 Plantę à natura reguntur. contra Iulianū. Ex. 68. A
 Planta perfecta quā. de mar. 3°. 46. B
 Plantę sunt numerosissima. 6°. de simp. med. fa. 5°. 39. F
 à Plātis alimenta sumuntur. 2°. de alim. facul. 2°. 16. A

Plantę cibi omnium animalium. 1°. de elem. 1°. 7. F
 Plantę integrę comeduntur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Plantę prius probandę gustu, & olfactu quam comedantur. 2°. de ali-
 ment. facul. 2°. 24. E
 de Plantę tēperamēto indicant odor, & sapor. 2°. de alim. fac. 2°. 24. E
 de Plantę tēperamento indicant succus, & consistentia. 2°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 24. E
 Plantarum succi gustandi. 2°. de alim. fac. 2°. 24. E
 Plantarum singulę partes examinandę sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 24. E
 Plātę alię hñt vim in caulę, ac stipite, alię in radice. 2°. de al. fa. 2°. 24. D
 Plantę agrestes quę. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Plantę agrestes sunt prauī succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Plantę spinosę quę. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Plantę domesticę sunt longa experientia à nobis comprobata. 2°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 22. C
 à Plātis postq̄ fuerint collectę ac repositę primo deflūt quicquid aquo-
 sum est, ac tenue, post ēt aliquid humidi naturalis. 1°. de al. fa. 2°. 11. F
 Plantarum succi habent duplex excrementum tenue, aereum, crassum,
 & terrestre. 2°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 13. F
 in Plātis, & metallis sunt recrementa. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. H
 Plantę in muria vel acetū seruata p̄uocāt appetētiā. 2°. de al. fa. 2°. 22. C
 Plantarum fructus sunt ab arboribus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. D
 in Plantarum folijs mel oritur. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
 Plantę marmę, & melli dant aliquid. 3°. de alim. fac. 2°. 32. F
 Plantę medicamentosa habent radices folijs pręstantiores. 2°. de alimen-
 torum facul. 2°. 24. D
 Plantę viridis corona ob æstum. de caus. procatar. 3°. 96. A
 in Plātis quo modo vermes. an animal sit. 1°. 328. B
 PLANTA quę. introd. 1°. 33. E
 Planta in pede quid sit. de ossibus. 1°. 43. G
 Planta ex quibus composita. de ossibus. 1°. 43. G
 Plantę pars prima dicitur tarsus. de musc. diff. 1°. 52. B
 Plantę pedum cutis est iuncta musculis. 11°. de vsu partium. 1°. 190. D
 ad Plantam spica. de fascijs. 7°. 306. B
 PLANTAGO quid & eius vires. de simp. med. Sp. 89. A
 Plantago ex quibus composita. 3°. de com. med. sec. lo. 5°. 146. H
 Plantago est frigida, & sicca in secūdo ordine. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. G
 Plantago excedit omnia medicamenta refrigerantia, & adstringentia.
 6°. de sim. med. facul. 5°. 43. G
 Plantaginis succus refrigeratior est. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 189. A
 Plantaginis succus pro dolore capitis calido. de rem. par. fac. 7°. 153. E
 Plantago ad constringendum. de dynam. Sp. 35. F
 Plantago adstringens leue. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Plantaginis succus sifit sanguinem. introd. 1°. 56. F 5°. met. me. 7°. 31. G
 Plantaginis succus sāguinē excreatibus vtiliter dat. de sim. m. Sp. 89. A
 plātę folia cōrrita cū pane iposita strīgūt, et siccat. de sim. m. Sp. 89. A
 ex Plantagine cataplasma reprimat, & simul digerit carbunculos. 14°.
 meth. me. 7°. 90. B
 Plantago discutit. de remed. par. fac. 7°. 155. E
 Plantaginis simile in viribus sedum. de simp. med. Sp. 91. A
 PLANIGIES in homine quę. introd. 1°. 33. E
 PLANT pedes quisint. de art. com. 3°. 7°. 278. H
 PLANA est intrinsecus figura cordis qñ dilatatur. de ana. viuo. Sp. 56. C
 Plani ossa qualia. 3°. de vsu partium. 1°. 130. C
 PLANA organa quę sint. de machi. 7°. 309. D
 cur Plana collocantur organa. de machi. 7°. 310. E
 Plana scala quo modo collocanda. de machin. 7°. 313. G
 in Plana scala ad humeri caput restituendum quando in alam excedit.
 de machina. 7°. 313. G
 PLASTAE in secundo ordine prope Mercurium iuxta veterem pistu-
 ram. in orat. suaso. 1°. 2. F
 Plasta faciūt quę pulcherrima in spē mediū aspiciētes. 1°. de tē. 1°. 15. A
 PLASTICE ars nobilis. in orat. suaf. 1°. 5. G
 PLASTICIS malum vocatum, & cur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. H
 PLATANVS arbor frigida p̄ capite. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. H
 Platanus humida, & frigida parum recedit à mediocritate. 8°. de simp.
 med. fac. 2°. 19. H
 Platani folia habent gustum pomi. 2°. de alim. fac. 5°. 58. G
 Platani foliorum puluis arteriam offendit, & omnes sensus. 8°. de simp.
 med. fac. 5°. 58. G
 Platani cortex vlcera vetera, & sordida sanat. 8°. de sim. me. f. 5°. 58. G
 Platani cortex ad dentiū dolores adhibetur. 8°. de simp. med. fa. 5°. 58. G
 Platani cortex

Platani cortex ambustus lepras sanat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. G
 Platani pilule ad ulcera ambusta adhibentur. 8°. de sim. med. fac. 5°. 58. G
 PLATO fuit post Homerum. 6°. de decre. Hippo. 1°. 267. D
 Plato philosophorum eminentissimus. 3°. de decre. Hipp. 1°. 244. B
 Plato Socraticus. de hist. philos. Sp. 2. E
 Plato confirmavit dogma stoicum. 4°. de decret. Hippo. 1°. 253. H
 Plato, & Hippocrates dedere exempla ad artes, & vitæ actiones. 9°. de decretis Hippocratis. 1°. 280. C
 Plato imitator Hippocratis. 1°. de vsu partium. 1°. 114. E
 Plato aduersatur Hippocrati. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. B
 Plato, & Hippocrates ponunt tria principia. 6°. de dec. Hipp. 1°. 260. E
 Platonus recedit ab Hippocratis placitis. contra Iulianum. Ex. 67. D
 Plato habet diuersam familiam cum Hippocrate. 3°. de vsu par. 1°. 133. C
 Plato multa docuit non scripta. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. H
 Plato cur Timæo Timæum applicauit, & Parmenidem Parmenidi, & Zenoni, & non Socrati. 9°. de decret. Hipp. 1°. 284. D
 Plato senex Timæum scripsit. 8°. de decret. Hipp. 1°. 277. A
 fm Platonē aer ambiens corpus thoracem replet. in tim. Pla. 1°. 289. F
 Plato, & Hippocrates primi omnium de anima recte senserunt. 5°. de decretis Hippocratis. 1°. 258. D
 Plato inuenire vult naturam animæ, vt Hippocrates inuenit naturam corporis. 1°. methodi medendi. 7°. 3. D
 Platonis testimonium librum de natura humana esse Hippocratis. de natura humana, com. 1°. 1°. 33. G
 Plato animarum facultates vocat animarum species. in tim. Pla. 1°. 287. D
 Platonis opinio de animæ partibus. 5°. de decret. Hipp. 1°. 258. E
 Plato tres animæ partes posuit. de hist. philos. Sp. 5. A
 Plato, & Aristoteles de partibus animæ non multum differunt. 7°. de decretis Hippocratis. 1°. 268. C
 Platonis visum non est eandem esse substantiam rationalis partis animæ, & irascibilis, ac concupiscibilis. in tim. Plat. 1°. 287. C
 fm Platonem animæ pars appetitiva, & concupiscibilis vbi sit sita. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 267. A
 fm Platonem pulchritudo animæ quæ. 5°. de decret. Hipp. 1°. 256. A
 Plato semper dicit animalia animata. de subst. fac. nat. 1°. 230. B
 Plato appellat lapides, herbas, & ligna inanimata. de sub. fa. 1°. 230. B
 fm Platonem morbus animi qui. 5°. de decre. Hipp. 1°. 256. A
 Plato pertractauit quæ pertinerent ad remedia perturbationum animi. de cog. cur. animi morb. 2°. 50. D
 Plato fecit similitudinē animæ ad fabulosa aialia. in tim. Plat. 1°. 287. D
 Plato vocauit aquæ ductū sanguinis lationē p. venas. in ti. Pla. 1°. 288. C
 fm Platonem ars, τἐχνη, id est exercitatio, experientia in quo consistat. aduers. emp. med. 1°. 35. E
 Plato quid sentiat de bile, & quos gignat morbos. contra Iul. Sp. 67. F
 Plato vitur calido, frigido, humido, sicco alijs veluti agentibus; alijs veluti patientibus. 2°. de nat. fac. 1°. 299. G
 Plato vocat calorem ignem. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. E
 Plato vocat ignem caliditatem in corpore. in tim. Plat. 1°. 288. C
 Platonis collustratio quid sit. de hist. philos. Sp. 9. D
 Platonis libri de definitione. 4°. de diff. puls. 4°. 67. D
 Platonis diuisiua via. 1°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 94. E
 Platone elimatus egit de duro, & molli. Aristoteles. 3°. de diff. p. 4°. 63. E
 Plato dicebat expirationē, & receptionē aeris p. insensibiles meatus fieri per duos semicirculos, Erasistratus p. circulum. in tim. Pl. 1°. 290. A
 Plato idem cum Hippocrate sentiret si poneret attractionem, & non circumpulsionem. in tim. Plat. 1°. 290. C
 Platonis errores in febribus, & humoribus. 8°. de dec. Hippo. 1°. 277. B
 Plato gymnasticā nō salubrem, sed exercitatoriā vocat. ad Thr. 2°. 107. D
 Plato magis pædoteibam, quā gymnastam appellabat. ad Thr. 2°. 107. B
 Plato solus ideas introduxit. de hist. philo. Sp. 3. G
 Platonis error de inspiratione. 8°. de decret. Hipp. 1°. 278. D
 Platonis logicam adducit author libri de spermate. de sperm. Sp. 40. D
 Plato posuit recti motus genera sex. de hist. philo. Sp. 8. F
 Plato quo modo tractet res naturales. de subst. facul. nat. 1°. 230. B
 Plato de nominibus nō esse habendam curam cui multarum ac magnarū rerum inuestigatio præponitur dicit. 2°. de diff. feb. 3°. 38. C
 Plato passionē notat oēm motū ab altero in alterū. de symp. diff. 3°. 10. D
 Plato de perspiratione, non de respiratione egit. 8°. de decr. 1°. 278. A
 Plato quid sentiat de pituita, & atra bile, & quos pariant morbos. contra Iulianum. Ex. 67. E
 fm Platonem potus fertur ad pulmonem. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. H
 Plato egit de cura victus pregnantis. 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. D

Plato egit de puerorum in vtero formatione, & de cura cum orti sunt
 Plato egit. 5°. de decret. Hippo. 1°. 257. D
 Plato optime tractauit de simili, & dissimili. 9°. de decr. Hipp. 1°. 280. F
 Plato, & Hippocrates inuentores ascensus, & descensus similium, & dissimilium ab vniuersali & gñalissimo ad singulare. 9°. de d. 1°. 283. G/H
 fm Platonem stirpes sentiunt. in Tim. Pla. 1°. 287. C
 Plato vocauit venas maximas dorsales. in Tim. Pla. 1°. 287. G
 Plato Aristoteles, & Chrysippus de virtutum differentia discrepant, sed conueniunt in conclusione. 5°. de decr. Hipp. 1°. 258. F
 Plato dicit vngues esse munimentum. 1°. de vsu partium. 1°. 114. F
 Plato mire errat in vnguuium vtilitate. 1°. de vsu partium. 1°. 114. E
 Plato nominat voluptatem passionem. de symp. diff. 3°. 10. D
 Plato quo modo laudetur à Galeno. 3°. de decr. Hipp. 1°. 244. B
 Platonem non semper probat Galenus. de subst. facul. nat. 1°. 230. C
 Plato in quibus negligens. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. A
 Platonis error. 8°. de decre. Hipp. 1°. 277. G
 Platonis catapotium. 7°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 182. C
 Platonis catapotium ex Marrubio. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 182. C
 PLATYCORIASIS affectus pupillæ. introd. 1°. 58. D
 ΠΛΑΤΥ os id est latum, pars spina. 12°. de vsu par. 196. G/13°. 1°. 201. E
 PLATYSMA quid. 2°. de cōp. me. per gene. 226. C/4°. 237. G/5°. 245. B
 Platyisma emplastrum à latitudine. 4°. de com. med. per ge. 5°. 237. G
 PLAVSTRVM quot lignis parandum. 9°. de decret. 1°. 284. F
 PLEBEIORVM, & doctorum inter se ipsos pugna. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 79. G
 Plebeius secundum naturam se habens opiniones habet quouis sophista meliores. 8°. meth. me. 7°. 54. A
 Plebei quæ non intelligunt admirantur. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 142. A
 ΠΛΕΥΡΑ ΔΙΚΤΥΩΣΙΔΕΣ, hoc est plexus retiformis. 4°. de vsu p. 1°. 139. B
 ΠΛΕΥΡΑ, & ΠΛΕΥΡΑ in vtroq; numero Vergilias græci appellant. in 1°. de morb. vul. com. 1°. 101. H/com. 2°. 3°. 107. G
 Pleiadum ortus quando. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Pleiadum ortus est principium æstatis. com. 3°. aph. 14°. E8. 22. F
 Pleiadum occasus quando de dynamidijs. Sp. 20. C
 Pleiadum occasus est principium hyemis. com. 3°. apho. 14°. Ex. 22. F
 Pleiadū occasus cōsideradus ad morborū crises. de aere, aq. & l. 2°. 4. D
 cum PLENILVNIO principium mensis habet proportionem æstatis ad hyemem. 3°. de diebus dec. 4°. 158. B
 Plenilunij breues mutationes. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
 PLENITVDO, & multitudo noia cognita apud medicos, & ignorata. de mult. 3°. 76. B
 de Plenitudine liber ante librum de curandi ratione per sanguinis missionem legendus. de curandi rat. per sag. miss. 6°. 16. D
 de Plenitudine Galeni opinio. de mult. 3°. 76. H
 Plenitudo continens causas morborum fm Iulianum. cōtra Iu. Ex. 68. D
 Plenitudo morborū continens causas fm Thessalum. cōtra Iul. Ex. 68. E
 Plenitudo causa antecedens. contra Iulianum. Ex. 68. G
 Plenitudo fm Asclepiadem nunq̃ est causa continens. con. Iul. Ex. 68. H
 Plenitudini contraria est euacuatio. de opt. sect. 1°. 25. F
 Plenitudo duplex. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. E
 Plenitudo duplex quo ad vires, & quo ad cavitatem vasorum. de natura humana, com. 2°. 7°. 181. F/contra Iulianum. Ex. 69. A
 Plenitudinis qualitas vnde cognoscatur. de cur. rat. per san. mis. 6°. 17. C
 Plenitudinis ventris sensus non est idem apud omnes. de mul. 3°. 76. F
 Plenitudo quo ad vasa quō aucta cognoscatur. de cur. ra. p. san. m. 6°. 17. C
 Plenitudo quo ad vasa statim euacuanda, & quas facere possit egritudines. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. B
 Plenitudo quoad vires quomodo aucta cognoscatur. de cur. rat. 6°. 17. C
 Plenitudine vasa robustiora non fiunt. de mult. 3°. 78. D
 Plenitudo quo ad vires facile in putredinem vertitur. de curandi ratione per sang. miss. 6°. 17. A
 Plenitudo quo ad vires inanitione non dissoluitur. contra Iul. Ex. 69. F
 Plenitudo in quo sit. de mult. 3°. 81. G
 Plenitudo quibus magis aggregatur, & quā vbi. de mult. 3°. 82. D
 ob Plenitudinem sanguinis solum venæ rumpitur. 5°. de lo. af. 4°. 32. D
 Plenitudo aliorum humorum à sanguine quæ sit. 2°. de compositio. medi. ca. secundum locos. 5°. 132. D
 Plenitudo humorū crudorum qualis. de curan. rat. per sang. mis. 6°. 18. F
 Plenitudo ad ενχυμα id est infusionem. de mult. 3°. 78. D
 Plenitudinē boni habitus senes nō possunt suscipere. 2°. de loc. af. 4°. 11. F
 Plenitudo à morbis quid faciat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Plenitudo

Plenitudo varios parit morbos. com. 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 à Plenitudine grauitas, & distentio vasorum est. de opt. sect. Isa. 23. B
 Plenitudine distendi ac rûpi, ipsorum continentium vasorum est affectus, nō
 aut cuiuspiā ex quatuor particularū priu facultatibus. de mul. 3°. 77. E
 in Plenitudine Thorax vehementer dilatatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A
 Plenitudinem antecedere grauitatem, & plenitudinem sequi grauitatē
 differunt. de mult. 3°. 77. H
 à Plenitudine virtutem velut onere aggrauante & ad officia inualidā
 efficiente fit tremor. de trem. palp. 3°. 52. H
 in Plenitudine suffusioni similia symptomata. 4°. de loc. affe. 4°. 22. D
 ex Plenitudine morbus quo modo in iecore. 5°. de loc. affect. 4°. 33. H
 à Plenitudine dolores quales. 3°. de loc. affect. 4°. 20. F
 ob Plenitudinē vesicæ vrina quādoq; supprimitur. 6°. de lo. af. 4°. 38. H
 ex Plenitudine laborantium cura. introd. Isa. 55. E
 Plenitudo quibus exhauriatur. de curan. rat. per sang. missi. 6°. 18. E
 in Plenitudine vtrāq; opus est euacuatione. de cur. ra. p. san. m. 6°. 16. E
 in Plenitudine cur purgatio non facienda ante venę sectionem. de ren.
 affect. dign. & med. 7°. 193. E
 Plenitudo venę sectione euacuatur. de ven. sect. aduers. Eras. 6°. 15. A/
 commentario 6°. apho. 47°. Ex. 52. B
 pro Plenitudine sola demenda in vere quę vena secanda. de curan. rat.
 per sang. missi. 6°. 21. A
 Plenitudo crudorum humorum nunquam est tanta, vt venę sectionē pro
 hibere possit. de curan. rat. per sang. missi. 6°. 19. D
 PLENIVS pro fortius. com. 4°. aph. 9°. Ex. 28. B
 pro PLENO τὸ πλεον. 4°. de dignosc. puls. 4°. 84. A
 de Pleno. 3°. de diff. puls. 4°. 62. B
 Plenum, & vacuum quę sint vocabula. 4°. de dignosc. puls. 4°. 85. C
 Plenum contrarium laxo. 4°. de dign. pul. 4°. 85. C
 Plenum quid significet. 4°. de digno. puls. 4°. 84. F
 Plenum quid sit. 3°. de diff. puls. 4°. 62. B
 Plena loca quę dicantur. 3°. de diff. pul. 4°. 62. B
 Plena, & vacua loca quę. 4°. de dign. pul. 4°. 85. B
 Plenum vinum quod dicatur. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Plena, & vacua vna quę. 4°. de dign. pul. 4°. 85. B
 Pleni homines quomodo intelligantur. 3°. de diff. puls. 4°. 62. C
 Pleni magis pauperibus sunt diuites. 1°. meth. med. 7°. 72. B
 Pleni videntur quibus nascitur morbus in vesica. de dyna. Sp. 19. H
 Plena, & graues sunt venę temporum edito hoī, si conceptū fuerit sper
 ma à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 Plenas venas habet conceptus in horis bilis. de spermate. Sp. 37. C
 in Plenorum vrinis est subsidentia multa. 1°. de crisi. 4°. 130. C
 Plena vrina, & subnigra superius, & inferius claritatem habens infe
 rius dolorem renum, & superius grauitatem capitis significat obtura
 tionemq; aurium, & narium. de dynamidijs. Sp. 35. D
 de Pleno pulsu secundum Galenum. 4°. de digno. puls. 4°. 85. D
 Plenus, & vacuus pulsus qui. 3°. de diff. puls. 62. D/4°. de dignosc. puls.
 4°. 84. E/comp. puls. Sp. 65. H
 Plenus, & humidus pulsus à sanguine fit. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Plenus pulsus, honestus, & æqualis à phlegmate fit. de dyna. Sp. 19. F
 Pleni quę appetant. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. H
 Plenum corpus quid expeat. de sim. me. fac. 5°. 32. H
 Pleno corpori cur non debent applicari digerētia. 13°. meth. me. 7°. 86. C
 Plenis crudis humoribus adeo vt robur virium absit non est secanda ve
 na. de curan. rat. per sang. missi. 6°. 18. C
 Pleni qui sunt debent venę sectione purgari, non pharmaco. commenta
 rio 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Pleni in pestilentia purgandi. 1°. de diff. feb. 3°. 32. E
 Pleni corpus carne carens quomodo ab aqua calide mediocri perfusio
 ne tractetur. de ijs, quę in medicat. fiunt. commen. 3°. 7°. 215. H
 non Plenum corpus carne carens quo modo ab aqua calide mediocri
 perfusione tractetur. de ijs, quę in med. fi. commentario 3°. 7°. 215. H
 PLEONASMO figura vsus esse Hippocratem iudicat. Galenus. com.
 mentario 4°. apho. 48°. Ex. 33. D
 PLETHORA quid significet fm Erasistratæos. 2°. de com. medica. sec.
 locos. 5°. 132. D
 Plethora ab Erasistrato dī multitudo in venis. de caus. procat. 3°. 99. D
 Plethora quo modo ab empiricis intelligatur. de mult. 3°. 79. H
 Plethora quid. 3°. de sanitate tuenda. 81. A/6°. 2°. 100. D/4°. methodi me
 dendi. 25. B/13°. 7°. 81. H
 Plethora propria quę. contra Iulianum. Ex. 69. G
 Plethora est sanguinis abundantia. 13°. meth. med. 7°. 80. H

Plethora meminit. 11°. meth. med. 73. E/13°. 80. H/ 7°. 81. H
 Plethora qui affectus sit. de mult. 3°. 78. D
 Plethora & cacochymia differunt. de mult. 3°. 81. E
 Plethora ex recentibus cruditatibus. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 98. A
 Plethoram cito incurrunt aliqui ex carnibus suillis, & panibus, & ex
 caseo. 1°. de alim. facul. 2°. 10. B
 Plethoris quę lassitudo superuenit. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
 à Plethora cur inflamatioes, Erisipelata, & herpes. 2°. de di. f. 3°. 40. G
 à Plethora qñq; sit febris. 6°. de vsu. par. 1°. 155. E/1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 Plethoram qui vult cognoscere quid agere debet. de mul. 3°. 78. C
 Plethora inditia. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 151. A
 Plethora quibus curetur. 13°. meth. med. 7°. 81. H
 in Plethora quomodo procedendum. de const. ar. Isa. 42. E
 in Plethora primo totū euacuandū, quā pars laxetur. de sect. Isa. 18. D
 in Plethora cucurbitularum vsus non conuenit. de cuc. sca. 6°. 3. B
 in Plethora sāguis mittit p venā, & p scarificationē. 13°. me. m. 7°. 81. B
 in Plethora vena secanda est. de remed. par. fac. 7°. 160. C
 Plethora non existente venam secat Hippocrates in costarum istā. de ar
 tic. commentario 3°. 7°. 275. G
 Plethora non existente vena quandoq; secanda. de artic. cō. 3°. 7°. 275. G
 Plethora etiam absq; sanguinis missione sanatur. de victus ratione in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. H
 Plethora vel cacochymia quando non adsunt statim deueniendū ad loca
 lia remedia. 6°. de com. med. sec. loc. 5°. 166. H
 Plethoram, & cruditatem habentes non sunt in balneo inungendi. 2°. de
 simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 15. H
 PLETHORICVM corpus quid sit. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 Plethoricum quod corpus breui fiet. de caus. morb. 3°. 7. F
 Plethorici ignaui, & pigri ad motum sunt. 2°. de san. tuen. 2°. 73. E
 Plethorica dispositio quando fiat. 1°. de diff. feb. 3°. 31. F
 Plethorici facile ex morsu phlegmonem recipiunt. 4°. de compositione
 medic. per genera. 5°. 236. F
 Plethoricos morbos facit incidere vacuatio sanguinis recentia. in 1°. error
 rhe. commentario 3°. 4°. 185. D
 Plethoricus morbus vt sit phlegmone quid exit. contra Iulia. Ex. 69. D
 Plethoricum corpus multi cibi calefaciunt. de victus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7°. 145. D
 Plethoricis dispositionibus somni caput implentes aggrauant cerebrum.
 comen. 4°. apho. 67°. Ex. 34. F
 Plethoricum. com. 6°. apho. 31°. com. 4°. apho. 73°. 35. H/ Ex. 49. F
 in Plethorico morbo non est facies ab Hippocrate in prognosticis descri
 pta. in prognost. commenta. 1°. 4°. 191. F
 Plethorici casus sunt tubercula, & dolores articularum. commentario
 4°. aphorismo 45°. Ex. 32. G
 Plethorico an vena secanda. de subfig. emp. Isa. 32. E
 Plethoricū, vel cacochimū qñ fuerit corpus statim vtimur venę sectione,
 purgationibus, clysteribus, ac inedia. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 166. H
 Plethoricis morbis qui corripiuntur æstate, illis vere vena secanda. de
 curandi rat. per sang. missi. 6°. 17. E
 ex Plethorica vocata syndrome sanguinis mittendi quantitas sumitur.
 de curan. rat. per san. missi. 6°. 18. D
 absq; Plethorica syndrome quando sanguis detrahatur. de victus ratio
 ne in morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. H
 Plethoricus febricitans qbus curādus, & quibus nō. 13°. me. m. 7°. 82. A
 Plethoricis non sunt tuta medicamenta nihil repulsoria facultatis habē
 tia. 1°. de compositio. medicam. per genera. 5°. 215. H
 ad Plethoricos. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. B
 PLETHOS est cum inter se succi æqualiter sunt adaucti. 13°. methodi
 medendi. 7°. 81. H
 PLETHRVN quid sit. 2°. de san. tuen. 2°. 74. F
 Plethrum dicitur sexta stadij pars. 2°. de san. tuen. 2°. 73. F
 PLEVRITICI peripneumonici dicuntur qui laborant plenitudine, &
 peripneumonia, & licet habeant febrem, non dicuntur febrientes.
 com. 4°. apho. 73°. Ex. 35. H
 Pleuriticis quibusdam cur dotet iugulum. 2°. de loc. affect. 4°. 11. C
 Pleuriticorum dolor cur quandoq; ad præcordia. 2°. de loc. aff. 4°. 11. C
 Pleuritica febris. in 6°. de morb. vulgaribus, com. 1°. 3°. 159. D
 Pleuriticorum spiritus qualis. 3°. de diff. resp. 3°. 72. B
 Pleuriticorum pulsus qualis. de puls. ad Tyr. 45. A/B/4°. de caus. puls.
 4°. 100. F/ de dyna. 34. H/comp. puls. Sp. 65. G
 Pleuriticorum proprius est pulsus serrans. de puls. ad Tyro. 4°. 45. C
 Pleuritici cur pulsus duriores habeant peripneumonici. 4°. de præs
 gitione

gitione ex pulsibus. 4^a. 120. B
 Pleuriticorum urina pinguis, et rufa mortē futurā oñdit. de dyn. Sp. 34. H
 Pleuriticorum urina alba, & subliuida mortē demonstrat. de dy. Sp. 34. H
 Pleuriticorum urina tenuis habens veluti limum liuidum indigestionem
 aut mortem nunciat. de dynamidijs. Sp. 34. H
 Pleuriticorum urina tenuis, & saniosa si in initio aegritudinis venerit &
 per multos dies manserit phrenitim futuram nunciat. de dy. Sp. 34. H
 in Pleuriticis urina alba aut subliuida significat mortē. de dy. Sp. 35. D
 Pleuriticorum sputa qualia & quid significant. 2°. de crisi. 4^a. 137. F
 Pleuritis vna salus est virium robur. 10°. me. meth. 7^a. 63. H
 Pleuriticum si quid fuerit quid fieri debeat. praesag. exper. confir. 78. E
 de cathartics. Sp. 95. C
 Pleuriticorum tñm cibis est chōdrus. de vic. ra. in morb. acu. cō. 1°. 7^a. 115. D
 Pleuriticorum tantum medicamentum est oxymeli. de victus ration. in
 morbis acutis, commentario 1°. 7^a. 115. D
 Pleuritis datus cholagoga. de dynamidijs. Sp. 20. G
 Pleuriticum medic^m purgans. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 144. C
 Pleuritis facultates. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. B
 Pleuritis medicamenta quae dicantur. introd. Isa. 55. G
 Pleuritis cur dicta medicamenta. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. E
 Pleuriticum puero & seni non est secunda vent. de subfig. emp. Isa. 32. E
 Pleuritis senes valde non phlebotomandi. de sect. Isa. 18. B
 in Pleuritis, & peripneumoniacis affectibus expuitionibus ex pulmo-
 ne confert butyrum. 16°. de simp. med. fac. 5^a. 74. D
 Pleuritis prodest diapenidion magnum. de dynamidijs. Sp. 26. D
 Pleuritis datur Theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de anrid. 5^a. 116. B
 ad Pleuriticos. 7°. de com. med. sec. lo. 181. F/185. B/8°. 195. B/9°. 202. D/
 203. C/5°. de comp. med. per ge. 249. B/7°. 5^a. 265. G
 Pleuritis natura siccī & pleuritis natura humidī, casus. de vict. rat.
 in morbis acutis, commen. 1°. 7^a. 115. A
 de PLEURITIDE potissimum agit Galenus. de vict. ratio. in morbis
 acutis, commen. 3°. 7^a. 133. C
 Pleuritis vnde nomen sortita. 2°. me. meth. 7^a. 9. D
 Pleuritis a parte patiente nominatur. 1°. de arte cur. at Glauco. 7^a. 95. F
 Pleuritis quid. fin. med. 47. C/Intro. Isa. 55. G/4°. de cau. pul. 4^a. 100. G/
 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 101. D
 Pleuritis, & peripneumonia quo modo differant. de vict. ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 3°. 7^a. 133. A
 Pleuritis, peripneumonia, & anginae concursus quomodo differant.
 4°. de locis affectis. 4^a. 24. D
 Pleuritis, & peripneumoniae communia. de subfig. emp. Isa. 32. E
 Pleuritis est morbus acutus. introd. Isa. 55. E/de vict. rat. in morb. acut.
 com. 1°. 7^a. 108. G/com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
 Pleuritis est inflamatio. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 100. C/c. 1°. aph. 12°. Ex. 6. C
 Pleuritis causa. introd. Isa. 55. G
 Pleuritis ex sanguine. 4°. de caus. pul. 4^a. 100. H/de sperm. Sp. 38. B
 Pleuritis faciens humor ubi colligatur. de anat. par. Sp. 43. A
 Pleuritis affectio quae, & qualis casus. 2°. de loc. affect. 4^a. 14. G
 Pleuritis faciunt aquae paludosa hyeme. de bon. aquae. Sp. 75. D
 Pleuritis nō addiscitur in Dione pleurítico nec artes. addiscuntur in par-
 ticulari. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
 Pleuritis quo modo fiat. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 113. H
 Pleuritis habet notas perfectas. 12°. me. met. 7^a. 79. A
 Pleuritidem quatuor perficiunt. 2°. de diff. resp. 3^a. 66. E
 Pleuritidis signa propria. 2°. de def. resp. 3^a. 66. C/1°. de cris. 4^a. 126. H
 in Pleuritide symptomata necessaria. de const. ar. Isa. 40. E
 Pleuritis exquisita ubi fiat. 5°. de loc. affe. 4^a. 29. G
 Pleuritis cur non facta in constitutione frigida, & humida. in 1°. de mor-
 bis vulgaribus, commentario 2°. 3^a. 108. H
 in Pleuritide diuersi decubitus. de const. ar. Isa. 40. E
 in Pleuritide cur dolor. de const. ar. Isa. 40. D
 Pleuritide non statim significat dolor in costarū notharum loco, & quan-
 do est indicandus pleuriticus. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. D
 in Pleuritide q̄ pars patiat, & qd̄ genus doloris. 2°. de cris. 4^a. 137. E
 in Pleuritide membrana cingens costas erosa. 5°. de loc. affect. 4^a. 29. H
 in Pleuritide diuersi sunt dolores laterum. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. D
 quae Pleuritis afficiat partes inferiores, & quae superiores. de vic. rat.
 in morb. acu. commentario 2°. 7^a. 117. C
 Pleuritis mittit dolorem ad ingulū, vel praecordia. 5°. de loc. eff. 4^a. 31. D
 Pleuritis quae ad ingulū, & quae ad praecordia. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. G
 in Pleuritide cur dolor quandoq; ad hypocondrium, quandoq; ad cla-
 niculam. de const. ar. Isa. 40. F

Pleuritis ad claniculam. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
 Pleuritis ad praecordia. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
 Pleuritidis dolores qñ desinunt. de vic. ra. in mor. ac. commē. 1°. 7^a. 113. B
 Pleuritis habet febrem acutam. de caus. puls. 4^a. 100. G
 in Pleuritide cur febris. de const. ar. Isa. 40. D
 Pleuritides diuersas hñt febres. de vic. rat. in morb. ac. com. 2°. 7^a. 121. F
 Pleuritis, & phrenitis vt plurimum habent tertianas febres. commen-
 tario 1°. aphorismo 12°. Ex. 5. D
 in Pleuritide quando febris vehemens, & cur. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. G
 in Pleuritide cur pulsus alteratur. de const. ar. Isa. 40. E
 Pleuritidis pulsus qualis, & quid significet. 2°. de crisi. 4^a. 137. G
 in Pleuritide semper caput laeditur. 4°. de caus. puls. 4^a. 100. H
 ex Pleuritide fiunt deliria. 5°. de loc. affect. 4^a. 31. F
 in Pleuritide cur fiant deliria. 2°. de diff. resp. 3^a. 66. G
 in Pleuritide cur spiratio agra. de const. ar. Isa. 40. D
 in Pleuritide spiritus paruus ac creber. de const. ars. Isa. 40. E
 in Pleuritide, & peripneumonijs densus, & magnus sit spiritus. 3°. de
 difficultate respirationis. 3^a. 71. C
 Pleuritis pernitiōsa qualem habet respirationē. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. H
 Pleuritis quando praecessit humores in pulmone. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. F
 Pleuritis quando dicitur incipere. 1°. de crisi. 4^a. 127. F
 in Pleuritide secūda accessio vt plurimū fit tertia die. 1°. de cri. 4^a. 127. G
 in Pleuritide principium quantum duret. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
 in Pleuritide, & Peripneumonia sputum tenue significat principium. de
 tot. morb. temp. 3^a. 88. G
 in Pleuritide augmentum quando. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
 in Pleuritide status quando. 1°. de crisi. 4^a. 132. E
 in Pleuritide inclinatio quando. 1°. de crisi. 4^a. 132. E
 Pleuritis magna quae, & quae parua. 1°. de crisi. 4^a. 126. A
 Pleuritidis magna omnia symptomata habet septum transuersum affe-
 ctum. 4°. de praesag. expul. 4^a. 120. C
 in Pleuritide quando dolet septum transuersum. 2°. de loc. affe. 4^a. 11. C
 in Pleuritide qñ dolor augetur. de vic. ra. in morb. acu. cō. 2°. 7^a. 116. C
 in Pleuritide grauitas qñ fiat. de vic. rat. in morb. acu. cō. 2°. 7^a. 117. C
 Pleuritis quot diebus habeat indicationem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
 Pleuritis magna, & brevis quo modo indicetur. 2°. de crisi. 4^a. 137. G
 in Pleuritide quando citius, & quando tardius fiat indicatio. de victus
 rat. in morb. acut. com. 1°. 7^a. 112. G
 in Pleuritide qui obeūt septimo die. de vic. ra. in morb. a. cō. 1°. 7^a. 114. A
 Pleuritis quae signa habeat concoctionis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
 Pleuritis quo modo finiat. 3°. de cri. 4^a. 139. E
 Pleuritis facit tussim. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. G
 in Pleuritide cur statim tussis adest nō tñ statim sputa. 2°. de cri. 4^a. 137. F
 in Pleuritide cur multū aliqui expuunt, alij parū. de const. ar. Isa. 40. G
 in Pleuritide primo sputa, deinde vrinae consideranda, quia pleuritis est
 cum febre. 1°. de crisi. 4^a. 128. D
 in Pleuritide, & pulmonis passionibus sputa comparantur vrinae subli-
 dentis. 1°. de crisi. 4^a. 132. D
 in Pleuritide cur sputū sanguinolētū, & biliosum. de cōst. art. Isa. 40. G
 in Pleuritide cur sputum cruentum. de const. ar. Isa. 40. G
 in Pleuritide humor sanguineus cur aequissimus. de const. ar. Isa. 40. H
 in Pleuritide cur sputum flauum. de const. ar. Isa. 40. G
 in Pleuritide sputum magis biliosum. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. B
 in Pleuritide cur humor biliosus, & pituitosus medij sint inter bonos,
 & prauos. de const. ar. Isa. 40. H
 in Pleuritide cur sputum spumosum. de const. ar. Isa. 40. G
 in Pleuritide cur sputum mgrum. de const. ar. Isa. 40. C
 in Pleuritide cur pnitiōssimus humor melancholicus. de cōst. ar. Isa. 40. H
 in Pleuritide cur sputa varia. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
 in Pleuritide sputa varia quid significant. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. C
 Pleuritidis morose signum est sputum glutinosum. de vict. rat. in morb.
 acutis, commentario 1°. 7^a. 113. H
 in Pleuritide sputa letalia quae. de tot. morb. temp. 3^a. 89. G
 in Pleuritide sputa minora, & exitialia. 2°. de crisi. 4^a. 137. G
 Pleuritidis exitialis signum. 4°. de praesag. expul. 4^a. 120. C
 in Pleuritide nihil expuere exitiale est. de const. ar. Isa. 40. H
 in Pleuritide facile expuere, & sine dolore optimum, & potissimum si
 coctum sit sputum. de const. ar. Isa. 40. H
 Pleuritis sicca q̄. 2°. de cri. 4^a. 137. F/de vic. rat. in morb. ac. c. 1°. 7^a. 112. F
 Pleuritis sine sputo quae. 5°. de loc. affect. 4^a. 31. D
 Pleuritides, et peripneumoniae grauissimae sunt in quibus nihil expuitur.
 in 3°. de morb. vul. commen. 1°. 3^a. 128. A
 in Pleuritide

in Pleuritide cruditas extrema est nihil expuere, & est vt in vrinis
aquosum. 1.º de crisiibus. 4.º. 132. D

Pleuritides incerta quæ. 5.º de locis affectis. 4.º. 31. D

Pleuritis quo modo finiat quandoq; 1.º de crisiibus. 4.º. 139. E

ex Pleuritide iuuenes raro moriunt. senes aut raro euadunt. de dy. Sp. 35. E

in Pleuritide quid agendū. de vict. rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 137. A

Pleuritidis curatio. introductio. 1.º. 55. G

in Pleuritide q̄ considerada. de vict. rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 143. F

in Pleuritide curanda Medicorum diuersitas. 9.º de decre. 1.º. 282. F

in Pleuritide antiquorum differentia in victu instituendo. 9.º de decre-
tis Hippocratis. 1.º. 283. A

in Pleuritide quidam cibum non mutant. 9.º de decre. Hippo. 1.º. 282. F

in Pleuritide cibandi ordo. de vict. rat. in morb. acu. com. 1.º. 7.º. 115. H

in Pleuritide quo modo cibandum post septimam. de victus ra. in morb.
acutis, commen. 4.º. 7.º. 143. H

in Pleuritide oxymeli valet. de vict. ra. in morb. acu. com. 3.º. 7.º. 129. D

in Pleuritide dat oxymeli in potu. de vict. rat. in morb. ac. c. 4.º. 7.º. 138. D

in Pleuritide si vires consent vsque ad vigorem oxymeli & aqua mul-
sa danda. de victus rat. in morb. acut. com. 1.º. 7.º. 115. D

in Pleuritide dat pisces coctos. de vict. ra. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 138. D

in Pleuritide vinum aliquibus dandum, aliquibus non. 9.º de decretis
Hippocratis. 1.º. 282. G

in Pleuritide quando dandum vinum dulce. de victus ratione in morb.
acutis, commenta. 3.º. 7.º. 126. B

in Pleuritide dat vinum. de victus rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 138. D

in Pleuritide quando obsunt vinum, mulsa, & oxymeli accepta ante
euacuationem. de vict. rat. in morb. acut. com. 1.º. 7.º. 114. B

in Pleuritide quando abstinendum a sorbitione. de victus rat. in morbis
acutis, commentario 1.º. 7.º. 114. E

Pleuritis, & sputum sanguinis quo modo curentur, cum sint morbi con-
trarij. commen. 1.º. aph. 16.º. Ex. 9.º. A

in Pleuritidis principio fomentis calidis experiendū. 9.º de dec. 1.º. 282. G

in Pleuritide tentandum est resolvere in principio fomentis. de vict. ra.
in morbis acutis, commentario 2.º. 7.º. 116. B

in Pleuritide hyssopus ex aqua mulsa datur. 5.º de loc. aff. 4.º. 34. H

in Pleuritide quandoq; balnea. 9.º de decr. Hippo. 1.º. 282. G

in Pleuritide sedatio doloris per sanguinis missionem, vel per medica-
mentum non est curatio symptomatis. 12.º meth. me. 7.º. 74. G

in Pleuritidibus sanguinem mittendū psuasit Gal. de cu. ra. p. san. 6.º. 18. E

in Pleuritide quando vena secanda. de victus rat. in morbis acutis, com-
mentario 2.º. 117. C de med. fac. par. 7.º. 165. H

in Pleuritide vena secanda viribus, anni tempore, & etate non prohi-
bentibus. in 6.º de morb. vulg. com. 3.º. 3.º. 179. B

in Pleuritide quando vena brachij interna secanda. de victus ratione in
morbis acutis, commen. 4.º. 7.º. 143. G

in Pleuritide sanguis ab eodem latere mittendus. de curan. rat. per san.
miss. 6.º. 20. A de vict. rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 143. G Sp. 78. B

in Pleuritide sanguinis mittendi quantitas. de vict. ra. in morb. acutis,
commen. 2.º. 117. C de com. 4.º. 7.º. 143. G

in Pleuritide Hippocrates secuit octaua die venam in cubito. commenta-
rio 1.º. aphorismo 12.º. Ex. 6.º. A

in Pleuritidem qui prompte incidunt illis vere vena secanda. de curan.
rat. per sang. miss. 6.º. 17. E

in Pleuritide an medicamentum dandum sit in principio. de vict. ratio-
ne in morbis acutis, commenta. 4.º. 7.º. 144. A

Pleuritici qñ sint purgandi. de vict. ra. in morb. acu. commē. 4.º. 7.º. 143. H

in Pleuritide quando dandū medicamentum. de med. fac. par. 7.º. 165. H

in Pleuritide quomodo subducendus venter. de victus rat. in morb. acu-
tis, commentario 2.º. 7.º. 117. H

in Pleuritide hiera ex collocynthide quæ habet elleborum, & non sca-
monium. de vict. rat. in morb. acu. com. 2.º. 7.º. 118. C

in Pleuritide dat Hippocrates veratrum nigrum, & peplium. de vict.
rat. in morbis acutis, commentario 2.º. 7.º. 117. H

de Pleuritidis medicamento Hippocratem reprehendit Galenus. de vi.
rat. in morb. acu. commentario 2.º. 7.º. 118. R

ad Pleuritidem valet Theriaca. de ther. ad Pijo. 5.º. 91. G

cōtra Pleuritim lenticula ex aceto. de vic. rat. in morb. ac. cō. 1.º. 7.º. 113. C

pro Pleuritide tenericula. de dynamidijs. Sp. 35. F

in Pleuritide vtitur ceromate. de vict. rat. in morb. ac. cō. 4.º. 7.º. 144. B

in Pleuritide electarium. de med. fac. par. 7.º. 166. A

in Pleuritide vnguentum bonum. de med. fac. par. 7.º. 166. A

in Pleuritide vñctiones. de victus rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 144. B

ad Pleuritidas. 7.º de comp. med. se. lo. 184. H/9.º. 5.º. 201. A de me. fac.
par. 7.º. 165. G de dynam. Sp. 33. E

Pleuritis vide lateralis morbus.

PLICATVR AE fetus naturales. de anatom. viuo. Sp. 52. D

Πλινθία quid appellet Hippocrates. de fract. com. 2.º. 247. B/ com. 3.º.
247. D de artic. commen. 4.º. 7.º. 289. E

Πλινθία quid significet. de fract. com. 3.º. 7.º. 247. D

Πλινθιν quid appellent Iones. de frac. com. 2.º. 7.º. 237. A

Πλημυγίς significat humidi cuiuspiam copiam. de victus ratione in
morbis acutis, commentario 3.º. 7.º. 131. D

PLINTHII laquei ratio qui dicitur etiam quadruplex circulus. de la-
queis. 7.º. 208. C

Plinbium Nilei ad quid factum, & quo factum. de machin. 7.º. 31. A

PLISTONICVS medicus grauiissimus. 8.º de decretis. 1.º. 276. B

Plistonius de medicamentis scripsit. 6.º de simp. med. fa. 5.º. 39. H

Πλινθος quid significet. 4.º de dign. puls. 4.º. 86. B

PLORANTES pueri inspirant inspiratione interrupta, & quare.
commen. 6.º. aphorismo 54.º. Ex. 53. C

PLORATVS quomodo sedatur. 4.º de decre. Hipp. 1.º. 253. D

non PLORANT philosophi. 13.º meth. med. 7.º. 84. B

PLVMA vtitur ad illinendum. de remed. par. fac. 7.º. 158. B

PLUMBAGO per cocturā fit melior. 6.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 168. E

Plumbago lithargyri vires habet. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 70. D

per PLUMBEVM canalem deriuata aqua fit dysenteria. 7.º de compo-
sit. medica. sec. loc. 5.º. 180. H

per Plumbeum canalem deriuata aqua fugienda [& ideo aque d lam-
bico fugienda]. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 180. H

Plumbea galea p remedio in melancholicis. de mel. ex Gal. R. Sp. 109. C

Plumbeum mortarium cum pistillo plumbeo reddit res frigidiore. 9.º
de simp. med. fac. 5.º. 70. E

Plumbeo mortario & pistillo vtitur. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 130. C

Plumbeo mortario vtitur. 1.º de com. me. se. lo. 125. B/ 127. H/ 9.º. 5.º. 205. E

Plumbea pixis cuius vsus. 1.º de comp. med. sec. loc. 126. E/ 3.º. 148. C/ 2.º.
de com. me. per ge. 5.º. 224. F

Plumbeum vas quod non respiret. 7.º de comp. me. per ge. 5.º. 271. C

Plumbeum vas. 3.º de comp. med. sec. lo. 5.º. 148. C

Plumbea statuarum vincula crescunt. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 70. E

PLUMBVVM est substantia aerea. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 70. E

Plumbum quale. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 70. E/ de ocul. 7.º. 188. H

Plumbum frigidum est, & humidum. 9.º de simp. med. facul. 5.º. 70. E

Plumbi colorem aliqui habent. 4.º de san. tuen. 2.º. 84. B

Plumbum cur celeriter fundatur. 9.º de sim. med. fac. 5.º. 70. E

Plumbum quo modo coalescit cum alio. 3.º de symp. caus. 3.º. 29. A

Plumbo adulteratur stannum. 1.º de antid. 5.º. 104. D

Plumbum rumpit adamantem. de incant. adiur. & susp. 7.º. 188. G

Plumbum oculis conuenit. de ocul. 7.º. 188. G

Plumbi bractea ganglio illigata ipsum dissipat. 9.º de sim. me. fa. 5.º. 70. F

Plumbi lamina supra lumbos refrigerat. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 70. F

Plumbi lamina super renes nocturnas imagines inhibet, & quibus. 6.º
de san. tuen. 2.º. 100. G/ 9.º de simp. med. fac. 5.º. 70. F

Plumbum vstum, & cera tyrrhenica ex eadem materia sunt. 4.º de cōp.
med. per gen. 5.º. 240. E

Plumbum vstum quale sit post vñtionem, & lotionem. 4.º de compositio-
ne medicamentorum sec. loc. 5.º. 150. A

Plumbum vstum bonum est ad vlcera rebellia. 9.º de simp. me. fac. 70.
G/ 4.º de comp. med. per ge. 5.º. 236. F

Plumbum vstum lotum. 3.º de compo. med. sec. loc. 148. C/ D/ 4.º. 152. F/ 154. E/ 9.º. 5.º. 204. H

Plumbum incensum. de ocul. 7.º. 191. D

Plumbum lotum optimum est medicamen ad vlcerum impletionem, &
ad eadem cicatrice obducenda. chironensis vlceribus, cancriosis omni-
bus, & putredinosis conuenit. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 70. G

in Plumbo pinsum oleum fit nigrum. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 130. C

Plumbi succus ad phlegmonas in sede cū vlcere, aut rugis, & ad eas, q̄
in pudendis, testibusq; & vberibus consistunt, similiter aduersus om-
nes fluxiones incipientes, quæ in inguina, aut pedes decumbunt, & vl-
ceribus rebellibus utilis est. 9.º de simplicium med. fac. 5.º. 70. F

Plumbum liquefactum quo adhibeatur. 5.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 160. B

Plumbi recrementū quo fiat leuissimū. 3.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 148. C

Plumbi recrementū ad vlcera maligna. 4.º de comp. me. per ge. 5.º. 236. F

Plumbum contundendo alterat, at eius species non mutatur, vt mutatur
in ventre cibi alterantes. 3.º de sim. med. fac. 5.º. 17. D

Plumbo non

plumbo non sunt imponenda antidota. 1.º de antid. 5.º. 104. D
 PLVRIMA signa non sunt semper paucioribus potentiora. 1.º de cri-
 sibus. 4.º. 130. G
 PLVS ad aliquid. com. 2.º. apho. 17.º. Ex. 13. A
 Plus, & minus quo modo vsurpatur, & recte. com. 1.º. apho. 14.º. Ex. 7. C
 PLVIA quid. de hist. philos. 4.º. 130. G
 Pluvia congelata fit grando. de vit. resp. 4.º. 157. F
 Pluvia quando ex luna cognoscatur. de dieb. decre. 4.º. 157. F
 Pluvia sunt oriente arcturo. in 1.º. de morb. vulg. com. 1.º. 3.º. 103. B
 Pluvia Austro flante sunt, & quales. in 1.º. de morb. vulg. com. 1.º. 3.º. 103. B
 cum Pluijs magnis aquilo. in 1.º. de morb. vulg. com. 2.º. 3.º. 113. E
 Pluvia sub canicula ortu non ita speratur, vt hyemali solstitio. 6.º. de com-
 posi. me. per gene. 5.º. 257. B
 Pluvia quo modo dicantur multa. in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 107. H
 Pluvia multa tribus modis sunt. in 1.º. de mor. vulg. com. 1.º. 3.º. 103. G
 Pluvia multa vbi. de aer. aqu. & loc. 2.º. 6. B
 Pluvia multa, continentes, lenes. in 1.º. de morb. vulg. com. 1.º. 3.º. 101. H
 Pluijs larga quæ. in 1.º. de morb. vulg. com. 2.º. 3.º. 107. H
 Pluijs mutatioes sentiuntur in seie & in gnatione. de ae. aqu. & loc. 2.º. 6. B
 in Pluijs aquæ quales. de bon. aquæ. 4.º. 25. D
 Pluvia infrigiditati casus. 4.º. de loc. affe. 4.º. 25. D
 Pluvia. lege Imbres.
 PLVIALIVM aquarum melior est tonitrualis quam procellaris. de
 bonit. aquæ. 4.º. 25. D
 Pluvialis aqua non probatur à Galeno. 4.º. de san. tuen. 2.º. 85. G
 Pluviales aquas cur summe laudat. de bon. aquæ. 4.º. 25. D
 Pluvialis aquæ incommoda quæ. de bonit. aquæ. 4.º. 25. D
 Pluvialis aqua cur putrescat citissime omnium. de bon. aquæ. 4.º. 25. D
 Pluvialis aqua quæ bona, & quæ non. in 6.º. de mor. vul. com. 4.º. 3.º. 184. E
 Pluvialis aqua medicamentis oculorum adhibetur. in 6.º. de morbis vul-
 garibus. commentario 4.º. 3.º. 184. F
 ex Pluviali aqua fit medicamentum aqueum. in 6.º. de morbis vulgari-
 bus. commentario 4.º. 3.º. 184. F
 Pluvialis aqua aliquo modo adstringit. 7.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 178. D
 Pluviali aqua cur vtatur auctor. 7.º. de composit. medi. sec. loc. 5.º. 178. D
 Pluviali aqua vtitur. de med. fac. par. 7.º. 170. E
 PLVIVS annus austrinus sine ventis. in 3.º. de morbis vulgaribus
 commentario 3.º. 3.º. 140. F
 Pluviosum id est austrinum. com. 3.º. aph. 11.º. Ex. 21. A
 Pluviosa tempora sunt insalubriora siccis. com. 3.º. aph. 11.º. Ex. 21. A
 in Pluviosis temporibus sunt plures morbi, & magis mortiferi quam
 in siccis. commen. 3.º. aph. 7.º. Ex. 20. F
 Pluviosa tempora faciunt morbos longos. com. 3.º. aph. 7.º. Ex. 20. F
 Pluviosis temporibus sunt humores pituitosi, & longi morbi. commen-
 tario 3.º. aphorismo 16.º. Ex. 22. H
 in Pluviosis temporibus sunt longæ febres, & alui fluxus, & putredi-
 nes. com. 3.º. aph. 11.º. Ex. 21. A
 Pluviosa tempora. lege tempora pluviosa, & humida tempora.

MNEVMATICA

id est spirabilia de cu-
 jusque animi peccat.
 not. atq; med. 2.º. 57. B
 Pneumaticus canalis qui. de nat. & ord. cuius corp. 4.º. 60. A
 Pneumaticus canalis colli quem spirituales latini vocant. de compagine
 memb. sue de nat. hum. 4.º. 60. A
 PNEVMATICA secta. 3.º. de diff. puls. 4.º. 60. A
 de Pneumatica secta qui erit censendus. 3.º. de diff. puls. 4.º. 60. A
 Pneumatici qui. introd. Isa. 52. G 3.º. de diff. puls. 4.º. 60. A
 Pneumatici qui fuerint. 4.º. de diff. puls. 4.º. 60. A
 Pneumatica secta Athenæus. 2.º. de sympto. caus. 3.º. 21. H
 Pneumatici quid sentiant de puls. 4.º. de diff. puls. 4.º. 60. A
 Pneumaticorum descriptiones complectitur Architectionica. de cuiusq;
 animi pec. not. atq; med. 2.º. 57. B
 PNEVMATODES qui. 3.º. de diff. resp. 3.º. 75. A 4.º. de vict. ratione in mor-
 bis acutis commen. 4.º. 7.º. 151. A
 PNEVMATOPHILI qui dicantur introd. Isa. 60. A
 PNEVMATOPHILES qui. de vict. ra. in morbis acutis. com. 4.º. 7.º. 142. C
 PNEVMATOPHILES quos vocet. in 1.º. prorrh. com. 3.º. 4.º. 188. D
 PNEVMOPHALON est dilatatio umbilici. fin. med. Isa. 49. B
 ex thamarisco pro splenetis. de dy-
 namidijs. 5.º. 267. A
 Sp. 26. G

POCVLVM

Pocula aquosiora qualia. de victus rat. in mor. acu. com. 4.º. 7.º. 145. B
 Pocula meraciora quid faciant. de vict. rat. in mor. ac. com. 4.º. 7.º. 145. B

Pocula multa nervis, & cerebro obsunt. in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 151. G
 Poculum balneum, quomodo necant. 4.º. de simp. med. fac. 5.º. 24. E
 PODAGRA unde nomen habuit. 2.º. meth. med. 7.º. 9. D
 Podagra quid. fin. med. 47. H introd. Isa. 57. F
 Podagra affectus summæ partis pedis. introd. Isa. 59. D
 Podagra ex genere arthritidis. 10.º. de comp. med. se. lo. 5.º. 206. G
 Podagra quomodo differat ab articularum doloribus quomodo cum his
 conveniat. introd. Isa. 57. F
 Podagra quo modo differat à coxarum doloribus, & quo modo cum his
 conveniat. introductio. Isa. 57. F
 Podagra morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
 Podagra morbus hereditarius cur. com. 6.º. apho. 28.º. Ex. 49. B
 Podagra morbus senum. 5.º. de san. tuen. 2.º. 92. B
 Podagra senes ad mortem comitatur. com. 2.º. aph. 40.º. Ex. 18. A
 Podagra per totam vitam durat. 6.º. de san. tuen. 2.º. 98. A
 Podagras non vidit in pueris Galenus sed plenitudinis morbos. commen-
 tario 6.º. aphorismo 30.º. Ex. 49. C
 Podagra non laborant eunuchi tempore Hippocratis. commentario 6.º.
 aphorismo 28.º. Ex. 48. H
 Podagra laborabāt mulieres añ mēstrua qñq; c. 6.º. apho. 29.º. Ex. 49. B
 Podagram qui debent pati, hi pedibus debent esse natura imbecilliores.
 comment. 6.º. aphorif. 28.º. Ex. 49. A
 ad Podagras non sufficit debilitas pedum, sed requiruntur humores de-
 fluentes. comment. 6.º. aph. 28.º. Ex. 49. A
 Podagra turpe est virum robustum egrotare. 5.º. de san. tuen. 2.º. 88. H
 Podagra causa. introd. Isa. 57. F
 Podagra unde fit, à quo modo, in qua parte, & ex quo humore. commen-
 tario 6.º. aphorismo 49.º. Ex. 50. D
 ad Podagram dispositis quæ noceant, & quæ podagram facere possint,
 & quod vna causa intensa sit satis. com. 6.º. aph. 28.º. Ex. 49. A
 Podagra unde proveniant. de bon. & vitio succ. 2.º. 39. D
 Podagra quibus fiat humoribus. 10.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 206. H
 Podagra propter otium immodicum propter victum intemperatum. cō-
 menta. 6.º. aphorismo 28.º. Ex. 48. H
 Podagra erat ppe modum infinitæ tpe Galeni. cō. 6.º. aph. 28.º. Ex. 49. A
 Podagra pcedit vt plurimū morbi articulare. cō. 6.º. aph. 28.º. Ex. 49. B
 in Podagris quo modo cognoscantur humores peccantes. 10.º. de compo-
 sitio. medica. secundum locos. 5.º. 206. H
 Podagra quandoque incipit ab vno articulo, & tendit in omnes. 10.º. de
 comp. med. sec. loc. 5.º. 206. G
 in Podagra quando humores transmittuntur ad membrum nobile sequi-
 tur mors. de nat. hum. com. 2.º. 7.º. 183. B
 in Podagra quando humores transmittuntur ad membrum nobile spes
 salutis est reuocare humores ad pedes. de nat. hum. com. 2.º. 7.º. 183. B
 PODAGRAE curatio. introductio. Isa. 57. F
 Podagra calida quibus curatur. in 6.º. de morb. vulg. com. 6.º. 3.º. 196. B
 Podagra suspitio quibus inest quæ vna bibere debet. 5.º. de san. tuen. 2.º. 91. C
 Podagram quo modo quis vitare poterit. com. 6.º. apho. 28.º. Ex. 49. A
 Podagra quibus sanentur, & fiant. 10.º. de com. me. sec. lo. 5.º. 208. H
 in Podagra principii curationis ab euione. 10.º. de com. me. f. l. 5.º. 207. A
 in Podagra quando bilis, quando pituita euacuanda. quos purg. oportet.
 quibus med. & quo temp. 5.º. 88. C
 à Podagra multos sanauit Galenus eos ineunte vere euacuans. quos pur-
 g. oportet. quibus med. 5.º. 88. B
 Podagram incipientem per multos annos quō prohibuit Galenus. cōmen-
 tario 6.º. aphorif. 47.º. Ex. 52. B
 in Podagra dolore multū prodest sectio ischiadica. de ana. vi. Sp. 55. H
 Podagras tollunt varices. in 6.º. de morb. vulg. com. 6.º. 3.º. 197. F
 Podagra à coitu leditur. in 6.º. de mor. vulg. com. 5.º. 3.º. 193. B
 Podagra generationem prohibet quis si venere non vtatur. commenta-
 rio 6.º. aphorismo 30.º. Ex. 49. C
 Podagra si quis labore cathartici vtatur. de dynamidijs. Sp. 20. E
 Podagris facit cucumer erraticus. de simp. med. Sp. 83. A
 à Podagra penitus liberavit theriaca. de theria. ad Piso. 5.º. 96. C
 Podagra, & arthritidi cur. pficiat oleū cū sale. 2.º. de sim. me. fa. 5.º. 13. H
 ad Podagra exacerbationem. de reme. par. fac. 7.º. 160. E
 pro Podagra dolore remedium. de dynamidijs. Sp. 30. B
 ad Podagram calidam remedium. de dynamidijs. Sp. 30. B
 Podagram frigida causa quid dissoluat. secretorum. Sp. 101. F
 ad Podagra toto corpore distortos. 7.º. de comp. medic. per ge. 5.º. 271. D
 ad Podagram mazalagma Nicotriari. 7.º. de comp. me. per ge. 5.º. 267. A
 Podagra præsidium suspensum. de incant. adiur. susp. 7.º. 182. C
 ad Podagras.

ad Podagras. 1°. de cōp. med. per ge. 211. C/2°. 226. C/227. G/6°. 5°. 261.
B/G/de medic. fac. par. 7°. 178. B/D/secretorum. 102. H/de medicinis
expertis. 107. G/ Sp. 108. E
PODAGRICORVM morborum est quasi genus morbus articularis.
commentario 6°. apho. 55°. Ex. 53. D
Podagrici dolores vere, & autumnno magna ex parte mouentur. commē
tario 6°. aphorif. 55°. Ex. 53. D
Podagrici habent pedes imbecillissimos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. G
Podagrici non sunt mulieres ratione menstruum euacuationis. com
mentario 6°. aphorif. 29°. Ex. 49. B
Podagrici patres filios gñant podagricos. com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. B
Podagricum pati conuulsionē nunq̄ visum est. com. 6°. ap. 49°. Ex. 52. E
Podagricorum dolor vnde sit. 10°. de com. med. sec. lo. 5°. 206. G
Podagrici quibus neglectis fiant. de dynamidijs. Sp. 19. H
Podagrici morbi sedata inflammatione in quadraginta diebus finiuntur.
commentario 6°. apho. 49°. Ex. 52. D
Podagrici purgari debent in principio veris. quos pur. op. quib. 5°. 88. D
Podagrici in principio veris euacuandi vel sectione venæ, vel medicamē
to. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 17. F
Podagricis vnde secunda vena. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 20. H
Podagricis sanguinē mittendū persuasit Galenus. de cur. ra. per. 6°. 18. E
PODAGRICAE facultates. 5°. de simp. med. fac. 5°. 32. B
Podagrici antidota à Nephreticis differūt, et qñō. 6°. de sa. tu. 2°. 99. H
Podagricos iuuat Antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nomina
ta. 2°. de antidotis. 5°. 115. C
Podagricos iuuans Antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 116. D
Podagricis idonea est Aristolochia rotunda, si cum aqua bibatur. 6°. de
simp. med. facul. 5°. 43. E
Podagricis sunt commoda Balnea propter febrē. 11°. meth. me. 7°. 74. A
Podagrici dolore non molestabitur qui vtetur puluere Cirico. de dyna
midijs. Sp. 30. B
Podagrici conferens Collinitio. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 270. G
ad Podagricos Epithema. 10°. de com. me. se. lo. 5°. 208. H
Podagricis remedium ex Faba. 7°. de sim. me. fac. 5°. 53. D
Podagricos in accessionibus mitigat simus omnis. de simp. med. Sp. 84. E
ad Podagricas arthritides finis colubinus. 10°. de sim. me. fa. 5°. 76. H
Podagricis lenticula prodest cum polline mista. de simp. med. Sp. 86. B
ad Podagricos Malagma. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 209. C/D
Podagricis quolibet tempore conferens Medicamentum. 1°. de compo. si.
medicam. per genera. 5°. 211. D
Podagricorum medicamenta, quæ prohibent humores ferri ad pedes, ip
sos faciunt ire ad pulmonem, & suffocant. de ther. ad Pifo. 5°. 96. C
Podagrici medicamenti laudator. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. B
ad Podagricorum medicamentū vinū vtilius. 4°. de san. tuen. 2°. 87. A
Podagricis medicamentis ebibitis carnosī, crassi, & pingues nullum sen
tiunt incommodum. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
Podagricis auxiliatur Milui caput. de theria. ad Pifo. 5°. 93. E
Podagricos mitigans Hellephantia Hera. 6°. de com. me. per ge. 5°. 259. F
contra Podagricos cinis Mustelæ. 11°. de simpl. medicamen. fac. 5°. 82. D
ad Podagricos Pastillus. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 209. B
Podagricos Psyllium remediatur. de simp. med. Sp. 89. A
Podagricis optimum fomentum est Rapa. de simp. me. Sp. 89. F
Podagricos adiuvat Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. C
Podagricis cur alia medicamenta obsint præter Theriacam. de theriaca
ad Pisonem. 5°. 96. C
ad Podagricas fluxiones valet Terra samia. 9°. de sim. me. fa. 5°. 65. H
ad Podagricos. 8°. de compo. si. me. sec. loc. 191. F/2°. de compo. medica.
per gene. 225. H/5°. 248. E/6°. 255. A/256. A/262. B/7°. 268. D/269. G
H/270. H/271. D/5°. 273. G/de cura lap. Sp. 112. G
Podagrici casus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. B
Podagrici Historia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. B
PODANITAE ad Dispnciam. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. A
PODARCE. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 270. H
ad **PODICIS** inflammationes. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 188. G
ad Podicis vlcera. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 211. E
ad Podicem prolabantem. 9°. de comp. medica. sec. loc. 5°. 205. A/C
POET per excellentiam Homerus intelligitur. quod animi mores.
1°. 317. E/1°. de dieb. decret. 4°. 149. B
Poeta voluit reddere auditores attonitos mira narrantes. 3°. de vsu par
tium. 1°. 127. G
Poeta voluit delectare, non docere. 3°. de vsu partium. 1°. 127. G
Poetis quæ metaphora non conueniant. 3°. de diff. pulf. 4°. 63. A

Poeta cognoscunt venam maximam. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. G
ex Poetis Chrysippus probabat argumenta. 2°. de decr. 1°. 234. E
Poetæ non possunt probare. 2°. de decr. Hippoc. 1°. 234. E
Poeta quid parum probant. 2°. de decret. Hipp. 1°. 234. E
Poeta non aduertendi. 3°. de decr. Hippoc. 1°. 247. G
Poeta non sunt adducendi in testimonium. 6°. de decr. Hipp. 1°. 267. C/jm
6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 166. D
à Poetis argumenta sunt pr opinia captiosus. 2°. de decr. 1°. 238. H
POETICA musa miraculo indiget vt mirum quid ac inauditum canens
delectet. 3°. de vsu partium. 1°. 127. G
POETRIA per excellentiam Sappho intelligitur. q ani. mo. 1°. 317. E
POLEMONIUM desiccans tenuium partium. 8°. de simplicium
medicamen. facul. 5°. 59. A
Polemonij radix ad Ischiadicis, dysenteriam lienemq̄ induratum exhi
betur. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 59. A
POLENTA quomodo fiat. de dynamidijs. Sp. 23. A
Polenta magnitudo qualis sit. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 152. D
Polenta ex hordeo. de vict. rat. in morb. acut. commen. 4°. 7°. 149. D
Polenta ex hordeo fixo. de atten. vic. 2°. 44. H
Polenta ex hordeo optimo, ac recenti habente aristam non admodum sic
cam insuauē olentissima est. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
Polenta ex alijs etiam præter hordeum fit. 1°. de alim. fac. 2°. 11. G
Polenta qualis ratione panum. de atten. vic. 2°. 44. H
Polenta magis sicca quam panis ex hordeo. de atten. vic. 2°. 44. H
Polenta plus desiccatur hordeo. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. A
Polenta ex tritico. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 149. D
Polenta non habet lentorem. 1°. de alim. fac. 2°. 12. B
Polenta **ποτὰνιαι**, quæ. de vict. rat. in morbis acu. com. 2°. 7°. 151. C
Polenta recentes quid agant. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 151. B
Polenta tenuis. de remed. par. fac. 7°. 156. C
Polenta quæ misceantur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
Polenta cum vino austero ventrem desiccatur. 1°. de ali. fa. 2°. 11. H
Polenta cum vino. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. A
Polenta nutrimentum quale, & quibus. 1°. de alim. facul. 2°. 11. H
Polenta plus nutrit Crimmon. 7°. de simpl. medic. fac. 5°. 53. A
Polenta pro pane vtuntur rustici Cyprii. 1°. de alimentorum fac. 2°. 11. H
Polenta dabatur militibus. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
Polentam damnant Romani. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
ex Polenta fixa fiunt mazæ. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
Polenta exiccatur humores. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
Polenta quomodo paranda in diaria cū profluuiō. 8°. meth. me. 7°. 53. D
Polentā coctā dat in cōuulsione. de vict. ra. in mor. ac. com. 4°. 7°. 144. E
cum Polenta coriandrum pro erysipellate. 14°. meth. med. 7°. 87. E
cum Polenta rosarum succus frigidus. 10°. meth. med. 7°. 65. B
Polenta punici succo aspersa cardialgiā sanauit. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
Polenta triticea mista hordeacea ad tormina sine febre. de victus ratio
ne in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 149. C
Polenta farina. 4°. de comp. me. sec. loc. 153. E/9°. 5°. 204. A
Polenta farina stolis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. D
Polenta tenuiori puluere vsus est Galenus in nervorum vulneribus. 3°.
composit. med. per genera. 5°. 229. H
Polentæ meminit. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G/10°. meth. med. 7°. 65. A
POLITICAE assimilantur particula perfecta. an om. ani. 1°. 326. F
POLIUM quid. de simp. med. Sp. 89. A
Polium non adulteratur. 1°. de antid. 5°. 107. A
Polium in Italia nascitur, & quando est optimum. 1°. de antid. 5°. 105. D
Polium Roma inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
Polium amarum. 3°. de alimentorum facultatibus. 2°. 32. A
Polium amarum est, & modice acre. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A
Polium medicamentarium est & calidum facultate. 9°. de compositio
ne medicamentorum secundum locos. 5°. 197. F
Polium numeratur inter ea quæ minus sunt calida cum hoc quod incide
re valeant. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. E
Polium minus calidum est in secundo ordine siccum in tertio. 8°. de simp.
medic. facul. 5°. 59. A
Polij minoris vsus ad antidotos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
Polium ingreditur Theriacam. de theria. ad Pifo. 5°. 92. F
Polium omnem viperam fugat, & venenosa extinguit, laxat stomachū
caput purgat, vrinam & ventrem mouet. de simp. med. Sp. 89. A
Polium lac purgat, & multiplicat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 37. G
Polium obstructione liberat viscera omnia, vrinam, mensesq̄, ciet. 8°. de
simp.

simp. medica. facul. 5.59.A
Polium urinam ciet. 14.º. met. me. 7.91.D
polium urinam bene prouocat. 5.º. de simp. me. fac. 5.35.E
polij radix tenuiū partiū est absq; morfu, & lapidē atterit in renibus, & aurū meatus obturatione liberat. 3.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 141.B
polium digerit. 14.º. met. me. 7.91.E
polium viride magna vlcera glutinat. 8.º. de simp. me. fac. 5.59.A
Polium aridum vlcera rebellia sanat. 8.º. de simp. me. fac. 5.59.A
Polium vlcera exiccat. 4.º. de comp. me. per gen. 5.236.G
Polium numeratur inter herbas quibus vlcera maligna curari debent. 5.º. de comp. me. per gen. 5.246.A
Polium ad nervos vulneratos valet. 3.º. de comp. me. per gen. 5.234.B
POLLICEM Hippocrates Μεγαν nominat. 1.º. de vsu par. 1.120.A
Pollex cur vocatur ἀντίχειρ. 1.º. de vsu par. 1.120.A
Pollex qui intro. 15a.53.C
Pollice manus cur maior pedis pollex. 3.º. de vsu par. 1.130.C
Pollex quo modo annexus post brachiali. de offi. 1.43.C
Pollex quot habet ossa. de offib. 1.43.C
Pollice multum distare debebat index. 1.º. de vsu par. 1.117.G
Pollex cur in latere extrinseco connexus. 1.º. de vsu par. 1.116.G
Pollex conuenienter alijs digitis oppositus. 1.º. de vsu par. 5.115.B
Pollex cur nō est positus i ordine aliorū digitorū. 2.º. de vsu p. 1.º. 124.A
Pollex quomodo moueatur. 1.º. de ana. adm. 1.65.F
Pollex cur versus indicem, & non versus auricularem digitum positus est. 2.º. de vsu par. 1.124.A
Pollicem, indicē, & mediū digitiū mouētes muscoli. de musc. diff. 1.º. 48.E
Pollicē, indicē, & mediū vnus musculus mouet. 1.º. de ana. adm. 1.65.C
Pollicem obliq; mouens musculus. de musc. diff. 1.48.D
Pollex ad nullam aliam actionem flectendus est, nisi quando alijs curua tis illum super inijcimus. 1.º. de vsu par. 1.117.F
Pollicis articulatio qualis. 2.º. de vsu par. 1.124.B
Pollicis duo articuli superiores quando agunt. 1.º. de vsu par. 1.117.F
de Pollicis tendonibus. 1.º. de vsu par. 1.117.F
Pollicem mouentis tendonis caput cur in media cavitare manus. 1.º. de vsu partium. 1.118.A
Pollicis tendo it modo persimili iugorum habenis. 1.º. de vsu p. 1.º. 118.A
Pollicis tendo cur super alio. 1.º. de vsu par. 1.118.A
Pollex in constrictione manus duo agit, & a quibus tendonibus fiant. 1.º. de vsu partium. 1.119.H
Pollice perduto quæ actiones perduntur. 1.º. de vsu par. 1.120.C
inter Pollicem & indicem vena secta vetustum dolorem sanat. præ sag. exper. confir. Sp.78.C
inter Pollicem & indicem arteria secatur. de ana. vii. Sp.55.H
in POLLINEM tenuissimum sunt redigenda lapidosa & testacea. 11.º. de simp. me. fac. 5.80.G
ex Polline pharmacum quale. 3.º. de comp. me. sec. loc. 5.146.F
ex Polline emplastica pro sanguine sistendo. 5.º. met. me. 7.30.G
POLLVX & Castor quæ stellæ. de hist. philo. Sp.6.F
POLLYAEMA vulnera. de simp. med. Sp.83.F
POLYARCHION malagma ad quid valeat. 8.º. de compo. medi. sec. loc. 5.º. 196.D/de cura icteri. Sp.111.C
ex Polyarchi epistola malagma ad omnia interna. 8.º. de comp. me. sec. loc. 193.D/7.º. de comp. me. per gen. 5.266.D
Polyarchi pharmacum. 8.º. de comp. me. sec. loc. 3.193.C
POLYBUS discipulus Hippocratis. de fact. for. 1.322.C
Polybus non discedit ab Hippocratis via. de na. hu. com. 1.º. 1.26.F
Polybi liber de valentium victu fuit simul positus cum libro de natura humana Hippocratis. de nat. hu. com. 2.º. 7.181.D
Polybi non est liber de venarum sectione. 6.º. de dec. Hipp. 1.262.E
Polybi liber. de sal. dieta. 2.39.G
Polybus nunq̃ dixit οὐ γνῶκε, sed οὐ γὰρ. de na. hu. com. 2.º. 7.180.G
POLYCLETVS bonus artifex. 15.º. de vsu par. 1.213.B
Polycletus nature imitator. 17.º. de vsu par. 1.221.F
Polycletus librum fecit de corporis congruitate, & fecit statuum. 5.º. de decretis Hippocratis. 1.255.H
Polycleti statua canon appellata. 1.º. de temp. 1.15.A
Polycleti statua regula appellata. 17.º. de vsu par. 1.221.F
Polycleti liber, & statua vocata norma. 5.º. de decr. Hipp. 1.255.H
vt Polycleti regula est pulvis naturalis. 2.º. de caus. puls. 4.94.B
POLYCNEMON calidum est & siccum in secundo ordine. 8.º. de simp. medica. facul. 5.59.A
Polycnemon vlcera glutinat. 8.º. de simp. me. fac. 5.59.D

POLYCHRESTOTATA medicamenta quæ sint. 1.º. de compo. med. per genera. 5.210.G
Polychresta quæ sint medicamenta. 8.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 188.G/5.º. de comp. me. per gen. 5.245.E
Polychrestū medicamentum. 2.º. de cōp. me. per ge. 221.H/5.º. 5.252.B
Πολυχρῆστος morbus. 3.º. de dieb. decre. 4.160.C
POLYDAMAS erat Milone maior. 2.º. de dignos. pul. 4.76.F
Polydamas iracundia dominabatur. 3.º. de decr. Hipp. 1.242.G
POLYGALVM lac generat, & est calidum & humidum. 8.º. de simpl. medica. facul. 5.58.H
POLYGONATON. 7.º. de simp. me. fac. 5.54.C
Polygonatum habet amaritatem fastidiosam. 8.º. de simp. me. fa. 5.º. 58.H
Polygonatum vulneribus illinitur. 8.º. de simp. me. fac. 5.58.H
Polygonatum nauos in facie ilico detergit. 8.º. de simp. me. fac. 5.58.H
POLYGONOIDES 7.º. de simp. me. fac. 5.51.G
POLYGONIVM laugatum ex lactis crema pro dolore capitis. de re me. par. fac. 7.154.B
Polygonij, id est sanguinaria succus pro dolore capitis calido. de remed. paratu facilibus. 7.153.E
Polygonium quibus doloribus capitis conueniat. 2.º. de compo. medic. secundum locos. 5.138.C
Polygonon refrigerans. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.132.H
Polygonon in secundo ordine refrigerat. 8.º. de simp. me. fac. 5.58.G
vt Polygonon adstringit, & refrigerat Potamogitum. 8.º. de simpliciu medic. facul. 5.59.A
Polygonum est minus frigidum Portulaca. 2.º. de compo. medicament. secundum locos. 5.136.C
Polygoni succus frigidus est. 6.º. de san. tu. 2.100.G
Polygoni succus oleo rosaceo addendus. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 132.F
Polygonō pdest ijs qbus stomachus aestu feruet, erysipelata, ac calidas phlegmonas iuuat, & fluxiões repcutit. 8.º. de simp. me. fac. 5.58.H
Polygonon herpetum & vlcerum bonum est remedium & efficacissimum est in inflāmmatis partibus, & est cruentorum vulnerum glutinatorium, aurium vlceribus prodest, profluuium muliebre, dysenteriam, & sanguinis eiectiones sistit, urinam prouocat, exhibitum stillicidio, & stranguria affectis. 8.º. de simp. me. fac. 5.58.H
Polygonum vitādū in herpete exedēte. 2.º. de ar. cu. ad Gla. 7.102.B
Polygoni duo ramuli cur esse debent in capitis dolore. 2.º. de compo. medicamen. secundum loc. 5.138.C
POLYIDE medicamentum vlceribus protractis in longum tempus conuenit. 2.º. de arte cura. ad Clau. 7.102.C
Polyide pastillo vlcera in naris meatibus a Galeno curata. 3.º. de comp. medicam. sec. loc. 5.148.G
Polyide pastillorum vsus est ad vlcera contumacia. 9.º. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5.65.F
Polyide pastillis vtendum in sanguinis profluui ex erosione. 5.º. methodi medendi. 7.31.H
Polyide pastillus ad nervos. 3.º. de comp. me. per ge. 5.229.D
Polyide pastillus. 3.º. de compo. med. secundum locos. 5.º. 141.F/6.º. methodi medendi. 7.38.C/E
Polyide sphragis. 5.º. de comp. me. per gen. 251.C/ 5.252.B
Polyide ad putrescentia trocisci. 2.º. de art. cur. ad Glau. 7.107.A
Πολυμορφον quid. introd. 15a.54.G
Polymorphi vnum os. introd. 15a.54.F/G
POLYPHARMACVS quid. 1.º. de comp. me. per gen. 5.210.A
POLYPODIVM quid. de simp. me. Sp.89.C
Polypodium deficcit citra morsum. 8.º. de simp. me. fac. 5.59.B
Polypodij radix gustu styptica est, ventrem soluit, bilem distrahit. de simplic. medicam. Sp.89.C
Polypodium purgat hepatis simam. de cathar. Sp.95.C
Polypodium educit atram bilem. de dyna. 21.B/de cathar. Sp.94.F
Polypodium purgat splenem. de cathar. Sp.95.C
Polypodij dosis, & quibus miscendum. de dyna. Sp.21.B
Polypodes pisces. de vii. resp. Sp.63.B
POLYPI inter aquatilia mollia numerantur. de bo. & vi. succ. 2.35.E
Polypi molles. 3.º. de ali. fac. 2.32.D
Polypi mouentur sine offibus. 1.º. de vsu. par. 1.115.H
Polypodis caro qualis. 3.º. de symp. caus. 3.26.D
Polypodes cibi multi seminis. 5.º. de simp. me. fac. 5.38.C
Polypi acetabula corripunt quicquid attigerint. 1.º. de sem. 1.331.B
POLYPVS morbus vnde dictus. 2.º. met. me. 7.9.E
Polypus quid. tum. præter naturam. 3.38.H

Polypus qui, & quomodo curetur. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. H
 Polypodes qui in naribus. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. F
 Polypus quomodo differat a sarcomate. fin. me. 15a. 48. G
 Polypus obstruens nares vocem impedit. 4°. de loc. aff. 4°. 26. F
 de Polypo, de med. fac. par. 7°. 163. D
 Polypi qui in naribus nascitur curatio. intro. 15a. 59. H
 Polypi & Ozena curatio communis. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. F
 in Polypo tunica in naso exciditur. 14°. met. me. 7°. 90. G
 in Polypis Galeni probatissima cōpositio. 3°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 148. E
 in Polypis, & ozenis sternutatoria. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. B
 ad Polypos, Antipatri. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. C
 Polypodas, & caneros eliquare creditus est Dracunculi fructus. 6°. de
 simpliciū med. facul. 5°. 46. D
 ad Polypum, & carnem in naribus excrecentem. 3°. de compo. med.
 secundum locos. 5°. 148. D
 ad Polipodas. 3°. de compo. med. secun. locos. 148. A/B de rem. par.
 fac. 155. F 7°. 163. G
 ad Polypos, & ozenas. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. H
 in Polypo casus eunuchi, qui nihil poterat ferre, & rosis sanatus est.
 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. F
 POLYSPASTON machinamentum ita appellant, quoniam multis or
 biculorum circuituionibus facilitatem præstet. de machin. 7°. 310. G
 POLYSTOMI medicamen. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. F
 POLYSTRICHON lapidē cōminuit. de ren. de ren. aff. dig. 7°. 194. C
 Polytrichi meminit. de rem. par. fac. 7°. 179. D
 POLYXENA cum decoro cadere studuit. de the. ad Pis. 5°. 93. B
 POMORVM differentia. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 Poma quæ in arbore non maturescunt ab us, quæ maturescunt mul
 tum differunt. de puero epil. 7°. 180. D
 Poma debent in arbore maturescere. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma immatura quid habeant incommodi. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma possunt conseruari. de puero epil. 7°. 180. D
 Poma matura seruantur in hyemem, & ver. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma omnia habere recrementitia, frigidam humiditatem probatur.
 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. H
 Pomorum succi non possunt durare. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. H
 Pomorum succi omnes aescunt ob humiditatē. 2°. de ali. fac. 2°. 20. C
 Pomorum succus seruet ut mustum. 4°. de simp. me. fac. 4°. 28. A
 Poma sunt humida. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
 Poma sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Poma non faciunt ad sanitatem. de atten. vic. 2°. 45. H
 Poma in morbis multum iuuant. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma in aqua bullientis vaporibus coquuntur. 2°. de ali. fa. 2°. 19. H
 Poma post cibum dari debent. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma cum pane iuuant quibus appetentia deiecta est, & vomitu diar
 rhœa & dysenteria infestatur. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma acerbata valēt ad vomitum diarrhœam, & dysenteriam. 2°. de ali
 mentorum facul. 2°. 19. H
 Poma acetosa si inueniunt in stomacho humorem malum, & crassum in
 cidunt, & expellunt, & leniunt ventrem, sin mundum inueniunt,
 stringunt. de diff. cont. Sp. 75. C
 Poma pontica tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Poma adstringentia. 13°. met. me. 7°. 83. G
 Pomum adstringens sanat symptomata scāmonij. 2°. de ali. fa. 2°. 20. C
 Poma adstringentia quibus subducunt ventrem. 2°. de ali. fa. 2°. 20. A
 Poma austera cocta amittunt adstrictionem. 2°. de ali. fa. 2°. 19. H
 Poma austera subducebant. 2°. de ali. fac. 2°. 20. A
 Poma austera cocta idem valent quod aquea. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Poma cestiana quomodo coquenda. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 133. D
 Poma cestiana adstringunt. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. F
 Pomum coctum ad ventriculum subuersum. de rem. par. fa. 5°. 153. H
 Poma cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 Poma si comedant matura generat chymū frigidū. de diff. cōt. Sp. 74. B
 Poma gñant viscosos, crassos, et frigidos humores. de pue. ep. 7°. 180. D
 Poma non danda epilepticis nisi raro. de pue. epil. 7°. 180. D
 Poma pro syncopa mediocri. 1°. de arte. cur. ad Glau. 7°. 99. E
 Pomi folia sternenda ad refrigerandum. de rem. par. fac. 7°. 153. E
 Pomi gustum habent platani folia. 2°. de ali. fac. 2°. 19. H
 Pomorum succo excipiunt simplicia medicamenta pilularum ad alopec
 ciam, & ophiāsim. de rem. par. fac. 7°. 154. G
 Poma eandē hñt facultatem pira, & punica. 2°. de ali. fa. 2°. 20. D
 Pomorum vsui similis pitorum vsus. 2°. de ali. fac. 2°. 20. E

Pomorum vsui similis punicorum vsus, & in quo discrepat. 2°. de aff.
 mentorum faculta. 2°. 20. E
 POMPEVS fabinus. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 271. D
 Pompei præstiosa. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 270. H
 POMPHOLYX masculino, & feminino genere dicitur. 3°. de compo. med.
 medic. per gen. 5°. 234. F
 Pompholix quid. de simp. med. Sp. 88. G
 Pompholix quo modo fiat. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. H
 Pompholix adulteratur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. C
 Pompholygem ex cypro asportauit Galenus. 1°. de anti. 5°. 100. C
 Pompholix qualis. 5°. met. me. 7°. 36. E
 Popholix qualis sit. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 149. F 3°. met. me. 7°. 18. A
 Pompholix tenuiū partiū citra calorē. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228. F
 Pompholix medicamentum præstantissimum omnium siccans sine mor
 fu elota. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. H
 Pompholix adstringens siccum. 5°. met. me. 7°. 32. E
 Pompholix acoribus conuenit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. H
 Pompholix carnem producit. 3°. metho. med. 18. A 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 107. E
 Pompholix in extrinsecis vlceribus vsui est, in intrinsecis simi non de
 bet. 4°. methodi medendi. 7°. 28. H
 Pompholix ad ulcera cancroſa idonea est, & ad alia omnia maligna, in
 ditur collirijs, quæ ad oculorū imponunt fluxiones, & ad pudendo
 rū, ac sedis vlcera optimū est medicamē. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. H
 Pompholix cruda. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. F
 Popholix lota mordicitas expers, & lenis. 4°. de cō. m. se. lo. 5°. 149. F
 Pompholix lota deobstruit. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 150. A
 Pompholix vsta, & lota. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. B
 Pompholix post vstionem, & lotionem qualis. 4°. de compo. medica.
 mentorum secun. loc. 5°. 150. A
 Popholix elota emplasticū est medicamētū. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. D
 Pompholix elota medicamen. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
 Pompholix elota pro neruo nudato. 6°. met. me. 7°. 38. C
 ex Pompholyge in rosaceo medicamentum pro neruo detecto. 6°. me
 thodi medendi. 7°. 38. B
 Pompholix omniū maxime dolorē sedat. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 205. D
 ex Pompholyge anodyna medicamenta. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. H
 Pompholyge fit album emplastrum. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 217. C
 Pompholygem cum haberet Galenus nunq̃ vsus est antispodio. 9°. de
 simp. medica. facul. 5°. 70. H
 PONDERALIS libra quid sit apud Romanos. 1°. de compositione
 medi. per genera. 5°. 214. C
 PONDEROSVS tanto est viniū quanto fortius. de vii. resp. Sp. 64. F
 ad PONDVS collatio virtutis. in progn. com. 2°. 4°. 158. E
 Ponderis comparatio ad hominem. de cu. ra. per sang. miss. 6°. 16. E
 ob Pondus aliqua ægre mouentur. 2°. de san. tu. 2°. 72. F
 Ponderis sensus quando incidit. in progn. com. 2°. 4°. 204. C
 ob Pondus tremor. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 ex Pondere vas ruptum in pulmone. 5°. met. me. 7°. 30. C
 Pondus abortus causa. 3°. de nat. fac. 5°. 305. H
 ad Pondus ani remedium. de dyna. Sp. 28. A
 PONDVS quomodo iudicatur. de pond. & mens. 5°. 275. B
 Pondere q̃ iudicari debent, per lancē iudicent. cō. 5°. aph. 26°. Ex. 39. H
 Pondera sunt in varijs regionibus diuersa. de pond. & mens. 5°. 275. B
 Ponderū equiuocatio apud Romanos. 1°. de cōp. me. per gen. 5°. 214. C F
 Ponderat Romanorum more. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. A
 Pondera in duodecim diuidunt. de cuiusq; animi pecc. not. atq; 2°. 58. D
 Pondera non equaliter respondent mensuris propter materia differen
 tiam. de pond. & mens. 5°. 275. H
 Pondere, gustu, statione, & virtute differunt aqua. de aer. aq. 2°. 2. C
 Pondus in aquā vnde accipiat. com. 5°. aph. 26°. Ex. 39. H
 Ponderis eiusdem est acetū, & aqua pluuialis. de pōd. & mēf. 5°. 277. C
 de Pondere mellis. de pond. & mens. 275. F 5°. 277. D
 Ponderum notā. de pond. & mens. 5°. 277. F
 non Ponderum notis, sed integris vocabulis esse scribenda medicamen
 ta. voluit Menecrates. 1°. de antid. 5°. 102. C
 Pondera medicinarum syncerius seruantur si carmine scribatur. 2°. de
 antidotis. 5°. 118. G
 Ponderis victorialis sit mentio. de dyna. Sp. 32. D
 PONTIVM quomodo fiat & eius vires. de simp. med. Sp. 88. F
 PŌVOΣ quid hic significet. de viſc. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. B
 PONTICITAS quibus cibis adfit. de diff. cont. Sp. 75. B
 cum Ponticitate

et Ponticitate, & stypticitate vetric stringētia quæ de diff. cō. Sp. 75. B
 Ponticus, & acetosus sapor quō cōueniāt, et quō differāt. d. oc. 7^a. 188. B
 Ponticus sapor qualis sit. de ocul. 7^a. 188. A
 Pontici qualitates, & operationes. de ocul. 7^a. 188. A
 Pontica sunt, & constrictiua multum terrestria. de ocul. 7^a. 188. A
 Ponticum linguam constringit, & exiccat. de ocul. 7^a. 188. B
 Pontica vīctui attenuanti contraria. de atten. vīct. 2^a. 45. H
 Pōtica vetriculo ibecilli, et vetric fluxui cōueniūt. de attē. vic. 2^a. 45. H
 Ponticum Absinthium vesicam purgat. de cathar. Sp. 95. D
 Ponticum absinthium. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. F
 Pōticas Auellanas quō exp^t est Galeni pater. de bo. & vi. su. 2^a. 36. G
 Pontica cera alba vel attica. 10°. met. me. 7^a. 65. A
 Pontici fructus in principio quo modo post dulcescunt. de ocul. 7^a. 188. B
 Pontici fructus quomodo dulcescunt, quomodo pontici restent, quō fiant
 acetosi, & quomodo fiant vīctuosī. de ocul. 7^a. 188. B
 Pontici fructus ac duri omnes prauī. de atten. vic. 2^a. 46. A
 Pontica Granata sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Pontici Homines pingues. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 14. E
 Ponticum Medicamentum Arrhabiani. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 184. C
 Pontice Nuces quales. de atten. vic. 2^a. 45. H
 Pontica nux Dosis nomen. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 202. D
 Pōticū Oleū rectificat stomachū mollē, & debilem. de diff. cōt. Sp. 74. D
 Pōtica oliuē si cū aceto post cibū edant quid faciāt. de diff. cōt. Sp. 75. A
 Pontica Pira, & poma tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H
 Pontica pira parum nutriunt, & cur de diff. cont. Sp. 73. F
 Pontica Punica mala ventriculum iuuant. de atten. vic. 2^a. 46. A
 Ponticum Vinum vbi copiose proueniat. de atten. vic. 2^a. 46. E
 Ponticum vinum solenne, & quale de atten. vic. 2^a. 46. E
 Ponticum vinum euidenter nutrit. de atten. vic. 2^a. 46. E
 Ponticum vinum quando non inflet. de diff. cont. Sp. 74. F
 Ponticum vinum albū est minus calidū vino albo. de diff. cont. Sp. 74. D
 Ponticum vinum subtilis odoris rectificat stomachum debilem, & mol
 lem. de diff. cont. Sp. 74. E
 Ponticum vinum mundificat stomachum. de diff. cont. Sp. 74. E
 Ponticum vinum, nouum, nigrum, crassum velociter acefcit in stoma
 cho & incensionem facit. de diff. cont. Sp. 74. E
 Ponticū vinū dulce, crassum, nouū, tarde descendit. de diff. cō. Sp. 74. H
 Ponticum vinum stringit ventrem cum stypticitate, & ponticitate. de
 diff. cont. Sp. 75. B
 Ponticum vinum nimis est abominabile. de diff. cont. Sp. 73. B
 Pontica Vna cur parum nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F
 PONTIFICIVM sex mensium in Pergamo Galeni patria. 3°. de comp.
 posi. me. per genera. 5^a. 231. C
 Pontificium inscriptum malagma. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 193. B
 PONTVS regio frigida & humida, præterquam in locis maritimis.
 com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 de Ponto radices odorifera expurgāt in ietheris. de cura ietheri. Sp. III. B
 PONTI pisces quales. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. C
 ex Ponto myli præstantissimi adferuntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. G
 ex Ponto plurima pelamides aduehuntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. G
 POPLES quid significet apud antiquos. de frac. com. 2°. 7^a. 240. D
 Poples quid proprie significet. de frac. com. 2°. 7^a. 240. C
 Poplites qui. introd. Isa. 53. E
 Poplitis flexura leuis & infirma. 2°. de ana. adm. 1^a. 70. E
 à Poplite presuram qui nerui incedant. 16°. de vsu par. 1^a. 218. B
 Popliem secari oportet in phrenitide. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 circa Poplitem, aut talos venæ secantur in ischia. 10°. de compo. med.
 secundum locos. 5^a. 207. A
 Poplitis vena potius incidenda, quam malleoli in ischia. de curandi ra
 tio. per sang. miss. 6^a. 20. F
 à Poplite sectio venæ in vtero. de trem. palp. 3^a. 53. A
 Poplitis vena maxime prouocant menses. de cur. ra. p san. mis. 6^a. 301. D
 Poples quomodo ligetur. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 208. H
 Poples, et cubiti gibbus dissimili mō implent. de frac. cō. 2°. 7^a. 240. B
 Poples, et cubiti gibbus diuerso mō flectuntur. de frac. cō. 2°. 7^a. 240. C
 Poplitis morbi qui. intro. Isa. 59. D
 POPULI folia qualia. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 136. F
 Populi albæ fructus qualis. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 136. F
 Populus alba abstergit. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 54. D
 Populus nigra pro sampso. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 271. D
 ex Populi floribus medicamentum. 4°. de san. tu. 2^a. 86. H
 ex Populo medicamentum. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 270. H

ex Populi flore oleum. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235. A
 Populus arbor nocet capiti. de subfig. emp. Isa. 32. C
 ex Populo nō debēt fieri lecti nec fores, nec vasa. de subf. emp. Isa. 32. C
 PORCELLORVM carnes quales. de vic. ratio. in morbis acutis,
 commentario. 4°. 7^a. 147. B
 Porcellorū paruulorū caro excrementis scatet. d. bo. & vit. suc. 2^a. 37. C
 Porcelli habent carnem magis excrementosam suibus, & magis humi
 dam. 3°. de alim. fac. 2^a. 25. H
 Porcelli minus nutriunt suibus. 3°. de ali. fac. 2^a. 25. H
 Porcelli caro æstate debet esse occisa eadem die. 7°. met. me. 7^a. 46. A
 Porcelli absq; cute edendi sunt. de vic. rat. in mor. acut. c. 4°. 7^a. 147. C
 Porcellorum pedes in pissana meliores. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. E
 ex Porcellorum pedibus pissana fit melior. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. E
 Porcellus inuentus sine liene inuentus est ex potu triduo cuiusdam
 medicamenti. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 198. H
 PORCINVS adeps mollissimus tempore acrimoniam acquirit. 3°. de
 comp. med. per gene. 5^a. 233. H
 Porcinus adeps emplastica vim habet. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. D
 Porcinus pulmo intertrigines à calciamentis sanat. 11°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5^a. 79. H
 Porcina vulua qualis de dissect. vul. 1^a. 108. E
 PORCOS disseccuit Galenus pro instrumentis vocis. de præcogn. ad
 Posthum. 4°. 216. B
 Porci domestici castrati similem habent temperaturam cū homine. 10°.
 de simp. me. fac. 5^a. 75. D
 Porcorum gena inferior maximo. 11°. de vsu par. 1^a. 185. A
 Porcorū musculus maxius, sed nō æque nervosus. 11°. de vsu p. 1^a. 184. F
 Porcorum caro in quartana euitanda. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 97. F
 Porcorum extrema mandenda. de atten. vic. 2^a. 45. F
 Porci extrema partes boni succi sunt. de rem. par. fac. 7^a. 159. C
 Porci ne egrotent quid fieri debet. de rem. par. fac. 7^a. 173. A
 Porci castrati fel. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 143. D
 Porci virginis axungia. de pass. mul. Sp. 95. G
 Porcorum adipēs præsertim in vlceribus vitandi. 4°. de compo. medi
 camen. per gene. 5^a. 236. H
 Porci adeps in capite vlcerato. de rem. par. fac. 7^a. 154. H
 Porcinum seuum maturat. de ocul. 7^a. 188. E
 PORIASIS affectus partium interiorum palpebrarū. intr. Isa. 58. D
 POROCELE affectus scroti. introd. Isa. 59. D
 Porocèle tumor scroti. fin. med. 49. C intro. Isa. 60. B
 Porocèle laborantium curatio. introd. Isa. 60. B
 POROMPHALON quid. fin. med. Isa. 49. B
 POROPOEIA quid. 4°. met. me. 7^a. 26. D
 POROSIS articularum affectus. introd. Isa. 59. E
 Porosa substantia in aure. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. F
 PORPHYRIANORVM philosophorum scrutatio. de sper. Sp. 37. E
 PORPHYRII opinio de cōiunctione aīæ cū corpore. de sper. Sp. 37. F
 Porphyrii Isagogarum intentio. de sperm. Sp. 37. F
 PORRVAN dictū à colore, vel è cōtrario. in pgn. cō. 2°. 4^a. 201. G
 Porri, & ampeloprasidis differentia. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porrum calidum est, & acre. de caus. morb. 3^a. 6. G
 Porrum nunquā erit frigidum, sed plus, minus ve calidum. de bonita
 te & vitio succorum. 2^a. 38. H
 Porri cibus calidus est. de diff. cont. Sp. 74. D
 Porra calefaciunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porrum immoderate sumptum, vt et reliqua acria febrem facit. de cau
 sis morborum. 3^a. 6. G
 Porrum acre est. 2°. de alim. fac. 25. E / 3°. 32. A / de atten. vic. 2^a. 43. H /
 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. C
 Porrum habet radicē caule, & folijs acriorē 2°. de ali. fac. 2^a. 24. D
 Porra quomodo deponant acritudinem. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porrum est cibus acutus incidens, & aperiens. de diff. cont. Sp. 72. E
 Porrum aperitiuū est. & facit excernere. cō. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
 Porra tenuant crassos humores, & lentos incidunt. 2°. de alimentorum.
 fac. 2^a. 25. E / de diff. cont. Sp. 74. G
 Porrum attenuat. de atten. vic. 2^a. 43. H
 Porrum exiccat. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 Porra parum alunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. E
 Porri cibus prauus est. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. G
 Porra quando comeduntur cruda non bene nutriunt, sed quando coquū
 tur in cibis nutriunt nutrimento pauco bono. de diff. cont. Sp. 73. G
 Porra non nutriunt, nisi coquantur. 2°. de ali. fac. 2^a. 19. D

Porri radices malum succum gignunt. de bon. & vit. succ. 2^a.37.G
Porra si bis elixentur succi prauitatem deponunt. 2°. de ali. fac. 2^a.25.E
Porrum bis coctum quale. 2°. de ali. fac. 2^a.23.A
Porrum inter obsonia connumeratur. 2°. de ali. fac. 2^a.23.F
Porrum potius p obsonio comedit, q p alimento. 2°. de ali. fac. 2^a.22.H
Porrum miscendum in piscium preparatione. de atten. vic. 2^a.45.E
cum Porro, & anetho ins album. 12°. met. me. 7^a.78.A
Porrum addendum farri. 4°. de san. tu. 2^a.84.E
Porrum expetit pitissana. 1°. de ali. fac. 2^a.13.F
Porri succus post adusionem. 2°. de arte cu. ad Glau. 7^a.107.A
Porrum conuenit epilepticis. de puero epil. 7^a.180.C
Porrum, & brassicam dat in arteria affectione. 7°. de composi. medica-
 men. secundum locos. 5^a.178.A
Porri coma in sanguinis profluvio. de opt. sect. Isa. 23.H
**Porrum, sinapi, & beta quendam liberarunt, qui de ore ventriculi que-
 rebatur ob acervatam pituitam.** 1°. de ali. fac. 2^a.8.G
Porrum pruritum mouet. de cathar. Sp. 95.D
Porri capita purgant thoracem, & pulmonem. de cathar. Sp. 95.C
Porri capitati succus sanguine purgat. de dyn. 22. C de cath. Sp. 94.G
PORTA nomen accepit a viro quodam antiquo perito. 4°. de vsu par-
 tium. 1^a.135.H
Porta stomachi quæ, & ubi. de compag. memb. Sp. 58.H
PORTA vena propter quid dicta ab antiquis. de ven. art. 1^a.56.B
Porta vena quo modo ducit materiam a capite ad intestina. cōmen. 7°.
 aphorismo. 30°. Ex. 56.B
PORTANS dēt esse firmitus, et fortius portato. 3°. de vs. p. 1^a.135.C
PORTENTA a non nullis contemnebantur. 1°. de nat. fac. 1^a.293.A
PORTONARIUM quod, & quo nomine dicat. 5°. de vsu p. 1^a.142.E
Portonarium intestinum ubi sit. de ana. parua. Sp. 43.A
Portonarium intestinum siue duodenum primū est. de ana. viu. Sp. 50.B
Portonarium cur in dextris. 5°. de vsu par. 1^a.142.F
PORTULACA quid, & eius vires. de simp. mcd. Sp. 81.A
Portulaca aquea austera parum. 6°. de simp. me. fac. 5^a.43.A
Portulaca frigida est aquosa substantia. 2°. de comp. med. se. lo. 5^a.136.C
Portulacæ sunt frigide. de diff. cont. Sp. 74.D
Portulaca frigida est in tertio ordine, sicca in secundo. 6°. de simplicium
 medicamen. facul. 5^a.43.A
Portulaca, & psyllium sunt indurantia frigida, & humida. 5°. de simpl.
 medicamen. facul. 5^a.34.G
Portulaca minus frigidum est Polygonō. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a.136.C
Portulacæ succus frigidus. 6°. de san. tu. 2^a.100.G
Portulaca facile in succum non soluitur. 9°. de simp. me. fac. 5^a.70.F
Portulaca quomodo succum remittat. 6°. de san. tu. 2^a.100.G
Portulaca refrigerat. 5°. de simp. me. fa. 5^a.32.A/14°. met. me. 7^a.87.D
Portulacæ succus refrigerat, & adstringit. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7^a.99.C
Portulacæ succus pro ore ventriculi super calefacto. 1°. de arte curati-
 ua ad Glauconem. 7^a.99.C
Portulaca infrigidat inflammationes. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a.176.F
Portulacæ enitāda in Herpete exedēte. 2°. de arte cu. ad Gla. 7^a.102.B
Portulacæ succus pro dolore capitis calido. de rem. par. fac. 7^a.153.E
Portulacæ succus oleo rosaceo adhibēdus. 2°. d cōp. me. sec. loc. 5^a.132.F
Portulacæ succus cur solus non debet accipi, & quo modo debet accipi,
 1°. de comp. me. per gene. 5^a.211.G
Portulacæ condensat. 5°. de simp. me. fac. 5^a.35.C
Portulaca indurat. de ocul. 7^a.188.E
Portulaca viscidē stringit. de simp. me. Sp. 81.A
Portulaca adstringit, & reprimūt. de rem. par. fac. 7^a.156.D
**Portulaca fluxiones repellit, æstuanes adiuvat tum ventris osculo im-
 posita, tum totis hypocondrijs, maxime in febribus hecticis, & den-
 tium stupores sanat.** 6°. de simp. me. fac. 5^a.43.A
**Portulaca vtiliter datur dysentericis, & profluvio muliebri, & sangui-
 nis reiectionibus.** 6°. de simp. me. fac. 5^a.43.B
Portulaca masticata sanat dentium offensam, quæ ab immaturis fit. de
 simplicibus medicaminibus. Sp. 81.A
Portulaca medetur stupori dentium. de sect. Isa. 16.H
Portulacam stuporem dentium soluere. de opt. sect. 21.E/ Isa. 22.E
**Portulacam soluere stuporem dentium obseruatum est sine cognitione
 causæ.** de opt. sect. Isa. 22.E
Portulaca suo lentore morsus experte sanat stuporem. 2°. de alimento-
 rum facultatibus. 2^a.23.C
**Portulaca non sanat stuporem dentium a vomitu, distillatione, & obso-
 litum ferræ secantis.** de opt. sect. Isa. 22.H

Portulaca est de cibarijs medijs. de diff. cont. Sp. 74.D
Portulaca vi cibis parum nutrit. 2°. de ali. fac. 2^a.23.C
Portulaca media in bonis, & malis succis. de bon. & vit. suc. 2^a.37.F
Portulaca cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73.G
Portulacæ alimentum frigidum & lentum. 2°. de ali. fac. 2^a.23.C
Portulaca infrigidat, postea concocta calefacit. 3°. de temp. 1^a.24.C
Portulaca calefaciendi vim non habet. de bon. & vit. suc. 2^a.38.H
Portulacæ admistus cremor succi ex vuis immaturis qualis. 3^a.48.B
Portulacæ meminit. 10°. met. me. 7^a.65.A
PORTVM latine dicas λιμὲνα. ad Thras. 2^a.107.A
PORI quid sint. de vti. resp. Sp. 64.D
Pori quod sint venæ subtilissimæ vnde pateat. de vti. resp. Sp. 62.F
Pori sunt venæ subtilissimæ per quas effluit calor. de vti. resp. Sp. 62.F
Poris plenum est totum corpus & tota cutis. 1°. de san. tu. 2^a.67.G
p Poros carnis inspirationē etiam fieri probatur. de vti. resp. Sp. 63.B
p Poros corporis quā ob causam exeat sudor. de vti. resp. Sp. 64.D
Poros qui habent oclusos. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3^a.115.E
Pori obstructi faciunt calorem augeri. de vti. resp. Sp. 62.F
Poros purgans medicamentū quale esse debet. 5°. de simp. me. fa. 5^a.34.H
Poros purgantia nitrosa, & amara sunt. 5°. de simp. me. fa. 5^a.35.A
Porus ab Herophilo vocatur nervus a cerebro ad oculum. de sympto-
 matum differentijs. 3^a.14.D
Pori cur dicti oculorum meatus. 10°. de vsu par. 1^a.182.A
Pori oculorum cur variant suas productiones. 10°. de vsu pa. 1^a.182.A
Pori oculorum cur non eunt directi. 10°. de vsu par. 1^a.182.A/B
Pororum oculorum mutua coitio quid faciat. 10°. de vsu par. 1^a.183.D
Pororum conuiuentia vnde. 3°. de symp. cau. 3^a.28.G
Pori cordis imceptibiles sunt ob sui paruitatē. de vti. resp. Sp. 64.D
Pori propter quid sint in vesica bilem recipiente. 4°. de vsu pa. 1^a.138.F
**Pori qui sunt in branchijs piscium sunt adeo tennes, vt non recipiant nisi
 aerem.** de vti. resp. Sp. 64.C
**p Poros cineris influens aer ignitur ad restaurationem euaporationis
 ignis.** de vtilitate respirationis. Sp. 64.A
Poros metallorum non intrat aer, sed ignis. de vti. resp. Sp. 64.A
per Poros ventosa exit ignis. de vti. resp. Sp. 64.D
POROS tophos appellant. 6°. de san. tu. 2^a.99.F
Pori sunt toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a.4.F
Poros quando maxime fit in offe. 6°. met. me. 7^a.41.D
Pori, id est calli. 14°. met. me. 7^a.93.C
Πώρος, id est tophus quō in renibus gignatur. 1°. de ali. fac. 2^a.10.G
Πώροι, id est topi in arthritide. 1°. de ali. fac. 2^a.10.G
Pori subsidens tubercula fieri ad crassam venam significant. de natura
 humana, com. 2°. 7^a.180.F
POSCA quo modo fiat. de dyna. Sp. 23.B
Posca quando potui danda. 5°. met. me. 7^a.32.H
Posca fouet oculos. de rem. par. fac. 7^a.155.H
Posca sistit sanguinem. introd. Isa. 56.F
Posca lauandum vlcus humidum. 4°. met. me. 7^a.23.E
POSITIO necessario est accidens. 1°. de vsu par. 1^a.115.E
Positio mēbrorū quot modis accipiat. de ijs q in me. fi. cō. 3°. 7^a.216.A
Positio siualis membri qualis sit. de ocul. 7^a.189.E
Positio mollis, æqualis, & sursum versa semper est bona. de ijs, quæ in
 med. fi. com. 3°. 7^a.216.A
Positio inæqualis cur mala. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a.216.A
Positio oblique partis duplex. 2°. de vsu par. 1^a.125.B
Positionem obliquam habentes quid agant. 16°. de vsu par. 1^a.216.H
Positio infantis in vtero. de na. & ord. cuius. cor. Sp. 42.C
a Positione cordis quæ argumenta ducant. 2°. de dec. Hipp. 1^a.236.A
POSITIVA est in organo. 2°. met. me. 7^a.13.D
ex Positura loci indicatio sumitur. 4°. met. me. 7^a.29.B
ex Positura indicatio quarta in ventriculo. 7°. me. me. 7^a.49.A
a Positura partis vicinitate argumentum quod ducatur. 2°. de decre-
 tis Hippocratis. 1^a.240.C
a POSITV, & figura indicatio. 4°. met. me. 7^a.28.G
a Positu indicatio qualis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.102.F
Positus significat partem affectam. 1°. de loc. aff. 4^a.6.B
in Positu ægri tudines quæ euariant composurā secundum naturam.
 de differentijs morborum. 3^a.5.C
**ex Positu ac formatione desumitur partium, quæ phlegmone laborant
 sanatio.** de const. ar. Isa. 41.D
POSSESSIO hominum qualis esse debet. 7°. met. me. 7^a.43.B
POSSIDONIVS ab ineunte ætate in Geometria versatus. 4°. de
 decretis

decretis Hippocratis. 1^a.250.F
 Possidonius eruditissimus, & in geometria exercitatus. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.273.D
 Possidonius erubuit de contradictionibus quas dicebat. 4°. de decretis Hippocratis. 1^a.250.F
 Possidonius appellat animæ facultates, quas Plato partes, & species. 6°. de decre. Hippocratis. 1^a.261.D
 Possidonius quid sentiat de ratiocinatrice parte irascibili, & concupiscibili. 5°. de dec. Hippocra. 1^a.259.F
 Possidonius librum fecit de affectibus. 5°. de dec. Hipp. 1^a.257.F
 Possidonius iubet, si educatione sanguinis in melancholia q̄s idigeat, primo secāda venā postea euacuādū. de mel. ex Ga. Ru. & Poss. Sp.109.H
 POST cur flecti non possumus, et an possumus. 12°. de vsu pa. 1^a.197.C
 POST brachialis cum brachiali motus latens est, & obscurus, de musculorum dissectione. 1^a.49.D
 POSTERIORES debent esse acutioris ingenij & priorū scripta examinare. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a.135.A
 Posteriores medici prioribus addere debent. 2°. de composit. medicamentorum secun. loc. 5^a.135.C
 Posteriorum & priorum libros vnum esse librum in duas partes distictum collige. 4°. de diff. pul. 4^a.69.H
 Posteriorū libri secunda resolutoria dicunt. 2°. de dec. Hipp. 1^a.235.D
 in Posteriori parte cur cerebrum sit durius. de ana. vi. Sp.53.H
 Posterioris partis capitis grauitati confert sectio venæ frontis. de anatomia viuorum. Sp.55.A
 in Posteriorum partiū capitis vlceribus sit venarum sectio post aures de anatomia viuorum. Sp.55.A
 in Posteriora trahens fæmur & exacte extendens musculus. de musculorum dissectione. 1^a.50.H
 Posteriora neruosa sunt. com. 5°. aph. 65°. Ex.45.A
 in Posteriorē parte corporis cur fiat rigores. cō. 5°. aph. 69°. Ex.45.D
 in Posterioribus partibus neruosis cur fiunt conuulsiones, & distentiones. com. 5°. aph. 65°. Ex.45.A
 Posteriora dolentia anteriora incisa curant. com. 5°. aph. 68°. Ex.45.D
 Posteriora diuertunt ab anterioribus. com. 5°. aph. 68°. Ex.45.D
 in Posteriora reuellendæ sunt fluxiones quæ inclinant in priora. de cucurbitulis scarificationibus. 6^a.4.G
 Posteriora cominus solum trahunt alimentum. 3°. de nat. fac. 1^a.308.A
 POSTES quid. de arti. com. 4°. 7^a.290.B/F
 POSTHIA quid. introduct. Ifa.58.F
 Posthia coronæ affectus. intro. Ifa.58.D
 Posthia, & crithæ sunt hi abscessus, qui vulgo dicuntur horzaroli. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a.153.C
 ad Posthias. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a.158.D
 POSTPOSITIO multa significat declinationē. 1°. de crisi. 4^a.126.A
 POSTVLATA quæ sint. de vict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7^a.119.B
 POTABILES aquæ carnes corrumpunt, & putrefaciunt. 2°. de naturalibus facultatib. 1^a.301.C
 POTAMOGETVM adstringit & refrigerat vt Polygonon. 8°. de simplic. medic. facul. 5^a.59.A
 Potamogeton habet quid refrigeratiuū. 2°. de comp. me. sec. lo. 5^a.132.G
 POTANT celeriter & crebrositantes. 1°. de caus. puls. 4^a.87.D
 ad POTATIONEM aquarum metalla nocua sunt. de bonitate aque. Sp.75.E
 Potatione debemus intelligere nō aquæ, sed vini potionem. commen. 7°. aphorismo. 7°. Ex.54.D
 Potationes implent caput plurimo sanguine, & spiritu calido. commentario. 7°. aph. 7°. Ex.54.D
 à Potatione multa rigor, & desipiētia, malū. cō. 7°. apho. 7°. Ex.54.D
 ob Potationem vini meri dolori capitis confert succus centaureæ. de virtute centaureæ. Sp.93.B
 POTATVRIS alliu est optimum. de vic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7^a.145.C
 POTENTES quomodo sint anima brutorum. de mor. man. Sp.67.E
 POTENTIA & facultas idem. 9°. de decr. Hipp. 1^a.286.C
 de Potentijs nemo ante Galenū exacte egit. 3°. de nat. fac. 1^a.305.H
 Potentia est vna genere, plures specie. com. 2°. aph. 16°. Ex.12.H
 Potentias quatuor habet quælibet animalis pars. de cau. mor. 3^a.8.D
 Potentia res facit. 9°. de decr. Hippo. 1^a.286.C
 Potentia, & habitus adiunt in anima irrationali. 7°. de dec. 1^a.268.C
 Potentia, qua animalia reguntur, quæ sit. com. 2°. aph. 17°. Ex.13.A
 Potentia nostrum regens corpus de quibus dicatur. com. 2°. apho. 17°. 13.B/aphorif. 31°. Ex.16.H

Potentia animalis regitiua semper seruāda est. cō. 2°. aph. 16°. Ex.12.H
 Potentia vitalis essentia est naturalis calor. in 6^m. de morbis vulgarib. commentario. 3°. 3^a.174.B
 Potētia sanguifica est illa, q̄ digerit i vētriculo. c. 2°. aph. 17°. Ex.13.A
 Potentia retentiua intestini, aut ventriculi, leuitatem intestinorum facit com. 6°. aph. 1°. Ex.46.C
 Potentia excretiua vna est ex potentijs corpis. cō. 6°. aph. 55°. Ex.53.D
 Potētia primo est actionis, deinde opis ex accidētū. 1°. de na. f. 1^a.291.D
 Potentia propria ratione inuat, & obest. de vic. rat. in morbis acutis, commentario. 3°. 7^a.125.F
 Potētia robur minus diuturnas facit accessiones. 2°. de diff. fe. 3^a.42.A
 Potentia imbecillitas in longius tempus producit accessiones. 2°. de diff. ferentijs febrium. 3^a.42.A
 fm Potentiam quid sit. ars med. Ifa.69.D
 Potentia tale quot modis distinguatur. 3°. de simp. me. fac. 5^a.17.B
 Potentia quandoq; aliquid debere subintelligi in dictis Hippocratis collige. com. 7°. aph. 11°. 54.G/18°. Ex.55.C
 POTENTIA ciuilis querebatur tempore Galeni. 1°. met. me. 7^a.2.C
 POTENTILLA. de dyna. Sp.31.B
 POTENTIORA non sunt semper paucioribus signis plurima. 1°. de crisis. 4^a.130.G
 POTERIVM desiccatur absq; morfu. 8°. de simp. me. fac. 5^a.56.H
 Poteriu nervos incisios glutinare credit. 8°. de simp. me. fac. 5^a.57.A
 Poterij radices decoctum ijs adhibetur, quibus affecti sunt nerui. 8°. de simp. med. facul. 5^a.57.A
 POTESTATE quod est debet considerari ab eo, quod est per se, & nō per accidens. 3°. de temp. 1^a.23.D
 Potestate quod dicitur est ad aliquid. 3°. de temp. 1^a.25.D
 Potestate tale esse quid. 3°. de temp. 1^a.21.F/G
 Potestate quod est imperfectū est tñ habile perfici. 3°. de temp. 1^a.21.F
 Potestate sunt materia, quæ debēt transire in aliud. 3°. de temp. 1^a.21.G
 Potestatū nos regentium dignitates. in 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3^a.188.E
 POTI Hippocratis quandoq; vitur pro præcipue, & maxime. de articulis, commen. 3°. 7^a.268.H
 POTIONES tempore differunt. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.138.C
 Potiones sint frigida æstate. 12°. met. me. 7^a.76.C
 Potiones sint calida hyeme. 12°. met. me. 7^a.76.E
 Potiones calida. quæ. de dyna. Sp.32.F
 Potio sit mediocris. 2°. de san. tuen. 2^a.69.D
 Potio temperata. 1°. de san. tu. 2^a.64.B
 pp Potionis immodicam copiam coctio ab extrinseco impeditur. 3°. de symptomatum causis. 3^a.24.H
 Potiones pariunt morbos. de na. hu. com. 2°. 7^a.182.B
 pp Potionis qualitatem alienam incongruū ordinem & intempestiuitatem coctio ab extrinseco impeditur. 3°. de symp. caus. 3^a.24.H
 à Potionis penuria siccitas inducta quo corrigatur. 3°. de sa. t. 2^a.81.G
 Potiones quæ abominandæ. 10°. de simp. me. fac. 5^a.72.B
 Potiones medicamenti quæ proprie sint apud Hippocratem. commentario. 7°. apho. 25°. Ex.55.G
 Potio eadem quater in anno data ostendit diuersos euomē humores. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a.276.F
 Potiones sanant vulnera intrinseca. com. 6°. aph. 18°. Ex.48.B
 Potiones pro morbis acutis. de vic. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a.131.G
 Potio antipatri. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a.182.G
 Potio Cletij abascanti. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a.183.C
 Potio ad eas quæ non Concipiunt, & quibus menstrua non apparent. de dynamidijs. Sp.29.G
 Potio Dauit ad Iliacos. de dyn. Sp.28.D
 Potio ad Epilepsiam. de dyna. Sp.24.B
 Potio probata ad Frigiditatem & febrem. de dyna. Sp.32.D
 Potio ictericorum. de cura icteri. Sp.114.A/B
 Potio probata ad Ilij dolorē, & ad lapidem frangendū. de dyn. Sp.28.B
 Potio probatissima ad ilij dolorem, ad petram rumpendam ad eos qui meuiunt difficulter. de dyna. Sp.28.D
 Potio ad matricis suffocationem. de pass. mul. Sp.95.G
 Potio Opopyri. de dyna. Sp.31.C
 Potio sancti Pauli paralyticis, arthriticis succurit. de dyn. Sp.31.C
 Potio ad Paralyim Ioannis filij Ligoris medici. de dyn. Sp.31.C
 Potio ad petram frangendam probata mirabiliter de dyna. Sp.28.D
 Potio ad Plagam sanandam. de dyna. Sp.32.A
 Potio ad Plagatos. de dyna. Sp.31.G
 Potio rubra. de dyna. Sp.32.D/F

non POTANT aues quedam, & cur. de ana. vii. Sp. 47. F.
 POTVS est cibo oppositus. 3°. de ali. fac. 2°. 33. A.
 Potus vnus ex sex rebus non naturalibus. ars med. IJa. 68. B.
 Potus, & cibus significant p viuedi rationem. de nat. hu. c. 2°. 7°. 182. D.
 Potus necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2°. 104. E.
 Potus, & cibus quare sint necessarij. de mo. man. & obs. Sp. 71. C.
 Potu quid resarciamus in nobis. 1°. de san. tuen. 2°. 62. G.
 Potus, & cibus supplēt locū eius quod dissoluitur. de mo. man. Sp. 71. C.
 Potus gignunt humores. 1°. de elem. 1°. 7. E.
 Potus maxime nutrit, & qui potus. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D.
 Potibus cōuenientibus vires roborant. de ren. aff. dig. & me. 7°. 199. F.
 Potus valet ad animi virtutem, quod animi mor. 1°. 317. C.
 Potus materia rei medicæ. ad Thra. 2°. 106. A.
 Potus, & cibus quomodo sint medicinalia. 2°. de san. tu. 2°. 68. B.
 Potus natura debet sciri secundum rationales. de sect. IJa. 16. D.
 Potuum ratio habenda. 6°. de san. tu. 2°. 101. A.
 Potus quomodo desideratur. 6°. de loc. aff. 4°. 38. A.
 Potus defectum percipit ventriculus per neruū. 9°. de vsu pa. 1°. 174. G.
 Potum, & cibum appetens ventriculi cupiditas animale officium est. 6°. de locis affectis. 4°. 37. H.
 Potus appetitus habet tot species quot fames. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D.
 Potus paucioris appetitus ostēdit futurā egritudinē. ars med. IJa. 67. F.
 Potus pluris appetitus ostendit futurā egritudinem. ars med. IJa. 67. F.
 Potus quando magis desideratur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B.
 Potū cur appetat plurimū melācholici. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. D.
 Potus inappetentia quæ. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D.
 Potus diminuta appetentia quæ. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D.
 Potus vitiosa appetentia quæ. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D.
 Potus facultatis fatiscens. de puls. ad Tyro. 4°. 44. F.
 Potum, aut cibum non petunt animo vacillantes. 1°. de dif. resp. 3°. 60. A.
 de Potu somnium quid significet. de præ sag. ex in som. sum. 4°. 213. D.
 Potus, et cibus trahatur a vētriculo villis rectis. 4°. de vsu p. 1°. 137. A.
 Potus seruari potest longo tempore in vētriculo. 6°. de lo. af. 4°. 38. A.
 Potus diutius quam par est in ventriculo manere potest siti infectis. 6°. de locis affectis. 4°. 38. B.
 Potus qui et cur facit remorari excrementa i vētre. 1°. de sa. t. 2°. 68. A.
 Potus, et cib⁹ expellūt a vētriculo villis trāuersis. 4°. & vs. 1°. 137. A/B.
 Potus, & cibus per fauces descendit. 2°. de sem. 1°. 340. C.
 Potus it per collum. 1°. de vsu par. 1°. 186. B.
 Potus si ingrediū guttur strāgulatiōes, et tusses excitant. intr. IJa. 54. C.
 Potus qui sumitur quomodo non eat in thoracem. 4°. de vsu pa. 1°. 137. B.
 Potus ad pulmonem fertur fm Platonem. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. H.
 Potus aliqua portio exudat ad pulmonem. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. H.
 Potus semper percolatur per asperam arteriam ad pulmonem vel parū vel multum. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E.
 Potus affatim influens tussire facit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E.
 Potus cur venit in nares. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 136. C.
 Potus exit per intestina. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G.
 añ Potū, & cibū clara est vox post minus clara. de vo. & anhel. Sp. 61. G.
 ob Potum fit vox rauca. de voc. & anhel. Sp. 61. G.
 Potus modus. ars med. IJa. 68. F.
 Potibus in congrua mensura vtendum. de assuetud. 2°. 61. G.
 Potus hyemis quantus, & qualis. de ren. affe. dig. & med. 7°. 195. B.
 Potus veris. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. C.
 Potus æstatis. de ren. affect. dig. & med. 7°. 195. C.
 Potus multus dandus est his, qui habent alium siccā, è contra his qui humidam. com. 4°. aph. 83°. Ex. 37. B.
 Potus an debeat dari sitientibus, & qñ et quō. c. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A.
 Potum accipiat corpus exiccatum. ad Thras. 2°. 104. F.
 Potus modus in siccis qualis. 7°. met. me. 7°. 45. G.
 Potus quomodo alteret corpus. fm med. IJa. 68. C.
 à Potu quomodo abstinendum temperato. 2°. de san. tu. 2°. 73. F.
 à Potu per quindecim dies abstinerunt quidam Galeni vsu. in 6°. de mor. vulga. com. 4°. 3°. 180. G.
 Potu multo se explentes quid incurrant. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 191. D.
 Potu qui se replerunt illis casus est deterrimus. de vict. rat. in mor. bis acutis. com. 4°. 7°. 145. D.
 Potus validus qui. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 192. G.
 Potus fm naturam vitiū dari debet. de bon. & vi. suc. 2°. 38. H.
 Potus diuersi in diuersis hominibus. 7°. met. me. 7°. 46. C.
 Potus consuetus minus molestat inconsuetus. com. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B.
 Potus consueti etiam prauī facile feruntur. de vict. rat. in mor. acutis,

commentario. 2°. 7°. 121. A.
 Potus inconsumi etiam boni difficulter feruntur. de victus rat. in mor. acu. commenta. 2°. 7°. 121. A.
 Potus naturam aduentitiā efficit in stomacho. cō. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B.
 Potus aquæ pulsus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 44. E.
 Potum frigidum qui cauere debent. 1°. de arte. cu. ad Glau. 7°. 99. A.
 Potum frigidum qui sumere debent. 1°. de arte. cu. ad Glau. 7°. 99. A.
 Potus lactucarum somnum conciliat. 2°. de loc. af. 4°. 14. A.
 Potus calidarum aquarum somnum conciliat. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A.
 Potus habentium calidum ventrem inferiorem cum acerbis deiectionibus. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. C.
 Potus minor copia datur alium supra modum humidum habentibus in quibus vero siccior est contra. com. 4°. aph. 83°. Ex. 37. B.
 Potus vini pulsus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 44. E.
 Potus vini intempestiuus quos pulsus faciat. 1°. de digno. pul. 4°. 73. C.
 in Potu stomachicis vinum prodest quod vnusquisq; libenter bibit. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. D.
 Potus lactis equini. de aer. aqu. & loc. 2°. 5. D.
 in Potibus piper album puluerizatum assumat senex qui cibis obstruētib⁹ sit vsus. 5°. de san. tu. 2°. 91. D.
 Potus qui non conueniant à balneo. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. C.
 Potus crudos reddit vigilia fortis. de vic. ra. i mor. acu. cō. 2°. 7°. 125. B.
 à Potu & a cibo morbi quales. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 101. D.
 ex Potibus, aere, & cibis quid habeat iecur. 10°. met. me. 7°. 64. F.
 Potus dulces obsunt iecori, & lieni inflammatis. 2°. de ali. fac. 2°. 17. F.
 Potus potest facere profluuium alui. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G.
 Potus quam leuitatem intestinorum sanat. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A.
 Potus recentē assumptus corrigitur ab euacuatione. ars med. IJa. 70. D.
 Potus habent vim emplasticā. 5°. met. me. 7°. 31. E.
 Potus solus qñ dat in acutis. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. D.
 Potus tenuissimi victus apud Hippocratē qui. de frac. com. 2°. 7°. 235. H.
 Potus salubris ad sanitatem perpetuam. de dyna. Sp. 20. B.
 Potui quæ narcotica sunt non sunt danda. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. C.
 Potibus venenosis resistit agaricum. de simp. me. Sp. 80. E.
 pro Potu syrupus de melle. secretorum. Sp. 102. E.
 ex Potu aliquid tendit cum sanguine, quod & per vrinas, & per sudorem, & per insensibilem transpirationē meat. de atra bile. 1°. 34. D.
 Potus qualis ad vrinam ciendam. 5°. de san. tu. 2°. 91. C.
 Potui quandoq; similis est vrina. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 192. A.

PRÆCEDENTES

causæ quæ. iro duct. IJa. 52. E/
 4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. E.
 PRÆCEPTOR qualis esse debet. de cuiusq; animi pec. not. 2°. 57. C.
 ex Præceptoribus addiscere melius, quā ex libris. 3°. de loc. aff. 4°. 15. A.
 sub Præceptoribus malis tempus perditur. 8°. met. me. 7°. 52. B.
 in Præceptores pessimos incidentium infelicitas dolenda. de bonitate & vitio succorum. 2°. 34. B.
 à Præceptoribus quæ dantur discipulis sunt examinanda. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2°. 57. C.
 Præceptorem in re medica habere oportet expertū. 2°. de cris. 4°. 133. G.
 Præceptor Galeni Telops. de musc. diffec. 1°. 46. E.
 Præceptores Galeni Quintus & Satyrus. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario. 1°. 3°. 134. D.
 Præceptorem interrogauit Galenus adolescens. de mult. 3°. 80. B.
 Præceptores multos contēpsit Galenus adolescens. de cuiusq; 2°. 57. C.
 Præceptorem in quibus arguit Galenus. de mul. 3°. 80. B.
 PRÆCEPTA in quibus consistunt. de opt. sect. IJa. 20. B.
 Præcepta ad principia referunt vt subditi ad principē. & opt. sec. IJa. 19. G.
 Præcepta vtiā si sint vera, multa paucis docēt. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C.
 Præcepta vtiā si sint falsa multū sunt pñiosa. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C.
 Præcepta medica omnia debent esse vera, vtilia, consentanea principis. de opt. sect. IJa. 19. F. G.
 Præceptum vtile quo modo cognoscatur. de opt. sect. IJa. 20. A.
 Præceptorū oīum salutiū semita est Hippocrates. 7°. met. me. 7°. 43. C.
 Præcepta illa vera esse asserunt empirici, quæ constituentur ab experientia. Galeno vero adeo numerosa præcepta inuenta esse ratione videntur, quorum tamen de veritate iudicium facimus, pro vt stabilimur ab experimentis, & fidem accipiunt. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 101. G.
 Præcepta eadem in iisdem rebus intelligenda esse colligitur. in prognostica commentario. 2°. 4°. 198. E.
 PRÆCINCTVS quidam, & acerbis vsus priapismo laborauit. 6°. de locis affectis. 4°. 22. F.

PRÆCISIO species diuisionis chirurgiæ.introd. *Isa.59.E*
Præcisio in quibus fiat locis.introd. *Isa.59.E*
PRÆCLVSIONEM vesicæ probatissima antidotus . de dyna-
midis. *Sp.29.A*
PRÆCONES indigent vehementi inspiratione.2°.de mo.mus.1°.316.C
Præcones præparant materiam voci.8°.de ana.adm.1°.101.F
Præcones cur multis videntur balneis, & cibos lenes, & laxantes edât.
7°.de comp.me.sec.loc.5°.177.E
PRÆCOGNITIO an sit.de const.ar. *Isa.41.G*
Præcognitio futurorum in quibus.de const.ar. *Isa.41.H*
Præcognitio duplex ex signis indicatorijs.com.1°.aph.12°. *Ex.6.D*
Præcognitionem capita magna.com.4°.aph.71°. *Ex.35.C*
Præcognitiones sunt diligentiores si medicus separet quod ab extrinse-
ca causa sit, & non ratione morbi.com.3°.aph.5°. *Ex.20.C*
Præcognitionem eorum quæ circa ægrum futura sunt, quid exigat.
com.6°.aph.5°. *Ex.46.G*
Præcognitio, & curatio exterioribus rumpitur.cõ.1°.aph.1°. *Ex.3.B*
Præcognitiones cur non sunt certæ.com.2°.aph.19°. *Ex.14.C*
Præcognitio certa nõ fit à casibus extrinsecis.c.4°.aph.41°. *Ex.32.D*
Præcognitiones in acutis non omnino sunt certæ, sed bene in longis mor-
bis.com.2°.aph.19°. *Ex.14.C*
PRÆCOGNOSCENS bonus medicus raro aberrat.commẽtario.2°.
aphorismo.19°. *Ex.14.C*
PRÆCORDIA, & septum transversum idem appellauerunt antiqui
in prognost.com.1°.4°.194.H/de na.& ord.cu. *Sp.42.A*
Præcordia quæ.3°.de dec.Hip.241.G/6°.266.H/7°.267.A/8°.1°.278.
C/1°.de diff.feb.3°.34.G
Præcordia pprie, & improprie quæ.in 3°.de mor.vul.c.2°.3°.128.E
Præcordia ubi sita.6°.de dec.Hipp.263.F/8°.3°.278.G
inter Præcordia & umbilicũ pars qualis cẽsenda.6°.de dec.1°.261.D
Præcordiorum musculi mouentur ad motum respiratoriorum organorũ.
1°.de diff.resp.3°.59.H
Præcordiorum Abscessus.6°.de comp.me.per gen.5°.262.F
in Præcordijs existentem multam aquam nequeunt curare malagma-
ta.8°.de comp.me.sec.loc.5°.197.B
Præcordia celerius pertransiens aqua optima est.1°.de san.tu.2°.67.A
Præcordiorum Consensus vnde.in 3°.de mor.vul.com.2°.3°.135.D
Præcordia trahũt i cõsensum cerebrũ.de mel.ex G.R.et Po. *Sp.109.B*
Præcordiorum submollis Contictio quo modo intelligatur.in 1°.de mor-
bis vulgaribus.com.3°.3°.121.G
Præcordiorũ cõtentio submollis qd.in 3°.de mor.vulg.cõ.1°.3°.130.E
ad Præcordiorum distentiones.7°.de comp.me.sec.loc.185.H/8°.193.
A/9°.199.A/E/10°.5°.207.F
ad Præcordia, vel ingulũ mittit dolorẽ pleuritidis.5°.de loc.aff.4°.31.D
ad Præcordia pleuritidis.2°.de diff.puls.4°.57.B
ad Præcordia cur qnq; attingit dolor pleuriticorũ.2°.de loc.af.4°.11.C
Præcordia cum dolore extensa quid significant.3°.de crisi.4°.144.F
supra Præcordia dolores indicant purgationes per superiora fieri debe-
re,infra per inferiora.com.4°.aph.18°. *Ex.29.B*
ad Præcordiorum dolores.7°.de comp.me.sec.loc.182.G/7°.de com-
posi.me.per gen.5°.266.G
ad Præcordia indurata visceris inflammatione.6°.d cõp.m.p gen.5°.263.B
Præcordiorũ duritiẽ tollens.6°.de comp.me.per ge.5°.263.B
Præcordia quo modo eleuantur in cruditatibus cibos postredie eructan-
tibus.de sal.die.2°.43.A
ex Præcordijs febres male.in 3°.de mor.vul.com.2°.3°.135.A
in Præcordijs ubi est Grauitas, cappares ex oxymelite conueniunt.
14°.methodi medendi.7°.91.H
in Præcordiorum dextera parte respiradi grauitas. quid significet.2°.
de locis affectis.4°.12.H
Præcordia Inflamata quid faciant.in 1°.de mor.vul.com.3°.3°.121.G
Præcordiorum musculorum phlegmon ab ignaris existimatur iecoris,
& ita relaxantia adhibent.11°.meth.me.7°.72.F
Præcordiorum musculi inflammati non possunt in ferre mortem.in pro-
gnostica.com.1°.4°.196.B
circa Præcordia pellicula aliqua, aut musculus, quibus inflammatus
est, his paruus, & densus fit spiritus.2°.de diff.feb.3°.65.H
Præcordia quomodo se habent in inflammatione septi transversi.in 1°.
de mor.vul.com.3°.3°.121.G
in Præcordijs inflamatio quõ curetur.2°.de comp.me.sec.lo.5°.137.G
ad Præcordiorum phlegmonas æsypi ceratum.14°.met.me.7°.88.G
sub Præcordijs inflammationes quomodo finiant.3°.de crisi.4°.139.E

ad Præcordia inflammata.8°.de comp.me.sec.loc.5°.193.B
Præcordiorum inflatione vexatis epithymi dabis.de sim.me. *Sp.84.A*
Præcordia Intenduntur cerebro affecto.5°.de loc.aff.4°.31.H
in Præcordijs œdema quo modo curetur.13°.met.me.7°.88.D
in Præcordijs Palpitationes sunt motus nõ naturales.de ijs, quæ in me.
fi.commen.3°.7°.222.E
Præcordiorũ palpitatio signũ delirij.in 1°.de mor.vul.cõ.3°.3°.121.G
Præcordia Retracta iudicationis signũ.1°.de art.cu.ad Glau.7°.100.D
Præcordiorum Sudores à partu.de med.fac.par.7°.169.B
ad Præcordiorum Tensiones.7°.de comp.me.per gen.5°.265.B
Præcordiorum dextrę partis Tumor significat iecinoris affectum, fini-
stre vero lienis.5°.de loc.aff.4°.6.B
ex Præcordijs morituri quibus cognoscantur.de dyna. *Sp.26.C*
i Præcordijs cucurbita sedit sanguinẽ nariũ.5°.me.me.30.E/15°.7°.85.B
Præcordiorũ musculis nõ sũt ad mouẽda adstringẽtia.11°.met.me.7°.73.B
Præcordijs semper calida applicanda.intro. *Isa.55.F*
Præcordia calefacere quibus tutũ, & quibus nõ.11°.met.me.7°.72.A
circa Præcordia calefactio inuat in tertianis.1°.de arte curatiua ad
Glaucnem.7°.97.E
Præcordijs impositum refrigerans facit difficultatem respirandi.10°.me-
thodi medendi.7°.65.C
Præcordia siccant panis ex melle.10°.meth.me.7°.64.B
ad Præcordia epithema in febre synocha.de dyna. *Sp.33.C*
Præcordiorum vntio in febre synocha.de dyna. *Sp.33.C*
Præcordia vnguento nardino confricauit Galenus.de præcognitione ad
Posthumium.4°.217.F
Præcordiorum cura in melancholicis.de mel.ex G.R.& Pos. *Sp.110.B*
p Præcordijs fomenta in melancholicis.de mel.ex G.R.& P. *Sp.110.B*
ad Præcordia.8°.de comp.me.sec.loc.5°.196.D
ad Præcordiorum passiones remedia.de dyna. *Sp.26.C*
PRÆCOCIA armeniacis præstantiora.2°.de ali.fac.2°.19.E
Præcocia humida, & aquosa.1°.de ali.fac.2°.8.C
Præcocia non possunt siccari.de bon.& vi.sic.2°.36.H
Præcocia refrigerata exhibentur.de bo.& vitio suc.2°.39.B
Præcocia non faciunt ad sanitatem.de atten.vic.2°.45.H
Præcocia conueniunt epilepticis.de puero epilep.7°.180.C
PRÆCVSTODIA dicta curatio est quodam mō.1°.de diff.fe.3°.32.F
PRAEDICAMENTA diuidere est logice initium.2°.met.me.7°.15.E
in Prædicamētis hō sit exercitatus p pulsibus.2°.de dif.puls.4°.57.H
in Prædicamētis quæ sint, & quo mō differant.2°.de diff.puls.4°.58.G
Prædicamentum qualitatis quibus commune.2°.de diff.puls.4°.58.A
Prædicamento ad aliquid quæ attribuant in pulsu.2°.de dif.p.4°.58.A
PRAEDICIMVS illa quæ sunt in anima.in 1°.pror.cõ.1°.4°.160.G
Prædicere gloriosum & splendidum est.de art.com.3°.7°.281.D
Prædicere debet medicus, & tũc est imunis à culpa.12°.me.m.7°.75.H
Prædicere quo modo debeat Medicus.de const.ar. *Isa.41.H*
Prædicenda non sunt quæ iterum dici debent.com.1°.aph.12°. *Ex.6.F*
quæ Prædicēdi ansam medico præstent.de na.& ord.cuiusl. *Sp.42.E*
Prædicere quomodo faciunt oblata.in 1°.de mor.vul.com.3°.3°.117.C
Prædicebat Galenus diuinandi arte, non medicinẽ scientia.2°.de diffe-
rentijs febrium.3°.38.B
in Prædicēdo semp debemus eẽ cõpotes voti.in 1°.pror.c.2°.4°.169.D
PRAEDICTIO quid fin.me. *Is.46.A*/in 1°.pror.cõ.1°.4°.160.G
Prædictio quid proprie sit.in 1°.prorh.com.1°.4°.160.G
Prædictio, & prænotio sunt ad artem necessaria secundum Hippocratẽ.
bre.denor.dogm.Hipp.1°.231.D
Præditiones cur vtilis in 6°.de mor.vul.com.4°.3°.180.G
Præditionis vsus qui sit.in prognost.com.3°.4°.208.A
de Prædicationibus liber nõ ē Hippocratis.de præco.ad Posth.4°.215.E
Præditionum liber, & præditiones coacę scatent erroribus.in 3°.de
mor.vul.com.2°.3°.134.G
in Præditionum libro quid agat Hippocrates.3°.de dif.feb.3°.73.F
Prædictio ostendit Medicum vacare culpa.de const.ar. *Isa.41.A*
Prædictio debet esse aut semper vera, aut mentiri raro.in 6°.de morbis
vulg.commenta.1°.3°.157.H
Prædictiões vere sũt eclipsiũ, horologiorũ, clepsidarũ.de lib.p. *Isa.13.F*
Prædictio abscessus ab vrimis quando.de vri.sign.ex Hipp. *Sp.78.H*
PRAEDICTIVA pars honoratissima.1°.de dign.puls.4°.70.C
PRAEFATIONIBVS non vtitur Hippocrates.in prognostica.com-
mentario.1°.4°.189.C
PRAEFERRENT cur cẽnã prandio antiqui.de di.com. *Sp.72.B*
PRAEFOCATIO matricis quomodo fiat.de vri.resp. *Sp.63.B*

Praefocatio fit magis à semine retento q̄ à mēstruis. 6°. de lo. af. 4°. 39. G
 Praefocationis symptomata qualia, & cur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 Praefocationis pulsus qualis. de puls. ad Tyro. 4°. 46. C
 Praefocationis vteri curatio. de pass. mul. Sp. 95. F
 PRAEFOCATAE in frigidantur vniuersim. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Praefocatis mulieribus cur corp⁹ refrigeret. 6°. de l. a. 34. F/ 4°. 40. D
 in Praefocatis cur spiratio impediatur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. A
 Praefocatae an spirent vt deprehendatur lanae flocculi ponuntur ante os
 & poculum ponunt super ventriculum. 6°. de loc. aff. 4°. 39. E
 PRAEFOCANTVR viduae potissimum. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Praefocentur cur viduae. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 PRAEGRANTES quae mulieres possint fieri, & quae non. commentar.
 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
 in Praegnantibus an restet semen. 1°. de sem. 1°. 328. H
 Praegrans mulier quo modo cognoscatur. com. 5°. aph. 61°. Ex. 43. D
 Praegrans nota. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
 Praegrantem foeminam aliquantum significat vrina alba sine febribus.
 de dynamidijs. Sp. 35. D
 Praegnantium pulsus qui. de puls. ad Tyr. 44. C/ 3°. de caus. p. 4°. 97. D
 Praegnantium spiratio quae. 6°. de loc. aff. 4°. 40. E
 Praegrans habet os vteri compressum. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 in Praegnantibus quo modo compressio vteri differt ab inflammatione.
 com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 Praegrans in principio conceptus sentiunt vterum in se ipsum concurrere.
 3°. de nat. fac. 1°. 302. H
 Praegrans habet tumorem, qui extenditur vsq; ad ilia, tamen non habet
 ileon. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 in Praegranate tumor vteri quandoq; intestina gracilia potest comprime-
 re. atq; angustare. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Praegrans matricis collum ne specilli quidem acumen ingreditur. 15°.
 de vsu partium. 1°. 213. A
 in Praegranate nec styli mucro os vteri ingredere. 2°. de symp. c. 3°. 21. B
 in Praegnantibus quo se habent muscoli epigastrii. 2°. de mo. m. 1°. 316. F
 Praegrans si marem gerat, bene colorata est, e contra si foeminam. com-
 men. 5°. aph. 42°. Ex. 41. D
 in Praegnantibus nunquā est sanguis ille purus sed alijs humoribus mi-
 stus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. D
 à Praegrans venis alimentum auget ipsum foetū. 2°. de sem. 1°. 338. G
 de Praegranate sanguis optimus cur tendit ad foetum, & non ad lac. 1°. de
 de sanitate tuenda. 2°. 66. B
 in Praegnantibus lac quo modo. 14°. de vsu par. 1°. 207. C
 Praegranates quales mammas habere debent. com. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Praegranates quae nondum fuerunt mulieres cur mammae illis contractae.
 6°. de locis affectis. 4°. 42. H
 in Praegnantibus cur māmā qñq; implentur. 14°. de vsu par. 1°. 207. C
 in Praegnantibus cur māmā qñq; gracilescant. 14°. de vsu par. 1°. 207. C
 Praegranate nutrice nihil deterius. 1°. de san. tu. 2°. 66. B
 Praegranates quae appetant. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. H
 Praegranates cur extranea appetant. 1°. de sym. caus. 3°. 18. C
 Praegranates edunt cibos praeter naturam. 6°. de lo. aff. 4°. 41. B
 in Praegnantibus quomodo fiat pica. fin. med. Isa. 49. H
 Praegranates quanto tempore habent citam. 1°. de symp. caus. 3°. 18. C
 Praegranates cur prauis humoribus implentur. in 3°. de morbis vulgari-
 bus. commen. 3°. 3°. 148. D
 de Praegrans vīctū egit Plato. 5°. de dec. Hipp. 1°. 257. D
 Praegranates agra quomodo cibanda. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 126. F
 Praegnas ob plures causas potest abortum pati. com. 7°. aph. 27°. Ex. 55. H
 Praegrans solo tonitruo, & horribili spectaculo visu infantem eiecit. de
 theria. ad Pisonem. 5°. 94. D
 Praegranates tenues praeter naturam abortiunt priusquam crassescant.
 com. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Praegrans misso sanguine ex vena abortit, praesertim si foetus sit maior.
 com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
 Praegrans habet periculum abortus si alius plurimum profluat. com-
 mentario. 5°. aph. 34°. Ex. 40. E
 Praegrans si habeat mammas graciles, repente abortit. commentario. 5°. aph.
 aphorismo. 37°. Ex. 40. H
 Praegrans quae geminos gerat si mamma dextra gracilis fiat abortit ma-
 rem, si sinistra, foeminam. com. 5°. aph. 38°. Ex. 41. A
 Praegranates quae corruptur & sunt foetus ipsi mammae extenuantur si ve-
 ro rursus durae fiant, dolor aut mammas, aut coxas, aut oculos, aut
 genua infestabit, & non corrumpent. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. C

Praegrans si tentio supuenerit, facit abortum. cō. 7°. aph. 27°. Ex. 55. E
 Praegranates quae tempestate maxime patiuntur abortum. commenta. 3°. aphorismo. 12°. Ex. 21. F
 Praegrans quae secundo, tertio, aut quarto mense abortit propter quid
 abortiat. 6°. de loc. aff. 4°. 41. E
 Praegranates quae abortiunt sine occasione manifesta, habent in acetabu-
 lus vteri muccorem. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Praegranates quaecumq; à febribus corripiuntur & fortiter calefiunt si-
 ne occasione manifesta, difficulter pariunt, & cum periculo aut abor-
 tum facientes periclitantur. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Praegnatē capi ab aliquo acuto morbo letale est. c. 5°. aph. 30°. Ex. 40. C
 si Praegnatē in vtero sit erysipelas letale est. cō. 5°. aph. 41°. Ex. 41. E
 Praegrans quae non est aborta, cum multis symptomatibus vexaretur
 casus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 126. E
 Praegranates cur quandoq; sanguinem excernāt. 6°. de loc. aff. 4°. 41. D
 Praegrans si multum purgetur, impossibile est foetum esse sanum. com.
 5°. aph. 60°. Ex. 43. D
 Praegranates quare, & quando sint purgandae. cō. 4°. aph. 1°. Ex. 27. A
 Praegranates purgare turgente materia à quarto mense vsq; ad septimū
 minus vero has, recentiores autem, & seniores vereri oportet. com.
 men. 5°. aph. 29°. Ex. 40. C
 Praegnantibus medici non possunt aliquod validum auxilium adhibere,
 aut exquisita victus ratione in ipsis vti. com. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
 Praegrans casus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 122. F
 Praegrans, lege Grauida.
 ad PRAEGRATIONEM optimum fomentum est rapa. de simplic.
 medicam. Sp. 89. F
 PRAEIMMORARI quid significet. 4°. de dec. Hipp. 1°. 253. B
 PRAEINCIPIENS, siue procatartica causa quae. 1°. de differentijs
 febrium. 3°. 33. D
 PRAEIVDICANTVR difficulter morbi longi. in prognostica. com-
 mentario. 3°. 4°. 207. E
 Praeudicantur facile acuti morbi. in progno. com. 3°. 4°. 207. E
 Praeudicari possunt quartanae, vt tertianae. in prog. com. 3°. 4°. 207. E
 PRAEMIGENES primus peripateticus. 5°. de san. tu. 2°. 93. F
 Praemigenes. Mitylenaeus nisi lauisset, febricitabat. 5°. de san. tu. 2°. 93. E
 PRAEMISSAE debent semper probari. 2°. de decr. 1°. 238. F
 PRAENOSCERE sanguinem fluxurum quibus non est difficile. 1°. de
 arte cu. ad Glauc. 7°. 100. E
 Praenoscentae sunt affectiones futurae. in progno. com. 1°. 4°. 189. D
 Praenoscentae sunt causae procatarticae, & accidentia euidencia. in pro-
 gnostica. commen. 1°. 4°. 189. D
 Praenoscentus quo modo sit sudor criticus. praesag. exper. conf. Sp. 77. F
 PRAENOTIONIS diuisio fm Hipp. bre. den. dogm. 1°. 231. D
 Praenotionis optimum principium. 1°. de cris. 4°. 125. G
 Praenotionis verba propria sunt expectare, sperare, timere. 3°. de diffe-
 rentijs respirationibus. 3°. 73. E
 Praenotiones non sunt ex numero eorum, quae raro fiunt, sed quae semper
 vel plurimum. de vic. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 141. F
 Praenotionis vsus potissimum in his quae mouentur per tertium. ad eos
 qui de ryp. scrips. 3°. 92. B
 Praenotio, & praedictio sunt ad artem necessaria secundum Hippocratem
 bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. D
 Praenotio ad curationem necessaria est. de vic. ra. in m. acu. c. 1°. 7°. 108. D
 Praenotio est propter curationem. de vic. ra. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 108. D
 Praenotionē, & dignotionem curatio consequitur. 10°. met. me. 7°. 64. B
 Praenotio vel dignotio non est finis artis, sed curatio. de victus ratione
 in morbis acut. com. 1°. 7°. 108. E
 ad Praenotionem nihil facit scire qui & quot muscoli moueant linguā.
 17°. de vsu partium. 1°. 221. E
 Praenotionum liber est Hippocratis. 3°. de dif. resp. 3°. 69. E
 Praenotionum liber quibus careat. 3°. de dif. resp. 3°. 73. C
 PRAEPARANDA est materia, potissimum si elleborum dederis, &
 quomodo. quas purg. opor. quib. med. & quo temp. 5°. 88. D
 Praeparandum primo corpus venae sectione, medicamento, vel vtroque.
 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. C
 Praeparanda quomodo sit pars scarificanda. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Praeparandus quo sit locus cui applicandae hirudines. de cuc. scar. 6°. 4. C
 PRAEPARATIONVM differentia. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
 Praeparatio quae facit substantiam tenuem. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. F
 Praeparatio ante purgationem qualis fieri debet i crassis humoribus. de
 dynamidijs. Sp. 20. D

preparatio sumpturi elleborum. quos. purg. opor. quib. med. 5^a. 88. D
 preparatio fieri nō pōt materia vrgente. quos purg. op. qui. me. 5^a. 88. H
 preparatio, & rectificatio spiritus antequā cor ingrediatur fit in pul-
 mone. de ana. viuo. Sp. 47. C
 PRÆPARATORIAE exercitationis continui, & vehementes motus
 sunt proprii. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. E
 preparatoria exercitatio corpus cogit. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 preparatoria exercitatio sola raritati medetur. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 PRÆPARATA materia non existente si quis purget que mala sequun-
 tur. quos purg. opor. 5^a. 88. D
 preparata male non coquantur probe in corpore. 4°. de sa. tu. 2^a. 88. B
 preparat medicamentū sub canicula. 4°. de com. med. per ge. 5^a. 241. D
 PRÆPOLLENT dextrę partes laevis, superiores inferioribus secundū
 Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C
 PRÆPONENDI sunt in fundo stomachi cibi dura, & tarda digestio-
 nis. de diff. cont. Sp. 71. H
 PRÆPUTIUM quod. intr. Isa. 53. D
 Præputiū maritū in feminis muliebrē cumnū efficit. 2°. de sem. 1^a. 339. D
 Præputium cur circa pudenda. 11°. de vsu par. 1^a. 190. C
 Præputium occlusum quibus aperiatur. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 35. G
 Præputium quot causis sit breuius. 14°. meth. med. 7^a. 92. A
 Præputium quando deest quid agendum. 14°. meth. med. 7^a. 91. H
 in Præputio quæ sunt inueterata ea probe cicatrice includit anethum.
 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. B
 pro Præputiū fulcumento charta vtebat Galenus. 14°. me. me. 7^a. 96. A
 Præputiis pudendorum accidentibus vteribus conuenit cucurbita vsta
 sicca. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 40. H
 Præputium non potest consolidari. 3°. meth. med. 7^a. 16. F
 Præputium quando incidendum. introd. Isa. 60. A
 Præputium quandoq; auferitur. de diff. mor. 3^a. 4. G
 PRÆSAGIRE vnde poterimus. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. C
 Præfagisse de quibus Galenus se iactat. 3°. de diff. pul. 4^a. 60. G
 de Præfagiendo scripsit Hippocrates. 5°. de san. tuen. 2^a. 93. C
 Præfagienda quō sint præsentia, præterita, & futura. in 1°. de morbis
 vulg. com. 2°. 3^a. 112. E
 ad Præfagiendū multū facit loci forma. in 1°. de mor. vulg. c. 3^a. 117. E
 ad Præfagiendum facit consuetudo. in 1°. de mor. vulg. com. 3^a. 117. F
 in Præfagiendo, & curando semper Galenus se exercuit. in 6°. de mor.
 vulg. com. 2°. 3^a. 167. A
 Præfagitionis sūma in morituris, et cōaluturis q. in prog. c. 2°. 4^a. 198. D
 ad Præfagiendū valet distictio princeps pars pulsus. 2°. de dig. p. 4^a. 75. A
 PRÆSAGIA putabāt diuinationem medici qdam. de cau. pro. 3^a. 95. E
 Præfagia liber proprius Hippocratis. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 131. C
 de Præfagiis liber Hippocratis. exactum opus. in 6°. de morb. vulg. ar.
 commen. 2°. 3^a. 169. B
 de Præfagiis ex pulsibus liber præcedit librum prognosticorum. in pro-
 gnost. com. 1°. 4^a. 191. H
 post Præfagiorum librum liber de diebus decretorijs sequitur. in pro-
 gnostica com. 1°. 4^a. 196. C
 Præfagium de ægrotante. de med. fac. par. 7^a. 174. H
 Præfagia vera quas habeant conditiones. de const. ar. Isa. 41. H
 Præfagia ex aeris temperamento. in 1°. de morb. vulg. com. 3^a. 117. D
 Præfagia ex victus ratione sumuntur. in 1°. de mor. vulg. cō. 3^a. 117. F
 Præfagia dant vitæ instituta. in 1°. de mor. vulg. com. 3^a. 117. F
 Præfagia faciunt somnia, vigilia, & insomnia. in 1°. de morbis vulgari.
 commen. 3°. 3^a. 117. H
 Præfagium in febricitantibus de med. fac. par. 7^a. 172. D
 Præfagia ex pulsibus vnde. 2°. de dignos. puls. 4^a. 77. F
 PRÆRUBRUM à subrubro differt. in 1°. prorrh. com. 1°. 4^a. 167. F
 PRÆSCIENDA quæ de futuris. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 121. F
 ad Præscienda futura qui peritissimus. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 121. H
 PRÆSCIENTIA est de præsentibus, & futuris. 1°. de præf. ex pul-
 sibus. 4^a. 104. R
 PRÆSCIRE & prædicere quæ futura sunt debet qui remedio magno
 vii vult. 10°. meth. med. 7^a. 64. B/C
 de PRÆSENTIBVS, præteritis, & futuris, est præscientia, & pro-
 gnosticatio. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 104. B
 de Præsentibus est dinotatio. in progn. com. 1°. 4^a. 190. H
 Præsentia, præterita, & futura qua modo præfagienda. in 1°. de morb.
 vulg. com. 2°. 3^a. 112. E
 tanquam Præsentia vates dicit præterita. in prog. com. 1°. 4^a. 189. H
 Præsentia præsentium signa. fin. med. Isa. 46. B

Præsentia præteritorum signa. fin. med. Isa. 46. B
 Præsentia futurorum signa. fin. med. Isa. 46. B
 Præsentium cognitio est affectuū inuentio. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 121. F
 Præsentis rei est curatio. 4°. meth. med. 7^a. 24. B
 Præsentium est historia. de opt. sect. 1^a. 23. A
 PRÆSENTIRE vnde dicatur. in prog. com. 1°. 4^a. 189. F
 Præsentio quid. in 1°. prorrh. com. 1°. 160. G/in progn. com. 1°. 4^a. 189. G
 Præsentio quid apud medicos. in progn. com. 1°. 4^a. 190. B
 Præsentio est providentia, & vnde dicatur. in progn. com. 1°. 4^a. 189. F
 Præsentio duplex. in progn. com. 1°. 4^a. 190. A
 Præsentio maxime ex tribus. de const. ar. Isa. 42. B
 in Præsentione continetur sensio. in progn. com. 1°. 4^a. 190. A
 PRÆSEPIOLA. quid fin. med. Isa. 44. D
 PRÆSERVATIO quid proprie sit, ex quibus conueniat. commenta.
 2°. apho. 22°. Ex. 15. C
 Præseruationi, & curatio nō habemus nomē cōe. cō. 2°. ap. 22°. Ex. 15. C
 in Præseruatione venæ sectio fiat vere. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Præseruatiua pars medicinae salubris. de subf. emp. Isa. 32. A
 Præseruatiua causa triplex. ars med. Isa. 71. D
 Præseruatiua euacuatio quæ vocetur. de assuet. 2^a. 62. A
 Præseruatix quæ. introd. Isa. 51. C
 Præseruare quid sit. 4°. meth. med. 7^a. 24. E
 Præseruauit Galenus plures, qui singulis annis ægrotabant, vere eos cū-
 cuans. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 in PRÆSIDIORVM materia viribus consistit omnis affectionis præ-
 uidentia. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. H
 Præsidij morbi sunt præoccupandi. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. B
 Præsidiorum materiam oportet inuenire primo scopo curationis inuen-
 to. de marc. 3^a. 47. C
 Præsidiorū indicatio vnde sumeretur ab antiquis. 2°. meth. med. 7^a. 11. C
 Præsidiorum quantitas artificiosa coniectura eget. de victus ratione in
 morb. acu. com. 2°. 7^a. 122. A
 a1. Præsidia tempus conducit. de tot. morb. temp. 3^a. 88. E
 Præsidia non sunt infamanda apud vulgus. 11°. meth. med. 7^a. 70. B
 Præsidia non facienda morituris. 11°. meth. med. 7^a. 70. B
 Præsidij vñ mitigans, curatiuū, & prognosticū. 6°. de loc. aff. 4^a. 36. G
 Præsidia contra capitis dolorem, & calorem. de dynam. Sp. 23. C
 PRÆSSIONIS. præf. pulsus. 4°. de caus. pul. 4^a. 103. H
 PRÆSSE partes difficulter euacuantur. ars med. Isa. 70. H
 PRÆSVCCVM gaziricū conuenit ictericis. de cura ic. Sp. 111. C
 PRÆSTIGIATORES per erectum lignum repunt & tenuem funi-
 culum ingrediuntur. 9°. de decre. Hip. 1^a. 280. C
 PRÆSTIGIA vocat loqui de nominibus. 3°. de dif. pul. 4^a. 59. C
 Præstigia. de med. fac. par. 7^a. 176. F
 PRÆTER naturā contrariū ei quod est fm naturā. 11°. met. me. 7^a. 71. B
 Præter naturā quæ sunt in duplici differētia sunt. 11°. met. me. 7^a. 70. H
 Præter naturam dupliciter dicitur. com. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Præter naturam quæ sunt. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 114. F
 Præter naturam quæ sunt in animali sunt aut morbus, aut causa, aut sym-
 ptoma. 1°. meth. med. 7^a. 8. G
 Præter naturam quatuor sunt, morbus, actio lesa, causa morbi, & sym-
 ptoma. 2°. meth. med. 7^a. 12. E
 a Præter naturā quæ sunt indicationes sumuntur. 11°. meth. med. 7^a. 71. E
 Præter naturalū affectionū causas cognoscit medicus, qui ratione cura-
 turus est, vi illas e corpore eicere possit. de voc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Præter rationem quomodo dicatur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4^a. 172. F
 PRÆTEREA quid significet. de artic. com. 3°. 7^a. 268. H
 PRÆTERFVSIO. 8°. de comp. med. se. lo. 5^a. 194. A
 PRÆTERITORVM est historia. de opt. sect. 1^a. 23. A
 de Præteritis, præsentibus, & futuris est præscientia, & prognostica-
 tio. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 104. B
 Præterita dicit vates tanquam præsentia. in progn. com. 1°. 4^a. 189. H
 Præterita, pñtia, & futura quō præfagienda. in 1°. de mor. vulg. c. 2°. 3^a. 112. E
 Præteritorum prognosticatio cui vilis. in progn. com. 1°. 4^a. 189. H
 Præteritorum cognitio est inuētio causarū affectus. 4°. de præf. 4^a. 121. F
 Præterita præteritorum signa. fin. med. Isa. 46. B
 Præterita præsentium signa. fin. med. Isa. 46. B
 Præterita futurorum signa. fin. med. Isa. 46. C
 PRÆTERMITTERE nihil multi volunt, & pauca addiscere. 2°. de
 crisi. 4^a. 136. B
 Prætermittere qd inuatiū ppter gustū ingnosū ē. de cur. icte. Sp. 111. A
 PRÆTEXTAE quæ sint. de iis quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 211. F

PRANDENT panem, & cenant carnes luctatores. de victus ratio. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. III. H
 de Prædere consuetis quod prædet. de vict. ra. in mor. acu. cō. 4.º. 7.º. 145. E
Prandere qui non consueti, et prandent, quæ incidunt discrimina. de vict. rat. in mor. acu. com. 2.º. 7.º. II. 9. C. de diff. cont. Sp. 72. C
 non Prædentes picrocholi quæ incidunt. de vict. ra. in m. a. c. 2.º. 7.º. 120. A
 cu PRANDIO preferretur cæna ab antiquis. de diff. cont. Sp. 72. B
Prandium simile quomodo esse debet. 5.º. de san. tuen. 2.º. 90. G
 ante Prandium bis balneum adhibet. 8.º. meth. med. 7.º. 50. D
 post Prandium difficulter inspirant, & expirant rotundum stomachum habentes. de ana. viuo. Sp. 49. G
 post Prandium pulsus rarior. de usu puls. 1.º. 227. G
PRAMNIUM vinum. 6.º. de com. med. sec. lo. 5.º. 171. D
PRASINAE, id est porri colorem præferentis cholera meminit Gale nus. com. 7.º. apho. 6.º. Ex. 54. D
Prasini, & Veneti studiosi sectatores, equorum stercorea, quod intelligant quemadmodum alimenta concoxerint, odorantur, tanquam ex eo om nem eorum bonam habitudinem cognituri. 7.º. meth. med. 7.º. 45. A
PRASIONIS pastillorum usus valet ad vlcera contumacia. 9.º. de sim plic. medicamen. fac. 5.º. 65. F
PRASSIVUM. 8.º. de simplicium medicamentorum facul. 5.º. 59. B
Prassu succus educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
Prassum purgat thoracem, & pulmonem. de cathar. Sp. 95. B
PRASII moribus confert centaurea. de vir. cent. Sp. 93. G
PRATENSIA loca caua habitantes quales, & animi morb. 1.º. 320. A
PRAVITAS omnis est extra naturam. de sperm. Sp. 40. D
Prauitas tanta est i rebus, quantum recedit à natura. c. 7.º. a. 63.º. Ex. 60. A
PRAVE imbuti duobus indigent laboribus. 7.º. meth. med. 7.º. 43. H
PRAVUM & non prauum ad aliquid. 1.º. de comp. me. per ge. 5.º. 216. H
Praui dupliciter prauum sunt præter voluntatem, & animi mor. 1.º. 321. A
Prauum non omne est pernitiosum. in 1.º. prorrh. com. 2.º. 4.º. 171. D
Praua aqua quo modo bona efficiatur. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Praua aqua quando est cocta bibenda est calida. de bo. aquæ. Sp. 76. A
PRAXAGORAS cōus princeps sectæ rationalis. intro. Isa. 51. D
Praxagoras ab Aesculapio originem traxit. 1.º. meth. med. 7.º. 4. F
Praxagoræ discipulus Herophilus. 4.º. de diff. pul. 4.º. 66. D
Praxagoræ laus. de palp. 3.º. 51. C
Praxagoras medicus grauissimus. 8.º. de decre. Hip. 1.º. 276. B
Praxagoras callebat totam artem corpori præsidere. ad Thras. 2.º. 109. E
Praxagoras interpretatus est Hippocratem, & Platonem. 2.º. de natu ralibus facul. 1.º. 300. H
Praxagoras antiquus scriptor anatomie. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 36. H
Praxagoras ignorauit vasorum seminalium coniunctionem in muliere. de diffol. vul. 1.º. 109. C
Praxagoras auctor legitime gymnasticæ. ad Thras. 2.º. 108. A
Praxagoras librum scripsit de usu in mediæ. de ven. sec. aduer. Eras. 6.º. 8. C
Praxagoras librum fecit de assidentibus. com. 6.º. aph. 1.º. Ex. 46. C
Praxagoras de medicamentis scripsit. 6.º. de sim. med. fac. 5.º. 39. H
Praxagoras fecit librum de naturalibus. com. 5.º. aph. 45.º. Ex. 41. G
Praxagoras librum fecit de superuenientibus. com. 6.º. aph. 35.º. 50. C. cō men. 7.º. apho. 15.º. Ex. 55. A
fm Praxagoram respiratio est corroboratio. de vil. resp. 1.º. 223. C
Praxagoras vititur calido, frigido, humido, sicco alijs veluti agentibus, alijs veluti patientibus. 2.º. de nat. fac. 1.º. 299. G
Praxagoras putauit arterias transmutari in neruos. 1.º. de decretis Hip pocratis. 1.º. 232. C
Praxagoras negat humores esse in arterijs. 4.º. de dign. pul. 4.º. 84. H
fm Praxagoram falsus succus fit ex his, quæ supra modum coquantur. 3.º. de alim. fac. 2.º. 31. H
Praxagoras falsum humorem ex diuturniori coctione fieri arbitrabatur. 3.º. de alim. fac. 2.º. 31. H
Praxagoras quem succu vitreum appellabat. 4.º. de san. tuen. 2.º. 84. B
 2.º. de diff. feb. 3.º. 37. E. 3.º. de locis affect. 18.º. A. 1.º. de præ sag. ex pul. 107. E. in 1.º. prorrh. com. 1.º. 4.º. 168. F
PRAXITELIS, Phidia, & natura differentia in condendis rebus. 2.º. de nat. facul. 1.º. 297. D
PRAYNTICAE facultates. i. leuantes. 5.º. de simp. med. fac. 5.º. 37. A
PRETIOSUM valde est in antidotis cinnamum. de sim. me. Sp. 83. A
Pretiosum pharmacum. 7.º. de comp. med. per ge. 5.º. 271. D
PRIAPUS obstrictus, Dionysiusq; corinthi prouerbium in or. su. 1.º. 2. F
PRIAPISCI pars organorum. de machin. 7.º. 309. E
Priapiscus quid, & ad quid in organis. de machin. 7.º. 310. E

Priapisci in organis immobiles sunt. de machin. 7.º. 310. F
PRIAPISMVS unde dicat. 6.º. de loc. aff. 4.º. 41. F. 2.º. me. med. 7.º. 9. E
Priapismus quid sit. 6.º. de loc. aff. 4.º. 41. F
Priapismus est de genere inflationum. 14.º. meth. med. 7.º. 88. H
Priapismus quid sit & quomodo fiat. 9.º. de com. med. sec. loc. 5.º. 205. E
Priapismus quo modo fiat, & cur. 6.º. de loc. aff. 4.º. 42. E
Priapismus cuius loci est affectus. 6.º. de loc. aff. 4.º. 41. H
Priapismus est naturalis pudendorum distentio non desistens. de tūori bus præter naturam. 3.º. 84. E
Priapismus quibus contingat maxime. 14.º. meth. med. 7.º. 89. B
 in Priapismo sunt augmenta. de diff. mor. 3.º. 5. E
Priapismus unde sit. 3.º. de symp. cau. 3.º. 29. H
Priapismo aliqui vexati ob abstinentiam à coitu. 6.º. de loc. aff. 4.º. 42. F
 in Priapismo qua danda. 14.º. meth. med. 7.º. 89. B
 in Priapismo vomitorijs rarijs. 14.º. meth. med. 7.º. 89. C
 pro Priapismo medicamentum ex chamemelo. 14.º. meth. med. 7.º. 89. B
PRIAPVS ex quibus componatur. de ana. viuo. Sp. 52. E
Priapus habet omnes bonas conditiones. 14.º. de usu par. 1.º. 204. E
 in Priapo sunt duo meatus. de ana. viuo. Sp. 52. E
Priapo comparatur collum matricis. de ana. viuo. Sp. 52. D
 in Priapo idem contingit quod in collo matricis. de ana. viuo. Sp. 52. E
Priapi diuersitas. de ana. viuo. Sp. 51. F
 in Priapo arteria magna. 6.º. de loc. aff. 4.º. 41. H
Priapi, & linguae arterie sunt maiores quàm in reliquis membris. de moti bus manifestis, & obsc. Sp. 67. H
 in Priapo duo paria musculorum. de ana. viuo. Sp. 52. E
Priapus per quas partes augeatur. de mor. man. & obsc. Sp. 68. B
Priapus cur maxime crescat. de mot. man. & obsc. Sp. 69. E
Priapus longitudo quanta esse debet. de ana. viuo. Sp. 52. E
Priapi motus difficilis est. de mot. man. & obsc. Sp. 67. D
Priapi erectio est voluntaria. de mot. man. & obsc. Sp. 67. H
Priapus quo modo erigatur. de mot. man. & obsc. Sp. 67. F
Priapi extensionis causa. 6.º. de lo. aff. 4.º. 42. A
Priapus cui erigitur. 14.º. meth. med. 7.º. 89. A. de mo. ma. et obsc. Sp. 67. H
Priapum qui muscoli faciant erigere. de ana. viuo. Sp. 52. E
Priapus quo modo erigatur in amantibus. de compagine membrorum siue de nat. huma. Sp. 59. C
 in Priapo extenditur neruus fistulosus. 6.º. de loc. aff. 4.º. 42. D
Priapi musculorum qui nerui. de ana. viuo. Sp. 54. D
Priapus fistulosus præter glandem. 6.º. de loc. aff. 4.º. 41. H
Priapum extendere cur faciat decubitus supinus. 6.º. de loc. aff. 4.º. 42. A
Priapus à spiritu in tumorem attollitur. 6.º. de loc. aff. 4.º. 41. H
 in Priapo etià magnificato glans semper est æqualis. 6.º. de lo. af. 4.º. 41. H
Priapi per nimum coitum exiccati curatio. 14.º. de usu par. 1.º. 208. D
PRIMARIOS affectus ipse vocat proprios. 1.º. de loc. aff. 4.º. 6. D
PRIMATIBVS, & exercituum ducibus conuenit theriaca. de theria ca ad Pisonem. 5.º. 91. D
ex PRIMIONIS collectaneis medicamentum ad desperata. 4.º. de cō posi. me. per ge. 5.º. 239. D
PRIMITIVAE causæ quæ. 1.º. meth. med. 7.º. 7. H
Primitiuo audacter vii poterit qui deriuatiui inuenerit. in 3.º. de morb. vulg. com. 2.º. 3.º. 138. F
PRIMOGENITA quæ vocat Plato, Aristoteles vocat similia. quod animi mor. 1.º. 317. F
PRIMUM, simplex, & elementum idem sunt. 3.º. meth. med. 7.º. 22. F
Primum, per se, & nullo medio, idem. 3.º. de temp. 1.º. 25. C
Prima causa vocis est epiglottis. de ana. viuo. Sp. 49. E
Primus dies quo modo decernat in morbis. 1.º. de die. decr. 4.º. 148. H
Primo die partim, & partim secundo diariæ febres soluantur. 1.º. de die bus decretorijs. 4.º. 149. A
Prima figura est figura cordis. de ana. viuo. Sp. 47. B
Primum & vniuersale instrumentum omnium sensuum est cor. de villi tatè respirationis. Sp. 62. F
Primum instrumentum formationis vocis est cænna pulmonis. de anatō mia viuo. Sp. 53. D
Prima iudicia mittendi sanguinis. præ sag. exper. conf. Sp. 77. H
Primum membrum quod in vtero generatur. de hist. phil. Sp. 11. B
Prima membra post cor. de ana. viuo. Sp. 47. B
Primus motus est cordis. de ana. viuo. Sp. 47. B
Primum quod mouetur motu voluntario est cerebrum. de motibus ma nifestis, & obscuris. Sp. 66. G
Prima, & maximæ partes medicina. de par. art. med. Sp. 17. E

prima, propria, & maxima medicatiue partes. de par. ar. me. Sp. 17. H
 primus, & melior thesaurus nature. de ana. viuo. Sp. 45. A
 PRINCIPES cur creati. ad Thras. 2. 104. C
 principes habeant semper suspectos omnes qui secum loquuntur ne sint
 adulatores. de cogn. cur. animi mor. 2. 51. D
 Principes & diuites causa malorum. de præcog. ad Posth. 4. 214. B
 Principum mores diuites imitantur vel imitari videri volunt. 1. de anti
 dotis. 5. 101. F
 PRINCIPALE membrum est vnum secundum Aristotelem. f. cor. de
 anat. viuo. Sp. 56. B
 Principalia membra sunt duo secundum aliquos, cerebrum, et cor de ano
 tomia viuorum. Sp. 56. A
 Principalia membra non etiã principalissima tria. de ana. viuo. Sp. 45. D
 Principalia membra sunt quatuor secundum aliquos, cerebrum, cor, he
 par, & stomachus. de ana. viuo. Sp. 56. A
 minus Principalia membra sunt renes, vesica, testiculi. de an. vi. Sp. 56. A
 Principalia membra noue spheris comparat Galenus. de ana. vi. Sp. 45. C
 Principale instrumentum respirationis est solum diaphragma. de vtilita
 te respirationis. Sp. 64. A
 Principali parte inflammata febris accedit. com. 6. aph. 50. Ex. 52. F
 Principalia membra secũ trahit ad cõpassionem os ventris, & quæ sym
 ptomata faciat. de vict. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 123. H
 a Principali parte ad minus principalem fieri diuersione bonum est, cõ
 tra vero malum. com. 6. aph. 25. Ex. 48. F
 a Principalibus partibus ad cutem passiones transferri cõfert. com. 6.
 aphorif. 37. Ex. 50. D
 ex Principalibus partibus quæ vena velocissime & plurimũ euacuat.
 de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 137. F
 PRINCIPALISSIMA membra quatuor. de ana. viuo. Sp. 45. D
 Principalissimum spiritalium membrorum est cor. de compagine mēb.
 sue de nat. hum. Sp. 58. G
 PRINCIPATVS appetitus est animi affectus. de cognoscendis curan
 disq; animi mor. 2. 53. G
 Principatus anime in cerebro. comment. 7. aph. 14. & commenta. 6.
 aph. 50. 52. F Ex. 54. H
 de PRINCIPIS longus sermo habendus. 1. de simp. med. fac. 5. 6. B
 Principium quid sit. 6. de decr. Hipp. 1. 264. F
 Principium, & causa quo modo differunt. de hist. phil. Sp. 4. A
 Principij, & elemēti differētia. 1. de elem. 6. G de nat. hu. cõ. 1. 1. 28. B
 Principium, & elementum quomodo differunt. de hist. philo. Sp. 4. B
 Principium in animantium corporibus aer. in 3. de morbis vulgaribus,
 comment. 1. 3. 129. C
 Principia generationis vnde sint. de ana. viuo. Sp. 47. D
 Principia generationis quoad materiã quæ sint. de curandi ratione per
 sanguinis mis. 6. 16. D
 Principia duo exiguntur vt animal fiat. 1. de sem. 1. 331. H
 Principium hominis est ex sanguine, & spermate. secre. Sp. 96. G
 a Principijs tribus dispensatio consistens generatio est. de virtutibus no
 strum corpus dispens. Sp. 60. C
 PRINCIPIA vniuersi corporis quæ sint. 2. de arte cur. 7. 103. B
 Principia tria, cerebrum, cor, & iecur, & quarum sint operationum. in
 1. prorrh. com. 2. 4. 169. F
 Principia tria, & alia membra quo tempore in fœtu videantur. 1. de se
 mine. 1. 331. E
 Principiorum trium progerminationes in fœtibus sunt qualis truncus in
 plantis. 1. de semine. 1. 331. E
 Principia regalia, quæ de ana. viuo. Sp. 45. G
 ad Principium vnum reducendæ sunt vitales virtutes operationes na
 turales. de ana. viuo. Sp. 45. G
 Principium regale est vnum solum. cor. f. de ana. viuo. Sp. 45. G
 Principium vniuersale ad omnia membra est cor. de ana. viuo. Sp. 56. H
 Principia debet se obsequi, & inter se cõmunicare. 6. de vsu p. 1. 155. G
 Principio vno affecto afficiuntur alia. de vic. ra. in mor. a. cõ. 2. 7. 123. H
 Principium vtrumq; afficit os ventriculi. 1. de symp. cau. 3. 18. B
 Principij lesum ostendunt colli dolor, & manus tremula in 1. prorrh.
 tici. com. 3. 4. 178. H
 Principium a lesæ actionis instrumento. 1. de loc. aff. 4. 4. A
 Principia quæ ablata, alia auferunt. in 1. prorrh. com. 2. 4. 169. F
 Principij neruorum nõ esse cor. contra Arist. 1. de decr. Hipp. 1. 232. C
 Principium neruorum cor ponens Aristoteles quo modo errauerit. 1. de
 decr. Hipp. 233. H 1. 234. A
 Principium neruorum quod vocet Galenus. in 6. de morbis vulgaribus,

commentario 1. 3. 153. B
 Principium neruorum est caput. commen. 5. aph. 69. Ex. 45. D
 Principium neruorum, volutariorumque motuum, ac quinque præterea
 sensuum est in cerebro. in Tim. Plat. 1. 287. D
 Principium neruorum esse cerebrũ collige. com. 6. aph. 26. Ex. 48. F
 Principium neruorum & spinalis medullæ cerebrum esse dicendum est.
 de neruo. dissect. 1. 53. B
 Principij arteriarum, & innatę caliditatis, pulsusq; ac iræ est in corde.
 in Tim. Plat. 1. 287. D
 Principium caliditatis esse us, quæ secundum partem particulis, & arte
 riy motionis pulsatis est, dependet a corde. de virtutibus nostrũ cor
 pus dispensantibus. Sp. 60. D
 Principij aliorũ calorũ est calor naturalis cordis. de ana. vi. Sp. 45. G
 Principium motus est anima. in Tim. Plat. 1. 287. B
 Principia tria placet Galeno vtdicantur, non tres facultates animæ, nec
 tres animæ. in Tim. Plat. 1. 287. B
 Principium motus cordis est virtus motiua. de ana. viuo. Sp. 56. D
 Principium motus in se ipsis habent stirpes. in Tim. Pla. 1. 287. B
 Principium motus, & sensus secundum Aristotelem est a corde. de vtili
 tate respirationis. Sp. 63. D
 Principium sensus, & motus est cerebrum. de ana. viuo. Sp. 45. H
 Principij sensus, & motus nõ esse cor pbat Galenus. de ana. vi. Sp. 45. H
 Principium sensus & motus esse cor probatur contra Galenum. de ana
 tomia viuorum. Sp. 45. H
 Principium sanguinis & venarum, nutriendique corpus, ac familiarem
 substantiam agnoscendi est in iecore. in Tim. Plato. 1. 287. D
 Principium primum sanguinis mediatum est cor, hepar immediatum. de
 anatomia viuo. Sp. 50. G
 Principij sanguinis est cor fm Aristotelem, & car. de ana. viuo. Sp. 50. F
 Principium venarum non esse hepar, suadetur. de ana. viuo. Sp. 56. F
 Principium venarum, & arteriarum esse cor tribus rationibus proba
 tur secundum Aristotelem. de ana. viuo. Sp. 56. E
 Principium venarum non esse cor probatur. de ana. viuo. Sp. 56. E
 Principium nutritionis secũdũ Galenũ est hepar. de ana. viuo. Sp. 45. H
 Principium digestionis quomodo sit hepar, & cor. de ana. viuo. Sp. 56. H
 Principium vocis cur sit vuula. de vtil. resp. Sp. 63. F
 PRINCIPIVM quid significet. 1. de cris. 127. D in 1. prorrh. com.
 1. 161. D in prognost. com. 1. 4. 192. D
 Principium quot habet significata. 1. de cris. 4. 128. D
 Principium in morbis tripliciter dicitur. 1. de crisibus. 4. 133. A com
 menta. 1. aph. 12. Ex. 5. B
 Principium an determinatum. 1. de cris. 4. 128. B
 Principij secundum latitudinem, & sine artificio. 1. de cris. 4. 128. D
 Principij ad quartũ vsq; diem extēditur. in 1. prorrh. cõ. 1. 4. 161. D
 Principij morbi quid sit. 1. de cris. 4. 126. D de vict. rat. in mor. acut.
 comment. 2. 7. 123. D
 Principium, & augmentum non videntur quandoque distingui posse.
 de totius morbi temporibus 3. 89. D
 Principium dari in morbis probat. de mor. temp. 3. 85. F
 Principium quando apud Hippocratem. de mor. temp. 3. 86. E
 Principium morbi vnde sumendum. 1. de dieb. decr. 147. E 2. 4. 151. G
 Principium decubitus qualis. 1. de dieb. decr. 4. 147. E
 Principium morbi quale intelligendum. 1. de dieb. decr. 4. 147. F
 Principium, augmentum, statum, & declinatione quadoque morbi ha
 bent. de tot. morb. temp. 3. 89. D
 Principium febris non est vbi capite doluit, sed vbi febricitans cogitur
 decumbere. 1. de dieb. decr. 4. 147. F
 Principium tertianæ quid. de mor. temp. 3. 86. B
 Principium febris quando. 2. de diff. feb. 3. 42. D
 in Principio febris quid considerandum. 11. meth. med. 7. 74. D
 Principium febris cum horrore obstruit. 10. meth. med. 7. 61. G
 Principij, et remissionis frigus multũ differunt. i. 1. de m. vul. c. 3. 3. 118. B
 in Principijs morborũ accidecia sunt debiliora. c. 2. aph. 29. Ex. 16. G
 Principium accessionis quomodo fiat. de vict. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 115. G
 sine Principij inditijs millies fit insultus. de mor. temp. 3. 87. B
 Principium quomodo cognoscatur. 1. de cris. 4. 132. A
 Principium agritudinis scire est præcipuum. de victus rat. in mor. acut.
 comment. 4. 7. 141. D
 Principiorum cognitio. 1. de cris. 4. 132. B
 Principium vnde cognoscitur. 1. de cris. 4. 132. C
 Principij cognitionem ostendit in longis morbis quodam exemplo. 1. de
 crisibus. 4. 132. C

Principium quo modo ex coctione præcognoscatur. 1.º. de crisi. 4.º. 133. B
 Principium est morbi cruditas. de tot. morb. temp. 3.º. 88. E. 1.º. de crisi. 4.º. 128. G. com. 4.º. apho. 22.º. Ex. 29. G
 Principij finem quæ vrina significat. de urin. 4.º. 132. D
 Principium determinatur signis coctionis. 1.º. de crisi. 4.º. 128. D
 Principium esse perfectum coctione cognoscitur. 1.º. de crisi. 4.º. 133. B
 Principium exquisite nõ cognoscit añ signa coctionis. 1.º. de crisi. 4.º. 128. E
 in Principio nihil debet iudicari. de vic. ra. in mor. ac. com. 2.º. 7.º. 123. E
 in Principio colliquefactionis vrina qualis. ques. in Hipp. Sp. 113. C
 Principiū melacholia qđ ex cruditate. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. C
 Principij accessionis pulsus qui. 3.º. de prælag. ex pul. 118. A. G. de præcogni. ad Posth. 4.º. 219. C
 in Principio si quid excernitur, nihil tñc excernitur naturæ ratione, sed sunt casus pter naturale dispositione corporis. cō. 4.º. a. 22.º. Ex. 29. G
 Principio quæ apparent nunq per crisim decernūt. 1.º. de crisi. 4.º. 128. C
 in Principio non fit crisis. 3.º. de crisi. 4.º. 143. D
 in Principio sudare exitiosum symptoma in ardentibus. in 1.º. de morb. vulg. com. 2.º. 3.º. 115. A
 in Principijs vomitus, & sanguis narium quandoque fiunt. quos purga re opor. quib. med. & quo temp. 5.º. 88. G
 in Principio deiectiones nigre sunt malæ. com. 4.º. apho. 21.º. Ex. 29. E
 in Principio morbi si atra bilis vel supra vel infra exierit letale est. cōment. 4.º. apho. 22.º. Ex. 29. F
 in Principio quo modo moriantur ægri. 3.º. de crisi. 4.º. 142. G
 in Principio, statu, & augmento mors fit. 3.º. de crisi. 4.º. 142. E
 in Principio aliud agendum, aliud in augmento. de opt. secta. Isa. 22. C
 in Principijs accessionum cur interiora calent, & exteriora frigeni. cōment. 4.º. apho. 48.º. & aph. 22.º. 29. G. Ex. 33. B
 in Principijs accessionum cerebrum refrigeratur. 2.º. de lo. af. 4.º. 14. C
 in Principijs accessionum somni cur, & quo fiant. 2.º. de lo. aff. 4.º. 14. C
 in Principijs morborū vel accessionū cur vigilādū. c. 2.º. ap. 1.º. Ex. 11. 1
 in Principio cuiusq; morbi subtrahendum est secundum methodicos. de optima secta. Isa. 28. G
 in Principio nihil porrigendū. de vic. rat. in mor. acu. com. 4.º. 7.º. 139. F
 Principijs accessionum nihil dandum, nec ante principia statim. commen tario 1.º. apho. 19.º. Ex. 9. F
 in Principijs cibi obsunt. de vict. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. 115. G
 in Principijs diuersorum morborum victus ratio inuenienda est. 1.º. de crisi. 4.º. 131. F
 in Principio accessionis quidam sunt cibandi. 10.º. meth. med. 7.º. 62. G
 in Principio februm qui debent cibari. 10.º. meth. med. 7.º. 63. H
 in Principio horroris cibavit Galenus. 10.º. meth. med. 7.º. 63. B
 in Principio cibandum potius, quàm ante iudicationem. de vict. ratio. in mor. acu. com. 2.º. 7.º. 118. F
 in Principio error minus grauis qđ i vigore. de vi. ra. i mor. a. c. 2.º. 7.º. 122. C
 in Principio morbi q humores euacuadi, & q nõ. cō. 1.º. a. 22.º. Ex. 10. B
 in Principio quando humores sunt purgadi. com. 4.º. apho. 1.º. Ex. 27. B
 a Principio nebulosas vel crassas vrinas habentes sunt purgandi. de vrinis significatione. ex Hip. Sp. 79. A
 a Principio soluendum in morbis acutis, si humores sint concitati. quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5.º. 88. H
 Principio, id est, primo die in acutis est euacuandum, vel non post secun dum. com. 1.º. apho. 24.º. Ex. 10. G
 in Principio in acutis solum datur occasio purgandi. in 1.º. prorrhethici. commentario 2.º. 4.º. 174. D
 in Principio morbi nulla facta coctione euacuari debent tenues, et aquo si humores. quos purg. opor. quib. med. & quo temp. 5.º. 88. F
 in Principio clystere vtimur, & purgamus, si opus sit, & secamus ve nam. de tot. morb. temp. 3.º. 88. E
 a Principio si tenues fuerint vrinae medicamentum ne prabeto. de vrina significatione ex Hipp. Sp. 79. A
 nec in Principio, nec in augmento cur balneū fiat. 10.º. meth. med. 7.º. 65. E
 in Principio, & augmento mittitur sanguis. de opt. secta. Isa. 27. G
 PRINCIPIVM inflammationis inquiri fingit. de totius morbi tem poribus. 3.º. 88. E
 Principium non videtur habere inflammatio. de mor. temp. 3.º. 85. D
 Principium in pleuritide quantum. 1.º. de crisi. 4.º. 132. D
 Principium in pleuritide & peripneumonia sputum tenue significat. de totius morbi temp. 3.º. 88. G
 in Principijs quibus vti debemus. 1.º. de compositio. med. sec. loc. 130. B. 5.º. 159. C. 16.º. 5.º. 167. A
 in Principijs fluxionū semper reperiuntur vti nõ debemus in omni

loco. 10.º. de compositione medicament. sec. loc. 5.º. 207. A
 in Principio repellentibus vtendum est. de cucur. & scar. 6.º. 3. B
 in Principio phlegmōis cur reperiuntur vti vtimur. 13.º. me. m. 7.º. 84. D
 in Principio adstringentibus, & reperiuntur vti oportet. 4.º. de cōp. med. sec. loc. 5.º. 157. D
 in Principijs cur idonea adstringētia, & reprimētia. 11.º. me. m. 7.º. 72. D
 in Principijs repellendum, refrigerandum potius, quàm calefaciendum, vel laxandum. 3.º. de simp. med. fa. 5.º. 18. F
 in Principio sale vti non debemus ad columellam inflamatam. 6.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 174. D
 in Principio quō Diamorvteret Galenus. 6.º. de com. me. se. l. 5.º. 167. D
 in Principio affectuū capitis vsus aceti, & rosacei. 11.º. me. me. 7.º. 73. E
 in Principijs acetum non sit valde acre. 5.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 159. C
 post Principium capiti dolenti apponit reperiuntur. 2.º. de compositio. med. sec. loc. 5.º. 133. C
 Principijs relaxantia non sunt adhibenda. 11.º. meth. med. 7.º. 72. D
 in Principijs reuulsio & euacuatio fiat. de cur. ra. per san. mis. 6.º. 20. F
 in Principio phlegmōes cucurbitula nõ dēt apponi. 13.º. m. m. 7.º. 85. A
 in Principio cucurbitulis vti non debemus vbi cerebrum, & eius mem brana phlegmone laborat, nec in vlla alia parte phlegmone laboran te. de cucur. & scar. 6.º. 3. B
 PRINCIPIVM dimidium totius. 5.º. de decre. Hippoc. 279. C. 1.º. de se mine. 1.º. 330. D
 Principium bonum quo modo dimidium totius. 5.º. de anat. adm. 1.º. 37. F
 Principium totum est potestate. 1.º. de sem. 1.º. 330. D
 Principijs male positus nõ pōt quis recte ratiocinari. 6.º. de sup. 1.º. 153. C
 Principium quomodo debet inuenire. 9.º. de decre. Hipp. 1.º. 279. C
 Principia inuentionis, & demonstrationis quæ. 1.º. de sim. me. fa. 5.º. 8. E
 Principijs suis multum attribuit Aristoteles. 1.º. de sem. 1.º. 330. D
 Principia Asclepiadis quæ. in 3.º. de mor. vul. com. 1.º. 3.º. 129. B
 Principiū semp noscēdū de quo pposita est questio. 1.º. meth. me. 7.º. 4. E
 Principium optimum dicendorum est notitia rei, quæ inquiritur. in 1.º. prorrhethici, com. 1.º. 4.º. 163. A
 circa Principia primo in dialectica exercitādū. 2.º. de diff. pul. 4.º. 58. B
 Principiorū demonstrationis varia nomina. 1.º. de simp. med. fa. 5.º. 4. C
 Principia demonstrationis, & omnium rerum quæ. 1.º. meth. me. 7.º. 5. F
 Principia demonstrationum a sensibus. 2.º. de simp. med. fac. 5.º. 9. G
 Principia demonstrationum certiora sunt his, quæ demonstrantur. 2.º. de simpl. cium medicamen. facultatibus. 5.º. 9. H
 Principia demonstrationum ex se noscūtur. 2.º. de simp. med. fac. 5.º. 9. H
 Principium vñm prauorum dogmatum quod. 2.º. de temp. 1.º. 17. A
 Principia artis vulgo ignota. de opt. sec. Isa. 20. B
 Priorum, posteriorumq; analyticatorū libri sunt vnus liber in duas par tes distinctus collige. 4.º. de diff. pul. 65. A. 4.º. 69. H
 Priora sunt componentia composito. de ana. viuo. Sp. 50. F
 Priora non probantur ex posterioribus. 2.º. de temp. 1.º. 17. C
 Priora possunt trahere eminens alimētum posteriora cominus duntaxat. 3.º. de nat. fac. 1.º. 308. A
 Priores musculi tibiæ tres secundum antiquos, tamen Galenus septē esse ponit. de mus. diff. 1.º. 52. C
 in Priora reuellendæ sunt fluxiones, quæ retro inclinant. de cucurbitu lis. scarificatione. 6.º. 4. G
 in Priora si inclināt, fluxiones, in posteriorem regionem abducendæ sunt. de cucur. scar. 6.º. 4. G
 Prioribus posteriores addere debent. 2.º. de com. me. se. lo. 5.º. 133. C
 per PRIVATIONEM et per negationē est idē. 4.º. de sim. m. f. 5.º. 28. E
 p. Privationē, & negationē aliqd dici multū differt. 1.º. de loc. aff. 4.º. 5. B
 Privatio defectus, et amissio actionis in omnium symptomatu genere. 3.º. de symp. cau. 3.º. 25. A
 PRIVATVR particula sensu, ac motu statim, si nervus incisus fuerit. de ner. diff. 1.º. 53. B
 PROAVIS quandoq; similes sunt filij, non solum parentibus. de the riaca ad Pisonem. 5.º. 94. E
 Proavis secta Archigenis Chrysippus. 2.º. de diff. pul. 4.º. 58. F
 PROBATA quæ. de art. com. 1.º. 7.º. 256. F
 PROBabilia lēmata apud Aristotelem q sint. 2.º. de diff. pul. 4.º. 54. D
 PROBABILITATIS causa quibus deficit illa non sunt tollenda. 2.º. de semine. 1.º. 338. A
 pro Probabilitate æquitas. de frac. com. 3.º. 7.º. 246. D
 PROBATIO propria melior, quàm illa, quæ ab externo. 3.º. de tempe ramentis. 1.º. 25. D
 PROBLEMA TVM differentia fm Aristotelem. 8.º. de vsu par. 1.º. 165. G
 Problema dialecticum

problema dialecticum nihil facit ad rem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. R
 problemata hypothetica. de marc. 3°. 46. E
 problemata physica qualia. 15°. de vsu par. 1°. 210. G
 problemata physica intricata. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. E
 PROBOSCIS elephantis ad quid. 17°. de vsu par. 1°. 221. D
 per Proboscidem respirat elephas. 17°. de vsu par. 1°. 221. D
 Proboscidis meatus quod tendat. 17°. de vsu par. 1°. 221. D
 Proboscide elephas accipit numisma. 17°. de vsu par. 1°. 221. D
 PROBI Deo noti & amici. de præcog. ad Posth. 4°. 214. B
 Probus qui vult fieri quid agere debet. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. F
 Probi viri quid agere debent. de præcog. ad Posth. 4°. 214. B
 Probus esse non potest insatiabilitatem in animo habens. de cognoscendis
 curandisq; animi morbis. 2°. 55. F
 Proborum collegium suadet que probentur scripta recentiorum. contra
 Iulianum. Ex. 66. C
 PROCATARTICA causa externa, non tamen primaria ac per se.
 1°. de symp. cau. 3°. 17. F
 Procatartica causa, id est initiatrix. 6°. de loc. aff. 4°. 38. G
 Procatartica sine præcipiens causa que. 1°. de diff. feb. 3°. 33. D
 Procatartica causa que. intro. Isa. 52. E/4°. de san. tuen. 2°. 82. E
 Procatartica causa est extrinseca. 2°. de composi. med. sec. loc. 5°. 131. H
 Procatartica causa sunt prænoscent. in prognost. com. 1°. 4°. 189. D
 Procatartice causa multum faciunt ad cognitionem morbi. 2°. de com-
 positione medicament. sec. loc. 5°. 132. A
 Procatartica causa doloris capitis que. 2°. de compositione medicam.
 secundum locos. 5°. 131. H
 PROCACIS hominis quid est. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278. F
 PROCEDERE idem quod oriri. 4°. de ana. adm. 1°. 83. G
 PROCELLA quid. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 108. A
 Procellari aqua melior est tonitrualis. de bon. aque. Sp. 75. G
 PROCELLOSA aqua que horæa, id est temporaria dicitur. in 6°. de
 mor. vulg. com. 4°. 3°. 184. E
 PROCESSVS musculorum trahentium scapulas ad caput. de muscu-
 lorum dissect. 1°. 45. A
 Processus musculi, qui scapularum basem è directo capitis attollit. de mu-
 sculorum dissect. 1°. 45. A
 Processus musculi à prima vertebra. de musc. diff. 1°. 45. B
 Processus musculorum qui retro abducunt scapulam. de musc. diff. 1°. 45. C
 Processus musculorum qui dant capiti proprium motum. de musc. diff. 1°. 45. D
 Processus musculorum qui ligant os hyoideum maxillæ inferiori. de mu-
 sculorum dissect. 1°. 46. D
 Processus musculorum qui faciunt obliquum lingue motum. de musculo-
 rum dissect. 1°. 46. F
 Processus musculorum mouentium linguam. de musc. diff. 1°. 46. G
 PROCIDENTIA in oculo quid. fin. med. Isa. 48. E
 Procidentia ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. E
 Procidentia pertinet ad ragoidem. de diff. mor. 3°. 5. H
 Procidentia affectus communis toti palpebræ. introd. Isa. 48. D
 Procidentia in oculo totum oculum exercet. introd. Isa. 48. D
 Procidere oculi cuidam cui caput fuerat vario vinculo deligatum. de fa-
 scijs. 7°. 293. D
 PROCIDENTIA vulvæ affectus. introd. Isa. 59. D
 Procidentia sedis affectus. introd. Isa. 59. D
 ad Procidentias sedis, & vulvæ idoneus est lentiscus. 8°. de simp. medi-
 cament. facul. 5°. 61. H
 Procidentiarum sedis non instrenuum cataplasma est galla cocta. 7°. de
 simplic. med. facul. 5°. 51. B
 PROCLVS methodicæ sectæ auctor. introd. Isa. 51. E
 PROCREANT quæ mulieres, & qui viri, & qui quandoque. com. 5°.
 aphorismo 62°. Ex. 43. F
 PRODENDA potius ciuitas, quam opinio iuxta sectam Archigenicā.
 2°. de diff. pul. 4°. 58. F
 PRODICVS solus curiosus in nominibus. de art. com. 4°. 7°. 284. G
 Prodicus in libro de natura hominis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Prodicus meminit. 8°. de decre. Hipp. 277. C/2°. de nat. fac. 1°. 301. C/D
 Prodicus quid significet. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 178. A
 PRODROMI, & Etesie differunt. in 3°. de morbis vulgaribus com-
 mentario 3°. 3°. 141. D
 PRODVCI quid significet. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 189. F
 PROETI filia à Melapode helleboro purgata. de atrab. 1°. 36. E
 per quos PROFECERIMVS fatendum. 2°. de diff. resp. 3°. 63. H
 Proficere minime corpus est corporis affectus. cō. 2°. apho. 31°. Ex. 16. H

PROFITENTVR omnia intrepide sectam sequentes. 4°. de locis af-
 fectis. 4°. 25. E
 PROFLENTIA omnia adstringunt acerba multum. 6°. de simplic.
 med. fac. 5°. 48. E
 PROFLVIVM quid sit secundum methodicos. de secta. Isa. 18. G
 Profluvium & adstrictionem in eodem esse foramine qui temere dicant.
 de secta. Isa. 18. H
 Profluvium à varijs partibus potest oriri. de secta. Isa. 18. F
 ad Profluvium capillorum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 123. E
 Profluvium & vomitum facit cibum supra modum sumptus. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3°. 40. G
 Profluvij hepatici, & dysenterie differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 36. E
 Profluvij frequenter surgere febrem auget. 8°. meth. med. 7°. 53. B
 Profluvium alui phlegmonem oculorum sanat. in 6°. de morb. vulgari.
 commen. 6°. 3°. 197. E
 Profluvio longo laborantes hectica capti. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Profluvium ab atra bile letale. de atra bile. 1°. 35. F
 Profluvium ab flava bile difficile. de atra bile. 1°. 35. F
 Profluvium alui & vomitum faciunt excrementa tenuia, quæ in ventre
 defluunt in animæ defectu. de art. com. 2°. 7°. 264. H
 Profluviorum validorum ventris pulsus qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Profluviorum ventris diuersa causa variat curationem. de me. ex. Sp. 103. H
 ex Profluvio alui animi defectus quo modo curetur. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 98. G
 cum Profluvio ventris febris non eget euacuatione, aliter obest. 1°. de ar-
 te eur. ad Glauconem. 7°. 98. B
 ad Profluvium ventris immoderatum adstringentium vsus conuenit.
 de victus ratio. in mor. acu. com. 1°. 7°. III. G
 Profluvium ventris sanat Adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. E
 Profluvio ventris prodest Amylum. de simp. med. Sp. 80. A
 Profluvium sanant folia Anchusæ onocleæ pota cum vino. 6°. de simpli-
 medic. fac. 5°. 41. D
 ad Profluvia ventris, vteriq; vsi sunt Balaustio omnes medici. 6°. de
 simp. medic. facul. 5°. 44. F
 Profluvia ventris iuuat Bromus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. D
 Profluvio ventris humoris, & sanguinis Chalcitis vtilissima est. de sim-
 medicaminibus. Sp. 81. G
 Profluvij Clematis daphnoides prodest. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. G
 Profluvio omni vtilissimum habetur Coagulum. de sim. med. Sp. 83. C
 Profluvio vtilissimum est Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 in Profluvij alui Ferrum cādēs debet poni in lac. 10°. de sim. m. f. 5°. 73. G
 Profluvium ventris reprimi Hypocisthis. de simp. med. Sp. 92. E
 Profluvium omne Myrta stringit. de simp. med. Sp. 87. E
 Profluvium omne confestim tenet Omphax. de simp. med. Sp. 88. B
 Profluvia iuuat Phyllitis. 8°. de simplicium med. facul. 5°. 63. E
 ad Profluvium ventris idonea remedia sunt Rubi fructus, & flos. 6°. de
 simp. med. fac. 5°. 44. G
 Profluvij oē idonee stringunt flos, folia, & mora rubi. de sim. m. Sp. 89. E
 ad Profluvia ventris cōpetit armenica Terra. 9°. de sim. me. fa. 5°. 66. G
 Profluvio omni fortiter prodest terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Profluvij alui qdā habuere, qdā euomere in pestilentia. 5°. m. m. 7°. 35. B
 ad Profluvij alui suppressendum. de med. fac. par. 7°. 170. A
 Profluvium alui, lege Alui profluvium.
 Profluvium seminis vtero non affecto. 6°. de loc. aff. 4°. 41. D
 Profluvium genituræ cohibet lactuca. 6°. de simplic. medic. fac. 5°. 48. E
 PROFLVIVORVM mensium pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 44. H
 in Profluvij mensium immodicis sunt pulsus vermiculantes. 2°. de præ-
 sagitione ex pul. 4°. 113. A
 in Profluvij sanguinis ab vtero sunt pulsus vermiculantes. 2°. de præ-
 sagitione ex pul. 4°. 113. A
 ex Profluvij muliebribus sit defectus animi. 1°. de arte cur. 7°. 98. E
 Profluvium muliebre aquæ intercutem causa. 5°. de loc. aff. 4°. 33. H
 ad Profluvia sanguinis ex vtero valent Aer samius, & terra lemmia.
 9°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 65. H
 ad Profluvium muliebre Caprinum stercus. 10°. de simplicium medica-
 mentorum facul. 5°. 76. F
 ad Profluvium muliebre, potissimum rubrum, optimum remedium est
 Cauda equina. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 48. F
 Profluvium mulierum curat Idea radix. 6°. de simplicium medicamen-
 torum facul. 5°. 48. E
 Profluvium muliebre desiccatur Iuncus laevis. 8°. de simplicium medica-
 mentorum facul. 5°. 62. A
 ad Profluvium

ad Profluium muliebre sistentes facultates adhibentur Lapides. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Profluium muliebre iuuat Lemonij fructus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. B
 Profluium muliebri Lens vtilissima. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Profluium muliebri accommodantur Loti lignorum assulæ derafa. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. A
 Profluium muliebre sanare dicitur coagulum Leporis. 10°. de simp. me dicamen. fac. 5°. 74. D
 Profluium muliebri adhibetur Lycium. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. H
 Profluium muliebre sanat Iysimachios. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. H
 Profluium muliebre cohibet Medion. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
 Profluium muliebri medetur Nymphaea, quæ candidam radicem habet. 8°. de simp. med. fa. 5°. 57. A
 Profluium muliebre sistit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 in Profluium muliebri vtiliter edit Portulaca. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. B
 ad Profluium muliebre comoda est membrana, quæ sub cortice Roboris est, & sub glande eius. 6°. de simplicium medi. fac. 5°. 46. E
 ad Profluium muliebre congruit Sideritis achilleis. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 60. D
 Profluium muliebre iuuat radix Spinæ ægyptiæ. 6°. de simplicium me dicamentorum facul. 5°. 41. H
 ad Profluium muliebre exhibetur Symphytum petraeum. 8°. de simplicium med. fac. 5°. 61. G
 ad Profluium muliebre. de med. fac. par. 169. C | 7°. 176. D
 ad Profluium sanguinis post partum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Profluium in partu dictum ab antiquis purgatio. de atra bile. 1°. 36. H
 Profluium menstruorum casus. de præcog. ad Post. 4°. 216. D
 PROFLVIVM sanguinis simpliciter intelligitur de naribus, in alijs partibus additur nomē partis. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 175. F
 Profluium sanguinis signa. 3°. de cris. 4°. 144. E
 ex Profluium sanguinis narium indicatio futura quo modo cognoscatur ex pulsu. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 122. F
 Profluium sanguinis narium aut abscessum qui capitis dolor significet, in progn. com. 3°. 4°. 208. F
 Profluium sanguinis narium significant lacrimæ spontaneæ. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 116. A
 Profluium sanguinis est ardentium febrium familiare. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 115. C
 Profluvia sanguinis quando in principio apparent nunquam per crisim decernunt. 1°. de crisibus. 4°. 128. E
 ad Profluvia sanguinis ex naribus. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 254. E
 Profluium sanguinis quibus fiat modis. 5°. meth. med. 7°. 30. B
 Profluium sanguinis quando bonū, & quā non bonū. 1°. de cris. 4°. 128. B
 Profluium sanguinis, & phlegmonas incitat super omnia dolor. 5°. methodi medendi. 7°. 31. A
 Profluium sanguinis malum. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 Profluium sanguinis pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 44. H
 in Profluiis sanguinis sūt pulsus vermiculantes. 2°. de ps. ex pul. 4°. 113. A
 Profluium sanguinis cur fit bilis faciat ardentem febrem. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 114. C
 ex Profluium sanguinis, & euacuatiōe suffocatio. 1°. de die. de. 4°. 146. F
 Profluvia sanguinis quomodo sistantur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. H
 Profluium sanguinis ex erosione quibus curandū. 5°. meth. med. 7°. 31. H
 in Profluium sanguinis vena secanda. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. E
 in Profluium sanguinis narium vena secanda ab eodem latere. 5°. methodi medendi. 7°. 30. E
 in Profluium sanguinis ligatura quō facienda. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 in Profluium sanguinis particula sit supina. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 ad Profluvia sanguinis conueniunt medicamenta, quæ cum eo, quod refrigerant, vna adstringunt. 6°. de sim. me. fac. 5°. 43. E
 Profluium sanguinis ex cerebri inuolucris supprimentibus medicamentis miscetur albumen oui. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
 in Profluium sanguinis crustæ non sunt temerè remouendæ. 5°. methodi medendi. 7°. 31. D
 Profluium sanguinis prorumpenti ē naribus prodest caudæ equine succus. 6°. de simplic. medic. fac. 5°. 48. F
 Profluiis sanguinis cōpetere videtur flos gallij. 6°. de sim. m. f. 5°. 45. D
 Profluvia sanguinis curat Idea radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Profluium laborantibus partibus vtiliter illinitur Isatis. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 48. G
 in Profluium sanguinis porri coma. de opt. sec. Isa. 23. H
 ad Profluium sanguinis thus quale esse debet. 5°. meth. med. 7°. 31. A

ad Profluium sanguinis. 2°. de antid. 113. H | 5°. de comp. medi. per gen. 5°. 254. H | de dynam. Sp. 29. F
 Profluvia sanat semen lapathi, oxylapathi, & Hippolapathi. 7°. de sim. med. facul. 5°. 54. B
 Profluium sanguinis. lege Sanguinis fluxus.
 Profluium vrinae pessimum quod. 1°. de cris. 4°. 129. H
 PROFVNDATIO sudoris quæ dicatur. de ana. viu. Sp. 52. C
 PROFVNDITAS non est magnitudo. 2°. de diff. pul. 4°. 36. F
 Profunditas in corpore est ante, & retro. com. 5°. apho. 65°. Ex. 44. H
 Profunditatem superat longitudo. 2°. de cau. pul. 4°. 94. A
 Profunditas superat latitudinem. 2°. de cau. pul. 4°. 94. B
 Profunditas somni, pigrities mentis, & pustule significant pituitam cōmentario 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
 PROFVNDI fontes cur hyeme calidissimi sint, æstate frigidissimi. de bon. aqua. Sp. 75. H
 à Profundis partibus ad extra fieri motū bonum, ē contra malum. com. men. 6°. aph. 25°. Ex. 48. F
 in Profundis medicamēta fortiora sunt applicanda. 4°. met. me. 7°. 29. C
 à Profundis trahūt ppolis, sagapenā, & oponax. 6°. meth. me. 7°. 37. D
 in Profundo residentia ceteris resinis magis attrahit Terebinthina. 8°. de simplicium medic. fac. 5°. 59. F
 à Profundo sine morsu trahunt terebinthina, & euphorbium. 6°. methodi medendi. 7°. 37. D
 à Profundo quæ sanem trahere possunt. 6°. meth. med. 7°. 37. D
 quæ in Profundo sunt ad superficiem transferre potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F
 ad Profundas plagas. de virt. cent. Sp. 93. F
 PROFUSIO quod vitium sit. de cogn. cur. animi mor. 2°. 54. G
 ad Profusiones sanguinis thuris cortice vitur. 13°. meth. med. 7°. 81. F
 ΠΕΡΥΑΣΟΕΙΣ id est venire prominulo. 1°. de alim. fac. 2°. 8. D
 PROGNOSTICA, & prorrhētica ars differunt. in 1°. prorrhēci, cōmenta. 2°. 4°. 177. D
 PROGNOSTICANDI artem tradidit Hippocrates. de præcognitio. ad Posth. 4°. 213. H
 Prognosticanda quæ sint à doctis. 3°. de diff. resp. 3°. 73. B
 Prognosticari debet medicus. in progn. com. 1°. 4°. 189. C
 Prognosticaturus quid agere debet. in progn. com. 3°. 4°. 211. D
 PROGNOSTICATIO quō fieri debeat. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. G
 Prognosticatio portentū esse videtur aliquibus qui eam negant. de præcognitione ad Posth. 4°. 213. H
 Prognosticatio est de presentibus, preteritis, & futuris. de præfagi. ex pul. 104. B | in progn. com. 1°. 4°. 190. H
 Prognosticatio præteritorum cui vtilis. in progn. com. 1°. 4°. 189. H
 Prognosticatio quid boni faciat. in progn. com. 1°. 4°. 189. C
 Prognosticationes quo modo ratae sint. in progn. com. 3°. 4°. 212. H
 ex Prognostico quæ ægrotatio grauis, & quæ non. in 1°. de mor. vulg. commentario 3°. 3°. 117. C
 Prognostica morborū ex lumine, & lunæ cursu. de decub. prog. Sp. 12. E
 Prognosticatio ex sudore. in progn. com. 1°. 4°. 195. C
 quæ Prognosticant vrinam. de diff. cont. Sp. 75. B
 in Prognosticis in quibus oportet eē exercitatu. in 1°. prorrh. c. 1°. 4°. 162. H
 Prognosticorum librum præcedere debet liber de diebus decretorijs. in progn. com. 1°. 190. E | 2°. 203. E | 3°. 206. D | H | 4°. 210. D
 Prognosticorum librum præcedit liber de indicationibus, & de præfagijs ex pulsibus. in progn. com. 1°. 4°. 191. H
 Prognosticorum librum præcedit liber de curandi ratione. in prognost. commen. 1°. 4°. 190. H
 añ Prognosticos libri epidemici scripti sunt. 2°. de die. decr. 4°. 154. C
 post Prognosticorum librum sequitur liber de morbis vulgaribus. in prognost. com. 1°. 190. G | 3°. 4°. 212. B
 in Prognosticis doctrina ab Hippocrate tradita optima est. 5°. de mor. vulg. commen. 1°. 4°. 128. H
 Prognostica Hippocratis relegenda sunt. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. F
 Prognosticorum libri intentio. in prog. com. 3°. 4°. 213. A
 in Prognosticis quid agat Hippocrates. 2°. de dieb. decr. 4°. 154. A
 in Prognosticis quō intelligendus Hippocrates. 1°. de cri. 4°. 129. E
 Prognosticorum liber de solis morbis acutis. 1°. de cris. 4°. 128. A | B
 in Prognosticis loquitur Hippocrates de acutis, & longis, qui ex acutis dependent. 2°. de dieb. decr. 4°. 155. H
 in Prognosticis cur sexagesimus inter acutos numeratus. 2°. de diebus decretorijs. 4°. 156. A
 Prognosticorum libri signa sunt vera in Libya, in Delo, in Scythia. in prognost.

prognost.com.3°. 4°.212.G
 Prognosticorum librum exposuit Galenus ante librum de ratione victus
 acutis.de vict.rat.in mor.acut.com.2°. 7°.123.E
 Prognostica signa.de subf.emp.32.D/fin.med. Isa.46.A
 Prognosticum Galeni.de præcog.ad Possib. 4°.218.D
 Prognosticum,mitigans, & curatiuū præsidium.6°.de loc.aff. 4°.36.G
 PROGRESSIVVM motum habent plantæ.in Tim.Plat. 1°.287.E
 PROHIBENDVM quo modo sit ne hirudines amplius trahant.de cu-
 cur,scarifi. 6°.4.C
 Prohibentes respirationem musculi.de voc.instr.diff. 1°.107.F
 Prohibentia lapidis generationem.de cura.lap. Sp.112.B
 Prohibitio vocis quo modo fiat.de voce & anhel. Sp.61.B
 Prognostica. i. antegrediētia.de vict.rat.in mor.ac.cō.4°. 7°.134.G
 PROLAPSO quid in ossibus.de fract.com.3°. 7°.248.E
 Prolapsiones ossium in genu benigniores.de fract.com.3°. 7°.248.E
 ad Prolapsus oculorum.4°.de comp.me.sec.loc.154.F/ 5°.155.C/D/F
 PROLATIONIS vocum quæ causa sit.de vit.resp. Sp.63.E
 ad Prolationem spiritus.7°.de compo.med.sec.loc. 5°.182.B
 Prolatu difficiles voces sphynx,et strox.in 6°.de mor.vul.c.5°.3°.188.G
 PROLEM aliquam volentes conservare si aliquis coniugatorum erat
 sterilis faciebant diuorium.com.5°.aph.59°. Ex.43.C
 de PROLIXITATE se excusat Galenus in 1°.prorrh.com.1°. 4°.165.E
 Prolixitatem reprehendit Galenus.3°.de decr.Hipp. 1°.243.E
 cur PROLIXVS sit Lyci liber de musculorum dissectionibus.de mu-
 sculorum dissect. 1°.44.C
 Prolixis febribus affligentibus cathartici vimur.de dynam. Sp.20.E
 PROLOQUIA quæ sint.de vict.rat.in mor.acu.com.2°. 7°.119.B
 PROLVVIES ventris quid sit.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.162.B
 Proluvies biliosa quæ.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.162.B
 Proluvies ventris rubra cur mala.in 3°.de mor.vulg.com.2°.3°.139.H
 Proluvies rubra quid significet.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.162.A
 Proluvie rubidæ excernētis adolescentis casus.in 1°.pror.cō.2°.4°.171.F
 PROMINENTES oculos cur habent melancholici.de melanchol.ex
 Gal.Ru.& Poss. Sp.109.E
 ad Prominentias ani internas.de med.par.fac. 7°.178.H
 ad Prominentias ani interiores, & exteriores.de me.fa.pa.7°.179.A
 PROMPTE quid significet.in progn.com.2°. 4°.201.A
 Præptè iniiciēdū est vinculu vt ubiq; sit in præptu.de fascijs. 7°.294.B
 PROMPTITVDO ad ablata bonum signum.c.2°.aph.33°. Ex.17.B
 PROMPTI magis sumus ad laudem benefactorum,quam ad vitupera-
 tionem peccatorum.1°.de vsu par. 1°.119.H
 Promptus spiritus pro sublimi.in 1°.prorrh.com.1°. 4°.166.E
 PRONERVATIONES, id est musculorum nervose partes renovres
 vocant.de fract.com.3°. 7°.249.C
 Pronervationes. i. & πρὸνervationes quas vocent.de ar.com.2°. 7°.263.B
 Pronervatio nervosa, & carnosæ quæ.de art.com.2°. 7°.263.B
 PRONTORES in venterem enadunt pleriq; melancholici.de melanco-
 lia ex Gal.Ru. & Poss. Sp.109.C
 PRONVBA ars quæ sit.com.5°.aph.59°. Ex.43.D
 PRONVS nemo quicquam molitur.3°.de vsu par. 1°.128.A
 in Pronam radium circumagere quorum musculorum est officium.de
 musc.diffect. 1°.48.F
 in Pronum cum declinatione qui musculus flectat brachiale.de musc.
 dissectione. 1°.48.G
 tanq̃m Pronū radij os qui musculus circumagat.de musc.diff.1°.49.A
 in Pronum flectens brachiale apud magnum digitum musculus.de mu-
 sculorum dissect. 1°.49.A
 ad PROPAGATIONEM generis generantur ab aliquibus partibus
 animalis aliqui humores.com.5°.aph.39°. Ex.41.B
 PROPE quæ sunt largius vñr.de cōp.memb.sive de nat.hum. Sp.58.C
 PROPENSIVS quid significet.in progn.com.3°. 4°.207.H
 PROPHANIS imperabantur in sermonibus mysticis, vt aures obtu-
 rarent.12°.de vsu par. 1°.194.C
 PROPHECIES causas quas vocet Hippocrates.in 1°.de mor.vul.com.1°. 3°.104.H/de vic.rat.in mor.acut.cō.1°.114.A/c.4°.141.C/7°.150.G
 PROPHYLACTICE, id est præservatoria medicina pars.ad Thrasy. 2°.106.F/1°.meth.med. 7°.68.D
 Prophylactice quæ pars artis.11°.meth.med. 7°.68.D
 Prophylactice prima pars artis.de cōs.ar.42.C/4°.meth.me.7°.24.E/F
 Prophylactice medicina pars quid agat.6°.de sa.tuen. 2°.100.A
 PROPINABANT inuicem tempore Galeni.1°.meth.med. 7°.2.D
 in PROPINQVAS ita i remotas ptes agit calor.de ana.v.Sp.49.H

in Propinquas tantum partes agit tactus.de ana.viuo. Sp.49.H
 PROPOLIS quid.de simp.med. Sp.88.H
 Propolis quando est in melle est malum.7°.meth.med. 7°.44.H
 Propolis Attica.5°.de comp.med.per ge. 5°.250.H
 Propolis qualis sit.3°.de comp.me.per ge.230.F/5°. 5°.246.C
 Propolis calida est in secūdo ordine cōpleto.8°.de simp.med.fac.5°.59.B
 Propoleos essentia attrahens sponte natum.5°.de simp.me.fac. 5°.36.E
 Propolis trahit a profundis.6°.meth.med. 7°.37.D
 Propolis pinguis omnē resinā excedit.3°.de comp.me.per ge. 5°.230.E
 Propolis vetusta quo modo fiat noua.3°.de comp.med.per ge.5°.229.H
 Propolis liquefit igne.3°.de comp.med.per ge. 5°.233.E
 Propolis in nervorū vulneribus vsui est.3°.de com.me.per ge.5°.229.G
 cum Propoli eandem vim habet gutta ammoniaci.7°.de compo.med.
 dica.per ge. 5°.264.C
 PROPORTIO communis quid.3°.de decr.Hipp. 1°.241.E
 Proportio multiplex in pulsu.1°.de puls.diff. 4°.48.G
 Proportio a qbus etiā ex tpe colligit.in 1°.de mor.vul.com.1°. 3°.103.C
 PROPOSITIONVM demonstrationis varia nomina.1°.de simplicium
 medicamen.facul. 5°.4.C
 Propositiones equipollentes quæ.de subf.emp. Isa.33.A
 ad Propositiones indemonstrabiles in medicina perueniēdum.1°.meth.
 medendi. 7°.5.B
 Propositiones medicorū magna ex parte veræ sunt.c.4°.a.44°. Ex.32.F
 de Propositi librum vocat librum problematum.in 6°.de mor.vulg.
 commentario 3°. 3°.172.A
 Propositum, & finis quo modo differant.ad Thrasyb. 2°.103.E
 Propositi consecutio est finis.ad Thrasyb. 2°.103.E
 Propositum quælibet ars appetit.ad Thrasyb. 2°.103.E
 in PROPRIE, & in improprie distinctio.1°.de diff.pul. 4°.47.A
 PROPRIETAS naturæ est inconueribilis.de sper. Sp.37.B
 Proprietates quatuor a tota substantia.in 6°.de mor.vul.c.6°.3°.196.H
 a Proprietate substantiæ agentium librum promittit Galenus se factu-
 rum.11°.de simplicium med.facul. 5°.82.A/G
 a Proprietate substantiæ quæ agunt experientia iudicantur.1°.de com-
 po.med.per ge. 5°.216.A
 a Proprietate agentibus non magna fiducia adhibenda.de renum affe.
 dign.& med. 7°.194.H
 a Proprietate substantiæ agit stercus bubulum.10°.de simplicium medi-
 camentorum facul. 5°.76.G
 a Proprietate substantiæ cancri agunt contra canis rabidi morsum.11°.
 de simplic.med. fac. 5°.82.A
 fm Proprietatem temperamenti particula agit.5°.de loc.aff. 4°.35.F
 Proprietates rerū particulares vnde certæ.4°.de sim.me.fac. 5°.28.D
 Proprietates aeris faciunt discrimen in maribus, & fœminis brevis deno-
 tatio dogmatum Hipp. 1°.231.C
 Proprietates bonarum aquarum.de bon.aquæ. Sp.75.H
 Proprietates sanguinis.de ana.viuo. Sp.45.D
 Proprietas essentiæ est inditium partis affectæ.6°.de loc.affe. 4°.39.B
 PROPRIA ratione, & per consensum eadem pars potest laborare.1°.
 de loc.affect. 4°.4.H
 Propria nunquā, aliena semper spectamus.de cogn.cur.ai mor. 2°.50.F
 Proprium omne est inseparabile.2°.de diff.resp. 3°.64.E
 ex Propriorum a communibus distinctione ars oritur.de vict.ratio.in
 mor.acu.com.1°. 7°.109.G
 Propria sunt in primo vsu, communia in secūdo.1°.de arte cur. 7°.94.C
 Proprio ignorato ad cōmune cōfugiēdū.1°.de ar.cu.ad Glau. 7°.94.D
 Proprio sermone explicari nō possunt.1°.de arte cur.ad Glau. 7°.94.C
 Propria homini q̃ insunt soli speciei, & nō oī.2°.de diff.resp. 3°.64.E
 Proprium ratione est.2°.de diff.resp. 3°.64.E
 Proprios affectus vocat primarios.1°.de loc.aff. 4°.6.D
 Propria figura linguæ.de ana.viuo. Sp.49.C
 PROPTOMA affectus iridis oculorum.intro. Isa.58.D
 PROPTOSIS quid.intro. Isa.58.E
 PROVLTRIX facultas quiescit cum retentrix agit.3°.de natura-
 libus facul. 1°.302.G
 PRORITATIO quid significet.de vic.ra.in mor.ac.cō.2°. 7°.124.H
 PROROGATIONIS febriū triplex causa.in progn.cō.3°. 4°.209.F
 PRORRHETICA, & prognostica ars differunt.in 1°.prorrhetici,
 commen.2°. 4°.177.D
 Prorrhetica doctrina proprium quid.in 1°.prorrh.com.3°. 4°.186.E
 Prorrhetica non sunt, quæ raro sunt.in 1°.prorrh.com.3°. 4°.180.F
 Prorrheticus liber non est Hippocratis.in 1°.prorrh.com.1°.162.E/
 165.G/com.3°.

165. G/ com. 3°. 4°. 180. H
 Prorrhethici liber cuius sit authoris. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 171. G
 Prorrhethici liber ex particulari obseruatione factus. in 1^m. prorrhethici
 commentario 1°. 4°. 165. G
 Prorrhethici doctrina nō hēt vniuersale. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4°. 179. G
 in Prorrhethici libro sunt inusitata dictioes. in 1^m. prorrh. cō. 3°. 4°. 179. E
 Prorrhethici libri tota ferē intentio. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4°. 182. F
 Prorrhethici libri interpretes. in 1^m. prorrh. c. 3°. 180. F/H/184. D/ 4°. 188. F
 PROLYMPERE quid significet apud Hippocratem. contra Iu-
 lianum. Ex. 66. F
 Prorsus vocabuli expositio. de nat. hum. com. 1°. 1°. 27. R
 ῥοσάρτης id est sensim. de vict. rat. in mor. ac. com. 1°. 7°. 112. D
 PROSARTESIS id est appensio quid. fin. med. Isa. 48. H
 ῥοσάρτης grece dicuntur particula alijs proxima. de in. intēp. 3°. 43. C
 ῥοσάρτης quid. 3°. de nat. fac. 1°. 307. B
 Prosthysis affectus angulorum oculi. introd. Isa. 58. D
 Prosthysis cibi assumpti sit virtute proueniente ex hepate. de virtuti-
 bus nostrum corp. dispenf. Sp. 60. B
 ῥοσάρτης quid. 3°. de nat. fac. 1°. 307. B
 PROSTATORIA ars vocabulum nuper inuentum à Galeno. ad Thra-
 sybulum. 2°. 109. A
 PROTAE Pelusiotæ medicamentum. 10°. de com. med. se. loc. 5°. 207. D
 Protae rhetoris casus. 2°. de alim. fac. 2°. 20. A
 PROTAGORAS primus oratoriam facultatem philosophia coniu-
 nit. de hist. philof. Sp. 2. G
 ῥοσάρτης i. exiccates. de vict. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 122. G
 PROTEVS incōparabile coll'rium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. A
 Protens dictum excoiatorium. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 162. B
 PROTEI transformationes. an quali. in corp. sint. Isa. 10. A
 PROTORRHOTOS resina quæ. 3°. de com. med. per genera. 5°. 233. D
 PROTOTOMI meminit. 10°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 206. G
 PROTACHI cur possint vox absq; interpollatione. de vri. re. Sp. 64. B
 PROTROPVM passum. 3°. de compositione medica. sec. loc. 5°. 143. G
 Protropu vini. de atten. vic. 2°. 46. E/7°. de compo. me. se. lo. 5°. 184. E
 PROVECTI qui. de art. com. 4°. 7°. 283. D
 PROVERBIVM de Asini ymbra. 3°. de diff. pul. 4°. 59. D
 Prouerbiū dulce bellum in experto. de diff. pulf. 4°. 69. G
 Prouerbiū ex libro gubernare. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. F
 Prouerbiū Moysi. & Christi schola. 2°. de pulf. diff. 4°. 54. D
 Prouerbiū in puteo opprimi. 2°. de diff. pul. 4°. 58. F
 Prouerbiū secare glaciem. 4°. de digno. pul. 4°. 85. E
 Prouerbiū in puncto temporis mutata pelle. 2°. de diff. pul. 4°. 53. F
 Prouerbiū cū aqua suffocet qd inclamabimus. 2°. de diff. pul. 4°. 54. C
 PROVIDENTIAE nomen quid significet. in prog. com. 1°. 4°. 189. F
 Prouidentia quid. in prognost. com. 1°. 4°. 189. C
 Prouidentia est ipsa presentio. & vnde dicat. in prog. com. 1°. 4°. 189. F
 Prouidentia de quibus sit. 8°. meth. med. 7°. 51. D
 Prouidentia est rei futura. 4°. meth. med. 7°. 24. B
 Prouidentia & arte quod sit contrariū est ei. quod casu & fortuito sit.
 11°. de vsu par. 1°. 186. E
 Prouidentie contraponitur fortuna. vel casus. in pro. com. 1°. 4°. 189. G
 Prouidentia Dei erga nos. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. E
 Prouidentia vniuersi non est malorum. in progn. com. 1°. 4°. 189. H
 Prouidentia laude quo superari possit nihil à natura relictum est. de vo-
 calium instr. diff. 1°. 106. F
 Prouidentia indagare confert. 9°. de decre. Hipp. 1°. 284. C
 PROVISIO quomodo sit mista cum medendo. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 PROVOCAŢIA menstrua quæ. de cathar. Sp. 95. D
 Prouocant menstrua drachma dua assari. de med. exper. Sp. 106. E
 Prouocat menstrua decoctio iuniperi. de med. exper. Sp. 106. F
 Prouocant menstrua drachma tres maiorana cum duabus drachmis ru-
 bi. de med. exper. Sp. 106. E
 Prouocans menstrua confectio. secret. Sp. 99. C
 Prouocans menstrua decoctio. de med. exper. 105. D/ Sp. 107. C
 Prouocat menstrua electarium lacca. de med. exper. Sp. 107. A
 Prouocans menstrua. & vrinam electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ad Prouocationem menstruorum valens medicina. de medicinis exper.
 104. H/106. H/ Sp. 107. H
 ad Prouocandos menses. de pass. mul. 96. B/ de medicinis exper. 108. A/
 de cura lapidis. Sp. 112. H
 Prouocantia sudorem quæ. de cathar. 95. D/ de melancholia. ex Galeno.
 Rufo. & Poss. Sp. 110. B

Prouocantia sudorem per os. quæ. de cathar. Sp. 95. D
 Prouocantia sudorem per suffumigationem. quæ. de cathar. Sp. 95. D
 PROVOCATVR ad mingendum. egerendum. ad pandiculationes vi-
 dens talia agentem. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
 PROVOCAT lotium decoctio Absinthij. de melancholia ex Galeno
 Rufo. & Poss. Sp. 110. A
 Prouocat vrinam Chamemelum puluerizatum. et malaxatum cum mel-
 le. de med. exper. Sp. 106. D
 Prouocant vrinam Dactyli ad sanguinem vsq; de cura icteri. Sp. 111. D
 Prouocat vrinam Galbanum. de med. exper. Sp. 106. F
 Prouocat vrinam decoctio Squinanti. de med. exper. Sp. 107. A
 Prouocans vrinam electarium. de med. exper. 107. A/G/ Sp. 108. B
 Prouocans vrinam compositio. secre. Sp. 101. H
 Prouocans vrinam decoctio. de med. exper. Sp. 107. C
 Prouocans vrinam medicina. de med. exper. 104. A/E/H/105. B/C/D/ Sp. 108. E
 106. F/107. G/
 Prouocat vrinā. & mēstrua fortiter decoctio asari. de me. ex. Sp. 104. D
 Prouocat vrinam. & mēstrua fortiter decoctio carui. & seminis apij.
 de med. exper. Sp. 104. D
 Prouocat vrinā. & mēstrua electariū iridis. de med. exper. Sp. 105. E
 Prouocās vrinā fortiter. & mēstrua electarium. de me. exper. Sp. 105. F
 Prouocans vrinam. & mēstrua medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
 PROXENI confectio quæ fuit in vsu Antonij musæ. 7°. de compositio.
 medic. sec. loc. 5°. 182. D
 PROXIMO succurrendum esse. de mot. man. & obs. Sp. 69. B
 PROXIMAM fore mortem qñ predicendum. quæ. in Hip. Sp. 113. C
 PRVDENTES quo sint brutorum anime. de mot. man. Sp. 67. E
 Prudentem vocat Archigenem. 3°. de diff. pulf. 4°. 59. F
 Prudens quo modo effectus Chrysippus. quod animi mor. 1°. 318. F
 ad Prudentem virum spectat diuidere in minima. & paruos excessus
 obseruare. 2°. de diff. pul. 4°. 57. F
 Prudentes homines non parum lucrantur si incidāt in libros nō obliu-
 conscriptos. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 166. G
 Prudentes quæ didicerunt sciunt referre. vel scribere. de cuiusq; animi
 pecc. not. atq; med. 2°. 56. G
 Prudentibus vera dicēda in morbis. in 6^m. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 168. F
 Prudentibus pauca dicenda. 2°. de symp. cau. 3°. 21. A
 Prudens. & modestus audacter respondens iudicandus amens. in 6^m. de
 mor. vulg. com. 2°. 3°. 168. G
 PRVDENTIA quid. fin. med. Isa. 45. D
 Prudentia virtus animi. fin. med. Isa. 45. D
 Prudentia sola esset. si esset sola aia rationalis. 7°. de decre. Hip. 1°. 267. G
 ad Prudentiā inuātur aliqui ex tēperatōne locorū. qd ai mor. 1°. 320. D
 ad Prudentiam agitur animus à siccitate. quod animi mor. 1°. 318. D
 Prudentie in tantum minus nocumentum afferunt vina dulcia in quantū
 deficiunt à vehementi caliditate. de vinis. Sp. 76. E
 Prudentia nocent vina vehementer calida. de vinis. Sp. 76. E
 ad Prudentiā. & acrimoniā ai valet theriaca. de theri. ad Pi. 5°. 96. H
 ῥοσάρτης appellant prunum syluestrem. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Prunum quæ planta dicatur in Asia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
 PRVNA. & flamma ignis genera. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. G
 Pruna. & flamma quo modo differant. 3°. de temp. 1°. 21. H
 Pruna fit terra accensa. 4°. de simp. medicament. facul. 5°. 24. G
 Pruna non fit nec flamma ipsa aqua. quamvis vehementem accipiat cali-
 ditatem. 4°. de simp. medic. facul. 5°. 24. G
 Prunarum ignis sine fumo est. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. E
 supra Prunas coquere quid sit. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 179. C
 ad Prunas ardentes medicamenta non sunt facienda. 7°. de compositio.
 med. sec. loc. 5°. 179. C
 Prunarum ignis lentus. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
 Pruna non nimis acri coquitur Argenti spuma. 6°. de composit. medic.
 per genera. 5°. 257. A
 à Prunis extinctis factore cur suffocamur. de vri. resp. 1°. 225. D
 PRVNETIAE fit mentio. de dyna. Sp. 27. G
 PRVNVS syluestris planta agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Prunus qualis. 7°. de simp. med. 5°. 51. H
 Pruna habet acorem. acerbitem. & amarorem ante maturitatem. 2°.
 de alim. fac. 2°. 21. C
 Pruna raro acida. vel austera. vel insuauia post maturitatem. 2°. de ali-
 ment. facul. 2°. 21. C
 Pruna agrestia adstringunt. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. H
 Pruna optima magna. laxa. mediocriter adstringētia. 2°. de al. 2°. 21. D
 Pruna pruna

Pruna praua exigua, dura, & acerba. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna quando idonea. de bon. & vit. succ. 2°. 39. B
 de Prunis seruandis. de bon. & vit. succ. 2°. 36. H
 Pruna quæ vocantur damascena pnt cõseruari. de puero epil. 7°. 180. D
 Pruna parũ nutriunt. 2°. de ali. fac. 2°. 21. C/ de diff. cont. Sp. 73. F
 Pruna sm locũ habent inter fructus minus noxios. de attẽ. vic. 2°. 45. H
 Pruna elixa minus obsunt. de atten. vic. 2°. 44. A
 Pruna sunt frigida. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. D/ de diff. cont. Sp. 74. D
 Pruna sunt humida, frigida, & pituitosa, potissimum si cruda, & elixa
 mandantur. de atten. vic. 2°. 44. A
 Pruna humectant, & refrigerant ventrem. 2°. de ali. fa. 2°. 21. C
 Pruna minus siccant q̃ amygdalæ et terebinthi semẽ. 5°. de sa. tu. 2°. 92. C
 Pruna subducũt ventrẽ humiditatẽ, & lẽtore. 2°. de ali. fa. 2°. 21. D
 Pruna humida & sicca quando infunduntur in aqua mellis leniunt ven
 trem. de diffol. conti. Sp. 75. A
 Pruna ventrem subducunt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. H
 Pruna damascena omnium prẽstantissima. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna damascena subducunt. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. H
 Pruna damascena, & Iberica præmanduntur hydromelini incocta sub
 ducendi gratia. de atten. vic. 2°. 45. B
 Prunis estate soluenda aliis in scribis. 5°. de san. tu. 2°. 92. E
 in Prunis Damascenis Galenus reprehendit Dioscoridem. 7°. de simpli
 cium medicamen. facul. 5°. 51. H
 Pruna hispanica qualia. 2°. de alim. fa. 2°. 21. D
 Pruna iberica, id est catalonica subducunt magis. 7°. de simplicium me
 dicamentorum facul. 5°. 51. H
 Pruna hispanica maxime deijcere faciunt. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
 Pruna hispana ad deijciendam aluum meliora damascenis. 5°. de sanita
 te tuenda. 2°. 92. E
 Pruna cocta in melicrato deijcere faciunt. 2°. de ali. fac. 2°. 21. D
 post Pruna vinum dulce deijcere faciunt. 2°. de alim. fa. 2°. 21. D
 Pruna siccata habent vsum ficus. 2°. de ali. fac. 2°. 21. D
 PRVNORVM gummi lapides confringit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. H
 Prunorum gummi puerorum lichenas sanat. 7°. de simp. me. fa. 5°. 51. H
 PRURIENTIVM succus qualis. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Prurientes aures curat myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 PRURIGINOSI sunt humores si modice mordeant. de mul. 3°. 79. E
 Pruriginosus sensus in superficie est, & quo. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Pruriginosus sensus quo humore fiat. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
 Pruriginosus curat circus puluis. de dyna. Sp. 30. B
 ad Pruriginosos, & circum rosos oculorũ angulos & visum obtusum.
 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152. G
 PRURIGINIS sensus quando fiat, & quo modo procedat, & sequa
 tur vlceratum sensum. 2°. de loc. aff. 4°. 11. G
 Pruriginem intolerabilem facit scylla. de simp. med. Sp. 90. H
 Pruriginũ valent putrefactiua. de ocul. 7°. 189. C
 ad Pruriginem ceratum picatum. de fract. com. 3°. 7°. 243. G
 Pruriginĩ matricis quid profit. de pass. mul. Sp. 96. A
 PRURIUNT calida moderate. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 5°. 165. G
 nō Pruriunt multũ pustulæ late. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 165. F
 PRURITVS ex quo genere symptomatum sit. de symp. diff. 3°. 11. E
 Pruritus est sensus pituitosorũ excrementorũ. 2°. de symp. cau. 3°. 23. G
 Pruritus mouentia quæ sint. de cathar. Sp. 95. D
 Pruritus concitat bilis. de dyna. Sp. 19. D
 Pruritus faciunt salsa, nitrosa, & amara, vrtica, muria, scilla, mare.
 2°. de symptoma. cau. 3°. 23. H
 Pruritus exercentur illoti, sordidi, cruditate laborantes, & edentes ni
 trimenta mali succi. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Pruritus cur excitentur scabiosi, & leprosi, & non inuentur etiam si ex
 corientur. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Pruritus perfricationem concitat. de dyna. Sp. 19. D
 Pruritus crebro an sit affectus lassitudine laborans per cunctandum est.
 4°. de san. tuenda. 2°. 83. B
 ex Pruritu vlcus cacoethes factum. 4°. met. me. 7°. 25. F
 Pruritus oculorum & pituitam pinguem quid curet. de dyn. Sp. 24. H
 ad Pruritus oculorum valet succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. B
 ad Pruritus oculorum. de ocul. 190. D/ 7°. 191. E
 ad Pruritus intensos oculorum. 4°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 156. H/ 5°. 157. A/ B
 ad Pruritus faciei. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 160. E
 ad Pruritus testiculorum. secret. Sp. 100. B
 ad Pruritus ani. 9°. de comp. me. sec. loc. 204. F/ 5°. 205. C

Pruritus quo modo fiat in vlceribus. de fract. com. 1°. 7°. 230. B
 Pruritus cur fiat in primis diebus fracturę maior, post minor. de fractu
 ris commentario. 1°. 7°. 230. B
 Pruritus non debet creari sub ligatura ossis. 6°. met. me. 7°. 41. D
 ad Pruritus quæ faciant. de ocul. 7°. 179. C
 Pruritus sanat aphronitrum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. H
 ad Pruritus cõueniunt balani recremẽta. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. D
 Pruritus quæ balnea cessare faciant. de cura icteri. Sp. III. C
 Pruritus prohibet herbum. de simp. me. Sp. 85. B
 ad Pruritus. de med. fac. par. 172. C/ 7°. 175. F
 ad Pruritus vnguentum. de dyna. 30. C/ secret. Sp. 97. G
PSALTRIAE quæ conceperat, casus. 1°. de se
 mine. 1°. 330. A
PSELLIZESTHAE, id est balbutire, est vitium prolationis, non
 vocis. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. G
VEPACI tenebræ. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 182. H
PSEUDOVNIUM ad similes. caliditatis est Bunio. 6°. de simplicium
 medica. facul. 5°. 45. B
Pseudobunij fit mentio. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 196. C
PSEUDOCASIA quõ distinguatur à casia. de ther. ad Pis. 5°. 94. H
PSEUDOCINNAMOMVM. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. C
PSEVDODIALECTICVS. 2°. de diff. pul. 4°. 57. H
PSEVDODICTAMNV habet vim dictami imbecillam. 8°. de simp.
 medic. facul. 5°. 64. A
PSILOTHRVM qd. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. F/ de sim. me. Sp. 80. B
 Psilothra quæ vocentur. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. F
 Psilothrum valet ad auferendos pilos. de dyna. Sp. 23. G
 Psilothra pilorum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. E
 Psilothra quo modo adhibenda. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. A
 Psilothra Critonis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. H
 Psilothrum Heraclidæ. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. H
 Psilothrum Paridis saltatoris. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. H
 Psilothrum bibentibus quid vtile sit. 2°. de anti. 5°. 114. D
PSIMYTIUM, id est cerussa. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. F
 Psimythium preparatur arte. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. B
PSITTACES medicamentum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. F
 Psittacinum Scribonij Largi. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. B
PSOAE nominati musculi. de muscu. dissect. 1°. 49. G/ de articulis.
 commentario. 3°. 7°. 272. E/ H
 Psoæ lumbus haud exiguus musculus est, & vnde oriatur ac desinat. de
 musculorum dissectione. 1°. 50. G
PSORA affectus cutis. introd. Isa. 59. D
 Psora morbus contagiosus. 4°. de diff. pul. 4°. 64. D
 Psora quæ affectiones sint leuiore. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. E
 Psora à quibus fiant humores. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. E
 in Psoram facile transeunt lichenes. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. C
 Psora quo modo curetur. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. C/ H
 Psoras quæ Alcyoniæ species sanent. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. C
 Psoras extergit Amaritas. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. E
 ad Psoram conueniunt Balani recremẽta. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. D
 Psoras excoriant caulis, & folia virentia Batrachij. 6°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5°. 44. G
 Psoris congruentibus facultatibus miscentur Cantharides. 11°. de simp.
 medic. facul. 5°. 82. E
 ad Psoras Caprinum stercus. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. E
 Psoras detergit Cardamomum. 7°. de simp. me. fac. 5°. 50. A
 ad Psoras adhibetur Chameleontis radix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. F
 Psoras extergit Cicurum genus orobiaum appellatum. 6°. de simplicium
 medica. facul. 5°. 47. E
 ad Psoras accõmodi sunt vtriq; Ellebori. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. C
 Psora extergitur Liliorũ radice cũ melle. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
 Psoras inuat Lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. D
 ad Psoras valet Sepiarum testa. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. A
 ad Psoris valet Sulphur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. D
 Psoras sanat Terebinthina. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 Psoras detergunt Tithymalli. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. D
 Psoram sanat Vitis alba. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. F
 Psoras detergit Vrina humana. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. D
 ad Psoras accommoda est Vna agrestis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. B
 ad Psoras curadas citra exulcerationẽ. 10°. de cõp. me. se. l. 5°. 208. A
 Psoras. 5°. de comp. me. sec. loc. 162. D/ 9°. 5°. 204. C
PSORIASIS quid. fin. med. Isa. 49. D

Pso^{ri}as^{is} cor^{on}e affectus intro. Isa. 58. D
Pso^{ri}o^{rum} quid sit. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 151. G
Pso^{ri}o^{rum} preparatur arte. 9. de simp. me. fac. 5. 71. B
Pso^{ri}o^{rum} quo modo fiat. 9. de simp. me. fac. 5. 71. G
Pso^{ri}o^{rum} essentia est attrahens natum ex putrefactione. 5. de simplicium medicamentorum facul. 5. 36. E
Pso^{ri}o^{rum} facultatibus miscetur salamandra cinis. 11. de simplicium medicamentorum facul. 5. 82. F
Pso^{ri}o^{rum} medicamentum intro. Isa. 60. D
Pso^{ri}o^{rum} medicamentum paratu ex metallis. 9. de simp. me. fa. 5. 68. E
Pso^{ri}o^{rum} est tenuium partium citra calorem manifestum. 3. de comp. med. per genera. 5. 228. F
Pso^{ri}o^{rum} affectus. 1. de comp. me. per gene. 5. 217. A
Pso^{ri}o^{rum} vngues sanant cantharides. 11. de simplicium medicamentorum facul. 5. 82. E
Pso^{ri}o^{rum} ophthalmia scabiei palpebrarum spes. de ocul. 7. 186. H
Pso^{ri}o^{rum} ophthalmia totum oculum exercet intro. Isa. 58. D
Pso^{ri}o^{rum} ophthalmiam. de remed. par. fac. 7. 156. F
Pso^{ri}o^{rum} quid significet. 9. met. me. 7. 58. B
Pso^{ri}o^{rum} quid. 7. de simp. me. fac. 5. 51. A
Pso^{ri}o^{rum} quae. de dyna. Sp. 18. H
Pso^{ri}o^{rum} de psydracis de med. fac. par. 7. 161. G
Pso^{ri}o^{rum} quid intro. Isa. 58. H
Pso^{ri}o^{rum} affectus albi oculorum intro. Isa. 58. D
Pso^{ri}o^{rum} myrmecia, acrochordones, epigmyrides nota sunt. de tum. prater naturam. 3. 84. F
Pso^{ri}o^{rum} ad psydracas. 1. de compositione medicamento. sec. loc. 131. F/131. E/F 5. 251. F/6. 5. 256. A
Pso^{ri}o^{rum} quid. de simp. med. Sp. 89. A
Pso^{ri}o^{rum} dicitur herba pulicaris. de simp. med. Sp. 89. A
Pso^{ri}o^{rum} quale. 8. de comp. me. sec. loc. 5. 190. F
Pso^{ri}o^{rum} frigidus est in secundo ordine, & temperatum in passivis qualitatibus. 8. de simp. me. fa. 5. 64. A
Pso^{ri}o^{rum} succus frigidus. 6. de san. tu. 2. 100. G
Pso^{ri}o^{rum} succus frigidus, & viscosus. 2. de simp. me. fa. 5. 14. D
Pso^{ri}o^{rum} refrigerat. 14. met. me. 7. 87. D
Pso^{ri}o^{rum} refrigerat efficaciter, & stringit, oculis lachrymantibus cito prodest, dysentericis, & podagricis remedium est, capitis dolorem sedat. de simpl. med. Sp. 89. A
Pso^{ri}o^{rum}, & portulaca sunt indurantia frigida, & humida. 5. de simpl. medic. facul. 5. 34. G
Pso^{ri}o^{rum} indurat. de ocul. 7. 188. E
Pso^{ri}o^{rum} succus oleo rosaceo adhibendus. 2. de comp. me. sec. loc. 5. 132. F
Pso^{ri}o^{rum} euitandu in Herpete exedete. 2. de arte cur. ad Gl. 7. 102. B
Pso^{ri}o^{rum} muccilago quomodo fiat. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 184. F
Pso^{ri}o^{rum} pro solano. 1. de comp. me. per gen. 5. 211. G
Pso^{ri}o^{rum} quae gens. 2. de antid. 5. 119. A
Pso^{ri}o^{rum} a sternutamento dicta. 8. de simp. medica. facul. 5. 59. C
Pso^{ri}o^{rum} calida est, & sicca in secundo, & in tertio ordine. 8. de simp. medic. facul. 5. 59. C
Pso^{ri}o^{rum} quid. 8. de simp. me. fac. 5. 59. C
Pso^{ri}o^{rum} fugillata, & ecchymosiss sanat. 8. de simp. me. fac. 5. 59. C
Pso^{ri}o^{rum} meminit. de dyna. Sp. 34. F
Pso^{ri}o^{rum} de pterygiis. de med. fac. par. 7. 162. H
Pso^{ri}o^{rum} quid sint. 4. de compositio. medi. secundum locos. 5. 151. H/de med. fac. par. 7. 162. H
Pso^{ri}o^{rum} vocantur graeci vnguem in oculo. de diff. morb. 3. 4. F
Pso^{ri}o^{rum} affectus angularum oculi intro. Isa. 58. D
Pso^{ri}o^{rum} in qua fiant tunica. de ana. ocul. Sp. 57. C
Pso^{ri}o^{rum} affectus albi oculorum intro. Isa. 58. D
Pso^{ri}o^{rum} prima ratione pupillam obtenebrant. 1. de symp. cau. 3. 15. E
Pso^{ri}o^{rum} in oculis sunt ulcera speciem ambigua. 14. met. me. 7. 90. G
Pso^{ri}o^{rum} a sanitatis habitu alienum est. 14. met. me. 7. 93. F
Pso^{ri}o^{rum} quae sanent. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 151. B/H
Pso^{ri}o^{rum} seu vnguium oculorum idoneum remedium illis est Glycyrrizae radix sicca. 6. de simp. me. fac. 5. 45. G
Pso^{ri}o^{rum} attenuare potest Thyites lapis. 9. de simplicium medicamentorum facul. 5. 67. F
Pso^{ri}o^{rum} auferunt tithymalli. 8. de simp. me. fac. 5. 62. D
Pso^{ri}o^{rum} ad pterygia oculorum. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 158. D
Pso^{ri}o^{rum} ad pterygia. 5. de comp. med. per gene. 251. B/252. E/F/ G/5. 254. F/de

rem. par. fac. 7. 156. H
Pso^{ri}o^{rum} habent scapulas modum alarum. in 3. de morb. vulga. commentario. 3. 3. 146. G
Pso^{ri}o^{rum} ossa id est alaria. de art. com. 2. 7. 263. D
Pso^{ri}o^{rum} affectus aurium intro. Isa. 59. C
Pso^{ri}o^{rum} explanationes in modum alarum. de offib. 1. 40. D
Pso^{ri}o^{rum} i. Filix. 8. de simp. me. fac. 5. 59. C
Pso^{ri}o^{rum} calcaneum. 3. de vsu par. 1. 129. D
Pso^{ri}o^{rum} vocata vtuntur fuligine acriori. 7. de simplicium medicamentorum facul. 5. 54. F
Pso^{ri}o^{rum} qui nominetur. 14. met. me. 7. 93. E
Pso^{ri}o^{rum} qui morbus sit, & quo modo differat ab aphias, alopecia, myrmecia, leuce, vitiligine, sphacelo, elephante, scabie, & lepra. 4. methodi medendi. 7. 92. C
Pso^{ri}o^{rum} quid. fin. med. 48. G/Intro Isa. 58. G/de med. fac. par. 7. 163. B
Pso^{ri}o^{rum} coronae affectus intro. Isa. 58. D
Pso^{ri}o^{rum} in ptilosi amittitur particula utilis. 14. met. me. 7. 93. C
Pso^{ri}o^{rum} de ptilisana inscriptus liber. de victus ratio in morbis acutis. 1. de ptilisana Hippocrates obscurius loquutus est. de ptilis. 2. 47. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana, ptilisana cocta, & hordeacea ptilisana, idem significat. de vict. rat. in morb. acut. com. 1. 7. 113. B
Pso^{ri}o^{rum} de ptilisana quae consideranda. de ptilis. 2. 46. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana confectio. 1. de ali. fac. 2. 11. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana confectio apud quosdam est alica. 1. de ali. fac. 2. 10. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana alica cibis egrorum secundum aliquos. 1. de ali. fac. 2. 10. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana triticea est alica secundum Dioclem, & Philostomum. 1. de ali. medicamentorum facultatibus. 2. 10. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana a coquis cur male paretur. 1. de alim. fac. 2. 11. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana non coquunt coqui diuini. de vi. ra. in mor. acutis. e. 1. 7. 112. A
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quo modo fiat. de dyna. Sp. 22. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quo modo preparanda. 5. de san. tu. 2. 92. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana praestantissima preparatio qualis. de ptilis. 2. 47. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana optima quo conficienda. de vict. rat. in mor. acut. c. 1. 7. 113. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quae probatissima, & quae non. de bon. & vit. suc. 2. 36. G
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana pessima quae. 1. de alim. fac. 2. 11. E
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana non bona quo modo probetur. de bon. & vit. succ. 2. 37. D
Pso^{ri}o^{rum} ad ptilisana conficiendam aqua qualis. de atten. vic. 2. 46. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana conficienda hordeum integrum sumi debet. de atten. vic. 2. 47. C
Pso^{ri}o^{rum} ad ptilisana conficienda quidam conterunt hordeum. de ptilis. 2. 47. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quidam addunt amyli, cimini, mel, & sapam. de ptilis. 2. 47. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana aliqua miscet Galenus. 1. de ali. fac. 2. 11. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana cum amylo flatulenta. 1. de ali. fac. 2. 11. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana expetit porrum, & anethum. 1. de ali. fac. 2. 13. F
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quandoq; miscetur piper. de atten. vic. 2. 44. G
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana mel non miscendum nisi in thorace, & pulmone contenta expectorare velimus. de atten. vic. 2. 44. G
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana fit melior ex pedibus porcellorum. 3. de ali. fac. 2. 26. E
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana petit suillam carnem recentem. 1. de ali. fac. 2. 13. F
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana debet esse valde cocta. de vict. rat. in mor. acu. c. 1. 7. 112. A
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana laus. 8. metho. mede. 51. A/de victus ratione in morbis acut. com. 1. 109. H/ 7. 113. E
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quibus praefertur. de vict. rat. in mor. acu. c. 1. 7. 113. B
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana habet vim cibi, & med. de vict. rat. in mor. acu. c. 1. 7. 113. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana omnia excedit, quae vel tanquam alimentum, vel medicamentum dantur. de ptilis. 2. 48. B
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana cur videatur lenta. de ptilis. 2. 47. E
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana lenis quo modo. de ptilis. 2. 47. E/F
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana perfecte cocta humectat. 1. de ali. fac. 2. 11. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana non diligenter cocta ventosa est. de puero epil. 7. 180. H
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana detergit. 1. de alim. fac. 13. H/4. de san. tuen. 2. 84. F/8. metho. medendi. 7. 52. G
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quae magis detergit. 1. de ali. fac. 2. 11. E
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana detergit sine acrimonia. 7. de comp. medica. sec. loc. 5. 177. F/13. methodi medendi. 7. 83. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana quomodo magis abstergit. de ptilis. 2. 47. D
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana succus sordes eluit, quae in cute sunt. 1. de ali. fac. 2. 12. B
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana per se abstergit sine hyssopo. de atten. vic. 2. 44. G
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana de hordeo relaxare possunt. de simp. med. Sp. 90. A
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana cur humida, & flaccida. de ptilis. 2. 47. F
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana cur sitim reprimit. de ptilis. 2. 47. F
Pso^{ri}o^{rum} ptilisana plus quam aqua sitim reprimit. de ptilis. 2. 67. F

ptissana cur blandi saporis. de ptif. 2^a. 47. F
 ptissana dulcis blanda egrotantibus. de ptif. 2^a. 47. F
 ptissana magis coctus facilis, q̄ t̄ypha, & auena. de atten. vic. 2^a. 44. H
 ptissana in imbecillum ventriculum demissa ab eo non superatur. 3°.
 de temperamentis. 1^a. 23. G
 ptissana cibis omnibus omni noxa vacat immo prodest. de bonitate, &
 vitio succorum. 2^a. 37. D
 ptissana magis patit̄ a n̄ro corpore, q̄ agatur in illud. 3°. de tēp. 1^a. 23. H
 ptissana succus cibus est qui nulla indiget contritione. 7°. de compositio.
 ne medicamen. secun. loc. 5^a. 187. H
 ptissana boni succi. 2°. de simp. me. fac. 12. F | H | 2°. de compositi. medica.
 secundum locos. 5^a. 133. D
 ptissana est boni succi, & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2^a. 86. C
 ptissana boni succi, & non calefacit. de reme. par. fac. 7^a. 153. G
 ptissana probē coctus cibus optimus. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. D
 ptissana etiam quotidie sumpta non impedit boni succi generationem.
 de bon. & vit. succ. 2^a. 37. D
 ex ptissana, panæ, & lente fit sanguis, pituita, bilis tum flava, tum
 atra, & species vna in aliam per alterationem calidi, frigidi, humidi
 succi. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
 ex ptissana, & faba quæ caro generatur. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. G
 cū ptissana faba pro gladiatoribus. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. G
 ptissana minus nutrit, quàm panis. de bon. & vit. succ. 2^a. 37. D
 ptissana minus efficax pane. de ptif. 2^a. 47. F
 ptissana in robur, & alimētū corporis maxime cōfert. de ptif. 2^a. 48. C
 ptissana succo, & oleribus si vtatur se exercens cito labefactatur. 1°.
 de alim. fac. 2^a. 10. B
 ptissana renocat lac in mamillis. de cathar. Sp. 95. B
 vi ptissana humectat, & secat aqua mulsa, non tamen roborat. de vi.
 tus rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 113. C
 ptissana non minus q̄ mulsa valet ad vomitum. 8°. met. me. 7^a. 51. A
 ptissana mulsa posterius exhibēda. de vic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7^a. 140. C
 ptissana cremor, & aqua mulsa detergunt humorem in ventre infar.
 ctum. de vic. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 111. E
 ptissana cremor in pituita vitio pro alimento. de victus ratione in mor.
 bis acutis. com. 4°. 7^a. 136. E
 ptissana, & aqua mulsa comparatio. 8°. met. me. 7^a. 51. B
 ptissana cum cremore complicata. de ptif. 2^a. 46. H
 ptissana cremor quæ sorbitio sit. de vict. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 130. F
 ptissana cremor quomodo conficiatur. 10°. met. me. 7^a. 67. A
 ptissana cremor qualis. de ptif. 2^a. 48. C
 ptissana cremor qualis in ventriculo. 4°. de san. tu. 2^a. 84. E
 ptissana succus cur apparet lentus. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. B
 ptissana cremor frigidus, & humidus. 10°. met. me. 7^a. 67. A
 ptissana cremore condita alica cibus est frigidus, & humidus. 10°. me.
 thodi medendi. 7^a. 67. A
 ptissana cremor calefacit, & euacuat. 11°. met. me. 7^a. 69. G
 ptissana cremor morsu caret. 12°. met. me. 7^a. 80. A
 ptissana cremor eluit. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. C
 ptissana succus nihil habet glutinosum, neq; emplasticum, sed contra
 deterforium, & incisforium. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. B
 post ptissana succum acceptum, si quis euomat, pituita detergebitur
 quæ in ventriculo est. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. B
 ptissana succus nutrit cito, sed non multum. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. H
 ptissana succus in quo genere victus sit. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. B
 de ptissana vsu quæstiones vnde ortæ. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 283. H
 ptissana cremor cui dandus. 4°. de san. tu. 2^a. 84. E | de victus ratione in
 morb. acut. com. 1°. 7^a. 112. B
 ptissana cocta qui vti debet. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7^a. 112. B
 ptissana cruda pro vitij cutis. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 111. E
 ptissanam qui debet accipere. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 113. B
 ptissana cibandi sunt crassos, & multos humores in primis venis haben
 tes. 4°. de san. tu. 2^a. 84. H
 ptissana succus exhibendus in febre continua quibus non acescit in vē
 triculo. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. A
 ptissana in quibsdam facile acescit. 7°. met. me. 7^a. 46. D
 ptissana succus estate citius acescit quā hyeme. 4°. de sim. me. f. 5^a. 28. C
 ptissana succus seruatur in locis frigidis. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28. C
 a ptissana cremore vomitus. 7°. met. me. 7^a. 48. D
 ptissana etiam tempore Galeni nausēa faciebat. 7°. met. me. 7^a. 46. D
 in ptissana fastidio pisces dādi ex iure albo. de victus ratione in mor.
 bis acutis. com. 1°. 7^a. 113. C

post ptissanam pisces. 12°. met. me. 7^a. 78. H
 ex ptissana succo stomachus vni mordetur, alteri non. 2°. de simplicitū
 medicamentorum facul. 5^a. 12. E
 ptissana succus epicerasticus. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 12. F
 ptissana cremor frigidus, & humidus in febribus cōuenientissimus. 8°.
 methodi medendi. 7^a. 51. A
 ptissana cremor conuenit siccitati p̄ter renū noxā. 6°. de sa. tu. 2^a. 99. G
 ptissana cremore quando vtendum. 11°. met. me. 7^a. 71. F
 ptissana succi exhibendi ordo. de ptif. 2^a. 48. C
 ptissana cremorem quando transeundum. de victus ratione in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 124. H
 ptissana cremorem dat per horam post cibum. 9°. met. me. 7^a. 56. H
 ptissanam dat frigidam. 7°. met. me. 7^a. 44. B
 ptissana quantitas danda. de ptif. 2^a. 47. H
 ptissana quantum in principijs dādum. de victus ratione in morbis acu.
 tis. commentario. 1°. 7^a. 112. D
 ptissana cremoris dandi quātitas. de vict. ra. in mor. acu. c. 1°. 7^a. 112. D
 ptissana cremor prohibet̄ egro p̄ quantitate. 2°. de dig. puls. 4^a. 76. G
 ptissana tota quibus porrigatur. de vict. rat. in mor. acut. c. 3°. 7^a. 133. C
 ptissana pro semel tantum in die comedentibus. de victus ratione in
 morbis acutis. com. 4°. 7^a. 145. B
 ptissana in siccitate. 7°. met. me. 7^a. 45. C
 ptissana cremor satis fuit Galeno astus, & calores perpeffo. de bonita.
 te, & vitio succorum. 2^a. 39. C
 post ptissanam alica in calidis, & siccis. 8°. met. me. 7^a. 51. B
 cur post ptissana sorbitionem non est sumenda mulsa, sed ante. de vict.
 ratione in morbis acutis. com. 3°. 7^a. 129. C
 ptissana in febre danda est. 4°. de san. tu. 2^a. 87. G
 ptissana melior est mulsa in febribus. de vic. ra. i mor. acu. c. 1°. 7^a. 111. E
 ptissana cremore vtetur in colliquationibus. de victus ratione in mor.
 bis acutis. com. 1°. 7^a. 128. E
 ptissana fermentaceis preferenda in acutis. de victus ratione in morbis
 acutis. com. 1°. 7^a. 109. H
 ptissana nō est danda in acutis morbis sine distinctione. de ptif. 2^a. 47. H
 ptissanam non colatam quidam in acutis dant. de victus ratione in mor.
 bis acutis. com. 1°. 7^a. 109. D
 ptissana succus dandus p̄ cibo in tertiana. de arte cur. ad Gla. 7^a. 97. C
 ptissana succus cū pipere i tertiana notha. 1°. de ar. cur. ad Gl. 7^a. 97. E
 ptissana cur febribus ardentissimus accommodata. de ptif. 2^a. 47. F
 ptissana cremor quando pro aqua mulsa. 12°. met. me. 7^a. 75. H
 ptissana cremor in syncopa pro mulsa, vel alica. 12°. met. me. 7^a. 76. A
 ptissana cremore nutriendi, qui syncope ex tenuibus humoribus corre.
 pti sunt. 12°. met. me. 7^a. 78. A
 ptissana cremore quos cibauit Galenus vsq; ad septimum diem. 10°. me.
 thodi medendi. 7^a. 63. H
 ptissana conuenit in epilepsia. de puero epil. 7^a. 180. H
 ptissana quando nō est danda in lateris dolore. de victus ratione in mor.
 bis acutis. com. 1°. 7^a. 113. H
 ptissana thoraci conuenit. de ptif. 2^a. 47. F
 ptissana misceri debent medicamenta thoracis, & pulmonis. 5°. de sim.
 plic. medic. facul. 5^a. 35. C
 ptissana cremor est inter mediocria, quæ pus educunt ē thorace. 13°. me.
 thodi medendi. 7^a. 84. H
 ptissana facit expuere. de vict. rat. in mor. cut. c. 3°. 7^a. 126. B
 ptissana quō in thoracis morbo danda, & augenda. de ptif. 2^a. 48. B
 ptissana, & lac, & chondrus cibi tabidorum. de marc. 3^a. 48. E
 ptissana, lac, & chōdrus asperitati mēdent. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 12. G
 ptissana, & chondrus cur acetum recipere debent. de marc. 3^a. 48. E
 vt ptissana pręparata alica in diaria sistēte fluxu. 8°. met. me. 7^a. 53. E
 ptissana in plegmone glandularum, & artuum. 13°. met. me. 7^a. 83. D
 in ptissana coctus veratri nigri cortex in iecoris p̄plegmone. 13°. me.
 thodi medendi. 7^a. 84. A
 i ptissana cocta amygdalę amarę expurgāt ictericos. & cu. ic̄t. Sp. 111. B
 ptissana cur post medicamētū det. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 118. D
 ptissana succus pro cibo in cancro. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 107. E
 ptissana quibus non danda. de ptif. 2^a. 47. H
 ptissana in aridioribus morbis non danda. de ptif. 2^a. 47. H
 ptissana quando int̄fcit hominem. de ptif. 2^a. 48. C
 ptissana succus ex aqua decoctus p̄ aliu purgat. de art. c. 2°. 7^a. 267. H
 ptissana, lac, & chōdrus per sedē iniiciuntur. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 12. G
 in ptissana emicum soluit aliu in semibus. 5°. de san. tu. 2^a. 92. F
 in ptissana modicū scāmoneum parcissime ducit. 1°. de ali. fac. 2^a. 8. D

inter PTOLEMÆVM & Attalum regē fuit certamen de libris
 comparandis. de nat. hum. com. 2°. 7. 181. D
 Ptolemæi Euergetis liber epidemiorum. 3°. de mor. vul. c. 2°. 3. 136. F
 Ptolemæi medicamentum. 5°. de comp. me. per gen. 5. 253. G
 Ptolemæi familiaris medicamentum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5. 185. G
 Ptolemæi celebris medicamentum ad vlcera curatu difficilia. 5°. de com.
 posi. medi. per gen. 5. 253. G
 PITYAS aspis qualis. de theria. ad Pifo. 5. 93. A
 ΠΥΛΙΣ quid significet. in 1°. pror. com. 1°. 4. 167. E
 PΥEΛON siue sielon. i. salina. 10°. de simp. me. fac. 5. 75. F
 ΠΥΕΛΩ i. peluis. 9°. de vsu par. 1. 172. A

PUBERES incipiunt minus augeri. commentario.
 3°. apho. 9°. Ex. 26. B

Puberes cur minus, & rarius inspirant. de vit. resp. 1. 225. F
 Puberes quos pilos faciunt. 1°. de temp. 1. 19. D
 Puberes incipiunt superabundare sanguine. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Puberibus sanguis mitti potest. 13°. met. me. 7. 82. H
 Puberes quos morbos incidunt. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
 PUBERTAS quando incipiat. com. 3°. apho. 26°. 25. D/ commentio. 5°.
 aphorismo. 7°. Ex. 38. A

Pubertatis non est vnus omnium terminus. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 in Pubertate magna fiunt mutationes corporis, præsertim in mulieri-
 bus quibus erumpunt menses. com. 3°. aph. 28°. Ex. 26. A
 in Pubertate vox acuta fit grauior. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3. 186. H
 ante Pubertatem cur moriuntur qui gibbi ex asthmate, & tussi fiunt.
 com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G

PUBES quid proprie significet. in 1°. pror. com. 2°. 4. 174. C
 Pubes quæ intro. Isa. 53. D

Pubem tarde faciunt gibbi circa lumbos. de art. com. 3°. 7. 269. H
 in PUBE quæ fornix offensus magnus. 14°. de vsu par. 1. 208. H

Pubis ossa quæ intro. Isa. 54. H
 Pubis ossis cur magnum foramen. 16°. de vsu par. 1. 218. D

per Pubis ossis foramen venæ. de venæ ar. dissect. 1. 58. E
 Pubis ossa quæ incidenda p. videdis sedis musculis. 6°. de ana. ad. 1. 93. F

Pubis ossum musculi neruis indigent. 16°. de vsu par. 1. 218. D
 ad Pubis ossa à Thorace musculi medijs quo tendant. in 1°. pror. com-
 mentario. 3°. 4. 186. D

à Pubis ossibus corpus neruosum cauum, & omni humore vacuum ve-
 nit quale pudendo conuenit. 15°. de vsu par. 1. 210. E

in Pubis osse ē corpus neruosum cauum, & vacuū. 15°. de vsu pa. 1. 210. E
 Pubis ossi multa caro superest. 6°. de ana. adm. 1. 93. G

supra Pubem cur non debeat esse pudendum. 15°. de vsu par. 1. 210. C
 in Pube ne pueri faciant pilos. 7°. de simp. me. fa. 5. 53. E

in Pube eucurbitula qñ menses puocare volumus. 13°. met. me. 7. 85. B
 Pubes, & pudenda leuissime putrescunt. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3. 142. F

in Pubesi tumor sit, & nō emittat vrina qd signat. 1°. de lo. aff. 4. 2. G
 Pubes parum dolentes purgandi nō sunt. in 1°. pror. cō. 2°. 4. 174. B

PUBESCERE quando incipiunt pueri. cō. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 Pubescere incipiunt aliqui vbi quartum decimum annum expleuerunt.
 6°. de san. tuen. 2. 95. F/G

Pubescunt facile calidi, frigidi difficulter. com. 3°. aph. 27°. Ex. 25. H
 PUBLICE quibus dicere permittitur. 1°. met. me. 7. 3. A

Publici morbi qui græce εὐδαιμον. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3. 101. E/G
 PUBLII præceptoris medicamentum. 5°. de comp. me. per ge. 5. 254. A

vt Publius in putiolo & Apollonio Colica. 9°. de compositione medica-
 mentorum secum. loc. 5. 202. D

Publij emplastrum ex vino. 2°. de comp. med. per ge. 5. 225. B
 Publij ad nomas. 5°. de comp. me. per ge. 5. 253. A

PUDENDVM inest mulieri vt viro. 14°. de vsu par. 1. 205. F
 Pudendum viri quo modo vocetur. 14°. de vsu par. 1. 208. E

Pudenda in mulieribus quæ sint, & qd distinguantur ab vtero. commē.
 5°. aphorismo. 46°. Ex. 41. H

in Pudendum mulieris desit collū matricis. 14°. de vsu par. 1. 204. F
 Pudenda viri vertendo fiunt scemina pudēda, & quo modo. 14°. de vsu
 partium. 1. 205. F

Pudendi fabrica admirabilis est. 15°. de vsu par. 1. 210. A
 Pudendum habet oēs bonas conductiones. 14°. de vsu par. 1. 204. E

Pudendum cur viris factum. 14°. de vsu par. 1. 207. H
 Pudenda partes ad generis instaurationem. 14°. de vsu par. 1. 204. C

Pudenda viri, & mulieres in loco sunt comodissimo, & non possunt etiā
 in nimum transponi. 15°. de vsu par. 1. 210. B

Pudendum cur non in dextra parte, vel sinistra, potius quàm in medio

est situm. 5°. de vsu partium. 1. 210. G

Pudendum quod nō habeat esse supra pubem, vel ad hypogastrium. 15°.
 de vsu partium. 1. 210. C

Pudendi virilis corpus propriū durū, & cauum. 15°. de vsu par. 1. 210. F
 Pudendi virilis corpus ex osse emergit, vt alia ligamenta. 15°. de vsu
 partium. 1. 210. F

Pudendum virile cur emergit ab osse. 15°. de vsu par. 1. 210. F
 Pudendorum ossium compositio mirabilis. 14°. de vsu par. 1. 208. H

ad Pudendi virilis confectionē, neq; caro, neq; glandula, neq; os, neq;
 carthilago utilis. 15°. de vsu par. 1. 210. D

Pudendum non debuit venosum. 15°. de vsu par. 1. 210. C
 Pudendū an ex ullo neruorū gñe fieri potuerit. 15°. de vsu par. 1. 210. D

in Pudendo vbi sit neruus. 15°. de vsu par. 1. 210. H
 in Pudendis nerui mediocres. 14°. de vsu par. 1. 209. B

ad Pudendum nerui utilitas. 14°. de vsu par. 1. 209. D
 Pudendi muscoli duo obliqui quales, & vbi sint. de mus. diff. 1. 50. D

in Pudendo duo muscoli vbi. 15°. de vsu par. 1. 210. H
 ad Pudēdū musculus qui deducit vrina a vesica. 5°. de vsu p. 1. 147. G

in Pudendis cur venæ, & arteriæ maxima, & duplices, & quorsum
 eant. 14°. de vsu par. 1. 209. B

Pudendi arteriæ cur ampliores. 6°. de loc. aff. 4. 42. E
 Pudenda partes mulierum, & virorum quibus vasis nutriuntur. 14°. de
 vsu partium. 1. 209. B

Pudendi extremi cutis qualis. 11°. de vsu par. 1. 189. C
 circa Pudendum cur præputium. 11°. de vsu par. 1. 190. C

in Pudendi simibus epiphyfes cutis cur in mulieribus, & viribus. 15°.
 de vsu partium. 1. 211. A

Pudendo germina adnascuntur vt in aure naribus sedē ceteriq; extrin-
 secus. 3°. de symp. cau. 3. 28. D

in Pudendo cur glandulæ. 14°. de vsu par. 1. 208. C
 in Pudēdorū glādulosos ptibus humor qd agat. 14°. de vsu p. 1. 208. B

Pudēdi virilis glādulosos meat⁹ Herophilus appellabat παρὰ σπέρματος.
 14°. de vsu par. 1. 208. C

in Pudēdi partibus inferioribus meatus seminis. 15°. de vsu p. 1. 210. H
 ad Pudendum maris descendere semen à dorsali medulla arbitrat⁹
 Hippocrates. in tim. Plat. 1. 287. H

Pudendum viri cur longum, tale. 14°. de vsu par. 1. 206. B
 Pudendum viri quod non debeat semper esse oblongum, & intensum.
 15°. de vsu par. 1. 210. B/C

circa Pudenda cur pili. 11°. de vsu par. 1. 190. C
 in Pudendis pili sunt plurimi incrementi. 11°. de vsu par. 1. 190. A

Pudendorum pili parum habent utilitatis. 1°. de compositione medica-
 mentorum secundum locos. 5. 121. D

in Pudendis pilorum exortum reprimere lac caninum est falsum. 10°. de
 simp. me. fac. 5. 74. A

Pudendum quo modo erigatur scire spectat ad speculationem naturālē.
 15°. de vsu par. 1. 210. H

Pudendum cur intenditur nobis volentibus. 15°. de vsu par. 1. 210. G
 Pudendum cur absq; nostra voluntate intendit. 15°. de vsu par. 1. 210. G

ad Pudendi tensionem fortis, & nervosa substantia requiritur. 15°. de
 vsu partium. 1. 210. C

Pudendū intendit ex spiritu iplēte cauum neruū. 15°. de vsu par. 1. 210. G
 Pudendo qui muscoli dant rigiditatem. de musc. diff. 1. 50. E

Pudendum cur tensum esse oportet in coitu. 15°. de vsu par. 1. 210. H
 Pudenda habent maiorem sensum, q̄ cutis, propterea, & delectatio mai-
 or est in coitu, q̄ in pruritu scalpendo. 14°. de vsu par. 1. 207. E

Pudendi per nimum coitum exiccati curatio. 14°. de vsu par. 1. 208. D
 Pudenda in embryo non generantur statim. 14°. de vsu par. 1. 206. E

Pudendorum sat yrismus. de tum. præter naturam. 3. 84. E
 cū Pudendi tensione gonorrhæa cur sit. 3°. de symp. cau. 3. 29. H

Pudendorū nexus imodici in quo genere ægritudinis. de diff. mor. 3. 5. C
 Pudenda intendit cicer. de vict. rat. in morb. acut. cō. 4°. 7. 146. F

ad Pudēdi erectionē vti pudēdi ceruini scobe. de med. fac. p. 7. 169. E
 Pudenda intendunt renes scincorum. 11°. de simp. me. fac. 5. 80. D

Pudenda laxat semen lactucæ. 11°. de simp. me. fac. 5. 80. D
 Pudenda laxat lenticulæ decoctū cū melle. 11°. de simp. med. fa. 5. 80. D

Pudenda elixa, & rugosa senes habent, qui venere non vtuntur. 6°. de
 loc. affect. 4. 42. G

cur Pudēdū retractū ē fatui frigidiori, et hūidiori. 2°. de sem. 1. 339. C
 PVDENDA, & pubes leuissime putrescunt. in 3°. de morbis. vulgari-
 bus. commen. 3°. 3. 142. F

Pudenda cur leni de causa putrescant. 5°. met. me. 7. 31. E
 Pudenda sunt

Pudenda sunt calida, & humida. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. B
 Pudenda facit multum humida Galenus. 5°. met. me. 7°. 31. D
 Pudendis putredine affectis infunditur urina humana. 10°. de simpliciū
 medicamentorum facul. 5°. 75. E
 Pudendis calidum amicum frigidum inimicum. c. 5°. apho. 22°. Ex. 39. D
 Pudenda habet eandē indicationē cū vrina vasis. 13°. met. me. 7°. 83. A
 ad Pudendorū affectus centauree succus. de vir. cent. Sp. 93. D
 Pudendum vbi affectum est quæ vena secanda. 13°. met. me. 7°. 83. B
 ad Pudendi dolores. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. D
 ad Pudendum intumescens. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. D
 ad Pudendorum tubercula. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. D
 Pudendorū, & ani phlegmonas iuuat aloë. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. C
 ad Pudendorum phlegmonas circa initia valet infrigidās Galeni. 10°.
 methodi medendi. 7°. 65. A
 ad Pudendorum phlegmonas vtilis est plumbi succus. 9°. de simpliciū
 medicamentorum facul. 5°. 70. F
 in Pudendorum phlegmone vomitus conuenit. 13°. met. me. 7°. 83. A
 ad Pudendorum inflammationes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 205. E
 in Pudendi phlegmone menses nō sunt puocandi. 12°. met. me. 7°. 82. A
 Pudendi exulcerati cognitio. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. C
 Pudendi exulcerationes quō cognoscantur, et quibus distinguantur. 9°.
 de comp. me. sec. loc. 5°. 205. D
 Pudendarum partium vlcera quo indigeant. 5°. met. me. 7°. 36. D
 Pudendorum vlcera requirunt suauissima medicamenta. 11°. de simpliciū
 medic. facul. 5°. 81. E
 Pudendorum, & oris vlcera gaudent similibus medicamentis. 9°. de
 simpliciū medicamentorum facul. 5°. 69. B
 Pudendorum vlcera sanāt aloë. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. C
 ad Pudendorum vlcera omnia valet dyphriges post cadmiā repertus.
 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. A
 ad Pudendorum vlcera valet lac. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. H
 ad Pudendorum, ac sedis vlcera optimum est medicamen Pombolyx.
 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. H
 ad Pudendi vlcera. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 180. A
 ad Pudend rimas. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205. C
 ad Pudendorum fissuras, & rimas. 9°. de compositione medicamento
 rum secundum locos. 5°. 205. E
 Pudendis sectis tutius est vrere. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. A
 PUDICVM circulum vocat anum. de comp. memb. Sp. 55. G
 Pudicus circulus quomodo formetur. de comp. memb. Sp. 59. E
 PVELLAE in vmbra degunt. ars med. Isa. 65. F
 Puellis virginibus māmē increscunt. in 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3°. 186. H
 Puella, cui cum menses primo prouenerunt iudicata est, casus. in 3^m. de
 morb. vul. com. 3°. 3°. 150. H
 Puella si sit concepta in horis sanguinis, & parentes in horis phlegma-
 tis quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puella si concepta sit in horis phlegmatis, parentes in horis sanguinis
 quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puella naturaliter phlegmatica, debilis, quotidianaria liēterica, phthisi-
 ca, cephalalgica, dolens in omni membro, in renibus, in matrice vn-
 de sit. de spermate. Sp. 38. C
 Puella naturaliter, melancholica, paralytica, splenitica, quartanaria,
 epileptica, stulta, & iners vnde. de sper. Sp. 38. B
 a PVELLIS quomodo indicetur dolor. 1°. de san. tu. 2°. 65. H
 PVELLI admoti ventriculo faciunt perfectam concoctionem. 5°. de
 simp. med. facul. 5°. 33. D
 PUERORVM diuersæ appellationes. de cog. cur. aī morb. 2°. 54. A
 Pueros appellat Galenus infantes vsq; ad pubertatem, & infra com. 3°.
 aphorismo. 24°. Ex. 25. A
 Pueri quando transeunt in adolescentiam. in 6^m. de morbis vulgaribus.
 commentario. 4°. 3°. 186. H
 de Puerorum in vtero formatione, & de cura cū orti sunt, Plato egit.
 5°. de decr. Hipp. 1°. 257. D
 Pueri camisia quæ. de ana. vii. Sp. 52. C
 Puerum stella alterant in conceptu. de sperm. Sp. 38. G
 Pueri concepti in horis sanguinis natura. de sper. Sp. 37. B
 Pueri concepti in horis bilis natura. de sper. Sp. 37. C
 Puer in dextra parte si sit conceptus in horis phlegmatis omnium, quid
 euenit. de sperm. Sp. 38. C
 Puer conceptus si fuerit in horis phlegmatis in sinistra matricis parte,
 parentes in horis sanguinis, quid sequatur. de sperma. Sp. 38. D
 Puer si sit conceptus in horis cholere nigra, pater in horis cholere ru-

bre mater in horis sanguinis, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puer si conceptus sit in horis sanguinis, vel phlegmatis, & parentes in
 horis bilis, quid sequatur. de sperm. Sp. 38. D
 Puer in partu conuertit se in caput. de ana. vii. Sp. 52. D
 Pueri nati in leone figura. de sperma. Sp. 38. G
 Puer aui figuram retinet quando habet principium ab horis sanguinis
 si sicut auis eius de sperm. Sp. 38. F
 Pueri parui cur non habent pilos. 2°. de temp. 1°. 19. D
 Pueri cur in fascijs retineantur. 2°. de motu must. 1°. 315. F
 Puerorum natiuus calor qualis. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Puerorum calor qualis. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Pueri calor salubris est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. B
 Puerorum calor habituosior est. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
 a Pueri calore iuuatur ventriculus. 7°. met. me. 7°. 47. B
 Pueri admoti ventriculo calor superat omnem calorem fomētorum. 5°.
 de simp. me. fac. 5°. 33. D
 Pueri an calidiores iuuenibus. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Puerorum calor differt qualitate a calore iuuenum. 2°. de temp. 1°. 17. C
 Puer plus habet caloris insiti, q̄ iuuenis. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Pueri calidiores adolescentibus. de vtil. resp. 1°. 225. F
 Puer quomodo iuvene calidior, & ē cōtrario. in 6^m. de mor. vul. cōmen-
 tario. 1°. 154. H/com. 3°. 3°. 173. A
 Pueri minus sunt calidi adolescentibus fm aliquos. de vtil. resp. 1°. 225. F
 Pueri calor in quo sit inæqualis cum iuuenili. 2°. de temp. 1°. 17. F
 de Puerorum, & iuuenum caloribus exemplum. 2°. de temp. 1°. 17. D
 Pueri quibus excedant iuniores, & quibus excedantur. in progn. com-
 mentario. 3°. 4°. 211. B
 Pueri quando quo ad qualitates simul comparantur debent similes si-
 milibus comparari. 2°. de temp. 1°. 17. A
 Pueri habent plurimum sanguinis. in progn. com. 3°. 4°. 210. C
 in Pueris dominatur phlegma ab ineunte etate vsq; ad quatuordecim
 annos. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 41. E
 Puerorum etas temperata. 1°. de temp. 1°. 11. C
 Pueri nuper nati maxime hnt corpus humidum. c. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
 Pueri humidi. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. F
 Pueri cur humidi. de sal. dieta. 2°. 40. E
 Pueri quo modo humidi. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. G
 Pueri molles. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. F
 Pueri humidi, & molles. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. F
 de Pueris quæ dicuntur possunt transferri ad cunuchos, mulieres, hu-
 midos, & molles. de ijs, quæ in me. fi. com. 3°. 7°. 218. B
 Pueri, eunuchi, & mulieres similem habent cuticulam mollem. 1°. de cō-
 positione medicamen. sec. loc. 5°. 123. B
 Puerorum ossa potius cerea quàm lapidea videntur. commentario. 3°.
 aphorismo. 24°. Ex. 25. B
 Pueri tolerant nimiam extensionē. de ijs, quæ in med. fi. cō. 3°. 7°. 218. A
 Puerorum substantia omnium humidissima. 9°. met. me. 7°. 60. H
 Puerorum etas calida est, & humida. 1°. de temp. 11. C/1°. 12. D/1°. de
 san. tuenda. 2°. 66. G
 Pueri calidi. & humidi cur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. D
 Puerorum temperies calida. & humida facile absimitur. de curan. rat.
 per sang. miss. 6°. 19. F
 Puerorum substantia omnium facillime digeritur. 9°. met. me. 7°. 60. H
 in Pueris, vt causa resolutionis est substantia mollis, ita in regionibus,
 et anni tēporibus res habet. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. F
 Pueri sunt propensi ad succos corporis exhalandos, & digerendos. 9°.
 methodi medendi. 7°. 57. H
 Pueri raritas naturalis est. de opt. secta. Isa. 26. B
 in Pueris densitas est præter naturam. de opt. sect. Isa. 26. B
 in Pueris capitis cutis humida est. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. A
 Pueri quamuis humidi, cur tamen non siccandi. de sal. dieta. 2°. 40. F
 Pueri in nimia humiditate sunt siccandi. 1°. de san. tu. 2°. 65. C
 Pueri humidi, & tenelli paucis frictionibus mollescent. 2°. de sanitate
 tuenda. 2°. 73. D
 Pueris natis membra non crescunt supra naturalem quāritatem nisi ra-
 ro, sed frequentius minuantur. de diff. morb. 3°. 5. B
 Pueri trahendi vim vigentibus habent imbecilliorē, sed tamen ad vsum
 suum sufficientem. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
 Pueri habent retentricem, & expultricem vim debiliorem q̄ etate vi-
 gentes. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
 Puerorum alteratix facultas est fortior q̄ etate vigentium. 3°. de sym-
 ptomatum causis. 3°. 29. B

Pueri propter incrementū vehementer cōcoquunt. de usu pul. 1.^a. 229. E
 Puerorum coctio in humilis, & mollibus rebus est vt vigentium, in du-
 ris vero deterior. 3.º. de symp. cau. 3.^a. 29. C
 Pueri diductionis, siue digestionis instrumenta habent imbecillia, sed suf-
 ficientia. 3.º. de symp. cau. 3.^a. 29. A
 in Pueris cur actiones naturales adauctæ. 5.º. de simp. me. fac. 5.^a. 33. H
 Pueri actionibus corporalibus magis vigēt, animalibus vero proxima
 deinde atas. 6.º. de san. tu. 2.^a. 95. F
 Pueri cur plurimo egeant nutrimento. com. 1.º. aph. 13.º. Ex. 6. H
 Pueris cur cibos multos concedit Galenus. de puero epil. 7.^a. 180. F
 Pueris natura consuluit lac dando. 1.º. de san. tu. 2.ª. 65. C/D
 Pueri lac matris exugentes consucto, & proprio vtuntur alimento. 1.º.
 de sanitate tuenda. 2.ª. 65. C
 Pueris quæ edulia competunt. 3.º. de symp. cau. 3.ª. 29. C
 Pueri nates mango breui crassas reddit. 14.º. met. me. 7.ª. 91. G
 Pueri qñ primum per se moueri debent. 1.º. de san. tu. 2.ª. 65. E
 Pueri cur non sunt cogendi immature moueri. 1.º. de san. tu. 2.ª. 65. E
 Pueri cur sapūs vomunt, atq; deiciunt quā atate florētes. 3.º. de sym-
 ptomatū causis. 3.ª. 29. C
 Pueri, viro, seni, mulieri, æstate, hyeme in loco calido, in loco frigido
 non æquē conueniunt capilli. 1.º. de usu par. 1.^a. 189. F
 Puerorum atas vere, & æstatis principio maxime viget. commentario
 3.º. aphorismo. 18.º. Ex. 23. G
 Pueris febres fiunt æstate, si hyems borealis, & sicca fuerit, & ver au-
 strinum. de aere aqu. & loc. 2.^a. 4. C
 Pueri cur plus & frequentius inspirant. de vit. resp. 1.^a. 225. F
 Pueri in respiratione cur excellent. de usu pul. 1.^a. 229. E
 Pueri cur vocem habent acutam. in 1.º. pror. com. 2.º. 4.^a. 176. E
 Pueri pulsus qualis. 3.º. de caus. pul. 4.^a. 96. D
 Pueris sunt pulsus parui. 2.º. de digno. pul. 4.^a. 77. E
 in Pueris pulsus intermittēs nō piculosi. 1.º. de psag. ex pul. 4.^a. 110. F
 Pueri dormiunt maiori parte temporis. c. 3.º. aph. 24.º. Ex. 25. A
 Pueris cur apparent idola à somno. de symp. cau. 3.^a. 15. A
 Pueri dementēs plorant. 1.º. de san. tu. 2.^a. 65. H
 Pueri plorantis desiderium perspexit Galenus. 1.º. de san. tu. 2.^a. 66. A
 Pueri plorātes cur ispirāt ispiratione iterrupta. c. 6.º. aph. 54.º. Ex. 53. C
 Pueri cur balbutiunt, & cur nequeant crura firmiter stabilire. com. 6.º.
 aphorismo. 32.º. Ex. 49. H
 Pueri cur singultiant maxime. 8.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 190. F
 Pueri nuper nati quos morbos patiantur. c. 3.º. aph. 24.º. Ex. 25. A
 Pueri quot mala patiantur. com. 3.º. aph. 26.º. Ex. 25. E
 Pueri sunt ad sentiendum admodū habiles. 4.º. de cōp. me. p. ge. 5.^a. 236. B
 Puerorum partes molles, nec tactum, nec lac, præsertim in ore sustinēt,
 maxime si lac habeat multum serum. com. 3.º. aph. 24.º. Ex. 25. A
 ad Puerorum crustas in faucibus. de med. fac. par. 7.^a. 165. D
 Pueri multos habent catarrhos. com. 3.º. aph. 26.º. Ex. 25. E
 Pueri neruos habent infirmos. in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.^a. 110. B
 Pueri propter infirmitatem simul ac neruosi generis mollitiem sunt con-
 uulsionibus opportunissimi. in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.^a. 113. C
 Pueris conuulsio quādo & cur accidat. in progn. com. 3.º. 4.^a. 211. E/C
 Puerorum comitiales morbi vnde. in 6.º. de mor. vul. com. 1.º. 3.^a. 154. G
 Puerorum comitialis cur finiat in pubescentia. in 6.º. de morbis vulgari-
 bus. commen. 1.º. 3.^a. 154. G
 ad Puerorum epilepsiam. de incant. adiur. & susp. 7.^a. 182. G
 Pueri à crure comitiale morbi patientis casus. 3.º. de loc. aff. 4.^a. 19. E
 Puerorum dolores à quibus causis fiant. 1.º. de san. tu. 2.^a. 65. H
 in Pueris sinciput dolētibz quid agendū. 2.º. de cōp. me. se. lo. 5.^a. 134. D
 Puerorum surunculi pane masticato nōn tritico sanantur. 10.º. de simpl.
 medicamentorum facul. 5.^a. 75. A
 Puerorum lichenæ salina sanantur. 10.º. de simp. me. fac. 5.^a. 75. F
 Pueri gibbi cur non crescunt in spina. de art. com. 3.º. 7.^a. 269. C
 Pueris gibbis supra septum non crescunt costæ in latitudinem. de art.
 commentario. 3.º. 7.^a. 269. C
 Pueri thoracem quomodo Galenus deduxit per artem ad symmetriam.
 5.º. de sanitate tuenda. 2.^a. 92. H
 Pueri prius moriuntur q̄ patiuntur tonsillas, & luxationem vertebræ.
 com. 3.º. aph. 26.º. Ex. 25. D
 Puerorum morbus est lithiasis vesicæ. de ren. aff. dig. & me. 7.^a. 192. F/
 com. 3.º. aph. 26.º. Ex. 25. F
 Pueris creatur in vesica lapillus sed haud ita multos, vt sacer morbus
 inuadit. in 6.º. de mor. vul. com. 5.º. 3.^a. 193. B
 Pueris cur lapis in vesica fiat. in 6.º. de mor. vul. commē. 3.º. 3.^a. 173. B/de

ren. aff. dig. & med.

Pueri cur patiuntur lapidem vesicæ non renem. in 6.º. de mor. vulgar.
 commentario. 3.º. 7.^a. 192. F
 Pueris cur calculi nascunt. d. na. hu. c. 2.º. 7.^a. 184. H/in p. c. 2.º. 4.^a. 206. C
 in Pueris causa efficiens calculi. de nat. hu. com. 2.º. 7.^a. 180. B
 Puerorum vrina crassa. de ren. aff. dig. & med. 7.^a. 192. F
 Pueris vrina crassissima fiunt. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.^a. 173. B
 in Puerorum vrinis est subsidētia multa. 1.º. de cri. 4.^a. 130. C
 Puerorum vrina cur crassa. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.^a. 173. D
 in Pueris vrina pessima. quæ. 1.º. de crisi. 4.^a. 130. F
 in Pueris vrina aquosa deterrima. in prog. com. 2.º. 4.^a. 201. B
 Puerorum vrina optima quæ sit. de vrinis. 4.^a. 125. B
 Pueri vènerem expertis vrina cuius vsus. 9.º. de comp. med. secum. loc.
 5.^a. 200. F/de med. fac. par. 7.^a. 170. E
 in Pueris cur cruditates. in progn. com. 3.º. 4.^a. 210. G
 Pueri cur crudos acervant humores. in prog. com. 2.º. 4.^a. 206. C
 Pueri quia voraces crudum humorem colligunt. de nat. hu. c. 2.º. 7.^a. 180.
 B/com. 3.º. aph. 26.º. Ex. 25. F
 Pueri sunt voraciores. 1.º. de crisi. 4.^a. 130. C
 Pueri vt bruta saturitati vacant. 5.º. de dec. Hipp. 1.^a. 258. G
 Pueri cur nutrimenta sæpe corrumpunt. in 3.º. de mor. vul. cō. 3.^a. 145. B
 Pueris crescunt testes. in 6.º. de mor. vul. com. 4.º. 3.^a. 186. H
 Puerorum testiculū impuberes seruantur. 1.º. de cōp. me. sec. loc. 5.^a. 127. E
 Pueri impuberes seruantur hyacintho. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a. 62. H
 Pueri ne faciant pilos in pube. 7.º. de simp. me. fac. 5.^a. 53. E
 Pueris quando aduenit hircire. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.^a. 175. F
 Puerorum, & amantium satyriasis quæ. de mot. man. & obs. Sp. 67. D
 Pueri qui inuitus excernebat musculo derepente circa sedem resoluunt
 casus. 1.º. de locis affectis. 4.ª. 7. H
 Pueri quibus temporibus habeāt iudicia morborum longorum. com. 3.º.
 aphorismo. 28.º. Ex. 26. A
 Puerorum dispositiones facile alterantur, tñ propter corporis humiditātē
 tñ propter imbecillitatem naturalis potentia. c. 3.º. aph. 26.º. Ex. 25. F
 Pueris cito morbi cōcoquuntur. in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.ª. 116. G
 Pueri qua tempestate maxime moriant. cō. 3.º. aph. 11.º/12.º. Ex. 21. D/E
 Pueri nutriendi statim inuadente morbo. intro. Isa. 55. E
 Pueri non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. F
 pro Pueris quo modo lac purgatorium reddatur. in 6.º. de mor. vul.
 commentario. 5.º. 3.^a. 193. G
 Pueri parui non sunt phlebotomandi. de secta. Isa. 16. E/de vict. rat. in
 mor. acut. com. 4.º. 7.^a. 137. H
 Pueri cur sanguis non mittendus vsq; ad annum quartum decimum præ-
 sag. exper. confir. Sp. 77. H
 in Pueri quatuordecim annorum sanguis non est mittendus, & cur. 11.º.
 methodi medendi. 7.^a. 71. F
 Pueri quando sanguis mittendus. de curan. rat. per sang. miss. 6.^a. 19. D/
 præ sag. exper. confir. Sp. 77. H
 Pueri ualde non sunt phlebotomandi. de sectis. Isa. 18. B
 Pueri cotyla sanguinis primo auferēda. de cur. ral. p. san. mis. 6.^a. 19. D
 Pueris quæ conueniant in vlceribus. 4.º. de comp. me. per gen. 5.^a. 236. B
 Pueri denudato corde salutem consequutus est. 1.º. de decr. 1.^a. 231. F
 Pueri quæ medicamenta requirant. 1.º. de comp. me. per gen. 5.^a. 212. C
 Pueris quæ adstringentia conueniant. 6.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 176. F
 Pueris satis est butyrum ad parotidas. 3.º. de comp. me. sec. lo. 5.^a. 146. H
 Pueris cadmia confert. 9.º. de simp. me. fac. 5.^a. 69. E
 in Pueris vehemens infrigidatio non est inducenda. 2.º. de compositione
 medicamentorum secum. loc. 5.^a. 132. E
 Puerorum natura. de cog. cur. animi mor. 2.^a. 53. H
 in Pueris natura ad vitā pficiendā plurimū pōt. de cog. cur. ai. 2.^a. 53. H
 Puerorum vt etiam virorum ingenia plurimum distant. de cogn. curan.
 animi morbis. 2.^a. 53. H
 Pueri fiunt senes. 1.º. de diff. feb. 3.^a. 34. F
 Pueri differunt substantiis animarum. quod animi mor. 1.^a. 37. C
 Pueri duo eiusdem ætatis quantum differant. 1.º. de san. tu. 2.^a. 64. D
 in Puerorum diuersorum comparationibus eiusdem ætatis quot sunt cō-
 sideranda. 2.º. de temp. 1.^a. 17. B
 de Puerorum animorum dispensatione. 5.º. de dec. Hipp. 1.^a. 256. G
 Pueri ratione minimum vtuntur. 3.º. de dec. Hipp. 1.^a. 245. G
 Pueri ratione carent. 5.º. de dec. Hipp. 1.^a. 260. C
 Pueri habent rationem, quæ ab ira vincitur. 3.º. de dec. Hipp. 1.^a. 242. F
 Pueri cupiditatibus, & iræ, quasi bestia seruiunt. 3.º. de decretis Hipp. 1.^a. 260. B
 245. G/5.
 Pueri timent.

Pueri timent in tenebris, & ex adultis non consueti. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Poss. Sp. 109. D
Pueros blandos, moderatos, formosos efficit sanguis. de dyn. Sp. 19. E
Pueros acutos, ingeniosos, & leues, macilentos, comedentes multum facit cholera rubra. de dyna. Sp. 19. E
Pueri optimis moribus instituendi. de cog. cor. animi morb. 2^a. 54. B
Puerorum natura diuersa. de cogno. cur. an. animi morb. 2^a. 54. B
Pueri quæ attenderint imitantur. de cog. cur. animi. mor. 2^a. 54. C
Pueri fugiunt quæ cū molestia inspexerint. de cog. cur. di. morb. 2^a. 54. C
in Pueris duplex malorum causa. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 257. A
Pueri cur non habent odio vitia. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 257. A
Pueri qua necessitate illiciumtur à voluptate, tanquam à bono aliquo. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 257. A
Pueri cur latentur honoribus, & laudibus. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 257. A
Pueri debent doceri artem, ad quam natura sunt propensi. 9°. de decretis Hippocratis. 1^a. 284. D
Puerorum discendi ordo qualis. de assuet. 2^a. 61. E
Pueris conuenit parua pilæ lusus. de parua pil. exer. 2^a. 49. E
Pueri exercentur in palestra, vt per funem manibus ascendat ad robur 2°. de san. tuenda. 2^a. 74. D
Pueri non debent exerceri in labore. 1°. de san. tu. 2^a. 66. G
Pueri cur à pædotribis oleo inungantur, & ante, & post exercitia. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 11. B
Pueris vinum alienissimum. 5°. de san. tu. 2^a. 90. H
Pueri non gustent vinum nisi post decimum octauum annum. quod animi mores. 1^a. 320. G
Pueris cur non dandum vinum. 1°. de san. tu. 2^a. 66. G
*Pueri grammatici casus, q ob vinu incidit in vigilias. 2°. & lo. af. 4^a. 14. A
Puer bibere non debet post cibum, quando balneum excipiet illum. 1°. de san. tuenda. 2^a. 66. E
Pueri non prohibendi à frigida potione. 1°. de san. tu. 2^a. 66. H
Puerorū ad diuersa loca missorū exēplum. 3°. de digno. pul. 4^a. 79. G
PVERILI ætate abundat sanguis fm Hippocratem. breuis denotatio dogmatum Hippocratis. 1^a. 231. B
*Puerilem ætatem calidiorē inuenili dicētes falsa dicūt. 2°. de tē. 1^a. 17. C
in Puerili ætate febres quotidiana sunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. D
Puerilis ætas cur morbis extenuetur. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
*Puerilis caloris æqualitas, & differentia cū inuenili. 2°. de tēp. 1^a. 17. F
Puerilis morbus qui sit, & vnde ortus. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
*Puerilis affectus dictus sacer morbus i 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 193. A
*Puerilis morb⁹. cur dictus comitialis. i 6^m. de mor. vul. cō. 6°. 3^a. 197. C
ad Puerilia corpora aptatur palestricus modus reponendi luxata. de machinamentis. 7^a. 309. C
PVERITIA quæ, & p pueri minus possunt tolerare famem. com. 1°. aphorismo. 13°. Ex. 6. G
Pueritia propter humorem somnolenta est. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. F
in Pueritia cur dentes renascantur. de ana. vii. Sp. 44. G
in Pueritia renum morbus non fit. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 155. C
in Pueritia lapis vesicæ. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 155. C
in Pueritia quantum valeat exercitatio. 2°. de ana. adm. 1^a. 68. F
à Pueritia disciplinas didicisse, & ingeniosum esse multum præstat ad artes addiscendas. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 134. H
*in Pueritia ars numerorū addiscenda. ad eos, qui de typ. scrip. 3°. 93. F
PVERPERARVM vrina quales. in 3^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 148. E
in Puerperis nō incipit à febre dierū numeratio. in pg. c. 3°. 4^a. 208. F
à PVERPERIO sanguis vt plurimum est melancholicus. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 148. E
PVERVLIS quō possunt obesse obstetrices. de caus. mor. 3^a. 8. F
*Puerul⁹ cū audit panis vocē mirū quō illud exprimat. de fæ. fo. 1^a. 325. D
*Puerulus binus cognoscit panē notatim. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 188. F
Pueruli maiores quomodo regendi. 1°. de san. tu. 2^a. 65. F
Pueruli qui incipiunt parere monitis quo tempore debent fricari, & lauari. 1°. de san. tu. 2^a. 66. D
Pueruli temperati ne gustent vinum. 1°. de san. tu. 2^a. 66. G
in Puerulis, & mollibus ossa vniuntur. 6°. met. me. 7^a. 40. D
Pueruli possunt coalescere. ars med. Isa. 69. H
PVGILES. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
Pugil strenuus Epheus. ad Thrasyl. 2^a. 107. C
PVGILATVS genus exercitū. 2°. de san. tu. 2^a. 33. G
PVGNARE aduersus euidentia est maxima vituperatio. aduersus em. pi. med. Isa. 35. C
PVLCHRYM quō improprie accipiat. de fract. cō. 3°. 7^a. 248. E********

Pulchrum omne ordinatum, & artificiosum ex Deo, & cælo est. 2°. de dieb. decre. 4^a. 151. H
Pulchrum nihil fit casu. de hist. philo. Sp. 4. G
*Pulchrū esse iterficere se qdā existimāt. de mel. ex G. R. & P. Sp. 109. E
Pulchri qui. fin. med. Isa. 45. C
PVLCHRITVDO qui. fin. med. Isa. 45. C
Pulchritudo virtus corporis. fin. med. Isa. 45. C
Pulchritudo, robur, & sanitas sunt bona corporis. ad Thra. 2^a. 103. F
Pulchritudo corporum in quo consistat. 5°. de decr. Hipp. 1^a. 255. H
Pulchritudo quibus integretur. ad Thra. 2^a. 103. F
Pulchritudo quantum laudanda. in oratione suas. Isa. 3. E
Pulchritudo vera quæ. 1°. de vsu par. 1^a. 115. C
Pulchritudo vera quibus indicatur. 1°. de vsu par. 1^a. 115. C
Pulchritudo vera ad vilitatis successum, ac bonitatem refertur. 11°. de vsu partium. 1^a. 189. C
Pulchritudo naturalis quæ. 1°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 126. B
Pulchritudo adulterina quæ. 1°. de vsu par. 1^a. 115. C
Pulchritudo acquisititia. 1°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 126. B
Pulchritudo actio, & sanitas quō se habent inuicē. ad Thra. 2^a. 104. A
circa Pulchritudinē, et actionem secūdo versat ars. ad Thra. 2^a. 104. B
Pulchritudo animæ quæ secundum Platonem. 5°. de dec. Hip. 1^a. 256. A
PVLEGIUM amat edita, & sicca loca. 4°. de san. tu. 2^a. 86. D
Pulegium potissimum ex Creta. 4°. de san. tu. 2^a. 86. D
Pulegij semen fuluum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 157. F
Pulegium semen non gerens. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 186. E
*Pulegiū potius p obsonio comedit q pro alimento. 2°. de ali. fa. 2^a. 22. H
Pulegium tā cibis, quam medicamentum calidū. 3°. de temp. 1^a. 24. D
Pulegium obsonium est sponte proueniens. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
Pulegium expetit lens. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. F
cū Pulegio ficus ante cibum quando. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
Pulegium acre. de atten. vic. 2^a. 43. H/9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. C/13°. methodi medendi. 7^a. 84. H
Pulegium acre, & subamarum est. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. F
Pulegium cum aliqua acrimonia calefacit, diureticum est, menstrua prouocat, partum expellit, tussienibus prodest, odore nauseam prohibet de simp. med. Sp. 88. H
Pulegium incidit. de cur. an. rat. per sang. miss. 6^a. 19. A
Pulegium attenuat. de atten. vic. 2^a. 43. H/cō. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
Pulegium exiccat. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
Pulegium siccum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 165. H
Pulegium excreatu facilia facit crassa, & lenta, quæ sunt in thorace, & pulmone mensesq; mouet. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. F
Pulegium menses prouocat. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 38. A/ de cur. an. rat. per sang. miss. 6^a. 20. F
Pulegium vrinas prouocat. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. A
Pulegium vesicam purgat. de cathar. Sp. 95. D
ex Pulegio oxymel pro animi defectu ex obstructione. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 99. F
*Pulegiū i aceto coctū naribus applicadū i lethargo. 13°. met. me. 7^a. 85. F
Pulegium coctum in melicrato pro potu in animi defectu ex multitudine. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. B
Pulegium, & acetum odoranda, ne animi deliquiū sequatur in balneis. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 199. B/F
Pulegij decoctum in aqua mulsa est discussorium parabile moderatum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169. G
cū Pulegio castoreū p suffumigationē puocat sudorē. de catha. Sp. 95. D
Pulegium per os prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
Pulegium illitum rubriscat. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. F
cum Pulegio sal glebosus medicamentum apophlegmaticū. de remedijs paratu facilibus. 7^a. 154. F
ex Pulegij coma oleū euacuat, et dissoluit. 1°. & arte cu. ad Gl. 7^a. 100. B
Pulegium educit atram bilem. de dyna. Sp. 21. C
Pulegij dosis. de dyna. Sp. 21. C
Pulegium pro origano. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. F
PVLICES non dissecuit Galenus. 6°. de anat. adm. 1^a. 89. G
Pulicis crus præstantius omni sculptura. 17°. de vsu par. 1^a. 222. E
Pulices fugat myricæ succus. de simp. med. Sp. 87. G
ad Pulices fugandos. de med. fac. par. 7^a. 174. C
ad Pulices, & vermiculos in auribus. 3°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 145. H
PVLICARIS herba, & psyllium idem. de simp. med. Sp. 89. A
PVLLORVM caro est cibus subtilians. de diff. cont. Sp. 72. D
Pullorū carnes cur aliqui nō digerāt sed bouinas. de diff. cont. Sp. 72. C***

Pullorum hepata sunt temperata. de diff. cont. Sp. 73. A
 Pullorum axillae sunt temperatae. de diff. cont. Sp. 73. A
 Pullorum anserum caro est multarum superfluitatum praeter axillas. de diff. cont. Sp. 73. B/E
 Pulli anserum sunt tarda digestionis. de diff. cont. Sp. 73. D
 Pullorum anserum hepata, & earum axillae sunt velocis digestionis. de dissolutione continua. Sp. 73. C
 Pulli columborum sunt boni chymi, & subtilius. de diff. cont. Sp. 73. H
 Pullorum columbarum caro generat sanguinem calidiorem, & crassio- rem sanguinem temperato. de diff. cont. Sp. 73. A
 Pulli colubarum dandi his quibus dolet caput. 2°. de corp. me. se. lo. 5°. 133. E
 Pullorum pennarum succus expressus supra oculos iuuat. 10°. de simpl. medic. facul. 5°. 72. H
 PVLMENTA ictericorum. de cura icteri. Sp. III. C
 PVLMO non habet nomen proprium substantiae. 8°. de vsu par. 1°. 166. D
 Pulmo quid. fin. med. Isa. 43. H
 Pulmo quid, & qualis. de ana. viii. Sp. 53. A
 Pulmo inter instrumentales partes numeratur. de diff. morb. 3°. 2. E
 Pulmo, hepar, cerebrum, stomachus, prima membra post cor. de anatomi- a viii. Sp. 47. B
 Pulmonem habent animalia ambulabilia, & sanguinea. de ana. viii. Sp. 48. B
 Pulmo se habet ad animalia ambulancia, ut branchiae piscium ad ipsos pisces. de anatomi. viii. Sp. 53. B
 Pulmonem magnum necessarium fuit habere omne animal habens calo- rem magnum. de ana. viii. Sp. 47. F
 Pulmonem paruū habent aues cum sint frigidioris naturae. de ana. vi. Sp. 47. F
 Pulmonem non habent aquatica & ex aere non respirant. 6°. de dec. 1°. 263. F
 Pulmonem non habent pisces. 8°. de dec. Hipp. 1°. 274. A
 Pulmone carent pisces propterea sunt sine voce. 6°. de vsu par. 1°. 148. A
 Pulmonis vice pisces habent branchias. 6°. de vsu par. 1°. 150. H/de ana- tomia viii. Sp. 48. C
 Pulmonis loco sunt canales in aëlibus quibusdam. de ana. vi. Sp. 48. C
 Pulmonem habent quidam pisces. de vtil. resp. Sp. 63. B
 Pulmonem habentes pisces qui. de vtil. resp. Sp. 64. C
 Pulmonem habentes pisces multo plus habent caloris quam ceteri pi- sces. de vtil. resp. Sp. 64. C
 sine Pulmone, & corde cur uiuant aëlia quadā. de vtil. resp. Sp. 63. B
 Pulmonem non habentia non habent collum. 8°. de vsu par. 1°. 164. H
 PVLMO potest videri extra animal. 4°. de ana. adm. 1°. 81. H
 de Pulmonis anatomia. de ana. viii. Sp. 53. A
 Pulmonis descriptio. de ana. viii. Sp. 47. G
 Pulmo figuram vnguis bubulae habet. intro. Isa. 54. A
 Pulmo est in ventre superiori. com. 7°. aph. 38°. Ex. 57. A
 Pulmo est in dextera parte. de ana. parua. Sp. 42. H
 Pulmonis gibbositas est à parte dorsi. de ana. viii. Sp. 48. A
 Pulmonis concavitas respicit anteriora magis. de ana. viii. Sp. 48. A
 Pulmo, & cor quilibet in sua capsula continetur. de ana. parua. Sp. 42. H
 in Pulmonis capsula colligitur materia, quae facit peripneumoniam. de anatomia parua. Sp. 42. H
 Pulmoni coniungitur gula. de nat. & ord. cuiuslibet cop. Sp. 41. H
 Pulmo cur ruber in his, qui geruntur vtero, postea subalbus. 15°. de vsu partium. 1°. 212. F
 Pulmo cur albus. de ana. viii. Sp. 47. H
 Pulmonis magnitudo quanta. 13°. de vsu par. 1°. 201. D
 Pulmo collapsus, et exiguus apparet post mortem. 7°. de ana. ad. 1°. 97. B
 Pulmonis magnitudine sequitur thoracis magnitudo. 13°. de vsu par. 1°. 201. D
 Pulmonem, & cor thorax ambit. 6°. de vsu par. 1°. 148. D
 Pulmo implet cavitatem thoracis. 7°. de vsu par. 159. E/13°. 1°. 201. D
 Pulmo circumdatur à thorace. 6°. de vsu par. 1°. 149. H
 Pulmo an thoraci iunctus, vel disiunctus. 8°. de ana. ad. 1°. 103. B
 Pulmo qua sectione videtur iunctus thoraci. 8°. de ana. adm. 1°. 103. D
 Pulmo in omni morte videtur seiunctus à septo. 8°. de ana. adm. 1°. 103. D
 Pulmo tribus vasibus continetur. 7°. de vsu par. 1°. 159. E
 Pulmonis caro iter primas partes quae generantur. 1°. de nat. fa. 1°. 291. G
 Pulmonis caro quomodo vocetur. 10°. met. me. 7°. 67. D
 Pulmonis caro qualis. 7°. de vsu par. 1°. 159. E/2°. de art. cu. ad G. 7°. 102. F
 Pulmonis substantia talis, ut in nullo alio talis repiatur. 6°. de dec. 1°. 266. B
 Pulmonis carnis utilitas. de ana. viii. Sp. 47. H
 Pulmo cur non habet carnem similem alijs visceribus. 15°. de vsu par. 1°. 212. G
 in Pulmone est caro rufa, seu rosea. de ana. viii. Sp. 44. D
 Pulmonis caro flammeola est. de ana. viii. Sp. 55. H
 Pulmo quomodo deprehenditur coloratus. 8°. de dec. Hipp. 1°. 278. H

Pulmonis caro quam habeat naturam. 2°. de temp. 1°. 17. H
 Pulmonis caro mollis est. de ana. viii. Sp. 55. H
 Pulmo cur mollis. de ana. viii. Sp. 47. H
 Pulmonis corpus leue, & rarum est. 6°. de vsu par. 1°. 151. D
 Pulmo cur levis & rarus. 15°. de vsu par. 1°. 212. F/de ana. viii. 47. H/ de vtil. resp. Sp. 63. H
 Pulmo omni in parte est rarus & laxus. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Pulmo mollis, & laxus. 2°. de motu musc. 1°. 216. F
 Pulmonis caro laxissima. 4°. de vsu par. 1°. 140. C
 Pulmo mollissimus, & leuissimus omnium viscerum. 2°. de motu musc. 1°. 216. D
 Pulmo est cauernosus. de ana. parua. Sp. 43. A
 Pulmonum caro minus humida est, quam adeps. 1°. de temp. 1°. 15. D
 Pulmo humidus est prope adipem. 2°. de temp. 1°. 17. G
 Pulmonis corpus, ut spuma sanguinis. 6°. de vsu par. 1°. 151. D
 Pulmoni spongiam comparat. de ana. viii. Sp. 47. H
 Pulmo comparatur cineri. de vtil. resp. Sp. 63. H
 Pulmonis caro cur ita. 7°. de vsu par. 1°. 158. G
 Pulmonis caro dat qualitatem spiritui. 7°. de vsu par. 1°. 159. A
 Pulmonum structura eadem aëlium trahentium aerem. 7°. de ana. ad. 1°. 96. H
 Pulmonis distinctiones quae, & quot. de ana. viii. Sp. 53. B
 Pulmonis diuisionis in duas partes utilitas. de ana. viii. Sp. 47. H
 in Pulmone diuiditur in duos canales spiritualis canal. de corp. me. b. siue de natura humana. Sp. 58. F
 Pulmo vas plurimum est contextus, ut hepar. 7°. de vsu par. 1°. 157. B
 Pulmonis vasa tria. 7°. de vsu par. 1°. 157. B
 in Pulmone vas exiguum quod. 15°. de vsu par. 1°. 212. G
 Pulmonis vas occiditur in natis. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Pulmonis lobi quales. 7°. de vsu par. 1°. 157. B
 Pulmo cur in lobos distinctus. 7°. de vsu par. 1°. 159. H
 Pulmonis quintus lobe propter quid factus. 6°. de vsu par. 1°. 148. H
 Pulmo ambit cor suis lobis veluti digitis. 6°. de vsu par. 1°. 149. H
 Pulmonis diuisiones tanquam digiti. de ana. viii. Sp. 48. A
 Pulmonis lobi in omni animali sunt plures in dextera parte, quam in si- nistra. de vsu par. 1°. 149. A
 Pulmonis quinque distinctiones quae. de ana. viii. Sp. 53. B
 Pulmonis partes quae. de ana. viii. Sp. 47. G
 Pulmoni in dextera parte cur aliquid adiectum sit. de ana. viii. Sp. 48. A
 Pulmo quo loco sit crassior, & spissior, & per quid. de ana. vi. Sp. 48. B
 Pulmonis fibrae in omni animante aequales numero. 7°. de ana. ad. 1°. 97. A
 Pulmonis quinta fibrae locus. 7°. de ana. adm. 1°. 97. A
 Pulmonem cingens membrana dura, & nervosa. 5°. de loc. aff. 4°. 30. H
 ad Pulmonis vas membrana instar operculi. 15°. de vsu par. 1°. 212. G
 in Pulmone membrana, quae mirabiliter coalescit. 15°. de vsu par. 1°. 212. G
 Pulmonis membrana coalescit tempore. 15°. de vsu par. 1°. 212. H
 Pulmonis membranae quo loco suspendantur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 Pulmo requirit operimentum, sed tenue. 6°. de vsu par. 1°. 148. F
 Pulmonis cooperimentum quale, & cur. de ana. viii. Sp. 48. A
 Pulmonibus quod septum circumdatum. 6°. de vsu par. 1°. 148. D
 Pulmo quibus alligatur. 6°. de vsu par. 1°. 148. F
 PVLMO quomodo nutriatur. 4°. de vsu par. 1°. 140. C
 Pulmoni nutriendi ratio contraria est ac omnibus partibus aëliis. 6°. de vsu par. 1°. 151. E
 Pulmonis alimenta quae. 4°. de vsu par. 1°. 140. D
 Pulmo nutritur tenui, leui, & vaporoso alimento. 6°. de vsu par. 1°. 151. D
 Pulmo purissimo, & tenuissimo sanguine nutritur. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Pulmo nutritur calido, & sicco sanguine. de ana. viii. Sp. 52. G
 in Pulmone sanguis exiens spumofus est. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 in Pulmone est spumofus humor quo nutritur. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 in Pulmone sanguis cur spumofus. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Pulmo vaporoso sanguine indiguit. 6°. de vsu par. 1°. 155. E
 in Pulmone nulla vena transit à vena magna quae spina incumbit. 5°. de locis affectis. 4°. 30. G
 pro Pulmonis nutrimento tria alimenta. 6°. de vsu par. 1°. 151. E
 Pulmo ab arterijs nutritur. 6°. de vsu par. 1°. 155. C
 Pulmonis propria particula arteria est. 7°. de vsu par. 1°. 158. A
 Pulmonis generatio sequitur arteriam. 13°. de vsu par. 1°. 201. D
 ad Pulmones duae arteriae quales. de art. diff. 1°. 58. H
 Pulmonis arteriae quomodo se habent. 7°. de ana. adm. 1°. 94. F
 in Pulmone arteriae radices arboris comparantur. 6°. de dec. 1°. 262. B
 ad Pulmones sparsae arteriae sunt veluti radices. de ven. art. diff. 1°. 55. G
 in Pulmones arteria magna cur deriuetur. de ven. ar. diff. 1°. 58. H
 ad Pulmonem lata vena magnam arteriam necesse vas semper tenuius efficitur. 15°. de vsu par. 1°. 212. H
 in Pulmone

Pulmonē arteria venosa, & vena arteriaca. 6°. de vsu par. 1°. 151. A
ad Pulmonem tendens arteria minor est illa, quę est in corde. 6°. de vsu partium. 1°. 155. D
in Pulmonē quędā arteria venit à magna arteria. 5°. de lo. af. 4°. 30. G
in Pulmonē arteria tenuis. 6°. de vsu par. 1°. 151. A
Pulmonis arteriæ vnde oriuntur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. A
Pulmonis arteriæ factę sunt à natura ex venosis cordis partibus. 6°. de vsu partium. 1°. 133. B
in Pulmonē arteriarum tunica cur tenuis. 7°. de vsu par. 1°. 159. D
in Pulmonis arterias quomodo deueniat sanguis. 6°. de vsu par. 1°. 151. H
in Pulmonē vena est crassa. 6°. de vsu par. 1°. 151. A
Pulmonis venę factę sūt à natura ex arteriosis cordis partibus. 6°. de vsu partium. 1°. 153. B
Pulmo nutritur à corde. 6°. de vsu par. 150. H
Pulmoni præparat alimentum cor. 6°. de vsu par. 1°. 155. E
ad Pulmonē cor transmittit per venā arteriālē. 2°. de na. fa. 1°. 296. H
Pulmoni subministratur sanguis ex corde per venam magnam. de natura humana. com. 2°. 7°. 184. A
Pulmo habet venam magnam. 16°. de vsu par. 1°. 220. G
in Pulmonē venę, & arteriæ se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
Pulmonis canna quę compositio. de ana. viuo. Sp. 53. C
circa Pulmonem pelles duas plenas venis, & arterijs faciunt vena, et arteria quę veniunt à corde de vtil. resp. Sp. 64. C
ad Pulmonem à corde vena minor est, quā illa quę cordi inseritur. 6°. de vsu partium. 1°. 155. D
Pulmo sanguinem recipit à dextro cordis ventriculo per vnum os. 5°. de loc. aff. 4°. 30. G
Pulmonis gratia factus dexter cordis ventriculus. 6°. de vsu partium. 105. F/G
cū Pulmonē generari, & interire dextrum cordis ventriculum certum est. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. F
cum Pulmonē cur oriatur, & intereat sinister cordis ventriculus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. A
Pulmo cor ambit. 6°. de vsu par. 1°. 148. D
Pulmo cur circa cor. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
Pulmo substernitur cordi sicut culcitra sustentās, & leniens ipsum. de ana. viuo. Sp. 48. A
versus Pulmonem positus est sinister ventriculus cordis attrahēs ab eo. de anat. viuo. Sp. 56. C
Pulmonem non habentia animalia non habent duos ventriculos in corde. 6°. de vsu par. 1°. 152. D
Pulmonem nutriend vena cur à natura ducitur à corde, & non à iecore. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. D
Pulmonē ambientes mēbrana vnde nutriūt. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. B
Pulmonem & cor qui neruus intret. de voce & anhel. Sp. 61. H
Pulmoni distribuuntur nerui à cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
Pulmo, ac cor à sexta coniugatione quandam nervorum portionem in collo suscipiunt. de ner. diff. 1°. 54. D
in Pulmonē nerui duo tenuēs sunt à sexta coniugatione deducti superficiarij, vnde pulmo non sentit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
Pulmo cur habet aliquos paruos nervos. 6°. de vsu par. 1°. 155. G
Pulmoni melius fuit habere nervos minimos. 7°. de vsu par. 1°. 159. H
p Pulmonis totū corpus nullus neruus dispersus est. 2°. de lo. af. 4°. 9. B
in Pulmonē non est pulsatio, quia non habet neruum dispersum per totum. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
PULMO calidus est, & siccus. de ana. viuo. Sp. 52. G
Pulmo ex accidenti est frigidus, & humidus. de ana. viuo. Sp. 52. G
Pulmo cur à Deo genitus frigidum membrum. de ana. viuo. Sp. 45. E
Pulmo frigidus vel calidus facit appetentes calidum vel frigidum. ars medicinalis. Isa. 66. D
Pulmo calidus facit sitibundos. ars med. Isa. 66. D
Pulmonis frigidi signa. ars med. Isa. 66. E
Pulmo frigidus facit minime sitientes. ars med. Isa. 66. D
Pulmo, & totus thorax frigidus, & ventriculus calidus sunt morbis obnoxij. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
Pulmonis sicci signa. ars med. Isa. 66. E
Pulmonis sicci pulsus qui. 4°. de præf. ex pul. Isa. 119. H
Pulmonis humidi pulsus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 119. H
PULMONIS ministerium necessarium est. 7°. meth. med. 7°. 49. B
Pulmo pars propria ad vitam. fin. med. Isa. 45. E
Pulmo propter quid factus. 6°. de vsu par. 1°. 150. G
Pulmo cur sit factus. de ana. vi. 47. F Sp. 53. A

Pulmonis officium quod. de vtil. resp. Sp. 63. H
Pulmo ex gitor propter aerem. de ana. viuo. Sp. 47. D
Pulmo instrumentum est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Pulmo instrumentum spiritus. 7°. de ana. adm. 1°. 94. B
Pulmo cur dicitur receptaculum spiritus. de vtil. resp. Sp. 64. B
Pulmo vocis, ac respirationis instrumentum. 6°. de vsu par. 1°. 148. A
Pulmo respirationis instrumentum. 3°. de vsu par. 1°. 202. E/4°. de præf. ex pul. 4°. 119. F
Pulmonē habent animalia respirantia per os, nares, & pharyngam. 6°. de vsu partium. 1°. 150. F
Pulmo recipit aerem. an omnes animalis par. 1°. 326. E
p Pulmonē mediū aerē immitti fuit necessariū. 6°. de vsu par. 1°. 148. C
Pulmonis actiones non valde manifestę sunt. 1°. de vsu par. 1°. 114. G
Pulmonis actio perpendenda quę spiritum attrahit, & humores expellit. 5°. de loc. aff. 4°. 30. F
Pulmo est insensibilis in se. de ana. viuo. Sp. 48. A
Pulmo est immobilis sibi scipsum, & insensibilis. de vtil. resp. Sp. 63. G
Pulmo sensum non habet. 2°. de loc. af. 4°. 9. A
Pulmo non sentit vel difficulter. in prog. Hip. com. 3°. 4°. 210. F
Pulmo ferē est sensus expers. 1°. de diff. resp. 3°. 59. G
Pulmonis caro est insensibilis. de vtil. resp. Sp. 62. H
Pulmo, & iecur quō sentiant. de mul. 3°. 77. G
Pulmonis paniculus est sensificans. de ana. viuo. Sp. 55. F
Pulmo habet sensum in superficie. de ana. viuo. Sp. 44. C
PULMO ex sese expers motus. 6°. de vsu par. 1°. 151. C/ de anatomia viuo. Sp. 53. B
Pulmo an habeat aliquem motum. de motu thor. 1°. 316. G/H
Pulmo motu perpetuo agitur. 6°. de vsu par. 1°. 148. G
Pulmonis quatuor motus. de hist. phil. Sp. 10. B
Pulmo nullum motum proprium habet. 5°. de loc. aff. 4°. 31. C
Pulmo cur ex se non mouetur. de ana. viuo. Sp. 53. F
Pulmo nullum habet motum innatum, sed mouetur à thorace. de motu thoracis. 1°. 316. G/H
Pulmonis motus à thorace. 6°. de vsu par. 148. A/ 151. C/ 155. E/ de vtil. resp. 226. B/ 2°. de decre. 1°. 236. G/ 6°. de diff. resp. 3°. 61. B
Pulmo quō moueatur à thorace. de motu thor. 1°. 316. H
Pulmonem mouent thoracis muscoli. de cau. resp. 1°. 226. H
Pulmo mouetur ad motum thoracis. 7°. de vsu par. 1°. 159. F/ 1°. de disse. resp. 3°. 57. D/ de ana. viuo. Sp. 47. H
Pulmo mouet ad dilatationē, et cōstrictionē thoracis. de an. vi. Sp. 47. H
Pulmo quō dilatetur, & constringatur. 5°. de loc. aff. 4°. 31. C
in Pulmonis dilatatiōe, quā ingrediant, et quā postea. 7°. de vsu p. 1°. 159. F
ē Pulmonē aliquid spiritus in amplam thoracis capacitatem pertrāsīt. 8°. de ana. adm. 1°. 103. E/G
Pulmones in spiritu recipiendo dilatantur. de vsu pul. 1°. 228. F
Pulmo dilatatur cum pectore. de instr. odor. 1°. 111. F
Pulmonem dilatat, & contrahit pectus. 2°. de symp. cau. 3°. 21. G
Pulmo quō mouetur cum diaphragmate. de vtil. resp. Sp. 63. G
Pulmo non mouetur in vtero tollige. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
Pulmo quid agat in respiratione. de caus. resp. 1°. 226. H
ad Pulmonem aeris attractio est per cannam magnam, & per canales nasi. de ana. viuo. Sp. 47. C
Pulmo positus est in protectione, & custodia cordis: vt folium in custodia, & protectione fructus. de ana. viuo. Sp. 48. B
Pulmo cui assimilatur in respiratione. de vtil. resp. 1°. 224. H
Pulmo comparatur ad folles fabri Ferrarij. de na. & ord. cu. Sp. 42. A
Pulmo similis folli in actionibus. intro. Isa. 54. A
in Pulmonē attrahēdi spūs rō primaria, & secundaria. quę de vo. 1°. 106. F
Pulmo requirit plus ceteris aerē refrigerantem. 10°. met. me. 7°. 64. G
Pulmo indiget vehementi refrigeratione: vt splen purgatione. 4°. de vsu partium. 1°. 140. D
Pulmo refrigeratus causa necis in aliquibus. 11°. de vsu par. 1°. 188. D
Pulmo parat spiritum cordi. 6°. de vsu par. 1°. 148. D
in Pulmonē sit præparatio, & rectificatio spiritus, antequam cor ingreditur. de ana. viuo. Sp. 47. C
p Pulmonē frigidū peruenit ad cor, nō per cutim. 10°. met. me. 7°. 64. E
Pulmo dat spiritum cordi. fin. med. Isa. 50. C
à Pulmonē attrahit cor. de vtil. resp. 1°. 226. E
ex Pulmonis omni parte cor trahit spiritum. 6°. de vsu par. 1°. 148. D
à Pulmonē cor trahit spūm, & in ipsum immittit. 6°. de vsu p. 1°. 148. C
à Pulmonē cor attrahit spiritum. de vtil. resp. 1°. 64. D
à Pulmonē cor trahit vbi distenditur. de vtil. resp. 1°. 224. B
in Pulmonem

in Pulmonem à corde, non à pulmone in cor transit spiritus in embrio-
ne. 6°. de usu par. 1°. 156. A
à Pulmone, & à capite uno impulsu spūs emittit. 2°. de symp. 3°. 21. F
Pulmo celerrimā, ex maxima noxā dat cordi. 4°. de p̄s. ex pul. 4°. 119. F
ob Pulmonē refrigerati cordis pulsus. 4°. de p̄s. ex pul. 4°. 119. G
in Pulmonis carne primo cōfiscitur spiritus tractus ab asperis arterijs.
7°. de usu par. 1°. 159. B
in Pulmone per quā arteriam trahunt spiritum animalia cuncta. 8°.
de usu par. 1°. 165. A
in Pulmone & collo asperæ arteriæ. 8°. de usu par. 1°. 164. H
Pulmonis motui seruiunt asperæ arteriæ. 7°. de usu par. 1°. 159. G
Pulmo quæ agat per asperam arteriam. 7°. de usu par. 1°. 158. G
Pulmonis caro qñ, & quo loco tegat asperā arteriā. 13°. de usu. 1°. 201. D
in Pulmōe cur venæ nō dilatātur, nec cōprimātur. 7°. de usu p. 1°. 159. D
ad Pulmonem fertur potus secūdu Platonē. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. H
in Pulmonem quomodo tendat potus. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. F
in Pulmonem potus aliqua portio exudat. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. H
ad Pulmonem si debeant deferri medicamenta quæ exigant. 7°. de com-
posit. medi. sec. loc. 5°. 184. B
ad Pulmonem tendens medicamētū per quot partes trāseat. 2°. de arte
cur. ad Glau. 7°. 103. A
Pulmonis exercitationes quæ. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
de PVLMONIS affectibus & potissimum de pleuritide agit Galenus.
de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 133. C
Pulmo qbus affectibus vitiat, et quē pulsū habet. 3°. de p̄s. ex p. 4°. 116. C
Pulmo quo modo afficiatur. 3°. de loc. aff. 4°. 14. H
Pulmonis affectus ex sola intemperie æquali, & non æquali, quomodo
cognoscatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
in Pulmonis morbis quæ signa consideranda. 3°. de crisibus. 4°. 139. D
ex Pulmonis morbo lingua fit atra. 4°. de p̄sag. ex pul. 4°. 119. G
Pulmonis passiones cur fiant hyeme. com. 3°. apho. 23°. Ex. 24. H
Pulmo, & thorax frigore laborāt in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. B
ad Pulmonem à capite destillat humor quasi pluuia, & ideo ex acciden-
ti in illo abundat pituita. de ana. viuo. Sp. 52. G
Pulmo sedes propria phlegmatis. de sper. 36. H/de ana. viuo. Sp. 52. G
Pulmo est propria sedes aque. de ana. viuo. Sp. 47. H
in Pulmonis canalibus quid agat phlegma. de ana. viuo. Sp. 45. E
Pulmo patit ex materia descendēte à cerebro. cō. 6°. aph. 2°. Ex. 46. F
in Pulmonē à capite destillatio tripliciter cōtingit. 5°. me. med. 7°. 35. G
ad Pulmonis arterias quo modo materia transeat, quæ à capite descē-
dunt. com. 7°. aph. 30°. Ex. 63. B
Pulmo promptē suscipit omne humores. com. 6°. apho. 33°. Ex. 56. B
Pulmo prōptissimus est ad recipiēdas fluxiones. de cu. ra. p. san. 6°. 18. A
Pulmo & membrana subcingens nō æque sunt apta suscipere humores.
commen. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
ad Pulmonem si pota humiditatis paucillū per asperā arteriā dilabere
pulmo quo ad hoc non egrotaret. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
Pulmo effundit à destillatione, q̄ fit pp̄ frigus. cō. 5°. apho. 24°. Ex. 39. G
ad Pulmonem, & Parisisbmia, & Palatum cur à capite materia trans-
mittatur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
in Pulmonem fluxio quo modo cognoscatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
in Pulmone humores crassi quomodo cognoscātur. 4°. de lo. af. 4°. 27. F
in Pulmonis bronchijs qñ sunt humores crassi. 4°. de lo. af. 4°. 27. F
in Pulmone destillationis pulsus. 4°. de p̄s. ex pul. 4°. 119. H
in Pulmonem fluxionum omnium communis est pulsus in æquali as. 4°.
de p̄sag. ex pul. 4°. 119. H
in Pulmonem à capite destillationes quæ malignæ in 6°. de morbis vul-
garibus, commen. 3°. 3°. 174. B
ad Pulmonem per quā viam mittantur excrementa fuliginosa. 6°. de
usu partium. 1°. 154. D
ad Pulmonem faciunt ire humores medicamenta quæ prohibent humo-
res ferri ad pedes. de ther. ad Pifo. 5°. 96. C
in Pulmonem ex Thorace materia deducuntur. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A
in Pulmone humores qñ præcessit pleuritis. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
à Pulmone in quibus ad testiculos peruenit materia. in 1°. de mor. vul.
commentario 1°. 3°. 105. C
Pulmo cum ex capite egrotat qñ curandus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
Pulmo recipit abheate. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
PVLMONIS tensione vexatis pecoribus præstat lixiuium lauri. de sim-
plic. med. Sp. 85. H
in Pulmone grauitatis sensus fit. de mult. 3°. 77. G
Pulmo vñ sentiat grauitatē ex tumoribus p̄ter naturā. 2°. de l. af. 4°. 9. B

Pulmonē degrauantia purgat Myrrhis. 7°. de simp. medic. fac. 5°. 36. E
PVLMONIS dolores quales. 4°. de loc. aff. 25. G/ 4°. 27. E
circa Pulmonem, & Thoracem dolor qui non deserit quid significet. in
progno. com. 2°. 4°. 203. D
Pulmonis dolor. secr. Sp. 100. H
Pulmone dolente vena cubiti secunda. de curā. ra. per san. mis. 6°. 20. A
ad Pulmonis dolorem. 7°. de composit. med. sec. loc. 5°. 182. G
ex Pulmonis affectu deliria. in progn. Hipp. com. 2°. 4°. 205. G
PVLMONIS inflammationem patientes peripneumonici dicuntur. cō-
4°. aph. 73°. Ex. 35. H
Pulmonis inflammatio fit ex calido humore in aliquo loco cū febre cōi-
nua. com. 2°. aph. 19°. Ex. 14. B
Pulmonis inflammatio à calido humore vapores multos mittit ad cere-
brum, phrenitimq; facit. com. 1°. apho. 12°. Ex. 5. D
Pulmonis inflāmatio qñ fiat ex morbo laterali. cō. 7°. ap. 11°. Ex. 54. F
Pulmonis inflāmatio quibus inditijs deprehēdatur. 4°. de lo. af. 4°. 27. H
Pulmonis inflammatione quo modo, & cur plus capiuntur consilientes,
quam iuuenes. com. 3°. apho. 30°. Ex. 26. E
Pulmonis inflammatio quid faciat. de pul. ad Tyro. 4°. 45. B
Pulmone inflammato quid sequatur. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 203. A
ad Pulmonis inflāmationē sequitur orthopnea. 2°. de loc. aff. 4°. 13. A
Pulmonis inflāmatione laboras qñ deprehēdatur. 2°. de lo. aff. 4°. 13. A
Pulmonis inflammationes, pulmonis passiones, partium seruientiu inspi-
rationi passio faciunt spirandi difficultatē. cō. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
à Pulmonis inflammatione phrenitis malum. com. 7°. aph. 12°. Ex. 54. G
Pulmonis inflāmationē habentes rarius expuunt spumofum, & quare.
commen. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
in Pulmonibus, & laterum inflammationibus in accessionum principijs
tumores crescunt, in declinationibus autem euaporant ac submittun-
tur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. F
Pulmonis inflammatio habet breue tempus. 1°. de cri. 4°. 126. F
Pulmonis phlegmone est cum periculo mortis. in 6°. de mor. vul. cō. 2°.
3°. 162. H/10°. meth. med. 7°. 63. H
in Pulmonis inflammatione cur in principio interdicitur cibus. de opti-
ma secta. Isa. 28. G
in Pulmonis phlegmone nō vtendū adstringētibus. 11°. met. me. 7°. 73. D
in Pulmonis inflammatione cucurbitula. 11°. meth. med. 7°. 73. E
n Pulmonis inflammatione extrinsece fortiora applicari debent. 2°. de
arte. cur. ad Glau. 7°. 102. B
ad Pulmonum inflammationes. de med. fac. par. 7°. 176. C
Pulmonis Erysipelas quibus inditijs deprehēdatur. 4°. de lo. af. 4°. 27. H
Pulmonem refrigerat vna radicitus dempta. de diff. mor. 3°. 4. H
PVLMONIS sputum purulentum malignum existit. commentario 7°.
aphorismo 15°. Ex. 55. A
ex Pulmone quæ exeunt probantur igne ex odore. in 6°. de mor. vulg.
commen. 5°. 3°. 191. D
inter Pulmonem, & thoracem pus effunditur in morbo laterali. com.
5°. aphorismo 8°. Ex. 38. C
inter Pulmonis, & thoracis spatium pus suppuratorum cōtinetur. com.
5°. aphorismo 15°. Ex. 38. F
per Pulmonem pus in empyis transit. 5°. meth. med. 7°. 32. F
in Pulmonē & latera qñ pus facile demittatur. 5°. de loc. aff. 4°. 30. F
in Pulmonem qñ pus recipiatur qñ est in thorace. 5°. de lo. af. 4°. 31. B
Pulmo exedit ex pure in p̄cessu t̄pis putrescente. cō. 5°. aph. 15°. Ex. 38. G
in Pulmonis putredine à nimia humiditate fiunt pulsus vermiculantes.
2°. de p̄sag. ex pul. 4°. 113. A
inter Pulmonem, & thoracem concrecit sanguis. de atra bile. 1°. 34. D
inter Pulmonem, & pectus sanguis collectus facit tabem. 8°. de decre-
tis Hippocratis. 1°. 275. F
in Pulmone concrecit sanguis. de atrab. 1°. 34. D
ad Pulmonis reiectiones sanguinis. 2°. de antid. 5°. 113. C
PVLMONIS vlcus quomodo differat ab vlceribus asperæ arteriæ. 4°.
de locis affectis. 4°. 28. B
Pulmonis vlcera sine dolore. 4°. de lo. aff. 4°. 28. B
Pulmonis vlcus facit tabem, cui prodest lac. cō. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
in Pulmone vlcus habentibus lac conuenit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
Pulmonis vlcera solum lac sanat. de bon. & vitio succ. 2°. 36. A
Pulmonis vlcera hñtes lac muliebre sugere debēt. de bo. et vi. suc. 2°. 36. A
Pulmonis vlcera curantur per ea, quæ comeduntur, & bibuntur. 5°. me-
thodi medendi. 7°. 34. D
Pulmoni omni lac vile. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
Pulmonis vlcerosas dispositiones tabes nomināt. cō. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
Pulmo facit

Pulmo facit quandoq; hefticam. 10°. meth. med. 7°. 64. F
 Pulmone, iccore, & vetriculo affectis febres ardentes. 5°. de l. af. 4°. 33. D
 Pulmo caufum quarto loco facit. de vi. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 134. E
 in Pulmone sedē habētes caufi quales. de vi. ra. in mor. a. c. 4°. 7°. 136. C
 Pulmonem exulcerat lepus marinus. de theriaca ad Pisonem. 91. A/1°. comp. med. per ge. 5°. 205. H
 Pulmone febres male. in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 135. A
 Pulmonis vlcus cū habet phlegmonē difficulter curat. 5°. me. me. 7°. 33. B
 Pulmonis vlcera cur difficilia. 5°. meth. med. 7°. 34. E
 in Pulmone vlcera an sanētur. 4°. de lo. aff. 4°. 25. H/5°. met. me. 7°. 32. E
 Pulmonis vlcus cur non possit curari. 5°. meth. med. 7°. 33. A/F
 Pulmonis vlcera insanabilia consequitur totius corporis cū parua febre inflammatio. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55. A
 in Pulmone cur vlceraō sine animalis morte. 1°. de loc. aff. 4°. 2. C
 ad Pulmonis vlcera medicamenta qualia. 5°. meth. med. 7°. 34. D
 ad Pulmonis vlcera. 7°. de compos. medi. sec. loc. 179. D/ 5°. 181. E
 Pulmonis fluxus inclināt ad tabem. com. 3°. apho. 13°. Ex. 22. B
 Pulmo, & pectus angustum notant naturam inclinātam ad tabem. com. menta. 4°. apho. 8°. Ex. 28. B
 ad Pulmonem in quibus angina conuersa est in septem diebus percunt, & si hos effugerint, suppurantur. com. 5°. apho. 10°. Ex. 38. D
 in Pulmone pustula ex bile in stomacho quomodo. de sperm. Sp. 36. H
 in PULMONE venarū ora quō aperiantur. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 in Pulmone venarum erosio quo modo fiat. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
 in Pulmone venarū rptionis causa precedentes. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 Pulmonis vas propter exercitium in pleno potest rumpi. commenta. 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 in Pulmone vas ruptum ex clamore, ex pondere, ex cursu, & ex saltu. 5°. meth. med. 7°. 30. C
 in Pulmone vene ruptio quomodo cognoscatur. 4°. de lo. aff. 4°. 27. H
 ex Pulmone non indicatur sanguinem fluere ex multitudine, vel paucitate. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. E
 ex Pulmonis vase quomodo cognoscatur fluere sanguis. commenta. 5°. aphorismo 13°. Ex. 38. E
 Pulmone omnino nō expuit spumofum sanguinē. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
 Pulmone nihil patiente quandoque est sputum sanguinis ex sola costarū affectione. de artic. com. 3°. 7°. 275. D
 in Pulmone vas ruptū est laticale nocumentum. de ve. sec. ad. Er. 6°. 9. E
 in Pulmone rupto aliquo vase fiunt morbi insanabiles. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 in Pulmone vas ruptum quando curauit Galenus. 5°. met. me. 7°. 36. B
 Pulmone exiens sanguis sanatus. 5°. meth. med. 7°. 32. G
 Pulmone sanguis dolorem non facit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 ex Pulmone sanguinem tussientibus adstringentia aduersantur. de constitutione art. 15a. 41. F
 Pulmonis affectus incurabilis qui. 4°. de loc. aff. 4°. 28. C
 Pulmonis suppuratio rupta quō cognoscatur. cō. 7°. apho. 8°. Ex. 54. E
 inter Pulmonem atq; thoracem media regio plena causat angustiam anhelitus. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 inter Pulmonem, & thoracem spatium plenum strangulat hominem, sed longo tempore. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 in Pulmonis cauernis inflammatio causat angustiam anhelitus. com. 4°. aphorismo 34°. Ex. 31. B
 Pulmo quo modo suffocat. de vit. resp. 1°. 224. H
 Pulmonis abscessus diuturna est strangulatio. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Pulmonis abscessus sit in bile abundantibus. de aere, aq. & loc. 2°. 4. C
 Pulmo non potest pati abscessum. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 in Pulmonis apostemate secantur iugulares. de ana. vino. Sp. 55. A
 in Pulmone tuberculum quem spiritum facit. 4°. de loc. aff. 4°. 27. A
 in Pulmone tuberculi crudi indicia. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
 Pulmo propter quid quandoq; coarctatus non potest multum aerem suscipere. 1°. de diff. resp. 3°. 59. F
 Pulmonis affectus quibus impeditur spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
 circa Pulmonem strangulosa vexatus angustia quō modo sit curatus. de cucur. scar. 6°. 4. A
 per Pulmonis viam expurgatur pectus. 12°. meth. med. 7°. 84. H
 Pulmonis pericula vbi insideant puero sanguis detrahendus. presagium exper. conf. Sp. 78. A
 Pulmone sanguinis curatio. 5°. meth. med. 7°. 32. H
 Pulmonis excrementa deorsum trahi debent. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
 Pulmonis excrementa non ita facile exeunt, vt excrementa ventris. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. B

Pulmo habet oia quae ptinet ad celerē vacationē. 16°. de vsu. 1°. 220. G
 in Pulmone existens materia quomodo euacuetur. 10°. de simp. medic. fac. 5°. 76. C/2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. H
 Pulmo per asperam arteriam, et fauces purgatur. 7°. methodi medendi. 49. D/11°. 7°. 73. F
 Pulmo per aluum, & renes purgatur raro. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 ad Pulmone ad aluum via. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 ad Pulmone per renes pus quandoque exit. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 ex Pulmone in renes via. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 Pulmonis pus cur saepe non it per vrinam. 6°. de loc. af. 4°. 39. C
 in Pulmone contenta per tussim educuntur. ars med. 15a. 70. A
 Pulmo, & pectus purgantur per tussim. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. D
 in Pulmone materia per tussim euacuatur. de const. ar. 41. D/15a. 42. B/ com. 7°. apho. 37°. Ex. 56. H
 Pulmo per tussim expurgare a crassis & glutinosis humoribus. de victus rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 per Pulmonem cur non expurgentur humores tenues. de vi. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 Pulmo per tussim solam expurgatur. 5°. meth. med. 7°. 33. A
 in Pulmone cōtēta indicāt tusses. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 112. A
 in Pulmōis affectibus sputa cōparātur vrinā subsidētis. 1°. de c. 4°. 132. D
 in Pulmone ac pectore cum tussitur talis est actio, qualis expultricis facultatis in ventre cum euomitur. 2°. de symp. cau. 3°. 21. D
 per Pulmonem quae sputa eiciantur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 in Pulmonis morbo quid significet sreatio flaua cum paucio sanguine. in progn. com. 2°. 4°. 203. A
 inter Pulmonem, & thoracem humor existens in suppuratis per tussim exit. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. G
 Pulmonis pars quandoque expuitur. 4°. de locis affectis. 4°. 28. B/3°. de pras. ex pul. 4°. 116. C
 Pulmonis particula eiecta cum sanguine. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 de Pulmone quod expuitur, bronchion appellant. 1°. de lo. affe. 4°. 2. C
 per Pulmonem quae medicamenta trahant crassos humores. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 in Pulmone contenta ab attenuantibus educuntur. ars med. 15a. 70. D
 ex Pulmone expuitionibus in pleuriticis, et peripneumonicis affectibus confert butyrum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. D
 Pulmonis medicamenta quibus paranda. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. C
 Pulmo non indiget adstrictione. 11°. meth. med. 7°. 73. B
 PULMONEM, & thoracem purgantia quae de cathar. Sp. 95. B
 Pulmonē, & pectus expurgat Amara. 8°. de simpl. medic. fac. 5°. 59. B
 ex Pulmone succos crassos, & lentos educunt Amigdalae amarae. 2°. de alim. fac. 21. B/6°. de simp. me. fac. 5°. 42. G
 ex Pulmone humiditates vt aliquis sputat adiuuant amygdalae propriae amarae. de diff. cont. Sp. 74. G
 Pulmoni benigna erit Aqua bona, si modicū vino permiscueris. de bonitate aq. Sp. 75. F
 Pulmoni aquae autumnales. & aestiuae non bonae. de bon. aquae. Sp. 75. F
 Pulmonem expurgat Betonica. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 51. A
 Pulmo vbi affectus est ponitur Calida tenuiū partiū, cum tamen sint infestissima sanguinis reiectioni. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 183. E
 Pulmonum vitia mundant Carica. de simp. med. Sp. 84. C
 Pulmonis affectus iuuat Castorei suffitus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
 Pulmōis canales mūdificat decoctio corticis Fistici. de me. ex. Sp. 104. D
 Pulmonem expurgat Marrubium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. B
 in Pulmonis, & thoracis medicamentis Mel misceri debet. 4°. methodi medendi. 7°. 29. A
 in Pulmone contenta si expectorare velimus mel piissimae addendum. de atten. vic. 2°. 44. G
 Pulmoni & interioribus omnibus per totum mel leniendo medetur. de simp. med. Sp. 87. A
 Pulmonem mollit Mulsae. de victus ratione in morbis acutis, commenta. rio 3°. 127. E/ 7°. 128. A
 Pulmonis humores crassos expurgat Orobus. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Pulmo cum habet humores crassos da Oxymeracius. de victus ratione in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. G
 Pulmonis pectoris q; excretionibus auxiliatur Paliuri fructus. 8°. de simplic. med. facul. 5°. 57. G
 ex Pulmone tussi confert Papauer. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 Pulmonis, thoracisq; morbis ex crassitudine viscositateque humorū prouenientibus conuenit Peucedanum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
 Pulmonis expuitionibus confert Picearū fructus. 8°. de sim. m. f. 5°. 58. F
 Pulmonis obstru-

Pulmonis obstructions liberat Pistachiū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. F
 Pulmonem mundificat Secaniabin. de diff. cont. Sp. 74. F
 Pulmonis pus expurgat Symphytū petræū. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. F
 ex Pulmōe thoraceq; educēdis cōfert Thymū. 6°. de sim. me. f. 5°. 48. E
 Pulmonis affectibus conducunt Vūe passæ. de atten. vic. 2°. 46. A
 Pulmo à Vinis crassi nō lēditur. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. A
 ex Pulmone humiditatem vt aliquis spuat adiuvat vinum subtile aquo
 sum. de dissol. cont. Sp. 74. G
 in Pulmonis affectibus vīna crassa, & dulcia iuuant, si cum medicamen
 tis attenuantibus adhibeantur. de atten. vic. 2°. 46. D
 Pulmonem non lēdunt lagana cum melle. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 Pulmonis siccitati proprie confert butyrum. de sim. med. Sp. 81. D
 Pulmo fortibus indiget pharmacis. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 178. E
 p Pulmōe exiccādo medicamētū hedychrōū vtile. 4°. de lo. aff. 4°. 22. E
 Pulmonis vitio laboratibus subueniens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
 à Pulmone superflua mundificans electarium. de med. exper. Sp. 107. G
 ad Pulmonis vitium electarium. de dyna. Sp. 26. C
 ad Pulmonis affectus longos sine febre. de atten. vic. 2°. 46. D
 ad Pulmonis inueteratas affectiones. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 179. C
 in Pulmones incidentes calli, quos poros necant est morbus, qui ante nō
 fuit. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 in Pulmone quomodo vulnus esse cognoscatur. 5°. meth. med. 7°. 32. G
 Pulmonis fibra si exeat Thorax est vulneratus. 1°. de loc. affec. 4°. 2. F
 Pulmonis fibra sæpius exit in vulneribus pectoris. de cau. mor. 3°. 9. E
 Pulmonis fibra per magna vulnera procidit. 5°. de locis affect. 4°. 31. C
 ad Pulmōe vulnus habentē valet Cyphi antidotus. 2°. de anti. 5°. 111. E
 in Pulmone affectus rari casus. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D
 Pulmone affectio quæ vena secanda. de const. ar. Isa. 41. E | 13°. meth. me.
 7°. 83. B | pref. ag. exper. conf. Sp. 78. B
 à Pulmone non extrahuntur tela. 4°. de anatom. adm. 1°. 79. F
 PVLMO facilius coquitur iecore, & liene. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Pulmo parum nutrit & cur. de diff. cont. Sp. 73. F
 Pulmo minus nutrit iecore. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Pulmo habet pituitosum alimentum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Pulmo Agninus intertrigenes à calciamentis factas sanat. 11°. de simp.
 med. fac. 5°. 79. H
 Pulmo Caprinus vstus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159. G
 Pulmonis Ouilli pars supra nares. de artic. com. 2°. 7°. 267. G
 Pulmo porcinus intertrigenes à calciamentis factas sanat. 11°. de simp.
 5°. 79. H
 Pulmo Vulpinus si bibatur resiccatus asthmaticos iuuat. 11°. de simpli-
 cium medic. facul. 5°. 79. H
 in PVLMONIAM conuerti varices malum. in 6°. de mor. vulgari. b.
 commen. 6°. 3°. 179. E
 Pulmoniam sanat lateris phlegmone. in 6°. de mor. vul. cō. 6°. 3°. 197. E
 Pulmonia morbus siccus. de piss. 2°. 48. A
 in Pulmonia maxilla fit rubicunda. in progn. com. 1°. 4°. 189. D
 in Pulmonia sanguis qualis. in progn. com. 2°. 4°. 203. A
 in Pulmonia in vtraq; parte pus colligitur. in progn. cō. 2°. 4°. 204. D
 ex Pulmonia abscessus quomodo erupturi cognoscuntur. in prognostic.
 commentario 2°. 4°. 205. A
 in Pulmonia abscessus quando bonus, & quando malus. in prognostica
 commentario 2°. 4°. 205. D
 ex Pulmonia qui abscessus infestant. quandoq; ad aures, quandoq; deor
 sum eunt. in prog. com. 2°. 4°. 205. H
 à Pulmonia habito alui pfluuiū adueniēs malū. c. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 ex Pulmonia qui purulēti sunt, si maiores natu fuerint, potius intereūt,
 per alias vero suppurationes minores natu potius moriuntur. in pro-
 gnost. com. 2°. 4°. 205. G
 PVLMONICI & peripneumatici affectus quā respiratiōem faciāt.
 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 PVLVS non fit ex ciceribus. 1°. de alim. fac. 2°. 72. H
 Pultes cur sint crassi cibi. de diff. cont. Sp. 72. H
 vt Pulsa fabacea sedimen in vrinis. de mul. 3°. 81. F
 PVL SANDI eandem rationem habent cor, & arteriæ. de pulsibus ad
 Tyrones. 4°. 43. B
 Pulsandi facultas à corde in arterias. 1°. de semine. 1°. 335. B
 PVL SANS viscus dicitur cor. 7°. de ana. adm. 1°. 94. F
 Pulsantia vasa sunt arteriæ. 7°. de anat. admi. 1°. 94. F
 Pulsans omne est arteria. 7°. de ana. admi. 1°. 94. G
 PVL SATILIS virtus à corde. 1°. de vsu par. 1°. 117. B
 Pulsatilis motus arteriarū principiū qd. de vir. no. cor. dis. Sp. 60. D
 Pulsatilis vena, & vena quæta sunt coniuncta. de ana. vino. Sp. 56. E

Pulsatilis vena in mēbris interioribus superposita est vena quæta, in ex
 terioribus supposita est. de ana. vino. Sp. 56. E
 Pulsatiles aliæ sunt venæ capitis quæ phlebotomantur, aliæ quæta. de ana
 tomia vinorum. Sp. 55. A
 à Pulsatili inflammatione dolor non sanatur à calidis. 3°. de comp. me.
 dica. sec. loc. 5°. 141. C
 non Pulsatiles inflammationes moderatæ quibus curentur. 3°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 141. C
 PVL SATILITATES malè dependent à corde. de vir. nostrum corpus
 dispenj. Sp. 60. B
 PVL SATIO cordis quid. de ana. vino. Sp. 46. H
 Pulsatio non est in Hepate, renibus, & pulmone, quia non habent neruū
 dispersum per totum. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 Pulsationem non habent mēbranæ cutis, & adenes. 2°. de lo. aff. 4°. 9. B
 Pulsationem habet phlegmone. 14°. meth. med. 7°. 87. A
 Pulsatio vbi vehemens, ibi particula suppuratur. 2°. de lo. aff. 4°. 9. A
 PVL SATIVVS dolor à quo fiat. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
 Pulsatius dolor est in inflammatione. 2°. de loc. aff. 4°. 9. H
 Pulsatini dolores quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. C
 PVLSENT quomodo arteriæ. 4°. de diff. puls. 4°. 64. F
 Pulsant citra dolorem arteriæ solæ. 4°. de loc. aff. 4°. 8. G
 Pulsant qui cordis ventriculi. 4°. de diff. pul. 4°. 64. F
 Pulsant tempora à potu meri, & in ardente febre, & in capitis dolori-
 bus. 4°. de diff. pul. 4°. 64. C
 cur Pulsant tēporū venæ in capitis dolore. in 1°. pro. cō. 3°. 4°. 180. D
 Pulsant quandoq; venæ iugulares. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 180. E
 PVL SVS Hippocrates primus nominavit. 1°. de pul. diff. 4°. 47. A
 Pulsus nomen quid significet. 1°. de pul. diff. 4°. 47. A
 Pulsus quid significant. 6°. de decre. Hipp. 1°. 260. G | de vic. ra. in morb.
 acu. com. 4°. 7°. 138. A
 Pulsus homonymum esse quis putarit. 4°. de diff. pul. 4°. 68. G
 Pulsus significat dolorem quendam. 2°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Pulsus quid sit secundum antiquos. 4°. de diff. pul. 4°. 64. D
 Pulsus quid apud veteres, & apud recentes. 2°. de lo. aff. 4°. 8. H
 Pulsus qui attribuant cerebro. 4°. de diff. pul. 4°. 64. E
 Pulsus nō pōt dari definitio essentialis, vel est lōga. 4°. de dif. p. 4°. 65. B
 Pulsus descriptiones. 4°. de diff. pul. 4°. 65. C
 Pulsus definitiones Agathini. 4°. de diff. pul. 4°. 68. F
 Pulsus definitiones Alexandri philalethis. 4°. de diff. pul. 4°. 66. F
 Pulsus definitio Asclepiadis & discipulorum. 4°. de diff. pul. 4°. 69. C
 Pulsus definitio Archigenis. 4°. de diff. pul. 4°. 68. H
 Pulsus definitio Aristoxeni. 4°. de diff. pul. 4°. 67. C
 Pulsus definitio Athenæi. 4°. de diff. pul. 4°. 69. B
 Pulsus definitio Bacchi. 4°. de diff. pul. 4°. 67. B
 Pulsus definitio Chrysermi. 4°. de diff. pul. 4°. 67. H
 Pulsus definitiones Demosthenis philalethis. 4°. de diff. pul. 4°. 66. G
 Pulsus definitio discipulorum Erasistrati. 4°. de diff. pul. 4°. 69. D
 Pulsus definitio Heraclicis erythrei. 4°. de diff. pul. 4°. 68. A
 Pulsus definitio Heraclicis Tarentini. 4°. de diff. pul. 4°. 66. B
 Pulsus quid apud Herophilum. 4°. de diff. pul. 4°. 65. H
 Pulsus definitio Magni. 4°. de diff. pul. 4°. 69. B
 Pulsus definitio Moschionis correctoris. 4°. de diff. pul. 4°. 69. D
 de Pulsu quid sentiant Pneumatici. 4°. de diff. pul. 4°. 65. E
 Pulsus definitio Zenonis. 4°. de diff. pul. 4°. 67. E
 Pulsus quid. fin. med. Isa. 44°. H | de vsu pulsū. 1°. 228. F | de tumore pra
 ter naturam. 3°. 84. A | comp. puls. Sp. 65. B | C
 Pulsus inest animali quando est in ventre. de fæt. for. 1°. 323. F
 Pulsus dum fit est. de diff. pul. 4°. 67. H
 de Pulsibus quot scripsere. 4°. de dign. pul. 4°. 86. A
 de Pulsuum qua parte philosophi tractarunt. 1°. de dign. pul. 4°. 70. C
 de Pulsu, & palpitatione scripsit Aegimius. 4°. de diff. pul. 4°. 68. G
 de Pulsu, & respiratione scripsit Asclepias. 4°. de diff. pul. 4°. 69. C
 de Pulsibus liber Archigenis. 2°. de locis aff. 9. H | 12. H | 2°. de differ.
 puls. 54. B | 55. F | 4°. 68. H | 4°. de dignos. puls. 85. C | de præcogn. ad Post.
 4°. 219. B | 8°. met. med. 7°. 52. A
 de Pulsibus scripsit Athenæus. 3°. de diff. pul. 4°. 62. D
 de Pulsibus librum scripsit Galenus. 2°. de dign. pul. 4°. 75. D
 Pulsuum libri Galeni. 1°. de diff. feb. 3°. 34. B
 de Pulsibus libri in quot partes diuidantur. 3°. de diff. pul. 4°. 59. D
 de Pulsibus librorum ordo. 1°. de præf. ex pul. 4°. 104. C
 de Pulsibus quas notiones tradat Galenus. 3°. de diff. pul. 4°. 63. C
 de Pulsibus librum fecit Heraclides contra Herophilum. 4°. de differē
 tijs pulsuum.

Pulsus, & respiratio non possunt in totum perire donec superfuerit animal. 1.º de diff. resp. 3.º 58.E
 Pulsus, & palpitatio hñt aliquid cõe. in 3.º. de mor. vul. c. 2.º. 3.º 129.H
 Pulsus differt à palpitatione. 6.º. de decre. Hip. 1.º 265.D
 Pulsus arterijs attribuit Praxagoras palpitatiõẽ, tremorem, & conuulsionem arteriarum affectus putat. de palp. trem. 3.º 52.E
 pro Pulsu comparatio iter agentium. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.B
 ad Pulsus virgarum tenellarum comparatio. 2.º. de cau. pul. 4.º 93.D
 Pulsus comparatur spondeo. comp. pul. Sp. 65.E
 in Pulsu multiplex proportio. 1.º. de pul. diff. 4.º 48.G
 ex Pulsuum functionibus cognoscuntur vires debiles, vel robuste in arterijs, vel corde. de cur. rat. per sang. miss. 6.º 17.D
 Pulsus quod significet vires robustas. de cur. rat. per sang. miss. 6.º 19.E
 à Pulsu non parua signa futurorũ sumuntur. 4.º. de diff. pul. 4.º 67.A
 de PULSVVM nominibus. comp. pul. Sp. 65.H
 Pulsuum varia nomina. 3.º. de differentijs pulsuum. 61. F/4.º 66.E/4.º
 de dign. pul. 4.º 84.H
 Pulsus absurda nomina quæ. 3.º. de diff. pul. 4.º 61.E
 Pulsus quomodo considerandus. de sper. Sp. 39.F
 de Pulsibus tractatio quo modo ordinanda. 3.º. de differ. pul. 61. H/4.º
 64. B/1.º. de dign. pul. 70. C/ 4.º 86.D
 Pulsus Abolitio differt a pulsu deficiente. 2.º. de cau. pul. 4.º 92.A
 quos Pulsus faciat Abscessus. 2.º. de cau. pul. 4.º 91. F/ de dyna. Sp. 35.C
 de Pulsus æqualitatibus, & inæqualitatibus. 1.º. de pul. diff. 4.º 49.D
 Pulsus æqualitas quid. fin. med. Isa. 46.F
 Pulsus æquales qui. de pul. ad Tyr. 4.º 43.H
 Pulsus æqualis. & inæqualis nõ habet mediũ. de pul. ad Tyr. 4.º 43.H
 Pulsus æqualitas, & inæqualitas in quo consistant. de pulsibus ad Tyr. 43. E/1.º. de pul. diff. 4.º 48.H
 Pulsus æqualitas, & inæqualitas quot fiāt modis. 1.º. de pul. dif. 4.º 48.H
 Pulsuum suum habet qualibet Aetas. 1.º. de pul. diff. 4.º 48.G
 Pulsus diuersarum ætatum qualis. de pul. ad Tyr. 4.º 77.E
 Pulsuum secundum ætates diuersorum causæ. 3.º. de cau. pul. 4.º 96.D
 Pulsus dicitur Albus, & niger, sicuti vox dicitur alba, & nigra. 3.º. de differen. pul. 4.º 62.H
 Pulsus à quibus Alterantur. de vsu pul. 1.º 229.E
 Pulsus alterare valent, non efficere humorum crassitudo, abundantia, et lentor, et acredo, item balneum frigidũ, balneum calidum, hyems, & æstas. 1.º. de cau. pul. 4.º 86.G
 Pulsus Altus qui. 2.º. de diff. pul. 56. A/1.º. de dign. pul. 4.º 71.A
 Pulsus altus angustus, quomodo fiat. 3.º. de dign. pul. 4.º 81.C
 Pulsus alti causæ. 2.º. de cau. pul. 4.º 93.H
 Pulsus cur altus & celer in contractione promittat decretorias excretiones. 4.º. de præ. exp. 4.º 122.B
 Pulsus altus quid significet. 1.º. de præ. sag. ex pul. 106. F/4.º 4.º 122.D
 Pulsus altus quid significet in crisi. 3.º. de crisi. 4.º 144.D
 Pulsus altus, & latus quid significet. 1.º. de præ. sag. ex pul. 4.º 106.F
 Pulsus qui alti tantum, & qui simul magni. 2.º. de cau. pul. 4.º 94.C
 Pulsus altissimi, & maximi quibus affectibus fiant. de vsu pul. 1.º 229.C
 Pulsus Amarus dici non potest. 3.º. de præ. ex pul. 4.º 117.G
 Pulsus Amoris nullus proprius in prog. com. 1.º. 4.º 192.B
 Pulsus Amantis. de præ. cogn. ad Posth. 4.º 216.F/G
 Pulsus Anasarca qualis. 4.º. de cau. p. 103. E/2.º. de præ. ex pul. 4.º 112.H
 Pulsus Angina qualis. de pul. ad Tyr. 46. B/4.º. de cau. pul. 4.º 102.H
 Pulsus morientium in angina qualis. 4.º. de cau. pul. 4.º 102.H
 Pulsus Angustus qui. de pul. ad Tyr. 4.º 43.D
 Pulsus angustus latitudine. 1.º. de præ. ex pul. 4.º 106.H
 Pulsus angusti causæ. 2.º. de cau. pul. 4.º 93.H
 Pulsus angustus, altus quid significet. 1.º. de præ. ex pul. 4.º 106.H
 Pulsus in Animo perturbato immutatur. de præ. cog. ad Posth. 4.º 216.G
 Pulsus potus Aqua qui. de pul. ad Tyr. 4.º 44.E
 Pulsus Arachnoides qui. fin. med. Isa. 46.H
 Pulsus Arteriarum compositus motus. 2.º. de symp. cau. 3.º 20.C
 in Pulsu quantum dilatatur arteria. 2.º. de dign. pul. 4.º 79.D
 Pulsuum quem faciat arteria dura, & frigida. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.D
 Pulsus quales facit arteria calida, & mollis. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.E
 Pulsus quales facit arteria calida, & dura. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.E
 Pulsus quales facit arteria mollis, & frigida. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.F
 Pulsus quales facit arteria mollis cũ imbecillitate facultatis. 1.º. de cau. sis pulsuum. 4.º 89.H
 Pulsus quales facit arteria mollis cum facultate imbecilli. 1.º. de causis pulsuum. 4.º 89.H
 Pulsus quales

Pulsus, & respiratio non possunt in totum perire donec superfuerit animal. 1.º de diff. resp. 3.º 58.E
 Pulsus, & palpitatio hñt aliquid cõe. in 3.º. de mor. vul. c. 2.º. 3.º 129.H
 Pulsus differt à palpitatione. 6.º. de decre. Hip. 1.º 265.D
 Pulsus arterijs attribuit Praxagoras palpitatiõẽ, tremorem, & conuulsionem arteriarum affectus putat. de palp. trem. 3.º 52.E
 pro Pulsu comparatio iter agentium. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.B
 ad Pulsus virgarum tenellarum comparatio. 2.º. de cau. pul. 4.º 93.D
 Pulsus comparatur spondeo. comp. pul. Sp. 65.E
 in Pulsu multiplex proportio. 1.º. de pul. diff. 4.º 48.G
 ex Pulsuum functionibus cognoscuntur vires debiles, vel robuste in arterijs, vel corde. de cur. rat. per sang. miss. 6.º 17.D
 Pulsus quod significet vires robustas. de cur. rat. per sang. miss. 6.º 19.E
 à Pulsu non parua signa futurorũ sumuntur. 4.º. de diff. pul. 4.º 67.A
 de PULSVVM nominibus. comp. pul. Sp. 65.H
 Pulsuum varia nomina. 3.º. de differentijs pulsuum. 61. F/4.º 66.E/4.º
 de dign. pul. 4.º 84.H
 Pulsus absurda nomina quæ. 3.º. de diff. pul. 4.º 61.E
 Pulsus quomodo considerandus. de sper. Sp. 39.F
 de Pulsibus tractatio quo modo ordinanda. 3.º. de differ. pul. 61. H/4.º
 64. B/1.º. de dign. pul. 70. C/ 4.º 86.D
 Pulsus Abolitio differt a pulsu deficiente. 2.º. de cau. pul. 4.º 92.A
 quos Pulsus faciat Abscessus. 2.º. de cau. pul. 4.º 91. F/ de dyna. Sp. 35.C
 de Pulsus æqualitatibus, & inæqualitatibus. 1.º. de pul. diff. 4.º 49.D
 Pulsus æqualitas quid. fin. med. Isa. 46.F
 Pulsus æquales qui. de pul. ad Tyr. 4.º 43.H
 Pulsus æqualis. & inæqualis nõ habet mediũ. de pul. ad Tyr. 4.º 43.H
 Pulsus æqualitas, & inæqualitas in quo consistant. de pulsibus ad Tyr. 43. E/1.º. de pul. diff. 4.º 48.H
 Pulsus æqualitas, & inæqualitas quot fiāt modis. 1.º. de pul. dif. 4.º 48.H
 Pulsuum suum habet qualibet Aetas. 1.º. de pul. diff. 4.º 48.G
 Pulsus diuersarum ætatum qualis. de pul. ad Tyr. 4.º 77.E
 Pulsuum secundum ætates diuersorum causæ. 3.º. de cau. pul. 4.º 96.D
 Pulsus dicitur Albus, & niger, sicuti vox dicitur alba, & nigra. 3.º. de differen. pul. 4.º 62.H
 Pulsus à quibus Alterantur. de vsu pul. 1.º 229.E
 Pulsus alterare valent, non efficere humorum crassitudo, abundantia, et lentor, et acredo, item balneum frigidũ, balneum calidum, hyems, & æstas. 1.º. de cau. pul. 4.º 86.G
 Pulsus Altus qui. 2.º. de diff. pul. 56. A/1.º. de dign. pul. 4.º 71.A
 Pulsus altus angustus, quomodo fiat. 3.º. de dign. pul. 4.º 81.C
 Pulsus alti causæ. 2.º. de cau. pul. 4.º 93.H
 Pulsus cur altus & celer in contractione promittat decretorias excretiones. 4.º. de præ. exp. 4.º 122.B
 Pulsus altus quid significet. 1.º. de præ. sag. ex pul. 106. F/4.º 4.º 122.D
 Pulsus altus quid significet in crisi. 3.º. de crisi. 4.º 144.D
 Pulsus altus, & latus quid significet. 1.º. de præ. sag. ex pul. 4.º 106.F
 Pulsus qui alti tantum, & qui simul magni. 2.º. de cau. pul. 4.º 94.C
 Pulsus altissimi, & maximi quibus affectibus fiant. de vsu pul. 1.º 229.C
 Pulsus Amarus dici non potest. 3.º. de præ. ex pul. 4.º 117.G
 Pulsus Amoris nullus proprius in prog. com. 1.º. 4.º 192.B
 Pulsus Amantis. de præ. cogn. ad Posth. 4.º 216.F/G
 Pulsus Anasarca qualis. 4.º. de cau. p. 103. E/2.º. de præ. ex pul. 4.º 112.H
 Pulsus Angina qualis. de pul. ad Tyr. 46. B/4.º. de cau. pul. 4.º 102.H
 Pulsus morientium in angina qualis. 4.º. de cau. pul. 4.º 102.H
 Pulsus Angustus qui. de pul. ad Tyr. 4.º 43.D
 Pulsus angustus latitudine. 1.º. de præ. ex pul. 4.º 106.H
 Pulsus angusti causæ. 2.º. de cau. pul. 4.º 93.H
 Pulsus angustus, altus quid significet. 1.º. de præ. ex pul. 4.º 106.H
 Pulsus in Animo perturbato immutatur. de præ. cog. ad Posth. 4.º 216.G
 Pulsus potus Aqua qui. de pul. ad Tyr. 4.º 44.E
 Pulsus Arachnoides qui. fin. med. Isa. 46.H
 Pulsus Arteriarum compositus motus. 2.º. de symp. cau. 3.º 20.C
 in Pulsu quantum dilatatur arteria. 2.º. de dign. pul. 4.º 79.D
 Pulsuum quem faciat arteria dura, & frigida. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.D
 Pulsus quales facit arteria calida, & mollis. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.E
 Pulsus quales facit arteria calida, & dura. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.E
 Pulsus quales facit arteria mollis, & frigida. 1.º. de cau. pul. 4.º 89.F
 Pulsus quales facit arteria mollis cũ imbecillitate facultatis. 1.º. de cau. sis pulsuum. 4.º 89.H
 Pulsus quales facit arteria mollis cum facultate imbecilli. 1.º. de causis pulsuum. 4.º 89.H
 Pulsus quales

Pulsus quales facit arteria dura cū facultate imbecilli. 1°. de causis pulsum. 4^a. 89. H
Pulsus duræ arteriæ qualis. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 107. C
in Pulsu à sede arteriæ inæqualitas quæ. 1°. de diff. pul. 4^a. 51. G
Pulsus arteriarum sentitur cum dolore in inflammatione Erysipelate, et abscessu. 2°. de locis affectis. 4^a. 8. H
Pulsus maiores partium arteriosarum, & venosarum. 4°. de præfagitione ex pulsibus. 4^a. 121. E
Pulsus arteriæ in dorso quando sentitur. 1°. de dign. pul. 4^a. 73. G
Pulsus Arhythmi quo modo intelligantur. 1°. de pul. diff. 4^a. 48. G
Pulsus arhythmus qui. 1°. de pul. diff. 4^a. 48. G
Pulsus arhythmi tres differentiæ, & quæ. 1°. de pul. diff. 4^a. 48. G
Pulsus Ascitis qualis. 4°. de cau. pul. 4^a. 103. E
Pulsus Asperitas cum tensione, & dolor lateris pungitius pleuritidem indicat. de subf. emp. 11a. 32. E
Pulsus Attræ bilis. de mult. 3^a. 81. H | de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 41. F
Pulsus Attonitorum quales. de pul. ad Tyro. 4^a. 46. B
Pulsus Balnearum frigidarum qualis. de pulsibus ad Tyrones. 44. E | 3°. de cau. pul. 4^a. 98. G
Pulsus balnearum calidarum quales. de pul. ad Tyr. 4^a. 44. D
Pulsuum mutatio ex balneis calidis. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. F
Pulsus qui à balneis. 3°. de diff. pul. 4^a. 61. F
Pulsus Bilis flavæ. de mul. 3^a. 81. H | de natura, & ord. cuiusl. Sp. 41. E
Pulsus qui non boni sunt simpliciter. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 111. D
Pulsus bis Feriens est unus. 1°. de pul. diff. 4^a. 50. G
Pulsus bis feriens cuius symptoma sit. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 116. A
Pulsus bis feriētis, et dicrozī differentiā quæ. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 116. A
Pulsus bis feriens vnde. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 112. E
Pulsus bis pulsantis differentiæ. 1°. de pul. diff. 4^a. 50. H
Pulsus brevis quis. de pul. ad Tyro. 43. D | 3°. de dig. pul. 4^a. 80. E
Pulsus breues habent corpulentiam. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 106. B
Pulsus brevis cause. 2°. de cau. pul. 93. H | 4^a. 94. H
Pulsus brevis quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 106. H
Pulsus brevis latus, & altus quid significet. 1°. de præf. ex p. 4^a. 106. H
Pulsus brevis latus, & humilis quid significet. 1°. de præfagitione ex pulsibus. 4^a. 106. H
Pulsus brevis, & altus quid significet. 1°. de præfag. ex pul. 4^a. 106. H
Pulsus brevis, angustus, & humilis quid significet. 1°. de præf. 4^a. 107. A
de Pulsu Cachectici. de dynam. Sp. 35. A
Pulsus proprii in Cacochimijs. de mul. 3^a. 81. H
Pulsus Calidiorū natura. de pul. ad Ty. 44. A | 3°. de cau. pul. 4^a. 96. A
Pulsus eius qui calefit. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 105. G
Pulsus à calore facti qui. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. C
Pulsus quos faciat calor. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. E
Pulsus caliditatis crescentis, & facultatis. 1°. de cau. pul. 4^a. 89. A
Pulsus defectus natiui caloris quales. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. F
Pulsus caloris diuersi à natiuo. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 115. B
Pulsus intemperiei caloris quales. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 114. G
Pulsus Canine famis qualis. de pul. ad Ty. 46. D | 4°. de cau. p. 4^a. 103. C
de Pulsu Caprizante. 1°. de diff. pul. 4^a. 52. D
Pulsus caprizans. fin. med. 11a. 46. H | de pul. ad Tyr. 4^a. 43. G
Pulsus caprizantis causæ. 2°. de cau. pul. 4^a. 93. B
Pulsu caprizante deterior qui nomine caret. 2°. de cau. pul. 4^a. 93. B
Pulsus caprizans quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 112. C | de victus rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 140. A
Pulsus caprizans præsentē mortē denuntiat. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 111. G
quibus Pulsatus Capitis, febriū vertigines & vrina tenuis à principio sunt, eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de vri. sign. ex Hippoc. Sp. 78. H
cum Pulsu dolor capitis significat inflammationem. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 99. H
Pulsus Cardiacorum. de dyna. 34. H | comp. pul. Sp. 65. G
Pulsus Cathocorum qualis. de pulsibus ad Tyrones. 45. H | 4°. de causis pulsum. 4^a. 102. D
Pulsus catoryctus id est defossus vel deciduus. de dyna. Sp. 34. G
in Pulsuum Causis vsus exercitationis. 1°. de cau. pul. 4^a. 90. G
Pulsuum variantes causæ quæ sint. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. G
Pulsus causæ efficiens quæ. 4°. de dif. pul. 4^a. 65. F
Pulsus causæ materiales quæ. 4°. de diff. pul. 4^a. 65. F
Pulsuum causæ naturales. 3°. de cau. pul. 4^a. 95. C
Pulsuum causæ præter naturam. 3°. de cau. pul. 4^a. 95. C
Pulsuum causæ non naturales. 3°. de cau. pul. 4^a. 95. C

Pulsuum causæ primæ, & continentes quæ. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 119. D
Pulsuum causæ continens. 1°. de cau. pul. 4^a. 86. G
Pulsuum generationis tres continentes causæ. 2°. de cau. pul. 4^a. 91. B
Pulsus causæ continens ex instrumentis. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. B
in Pulsibus causarum continentium cōplexiones. 1°. de cau. pul. 4^a. 89. H
Pulsuum faciens causæ ignota. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. A
Pulsus Celer qui. fin. med. 11a. 46. F | de pulsibus ad Tyro. 43. H | 2°. de dignos. pul. 75. B | 3°. 4^a. 79. G
Pulsus celeres qui & vnde. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. F
Pulsus celeritas vnde. 1°. de cau. pul. 87. C | 4^a. 88. D
Pulsus celerrimi à quibus fiant. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. F
Pulsus celerrimi creberrimi; vnde. 1°. de cau. pul. 4^a. 89. F
Pulsus celeritas ad quæ pertinet. de pul. ad Tyro. 4^a. 43. D
Pulsus vt celeriter fiat vel magnus quid exigit. 1°. de cau. pul. 4^a. 87. D
Pulsus celeritatis facultati validæ peculiari est. 3°. de cau. pul. 4^a. 99. C
ad Pulsus celeritatem iter facientis comparatio. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. G
Pulsuum cōtinuorū, sed disparis celeritatis causæ. 2°. de cau. pul. 4^a. 92. F
Pulsus ratio respirationis, celeris eadem. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. G
Pulsus celer, & tardus quid significet. 1°. de præfagitione ex pulsibus. 108. D | 2°. 4^a. 109. E
Pulsus celerior calidius tēperamētū declarat. 1°. de præf. ex p. 4^a. 108. D
Pulsuum celeriorē frequentiorē, & maiorem qui habeant. de vsu pulsum. 1^a. 227. F
Pulsus celeris casus. 1°. de cau. pul. 4^a. 90. G
Pulsus caliditatis Cerebri. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 120. G
Pulsus cerebri calidi, & siccī. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 120. G
Pulsus in membranis cerebri est motus naturalis. de ijs qui in me. sum. commen. 3°. 7^a. 222. D
Pulsus quando meninges sunt affectæ qui. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 121. B
Pulsus Certantis de aliqua re. de præcog. ad Posib. 4^a. 216. F
Pulsus Cholerae qualis. de pul. ad Tyr. 4^a. 44. H
Pulsus mutationis Cibi qualis. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. H
Pulsus cibi largi. qui. de pul. ad Tyro. 4^a. 44. E
Pulsus cibi modici qui. de pul. ad Tyro. 4^a. 44. E
Pulsus cibi modicissimi qui. de pul. ad Tyro. 4^a. 44. E
Pulsus Circumnuentes in quo sint genere. 1°. de diff. pul. 4^a. 51. E
Pulsus circumnuentes qui. de pul. ad Tyro. 4^a. 45. D
Pulsuum circumnuentium causæ. 2°. de cau. pul. 4^a. 93. F
in Pulsu quid sit Collectiua. 1°. de pul. diff. 4^a. 48. H
in Pulsu collectiua inæqualitatis differentiæ. 1°. de pul. diff. 4^a. 49. D
Pulsus Coli inflammati qualis. de pul. ad Tyr. 4^a. 45. A
Pulsus Comatosi hominis qui. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 121. A
Pulsus desipientium cum comate qualis. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 168. B
Pulsus Comitialium quales. de pul. ad Tyr. 4^a. 46. B
Pulsus Comitialium, & attonitorum qualis. 4°. de cau. pul. 4^a. 102. G
Pulsus Contentus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 61. H
Pulsus Contractio quid. 1°. de præf. ex pul. 4^a. 109. F
in Pulsu Contractio interuallum quid sit. 1°. de pul. dif. 4^a. 48. C
Pulsus contractionis finis non sentitur. 1°. de dign. pul. 73. E | 4^a. 74. H
Pulsus contractio quo modo inuenta à Galeno. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. B
Pulsus contractio declaratur per alia vasa. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. C
Pulsus contractio in languido non sentitur. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. G
Pulsus habentes contractionem manifestam. 1°. de dign. pul. 4^a. 72. H
ad Pulsus contractionem percipiendam durities aliquid facit. 1°. de dignoscendis pul. 4^a. 73. B
Pulsus contractio excernit. 2°. de cau. pul. 4^a. 95. B
Pulsus contractio quibus eueniat. præf. exper. conf. Sp. 78. E
de Pulsu Conuulsio. 1°. de diff. pul. 4^a. 52. C
Pulsus cōuulsorū qualis. de pul. ad Tyr. 45. H | 4°. de cau. pu. 4^a. 102. F
in Pulsu conuulsio quo percipitur distentio. 1°. de dign. pul. 4^a. 71. C
Pulsus conuulsui cur violenter tactū ferunt. 4°. de dig. pul. 4^a. 83. C
Pulsus conuulsui causæ. 2°. de cau. pul. 4^a. 93. G
Pulsus cordis motus diuersus est à motu voluntario. 2°. de dec. 1^a. 240. D
Pulsuum quem facit cordis corpus qualitate extranea affectū. 1°. de præfagitione ex pul. 4^a. 107. D
Pulsus frigida intemperiei cordis qualis. 3°. de præf. ex pul. 4^a. 115. F
Pulsus cordis ob pulmonem refrigerati. 4°. de præf. ex pul. 4^a. 119. G
Pulsus cordis calidi, & arteriarum frigidarum. 3°. de præf. ex p. 4^a. 115. C
Pulsus mutatio ex siccitate, & humiditate cordis, & arteriarum. 3°. de præfag. ex pul. 4^a. 119. B
Pulsus Crassus, turgidus. 2°. de cau. pul. 4^a. 94. H
Pulsus Creber qui. de pul. ad Tyro. 4^a. 43. E | 11^a

Pulsus creber est pulsus parvus. 1°. de præf. ex pul.	4°. 109. C
Pulsus creberrimi à quibus fiant. 1°. de cau. pul.	4°. 87. E
Pulsus crebritas peculiaris imbecillæ facultati. 3°. de cau. pul.	4°. 99. C
Pulsus creberrimi, celerissimi; unde. 1°. de cau. pul.	4°. 89. F
Pulsus crebri, tardi, & parui unde. 1°. de cau. pul.	4°. 89. H
Pulsus crebritas, & raritas qd significant. 1°. de præf. ex pul.	4°. 109. H
Pulsus crebri quid significant. 1°. de præf. ex pul.	4°. 111. A
Pulsus crebrum habent febres ardentes. 1°. de præf. ex pul.	4°. 111. B
Pulsus crebri sunt in syncope. 1°. de præf. ex pul.	4°. 111. B
Pulsus Crescentium qualis. comp. pul.	Sp. 65. E
Pulsus semper debilis est periculosior quandoq; debili, & quandoq; non debili. de urinis.	4°. 123. H
Pulsus qui in Decretorijs expulsiombus. 2°. de cau. pul.	4°. 94. C
Pulsus Decurtati in quo sint genere. 1°. de pul. diff.	4°. 51. E
Pulsus decurtati reciproci qui vocentur. 2°. de cau. pul.	4°. 91. H
Pulsus decurtati unde. 2°. de cau. pul. 91. H/	4°. 93. E
Pulsus decurtati quid significant. 2°. de præf. ex pul.	4°. 113. B
Pulsus deficiens qui. fin. med. Isa. 46. H/ 2°. de cau. pul.	4°. 92. A
Pulsus deficientes decurtati qui. 1°. de pul. def.	4°. 49. D
à Pulsu deficiente differt abolitio pulsus. 2°. de cau. pul.	4°. 92. A
Pulsus dicrotus qui. fin. med. Isa. 46. H/ de pul. ad Tyr. 43. G/ 1°. de pul. diff. 4°. 50. G/ comp. pul.	Sp. 66. A
Pulsus dicroti differentia. 1°. de pul. diff.	4°. 50. H
Pulsus dicrotus vibratus qui. 2°. de cau. pul.	4°. 93. A
Pulsus quidam dicrotus vibratus. 1°. de præf. ex pul.	4°. 112. D
Pulsus dicroti, & collecti inæqualitatis differentia. 1°. de pulsum diff. ferentis.	4°. 51. A
Pulsus dicrotus quando facile oritur. 3°. de præf. ex pul.	4°. 116. A
Pulsuum dicrorum causa. 2°. de cau. pul.	4°. 92. G
Pulsus dicroti causa continentes. 3°. de præf. ex pul.	4°. 116. B
Pulsus dicrotus quid significet. 1°. de præf. ex pul.	4°. 112. C
de Pulsuum Differentijs libri Titulus. 2°. de diff. pul.	4°. 58. H
Pulsus differentia quæ. 4°. de diff. pul.	4°. 65. F
Pulsuum primæ differentie tot, quot causarum. 1°. de cau. pul.	4°. 87. B
in Pulsuum differentijs oportet medicum esse exercitatum. 2°. de crisi- sibus.	4°. 133. G
Pulsuum differentia difficulter cognoscuntur. de mor. temp.	3°. 86. A
Pulsus differentia in arteria corpore. 1°. de pul. diff.	4°. 48. B
Pulsus differentia ab infusione arteria. 1°. de pul. diff.	4°. 48. B
Pulsuum differentia collecti inæqualitatis. 1°. de pul. diff.	4°. 47. D
Pulsus differentia in contentione. 1°. de pul. diff.	4°. 48. B
Pulsus differentia à dimensionibus. 1°. de pul. diff.	4°. 47. E
Pulsus differentia in tribus dimensionibus sunt viginti septem. 1°. de pul. sum diff.	4°. 47. E
Pulsuum dimensionum propria quæ. 3°. de dign. pul.	4°. 80. F
de Pulsuum differentiis in distentione. 1°. de præf. ex pul.	4°. 108. H
Pulsus differentia ex infusione. 4°. de dign. pul.	4°. 84. G
Pulsus differentia à motu. 1°. de pul. diff.	4°. 47. D
Pulsus differentia in tempore quæritur. 1°. de pul. diff.	4°. 48. C
Pulsus Distentio quid. 1°. de præf. ex pul.	4°. 109. F
Pulsus distentionis initium non sentitur. 1°. de dign. pul.	4°. 73. E
Pulsus distentionis principium non sentitur. 1°. de dign. pul.	4°. 74. H
Pulsus distentio est pars maxime princeps, & plurimam habet cogni- tionis varietatem, plurimum etiam ad præfagiendum ex se prestat vsum. 2°. de dign. pul.	4°. 75. A
Pulsus distentio intro trahit. 2°. de cau. pul.	4°. 55. A
Pulsus distentionis dimensiones non semper tantæ apparent, quæ sunt. 1°. de præf. ex pul.	4°. 106. A
in Pulsu quanta distentionis, & contractionis pars non sentitur. 1°. de dign. pul.	4°. 74. E
Pulsus, qui vna distentione habent duos ictus, quid significant. 1°. de præ- fagitione ex pul.	4°. 111. G
Pulsus Diuturnus, & tardus differunt. 1°. de cau. pul.	4°. 88. C
Pulsus Doloris. de pul. ad Tyr.	4°. 44. H
Pulsus qui dolor variet. de pul. ad Tyr.	4°. 44. H
Pulsus ex dolore qualis. 4°. de cau. pul.	4°. 100. A
Pulsus dolorum in parte prædita sensu. de pul. ad Tyr.	4°. 45. B
Pulsus cum dolore factus quid sequatur. 2°. de loc. affect.	4°. 8. H
Pulsus Dorcadizon qui. comp. pul.	Sp. 66. A
Pulsus Dormientium quo modo differat à pulsu vigilantium. 3°. de cau- sis pulsum.	4°. 97. H
Pulsus Dulcis, & amarus. 3°. de diff. pul.	4°. 62. H

Pulsus Duplus quo modo apparet. de util. resp.	1°. 224. A
Pulsus Durus qui. fin. med. 46. F/ 1°. de dign. pul.	4°. 71. A
Pulsus durities in quo consistat. de pul. ad Tyr.	4°. 43. D
Pulsus durus qualis non putridis. 1°. de diff. feb.	3°. 34. C
Pulsus durum quæ faciant. 1°. de diff. feb. 3°. 34. B/ 1°. de cau. pul. 87. B/ 1°. de præf. ex pul.	4°. 107. F
Pulsus duri causa continens. 1°. de præf. ex pul.	4°. 109. A
cum Pulsibus duris crebritas. 1°. de cau. pul.	4°. 89. D
Pulsus durus cuius proprium. 1°. de diff. feb.	3°. 34. C
Pulsus durities unde in hecticis. 2°. de diff. feb.	3°. 35. E
Pulsus durities nulla apparet in peripneumonia. 5°. de lo. aff.	4°. 29. H
Pulsus duriores peripneumonici cur habeant pleuritici. 4°. de præfa- gitione ex pul.	4°. 120. B
Pulsus durissimus maxime esse non potest. 1°. de dig. pul.	4°. 72. F
Pulsuum solum duo genera violenter tactum ferunt duri, & vehemen- tes. 4°. de dign. pul.	4°. 83. C
Pulsus durus vomitum futurum significat. 3°. de crisi.	4°. 144. D
Pulsus Dysentericorum, & iliacorum. de dyna.	Sp. 35. A
Pulsus quos habent Dyspnea. 4°. de præf. ex pul.	4°. 120. A
Pulsus Ecrhythmus qui. 1°. de pul. diff.	4°. 48. G
Pulsus Elephantiæ qualis. de pul. ad Tyr. 46. D/ 4°. de cau. p. 4°. 103. F	
Pulsus magis Eleuati in humili quam in superbo quo casu essent. de ana- tomia viuo.	Sp. 47. B
Pulsus Epilepticorum qui. comp. pul.	Sp. 65. H
Pulsus Erythoides inflammata qui. 4°. de præf. ex pul.	4°. 121. E
Pulsus Eterorhythmus qui. fin. med. 46. G/ 1°. de pul. diff.	4°. 48. G
Pulsus Eurhythmus qui. 1°. de pul. diff. 4°. 48. G/ comp. pul.	Sp. 65. H
Pulsus quos habeant Excretiones pessimæ. 4°. de præf. ex p.	4°. 122. E
Pulsus Exercitantium se. de pul. ad Tyr.	4°. 44. D
Pulsus ab exercitationibus qui. 3°. de diff. pul.	4°. 61. F
Pulsus mutatio pro exercitationibus. 3°. de cau. pul.	4°. 98. E
Pulsus quales eorum qui Expergiscantur. de pulsibus ad Tyron.	44. C/ 3°. de cau. pul.
Pulsus Facultatis imbecillæ qualis. 1°. de præf. ex pul.	4°. 107. C
Pulsus à debili facultate, & caliditate. 1°. de cau. pul.	4°. 88. G
Pulsus ab imbecilli facultate, & refrigeratione. 1°. de cau. pul.	4°. 88. H
Pulsus infirmæ facultatis, & maioris vsus. 1°. de cau. pul.	4°. 90. E
Pulsuum quem faciat facultas grauata. 4°. de cau. pul.	4°. 103. D
Pulsus facultatis depressæ. de pul. ad Tyr.	4°. 44. F
Pulsus facultatis dissolutæ à penuria. de pul. ad Tyr.	4°. 44. G
Pulsus ex facultate robusta, & deficiente calore. 1°. de ca. pul.	4°. 89. A
Pulsus facultatis concitata qualis. 4°. de cau. pul.	4°. 103. H
Pulsus facultatis ruentis qualis. 4°. de cau. pul.	4°. 103. H
Pulsus Febris est index. de dy.	Sp. 34. A
ex Pulsibus, et urinis febricitantium maxima signa sumuntur. 1°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 94. H
per Pulsus quo modo febres dignoscantur. 3°. de præf. ex pul.	4°. 117. H/ præf. ex p. conf.
Pulsus qui est febris nota qui. de marc.	3°. 46. H
Pulsus februm quid commune habent. 1°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 96. B
in Pulsu febris quælibet habet celeritatem. 3°. de præf. ex pul.	4°. 115. E
Pulsus febricitantium secundum tempus febris qui. comp. pul.	Sp. 65. F
Pulsus principij accessionis qui. 3°. de præf. ex pul.	4°. 118. A/ G
Pulsus principij qualis. de præcogn. ad Posth.	4°. 219. C
Pulsus declinationis optimæ qualis. 3°. de crisi.	4°. 142. E
Pulsus declinationis mortalis qualis. 3°. de crisi.	4°. 142. E
ex Pulsu quo cognoscat febris prima die. 3°. de præf. ex pul.	4°. 118. D
Pulsus ephemeræ qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 33. D/ 3°. de præf. ex pul. 4°. 117. H/ 1°. de arte cur. ad Glauc.	7°. 94. H/ de dyn.
Pulsus ephemeræ ex tristitia, & cupiditate. de dyn.	Sp. 33. H
Pulsus ephemeræ ex iracundia. de dy.	Sp. 33. H
Pulsus in quibus ephemeris sint minores. 1°. de arte cur. ad Gla.	7°. 95. D
Pulsus durus in ephemeris quando. 1°. de diff. feb.	3°. 34. C
Pulsus in sola ephemeræ ad naturalem reuertitur. 1°. de ar. cu. ad G.	7°. 95. A
Pulsus februm lenium, ut ex bubonibus, quales. 2°. de cau. pul.	4°. 91. B
Pulsus februm ex inflammatione inguinum. 1°. de ar. cur. ad Gla.	7°. 95. D
Pulsus in febre ex inguinum dolore quis. de dyn.	Sp. 34. A
Pulsus februm ex adustione quales. 2°. de cau. pul.	4°. 91. B
Pulsus ex frigore qualis. de marc.	3°. 46. H
Pulsus februm ex frigore quales. 2°. de cau. pul.	4°. 91. B
in Pulsu quando non est putredinis sensus cruditaris, nec in urinis in fe- bre ex obstructione. 8°. meth. med.	7°. 52. E

Pulsus februm putridarum. 1°. de differentijs februm. 3°. 34. A/3°. de præfag. ex pul. 4°. 117. H
Pulsus durus in putridis quando. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
Pulsus februm vrentium. de vsu pul. 1°. 227. F
Pulsus februm acutarum, exitialium, & syncopalium. de puls. 4°. 44. G
Pulsus qui in februm magnarum initijs. 2°. de præf. ex pul. 4°. 114. A
Pulsus, & symptoma tertianæ. de typ. 3°. 90. F
Pulsus syncerarum tertianarum quales. 2°. de caus. puls. 4°. 91. B
Pulsus tertianarum. de dynam. Sp. 34. F
Pulsus principij tertianæ. de mor. temp. 3°. 85. G
Pulsus tertianarum in principio, & in progressu. 2°. de crisi. 4°. 134. G
Pulsus augmenti in tertiana. de mor. temp. 3°. 85. H
Pulsus intermissionis febris qualis in tertiana. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
Pulsus in integritate naturali. de mor. temp. 3°. 85. H
Pulsus tertianæ, quartanæ, & quotidianæ differentiæ. de typis. 3°. 91. A/ de dynamidijs. Sp. 34. F
Pulsus synochi qualis. 9°. meth. med. 7°. 56. D
Pulsus habent synocha cõsimilẽ causus, & synochus. de dyn. Sp. 34. B
Pulsus post quartanam qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. B
Pulsus quartanæ febris. de dyna. Sp. 34. F
Pulsus quartanarum in principio, & in processu. 2°. de crisi. 4°. 134. G
Pulsus quartanæ est inæqualis. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. D
Pulsus quotidiana. de dyna. Sp. 34. G
Pulsus pituitosæ febris qualis. 2°. de diff. febr. 3°. 37. A
Pulsus q febris hecticæ. 2°. de præf. ex pul. 113. A/3°. 115. E/117. H/ 4°. 118. F
Pulsus qui in febribus cum cor calidius sit quã vicina frigida. 3°. de præfag. guto. ex pul. 4°. 117. B
Pulsus cū cor frigidius & vicina calidiora. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 117. B
Pulsus Formicans qui fin. med. Isa. 47. A/ de puls. ad Tyron. 4°. 43. G/ 2°. de dig. pul. 4°. 76. A
Pulsus formicans vnde sit. de pul. ad Tyro. 44. G/ 1°. de dif. pul. 4°. 52. B
Pulsus formicans quibus constet fm Galenum. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
Pulsus formicantis pueri, respectu pulsus iuuenis valentis. 2°. de digno- scendis pul. 4°. 75. H
Pulsus formicantes quando prodibunt. 3°. de cau. pul. 4°. 98. G
Pulsus formicantes quæ sequuntur. 3°. de cau. pul. 4°. 99. D
Pulsus formicans exigit tactum exercitatum. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
Pulsus formicinus non facit sentire quietem. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
Pulsus formicino similis tremor. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
a Pulsu Forti in vlceribus, sanguinis profluvij. cõ. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
Pulsus quos faciat Frigus. 1°. de cau. pul. 4°. 88. F
Pulsus quos faciant frigidi affectus. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. D
Pulsus frigefactorum ex iunere. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 107. E
Pulsuum Genera, species, qualitates, et differentiæ idem. 1°. de pulsuum differentijs. 4°. 47. B
Pulsuum genera, & differentias dici negabant quidam. 2°. de differen- tijs pulsuum 4°. 55. B
Pulsus genus quid. 4°. de dif. pul. 4°. 65. F
in Pulsibus genera quæ. 2°. de dif. pul. 4°. 55. C/ comp. pul. Sp. 65. H
Pulsuum genera vniuersalia. 1°. de pul. diff. 4°. 47. C
in Pulsu quid pavoris. 2°. de præfag. ex pul. 4°. 114. A
in Pulsu quid faciat Gracilitas. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. F
Pulsus graciliorum natura. de pul. ad Ty. 44. A/3°. de cau. pul. 4°. 96. C
Pulsus gracilium corpore cum irascuntur. 2°. de cau. pul. 4°. 94. F
Pulsus gracilis qui quadratus euaserit. 3°. de cau. pul. 4°. 98. D
Pulsus Grauis non datur. 3°. de dif. pul. 4°. 60. H
Pulsus grauem, spissum, & sordidum habet homotonus. de dyna. Sp. 34. C
Pulsus Habituum ascutiarum quales. de pul. ad Tyro. 44. D/3°. de causis pul. 4°. 98. D
Pulsus pro temperamentis ascutijs. 3°. de cau. pul. 4°. 98. D
Pulsus Hecticus vnde dicitur. 4°. de cau. pul. 4°. 101. F
Pulsus hecticus qui. de pul. ad Tyro. 43. G/ 4°. 45. D
Pulsus hecticus qualis, & quorum. 4°. de cau. pul. 4°. 101. B
Pulsus hectici. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
Pulsus hectici tabidi. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
Pulsus debilitas vnde in hecticis. 1°. de diff. feb. 3°. 35. E
Pulsus Humidus qui. fin. med. Isa. 46. F
Pulsus Humilis qui. de pul. ad Tyr. 4°. 43. D
Pulsus humilis cause. 2°. de cau. pul. 4°. 93. H
Pulsus humilis quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. G
Pulsus Humor quales. de dyna. Sp. 19. F
Pulsus habentium humores crudos. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. F

Pulsus Hydropicorum in omni specie qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 46. E
Pulsus Ictericorum qualis. de pul. ad Ty. 46. D/4°. de cau. pul. 4°. 103. F
Pulsus Ictus quid. de pul. ad Tyro. 43. E/ 4°. 48. C
Pulsus ictuum interuallum, quies, & contractio idem sunt. de pulsibus ad Tyrones. 4°. 43. E
in Pulsu quo modo cognoscatur ictus. 4°. de dig. pul. 4°. 82. H
in Pulsu ictus, & distentio à tactu sentitur. 1°. de dign. pul. 4°. 71. D
in Pulsu robur ictus in quo consistat. 3°. de dif. pul. 4°. 60. A
in Pulsibus multis cur ictus violentus, et in quibus. 4°. de dig. p. 4°. 82. H
Pulsus qui sequuntur Iecur affectum. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. B
Pulsus Iecoris inflammati qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
Pulsus Iliacorum. de dynam. Sp. 35. A/ R
in Pulsu Iliorum cur fiat delirium in progn. com. 1°. 4°. 195. G/ H
Pulsus in Iliis quid significant in progn. Hipp. com. 1°. 4°. 195. H
Pulsus Imbecillus tactu amittitur. 3°. de dif. pul. 4°. 62. A
Pulsus Impares non sunt inæquales. 2°. de cau. pul. 4°. 91. C
Pulsus Inæqualitas quid. fin. med. Isa. 46. F
in Pulsu inæqualitas collectiua quæ. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
Pulsus inæqualis qui. fin. med. 46. F/ de pul. ad Tyro. 4°. 43. H
Pulsus inæqualis & æqualis non habet mediũ. de pul. ad Tyr. 4°. 43. H
de Pulsu inæquali in crebritate, & raritate rhythmum in diuersis pulsi- bus. 1°. de dif. pul. 4°. 52. D
de Pulsu inæquali in crebritate, & raritate rhythmum in vno pulsu. 1°. de differ. pul. 4°. 52. E
Pulsus inæquales celeritate, & tarditate oriuntur ex qualitate motus. 3°. de dign. pul. 4°. 80. C
Pulsus inæqualis raro ordinatus. de pul. ad Tyr. 4°. 45. F
Pulsu inæquali quot differentiæ sũt tot respirationũ. 1°. de dif. res. 3°. 60. G
in Pulsu inæqualitatis vitalis cõtentiõis differentiæ. 1°. de dif. p. 4°. 51. E
Pulsuum inæqualitatis motus tres differentiæ. 1°. de pul. diff. 4°. 49. G
Pulsus, & respirationis inæqualitates vnde. 1°. de dif. resp. 3°. 60. H
de Pulsuum inæqualium causis. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
Pulsus inæquales quo modo faciant instrumenta. 2°. de cau. pul. 4°. 91. E
de Pulsus vnius inæqualitatis causis. 2°. de cau. pul. 4°. 92. B
de Pulsus vnius inæqualitatis differentijs. 1°. de pul. diff. 4°. 49. E
Pulsus vnius inæqualitatis causa duplex cur lateat. 2°. de præf. 4°. 112. F
in Pulsu omnigena inæqualitas cur. 4°. de loc. aff. 4°. 28. F
Pulsus inæqualitas ex situ arteriæ. 2°. cau. pul. 4°. 93. G
Pulsus inæquales ob facultatis offensionem. 2°. de cau. pul. 4°. 91. H
Pulsus sũt inæquales stomacho grauato, ac morso. 3°. de cri. 4°. 144. E
Pulsus inæquales diuersarum partium in vna distensione. 1°. de pul. 4°. 51. C
Pulsus vnius inæqualitas in quo consistat. de pul. ad Tyr. 4°. 43. F
in Pulsu quæ inæqualium inæqualitatum differentiæ. 1°. de pul. 4°. 49. E
Pulsu cõpositæ inæqualitates in quibus cõsistat. de pul. ad Tyr. 4°. 43. G
Pulsuum inæqualitatum inæqualium in vna parte differentiæ. 1°. de pul- suum diff. 4°. 50. B
Pulsuum in vna parte inæqualiũ tertia differentiæ. 1°. de dif. p. 4°. 50. G
Pulsus inæquales deficientes qui. 1°. de pul. diff. 4°. 49. E
Pulsus inæqualitas est cõis oĩum fluxionũ in pulmone. de præf. 4°. 119. H
in Pulsu inæqualitatis cõ genus quid significet. 4°. de loc. aff. 4°. 28. F
Pulsus inæqualis quid significet, & vnde sit. 1°. de præfag. 4°. 110. C
Pulsus inæqualis quid significet in crisi. 3°. de crisi. 4°. 144. D
inter Pulsus inæquales cur pessimus pulsus intermittens. 1°. de præfag. tione ex pul. 4°. 110. E
Pulsus Inanis qui. fin. med. Isa. 46. F
Pulsus Incorporeus qui. comp. pul. Sp. 65. G
Pulsus infantis qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 96. D
Pulsus in Inflammatis partibus motus non naturalis est. de ijs quæ in medic. fi. com. 3°. 7°. 222. D
Pulsus inflammationis. de pul. ad Tyr. 45. A/2°. de cau. pul. 4°. 100. B
Pulsus partium inflammatarum. 1°. de differ. resp. 3°. 58. F/4°. de causis pulsuum. 4°. 100. D
Pulsus inflammationis diuersarum partium. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. C
Pulsus in toto corpore, & in partibus inflamatis. 4°. de dif. p. 4°. 64. C
a Pulsu habet inditiũ firmũ, & solidũ in inflammationibus iecoris, mem- brane tegentis costas, & talium partium. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
Pulsus diuersus in inflammatione Iecoris, & membranæ costas succin- gentis. 2°. de loc. aff. 4°. 13. D
Pulsus inflammationis marcidæ. de pul. ad Tyr. 4°. 45. E
Pulsus est in magnis inflammationibus in progn. com. 1°. 4°. 195. G
Pulsus in vlceribus inflamatis quid sit, & cur. cõ. 7°. apho. 21°. Ex. 55. D
Pulsus inflammationum omnium cum febre. de pul. ad Tyr. 4°. 45. A
Pulsus Inguinum

Pulsus Inguinum & alarum affectarum. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. F
 in Pulsibus Initiatis quid agendum. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
 Pulsus Innaturales qui. 6°. de decr. Hipp. 1°. 260. G
 Pulsus Innuentes in quo sint genere. 1°. de diff. pul. 4°. 51. E
 Pulsus innuentes qui. de pul. ad Tyro. 4°. 45. D
 Pulsuum innuentium causæ. 2°. de cau. pul. 4°. 93. F
 Pulsus Inordinatus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. F
 Pulsus inordinat°, & ordinat° nō habet mediū. de pul. ad Ty. 4°. 43. H
 Pulsus inordinati causa. 2°. de caus. pul. 4°. 94. H
 Pulsus mollitiei Instrumenti qualis. 1°. de caus. pul. 4°. 89. C
 Pulsus duritiei instrumenti qualis. 1°. de caus. pul. 4°. 89. C
 Pulsus Intercidens qui. fin. med. Isa. 46. H/comp. pul. Sp. 66. A
 Pulsus Intercurrens qui. 1°. de pul. diff. 4°. 49. E
 Pulsus intercurrentes in quo fiat. 1°. de præf. ex pul. 4°. III. B
 Pulsus intercurrentes quid significant. 1°. de præf. ex pul. 4°. III. A
 Pulsus Intermittens qui. fin. med. Isa. 46. H/1°. de pul. diff. 4°. 49. E
 Pulsuum intermittentium differentiæ. 2°. de cau. pul. 4°. 92. A
 Pulsus intermittens cui proprius. 4°. de caus. pul. 4°. 102. A
 Pulsus intermittens in vno quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. III. E
 Pulsus intermittentes in pueris nō periculosi. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. F
 Pulsus intermittentes in iuuenibus piculosi. 1°. de præf. ex pul. 4°. 110. F
 Pulsus intermittentes in senio non perniciosi. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. F
 Pulsus intermittentes perniciosissimi. 1°. de præf. ex pul. 4°. III. A
 Pulsus intermittēs cur inter in æquales pessimus. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. F
 ad Pulsuum intermittētē quō sequatur mors. 1°. de præf. ex p. 4°. 110. H
 Pulsus interrupti motus differentiæ. 1°. de pul. diff. 4°. 51. D
 Pulsus interuallum quid. de pul. ad Tyro. 4°. 43. E
 Pulsus motus comparatio ad Iram. 6°. de dec. Hip. 1°. 260. H
 Pulsus iratorum qui. 2°. de symptomat. cau. 3°. 23. D/ de pul. ad Tyro. 44. H/3°. de diff. pul. 61. F/2°. de cau. pul. 91. D/94. C/4°. 4°. 99. F
 Pulsus iratorum altus. 2°. de cau. pul. 4°. 94. D
 Pulsus qui sequant in ira, & exercitationibus. 1°. de cau. pul. 4°. 87. H
 Pulsus reprimētis iram. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. A
 ex Pulsibus signa Iudicationis non posuit Hipp. 3°. de cri. 4°. 144. E
 quo Pulsu iudicetur iudicatio optima. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. B
 ex Pulsu quomodo cognoscatur iudicatio ex profusio sanguinis nariū. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. F
 ex Pulsu iudicatio futura per abscessum quomodo cognoscatur. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. E
 Pulsus iuuenum qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 96. D
 Pulsus iuuenis valentis respectu fornicariis pueri. 2°. de dign. 4°. 75. H
 Pulsus iuuenis currentis qualis. 1°. de præf. ex pul. 4°. III. D
 Pulsus eorum qui ex Labore sudantes deficiunt, & frigescent, qui. de dy namidijs. Sp. 34. H
 Pulsuum habet maiorem, & lassorem qui nimia fatigatione fuerint lassī. de dynamidijs. Sp. 34. A
 Pulsus letitiæ qui. de pul. ad Tyro. 44. H/4°. de caus. pul. 4°. 99. G
 Pulsus Languidus qui. 3°. de diff. pul. 4°. 62. A
 Pulsus languidus nunquam altus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. A
 Pulsus languidus vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. H
 Pulsus languidi causa continens. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus languidi causa continēs est causa infirma. 1°. de caus. pul. 4°. 88. C
 Pulsus languidus immotus videtur premendo. 1°. de dign. pul. 4°. 71. A
 Pulsus languidi sensum fugiunt cum premuntur. 1°. de digno. p. 4°. 72. E
 Pulsus Latus qui. de pul. ad Tyro. 43. D/H/2°. de diff. pul. 55. H/3°. de digno. pul. 4°. 80. E
 Pulsus latus quomodo fiat. 3°. de digno. pul. 4°. 81. C
 Pulsus lati causæ. 2°. de cau. pul. 93. H/ 4°. 94. F
 Pulsus latus humilis quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. F
 Pulsus latior in carpo quid significet. 2°. de præf. ex pul. 4°. 113. G
 Pulsus Letbargicorum qualis de pul. ad Tyron. 45. F/1°. de digno. pul. 71. A/3°. 80. D/4°. de cau. pul. 101. H/4°. de præf. ex p. 4°. 121. A/comp. pul. Sp. 65. G
 Pulsus Lienis inflammati qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus Longus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D/H/2°. de differ. pul. 55. H/3°. de digno. pul. 4°. 80. E
 Pulsus longos habent graciles. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B
 Pulsus longitudo optima quæ. 3°. de dign. pul. 4°. 80. G
 Pulsus longi causæ. 2°. de cau. pul. 93. H/ 4°. 94. G
 Pulsus longus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. D
 Pulsus longus, & latus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B
 Pulsus longior effectus, & latior qd signet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B

Pulsus longus, & altus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. D
 Pulsus longus, & humilis quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. C
 Pulsus longus, angustus, & altus quid signet. 1°. de præf. ex p. 4°. 106. E
 Pulsus longus, & angustus quid significet. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. E
 Pulsus longus, angustus, et humilis quid signet. 1°. de præf. ex p. 4°. 106. F
 Pulsus longus, angustus, humilis i longis morbis. 1°. de præf. ex p. 4°. 107. E
 Pulsus Magni nomen ab omnibus probatur. 1°. de pul. diff. 4°. 47. H
 Pulsus magnus quot dicitur modis. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. D
 Pulsus magnus qui. fin. med. Isa. 46. E/ de pul. ad Tyro. 43. D/G/1°. de digno. pul. 71. A/2°. de cau. pul. 94. D/1°. de præf. agitione ex pulsi- sibus. 4°. 106. D/comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus magnus à quibus causis fiat. 1°. de caus. pul. 88. D/1°. de præf. agi- tione ex pulsibus. 4°. 104. F
 Pulsus magni sunt proprii validarum virium. 3°. de cau. pul. 4°. 95. G
 Pulsus magni, celerisq, causa. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. C
 Pulsus magnos, & celeres facit vsus. 1°. de cau. pul. 4°. 90. H
 Pulsus magnus ob instrumentum vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. C
 Pulsus magnus quomodo ob iram. 1°. de præf. ex pul. 4°. 104. H
 Pulsuum habet magnum inflammatio. de tum. prat. nat. 3°. 84. A
 Pulsus magnus ex multo interuallo, patiēte cerebro. c. 4°. a. 50°. Ex. 33. C
 Pulsus magnus quo modo cognoscitur. 4°. de dig. pul. 4°. 83. B
 Pulsus magnus languidus quo modo cognoscatur. 3°. de dig. pul. 4°. 81. H
 Pulsus magnus quid significet in crisi. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsus maiores, celeriores, & crebriores vnde. 2°. de cau. pul. 4°. 91. C
 Pulsuum iustum maiorem habentis ægri casus. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. E
 Pulsus uarij si Manus sit prona vel supina. 1°. de digno. pul. 4°. 74. B
 Pulsus Marcentiū qualis. de pul. ad Tyro. 45. D/4°. de caus. 4°. 101. C
 Pulsus Maximi à quibus fiant. 1°. de cau. pul. 4°. 87. E
 Pulsus affectus ex phrenitide, & lethargo quem nos vocamus malum Mazuchi. 4°. de cau. pul. 4°. 102. C
 Pulsus mazuchi morbi deprehenditur. de pul. ad Tyro. 4°. 45. H
 Pulsus auctus à Medicamento quomodo cognoscitur, & quomodo diffe- rat ab accessione. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. B
 Pulsus Medij qui. fin. med. Isa. 46. E/F
 Pulsus medi° iter vehemētē, et lāguidū ē naturalis. 1°. de ca. p. 4°. 87. G
 Pulsus Minimi vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 90. B
 Pulsus minimus intermittens, & deficiens vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. H
 Pulsus minor solito vnde. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. F
 Pulsus minor à quibus fiat causis. 1°. de præf. ex pul. 4°. 107. C
 Pulsus Moderatus est prior immoderato intelligentia, & cognitione. 3°. de digno. pul. 4°. 79. F
 Pulsus moderatæ naturæ qualis. 2°. de digno. pul. 4°. 78. B
 Pulsus moderatus solus naturalis est. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus moderatos habent quadrati. 1°. de præf. ex pul. 4°. 106. B
 Pulsus moderatus simpliciter quid significet. 1°. de præf. ex p. 4°. 106. G
 Pulsus Mollis qui. fin. med. Isa. 46. F/ de pul. ad Tyro. 4°. 43. H
 Pulsus mollitudo in quo consistat. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D
 Pulsus mollis vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 87. B
 Pulsus molles vnde ob œdemata. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. A
 Pulsuum cur emolliant œdemata. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. A
 cū Pulsibus mollibus raritas. 1°. de cau. pul. 4°. 89. D
 Pulsus mollis causā continens. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus mollis causæ præcedētēs, & externæ. 1°. de præf. ex p. 4°. 109. D
 Pulsus mollis nūquam fit ex Thoracis, vel Iocinoris tumore. 4°. de præ- sagitione ex pulsibus. 4°. 120. B
 Pulsus mollis, & vndosus sudorem significat. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsus mollissimus periculosus perinde vt durissimus. 1°. de præf. agitione ex pulsibus. 4°. III. D
 de Pulsus Motu sentit Galenus cum Athenæo. 4°. de dif. pul. 4°. 69. A
 Pulsus motus videtur voluntarius. fin. med. Isa. 44. H
 Pulsus à quo moueatur. 1°. de cau. pul. 4°. 86. H
 Pulsus ex contrarijs pariibus constitutus geminum motum habet sem- per. 1°. de pul. differt. 4°. 47. C
 Pulsus Mulierum qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
 Pulsus Muris modo qui comp. pul. Sp. 66. A
 Pulsuum minus intēdūt, & indurant Musculi affecti. 5°. de l. af. 4°. 29. H
 Pulsus triplex Mutatio. de pul. ad Tyro. 4°. 43. H
 Pulsus per quot causas mutetur. de san. tu. 2°. 75. A
 ad Pulsus mutantes causas tria consideranda instrumentum, vsus, & facultas. 3°. de præf. ex pul. 4°. 118. A
 Pulsuum mutatio animi perturbatio. in progno. com. 1°. 4°. 192. B
 Pulsus mutatio quæ est diuturna, quæ non. 1°. de præf. ex pul. 4°. 104. H

Pulsus quo modo mutetur colore acuto, et diminuto. 2°. de sa. t. 2°. 75. A
 Pulsus mutatio per accidens quæ. 2°. de dign. puls. 4°. 77. C
 Pulsus mutati euacuationis terminum obtinet. 4. ven. se. adu. Era. 6°. 7. H
 Pulsus Myrmechizon qui. de comp. puls. Sp. 66. B
 Pulsus Myurus qui. fin. med. Isa. 46. H/1°. de puls. diff. 4°. 49. D
 Pulsus Naturales qui. 1°. de cau. puls. 4°. 87. F
 Pulsus naturales sunt medij inter excessus. 1°. de cau. puls. 4°. 89. G
 Pulsus naturalis est solus moderatus. 1°. de præf. ex puls. 4°. 109. A
 Pulsus proprius natura considerandus non quem sciamus. 2°. de digno-
 tione pulsuum. 4°. 77. A
 Pulsus natui cognitio necessaria est ad pulsus noscendos. 2°. de præfag.
 ex puls. 4°. 113. H
 Pulsus naturalis est regula Polycleti. 2°. de cau. puls. 4°. 94. B
 Pulsus naturaliter quomodo debeat comparari. 1°. de cau. puls. 4°. 87. H
 Pulsus naturalis nota. 2°. de cau. puls. 4°. 94. A
 Pulsus quando natura aggreditur eicere id quod corpus ledit. de præ-
 cognitione ad Posth. 4°. 215. D
 Pulsus Nephriticorum. de dyna. Sp. 35. C
 Pulsus Nervosarum partium. de puls. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus aut paruos, aut nullos faciunt partes nervosæ. 4°. de pñ. 4°. 121. F
 Pulsus Obliquatus qui. fin. med. Isa. 46. G
 Pulsus Obscurus qui. fin. med. Isa. 46. F
 ex Pulsu quomodo cognoscatur Obstructio membri principalis. 1°. de ar-
 te cura. ad Glauconem. 7°. 99. F
 Pulsus Oedematis qui. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. B
 Pulsus oedematum diuersarum partium. 4°. de præf. ex pul. 4°. 121. C
 Pulsus Opisthotomicorum, & emprosthotomicorum. de dyna. Sp. 35. D
 Pulsus ex Oppletionione qui. de frac. com. 3°. 7°. 243. D
 Pulsuum Opera quomodo distinguenda. 3°. de diff. pul. 4°. 61. A
 Pulsus Ordo qui. fin. med. Isa. 46. F
 Pulsus ordinatus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 43. H
 Pulsus ordinatus, et inordinatus non habet mediū. de pul. ad Ty. 4°. 43. H
 Pulsus ordinati causa. 2°. de cau. puls. 4°. 94. H
 Pulsus ordo & perturbatio. de puls. ad Tyro. 4°. 43. F
 Pulsus ordo & perturbatio ordinis quot fiat modis. 1°. de diff. p. 4°. 48. H
 Pulsus ordo, & perturbatio quid significant. 2°. de præf. 4°. 114. C
 Pulsus perturbatio ordinis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. F
 Pulsus ordinis priuatio. fin. med. Isa. 46. F
 Pulsus ordine carens. fin. med. Isa. 46. F
 Pulsus Orthopneæ qualis. de pul. ad Tyr. 46. B/4°. de cau. p. 4°. 103. A
 Pulsus tenet mitiorem Paracmasiticus in secundo vel tertio die cum de-
 clinatione quam homotomus, & acmasiticus, quamuis in principio ve-
 hemens fuerit. de dyna. Sp. 34. C
 Pulsus Paralyticorum qualis. de pul. ad Tyr. 46. A/4°. de cau. 4°. 102. G
 Pulsus Pararrhythmus qui. 1°. de pul. diff. 4°. 48. G/cōp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus Parui nomen ab omnibus probatur. 1°. de pul. diff. 4°. 47. B
 Pulsus paruus qui. fin. med. Isa. 46. E/de pul. ad Tyro. 4°. 43. D
 de Pulsuum commutatione in paruitate. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. F
 Pulsus paruos habent mulieres, tamē habent arterias molles. 3°. de cau-
 sis pulsuum. 4°. 95. H
 Pulsus paruitas unde proueniat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. F
 Pulsus paruus ob instrumentum unde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. C
 Pulsus paruus est creber. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 109. C
 Pulsus parui sunt pueris. 2°. de digno. pul. 4°. 77. E
 Pulsus parui tardi, & crebri unde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. G/H
 Pulsus nullus paruus pot in partes duas diffecari. 2°. de cau. p. 4°. 92. C
 Pulsus parui, & imbecilli quo debeant tangi. 3°. de digno. pul. 4°. 80. H
 Pulsus paruum cur habent crassi. 1°. de digno. pul. 4°. 74. A
 Pulsus Peripneumaticus raro dicrotus. 4°. de cau. pul. 4°. 102. B
 Pulsus Peripneumonicorum. de pul. ad Tyro. 45. A, F/4°. de causis pul. 100. H/4°. 101. F/de dyna. Sp. 35. A
 Pulsus in Pede unde sit. 3°. de ana. adm. 1°. 79. D
 Pulsus Pessimi qui, & eorum inter se ordo. 1°. de præf. ex pul. 4°. 111. D
 Pulsuum pessimus primo est languidissimus, tardissimus, rarissimus, de-
 inde minimus, mollissimus, durissimus, Tertio creberrimus. 2°. de
 præfag. ex pul. 4°. 111. D
 Pulsus Pestilentia maxima tempore Galeni. 3°. de præfag. ex p. 4°. 115. D
 Pulsus Phreniticorum qualis de pul. ad Tyro. 4°. 45. G/cōp. pul. Sp. 65. G
 Pulsus phreniticorum rarissime vndosus. 4°. de cau. pul. 4°. 102. B
 Pulsus Phthisicorum qualis. de pul. ad Tyr. 45. E/4°. de cau. p. 4°. 101. C
 Pulsus Pituitæ. de mul. 3°. 82. A/de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. F
 Pulsus abundantis pituitæ qui. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 121. A

de Pulsu Pleno, & vacuo. 4°. de dign. puls. 4°. 83. F
 de Pulsu pleno secundum Galenum. 4°. de dign. pul. 4°. 85. D
 Pulsus plenus qui. fin. med. Isa. 46. E/1°. de pul. diff. 48. E/4°. de digno. 4°. 85. H
 Pulsus plenus, & humidus a sanguine fit. de dyna. Sp. 19. F
 Pulsus cur alteretur in Pleuritide. de const. ar. Isa. 40. E
 Pulsus Pleuriticorum qualis. de pul. ad Tyro. 45. A/B/4°. de caus. pul. 4°. 100. F/de dyna. 34. H/comp. puls. Sp. 65. G
 Pulsus post prandium rarior. de vsu pul. 1°. 227. G
 Pulsus præfocationis qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 46. C
 Pulsus Prægnantium qui. de pul. ad Tyr. 44. C/3°. de cau. pul. 4°. 97. D
 ex Pulsibus Præfagia unde. 2°. de dign. pul. 1°. 77. F
 ex Pulsu quo modo maxime præfagimus. de vsu pul. 1°. 227. E
 ex Pulsu pñciti, ut ex curuis, et nigris vnguibus mors. 4. vsu pñ. 227. E
 ex Pulsibus præfagiorum liber præcedit librū prognosticorum. in pro-
 gnost. commen. 1°. 4°. 191. H
 de Pulsus præfagitione cum librum fecit Galenus pestilentia adhuc vi-
 gebat. 3°. de præfag. ex pul. 4°. 116. H
 Pulsus Pressionis prauæ. 4°. de cau. pul. 4°. 103. H
 Pulsus Priuatio quid. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. A
 Pulsus priuatio unde proueniat. 1°. de symp. cau. 3°. 18. F
 Pulsu quomodo priuatis crura, & brachia. de vsu pul. 1°. 227. D
 Pulsu adempto non adimitur motus, & sensus. de vsu pul. 1°. 227. D
 Pulsus Profluuiorum sanguinis qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Pulsus Profluuiorum mensium qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Pulsus profluuiorum validorum ventris qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 44. H
 Pulsus Profundus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D/H
 Pulsus puerorum nuper genitorum qualis. comp. pul. Sp. 65. D
 Pulsus pueri qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 96. D
 Pulsus cum pulmo calefacit cor. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 119. G
 Pulsus pulmonis sicci qui. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 119. H
 Pulsus humidi pulmonis. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 119. H
 Pulsus quem habet pulmo in diuersis morbis. 3°. de præf. ex pul. 4°. 116. C
 Pulsus destillationis in pulmone. 4°. de præfag. ex pul. 4°. 119. H
 ex Pulsu, vrina, & calore cognoscitur Putredo an sit in succis. 10°. me-
 thodi medendi. 7°. 63. D
 Pulsus Quies quid. de puls. ad Tyro. 4°. 43. E
 Pulsus quies ictuum interuallum, & contractio idē sunt. de pul. 4°. 43. E
 in Pulsu duplex quies, & quo modo. 1°. de pul. diff. 4°. 47. C
 in Pulsu quiete sunt partes per accidens. 1°. de dig. pul. 4°. 74. F
 in Pulsu, quiete tres differentie sunt rarus, creber, & medius. 1°. de dif-
 fer. pulsuum ad Tyrones. 4°. 48. F
 in Pulsu quies sentitur. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Pulsus quies supra tactu percipitur. 1°. de pul. diff. 4°. 48. F
 Pulsus quies infera non sentitur. 1°. de pul. diff. 4°. 48. F
 Pulsus quies externa quomodo sentitur. 1°. de digno. puls. 4°. 74. F
 Pulsus quies interna quomodo cognoscatur. 1°. de dign. pul. 4°. 74. F
 Pulsuum quies quæ longa, & quæ brevis. 1°. de præf. ex pul. 4°. 110. G
 Pulsus rarus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 43. E
 Pulsus rarus, & tardum efficit tristitia. de ana. vii. Sp. 47. A
 Pulsus rariore, tardiore, ac minore habet algētes. de vsu pul. 1°. 227. F
 Pulsus rari peritiosi qui. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 111. A
 Pulsus raritas, & crebritas quid significant. 1°. de præf. ex p. 4°. 109. H
 Pulsus raritas quibus grauis. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 110. G
 Pulsus raritas nunquam vacat periculo. 1°. de præf. ex pul. 4°. 111. C
 Pulsus Reciproci decurrati qui. 1°. de pul. diff. 4°. 49. D
 Pulsus Reciproci deficientes qui. 1°. de pul. diff. 4°. 49. F
 Pulsus Recurrens qui. fin. med. Isa. 46. H
 Pulsus eius qui Refrigeratur quo mutetur. 1°. de præf. ex pul. 4°. 105. H
 Pulsus vari diuersarum Regionum. de puls. ad Tyro. 4°. 44. C
 Pulsuum mutatio ex regionibus, & statibus. 3°. de cau. pul. 4°. 97. D
 Pulsus Remissio in quo consistat. de pul. ad Tyro. 4°. 43. D
 Pulsus eorum qui Renibus patiuntur. de dyna. Sp. 35. B
 Pulsus renum inflammatorum qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus Repletionis immodicæ. de vsu pulsuum. 1°. 227. F
 Pulsus retracti ac inordinati quo luna aspectu fiant. de decu. progn. ex
 mathematica scientia. Sp. 12. G
 Pulsus retracti fiunt Luna in coniunctione solis, Saturno in tetragono:
 de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 13. A
 in Pulsibus Rhythmi quid significant. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 113. B
 in Pulsu quid sit rhythmus. 1°. de pul. diff. 4°. 48. D
 de Pulsuum rhythmis egit abūde Herophilus. 1°. de præf. ex. 4°. 110. B
 in Pulsu

in Pulsu rhytmorum differentia. 1°. de pul. diff. 4°. 48. G
 in Pulsibus solis vehemens rhytmus nescitur. 3°. de dig. p. 4°. 82. A
 in Pulsibus rhytmorum mutatorum causa. 2°. de caus. pul. 4°. 95. A
 Pulsus sanguinis. de mult. 3°. 82. A / de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Pulsus sanguis. de mul. 3°. 82. A / de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. E
 Pulsus quem faciat sanguinis copia. 2°. de cau. pul. 4°. 91. G
 Pulsus quem faciat sanguis in arterijs quadoque crassus, & lentus. 2°. de causis pulsuum. 4°. 91. G
 Pulsus tangendus dum sanguis mittitur. de cur. ratione per sang. missio nem. 6°. 19. B / præs. exper. conf. Sp. 77. H
 Pulsus quos faciat Scyrrhus. 2°. de cau. pul. 4°. 91. F
 Pulsus scyrrhorum diuersarum partium. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. C
 Pulsus Senioris qualis. 3°. de cau. pul. 4°. 96. D
 Pulsus senum quibus constet temporibus. comp. puls. Sp. 65. E
 Pulsus Septi transuersi affecti. 4°. de præs. ex pul. 4°. 120. B
 Pulsus ferrans. de puls. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus ferrantis proprius pleuriticorum. de puls. ad Tyro. 4°. 45. C
 Pulsus Siccus qui. fin. med. Isa. 46. F
 in Pulsibus Systole quid. de vsu puls. 1°. 229. D
 Pulsuum mutatio ex Somno. 3°. de cau. pul. 4°. 97. H
 Pulsus in somnis. in progn. Hipp. com. 1°. 4°. 192. A
 Pulsus soporum profundorum qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. F
 Pulsus soporis ex imbecillitate. in 3°. de morb. pul. com. 1°. 3°. 131. H
 Pulsus cum Spasmo qui. comp. puls. Sp. 65. H
 Pulsus spissus est qui continue per eundem locum deuenit. cō. puls. Sp. 65. H
 Pulsus Status quales. 1°. de diff. resp. 3°. 58. D
 Pulsus stomachi affecti qualis. de pul. ad Ty. 46. C / 4°. de cau. 4°. 103. C
 Pulsus stomachicorum affectuum. 2°. de digno. puls. 4°. 76. A
 Pulsus Stupidus significat dispositionem esse in nervis musculi, et ad pa ralysem tendit. 2°. de locis affectis. 4°. 8. H
 Pulsus Sudoris qui. præs. exper. conf. Sp. 77. F
 Pulsus Suppuratorum qualis. de pulsibus ad Tyrones. 45. D / 4°. de cau sis pulsuum. 4°. 101. A
 Pulsuum symptomata manifestant morbos. de const. ar. Isa. 40. H
 de Pulsu Synanchicorum. de dyna. Sp. 34. G
 ex Pulsu quo modo cognoscatur Syncopa. 4°. de cau. pul. 4°. 102. C
 Pulsus quem habet syncopa. 4°. de cau. puls. 4°. 100. H
 Pulsus habentium Syncopem cum cruditate. 12°. met. me. 7°. 35. E
 Pulsus syncopis cardiacæ. de pul. ad Tyro. 4°. 44. H
 Pulsus syncopis ex corde, vel stomacho. de puls. ad Tyro. 4°. 45. E
 ex Pulsu quo cognoscatur syncopis periculum. 4°. de præs. 4°. 122. E
 Pulsus Tardus quid sit. 2°. de digno. pul. 75. B / 3°. 4°. 79. G
 Pulsus tardi qui, & vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 88. E
 Pulsus tardus, & diuturnus differunt. 1°. de caus. pul. 4°. 88. C
 Pulsus tarditas ad qua pertinet. de puls. ad Tyro. 4°. 43. D
 Pulsus tardi, parui, & crebri, vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. H
 Pulsus tarditas quid significet. 1°. de præs. ex pul. 4°. 109. E
 Pulsus tardior frigidus etiam etiam declarat. 1°. de pfa. ex pul. 4°. 108. D
 Pulsus tardus, & segnis fit a cholera nigra. de dyna. Sp. 19. F
 Pulsus tardissimi, languidissimi, & minimi vnde. 1°. de præs. ex. 4°. 110. H
 Pulsu tardo securior est pulsus velox. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 111. D
 in Pulsu quid faciat Tempus. 2°. de dig. pul. 4°. 75. A
 Pulsus temporum anni quo modo varient. de pul. ad Tyro. 4°. 44. B
 Pulsus diuersarum partium anni. 2°. de digno. pul. 4°. 78. E
 Pulsus oēs non afficiuntur ab anni temporibus. 2°. de dign. pul. 4°. 78. F
 Pulsuum mutatio pro temporibus anni. 3°. de cau. pul. 4°. 97. A
 Pulsus in temporum arterijs cum dolore maximo est motus non natura lis. de ijs qua in med. fi. com. 7°. 7°. 222. D
 in Pulsibus Temporum vinum euitandū. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 95. F
 Pulsus Tenuior asper percutiens a cholera rubra fit. de dyn. Sp. 19. F
 Pulsus Testium affectorum. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 121. E
 Pulsus affectus Thoracis qui. 4°. de præsag. ex pul. 4°. 120. B
 Pulsus Timentium qui. 2°. de symp. cau. 3°. 23. D / de pul. ad Tyro. 44. H / 2°. de cau. pul. 91. D / 4°. 4°. 99. H
 Pulsus Tremulus quando appareat. 2°. de præsag. ex pul. 4°. 114. B
 Pulsus tremulus quid significet. 2°. de præs. ex pul. 4°. 114. B
 Pulsus Tristitie qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 99. H
 Pulsus turgidus qui. 1°. de digno. pul. 4°. 71. A
 Pulsus Tympanitis qualis. 4°. de cau. pul. 4°. 103. E
 Pulsus Vacuus qui. 1°. de pul. diff. 48. B / 4°. de digno. pul. 4°. 84. E
 Pulsus vacuus, & plenus qui. 3°. de diff. pul. 4°. 62. D
 de Pulsu vehementi, & languido. 4°. de dign. pul. 4°. 84. F

Pulsus vehementia nomina antiquorum. 3°. de diff. pul. 4°. 59. G
 Pulsus vehemens qui dicatur a varijs. de pul. disse. 4°. 46. D
 Pulsus vehemens qui. fin. med. Isa. 46. F / de puls. ad Tyro. 43. H / 1°. de di gno. pul. 71. A / 3°. de diff. pul. 4°. 61. H
 Pulsus vehementia in quo consistat. de puls. ad Tyro. 4°. 43. D
 in Pulsibus vehementibus percipimus motus initium, sed non quanti tatem. 3°. de digno. pul. 4°. 81. G
 Pulsus vehemens causa secundum antiquos quæ. 3°. de diff. pul. 4°. 59. H
 Pulsus vehementissimi, & maximi vnde. 1°. de cau. pul. 4°. 89. A
 Pulsus vehemens causa continens. 1°. de præs. ex pul. 4°. 109. A
 Pulsus vehemens cā continens est facultas valens. 1°. de cau. 4°. 88. C
 Pulsus vehemens quo modo cognoscitur. 3°. de diff. pul. 60. E / 4°. 62. A
 Pulsus vehemens cognoscitur premendo. 1°. de dig. pul. 4°. 70. H
 Pulsus vehementes soli premi. debent. 3°. de dig. pul. 4°. 81. B
 Pulsus vehementes violenter tactum feriunt. 4°. de dig. pul. 4°. 83. C
 in Pulsu vehementia requiritur ut tactu repellat. 4°. de dig. pul. 4°. 83. C
 Pulsus vehementes habent contractionem sensibilem. 1°. de dig. p. 4°. 72. E
 Pulsus vehementem, & magnum qui habent. 1°. de dig. pul. 4°. 73. A
 Pulsus vehementem, & insignem habent graciles. 1°. de dign. 4°. 74. B
 Pulsus p bonas indicationes sunt vehementes. 4°. de caus. pul. 4°. 99. G
 Pulsus vehemens cum humiditate quomodo fiat. 3°. de diff. pul. 4°. 61. E
 Pulsus Velox est qui in paruo tpe longitudinem explet. cōp. pul. Sp. 65. H
 in Pulsu velocitatis, & spissitudinis differentia. comp. pul. Sp. 65. H
 Pulsus velox vnde fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 57. E
 Pulsus velox Securius tardo. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 113. C
 Pulsus Ventriculi inflammati qualis. de pul. ad Tyro. 4°. 45. A
 Pulsus ventriculi affecti. 4°. de præs. ex pul. 4°. 120. D
 Pulsus affectorum locorum nutritionis dempto ventriculo. 4°. de præsag itione ex pulsibus. 4°. 120. E
 Pulsus eorum qui Veratrum sumpserunt. de pulsibus ad Tyron. 46. D / 4°. de causis pulsuum. 4°. 103. G
 de Pulsu Vermiculante. 1°. de diff. puls. 4°. 51. H
 Pulsus vermiculans qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. G / cōp. pul. Sp. 66. B
 Pulsus vermiculans qui, & vnde sit. de puls. ad Tyro. 4°. 44. H
 Pulsus vermiculatis, & vndosi differentia, & cause. 2°. de cau. 4°. 93. C
 Pulsus vermiculans ceteris tardior. 2°. de dign. puls. 4°. 76. A
 Pulsus vermiculans quomodo fiat. de puls. ad Tyro. 4°. 46. D
 Pulsus vermiculantes vnde. 2°. de præs. ex pul. 4°. 113. A
 Pulsus vermiculantes quæ sequuntur. 3°. de cau. p. 99. D / 4°. 4°. 103. D
 Pulsus vermiculans quid significet. 2°. de præs. ex pul. 4°. 112. G
 Pulsus Vesicæ inflammata qualis. de puls. ad Tyro. 4°. 45. A
 de Pulsu Vibrato. 1°. de diff. pul. 4°. 52. C
 Pulsus vibratus cur violenter feriat. 4°. de dign. puls. 4°. 83. C
 Pulsuum vibratorum causa. 2°. de cau. pul. 4°. 92. G
 Pulsus vibratus dicrotus vnde. 3°. de præsag. ex pul. 4°. 116. A
 Pulsus vibratus quid significet. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 108. A
 Pulsus carens vibratione quid significet. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 108. A
 Pulsus dura vibratione longior, angustior, & humilior quid significet. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 108. A
 Pulsus Vigentem, & sordidum sine intermissione habet Acmaisticus. de dynamidijs. Sp. 34. C
 a Pulsu Vigilantium quo modo differat pulsus dormientium. 3°. de cau sis pulsuum. 4°. 97. H / de ana. vii. Sp. 45. H
 Pulsus quales faciat Vindicta cupiditas. 2°. de cau. pul. 4°. 91. D
 Pulsus potus Vini qui. de pul. ad Tyro. 4°. 44. E
 Pulsus qui sequatur vino potato. 1°. de caus. puls. 4°. 87. H
 Pulsuum mutatio ex vino qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 99. C
 Pulsus quos faciat vini intempestius potus. 1°. de dign. puls. 4°. 73. C
 Pulsus quem facit a vino noxa. 1°. de præsag. ex pul. 4°. 107. G
 Pulsus Virorum qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
 Pulsus virorum respectu mulierum. de pul. ad Tyro. 4°. 44. A
 de Pulsu Vndoso. 1°. de diff. puls. 4°. 51. H
 Pulsus vndosus qui. de pul. ad Tyro. 4°. 43. G
 Pulsus vndosi, & vermiculatis differentia, et cā. 2°. de cau. pul. 4°. 93. C
 Pulsus vndosus qui morbi habeant. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 112. G
 Pulsus vndosi vnde. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 113. A
 Pulsus vndosus quid significet. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 112. G
 Pulsus vndosus, & mollis sudorem significat. 3°. de crisi. 4°. 144. D
 Pulsus Vfus qui. de vsu puls. 229. G / 4°. de differ. puls. 65. E / F / 1°. de præsagitatione ex pulsibus. 4°. 104. E
 Pulsuum, & respirationis vsu eundem esse putant omnes medici, & philosophi. de vsu puls. 1°. 227. D

Pulsus, & respirationis quod non idem usus. de usu puls. 1^a. 227.D
Pulsus Vteri suffocati qualis. 4°. de cau. puls. 4^a. 103.B
Pulsus Vteri suffocati quem vocent Græci. 3°. de diff. pul. 4^a. 62.D
PULVICULA Athera dicitur. 14°. met. me. 7^a. 90.F
PULVERIZARI debent adstringentia cur, & quo modo. 2°. de comp. me. per genera. 5^a. 225.C
Pulverizata, & malaxata cum melle chamæmeli quis dabit ad dolorem ventris, & remanet propter humores frigidos. de med. exp. Sp. 106.D
PULVERULENTA urina, & maxime si frigus, & lippitudo oculorum fuerit, & caligo, & superiores partes in sudorem veniant venturum spasmodum denuntiat. de dyna. Sp. 34.D
in Pulvillum redigi quid sit. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 152.D
PULVINO magis quam canali tibia collocanda. de fra. c. 2°. 7^a. 239.B
PULVERE alto utebantur in palestra. 2°. de san. tu. 2^a. 74.E
Pulvere quando utendum temperato. 2°. de san. tu. 2^a. 76.B
Pulvere qui utuntur lauari debent. 2°. de san. tu. 2^a. 76.B
Pulvere Athletæ suffocati. 11°. de usu par. 1^a. 188.E
Pulveris quo antiquitus utebantur differentiæ. 5°. de san. tu. 2^a. 90.D
Pulvis habet vim emplasticam, refrigeratorem, et percussoriam. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 60.A
ex Pulvere contingunt asperitates. de caus. mor. 3^a. 9.C
Pulvis ab aliquo animali edi non potest. 4°. de comp. me. fac. 5^a. 30.C
Pulvis ad cancerum. de dynamidijs. 30. G. Sp. 31.A
Pulvis Cicicus vilis est ad pingues homines attenuandos, curat leprosos hermafros, pruriginosos, scabiosos, hoc si quis usus fuerit podagrico, vel arthritico, vel alio dolore non molestabitur. de dyna. Sp. 30.B
Pulvis Gariophylorum confert debilitati virtutis digestivæ. de medicinis expertis. Sp. 106.E
Pulvis Ireos cum mulsâ vomitum facit. de cathart. Sp. 95.C
Pulvis pro Mensibus ciendis debet esse tenuissimus. de curandi ratione per sangu. miss. 6^a. 20.F
Pulvis Nivrosus extenuat. 5°. de san. tu. 2^a. 90.D
Pulvis Pinguis qui. 5°. de san. tu. 2^a. 90.D
Pulvis supra folia Platani arteriam offendit, & omnes sensus. 8°. de simp. me. facult. 5^a. 58.G
Pulvis Punicosus extenuat. 5°. de san. tu. 2^a. 90.D
Pulvis Triconizatus. de dyna. Sp. 32.B
Pulvis ad stringendam Vulvam. de dyn. Sp. 29.C
Pulveres melli quando miscendi. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 106.H
Pulveres per linteolum concernit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 175.D
Pulvis per arundinem in nares insufflatus. 2°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 139.B
Pulveres servandi ne transpirent. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 191.A
Pulverem expuunt, & emungunt qui ambulat per pulverem. 11°. de usu partium. 1^a. 188.E
PVMEX quid. de simp. med. Sp. 88.H
Pumex in quo sit genere. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 68.F/G
Pumex qualis. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 67.C
Pumex cur levis. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4.G
Pumex dicitur fistulis plena, non cavitas est vacua. 3°. de diff. 4^a. 62.C
in Pumice non est vacuum. in. 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 182.H
Pumex ad dentifricia facit, & scriptoribus vsui est ad calamos temperandos, in malagmata ponitur. abradit, & sua asperitudine leuigat. de simplic. medicaminibus. Sp. 88.H
Pumex dentes extergit, & splendorem conciliat. 9°. de simplic. medica. facul. 69. G/11°. 5^a. 81.A
Pumex sarcoitica est. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69.G
Pumex vstus qualis. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 67.C
Pumex vstus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 164.A
Pumex torrefactus vino restrictus. 5°. comp. me. per gene. 5^a. 253.G
Pumex pro ulceratis tuberculis. in. 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 161.A
ex Pumice collyrium. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 150.E
PVMICOSVS pulvis extenuat. 5°. de san. tu. 2^a. 90.D
in PVMILIVM fructibus aquea essentia. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 28.G
PVNCTIO quid sit. de ocul. 7^a. 187.H
Punctiones sunt quæ hydropici perforantur. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48.G
PVNCTIO in capite quid significet. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 135.H
Punctio à quo fiat. 2°. de symp. caus. 3^a. 22.C
Punctionis calor. de simp. med. Sp. 80.H
Punctioni similis dolor membranarum, et qualis. & cu. rat. p. san. m. 6^a. 21.F
Punctiones in accessionibus discutit thlaspi. de simp. med. Sp. 91.G
ad Punctionem in stomacho. secretorum. Sp. 102.F

ad PUNCTIONVM suffusionum artem quæ requirantur. de par. art. med. Sp. 18.D
Punctorius dolor qui sit, & unde sit. 2°. de loc. affect. 4^a. 11.H
Punctorius dolor qualis. 2°. de loc. affe. 4^a. 9.G
Punctorius dolor est in morbo laterali. 2°. de loc. aff. 4^a. 9.H
PVNCTURA quid. de const. ar. 15a. 37.D
in Puncturis nervorum utaris acrioribus, quæ vulnus servant apertum. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 234.F
in Punctura nervi initio sine phlegmone quæ conveniant. 3°. de compo. me. per genera. 5^a. 235.A
in Puncturis nervorum quæ sint digerentia. 3°. de comp. me. p. g. 5^a. 235.A
ad Puncturas nervorum. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 226.D
in Punctura nervi casus. 6°. met. me. 7^a. 37.B
ad Puncturam sub vberem remedium. de dyna. Sp. 27.G
ad Puncturam ventris. secretorum. Sp. 99.G
Puncturis mortiferis valens electarium de med. exper. Sp. 107.A
Puncturis mortiferis omnibus valens electarium. de med. exp. Sp. 107.B
ad Puncturas scorpionis. de med. exper. Sp. 104.F
contra Puncturam tyri electarium. de med. exper. Sp. 107.A
PVNCTVM quid. de const. ar. 15a. 37.D/de hist. philo. Sp. 4.C
Punctum cuius superficie quæ figura egregie coniungat. de ana. vii. Sp. 52.F
Puncto signum accipitur. de sept. par. 1^a. 341.C
PVNCTI in brachio pueri emplastico curari qui perit casus. 3°. de compo. me. per genera. 5^a. 231.G
Puncto capite nervi sit convulsio, quæ ut sanetur debet fieri alter morbus. 3°. met. me. 7^a. 21.H
Punctorum nervorum curatio. 6°. met. me. 7^a. 37.C
Puncto nervo metalla non conveniunt, nisi præparata. 3°. de compositione me. per genera. 5^a. 235.A
in Punctis nervis mitigatoria. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235.A
Puncti acui in cute casus. 6°. met. me. 7^a. 36.H
Punctorum, & grauatorum duorum hominum casus. de mult. 3^a. 79.D
ex PUNCTV, & morsu animalis dolor quomodo curetur. 12°. methodi medendi. 7^a. 82.C
ad Punctus nervorum. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 235.E
ad Punctus omnes. 5°. de comp. me. per gen. 147. C/ 234. H/ 246. E/ 6°. 256. H/ 258. H/ 7°. 5^a. 269. C/ de reme. par. fac. 7^a. 163.F
PVNGENS aut mordens molestum dicimus. de mult. 3^a. 79.E
Pungentia quo modo faciant dolorem. 1°. de symp. caus. 3^a. 16.G
ad Pungendam cutem quo modo colliganda sunt acus. 1°. de compo. medica. secundum locos. 5^a. 124.D
Pungentes cibi qui. de diff. cont. Sp. 74.H
Pungentes, & lenientes cibi dari debent si superflua ciborum tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74.H
Pungit stomachum mel in copia, & facit incisionem. de diff. cont. Sp. 74.F
PVNICORVM multiplex genus. 2°. de alim. fac. 2^a. 19.F
Punicorum malorum differentiæ. 3°. de composito. medica. secundum locos. 5^a. 148. E/ aduersus Lycum. Ex. 63.G
Punicorum malorum tres differentiæ. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168.H
Punorum tria genera quæ quandoque Galenus miscuit simul, & cur. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 171.F
Punicorum differentiæ ex saporibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 20.D
Punica sativa. de reme. par. fac. 7^a. 156.E
Punica aquea id est qualitatis expertia carent vi roborandi. 2°. de alim. facultatibus. 2^a. 20.E
Punica sunt humida. 2°. de alimen. fac. 2^a. 17.D
Punica mala frigida. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26.D
Punicum malum adstringit. 13°. met. me. 7^a. 83.E
Punicum adstringens sanat symptomata scæmonij. 2°. de ali. fac. 2^a. 20.C
Punica austera magis adstringunt. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168.H
Punici mali grana austera. 2°. de loc. affe. 4^a. 12.D
Punicum austerum. 12°. met. me. 7^a. 79.A
Punica dulcia suaviora. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168.H
Punica acida fortiora. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168.H
Punica acida pro duris, & pro mollibus austera. 3°. de compo. medic. secundum locos. 5^a. 148.E
Punica eandem facultatem habent cum pomis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20.D
Punicorum vsus pomorum vsui similis, & in quo discrepat. 2°. de alim. torum facultatibus. 2^a. 20.E
Punica parcesime alunt. 2°. de ali. fac. 2^a. 20.E
Punicis utimur vi medicamento non ut alimento. 2°. de ali. fa. 2^a. 20.E
Punicis utimur vi medicamentis. de bon. & vitio succ. 2^a. 37.F
Punicis utimur

Punicis vimur ad stomachi ventrisque firmitatem, ac robur. de bonitate & vitio succorum. 2^a. 37. F
Punica mala pontica ventriculum iuuant. de atten. vic. 2^a. 46. A
Punica roborant stomachum. 6°. de san. tu. 2^a. 99. E
Punicum malum optimus cibus bilioso stomacho. 10°. met. me. 7^a. 62. E
Punicum malum ad ventriculum subuersum. de rem. par. fac. 7^a. 153. H
Punici mali nucleo carentis grana conuenientia stomachicis in cibo. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 192. C
Punicum malum carens nucleo accipi iubet. 3°. de comp. me. secundum locos. 145. H 5^a. 148. D
Punicum nucleum non habens. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 191. H
Punica sumenda post olera ex oleo & garo. 3°. de symp. cau. 3^a. 24. H
Punici granis alica. 12°. met. me. 7^a. 79. A
Punica mala pro syncope mediocri. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 99. E
Punici mali in phlegmone glandularum, & artuum. 13°. met. me. 7^a. 83. D
Punica mala vitanda sunt in siccitate. 7°. met. me. 7^a. 44. C
Punica succum copiosorem habent, piris, & pomis, & gustu suauiore. 2°. de alim. facul. 2^a. 20. E
Punica mala quomodo exprimenda. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169. A
Punicorum succus in vase aeneo ponitur. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 147. G
Punici mali succum seruat in vase stanneo. 3°. de comp. me. se. l. 5^a. 148. E
Punici mali semper in vas aerum ponit. 3°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 148. D
Punici succus ventriculum roborat. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. E
Punici mali succus ad stomachi ardorem cum syncope. 8°. de composit. medicamen. sec. loc. 5^a. 191. H
Punici succo polenta aspersa cardialgia sanatur. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. E
Punicorum cortices quando seruandi. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. H
Punicorum cortices adstringunt sufficenter. 6°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 168. H
Punica cum corticibus tundit, ut magis adstringant. 6°. de comp. medi. secundum locos. 170. C 5^a. 171. F
ex Punici malis medicamentum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. H
ex Punici medicamentum quibus conueniat. 6°. de comp. me. se. l. 5^a. 169. E
ex Punici stomatichum Andromachi. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 170. A
ex Punici stomatichum Critonis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 170. B
Punicorum cytini internis vlceribus opitulatur. 4°. met. me. 7^a. 28. H
Punicorum acidorum acerborum cytini. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. H
Punicorum malorum putamina vlcera glutinare non possunt. 1°. de simplici medicamen. facul. 5^a. 7. H
PUNIVNTVR per membra que peccant. 6°. de decr. 1^a. 267. D
PVPILLA que sit apud quosdam. de fract. com. 2°. 7^a. 238. C
Pupilla que introd. 15a. 53. A
vi Pupilla se habet ad oculum, ita foramen auris ad aurem. de ana. vi. S. 48. H
ad Pupillam tunica foramen quale. 11°. de vsu par. 1^a. 179. B/C
a Pupilla distare corneam apparet ex acu in suffusionibus imposita. 10°. de vsu partium. 1^a. 179. G
in Pupilla crassus humor quid faciat. 1°. de loc. aff. 4^a. 4. A
Pupilla continet spiritum. 10°. de vsu par. 1^a. 179. D
ante Pupillam cornea quid faciat ad visionem. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Pupilla nihil videtur nisi directum. 10°. de vsu par. 1^a. 180. E
Pupillam non ingreditur magnitudo rei visæ. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 172. B
Pupilla una compressa aut sursum aut deorsum adducta duplicia apparent que simplicia videbantur. 10°. de vsu par. 1^a. 182. E
Pupilla deorsum tracta facit videre rem deorsum, & e contra. 10°. de vsu partium. 1^a. 183. A
cu Pupillam ad maiorem aut minorem angulum adducimus, facimus ut quod cernitur sinistrum aut dextrum. 10°. de vsu par. 1^a. 183. B
Pupilla quo nigra reddantur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. B
PVPILLAE affectiones introd. 15a. 58. D
Pupilla affectus nonnulli. 10°. de vsu par. 1^a. 179. F
Pupilla quatuor modis offendit. de symp. diff. 3^a. 14. D/de ocul. 7^a. 186. B
Pupilla angustia que. de ocul. 7^a. 186. B
Pupilla angustia quando bona. de ocul. 7^a. 186. C
Pupilla arcta cur quandoque proficit. de symp. diff. 3^a. 14. F
Pupilla paruitas naturalis bona. de symp. diff. 3^a. 14. G
Pupilla diminuta ab ortu acutissimi visum facit. de sym. diff. 3^a. 14. E/D
Pupilla parua prater naturam est mala. de symp. diff. 3^a. 14. G
Pupilla ob morbum minor cur minus videat. de symp. cau. 3^a. 14. E
Pupillam minorem quid sequatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. D
Pupilla largitas que. de ocul. 7^a. 186. B
Pupilla laxitas semper mala. de symp. diff. 3^a. 14. G/de ocul. 7^a. 186. C
Pupilla lata cur semper noxia. de symp. diff. 3^a. 14. D
in Pupilla laxitas minus mala paruitate. de symp. diff. 3^a. 14. G

Pupilla nimia dilatione quam mydriasi appellant, afficiuntur qui opio vtuntur. 3°. met. me. 7^a. 17. E
Pupilla corrugatione, quam rhetidosin appellant, afficiuntur qui opio vtuntur. 3°. met. me. 7^a. 17. E
Pupilla mutatio ad locum qualis. de ocul. 7^a. 186. C
Pupillam prima ratione obtenebrant chymoses, & pterigia. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 15. E
Pupillam obtenebrat vnguis. de diff. morb. 3^a. 4. F
Pupillam offuscata absque phlegmone purgat, & abstergit Thyites. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 67. F
Pupillas offuscata extergere credit ebenus. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 46. E
Pupillas expurgat Geodes lapis. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 67. D
ad Pupillas offuscantia vtuntur succo salicis dum floret. 6°. de simpli. medicam. facul. 5^a. 48. H
Pupilla potest pati conuulsionem. de diff. morb. 3^a. 5. H
iuxta Pupillam panniculorum morbi. de ocul. 7^a. 186. C
Pupilla suppuratio quid introductio. 15a. 59. B
Pupilla abruptio quid introd. 15a. 59. B
Pupilla coincidentia quid introductio. 15a. 59. B
in Pupilla prætensa cornea vulnus introrsum descēdens magna ex parte occacat. 1°. de symp. caus. 3^a. 15. D
in Pupilla puncti pueri qui tamen conualuit casus rarus. 1°. de symptomaticis causis. 3^a. 15. D
Pupilla laesa manifesta apparet, sed causa latet. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. F
PVPILLARIS sedes. de artic. com. 4°. 7^a. 292. A
PVRGANDVM non est & simul vena secanda. de ren. affect. digno. & med. 7^a. 193. E
Purgandum æstate per superius, hyeme per inferius magis. commentario. 4°. aphorismo. 4°. Ex. 27. H
Purgandum in principio acutorum morborum. de dyna. Sp. 20. D
Purgandum prima die in pacutis si materia turget. c. 4°. ap. 10°. Ex. 28. C
Purgandum si vrina sint nebulosa, & crassa. de vict. rat. in morbis acutis, commen. 4°. 7^a. 140. B
Purgandum non est in principio si vrina sit tenuis. de victus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 140. B
Purgandum est totum corpus ante quemcunque particularem affectum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 166. H
Purgandum est totum antequam pars remedijs subijciatur. 4°. methodi medendi. 26. F/de reme. par. fac. 7^a. 154. F
Purgandum est primo totum corpus deinde caput, pro curandis oculis. 14°. methodi medendi. 7^a. 92. B
ad Purgandum pectus drachma dua lilij celestis. de med. ex. Sp. 106. D
Purgadum non est in ventriculi, & intestinorum phlegmone. 13°. me. m. 7^a. 83. A
Purgandum non est in phlegmone circa sedem. 13°. met. me. 7^a. 82. A
Purgandum quo modo si causus superuenerit liquidam aluum habentem. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 139. E
Purganda est bilis, atra bilis, & pituita cum vincunt. 4°. me. me. 7^a. 28. E
Purgandum in quibus vlceribus. 4°. met. me. 7^a. 28. B
Purgandum in osse fracto. 6°. met. me. 7^a. 41. E
Purgandi qui non sint. in 1°. pror. com. 2°. 4^a. 174. B/E
Purganda non sunt sana corpora, & cur. de dyna. Sp. 20. D
Purgandi non sunt nimis pingues, neque nimis graciles, neque multo sanguine abundantes, neque frequenter deficientes, neque vix curabiles, neque quolibet occasione cito mouentes, neque pueri, neque senes, neque mulieres que habent fortiter menses, neque valde purum corpus habentes, neque qui bene se rexerint, neque quibus valde restringit venter secundum naturam, neque dysenterici, neque qui colica leuiter capiuntur. de dyn. Sp. 20. F
Purgandi non sunt imbecilli. in 1°. pror. com. 2°. 4^a. 174. E
Purgandi non sunt exoluti. in 1°. pror. com. 2°. 4^a. 174. E
Purgandi sunt qui egrotaturi sunt ineunte vere. quos purg. op. quibus med. & quo temp. 5^a. 88. B
Purgandi sursum sunt graciles, & facile vomentes, vitandos hyemem. de cathar. Sp. 94. C
Purgandi sunt deorsum difficile vomentes, & mediocriter crassi æstate vitando. de cathar. Sp. 94. C
Purgandi humores in ictero. de cura icteri. Sp. 111. F
Purgandi quando sint pleuritici. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 143. H
Purgandi sunt a principio qui habent vrinas nebulosas, vel crassas de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
Purgandi occasio datur solum in principio in acutis. in 1°. pror. commentario. 2°. 4^a. 174. D
Purgandi qui sint veratro, & in quo casu. i. 6°. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 156. B

Purgandi tempus, ver, & autumnus. de dyna. Sp. 20. G
 Purgandi esse homines vere collige, & quod ita multos Galenus seruauit. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B
 Purganda est mulier quæ habet menses decolores, nec solito tempore venientes. com. 5. aph. 36. Ex. 40. G
 Purganda per renes gibba iecoris pars. 13. met. me. 7. 84. F
 Purganda per aluum caua iecoris pars. 13. met. me. 7. 84. F
 Purganda materia quot sint considerata. de cathar. Sp. 94. H
 Purgandi vim habet aloë. quod animi mor. 1. 317. D
 ad Purgandas multas materias pilula Galeni. 5. met. me. 7. 35. G
 ad Purgandum, Tractum. de dyna. Sp. 31. F
 Purgandi, & glutinandi quo sint situs. de ijs que in me. fi. cō. 2. 7. 211. H
 PURGANTI. contrarium est adstringens. 3. de simp. me. fa. 5. 20. E
 Purgans medicamentum quid sit. de fract. com. 3. 7. 247. D
 Purgantia medicamenta sunt inter venena. in 6. de morbis vulgarib. commentario. 6. 3. 196. G
 Purgantia medicamenta, & deleteria quomodo differant. in 6. de morbis vulga. com. 6. 3. 196. G
 Purgantia omnia latentem caloris excitandi potestatem habent. quos purg. op. quibus med. 5. 58. G
 Purgantia medicamenta quæ intro. 57. H | Isa. 58. A | de sal. die. 2. 41. E
 Purgantium quæ non purgant alia nutriunt, alia nocent. 3. de simp. medicamen. facul. 5. 23. F
 nō Purgantia medicamenta in venenum mutantur. quos purg. oport. quibus med. & quo temp. 5. 89. B
 Purgantia medicamenta quedam purgant, aliqua offendunt, aliqua venenant. 3. de simp. me. fac. 5. 23. C
 de Purgantium medicamentorum facultatibus librum fecit Galenus. 13. methodi medendi. 7. 82. B
 Purgantis medicamenti facultas est pars, vel species vis attrahentis. de purgan. med. facul. 5. 87. H
 Purgantia trahendi vim habent omnia. 5. de simp. me. fac. 5. 37. E
 Purgantia medicamenta quō attrahant. 5. de simp. me. fac. 5. 36. F
 Purgantia proprias sibi qualitates attrahunt. 1. de nat. fac. 1. 295. A
 Purgantia medicamenta quos humores per ordinē trahunt. 3. de simp. medicamen. facul. 5. 23. G
 Purgantia medicamenta sunt familiaria humoribus, quos purgant. 3. de simp. me. fac. 5. 23. D
 Purgantia medicamenta sunt efficaciora humoribus, quos purgant, vt magnes ferro. 2. de simp. me. fac. 5. 23. D
 Purgantia non possunt ante experientiā cognosci. de atten. vic. 2. 44. D
 de Purgantibus medicamentis caput vniuersum nō sine modestia euerit Erasistratus. de purgand. medic. 5. 86. C
 Purgantia medicamenta cur ventriculū lādūt, & potissimū os eius quos purg. op. quib. med. 5. 89. C | de vict. ra. in mor. acu. cō. 2. 7. 118. A
 Purgantia medicamenta sunt catostomachica præter aloë. de dy. Sp. 20. H
 Purgantibus medicamentis cur oientia admisceatur, & qualia oientia. quos purg. oport. quibus med. 5. 89. C
 Purgantibus medicamentis quæ sunt miscenda odorata aromata. 8. de comp. me. sec. loc. 5. 190. B
 Purgantia medicamenta coctionibus aduersantur. de vict. rat. in mor. acutis, commenta. 4. 7. 140. E
 Purgantia medicamenta acria et calida. d. vic. rat. i. mor. ac. c. 4. 7. 135. C
 Purgantium medicamentorum acritudinem non fert natura exusta tempore æstatis. com. 4. aph. 5. Ex. 28. A
 Purgantibus medicinis aliqui magis propensi sunt quam vena sectioni. de purgan. med. fac. 5. 86. D
 Purgantia per vomitum medicamenta quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 Purgans per vrinam medicamentum. 9. de comp. me. sec. loc. 5. 200. G
 Purgantia per secessum medicamenta quæ, & qualia. de cath. Sp. 94. F
 Purgans Phlegma viscosum electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 Purgantia bilem flauam quæ. de cathar. Sp. 94. F
 Purgans choleram rubeam pharmacium primo dandum in erysipellate, post phlebotomia fienda si opus est. de ocul. 7. 189. G
 Purgans choleram medicamen. de med. exper. Sp. 105. A
 Purgantia crudos humores. de cathar. Sp. 95. C
 inter Purgantia mitius est lac asinæ. de vic. ra. in mor. ac. c. 4. 7. 148. F
 Purgans aniceton. 6. de comp. me. per gen. 5. 256. D
 Purgantia caput quæ. de cathar. Sp. 95. B
 Purgantia pulmonem, & thoracem quæ. de cathar. Sp. 95. B
 Purgantia ventrem superiorem quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Purgantia intestina tenuia quæ. de cathar. Sp. 95. C

Purgantia simam hepatis partem quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Purgantia splenem quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Purgantia ventrem quæ. de cathar. Sp. 95. D
 Purgantia renes quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Purgantia vesicam quæ. de cathar. Sp. 95. D
 Purgans vrinam electarium. de med. exper. Sp. 105. B
 Purgantia matricem quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Purgans matricem mulierum decoctio. de med. exper. 105. D | Sp. 107. B
 Purgans matricem electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 ob Purgantia medicamenta subinspici in oculis dormitiū quoddam album, collige. com. 6. aph. 52. Ex. 53. A
 Purgantia medicamenta siccant totū corpus. com. 6. aph. 52. Ex. 53. A
 Purgans medicamentum quando dandum. 6. met. me. 7. 37. C
 Purgans medicamentum pleuritico. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4. 7. 144. C
 Purgans medicamentum ponit supra vlcus. de frac. com. 2. 7. 244. B
 PURGATIO qui secundum antiquos. de purgan. med. fac. 5. 86. D
 Purgatio dictum ab antiquis profluuium in partu. de atra bile. 1. 36. H
 Purgatio dicta ab Erasistrato mensium excretio. de atra bile. 1. 36. H
 Purgatio est λoγία. in 1. pror. com. 2. 4. 175. D
 Purgatio, & euacuatio est menstrui. in 3. de mor. vul. cō. 3. 3. 148. E
 Purgationis tempore per vrinam menstrua nigra. de atrab. 1. 37. A
 Purgationes quæ sint in mulieribus habentibus vteros frigidos. commentario. 5. aph. 62. Ex. 43. G
 Purgationes menstrua minores, & intempestiua causa sunt non continendi semen. de aere, aquis, & locis. 2. 5. H
 i Purgationib' mensuris cur refrigeret mulieres. 14. de vsu p. 1. 204. H
 ad Purgationes nō habentes a partu. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 185. F
 ex Purgatione a partu retenta mortua. in 1. de mor. vul. c. 3. 3. 122. D
 PURGATIO quid apud Hippocratem. com. 2. aph. 17. Ex. 13. D
 Purgatio quid significet apud Hippocratem, & Thucydidem. in 6. de mor. vulg. com. 4. 3. 138. C
 Purgatio quid. com. 1. aph. 2. Ex. 3. E
 Purgationes in plurali quid significant. com. 5. aph. 60. Ex. 43. D
 Purgatio vñ ex auxilijs morbi. de vic. rat. in mor. acut. cō. 1. 7. 115. C
 Purgatio quomodo sit secundum genus, & non secundum speciem. commentario. 6. aph. 47. Ex. 52. B
 Purgationes quæ faciunt, sunt contraria his, quæ sistunt. commentario. 4. aphorismo. 15. Ex. 28. H
 Purgationes sunt contraria coctioni humorum. de victus ratio. in mor. acutis, com. 4. 7. 140. E
 Purgatio est euacuatio. 14. met. me. 7. 89. A
 Purgationes sunt euacuationes communes. ars ars med. Isa. 71. E
 Purgatio, & euacuatio quomodo differant. in 1. pror. com. 3. 4. 182. Ex. 13. D
 A | com. 2. aph. 17. & aph. 16. 12. H | Ex. 17. G
 Purgatio, & medicatio quo modo differunt. com. 2. aph. 37. Ex. 17. G
 Purgationem aliquam esse cum medicamento, aliquando non collige. commentario. 6. aphorismo. 47. Ex. 52. B
 Purgationem distinguit contra vomitum. com. 2. aph. 9. Ex. 12. B
 Purgatio quomodo fiat a simili, & a contrario. de cathar. Sp. 94. D
 ad Purgationem quo modo se habent anni tempora, etates, & regiones. quos purg. oport. quibus med. 5. 88. E
 Purgatio vñ vere aliquibus satis est. 6. de san. tu. 2. 100. E
 Purgationes duas aliqui expetunt, vñ scilicet vere, alteram vero autumnus. 6. de san. tu. 2. 100. E
 Purgationē debere fieri in principijs ex his Galeni verbis Vt coctiones citius eueniant melius est in principijs euacuare, quo minore iam facta materia facilius natura possit cōcoquere. c. 2. a. 29. Ex. 16. F | G
 Purgationes raro sunt in vsu in acutis morbis. c. 1. aph. 24. Ex. 10. F
 Purgatio per superius est contraria ei, quæ per inferius. commenta. 4. aphorismo. 9. Ex. 28. B
 Purgatio p. supiora quæ, & quando agenda. com. 4. aph. 17. Ex. 29. A
 Purgationibus per superiora obsistit hyems. com. 4. aph. 6. Ex. 28. A
 Purgatio quō fieri debet p. supiora. de vict. rat. in mor. ac. c. 4. 7. 151. A
 Purgationes in tabidis superiores malæ. com. 4. aph. 8. Ex. 28. B
 Purgatio quando per inferiora fieri debeat colligi potest. com. 4. aphorismo. 2. Ex. 29. C
 in Purgationibus p. inferiora cauēda est æstas. c. 4. aph. 7. Ex. 28. B
 Purgationes sunt difficiles sub cane, et ante canē. cō. 4. aph. 5. Ex. 28. A
 Purgationes æstate dissolunt corpora, faciunt febres, & trahunt humores in contrarium caloris ambientis. com. 4. aph. 5. Ex. 28. A
 Purgatio male toleratur, si partes corporis sunt tenues, bene si crassæ. commenta. 2. aph. 35. Ex. 17. E
 ad Purgationem

ad Purgationem inepti. quos purg. opor. quibus med. 5°. 88. H
 ad Purgationes inepti signa. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 in Purgationibus ut qd sit aptus, tria requirunt. c. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 purgatione non indiget morbus, qui non est à cacochymia. de victus ratione in morb. acu. com. 4°. 7°. 150. H
 solū Purgatione indigentes debent purgari. cō. 4°. aph. 18°. Ex. 29. B
 Purgationem cur aegri desiderant. 4°. met. me. 7°. 28. A
 Purgationem qui affectus desiderant. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. F
 Purgationes sunt viles corporibus in multa humorum copia. in 6°. de morb. vulga. com. 2°. 3°. 165. G
 Purgatione vitium statim cum corpus fuerit plethoricum, vel cacochymum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 166. H
 Purgatio euacuat biliosa in venis. de const. ar. 154. 42. E
 Purgationib⁹ qñq; vti debet humidū tēperamētū. 6°. de san. tu. 2°. 96. G
 de Purgatiōe, & sanguis missiōe indicat morbi vis. 4°. me. m. 7°. 28. D
 Purgatio per spiritus detentionem qualis. 3°. de diff. resp. 3°. 74. B
 Purgatio per alui fiat capite vitiato. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 162. C
 Purgationes per aluum quibus fiant. de artic. com. 2°. 7°. 267. H
 in Purgationibus quæ præexigantur. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 post Purgationem vniuersalem facienda est particularis per os ex apophlegmatismis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 121. F
 Purgatio prius mollienda qd ad cutem te conferas. 14°. met. me. 7°. 93. D
 Purgatio si fiat sine digestionē, quæ accidentia sequantur. commentario 2°. aphorismo. 9°. Ex. 12. B
 Purgatio nunquam fieri debet nisi sit factum fluidum corpus. commentario. 2°. aph. 9°. Ex. 12. B
 Purgationem præcedit venæ sectio. 10°. de comp. me. sec. lo. 5°. 207. A
 Purgatio tantum sanat quæ corrupta sunt, & non venæ sectio. commentario. 6°. aphorismo. 47°. Ex. 52. B
 Purgatio, & venæ sectio vtraq; agēda. 10°. de comp. me. se. l. 5°. 207. A
 ante Purgationem venæ secanda. de ren. affect. dign. & med. 7°. 193. E
 ad Purgationem à missione sanguinis quantum tempus interponendū. de ren. affect. dign. & med. 7°. 193. F
 ante Purgationem fomenta capiti. 4°. de loc. aff. 4°. 22. E
 Purgatio cur non facienda ante venæ sectionem in plenitudine de ren affect. dign. & med. 7°. 193. E
 Purgationes aluum subducentes sunt remedia lippitudinum. commē. 6°. aphorismo. 17°. Ex. 47. H
 Purgatio totius corporis quas dispōnes sanat. cō. 5°. aph. 36°. Ex. 40. G
 Purgatio affectum adimit non symptoma. 12°. met. me. 7°. 75. D
 Purgatione sanauit Galenus oculorum dolores. 3°. met. me. 7°. 17. D
 Purgatione sola qui morbi sint sanati. de purgan. med. fac. 5°. 87. G
 Purgatione sola defluuiū capillorū sanauit Galen. de purg. med. 5°. 87. G
 Purgatione sola curata alopecia. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 121. G
 qñ Purgatione indiget morbus lateralis, & non phlebotomia. com. 6°. aphorismo. 5°. Ex. 46. G
 Purgatio medicamentum morbi lateralis. 9°. de dec. Hipp. 1°. 282. F
 Purgatio necessaria est ad icteri curam. de cura icteri. Sp. 110. G
 Purgatio ad icteri curam est magis necessaria quando bilis peccat. de cura icteri. Sp. 110. H
 Purgatio ventris rheumatismos stringit. de dyna. Sp. 20. E
 Purgatio quando fienda calculosis. de ren. affect. dig. & med. 7°. 194. F
 Purgatio nisi facta fuisset cuidam melancholiam patiebatur singulis annis. quos purg. opor. quibus med. 5°. 88. C
 Purgatione quomodo prohibuit Galenus cancrum in mamilla aduentantem. quos purg. opor. quibus med. 5°. 88. C
 Purgationibus vnde proveniat vasorum imbecillitas, & mordicatio, & apertio vasorum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. H
 in Purgationis initio ob veratrum est periculum ne homo strangulet. com. 5°. aph. 1°. Ex. 37. C
 in Purgationib⁹ validis sūt pulsus vermiculātes. 2°. de pr. af. 4°. 113. A
 Purgationes superflue ostendunt medicamenta trahere proprium humorem. 2°. de ali. fac. 1°. 9. E
 in Purgatione cur sanguis sit semp vltimus qui exeat. 2°. de ele. 1°. 9. G
 ex Purgationibus superfluis nullus mortuus ex vno solo humore purgato. 1°. de elem. 1°. 4. D
 ex Purgationibus ad defectus quo curādus. 1°. d. ar. cur. ad Gl. 7°. 99. F
 Purgatio diminuta quomodo sit adiuvanda. prælag. exper. Sp. 78. D
 Purgationis adstrictiōes i tabidis sequit mors. c. 7°. aph. 74°. Ex. 60. H
 Purgationem quæ prohibeant. quos purg. opor. quibus med. 5°. 89. B
 Purgatione indigenti pissana non danda. de piss. 2°. 47. H
 Purgatio dū sit nihil dādū. de vic. ra. i. m. ac. c. 2°. 118. F. cō. 4°. 7°. 143. H

Purgatio cū incipit nihil edendum. quos purg. opor. quib. med. 5°. 89. B
 Purgatio cum est facta minus dandum qd consuetum sit. de victus ratione in morbis acutis. com. 2°. 7°. 118. E
 post Purgationem tantum balneo, & relaxantibus vititur Galenus in febre putrida. 11°. met. me. 7°. 73. D
 Purgatio. lege Medicatio, Euacuatio.
 PURGATORIA facultas duo significat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. D
 Purgatoria pharmaca faciunt speciem euacuationis manifeste differentem. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Purgatoriū oē medicamētum attrahit aliqñ humorē. 1°. de ele. 1°. 9. E
 Purgatoria medicamenta quibus partibus danda. de cathar. Sp. 94. G
 Purgatoriū quo reddatur lac pro pueris. i 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 193. G
 Purgatoria est humoris phlegmatici lacterida. de cathar. Sp. 95. B
 Purgatorias vires habet lapis magnes. de simp. med. Sp. 86. G
 Purgatorium valentissimum est veratrum. in 6°. de morbis vulgaribus com. 5°. 3°. 193. B. de simpl. med. Sp. 91. H
 Purgatorijs miscetur apium. de simpl. med. Sp. 80. D
 in Purgatorijs, & in antidotis mittitur careum. de simp. med. Sp. 82. C
 Purgatorijs miscetur silphis radix. de simpl. med. Sp. 90. D
 Purgatoriū medicamētū qñ dari pōt, & debet. cō. 2°. aph. 8°. Ex. 12. A
 Purgatorium medicamentum ictericorum. de cura icteri. Sp. 110. H
 Purgatoriū alui medicamētū ano imittendū. de med. fac. par. 7°. 167. E
 PURGATI sani quæ incidant mala. quos purg. opor. quib. m. 5°. 88. B
 Purgati supra modum sunt sistendi. prælag. exper. conf. Sp. 78. C
 Purgati non quiescunt priusquam sitiant. com. 4°. aph. 19°. Ex. 29. C
 Purgati nimis ex quocūq; pharmaco cur cōuellūt. c. 5°. ap. 4°. Ex. 37. F
 Purgati supra modū singultus supueniēs. malū. c. 7°. aph. 43°. Ex. 57. C
 Purgatis nimis qualis clyster conueniat. prælag. exper. confir. Sp. 78. D
 Purgatis oua, & alicam, & sorbitiones, & vinum dulce tuto exhibere expedit. prælag. exper. conf. Sp. 78. D
 Purgatis solum debet apponi cucurbitula. de Hirud. reuuls. cuc. 6°. 2. E
 nō Purgatum si aliquid steterit in continuis febribus, malum. commē. 7°. aphorismo. 65°. Ex. 60. E
 P PURGARI quid intelligat Hippocrates. cō. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
 Purgatur quo modo corpus. 3°. de san. tu. 2°. 77. F
 per quæ Purgantur oculi. de cathar. Sp. 94. G
 per quæ Purgatur os. de catharticiis. Sp. 94. G
 Purgantur mamilla per lac. de cathart. Sp. 94. G
 Purgatur thorax per tussim, & sputum. de cathart. Sp. 94. G
 Purgatur per aluum Iecoris cauum. 13°. met. me. 7°. 83. H
 Purgatur per vrimam iecoris gibba pars. 13°. met. me. 7°. 83. H
 Purgatur lien solum per aluum. 13°. met. me. 7°. 84. G
 Purgatur per intestina lien, & iecoris pars caua. 13°. met. me. 7°. 84. H
 Purgantur partes aliqua per hepar. 5°. de loc. affe. 4°. 35. D
 Purgatur sanguis per hepar. de spermate. Sp. 37. G
 Purgat totum corpus stranguria. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 111. F
 Purgantur ut plurimum per vterum mulieres laxarum carniū, & pī tuitosarum. 6°. de loc. aff. 4°. 41. D
 Purgantur per os superiores partes laborantes. 13°. met. me. 7°. 84. G
 Purgantur quæ partes p ea, quæ per os sumuntur. 13°. met. me. 7°. 84. G
 Purgantur p clysteres inferiores partes laborantes. 13°. met. m. 7°. 84. G
 Purgari debent succi vitiosi. 13°. met. me. 7°. 81. E
 Purgari in principio æstatis debet morbi flauæ bilis. quos purg. 5°. 88. C
 Purgari in principio veris debet morbi ab humorū crassitie, ut podagri ci, arthritides, & melancholici. quos purg. op. quibus med. 5°. 88. D
 Purgari hyeme malum eos, qui laborant leuitate intestinorum. commē. 4°. aphorismo. 12°. Ex. 28. E
 Purgari quæ debeat p superiora, & quæ p inferiora. quos purg. 5°. 88. E
 Purgari per superiora debet humor acris & tenuis, sed non hyeme. commentario. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B. C
 Purgatur deorsum humor melancholicus. de cathart. Sp. 94. C
 Purgentur cur feces deorsum. de voc. instr. diff. 1°. 106. F
 Purgentur cur spiritus per superiora. de voc. instr. diff. 6°. 106. F
 Purgare magis & minus faciunt humores tenues, & humores crassi, & succi familiaritas. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. H
 Purgari si quis voluerit corpa, oportet fluida facere. c. 7°. a. 66°. Ex. 60. E
 Purgamus in principio si opus sit. de tot. morb. temp. 3°. 88. E
 Purgare debemus quando in dispositionibus oculorū dolentiū humores alij præter sanguinem infestant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. G
 Purgari qui debent, his ante dari nō debet pissana nec cremor. de vict. ratione in morb. acu. com. 1°. 7°. 112. B
 Purgari non debet eger cum inedia. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H

Purgari debet æger per aluum i capitis affectibus. 13. me. me. 7. 83. A
 Purgaueris si minime aluum, quāto plures dederis sorbitiones, tāto ma-
 gis nocebis. com. 7. aph. 64. Ex. 60. A
 Purgari si vis p vomitū, siſte aluū, ſi ſiſta humecta. c. 7. a. 66. Ex. 60. E
 Purgent ſi inflāmata qd ſequatur. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4. 7. 137. E
 ſi Purgentur qualia oportet, confert, & leuiter ferunt, contraria vero
 grauiter. com. 4. aph. 3. Ex. 27. H
 quæ nō Purgantur mulieribus ſcarificatio prodeſt, & quantum ſangui-
 nis educendum ſit. de cucur. ſcarif. 6. 4. A
 Purgant à propinquiore medicamenta promptius. 4. met. me. 7. 28. C
 Purgant quæ corpora Adſtringentia. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. C
 Purgat Aeris ſquama. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. B
 Purgat, & adſtringit corpora ſquama æris. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. C
 Purgat minus ſquamma æris clota. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. C
 Purgat & adſtringit corpora Aes uſtum. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. C
 Purgat minus æs uſtum clotum. 3. de ſimp. med. fac. 5. 20. C
 Purgat Aloe & adſtringit corpora. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. C
 Purgat minus Aloe clota. 3. de ſimp. me. fac. 5. 20. C
 Purgat Centaurea ventrem. de ſimp. med. Sp. 82. A
 Purgat cholera cum melicrato ſuccus centaureæ, & ſoluit craſſos, &
 viſcoſos humores. de virt. cent. Sp. 94. A
 Purgat ventrem Chamælea. de ſimp. med. Sp. 85. F
 Purgat Clematis phlegma, & deorſum deducit. de ſimp. med. Sp. 83. B
 Purgat totum ventrem Cnicum. de ſimp. med. Sp. 83. B
 Purgat vehementer Coccum cnidium. de ſimp. med. Sp. 82. C
 cur Purget caput Colocynthis. de cathar. Sp. 94. F
 Purgat colocynthis caput, & phlegma. de cathar. Sp. 95. A
 Purgat ventrem colocynthis. de ſimp. med. Sp. 89. C
 Purgat caput Cyclaminos. de ſimp. med. Sp. 82. C
 Purgat Ficus arbor. 8. de ſimp. me. fac. 5. 61. F
 Purgat vi Elleborus ſeſamoides. 8. de ſimp. me. fac. 5. 60. D
 Purgauit totum corpus Hiera. 1. de comp. me. ſec. loc. 5. 121. E
 Purgat in cauſo lac aſinæ. de vict. rat. in morb. acut. com. 4. 7. 135. C
 Purgat maxime ſemen Lathiris. 7. de ſimp. me. fac. 5. 54. A
 Purgat ventrem viſcide lathyrus. de ſimp. med. Sp. 86. E
 Purgat Peplij ſemen. 8. de ſimpl. med. fac. 5. 58. A
 Purgat peplos vi tithymallus. 8. de ſimp. me. fac. 5. 58. A
 Purgat Pithyſa, & lac habet, vnde tithymalli ſpecies putatur. 8. de
 ſimpl. med. fac. 5. 58. G
 Purgat caput Polium. de ſimp. med. Sp. 89. A
 Purgat viſcide ventrem ſcammonium. de ſimp. med. Sp. 90. D
 Purgat ſcammonia corpus ſuperius & inferius, & caput, & phleg-
 ma cum cholera. de cathar. Sp. 95. A
 PURGAT vulnera erbum. de ſimp. med. Sp. 85. B
 Purgat, & glutinat vulnera lenticula. de ſimp. med. Sp. 86. B
 PURPURAE quales ſint. 3. de comp. me. ſec. loc. 5. 147. B
 Purpure hñt carnē durā. 3. de alim. fac. 32. B/ de bo. & vit. ſuc. 2. 35. E
 Purpure ſunt admodum craſſi ſucci. de bon. & vitio ſucc. 2. 35. E
 Purpure ſūt craſſi ſucci, ſed nō glutinoſi, et tenacis. 4. bo. et vi. f. 2. 35. F
 Purpure conueniunt ſtomachicis. 8. de comp. me. ſec. loc. 5. 192. B
 Purpurarum opercula qualia. 11. de ſimp. me. fac. 5. 81. B
 Purpurarum teſta qualis. 11. de ſimp. me. fac. 5. 80. G
 Purpurarū teſta vſte p vlceribus exiccādīs. 4. de cōp. me. p g. 5. 236. F
 Purpure concremata quales. 1. de comp. me. per gen. 5. 216. E
 Purpure vſta. 3. de comp. me. ſec. lo. 5. 146. G
 Purpuris ſit album Emplaſtrum. 1. de comp. me. per gen. 5. 217. C
 Purpure laconice tomenta. 4. de comp. me. ſec. loc. 5. 152. E
 Purpure infecta lana vititur. 3. de comp. me. ſec. loc. 5. 143. E
 Purpure lana. 3. de comp. me. ſec. loc. 5. 142. F
 Purpure marinæ meminit. 6. de ſimp. me. fac. 5. 45. H
 ex Purpure marinæ panniculus. 8. met. me. 7. 53. C
 ex Purpure Tyria panniculus. 8. met. me. 7. 53. C
 Purpure Tyria adſtringit. 7. met. me. 7. 46. H
 Purpure modicam adſtringendi vim habet. 8. met. me. 7. 53. C
 Purpure tyria. 9. de comp. me. per gen. 5. 259. C
 Purpure excipit vnguentum. 7. met. me. 7. 46. H
 Purpure ſit mentio. de ijs, quæ in med. ſi. com. 2. 7. 211. F
 PURPUREAM lanam accipiebant forte ob chermes. de præcogno.
 ad Poſth. 4. 219. A
 Purpureo panno vititur. de dyna. Sp. 27. H
 Purpurea eſt hepatis caro. de anatom. viu. 44. D/ Sp. 55. H
 Purpurea vena cuius ſit ramus. de anatomia viuorum. Sp. 54. E

Purpurea vena ſive nigra vna eſt ex quinque venis, quæ in brachio ſe-
 cantur. de anat. viu. Sp. 54. G
 Purpurea appellata vaſa ſcſilia Alexandrotica. 1. de comp. medicam.
 ſecundum locos. 5. 128. B
 PURPURISVM quid. de ſimp. medic. Sp. 88. G
 Purpuriffum vires habet aliquantum ſtypticas. de ſimp. med. Sp. 88. G
 PURULENTI qui ſint. in progno. com. 2. 4. 204. D
 Purulenti quibus inditijs cognoscantur. in progno. com. 2. 4. 204. D
 in Purulentis cur puſtula erumpant. in progno. com. 2. 4. 204. F
 Purulenti cur non expuant. in prognoſt. com. 2. 4. 204. E
 in Purulentis cur rubeant genæ. in progno. com. 2. 4. 204. E
 in Purulentis cur vngues curuantur. in progno. com. 2. 4. 204. E
 Purulentorum pedes cur tumidi. in progno. com. 2. 4. 204. E
 Purulenti qui ex angina. in progno. com. 3. 4. 209. D
 Purulenti ex pulmonia ſm ætates iudicatio. in prog. cō. 2. 4. 205. G
 Purulenti qui ſuperſunt. in prognoſt. com. 2. 4. 204. G
 Purulenti qui moriuntur. in progno. com. 2. 4. 204. G
 Purulentis quæ conueniant. de vict. rat. in morb. acu. com. 4. 7. 152. F
 Purulenta reſiccat alumen ſciſſile, & fortiter adſtringit. 3. de compoſi.
 medica. ſecundum locos. 5. 143. A
 Purulentis accomodus eſt conſiſtus. 7. de ſimp. me. fac. 5. 54. A
 Purulentos adiuuat pix humida. 8. de ſimp. me. fac. 5. 58. E
 ad Purulenta ſputa. de med. fac. par. 7. 165. G
 PURI qui intelligendi. 2. de diff. pulſ. 4. 54. D
 Pura debet eſſe aqua, & non laxa ſecundum colorem, neq; malamba-
 bere hypotaſim. de bonit. aque. Sp. 75. H
 Puriores aquæ ſunt in ſummitatibus. de bon. aque. Sp. 75. E
 non Pura corpora non ſunt nutrienda. com. 1. aph. 10. Ex. 4. H
 Purum valde corpus habentes non ſunt purgandi. de dyna. Sp. 20. F
 Purum ſanguinem, mundum, & clarum non generat cibi non tempera-
 ti. de diff. cont. Sp. 74. A
 non Puri admodū panes ad ſeceſſiones faciunt. de cura icteri. Sp. 111. C
 PVS dicitur crudus humor vbi admixit coctionem. de natura huma-
 na, commentario. 2. 7. 180. C
 Pus quomodo differat à crudis humorib. de nat. hum. c. 2. 7. 180. D
 Pus quomodo diſtinguat in vrinis à crudo ſucco. 1. de alim. fac. 2. 10. C
 Pus dicitur ab Eraſiſtrato ſubſidētia in vrinis. de na. hu. c. 2. 7. 180. C
 Pus quandoq; accipitur pro hypotaſi alba. de vrin. 4. 125. C
 Pus quid ſit, & quomodo cineri in aduſtione reſpondens. 3. de præſagi-
 tione ex pulſibus. 4. 119. A
 Pus eſt toto genere præter naturam. de diff. mor. 3. 4. F
 Pus aliquid habet præter naturam. in progno. com. 1. 4. 197. C
 in Pus conuerſio eſt ex naturalibus opibus. 5. de ſimp. me. f. 5. 34. A
 Pus alteratio media facit. 5. de ſimp. me. fac. 5. 33. C
 Pus quo modo fiat. 4. met. me. 7. 27. C/ com. 2. aph. 47. Ex. 18. H
 Pus quo fiat natura vincēte. 1. de diff. feb. 33. B/ de tum. pter nat. 3. 83. E
 Pus ex ſanguine ortum habet. com. 2. aph. 47. Ex. 18. H
 Pus cum ſit, cur dolores excitentur. com. 2. aph. 47. Ex. 18. H
 in Pus generatione cur febres ſiant. com. 2. aph. 47. Ex. 18. H
 Pus quomodo expellitur. de tum. præter naturam. 3. 83. E
 Puris generatio in inflāmatione eſt terminus vigoris. de tot. m. 3. 89. H
 Pus quando eſt in phlegmone quid agendum. 13. met. me. 7. 81. D
 Pus quandoque ſit ex abſceſſu diſrupto bene expurgans partes. com-
 men. 4. aph. 47. Ex. 33. A
 Pus in phlegmone quomodo coctum dicatur. de vict. rat. in morb. acut.
 commentario. 2. 7. 122. H
 Pus quando emittimus in abſceſſu diſtento, & dolore pulſante, non eſt
 curatio ſymptomatis. 12. met. me. 7. 74. G
 Pus in oculis quo modo digendum. 14. met. me. 7. 93. G
 Pus quomodo ab oculo euacuatur. 14. met. me. 7. 93. G
 Pus exiens per nares, aut os, aut aures dolenti caput morbus ſoluitur.
 com. 6. aph. 17. Ex. 47. C
 Pus quibus in pectus influit ſuppurantur. de nat. hu. com. 2. 7. 184. G
 Puris multitudinis in thorace inditium. 4. de loc. affe. 4. 27. G
 Puris ex Thorace expuitioni quæ contraria. 5. de ſimp. me. fac. 5. 35. D
 ad Pus educendum è thorace quæ ſint mediocria. 13. met. me. 7. 84. H
 ad Pus educendum è thorace quæ valentiora. 13. met. me. 7. 84. H
 ad Pus educēdū è thorace medicamētū valde icidēs. 13. m. m. 7. 85. A
 Pus è thorace valde educit oxymeli ex marubio. 13. met. me. 7. 85. A
 Pus thoracis ac pulmonis expurgat ſymphytum petræum. 8. de ſim-
 plicium medica. facul. 5. 61. F
 Pus quo facile inter latera, & pulmōē demittat. 5. de lo. aff. 4. 30. A
 Pus effunditur

Pus effunditur inter thoracem, & pulmonem, in morbo laterali. commē-
tario 5°. aphorismo 8°. Ex. 38. B
ad Pus transmutatio fit in morbo laterali nisi in quatuordecim diebus
sanentur. com. 5°. apho. 8°. Ex. 38. B
Pus habentes inter pectus, & thoracem, suppurati dicuntur. comēt. 6°.
apho. 27°. 48. G/ com. 7°. aphor. 45°. Ex. 57. F
si Pus purum, & album us fluxerit quicumq; suppurati, aut vruntur,
vel secantur euadunt, si vero subcruentum, & fœculentum, & fœti-
dum, pereunt. com. 7°. apho. 44°. Ex. 57. F
si Pus aut aqua vniuersi effluxerit us qui suppurati, aut aquā inter cu-
tē patiētes vrunt aut secant, oēs moriuntur. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
Pus totū cum exit abscessum fit aī defectus. 1°. de art. cu. ad Gl. 7°. 98. G
Pus quō in pulmonem recipiatur qñ est in thorace. 5°. de loc. af. 4°. 31. B
Pus ē pulmone educunt amari saporēs. 4°. de simplicium me. fa. 5°. 29. G
Pus quomodo eat à costis ad os. 5°. de loc. aff. 4°. 30. G
Puris purgatio supra in sanguinis vomitu. com. 7°. apho. 74°. Ex. 60. H
Puris sputum à sanguinis sputo. com. 7°. apho. 15°. Ex. 55. A
Puris sputum in sputo sanguinis, cum sputum retinetur, moriuntur. com-
mentario 7°. apho. 74°. Ex. 60. H
Pus expuentes extra febrem spontaneis ægritudinibus affliguntur. de na-
tura humana, com. 2°. 7°. 184. G
Pus expuentes extra febrē quō viuere debent. de na. hu. cō. 2°. 7°. 184. G
qui Puris plurimum habent quod nō potest per sputiones excerni vstio-
ne indigent. com. 6°. aphor. 27°. Ex. 48. G
Pus in suppuratibus hepatis quale est his, qui moriuntur, & qui sa-
nantur. com. 7°. aphor. 45°. Ex. 57. F
Pus veluti amurca in suppuratōne hepatis adusta, letale. commentario
7°. aphorismo 45°. Ex. 57. F
ad Puris & sanguinis reiectiones. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 179. D
Pus mistum sanguini quō secernatur tacuit Erasistr. 5°. de lo. af. 4°. 30. G
Puris mictio vnde sit, & per quæ loca. com. 7°. apho. 15°. Ex. 55. A
Pus in vrina quid significet. 6°. de locis affectis. 4°. 37. E
Pus vel sanguinē si quis mingat qd signet. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
Pus si quis mingat, est signum malæ affectionis instrumentorum deser-
nientium vrinae. com. 4°. aphor. 81°. Ex. 36. A/ H
Pus ē renibus purgatur per vesicam. com. 5°. aphor. 58°. Ex. 43. B
Pus à qua parte cognoscatur fluere quando per renes purgatur. 6°. de
locis affectis. 4°. 39. A
Pus pulmonis cur sēpe non it per vrinam. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
Pus exiguum cum sanguine excretum cur. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
Pus cum vrina excernitur quandoq; iecore aut renibus languentibus
& subsidendo fallit minus acutum artificem. de vrinae sign. Sp. 79. C
Pus quō, & cur exit cum vrina, & sine vrina. cō. 4°. aph. 75°. Ex. 36. A
Puris cum vrina miscella consideratio. 6°. de loc. affect. 4°. 39. B
Pus quibus in vrina citra dolorem subfidet, spontaneis ægritudinibus af-
figuntur. de natu. hum. com. 2°. 7°. 184. G
Puris est particeps grauius olens vrina. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
ex Pure vrinae suppressio. 6°. de loc. affect. 4°. 38. H
Pus quomodo cognoscatur obstruxisse meatū vrinae. 1°. de loc. aff. 4°. 3. B
Puris deiectiones faciunt intestina suppurata. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
in Pus raro vertitur œdema sub vmbilico. in prog. com. 1°. 4°. 196. F
Pus ex vtero & vesica sponte exit. 5°. meth. med. 7°. 33. A
Pus quomodo cognoscatur fluere à superioribus excrementis, & quomo-
do ab inferioribus. 6°. de loc. affect. 4°. 39. B
Puris crassitudo est causa cur non cognoscatur suppuratio aliqua in cor-
pore. com. 6°. aphorismo 41°. Ex. 51. A
pro Pure vel sanguine expellendo quinquefolia. de dynam. Sp. 35. F
Pus vt exire possit emplastra. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 106. D
Pus acre corrodit in prognost. com. 2°. 4°. 204. G
Puris acritudo ora quorundā vasorū adapit. cō. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H
Pus extrahens pyulcom grācie dicitur. 5°. meth. med. 7°. 32. G
Pus trabentia medicamenta. 2°. de com. me. per ge. 5°. 221. G
Pus educens passillus. 5°. de com. me. per ge. 5°. 251. H
Pus educens medicamentum. 5°. de com. med. per ge. 5°. 253. B
Pus educens celerrime medicamentū. 5°. de com. med. per ge. 5°. 246. E
Pus euacuans sine ruptura. 6°. de comp. medicamen. per ge. 5°. 261. F
Pus quibus iam est in vaporem digerens. 6°. de com. me. per ge. 5°. 259. G
Pus an spirando, vel quiescendo attrahatur. 5°. de loc. affect. 4°. 31. B
Pus quando expirat, & quando exit. de tum. præter naturam. 3°. 83. E
Pus in intermedijs musculorum per halitum digerit pyrites lapis. 9°.
de simplicium medicamentorum facul. 5°. 67. F
ad Pus discutiendum. 6°. de compositione med. sec. loc. 5°. 261. D

Pus putrescit in processu temporis. com. 5°. aph. 15°. Ex. 38. G
Puris gñatio sequitur ad corruptionem ossis. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. G
Pus in vlcere est magnum securitatis signum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
Pus optimum quale. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C/ in prog. com. 1°. 4°. 197. A
Pus minime fœtidum esse debet. in prog. com. 1°. 4°. 197. B
Pus cur candidum. in prog. com. 1°. 4°. 197. D
in Pure color & odor vnde. in prog. com. 1°. 4°. 197. C
Puris color debet esse semini similis. in progn. com. 1°. 4°. 197. D
Puris color cineris est. de fract. com. 2°. 7°. 236. D
Puris imperfecti diuersitas. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
ad Pus medicamenta extrinsecus. introd. Isa. 58. A
Pus mouēs medicamentum dicitur esse emplasticum. 5°. de sim. medica-
mentorum facul. 5°. 33. G
à Pus mouētibus quo mō differant emollientia. 5°. de sim. me. fa. 5°. 33. F
Pus mouens medicamentum quale esse debet. 5°. de sim. me. fac. 5°. 33. D
Pus mouentium natura qualis in genere. 5°. de simplic. med. fac. 5°. 34. C
in Pus quod verti debet ocysime concoquunt medicamenta simillima
hominis temperaturæ. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. G
Pus mouens medicamentum singulatim hominis cuiusq; proprium est.
5°. de simp. med. fac. 5°. 33. D
Pus mouens medicamentum in calido homine quale esse debet. 5°. de sim-
plic. med. facultatibus. 5°. 33. D
Pus mouetur ex ijs, quæ sunt crassæ substantiæ. 11°. meth. med. 7°. 72. H
Pus mouentia sunt calida & humida. 5°. de simp. med. fa. 32. D/ 5°. 34. B
Pus mouentia medicamenta humorem per halitum digerunt. 5°. de sim-
plicium medicamentorum facultatibus. 5°. 33. C
Pus mouentia medicamenta. 4°. meth. med. 7°. 27. D
Pus quomodo breui tempore moueatur. de remed. par. fac. 7°. 155. F
Pus maturans. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 259. E
Pus mouent adeps vitulinus, & suillus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
ad Puris generationem aptissima. est aqua temperata, aqua & oleum
temperata. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. A
Pus mouetur cera liquefacta ex oleis calidis. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. C
Pus quando adest hordeacea farina. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 101. H
Pus faciunt farina tritici & panis tritici. 5°. de sim. me. fac. 5°. 34. A
ad Pus ducendum cataplasma, ex farina, oleo, & aqua. 2°. de arte cur.
ad Glauconem. 7°. 102. A
Pus mouet, concoquit, & carnem gignit Manna thuris. 2°. de comp. me-
dica. per ge. 5°. 221. E
Pus mouet calidis oleis, si sit frigidus abscessus. 5°. de sim. me. fa. 5°. 34. C
Pus mouens cū pluri, & minori olei quid faciat. 5°. de sim. me. fa. 5°. 34. B
in Pus mouentibus medicamentis pix valet. 4°. de cō. me. per g. 5°. 240. F
Pus quomodo moueat pix. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. C
Pus mouet thus. 4°. de com. med. per gen. 5°. 239. G
Puris quantitas quanta visa à Galeno. 5°. de loc. aff. 4°. 30. H
PVSILLANIMITAS accidit per melancholiam. de anato. vi. Sp. 45. F
PVSILLANIMI ac timido cor deesse dicunt. 3°. de loc. af. 4°. 16. E
PVSILLA etiam non spernenda. in 6°. de mor. vulg. cō. 2°. 3°. 165. B
PVSIONES, & qui habent humidum & calidum corpus, concoquunt,
apponunt, agglutinant, & nutriunt præ alijs optime. 3°. de symptoma-
tum caus. 3°. 29. A
PVSIVLARVM ortus. 14°. meth. me. 7°. 90. A
Pustulae sunt à calido, humores humiles à frigido. c. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
Pustulas instar scabiei, ac lepræ in corpore contraxerunt qui prauos ci-
bos comederunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
Pustulae cur erumpant in purulentis. in prog. com. 2°. 4°. 204. E
Pustularum aliqua sublimis, aliqua humiles. com. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
Pustulas turgere quō cognoscatur. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 165. G
Pustula acuta ex quo succo fiat. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 165. G
Pustula lata ex quo succo. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 165. G
Pustula lata cur Simoni sint factæ. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 165. F
Pustula lata non multum pruriunt. in 6°. de morb. vulg. cō. 2°. 3°. 165. F/
commen. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
Pustulae vlcerose cur fiant vere. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
ad Pustulas vlcerosas. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 131. F
ad Pustulas vlcerosas in toto corpore habentis casus. de purgantium
medicamentorum facul. 5°. 87. F
Pustule biliose p totū corpus notant cholera. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27. F
Pustule nigrae fiunt ex atra bile, ideo atram bilem significant. com. 4°.
aphorismo 2°. Ex. 27. F
Pustula nigra in pestilentia tempore Galeni, & veluti squamma decide-
bat. de atra bile. 1°. 35. B
Pustulae in

Pustula in pestilentia per totum corpus nigra, & sanabantur. 5°. metho-
 di medendi. 7^a. 35. B
 Pustula nigra. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 124. G
 Pustulas liquidas habentes in superficie optime purgat colocynthis. de
 dynamidijs. Sp. 21. D
 Pustule milliarias sensibiliter exasperantur & cur. in 6^m. de morbis vul-
 garibus, commen. 2°. 3^a. 160. H
 Pustula crebra an male habuerint lassitudine laborantem percunctan-
 dum est. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. C
 Pustulae quae terebinthus dicuntur, quare ita dicantur. in 6^m. de morbis
 vulgaribus, commen. 3°. 3^a. 178. E
 Pustule, profunditas somni pigrities mentis significant pituitam. com-
 ment. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. F
 cum Pustulis febres quae in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 159. D
 in Pustulis cancrrosis cur adsit febris. 14°. meth. med. 7^a. 90. A
 in Pustula cruste color. 14°. meth. med. 7^a. 90. A
 ex Pustula & pruritu factum vlcus. 4°. meth. med. 7^a. 25. F
 Pustula ad cutem enata, deinde intro regredientes. in 1^m. prorrh. com-
 mentario 1°. 4^a. 161. F
 Pustulas quae prohibent. de ocul. 7^a. 189. C
 Pustulas quomodo curet Galenus. de fract. com. 3°. 7^a. 247. E
 contra Pustulas crassas quae faciant. de ocul. 7^a. 189. C
 in Pustulis vena incidenda primo. 14°. meth. med. 7^a. 90. B
 Pustulas inuat lupinus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 48. D
 ad Pustulas vnguentum. de dynam. Sp. 30. E
 PUSTULA in oculo quid. fin. med. Isa. 48. D
 PUSTULA ulceratio oculorum. fin. med. Isa. 48. D
 Pustula oculorum quibus indigeant medicamentis. 4°. de compositione
 medicamentorum secundum locos. 5^a. 151. B
 contra Pustulas oculorum quae valeant. de ocul. 7^a. 189. C
 ad Pustulas in cornea nascentes. de ocul. 7^a. 190. H
 ad Pustulas oculorum accommodata est eburnus mista remedijs oculari-
 bus. 6°. de simplici medicamentorum facultatibus. 5^a. 46. F
 ad Pustularum oculorum eruptiones. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 154. E
 ad Pustulas oculorum. 4°. de compositione medic. sec. loc. 154. F/H/5^a.
 155. A/B/C/D/F/H/ de ocul. 7^a. 191. D/E
 Pustulis oris confert sectio venarum labiorum. de anat. viuo. Sp. 55. B
 ad Pustulas quas habet infans in manibus, & pedibus ultra modum.
 de dynamidijs. Sp. 30. F
 ad Pustulas oris. 6°. de com. me. per ge. 5^a. 260. B
 Pustula in pulmone ex bile in stomacho. de sperm. Sp. 36. H
 Pustulas in combustis fieri prohibet terra cimolia. de simpl. me. Sp. 85. B
 PVTAMINA nucum & conorum terrena sunt. 9°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5^a. 64. H
 Putaminis nucis succo cur fullones vtuntur. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. B
 PUTEOLI dicearchia est. 1°. de comp. med. per ge. 5^a. 214. C
 Puteoli habentur, erugo, cerussa, as vstum, & aeris squamma. 1°. de an-
 tidotis. 5^a. 100. D
 Puteolis cerussa alba fiebat. 1°. de comp. med. per gene. 5^a. 214. C
 PUTEORVM aqua hyeme tepida videtur. 3°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5^a. 19. D
 Puteorum aqua quare hyeme calida. 3°. de sim. med. fac. 5^a. 18. C
 in Puteo aqua dupl. refrigeratur. in 6^m. de morb. vulg. co. 4°. 3^a. 185. D
 Putei in Pytho abundant aqua in aestate, & non in hyeme. de bonitate
 aquae. Sp. 75. H
 ex Puteis profundis videntur stellae interdiu, modo non sit meridies. 10°.
 de usu partium. 1^a. 179. A
 in PVTIOLIO, & Apollonio Colica vt Publius. 9°. de comp. medic.
 secundum locos. 5^a. 202. D
 PUTO verbum cur ab Hippocrate ponatur. in 6^m. de morbis vulgaribus,
 commen. 3°. 3^a. 171. F
 PUTREDINOSAS facultates corrigit cinnamomum. 8°. de compositi-
 one med. sec. loc. 5^a. 194. E
 PUTREDO affectus totius corporis. introd. Isa. 59. D
 Putredinis duplex genus. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. B
 Putredo non fit a frigido, & sicco. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Putredines non fiunt flante Borea. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Putredines fiunt flante austro. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Putredines inducunt austrina tempestates diuturnae. in 1^m. de mor. vulg.
 commentario 1°. 3^a. 105. D
 Putredinis materia quae sit. 11°. meth. med. 7^a. 70. A
 Putredo ex materia humida fit. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 141. A

Putredines fiunt magis temporibus humidis. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. A
 Putredines fiunt in temporibus pluuiosis. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. B
 Putredini maxime dediti sunt calidi, & humidi. 8°. meth. med. 7^a. 54. B
 ad Putredinem facit locus. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 103. F
 Putredo sola non est ad generandum sufficiens, sed indigemus magno ca-
 lore. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. F
 Putredinis causa efficiens est calor extraneus. in 3^m. de morb. vulgaribus,
 commentario 3°. 3^a. 141. A
 Putredo ab aliena caliditate oritur. 2°. de different. feb. 40. A/5^a. 41. C
 commentario 3°. 3^a. 142. D
 ex Putredine accenditur calor. de caus. mor. 3^a. 6. D
 Putredo humorum igneum calorem accendit. co. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 ex Putredine quomodo fiat caliditas. de caus. morb. 3^a. 6. D
 in Putredine calor qualis. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. D/de cur. rat. per san-
 guinis missionem. 6^a. 16. H
 Putredinis caliditas potest esse vehementissima, tamē naturalis erit, vel
 nulla, vel pauca. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Putredo in qua fit parte, pars calidior est. de cur. rat. p. san. mis. 6^a. 16. H
 Putredo humorum in vasis qualis. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. B
 ob Putredinem cibi crassi, & glutinosi causae febris. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. A
 ex Putredine febris vnde. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. H
 ob Putredinem fit febris & quomodo. praesag. exper. conf. Sp. 77. D/E
 ex Putredine fumi tendunt ad cor. 1°. de diff. feb. 32. D/2°. 3^a. 41. C
 Putredinis humorum comes acuta febris. in 3^m. de morbis vulgaribus,
 commentario 1°. 3^a. 127. D
 a Putredine per totum corpus synochus. 11°. meth. med. 7^a. 69. G
 Putredinis causam habet febris quae continuat. 10°. meth. med. 7^a. 61. B
 Putredinem causam effectricem, et febrem inter se conferre difficile est.
 11°. methodi medendi. 7^a. 70. A
 ex Putredine febris quomodo differat ab his, quae sunt ex inguinum tu-
 moribus. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. G
 per Putredinis excellentiam differt pestilentis febris calor ab aliarum
 calore. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 159. F
 Putredinis principium in pestilentia vnde. 1°. de diff. feb. 3^a. 32. B
 sine Putredine febris ex siccitate sanatur frigidis, & humidis. 10°. me-
 thodi medendi. 7^a. 64. D
 in Putredinem facile vertitur plenitudo quod ad vires. de curan. ra. per
 sang. miss. 6^a. 17. A
 Putredo humorum est causa antecedens. 11°. meth. med. 7^a. 70. C
 Putredo causa, & effectus simul. 11°. meth. med. 7^a. 71. C
 Putredo maligna humorum facit morbos piculosos. c. 4°. aph. 43°. Ex. 32. F
 Putredo humorum videtur corrumpere propinqua capitis terribiliter.
 in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 142. E
 Putredo ab erysipellate. com. 7°. aph. 20°. Ex. 55. D
 in Putredinem vel in gangrenam terminatur inflammatio. de totius mor-
 bi temporibus. 3^a. 89. H
 Putredo circa vlcera quando significetur in difficultatibus intestinorum.
 commen. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
 Putredo potest esse absque vlcere. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Putredo viridis χλωρα. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 180. A
 Putredo an sit in succis cognoscitur ex pulsu, vrina, & calore. 10°. me-
 thodi medendi. 7^a. 63. D
 Putredinis inditium est graueolentia. in progn. com. 1°. 4^a. 197. B
 a Putredine indicatio quae, & vnde sumatur. 11°. meth. med. 7^a. 69. D
 a Putredine indicationes duae. 11°. meth. med. 7^a. 70. D
 Putredo antequam incipiat vena incidenda. 9°. meth. med. 7^a. 56. G
 Putredo non curatur per sanguinis missionem. 11°. meth. med. 7^a. 71. G
 Putredini quid contrarietur. 11°. meth. med. 7^a. 71. E
 ad Putredines conueniunt medicamenta, quae cum eo quod refrigerant
 vna adstringunt. 6°. de sim. med. fac. 5^a. 43. E
 Putredines sanat aristolochia rotunda. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. E
 ad Putredines valet aspalathos. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 44. A
 Putredines purgat diapenidion minus. de dynam. Sp. 26. D
 ad Putredines valet lycium. 7°. de simpli. med. fa. 5^a. 54. G
 Putredines curat succus mororum. de simp. med. Sp. 87. G
 Putredines curat raphanus. de simp. me. Sp. 89. F
 Putredinibus conuenit sabina, vt cupressus. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 45. B
 Putredo in quibus suspecta est, in his valet salis vsus. 11°. de simplicium
 medicamentorum facultatibus. 5^a. 83. D
 ad Putredines accommodat salugo piscium salfori. 11°. de sim. m. f. 5^a. 83. H
 Putredinem purgans. 5°. de composit. me. per ge. 5^a. 246. E
 Putredo in oculo totum oculum exerget. intro. 145. 8. D
 ad Putredines

ad Putredines narium confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. C
 Putredo cur cito fiat in ore. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 171. G
 Putredinibus oris confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. D
 ad Putredines oris. 6°. de com. me. se. loc. 171. D/ 5°. 172. D
 ad Putredines partium quarundam. 5°. de compo. med. per ge. 5°. 253. H
 Putredines ani mitigat succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. E
 ad Putredines. 6°. de com. med. se. loc. 172. D/ 5°. de comp. me. per gene. 246. E/ 254. D/ 6°. 255. C/ 256. D/ 257. A/ 5°. 259. B
 ad Putredinem factum medicamentum extemplo in nervo vulnerato. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 PUTREFACIENDI vim habent aliqua medicamina. de causis morborum. 3°. 9. D
 ad Putrefaciendum extra os, & sedem aptum est aconitum pardalianches. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. A
 PUTREFACIENTIA sunt calida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
 Putrefacientes sunt acres saporis. 4°. de simplic. medic. fac. 5°. 29. G
 PUTREFAKIT causâ præter naturam in progn. com. 1°. 4°. 197. C
 Putrefacit humores auster, & qñ in 1°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 114. A
 non Putrefacit calor absq; humiditate. 3°. de com. me. per ge. 5°. 228. D
 Putrefacit citra dolorem carnicem mollem calida in quarto ordine, quæ sunt tenuium partium. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. D
 Putrefaciunt mollia dolorē leuantia. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 331. G
 Putrefacit carnē mollem cedrea sine dolore. 7°. de sim. med. fac. 5°. 50. D
 Putrefacere non debet medicamentum applicandum vlceri in cancro. commen. 6°. apho. 38°. Ex. 50. E
 Putrefacit farina triticea cum oleo. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 Putrefacit vestes immobilitas in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 141. A
 PUTREFACTIO ex quibus fiat. 4°. meth. med. 7°. 27. D
 Putrefactio alteratio præter naturam. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Putrefactio tarde fit in frigidis, breui autem fit in calidis hepatis. temperaturis. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 194. A
 Putrefactionē nō fieri ab aliquo humido, collige. c. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
 Putrefactio sequit obstructionē. 8°. de com. me. sec. loc. 193. H/ 5°. 194. G
 Putrefactio cur fiat in inflammatione. 2°. de crisi. 4°. 138. B
 Putrefactio facit impedimentum in motibus. 1°. de mot. musc. 1°. 308. G
 à Putrefactione leuat farina erui cum lixiuio. 6°. meth. med. 7°. 37. F
 à Putrefactione leuat farina bordeacea cū lixiuio. 6°. me. me. 7°. 37. F
 ex Putrefactione partium diminutio. de cau. mor. 3°. 9. D
 in Putrefactione sectionis ordo. 5°. de anat. adm. 1°. 87. B
 Putrefactiones corrigit Aspalathus, & crocus. 8°. de compositione medicamentorum secundum locos. 5°. 194. F
 ad Putrefactiones oris, & reliqui corporis. 5°. de com. me. sec. loc. 165. H/ 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 172. D
 contra Putrefactionem valens medicamentū. de med. exper. Sp. 104. H
 PUTREFACTIVA potentia est vna ex potentijs medicinarum oculi. de ocul. 7°. 189. A
 Putrefactiua qualia. de ocul. 7°. 188. F
 Putrefactiua valent scabiei vetustæ asperitati, vngulæ vetustæ, & prurigini. de ocul. 7°. 189. C
 Putrefactiua curatio quomodo incedat. contra Iulianum. Ex. 68. G
 in PUTREFACTO sanguine an febres contingant. 2°. de differentiis febrium. 3°. 40. A
 PUTREFIUNT promptissime calida & humida in locis calidis, nisi dissidentur ac refrigerentur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Putrefit dupliciter sanguis. 2°. de diff. feb. 3°. 41. D
 ad PUTRESCENDVM paratos humores si habeamus ægri tempore pestilenti non sunt nobis visendi, ne & nos inficiamur, collige. 1°. de differentiis febrium. 3°. 32. B
 Putrescentia nō pñt dici cōc oqui. de vict. rat. in mor. acu. c. 5°. 7°. 122. H
 Putrescentia quæ sint. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
 Putrescentia qualia esse debent. 9°. meth. med. 7°. 56. D
 Putrescentia oīa caliditatem acquirunt. 4°. de simp. med. facul. 5°. 24. H
 Putrescentia vnde id patiantur. 3°. de com. me. per ge. 5°. 228. C
 Putrescens sanguis transit in alteram naturam, in bilem flauā, vel atrā. 2°. de diff. feb. 3°. 42. F
 à Putrescentibus sol euitandus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. A
 Putrescentium curatio. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 255. G
 Putrescentia curari debent siccantibus, & refrigerantibus. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. D
 Putrescens pars cataplasmate ex lixiuio stillatitia, & farina bordei formata in contusionibus nervorum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. A
 ad Putrescentes musculos, & carthilagine in alto corpore. 5°. de com-

po. med. per ge. 5°. 250. G
 ad Putrescentia vtilia. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 106. H
 ad Putrescentia. 4°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 152. D
 PUTRESCIBILE semper ad continua habet disparitam caliditatē. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 PUTRESCERE est corrumpere. 2°. de diff. feb. 3°. 40. A
 Putrescunt quæ in prog. com. 1°. 4°. 197. C/ 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. B
 Putrescunt res quot modis. de inequ. intemp. 3°. 44. D
 Putrescunt quæ facile. de tum. præter naturam. 3°. 83. C
 Putrescunt quæ corpora. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 Putrescunt omnia medicamenta putredine necantia non statim in vtre sed temporis spatio, at contrario modo se habent refrigerantia, temporis enim spatio debilitantur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. B
 Putrescunt promptissime calida, & humida nisi dissidentur ac refrigerentur. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 Putrescunt omnia magis cum fuerit humidior locus, & calidior. 3°. de simplic. med. fac. 5°. 22. B
 Putrescunt facile calida humida in locis calidis. de curan. rat. per sanguinis missionem. 6°. 16. G
 cum Putrescunt calida, fiunt calidiora. de cur. ra. per san. mis. 6°. 16. H
 Putrescunt res & à quibus. de cau. mor. 3°. 9. C
 ne Putrescant vestes cum tempus est humidum et calidum quatiuntur. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Putrescit cibis nō supatus à naturali calore. de cu. ra. p san. mi. 6°. 16. H
 Putrescit necessario, scilicet peritoneum omentum si excidat. commen. tario 6°. aphor. 58°. Ex. 53. F
 Putrescunt leuissime pubes, et pudenda. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 42. F/ 5°. methodi medendi. 7°. 31. D
 Putrescant qñ distillant humores. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 105. F
 Putrescit humor non bene diffusus. 1°. de diff. feb. 3°. 32. A
 Putrescunt humores quandoque in toto corpore, quandoq; in solis vasis. commen. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 Putrescit necessario quandoq; sanguis. 2°. de diff. feb. 3°. 40. A
 cur Putrescunt materię in inflammationibus. 2°. de diff. feb. 3°. 41. C
 Putrescunt ossa & quomodo. de fract. com. 3°. 7°. 246. H
 Putrescere quæ non possunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
 Putrescit nihil penitus siccum. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Putrescunt tardius frigida. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 141. A
 Putrescere corpus facientibus medicaminibus aduersatur scordium. 1°. de antidotis. 5°. 105. F
 cur Putrescat aqua pluuialis citissime omnium. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 PUTRIDORVM ciborum odores varij & cur. 3°. de sym. cau. 3°. 25. D
 Putridas superfluitates generant sicce ficus. de diff. cont. Sp. 74. B
 PUTRIDARVM febrium differentia. 11°. meth. med. 7°. 69. D
 Putridarum febrium sex differentia. 2°. de diff. feb. 3°. 39. F
 in Putridarū genere sunt febres ob inflammationē. 10°. met. me. 7°. 64. C
 Putridarum febrium tot differentia, quot formæ in vrinis apparent. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
 Putridæ sunt lypiriæ, & hepaliæ. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
 Putrida febris ardens. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
 à Putridis ephemeræ differentia quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 33. D
 in Putridam potest transire diaria. 9°. me. med. 7°. 55. G
 in Putridā trāsīt diaria ex obstructione si sequatur. 9°. met. me. 7°. 58. B
 in Putridam cur transeat diaria. 10°. meth. med. 7°. 61. E
 in Putridam febris ephemeræ conuersa signa. 1°. de diff. feb. 3°. 33. F
 Putridarum febrium inditia. 1°. de diff. feb. 3°. 33. F
 Putridarum febrium caliditas qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 33. H
 Putridum expirantium consuetudo non securā. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 Putridarum febrium pulsus. 1°. de differentiis febrium. 3°. 33. H/ 3°. de prælag. ex puls. 4°. 117. H
 in Putridis pulsus durus quando. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Putridarum febrium vrinæ. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
 in Putrida febre indicatio. 11°. meth. med. 7°. 69. D
 in Putridis agēdorū indicatio à tribus sumitur. 10°. meth. me. 7°. 61. E
 Putridæ habent provisionē, quæ causam remouet. 11°. meth. me. 7°. 68. D
 in Putrida sanguis mittendus constantibus viribus. 11°. me. me. 7°. 71. F
 in Putrida febre non vtiur balneo, & relaxantibus Galenus, nisi post purgationem. 11°. meth. med. 7°. 73. D
 Putrida coniuncta hectica balneum prohibet. 10°. meth. med. 7°. 66. G
 in Putrida febre exemplum medicationum. 11°. meth. med. 7°. 68. G
 Putridi humores in cinerem vertuntur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. D
 Putridus sanguis est sanguis cū putredine mixtus. 10°. de sim. m. f. 5°. 72. F
 Putridis

Putridis morbis & carbunculis que vrbes sint obnoxie. in 1^m. de morbis
vulg. commen. 1°. 3^a. 103. F

Putrida pars debet incidi. 13°. meth. med. 7^a. 81. E

Putrida præcisa inurebant. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 142. F

Putrida vlcera que sint, & quid, & quo modo, & ex quo fiant. com. 6°.
aphorismo 45°. Ex. 51. F

ad Putrida vlcera. 3°. de comp. med. se. lo. 5^a. 148. A

ad Putrida que conueniant. 4°. de com. med. per ge. 5^a. 242. F

Putrida adiuuant anagallides. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. H

PVTRILAGO in humidis nascitur corporibus. 4°. de simplicium medi-
camentorum facultatibus. 5^a. 30. C

PVTREM particulam habentis casus. 6°. meth. med. 7^a. 37. F

PYCNOCOMI vires quales. 8°. de simplic.
med. facul. 5^a. 59. D

Pycnocomi folia phymata, & furunculos discutiunt, palos, & alia id ge-
nus infixa ad extimam cutem elicit. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 59. D

Pycnocomi radix bilem flauam purgat. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 59. D

ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ medicamenta. i. condensantia. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 35. H

ΠΥΚΝΟΥ, & ΤΑΧΕΩΣ vsus. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 132. E

PYELI qui. 7°. meth. med. 7^a. 44. E

PYLIDES sedis affectus. intro. 15a. 59. D

ΠΥΛΩΓΩΝ. quid vocent græci. intro. 15a. 54. D

Pyloron imus terminus ventriculi. 6°. de anat. adm. 1^a. 91. F

Pyloron locus quo ventriculus cum intestino coniungitur. 3°. de natura-
libus facultatibus. 1^a. 303. E

Pyloron inferior terminus ventriculi situm habet prope iecur ad dexte-
ram. de ven. art. diff. 1^a. 55. H

Pyloron quid faciat ventriculo. 8°. de vsu par. 1^a. 170. D

Pyloros in vetriculo factus est, qui retardet descensum chyli. 4°. de vsu
partium. 1^a. 139. B

Pyloron aperit ventrem cum est satur, & superfluum transmittit. 4°. de
sanita. tuen. 2^a. 88. B

Pyloron clausum est, vt os vteri quando cibus est in ventriculo. 3°. de na-
turalibus facultatibus. 1^a. 303. E

ad Pyloron mittitur alimentum intro. 15a. 54. E

ad Pyloron bilis meatus ex vesica. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. C

PYOSIS affectus iridis oculorum. intro. 15a. 58. D

PYRACINVM. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 273. C

PYRAMIDIS forma ex quibus composita. 8°. de decre. 1^a. 274. G

PYRENOIDES vertebra. de offi. 1^a. 41. H

PYRETHRVM quid. de simp. med. Sp. 88. H

Pyrethrum cur vocet Nauplion euboicum. 9°. de com. me. se. l. 5^a. 201. C

Pyrethri asparagus est humidior, q̄ folia. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. A

Pyrethrum obsonium sponte proueniens. 2°. de alim. fac. 2^a. 25. D

Pyrethrum manditur vt cibus. de atten. vic. 2^a. 44. A

Pyrethrum fame comeditur. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. C

Pyrethrum à rusticis in muria, vel aceto seruatur. 2°. de ali. fac. 2^a. 22. C

Pyrethrum parum nutrit. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. C

Pyrethrum proportionē rñdet aeri calidiori. 2°. de simp. med. fa. 5^a. 15. G

Pyrethrum calidum. 3°. de temp. 1^a. 21. G

Pyrethrum nobis admotum videtur calidum. 3°. de temp. 1^a. 21. H

Pyrethrum vim habet calefaciendi. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 2. C

Pyrethrum acre. de atten. vic. 2^a. 43. H / 6°. de com. me. per ge. 5^a. 256. F /
de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 135. C

à Pyrethro. experimētū sumēdū de acredine. 4°. de sim. me. fac. 5^a. 26. B

Pyrethrum ad quid vile. de cucur. & scar. 6^a. 4. F

Pyrethri habet facultatē icidēdi vbi cōmaturuerit. de att. vi. 2^a. 44. A

Pyrethrum attenuat. de atten. vic. 2^a. 43. H

Pyrethrum fortiter calfacit dum gustatur. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. D

Pyrethrum gustu exalfacit vehementer, saluam copiosam pronocat,
efficaciter relaxat, & calefacit acriter. de simp. med. Sp. 88. H

Pyrethrum exalfacit. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 32. A

Pyrethrum exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 16. C

Pyrethrum dentes refrigeratos mitigat, stupidos & resolutos adiuuat.
8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D

Pyrethrum mordicat carnem. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 29. D

Pyrethrum discutit nec sumptuosum est discussorium pro pauperibus.
6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 169. D

Pyrethrum & piper palpitationis remedia. de trem. & palp. 3^a. 52. G

Pyrethrum ad rigores cum oleo. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D

Pyrethri radix caustica. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D

Pyrethrum vrere potest. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 38. F

Pyrethri radices pituitam purgant. de dynam. Sp. 22. A

Pyrethri dosis & quibus miscetur. de dynam. Sp. 22. A

Pyrethrum purgat caput & nares. de cathart. Sp. 95. B

Pyrethrum medicamentum apophlegmaticū. de rem. par. fa. 7^a. 154. F

ΠΥΡΕΤΕΣ. quomodo fiat. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. A

PYRIASTEN lac quod vocent. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. G

PYRICAVTON dictum medicamentum. 2°. de compositione medica-
mentorum per genera. 5^a. 224. D

ΠΥΡΗΝΟΙΣ. productio quæ. 12°. de vsu par. 1^a. 194. E

ΠΥΡΙΝΩΝ. i. nucleorum. de remed. par. fac. 7^a. 158. D

ΠΥΡΙΦΛΕΥΗ quid significet. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 142. E

Pyrion meminit. de remed. par. fac. 7^a. 163. E

PYRITES lapis quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 86. F

Pyrites lapis acres vires habet confert proprie ad oculorum claritatē.
de simp. med. Sp. 86. F

Pyritis lapidis vsus & aptatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. C

ex Pyrite lapide in fornacibus fit cadmia. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 69. E

Pyrites in Emplastro digerente ponitur. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. F

Pyrites lapis pus & consistentia grumosa in spatij intermedij musculo
rum nata per halitum digerit. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 67. F

Pyrites lapis extinctus in aceto pro magnis scirrhis. 13°. me. me. 7^a. 88. B

Pyrites lapis. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 104. B

pro Pyrite lapis molaris. 13°. meth. med. 7^a. 88. B

PYRITIS dicta nardus quæ. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 56. H

PYRRHO auctor philosophiæ septiciæ. de hist. philos. Sp. 2. F

Pyrrhonis laus. de subfi. empi. 15a. 34. E

Pyrrhon totus integer. de subfi. empi. 15a. 34. D

PYRRHONII qui. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. H

Pyrrhonij hesitatores erant. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. B

Pyrrhonis dubium quod sensus non percipiant propria sensibilia. 2°. de
temperamentis. 1^a. 16. H

Pyrrhoneia dubitatio. 1°. de dieb. decr. 1^a. 146. A

Pyrrhonei negant haberi scientiā ostensionē. de cuius. a. pec. 2^a. 56. D

Pyrrhonij rudes. de præcogn. ad Post. 4^a. 216. C

Pyrrhonica rusticitas tanquam assylum ad quod confugiunt ignari. an
sang. in arte. 1^a. 62. C

Pyros. i. triticum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 59. D

Pyri fructus pyrum dicitur. 2°. de alim. fac. 2^a. 16. C

Pyrorum multiplex genus. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. F

Pyrorum differentia ex saporibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D

Pyra sunt frigida. de diff. cont. Sp. 74. D

Pyra humida sunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. D

Pyra syluestria acerba sunt. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 9. A

Pyri agrestis fructus acerbus, & dulcis est. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. F

Pyra syluestria acerba dulcedine participant. 4°. de sim. me. fa. 5^a. 26. H

Pyra syluestria quo magis coques eo dulciora efficies, & decoctum fit
acerbum. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. A

Pyra acerba, & sicca sunt nuper enata, vbi maturuerint dulcia, & pro
gressu temporis humidiora redduntur. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 25. F

Pyrorum acerborum decoctum adstringens moderatū pro gargarismis.
6°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 172. F

Pyra pontica parum nutriunt. de dissol. cont. Sp. 73. F

Pyra pontica tarde descendunt. de diff. cont. Sp. 74. H

Pyrum adstrictionis particeps. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 21. E

Pyri adstrictio suavis est. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 20. D

Pyra adstringentia quibus alium subducunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. H

Pyra austeria subducebant. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. A

Pyra austeria comedebat Protas rhetor. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. A

Pyri austeri meminit. 12°. meth. med. 7^a. 75. A

Pyra magna nutriunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. F

Pyra si comedatur matura generant chymū frigidū. de diff. cō. Sp. 74. B

Pyra gñant viscosos, crassos, & frigidos humores. de pue. epil. 7^a. 180. D

Pyra matura dicuntur pepera. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. A

Pyra aquea, terrea, inæqualia. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. D

Pyra aquea i. qualitatis exptia carēt vi roborādi. 2°. de ali. fa. 2^a. 20. E

Pyra tarentina. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 203. A

Pyra eandem habent facultatem cum pomis. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. D

Pyrorum vsus pomorum vsui similis. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. E

Pyris vtimur vt medicamentis. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. F

Pyra elixa minus obsunt. de atten. vic. 2^a. 44. A

Pyra quo modo seruentur exiccata, postea elixantur. 2°. de alimentorū
facultatibus. 2^a. 20. F

Pyra sitim prohibent, desiccant, & modice refrigerant. 6°. de simplici
medicamentorum facultatibus. 5°. 43. D
Pyra adstringunt. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 176. F
Pyra quædam adstringunt euidenter. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. H
Pyra sylvestria adstringunt, & exiccant. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D/
de vict. rat. in morb. acut. com. 1°. 7. III. D
Pyra stringunt ventrē cū stypticitate, & ponticitate. de diff. cō. Sp. 75. B
Pyrum adstringens sanat symptomata scammonij. 2°. de ali. fac. 2°. 20. C
Pyra stomacho grata. 6°. de sim. med. fac. 5°. 43. D
Pyris vimur ad stomachi ventrisq. firmitatem ac robur. de bonitate, et
vicio succorum. 2°. 37. F
Pyra roborant stomachum. 2°. de san. tuen. 2°. 99. E/2°. de compositione
medic. sec. loc. 5°. 133. D
Pyrum ad ventriculum subuersum. de remed. par. fac. 7°. 153. H
Pyrorum cremoris sorbitio ad stomachi ardorem cū syncope. 8°. de com
po. med. sec. loc. 5°. 191. H
Pyra pro syncopi mediocri. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. E
Pyris vulnus glutinauit Galenus. 6°. de simplic. med. fa. 5°. 43. D
Pyra sylvestria maiora vulnera glutinant, fluxusq. repellūt. 6°. de sim.
med. fac. 5°. 43. D
ex Pyrorū sylvestrium succo medicamentū. 6°. de cō. me. se. l. 5°. 169. A
Pyra non danda epilepticis nisi raro. de puero epile. 7°. 180. C
Pyrus planta agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
Pyrosylvestri similis oxycanthos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 191. H
Pyri folia austera. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
Pyri semina tria aut quatuor grana. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
PYSEL AEV M. 7°. de com. me. per ge. 5°. 272. D
PYTHAGORAS Italicæ philosophiæ princeps. de hist. ph. Sp. 2. G
Pythagoras instituit dogma stoicum. 4°. de decre. Hipp. 1°. 253. H
Pythagoras dogma scitur ex discipulorum scriptis. 5°. de decre. 1°. 258. D
Pythagoras nihil reliquit scriptum. de nat. humana. com. 6°. 30. H/6°. 1°. 258. D
Pythagoras primus inuenit Zodiaci obliquitatem. de hist. phil. Sp. 6. C
Pythagoras haruspicinam tantum improbat. de histo. philos. Sp. 10. C
PYTHIONIS casus. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3. 148. G
PYTHICVM inscriptum librum fecit Damocrates. 5°. de compo. me.
dic. sec. loc. 5°. 165. B
Pythij ad dentes motos. 5°. de com. me. sec. loc. 5°. 165. C
in PYTHO putei sunt abundantes aqua æstate, & non hyeme. de boni
tate aquæ. Sp. 75. H
PYTIA. i. coagulum. 10°. de simplic. med. fac. 5°. 74. D
POTILISV est exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
PVLCON quasi significet. 5°. meth. med. 7°. 32. G
Pylca. i. medicamenta trahentia pus. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 221. G
Pylcum instrumentum. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 105. H
PYXACANTHON. 7°. de sim. me. fa. 5°. 54. G
PYXIDIS ærea meminit. 2°. de compo. med. sec. loc. 139. B/4°. 152. H/
153. A/
Pyxis aris cyprij. 5°. de com. me. se. loc. 5°. 161. F
Pyxis aris rubri. de med. fac. par. 7°. 162. G
Pyxidis argentea fit mentio. 7°. de comp. med. sec. loc. 179. E/ 5°. 186. A
Pyxis cornea. 2°. de compositio. med. sec. loc. 139. A/4°. 5°. 153. C
Pyxis ilicæ. 4°. de com. med. se. loc. 5°. 152. H
Pyxis lignea ad quæ medicamenta seruāda. 6°. de com. me. se. l. 5°. 172. C
Pyxis lignea. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 243. G
Pyxis lignea irino illita. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 250. E
Pyxis plumbea, ilicæ, vel cyprina. 1°. de com. me. se. loc. 5°. 126. E
Pyxidis plumbea meminit. 3°. de comp. med. secundum locos. 148. C/2°. 5°. 224. F
de comp. medicamen. per ge. 5°. 257. B
Pyxis rubra. 6°. de compo. me. per ge. 5°. 257. B
Pyxidis vitrea fit metio. 7°. de cōp. med. sec. lo. 179. E/186. A/5°. 274. F
PTZARCATTVM. de med. fac. par. 7°. 176. G

QVADRAGENA

rij casus, qui in intestinis noxam contraxe-
rat ex scamnonea. 11°. meth. med. 7°. 78. G
QVADRAGESIMVS & octogesimus dies
sunt decretorij. in 3°. de morb. vulgar. com-
mentario 3°. 3. 123. A
a Quadragesimo die infra ponit ordinem die
rum indicatoriorum. cō. 4. a. 36°. Ex. 32. A

Quadragesimus dies est initium morborum longorum, qui non iudican-
tur per sudorem. com. 4°. apho. 36°. Ex. 32. B
post Quadragesimos Hippocrates videtur despicere dies. 1°. de diebus
decretorij. 4°. 149. D
Quadragesimus dies qualis sit. 1°. de die. decre. 4°. 149. C
Quadragesimo die qui morbi nō citius finiant. 1°. de dieb. dec. 4°. 151. D
post Quadragesimum diem quo modo morbi soluantur. 1°. de diebus de-
cretorij. 149. D/4°. 151. D
QVADRANS vncias tres continet. 3°. de com. med. per ge. 5°. 233. G
Quadrantis fit mentio. 3°. de compositione medic. sec. loc. 147. E/4°. 153.
D/7°. 185. E/9°. 5°. 199. D
QVADRATVM quibus constat. 8°. de decre. Hipp. 1°. 274. G
QVADRATI hnt pulsus moderatos. 1°. de præsig. ex puls. 4°. 106. B
Quadratus factus gracilis, assimilis est gracilibus natura. 3°. de digno.
pulsuum. 4°. 98. D
QVADRATI acopon. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. A
QVADRATVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. G
Quadrat° lapis vires habet viscidas, et adstringētes. de sim. me. Sp. 8. G
QVADRATA cochlea quæ. de machin. 7°. 310. C
Quadrata cochlea quō testudinem habeat. de machin. 7°. 310. C
QVADRIGA dicitur ab aliquibus duplex spica. de fas. 7°. 301. D
QVADRVPEDIA & volatilia dum ambulant habent eandē figurā,
quam habent homines sedentes. 3°. de vsu par. 1°. 128. D
Quadrupedia, & volatilia nunq. stant recta. 1°. de vsu par. 1°. 128. D
Quadrupedum carnibus velocius digeruntur carnes animum de dissolu-
tione continua. Sp. 73. C
Quadrupedum carnes vitent epileptici. de puero epilep. 7°. 180. G
Quadrupedum pedes & genua sunt cibi superfluitates non habentes. de
dissolutione continua. Sp. 73. E
ad Quadrupedum morsus. 6°. de comp. med. per ge. 259. G/ 5°. 260. C
ad Quadrupedum ictus & morsus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 248. H
QVADRVPLEX circulus dicitur laqueus Plinthij, & laqueis. 7°. 308. C
QVAERENDVM potius quomodo quæ fiunt, fiant, quam negare quod
fiant. 3°. de loc. aff. 4°. 31. B
QVAESITVM inuenire docet logica. 1°. metho. med. 7°. 4. F
Quæsitæ quomodo paulatim inueniuntur. 1°. de dign. puls. 4°. 70. G
Quæsitum quodlibet discutere sciunt rationalem contemplationem dili-
genter tractantes. ad Thrasij. 2°. 102. A
QVAESTIONES. quæ logicæ & dialecticæ sint, & quæ non. 3°. de lo-
cis affectis. 4°. 14. E
Quæstiones dialecticæ. 3°. de loc. aff. 4°. 14. E
Quæstio quædā logica quæ sit. de vict. rat. in morb. acut. cō. 1°. 7°. 109. D
Quæstiones logicæ & obscuras scribebat Archigenes. 1°. de lo. af. 4°. 3. C
Quæstio de quo propoſita est cognoscere id oportet. estq. vnum hoc prin-
cipium optimum de re qualibet. 1°. metho. med. 7°. 4. E
ad Quæstiones publicas respondere quotidie mos antiquus Romæ. de ve-
na sect. aduer. Eras. 6°. 10. A
in Quæstionibus iprouis piculū fecit Galenus sepe. 4°. de puls. 4°. 69. G
Quæstionis inuentio duplex. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3. 120. H
in Quæstionem venientia, habent duo organa rationem, & experien-
tiam. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. B
Quæstionem quamlibet perperam pertractantes quibus vtantur ratio-
nibus. 2°. de decre. Hippo. 1°. 234. D
Quæstionem satis solutam putabat Chrysippus, si causam se ignorare fa-
teretur. 4°. de decre. Hippo. 1°. 253. D
Quæstiones de anima quæ sciendæ. de motu man. & obs. Sp. 67. G
Quæstione dignū est quod ab Hippocrate hoc loco pponit, quāvis logicā
speculationem sapere videatur. de vic. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 109. D
Quæstiones vanæ quæ. de vict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 110. G
QVALI rei attribuitur quanti nomē a Medicis. 1°. de diff. feb. 3°. 30. H
Quale, & qualia significant qualitatem, & non quantitatem. commē. 1°. 3. C
aphorismo 2°. Ex. 3. C
ad Qualia sint, vel ad aliquid, magnum, & paruum disputatur. 2°. de
diff. puls. 4°. 52. E
si Qualia purgari oportet purgentur confert, & leuiter ferunt, contra
grauiter. com. 4°. apho. 3°. Ex. 27. H
Qualitatem & quantitatem simul confundunt antiqui medici. com. 6°. 46. H
aphorismo 5°. Ex. 46. H
Qualitatis prædicamentum quibus sit cōmune. 2°. de diff. puls. 4°. 57. H
in Qualitate quantitates dicuntur. 3°. de com. med. per gen. 5°. 228. H
in Qualitatibus magnū, & parū dicitur. 3°. de cō. me. per g. 5°. 228. H
Qualitates quo mō possint dici magnæ, vel paræ. c. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
Qualitas est

Qualitas est triangulare. 2°. de puls. 4°. 58. H
 Qualitas non sumitur sine substantia. 1°. de elem. 1°. 7. B
 Qualitate prius essentia rei requiritur. 3°. de dignos. puls. 4°. 81. H
 Qualitatē pro elemento quāq; intelligit Hippocrates. 1°. de elem. 1°. 7. C
 Qualitates, & differentiæ elementorum. de spermate. Sp. 40. H
 Qualitates primæ elementorum quatuor sunt. 3°. de simplicium medica-
 mentorum facultatibus. 5°. 17. D
 Qualitates quæ. fin. med. 15a. 48. C
 Qualitates primæ sunt caliditas, frigiditas, humiditas, et siccitas. 3°. de
 simp. med. fac. 5°. 17. C
 Qualitates solas quandoque significant calidum, frigidum, humidum, sic-
 cumq; , quandoque vero & subiecta quæ suscipiunt qualitates. 1°. de
 temperamentis. 1°. 13. G
 Qualitates elementorum unde. de spermate. Sp. 38. H
 Qualitates ex atomis fiunt fm Democritum. 1°. de elem. 1°. 2. E
 Qualitates an sint corpora quod qualitates incorporeæ sint. 15a. 8. H
 ex Qualitatibus aliquibus aer bonus. 1°. de san. tuen. 2°. 67. B
 Qualitates sunt contrariæ. 1°. de elem. 1°. 7. B
 in Qualitate, & in loco motus. 2°. meth. med. 7°. 10. A
 Qualitates quatuor elementorum vocat agentes Galenus. 10°. de simp.
 med. fac. 5°. 71. H
 Qualitates effectrices sunt caliditas, & frigiditas. 2°. de sem. 1°. 339. A
 Qualitates effectrices nominantur caliditas, frigiditas, humiditas, &
 siccitas. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
 Qualitates actiue sunt humiditas, & siccitas. 3°. meth. med. 7°. 18. F
 Qualitates quō possint dici actiue, & passiuæ. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 in Qualitatē contrariā nihil totū simul migrat. 1°. de nat. fac. 1°. 304. B
 Qualitatum amicitia & pugnantia est in omni re. 3°. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 17. H
 Qualitates quatuor quæ possunt in se inuicem agere, & pati. 1°. de tem-
 peramentis. 1°. 10. H
 Qualitates omnes in se agunt. 3°. de sim. me. fac. 5°. 22. A
 Qualitates præter caliditatem, frigiditatem, humiditatem, & siccita-
 tem, non alterant tota. de const. ar. 15a. 38. E
 Qualitates ut citius penetrent facit raritas. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. B
 Qualitatibus quatuor mutat sub gñabilis. de mot. man. et obs. Sp. 67. G
 in Qualitatibus mutatur substantia generabilis. secretorum. Sp. 96. F
 Qualitates solæ totā substantiam transmutantes quæ. 1°. de elem. 1°. 7. A
 Qualitates quatuor esse à quibus omnia gignuntur, & pereunt, quæ ge-
 nerationi, corruptioni, obnoxia sunt, primus omnium Hippocrates
 demonstrare tentauit. 1°. de nat. fac. 1°. 291. A
 Qualitates quæ per se agunt quo modo cognoscantur. 1°. de simplic. med.
 facultatibus. 5°. 2. F
 Qualitatibus duabus vel tantum vna, quædam agunt, & patiuntur in se
 se mutuo, quædam vero à tota substantia. 1°. de simp. med. fac. 5°. 2. G/
 11°. meth. med. 7°. 82. C
 Qualitates contrariæ vel omnino multum differentes à nulla re recipiun-
 tur, nisi per media prius iter fecerint. 4°. de vsu parti. 1°. 138. E
 per Qualitatis vim res quædam solo tactu quæ eis vicina sunt alterare
 possunt. 6°. de locis affectis, 4°. 40. A
 Qualitates primas quatuor misceri totas per totas primus inuenit Hip-
 pocrates. 1°. de nat. fac. 1°. 291. A
 Qualitates quatuor in omni parte dant certam quandam temperaturā.
 1°. de vsu par. 1°. 115. D
 Qualitates sequentes complexionem quæ. secret. Sp. 96. F
 Qualitates, seu naturæ corporum nouem sunt, octo imtemperatæ, vna
 temperata. de spermate. Sp. 41. A
 Qualitates quomodo sint in mistis. 1°. meth. med. 7°. 3. F
 Qualitatū quatuor mistio est fm naturæ substantiæ. 1°. de vsu par. 1°. 115. D
 Qualitatem intendere, & substantiam augere non idem sunt. 5°. de simp.
 med. fac. 5°. 33. B
 ex Qualitatibus missionem consequuntur necessario odores. 1°. de vsu
 partium. 1°. 115. D
 ex Qualitatibus consequuntur missionū sapores. 1°. de vsu par. 1°. 115. D
 Qualitates quæ gustu sentiuntur. 1°. de compo. me. per ge. 5°. 212. F
 Qualitas gustabilis quibus partibus præstetur. de compa. mēb. Sp. 58. D
 Qualitatem gustabilem sentit lingua præ oibus. de compa. mēb. Sp. 58. D
 Qualitas gustabilis cur sit frigida, & humida. de compa. mēb. Sp. 58. D
 Qualitatum gustabilium medium est aqua. 4°. de simp. med. fa. 5°. 25. D
 Qualitate insigni carens est frigidum aquæ. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. H
 Qualitatis expertia & vicia dicuntur. 2°. de alim. fac. 2°. 16. F
 Qualitate nulla in signa quæ sunt prædita varie cōduntur. 2°. de ali. fa. 2°. 25. B

Qualitates non dulces multe. 4°. de simp. med. fac. 5°. 38. G
 Qualitas amara siccatur corpora. com. 4°. apho. 13°. 5°. 31. C
 Qualitates omnes exoluit aqua admista. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
 ex Qualitatibus missionem consequuntur colores. 1°. de vsu par. 1°. 115. D
 Qualitas visibilis unde adueniat oculis. de compa. mēb. Sp. 58. C
 Qualitas visibilis cur sit calida, & sicca. de comp. mēb. Sp. 58. C
 ex Qualitatibus missionem consequuntur durities, mollities. 1°. de vsu
 partium. 1°. 115. D
 Qualitas audibilis est calida, & humida. de compa. mēb. Sp. 58. B
 Qualitatum tangibilem, gustabilem, visibilem, & audibilem habet
 mus nomina. 2°. de locis affectis. 4°. 12. E
 Qualitates quæ solæ tactiles. 1°. de elem. 1°. 8. A
 Qualitates tactiles improprie quæ. 1°. de elem. 1°. 8. A
 Qualitas tactibilis toti corpori præstatur. de compa. mēb. Sp. 58. E
 Qualitatū oīum fermè media est natura tactilis. de compa. mēb. Sp. 58. E
 Qualitates quæ habent mollissimas, & iucundissimas non adstringunt.
 1°. de simp. med. facultatibus. 5°. 7. H
 Qualitates secundas habent medicamenta à primis agentibus. 10°. de
 simplicium medic. facul. 5°. 71. H
 Qualitates medicamentorū quatuor distinctæ. 1°. de cōp. me. p. g. 5°. 210. C
 Qualitatū medicamentorū ordines quatuor. 7°. de simp. med. fa. 5°. 49. C
 Qualitatum gradus unde sumendi. 1°. de com. me. per ge. 5°. 210. E
 Qualitatum gradus verbis exprimi non possunt. 1°. de antid. 5°. 100. F
 Qualitates multæ circa vnam essentiam ubi fuerint, ibi & proprietatē
 fieri contingit, ut in gustatu patet, ineffabilis illa quidem, si vnicō no-
 mine velis eam explicare, sed tamen quæ per singulas qualitates di-
 scurrendo dici possit. 2°. de loc. aff. 4°. 12. E
 Qualitatum quantitas est ineffabilis, nisi per latitudinem explicetur. 2°.
 de locis aff. 4°. 12. E
 Qualitas simplicium quibus probetur. de dynam. Sp. 18. H
 Qualitates, & facultates medicamentorum non sunt querendæ ex confi-
 stentia, colore, odore, sapore, grauitate, & leuitate. 3°. de simplic. me-
 dica. fac. 5°. 17. C
 Qualitates in pharmacis quō noscendæ. 1°. de com. med. se. lo. 5°. 122. C
 Qualitates medicamentorum probandi experientia. 1°. de simplicium
 med. fac. 6. F/3°. 5°. 18. E
 Qualitates æquales quo modo faciant mista medicamenta. 1°. de compo.
 me. per ge. 5°. 210. E
 Qualitates expertia medicamenta quæ. 4°. de com. me. se. lo. 5°. 150. B
 Qualitates quæ insunt cibis, non ac si sint alimenta, sed tanq̃ sint medica-
 menta quales. 1°. de alim. fac. 2°. 14. D
 Qualitates sunt lentitia, & crassities. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 Qualitas fortis quæ sit potest colligi. com. 4°. aph. 13°. 5°. 31. C
 Qualitates primas inuenire tractationis est tertij libri de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 3°. de simplicium medi. fac. 5°. 17. C
 Qualitates sunt noscendæ ad minima, non in genere. 1°. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5°. 6. G
 in Qualitatibus rerum ordo noscendus. 3°. de simpli. med. facul. 5°. 19. G
 Qualitates rerum inueniendi vna est sola regula, & quæ. 3°. de simp. me-
 dica. fac. 5°. 17. H
 pro Qualitatibus dignoscendis in omni generatione querenda media.
 1°. de temperamentis. 1°. 12. H
 Qualitates ad mediam tēperiem referendæ. 3°. de simp. med. fa. 5°. 19. F
 in Qualitate materia superflua. de caus. morb. 3°. 8. D
 in Qualitate redundantia quæ. 11°. meth. med. 7°. 71. C
 Qualitates ex applicatione ad nostrum corpus iudicantur. 1°. de simplic.
 med. fac. 5°. 2. F
 Qualitates non solum simplices nos attingentes, sed & per totam substā-
 tiam inuamenta, & noxæ corporibus nostris, adueniunt. in 6°. de
 morbis vulg. com. 6°. 3°. 196. H
 ob Qualitatū intēperie istrumētōrū fit imbecillitas. de diff. mor. 3°. 3. H
 ex Qualitatum quatuor intemperie fit morbus primus in similibus
 partibus. 2°. meth. med. 7°. 12. E
 a Qualitatibus omnia membra patiuntur, etiam si illas nō sentiant. 3°.
 de simp. med. fac. 5°. 21. B
 Qualitatis acq̃site primo occurso corpus sensu afficit. 3°. de tēp. 1°. 24. G
 ob Qualitatis alicuius penuriā suffocatur aīalia. de vil. resp. 1°. 224. D
 Qualitatis alteratio quō fiat in corpore cōtinuo. 7°. de decre. 1°. 270. G
 ob Qualitatem malam fit dolor. 6°. de decr. Hipp. 1°. 271. H/ de fract.
 commen. 3°. 7°. 246. E
 Qualitas praua est solutio continui: ideo dici poterit omnem dolorem ef-
 se solutionem continui. de frac. com. 3°. 7°. 246. E
 Qualitates

Qualitates extraneae virtutes dissolvere possunt. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 103.C
 Qualitas humorum si peccet, videtur secū afferre quantitatem, quia inquit Galenus, q̄ enim dicitur qualia superabundantia significat supfluitatē suā qualitate infestantium egrotantē. com. 4°. apho. 2°. Ex. 27.E
 ad Qualitates humorum cognoscendas conducunt insomnia. de digno. ex inform. 4°. 213.D
 Qualitates quomodo se habere ad curationem debeant. 3°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 19.B
 per Qualitates curatio quō facienda. 1°. de composi. me. per ge. 5°. 210.C
 Qualitatis vnicā indicatione nō sequitur curatio perfecta. de ren. af. dign. & med. 7°. 194.G
 Qualitate simplici curatur intemperies simplex. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 103.D
 Qualitas cibi offerendi febricitantibus. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8.H
 Qualitas mala, egestas, & copia humores occupant. de mul. 3°. 79.C
 Qualitas euacuationis quae, & quomodo. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3.C
 Qualitas nō prodest vbi quantitate labefacta. de par. pil. exer. 2°. 49.F
 Qualitatem genitoris infans trahit. de sperm. Sp. 37.A
 Qualitatem trahit quandoq; infans ex lacte matris. de sperm. Sp. 37.A
 Qualitas potius bonitatem, ac perfectionem intellectus parit, quā multitudo spiritus animalis. 4°. de vsu par. 1°. 170.D
 Qualitas partium solidarum ex quibus sit. 11°. meth. med. 7°. 68.B
 Qualitas vniuersae, & organorum respirationis. de compag. mem. Sp. 58.F
 Qualitas cordis. de compag. memb. Sp. 58.G
 de Qualitate stomachi. de compag. memb. Sp. 58.H
 ex Qualitatibus contrariis iusto modo natura temperavit collum matri cis ad contrarias utilitates, & quomodo. 14°. de vsu par. 1°. 204.G
 Qualitates, gñae, spēs, & differētie pulsū sunt. 1°. de puls. diff. 4°. 47.B
 Qualitates duodecim signorum. de sperm. Sp. 38.H
 de Qualitate, & efficacia errantium planetarum septem climatum. de spermate. Sp. 40.B
 QVAMMINIME quid significet. in prog. com. 1°. 4°. 197.D
 in QVANDO gñe est tardius, & maturius. 2°. de puls. diff. 4°. 55.F
 QVANTITATEM, & qualitatem simul confundunt antiqui medici. com. 6°. apho. 5°. Ex. 46.H
 Quantitates in qualitate quomodo dicantur, quāuis non ita proprie. 3°. de com. me. per ge. 5°. 228.H
 Quantitatem significant magnum, & paruum, & sunt ad aliquid. 2°. de puls. diff. 4°. 55.G
 Quantitas indefinita est magnum. 2°. de digno. puls. 4°. 76.E
 Quantitatis alia continua, alia discreta. de diff. morb. 3°. 5.A
 Quantitas oīs in multitudinē innumerabilem secari pot. ad Thra. 2°. 106.E
 Quantitatem cur solus visus sentiat. de ocul. 7°. 185.A
 in Quantitate contrarietas est, quae oppositio fm Aristotelem dicitur, nō contrarietas, & quae nam hāc sit. 11°. meth. med. 7°. 71.B
 in Quantitate contrarietas est, & qualis. 11°. meth. med. 7°. 71.B
 Quantitas partium solidarū semper eadē manet. 11°. meth. med. 7°. 68.B
 Quantitas infantis vnde fiat. de spermate. Sp. 36.D
 Quantitate redundantia quae. 11°. meth. med. 7°. 71.C
 in Quantitate materia superflua. de cau. morb. 3°. 8.D
 ex Quantitate alterum, alterum vero ex sui qualitate ex extraneum in omnibus entibus. 2°. de diff. feb. 3°. 40.F
 ad Quantitatis praeparamentum pertinet passio ad numerum, et ad magnitudinem. de diff. morb. 3°. 5.A
 Quantitatis partium errores. ars med. Isa. 69.A
 in Quantitate morbus in totis organis spectatur. 2°. meth. med. 7°. 13.D
 Quantitas ciborum nocet, & non qualitas, collige. c. 2°. aph. 17°. Ex. 13.B
 Quantitas praesidiorum artificiosa coniectura eget. de vict. ra. in morb. acut. commen. 1°. 7°. 122.A
 Quantitate pūssana cremor agro prohibetur quandoq; , quia supra medicritatem. 2°. de digno. pul. 4°. 76.G
 Quantitas euacuationis, quae, & quomodo. com. 1°. apho. 3°. Ex. 3.G
 Quantitas euacuationis respicit viriutē, & humore. c. 1°. ap. 3°. Ex. 3.G
 Quantitas sanguinis scarificatione educendi in mulieribus quae non purgantur. de cucurb. scar. 6°. 4.A
 Quantitas excretionis ab hirudinum excretionē conspicitur. de cucurbitulis scarificatione. 6°. 4.E
 Quantitas hierae amarae sumenda à melancholico. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Posi. Sp. 109.H
 Quantitas hierae, Ruffi, Archigenis, Iusti. de melancholia ex Galeno, Rufo, & Posidonio. 109.H Sp. 110.A

Quantitas feri sumēdi in melancholicis. de mel. ex Ga. R. et P. Sp. 110.A
 Quantitas solis. de hist. philo. Sp. 6.F
 Quantitas orbis lunae. de histo. philo. Sp. 7.A
 QVANTI nomē rei quali attribuit, nō tñ pprie. 1°. de diff. feb. 3°. 30.A
 Quanta esse debeat longitudo priapi. de anat. viuo. Sp. 52.E
 Quanta sit materia purganda considerandum est. de cathar. Sp. 94.H
 QVARTANA febris quae. fin. med. 46. A/ introd. Isa. 55.D
 Quartanus, & quotidianus typus qui. de typ. 3°. 90.F
 Quartanus typus qui. de typ. 90.F 3°. 91.C
 Quartana tres circuitus quandoq; habent. 2°. de crisi. 4°. 136.A
 Quartana morbus est intermittens. fin. med. 45. F/ intro. Isa. 55.D/ 2°. de diff. feb. 3°. 36.E
 Quartana veniunt ad integritatem. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 118.D
 Quartana exquisita intermittens quae. 2°. de diff. feb. 3°. 37.C
 Quartana exquisita. 2°. de crisi. 4°. 135.B
 Quartana febris exquisita, quae, et quae spuria. 1°. de ar. c. ad G. 7°. 96.H
 Quartana exquisita longa est. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 96.H
 Quartana continua raro fiunt. de diff. feb. 36. G/ de morb. temp. 87. A/ in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 118.E
 Quartana intermittens raro aduenit quin patiat os ventriculi. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 95.H
 Quartana non inuadit à principio, sed alias sequitur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 55.G
 Quartana sequitur erraticas febres. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 95.H
 Quartana multis ab initio incipiunt. in 1°. de morb. vulg. c. 2°. 3°. 110.A
 ad Quartanam propius accedit quotidiana, & quo modo differat. 2°. de crisi. 4°. 134.D
 Quartana causa. introd. Isa. 55.D/ de nat. hum. com. 2°. 7°. 180.H
 Quartana quibus neglectis fiat. de dynam. Sp. 19.H
 Quartana febris melancholicus affectus est. 3°. de alim. fac. 2°. 25.G
 Quartana febris ab humore melancholico fit. de bo. & vit. suc. 2°. 39.D
 Quartana ex bile nigra fit. 2°. de differ. feb. 3°. 36.E/ com. 3°. aphorif. 11°. com. 4°. apho. 2°. 21.D/ Ex. 27.F
 Quartana fit ab atra bile. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181.A
 in Quartana febre atra bilis redundat. 2°. de crisi. 4°. 134.G
 Quartana grauissime ex liene aliqui laborarunt, & collecta aqua intercutem tandem obierunt. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 118.H
 Quartana quibus atatibus contingant. in prog. com. 3°. 4°. 210.C
 Quartana ex splene male affecto gñatur. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 95.H
 Quartana quo tempore, & qua atate capimur. de nat. hu. c. 2°. 7°. 181.A
 Quartana febris contingit senioribus. in progn. com. 3°. 4°. 210.D
 Quartana passiones cōtingūt cōceptis in hora melancholice. & sper. Sp. 37.D
 Quartana contingit conceptis in hora phlegmatis. de sperm. Sp. 37.C
 Quartana cur in autumno contingant. in prog. com. 3°. 4°. 210.B
 Quartana ex terra abundantia excitatur. de natu. huma. cō. 2°. 7°. 181.B
 Quartana quō deprehenditur esse ex bile adusta. de spermate. Sp. 39.H
 Quartana quando à falsa pituita. de sper. Sp. 39.H
 Quartana quomodo transit in tertianam. de spermate. Sp. 39.H
 Quartana propria, & firma, quae non mutabitur. de sper. Sp. 40.A
 in Quartanam quando vertatur tertiana. de spermate. Sp. 40.A
 in Quartanam quō descendit continua. in progn. com. 3°. 4°. 210.A
 in Quartanam quando transeat synocha. de sperm. Sp. 40.A
 in Quartanam desinunt abscessus. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 110.A
 Quartana si in horis sanguinis acuitur, qualis. de sperm. Sp. 38.H
 Quartana febris inditia quae. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 96.A/ E
 Quartanam febrem inuadentem quō cognoueris. 2°. de crisi. 4°. 135.C
 Quartanam primo die nouit Galenus. 1°. de crisi. 4°. 133.E
 Quartanam, & tertianam in prima accessione nouit Galenus. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 150.H
 Quartana calor qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37.C
 in Quartanis, & tertianis cur fiat rigor. de trem. & palp. 3°. 55.F
 Quartanarū rigor diuersus ē à rigore tertianarū. 2°. de diff. feb. 3°. 36.E
 Quartana, & tertiana faciunt cum rigore accessionem, & quomodo differant. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 95.G
 Quartana rigor qualis. 2°. de differ. febr. 36. E/ 3°. 37. C/ 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 95.H
 Quartanarū rigor mistus ē ex frigore, & calore. 2°. de symp. ca. 3°. 23.C
 Quartana rigor vehemens qualis. de trem. & palp. 5°. 56.A
 Quartana rigor cui similis. de trem. & palp. 3°. 56.A
 Quartana primo die non adest cum rigore vehementi, sed in processu. 2°. de crisi. 4°. 134.G
 Quartanarum frigus quale. 2°. de crisi. 4°. 134.G

post Quartanam

post Quartana pulsus qualis. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 96. B. de dy. Sp. 34. F
 Quartana pulsus est inaequalis. de praecog. ad Posth. 4°. 214. F
 Quartana, & quotidiana, et tertiana pulsus differetia. de typ. 3°. 91. A
 Quartana, quotidiana, & tertiana pulsus coparatio. de dyna. Sp. 34. F
 Quartanarum pulsus in principio, & in processu quales. 2°. de cri. 4°. 134. G
 Quartanarum urinae quales. 2°. de cris. 4°. 135. D. 1°. de arte curatiua ad
 Glau. 7°. 96. D. de dynam. 34. F. quae sita in Hippo. Sp. 113. C
 Quartanam nunciat urina nigra. de dynam. Sp. 34. G
 Quartanis urina crassa alba sit. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 179. F
 in Quartanis febribus quae urinae obstructionem hepatis indicent. 1°. de
 urinis. 4°. 123. B
 Quartanarum declinantium urina qualis. 1°. de urinis. 4°. 123. F
 Quartana, et quotidiana laborantes, non vomunt bilem, nec sudant, nec
 habent urinas biliosas, nec excrementa. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Quartana febris accessio, temporis spacia similis est tertianae nonnun-
 quam & longior, & quare. 2°. de diff. feb. 3°. 37. C
 Quartana est diuturna. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 117. C
 Quartana morbus omnium longissimus. com. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
 Quartani circuitus horarum sunt septuaginta duorum. de mor. tep. 3°. 85. G
 Quartanae cur longae. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 110. A
 Quartanae cur longiores aliquae. 2°. de diff. feb. 3°. 37. C
 Quartana in quibus aetatibus, & quo anni tempore sit breuior. de natu-
 ra humana, com. 2°. 7°. 181. A
 Quartana febris longior, sed non periculosa quantum in seipsa est. 1°. de
 arte cur. ad Glau. 7°. 96. E
 Quartana praedicari possunt ut tertiana. in prog. com. 3°. 4°. 207. F
 Quartana securissima. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 196. E
 Quartana, & tertiana sunt sine periculo. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 117.
 C. 118. H. in 3°. com. 3°. 3°. 147. B
 in Quartana saepe munia propria obimus. in 1°. de mor. v. c. 3°. 3°. 118. H
 Quartana liberat ab alijs morbis. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 118. H
 Quartana superueniens liberat magnos morbos. in 6°. de morb. vulg. ar.
 commentario 6°. 3°. 196. D
 Quartana comitialem morbum sanat. in 6°. de mor. vulg. c. 6°. 3°. 196. E
 Quartana comitialis morbus fuit expulsus. in 1°. de mor. vulg. c. 3°. 3°. 118. H
 Quartana multi periere, et quo tpe. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 147. A
 Quartanae febres quomodo finiant. 3°. de cris. 4°. 139. G
 Quartana non sanantur, nisi rigor cessauerit. in 6°. de morb. vulgari.
 commentario 1°. 3°. 156. F
 Quartana qua tempestate in aqua intercutem terminatur. commenta-
 rio 3°. apho. 11°. Ex. 21. D
 Quartanae curatio. intro. Isa. 55. H. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. E
 Quartanae auxilium. intro. Isa. 56. G
 in Quartana statu quo procedendum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 in Quartana victus qualis instituendus. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. F
 in Quartana vinum quale. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. F
 in Quartana male dat anseres, et anates auctor libri de dynamidijs. de
 dynamidijs. Sp. 33. A
 in Quartana evitanda caro porcorum, omniaq; edulia tenacia, & quae
 refrigerant, & exsiccant. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 Quartanarum non sunt penitus prohibendi a frictionibus, ambulationibus,
 & balneis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 in Quartana pro potu piper cum aqua exhibendum. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 97. F
 in Quartanis conueniunt dia trion pipereon, & diospoliticom. 1°. de ar-
 te cur. ad Glau. 7°. 97. F
 ad Quartanas disposita est peristercon herba. de simp. me. Sp. 89. C
 in Quartana clysteres quales. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 in Quartanis viscera vngenda, et emplastranda. 1°. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7°. 97. G
 ad Quartanam vnguentum. de dynam. Sp. 32. B
 in Quartana sanguis in principio mittendus si abundet, et quantum san-
 guinis mittendum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 in Quartana quae vena secanda. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 in Quartanis febribus vrimur cathartibus. de dynam. Sp. 20. E
 in Quartana nullum forte medicamentum exhibendum a principio. 1°. de
 arte cur. ad Glau. 7°. 97. F
 in Quartana nunq; purganda, nisi facta coctione. 1°. de ar. c. ad G. 7°. 97. G
 in Quartana copiosius euacuatur, quam in pituitosa. 2°. de diff. fe. 3°. 37. C
 in Quartana elleborus albus dandus, primo radicibus mistus, postea
 per se. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. G
 in Quartana vomitus post cibum conuenit. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 97. G

in Quartana succus cyrenaeus optimus. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 97. G
 ad Quartanam febrem pulchre conuenit Theriaca. de ther. ad Pi. 5°. 96. D
 in Quartana Theriaca danda. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. G
 Quartana quo die ventura erat dabant Theriacam. de praecog. ad
 Posth. 4°. 214. G
 Quartana duplicavit Theriaca, & cur. de praecog. ad Post. 4°. 214. F. G
 in Quartana Theriaca ante statum hominem necauit. 1°. de arte cur. ad
 Glauconem. 7°. 97. H
 in Quartana principio qui medicamenta calida dedere, quae discrimina
 fecerint. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. G
 ad Quartanam vinum vetus trisaginem incoctam habens, ter potui da-
 tum confert. de med. fac. par. 7°. 177. E
 ad Quartanam maxime facit hydropoton. de dynam. Sp. 32. D
 ad Quartanam febrem troscisci secretorum. Sp. 101. B
 Quartanus summa praesentaneum remedium quod de trem. & palp. 3°. 55. H
 ad Quartanam cum typo remedium. de dynam. Sp. 33. A
 ad Quartanam febrem. de med. fac. par. 7°. 170. H. secretorum. Sp. 98. G
 ad Quartanam duplicem remedium. de dynam. Sp. 33. A
 a Quartanis tribus non liberantur senes in hyeme profunda. de prae-
 co. ad Posth. 4°. 215. E
 Quartanas tres habuit Eudemus. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 120. F
 Quartanam nunquam habuit Galenus. de trem. & palp. 3°. 56. A
 QUARTANARII ex atra bile. de sperma. Sp. 38. B
 Quartanaria naturaliter puella vnde. de sperm. Sp. 38. B
 Quartanarium quendam primo nouit Galenus. de praecog. ad Posth. 4°. 215. H
 Quartanarum non capiunt magno morbo. in 6°. de mor. vulg. c. 6°. 3°. 197. G
 Quartanarij aues, & pisces quales conueniunt. 1°. de ar. c. ad Gl. 7°. 97. F
 ad Quartanarios antidotus Arpuli. 2°. de antid. 5°. 116. F
 ad Quartanarios valet Theriaca Euclidis Palatiani. 2°. de an. 5°. 116. B
 Quartanarij quo theriaca exhibenda. de theria. ad Pi. 5°. 96. D
 Quartanarij electarium conferens. de dynam. Sp. 32. D
 ad Quartanarios. 7°. de com. med. se. loc. 182. G. 5°. 185. C
 QUARTARIJS habet vncias quatuor & semis. de ponderibus &
 mensuris. 5°. 277. D
 QUARTVS instituit vipers arte capere. 1°. de sim. med. fa. 5°. 78. A
 QUARTAE tres sunt Denarij quindecim. 5°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5°. 250. E
 ad QUARTAM partem quid coquatur, & in quo casu. 8°. de compo-
 sitio. med. sec. loc. 5°. 196. B
 Quarto quoque die, vel quotidie fiunt accessiones in acutis. 3°. de diebus
 decretorijs. 4°. 158. G
 Quarto die omnis species morbi cognoscitur. 2°. de cris. 4°. 136. E
 Quartae diei potentia quae. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 161. E
 Quartus dies quid agat. in prog. com. 3°. 4°. 206. F
 Quartus index est septimi sua natura. 1°. de die. dec. 4°. 149. G
 Quartus indicat de sexto, & de septimo. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. B
 Quartus dies non videtur ferè computari inter iudicatorios. comm. 4°. aphorismo 36°. Ex. 32. A
 in Quarto finiunt synochi per crisim. 3°. de cris. 4°. 140. D
 Quarto die rarissime fit crisis. 3°. de cris. 4°. 140. D
 Quarto die raro vidit Galenus iudicari peracutos morbos, sed ut pluri-
 mum in quinto per sudorem solui. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 Quartus & tertius dies quoniam habent grauius symptomata, breui expectan-
 dum iudicium. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 121. B
 Quartae diei crisis cur transmutatur ad tertium, & ad quintum. 3°. de
 crisibus. 4°. 140. D
 Quarto die qui sanatur, & qui moriatur. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. H
 QUARTODECIMO, & septimo proximi sunt dies hi: nonus, undeci-
 mus, & vigesimus. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. B
 Quartusdecimus imitatur naturam septimi. 1°. de dieb. decr. 4°. 147. B
 Quartusdecimus dies, & quartus quorum sunt indices, & iudicatiui.
 com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. E
 Quartodecimo die, vel decimo septimo, quando fiet crisis. 1°. de diebus
 decretorijs. 4°. 151. B
 Quartodecimo die iudicantur phrenitide capti. 2°. de die. decr. 4°. 156. E
 Quartusdecimus dies bonus si sudores, vel alia appareant. commenta-
 rio 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
 Quartodecimani sudores boni. praesag. exper. conf. Sp. 77. G
 QUASSANTIA quo faciant dolorem. 1°. de sympt. cau. 3°. 16. G
 QUASSATIO quid fin. med. Isa. 48. C
 Quassatio vnus est pilorum affectus. fin. med. Isa. 48. B
 Quassatio quid

Quassatio quid sit in vertebis. de art. com. 3°. 7^a. 268. H
Quassationes aurium mitigat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
Quassationes ani mitigat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. E
*QUATERNARIUM conficitur duplicato binario. de cognoscendis cu-
 ran. animi mor. 2^a. 54. G*
Quaternarius non est integrorum dierum. in prog. com. 3°. 4^a. 207. C
Quaternarij circuitus qui dicantur. de morb. temp. 3^a. 85. G
Quaternarij bene considerandi in morbis. 1° de cris. 4^a. 133. C
Quaternarij singuli considerandi, & quare. 1° de cris. 4^a. 131. H
*per Quaternarios numeratio subsequens est digestionis circuituum per
 septenarios. in progn. com. 3°.* 4^a. 206. G
*per Quaternarios quo primo indicationes, postea per septenarios, vige-
 narios, & menses fiant. in progn. com. 3°.* 4^a. 208. C
*in QUATERNIONE secundo qui morbus erit in statu, & qui ultra.
 1° de dieb. decre. 4^a. 150. H*
in Quaternionibus paruas fiunt mutationes. 3° de dieb. dec. 4^a. 158. H
*QUATRITVNICALIS cur videatur arteria. de partibus arti.
 medic. Sp. 16. H*
QUATVOR tutius, & fortius mouet quā duo. 2° de vsu p. 1^a. 126. C
*Quatuordecim diebus ardentes febres quomodo indicabantur. in 1^m. de
 morbis vul. com. 2°.* 3^a. 116. G
Quatuordecim annis finiunt aliqui morbi. 1° de dieb. decre. 4^a. 149. D
QVERCINVS cinis qualis. 8° de simp. me. fac. 5^a. 62. E
QVERCVS est planta agrestis. 2° de alim. fac. 2^a. 21. H
Quercus sicca, & tepida. 6° de simp. me. fac. 5^a. 46. E
Quercus est acerba. 8° de simp. me. fac. 5^a. 62. G
Quercus adstringit. 6° de simp. me. fac. 5^a. 46. D
*Quercus folij. vulnus glutinavit Galenus, & quomodo. 6° de simpliciū
 medicamentorum facul. 5^a. 46. E*
Quercubus agnoscitur viscus. 11° de simp. me. fac. 5^a. 81. C
QVERIMONIIS non vocat sensū sanitas. 6° de san. tu. 2^a. 95. G
*in QVERNIS glandibus, acylis, & castaneis priuatim pro arborum
 diuersitate non multum inest discriminis in fructu. de bonitate, & vi-
 tio succorum. 2^a. 36. D*
Querna caries ad quid utilis. de med. fac. par. 7^a. 170. B
QVIES quid significet. in 6^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 170. D
Quies est otium, & ab exercitatione vacatio. 6^a. 4^a. aph. 13°. Ex. 28. E
Quies an contraria motui, vel priuatio. 1° de symp. cau. 3^a. 17. C
*Quietem inter omnes duos motus contrarios interuenire necesse est. de
 anatomia viuorum. Sp. 46. H*
Quies vnum est ex rebus sex non naturalibus. ars med. Isa. 68. B
Quies necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2^a. 104. D
Quies est laboris remedium. com. 2° aph. 48°. Ex. 19. A
Quies statim lassitudines aufert. com. 2° aph. 48°. Ex. 19. A
Quiete quomodo soluitur lassitudo. 3° de san. tu. 2^a. 79. H
Quies in eodem statu conseruat. com. 4° aph. 14°. Ex. 28. G
Quies quo modo alteret corpus. ars med. Isa. 68. C
Quies corpora humectat quos pur. opor. qb. med. & quo tēp. 5^a. 88. D
Quies humectat corpora per accidens. com. 4° aph. 13°. Ex. 28. F
Quies diuturnior molesta est. 1° de san. tu. 2^a. 65. H
Quies maxime obest sanitati. de bon. & vitio succ. 2^a. 35. A
Quies reddit membra imbecilla. de iis, quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 220. B
Quiete membra omnia fiunt tenuia. de frac. com. 2°. 7^a. 238. G
Quies immodica causa est frigidorum morborū. de caus. mor. 3^a. 7. B
Quies mors est substantiæ semper mobilis. de trem. palp. 3^a. 54. G
Quies si sistit vomitum, motus ipsum facit. com. 4° aph. 15°. Ex. 28. H
*Quies præter consuetudinem non est repente mutanda. de victus ratio-
 ne in morb. acut. com. 2°.* 7^a. 124. C
*in Quietem mutatio ex motu minus ledit, quā a contrario. de victus
 ratione in morb. acut. com. 2°.* 7^a. 124. G
Quies semicoctos humores perficit. 4° de san. tu. 2^a. 83. E
*per Quietem concoquuntur quæ in ventriculo, & in iecore. in 6^m. de
 morbis vulgaribus, com. 5°.* 3^a. 194. A
Quies melancholica natura cōdonāda est. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. E
Quiete indigent dolores aurium. 3° de comp. me. sec. loc. 5^a. 145. D
*Quietes tres in brachio quo modo a diuersis fiant, & ita in alijs mem-
 bris. 2° de symp. cau. 3^a. 20. B*
Quies quæ præcedit receptum spiritus, qualis. de vsu pul. 1^a. 228. F
*in Quiete respirationis lesiones quæ, & quare contingant. 1° de difficul-
 tate respirationis. 3^a. 58. D*
Quies duplex in respiratione. 4° de diff. puls. 4^a. 66. H
QVIETES in pulsu sunt partes per accidens. 1° de dign. pul. 4^a. 74. F

Quies duplex in pulsu, & quo modo. 1° de pul. diff. 4^a. 47. C
Quies in pulsu externa quomodo sentiatur. 1° de dign. pul. 4^a. 74. F
Quies pulsus interna quomodo cognoscatur. 1° de dign. pul. 4^a. 74. F
Quies pulsus quæ superā dī tactu percipitur. 1° de diff. pul. 4^a. 48. F
Quies pulsus infera nō sentitur tactu, & quare. 1° de diff. pul. 4^a. 48. F
Quies exigua est in motu cordis. 4° de vsu par. 1^a. 150. E
Quies in tertianis innat. 1° de arte cu. ad Glau. 7^a. 97. E
Quies primo febrienti iniungenda. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 178. A
Quiete indigent sananda. 3° met. me. 7^a. 32. E
QVIESCENTIVM respiratio qualis. 1° de diff. resp. 3^a. 58. D
*in Quiescentibus nullus sit grauitatis sensus, cum autē moueri
 voluerint, membrū vel corpus vniuersum grauant. de mul. 3^a. 78. B*
Quiescente maxilla mouetur tota cutis frontis. de musc. diff. 1^a. 44. F
*Quiescens caro non velocis exercitij est multarum superfluitatum. de
 dissolutione continua. Sp. 73. E*
QVIESCERE quid. 1° de nat. fac. 1^a. 290. G de sal. dia. 2^a. 43. C
Quiescere dupliciter intelligitur. in 6^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 165. C
Quiescere naturaliter conuenit calido. de sal. dieta. 2^a. 43. C
Quiescere est bonum signum in morbis. com. 2° aph. 27°. Ex. 16. C
Quiescere, & esse plenum facit tormina. com. 5° aph. 41°. Ex. 41. D
Quiescere opus est si quid sanari debeat. com. 6° aph. 6°. Ex. 47. B
Quiescant quæ partes. de iis, quæ in med. fi. com. 2°. 7^a. 209. B
QVIETAE aues sunt peiores, & imundiores. de diff. cōt. Sp. 73. A
*Quiete aliæ sunt venæ capitis, quæ phlebotomantur, aliæ pulsatiles. de
 anatomia viuorum. Sp. 54. H*
*Quieta vena est vena frontis quæ inter duo existit supercilia. de anatomi-
 a viuorum. Sp. 55. A*
Quieta vena, & pulsatilis sunt coniunctæ. de ana. viu. Sp. 56. D
*Quieta vena in membris interioribus pulsatili supposita est in exteriori-
 bus superposita. de ana. viu. Sp. 56. D*
*QVINQVAGESIMUM annum attingere menses in mulieribus colli-
 gitur ex Galeno. 2° de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. E*
QVINQVE calidum ponit. 1° de comp. me. per gen. 5^a. 210. E
*QVINQVEFOLIUM ingreditur in theriacam. de theriaca ad
 Pisonem. 5^a. 92. F*
Quinq; folia pro expellendo sanguine vel pure. de dyna. Sp. 35. F
QVINTANVS typus qui. de typ. 3^a. 90. F
Quintana febris est intermittens. fin. med. 45. F introd. Isa. 55. D
Quintanarum coniugationes quæ. ad eos qui de typis scrip. 3^a. 94. A
*de Quintanis, & septimanis dicit Galenus Hippocratē in aphorismis
 nō meminisse, tñ de ipsis ibi meminit. in 1^m. de mor. vul. c. 3°.* 3^a. 120. G
Quintanam non vidit Galenus. in 6^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 120. A
*Quintanam non vidit Galenus nec putat Hippocratē vidisse. in 3^m. de
 morbis vulg. com. 3°.* 3^a. 145. G
Quintanam vidit Galenus obscuram. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 118. E
Quintana pessima omnium. in 1^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 120. A
QVINTANI sudores boni. præ sag. exper. conf. Sp. 77. G
*QVINTVS ordo & recessus a medio planè discernendus est, & co-
 gnoscendus in simplicibus medicamentis. 1° de simp. me. fac. 5^a. 6. G*
Quintus dies qualis. 2° de dieb. decre. 4^a. 154. F
*Quinta die si quid terrificum videatur in febribus quid significet. de vi-
 etus rat. in mor. acut. com. 4°.* 7^a. 141. H
*Quintus dies est iudicatiuus, & non quartus in tardioribus morbis. cō-
 mentario. 4° aph. 36°.* Ex. 31. H
Quintus dies quo modo decernat. 3° de dieb. decre. 4^a. 158. D
Quintus cur decernat. 3° de dieb. decre. 4^a. 158. H
Quinto die crisis plurimis contingit. 11° met. me. 7^a. 72. C
*in Quinto vt plurimum per sudorē soluantur peracuti morbi, sed quar-
 tum diem raro vidit Galenus iudicare. com. 4° aph. 36°.* Ex. 32. A
*ad Quintum, & ad tertium cur transmutantur quarta diei crises. 3°
 de crisis. 4^a. 140. D*
*Quintus dies est prope nonum, vndecimum, & vigesimum. 1° de diebus
 decretorijs. 4^a. 147. B*
post Quintū, & decimūtertium ē quartus dies. 1° de dieb. dec. 4^a. 147. B
in Quinto quando homo moriat ex errore. 1° de dieb. decre. 4^a. 150. C
QVINTVS Galeni præceptor fuit. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 134. D
*Quintus interpres Hippocratis non planè illius sententiam assequutus
 fuit. de ordine librorum suorum. Isa. 15. C*
Quintus medicus Roma pulsus fuit, et quare. de p̄cog. ad Post. 4^a. 214. A
Quintus nullum reliquit scriptum. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 30. H
*Quintus vt dissectionum nullum, ita nec vllum alium scripsit librum. de
 natura humana. com. 2°.* 7^a. 183. F

Quinti salsum responsum quod. 4°. de san. tu. 2°. 81. H
 Quintus dicebat primere ad pictorē nosse vrinas. 4°. de san. tu. 2°. 81. H
 fm Quintum balnearum nomina. 4°. de san. tu. 2°. 81. H
 Quid est querendum post questionem si est secundum Aristotelem.
 in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 153. F
 Quid sit quod queritur, primo nescendum. ad Tras. 2°. 101. F
 Quid sint in prima sede apud Deum Mercurium in or. suas. Ifa. 2. F
 Qui sint in secunda sede ex ijs qui in Mercurij choro continentur in ora-
 tione suasoria. Ifa. 2. P
 Qui sint in tertia sede ex eborō Mrcuriy in ora. suas. Ifa. 2. E
 Quid quomodo quid significet. de ijs, quae in med. fi. c. 1°. 7°. 200. G
 Quomodo incedere debet causas inquirens. aduer. empir. med. Ifa. 35. C
 Quomodo quae fiunt fiant querendum potius, quam negare quod fiant.
 5°. de locis affectis. 4°. 31. B
 Quid sit circuitus qui. de mor. tēp. 83. F | 90. F | 3°. 91. C
 Quotidianus, & quartanus typus. de typ. 3°. 90. F
 Quotidianis febribus tertianarum circuitus comparatus quantus sit.
 de morb. temp. 3°. 87. H
 Quotidiani circuitus sunt horarū viginti quatuor. de mor. tēp. 3°. 85. F
 Quotidianā Cathemerina à Iunioribus medicis proprio nomine appel-
 latur. 2°. de diff. pul. 2°. 38. B
 Quotidianam quācumq; febrem non esse, quā quotidie quolibet modo ac-
 cessionem faciat, colligitur. ad eos qui de typis scrip. 3°. 91. G
 Quotidiana febris quā fin. med. Ifa. 46. D
 Quotidiana febris morbus est intermittens. fin. med. 45. F | introd. Ifa. 55. D | 2°. de differentiis febrium. 3°. 36. E
 Quotidiana febris intermittens longior est, sed non sine periculo. 1°. de
 arte curatiua ad Glauc. 7°. 96. E
 Quotidiana febris exquisita quā, & q̄ spū. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 96. H
 Quotidiana quā longissima. 2°. de diff. feb. 3°. 37. E
 Quotidiana cum tertiana distinctio. 2°. de cris. 4°. 135. D
 cū Quotidianis tertianarum duplex coniunctio. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
 Quotidiana propius accedit ad quartanam, & quō modo differat. 2°. de
 crisibus. 4°. 135. D
 Quotidiana febris à quo humore fiat, & quō. de nat. hu. c. 2°. 7°. 95. H
 Quotidiana febris ex pituita putredine fit. 2°. de diff. feb. 3°. 36. E
 Quotidiana febris ex phlegmate fiunt. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. B
 Quotidiana febris pituita abundat. 2°. de cris. 4°. 134. G
 Quotidiana passiones contingunt conceptis in hora melancholiae. de sper-
 mate. Sp. 37. D
 Quotidiana inducit humiditatem. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 96. C
 Quotidiana febris ex aeris redundancia excitatur. 8°. de decretis Hipp.
 pocratis. 1°. 277. B
 Quotidiana febris ex aeris abundantia excitatur secundum quosdam
 veteres. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. B
 Quotidiana sub vesperam inuadunt. 2°. de cris. 4°. 135. E
 Quotidiana nocturna. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 145. G
 Quotidiana febris quo modo fiant. 2°. diff. feb. 3°. 36. D
 Quotidiana febris interminens inditia. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 96. C
 Quotidianam primo die nouit Galenus. 1°. de cris. 4°. 133. E
 Quotidianarum rigor quō modo fiat. 2°. de cris. 4°. 134. G
 Quotidiana, & quartana laborantes non vomunt bilem, nec sudant, nec
 habent vrinas biliosas, nec excrementa. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
 Quotidianarū febrium vrinae, quales. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. D
 Quotidiana quibus superueniant, & quae habent symptomata. 2°. de
 crisibus. 4°. 135. D
 Quotidiana symptomata quae. de morb. temp. 3°. 87. E
 Quotidiana febris rigor qualis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
 Quotidiana pulsus, & vrina. de dyna. Sp. 34. F
 Quotidiana, quartana, & tertiana pulsū cōparatio. de dyna. Sp. 34. F
 in Quotidiana lien durecit. de typ. 3°. 90. F
 Quotidiana si acuitur, & mutatur in horis cholerae rubrae cito vertitur
 in tertianam. de spermate. Sp. 39. H
 in Quotidianam quando mutabitur synocha. de sperm. Sp. 40. A
 in Quotidianam mutabitur tertiana phlegmatica, quae acuitur in horis
 bilis, de quotidianā in quartanam. de sperm. Sp. 40. A
 Quotidiana febris quo modo fiant. 3°. de cris. 4°. 139. G
 Quotidiana febris curatio. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. H
 in Quotidianis febribus cathartici vimur. de dyna. Sp. 20. E
 in Quotidiana vomitus post cibum conuenit. 2°. de arte cur. 7°. 97. H
 in Quotidiana febris declinatione decoctio. de med. exper. Sp. 105. D
 in Quotidiana sine valens electarium. de med. exper. Sp. 108. D

ad Quotidianam febrem facit hydropoton. de dyna. Sp. 32. D
 ad Quotidianam febrem troisci. secret. Sp. 101. A
 ad Quotidianas acutas in aestate remedium. de dyna. Sp. 32. D
 ad Quotidianam. de dyna. 32. D | secret. Sp. 99. F
 cū Quotidiana tertiana intermittens casus. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
 in Quotidiana, & tertiana casus adolescentis. 2°. de diff. feb. 3°. 38. C
 Quid sit Quotidianaria puella unde. de sperm. Sp. 38. C
 Quotidianarijs electarium conferens. de dyna. Sp. 32. D
 Quotidie creari animas stoici dicebant. de sperm. Sp. 38. A
 Quotidia, vel quarto quoq; die fiunt accessiones in acutis. 3°. de diebus
 & decretorijs. 4°. 158. G

cū P litera graca finientia emplastra recensere sibi propositum esse
 dicit Galenus. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. E

RABIDI canis morsus periculosus
 finis est. 1°. de composi-

tionem med. per gen. 5°. 216. A
 Rabidi canis morsus quo modo inficiat. in 3^m.
 de morb. vulg. com. 3°. 3°. 149. D
 à Rabido cane morsus post quatuor, vel sex
 menses, vel longius tempus pereunt. in 2^m.
 prorrhetic. com. 2°. 4°. 171. E
 à Rabido cane morsus quando non possunt eu-
 rari in 2^m. prorrh. commenta. 2°. 4°. 171. E
 à Rabido cane vlcus illatū quo modo tractandū. de vir. cent. Sp. 93. H
 ex Rabidi canis morsu vlcus cicatricem ducere non sinens medicamen-
 tum quod. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. G
 Rabidi canis morsus sanatur à centaurea. de virt. cent. 92. G | Sp. 93. H
 ad Rabidos morsus album piper. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 216. C
 Rabidos morsus sanās. ex Asclepiade. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 217. A
 à Rabido cane morsu medicamentum ex cancri. à Galeno proba-
 tum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 216. A
 ad Rabidorum morsus candidum emplastrum. 1°. de compositione medi-
 camentorum per gen. 5°. 215. F
 ad Rabidi canis morsum electarium. de med. expe. Sp. 106. H
 à Rabido cane morsu facto medicina conferens. secret. Sp. 97. A
 ad Rabidi ex canis morsu aquam expauescentes. 1°. de compositione me-
 dicamen. per gen. 5°. 215. F
 ad Rabidi canis morsum. secret. Sp. 102. B
 ad Rabidorum morsus. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 214. E
 Rabidam profluentem excernentis adolescentis casus. in 1^m. prorrhetic.
 commentario. 2°. 4°. 171. F
RABIENTIS canis morsum sanare dicitur terra lemmia in vino dilu-
 to epota. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. E
RABIE afficitur solus canis, & quid sit rabies. 6°. de loc. aff. 4°. 40. C
 Rabiem excitare potest canis spū. 6°. de loc. aff. 4°. 40. C
 ad Rabiei virus comparatio lignorum. in 2^m. pror. c. 2°. 4°. 171. E
 Rabies post sex menses quandoq; detergitur. 6°. de loc. aff. 4°. 40. C
 P'αχ'ι'ται muscoli qui. 12°. de vsu par. 1°. 195. C
RADICALI humido assimilantur duo vasa, in quorum vnum de-
 fluat alterius humor. ad Thras. 2°. 104. F
RADICATIO quid. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. G
RADICULA agrestis quid dicatur. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Radicula apparagus est humidior quā folia. 2°. de ali. fac. 2°. 24. A
 Radicula habet radicē caule, & folijs acriorē. 2°. de ali. fac. 2°. 24. D
 Radicula acris est. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
 Radicula caulīs in aqua acrimoniam deponit. 2°. de ali. fac. 2°. 25. A
 Radicula cuius sit facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. E
 Radicula caulīs, & folia non nisi cum necessitate manduntur. 2°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 25. D
 Radicula nutrimur sed non vt carne. 1°. de na. fac. 1°. 292. E
 Radicula, & carnis differentia in nutriendo. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 Radicula caulīs vere magis nutrit, quā radícula. 2°. de ali. fac. 2°. 25. A
 Radicula potius pro medicamento, quam pro cibo habenda. de attenuā-
 te victu. 2°. 45. G
 Radicula obsonium potius est quā alimentum. 2°. de ali. fac. 2°. 25. D
 Radicula pro obsonio rusticis. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
 Radicula tota paulo minus excrementosa est. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 ex Radicula exiguis sanguis nec in totū utilis. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 Radicula inter cibos, qui prius assumebantur. 2°. de ali. fac. 2°. 18. G
 Radicula primo comedebatur ante alios cibos. 2°. de ali. fac. 2°. 20. A
 Radicula cruda cum garo, & aceto ante cibum sumpta facit deicere.
 2°. de alimen.

2°. de alimen. facul. 2°. 25. D
 Radicula post cœnam sumpta non adiuuat coctionem, vt multi putarūt. 2°. 25. D
 2°. de alimento. facul. 2°. 25. D
 Radiculae radices concoctu difficiles sunt, & turbant ventriculum. 2°. 2°. 24. C
 de alimento. facul. 2°. 24. C
 Radicula in aliquibus non coquitur. 1°. de loc. aff. 4°. 5. C
 à Radicula post cœnam sumpta multi sunt læsi. 2°. de ali. fac. 2°. 25. D
 ex Radicula, & oxymeli vomitus prouocatur. 5°. methodi medendi. 34. E/7°. 7°. 48. D
 Radicula ex oxymelite glutinosa detergit. 8°. met. me. 7°. 51. B
 Radicula calefacit, & attenuat. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
 RADIVS quod os sit. de fract. com. 1°. 7°. 227. B
 Radius os est quod cubito subest. de offi. 1°. 43. A
 Radius est os paruum in cubito. 2°. de vsu par. 1°. 121. B
 Radius os est paruum vlnæ. 2°. de mot. musc. 1°. 313. F
 Radij osse longus est cubiti os. de fract. com. 1°. 7°. 224. E
 Radij constructio differt à constructione fibulæ. 3°. de vsu par. 1°. 134. E
 Radij conformatio qualis. 2°. de vsu par. 1°. 125. A
 Radij positio qualis. 2°. de vsu par. 1°. 125. A
 Radius cum vlnæ incumbit. 2°. de vsu par. 1°. 125. B
 in Radij medio partes cur tenuiores. 2°. de vsu par. 1°. 125. B
 Radij finis in carpo crassior est. 2°. de vsu par. 1°. 125. B
 Radij officium quod. 2°. de mot. musc. 1°. 313. F
 Radium mouentes sunt obliqui musculi. 2°. de vsu par. 1°. 122. F
 Radium in obliquum vertentes musculi. qui. 2°. de vsu par. 1°. 126. E
 in Radio osse venæ rami duo figuram facere videntur similem tertiæ grecorum literæ γ, & vbi. 3°. de ana. adm. 1°. 76. F
 Radium in pronam circumagere quorum musculorum sit officium. de musculorum dissectione. 1°. 48. F
 inter Radium, & cubitum mediam regionem totam replentes musculi. de musculorum dissectione. 1°. 48. H
 Radii mouentiu obliquoru musculoru exortus. de muscul. diff. 1°. 49. A
 Radij os tanquā in pronā circūagens musculus. de mus. diff. 1°. 49. A
 Radio iniolato cubitus per se lædi potest. de machin. 7°. 320. D
 Radius, & cubitus quo modo restarentur. de machin. 7°. 313. D
 RADIVS aeris rubri ad medicamenta agitanda. 3°. de composit. medicamen. secun. locos. 5°. 148. A
 RADICIS officium in plantis quod. 6°. de decr. Hip. 1°. 262. B
 Radix, & truncus quo modo ex magnæ alicuius arboris semine fiant processu temporis. 6°. de dec. Hipp. 1°. 262. A
 Radix in hyeme magna vere cum semen parat producere caulem profert. 2°. de alim. fac. 2°. 24. D
 Radicum excisores inter ministros ignobiliores medicinæ numerantur in 6^m. de morb. vul. com. 5°. 3°. 188. D
 Radices quo modo mudentur. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181. F
 Radices quales esse debent. 1°. de anti. 5°. 107. D
 Radicibus facultates inesse alias à caulibus, quemadmodum folijs, & fructibus, & seminibus alias quo modo Mnesitheus ostenderet. 1°. de alimentorum facul. 2°. 7. E
 Radicis Acori succus claritatē oculis mirifice facit. de sim. m. Sp. 81. A
 Radices Asphodeli combustæ, & in cinerem reductæ alopeciam emendant, & maculas albas. de simp. med. Sp. 81. B
 Radix cucumeris agrestis hydropicis vtilissima est. de dyn. Sp. 23. A
 Radices Dracontij purgant vesicam. de cathar. Sp. 95. D
 Radicis dulcis decoctum lenissimum & commodum in inflammationū arteriæ principijs. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 177. H
 Radices Ellobori quo dentur, & quæ miscenda illis. de dyna. Sp. 21. A
 Radix colchici seu Ephemeris, dicitur vicem fungi strangulatoris facere & ferro præcisos sanare limita. de simp. med. Sp. 83. B
 Radix Eriogyni vrinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 Radix Erythrodani ad quid valeat. de cura icteri. Sp. III. B
 Radicis Glycyrrhizæ succus dulcis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. F
 Radices Glycyrrhizæ siim sedant, renum & vesicæ dolorem mitigant, prouocant vrinam & menstrua, omnem tumorem placant. de simplicibus medicaminibus. Sp. 84. G
 Radicum Lapathij decoctio prouocat menstrua, frangit lapidem renum, & vesicæ. de cathar. Sp. 95. D
 Radicis Lilij cælestis drachme tres ad purgandum pectus. de medicinis expertis. Sp. 106. D
 Radicem diureticam habet Lonchitis. de simp. med. Sp. 86. D
 Radix Lupinorum vrinam mouet. de sim. med. Sp. 86. C
 Radices Men excalefacientes sunt. de simp. med. Sp. 87. F

Radices Odoriferæ de poto expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
 Radix Palmæ est frigida & humida. de diff. cont. Sp. 74. D
 Radix Polypodij styptica gustu est. de simp. med. Sp. 89. C
 Radices Rapi concoctu difficiles & turbant. 2°. de ali. fac. 2°. 24. C
 Radix Rhodia est in secundo ordine calida, & digerentis est facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. G
 Radicis corticibus Rumicis hortensis vtitur, quo modo, & in quo casu. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 161. A
 Radicum Rumicis siluestris corticibus vtitur. 5°. de compositione medicamento. secun. locos. 5°. 161. C
 Radix Sacra ad quid vtilis. de reme. par. fac. 7°. 160. E
 Radices molles Smyrni expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
 Radices Staphylii expurgant in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
 Radices quæ theriacam ingrediuntur. 1°. de anti. 5°. 107. D
 Radix Thymalli cū caricis siccata in vmbra reponit. de dyna. Sp. 21. E
 ex Radicibus oleum dicitur oleum abusiue. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
 Radices quæ efficaciter euaporent. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Radices quæ suspectæ esse debent. de atten. vic. 2°. 45. G
 Radices quandoq; manduntur ob necessitatē. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Radices habent plurimum humoris crudi secundum Mnesitheum. 2°. de alimentorum facul. 2°. 24. D
 Radices q non habeant crudum humorem contra Mnesitheum. 2°. de alimentorum faculta. 2°. 24. D
 Radices quæ manduntur crassos habent succos, & sunt difficilis coctionis. de puero epil. 7°. 180. D
 Radices q nō generant crassos humores quales. de puero epi. 7°. 180. D
 Radices tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. E
 à Radicibus, quæ mandi solent, debet abstinere epilepticus. de puero epileptico. 7°. 180. D
 RADICES stirpium comparat cordi. de ana. vii. Sp. 47. B
 Radix, & basis virtutum moralium est cor. de ana. vii. Sp. 46. B
 Radix vltima erectionis totius animalis est cor. de ana. vii. Sp. 47. B
 Radicibus stirpiū cōparant venæ ventriculi. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 P Radices vt arbor à terra, ita cibum per meseraicas trahit Iecur à vetriculo. 6°. de locis aff. 4°. 37. G
 Radix venæ, vas, & arteria quæ. 5°. met. me. 7°. 30. G
 Radices pilorū cōplecti cutis, vt gingiua dētes. in Tim. Pla. 1°. 286. H
 Radicis vice fungitur Mesenterium. de viil. resp. Sp. 64. D
 Radices capillorum à vitiosis humoribus corrumpuntur. commen. 6°. aphorismo. 34°. Ex. 50. B
 Radices plures hnt dētes maiores, minores è cōtra. de ana. vi. Sp. 49. D
 ad Radicem linguæ confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. D
 in Radice canna non est sonora, quia carnosa & humida est. de voce & anbelitu. Sp. 61. F
 RADICES pars organum. de machin. 7°. 309. E
 Radices aereæ, vel ferreæ comparantur. de machin. 7°. 309. D
 Radices ad quid in organis. de machin. 7°. 309. G
 Radices in organis semper immobiles manent. de machin. 7°. 310. F
 Radices quas habent cancri. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. F
 RADEBANT qui caput in phrenitide. 13°. met. me. 7°. 85. D
 Radit pilos in vulneribus capitis Galenus. 2°. de cōp. me. se. loc. 5°. 138. E
 Radit, & secat capillos Galenus in inueteratis capitis doloribus, & affectionibus, & diuersis vtitur in his. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 133. A
 Radi nouacula quidam timent. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. G
 ad RAGADES ani intumescences mitigatoria. 1°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 130. C
 Pæyosd'is tunica quæ intro. Isa. 53. H
 ad RAGOIDEM pertinet procidentia. de diff. morb. 3°. 6. A
 Ragoidis procidentia est morbus in oculo. de diff. morb. 3°. 6. A
 RAI A sunt dura, & concoctu difficilia. 3°. de ali. fac. 2°. 32. E
 PæiBos, id est varus. de fract. com. 3°. 7°. 240. G
 RAMEX scroti est affectus. fin. med. Isa. 49. C
 Ramices in inguine. de tum. præter naturam. 3°. 8. G
 Ramex testiculorum secre. Sp. 10. B
 Ramex, ædema, struma, melliceris magna similitudine conueniunt, tamen curam dissimilem habent. de optima secta. Isa. 24. A
 Ramex quo modo fiat. 5°. de ana. adm. 1°. 87. C
 Ramices quo fiant, & qui musculi patiantur. de tum. pter. nat. 3°. 84. G
 Ramex quo modo curandus. 14°. met. me. 7°. 92. C
 ad Ramicem aquosum. de reme. par. fac. 7°. 174. F
 RAMENTA quædam sunt in difficultatibus intestinorum post pinguiam excrementa. com. 4°. aph. 26°. Ex. 30. C

Ramentum in dysenteria si excernatur significat intestinum lésu. 6°. de locis affectis. 4^a. 36. E
 Ramenta etiam in vrina expelluntur. 6°. de loc. aff. 4^a. 37. D
 Ramenta vrinari ex vesica exesa, vel resoluta. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Ramentum est inditium vlceris. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. B
 Ramenta qñ miscentur his, quæ expuuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. H
 Ramenta facit oxymeli parum acre, & intestini vnam partem humidã reddit, & quo modo. de vi&ct. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 130. C
 quæ Ramenta eluere solet affectio, quarum sit partium vlceratio. de vi&ct. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 130. B
 RAMIFICATIO tibia pulmonis quomodo fiat. de ana. viii. Sp. 53. C
 RAMIFICARI quid apud Hippocratem. 1°. de sem. 1^a. 331. F
 RAMVLI extremi pariunt malos succos. de bon. & vit. succ. 2^a. 33. G
 RAMI quomodo in pristinum tendant locum. de diff. puls. 4^a. 51. A
 Ramo quo comparetur conuulsio particularis. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. D
 RANÆ magna rubet. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 271. B/E
 RANIS rubetis magnis parua sumunt. 7°. de cõp. me. per ge. 5^a. 271. B
 Rana minima ad quid vtilis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 123. D
 Ranarum viridium sanguis non prohibet pilos. 10°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a. 73. D
 Ranarum viridium sanguis ad quid vtilis. 4°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 158. B
 Rana sanguis cuius vsus. de reme. par. fac. 7^a. 163. C
 Rana habens longa crura. de reme. par. fac. 7^a. 160. E
 Rana vsta meminit. de reme. par. fac. 7^a. 160. G
 Ranarum cinis sanguinis eruptionem sanat. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. D
 Ranarum cinis alopecias sanat. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 82. D
 Rana. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 271. D
 RANVNCVLI parui. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 123. G
 RAPÆ oleraceum est quod terra extat, radix autem quæ terra cõtinentur. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. E
 Rapæ quo modo feruentur in totum annum. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ habent radicem, quæ habet plus virium, quam folia. 2°. de alim. facul. 2^a. 24. D
 Raparum folia, & caules abiciuntur & quandoq; in penuria comeduntur. 2°. de alimen. facul. 2^a. 22. B
 Rapæ caulis quo modo comeditur. 2°. de ali. fac. 2^a. 25. D
 Rapæ quales. de atten. vic. 2^a. 45. G
 Rapæ asparagus est humidior q̃ folia. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. A
 Rapas videtur facere calidas, enumerans eas inter cibos calidos. de dissol. 2^a. 24. F
 Rapæ satia cibis est hyemis. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 32. F
 Rapæ est cibus subtilians secundi generis. de diff. cont. Sp. 72. E
 Rapæ cur cibus crassus. de diff. cont. Sp. 72. H
 Rapæ sunt mali chymi. de diff. cont. Sp. 74. C
 Rapæ sunt cibi pessimi. de puero epil. 7^a. 180. D
 Rapæ quando non valde coquantur & sunt mala stomachus cur. de dissol. 2^a. 24. F
 Rapæ dura est, nisi coquatur, & non esculenta. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ crudior difficulter coquitur. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ longa indiget coctione. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ minus nutrit alijs congeneribus. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ a rusticis in aceto, vel muria seruantur. 2°. de alimentorum facultatibus. 22. C/23. H/ 2^a. 24. F
 Rapæ bis coquenda. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Rapæ facit crudum succum. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ nutriunt eum qui digerit eas nutrimento multo, crasso. de dissol. 2^a. 24. F
 Rapæ neq; deicit alium neq; sistit. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ flatulenta est, & stomacho noxia. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ nunquam ventrem mordicat. 2°. de ali. fac. 2^a. 24. F
 Rapæ inflationes facit, & multum carnis est eius aqua podagricis, & ad prægnationem optimum fomentum est. de simp. med. Sp. 89. F
 Rapæ quomodo vulnerosos curet. de simp. med. Sp. 89. F
 Rapæ sanat perniones. de optima secta. 1^a. 23. H
 Rapæ vrinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 RAPARA. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 RAPVM siue tuber terræ cuius facultatis. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 53. E
 RAPHANEDON dicta scissura in osse quæ. 6°. met. me. 7^a. 40. C
 RAPHANINVM oleum vetustate fit calidius, & tenuius. 11°. de simp. med. facul. 5^a. 79. C
 Raphaninum oleum calidum pro doloribus bonum. in 6^m. de morbis vul-

garibus, commentario. 6°. 3^a. 196. B
 Raphaninum oleum in Aegypto habetur. 3°. de san. tu. 2^a. 81. C
 Raphanini olei meminit. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 11. F
 RAPHANINVM vnguentum habetur Alexandria copiose. 3°. de cõp. positione med. per gen. 5^a. 233. H
 RAPHANIS calida est in tertio ordine, sicca in secundo. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 59. E
 Raphanis digerendi vim habet, ad sugillata, & ad alia id genus limda accomoda existit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. E
 Raphanis vrinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 ex Raphanide fit oleum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. G
 Raphanides expurgant ictericos. de cura icteri. Sp. III. B
 Pæpærov antiquitus vocant brassicam. 2°. de ali. fac. 2^a. 23. B
 Raphanus aeris est. de atten. vic. 2^a. 43. H
 Raphani vires quæ. de simp. med. Sp. 89. F
 Raphanus est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
 Raphanus est cibus subtilians secundi generis. de diff. cont. Sp. 72. E
 Raphanus incidit phlegma, & mudificat stomachu. de diff. cõt. Sp. 74. E
 Raphanus incidit, & attenuat humores crassos. de diff. cont. Sp. 74. G
 Raphanus attenuat. de atten. vi&ct. 2^a. 43. H
 Raphanus cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. G
 Raphanus est mali chymi. de diff. cont. Sp. 74. C
 Raphani non generant crassos humores. de puero epil. 7^a. 180. E
 Raphanorum succus per aluum purgat. de art. com. 2°. 7^a. 267. H
 Raphanus, in quo veratri albi surculi fuerint, si postero die solus, aut ex aceto misco comedendus pbeatur, quid efficiat. de art. c. 2°. 7^a. 267. H
 ex Raphano vomitus quando bonus. 2°. de cõp. me. sec. loc. 5^a. 133. A
 à Raphano vomitus conuenit in dolore capitis ex crassis, & glutinosis humoribus in stomacho. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 137. A
 Raphanus pruritum mouet. de cathart. Sp. 95. D
 Raphano cur non sanantur perniones. de opt. sect. 1^a. 23. H
 Raphanus an conueniat sugillatis. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 138. H
 Raphanus oblique concisus qui faciat. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 123. G
 Pæpæ quæ pars colis sit. intro. 1^a. 53. D
 Rapis marinus pisciculus. de med. fac. par. 7^a. 179. B
 RAREFACIENDVM non est corpus prius quam sit euacuatu. 11°. methodi medendi. 7^a. 69. G
 Rarefaciendi non sunt immodice ægri. 11°. met. me. 7^a. 77. E
 Rarefaciendi vim habet anthemis. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. C
 RAREFACIENTIVM natura qualis. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 35. F
 Rarefacientia calefaciunt, & qualia esse debent. 5°. de sim. m. f. 5^a. 36. A
 Rarefacientia quæ sint. 5°. de simp. me. fac. 35. F/ 5^a. 36. A
 Rarefacientia, & discutiencia olea quæ. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 197. E
 Rarefacientes vnctiones prohibet febris magnitudo, qualis est. in continuis. 11°. met. me. 7^a. 69. H
 Rarefacientia quid faciant. 7°. met. me. 7^a. 46. H
 Rarefacientibus quando vi debemus. 11°. met. me. 7^a. 70. A
 RAREFACERE, & aperire densata mediocriter calefaciendo oportet. in 6^m. de morbis vulg. com. 2°. 3^a. 160. F
 RAREFACIANT quæ. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. F
 Rarefaciunt quæ sunt tenuium partium. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
 Rarefacit onobrychis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. C
 RAREFACIO quo fiat. in 6^m. de morbis vulg. com. 5°. 3^a. 190. D
 Rarefactio humorum in capite quo faciat sternutamentum. commentario. 7°. apho. 52°. Ex. 58. C
 Rarefactio est omni febre vtilissima. 10°. met. me. 7^a. 65. H
 Rarefactio causa est morborum frigidorum. de cau. mor. 3^a. 7. B
 ad RARIBARBOS bonum quid. de reme. par. fac. 7^a. 173. E
 RARIORA sunt alia membra, alia densiora, quæ indigent vario modo euacuationis. 14°. meth. med. 7^a. 88. A
 RARITAS, & densitas sunt nomina excessuum in paruis spiramentis. 10°. met. me. 7^a. 71. A
 iuxta Raritatem, & densitatem vna sola spirandi difficultas consistit in cessationibus, & quare. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. F
 ex Raritate spirituum substantia digeritur. 11°. met. me. 7^a. 77. E
 Raritas cum mollibus pulsibus hæret. 1°. de cau. pul. 4^a. 89. D
 Raritas corporis in calidioribus, & humidioribus prouenit temperaturis, quæ potissimum plurimo semine, & fecundissimo abundant. com. men. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
 Raritas pueri naturalis est, senum violenta. de opt. sec. 1^a. 26. B
 Raritas cutis vnde sit. de ven. sec. aduers. 6°. 8. H/ de ana. viii. Sp. 45. C
 Raritas cutis euacuat, non inedia. de ven. sec. aduers. Eras. 6°. 8. H
 Raritas pulmonis

Raritas pulmonis quare, & eius utilitas. de ana. viii. Sp. 47. H
 Raritas membri qualis sit. de ocul. 7^a. 189. C
 Raritas facit vt qualitates citius penetrent. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 21. B
 Raritas affectus membranarum introd. Isa. 58. D
 Raritati sola medetur exercitatio preparatoria. 3°. de san. tu. 2^a. 81. E
 RARO ab Hippocrate notatur pro particula non valde. commentario 6°. aphorismo. 32°. Ex. 49. H
 Raro eueniens pronuntiat Hippocrates quādoq; & id, quod crebro euenit, despiciat. 2°. de dieb. decr. 4^a. 156. E
 Raro quæ fiunt non sunt prorrhetica. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 180. H
 Raro cōtingunt quidā morbi, & quidā frequēter. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. B
 Raro eueniētes dispōnes negligūt experimētatores. 3°. de lo. aff. 4^a. 15. B
 Raro euenientes affectus quo deprehendantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. B
 Raro euenientium rationem habere non possunt experimentatores. 5°. de locis affectis. 4^a. 35. E
 RARVM quid sit, & quid significet. 2°. de san. tuen. 2^a. 72. F. 1°. de simplicium medic. fac. 5^a. 4. F
 Rarum denso contrarium est. 10°. met. me. 7^a. 71. B
 Rarum cum denso non habet societatem. 11°. de vsu par. 1^a. 191. F
 Raram esse rem ostendit leuitas. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 4. G
 Rari duplex vsus. 2°. de san. tu. 2^a. 72. F
 Rarum, & siccum prompte accenditur. 3°. de temp. 1^a. 22. E
 Rariū corpus facilius q̄ spissum accēdit, & cur. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 4. F
 Rara, & crassa, quæ facile alterantur ab igne, à nostro calore non facile alterantur, nec recalefaciunt nos. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 4. G
 Rarum, & molle corpus facile patitur. de consue. 2^a. 61. D
 Raro & mollia quæ à frigore patiuntur. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 24. D
 Raro habitu existentes propensi sunt ad digerendos succos corporis. 8°. methodi medendi. 7^a. 58. E
 Rarum corpus habentes cum humorum tenuitate in febre extenuantur. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
 Rara cutis cognoscitur ex pilis. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
 Rara cutis facit sudores colligere inde. com. 5°. aph. 71°. Ex. 45. F
 Rari cur sint nervi. de ana. viii. Sp. 53. G
 Rarius cur sit pulmo. de vit. resp. Sp. 63. H
 Rariū ē vñū genus affectuū i instrumentis pibus. 2°. de sa. tu. 2^a. 72. G
 Rarum corpus quibus sit nutriendum. de diff. cont. Sp. 71. E
 Raram habentia substantiam velocius digeruntur quā habentia spissam de dissolutione continua. Sp. 73. C
 Rarus, celer, tardus, & creber pulsus quid sint, & vnde accipiantur. de differentiis pulsuum. 4^a. 48. D
 Rarum pulsum efficit tristitia. de ana. viii. Sp. 47. A
 Rara sint, an densa medicamēta cōsiderāda sunt. 1°. de simp. me. f. 5^a. 4. F
 Rara non admirabilia vulgus admiratur. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. C
 Rara inutilia ad scientiam. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7^a. 142. H
 ad RASA. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 241. D
 RASCEAT quid. de mot. man. & obs. Sp. 66. D
 RASIO species diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
 Rasio vitilis in ossibus. intro. Isa. 59. E
 RASORIA instrumenta chirurgica. de iis, quæ in me. fi. c. 1°. 7^a. 200. H
 RASURA facit statim capillos crescere. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 123. H
 Rasuram quodammodo habens vrina, & arenā, & in nebulis quasi sanguinem colligationem renum ostendit. de dyn. Sp. 34. G
 Rasura naualis ad quid utilis. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 272. D
 RATIO & anima non sunt idem. 5°. de dec. Hippo. 1^a. 255. F
 Ratio est iudicium naturale. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 279. D
 Ratio q̄ iudicium sit. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 à Ratione sola iudicium in rebus sit. de sect. Isa. 17. F
 Ratio duplex. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. E
 Ratio, mens & intellectus communiter dicitur ab hominibus. de iis, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. B
 Ratio vltima gignitur, tamen omnibus imperat. de fet. for. 1^a. 324. A
 Ratio quando completur. de hist. philo. Sp. 9. B
 Ratio ex superioribus prouenit. de sperm. Sp. 40. E
 Ratio communis est hominibus & Dijs. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 9. G
 Ratio quando felix, & infelix. de fet. for. 1^a. 324. A
 Ratione, & manibus oīa aīalia domat homo. 11°. de vsu par. 1^a. 184. H
 Rationes vsu an habeant sensu prædita. de hist. philo. Sp. 11. E
 Rationis particeps est omne animal & quo modo hoc intelligendum. in oratione suasoria. Isa. 2. B
 Ratio aliqua an insit brutis. in ora. suas. Isa. 2. B
 Ratio ubi sit. de ocul. 7^a. 183. G

Rationem non esse in corde ratio probans. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. E
 Rationis propria sedes est caput. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
 Rationibus quibus efficias aliquid scire magnum est, non quid fieri oporteat, siquidem omnibus hoc natura inest. 6°. met. me. 7^a. 37. A
 Ratione lasa memoria simul læditur. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
 Ratio, & memoria læduntur in morbo comitiali. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. G
 Ratio, & memoria amittuntur in lethargo, & sopore. 3°. de lo. af. 4^a. 16. E
 Ratio, & memoria læduntur ob laborem in studijs, atq; vigilijs. 3°. de locis affectis. 4^a. 17. A
 Rationem, & memoriam vitiatam habuit agricola ob laborem in colendis vitibus & ob tenuem victum. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. A
 Ratione deprauata in phreniticis aliquid superfluitatum inuite emittit. 2°. de motu musculorum. 1^a. 314. F
 Rationis expertus in nobis animi vis duplex. de cog. cur. aī mor. 2^a. 53. A
 Rationem absolutam quisq; se habere putat. 3°. de san. tu. 2^a. 79. H
 Ratio præter sua negocia, & suos terminos amplius redundare non potest. 4°. de dec. Hipp. 1^a. 249. F
 Ratione minime vtuntur pueri. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 245. G
 Ratione qui plurimum vtuntur, minimum afficiuntur cupiditatibus, & ira. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 245. G
 Ratio quando resistit affectui. 4°. de dec. Hipp. 1^a. 249. D
 à Ratione iracundiā differre per se notū est. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 260. D
 Ratio, & iracundiā se habent vt eques, & equus, & vt venator, & canis. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 242. F
 Rationis, & iracundiā certamen. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 242. G
 Ratio potest cohibere iram. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 242. F
 Ratio cur trahatur ab ira. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 242. F
 Ratio quæ ab ira vincitur quibus insit. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 242. F
 Ratione vincitur ira à Græcis, & eruditis. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 243. B
 Ratio in irascibilem partem quandoq; maxime imperat, sed hoc rarissimum est, & in quibus hoc eueniat. 3°. de dec. Hipp. 1^a. 243. B
 Ratio sequitur concupiscibilem sponte. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 259. G
 cū Ratione irascibilis accedit. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 259. G
 Rationi vt opituletur iracundiā data à natura. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 260. A
 Rationi quando opitulatur iracundiā. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 260. A
 Ratione homini prædito non est magno vsui habere densum tergus. 1°. de sanititate tuenda. 2^a. 66. F
 Ratione, & sensu comprehenduntur omnia, quæ in cognitionem veniunt an sang. in art. natura cont. 1^a. 61. F
 Ratio dux est, & sensus sequitur. de theria. ad Pifo. 5^a. 93. E
 Ratio cur est ars artium. 1°. de vsu par. 1^a. 113. G
 Ratio instrumentum ad remedia capeffenda. com. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Ratione inuenienda sunt, quæ possunt inueniri. de ther. ad Pif. 5^a. 90. E
 Ratio est instrumentū ad inuentionē quorūda prologorū. 1°. de elem. 1^a. 2. H
 Rationem aliqui satis esse volunt in re medica. de sect. Isa. 15. H
 Ratio quæ inuenire non potest, sensuum experientia indicamus. de theria ca ad Pisonem. 5^a. 90. E
 Ratio, & experientia duo sunt instrumenta inuentionis. 1°. methodi medendi. 4. F. 3°. 7^a. 16. G
 Ratio & experientia duo sunt instrumenta inueniendi quæ spectant ad artem in progn. com. 2°. 4^a. 208. D. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 187. C
 Ratio, & experientia vt duo crura sunt, quibus medicina innititur. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 193. F
 Ratio cum experientia sequenda. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Rationem sequitur experientia. 6°. met. me. 7^a. 37. E
 Ratione multa sunt inuenta præcepta, experientia aliqua. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 101. G
 Ratione aliqua quando non mouetur Hippocrates, sed sola experientia. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. C
 Ratio quid magni faciat ad experientiam vel ornandam, vel corrumpendam. 2°. met. me. 7^a. 13. B
 Ratione, & experientia oīa inueniēda, sed distincte. 3°. met. me. 7^a. 16. D
 quæ per Rationem, & quæ per experientiam inuenta sunt, non confundenda simul, sed cum seorsum fuerint tractata, tunc postea iungenda simul. 2°. meth. me. 7^a. 13. C
 Rationi quandoq; ad stipulatur experientia. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 per Rationem quæ inueniuntur quo modo inueniantur. de ven. sectione aduers. Eras. 6°. 16. D. 1°. met. me. 7^a. 4. H
 Ratio ex quibus procedat. de ven. sect. aduers. Eras. 6°. 16. D
 Rationis ordo. 4°. de ana. adm. 1^a. 79. G
 Ratio inuestigat quod fama est fieri. in 6^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 174. F
 Ratio p̄cipit p̄perare ad finē, & ab eo artes indicare. ad Thr. 2^a. 106. B

in Rationibus similitudines decipiunt. de cuius. an. pec. not. 2^a. 56. F
 per Rationem inuentum medicamentum prestat illi quod per experien-
 tiam est inuentum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 166. G
 Rationem naturarum negligunt empirici. de ther. ad Pis. 5^a. 90. E
 Rōni nulli credēdū, sed experiētia sūm empiricos. 1°. de nat. fac. 1^a. 294. B
 Ratione inuenta conantur empirici destruere. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. D
 Rōne remota, ars constitui non pōt obseruatione. 2°. de dig. pul. 4^a. 77. G
 Rōnē eorū q̄ raro sūt nō pāt habere experimētatores. 5°. de lo. af. 4^a. 35. E
 Ratio rem humidam indicat. 1°. de temp. 1^a. 18. B
 Ratio, & tactus indices sunt corporis humidi & sicci. 2°. de tēp. 1^a. 17. F
 Ratio non est index rerum euidenter apparentium, sed experiētia. in 6^m.
 de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 164. F
 Ratione non sensu motus cognoscitur. 3°. de dign. pul. 4^a. 8. B
 Ratione & sensu motus deprehenditur. 4°. de diff. pul. 4^a. 66. B
 Ratione non sensu cognoscuntur resolutio nervorum, conuulsio, & rigor
 3°. de locis affectis. 4^a. 20. G
 Ratio coniuncta sensui quid indicet de occurso arteriæ in pluribus aut
 paucioribus partibus. 3°. de dign. pul. 4^a. 81. B
 Rationem prauertit sensus euentia. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. D
 Ratio nisi iusserit non excernimus. 4°. de vsu par. 1^a. 141. E
 Ratione debet vti medicus p̄ter experiētiā. 9°. de dec. Hippo. 1^a. 283. B
 Ratione curare volens medicus causas cognoscat actionum naturalium
 & affectionum præter naturam. vt illas seruare, has è corpore ei-
 cere possit. modos item secundum quos actio fit & locos in quibus, &
 instrumenta per quæ. de voc. instr. diff. 1^a. 106. B
 Rō ostēdit scopū curationis oīum affectionū. 1°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 132. A
 Ratio victus facit discriminē in maribus, & fœminis. bre. denot. 1°. 231. C
 Rationis vincendi diuersitas. de fascijs. 7^a. 293. H
 Ratio primaria & secundaria attrahendi spiritus in pulmonem. de vocā-
 lium instrumentorum dissectione. 1^a. 106. F
 Ratio nominis quæ apud Antiquos. 2°. met. me. 7^a. 15. G
 Ratio vera brevis quæ euadat. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 273. F
 sine Ratione authoritatibus nō credendum. 2°. met. me. 7^a. 12. B
 Ratione volentes res probare quales esse debeant. 1°. de ali. fac. 2^a. 7. C
 Ratio foretes dicta quo modo confecta. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. C
 RATIOCINANDI anima vbi sit. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 267. F
 Ratiocinādi operationē hēt aīa in cerebri corpe. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. G
 RATIOCINATIO quæ sit. de hist. phil. Sp. 9. B
 Ratiocinatio est pars rectoris actionis. de symp. diff. 3^a. II. D
 Ratiocinatio inuenit quod queritur. 5°. de san. tu. 2^a. 93. G
 Ratiocinatio mouetur à visu. 8°. de vsu par. 1^a. 167. E
 Ratiocinationem affectam phreneticus habet. de symp. diff. 3^a. II. H
 RATIOCINATIVÆ ignaros damnat. aduers. Lycū. Ex. 65. H
 RATIOCINATORES inter rationales numerantur. de cuius. animi
 pecc. not. atq; med. 2^a. 58. B
 RATIOCINATORIA indiget multa exercitatione. 5°. de decretis
 Hippocratis. 1^a. 28. C
 Ratiocinatoriā vt prorsus non attingas in morali ciuiliq; contemplatio-
 ne fieri non potest, & quare. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 284. D
 RATIOCINATRICEM animā quidā negarūt. 1°. de na. fa. 1^a. 293. A
 Ratiocinatrix anima quæ sit. quod animi mor. 1^a. 317. D
 de Ratiocinatrice parte quid sentiant Aristoteles, & possidonius. 5°. de
 decretis Hippocratis. 1^a. 259. E
 Ratiocinatrix anima immortalis sūm Platonem. quod animi mor. 1^a. 317. F
 Ratiocinatrix anima mortalis sūm Galenum. quod animi mor. 1^a. 317. G
 Ratiocinatrix anima est quoddam cerebri temperamentum & est mor-
 talis. quod animi mor. 1^a. 317. G
 Ratiocinatrix anima in cerebro est. 9°. de vsu par. 172. E/17°. 1^a. 222. F
 Ratiocinatrix anima habet plures facultates. qđ animi mor. 1^a. 317. E
 Ratiocinatricis functionis quæ veluti paralytis est anxia siue amentia dī-
 citur. de symp. diff. 3^a. II. G
 Ratiocinatricis functionis lesio quæ veluti deficiens motus est, moria,
 morosis, siue fatuitas dicitur. de symp. diff. 3^a. II. G
 Ratiocinatricis functionis lesio quæ veluti errans est paraphrosyne, siue
 delirium dicitur. de symp. diff. 3^a. II. G
 RATIOCINIA dicunt cogitationes. in 6^m. de mor. vulg. c. 5°. 3^a. 191. A
 Ratiocinium quibus fiat instrumentis. ad eos, qui de typ. scrip. 3^a. 91. H
 RATIOCINARI & loqui sunt conuenientiores actiones homini. de
 mot. man. & obs. Sp. 67. F
 RATIOCINAMVR virtute pueniēte ex capite. de virtutibus nostris
 corp. dispens. Sp. 59. H
 RATIONABILE est estimare vnum potius errare, quam omnes alios.

2°. de vsu partium.

RATIONALIS anima vna cum sit, habet multas facultates. 9°.
 de dec. Hipp. 1^a. 286. D
 Rationale proprium hominis esse sumi posse videtur. de soph. Isa. 8. A
 2°. de diff. resp. 3^a. 64. E
 Rationalis, & irrationalis animæ partes. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 259. D
 Rationalis sola in Dijs reperitur. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 261. F
 Rationalis aīa si esset sola, sola prudētia esset. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 267. G
 Rationalis, irascibilis, concupiscibilis, tres facultates animæ sunt. in Ti-
 mæum Platonis. 1^a. 287. E
 Rationalis partis aīæ, & irascibilis, ac concupiscibilis eadē esse substantiā
 Platonem non est visum. 5°. de dec. Hip. 259. G/ in Tim. Pla. 1^a. 287. C
 Rationali facultati aduersus concupiscibilem in corpore habitantem ir-
 scibilis opitulatur. in Tim. Plat. 1^a. 287. C
 in Rationali anima adest scientia. 7°. de dec. Hipp. 1^a. 268. C
 Rationalem animam esse in corde argumentum commune antiquorum
 probans. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 249. E
 Rationalis vis in cerebro. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. D
 Rationalis est secunda cerebri diuisio. de compag. memb. Sp. 8. B
 inter Rationalem & phantasiam panniculus habet carnem aliquam.
 de compagine memb. Sp. 8. B
 Rationalis animæ actiones principales vocantur. 3. de loc. aff. 4^a. 16. G
 Rationalis anima quæ habet opera. 8°. met. me. 7^a. 58. H
 Rationalis anima mittit semen in cerebrum. 12°. de vsu par. 1^a. 193. E
 ex Rationali vi trahimur ad honestatem. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 256. H
 Rationalis, & irrationalis facultatis bellū. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 258. H
 Rationalem irascentem priorem esse non indiget multa probatione. 5°.
 de dec. Hippocratis. 1^a. 260. D
 Rōnalē aīa p̄tē hebetē, & turbidā reddit vinū. 1°. de san. tu. 2^a. 66. H
 Rōnali vi, & irrationali quō vtant curretes. 4°. de dec. Hip. 1^a. 249. E
 Rationales artes quæ. de cuius. animi. pecc. not. atq; med. 2^a. 60. B
 Rōnales artes multi tractāt, q̄ nō itelligūt qđ dicāt. 9°. de dec. 1^a. 284. D
 Rationalem contemplationem diligenter tractantes quodlibet quæsum
 discutere sciunt. ad Thras. 2^a. 102. A
 Rationalis disciplina. i. logica non despicienda. an sang. in arte. 1^a. 62. D
 Rationalis scientiæ ignorantia quid faciat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. C
 RATIONALIS vna ex tribus sectis medicorum. intro. Isa. 51. A
 Rationalis secta quæ. fin. med. Isa. 43. E
 Rōnales medij sunt inter Methodicos, & empiricos. de op. se. Isa. 20. G
 Rationales vnde. de sect. Isa. 16. A
 de Rationali secta Galeni dictum. de sal. diata. 2^a. 42. A
 Rationalis secta quatuor cognoscitur. introd. Isa. 51. A
 Rationalis quid complectatur. de sect. Isa. 16. A
 Rationalis sectæ principes qui. introd. Isa. 51. D
 Rationales quō differant ab empiricis. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 188. C
 Rationales dissentunt ab empiricis in ratione inueniendi methodos. de
 sect. Isa. 16. F
 Rationalis methodi munus quod. ad Thras. 2^a. 104. G
 Rationalis methodus quantum valeat ad medicamentorum copiam pa-
 randam. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 166. G
 Rationales vnde sumunt indicationem. de sect. Isa. 16. F
 Rationalis indicatio ditior est nuda experientia citra methodum. 2°. de
 comp. me. per genera. 5^a. 229. G
 Rationalis concursus accidentium indicat euacuationē. de sect. Isa. 16. F
 Rationales dispositiones dicunt concursus. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49. C
 Rationales vtuntur eadem medela cum empiricis. de sect. Isa. 16. F
 Rationales quid laudent. de sect. Isa. 17. A
 Rationalis quid dicat de medicamentis. 2°. de simp. me. fac. 5^a. II. F
 Rationales qui venæ sectionem exercuere. de ven. sec. aduers. 6^a. 6. G
 Rationalis medicus facilius cognoscit cōmunia & propria q̄lle qui ex-
 perientia tantum meminerit. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 198. G
 R A V C E D I T N E capiuntur senes. 1°. de temp. 1^a. 16. D
 Raucedines sunt morbus senum. 5°. de san. tu. 2^a. 92. B
 Raucedo cur senibus contingat. de voc. & anhel. Sp. 61. G
 Raucedines quomodo non maturentur in valde senibus, & q̄ sunt egri-
 tudines conuenientes senibus. com. 2°. aph. 40°. Ex. 17. H
 Raucedo quando fiat. de voc. & anhel. Sp. 61. E
 Raucedines fiunt hyeme, quando æstas fuit sicca, & autumnus pluui-
 osus. commentario. 3°. aph. 13°. Ex. 21. H
 Raucedines cur & quomodo hyeme fiant. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Raucedines cur fiant vere cū sint morbi hyemis. c. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Raucedines qua tempestate fiant. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. G
 Raucedo quo

Raucedo quo modo fiat. de voce, & anhel. 60. G. Sp. 61. G
 sine Raucedine quo modo fiat vox. de voce, & anhel. Sp. 61. G
 Raucedo accidit qñ musculi colli extenduntur, & inchoquantur, vt extē
 duntur in assumptione cibi, & potus. de voce, & anhe. Sp. 60. F
 Raucedo accidit qñ humescit epiglottis. de voce, & anhel. Sp. 61. F
 Raucedo vnde. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 105. C
 Raucedinis causa est iter. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 144. H
 Raucedinem facit vñula incisa, aut ablata. de ana. viu. Sp. 49. E
 Raucedinibus prodest styra. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. E
 ad Raucedinem remedium. de dyna. Sp. 26. C
 in Raucedine vocis minuuntur venæ iugulares. de anat. viu. Sp. 55. A
 RAUCITAS. quid. introd. Isa. 56. E
 Raucitas est morbus longus intrinsecus. introd. Isa. 56. B
 Raucitatis causa. introd. Isa. 56. E
 post Raucitates, & grauedines febris adueniens illas concoquit. in 6^m.
 de morb. vul. com. 3°. 3^a. 171. E
 Raucitatis curatio. introd. Isa. 56. E
 Raucitas, id est branchas quid. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. F
 RAUCI quo fiant, & sanent. de vic. rat. in morb. acut. c. 4°. 7^a. 150. H
 Rauca voces quorum symptomata sint. de symp. diff. 3^a. 13. E
 Rauca voces vñ i 1^m. pr. c. 1°. 162. D. 4°. 166. B. de vo. & anhe. Sp. 61. F
 Rauca fit vox ob potum. de vo. & anhel. Sp. 61. G
 Raucam faciunt vocem destillationes. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. C
 Raucā vocē hēt hō cōceptus in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. B
 Raucis nō est medicamētū exhibedū. & vic. ra. i mor. acut. c. 4°. 7^a. 150. F
 Raucos emendat ouum crudum potatum. de simp. med. Sp. 88. E
RECALESCANT in sudoribus vi
 1^m. prorrhethici. com. 2°. 4^a. 174. A
 RECALEFACIENDA & fouēda est pars ab hirudinibus tracta, quia
 refrigerascit. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 RECENTIORVM qui scriptis examinatis quæ bona sunt in publicū
 exponant; mala vero quæcūq; fuerint perdant collegium proborum
 doctorūq; hominū apud nos oportuit esse. contra Lulianum. Ex. 66. C
 Recentia cicera sunt multarum superfluitatum. de diff. cont. Sp. 73. E
 Recentēs dolores circa latera tollit scarificatio crurū. de cuc. scar. 6^a. 4. B
 in Recentium vulnerum profundo positus cinis sanguinem statuit a cur
 su. de simp. med. Sp. 86. A
 Recentia vulnera glutinat cytinus. de simp. med. Sp. 87. C
 ad Recentia vulnera oīa facit emplastrū Barbarū. de dyna. Sp. 35. F
 ad Recentia vitia quibus vtendū. de remed. par. fac. 7^a. 154. H
 Recens cū est medic^m eo vti nō debemus. 7°. de comp. me. sec. 10. 5^a. 183. C
 Recentia magis emolliunt inueteratis. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. F
 RECEPTACVLVM & locus quomodo differant. de hist. phil. Sp. 5. C
 Receptacula sanguinis & spūs sunt venæ, nerui, pelles. de vit. Sp. 63. C
 Receptaculum spiritus cur dicitur pulmo. de vit. resp. Sp. 64. B
 Receptaculū amoris ē sāguis terrestris plurimū calidus. & vti. Sp. 64. E
 vt Receptaculum vocis est os. de voc. instr. diff. 1^a. 106. E
 RECESSVS & accessus maris quomodo fiant. de hist. phil. Sp. 8. G
 RECIDIVAS facere consueuerunt quæ relinquuntur in morbis post iū
 diciū. com. 2°. aph. 12°. Ex. 12. D
 Recidiam faciunt quæ sine ratione leuant. in prog. c. 2°. 4^a. 209. F
 Recidiam in quibus morbis timenda. 1°. de dieb. dec. 4^a. 145. B
 in Recidias deflectit cruda & icōcocta. in 1^m. de m. vul. c. 3°. 3^a. 123. E
 Recidias multæ fiunt in tēporibus incōstātib. c. 1°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Recidua fit si sexta die iudiciū fiat. cō. 3°. aph. 8°. Ex. 20. G
 Recidias symptomata quæ in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 132. F
 RECIDIVARE solet febricitans, nisi diebus imparibus febris reli
 querit. com. 4°. aph. 61°. Ex. 34. A
 Reciduiant quando febris. in progn. com. 2°. 4^a. 209. E
 Reciduiant in febre sæpe Boethi filius et q casus. de p. ad Post. 4°. 16. H
 RECIPROCI deficientes pulsus quā. de puls. diff. 4^a. 49. F
 RECLVDATVR cur facile imbecillū, molle, & tenue. 3°. de sympto
 matum causis. 3^a. 27. A
 Recludat cur difficulter firmū, crassū, & durū. 3°. de sym. cau. 3^a. 27. A
 RECLUSIO est morbus instrumentaliū. de sym. diff. 3^a. 13. E
 Reclusio quo modo fiat. de symp. diff. 3^a. 13. E
 Reclusio vasorum quibus fiat causis. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. B
 ad RECOLLIGENTES se agere ex morbo. 8°. de compositione medi
 camento. sec. loc. 5^a. 195. G
 RECORDATIO quid. fin. med. Isa. 45. B
 Recordationis fons, & radix est sensus. 1°. de elem. 1^a. 3. H

Recordationes rerum sunt disciplina. de theria. ad Pifo. 5^a. 89. H
 RECORDANTVR, & cognoscunt asini. 2°. met. me. 7^a. 14. B
 RECREMENTORVM natura in oleo eadem est tum in lacte tum in
 alijs omnibus succis; multoq; magis in totis plantis, metallicisq; om
 nibus. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 24. H
 Recrementa fuliginosa, fauilliosa, ac fumosa, oīa sunt terrea ac veluti se
 micocta cū inato calore, vt fumus cū igne. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. A
 Recrementa semper facit caliditas in animalis corpore, quæ indiget eua
 cuatione. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3^a. 195. F
 Recrementorum instrumenta quæ. 6°. de ana. adm. 1^a. 90. C
 RECRVDESCENTIA vitia maligna appellantur. de fracturis com
 mentario. 2°. 7^a. 235. G
 RECRVDESCANT quæ minima. de frac. com. 2°. 7^a. 236. A
 RECTE quid se habet. 4°. met. me. 7^a. 23. G
 Recte intelligit iniectum, quod confert. de fascijs. 7^a. 293. E
 Recte viuere, recteq; meditari volentes debent cerebri temperiem ser
 uare. de virt. nost. corp. dispens. Sp. 60. C
 RECTIFICATIO, & preparatio spiritus antequam cor ingrediatur
 in pulmone fit. de ana. viu. Sp. 47. C
 RECTIFICAT aquā ducere illam de loco ad locū. de bo. aq. Sp. 76. B
 in RECTITVDINE, duobus dicitur modis, & quibus. de us, quæ
 in med. fi. com. 1°. 7^a. 202. F
 fm Rectitudinem partes sitæ, plus inter se communicant, ac fruntur.
 14°. de vsu par. 1^a. 206. G
 Rectitudo fm Hippocrate κατ' ἴσιν νοιά. in 6^m. d. m. vul. c. 1°. 3^a. 152. H
 Rectitudinem non vult esse seruadā Galenus in affectibus, in quibus dif
 ficile aut nullo modo cognoscitur mēbri languentis rectitudo, vultq;
 Hippocratem præcepisse rectitudinem considerandam in quibus ip
 sam dignoscere licet. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 163. A
 fm Rectitudinē distēctōnes vētris docēt an in dextrā, vel sinistrā corpo
 ris partē abscessus morbi sit futurus. in 6^m. de m. vul. c. 2°. 3^a. 163. F
 Rectitudo membri in abscessibus à superioribus ad inferiora an semper
 seruanda. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 162. F/G
 Rectitudinem loci patientis seruat in cucurbitulis Galenus. de remed.
 paratu facilibus. 7^a. 163. D
 de RECTRICE virtute dicitur natura. secret. Sp. 96. F
 Rectrix actio in quot partes diuiditur. de symp. diff. 3^a. 11. D
 Rectricis actionis symptomata quæ, & quot. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
 Rectricis actionis amissio consistit in soliditate, & obliuione. 2°. de sym
 ptomatū causis. 3^a. 24. B
 RECTVM in omnibus est medium. 4°. met. me. 7^a. 23. G
 Rectum est iudex sui & obliqui. de opt. doc. gen. Isa. 31. A
 Recti cur magis spina laboramus, quā sedentes, aut iacentes. 2°. de mo
 tum musculorum. 1^a. 315. G
 Rectum ad costas brachium extendens musculus. de mus. diff. 1^a. 47. G
 Recta ceruix quo modo moueatur. de musc. diff. 1^a. 47. A
 Rectam cubiti extensionem qui musculus faciat. de musc. diff. 1^a. 48. B
 Rectum cur sit duodenum. de ana. viu. Sp. 50. C
 Rectum intestinum videtur distingui ab intestinis. de fæt. for. 1^a. 322. H
 Rectum intestinum vnde dicatur. 1°. de san. tu. 2^a. 67. F
 Rectum intestinum est sextum in ordine. 5°. de vsu par. 1^a. 142. E
 Rectum intestinum quomodo generatur. de fæt. for. 1^a. 322. H
 Rectum intestinum cur habet villos rectos. 4°. de vsu par. 1^a. 141. C
 in Recto intestino qui musculi sunt. 1°. de san. tu. 2^a. 67. F
 Recti intestini os habet musculos in orbem. 4°. de vsu par. 1^a. 141. E
 Recto itinere sanguinem fluere cōmendandum. in pgn. cō. 1°. 4^a. 196. C
 Rectum cur sit longa on. de ana. viu. Sp. 50. E
 Recti motus genera sex secundum Platonem. de hist. phil. Sp. 8. F
 Recti musculi & obliqui adsunt vbi est vñ os. 6°. de ana. adm. 1^a. 9. A
 Rectus est motus capitis si musculi duo agant. de mus. diff. 1^a. 45. H
 Recti musculi ex ijs, qui totam cervicem occupant rectum caput abnuen
 do mouent. de mus. diff. 1^a. 45. H
 Rectus musculus quo modo eleuandus. 5°. de ana. adm. 1^a. 88. A
 Rectam attollendo tibiā qui musculus illam introrsum inuertat. de ma
 sculorum dissectione. 1^a. 51. D
 Rectus oculus ad alteram partem. de fascijs. 7^a. 297. G
 à Recta via recedere non debemus. com. 2°. aph. 52°. Ex. 19. D
 RECRVATIONES comitantur senes ad mortem. commentario. 2°.
 aphorismo. 40°. Ex. 18. A
 RED ARGVTIO, et methodus qd. in 6^m. de m. vul. c. 3°. 3^a. 174. H
 REDOLENTIA bene oīa nō sunt calida. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 10. C
 REDVNDANS quod est in corpore ad partes imbecillas semper de
 d d d iij scendit.

scendit. 1.º de alim. fac. 2.º. 10. H
 Redundantem in corpore materiam minuere ubi volumus, scarificatio-
 ne utimur. de cucur. scar. 6.º. 3. F
REDUNDANTIA in quantitate & qualitate quæ. 10.º. methodi me-
 dend. 71. C I 7.º. 72. A
 Redundantia sanguinis coru est quæ absolute dñr. 2.º. met. me. 7.º. 10. A
 Redundantia morbis tentantur calidi, & sicci. 6.º. de san. tu. 2.º. 93. F
 Redundantia vitijs si quid abundet, quid agēdū. 6.º. de san. tu. 2.º. 97. D
 Redundantia morbi unde oriantur. 6.º. de san. tu. 2.º. 97. D
 Redundantia morbi quo modo curentur. 6.º. de san. tu. 2.º. 97. D
REDUNDANT quæ. 14.º. met. me. 7.º. 93. B
REDPLICATIO, & repetitio quid. de morb. temp. 3.º. 87. E
REDVIAE affectus digitorum. introd. 15a. 59. C
REFECTIO quid. de marc. 3.º. 48. C
 Refectione indiget non medela, qui à morbo graui conualefcit. ad Thra-
 sybulum. 2.º. 102. D
 Refectiones corporibus extenuatis quāta esse dñt. c. 2.º. aph. 7.º. Ex. 11. H
 Refectiones cum extrema fuerint, & euacuationes quæ ad extremum
 deducunt periculose sunt. com. 1.º. aph. 2.º. 102. D
REFECTORIA victus ratio qualis, & quibus conueniat. 7.º. metho-
 di medendi. 7.º. 45. H
 Refectoria victus rō quo in siccis est facienda. 7.º. met. me. 7.º. 45. H
REFECTRIX medicina pars, analeptice à nonnullis dicitur. ad Thra-
 sybulum. 2.º. 106. E
 Refectrix ars quæ. de const. ar. 15a. 42. G
REFICIENDA quæ sint. 14.º. meth. me. 7.º. 91. C
 Reficiendi quo modo extenuati. 14.º. met. me. 7.º. 91. G
 Reficiendi quō sint qbus venæ exinanitæ. d. vi. r. i. mor. ac. c. 1.º. 7.º. 120. B
REFICIENS pars artis ad quos pertinet. ars med. 15a. 71. F
 Reficientes corpus fortibus catharticis utimur. de dyn. Sp. 20. H
 ad. Reficientes se ex infirmitate potio iuuas. 8.º. de cōp. me. se. l. 5.º. 195. B
 Reficiens male curata Cyzicēnū Heræ. 5.º. de comp. me. per ge. 5.º. 250. B
REFICIUNTUR carnosæ. 14.º. met. me. 7.º. 93. B
 Reficiant quō emaciata corpa māgones. in 6.º. de m. vul. c. 3.º. 3.º. 176. D
 Reficit quod è corpore dilapsum est, ciborum assumptio. in 6.º. de morb.
 vulgaribus, com. 5.º. 3.º. 190. F
 Refici qui dñr, illis debet dari vinū, nisi febricitet. 7.º. met. me. 7.º. 45. E
 Reficiuntur qui facile. 8.º. met. me. 7.º. 54. F
 Reficiunt cū egre mēbra, Thapsia ex melle cōuenit. 14.º. me. me. 7.º. 91. H
REFLEXIO ad anteriora quare fiat in duris mediocriter extensis. cō-
 men. 6.º. aph. 46.º. Ex. 51. H
REFRICTIO quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 3.º. 7.º. 218. E
REFRIGERASCIT pars ab hirudinibus tracta ideo fouenda, & re-
 calfacienda est. de cucur. scar. 6.º. 4. C D
REFRIGERANDI, & humectandi materia sex. 10.º. methodi me-
 dend. 7.º. 64. D
 ad. Refrigerandum & humectandum cur solo aceto non utimur. 10.º.
 methodi medendi. 7.º. 64. H
 Refrigerando repellitur. ars med. 15a. 70. G
 Refrigerando, & adstringendo repelli debet morbi ex influxu humorū.
 1.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 121. F
 Refrigerandum & repellendum est in principijs, potius quā calefaciē-
 dum, vel laxandum. 3.º. de simp. me. fac. 5.º. 18. F
 Refrigeranda est calida dispositio. 1.º. de loc. aff. 4.º. 5. E
 Refrigerandum quantum sit in erysipelate, & in phlegmone. 13.º. metho-
 di medendi. 7.º. 82. E F
 Refrigerandi sunt omni ratione hectici. 10.º. met. me. 7.º. 66. E
 p. Refrigerando capite, mali puniet acidi succus præstantior est q̄ alius.
 Succus adstringentium, & quare. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 132. G
 p. Refrigerando capite, cucurbitæ ramentis ex succatis quō Ruri quan-
 doq; vsus fuerit Galenus. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 132. G
 ad. Refrigerandū quæ folia debent sterni. de rēme. par. fac. 7.º. 153. E
 Refrigerando qñq; prodest coitus. in 6.º. de morb. vul. com. 5.º. 3.º. 193. B
REFRIGERANTES causa tot sunt, quot calefacientes. 1.º. de præag.
 ex puls. 4.º. 105. H
 Refrigerantium diuersitas quæ. 11.º. met. me. 7.º. 70. C
 Refrigerantia sunt frigida potestate. 3.º. de temp. 1.º. 23. F
 Refrigerantia quæ sint. 14.º. met. me. 7.º. 87. D
 Refrigerantia, & adstringentia quæ. 4.º. de cōp. me. per gen. 5.º. 237. A
 Refrigerantes & adstringentes succi. 1.º. de arte cur. ad Gla. 7.º. 99. C
 Refrigerantia quō cognoscantur p adstrictionē. 4.º. de simp. me. f. 5.º. 26. B
 Refrigerans cibus est melca. 7.º. met. me. 7.º. 44. B

Refrigerās tenuiū ptiū ē acetū, iō penetrat. 2.º. de cōp. me. p ge. 5.º. 228. D
 Refrigerantes bene vires habet cuculus. de simp. me. Sp. 83. C
 Refrigerantes vires habet hyosciamus. de simp. med. Sp. 92. D
 Refrigerantes vires habet mandragora. de simp. med. Sp. 83. C
 Refrigerantes vires habet cenanthe. de simp. med. Sp. 83. E
 Refrigerantia, et adstringentia oīq; excedit plātago. 6.º. de sim. m. fa. 5.º. 43. G
 Refrigerantes vires habet sedum. de simp. med. Sp. 91. A
 Refrigerantia imoderate ledunt facile cerebrum. de instr. odor. 1.º. 112. F
 Refrigerantia supramodū natiūū calorē ctinguūt. 2.º. de ar. cu. 7.º. 103. C
 Refrigerans multum medicamentum quō sit. 9.º. de simp. me. fa. 5.º. 70. E
 Refrigerans medicamentum quō efficies. 10.º. met. me. 7.º. 65. A
 Refrigerantia sine adstrictione etiam repellunt. 14.º. meth. me. 7.º. 92. G
 Refrigerantia caput calidius, ex arboribus & fructibus quæ cōueniāt.
 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 132. H
 Refrigerantia quæ capiti adhibentur, non debent multum adstringere.
 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 132. F
 Refrigerantib⁹ vti debemus in vomitu sanguinis. c. 7.º. ap. 37.º. Ex. 56. H
 Refrigerantibus, et dēstantibus vērīs fluxus auget. 1.º. d. arte cu. 7.º. 99. B
 Refrigerantibus & adstringentibus curāda diapedesis. 5.º. me. m. 7.º. 32. A
 Refrigerantia, & vna adstringentia medicamēta, ad vlcera rebelia om-
 nia sunt, & ad fluxiones, & ad putredines conueniunt, ac prōinde et
 ad dysenterias. 6.º. de simp. me. fac. 5.º. 43. G
 Refrigerantibus, & siccantibus debent curari putrescentia. 2.º. de com-
 positione me. per gen. 5.º. 228. C
 Refrigerantibus, quibus os ventriculi super calefactū curetur. 1.º. de ar-
 te curatiua ad Glau. 7.º. 99. C
 Refrigerantibus & vim corroborandi habētibus, exolutiones curantur,
 quæ ex nimio calorē accidunt. 1.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 99. D
 Refrigerans præcordijs impositum, facit difficultatem spirandi. 10.º. me-
 thodi medendi. 7.º. 65. E
 Refrigerantia valde cauenda sunt in orthopnœa, & asthmate. 7.º. de cō-
 positione me. sec. loc. 5.º. 186. G
 Refrigerantē aerē plus ceteris requirit pulmo. 10.º. met. me. 7.º. 64. G
 Refrigerantia humectantiaq; desiderat febris. 8.º. met. me. 7.º. 53. G
 Refrigerantia sine vehementi adstrictione in febre hectica conueniunt.
 10.º. methodi medendi. 7.º. 64. G
 Refrigerantia tenuis substantiæ citra adstrictionem febrī conueniunt he-
 cticæ. 10.º. met. me. 7.º. 64. H
 Refrigerantia, & exsiccantia euitāda in quartana. 1.º. de arte cu. 7.º. 97. F
 Refrigerationis cā putant quidā aerē esse necessariam ad conseruationē
 ignis, sed falso cum sit nutrimenti cā. de vtil. resp. Sp. 64. A
 Refrigerationē nō indiget vitalis calor, sed nutrimento. de vtil. Sp. 64. B
 Refrigeratio cordis cōparat refrigerationi stomachi. de ana. Sp. 47. G
 Refrigeratio extremorū quibus enueniat. præsa. exper. conf. Sp. 78. E
 inter Refrigerationē, & rigore mediū ē horror. 2.º. de diff. fe. 3.º. 39. B
 Refrigerationes ex rigore malæ. in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 173. G
 Refrigeratio cum duritie malæ. in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 173. B
 Refrigeratio per humida qualis. in 6.º. de morb. vul. cō. 4.º. 3.º. 184. D
 Refrigeratio insignis est stupor. 2.º. de loc. aff. 4.º. 8. E
 Refrigeratio cōpleta, & sensum, & motū tollit. 2.º. de loc. aff. 4.º. 8. E
 Refrigeratio soporem inducit. 3.º. de loc. aff. 4.º. 16. F
 ex. Refrigerationē fatuitas, et obliuio puenit. 2.º. de symp. cau. 3.º. 24. B
 Refrigeratio cur parui tēporis sit, & periculosa. 10.º. met. me. 7.º. 64. D
 Refrigerationē non egent itinerantes. 10.º. met. me. 7.º. 66. C
 Refrigeratio, cui proprie adhibēda. in 6.º. de mor. vul. cō. 6.º. 3.º. 196. B
 Refrigeratio cur propriū sit remediū febrīū. 10.º. met. me. 7.º. 65. D
 Refrigerationē protinus ab initio vsio desiderat. 8.º. met. me. 7.º. 51. E
 Refrigerationis indicationem, vincit vacuationis indicatio in phlegmo-
 ne & erysipelate. 13.º. met. me. 7.º. 82. E
 Refrigeratio & repletio est cā fluxus sanguinis in iuuenibus. com. 3.º.
 aphorismo. 29.º. Ex. 26. C
 Refrigeratio capitis fieri non debet, sanguine è naribus profluente. 5.º. me-
 thodi medendi. 7.º. 31. H
 Refrigeratio ad Thoracem, & ad ventriculum in sanguine profluente
 obest. 5.º. met. me. 7.º. 31. H
 Refrigeratio in sanguinis profluuiū qñ facienda. 5.º. met. me. 7.º. 32. A
 Refrigeratio optima capitis ex rosaceo. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 132. E
 Refrigeratio sit omotribæ. i. omphacino oleo. 2.º. d. cōp. me. p ge. 5.º. 220. F
 Refrigeratio extrinseca ventrē siccāt. in 6.º. de mor. vul. cō. 5.º. 3.º. 193. C
 Refrigeratio intrinseca vtrēm humectat, & lenit. in 6.º. de morbis vul-
 garibus, com. 5.º. 3.º. 193. C
 Refrigeratio vesicæ quomodo fiat. in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 171. C
 Refrigeratione raro

Refrigeratione raro vitur pro doloribus soluendis. in 6^m. de morbis
vulg. com. 6°. 3^a. 196. A
Refrigeratio vehemens nō est inducēda in feminis, eunuchis, pueris, &
mollibus carne, & albis colore. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 132. E
REFRIGERATORIA, & emplastica est cerussa. 9°. de simplic. med.
facul. 5^a. 71. G
Refrigeratorius est plātiginis succus. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 189. A
Refrigeratorium, reperiūssoriam, & emplasticam vim habet pulvis. 8°.
de simp. med. fac. 5^a. 60. A
REFRIGERARE & replere plurimum & repente cur nocuum sit.
com. 2°. aph. 51°. Ex. 19. C
Refrigerant quā. 1°. de præs. ex pul. 4^a. 105. H
Refrigerant quēdam dum concoquuntur. 3°. de temp. 1^a. 24. B
Refrigerare, calefacere, exiccare. & humectare corpus humanum, quā
debent non est considerandum an pingua, vel lentia, vel lenia sint. 1°.
de simp. med. fac. 5^a. 2. E
Refrigerant & exiccant acerbā. 7°. method. med. 7^a. 46. H
Refrigerat, & calfacit Acetum. 1°. de simp. med. fac. 5^a. 6. B
Refrigerat valde acetum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 18. A
Refrigerat vehementer Adstringentia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 125. E
Refrigerat Aer inspiratus. de vtil. resp. Sp. 63. B
Refrigerat altercum potentia non actu. 1°. de simp. med. 5^a. 2. C
Refrigerat semper, & humectat aqua. 1°. de com. me. per ge. 5^a. 212. H
Refrigeret & calefaciat quomodo aqua calida. de ijs, quā in medicat.
fiunt. com. 2°. 7^a. 215. H
Refrigerant statim Balnea frigida. 3°. de cau. pul. 4^a. 98. G
Refrigerant potentia balnea calida. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 97. B
Refrigerat quomodo calidum. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 161. F/ com. 5°.
3^a. 194. F/ 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 103. D
Refrigerat Ceratum Chamæmelinum. 9°. de comp. med. se. loc. 5^a. 205. E
Refrigerat Coriandrum, & stringit visci. de simp. med. Sp. 82. E
Refrigerat Diphryges in modum niuis. de simp. med. Sp. 83. D
Refrigerat Faba. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 53. D
Refrigerat mediocriter faba ægyptia. de vic. ra. in m. a. c. 4°. 7^a. 149. D
Refrigerat cutaneas ptes Frigidū exterius. in 6^m. de m. v. c. 6°. 3^a. 195. G
Refrigerat Hæse. de simp. med. Sp. 85. C
Refrigerat, & exiccat in primo ordine Hordeū. 7°. de sim. me. f. 5^a. 53. A
Refrigerat leuiter, & reperiūssendi vim habet Lac recens coagulatum.
10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. C
Refrigerat, & exiccat Lini semē. de vic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 149. D
Refrigerare corpa Luna imminuēte piculosum. de dec. pg. ex. m. Sp. 16. F
Refrigerant etiā extrinsece Medicamenta stupida. 2°. de lo. af. 4^a. 8. E
Refrigerat metus diuturnus. 1°. de præsag. ex pul. 4^a. 105. H
Refrigerat, & siccāt Miliū. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. D
Refrigerat omne Nutrimētū influēs id quod nutrit. de vti. re. Sp. 63. C
Refrigerat Opium circumlinitum. de simp. med. Sp. 88. A
Refrigerant & siccant ex Papaueris succo, & alterco medicamēta. 11°.
meth. med. 7^a. 79. C
non Refrigerant citra damnum papauer, & mandragora. 2°. de comp.
medica. secun. locos. 5^a. 132. C
Refrigerant modice Pira. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 43. D
Refrigerat in secundo Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. C
Refrigerat, & adstringit potamogitū, vt polygonō. 8°. de sim. me. 5^a. 59. A
Refrigerat Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
Refrigerat & reparat febricitantes succus Ptissanæ, si oleum rosaceum
admisceas. de simp. med. Sp. 90. A
Refrigerat Rosa suauiter. de simp. med. Sp. 89. E
Refrigerare rosaceum elicitur. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 80. D
Refrigerat, & adstringit in tertio ordine Solanū hortense. 8°. de simplic.
med. fac. 5^a. 62. G
Refrigeret quomodo Somnus in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 184. A
Refrigerat aliquatenus Spuma argenti. de simp. med. Sp. 90. F
Refrigerat Stibium. de simp. med. Sp. 90. A
Refrigerant potius, quam calefaciāt Sudores, qui noctū perfunduntur.
7°. meth. med. 7^a. 47. B
Refrigerat mediocriter Terrasamia. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 65. H
Refrigerat Tristitia. 4°. de cau. pul. 4^a. 99. H
Refrigerat vniuersū corpus Menstruū seclio frequēter eodem anno facta.
de Hirud. reuuls. cucur. & scarif. 6^a. 2. G
Refrigerat ex accidente sanguinis missio. 10°. meth. med. 7^a. 65. E
Refrigeret cur Vigilia. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 183. H
REFRIGERARI pro nudari accedit. de frac. com. 3°. 7^a. 243. H
Refrigerari, & accendi sunt contraria. de vtil. resp. 1^a. 224. C

Refrigerari, & congelari quo modo differant. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 5. B
Refrigerat aqua in puteo dupliciter. in 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3^a. 184. D
Refrigeratur quomodo aqua in Alexandria, et Aegypto. in 6^m. de mor.
vul. com. 4°. 3^a. 182. B
Refrigeretur cur aqua calefacta. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 182. C
Refrigerari quo modo aliquid possit. 10°. meth. med. 7^a. 65. A
Refrigeratur cur corpus in præs. ex p. 4°. de loc. aff. 4^a. 39. F
qñ Refrigeratur corpus quo pulsus eius mutet. de præs. ex p. 4°. 105. H
Refrigeratur quibus caput ruri. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 132. G
Refrigerantur cur extrema in morbo maligno. de vict. rat. in mor. acut.
commentario 4°. 7^a. 136. B
Refrigerant qui in principijs accessionū, & aī defectū patiūtur ob inflā-
mationis magnitudinem, aut febris malignitatem quomodo tractan-
di. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 99. E
Refrigerari quantum debet erysipelas. 14°. meth. med. 7^a. 87. D
REFRIGERATI minus inspiramus. de vtil. resp. 1^a. 224. E
Refrigeratis sūt inæquales intēperies sine materia. de inæ. intē. 3^a. 43. B
ad Refrigeratos quid conserat. de remed. par. fac. 7^a. 159. G
Refrigeratos calefaciūt pingua. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 15. A
in Refrigeratis oleo rosaceo vti licet. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 10. A
Refrigeratos a papaueris succo sanat vinū. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. F
Refrigeratis purgatio sistenda. de præs. exper. conf. Sp. 78. C
Refrigerati non rubescunt. de cucur. scarif. 6^a. 3. C
REGALIA principia quā sint. de ana. viuo. Sp. 45. G
Regalia organa quā. de ana. viuo. Sp. 45. D
Regalia membra intrinseca septem. de ana. viuo. Sp. 45. D
Regalia membra, & famosa septem planetis comparata sunt cerebrum,
cor, hepar, stomachus, renes, vesica, testiculi. de ana. viuo. Sp. 56. A
REGIBVVM opponitur gibbo, & quod sit spina passio. commenta. 6°.
aphorismo 46°. Ex. 51. G
REGINA compositio quam reparatricem dicimus qualis. 4°. de comp.
med. sec. loc. 5^a. 152. A
Regina Cygnus inscriptus ad maximos dolores, & affectiones. 4°. de cō.
med. sec. loc. 5^a. 154. G
REGIO, & tēpus anni cōtinent sub aeris tēperie. 8°. me. me. 7^a. 58. A
Regionum diuersitates per qualitates. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
Regio temperatissima quā. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
Regio Galeni temperata. 2°. de temp. 1^a. 20. A
Regionis temperata descriptio. quod animi mor. 1^a. 319. G
in Regione temperata debent intelligi qualitates omnes tēpestatum de
quibus loquitur Hippocrates. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22. B
Regiones bñ tempate quod tps habeāt cōueniēs. cō. 3°. apho. 18°. Ex. 23. G
Regiones quas tempora exigant. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
Regio æqualissima vbi. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. G
Regio media inter frigidum, & calidū fertilissima est. de aer. aq. 2^a. 4. E
Regiones irriguas faciunt imbres, & niues. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. E
Regio agrestis & maxime inæqualis vbi. de aer. aq. & loc. 2^a. 4. F
Regionum aliquarum venti proprii. de aere, aquis, & locis. 2^a. 2. E
Regionis naturā formā, & homines sequitur. quod animi mo. 1^a. 320. B
Regionum situs facit differentiam in maribus & feminis. brevis denota-
tio dogma. Hipp. 1^a. 231. C
Regionē altam leuē, ventosam colētes quales sint. q. ani. mor. 1^a. 320. B/
de aere, aquis & loc. 2^a. 6. D
Regionem nudam habitantes, niue oppressam, vel sole exustam, quales
quod animi mores. 1^a. 320. C/ de aer. aq. & loc. 2^a. 6. E
Regio temperata facit mores temperatos. quod ani. mor. 1^a. 319. H
Regionem temperatā incolentes sunt corpore, animi moribus, ingenio,
prudētia, præsantiores alijs. quod ani. mor. 1^a. 320. D
Regiones faciunt ad timiditatem, & audaciam. 5°. de decre. 1^a. 257. B
Regiones quā ob inertiam bellicam, atq; otium a plerisq; relinquātur de
aere, aquis, & loc. 2^a. 5. B
Regionis naturā compares ac similes ferē semper sunt hominum forma,
& mores. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. B
Regio in qua quis nutritur, & potissimum temporum varietates naturā
permutant. de aer. aq. & loc. 2^a. 6. E
fm Regionem in qua iam diu habitat habet medium proprium vnus ho-
mo. 3°. de alim. fac. 5^a. 33. D
Regio intemperata mutat cutem. ars med. 1^a. 68. F
in Regione frigida, vt sub vrfa ex cute non potest iudicari de tempera-
tura. 2°. de temp. 1^a. 20. A
in Regione calida vt in meridie ex cute non potest iudicari de tempera-
tura. 2°. de temp. 1^a. 20. B
in Regionibus intemperatis nō pūt gigni tēperati. 2°. de san. tuē. 2^a. 73. B
fm Regionem,

fm. Regionem, & colorem differunt aqua. de bon. aqua. Sp. 76. A
in Regionibus calidis gignuntur vicia crassa, odora, & fortia. de victus
rat. in mor. acu. com. 3. 7. 127. B
in Regionibus non valde calidis palma non murescit. 2. de ali. fa. 2. 20. H
ad. Regionibus Boream versus estate adendum. de cau. procatar. 3. 93. F
Regio notat humorem peccantem. com. 4. aph. 2. Ex. 27. E
Regiones calidiores sunt biliosae. 2. de nat. fac. 1. 300. D
Regiones frigidiores sunt pituitosae. 2. de nat. fac. 1. 300. D
Regio frigida facit pituitam. com. 1. aph. 2. Ex. 3. D
in Regionibus calidioribus morbi calidi magis generantur, et minus sunt
periculosi magis quam sana sunt in frigidis regionibus atates calidio-
res, & in alijs proportionaliter. com. 3. aph. 3. Ex. 20. B
Regionibus calidis convenientiores sunt morbi calidi, frigidis frigidi, sic-
cis sicci, humidis humidi, com. 2. aph. 34. Ex. 17. C
Regiones quae extenuant corpora. com. 2. aph. 28. Ex. 16. D
Regionum caliditas est causa exolutionis virium. de vict. rat. in mor. ac.
commentario 1. 7. 115. F
Regio facit ad auxiliorum inuentionem. 8. meth. med. 7. 58. G
Regio coindicat. 13. meth. med. 7. 84. D
Regio consideranda in omni cibo. 1. de alim. fac. 2. 13. F
Regio ostendit victus rationem. 7. meth. med. 7. 46. D
Regio confert ad cognoscendam euacuationem. co. 4. aph. 2. Ex. 27. E
Regiones, anni tempora, & etates, quo modo se habeant ad purgationes.
quos purg. oportet. quibus. med. 5. 88. E
Regio per sanguinem mittendo consideranda est. de cur. rat. per sang. 6. 18. B
in Regione valde frigida, & valde calida etiam in febre acuta non est se-
cunda vena. de sect. Isa. 16. E
in Regionibus diuersis febricitantium duorum casus. 8. met. me. 7. 55. A
Regio mutat pulsus. de vsu pul. 1. 229. E
in Regionibus varijs pulsus varij. de pul. ad Tyr. 4. 44. C
ex Regionibus, & statibus pulsus fit mutatio. 3. de cau. pul. 4. 97. D
Regiones mutant respirationem. de vtil. resp. 1. 225. G
in Regione quadam vinum suspensum ad ignem in vtribus indurefcit in mo-
dum salis euaporante aqua. de vtil. resp. Sp. 64. F
Regiones quot pagratas sit Galen. collige. de vi. ra. in m. ac. c. 3. 7. 127. B
REGIONALES morbi in quo differant a passim grassantibus. in 1. de
mor. vul. com. 1. 3. 100. G
Regionales agnitiones docet Hippocrates libro de aquis, aere, & locis.
de mor. vul. com. 1. 3. 100. G
REGIIS feminis nihil negandum. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 126. B/H
REGIVS morbus icteros dicitur. de symp. diff. 3. 12. A
Regius morbus quid. fin. med. Isa. 47. D
Regius morbus est morbus acutus. introd. Isa. 55. C
Regij morbi quatuor genera sunt Cnidios. de vic. ra. in m. ac. c. 1. 7. 108. H
Regius morbus quando fit. 2. de arte cur. ad Glauc. 7. 101. A
Regius morbus quomodo generetur. com. 4. aph. 64. Ex. 34. D
Regius morbus unde. 3. de symp. cau. 3. 30. D
Regio morbo laborantes id habent a flaua bile. de ijs, q. in m. fi. c. 1. 7. 197. E
Regius morbus accidit ex bile. com. 4. aph. 2. Ex. 27. F
Regius morbus quando bilem amarā comitat. 3. de symp. cau. 3. 26. B
in Regio morbo laborantibus bilis augetur. 2. de diff. feb. 3. 36. C
Regius morbus fit quando ad cutem per totum corpus flaua bilis effe-
tur indicatione. com. 4. aph. 62. Ex. 34. B
Regius morbus in omnibus partibus corporis fit. 3. de loc. aff. 4. 18. D
Regius morbus corporis colorem alterat. 3. de symp. cau. 3. 30. A
Regij morbi passionibus diuturne, & melancholicae splenis agnitiones
& faedi in toto corpore colores respondent. 2. de diff. feb. 3. 37. D
Regius morbus respondet cancri, & phagedenis. 2. de diff. feb. 3. 37. D
Regio morbo laborantes vident oia pallida & quare. 1. de symp. 3. 15. C
Regius morbus an semper a iecore fiat. 5. de loc. aff. 4. 34. A
Regius morbus fit quandoq; quando hepar male se habet, quod triplici-
ter contingit, vel propter tumorem durum, vel propter inflammationem
vel propter obstructionem. com. 4. aph. 62. Ex. 34. B
Regius morbus fit vario modo per oppilationem, & per inflammationem.
com. 6. aph. 42. Ex. 51. A
Regius morbus ex duro tumore longus est morbus, vel sequitur longum
morbum. com. 4. aph. 62. Ex. 34. C
Regius morbus ex inflammatione & obstructione potest fieri repente,
com. 4. aph. 62. Ex. 34. B
Regius morbus ab atra bile caret nomine. 3. de symp. cau. 3. 30. H
Regij morbi alia species. 5. de loc. aff. 4. 35. G
Regius morbus a liene niger est. 2. de nat. fac. 1. 301. E
Regius morbus a liene procedens nigrior. 6. de loc. aff. 4. 36. B

Regius morbus si sit ante septimum, fit aut ex obstructione, vel inflam-
matione. com. 4. aph. 62. Ex. 34. C
Regius morbus ante diem septimum in febribus malum. c. 4. aph. 62. Ex. 34. B
Regius morbus est post septimum piculo non vacat. c. 4. aph. 62. Ex. 34. C
Regio morbo aliqui afficiebantur sexto die, & quibus iuuari illos con-
tingeret. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 114. B
Regius morbus cum rigore, in febre biliosa ante septimum diem febrem
solvit. de vict. ra. in mor. acu. com. 4. 7. 143. D
Regius morbus quo superueniat. de vict. rat. in mor. acut. co. 4. 7. 143. D
Regius morbus quibus in febribus nono, undecimo, quartodecimo super-
ueniet, bonum, nisi dextrum ilium obdurerit. co. 4. aph. 64. Ex. 34. D
Regio morbo quod laborat non multum sunt ventosi. co. 4. aph. 2. Ex. 27. E
Regio morbo contrarius est viciis qui fit ex pituita. c. 4. ap. 2. Ex. 27. F
Regio morbo laborantes habent quandoq; partes imi ventri imbecilles.
com. 4. aph. 2. Ex. 27. E
Regio morbo laborantibus si fiat hepar durum, malum. c. 6. aph. 42. Ex. 51. A
in Regio morbo deiectiones albae quo fiunt. in 1. pror. co. 1. 4. 165. A
in Regio morbo proprietates excrementorum consideranda. 5. de lo. af. 4. 35. G
Regio morbo laborantes habent sudorem amarum. 4. de san. tuen. 2. 83. G
Regius morbus indicat bonas excretiones. com. 4. aph. 47. Ex. 33. A
Regio morbo affecti quando febricitant. 2. de diff. feb. 3. 37. D
Regio morbo laborantes cum febre qui, & qui sine febre. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 197. F
ex Regio morbo fatuitas mala. in 1. pror. com. 1. 4. 167. E
Regius morbus sine febre dextra praecordiorum parte grauata, quomo-
do curetur. 5. de loc. aff. 4. 35. H
in Regio morbo quo euacuandum sit. quos pur. oportet. quibus. med. 5. 88. F
Regio morbo profunt medicamenta trahentia flauam bilem. de atrab. 1. 36. B
Regio morbo laboranti si medicamentum bilem educens dederis, pluri-
mum bilis educet. 1. de elemen. 1. 9. A
Regio morbo laborantibus non est medicamentum exhibendum nisi super-
uicerint, & cur. de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 150. F
Regio morbo laborans vna purgatione sanatus. de pur. med. fac. 5. 86. F
Regio morbo laborantes sanat Agaricum. 6. de sim. med. fac. 5. 41. E
Regio morbo laborantibus bonum est elaterium, et quo. 8. de sim. m. f. 5. 60. E
Regio morbo laborantibus exhibet Hyacinthus. 8. de simp. me. f. 5. 62. E
Regium morbum Nepita emendat. de simp. med. Sp. 87. H
in Regio morbo valet Rosmarinus. 7. de simp. med. fac. 5. 54. E
Regio morbo laborantem liberabit Scorpius, & intestinum terra, et quo-
modo. de ther. ad Pif. 5. 93. F
Regio morbo prodest Spondylium. de sim. med. Sp. 91. A
ad Regium morbum valet Theriaca. de theriaca ad Pifo. 91. F/ de vsu
Theria. ad Pamph. 5. 98. G
ad Regium morbum Vella cum melle optime facit. de simp. med. Sp. 92. A
Regium morbum emendat Vrtica. de sim. med. Sp. 92. A
ad Regium morbum. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 197. H/ de remedijs pa-
ratu facilibus. 159. E/ 7. 175. F/ G
REGIVM myracopon. 7. de comp. med. per ge. 5. 271. G
REGIA scopa quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 91. G
REGIVM est vinculum tantum. de fascijs. 7. 293. H
Regium vinculum quale. de fascijs. 7. 296. A
REGITIVA actio per se solum tribus modis est. de ocul. 7. 183. G
REGNI maxima pars est communis salus. de ther. ad Pifo. 5. 90. C
REGVLA Polycleti quae. 2. de cau. pul. 4. 94. B
vt Regula Polycleti est pulsus naturalis. 2. de cau. pul. 4. 94. B
Regula quatuor ciborum prebendorum. de diff. cont. Sp. 71. G
REGVLAE pars organorum. de machin. 7. 309. E
REIECERE quid significat. 3. de decr. Hipp. 1. 244. G
ad Reiectantes viscosum, & glutinosum echlegma Nicerati. 7. de com. med. sec. loc. 5. 185. E
ad REIECTIONES Cyphoides ex libris Galli. 8. de compositione med. sec. loc. 5. 194. H
ad REICIENTES cibum ex Mantia compositionibus Attalica. 8. de com. med. sec. loc. 5. 191. C
RELATIV A ad singulorum naturam accommodant. de bo. hab. 1. 39. C
Relatiua non sentiuntur vt huiusmodi sed ipsa quae ad aliquid referuntur,
sed sensibus conspicua. de opt. sect. Isa. 21. A
RELAXANDO, & remittendo mitigans medendi ratio. 4. methodi medendi. 7. 28. G
Relaxantes vires habet Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. F
Relaxantes, & acres vires habet Chamadrys. de simp. med. Sp. 82. G
Relaxare acriter, & efficaciter potest Chifien. de simp. med. Sp. 82. H
Relaxantes acriter vires Cridrium habet. de simp. med. Sp. 82. E
Relaxantes leniter

Relaxantes leniter vires habet Fœnum græcum. de simp. med. Sp. 84. G
 Relaxantes vires habet Filix. de simp. med. Sp. 84. D
 Relaxantes vires habet Gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Relaxantes vires Ladanum habet. de simp. med. Sp. 86. D
 Relaxantes vires habet Lapis batrachites. de simp. med. Sp. 87. A
 Relaxantes vires habet Laurus. de simp. med. Sp. 85. H
 Relaxantes efficaciter vires Marubium habet. de simp. med. Sp. 87. D
 Relaxantes vires habet Meu. de simp. med. Sp. 87. F
 Relaxantes vires Ocimum habet. de simp. med. Sp. 88. E
 Relaxantes cū aliqua acrimonia vires Oesipū habet. de sim. me. Sp. 92. A
 Relaxans est Oleum sabinum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. F
 in Relaxantium oleorum aliquo quando remittere aliqua anethi conue-
 nit, & quomodo eo vtamur postea. 11°. meth. me. 7°. 75. F
 Relaxantes vires habet Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Relaxantes leniter vires habet Sertula. de simp. med. Sp. 90. H
 Relaxantes vires habet Stocchas. de simp. med. Sp. 90. F
 Relaxantes vires habet Thlapsi. de simp. med. Sp. 91. G
 Relaxans viribus est Vella. de simp. med. Sp. 92. A
 RELAXANTIA quæ vocentur medicamēta. 7°. de cō. m. p. ge. 5°. 267. F
 Relaxantia medicamēta (quæ Chalaistica græce dicuntur) quorum sint
 remedia. 4°. meth. med. 7°. 29. C
 Relaxantia hēt cerati speciem. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 268. A
 Relaxans cataplasma quod. 5°. meth. med. 7°. 36. D
 Relaxans pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. H
 Relaxantia quid proprie agant. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 267. F
 Relaxantia quid mali faciant. 11°. meth. med. 7°. 74. A
 Relaxantia quod in præcordijs faciunt, id balneum in toto efficit corpo-
 re. 10°. meth. med. 7°. 73. H
 Relaxantibus aliqui putant se curare phlegmonē Iecoris, qui in agni-
 tione falluntur, & quare. 10°. meth. med. 7°. 72. F
 Relaxantia in præcipijs non sunt adhibenda. 10°. meth. med. 7°. 72. D
 Relaxantibus, & balneo nō viuit Galenus in febre putrida, nisi post pur-
 gationem. 10°. meth. med. 7°. 73. D
 Relaxantia non conueniunt oculis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 150. C
 Relaxantibus solis curantur bubones. 13°. meth. med. 7°. 83. E
 RELAXATIO est ita opposita tensioni, vt duritiæ molliet. 3°. de san-
 ta. tuen. 2°. 79. C
 Relaxatio est omni febre vtilissima. 10°. meth. med. 7°. 65. H
 Relaxatio palpebræ quomodo fiat. de ana. ocul. Sp. 57. G
 ad Relaxationem columellæ, & inflammationē. de rem. par. fa. 7°. 158. A
 RELAXATIVM, & contentum contraria sunt. in 6°. de mor. vul. com-
 mentario 1°. 3°. 160. B
 Relaxatum contrarium contracto. 10°. meth. med. 7°. 71. B
 Relaxata partes facile euacuantur. ars med. Ifa. 70. H
 Relaxatam vulnam curat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. D
 RELAXARE non solum, sed ex absinthio medicocriter perfundere,
 quando liceat, si febris non sit magna. 11°. meth. med. 7°. 76. A
 Relaxat, aperit, & dilatat aqua temperata. 7°. meth. med. 7°. 75. F
 Relaxat Artemisia. de simp. med. Sp. 86. F
 Relaxat duritiem asparagus. de simp. med. Sp. 80. G
 Relaxat stricturas Edeliū. de simp. med. Sp. 81. C
 Relaxat Git. de simp. med. Sp. 84. E
 Relaxat & mollit duritiem & rigorem Ibisus. de simp. med. Sp. 85. E
 Relaxat viscidē Lapis asius. de simp. med. Sp. 86. F
 Relaxat acriter Lipsiani. de simp. med. Sp. 86. C
 Relaxat durities, & tumores Medulla omnis. de simp. med. Sp. 87. D
 Relaxant penitus excalectoræ vires Olei. de simp. med. Sp. 88. D
 Relaxat stricturas leniendo oleum. de simp. med. Sp. 88. D
 Relaxat oleum sabinum. 11°. meth. med. 7°. 75. F
 Relaxat efficaciter Opobalsamum. de simp. med. Sp. 88. C
 Relaxant Ptissana de hordeo. de simp. med. Sp. 90. A
 Relaxat efficaciter Pyretrum. de sim. med. Sp. 88. H
 Relaxat ventrem Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Relaxat efficaciter omnis Resina. de sim. med. Sp. 89. D
 Relaxat Rosmarinus. de sim. med. Sp. 89. E
 Relaxat acriter Sapo. de simp. med. Sp. 90. G
 Relaxat viscidissime Staphysagria. de simp. med. Sp. 90. C
 Relaxat leniter Styra. de simp. med. Sp. 90. E
 Relaxat viscidē sulfur. de simp. med. Sp. 90. C
 Relaxat acriter Syrum. de simp. med. Sp. 90. H
 Relaxat Xilobalsamum. de simp. med. Sp. 92. C
 Relaxatur quæ repletio intēta si euacuent. de ijs, q̄ in me. c. 3°. 7°. 215. G

Relaxantur, & molliuntur minus muscoli cum extenduntur. de vict. ra.
 in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. C
 RELEVANTIBVS non secundum rationem non habenda fides. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 132. C
 Remediū quod nam dicatur. fin. me. Ifa. 46. B | 11°. meth. med. 7°. 68. A
 Remedia quæ de sect. Ifa. 15. H
 Remediorum exteriorum vndecim species. introd. Ifa. 58. A
 Remediorū nā necessaria ad cōstitutionē artis curatricis. de cō. Ifa. 40. B
 de Remediorum inuentione primus Hippocrates recte dixit post eum
 Aristoteles recte interpretatus est. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
 in Remedijs morborū inuestigandis duo cogitauit Galenus, an logica de
 mōstratiōe idigeret, an illis q̄ ab experiētia habēt. 3°. de lo. af. 4°. 14. H
 Remedia per duo instrumenta inueniuntur per rationem, & experien-
 tiam. com. 1°. apho. 1°. Ex. 2. C
 Remediorum inuentio, quæ ex vera demonstratione procedit, experien-
 tia præstat. 3°. de loc. aff. 4°. 15. B
 Remedijs experiētia nō inuentis curati sunt morbi. 3°. de lo. aff. 4°. 15. B
 Remedia vnde inueniantur. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 Remedia quæ inuenire docent. 8°. meth. med. 7°. 39. G
 Remedia omnium morborum vnde inuenienda. 4°. meth. med. 7°. 25. E
 Remediorum indicatio vnde. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 93. B | 5°. methodi
 medendi. 29. H | 11°. 7°. 68. B
 Remediorū indicationes, & morborū differētiās vt medicus cognoscat,
 Rōnalē eū cōtemplationē exercere oportet. si quis opt. med. Ifa. 6. G
 Remediorum materia quæ. de const. ar. Ifa. 40. A
 Remediorū materia est morbi cognitio, non ipsorum cognitio. 1°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 9. D
 Remedia à morbo sumuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 9. D
 Remediorum indicatio nō sumit à differētia morborū. 1°. me. me. 7°. 3. H
 Remedia applicantur morbo non læsæ actiōi. 2°. meth. med. 7°. 10. E
 Remedia nota corporis intēperies. 5°. de san. tuen. 2°. 93. B
 ad Remediorum inuentionem multam indicationem faciunt loci affecti
 cum affectione. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
 Remedia ex paratu facillimis composita pauperculis magis conueniunt
 quàm sumptuosa. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 234. D
 Remedium nullum inuenitur sine noxa. 11°. meth. med. 7°. 70. G
 Remedia non sunt infamanda apud vulgus. 11°. meth. med. 7°. 70. B
 Remediorum vsus fm Hippocratem qui. bre. denot. dogm. 1°. 231. D
 Remedijs vtendi modi qui. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. D
 Remedijs non potest vti quisq̄ vt Plato de noibus. 11°. meth. med. 7°. 69. A
 Remedia eē cōtraria cōtrariorū cōis ē scopus. & ijs q̄ in m. c. 2°. 7°. 213. G
 Remedia varia fm varia fiunt tempora. introd. Ifa. 55. E
 Remedia fiunt potissimū in declinationibus. de opt. sect. Ifa. 28. B
 Remedia oīa noctū, & quocūq; tpe fiūt. de cur. ra. per san. miss. 6°. 19. B
 Remediorum vniuersalium tempora describi possunt, non autem parti-
 cularium. de opt. sect. Ifa. 28. B
 Remedia partialia quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Remedium locale quod. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 161. C
 Remedia eadem nō postulat idem affectus in diuersis locis. in 6°. de mor.
 bis vul. com. 6°. 3°. 196. D
 Remedia cui parti applicanda scire valde confert ad curandī rationem.
 2°. de locis aff. 4°. 13. G
 Remedia cui parti corporis admoenda, conueniens est, & necessarium
 scire. de sect. form. 1°. 324. B
 Remedia cui parti adhibenda quando per consensum fit affectio. 2°. de lo-
 cis affectis. 4°. 13. G
 Remedia facile applicantur in laterali morbo, colica, Iecoris, splenis, &
 præcordiorum inflammatione. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 Remedia quando Iecori, & qñ mesenterio aptāda. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
 Remedia cui parti applicētur, in cōuulsioe vniuersali. 3°. de l. af. 4°. 17. D
 Remedium præsentaneum elephantiasis quod. intro. Ifa. 57. G
 Remedia qualia esse debent. 3°. de loc. aff. 4°. 15. C
 à Remedijs maioribus inchoandum, vbi morbus est maximus. 5°. metho-
 di medendi. 7°. 162. H
 Remedijs valētoribus indiget hebetioris sensus pars. 4°. meth. med. 7°. 28. F
 Remedia quō applicāda carne mollioribus. de remed. par. fac. 7°. 354. E
 Remedio magno qui vult vti debet præscire, & prædicere quæ futura
 sunt. 10°. meth. med. 7°. 64. B
 Remedia quod nō debeat eē penitus intēsa. 5°. de cō. me. se. lo. 5°. 162. H
 Remedia duo ad impetum morborum. de dyna. Sp. 20. A
 REMIGANTIVM naturalis habitus qui. ad Thrasy. 2°. 102. H
 Remigantibus præsto ad sunt lassitudines, nisi apothērapia deueniuntur.
 3°. de san. tuen.

3°. de sa. tuen. 2°. 76. F
REMIGATIO est exercitatio & opus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
Remigatio mouet eruptionem sanguinis. introd. 154. 52. B
REMINISCENTIA opus animæ. 2°. de loc. aff. 4°. 13. F
Reminiscētia actio est depēdens à capite p se. de virt. nost. cor. Sp. 60. C
ad Reminiscētiā fecit Hippocrates sextū librum epidemiorum, non
 vt ederetur. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 184. E
REMITTENDO, & relaxando mitigans medendi ratio quibus tūto
 adhibeatur. 4°. meth. med. 7°. 28. G
Remittens, calefaciēs, & emolliens cōfectio. 7°. de cō. m. per. g. 5°. 272. G
REMITTI quid sit in febris. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 110. F
Remitti de quibus dicatur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
Remissionis, & principij frigus multum differunt. in 1°. de mor. vulgar.
 commentario 3°. 3°. 118. B
Remissio non datur in declinatione. de mor. temp. 3°. 86. G
REMOLLIT, & laxat durities cera omnis. de simp. med. Sp. 82. B
Remollit veteres durities simus omnis. de simp. med. Sp. 84. E
Remollit leniter fœniculum. de simp. med. Sp. 84. C
Remollit efficaciter omnis resina. de simp. med. Sp. 89. D
REMOVERE potest cucurbitula animi defectiones. de cuc. sca. 6°. 3. F
REMOTIONEM sui penitus indicantia quæ. 14°. meth. med. 7°. 90. F
in REMOTAS vt in propinquas partes agit calor. de an. vi. Sp. 49. H
REMORVM extremitates in trirēmbus ad æqualitatem vnā perue
 niunt, cum omnes tamen ipsi non sint æquales. 2°. de vsu par. 1°. 120. E
RENASCVNTVR ex sanguine generata. de ana. viuo. Sp. 44. F
cur Renascuntur dentes in pueritia. de ana. viuo. Sp. 44. G
RENALIS morbi signum. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
Renalis morbus & longus significatur à bullis in vrinis insidentibus. cō
 men. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
Renali morbo laborantibus abscessus exterius & interius futuros quo
 modo cognoscatur. com. 7°. aph. 36°. Ex. 56. G
Renalis dolor factus ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de ren.
 sect. aduer. Erasf. 6°. 7. E
Renalem dolorem esse dolorem in intestinis putauit Galenus. 2°. de locis
 affectis. 4°. 9. E
Renales hñtes affectus, quō curandi. de ven. sect. aduer. Erasf. 6°. 14. E
Renales confectiones ab Andromacho conscriptæ. 10°. de comp. medic.
 secundum locos. 5°. 206. A
ad Renales affectiōes Antidotus Biennitæ. 10°. de com. me. s. l. 5°. 206. F
RENES à quibusdā inter viscera numerantur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
Renēs, vesica, testiculi, sunt mēbra minus principalia. de an. v. Sp. 56. A
Renēs sunt ex instrumentalibus partibus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Renēs inter glandulas ab aliquibus numerantur. 3°. de alim. fa. 2°. 27. A
 de vtil. resp. Sp. 63. A
Renum natura consideranda intestinis exemptis. 6°. de ana. ad. 1°. 192. B
Renēs possunt videri extra animal. 4°. de ana. adm. 1°. 81. H
RENVM sectio. 6°. de ana. adm. 1°. 93. C de ana. viuo. Sp. 51. B
Renēs cur prima die secaret Galenus. 5°. de ana. ad. 1°. 87. B
Renum consideratio. 6°. de ana. adm. 1°. 93. C
Renum situs qui. de nat. & ord. cuius. cor. 42. A de ana. viuo. Sp. 51. B
Renum situs cur talis. 16°. de vsu par. 1°. 219. B
Renum situm, & meatus sciunt coqui. 1°. de nat. fac. 1°. 293. B
Renēs in dorso suspenduntur per panniculum. de ana. viuo. Sp. 55. E
Renēs quomodo intestino lōgo iugātur. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 155. E
Renēs cur duo. 1°. de vsu par. 1°. 144. D de ana. viuo. Sp. 51. B
Renēs duos nō vnū cur natura fecit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. A
Renum figura quæ. de ren. aff. dig. 7°. 191. H de ana. viuo. Sp. 51. D
Ren vnus cur altero altior. 5°. de vsu partium. 1°. 144. C de ren. affect.
 dig. & med. 7°. 192. A
Ren dexter eminet in omnibus animantibus. 6°. de ana. adm. 1°. 93. C
Ren dexter cur superior sinistro. 5°. de vsu par. 1°. 144. A de
 ren. partium. 1°. 106. E
Ren sinister adiacet ad leuam venæ caus paulo infra quam dexter. 14°.
 de vsu par. 1°. 206. E
Ren sinister qñq; dextero ppinquior ē iecori. 14°. de vsu par. 1°. 206. E
in Renēs vasa seminaria quomodo insigantur. 14°. de vsu par. 1°. 206. F
Renum partes quales. 6°. de loc. aff. 4°. 39. B
Renum caro quomodo vocetur. 10°. meth. med. 7°. 67. D
Renū caro est inter primas partes quæ generatur. 1°. de nat. fa. 1°. 291. G
Renum caro qualis sit. 2°. de arte cur. ad Glau. 102. F de renum affectu
 dign. & med. 7°. 191. H

Renum substantia qualis, & cur. de ana. viuo. Sp. 51. C
Renū substantia talis, vt in nullo alio talis reperiatur. 6°. de dec. 1°. 266. A
Renēs carnosī sunt, & carne constant friabiliore. fin. med. 154. 44. A
Renum caro quā habet naturam. 2°. de temp. 1°. 17. H
Renum caro quomodo humida & calida sit. 2°. de temp. 1°. 17. H
Renum caro cute est humidior. 1°. de temp. 1°. 15. D
in Renibus semen mutatur in frigidum & siccum. de sper. Sp. 36. H
in Renibus cholera habet potestatem. de sper. Sp. 36. G
Renum spissitudinis causæ. 5°. de vsu par. 1°. 144. F
Renum pinguedo. de ana. viuo. Sp. 44. D
Renēs cur generati. de ana. viuo. Sp. 51. B
Renum duo vasa vnde oriuntur. 5°. de vsu par. 1°. 144. H
Renēs propter quid instrumenta concava. 4°. de vsu par. 1°. 136. D
Renum duplex os. de ana. viuo. Sp. 51. C
ad Renēs sunt meatus quidam nō solum à vena hepatis, immo etiam ab
 arteria. de vtil. resp. Sp. 64. G
Renum arteria omnium maxima, quæ à magna arteria deducuntur. 2°.
 de nat. facul. 1°. 298. B
Renis dextri arteria vnde. 16°. de vsu par. 1°. 219. B
ad Renēs arteria quæ deueniant cur, & quo modo. de renum affectum,
 dign. & med. 7°. 192. A
in Renibus cur tam magna arteria. 5°. de vsu par. 1°. 144. B
ad Renēs arteria quæ peruenit vnde. 16°. de vsu par. 1°. 219. A
in Renum arterijs sanguis continetur. 5°. de vsu par. 1°. 144. C
Renum arteriarum ora quomodo aperiuntur. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
in Renibus vena, & arterie se contingunt. 9°. de vsu par. 1°. 172. H
Renum venæ quæ & vnde oriuntur. de ven. art. diff. 1°. 58. C
Renum vena cur lata. 16°. de vsu par. 1°. 22. H
ad Renēs descendunt rami à vena concava, & ab arteria magna. 6°. de
 locis affectis. 4°. 39. C
Renum venæ amplissime quæ à caua propagantur. de ven. art. 1°. 58. C
in Renēs vena caua dilatatio quid agat. 6°. de loc. aff. 4°. 37. F
ad Renēs vena non mittunt sanguinem. 1°. de nat. fac. 1°. 295. D
Renēs ipsi trahunt, vena non mittunt. 1°. de nat. fac. 1°. 295. E
Renum vena tanquam stomachi attrahentes. 16°. de vsu par. 1°. 221. H
Renū à caua vena attractio, primæ deglutitiōis siliis. 6°. de lo. af. 4°. 38. A
RENES sani quid agant. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
Renum officium quale. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. G de renum affect.
 dign. & med. 7°. 192. B
Renēs sunt instrumenta nutritionis. 4°. de præs. ex pul. 4°. 119. F
Renēs alio mēbro non indigent pro sua functione. de fæt. for. 1°. 324. G
Renum opus, cum quibus partibus sit commune. 7°. meth. me. 7°. 49. B
Renum opus est indefinens. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
Renum desiderium naturale est, & quod. 6°. de loc. aff. 4°. 37. H
Renēs expurgant substantiam quam vena aggregant. commentario 4°.
 aphorismo 76°. Ex. 36. C
ad Renēs mittitur aquosus humor postq̃ suo officio functus est. 4°. de vsu
 partium. 1°. 136. D
ad Renēs aquositate tēdēte opinio Lyci macedōis. 1°. de na. f. 1°. 295. D
Renēs quid attrahant. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 155. G
Renēs trahunt ad se sanguinis serum. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
à Renibus purgatur serum sanguinis. 5°. de vsu par. 144. C de de
 cretis Hippocratis. 1°. 263. C
Renēs excipiunt quod aquosum est, & serosum. 6°. de ana. administ. 1°. 90. C de symp. cau. 3°. 26. A
Renēs sēcernunt vrinam à sanguine. 1°. de nat. fac. 1°. 293. B
Renēs habent qualitatem trahendi vrinam. 1°. de nat. fac. 1°. 295. D
Renēs trahunt vrinam. 4°. de vsu par. 1°. 139. A
Renēs trahunt vrinam. 1°. de sem. 1°. 335. B
Renēs quo modo vrinam trahant. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G
ad Renēs vrina per quas venas veniat. de ana. par. Sp. 43. B
Renēs trahūt preter aquā multū bilis, et sanguinis. 5°. de vsu p. 1°. 144. G
Renēs non sunt instrumenta cōctionis vrine. de vri. 4°. 124. E
Renū nutrimentū excrementū vrinā eē dicētes errāt. 5°. de vsu p. 1°. 144. C
Renēs expurgant hepar. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
per Renēs purganda est gibba iecoris pars. 13°. meth. med. 7°. 84. F
per Renēs euacuatur quandoq; totum corpus. 6°. de loc. af. 4°. 41. D
per Renēs, & per vesicam totum corpus repurgatur. in 1°. de morbis
 vulg. com. 1°. 109. B com. 2°. 3°. 111. F
Renēs purgant totū corpus à supfluitatibus. cō. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
pp Renēs, & vesicam vrina acris, fetida, & biliosa redditur. in prog.
 commen. 2°. 4°. 201. E
 per Renēs

per Renes vis pertranseunt vrina crassa. com. 4°. aph. 69°. Ex. 35. A
 a Renibus sit, si vrina crassa sit, & veluti caruncula exeant, aut veluti
 capilli vna exeant. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 ex Renibus, & vesicamentis cum vrina eiciuntur. 4°. de lo. af. 4°. 25. H
 a Renibus excernitur si vrina sit crassa, & caruncula parua in ipsa
 sint. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Renum substantia sunt caruncula parua. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 a Renibus excernitur quibus in vrina crassa existente minuta caruncu-
 la tanquam pili adueniunt. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Renes non possunt dissolui in partes veluti capillos. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 ex Renibus agritudinem significant bullae in vrinis insidentes. de vrin.
 sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Renes sentiunt in superficie, non in cavitare. de ren. aff. dig. & me. 7°. 193.
 A/ de anat. viuo. Sp. 44. C
 Renum panniculus est sensificans. de ana. viuo. Sp. 55. F
 Renibus cur sensus parui datus est. 5°. de vsu par. 1°. 147. F
 Renes vnde habent sensum. de ana. viuo. Sp. 51. D
 in Renibus an sint nervi, dubitatur. de mul. 3°. 77. G
 Renibus distribuitur nervi propaggines a cerebro. 16°. de vsu p. 1°. 215. E
 ad Renes, ventrem, viscera, iecur, lienem perueniunt nervi a cerebro a
 prima, tertia, & sexta coniugatione. de ner. diff. 1°. 54. D
 Renes cur habent aliquos paruos nervos. 6°. de vsu par. 155. F/ 7°. 159. H/
 14°. 1°. 209. D/ in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 155. D
 in Renibus nervi quo in membrana dispergantur. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 in Renibus nervi quo in membrana dispergantur. 2°. de loc. aff. 4°. 9. B
 in Renibus non est pulsatio, quia non habent nervum dispersum per to-
 tum. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
 ad RENES & hepar dirigitur materia a corde, quae his vita defert.
 de anat. viuo. Sp. 51. C
 Renes quo nutriantur. de ren. aff. dign. & med. 7°. 192. A
 Renes non egent multo alimento. 16°. de vsu par. 1°. 220. H
 Renum alimentum est sanguis attractus cum vrina. 5°. de vsu par. 1°. 144. G
 Renes non habent interius venas, sed nutriuntur a sanguine, quem attra-
 hunt per canales cum aquosa superfluitate. de ana. viuo. Sp. 51. D
 Renes sanguinem rubrum quasi similem in colore, & natura magis appe-
 tunt. de ana. viuo. Sp. 44. D
 Renes vnde expurgantur. 2°. de loc. aff. 4°. 13. C
 Renes expurgantur per vrinae meatum. 10°. meth. med. 7°. 74. F
 in Renibus contenta per vrinas exeunt. de cost. ar. 42. B/ ars me. 15. 71. E
 Renes si multos habent succos prauos per secessum euacuantur, si paucos
 per vrinam. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 e Renibus non trahit vesica. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G
 ex Renibus quae educantur. de cathar. Sp. 94. G
 per Renes quando pus expurgatur, a qua parte cognoscatur fluere. 6°. de locis affect. 4°. 39. A
 Renibus aut iecore languentibus quandoq; pus cum vrina excernitur, et
 subsidendo fallit etiam minus acutum artificem. de vri. sig. ex Hipp. Sp. 79. C
 per Renes quandoque pus ex pulmonibus expurgari potest. 6°. de locis affect. 4°. 39. A
 ad Renes via pulmonis. 6°. de loc. aff. 4°. 39. C
 Reni partes superiorum exercitatione inuatiuntur. 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
 Renibus si benigna erit aqua bona eam vino misceas. de bo. aq. Sp. 75. F
 Renibus quae aues non aduersentur. 6°. de sa. tuen. 2°. 99. G
 Renibus proijciuntur caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
 ad Renes valet Solanum alicacabum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. G
 Renes sunt in medio eorum membrorum, quae indigent adstrictione, &
 eorum quae minima. 10°. meth. med. 7°. 73. B
 RENES quomodo introrsum quandoque, quandoque extrorsum habeant
 abscessum. com. 7°. ap. 36°. Ex. 56. G
 Renum abscessus quo modo cognoscantur. 6°. de loc. aff. 4°. 36. D
 ex Renum abscessu vermes. de spermate. Sp. 36. H
 Renem Affectum quomodo ex testiculo cognoscamus. de ren. affect. dig. & med. 7°. 192. H
 in Renum affectibus, vrina cruenta quando. in 6°. de mor. vulgaribus, comen. 1°. 3°. 155. C
 Renum affectorum curatio. intr. 15. 57. A
 Reni affectibus utilis est radix anchusae onoclea. 6°. de sim. m. f. 5°. 41. C
 in Reni affectibus quod vinum conuenit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. G
 in Renum affectu, quando vomitus prouocandus. de ren. aff. 7°. 193. D
 in Renum affectu, quoniam alius prouocandus. de re. aff. dig. & me. 7°. 193. D
 in Renum affectu cur sanguis non est copiose mittendus. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. D

in Renum affectu, quae vena secunda. 13°. methodi medendi. 7°. 83. B/ de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. F
 ad Renes affectos medicamenta. intr. 15. 57. H
 ad Renum affectiones ex Archigene. 10°. de com. med. sec. loc. 5°. 106. F
 ad Renum affectus longos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 196. H
 ad Renum affectus inflammationis participes potio. de remedijs paratis facilibus. 7°. 160. B
 ad Renum affectiones. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. A
 in Renum affectibus hectica sequitur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 Renibus affectis quando sit hectica. 10°. meth. me. 7°. 64. F
 in Renibus quomodo fiant Arenulae & lapides. in 6°. de mor. vulgari. comen. 1°. 3°. 155. G
 Renes Calefaciens electarium. de med. exper. 107. H/ Sp. 108. C
 ad Renum Callosas concretiones Onesidemi compositio. 10°. de compo. med. sec. loc. 5°. 206. D
 a Renibus sit Capillitium quo modo, & quid sit, & a quibus fiat, & quo modo curetur. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 Reni capillitium patiens vrina habet crassam. c. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 Renum Colliquationem significat vrina velut rasuram habens, & in ne-
 bulis quasi sanguinem. de dyn. Sp. 34. G
 Renum colliquatus adeps quo cognoscitur. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
 Renes affecti dolores magnos pariunt introd. 15. 56. H
 inter Renes, & vesicam dolor acutus, cum calculus tendit in vesicam. 1°. de nat. facul. 1°. 293. C
 in Renem dolor grauis, primus Hippoc. dixit. 2°. de lo. aff. 9. B/ 4°. 12. C
 in Renibus cur grauissimi dolores contingat. de ren. aff. dign. 7°. 191. H
 in Renibus cur dolor vehementissimus fiat. de ren. aff. dign. 7°. 193. B
 Renum dolores, & rigores non sequuntur necessario male concoquentem. 3°. de symp. cau. 3°. 30. C
 Reni dolores quo fiant. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 5°. 155. C/ D
 in Renibus dolens puella vnde naturaliter sit. de sper. Sp. 38. C
 Renum dolor quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 20. A
 Reni dolor contingit conceptis in horis melancholiae. de sper. Sp. 37. C
 Renum duorum doloris meminit. secr. Sp. 100. H
 Renum dolor quo modo fiat. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. A
 in Renibus petra, spina iuncta, dolor sit ex supfluo bilis. de sp. Sp. 36. G
 Renum dolores sunt morbi longi. 1°. de crisi. 4°. 126. F
 Renum, & coli dolores desipiunt medicos nec requirunt multa varia praesidia. 6°. de loc. aff. 4°. 36. F
 Renum, & coli comminatio in symptomatibus. 6°. de lo. aff. 4°. 36. G
 Reni symptomata, & differentiae considerari debent, & quare. 6°. de lo. cis affectis. 4°. 36. F
 Renum dolorem, & indignationem significat in synocha vrina colore alba, & constitutione tenuis cum nebulis non bonis. de dyna. Sp. 34. C
 Renum dolorem inferius, capitis grauitatem aurium, & narium obrurationem superius significat vrinam inferius claritatem habens superius subnigra, & plena. de dyn. Sp. 35. D
 Renum dolorem, & vesicae, & capitis aliquantum significat vrina alba pinguedinosa, vel iumentina. de dyn. Sp. 35. D
 Renum dolorem aliquem significat vrina alba sine febris. de dyn. Sp. 35. D
 Renum dolorem significat vrina, quae superius claritatem habuerit, inferius nebulosa sit, & subliuida. de dyna. Sp. 35. D
 Renum dolores ob crassos viscososque humores sanant amygdala amaræ. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. G
 pro Renum dolore cataplasma. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. A
 in Renum dolore balneum calidum valet. de ren. aff. dig. & me. 7°. 196. D
 ad Renum dolorem propter frigidos humores chamamelum puluerizatum, & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106. D
 in Renum dolore, clysteres faciendi, & cur. de ren. aff. dig. 7°. 193. G
 ad Renum dolorem. clyster. de dyn. Sp. 27. G
 ad Renes dolentes fomentum. de med. fac. par. 7°. 179. D
 Renum dolorem mitigant Glycyrrhiza radices. de simp. me. Sp. 84. G
 Renibus doxiosos emundant folia belenij. de simp. me. Sp. 83. H
 in Renum dolore lotiones quales. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. B
 in Renum dolore, quando stupefacientibus vi debemus. de renum affectuum dignotione, & med. 7°. 194. B
 ad Renum dolores valet Theriaca. de Ther. ad Pis. 5°. 91. G
 ad Renum dolorem. de dyn. 28. B/ sec. 97. B/ Sp. 99. E
 in Renum parte saepe dolentis casus, qui febre cum horrore correptus est. 6°. de locis aff. 4°. 39. A
 Renes Exasperantur stercore. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. G
 ad Renum Frigus. secr. Sp. 101. E

Renū ægritudines frigida quibus cognoscatur. cō. 7°. apho. 34°. Ex. 36. E
 in Renibus grauitatis sensus fit. de mult. 3°. 77. F
 Renes vñ sentiāt grauitatē ex tumoribus pter naturā. 2°. de l. af. 4°. 9. B
 in Renibus grauitatem vel dolorem non nunq̄ facit alica, & suilla car-
 nis vsus vberior. de bon. & vitio succ. 2°. 34. B
 Renum Indignationem significat vrina phlegmatica, si apparuerit sicut
 sol in limpidis coloribus. de dyna. Sp. 34. G
 Renum Inflammatio quid faciat. de pul. ad Tyr. 4°. 45. B
 Renū inflammatiois dolor qualis, & i qua pte acutus. c. 6°. a. 5°. Ex. 46. H
 Renibus inflammatis pulsus qualis. de pul. ad Tyr. 4°. 45. A
 in Renū inflammatioe nō semp dada, q̄ vrina puocat. 13°. me. m. 7°. 82. A
 in Renibus vbi est inflammatio, medicamenta vrina cientiā non sunt exhi-
 benda. 13°. meth. med. 7°. 83. B
 ex Renibus Lapis dicitur non quia sit substantia renum, sed quia in ipsis
 consistit: ita de capillitio. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 in Renū cunitate an i carne lapides oriatur. i 6°. de m. vul. c. 1°. 3°. 155. C
 in Renum lapides sit generatio substantia, quæ prius non fuerat. 14°. meth. med. 7°. 93. C
 in Renibus lapides quō gignantur. de bo. & vit. succ. 2°. 34. G in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 155. F | 7°. de comp. me. per ge. 5°. 267. H
 Renum lapides cur fiant. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Renum lapides quibus generentur. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F
 Renes calorem igneum habentes faciunt tophum. 1°. de alim. fac. 2°. 10. G
 Renū lapides gignūt satietas, & cruditas. de ren. aff. dign. 7°. 194. A
 Renum lapides quō & cur generētur in senibus. cō. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Renum lapidis quatuor causa. de ren. aff. dign. & med. 7°. 192. B
 in Renibus quo victu generantur lapides. 14°. meth. med. 7°. 91. G
 in Renibus lapis gñatur ex cōtinuo vsu ciborū acutorū. de diff. Sp. 72. F
 Renū lapides gignūt caseus. 3°. de alim. fac. 2°. 28. F | de diff. cont. Sp. 74. G
 in Renibus lapides ex casei succo fiunt. 3°. de alim. fac. 2°. 28. H
 in Renibus lapides gignunt itria ex similitudine. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 in Renibus lapis fit ex vsu lactis. 5°. de sa. tu. 2°. 91. B | de diff. cōt. Sp. 75. B
 Renum lapides gignūt lac elixum. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 in Renibus lapides gignūt edulia ex triticea farina, & lacte. 11°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 10. G
 in Renibus lapidem facit vinum dulce. de diff. cont. Sp. 74. H
 in Renibus vel vesica lapidem esse quō cognoscit. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
 Renum lapidis signum proprium. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
 Renum lapis, vel vesica significatur si quis mingat arenosa. commen. 4°. aphorismo 29°. Ex. 36. H
 Renum lapides acuti, & asperi exulcerationem significant. commen. 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 in Renū lapidibus cur sanguis mingitur. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 155. G
 Renū lapis emittitur ante mictū. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 173. C
 in Renū lapide cur crura doleat. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 155. H
 in Renū lapide quō fiat stupor in crure. de ren. affe. dign. 7°. 192. H
 Renum lapides cur magna ex parte minores sunt, æquales & molliores.
 de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. B
 à Renū lapide præseruatio qualis. de ren. aff. dig. & me. 7°. 194. D
 in Renibus quō nō generabitur lapis. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 156. H
 Renū lapides quid expetant. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. B
 Renū lapide qui habet exerceri debet. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 155. H
 p Renū lapide, & dolore quæ cōueniāt. de re. aff. dig. & med. 7°. 193. H
 in Renū lapide cibi cōueniētes. de ren. affec. dig. & me. 7°. 194. B | C
 in Renū lapide nihil æque conducit, quā ventrem leuē habere. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. E
 in Renū lapide quædā agunt à proprietate. de ren. aff. dig. 7°. 194. H
 in Renū lapide subito inuadente quid agendū. de ren. aff. dig. 7°. 196. C
 Renibus quibus uest lapidis suspitio, quo vino vti debeāt. 5°. de sa. t. 2°. 91. C
 Renū calculo phasiani adeps cōfert, & quō. de re. af. dig. et m. 7°. 193. H
 Renes degrauiatos lapidibus expurgat carpesiū. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. C
 contra Renum lapidem datur castoreum. de med. exper. Sp. 106. E
 pro Renū lapide panis furfuraceus conuenit. de ren. aff. dig. 7°. 195. E
 pro Renū lapide cucurbitula faciunt. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. H
 in Renū lapide quæ decocta conueniant. de re. aff. dig. & me. 7°. 196. D
 pro Renum lapide fomenta conueniunt. de ren. affe. dig. 7°. 193. H
 pro Renum lapide fomentum quale. de re. aff. diff. & med. 7°. 194. A
 in Renum lapide quādo vena secāda. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 156. A
 Renes an sint superiores vel inferiores, & quæ vena pro ipsis secāda. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 302. G
 Renū lapide quæ potenter frangunt. de re. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Renum lapides confringit althea semen. 6°. de sim. med. fac. 5°. 46. F

Renum lapides frangere apparet bdellium arabicum, & vrinas ciere in
 potu sumptum. 6°. de simp. me. fa. 5°. 44. H
 in Renibus lapides rumpit Betonica. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. A
 Renibus prodest peculiariter Betonica. de ther. ad Pifo. 5°. 91. A
 Renum lapidem comminunt cicera parua nigra. 1°. de alim. fac. 2°. 14. B
 in Renibus generatum lapidem frangit cicera nigra. de diff. Sp. 74. G
 Renum lapides confringit decoctū cicericis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. E
 in Renibus constitutos lapides comminuit Damafonium aqua in qua de
 coctum fuerit epota. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
 ad Renum lapides proficit lapis indicus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 in Renum lapide facit lapis iudaicus secr. Sp. 102. D
 Renum lapides rumpunt lapides in spongijs reperti. 9°. de simp. medica. facultatibus. 5°. 67. C
 Renibus lapide infestatis semē peponis cōuenit. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
 Renum lapides comminuit rubi radix. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. G
 Renum lapides expurgat Theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 96. B
 Renum & vesica lapidem quæ educunt. de cathar. Sp. 95. D
 è Renibus lapides extrahens Antonij Musæ Panacea. 7°. de compos. med. sec. loc. 5°. 186. B
 ad Renum, & vesica lapidem valens medicamen. de me. exp. Sp. 105. G
 ad Renum lapidem secretorum. 99°. H | de med. exper. Sp. 105. C
 Renes quorum sunt apppositi gignendis lapidibus ij alica vsus vitare de-
 bent. 1°. de alim. fac. 2°. 10. H
 Renes lapidi obnoxij quibus aqs lædant. in 6°. de morb. vul. c. 4°. 3°. 182. D
 Renibus aquæ autumnales, & æstiuæ non bonæ. de bon. aqua. Sp. 75. F
 Renes calculosos offendit lac caseosum. 3°. de alim. fac. 2°. 28. A
 Renibus mali sunt omnes cibi dulces. de diff. cont. Sp. 74. G
 Renum, & intestinorum leuitatis differentia. 6°. de loc. aff. 4°. 38. A
 Renum quatuor morbi secundum Cnidos. de victus ratione in mor. acut. commentario 1°. 7°. 108. H
 Renum morbus est diuturnus. fin. med. 112. 45. F
 Renum morbus non contingit in pueritia, sed in declinante potius ætate.
 in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 155. B
 Renū morbi non nullis superueniūt quibus gibber est infra septū. de arti. commenta. 3°. 7°. 269. G
 Renum morbo vexatos antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115. B
 in Renum morbis quæ vena secari debeat. prælag. exper. conf. Sp. 78. C
 Renes facile obstruuntur senibus, si crassum humorem facientibus vtan-
 tur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Renes obstruunt cibi crassi succi. de bon. & vitio suc. 2°. 36. B
 Renes obstruunt alica, & suilla caro. de bon. & vitio succ. 2°. 34. E
 in Renibus qui panis faciat obstructions. 5°. de san. tuen. 2°. 91. F
 Renum obstructionem quæ vrina significet. de vrin. 4°. 123. B
 ob Renum, aut iecoris oppilationem mingitur vrina tenuis. quæ sita in Hippocratis Sp. 113. C
 ad Renum obstructionem. de remed. par. fac. 7°. 160. H
 Renum passio quæ Nephritis dicitur, comitatur senes ad mortem, & fit
 frigido humore. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
 Renū qs nā patit, ostendit stupor cruris. de re. aff. dig. & me. 7°. 192. H
 Renes patientes quid agant. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
 ob Renes patientum qualis pulsus. de dyn. Sp. 35. B
 Renes pati demonstratur ab vrina. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
 Renum passiones ostenduntur ab vrina mediocri si intus aliquid habeat.
 com. 4°. apho. 77°. Ex. 36. E
 Renū passioibus æmorrhoides supueniētes bonū. c. 6°. apho. 11°. Ex. 47. D
 Renibus, & vesica diu patietibus vtilr dat colocynthis. de dyn. Sp. 21. D
 in Renibus generationem phlegmatis timentī conueniunt cibi subtilian-
 tes. de diff. cont. Sp. 72. D
 Renes Purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Renes, & iecur expurgat acria, & subamara. 6°. de sim. me. fa. 5°. 45. H
 Renes expurgat amaritas. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
 Renes in sacro liberat asparagus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A
 Renes purgat cardui decoctum. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. F
 Renes expurgat carica. 2°. de alim. fac. 2°. 17. F
 Renes mundificant cicera nigra. de diff. cont. Sp. 74. G
 Renes expurgat cicera genus orobien appellatū. 6°. de sim. m. f. 5°. 47. E
 Renes mūdificāt, et abstergūt ficus humidæ. & sicca. de diff. cōt. Sp. 74. G
 Renes purgat Iuniperi fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Renes obstructos expurgat peonia radix. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. H
 Renes Purulenti, & renum passiones sunt causa stillicidij vrinae, & cur.
 com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Renum Rigorem remollit meu. de simp. med. Sp. 87. F
 in Renibus

in Renibus Sanguis crassus exustus facit sedimina in modum orobi, & in quibus febribus. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
 Renes cum lateant, tactum effugiunt, facile tamen scyrrhis illos deprehēdiratio docet. 13°. meth. med. 7°. 84. C
 Renum siccatio ex bilis superfluo provenit. de dyna. Sp. 36. H
 in Renibus quo modo cognoscatur esse Suppuratio. 6°. de lo. af. 4°. 39. B
 Renes quas habeant Venas quo modo distinguantur à venis vesicæ, & quomodo rumpi possint. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
 in Renibus venam rumpi significatur si quis mingat sanguinem sponte. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. F | de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Renum vena sistenda, frigida non danda & quare. de ren. affect. digno- 7°. 192. H
 tione & med.
 Renum vitium Nephritis dicitur. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
 Renum vitia quæ introd. Isa. 57. A
 Renum vitia quibus vrinis significantur. de vrin. sign. Sp. 78. H
 in Renibus vitium, aut morbum articulare significat caruncula cum vrina crassa in speciem pilorum. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. G
 Renum vitium acutum significatur his, quibus insidens pingue, ac simul totum. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. E
 Renum vitia longa sunt. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
 Renum vitia in valde senibus difficulter sanantur. c. 6°. ap. 6°. Ex. 47. B
 Renes si vitio careant vinum dulce assumat qui refici indiget. de bonita- 2°. 38. D
 te & vitio succ.
 in Reni vitij quæ sunt miscenda medicamentis. 4°. meth. med. 7°. 29. A
 Renum vitio laborantibus subueniens antidotus. 2°. de anti. 5°. 116. D
 ad Renum vitia clyster. de rem. par. fac. 7°. 172. B
 Renum vitij prodest Theriaca. de usu ther. ad Pamph. 5°. 98. H
 ad Renum vitia. de med. fac. par. 7°. 175. G | de dynam. Sp. 28. B
 in Renibus existentia Vlcera quomodo distinguantur ab vlceribus vesi- 4°. 2. D
 cæ. 1°. de loc. aff.
 Renum exulceratio quibus significatur, & quomodo à vesicæ exulcera- 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 tione distinguatur. com.
 Renum vlcera arum vrina. de dyna. Sp. 35. C
 Renum, & vesicæ Vlcera quam vrinam faciat. de vrin. sig. Sp. 78. H
 Reni exulceratio vel vesicæ significatur si quis sanguinem vel pus min- 4°. apho. 75°. Ex. 36. A
 gat. com.
 inter Renes, & vesicam partes exulceratæ sanguinem aut pus mittunt. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
 Renum magna exulceratio leditur ab extenuantibus & incidentibus, & in victu humido. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C
 Renes iuuans antidotus. 2°. de antid. 5°. III. F
 supra Renes plumbi lamina inhibet nocturnas imagines. 6°. de sanitate 2°. 100. G
 tuenda.
 sub Renibus rosæ pro imaginibus nocturnis substernunt. 6°. de sanitate 2°. 100. G
 tuenda.
 RENES sunt mali chymi. de diff. cont. Sp. 74. B
 Renes sunt pravi succi, & cocti. diff. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Renes sunt crassi succi. de bon. & vitio succ. 2°. 35. E
 Renes sapiunt nescio quid vrinæ. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Renes gallinaceorum, præsertim altilium sunt boni succi. de bonitate & vitio succorum. 2°. 35. F
 Renes scincorum pudenda intendunt. II°. de simp. me. fa. 5°. 80. D
 ex Renibus aliqua partes inferiores imbecilliores redduntur. 6°. de sa- 2°. 100. B
 nitate tuenda.
 in RENIBVS ictus quid significet. 4°. de dign. pul. 4°. 85. G
 RENITENS quid sit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
 Renitens opponitur molli. com. 5°. aph. 67°. Ex. 45. C
 Renitēs dispositiones corporū difficulter leditur. 1°. de diff. fe. 3°. 32. D
 ad RENVTRIENDVM ligatura qualis. 6°. meth. med. 7°. 41. B
 ad RENVTRITIONEM nihil melius conducit quam sanguinis per scarificationem exhaustio. de cucur. scar. 6°. 4. B
 RENVTRITORIA victus ratio quo modo in siccis est facienda. 7°. meth. med. 7°. 45. H
 REPANDITAS quid sit. de art. com. 3°. 268. F | 7°. 273. E
 REPARATIONI suæ intendit membrum oē. de mot. man. Sp. 68. A
 REPELLENDI, nec trahendi, nec tenēdi vim habet, qđ ita est molle vt tum humidum sit, tū fluxibile & nulli inmitēs. 3°. de sym. ca. 3°. 28. H
 Repellendum primo à parte post dispergendum. ars med. Isa. 70. G
 Repellendum, et refrigerandum in principijs, potius quàm calefaciendū, vel laxandum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. F
 REPELLENTIA medicamenta in principio sunt frigida. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. A

Repellentibus in principio vtendum est. de cucur. scar. 6°. 3. B
 Repellentia adduntur abstergentibus vt eorum facultatem in profundū ducant. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 125. C
 Repellentia acerba, adstringentia non recte sine discrimine iunguntur dī scussorijs. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 176. A
 cur Repellentia adduntur cephalicis. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 225. C
 Repellētia in vlceribus qñ conueniunt. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. B
 Repellentia cur in principio exhibeantur vlceribus. 1°. de compo. med. per genera. 5°. 214. A
 Repellens, & digerens emplastrum qđ. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. A
 REPELLI debent refrigerando, & adstringendo morbi ex influxu hu- 5°. 121. F
 morum. 1°. de comp. med. se. loc.
 Repellant quæ. 1°. de arte cur. ad Clauco. 7°. 100. A
 Repellit acetum, & digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Repellunt magis adstringentia. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. A
 Repellit lens imposita inflammationibus per modū cataplasmat. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 194. C
 Repellunt, & refrigerant sine adstrictione quæ. 14°. meth. me. 7°. 92. G
 Repellit & concoquit rosaceum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. G
 Repellit vinum nigrum austerum. 14°. meth. med. 7°. 88. G
 Repellant quæ in capitis doloribus. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 137. D
 Repentia vlcera herpes ab antiquis quid sint, quo modo ex quoque in qua parte. com. 6°. apho. 45°. Ex. 51. F
 REPENTINA mutatio ad contraria maxime in autumno, iam magni sunt morbi. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. G
 Repentina mutationes acutorum sunt. 3°. de crisi. 4°. 139. F
 REPERCVSSIO ex oppletionē oritur. de frac. com. 3°. 7°. 243. D
 REPERCVSSORIVM est gypsum vstū. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. A
 Repercussorijs quando vti debemus. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. B
 Repercussorijs, & adstringentibus in principio vti oportet. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. D
 REPERCVTIENDI & leuiter refrigerandi vim habet lac recens coagulatum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 74. G
 Repercutiendum in principio fluxus. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 212. D
 Repercutiendum in principio doloris capitis. 2°. de com. me. s. l. 3°. 132. D
 REPERCVTIENTIBVS solis, aut solis discussorijs raro indiget affe- 5°. 173. C
 ctio. 6°. de sim. med. fac.
 Repercutientia adduntur abstergentibus, vt eorum facultatem in pfundū ducant. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 225. C
 Repercutientibus quod in omni loco non semper vti debemus in princi- 5°. 207. A
 pijs fluxionum. 10°. de comp. med. sec. lo.
 Repcutiētibz cur vtamur in phlegmonis principio. 13°. me. m. 7°. 84. D
 Repercutientibus cur non vtamur in phlegmonis vigore. 13°. methodi me- 7°. 84. E
 dendi.
 Repercutientia Galenus capiti dolenti apponit etiam post principiu. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 133. C
 Repercutientibus non vtimur in oculis. 13°. met. med. 7°. 86. C
 Repercutientibus non est vtendum in ischia, & quare. de remedijs para- 7°. 160. D
 tu facilibus.
 Repercutientibus vtimur in pedibus, & manibus, non autem in coxa, et cur. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. A
 Repercutientia quæ, & qualia sint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 36. E
 Repercutientes, & adstringentes herbæ quæ. 4°. de cō. me. se. lo. 5°. 157. D
 Repcutiētia, & digerētia optima medicamēta q. 9°. de sim. m. f. 5°. 67. F
 REPERCVTI & digeri debent phlegmones incipiētes, potissimum in neruosis partibus. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. A
 Repercutere vis est adstringentium. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. E
 Repercutunt adstringentia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 235. H
 Repercutunt quæ vehementius. 5°. de simp. med. fac. 5°. 36. E
 Repercutunt frigida mediocriter. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. A
 Repercutit fluxiones galla. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 Repercutit fluxiones Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. H
 Repercutunt plus, digerunt minus sordes exercentium se in palæstris si ne sudore, & cū sudore multum digerunt. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. C
 Repercutit, & elidit quod in loco est spongia aqua frigida humens. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 213. A
 REPETENDA quæ sunt maxime necessaria vt Hippocrates fecit. 10°. meth. med. 7°. 63. E
 Repetēda sunt necessaria. 7°. me. m. 7°. 47. A | cō. 4°. aph. 22°. Ex. 28. F
 Repetēda bis, & ter vtilia & cur. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. D
 REPETITIO & Reduplicatio quid. de mor. temp. 3°. 87. E
 quæ Repetitur semel, atq; iterum intelliguntur licet semel lecta nō per- 3°. 87. E
 cipiantur.

cipientur. de fract. com. 1°. 7°. 227. B
 Repetit scpe Galenus. 10°. meth. med. 7°. 71. D
 ad REPLENDVM est os quod supra spodylū excrescit. de an. Sp. 55. C
 Replenda non sunt intemperanter viscera, & vasa totius corporis, &
 quare. de cucur. scar. 6°. 3. H
 REPLENTIBVS quando vtendum. introd. Isa. 58. B
 REPLERI denuo desiderat, quod est inaniū. de re. sec. ad. Er. 6°. 9. A
 Replere plurimum, atque repete nocuum est com. 2°. apho. 51°. Ex. 19. C
 Replet thoracem ambiens corpus aer. in Tim. Pla. 1°. 289. F
 Replet & mitigat in omnibus extrinsecis succus centaureæ. de virtute
 centaureæ. Sp. 94. A
 REPLETIO quid. com. 2°. apho. 17°. & com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. H
 Repletio quæ dicitur ab Hippocrate. 3°. de loc. aff. 4°. 17. E
 Repletionem parit otium. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. H
 Repletio non est morbus. de nat. hum. com. 2°. 7°. 181. F
 Repletio multa, & subita euitatur ab Hippocrate. de victus rat. in mor.
 acu. com. 1°. 7°. 112. E
 Repletio, & euacuatio præter modum noxia est. in 6°. de mor. vulgari.
 com. 3°. 3°. 170. H | com. 1°. aph. 3°. Ex. 3. G
 Repletio & indigentia ppter quid ictericis male. de cura icte. Sp. III. D
 Repletio quod ad vasa quæ habet symptomata. 8°. meth. med. 7°. 57. C
 a Repletionem immodica respiraciones cur minores, & pulsus maiores vi
 deantur. de vsu pul. 1°. 227. F
 ob Repletionem aliqua ægre mouentur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. E
 Repletio tardū reddit articulorū motū. in 6°. de mor. vulg. c. 5°. 3°. 190. H
 Repletio quo modo dolorē faciat. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 196. F
 Repletio facit singultū, & conuulsionem. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. G
 Repletio facit genus spasmī. com. 4°. apho. 57°. Ex. 33. F
 ex Repletionem, & euacuationem fit cōuulsio. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 190. E
 ex Repletionem conuulsio quomodo fiat. de palp. 3°. 56. D
 ex Repletionem conuulsio curatur, & quo modo. de palp. 3°. 56. D
 Repletio conuulsionem facit sanabilem, & quo. com. 5°. ap. 1°. Ex. 37. G
 ex Repletionibus febres cur cito fiant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. H
 ex Repletionem, & otio febricitantes si sanitati restitui debent, plurimū
 subsideat in vrinis necesse est. 1°. de cris. 4°. 130. C
 ex Repletionem vt plurimum sunt inflammationes quæ febres faciunt.
 de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 12. F
 Repletionem multam significat, si quis habeat febrem magnam, & non
 contabescat. com. 3°. apho. 28°. Ex. 26. C
 Repletio, et refrigeratio est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. com. 3°.
 aphorismo. 29°. Ex. 26. C
 Repletiones plus nocent consistentibus quàm iuuenibus. commentar. 3°.
 aphorismo 30°. Ex. 26. D
 Repletionem deprauatur figura. de caus. mor. 3°. 8. H
 Repletio immodica, immodica euacuatione sanatur. ars med. Isa. 70. D
 a Repletionem dura quomodo curentur. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
 ex Repletionem intēta quæ euacuata relaxatur. de ijs, quæ in medicatri-
 na sunt, commenta. 3°. 7°. 215. G
 Repletio in vulneribus duplex. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 191. B
 ad Repletionem. de med. exper. Sp. 108. E
 REPLETVS venter in frigidatur. de ana. viuo. Sp. 47. G
 si Repleti fuerint cibo cōualescētēs, rōnabile ē eos incidere in casus ple-
 thoricos, in tubercula, & articulorū dolores. c. 4°. aph. 45°. Ex. 32. G
 Repleti cur non habeant insomnia. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 163. G
 in Repletis particulis, & vbi est corrupta materia incidēda sunt cucur
 bitula. de cucur. & scar. 6°. 3. B
 REPLICANDÆ sunt cucurbitula si non sit satis euacuatum. de cu-
 cur. & scar. 6°. 3. D
 quod REPVNT humores per opportuna loca, per ea euacuandum. cō.
 6°. aph. 22°. Ex. 48. E
 REPONI in suum locum quæ desiderant. 3°. meth. med. 7°. 16. C
 REPREHENDENS sedulo quæ nulla sunt digna sedulitate. se ipsum af-
 ficit contumelia. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 130. D
 in REPREHENSIONIBVS quorum verba sunt attendenda. de cur.
 animi mor. 2°. 51. E
 pro Reprehensione apprehensio sumitur ab Hippocrate secundum Ga-
 lenum. de artic. com. 3°. 7°. 274. F
 REPRESSIO fit cum in frigidantibus, & adstringentibus medicamē-
 tis. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. C
 Reprimēdi, & adstringēdi quæ vim habēt. de re par. fa. 155. D | 7°. 157. G
 REPRIMENTIA medicamenta extrinsecus quæ intr. Isa. 58. A
 Reprimētia in frigidant. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E

ReprimētibVS quando vtendum. intro. Isa. 58. B
 Reprimētia adhibentur in phlegmone incipiente. de opt. sect. Isa. 22. D
 per Reprimētia quandoq; phlegmones incipientes desinunt. de optima
 secta. Isa. 29. E
 Reprimētia cur in principijs sint idonea. 10°. meth. med. 7°. 72. D
 Reprimētia Galenus in principio habuit suspecta in doloribus oculorū.
 com. 6°. apho. 31°. Ex. 49. E
 Reprimētia non possunt reprimere vchemētes fluxiones in oculis. com.
 men. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Reprimētia quæ simul digerunt carbunculos. 14°. meth. med. 7°. 90. B
 REPRIMERE, & resiliere verba vetera sunt. de palp. 3°. 54. H
 Reprimū, incidit, & discutit acetum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. H
 Reprimunt sanguinem gallæ combustæ. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. B
 REPTILIA valent ad confectionem. 6°. de ana. adm. 1°. 89. F
 in Reptilibus vbi scindatur vena caua. 6°. de decre. Hipp. 1°. 263. F
 Reptilia quæ veris tempore gignuntur, & habent colorem herbarum vi-
 ridium. 3°. de symp. cau. 3°. 26. D
 ad Reptilium omnium ictus antidotus Dorothei. 2°. de antid. 5°. 118. D
 ad Reptilium morsus Antidotus Heraclidis. 2°. de antid. 5°. 117. G
 ad Reptilium quorumcunq; ictum valens antidotus. 2°. de ant. 5°. 117. D
 ad Reptilium ictus. 2°. de ant. 5°. 117. G
 ad Reptilium omnium ictus Emplastrum. 2°. de antid. 5°. 117. H
 ad Reptiliū plagas Antonij Musæ Panacea. 7°. de cōp. m. f. lo. 5°. 186. B
 ad Reptilium omnium plagas. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 191. E
 ad Reptilium morsus valet antidotus Zopyria. 2°. de anti. 5°. 115. A
 ad Reptilium morsus. 2°. de antid. 5°. 117. H
 ob REPVLSAM animi perturbatio. de cog. cur. animi mor. 2°. 50. E
 REPVLSORIA exiccant. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. C
 Repulsoria pharmacia parotidibus destinatis admisceri non debent. 3°.
 de comp. med. sec. loc. 5°. 146. H
 REPVLSORA tractura, & tentura aliquid eorum actionem cum loci
 a mutatione necesse est fieri. 3°. de symp. cau. 3°. 28. H
 REPVRGANTIA medicamenta extrinsecus. introd. Isa. 58. A
 de Repurgantibus, & extergentibus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Repurgantia, & extergentia non differunt. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. A
 Repurgantia, & extergentia quæ. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
 Repurgans sufficienter catapodium Scribonij largi. 7°. de comp. medica.
 secundum locos. 5°. 185. F
 Repurgantia collyria quæ. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. A
 Repurgans cyzicenum quale. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 250. B
 Repurgantibus quando vtendum. intro. Isa. 58. B
 REPVRGATIONEM impediunt simplicia medicamenta crassi succi.
 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 179. A
 REPVRGATVR totum corpus per renes, & per vesicam. in 1°. de
 mor. vulg. com. 2°. 3°. 109. B
 pro REQVIE multo tempore indiget cerebrum. 1°. de symptomati
 causis. 3°. 19. A
 Requies memoriæ conuenit. de ocul. 7°. 183. H
 pro Requie multo tempore non indiget. cor. de symp. cau. 3°. 19. A
 RES; vox, & sermo differunt. 4°. de loc. aff. 4°. 26. B
 Res quid sit, dici potest de notitia sola, & de essentia. ad Thra. 2°. 101. F
 Rerum omnium est causa affectrix quæ estimatur in collatione ad aliqd
 quod animi mōres. 1°. 317. D
 Res sensui euidentes aliæ per se innotescunt, aliæ non per se. de optima
 secta. Isa. 19. G
 Res sensum latentes aliæ intellectui perspicue, aliæ per ostensionem co-
 gnoscuntur. de opt. sect. Isa. 19. G
 a Rebus euidentibus iudiciū quod fit in rebus cōe est oibus. de sec. 17. F
 Res naturalis duobus est modis. de ocul. 7°. 185. D
 Res naturales sunt septem. de ocul. 7°. 185. E
 Res non naturales considerandæ sunt. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. D
 Res non naturales sex sunt, & quæ. ars med. Isa. 68. C | de ocul. 7°. 185. E
 Res non naturales quando salubres & quando non. ars med. Isa. 68. C
 Res extra naturam duplex est. de ocul. 7°. 185. E
 Res extra naturam tres. de ocul. 7°. 185. E
 Res adherentes essentiæ proprietatem obtinent. 1°. de loc. aff. 4°. 2. E
 Rerum, non nominum sunt definitiones. 2°. de pul. diff. 4°. 53. H
 Res quot sunt, tot sunt diffinitiones. 2°. de pul. diff. 4°. 54. H
 Res posita in generatione, si definiantur, definitio recipit causam efficiē-
 tem. 4°. de pul. diff. 4°. 67. H
 Res nulla incertā naturā habet demonstrationem. de sect. Isa. 17. B
 propter Res nominibus vti necesse est. 2°. meth. med. 7°. 9. D

Res difficilis conficitur, quā verbis explicat. 10°. de vsu par. 1°. 210. E
 Res cum particulares ab antiquis ignorarentur alias non nominarunt,
 alias non recte de symp. diff. 3°. 12. D
 ad Rei corruptionem nomen corrumpitur. de sophis. 1sa. 7. G
 a Re non à nomine doctrina scientifica puenit. 14°. met. me. 7°. 89. D
 Res, intelligenda, & de nominibus nō contendendū. 1°. de loc. affe. 4°. 6.
 D/10°. meth. med. 7°. 71. B
 ad Res properandum, & de nominibus semper conueniendum. de sym
 ptomatum differentiis. 3°. 10. D
 in Rebus consistit opus, non in nominibus. de symp. diff. 3°. 10. E
 Res maiori studio inquirenda est quā nomina. de opt. nost. cor. 1°. 38. A
 Res pertracta, & nomina contemne. 14°. met. me. 7°. 89. E
 Res considerantes non considerant voces. de ijs quæ in medicatrina sūt.
 commentario. 1°. 7°. 200. E
 Res negligunt, & de nominibus contendunt sophista, & contumelijs di
 sputant. 2°. de diff. pul. 4°. 53. D
 Reinatura indaganda est cuius artē inuenire volumus. 9°. de decretis.
 Hippocratis. 1°. 283. H
 in Rebus inueniendis quō incedebat Hippocrates. de fæt. for. 1°. 322. C
 Rerum memoria assiduam requirit consuetudinē. 1°. de ana. ad. 1°. 63. H
 ex Rerum distincta & indistincta cognitione oritur dissidentia artis per
 experientiam iudicantis sua theorematata. de victus ratione in mor
 bis acutis, com. 1°. 7°. 110. C
 Res nulla sensibilis cognoscitur exquisite, & subito, nisi sæpius visa. 3°.
 de anatomicis administrationibus. 1°. 77. A
 de Re bis aut semel visa, non est dubitandum pronunciare secundum ali
 quos, quod tamen Galeno non placet. de fæt. for. 1°. 322. C
 Rerum quesitarum veritas quō potest inueniri. 9°. de decr. 1°. 279. B
 Rerū quesitarū initium primo debet cognosci. 9°. de decr. 1°. 279. B
 Rei initium si ignores, in multos incidis errores. 2°. de decr. 1°. 279. C
 a Rei quesita substantia lēmata sumi debent. 2°. de decr. Hip. 1°. 235. A
 a Rei substantia quæ queritur absunt captiosa, & cauillatoria argumē
 ta. 2°. de dec. Hippo. 1°. 235. D
 in Rebus quæ veniunt in cōtrouersiam, vnde veniat deceptio. 9°. de de
 cretis Hippocratis. 1°. 286. C
 Res apud philosophos difficiles, apud medicos faciles sunt. 2°. de simpli
 cium medicamentorum facultatibus. 5°. 11. F
 de Rebus medicinalibus nihil ferē iter medicos cōuenit. & op. se. 1f. 23. D
 Res omnes habent multas vires. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
 de Rebus experiētia nō debet fieri citra limitationē. 1°. de ali. fa. 2°. 7. E
 Res agit ex potentia quam habet. 9°. de decr. Hipp. 1°. 286. C
 Res patitur non ex potentia, sed ex imbecillitate potius. 9°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 286. C
 REIPUBLICAE gubernatoria ars est conseruatrice. ad Thrasy
 bulum. 2°. 104. C
 in Republica administranda viris occupatis præcepta quæ seruanda.
 de bonitate, & vitio succorum. 2°. 39. C
 Respublica bene instituta odit artē Athleticā, & luctā. ad Th. 2°. 109. B
 RESARCIVNT cor distemperatum, coralli, margaritæ, biacinihi. de
 anatomia viuorum. Sp. 56. A
 RESICCANDI & calefaciendi vim habet myrrha. 2°. de composit.
 medicamen. secundum locos. 5°. 134. F
 RESICCANTIVM natura, & diuisio. 8°. de compo. medicamentorū
 secundum locos. 5°. 188. A
 Resiccantia adstringentia sine morfu quæ. 7°. de cōp. m. se. lo. 5°. 183. E
 Resiccans emplastrū Chalcidei quale. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249. A
 RESICCATORIA confectio. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 185. B
 Resiccatoria ad aures. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 144. H
 RESICCAT valde medicamentum ex charta. 9°. de composit. medica.
 secundum locos. 5°. 205. D
 Resiccet humores, & discutit citra adstrictionem myrrha. 4°. de comp.
 medi. secum. locos. 5°. 151. D
 RESIDENTIA in vrinis diuersa in biliosis morbis, & in cruditati
 bus. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
 Residentia, lege Hypostasis, Sedimen, Sublimamentum, Nubes.
 RESILIRE & reprimere sunt verba vetera. de palp. 3°. 54. H
 Resilientem hominem inspicere est Iudicationis signum. 1°. de arte cura
 tiua ad Glauconem. 7°. 100. D
 RESIMANS pedem musculus. de mus. diff. 1°. 52. E
 RESIMI possunt esse ex vi formatrice, et non ex temperamento. 2°. de
 temperamen. 1°. 20. G
 Resimi humidi secundum aliquos, quod non placet Galeno, & quare. 2°.

de temperamentis. 1°. 20. G
 RESINA quid. de simp. med. Sp. 89. D
 Resinarum ordo in bonitate. de simp. med. Sp. 89. D
 de Resinis contra Dioscoridem quid sentiat Galenus. 3°. de compositio.
 medicamen. per gen. 5°. 230. D
 Resinarum differentia. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. F
 Resinarū differentia in acri, & molli. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 232. F
 Resinarū differentia secundum calorem. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. D
 Resinarū differentia in odore, & calore. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. E
 Resina multum differunt humiditate, & siccitate. 3°. de cōpositione me
 dica. per genera. 5°. 230. C
 Resinarū differentia penes siccitatē quæ. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. C
 Resinarū differentia in emolliendo. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. B
 Resina quæ sponte sua emanat quæ. 2°. de comp. me. sec. lo. 5°. 135. F
 Resina potestate calida est. 3°. de temp. 21. G/ 1°. 23. E
 Resina calida, & viscosa est. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. D
 Resina sicca, & calida sunt. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 Resina non sunt oleosa. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 237. F
 Resina Abietina qualis. 8°. de simp. me. facul. 59. F/ 2°. de compositio
 medica. per gen. 5°. 219. E
 Resina abietina pro terebinthina quando sumatur. 7°. met. me. 7°. 37. G
 Resina abietina meminit. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Resina Arida ad quid utilis. 2°. de comp. me. per ge. 221. D/ 5°. 222. F
 Resina græce vocatur αὐτοπόρτος & quare. 2°. de simp. me. f. 5°. 15. A
 Resina authorrhyta quæ. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 233. D
 Resina quomodo Coquatur. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181. E
 Resina coctæ probatio. de dyna. Sp. 23. B
 Resina Colophonia quæ & qualis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 219. E
 Resina cupressi non nihil adstringit. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. D
 Resina cyparissina qualis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. G
 Resina quæ habetur in Ficilibus. 4°. de san. tu. 2°. 87. C
 Resina φευκτὰ quæ dicatur. 4°. de san. tu. 2°. 87. C
 Resina fricta pinea, & colophonia pro eodem accipiuntur. 7°. de comp.
 med. per gen. 5°. 264. B
 Resina fricta id est colophonia omnium resinarum siccissima est. 3°. de
 comp. med. per gene. 5°. 230. C
 ex Resina fricta, euphorbio, cera, & pice emplastrum Galeni pro ner
 uis vulneratis. 6°. met. me. 7°. 37. F
 Resina fricta ad fracturam conuenit quæ glutinari non potest & quō.
 de reme. par. fac. 7°. 154. A
 Resina fricta fit mentio. 5°. de comp. me. sec. loc. 161. H/ 8°. 193. C/ D/ 9°. 200. B/ 10°. 207. F/ 209. C/ 2°. de comp. me. per gen. 220. G/ 221. C/ 224
 C/ 225. C/ 5°. 227. D/ G/ H
 Resina Frixia quomodo fiat. de dyna. Sp. 23. B
 ex Resina frixa emplastica. 5°. met. me. 7°. 30. G
 Resina Humida est. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. F
 Resina humida quæ in vasis ficilibus continentibus pineam resinā subsi
 det. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 219. F
 Resina aliqua humida non acris accipiat, deficiente medulla vitulina.
 4°. de comp. me. per gen. 5°. 240. A
 Resina Laryx dicta duplex est. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 219. F
 Resina larinica humidissima oīum est. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 219. F
 Resina larinica mitissima est. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. H
 Resina larinica est Terebinthina similis. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 219. A
 Resina larinica pro Terebinthina quando sumi possit. 1°. de composit. medi
 camen. per gene. 5°. 215. D
 Resina quæ laryx vocatur valet ad vlcera maligna. 1°. de composit. medi
 camen. per gen. 5°. 217. D
 Resina quo modo Lauanda. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. H
 Resina, & oleū quō lauantur, & dealbantur. 2°. de simp. me. fa. 5°. 12. H
 Resina Lentiscina mastiche est, & primas omnium obtinet. 8°. de simp.
 medicamen. facul. 5°. 59. F
 Resina lentiscina Stomachi, ventris, & iecoris ibecillitatibus, & pbleg
 monis confert. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 Resina Lignosa cuius vsus. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 262. B
 Resina nō pōt p angustā trāsire nisi liquata. i 6°. & m. vul. c. 3°. 3°. 173. D
 Resina Liquatur igne. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. F
 Resinis liquidis si vtaris, oleum potes dimittere. 2°. de compositio
 dica. per gen. 5°. 220. F
 Resina liquida. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220. H
 Resina liquida pro Thure qñ vsus Galenus. de arti. com. 2°. 7°. 267. A
 Resina Mitissima quæ. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. H

Resina Millicina malthacodes greca dr. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 238. C
 Resina Pinea qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Resina pinea humida est. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Resina pinea humida pro terebinthina qñ sumatur. 6°. met. me. 7°. 37. G
 Resina pinus fricta. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 199. A
 p Resina pini ponitur Terebinthina. 4°. de san. tu. 2°. 86. H
 Resina Pituita sicca. 2°. de comp. me. per ge. 222. D/ 5°. 223. A
 Resina Protorrhya qua. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 233. D
 Resina sicca paucio indigent oleo. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 230. C
 Resina non debet esse sicca nec antiqua. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 219. B
 Resina sicca fit mentio. 10°. de comp. me. sec. loc. 207. G/ H/ 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. H
 Resina Strobilina qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Resina strobilina oium est calidissima. 2°. de cōp. me. per ge. 5°. 219. E
 Resina strobilina in duris tantū corporibus conuenit. 6°. me. m. 7°. 37. G
 Resina Terebinthina qualis & vnde. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. C/ 1°. de antidotis. 5°. 107. A
 Resinarum optima Terebinthina quomodo intelligi debet. 3°. de compo. medi. per gene. 5°. 230. D
 Resina terebinthina mitissima. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. H
 Resina terebinthina magis digerit, quā mastiche & cur. 8°. de simpli. medica. facul. 5°. 59. F
 Resina terebinthina pforas sanat, & quā in profundo sunt, ceterisq; resinis magis attrahit. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 Resina terebinthina valet ad vlcera maligna. 1°. de cōp. m. p g. 5°. 217. D
 Resina terebinthina fricta. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. B
 cū Resina vsta parum habente cerato rosaceo rosa sicca quando confectur stomacho. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. H
 Resina vsta fit mentio. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 196. E
 Resina congelatur. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. B
 Resina habet quid mordax. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. G
 Resina omnes calefaciunt. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 210. C
 Resina calefacit, & exicat. 2°. de simp. me. fac. 16. D/ de composit. medica. per gene. 5°. 219. E
 Resina, & pix calefaciunt applicata parti. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Resina si perungas membrum aliquod calescit, et in tumorem attollitur, & quare. 2°. de diff. feb. 3°. 41. A
 Resina a calore extrinseco in spiritū soluitur. cō. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
 Resina omnis efficaciter relaxat, & remollit. de simp. med. Sp. 89. D
 Resina emolliunt. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 268. A
 Resina pro doloribus conuenit. in 6°. de morb. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 Resina concoquit. intro. Isa. 58. B/ de oculis. 7°. 188. E
 Resina quomodo mouet pus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. C
 Resina propter quid ponitur in medicamentis ad vlcera. 4°. de compo. medica. per genera. 5°. 237. H
 Resigna glutinatoria est in corporibus admodum siccis, quā vulnus habent aut sinum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. E
 Resina in vlceribus vitanda. 4°. de composit. med. per gen. 5°. 236. H/ 3°. methodi medendi. 7°. 21. C
 Resina, & pix paulum excedunt ceram. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. C
 Resina, & cera in quo emplastro non debet esse equalis portio. 1°. de cōposi. med. per gen. 5°. 215. D
 ex Resina, & sypo, & cera cerata qualia. 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 264. E
 Resina cur ponantur in medicamenta. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 230. E
 Resina cur adiuncta medicamēto. 3°. de cōp. m. p gen. 223. C/ 4°. 5°. 241. G
 Resina cur ponitur in medicamento, & cur liquida. 1°. de compositione medica. per gene. 5°. 213. G
 Resina omnes agglutinant medicamenta humiditate, & viscositate. 4°. de composit. med. per gene. 5°. 240. A
 Resina comoda p ceratis et malagmatibus. 9°. de cōp. m. se. lo. 5°. 198. D
 Resina ad emplastro piam facit. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 258. B
 Resina ponitur pro forma emplastri in emplastris. de compositio. med. per genera. 5°. 246. B
 Resina quā debent poni in emplastris. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. H
 Resina nō est emplastica, & qualis sit. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 255. D
 Resina quid faciat in vnguentis. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 Resina dosis in vnguentis. 4°. de san. tu. 2°. 87. B
 ex Resina, pice, & terebinthina, adipe leonino, atq; taurino medicamētum. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 104. H
 Resina non potest ostendi in tetrapharmaco, tamen propter hoc non est dicendum quod non insit. de nat. hu. com. 1°. 1°. 27. B
 ex Resina, & pice inunctio. de pracog. ad Posth. 4°. 217. G

ex Resinis medicamentū qd hēt vim euaporandi. 4°. de san. tu. 2°. 87. C
 Resina vinis immittitur, ne acefiant. 2°. de ali. fac. 2°. 18. E
 Resinam omnem excedit propolis pinguis. 3°. de compositione medica. per genera. 5°. 230. E
 Resina quā in defectu aliarum sumuntur. 4°. de san. tu. 2°. 87. C
 p Resina melle quando vtendum. de arti. com. 2°. 7°. 267. A
 p RESOLVENDA materia quando caput dolet, quē capitis facienda 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 103. B
 p Resoluenda materia pituitosa fomentum ex aqua, & aceto conuenit. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 ad Resoluendum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 222. G
 RESOLVENTIA adhibentur post reprimētia in phlegmone. de opt. sect. Isa. 22. D
 Resoluens compositio corruptas humiditates secretorum. Sp. 101. H
 Resoluens phlegma a stomacho & in iuncturis cōpositio. secr. Sp. 101. H
 RESOLVI de quibus dicatur. 2°. de san. tu. 2°. 72. F
 Resoluit althea. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105. F
 Resoluit fortiter dracontij radix. 2°. de art. cur. ad Glau. 7°. 105. F
 Resoluit febris phlegma. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Resoluit plurimū hordeacea farina. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. F
 RESOLVATVR aduisione lentus humor si medicamentis non potest de artic. com. 3°. 7°. 276. C
 qñ Resoluitur tumor, ne aliquid duri remaneat, quid agendū. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 105. F
 Resoluantur quibus vires. 10°. met. me. 62. B/ 11°. met. me. 7°. 77. D
 Resoluantur qui agri, nisi frequentius nutriantur. 11°. met. me. 7°. 77. F
 Resoluntur partes inferiores spinali medulla affecta in vertebra. 1°. de locis affectis. 4°. 7. E
 Resoluitur interdum totum crus. 3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Resoluntur cum fractura a medicis aqua calida perfunduntur. de ijs, quā in med. fiunt, com. 3°. 7°. 215. F
 RESOLVTIO quā sit secundum quosdam philosophos. de cuiusq; ani mi. pecc. not. atq; med. 2°. 58. A
 Resolutione quā inueniantur. de cuiusq; ani. pec. not. atq; me. 2°. 58. C
 ex Resolutione domus cognoscitur ab eo, qui illam vult accuratius cognoscere qualis nam sit. de const. ar. Isa. 36. G
 in Resolutione quod est vltimum, id est primū in curatione. 10°. methodi medendi. 7°. 70. D
 de Resolutione librum fecit Erasistratus. in 1°. pror. comp. 2°. 4°. 175. F
 in RESOLVTIONE Tumoris quā addenda. 2°. de arte cura ad Glauconem. 7°. 105. E
 in Resolutionibus duritierum q mollientia semper miscenda. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 105. F
 Resolutio neruorum quā propria. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 Resolutio, palpitatio, & conuulsio noxa sunt instrorū. de palp. 3°. 53. C
 Resolutiones affectus sunt frigiditate vincente. de palp. 3°. 54. D
 Resolutio neruorū est voluntariae potentiae lesio. 2°. de symp. caus. 3°. 19. G
 Resolutiones ex Apoplexia in partem aliquam decubētes paraplexias vocat Hippo. sm Galenum. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 113. D
 in Resolutionem membri paraplegia decumbit. in 1°. de morbis vulgaribus. com. 2°. 3°. 112. G
 inter Resolutionem & integram valetudinem media est stuporis dispositio. 2°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Resolutionis cā vt in pueris est substantia mollis, & humida ita in regionibus & anni tēporibus res se habet. de vict. ra. i m. ac. c. 1°. 7°. 115. F
 Resolutio potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 in Resolutionibus cur tremor. fiat. de palp. 3°. 51. F
 Resolutio ē vna spēs vlcerationis i oculis sine pcssione. fi. me. Isa. 48. D
 Resolutione quomodo infestatur facies. 3°. de lo. aff. 4°. 21. A
 Resolutiones sepe curauit Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. D
 ad Resolutionē neruorum prius tentatos Bassi pharmacum. 7°. de composit. med. per genera. 5°. 270. E
 Resolutionibus diutinis acopon bonum. 10°. de comp. me. sec. lo. 5°. 215. C
 ad Resolutionē neruorū viride Acopon. 7°. de cōp. me. p ge. 5°. 273. B
 ad Resolutiones. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. G
 RESOLVTORIA via admirabilis est. de cuiusq; ani. pec. 2°. 58. F
 Resolutoria facultatis praeſtātia. de cuiusq; ani. pec. not. atq; m. 2°. 58. G
 Resolutoria speculatio distinguitur a Dialectica. 1°. met. me. 7°. 4. G
 Resolutoria secūda dicuntur libri posteriorum. 2°. de dec. 134. E/ 1°. 235. D
 Resolutoria nō solus Arist. scripsit, sed multi alij. 2°. de decr. 1°. 235. D
 RESOLVTIS purgatio sistenda est. praeſ. exper. conf. Sp. 78. C
 Resoluta frigida sunt omnia. de palp. 3°. 53. D

Resoluta particula tamen sentiunt. 1.º de symp. caus. 3.º. 16. E
 qñ Resoluta est dimidia pars vniuersi corporis, remedia primis verte-
 bris adhibenda. 3.º de loc. aff. 4.º. 17. C
 Resoluti in omnibus partibus, præter quàm in facie, & respiratione, ca-
 sus. 3.º de loc. aff. 4.º. 21. B
 Resoluti in oibus partibus, deptis manibus, casus. 3.º de loc. af. 4.º. 21. B
 Resoluta in qua angina manus. 4.º de loc. aff. 4.º. 24. C
 Resoluta crura sanata p medicamentu aptatu lûbis. 4.º de de l. a. 4.º. 24. C
 Resoluta non semper sunt crura ob spinam. 5.º de lo. aff. 4.º. 35. C
 vt Resoluta manus, & crura iactare quid significet. de ijs, quæ in medi-
 cat. fiunt. com. 1.º 7.º. 198. B
 Resoluto ani musculo de repente circa sedem pueri inuitus exercuit, ca-
 sus. 1.º de loc. aff. 4.º. 7. H
 in Resolutis valet costum. 7.º de simp. me. fac. 5.º. 52. F
 Resolutos adiuvat Pyrethrum. 8.º de simp. me. fac. 5.º. 59. D
 ad Resolutos paralyti Aster appellata confectio. 7.º de compo. medica.
 secundum locos. 5.º. 185. A
 RESPIRANDI primum instrumentum nasus. 11.º de vsu par. 1.º. 188. F
 Respirandi secundum instrumentum os quando nasus est affectus. 11.º de
 vsu partium. 1.º. 188. F
 Respirandi grauitas in dextra præcordiorum parte quid significet. 2.º
 de locis affectis. 4.º. 12. H
 RESPIRANS minusq; oportet non potest per minimam diei partem vi-
 uere. 1.º de diff. resp. 3.º. 60. B
 Respirantes si habet dispõnẽ, qualẽ flẽtes, qd sit. cõ. 6.º. aph. 54.º. Ex. 53. D
 Respirantibus piscibus satis est paucus vapor. de ana. viu. Sp. 48. C
 RESPIRATIO tota quandoq; vocatur spiritus. de victus ratione in
 morbis acutis. com. 1.º 7.º. 113. G
 p Respiratione spiritus fumitur ab Hippocrate. in 6.º. de morb. vulga.
 commentario. 4.º. 3.º. 79. H
 Respiratio quid sit. fin. med. Isa. 44. G/8.º de dec. Hipp. 1.º. 278. C/ de sal.
 die. 2.º. 40. B/6.º de loc. aff. 4.º. 39. F
 Respiratio, & inspiratio quomodo differant in tim. Plat. 1.º. 289. E
 Respiratio est animæ gñatio fm Asclepiadem. de vii. resp. 1.º. 223. B
 Respiratio est corroboratio quædã fm Praxagorã. de vii. resp. 1.º. 223. C
 Respiratio est innati caloris ventilatio secundum Philistionem, & Dio-
 clem. de vtilitate respirationis. 1.º. 223. C
 Respiratio est nutritio, & refrigeratio fm Hippo. de vtil. 1.º. 223. C
 Respiratio naturale opus est, non animale. 8.º de ana. adm. 1.º. 99. F
 Respiratio est motus voluntarius. 2.º de mot. musc. 1.º. 314. H
 Respiratio est nostra actio semper seruiens voluntati animalis. 7.º de vsu
 partium. 1.º. 159. G
 Respirationem nemo potest cohibere [ex quo elice non esse motum vo-
 luntarium] com. 3.º. aph. 23.º. Ex. 24. H
 Respirationẽ sponte continens seruus mortuus est. 2.º de mo. mu. 1.º. 315. D
 Respiratio actio est composita. introd. Isa. 55. C
 Respiratio à quibus fiat, & quomodo. 8.º de decr. Hipp. 1.º. 278. C
 Respiratio quo modo fiat. de hist. philo. Sp. 10. A
 Respiratio, & inspiratio quo modo fiant. de vtil. resp. Sp. 63. H
 Respiratio, & difflatio vnde in 6.º. de morb. vul. com. 5.º. 3.º. 185. E
 Respiratio per totum corpus propter quid effecta. in 6.º. de mor. vulga.
 commentario. 6.º. 3.º. 195. E
 Respiratio refertur ad vitam. de vtil. resp. 1.º. 223. B
 Respiratione aereã igneãq; substantiam tuemur. 1.º de san. tu. 2.º. 62. G
 ex Respiratione, & pulsu nutritio fit spūs aialis. de vsu pul. 1.º. 228. D
 Respiratio an nutriet spiritum animale. de vtil. resp. 1.º. 225. G
 in Respiratione quò se habeant cor, & arteriæ. 8.º de decr. 1.º. 278. D
 Respiratio fit propter cor, sed non ab illo. 2.º de dec. Hipp. 1.º. 237. A
 Respirationem à corde fieri demonstrantes quo modo errent. 2.º de decre-
 tis Hippocratis. 1.º. 237. B
 Respiratione quantum indiget cor. de vtil. resp. 1.º. 226. B
 Respiratio quod dat cordi, id dat calori, qui in toto est animali pulsus. de
 vsu pulsum. 1.º. 228. D
 Respiratio, & pulsus quæ habent communia. 1.º de diff. resp. 3.º. 57. H
 Respiratio quo modo differt à pulsu. 4.º de puls. diff. 4.º. 67. A
 in Respirationibus apparet in hoie elemētũ aereũ. 8.º de decr. 1.º. 275. D
 Respiratio, & pulsus non possunt in totũ perire. 1.º de diff. resp. 3.º. 58. E
 Respirationis actio, an spūs attractio, & redditio. de vsu puls. 1.º. 229. A
 ex Respiratione vtilitatis capita. 7.º de vsu par. 1.º. 163. F
 sine Respiratione animal viuere non potest. 4.º de loc. aff. 4.º. 27. D
 Respiratio quò vrgeat nōs operari fm ipsam. 2.º de motu mu. 1.º. 315. E
 Respiratio quo modo percipiatur in agro. 3.º de diff. resp. 3.º. 74. D

Respirationes Aetatum quæ. 1.º de diff. resp. 3.º. 58. C
 Respiratio in Angina quæ. in 3.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 136. C
 Respiratio in aqua intercute qualis. 1.º de diff. resp. 3.º. 59. C
 Respiratio ob Ardorem cordis qualis gñetur. 1.º de diff. resp. 3.º. 59. A
 Respiratio ex Balneis tum calidis tũ frigidis qualis. 1.º de diff. 3.º. 58. D
 Respiratio Eilis vbi sit. de ana. viu. Sp. 45. F
 Respirationem qualẽ faciunt Calor, & frigus. 2.º de diff. resp. 3.º. 65. C
 Respiratio quomodo se habet caliditate abundante, & frigiditate. 1.º de
 difficulta. respi. 3.º. 58. C
 in Respiratione, & pulsu caliditas acuta quid faciat. 1.º de diff. 3.º. 58. A
 in Respiratione caliditas iminuta quid faciat. 1.º de diff. resp. 3.º. 58. B
 Respirationem quã faciat fumosa caliditas. 1.º de diff. resp. 3.º. 62. A
 Respirationis Causa. 1.º de diff. resp. 3.º. 57. D
 Respirationis causa tres in genere. de caus. resp. 1.º. 226. H
 Respirationis tria principalia sunt causari gña. 1.º de diff. resp. 3.º. 62. G
 Respirationis causam efficientem qui depræhendit, differentiam offensio-
 nis cognoscit, & curandi modum. de caus. resp. 1.º. 226. G
 Respirationis causæ quæ priores. de caus. resp. 1.º. 226. H
 Respirationis celeris eadem ratio quæ in pulsu. 1.º de cau. pul. 4.º. 88. G
 Respirationem celeriore, frequentiore, & maiorem qui habeant. de
 vsu pulsum. 1.º. 227. F
 in Respiratione cessatio duplex. 1.º de diff. resp. 3.º. 63. A
 Respiratio Deficiẽs suffocationẽ idicat. i 3.º. de mor. vul. cõ. 2.º. 3.º. 136. C
 Respiratio Deliriorum qualis apud Hippocra. 2.º de diff. resp. 3.º. 64. H
 Respiratio in delirijs qualis. 1.º de diff. resp. 3.º. 61. G
 Respiratio propria in delirijs magna ac rara. 1.º de diff. resp. 3.º. 62. G
 Respiratio Densa quid significet. 1.º de diff. resp. 3.º. 62. D
 Respirationis Differentiæ quot sint. 3.º de diff. resp. 3.º. 70. B
 Respirationum tot sunt differentia, quot pulsum inæqualium. 1.º de dif-
 cultat. respirationum. 3.º. 60. G
 Respirationis difficultates fm Hippocrat. quæ. 3.º de diff. 3.º. 68. F
 Respirationis Læsiõ est respirandi difficultas. 1.º de diff. resp. 3.º. 56. F
 Respirandi difficultas in quibus consistat. 1.º de diff. resp. 3.º. 56. G
 Respirationis difficultas simplex quæ. 1.º de diff. resp. 3.º. 56. H
 Respirationis difficultas composita quæ. 1.º de diff. resp. 3.º. 56. H
 Respirationis difficultas ob ardorem qualem efficiat spiritum. 1.º de diffi-
 culta. respira. 3.º. 59. A
 Respiratio difficilis ob dolorem, & ardorem. 1.º de diff. resp. 3.º. 59. A
 Respirationis difficultas ex frigore qualem spiritum efficiat. 1.º de diffi-
 culta. respi. 3.º. 59. A
 Respirationis vna sola difficultas iuxta raritatem, & densitatẽ in Cessa-
 tionibus. 1.º de diff. respira. 3.º. 60. F
 de Respirandi difficultatibus compositis. 1.º de diff. resp. 3.º. 60. F
 Respiratio cur hominibus difficilis sit, præcipue gibbis ante pubertatẽ.
 com. 6.º. aph. 46.º. Ex. 51. H
 Respiratio in affectibus cum Dolore qualis. 1.º de diff. resp. 3.º. 59. F
 Respirationem qualem faciunt dolor, & delirium quando iunguntur. 2.º
 de diff. resp. 3.º. 65. E
 Respiratio propria dolorum, parua, & densa. 1.º de diff. resp. 3.º. 62. G
 Respirationem quam faciat in organis dolor. 1.º de diff. respi. 3.º. 61. G
 Respiratio Exercitatorum quæ. 1.º de diff. resp. 3.º. 58. D
 Respiratio cur ampla & vehemens fiat in exercitationibus. de vtilitate
 respirationis. 1.º. 225. E
 Respiratio in febribus & morbis qualis. 1.º de diff. resp. 3.º. 58. E
 Respiratio in febribus vrentibus qualis. de vsu pul. 1.º. 227. F
 Respiratio cur ampla & frequens fiat in febribus æstuosis. de vtilitate
 respirationis. 1.º. 225. F
 Respiratio offendens in febribus conuulsionem significat. commentario.
 4.º aphorismo. 68.º. Ex. 34. G
 in Respiratione frequenti quæ partes exsiccentur. de vict. rat. in morb.
 acutis. commen. 1.º. 7.º. 113. G
 Respiratio frequens quid significet. 4.º de loc. affe. 4.º. 27. C
 Respirationem quam faciant hepatis, splenis, & coli tumores. 1.º de dif-
 ficulta. respirationibus. 3.º. 59. C
 Respirationes propriæ Humorum. de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 41. E
 Respiratio Ignauorum qualis. 1.º de diff. resp. 3.º. 61. B
 Respiratio simplr duplex habet Immoderantias. 1.º de dif. re. 3.º. 56. G
 Respiratio inæqualis quo modo fiat. 1.º de diff. resp. 3.º. 61. C
 Respirationis, & pulsus inæqualitates vnde. 1.º de diff. resp. 3.º. 60. H
 Respiratio eximium quiddam habet inæqualitatis generationem præter
 pulsum rationem. 1.º de diff. resp. 3.º. 61. D
 Respirationis inæqualitas ob deliria quæ et qualis. 1.º de dif. r. 3.º. 61. D/E

Respirationis inæqualitas ex doloribus qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. E
 Respiratio iratorum qualis. 3°. de diff. resp. 3°. 74. B
 Respiratio Laboriosorum qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. E
 Respiratio qualis si ea affuerint propter quæ saepe tum in posteriorem, tum anteriorem partem luxantur quæ circa spinam sunt, & in obliquum etiam torquentur. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respirationis magnitudo, & velocitas vnde. 1°. de diff. resp. 3°. 58. A
 Respirationis magnitudo per se quædam est respirandi difficultas, & quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 62. D
 Respiratio magna, & frequens necessario sequitur ad caloris multitudinem. de utilitate respirationis. 1°. 225. F
 Respiratio magna, & parua respiratio differunt iuxta quantitatem distinctionis organorum respirationis. 1°. de diff. resp. 3°. 57. A
 Respirationum magnarum differentia quæ. 4°. de loc. aff. 4°. 27. C
 Respirationis magnæ duæ differentia. 4°. de loc. aff. 4°. 27. B
 Respiratio maior & densior est in calidis. de util. resp. 1°. 225. G
 Respiratio in Mente captis qualis. 1°. de diff. resp. 60. B
 Respiratio Minor est crebrior. de usu puls. 1°. 227. F
 Respiratio minor & frequentior, idem valet quod maior infrequentior. de usu pulsuum. 1°. 227. G
 de Respirationis Motu qui notior visus est veteribus. de motibus manifestis & obscuris. Sp. 66. H
 Respiratio habet duplicem motum, inspirationem, quæ est tractio spiritus ad interiora, & expirationem, quæ est motus spirituum ad exteriora. com. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 p Respirationem motus sufflando accenditur. de util. resp. 3°. 224. A
 Respirationis in motu læsiones. 5°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Respiratio Multa, aut modica ob spatium dicitur. 1°. de diff. resp. 3°. 57. A
 Respiratio, & pulsus Mutantur eisdem causis. de usu puls. 1°. 227. G
 Respiratio à quibus mutatur. de util. resp. 1°. 225. G
 Respirare summis Naribus, quid in 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 136. A
 Respiratio per nares & os in tim. Plat. 1°. 228. G
 ad Respirationem multa Organa necessaria. de caus. puls. 1°. 226. B
 Respirationis organa cerebri, cordis, et totius corporis. de vit. re. 1°. 226. C
 in Respiratione quibus assimilantur cor, pulmones, & sanguis. de utilitate respirationis. 1°. 224. H
 Respirationis organum quod. 7°. de usu par. 1°. 158. A
 Respirationis organorum qualitas. de compag. memb. Sp. 58. F
 Respiratio per quas partes fit. 7°. de usu par. 1°. 158. H
 ad Respirationem primum mouet vis animalis. 1°. de diff. resp. 3°. 61. B
 in Respiratione quid agat voluntas. de caus. resp. 1°. 226. H
 in Respiratione voluntas similis est equiti. de cau. resp. 1°. 227. B
 Respirationi duæ sunt seruientes partes. 4°. de præ sag. exp. 4°. 119. F
 in Respiratione quæ partes moueant. de vi. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 113. G
 Respirationis proprium organum quod. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Respirationis organum principalissimum quod. 2°. de diff. resp. 3°. 67. G
 Respirationis principale organum solum est diaphragma. de utilitate respirationis. Sp. 64. A
 Respirationis organum est septum transversum. de caus. resp. 1°. 226. H
 de utilitate respirationis. Sp. 63. F
 Respiratio fit à phrenis, & thoracis musculis. 2°. de mot. mu. 1°. 314. H
 Respirationis, & vocis organum pharynx. 8°. de usu par. 1°. 165. B
 Respirationis organum est Thorax post partu. 1°. de semine. 1°. 331. D
 Respiratorium organum est thorax. 1°. de diff. resp. 3°. 58. G
 Respiratio in Thoracis pulsibus motus naturalis est. de iis, quæ in med. fi. commenta. 3°. 7°. 222. D
 Respirationis organum est thorax, vt pulmones qui in eo continentur. 13°. de usu partium. 1°. 222. C
 Respirationem per thoracem efficit cerebrum. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 Respirationis organum sunt pulmones. 6°. de usu par. 1°. 148. A
 in Respiratione quid agant pulmones. de caus. resp. 1°. 226. H
 Respirationi muscoli subseruientes viginti duo. de caus. resp. 1°. 226. H
 Respirationis opifices sunt muscoli. 5°. de ana. adm. 1°. 86. C
 in Respiratione muscoli similes equis. de caus. resp. 1°. 227. B
 Respirationem prohibentes muscoli. de voc. inst. diff. 1°. 107. F
 de Respirationis nervis. de caus. resp. 1°. 227. B
 in Respiratione nervi similes habenis. de caus. resp. 1°. 227. B
 Respirationem quam, & quomodo faciant organorum affectiones præter dolorem. 1°. de diff. resp. 3°. 59. B
 Respiratio ob organorum affectus qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C
 Respiratio qualis sit quando affectus principio propinquus est. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C

Respirationis organa à frigore, et hyeme lædunt. c. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Respirationi seruientium partium passio, spirandi difficultatem facit. com. men. 4°. aph. 50°. Ex. 33. C
 Respirationi seruientia organa intemperata faciunt siccam tussim. com. men. 4°. aph. 54°. Ex. 33. E
 Respirationis organa patiuntur patiente hepate, & e contra. commenta. 6°. aphorismo. 16°. Ex. 47. G
 Respirationis organorum laborem cur spiritus frequens significet. 4°. de locis affectis. 4°. 27. D
 Respiratio in Orthopnea qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respirationis partes quatuor. de cau. resp. 1°. 227. A
 Respirationis partes quæ. 3°. de diff. resp. 3°. 70. A
 Respirationis duæ sunt ptes inspiratio, et exspiratio. 1°. de diff. re. 3°. 56. H
 Respirationis Paruitas, velocitas, & densitas quibus mutantur de causis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. E
 Respiratio parua cur. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 139. B
 Respirationem paruam, tardam, ac raram creat frigida intemperies non aliter, atq; pulsus. 4°. de præ sag. ex puls. 4°. 119. H
 Respirationis paruitas quid significet. 1°. de diff. resp. 3°. 62. D
 Respiratio parua, & frequens in quibus sit. de util. resp. 1°. 225. G
 in Respirationibus paruis quò nervo aial vta. 8°. de ana. ad. 1°. 101. D
 Respiratio in peripneumonia & suppuratione qualis. in 3°. de morb. vulgaribus, commenta. 2°. 3°. 136. A
 Respirationem qualem habet Pleuritis pernitiola. 1°. de diff. re. 3°. 60. H
 Respiratio cur minor, & rarior in pueribus. de util. resp. 1°. 225. F
 Respiratione Pueri cur excellent. de usu puls. 1°. 229. E
 Respiratio cur ampla & frequens sit in pueris. de util. resp. 1°. 225. F
 Respirationem quæ faciant affectus Pulmonici, & peripneumonici. 1°. de diff. respira. 3°. 59. D
 Respiratio Quiescentium quæ. 1°. de diff. resp. 3°. 58. D
 in Respiratione quies duplex. 4°. de pul. diff. 4°. 66. H
 Respirationis in quiete læsiones. 1°. de diff. resp. 3°. 57. D
 Respirationem Rariorem, tardior, ac minorem habent algentes. de usu pulsuum. 1°. 227. F
 Respirationis raritas, & densitas in quo consistat. 1°. de diff. re. 3°. 57. A
 Respiratio rara crebra vnde appellantur. 4°. de diff. puls. 4°. 66. H
 Respiratio rara, quid significet. 1°. de difficultate respirationis. 3°. 62. D
 4°. de loc. affe. 4°. 27. C
 Respiratio Repletionis immodica quæ. de usu puls. 1°. 227. F
 in Respiratione Rythmus quid. 1°. de diff. resp. 3°. 62. B
 Respiratio in Somnis consideranda & quare. 1°. de diff. resp. 3°. 38. D
 Respiratio qualis, quado periculum imminet ne animal suffocetur. 1°. de difficul. respirationis. 3°. 61. F
 Respiratio Suppuratorum qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. E
 Respirant quomodo suspiriosi. in 3°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 136. C
 Respirationis Tarditas, & paruitas vnde. 1°. de diff. resp. 3°. 58. A
 Respiratio tarda, & velox iuxta temporis quantitatem dicitur. 1°. de diff. respira. 3°. 56. A
 Respirationes Thoracis coarctati quales. 1°. de diff. resp. 3°. 59. D
 Respiratio Vtéro gestantium qualis. 1°. de diff. resp. 3°. 59. C
 Respirationis Utilitas maxima. de vit. resp. 1°. 226. E
 Respirationis vsus qui. 7°. de usu partium. 159. D de util. resp. 1°. 226. D
 1°. de diff. resp. 3°. 57. E
 Respirationis, & pulsus eundem esse vsu medici omnes, & Philosophi putant. de usu puls. 1°. 227. B
 Respirationis & pulsus vnus vsus, & finis. de usu puls. 1°. 228. D
 Respirationis, & pulsus q non est idem vsus. de usu puls. 1°. 227. C
 Respiratio propter quid comparata à natura. in 6°. de morb. vulgaribus, commentario. 5°. 3°. 188. E
 Respirationis vsus duplex. de usu puls. 1°. 227. G
 Respirationis utilitas ad ventilationem facit. 11°. met. me. 7°. 68. G
 Respiratio fit propter cor. 6°. de usu par. 1°. 148. B
 Respiratione sola seruatur cordis calor. de usu puls. 1°. 228. C
 Respiratio est instituta vt cordis calor in quadam moderatione seruetur. de instrum. odor. 1°. 112. E
 Respiratio moderatur caliditatem ingentiam. in 6°. de morbis vulgari. commenta. 5°. 3°. 190. B
 Respiratio fit gratia frigerationis. de util. resp. 1°. 224. D
 p Respirationem dupliciter frigescit cor. 8°. de usu par. 1°. 165. E
 Respirationis utilitas extremum est votum. de util. resp. 1°. 227. B
 de Respirationis usu duæ snia, quorū alia ad substantiam aeris qui inspiratur, alia ad qualitatem respicit. de utilitate resp. 1°. 223. D
 circa Respirationem

circa Respirationem errores unde procedant. 2°. de diff. resp. 3°. 64. F
 Respiratio leditur ex spina affectu, thorace nihil laborante. 5°. de locis affectis. 4°. 29. F
 Respiratione quot modis priuatur cor. de sct. for. 1°. 324. H
 Respirationem nō priuat arteria secula sed obest voci. 1°. de lo. af. 4°. 7. A
 Respiratio demitur ex vulnere facto in vtraq; thoracis parte. 6°. de vsu parium. 1°. 148. C
 in Respirationis priuatione cur animal pereat. de victus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 139. C
 Respiratio quo modo restituatur. 8°. de anat. adm. 1°. 100. D
 ad RESPIRATORIORVM organorum motum, quæ membra mouentur. 1°. de disse. resp. 3°. 59. H
 RESPIRATIVS, & odoratus facultatem habet nasus. 1°. de symptomaticum causis. 3°. 15. H
 Respiratum quid vocat Galenus. de symp. diff. 4°. 13. C
 Respiratæ substantiæ q̃ cura habenda. 11°. met. me. 7°. 77. E
 RESPIRARE nusquam à quoquam discimus, sed statim à principio in nobis facultates habemus quæ hoc perficiunt. 1°. de san. tu. 2°. 62. G
 Respirant propter quid animalia. de vtil. resp. 1°. 225. A
 an Respirant animalia, quæ degunt in cavernis. 4°. de loc. affe. 4°. 27. D
 Respirant vaporem per branchias delphinus, lepus marinus, et animalia alia, quæ sunt cōmunia terræ, & mari quæ arabice cenalia dicuntur, & pisces. de ana. viu. Sp. 48. C
 Respirare, & trāsglutire non fiunt eodē tēpore. 7°. de vsu par. 1°. 158. D
 Respirant difficulter plures ægri, prope indicationem vt plurimum. commenta. 4°. apho. 71°. Ex. 35. C
 Respirant quo pacto qui suffocantur. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 176. C
 RESPONDET qui modeste, & est ferox, in quem morbum speretur eum venturum esse. in 1^m. pror. com. 2°. 4°. 170. C
 RESPONSIONIS velocitas sequitur ad dominium bilis. de anatomia viuorum. Sp. 45. F
 Responsionis taciturnitas sequitur ad dominium phlegmatis. de anatomia viuorum. Sp. 45. G
 Responsio ferox in hoīe modesto malum. in 1^m. pror. cō. 2°. 4°. 170. C
 RESPVERE quid significat. 3°. de dec. Hippo. 1°. 244. G
 ad RESTAVRANDAM carnem, p̃x optima. 14°. met. me. 7°. 91. F
 RESTAVRATIO duplex. 1°. de elemen. 1°. 7. B
 Restauratio circumtendit cutim, postea laxat. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 177. A
 RESTAVRATORES offium ignari tempore Galeni. de articulis, commentario. 1°. 7°. 256. B
 RESTAVRATIS cibo corpus sanguinosius redditur. in 6^m. de morbis vulgaribus, commenta. 3°. 3°. 177. B
 Restaurati est subruber color. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 177. B
 Restaurari minime corpora etiā si bene cibetur. cō. 2°. aph. 31°. Ex. 16. H
 Restaurare ex additione quid sit. de fract. com. 1°. 7°. 230. G
 RESTITVI quæ non possunt. 14°. met. me. 7°. 93. B
 RESTITVTIO quid. fin. med. Isa. 50. C
 RESTRINGENTIA fluxum quæ. de remed. par. fac. 7°. 156. F
 Restrīgētia non deleteria quæ. 7°. simp. ma. fac. 5°. 56. E
 RESTRINGIT dentes agitados gagates lapis. de sim. me. Sp. 86. G
 RESVMPTIVA pars est medicina salubris. de sub. emp. Isa. 32. A
 Resumptiua, & geroco mica medicæ artis partes. de par. ar. m. Sp. 18. A
 ex RESVPINANTIVM genere est vomitus. 8°. de comp. medicam. secundum locos. 5°. 196. H
 RESVPINATIO quid sit. de fracturis. com. 2°. 7°. 235. B
 RETARDATIONIS motum in lingua qui muscoli faciant. de anatomia viuorum. Sp. 49. C
 RETIBIS & hamo pisces captans ars inter acquisititias numeratur. ad Thrasybulum. 2°. 106. D
 RETE quæ in oculo. de ocul. 7°. 183. A
 Rete mirabile non est simplex rete. 9°. de vsu par. 1°. 172. C
 Rete mirabile ex quo fit. de v. art. diff. 59. B/ 9°. de vsu par. 1°. 172. C
 Rete mirabile vnde nascatur. de ocul. 7°. 183. G
 Rete mirabile arteriam habet sine vena. de ven. art. diff. 1°. 59. H
 in Rete mirabili belle cōficitur spiritus, et quo. 9°. de vsu par. 1°. 172. G
 RETENTIO est motus naturalis. de ana. viu. Sp. 44. G
 Retentio, & attractio nodi gutturis vnde sit. de mot. mu. et ob. Sp. 70. F
 in Retentione anhelitus clauditur cooperculum epiglottidis. de voc. & anhelitu. Sp. 61. C
 Retentioni transpirabilium quid contrarietur. 10°. meth. me. 7°. 71. D
 Retentio transpirabilis excrementi symptoma, simul & causa est. 10°.

methodi medendi. 7°. 72. A
 Retentio quomodo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 41. G
 Retentionis causæ contrariam causam adhibe. 1°. de san. tu. 2°. 68. F
 ad Retentionem vrinae. secretorum. Sp. 98. D
 Retentio mensium vnde, & quot fiat causis. 3°. de symp. caus. 3°. 29. F
 ad Retentionem mensium, & dolores. secretorum. Sp. 102. H
 ad Retentionem menstruorum. secretorum. Sp. 99. B
 RETENTIVA est potentia in omni particula corporis. commenta. 1°. aphorismo. 22°. Ex. 10. C
 Retentiua, & expulsiua quo mō, et in quibus fiat. c. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Retentiua vis oibus imbecillior est expultrice cur. de symp. cau. 3°. 29. B
 Retentiua virtus in iuuenibus fortis. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
 Retentiua fit humiditate debilior, & fortior siccitate. commentario. 2°. aphorismo. 20°. Ex. 14. F
 Retentiua est imbecillis in frigidioribus, & humidioribus instrumentis. 3°. de sympmatum causis. 3°. 29. D
 Retentiua vis fortis calidioribus, & siccioribus instrumentis est validior. 3°. de symptomaticum causis. 3°. 29. D
 Retentiua potentia debilis & expulsiua fortis faciunt multa excernere com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. E
 Retentiua potentia debilis facit leuitatem intestinorum, & quo modo cognoscatur. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. A
 Retentiua virtutis vesicæ imbecillitas causa stillicidij vrinae. commē. 3°. aphorismo. 16°. Ex. 23. D
 Retentiua virtutem confortans medicamē. de med. exper. Sp. 106. D
 Retentiui villi sunt in monoculo. de qna. viuo. Sp. 44. H
 RETENTRIX vis quæ. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 Retentrix actio est naturalis. de nat. hum. com. 2°. 7°. 182. F
 Retentricem vim inueniendi methodus. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 Retentrix vis est in ventriculo. 3°. de nat. fac. 1°. 203. B
 Retentricis vis ventriculi symptomata. 3°. de symp. caus. 3°. 25. D
 Retētrix vis clarius ṽr in vtero, q̃ in vētriculo. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
 Retentricis virtutis vteri opus quod. 3°. de nat. fac. 1°. 302. H
 q̃ Retentrix vis sit in intestinis colligitur. 6°. de loc. aff. 4°. 37. A
 Retentricem vim habet vesica. 1°. de crisi. 4°. 129. H
 Retentrix vis in omni cavitare. 3°. de nat. fac. 1°. 303. F
 Retentrix vis necessaria est. 3°. de nat. fac. 1°. 302. F
 Retentricis facultatis finis. 3°. de nat. fac. 1°. 303. H
 Retentrix vis, & expultrix, quo modo se habent. 5°. de loc. aff. 4°. 35. E
 Retentrix vis cum agit quiescit propultrix. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
 Retentrici cedit expulsiua, & e contra, quando est opus. 3°. de naturali bus facultatibus. 1°. 302. H
 Retentricis officium quod. 5°. de loc. aff. 4°. 35. B
 Retentrix sibi trahit quod optimum est in cibis. 3°. de nat. fac. 1°. 303. H
 Retentrix vis diuturna est. 3°. de symp. caus. 3°. 29. B
 Retentrix, & expultrix fortiores in iuuenibus sunt, quàm in pueris. 3°. de symp. caus. 3°. 29. B
 Retentrix vix imbecillior est in puero. 3°. de symp. caus. 3°. 29. B
 Retentricis imbecillitas quando fiat. de symp. diff. 3°. 12. D
 Retentricis imbecillitas quid faciat. 11°. met. me. 7°. 77. H
 Retentricis facultatis priuatio quando contingit. de symp. diff. 3°. 12. D
 Retentrix vis habet duo symptomata. de symp. diff. 3°. 12. B
 Retentricis virtutis, & expultricis morbi, & symptomata simul miscetur. 3°. de symp. caus. 3°. 25. E
 RETICVLARIS plexus vbi, & a quo fiat. 7°. de decr. 1°. 269. D
 Reticularis plexus cur in cerebro. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. E
 Reticularis plexus vtilitas. de vsu puls. 1°. 227. H
 RETICVLATAM carnem esse pelliculis valde subtilibus, quæ à crassis venis procedunt, & ab eis deportant subtilem sanguinem ad nutrimentum carnis. de vtil. resp. Sp. 63. D
 RETIFORMIS plexus qui, & vbi. 9°. de vsu partium. 172. C/ 16°. 1°. 220. C
 Retiformis plexus cur in loco tutissimo. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
 Retiformis plexus ex quibus generetur arterijs. 16°. de vsu par. 220. C/ 1°. de dec. Hipp. & Plā. 1°. 233. A
 in Retiformi plexu vena, & arteria plicatur. 16°. de vsu par. 1°. 219. C
 Retiformis plexus etiam ex venis fit. 16°. de vsu par. 1°. 220. C
 Retiformis tunica quæ sit. de ana. ocul. Sp. 57. E
 Retiformis tunica vnde. 8°. de vsu par. 1°. 167. D
 Retiformis propter quid in cerebro sit. de vir. nost. cor. diff. Sp. 60. C
 RETINA tunica vnde sit dicta. de ana. ocul. Sp. 57. F
 Retina quæ tunica sit, & vnde nascatur. de ana. viu. Sp. 48. E

Retina est panniculus quidam oculi, qui vitreum humorem circumdat quasi rete. de ocul. 7^a.182.H
 Retina partes habet innumerabiles. de ana. vii. Sp.48.E
 ad RETINENDAS feces longaon habet quatuor lacertos. de anatomia viutorum. Sp.50.C
 RETINENTES villi qui. de ana. vii. Sp.44.H
 RETINENT villi transversales. de ana. vii. Sp.55.H
 Retinet vis vitalis. 4°. de prasag. ex puls. 4^a.222.C
 quæ Retinentur præter naturam in corpore, symptomata dicuntur. 2°. methodi medendi. 7^a.9.H
 quod Retinetur, non est affectus. 2°. met. me. 7^a.9.H
 RETRACTIO ab vtero quò fiat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a.102.F
 RETRAHENTES os labdos des musculi. de musc. diff. 1^a.46.E
 Retrahēs os hyosides sursum ad maxillā musculus q. de mus. di. 1^a.46.F
 RETRAHENTVR humores fluentes. 2°. de art. cu. ad Glau. 7^a.102.F
 Retrahi qui quidam dolentes videntur. 2°. de loc. aff. 4^a.12.F
 RETRO partes sunt nervosæ, ideo convulsiones, & distentiones in ipsis fiunt. com. 5°. aph. 65°. Ex.44.H
 Retro si inclinant fluxiones, in priora reuellēdæ sunt. de cuc. sc. 6^a.4.G
 Retro diuertunt ab anterioribus. com. 5°. aph. 68°. Ex.45.D
 RETROCEDERE in tumoribus quid sit. in progn. c. 2°. 4^a.205.F
 RETRORSVM dilatantes de articulationem musculi. de mus. 1^a.46.B
 Retrorsum, & introrsum femur abducens musculus. de mus. di. 1^a.50.F
 Retrorsum magis femur abducens musculus ad alterum femur leniter abducens, & aliæ eius actiones. de mus. diff. 1^a.50.H
 Retrorsum parumper & introrsum simul femur agens musculus. de musculorum dissect. 1^a.51.F
 Retrorsum totū pedē vnā cū osse abducēs musculus. de mus. di. 1^a.52.A
 Retrorsū, simulq; extrorsum pedē abducētes musculi. de mus. 1^a.52.B
 REVELLENDVM qñ sit. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.165.E
 Reuellenda quæ sint. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a.165.E
 Reuellendum semper ad contraria fluxione procedente & valenter irruente. 4°. met. me. 7^a.28.C
 Reuellendū à parte ad quā fluit materia lōgissime. 13°. met. me. 7^a.83.A
 Reuellēdæ sunt in priora fluxiones quæ retro inclināt. de cuc. sc. 6^a.4.G
 Reuellēdæ sunt in posteriora fluxiones quæ vergunt in priora. de cucurbitulis scarificationis. 6^a.4.G
 Reuellēdæ sunt per vrinas, ac sudores inclinationes ad superiorem ventrem, & ad inferiorem. de cucur. scar. 6^a.4.G
 pro Reuellendo ab vtero cucurbitula sub mammis apponenda. 5°. methodi medendi. 7^a.30.E
 in Reuellendo venæ sectio præstantior, & efficacior alijs. de ven. sect. aduers. Eras. 6^a.8.D
 Reuellendo euacuatur inflammatio, incipiens ab inueterata ex affectis partibus, vel saltem ex vicinis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.20.G
 REVELLUNT vincula brachiorū, & crurū. de cucur. sc. 6^a.4.F
 Reuellunt à capite, & visceribus medicamenta acria. de Hirud. reuul. cucurb. & scarif. 2.E de cucur. scar. 6^a.4.G
 Reuellunt acres clysteres quod per vomitū exit. de cucur. scarif. 6^a.4.F
 Reuelles vrinas ad sudores, & ad alui deiectiones. de cuc. scar. 6^a.4.G
 Reuellit inmodicas per vterum irruptiones affigere cucurbitulas hypochondrijs. de cucurb. scarif. 6^a.4.G
 REVERSIVÆ febres quales. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a.164.A
 Reuersiui nervi vnde oriantur. de voc. & anhel. Sp.61.B
 Pevuæ quid vocant græci. 3°. de san. tu. 2^a.78.A
 REVOCANTIA lac in mammillis quæ sint. de cathar. Sp.95.B
 REVOCARE potest appetentiam cucurbitula. de cuc. scar. 6^a.3.F
 Revocant ad contrarium frictio, & vinculo stricta. 5°. met. me. 7^a.30.E
 REVOMENTES nigra, purgandi non sunt. in prog. c. 2°. 4^a.174.B
 de REVULSIONE. de Hirud. reuuls. cucurb. scar. 6^a.2.D
 de Reuulsione, ex libris Galeni. de cucurb. scarif. 6^a.4.F
 Reuulsio quid sit. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a.161.C
 Reuulsio à quibus fiat partibus. de Hirud. reuuls. cuc. scarif. 6^a.2.E
 Reuulsio per quæ loca fiat. 5°. met. me. 7^a.30.E
 Reuulsio ad quas ptes fieri debet. & Hir. re. c. 6^a.2.D 5°. me. m. 7^a.30.F
 Reuulsio debet eē ad mēbra ignobiliora. i. 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a.166.B
 Reuulsio ad exteriora fiat vbi introrsum vergunt succi. & cuc. sc. 6^a.4.G
 Reuulsio ad iteriora fiat, vbi extrorsum vergūt succi. de cuc. sc. 6^a.4.G
 Reuulsio fiat in sinistra si dextrorsum inclinant succi. de cuc. sc. 6^a.4.G
 Reuulsio fiat ad dextrā, si sinistrorsum vergant succi. de cuc. sc. 6^a.4.G
 Reuulsio deorsum fiat vbi succi ad superiora vergunt, sursum vbi ad inferiora. de cucurb. scarif. 6^a.4.G

Reuulsio, et euacuatio in principijs fiat. de cur. rat. per san. m. 6^a.20.G
 Reuulsione cohibētur fluxiones vehementes. de Hiru. reu. cuc. 6^a.2.D
 Reuulsionis causa cucurbitula imponenda est. de cucurb. & scar. 6^a.3.B
 Reuulsio p sectionē venæ confestim confert. prasag. exp. cōf. Sp.78.A
 Reuulsio per sanguinis missionem, quomodo reiteranda. de curan. rat. per sang. miss. 6^a.21.C
 Reuulsio à capite quibus fiat. 2°. de comp. me. sec. loc. 5^a.137.D
 Reuulsionem si vereamur facere, sanguis deriuandus, et totum corpus inaniendum. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a.166.C
 REVULSIVA venæ sectio, non est euacuativa. in 1^m. prorrhethici. com. mentario. 3°. 4^a.186.F
 REVULSORIA præsidia quæ sint. de cucur. scar. 6^a.4.F
 Reuulsoriū præsidium est cucurbitula iuxta mamas. de cuc. sca. 6^a.4.F
 Reuulsorijs cohibētur fluxus succorū vehementissimī. de cuc. sca. 6^a.4.F
 Reuulsorijs præsidijs qñ vti oportet. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a.161.D
 REX potest alia scire extra artem regiam. in 6^m. de morbis vulgaribus. commenta. 5°. 3^a.187.D
 Rex qui cum vxore concubuit fm motus planetarū. de sper. Sp.38.G
 sub Regibus maxima Asia pars. de aere aqu. & loc. 2^a.6.C
 sub Regum potestate hoies non sunt solliciti quò se ad bellū apparent. imo in id magis incumbunt vt bellicosi non videantur. de aer. 2^a.5.B
 Regi assimilatur septimus dies, & quare. 1°. de dieb. decre. 4^a.146.G
RHA mista qualitatis est particeps. 7°. de simplic. medicamentorum facul. 5^a.59.E
 Rha convulsis, ruptis, & orthopnoeæ prodest, liuentia, & lichenas sanant sanguinem expuentibus, cæliacis, & dysentericis confert. 8°. de simplicium medicam. facul. 5^a.59.E
 RHACOSIS quid. fin. med. IJa.49.D
 RHAGAS quid. fin. med. IJa.49.C
 ad Rhagadias digitorum emplastrum ex chamaleonte. 2°. de comp. medica. per genera. 5^a.223.D
 ad Rhagadias in ore matricis. de pass. mul. Sp.96.C
 ad Rhagadias ani. 4°. de comp. me. per ge. 5^a.241.B
 ad Rhagadas, & nomas ani. 5°. de comp. me. per gen. 5^a.251.H
 Rhagadas absq; rosione quid persanet. 6°. de comp. me. per ge. 5^a.260.B
 ad Rhagadas pastillus Gilui Hieracis Thebani. 5°. de comp. medica. per genera. 5^a.251.F
 ad Rhagadas Menesthei Pharmacum. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.251.G
 ad Rhagadas Menati eplastrū coloris aurei. 2°. & cō. me. p. ge. 5^a.223.A
 ad Rhagadas Moschionis catagmaticū. 3°. de comp. me. per ge. 5^a.225.C
 ad Rhagadas Moschionis pharmacū. 2°. de comp. me. per gen. 5^a.225.E
 ad Rhagadas aliud Petronij pastillus, qui virtus appellatur. 5°. de comp. med. per genera. 5^a.251.H
 ad Rhagadas contumaces. 4°. de comp. me. per ge. 5^a.243.C
 ad Rhagadas 1°. de comp. me. per ge. 5^a.215.G
 ad Rhagadas. 2°. de comp. me. per ge. 225.B 5^a.251.F
 RHAGOIDES tunice pars, & particula est, non autem instrumentū. 1°. methodi medendi. 7^a.6.D
 Rhagois idest vna est panniculus oculi qui Albuginæ coniungitur, eūque circumdat. de ocul. 7^a.182.H
 Rhagoidis tunica cur nigra, & cerulea. de symp. caus. 3^a.14.G
 Rhagoidis tunica affectus qui. de symp. caus. 3^a.14.E
 Rhagoidis foramen quatuor modis impeditur. de symp. caus. 3^a.14.D
 Rhagoidis ampliatio semper incommodat. de symp. caus. 3^a.14.D
 q Rhagoide procidente visus non sit impeditus. de symp. cau. 3^a.14.D
 Rhagoidis tensio dupliciter fit. de symp. cau. 3^a.14.G
 Rhagois quo modo ex accidenti tendatur. de symp. cau. 3^a.14.G
 in Rhagoide vnitatis diuisio. de symp. cau. 3^a.14.H
 Rhagoide vulnerata, quid sequatur. de symp. cau. 3^a.14.H
 Rhagoidis ruptura quid faciat. de symp. cau. 3^a.15.B
 Rhagoidi auris comparatur. 1°. de symp. cau. 3^a.15.F
 RHAMNVS siccus est & digerens excessu secundo refrigerat in primo completo aut secundo incipiente. 8°. de simp. me. fac. 5^a.59.E
 Rhamni semen quale. de reme. par. fac. 7^a.174.G
 Rhamnus herpes sanat, & erysipelata non magnopere calida. 8°. de simp. med. fac. 5^a.59.E
 RHAPHANINVM oleum quomodo se habebat ad alia comparatū. 6°. de simp. me. fac. 5^a.46.H
 Rhaphaninum oleum tenue est. 7°. de simp. me. fac. 5^a.40.H
 Rhaphaninum oleum rarefacit. 5°. de simp. me. fac. 5^a.35.F
 cū Rhaphanino oléo abrotonō ad alopecias valet. 6°. & sim. m. f. 5^a.40.H
 RHAZANI. de med. fac. par. 7^a.177.H
 Rhegmata quæ

Rhegmata quæ græci vocent. 4°. met. me. 7°. 29. B
 Rhegma quid. fin. med. Isa. 50. D
 Rhegma id est ruptum. 2°. met. me. 7°. 16. E
 Rhegma quod genus morbi. 4°. met. me. 7°. 23. B
 Rhegma appellatur solutio continui in vase. 4°. met. me. 7°. 23. B
 RHETIDOSIS corrugatio vocatur. 3°. met. me. 7°. 17. E
 RHETHINE cuius sit facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 RHETORES inter rationales numerantur. de cuiusq; animi pecc. not. atq; med. 2°. 58. B
 Rhetoris munus de nominibus disputare quò. 1°. de dieb. dec. 4°. 146. H
 Rhetori non cōueniunt argumēta per trāslationē. 3°. de dec. 1°. 244. H
 RHETORICA ars nobilis. in oratione suasoria. Isa. 5. G
 Rhetorica ars est coniecturalis. introd. Isa. 51. F
 Rhetoricam tractaturus quid agere debet. 9°. de dec. Hipp. 1°. 280. A
 Rhetorica indiget multa exercitatione. 9°. de dec. Hipp. 1°. 280. B
 Rhetorica nō debet sola expientia & exercitatione. 9°. de dec. 1°. 282. C
 Rhetoricam quando quis erit executus. 9°. de dec. Hipp. 1°. 282. B
 Rhetoricæ dialecticæ, & grāmaticæ nullam cognitionem habebat medi ci tempore Galeni. 1°. de dieb. decr. 4°. 146. H
 RHETORICI qui dicantur. 1°. de nat. fac. 1°. 295. G
 Rhetorica epicheiremata in dicto, & sententia. 4°. de dign. p. 4°. 85. H
 RHEVM cuius sit tēperatura, & facultatis. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. E
 Rheum adstringit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. C
 Rheum vehementer adstringit. 1°. de anti. 5°. 106. G
 Rheum inter arida adstringentia fortiora ponitur. 6°. de cōpositione me dica. secum. locos. 5°. 172. G
 Rheum ponitur in Theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Rheum elixant, vt succum faciant. 1°. de antidotis. 5°. 106. G
 Rheum adulteratum quo modo cognoscatur. 1°. de anti. 5°. 106. G
 Rheum vlcera exsiccat. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. G
 RHEVMA siccum per corpus sepe currit homini concepto in bilis ho ris. de spermate. Sp. 37. C
 ex Rheumate sicco nascitur homini in bilis horis concepto gutta, passio nes vētris, dolores, vt dysenteria, trāsversio ventris, lienteria sūt in somnis pauor, in frōte dolor, ambulatio acuta. de spermate. Sp. 37. C
 Rheuma qñ frequēter nocet auribus, vel naribus, vel oculis, vel stoma cho vel ori, vel oī superficie vtimur cathartici. de dyna. Sp. 20. E
 ad Rheuma omne descendens à capite ad thoracem electarium exper tum. de dyna. Sp. 26. C
 Rheumata vteri cur contingant. 3°. de symp. caus. 3°. 29. G
 Rheuma ex sanguine patiuntur concepti in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 RHEVMATICA facta mulier. de pass. muli. Sp. 96. A
 Rheumaticus affectus à fluxionibus appellat. 2°. de diff. feb. 3°. 40. G
 Rheumatici affectus vnde proueniant. de cur. rat. per san. mis. 6°. 17. H
 Rheumatici affectus quò curentur. 2°. de arte. cur. ad Glau. 7°. 103. E
 Rheumaticis affectibus q̄ medicamēta cōueniāt. 7°. de sim. m. f. 5°. 50. G
 Rheumaticis affectibus quæ medentur, ijs miscetur cētaurei. minoris ra dix. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. G
 Rheumaticis affectionibus quo medicamine vsus fuerit Galenus, et quo modo. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. C
 ad Rheumaticas affectiones plures quo medicamento sanauerit Gale nus. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 212. B
 cōtra Rheumatica phœnocinū optimū, et quò. 1°. de cōp. me. p. g. 5°. 215. C
 Rheumaticis vtilissima est Thriphera magna. de dyna. Sp. 26. D
 ad Rheumaticos affectus. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 211. C
 ad Rheumatica. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. H
 RHEVMATISMI subtilis qui ad oculos descendit, vt constringantur quid fiat. de ana. vin. Sp. 55. B
 ad Rheumatismum faucium suffumigium. de dyna. Sp. 35. G
 ad Rheumatismum stomachi, & intestinorum Malagma. 7°. de compo. medi. per genera. 5°. 266. E
 Rheumatismi articulorum affectus. introd. Isa. 60. D
 Rheumatismi affectus genu. intro. Isa. 59. D
 Rheumatismos stringit ventris purgatio. de dyna. Sp. 20. E
 ad Rheumatismum album, vel aquosum, vel rubrum, vel sanguineum, aut nigrum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Rheumatismum vulnerum emendant carica. de simp. med. Sp. 84. C
 Rheumatismum vulnerum sanat myrta. de simp. med. Sp. 87. E
 RHEVMATIZANTIBVS oculis bdeliū p̄prium est. de dyn. Sp. 22. A
 Rheumatizantibus mulieribus danda phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
 Rheumatizantibus mulieribus dantur hydragoga. de dyna. Sp. 22. A

Rheumatizantibus venositatibus crassis vtile est omphacomeli. de dy namidijs. Sp. 21. C
 RHEXIX quid. introd. Isa. 59. A
 RHINEM A, hoc est lima inscriptum collyrimum quo modo conficiatur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 156. C
 Rhinion id est limula Phædri. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152. H
 RHIPALI potio quæ Menodorios, & Ambrosia appellatur. 7°. de cō pos. me. sec. loc. 5°. 182. F
 RHIZA rhodia cuius sit facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. G
 RHODIA radix est in secundo ordine calida aut certe in tertio inci piente. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. C
 RHODIACVM medicamentum secundum Asclepiadem. 1°. de comp. medi. per genera. 5°. 217. B
 RHODODAPHNE frutex venenosus, quare perniciosus, si intro in corpore sumatur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. A
 Rhododaphne tota essentia sua est venenū hominibus, & brutis quibuf dam. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. G
 Rhododaphne calida ē in tertio, et sicca i primo. 8°. de simp. m. f. 5°. 59. G
 Rhododaphnis terga dirūpuntur athletis. in oratione suasoria. Isa. 4. G
 RHODOS cuius sit facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. G
 RHODOSACARA ad omnes acutas febres. de dyna. Sp. 32. H
 in RHODOSCOMATE guttatim impositum valet ad tumoris calidi dolorem. de ocul. 7°. 191. F
 in RHODO Coo, Cnido, & Italia certabant medici honesto certamine 1°. methodi medendi. 7°. 2. F
 RHOEA cuius sit facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. G
 Rhoeas fructus acidus tantum, frigidus est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. B
 Rhoeas papauer alterū dicitur, & quare. 9°. de simp. me. fac. 5°. 55. F
 RHOEAS quid. introd. Isa. 58. G
 T'oiacs in oculo quid. 10°. de vsu partium. 1°. 181. G
 RHOEAS affectus est angulorum oculi. intro. Isa. 58. D
 Rhoeada vocant diminutionem angulorum in oculo. de diff. mor. 3°. 5. C
 Rhoeada quæ vocent in maiore oculi angulo. 14°. met. me. 7°. 92. B
 Rhoeas in oculo ægritudo est. de diff. mor. 3°. 6. B
 ad Rhoeadas hoc ē angulos antrosos oculorū. 4°. de cōp. m. f. l. 5°. 156. A
 AHOGME quid. intro. Isa. 48. C
 Rhogme genus fractura capitis. intro. Isa. 59. F
 Rhogme est vna fractura caluariæ. intro. Isa. 59. C
 RHONBALE internallum quid. de art. com. 2°. 7°. 266. D
 RHOMBO adsimilis ciubarus. 3°. de ali. fac. 2°. 31. D
 Rhombus in patinis coquitur. 3°. de ali. fac. 2°. 31. D
 RHOMBVS deligationis species. de ijs, quæ in me. fi. c. 2°. 7°. 205. E
 Rhombus vinculi nomen. de fasc. 7°. 295. B
 Rhombus simplex. de fasc. 7°. 302. E
 Rhombus duplex ad idem. de fasc. 7°. 302. F
 Rhombus ad medium membrum. de fasc. 7°. 305. D
 Rhombus multipliciter ad vnicum membrum. de fasc. 7°. 305. E
 Rhombus equalium crurum. de fasc. 7°. 305. G
 Rhombo vtimur in capite. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 206. B
 RHOPALOSIS quid. fin. med. Isa. 48. B
 Rhopalosis pilorum est affectus, & qualis affectus. fin. med. Isa. 48. B
 Rhopopola qui à grecis vocentur. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 228. G
 RHOPOLAE de primo loco in medicina certant. 1°. met. me. 7°. 2. E
 RHV quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 89. E
 Rhus masculino an fœminino genere vocetur nihil refert. 6°. de compos. medi. sec. loc. 5°. 169. C
 Rhus duplex. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 169. C
 Rhus qualis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 170. E
 Rhus frigida in secundo ordine, sicca in tertio. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. H
 Rhus acerbum. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D
 Rhus summe acerbum est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. H
 in Rhu et galla deprehenditur adstrictio. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. C
 Rhus adstringit. 9°. de simp. me. fa. 5°. 64. C
 in Rhu succo adstricto consideranda. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. A
 Rhus vires habet efficaciter adstringētes, iflationē siccāt, vulnera gluti nat, sāguinis abūdantiā reprimat, mittit i antidotis. & sim. m. Sp. 89. E
 Rhus adstringit vehementer. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39. B
 Rhus esse adstringens vehemens iudicat Galenus. 5°. met. me. 7°. 31. G
 Rhus adstringens summum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. E
 Rhus habet diuersum effectum ab alijs adstringentibus. 3°. de simpli. me dicamen. fac. 5°. 20. D
 Rhus fructuosa planta, desiccatur, & adstringit. 8°. de simp. me. f. 5°. 59. H

ex Rhu, & melle medicamentū adstringit. de præ. ad Posth. 4^a. 219. C
 Rhu siccum, cum melle adstringit, & abstergit, sistit, & euacuat. 3°. de
 simp. med. fac. 5^a. 20. A
 Rhus adstringens pro dysenteria conuenit. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. E
 Rhus exsiccatur non tñ summe, & non vrit. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 39. B
 Rhus Buprodia id est excoriaria vocat. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. H
 Rhus Coriariorum, & rhus obsoniorū differūt. de reme. par. f. 7^a. 158. A
 Rhus Culinarius, & coriarius inter adstringentia parabilia connumerā
 tur. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169. F
 Rhois Culinarij, & coriarij decoctum inter adstringentia fortissima pro
 gargarismis est generosissimum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 172. G
 Rhus obsoniorum siue culinaris inter arida adstringentia fortiora collo
 catur. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 172. G
 Rhus pro medicamento potius q̄ cibo est in vsu. 4°. de simp. m. f. 5^a. 27. H
 Rhus pro cibis Erythros dicitur. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. E
 Rhois eupatoricæ succus. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 180. F
 Rhu Ponticum adstringit. de subf. emp. Isa. 33. D
 Rhu ponticum deiectionibus sanguinis confert. de subf. emp. Isa. 33. C
 Rhu ponticæ radix. 8°. de comp. me. sec. loc. 3^a. 195. G
 Rhois Ponticæ succus. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 180. F
 Rhu ponticum. 7°. de compo. me. sec. loc. 181. G | 182. H | 184. F | 185. C | 189. I
 191. C | 199. B
 de Rhu Rubum. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 48. B
 Rhois Syriacæ, ac coriariæ cremor ad qđ utilis. 6°. & cō. me. f. l. 5^a. 173. G
 Rhus syriacus cū melle ad quid conseruat. 6°. de comp. me. se. lo. 5^a. 172. B
 Rhois syriacæ succus. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 184. E
 Rhois syriacæ, & coriariæ mentio. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 203. C
 Rhus syriacus culinaris. 8°. de comp. me. sec. loc. 191. C | 199. B
 Rhois syriacæ fit mentio. 8°. de comp. me. sec. loc. 189. E | 199. B | 203. A | E | C |
 G | 204. A | B | C | D | 5^a. 205. A
 Rhois succus ad quid utilis. 5°. met. me. 7^a. 34. B
 Rhois succus internis vlceribus opitulatur. 4°. met. me. 7^a. 39. B
 Rhois cremor pro potu cui fuerit, datus à Galeno. 11°. met. me. 7^a. 79. A
 Rhois succus euitandus est in siccitate. 7°. met. me. 7^a. 44. C
 Rhus quo accipitur in compositione. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 169. F
 Rhu in emplastro apponendum in principio inflammationum. 2°. de ar
 te cura. ad Glauco. 7^a. 101. F
 ex Rhu pastillus. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 252. B
 Rhois sucus pro omphacio qñ sumi possit. 6°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 168. D
 RHV BARBARVM fert ad debilitatem hepatis de frigida causa. de
 medicinis expertis. Sp. 106. E
 Rhubarbari electarium. de med. exper. Sp. 105. F
 Rhubarbari electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 Rhubarbari fit mentio. de med. par. fac. 7^a. 171. C
 RHYAS oculi, & genarum affectus est. fin. med. Isa. 48. F
 Rhyas oculorum est morbus. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 166. B
 RHYEMATA tempore Galeni ab antiquis itria dicebantur. de bonita
 te, & vitio succorum. 2^a. 35. D
 Rhyemata sunt itriorum species. 1°. de ali. fac. 2^a. 10. E
 T^o vñq̄ta sunt alimenta quæ hyeme assumuntur, & quæ nam sic vo
 cata alimenta. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. F
 Rhyemata ex tritico sine fermentatione, siue caseo sunt crassioris succi.
 de bonitate, & vitio succorum. 2^a. 35. D
 Rhyemata sunt crassi succi. 3°. de ali. fac. 2^a. 28. B
 RHYPODE quæ græce appellata emplastrum à similitudine sordium. 2^a.
 de comp. me. per ge. 5^a. 218. C
 RHYPHOS. quàm vim obtineat. 8°. de simplicium medicamentorum
 facultatibus. 59. H | 10°. 5^a. 77. E
 RHYPTICON græce, latinæ deterfium interpretatur. 10°. methodi
 medendi. 7^a. 71. D
 Rhyptica quæ sint. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. A
 Rhyptica quæ sint, & quod valeant ad cicatrices crassas. 4°. de compo.
 medica. secun. loc. 5^a. 151. G
 RHYTHMVS quid. fin. med. Isa. 46. F | de puls. diffe. 48. F | 3°. de di
 gnosc. puls. 4^a. 82. B
 Rhythmus in respiratione quid sit. 1°. de diff. resp. 3^a. 62. B
 Rhythmi in pulsibus quid significant. de puls. diff. 48. D | 2°. de præsa
 git. ex puls. 4^a. 110. B
 Rhythmus in quo consistat. 3°. de dignosc. puls. 4^a. 81. F
 Rhythmorum in pulsu differentia. de puls. diff. 4^a. 48. G
 de Rhythmi pulsus inæqualitate in crebritate, & raritate in diuersis
 pulsibus. de diff. puls. 4^a. 51. E

de Rhythmi pulsus inæqualitate in crebritate, & raritate, in vno pul
 su. 2°. de pulsuum different. 4^a. 52. E
 de Rhythmis dignoscendis. 3°. de dignosc. puls. 4^a. 81. E
 Rhythmi in solis vehementissimis pulsibus noscitur. 3°. dig. p. 4^a. 8. A
 Rhythmorum in pulsibus mutatorum causæ. 2°. de caus. puls. 4^a. 95. A
 de Rhythmis in pulsibus abunde Herophilus scripsit, & quo modo. 2°.
 de præsa. git. ex puls. 4^a. 110. B
 de Rhythmis diuæ sectæ. 3°. de caus. puls. 4^a. 96. H
 RHYTIDOSIS affectus pupillæ. intro. Isa. 58. D
 fructus qualis. 7°. de simplicium medicamen
 facul. 5^a. 51. C
 Ricini facultatem valde non est expertus Galenus. 2°. de compositione
 medicamen. sec. loc. 5^a. 132. G
 Ricinum non adulteratum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 226. F
 Ricinum vnguentum habetur Alexandriæ copiose. 3°. de compo. medi
 ca. per genera. 5^a. 233. H
 ex Ricino efficitur oleum. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. G
 Ricinum oleum quale. 7°. de simp. medic. facul. 51. C | 2°. de compo. medi
 ca. secun. loc. 5^a. 32. G
 Ricinum oleum calidū pro doloribus. in 6^m. de mor. vul. cō. 6°. 3^a. 196. B
 Ricinum oleum emollit. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 258. G
 Ricino oleo vtendum, vbi durities in vlcere sit. 4°. de compo. medic.
 per genera. 5^a. 237. A
 ex Ricino oleo, & gutta ammoniaci medicamentum quale. 6°. de cō
 pos. medica. per genera. 5^a. 258. B
 pro Ricino oleo oleum vetus. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 256. H
 Ricini à cane femina adempti sanguis cuius sit vsus. 4°. de compo. me
 dica. secun. locos. 5^a. 158. B
 ad Ricinos ouium cedrea valet. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. F
 RIDICVLVM esse, & falsum esse differunt. 8°. de dec. 1^a. 278. E
 RIGARI quid sit. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 66. A
 RIGENTES aliqui cur frigeant. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. F
 Ridentes si non calefiant, malum. de palp. 3^a. 55. A
 Ridentes cur sudant. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. F
 Ridentium dolores quales. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. F
 Ridentes cur tecti, non ledantur. de vitil. resp. 1^a. 225. C
 Ridentes quo modo moueantur. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. G
 Ridentes prohibendi à motu. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. D
 RIGERE, horrere, & frigesperi, non sunt idem in ægrotantibus.
 de palp. 3^a. 53. G
 Rident qui, de palp. trem. 3^a. 55. C
 Rident ambusti, & execti ex vstione, & incisione. in 6^m. de morb. vulga
 ribus. com. 3°. 3^a. 174. D
 Rigere facit pharmacum acre, vlceri suppositum. in 6^m. de morbis vul
 garibus. com. 3°. 3^a. 174. D
 Rident stomachici, & cardiaci valde frigefacti. de palp. 3^a. 53. D
 Riguerit si quis vehementer huic cutis adstringitur. de caus. mor. 3^a. 6. F
 RIGIDITATEM pudendo qui musculi dent. de musc. diff. 1^a. 50. E
 RIGOR quid sit. 4°. de san. tu. 2^a. 82. G | de palp. 53. D | 3^a. 54. C
 Rigor est motus, quo natura intendit superflua expellere. commen. 6°.
 aphorismo. 39°. Ex. 50. H
 Rigor excrementis motus sit. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. H
 Rigor expultricis virtutis est validus motus. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. G
 Rigoris, cōuulsionis, tremoris, palpitatiois, horroris, singultus, tussis,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, Trysmu. i. den
 tiuin concussiois genus commune est motus illegitimus, & quomo
 do hæc in genere differant. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 Rigor cōuulso, & palpitatio quo fiant, & differant. in 1^m. de mor. vul.
 commentario. 3°. 3^a. 119. G
 Rigor quomodo sit motus mistus. de palp. 3^a. 54. G
 Rigoris motus, vt in verecundia, & lauatiōe frigida, non vt in timore.
 2°. de symp. caus. 3^a. 23. F
 inter Rigore, et refrigerationē mediū est horror. 2°. de diff. fe. 3^a. 39. B
 Rigor maior est q̄ horror. 2°. de sym. ca. 22. D | E | de mor. tēp. 3^a. 85. G
 Rigor dicitur horror auctus. de mult. 3^a. 79. F
 Rigores paucissimos habet horror. in 1^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 110. F
 in Rigorem quando transeat horror. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. H
 Rigor symptoma est & signum. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. E
 Rigor quale symptoma sit nullus añ Galenū dixit. 1°. de sym. ca. 3^a. 19. D
 Rigoris naturas quod antiqui non nouerunt, & quod nouerunt. 2°. de
 symp. caus. 3^a. 22. C
 Rigores quos non viderint antiqui, & quare. de palp. 3^a. 55. H
 Rigor natui

Rigor natui caloris affectus est. de palp. 3^a.53.H
 in Rigore quo fiat affectus dolorificus. de palp. 3^a.54.G
 Rigorem, qui interpretati sunt tremorem esse cum perfrictione, aberraverunt. de palpitatione. 3^a.53.D
 Rigor & tremor idem sunt apud Platonem: quamquam id non probatur a Galeno. de palp. 3^a.53.D
 Rigores, passionis à corde proveniētes. de vir. nost. corp. disp. Sp.60.B
 Rigor cui comparetur. de palp. 3^a.54.F
 Rigoris causa q. 1^a. de symp. cau. 19. D. in 6^m. de mor. vul. cō. 5°. 3^a.193.H
 Rigoris causa effectrix que. de palp. 3^a.55.B
 Rigor fit sine voluntate mouendi partes. de palp. 3^a.53.E
 Rigoris agitatio non potest contineri. de palp. 3^a.53.D
 Rigor vibrat totum corpus. 2°. de symp. cau. 3^a.22.G
 Rigor fit ab inaequali intemperie. de inaeq. intemp. 3^a.44.D
 Rigorem facit frigus, & calor mordax. 2°. de symp. cau. 3^a.22.E
 Rigor est cum sensu frigoris. de palp. 3^a.53.F
 Rigor quae frigiditas sit. de palp. 3^a.54.D
 Rigor non est frigidus simpliciter. de palp. 3^a.53.F
 Rigor non est frigidus simpliciter. de palp. 3^a.53.D
 in Rigore quae partes refrigerentur, & quare. 2°. de symp. cau. 3^a.23.C
 in Rigoribus cur extremae partes frigeant. 2°. de symp. cau. 3^a.23.F
 Rigore nō est necesse sequi si quis male concoxit. 3°. de sym. cau. 3^a.30.C
 Rigor ab acris succo in multis fit. de palp. 3^a.55.B
 Rigor ex mordentibus fit excrementis, & quo modo differat ab horrore. 2°. de symp. cau. 3^a.22.D
 Rigorem, horrorem, & febrem faciunt excrementa subcalida & putrida. 4°. de san. tuen. 2^a.82.H
 Rigoris succus qualis. 2°. de symp. cau. 3^a.23.H
 Rigor à bile quandoq; fit. de palp. 3^a.55.B
 Rigor à bile vehementer mota, fit. 3°. de cris. 4^a.144.C
 Rigores fiunt ob flauam bilem velociter motam supra membra sententia. com. 4°. apho. 58°. Ex. 33.G
 Rigor quo modo fiat. in 1^m. de mor. vulg. commen. 2°. 3^a.116.H
 Rigor quot modis fiat. 2°. de cris. 4^a.134.F
 Rigores sūt bile per oēm corporis habitū mota. c. 4°. apho. 63°. Ex. 34.C
 Rigor est corporis vniuersi. de palp. 3^a.53.D
 Rigor facit bilis vomitum. in progn. com. 2°. 4^a.210.G
 Rigor ex vitreo humore fit. de inaeq. intemp. 3^a.44.F
 Rigor à pituita vitrea fit. de palp. 3^a.55.G
 Rigor incitatur frigida aqua infusa, nudo corpore, & balneo frigido. 2°. de symp. cau. 3^a.22.F
 Rigor nō ex frigida solū, sed ex calida causa puenit. 2°. de sy. cau. 3^a.22.F
 Rigor qui nunquam à succis fiat frigidus. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigorem solum, qui nunquam à frigidis fit succis, qui ordine praecedant motus in corpore. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigorem facit causa calida. 4°. de san. tuen. 3^a.82.G
 Rigor & calor quo eodem tempore sentiuntur. de inaeq. intemp. 3^a.44.F
 Rigorem fecere palmarum recentes. de palp. 3^a.55.G
 Rigores qui egre calefiunt, inducunt palmarum immaturae. 2°. de al. f. 2^a.20.B
 Rigor quāq; sequitur timorem. 2°. de symp. cau. 3^a.23.D
 Rigor & horror à spectaculis horridis. de palp. 3^a.55.B
 Rigoris initium vnde incipiat. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a.193.H
 Rigores qua parte incipiunt viris, & qua parte mulieribus. commen. 5°. aphorismo 69°. Ex. 45.D
 Rigores mulieribus à libis magis incipiunt. i. 6^m. de mor. v. c. 3°. 3^a.174.D
 Rigor, & horror quibus accidunt. de palp. 3^a.55.F
 Rigor quibus magis contingit. de palp. 3^a.55.A
 Rigor mulieribus magis q. viris, & his qui degunt ociosius praeterea his, qui post cibos balneis vtuntur, magis accidere solet. de palp. 3^a.55.G
 Rigor quibus ex desidia, hi non sunt mente constantes. in 1^m. prorrhetic. commentario 1°. 4^a.168.D
 in Rigore casus mulieris in Asia. de palp. 3^a.55.H
 Rigoris casus in iuvene. de palp. 3^a.55.G
 Rigorem quae fecerint & horrorem in quodam adolescente in Alexandria. de palp. 3^a.55.G
 Rigores aestuosi perniciosi. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a.173.H
 Rigor Anathermanton qui vocetur. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.156.F
 Rigor brevis, quanto maior. 2°. de symp. cau. 3^a.23.F
 Rigorem Concutientem vocat cum venia. 2°. de symp. cau. 3^a.21.B
 Rigor concutiens palpitationi assimilatur. 2°. de symp. cau. 3^a.21.A
 Rigor concutiens est compositus ex re praeter naturam, & virtute animalis. 2°. de symp. cau. 3^a.21.A

de Rigore concutiente medicos reprehendit Athenaeus. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a.21.B
 in Rigore, in morbis concussio quo fiat. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.129.G
 Rigores concutientes etiam sine febre fiunt. 2°. de sym. cau. 3^a.22.B
 Rigorem concutientem facit horrore affectus quando vehementior est. 2°. de symp. cau. 3^a.22.D
 Rigoris concutientis causa quae. 1°. de symp. cau. 3^a.19.D
 Rigor Criticus quo soluit phrenisim. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a.165.C
 Rigor criticus quo cognoscatur. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.156.G
 Rigor Magnus in morbis est malum signum. com. 2°. aph. 27°. Ex. 16.C
 Rigoris Maximi, & minimi differentia cur. 2°. de symp. cau. 3^a.23.H
 Rigor Morbidus qui. de palp. 3^a.53.H
 Rigores Spontanei, qui. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.122.G
 Rigores Valentes in quibus fiant. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor Vehemens sudores facit. de palp. 3^a.54.H
 Rigor ratione, non sensu cognoscitur. 3°. de loc. aff. 4^a.20.G
 Rigor in sanis alio modo euenit, q. in aegrotantibus. de palp. 3^a.53.G
 Rigor sine febre potest contingere. 2°. de diff. feb. 3^a.37.E
 Rigor sine febre quo. de inaeq. intemp. 3^a.44.G
 Rigorum sine febre causa. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor sine febre cur non fuit antiquitus. de inaeq. intemp. 3^a.44.G
 Rigores sine febre non incidebant antiqui, quia viuebant moderate. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor sine febre raro contingit. 2°. de inaeq. intemp. 3^a.44.G
 Rigorem sine febre vidit Galenus & alij quoq; de inaeq. intemp. 3^a.44.G
 Rigore sine febre qui hoies incidit, & pp quid. de inaeq. intemp. 3^a.44.G
 Rigoris humidam causam concomitatur febris. 2°. de symp. cau. 3^a.23.A
 Rigori febre supuenire cur medici antiqui dixere. de inaeq. intemp. 3^a.44.G
 Rigoris comes febris. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.122.G
 Rigori febris semper succeditur vt vetus est sermo, quod tamen non est omnino verum. 2°. de sym. cau. 3^a.23.A
 Rigores, quos sequantur febres, quales. 2°. de symp. cau. 3^a.23.B
 Rigor & febris à diuersis fiunt causis. 2°. de diff. feb. 3^a.37.G
 Rigores febriles fiunt ex frigido. cō. 5°. aph. 17°. 38. H. aph. 20°. Ex. 39. A
 cum Rigore febris à quo humore fiat & qualis sit. in 1^m. de morb. vulg. comment. 3°. 3^a.119.B
 Rigores quales à diuersis humoribus. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a.156.F
 Rigor quem non sequitur febris, ex quo humore fiat. in 1^m. de mor. vulg. comment. 3°. 3^a.122.G
 Rigorem habent tertianae. 2°. de symp. cau. 3^a.22.E
 Rigor post horrorem in tertiana principio fit. de mor. temp. 3^a.85.G
 Rigor est nota in tertianis. de palp. 3^a.55.A
 Rigor tertianarū ē diuersus à rigore quartanarū. 2°. de diff. fe. 3^a.36.E
 Rigor tertianarū qualis. 2°. de diff. feb. 3^a.36.E. 1°. de cris. 4^a.134. G. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.H
 Rigore vehementē cur habet tertiana ex flaua bile. 1°. de cris. 4^a.134.F
 Rigor validus significat tertianam. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.H
 Rigor tertianae cui similis. de palp. 3^a.56.A
 Rigore in causo quid de necessitate sequatur. de vict. rat. in morbis acu. comment. 3°. 7^a.135.F
 Rigor statim à primo proprium malignitatis est in ardētibus, & quare. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.115.A
 Rigor indicat in ardentibus. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.115.A
 Rigor nō sanat ardētē febrem permutationem ad habitum contrariū, & cur. 2°. de symp. cau. 3^a.22.F
 Rigores indicatorij, quo fiant in ardentibus febribus. in 6^m. de morbis vul. com. 1°. 3^a.157.A
 Rigor in quartanis & tertianis cur fiat. de palp. 3^a.155.F
 Rigor quartanarum qualis. 2°. de diff. feb. 36. E. 3^a.37. C. 1°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a.95.H
 Rigor vehemens quartanae qualis. de palp. 3^a.56.A
 Rigor quartanarū mistus ē ex frigore & calore. 2°. de symp. cau. 3^a.23.C
 Rigor quartanae cui similis. de palp. 3^a.56.A
 Rigoris agitatio in febre quartana excernit humores crassos. com. mē. 5°. aphorismo 70°. Ex. 45.E
 Rigor nisi cessauerit, quartana nō sanat. i. 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.156.F
 Rigor paruus potest esse in continuis. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a.95.H
 Rigoris humide cause sanatio, est euacuatio, & quandoq; concoctio. 2°. de symp. cau. 3^a.23.A
 Rigor in febre continua nec mortem nec bonum significat. commen. 4°. aphor. 46°. Ex. 32.G
 Rigor quotidianarum quando fiat. 1°. de cris. 4^a.134.G

Rigores quibus accidunt in febribus quotidie, quotidie etiā febres soluntur. com. 4. aph. 63. Ex. 34. C
 Rigores superuenientes febri, eam solunt. com. 4. aph. 58. Ex. 33. G
 Rigor si incidat febrilis non deficiente agro iam debili, letale est. cō. 4. aphorif. 46. Ex. 32. G
 Rigor cur letalis in febre non intermittente. 2. de symp. cau. 3. 23. C
 Rigoris agitationem nō pōt ferre vis imbecillis. c. 4. aph. 46. Ex. 32. H
 Rigorem quando necessario sequitur mors. 2. de symp. cau. 3. 23. G
 Rigor si non sit nec febris in muliere, cui defuerint menstrua, & fastidium habeat, est pragnans. com. 5. aph. 61. Ex. 43. D
 Rigor fit suppurantibus vlceribus & abscessibus. in 6. de morb. vulga. comen. 3. 3. 174. D
 Rigor quomodo fiat in suppuratione. in prog. com. 2. 4. 204. A
 Rigor cum est in febribus, non fiunt abscessus, & cur. in 6. de mor. vul. commentaria 1. 3. 157. A
 Rigor oritur in lassitudine vlcerosa. 3. de san. tuen. 2. 78. G
 Rigor quando expectandus. prasag. exper. confir. Sp. 77. F
 in Rigoribus, & conuulsionibus qui articulus primum incipere conspiciatur, & significationem faciat. de art. com. 2. 7. 263. F
 Rigores qñ faciūt bonū iudiciū, & qñ non. com. 4. aph. 29. Ex. 30. D
 Rigores in febribus sexto die difficile iudiciū notāt. c. 4. a. 29. Ex. 30. D
 cum Rigore vrina retentio quid significet. in 1. pror. com. 3. 4. 181. H
 ex Rigore quid sequatur. in 1. pror. com. 3. 4. 186. H
 Rigorem solet sequi euacuatio, quod si non sequatur est signum debilitatis virtutis. com. 4. aph. 46. Ex. 32. H
 Rigores sequuntur alui solutiones, sudores, vomitus biliosi. comen. 4. aphorifmo 58. Ex. 33. G
 Rigorem sudor comitatur. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 114. B
 Rigor sine sudore malus. in 1. pror. com. 2. 4. 73. D
 Rigorem sequuntur vomitus biliosi, & deiectiones biliosae. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 114. B
 cū Rigore ignorantia & obliuio mala. in 1. pror. com. 2. 4. 173. F
 ex Rigore refrigerationes malae. in 1. pror. com. 2. 4. 173. G
 Rigor ex multa potatione malum, & quare. c. 7. aph. 7. Ex. 54. D
 Rigores mitescunt prope statum. in 6. de mor. vul. com. 1. 3. 156. E
 ad Rigorem quid faciendum. de med. fac. par. 7. 175. B
 Rigoris ex frigore remedium quale. 2. de symp. cau. 3. 23. A
 Rigores per circuitum recurrentes ex crassis aut viscosis humoribus natos sanat Agaricum. 6. de simp. me. fac. 5. 41. E
 contra Rigores per circuitum repetentes adhibetur Calamintha. 7. de simp. med. fac. 5. 49. C
 Rigores soluit Calor. com. 5. aph. 22. Ex. 39. D
 Rigores sanat Conyza oleum. 7. de simplicium medic. facul. 5. 52. B
 Rigoribus finem imponere pōt Cucurbitula. de cucur. scar. 6. 3. F
 Rigoribus vtilia sunt diatrion pipereon, Diacalaminthes tū ex cyrenai- co succo & ex castoreo compositio. de palp. 3. 55. H
 Rigori omni prodest fœnum gracum. de simp. med. Sp. 84. G
 ad Rigores Gleucini confectio. 7. de comp. med. per ge. 5. 272. G
 Rigorem mollit & relaxat Ibisus. de simp. med. Sp. 85. E
 Rigorem vesicæ remollit Men. de simp. med. Sp. 87. F
 ad Rigores cum oleo valet Pyretrum. 8. de simp. med. fac. 5. 59. D
 ad Rigorem valde idonea est Sampfucus. de simp. med. Sp. 90. G
 ad Rigore per circuitum infestatos. 7. de comp. me. se. loc. 5. 186. B
 P'iyos est inaequalis totius corporis concussio. 10. met. med. 7. 63. A
 P'iyos cōcussio totius corporis à græcis notat. 1. de die. dec. 4. 148. A
 P'iyon græce dicitur inaequales totius corporis cōcussiones, quas mordēs ha- litus, succusq, facit, vbi p sensibilia corpa ferit. 10. me. med. 7. 62. H
 P'iyon. i. concussiones faciunt mordicantia. 10. met. med. 7. 65. G
 RIMAS ac fissuras sedis. 1. de comp. me. sec. loc. 5. 130. C
 RINGENS. i. σκωγός de labijs oris dicitur qd. de fr. c. 3. 7. 247. D
 à RIPHEIS montibus spirat boreas. de aere aq. & loc. 2. 5. D
 P'ρωτάζοντα. i. implacidi, & inquieti sūt hoies in malignis, male- ficiq; biliosis deiectionibus. de vic. rat. in mor. acu. com. 3. 7. 128. D
 RISOR propter splenem à quo procedit risus est conceptus in horis melancholiae. de sperm. Sp. 37. C
 RISVS an sit motus voluntarius, vel naturalis. de mo. m. et ob. Sp. 69. H
 in Risu quis motus clibani peñoris. de mot. man. & obs. Sp. 69. G
 Risus procedit à splene. de sperm. Sp. 37. C
 Risus proprietas est sanguinem consequens. de ana. viuo. Sp. 45. D
 cum Risu quæ fiunt desipientiae securiores sunt. c. 6. aph. 53. Ex. 53. A
 RIVARE, græce ὀρεῖν est per riuos ducere. de cuc. sca. 6. 4. F
 in RIVIS quæ herba nascantur. de bon. aqua. Sp. 75. E

à Riuis ad latera deductio est deriuatio de cucur. scar.

Riuus in hortis comparat venas & nutrimentū aqua. in Ti. Pla. 1. 287. F
 Riuus qui sint. de art. com. 3. 7. 275. E

ROBORANTIA

Stomachum & corru-
gantia quæ. de dissolu-
tione continua. Sp. 74. D/E

ROBORATIO corporis in fluxionibus fieri debet non euacuatio. de ven. sect. aduer. Eras. 6. 300. D
 Roboratio esse debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 3. 7. 220. C
 ROBORARE imbecillitatem quid sit. 2. met. me. 7. 11. D
 Roborare in quibus volumus vehementibus cucurbitulis vtendum est. de cucur. & scar. 6. 3. C
 Roborare stomachum imbecilliam, & exolutum potest cucurbitula. de cucur. scar. 6. 3. F
 Roborant mēbrum affectū adstringētia. 1. de comp. med. sec. lo. 5. 128. D
 Roborant ventriculū vīna austera. de vinis. Sp. 76. G
 Roborat oīa membra absinthium. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 99. D
 Roborat panis, & chondrus, non tamen humectāt, nec secant. de victus rat. in mor. acu. com. 1. 7. 113. C
 Roborare viscera oīa, et totū corpus pōt stæchas. 8. de sim. m. f. 5. 61. D
 Roborat motus. in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 170. D
 quæ Roborent cor dissolutum. de ana. viuo. Sp. 46. D
 ROBORIS fructus acerbus, & dulcis. 4. de simp. med. fac. 5. 26. F
 Roboris partes omnes adstringentes sunt, quāq, aliqua magis alijs. 6. de simplic. medic. facul. 5. 46. D
 sub Roboris cortice mēbrana valde adstringit. 6. de sim. me. f. 5. 46. D
 Robore vehementius adstringit Fagus. 6. de simp. me. fac. 5. 46. E
 Robore vehementius adstringit Ilex. 6. de sim. med. facul. 5. 46. E
 an Roboris genera sint fagus, & Ilex vel toto genere ab illo differant, non determinat Galenus. 6. de simp. med. fac. 5. 46. E
 ROBUR quid. ad Thrasy. 2. 103. G
 Robur virtus est corporis. fin. med. Isa. 45. D
 Robur est bonum corporis. ad Thrasy. 2. 103. F
 Robur qui actionū perfectionem nominant, defectiue enunciant & qua- re. ad Thrasy. 2. 103. H
 ex Robore virium actionum firmitas sequitur, non ex corporis incre- mento. de mul. p. l. 1. 3. 78. H
 Robur ad quid referatur. de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 137. G
 Robur quibus comparetur. ad Thrasy. 2. 103. G
 Robur membrorum causa quæ fm Aristotelem. 1. de sem. 1. 334. G
 Robur, & perpetuitatem dant testes. 1. de sem. 1. 334. B
 Robur partium quo exercetur, & firmatur. 2. de san. tuen. 2. 74. D
 Robur à quibus causis augeat, & opprimat. 1. de prasag. ex pul. 4. 109. C
 Robur crescit sanguine cum viribus crescente. de mult. 3. 78. H
 Robur significat sanguinis copia. de vict. rat. in mor. ac. c. 4. 7. 137. G
 Robur augeat exercitium. de consuet. 2. 61. E
 Robur quo augeatur luctantibus. 2. de san. tuen. 2. 74. E
 ad Robur, & nixum facit siccitas. 3. de symp. cau. 3. 29. E
 Robur firmum exigunt actiones firmæ. de mult. 3. 7. G
 Robur viriū quæ lotio facit. de vict. rat. in mor. acu. comen. 3. 7. 132. D
 Robur & firmitatē dant adstringentia. 2. de comp. med. sec. lo. 5. 139. H
 Robur addunt adstringentia. 8. de compo. med. sec. loc. 5. 187. C
 Robur per cibū efficitur in sanis, è cōtra in agris. c. 7. aph. 62. Ex. 59. G
 Robur qto augeat cibi, tātō actiōes ipediūt. 1. de arte cu. ad Gla. 7. 97. D
 Robur additur corpori ab Aquilone. comen. 3. aph. 14. Ex. 22. D
 Robur à Leone tenuit Alexander. de sper. Sp. 38. G
 Robur, & infirmitates elucescūt in oculis. in 6. de mor. v. c. 4. 3. 187. A
 Robur solui in ventriculo, & iecore est piculosum. 10. meth. me. 7. 73. B
 Robur vteri pōt esse cā paucorū menstruorū. com. 5. aph. 57. Ex. 43. A
 Robur potētia maius, diuturnas facit accessiōes. 2. de dif. feb. 3. 42. A
 Robur virium exoluit emollitio, & laxatio immoderata. de renum affe- ctuum dignotione & med. 7. 193. H
 Robur corpis exoluit vinū dilutū. de vic. ra. in mor. acu. c. 1. 7. 120. C
 Robur quarū partium phlegmonem habentium non sit considerandum. 13. meth. med. 7. 84. E
 Robur membri semper seruandum. 4. meth. med. 7. 28. G
 ad Robur seruandum, quid agendum. 11. met. med. 7. 79. C
 quò ad Robur, & ad vasa multitudo cum spectetur, erunt multitudinis duæ differentia. de mult. 76. H 3. 77. A
 ad Robur deperditum idonea remedia sunt rubi flos, & fructus. 6. de simp. med. fac. 5. 44. G
 Robur medicamēto fit ab oleo veteri. 3. de com. me. per ge. 5. 230. F

ROBUSTE, & valenter dicere nihil refert. 2°. de san. tuen. 2°. 74. C
 ROBUSTIVS, & valentius idem. de mul. 3°. 78. F
 ROBUSTA esse debent instrumenta motura membra animalis. 1°. de decre. Hipp. 1°. 234. A
 Robustam facultatem plus & celerius attollere arterias infirmam autem parum, & tardius probabile est. 1°. de cau. pul. 4°. 88. A
 Robustorum oculi quales. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 187. B
 Robustis quid accidat si aqua frigida lauentur. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. B
 Robustos calefacit coitus. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 192. F
 Robustis concumbentibus corpora rarefciunt. 3°. de sa. tuen. 2°. 81. E
 Robusti concumbentes quō corrigantur. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 81. E
 Robustum vinū quibus morbis turpe est egrotare. 5°. de sa. tu. 2°. 88. H
 Robusti qui sani viuūt, piclatur in morbis. 2°. de psag. ex pul. 4°. 110. E
 Robusti, quibus multum sudor calidus, vel frigidus, debent per superius euacuari. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
 Robustis virtute præbenda cathartica. de dyna. Sp. 20. F
 Robustum stomachum habentibus cathartica damus. de dyna. Sp. 20. F
 Robustum inscriptum medicamentū. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 253. H
 RODENS quid sit. 2°. de sim. me. fa. 5°. 12. H
 Rodentia sunt calida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
 P'aisos'ns rēōos qui. de art. com. 3°. 272. C
 ROMAM compendium, & breuiarium orbis terrarum appellauit Polemo orator. de art. com. 1°. 7°. 256. A
 Roma, & Alexandria alit multitudinē hoīum. de par. art. med. Sp. 16. G
 Romæ boni non sunt mali, sed mali qui prius fuerāt. materiam male agē di Romæ nanciscuntur. de præcog. ad Post. 4°. 215. E
 Roma vicus iutorum erat. de præcog. ad Post. 4°. 215. E
 Romæ fontis elegantiā admirabilis. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 182. F
 Romæ aque, tyburtinæ crudiusculæ. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 182. F
 Romæ frigidi fontes multi. 2°. de comp. me. se. loc. 5°. 132. F
 Romæ præparabant aquam frigidam niue. 7°. met. med. 7°. 44. B
 Romæ nix vbertas, & in pergamo. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 132. F
 Romæ Caseus præstantissimus, & quō appellet. 3°. de alim. fac. 2°. 29. A
 Romæ maximi dies, ac noctes paulo maiores quindecim æquinoctialibus horis, sunt: contra minimi paulo intra nouem. 6°. de sa. tuē. 2°. 97. B
 Romæ simplicia optima habentur. 1°. de antid. 5°. 101. F
 Romæ quas herbas inuenit Galenus. 1°. de antid. 5°. 102. B
 Romæ creta singulis annis mittuntur vasa herbarum plena. 1°. de antidotis. 5°. 10. D
 Romæ melior, quam in Creta est chamepitrys, & chamedrys. 1°. de antidotis. 5°. 107. A
 Romæ habetur lithargyrium. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Romæ vnguentarij cognoscunt succorū fraudes. 1°. de antid. 5°. 100. D
 Romæ crematus est liber de Catharticis. de cathar. Sp. 94. E
 Romæ romano more viuendum. 6°. meth. med. 7°. 42. H
 Romæ bis profectus est Galenus primo nauī, postea pedestri itinere. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. B
 Romæ præceptores habuit Galenus. de vsu Theria. ad Pamph. 5°. 98. H
 Romæ semitertiana frequentissima & familiarissima. in 1°. de mor. vul. comen. 2°. 3°. 110. E
 Romæ semitertianæ peculiare. de mor. temp. 3°. 87. F
 contra ROMANOS bellī historia cum nouo telorū genere. de theriaca ad Pisonem. 5°. 91. C
 Romanorum annus est duodecim mensium. in 1°. de morbis vulgaribus. comen. 1°. 3°. 102. D
 Romani in duodecim partes hereditates distribuunt. de cuius. animi pec. notitia atque medela. 2°. 58. D
 Romanus cibus est aphrogala. 7°. met. med. 7°. 44. B
 Romani damniarunt polentam. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Romanorum more ponderat. 1°. de com. me. per ge. 5°. 214. A
 Romani salis secr. Sp. 98. C
 ROMANI irinis experimentum. de med. exper. Sp. 104. F
 P'od'is affectus quos vocent graci. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 ROPVS. de remed. par. fac. 7°. 173. C
 ROS est nebula decidens. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 104. C
 Ros quidam est humiditas in omni aialis parte. 7°. met. me. 7°. 44. D
 ex Roris specie est intemperatum quoddā quod intemperie efficit, & quo modo. 2°. de symp. cau. 3°. 22. A
 Roris meminit. de dyna. Sp. 28. B
 ROSA quid. de simp. med. Sp. 89. F
 Rosa babilonica. de dyna. Sp. 26. E
 Rosæ quales. 6°. de compo. med. sec. loc. 170. H/7°. 183. H/8°. 5°. 190. F/

de ocul. 7°. 188. H
 Rosæ quales, & quæ colligendæ. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Rosa est dissimilans substantia, & de eius partibus. 4°. de simplicium medic. facul. 5°. 31. B
 Rosa mistæ facultatis, & qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. F
 Rosa partim temperata partim paulum recedit à media temperie. 3°. de simp. med. facul. 5°. 19. B
 Rosæ frigida est. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. G
 Rosæ frigida sunt in primo ordine, & tepida caliditatis. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 44. C
 Rosa oleo est frigidior. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. D
 Rosa quō probetur frigida. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. E
 Rosas quō quidam probabant calidas. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. G
 Rosæ quod non calida, quoniam rubræ. 2°. de simp. med. fac. 5°. 10. B
 Rosa non calida quoniam rubra. de theria. ad Pifo. 5°. 90. E
 in Rosæ natura aliud gustantibus acerbum est, quod terrenū, crassum, frigidumq; sit necesse est, aliud vero amarū quod tenue est, & calidū, 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
 Rosa dulcis & amara. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. F
 Rosa mordicat fere. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. G
 Rosæ odor suauissimus est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. H
 Rosarum odor sanat laborantes exustione solis. de instr. odor. 1°. 112. E
 Rosa cur odorata, & cur celerrime exiccatur. 4°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 31. C
 Rosæ cum exiccantur minores fiunt, quia exhalat ex eorum substantia pars humidior. de instr. odor. 1°. 110. F
 ex Rosis coronæ in conuiuijs fiebant. de cau. procator. 3°. 96. A
 ex Rosis coronæ refrigerat. 3°. de simp. med. facul. 5°. 18. E
 ex Rosis coronæ pro capitis dolore. de rem. par. fa. 7°. 154. B
 Rosæ maxsa adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. F
 Rosæ adstrictionis est particeps. 3°. de simp. med. fa. 5°. 21. E
 in Rosæ minimum est quod adstringit. 3°. de simp. me. fac. 5°. 21. E
 Rosæ parum adstringunt. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 Rosarum folia, flores, & succus mediocriter adstringunt. 4°. de compo. med. sec. loc. 5°. 149. G
 Rosarum decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 172. E
 Rosæ inter adstringentia parabilia numerantur. 6°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 169. F
 Rosæ inter adstringentia moderata arida numerantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. G
 Rosæ suauiter stringit & refrigerat. de simp. med. Sp. 89. E
 Rosæ exigue adstringunt, & discutunt. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 59. B
 Rosarum flos adstringit magis, quàm rosa, & exiccatur. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 59. G
 Rosæ inflammationibus hypochondriorum conueniret, nisi adstringeret. 3°. de simp. me. fa. 5°. 18. H
 Rosæ medela est inflammationum in principio & augmento. 3°. de simp. med. facul. 5°. 21. E
 Rosæ stomachum confirmat. de med. fac. par. 7°. 175. H
 Rosæ oculis conueniunt. de ocul. 7°. 188. G
 Rosæ flos, frondes foliū aut lignū oculis conuenit. de ocul. 7°. 189. C
 Rosæ prohibet humorē fluentē, pustulas, & vulnera. de ocul. 7°. 189. C
 Rosis consternebant pauimenta, cum herbis frigidis indigebant. 1°. de ar. te cur. ad Glau. 7°. 99. B
 Rosæ plurimæ sternēdæ in cubiculo febricitantiū. 10°. meth. med. 7°. 64. E
 Rosæ sub renibus p imaginibus nocturnis conueniunt. 6°. de sa. t. 2°. 100. G
 Rosas accipit vel siccas vel virides sine discrimine in quo casu. 4°. de cō. pos. med. sec. loc. 5°. 135. D
 Rosarum viridium aut siccarum non facit differentiam. 2°. de comp. me. dic. sec. loc. 5°. 138. G
 Rosarum viridium refecat extremitates in quo casu. 4°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 153. H
 Rosis viridibus vngues refecat & in quo casu. 4°. de comp. med. sec. loc. 153. D/8°. 5°. 189. F
 Rosarum comæ. 5°. de com. med. sec. lo. 5°. 166. B
 Rosæ sicca odoratas reddunt compositiones. 1°. de com. me. se. lo. 5°. 128. C
 Rosæ sicca folia ponuntur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. D
 Rosæ sicca cum rosaceo cerato parum resina vsta habēte ad quid valeat. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. B
 Rosis aridis quō sanatus Eunuchus in Polypo, qui nullum poterat ferre. medicamentum. 3°. de compositione medicamento. sec. loc. 5°. 148. F
 pro Rosarum

pro Rosarum folijs, flore rosarum vsus est quādoq; Galenus, & in quo
casu. 4°. de comp. med. se. loc. 5°. 155. D
Rosae succus tres habet partes immo quatuor. 3°. de simp. me. fac. 5°. 120. F
Rosarum succi tria excrementa. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. C
Rosae succus quo modo seruetur. 3°. de simp. med. fac. 20. F | 4°. de simp.
med. fac. 5°. 31. C
Rosarū succus tenuis substantia, & exsistat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. G
Rosarum succus frigidus est in secundo. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
Rosarum succus omnes odores obscurat cur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. G
Rosarū succus frigidus vna cū polēta ad qd cōferat. 10°. met. me. 7°. 65. B
cū Rosarū succo refrigerat opobalsamum. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. E
Rosarum succus internis vlceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
Rosarum electarium. de med. exper. Sp. 108. D
e Rosi pastillorum confectio. 2°. de antid. 5°. 113. D
Rosae comparatur os matricis. de ana. viuo. Sp. 51. E
ROSACEVM ceratum, cui aliquid calcis immixtum, non est Erysipela
tis medela priusquam mutatum ab eo quod fuerat, contrarium eua-
dat. 14°. meth. med. 7°. 87. E
Rosaceum ceratum valet in dysentericorum deiectionibus, vbi vehemen-
ter rodunt. 11°. meth. med. 7°. 74. H
ex Rosaceo simplici ceratū fit pro priapismo. 14°. meth. med. 7°. 89. B
Rosaceae coronae iuuant ad capitis dolorem ex ardore. 2°. de compositio.
med. sec. loc. 5°. 138. C
ROSACEVM oleum, & rosaceum vnguentum in quo differant. 4°. de
comp. me. per ge. 5°. 239. H
Rosaceum oleum vbi cum aromatibus preparatur, vnguentum efficitur.
6°. de simp. me. fac. 5°. 138. C
Rosaceum oleum ex rosis sine frondibus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
Rosaceum oleum quod optimum. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
Rosaceū oleū pfectū quale, & quō fiat. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. A
Rosaceum oleum bonum, quale esse debet. 2°. de com. me. se. lo. 5°. 141. A
Rosaceum oleum debet esse recens. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 132. E
Rosaceum oleum quo modo odoratum per multum tempus maneat. 2°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 141. A
Rosaceum quale esse debet, & quo modo fiet magis frigidum. 8°. metho-
di medendi. 7°. 51. F
Rosaceum omphacium citra salem confectum, in quo casu conueniat.
10°. meth. med. 7°. 65. A
Rosaceum cur terrae samiae, & lemniae misceatur. 9°. de simp. medicame-
torum facul. 5°. 65. H
Rosaceum simplex quid sit. 10°. meth. med. 7°. 65. B
Rosaceum oleum quale sit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. C
Rosaceum vt in medio eorum consistit, ex quibus est confectum, ita vili-
tatem praebet in medio tempore. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. E
Rosaceum & acetum quo modo neutra. 1°. de simplic. medic. fac. 5°. 6. B
Rosaceum oleum tenuis est substantia, & tepide. 3°. de simplicium medi-
cament. facul. 5°. 21. G
Rosaceum an calefaciat, vel refrigeret, ambiguum. 5°. de simplicium me-
dicamen. facul. 5°. 32. A
Rosaceum frigidum est in primo ordine. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. F
Rosaceum refrigerare elicitur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
Rosaceum refrigerat, & calefacit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 6. B
Rosaceū oleū quō calefacit, & refrigerat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 19. B
Rosaceo, proximum oleum chamamelinum, quando vehementem frigidi-
tatem inducere nolumus. 2°. de compositione med. se. loc. 5°. 132. E
Rosaceum in quibus praefertur chamamelo. 3°. de simp. med. fac. 5°. 18. H
Rosaceum in quo excellit myrteum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. A
Rosaceum oleum purum adstringit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. F
Rosacei adstrictio quo modo penetrare faciat. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. G
Rosaceum frigidum sensit Galenus in se ipso penetrare. 13°. methodi me-
dendi. 7°. 85. H
Rosaceum penetrat, & humectat magis, quam oleum. 3°. de simpli. medi-
camen. facul. 5°. 21. F
Rosaceum oleum humectat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
Rosaceo teruntur praedens coriacea tunica, quas neq; oleum, neq; hy-
dreleum mollire potuerit. 3°. de simp. med. fac. 5°. 21. F
Rosaceum quando est potius oleo. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 255. E
Rosaceum concoquit, & repellit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. G
Rosaceum repellit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. A
Rosaceum repellit in capitis doloribus. 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 137. D
ex Rosaceo oleo, & passo, ac pauca cera, quae in vtroq; sit liquefacta cō-
ficiuntur quae dolorem mitigant, & quo modo haec excipiantur. 2°.

de arte cur. ad Glau. 7°. 101. G
ex Rosaceo oleo, pane, & arnoglossa cataplasma dolorem mitigans. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 101. G
Rosaceo vitur in capitis dolore ex plaga. 2°. de com. med. sec. lo. 5°. 133. F
Rosaceū oleum immaturū quādo sumi debet in capitis dolore conuenit.
de remed. par. fac. 7°. 133. E
Rosaceū oleū, in principio in dolore capitis calido conuenit & in qua par-
te ponendum. 2°. de com. medica. sec. locos. 5°. 132. D
Rosaceo optima capitis refrigeratio. 2°. de com. me. sec. lo. 5°. 132. E
Rosacei olei mensura in refrigerando caput, vnde sumenda. 2°. de compo-
sitione medic. sec. loc. 5°. 132. F
Rosaceo admisceri non debet succus mali punici, mali, mespili, & solani
qñ caput refrigerare volumus, & quare. 2°. de cō. me. sec. lo. 5°. 132. G
Rosaceum oleum quo modo refrigerandum in affectu calido. 2°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 132. F
Rosaceum oleum quo modo refrigerat in calidis locis. 2°. de compositio-
medic. sec. loc. 5°. 132. F
Rosaceo oleo quae frigida adhibeantur in regionibus calidis. 2°. de comp.
med. sec. loc. 5°. 132. F
Rosaceum cum aceto inflammationibus incipientibus conuenit. 2°. de cō-
posi. med. sec. loc. 5°. 134. C
Rosacei, & aceti vsus in principijs affectuum capitis conuenit. 10°. me-
thodi medendi. 7°. 73. E
Rosaceum infundit supra caput in febre ex obstructione, ante declinatio-
nem. 8°. meth. med. 7°. 51. F
Rosaceum in inflammationum augmentis optimum est remedium. 3°. de
simp. med. fa. 5°. 21. E
Rosaceum solum in vigore valet. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 134. C
Rosaceo, & aceto vitur in lethargicis, & phreniticis. 2°. de composit.
med. sec. loc. 5°. 134. A
cum Rosaceo acetum conuenit auri. 13°. met. med. 7°. 83. C
Rosaceum oleum purgat aures. de cathar. Sp. 95. B
Rosaceum pro capite vlcato conuenit. de remed. par. fa. 7°. 154. H
Rosaceū, & acetū in capite vulnerato cōuenit. 2°. de cō. me. se. lo. 5°. 134. A
Rosaceum oleum supra crassam mēbranam nudam ponitur leniter tepe-
factum, & in quo casu. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 134. B
Rosaceum conuenit in fractura cranei super meningam, vt columbae san-
guis. 9°. de simp. medicam. facul. 5°. 72. H
Rosaceo oleo cū aceto vitur qñ salua existēte caluaria, volumus rosa-
ceū ad mēbranā cerebri peruenire. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 134. B
Rosaceo oleo nihil melius in fractura cranei, si sit optimū rosaceum. 10°. de
simp. med. fac. 5°. 72. H
ex Rosaceo cū melino caro procreatur. 2°. de com. me. per ge. 5°. 222. C
Rosaceum ex chalcitide ad fluxiones valet. 2°. de arte cur. 7°. 101. H
Rosaceum oleosum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. F
Rosaceū oleosum mitigat medicamenta. 2°. de com. me. per ge. 5°. 220. D
Rosaceum acridinem remouet. 7°. de simplic. medic. facul. 5°. 51. F
Rosaceo contēperanda sunt medicamenta aestate. 6°. met. med. 7°. 38. E
Rosaceū vinū infrigidat vrinā procurat & vētrē. de simp. med. Sp. 92. C
Rosaceum vinum album. 2°. de anti. 5°. 116. F
Rosaceum vinum. 2°. de antid. 5°. 120. F
Rosaceum vnguentum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. C
Rosaceo vnguento pectus aestate vngendum. 5°. met. me. 7°. 32. H
ROSEVM saccharum. de med. fac. par. 7°. 175. H
Rosea caro in pulmone. de ana. viuo. Sp. 44. D
Rosea vrina, & obscura in febribus phrenitum signat. de dyna. Sp. 35. E
ROSIO in ventriculo auget febrem. 8°. met. med. 7°. 53. B
ad Rosiones stomachi facit sium. de simp. med. Sp. 91. D
contra Rosionem in dysenteria quae valeant. 11°. meth. med. 7°. 74. H
Rosionis curatio in dysenteria, non est curatio symptomatis. 11°. methodi
medendi. 7°. 74. G
ROSMARINVS quid. de simp. med. Sp. 89. D
Rosmarinus quid differat a cāchry. de simp. med. Sp. 89. D
Rosmarinum montanum. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. F
Rosmarinus ad quid valeat. de cura icteri. Sp. 111. B
Rosmarinus efficaciter stringit & relaxat, vrinā mouet, antidotis con-
tra maligna admiscetur. de simp. med. Sp. 89. E
Rosmarinus valet in regio morbo. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
Rosmarina herba est oleo coquenda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
pro Rosmarino quae accipi possunt. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
ROSTRVM magnum cur inest gruibus, & ciconijs. 11°. de vsu par-
tium. 1°. 187. D

Rostra sicciſſima ſunt. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Roſtra quo modo mandantur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. E
 Roſtrorum varia conditura. 3°. de alim. fac. 2°. 26. C
 Roſtra ponit pro bono nutrimento inter carnes conuenientes ſtomachi
 cis. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 192. C
 Roſtris ſuillis licet veſci, ei, qui ſe exerceat. de atten. vic. 2°. 45. D
 a ROTIS deraſa axilla & manu emollita ad quid inuuet, & quomo-
 do. 1°. de comp. med. ſec. loc. 5°. 124. G
 ROTULA ſupra genu quid ſit & cur. 3°. de uſu par. 1°. 134. F
 Rotula à genu euulſa fuit in quodam adoleſcente, & quo modo. 3°. de uſu
 partium. 1°. 134. F
 Rotula. de dynam. Sp. 29. F
 ROTVNDITAS cito pati non poteſt. de ocul. 7°. 182. G
 ROTVND A figura impatibilis eſt & capaciffima. 7°. de uſu par
 tium. 1°. 158. A
 Rotundum eſt remotiſſimum ab iniurijs. 11°. de uſu par. 1°. 189. R
 Rotunda facies, & inflata magis apparere debere in triſtitia, quam in
 ira ſecundum aliquos. de ana. uiuo. Sp. 47. A
 Rotundus cur ſit ſtomachus. de ana. uiu. Sp. 49. G
 Rotundum ſtomachum habentes poſt prandium difficulter inſpirant &
 expirant. de ana. uiuo. Sp. 49. G
 Rotunda ariſtolochia aſthmatico data. de med. exper. Sp. 104. C
 Rotundi lumbrici de ſtomacho educuntur. de cathar. Sp. 94. G
 Rotundos lumbricos quid excludat. de cathar. Sp. 95. C
RVBEDO eſt viſus qualitas. de natura humana cō
 mentario 1°. 1°. 28. H
 ad Rubedinem & dulcedinem declinans vinum eſt magis nutritiuum.
 de diſſol. cont. Sp. 73. F
 in Rubedinem tendunt capilli ſi conceptus homo ſit in tribus horis ſan-
 guinis. de ſperm. Sp. 37. B
 Rubedo faciei in longo morbo, ſignificat futurum abſceſſum. in 6^m. de
 mor. vul. com. 2°. 3°. 163. F
 Rubedo in vrinis quid ſignificet, & cur. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. C
 Rubedo nebularum quid ſignificat, & quo modo ſe habeat. commen. 4°.
 aphoriſmo 71°. Ex. 35. C
 RVBENS color calidum temperamentum ſignificat. in 3^m. de morbis
 vulg. com. 3°. 3°. 146. D
 Rubens eſt conceptus in horis bilis. de ſperm. Sp. 37. C
 Rubens color nocet ſanguinem expuentibus. de ſubf. emp. Iſa. 32. B
 Rubens ſanguis exiens per os, malus, per inferiora, bonus. comment. 4°.
 aphoriſmo 25°. Ex. 30. A
 Rubēs deiectio mala in omnibus morbis in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 161. F
 a RVBRO in albiorem quantum color flauus recedit, tantum à flauo
 pallidus. de vic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 119. E
 Rubrum ſit flauū vna ſimplici alteratione. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Rubrum valde procline ad melancholiā in 1^m. prorrh. cō. 2°. 4°. 170. H
 Rubrum omne non eſt calidum. 1°. de ſimp. med. fac. 2. E/2°. 5°. 10. B
 Rubrum ex partibus corporis, vel humoribus nihil eſt præter ſanguinē,
 & carnem. de tum. præter nat. 3°. 82. H
 Rubra eſt caro communis. de ana. uiuo. Sp. 55. H
 Rubra caro eſt vt in pluribus membris. de ana. uiuo. Sp. 44. D
 Rubri, peculiaris ſanguinis Color eſt. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 121. C
 Ruber color a quo gignatur in ſanguine ſecundum Platonem. 8°. de de-
 cretis Hipp. 1°. 277. H
 Ruber color cur vere fiat. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. B
 Ruber eſt color lotis. 1°. meth. med. 7°. 7. G
 Ruber color familiaris in febris in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. G
 Rubra qui videre ſe putent. 1°. de ſymp. cau. 3°. 15. C
 Rubra vt res appareant, faciunt venæ ex plaga ruptæ in prima tunica.
 1°. de ſymp. cau. 3°. 15. C
 Rubra facies ē hominis cōcepti in tribus horis ſanguinis. de ſper. Sp. 37. B
 Ruber eſt editus homo ſi conceptū ſperma fuerit à muliere in tribus ho-
 ris ſanguinis. de ſper. Sp. 37. B
 a Rubro colore faciei, ſignificatur ſanguis ē naribus, & abſceſſus poſt
 aures in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 171. A
 Rubra & impetiginosa faciei remedium. de dyna. Sp. 25. E
 ad Rubras Maculas præſidium. de dynam. Sp. 25. E
 Rubra Mēbra rubrificant materiā quā cōuertūt. de ana. uiuo. Sp. 44. D
 Rubra Potio. de dynam. Sp. 32. D/F
 ad Rubrum Rheumatifmum. de paſſ. mul. Sp. 96. B
 Rubrum Sanguinem magis appetunt ſplen & renes quaſi ſimilem in co-
 lore, & natura. de ana. uiuo. Sp. 44. D

Rubri ſanguinis ſtilla nunquā viſa eſt in exitiali morbo ſed atri. in 1^m.
 de morb. vul. com. 3°. 3°. 121. C
 Rubrum eſt Sputum, ſi ſanguis abundat. 5°. de loc. aff. 4°. 29. H
 Rubra ſputa ex ſanguine ſunt. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Ruber Tumor ſignificat ſanguinem. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Rubra Vina ſunt craſſiora ſtans & rutilis. de bon. & vi ſuc. 2°. 38. D
 inter Rubra vina ſunt craſſiora, quæ ad nigrum vergunt. de bonitate,
 & vitio ſuccorum. 2°. 38. D
 Rubrū vinū craſſum dulce magis eſt nutritiuū. de diſſ. cont. Sp. 73. F
 Rubrū vinum craſſum aſperum in nutriendo quale. de diſſ. cont. Sp. 73. F
 Rubra, & ſubruba Vina differunt in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 173. A
 Rubram & obſcuram vrinam habet hepatis vitium. de dynam. Sp. 35. E
 Rubra vrina mala, quæ in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 172. H
 Rubra vrina in quibus affectibus prædicat futurā mortē. de dy. Sp. 35. D
 Rubra vrina, & ſpiſſa cum ſudore in februm ſynocharum augmento
 mortem ſignificat. de dyna. Sp. 34. C
 Rubra vrina mortē ſignificat in Phthiſi, Hidrope, Apoplexia, Epilep-
 ſia, Peripleumoniam, Paralyſi, Cholica, Dyſenteria. de dyn. Sp. 35. D
 Rubra vrina & ſpiſſa frequentius egeſta in ſynocha phrenitim denun-
 ciat. de dynam. Sp. 34. D
 RVBESCAT, & tumefcat prius pars cui apponenda cucurbitula eſt.
 de cucur. ſcar. 6°. 3. C
 quæ non Rubefcant corpora ex frictione. de cucur. ſca. 6°. 3. C
 Rubefcunt multi ante abſceſſus, præſertim poſt aures. in 6^m. de morbis
 vulg. com. 2°. 3°. 163. F
 RVBETAE ranæ magnæ. 7°. de com. me. per ge. 5°. 271. D/E
 contra Rubetas valet theriaca. de ther. ad Piſo. 5°. 91. F
 ex Rubetis ranis acopon. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. B
 RVBIA tinctoriū acerba eſt & amara. 6°. de ſimp. me. fac. 5°. 47. F
 Rubiæ radix lienem, & iecur expurgat, vrinas craſſas multasq; & nō
 nunquā, ſanguinolentas mouet, menſes & vitilignes albas inuat, et
 Iſchiadicis exhibetur. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 47. F
 Rubia vrinam craſſam ducit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 196. D
 Rubiæ drachmæ duæ, & maiorana drachmæ tres prouocant menſtrua.
 de med. exper. Sp. 106. E
 Rubia valet ad dyſenteriam. de viſt. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
 RVBICVNDVS ſolito corpus effectum ſanguinis abundantiam indi-
 cat. 4°. de ſan. tuen. 2°. 84. B
 Rubicundior ſanguis qualis. 1°. de cri. 4°. 130. B
 RVBICVND A caro eſt in corde. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rubicunda eſt caro cordis. de ana. uiuo. Sp. 55. H
 Rubicūdi, molles, & corpulēti quo victu nutriēdi. de ſal. dia. 2°. 40. D
 Rubicūdi, molles & corpulenti vnde habēt hoc. de ſal. dia. 2°. 40. D
 Rubicundos oculos curat ſuccus centaureæ. de vir. cen. Sp. 93. B
 ad Rubicūda, parua, & ſpiſſa phygethla capitis valet ſuccus cētaureæ.
 de vir. cen. Sp. 93. B
 ad Rubicūda, parua, & ſpiſſa vlcuſcula capitis valet ſuccus centau-
 reæ. de vir. cen. Sp. 93. B
 RVBIDVS color eſt indicium conuulſionis, & quid ſignificet. in pro-
 gnoſt. com. 2°. 4°. 211. C
 RVBIEN & eſt ſepia. ſecret. Sp. 97. F
 RVBIGINOSVS humor quo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Rubiginosa bilis. in prog. com. 2°. 4°. 199. F
 Rubiginē cito cōtrahūt vaſa ex nō puro argēto. 1°. de antid. 5°. 104. D
 a Rubigine quo modo ferrum præſeruetur. de machin. 7°. 309. E
 RVBIFICANTIA in melancholicis qñ. de mel. ex Gal. Ru. Sp. 110. C
 Rubificās ſinapiſmus qbus cōficiatur. de mel. ex Gal. R. & Po. Sp. 110. B
 Rubificat ſanguinem hepar. de ana. uiu. Sp. 44. D
 Rubificat pulegium illitum. 6°. de ſimp. med. fac. 5°. 45. F
 RVBOR corporis quid ſignificet. de mul. 3°. 81. C
 Rubor quid ſignificet in membro. de frac. com. 2°. 7°. 235. G
 Ruborem præſert ſanguinis copiam. de mul. 3°. 81. E
 Rubor ex multo calore exoritur. de frac. com. 3°. 7°. 243. D
 Rubor floridus exit in frictione. 2°. de ſan. tuen. 2°. 69. H
 Ruborem facit acetum. 1°. de ſimp. med. fac. 5°. 6. E
 Rubores aurium mitigat ſuccus centaureæ. de vir. cen. Sp. 93. C
 Rubor oculorum à vomitu malum. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Rubor malarū in muliere fuit quæ cum antea febre acuta oppreſſa fuiſ-
 ſet ſexto die ſopore premebatur, faſtidioſa horrens, & quare. in 1^m.
 de mor. vul. com. 3°. 3°. 126. H
 Rubores faciei quibus eueniant. præſ. exper. conf. Sp. 78. E
 Rubor in pectore veniēs ab angina habito, bonū. c. 7°. ap. 49°. Ex. 58. A
 Rubor eſt

Rubor est in parte phlegmonis. 13. met. me. 7. 80. E
 RVBREFACIENDO quæ curari debent. 4. meth. med. 7. 25. E
 RVBRICA lemmia quid. 9. de simp. med. fac. 5. 65. A
 Rubrica lemmia quo modo differat à terra lemmia. 9. de simplicium me-
 ritorum facul. 5. 65. B
 Rubrica lemmia qualis & unde. 1. de antid. 5. 107. B
 Rubrica sinopsis. 5. de com. med. sec. loc. 5. 160. G
 Rubrica lenia, sinopica qñ vti possimus. 7. de com. med. sec. loc. 5. 183. F
 RVBRIFICANTIA trahunt, vt cucurbitula à toto corpore. 4. me-
 thodi medendi. 7. 25. E
 RVBRIFICATIO est commune remedium ventriculi imbecillitati.
 7. meth. med. 7. 44. A
 Rubrificatio quibus fiat. 7. meth. med. 7. 44. B
 RVBVS quid. de simp. med. Sp. 89. E
 Rubus frutex est sylvestris. 2. de alim. fac. 2. 21. H
 Rubum fruticem in colle Tabiano reperiri supponit vt indicet lac à pa-
 scuis alterari. 5. meth. med. 7. 35. A
 Rubus pro lenticula in quibus sumat. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 204. A
 Rubus nunquam feret ruam. de cog. cur. animi mor. 2. 54. B
 Rubus qualis. 6. de compositione med. sec. loc. 5. 176. D
 Rubum vnum ex medicamentis missionem contrariorum non habenti-
 bus. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 129. E
 Rubi folia substantiæ aqueæ sunt, & adstringunt parum. 6. de simplic.
 medic. facul. 5. 44. F
 Rubi folia, & germina recens nata aphthas, & alia oris vlcera sanant
 si madatur, ac alia vulnera glutinare valët. 6. de sim. me. f. 5. 44. F
 Rubi canini folia in Herpete exedite adhibenda. 2. de arte cur. 7. 102. B
 Rubi folia, flos, & mora ad vultu & fauces euidenter faciunt omne pro-
 fluxum idonee stringunt. de simp. med. Sp. 89. E
 Rubi folia sternenda ad refrigerandum. de remed. par. fac. 7. 153. E
 Ruborum sumitates sternenda in cubiculo febricitantium. 10. methodi
 medendi. 7. 64. E
 Rubi germina muria, vel oxyhalme condita sanguinem melancholicum
 gignunt. 3. de loc. aff. 4. 18. F
 Rubi germina inter oïum prestatissima numerantur. 2. de ali. fa. 2. 24. C
 Rubi tenera germina quibus incoquenda, & quare. 13. met. med. 7. 83. G
 Rubi germinorum decoctum est adstringens leue. 5. meth. med. 7. 31. G
 Rubi summorum decoctum adstringit. 4. meth. med. 7. 28. H
 Rubi asparagi austeri & adstringentes. de atten. vic. 2. 44. D
 Rubi ramuli conuenientes sunt stomachicis in cibo. 8. de compositione
 med. sec. loc. 5. 192. C
 Rubi ramuli pro spatula. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 204. A
 Rubi fructus quo modo appelletur. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 167. F
 Ruborum fructum βερρυον appellant. 2. de alim. fac. 2. 19. B
 Rubi fructus immaturus acerbus est, & valde exiccat. 6. de simplicium
 medic. facul. 5. 44. G
 Rubi fructus maturus est calidus temperatus. 6. de sim. me. f. 5. 44. G
 Rubi fructus exiguum habet alimentum. 2. de alim. fac. 2. 22. A
 Rubi fructus est prauus succi. 2. de alim. fa. 2. 22. B
 Rubi canini fuluo fructu comesto, probe iuuantur qui in febris incidit
 in morbum regium. 9. de com. me. se. lo. 5. 198. A
 ex Rubi fructu medicamentum quod. 5. meth. med. 7. 34. C
 Rubi mora innoxia si edantur. 6. de comp. med. sec. loc. 5. 169. A
 Rubi mororum succus habet aliquid quo roborat stomachum. 6. de cõ.
 med. sec. loc. 5. 169. A
 Rubi mororum succus qualis. 6. de comp. med. sec. lo. 5. 171. F
 Rubi acinus acidus tantum, frigidus est, quicquid enim est acidu tantum,
 id plane & trigidum. 4. de sim. med. fac. 5. 25. B
 Rubus caninus adstringit. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 130. B
 Rubus multum adstringit. 6. de simp. med. fac. 5. 44. F
 Rubus inter adstringentia parabilia numeratur. 6. de compositione me-
 dicamen. sec. loc. 5. 169. F
 Rubi canini decoctum adstringens moderatum pro gargarisimis. 6. de cõ
 posi. me. se. lo. 5. 127. F
 Rubi radices incidentes sunt minus calidæ. 5. de sim. med. fac. 5. 35. E
 Rubi radix lapides renum comminuit. 6. de simp. med. fac. 5. 44. G
 Rubis spinis ac hamis Galenus sophismata cõparat. de cau. pcat. 3. 95. H
 RVCTANTES biliosa, non sunt lauandi. de vict. rat. in mor. acut.
 commen. 3. 7. 133. A
 Ructantes acidum ventriculi vitio inuat antidotus Zopyria. 2. de anti-
 dotis. 5. 115. A
 Ructantibus acidum auxilio est betonica. 7. de simp. med. fac. 5. 51. A

RVCTVOSIS prodest lentiscus. de simp. me. Sp. 86. B
 RVCTVS, rigoris, conuulsionis, tremoris, palpitationis, horroris, sin-
 gultus, tussus ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, den-
 tium concussionis (trifmon græci vocant) genus commune est motus il-
 legitimus, & quò hac in genere differant. 2. de symp. cau. 3. 19. E
 Ructus est in genere spirituum in 1. de mor. vul. com. 3. 3. 118. C
 Ructus symptoma dici potest. 2. de symp. cau. 3. 21. E
 Ructus unde creatur. 3. de symp. cau. 3. 27. F
 Ructus excernit ventum flatuosum. com. 5. aph. 72. Ex. 45. F
 per Ructus exit flatus inutilis. 4. de vsu par. 1. 138. A
 in Ructibus, & deiectionibus naturæ providentia conspicitur in 6. de
 mor. vul. com. 5. 3. 189. D/E
 Ructus Acidi quo modo fiant. 4. de sim. me. fa. 5. 28. B
 Ructus acidus quò fiat, & ex qua materia. com. 6. aph. 1. Ex. 45. H
 Ructus acidi quo modo ex frigore. 3. de symp. cau. 3. 25. D
 Ructus acidi propter quid fiant. de vict. rat. in mor. acu. cõ. 1. 7. 119. E
 Ructus acidi quid significant. 2. de temp. 1. 20. B
 Ructus acidus significat pituitam. com. 4. aph. 2. Ex. 27. F
 Ructus acidus in longis leuitatibus intestinorum, bonum. commenta. 6. aphorismo 1. Ex. 45. G
 Ructum acidum habentes non valde morbo laterali corripimur. com.
 6. aphorismo 33. Ex. 50. A
 ex Ructu acido cruditates nunquam consequitur febris diaria. 8. me-
 thodi medendi. 7. 53. G
 ad Ructu acidu, & salsum valet acetu scillinu. de me. fa. par. 7. 178. C
 ad Ructibus acidis egrotantem stomachum Aster inexuperabilis phar-
 macum accommodatum. 8. de composit. medicam. sec. loc. 5. 191. E
 Ructu acidi habentes coriandro sanantur. 8. de com. med. sec. loc. 5. 191. G
 Ructus Fætidus facit raphanus. de sim. med. Sp. 89. F
 in Ructu factoris symptoma adest quando. de symp. aff. 3. 13. D
 Ructus fatentes non sentiunt ructantes. 3. de loc. aff. 4. 20. G
 Ructus Fumosus unde proveniat. 1. de loc. aff. 4. 5. D
 Ructus Fumosi & acidi in diuersis sunt. 1. de loc. aff. 4. 5. F
 Ructus fumosus signat igneu calore esse in vetriculo. 1. de lo. af. 4. 5. D
 Ructum fumosum si quis sensit vt ab onis frictis, indicatur non bene esse
 concoctos cibos. 1. de loc. aff. 4. 5. C
 Ructui malo ab ardore stomachi electarium vtile. de dyn. Sp. 26. C
 Ructus nidorosi quibus contingat. 2. de alim. fac. 2. 17. C
 Ructus nidorosi & fumosi quid significant. 2. de temp. 1. 20. B
 Ructus docet bonitatem casei. 3. de alim. fac. 2. 25. B
 Ructus plures ostendunt futuram ægritudinem. ars med. IJa. 67. F
 Ructus mouendi inflatum habentibus ventrem. in 6. de mor. vulgarib.
 commen. 2. 3. 166. C
 Ructus quò mouet ex vasculo angusti oris. in 6. de m. v. cõ. 2. 3. 166. D
 RVDES idem & formosi despiciendi, & quare. in or. suas. IJa. 3. F
 Rude Læde. de remed. par. fac. 7. 157. E
 RVDICVLA pharmaca supra prunas posita in olla agitantur. 5. de
 comp. med. sec. loc. 5. 165. H
 quod Rudiculæ esse palme ramu laudat. 4. de com. me. per ge. 5. 239. G
 RVFVS color qui sit. 1. de cri. 4. 130. B
 Rufum colorem habet sandaraca. in 6. de mor. vul. com. 1. 3. 155. F
 Rufum nõ significat cinereu colore. in 6. de mor. vul. com. 1. 3. 155. G
 Rufum & flauu esse distincta, potest colligi. com. 4. aph. 2. Ex. 27. E
 Rufum est albus flauo. 1. de cris. 4. 130. B
 Rufis sunt colore finitimo flauu. de sal. diata. 2. 40. E
 Rufi non sunt temperamento sicco. de sal. diata. 2. 40. D
 Rufi semper ferè vti debent victu humidiori. de sal. diata. 4. 130. B
 Rufa aliquando fit bilis amara, & quò. 1. de cris. Sp. 44. D
 Rufa caro in pulmone. de ana. viu. Ex. 27. E
 Rufus color in toto corpore, vt regius morbus notat choleram peccare.
 com. 4. aph. 2. Ex. 27. E
 de Rufis & gallorum cristis insomnium, quid significet. in 1. de morb.
 vul. com. 3. 3. 117. H
 Rufum Excrementum quid significet. 1. de cri. 4. 129. D
 Rufa Sputa fiunt ex biliosis humoribus in morbo laterali. commenta. 6. aphor. 33. Ex. 50. A
 Rufum Vinum austerum quale. 9. de decr. Hipp. 1. 283. F
 Rufa Vrina in quibus inueniatur. de dyn. Sp. 34. E
 Rufa magis fit vrina, quando sine cibo manemus. 1. de cris. 4. 130. A
 Rufum non potest esse cum vrina tenui. de vrin. 4. 124. G
 Rufa vrina quid significet. ques. in Hipp. Sp. 113. B
 Rufa nebula in vrina signum coctionis. com. 4. aph. 71. Ex. 35. D
 Rufa vrina,

Rufa vrina, & crassa cum hypostasi rufa quid significet. quæ sita in Hippocratem. Sp. 113. B
 Rufa si fuerit hypostasis color autem vrinæ albicans quid fieri debeat. de vi. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Rufa vrina subalbida, & spumosa in synocha mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34. C
 Rufa vrina dolentibus caput si sanguis de naribus fluxerit huius doloris fiet solutio. de dynam. Sp. 34. G
 Rufa, & pinguis vrina in pleuritidis mortem futuram ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. H
 Rufa quæ sint medicamenta. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 221. E
 Rufum, cicatricem ducens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. G
 RVFVS interpret Hippocratis. ord. lib. suo. Isa. 15. C
 Rufus Ephesus diligentissime fuit versatus in Hippocratis libris. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 156. G
 Rufus Ephesus scriptor simplicium fuit. 1°. de antid. 5°. 100. B
 Rufus quid de herbis versibus scripserit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 39. H
 Rufus Ephesus optime scripsit. de atra bile. 1°. 34. C
 Rufi hinc & melancholicis exhibendæ quantitas. de melancholia. ex Galeno, Rufo, & Poff. Sp. 109. H
 Rufi potio sedans dolorem. 7°. de comp. med. se. loc. 5°. 185. B
 Rufi hiera scabiosis, & leprosis vtilissima est. de dyna. Sp. 30. D
 ad RV GAS de facie tollendas. de dynam. Sp. 25. G
 RVGOSITAS arteria, auget numerum corporum impositorum rugis cutem conduplicans. 1°. de præfag. ex pul. 4°. 106. D
 Rugosum corpus qd dicitur a græcis. in 6°. de morb. vul. cō. 3°. 3°. 177. A
 Rugosa cutis quæ dicitur a græcis. in 6°. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 177. A
 Rugosi cur senum oculi. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 158. D
 Rugosa est figura cordis intrinsecus qñ constringit. de ana. vi. Sp. 56. C
 ad RVGITVS ventris valens antidotus. 2°. de antid. 5°. 111. H
 ad Rugitum Stomachi remedium. de dyna. Sp. 26. H
 ob RVINAS laceffiti quid dicant. 3°. de decre. Hipp. 1°. 244. F
 RV MEX medius in bonis & malis succis. de bon. & vi. suc. 2°. 37. F
 Rumex ex oleribus cōuenit illis, qui semel tantum in die comedunt. de vi. eius rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 145. B
 RVMINANTIA animalia habent tantū dentes inferiores. de articulis, com. 1°. 7°. 256. G
 Ruminantia animalia an habeant quatuor ventriculos sensus indicat. de natura humana. com. 2°. 7°. 183. D
 Ruminantia habent sextum locū inter animalia pro dissectione faciendā. 6°. de ana. admi. 1°. 90. D
 RVMINATIO in ruminante animali cuius sit actio. de motibus manifestis, & obs. Sp. 68. F
 RVMINANT cur animalia. 6°. de ana. adm. 1°. 90. D
 Ruminant hœdi. 6°. de loc. af. 4°. 42. B
 ad RVMPENDVM apostema presidium. de dyna. Sp. 30. E
 Rumpentia qualia sint. 5°. meth. med. 7°. 30. B
 Rumpens emplastrum Aniceton dictum. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 256. D
 Rumpens Hellepontia Heræ. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 259. E
 cur RVMPATR facile tenue. 3°. de symp. cau. 3°. 77. A
 Rumpitur æs conflatile facilius ductili. de machi. 7°. 309. E
 Rumpi venam facit vox vehemens. 4°. de lo. aff. 4°. 27. H
 Rumpantur cur partes quedam luctatoribus. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 RVPTIO Rhegma dicitur. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Ruptio quid sit. de cau. mor. 3°. 9. F | 3°. meth. med. 7°. 16. E
 Ruptio est morbus partium simularium. de symp. diff. 3°. 13. E
 Ruptio est solutio continuitatis in partibus carnosis. de disse. morb. 5. D | 3°. 9. H
 Ruptio & vlcus sunt in musculis. 6°. meth. med. 7°. 36. G
 Ruptio appellatur solutio continui in offe. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 cū Ruptione & cōtusione plurimū fit Ecchymosis. 4°. met. med. 7°. 23. B
 Ruptio vnde proueniat. 11°. meth. med. 7°. 78. F
 Ruptiones in thorace suscitatur aqua dura, & frigida. de bon. aq. Sp. 75. G
 Ruptionis venæ causa. 4°. de loc. aff. 4°. 28. A
 Ruptio venæ in Pulmonibus qñ cognoscatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
 Ruptio intus suppurationis quo modo secundum varias partes distinguitur. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Ruptione sanguis videtur in loco collectus, qui per discessionem sanatur. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Ruptione intus ē tuberculi exolutio, vomitio, aut animi defectio fit. com. ment. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 ad Ruptiones confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 94. A

RVPTURA quid sit. de cau. mor. 3°. 9. F
 Ruptura est affectus iridis oculorum ac membranarū. inuro. Isa. 58. D
 Ruptoris inflammatio quō fiat, & cur. de fract. com. 3°. 7°. 249. G
 Ruptura causat dolorem. com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Rupturæ quibus dolorem afferant. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. F
 Rupturæ quibus ligantur ligamenti. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 211. F
 Rupturas persanare apparet bdelliū arabicū. 6°. de sim. me. f. 5°. 44. H
 RVPTVM quid & quo modo. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Ruptū in musculosis partibus quid vocetur. de const. ar. Isa. 37. D
 Ruptum est in parte carnosā musculi. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 in Ruptis sunt plures indicationes. 4°. meth. med. 7°. 29. R
 ad Rupta Aelii Galli theriaca bona. 2°. de antid. 5°. 116. A
 ad Rupta Antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. C
 ad Rupta Antidotus Aristarchi. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. A
 ad Rupta Antonij musæ Panacea. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 186. B
 Ruptis idonea est Aristolochia rotunda. 6°. de simp. md. fac. 5°. 43. E
 Rupta curat Betonica. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. A
 Ruptis auxiliatur Capparis cortex. 7°. de simp. med. fac. 5°. 41. G
 Ruptis conuenit Centaurium maius. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
 ad Rupta resicatoria Confectio. 7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 185. B
 ad Rupta congruit Costus. 7°. de sim. me. fac. 5°. 52. F
 ad Rupta Emplastrum. 2°. de com. me. per ge. 5°. 226. E
 Ruptis prodest Helenium. de simp. med. 5°. 83. H
 ad Rupta potui exhibeatur Olostium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
 Ruptis prodest Rha. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. E
 Rupta sanat Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 ad Rupta cum oxymelite bibitur Sympbitum petraeum. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 65. G
 Rupta quæcūq; ex dorso ad cubitum descendunt, venæ sectio soluit. com. mentario 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Ruptum descendere est impossibile. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 ad Rupta. 8°. de cō. me. se. lo. 188. G | 7°. de comp. me. per ge. 5°. 271. G
 RVRSVS duo significat. com. apho. 53°. Ex. 42. E
 RVRI faba comeditur cum ouilla, & caprina carne. 1°. de alimentorum facul. 2°. 14. A
 Ruri tempore æstiuo manens aliquis quos humores coaceruet. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 117. F
 Ruri quibus caput refrigeretur. 2°. de compositione med. se. loc. 5°. 132. G
 Ruri quō curauit se Erasistratus. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. E
 Ruri quid agebat hyeme Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 73. H
 RVSTICANVS quidam cibus apothermus. 1°. de alim. fac. 2°. 12. H
 RVSTICIS cutis spiffescit ex ratione vitæ. de opt. secta. Isa. 26. B
 Rustici semper peiora comedunt. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 apud Rusticos cibi fiunt ex farina milij & panici lacti incocta. 1°. de alim. mentorum facul. 2°. 13. C
 Rustici tritico elixo offenduntur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. B
 Rustici Cyprij polenta pro pane vtuntur. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Rustici lini semine quō vtantur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
 Rustici casus in coli dolore. 11°. meth. med. 7°. 79. E
 Rustici fortissima medicamēta petūt. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. A
 RVSTICVS Isidori familiaris fuit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 222. F
 Rustici medici antidotus ad morsus viperæ. 2°. de antid. 5°. 118. B
 à Rustico sedis medicamentum quo vtitur Galenus. 9°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 204. G
 RVTA gerens semen. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 189. B
 Ruta viridis, & arida multū differūt. 2°. de com. med. sec. loc. 5°. 136. D
 Ruta viridis qualis. 10°. de com. medica. sec. locos. 5°. 207. C
 Ruta cur debeat esse parum sicca. 4°. de san. tuen. 2°. 85. I
 Ruta folia viridia ad quid vtilia. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. D
 Ruta humida subamara est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. A
 Ruta sicca exacte amara, & acris est. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. A
 Ruta semen amarum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. E
 Rutam præfert cinnamomum mansum. de theria. ad Pifo. 5°. 94. H
 Ruta est tam cibus, quam medicamentum calidum. 3°. de tem. 1°. 24. D
 Ruta est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
 Ruta est cibus acutus, incidens, aperiens. de diff. cont. Sp. 72. F
 Ruta anethum, & cæpa inter ea, quæ eduntur, differunt caliditate. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 210. C
 cū Ruta, carice, & nucis si edantur ante cibum, valent contra medica menta letalia. 2°. de alim. fac. 2°. 21. A
 Ruta, & centaurea decoctio datur contra morsum rutelæ. de medicinis expertis. Sp. 106. F

Ruta calida est cū subtili substantia. 2°. de arte cur. ad Glau.	7°. 104. G
Rutæ vires. de simp. med. Sp. 89. D/ de remed. par. fac.	7°. 174. G
Rutæ semen exiccat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 38. C
Ruta calefacit, incidit, & attenuat. de atten. vic.	2°. 44. B
Rutæ præsertim sylvestris semē incidit corpulentiā. 14°. met. me.	7°. 91. D
Ruta stomachū erigit, tussitibus prodest, colli dolorē sedat, vrinā et mēstrua prouocat, partū si plus sumat expellit. de simp. med. Sp. 89. D	
Ruta vrinas mouet, status extinguit, & ad inflationes competit. 8°. de simp. med. fac.	5°. 58. D
Ruta inflationem sedat. 14°. meth. med.	7°. 88. F
Ruta minuit inflationem. de diff. cont.	Sp. 74. G
Ruta digerit inflationem. de ren. aff. dig. & med.	7°. 194. B
Ruta excitat stragulatus vteri, olfactu. 9°. de com. me. sec. lo.	5°. 205. G
Ruta pro doloribus internis ex frigore facit quia medetur frigori. 2°. de simp. med. fac.	5°. 12. C
Ruta valet in frigida dispōne dolētis partis. 2°. de arte cur.	7°. 104. G
Rutę frondes sternende pro his qui nocturnas habent veneris imagines. 6°. de san. tuen.	2°. 100. G
Rutæ semen pro priapismo. 14°. meth. med.	7°. 89. B
Rutæ succus est oculorum cenicus. de cathar.	Sp. 55. B
Ruta in oleo coquitur, atq; eo pro clysteri vtiutur Galenus in dolore ex flatu, & humore. 11°. met. med.	7°. 80. A
ex Ruta compositio qualis, & ad quē vsus. 9°. de cō. me. s. l.	5°. 204. H
Ruta facit dolere caput. de diff. con.	Sp. 74. E
Ruta pruritum mouet. de cathar.	Sp. 95. D
RUTA sylvestris est moly, & Besanū. 8°. de simp. med. fac.	5°. 58. E
Ruta sylvestris cuius sit virtutis. 7°. de simplic. medic. facul.	5°. 56. F
Rutæ sylvestris semen calidissimum. 10°. de composit. me. se. lo.	5°. 207. C
Rutæ semen fortissimum vt medicamentum. de atten. vic.	2°. 44. E
Rutæ sylvestris semine vtiutur. 7°. de comp. med. sec. lo. 185. C/ 5°. 186. G/ H	
Rutæ ramulo vtiutur pro spatula. 7°. de compositione medicamen. sec. loc.	180. A/ 182. A/ 9°. 5°. 202. E
RVTABVLVM ferreū quare delinendum. 1°. de antid.	5°. 107. G
RVTACEVM oleum flatus sanat. 8°. meth. med.	7°. 53. F
Rutaceum oleum pro capitis dolore ex frigore bonum. de remedys paratu facilibus.	7°. 153. H
Rutaceo oleo in quo dolore vtatur Galenus. 2°. de loc. aff.	4°. 9. D
Rutaceum oleum facit ad dolores coli. 11°. meth. med.	7°. 79. A
Rutaceum per sedem impositū in coli dolore quid effecerit. 11°. methodi medendi.	7°. 78. H
contra RVTELAE morsum datur decoctio rutæ, & centauræ. de medicinis exper.	Sp. 106. F
RVTILA vina flaua sunt mediocriter dulcia. de bonitate, & vitio succorum.	2°. 38. C
Rutilla, & tenuis vrina quid significet. de vri. sign. ex Hip.	Sp. 78. G
PYMMATOS. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus.	5°. 60. F

ABANIS balnei sit mentio. de dy. Sp. 29. D/ G

SABERNIO valenti composita podarx cui titulus est Pompei pretiosa. 7°. de composit. med. per ge.	5°. 270. H
SABINA calida & sicca est tertio ordine. 6°. de simp. med. fac.	5°. 45. C
Sabina aromatica est. 6°. de simp. medicam. facul.	5°. 45. C
Sabina fortiter exiccat vt cupressus. 6°. de simp. med. fa.	5°. 45. A
q̄ Sabina magis adstringit cupressus. 6°. de simp. med. fac.	5°. 45. C
Sabina cōuenit putredinibus vt cupressus. 6°. de simp. med. fac.	5°. 45. C
Sabina carbunculos soluit, mēses prouocat, & sanguinem per vrinas mouet, fœtum etiam viuentem interficit, & mortuum educit. 6°. de simp. pli. med. fac.	5°. 45. C
Sabina mēses, & vrinas prouocat. 5°. de simp. med. fac.	5°. 38. A
Sabina matricem purgat. de cathar.	Sp. 95. C
Sabina gleucino vnguento inditur. 6°. de simp. med. fac.	5°. 45. C
Sabina cur ingrediat in multas antidotos. 6°. de simp. me. fa.	5°. 45. C
Sabina duplum pro cinnamomo quidam subiiciunt. 6°. de simplicium medicamentorum facul.	5°. 45. C
Sabina herba meminit. de remed. par. fac.	7°. 156. E
SABINVM oleum optimum vbi. 2°. de comp. med. sec. loc.	5°. 133. B
Sabinum oleum tenue est. 6°. de simp. med. fac.	5°. 40. H

Sabinum oleum tenuium partium est. 1°. de compositione medicamentorum secundum locos. 122. A/ 3°. 5°. 140. F/ 10°. methodi med. 65. A/ 11°. 72. G/ 14°. 7°. 88. B	
Sabinum oleum tenuissimum est omnium. 6°. meth. med.	7°. 37. D
Sabinum oleum non adstringit. 3°. de san. tuen.	2°. 79. B
Sabinum oleum dilatans est. 8°. meth. med.	7°. 51. D
Sabinum oleum habet vim relaxandi. 4°. de san. tuen.	2°. 86. H
Sabinum oleum in Italia relaxat. 3°. de san. tuen.	2°. 81. B
Sabinum oleum vetus melius est. 3°. de san. tuen.	2°. 81. C
Sabinum oleum pro vetere. 10°. de composit. medicam. sec. loc.	5°. 209. C
Sabino oleo temperanda medicamenta hyeme. 6°. met. me.	7°. 38. E
cū Sabino oleo abrotonum ad alopecias conuenit. 6°. de simplicium medicamen. facul.	5°. 40. H
Sabini olei meminit. 1°. de comp. med. sec. loc.	5°. 131. A/ B
Sabino oleo quod simile. 4°. de san. tuen.	2°. 86. H
SABINVM vinum nobile appellat. 7°. met. med.	7°. 45. F
Sabinum vinum quale. 4°. de san. tuen. 85. G/ 5°. 2°. 90. H/ 1°. de antidotis. 5°. 100. H/ 12°. meth. med. 76. D/ 2°. de arte cur. ad Glau.	7°. 102. E
Sabinum vinum austerum & dulce est. 4°. de simp. med. fac.	5°. 26. F
Sabinum vinum pauciferum. de vinis.	Sp. 76. D
Sabinum vinum imbecillum in Italia. de vinis.	Sp. 76. D
Sabinum vinum in Italia aquosum est. 2°. de comp. med. sec. lo.	5°. 133. D
Sabinum vinum aquosum facile fit acidum, et amarū. de vinis. Sp. 77. A	
Sabinū vinū in Italia pro siccis bonū est, & quale sit. 7°. me. m. 4°. 45. E	
ex Sabinis vinis non nulla tūto bibuntur. de bon. & vit. suc.	2°. 38. F
ex Sabinis vinis nō nulla sunt oīno exinanita. de bon. & vit. suc.	2°. 38. F
Sabinum vinum est aptissimum cōpositioni mellis. 5°. de san. tu.	2°. 91. C
Sabino vino similia sunt Titacazenu, & Ariusiu. 2°. de san. tu.	2°. 90. H
SABINVS interpres fuit Hippocratis. de or. lib. suo.	Ista. 15. C
Sabinus, & Metrodorus Hippocratis interpretes, & quales. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 129. D	
Sabinus in Hippocratis libris diligentissime versatus fuit. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 5°. 156. G	
Sbini Pōpei pretiosum quod inscribitur. 7°. de com. me. per ge.	5°. 271. D
Sabini pannus. secre.	Sp. 97. E
SACCHAR vnde vebatur. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. E
Sacchar minus dulce melle est. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. E
Sacchar non est inimicum stomacho, nec facit sitim vt mel facit. 7°. de simp. med. fac.	5°. 55. E
Saccharum est inter detergentia. 8°. meth. med.	7°. 52. G
de Saccharo meminit. de ren. aff. dign. & med.	7°. 196. D
Sacchar tritum. de med. fac. par.	7°. 174. A
de Saccharo syrupus. de cura lap.	Sp. 112. B
Saccharum cautium. de med. fac. par.	7°. 175. C
Saccharum roseum. de med. fac. par.	7°. 175. H
SACCULI à medicis vocati. 9°. de decr. Hip.	1°. 282. F
Sacculi pleni milio calido cuius sint vsus. de vs. q̄ in me. fi. c. 3°. 7°. 222. E	
per SACCVM colat. 9°. de com. med. sec. loc.	5°. 202. E
SACCVS intestinum vbi sit. de ana. parua.	Sp. 43. A
SACRA herba acetosula. de cura icteri.	Sp. 111. B
SACER ignis à qua materia fiat. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 141. F	
Sacrum ignem facit fluxio. in prog. com. 2°. 4°. 202. D	
Sacro igni proprie facit coriandrum. de simp. med.	Sp. 82. E
Sacrum ignem curant folia myrtæ. de simp. med.	Sp. 87. F
ad Sacrum ignem illinitur terra cimolia. de simp. med.	Sp. 85. B
ad Sacrum ignem remedium. de dyna.	Sp. 30. D
ad Sacrum ignem, vel calorem membrorum remedium. de dy. Sp. 30. E	
SACRVM medicamentum ex dictamno virtute mirandum. 5°. de compositio. med. per ge.	5°. 249. A
Sacrum ex dictamno vocatum. 2°. de com. me. per ge.	5°. 223. F
Sacrum ex vulcani templo in Memphi. 5°. de cōp. me. per ge.	5°. 246. H
SACER morbus cur dictus morbus comitalis. in 6°. de morb. vulgar. commen. 6°. 3°. 197. D	
de Sacro morbo liber est Hippocratis. in prog. com. 1°. 4°. 190. D	
SACRVM os coccygem græci appellant. 2°. de ana. admi.	1°. 71. A
Sacrum os quod etiam latum dicitur. 6°. de ana. adm.	1°. 93. G
Sacrum os quale. de offi.	1°. 42. D
Sacrum os est spina pars. 12°. de vsu par.	1°. 196. G
Sacri ossis spina similis alijs. de offi.	1°. 42. D
Sacrum os quibus compositum. de offi.	1°. 42. D
Sacrum os ex quatuor spondylis, vel ossibus est constitutum. 12°. de vsu partium.	1°. 196. G

Sacrum os unde oriatur. 13°. de vsu par. 1°. 201. E
 Sacri ossis ligamentum quale. 13°. de vsu par. 1°. 201. G
 Sacri ossis cum alijs unctio. 14°. de vsu par. 1°. 208. H
 Sacri ossis de articulatione, & epiphysis ubi est. 13°. de vsu par. 1°. 201. F
 Sacri ossis utilitates quot sint. 13°. de vsu par. 1°. 201. E
 Sacrum os cur maximum, & infernum. 12°. de vsu par. 1°. 197. H
 SACRIFICIORVM mos. 2°. de dec. Hipp. 1°. 226. H
 Sacrificijs quæ sint meliora scire, & edocere. 3°. de vsu par. 1°. 133. C
 Sacrificiorum cibis curabāt medici altarium. de med. exper. Sp. 104. A
 Sacrificiorū cibis curātes medicos altariū nō dānat. 4 me. ex. S. 104. A
 SACRILEGIS in admiratione est Salmones. 1°. met. me. 7°. 3. G
 S ADLE .i. folia nucellæ. de dyna. Sp. 24. B
 SEPENVMERO quid significet apud Galenum. 5°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 36. D
 S AG AD INVM opobalsamum cur dictum. 1°. de anti. 5°. 101. F
 SAGAPENI quid. de simp. me. Sp. 90. B
 Sagapenum quomodo adulteratur. de simp. med. Sp. 90. B
 Sagapenum chalbano adulteratur, & quomodo cognoscitur adulteratum, & quid sit sagapenum. 1°. de anti. 5°. 105. A
 in Sagapenum transit chalbani pars quadam quæ spumosa, & levis est 1°. de antidotis. 5°. 105. A
 fm Sagapenum, cinnamomum, & opocalpasum, quadam proueniunt, quæ neq; chalbanum, neq; myrrha, neq; casia sunt, tñ non sunt perfecte sagapenum, opocalpasum, aut cinnamomum. 1°. de anti. 5°. 105. B
 Sagapenum ē chalbano quomodo cognoscatur, & in quo differt à vero sagapeno. de antidotis. 5°. 105. C
 inter Sagapenum, & chalbanum quid intersit. 1°. de anti. 5°. 105. C
 Sagapeni essentia attrahens est, & sponte nata. 5°. de simp. me. f. 5°. 36. E
 Sagapenum attrahit. de ocul. 7°. 188. F
 Sagapenum trahit à profundo. 6°. met. met. 7°. 37. D
 Sagapenum quale. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A/de ocul. 7°. 188. G
 Sagapenum pro succo cyrenaico sumitur, & est tenuium partium, & calidum. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228. E
 Sagapeni liquor acris est. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. F
 Sagapenum cum acrimonia viscido laxat. de simp. med. Sp. 90. B
 Sagapeni succus ad quid utilis. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. B
 Sagapenum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Sagapenū oculorū cicatrices expurgat, & extenuat, suffusionibus & hebetudinibus ob humorū crassitiē remediū ē. 8°. de sim. me. f. 5°. 60. A
 Sagapenum maturat. de ocul. 7°. 189. C
 Sagapenum ingreditur theriacam. de theri. ad Pifo. 5°. 92. F
 Sagapenum liquatur aqua, aceto, & vino. 3°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 233. F
 SAGAX vir quæ vna distinctione reddetur peritus demonstrandi. 9°. de dec. Hippo. 1°. 285. G
 in SAGINATIS bene cutis est distenta. in 6°. de morbis vulgaribus commentario. 3°. 3°. 176. E
 SAGINAT boues erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 ex SAGITTIS ad plagas quid prodest. de virt. cent. Sp. 93. G
 pro Sagittis eximedis opus est noscere partium utilitatem. 17°. de vsu partium. 1°. 222. G
 SAGITTANDI arti præsent. Apollo & Aesculapius in oratio. sua. foria. Isa. 2. C
 Sagittandi ars coniecturalis est intro. Isa. 51. F
 Sagittandi artis ad medicinam comparatio. 2°. de crisi. 4°. 134. A
 SAGITTARIVS, aries, leo sunt planeta orientales calidi, ignei, & sicci. de sperma. Sp. 39. A
 Sagittarius calidus est in primo gradu, sicci in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Sagittarii natura circa ægitudines. de dec. prog. ex math. sci. Sp. 15. B/C
 S AL est genus terræ. de vit. resp. Sp. 64. F
 Sal est terra incensa. de vit. resp. Sp. 64. F
 Sal quomodo fiat ex incensis calamis. de vit. resp. Sp. 64. F
 Salis in modum indurcescit vinum suspensum ad ignem in vitribus euaporante aqua in quadam regione. de vit. resp. Sp. 64. F
 in Sale calor egit. de vit. resp. Sp. 64. F
 à Sale quō differat nūtri spuma, et laxū aphronitri. 3°. de ali. fa. 2°. 33. C
 inter Salem, & aphronitrum est aphrolitrum. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 68. G/H
 in Salis, & aphrolitri medio est nitrum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. E
 Salis differentia quæ. 4°. de simp. me. fac. 30. G/9°. 5°. 68. F
 Salis Albi meminit. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262. G
 Salem Amarum habet mare mortuum. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. C

Sal Ammoniacum quale sit. de ocul. 7°. 188. H
 Sal ammoniacus acris est. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. F
 Sal ammoniacum extrahit, & digerit. 2°. comp. me. per gen. 5°. 221. B
 Sal ammoniacus qualis ad vlcera. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. C
 Sal ammoniacum oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Sal ammoniacum valet contra vngulas, scabies palpebrarū, pruritus & crassas pustulas. de ocul. 7°. 189. C
 Salis Armoniaci fit mentio. de simp. med. Sp. 90. A
 Sal Assatum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. E
 Salis flos, & spuma qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. E
 Salis flos qualis. 2°. de arte cura. ad Glau. 7°. 104. D
 Salis flos aquæ marinæ mistus pro corpulentis, & hydropicis idoneus est. 14°. met. me. 7°. 91. E
 Salis flos sanat splenes duos. 2°. de arte cura. ad Gla. 7°. 104. D
 Salis flos cuius vsus. 3°. de cōp. me. sec. loc. 143. D/8°. 193. A/7°. de compo. me. per gen. 275. H/5°. 266. C/6°. met. me. 7°. 37. G
 Sal Fossilius vel fossilis. 6°. de compo. medica. per genera. 261. E/H/262. A/D/5°. 271. A/D/F/H
 Sal fossilis inter metalla numeratur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. F
 Sal fossilis qui. de simp. med. Sp. 89. H
 Sal fossilis qualis. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. F
 Sal quisque siue fossilis sit, siue ē Mari oriundus ad similem habet vim. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. F
 Salis fossilis meminit. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. B
 Sal fossilius. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 267. B
 Sal Glebosus cum pulegio quo modo medicamentum est apophlegmaticum. de reme. par. fac. 7°. 154. F
 Sale Hispano vititur. 9°. de comp. me. sec. loc. 200. C/5°. de comp. medi. per gene. 251. E/6°. 5°. 261. F
 Salis Inquinatis meminit. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 270. G/H
 Sale Loto vititur. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 166. A
 Salis Marini, & fossilis differentia. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. C
 Sal marinus qualis. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. F
 Salis Romani. secret. Sp. 98. G
 Salem Sodomenum qualem esse dicat. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. F
 Sal ex stagnis qui nascitur eiusdem speciei est cum marino. 11°. de simpli. med. fac. 5°. 83. C
 Sal, & anethum miscenda in coctione viperæ pro Theriaca. de theriaca ad Pisonem. 5°. 95. F
 Sal qñ ponendum in viperarum coctione, & qñ non. 1°. de anti. 5°. 104. B
 Sal theriacæ cur imponitur. 11°. de simp. me. fa. 5°. 78. D
 Sal aufert venenum viperæ. de theria. ad Pifo. 5°. 94. A
 Sal venenis aduersatur, & quō. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. G
 Sal theriacum quo modo conficiatur. de subfi. emp. Isa. 34. B/11°. de simplicium medicamen. facultat. 5°. 78. D
 Sales theriaci quomodo conficiuntur, & quando eorum coctura perfecta. de ther. ad Pisonem. 5°. 97. F
 Sales theriaci quales. de Ther. ad Pifo. 5°. 97. D
 Sales theriaci ad quæ conferant. de ther. ad Pifo. 5°. 97. D
 Sal ex viperis potenter extenuat. 14°. met. me. 7°. 91. E
 Sal theriacum sanat elephantiasim. de subfi. emp. Isa. 34. B
 Sale Torrefacto vititur. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 164. A
 Sal Tragasius qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. C
 Sal vsus qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. E
 Sal vsus in his conuenit in quibus putredo suspecta. 11°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 83. D
 Salis vsu meminit. de med. fac. par. 7°. 174. A
 S AL quale sit. de ocul. 7°. 188. H
 Salis facultas quæ. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C/de simp. med. Sp. 89. H
 Sal non excedit fines tuendæ sanitatis. 1°. de san. tu. 2°. 68. H
 Sal, & omphacium contraria. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 174. D
 Sal calefacit valde & adstringit parum. 6°. de cōp. me. per ge. 5°. 256. B
 Sali omni inest vis quædā adstringendi obscura. 4°. de sim. me. f. 5°. 30. F
 Sal adstringit. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. G
 Sal adstringit potius q purget. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 222. A
 vt. Sal siccant, & non habent vim adstringendi Asia petra flos, nūtri, & aphronitrum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 222. A
 Sal orexim facit fastidium, auerit, nausæa prohibet. de simp. me. Sp. 89. H
 Sal omnibus cibis admistus conuenit. de simp. med. Sp. 89. H
 Salis loco medicamentum ad obsonia. 4°. de san. tu. 2°. 86. E
 cum Sale sunt comedenda cerebra. de dis. cont. Sp. 74. F
 cum Sale coctum ouum, habet partibus facultates diuersas. de victus

ratione in morbis acutis, com. 1.º. 7.^a. III. H.
 Sal in qbus cibis positū est, si dissoluūt, ac attenuāt. de diff. cōt. Sp. 72. F.
 Sal mīstūm cūm attenuantibus, auget illis vim. de artē. vic. 2.^a. 44. C.
 Sale gustato q̄ gustatur salia videtur. in. 6.^m. de mor. vul. cō. 5.º. 3.^a. 192. C.
 Salis minimū in aqua dulcissima si bulliat fit salior. 3.º. de ali. fa. 2.^a. 32. B.
 Salis & anethi parum habet alica. 8.º. met. me. 7.^a. 51. B.
 cū Sale tenuato, aceto, & garo preparatis ficibus vulgo vescuntur, et
 quare. 2.º. de ali. fac. 2.^a. 17. F.
 Sal quando debet poni in iusculis. 2.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 133. E.
 Sal debet addi in pane. de bon. & vitio. succ. 2.^a. 34. E.
 Sale debet recipere panis senum. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. E.
 Sale panis addebat. 8.º. de simp. me. fac. 5.^a. 59. D.
 Salis modus in pane qui. 1.º. de ali. fac. 2.^a. 10. G.
 de Sale in pane quomodo indicet gustus. 1.º. de ali. fac. 2.^a. 10. G.
 Sale in pane ponit etiam in siccitate. 7.º. met. me. 7.^a. 45. C.
 cūm Sale panis sumendus ante balneum. 6.º. de san. tu. 2.^a. 96. G.
 Sal non est balneis inspergendū, & quare. 1.º. de arte cur. ad Gl. 7.^a. 97. B.
 Sale cur inspergendus infantulus. 1.º. de san. tu. 2.^a. 65. A.
 ex Salium esu pediculi exeunt. de ther. ad Pijo. 5.^a. 97. E.
 Sal cur carnes seruet. 4.º. de simp. me. fac. 5.^a. 30. F.
 ob Sale temperaturam mutat caro. 1.º. de simp. me. fac. 5.^a. 78. E.
 Sal remouet viscositatem piscium. de diff. cont. Sp. 73. H.
 Sal lacti admiscetur, ne fiat caseus in ventriculo. 3.º. de ali. fac. 2.^a. 27. G.
 Sal facit ne lac coaguletur in ventriculo. 10.º. met. me. 7.^a. 67. B.
 Salis aliquid & mellis miscendum lacte asina. de victus ra. in mor. acu-
 tis, commentario. 4.º. 7.^a. 138. E.
 cum Sale lac ad alium citius descendit. 5.º. met. me. 7.^a. 35. A.
 Sal, & mel qn maxime admiscēt caseo lenit ventrē. de diff. cō. Sp. 75. A.
 Sale, & melle conditum serum lactis citat aliu, & valet suspensilis lijs.
 com. 5.º. apho. 64.º. Ex. 44. F.
 Sal & mel simul, qualia sint. 6.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 174. D.
 Sal, mel, & aloe ventrem purgant. de cathar. Sp. 95. D.
 ex Sale vel nitro vel apbrontro cum mulsā fit clyster pro phlegmone
 caua partis iecoris inter initio. 13.º. met. me. 4.^a. 84. A.
 Sal euacuat scybala. de cathar. Sp. 95. D.
 ex Sale emplastrum digerens. 6.º. de comp. me. per gen. 5.^a. 258. G.
 ex Sale emplastrum ad extrahēdū. 6.º. de comp. me. per ge. 5.^a. 261. C.
 Sal digerit intro. Ifa. 58. B.
 Sal discutit cum pauca adstrictione. 6.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 173. E.
 ex Sale discussoria Damocratis. 6.º. de comp. me. per ge. 5.^a. 262. G.
 Sal medicamentum fortissimum est ad achoras. 1.º. compositione medica-
 mentorum secun. locos. 5.^a. 129. D.
 ex Sale fotus quales. de vict. rat. in morb. acut. com. 2.º. 7.^a. 116. F.
 ex Salibus fomēta cur nō bonā capite. 2.º. de cōp. me. se. lo. 5.^a. 137. F. G.
 Sal capiti imponendum pro resoluenda materia, quando dolet. 1.º. de ar-
 te cur. ad Glau. 7.^a. 100. B.
 ex Sale, & milio fomentum. 5.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 163. F.
 ex Sale, & milio fomentū quale. de vict. rat. in mor. acu. c. 2.º. 7.^a. 117. A.
 ex Sale frictio fomenta ad dentium dolorem. de rem. par. fac. 7.^a. 157. D.
 ex Sale calefacto fomenta fiunt in dolore mediocri. 2.º. de arte cura. ad
 Glauconem. 7.^a. 104. G.
 citra. Sale debet esse confectum oleum. 10.º. met. me. 7.^a. 65. A.
 ex Sale oleum dicitur oleum abusiue. 3.º. de san. tu. 2.^a. 79. B.
 Salem ponunt aliqui in oleum rosatum. 6.º. de san. tu. 2.^a. 98. H.
 cum Sale oleum pro oedemate facit, si his perfriantur crura & in quo
 genere oedematis. 14.º. met. me. 7.^a. 87. F.
 cū Sale habēte oxyrhodino confert pfriare crura in oedemate quod
 multitudinis ē, quae hoīem premit, symptoma. 14.º. me. me. 7.^a. 87. F.
 ex Sale iniecto oxyrhodino, oedema in prauis affectibus curatur. 2.º. de
 arte cur. ad Glau. 7.^a. 103. F.
 ex Sale, & oleo frictio oedema in prauis affectibus curat. 2.º. de arte cu-
 ra. ad Glauconem. 7.^a. 103. F.
 Sal ad gangrenas quomodo confert. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.^a. 107. A.
 Sale adde si phlegmon sit scirrhorior. 12.º. met. me. 7.^a. 81. D.
 Salis vsus quando in phlegmone conueniens. 13.º. met. me. 7.^a. 81. B.
 Sale in principio pti non debemus in quo casu. 6.º. de compositione medi-
 camentorum secun. loc. 5.^a. 174. D.
 Sales quomodo inueniunt ad exiccandum vehementius tumorem. 2.º. de ar-
 te cur. ad Glauconem. 7.^a. 103. E.
 SALAMANDRA animal est frigidum, & frigida indicatur ab omni-
 bus. 3.º. de simp. me. fac. 5.^a. 17. H.
 Salamandra est frigida. 3.º. de temp. 1.^a. 11. G.

Salamandra ad certum tempus non vritur ab igne, postea vritur si lon-
 giori tempore igni admoueatur. 3.º. de temp. 1.^a. 23. H.
 Salamandra cinis quibus valeat. 11.º. de simp. me. fac. 5.^a. 82. F.
 Σαλαμῶν quid significet. de art. com. 3.º. 7.^a. 279. E.
 SALIENTIBVS viscera praeipue agitantur. 2.º. de san. tu. 2.^a. 75. C.
 SALINAE halae a græcis dicuntur. 9.º. de simp. me. fac. 5.^a. 68. F.
 Saliti casei aqua est cibus salis dissoluēs, ac attenuās. de diff. cō. s. 72. F.
 Salitæ carnes potius siccant q̄ recentes. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D.
 Salitæ carnes sunt tarde & paulatim nutriētes. cō. 2.º. aph. 18.º. Ex. 13. G.
 Saliti pisces leuis carnis, & paucę pinguedinis sunt cibi salsi dissoluētes
 ac attenuantes. de diff. cont. Sp. 72. F.
 Saliti pisces & antiqui generant melancholiam. de diff. cont. Sp. 74. B.
 Salita omnia recentibus meliora sunt pro senibus. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. D.
 a Salitis abstinendum in tertiana. 1.º. de arte cur. ad Gl. 7.^a. 97. D.
 Salita plura comedunt Alexandrini. 2.º. de arte cur. ad Glau. 7.^a. 107. E.
 SALIVA est pituita & quot genera pituitæ. 3.º. de loc. affe. 4.^a. 18. A.
 Saliva excernitur in corpore humano intro. Ifa. 55. B.
 Saliva generatio numeratur inter ea, quæ provide a natura fiunt in 6.º.
 de morb. vulg. com. 5.º. 3.^a. 189. B.
 Saliva vnde feratur. 2.º. de semi. 1.^a. 340. C.
 Salivam in os cur mittant glandula. 2.º. de sem. 1.^a. 340. D.
 Saliva hauritorium dicitur glandula quæ posita est in radice linguae. de
 anat. viuo. Sp. 55. H.
 Salivam generantes glandulae sunt magno vsui. 14.º. met. me. 7.^a. 90. C.
 Saliva qualitas circa linguam mutatur. de symp. diff. 3.^a. 13. C.
 Saliva est in lingua, & ipsam sibi assimilatur. com. 5.º. aph. 39.º. Ex. 41. C.
 Salivam copiosam prouocat Pyrethrum. de simp. med. Sp. 88. H.
 Salivam expuere facit glacies. 8.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 192. H.
 per Salivam purgatur os. de cathar. Sp. 94. G.
 Saliva copia ostendit temperamentum cerebri. 2.º. de temp. 1.^a. 20. F.
 Saliva quas vires det rebus masticatis. 5.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 159. C.
 Saliva differentia. 10.º. de simp. me. fac. 5.^a. 75. E.
 Saliva quando imbecilla, quando valida. 10.º. de simp. me. fac. 5.^a. 75. F.
 Saliva quæ inuuet, probatur. 10.º. de simp. me. fac. 5.^a. 75. G.
 Saliva sanantur lichenes puerorum. 10.º. de simp. me. fac. 5.^a. 75. E.
 Saliva multa in aphibis quid significet. 6.º. de comp. me. sec. loc. 5.^a. 175. F.
 Saliva aduersa est tota substantia venenosis bestiis. 10.º. de simpliciū me-
 dicamentorum facultatibus. 5.^a. 75. G.
 Saliva hominis viperam necat. de ineq. intemp. 3.^a. 44. C.
 Saliva esurientium cito necat scorpionem. 10.º. de simp. me. fac. 5.^a. 75. G.
 Saliva quando est amara. de pass. mul. Sp. 95. F.
 Salivam salis habet ieiunantes, amaram plus ieiunantes. 4.º. de simp.
 medica. faculta. 5.^a. 29. A.
 Saliva matutina vritur, & ad quid faciendum. 4.º. de compositione me-
 dicamentorum sec. loc. 5.^a. 158. B.
 Saliva venenatorum animalium minimum si sumatur, ledit. 5.º. de simp.
 med. facul. 5.^a. 37. C.
 Saliva venenatorum animalium, genere, non quantitate obest. 5.º. de sim-
 pliciū med. fac. 5.^a. 37. C.
 Saliva vritur ad medicamentum humectandum, & coniungendum. 5.º.
 de comp. me. per genera. 5.^a. 253. H.
 Salivam multam qui in stomacho aggregant, quomodo curandi. 8.º. de cō-
 posi. med. sec. loc. 5.^a. 192. A.
 ad Salivam nimiam ex ventriculo. de rem. par. fac. 7.^a. 159. B.
 SALIVINAE fit mentio. de dy. Sp. 31. D.
 SALIX sicca sine morfu est. 6.º. de simp. me. fac. 5.^a. 48. H.
 Salicis folijs ad vulneris cruenti glutinationem vti possumus. 6.º. de sim-
 pliciū med. fac. 5.^a. 48. H.
 ex Salice medicamentum quale. 5.º. met. me. 7.^a. 34. B.
 ex Salice medicamentum exiccatorium. 6.º. de simp. me. fac. 5.^a. 48. H.
 Salicis succus dum floret, ad ea quæ pupillas offuscant valet. 6.º. de simp.
 medica. facul. 5.^a. 48. H.
 Salicis succus dum floret, qualis. 6.º. de simp. me. fac. 5.^a. 48. H.
 Salicis corticis cinere vtuntur aliqui ad clauos, quos vocant callos, &
 myrmecias tollendas. 6.º. de simp. me. fac. 5.^a. 48. H.
 ex Salicibus emplastrum. 5.º. de comp. me. per gen. 5.^a. 248. F.
 ex Salicibus lite, vt Herodorus. 5.º. de comp. me. per gen. 5.^a. 248. G.
 SALMONEVS Iouem est imitatus. 1.º. met. me. 7.^a. 3. G.
 Salmoneus in admiratione est sacrilegis. 1.º. met. me. 7.^a. 3. G.
 SALOME melinum. 2.º. de comp. me. per ge. 5.^a. 222. E.
 SALSAMENTA sardica omnium præstantissima sunt. 3.º. de alimento-
 rum facultatibus. 2.^a. 33. D.

Salsamentis ex ponticis illis quæ μέλας appellatur apparata cucur-
 bita fit cibus suavisimus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. G
 Salsamentum ventrem molliat. de puero epil. 7°. 180. C
 Salsamenta omnia pruritum mouent. de cathar. Sp. 95. D
 Salsamentum citra panem edat spleneticus. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 199. B/F
 SALSEDO vna quedam qualitas est. fin. med. Isa. 50. B
 Salsedo est qualitas gustus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
 Salsedo maris quomodo fiat. de hist. philo. Sp. 8. F
 ob Salsedinem nimiam in mari mortuo nihil vivit. de atra bile. 1°. 34. G
 in Salsedine nimia nullum animal vivit. de atra bile. 1°. 34. G
 Salsedo in cibus quid faciat. de diff. cont. Sp. 75. A
 SALSILAGINOSA & salsa differunt. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 Salsilaginosi & salsi sapor. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 SALSITATES differentiam faciunt in dissimilaribus partibus. 3°. de
 simpli. me. facul. 5°. 20. G
 SALSIVS decoctum, non mutata aqua fit amarum. 3°. de alimentorū
 facultatibus. 2°. 31. H
 SALSUGINOSVM, & salsum pro diuersis accipit. 2°. de prasagatio.
 expulsi. 4°. 117. E
 Salsuginosa febres quæ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. A
 SALSUGO moderata ad salendum est, quando in ea videtur ouum su-
 pernatat. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. D
 Salsugo piscium salforum garo similis est. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. H
 Salsugine salforum silurorum, & manidum maxime utebantur antiqui
 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. H
 Salsugo piscium salforum ad quæ valeat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. H
 Salsugo silurorum, & manidum ad quæ valeat. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83. H
 Salsugo, & serum lactis, mordicationes quæq; sanat, & salsuginosa sunt.
 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. B
 SALSA aqua medicamentosa est. de vict. rat. in mor. acu. c. 3°. 3°. 131. B
 Salsa vnde cognoscantur. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Salsa aqua rectificant stōm debilem, & mollem. de diff. con. Sp. 74. D
 Salsa aqua, præter mare palpitacionis remedia. de trem. palp. 3°. 52. G
 Salsa aqua balneum non debet fieri febrienti. 11°. met. me. 7°. 69. H
 Salsa aqua balnea ducunt plus bilis, sed multo minus prosunt q̄ potabi-
 lis. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 97. B
 Salsam Carnem suillam expetit lens. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Salsa carnes gñant sanguinē crassum melancholicū. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Salsa carnes & pisces faciunt melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Salsa carne quibus vtendum, & quibus non. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Salsi cibi dissolunt ac attenuant, & qui sint. de diff. con. Sp. 72. F
 Salsi cibi mundificant stomachum & intestina & leniunt naturam. de
 dissolutione continua. Sp. 72. F
 Salsus cibus exiccat. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Salsa amara exiccant absterguntq; 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. H
 Salsa magis siccant acribus. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 135. C
 Salsa cur grata. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. E
 Salsa stomacho inimica. 6°. de simp. me. fac. 5°. 40. G
 Salsa vellicant gulam. 3°. de loc. aff. 4°. 32. D
 Salsa ad coquendum difficillima, quæ & q̄ facilia. 3°. de ali. fa. 2°. 33. C/D
 cū Salso cucurbita salsos succos generat. 2°. de ali. fa. 2°. 16. G
 Salsis debent misceri aquæ. 2°. de ali. fac. 2°. 16. H
 Salsa faciunt pruritum. 2°. de symp. caus. 3°. 23. G
 Salsa lac prohibent. de med. fac. par. 7°. 166. B
 ex Salsorū vsu immoderato causus factus est. de vict. rat. in mor. acut.
 commentario. 4°. 7°. 134. F
 Salsis cibus vtendum in quartana. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. F
 Salsum Emplastrum ad multa. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. A
 Salsa febres quæ. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. E
 Salsus Humor ex gñe pituitæ est. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 136. A
 Salsum humorem, nitrosum appellant Philotimus, & Praxagoras. 3°.
 de alim. fac. 2°. 31. H
 Salsum humorem cur generant cibi duri secundum Philotimum & Pra-
 xagoram. 3°. de ali. fac. 2°. 31. H
 Salsa Medicamenta non conueniunt oculis. 4°. de compositione medica-
 mentorum secun. loc. 5°. 150. C
 Salsus Odor non dicitur. 4°. de simp. me. fac. 5°. 31. A
 Salsa exacte non habent odorem. 4°. de simp. me. fac. 5°. 31. B
 Salsa, & salsilaginosi pituitæ meminit. contra Iulianum. Ex. 67. D
 Salsa pituita species pituitæ est. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
 Salsum est aliquod phlegma. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 Salsa pituita qualis, & vnde fiat. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F

Salsa pituita est vitiosa. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. G
 Salsum phlegma vertitur in bilem adustam, quæ vertitur in melanco-
 liam. de spermate. Sp. 40. A
 Salsa pituita superante, siticulosi fiunt. de mult. 3°. 81. F
 Salsa pituita quomodo vomitum prouocat. 3°. de symp. cau. 3°. 27. B
 à Salsa pituita quando fit quartana. de sperma. Sp. 40. A
 ex Salsa pituita febris ardens non petit balneum. de vict. rat. in morb.
 acutis, com. 3°. 7°. 133. E
 Salsam pituitam mistam quando habeat synocha. de sperm. Sp. 40. A
 Salsa pituita non est causa lateralis morbi. com. 6°. aph. 33°. Ex. 50. A
 Salsa pituita meminit. q̄ animi mor. 1°. 318. H
 Salsa pituita descendens à capite, difficultates intestinorum facit. com.
 6°. aphorismo. 2°. Ex. 46. E
 Salsa Qualitas dicitur fortis. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. G
 Salsa qualitas digerit, & contrahit. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. D
 ad Salsum Ructum valet acetum scillinum. de me. fac. par. 7°. 178. C
 Salsus Sapor qualis sit, & vnde oriatur. de ocul. 7°. 188. A
 Salsus sapor sit ex miscella calidi, frigidi, humididi, & sicci. 1°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 9. A
 Salsum quid faciat. 5°. de simp. me. fac. 5°. 39. A
 Salsum, terrestre, calidum nondū tñ igneum est. 5°. de sim. me. fa. 5°. 38. H
 Salsa calida & sicca sunt, & quomodo. de ocul. 7°. 188. C
 Salsus sapor est propinquus amaro si quidem calidi & terreni ambo dif-
 ferunt tamen. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. G
 Salsum super calefactum amarū redditur. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. E
 Salsus sapor aut nitroso imbecillior est, aut adstrictionis quoq; assumens
 aliquid. 1°. de simp. me. fa. 5°. 8. G
 Salsus habet aliquid adstrictionis. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. G
 Salsus adstringentibus oppositus est. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. G
 Salsi saporis operationes. de ocul. 7°. 188. B
 Salsum saporem habentia incidunt. de atten. vic. 2°. 44. B
 Salsum saporem habentia plurima alui deiciunt. de atten. vic. 2°. 44. B
 Salsa quomodo adstringunt & euacuant. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. A
 SALSVM frigidum calidumq; non dant, vt aliquod aluum aut vrinam
 moueat. 1°. de ali. fac. 2°. 7. D
 Salsus Succus ex quibus fit secundum Philotimum, & Praxagoram. 3°.
 de alimentorum facul. 2°. 31. H
 Salso succo & bilioso ventrem mordēte potus magis desideratur quàm
 cibus. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Salsus succus facit sitim, si in ventris venis sit. de symp. cau. 3°. 18. D
 Salsos, & biliosos succos abstergit, & abluat acerba qualitas amaritu-
 dini mista. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. B
 SALTANTIBVS erumpit sanguis. 3°. de symp. caus. 3°. 26. H
 Saltantium ruptiones tensione fiunt. 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
 SALTATOR qui est in saltu exercitatus. 2°. de san. tu. 2°. 75. G
 Saltatores ignorant vires motuum, quos exercent. 2°. de sa. tu. 2°. 75. E
 Saltatoribus facile flectitur crus. 2°. de motu. 1°. 315. F
 SALTARE est vehemens exercitatio. 2°. de san. tu. 2°. 74. G
 Saltare est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. c. 3°. aph. 29°. Ex. 26. C
 Saltare est causa abortus. com. 4°. apho. 1°. 27. A/cō. 5°. apho. 45°. 41. G/
 aphorism. 53°. Ex. 42. D
 SALTVS, spasmus, tremor pulsui similia, & eorum differentia.
 comp. pul. Sp. 65. B
 Saltus est exercitatio. 2°. de san. tu. 2°. 73. G
 Saltus, tremor, spasmus, palmos, circa quas fiat particulas. compendii
 pulsum. Sp. 65. B
 Saltus fit circa musculos & nervos. comp. pul. Sp. 65. C
 Saltus quid mali fecerint. de par. pi. exer. 2°. 49. G
 Saltus vehemens facit mictum sanguinis. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
 ex Saltu vas ruptum in pulmone, ad actionis violentiam refertur. 5°.
 methodi medendi. 7°. 30. C
 in Saltibus loci affecti nullum adest signum. 3°. de loc. aff. 4°. 16. B
 SALVATELLA vena cuius sit ramus. de ana. viu. Sp. 54. F
 Saluatella in quibus affectibus secatur. de ana. viu. Sp. 54. H
 ex Saluatellæ sectione lien inuatur. præ. exper. conf. Sp. 78. A
 SALVBERRIMI qui maxime egrotarunt. 5°. de sa. tu. 2°. 88. H
 SALVBER vocatur, & professor artis. ad Thra. 2°. 108. B
 Salubre à subiecta materia nominatum est. ad Thaf. 2°. 108. F
 Salubria, quæ. de sect. Isa. 15. H
 Salubre dicitur de corpore, de causa, de signo. ars me. Isa. 62. A
 Salubre simpliciter corpus, quid. ars med. Isa. 62. C
 Salubre nunc corpus, quid. ars med. Isa. 62. C

IN GALENI

Salubre simpliciter semper, quid ars med. Isa. 62. C
 Salubre simpliciter ut multum, quid ars me. Isa. 62. C
 in Salubri, & morbida natura distantia magna. de diff. mor. 3. 2. H
 Salubri salutare obsonium ars culinaria concinnat. ad Thras. 2. 109. B
 Salubribus quod ad sanitatem bonum est luctatoria adipiscitur. ad Thrasylbulum. 2. 109. B
 Salubria signa quae ars med. 62. F
 Salubris habitus totus quomodo sit. de sal. dia. 2. 42. H
 Salubris status habet latitudinem. 6. de san. tu. 2. 97. A
 Salubris pars ut potior ei quae medetur praeposit. intro. Isa. 52. C
 Salubre quomodo salubris in progn. com. 2. 4. 199. H
 SALVRE an pars medicinae. ad Thras. 2. 102. F
 Salubris est una pars totius artis. ad Thras. 2. 108. C
 Salubris dicitur ars sanis consulens. ad Thras. 2. 108. C
 Salubris medicina pars inter Euectice, & Analepticem collocatur. ad Thrasylbulum. 2. 106. E
 Salubris pars minus parua castigat quae euectice. ad Thrasylbulum. 2. 106. E
 Salubris est pars medicinae ex una diffinitione, ex altera non. ad Thrasylbulum. 2. 102. A
 Salubris pars medicinae, quot partes diuidatur. de subf. emp. Isa. 32. A
 Salubris pars an ad medicum, an ad gymnasticum pertineat. ad Thrasylbulum. 2. 106. G
 de Salubri dieta liber ferè caret vitio. de sal. dieta. 2. 39. G
 Salubris victus caput quod in 6. de mor. vul. com. 4. 3. 185. G
 Salubris victus duplex scopus est & reficere quod est exhaustum, & excrementa expellere. 1. de san. tu. 2. 63. A
 in Salubri victu duo praecipue obseruanda, ne cibus sit mali succi, & ne faciat obstructions. de bon. & vitio succ. 2. 37. D
 Salubris cibus cui cura est, quid agere debet. de atten. vic. 2. 45. G
 Salubrium ciborum exacta cura non habetur, nisi corporum natura cognoscantur. de bon. & vit. succ. 2. 38. A
 Salubrem viuendi rationem ignorantes, citius pereunt quam pro natura ratione. 6. de san. tu. 2. 95. B
 Salubria medicamina tenuandi potestate habent. de bo. & vit. suc. 2. 39. A
 cum Salubribus noxia non sunt miscenda. 5. de san. tu. 2. 91. E
 SALVBRITATEM sed longitudinem significat vrina subrubra, & sedimentum subrubrum. in prog. com. 2. 4. 200. E
 SALVIA agrestis, & Eupatorii pro eodem ponunt. de dyna. Sp. 28. E
 Salvia sanguinem purgat. de dyna. Sp. 22. C
 Salvia colorem expurgat, & sudorem mouet. de cura icteri. Sp. III. C
 Salvia pro paralyti. de dyna. Sp. 35. E
 SALVICULA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 89. H
 SALVS communis, regni maxima pars est. de ther. ad Piso. 5. 90. C
 Salus dubia debet potius accipi, quam dimitti. 10. met. me. 7. 66. D
 de Salute, & morte unde coniectandum. 3. de crisi. 4. 140. C
 ad Salutem magnam vim obtinet modus loquendi Hippocratis in signis salutaribus. in progno. com. 2. 4. 203. F
 Salutem significant coctionis signa non tamen per crisin necessario. 1. de crisi. 4. 128. C
 Salutem promittit vrinae bonus color. in 1. de mor. vul. co. 3. 3. 125. A
 Salutis spes, ex quibus sputis habeatur in morbo laterali. commen. 6. aphorismo. 33. Ex. 50. A
 Salutis omnia signa habentis aegri, exemplum. 3. de crisi. 4. 140. D
 Salutem consequutus est puer denudato corde. 1. de dec. Hipp. 1. 231. F
 SALVTARIUM omnium praceptorum semita est Hippocrates. 7. methodi medendi. 7. 43. C
 Salutaris admodum est modus loquendi Hippocratis, & quando ea utatur in progn. com. 2. 4. 203. F
 de Salutaribus librum fecit Erasistratus. de venae sect. aduer. Era. 6. 8. E
 Salutaris est color ruber in vrina. com. 4. aph. 71. Ex. 35. D
 SALVTATIONIBVS simul omnes occupati erant mane Galeni tempore. 1. met. me. 7. 2. D
 SALVTATORIUS digitus. de med. fac. par. 7. 166. C
 SALVTANTES mane medici tempore Galeni vespere ebrii erant. 1. methodi medendi. 7. 8. H
 SAMBVCCATVM vinum ventrem procurat, cholera rubram temperat. de simp. med. Sp. 92. C
 SAMBVCELAON mundificat. de ocul. 7. 188. E
 SAMBVCVS siccus conglutinatius & digerens est. 6. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5. 42. A
 Sambucus educit aquas. de dyna. Sp. 22. C
 Sambuci dos. de dyna. Sp. 22. C

LIBROS

SAMITHRE medicamentum ad multa commodum. 9. de compositio ne medi. secun. locos. 5. 204. G
 SAMIVS aster deobstruit, & est magis tenuium partium, quam samia. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 150. A
 Samius aster emplasticum est elotum. 4. de simp. me. fac. 5. 25. D
 Samius aster lenissimus est in principijs inflammationum in arteria. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 177. G
 Samius aster tenax & viscosus est. 9. de simp. me. fac. 5. 183. E
 Samia terra quid, & eius vires. de simp. med. 5. 66. A
 Samia terra non debet lauari. 9. de simp. me. fac. Sp. 84. H
 Samia terra mediocriter refrigerat. 9. de simp. me. fac. 5. 65. H
 Samia terra internis vlcibus opitulatur. 4. met. me. 7. 28. H
 SAMIVS circulator quia antidoto utebatur. 2. de anti. 5. 117. H
 SAMPSYCHINVM vnguentum ad quid valet, & quo anni tempore commodum. 4. de san. tu. 2. 87. B
 SAMPVVCVS quid. de simp. med. Sp. 90. G
 ex Sampsuco acopon. 7. de comp. me. per genera. 5. 272. A
 Sampsiucus viribus acris est, & excaustoria, ad omnem duritiem, vel rigorem valde idonea. de simp. med. Sp. 90. G
 Sampsiucus adstringens & reperiens est. 4. de cop. me. se. lo. 5. 157. D
 ex Sampsuco malagma ad multa. 7. de comp. me. per gen. 5. 266. B
 Sampsiucus pro populo nigra quae sumatur. 7. de comp. me. per ge. 5. 271. C
 pro Sampsuco populus nigra. 7. de comp. me. per ge. 5. 271. D
 SAMPSYCHON habet vim adstringendi & reprimendi. de remedijs paratu facilibus. 7. 156. D
 Sampsychon desiccatur & calefacit ordine. 3. de simp. me. fac. 5. 60. A
 SAMVS insula est in mari aegeo, quae vnam solam habet ciuitatem ex nomine insula. 9. de simp. me. fac. 5. 65. C
 ad SANABILIA vix, Cephalicum melanchloron. i. ex nigro ride. 4. de comp. me. per gen. 5. 243. H
 SANATIO quid sit. 9. met. me. 7. 60. C
 Sanatio quomodo fiat. 4. de san. tu. 2. 82. H
 Sanationes e quibus consistant. de dyna. Sp. 18. H
 Sanatio de quibus sit. 8. met. me. 7. 51. D
 Sanatio celeriter facta est cum delectatione. 1. de symp. cau. 3. 17. F
 Sanatio paulatim facta insensibiliter fit. 1. de symp. cau. 3. 17. F
 Sanatio per epicrasim quae. 12. met. me. 7. 79. C
 SANATI nulli subito sine crisi, sed bene mortui. 3. de crisi. 4. 142. F
 Sananda quae sunt, quiete indigent. 5. met. me. 7. 32. E
 ad Sanandum haedera terrestres. de dyna. Sp. 35. E
 SANCTI Pauli potio paralyticis, arthriticis succurrit. de dy. Sp. 31. C
 Sancti Petri electarij confectio, & ad quae valeat. de dyna. Sp. 26. F
 SANDALOS non cognovit Galenus, ideo liber de dynamidijs non est Galeni. de dyna. Sp. 23. D
 SANDALVS dictus laqueus quo iniiciatur. de laqueis. 7. 307. C
 SANDARACHA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 90. A
 Sandaracha flaua est & rufa. 2. de comp. me. per ge. 5. 221. E
 Sandaracha color, est rufus color. in 6. de mor. vul. com. 1. 3. 155. F
 Sandaracha qualis. 9. de simplicium med. fac. 70. H / 4. de comp. me. per genera. 5. 242. D
 Sandaracha vehementer calefacit, & exsiccat. 2. de simp. me. fa. 5. 16. D
 Sandaracha septicum medicamentum est. 5. de simp. me. fac. 5. 36. B
 Sandaracha adurit. intro. Isa. 58. B / 1. de compo. me. sec. loc. 5. 127. F / 2. de arte cur. ad Glau. 7. 102. D
 Sandaracha erodit. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 149. G
 Sandaracha fortiter stringit. de simp. me. Sp. 90. A
 Sandaracha in vulneribus neruorum valet. 3. de cop. me. per ge. 5. 230. G
 Sandaracha similes hypostasēs quid significant. de vrinis. 4. 124. F
 SANDIX est medicamentum paratum ex metallis. 5. de simplicium medicamen. facultatibus. 5. 68. E
 in Sandicem transit cerussa adusta. 9. de simp. me. fac. 5. 71. G
 Sandix qua sit facultate praedita, ubi dicitur Galenus. 9. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5. 71. A
 Sandix valet ad formae decorum, quod elegantia potius artis, quam medicinae proprium videtur intro. Isa. 58. C
 ex Sandice collyrium. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 158. G
 ex Sandice medicamentum in herpete vsus est Galenus. 14. me. me. 7. 92. F
 SANGVIFICATIO quid sit. 2. de nat. fac. 1. 298. A
 Sanguificatio est mutatio alimenti in sanguinem. fin. med. Isa. 44. F
 de Sanguificatione, Asclepiadis opinio. 1. de nat. fac. 1. 293. H
 in Sanguificatione quot sint humorum dria et succorum. 4. de san. tu. 2. 84. C

Sanguificatio cibi assumpti fit virtute proueniente ex hepate. de virtutibus nostrum corp. disp. Sp. 60. B
 Sanguificatio fit bona, si partes corporis sint crassæ, mala si tennes. cō. 2. apho. 35. Ex. 17. E
 Sanguificationi prodest calor mediocris in motibus remissioribus. de salubri diata. 2. 41. A
 Sanguificatio vitatur, iecore vitato. 5. de loc. aff. 4. 33. F
 Sanguificatio vitata est in senibus. 2. de temp. 1. 16. D
 SANGVIFICA facultas quæ vocetur. 5. de loc. aff. 4. 34. D
 Sanguifica facultas in venis est. 1. de nat. fac. 1. 291. D
 Sanguifica virtus est ea quæ concoquit, & in sanguinis naturam transmutat alimentum. com. 2. aph. 17. Ex. 13. A
 Sanguifica vis propter quid data. in 6. de mor. vul. com. 5. 3. 188. E
 de SANGVINALI herba corona pro capitis dolore ex ebrietate, vel solis æstu valet. de reme. par. fac. 7. 154. B
 Sanguinaria succus pro dolore capitis calido valet, & quo modo de reme. par. fac. 7. 153. E
 ad SANGVINANTEM plagam remedium. de dyna. Sp. 31. F
 Sanguinantis ficus remedium. de dyna. Sp. 28. H
 SANGVINARIA emplastra. 2. de comp. me. per ge. 5. 226. H
 Sanguinarium medicamentum enæmon à græcis dicitur. 3. de compo. medi. per genera. 5. 228. C
 SANGVINEA Aegritudo mutationi temporum concordare solet. de spermate. Sp. 39. F
 Sanguineæ ægitudines & fluxiones modestæ habentur. in progn. com. metario. 2. 4. 202. D
 Sanguineorū Aialium propriū elementorū genus qd. 2. de elem. 1. 8. F
 Sanguineis omnibus animantibus cōmunia quæ. 6. de ana. ad. 1. 92. G
 Sanguinea omnia animalia pedestria quæ homini similia habent quatuor pedes. 3. de vsu par. 1. 128. C
 Sanguinea, & ambulabilia aialia pulmonem hñt. de ana. viu. Sp. 48. C
 Sanguineæ Carnosæ partes longius tempus requirunt ad generationem. de fœtuum formatione. 1. 322. G
 Sanguineæ Dysenteria quibus contingant. 3. de symp. cau. 3. 27. H
 Sanguineæ Gingiua sunt si conceptum sperma sit à muliere in tribus horis sanguinis. de sperm. Sp. 37. B
 Sanguinei vnde quidam homines sint, quidam melancholici, quidam pituitosi, quidam biliosi. de sperm. Sp. 37. B
 Sanguineus naturaliter est iracundus, tñ iram deponit à corde procedētem naturaliter, aliqua occasione superueniente. de sper. Sp. 37. B
 Sanguineo qui cibi conueniant. de diff. cont. Sp. 71. E
 Sanguineo & cholero causus & synochus in æstate sunt infirmitates naturaliter. de spermate. Sp. 39. G
 Sanguineus infans quibus horis efficiatur. de sper. Sp. 38. A
 Sanguineus Humor cur equissimus in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. H
 Sanguinei Oculi sunt si sperma conceptum à muliere fuerit in tribus sanguinis horis. de sperm. Sp. 37. B
 in Sanguinea Paralysi quid agendum. de cura lap. Sp. 112. F
 ad Sanguineum Rheumatismum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Sanguineas Spūitiones suscitatur aqua dura et frigida. de bo. aque. S. 75. G
 ad Sanguinea sputa. de med. fac. par. 165. G/171. D/G/ 7. 173. H
 absq; Sanguinea Substātia nullū mēbrū fieri pōt. de fœt. for. 1. 322. F
 Sanguineus Sudor quomodo fiat. de vitil. resp. Sp. 64. D
 Sanguinea Vrina cur contingat. de ana. viu. Sp. 51. B
 ad Sanguineum lotium. de med. fac. par. 7. 178. F
 Sanguinea vrina cum dolore capitis & hypochondrii dextræ partis statim subitanam mortem significat. de dyna. Sp. 34. B
 Sanguineam quasi nebulam habens vrina, quæ velut rasuram & arenā habuerit renum ostendit colliquationem. de dyna. Sp. 34. F
 Sanguinea vrina synochon causon significat. de dyna. Sp. 35. E
 SANGVINOLENTI oculi præsidium. de dyna. Sp. 24. G
 Sanguinolentis gingiuis prodest succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. D
 Sanguinolēta excretio i quadruplici differētia ē. 3. de sym. cau. 3. 28. B
 Sanguinolenta excrementa quid significant apud antiquos. commentario. 6. aphor. 1. Ex. 46. C
 Sanguinosos oculos curat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. B
 SANGVIS & humor pro eodem sumuntur à Galeno. de mult. 78. E/ 3. 80. H
 Sanguis nomine quid sit intelligendum. 10. de simp. me. fac. 5. 72. F
 Sanguis complectitur omnes humores. 1. de elem. 1. 9. A
 Sanguis significat oēs humores i vasis. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 187. C
 Sanguis nunq̄ est exquisitus in venis. de mult. 3. 80. H

Sanguis melancholicus, picrocholicus, pituitosus, serosus, & putridus, est sanguis cum his mistus. 10. de simp. me. fac. 5. 72. F
 Sanguis participat pituitam, & utraq; libem. 1. de elem. 1. 8. G
 Sanguinem solum in nobis esse quidā putarunt. de nat. hu. cō. 1. 1. 27. H
 Sanguinē quidam putarunt solū esse in boīe. 8. de dec. Hipp. 1. 276. D
 Sanguinem esse vnum humorem tantum potest colligi. com. 4. aph. 25. Ex. 34. D
 30. A/aph. 64. Ex. 34. D
 Sanguis distinctus est ab alijs humoribus. 8. de dec. Hipp. 1. 276. B/C
 Sanguinem non esse humorem distinctum ab alijs tribus simul mistis videtur colligi. com. 4. aph. 2. Ex. 27. D
 Sanguis dicitur duobus modis. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 167. F
 Sanguinis differentia. de inæq. intemp. 3. 44. H
 Sanguis duplex exiens venas & mistus alijs humoribus & purus distinctus, ab alijs humoribus. de nat. hu. com. 1. 1. 31. D
 Sanguis vocatur qui ex venis effunditur. de atra bile. 1. 34. D
 Sanguis vocatur qui ex arterijs exit. de atra bile. 1. 34. D
 Sanguis primum gignitur in venis. 2. de decr. Hipp. 1. 240. F
 Sanguis ex venis, qui. de atra bile. 1. 34. D
 Sanguis ex arterijs. de atra bile. 1. 34. D
 Sanguis multus, ac spissus est in vena. de vitil. resp. Sp. 64. E
 Sanguinis differentia in venis. 2. de nat. fac. 1. 299. F
 Sanguis venæ non potest coagulari in ceruo, & lepore, quia tenuius est. de vitil. resp. Sp. 64. F
 Sanguis cur apparet solus in venis. 8. de dec. Hipp. 1. 275. A
 Sanguinis receptaculum est vena. de venæ sect. aduer. Eras. 6. 5. G
 Sanguinis, et spūs receptacula sunt vena neru pellis. de vitil. resp. S. 63. C
 Sanguis in arterijs continetur. de vsu pul. 1. 228. G
 Sanguis naturaliter continetur in arterijs. 4. de vsu par. 1. 141. H
 Sanguine vacuā arteriā magnā eē dicētes errāt. 7. de ana. adm. 1. 98. D
 Sanguinē esse in arterijs quō ostēditur p sectionē. 7. de ana. ad. 1. 98. H
 Sanguinem esse in arterijs, experimento deprehenditur. an san in ar. nat. cont. 1. 61. H
 Sanguinē esse in arterijs, quō deprehēditur. an san. in ar. nat. cōt. 1. 61. H
 Sanguis in arterijs paucior est q̄ in venis. fin. med. Isa. 44. B
 Sanguis in arterijs qualis. de vsu pul. 1. 228. A/ de inæq. intemp. 3. 43. G/ 5. meth. med. 7. 32. C
 Sanguis arteriarū est calidior illo venarū. de tum. prat. nat. 3. 84. D
 Sanguis arteriarum est calidior & subtilior venarum sanguine est. de semine. 1. 331. C
 Sanguis arteriarum subtilior est, & vaporosior, quā venarum. 4. de vsu partium. 1. 140. B
 Sanguis arteriæ liquidior est quā venæ. de vitil. resp. Sp. 64. E
 Sanguinem tenuissimū, & calidissimū hñt arteriæ. 6. de dec. 1. 266. D
 Sanguis tenuis propter quid in arterijs. 6. de vsu par. 1. 155. C
 Sanguis arteriarum est fomentum spiritus. 6. de vsu par. 1. 155. C
 Sanguini mistus est aer in arterijs. 1. de diff. feb. 3. 31. A
 Sanguis continetur in arterijs renum. 5. de vsu par. 1. 144. C
 Sanguis in arterias ex venis fertur. 3. de nat. fac. 1. 307. G
 Sanguis in arterias transfertur. de venæ sect. aduer. Eras. 6. 5. G
 Sanguis quomodo intret arteriam. de vitil. resp. Sp. 64. F
 Sanguis arteriarum ubiq; similis est etiam in corde. 6. de dec. 1. 263. C
 Sanguis qualis qui in arteria venali defertur. de ana. viu. Sp. 47. E
 Sanguine prædita sunt animalia calidiora. 2. de nat. fac. 1. 300. C
 SANGVINIS natura quæ. fin. med. Isa. 44. B
 Sanguis ex oibus elementis procreatus est. 8. de dec. Hipp. 1. 277. H
 in Sanguine plus aqueæ substantiæ & terreæ. 1. de san. tu. 2. 63. E
 Sanguis qualis fm Hippocratem. bre. den. dogm. Hipp. 1. 231. B
 Sanguis qualis sit. 10. de simp. me. fac. 5. 73. E
 Sanguis calidus & humidus est. 2. de tēp. 16. A/ de nat. hu. cō. 1. 32. D/ bre. denot. dogm. Hip. 1. 231. B/ de diff. mor. b. 3. 5. G/ de dyn. Sp. 19. E
 Sanguis calidus & humidus potestate est. 2. de nat. fac. 1. 301. C
 Sanguis non est calidus & humidus, sed temperatus, si ver sit temperatum. de nat. hu. com. 1. 1. 32. D/E
 Sanguis post bilem calidus maxime est. de inæq. intemp. 3. 43. H
 Sanguis calidissimus est non tamē humidus vt pituita. 1. de tēp. 1. 15. C
 Sanguis debet esse calidus, sed non nimis. de vitil. resp. 1. 226. B
 Sanguis quem habet calorem. 5. de simp. me. fac. 5. 37. F
 Sanguis humidus est. 1. de temp. 1. 12. G
 Sanguis est feruens humidus, et dulcis. de na. et ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 Sanguis cur humidus dicatur. 1. de san. tu. 2. 62. E
 Sanguis humidus & ruber est. 6. de dec. Hipp. 1. 226. C
 Sanguinis color peculiaris rubor est. in 6. de mor. vul. cō. 3. 3. 121. C

Sanguis naturalis ruber est. in 3^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 133. G
 Sanguinis humor cur ruber. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 275. H
 præter Sanguinem & carnem nihil rubrum ex partibus corporis. de
 tum. præter naturam. 3^a. 82. H
 Sanguis ruber & purus ut ignis i humido videtur. 4°. de vsu p. 1^a. 136. C
 Sanguis i qua vena sit plenus humore aquoso et tenui. 4°. de vsu p. 1^a. 136. C
 Sanguis qui proprie dicitur non potest habere alium colorem, q̄ rubrū.
 in 6^m. de morb. vul. com. 4°. 3^a. 187. C
 Sanguis non semper ruber, & qualis. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 155. H
 in Sanguine color ruber a quo gignatur. 8°. de dec. Hip. 1^a. 277. H
 Sanguis rubicundior, qualis. 1°. de cris. 4^a. 130. B
 Sanguis flavior, qualis. 1°. de cris. 4^a. 130. B
 Sanguis siccior est flavior. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguis humidus ruber est. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguis antiquus non habet colorem floridum. cō. 5°. aph. 23°. Ex. 39. G
 Sanguis idem non pot esse ruber, & niger. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. E
 Sanguis est carne mollior, & calidior. 2°. de elem. 1^a. 8. G
 Sanguis est bonus humor. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Sanguis optimus est succus. 1°. de temp. 1^a. 18. A
 Sanguis dulcis est. de nat. hum. com. 1°. 1^a. 28. E
 Sanguis in totum dulcis videtur. de atra bile. 1^a. 34. E
 Sanguis dulcissimus est cum est naturalis. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 29. A
 Sanguis temperatissimus qui. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 33. B
 Sanguis quomodo in medio aliorum humorum. 4°. de san. tu. 2^a. 84. B
 Sanguis attenuatus & absolutus est gradu tertio tenuissimum & levis-
 simum eorum que in corpore sunt. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. F
 Sanguis bonus quando. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 186. D
 Sanguis optimus qui. de atra bile. 1^a. 34. D
 Sanguis optimus unde nascatur. 1°. de san. tu. 2^a. 66. B
 Sanguis exquisitus quomodo gignatur. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 275. E
 Sanguis cū sit optimus inter omnes humores, ubi est frigidatus, cur
 multa pathemata inferat, considerandum. de bo. & vit. succ. 2^a. 35. C
 Sanguis laudatissimus fm. consistentiam, qualis. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis medius in consistentia, qui. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. H
 Sanguinem qua gignat moderata consistētia. de bo. & vit. succ. 2^a. 36. E
 SANGVIS ex quibus fiat. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
 Sanguis bonus gignatur ex cibariis recte cōfectis. cōtra Iulianū. Ex. 69. F
 Sanguinis cōplexioni vicina non indigent magna cōuersione sanguinis
 ad sui nutritionem contra qua remota sunt. de ana. viu. Sp. 44. G
 Sanguinis cōuersione multa indigent ad sui nutritionem spermata a san-
 guinis cōuersione remota. de ana. viu. Sp. 44. G
 Sanguinem bonum sed viscosum generant alica, & bouina carnes. de
 puero epil. 7^a. 180. H
 Sanguis fit panis. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. B
 Sanguis laudatissimus ex pane optime præparato & animalibus volu-
 cribus. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis quomodo fit ex pane. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Sanguis facile fit ex carne. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. D
 Sanguis laudatissimus fit ex perdica. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis laudatissimus fit ex piscibus pelagijs. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. E
 Sanguis ex piscibus saxatilibus generatus habet mediam cōsistentiam.
 2°. de ali. fac. 2^a. 30. H
 ad Sanguinem creandum prodest vinū. in 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3^a. 185. C
 Sanguinem nutrit vinum nigrum dulce. de sim. med. Sp. 92. C
 Sanguinem auget vina pallida, vel flaua pinguis suba. 5°. de san. tu. 2^a. 91. D
 Sanguinem plurimum gignit vinum nigrum sed superfluum, & melan-
 cholicum. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 149. A
 Sanguine crasso venas implent vina crassa, nigra, & dulcia. de atten-
 vic. 2^a. 46. C
 Sanguis crassus qui. in prog. com. 2°. 4^a. 202. E
 Sanguinem purum, mundum, & clarum non generant cibi non tempe-
 rati. de diff. cont. Sp. 74. A
 Sanguinem calefaciunt calefactione nimia cibi acuti, & redit plurimū
 eius cholera citrina. de diff. cont. Sp. 72. F
 Sanguinem non admodum probū gignunt carica. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. E
 Sanguinem calidiorē & crassiorē temperato generat caro pullorum
 columbarum, & paruorum animum. de diff. cont. Sp. 73. A
 Sanguis ciborum inopia arefit, & densior seipso redditur. de vena sectio-
 ne aduer. Eras. 6^a. 11. A
 Sanguis purus excrementoso est calidior. 14°. de vsu par. 1^a. 206. F
 Sanguinem crassum, & nigrum generantia qua. de atra bile. 1^a. 35. A
 Sanguinem crassum cum bono succo qua faciant carnes. in 6^m. de morb.

vulgaribus, commenta. 3°.

Sanguinem crassum generant milium, & panicum. de diff. cō. Sp. 74. B
 in Sanguine vertit mel a natura, et etate frigida. 2°. de nat. fa. 1^a. 300. G
 SANGVINIS generandi causa. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. C
 Sanguis non fit in ieiuno. intro. 1^a. 54. D
 Sanguinem gnare venarū tunicas dicentes, errant. 6°. de decr. 1^a. 265. G
 Sanguis non pot est generari in vesica fellis. 4°. de vsu par. 1^a. 138. D
 Sanguinis principium est hepar fm Galenum. de ana. viu. Sp. 50. F
 Sanguinem a iecore non fieri contra Galenum. de ana. viu. Sp. 46. B
 Sanguinis potestas in hepate. de sper. Sp. 36. G
 Sanguinis propria sedes est hepar. de sper. Sp. 36. H
 Sanguinis alentis principium iecur est. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 264. C
 Sanguinis gnandi primū instrumentū in iecore est. 4°. de vsu p. 1^a. 138. D
 Sanguinis generatio est actio hepatis. de virt. nost. corp. disp. Sp. 60. D
 Sanguinem generare proprium iecoris est. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. D
 Sanguinis prima generatio in iecore fit. fm. med. 1^a. 43. H
 Sanguinis principium est in iecore. in Tim. Plat. 1^a. 287. D
 Sanguis in iecore perficitur. intro. 1^a. 54. D
 Sanguis in iecore, & venis coquitur. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 188. B
 Sanguis ex mora in vasīs coquitur. 1°. de semi. 1^a. 333. F
 Sanguinis generandi instrū est iecoris caro. 4°. de vsu par. 1^a. 138. E
 Sanguinis generadi primū instrū est caro hepatis. 4°. de vsu p. 1^a. 138. E
 ad Sanguinis generationem caro iecoris conueniens est. 6°. de decretis
 Hippocratis. 265. H 1^a. 266. C
 in Sanguinem cibis mutatur a carne hepatis. 7°. de vsu par. 1^a. 159. A
 Sanguis crassus videtur caro iecoris. 4°. de vsu partium. 138. E 6°. de de-
 cre. Hippocr. 1^a. 265. H
 Sanguinem rubrificat hepar. de ana. viu. Sp. 44. D
 ob Sanguinem exigitur hepar. de ana. viu. Sp. 47. C
 Sanguis, & bilis in iecore dominatur. de nat. et ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 in Sanguinem alteratio, actio natura est. intro. 1^a. 55. B
 Sanguis mutatio i iecoris subam ē natura opatio. 6°. de dec. Hip. 1^a. 266. C
 Sanguinis concoctio, generatio, distributio, adiectio agglutinatio, assimi-
 latio, semper sunt a natura. com. 1°. apho. 2°. Ex. 3. D
 Sanguis qui perficitur in iecore, præparatur in venis meseraicis. 4°. de
 vsu partium. 1^a. 135. H
 Sanguis in venis generatur. 1°. de vsu par. 1^a. 117. B
 Sanguis in omnibus venis etiam coquitur. 4°. de vsu par. 1^a. 140. F
 in Sanguinem cibos vertunt vena. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. H
 Sanguinem p totū corpus trāsmitti facit theriaca. de ther. ad Pif. 5^a. 96. H
 Sanguis pertinet ad primam generationem & non ad secundam. 8°. de
 decretis Hippocr. 1^a. 275. G
 Sanguine nō facit iecur propter oīa mēbra. de mo. man. et obs. Sp. 68. A
 Sanguinem vtiliorem iecur sibi seruat ad nutrimentum. de comp. memb.
 siue de nat. huma. Sp. 58. H
 Sanguinis eius vtilioris, quē ad sui nutrimentum seruat hepar, quod te-
 nuis est cordi ministrat. de comp. memb. Sp. 59. B
 Sanguis est nutrimentū hepatis, & in ipso est. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 Sanguis iecoris non est spirituosus. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 266. D
 an Sanguis perfectus recurrat per illas venas, per quas fertur nutri-
 mentum ad hepar. 4°. de vsu par. 1^a. 141. F
 Sanguinem in hepate generari collige. com. 6°. aph. 16°. Ex. 47. G
 Sanguinis maior copia gnatur, q̄ aliorū humorū. 8°. de dec. 1^a. 275. A
 Sanguinis generatio est magis necessaria animali, q̄ ventriculo operatio.
 6°. de decr. Hipp. 1^a. 264. F
 Sanguinis generatione ablata, aufertur vita. 6°. de decr. 1^a. 264. F
 Sanguis quot modis frustretur. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. C
 in Sanguinis generatione qua symptomata fiāt. 3°. de sym. dif. 3^a. 12. A
 Sanguis a cauo iecoris, ad gibbū ascendit. 4°. de vsu par. 1^a. 136. C
 Sanguinem superaffantis iecoris signum quod. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. E
 Sanguinis gnatio si non fiat, aqua intercus fit. cō. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Sanguinem bonum non gigni, vel nutrimentum in ventre probe in chylū
 vērī, non est parīs momenti. 2°. de nat. fac. 1^a. 299. E
 Sanguinis prauī generationis ordo quidam. 5°. de loc. aff. 4^a. 34. E
 Sanguis non est vnum quid est exquiste. 2°. de elem. 1^a. 9. A
 Sanguis, & bilis contrarijs generantur. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. H
 in Sanguine vertit hepar phlegma virtute fellis, & quō de sper. Sp. 36. B
 Sanguine trāsīt pituita i media cibi. de vic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. F
 Sanguinis efficit pituita rē pcessu. de vic. rat. i mor. acu. cō. 2°. 7^a. 120. F
 in Sanguine cur nulla bilis trāsire pot. de vic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7^a. 120. F
 ex Sanguine plus calefacto bilis flaua generatur. de vict. rat. in morbis
 acutis. com. 2°. 7^a. 120. F

ex Sanguine

ex sanguine affato crasso, & adusto fit atra bilis. de vict^o rat. in morb. acutis, commentario. 2°. 7^a. 120. F
 Sanguinem antecedit pituita generatio in cibis pituitosis. de victus rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 120. F
 in sanguine pars quæ est liquor sanguinis qualis. 2°. de elem. 1^a. 8. H
 Sanguis purgatur per hepar. de sperm. Sp. 37. G
 à sanguine bilem segregat iecur. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. H
 Sanguis qua bile indigeat. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A
 Sanguinem cholericum falso vocat illum, qui in vesica fellis continetur, auctor libri de anatonìa viutorum. de anat. viii. Sp. 50. G
 Sanguis biliosus qualis. 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 206. H
 à sanguine tres superfluitates exeunt, & quæ. de ana. viii. Sp. 50. H
 SANGVIS omnium quæ in corpore sunt maxime familiaris est nobis. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. H
 Sanguis est nobis amicus. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Sanguis est melior thesaurus naturæ. de ana. viii. Sp. 46. B
 de sanguine sollicita est natura. de anat. viii. Sp. 46. C
 Sanguis quo calore fiat. 2°. de cris. 4^a. 138. D
 Sanguis est corpus calidum innatum. aduer. Lycum. Ex. 65. D
 Sanguis generatur à calore naturali, quia calore deficiente non fiet sanguis. com. 6°. aph. 12°. Ex. 47. E
 Sanguinem gignit calor natiuus temperatus in 3^m. de morb. vulgaribus commentario. 3°. 3^a. 142. D
 Sanguis à mediocri calore fit. 2°. de nat. fac. 1^a. 300. C
 Sanguis & spiritus sunt materia in qua habitat calor naturalis, collige. com. 2°. aph. 1°. 3. D / com. 3°. aph. 2°. Ex. 11. B
 ex sanguine & pituita substantia caloris naturalis consistit. 8°. de decretis Hippocratis. 1^a. 277. E
 in sanguine & venis caliditatem habet animal omne, veluti fontem ignis. in Tim. Plat. 1^a. 289. H
 Sanguis anima est secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. H
 Sanguis cur anima existimatus. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. D
 Sanguine alitur anima secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. H
 Sanguis regit animam. de dynam. Sp. 19. D
 Sanguis quos faciat mores. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. E
 Sanguis facit pueros moderatos, blandos, & formosos. de dyn. Sp. 19. E
 Sanguine viuitur animus. de dynam. Sp. 19. D
 à sanguine proficiuntur simplicitas & stoliditas animi de natura humana, commentario. 1°. 1^a. 33. B
 Sanguine quomodo fiat desipientia in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 184. C
 Sanguine plurimo, & spiritu calido pleno capite desipientia fiunt. comment. 7°. aphor. 7°. Ex. 54. D
 SANGVIS ad quid utilis. de cucer. scar. 6^a. 3. G
 Sanguis quid faciat in animali. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 16. G
 Sanguis quid agat in corpore humano. bre. denot. dogm. Hipp. 1^a. 231. C / secretorum. Sp. 96. G
 Sanguinis vires quæ. de simp. med. Sp. 90. B
 Sanguis vltimum alimentum est. & animi mor. 1^a. 312. F
 ex sanguine fit nutritio. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. H
 Sanguis bonus nutrit corpus. com. 2°. aph. 47°. Ex. 18. H
 Sanguis q̄ deferi p̄ alimēto, nō est similis vsquequaq; 2°. de dif. f. 3^a. 41. H
 Sanguis diuersus in diuersorū mēbrorū nutritione. 8°. de decr. 1^a. 275. G
 Sanguinis nutrientis diuersitas. 3°. de nat. fac. 1^a. 307. H
 Sanguis tenuis facilius trabentem sequitur. 3°. de nat. fac. 1^a. 308. D
 fm Sanguinē nutrientē particularū diuersitas oritur. de consuet. 2^a. 61. B
 Sanguinis vas si esset vnum, omnes partes simili alimento nutrentur. 6°. de vsu partium. 1^a. 155. B
 Sanguinem puriorem exigunt aliqua membra. 1°. de semi. 1^a. 332. F
 Sanguinem ferosiorem exigunt aliqua membra. 1°. de semi. 1^a. 332. F
 Sanguis in perfectis animalibus accipitur ex sanguineis instrumentis. 6°. de vsu partium. 1^a. 156. E
 Sanguis in imperfectis animalibus et fœtibus accipitur ex spirituosissimis instrumentis. 6°. de vsu partium. 1^a. 156. E
 Sanguis confectus in venis datur arterijs. 6°. de vsu par. 1^a. 155. C
 Sanguis optimus nullo inquinatus humore, quem vaporem faciat. 3°. de caus. mor. 3^a. 7. F
 Sanguis bonus ob calorem fumosos vapores emittit. de vit. resp. 1^a. 226. C
 Sanguinis euaporatiōe ad nutritionē spūs aīalis idiget. de vit. r. 1^a. 226. B
 Sanguinis benigni exhalatio est spiritus animalis. 6°. de vsu par. 1^a. 155. C
 Sanguis optimus venit ad nutriendum vētriculum in longis ieiunijs. de atra bile. 1^a. 36. G
 Sanguinem cur attrahunt partes. 13°. meth. med. 7^a. 80. F

Sanguinem sibi familiarem trahunt omnes corporis partes. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 198. C
 ex sanguine debet nutriri caro. de anat. viii. Sp. 49. H
 Sanguinem caro trahit, vt magnes ferrum. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 23. E
 Sanguinis potestate caro est. 3°. de temp. 1^a. 21. F
 Sanguis attrahitur p̄ tunicā vasorū in nutritione. 6°. de vsu pa. 1^a. 151. D
 SANGVINEM in cerebro non contineri experimentum. 1°. de decretis Hipp. & Plat. 1^a. 231. F
 Sanguinē in cerebri sinibus quō inuenies. 1°. de dec. Hip. & Plat. 1^a. 231. F
 Sanguis non potest venas meningum subintrare, nisi fuerit plurimum digestus. de vit. resp. Sp. 63. A
 Sanguinis principiu est cor fm Aristotelē, & cur. de anat. vi. Sp. 50. F
 Sanguinis primum principium mediate est cor. de anat. viii. Sp. 50. G
 Sanguinis alentis principium non est cor. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 264. C
 Sanguinis alicuius cor est initium, & cuius. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 264. C
 Sanguinis sit initium cor. 3°. de decr. Hippo. 241. F / 6°. 1^a. 266. D
 Sanguinis cuiusdā. i. arteriarū principium est cor. 6°. de decr. 1^a. 266. D
 Sanguis in corde, non dissimilis est ab illo iecoris. 6°. de decr. 1^a. 263. C
 Sanguis cordis, flauior est sanguine iecoris. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguis cordis spirituosus est. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. D
 Sanguis perfectus fit in corde. de anat. viii. Sp. 46. B
 Sanguinis virtus est circa cor. de dynam. 1^a. 19. E
 Sanguis à corde suum accipit calorem. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Sanguis gignitur in vētriculis cordis fm Aristotelē. de vit. resp. Sp. 62. F
 Sanguis exuberat in corde. intro. Isa. 55. B
 Sanguine nihil vtilius cordi ad nutritionē. 6°. de vsu par. 1^a. 154. A
 Sanguine attracto, & spiritu cibatur cor. de anat. viii. Sp. 56. D
 Sanguis flauior in sinistro cordis vētriculo gignit. 6°. de decr. 1^a. 266. C
 Sanguinem flauiozem habet viscus calidius. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. C
 Sanguis sinistri ventriculi cordis semp calidior est. 6°. de decr. 1^a. 263. C
 Sanguis sinistri cordis ventriculi quāq; tenuior & flauior, quāq; crassior, nigriorq; est. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. C
 Sanguis semp i sinistro cordis sinu adest aīali mortuo. 1°. de dec. 1^a. 231. F
 Sanguine plenum est cor in vtriusq; sinibus dū aīal viuit. 1°. de dec. 1^a. 231. F
 Sanguine plenu esse sinistru cordis ventriculu pbat. 1°. de decr. 1^a. 231. G
 Sanguine pleno sinistro cordis ventriculo, animal moritur. an san. in ar. nat. cont. 1^a. 61. B
 Sanguis est copiosior in dextro cordis ventriculo. 6°. de vsu p. 1^a. 154. H
 Sanguinem habent in aliquo ventriculo boues vulnerati in dorsi medulla exortu. 1°. de decret. Hipp. 1^a. 231. G
 Sanguinem attrahit cor ab hepate. de vit. resp. Sp. 64. D
 à sanguine vena caua nutritur cor. 6°. de vsu par. 1^a. 155. C
 Sanguine pingui, & vntuoso nutritur calor vitalis qui est in corde. de vit. resp. Sp. 62. C
 Sanguis est humidus quo alitur vita. de dynam. Sp. 19. D
 ex sanguine, & inspirado nutritur spūs vitalis. 12°. meth. med. 7^a. 77. C
 Sanguinis vitalis & nutrimentalis differentia. de anat. viii. Sp. 53. A
 in sanguinē habentibus est vis vitalis. 4°. de praes. 8. ex pul. 4^a. 122. C
 ex Sanguinis penuria cor refrigeratur i 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3^a. 186. F
 Sanguinem pręparatum ministrat cerebro cor. de compa. memb. siue de natura humana. Sp. 59. B
 Sanguis vnde deducatur per totum corpus. intro. Isa. 54. E
 Sanguis vnde eat à corde ad superiores partes. intro. Isa. 54. D
 Sanguis habet potestatem eundi per totum corpus. de sperm. Sp. 37. A
 Sanguis subministratur pulmōi ex corde per venam magnam. de natu. humana, com. 2°. 7^a. 184. A
 Sanguine calido, & sicco nutritur pulmo. de anat. viii. Sp. 52. G
 Sanguis quomodo deueniat in arterias pulmonis. 6°. de vsu par. 1^a. 151. D
 Sanguine purissimo, & tenuissimo nutritur pulmo. 15°. de vsu p. 1^a. 212. F
 Sanguis cur spumofus in pulmone. 15°. de vsu par. 1^a. 212. F
 Sanguinē ire ad mēbra, quæ indicia. de vs. quæ in med. fi. cō. 3°. 7^a. 216. C
 Sanguinem in totum corpus vna vena riuat, ex qua multæ educuntur venæ. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 184. B
 Sanguis qui per totum corpus eat. 2°. de nat. fac. 1^a. 302. A
 Sanguis ea ratione fertur per omnes animalis partes, qua per renes vrinatur in vesicam. 2°. de nat. fac. 1^a. 296. G
 Sanguis crassior ad quas partes deferatur. 5. de loc. affec. 4^a. 33. H
 Sanguis non est in nervis, tñ nutriuntur, & quō. 2°. de nat. fac. 1^a. 298. E
 Sanguinis fece nutritur lien, & ex ea fit atra bilis. 9°. de compositione medic. sec. loc. 5^a. 198. C
 Sanguinem rubrum magis appetunt renes, & splen quasi similem in colore & natura. de anat. viii. Sp. 44. D

Sanguine nutriuntur renes. de anat. viii. Sp. 51. C
 Sanguis per quandā decoctionē in mamillis vertit i lac. de sper. Sp. 36. E
 in Sanguinis medio & pituita est lac. 5. de simp. med. fac. 5. 37. F
 Sanguis dealbatus ad nutrimentum cerebri defertur ad testes. de anat. vii. Sp. 51. G
 Sanguis acris serofus debet ire ad testiculos. 14. de vsu par. 1. 209. B
 Sanguis albescit in renis, & arterijs testium. 1. de semi. 1. 332. G
 Sanguis quomodo fiat albus. 14. de vsu par. 1. 207. G
 Sanguis cur in solis testibus fiat albus. 14. de vsu pa. 1. 207. G
 ex Sanguine principaliter fit sperma, secundario ex alijs humoribus. de spermate. Sp. 36. F
 Sanguis ubi fit sperma, & quomodo. de sperm. Sp. 36. E
 ex Sanguinis subtilitate fit sperma. de sperm. Sp. 37. A
 ex Sanguine exacte coctio gignitur semē, & lac. 16. de vsu p. 1. 219. C
 Sanguis & spiritus ad spermatis generationē ubi preparantur, & eius vsus. 9. de vsu par. 1. 172. A
 Sanguis est semen viri. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 Sanguis cū sit spmā ipsū, cur albi. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 Sanguis terrestriis plurimum calidus est pro eo, quod est receptaculum amoris. de vtil. resp. Sp. 64. E
 Sanguine pituitoso nutritur cutis. in prog. com. 2. 4. 198. B
 SANGVINIS parum habent frigida. 6. de vsu par. 1. 150. H
 Sanguinis paritas signat frigiditatem temperaturā. 6. de vsu p. 1. 150. H
 Sanguine carent pisces, vel parum habent. 6. de vsu par. 1. 150. H
 Sanguis quibus differētijs diversus sit in animalibus. 5. de dec. Hipp. 1. 257. B
 Sanguine frigidū et aquosum hūta animalia timida sunt. de vtil. re. Sp. 64. E
 Sanguis qui nimium dilutus est, facit animalia timidiora. q. ai mor. 1. 319. D
 Sanguinis liquidioris homines sunt timidi, & boni sensus, quia molles carne de vtil. resp. Sp. 64. F
 Sanguis dilutior est frigidior. q. animi mor. 1. 319. C
 in Sanguine liquido nulli inveniuntur nervuli. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Sanguis qui terrenus est, nimirum coit, cum humor euaporatur. q. animi mores. 1. 319. C
 in Sanguine spisso inveniuntur nervuli. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Sanguis aliquis habet fibras, aliquis non. q. animi mor. 1. 319. C
 in Sanguine fibrae sunt terra opificium. q. animi mor. 1. 319. D
 cū Sanguine tenui animalia sunt sapientiora. q. animi mor. 1. 319. D
 Sanguinem tenuē habēt mulieres albā. de cur. ra. per sang. mis. 6. 18. G
 Sanguinem non habentia animalia quaedam prudentiora sunt aliquibus sanguinem habentibus. q. animi mor. 1. 319. D
 Sanguinem melancholicum dari. com. 6. aph. 38. Ex. 50. F
 inter Sanguinem melancholicum, & atram bilem ponit differentiam. 5. de locis affectis. 4. 34. E
 Sanguinem melancholicū, quē appellet Galenus. 3. de loc. aff. 4. 18. A
 Sanguinem melancholicum magis admixtum cum bile pallida habent virides, & nigri. in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 175. A
 Sanguis cholericus est alia superfluitas sanguinis quā continetur in cisti fellis. de anat. viii. Sp. 50. F
 Sanguis in longis vigilijs efficitur biliosior. com. 7. aph. 18. Ex. 55. C
 Sanguinem humorem copiosorem habēt rubri & virides. in 6. de mor. bis vul. com. 3. 7. 175. A
 Sanguis crassus & niger in siccorum calidorumq. corporum naturis cōspicitur. de atra bile. 1. 35. A
 Sanguine melancholicū hūitibus q. cibi exhibēdi. de bo. et vi. suc. 2. 38. A
 Sanguinem plus iusto melancholicum habentes alimentis egent calidis, & humidis. de bon. & vit. suc. 2. 38. A
 Sanguine biliosum hūitibus qui cibi exhibēdi. de bo. et vi. suc. 2. 38. A
 Sanguis pituitosus ex desidia generatur. de mult. 3. 78. H
 Sanguis pituitosus carnem facit pituitosam. 3. de sym. caus. 3. 26. C
 Sanguine pituitosum hūitibus qui cibi exhibēdi. de bo. & vi. suc. 2. 38. A
 Sanguinem Ichoroidea quē appellet Hippocrates. in 6. de morbis vulgaribus, commenta. 2. 3. 167. E
 Sanguis aquosus quā carnē gignat. in 6. de mor. vul. com. 1. 3. 156. D
 Sanguine probato abundantes quo modo nutriendi. de bonitate, & vitio succorum. 2. 38. B
 in Sanguine redundante congruus cibus qui. de art. com. 4. 7. 288. E
 Sanguinis locus qui. de ana. viii. Sp. 45. D
 Sanguinis proprietates. de ana. viii. Sp. 45. D
 Sanguis quot modis mutatur de spermate. Sp. 39. H
 SANGVINIS hora quā. de spermate. Sp. 38. A
 Sanguis quibus horis dominetur. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 Sanguis dominatur ab hora noctis nona usque in horam diei tertiam. de

dynamidijs. Sp. 19. E
 in Sanguinis horis concepti pueri natura. de spermate. Sp. 37. B
 in Sanguinis horis tribus cōceptū sperma quid efficiat. de sper. Sp. 37. B
 in Sanguinis naturam mutatur, & informatur à muliere cōceptū sperma in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
 in Sanguinis horis si in sinistra parte matricis conceptus maneat, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. A
 in Sanguinis horis in dextra matricis parte si sit infans cōceptus, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. B
 in Sanguinis horis si sit concepta puella, parentes vero in horis phlegmatis quid eueniat. de spermate. Sp. 38. C
 in Sanguinis vel phlegmatis horis si puer sit conceptus, parentes in horis bilis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. D
 in Sanguinis horis si sit cōceptio omnium, quid sequatur. de sper. Sp. 38. D
 Sanguinis infantis hora si pater & auus infans vel puer concepti sunt quid contingat. de spermate. Sp. 38. E
 Sanguinis horis si pater semen fuderit mater vero concepta sit in eisdem horis quid sequatur. de sperm. Sp. 38. F
 à Sanguinis horis quando principium habet puer sicut auus eius, reitnet ab eo figuram. de spermate. Sp. 38. F
 in Sanguinis horis synocha quā acuitur qualis sit. de sperm. Sp. 39. H
 in Sanguinis horis quartana quā acuitur qualis. de sperm. Sp. 39. H
 Sanguinis incrementum duplex. de mult. 3. 81. B
 Sanguinis commoditas ex qualitate & quantitate exacte secundum naturam existit. de mult. 3. 80. F
 Sanguis quantus esse debeat. 2. de temp. 1. 19. E
 ex Sanguinis copia, carnis abundantia vel corpulentia nascitur. 2. de temperamentis. 1. 18. D
 Sanguinis abundantia nutrimenti copiae soboles est. introd. Isa. 52. C
 Sanguis qui utilis ad implendum carnem. 4. met. me. 7. 23. D
 Sanguinem tuentur carne implentia. 2. de comp. med. per ge. 5. 227. A
 Sanguine cum viribus crescente, robur crescit. de mul. 3. 78. H
 Sanguinis copiā significat robur. de vict. rat. in mor. ac. c. 4. 7. 137. H
 Sanguis bonus facit ut calorē & frigus facile feramus. de dy. Sp. 19. D
 Sanguis crassior, & calidior efficacior ad robur est ex Aristotele. quod animi mores. 1. 319. C
 Sanguis tenuior, & frigidior habet pleniorē vim sentiendi, & intelligēdi. q. animi mores. 1. 319. C
 inter Sanguinem habentia ingeniosiora suis contrariis sunt, quā habēt sanguinem tenuiorem & frigidiorē. q. animi mores. 1. 319. C
 SANGVIS dupliciter fit inutilis. 9. met. me. 7. 59. D
 Sanguinis si sit redundantia absolute dicitur. 2. met. me. 7. 10. A
 Sanguis dicitur abundare cū humores oēs aequē abundāt. de cu. rat. 6. 17. F
 Sanguis ex quibus abundat & corrumpitur. de dyn. Sp. 19. D
 Sanguis quo tempore crescat. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
 Sanguis temperatissimus humorum, vere quidem, in temperatissima cōstitutione abundat. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 100. H
 Sanguis vere redundat. 8. de decr. Hipp. 1. 276. D
 Sanguis cur in vere abundat. 8. de decr. Hippo. 1. 276. E in 1. de mor. bis vulgaribus, com. 1. 3. 101. C
 Sanguis etiam in aestate abundat. 8. de decr. Hipp. 1. 276. E
 Sanguine, & flava bile aestate perustis atra bilis abundat autumno. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 100. H
 Sanguis habet partem humidam, & aquosam, quā in aestate absimitur. com. 3. aph. 14. Ex. 22. D
 Sanguis cur paucus in autumno fiat. de nat. hum. com. 1. 1. 32. B
 Sanguini contrarius autumnus. de nat. hu. com. 1. 1. 32. B
 Sanguis & spiritus quibus abundat. com. 2. aph. 44. Ex. 18. F
 Sanguis in quibus redundat. fin. med. Isa. 44. G
 Sanguis plurimus quā etate abundet. in progn. com. 1. 4. 196. C
 Sanguinis plurimum quā etas gignit. in progn. com. 3. 4. 210. C
 Sanguinis plurimum habent pueri. in progn. com. 3. 4. 210. C
 Sanguis quibus adolescentibus. in progn. com. 3. 4. 210. C
 Sanguis incipit supabundare in etate pubertatis. cō. 3. aph. 27. Ex. 25. H
 Sanguine non abundant consistentes. com. 3. aph. 30. Ex. 26. D
 Sanguinis magna pars dominatur ab anno trigesimo vel quadragesimo vsq. in suam etatem cum nigra colera. de dyn. Sp. 19. E
 Sanguinis maxima pars cū choleris nigris dominatur ab anno vigesimo quinto vsq. in annos quadragesimū secundū. de nat. & ord. Sp. 41. E
 Sanguine plenior est mas femina. in 6. de mor. vul. cō. 2. 3. 169. F
 Sanguine aliqui gracilissimi abundant. in 6. de mor. vul. cō. 3. 3. 176. C
 Sanguine carent aliqui crassi. in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 176. C
 Sanguis gymna-

Sanguis gymnasticorum qui de atrab. 1^a.35.C
 Sanguis athletarum qui de atrab. 1^a.35.C
 Sanguinis plene venæ quibus videntur. 1°. de diff. feb. 3^a.36.A
 Sanguis si præualeat, quales ex eo pulsus. de mult. 3^a.82.A
 Sanguinis copia quem pulsus faciat. 2°. de caus. puls. 4^a.90.G
 Sanguinis pulsus qui de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp.41.E
 Sanguis facit pulsus plenum, & humidum. de dynamidijs. Sp.19.F
 Sanguis in arterijs quandoq; crassus, & lentus, quem faciat pulsus. 2°. de caus. pulsuum. 4^a.90.G
 Sanguis cui assimilatur in respiratione. de vtil. resp. 1^a.225.A
 Sanguinis fuligo euacuatur per expirationem. de vtil. resp. 1^a.225.A
 Sanguis quo mō cognoscatur præualere. 6°. de com. med. sec. lo. 5^a.176.E
 Sanguinem homini abundare quando iudicandum secundum Galenum. de multitudine. 3^a.82.B
 Sanguinis abundantia ruborem præfert. de mult. 3^a.81.E
 Sanguinis abundantiam significat corpus ad rubicundius, q̄ pro natura est, mutatum. 4°. de sanitate tuenda. 2^a.84.B
 Sanguis in facie abundans satis evidenter non apparet in nigrioribus natura. in 6^m. de morb. vul. com. 2°. 3^a.163.F
 Sanguis abundantia est plethoræ. 13°. methodi medendi. 7^a.80.H
 Sanguinis solius plethoræ est. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.132.D
 Sanguinis euacuatio retenta, facit incidere in morbos plethoricos. in 1^m. prorrh. commentario 3°. 4^a.185.D
 Sanguis in plethoricis dispositionibus quid potest, quod alij humores non possint. de mult. 3^a.81.H
 Sanguis abundans valetudinem vitiat. de dynamidijs. Sp.19.D
 Sanguinis multitudo præcipua est causa morborum. de re. sect. aduersus Erasistratum. 6^a.9.H
 ex Sanguinis superfluo qui affectus fiant. de spermate. Sp.36.G
 à Sanguine fiunt morbi acuti ferè & à flaua bile. introd. Isa.55.E
 à Sanguine, & bile fieri vt plurimum morbos acutos inquit Hippocrates. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a.231.D
 Sanguis sæpe conuulsione causa est. de opt. sect. Isa.24.C
 Sanguis quomodo pot esse causa letaliū morborum. 8°. de decr. 1^a.1275.E
 Sanguis facit nouos dolores plerūq; in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.156.E
 Sanguinis multitudo, & spiritus flatuosus faciunt capitis dolorem. commentario 6°. apho. 16°. Ex.47.D
 Sanguis probus in loco collectus dolorem parit vehementem. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7^a.100.H
 Sanguis quando faciat morbos. de dynamidijs. Sp.19.D
 Sanguine abundantes, si corpus exerceant, incidunt in apoplexiam, morbum comitalem, vel vas alicuius in pulmone fractionem. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex.24.C
 Sanguinis abundantia non potest rumpere venā vesicæ sicut renum. commentario 4°. apho. 73°. Ex.35.G
 Sanguis pituitosus per totum corpus est in anasarca, & leucophlegmatia. 5°. de locis affectis. 4^a.33.H
 Sanguinis redundantia vbi sit, quid agendum. 4°. de san. tuen. 2^a.87.E
 Sanguine exuberante, quomodo procedendum. de const. ar. Isa.42.E
 ex Sanguinis abundantia factus dolor quo sanet. 12°. meth. me. 7^a.79.B
 Sanguine multo abundantes non sunt purgandi. de dyna. Sp.20.F
 Sanguis si abundet, mittendus est sanguis. 6°. de san. tuen. 2^a.100.E
 Sanguis abundans minuendus est. de cucurb. scar. 6^a.3.G
 Sanguis corruptus alterandus est. de cucurb. scar. 6^a.3.G
 Sanguinis culpa si fuerit ægritudo, da ei frigida & sicca & amara de dynamidijs. Sp.19.F
 Sanguinis abundantiam reprimat hypocythis. de simp. med. Sp.92.E
 Sanguinis abundantiam valde stringit menta. de simp. med. Sp.87.D
 Sanguinis abundantiam reprimat Rhu. de simp. med. Sp.89.E
 Sanguine plena particula casus. ars med. Isa.70.E
 ex Sanguinis penuria siccitas quæ. 7°. meth. med. 7^a.44.D
 Sanguine deficere signant febres liuidæ. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a.159.G
 Sanguinem multum calidum habentes, melancholici facile fiunt. in 3^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3^a.146.G
 Sanguinis multum habentibus, & pituitosis cibi paritas lassitudinem tollit, & sitim extinguit. in 6^m. de morb. vulg. commen. 3°. 3^a.176.A
 Sanguinis defectu laborantibus, & biliosis cibi paritas neq; lassitudinem tollit, & neq; sitim extinguit. in 6^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a.176.A
 Sanguis quos tumores faciat fm suam diuersitatem. de ocul. 7^a.189.E
 SANGVINEM significat tumor rubens. 4°. meth. med. 7^a.89.D
 à Sanguine fit inflammatio. de differentijs morborum. 5. G/1°. de differ. feb. 3^a.32.A/13°. meth. med. 7^a.81.E

à Sanguine proprie fit inflammatio. 2°. de crisi. 4^a.138.C
 Sanguinem in inflammatione esse probat. de tum. præ. nat. 3^a.83.B
 ex Sanguine bono fit inguinis inflammatio. 2°. de crisi. 4^a.138.C
 ex Sanguine, & flaua bile inflammatio. 6°. de cōp. me. sec. loc. 5^a.176.E
 ex Sanguine phlegmones quo modo fiant. 13°. meth. med. 7^a.80.E
 Sanguis quo modo influat in locum phlegmonis. 13°. meth. med. 7^a.80.F
 Sanguis trahitur ad locum patientem. com. 4°. aph. 48°. Ex.33.B
 Sanguinem ad se trahit dolor, & facit inflammationem sine plenitudine. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.17.G
 Sanguis, & spiritus illuc tendunt quò natura expellit violenter, vnde ibi sunt inflammationes. com. 5°. aph. 53°. Ex.42.D
 Sanguis, & spiritus sunt duo instrumenta, quibus natura vitur, & expellit per vim ea quæ infestant. com. 5°. apho. 63°. Ex.44.C
 Sanguis, & spiritus cōcurrunt in omni naturali motione. de ren. affectu dignotione, & medela. 7^a.192.H
 Sanguinis infirm diuersum est ab instrumento spūs. 6°. de vsu p. 1^a.154.H
 Sanguis in inflammationibus diffartitur per minimas partes ad cavitates quæ sunt in musculis. com. 6°. apho. 20°. Ex.48.C
 Sanguis crudior antea rubrior, & flauior efficitur in Phlegmone. de cur. rat. ratio. per sang. miss. 6^a.19.E
 Sanguinis inhibitiō fit prius quàm euacuatio in phlegmone, quæ fit, & adhuc est in generatione. 12°. meth. med. 7^a.81.G
 SANGVIS quomodo alteratur duplici. de causa. 2°. de diff. 2^a.42.B/C
 Sanguis quomodo inhibeatur. 12°. meth. med. 7^a.81.G
 Sanguinis alteratio fit per similitudinem ad vinum quod accessit. commentario 2°. aphorismo 22°. Ex.15.C
 Sanguis quomodo humidior seipso redditur. de mult. 3^a.82.A
 Sanguis quomodo calidior efficitur. de mult. 3^a.82.A
 Sanguis quomodo frigidior fit. de mult. 3^a.82.A
 Sanguis quomodo siccior redditur. de mult. 3^a.82.A
 Sanguis est flatulentus aliquando. de mult. 3^a.81.A
 Sanguinem habet caliditas materia vnde accedit. de vtil. res. 1^a.224.H
 Sanguinem calefacit bedarus calefactione forti. de diff. cont. Sp.74.C
 Sanguis arteriarum cur primo calefiat. de inæq. intempe. 3^a.43.G
 Sanguine maxime sinistri sinus in corde inflammato efficitur inæqualis corporis intemperies. 1°. de inæq. intempe. 3^a.44.A
 Sanguis necessarij quandoq; putrescit. 2°. de diff. feb. 3^a.40.A
 Sanguis dupliciter putrescit. 2°. de diff. feb. 3^a.41.D
 Sanguis duplicem ob causam corrumpitur in inguinum tumoribus, & inflammationibus. 2°. de diff. feb. 3^a.40.B
 Sanguinem opprimit calor extrinsecus quo. 2°. de diff. feb. 3^a.40.A
 Sanguis corrumpitur acervatus aliqua in parte, & quot modis, & quomodo. 2°. de diff. feb. 3^a.40.B
 SANGVINE putrescens an febres contingant. 2°. de diff. feb. 3^a.40.A
 Sanguis corrumpitur, & facit febrem. 2°. de diff. feb. 3^a.42.B
 Sanguis pituitosus tardius corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3^a.42.B
 Sanguinis coagulatio extra, est via ad putredinem. 6°. de dec. 1^a.266.B
 Sanguis incidens in arterias inter alas & inguina, febrem facit. an. san. in ar. nat. cont. 1^a.61.B
 Sanguis in febris quo mō calefiat, & vsquequo. de inæq. intempe. 3^a.44.A
 ex Sanguine putrescente quæ fit febris biliosa quodammodo est. 2°. de crisi. 4^a.138.D
 ex Sanguine febres simpliciore sunt quàm ex alijs humoribus. 2°. de differentijs febr. 3^a.40.B
 ex Sanguinis transmutatione consequuntur febres quæ calorem habent mitiorem, & simpliciore ipsæ sunt. 2°. de diff. feb. 3^a.40.C
 in Sanguinis febre. calor mitis est qualitatis. 2°. de differ. feb. 3^a.40.C
 ex Sanguine calor febris, est vt calor balnei. 2°. de differ. feb. 3^a.40.C
 Sanguis quomodo comparetur lignis humidis. 2°. de differ. feb. 3^a.42.C
 ex Sanguine febres sunt valde rubentes. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a.159.G
 ex Sanguine febres, & aliorum humorum, solum differunt bonitate, & malitia. 2°. de diff. feb. 3^a.40.C
 Sanguinis febres similes sunt tertianæ. 2°. de diff. feb. 3^a.40.B
 ex Sanguine putrido synochus accedit. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.153.D
 ex Sanguinis abundantia synochus. 9°. meth. me. 7^a.56.F
 Sanguinis vi excitatarij febriū cōtinuarum vrina. quæ. in Hip. Sp.113.B
 ex Sanguine putrido febris fit complicata, & ex superfluitate putrida, & quo modo. 2°. de diff. feb. 3^a.42.C
 Sanguis cum putrescit trāsīt in alteram naturam, vel in bilem flauam, vel in atram. 2°. de diff. feb. 3^a.42.F
 Sanguis quo modo in bilem, & atrā bilem transeat. 2°. de crisi. 4^a.138.D
 ex Sanguine

ex Sanguine supra modum cocto bilis fit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. C
 cum Sanguis abatur tenuis, vertitur in flauam bilem, crassus vero in
 atram. 2°. de differentiis febrium. 3°. 40. C
 à Sanguine nascitur bilis acida, & amara quæ dicitur mater morborum.
 de dynamidys. Sp. 19. D
 Sanguis q. nō purgat bilem, & in qbus. de vic. ra. i. m. ac. c. 2°. 7°. 123. B
 Sanguis fit bilis ferarum morfu. 5°. de loc. affect. 4°. 34. A
 Sanguis humanus quæ attigerit virulenta bestie, necat. de th. ad P. 5°. 93. G
 Sanguinem nisi attigerint venena spiculatorū nō necat. de th. ad P. 5°. 93. G
 Sanguini atra bilis contraria est. de nat. hum. com. 1°. 1°. 32. C
 Sanguis qui facillime bilis nigra efficitur. 13°. meth. med. 7°. 84. C
 Sanguis, & bilis transeunt in melancholiam. de spermate. Sp. 40. G
 in Sanguinem non transit melancholia. de spermate. Sp. 40. G
 ex Sanguine quomodo atra bilis fiat. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
 ex Sanguine crasso fit atra bilis. in primum prorrh. com. 1°. 4°. 164. D
 Sanguis crassus facit humorem melancholicum. cō. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 Sanguis melancholicus crassus est. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 18. E
 Sanguis quomodo crassior, & nigrior redditur. 2°. de nat. fac. 1°. 301. F
 Sanguinis veluti sedimentum, ac fex est atra bilis. 2°. de temp. 1°. 18. A
 Sanguinis fex est humor melancholicus. com. 4°. aphor. 77°. Ex. 36. F
 commentario 6°. apho. 53°. Ex. 53. B
 Sanguinis veluti fex ut in vinis nigris crassis consistentibus fex, est ima-
 go atræ bilis. com. 4°. aphor. 21°. Ex. 29. D
 in Sanguine pars quæ est veluti lutum & fex, casco proportionē respon-
 det. 2°. de elem. 1°. 8. H
 in Sanguine est quedam pars veluti lutum. 2°. de elem. 1°. 8. H
 Sanguis quandoq; liquidæ pici similis est. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis niger liquidæ pici similis. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 186. E
 Sanguis liquidæ pici similis visus fuit Galeno largiter euacuandus in qua-
 dam muliere. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 176. D
 Sanguinis fex omnis non est atra bilis. de tum. præter nat. 3°. 84. C
 Sanguis niger, & splendens. vnde. 3°. de symp. cau. 3°. 28. A
 Sanguine splendor quo modo fit nigra bilis. 3°. de symp. cau. 3°. 28. A
 ex Sanguinis adustione melancholica sunt temperamēta. 2°. de tēp. 1°. 21. B
 Sanguis mistus nigræ bili qualis. 3°. de symp. cau. 3°. 28. A
 Sanguis niger quo mō differat ab atra bile. com. 4°. apho. 23°. Ex. 29. H
 Sanguis fit niger cum calorem amittit. 6°. de decre. Hip. 1°. 266. B
 Sanguis niger feci vini assimilatur. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Sanguis decolor qualis. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 133. G
 Sanguis merus frequentius solet appellari niger. in 3°. de morbis vulga-
 ribus, commentario 3°. 3°. 133. G
 Sanguis crassus ater, quos morbos faciat. de atrab. 1°. 35. C
 Sanguis melancholicus facit atram bilem. de vit. resp. 1°. 226. C
 Sanguis flauæ bilis facit phrenitum. de vit. resp. 1°. 226. C
 ex Sanguine calido ad atræ bilis naturam conuerso carbunculi fiunt. 1°.
 de differentiis febrium. 3°. 32. A
 ex Sanguine nondum cocto pituita fit. 4°. de san. tuen. 2°. 84. C
 Sanguine nascitur pituita quæ nauseam facit. de dyna. Sp. 19. D
 ex Sanguine supra modum effervescente, & ad atram bilem transmuta-
 to, fiunt carbunculi. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
 ad Sanguinis educationē ut Herophilus. 7°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 183. H
 Sanguis crassus qñ est materia apostematis cum vulnere. de oc. 7°. 189. E
 Sanguis extreme prauus sū consistentiam qualis. 3°. de alim. fa. 2°. 30. E
 Sanguis prauus ut plurimum niger. de atrab. 1°. 36. H
 Sanguis prauus quomodo fiat. in 6°. de morbis vul. com. 4°. 3°. 186. D
 Sanguis quo modo fit vitiosus. 3°. de symp. caus. 3°. 27. A
 Sanguis quo modo fit vitiosus à vitiosis cibis. com. 2°. apho. 36°. Ex. 17. F
 Sanguis malus ubi sit in corpore. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
 Sanguinem prauū non trahit venæ cuius contrarium habet in principio
 quarti de victu acutorum. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 186. E
 Sanguis qualis in pestilenti tempore. de bon. & vitio suc. 2°. 33. H
 à Sanguine crasso apostema, quomodo curetur. de ocul. 7°. 189. G
 Sanguinis crassi auxilia quæ sint. commentario 2°. apho. 9°. Ex. 12. C
 Sanguis qui in cerebro dupliciter alteratur. 3°. de loc. affect. 4°. 18. E
 Sanguis qui in cerebro contentus est qñq; solus alteratur reliqui corporis
 sanguine prorsus innocuo existente. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Sanguis melancholicus si in vniuerso corpore sit, curatio debet incipere
 à sectione venæ, si in cerebro solum, non est opus quatenus spectat ad
 talem dispositionem. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
 Sanguis melancholicus an sit in toto corpore, vel in cerebro, quomodo
 cognoscatur. 3°. de locis affectis. 4°. 18. E
 Sanguis permixtus quos faciat morbos. 2°. de crisi. 4°. 138. C

Sanguis, & bilis æqualiter mista quid faciant. de tum. præter nat. 3°. 84. B
 Sanguini an mixti humores quomodo noscendum. de mult. 3°. 82. B
 Sanguinem esse causam morbi cognoscimus à gravitate quæ symptoma
 est subsequens. de opt. sect. 15a. 22. F
 Sanguinis ægritudo quo modo curanda. de nat. & ord. cu. corp. Sp. 41. E
 Sanguinis diapedesis quid. 3°. de symp. cau. 3°. 27. B
 SANGVIS in somno refugit ad interiora. in 6°. de morbis vulgaribus,
 commentario 5°. 3°. 193. H
 Sanguis ad viscera se recipiens reddit aliquas partes præsertim extremas
 frigiditas. commentario 7°. aph. 1°. Ex. 54. B
 Sanguis quando & quo modo relinquit extremas corporis partes, & in
 se contrahitur. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
 SANGVIS extra venas sentitur à lingua, ut extrinseca quæ admoventur
 1°. de symptomatum caus. 3°. 17. D
 Sanguis extra sedē, nō pōt ad pristinā remeār naturā. i. pg. c. 1°. 4°. 197. C
 Sanguis extra propria vasa durefcit. de atrab. 1°. 34. E
 Sanguis extra vasa concrefcit. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis extra venas est concretus. 1°. de semine. 1°. 329. F
 Sanguis in quibus locis etiam intra concrefcit. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis concrefcit in regionibus ventriculi. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis concrefcit in pulmone. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis concrefcit in aspera arteria. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis concrefcit inter thoracem & pulmonem. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis concrefcit in regionibus intestinorum. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis concrefcit in vteris in mulieribus. de atrab. 1°. 34. D
 Sanguis quandoque concretus in abscessibus inuenitur. 2°. de art. curat.
 ad Glauconem. 7°. 105. B
 Sanguinis grumus ostendit particulam affectam. 1°. de loc. affect. 4°. 2. F
 Sanguis coactus difficulter discutitur. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 158. F
 Sanguinem congelatū in stō, & vesica quid dissoluat. de cura lap. Sp. 112. H
 Sanguine i. vtre cōcretū dissoluit coagulū leporis. 10°. de sim. m. 5°. 74. D
 Sanguinis grumos liquare ac soluere creditur amarantibum. 6°. de simpli-
 cium medic. facult. 5°. 42. C
 ad Sanguinis solutionem secretorum Sp. 99. B
 ad Sanguinis concretiones. de med. fac. par. 7°. 174. D
 Sanguis ob oleum non exhalabit, & quare. 6°. de san. tuen. 2°. 98. C
 Sanguinis multum digerit calor febrilis. de cur. rat. per san. mis. 6°. 19. F
 SANGVIS melancholicus in cerebro quandoque fit, quando recipit ab
 alia parte. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 Sanguine plena oculorum venæ, & squalidi oculi, si doleant, vini pota-
 tione sanantur. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. D
 Sanguinem, & vulnus oculorum quid tollat. de dynamidys. Sp. 24. E
 Sanguinis, & doloris oculorum præsidium. de dynamidys. Sp. 24. G
 Sanguinis, & panis oculorum remedium. de dynamidys. Sp. 24. H
 Sanguinem, & caliginē, & tumore oculorum quid tollat. de dy. Sp. 24. H
 ad Sanguinis ex auribus eruptiones ex Heraclida Tarentino remedia,
 de compositione medicament. sec. lo. 5°. 144. B
 SANGVINIS lationem per venas Plato aqueductum vocauit. in Ti-
 mæum Platonis. 1°. 288. C
 Sanguis venæ causæ comparatur fluvio. de nat. hum. com. 2°. 7°. 184. B
 Sanguis qui ex vena caua fluit in membra, comparatur canali. de na-
 tura humana, commentario 2°. 7°. 184. B
 ad Sanguinis ad interiora defluxum. de med. fac. par. 7°. 165. G
 SANGVINIS emissio species est euacuationis. ars med. 15a. 69. E
 Sanguis vitiosus vnde expellatur à natura. de atrab. 1°. 35. C
 Sanguis potest per multa loca euacuari. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
 Sanguis per tres locos educitur. introd. 15a. 56. E
 Sanguis exit aliquibus per varias partes. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 Sanguis p. quæ signa cognoscat & varijs pibus exire. 4°. de lo. af. 4°. 25. F
 Sanguis qñ à varijs locis exit, quo providendū. de med. fac. par. 7°. 165. G
 Sanguis cur exeat quandoq; per sudorem. de vit. resp. Sp. 62. F
 Sanguis qui exit ex affectu corporis, vnde. 3°. de sympto. caus. 3°. 26. H
 Sanguis qui exit ex affectu corporis, est à toto genere præter naturam.
 3°. de symp. diff. 3°. 26. H
 SANGVINIS profluuium, opponitur alimento quod accipitur in ter-
 tia significatione. 1°. de san. tuen. 2°. 69. A
 Sanguinis profluuium omnia sunt præter naturam, præterquam mensium
 profluuium. 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
 Sanguinis profusio est à toto gñe præter naturā. de symp. dif. 3°. 13. E
 Sanguinis eruptio morbus longus intrinsecus est. introd. 15a. 56. B
 Sanguinis profluuium ponitur inter morbos vere apparentes. 5°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 94. D

Sanguinis profluvia cur fiant in vere. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
 Sanguinis profluvia cur vere & æstate cōtingāt. de nat. hu. c. 1°. 1°. 32. A
 Sanguinis insultus quo aspectu fiant Martis cum luna. de decub. progn. ex mathematica scientia. Sp. 12. H
 Sanguis qua ætate fluat. in progn. Hipp. com. 1°. 4°. 196. C
 Sanguinis fluxus cur in pubertate fiant. com. 3°. apho. 27°. Ex. 25. H
 Sanguinis fluxus cur fiant iuuenibus, & per quas causas. commentario 3°. aphorismo 29°. Ex. 26. B
 Sanguinis profluvium vnde proveniat. 3°. de sympt. cau. 3°. 26. H
 Sanguinis profluvium quibus fiat modis. 5°. methodi medendi. 7°. 30. B
 Sanguis duobus modis erumpit. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis p̄ erosionem quandoq; erumpit. de cur. rat. p̄ san. miss. 6°. 20. H
 Sanguinis vase erupto, incidit sanguinis effusio. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Sanguinis effusio vnde proveniat. de sympt. diff. 3°. 13. E
 Sanguis fluit vasis diruptis ex frigore. com. 5°. aph. 24°. Ex. 35. G
 Sanguinis ruptionem promouet remigatio. intro. Isa. 52. B
 Sanguis saltantibus erumpit. 3°. de sympt. caus. 3°. 26. H
 Sanguis repente significat apertionem vasis. de art. com. 4°. 7°. 288. D
 Sanguis ex ruptione in loco collectus discussione sanatur. commentario 6°. aphorismo 22°. Ex. 48. D
 Sanguinis fluxus fit ex calore, ad quā sequitur mors. c. 5°. a. 16°. Ex. 38. G
 Sanguis quibus fluit, aut fluxurus est, calidum nocet. c. 5°. a. 19°. Ex. 39. A
 Sanguinis p̄fluvium, et phlegmonas incitat sup̄ oīa dolor. 5°. m. m. 7°. 31. A
 Sanguis sine alijs hūoribus fluēs qualis nā fit. 2°. de ar. c. ad Gl. 7°. 103. E
 Sanguinis eruptio quō significetur. in 1°. prorr. com. 3°. 185. F
 Sanguinis profluvij signa. 3°. de crisi. 4°. 144. E
 Sanguis quō possit cognosci fluxurus multus. de præcog. ad Po. 4°. 219. F
 Sanguinis profluvium vbi futurus est aut vomitus, apparent symptoma ta interdum suffusioni similia. 1°. de locis affectis. 4°. 3. H
 Sanguinis fluxum imminere ostendit. urina nigra, tenuis, cum aurum obtusione, & insomnia. de dynamidijs. Sp. 34. B
 Sanguis fm̄ directum debet fluere. 3°. de crisis. 4°. 144. F
 Sanguinem fluere recto itinere cōmendādum. in prog. com. 1°. 4°. 196. C
 Sanguinis profluvia tritica ex qua vi fiant. com. 7°. apho. 21°. Ex. 55. E
 p̄ Sanguis fluore vel sudore, acutis qnq; fit declinatio. de tot. m. t. 3°. 89. e
 Sanguis ater erumpit in morbis ardentibus. de atrab. 1°. 36. A
 per Sanguinis profluvium, & sudorem, iudicatus qui fuerit die quinto. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 123. D
 Sanguinis p̄fluvia i principio nunq̄ p̄ crisis discernūt. 1°. de cri. 4°. 128. E
 Sanguinis profluvium sup̄ueniens, liberat hoīem habentem vasa distenta, & oppressa gravitate, ab instante nōxa. de opt. sect. Isa. 23. B
 Sanguinis eruptiones quæ bonæ, quæue malæ. in 1°. prorrh. c. 3°. 4°. 185. E
 Sanguis ex vasis suis effusus, quorū malorū sit causa. de tum. p. 3°. 38. H
 Sanguinis profluvia mala. com. 1°. apho. 21°. Ex. 10. A
 Sanguinis fluxus & sudor plurimus faciunt corpora extenuata. commē tario 2°. apho. 28°. Ex. 16. E
 Sanguinis profluvium si aliquē debilitet non pōt cōcoquere cibos, nec san guificare, nec distribuere, vnde fuit alui humidæ. c. 4°. a. 27°. Ex. 30. C
 Sanguinis eruptio vires euertit. de vict. rat. in mor. ac. com. 3°. 7°. 128. E
 in Sanguinis profluvij sunt pulsus vermiculantes. 2°. de pres. 4°. 113. A
 ex Sanguinis superfluo fluxu color mutatus. secretorum. Sp. 98. G
 ex Sanguinis copioso fluxu tremor fit. de trem. palp. convuls. 3°. 52. G
 ad Sanguinis p̄fluvium desipit, ac convulsio, malū. cō. 7°. ap. 9°. Ex. 54. E
 Sanguis plurimus vbi fluxerit, singultus aut convulsio superueniens, ma lum. commentario 5°. aphor. 3°. Ex. 37. F
 Sanguinis fluxus abortum facit. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 ex Sanguinis profluvio largo, & euacuatione immoderata, cōtingit suf focatio. 1°. de dieb. decret. 4°. 146. F
 ex Sanguinis rheumate passiones cōtingunt homini, si in tribus horis san guinis conceptum sperma fuerit à muliere. de sperma. Sp. 37. B
 Sanguis quibus locis exiens difficulter sistatur. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis quibus etatibus difficulter reprimatur. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis quibus habitibus difficulter compescatur. fin. med. Isa. 50. A
 Sanguis quo anni tempore difficulter compescatur. fin. med. Isa. 50. B
 Sanguinis profluvium ex erosione quibus curandū. 5°. meth. me. 7°. 31. H
 SANGVINEM sistencia quæ. intro. Isa. 56. F
 de vict. rat. in morbis acu tis, com. 4°. 152. F
 de med. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguinis profluvia quo modo sistatur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. H
 Sanguis intrinsecus quibus sistatur. 5°. meth. med. 7°. 31. E
 Sanguis sistitur ex appposito contrario. 5°. meth. med. 7°. 30. H
 Sanguinis eruptiones probibet cucurbitula. de Hirud. reuuls. cucurb. & scar. 2. F
 de cucurb. scar. 6°. 3. F

in Sanguinis p̄fluvio capiti cucurbitulam apponit. de med. fa. p. 7°. 163. F
 in Sanguinis eruptione, vena secanda. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186. B/E
 Sanguinis immodicę profusioni prodest venæ sectio. in 6°. de morb. vul garibus, commentario 3°. 3°. 175. A
 in Sanguinis profluvio frontis venam secat. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguinem obturat vinculū iniectū vasis p̄fluentibus. 5°. me. m. 7°. 30. F
 Sanguinis vasorum deligatio est de genere obturantium, & claudantium remedium. 5°. meth. med. 7°. 30. F
 in Sanguinis profluvio ligatura quomodo faciendā. 5°. met. m. 7°. 31. A
 ad Sanguinē fundētia venarū capita vincēda laqueus. de la. 7°. 307. G
 in Sanguinis profluvio particula sit supina. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Sanguinem sistit digiti compressio sine dolore. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Sanguinis impetus irrationabiles sapius ligatis coxis retinemus. de ca tharticis. Sp. 94. G
 in Sanguinis p̄fluvio pēnis extremū papyro ligandū. de med. fa. 7°. 163. F
 pro Sanguine sistendo emplastica faciunt. 5°. meth. med. 7°. 30. G
 Sanguis potius sistendus emplasticis, quā crustam facientibus, & qua re. 5°. methodi medendi. 7°. 30. H
 in Sanguinis profluvio crusta non sunt temerē remouendæ. 5°. methodi medendi. 7°. 31. D
 Sanguinis suppressio multis fieri non potuit crusta ablata. 5°. methodi me dendi. 7°. 31. C
 Sanguinem reuocant plerunq; sternutamenta. de med. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguis subcruentus iuuatur à frigido. com. 5°. apho. 23°. Ex. 39. G
 in Sanguine profluente obsunt refrigerantia ad thoracem, & ventricu lum applicata. 5°. meth. med. 7°. 31. H
 Sanguinem comprimens facultas. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. E
 Sanguinis profluvia sistunt medicamenta quæ cum eo quod refrigerant vna adstringunt. 6°. de simp. med. fa. 5°. 43. G
 Sanguinis fluxum prohibet Acetum adstringens. 1°. de sim. me. fa. 5°. 5. F
 pro Sanguinis eruptione aqua pluuialis frigida conuenit. 3°. de composi tione medicament. sec. lo. 5°. 148. H
 Sanguinis humoris, & ventris profluvio Chalcitis vilissima est. de sim plic. medica. Sp. 81. G
 Sanguinis profluvij videtur cōpetere flos Gallij. 6°. de sim. me. f. 5°. 45. D
 ad Sanguinem sistendum quō paretur Galla. 7°. de simp. med. fa. 5°. 51. A
 ad Sanguinis eruptionem valet Gypsum. 9°. de simplicium medicamen. facultatibus. 5°. 69. A
 de simp. med. Sp. 84. H
 ad Sanguinis eruptiones congruit Hideritis achilleis. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 60. D
 Sanguinis profluvia curat Idæa radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 ad Sanguinem sistentes facultates Lapides adhibentur, & quo modo. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
 Sanguinis eruptionem supprimit cinis Lignorum acerborum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. B
 Sanguinis eruptiones sistit Lisimachios. 7°. de sim. me. fac. 5°. 54. H
 ad Sanguinis fluorem valet Myrsi & squama. intro. Isa. 58. B
 Sanguinis eruptione affectis partibus imponitur Persea. 8°. de simplic. med. fac. 5°. 58. B
 in Sanguinis profluvio Porri coma vititur Empirici. de op. sec. 11. 23. H
 Sanguinis eruptionē sanat Ranarum cinis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 85. D
 ad Sanguinis eruptiones spongia valet, & quo modo. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 83. G
 Sanguinem inhibent spongia combusta cinis. de ther. ad Pifo. 5°. 97. E
 Sanguinem erumpentem supprimit Stæbe. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 ad Sanguinis eruptiones valet Stratiotes. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. D
 Sanguinem cohibet Taurini cornu rasura. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 Sanguinem, & aluum cohibent tauri femora vsta. de the. ad Pi. 5°. 93. E
 Sanguinem quando multum sistit terra lemmia. 5°. meth. med. 7°. 32. D
 in Sanguinis profluvio Thus quale esse debet. 5°. meth. med. 7°. 31. B
 ad Sanguinis profusiones thuris cortice vititur. 12°. met. med. 7°. 81. F
 ad Sanguinis eruptiones Andromachi medicamentum. 4°. de composi. med. sec. loc. 5°. 149. B
 Sanguinem cohibens Aphrode medicamentū. 5°. de cō. me. p. ge. 5°. 252. F
 Sanguinem sistens Asclepiadis Lucij præceptoris medicamentum. 5°. de de comp. med. per gene. 5°. 254. E
 Sanguinem quo modo suppressit Galenus. de præcog. ad Post. 4°. 219. F
 ad Sanguinem erumpentem cohibendum conuenit Nigrum emplastrū. 2°. de com. me. per ge. 5°. 227. E/F
 Sanguinem supprimens magna. 5°. de com. me. per ge. 5°. 252. F
 ad Sanguinem sistendum medicamenta apta. de cur. ra. per san. 6°. 21. F
 ad Sanguinem supprimendū medicamentū optimū. 5°. met. me. 7°. 30. H
 ad Sanguinem

ad Sanguinem sistendum medicamentū supra omnia. 5°. met. me. 7°. 31. B
pro Sanguine sistendo, ad sanguinis fluxum, & ad sanguinē mingentes.
7°. de comp. med. sec. loc. 5°. 183. G
contra Sanguinis ruptiones lauacrum. de ven. sec. aduer. Eras. 6°. 8. F
ad Sanguinem cobibendum. 5°. de com. me. per. gene. 5°. 247. F. de med.
fac. par. 7°. 174. H
ad Sanguinem stringendum remedium. de dynamidijs. 27. B. Sp. 29. E
ad Sanguinem stringendum vndeunque exeat. de dynam. Sp. 30. D
ad Sanguinis profluuium. 2°. de antid. 5°. 113. H. de dynamidijs. Sp. 29. F
ad Sanguinis eruptiones Antidotus. 2°. de antid. 5°. 113. A
ad Sanguinis eruptionem. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 245. H
ad Sanguinis, & puris reiectiones. 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 178. F
ad Sanguinis eruptiones, et sanguinem sistens, medicamentum. 5°. de cō
posi. med. per ge. 5°. 254. E
ad Sanguinis violentas eruptiones. de med. fac. par. 7°. 172. H
ad Sanguinis omnem fluxum. 8°. de compositione medicament. sec. loc.
5°. 191. E. de med. fac. par. 7°. 165. G
ad Sanguinis omnem eruptionem. 7°. de com. med. sec. lo. 5°. 182. G
ad Sanguinis ex qua vis parte eruptionem. de med. fac. par. 7°. 174. A
Sanguinis emanantis prohibitio quocumq; vase disrupto. 8°. de anatomi-
cis administrationibus. 1°. 101. G
in Sanguinis fluxu cauteria candentia applicantur, & quare. 1°. de sim-
pli. med. facul. 5°. 5. E
Sanguinis fluxui quo mō adhibeantur ferramēta cādētia. intr. Isa. 59. F
in Sanguinis fluxibus, vinū quale cōueniat. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 99. A
Sanguinis eruptio meningum periculosa est. 10°. de simp. med. fa. 5°. 73. B
Sanguinis profluuium ex cerebri inuolucris, supprimentibus medicamen-
tis miscetur vitellus oui. 11°. de simplic. medic. facul. 5°. 81. C
Sanguinē supra exire, quocumq; sit ille sanguis vel spumofus, vel rubeus, vel
flauus, vel niger, vel aquosus, vel crassus, malū ē. c. 4°. a. 25°. Ex. 30. A
Sanguis p nares respirationē habet. de dyn. 19. E. de nat. & ord. Sp. 41. E
per SANGVINIS profluuium simpliciter intelligit Hippocrates pro-
fluuium ex naribus. in 1°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 104. G
Sanguinis profluuium simpliciter intelligitur de naribus. in alijs parti-
bus additur nomen partis. in 6°. de morbis vulgari. com. 3°. 3°. 175. F
Sanguinem profundū intelligitur ē naribus. in 1°. prorr. cō. 3°. 4°. 185. G
Sanguis sine noxa euacuatur per nares. com. 5°. aph. 33°. Ex. 40. E
Sanguis quibus facile ē naribus fluat. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 100. E
Sanguis sepe fluit a naribus si sperma sit conceptum ē muliere in tribus
horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
Sanguis ē naribus fluit adolescentibus. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
Sanguis ē naribus adolescentibus. cur profluat, ex ratione patet. in 1°. de
morb. vulg. comment. 2°. 3°. 114. C
Sanguis ē naribus multis stillat per accessiones. quos purg. op. 5°. 88. G
Sanguis a naribus aliquibus quidem defluit per quasdam periodos, hoc
tamen illis non confert ex consuetudine. de consue. 2°. 61. H
Sanguinis profluuium ē naribus non multum habet homo albus. in 6°.
de morb. vul. commentario 3°. 3°. 175. A
Sanguinis ex naribus defluia homines vere, & astate patiuntur. 8°. de
decretis Hippocratis. 1°. 276. E
Sanguinem per nares euocantia quæ. de med. fac. par. 7°. 163. E
Sanguinem trahit per nares crocodilij radix. 7°. de simp. med. fa. 5°. 53. C
ad Sanguinem extrahendum de naribus. de med. fac. par. 7°. 163. D
Sanguis ē naso quibus neglectis erumpat. de dynamidijs. Sp. 19. H
Sanguis ē naribus cur effluit in febribus acutis. de victus ratione in mor-
bis acutis. commentario 4°. 7°. 135. D
Sanguinis repentina destillatio in acutis quid significet in astate, & in au-
tumno. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. H
Sanguinis profluuium ē naribus, peculiare est febrium vehementium ar-
dentium. in 1°. de morb. vul. com. 1°. 104. E. com. 2°. 3°. 115. C
Sanguinis per nares profluuij iudicari, ardentium febrium peculiare est.
in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 114. A
Sanguis ē naribus in ardentibus febribus quando profluit. in 1°. de mor-
bis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 113. A
Sanguis ē naribus cur in ardentibus febribus exeat. in 1°. de morbis vul-
garibus, commentario 2°. 109. G. 3°. 113. B
Sanguinis profluuium non est in ardentibus mitibus febribus. in 1°. de
morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 104. G
Sanguinis profluuium febres ardentes lenes habent. in 3°. de mor. vulga-
ribus, commentario 3°. 3°. 144. A
Sanguis profluuium cur sit, si bilis faciat ardentem febrem. in 1°. de mor-
bis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 114. C

per Sanguinis eruptionem sit febrium ardentium indicatio. in 1°. demor-
bis vulgaribus, com. 1°. 3°. 104. F
p Sanguinis narium fluxū soluitur cussus. de vi. ra. in m. ac. c. 4°. 7°. 135. D
Sanguinis narium fluxu sanatus quidam fuit a delirio sed non recordaba-
tur præteritorum. 2°. de motu musc. 1°. 315. C
in Sanguinis profluuiū abscessus fiebat Antiphontis Critobuli filio cir-
citer quartum, & vigesimū diē. in 1°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 114. D
Sanguis merus affatim profluxit ē dextra nare Metoni die quinto. in 1°.
de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 123. D
Sanguis ē naribus Philisco quinto die effluxit, & qualis. in 1°. de morb.
vulgaribus, commentario 3°. 3°. 121. A
Sanguinis quatuor libræ & semis exiere ē naribus cuiusdam. de præco-
gn. ad Posth. 4°. 219. F
Sanguis quo modo ē naribus profluet si in febribus crura sint tuberculis
affecta. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. C
Sanguis ē naribus fluens liberat a lassitudine phlegmonodes. 4°. de sani-
tate tuenda. 2°. 87. F
Sanguis ē naribus fluens quando aures obsorduerunt soluit morbum. cō
mentario 4°. aphorismo 6°. Ex. 34. C
Sanguinis profluuium ē naribus quando bonum, & quando non bonum.
1°. de crisi. 4°. 128. B
Sanguinis stillatio ē naribus semper malum signum cur. in 1°. prorrhet.
commentario 1°. 4°. 161. F
Sanguis ē naribus stillationes semper malæ. de vict. rat. in morbis acu-
tis, commentario 4°. 7°. 142. H
Sanguis ē naribus exiēs instar floris letale. in 1°. prorr. cō. 3°. 4°. 186. A
pro Sanguine ē naribus fluente aures obturandæ, & extrema constri-
genda. de rem. par. fac. 7°. 155. G
Sanguis ē naribus fluxurus ex quo gñe symptomatum sit. 3°. de sym. c. 15. B
Sanguinis per nares profusio ex toto genere præter naturam est. de sym-
ptomatum different. 3°. 13. G
SANGVIS a qua nare fluxurus sit, prænotandum. 1°. de arte curati.
ad Glauconem. 7°. 110. E
Sanguinē fluxurū ē naribus quæ indicet. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 100. D
Sanguinis fluxus dolor capitis est inditium inseparabile. 1°. de arte cura-
tiua ad Glauconem. 7°. 100. B
Sanguinis narium profluuium, aut abscessum, qui capitis dolor significet.
in prog. Hipp. com. 3°. 4°. 208. F
Sanguinem de naribus fluxurum, qui dolor capitis significet. in progno.
commentario 3°. 4°. 211. A
Sanguinis fluxum, & vomitum significans dolor capitis, quomodo curā-
dus. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 100. B
Sanguis ē naribus fluxurus significatur a colore rubro faciei. in 1°. prorr-
het. commentario 2°. 4°. 171. A
Sanguinis narium profluuium significant spontanea lachrymæ. in 1°. de
morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 116. A. in prog. com. 3°. 4°. 211. A
Sanguis ē naribus fluct, si manus tremulæ. de vi. ra. in m. a. c. 4°. 7°. 141. F
Sanguinem exeuntem per nares necesse malum colligi potest. commenta-
rio 4°. aphorismo 30°. Ex. 30. A
Sanguis ē naribus liberat ab articularū abscessu. c. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H
Sanguis fluens per nares, aut os, aut aures sanat dolorem capitis, com-
mentario 6°. aphorismo 10°. Ex. 47. C
Sanguis si ē naribus fluxerit caput dolentibus, vrina rufa, huius doloris
fiet solutio. de dynamidijs. Sp. 34. G
Sanguis ex naribus fluens mensuris deficientibus bonum. commentario
5°. aphorismo 33°. Ex. 40. E
SANGVIS narium quo sistatur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
in Sanguine ē naribus fluente duplex auersio. 5°. meth. med. 7°. 32. A
in Sanguine ē naribus profluente, cucurbita super cernicem confert. 5°.
methodi medendi. 7°. 32. A
a Sanguine narium reuellit cucurbitula apposita hypochondrijs. de hi-
rud. reuuls. cucurb. & scarifi. 6°. 2. E. 5°. meth. med. 30. E. 13°. 7°. 85. B
Sanguinis ad nares impetum potenter reuollunt cucurbitula quæ hypo-
chondrijs affiguntur, quemadmodum etiam immodicas per vterum
eruptiones. de cucur. scar. 6°. 4. G
Sanguis fluens ex liene, & ex iccore sanatur per cucurbitulas supra lo-
cum positas. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 100. F
in Sanguinis narium profluuiū vena secanda est ab eodem latere. 5°. me-
thodi medendi. 7°. 30. E
Sanguinis pfluuiū ē naribus sanatū vena sectioe. de cu. r. per san. 6°. 18. G
Sanguinis profluuium irrefringibile vena secta est sedatum. de vena sc.
ctiōe aduersus Erasistratum. 6°. 8. H

Sanguinis profluio quando refrigeratio faciēda. 5°. me. me. 7°. 32. A
Sanguine ē naribus exeunte, capitis refrigeratio fieri non debet. 5°. methodi medendi. 7°. 31. H
Sanguine narium infirma sunt medicamenta, quæ in frontem, & in nares ponuntur. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. G
Sanguis ē naribus quibus profluit, ij non sunt lauandi. de vict. ra. in morbis acutis, commen. 3°. 7°. 133. A
Sanguinis fluxu balnea obsunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 99. A
Sanguis ē naribus quibus fluit non est medicamentum exhibendum. de vic. ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 150. F
Sanguinis profluio ē naribus prodest succus caudæ æquinæ. 6°. de simpliciū medicamen. facul. 5°. 48. F
Sanguinis narium fluxum sistit succus centaureæ. de vir. cen. Sp. 93. C
Sanguinem ex naribus profluentem emplastri modo illita reprimunt lysi machios. 7°. de simp. med. facul. 5°. 54. H
ad Sanguinis eruptiones ē naribus Asclepiadæ pharmaca. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. G | 5°. 149. A
Sanguinis profluia comprimens medicamentum & ad sanguinis ex naribus profluia valens. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 254. E
ad Sanguinis fluxum ē naribus. de medic. fac. par. 163. D | E | 172. C | H | 7°. 155. G | de dynamidijs. 25. B | secretorum. Sp. 98. B
ad Sanguinis eruptiones ē naribus quæ suppressi nequeunt. de medic. facul. paratu. 7°. 163. E
SANGVIS cur plerumq; exeat in palato, naribus. de ana. ad. Sp. 44. C
Sanguine incenditur hominis os. de dynamidijs. Sp. 19. D
Sanguine fætet os hominis. de dynamidijs. Sp. 19. D
Sanguine guttur impeditur si in tribus horis sanguinis conceptum fuerit sperma à muliere. de spermate. Sp. 37. B
Sanguis per os dulcis salsus amarus aliquibus videtur. de symptomatū differentijs. 3°. 13. C
Sanguis morbidus amarus, aut salsus est. 4°. de simp. med. fa. 5°. 29. A
Sanguis quandoq; salsus est. de atrab. 1°. 34. E
Sanguis salsus est morbosus humor. de atrab. 1°. 34. E
Sanguis qui ex ore exit, distinguendus ab eo qui venit ex vêtre. in. Isf. 61. B
Sanguis qui ex ore fluit distinguendus ab eo qui venit ex ventriculo. introductio. Isf. 61. B
Sanguis qui ex ore exit, distinguendus ab eo qui venit ex partibus spiritalibus. introductio. Isf. 61. B
Sanguis ē faucibus qualis. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 203. A
ad Sanguinis ex ore profusionem. de med. fac. par. 7°. 165. F
Sanguis quot modis per tussim expuatur. 4°. de loc. affect. 4°. 27. H
SANGVINIS sputum cur fiat iuuenibus. com. 3°. apho. 29°. Ex. 26. B
Sanguis non omnino à pulmone expuitur. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Sanguis quo modo diuersus in sputis. 2°. de loc. af. 4°. 13. B
Sanguis si abundat, sputum est rubrum. 5°. de loc. affect. 4°. 29. H
Sanguis biliosus quem sputum faciat. 2°. de loc. affect. 4°. 13. B
Sanguis pituitosus quem sputum faciat. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
Sanguis melancholicus quem sputum faciat. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
Sanguis purus quem sputum faciat. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
Sanguinis sputum quandoq; est ex sola costarum affectione pulmone nihil patiente. de artic. com. 3°. 7°. 275. D
Sanguinem plurimum bene coloratum vidit Galenus expui cū tussi quandoq; & cur. commen. 5°. aphorif. 13°. Ex. 38. E
Sanguinem floridum expuentis casus. 5°. met. med. 7°. 35. A
Sanguis quomodo liuidus efficiatur. quæ sita in Hipp. Sp. 113. E
Sanguinis in terrâ effusi colores cur fiat varij. de frac. com. 2°. 7°. 236. C
in Sanguine varij aspiciuntur colores, & quare. 2°. de elem. 1°. 8. H
Sanguis sepe in cadentibus, calcitratis, in palestra percussis visus est Galeno cum tussi expui. com. 5°. aph. 13°. Ex. 38. F
Sanguinis instrumentorum ruptio vnde. 3°. de sym. cau. 3°. 26. H
ob Sanguinis solam plenitudinem, venæ rumpuntur. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
Sanguinem fundentibus ex ruptura venæ remedium. de dyna. Sp. 27. C
Sanguis propria cavitare in aliam quācumq; cavitatem peruenit non remanet sanguis. commentario 6°. aphorismo 20°. Ex. 48. C
Sanguis extra venas, vel suppuratur, vel liuescit, vel in grumos vertitur. commentario 6°. apho. 22°. Ex. 48. D
in Sanguine vnius mutationis nomē ē suppurari. c. 6°. aph. 20°. Ex. 48. C
Sanguine in grumos concreto, si is vel in vulnus defluat, vel ventrē, aut intestinorum aliquod exoluuntur homines, & refrigescunt, pulsusq; tum parui, tum mali euadunt. de bon. & vit. suc. 2°. 35. C
Sanguis disruptus in magna copia & non paulatim exit. commentario 4°. aphorismo 25°. Ex. 39. B

Sanguinis eiectio per erosionē fit dolore præcedente. 5°. de lo. aff. 4°. 32. E
Sanguinis plures hemina eiecta sunt ab aliquibus per sputum cum tussi 5°. methodi medendi. 7°. 32. F
Sanguinis duas cotylas tussiendo quidam eiecit, & quo modo sanatus. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 13. C
Sanguinis sputum sequitur tabes. commen. 3°. aph. 29°. Ex. 26. B
in Sanguinis sputo, puris sputum, & fluxus, cum vero sputum retinetur moriuntur. com. 7°. apho. 74°. Ex. 60. H
Sanguis à cerebro, & gurgulioe quāq; expellit tussiedo. 5°. de l. a. 4°. 25. F
Sanguis tussiendo quo modo eiciatur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
Sanguine frequenter expuetis inter tussiendo, casus. 4°. de lo. af. 4°. 25. F
Sāguis nō expuitur mensibus erupentibus. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 11. B
Sanguinis sputum in retentione mensurorum. secre. Sp. 99. A
in Sanguinis sputo qui nunquam sanantur 5°. meth. med. 7°. 35. F
Sanguinis sputū qui timet, quæ debet euitare. de ve. sec. ad. Era. 6°. 9. A
in Sanguinis sputo multū refert à principio curare. 5°. met. me. 7°. 33. A
Sāguinis sputiones incipientes quomodo prohibuit Galenus. commentario 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
Sanguinem expuentes quid maxime facere debent. 5°. meth. me. 7°. 35. G
in Sanguinis sputo venā secuit Galenus, & pluries. 5°. meth. me. 7°. 35. E
in Sanguinis sputo pisces dat in catharro, faciles tamen coctū. 5°. methodi medendi. 7°. 35. F
in Sāguinis sputioe q̄ medicamēta mollibus sint satis. 5°. me. m. 7°. 33. A
in Sanguinis sputo valens antidotus. 2°. de antidotis. 5°. 111. F
Sanguinem expuentibus Amara sunt contraria. 4°. de sim. me. f. 5°. 29. G
ad Sāguinē spuētēs Aromatica Mithridatis. 7°. de cō. m. s. l. 5°. 181. D | E
Sanguinem expuentibus, nocet color rubeus. de subf. empi. Isf. 32. B
Sanguinem excreantibus mirē proficit Corallus. de simp. med. Sp. 83. C
Sanguinem expuentibus Electarium vtile. de dyna. Sp. 26. C
Sanguinē spuētibus conuenit Ferula medulla. 8°. de simp. me. fa. 5°. 56. H
Sāguinis expuitioni competit Hematites. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C
Sanguinē spuētibus exhibetur Lemoni fructus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 54. B
ad Sanguinis expuitiones valet Lentiscus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
Sanguinem excreantibus Myrtha remedium est. de simp. med. Sp. 87. E
Sāguinē spuētibus nō est aduersum Phasiolū. 6°. de sim. med. fa. 5°. 48. H
Sanguinē excreantibus vtiliter dat Plātaginis succus. de sim. m. Sp. 89. A
ad Sanguinis expuitiones commoda est membrana quæ est sub cortice Robonis & sub glande eius. 6°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 46. E
ad Sanguinis expuitionem idonea remedia sunt Rubi flos, et fructus. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 44. G
Sanguinem excreantibus ad restringendum Symphytum datur. de simp. medicamin. Sp. 90. F
ad Sāguinis expuitioes cōpetit terra Armenica. 9°. de sim. m. f. 5°. 66. H
ad Sanguinis expuitiones valent asfer samius, & terra lemmia, & ad sanguinis ex vtero profluia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
ad Sanguinem spuētes 8°. de compositione medicament. sec. loc. 5°. 191. D | de med. fac. par. 7°. 165. H | secre. 99. A | B | Sp. 100. H
ad Sanguinis sreatum. de med. fac. par. 7°. 171. D
cum Sanguinis sputo tussis orta ex frigore, casus. 5°. meth. med. 7°. 35. E
SANGVIS extra propria vasa, & inter pectus, & pulmonem collectus, tabem facit. 8°. de decr. Hippoc. 1°. 275. E | F
Sanguis à capite in os delatum per palati foramina videtur à pulmone quandoq; procedere. introductio. Isf. 56. E
Sanguis ex pulmone aliqui extussierunt. de mult. 3°. 76. H
Sanguis qui è longinquo venit qualis. 5°. methodi medendi. 7°. 32. F
Sanguis qui non procul venit qualis. 5°. meth. med. 7°. 32. F
Sanguis ex Thorace quomodo in arteriam asperam transmittatur. 5°. methodi medendi. 7°. 32. G
Sanguinis in pectus, & pulmonem declinantis exemplum. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 179. A
Sanguinem ex thorace tussientes, quales. 4°. de loc. affect. 4°. 25. G
Sanguis in pulmonia eueniens qualis. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 203. A
Sanguis ex pulmone exiens est spumofus. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
Sanguis à pulmone cur sit spumofus. de vtil. resp. Sp. 64. C
Sāguis qui ex pulmone educit similis visceri. cō. 2°. apho. 43°. Ex. 18. D
Sanguis spumofus quo modo fit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Sanguis spumofus potest esse multus & paucus. cō. 5°. apho. 13°. Ex. 38. E
Sanguis vel multus vel paucus non attestatur supra pulmonem. commentario 5°. aphorismo 13°. Ex. 38. E
Sanguis è pulmone erumpens dolorem non facit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
cum Sanguine pulmonis particula eiecta fuere ab aliquibus. 4°. de loc. aff. 4°. 25. E

Sanguis cur creat ex destillatione in thoracē acri & salsa. intro. Is. 56. E
Sanguinem qui a pectore reiecerunt debent phlebotomari. de curandi ra
tione per sang. miss. 6^a. 17. E
Sanguis cum ex locis circa stomachū educitur non indiget calidis tenuiū
partium. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 183. F
Sanguinis ē stomacho eductio quomodo curetur. intro. Is. 57. C
Sanguis ne profluat, quō incidendum in pectore. 7°. de anat. ad. 1^a. 97. D
Sanguinis profluvium perturbat sectionem. 7°. de anat. admini. 1^a. 97. C
Sanguinis ē pulmone exeuntis curatio. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
Sanguinem qui expuissent, illis persuasit Galenus sanguinem mittendū.
de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. E
Sanguinem ex pulmone tussientibus adstringentia aduersantur, & qua-
re. de const. art. Is. 41. F
Sanguinem ē pectore, & pulmone reijcientibus conuenit theriaca. de usu
theriaca ad Pamp. 5^a. 98. G
Sanguis ē pulmone exiens sanatus. 5°. meth. med. 7^a. 32. F
de SANGVINIS reiectione librum fecit Erasistratus, & de febribus.
de ven. sect. aduers. Eras. 6^a. 8. A
de Sanguinis reiectione, & quot modis reiectatur. 7°. de cōposi. med.
sec. loc. 5^a. 183. D
Sanguinem reiectantes ex fractura, apertione, aut erosione, si etiam hā-
beant singuli eandem tussim, & sanguinis copiam aequalem, tamen
curatio est diuersa. de opt. sect. Is. 24. B
Sanguinis eruptiones quā caperunt, & protinus desierunt, pessima. in
1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 161. F
Sanguinem reijcientes per tria seruantur. 5°. metho. med. 7^a. 35. H
Sanguinem ex catharro reiecentes quomodo curandi. 5°. me. me. 7^a. 35. C
Sanguinem ex catharro reiecentis casus. 5°. meth. med. 7^a. 35. C
Sanguinis reiectione affectis sectione venā conuenit. de curandi ratione per
sanguinis missionem. 6^a. 17. G
Sanguinis reiectiones cohibet Acantha leuce. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. H
in Sanguinis reiectionibus vitur Aqua pluuiā. 7°. de comp. medica.
sec. loc. 5^a. 183. F
ad Sanguinem reijcientes vsi sunt Balaustio omnes medici. 6°. de simp.
med. fac. 5^a. 44. F
ad Sanguinis reiectionem valet Cauda equina. 6°. de sim. m. f. 5^a. 48. F
Sanguinem reijcientibus prodest Centaurium. 7°. de sim. me. fac. 5^a. 50. F
ad Sanguinis reiectiones efficax remedium est Hypocistis. 7°. de simp.
med. fac. 5^a. 51. D
Sanguinem reijcientibus prodest Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
Sanguinis ex thorace reiectiones Leporinum coagulum suppressere pro-
diderunt. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 74. D
Sanguinis reiectiones sanat Lysimachios pota. 7°. de sim. me. fa. 5^a. 54. H
Sanguinis recentes reiectiones reprimit Menta sua acerbitate. 6°. de sim
plic. med. fac. 5^a. 48. B
Sanguinem reijcientibus offertur Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
Sanguinis eiectiones sistit Polygonon. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 58. H
in Sanguinis reiectionibus vtiliter editur Portulaca, quanq̃ efficacior
succus eius. 6°. de sim. med. facul. 5^a. 43. B
Sanguinem expuentibus confert Rha (sic enim Rheum quidam nuncu-
pant.) 8°. de sim. me. fac. 5^a. 59. E
Sanguinem reijcientibus exhibetur Schini flos. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. H
in Sanguinem ē pectore, vel pulmone reiecentibus quidā Romē eo vitur
remedium. quod ē subere constat. de usu ther. ad Pamp. 5^a. 98. H
Sanguinis reiectatio offenditur Sulfure viuo, euphorbio, & baccis lauri.
7°. de comp. med. se. lo. 5^a. 183. C
Sanguinis eiectionibus auxiliat Symphytū petrū. de sim. me. f. 5^a. 61. F
ad Sanguinem reijcientes vt Acacios. 7°. de com. med. sec. lo. 5^a. 184. A
ad Sanguinis reiectionem quā ab Andromacho scripta. 7°. de compo
sitione medic. sec. loc. 5^a. 183. F
ad Sanguinem reijcientem valens antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. C
Sanguinem reijcentibus auxiliatur antidotus Athanasia mithridatis.
2°. de antidotis. 5^a. 114. H
Sanguinē reijcientes iuuat antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5^a. 115. A
Sanguinē reiectāribus cōmode cōfectiones. 7°. de com. me. se. lo. 5^a. 184. G
ad Sanguinis reiectionē eclegma Amarāthi. 7°. de c. m. se. l. 5^a. 184. D
Sanguinem reijcientes admodum iuuat theriaca. de the. ad Pi. 5^a. 96. A
Sanguinē reijcētibus dat theriaca Euclidis palatiani. 2°. de an. 5^a. 116. B
ad Sanguinis reiectionem, educationem, & eruptionem. 7°. de com. me
dica. sec. locos. 183. H | 185. D | F | 186. A | 5^a. 190. F
ad Sanguinis reiectionem, expuitionemq̃, de remed. par. fac. 7^a. 158. D
ad Sanguinem reijcientes ē ventre, gutture, pectore, & pulmone quid

conferat. 2°. de antidotis.
in Sanguinis reiectionem. 7°. de com. med. sec. loc. 182. E | 184. D | 185. C
188. G | de med. fac. par. 7^a. 171. C
Sanguini mistum pus quo modo secernatur. 5°. de loc. affe. 4^a. 30. G
pro Sanguine vel pure expellendo quinquifolia. de sper. Sp. 35. F
Sanguis in aspera arteria facit tussim, & eiectionem sanguinis per os. 7°.
de usu partium. 1^a. 159. A
SANGVIS in ventriculū effusus vomitū facit. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. C
Sanguis ater, & crassus quandoq; euomitur, quandoque concreuit, &
est acidus & acerbus. de atrab. 1^a. 34. E
Sanguinis vomitus vnde fiat. com. 7°. apho. 37°. Ex. 56. H
Sanguinis vomitus, & sputum contingit ob clausas euacuationes hamor
rhoidarum. de ven. sect. aduers. Eras. 6^a. 7. E
Sanguinis ex ventriculo vomitus qualis. 5°. de locis affe. 4^a. 33. B
Sanguinē quicūq; euomit si sine febre quidē salutare, si vero cum febre
malū, curatur vero acerbis, & refrigeratibus. c. 7°. ap. 37°. Ex. 56. H
à Sanguinis vomitu tabes et puris purgatio supra. c. 7°. a. 74°. Ex. 60. H
Sanguinem euimenti mulieri menstrua erumpentia soluiunt. commenta-
rio 5°. aphorismo 32°. Ex. 40. D
Sanguinis vomitus quibus curetur. com. 7°. apho. 37°. Ex. 56. H
Sanguinem vomentibus vtile sclerosmon. de dynamidijs. Sp. 28. C
ad Sanguinem vomentes. de med. fac. par. 7^a. 173. F
ad Sanguinis vomitum & sputum. 9°. de com. med. sec. loc. 5^a. 201. A
Sanguinem crassum, & pituitam cur nunquam recipiat septum transuer
sum. 4°. de præsag. ex puls. 4^a. 120. C
Sanguis emanat à iecore, ergo ab eo gignitur. 6°. de decr. Hip. 1^a. 262. H
SANGVINE qui est in hepate, & bile translata ex eius venis ad mea-
tus bilē recipiētes si obstructio fuerit in locis, ad quē transfertur, siue
inflāmatio aliqua, vel durus tumor, necessarium oīno est nō expurga
ri sanguinem, & vnā cum ipso bilem per totum corpus deferri, hinc
que morbum regium generari. com. 4°. apho. 64°. Ex. 34. D
Sanguis in hepaticis cur excernitur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 194. B
à Sanguine quale initium habent plurimę hepaticę affectiones. 8°. de cō
po. med. sec. loc. 5^a. 194. C
Sanguis a iecore exiens quō cognoscatur. de art. com. 4°. 7^a. 288. D
Sanguinem nigrum qnq; excernunt hepatici. 14°. meth. med. 7^a. 89. D
Sanguis multus emanat in vulneribus hepatis, ideo prius moriuntur quā
sanantur. com. 6°. aphorismo 18°. Ex. 48. A
SANGVINIS eruptio diuersa liene tumefacto mala est. in 1^m. prorrh
tic. com. 2°. 4^a. 184. E
Sanguis feculentus de splene educitur. de cathar. Sp. 94. G
Sanguinis superfluitas est sanguis melancholicus, qui continetur in sple
ne. de anatomia viuorum. Sp. 50. F
Sanguinis faeces ad se trahit splen. 5°. de loc. af. 4^a. 35. F | comentario 4°.
aphorismo 21°. Ex. 29. D
Sanguinem melancholicum trahere lienis officiū est. 6°. de lo. a. 4^a. 36. A
Sanguis purgatur atra bile à liene. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. E
Sanguine melancholico nutritur lien. 6°. de loc. affe. 4^a. 36. B
Sanguinem melancholicum continet splen. de anat. viuo. Sp. 50. A
Sanguis melancholicus, quo modo faciat appetitū. de ana. viu. Sp. 50. A
Sanguinis sex inferius residet, q̃ melancholia appellatur. de an. Sp. 50. H
Sanguinē semper tentat natura defecare, et expurgare. de atrab. 1^a. 35. C
Sanguinem expurgant renes, & vesica fellis. 6°. de dec. Hip. 1^a. 263. C
Sanguis cur impurus nōnunq̃ fiat ex vesica fellis. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. F
SANGVINIS superfluitas de renibus educitur. de cathar. Sp. 94. G
Sanguinis serum purgatur à renibus. 5°. de usu partium. 1^a. 144. C | F | 5°.
de loc. affe. 4^a. 35. F
Sanguinis multum trahunt renes. 5°. de usu partium. 1^a. 144. G
Sanguis attractus cum vrina, est alimentū renū. 5°. de usu par. 1^a. 144. G
Sanguis cur mingitur in renū lapidibus. in 6^m. de mor. vulg. c. 1°. 5^a. 155. H
Sanguinem per renes purgant vrina alba tenuia. de atten. vic. 2^a. 46. C
cum Sanguine aliquid tendit ex potu, quod & per vrinas & per sudo-
rem, & per insensibilem transpirationem meat. de atrab. 1^a. 34. D
Sanguinis vrina superfluitas est vrina, quā continetur in vesica. de anat
mia viuorum. Sp. 50. F
Sanguinis triplex separatio ab aquositate. de anat. viuo. Sp. 51. B
Sanguinis serosa superfluitas tingit vrinas rubras. 1°. de cris. 4^a. 130. F
Sanguis qui in vasis cōtinetur qualis sit vrina ostēdit. 4°. de sa. t. 2^a. 83. H
Sanguinis serum quale. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 167. F
Sanguinis serosos humores exuens epithema. 10°. de compositione me-
dic. sec. loc. 5^a. 209. B
Sanguis si biliosus, eius serum est biliosum. 4°. de sa. tuen. 2^a. 83. H
Sanguis si pitui-

Sanguis si pituitosus, eius serū est pituitosum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Sanguis si atrabilarius, eius serū est atrabilariū. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
 Sanguis dum coquitur, qualis debet esse vrina. 1°. de crisi. 4°. 130. B
 Sanguine cocto, qualis debet esse vrina. 1°. de crisi. 4°. 130. B
 Sanguis si sit coctus, qualis nubecula appareat in vrina. 4°. de sanitate
 tuenda. 2°. 83. H
 Sanguis ubi concoctus quæ in vrina apparent. 4°. de sa. tuen. 2°. 83. H
 Sanguis si sit crudus, vrina apparet tenuis, & aquosa sine hypostasi. 4°. de
 san. tuen. 2°. 83. H
 Sanguinem abundare crudiores, & serosiores significat vrina rubra.
 in 3°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 131. C
 Sanguinem incoctum vocat cruorem. de vrin. 4°. 124. B
 in Sanguinis vasis cruditas accidit, & quæ eius exempla. 3°. de sympto
 matum causis. 3°. 24. H
 Sanguine p vrinas q purgare voluerit, qbus vti debet. de att. vi. 2°. 44. E
 ad Sanguinem vsq; vrinam prouocant dactili. de cura isteri. Sp. III. D
 Sanguinem educit per vrinam erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 Sanguinem per vrinas euocat eruum. 8°. de sim. med. fac. 5°. 57. E
 Sanguinem per vrinas mouet Sabina. 6°. de simp. med. facul. 5°. 45. C
 Sanguinem super vrinam inducit sauna. de simp. med. Sp. 85. C
 SANGVIS ob quas causas mingatur. 6°. de loc. affect. 4°. 37. D
 Sanguinis mictio post quod medic. sequat. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 199. G
 Sanguinis mictio vnde, & quid importet. com. 4°. apho. 75°. Ex. 36. B
 Sanguis quando vniuersim exit per vrinam, & quando guttatim, quid
 significet, commen. 4°. aph. 73°. Ex. 35. G
 Sanguinis tenuis sanies qn mingit, quis affectus sit. 6°. de loc. af. 4°. 37. F
 Sanguinem vel pus si quis mingat quid significet. de vrin. sign. Sp. 78. H
 Sanguinem aut pus si quis mingat renum, aut vesicæ exulcerationem si-
 gnificat. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. A
 Sanguinis mictus & stillicidium vrina, significant laborem aliquorum
 instrumentorum vrina, vel vlcus vesicæ. com. 4°. aph. 80°. Ex. 36. H
 Sanguinem si quis minxerit in grumos, & stillicidio laboret, & dolor in
 ciderit in femur, & imum ventrem pectinemq; quæ circa vesicā ma-
 le se habere significatur. commentario 7°. aphorismo 39°. Ex. 57. A
 de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Sanguis quibus sponte mingentibus exit, eis venula à renibus fractura
 significatur. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 Sanguis, & pus in quibus exeant cum vrinis, & in quibus non. commen-
 tario 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
 Sanguis crassius exustus in renibus, aut hepate facit carunculas in vrina,
 & sedimina similia orobo. com. 4°. aphorismo 77°. Ex. 36. F
 Sanguis contentus in vesica exustus ardenti febre facit furfura in vrina.
 commentario 4°. aphorismo 77°. Ex. 36. F
 Sanguinem mingentis ex casu, casus. 6°. de loc. affect. 4°. 38. H
 ad Sanguinis profluvia ex vesica. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 206. A
 ad Sanguinis mictum. de med. fac. par. 7°. 178. E
 SANGVINIS crassioris obstructio facit vrina difficultatem, & quo-
 modo sanetur. commen. 7°. apho. 48°. Ex. 58. A
 Sanguinis grumus vrinam suppressit. 6°. de loc. affect. 4°. 38. H
 Sanguis concretus thrombus grece dicitur. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
 Sanguis concretus in grumos si in vulnus defluerit facit ut proxime
 partes celeriter putrescant. de bon. & vitio succ. 2°. 35. C
 ad Sanguinem coagulatum in vesica. de cura lap. Sp. 112. F
 SANGVIS cur non est in ventre, & intestinis. 1°. de semine. 1°. 333. C
 Sanguis præter naturam si in ventrem infunditur necesse est suppurari.
 commen. 6°. aphorismo 20°. Ex. 48. C
 Sanguis in ventre, & intestinis inflationem facit. 5°. de comp. med. sec.
 locos. 5°. 149. A
 Sanguis ex ventre, qualis. commen. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Sanguis concretus in ventre quid faciat. 8°. de decre. Hippoc. 1°. 275. F
 Sanguinis excretio differt a reiectione sanguinis. introd. Isa. 56. E
 Sanguinis euacuatio quandoq; fit per intestinum absque exulceratione.
 commen. 5°. apho. 65°. Ex. 45. A
 Sanguis per intestina certis periodis vacuatur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. E
 Sanguinis deiectione est ex toto genere præter naturam. de symp. 3°. 13. G
 Sanguis exiens per intestina quo modo differat ab hæmorrhoidibus. de
 artic. commen. 4°. 7°. 288. A
 Sanguis fluens ad aliquod intestinum, quando paucus minus est malus q
 quando multus. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Sanguis exiens tarde denigratur. com. 4°. apho. 25°. Ex. 30. B
 cum Sanguine excrementa quid faciant. 3°. de symp. caus. 3°. 26. C
 Sanguinis guttas habens stercus cur quandoque excernitur. 3°. de symp.

ptomatum causis. 3°. 28. C
 Sanguinis excretio qualis, & quanta fiat in quarta sanguinolenta excre-
 tionis specie, & q non raro etiam exiguum quid puris excernitur. 3°. de
 sympt. caus. 3°. 28. B
 cum Sanguine quandoq; crustæ vlcum excernuntur in quarta sangui-
 nolenta excretionis specie. 3°. de symp. caus. 3°. 28. B
 Sanguis ex. es p inferiora bonus. i. nō ita malus. c. 4°. apho. 25°. Ex. 30. A
 Sanguinis excretiones in febribus non intermitentibus malæ, cum vero
 bene excernuntur, per ventrem, & per vesicam bonæ. commentario
 7°. aphorismo 65°. Ex. 60. E
 Sanguis niger desubter exiens extenuatus est signum mortis. commenta-
 rio 4°. aphorif. 23°. Ex. 29. H
 Sanguis cum merus dicitur, semper est prauus. in 1°. de morbis vulgari-
 bus, commentario 3°. 3°. 121. C
 præter Sanguinem quilibet humor syncerus, est malus. in prognostica.
 commentario 2°. 4°. 202. E
 Sanguis syncerus à quibus mulieribus deijciatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. D
 Sanguinem si deiecerint aliqui in acutis ex nigris deiectionibus, pernitio
 sum. in 1°. prorrhæ. com. 3°. 4°. 185. B
 post Sanguinis vehemētes pfusiones cur tormina fiāt. de ar. c. 4°. 7°. 288. C
 Sanguinis excretionem sanat cornu ceruinū. 11°. de sim. me. fac. 5°. 79. H
 Sanguinis deiectionibus, rhapsodicū confert. de subs. emp. Isa. 33. D
 Sanguinis excretiones immoderatas cohibet theriaca. de th. ad Pi. 5°. 96. B
 Sanguinis multæ deiectioni nocet lac. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. D
 SANGVIS redundans cur in partes genitales mulierum feratur. 2°. de
 semine. 1°. 339. G
 Sanguis menstruus quo modo sit præter naturam, & quo modo non. 3°. de
 sympto. cau. 3°. 27. A
 ex. Sanguine menstruō oē membrū fit fm Aristotele. 1°. de sem. 1°. 325. G
 Sanguis menstruus materiale principium aialis est. 2°. de na. fac. 1°. 297. F
 Sanguis menstruus non est prima neq; propria materia gignēdi animal.
 14°. de vsu par. 1°. 204. F
 ex. Sanguine, & semine prima constitutio aialis fit. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Sanguis menstruus, & semen principium ex quo generatio. aduersus Ly-
 cum. Ex. 65. B secretorum. Sp. 96. G
 ex. Sanguine & genitura fœtus fit in prima sui formatiōe. intr. Isa. 52. E
 Sanguis, & semē gignis. nra primordia sunt, & quo. 1°. de sa. tu. 2°. 62. E
 ex. Sanguine menstruō, & spermate homo animal immortale. 3°. de vsu
 partium. 1°. 133. D
 Sanguis qui est generationis hominis materia, est ex quatuor humoribus,
 sed à prædominio dicitur sanguis. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. A
 ex. Sanguine qui ex quatuor humoribus constat, ortum habentes, prin-
 cipio laffe educamur. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. B
 ex. Sanguine vteri constat sanguini nostro generatio fm Aristotelem
 q animi mor. 1°. 319. C
 Sanguis per quæ coquatur in mulieris vtero, & ubi sit. 14°. de vsu par-
 tium. 1°. 207. G
 Sanguine puro matrices nutriuntur. 14°. de vsu partium. 1°. 209. E
 Sanguis prouenit ad vterum, sed non potest ad interna ipsius ingredi. 6°. de
 locis affectis. 4°. 40. G
 Sanguis qui a matre confluit ad Maris semen quo modo se habeat. 2°. de
 naturalibus facultatibus. 5°. 297. D
 Sanguis per orificia attrahitur a semine & quomodo. de sem. 1°. 330. G
 in. Sanguinem vertitur sperma per matricis calorem. de sper. Sp. 36. B
 Sanguis qui trahitur a semine, qualis esse debet. 2°. de nat. fac. 1°. 297. F
 Sanguis grauidæ deterior fit rationabiliter, & quare. 1°. de sa. t. 2°. 66. B
 Sanguis solus purus nunq; est in prægnatibus. de natu. hum. cō. 1°. 1°. 31. D
 Sanguinem optimum vis formatrix in vtero trahit. de atrab. 1°. 36. H
 Sanguis optimus in prægnante cur tendit ad fœtum, & non ad lac. 1°. de
 sanitate tuenda. 2°. 66. B
 Sanguine nutrimur in vtero. 1°. de san. tuen. 2°. 65. C
 Sanguis ad fœtum nutriendum vnde veniat. de anatom. viuo. Sp. 52. C
 Sanguis ex toto corpore manat ad vterum pro nutriendo fœtu. commen-
 tario 5°. aphorismo 60°. Ex. 43. D
 Sanguis per quas partes tendat ad fœtum. introd. Isa. 54. E
 Sanguis motus quando est ad vterum, mammae fiunt graciles. commenta-
 rio 5°. aphorismo 53°. Ex. 42. D
 Sanguinis defectus significatur p mamas tenues. c. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Sanguine vteri nutritur conceptus. de ven. sect. aduers. 6°. 6. H
 Sanguis deputatus est ad alimentū cōceptus. cō. 5°. aph. 44°. Ex. 41. F
 Sanguinis quod dulcissimum est trahit infans. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 Sanguis vnde trahatur a fœtu. 1°. de semine. 1°. 331. C

Sanguis ex venis attrahitur à fœtu dum augetur. 3°. de semine. 1°. 330. H
 Sanguinis vasa sunt primæ partes quæ formantur. 2°. de temp. 1°. 16. A
 Sanguine matris, omnes animalium sanguinea partes sunt genitæ. 2°. de
 elementis. 1°. 8. G
 Sanguine sola caro fit. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31. D
 Sanguine generantur & nutriuntur carnea membra. 1°. de sem. 1°. 335. D
 ex Sanguinis parte membra. de anatom. viuo. Sp. 45. D
 de Sanguine non sunt vena, nervus, & arteria. 1°. de semine. 1°. 330. C
 de Sanguine venarum & arteriarum corpus primam generationem ha-
 bet. de fœt. forma. 1°. 322. G
 ex Sanguine menstruatio tunica gñata est & quo. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Sanguinem purgat grauior illa pars sanguinis ex qua fiunt ossa. de sper-
 mate. Sp. 36. C
 ex Sanguinis natura grauiore principaliter, et quatuor humoribus ossa
 fiunt. de spermate. Sp. 36. C
 ex Sanguine quomodo fiat os. 1°. de nat. fac. 1°. 292. D
 Sanguis si debet fieri os indiget multo tpe & labore. 1°. de nat. 1°. 292. D
 ex Sanguine facta pñt renasci. 1°. de sem. 1°. 335. E de ana. viuo. Sp. 44. F
 Sanguinis ichores educuntur ex matrice. de cathart. Sp. 94. G
 Sanguinis aggrauatum corpus propter malum habitum si ad venas ve-
 ri mittatur, causat fluxum menstruum. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Sanguine retrahunt à parte superiori mēstrua. cō. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Sanguis mēstruus quo supfluit, & qbus de causis. 3°. de sym. ca. 3°. 27. A
 Sanguis è vulua quandoque periculosus est. 5°. met. med. 7°. 31. G
 in Sanguinis ab vtero profluuijs fiunt pulsus vermiculantes. 2°. de præ-
 sagitione ex puls. 4°. 113. A
 Sanguis multus ex vtero mulieris, vel ex venis, aut ex vlcere, aut ex
 hæmorrhoidibus exiens multas lædit opatiōes. cō. 2°. a. 22°. Ex. 35. B
 Sanguinem vulua sifit plantaginis succus. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 pro Sanguine vteri superfluo, cucurbitula ad mammillas posita cōfert.
 13°. meth. med. 7°. 85. B de cathar. Sp. 94. G
 ad Sanguinis ex vtero eruptiōes valet lētiscus. 8°. de sim. me. f. 5°. 61. H
 ad Sanguinis profluuium muliebre. de med. fac. par. 7°. 176. D
 ad Sanguinis matricis effusionem. de pass. mul. Sp. 96. B
 in Sanguinis fluxu in mulieribus pupilla mammarum deliganda papy-
 ro. de medicam. fac. par. 7°. 163. F
 Sanguis ad mammas veniens, & qui sanguis significat furorem. commen-
 tario 5°. aphorismo 40°. Ex. 41. C
 SANGVINIS crassitudo est causa retentionis menstruum. commen-
 tario 5°. aphorif. 28°. Ex. 40. B
 Sanguinis crassitudo vel frigiditas facit paruitatem menstruum. com-
 mentario 5°. aphorismo 57°. Ex. 43. A
 Sanguine extenuare est intētio in citādis mēstruis. c. 5°. ap. 36°. Ex. 40. G
 Sanguis quibus extenuetur ac secernatur. 5°. de simp. medic. fac. 5°. 35. D
 SANGVIS exit in partu ruptis cotylidionibus. de ana. viuo. Sp. 52. D
 ad Sanguinis profluuium post partum. de pass. mul. Sp. 96. B
 Sanguis melancholicus est vt plurimum qui à puerperio euacuatur in
 mulieribus. in 3°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 148. E
 SANGVIS hæmorrhoidarum qualis. de atra bile. 1°. 35. C
 Sanguis crassus euacuatur per hæmorrhoidas mistus humori melanco-
 lico. commentario 6°. aphorif. 12°. Ex. 47. D
 Sanguinem per hæmorrhoidas futurum significat lumbi dolentes. in 1°.
 prorrh. commentario 3°. 4°. 185. B
 Sanguinis effusio per hæmorrhoidas, ostendit futuram egritudinem. ars
 medicinalis. Ifa. 68. F
 Sanguis exiens per hæmorrhoidas bonus. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Sanguis p hæmorrhoidas seruat hoīem sanū. de ven. sect. adu. Er. 6°. 7. B
 Sanguis ex hæmorrhoidibus est potissimum remedium melancholice, imo
 eam prohibet futuram. com. 4°. aph. 25°. Ex. 30. B
 Sanguis ex hæmorrhoidibus neq; in totum sistendus, neq; supra modum
 euacuandus. commen. 4°. apho. 25°. Ex. 30. B
 ad Sanguinem per hæmorrhoidas fluentem. de dynami. Sp. 28. F
 SANGVIS qui exit per anū quo distinguatur. de art. cō. 4°. 7°. 288. D
 ad Sanguine reprimendū si anus procidat cū sanguine. de dy. Sp. 27. H
 Sanguinem è sede perfundentibus non est medicamentum exhibendum.
 de victus ratione in morbis acu. com. 4°. 7°. 150. F
 Sanguinem cur mittunt partes. 13°. metho. med. 7°. 80. F
 Sanguis qui emittitur, quo modo ab humoribus nominetur. in 6°. de mor-
 bis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 167. F
 de SANGVINIS detractiōe ex venis. præf. exper. confir. Sp. 77. G
 de Sanguinis missione loquentes, quid agere debent. de cur. rat. 6°. 15. G
 de Sanguinis euacuatione librū fecit Erasistratus. 5°. de lo. aff. 4°. 30. A

de Sanguinis eduçãoe Erasistratus scripsit. de lib. prop. Ifa. 11. B
 Sanguinem nolebat extrahi Erasistratus. 4°. de san. tuen. 2°. 87. E
 Sanguinis missio quomodo nomen mutat. 11°. meth. med. 7°. 68. A
 Sanguinis missio euacuatio est. 14°. meth. me. 7°. 89. A
 Sanguinis detractio emittit succos è vasīs. 4°. de san. tuen. 2°. 87. H
 Sanguinis missio quacūq; & quouis modo est euacuatio aequaliter, to-
 tum corpus euacuans. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 Sanguinis missio excellentior è medicamento cur. de cur. a. ratio. 6°. 18. H
 Sanguine potest medicus sistere qñ vult. de re. sect. aduer. Eras. 6°. 7. G
 Sanguinem à venis quibus mittere confert, his secare opus vere venam.
 commen. 7°. aphorismo. 58°. Ex. 58. E
 Sanguis quando minuendus, & quomodo, & q non debeamus ita facile
 venam secare. com. 2°. aph. 8°. Ex. 12. A
 Sanguis multum mittit vena ligata. de ven. sect. aduers. Eras. 6°. 5. C
 Sanguinis mittendi scopi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. B. 9°. methodi
 medendi. 60. H de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 136. E 7°. 143. G
 Sanguinis mittendi primi scopi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. C
 Sanguinis mittendi prima iudicia. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Sanguinis mittendi rationes. 4°. meth. med. 7°. 27. H
 Sanguinis mittendi primi scopi, vis & morbi magnitudo. de curandi ra-
 tione per sang. miss. 6°. 18. B
 in Sanguinis missione cum magnus sit morbus considerantur ab Hippo-
 crate atas, & ægri vires. in 3°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 127. E
 pro Sanguine detrahendo ad vires respiciendū. 9°. me. med. 7°. 59. D
 pro Sanguine trahendo temperies naturalis consideranda. de curandi
 ratione per sanguinis missionem. 6°. 19. D
 pro Sanguine mittendo regio consideranda. de cur. rat. per san. 6°. 18. B
 Sanguinis missione, et purgatione indicat morbi vis. 4°. met. me. 7°. 28. C
 Sanguinis missionem indicat magnus morbus. de cur. ra. p sang. 6°. 18. E
 Sanguinis detractio fit in magnis morbis. de vict. in mor. a. c. 4°. 7°. 136. F
 Sanguis detrahendus est sanguine redundante. de trem. palp. conuulsi-
 one. 3°. 53. A 4°. met. me. 7°. 28. E com. 6°. aph. 30°. Ex. 49. F
 Sanguinis missio præstans est remedium in obstructione ea, quam copia
 facit. 10°. methodi medendi. 7°. 62. A
 Sanguis mittendus est in multitudinis morbo. quos purg. op. quib. 5°. 88. B
 Sanguis mittit in plethora p venā, vel p scarificatione. 13°. me. me. 7°. 81. B
 Sanguinis missione plethora curatur. 12°. meth. med. 7°. 81. H
 absq; Sanguinis missione plethora etiam sanatur. de victus rat. in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7°. 136. H
 Sanguis non semper mittendus, sed per alias vias euacuatur, cum san-
 guis abundat. 4°. meth. med. 7°. 27. H
 Sanguis quando detrahatur absq; syndrome plethorica. de victus ratio-
 ne in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 36. H
 Sanguis vbi feruet, venam seca. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. B
 Sanguinem mittendum vrina suadens. de dyna. Sp. 32. D
 Sanguinem mitte si color vrine albicans fuerit, hypostasis rufa. de vri.
 sign. ex Hippoc. Sp. 79. D
 in Sanguinis cisterna se somniabat palestrita ob copiam sanguinis. de præ-
 sag. ex insom. sum. 4°. 213. D
 qui Sanguis debeat euacuari. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Sanguinis missione multum iuuantur Parij secundum aliquos. in 3°. de
 morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 147. F
 Sanguinis missionem cur non nominavit Hippocrates in tot egris, inue-
 stigandum est. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 147. F
 Sanguis debebat detrahi ab Hippocrate i Pythionis morbo, nisi aliquid
 obstaret. in 3°. de morbis vulgaribus. com. 1°. 3°. 127. E
 Sanguinis missionem prohibet magna copia crudorum humorum, & quo
 modo. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 18. D
 Sanguinis detractiōe malo prius occurrendū est. 4°. de sa. tuen. 2°. 87. F
 Sanguis propter quid detrahatur. fin. med. Ifa. 48. H
 Sanguinis missione qui morbi indigent, et in quibus si prius euacuabis er-
 rabis. de vict. rat. in morb. acutis, com. 4°. 7°. 137. A
 Sanguinem ex vena detrabito p acutos morbos. præf. exp. conf. Sp. 78. E
 Sanguinis detractiōe egent quidam morbi longi. de victus rat. in mor-
 bis acutis, commentario 4°. 7°. 136. G
 Sanguinis detractio conuenit in Affectionibus inueteratis. 2°. de compo-
 sitio. medic. sec. loc. 5°. 137. H
 Sanguis quando mittendus Calculosis. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. F
 Sanguis mittendus in Cancris. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. E
 Sanguis mittendus in Casu ab alto, & in plaga. 4°. meth. med. 7°. 27. H
 Sanguis quibus habentibus Destillationem mittendus, & quibus non. 5°.
 meth. me. 7°. 35. H

Sanguis mittendus i Dolore ex sanguinis abundātia. 12°. me. me. 7°. 79. B
 Sanguinis missione oculorū gravissimos dolores sanavit Galenus. 3°. me-
 thodi medendi. 7°. 17. D
 Sanguis missus in parte opposita sanat oppositē dolorem. commentario.
 5°. aphorismo. 68°. Ex. 45. D
 Sanguis detrahendus in inflammatione, vel dolore mitigato. 11°. ex. Sp. 77. H
 a Sanguinis missione qñ primū cepisse conuenit. 11°. met. me. 7°. 69. A
 Sanguinis missio primo longinquo fit, post ab ipsa parte exulcerata faciē
 da. 4°. methodi medendi. 7°. 28. E
 Sanguis mittendus in Elephante ante purgationem. 2°. de arte cura. ad
 Glauconem. 7°. 107. E
 Sanguinis opportuna missione interdum egent, qui ante cibum exerceri
 nō possunt, nec cibū aptis tēporibus sumere. de bo. et vi. suc. 2°. 34. E
 Sanguine missio Febris ex obstructione nunquam transit in putridam.
 9°. methodi medendi. 7°. 57. B
 Sanguis in purida febre mittendus est constantibus viribus. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 71. F
 Sanguis mittendus in quartana à principio, si abundet. 1°. de arte cura.
 ad Glauconem. 7°. 97. F
 Sanguis cum apparet flauus vel tenuis non amplius mittendus in quar-
 tana febre. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 97. F
 Sanguinem si detrahis febricitantibus aduertat vigorem accessionis
 cessantem. præsag. exper. conf. 66. G | Sp. 77. H
 Sanguinē aufero Hemorrhoidibus suppressis. de cu. ra. p sang. 6°. 18. F
 Sanguinē detrahēre in Hydrope potius obest q̄ profit. de atrab. 1°. 37. E
 Sanguinis missione quā Hydrops curari potest. de victus ratione in mor-
 bis acutis, com. 4°. 7°. 148. D
 Sanguis quando mittendus Lassatis. 4°. de san. tu. 2°. 83. E
 Sanguis mittendus non est viribus existentibus imbecillibus. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 83. E
 cū Sanguis copia si vitiosus humor lassitudinē creans cōsistat, aut vena
 incidēda, aut aliqđ qđ tantūde valet agendū. 4°. de san. tu. 2°. 83. F
 Sanguis in lassitudine quando euacuandus temperatis, & quando non.
 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. D
 Sanguis nisi trahatur in lassitudine phlegmonodes, accendit febrem. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 87. E
 Sanguinis detractio cur iteranda in lassitudine phlegmonodes. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 87. H
 Sanguis etiam tertio mittendus in lassitudine phlegmonodes. 4°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 87. H
 Sanguis vnde trahendus Liene patiente. de curan. p san. miss. 6°. 19. H
 Sanguinis libra demenda lienosis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. A
 Sanguis consuetus restrictus facit Melancholiā. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Sanguis qñ mittendus in melancholia. de mel. ex Gal. R. Sp. 109. F/H
 Sanguinis missione soluantur spirituum interceptiones in melancholicis
 de victus rat. in morb. acut. 4°. 7°. 144. D
 Sanguis mittendus cum humor melancholicus abundat, aut vtendum
 medicamento atram bilē euacuante. de cur. rat. per sang. mi. 6°. 18. E
 Sanguine melancholico abundante, cubiti venam mediam secato. 3°. de
 locis affectis. 4°. 18. G
 in Sanguine melancholico si sanguis qui exit non videatur melancholi-
 cus, sistendus est. 3°. de locis affectis. 4°. 18. G
 per Sanguinis missionem non curatur Obstructio, neq; putredo. 11°. me-
 thodi medendi. 7°. 71. G
 Sanguinis missio Palpitantium præsidium est. 5°. de loc. aff. 4°. 29. E
 Sanguinis missio medicamentū pleuritidis ē fm aliquos. 9°. d dec. 1°. 282. F
 Sanguis ab eodem latere mittendus in pleuritide. de cur. rat. 6°. 20. C
 Sanguinis missio in pleuritide quando debeat fieri, & quando purgatio.
 commen. 6°. aphorif. 5°. Ex. 46. G
 Sanguis quando in pleuritide mittendus. de med. fac. par. 7°. 165. H
 Sanguinis detrahendi quantitas in pleuritide. de victus ratione in mor-
 bis acutis, com. 2°. 117. C | com. 4°. 7°. 143. G/H
 per Sanguinis missionem, vel per medicamentū sedatio doloris in pleu-
 ritide, non est curatio symptomatis. 12°. met. me. 7°. 74. G
 Sanguinis missio in Priapismo quibus salutaris. 14°. met. me. 7°. 89. B
 Sanguis cur non copiose mittendus in Renum affectu. de ren. affect. di-
 gnot. & med. 7°. 193. D
 Sanguinis euacuatione curatur Spasmus. de ven. sect. aduers. Era. 6°. 7. B
 Sanguinis multum non est mittendum in nervorum distentione, cum in-
 digent missione Sanguinis, & quare. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. B
 Sanguis mittendus in Synanche et pipneumonia. d ve. se. ad Er. 6°. 7. D
 Sanguinis missione indiget Tetanus lumborū. de victus ratione in mor-

bis acutis, commentario. 4°. 7°. 144. D
 Sanguinem mitte vbi thorax prauam habet structuram. de curandi ra-
 tione per sang. miss. 6°. 158. F
 Sanguinis copia si in thorace, vena incidēda est. de ve. sec. ad. Er. 6°. 8. H
 Sanguis non mittendus in tremore, hydrope, in frigido affectu & qua-
 re. de ven. sect. aduers. Erafi. 6°. 6. F
 Sanguis mittendus in omni Vlcere. 4°. met. me. 7°. 28. D
 Sanguinis missio quando facienda in vlcere. 4°. met. me. 7°. 27. F
 Sanguis per venam mitti debet quando mulier vomit sanguinem, quia
 ita naturam imitatur, recte agentem. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Sanguinis missio ex vena abortum facit. com. 5°. aph. 31°. Ex. 40. D
 Sanguinem detrahit muliercula macilentā, cui octo mensibus menses
 defecerunt. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 176. C
 Sanguis matutino tempore est detrahendus. præs. exper. conf. Sp. 77. H
 Sanguis detrahendus cū hō vigilauerit p horā. præs. exp. cōf. Sp. 77. H
 Sanguis ē vena detrahendus post aliqua cōsuetā exercitia. præs. S. 77. H
 Sanguis mittendus si in vētre nō sit cibus crudus in acutis. in 3°. de mor-
 bis vulgaribus, com. 1°. 3°. 127. D
 Sanguis potest detrahi in omni hora quando oportet. præs. Sp. 77. G
 Sanguis est noctu mittendus quandoq; de cur. rat. p sang. miss. 6°. 19. B
 Sanguinem qua hora quidā mittebat. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 19. B
 in Sanguinis missione dierum numerus non attendendus. de curandi ra-
 tione per sanguinis missionem. 6°. 21. A
 Sanguis, & quinto & sexto die trahendus, imo & vigesimo vbi aderūt
 scopi. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21. B
 Sanguis mittitur octavo die, sed prius est commodius. in 3°. de morbis
 vulgaribus, com. 1°. 3°. 127. E
 Sanguis mittitur in principio, & augmento morbi. de opt. sec. Isa. 27. G
 Sanguis quando sit mittendus sanis. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. B
 Sanguis quando mittendus, & quando non. 4°. de san. tu. 2°. 84. C | 6°. 7°. 37. C
 Sanguis qbus mittendus, & quibus nō. in 6°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 179. A
 Sanguis quibus est mittendus. 9°. meth. me. 58. A | 11°. 7°. 71. G | F
 Sanguis quibus copiosius, & quibus parcius trahendus. de curandi ra-
 tione per sanguinis missionem. 6°. 19. D | F
 Sanguinis parum cui detrahendum. 11°. met. me. 7°. 71. G
 Sanguinis parū habētibus in euacuatione parcēdū est. præs. ex. Sp. 77. H
 Sanguinis missionem non admittunt diuites. 11°. met. me. 7°. 72. B
 Sanguinem qui nolūt sibi mitti, qñ euacuandi. 4°. de san. tu. 2°. 84. C
 Sanguinem mittere quā prohibeant. de prægog. ad Posth. 4°. 219. E
 Sanguis quibus non detrahendus. 9°. met. me. 57. H | 58. A | 12°. 7°. 75. E
 Sanguinis missione indigenti nō danda ptissana est. de ptiss. 2°. 47. H
 Sanguis non est mittendus frigidis, et quibus modis euacuant. de curan.
 rat. per san. miss. 6°. 17. D
 Sanguinis detractio facienda est in ataribus supra quartumdecimum an-
 num, sicuti infra annos sexaginta. præs. exper. conf. Sp. 78. D
 Sanguis nō detrahendus puero, cur. de vict. rat. in m. ac. cō. 4°. 7°. 136. F
 Sanguis puero nō mittendus, nec ante quatuordecimū annum. de curan.
 ratione per sang. miss. 6°. 19. D
 Sanguis cur non mittendus pueris, & senibus. de vict. rat. in morbis acu-
 tis, commenta. 4°. 7°. 137. H
 Sanguis cur pueris non sit mittendus vsq; ad quartumdecimum annum.
 præs. exper. conf. Sp. 77. H
 Sanguis non mittendus etiam in synocho in puero qui quartumdecimum
 annum nondum attingit, & quare. 11°. met. me. 7°. 71. G
 Sanguis quando, & quō puero detrahendus sit. præs. exp. cōf. Sp. 78. A
 Sanguinis cotyla primo puero auferenda. de cur. rat. per sang. 6°. 19. D
 Sanguinis mediocris detractio ē triū heminarū. d ve. sec. ad. Er. 6°. 8. A
 Sanguis non est extrahendus extenuatis. 2°. de elem. 1°. 90. C
 Sanguinis senibus cur minor copia detrahēda. de cur. rat. p san. 6°. 19. D
 Sanguis quo tēpore, & qua regione nō mittendus. 11°. met. me. 7°. 71. G
 Sanguis mittendus nō est si locus sit supra modū calidus, & tēpus cōfen-
 tiat, qđ si vñ solū sit tale, parū mittēdū. 1°. de art. cu. ad Gl. 7°. 98. C
 Sanguis mittendus non est in locis supra modum calidis aut frigidis. 1°. de
 arte cura. ad Glau. 7°. 98. C
 Sanguis tempore calido, & sicco non mittendus. de victus rat. in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 136. H
 Sanguis cur non demittatur in aestate, vel parum detrahatur, rationem
 collige. 9°. met. me. 7°. 60. H
 Sanguis ex seclā vena, in diebus canicularibus causa mortis fuit. 1°. de
 te cura. ad Glau. 7°. 98. C
 Sanguinis copia in frigore nō est educēda cur. de præs. exp. cōf. Sp. 78. A

Sanguis, si natura vult eum transmittere, non est arte mittendus. de pre-
cog. ad. Posth. 4^a. 219. F

Sanguinem mittendi vsus verno tempore. 5°. met. me. 7^a. 32. C

Sanguis quo modo trahendus vere, & quare. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D

Sanguis nō est trahendus alio fluēte. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7^a. 151. C

Sanguis puberibus mitti potest. 12°. met. me. 7^a. 82. H

Sanguinis missio quibus utilis. 9°. met. me. 7^a. 59. D

Sanguinē mittendū qbus p̄suerit Galenus. de cur. rat. p. sang. 6^a. 18. D

Sanguis quando debet ex superioribus venis duci, & quādo ex inferio-
ribus. com. 6°. aphorif. 36°. Ex. 50. D

Sanguinis mittendi tres loci ex cubito. de cur. rat. p. sang. miss. 6^a. 20. A

Sanguinis parum mittunt venae angulorum magnorū oculi. de cur. rat.
per san. missionem. 6^a. 19. G

Sanguinis parū mittunt venae sub lingua. de cur. rat. per sang. 6^a. 19. G

Sanguis quando detrahendus est ex vena interiori brachij dextri. prae-
sag. ex per. conf. Sp. 78. E

ad Sanguinē mittendum vena cōmodissima in pede. de ven. ar. 1^a. 58. G

Sanguinis quātū trahendū per venae sectionē. de ven. sec. ad. Er. 6^a. 12. E

Sanguinis quantitas educēdi quāta sit. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 18. G

Sanguinis euacuandi copia, quanta esse debet. 8°. met. me. 52. G | de viſt.
ratione in morbis acutis com. 4°. 7^a. 137. G

in Sanguine trahendo mensura facilius deprehenditur, q̄ in alijs qui-
buslibet auxilijs. de ven. sect. aduers. Eras. 7^a. 7. G

Sanguinis euacuandi quātitas cōiecturalis est cur. de cur. rat. 6^a. 19. F

Sanguinis mittendi quantitas vnde sumatur. de cu. rat. per san. 6^a. 18. D

Sanguis debet mutari in venae sectione sed non quia acutus, & quare. de
viſt. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 143. G

in Sanguine quō intelligitur coloris mutatio. de vñ. sect. ad. Era. 6^a. 7. G

Sanguis quando ad mutationem trahendus. de curā. rat. per sang. missio-
nem. 6^a. 19. E | de viſt. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 117. H

Sanguinis mutatio vbi expectanda est, & vbi non. de curan. rat. per san-
guinis missionem. 6^a. 19. F

Sanguis liuidus in ea quā a rubido fit ad nigrum transmutatione mediū
obinet. de viſt. rat. in mor. acut. com. 2°. 7^a. 117. H

Sanguinis fluētis vigor labescens vacationis terminū obinet. de ven.
sect. aduers. Eras. 6^a. 7. G

Sanguis vsq; ad viriū imbecillitatē qñ mittendus. 9°. met. me. 7^a. 57. C

Sanguis, qñ ad animi defectum educi debet. 4°. de sa. tu. 2^a. 87. F | de vic.
rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 143. H

Sanguis ad animi deliquium mittendus in febre acutissima. de curan. rat.
per sanguinis missionem. 6^a. 19. A

Sanguinē ducere vsq; ad animi defectū est p̄sidiū, quo maius nullū est in
maximis inflammationibus, et in maximis dolorib⁹. praef. ex. Sp. 77. H

Sanguinis detracti quātitas cotylae sex in quodam. de curā. rat. 6^a. 19. A

Sanguinis primo tres libras exhaustit Galenus postea vnam. de curandi
ratione per san. miss. 6^a. 20. C

Sanguis detractus fuit quandoq; vsq; ad sex libras. de cur. ra. 6^a. 19. G

Sanguinis sex libriseductis quo casu aeger confestim sanatus est. praesag.
exper. conf. Sp. 78. A

Sanguinis euacuatio vsq; ad animi deliquium, quid boni fecerit. de cur.
ratione per sang. miss. 6^a. 19. B

Sanguis non mittendus vsque ad animi deliquium nisi in magna necessi-
tate de curandi rat. per sang. miss. 6^a. 19. B

Sanguis per plures vices cur trahendus. de cur. rat. per san. 6^a. 19. B

Sanguis quando est iterandus, quo tēpore fieri debet. de cur. ra. 6^a. 21. C

per Sanguinis missionē reuulsio qñ reiterāda. de cu. rat. p. san. 6^a. 21. C

Sanguis bis die mittendus quando. 4°. de san. tu. 2^a. 87. F

Sanguis vbi detractus non est, providentia eorum quae in medio sunt cor-
pore maximi plane mali est causa. 11°. met. me. 7^a. 72. D

in Sanguinis detractio quae cautio adhibenda. praef. exper. Sp. 78. D

Sanguis nō est mittendus aegris simul cū inedia. cō. 2°. aph. 22°. Ex. 15. B

Sanguis longissime ab arteria detrahendus. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. C

Sanguis longissime mittendus a loco in quo didicisti fieri posse dolorem,
& colligi sanguinem. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 184. F

Sanguis dum mittitur, pulsus tangendus. de curandi ratio. per sanguinis
missionem. 6^a. 19. B | praef. exper. conf. Sp. 77. H

Sanguinis missio affectum adimit, nō symptoma. 12°. met. me. 7^a. 75. D

a Sanguinis euacuatione refrigeratur corpus. qñ animi mor. 1^a. 317. H

Sanguinis missio ex accidente refrigerat. 10°. met. me. 7^a. 65. E

Sanguinis missio quando necat. 9°. met. me. 7^a. 59. A

Sanguinis longa euacuatio cur necat, si aīa ē immortalis. qñ ani. m. 1^a. 317. H

Sanguis ex secta vena habet tenuem humiditatem quae supernatat. de

atrabile. 1^a. 34. D

Sanguini qñq; videtur supernatās pituitosus humor. de atrab. 1^a. 34. D

a Sanguinis missione clyster exhibendus quod secundum Galenum acci-
piendum videtur cū additione. si non probe, & sponte deiciat alius.
de viſt. ratione in mor. acut. com. 4°. 7^a. 143. H

a Sanguinis missione ad purgationem quantum temporis interponendū
de ren. affect. dig. & med. 7^a. 193. F

Sanguinem mittebat Galenus, postea dabat medicamentum, expectata
coctione. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 78. A

post Sanguinis missionem homo reficiendus. de viſt. ratione in morbis
acutis, commen. 4°. 7^a. 138. E

cū Sanguinis missione, quae valeant tantundem. 4°. de san. tu. 2^a. 83. F

Sanguinem exhaustire possunt clysteri, inedia, frictio, & sudor. de venae se-
ctione aduers. Eras. 6^a. 8. A

Sanguinis missio, quacunque rupta ex dorso ad cubitum descendunt sol-
uit. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. E

SANGVINIS quantum educendū scarificatione sit in mulieribus quae
non purgentur. de cucurb. scarif. 6^a. 4. A

SANGVINIS vacationē in quibus cucurbitulis considerare est opus
vitreae fiant. de cucurb. scarif. 6^a. 3. C

SANGVIS dandus est pro nutrimento hirudinibus nuper captis, ita
enim earum virulentia respirabit. de cucurb. scarif. 6^a. 3. E

Sanguinem vbi gustarūt hirudines illū avidius trahūt. de cuc. sc. 6^a. 4. E

Sanguinem quem trahāt hirudines. de hir. reuuls. cuc. & scar. 6^a. 2. D

Sanguinem quo modo trahunt hirudines. de cucurb. scar. 6^a. 4. D

Sanguis ex hirudinibus non debet quātūlibet effluere permitti. de hi-
ru. reuuls. cucurb. & scarif. 6^a. 2. D

Sanguis cum nimis effluat ex hirudinibus, quo modo sistendus. de hirud.
reuuls. cucurb. & scarif. 6^a. 2. C

Sanguis quibus sistendus in hirudinibus. de cucurb. scarif. 6^a. 4. C

Sanguis ab hirudinibus tractus, non est frigidus sistendus quando nimis
fluit, sed adstringentibus, & emplastricis. de cuc. scar. 6^a. 4. D

Sanguis fluens ab hirudinibus, digito sistitur. de cuc. scar. 6^a. 4. E

q SANGVIS trahatur a pharmaco qñ non adsunt alij humores potest
colligi, nota q̄ sanguis vñ esse secundū Galenū vnus humor distinctus
ab alijs, contra illos qui dicunt esse tantū tres humores, & sanguinē
nihil aliud eē q̄ illos humores in vnū mistos. c. 2°. aph. 35°. Ex. 17. F | G

Sanguinem & carnes colliquant medicamenta, quando nō adest humor
euacuandus. quos purg. op. quib. med. 5^a. 88. B

Sanguis vi medicaminis alteratus transit in biles. de atrab. 1^a. 37. D

Sanguinis corruptiua educuntur a scamonio. de dyna. Sp. 21. A

Sanguis in superpurgationibus postremus effunditur. 3°. de simp. medi-
camento. faculta. 5^a. 23. G

Sanguis semper vltimus exit in purgationibus, quia natura familiarissi-
mus. de natura humana. com. 1°. 1^a. 31. F

Sanguinem educit aliquod medicamentum, sed eo vti non debemus, ve-
nenum nanque est. de purg. med. fac. 5^a. 87. C

de Sanguinem trahente herba, & homine qui multos necarat historia.
de pur. med. fac. 5^a. 87. D

Sanguinē trahētia medicamēta sunt reticenda. de pur. med. fac. 5^a. 87. D

Sanguinem quae educunt. de cathar. Sp. 94. G

Sanguinem trahit serpens haemorrhoides. de opt. sect. 1^a. 21. F

Sanguinem purgat succus porri capitati. de dyna. Sp. 22. C

Sanguinem purgat mercurialis, alba violae, agrestis malua, & salvia.
de dynamidijs. Sp. 22. C

Sanguis bonus quo modo fiat a theriaca. de vsu the. ad Pamph. 5^a. 98. D

Sanguinem mundificans medicamentum. secretorum. Sp. 101. G

SANGVINIS profluuium potissimum ex arterijs provenit. 7°. de ana-
tomicis admin. 1^a. 97. C

Sanguis per arterias vacuatur, si vulnerentur. 6°. de vsu par. 1^a. 155. A

Sanguis exit, arteria quacūq; vulnerata. an. san. in ar. nat. cō. 1^a. 60. B

Sanguinem totum emittunt arteriae vulneratae. de vsu puls. 1^a. 228. G

Sanguis totus incisa arteria illuc currit, nisi supprimatur. an. san. 1^a. 61. A

Sanguis arteriarum quo modo exit. de tum. prat. nat. 3^a. 84. D

Sanguis quomodo cognoscatur exire ab arteria. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. E

Sanguinem ei aculatur arteria perforata tenuissima acu. an. sangui. in ar-
ter. nat. con. 1^a. 60. E

Sanguine repletur arteria vulnerata tenuissima acu. fm Erasistratum.
an. san. in ar. nat. con. 1^a. 60. H

Sanguis imodicus ex arteria, & ex vena quō curetur. 3°. me. me. 7^a. 21. H

Sanguinis profluuium quod sedari non potest fit, cum medici ignari ma-
gnas arterias secant. 3°. de ana. adm. 1^a. 73. F

sanguis quando effunditur, & quando non effunditur in animali iugula
io vel mortuo in vasorum sectionibus. de ana. adm. 1^a. 91. G
sanguis qui exeat primo iugulatis & q deinceps. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 31. F
sanguis exit ab ulcere. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. C
de SANGVINIS fluxu & vulnere. de rem. par. fac. 7^a. 160. G
sanguinem mittunt vulnera recentia. de tum. prat. nat. 3^a. 83. A
sanguinis profluuiū a forti in vulneribus pulsu. cō. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
sanguine manantia vulnera, quo medicamento curentur. 2°. de arte cu-
ratia ad Glauconem. 7^a. 106. F
sanguis quomodo comprimitur in vlceribus. de tum. prat. nat. 3^a. 83. A
sanguis quādo retinetur, & sanies exit in vulneribus. de tum p. 3^a. 83. B
sanguinem statuit a cursu cinis in profundum vulnere recentium pos-
tus. de simp. med. Sp. 86. A
sanguine manantia loca sinapis exsiccat, & extringit. de simp. Sp. 90. G
sanguine sanies nascitur quā in vulneribus. de dyna. Sp. 19. D
sanguine tenuior & spiritu crassior est sanies. de tum. prat. nat. 3^a. 83. A
sanguis crassus in fracti ossis callo effunditur. 5°. met. me. 7^a. 32. G
sanguis in quibus locis non indiget calidis tenuium partium. 7°. de com-
positione medica. sec. loc. 5^a. 183. F
SANGVIS omnium animalium cur vitandus. de atte. vict. 2^a. 45. F
sanguis oīs ad coquendum difficilis est. 3°. de alim. fac. 30. A 2^a. 29. B
sanguis crassus melancholicus difficulter coquitur. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. B
sanguis oīs ex cremētis est quocūq; mō paratur. 3°. de ali. fa. 2^a. 30. A
sāguis foris illinitus stiptic^o iuenit, & oculis pdest ā simp. me. Sp. 90. B
SANGVINEM Agnorum epilepsia cōuenire Galenus negat. 10°. de
simp. me. fac. 5^a. 73. B
sanguis agninus non incidit. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. C
sanguis Anatis aduersatur omnibus venenosis, & mortiferis. de medi-
cis fac. para. 7^a. 169. F
sanguis Bubulus crassus, & melancholicus. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. B
sāguis Caprarū in cibo incūdus est apud Homerū. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. C
sanguis caprarum aqua intercutem laborantibus exhibetur. 10°. de sim-
pli. medicam. facul. 5^a. 73. B
sanguis caprarum tostus ad dysenteriam & ventris fluxum, vi medi-
camen. conuenit. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. B
sanguis Cimicum quid faciat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 158. B
sanguis cimicis ad pilos palpebris inatos oculos infestantes. de remed.
paratu facilibus. 7^a. 156. G
sanguis Columbinus qualis. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 223. C
sanguis columbæ, an columbi, vel pulli, vel adultæ debeat poni supra du-
ram meningem, controuersia fuit. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 72. H
sanguis columbæ supra duram membranam in fractura cranei effundi
solet. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. H
sanguis columbæ ex pennis teneris in cruentis oculis instillandus. 4°.
de comp. med. sec. loc. 5^a. 157. G
sanguine columbæ ad hypophagmata in oculis existentia quidam vtun-
tur, & quo modo. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. H
sanguis colubæ instillatus ad noctylopos valet. de rem. par. f. 7^a. 156. H
cū sanguine columbino fenugraci succus ad ophthalmias oculorum.
10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. H
sanguinis columbæ ad petiam oculi valet. de ocul. 7^a. 190. D
sanguine conchiliū vtitur. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 143. E
sāguis Crocodili terrestris nō acuit visū, vt fert. 10°. ā sim. m. f. 5^a. 73. D
sanguis Equi admissarij non facit crustam, nec septicus est, vt quidam
dicunt. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. D
sanguis fulicæ ad quid vtilis. de med. fac. par. 7^a. 179. C
sanguinem Galli & gallinæ ad hæmorrhagiam meningum non probat.
Galenus. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. B
sanguis Hircinus purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
sanguis hircorum frāgit lapidem renum, & vesicæ. de cathar. Sp. 95. D
sanguis hircinus a tota substātia agit in renum calculum. de ren. affec-
ti. & med. 7^a. 194. H
sanguis Hædorū quo modo pfit hæmoptoicis. 10°. de simp. me. f. 5^a. 73. C
sanguinem Leporum comedebant. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 165. A
sanguis leporinus cū iecore, & alijs viscerib. elixat. 3°. de ali. f. 2^a. 29. B
sanguis leporinus vt suauissimus celebratur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. B
sanguis Murium domesticorum fertur verrucas decidere facere. 10°.
de simp. me. fac. 5^a. 73. D
sanguis Mustellæ curiosum remediū est. 3°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 147. C
sanguis Noctuæ ad difficulter spirantes, quo modo aliquibus in vsu fue-
rit. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. A
sanguis Palumbi supra duram membranam in fractura cranei conue-

nit. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. G
Sanguis Pauonis ad petiam oculi confert. de ocul. 7^a. 190. D
Sanguis Pediculi canini ad pilos palpebris imatos, oculos infestantes.
de reme. par. fac. 7^a. 156. G
Sanguine Ranarum viridium ad quid vteretur Papias Laodicensis Me-
dicus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 158. B
Sanguis viridiū ranarum non prohibet pilos. 10°. de simp. me. f. 5^a. 73. D
Sanguis ranæ. de med. fac. par. 7^a. 163. B
Sanguis Ricini a cane femina adempti ad quid valeat. 4°. de compositi.
medi secundum locos. 5^a. 158. B
Sanguis Suum humidus, nimis calidus, & humano similis. 10°. de sim-
plicium med. facul. 5^a. 72. G
Sanguis suum iuniorū, & seniorū castratorū edit. 3°. de ali. fa. 2^a. 29. C
Sanguis suillus pro humano accipiendus. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. G
Sanguis Tauri venenosus est. de vtil. resp. Sp. 64. E
Sanguini taurino quid sit remedium. 2°. de anti. 5^a. 114. D
Sanguis Testudinis qualis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 129. G
Sanguis testudinis terrestris. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 271. B
Sanguis testudinum plurium. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 271. D
Sanguis testudinum decem. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 261. D
Sanguis decē testudinū terrestrium. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. D/E
Sanguis testudinum quindecim. 7°. de comp. me. per ge. 5^a. 271. D
Sanguis Turturis supra duram membranam, qñ caluaria est fracta, p-
fundi solet in tota ferē. Asia. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 72. G
Sanguis Vespertilionis ad quid bonus, & quo modo. 4°. de comp. med.
secundum locos. 153. C 5^a. 158. B
Sanguis vrsorum abscessus concoquit. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. D
ex Sanguinibus antidotus ceteris melior ad venena. 2°. de ant. 5^a. 112. C
SANGVISUGA quādoq; nares ingreditur. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
Sanguisugam in naso quidam habebat. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
Sanguisugam quidam ebibit. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
Sanguisuga epota, ex vetriculo cruor euomitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. A
SANICENA idest herba sanctæ mariæ. de dyna. Sp. 26. E
SANIES in corpore fit ex aquo & igneo elemēto inter se commixtis,
& quomodo. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. F
Sanies sanguine tenuior ē, & spiritu crassior. de tum. prat. nat. 3^a. 83. A
Sanies fit ex omni humore. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 276. B
Saniei differentia ex humoribus. 5°. de loc. aff. 4^a. 29. H
Sanies quæ in vulneribus ex sanguine nascitur. de dyna. Sp. 19. D
Sanies aquosa tenuis apparet loco circum cruento apparente in inflam-
mationibus cum vlceribus. de tum. prat. nat. 3^a. 83. A
Saniem a profundo quæ possint trahere. 6°. met. me. 7^a. 37. D
ad Sanie acri infestata vlcera optimū est serū. 10°. de sim. me. f. 5^a. 73. G
Sanies in cancris saltem ablucenda est. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
Sanies quibus ablucenda in cancris. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
Sanies decidens a capite, quid faciat. 6°. de san. tu. 2^a. 98. F
Sanies corneæ propria passio est. de cul. 7^a. 187. A
Sanie manantibus auribus confert succus centaureæ. de vir. cē. Sp. 93. C
ad Sanem aurium. de ocul. 7^a. 191. D
Sanies vitiosa ex splene in ventriculum tendit in flatu ex hypocondria-
co. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. H
Saniei sputum in retentione menstruum secretorum. Sp. 99. A
Sanie absq; mordicatione extenuat myrrha i collurijs. 1°. ā ant. 5^a. 105. C
Sanies in thorace quo modo expuat. 5°. de loc. affe. 4^a. 29. H
Sanies sanguinis tenuis qñ mingit, quis affectus sit. 6°. de lo. af. 4^a. 37. F
Sanies cruoris tenuis similis ablutioni carniū euidentissimum est affe-
cti Iecinoris indicium. 5°. de locis affectis. 4^a. 34. G
in Saniem prauā trāsit caro colliquecēs. 4°. de cōp. me. per ge. 5^a. 237. C
in Saniem serosam solutis succis qui in venis habentur, serum Renes a
venis expurgant. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. E
Sanies, & pus ex vtero, & vesicæ sponte exeunt. 5°. met. me. 7^a. 33. A
p Sanie et sordē an medicamētū bñ siccauit probat. 3°. met. me. 7^a. 18. E
ad SANIOSA vulnera. de ocul. 7^a. 191. D
ad Saniosam labem pectoris valet Theriaca. ā theria. ad Piso. 5^a. 91. H
Saniosa vrina in solutione phlegmonis quales. de caus. procat. 3^a. 98. C
Saniosa vrina in solutione phlegmonis non sunt similes ijs, quæ solutis
febris excernuntur, & quales sint. de caus. procat. 3^a. 98. C
Saniosa vrina, & plurimū egesta, et velut coagulata aut aliquā eruptio-
nē i renibus aut calculi initū in pxiō veturū ostēdit. de dyn. Sp. 35. C
SANITATEM significat. y. in 3^m. de mor. vulg. com. 1°. 130. G/com-
mentario. 2°. 3^a. 136. E
Sanitas, & morbus contraria sunt & quæ sint, & quod circa idem. 1°.

methodi medendi. 7^a.6.G
 Sanitas quo modo distinguitur à morbo. de symp. diff. 3^a.10.E
 Sanitatem quam vocamus. 1°. de san. tu. 2^a.63.G
 Sanitas quid. fin. med. Isa. 45. C/ 1°. de san. tu. 63. C/ 2^a. 64. A/ de symp. diff. 3^a.10. F/ 1°. met. me. 5. G/ 7^a. 8. D/ secret. Sp. 96. G
 Sanitas quid secundum Chrysippum. 5°. de dec. Hipp. 5^a. 255. B
 Sanitas, & morbus quid secundum Olympicum. 1°. met. me. 7^a. 7. A
 inter Sanitatem, & ægritudinem esse medium dicentem Olympicum quare Galenus derideret. 1°. met. me. 7^a. 7. B
 Sanitas non est absolute elementorum ex quibus constamus medium temperamentum, aut debita conuenientia. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitas non est absolute medium temperamentum elementorum. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. C
 Sanitas non est absolute debita conuenientia elementorum ex quibus constamus. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitate potimur ex commoda temperie elementorum. de natura humana. commentario. 1°. 1^a. 30. D
 Sanitas quid sit proprie. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 112. D
 Sanitas est corporum symmetria. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 100. H
 Sanitas est symmetria quadam. 1°. de san. tu. 2^a. 63. D
 Sanitas est symmetria quadam fm omnes sectas. 1°. de san. tu. 2^a. 63. E
 Sanitatis symmetria duplex est. 1°. de san. tu. 2^a. 63. D
 Sanitas est quadam moderatio, & quorum sit. de diff. morb. 3^a. 2. D
 Sanitas est in quadam moderatione. ad Thrasylulum. 2^a. 107. G/ in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 101. A/ com. 2°. aph. 4°. Ex. 11. F
 Sanitas est temperies naturalis. com. 4°. aph. 39°. Ex. 32. D
 Sanitas est corpori naturalis modus. ad Thrasyl. 2^a. 105. F
 Sanitas est virtus corporis. fin. med. Isa. 45. D
 Sanitas est vnum bonum corporis. ad Thrasyl. 2^a. 103. F
 Sanitas siue appelletur naturalis omnium partium corporis constitutio, siue operationum causa, idem dicitur. de dif. mor. 3^a. 2. C
 Sanitas morbum præcedit dignitate & tempore. 1°. de san. tu. 2^a. 62. D
 Sanitas quo modo sit antiquior ægritudine. secre. Sp. 96. F
 Sanitas secundum naturam est. fin. med. Isa. 45. D
 Sanitas est ex genere permanentium. 2°. met. me. 7^a. 10. B
 Sanitati quæ accidunt. fin. med. Isa. 45. F
 Sanitas, mors, & morbus, vt differunt, ita naturalis motus immobilitas, & prauus motus. 2°. de præ sag. ex pul. 4^a. 111. B
 Sanitas vnum medicinæ propositum est. de opt. sect. Isa. 20. E
 Sanitas primo à medico discenda quid sit. secretorum. Sp. 96. G
 circa Sanitatem primo versatur ars. ad Thra. 2^a. 103. B
 Sãitas ipsa medicinæ finis ē q̄ gescēte medico demonstrat. ad Th. 2^a. 105. H
 Sanitas siue sanū artis medicinæ finis. de ijs, quæ in med. fi. c. 1°. 7^a. 197. F
 Sanitatis consequutio est vnius finis medicinæ, huius verò consequutio nis plures sunt modi. de opt. sect. Isa. 20. E
 Sanitas vna est simplex optima. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitas optima, est bona habitudo. de bon. hab. 1^a. 39. C
 Sanitas quō differat à bono habitu. fin. me. Isa. 45. C/ ad Thra. 2^a. 103. C
 Sanitas quomodo perfecta. ad Thrasyl. 2^a. 102. E
 Sanitas alia est deficiens. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitas fm habitum & fm affectionem, quæ. ad Thra. 2^a. 102. E
 Sanitas in affectione producit actiones debiles. ad Thrasyl. 2^a. 102. E
 Sanitas in habitu nondum quidem firmas, non amplius autem debiles actiones producit. ad Thra. 2^a. 102. E
 Sanitas deficiens habet latitudinem. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitas habet latitudinem. 2°. de temp. 19. E/ de opt. nos. corp. conf. 1°. 38. E/ 6°. de san. tu. 2^a. 97. A
 Sanitas amplam habet latitudinem. de bon. hab. 39. B/ 1^a. 64. A
 Sanitatis latitudo ampla est. 1°. de san. tu. 2^a. 95. G
 Sanitatis latitudo quantum habeat intervallum. 2°. de temp. 1^a. 18. F
 Sanitatis latitudo in tres partes diuiditur. ars med. Isa. 62. H
 Sanitas habet latitudinem adeo vt in illa sint multa pro magis, & minus differentie. de const. ar. Isa. 38. H
 Sanitatē habere magis & minus pbatum atate. 1°. de san. tu. 2^a. 63. D
 inter Sanitatem exactam & morbum sensibilem consistunt intemperata & natura. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 93. D
 Sanitatē habere magis & minus secunda pbatio. 1°. de san. tu. 2^a. 63. E
 inter Sanitatem exactam, & quæ iam ægrotant corpora, quæ media. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 99. H
 Sanitatem latā facere satius est, q̄ omnes homines perpetuo morbis premi. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. G
 Sanitas est vna secundū aliquos, nec habet latitudinē. 1°. de sa. t. 2^a. 63. D

Sanitas dubia quæ. 8°. meth. med. 7^a. 51. H
 Sanitas inæqualis in quibus. ars med. Isa. 64. B
 Sanitas culpata, non est morbus vbi non est illustris offensio actionis. de natura humana. com. 1°. 1^a. 30. E
 Sanitas primorum corporum quæ. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 101. C
 Sanitas similiarium partium in quo consistat. 1°. de san. tu. 2^a. 62. D/ 3°. meth. medendi. 7^a. 17. G
 Sanitas instrumentaliū in quo consistat. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitas in quibus consistat. 5°. de dec. Hipp. 255. H/ 9°. 1^a. 284. A/ 1°. de san. tu. 2^a. 64. C/ de symp. diff. 10. E/ in 1^m. de morbis vulgaribus. com. 2°. 3^a. 108. E/ contra Iulia. Ex. 67. B
 Sanitas in duobus consistit. de diff. morb. 3^a. 2. C
 Sanitas consistit in temperamenti qualitate. 1°. de san. tu. 2^a. 93. D
 Sanitas quæ est finis, in quibus consistit. ad Thrasyl. 2^a. 106. B
 Sanitas ex quibus efficitur. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 274. G
 Sanitatis causæ quæ dicantur. 11°. met. me. 7^a. 68. A
 Sanitatis causæ quo modo sint ars, & fortuna. 11°. met. me. 7^a. 68. A
 Sanitatis causæ quomodo sunt ars, & artifex. 11°. met. me. 7^a. 68. A
 Sanitatis causæ est medicus. de caus. procathar. 3^a. 96. B
 Sanitatem quæ causæ poterunt corrumpere. de const. ar. Isa. 42. G
 Sanitas, & morbus quibus fiant. de hist. philo. Sp. 12. B
 Sanitatis & morborum autores sunt quatuor humores. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 129. C
 Sanitatem cur requirimus. 1°. de san. tu. 2^a. 63. G
 Sanitatem mutilam nemo cupit. ad Thrasyl. 2^a. 103. B
 Sanitate egemus propter actionem naturalem. 2°. met. me. 7^a. 10. D
 Sanitas nihil refert an ponatur in genere constitutionum vel functionū. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 64. D
 Sanitas discernitur per functiones. 1°. de san. tu. 2^a. 63. C
 Sanitatem qui nolunt esse affectum corporis, vnde actio proficiscatur sed ipsas actiones, doctrinam de actionum leſione debent tradere, in morborum doctrina. de symp. diff. 3^a. 11. C
 Sanitas est cōmunis apud omnes scopus, cuius causa sunt omnes actiones. ad Thrasylulum. 2^a. 105. B
 Sanitatis actionis cōis noia idem significantia, quæ. ad Thrasyl. 2^a. 105. H
 Sanitas nō operatione sed potentia diffinienda. de diff. morb. 3^a. 2. C
 ad Sanitatis diuturnitatem, prior est securitas, posterior actio. 12°. de vsu partium. 1^a. 196. C
 Sanitas actionis causa est. de symp. diff. 3^a. 13. A
 Sanitas, actio, & pulcritudo quō se habēt ad inuicē. ad Thra. 2^a. 104. A
 Sanitatis actio quibus nominibus significetur. ad Thra. 2^a. 105. H
 in Sanitate sensus debet esse iudex, non rerū natura. ars med. Isa. 63. A
 Sanitatis operationes cognoscere, est principium inueniendi quæ nocent virtutibus. 3°. de symp. caus. 3^a. 24. F
 Sanitatem inueniendi maxima pars sumitur ab assuetudinibus. de consuetudine. 2^a. 60. C
 Sanitatis tuenda omnia habent prouidentiam. 6°. de san. tu. 2^a. 95. B
 Sanitatem cur homo procurare debet. 6°. de san. tu. 2^a. 95. B
 Sanitas omnibus præponenda est. de sal. dia. 2^a. 42. G
 Sanitati corporis, & animæ, honor, gloria, diuitiæ, & authoritas, alia quæ huiusmodi post ponenda videntur. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
 Sanitatum corporis simul & animi Attici sermonis affectatores pro nihilo ducunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. F
 Sanitatis tuenda ratio est medicinæ pars. introd. Isa. 51. H
 Sanitatis tuenda pars ad medicum spectat. ad Thra. 2^a. 109. E
 Sanitatem medicina intendit. de sect. Isa. 15. H
 Sanitas quo modo medicinæ finis. ad Thrasyl. 2^a. 102. G
 Sanitas est finis septem artium, quæ sunt circa corpus humanū. ad Thrasylulum. 2^a. 103. A
 de Sanitate tuenda librum fecit Erasistratus. ad Thrasyl. 2^a. 108. A
 de Sanitate tuenda qui scripserunt, errarunt nullo facto naturæ discrimine. 5°. de san. tu. 2^a. 93. D
 de Sanitate tuenda in libris finis qui. 9°. met. me. 7^a. 59. A
 de Sanitate seruanda cur primo tractandum. 1°. de san. tu. 2^a. 62. D
 Sanitatis tuende ars, an spectet ad rem medicam, an ad exercitatoriam pars q̄ illius sit. ad Thrasyl. 2^a. 101. G
 de Sanitate tuenda medicorum, & gymnastarum differentie. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 76. D
 Sanitatem qui tuetur neq; medicus neq; gymnastes dici debet. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 73. H
 Sanitatē tuendā qui proficet & γυμνός appellādus. 2°. de san. tu. 2^a. 73. H
 Sanitatis tuende perfectus artifex qualis esse debet. ad Thra. 2^a. 104. E
 pro Sanitate

pro Sanitate tuenda quod sit vitam tuetur. 9°. met. me. 7^a. 59. A
 Sanitati tuendæ quæ ars præsidet, sanitatem constaturam promittit ijs
 qui sibi paruerint. 6°. de san. tu. 2^a. 98. A
 Sanitatis tuendæ præceptis cur aliqui vti nolint. 6°. de san. tu. 2^a. 98. A
 Sanitatis tuendæ non est postrema pars intemperiem corrigere. aduer-
 sus Lycum. Ex. 62. B
 Sanitatis tuendæ scopus qui. 1°. de san. tu. 2^a. 64. C
 Sanitatis custos optimus qui. 1°. de san. tu. 2^a. 62. E
 Sanitatis tuendæ artis quo modo peritus fuerit. 5°. de san. tu. 2^a. 89. E
 Sanitatis tuendæ studium, in quibus consistat. 1°. de san. tu. 2^a. 68. G
 ad Sanitatis tuendæ partem an spectent symptomata morbosa. 4°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 82. D
 ad Sanitatis tuendæ artificem non pertinent extrinsecus occurrentia.
 1°. de san. tuenda. 2^a. 65. E
 ad Sanitatis tuendæ artem quid faciat. 1°. de san. tu. 2^a. 63. A
 ad Sanitatem nihil facit animæ essentia. de sub. fac. nat. 1^a. 230. F
 Sanitas duobus custodienda. de moti. manif. & obs. Sp. 71. D
 in Sanitate tuenda quo modo valent signa, corpora, & causæ. 1°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 68. H
 Sanitatis tutela per similia perficitur. de inæq. intemp. 3^a. 44. C
 Sanitas causa quæ. com. 2°. aph. 3°. & 4°. Ex. II. E/F
 Sanitas à contraria viuendi ratione quo modo cõseruetur. in 1°. de mor-
 bis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 101. A
 ad Sanitatē q̄ faciunt, sunt hoibz necessaria. de bo. & vi. suc. 2^a. 36. D
 Sanitati studentes quid agere debent. de bon. & vitio suc. 2^a. 35. A
 Sanitas quibus custodiatur. de ocul. 7^a. 185. D
 Sanitati conueniens victus ratio cur ab omnibus seruari non potest. de
 bonit. & vit. succ. 2^a. 36. D
 ad Sanitatem cibi accommodatissimi qui. de bon. & vitio suc. 2^a. 36. E
 ad Sanitatem conferunt cibi molles, & friabiles. 3°. de ali. fac. 2^a. 31. E
 Sanitatem custodire potest vinum si cum modica aqua bibatur. de simp-
 lic. medicamen. Sp. 92. B
 Sanitatis tuendæ gratia, acetū mulsū vtilissimū. de bo. et vit. f. 2^a. 39. A
 ad Sanitatē corporis cõseruādā valet acetosus syrupus ferc. Sp. 103. D
 Sanitatis magnum adiumentum est raph. ani radix à ieiunio comesta. de
 simp. medicamen. Sp. 89. F
 Sanitatis tuendæ ratio in senibus, conatur senum sanitatem seruare. 6°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 95. G
 in Sanitatis conseruatione senex non indiget alio, si vtatur remedio se-
 cretorum. Sp. 101. F
 Sanitatis tuendæ fines medicamēta nō excedētia quæ. 1°. de sa. tu. 2^a. 68. H
 ad Sanitatis tuendæ artem, qui motus spectant. 2°. de san. tu. 2^a. 75. E
 ad Sanitatis tuendæ rationē quæ actiones cõueniūt. 7°. met. me. 7^a. 48. E
 ad Sanitatem confert exercitatio, quamuis multi negarint. 1°. de sanita-
 te tuenda. 2^a. 65. E
 ad Sanitatē multū facit exercitiū moderatū. de bo. et vitio suc. 2^a. 35. A
 Sanitati ante cibum exercitatio maximum affert commodum. de bonita-
 te, & vitio succorum. 2^a. 35. A
 Sanitatis tuendæ artis magna portio ē exercitatio. 4°. de sa. tu. 2^a. 82. D
 Sanitatis tuendæ artis magna portio est lassitudines præcauere. 4°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 82. D
 Sanitati maxime obsunt quies, & otium. de bon. & vitio succ. 2^a. 35. A
 Sanitatē quidā tuentur in perpetua quiete degētes. 5°. de san. tu. 2^a. 93. E
 Sanitatis sumpto cibo qualiscūq; motus obnoxio. de bo. et vi. fu. 2^a. 35. A
 ad Sanitatem calicem idoneum struere admonetur ab arte corporis gu-
 bernatrice. ad Thras. 2^a. 109. B
 circa Sanitatem medicus, & exercitator versantur, tamen non habēt
 commune nomen. ad Thra. 2^a. 107. E
 circa Sanitatem quid faciat gymnastica. ad Thra. 2^a. 107. G
 Sanitatem quæ ars per accidens seruet. ad Thra. 2^a. 104. C
 ad Sanitatē q̄ bonū ē salubribz luctatoria adipiscit. ad Th. 2^a. 109. B
 Sanitatem suam in carcere tuentes pereunt ex prohibitione vñctionis
 & lotionis. 5°. de san. tu. 2^a. 94. A
 in Sanitate quos Galenus seruasset. 5°. de san. tu. 2^a. 94. A
 ad Sanitatis conseruationem tum ad eiusdem recuperationem optimū
 præsidium est scarificatio in cruribus. de cucurb. scarif. 6^a. 3. H
 ad Sanitatem oculi conseruandam alcohol secretorum. Sp. 97. F
 Sanitas quo modo ægris timidis prædicenda. in 6°. de morbis vulga-
 ribus, commenta. 2°. 3^a. 168. F
 Sanitatis signa causæ dici possunt dies iudicarij. 1°. de dieb. 4^a. 147. C
 Sanitas quo modo cognoscatur futura. 4°. de præsa g. ex pul. 4^a. 121. G
 Sanitatem significat vrina alba, & spissa. de dyna. Sp. 33. H

Sanitatem futuram ostendentia, ostendunt præsentem ægritudinem, qua
 re salubria & ægra dicentur & quomodo. ars med. Isa. 67. D
 Sanitatē certā pmittūt cõcoctiones. in 1°. de mor. vul. cõ. 3°. 3^a. 124. E
 Sanitas quo modo maxime sequitur. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. E
 Sanitatis tempus quando. 4°. de præsa g. ex pul. 4^a. 121. G
 Sanitas quando sit. de ana. viuo, Sp. 46. H
 Sanitate optima quando fruemur. de sal. dia. 2^a. 40. H
 Sanitatem morbo pulso inducere, est actio sanitatis. ad Thra. 2^a. 105. H
 ad Sanitatem ab ægritudine progressio quomodo, et qualis sit. ad Thra
 sybulum. 2^a. 102. E
 Sanitas quando inducetur. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 12. F
 Sanitas quomodo infirmo redditur. de ocul. 7^a. 185. D
 Sanitas reducitur per contraria. 3°. meth. me. 7^a. 18. B
 Sanitas perpetua quomodo habenda. de dyna. Sp. 20. A
 Sanitatem stabilem facit theriaca. de vsu theri. ad Pifo. 5^a. 98. C
 in Sanitate vtendum theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. H
 Sanitatem quo mō qñq; inducit calor febrilis. cõ. 6°. aph. 40°. Ex. 51. A
 Sanitas vbi induci non pōt, vita proroganda est. 5°. met. me. 7^a. 35. F
 Sanitas nōnullis noīata panacea heræ. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 245. H
 Sanitas inscriptum emplastrum. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 261. F
 SANARE, sanitatem facere, sanitatis effectiōem ac sanationem dice-
 re, idem significant. ad Thra. 2^a. 105. H
 Sanare potest medicus magnus. 9°. met. me. 7^a. 59. C
 Sanari non possunt ægri omnes. in progn. com. 1°. 4^a. 189. D
 Sanantur plures q̄ moriuntur, præter in pestilenti morbo. commentario
 2°. aphorismo. 13°. Ex. 12. E
 Sanari quando possunt egri, & quādo non. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Sanantur facile imbecilli q̄ sepe ægroāt. 2°. de præf. ex pul. 4^a. 110. E
 Sanantur sua sponte qui. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 180. D
 Sanantur quæ ex morbis mortiferis. in 6°. de mor. vul. cõ. 2°. 3^a. 169. G
 Sanetur qui quarto die, & qui moriatur. 1°. de deb. decr. 4^a. 150. H
 Sanare recte morbos vnde habeat. de vict. rat. in mor. ac. c. 1°. 7^a. 109. D
 Sanentur quo modo ægri. 1°. met. me. 7^a. 5. H
 Sanari qui debent in morbis longis, habent appetitum vehementem. cõ-
 mentario. 7°. aph. 6°. Ex. 54. D
 Sanari quod debet quiete indiget. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
 Sanari non dicuntur morbi qui alterum faciunt morbum. commentario.
 6°. aphorismo. 26°. Ex. 48. G
 Sanare marasimum habentes non est tentandum. 10°. met. me. 7^a. 66. E
 Sanatur à centaurea morsus canis rabidi. de vir. cent. Sp. 92. H
 SANSGIVM quomodo fiat. de anatom. p. Sp. 42. H
 SANTONICVM & abrotono differunt. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. F
 Santonicum absynthium vna est Absynthij species. 6°. de simpliciu me-
 dicamen. facul. 5^a. 40. F
 SANTONICI qui de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
 SANI qui dicantur. 6°. de san. tu. 2^a. 97. A
 Sanus homo qui sit. introductio. Isa. 15. C
 Sanum est moderatum, ægrum vero imoderatum. de const. ar. Isa. 39. C
 Sanum per excellentiam commodatum est. de const. ar. Isa. 39. B
 Sani secundum naturam se habent. contra. Iulia. Ex. 68. B
 Sanis omnia sunt fm naturam. ars med. Isa. 67. D
 Sanis addenda verba fm naturam. 1°. de san. tu. 2^a. 64. A
 Sanum ægotanti dissimile. 9°. de dec. 1^a. 281. B/c. 7°. ap. 64°. Ex. 59. H
 Sanū & ægrū medium habere, potest colligi. com. 2°. aph. 4°. Ex. 11. F
 Sanos cognoscere debet medicus quos ægros curaturus est. de ijs, quæ in
 med. fi. com. 1°. 7^a. 198. A
 Sanos oculos cognoscere debet q̄ illos est curaturus. de ana. ocu. Sp. 57. B
 ex Sanis argumentum sumitur ægrorum. de victus ratione in morbis
 acutis, com. 2°. 7^a. 119. A
 Sanum propter quod existit organum, per id ipsum leditur ægrum. 1°.
 de differ. resp. 3^a. 61. C
 Sanorum scientia quando habetur. de const. ar. Isa. 39. B
 Sanum quomodo sit animal. de de diff. morb. 3^a. 2. H
 Sanū quādo est animal. de atrab. 1^a. 35. E/de trem. palp. cõuuls. 3^a. 54. C
 Sanus quando quis degat. de natura. hu. com. 1°. 1^a. 28. G
 Sanum est aīal, cum densum, & rarum moderate est op. sec. Isa. 26. B
 Sanus habet integras operationes. de consti. ar. Isa. 38. H
 Sanos esse qui omnes operationes necessarias exercere possunt, est prin-
 cipium ab omnibus approbatum. de diff. mor. 3^a. 2. C
 Sanum corpus non est vnum tantum. ars med. Isa. 68. A
 Sanum habet magis, & minus, vt album. 1°. de san. tu. 2^a. 63. D
 Sanum, & ægrum corpus vnde sit. de spermate. Sp. 40. C

Sannus nemo penitus est. de san. tu. 2^a. 97. A
 Sannus erit nullus, si consideremus sanitatem ex qualitate, & non ex sen-
 sibili laesione. ars med. Isa. 69. C
 Sanis quandoq; fortiores sunt acri cur. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. F
 si Sannus nullus nostrum est, quid futurum. 1°. de san. tu. 2^a. 63. E
 Sanum corpus quid agat. 2°. de san. tu. 2^a. 73. G
 Sani sanos generant, de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. G
 in Sani duplex finis. 8°. met. me. 7^a. 154. G
 Sanis consulens ars salubris dicitur. ad Thra. 2^a. 108. C
 Sanis, & acribus unus cibandi scopus, & qui nam sit. de victus ratione
 in morbis acutis. com. 1°. 7^a. 115. C
 Sani quo modo debeant cibari. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. D
 in Sani integre debemus probare quae nutriunt cito, & quae velociter
 [ex quo elice ex sanis esse probanda quae pertinent ad victum] com-
 mentario. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Sanis conuenit habere iecoris meatus apertos. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Sani uiuantur caricis quomodo. 2°. de ali. fac. 2^a. 17. F
 Sanis, & acribus hordeum dandum. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. A
 Sano cibus robur est. com. 7°. aph. 62°. Ex. 59. G
 Sani cum diu a cibo abstinerint praesertim cholericis, quae mala incur-
 runt. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. A
 Sanis si repentina ciborum mutationes laesione afferunt, ergo & acribus.
 de vic. rat. in morb. acut. com. 2°. 7^a. 119. A
 in Sano non est necesse fieri mucum. 8°. de vsu par. 1^a. 168. C
 Sanis sanae, acribus mala sunt luna stationes. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. A
 Sanis, & acribus potest pronuciare dies quales futuri sint, luna. 3°. de die-
 bus decretorijs. 4^a. 157. H
 Sani nati ex uere a rehementi quidem ca alterantur. 5°. de san. tu. 2^a. 90. F
 Sani qui uiuant robusti periclitantur in morbis. 2°. de praes. ex. 4^a. 110. E
 Sani hominis urina qualis. de dyna. Sp. 19. G
 Sanorum urina optima qualis. de urin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
 in Sanorum urinis succi crudi conspiciuntur. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. C
 in Sanis urina oleosa, et in morbi fine. in 3°. de morbis vulgaribus, co-
 mentario. 3°. 3^a. 147. G
 Sanis similia si sint quae per vesicam excernuntur, minime sunt morbo-
 sa, quae uera dissimilia, morbosa. com. 7°. aph. 63°. Ex. 59. H
 Sanis similia in toto corpe bona, dissimilia mala. c. 7°. aph. 93°. Ex. 59. H
 Sanorum excrementa cur sint bile infecta. 5°. de vsu par. 1^a. 143. G
 Sana corpora siue aeternum siue aeternum siue aeternum proprium
 habent perpetuum. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 112. C
 Sani indigent ea arte quae docet seruare sanitatem, de victus ratione in
 morbis acutis. com. 1°. 7^a. 110. E
 circa Sana corpora actionibus accommodatis omnibus communis co-
 seruatio est. ad Thra. 2^a. 108. F
 Sanum moderate corpus non debet mutari. ad Thra. 2^a. 104. E
 Sani ex quibus non sunt molestandi re aliqua. 6°. de san. tu. 2^a. 109. A
 Sannus & longaeuus quibus erit homo. 1°. de san. tu. 2^a. 63. A
 Sani qui semper erunt. de bon. & uitio succ. 2^a. 34. G
 Sani hominem suat sanguis phaeorrhoidas exiens. de re. se. ad. Er. 6^a. 7. B
 Sannus homo exercitijs consuetis est conseruandus. introd. Isa. 55. C
 Sanorum gymnastica est. ad Thra. 2^a. 108. A
 Sanis non sunt praecipienda exercitia simul cum inedia. commentario.
 2°. aphorismo. 16°. Ex. 12. H
 a Sano moderate corpus deficiens secundum defectum mutari debet. ad
 Thra. 2^a. 104. E
 Sanorum intemperies quo modo curanda. 5°. de san. tu. 2^a. 93. C
 Sani habentes corpus exhaustum, oleo inungendi. 2°. de sim. m. fa. 5^a. 15. H
 in Sani vocantur accidentia, quae symptomata in acribus. 1°. me. me. 7^a. 8. D
 in Sani quique sit palpitatio cordis, & quo sanetur. 5°. de lo. af. 4^a. 29. E
 in Sani rigor qui. de trem. palp. conuuls. 3^a. 53. F
 Sani quicumque dolore capitis repente capiuntur, & statim muti fiunt,
 & stertunt, in septem diebus pereunt nisi febris apprehenderit. com-
 men. 6°. aph. 51°. Ex. 52. G
 ana corpora non sunt purganda, & cur. de dyna. Sp. 20. D
 Sani helleborus periculosus est, quia conuulsiones facit. commentario.
 4°. aphorismo. 16°. Ex. 28. H
 cur Sani exolunt in euacuationibus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Sani si purgentur quae incidunt mala. quos purg. op. quib. me. 5^a. 88. B
 Sannus si purgetur quae accidentia incurrat. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Sani qui debent fieri egri, si indigent purgatione, vel sectione uene de-
 bent purgari, vel uena incidi. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
 a Sano viro aquosa exhibunt, si hydragoga sumet. de atrab. 1^a. 37. D

in Sano corpore nonnulli putarunt non generari atram bilem, sed soli
 in corpore male affecto. de atrab. 1^a. 37. D
 Sanis quando sit mittendus sanguis. de cur. per san. miss. 6^a. 18. B
 Sano quomodo prodest theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 96. C
 Sane sunt aquae paludose Aegypti, & cur. de bon. aque. Sp. 75. D
 in Sano & luxato, ala brachij quomodo se habeat. 9°. de decr. 1^a. 281. B
 S A P A quid. de atten. vic. 2^a. 46. B
 Sapa hepsema dicitur, vel syreum. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 229. D
 Sapa vinum sireon dicitur. de atten. vic. 2^a. 46. B
 Sapa qualis sit. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 177. F
 Sapa qualis, & quo modo fiat. de vict. rat. in mor. acu. co. 3°. 7^a. 125. G
 de dynamidijs. Sp. 22. F
 Sapa ex postremo fluore fiat, & ad quam cocturam coquenda. 3°. de co-
 posit. medicam. per gen. 5^a. 232. D
 Sapa, loco quorum vinorum ponenda. 14°. met. me. 7^a. 90. B
 Sapa sedat dolorem magis, quam dulcia uina. 3°. de cop. me. s. l. 5^a. 140. H
 Sapa, & si mel equet dulcedine, tamen non vellicat sensum. 1°. de ant. 5^a. 100. E
 ut Sapa crassa uina quae. 12°. met. me. 7^a. 76. F
 Sapa incrassat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Sapa conuenit in distillatione tenui. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 181. A
 Sapa liquor est quo liquantur papaueris succus & castoreum. 12°. me-
 todi medendi. 7^a. 79. G
 Sapa lenit. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. H
 Sapa quando addit diamoro, est in declinatione. 6°. de composit. medica.
 secundum locos. 5^a. 167. E
 Sapam quidam addunt ptisanam. de ptis. 2^a. 47. C
 Sape mixta lens, cur pessima, & quid mali agat. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 Sapam & lentem corrigit mel. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. F
 ex Sapa & origano confectum medicamentum. de cucurb. scar. 6^a. 4. E
 in Sapa origanum feruifaciendum iubet, & stomachico pharmaco ad-
 dendum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 168. F
 Sapa in nervorum vulneribus valet. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 232. C
 Sapa detergenda sunt vulnera nervorum. 6°. met. me. 7^a. 38. D
 Sapa ad inflationes musculorum quo utendum. 14°. met. me. 7^a. 88. F
 SAPHENA cuius uene sit ramus. de anat. vit. Sp. 54. G
 Saphene ramus est uena supra calcaneum. de ana. viu. Sp. 54. H
 Saphena quando secanda sit. de ana. viu. Sp. 54. H
 SAPHIRI roborant cor dissolutum. de ana. viu. Sp. 46. D
 Saphyrus potus istos a scorpio inuat. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 67. E
 SATIDVS sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7^a. 188. A
 Sapido propinquus sunt fructus a terra sublimes. de ocul. 7^a. 188. A
 Sapidi cibi, dulces, subtiles, abstergunt, & qui sint. de diff. con. Sp. 72. E
 SAPIENTES non sunt homines. de co. cu. ani. mor. 2^a. 51. B
 Sapiens similis Deo est. de cog. cur. animi mor. 2^a. 51. B
 Sapiens est sine peccato. de cog. cur. animi mor. 2^a. 51. G
 Sapientes non habent perturbationem. 5°. de dec. Hipp. 1^a. 254. D
 Sapientes abundant atrabile. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. D
 Sapientis liber si medicum habeat potius debemus nostrae intellectui at-
 tribuere, & auctorem excusare, quam ipsi derogare. co. 6°. a. 34°. Ex. 50. B
 SAPIENTIAM artificis non solum homo, sed omne animal clare ostendit,
 & quanto ipsum minus fuerit, tanto maiorem admirationem ex-
 citare solet. 17°. de vsu par. 1^a. 222. D
 Sapientia summa quae. de vsu par. 1^a. 133. D
 Sapientiam perfectam non admittit substantia, qua fiunt animalia. 14°.
 de vsu partium. 1^a. 204. D
 Sapientia vera, ac prima est diuinarum humanarumque rerum scientia.
 1°. methodi medendi. 7^a. 2. C
 Sapientie inanis causa qui bona aut mala constituunt maxime peccant.
 de cu. animi pecc. not. atq; med. 2^a. 56. F
 Sapientie amor aufert contentionem. 3°. de diff. puls. 4^a. 59. B
 Sapientie studium qui querebat tempore Galeni, insanus putabatur. 1°.
 methodi medendi. 7^a. 2. C
 SAPIENTISSIMVS solus seipsum perfecte cognoscit. de cog. cur. animi mor. 2^a. 50. E
 SAPERE est in capite. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7^a. 131. F
 Sapis tu, ille uero est ignarus, quo modo uino carmine ab homero expri-
 matur. 2°. de diff. puls. 4^a. 56. D
 quae SAPIUNT, & appetuntur sunt uelocioris coctionis. de dissolu-
 tione continua. Sp. 73. B
 SAPO quo modo fiat, & eius vires. de simp. med. Sp. 90. G
 Sapo omnis acriter relaxat, omnem sordem de corpore abstergit vel de pan-
 tis, & exsiccat, mittitur & in caustica. de simp. med. Sp. 90. G
 Sapo maxime

sapo maxime detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. H
 Sapo pro abstergendis varis faciei conuenit. de reme. par. fac. 7°. 157. B
 Sapo gallicus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. E/F de medic. fac. par. 7°. 167. E/de dynamidijs. Sp. 28. H
 Sapo sarsicus. de med. fac. par. 7°. 173. C
 Saponē spatariētī accipi iubet pro hēmorrhoidibus. de dyna. Sp. 28. G
 Sapo spatulans. de dynamidijs. Sp. 31. C
 ex Sapone balanus in quo casu. de med. fac. par. 7°. 167. E
 Sapone utitur, et in quo casu, ac quō. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. D
 Saponis mistra forte est lixiū quoddā. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 228. F
 Saponarij prima gutta est mistra saponis. de dyna. Sp. 23. A
 Saponis ius primum ad quid utile. de med. fac. par. 7°. 70. G
 Sapor sentitur quid sit. de ocul. 7°. 183. F
 Sapor ab antiquis dictus est chymus. de ocul. 7°. 183. F
 Sapores consequuntur mixtionem ex qualitatibus. 1°. de vsu pa. 1°. 115. D
 Saporum species enumerantur & inueniuntur. de ocul. 7°. 188. A
 Saporum nouem species. de comp. memb. Sp. 58. D
 Sapores qui dulces, qui non. 4°. de simp. me. fac. 5°. 31. A
 Sapor ponticus qualis. de ocul. 7°. 188. A
 Sapores falsi, & falsilaginosi. aduersus Lycum. Ex. 63. G
 Sapores non sunt alienae qualitatē expertes. 3°. de simp. me. fac. 5°. 32. B
 Sapor medius inter sapores qualitatē expers dici potest, & quare. 2°. de alimen. facul. 2°. 16. F
 in Saporum medio est aqua. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
 Sapores omnes retundit aquea humiditas. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. F
 Sapores sunt sciendi à Medico. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A
 in Saporibus cognoscendis quid agendum. 4°. de simp. me. fac. 5°. 25. C
 Sapores ut gustatu, ita febres tactu deprehendunt. in 6^m. de mor. vulg. commentario. 1°. 3°. 159. E
 Sapores cur lingua percipit. 2°. met. me. 7°. 10. F
 Saporum nuncia venula tenduntur à lingua ad cor secundum Platonē. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. D
 Sapores discernunt dentes cum lingua, non aliter quam alia oris partes. 19°. de vsu partium. 1°. 215. A
 Sapores quomodo lingua vitiōse sentiat. 1°. de symp. caus. 3°. 15. G
 Sapores qui continuitatem diuidant. 1°. de symp. caus. 3°. 16. I
 Sapores varios habent vinum, & liquores alij ex terra sibi admixta. de utilitate respirationis. Sp. 64. F
 Sapores diuersi sunt i varijs alicuius fructus ptib⁹. de att. vic. 2°. 46. A
 ex Saporibus malorum species habentur. 2°. de alim. fac. 2°. 19. F
 Sapores diuersarum aquarum. de bon. aquae. Sp. 75. E
 Sapore non sunt querendae qualitates rerum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. C
 Sapore eodē, odore, caloreq; aut huiusmodi alio praeedita omnia q existimant vires easdem obtinere, fallitur, & quare. 1°. de ali. fac. 2°. 7. D
 Sapor indicat de temperamento plantae. 1°. de alim. fac. 2°. 24. E
 sine Saporibus medicamentorum vires cognoscuntur. 4°. de simp. me. dicamentorum facul. 5°. 26. C
 Sapor innuit virtutem medicinae. de ocul. 7°. 187. G
 Saporibus maxime ostenduntur vires medicinae, de ocul. 7°. 187. G
 pp Saporē malū quae miscenda medicamentis. 3°. de simp. me. fa. 5°. 20. C
 Saporis boni, & dulcia cur misceantur medicinis. de med. exp. Sp. 108. G
 Saporem abominabilem habentia, tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 de Sapore communi coitus. de compag. memb. Sp. 59. D
 SAPROTES. xylōn, id est caries lignorū, quae particeps est adstrictio- nis & absterisionis, ad quid valet. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. A
 Sāgenon quid appellat Attici. 1°. de alim. fac. 2°. 15. G
 SARACENI gummi. de dynamidijs. Sp. 27. B
 Σαρκω quid significet. de arti. com. 1°. 7°. 256. G
 SARCEUTHITAE emplastrum ad extrahendum. 6°. de comp. medi. secundum locos. 5°. 261. B
 SARCOCELE quid. de tum. prat. nat. 3°. 84. F
 Sarcocoele eiusdem est generis cum scirrhis. 14°. met. me. 7°. 92. C
 Sarcocoele affectus scroti. introd. 59. D
 SARCOCELICORVM curatio. introd. Isa. 60. B
 SARCOCOLLA quid. de simp. med. Sp. 89. C
 Sarcocolla quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 89. G
 Sarcocolla qualis. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. D/de ocul. 7°. 188. H
 Sarcocolla emplastica & amara est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Sarcocolla medicamentum mite est. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 238. G
 Sarcocolla citra morsum siccatur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Sarcocolla oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Sarcocolla stringit lachrymā, bilarē visum facit. de simp. med. Sp. 89. G

Sartocolla glutinare vlcerā valet. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Sarcocolla ad vlcerā maligna valet. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. F
 Sarcocolla maturat. de ocul. 7°. 189. D
 SARCOEPIPOCELE est tumor scroti compositus. intr. Isa. 60. B
 SARCOMA quid. fin. med. Isa. 48. G
 Sarcoma quomodo differt à polypo. fin. med. Isa. 48. G
 SARCOMPHALON quid. fin. med. Isa. 49. B
 SARCOPHAGON appellant lapidem asium. de simp. med. Sp. 86. F
 Sarcophagi Theuda emplastrum. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. A
 SARCOISIS quid fin. med. Isa. 50. A
 Sarcosis est affectus partium interiorum palpebrarum. introd. Isa. 58. D
 SARCOtica facultates quae. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. C
 Sarcotica quae sint. 3°. met. me. 7°. 16. G
 in Sarcotica medicamenta pumex ponitur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. G
 SARDA terra qua tinctores vtunt. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 242. H
 SARDAE ad salendum appositae sunt. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
 circa SARDES aer pestilens sepe numero habet. 1°. de san. tu. 2°. 67. A
 Sardis copiose oriuntur castaneae vnde & sardianae dictae. de bonitate & vitio succorum. 2°. 36. C
 SARDAE ad salendum appositae sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. C
 SARDICA salsamēta oīum sunt praestantissima. 3°. de ali. fa. 2°. 33. D
 ex SARDINIA plurimae palamides adferuntur. 3°. de alim. f. 2°. 31. G
 SARDONIVS lapis. de med. fac. par. 7°. 168. G
 Sardonyches nō recte tāto studio appetunt. de cog. cur. an. mo. 2°. 54. H
 Sardous lapis quarum sit virium. de incant. adiu. susp. 7°. 182. A
 SARMENTORVM oliua cinis qualis. de simp. med. Sp. 86. A
 Σαρκω id est marcida. de fract. com. 3°. 7°. 247. G
 in SARTAGINE parata considerandum an qualitatē vehementiam deponant. 2°. de alim. fac. 2°. 24. H
 in Sartagine frixa sunt sicciora. 3°. de alim. fa. 2°. 29. D
 in Sartagine frixa quale nutrimentum dant. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
 SARKIPHAGON vocant cestrum herbam. 5°. de san. tu. 2°. 91. C
 SATIETAS ad quid pertinet. de mul. 3°. 77. F
 Satieta queritur in omni particula in libro de multitudine à Galeno. de multitudine. 3°. 77. F
 Satieta arteriarum scientifica indicia ubi à Galeno tradita. de multi tudine. 3°. 77. F
 Satieta quae ad venas refertur, signum nullum inuenit Galenus. de multitudine. 3°. 77. F
 Satieta nimia naturales operationes impedit. de caus. mor. 3°. 8. F
 Satieta calculos renum gignit. de ren. aff. dig. & med. 7°. 194. D
 SATIS vnum faciunt modica multa. in 6^m. de morbis vulgaribus com mentario. 2°. 3°. 165. A
 SATVRI cito sentiuntur quibus nascitur morbus in vesica. de dyna midijs. Sp. 19. H
 SATVREIA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 91. A
 supra Satureiam superfluum quod nascitur purgat, vt epithymum, li cet debilius. de dyna. Sp. 21. B
 Satureia exsiccatur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
 Satureia attenuatur. de atte. vic. 2°. 43. H
 Satureia obsonium est sponte proueniens. 2°. de ali. fac. 2°. 25. D
 cū Satureia ficus ante cibum quando conueniant. 2°. de ali. fa. 2°. 17. F
 Satureiam aut pulegium postulat Edulium quod phacoptisana vocatur 1°. de alimentorum facul. 2°. 13. F
 SATVREII, id est acetī acetosi sit mentio. secret. Sp. 98. F
 SATVRITATI vacant pueri, vt bruta. 5°. de dec. 1°. 258. H
 ad Saturitatem non vtendum sericis nec forbis. de atten. vic. 2°. 45. D
 SATVRNVS frigidus est, & siccus. de comp. memb. Sp. 59. F
 sub Saturni potestate est terra illa quae est frigida & sicca in quarto gra du. de spermate. Sp. 40. C
 Saturnus quae appetere faciat. de decub. prog. ex. math. scient. Sp. 13. A
 Saturni quo aspectu ager est in vitae discrimine. de decub. progno. ex ma thematica scientia. Sp. 12. F
 Saturnum efficere affectiones frigidas, et rheumaticas. de decub. prog. ex mathem. scientia. Sp. 12. H
 SATYRIASIS quid. fin. med. Isa. 47. H
 Satyriasis ex quo genere sit. de caus. morb. 3°. 8. B
 Satyriasis puerorum & amantiū quae. de moti. man. & obscu. Sp. 67. D
 Satyriasi laborantibus cathartica adhibemus. de dyna. Sp. 20. E
 ad Satyriasm. secretorum. Sp. 100. A
 SATYRICVM medicamentū multi seminis est. 5°. de sim. me. f. 5°. 38. C
 SATYRISMVS quae affectio, & vnde dicta. de tum. pr. 3°. 84. E

Satyrismi à similitudine nominantur. 2°. met. me. 7°. 9. E
 Satyrismus pudendorū qd ab aliquib⁹ vocet. de tum. prat. nat. 3°. 84. E
 SATYRIVM quid & eius vires. de simp. med. Sp. 91. B
 Satyrium humidū, & calidū tēperatura est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. B
 Satyrium potata venerea prouocat, lippitudines optime curat. de simp
 plicibus medicaminibus. Sp. 91. B
 Satyrium erythraicum. de simp. med. Sp. 91. B
 SATYRI quomodo pinguntur & iudicantur. in 6°. de mor. vul. com-
 mentario. 3°. 3°. 172. G
 SATYRVS nouus scriptor anatomia. de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. F
 Satyrus sumendus pro anatomia. 6°. de ana. adm. 1°. 89. F
 Satyrus preceptor fuit Galeni. de ord. li. suo. Isa. 15. D/ de ana. 1°. 63. D/
 in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 134. D/ in 1°. pror. Hipp. com. 1°. 4°. 163. F
 Satyrus magister Galeni, & quid diceret esse ex facietijs Quinti. 1°. de
 antidotis. 5°. 106. C
 sub Satyro quo tempore studeret Galenus. 1°. de ana. adm. 1°. 64. A
 SATYRICH sicca est cibus siccus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Sauih ordeī stringit ventrem cum siccitate. de diff. cont. Sp. 75. B
 SAVINA quid. de simp. med. Sp. 85. C
 Savina acres vires habet, & excaustorias, partum expellit super vri-
 nam sanguinem inducit. de simp. med. Sp. 85. C
 Savina menses valenter ciēt. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 SAVRA chalcidica sui ipsius ictū sanat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
 Saurarū caput palos, & spicula extrahit. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. G
 Saurarum caput myrmecias, acrochordonas & clauos extrahit. 11°. de
 simp. me. fac. 5°. 79. G
 SAVROMATAE fœmina equites sunt. de aer. aq. & lo. 2°. 5. C
 in Sauromatibus est locus super quem neq; avis volare potest. de boni-
 tate aqua. Sp. 76. A
 SAXATILES pisces qui, & vnde vicanī. 3°. de ali. fa. 2°. 30. H
 Saxatiles pisces inter cōgeneres nullū hnt discriminē. 3°. de ali. fa. 2°. 30. H
 inter Saxatiles scarus præstantior est. 3°. de ali. fa. 2°. 31. A
 Saxatiles pisces semper optimi. 3°. de alim. fa. 3°. 31. C
 Saxatiles pisces cur perpetuo optimi. 3°. de alim. fa. 2°. 31. B
 Saxatiles pisces ceteris præstantiores sunt de boni. & vit. suc. 2°. 37. G
 Saxatiles pisces optimi sunt ad detergendum. 4°. de san. tu. 2°. 84. F
 Saxatiles pisces sunt boni succi & non glutinosi. 4°. de san. tu. 2°. 86. B
 Saxatiles pisces non sunt crassi neq; tenues. de bon. & vit. suc. 2°. 34. H
 Saxatiles pisces non sunt ad saliendo accōmodi. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
 ex Saxatilibus piscibus alimentum saluberrimum, & quale. 3°. de ali-
 mentorum facul. 2°. 30. H
 Saxatiles pisces quos humores generant. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
 ex Saxatilibus piscibus sanguis generatus habet mediam consistentiā
 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
 Saxatiles pisces coctū faciles sunt. 1°. de ali. fac. 2°. 8. G
 Saxatiles pisces quidam difficiliter concoquunt quā carnem bubulam.
 1°. de alimen. fac. 7. G/ 2°. 8. G
 Saxatiles pisces cur difficiliter cōcoquāt q̄ bubulā. 1°. de alim. fa. 2°. 7. G
 Saxatiles pisces in albo iure bene elixos dat in febre, si carnē petāt. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 87. G
 Saxatiles pisces conueniunt siccitati præter renum noxam. 6°. de sanita-
 te tuenda. 2°. 99. G
 ex Saxatilibus piscibus obsonium pro siccis conueniens est. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 45. C
 SAXATINA ad saliendo apposita sunt. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
 SAXIFRAGIA lienem iuuat peculiariter. de the. ad Pifo. 5°. 91. A
 Saxifragia lapidem renū frangit. 7°. 192. C
 Saxifragia frangit lapidem renū, & vesicæ. de cathar. Sp. 95. D
 SAXA habent plurimum terræ. 9°. de simp. me. fac. 5°. 64. G
 Saxa à mōribus deuoluta cur nō sistāt nisi in plano. 4°. de dec. 1°. 249. C
 Saxum candens è cælo decidit. de hist. philo. Sp. 6. D
SCABRAE affectiones oculorum quibus sanentur
 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. B
 SCABIES quid. introductio. Isa. 57. G
 Scabies est morbus evidens. de diff. morb. 3°. 3. D
 Scabies fit in superiori cute, & etiam in vesica, & venis, & quomodo
 ab inuicem distinguantur. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. F
 Scabies, Myrmecia, Leuce, vitiligo, Sphacellō, Elephas, et Lepra ex mu-
 tatione solidarum partium consistunt. 14°. met. me. 7°. 92. C
 in Scabie lepra, atq; lichenibus cutis superficies tenue quiddam remit-
 tit, quale est quod serpētū senectā nominam⁹. cō. 4°. ap. 77°. Ex. 36. F
 Scabies est affectus melancholicus. 3°. de alim. fac. 2°. 25. G

Scabies numerat⁹ inter passiones melācholicas. cō. 7°. aph. 40°. Ex. 57. B
 Scabies, lepra, & elephas melancholici affectus sunt. de tum. 3°. 84. E
 Scabies vnde proueniat. introductio. Isa. 57. G
 Scabies ab humore melancholico fit. de bon. & vitio succ. 2°. 39. D
 in Scabiē facile trāseunt lichenosi tumores. 5°. de cōp. me. se. l. 5°. 160. C
 Scabies non est quā fit ex impetigine. 1°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 121. F
 Scabiem incidebant qui malos cibos ob annonam ederant. de boni. & vi-
 tio succorum. 2°. 33. G
 Scabies quomodo fiat propter exercitium. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Scabies sæpe affectus eorum est, qui facile malum succū congerunt. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 83. B
 Scabiei instar, ac lepre, pustulas in corpore cōtraxerunt aliqui, qui pra-
 uos cibos comederunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
 Scabiē habere medicū est turpissimū. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 181. H
 vt Scabies, & lippitudo pestilētia contagiosa est. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Scabiei curatio. introd. Isa. 57. H
 Scabie laborantibus cathartica adhibemus. de dyna. Sp. 20. E
 Scabiei vetusta putrefactiua valent. de ocul. 7°. 189. C
 Scabiei prodest fomentatio aqua in qua decocti sint lupini. de simp. me-
 dicament. Sp. 86. C
 ad Scabiem oleum frumenti. de dyna. Sp. 30. D
 ad Scabiē smegma, & ad Scabiem cutis. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 131. A/ B
 ad Scabiem cur optimum sulphur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. D
 ad Scabiē sanandam. 2°. de comp. me. per gene. 5°. 224. E/ de med. fac. par. 172. E/ 7°. 179. B/ de dyn. Sp. 30. E/ H
 ad Scabiem equorum. de med. fac. par. 7°. 173. B
 SCABIES morbus est palpebræ superioris. de ocul. 7°. 186. H
 Scabies palpebræ quod duplex. de ocul. 7°. 186. H
 contra Scabiem palpebrarum quæ valeant. de ocul. 7°. 189. C
 ad Scabiem palpebrarum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
 SCABIES effectus est circa genas & āgulos oculorū. fin. m. Isa. 48. F
 Scabies oculi, & genarum quid. fin. mcd. Isa. 48. F
 ad Scabiem pruriginosam oculorum à Sole, & puluere ortam. de reme-
 dijs paratu facilibus. 7°. 156. F
 ad Scabies duras oculorum. de ocul. 7°. 190. H
 ad Scabiem oculorum. de ocul. 7°. 191. E
 ad SCABIEM vnguium. de med. fac. par. 7°. 176. G
 SCABIES est affectus scroti. fin. med. Isa. 49. C
 SCABIES vesicæ quomodo fiat. de dyna. Sp. 29. A
 Scabies vesicæ qua vrina significetur. de dynamidijs. 35. C/ de vrine sign. ex Hippoc. Sp. 78. H
 SCABIOSIS cur pruritus excitetur, & non iuuantur etiam si exco-
 rientur. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Scabiosorum succus qualis. 2°. de symp. caus. 3°. 23. H
 Scabiosis vtilissima est hiera ruffina. de dynamidijs. Sp. 30. D
 Scabiosos curat puluis cicricus. de dyna. Sp. 30. C
 ad Scabiosos affectus, candidum quod magnum dicitur, accommodatū
 est medicamentum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 224. D
 ad Scabiosos affectus. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. H
 SCALAE compositio ad humerum restituendum in alam prolapsū. de
 machinam. 7°. 311. F
 supra Scalas quomodo eger sit ligandus. de machin. 7°. 311. F
 Scala plana quomodo collocanda. de mabin. 7°. 313. G
 i Scala plana ad hūeri caput restituendū, qñ i alā excidit. i mac. 7°. 313. H
 P Scalam humeri repositio. de artic. com. 1°. 7°. 254. G
 Scalas vritur ad vertebra aptandas. de artic. com. 3°. 7°. 270. E
 SCALMVS quid, & ad quid in organis. de machin. 7°. 310. E
 SCALPELLVS instrumenti nomen. 6°. de ana. adm. 1°. 92. H
 Scalpellus qualis esse debet. 8°. de ana. adm. 1°. 101. A
 Scalpelli forma. 6°. met. me. 7°. 39. D
 Scalpelli mirtei forma ad neruos intercostales inuiolato seruandos. 8°. de anat. adm. 1°. 101. A
 Scalpello quā absoluntur. ad Thras. 2°. 104. H
 Scalpelli quales in fractura simplici ad cerebri membranas peruenien-
 te. 6°. methodi medendi. 7°. 42. B
 Scalpellis angustis indigent simplices fracturæ, quæ ad secundam vsq;
 laminam perueniunt. 6°. met. me. 7°. 42. A
 Scalpello magno & valenti quando opus est. 7°. de ana. adm. 1°. 95. D
 Scalpello celerius aperuit locum abscessus emplastrum. de theriaca ad
 Pisonem. 5°. 90. D
 Scalpello id est smilio quandoq; euacuandum. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Scalpello in quibus non indigemus. ad Thras. 2°. 104. H
 Scalpello in

Scalpello in quibus vti non licet. 5°. de compos. medic. per ge. 5°. 250. B
 SCALPRVM est instrumentum chirurgicum. de ijs, quæ in medicatri-
 na sunt, com. 1°. 7°. 202. H
 Scalprum habet lenticule speciem. 6°. meth. med. 7°. 42. D
 Scalprum ad Myrtacei folij speciem formatum. 14°. meth. med. 7°. 92. H
 Scalpra ex scissoria cana Cyclifcus græce vocant. 6°. meth. med. 7°. 42. A
 SCALPTVRA per acutum cælum quo tempore assidue fiat, & in quo
 casu. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. C
 SCALPTVS quid sit. in 6°. de morb. vul. com. 5°. 3°. 189. E
 SCAMMONIVM quid de simp. med. Sp. 90. D
 Scammonium quo modo adulteretur. de simp. med. Sp. 90. D
 Scammonium multi possunt gustare & intueri, tamen vilitates, & ma-
 la quæ ex illo eueniunt, ignorant. 1°. de elem. 1°. 5. H
 Scammonium aut mulsam bibere nulla societate participant. ad Thrasy-
 bulum. 2°. 105. A
 Scammonio purgare, inter primas actiones numerat. ad Thra. 2°. 108. F
 Scammoniu est leuissimu & facile ad corpus attrahit. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonij operatio neque plerumque febrilis impedit calor. de dyna. Sp. 20. H
 Scammonium alium purgare oibus notu est. de sub. fac. nat. 1°. 230. D
 Scammonium plerumque purgat ventrem. de subf. emp. 1°. 32. D
 Scammoniu subducit venter, quia medicamentosum est. 1°. de alim. fa. 2°. 8. D
 Scammoniu in pissana parvisime positu aliu subducit. 1°. de ali. fa. 2°. 8. D
 ex Scammonio lac solutiuum fit. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Scammonium in sero clam posuit Galenus, vt inuitam purgaret mulierem.
 14°. meth. med. 7°. 92. F
 Scammonium purgat corpus superius, & inferius, & caput, & phleg-
 ma cum cholera. de cathar. Sp. 95. A
 Scammonium bilem flauam educit. de ther. ad Piso. 90. F/2°. de compo-
 sitione medica. sec. loc. 5°. 136. H/ de din. 20. H/ de cathar. Sp. 94. F
 ex Scammonio hiera flaua bile purgat. 1°. de compos. me. se. lo. 5°. 121. E
 Scammoniu dadi vbi bilis peccat. de vict. rat. in mor. acu. cõ. 4°. 7°. 142. F
 Scammonia bile non attrahit ex arquatoru corpore fm Asclepiade, & bo-
 nu sanguine vertit in bile, colliquando corpus. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 Scammonium educit sanguinis corruptiua. de dynamidijs. Sp. 21. A
 Scammonium quibus dandum. de dyna. Sp. 20. H
 Scammonio addito elleborus niger fit fortior. de dynam. Sp. 21. A
 Scammonij, & veratri cõparatio cu pane & carnibus. 2°. de diff. 4°. 53. C
 Scammonij dosis quanta debeat esse. de dyn. Sp. 21. A
 Scammonium insuaue est, & grauitur olens. de dyna. Sp. 20. H
 Scammoniu præ omnibus cathartici est caco stomachu. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonium stomacho maxime dolorem infert. de dyn. Sp. 20. H
 Scammoniu stomachu euertit, venter viscide purgat. de simp. me. Sp. 90. D
 Scammoniom effugiant qui habent stomachum debile. de dyn. Sp. 20. H
 Scammonio que miscenda. de dyna. Sp. 21. A
 Scammonium in malo cydonio quo modo præparetur. 1°. de alim. f. 2°. 9. B
 Scammoniu propter quid non datur sed cydonium. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
 Scammonium in cydonio non obest stomacho. 1°. de alim. fa. 2°. 9. B
 Scammonium non dabant antiqui, sed malum cui inditum esset Scammo-
 nium. 3°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 20. C
 Scammonium valde sitim facit. de dyn. Sp. 20. H
 ex Scammonio noxam in intestinis habentis quadragenarij casus. 12°. methodi medendi. 7°. 78. G
 Scammonij succus quid fecerit. 2°. de alim. fac. 2°. 20. B
 Scammonij symptomata, pira, poma punicæ austeræ astringentia sanant.
 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
 ex Scammonio affectu factu theriaca conuenit. 12°. met. med. 7°. 79. A
 ex Scammonio, aloë, & colocynthide pilule succo brassicæ excepte quo
 casu conueniant. 1°. de compo. me. sec. loc. 5°. 131. F
 ex Scammonio: aloë, & colocynthide pilule Galeni, & quomodo illis
 vsus sit in prætumida lingua. 14°. meth. med. 7°. 89. C
 ex Scammonio, aloë, & colocynthide equaliter contritis et succo bras-
 sicæ exceptis cataplotia Galeni fiunt, & q̃ valeant ad Achoras. de
 remed. par. fac. 7°. 154. D
 Scammonij & aloës partes duæ medulla colocynthidos pars vna, &
 succi absinthij pars vna succo pomorum excepta pilulas faciunt ad
 alopeciam, & opliasin. de remed. par. fac. 7°. 154. G
 SCAMNV.M Hippocraticum quid medici posteriores vocant. de articu-
 lis commen. 1°. 7°. 251. D
 Scamni figura & compositio qualis. de machin. 7°. 311. E
 Scamnum Hippocratis quo modo confectum. de machin. 7°. 318. H
 in Scamno Hippocratis ligna quæ dicuntur φλακί. de mach. 7°. 318. H
 Scamnum Hippocratis ad articulos reponendos per se satis est. de machi-

namentis. 7°. 310. G
 per Scamnum Hippocratis repositio humeri capitis in alam prolapsi.
 de machinamentis. 7°. 319. D
 SCANDIX olus in genere agrestium est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. G
 Scandix calida & sicca est in secundo, aut in tertio ordine incipiente. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 60. G
 Scandix vrinam valenter ciet, & viscera obstruptione liberat. 8°. de sim-
 plic. medic. fac. 5°. 60. G
 Scandix vrinam mouet. de cura icteri. Sp. 111. D
 Scandix est vitiosissimi succi. de bon. & vitio suc. 2°. 37. G
 Scandicen comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 SCAPHA est vinculum tantum. de fascijs. 7°. 293. H
 Scapha, seu tholus, diocleus quo modo fiant. de fascijs. 7°. 295. F
 Scapha, vel tholus vinculum ad caluariam. de fascijs. 7°. 295. C
 Σκαφίæ rustica instrumenta appellat Hippocrates Ligones. de fract. commenta. 2°. 7°. 232. C
 Σκαφοειδής quid vocetur. de fract. com. 2°. 233. B/ 7°. 234. C
 Scaphosdis figura quæ introd. 1°. 55. A
 Scaphosdis os quod. de offibus. 1°. 43. F
 SCAPVLA S Græci ὠμοπλάτης nominant. 13°. de vsu par. 1°. 202. D
 Scapula quæ. de offibus. 1°. 42. G
 Scapulæ quibus componantur. de offibus. 1°. 42. G
 de Scapularu ptribus, & cur ita necessario dispositæ. 13°. de vsu. 1°. 202. E
 in Scapulis cur spodyli multi, & dispositi vt sunt. 13°. de vsu. 1°. 202. F
 Scapula ceruix quid. de offibus. 1°. 42. G
 in Scapularum & humerorum extremitatibus cartilagine quædā po-
 sitæ sunt: vt in hora percussione minor fiat læsio. de ana. vi. Sp. 55. D
 Scapula os paruum cartilaginosum neq; in simijs, neq; in alijs quibus-
 dam reperitur, & cur sit in homine. 13°. de vsu par. 1°. 203. B
 Scapularu latu os iuxta ingulu quo vinculo sit deligandu. de fa. 7°. 301. E
 Scapulæ cavitates cur superficiaria, & supina. 15°. de vsu par. 1°. 203. C
 Scapularu diuisio à thorace quare à Galeno fiat. 5°. de ana. adm. 1°. 84. F
 Scapulas in modum alaru habent πτερυγώδεις. in 3°. de morbis vulg. commen. 3°. 3°. 146. G
 Scapula in more alaru tabidis fiunt. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 146. C
 Scapularum vilitates quales. 13°. de vsu par. 1°. 202. E
 Scapulæ quibus venis nutrantur. de vict. rat. in mor. ac. cõ. 2°. 7°. 117. E
 de Scapulæ motu. 13°. de vsu par. 1°. 204. A
 Scapula magnis motibus agitur. 4°. de ana. adm. 1°. 82. D
 de Scapulæ musculo. 13°. de vsu par. 1°. 204. A
 Scapularum gratia musculus qui natura formatus. 4°. de anat. 1°. 82. D
 Scapularum musculi qui. 4°. de ana. admin. 1°. 83. H
 Scapularum musculi lati sunt. 16°. de vsu par. 1°. 216. A/G
 Scapularum musculi quo modo secandi. 8°. de ana. adm. 1°. 101. E
 Scapulas qui musculi moueant. de musc. diff. 46. E/ 4°. de anat. 1°. 84. D
 Scapulam vtranque mouentes musculi sunt septem, & qui nam sint. de musculorum dissect. 1°. 45. B
 Scapulis sex musculi sunt peculiare, & qui. 4°. de ana. adm. 1°. 84. D
 Scapulas ad caput trahentes musculi vnde oriantur & procedant, &
 quales sint. de musc. diff. 1°. 45. A
 Scapulam in priorem regionem cervicis versus propriu principium ad-
 ducens musculus qui. de musc. diff. 1°. 45. C
 Scapulam totam ex inferiori, & priori parte deorsum, ac in priora ad-
 seipsum trahens musculus. de musc. diff. 1°. 45. C
 Scapulam retro abducentes musculi vbi, et eorum processus ac exortus.
 de musc. dissect. 1°. 45. C
 circa Scapulas actio musculorum quomodo haberi, & cognosci possit.
 1°. de diff. resp. 3°. 62. H
 Scapulæ attolluntur in inspirationibus. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. E
 Scapularu dolor in masculis significat Asterica vrina. de dyn. Sp. 35. D
 ad Scapularum dolores inueteratos stercus columbinum confert. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. A
 ad Scapularum dolores. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 256. A
 SCARABEI non habent collum neque caput. 8°. de vsu par. 1°. 164. H
 Scarabei vbi habent oculos. 1°. de vsu par. 1°. 166. F
 Scarabeorum cutis insensibilis est. 3°. de vsu par. 1°. 134. A
 Scarabeus aurium dolores finit. de ther. ad Piso. 5°. 93. F
 Scarabeus potui datus. de dyna. Sp. 28. E
 SCARIFICANDI sunt loci aliqui vbi hirudines applicandæ, quæ vbi
 sanguinem gustarint, illum audius trahunt. de cucur. scar. 6°. 4. E
 Scarificandum & incidendum animal infame, & sit est affligendum. de motibus manifestis, & obs. Sp. 70. D

Scarificandum quando fit. 2°. de arte curat. ad Glauc. 7°. 102. G
 Scarificanda pars, quomodo sit preparanda. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scarificandi qui sint tumores. 14°. meth. med. 7°. 90. C
 Scarificanda crura ubi hemorrhoides defunt. de hir. renul. cuc. 6°. 2. F
 SCARIFICANTES ministri sunt medicorum. in 6°. de morbis vulga. 3°. 188. D
 de SCARIFICATIONE seu cutis incisione & quæ scarificanda cor-
 poris partes. de hirud. re. cucur. & scar. 6°. 2. F
 de Scarificatione ex Autyllo. de cucurb. scar. 6°. 3. F
 de Scarificatione ex libris Apollonii. de cucur. scar. 6°. 3. G
 Scarificatio non κατὰ τὸ λανθάνειν idest per percussione sed κατὰ συµµονήν
 idest per tractum est facienda. de cucurb. scar. 6°. 3. G
 Scarificatione nihil melius cõducit ad renutritionē. de cuc. scari. 6°. 4. B
 p. Scarificationē, vel p. venā sanguis mittit i plethora. 13°. m. m. 7°. 81. B
 Scarificatio in quibus facienda partibus, & qñ. de hir. re. cucur. 6°. 2. F
 Scarificatio quanta esse debet. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 105. C
 Scarificationum sectionibus dissolvimus vetustiores dolores capitis, &
 faucium inflammationes. præsag. exper. conf. Sp. 78. C
 Scarificatione in quibus utamur affectibus. de cucurb. scar. 6°. 3. F
 Scarificatio in cruribus ad quid sit utilis. de cucur. scar. 6°. 3. H
 Scarificatione crurum qui affectus sanentur. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Scarificatio crurum a pestilentia liberat. de cucur. scar. 6°. 4. B
 Scarificatio crurum quibus mulieribus convenit. de cur. rat. p. 6°. 18. G
 Scarificatio mulieribus quæ non purgantur, prodest, & quantum sangui-
 nis educendum sit. de cucur. scar. 6°. 4. A
 Scarificatio tali prouocat menses. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Scarificatio Ischiadicis nihil prodest. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. F
 Scarificatio fit in gangrenis. 2°. de art. cu. ad Glauc. 7°. 106. H
 Scarificatio venæ sup. vlcus qñ cõmoda. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. B
 Scarificatio adhibenda in alopecia. 1°. de compos. med. sec. loc. 5°. 123. D
 Scarificatio quando facienda in vlcere. 4°. meth. med. 7°. 27. F
 Scarificatio in vlcere quandoq; satis est. 4°. de com. med. per ge. 5°. 236. C
 in Scarificatione quomodo cibandum. de cucur. scar. 6°. 4. B
 SCARIFICATA crura capiti prosunt. de hirud. re. cuc. 6°. 2. F
 SCARIFICAMVS partes affectas phlegmone, vel scirrho. de cucurb. 6°. 3. F
 scarific. 6°. 3. F
 Scarificari, & euacuari debet locus quando glandule sunt phlegmone di-
 stentæ, aut aliqua alia pars. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Scarificetur tẽsio cutis inflãmata parte. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 105. C
 Scarificamus crura capite affecto. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scarifica crura manu laborante. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 Scarifica alium locum crure laborante. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 Scarificamus crura suppressis hæmorrhoidibus. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scarificari quando possunt malleoli in menstruis suppressis. de cur. rat. 6°. 18. F
 per sang. miss. 6°. 18. F
 SCARVS piscis saxatilis est. 3°. de ali. fa. 30. H/31. F/ de att. 2°. 45. D
 Scarus suauissimus inter saxatiles pisces est. 3°. de alim. fac. 2°. 30. H
 Scarus inter molles carne, & inter saxatiles præstantior est. 3°. de alimẽ-
 torum facul. 2°. 31. A
 Scari pisces duræ carnis sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 SCATARIGINOSAE aqua quales, & quæ bon. aqu. Sp. 75. D
 SCELESTOS cur occidimus. quod animi mor. 1°. 321. C
 Σκελεστος quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 268. F
 Sceletos dicitur omnium ossium cõpago. de ossib. 39. H/ 1°. 43. G
 SCELOTYRBE quid fin. med. 15a. 47. H
 SCELERA maxima cur antiqui legistatores multa reliquere. de pur-
 gand. med. 5°. 86. B
 Σκετωρ quæ deligatio. de artic. com. 2°. 7°. 266. D
 Σκετωρ vocat operculū ex fascia lata triū capitū. de fa. 7°. 294. H
 SCEPTICI philosophi vnde dicti. de subf. empir. 15a. 31. C
 Sceptici qui fuere. de hist. philo. Sp. 3. B
 Scepticę philosophiæ author fuit Pyrrho. de hist. philos. Sp. 2. F
 Scepticus Pyrrhon qualis in omnibus vitæ muneribus, scepticus talis
 fuit in Medicina empiricus. de subf. emp. 15a. 34. D
 Sceptici nolunt posse cognosci facultatis essentiam. 1°. de simplicium me-
 dicament. facul. 5°. 2. D
 Σκεδόν exquisitum ab Ionibus dicitur. de fract. com. 1°. 7°. 230. E
 Σκενυγία quæ dicantur. de laqueis. 7°. 307. G
 Σκενυγία quasi decussorum dicitur instrumentum vt pratentus funis
 in curriculis, quo carceres statuunt. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
 Σκετα quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 263. H
 Σκεδία quid appellet Hippocrates. de machin. 7°. 318. H

SCHEMATA Luna in Geminis. de decub. progn. ex mat. scien. Sp. 13. D
 SCHEROMA quid. fin. med. 15a. 48. B
 SCHESIS qui affectus. 8°. meth. med. 7°. 51. H
 εν Σχες grace vocantur affectus qui facile discutuntur. 8°. metho-
 di medendi. 7°. 49. G
 SCHIDACEDON quæ scissura in osse. 6°. meth. med. 7°. 40. B
 SCHISTON lac à quibusdam dicitur. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. A
 Schiston lac, quod schiston non est. 10°. de simp. medic. facul. 5°. 76. A
 Schistos qualis. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. D
 SCHISTVS lapis quid. de simp. med. Sp. 86. F
 Schistus lapis qualis. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 151. D
 Schistus lapis viscido stringit. de simp. med. Sp. 86. F
 SCHOLAE tres medicorum certantium. 1°. meth. med. 7°. 2. F
 Scholæ Coe fortuna optimos dedit discipulos. 1°. meth. med. 7°. 2. F
 SCIAE dolori mire confert sectio venæ Ischiadica. de ana. Sp. 54. H
 SCIAMACHIAE sunt brachiorum & manuum propriæ exercitatio-
 nes. 2°. de san. tuen. 2°. 74. H
 Σκία id est umbrosa quæ à græcis appellantur in 3°. de morbis vul. 3°. 141. C
 commen. 3°. 3°. 141. C
 SCIENDA est diuersitas ciborum & naturarum. de motibus manife-
 stis & obs. Sp. 71. D
 Sciendæ quæstiones de anima, quæ de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 cum SCIENTE & discere volente vno potius agendum est quam cū
 mille oppositis. 1°. de dign. pul. 4°. 70. G
 SCIENTIA, notio, notitia, theorema idem. de par. art. me. Sp. 17. B
 Scientiæ nomen accipitur communiter proprie. ars med. 15a. 61. A
 Scientia quid. fin. med. 15a. 43. D
 Scientia est principalis animi facultas. de hist. phil. Sp. 3. D
 Scientia est actio dependens à capite per se. de virt. nost. corp. Sp. 60. C
 Scientia est virtus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. C
 Scientia est virtus in anima rationali. 7°. de decr. Hip. 1°. 268. B
 Scientia in anima rationali est hæc siquidem sola animę pars est scientię
 capax. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. C
 Scientia vna virtus sola animę secundum Aristonem, & quo modo. 7°. 1°. 268. D
 de decr. Hipp. 1°. 268. D
 Scientia quæ prudentia ab Aristone nominetur. 7°. de decr. 1°. 268. D
 Scientia vna est virtus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 268. E
 Scientia in anima consistit, & quomodo deliria fiant in morbis thoracis. 2°. de loc. aff. 4°. 12. E
 Scientia diuinarum humanarumq; rerum est sapientia vera ac prima. 1°. meth. med. 7°. 2. C
 Scientiarum quatuor genera sunt, & quomodo ordinanda. 2°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 240. A
 in Scientia omni, & arte est ordo. 2°. de diff. pul. 4°. 58. B
 in Scientiis quo ordine debent poni argumẽtationes. 2°. de decr. 1°. 235. B
 Scientiam facientia lemmata, differunt à dialecticis, oratorijs, & captio-
 sis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 235. F
 ad Scientiam rara sunt inutilia & quare. de vict. ratio. in morbis acu-
 tis, commentario 4°. 7°. 142. H
 in Scientia quod à natura principium constitutum est, id à se fieri doctri-
 nam etiã cogit. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. A
 Scientiæ & ignorantia causa sunt similitudo & dissimilitudo. 9°. de de-
 cretis Hippo. 1°. 286. C
 Scientiæ effectrices pauca. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. A
 Scientiæ effectrix ē demõstrō, ex natura rei pgrediēs. 7°. de dec. 1°. 268. B
 Scientiæ affectrix vna sola ratio à substantia rei q̃sītē. 8°. de dec. 1°. 273. B
 Scientiæ vaticinatoria. de præcog. ad Posth. 4°. 215. B
 Scientiæ quo modo se habent circa tempus. 4°. de decr. Hipp. 1°. 233. H
 Scientiæ incumbendum neglectis nominibus. 6°. de ana. admi. 1°. 93. D
 in Scientiis non curat atticā locutionē Galenus. de ord. lib. suo. 15a. 15. F
 Scientia oibus cõducanda, ne nobiscum pereat, 2°. de ana. adm. 1°. 68. G
 Scientia reguntur benè cognoscentes, & agentes. 6°. de decr. 1°. 268. D
 SCILLA quid. de simp. med. Sp. 90. H
 Scilla quo tempore colligendæ sunt. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 99. D
 Scilla quo modo est colligēda, & qñ est satis assa. 1°. de antid. 5°. 104. E
 Scilla quanto albior est tanto minus calida. 4°. de simp. med. fac. 5°. 31. D
 Scillę radices præstantiores folijs sunt, & plus virium habent. 2°. de ali-
 ment. fac. 2°. 24. D
 Scilla vires acerrimas, & excalfacientes habet tussientibus, et hydropi-
 cis vtiliter dat, pruriginē intolerabilē facit. de simp. med. Sp. 90. H
 Scilla in secundo ordine calida est et multū incidēs. 8°. de sim. m. f. 5°. 60. H
 Scilla purgat pulmonem & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Scilla mire

scilla mire conuenit orthopnoicis & asthmalicis. 7°. de compo. medic. secundum locos. 5°. 186. E
 Scilla orbiculi diffecti quomodo faciunt pro purulentis. de victus ratione in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
 Scilla medicamento epilepsia sanatur in quadraginta diebus. de puero epileptico. 7°. 180. H
 Scilla pruritum facit. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
 Scilla morsus oleum sanat. 2°. de simp. medicamen. fac. 11. A/ 5°. 12. E
 Scilla qualitas difficillime eluitur. 2°. de alim. fac. 2°. 24. H
 Scilla cruda. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 186. E
 Scilla quo modo paranda. de vict. rat. in mor. ac. com. 4°. 7°. 152. F
 Scilla que in pastillis theriacæ ponitur quomodo coquenda. de theriaca ad Pisonem. 5°. 92. C
 Scilla sumi debet assa aut elixa, & quare. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Scilla quomodo affetur. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 198. H
 Scilla assata purgata vitur. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 198. H
 Scilla assate meminit. 9°. de com. me. sec. lo. 5°. 198. F
 ex Scilla cōfectū acetū incidēs ē, & minus calidū. 5°. de sim. m. f. 5°. 35. E
 ex Scilla cōfectū acetū bene xrinā pronocat. 5°. de sim. me. fac. 5°. 35. E
 pro Scilla pancreatium ab aliquibus sumitur, quando non adest, quamq̃ longe imbecillius operatur quam illa. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. G
 Scilla simile est symphytum. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. G
 Scilla succus quo modo conficiendus. de puero epilep. 7°. 181. B
 Scilla electarium. de med. exper. Sp. 108. D
 Scillacium medicamentum euestigio soluens. Inflammationes. 4°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 154. D
 Scillitici acetū cōfectio. de dyna. Sp. 26. G
 Scilliticum mel qua quantitate dandum. de puero epilep. 7°. 181. C
 Scillitici pastilli quō fiant, & scylla quō paretur. de ther. ad Pifo. 5°. 95. C
 Scilliticorum pastillorum compositio qualis. de vsu theria. ad Pisonem. 99. B/ 1°. de antid. 5°. 104. C
 Scillitici pastilli quō loco seruandi. 1°. de antid. 5°. 104. E
 SCINCVS quid. de simp. med. Sp. 91. A
 Scincus medicamentum multiseminis est. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. C
 Scincus ad venerea facit. de simp. med. Sp. 91. A
 Scincorum renes pūdenda intendunt. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. D
 SCIENDI appetitus est communis omnium studiosorum. 3°. de differ. respirationis. 3°. 69. C
 absq; SCIENTIA non est credendum experimentatoribus. de medicinis exper. Sp. 103. H
 Scientiam ostendunt medicorum conuenientia. de vict. rat. in morb. acu. commentario 1°. 7°. 109. H
 Sciētia curatiua minimas debet habere pticulas. de par. ar. me. Sp. 18. D
 Scientia constitutionum conueniens vulneribus illatis & partibus mulierum. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 16. B
 in Scientia mala erudiri, discere erubescunt. 8°. meth. med. 7°. 52. B
 SCIENTIFICA doctrina est a re & non a nomine. 14°. m. m. 7°. 89. D
 ad Sciētificas demones, inductiones nō sunt adhibēdæ. ad Th. 2°. 102. C
 SCHINANTVM quid. 1°. de antid. 5°. 106. F
 SCHINVS quid. de simp. med. Sp. 87. D
 Schinos ex qua essentia compositus, & cuius temperatura. 8°. de simplicium med. fac. 5°. 61. H
 Schini flores vrinam mouet, menses ciet, iecoris stomachi ac vētris phlegmonis prodest, hæmoptoicisq; siue sanguinem reijcientibus medicinis commiscetur. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 61. H
 Schinos leia duplex est, & qua temperie vtraque constet, & ad quid valeat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 Schenos qualis, & vnde. 1°. de antid. 5°. 106. F
 SCINDAPSON frigidum natura, ac humidum humorem permittit apellari Galenus, adeo parua est illi nominū cura. 2°. de diff. 3°. 37. F
 Σκινδᾶπος nihil significat. 3°. de differen. pul. 61. D/ 2°. de presag. ex pulsibus. 4°. 117. G
 SCINDENS humores crassos decoctio. de med. exper. Sp. 107. B
 Scindens humores crassos medicina. de med. exper. Sp. 106. G
 Scindens phlegma viscosum electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 SCINTILLÆ ignis in sanum infusæ faciunt horrores. 2°. de symptoma tum cau. 3°. 22. E
 SCIRE debet medicus tēperiē causas, et accidētia. de me. ex. Sp. 103. H
 Sciat & si multa Galenus, quid tamen seruet. 8°. meth. med. 7°. 52. A/ E
 Scire tunc omnia animus præsēfert, quū vsus postulat. de ther. 5°. 90. A

Scimus disciplinas quando illis vimur. de theria. ad Pifo. 5°. 90. A
 Σκισμός quid apud græcos, qui Asiam incolunt, significet. in 3°. de mor. vulg. commen. 3°. 3°. 141. C
 τὸ Σκισμός est exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 73. G
 SCIRRHOMA suræ affectus est. introd. 15a. 59. D
 SCIRRHOSIS quid. introd. 15a. 58. D
 Scirrhus affectus est totum oculum exercens. intro. 15a. 58. D
 SCIRRHOSI humores qui. 14°. meth. med. 7°. 89. E
 Scirrhus humores, aut pituitosæ aut atrabiliaræ substantiæ sunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. D
 Scirrhus phlegmon, scirrhus phlegmonosus, & scirrhus quid significet. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. F
 Scirrhus inflammatio quæ. de tum. prat. nat. 3°. 84. B
 Scirrhus quando est phlegmon iecoris, quæ miscenda in declinatione. 13°. meth. med. 7°. 84. A
 Scirrhus si sit phlegmon adde salem. 12°. meth. med. 7°. 81. D
 Scirrhus erysipelas quod. 14°. meth. med. 7°. 87. E
 Scirrhus vitia proritant cibi dulces, & crassi succi. de bonitate, & vitio succorum. 2°. 36. E
 Scirrhus pathos frigidum est, & quomodo curetur. 5°. de simplicium medic. fac. 5°. 33. E
 Scirrhus omnibus aptissimus est leonis adeps. 11°. de sim. me. f. 5°. 79. B
 Scirrhus medentibus medicamentis miscetur taurinus adeps. 11°. de sim. med. facul. 5°. 79. B
 Scirrhus tendones quibus indigeant, & quo modo vsus acetū illis conuenit. 14°. metu. med. 7°. 88. A
 Scirrhus particula oleo perfundenda quando, & quali oleo. 14°. metho. di medendi. 7°. 88. B
 Scirrhus corpora emollit medulla. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79. F
 ad Scirrhus omnes tumores stercus bubulum a quo adhiberetur. 10°. de simplic. med. facul. 5°. 76. H
 ad Scirrhus viscerum affectus. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 271. G
 Scirrhus qui vocetur. 14°. meth. med. 7°. 88. D
 Scirrhus quid. fin. med. 48. B/ 15a. 49. A/ 1°. de san. tuen. 2°. 68. C
 Scirrhi qui. 14°. meth. med. 88. E/ 7°. 89. E
 Scirrhi qui proprie sint. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 152. H
 Scirrhus est morbus. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
 Scirrhus morbus est instrumentalium partium. 1°. de symp. cau. 3°. 14. G
 Scirrhus morbus instrumentalis est. 3°. de symp. cau. 3°. 24. G
 Scirrhus quo modo futurum sit vt nō dicatur morbus. 1°. me. me. 7°. 7. D
 Scirrhus species tumoris est. de bon. & vitio succ. 2°. 34. A
 Scirrhus qui tumor sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. C
 Scirrhus, durum tumorem appellant. de diff. mor. 3°. 5. B
 Scirrhus græci vocāt tumore absq; dolore durū. cō. 4°. a. 34°. Ex. 31. C
 Scirrhus & œdema quid habent commune. de tum. prat. nat. 3°. 84. C
 Scirrhus exquisitus qui sit, & qui nō exquisitus. 2°. de arte curatiua ad Glaucōnem. 7°. 103. H
 Scirrhus propinqua sunt quæ effusa vocantur, & nigriores senibus maxime contingentes collisus venis. de tum. prat. nat. 3°. 84. C
 Scirrhus quomodo oriatur. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. E/ de cur. ratio. per sang. miss. 6°. 17. A
 Scirrhus facit fluxio. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
 Scirrhi quando ex phlegmone fiunt, & quando non. 7°. de comp. medic. per genera. 5°. 267. H
 Scirrhi ex phlegmone. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 267. H
 Scirrhus inflammatorius qui. de tum. prat. nat. 3°. 84. B
 in Scirrhus versæ phlegmone molliuntur. in 6°. de morbis vulgarib. commen. 2°. 3°. 161. A
 Scirrhus, & phlegmon in multis persimiles sunt, tamen curam habēt diuersam. de opt. sec. 15a. 24. A
 Scirrhi ex erysipelatis immodice refrigeratis sepe oriuntur, curantium inscitia. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 267. H
 Scirrhus ex quibus fiat. 1°. de symp. cau. 3°. 14. G/ 14°. met. me. 7°. 87. H
 Scirrhus, erysipelas, inflamatio, & œdema a quo fiant humore. de tum. prater naturam. 3°. 84. B/ C
 Scirrhorum genus alterum efficit pituita crassa, & glutinosa. de tumore prater naturam. 3°. 84. C
 Scirrhi vt efficiuntur quomodo causa est cutis dura. in 6°. de mor. vulg. commenta. 3°. 3°. 172. H
 Scirrhus eorum est morborum, qui nec locum affectum nec causam efficientem nomine representant. 2°. meth. med. 7°. 9. E
 propter Scirrhus vasorum angustia. 1°. de san. tuen. 2°. 68. C/ D
 Scirrhus facit

Scirrhus facit impedimentum in moribus. 1°. de motu mus. 1°. 308. G
 ob Scirrhum aliqua egre mouentur. 2°. de san. tuen. 2°. 72. F
 Scirrhus inato in musculo, aut tēdone interno mēbri pars flexa nō extēdit
 āplius, ē cōtrario res se habet, si fuerit in externo. 1°. de mo. 1°. 310. G
 Scirrhus fit tanquam ligamentum musculo. 1°. de motu mus. 1°. 310. G
 in Scirrhis arteriarum motus nō faciunt dolorem. 2°. de lo. aff. 4°. 8. H
 Scirrhus quos pulsus faciat. 2°. de cau. pul. 4°. 90. F
 Scirrhus a grācis dictus, id est durus tumor & siccitas durum efficiunt
 pulsus. 1°. de diff. feb. 3°. 34. B
 Scirrhorum diuersarum partium pulsus. 4°. de prās. ex pul. 4°. 121. C
 ob Scirrhum non fit febris. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. A
 Scirrhus in naribus orto, per os inspirare coguntur animalia. 11°. de
 vsu par. 1°. 188. F
 Scirrhus in subcingente membrana non facit febrem. de consti-
 tione ar. 1°. 40. D
 Scirrhis apta est iecinoris substantia. 13°. meth. med. 7°. 84. C
 Scirrhus iecinoris facile deprehenditur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 Scirrhus iecoris quo modo deprehenditur. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
 Scirrhum iecoris aqua intercutem sequitur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 ad Scirrhum iecinoris sequi necessario hydrops. 4°. de ps. ex. 4°. 121. E
 ad Scyrrhum iecoris, & lienis, sequitur aqua inter cutem. 2°. de arte
 cur. ad Glauco. 7°. 104. D
 Scyrrhus iecoris an possit sanari. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 104. D
 Scirrhum hepatis quā sanant. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 104. D
 Scirrhus patitur lienis substantia, quā tamen est rarior iecore. 13°.
 meth. med. 7°. 84. C
 Scyrrhus lienis qui. fin. med. 1°. 47. E
 ad Scirrhum lienis magnum, non semper consequitur hydrops. 4°. de
 prās. ex pul. 4°. 121. E
 ad Scirrhum lienis quā opportunissima. 13°. meth. med. 7°. 84. A
 Scirrhus lienis quo modo curatur. 13°. meth. med. 7°. 84. F
 Scirrhus lienis induratos soluit theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 96. A
 Scirrhis tentantur renes. 13°. meth. med. 7°. 84. C
 Scirrhus in cruribus ab initio sine inflammatione vidit Galenus tribus et
 quatuor annis paulatim augetes absq; manifesto necessariarū cru-
 ris actionum impedimento. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
 Scirrhus ex iecoris humore in crure. de tot. morb. temp. 3°. 89. D
 Scirrhi tendonum quibus curentur. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 104. B
 Scirrhi qui curantur, & qui non. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 267. G
 Scirrhus summe indurata, summe insanabilia sunt. 7°. de compo. medic.
 per genera. 5°. 267. G
 Scirrhus penitus sine sensu insanabilis est. 14°. meth. med. 88. D/ 2°. de
 arte cur. ad Glauco. 7°. 103. H
 Scirrhi quibus curandi. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Scirrhi quibus vere curandi. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 103. H
 in Scirrhus euacuatione indigemus. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. E
 Scirrhus affecte partes scarificamus. de cucur. scar. 6°. 3. F
 Scirrhus quā conueniant in principio. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 267. G
 ad Scirrhum medicamenta mollificantia conferunt. 2°. de arte curati-
 ua ad Glauconem. 7°. 103. H
 Scyrrhis quā conueniant molliendo digerentia. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 in Scirrhus Aceto vtaris. 11°. meth. med. 73. C/ 14°. 7°. 88. B
 in Scirrhis quando vti debemus cataplasmate ex Althea. 14°. methodi
 medendi. 7°. 88. C
 Scirrhis quando Armoniacum confert. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Scirrhi in morem induratis tumoribus, aptissimus est adeps leonis. 11°. de
 simp. med. fac. 5°. 79. B
 Scirrhus quod non debet solis Calidis curari, sed humidis, & mollibus.
 14°. meth. med. 7°. 87. H
 in Scirrhus cur non valeant calefacientia valida. 5°. de simp. m. f. 5°. 33. E
 Scirrhus non debet vehementer Dissolutius curari, aliter fit lapis. 2°. de
 arte curat. ad Glauco. 7°. 103. H
 Scirrhum Emollientia quā sint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 33. F
 in Scyrrhus cur non valeant Exiccantia fortiter. 5°. de simp. me. f. 5°. 33. E
 Scirrhus non sanat Glaucium. 14°. meth. med. 7°. 87. G/ H
 ad Scyrrhum malua syluestris folia quō cōferāt. 14°. meth. me. 7°. 88. C
 Scirrhus obsessis nocent quā cū melle parantur. 1°. de alim. fac. 2°. 10. F
 pro Scirrhis quā incoquenda oleo. 14°. meth. med. 7°. 88. B
 Scirrhis Tendonum, & Ligamentorum conuenit Pyrites lapis extin-
 ctus in aceto. 14°. meth. med. 7°. 88. B
 Scissile simpliciter significat alumen. 4°. de cōp. me. p ge. 5°. 239. G
 Scissilis aluminis fit mentio. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 249. E/ F

SCISSIONES hyeme faciunt aqua paludosa. de bo. aq. Sp. 75. D
 SCISSURA, qua sanguis ē vasis profluit, quibus modis claudatur. 5°.
 meth. med. 7°. 31. E
 Scissurarum ossium varia nomina sunt. 6°. meth. med. 7°. 40. B
 Scissura in osse cauledon dicta, quā. 6°. meth. med. 7°. 40. B
 Scissura in osse schidacedon vocata, quā. 6°. meth. med. 7°. 40. B
 Scissura in osse rhaphanedon dicta, quā. 6°. meth. med. 7°. 40. C
 SCISSURAE labiorū cōfert succus centaurea. de vir. cent. Sp. 93. D
 Scissuris gingiuarū confert sectio venarū labiorum. de ana. viuo. Sp. 55. B
 ad Scissuras in sede. de med. fac. par. 7°. 170. B
 ad Scissuras pedum. de med. fac. par. 7°. 178. A
 ad Scissuras altiores. de med. fac. par. 7°. 164. A
 SCISSAE fasciæ sunt quæ ex vno linteo extremis partibus, vel alibi
 scisso conficiuntur. de fascijs. 7°. 293. F
 Scissum linteum ad summum caput, & ei proximam regionem quo mo-
 do fieri debeat. de fascijs. 7°. 294. D
 Scissum linteum ad frontem, & partes quæ iuxta sunt. de fasc. 7°. 294. E
 Scissum linteum ad totum caput. de fascijs. 7°. 294. F
 Scissum operculum in partes octo ad caput. de fascijs. 7°. 294. G
 Scissum linteum ad nasum. de fascijs. 7°. 298. A
 Scissum linteum in quatuor partes ad aures. de fascijs. 7°. 299. E
 Scissum linteum in partes sex ad regionē iuxta aurē. de fasc. 7°. 299. G
 Scissa funda in partes quatuor ad labrum inferius. de fascijs. 7°. 300. A
 eadem ad labrum superius. B
 Scissa funda in partes quatuor ad occipitium. de fascijs. 7°. 300. E
 Scissum vinculum ad scrotum. de fascijs. 7°. 304. F
 SCITALIS quid. de ossibus. 1°. 43. C
 Σκιτάλιον quid sit. de machin. 7°. 310. A
 Σκιτάλιον & κελάθρον communiter parata sunt, vt epipigma ferant.
 de machinamentis. 7°. 310. A
 SCITV difficile quid sit. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 SCIVRI adeps in strigili tepesfactus instillatus quibus conueniat. 3°. de
 comp. me. sec. loc. 5°. 142. G
 SCLERIASIS quid. intro. 1°. 48. F
 SCLIOS panniculus oculi est. de ocul. 7°. 182. H
 SCLIOSOMON faciens nephriticis, dysentericis, sanguinem vomenti-
 bus ad dolorē stomachi, arthriticis, & ischiadicis. de dyna. Sp. 28. C
 SCLEROPHTALMIA est affectus totum oculum exercens. intro-
 ductio. 1°. 48. F
 Sclerotica, quæ tunica sit, & vnde oriatur. de ana. viuo. Sp. 48. F
 SCRIPAE sunt vermes in vitibus. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. E
 SCOBES ebeni collirijs miscentur, & ad vulnera polyema. de simp.
 medicaminibus. Sp. 83. F
 Σκοληκοςίδος quid. 8°. de vsu par. 1°. 170. E
 Σκολίσις quid apud grācos. de artic. com. 3°. 7°. 268. C
 Σκολιώσις pro omni spine distortionē sumitur. de ar. c. 3°. 7°. 273. E
 Σκολιώτις quid significet. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. E
 SCOLOPENDRA corpore prelongo est, ob multitudinem crurum quā
 habet. 1°. de vsu par. 1°. 128. C
 Scolopendra morsibus confert centaurea. de vir. cent. Sp. 93. H
 SCOLOPENDRIVM & hemionitis dicitur asplenum. 9°. de compo. medic.
 sec. loc. 5°. 198. E/ H
 Scolopendria quid. de simp. med. Sp. 91. C
 Scolopendria splenem curat, calculos expellit, vires habet diureticas.
 de simpl. medic. Sp. 91. C
 Scolopendrium quale lien est medicamentū, tale eupatorium iecori. 13°.
 meth. med. 7°. 84. F
 Scolopendrium ad splenem iure cōuenit. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 104. C
 Scolopendrium lienis obstructions fortes curat. 5°. de simp. me. f. 5°. 35. C
 Scolopendrium purgat splenem. de cathar. Sp. 95. C
 Scolopendriæ dictum electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 SCOLOPENDRVS marinus ad aurium dolores valet. 11°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 82. G
 SCOLOPOMACHAERIVM quale instrumentum. 8°. de anatomicis
 administ. 1°. 101. G
 Scolopomacherion ferramentum. 14°. meth. med. 7°. 92. H
 SCOLIMOS spinosa planta. 2°. de alim. fac. 22. C/ 2°. 23. D
 Scolimi radix calida est in secundo aut tertio incipiente, & sicca in secū-
 do. 8°. de simplicium med. facul. 5°. 60. H
 Scolimi succus purgat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 Scolimus vrinam graue olentem, elicit, et graue olentiam sanat, tum ala-
 rum, tum totius corporis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 SCOPA regia

SCOPA regia quid & eius vires. de simp. med. Sp. 91. C
 SCOPAREgia vires habet acres, & diureticas. de simp. med. Sp. 91. C
 SCOPUS quo modo differt à fine. introd. Ifa. 51. G
 Scopi quo modo inueniantur. 6°. de comp. medi. per gen. 5°. 255. H
 Scopi tres primi in construendis partibus aialis. 14°. de vsu p. 1°. 204. C
 Scopi in partibus similaribus qui. de const. ar. Ifa. 39. H
 Scopi in his quæ ad numerum spectant, qui. de const. ar. Ifa. 39. H
 Scopi in his quæ formationis sunt, qui. de const. ar. Ifa. 39. H
 Scopus in compositionis morbo, qui. de const. ar. Ifa. 40. A
 Scopus in solutione continui, qui. de const. ar. Ifa. 40. A
 Scopus artis medicæ, qui. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. C
 Scopi in oibus docuit Hippocrates. de vi. ra. in mor. ac. com. 1°. 7°. 115. C
 Scopi primo curationis inueniendi, postea materiam presidiorum inuenire oportet. de marc. 3°. 47. C
 Scopus communis totius curationis qui. de ijs, quæ in me. fi. c. 1°. 7°. 197. G
 Scopus simplicem habet inflammatio, duplicem phlegmonodes durities. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 263. G
 Scopus omnium insanabilium. 6°. de compo. medic. per genera. 5°. 255. D
 SCORDIVM unde dictum. 8°. de simplicium medic. fac. 5°. 60. H
 Scordium in Creta est optimum. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Scordium habet varios sapores & facultates. 8°. de sim. med. fac. 5°. 60. H
 Scordium simile alio est in acrimonia. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
 supra Scordium existens calauerat non coputruere. 1°. de ant. 5°. 105. F
 Scordium quibus aduersetur. 1°. de antid. 5°. 105. F
 Scordium prædicabat contra ictus venenosorum. 9°. de sim. me. f. 5°. 65. C
 Scordium ponitur in theriaca. de theria. ad Pifo. 5°. 92. E
 Scordium expurgat et excalet viscera, menses, urinæ; prouocat, præterea conuulsa rupta & laterum dolores ab obstructione & frigore natos sanat; magna vulnera conglutinat, viride sordida purgat, & contumacia aridum. 8°. de simplic. medic. fac. 5°. 60. H
 SCORIA argenti helcysma dicitur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. A
 Scoria ferri qualis. 9°. de simplicium med. fac. 5°. 71. A
 Scoria ferri ad aures quæ longo tempore pure fluxerunt, valet. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 71. A
 Scoria ferri quibus à Galeno adhibita, & quomodo. 5°. met. me. 7°. 34. B
 SCORODI vires. de simp. med. Sp. 90. H
 Scordon vires habet acres, diureticas, ad viperas facientes. de simpl. medicaminibus. Sp. 90. H
 Scordon exiccat, & calefacit quarto excessu. 8°. de sim. m. fa. 5°. 60. H
 SCORODOPRASSON quale. 8°. de simplicium medic. facul. 5°. 61. A
 SCORPIOIDES calida in tertio ordine, sicca in secundo. 8°. de simplicium medi. fac. 5°. 61. A
 SCORPIONES nō fiunt ab eodē opifice quo homo. de sæt. for. 1°. 326. B
 Scorpiones non mansuecunt. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. C
 Scorpionis venenum est frigidum. 4°. meth. med. 7°. 24. B
 Scopi ictus totum corpus quomodo afficit. 3°. de loc. aff. 4°. 19. F
 Scorpionis ictus maxima facit symptomata, & q. 6°. de lo. aff. 4°. 40. D
 à Scorpione ictus quibus symptomatibus vexabat. 3°. de lo. af. 4°. 19. F
 Scorpiones cur necamus. quod animi mores. 1°. 321. C
 Scopi ictus quo modo curandi. 3°. de loc. aff. 4°. 19. G
 à Scorpione ictus sanat Ascalabota. 11°. de simp. med. fa. 5°. 82. G
 contra Scorpionis morsum Asa fetida. de med. exper. Sp. 106. D
 à Scorpione percussis astracus aresactus exhibet. 11°. de sim. m. f. 5°. 82. G
 Scorpionis morsibus eonfert Centaurea. de vir. cent. Sp. 93. H
 Scorpionum morsus curant Laureola drachmæ quatuor cum aceto. de med. exper. Sp. 106. E
 Scorpionum morsibus prodest Myrta, si imponatur, aut potui detur. de simp. med. Sp. 87. E
 Scopi ictum sanant Mures domestici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 à Scorpione ictus Sabyrys potus iuuat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
 Scopi ictum sanat scorpius, & quomodo. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 Scorpius sanat à vipera morsus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. G
 Scorpius contra vesicæ calculos quomodo valeat. de ther. ad Pi. 5°. 93. F
 Scorpius regio morbo laborantem liberat, & podagricorum inflammationibus medetur. de ther. ad Pif. 5°. 93. F
 Scorpionem cito necat Salina esurientium. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. G
 Scorpions necat sputum. 3°. de nat. fac. 1°. 304. B
 Scorpionem interficientem incantationem quidā Galeno pollicitus est, quam dicebat esse ter in scorpionem expuens. 10°. de vsu par. 5°. 75. G
 Scorpio immobilis redditur, & perimitur à Stellione, si ipsum videat. de theria. ad Pif. 5°. 93. F
 ad Scorpionis morsum quæ suspensa valeat. de inc. adi. & susp. 7°. 183. C

contra Scorpionem valet Theriaca. de theriaca. ad Pifo. 5°. 91. E
 ad Scorpionis ictus Aellij Galli Theriaca optima. 2°. de anti. 5°. 116. A
 à Scorpione percussis quæ extra ponenda. 2°. de antid. 5°. 117. F
 ad Scorpionum ictus antidotus, etiā quando in periculum deuenere. 2°. de antidotis. 5°. 117. C
 cōtra Scorpiones Scorpiaca antidotus, et scorpiaca herba. 2°. de an. 5°. 117. E
 pro Scorpionis punctura antidotus Zoili. 2°. de antid. 5°. 117. E
 ad Scorpionum ictus antidotus. 2°. de ant. 117. G
 ad Scorpionis morsum, electarium. de med. exper. Sp. 106. G
 Scopi venenum trahens medicamentum est à non nullis Isis. 5°. de com. post. me. per ge. 5°. 246. E
 ad Scorpionis ictus Thebani medicamentum. 2°. de antid. 5°. 117. F
 contra Scorpionem. 2°. de antid. 5°. 118. C
 Scopi puncturam sanans medicina. 2°. de antid. 5°. 118. G
 ad Scorpionis percussiones. 7°. de comp. med. se. loc. 183. A
 per ge. 5°. 246. H
 de me. fa. par. 7°. 176. F
 de me. ex. 104. F
 Sp. 110. H
 ad Scorpionis morsum valēs medicamē. de med. ex. 106. B
 C
 Sp. 108. D
 à Scorpione morfi casus. 3°. de loc. aff. 4°. 19. F
 SCORPII pisces duræ carnis sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 31. E
 Scorpius cum sinapi manditur. de atten. vic. 2°. 45. E
 Scopi marini inferior est bilis hyenarum. 10°. de sim. med. fac. 5°. 74. H
 Scopi marini fel ad oculos valet. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. H
 SCORPIO, cancer, piscis, aquatici sunt frigidi humidi septentrionales de sper. Sp. 39. A
 Scorpio humidus est in primo gradu, calidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Σκορπίος, id est tenebrosa vertigo. de vi. ra. in mo. a. c. 4°. 7°. 139. H
 Scotidinos ex quibus fiat. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 139. D
 SCOTOMATA vertigines Græci vocant. 5°. de sanitate tuenda. 90. A
 6°. 2°. 100. A
 ad Scotomata inueterata stercus columbinum valet. 10°. de simp. med. facultatibus. 5°. 77. A
 SCOTOMATICI qui. fin. med. Ifa. 47. D
 Scotomaticis atram bilem educimus. de dyna. Sp. 21. B
 SCOTOMIA quæ sit, & quo modo fiat. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
 Scotomiæ letalis signa. de dyna. Sp. 23. H
 Scotomiæ curatio. de dyna. Sp. 23. H
 in Scotomia cum quis vexatur, vtimur cathartici. de dynam. Sp. 20. E
 Scotomiæ valens electarium. de med. exper. Sp. 107. D
 SCOTOSIM inferit vinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
 ad SCREANDVM quæ vitia. de ocul. 7°. 188. G
 SCREANTIBVS ægre datur theriaca Euclidis palatiani. 2°. de antidotis. 5°. 116. B
 SCREATIO qualis esse debet in doloribus costarum. in prognosti. com. menta. 2°. 4°. 202. C
 Sreatio debet habere permistam flauā bilē. in prog. com. 2°. 4°. 202. C
 Sreatio crocea rubea cum minori periculo est, & quando. in prognosti. com. 2°. 4°. 203. C
 Sreatio flaua syncera praua est. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 202. D
 Sreatio flaua cum paucō sanguine in morbo pulmonis, quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 203. A
 Sreatio cādida glutinosa rotunda inutilis est. in prog. cō. 2°. 4°. 202. D
 Sreatio viscosa quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 202. A
 Sreatio viridis spumosa, mala. in prog. com. 2°. 4°. 202. D
 Sreatio spumans quomodo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
 Sreatio syncera nigra pessima est. in progn. com. 2°. 4°. 202. G
 Sreatio mala quæ non sedat dolorem. in progn. com. 2°. 4°. 203. B
 SCREATVS flauus rufus multo post ab initio doloris. malum. in progn. com. 2°. 4°. 202. C
 Sreatus frequens unde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 164. H
 Sreatus qui significet cogitationem lesam. in progn. com. 2°. 4°. 163. H
 in Sreatu bilioso quæ suppurant quid significant. in pg. com. 2°. 4°. 203. D
 Sreatus sanguis expellitur ex faucibus & gurgulione. 4°. de locis affectis. 4°. 25. F
 ad Sreatum sanguinis. de med. fac. par. 7°. 171. D
 SCRIBAE Hermionis sacri medicamentum vocatum. 5°. de composit. me. per gen. 5°. 246. F
 SCRIBENTES necessario in multis peccant. 2°. de composit. medicamen. sec. loc. 5°. 135. A
 Scribentes vera qui secundum aliquos Empiricorum. de op. sec. Ifa. 23. C
 Scribentium bene, & viam à rubis, & spimis emundantium comparatio. de cau. procatar. 3°. 95. H
 à Scribente quæ medicamēta cōsiderāda. 6°. de com. me. per g. 5°. 175. F
 Scribere passim

Scribere passim omnibus licet. contra Iulianum. Ex. 66. C.
 Scribere pro arbitrio in obscuris unicuique licitum est, cum nulla lex sit. Ex. 60. D.
 transcribentibus posita. com. 7°. aph. 64°. 4°. 190. C.
 Scribere facillimum quicquid libeat. in prog. com. 1°. 4°. 190. C.
 Scribunt quedā quæ nūquam videre, et e contrario, quæ sepius cōspexere, nunquam videri aut qui se et alicui addicti. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F.
 Scribere multa non autem docere multa, quid sit. 8°. meth. me. 7°. 52. A.
 Scripsit cur Galenus. iu. 3°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 136. G.
EX SCRIBONIO Largo, Aesclepios machaonis, ad veteres affectio-
 nes, & oculos suppuratos. 4°. de com. me. se. loc. 5°. 155. H.
 Scribonij Largi catapotium. 7°. de comp. med. secundum locos. 5°. 185. F.
 ut Scribonius colica. 9°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 202. B.
 Scribonij Largi compositio. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 158. B.
 ut Scribonius ad digerendum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. E.
 Scribonij largi eclegma. 7°. de com. me. sec. lo. 5°. 185. F.
 Scribonij largi ad extuberantia omnia pharmacum. 3°. de comp. medic. secundum locos. 5°. 148. B.
 Scribonij largi hypoglossis conferens ad vocem interceptam. 7°. de com. me. sec. loc. 5°. 181. E.
 Scribonij largi psittacinum inscriptum pharmacum. 4°. de comp. medic. secun. loc. 5°. 155. B.
 Scribonij largi confectio ex salice. 9°. de com. med. sec. lo. 5°. 202. E.
 Scribonij pharmacum ad tussim. 7°. de com. med. sec. loc. 5°. 182. H.
SCRIPTORES calamos sibi pumice temperantes bene scribunt. de simp. med. Sp. 88. H.
 Scriptores celeres erant antiquitus. de præcog. ad Posth. 4°. 216. E.
 à Scriptoribus omittuntur innumera. in prog. com. 2°. 4°. 202. H.
 Scriptores debent esse modesti. in prog. com. 1°. 4°. 190. A.
 Scriptores ex se ipsis debere declarari, collige. 4°. de dig. pul. 4°. 85. B.
 Scriptores omnes mordentur. 2°. de crisi. 4°. 136. C.
SCRIPTORIUM specillum. de med. fac. par. 7°. 163. F.
SCRIPTURAS veteres semper elegit Galenus & si difficiliter expla-
 nentur. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 177. H.
 Scripturas veteres Rectores pro arbitratu mutabant in obscuris libris. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 182. D.
 Scripturarum parvarum causa. de cau. procatar. 3°. 96. F.
SCRIPTIS quæ mala tradenda non sint. 10°. de simp. me. fac. 5°. 72. E.
 Scripta proborum virorum, modo non multum discrepēt, ab optima do-
 ctrina non sunt reprehendenda. 1°. de ana. admin. 1°. 65. D.
SCROPHULAE de virt. cent. Sp. 93. G.
 Scrophulas absq; plaga curare docet. de dyn. Sp. 35. F.
 ad Scrophulas radices acetosæ, & arnoglossæ suspensæ valent. de incan-
 ta. adiur. & suspens. 7°. 182. B.
 Scrophulas emollit lenticula. de simp. med. Sp. 86. B.
 ad Scrophulas lotio. de dyna. Sp. 25. G.
 Scrophulas accidit lupinus in modum cataplasmatum impositus. de simp. medicam. Sp. 86. C.
 Scrophulas dissolvit marubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G.
 Scrophulas dissolvens medicamen. de med. exper. Sp. 104. D.
 ad Scrophulas. de med. fac. par. 7°. 162. G.
 ad Scrophulas remedium. de dyn. 25. G. de med. exper. Sp. 105. D.
SCROTUM quod. introd. Isa. 53. D.
 Scrotum cum intus subsideat factum est matricum substantia, & instru-
 mentum aptum semini recipiendo, ac retinendo. de usu par. 1°. 206. B.
 Scroti morbi qui. introd. Isa. 59. D.
 circa Scrotum tres fiunt affectus. fin. med. Isa. 49. C.
 Scroti tumores qui. fin. med. Isa. 49. C.
 Scroti tumores septem. introd. Isa. 60. B.
 ad Scroti dolores. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 205. D.
 in Scroto plcera à sudoribus facta, quomodo curanda. 9°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 205. D.
 in Scroto facile descendit cæcum intestinum solutum. in 6°. de morbis vulg. com. 4°. 3°. 179. G.
 in Scroto quod iam decidit intestinum repom in suū locum desiderat. 3°. meth. med. 7°. 16. C.
 in Scroto luxatio quo modo curanda. ars med. Isa. 71. C.
 in Scroto intestinum quo modo curandum. ars med. Isa. 71. D.
 ad Scrotum vinculum sciissum. de fascijs. 7°. 304. F.
 ad Scrotum iunctura ex tribus capitibus. de fascijs. 7°. 304. G.
SCRUPULVS quid, & quomodo figuretur. de ponderibus & mensuris. 275. C. / E. 276. A. / D. 5°. 277. B.
 Scrupuli tres dosis. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. A.

SCULPTORES sunt in secunda sede apud Deum Mercurium. in ora-
 tione suasoria. Isa. 2. F.
SCULPTURAE in annulis an significant aliquid, & prosint. 9°. de sim-
 plic. med. fac. 5°. 67. D.
SCYRRILLAE qui dicant. 1°. de nat. fac. 1°. 295. G.
SCYTIFORMIS chartilago quæ. de voc. instr. diff. 1°. 106. G.
 Scutiformem chartilaginem qui muscoli coniungant. de mus. diff. 1°. 46. B.
Σκυβαλα excrementa quæ græci vocant. de victus rat. in morb. acut. commen. 4°. 7°. 136. D.
 Scybala, & lubrici lati educunt ex maioribus intestinis. de ca. Sp. 94. G.
SCYBELITES vinum quale. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. B.
 Scybelites vinum nigrum est. de bo. & vitio suc. 2°. 38. C.
 Scybelites vinū crassum est, & valde nutriēs. de bo. & vit. suc. 2°. 38. C.
 Scybelites vinum non valde crassum est nec valde dulce. de vi. Sp. 76. H.
 Scybelites vinum dulce solum est. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F.
 Scybelites vinum absolutæ dulcedinis est. de bo. & vitio succ. 2°. 38. C.
 Scybelites vinum adstringit mire. 1°. de dign. pul. 4°. 70. H.
SCYPHORVM mensura. de med. fac. par. 7°. 173. E.
 Scyphi cerei ad quem usum essent præparati, & à quibus, et quod singu-
 li erant sexta pars heminae. de opt. sect. Isa. 23. B.
SCYTHAE intenso frigore opprimuntur. de aer. aq. & loc. 2°. 5. C.
 Scythis hyems ferè perpetua est. de aeræ, aquis, & loc. 2°. 5. E.
 Scythis paucissimis diebus æstas. de aer. aq. & loc. 2°. 5. E.
 Scythis idem victus, & amyctus hyems, et æstate. de aer. aq. & lo. 2°. 5. E.
 Scythæ bibunt aquam resolutam à nivibus & glacie. de ae. aq. et l. 2°. 5. E.
 Scythæ non exercentur, & quare. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F.
 apud Scythas nec per somnium quidem inuenies temperatum. 2°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 73. B.
 Scythæ sunt humidi temperamento non tamen frigidi. in 3°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 146. F.
 Scythæ mulieres formis sunt corporum ad mirādū vsque fluxis. de aere, aquis & loc. 2°. 5. F.
 Scytharum corpora cur lata & fluida. 2°. de aere, aq. & loc. 2°. 5. F.
 Scytharum cutis qualis. de temp. 1°. 20. A.
 Scytharum color rufus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A.
 Scythæ fului propter frigus ingens. sunt. de aer. aq. & loc. 2°. 5. F.
 Scythæ oīum hominū minime valētes ad coitū sunt. de aere aq. et l. 2°. 6. A.
 Scythæ plurimi eunuchi. 2°. de aer. aq. & loc. 2°. 5. G.
 Scythæ nihil prius sibi aliud faciendum putant, q̄ ut eunati fiant. de aer. aquis, & loc. 2°. 6. B.
 Schythæ feri sunt. 1°. de san. tuen. 2°. 66. F.
 Scythæ habent rationem quæ ab ira vincitur. 1°. de decre. Hip. 1°. 242. F.
 Scythæ iracundi, audaces sunt, & præcipitis cōsiliij. 2°. de tēp. 1°. 20. A.
 apud Scythas vnus tantum vir philosophus extitit post hominum me-
 moriam. quod animi mores. 1°. 321. H.
SCYTHIAE situs. de aere aq. & loc. 2°. 5. D.
 Scythia frigida est. in progn. Hip. com. 3°. 4°. 212. H.
 ad Scythiam quantum accedat sol. de aere aq. & loc. 2°. 5. E.
 Scythia montes cur inhabitabiles. de aer. aq. & lo. 2°. 5. E.
 in Scythia non spirat venti calidi. de aere aq. & loc. 2°. 5. E.
 in Scythia perpetuo vēti frigidi ab vrsis pcedūt. de aer. aq. & lo. 2°. 5. E.
 Scythia non est secunda regio. de aer. aq. & lo. 2°. 5. D.
 Scythia non parit feræ magnas. de aer. aq. & loc. 2°. 5. D. E.
 Scythia habitatores quales. de incant. adiur. & suspens. 7°. 181. F.
 in Scythia non fit Elephas morbus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 107. E.
 in Scythia vera sunt signa libri pgnosticorum. in progn. cō. 3°. 4°. 212. G.
 Scythicum genus hominum in Europa circa paludem Meotim habitat. de aere aq. & loc. 2°. 5. C.
 Scythica plamities qualis. de aer. aq. & loc. 2°. 5. C.
SEIPSVM omnium maxime quisque diligit. de cogn. cur. animi mor. 2°. 50. F.
 Seipsum cognoscere vel ætatis maturæ viris difficile est, ne dum pueris. de cog. cur. animi mor. 2°. 54. C.
 Seipsum indicans & coronans, ab aliorum iudicium omnibus suffragijs condemnabitur. de cur. animi. pec. nor. atq; med. 2°. 60. B.
 Seipsum perfecte cognoscit sapientissimus. de cog. cur. ani. mo. 2°. 50. E.
 in Seipsis esse quid. 4°. de decr. Hip. 1°. 252. F.
 apud Seipsos esse quid. 4°. de decr. Hipp. 1°. 252. F.
 per Se idem quod primum significat. de symp. diff. 3°. 10. G.
 per Se cur distinguendum à per accidens. de symp. diff. 3°. 10. F.
SECANDA simia, & excorianda debet in aqua suffocari. de musculo-
 rum dissectione. 1°. 44. D.

Secuere quidam tumorem in quo nihil inuenere, nisi spiritum qui per totā carnem erat disseminatus. de vict. rat. in mor. ac. com. 4°. 7^a. 137. C
Secant, & extergunt amara cum manifesta caliditate. 4°. de composi. med. sec. loc. 5^a. 205. H
SECAT & humectat aqua mulsa, vt piissima, non tamen roborat. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 113. C
in SECORDIA & ocio quid degerant, quando moriebantur. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 115. D
SECORDES dicunt ἀναρδῖους. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 243. D
Secors quid significet. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. B
Secors qui. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 243. D
SECRETIO ex genere diuidentium est. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
Secretio quo modo fiat. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. G
SECRETORIA vis quid reiciat. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. B
SECTA quid fin. med. Isa. 43. E / de hist. phil. Sp. 3. A
Sectarum differentia quæ. de opt. sect. Isa. 20. G
Secte philosophorum distinctæ, quatuor. de ordine librorum suorum. 14. F / fin. med. Isa. 43. E
Secte quatuor generales. de hist. phil. Sp. 3. A
Sectarum dissidia vnde orta. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 165. B
Secta stoicæ author Zeno Citieus. de hist. phil. Sp. 2. E
Secta Cyrenaica vnde. de hist. phil. Sp. 2. E
Secte tres in re medica. contra Iulianum. Ex. 68. C
Sectarum trium nomina. de propr. lib. Isa. 11. A
Secte tres celebres in medicina [rationalis, empirica, methodica.] de optima secta. Isa. 20. F
Sectarum trium authores, & principes qui. introd. Isa. 51. D
Secta rationalis quæ. fin. med. Isa. 43. E
Secte rationalis principes qui. intr. Isa. 51. D
de Secta rationali Galeni dictum. de sal. dia. 2^a. 42. A
Secte empiricæ quæ. fin. med. Isa. 43. E
Secta empiricæ principes quid. intro. Isa. 51. D
Secta empirica quibus instituitur. de opt. sect. Isa. 24. E
Secta methodicorum definitio quæ. de sect. Isa. 17. D
Secta methodica quæ. fin. med. Isa. 43. E
Secta pneumatica quæ. 3°. de diff. pul. 4^a. 60. A
de Secta pneumatica qui erit. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. C
Secta omnes in quibus consentiant. de opt. sect. Isa. 20. G
Secta optima quid faciat. de cu. animi pecc. not. atque med. 2^a. 57. G
de Secta aliqua quo quis possit iudicare an vera sit. 8°. met. me. 7^a. 52. C
Sectam nouam erigere volentes, labefactant antiquam. 2°. de decretis Hippocratis. 1^a. 234. D
Sectarum ambitio malum indelebile est. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
Sectarum ambitio quauis scabie ad sanandum rebellionem. 1°. de natura libus facul. 1^a. 293. D
Secta alicuius principatum sibi arrogantes quædam scribunt quæ nunq̃ viderunt ac si vidissent & è contrario 4°. de loc. aff. 4^a. 25. F
Secta alicuius principatum sibi arroganter vsurpantes omnia intrepide profitentur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. F
Sectarum sectatores non adhibent mentem etiam si falsa dicant per sua sententia contra aliam. 9°. de decre. Hipp. 1^a. 284. B
Secta vnum addicti cur mentiantur. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. A
Sectis addicti nolunt a falsitate sectæ dimoueri. 3°. de diff. pul. 4^a. 60. H
Secta alicui qui se addixere, difficulter reuocantur. 8°. de composi. med. secundum locos. 5^a. 187. C
Sectam nullam sequebatur Galenus, & omnes optime callebat. 3°. de locis affectis. 4^a. 15. A
in Sectarum omnium scientia nemini se post habendum esse ostendit Galenus. 3°. de loc. aff. 4^a. 15. A
SECTA vena iuuat difficultatē vrine, secare autem interiores. com. 6°. aphorismo 36°. Ex. 50. D
Secta vena ad duas libras pestilentiam minuit. præf. exper. cō. Sp. 78. C
Secta vena inter pollicem, & indicem vetustum dolorem sanat. præfag. exper. confir. Sp. 78. C
Sectarum in cruribus venarum adiumento non parum leuantur inflammationes in vuluis. præf. exper. conf. Sp. 78. C
Secta parte emortua, et putrida tutius erit adurere id, q̃ velut radix sane parti est adiumentū, vt in pudēdis fit. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7^a. 107. A
SECTIONVM librum scripsit Erasistratus. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
SECTIO per ferram est species diuisionis chirurgiæ. intro. Isa. 59. E
Sectio vñ incipiēda, & quo ingenio peragenda. 4°. de ana. admi. 1^a. 80. C
Sectio mediocris quæ. 3°. de ana. adm. 1^a. 74. B

Sectionem nihil

Sectionem nihil magis perturbat quam sanguinis profluvium. 7°. de ana. tomicis administra. 1°. 97.C
 Sectio viui animantis qualis fieri debet. 7°. de ana. admin. 1°. 97.D
 ad Sectionem animalium differentia. 6°. de ana. admi. 1°. 90.G
 ad Sectiones omnes quas administrare necessarium, citra nervorum lesionem, quæ totum thoracem efficit immobilem vnum animal sufficit. 8°. de ana. admi. 1°. 102.F
 Sectio quanta fieri debet ne membrum restet turpe. 12°. met. med. 7°. 81.E
 Sectionis ordo pro putrefactione. 5°. de ana. admi. 1°. 87.B
 per Sectionem quo modo ostenditur sanguinem esse in arterijs. 7°. de ana. administ. 1°. 98.H
 Sectionibus scarificationum dissolvimus vetustiores dolores capitis, & faucium inflammationes. præf. exper. conf. Sp. 78.C
 SECTIO venæ creditur euacuare totum corpus æqualiter. commentario 4°. apho. 2°. Ex. 27.D
 Sectio venæ præstantissimum est remediū. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 5.C
 à Sectione fit partium diminutio. de cau. mor. 3°. 9.D
 Sectio partis abundantis quomodo exercenda. ars med. 15a. 71.B
 in Sectione venæ vires imbecillæ penitus observanda sunt. præf. exp. confirmatum. Sp. 78.D
 à Sectione venæ famē qui diutius tolerare debet, periculum est ne dissolvatur. de venæ sect. aduers. Eras. 6°. 5.D
 in Sectione venæ aliqui deficiunt animo. com. 1°. apho. 23°. Ex. 10.D
 Sectio venæ vsq; ad animi defectū quibus cōueniat. 14°. met. med. 7°. 90.B
 Sectio venæ propter quid facit membrum stupidū. 3°. de ana. ad. 1°. 78.A
 Sectio venæ facit abortum. de sper. Sp. 36.D
 pro Sectione venæ quæ agantur. 5°. meth. med. 7°. 35.C
 Sectio venæ à communibus semper facienda. de trem. palp. 3°. 53.B
 Sectio venæ non prodest sed obest, si fiat in venis quæ nullā habent communiter cum parte affecta. de trem. palp. conuuls. 3°. 53.B
 per Sectionē venæ reuulsio confestim cōfert. præf. exper. conf. Sp. 78.A
 Sectio reuulsiva non euacuatiua quæ in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 186.F
 ante Sectionem venæ fiat clyster. præf. exper. conf. Sp. 78.D
 post Sectionē venæ, cibus illico dandus si in ediam non ferat ægotans. de optima secta. 15a. 28.B
 Sectionem venæ quidam in omni morbo faciebant. de atra bi. 1°. 36.C
 Sectio quando fieri debet. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 6°. 3°. 196.A/secret. Sp. 97.D
 Sectio venæ fit in declinatione, & quare. de opt. sec. 15a. 28.B
 Sectio venæ in initio a recētibus vsq; ad tertiū diem statuit. intr. 15. 55.E
 Sectio venæ à veteribus post tertiū diem statuitur si vires adsint, & morbus postulet. introd. 15a. 55.E
 Sectio venæ quibus decet, fiat, & p̄sertim in vere. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52.C
 Sectio venæ in præseruatione fiat vere. præf. exper. conf. Sp. 78.D
 Sectio venæ quo vis tempore fiat. præf. exper. conf. Sp. 78.D
 Sectio venæ quo tempore prohibenda. præf. exper. conf. Sp. 78.D
 Sectio venæ non est facienda in regione valde frigida, vel valde calida. de secta. 15a. 16.E
 Sectio venæ non debet fieri in anni tempore multum calido, & multum frigido, etiam in febre acuta. introd. 15a. 16.H
 Sectio venæ non debet fieri pro sene, & puero pleuritico. de subfiguratione empirica. 15a. 32.F
 Sectio venæ bis, terue quando facienda. 5°. meth. med. 7°. 32.H
 Sectio quā fieri debet, & quando non in Cæcris. cō. 6°. apho. 38°. Ex. 50.E
 Sectio cuius venæ in capite affecto bona. de const. ar. 15a. 41.E
 Sectio cuius venæ in Collo affecto fieri debet. de const. ar. 15a. 41.E
 Sectio venæ sanat Dolores oculorum. commentario 6°. aphorismo 31°. 49.C/com. 7°. aph. 46°. Ex. 57.G
 Sectione venæ sanauit Galenus Elephantem incipientem. commenta. 6°. aphorismo. 44°. Ex. 52.C
 Sectione venæ quandoq; Flatuosus spiritus, & crassi humores sanantur, & euacuantur. com. 6°. apho. 22°. Ex. 48.D
 Sectio venæ in fronte inuenta à fortuna. contra Iulianum. Ex. 66.E
 Sectio venæ frontis cui conuenit. de ana. viuo. Sp. 55.A
 Sectio cuius venæ conueniat in Ischia. de const. ar. 15a. 41.E
 ex Sectione saluatellæ Lien inuatur. præf. exper. conf. Sp. 78.A
 Sectio venæ in Melancholia vsq; ad animi deliquium. de melanch. ex Galeno Ruso, & Poss. Sp. 110.F
 Sectio venæ debet fieri quando subiiciuntur Plenitudinis passionibus. cōmentaria. 6°. aph. 47°. Ex. 52.B
 Sectio venæ est commune auxilium his quæ fiunt ex plenitudine passionibus. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52.C

Sectio venæ in Pleuritide fiat ab eodem latere. præf. exp. conf. Sp. 78.B
 Sectio venæ in pleuritide quando debeat fieri, & quando purgatio. com. mentario 6°. apho. 5°. Ex. 46.G
 Sectio cuius venæ in Thorace, & pulmone affecto facienda. de constitutione artis med. 15a. 41.E
 Sectio cuius venæ in Vteri affectioe fieri debeat. de cōst. ar. 15a. 41.E
 Sectio venæ à pede fieri debet quā vterus est male affectus. de tre. 3°. 53.A
 Sectio venæ pedum quo modo fieri debeat. de ana. viuo. Sp. 55.H
 Sectio venæ pedis magis debilitat quā venæ brachij. de ana. vi. Sp. 55.A
 Sectio venæ in poplite aut circa Talum fieri debet Vtero affecto. de tre. more palp. conuuls. 3°. 53.A
 SECUNDÆ sunt idem quod choria, quæ & loci, & vteri dicuntur. com. 5°. apho. 35°. Ex. 40.F
 Secundæ sunt purgamenta. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 6.G
 Secundæ ex quibus constant. fin. med. 15a. 49.H
 Secundæ sunt cavitates amplissime inter ptes aialis. 3°. de na. fac. 1°. 302.F
 Secundæ sunt ex multis arterijs, & venis propinquis, & prætereamembrana tenui media inter has, spacia cōtexente. 8°. de vsu p. 1°. 168.G
 Secundæ vnde pendeant. com. 5°. aph. 49°. 42.A/aph. 60°. Ex. 43.D
 Secundarum fit mentio. de trem. palp. conuuls. 3°. 53.A
 ad Secundas ab vtero nullus nervus peruenit. 6°. de decret. 1°. 265.A
 in Secundis nullus nervus apparet. 6°. de decre. Hipp. 1°. 265.A
 circa Secundas quæ sunt, habent originem à vena iecoris. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 265.A
 Secundas eijcit stachys. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61.C
 Secundæ per sternutationem emittuntur. com. 5°. aph. 35°. 40.F/aphorismo 49°. Ex. 42.A
 Secundas eijciens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116.D
 Secundas retentas trahit antidotus Mitridatis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5°. 115.C
 Secundas trahit antidotus Zopyria. 2°. de antid. 5°. 115.B
 ad Secundas deducendas. 7°. de composi. med. sec. loc. 5°. 185.E/H/de med. fac. par. 7°. 169.A
 SECUNDINA quæ. de ana. par. Sp. 43.C
 Secundina panniculus est oculi. de ocul. 7°. 182.H
 SECUNDA vocis canna est vuula. de ana. viuo. Sp. 49.E
 Secundæ digestionis vas vesica est. de ana. viuo. Sp. 51.D
 Secundus dies, & primus quo decernit in morbis. 1°. de die. dc. 4°. 148.H
 Secundo die partim, & partim primo, diarie febres solvuntur. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 149.A
 de Secundo loco enumerato prius agat, & de priori posterior. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201.C
 SECUNDI athletæ casus, ex imbecillitate septi transuersi. 4°. de locis affectis. 4°. 25.A
 SECVRIDACAE semen projicitur. 1°. de alim. fac. 2°. 14.H
 SECVRINVM in lente nascitur. 1°. de alim. fac. 2°. 15.H
 SECVRITATIS gratia nervorum missiones natura mollita est. 16°. de vsu par. 1°. 217.H
 Securitas est prior actioe ad sanitatis diuturnitatē. 12°. de vs. p. 1°. 196.C
 Securitatis magnum est indicium calidum in omni vlcere. commenta. 5°. aphorismo 22°. Ex. 39.D
 Securitatem salubrem, celeritatemq; indicij protendunt concoctiones. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 112.B
 SEDENTES quo modo dormiant. 2°. de motu mus. 1°. 314.D
 Sedentium somnus hedreon dicitur. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 183.H
 SEDERE facit ad vires recreandas. 8°. meth. med. 7°. 50.B
 Sedere si velint ægri, malum. in progn. com. 1°. 4°. 194.A
 SEDES aquæ pulmo. de ana. viuo. Sp. 47.G
 Sedes melancholiæ in splene. de ana. viuo. Sp. 45.F
 Sedes virtutis concupiscibilis est iecur. in tim. Plat. 1°. 287.C
 Sedes quæ afficiatur vel alteri consentiat considerandum, primo actione vitata considerata. 3°. de loc. aff. 4°. 15.D
 Sedem affectam qui scire vult in quibus libris debet exercitari. 1°. de locis affectis. 4°. 7.G
 Sedes affecta vnde dignoscatur. 3°. de loc. aff. 13.C/ 4°. 15.D
 Sedes affecta quomodo facile inueniatur. 4°. de loc. aff. 4°. 25.D
 Sedem affectam quo modo maxime ostendunt oculi, & lingua. 2°. de locis affectis. 4°. 13.C
 ad Sedem affectam inueniendam non solum symptomata præsentia consideranda, sed etiam præterita. 6°. de loc. aff. 4°. 39.A
 Sedes affecta à rebus contentis deprehenditur. 1°. de loc. aff. 4°. 2.E
 Sedes affecta ab excrementorum natura cognoscitur esse dupliciter. 1°. de locis affectis.

locis affectis. 4. 4. G
 sedis affecta nota accipitur ex illis et quæ adnascuntur. 1. de l. af. 4. 2. F
 sedes si coaluerint præter naturam ad quam ægritudinis differentiam
 attinent. de diff. morb. 3. 5. D
 sedes occlusa quibus aperiatur. 5. de simp. me. fac. 5. 35. D
 SEDEM appellat Hippocrates abscedenti corpori subiectam partem.
 de iis quæ in med. fi. com. 2. 7. 212. A
 SEDES est pars nervosa. com. 5. aph. 22. Ex. 39. E
 sedes sicior carne est. 5. met. me. 7. 36. D
 in Sede musculorum consideratio. 6. de ana. adm. 1. 93. G
 in Sede musculorum sectio. 6. de ana. adm. 1. 93. G
 pro Sedis musculis videndis, quomodo dissecta sunt pubis ossa. 6. de
 anatomicis administ. 1. 93. G
 sedis musculi circularis dissectio. 6. de ana. adm. 1. 93. H
 in Sede musculus est unus vel plures vni. 1. de motu musc. 1. 309. F
 in Sede quo duo musculi obliqui, et quid agant. 5. de usu par. 1. 146. E
 Sedis musculus dici potest cuticulosus musculus vel carnosus cutis. de
 musculorum dissectione. 1. 50. E
 sedis musculi quomodo mouentur. 1. de motu musc. 1. 309. F
 Sedem qui musculi sursum attollunt. de musc. diff. 1. 50. E
 Sedem qui circulariter ambit musculus, quomodo quandoq; causa sit,
 ut excrementum reuertatur. de vict. rat. in mor. acu. c. 3. 7. 130. D
 Sedis musculo subito resolutio pueri qui inuitus excernebat, casus. 1. de
 locis affectis. 4. 7. H
 Sedis venarum purgatio et sulphurata balnea euacuant æqualiter to-
 tum corpus. com. 4. aph. 69. et com. 7. aph. 46. 35. A Ex. 57. G
 Sedis venæ fluor in mulieribus deriuandus est ad venas vteri. de cucur-
 bitulis scarificatio. 6. 4. F
 Sedi calidum amicum, frigidum inimicum. c. 5. aph. 22. Ex. 39. D
 per Sedem frigidum, et calidum ascendant in ventrem. c. 5. aph. 22. Ex. 39. E
 per Sedem, vel vterum transmittenda, quæ per vrinas fluunt. 5. me-
 thodi medendi. 7. 30. E
 per Sedem digito in rectum intestinum immisso quomodo deprehenda-
 tur lapidem esse in vesica. introd. Isa. 57. B
 de SEDIS affectibus, et cur difficillime curentur. 5. de compositione
 medic. sec. loc. 5. 204. E
 Sedis morbi qui introductio. Isa. 59. D
 in Sede vel in sinu mulieris existens Cancer non venit ad cicatricem.
 com. 6. aph. 38. Ex. 50. E
 ad Sedes Depastas. 5. de comp. me. sec. loc. 5. 251. F
 ad Sedes Dolores erodentes, pruritus, et rimas. 9. de compositione me-
 dicamentorum secun. loc. 5. 205. C
 ad Sedes Eminētias internas scissuras et ficos in sede. de me. f. 7. 170. B
 Sedem Euersam coercere torpedinem est proditum. 11. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5. 82. F
 ad Sedes fissuras capitibus Menidum sale inueteratas vltis quidā vte-
 batur. 11. de simp. me. fac. 5. 79. F
 Sede, et vesica frigesca in quodam excrementum retinere non pote-
 rat. 4. de locis affectis. 4. 25. C
 per Sedem Fluxibilitas quomodo fiat. 11. met. me. 7. 73. F
 in Sede Germina adnascuntur. 3. de symp. cau. 3. 28. D
 Sedes Hemorrhoides aperit Theriaca. de theria. ad Pison. 5. 96. B
 ad Sedem Inflammata ac prolapsam. 9. de comp. med. sec. lo. 5. 205. C
 in Sede inflatis prodest achanta ægyptia. 6. de simp. me. fac. 5. 42. A
 ad Sedes Obturationes et ad alia vitia, cōpō. 9. de cōp. me. se. l. 5. 204. B
 in Sedes phlegmone non est purgandum per aluum. 12. met. me. 7. 82. A
 Sedes phlegmonarum, et procidentiarum non strenuum cataplasma est
 galla cocta. 7. de simp. me. fac. 5. 51. B
 ad Sedes phlegmonas valet lycium. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 54. G
 ad Sedes vuluæ, procidentias dandus est lentiscus. 8. de simplicium
 medicamentorum facul. 5. 61. H
 ad Sedem procidentem. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 205. A
 ad Sedem procidentem infantium. de med. fac. par. 7. 174. F
 ad Sedes Rimas, fissuras, vlcera dolentia, et vitia. 1. de compo. me-
 dicamentorum secun. loc. 5. 130. C/F
 per Sedem Sanguinem fluentem non esse malum ex Galeno colligi potest
 com. 5. aph. 33. Ex. 40. E
 a Sede sanguinem perfundentibus non est medicamentum exhibendum.
 de victus ratione in mor. acu. com. 4. 7. 150. F
 ad Sedes tumores phlegmonodes. 1. de comp. me. per gen. 5. 211. E
 Sedes Vlceræ requirunt suauissima medicamenta. 11. de sim. me. fa. 5. 81. D
 Sedes vlceræ nullum cataplasma desiderant. 5. met. me. 7. 36. D

Sedis vlceræ Phlegmonas aut Stolidas propetientia mitigantur lacte.
 11. de simp. me. fac. 5. 73. H
 ad Sedes vlceræ optimum est medicamen, pompholyx. 9. de simpliciū
 medicamen. facul. 5. 71. A
 ad Sedes Vitia. 2. de comp. me. per gen. 224. D/5. 5. 251. C
 ad Sedes Vlceræ stomaticum Critonis ex Musto. 6. de compositione me-
 dicamentorum secun. loc. 5. 170. C
 Sedes medicamenta ab Andromacho conscripta. 9. de comp. medica-
 mentorum secun. loc. 5. 204. F
 Sedes medicamentum ex cerebellis, et a rustico medicamentum aliud.
 9. de comp. me. sec. loc. 5. 204. G
 Sedi conueniens emplastrum. 2. de comp. me. per gen. 5. 224. D/E
 Sedes, Lege Anus.
 SEDILIA pars organorum. de machin. 7. 309. E
 Sedile in organis immobile est. de machin. 7. 310. F
 Sedilia in organis semper immobilia manent. de machi. 7. 310. F
 Sedile quid in Fabri organa. de machin. 7. 317. A
 Sedile Thessalicum. de arti. com. 1. 7. 255. E
 SEDIMEN qd significet hypostasim, collige. c. 4. aph. 69. Ex. 35. A
 Sedimen non est bonum signum in aliquibus vrinis, scilicet in principio
 morbi. com. 4. aph. 69. Ex. 35. A
 Sedimen non habet vrina, si virtus constet, longus est morbus, si mi-
 nus, mortale. com. 4. aph. 69. Ex. 35. A
 Sedimina biliosa supra tenuia acutum morbum significant. commenta-
 rio. 8. aphorismo. 32. Ex. 56. D
 Sedimen biliosum, et superfluitans aquosum nunquam vidit Galenus.
 com. 7. aph. 32. Ex. 56. D
 Sedimen crassum habentes vrina, solutum iri morbum significant. com-
 mentario. 4. aph. 69. Ex. 35. A
 Sedimina in vrinis febricitantium veluti farina crassior longam ægritu-
 dinem fore significant. com. 7. aph. 31. Ex. 56. C
 Sedimen fabacea pulcra simile in quibus vrinis. de mult. 3. 81. F
 Sedimina similia orobis visa sunt a Galeno in aliquibus febris, et quo
 modo fiant. com. 4. aph. 71. et 76. 35. D Ex. 36. E
 Sedimen subrubrum, et leue, et vrina subrubra notant longum morbum
 sed valde salubrem. com. 4. aph. 71. Ex. 35. D
 SEDIMENTVM primo considerandum in vrinis. in prognostica. com-
 mentario. 2. 4. 200. C
 Sedimenti forma est maximum momentum in vrina. in 1. de mor. vul.
 commentario. 3. 3. 123. C
 Sedimenta docent modum et mensuram coctionis. de vri. 4. 124. A
 Sedimenti concocti proprium quod. in progn. com. 2. 4. 200. F
 Sedimento quo indicetur virtutis debilitas. de vrin. 4. 123. G
 in Sedimento quatuor consideranda. de vrin. 4. 124. B
 de Sedimenti colore. de vrin. 4. 124. B
 Sedimentum Albū, crassum in vrina quid significet. de vrin. 4. 124. H
 Sedimentum album, supremū, planum, et inæquale, quid significet. de
 vrinis. 4. 123. G
 Sedimentum album non planum quid significet. de vrin. 4. 123. G
 Sedimentum Arenosum quando fit. de ren. aff. dig. et med. 7. 192. D
 Sedimentum Candidū tenue quid significet. in progn. com. 2. 4. 200. E
 Sedimentum cur candidum in vrina. in progn. com. 1. 4. 197. D
 Sedimentum quando Copiosum, et qñ non. in progn. cō. 2. 4. 200. D
 Sedimentum Crassum, et nigrū in vrina quid signet. de vrin. 4. 124. H
 Sedimentum crassum vi farina quid signet. in progn. com. 2. 4. 200. E
 Sedimentum fursureum quid significet. in progn. com. 2. 4. 200. E
 Sedimentum Linidum quid significet. de vrin. 4. 124. C
 Sedimentum Nigrum quid significet. de vrin. 4. 124. C
 Sedimentum Optimum quod. 1. de diff. feb. 3. 33. C
 Sedimentum Pessimum quod. 1. de diff. feb. 3. 33. C
 Sedimentum non planum æquale quid significet. de vrin. 4. 123. H
 Sedimentum non planum inæquale quid significet. de vrin. 4. 123. H
 Sedimentum Rubrum quid significet. de vrin. 4. 124. B
 Sedimentum rubrū grossum in vrina quid significet. de vrin. 4. 124. H
 Sedimentum instar squamarū quid signet. in progn. cō. 2. 4. 200. E
 Sedimentum subrubrum, et vrina subrubra significant salubritatem,
 sed longitudinem. in progn. com. 2. 4. 200. E
 Sedimentū suspensum, albū, æquale, et planū qd signet. de vrin. 4. 123. H
 Sedimentum secundum Vicitum. in in progn. com. 2. 4. 200. D
 SEDITIO morbus animæ est. 5. de decr. Hipp. 1. 256. C
 Seditioibus ægrotant ciuitates. 5. de dec. Hipp. 1. 255. C
 SEDITIOSOS efficit cholera nigra. de dyna. Sp. 19. F

SEDARE, subsistere est, & esse in quiete. de dif. pul. 4^a.47.C
 Sedandi doloris vim habentia quæ. 11°. de simp. med. fac. 5^a.83.A
 Sedant lassitudinem balnea. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110.D
 Sedat capitis dolorem menta. de simp. med. Sp. 87.D
 Sedat stæchas vitia toracis. de simp. med. Sp. 90.G
 SEDVM quid. de simp. med. Sp. 91.A
 Sedum stringentes vires, & refrigerantes habet, similis est plantagini. Sp. 91.A
 de simpli. medicam. Sp. 91.A
 Sedi, & fereos succus cuti illitus quid faciat. de mar. 3^a.48.B
 SEGETVM differentia per suâ substantiâ, quæ. 1°. de ali. fa. 2^a.13.A
 SEGNI, & tardus pulsus fit à cholera nigra. de dyn. Sp. 19.F
 SEGNIETIES fit ex frigore. 13°. met. me. 7^a.85.E
 Segnitiem parit similitudo perpetua. de aere, aquis, & locis. 2^a.6.C
 Segnities quibus multa. de aere, aquis, & locis. 2^a.6.E
 SEGREGATIO actio naturæ est. introd. Isa. 55.B
 Σελήνως siue lunaticus. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.128.G
 Σελήνως est canicula stella. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.102.A
 Σελάχια id est cartilaginea, in epilepsia vitanda. de pue. 7^a.180.H
 SILEVCIDES aues edunt locustas, & per anum celeriter emittunt. 6°. de locis affectis. 4^a.37.H
 SELIBRA uncias sex continet. 1°. de comp. me. per ge. 211.C 5^a.217.B
 Σελίγνυς non est nomen Græcum. 1°. de ali. fae. 2^a.9.G
 SELINON adeo est calidum, ut urinam & menses cieat. 7°. de simpli. medica. facul. 5^a.60.B
 SELINVSIA terra quid & eius vires. de simp. med. Sp. 85.A
 Selinusia terra qualis, & quod ad ambusta vlcera remedia pulcherri-
 ma est. 9°. de simp. me. fac. 5^a.66.A
 Selinusia terra fit mentio. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a.127.A/H
 cum SEMINE creatore vniuersi insita est anima ut corpus gubernet.
 an animal sit. 1^a.327.F
 SEMEN quo nomine dicitur à græcis. 6°. de loc. aff. 4^a.41.G
 Semen quid. fin. med. 44.E/Isa. 49.E/de hist. philo. Sp. 10.D
 Seminis diffinitio per suam vim. fin. med. Isa. 44.E
 Semen differt à genitura fin. med. Isa. 49.E
 Semen an corpus sit. de hist. philo. Sp. 10.D
 Semen est sanguis exquisite confectus. 2°. de sem. 1^a.337.E
 Semen viri sanguis est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42.C
 Semen est spiritus excretio. in 6^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a.172.A
 Semen constat ex serosa humiditate, & spiritu aduersus Lycū. Ex. 65.D
 in Semine spiritus qualis. 1°. de sem. 1^a.331.D
 in Semine spiritus est, ut motus principii. 14°. de vsu par. 1^a.204.F
 in Semine humor est materia ad gnationē fetus. 14°. de vsu p. 1^a.204.F
 Semen spumofum, & spirituosum est. 14°. de vsu par. 1^a.207.F
 Semen spumæ comparatur, & quomodo. 1°. de semine. 1^a.330.E
 Semen plenum est spiritu vitali. 1°. de sem. 1^a.330.E
 in Semine plus est ignea substantia, & aerea. 1°. de san. tu. 2^a.62.E
 Semen sanguine siccus, tñ & ipsum est humidū. 1°. de san. tu. 2^a.62.E
 Semen habet paucam terrenam substantiam. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7.D
 Semen qui spiritus conuertit in carnem. de spermate. Sp. 36.B
 Semen nihil habet præter naturā permistū. in progn. com. 1°. 4^a.197.D
 Semen est facultas & materia. 2°. de sem. 1^a.337.D
 Semē fm Hippocrate habet vim materialē et effectiuā. 1°. de fe. 1^a.328.H
 Semen fm Aristotelem habet solum vim effectiuam. 1°. de sem. 1^a.328.H
 Semen quomodo fiat à natura. 7°. de det. Hipp. 1^a.265.E
 Semē fit ex materia, & ex vi qua concoquitur. cō. 5°. aph. 63°. Ex. 44.C
 Seminis procreatrix facultas quid. de historia philo. Sp. 9.H
 Semen generatur ex sanguine exacte cōto. 16°. de vsu par. 1^a.219.C
 Semē cur extra sit minus, & facile exsiccatur. 14°. de vsu pa. 1^a.207.F
 Semen cito & multum efficiunt testes. 1°. de sem. 1^a.335.A
 Semen paucū & tarde efficiunt vene & arteria. 1°. de sem. 1^a.335.A
 Seminis venæ quatuor vbi sint. de spermate. Sp. 36.G
 Seminis meatus in partibus pudēdis inferiorib^o ē. 14°. de vsu p. 1^a.210.H
 Semen inferius exit. 17°. de vsu par. 1^a.222.B
 Semen quomodo à cerebro deducatur. de comp. memb. Sp. 59.C
 Semen à dorsali medulla descendere ad maris pudendū arbitrat^{ur} Hip-
 pocrates. in tim. Hipp. 1^a.287.H
 Semen ab omnibus corporis mēbris procedit. de aere, aq. & lo. 2^a.4.G
 Semen quomodo à toto decidatur. de spermate. Sp. 36.G
 Semen vbi coquitur & accipit formā seminis. de comp. memb. Sp. 59.C
 Semen genitalē gnantes glādula, magno vsui sunt. 14°. met. me. 7^a.90.C
 Semen in testibus solum fit secundum aliquos. 1°. de semine. 1^a.333.C
 Semen cur fiat album & quomodo. 12°. de vsu par. 1^a.207.G

Semen album vbi fiat. 9°. de vsu par. 1^a.172.E
 Semen est in testiculis, & eo nutriuntur. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41.C
 ad Seminis generationem nihil faciunt testes secundum Aristotelem. 1^a.332.G
 1°. de semine. 1^a.332.G
 ad Seminis generationem non multum faciunt testes secundum Hero-
 philum. 1°. de semine. 1^a.332.E
 Semen cur candidum. in progn. Hipp. com. 1°. 4^a.197.D
 Semini similis esse debet puris color. in progn. com. 1°. 4^a.197.C
 ut Semen genitale, cito mutatur lac. 7°. met. me. 7^a.44.F
 Semen albificat oua. de dyna. Sp. 44.D
 Semen calidum & humidum. 2°. de temp. 1^a.16.A
 Seminis vasa refert a semine in quibus inueniuntur, & in quibus mini-
 me. 1°. de semine. 1^a.335.C
 Seminis vena vna ppria q̄ ab alijs quatuor recipit semē. de sp. Sp. 36.G
 Semen genitale ad quid sit vtile. bre. den. dogm. Hipp. 1^a.231.C
 Semen ex calfactione viri & mulieris emittitur. de spermate. Sp. 36.B
 Semen ut excernatur bruta coeunt. sicut etiam mingunt & cacant sua
 pte natura mota. 6°. de locis affectis. 4^a.39.H
 Semen recipiunt aliquæ partes sicut aliquæ sunt ad illud excernendum
 accommodata. 14°. de vsu par. 1^a.210.B
 Semen quod in coitibus excernitur. 1°. de semine. 1^a.335.B
 Semen mas debet for. as eiaculari. 14°. de vsu par. 1^a.207.H
 Semen eiaculari. 1°. de semine. 1^a.333.G
 Semen longinque eiaculari in coitu. 15°. de vsu par. 1^a.210.H
 Semen vnde extra eiaculari. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44.D
 in Seminis emissionē fit vehementissima contentio. 1°. de sem. 1^a.335.F
 Semen quod primo exit viribus spiritu, & calore longe præcellit, quod
 vero secunda tertia aut quarta emissionē profunditur contrarijs qua-
 litatibus est præditum. 2°. de semine. 1^a.338.F
 Semē emittitur in conituali morbo, & in cōuulsione. 6°. de l. af. 4^a.41.G
 Semen cur emittatur in epilepsijs vehementibus. 14°. de vsu p. 1^a.208.A
 Semen retardant venæ, & arteria quæ multipliciter ante testiculos in-
 uoluuntur. 4°. de vsu par. 1^a.139.H
 Semine emissio nō semper fit impregnatio. de nat. & or. cuiusl. Sp. 42.C
 Semen non emissum ad os, & spissitudo humoris sunt causa in viris ste-
 rilitalis, lege Galenum improbantem. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44.C
 Semen per eandem viam recipitur ab vtero, qua fetus expellitur. 3°.
 de nat. facul. 1^a.306.B
 Semen repente sumi debet in sinus matricis. 14°. de vsu par. 1^a.204.G
 Semen vnde accipitur in mulieribus. 1°. de semine. 1^a.335.H
 Semen succus est familiarissimus matrici. 14°. de vsu par. 1^a.208.D
 Semē trahit cōplectitur, et cōtinēt, vulua, & vteri. 1°. de sem. 1^a.329.B
 ad Semen cum tendit vterus quo eat. 1°. de semine. 1^a.329.H
 Semen completi mirifice appetunt vuluæ partes. 1°. de sem. 1^a.331.A
 Semen cur non possit totam vuluam aspergere. 1°. de sem. 1^a.330.H
 Semen maris vipera per os accipit. de theria. ad Pifo. 5^a.93.C
 Semē cū est in vtero, vterus claudit spatium et os cō. 5°. aph. 51°. Ex. 42.B
 Semen an restet in fœminis prægnantibus. 1°. de semine. 1^a.329.A
 Semen an in brutis retineatur, Galeni observatio. 1°. de sem. 1^a.329.A
 Semen maris debet manere in matricibus si mulier debet cōcipere. 14°.
 de vsu partium. 1^a.208.B
 Semen continens animal degrauidum est. 1°. de semine. 1^a.329.H
 Semen exercens animal, nullum concipit. 1°. de semine. 1^a.329.A
 Semen cur non contineatur causa sunt pinguedo & humiditas. de aere,
 aquis, & locis. 2^a.5.G
 Semen suscipere non potest os ventriculi præ pinguedine clausum. de ae-
 re, aquis, & locis. 2^a.5.G
 Semen non continendi causa sunt purgationes menstruæ quæ non eueniunt
 ut est necesse, sed minus & intempestiuæ. de aer. aq. & loc. 2^a.5.G
 Semen in quod primo firmetur. 2°. de nat. fac. 1^a.297.G
 Seminis species adhuc apparet in primo tempore in fabrica fetus. 1°. de
 semine. 1^a.331.D
 Semen post tres aut quatuor dies excidit membrana circumuolutum mu-
 lieri. 1°. de semine. 1^a.330.A
 Semen propter quid excidit. 1°. de semine. 1^a.330.B
 Semen propter quod non excidit. de sem. 1^a.330.C
 Semen continere faciūt exercitium, & carnis gracilitas. de aere, aquis
 & locis. 2^a.5.G
 Semen vbi conceperint mulieres, quid sentiant. 1°. de sem. 1^a.329.B
 Semen nisi extendatur ad vteri cavitatem, mulier non concipit. commē-
 tario. 5°. aph. 62°. Ex. 44.A
 Seminis hūditas quō agglutinet tunicis matrici. 14°. de vsu. 1^a.204.F
 Seminis

seminis humiditas crassa viscosa est, & spiritu vitali plena. 14°. de usu partium. 1°. 207.F
 in Semine idem motus maris & feminae. 14°. de usu par. 1°. 206.C
 Semen maris quomodo se habet in generatione. 2°. de nat. fac. 1°. 297.D
 Semen maris habet facultates naturæ quibus format, auget, & nutrit animal. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 298.H
 Semen viri solum ingredi utrum vi menstruo det principium motionis postea excerni, putarunt quidam peripatetici. 1°. de sem. 1°. 329.C
 Semen maris motus principium est. 14°. de usu par. 1°. 206.D
 Seminis motus ubi sint. 1°. de nat. fac. 1°. 293.F
 Semē in vulvis dissolui et in spūm ire vult Aristot. 1°. de sem. 1°. 329.D/E
 Semen viri est principium effectuum animalis. 14°. de usu par. 1°. 206.B
 Semen principium est animalis efficiens. 2°. de nat. fac. 1°. 297.F
 Semen habet rationem opificis. de fœt. form. 1°. 324.F
 Semen maris est principium membranarum ac vasorum omnium. 14°. de usu partium. 1°. 207.B
 Seminis pars quæ attingit uterū, fit membrana. 1°. de semine. 1°. 330.G
 SEMEN an depromatur ē femina vt à mare. fin. med. Sp. 49.E
 Semen an afferat femina. de hist. philo. Sp. 10.D
 Semen à femina non emitti quidam putarunt. 2°. de sem. 1°. 337.A
 Semen à femina emitti quidā putarūt, sed infœcūdū. 2°. de se. 1°. 337.A
 Semen habere feminam sensibus credendum est. 2°. de semine. 1°. 338.B
 Semen cur conseruatur in femina. 2°. de sem. 1°. 338.B
 Semen excernunt mulieres in somnis, vt viri. 2°. de semine. 1°. 136.D
 Seminis effusio in somnis quo tēdat semē muliebri. 2°. de se. 1°. 336.C
 Semen tenet femina in seipsa. 14°. de usu par. 1°. 207.H
 Semine solo in seipsam emisso mulier nō gignit. 14°. de usu par. 1°. 206.C
 Semen mulieris humidius, & frigidius est. 14°. de usu par. 1°. 206.B
 Semen mulieris est tenuius et frigidius semine viri. 1°. de sem. 1°. 331.A/
 6°. de loc. affectis. 4°. 39.G
 Semen femina non est existimandum fecundius semine maris. 2°. de semine. 1°. 337.B
 Semen mulieris cur minus coctum. 14°. de usu par. 1°. 207.G
 Semen in testibus mulierum, & humor in glandosis partibus, sunt similia, & cur. 14°. de usu par. 1°. 208.B
 Semen muliebri vnde effundatur. 2°. de semine. 1°. 336.C
 Semen femina aliquid confert ad generationē. 14°. de usu p. 1°. 206.E
 Semen femina ad quid vtile. 14°. de usu par. 1°. 208.A
 Seminis feminei vsus in fœtu qui. 2°. de semine. 1°. 338.C
 ex Semine mulieris fit tunica ἀλλαντοσδ' ης. 14°. de usu p. 1°. 208.B
 Semen mulieris facit intestinale inuolucrum. 2°. de sem. 336.D/ 1°. 338.C/F
 à Semine primo quæ mēbrana fit cur perforata. 1°. de semine. 1°. 330.H
 Semen femina quid confert ad generationem. 14°. de usu par. 1°. 208.B
 Semen femineum propria sua progressionē membranas efficit, & ad quē vsum & quando. 1°. de semine. 1°. 331.A
 ex Semine solo cerebrum ortum est. de semine. 1°. 331.C
 Seminum membra veterū animalium sunt siccissima. 2°. de tēp. 1°. 16.A
 ē Semine sunt vena, nervus, & arteria. 1°. de semine. 1°. 330.C
 in Seminis substantia inveniuntur omnia quæ sunt necessaria ad generationem nervorum, venarum, & arteriarum. 1°. de semine. 1°. 330.E
 Semen accommodatum alenda arteria & vena. 1°. de semine. 1°. 325.G
 ex Semine facta non possunt renasci, nisi sit vena, quod est raro. 1°. de semine. 1°. 335.E
 ex Semine sunt multa particula tanquā ex materia, quæ denuo fieri non possunt. de const. ar. 1°. 39.F
 ex Semine q̄ fecit natura, non potest iterū illa facere. de cō. ar. 1°. 39.G
 Semen femininum masculo confert. 14°. de usu par. 1°. 209.H
 Seminis nutrimentum quod & quale. 2°. de nat. fac. 1°. 297.G
 Semen mulieris est nutrimentū seminis viri. 2°. de sem. 336.D/ 1°. 338.C
 Semen maris nutritur semine femina, tanquā re magis familiari, quā sanguis sit. 14°. de usu par. 1°. 207.B
 Semen mulieris cur alimentum seminis viri. 1°. de semine. 1°. 331.A
 Seminis prima facultas est trahere sanguinem sibi proprium. 2°. de natural. facul. 1°. 297.F
 Semen, quod continetur, habet vires attrahendi, accommodandi, continendi, & parandi sibi cibum. 1°. de semine. 1°. 330.G
 ad Semen maris confluit sanguis à matre, & quomodo se habeat. 2°. de natural. facul. 1°. 297.D
 Semen habet facultatem trahendi sanguinem, vt magnes ferrū. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 297.F
 à Semine sanguis qui trahitur, qualis esse debet. 2°. de nat. fa. 1°. 297.F
 Semen mulierum commiscetur cum virili. 1°. de sem. 1°. 331.A

de Seminum miscella Empedoclis opinio. 2°. de semine. 1°. 337.F
 ex Seminum vtrorumq; commixtione fit fœtus. 2°. de sem. 1°. 337.H
 Semen maris, & femina simul mixta requiruntur ad generationē. 14°. de usu partium. 1°. 206.C
 ex Semine viri & mulieris fit semen perfectum. 2°. de sem. 1°. 336.D
 Semen viri perfectum est. 14°. de usu par. 1°. 207.H
 Semen mulieris imperfectum est. 14°. de usu par. 1°. 207.H
 Semen viri, & semen femina eodem modo mouentur ad generationem. 14°. de usu par. 1°. 206.B
 ex Seminis motione forma habetur. 2°. de semine. 1°. 339.H
 Semini muliebri absque virili comparat oua sine galli semine. 14°. de usu partium. 1°. 206.D
 ex Semine, & sanguine prima constitutio animalis fit. 2°. de tē. 1°. 16.A/
 1°. de sanitate tuenda. 2°. 62.E/ aduersus Lycum. Ex. 65.B
 Semine, & sanguine mēstruo nobis inest calidū inatū. adu. Lyc. Ex. 61.H
 Semen est, sed nutritur à sanguine, & ampliatur, propterea dici potest, omnes partes à sanguine fieri. de nat. hum. com. 1°. 1°. 31.D
 Semen genitale aliqui calidū, & copiosum hnt. 6°. de san. tu. 2°. 100.E
 Semen copiosum vnde. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44.C
 Seminis multi quæ medicamenta, qui cibi, & cibi simul, & medicamenta. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38.B
 Semen generant quæ spiritum flatuosum prouocant. 6°. de simpl. medicamento facul. 5°. 46.A
 Seminis plurimum quæ pariunt alimenta, excitant ad libidinem. 6°. de locis affectis. 4°. 42.F
 Semen sanguinē, & spiritū p̄ orificia trahit, & quō. 1°. de sem. 1°. 330.G
 Semen prouocantia habent quandam affinitatem cum ijs quæ prouocant sedantq; menses, & lac. 5°. de simp. me. fa. 5°. 37.F
 Semen quæ generent, & quæ extinguant. 5°. de simp. mcd. fac. 5°. 38.B
 Semen augent bulbi. 2°. de alim. fa. 2°. 25.A
 Semen auget cicer. de bon. & vitio succo. 2°. 37.D
 ad Semē generadū aptū est cicer legumen. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47.E
 Semen generat eruca & ad coeundum excitat. 2°. de alim. fac. 2°. 23.G
 Semen quibus prouocetur. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37.F
 Semen elicit cedrea pudendo circumlita. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50.E
 Semen copiosissimū & crassissimū in quibus reperiat. 1°. de sem. 1°. 335.C
 Seminis copia non parua conspicitur in ijs quæ conceperunt iam diu. 2°. de semine. 1°. 335.H
 Semen fecundissimū fit in calidioribus & humidioribus temperaturis. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44.C
 Semē quale eē debet, si debet esse fœcūdū. 1°. de sem. 325.D/ 2°. 1°. 338.E
 Semine quod animal est plenum. 1°. de sem. 1°. 335.C
 Semen quæ supprimunt, tñ nō corrumpunt. 5°. de sim. me. fa. 5°. 38.C
 Semen quæ exsiccent. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38.C
 Semē quod facit marem, & femina fm Stratonici. 2°. de sem. 1°. 338.H
 ex Semine viri & partim à matre causam habet quod conceptum est vt mas vel femina fiat. 14°. de usu par. 1°. 206.E
 Semē maris quod requirāt ad gnationē femina. 14°. de usu p. 1°. 206.C
 Semen viri frigidū concipere facit feminas. cō. 5°. aph. 42°. Ex. 41.E
 Seminis calor vi subacta pro femina masculus fit fœtus sed raro. 14°. de usu partium. 1°. 207.A
 Semen genitale calidum, & copiosum proritat ad sui expulsionem. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 100.E
 Semē mordax & calidum quomodo corrigitur. 6°. de san. tu. 2°. 100.E
 Semen mordax, & calidum cuiusdam, quomodo à mulieribus sentiretur. 6°. de san. tu. 2°. 100.F
 Semen torretur & assatur propter calorem. cō. 5°. aph. 63°. Ex. 44.D
 Semen siccius qui habeant. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46.E
 Semen siccum, & humidum quomodo cognoscatur per maiorem & minorem ei aculationem. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.G
 Semen adurit siccitate. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.G
 Semen extinguitur in humiditate. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43.H
 Semen qui habent humidum sunt minus sani. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46.E
 in Semine sentiuntur mutationes estatis, hyemis, pluriæ, & siccitatis. de aere, aquis, & locis. 2°. 6.B
 in Seminis genitalis mixturam lac compactionem, tēpora similia non faciunt corruptiones neq; malignitates. de aere, aq. & loc. 2°. 5.F
 à Semine radix essentia provenit in fœtu. an animal sit. 1°. 328.D
 Semina parentū si æqualia sint, & sana, quid sequatur. de sper. Sp. 38.E
 Semen si fuderit pater in horis sanguinis, quid sequat. de sper. Sp. 38.F
 à Semine si fit formatio, semp fœtus erit similis patri. 2°. de se. 1°. 336.H
 Semen salubre à salubribus provenit. an animal sit. 1°. 327.B

Semen morbosum à morboſis exit. an animal ſit. 1^a. 327. B
Semina iacta vitioſam habentia quantitatem, & qualitatem ſætuſ ta-
les faciunt. an animal ſit. 1^a. 328. C
Semen vitiatum in patre & quo generat malas diſpoſitiones in filiis. cõ
mentario. 6°. apbo. 38°. Ex. 49. B
Semen ebriorum eſt vitioſum. 11°. de uſu par. 1^a. 188. B
Semen mutant morbi. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. F
ex Semine retento viri etiam læduntur. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. H
Seminis retentio quid faciat diuerſis hominibus. 6°. de loc. affe. 4^a. 39. G
Seminis retenti ſymptomata. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. A
à Semine retento ſit magis præſociatio, q̃ à mēſtruis. 6°. de lo. a. 4^a. 39. G
Semen retentum valde infeſtat, tamen hæc infeſtatio non poteſt compa
rari delectationi eiectionis. 1°. de ſymp. cau. 3^a. 17. G
ob Semen retentum mulieris affecta caſus. 6°. de loc. aff. 4^a. 40. A
Semine retento caſus duo. 6°. de loc. affe. 4^a. 39. G
Semen exiens facit voluptatem etiam ſine viro, cum ſponte exit. 2°. de
ſemine. 1^a. 336. C
Semen quale, & quomodo effluxerit in muliere, quæ uteralibus vexa-
batur morbis, & conuulſa videbatur. 2°. de ſemine. 1^a. 336. C
Semen ſiue per inſomnia, ſiue alio pacto immodice profluens retinet nym
phea ſemen. 8°. de ſimp. me. fac. 5^a. 57. A
SEMINA omnia ex quatuor ſunt elementis. de nat. hu. cõ. 1°. 1^a. 30. B
Semina plantæ & animalia tantum viuere dicuntur. de marc. 3^a. 45. B
pp Semina viuunt fructus. de marc. 3^a. 45. C
Semina, ſtirpes, arbores prius fuere agreſtia, quæ nunc ſunt domeſtica.
in Timæum Plato. 1^a. 286. H
Semina eligendo agricolæ ſeminant & homines non conſiderant ſua ſe-
mina. 11°. de uſu par. 1^a. 188. C
Semen ſeminatum quid agat. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. E
Semina pleraq; non menſe ſed anno etiam ſupprimuntur. de natura hu-
mana. commentario. 1°. 1^a. 29. C
ex Seminum putredine calor generatur. de cau. morb. 3^a. 6. D
Semina ſunt ſimilia facultate ſua plantæ. de atten. vic. 2^a. 44. D
Semina facultate in quo differant planta. de atten. vic. 2^a. 44. D
Semina, radices, caules, fructus, folia habet diuerſas facultates in vno.
1°. de alimen. fac. 2^a. 7. E
à Semine differt fructus. 2°. de alimen. fac. 2^a. 16. C
Semen durum, & arbor tenella cur. de marc. 3^a. 46. C
Seminum differentia per ſuam ſubſtantia, quæ. 1°. de ali. fac. 2^a. 13. A
Semina q̃ intumeſcunt fructuſq; ſi qd̃ priſtinâ duritiæ, & ſiccitatē cito
*exuât, ac molliet̃ et hūiditatē acqrât, meliora oīa hñr. de bo. 2^a. 36. F
ex Seminibus quæ minime tument, & priſtinâ duritiem retinent, ſunt
deteriora. de bon. & vitio ſucco. 2^a. 36. F
Semina parua mole, quæ multam habent ſubſtantiam, craſſam, viſcidâ,
ſunt optimi ſucci, ac multi alimenti, tamen cito non deſcendunt, cõtra
ria contrario modo ſe habent. 3°. de ali. fac. 2^a. 13. A
Semina manduntur quarundam herbarum quorum herba non mandun
tur. de atten. vic. 2^a. 44. E
Semina comeduntur vrgente neceſſitate. 2°. de ali. fac. 2^a. 22. B
Semina oīa, quibus veſcunt homines, ſua natura ad ſiccius, & calidius
magis quam herba ipſæ, ſemper ſunt prop̃ſa. de atten. vic. 2^a. 44. E
Semina non coquebat Galenus, ſed macerabat. 4°. de ſan. tu. 2^a. 87. B
Semina qualia eſſe debent. 1°. de anti. 5^a. 107. D
Seminũ omnium inditium cõmune bonitatis quod. 1°. de ali. fac. 2^a. 11. F
à Seminibus poſtq̃ fuerint collecta ac reſoſita primo deſluit quicqd̃ eſt
aquofum, ac tenue, poſt aliqd̃ et hūmidi naturalis. 1°. de ali. f. 2^a. 11. F
Semina diuſſime reſoſita vires habet imbecilliores. 1°. de ali. f. 2^a. 11. F
Semina corrumpuntur quia non diſſantur. 2°. de diff. feb. 3^a. 40. B
Semen Almarũ ſecretoꝝum. Sp. 102. A
Semina Amara quæ. 4°. de ſimp. me. fac. 5^a. 26. E
Semen Apij renes purgat. de cathar. Sp. 95. C
Seminis apij, & carui decoctio prouocat vrinam & menſtrua fortiter,
ſubtiliat humores craſſos. de med. exper. Sp. 104. D
Semen Baſami per ſuffumigationē prouocat ſudorē. de cath. Sp. 95. D
Semen baſami purgat veſicam. de cathar. Sp. 95. D
Semen Bauciæ. de dynamidib. Sp. 27. A
Semina Cerealia quæ. de atten. vic. 2^a. 44. F/ de vict. ratione in morbis
acutis, commeniario. 1°. 7^a. 111. B
Semen Fœniculi reuocat lac in mamillis. de cathar. Sp. 95. B
Semen fœniculi purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
à Seminibus Frigidis, & hūmidis cauendum eſt in diæta attenuante.
de atten. vict. 2^a. 44. E*

quæ *Semina Frumentaria tenuium partium, & calida parum ſint.* 3^a.
de comp. me. per gen. 5^a. 228. F
Semen Hippomarathri vrinam mouet. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. B
Semen Lini calorem temperatum habet. 11°. met. me. 7^a. 73. C
Semen lini purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
Semen lini frangit lapidem renum, & veſicæ. de cathar. Sp. 95. D
Semen Liquiritiæ purgat veſicam. de cathar. Sp. 95. D
Semen Maluæ quid faciat. de mel. ex Gal. Ruf. & Poſſ. Sp. 110. A
Semina Odorata tenuium partium vrinam cientia, quæ. 9°. de compoſi-
tio. medi. ſec. loc. 5^a. 200. H
Semen Oleris atrij frangit lapidem renum, & veſicæ. de cathar. Sp. 95. D
Semen Tithymalli purgat indigeſtibles ſuccos, & lumbricos rotundos ex
cludit. de cathar. Sp. 95. C
Semen Vrticæ, & lini, toſtum. 7°. de comp. me. ſec. loc. 5^a. 182. A/G
ex Seminibus confeſtio ſedans dolorem. 7°. de comp. me. ſec. lo. 5^a. 184. H
ex Seminibus malagma. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 266. A
de Seminibus paſtillus ad tuſſientes. de med. ſac. par. 7^a. 173. D
ex Seminibus tuſſiculares compoſitiones. 9°. de cõ. me. ſec. lo. 5^a. 200. H
SEMENTEM, anni partem Galenus vocat. in 1^m. de morbis vulgari-
bus, commentario. 1°. 3^a. 102. A
vt SEMIASIANVS & ſemideus nomē tale ſortiuntur, ita & Hemi-
tritæus. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. E
per SEMICIRCULOS duos dicebat Plato fieri expirationem, &
receptionem aeris per inſenſibiles meatus. in tim. Plat. 1^a. 290. A
SEMIGONGIVS libras quinque habet. de pond. & meſ. 5^a. 277. C
SEMICOTYLE meſura eſt. 10°. de ſimp. me. fac. 5^a. 73. C
Σειδιᾱλῆς Græcum nomen, & antiquum eſt. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. G
Semidalis quid vocetur. de med. ſac. par. 7^a. 163. H
Semidalis primo in pituitam poſt in ſanguinem trãſit. de victus ratione
in morbis acutis. com. 2°. 7^a. 120. F
Σειδιᾱλῆς panis ſimilaceus dicitur. 1°. de ali. fac. 2^a. 9. G
SEMIDEI vocis meminit. 2°. de diff. feb. 3^a. 38. E
SEMIMEDIMNVS quid. de pond. & meſ. 5^a. 275. F
SEMINALIS in ſecundo eſt ordine medicaminum refrigerantium, aut
etiam quodammodo in initio tertij. 8°. de ſimp. me. fac. 5^a. 8. G
in SEMINALIBVS membris mulierũ, non eſt adhibenda fides Athẽ
neo. 2°. de ſemine. 1^a. 336. C
Seminalis vas ſeminis vas eſt. 1°. de ſemine. 1^a. 335. C
Seminalibus meatibus teſtes quomodo iungantur. 1°. de ſemine. 1^a. 335. F
*Seminalium meatũ radix & origo eſt ſupergeminalis. 1°. de ſe. 1^a. 335. F
Seminalis meatus in accenſis in Venerē, eſt plenus ſemine, & vacuus
poſt coitum. 2°. de ſemine. 1^a. 335. H
SEMINARIA vaſa ſunt ea, quæ ſemen emittunt. commentario. 5°.
aphoriſmo. 63°. Ex. 44. D
Seminaria vaſa antecedentia, & conſequentia, quæ. de ana. vi. Sp. 51. G
Seminarijs vaſis non moris, poſſunt eximi teſtes. 1°. de ſemine. 1^a. 333. H
Seminaria vaſa dependent à teſtibus. ars med. Iſa. 63. B
Seminaria vaſa quomodo inſigantur in renes, & vnde oriantur. 1°. de
uſu partium. 1^a. 206. E
Seminariorum vaſoꝝum licet minus ſpaciũ habeant aues, tñ quia ſunt
in loco calidiori celerem ſemini gnationē præſtāt. 1°. de ſem. 1^a. 333. H
Seminaria vaſa qualia in viris, & mulieribus, & cur. de ana. Sp. 51. G
Seminaria vaſa ſunt in vuluæ cornibus. 1°. de ſemine. 1^a. 335. A
Seminarium vas cur inuolutum, & magnum. 1°. de ſemine. 1^a. 333. E
Seminaria vaſa ſunt plena, cum animal non vtitur venere, & vnde loc
habent. 1°. de ſemine. 1^a. 335. E
Seminaria vaſa in fœminis non tantum reperiuntur plena ſemine, ſed et
teſtes earum. 2°. de ſemine. 1^a. 336. D
in Seminarijs meatibus omnes fœminæ habet ſemē. 2°. de ſem. 1^a. 336. D
Seminaria membra cur non renaſcantur. 1°. de ſemine. 1^a. 333. A
SEMIOBOLVS habet pondere ſiliquæ & ſemis. de ponderibus et mē
ſuris. 276. A/D 5^a. 277. B
Semiobolus Atticus. de pond. & meſ. 5^a. 276. D
*SEMIROBOLVS deligatio q̃. de uſ. quæ in med. ſiunt, cõ. 2°. 7^a. 205. F
Semirhombus vinculum. de ſcijs. 7^a. 295. C
Semirhombus, nauicula, lepus ſine auribus idem genus vinculi de ſa-
ſcijs. 7^a. 296. G
SEMISEXTVM habet choas 2 cheuinās 4. de ponde. 5^a. 276. B
SEMISSE. 3°. de comp. med. ſec. locos. 14. 7. E/ 9°. 198. H/ de ponderi-
bus & meſuris. 5^a. 275. H
SEMITERTIANA vocabulum Galeni eſt. de mor. tẽp. 3^a. 87. F
Semitertiana vnde dicta. de ty. 90. H/ 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 119. F
*de Semitertianis***

de Semitertianis Agathinus scribens primum cōsumpsit librum in declarando vocabulum semitertiana quid significaret. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 110. D
 Semitertiana quæ vocentur ab ignaris. 2°. de crisi. 4^a. 137. B
 Semitertiana natura. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 118. E
 Semitertiana non est in intermittentibus numeranda. in 1^m. de mor. vul. commentario. 3°. 3^a. 119. D
 Semitertiana modo continua, modo intermittens est. introd. Isa. 55. D
 Semitertiani typi quales. de typi. 3^a. 90. G/H
 Semitertiana febris q. fi. me. Isa. 46. E/in 1^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 119. D
 Semitertiana nō est sine discrimine. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 164. D
 Semitertiana differentia. de typ. 3^a. 90. H
 Semitertiana quo cognoscatur, & qūo mista. 2°. de crisi. 4^a. 136. E
 Semitertiana complicatio qualis. 2°. de crisi. 4^a. 136. E
 Semitertiana cū horrore venit & qūo. in 1^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 110. E
 Semitertiana horror qualis, et cur horrida à Galeno dicta. de morborū temporibus. 3^a. 87. E
 Semitertianus modus quando erat, & qualis. in 3^m. de morbis vulgaribus, commenta. 1°. 3^a. 106. B
 Semitertiana ex quibus fiat. de morb. temp. 3^a. 87. E
 Semitertiana ex quo humore consistit. in 1^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 106. B
 Semitertiana, & alia febres iunguntur. de morb. temp. 3^a. 87. E
 Semitertiana quos innuat, & quo tempore. de typ. 3^a. 90. H
 Semitertiana Romæ plurimæ fiunt. de morb. temp. 3^a. 87. F
 Semitertiana Romæ frequentissima, & familiarissima est. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 110. E
 Semitertiana periculum quod. de typ. 3^a. 90. G
 Semitertiana quando letalis. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 118. H
 Semitertiana febris meminit. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 160. A
 Semitertiana quomodo finiant. 3°. de crisi. 4^a. 139. F
 de Semitertiana, casus. 2°. de crisi. 4^a. 136. F
 SEMIVNCIA est denarii quatuor. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 223. D
 SEMPERVIVVM non facit multū succū. 1°. de cō. me. per ge. 5^a. 211. G
 Sempervivus succus frigidus est. 6°. de san. tu. 2^a. 100. F
 Sempervivum refrigerat. 14°. met. me. 7^a. 87. D
 Sempervivus est indurans frigidū, & humidū. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 34. G
 Sempervivus desiccatur tenuiter, mediocriterq; adstringit, & in eo aquea essentia abundat, & tertio ordine refrigerat. 6°. de sim. me. f. 5^a. 41. F
 Sempervivum condensat. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 35. G
 Sempervivus succus qūo debet accipi. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 211. G
 Sempervivum quale ad achoras. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 129. G
 Sempervivum in emplastro apponendum in principio inflammationum. 2°. de arte cura. ad Glauco. 7^a. 101. F
 Sempervivum evitandum in Herpete exedente. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 102. B
 Sempervivus fit mentio. 10°. met. me. 7^a. 65. A
 SEMPTERNÆ quatuor res præter Deum, atomi, infinitum, vacuū similitudines. de histo. philo. Sp. 4. G
 SENECTION ubi nascatur. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 196. B
 SENECTA anguis ad quid valeat & quomodo. 3°. de compositione medica. secun. loc. 5^a. 142. F
 Senecta serpentis dentium doloribus medetur. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 80. E
 in SENECTA affectiones animæ & corporis sedari dicentes, absurda afferunt. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 5°. 3^a. 190. D
 de Senecta admirabili evitatione secundum editionem philosophus qui dem fecit. de marc. 3^a. 45. F
 SENECTVS ætas est in qua diminuitur animal, ac deficit, & quare. fin. med. Isa. 44. G
 Senectus non est, ut augeri, ac nutriri, secundum naturam, & quare. de marc. 3^a. 45. E
 Senectus duplex, & qui senes possint tolerare ieiunium. commenta. 1°. aphorismo. 13°. Ex. 6. H
 Senectutis ætas prima, quæ. 5°. de san. tu. 2^a. 94. G
 Senectutis ætas media quæ. 5°. de san. tu. 2^a. 94. G
 Senectutis ætas tertia quæ. 5°. de san. tu. 2^a. 94. G
 Senectus quomodo fiat. de histo. philo. Sp. 12. B
 Senectus non accideret homini, si nihil deflueret, vacuareturque. 16°. de vsu partium. 1^a. 220. F
 Senectus ne maturet difficile ē mediocritatē servare. 6°. de sa. t. 2^a. 96. F
 Senectutem qualē nonnulli esse putauerunt. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Senectus frigida, & humida quomodo fit, & intelligi debeat. commen. 3°. aphorismo. 31°. Ex. 26. H

Senectus fit arida. de marc. 3^a. 45. G
 Senectus arbori sicca comparata est. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 in Senectute abundat pituita secundū Hippocratem. bre. deno. dogm. Hipp. 1^a. 231. E/com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Senectus extrema minimum sanguinis obtinet aduersus Lycū. Ex. 65. C
 Senectus neq; certa est ægritudo, neque integra sanitas. de partibus artis medica. Sp. 17. E
 Senectus ipsa morbus est. 1°. de san. tu. 2^a. 63. H
 Senectus aliquibus visa est morbus. 2°. de san. tu. 2^a. 95. F
 Senectus inevitabilis est, & qui in ea Marcor cōtingit. de mar. 3^a. 45. D
 Senectus quæ ægritudo secundum Philippum. 11°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 Senectus quæ proprie sit. 5°. de san. tu. 2^a. 92. G
 Senectus propria est vigilia. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Senectus plena curarum. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Senectus ex morbo febrili quandoq; accidit. 5°. de san. tu. 2^a. 92. H
 Senectuti obliuioſa cōmētarios sibi fecit Galenus. 3°. de dif. p. 4^a. 60. H
 in Senectute qui non caluescant. 1°. de temp. 1^a. 19. H
 in Senectute ex ægritudine pueri quoq; incidunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
 ad Senectutis ethicam. secretorum. Sp. 101. H
 SENESCENCIA corrumpuntur. de marc. 3^a. 46. B
 Senescentibus cur testes laxi reddantur. 1°. de semine. 1^a. 334. E
 SENESCERE cur sit necesse. 6°. de san. tu. 2^a. 96. F
 Senescimus calido innato, & senescencia corrumpuntur. de mar. 3^a. 46. B
 Senescunt celeriter frigidi, & sicci. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D
 Senescit cito, qui cito peruenit ad incrementum summum. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. E
 Senescerent cur nunquā homines. 10°. met. me. 7^a. 66. E
 Senesceret animal nunquā, quomodo. de marc. 3^a. 46. C
 SENEX pro Hippocrate sumitur à Galeno. 3°. de dif. resp. 3^a. 74. G/11°. methodi medendi. 7^a. 71. C
 SENEX non est, qui vires habet integras. 11°. met. me. 7^a. 70. A
 Senum natura quæ. fin. med. Isa. 44. G
 Senum inter se nō parua differentia est, & qualis. 5°. de san. tu. 2^a. 93. B
 Senes à senioribus ab aliquibus distinguuntur sed Galenus eos reprehendit. commen. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Senis ut senex est, quid proprium. 5°. de san. tu. 2^a. 92. G
 Senes quales sint, & cur. de ren. affect. dign. & med. 7^a. 191. D
 Senes habent frigida corpora. com. 1°. aph. 2°. Ex. 3. D
 Senes frigidi, & sicci sunt. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. D
 Senum proprium temperamentum frigidum, & siccum est acquisititū vero humidum. de sal. diæ. 2^a. 40. G
 Senum temperamento similitudinem est siccum, & frigidum temperamentū. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 94. D
 in Senibus siccitas, & frigiditas nimis abundat. 1°. de san. tu. 2^a. 64. D
 Senes frigidiore multo sunt tum pueris, tum etiam adolescentibus. de utilitate respirationis. 1^a. 225. G
 Senes quomodo possint dici frigidi, & humidī, cum non sint. 6°. de sanitate tuenda. 2^a. 96. E
 Senes non sunt humidī. de mare. 3^a. 45. G
 Senes cur humidī videantur. 5°. de san. tu. 2^a. 92. D
 Senes quomodo sint humidī, & quomodo sicci. de sal. diæt. 2^a. 40. F
 Senes humidī, molles, frigidiq; sunt. de sal. diæt. 2^a. 40. E
 in Senibus pituitosum, & serosum excrementum colligitur. 5°. de sanitate tuenda. 2^a. 92. E
 Seni plus pituitæ medicamentis usdem trahitur, iuueni autem plus bilis secundum Asclepiadem. 1°. de nat. facul. 1^a. 294. C
 Senes cur semp aceruat humiditates. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 142. D
 Senes aquoso excremento abundant. 5°. de san. tu. 2^a. 91. B
 Senex quomodo humidus. 2°. de temp. 1^a. 16. C/1°. de simp. me. fa. 5^a. 3. G
 Senes quomodo sicci, & humidī, & ubi. 5°. de san. tu. 2^a. 92. C
 Senes quomodo sicci. 2°. de temp. 1^a. 16. C
 Senes sunt sicci, non quia non abundant humiditate, sed quia membra se minus sicca sunt. 2°. de temp. 1^a. 16. C
 Senum corpus, duris pellibus similiter rigens est. 5°. de san. tu. 2^a. 92. G
 Senex his partibus est siccus, in quibus puer est humidus. 2°. de tēp. 1^a. 16. C
 Senes non habent adustos humores. 6°. de san. tu. 2^a. 96. F
 in Senibus densitas naturalis est, & innata. de opt. sect. Isa. 26. B
 Senum raritas violenta est non naturalis. de opt. sect. Isa. 26. B
 Senes habent minimum carnis. aduersus Lycum. Ex. 65. D
 Senum caro quibus rationibus praua. 3°. de ali. fac. 2^a. 29. D
 Senibus cuncta exanguia. aduersus Lycum. Ex. 65. D
 Senes nō possunt boni habitus plenitudinē suscipere. 2°. de lo. af. 4^a. 11. F

in Senibus & nuper natis, euidentius conspiciuntur nerui & fibre. 4.
de ana. admi. 1.^a. 80. D
in Senibus fœtibus quomodo sint vulua. de diff. vul. 1.^a. 109. B
Senex vitij affectus, nō debet deterri. quin possit fieri probus. de cog.
cur. animi mor. 2.^a. 51. E
Senex consulendus de moribus, & vitij. de cog. cur. ani. mor. 2.^a. 53. G
Senes ad ætatem melius se habent. com. 3.^a. aph. 3.º. Ex. 20. B
in Senibus cerebrum siccescens distat a caluaria. in 6.^m. de mor. vulga.
commentario. 3.º. 3.^a. 170. A
Senes habent alios humidas, si iuuentute sint sicca, & e contra. com-
mentario. 2.^a. aph. 53.º. Ex. 19. E
Senum pulsus quibus constet temporibus. comp. puls. Sp. 19. E
Senum atas habet sistolem tardam, & minorem. de vsu pul. 1.^a. 229. E
in Sene pulsus intermittētes nō sunt pntiosi. 2.^a. de præs. ex. 4.^a. 110. E
Senes minus, & raro respirant. de vit. resp. 1.^a. 225. G
SENI qui medicus conueniat. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. H
Senes quomodo regendi. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. F
Senes vt conualescentes debent in victu curari. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
ad Senes pertinet pars artis reficiens, & instaurans. ars med. Isa. 71. F
Senibus sanitatis tuenda ratio conatur senum sanitatem seruare. 6.º.
de sanitate tuenda. 2.^a. 95. G
Senes quomodo seruandi. de marc. 3.^a. 47. A
Seni viro, puero, mulieri, æstate, hyeme, in loco calido, in loco frigido,
non aequè conueniunt capilli. de vsu par. 1.^a. 189. F
Senes diatandi duplex indicatio. de sal. diat. 2.^a. 40. F
Senes an exsiccandi vel humectandi, & vbi. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. C
Senes qui calefaciendi & humectandi. 5.º. de san. tu. 2.^a. 93. B
Seni cibis & potus humidus & calidus esse debet. de sal. diat. 2.^a. 43. G
Senibus potiora sunt quæ humectent. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D
Senibus, si humectatione nō indigēt, quæ nō p̄sint. 5.º. de sa. tu. 2.^a. 92. D
Senes siccior victus plerūq; decet, & quare. de sal. diat. 2.^a. 40. E
Senibus quidā dant cibos qui potius exsiccent. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. C
Senibus qui cibi dandi vt exsiccent fm aliquos. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. C
Seni qui panis commodus. 1.º. de alim. fac. 2.^a. 10. A
Senum panis qualis esse debet. 5.º. de san. tu. 91. E
Senibus obstructions in iocinore liene & renibus facit panis suas do-
tes non habens. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. F
Seni quæ aues commodæ. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. D
Senex a quibus carnibus abstinere debet. 5.º. met. me. 2.^a. 90. D
Senibus pisces molles accommodati. 3.º. de ali. fac. 2.^a. 31. E
Senex ab his quæ testa teguntur abstineat. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. D
Senibus vinum bibendum vt iuuenescant. quod animi mores. 1.^a. 320. G
contra Senum austeritatem vini medicina est. quod animi m. 1.^a. 320. G
Senes cur austeri, tēdy pleni, & duri, quod animi mor. 1.^a. 320. G
pro Senibus vinum quomodo eligendum. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. A
Senibus aptissimum vinum est. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. H
Seni vīna calidiora, & vīnas mouētia, comoda. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. A
Senes cur vinis vīnas cienibus indigeant. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. B
Seni apta non sunt vīna quæ in ventre morantur. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. B
Seni agrotanti vinum aquosum quotidie quomodo exhiberet. Galenus.
de vict. rat. in mor. acui. com. 3.º. 7.^a. 131. D
Senibus conueniunt vīna dulcia pallida. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. C
Seni quod vinum dulce optimum. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. C
Senibus vinum quæ bona faciat. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. B
Senes caput valentius non habentes, quæ vīna bibere possunt. 5.º. de san.
tate tuenda. 2.^a. 90. H
Senex quando vīni album bibere debet a balneo. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. C
Senibus inutilia sunt vīna nigra. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. B
Senes vīna nigra crassa bibentes, incidunt in aquam intercutem vel cal-
culum. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. B
Senes vīnis melle conditis quando potissimum vt possunt. 5.º. de sanitate
tuenda. 2.^a. 91. C
Seni mel salubre. 2.º. de nat. fac. 1.^a. 300. H
Senes comedant mel. 1.º. de alim. fac. 2.^a. 8. F
Senibus mel accommodum est. 3.º. de alim. fac. 32. H / de bonitate, & vi-
tio succorum. 2.^a. 39. A
in Senibus mel vertitur in sanguinem. 2.º. de nat. fac. 1.^a. 300. B
Seni quando dandum far cum melle & aceto. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D
Senibus præ ceteris autumnalibus fructibus ficimaturi eligendi. 5.º. de
sanitate tuenda. 2.^a. 92. D
Senibus hyeme carica eligenda. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D
pra Senibus omnia salita meliora recentibus. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. D

Senes debent moueri vt iuuenes. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. F
Senes nec debent quiescere, nec moueri nimium. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. F
Senis motus qualis esse debet. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. G
Senes indigent moderato motu. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D
Senum exercitium quale. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. H
Senibus quod genus exercitationis vtilissimū. de par. pi. exer. 2.^a. 49. E
in Senibus consuetudo multum facit ad exercitationis speciem eligen-
dam. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. H
Senes consueto opere exercitari debent, etiam si modice noxium sit. 5.
de sanitate tuenda. 2.^a. 93. A
Senum exercitatio vnde sumatur. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. H
Senes non debent attingere illa, quæ indigent arte. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. H
Senes omnes consuetis laboribus exercendi, sed eorum rehemētia re-
missa. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. A
Senes non exerceant partes imbecilles. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. A
Senum partes imbecillæ non sunt roborandæ, sed feriari illas per mitte-
re vtilius videtur. 5.º. de san. tu. 2.^a. 93. A
Seni an exercenda frictio. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
Senum exercitatio vna est frictio cum oleo. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. G
Senis corpus vbi nudatur, qualis debet esse locus. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
Senes indigent somno. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D
Senes ob ariditatem vigilant. 3.º. de loc. aff. 4.^a. 16. G
Senes magis vigilant quando sunt sani. com. 3.^a. aph. 31.º. Ex. 26. H
Seni a cibis obstruentibus cauendum. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. F
Senibus facile obstruuntur iecur, lien, & renes, si crassum humorem fa-
cientibus vtantur. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. B
Senex si cibis obstruentibus sit vsus, quibus vt debet protinus. 5.º. de
sanitate tuenda. 2.^a. 91. D
Senex centenarius quo victu sit vsus. 5.º. de san. tu. 2.^a. 91. F
Senex octogenarius nullā artē discere debet, & quare. 5.º. de sa. 2.^a. 93. B
Senex cur non debet mutare consuetudinem. 5.º. de san. tu. 2.^a. 93. B
Senex quid vt debeat vt non indigeat alio ad conseruationem sanitatis.
secretorum. Sp. 101. F
Senes & si habeant multam pituitam, cur non faciat febrem. commen.
3.º. aphorismo. 30.º. Ex. 26. E
in Senibus si propter pituitā opus est aliquid incidēs & dissecas pete-
re, ad humectatē victū reuertendū statim est. 5.º. de san. tu. 2.^a. 92. D
Senes sunt sani sanitate senili. 5.º. de san. tu. 2.^a. 95. F
SENUM corpus ad omnem fermē actionem male comparatum est. 3.º.
de symp. cau. 3.^a. 29. C
in Senibus quæ actiones vitiatæ. 2.º. de temp. 1.^a. 16. D
Senes habent sensus vitiatos. 2.º. de temp. 1.^a. 16. D
Senes habent motus vitiatos. 2.º. de temp. 1.^a. 16. D
Senes nulli habent robur. de curan. ran. per sang. miss. 6.^a. 18. C
Senes inepti ad actiones voluntarias sunt. 1.º. de san. tu. 2.^a. 64. D
Senes habent appetentiam vitiatam. 2.º. de temp. 1.^a. 16. D
Senes pp quid non habeant appetitum. com. 2.^a. aph. 20.º. Ex. 14. E / F
Senibus deficiunt humores cholericī. com. 2.^a. aph. 20.º. Ex. 14. E / F
in Senibus concoctio vitiatæ est. 2.º. de temp. 1.^a. 16. D
Senes cur non concoquunt. 3.º. de symp. cau. 3.^a. 29. C
Senes habent sanguificationem, appositionem, & nutritionem vitiatam.
2.º. de temperamen. 1.^a. 16. D
Senes cur non nutriuntur commode. 3.º. de symp. cau. 3.^a. 29. C
Senum totum corpus frigidum est, nec potens alimentum trahere, nec
conficere nec nutrire. 5.º. de san. tu. 2.^a. 89. F
Senum digestio qualis. 3.º. de symp. cau. 3.^a. 29. C
Senes multos habent crudos humores propter debilitatem virtutis dige-
stivæ. com. 3.^a. aph. 76.º. Ex. 25. F
Senes habent contentiā virtutē imbecillē. com. 3.^a. aph. 30.º. Ex. 26. E
Senum vis expultrix qualis. 3.º. de symp. cau. 3.^a. 29. C
Senes consueta melius tolerat iuuenibus insuetis. cō. 2.^a. ap. 49.º. Ex. 19. B
ad Senem iuuenis comparatio in motu. 1.º. de cau. pul. 4.^a. 88. A
Senes non sunt comparandi adolecentibus. 2.º. de alim. fac. 2.^a. 26. B
cur Senes iuuenibus plurimū vīnus agrotant. cō. 2.^a. aph. 39.º. Ex. 17. H
Senes possunt dici neutri. 5.º. de san. tu. 2.^a. 95. G
Senum sanitas non absolute sanitas est. 5.º. de san. tu. 2.^a. 95. G
Senum sanitas querimonijs non vacat. 5.º. de san. tu. 2.^a. 95. G
Senes faciles morbos incurrunt. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
Senes minima causa mouet. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
Senes a cibis facile leduntur. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
Seni imbecillores dandum in die exiguum cibi. 5.º. de san. tu. 2.^a. 90. F
Senes magni efficiuntur gibbi, & qui. com. 2.^a. aph. 54.º. Ex. 19. E
in Senibus

in senibus diuturnos morbos ut plurimum fieri inquit Hippocrates.
bre. denot. dom. Hipp. 1^a. 231. D
Senibus morbi longi qui accidunt magna ex parte eos ad mortem comi-
tantur. com. 2°. aph. 39°. Ex. 17. H
Senes quibus morbis comitentur ad mortē. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18. A
Senes quos morbos difficulter concoquant. com. 2°. aph. 40°. Ex. 17. H
Senes crudi qui in prog. com. 2°. 4^a. 205. G
Senes quos morbos incidunt. 5°. de san. tu. 2^a. 92. B
Senes quibus morbis frigidis capiantur. 2°. de temp. 1^a. 16. D
Senes capiuntur apoplexia. 2°. de tēp. 1^a. 16. D. cō. 6°. aph. 57°. Ex. 53. E
Senibus eueniēs vrina pīguis sine febre apoplexiā facit. de dy. Sp. 34. B
Senes capiuntur apoplexia, neruorum resolutione, stupore, tremore, con-
uulsione, destillatione, raucedine. 2°. de temp. 1^a. 16. D
Senes cur tremuli. de trem. palp. conuuls. 3^a. 51. E
Senes cur tremunt sub ponderibus. 2°. de symp. caus. 3^a. 20. D
Senes habent raucedines & grauedines peculiares. commentario. 2°.
apho. 34°. & 40°. Ex. 17. H
Senibus qui contingat raucedo. de voc. & anhel. Sp. 61. G
Seniores qua tempestate distillationes incidunt subito perimentes. com.
2°. aphor. 12°. Ex. 21. H
Senibus frigida fluxiones non concoquuntur. com. 3°. aph. 12°. Ex. 21. H
Senes non faciunt lapides, quia non habent calorem magnum. com. 3°.
aphorismo. 26°. Ex. 25. F
Senium oculi cur rugosi. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 158. D
Senibus cur cornea corrugata. 10°. de vsu par. 1^a. 180. F
Senes cur caci nonnunquam fiant. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 113. D
Senes vltimi quare non videant. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. D
Senibus quod Marcoris genus proprium. de pul. ad Tyro. 45. E / 4^a. de
causis pulsuum. 4^a. 101. E
Senes quomodo marasmo afficiantur. de marc. 3^a. 45. C
Senibus quibus iā atate declinante inflari magis ventrē cōtingat cū vene-
re vtunt, & coitū assidue appetere. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 171. G
Senibus contingunt effusa & nigriores collis Venis. de tumoribus prae-
ter naturam. 3^a. 84. C
in Senis habitu potius viuendū, quā illico mori. 10°. met. me. 7^a. 66. F
Senex et agrotus debet sperare valetudinē. de cog. cur. ani. mor. 2^a. 51. F
in Senibus quotidie vrina mouenda, & quibus. 5°. de san. tu. 2^a. 92. E
in Senibus quotidie soluenda aluus, & quibus. 5°. de san. tu. 2^a. 92. E
Senes non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. F
Senes si alternis diebus egerant nihil medicamentosum illis dandum. 5°.
de sanitate tuenda. 2^a. 92. F
Senes quibus solui debeant. 5°. de san. tu. 2^a. 92. F
Seni non danda aloes. 5°. de san. tu. 2^a. 92. E
Senioribus supra modum purgatis singultus si superuenerit, non bonū.
com. 7°. aph. 41°. Ex. 57. C
Senes in senium longe prouecti, nō sunt phlebotomandi. de sect. Isa. 16. E
Senibus non est secanda vena. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 98. D
cur Seni sanguis non est detrahendus. de victus ratione in morbis acu-
tis. commen. 4°. 136. F / 7^a. 37. H
Seni pleuritico non est secanda vena. de subfig. emp. Isa. 32. F
Senes valde pleuritici existentes nō sunt phlebotomandi. de sect. Isa. 18. B
Senibus qñ venā secat Galenus. de curandi ratione p sang. miss. 6^a. 19. D
Senibus cur in minori copia quā iuuenibus etiam in eadem affectione
sanguis detrahendus. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 19. D
Senes raro euadunt ē pleuritide. de dyna. Sp. 35. E
Senes in hyeme profunda non liberantur à tribus quartanis. de praeog.
ad Posth. 4^a. 217. B
Senis inuitus excernentis casus. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. H
ad Senum vlcera. 1°. de comp. me. per gen. 214. C / D / 5^a. 222. A
Senibus conueniens medicamen. de med. exper. Sp. 108. A
Senium calorem naturalē confortās medicamen. de med. exp. Sp. 108. A
Senis medicamen. de med. exper. Sp. 104. D
in SENILEM siccitatem sicci natura cito proueniunt. 6°. de sanitate
tuenda. 2^a. 96. E
Senili etati familiarissimus morbus est apoplexia. cōmentario. 3°. apho-
rismo. 31°. Ex. 26. H
in Senili etate febres quotidianae fiunt. 2°. de diff. feb. 3^a. 36. E
in Senili etate partes extremas frigesce- re nō malū. cō. 7°. a. 1°. Ex. 54. A
SENIORA animalia carnes modicas & aridas habent, & reliquas
partes. 4°. de ana. admi. 1^a. 80. D
Seniorum animalium partes durae siccae, & cōcoctū difficiles sunt. de bo-
nit. & vitio succo. 2^a. 35. H

Seniorum complexio imperfecta, & quare. de incatatione adiuratione,
& suspensione. 7^a. 181. F
Senioris infra dignitatem est disputare cum adolescente. de vene. sect. ad
uersus Erasī. 6^a. 10. A
Smioris pulsus qualis. 3°. de caus. pul. 4^a. 96. D
Senioribus contingentes morbi qui in progn. com. 3°. 4^a. 210. D / commē.
3°. aphorismo. 31°. Ex. 26. G
q Seniores assidue coitum appetant. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 171. G
Senioribus omnia mala sunt peiora propter atatis debilitatem. commē.
7°. aphorismo. 41°. Ex. 57. C
Seniores difficulter sanantur à vesica & renū vitijs, & longis morbis.
com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
Senium quando serpentes deponunt, et quale sit. de ther. ad Pis. 5^a. 95. D
Senium in stirpibus quid sit. 1°. de san. tu. 2^a. 62. F
Senium in animalibus quid sit. 1°. de san. tu. 2^a. 62. F
Senium in etatibus quid. de marc. 3^a. 46. F
Senium quid. de marc. 3^a. 45. E
Senium quid sit proprie. 5°. de san. tu. 2^a. 89. A
Senium quid existimetur à diuersis. de marc. 3^a. 46. E
Senium indubitato frigidum est. 5°. de san. tu. 2^a. 92. B
Senium non indubitato siccum, quia aliqui dixere humidum esse. 5°. de
sanitate tuenda. 2^a. 92. C
Senium humidum est secundum aliquos antiquos celebres, & cur. 2°. de
temperamentis. 1^a. 16. B
Seniū quidā humidū, & frigidum esse arbitrati sunt. de marc. 3^a. 46. D
Senium frigidum & siccum. 5°. de san. tu. 2^a. 89. E
Senium est intemperies quadam ad frigidius, & siccius conuersa. 2°. de
symptomatum causis. 3^a. 20. E
Seniū quod est in sanis, sicca intemperies est in aegris. 7°. met. me. 7^a. 44. D
Senium non est corporis intemperies, ad quam primum omne remedio-
rum consilium dirigitur. 5°. de san. tu. 2^a. 93. B
Senium etas frigidissima est. 2°. de temp. 1^a. 16. D
Senium quomodo secundum naturam sit. de marc. 3^a. 45. E
Senium an morbus vel sanitas vel medium vocetur, parum refert. 5°.
de sanitate tuenda. 2^a. 90. E
Senium quidam esse morbum volunt. de marc. 3^a. 46. E
Senio carens quo nā modo quis perpetuo permanere possit, philosophus
quidam tempore Galeni in libro quem conscripsit, ostendit quod ta-
men ipse euitare non potuit. de marc. 3^a. 45. E
in Senio caro impense sicca est. 6°. de san. tu. 2^a. 96. D
Senium est via ad interitum. 2°. de temp. 1^a. 16. D
Senium est veluti quadam tabes mortis. 2°. de temp. 2^a. 16. D
Senium facere dicitur lapis phloginus illinitus. de simp. med. Sp. 86. H
Senium cur consideratur. 5°. de san. tu. 2^a. 93. B
Senium quicquid sit nihil refert. 5°. de san. tu. 2^a. 90. E
Senium quomodo possit euitari de marc. 3^a. 46. F
Senium corrigi non potest. 7°. met. me. 7^a. 45. H
Senium marcescenti styti assimilatur ab Aristotele. 2°. temp. 1^a. 16. C
in Senio facies ab Hippocrate in acutis descripta, nō est exitiosa. in pro-
gno. commen. 1°. 4^a. 191. E
in Senio quid fiat. 1°. de san. tu. 2^a. 63. F
Senium facit obliuionem. 2°. de symp. cau. 3^a. 24. B
Senij nota sunt excrementa humida. de marc. 3^a. 46. E
Senium qui melius tolerant, & qui facilius ad ipsam perueniant. com.
2°. aphorismo. 49°. Ex. 19. B
ad Senium cur cito veniunt animalia. 6°. de san. tu. 2^a. 96. F
Senium ex morbo, quid. 1°. de prae sag. ex pul. 4^a. 107. F
Senium corrigitur per calefaciētia & humectātia. 5°. de san. tu. 2^a. 89. E
Seniū ex morbo q Marcor à Philippo dicat. 4°. de ca. expul. 4^a. 101. C
Seniū vel marasmus siccitatē praeceffisse debet. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. D
Senio simili affectu detenti, marasmo afficiuntur. de marc. 3^a. 45. C
Senio similis marasmus frigidus quibus fiat. de marc. 3^a. 47. C
Senium ex morbo, est altera marasmi species. 10°. met. me. 7^a. 66. F
Senij marasmus potest prolongari, non euitari. de marc. 3^a. 46. E
SENSIBILIORES sunt nerui molles de ocul. 7^a. 183. E / F
Sensibilia corpora magis dolores sentiunt. in 6^m. de morbis vulgarib.
commentario. 1°. 3^a. 153. E
Sensibile quod. fin. med. Isa. 45. A
Sensibilia quae sint. de ijs. quae in med. fin. com. 1°. 7^a. 199. B
Sensibilia improprie quae. de ijs. quae in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. B
Sensibiles res q non fiant temere. 17°. de vsu par. 1^a. 221. E
Sensibilium cognitio in quot sit differentijs. 3°. de dig. pul. 4^a. 80. G

Sensibilium cognitio sedula inspectione confirmatur. 3°. de compositione medic. per genera. 5°. 228.E
Sensibilis animæ actio in quinque sensus diuiditur. de diff. symp. 3°. II.D
Sensibilia diuersa immutat sensus. 8°. de vsu par. 1°. 167.D
Sensibile nihil est de corpore præter venas, & arterias, pelliculas, & nervos. de vit. resp. Sp. 62.G
non Sensibile, sed sensuum organum à natura factum est cerebrum. de vir. nostr. corp. disp. Sp. 60.C
Sensibilis facultas per nervos ad instrumenta propria deferitur. 7°. de dec. Hippocratis. 1°. 270.F
Sensibilis quidem meatus intus aperte solis oculorum nervis adest. de nervorum dissectione. 1°. 53.D
Sensibile est maxime os stomachi. de ana. vii. Sp. 49.G
Sensibiles partes hepatis & splenis. de vit. resp. Sp. 62.H
Sensibiles motus in sanis animantium corporibus. duplices. ex arbitrio & impetu, & qui vitales dicuntur. de tremo. palp. conuul. 3°. 51.D
in Sensibilibus partibus est dolor. 12°. met. me. 7°. 78.C
à Sensibilibus magnis dolent gustus, & tactus. de symp. diff. 3°. II.E
Sensibilibus quale debet exhiberi medicamentum. 3°. & cō. me. p. g. 5°. 232.G
SENSIBILITATEM auri præstans panniculus ubi sit. de anatomia viutorum. Sp. 48.H
SENSIFICANS est panniculus quidam, ut pulmonis hepatis, splenis renum. de ana. vii. Sp. 55.F
SENSIFICI nervi quales & qui. 3°. de dec. Hipp. 1°. 270.F
SENSIO continetur in Præfensione in prog. com. 1°. 4°. 190.A
SENSITIVVM primo in somno deprehenditur. commetario. 2°. aphorismo. 3°. Ex. II.E
SENSORIUM quod. fin. med. Isa. 45.A
Sensorium primum, & sensus communis idem. 7°. de dec. Hipp. 1°. 272.F
Sensoria omnia possunt nervum mollem. 8°. de vsu par. 1°. 166.G
Sensoria omnia cur prope cerebrum. 8°. de vsu par. 1°. 167.A
Sensoria omnia pp cerebrum in capite posita sunt. 8°. de vsu par. 1°. 167.A
ad Sensoria instrumenta differentie processuum nervorum. 8°. de vsu partium. 1°. 167.D
Sensoria tactus quæ, & quæ visus, & quæ gustus. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 8.C
Sensorium quod debet colores recipere, quale eē debeat. 8°. de vs. p. 1°. 167.E
Sensorium visus, quale esse debeat. 8°. de vsu par. 1°. 167.E
Sensorium quo transmittitur ad visum à cerebro. 8°. de vsu par. 1°. 167.E
Sensorium olfactus habet vaporosum spiritum. 8°. de vsu par. 1°. 168.A
Sensorij olfactus natura quæ. 8°. de vsu par. 1°. 168.A
Sensoria oblectata debet dari ægris. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3°. 181.A
SENSUALE fieri corpus contingit in multis particularibus alterationibus elementorum, suppositis his vim sensualem non habere, sed posse inuicem agere, & pati multiformiter. 1°. de elem. 1°. 3.D
SENSVS quid. fin. med. Isa. 45.A / de hist. philo. Sp. 9.A
Sensus est aliud à coloribus, saporibus, & vaporibus. 1°. de elem. 1°. 3.F
de Sensibus animalibus. de comp. memb. siue de nat. hum. Sp. 59.B
Sensus communis est hominibus & animantibus rationis expertibus. 2°. de simp. medica. faculta. 5°. 9.G
Sensus genus diuersum est in plantis quàm in animalibus, & quale. de substantia facultatum naturalium. 1°. 330.G
Sensus proprii animalium sunt & opera animæ. 1°. de fac. nat. 1°. 291.G
Sensus, & affectus in qua sint animæ parte. de hist. philo. Sp. 10.B
Sensus pauciores Dei habent quàm bruta. de hist. philo. Sp. 9.B
Sensu prædita an rationis habeant visum. de hist. philo. Sp. 11.E
Sensus quot sint. de hist. philo. Sp. 9.A
Sensus sunt quinque & qui singuli. fi. med. Isa. 45.B / aduer. Lyc. Ex. 63.H
Sensus cur quinque, & elementa solum quatuor. 7°. de dec. 1°. 271.C
Sensu vno quæ sentiuntur, non sentiuntur alio. 7°. de dec. 1°. 271.C
Sensuum partes fm Chrysippum. 3°. de dec. Hipp. 5°. 241.F
Sensus quomodo fiat. 7°. de dec. Hipp. 1°. 272.F
Sensus quomodo excitetur. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 161.A
Sensus est in patiando. 16°. de vsu par. 1°. 215.A
Sensuum alterationes pathemata siue passiones appellantur. de sympto- matum differentiis. 3°. 10.D
Sensus est alterationis dignotio, non alteratio ipsa, ut quidam putat. 7°. de dec. Hippocra. 1°. 271.H
Sensus in patiando, motus vero in faciēdo aliquid fit. 1°. de lo. af. 4°. 7.D
Sensus per medium veluti per baculum fit. de caus. pro catar. 3°. 100.C
Sensus quo sentiant quæ in se ipsis sunt. 1°. de symp. cau. 3°. 17.D
Sensuum ordo secundum perfectionem. de ocul. 7°. 183.F

Sensus primus est visus, & qualis sit de ocul. 7°. 183.F
Sensus alij reſentiēdā ad se expectāt, visus ad illa accedit. & oc. 7°. 185.A
Sensus immutat sensibilia diuersa. 8°. de vsu par. 1°. 167.D
Sensibus alijs crassior est tactus. de ocul. 7°. 183.F
Sensu tactus qui sint excellentiores sensus. 16°. de vsu par. 1°. 215.A
Sensum tactus habent nervi omnes. de ocul. 7°. 183.F
Sensum vnum duntaxat habet ostrea, tactū scilicet. de ana. vii. Sp. 45.G
Sensus oēs particulares ad cōm sensum reducunt. de ana. vii. Sp. 45.G
Sensum communem ponit Galenus. de symp. diff. 3°. II.E
Sensus cōmunis, & primum sensorium, idem. 7°. de dec. Hipp. 1°. 272.F
Sensus communis cur in cerebro. 7°. de dec. Hipp. 1°. 272.E
Sensus vnde habeatur in animalibus. 7°. de dec. Hipp. 1°. 169.F
Sensus & motus origo vnde ex voluntate existit, is principatus est ani- mæ. 8°. de dec. Hipp. 1°. 273.B
Sensus principium est cerebrum. 3°. de vsu par. 133.C / 7°. de dec. 1°. 272.F
Sensuum quinque principium est in cerebro. in Tim. Plat. 1°. 287.D
Sensus & motus vniuersis corporis partibus à cerebro suppediuntur. 5°. de locis affectis. 4°. 28.H
Sensus & motus principium est cerebrum. de ana. vii. 45.H / de vir. nostr. corp. disp. Sp. 60.C
Sensus, & voluntarij motus principium est cerebrum. i 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 189.G / de voce, & anhel. Sp. 61.G
ad Sensem faciendum in animali cerebrum non indiget corde. 2°. de de- cretis Hippocra. 1°. 239.C
Sensum & motum spina accipit à cerebro. 3°. de loc. aff. 4°. 20.H
Sensui meatus patens, in spinalis medulla ortu, sicut etiam in visorij nervis est. 7°. de dec. Hipp. 1°. 270.C
Sensus, & motus principium est cor contra Galenū. de ana. vi. Sp. 45.H
Sensus, & motus principium est à corde. de vit. resp. Sp. 63.D
Sensui oīum primū et vniuersale istrumētū est cor. de vit. resp. Sp. 72.F
Sensus & motus principium non esse cor probat. de anat. vii. Sp. 45.H
Sensuum instrumenta cur duo. 10°. de vsu par. 1°. 177.E
Sensui istrumētis cur natura facit cooperimētū. 11°. de vsu p. 1°. 188.H
Sensus non debet habere tegmentum, ut aures, nares, & quare, quamq, oculis operimenta data, quia mollis odor. de instr. odor. 1°. 112.A
Sensus instrumenta quomodo sentiant. 1°. de symp. cau. 3°. 18.H
Sensuum instrumenta nervis indigent. 16°. de vsu par. 1°. 215.A
Sensus & motus instrumenta nervi sunt. 3°. de dec. Hipp. 1°. 245.D
Sensum ac motum omnes nervi habent. 16°. de vsu par. 1°. 214.H
Sensum accipit corpus à nervis post motum. 12°. de vsu par. 1°. 193.D
Sensus per nervos mittitur ad oēs particulas. 1°. de symp. cau. 3°. 18.H
Sensus in nulla est animantis parte sine nervo. de ner. diff. 1°. 53.B
Sensus non fit, nisi nervus afficiatur. 3°. de dec. Hipp. 1°. 270.F
Sensus & motus omnis, influens influit per nervum. de ana. vi. Sp. 48.A
Sensum ac motum exhibens nominatur nervus aut tendo. 1°. de decretis Hippocratis & Platonis. 1°. 233.G
Sensum, et nō motū hnt partes q recipiūt nervos. 16°. de vsu p. 1°. 214.H
ad Sensem nervi molles apti. 3°. de ana. adm. 1°. 96.D
pro Sensu nervi molles dati. 16°. de vsu par. 1°. 215.A
Sensus quinque faciunt nervi molles. de ocul. 183.F / 7°. 184.H
Sensus oēs habent nervos magnos & molles. 16°. de vsu par. 1°. 215.D
pp Sensem partes quā corporis hnt magnos nervos. 5°. de vsu p. 1°. 145.C
Sensuum nervi quanti. de instr. odor. 1°. 110.G
ad Sensem tantū idonei sunt nervi molles. de dec. Hip. & Pla. 1°. 233.G
Sensus nervus cur mollior. 7°. de dec. Hipp. 1°. 270.F
ad Sensem non conuenit durum. 12°. de vsu par. 1°. 193.A
p Sensus, & motu nervi duri, & molles effecti. 16°. de vsu par. 1°. 215.A
circa Sensus quo se hnt mēbra durorū nervorū. 1°. de symp. cau. 3°. 16.E
Sensum, & motū partium qui muscoli faciant. 1°. de loc. affe. 4°. 7.E
Sensum & motū q dent muscoli, semp indigēt nervis. 1°. de lo. af. 4°. 8.B
Sensus inest particulis q sentiūt, & sine musculis. 1°. de mo. mus. 1°. 309.C
Sensus diuersus particulis datus est. de mul. 3°. 77.F
Sensum dantes panniculi qui. de ana. vii. Sp. 55.F
Sensum exactiorē quibus partibus dat natura. 16°. de vsu par. 1°. 215.A
Sensum acerrimū habet oculus. 13°. met. me. 86.A / de ocul. 7°. 189.C
Sensum exactiorem debent habere nasus, palatum, & dētes. 16°. de vsu partium. 1°. 215.D
Sensum gingiuis, & cuti faciei qui muscoli præstent. de ner. diff. 1°. 53.F
Sensum habentia membra in superficie quæ. de ana. vii. Sp. 44.C
Sensum vnde habeat cutis. de ana. vii. Sp. 45.C
per Sensus tantum gratia cutis pilosa propages paucas tenues raras, & ægre conspicuas instar filorum cuiusdā araneæ ex subiectis omni- bus

bus partibus recipit. 9°. de usu par. 1°. 176. D
 sensum unde habeat pellis caput ambiens. 4°. de loc. aff. 4°. 25. D
 sensus cuius imbecillitas unde. de ana. viuo. Sp. 45. C
 sensum dant nervi per cutem manus dispersi. 3°. de loc. aff. 4°. 21. C
 sensum exactissimum habet os ventris. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 sensum potior omnibus partibus propter quid habet os ventriculi. 3°. de loc. aff. 4°. 18. C de vo. & anhel. Sp. 61. H
 circa sensum nostrum non est ventriculi cupiditas, quia cibum & potum appetit. 6°. de loc. aff. 4°. 37. G
 sensum & motum diaphragmati qui nervus det. de ana. viuo. Sp. 53. F
 sensum magnum unde habeat matrix. de ana. viuo. Sp. 51. F
 sensuum distributio in fetum. an animal sit. 1°. 327. F
 sensus cur parvus in renibus, in vesica urinae, & vesica fellis. 5°. de usu partium. 1°. 145. F
 sensum unde habent renes. de ana. viuo. Sp. 51. C
 sensu caret particula, ad quam nervus non pervenit. de mult. 3°. 77. G
 sensu caret ossa, pinguedo, adenes, & medulla. de mult. 3°. 77. G
 sensu caret os capitis. 13°. meth. med. 7°. 86. A
 sensus cur non inest glandulis. 15°. de usu par. 1°. 214. H
 sensu vacat copula. de decre. Hipp. & Pla. 1°. 233. H
 sensu privatum membrum omne congelatum terrestre ex melancholia est. de ana. viuo. Sp. 45. F
 sensus est ferè expers pulmo. 1°. de diff. resp. 3°. 59. G
 sensum non habet pulmo, quia duo tantum nervi tenues in ipso sunt, & superficij. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 sensu caret caro circa gibbam iecoris partem. de mul. 3°. 77. G
 sensus intestinorum obtusus cuius sit. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 193. F
 sensum non habet pulsus. 2°. de loc. aff. 4°. 9. A
 à sensibus quo differat pedes, & summa manus. 16°. de usu par. 1°. 215. E
 sensus duas species tantum habent animales actiones. de ocul. 7°. 186. A
 sensui ratio coniuncta est. 3°. de dign. pul. 4°. 80. B
 sensus sequitur, ratio dux est. de ther. ad Pifo. 5°. 90. E
 sensus adversus cogitationem loqui quo modo finxit Democritus. aduersus empir. med. Isa. 35. C
 sensus boni sunt homines liquidioris sanguinis, eò quod molles carne. de vit. resp. Sp. 64. F
 SENSUS quidam negabat posse experiri de rebus. 1°. de simplicium medic. facul. 5°. 7. C
 sensus qui dicunt non percipere propria sensibilia, in Pyrronis dubium turpiter incidunt. 2°. de temp. 1°. 16. H
 sensus iudex ad omnia vitæ munia est nobis. 1°. de san. tuen. 2°. 64. B
 in sensibus consistunt iudicia naturalia. 9°. de decre. Hip. 1°. 279. D
 sensus iudicium naturale est. 9°. de decre. Hip. 1°. 279. D
 sensus iudicium rerum est, quæ sensu subiunguntur. 9°. de decre. 1°. 279. D
 sensui evidentium & non per se cognitorum iudex observatio est. de optima secta. Isa. 19. H
 sensui res evidentes aliæ per se immotescunt, aliæ non per se. de opt. se. Is. 19. G
 sensum res latentes aliæ intellectui perspicue & sunt, & dicuntur, aliæ per ostensionem cognoscuntur. de optima secta. Isa. 19. G
 sensui nota esse visui, concessum est ab omnibus medicis. de opt. sec. Isa. 20. H
 sensui nota sunt principium inuentionis præceptorum, sed non artis principium sunt. de opt. sec. Isa. 20. B
 sensus evidentia præuenit rationis fidem. 8°. de simp. med. fac. 5°. 29. D
 de sensui evidentibus rebus qui demonstratione aliqua sententiam ferre conantur deridendi, & quare. de opt. sec. Isa. 19. H
 sensibus non est habenda fides fm Asclepiadem. 1°. de nat. fac. 1°. 294. B
 sensui qui non credit, explorandus est. 9°. de decre. Hip. 1°. 279. E
 sensibus quæ fides habenda sit probatur. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. G
 de sensuum certitudine. 2°. de simp. med. fac. 5°. 9. H
 sensuum & imaginationum veritas. de hist. philo. Sp. 9. A
 sensu partim, & partim demonstratione, solvantur artium controuersia. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. C
 sensui vident quæ spectant ad medicos. de vit. ra. in mor. ac. c. 1°. 7°. 109. E
 sensibus subiecta non tractat Galenus in libris de locis affectis. 5°. de locis affectis. 4°. 29. G
 sensum quæ effugiunt, non indigent breui methodo. de sec. Isa. 18. F
 sensibus aliqua si non percipiuntur, non creduntur, quæ tamen tentata certificant. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. D
 sensu opus est ad iudicandū, non demonstratione. de na. hu. c. 2°. 7°. 183. D
 sensu non videtur minimum. 1°. de elem. 1°. 2. C
 sensus non est iudex verorum elementorum. 1°. de elemen. 1°. 2. C
 sensu quæ iudicantur. de op. sec. Isa. 19. H

Sensum experientia iudicamus quæ ratio non potest inuenire. de theria. ad Pisonem. 5°. 90. E
 Sensus indicat pugnantia. 1°. de simp. me. fa. 5°. 2. F
 Sensus cognoscimus durum, & molle. 4°. de dig. pul. 4°. 83. D
 Sensus indicat simplicem, & compositam particulam. de diff. morb. 3°. 3. B
 non sensu, sed ratione qui motus deprehendatur. 4°. de diff. pul. 4°. 66. C
 Sensus non cognoscitur motus, sed ratione. 3°. de dig. pul. 4°. 80. B
 Sensus indicant, an animalia ruminantia habeant quatuor ventriculos. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. C
 Sensus indicat, an animalia vtrinq; dentata habeant vnum ventriculum. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. C
 ex sensu iudicium certum, exactumq; fieri potest de medicamentis, quæ adhibentur. 3°. de temp. 1°. 24. F
 ex sensu iudicium si non fiat, omnia externa sunt conferenda quæ ab ipsa quæsita rei substantia sint desumpta & ex ipsis iudicandum. 3°. de temperamentis. 1°. 24. F
 Sensus quid attendendum. 1°. de simp. medicam. fac. 5°. 8. C
 Sensus probantur medicamenta simplicia. de ther. ad Pifo. 5°. 90. F
 sine sensu non secure probatur medicamentum vis. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7. F
 Sensus manifestus motus dicitur motus liquidi. de mor. mæ. & obs. Sp. 66. D
 Sensus iudicatur eucrasia, & discrasia. 1°. de san. tuen. 2°. 64. B
 Sensus debet esse iudex in sanitate, & ægritudine, non rerum natura. introd. Isa. 63. A
 à sensu ut facilius dignoscatur affectio facit imbecillitas. 4°. de locis affectis. 4°. 25. E
 Sensus omnibus contingunt delectatio & dolor. 1°. de symp. cau. 1°. 16. F
 Sensus radix & fons doloris est. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Sensus exigit dolor. 1°. de elem. 1°. 3. A
 Sensus radix & fons est recordationis, phantasia, voluptatis & memoria. 1°. de elemen. 1°. 3. H
 cur Sensus oēs viget in tēpestate aquilonia. com. 3°. apho. 17°. Ex. 23. F
 Sensus ut in suis actionibus detineantur, natura semper intenta de instrumento odoratus. 1°. 112. B
 Sensus oriantur in somno. com. 4°. aph. 15°. Ex. 28. H
 Sensus non bene sentiunt in somno. de instr. odor. 1°. 112. C
 Sensus semper sentiunt si vigilamus, & habent sensibilia propria. de instrumento odor. 1°. 112. C
 Sensus instrumentum cum est male affectum, est symptoma in sentiendi actione. 1°. de symp. cau. 3°. 14. B
 Sensus noxæ quæ. de symp. diff. 3°. 11. D
 Sensus vitiosus est ex communibus omnium sentiendi actionum noxis, et qui sit. de symp. diff. 3°. 11. D
 Sensus vitiosi sunt in sensibus. 2°. de temp. 1°. 16. D
 in sensu quolibet duplex vitium est. de symp. diff. 3°. 11. E
 Sensus facilitas, & difficultas quæ faciat. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 103. C
 Sensus difficultas dysæsthesia dicitur. de symp. diff. 3°. 11. B
 Sensus hebetatio potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
 Sensus difficile inuebit frigefactio. de diff. mor. 3°. 4. E
 Sensus torpescere faciunt infrigidantia. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. E
 Sensus hebetantur ex frigido, & ita ex torpore dolor non sentitur. com. 5°. aphor. 25°. Ex. 39. H
 Sensus similitudine aqua frigida vocat mordax, [ex quo elice per similitudinem aliquas qualitates attribui vni, quæ tamen non sunt ipsi propria.] com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
 Sensus auferentia, sunt frigida potestate. 3°. de temp. 1°. 23. F
 Sensus, & motum tollit refrigeratio completa. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Sensus quæ amiserunt, & sententia male frigida sunt omnia. de trem. palp. conuul. 3°. 53. D
 à sensus hebetudine & acuitate indicatio quæ. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 Sensus difficile habentia ferunt acra medicamenta. 2°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 103. D
 Sensus nostris purgati ac mordicaria, acra sunt. de atte. vic. 2°. 43. G
 Sensus hebetioris pas, valentioribus indiget remedijs. 4°. met. m. 7°. 28. F
 Sensus nimius quid faciat. 3°. de symp. cau. 3°. 27. E
 Sensus acuti pars, sine dolore curanda est. 4°. meth. med. 7°. 28. F
 Sensus acuti quæ est, et imbecillitas, lenissima ex cā dolet. 2°. de sym. ca. 3°. 22. D
 Sensus facilis, quod non est & valentissimum fuerit, magnam causam requirit ad hoc ut doleat. 2°. de symp. cau. 3°. 22. D
 Sensus facilius, particularum robur, atq; imbecillitas, & cruditatis magnitudo, & dritia, diuersa gignunt symptomata. 3°. de symp. cau. 3°. 30. C
 Sensui evidens dolor est. 1°. de elem. 1°. 3. H
 Sensui tactus contingunt maximi dolores. de symp. diff. 3°. 11. E
 Sensus alij

Sensus alij habent dolorem præter tactum, sed est ab externis illis inciens. de symp. diff. 3^a. II. E
 Sensus tonodes qui. de mul. 3^a. 77. G
 Sensus grauis, tristis, & dolorificus idem. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. G
 Sensus tristis ex quot causis fiat. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 Sensus ponderis quando incidit. in prog. com. 2°. 4^a. 204. B
 Sensus grauitatis circa pulmonē & sinistrū latus fit, Luna in coniunctio-
 ne Solis permanens, Saturnus autem in tetragono. de decub. prog. ex
 math. scien. Sp. 13. A
 Sensus pruriginis quo modo fiat, & quo modo præcedat, & sequatur vl-
 ceratum sensum. 2°. de loc. aff. 4^a. II. H
 Sensus pruriginosus in superficie est, & quomodo. 2°. de loc. aff. 4^a. II. G
 Sensus vlcerosus ad intima etiam extenditur. 2°. de loc. aff. 4^a. II. G
 Sensus vlcerosus qui. de mul. 3^a. 79. F
 Sensus tantum propemodum non motus videtur quem inæqualitas ciet
 motus. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 Sensus non motum habet lassitudo vlcerosa. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 Sensus omnes quo modo offendit pulvis supra folia platani existens. 8°.
 de simp. med. fac. 5^a. 58. G
 Sensus auditus affectiones quæ rationali inuestigatione non indigēt. 4°.
 de loc. aff. 4^a. 23. B
 de Sensu odorandi læso, casus. de instr. odor. 1^a. 107. A
 Sensus non adimitur membris pulsu adempto. de vsu pul. 1^a. 227. D
 Sensus & motus defectus ex ebrietate quo fiat. de cau. mor. 3^a. 7. D
 Sensus amissio quæ. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. C
 Sensus & motus cur fm antiquos deperdantur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. D
 absq; Sensu omni, & motu sit homo compressis quibusdam venis colli.
 de vtil. resp. Sp. 63. G
 Sensus & motus priuationē facit cerebrū. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 245. D
 Sensus amittitur si cerebrum detractis ossibus aperueris, & aliquem ex
 eius ventriculis compresseris. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 236. H
 Sensus totus quo amittitur per cōpressionē supra cerebrum factam. 2°.
 de loc. aff. 4^a. 13. F
 Sensus & motus amittit vetriculo cerebri cōpresso. 1°. de dec. 1^a. 232. A
 Sensus amittit ex vulnere vetriculorū spūs cerebri. de vtil. ref. 1^a. 225. G
 Sensus non amittitur si incidas cerebrum nisi vulnus penetret ad aliquē
 ventriculum cerebri. 7°. de decre. Hipp. 1^a. 269. C
 Senu motuq; priuantur partes infernæ spina incisa ex transuerso, si to-
 ta fuerit defecta. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. H
 Sensus, & motum non amisit is, cui compressum forcipe fuit cor, tamē
 arteriæ non mouebantur. 1°. de decre. Hipp. 1^a. 232. B
 Sensus quibus affectibus demit neruo affecto. 1°. de motu mus. 1^a. 309. A
 Sensus & motum tollunt nerui funiculo religati. de vsu pul. 1^a. 227. D
 Senu ac motu statim priuatur particula, si neruus incisus fuerit. de ner-
 uorum dissectione. 1^a. 53. B
 Sensus qui iuuant nerui, ijdē vitati offenduntur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. E
 Senu pereunte cur qnq; motus non pereat rationes vanæ ab aliquibus
 afferuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. E
 Sensus trium digitorum amissi seruato motu, casus, & curatio. 1°. de locis
 affectis. 4^a. 7. B
 Sensus minimorū digitorum sinistra manus amiserat Pausanias, casum
 considerat. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. C
 Sensus digitis auferunt nerui primi à septima vertebra inflammati. 1°.
 de loc. aff. 4^a. 7. C
 Sensus, & motum brachiorum perdere facit quinta vertebra vitata in
 spina. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 Sensus quomodo pereat seruato motu. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. D
 Sensus, & motus in partibus faciei qñ amittitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 22. H
 Sensus cernendi quibus causis amittitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 21. G
 Sensus & cogitationē læsam phrenitici aliq hnt. 4°. de lo. aff. 4^a. 22. D
 Sensus, intellectus, & memoria perduntur in epilepsia. de comp. memb.
 siue de nat. hum. Sp. 58. E
 Senu priuatis oleum valet. 2°. de simp. med. fac. 5^a. II. E
 Sensus difficilem aut deperditum, oleum nec iuuat nec lædit. 2°. de simp.
 med. fac. 5^a. 15. C
 Sensus vegetes facit theriaca. de vsu ther. ad Pamphi. 5^a. 98. C
 SENTENTIA quid significet. de vs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. F
 Sententia in pectore secundum Poetam. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 242. E
 Sententiæ Cnidia Euriponti attributa. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 159. F
 Sententias Cnidias qui conscripserunt, quæ tradiderint, & omiserint in
 re medica. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 108. C
 Sententia, non verba, sunt consideranda. de vtil. resp. 1^a. 223. C

Sententiam mutabat Galenus pro melioribus. 1°. de antid. 5^a. 104. E
 Sententiam mutabat sæpe Iulianus in suis scriptis. 1°. meth. med. 7^a. 6. H
 Sententiam aliquā esse alicuius auctoris vel non, potest ex re ipsa & mo-
 do loquendi probari. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. D
 SENTIENDI operationem habet anima in corpora cerebri. 3°. de loc.
 affect. 4^a. 17. H
 Sentiendi facultas à cerebro in neruos diffunditur. 1°. de sem. 1^a. 33. B
 ad Sentiendum admodum habiles qui. 4°. de com. med. per ge. 5^a. 236. C
 ad Sentiendum insigniter habilia corpora facile morsum recipiunt. 4°.
 de compositione medicamen. per ge. 5^a. 236. F
 in Sentiendi pleniorē vim habet sanguis tenuior & frigidior. q animi
 mores. 1^a. 319. C
 ex Sentiendi acrimonia, & hebetudine indicatio. 7°. met. me. 7^a. 49. A
 Sentiendi & mouendi vim solis habentibus partibus interdum hoc acci-
 dit: vt ipsis non affectis, eorum pereat actio. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. B
 Sentiendi facultas cum est male affecta, est symptoma in sentiendi actio-
 ne. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Sentiendi instrumento subseruientium cum aliquid male habet, est sym-
 ptoma in sentiendi actione. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 in Sentiendi actione triplex symptoma contingit. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Sentiendi vis digitis non influit, spina læsa. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 nō SENTIENS in tota vita sua quod crebro omnes inuadit, malum,
 fortunatus est. de multitudine. 3^a. 77. G
 ex Sentientibus & patientibus vel sensu carentibus sed transmutabili-
 bus sunt corpora. 1°. de elem. 1^a. 3. F
 Sentiētia facile acrimia medicamēta nō ferunt. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7^a. 103. C
 Sentientia male, & sensum quæ amiserunt, frigida sunt omnia. de trem.
 palp. conuuls. 3^a. 53. E
 Sentientibus ægre oleum valet. 2°. de sim. me. fac. 5^a. II. E
 Sentientia membra suscipientia flauam bilem faciunt rigorem. com. 4°.
 aphorismo 58°. Ex. 33. G
 SENTINAM quare nauis opifex molitur. an aīal sit. 1^a. 327. F
 SENTIUNT stirpes fm Platonem. in tim. Plat. 1^a. 287. C
 Sentire stirpes suadet. in Tim. Pla. 1^a. 287. B
 Sentit mens fm Hippocratem. de vs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. E
 Sentiēs facultas à cerebro per neruū mittit. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
 Sentiunt partes quæ mouentur per neruum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. E
 Sentire quæ possunt sentit cerebrum. 1°. de symp. cau. 3^a. 18. H
 Sentimus virtute proueniente ex capite. de vir. nostr. cor. disp. Sp. 60. B
 Sentiuntur quæ per accidens. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 271. G
 Sentiunt maxime tactum manus. de comp. mēb. siue de nat. hu. Sp. 58. E
 Sentit maxime omnium tactum vola manus. de comp. memb. Sp. 58. E
 Sentiūt aliquæ cutes magis, aliquæ minus. 4°. de cōp. me. p ge. 5^a. 237. F
 Sentit lingua præ omnibus gustabilem qualitatem. de cōp. mēb. Sp. 52. H
 Sentiunt muti. com. 6°. apho. 51°. Ex. 52. H
 Sentiūt diuerso mō vetriculus, vena, arteria, & neruus. de mul. 3^a. 77. F
 Sētiat cur valēter os vetriculi. 1°. de sym. c. 3^a. 17. H in pg. c. 3^a. 4^a. 210. F
 Sentiunt in superficie non in cavitare cor, iecur, & renes, & quare. de
 ren. aff. dig. & med. 7^a. 192. H
 non Sentit pulmo, vel difficulter. in prog. com. 3°. 4^a. 210. F
 Sentiāt quomodo pulmo, & iecur. de mul. 3^a. 77. G
 Sentiens facile pedis vestigium qui musculus facit. de musc. dis. 1^a. 52. A
 non Sentiunt ligamenta. 6°. meth. med. 7^a. 38. G
 Sentiūt grauitas sola in peripneumonia, & non dolor. de vti. ref. Sp. 63. G
 Sentiunt cur aliqui rigentes. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. F
 Sentit quo stupidum membrum. 2°. de lo. aff. 4^a. 8. F
 Sentiant tantum cur partes resolutæ. 1°. de sym. cau. 3^a. 16. E
 Sentit musculus qui mouetur, [nota]. 1°. de sym. cau. 3^a. 16. F
 Sentire non potest quod constat ex impatibilibus & insensibilibus elemē-
 tis. 1°. de elemen. 1^a. 3. B
 Sentire nihil, gustus symptoma est. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 non Sentire legitima, gustus symptoma est. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 Sentire non legitima, dupliciter contingit. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. G
 cur Sētiāt dolores magis in nocte q̄ in die. de mot. man. & obs. Sp. 69. F
 SEORSVM excrementum à proprijs medicamentis euacuatur. de
 cur. rat. per sang. miss. 6^a. 18. H
 SETP. I R A T I O sanguinis triplex ab aquositate. de ana. vi. Sp. 51. B
 Separationis excrementorū à sanguine frustratio quid agat. 3°. de sym-
 ptomatū causis. 3^a. 30. D
 Separantia multum & non multum qualia sint. de ocul. 7^a. 187. H
 Separationis iuncturæ causa triplex & quomodo fiat. de ocul. 7^a. 185. H
 SEPARATVR anima à corpore sine corruptione. de sper. Sp. 37. H
 Separantur

separentur quo composita ex materijs diuersa naturæ. in 6^m. de morbis vulg. com. 4°. 3^a. 182. E
 SEPIA quid. de simp. med. Sp. 90. C
 Sepiæ inter aquatilia mollia numerantur. de bon. & vit. suc. 2^a. 35. E
 Sepiæ molles sunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 32. D
 Sepiæ pisces cōueniētes sunt stomachicis. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5^a. 192. C
 Sepiæ atramentum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 124. F
 Sepiarum testa qualis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. A
 Sepiarum testa vsta ad vitilignes, ephelin, lentes, psoras, vrimur & fos sili salī mista oculorum vngues eliquat, dentibus splendorem affert, vlceraq; desiccant & ad ingentes oculorum asperitates, quas sycofisis vocant, valet. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. A
 Sepiæ testa pro tuberculis vlceratis conueniunt. in 6^m. de mor. vulgar. commen. 2°. 3^a. 161. A
 Sepiæ collirijs admiscetur: dentificiū est optimū. de simp. med. Sp. 90. C
 ex Sepiæ parte offea fit albū emplastrū. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 217. C
 per SEPTEM dies quibus cibum non dedit Galenus, tamen dedit mul sam. 10°. meth. med. 7^a. 63. G
 in Septem mensibus aliqui morbi finiunt. 1°. de dieb. decre. 4^a. 149. D
 in Septem annis aliqui morbi finiunt. 1°. de die. decre. 4^a. 149. D
 Septem receptacula spermatis in matrice. de sperm. Sp. 36. D
 SEPTENARIUS non est integrorū dierū. in prog. commē. 3°. 4^a. 207. C
 per Septenarios, vigenarios, & menses, et primo per quaternarios quo indicationes & solutiones morborū fiant. in prog. com. 3°. 4^a. 208. C
 Septenarius est validior circuitus decretoriorum dierum in prognost. commen. 3°. 4^a. 206. F
 extra Septenarium primum qui nequit extendi, morbus nisi præcognoscatur a medico secūdo saltē die, p multū est erraturus. 1°. de cr. 4^a. 131. F
 Septenarij tertij finis vigesimus est dies. in prog. com. 3°. 4^a. 206. G
 SEPTENES quo motu debent moueri. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. E
 ad SEPTENTRIONEM montes sunt auersi a sole. 5°. methodi medendi. 7^a. 34. H
 Septentrionem versus fluentes aquæ dulces quidē sunt, in frigiditate autem excedunt. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 ad Septentrionem sitæ vrbes, & ad austerum differunt, & ad orientem & occidentem. de aere aq. & loc. 2^a. 2. C
 sub Septentrione viuentes, oppositi sunt viuentibus sub Zoa torrida. q animi mores. 1^a. 320. D
 ad Septentrionē degentes, agrestes mores habent. q animi mo. 1^a. 319. H
 Septentrionis incolæ, non patiuntur phlebotomiam. de sect. Ista. 18. B
 SEPTENTRIONALES sunt cancer, scorpio, piscis. de spermate. Sp. 39. A
 SEPTICA medicamenta quæ vocentur 7°. de simp. med. fac. 5^a. 50. D
 Septica medicamenta quæ sint. 1°. de comp. med. per gen. 5^a. 210. C
 Septica medicamenta quæ proprie sint, & quæ improprie. 5°. de simplicium medic. facul. 5^a. 36. B
 Septica medicamenta qualia sint. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. B
 Septicis facultatibus miscetur cantharides. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 82. E
 Septicam vim habet filicula. 6°. de simp. med. fa. 5^a. 46. D
 Septicis miscetur lixiuum. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 69. G
 Septicis facultatibus miscet salamandræ cinis. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 82. F
 Septicus non est vt quidam dicunt sanguis æqui admissarij. 10°. de simp. medic. facul. 5^a. 73. D
 de SEPTIMANIS librum fecit Diocles. com. 2°. apho. 34°. Ex. 17. C
 de Septimanis liber nō est Hippocratis. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 189. G
 Septimana integris septē diebus non constat. 3°. de dieb. decre. 4^a. 159. D
 in Septimanis magnæ sunt mutationes. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. H
 per Septimanas luna mutatur. 3°. de die. decre. 4^a. 157. D
 per Septimanas a luna mutatur mensis. 3°. de dieb. dec. 4^a. 157. E
 Septimanas quomodo numerentur. in prog. com. 3°. 4^a. 206. F
 per Septimanas tres singulas, dies decretorij qui. in pg. c. 3°. 4^a. 206. G
 Septimana prima cur a secunda separata, & secunda tertie unita. 3°. de dieb. decre. 4^a. 160. B
 Septimanas dant indicium seprimanarum, & menses mensium, & anni annorum. com. 3°. apho. 28°. Ex. 26. A
 Septimana in acutis comparatur mutationi temporum anni in cronicis & diuturnis morbis. 3°. de die. decre. 4^a. 158. B
 Septimana quo numeretur in morbis, & quo principium vnius ad alteram se habeat. com. 2°. aph. 22°. Ex. 15. F/G
 per Septimanas criticorum dierum ordo. 1°. de die. decr. 4^a. 154. G
 Septimani sunt, & luna modo incedentes circuitus qui numero quodam dierum constant. 3°. de dieb. decre. 4^a. 158. A

SEPTIMANVS typus qui. de typ. 3^a. 90. F
 SEPTIMANI sudores boni. presag. exper. conf. Sp. 77. G
 SEPTIMANA febris intermittens est. introd. Ista. 55. D
 de Septimanis, & quantis dicit Galenus Hippocratem in aphorismis non meminisse, tñ de ipsis meminit. in 1^m. de mor. vul. c. 3°. 3^a. 120. F
 Septimanā, & nonanā nunq vidit Galen^o. in 1^m. de mo. vul. c. 3°. 3^a. 118. E
 Septimanam, & nonanam esse non indicat Galenus. in 1^m. de morb. vulg. commen. 3°. 3^a. 120. A
 de SEPTIMESTRI partu. de septim. par. 1^a. 340. H
 Septimestris fœtus editionis primus terminus est tempus anni dimidiij. de septim. par. 1^a. 340. H
 Septimestres quot diebus pariant. de septim. par. 1^a. 341. A
 Septimestris infans posset oriri in minori tempore q dimidio anni. de septim. par. 1^a. 341. D
 Septimestris fœtus quo tempore perfectus. de septim. par. 1^a. 341. D
 Septimestres partus cur viuant. de hist. phil. Sp. 11. C
 SEPTIMVS, & septimus decimus dies iudicant. cōmentario 4°. apho. rismo 36°. Ex. 31. G
 Septimus dies primus est dierum iudicatoriorum, numero, ordine, potentia, & dignitate. 1°. de dieb. decre. 4^a. 146. E
 Septimi naturam quartus decimus imitatur. 1°. de dieb. decre. 4^a. 147. B
 prope Septimum, & quartum decimum sunt nonus, vndecimus, & vigesimus. 1°. de dieb. decre. 4^a. 147. B
 Septimus dies quomodo iudicet. 1°. de dieb. decre. 4^a. 147. B
 Septimus dies facile ad crism paratur. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 100. C
 Septimi quartus est index sua natura. 1°. de die. dec. 149. G/2°. 4^a. 154. F
 Septimo die fit crisis si quarta habuerit vrinam habentē nubeculam vrbam. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. D
 Septimo die si appareant excrementa rubra, quartodecimo sunt iudicati. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. E
 Septimus dies, quando vrina est rubra, non potest esse iudicatus vndecimi. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. E
 Septimus dies semper benè indicat. 1°. de die. decr. 4^a. 145. F
 Septimo die crism esse tutam, simul ac perfectam quo argumento probet. 2°. de dieb. decre. 4^a. 151. H
 Septimus dies quibus iudicijs præcognoscitur futura boni iudicij. cō. 4°. aphorismo 71°. Ex. 35. C
 Septimus dies est fortissimus decretoriorum. 2°. de dieb. decr. 4^a. 154. F
 Septimus dies regi assimilatur. 1°. de dieb. decre. 4^a. 146. G
 Septimum vnde antiqui laudabant. 3°. de dieb. decr. 4^a. 160. A
 in Septimo die quidam moriuntur. 1°. de die. decre. 4^a. 146. E
 Septimo die q in pleuritide obēit. de vict. rat. in mor. acu. c. 1°. 7^a. 114. A
 in Septimo si adhuc adsit cruditas, non potest morbus finire vigesimo die. 1°. de dieb. decre. 4^a. 151. C
 an Septimū diē q in statu sunt, quo cibādi. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 97. H
 ad Septimū vsq; diē quāto abstinedum a cibo. 1°. de dieb. de. 4^a. 155. E
 ad Septimum vsq; diē absq; cibo æger continendus, si virtus nō debet deficere, & quando. 11°. meth. med. 7^a. 74. C
 ad Septimum vsq; diē solo cremore ptissanæ quos traxit Galenus. 10°. meth. med. 7^a. 63. G
 post Septimum vel nouum diē cibū dandus. de vict. rat. in mor. acu. commen. 1°. 7^a. 114. H
 post Septimū diē q in statu sunt quo cibādi. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 97. H
 post Septimum quomodo cibandum in pleuritide. de vict. rat. in morbis acutis. com. 4°. 7^a. 143. H
 Septimo die iudicati cuiusdam casus. de præcog. ad Post. 4^a. 219. H
 in Septimo casus crisis. 1°. de die. decr. 4^a. 148. F
 Septimodecimo die iudicatur alij, alij sexto. 2°. de die. decre. 4^a. 152. C
 in Septimodecimo qñ fit crisis, et qñ in 4° decimo. 1°. de die. de. 4^a. 151. B
 Septimo mense qui nascantur. de comp. memb. Sp. 59. E
 Septimo mense cur viuere possit infans. de comp. memb. Sp. 59. G
 SEPTISTELLA vrsa. 3°. de dieb. decr. 4^a. 159. H
 SEPTVAGENARIIS quando venam secat Galenus. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 19. D
 de SEPTO transuerso. 5°. de ana. admi. 1^a. 88. D
 Septū transuersum vel phrenas dicere nihil refert. 6°. de ana. ad. 1^a. 91. B
 Septum transuersum cur dictum phrenum. 5°. de loc. affe. 4^a. 31. E/H
 Septum a Platone diaphragma vocari incēpit. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
 Septum transuersum ab Aristotele dī succintura. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. E
 Septum et præcordia idem appellauerūt maiores. in prog. c. 1°. 4^a. 194. H
 Septum transuersum vocatur viscus. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. B
 Septum transuersum est nervosum, separans viscera, que in thorace ab ijs, que

ijs, quæ sub thorace. fin. med. Isa. 43. H
 Septi transversæ forma, & substantia quæ. de cau. resp. 1^a. 226. H
 Septi transversum est musculus substantia & usu. 8°. de ana. ad. 1^a. 99. F
 Septi transversæ substantia, est musculus. 7°. de usu par. 1^a. 163. H
 Septi sectio quomodo administranda. 5°. de ana. admi. 1^a. 88. D
 Septi transversæ origo. introd. Isag. 53. G. 8°. de ana. admi. 1^a. 99. E
 Septum transversum unde incipiat. in 1^m. prorrhæ. com. 2°. 4^a. 170. D
 Septum transversum finis thoracis demissior omni animantium generi. 8°. de ana. admi. 1^a. 99. C
 Septi transversæ duæ sunt tunicae. 7°. de usu par. 1^a. 163. H
 Septi duo foramina. 5°. de ana. admi. 1^a. 88. D
 infra Septum transversum mēbra sunt supra dimidiū. 6°. de de. 1^a. 263. B
 Septi transversæ nervi unde oriuntur. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. H
 supra Septum partibus arteria longissime super vertebrae exporrigitur. in tim. Plato. 1^a. 287. H
 Septum transversum à caua vena nutritur. 6°. de decre. Hip. 1^a. 263. B
 sub Septo omnia instrumenta vestiuntur aliqua tunica, habent initium à peritoneo. 4°. de usu par. 1^a. 141. C
 sub Septo viscera quibus concutiantur. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. C
 sub Septo viscera, quæ expurgentur. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. B
 Septi posuit natura, ne qd in vtriculū ascēderet. 5°. de usu par. 1^a. 147. C
 Septi ob saxa quæ sub mari latitant effectum. an animal sit. 1^a. 327. F
 Septum transversum est organum respirationis. de cau. resp. 1^a. 226. H
 Septum transversum spirationis instrumentū est. 5°. de loc. affe. 4^a. 31. F
 Septum transversum solum facit spirationem. 4°. de loc. affe. 4^a. 23. H
 Septum motu perpetuo agitur. 6°. de usu par. 1^a. 148. G
 Septi transversæ motus, & quō possit videri. 1°. de motu musc. 1^a. 309. H
 in Septo transverso adest palpitatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. F
 Septi transversum vna cū musculis thoracē dilatat. de mus. diff. 1^a. 49. F
 Septum transversum qñ indiget alijs musculis. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. G
 Septum transversum habet partem nervosam, quæ potest affici. 4°. de prælag. ex pul. 4^a. 120. C
 Septum transversum valde aridum est in tēperie. 6°. de loc. aff. 4^a. 40. F
 ex Septi transversæ ibecillitate secūdi athletæ casus. 4°. de lo. a. 4^a. 25. A
 Septo transverso grauias sæpenuero percipitur. de cur. rat. per sang. missionem. 6^a. 16. F
 Septi transversæ affecti signa. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
 Septi transversæ affecti pulsus qualis. 4°. de prælag. ex pul. 4^a. 120. C
 Septum transversum quando in plcuritiā dolet. 2°. de lo. aff. 4^a. 11. C
 circa Septum transversum dolorē habet nō nulli, in quibus pus à renibus expurgatur. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. A
 circa Septum transversum si dolor extet, spiritus densus, & parvus fit. 3°. de diff. resp. 3^a. 71. C/D
 supra Septum dolorem & inflammationem significat spiritus frequens. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 148. H
 Septo transverso, in qua parte cōmittitur iecur, dolor infixus, quō extinctus. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 21. F
 Septo superiores dolores sanguinis missione prius indigēt q̄ euacuatione. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 Septo transverso languēte q̄ vena secāda sit. de prælag. exp. cōf. Sp. 78. B/F
 Septo transverso dolēte, vena cubiti secāda. de cu. ra. p. san. mis. 6^a. 20. A
 Septi transversæ dolore affectis prodest panax ex vino & melle. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. C
 Septum transversum deorsum trahit, quando aliquis hydrops fuerit in totum euacuatus. com. 6°. apho. 27°. Ex. 48. H
 Septi transversum quot modis tēditur. in 3^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 135. D
 Septi transversæ intensio sanguinis missione prius indiget, q̄ euacuatione. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 Septo vicinariū partiu cōuulsio qd faciat. in 3^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 135. D
 in Septi transversæ inflammatione quo modo se habent præcordia. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 121. G
 Septi transversæ inflammatio, quid faciat. de pul. ad Tyro. 4^a. 45. B
 supra Septum phlegmonem esse significat spiritus creber. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 162. D
 Septum transversum inflammatum stomachusue aut venter inducunt difficilem respirationem. 2°. de diff. resp. 3^a. 65. H
 Septo transverso consentit cerebrum. in prog. com. 1°. 4^a. 196. A
 Septum transversum indicat bonas ac malas cerebri constitutiones. cō. 2°. apho. 33°. Ex. 17. B
 Septo transverso affecto sunt spirandi difficultas, & delirium. 10°. metho. med. 7^a. 64. G
 à Septi transversæ vitio deliria qualia fiant. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. H

à Septi transversæ vitio deliriū parū distat à cōtinuo. 5°. de lo. af. 4^a. 31. H
 à Septi transversæ vitio deliriū factum quo modo differat à phrenitide. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. H
 à Septo delirium vbi oritur, spiratio qualis. 5°. de lo. aff. 4^a. 31. H
 ad Septi transversæ regiones infernas abscessum expectare debent, qui bis vrinae tenues, & crudæ minguntur diuturnæ, si alia signa tanquā euasuris affuerint. de vrinae sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 inter Septum, & ventriculū pituita repōita, causans dolorem, quo modo sanetur. com. 7°. apho. 54°. Ex. 58. F
 inter Septum, & ventrem secundum Marinum Hippocratis interpretē non videtur pituitam posse firmari. com. 7°. apho. 54°. Ex. 58. F
 Septum transversum cur nunq̄ recipiat sanguinem crassum, & pituita. 4°. de prælag. ex pul. 4^a. 120. C
 in Septo transverso marasmus non vidit Galenus: vidit tamen helicā. 10°. meth. med. 7^a. 64. F
 Septi transversæ vulnera quæ curatu facilia sint, & quæ curari non possint. 5°. meth. med. 7^a. 33. B
 Septum transversum si discissum sit, letale. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Septi nervosa pars non potest sanari. com. 6°. apho. 18°. Ex. 47. H
 Septum transversum non potest consolidari. 3°. meth. med. 7^a. 16. E
 Septum non sanatur ex iugi motu. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Septo transverso deperdito, an aliud gignatur. de const. ar. Isa. 39. G
 à Septo in omni morte pulmo seimctus videtur. 8°. de ana. ad. 1^a. 103. D
 SEPVLCHRI sancti, Petra meminit [propterea collige non esse Galeni librum de dynamidijs.] de dynam. Sp. 24. B
 SEPI vires quæ. de simp. med. Sp. 90. B
 Sepum dicitur pinguedo terrestris. de vitil. resp. Sp. 64. F
 Sepi diuersitates adipi communes. de sim. med. Sp. 90. B
 Sepum mollit durities omnes. de simp. med. Sp. 90. B
 Sepo & pinguedine abundans animal omnē, abundat & in medulla. de anat. viuo. Sp. 44. D
 Sepum cur mutat colorem. in prog. com. 2°. 4^a. 199. G
 SEQVENS ab aliquo tanq̄ à causa, est signū. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. C
 Sequentia necessario alia omittit Hippocrates. in prog. com. 1°. 4^a. 195. D
 SEQVITVR in quo sensu accipiendum. de ijs, quæ in med. fiunt. commenta. 2°. 7^a. 211. B
 SERAPIACVM phanion medicamentum inscriptum quod. 4°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 154. E
 SERAPIO vnus fuit ex primis empiricis. de subf. empi. Isa. 31. C
 Serapio empiricus. 10°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 207. G
 Serapion temerarius qui contra Hippocratē medicæ artis exornatorem impudenter ausus est oblatrare. de subf. empi. Isa. 34. F
 Serapionis emplastrum. 6°. de compo. medica. per gene. 5^a. 256. G
 Serapionis melinum ad vulnera & ad resoluendum. 2°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 222. H
 SERAPIS herba. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 221. A
 Serapis. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 253. E
 SEREMBLEGI meminit secret. Sp. 103. B
 SERENITATEM, & frigus facit Boreas. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
 SERENVM videt significare perturbationē. cō. 3°. apho. 8°. Ex. 20. G
 Serenum cum pluuioso componit Hippocrates, & cum australi. com. 3°. aphorismo 12°. Ex. 21. E
 Serena tempestas quæ. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 140. H
 SERICA fructus infantium effræuatorum edulium est & mulierum. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
 Serica exigui alimentii est, & concoctu difficilis. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 21. D
 Serica non iuuat stomachum. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. D
 Sericis non vtendum est in victu extenuante. de atte. vic. 2^a. 45. H
 SERICA materia indigent ex longis regionibus importata. de cognoscendis curandisq̄ animi morbis. 2^a. 54. H
 Sericum filum pro arteria deliganda bonum. 13°. meth. med. 7^a. 86. F
 SERIPHVM absynthio simile est ium specie, tum gustu: attamen discrepat. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 60. C
 Seriphum calidum est in secundo ordine, & ficcum in tertio. 8°. de simp. medicamen. fac. 5^a. 60. C
 Seriphum absinthium stomacho inimicum est, & quare. 6°. de simplicium medic. facul. 5^a. 40. D/G
 Seriphum cum cibo, potuq̄ sumptum, meatus purgat. 5°. de simplicium medica. facul. 5^a. 35. C
 Seriphum lumbricos necat. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 60. C
 SERIS Cichorium aliqui vocant, cuius sit temperatura. 8°. de simplic. medi. fac.

med. facul. 5^a. 60. C
 Seris à quibusdam chondrila dicitur. 8°. de simp. med. fa. 5^a. 63. H
 Seris in cibis editur, & qualis sit. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 195. B
 Seris est vitiosissimi succi. de bon. & vi. suc. 2^a. 37. G
 Sereos, & sedì succus cuti illitus quid faciat. de marc. 3^a. 48. B
 Sereos succus refrigerat, & adstringit. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 99. C
 Seridis succo caput refrigerari potest ruri. 2°. de com. me. se. lo. 5^a. 132. G
 Seris vnum est ex oleribus crudis, quæ stomachicis conueniunt. 8°. de cõ
 posi. med. sec. loc. 5^a. 192. C
 Sereos succus bonus est pro ore ventriculi super calefactio. 1°. de arte cu
 ratina ad Glauc. 7^a. 99. C
 Seri qua parte inueter iecur. 8°. de cõ. med. sec. loc. 5^a. 195. C
 Seris quo iecoris frigidas affectiones non magnopere ledat. 8°. de comp.
 me. sec. lo. 5^a. 195. C
 Seris iecori præbet robur. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 195. C
 Seris infrigidat inflammationes. 6°. de com. med. sec. loc. 5^a. 176. F
 Seris euitanda est in Herpete exedente. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 102. B
 SERMO quid apud antiquos. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 149. B
 Sermo habet effc in fieri. 2°. meth. med. 7^a. 10. A
 Sermo, vox, & res differunt. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. B
 Sermo ex voce fit. de voce & anhel. Sp. 61. A
 Sermonibus necessario est omisso longæ vocis. de ana. viuo. Sp. 48. B
 Sermo vt diutinus esset absq; continua inspiratione, quid effectum. 7°. de
 vsu partium. 1^a. 159. E
 ad Sermonem musculus conferens & masticationem, anatomicis igno
 tus fuit. 11°. de vsu par. 1^a. 190. H
 Sermonem mens explicanda est. 2°. de pul. diff. 4^a. 53. D
 Sermonem expressa doctrina est principii expietia. de pul. ad Ty. 4^a. 45. C
 in Sermonibus optimum est quod seruat mediocritatem. commenta. 7°.
 aphorismo 22°. Ex. 55. E
 Sermonem qui optime vtantur. 2°. de diff. pul. 4^a. 53. D
 Sermo in omni re est de optimo in suo genere. 3°. de alim. facul. 2^a. 28. A
 Sermo iustus, æquusq; de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. F
 Sermonum apparatus, oportet esse opiparus. 2°. de diff. resp. 3^a. 168. E
 Sermo cõis de re cõmuni semel faciendus. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 152. F
 in Sermonibus mysticis, imperabant prophanis vt aures obturarent.
 12°. de vsu par. 1^a. 194. C
 Sermones longi quo adducendi. com. 6°. apho. 25°. & 26°. Ex. 48. F
 in Sermonem diligentia exquisita, quæ de fract. com. 2°. 7^a. 240. D
 Sermonis dictiones consideranda sunt. com. 1°. apho. 14°. Ex. 7. C
 Sermones quosdam vniuersales ponit Hippocrates tanq; exempla, & e
 contra. com. 6°. apho. 25°. & 26°. Ex. 48. F
 in Sermonibus oibus quid subaudire opus est. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 Sermones obscuri quid faciunt. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. C
 Sermo falsus vacuus dicitur, & quomodo. 3°. de diff. pul. 4^a. 61. D
 Sermonis falsitas, & non obscuritas cogit addere prius inuētis. com. 7°.
 aphorismo 64°. Ex. 60. C
 Sermo acephalus. i. sine capite rei. de vic. rat. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 145. A
 Sermo improuisus caret diligentia. q. quali. in corp. sint. Isa. 8. G
 ex Sermonem ingenii agri cognoscimus. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 169. G
 Sermones medicorum cum ægrotantibus quales debeant esse. in 6^m. de
 mor. vulg. com. 4°. 3^a. 181. F
 SERMOCINANDI artem vocat Logicam. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. F
 SEROSITAS, amara bilis, & atra, sunt excrementa in concoctione
 venarum. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. A
 SEROSA humiditas in lacte quo insit. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 167. F
 Serosum lac nihil habet periculi. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. A
 Serosus ac tenuis liquor est in omni humore, & differt. vt differunt hu
 mores. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 167. F
 Serosi humoris substantiam fm Aristotelē gignunt arteria, & vena. 1°.
 de semine. 1^a. 332. G
 Serosus sanguis est sanguis cū sero mistus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 72. G
 Serosum excrementū colligitur in senibus. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
 Serosa supfluitas semp ē mista cholera in vomitu. c. 6°. ap. 50°. Ex. 52. F
 Serosa excrementa quid agant. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. C
 Serosa superfluitas in venis est. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Serosa superfluitas est gratia distributionis. com. 3°. aphor. 15°. Ex. 22. H
 Serosum excrementum renes purgant. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. B
 Serosa supfluitas sanguinis p vrimas purgat. cõ. 4°. a. 2°. & 3°. Ex. 27. D
 Serosa sanguinis supfluitas tingit vrimas subrubras. 1°. de cri. 4^a. 130. F
 Serosi humoris in thorace indicia. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. G
 Serosum humorem trahunt testes. 1°. de sem. 1^a. 335. B

Serosa sunt quæ sunt in sinistro testiculo. com. 5°. apho. 48°. Ex. 42. A
 à Seroso humore nutriuntur testes. 1°. de sem. 1^a. 335. A
 ex Seroso humore q nutriuntur, ex eodē sunt genita. 1°. de sem. 1^a. 333. A
 Serosi humores nullā relinquunt superfluitatem. 2°. de diff. feb. 3^a. 41. E
 Serosa superfluitas debet euacuari, si homo consuetus est egrotare. com.
 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. B
 Serosi humores in quibus difficulter remouentur cuti admodum insiden
 tes. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 121. H
 Serosos humores sanguinis exuens epithema quo pro cucurbitis, & hi
 rudinibus vtitur. 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 209. B
 Serosi humores & albi sunt in fracturis. de fract. com. 1°. 7^a. 229. G
 Serosi & albi humores indigent diffatione, & perspiratione. de fract.
 commen. 1°. 7^a. 229. G
 ex Serosa humiditate callus non gignitur, sed ex crassa, & quali. 6°. me
 thodi medendi. 7^a. 41. F
 Seroso humore omnes animalis partes qñ priuantur. 1°. de sem. 1^a. 335. D
 Serosa sanies. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. E
 de SERPENTIBVS librum fecit Heraclides. 2°. de antid. 5^a. 118. D
 Serpentes sunt pronissimi. 3°. de vsu par. 1^a. 128. F
 Serpentes non oriuntur pili. 2°. de temp. 1^a. 18. H
 Serpentes cur linguam habent diuisam. 11°. de vsu par. 1^a. 187. H
 Serpens paucum cor habet, & tamē est audax: quia calidum cor habet.
 de ana. viuo. Sp. 53. A
 de Serpentis ouis exemplum, quo declaratur naturas animalium à nul
 lo doceri. 1°. de vsu par. 1^a. 113. F
 Serpentes oculos fricant marathro. de ther. ad Pifo. 5^a. 92. A
 Serpentiū senectus quid. com. 4°. apho. 77°. Ex. 36. F
 Serpentis senectū dentiū doloribus medetur. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. E
 Serpentis senium. de med. fac. par. 7^a. 167. H
 Serpētē quis cõspectū videns, tremens reddit. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. D
 Serpētē vidēs subito homo fit pallidus. de motib. man. & ob. Sp. 69. D
 Serpentes in Aegypto comeduntur. 3°. de ali. fac. 2^a. 26. D
 Serpens sub cane furit. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. B
 Serpens hæmorhus si quempiam mordeat, sanguinē facit largius efflue
 re. de op. sec. Isa. 21. F
 Serpentiū venena, aliqua educunt eo modo, quo magnes ferrum trahit.
 1°. de nat. fac. 1^a. 295. A
 Serpentem de cauernis spiritu suo trahit ceruus. de cathar. Sp. 94. H
 Serpens spiritu suo mures ad se trahit. de cathar. Sp. 94. H
 Serpentes quæ aduersantur, amara sunt. 1°. de antid. 5^a. 102. B
 Serpentis morsui facit lilium. de simp. med. Sp. 86. D
 Serpentes fugant conizæ folia. de simp. med. Sp. 83. A
 Serpentes fugat cornu ceruinum. de sim. med. Sp. 83. C
 Serpentem omnem fugat gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Serpentiū accessum fugat opopanax. de simp. med. Sp. 88. B
 Serpentes fugat origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 Serpentes fugat Peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B
 ad Serpentes abigendos. de med. fac. par. 7^a. 174. B
 Serpentes occidit dictamnū. de simp. med. Sp. 83. D
 à Serpentiū aut ferro venenatorum vulnerum communis curatio. 2°.
 de antidotis. 5^a. 122. B
 ad Serpentiū noxas remedia ab Asclepiade scripta. 2°. de ant. 5^a. 116. F
 cõtra. Serpentiū ictus antidotus Casari à Gallo data. 2°. de ant. 5^a. 118. F
 Serpentiū morsum curat dictamnū. de dyn. Sp. 35. E
 Serpentiū morsibus vtile est marubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G
 ad Serpentiū morsus smyrnium facit. de sim. med. Sp. 91. B
 à Serpente vulneratis efficax remedium theriaca est. de vsu theriacæ
 ad Pamphilianum. 5^a. 98. E
 à Serpentiū percussis dat theriaca Euclidis Platiani. 2°. de an. 5^a. 116. B
 Serpentiū ictus sanans antidotus. 2°. de antid. 5^a. 116. E
 ad Serpentiū percussiones. 2°. de antid. 5^a. 113. E
 ad Serpentiū cuiuslibet ictum. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 243. D
 ad Serpentiū morsus. 6°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 260. C
 de med. fac. par. 7^a. 174. B
 ad SERPENTES. i. vermes in ventre. secr. Sp. 97. B
 in SERPENTIBVS vlcerum naturales colores mutantur. de sympto
 matum diff. 3^a. 13. B
 ad Serpentiā vlcera Threpti pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 251. E
 ad Serpentiā vlcera. 3°. de comp. me. sec. loc. 148. A
 5°. de compo. me
 dica. per ge. 5^a. 251. E
 SERPIGINES à flaua bile fiunt. 8°. de decre. Hip. 1^a. 275. F
 ad Serpiginem remedium. de dyn. Sp. 25. G
 ad Serpiginem

ad Serpiginem unguentum. de dyna. Sp. 30. G
 SERPILLUM quid. de simp. med. Sp. 84. B
 Serpillum viride, & aridum multum differunt. 3°. de compositio. medic. 5°. 136. E
 secundum locos. 2°. 25. D
 Serpillum obsonium sponte promeniens est. 2°. de alim. fac. 5°. 136. E
 Serpillum quale sit. 2°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 136. E
 Serpillum multum acre est, mensetur, & urinas mouet. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 47. F
 Serpillum urinam, & menstrua prouocat. de simp. med. Sp. 84. B
 Serpillū adstringēs & reperiens est. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 157. D/
 de remed. par. fac. 7°. 156. D
 Serpillum detergit. 8°. meth. med. 7°. 52. G
 Serpillum ad quid valeat. de cura icteri. Sp. III. B
 Serpillis quis sit vsus in affectibus capitis. 11°. meth. med. 7°. 73. E
 Serpillum capiti phreniticorum imponunt. 13°. metho. med. 7°. 85. D/ de
 simp. med. Sp. 84. B
 Serpillum si in oleo incoxeris & dissolues, & quod crassius etiam est euacuabis. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 100. A
 SERRAE vsus utilis in ossibus intro. Isa. 59. F
 ob Serrae sonitum secantis stuporem dentium factum portulaca non sanatur. de op. sec. Isa. 22. H
 SERRANS pulsus in quibus. de pul. ad Tyr. 4°. 45. A
 Serrantes pulsus proprium sunt signū in primis pleuriticorum. de puls. ad Tyro. 4°. 45. C
 SERRATA cur commissura est. 9°. de vsu par. 1°. 171. F
 Serratos dentes hūta aīalia magnas habet vertebrae. de ner. dif. 1°. 54. E
 SERTORIUS clemens curatus quo emplastro. 6°. de compositio. medica. per genera. 5°. 261. B
 SERTVLA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 90. H
 Sertula vires habet acriter relaxantes, oculorū tumorem sedat, nervosis & delicatis partibus confert. de simp. med. Sp. 90. H
 in SERVANDIS quibus folia lauri sicca ponenda & cur. 11°. de simp. medic. facul. 5°. 79. F
 Seruanda quae in edibus siccis, ac editis, & planē humoris expertibus. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. F
 SERVILIA mēbra q̄ extrinseca, & intrinseca. de ana. viuo. Sp. 45. D
 SERVIENT qui. 2°. de san. tuen. 2°. 69. C
 SERVITUTES quae solae existimantur. 2°. de san. tuen. 2°. 69. C
 Seruitute animi oppressi non libenter pro alijs se periculis exponunt. de aere. aq. & loc. 2°. 6. C
 SERVAVIT multos Galenus, qui longo ante tempore singulis annis egrotabant. com. 6°. apbo. 47°. Ex. 52. B
 SERVM quid sit. 1°. de nat. fac. 1°. 295. D
 Serum quo a lacte separatur. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. C
 Serum frigidum & humidum est. 4°. de simp. medicamen. fac. 5°. 29. C
 Serum est humidum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Seri humiditatem non fugiunt Medici sed acrimoniam cum sero consumptorū aquam infundunt. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G
 Serum est humiditas extergens. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. F
 Serum extergit. 4°. de compositio. medic. sec. loc. 5°. 150. D
 Serum habet vim abstergendi. com. 3°. apb. 24°. Ex. 25. A
 Serū p̄ clysteres extergū & abluīt sine morfu. 10°. de sim. m. fa. 5°. 73. G
 Serum multum in lacte facit aphtas pueris. com. 3°. apbo. 24°. Ex. 25. A
 Serū lactis & salsugo, mordicationes q̄q; sanāt. 2°. de sim. m. fa. 5°. 12. B
 Serū optimū est ad vlcera q̄ acri sanie infestant. 10°. de sim. m. f. 5°. 73. G
 Sero praestat diluere medicamēta quae digerere solent ecchymomata & atra. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. G
 Serū ad sugillata & hypophagmata quo cōfert. 10°. de sim. m. f. 5°. 73. G
 Serum lactis pro cibo in cancribus abundanter exhibendum. 2°. de arte cu. ad Glauconem. 7°. 107. E
 Sero vti poteris in causo. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. C
 cum Sero lac minus nutrit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. G
 Serum tennes succos gignit, & aluum ducit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
 cū Sero qui lac comedūt, subducitur ijs alius magis, vel minus proportionē quantitatis serosi humoris. 3°. de alim. fac. 2°. 28. G
 Serum euacuat. 3°. de simp. med. fac. 20. A/ de ther. ad Pifo. 5°. 90. H/ de mel. ex G. R. & Poff. Sp. 110. A
 Serum aluum mouet egregie. de bon. & vit. suc. 2°. 35. D
 à Sero habet lac quod deiciat. 3°. de alim. fac. 2°. 27. G/ H
 Sero vsi sunt antiqui ad deiciendum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. H
 Sero vtebātur Cnidij in nō acutis. de vict. rat. in mor. ac. cō. 1°. 7°. 108. F
 Seri magnā copiā offerebāt antiqui pro purgatione. de sal. dia. 2°. 41. G

in Sero lactis epithymo melacholicus humor quo modo euacuetur. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 Serū qđ nā i melacholicis magis cōueniēs. de mel. ex G. R. et P. Sp. 110. A
 Serum quo fieri debet pro melacholicis. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. A
 Serum sumēdi quātitas in melacholicis. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. A
 Serum lactis, & melle conditum citat aluum, & valet suspensio. com. 5°. aphorismo 64°. Ex. 44. F
 in Sero quantum mellis ponendū vt deiciatur. 3°. de alim. fac. 2°. 27. H
 in Sero quantum salis miscendum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. H
 Serum quomodo multum educet. 3°. de alim. fac. 2°. 27. H
 in Sero Scammoniū p̄ purgāda muliere posuit. 14°. meth. med. 7°. 92. F
 qñ SERVM picis infundendum in auribus. 3°. de compositio. medic. secundum locos. 5°. 144. H
 SERI gña sunt diuersa, fm diuersitatē humorū. 2°. de nat. fa. 1°. 301. H
 Seri genera quae sunt in corpore, sunt excrementa, & ab ipsis debet liberari animalis corpus. 2°. de nat. fac. 1°. 301. H
 Serum atrae bilis quale. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
 Serum bilis quale. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
 Serum pituitae quale. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
 Serum pituitae quid faciat. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
 Serum sanguinis quale. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. F
 Serum sanguinis purgatur a renibus. 5°. de vsu par. 1°. 144. C/ F
 Serum sanguinis ad se trahunt renes. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
 Serum sanguinolentum quo modo mingatur ex renum, & iecoris imbecillitate. 3°. de symp. cau. 3°. 27. B
 Serum humorum in venis contentorum est vrina. in 3°. de morb. vulga. commentario 1°. 3°. 131. D
 Serū aquosum aliter euacuat, q̄ flaua & atra bilis. de const. ar. Isa. 42. E
 SERVI ē quibus prouincys emebantur. 1°. meth. med. 7°. 2. E
 Seruorum versutorum exemplum, quo declarantur versutia Asclepiadis, & impudentia. 1°. de nat. fac. 1°. 296. B
 Seruorum Menandri exemplum. 1°. de nat. fac. 1°. 296. B
 Serui qui ter fallunt herum, aliter nihil agunt. 1°. de nat. fac. 1°. 296. B
 Serui fugitiui quomodo deprehendantur. 1°. de dign. pul. 4°. 70. H
 Seruorū fugitiuorū crura adurebāt, & lacerabāt. 6°. de dec. 1°. 267. D
 Serui si puniātur ab heris qñ irascantur, & qñ nō. 5°. de dec. 1°. 260. A
 Seruorum tuorum quenq; peccantē nunq; tuis manibus corriges. de cogn. cur. animi mor. 2°. 52. B
 Seruū nūq; verberauit Galenus, nec eius pater. de co. cu. aī mor. 2°. 51. G
 Seruo oculū eruit Adrianus Impator suo stylo. de co. cu. aī mor. 2°. 51. H
 Seruus si interiret dño praesente, debebat esse illi pena imposita. de cogn. cur. animi mor. 2°. 52. A
 Serui nunquam bibant vinum. quod animi mor. 1°. 320. H
 Serui habentis statum corporis inculpatū in latitudine, qui ad extremū diem sit liber victus ratio. 6°. de san. tuen. 2°. 97. B
 Seruus mortuus est respirationē spōte cōtinēs. 2°. de motu mus. 1°. 315. D
 Seruo librorū quo modo fiunt aliqui. in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 165. A
 SESAMINA ossa quae. de ana. viuo. Sp. 49. C
 SESAMINVM oleum quale. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. D
 Sesaminum oleum acopon. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. E
 Sesaminum oleum. 6°. de simplicium med. facul. 5°. 46. H
 Sesaminum dulce vinum in Lydia. 1°. de dig. pul. 4°. 70. H
 SESAMOIDES ossa quae, & vnde dicta. 2°. de vsu par. 1°. 124. H
 SESAMOIDES anticyricos elleborus appellatur, & quare. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
 Sesamoidis albi semen quale. 8°. de simpl. medic. fac. 5°. 60. D
 Sesamoides miscetur veratris. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. F
 Sesamoides purgat vt elleborus. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. D
 Sesamoides ventrem superiorem purgat. de vict. ratio. in morbis acutis. comen. 4°. 7°. 152. F
 SESAME minuta species leguminis. 2°. de vsu par. 1°. 124. H
 SESAMVS pinguis est, & eius vsus. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Sesamum est vinctuosum multum. de diff. cont. Sp. 73. C
 Sesamus calidus est. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Sesamum est cibus calidus. de diff. cont. Sp. 74. C
 Sesamum cibus crassus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. H
 Sesamo quo vescantur homines. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Sesamum cur stomacho malum. de diff. con. Sp. 74. E
 Sesamum tarde digeritur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Sesamum tarde descendit. de diff. cont. Sp. 74. H
 Sesama immutata deiecta ostendunt nullā esse cruditatē, sicut dixit Erasistratus. 1°. de lo. aff. 4°. 5. B
 Sesamus firmus

Sesamus sitim excitat, & quare. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
 Sesamum urinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
 Sesama alba quo conuenientia pro purulentis. de vict. rat. in morb. acu. 7°. 152. F
 commenta. 4°. 7°. 152. F
 Sesamon emplasticum & emolliens est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. D
 Sesama in inflammationum arteria principijs leuissima. 7°. de compo. 5°. 177. H
 medic. sec. loc. 5°. 26. G
 ex Sesamo fit oleum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. G
 SESELI quid. de simp. med. Sp. 90. D
 Sefeli massiliense probatissimum est. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Sefeli massiliense. 8°. de com. med. sec. lo. 191. F/9°. 5°. 202. D
 Sefeli fructus qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
 Sefeli semen odoratum tenuium partium est, urinam ciens. 7°. de comp. 5°. 200. H
 med. sec. loc. 5°. 200. H
 Sefelos semē calidū est cū subtili substantia. 2°. de ar. cur. ad Gl. 7°. 104. G
 Sefeli calidum & acre est, urinā ciens, sanguinem extenuat, & scernit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
 Sefeli diureticum est, tñ plurima antidota mittitur proprie ad colicū do- 5°. 35. D
 lorem facit. de simp. med. Sp. 90. D
 Sefeli menstrua prouocat. de ocul. 7°. 188. G
 Sefeli ingrediur theriacam. de ther. ad Pifo. 5°. 92. F
 Sefeli si sit crudum, longo tēpore in ventre durat. 4°. de san. tuē. 2°. 85. B
 Sefeli miscetur medicamētis purgātibus. 8°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 190. B
 SENGOS. i. ringens. de fract. com. 3°. 7°. 247. D
 SESQVICYATHVS. 3°. de comp. med. sec. loc. 143. D/9°. 5°. 205. A
 SESQVIHEMINA. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 131. A
 SESQVIOBOLVS. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 143. D
 SESQVISEXTARIVM. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 144. A
 SESQVIVNCIA drachmas xij. facit. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 152. C
 SESSIO quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 240. A
 Sessio in homine quomodo fiat. 3°. de usu par. 1°. 128. E
 ex SETIS & pilis cōpositus pannus. 3°. de cō. med. sec. loc. 5°. 149. A
 SETACEVS pannus. de med. fac. par. 7°. 175. E
 SETEVSIÆ meminit. seire. Sp. 97. A
 SEVERI, qui se ipsum mutato nomine Antoninum vocauit tempo- 3°. 91. H
 re, Galenus erat Roma. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 91. H
 Seuerus in imperij cōione Lucii accepit. ad eos q. de typ. scrip. 3°. 91. H
 Seuerio Imperatori theriacam fecit Galenus. 1°. de antid. 5°. 105. H
 SEVVM malibacodes i. mollicinum dicitur. 4°. de compositione medi- 5°. 238. E
 camen. per ge. 5°. 238. E
 Seuum liquatur igne. 3°. de compo. medica. per gene. 5°. 233. F
 Seuum non potest per angusta transire, nisi liquidum. in 6°. de morbis 3°. 173. D
 vulg. com. 3°. 3°. 173. D
 Seuo, & oleo delibuta & aqua madefacta coria laxa fiūt. in 6°. de mor. 3°. 177. A
 vulg. com. 3°. 3°. 177. A
 Seuo vititur. 14°. meth. med. 7°. 90. E
 Seui iniecti in deiectionibus alui, dolorē mitigat. 13°. me. med. 7°. 86. A
 Seuum qñ ponendum ad vlcera. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 242. A
 Seui Anseris est tenuiū partiū, & altius descendit. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 Seui anseris in clysteri incoli dolore ponitur. 12°. meth. med. 7°. 79. F
 Seuum anserinum. 7°. de compo. medicam. per genera. 5°. 270. D
 Seuum Camelinum maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Seuum Caprinum vel vitulinum indifferenter accipitur. 5°. de compo. 5°. 249. E
 med. per ge. 5°. 249. E
 Seui Galli est tenuiū partiū, & altius descendit. 14°. meth. med. 7°. 93. E
 Seui Gallinacū pro anserino qñ sumitur. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Seuum Hircinum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Seuum hircinum valet in dyntericorum deiectionibus, vbi vehemēter 7°. 74. H
 rodunt. 12°. meth. med. 7°. 74. H
 Seuum Leoninum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Seuum Suillum maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Seuum suillum pro Galinaceo. 14°. meth. med. 7°. 88. C
 Seuum Taurinum molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 Seuum taurinum odoramētis conditū. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 272. E
 Seuum Vitulinum molliet & concoquit. 2°. de com. med. per ge. 5°. 221. D
 Seuum vitulinum curatum. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 243. H
 Seuo vitulino vititur. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. G
 SEVO qd simile inuenitur in ipsis steatomatis. de rum. pt. nat. 3°. 83. G
 Seui pingue quasi existens apostema quo generetur. de ocul. 7°. 189. G
 SEXAGENARIVS qui sit denso pilo, non est calidus & siccus 1°. 21. A
 nunc, sed fuit ante. 2°. de tem. 1°. 21. A
 Sexagenario, qui densa sit pilo, eo modo consistunt prius geniti pilī, quo

herba, qua nascitur vcre, & in æstate perseverat. 2°. de tēp. 1°. 21. A
 SEXAGESIMVS dies cur inter decretorios numeratur in prognosticis. 4°. 156. A
 1°. de dieb. dec. 4°. 156. A
 Sexagesimum diem terminum quandoque sint acuti ex decidētia. 1°. de 4°. 156. D
 dieb. decre. 4°. 156. D
 Sexagesimum diem ex vigesimo sæpius aucto fieri contingit. 1°. de dieb. 4°. 154. H
 decretorijs. 4°. 154. H
 SEXTANS Pendet vncias duas. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 244. H
 Sextans. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 147. E
 SEXTARIVS nomen Romanum. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 215. D
 Sextarium Romanum [Athenienses hoc non habebant.] 1°. de compo. 5°. 215. H
 tione medicamentorum per genera. 5°. 215. H
 Sextarios sex Romanos significat Cōgius. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 170. A
 Sextarius Romanus. 6°. de san. tuenda. 2°. 101. B/3°. de compositione medi- 5°. 233. G
 camentorum per genera. 5°. 233. G
 Sextarius habet vncias octo. 9°. de com. me. sec. lo. 5°. 198. H
 Sextarium pendet vncias tres. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 262. B
 Sextarij Italici meminit. 11°. de sim. me. fa. 82. H/de pōd. & mē. 5°. 275. E
 Sextariorum diuersitas. 1°. de comp. medica. per ge. 5°. 216. A
 Sextarij meminit. 2°. de antid. 117. A/1°. de compositio. medica. secundū 5°. 277. C
 locos. 130. F/3°. 144. A/9°. 200. D/2°. de comp. med. per ge. 224. G/de 5°. 277. C
 pond. & mē. 275. E/F/276. B/H/ 5°. 277. C
 SEXTVS empiricam sectam exacte corroborauit introd. Ifa. 51. D
 Sexti casus, qui incidit in morbum acutum, & quo prædixerit Galenus 4°. 218. C
 nō posse morbū ptendi vltra septimū diē. de pco. ad Posth. 4°. 218. C
 SEXTO die quidam, alij decimo septimo indicantur. 2°. de diebus decre- 4°. 152. C
 torijs. 4°. 152. C
 Sextus dies quomodo iudicet. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
 Sexti naturā nullus aliorū diēū exacte imitat. 1°. de die. decre. 4°. 147. B
 Sexta diei crisis qualis. 1°. de dieb. decre. 145. F/146. G/4°. 154. G/1°. de 7°. 100. C
 arte cur. ad Glauc. 7°. 100. C
 Sexto die iudiciū malum, & casus difficiles. cō. 4°. aph. 29°. Ex. 30. D
 Sextus dies Tyranno assimilatur. 1°. de dieb. decre. 4°. 146. G
 Sextus cur male iudicat. in progn. Hipp. commen. 3°. 4°. 206. G
 Sextus dies quādoque necat. etiam si sit facta accessio in diebus impari- 4°. 149. F
 bus propter morbi celeritatem. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. F
 Sexto die qui moriebantur. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. A
 in Sexto pauci indicantur, & peruerse, & quo. 1°. de die. dec. 4°. 146. E
 Sextus dies iudicant fideliter morbum in virgine quadam. in 3°. de mor- 3°. 150. H
 bis vulg. com. 3°. 3°. 150. H
 de Sexto iudicat quartus dies. 1°. de dieb. dec. 4°. 147. B
 in SEXTODECIMO morbi nō soluuntur. 1°. de die. decre. 4°. 147. B
 in Sextodecimo neminem vidit iudicatum Galenus. 1°. de diebus decre- 4°. 146. G
 torijs. 145. F/ 4°. 146. G
 in Sextodecimo iudicati casum supponit, vt vim decretoriorum dierum 4°. 148. E
 ostendit. 1°. de dieb. decre. 4°. 148. E
 SEXVNX est mensura. 1°. de compositione medicament. sec. lo. 5°. 131. E
 ΣΙΑΛΟΧΟ'ΟΝΣ glandulas quas vocant. in 1°. prorrh. 4°. 162. C
 com. 1°. 4°. 162. C
 SICCANDO quæ ladunt, aut corrumpunt sanitatem non omnibus 2°. 63. B
 nota. 1°. de san. tuen. 2°. 63. B
 Siccandi vehementer vim habens medicamentum. 1°. de compo. medi. 5°. 273. B
 per genera. 5°. 273. B
 Siccandum esse vnde fumatur. 5°. meth. med. 7°. 34. D
 Siccandum caput spongia. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. F
 SICCANTIA quæ proprie sint, & quæ per accidens. 1°. de comp. med. 5°. 213. A
 per genera. 5°. 213. A
 Siccantia sine morsu quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. E/de art. commen- 7°. 268. A
 tario 2°. 7°. 268. A
 Siccans sine morsu præstantissimum omnium medicamentum est pom- 5°. 70. H
 pholyx clota. 9°. de sim. me. fac. 5°. 70. H
 Siccans modice in primo ordine, & detergens medicamentum est, quod 7°. 18. A
 carnem producit. 3°. meth. med. 7°. 18. A
 Siccantia modice quæ. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. D/3°. metho. me- 7°. 34. C
 dendi. 20. A/5°. 7°. 34. C
 Siccans mediocriter medicamentum. 1°. de com. me. per ge. 3°. 213. A
 Siccantia tertio ordine vehementer quidem, maxime tamen nō exiccāt. 5°. 39. B
 5°. de simp. me. fa. 5°. 39. B
 Siccantia quarto ordine vrunt. 5°. de simp. med. fac. 5°. 39. B
 Siccantia euidenter quæ. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 249. H
 Siccantia strenue quæ. 5°. meth. med. 7°. 34. C
 Siccantia vehementius medicamenta quæ. 3°. meth. med. 7°. 20. A

Siccans vehementissi-

Siccans vehementissime medicamentum quod. 5. meth. med. 7. 34. A/B
 Siccantia calefacientia quomodo exsiccent. 1. de san. tuen. 2. 68. C
 Siccantibus quando vti debemus. 3. de comp. medic. per ge. 5. 229. D
 Siccantia medicamenta in longis fracturis ossium conueniunt. 6. metho-
 di medendi. 7. 41. G
 Siccantibus, & refrigerantibus debent curari putrescentia. 3. de compo-
 sit. med. per genera. 5. 228. C
 Siccantia detergentia mūdificāt vlcera. 4. de comp. me. per ge. 5. 237. C
 Siccantia nō debēt poni inter molliētia. 7. de comp. med. per ge. 5. 264. B
 SICCATIO corporum quo modo fiat citra congelationem. 5. de simp.
 med. fac. 5. 32. G
 Siccatio renum prouenit ex bilis superfluo. de sper. Sp. 36. H
 SICCATIVM humectantia poscit remedia. 5. de simp. med. fa. 5. 32. H
 SICCCESSIMVS omnes in etatis successione. 6. de san. tuen. 2. 96. E
 Siccēscentibus frictio pinguius fit. 7. meth. med. 7. 45. A
 SICCIOR, & calidior est bilis omni humore [ubi dubitandum de atra
 bile, quā est siccior.] 1. de arte cur. ad Glau. 7. 97. B
 Siccior est calor vigentium. 3. de symp. cau. 3. 29. C
 Siccus temperamentum reddit calor multus, dum calorem absorbit. 6.
 de san. tuen. 2. 95. H
 Sicciora redduntur corpora animalium per squalores. in 1. de morbis
 vulg. commen. 1. 3. 104. B
 Sicciores temperaturae sunt salubriores. com. 3. apho. 1. Ex. 21. B
 Sicciora quae membra corporis sint. 13. meth. med. 7. 21. E
 Sicciora carne sunt penis, & sedes. 5. meth. med. 7. 36. D
 Sicciora quanto sunt nervi, tendones, muscoli, & ligamenta, tanto sunt
 valentiora. 3. de symp. cau. 3. 29. D
 Sicciora sunt attrita vasa & vesicae. in 6. de mor. vulg. cō. 3. 3. 170. B
 Sicciora membra facilius patiuntur a causis siccis. de nat. hu. c. 2. 7. 182. H
 Siccior dulci oleo vngendus, & quo fricandus. 3. de san. tuen. 2. 82. A
 Siccioribus naturis conuenientiores morbi sunt sicciores. commenta. 2.
 aphorismo 34. Ex. 17. C
 Siccior morbus quo nascitur. de vict. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 112. E
 in Siccioribus vlcera magis siccantur. 3. meth. med. 7. 18. B
 Sicciora vulneribus nō conueniunt, & quare. 6. de simp. med. fa. 5. 46. D
 Sicciora postulant ij, quibus siccus est corpus. 3. de symp. cau. 3. 29. C
 Siccus quanto aliquod est membrum, tanto magis exsiccatem postulat
 curationem. de art. com. 2. 7. 267. G
 Siccus, & frigidus tritico amyllum est. 8. de simp. med. fac. 5. 59. D
 Siccior, & calidior anseris pinguedo est q̄ suū. 4. de simp. med. fa. 5. 5. F
 SICCISIME, & frigidissime arbores. 4. de simp. med. fac. 5. 26. E
 Siccissimus, & calidus status non fit nisi estate. 10. meth. med. 7. 63. E
 Siccissimis medicamentis indiget auris siccissima. 5. meth. med. 7. 34. B
 SICCITAS, humiditas, caliditas, & frigiditas sunt qualitates pri-
 mae. 3. de simpl. medicamen. fac. 5. 17. C
 Siccitas, & humiditas magis materiales sunt qualitates, quam calidi-
 tas, & frigiditas. 7. meth. med. 7. 44. D
 Siccitas est qualitas agens. de nat. hum. com. 1. 1. 28. H/de cur. rat. per
 sang. miss. 6. 16. C/3. meth. med. 7. 18. G
 Siccitas quo loco reponatur inter efficacissimas qualitates. de constitu-
 tione artis. IJa. 38. E
 Siccitas quid faciat. 1. de symp. cau. 3. 19. C
 Siccitas alterat totam admotam substantiam, sed non pari cum alijs effe-
 ctionis qualitatibus celeritate. de const. ar. IJa. 38. E
 Siccitas alterat totum per totum. 1. de elem. 1. 7. H
 Siccitas est differentia terrae. de sper. Sp. 41. E
 Siccitas diutina apud hominum genus in Europa, dissimile à Scythis, de
 aere, aquis, & locis. 2. 6. B
 cū Siccitate frigiditatem esse non posse, non nulli putabant, & quare. 1.
 de temperamentis. 1. 10. D
 Siccitas, & humiditas mouent temperiem simplicium. 8. de simpliciu
 medic. fac. 5. 59. C
 Siccitas cōsequitur extergētia, & glutinātia. de simp. me. fac. 5. 45. A
 cum Siccitate ventrem stringentia quae. de diff. cont. Sp. 75. B
 Siccitates differentiam faciunt in dissimilaribus partibus. 3. de simp. me-
 dicam. fac. 5. 20. G
 fm Siccitatis gradus animalia cōparantur. 11. de simp. med. fa. 5. 78. E
 Siccitatem in summo nullum animal habet. 1. de temp. 1. 10. C
 Siccitas ad robur, & nixum facit. 3. de symp. cau. 3. 29. E
 ob Siccitatem, & frigiditatem subiectum est constās, & stabile. 9. me-
 thodi medendi. 7. 60. H
 Siccitas facit virtutem retentiuam fortem. com. 2. apho. 20. Ex. 14. C

Siccitas agit animum ad prudētiam fm Platonē. q̄ animi mor. 1. 318. D
 Siccitas soluit morbum comitalem. com. 5. apho. 7. Ex. 38. A
 Siccitas perducit vlcera ad cicatricem. com. 6. aph. 8. Ex. 47. C
 SICCITAS corporum quadruplex est. 7. meth. med. 7. 44. D
 Siccitatem quae faciant. 1. de san. tuen. 2. 68. C
 Siccitas vnde fiat. 1. de diff. feb. 3. 34. D
 Siccitatē & colorē cōsequit corpus ex bilis dominio. de ana. vi. Sp. 45. F
 Siccitas fit ob defectū, vel sequitur ad ipsum. cō. 5. aph. 57. Ex. 42. H
 Siccitas ex sanguinis penuria, quae. 7. meth. med. 7. 44. B
 ex Siccitate asperitas oritur. in 1. de mor. vul. com. 2. 3. 115. F
 Siccitate, & caliditate ossa citius concrescunt. 2. de sem. 1. 339. A
 Siccitas mire obest auctiori. de ren. aff. dign. & med. 7. 191. D
 Siccitatis indicium non est simpliciter paruitas, & quare. de optima no-
 stris corp. const. 1. 38. H
 in Siccitate generantur pauciores humores. com. 3. aph. 7. Ex. 20. F
 Siccitatem inducit tertiana. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 96. C
 Siccitas habitus quid indicet. 5. de san. tuen. 2. 89. D
 Siccitas nimis abundat in senibus. 1. de san. tuen. 2. 64. D
 ad Siccitatē progressum effugere non licet. 6. de san. tuen. 2. 96. F
 Siccitatē debet vel seniu, vel marasmus p̄cessisse. 3. de sym. cau. 3. 25. D
 à Siccitate quae sunt corrupta, à marasmo, & tabe arripi dicuntur. de
 marc. 3. 45. C
 Siccitatem quam habeant tabidi. in 1. pror. com. 1. 4. 167. H
 in Siccitatibus multus vapor emanat e corpore nostro, in humiditatibus
 paucus. in 1. de mor. vul. com. 1. 3. 104. C
 Siccitas, & frigiditas nō facile p̄ habitū digerunt. aduer. Lycū. Ex. 65. D
 Siccitas quarta agritudo simplex est p̄tū simulariū. de diff. mor. 3. 2. H
 Siccitatis magna mutatio morbos facit. com. 3. aph. 1. Ex. 19. H
 Siccitas causat acutos morbos. cō. 3. aph. 7. 20. F/apho. 16. Ex. 22. H
 Siccitas generat choleram. com. 3. aph. 16. Ex. 22. H
 Siccitates generant tabitudines, lippitudines, articulorum dolores, stilli-
 cidia vrinae, & difficultates intestinorum. cō. 3. aph. 16. Ex. 23. A
 Siccitas in febribus vehementibus cōuulsionē facit. c. 4. a. 66. Ex. 34. E
 ex Siccitate febris sine putredine sanatur frigidis, & humidis. 10. me-
 thodi medendi. 7. 64. D
 Siccitates pluujs sunt salubriores. c. 3. ap. 11. 21. B/aph. 15. Ex. 22. G
 in Siccitatibus aues bñ habēt & quare. in 6. de mo. vul. c. 4. 3. 186. H
 Siccitas facit profluium capillorum. com. 7. aph. 16. Ex. 55. B
 Siccitatem esse causam caluitij [collige] quia humiditas est causa opposi-
 ti. com. 6. apho. 28. Ex. 48. H
 Siccitas nimia nocet palpebris. 10. de vsu par. 1. 181. G
 à Siccitate fiunt vigilae. de vict. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 134. G
 Siccitas fit propter vigilias, quae deinde faciunt desipientiam ac conuul-
 sionem. com. 7. apho. 18. Ex. 55. C
 Siccitas causa vigiliae, & representationis somniorum est in 1. prorrb.
 comment. 1. 4. 163. F
 ob Siccitatē melancholicis videntur phantasmata in somnis. in 1. pror.
 commen. 1. 4. 163. G
 Siccitas est causa cataleptis, id est deprehensionis. c. 2. aph. 3. Ex. 11. E
 Siccitas quo modo visui obest. de ocul. 7. 186. E
 Siccitas linguae magna causat balbutiem. com. 6. aph. 32. Ex. 49. H
 ex Siccitate linguae cognoscuntur morbi siccī venarum, & articularum.
 de vict. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 112. F
 à Siccitate fit vox sonora, & acuta. in 3. de mor. vulg. cō. 3. 3. 143. E
 pp Siccitatem superfluum musculorū gutturis intrinsecorū supra mo-
 dum extēti impossibile non est meatum reddi angustiore. com. 4.
 aphorismo 34. Ex. 31. E
 Siccitas vnde fiat in arteria. 1. de presag. ex pul. 4. 107. F
 ob Siccitatem pulsus fit durus in ephemeris. 1. de diff. feb. 3. 34. D
 ob Siccitatem durities aduenit arterijs. 1. de diff. feb. 3. 34. D
 sine Siccitate hecticae saepius consistunt, cum non transmutantur ad ta-
 bem. 1. de diff. feb. 3. 35. C
 Siccitatis non frigoris ratioe durities fit. in 6. de mor. vul. c. 5. 3. 193. F
 Siccitas, & durus tumor [à græcis schyrrhus dictus] durum efficiunt
 pulsus. 1. de diff. feb. 3. 34. B
 Siccitas quo differat à phlegmone. de vict. ra. in mor. ac. c. 2. 7. 125. A
 ob Siccitatem aliqua egre mouentur. 2. de san. tuen. 2. 72. F
 Siccitate durum quomodo curetur. 5. de sim. me. fac. 5. 32. G
 à Siccitate & frigore quae induruerit, quibus curanda. 5. de simplicium
 med. facul. 5. 32. H
 ob Siccitatem intenta quo laxatur. de ijs, quae in me. fi. cō. 3. 7. 215. G
 Siccitas nervorū facit conuulsionē, & distentionē. c. 7. ap. 13. Ex. 54. H
 ex Siccitate

ex Siccitate conuulsio quomodo fiat. de trem. palp. & conuuls. 3^a. 56. C
 Siccitas facit spasmi, q. difficulter remouetur. c. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 ex Siccitate conuulsio letalis est. de trem. palp. & conuuls. 3^a. 56. D/12°.
 met. me. 7^a. 80. B/ com. 4°. aph. 57°. 33. F/ cō. 5°. aph. 1°. Ex. 37. D
 pp Siccitatem tremor insanabilis est. in progn. com. 1°. 4^a. 192. H
 Siccitas partium solidarum corrigi non potest. 7°. methodi medendi. 45.
 H/ 10°. 66. E/ 12°. 7^a. 80. B
 Siccitatibus solidorum, si p. dūret, succedūt frigiditates. 7°. me. m. 7^a. 46. F
 Siccitas non potest sola permanere. 7°. met. me. 7^a. 46. F
 cū Siccitate vel humiditate frigus facit torporē. 3°. de sym. ca. 3^a. 29. D
 Siccitas consumata insanabilis est, & quā non sit. 7°. met. me. 7^a. 44. D
 Siccitas magna cur difficulter curatur. 7°. met. me. 7^a. 46. F
 Siccitas difficulter remouetur. com. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 Siccitatis curatio longi temporis est, & minus periculo exposita, q. resfri-
 geratio. 10°. met. me. 7^a. 64. D
 ex Siccitate dolor curatu difficilis est, vel etiam omnino curari non po-
 test, si febris occasione est contractus. 12°. met. me. 7^a. 80. B
 ex Siccitate doloris curatio quā. 12°. met. me. 7^a. 80. B
 ex Siccitate qui dolor phrenitidi letali succedit. 12°. met. me. 7^a. 80. B
 Siccitas quā sanari facillima sit. 7°. met. me. 7^a. 46. E
 Siccitas succedit calori. 2°. de temp. 1^a. 21. D
 Siccitas caliditati paucā coniuncta, quō curetur. 7°. met. me. 7^a. 47. C
 cū Siccitate caloris curatio quā. 7°. met. me. 7^a. 47. F
 Siccitatis, & caliditatis affectus febrī proportionē responder. 7°. metho-
 di medendi. 7^a. 47. C
 Siccitas, & frigiditas quomodo curentur. 7°. met. me. 7^a. 46. F
 in Siccitate, & humiditate non possunt ventriculi adeo intemperantes
 esse, vt breui actionem amittant. 3°. de sym. caus. 3^a. 25. E
 Siccitatis curatio in ventriculo, quā. 7°. met. me. 7^a. 44. E
 Siccitati pulmonis proprie confert butyrum. de simp. med. Sp. 81. D
 Siccitas immodica prohibet prandium integrum, & cenam differt. 3°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 82. B
 Siccitas quibus male habet, vespertina frictio utilis ē. 3°. de san. 2^a. 82. B
 Siccitates omnes quā balnea desiderant. de marc. 3^a. 47. H
 Siccitates omnes calidas & frigidas iuuant balnea. de marc. 3^a. 47. H
 Siccitas cutis est causa cur non sudemus. com. 5°. aph. 71°. Ex. 45. F
 ex Siccitate animi defectus, quō curādus. 1°. de arte tu. ad Gl. 7^a. 99. E
 Siccitas & spissitudo vteri sunt causae ne mulier concipiat. commen. 5°.
 aphorismo. 62°. Ex. 43. E
 Siccitas adurit semen. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. E
 Siccitatis mutationes sentiuntur in semine. de aere, aqu. & lo. 2^a. 6. C
 Siccitas nimia quo modo causa est conuiuentia, per quam clauditur col-
 lum vesicae. 3°. de sym. caus. 3^a. 28. D
 Siccitas inducitur ab ira, & a penuria potionis, quo modo corrigatur. 3°.
 de sanitate tuenda. 2^a. 81. G
 Siccitas praeter renum noxam, quā victus ratione possit corrigi. 6°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 99. F
 Siccitati medetur humidum nutrimentum. 3°. de san. tu. 2^a. 80. A
 in Siccitate dabit lac asinum ab pbere. 7°. met. me. 7^a. 44. F
 in Siccitate prissana, & alica praparata vt prissana conueniunt. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 45. C
 in Siccitate qualis panis dandus. 7°. met. me. 7^a. 45. C
 in Siccitate etiam ponit salem in pane. 7°. met. me. 7^a. 45. C
 in Siccitatibus alas, & testes gallinaceorum lacte aliorum dat. 7°. me-
 thodi medendi. 7^a. 45. D
 Siccitatem nimiam habentes cibi parum nutriunt. de dispo. cont. Sp. 73. F
 in Siccitate quā astringentia vitanda. 7°. met. me. 7^a. 44. B
 Siccitatibus sunt contraria austeria. 7°. met. me. 7^a. 44. D
 SICCAMVR semper de marc. 3^a. 46. D
 Siccatur tabidis cor, & cur. de marc. 3^a. 45. D
 quā Siccantur & quā refrigerantur concresecunt. de vict. rat. in morb.
 acut. commen. 4°. 7^a. 138. C
 Siccatur corpora quā contingit acetum, licet ad imaginationem sit humi-
 dum. 10°. met. me. 7^a. 64. H
 Siccant violenter adstringentia. 7°. met. me. 7^a. 46. H
 Siccant magis amara magis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. G
 Siccant vt sal & non habent vim adstringendi, Asiæ petre flos, nitrum,
 & aphronitrum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 222. A
 Siccant continuo si contacta substantia quippiam digerant Calfacientia
 nisi quid naturæ fuerit humidum, vt oleum, & aqua. 11°. de simpliciū
 medic. facul. 5^a. 80. B
 Siccatur valde medicamentū ex Cariba papyracea vsta. 5°. me. m. 7^a. 36. D

Siccatur valde medicamentū ex Cucurbita sicca vsta. 5°. met. me. 7^a. 36. D
 Siccant quā plus Emplastra. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 223. F
 Siccatur corpora Fames. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. G
 Siccatur digerit & attrahit Gladiolus. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. B
 Siccatur Hafeg. de simp. med. Sp. 85. C
 vñ Siccant sine mordicatione Metalla oia, sint elota. 6°. met. m. 7^a. 38. C
 Siccatur & refrigerat Milium. de vict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7^a. 149. D
 Siccatur genas proprietate Minium. de simp. med. Sp. 81. C
 Siccantur praecordia ex Pane & melle. 10°. met. me. 7^a. 64. A
 Siccant & refrigerant medicamenta ex Papaueris succo & alterco.
 12°. methodi medendi. 7^a. 79. C
 Siccatur minus Pix humida. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. E
 Siccant & stringunt Plātaginis folia contrita cū pane imposita. de sim-
 plic. med. Sp. 89. A
 Siccatur ventrē Refrigeratio extrinseca. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 193. C
 Siccatur inflationem Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Siccant Salsa magis quā acria. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 135. C
 Siccatur citra morsum Sarcocolla. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 60. B
 Siccatur Sori vulnera, quā luxuriantur. de simp. med. Sp. 90. F
 Siccatur omnium maxime Taurinum pingue. 4°. de compositione medica-
 mentorum per genera. 5^a. 242. A
 Siccatur totum corpus Vigilia. 7°. met. me. 46. D/ de vict. rat. in morb. vul-
 ga. com. 2°. 7^a. 125. B
 Siccatur immodice Vina amara. 7°. met. me. 7^a. 47. B
 Siccatur adeo viperarum caro, vt sitim iducat. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. B
 Siccatur digerit & attrahit xyris. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. B
 SICCANT quā ad plenū vlcera sanant. 4°. de cōp. me. p. ge. 5^a. 249. H
 Siccare opus est omnia vlcera, & qui sit terminus exiccationis. commē-
 ta. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Siccare praesertim opus, vbi os vitiatum est. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G
 Siccantur magis vlcera in siccioribus. 3°. met. me. 7^a. 18. B
 Siccantur minus vlcera in humidioribus. 3°. met. me. 7^a. 18. B
 SICCANT an bene medicamentum per sordem, & sanient, proba-
 tur. 3°. met. med. 7^a. 18. E
 Siccatur in sole. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 196. B
 Siccatur i vmbra. 8°. de cōp. me. se. l. 192. G/ 4°. de cōp. me. p. gen. 5^a. 243. H
 SICCVM nomen a qualitatibus est. 1°. de san. tu. 2^a. 62. E
 Siccum quot modis dicitur. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. A
 Siccū duo significata, quā. 1°. de temp. 1^a. 12. G
 Siccum a natura duplex, a terra, & ab igne. de marc. 3^a. 46. C
 de Siccū, humido, calido, & frigido quo modo tractent philosophi, ac
 medici. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. E
 Siccum, humidum, calidum, & frigidum elementa vocat Hippocrates
 ab effectricibus qualitatibus. 8°. de decr. Hip. 1^a. 275. D
 Siccum, humidum, calidum, frigidūq. causas ponit Hippocrates. in 3^m.
 de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 129. C
 Siccum, humidum, calidum, & frigidum primus Hippocrates inuexit.
 1°. methodi medendi. 7^a. 3. E
 Siccum, humidum, calidum, frigidum quā agant & patientur inter se.
 2°. de nat. fac. 1^a. 297. H
 Siccū, humido, frigido, calido, alijs veluti agētibus, alijs veluti patienti-
 bus q. in corpe aialis sunt oia gubernari dicāt. 2°. de na. fac. 1^a. 299. G
 Siccū, humido, calido, & frigido constant animalium corpora, non ta-
 men equaliter. 1°. de temp. 1^a. 10. B
 ex Siccū, humidi, calidi, & frigidi miscella sunt salsum, dulce, amarū,
 austerum, acerbum, & acre. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. A
 Siccum in elementis syncerum est, in reliquis rebus in medio consistit cō-
 trariarum, vel est ad alterum magis propensum. 1°. de temp. 1^a. 14. A
 Siccū opponitur liquidum. de ijs, quā in med. fi. com. 3°. 7^a. 215. E
 Siccū, & durū differentia. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 34. G
 Siccū, & durū quod est, nihil in se ingredi sinit, prius q. ipsum ex aliqua
 parte diuisum sit, ac veluti exulceratum. 3°. de sym. caus. 3^a. 29. A
 Siccū parum liquida videntur humida. 3°. de temp. 1^a. 23. D
 Siccū quā sint in 3^m. de morb. vul. cō. 3°. 3^a. 141. A/ 8°. met. me. 7^a. 51. A
 Siccum energia vel actū quomodo intelligatur. 3°. de temp. 1^a. 21. G
 Siccum actū ac tactū discerni potest. 2°. de temp. 1^a. 16. H
 Siccū corporis iudices sunt tactus, & ratio. 2°. de temp. 1^a. 17. F
 Siccū iudicium vnde sumatur. 3°. de temp. 1^a. 24. F
 Siccum facit pathemata in tactū. de sym. diff. 3^a. 10. D
 Siccū melius sonant q. madida. 7°. de vsu par. 1^a. 158. F
 Siccū moderate, melius sonant q. siccissima. 7°. de vsu par. 1^a. 158. F
 Siccū sunt clarioris vocis quam humida. de voce & anhel. Sp. 61. G

Sicca res si talem sensum faciat, qualē prabet aqua oīs qualitatis exps,
quō se habeat in qualitatibus primis. 4.º de simp. me. fac. 5.º. 25. D
Sicca natura sunt stiptica. 1.º de san. tu. 2.º. 68. A
Sicca natura remoratur cibum in ventre. 1.º de san. tu. 2.º. 68. A
Sicci cibi quibus conueniant, & qui sint. de diff. cont. Sp. 74. D
Siccis & melancholicis cibis abstinendū in autūno. 1.º de ali. fac. 2.º. 13. G
Siccis & melancholicis cibis vtendum hyeme. 1.º de ali. fac. 2.º. 13. G
Sicca immodice, cur non salienda. 3.º de ali. fa. 2.º. 33. D
Sicca corpora salita qualia. 3.º de alim. fac. 2.º. 33. D
Sicca tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
Sicca dura tarde descendunt. 1.º de ali. fac. 2.º. 14. D
Sicca res si coquantur firmitus alunt q̄ humidā. 2.º de ali. fac. 2.º. 24. B
ex Siccis animalibus omne quod est paruum, velocius digeritur quā
magnum. de diff. cont. Sp. 73. C
Siccos cibos digerunt humidi. de diff. cont. Sp. 73. C
Sicca est atra bilis. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. D
Siccum praeuallet in partibus durioribus cute. 1.º de temp. 1.º. 14. G
Sicca nimis cutis non facit pilos. in 6.º de mor. vul. c. 3.º. 3.º. 170. A
Sicca sunt ossa subſtinent laborem. de dyna. Sp. 19. D
Siccum cur sit. de comp. memb. Sp. 58. B
Sicca & solida est caro cordis. de ana. vii. Sp. 46. C
Siccum instrumentum non debet habere siccum nutrimentum. 3.º de sym
ptomatum causis. 3.º. 29. D
Sicca si sit pticula, & morbus sit humidus, qd agēdū. 3.º me. me. 7.º. 21. F
Siccum durum magis offenditur q̄ molle. de vsu pulf. 1.º. 229. G
Siccum durum habet habitum valentiorē, quā mollius & humidius.
de vsu pulf. 1.º. 229. G
ad Siccum semper tendunt temperati. 1.º de san. tu. 2.º. 64. F
Siccum fit in etatis vigore, calidum corpus quod temperatum in passi-
uis. 6.º de san. tuenda. 2.º. 96. E
Siccos oculos habet conceptus in horis melancholia. de sper. Sp. 37. C
Sicca & amara semper habet conceptus in horis bilis guttur, os, & spu
tum. de sperm. Sp. 37. C
Sicci sunt quibus crura sunt macra, si totius corporis temperies pari ra
tione se habeat. 2.º de temp. 1.º. 20. H
Sicci natura sunt graciles. de art. com. 1.º. 7.º. 256. E
Sicca alius in iuuentute, efficitur in senectute humida, & ē contra. com
men. 2.º aph. 53.º. Ex. 19. E
Sicca alius vnde fit. com. 2.º aph. 20.º. Ex. 14. C
Sicca temperies semper facit animal calidius in augmento, in decremen
to siccum & frigidum. 6.º de san. tu. 2.º. 95. E
Sicca temperatura nihil per nares emittunt. com. 6.º aph. 2.º. Ex. 46. E
Sicca intemperies oīum pessima est in simplicibus. 7.º met. me. 7.º. 47. H
Sicca temperatura cur pessima. 6.º de san. tu. 2.º. 96. G
Sicci natura, cito in senile siccitatem perueniunt. 6.º de san. tu. 2.º. 96. E
Sicca intēperies est i aegris, quod seniu est in sanis. 7.º met. me. 7.º. 44. D
Siccis & carne oppletis maior superuenit inflammatio, q̄ humidis &
macilentis. de art. com. 1.º. 7.º. 256. G
Sicca corpora siccis nutriuntur. intro. Isa. 68. G
Sicci, & temperati in actiuis qualitatibus, quarto loco sunt ad febrem
proni. 8.º meth. med. 7.º. 54. E
Siccum si sit corpus, quid considerandum. 5.º de san. tu. 2.º. 89. D
ex Sicco alteratio difficulter curatur. 7.º met. med. 7.º. 44. D
Sicca intēperies cur indiget longo tpe pcuratiōe. 7.º met. me. 7.º. 44. D
Sicca ventriculi intemperies solida parte nunquam sanabitur. 7.º me-
thodi medendi. 7.º. 46. D
in Siccis affectibus commode nunq̄ finitur accessio, nisi lauacro, aut hu
mido victu humectatio accesserit. 10.º met. me. 7.º. 63. E
Siccis sicca sunt apta. 6.º de san. tu. 2.º. 96. C
Sicca siccis citius assimilantur. 6.º de san. tu. 2.º. 96. C
Sicca prater naturam corpora curantur, humiditate admota, de natu-
ra humana, com. 1.º. 1.º. 28. H
Sicca humiditate corrigi debet, & corrigunt. 4.º de sim. me. fa. 5.º. 28. H
Sicca natura humidis sanantur. com. 3.º aph. 3.º. Ex. 20. B
Sicca intemperies carnis aqua corrigitur. 4.º met. me. 7.º. 23. E
Siccis conueniunt balnea natoria. 7.º met. me. 7.º. 44. E
Siccis lauatio quam frequenter fieri debet. 7.º met. me. 7.º. 45. B
in Siccis non desiderat balnei aerem Galenus. 7.º met. me. 7.º. 44. F
in Siccis quomodo faciēda sit ratio victus renutritoria, & reſectoria.
7.º methodi medendi. 7.º. 45. H
in Siccis qualis modus ciborum. 7.º met. me. 7.º. 45. G
Siccis cibis quomodo dandus. 7.º met. me. 7.º. 45. G

Sicci saepe & parum cibandi. 7.º met. me. 7.º. 46. A
Siccorum obſonia quā conuenientia. 7.º met. me. 7.º. 45. D
Sicci digerunt cibos humidos. de diff. cont. Sp. 73. C
Siccis cur non detur ſuilla caro. 7.º met. me. 7.º. 45. D
Siccis quando danda ſuilla carnes. 7.º met. me. 7.º. 45. H
Siccis, qui sanantur, dantur suum pedes, & erura. 7.º met. me. 7.º. 45. H
¶ Siccis hominibus aues quā conueniant in cibo. 7.º met. me. 7.º. 45. D
Siccis quā aues sint accommodā, & renibus non aduerſentur. 6.º de ſa-
tate tuenda. 2.º. 99. G
in Siccis qualis modus potus. 7.º met. me. 7.º. 45. G
¶ Siccis vīna quā conueniant. 7.º met. me. 7.º. 45. E
Sicci natura quā vitare debent. 6.º de san. tu. 2.º. 96. E
Siccis meliſalubre est. 1.º de alim. fac. 2.º. 10. A
Siccis temperamentis vīnus inimiciſſima est. 6.º de san. tu. 2.º. 96. E/H
Siccorum domus qualis eſſe debet. 7.º met. me. 7.º. 46. C
ex Sicca ventriculi intemperie gracilem quo modo Galenus curauit.
7.º methodi medendi. 7.º. 44. E
Siccam pellem cur quis ſe habere putaret. de melancholia ex Galeno,
Ruſo, & Poſſidonio. Sp. 109. D
Sicci natura hoīs pleuritici caſus. de vic. ra. in mor. acu. cō. 1.º. 7.º. 45. A
Sicca corpora, ita in peſtilentia ſeruanda. 1.º de diff. feb. 3.º. 32. E
in Sicco abunde flaua vīna ſiebant & mordentes. 8.º met. me. 7.º. 50. C
Sicca materia quomodo cognosci poſſint. com. 6.º aph. 2.º. Ex. 46. E
Sicca loca quales homines gignant. 2.º de san. tu. 2.º. 73. B
in Siccis locis paſcua habens caro velocioris eſt coſtionis, quā caro
cuius paſcua ſunt in locis humidis. de diff. cont. Sp. 73. C
in Siccis & deſertis locis paſcua habentia animalia, cibi ſunt ſuperſu-
tates non habentes. de diff. cont. Sp. 73. E
Siccum. i. australe. com. 3.º aph. 11.º. Ex. 21. A
Siccum, ſqualidū, in aquoſum idem ſignificant. cō. 3.º aph. 14.º. Ex. 22. C
Sicca conſtitutiones corpora neruoſa violentius exiccant, ideo fit con-
uulſio. com. 6.º aph. 39.º. Ex. 50. G
¶ Sicco corruptiones oēs metaphoriſe maraſmi ſunt. de marc. 3.º. 45. G
Siccum exiccat. 1.º de temp. 1.º. 10. D
Siccum nihil penitus pureſcit. 1.º de temp. 1.º. 12. B/in 3.º de morb. vulg.
commentario. 3.º. 3.º. 141. A
Siccum exuperans, eſt morbus. 1.º de temp. 1.º. 11. B
Siccum multum exuperans, eſt mors. 1.º de temp. 1.º. 11. B
Sicci morbi in partibus corporis qui vocentur. de vic. rat. in morb. acu.
commentario. 1.º. 7.º. 112. F
Sicci morbi venarum, & arteriarum cognoscuntur ſiccitate lingua, &
ariditate corporis. de vic. rat. in mor. acu. com. 1.º. 7.º. 112. F
Siccus affectus facit durum habitum. 5.º de san. tu. 2.º. 89. D
Sicca aegritudines ſine materia aliqua ſunt. de diff. morb. 3.º. 3. G
Sicca febres quā aduerſus Lycum. Ex. 62. A
¶ Sicco dolor prouenit, & quomodo, quāq̄ ſiccatione etiam aliqui ſe-
dant dolores. de nat. hu. com. 1.º. 1.º. 28. G
Siccum rheuma per corpus ſæpe currit concepto in bilis horis. de ſper-
mate. Sp. 37. C
ex Sicco rheumate naſcitur gutta homini concepto in horis bilis, paſ-
ſiones vētris, dolores vt dyſſenteria, trāſuerſatio vētris, liēteria ſunt
in ſomnis paſſor, in fronte dolor, ambulatio acuta. de ſperm. Sp. 37. C
ad Siccam tuſſim. ſecret. Sp. 97. C
Sicca peripneumonia quā de vic. rat. in mor. ac. cō. 1.º. 7.º. 112. F
Sicca pleuritis quā de vic. rat. in mor. acut. com. 1.º. 7.º. 112. F
Sicco indiget natura humida. 3.º met. me. 7.º. 18. B
Siccorum caliditas qualis. 6.º de simp. me. fac. 5.º. 47. H
Siccorum, & calidorum ciborum paucitate aſſueta vita tertianas incur
rit. 2.º de diff. feb. 3.º. 36. D
Sicca, & calida cibaria pratermittamus, licet cōueniant in reliquo cor
pore, qñ caput eſt calidum, ſuſcipiens vapores. de diff. cont. Sp. 71. G
Siccum & calidum ſunt ex genere bilis. de cau. mor. 3.º. 8. C
Siccus & calidus humor bilis pallida aſtate gignitur. in 1.º de morbis
vulg. commen. 1.º. 3.º. 104. C
Sicci, & calidi qui ſint appellandi. 10.º met. me. 7.º. 63. D
Sicci, & calidi homines quales. 8.º met. me. 7.º. 50. F
Siccum, & calidum eſt cor. de comp. memb. Sp. 58. G
Siccum, & calidum eſt cor ſm Galenum. de ana. vii. 46. D/ Sp. 56. B
Siccus, & calidus eſt pulmo. de anat. vii. Sp. 52. G
Sicco, & calido ſanguine nutritur pulmo. de ana. vii. Sp. 52. G
Siccum, & calidum tēperamentū quā faciant. 14.º met. me. 7.º. 91. C
Sicca, & calida intemperies facile cognoscitur. 10.º met. me. 7.º. 63. D

Siccus, & calidus erit cito pilosus, & quare. 2°. de temp. 1°. 21. B
 in Siccis, & calidis vrinæ biliosæ sunt. 8°. met. me. 7°. 50. F
 Sicca, & calida temperatura, a siccis & calidis nunquā ducetur in bonā
 temperaturam. ars med. 1. fa. 68. G
 Siccis & calidi quibus tenentur in pueritia. 6°. de san. tu. 2°. 96. F
 Siccis & calidis inimicissima inedia est. 10°. met. me. 7°. 63. D
 in Siccis, & calidis qui cibi vtilis. 8°. met. me. 7°. 51. B
 Sicca, & calida natura ad hyemem melius, ad æstatem peius, se habet
 com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Siccis, & calidi temperamenti quomodo quies fiet. 8°. met. me. 7°. 54. H
 Siccis, & calidi ad febres opportunissimi sunt. 8°. met. me. 7°. 54. E
 Siccis, & calido temperamento iuuenis casus, qui correptus est febre.
 10°. methodi medendi. 7°. 62. C
 Siccis, & calidi, qui febre corripiuntur, ex siccitate, & caliditate possunt
 in principio accessiones cibari. 10°. met. me. 7°. 62. G
 Siccum, & calidum corpus febricitans, nō potest esse viribus valenti-
 bus. 10°. met. med. 7°. 63. H
 Siccum, & calidum corpus febricitans, si phlegmone labore, morietur
 10°. methodi medendi. 7°. 63. H
 in Sicca, & calida intemperie quæ Galenus adhibeat. 2°. de compositio-
 ne medic. sec. loc. 5°. 138. A
 in Siccis, & calidis ex volatilibus quæ conueniunt. 8°. met. me. 7°. 51. B
 Siccis, & calidis fructus debent dari refrigerati ætare. de bonitate &
 vitio succorum. 2°. 39. B
 Siccis, & calidis æstate danda lactis spuma. de bon. & vit. suc. 2°. 39. B
 Siccis, et calidis æstate, cibaria ex lacte exhibenda. d. bo. et vit. f. 2°. 39. B
 Siccis, & calidis æstate, ficus, & cucurbitæ frigida exhibenda. de boni-
 tate & vitio succorum. 2°. 39. B
 Siccis, & calidi ab euacuationibus plenis offenduntur. 1°. de arte curati.
 ad Glauconem. 7°. 98. C
 Siccus, & calidus vehementer ventriculus, nō potest sanari. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 47. F
 Siccus, & calidus ventriculus, non debet temere refrigerari. 7°. metho-
 di medendi. 7°. 47. G
 Siccis, & calidi ventriculi casus. 7°. met. me. 7°. 47. C/E
 Sicca, & calida nature sunt animalia omnia, quæ pectinatim inferunt
 dentes de atra bile. 1°. 36. A
 Siccorum, calidorumq; animalium lien niger est, & vix potest comedi.
 de atra bile. 1°. 36. E
 Siccum, & calidum est tempus æstiuum, quocunq; tempore sit. de vict.
 rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 134. B
 Sicca, & calida est æstas. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. B
 Sicca, calidaq; ultra modum est æstas. in 1°. de morb. vul. cō. 1°. 3°. 101. C
 Sicca, & calida vnde sit æstas. de sperm. Sp. 39. B
 in Sicco, & calido aere sectio venæ non debet fieri. 1°. de arte curati. ad
 Glau. 98. C/de vict. rat. in morb. acut. c. 4°. 7°. 136. F
 Siccus, & calidus est Mars. de comp. memb. Sp. 59. F
 Siccus, & calidus minus Marte est Sol. de comp. memb. Sp. 59. G
 Siccus est Aries in tertio gradu, calidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Siccus est, calidus Leo in quarto gradu. de sperm. Sp. 38. H
 Siccus est in secundo gradu Sagittarius, calidus in primo. de sper. Sp. 38. H
 Sicca, & calida est qualitas visibilis, & cur. de comp. memb. Sp. 58. C
 Sicce, & calide regiones. com. 2°. aph. 26°. Ex. 16. B
 SICCUS, ac frigidus victus febrem quartanam generat. 2°. de diffe-
 rentijs febrium. 3°. 36. E
 Sicca, & frigida sunt ossa. de ana. viu. Sp. 44. E
 Sicca, & frigida est cerebri meninx. de comp. memb. Sp. 58. B
 Siccum, & frigidum os auri supponitur. de comp. memb. Sp. 58. B
 Sicce, & frigide sunt tunice narium. de comp. memb. Sp. 58. C
 Siccus, & frigidus est œsophagus. de comp. memb. Sp. 58. H
 Siccus, & frigidus est splen. de ana. viu. Sp. 50. A
 Siccis, & frigidi senes sunt. 3°. de symp. caus. 3°. 29. D
 Siccum & frigidum temperamentum, senum temperamento similitudini
 est. 5°. de san. tu. 2°. 94. D
 Siccis & frigidi celeriter senescunt. 5°. de san. tu. 2°. 94. D
 Siccum minime est maxime diuturnum. 6°. de san. tu. 2°. 96. G
 Siccus, & frigidus ab initio non est melancholicus, sed pituitosus ab ex-
 cremento. 2°. de temp. 1°. 21. C
 Siccus, & frigidus ex habitu melancholicus est. 2°. de temp. 1°. 21. C
 Sicca, & frigida intemperantia pessima est. 6°. de san. tu. 2°. 95. D
 Sicca, & frigida intemperies omnium pessima est in compositis. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 47. H

Sicca, frigidaq; corpora pessime nutriuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 29. A
 Siccis, & frigidi, quarto loco difficulter februnt. 8°. met. me. 7°. 54. E
 Siccis, & frigidis venus aduersissima est. 6°. de san. tu. 2°. 96. H
 Siccis, & frigidi, tarde ad temperiem veniunt. 8°. met. me. 7°. 54. F
 Sicca, & frigide nature egre p halitū digeruntur. 9°. met. me. 7°. 60. H
 Siccis, & frigidi quomodo curentur. 6°. de san. tu. 2°. 96. G
 Siccis, & multum frigidi, quomodo curandi. 7°. met. me. 7°. 47. A
 Siccis, & parū frigidi victus ratio qualis esse debet. 7°. met. me. 7°. 46. G
 Siccus, & frigidus opobalsamo perungit. 7°. met. me. 7°. 46. H
 Siccus, & frigidus qñ est vter, nardino inungendus. 7°. me. me. 7°. 46. G
 pro Siccis, & frigidis multum conuenit vnguentum nardinum. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 47. A
 Siccis, & frigidis cur obsint calida fomenta. 7°. met. me. 7°. 47. B
 Siccus, & frigidus venter quo pice illinendus. 7°. met. me. 7°. 47. B
 Siccus, & frigidus est autumnus. bre. denot. dom. Hipp. 1°. 231. B
 Siccum, & frigidum in autumnno dominantur, licet inequalis sit. in 1°. de
 morb. vulg. com. 1°. 3°. 101. C
 Siccus & frigidus vnde sit autumnus. de sperm. Sp. 39. B
 Siccus, & frigidus status, & partim inequalis proponitur ab Hippo-
 crate. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 103. E
 Sicca, & frigida terra in quarto gradu est sub potentia Saturni. de sper-
 mate. Sp. 40. C
 Siccus, & frigidus est Saturnus. de comp. memb. Sp. 59. F
 Siccus est Taurus in secundo gradu, frigidus in tertio. de sper. Sp. 38. H
 Siccus est Capricornus in tertio gradu, frigidus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Sicca est Virgo in tertio gradu, frigida in secundo. de sper. Sp. 38. H
 Siccis & frigidi sunt, Taurus, virgo, Capricornus, de sper. Sp. 39. A
 sicco in quo prepolleat humidum. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Siccum & humidum contingunt corpus sine violentia, si absint calefa-
 ctio & frigefactio. 1°. de symp. caus. 3°. 16. G
 cū Siccus et hūido stat cōcoctio, mō habeat calorē. 3°. de sym. c. 3°. 29. D
 Siccum & humidum an possit fieri corpus. de caus. mor. 3°. 8. C
 Siccum & humidum non possunt esse in eodem. 1°. de temp. 1°. 10. G
 Siccus, humidus, frigidus & calidus eque est Mercurius. de comp.
 memb. siue de natura humana. Sp. 59. G
 Siccum & humidum passiva ab aliqb; dicuntur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. C
 Sicca & humida intemperies secundam facultatem sibi vendicat quato-
 nus pertinet ad vigilias soporesq; p morbos. 3°. de loc. aff. 4°. 16. G
 in Sicco & humido qui modice se habent, & calidius temperamentum
 fortiti sunt, quales. 6°. de san. tu. 2°. 95. H
 Siccis & humidis nutrimentis nutritur natura. an animal sit. 1°. 327. D
 à Sicco, & humido tenduntur chorde, & quo. 2°. de loc. aff. 4°. 11. A
 in Sicco, & humido temperati, & frigidi quo curent & quo se habeant
 ad corporis robur & sanitatem. 6°. de san. tu. 2°. 96. H
 SICCAS non virides herbas cognoscunt vnguentarij. 1°. de anti-
 dotis. 5°. 102. B
 Sicca & viridia quā qualitatē mutet. 8°. de simp. me. fa. 60. G/5°. 62. A
 Siccum omne viridi valentius est. de atten. vic. 2°. 43. H
 Sicca herba accipitur, qñ recēs nō habetur. 1°. de cōp. me. p gen. 5°. 211. F
 Siccum primi ordinis quod, quod secundi, quod tertij, & quod quarti.
 5°. de simp. me. fac. 5°. 39. B
 Siccum & frigidum Acetum est. 1°. de simp. me. fac. 5°. 6. F
 Sicca & adstringentia sunt quodammodo pilos defluere prohibentia.
 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. A
 Sicca & frigida est in secundo ordine Alga. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D
 Siccū & calidum in quarto ordine Allium est. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. H
 Siccis corporibus inesse Amarum saporem vnde colligitur. 4°. de sim-
 pli. med. facul. 5°. 30. C
 Sicca sunt omnia amara. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30. C
 Sicca quo modo sit Aqua marina, cū maiorem partem humidi habeat.
 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. E
 Sicca aqua marina quo est quod ad hoīem. 3°. de simp. me. fac. 5°. 17. E
 Sicco quo modo probetur aqua marina per fomenta. 3°. de simplicium
 medica. facul. 5°. 17. F
 Sicca, & calida est in tertio ordine Chamedris. 8°. de sim. me. fa. 5°. 63. E
 Sicca in secundo ordine temperata in actiuis qualitatibus est auricula
 muris. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. D
 Siccum & calidū est Bitumē in mari mortuo. 11°. de simp. me. fa. 5°. 83. F
 Sicca est Cadmia, & temperata in actiuis qualitatibus. 9°. de simplicium
 medicamento. facultatibus 5°. 69. F
 Sicca in primo ordine, & calida in tertio est Chamelence. 8°. de simplic-
 medic. facul. 5°. 63. F

Sicca in tertio ordine, & calida in secundo est Chamaleontis radix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. F
 Sicca in tertio ordine, & calida in secundo est Chamæitrys. 8°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 63. F
 Siccum & calidum est in tertio ordine Chelidonium maius. 8°. de simpl. medic. facul. 5°. 63. G
 Siccu in secundo ordine, et frigidu Cichoriu est. 8°. de sim. me. f. 5°. 60. C
 Siccum & frigidum Citrij semen est. 7°. de simpl. med. fa. 5°. 56. A
 Siccus in secundo ordine est Citrij cortex in actiuis qualitatibus temperatus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. B
 Sicca & calida est Colocynthis in tertio ordine. de cathar. Sp. 94. E
 Siccum & calidum est Crocodilij semen. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. C
 Siccus in primo ordine, & calidus in secundo est Crocus. 7°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 53. C
 Sicca & calida Cyperi radix est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. H
 Sicca, & calida sunt Epithymum & elleborus, atram bilem educuntia. de cathartici. Sp. 94. E
 Sicca, & frigida i primo ordine est Eruangina. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. E
 Siccu in secundo ordine, calidu in primo Erui est. 8°. de sim. me. f. 5°. 57. E
 Sicce Ficus sunt cibi dulces, sapidi, subtiles, abstergentes. & diff. cō. Sp. 72. E
 Sicca, & humida ficus maturæ sunt cibaria media. de diff. cōt. Sp. 74. C
 Sicca ficus non inflant. de diff. cont. Sp. 74. F
 Sicca ficus generant pediculos. de diff. cont. Sp. 74. B
 Sicca ficus generant putridas superfluitates. de diff. cont. Sp. 74. B
 Sicca, & humida ficus renes mūdificāt, & abstergūt. de diff. cō. S. 74. G
 Siccu i secundo ordine, et calidu i tertio Galbanu ē. 8°. & sim. me. f. 5°. 63. E
 Siccu in prio ordine et calidu i tertio Feniculu ē. 7°. de sim. me. f. 5°. 55. B
 Siccum multum non est feniculum, quoniam lac procreat. 7°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 55. B
 Siccum in primo ordine, & calidum in secundo fœnugracum est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
 Siccum, & calidum multum est Garus. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. G
 Siccus in primo ordine, & frigidus in secundo Hyacinthus est. 8°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 62. H
 Siccum & calidum est Hypericum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. A
 Siccu & calidu in tertio ordine Hyssopum est. 8°. de simp. me. f. 5°. 63. B
 Sicca in secundo ordine temperata in actiuis qualitatibus sunt Lentescus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 Sicca est Lens. in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 194. C
 Sicca natura sunt lenticula. de diff. cont. Sp. 73. B
 Siccus in secundo ordine & temperatus in actiuis qualitatibus Lenticus est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. H
 Sicca, & calida in tertio ordine Leucas est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. C
 Sicca & calida in secundo ordine Lychnis coronaria est. 7°. de simplicium medic. facul. 5°. 54. H
 Siccum in secundo ordine & temperatum in actiuis qualitatibus Lyciu est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. G
 Siccum in tertio ordine in actiuis qualitatibus temperatum Macer est cortex quidam qui ex India vehitur. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. A
 Sicca in tertio ordine & calida est Maiorana. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. A
 Siccum in tertio ordine & calidum in secundo est Marrubium. 8°. de simplic. med. fac. 5°. 59. B
 Sicca & calida in secundo ordine Mastiche est. 7°. de simp. me. f. 5°. 55. C
 Siccum & calidu in secundo ordine Mel est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. D
 Siccum in secundo ordine & calidum in tertio est Meum. 7°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 56. B
 Siccum ex primo ordine Mustu est, vt calidu. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. B
 Sicca, & calida in secundo ordine est Myrrha. 8°. de sim. me. fa. 5°. 61. A
 Siccum, & calidu in quarto ordine Napy est. 8°. de simp. me. f. 5°. 56. H
 Sicca & calida in tertio ordine Nigella est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Sicca Nuces, qñ mollificant in aqua, leniunt ventrē. de diff. cō. Sp. 75. A
 Siccum in secundo ordine & calidum in tertio est Opopanax. 8°. de simplic. med. facul. 5°. 57. G
 Sicca in secundo ordine Orchis serapias est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 57. F
 Siccus calidus extenuas & incidēs Origanus est. 8°. de sim. m. f. 5°. 57. E
 Sicca in tertio ordine & calida substātiāq, tenuis paronychia est, ita ab effectu nominata. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. A
 Sicca ex tertio ordine minimu habens euidentis caliditatis est Pētafyl li radix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. A
 Siccu & calidu in tertio ordine Petroselinon ē. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. C
 Sicca in tertio ordine & calida in secundo Pencedani radix est. 8°. de simpli. medica. facul. 5°. 58. D

Sicca & calida in secundo ordine Pix sicca est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. E
 Siccu i tertio, et calm in scdo ordie ē Poliū min. 8°. de sim. m. f. 5°. 59. A
 Siccu & calm in scdo ordine est Polycnemon. 8°. de sim. me. fa. 5°. 59. A
 Sicca Pruna qñ ifundunt i aqua mellis, leniunt vētrē. de diff. cō. Sp. 75. A
 Sicca & calida in secundo, & tertio ordine Ptarmice est. 8°. de simpli. medic. facul. 5°. 59. C
 Siccus digerens in secundo ordine Rhamnus est, & frigidus in primo. 8°. de simp. med. facul. 5°. 59. E
 Sicca in scdo ordine, et cala i tertio Raphanus ē. 8°. de simp. m. f. 5°. 59. E
 Sicca & calida Resina omnes sunt. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. F
 Sicca i prio ordine, et cala i tertio Rhododaphne ē. 8°. & sim. m. f. 5°. 59. G
 Sicca adstringens Rhus planta est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. H
 Siccum in tertio ordine, & frigidum in secundo medicamentum ex fructu, vel succo plantæ quæ Rhus dicitur. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. H
 Siccum rhu cum melle si mixtum fuerit quod ex ambobus cōficitur quā facultatem habet. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. A
 Sicca & calida in quarto ordine ruta agrestis ē. 8°. de sim. me. f. 5°. 58. D
 Sicca Sauich est cibus siccus. de diff. cont. Sp. 74. D
 Sicca & calida in secundo ordine Sandix est aut in tertio incipiente. 8°. de simp. me. faul. 5°. 60. G
 Sicca & calida quomodo sunt Salsa. de ocul. 7°. 188. C
 Siccus et calidus in secundo ordine Solymos est. 8°. de sim. me. f. 5°. 60. H
 Sicca in secundo ordine cala i tertio Scorpioides ē. 8°. de sim. m. f. 5°. 61. A
 Siccum in tertio ordine & calidum in secundo Seriphum est. 8°. de simp. medicamen. facul. 5°. 60. C
 Siccum in tertio ordine & calidum est Sisybrium quando est siccum, in secundo autem quando viride. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. G
 Siccu & calidu in tertio ordine Smyrniū est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. B
 Siccum in tertio ordine & frigidum in secundo Solanum manicum est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. H
 Siccus et viridis Sonch⁹ varias habet facultates. 8°. de si. me. f. 5°. 61. B
 Sicca in secundo ordine cala in prio ē spica nardi. 8°. de sim. me. fa. 5°. 56. G
 Siccum est Stercus bubulum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. G
 Siccu bouis stercus p melācholicis, et quo. de me. ex G. R. et P. Sp. 110. C
 Siccum in tertio ordine Stæbe est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. D
 Siccu & calm in quarto ordine Struthion est. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. D
 Siccu et calm in secundo ordine Telephiu est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. C
 Siccus & calid⁹ i secundo ordine Terebinthus ē. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. A
 Siccum & frigidu extreme corpus est Terra. 9°. de simp. me. f. 5°. 64. G
 Sicca est citra morsum cimolia terra. 9°. de simp. me. fac. 5°. 66. E
 Siccum in tertio ordine & calidum in secundo est Teucrium. 8°. de simp. medica. facul. 5°. 62. B
 Siccu in primo ordine est Thus, calidu in secundo. 7°. de sim. me. f. 5°. 54. D
 Siccus in secundo ordine thuris cortex est. 7°. de simpl. me. fac. 5°. 54. D
 Siccus & calid⁹ i tertio ordine ē thuris ramus. 7°. de sim. me. f. 5°. 54. E
 Siccus multum & paru frigidus est Tribulus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. F
 SICCA simplicia cera mixta in mortario contundantur bene. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 244. H
 ad Sicca liquenda quæ oleosa valeant. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 264. B
 Siccu medicamētū quod natura dicat. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 240. F
 Sicca potētia quæ medicamēta dicantur. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 106. F
 Sicca Andromachi medicamenta quæ. 4°. de cōp. me. per gen. 5°. 242. C
 Siccum medicamentū fit ex charta. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. H
 Sicca, & calida sunt digerentia per halitum. 14°. met. me. 7°. 89. A
 Sicca & calida emollientia. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. F
 Siccum & temperatum in actiuis medicamentum nervorum est. 3°. de comp. med. per gene. 5°. 228. C
 Sicca magis exhibenda sunt duris corporibus. 2°. de compositio. medica mentorum per gene. 5°. 220. D
 Sicca multum vulnera glutinantia. 7°. de simp. med. fac. 5°. 56. D
 Sicca minus flatum generant. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
 Sicca, frigida, & amara sunt danda, si culpa sanguinis fuerit ægritudo. de dynamidijs. Sp. 19. F
 Sicca, & calida Venerem cobibent. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. F
 a Siccis, & calidis lassitudo non soluitur. 2°. de simp. me. fac. 5°. 16. D
 Siccus indiget vlcus humidum. 3°. met. me. 7°. 18. B
 Sicca pars magis siccanda est. 5°. met. me. 7°. 29. H
 Siccis solis vitmur in ossibus capitis, et aliarum partium, pingua vero pharmaca euitamus. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. D
 in SICILIA natus Chrysippus non habebat græcam linguam, & legem græcis de nominibus dare voluit. 2°. de diff. pul. 4°. 58. G
 SICLIUM i. sicilicus est vncie dimidium. de pon. & mens. 5°. 276. H

SICLA est cibus falsus dissoluens, ac attenuans. de diff. cont. Sp. 72. F
Sicla cur est mala stomacho. de diff. cont. Sp. 74. E
Sicla cur parum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. G
Sicla lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
Sicla aperit oppilationem hepatis. de diff. cont. Sp. 74. G
Siculum ad abolendum colorem e facie icterici de cura icteri. Sp. III. F
Siculum urinam mouet. de cura icteri. Sp. III. D
SICULA in scripta colica. 9°. de comp. me. sec. loc. Sp. 202. G
SICYONIUM oleum prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
Sicyonium oleum digerens in puncturis neruorum conuenit. 3°. de comp. post. med. per gene. Sp. 235. A
Sicyonio oleo abrotoni ad alopecias conuenit. 6°. de sim. m. f. 5°. 40. H
Sicyonium oleum tenue est. 6°. de simp. me. fac. Sp. 46. H
SICYOS quam facultatem habet. 8°. de simp. me. fac. Sp. 60. E
Sicyos agrios ad quid conferat, et quam vim obtineat. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus Sp. 60. E
SIDERATIO quid sit. de fra. c. 2°. 235. A / de art. c. 4°. 7°. 284. H
Sideratio quomodo de naribus etiam dicitur. de ar. com. 2°. 7°. 267. C
Sideratio carnis. de art. com. 4°. 7°. 286. C
Sideratio ossium. de art. com. 3°. 7°. 275. A
Siderationes ossis fiunt a carne mucosa. de art. com. 3°. 7°. 276. A
Sideratio costarum. de art. com. 3°. 7°. 275. E
Sideratione calcis quae febres fiant. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
SIDERATI qui sint. de vict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 114. B
Sideratum os quo dicatur. de art. com. 3°. 276. C / com. 4°. 7°. 292. E
Sideratum femur. de ar. com. 3°. 7°. 279. B
SIDERITIS qualis sit. 8°. de simp. me. fac. Sp. 60. D
Sideritis quam vim habet. 6°. de simp. me. fac. Sp. 47. C
Sideritis achilleis qualis. 8°. de simp. me. fac. Sp. 60. D
Sideritis phlegmonem sedat & glutinat. 8°. de simp. me. fac. Sp. 60. D
Sideritis achilleis ad sanguinis eruptiones, dysenterias, et muliebre praefluuium congruit. 8°. de simp. me. fac. Sp. 60. D
Sideritis herba quomodo proffit capiti dolenti, quando aliqua adest fractura. de rem. par. fac. 7°. 154. A
Sideritis terra quae. 9°. de simp. me. fac. Sp. 66. D
SIDERARI quid sit. de art. com. 1°. 7°. 260. F
Siderentur quomodo ossa. de fract. com. 2°. 7°. 235. A
Sideratur os calcis. de fract. com. 2°. 7°. 235. A
SIDIA, vel malicorium quid. de simp. med. Sp. 87. C
Sidia sunt putamina granatorum. 8°. de simp. me. fac. Sp. 59. H
Sidia, hoc est mali granati putamina adstringunt dysenteriam. 11°. de sim. plic. med. fac. Sp. 81. E
Sidere percussorum curatio. de reme. par. fac. 7°. 162. C
SIEFF ad opthalmiam secret. Sp. 97. E
SIGILLUM ut comparatur cera, ita instrumentum generationis mulieris ad virum. de ana. viu. Sp. 51. D
SIGILLUM lemnium. 9°. de simp. me. fac. Sp. 65. A
Sigillum Dianae habebat terra lemnia. 9°. de simp. me. fac. Sp. 65. A
Sigillum lemnium adstringens leue est. 5°. met. me. 7°. 31. G
Sigillum lemnium internis vlceribus opitulatur. 4°. met. me. 7°. 28. H
SIGIAE graece meminit. de dyna. Sp. 31. A
Sigia emollit & in quo gradu sit. de ocul. 7°. 188. D
Sigmois & cartilagine quae, et quare sic vocat. 7°. de vsu p. 1°. 157. D
Sigmois cartilago ubi sit. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
Sigmois & membranae intus foras spectantes in vena arteriosa quae pulmonem alit cur appellata. 6°. de vsu par. 1°. 153. F
SIGNATIVA medicinae artis pars. de part. art. med. Sp. 17. G
SIGNIFICATIO quid sit apud Hippocratem, & quomodo fiat. de ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7°. 198. H
SIGNIFICATIONE sudorum. praesag. exper. confir. Sp. 77. F
SIGNIFICATIVA quae sint apud recentiores. de ijs, quae in med. fi. commentario. 1°. 7°. 197. G
Significatiua medicinae pars. de part. art. med. Sp. 16. F
Significatiua partes. de part. art. med. Sp. 18. A
SIGINVM vinum quale. 5°. de san. tuenda. 90. H / 2°. 91. B / 1°. de anti. 5°. 100. H / 12°. met. me. 7°. 76. D
Signinum vinum in Italia quale. 4°. de comp. me. per gene. Sp. 236. D
Signinum vini in Italia plurimo tempore inueterascit. de vinis. Sp. 77. A
SIGNVM quid sit. de hist. philo. Sp. 3. C
Signum quod. fin. med. Isa. 46. A / 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Signum accipitur pro puncto. de septim. par. 1°. 341. C
Signorum observatio est medicinae pars. intro. Isa. 51. H

Signa propter quid necessaria sint. intro. Isa. 51. H
inter Signa Hippocrates videtur vocibus causarum, & corporum. de vi etus. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. D
Signorum differentia. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. E
Signorum diuersitas. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
Signa salubria quae. ars med. Isa. 62. F
Signa insalubria quae. ars med. Isa. 62. F
Signa neutra quae. ars med. Isa. 62. F
Signa praenunciatiua quae. ars med. Isa. 62. F
Signa praenunciatiua, & indicatiua in magno vsu sunt. ars med. Isa. 62. F
Signa eadem ostendunt sanum, neutrum, & aegrum. ars med. Isa. 67. E
Signa quomodo in tuenda sanitate valent. 1°. de san. tu. 2°. 68. G
Signa indicant. de vict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7°. 128. D
a Signo indicium certum τρυφειον graeci dicunt, differt. in prognost. commentario. 3°. 4°. 212. C
Signum & indicium quo accipiantur. in progno. Hipp. com. 3°. 4°. 212. C
Signum de quibus dicatur, de quibus tamen non dicitur indicium. in progno. Hipp. commen. 3°. 4°. 212. D / F
Signa simul, & indicia quae in prog. Hipp. com. 3°. 4°. 212. F
Signum indicatiuum quod. fin. med. Isa. 46. B
a Signo nullo fideliter indicantur tempora. 1°. de crisi. 4°. 130. G
Signu vnu forte quod; multis debilibus fidelius existit. 1°. de crisi. 4°. 130. G
Signa eiusdem speciei quae in 1°. pror. com. 1°. 4°. 161. G
Signorum diuersarum specierum compositio inutilis est in 1°. pr. c. 1°. 4°. 161. H
Signa quibus medicus fidere non debet, quae a Galeno dicuntur infida. com. 2°. aph. 27°. Ex. 6. C
Signorum genus quod nec decretorium est, neque fidum, neque infidum. 1°. de crisi. 4°. 131. D
Signa assidentia quae in 3°. de morb. vulg. commē. 3°. 3°. 143. H / com. 1°. aphorismo. 12°. Ex. 6. F
Signa passionis quae. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. F
Signa patognomonica quae in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. D
Signis patognomonicis remotis an affectus possit seruare speciem suam. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 143. H
Signum suggerens memoriam quod fin empiricos. fin. med. Isa. 46. B
Signa praesentia praesentium sunt affectuum indicatiua oia. fin. me. Isa. 46. B
Signa praesentia praeteritorum quae fin. med. Isa. 46. B
Signa praesentia futurorum quae fin. med. Isa. 46. B
Signa superuenientia praesentium quae fin. med. Isa. 46. B
Signa praeterita praeteritorum quae fin. med. Isa. 46. B
Signa praeterita praesentium quae fin. med. Isa. 46. B
Signa mox apparentia quae. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. G
Signa auxiliaria quae fin. med. Isa. 46. B
Signa & casus idem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. G
ut Signu & ut causa symptoma quod prauu. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 183. B
Signum & symptoma est rigor. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
Signa decretoria sunt in genere accidentium. in prog. com. 3°. 4°. 212. G
Signa iudicatoria quae & quot, et quod non semper bona. c. 1°. aph. 12°. Ex. 6. D
Signorum triplex genus. 1°. de crisi. 4°. 131. A
Signa triplicia in quibus cognosci debeant. 1°. de crisi. 4°. 131. B
Signum aliquod modo est criticum, modo prauum. 1°. de crisi. 4°. 131. B
Signa decretoria nunquam male apparent. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Signa indicatiua crisis non statim apparent in primo morbi tempore. 1°. de crisi. 4°. 128. E
Signa decretoria in statibus apparent. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Signa sanitatis dies sunt iudicatorij. 1°. de die. decr. 4°. 147. C
Signa iudicatoria duplicem praecognitionem faciunt. cō. 1°. aph. 12. Ex. 6. D
de Signis quae saepe consideranda. 1°. de crisi. 4°. 130. H
Signa diagnostica, & prognostica quae. de subf. empi. Isa. 32. D
Signa libri prognosticorum vera sunt in Libya, in Delo, & in Scythia. in progn. Hipp. com. 3°. 4°. 212. G
Signa multa in numero impari potius quam pari sunt. de vict. rat. in morbis acutis. com. 4°. 7°. 142. D
absq; Signis solutorij non sanat morbus magnus. 1°. de di. dec. 4°. 145. C
Signa morborum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Signum morbi epidemici. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. C
Signum quod morbus sit ab aere. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. C
Signa morborum ex plenitudine quae. intro. Isa. 55. D
Signa morborum ex indigentia quae. intro. Isa. 55. D
Signa Bona in morbis, et mala quo sunt intelligenda. c. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
Signa bona in quouis morbo quae. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
Signa omnia salutis habentis aegri, exemplum. 3°. de crisi. 4°. 140. D

de Signis salutaribus, qui Hippocratis loquendi modus in prognostica
commentario. 2°. 4°. 205. D
Signum nullum affecti loci in quibus morbus non sit. 3°. de lo. af. 4°. 16. B
Signa Colliquefactionis in vrina quæ. de vrina sign. ex Hipp. Sp. 78. G
Signa Coctionis semper bona sunt. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
Signa coctionis nunquam male apparent. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Signa inter debiles et perfectæ coctionis indicia, quæ. 1°. de crisi. 4°. 132. C
Signa cruditatis longum morbum significant. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
Signa cruditatis in principio. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
Signa digestionis nunquam in principio apparent, sed in augmento vniuersa-
li. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. C
de Signis Febris librum scripsit Archigenes. 3°. de diff. puls. 4°. 64. A
Signa febricitantium secundum varia tempora, quæ. intro. Isa. 55. D
Signa febris futuræ. præf. exper. conf. Sp. 77. E
Signa futurorū non parua, ex pulsu deprehendunt. 4°. de diff. pul. 4°. 67. A
Signa non bona imminere significat vrina nigra cum sudore in synocha.
de dynamidijs. Sp. 34. D
Signum non bonum est vrina alba spumosa, et nebuloſa. de dy. Sp. 34. D
Signum non bonum in synocha est vrina lactea si in initio agnitudinis in
uenibus euenerit. de dyna. Sp. 34. D
Signum non bonum significat in synocha vrina sine nebula turbulenta.
de dynamidijs. Sp. 34. E
Signa mortē significatā cito ostendunt quod fieri debeat. c. 1°. aph. 12°. Ex. 5. H
Signa aliqua sunt utroque modo parua, tum quia signa, tum quia causæ. in
progn. commen. 2°. 4°. 202. G
Signa mortiferā, si per cutem vapor calidus exeat, cum prius per expi-
rationem anhelitus fuerit redditus frigidus. in 6°. de mor. vulgari.
commentario. 4°. 3°. 187. C
Signum pessimum est, si nares vnguibus rescissæ sanguinem non effundunt.
in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 197. B
Signum mortis in cephalæa. de dyna. Sp. 23. C
Signa letalis epilepsiæ. de dyna. Sp. 23. H
Signa letalia hemiplegiæ. de dyna. Sp. 23. G
Signa Hepaticorum. de dyna. Sp. 27. D
Signa flatūs hypochondriaci. de mel. ex Gal. Ru. et Poss. Sp. 109. B
Signa communia melancholiæ. de mel. ex Gal. Ru. et Poss. Sp. 109. D
Signa letalis scotomiæ. de dyna. Sp. 23. H
Signa letalia in splenetica passione. de dyna. Sp. 27. D
Signa stomachi inflammationis. introd. Isa. 57. C
Signa exulcerationis stomachi. introd. Isa. 57. C
Signum mania est calor cordis superexcellens. de anat. vi. Sp. 53. A
Signum audaciæ est calor excellens cordis. de ana. vii. Sp. 53. A
Signa ventositatis matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
Signa matricis plenæ humoribus. de pass. mul. Sp. 96. B
Signa hydropicæ matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
Signa canceri matricis. de pass. mul. Sp. 96. A
Signa arenalis mictus. de dyna. Sp. 28. H
Signa mingentis fures. de dyna. Sp. 29. A
Signa lapidem maiorem habentis in vesica. de dyna. Sp. 39. A
Signa inflammationis vesicæ quæ. intro. Isa. 57. A
Signa exulcerationis vesicæ quæ. intro. Isa. 57. B
Signa languoris vesicæ quæ. intro. Isa. 57. B
SIGNORVM duodecim qualitates. de sperm. Sp. 38. H
de Signorum alteratione. de sperm. Sp. 39. D
de Signis, et planetis elementa reguntur. de sperm. Sp. 40. B
in Signis et planetis et quatuor elementorū nexibus iuncta est, et liga-
ta, teste Hippocrate substantia omnis corporea aiata. de sperm. Sp. 38. G
SIGONIS colica. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 202. F
SILENTIVM simile quid est in auditu, ut in visu tenebra. 1°. de
symp. caus. 3°. 17. C
Silentium an vocis contrarium vel priuatio in questionem venit. 1°. de
ymptomatum causis. 3°. 17. C
SILENI casus febris ardentis. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 121. E
in SILICE ignis est, quauis non vratur animal sit. 1°. 327. D
Silices coquit in lacte. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. B
SILIGINEVS panis purissimus est. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
ΣΙΛΙΓΙΝΕΥΣ panis purissimus. i. filigineus. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
SILIGOTRITICI ventrem stringit, et ardorem, et corruptionem
de simp. med. Sp. 90. A
Siligo pro amylo. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 177. H
SILIQVA quid sit, et quorum. 1°. de alim. fac. 2°. 14. H
Siliqua dulces ceratia dictæ. de rem. par. fac. 7°. 159. H

Siliqua quæ semina continent, ubi exaruerint, sunt inutiles hominibus.
2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 16. C
Siliqua sola lobi est esculenta. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
Siliqua toro dolichi fructus appellatur, et quæ de cæ. 1°. de ali. fa. 2°. 15. A
Siliqua hnt eandem facultatem cum dolichis. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
Siliquarum decoctum adstringens moderatum pro gargarismis. 6°. de
comp. me. sec. loc. 5°. 172. F
SILIQVA nomen ponderis. de pond. et mens. 5°. 276. D
Siliqua et chalcus idem. de pond. et mens. 5°. 277. B
Siliqua habet atticos æreos duos, et duas tertias partes alterius ærei.
de pond. et mensuris. 5°. 276. A/D
Siliqua meminit. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 215. F
Siliqua, et siliqua magna. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 203. A
SILIQVATA apud Theophrastum elloba quæ vocentur. 2°. de alimē-
torum facultatibus. 1°. 16. C
Silo quod commendaret emplastrum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. C
SILPHIVM quid. de simp. med. Sp. 90. D
Silphij succus acer est. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 192. G
Silphij calidissimum medicamentum est. 10°. de comp. me. sec. lo. 5°. 207. C
Silphij liquor calidissimus est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. F
Silphium habet magnam incidendi facultatem, ubi commaturuerit. de
atten. vic. rat. 2°. 44. A
Silphij fortem habet facultatē. de vict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 121. C
Silphij radix viroſa et acriter excalfacit et vesicam ledit, antidotiz
et purgatorijs admiscetur, et sale condita suauiter facit. de simplici-
bus medicaminibus. Sp. 90. C
Silphium manditur ut cibus. de atten. vic. 2°. 44. A
Silphium ventriculum offendit. de vict. rat. in morb. acut. c. 2°. 7°. 121. B
Silphium ad quid valeat. de cura icteri. Sp. 111. B
Silphium ad aurium dolores valet. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. G
ex Silphio malagma Ischiadicis valde commodum. 10°. de compo. me.
secundum locos. 5°. 208. B
SILVRORVM salforum et manidum falsugine maxime vtebantur
antiqui, et ad quæ. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. H
SIMIÆ habent primum locum inter animalia pro dissectione. 6°.
de ana. adm. 1°. 90. D
Simijs similia hnt secundū locū pro dissectione. 6°. de ana. adm. 1°. 90. D
in Simia anatomiam facere cur Galenus elegerit. de must. dis. 46. F/1°.
de ana. adm. 1°. 63. G
Simia quæ eligenda pro anatomia. 1°. de ana. adm. 1°. 63. H
in Simijs discas hominum anatomen. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 231. F
in Simia exerceri iubet Galenus. 3°. de ana. adm. 1°. 77. A/3°. de comp.
med. per genera. 5°. 232. A
in Simia exercet anatomiam Galenus. 5°. de ana. adm. 1°. 87. B
in Simijs exercitati. 6°. de ana. adm. 1°. 90. F
in Simijs exercitati promptē singulas partes detegēt in sectione huma-
ni corporis. 3°. de ana. adm. 1°. 77. B
Simiam dissecuit Galenus. de ar. com. 3°. 7°. 279. H
Simia quando non adest, alia animalia accipienda sunt pro anatomien-
1°. de ana. adm. 1°. 64. B
Simiarū, et aliorum animalium anatomē fecit Galenus. 5°. de lo. af. 4°. 33. E
Simijs pro hominibus vtitur. de art. com. 3°. 7°. 268. F
Simia figura propinqua homini sunt accipienda pro anatomia faciendā.
1°. de ana. adm. 63. G/6°. 1°. 89. A
Simia figura propinqua homini quæ sint. 1°. de ana. administ. 63. G/11°.
de vsu partium. 1°. 184. G
Simias cynocephalas laudat pro anatomia. de motu ma. et obs. Sp. 70. E
Simia in oibus silis hoi est, quæ, et ossa sunt similia. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E
Simijs cum hominibus exacta est similitudo. de ven. art. diff. 1°. 57. G
in Simijs videntur omnia quæ in homine. de ven. art. diff. 1°. 56. E
Simia homini similis est extrinsece. de ana. parua. Sp. 42. G
Simia binis cruribus incedit. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E/G
Simia incedit manibus, et pedibus. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
Simia vtitur prioribus artibus pro manibus. 1°. de ana. adm. 1°. 63. E
Simia quomodo vtatur cruribus. 3°. de vsu par. 1°. 135. E
Simia cur apprehendat manibus. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
Simia manum sape diligenterque incidi debere consiluit Galenus, et quæ-
re. 3°. de ana. adm. 1°. 78. A
Simiarum, et hominis differentia quæ. 1°. de anat. adm. 1°. 63. G/H
Simia in quo diuersa. de ven. ar. diff. 1°. 55. H
in Simia tota manus non est penitus similis ei, quæ in homine. 15°. de vsu
partium. 1°. 213. D
Simia pedis

Simia pedis & humani differentia. 2°. de ana. adm. 1°. 72. A
Simia pes cur multum differt ab humano. 3°. de vsu par. 1°. 130. H
Simia pedum digiti cur diducti. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
Simia non potest bene sedere, stare, & currere. 3°. de vsu par. 1°. 130. H
Simia currens à longe, similis homini videbitur. 6°. de ana. ad. 1°. 89. D
Simia cur velocissime manibus apprehendit. 3°. de vsu par. 1°. 130. H
Simia cur sublimia conscendat. 2°. de ana. adm. 1°. 72. A
Simia cur vt mures, ascendit. 3°. de vsu par. 1°. 131. A
Simia cur ambulet, vt infantes faciunt. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
Simia articulus coxae ex prope consimilis articulo hominis. 15°. de vsu partium. 1°. 213. D
Simia est ridicula hominis simulatio. 4°. de ana. adm. 79. F. 11°. de vsu par. 185. A/15°. 1°. 213. D
Simia cur ridicula hois imitatio in plerisque est. 13°. de vsu par. 1°. 202. H
Simia natura dedit corpus ridiculum, vt anima est ridicula. 1°. de vsu partium. 1°. 120. A
Simia humanos omnes actus imitari satagit. 1°. de vsu par. 1°. 120. B
Simia spectaculum est odiosum. 8°. de ana. adm. 1°. 102. E
Simia apud pueros pulchra est. 1°. de vsu par. 1°. 20. A
Simia quomodo formosa. de bona hab. 1°. 39. C
de Simia sectio. 1°. de ana. adm. 166. B/2°. 1°. 169. H
Simia sectio qualis fieri debet. 4°. de ana. adm. 1°. 80. B
Simiam secuit Galenus. de ven. art. diff. 1°. 55. F
de Simia incisa meminit Galenus. de ner. diff. 1°. 54. A
Simia debet in aqua suffocari in qua fieri debet sectio & excoriari. de musc. diff. 44. D/1°. de ana. adm. 1°. 64. G
Simias suffocat Galenus in aqua, ne aliquod colli instrumentum offenda- tur. 4°. de ana. adm. 1°. 80. B
Simiam secandi ordo. 1°. de ana. adm. 1°. 64. G
Simiam excoriare cuilibet non est concedendum ne musculos lacerent. de musc. diff. 1°. 44. D
in Simia et hoie ossu natura primo spectanda est. 1°. de ana. ad. 1°. 64. B
Simiarum ossa pro humanis ostendit Galenus. de art. com. 2°. 7°. 262. H
Simia excepto homine, ex omni animantium genere breuissimam habet maxillam pro corporis portione, deinde lynces, et Satyri ita se habent, postea & cynocephali, gradiuntur hæc omnia binis innixa pedibus. 4°. de anat. adm. 1°. 80. G
Simia habent genam inferiorem minimam. 11°. de vsu par. 1°. 185. A
in Simijs oibus non est euidens maxilla commissura. 4°. de anat. ad. 1°. 81. F
Simia homini simillima sunt in collo. de ner. diff. 1°. 54. E
Simia differentia & aliorum animalium, quæ longiora colla obtinent. 4°. de ana. adm. 1°. 80. F
in Simijs respicit rectitudinem cervicis. de ar. com. 3°. 7°. 273. B
in Simijs os paruum scapula est, non cartilagosum. 13°. de vsu p. 1°. 203. A
Simia collum ex septem spondylis est. 13°. de vsu par. 1°. 201. A
Simia habent vertebrae paruas. de ner. diff. 1°. 54. E
in Simijs lumbus longior est quàm in alijs animalibus. de art. com. 3°. 7°. 273. B
Simia pectus maius alijs animalibus habet, excepto hoie. & art. c. 3°. 7°. 272. C
in Simia non sunt videndi oculi, sed in maioribus animalibus. 4°. de ana- tomicis administrationibus. 1°. 81. H
Simia linguam dissecuit Galenus pelops bubulam. de musc. diff. 1°. 46. B
Simia est inter animalia parua voce prædita. de voce instr. disse. 107. A/ 7°. de vsu par. 1°. 160. D
in Simia musculorum dissectionem exercet. de musc. diff. 1°. 44. D
Simia habet musculos temporales debiles & exiles. 11°. de vsu p. 1°. 184. F
Simia hominibus similes, habent musculos temporales hominibus simi- les, dissimiles vero, dissimiles. 11°. de vsu par. 1°. 184. G
in Simijs et hoibus musculus temporalis exiguus est. 16°. de vsu p. 1°. 217. A
in Simijs & hominibus aurium substantia ferè immobilis est. 16°. de vsu partium. 1°. 217. A
Simia hnt in cubito alios musculos quàm alia animalia. de musc. diff. 1°. 48. B
Simia musculi moventes articulationem coxae cur multum descendunt. 15°. de vsu par. 1°. 213. D
in Simiarum dissectione octo musculi ignorabantur ab antiquis. 1°. de anatomicis administrationibus. 1°. 64. E
Simiarum anatomia in quibus musculus fecerit errare. de motibus ma- nifestis & obscuris. Sp. 70. E
in Simia, ablata membrana, non videntur venæ vel nervi ob tenuitatem. 3°. de anat. adm. 1°. 74. D
Simia multo sanguine abundantis venæ cuti subiacentes omnibus appa- rent. 3°. de ana. adm. 1°. 74. D
in Simijs vena quomodo sit. de ven. art. diff. 1°. 56. C

in Simijs omnibus partim comune quidam nactæ sunt venæ, quæ ad te- stes deferunt, partim in singulis proprium. de ven. art. diff. 1°. 58. C
in Simia nervi duo, qui in sue tres. 8°. de ana. adm. 1°. 102. F
in Simia digitus magnus mutilus est. 4°. de ana. admi. 1°. 79. F
Simia non habet pollicem nisi vanum & ridiculum. 1°. de vsu par. 1°. 120. A
Simia sola & homo tentantur hernia. 6°. de ana. adm. 1°. 91. D
Simia exemplum. de ven. art. diff. 1°. 57. E
Simia casus quæ quotidie emaciabatur ob tumorem in tunica cordis. 5°. de locis affectis. 4°. 29. D
de Simia meminit. 3°. de ana. adm. 74. H/ 1°. 77. A
SIMILAE panis multum nutrit. de diff. cont. Sp. 73. F
Simila panis bene paratus ex arte è boni succi, ac subtilis. de diff. Sp. 73. G
Simile panis bene paratus, & ex arte coctus, generat chymum bonum, & crassum. de dissol. cont. Sp. 74. A
Simila est crassi succi, & boni, et humorum acrimoniæ infrenat. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 149. D
Simila dat ad tormina sine febre. de vict. rat. in mor. ac. c. 4°. 7°. 149. C
SIMILACEVS panis σμις αλίτης dicitur. 1°. de ali. fac. 2°. 9. G
SIMILAGO multum alit. de atten. vic. 2°. 44. F
Similago cibus est crassi succi. 3°. de alim. fac. 2°. 28. B
Similago cibus est hyemis. de nat. hu. com. 1°. 1°. 32. F
Similago nihil detergit. 1°. de alim. fac. 2°. 13. H
ex Similagine & lacte placenta, aut vbi lagani, vel rhematis quicquid admistum, est cibus crassus, & qui meatus Iecoris infarciat. de boni- tate & vitio succorum. 2°. 35. D
ex Similagine, & butyro placenta sunt pessimi cibi, nisi mel recipiant. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. E
ex Similagine itria qualia. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
Similagine, & carnibus concussis intestina implebant coqui. de fractu- ris, commenta. 3°. 7°. 245. H
SIMILARIA vocat Aristoteles, quæ Plato vocat primogenita. & ani- mi morb. 1°. 317. G
Similares res quo modo esse dicantur. 1°. de loc. affe. 4°. 4. D
Similares partes quæ. 8°. de dec. Hipp. 1°. 275. B
Similaria membra quæ. de nat. hum. com. 1°. 1°. 26. C
Similares partes quæ sint. de inequ. intep. 3°. 43. D/1°. met. me. 7°. 6. D
Similares partes primæ, & simplicissima quantum ad sensum, quæ. 1°. de elementis. 1°. 6. E
Similares partes quæ vocantur, sunt propriæ & minime particula ho- minis. 2°. de elementis. 1°. 8. F
in Similibus est prima compositio. de diff. morb. 3°. 2. F
Similares partes sunt per anatomen discendæ. 1°. de nat. fac. 1°. 291. F
Similare membrum primum, est os. de ana. viuo. Sp. 43. G
Similare membrum secundum, est cartilago. de ana. viuo. Sp. 43. G
Similarium corporum tria genera in animalibus sunt quæ exanguia, & sinu carentia videntur. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 153. A
Similarium membrorum materia, quæ. de ana. viuo. Sp. 44. F
Similariu partiū substantia nulla ferè inuenitur. 4°. de sim. m. f. 5°. 24. H
Similares partes ex humoribus factæ sunt. 1°. de elem. 1°. 7. E
Similaria ex tumoribus & meatibus constructa esse volentes, falsa sup- ponunt. de caus. morb. 3°. 9. B
in Similibus partibus quæ qualitates triam faciunt. 3°. & sim. m. 5°. 20. G
in Similibus solis partibus quod differt, non est species. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 261. C
ex Similibus partibus fit instrumentum primum, ac simplicissimum efficitur. 1°. de elemen. 1°. 7. F
Similares corporis forma anima est. quod animi mores. 1°. 318. G
à Similibus corporibus perveniunt actiones. 2°. met. me. 7°. 13. D
in Similibus functionum causæ quæ. 1°. de san. tu. 2°. 64. D
Similibus vsu præstant instrumenta. 2°. met. me. 7°. 13. D
à Similibus corporibus actiones primæ pueniunt. de cu. ra. p. s. m. 6°. 16. E
Similarium partium sanitas in quo consistit. 1°. de san. tu. 2°. 62. D
in Similibus sanitas in quibus consistat. 3°. met. me. 7°. 17. G
Similares partes quando habent suum robur. de diff. mor. 3°. 2. G
ex Similibus indicatio quæ sit. 12°. met. me. 7°. 82. E
in Similibus, & in instrarijs sunt diuersi morbi. 2°. met. me. 7°. 12. G
Similarium partium morbi quo modo considerentur. de diff. morb. 3°. 2. F
in Similibus partibus duæ ægritudines reperiuntur, & quæ. 3°. de dif- ferentijs morborum. 3°. 3. C
in Similibus morbus primus fit ex intemperie quatuor qualitatum. 2°. methodi medendi. 7°. 12. F
in Similibus sunt intemperantia. 2°. met. me. 13. D/9°. 7°. 61. B

Similaris partis inēperies quorū symptomatū sit cā. de sym. ca. 3^a. 13. D.
 Similitudinē instrumentaliū symptomata quod. 3^a. de sym. cau. 3^a. 25. B.
 Similium intemperies parua, paruam noxam actioni afferunt. 1^a. de
 symptoma. caus. 3^a. 15. B.
 Similes partes siccitas difficiliter est humectare, quā humectatas
 siccare. 1^a. de sym. cau. 3^a. 14. G.
 Similitudinē partium morbi sūt vulneratio, ruptio, & erosio. de sym. 3^a. 13. E.
 Similium partium aggritudines nunq̄ possunt curari, nisi fuerit primo-
 rum elementorum animaduersio adiuncta. de diff. morb. 3^a. 2. H.
 Similia corpora non possunt curari, nisi cognoscas, an sint simplicia,
 vel composita. de nat. hum. com. 1^a. 1. 26. C.
 Similibus, & instrarijs cōis est unitatis solutio. 2^a. met. me. 7^a. 13. D.
 SIMILATIO cibi fit spatio temporis. in progno. com. 1^a. 4. 197. B.
 SIMILIA quā apud Græcos. 9^a. de decr. Hipp. 1^a. 281. H.
 Similitudinē, et dissimilitudinē iuētores Plato et Hippocrates. 9^a. de dec. 1^a. 283. G.
 de Simili et dissimili Plato et Hipp. recte tractant. 9^a. de dec. 1^a. 281. F.
 Simile, & idem differunt. 3^a. de simp. me. fac. 5^a. 23. E.
 Simile duobus modis dī fm aliquos. de ijs, quā in med. fi. c. 1^a. 7^a. 200. C.
 Similia specie quā. 4^a. de ana. adm. 1^a. 81. A.
 Similia genere quā. 4^a. de ana. adm. 1^a. 81. A.
 Similia, & dissimilia primo in medicina sunt inspicienda. de ijs, quā in
 medic. fi. commen. 1^a. 7^a. 197. F.
 Similium geminorum exemplum. 3^a. de comp. me. per gen. 5^a. 228. F.
 Similes duo ab insuetis non cognoscuntur, sed a sūetis. quare hinc appa-
 ret q̄ facile visa sepius cognoscantur. 3^a. de ana. adm. 1^a. 77. A.
 Similis cum non est infans parentibus. de spermate. Sp. 38. G.
 Similis hōi est simia extrinsece, sus intrinsece. de ana. par. Sp. 42. G.
 Simile erit sibi quod prorsus æquale est. de fascijs. 7^a. 293. E.
 Simile ad sibi simile natura fertur. 2^a. de semine. 1^a. 337. H.
 Simile ad suum simile tendit naturaliter. de vit. resp. Sp. 64. A.
 Simile est congruum, & amicum. de inæqu. intemp. 3^a. 44. C.
 Simile simili notum ac familiare. 8^a. de vsu par. 1^a. 167. E.
 Similia similibus Deus adiungit. de Theria. ad Piso. 5^a. 90. G.
 Similia similibus natura in nobis adiungit. de theria. ad Piso. 5^a. 90. G.
 à Similibus etiam quod est, conseruatur. com. 3^a. aph. 18^a. Ex. 23. G.
 Similia seruantur similibus. 3^a. met. me. 7^a. 21. D.
 Similibus seruat quod temperatum est secundum naturam. 3^a. de ali-
 men. fac. 2^a. 33. D. 8^a. met. me. 7^a. 54. G.
 Similibus res seruat. 1^a. de san. tu. 2^a. 65. B. 3^a. met. me. 7^a. 18. B.
 à Similibus augēt qdq̄, ac nutrit. de inæq. 3^a. 44. C. cō. 1^a. aph. 16^a. Ex. 8. H.
 Simile fit omne nutrimentū ei, cuius est nutrimentū. de vit. resp. Sp. 63. H.
 Similium adunatio quomodo fiat in nutrimento. de vit. resp. Sp. 64. A.
 Similia aggregat calor. de vit. resp. Sp. 64. A.
 Similia substantia facile inter se mutantur. 3^a. de nat. fac. 1^a. 308. C.
 Similia possunt efficere similia. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 72. G.
 Similia cor pa nō accipiūt mutationē à seipsis. 2^a. de simp. me. fa. 5^a. 15. G.
 Similes natura, & ætates, et tempora ad similia male se habēt, praterq̄
 si ætas tēperata & vitū, & regioni, & loco temperato cōparetur.
 hoc. n. solo mō similes à similibus bñ afficiuntur. c. 3^a. ap. 3^a. Ex. 20. B.
 Similia faciūt morbos, sanāt dissimilia fm Diocle. c. 2^a. ap. 34^a. Ex. 17. C.
 Similes morbi fiunt naturis similibus. com. 2^a. aph. 39^a. Ex. 17. H.
 Similium indicatio sumitur semper à consuetudine, quoad agrotent ho-
 mines. 8^a. meth. med. 7^a. 55. B.
 Similia fit indicatio presidiorum à tota natura, & à partibus. 4^a.
 de comp. me. per gen. 5^a. 240. G.
 Similium exhibitionem indicat custodia. 11^a. met. me. 7^a. 69. E.
 ad Simile transitiōe proutur empirici. 2^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 134. E.
 ad Simile transitus quot modis fiat fm Empiricos. de opt. sect. Isa. 23. G.
 Similia gñe cur in cōpōnibus misceant empirici. 3^a. de cōp. me. 5^a. 230. G.
 à Simili, & à contrario purgatio quomodo fiat. de cathar. Sp. 94. D.
 Similia pulsus sunt spasmus, saltus, tremor. comp. puls. Sp. 65. B.
 SIMILITUDO quid. 9^a. de decr. Hipp. 1^a. 283. G.
 Similitudines, & dissimilitudines enunciatorū in exercitatis, & impræ-
 meditatis errorem exhibent. 9^a. de decr. Hipp. 1^a. 286. C.
 Similitudo et æqualitas ppetua parit segniciem. de ac. aqu. & lo. 2^a. 6. C.
 Similitudines i philosophis difficultatē pariūt. de cu. ai. pec. not. 2^a. 56. F.
 Similitudines in rationibus quos decipiunt. de cui. an. pecc. not. 2^a. 56. F.
 ex Similitudinibus fiunt errores. 9^a. de decr. Hipp. 1^a. 279. H.
 in Similitudinibus rerū discernendis hō exercētus. 9^a. de dec. 1^a. 280. B.
 Similitudines qui exakte noscunt. de cui. an. pec. not. atq; med. 2^a. 57. D.
 Similitudines bonos etiam medicos in errores ducunt. de cui. animi pec.
 not. atq; med. 2^a. 56. F. com. 4^a. aph. 2^a. Ex. 27. B.

Similitudo filiorum parentibus vnde. de hist. philo. Sp. 10. G.
 Similitudo natorum ex specie totius substantiæ magis prouenit à ma-
 tre, q̄ à patre. de semine. 1^a. 338. D.
 Similitudo cur qñq; ad matrē, qñq; ad patrē spectet. 2^a. de sem. 1^a. 337. B.
 quō. Similitudinē facit dissimilitudo. in 6^m. de mor. vul. cō. 3^a. 3^a. 174. G.
 SIMITAS in quibus proprie, & per translationem. de ijs, quā in me-
 dicatrina fiunt. com. 2^a. 7^a. 205. H.
 Simitas quā, & quo modo fiat. in 6^m. de mor. vulg. com. 1^a. 3^a. 154. G.
 Simitas in naso quā. de ijs, quā in med. fi. com. 2^a. 7^a. 205. H.
 SIMONIS casus. in 6^m. de mor. vul. com. 2^a. 3^a. 165. F.
 Simoni cur pustula lata sint facta. in 6^m. de mor. vul. com. 2^a. 3^a. 165. F.
 SIMPLEX primum, & elementum sunt idem. 3^a. met. me. 7^a. 22. F.
 Simplex quid significet. in progno. com. 3^a. 4^a. 207. A.
 Simplicibus composita semper posteriora sunt. 1^a. de diff. resp. 3^a. 56. H.
 Simplex omne prius composito est. 4^a. de san. tu. 2^a. 86. B.
 Simplex prius est quā compositū. de ijs, quā in med. fi. com. 1^a. 7^a. 203. E.
 Simplicia constant ex primis elementis. de diff. mor. 3^a. 2. F.
 Simplex pure, nullum corpus est. 9^a. de simp. me. fac. 5^a. 66. C.
 Simplex corpus neq; intenditur, neq; minuitur. de diff. morb. 3^a. 2. D.
 Simples partes quā. 8^a. de decr. Hipp. 1^a. 275. B.
 Simplicem & compositam particulam indicat sensus. de dif. mor. 3^a. 3. B.
 Simplicia vocata membra, cum tñ sint completa. de ana. viu. Sp. 44. G.
 Simplicia membra quā. de anat. viu. Sp. 43. F.
 Simplicium membrorum diuersitas. de anat. viu. Sp. 55. G.
 Simplicium, id est cōsimilium membrorum causa materialis est sperma
 praterq̄, carnis, & adipis. de ana. viu. Sp. 55. G.
 Simples partes habent particulas fibrosas, membranasas, & carno-
 sas. 10^a. met. me. 7^a. 67. D.
 Simples partes quomodo considerandæ. 5^a. met. me. 7^a. 29. F.
 Simplicia instrumenta corporalia quā sint. de ana. viu. Sp. 55. B.
 Simplex, & inculpatum est regula culpæ, & non simplicis. 2^a. de sani-
 tate tuenda. 2^a. 69. C.
 Simplex & inculpatum quid sit in corporibus. 2^a. de san. tu. 2^a. 69. C.
 Simplex, & inculpatū quid sit in generibus vitæ. 2^a. de san. tu. 2^a. 69. C.
 Simplicis particula aggritudines quā. de diff. mor. 3^a. 3. B.
 Simplicium corporū prima aggritudines, duplices, et q̄. de dif. mor. 3^a. 2. F.
 in Simplicium partium numero quā aggritudines fiāt. de diff. morb. 3^a. 4. E.
 Simplicibus, & compositis particulis simul nulla aggritudo propria est.
 de differentiis morborum. 3^a. 4. B.
 in Simplicibus sicca inēperies omnium pessima est. 7^a. met. me. 7^a. 47. H.
 SIMPLICIA medicamēta à græcis hapla dicuntur. de cath. Sp. 95. A.
 Simplicia quō dicuntur medicamenta. in 6^m. de mor. vul. c. 5^a. 3^a. 194. C.
 Simplicia quā videntur esse medicamenta, composita sunt. 3^a. de simpli-
 cium medicamen. fac. 19. H. 5^a. 31. D.
 Simplicia medicamenta cur dicantur, cum sint composita. 5^a. de simpli-
 cium medica. facul. 5^a. 31. G.
 Simplicia debet noscere, qui composita facturus est. 7^a. de compositione
 medica. secun. loc. 177. G. 5^a. 178. C.
 sine. Simplicium notitia, medicamētū cōponi nō pōt. 1^a. de sim. m. f. 5^a. 6. E.
 Simplicitas q̄ nouit, habet ubiq; medicamētū. 6^a. de cōp. me. se. lo. 5^a. 167. E.
 Simplicia qui nouit, solus recte vitur compositis. 7^a. de compositi. medi-
 secundum locos. 5^a. 178. B.
 ex Simplicibus vis est compositorū medicamētōrū. 1^a. de ant. 5^a. 102. C.
 p Simplicium variationem fit medicamentorum differentia. 7^a. de com-
 positione medica. per gen. 5^a. 264. F.
 ex Simplicibus quō cognoscatur vis medicamētū. 6^a. de cōp. m. p. g. 5^a. 257. F.
 Simplicia scienda sunt. 8^a. de comp. me. sec. loc. 188. A. 1^a. de cōp. me. per
 gen. 210. A. 2^a. 5^a. 220. A. 4^a. met. me. 7^a. 24. B.
 Simplicia non sunt noscenda calida vel, frigida, sed quantum calida vel
 frigida. 1^a. de comp. me. per gen. 5^a. 210. B.
 Simplicia debent sepe tractari. 1^a. de anti. 105. E. 3^a. de comp. medicamē-
 per genera. 5^a. 228. F.
 Simplicia quā scienda. 2^a. de comp. me. per gen. 5^a. 219. E.
 Simplicia discere à præceptoribus facile fit, à libris difficulter. 1^a. de an-
 tidotis. 5^a. 100. B.
 ad Simplicium loca accedendum, & inde asportandum quantum satis
 est in vita. 1^a. de antidotis. 5^a. 100. B.
 ob Simplicium medicamentorum cognitionem, ad varia loca nauigā-
 nit Galenus. 1^a. de antidotis. 5^a. 100. C.
 Simplicia ad Galenum singulis annis ferebantur ex omni natione. 3^a. de
 comp. me. per genera. 5^a. 228. G.
 Simplicia è quibus locis habuerit Galenus. 1^a. de anti. 5^a. 100. G.
 Simplicium opti-

simplicium optimorum loca verissime scripsit Dioscorides. 1°. de anti-
 dotis. 5°. 100. C
 Simplicia optima aliqua quæ in regionibus sint. 1°. de antid. 5°. 105. E
 de Simplicibus egit secundum genus, & non exquisitè Dioscorides. 2°. de
 de compositione medicamen. per genera. 5°. 218. F
 Simplicia non cognoscenda ut Dioscorides scripsit, sed ut Galenus. 2°. de
 com. me. per ge. 5°. 218. F
 Simplicium optima quæ sint in vno quoq; genere. 1°. de antid. 5°. 105. D
 Simplicia quo ad quantitatem quæ meliora. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Simplicia semper odoratoria sumenda. 1°. de antid. 5°. 105. D
 contra Simplicium mercatores & herbarios. 3°. de com. me. p ge. 5°. 228. G
 Simplicium adulteratores qui. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. G
 Simplicia medicamenta à vëditoribus adulterantur. 1°. de antid. 5°. 100. B
 Simplicium facultates non ignorandæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 230. C
 Simplicium facultates quæ primæ, quæ secundæ, quæ terciæ. 6°. de simpl.
 med. fac. 5°. 258. B
 de Simplicium medicamentorum facultate libri quot sint. 1°. de comp.
 med. per gen. 5°. 210. A
 de Simplicium medicamentorum facultate libri sunt vñdecim. 6°. de cõ
 posit. medicamentorum per genera. 5°. 257. B
 de Simplicium medicamentorum facultatibus liber, cur accurate legen-
 dus, & ad quid valeat eius doctrina. 1°. de symp. caus. 3°. 17. D
 in Simplicium libris quid egerit Galenus. 6°. de cõp. me. per g. 5°. 254. H
 Simplicium medicamentorum primi quinque libri disci debent. 10°. de sim-
 plic. med. fac. 5°. 71. H
 in Simplicium libro sexto, septimo, & octauo quid agat Galenus. 7°. de
 compo. med. sec. loc. 5°. 178. H
 de Simplicium medicamentorum facultate liber præcedit methodum meden-
 di. 3°. de cõ. me. se. l. 141. H/8°. 5°. 188. A/3°. me. m. 20. A/4°. 7°. 24. C
 de Simplicibus liber primo legendus est, post methodum medendi, tertio
 libro de compositione medicamentorum. 8°. de com. me. sec. lo. 5°. 193. F
 Simplicium liber ponendus ante librum de compositione medicamen-
 torum per genera. 2°. de comp. me. per gene. 5°. 218. G
 de Simplicibus medicamentis librum fecit Crito. 6°. de compo. medica-
 mentorum per genera. 5°. 255. A
 Simplicium scriptores qui. 1°. de antidotis. 5°. 100. B
 Simplicium qualitas quibus probatur, de dynamidys. Sp. 18. H
 de Simplicibus experientia quomodo sumenda. 2°. de sim. m. fa. 5°. 11. H
 Simplex gustu & olfactu medicamentum, excellens est, & validius alijs
 sui generis. 1°. de antidotis. 5°. 100. E
 Simplex optimum quod ad gustum. 1°. de antid. 5°. 105. E
 Simplicia quo modo probanda circa morbos. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. D
 ex Simplicibus paucioribus, et paratim facillimis eligenda medicamēta.
 2°. de com. med. per ge. 5°. 220. D
 ex Simplicibus quæ habentur medicamenta componenda. 4°. de compo.
 med. per ge. 5°. 239. H
 Simplicia quæ multis in locis reperiantur. 1°. de antidotis. 5°. 102. B
 Simplicia quædam non dant vñ medicamentis, sed commoditatem. 1°. de
 comp. med. per ge. 5°. 212. E
 Simplicia sicca in mortario cõtrudantur bene. 4°. de cõ. me. p ge. 5°. 244. H
 Simplicia ex succis & liquoribus quæ facile leuigentur. 4°. de compo.
 med. per ge. 5°. 237. H
 Simplicia minutissima, quæ ingrediuntur compositionem, prouocant vri
 nam. 4°. de sanitatē tuenda. 2°. 86. D
 Simplicia crassi succi ipediunt repurgatiōē. 7°. de com. me. se. l. 5°. 179. A
 Simplicia alicui quandoque apponuntur obviuentia, quandoque suauiora
 reddentia. 1°. de com. me. per ge. 5°. 210. B
 Simplicia illigat linteolo, & facit ebullire foranus. 7°. de cõpositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 180. G
 Simplicis vñius medicamenti vñius oia corrumpit. de the. ad Pis. 5°. 95. A
 ex Simplicibus commistis tritis, nullum integrum seruatur in compo-
 sitione. 1°. de elementis. 1°. 5. C
 Simplicia in compositione secundum aliquos corrumpuntur potestate. 1°. de
 compo. med. per ge. 5°. 210. A
 Simplicia in misto virtualiter sunt. de ther. ad Pifo. 5°. 94. C
 in Simplicium cõmixtis speciebus non seruatur actio sua cuiusq; substā-
 tiæ. 3°. meth. med. 7°. 16. H
 Simplicium vis exoluitur, quando debet penetrare in profundum. 2°. de
 compositione medic. secundum locos. 5°. 134. A
 Simplicia quæ cõpositiones ingredi debeāt. 7°. de com. me. se. lo. 5°. 179. C
 Simplicium ordo in compositionibus. 1°. de comp. med. per ge. 214. C/2°. 222. H/223. H/225. E/226. E/3°. 233. G/4°. 243. D/245. C/H/5°. 246.

H/248. E/6°. 255. C/256. H/260. E/262. E/7°. 265. F/271. B/E/
 273. E/ 5°. 274. D
 Simplex cū non habemus, cõposito vtimur. 2°. de cõp. med. p g. 5°. 218. G
 Simplicium diuersitas ad achoras. 1°. de com. me. se. lo. 5°. 129. E
 Simplicia quæ valēt in neruorū vulneribus. 3°. de cõp. me. p ge. 5°. 230. H
 SIMPLEX species vinculi debet esse orbicularis. de fasc. 7°. 293. E
 Simplex oculus, vel tenue vinculum ocularium. de fascijs. 7°. 297. D/
 idem ab inferiori parte sursum ibidem.
 Simplex rhombus vinculi genijs. de fascijs. 7°. 295. B
 Simplex rhombus. de fascijs. 7°. 302. B
 Simplex vinculum ad ceruicem. de fascijs. 7°. 302. D
 Simplex nodus dictus laqueus qua rōne adhibeatur. de laqu. 7°. 307. F
 Simplex charchefus qua viā implicetur. de laqueis. 7°. 307. C
 ex Simplici charchefio quo modo fiat duplex. de laqu. 7°. 308. A
 Simplex cochlea quæ de machinam. 7°. 310. D
 SIMPLICITAS animi proficiscitur à sanguine. de natura humana;
 commentario 1°. 1°. 33. B
 SIMPLICITER quid in progn. Hipp. com. 3°. 4°. 207. A
 Simpliciter dicere & superlatiue dicere nō idē sunt. 1°. de cris. 4°. 131. G
 Simpliciter quod dicitur, & sine addito, de medijs corporibus intelli-
 gitur. 1°. de simplicium medicamentorum faculta. 5°. 74. C
 vt SIMVLACHRA funiculis mouentur: ita Tendoncs omnes qui ad
 carpum apparent à cubiti musculis ad digitos natura extendens inse-
 ruit in singulos articulos, & quomodo. 1°. de vsu partium. 1°. 117. D
 ΣΙΜΩΝ. quid appellat Galenus. 2°. de san. tuen. 2°. 70. B
 ex Simo hepatis humores per ventrem educendi sunt. de cat. Sp. 94. G
 Sima hepatis parti danda cathartica. de cathart. Sp. 94. G
 Simam hepatis purgantia quæ. de cathart. Sp. 95. C
 Sima est ascia. de fascijs. 7°. 293. E
 ΣΙΝΑΠΙΣ sæpe numero appellauit Hippocrates nocua more ionico. de
 victus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 128. C
 SINAPI. Alexandrinum. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 199. B/E
 Sinapi asparagus est humidior quàm folia. 2°. de alimen. facul. 2°. 24. A
 Sinapis est sicca. de diss. cont. Sp. 74. D
 Sinapi quo loco reponatur inter calida, quæ conueniunt al petijs. 1°. de
 compositione med. sec. loc. 5°. 122. D
 Sinapi acre est. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 256. F/ de victus ratione in
 morbis acutis, com. 4°. 7°. 135. C
 Sinapi vires habet acriter & viscidè distinguentes, vitia longinqua eli-
 minat, loca sanguine manantia exiccat, & extringit, & corroborat
 simul stomachum. de simp. med. Sp. 90. G
 Sinapi manditur vt cibus. de atten. vic. 2°. 44. A
 Sinapi caulis cum oleo, aceto, & garo manditur. 2°. de alim. fac. 2°. 25. D
 Sinapis est cibus calidior. de dissol. cont. Sp. 74. C
 Sinapis est cibus acutus incidens & aperiens. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Sinapi habet magnā icidēdi facultatē, vbi cõmatur uerit. de at. 2°. 44. A
 Sinapi incidit phlegma, & mundificat stomachum. de diss. con. Sp. 74. E
 Sinapi contritum quomodo est medicamentum apophlegmaticum. de re
 med. par. fac. 7°. 154. F
 cum Sinapi, betam, & porum sumens quidā liberatus est, qui de ore vñ
 tricoli querebatur ab acruatam pituitam. 1°. de alim. fac. 2°. 8. G
 Sinapi & beta non leuauerunt hominem post mordicationem in ventriculo
 ob cibos acres. 1°. de alimen. fac. 2°. 8. G
 Sinapi discuit. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 169. D
 Sinapi attenuat. de atten. vict. 2°. 43. H
 cū Sinapi cucurbitæ succus fiet acris cū caliditate. 2°. de ali. fa. 2°. 16. G
 Sinapis caliditate vlcus facit. 6°. de compo. medic. per genera. 1°. 256. B
 Sinapi vlceribus non conuenit. 4°. de compo. me. per ge. 5°. 236. H
 Sinapi quo modo refrigerabit. 1°. de comp. medicamen. per ge. 5°. 209. H
 cum Sinapi manditur scorpius. de atte. vic. 2°. 45. E
 cum Sinapi sunt comedenda cerebra. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Sinapi cur parum nutrit. de dissol. cont. Sp. 73. G
 Sinapi semen conuenit in diætā attenuante. de atten. vic. 2°. 44. E
 Sinapi qui ventriculi oris sensus non ferat. 3°. de loc. affec. 4°. 20. G
 Sinapi cum mulsā vomitum facit. de cathar. Sp. 95. G
 Sinapi adiectum temperamento calido facit febrem. præs. exp. Sp. 77. D
 a Sinapi abstinendum in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 97. D
 Sinapi non est balneo inspergēdū, & quare. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 97. B
 Sinapi vtendum in quartana. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. F
 Sinapi vetustum in quo casu conueniat, & quomodo. 4°. de comp. medi.
 secun. loc. 5°. 157. H
 Sinapi facit dolere caput. de diss. cont. Sp. 74. F
 Sinapi caput

Sinapi caput replet & inflamat. de puero epilep. 7^a.180.B
 Sinapi purgat caput. de cathar. Sp.95.B
 Sinapi oculorum cenoticum est. de cathart. Sp.95.B
 Sinapi vti nō debemus in fluxionibus acribus oculorū. 13°.m.m.7^a.86.D
 Sinapi purgat nares. de cathart. Sp.95.B
 Sinapi germen vrinam mouet. de cura icteri. Sp.III.D
 Sinapi capiti imponendum est pro resoluenda materia, quando caput do-
 let. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.100.B
 Sinapi in lethargo quando vsus bonus. 13°.meth.med. 7^a.85.F
 ex Sinapi medicamentū pro comitiali quō cōuenit. 2°. de lo. af. 4^a.19.H
 Sinapi cur dimittendum in epilepsia. de puero epilep. 7^a.180.E
 Sinapi fit rubrificatio. 7°.meth.med. 7^a.44.A
 ex Sinapi & aceto expimētū fit an vlcus sit in gula. 5°.me.me.7^a.34.F
 ex Sinapi constans medicamentum. de cucur. scar. 6^a.4.E
 ex Sinapi medicamēto qdā vītur ad oīa capitis vitia. 3°. de sa. 2^a.98.G
 Sinapi duplum pro cardamomo quando accipiendum, et in quo casu. 7°.
 de compo. med. sec. loc. 5^a.182.B
 SINAPINVM oleum. 6°. de simplic. medic. fac. 5^a.46.H
 Sinapinum oleum ocopum. 7°. de compo. med. per ge. 5^a.269.E
 Sinapini oleū pro doloribus cōuenit. in 6^m. de mor. vulg. cō. 6°. 3^a.196.B
 SINAPISMVS rubificans quibus cōficiatur. de mel. ex G.R. Sp.IIO.C
 Sinapismus vehementissimum medicamentum est. 3°. de loc. aff. 4^a.15.H
 Sinapismi vice lepidium, & iberis. 10°. de com. me. se. loc. 5^a.208.A
 SINCIPVT quod. introd. Isa.52.H
 Sinciput describitur. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a.169.H
 Sinciput sicciſſimum est omnium partium capitis. 2°. de temp. 1^a.19.E
 in Sincipite suturā latissimā. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a.153.E
 in Sincipite caluaria est subtilissima, plures habens meatus. in 6^m. de
 morb. vulg. com. 1°. 3^a.153.E
 per Sinciput halitūſa cerebri excrementa disſtantur. in 6^m. de morbis
 vulgaribus, commen. 1°. 3^a.153.E
 Sinciput iuxta coronalem futuram facile recipit alterationes. 2°. de com
 po. med. sec. loc. 5^a.132.E
 Sinciput pars infirmissima est. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a.153.A
 in Sincipite plurima pars cerebri. in 6^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a.153.A
 Sinciput cur magis doleat. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a.152.H
 Sinciput cur maxime dolet in abortientibus. in 6^m. de morbis vulgarib.
 commentario 1°. 3^a.153.E
 in Sinciput dolentibus pueris quid agendū. 2°. de com. me. se. l. 5^a.134.D
 Sincipitis ossis fractū casus. 6°. meth. med. 7^a.42.G
 SINCOPEM faciens materia colligitur in capsula cordis. de anatomia
 parua. Sp.42.H
 SINDONIBVS siccis caput perficādum pro resoluenda materia quan-
 do dolet. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.100.B
 SINE cibo quæ animalia perdurent. com. 1°. apho. 15°. Ex.8.B
 Sine sanguine optimo, corpus nutriri non valeret. in 6^m. de morbis vulga-
 ribus, commentario 3°. 3^a.177.C
 Sine pari vena vbi sit, & quomodo per Thoracem extēdatur. de victus
 rat. in morbis acutis, com. 2°. 7^a.117.D
 Sine pari vena nutriūtur octo costæ inferiores. de victus ratione in mor-
 bis acutis, com. 2°. 7^a.117.D
 Sive quid apud Hippocratē. de vict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a.128.C
 Sive quid apud Iones. de vict. rat. in mor. acut. com. 3°. 7^a.128.C
 ex SINGVLARIBVS vniuersalia fieri. in 6^m. de morbis vulgaribus,
 commentario 3°. 3^a.174.G
 Singularia conducunt ad vniuersalium cognitionem. in 1^m. de morb. vul-
 garibus, commentario 3°. 3^a.120.H
 ad Singulare ab vniuersali & generalissimo descensus fuere inuentores
 Plato & Hippocrates. 9°. de decre Hipp. 1^a.283.H
 Singularia, & vniuersalia colligenda in Hippocratis libris. in 1^m. de mor-
 bis vulgaribus, commen. 3°. 3^a.120.H
 in Singularibus semper exercenda est medica ars. in 1^m. de morbis vul-
 garibus, commentario 1°. 3^a.101.G
 Singularibus exēplis pbāda ē medicina. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.101.G
 ex Singularibus experientiam fieri volebant empirici, aduersus quos
 argumentatur Galenus. adu. emp. med. Isa.35.E
 SINGULTIENS venter quō cibos complectatur. 3°. de symp. 3^a.25.F
 Singultientibus, & vomentibus non idem motus est quia neq; idem affe-
 ctus. 3°. de sympt. caus. 3^a.25.E
 Singultientibus quē conueniant. 8°. de com. me. sec. loc. 5^a.192.E
 Singultientibus idonea est aristolochia rotunda. 6°. de sim. m. fa. 5^a.43.F
 Singultientibus exhibetur sisymbrium. 8°. de sim. med. fac. 5^a.60.G

ad Singultientes. de med. fac. par. 7^a.159.D
 cur SINGULTIUNT pueri crebro. com. 6°. apho. 13°. Ex.47.E
 Singultiebat Galenus ex pipere, & vino. 8°. de com. med. se. 10°. 5^a.190.E
 Singultium cur quandoq; frigidam aquam potantes. de consuet. 2°. 60.E
 Singultit atq; stercus ascendit qui hnt ileum. cō. 7°. apho. 10°. Ex.54.F
 SINGULTVOSAE febres. de fract. com. 3°. 7^a.248.A
 SINGULTVOSAE febris curatio. de victus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7^a.143.C
 Singultuosa febre acetum formidandum, de victus ratione in morbis
 acutis, commentario 4°. 7^a.143.E
 SINGULTVS vocatur eructatio secundum aliquos. in 6^m. de morbis
 vulgaribus, com. 2°. 3^a.166.D
 Singultus qui sint, & quō fiant. de vic. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7^a.143.C
 Singultus quid. 3°. de sympto. caus. 3^a.25.F
 Singultus motus non naturalis est. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a.222.D
 Singultus, conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, tussis,
 ractus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, trysmu, idest den-
 tium concussionis genus commune est, motus illegitimus, et quomodo
 hæc in genere differant. 2°. de symp. caus. 3^a.19.E
 Singultus est facultatis opus. 2°. de symp. caus. 3^a.19.F
 Singultus expultricis virtutis validus motus est. 2°. de symp. ca. 3^a.23.G
 Singultum tussis similitudine quadam imitatur, cum sit naturale acci-
 dens. 5°. de locis affectis. 4^a.31.C
 Singultus est motus quidam magnus cum generibus vomitus. commenta-
 rio 6°. aphorismo 39°. Ex.50.G
 Singultus oritur ex gula affecta. de fract. com. 2°. 7^a.235.C
 Singultus in ventriculo, & gula fieri contingit. 2°. de symp. ca. 3^a.24.A
 Singultus sunt affectus oris ventriculi. 5°. de loc. affect. 4^a.32.H
 Singultus est cōuulsio stōi, vel pōt ita appellari. c. 6°. aph. 39°. Ex.50.G
 Singultus talis stomacho est qualis cōuulsio nervis. c. 7°. aph. 3°. Ex.54.B
 Singultus est conuulsio stomachi. com. 5°. aph. 4°. Ex.37.F
 Singultus quomodo conuulsio sit. 3°. de sympto. caus. 3^a.25.E
 Singultus frequenter fit affecto stomacho. 3°. de loc. affect. 4^a.20.H
 Singultus cur fiat in ore ventriculi. com. 5°. apho. 1°. Ex.37.D
 Singultus aliquibus videtur provenire ex conuulsione musculorum, qui
 inspiratum faciunt. 2°. de symp. caus. 3^a.19.H
 de Singultus speciebus. de rem. par. fac. 7^a.159.A
 Singultus vnde fiunt. 2°. de symp. caus. 3^a.24.A
 Singultus quot fiat de causis. 3°. de symp. caus. 3^a.25.F
 Singultus quibus fiat causis. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a.143.C
 Singultus quot modis fiat, & curetur. de med. fac. par. 7^a.176.H
 Singultus quibus fiat causis, & an fiat ob nimiam euacuationem, & cur
 maxime pueri singultiant. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a.190.E
 Singultus cur fiat. in 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a.189.B
 Singultus ex quibus fiat. 1°. de simplicium medicamentorum fac. 80.C
 8°. de com. me. sec. loc. 5^a.189.H
 Singultus quo modo possit excitari. com. 6°. apho. 39°. Ex.50.H
 Singultus quomodo fiant. in 1^m. prorrh. com. 1°. 166.E/2°. 4^a.177.G
 Singultus quo modo fiat. com. 7°. apho. 17°. Ex.55.B
 Singultus ob inanitionem incurabilis. de victus ratione i morbis acutis,
 commentario 4°. 7^a.143.C
 Singultus ex plenitudine, & inanitione fit, sed magna ex parte ex reple-
 tione. com. 6°. aphor. 13°. Ex.47.E
 tur Singultus continebat Galeno ob piperis immodicam qualitatem sum-
 ptam. 3°. de locis affectis. 4^a.20.A
 Singultum & conuulsionem per totum corpus efficere potest acris hu-
 mor. 3°. de loc. affect. 4^a.20.A
 Singultus non potest cognosci futurus. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a.178.A
 cum Singultu aphoniam pessimam. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a.166.E
 in Singultu, & vomitu quæ deiciantur. 3°. de symp. caus. 3^a.25.F
 Singultus ex hepate inflammato superuenit propter nervorum commu-
 nitatem. com. 5°. aph. 58°. Ex.43.C
 Singultus fit hepate patiente per compassionem stomachi. commentario
 6°. aphorismo 16°. Ex.47.G
 Singultus quomodo fiat per compassionem. com. 7°. apho. 17°. Ex.55.B
 Singultus in hepatis inflammatione malum. com. 7°. aph. 17°. Ex.55.B
 Singultus ex superflua purgatione malus. com. 5°. apho. 4°. Ex.37.F
 Singultus cur non sit bonus omnibus supra modum purgatis. commenta-
 rio 7°. aphorismo 41°. Ex.57.C
 Singultus in senioribus supra modum purgatis, si superuenerit, non bo-
 num. com. 7°. aph. 41°. Ex.57.C
 Singultus a vomitu, & oculorū rubor, malū. com. 7°. apho. 3°. Ex.54.B
 Singultus ab

Singultus ab ileo malum. com. 7. apho. 10. Ex. 54. F
Singultus malus est post plurimū fluxū sanguinis. cō. 5. aph. 3. Ex. 37. F
Singultus sanatur longa detentione spiritus. 3. de diff. resp. 3. 74. A
Singultum sanat spiritus retentio. de med. fac. par. 7. 178. A
Singultus sedare sternutamento tēporē factō. de med. fac. par. 7. 159. A
com. 5. aphorif. 35. Ex. 40. F
Singultui cui conueniat sternutatio. de med. fac. par. 7. 178. A
Singultus qui sanetur ex sternutatione. com. 6. aph. 13. Ex. 47. E
Singultus remediū quō sit sternutatio ex accidētī. 2. de sym. c. 3. 24. A
Singultui cui rimedio sit vomitus. de med. fac. par. 7. 177. H
Singultus cessat ex vomitu. de med. fac. par. 7. 159. A
Singultus terrore sanatur. de med. fac. par. 7. 166. D
Singultus aceto sanatur. de med. fac. par. 7. 159. A
Singultus ex repletionē sanatur castoreo. 11. de simp. med. fac. 5. 80. C
Singultus ex vētre flatu distēto adiunat castoreū. 11. d. sim. m. f. 5. 80. D
Singultus reprimū menta. de simp. med. Sp. 87. D
ad Singultum pharmacum ab Asclepiade scriptum. 8. de cōpositione
medicamentorum secundum locos. 5. 189. H
ad Singultum. 9. de cōposi. med. sec. loc. 5. 201. A
de med. fac. par. 159. 166. C
7. 167. D
de dynamidijs. 27. C
secretorum. Sp. 100. E
ad Singultus intensos. 8. de com. me. sec. lo. 5. 190. D
H
Συν νοcumenta, & lēsiones vocat. de fractu. com. 2. 7. 234. B
SINIGMATA quā. de simp. med. Sp. 79. F
SINIMPHA. de dynamidijs. Sp. 31. E
SINISTRIS, dextra contraria sunt. in 6. de morbis vulgaribus, com
mentariō 3. 3. 174. E
Sinistra pars corporis dissidet cū dextra eiusdē corporis. q. ani. mor. 1. 319. C
Sinistra, & dextra mundi pars. de hist. philos. Sp. 6. B
Sinistri, vel dextri cerebri partes nō sunt considerandæ in furore. in 6. de morbis vulgaribus, com. 2. 3. 162. H
in Sinistra parte cor. de anat. par. Sp. 42. H
ad Sinistrā partē magis est declinatio cordis. de ana. vi. 48. A
Sp. 56. C
Sinistram partem versus, cur sit cor. de anat. viuo. Sp. 52. G
à Sinistris cur ponit cor ab aliquibus. in 6. de mor. vul. c. 2. 3. 169. C
Sinister ventriculus cordis est minor dextro, & superior versus pulmo-
nem positus, attrahens ab eo. de anat. viuo. Sp. 56. B
in Sinistro cordis sinu semper adest sanguis animali mortuo. 1. de decre-
tis Hippocratis, & Plato. 1. 231. F
Sinistru cordis ventriculū esse sanguine plenū pbat. 1. de decre. 1. 231. G
in Sinistro cordis latere quā sint. de anat. viuo. Sp. 46. E
ē Sinistro cordis sinu oritur maxima arteria. 1. de decre. Hip. 1. 232. D
in Sinistro cordis ventriculo est arteria magna, à qua omnes arteriæ ori-
untur. 1. de decre. Hippo. 1. 233. C
in Sinistra parte cordis sunt arteriæ. de anat. viuo. Sp. 46. F
Sinistri ventris cordis calor à quo nutriatur. de vtilita. resp. Sp. 63. A
Sinistrum hepar est lien secundum Aristotelem. de vtil. resp. Sp. 64. G
Sinister si addatur lieni est, ac si lacti addetur albu. in 6. de morbis vul-
garibus, com. 6. 3. 197. C
Sinistra pars an calidior sit dextera. in 6. de mor. vulg. cō. 2. 3. 169. C
Sinistra pars ē magis frigida dextera, & quare. c. 5. apho. 48. Ex. 41. H
Sinistra pars quō dextera frigidior. 14. de vsu partium. 1. 206. F
in Sinistro vteri latere fœminę generantur fm Hipp. bre. den. 1. 231. C
in Sinistra parte sunt fœmina. com. 5. aph. 48. Ex. 41. H
de spermate. 36. E
de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. D
in Sinistris vteri cor concipitur fœmina. in 6. de morbis vulgaribus,
commentariō 2. 3. 169. B
in Sinistra pte vteri fœminæ gñant, ideo sinistra māma gracilis ostēdit
fœminā abortiū, si mulier geminos vtero gerat. c. 5. a. 38. Ex. 41. A
Sinistræ ptiis præcordiorū tumor, signat lienis affectū. de loc. aff. 4. 6. B
in Sinistra parte matricis in horis sanguinis si conceptus maneat, quid
sequatur. de spermate. Sp. 38. A
in Sinistra parte matricis si sit puella, quid sequatur. de sper. Sp. 38. C
in Sinistra matricis parte si sit conceptus puer horis phlegmatis, paren-
tes horis sanguinis, quid sequatur. de spermate. Sp. 38. D
Sinistra manu vti vult, & ad quid faciendū. 3. de com. me. se. lo. 5. 142. G
de Sinistra manu herba colligēda superstitio. 9. de cō. me. se. l. 5. 198. G
Sinistra diuertunt à dextris. com. 5. apho. 68. Ex. 45. D
SINISTROSVM si vergant succi reuulsio ad dextram faciendā est.
de cucurb. scar. 6. 4. G
SINONIS semen calidum est cum subtili substantia. 2. de arte curati-
ua ad Glauconem. 7. 104. G
Sinonis semen flatus sanat. 8. meth. med. 7. 53. F

Sinon Hispanum. 9. de cōpositione medic. secundum locos. 5. 202. G
Sinon syriacum. 9. de cōpositione med. sec. loc. 5. 202. D/F
Sinon. 7. de com. me. se. lo. 185. G
9. 5. 202. B
SINOPICA pro lemmia rubrica. 7. de com. me. se. lo. 5. 183. G
SINOPIS quid. de simp. med. Sp. 91. D
Sinopis vires habet efficaciter stringentes. de simp. med. Sp. 91. D
Sinopis. 6. methodi medendi. 3. 37. F
SINVS cum format natura quid agat. 2. de semi. 1. 339. P
Sinu carentium corporum similarium quot genera in animabus. in 6. de morbis vulgaribus, com. 1. 3. 153. A
in Sinibus cerebri quo modo sanguinē inuenies. 1. de dec. Hip. 1. 231. F
in Sinu cordis sinistro semper adest sanguis animali mortuo. 1. de decre-
tis Hippocratis. 1. 231. F
in Sinibus vtriusq; cor sanguine plenum est dum animal viuit. 1. de de-
cretis Hippocratis. 1. 231. F
ē Sinu cordis sinistro oritur maxima arteria. 1. de dec. Hip. 1. 232. D
Sinus duos habet vterus. in 6. de morb. vulg. com. 2. 3. 169. C
in Sinu mulieris existens cancer, non venit ad cicatricem. commentario
6. aphorismo 38. Ex. 50. E
SINVS quid sit. de tum. præter nat. 3. 83. F
2. de loc. aff. 4. 11. H
Sinus, & abscessus differentia. de ijs, quæ in med. fi. com. 2. 7. 212. A
Sinus non est diuisio simplex. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 106. B
Sinus rectus qui. de ijs, quæ in medicatrina fiunt, com. 2. 7. 212. B
Sinus obliquus qui. de ijs, quæ in med. fi. com. 2. 7. 212. B
Sinus callū cōtrahit nisi quis celeriter eum curet. de tu. præter. na. 3. 83. F
Sinus quid sit, & eius curatio. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. H
Sinus diuersa curatio. de ijs, quæ in med. fiunt, com. 2. 7. 212. H
Sinus integri quibus medicamentis curandi. in 6. de morbis vulgari-
bis, commentario 2. 3. 160. H
Sinus qui sunt deligandi. de ijs, quæ in med. fi. com. 2. 7. 212. B
in Sinibus quomodo debet fieri ligatura. 2. de com. med. per ge. 5. 223.
H
de ijs, quæ in med. fi. com. 2. 7. 213. B
Sinus cubiti quomodo sanatus. de ijs, quæ in med. fi. com. 2. 7. 212. C
Sinus in femore quo modo sanatus. de ijs, quæ in me. fi. com. 2. 7. 212. C
Sinus in posteriore carnosā tibiæ parte quomodo sanatus. de ijs, quæ in
medicatrina fiunt, com. 2. 7. 212. C
in Sinum quidam lixiuium imponunt. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 106. C
Sinus quō purgandi, & cōglutinādi. de ijs, quæ in me. fi. cō. 2. 7. 211. H
Sinibus apponenda sunt puluinaria, vt expurgentur melius. 2. de arte
curatiua ad Glauconem. 7. 106. C
Sinus profundos expurgat melicratum. 2. de arte cur. ad Gl. 7. 106. C
Sinus indiget liquidioribus medicamētis. 2. de com. me. per ge. 5. 221. H
Sinus eiccans est Telamonis pharmacū. 2. de com. me. p ge. 5. 224. E
Sinus contrahens medicamentum. 9. de simpl. med. fac. 5. 68. A
Sinus quomodo carne implentur, & quomodo opplendi. 2. de cōposi-
tione medicamen. per gene. 5. 221. B
ad Sinus glutinandos quæ valeant. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 106. G
Sinus glutinant medicamenta quæ cum eo quod refrigerant, vna adstrin-
gunt. 6. de simplicium medicamentorum faculta. 5. 43. G
Sinus glutinat aloē. 6. de simp. med. facul. 5. 42. C
ad Sinus glutinandos valet medicamentum quod Pamphilion dicitur.
2. de comp. med. per ge. 5. 224. E
Sinus conglutinans quid. 2. de com. me. per ge. 5. 223. H
ad Sinus conglutinandos. 5. de cōposi. med. per ge. 248. C
5. 249. A
in Sinum quō iniiciat emplastica medicamenta cū vesica suilla, & fistu-
la directum foramen habente. 2. de arte cur. ad Glauco. 7. 105. H
Sinus iungens emplastrum. 6. de comp. med. per ge. 5. 262. A/B
Sinus iungit Andream emplastrum. 4. de comp. me. per ge. 5. 243. A
Sinus iungens Fuscum medicamentum. 6. de compo. medicamentorum
per genera. 5. 259. B
ad Sinus iungendos. 2. de comp. me. per gene. 5. 221. A
ad Sinus. 5. de cōpositione medicamentorum per genera. 5. 246. E
Sinus profunda pars, an bene cōglutinata sint inditia. 2. de arte curatiua
ad Glauconem. 7. 106. D
ad Sinus veteres. 2. de cōpositio. med. per ge. 5. 223. A
ad Sinus diuturnos. 2. de comp. med. per ge. 223. C
231. C
5. 234. D
ad Sinus callo vndiq; circumdatos. 5. de com. med. per ge. 5. 248. E
SION lauer à Latinis dicitur. 9. de cōpositione medicamentorum
sec. loc. 5. 200. F
Sion habet caulem inutilem post semen effusum. 2. de ali. fac. 2. 24. B
Sion numeratur inter obsonia. 2. de alim. fac. 2. 23. F
Sion quale. 8. de simp. med. fac. 5. 60. F

Sion digerit, vrinam mouet, calculos renum frangit, & menses euocat. 8°. de sim. med. fac. 5°. 60. F
Sion mouet vrinam, sed minus in usu est q̄ Apium. 2°. de alim. fa. 2°. 23. E
Sion insuauis stomacho est. 2°. de alim. fac. 2°. 23. E
Sion coctum manditur, & quare. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
Sion comedunt homines fame adacti. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
Sion lac purgat, & multiplicat. 5°. de simplic. medic. fac. 5°. 37. G
Σηπας & ὀνόμαζεν medicamenta quæ vocata. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. H
SIPHAC & gibus panniculi epatis. de anat. par. Sp. 43. B
Siphac subtilis panniculus super hepar. de anat. par. Sp. 43. B
SIPHONE immisso in hydrocele humor euacuatur. 14°. methodi med. dendi. 7°. 90. G
SIPHOTHERIVM arundinis cortex superior ab Aegyptijs appellatur. 1°. de com. me. sec. loc. 5°. 123. G
SIRAEVM hepsma dicitur in Asia Galeni. in 6°. de morb. vulgarib. commenta. 6°. 3°. 195. G
Siræon quid. de atten. vic. 2°. 49. B/3°. de compo. med. per ge. 5°. 232. C
Siræon vinum sapa dicitur. de atten. vic. 2°. 46. B
Siræum dicitur pingue. in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 195. G
in Siræo & melle deprehenditur dulcedo. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. C
Σισαμίδας quid vocent. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
SISAMI semen succum crassum & lentum gignit. de atten. 2°. 44. E
SISARI radix est calida in secundo. 8°. de simplicium med. fa. 5°. 60. G
Sisarij vires quæ. de simp. med. Sp. 91. C
Sisarium vires habet diureticas. de simp. med. Sp. 91. C
Sisari radix cocta grata stomacho est. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
Sisarium stomacho gratum, & vnum ex oleribus est quæ cocta stomachi cis conueniunt. 8°. de com. me. sec. loc. 5°. 192. C
SISON qualis & ad quid conferens. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
Sison vrinam mouet, menses prouocat, & omnes viscerum obstructions deijcit. 8°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 60. F
SISTENDI sunt purgati supra modum, refrigerati, resoluti, conuulsi. prælag. exper. confir. Sp. 78. C
Sistendus non est sanguis tractus ab hirudinibus si nimis fluat frigidis, sed adstringentibus, & emplasticis. de cucur. scar. 6°. 4. D
Sistendus quibus sit sanguis in hirudinibus. de cucur. scar. 6°. 4. C
SISTATVR quomodo euacuatio. prælag. exper. conf. Sp. 78. C
Sistitur digito sanguis fluens ab hirudinibus. de cucur. scar. 6°. 4. E
Sistit viscide orobum. de simp. med. Sp. 88. F
SISYMBRIVM quid. de simp. med. Sp. 91. B
Sisymbrium calidum & siccum est in tertio ordine. 8°. de sim. m. f. 5°. 60. G
Sisymbrium cardaminæ vocant aliqui calidum, & siccum in tertio ordine cum siccum est, viride autem in secundo. 8°. de sim. me. fa. 5°. 60. G
Sisymbrium singultientibus, et tormina patiētib. exhibetur. 8°. de simplic. med. fac. 5°. 60. G
Sisymbrium ex calfactoriū est, & diureticū, & ad apicularum & similib. animalculorū puncturam confert præsidium. de simp. me. Sp. 91. B
Sisymbrium per os prouocat sudorem. de cathart. Sp. 95. D
Sisymbrium attenuat. de atten. vic. 2°. 43. H
Sisymbrij comam si in oleo incoxeris non dissolues modo, sed quod etiam crassius est, euacuabis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
ex Sisymbrio parata repellunt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
SITANIVM nomen rarum est apud Antiquos. 1°. de ali. f. 2°. 10. H
Σιταριον quid appelletur. de artic. com. 2°. 2°. 267. B
Sitaniū communi nomine triticum vocatur. 1°. de alimen. fac. 2°. 10. H
SITIBVNDI cur cito fiant aliqui, aliqui vero tarde. commentario 4°. aphorif. 19°. Ex. 29. C
Sitibundi admodum non sunt ii, quos in ardentibus febribus tusses arida parum irritant. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 164. E
Sitibundus nō admodum in ardenti febre fuit Hermocrates. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 130. H
Sitibundi dolentis casus. 12°. meth. med. 7°. 79. A
SITICVLOSI fiunt, si salsa pituita superauerit. de mult. 3°. 81. E
Siticulosus, si biberit vinum habens aquam marinam, eius corpus incenditur. de vic. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 134. D
Siticulosus nocet lac. commentario 5°. apho. 64°. Ex. 44. D/F
Siticulosus non est medicamentum exhibendum. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 150. F
SITIENNES & non sitientes aliqui cur essent. in 3°. de mor. vulgaribus, commen. 3°. 3°. 141. H
Sitientes primum in acutis, propter quid postea non sitiunt. in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 115. B

Sitientibus valde potus est dandus, & quando aqua dari debeat, & quæ do vinum. commen. 5°. apho. 27°. Ex. 40. A
Sitientibus remedium est aqua dulcis. 1°. de simp. med. fac. 5°. 13. E
ad Sitientibus hominibus aqua sentitur attrahi, quādo balnea ingrediuntur. in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 194. E
Sitientes celeriter ac crebro potant. 1°. de caus. puls. 4°. 87. D
Sitientibus admodum qui noctu bibere appetit, si per dormierint bonū. commen. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
Sitientibus propter cholera abundantiam aloē damus. de dyn. Sp. 20. H
ad Sitientes. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 198. B
non Sitientes, & non appetentes in febre propter quid aliqui sunt. in 3°. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3°. 133. A
Sitientibus minime q̄ q̄q; sit dandus potus. com. 2°. apho. 21°. Ex. 14. H
SITIRE perpetuo ardentium proprium, & insigne est. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 143. G
Sitiant quo modo a viperis morfi. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. B
Σιτιον quid. 1°. de alimen. facult. 2°. 8. B
SITIS est casus. commen. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
Sitis superficialis quæ. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 185. G
Sitis rara ex humiditate, & caliditate provenit. 1°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 7. E
Sitis ex quot causis fieri possit, et quod sit etiam ex potu vini, commentario 5°. aphorismo 27°. Ex. 40. A
Sitis duplici de causa provenit. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
Sitis ingentis causa quæ. 6°. de loc. affect. 4°. 38. B
Sitim eidem aliquando infert Acetum, aliquando sedat. 1°. de simp. medicamen. fac. 5°. 7. E
Sitim Acris facere debet, aliter malū. in 1°. de mor. vulg. co. 1°. 3°. 106. F
Sitim augent aquæ non dulces. 1°. de simplic. med. facult. 5°. 3. E
Sitis quæ in aqua intercutem effusionibus nonnunquam contingit. 1°. de simp. med. fa. 5°. 7. E
Siti carentes sitiunt a Balneo. de marc. 3°. 48. A
Sitim continuam facit Bilis in ventriculo. 2°. de nat. fac. 1°. 200. H
Sitim & vigiliis faciunt Biliosa. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 123. B
Sitis est vnu signū ostēdens biliosum humorem. co. 4°. apho. 2°. Ex. 27. E
Sitim maiorem excitat Cæpa, quā allium. 12°. meth. med. 7°. 79. E
Sitim operantur Carica. de sim. med. fac. Sp. 84. G
Siti qui vexentur ex cibis Calefactis. 3°. de sympt. caus. 3°. 25. C
Sitis oritur, ubi Desiccatur. de nat. hum. com. 1°. 1°. 28. H
Sitim validam infert Euphorbium. de dyn. 22. B/ de simp. med. Sp. 83. F
Sitis in quibus Febribus fiat. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. C
Sitis, & ardor propriū ardētis febris. in 1°. de mor. vulg. co. 2°. 3°. 115. A
Sitis quando fuerit in Philisco, & febris acuta vna cum sudore inuadēs. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 121. A
Sitis si adsit habenti febre continuam, cui partes interiores vrantur, & exteriores frigescent, est letale. com. 4°. apho. 48°. Ex. 33. A
Sitis mala in morbis malignis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. B
Siti carens febris ardens cur praua. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 106. F
Sitis quæ soluitur in acutis præter rationē, mala. in 1°. prorrh. co. 2°. 4°. 172. B
Sitis permutatio in contraria celeriter facta, mala. in 1°. prorrh. co. 2°. 4°. 170. F
Sitis cur absit in ardente cum lingua exusta sit. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 131. B
Sitim qui non habent, lingua arida existente, moriuntur & quomodo. in 3°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 132. H
sine Siti lingua arida in quo fuerit. in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 125. D/ commenta. 1°. 3°. 132. G
Siti non molestantur qui in febribus ardentibus siccæ tusses habent. commentario 4°. aphorismo 58°. Ex. 33. G
Sitim non facit vt mel, saccar, nec est inimicum stomacho. 7°. de sim. me. dic. facult. 5°. 55. E
Siti qui caruit in ardente. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 123. A
Sitis, & dolor lateris in Melancholia quō curetur. de dynam. Sp. 24. E
Sitis ex Pituita salsa, quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
Sitim facit Salsus & biliosus succus, si in ventris venis sit. 1°. de sympto. matum causis. 3°. 18. D
Sitim magnam excitat Scammonium. de dynam. Sp. 20. H
Sitim excitant Sesamus, & erysimum. 1°. de alim. fac. 2°. 15. D
Sitim crescere facit Dinum, si acetum & vinum seorsum sumantur, & per se. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. E
Sitim facit vinum meracius epotum & quomodo. in 6°. de morb. vulg. commentario 4°. 3°. 185. A

Situs Galeno acuta fuit ex potu vini veteris meracioris. de victus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7^a. 134. D
 Situm facit ad ebrietatem vinum vetus haustum. 1°. de symp. ca. 3°. 18. E
 Situm facit vinum dulce. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 125. G
 Situm cur faciāt vina dulcia. de vict. rat. in morb. acu. com. 3°. 7^a. 126. B
 Situm inducit viperarum caro, adeo siccatur. 11°. de simp. med. fac. 5°. 78. B
 Siti vehementi cruciatus fuit qui viperā comederat. 1°. de sym. c. 3°. 18. D
 Situs a quibus non fiat. com. 4°. apho. 19°. Ex. 29. C
 Situs inexplibilis in quibus fuerit. 1°. de symp. cau. 3°. 18. D
 Siti infestati pnt quatuor symptomata incurrere. 6°. de lo. aff. 4°. 38. A
 Situs dolorem facit. de nat. huma. com. 1°. 1°. 28. H
 Siti immodica infestati, habent linguam tardam ad motus. 11°. de vsu partium. 1°. 188. A
 Siti, labore, & fame qño mutetur vrina. 10°. de sim. med. fac. 5°. 74. G
 Siti, & fame est affligendum animal incidendum, & scarificandum. de moribus manifestis, & obj. Sp. 70. H
 Situm qui voluit pertinaciter ferre, multū passus est. 1°. de sym. c. 3°. 18. E
 quæ Situm pati, potius moriendum quidam sibi proposuerat. 7°. methodi medendi. 7°. 47. D
 Situm non pati finis eorum quæ possidentur. de cog. cur. ani. mo. 2°. 54. F
 propter Situm instar forbientium totum calicem exhaurire non decet. de cog. cur. animi mor. 2°. 53. C
 sine Siti vt quis diu seruetur. de med. fac. par. 7°. 170. A
 Situs extinguenda in febre. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 178. A
 SITIS quomodo extinguatur. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 178. B
 Sitimolestati cibos & labores minuant. de sal. diet. 2°. 43. B
 Siti molestati vinum dilutum & frigidissimū bibant. de sal. diet. 2°. 43. C
 Situm quam sanet acetum, & quam non. 1°. de simp. med. fac. 5°. 7. E
 Situs febrium ardentium aqua & aceto aufertur. 1°. de simp. me. f. 5°. 7. E
 Situm extinguit Aloe[an verum sit ambigo] de simpl. med. Sp. 80. A
 Situm leuant Balnea. de marc. 3°. 48. A
 Situm ex ardore extinguunt Catapota. de remed. par. fac. 7°. 159. A
 Situm extinguit, & lassitudinem tollit cibi paritas pituitosis, & sanguinis multum habentibus. in 6^m. de morbis vulgaribus, cō. 3°. 3°. 176. A
 Situm non extinguit, neq; lassitudinem sedat cibi paritas, sanguinis inopia laborantibus, & biliosis. in 6^m. de morb. vul. com. 3°. 3°. 176. A
 cōtra Situm Cucurbitula valet, eam. n. propellit. 7°. de sim. m. f. 5°. 52. A
 Situm prohibent Ficus nimium comesta. de simp. med. Sp. 84. C
 Situm sedant Glycyrrhizæ radices. 6°. de simplicium medic. facul. 5°. 45. G
 G de simplic. medicam. Sp. 84. G
 contra Situm est Lactuca. 6°. de simp. med. facultatibus. 5°. 48. E
 p Siti i pleuritide Melicrato, & aqua vtēdū. de vi. r. i. m. a. c. 1°. 7°. 114. F
 Situm prohibet Ouum si crudum bibatur. de simp. med. Sp. 88. E
 Situm sedat Oxyveli non valde dulce. de puero epilep. 7°. 180. F
 Situm prohibent Pira. 6°. de simplicium medicamentorum fac. 5°. 43. D
 Situs medela est Somnus. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. G
 Situs a sono sedatur, & a vigilia, et quo. i. 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3°. 185. G
 Siti liberantur æstate qui per tres horas ante balneum bibunt sola aqua Polentam conspersam. 1°. de alim. fac. 2°. 11. H
 Situm extinguit Symphytum petreum. 8°. de simplic. medica. fac. 3°. 61. G
 Situm magnopere sedat Theriaca. de vsu ther. ad Pamp. 5°. 98. G
 Situm intolerabilem temperant Triasandali. de dynam. Sp. 26. E
 ad Situm sedandam solum sumendum est Vinum. de diff. cont. Sp. 72. A
 ad Situm extinguendā. 8°. de com. med. sec. loc. 5°. 189. G/secr. Sp. 98. E
 Zitov græce quid significet. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 111. B
 SITVANDAE qño sint partes, quibus ponēda cucurbitula. de c. 6°. 3. D
 SITVS terræ. de hist. philos. Sp. 8. C
 Situs regionū facit discriminē in viris, & mulieribus. pre. den. do. 1°. 231. C
 Situs adipis. de ana. viuo. Sp. 55. G
 Situs tunice secundine. de ana. viuo. Sp. 48. E
 Situs humoris albuginei. de ana. viuo. Sp. 48. E
 Situs laborum musculi qui. de musc. diff. 1°. 44. E
 Situs musculorum ad vocem. de voc. & anhel. Sp. 61. A
 Situs fibrarum thoracem contrahentium. de musc. diff. 1°. 49. E/F
 Situs cordis. de ana. viuo. Sp. 46. E
 Situs stomachi. de ana. viuo. Sp. 49. H
 Situs Mesaraicarum. de vit. resp. Sp. 64. D
 Situs renum. de anatomia viuorum. Sp. 51. B
 Situs vesicæ fellis. de ana. viuo. Sp. 50. H
 Situs matricis. de ana. par. 43. C/de anat. vii. Sp. 51. F
 Situs fetus fm plicaturas naturales qualis sit. de anat. viuo. Sp. 52. D
 Situs viliu. de anat. par. Sp. 43. C

ad Situm spectantia instrumentorum signa. ars med. Isa. 66. F
 Situs quatuordecim musculorum tibi. de musc. diff. 1°. 51. H
 in Situ partium errores qui. ars med. Isa. 69. A
 in Situ errores quo modo corrigendi. ars med. Isa. 69. B
 Situs non nihil indicat ad euacuationem. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 à Sita indicatio quæ Indicatio præbeatur. 7°. meth. med. 7°. 49. D
 à Sita loci indicatio, inuenit remedium salubre. ars med. Isa. 69. G
 à Situ & formatione simul, inuenitur remedium. ars med. Isa. 69. G
 ad Situs ac figuræ variationē primebit qñ fibra cuiuspiā visceris excide- rit ob vehementiores casus aut afflictationes. de cau. morb. 3°. 9. E
 Situs suis anatomizandi. de anat. var. Sp. 42. G
 Situs vulnerati in abdomine qualis esse debet. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 Situs chirurgici qualis esse debet. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. F
 SIVM in riuis plurimum nascitur. de boni. aquæ. Sp. 75. F
 Sium aquas iuuat. de bon. aque. Sp. 75. F
 SIVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 91. D
 Sium viscidè excalcatorium ad inflationes, & rosiones stomachi, et cho- lere propria facit de simp. med. Sp. 91. D
 Sium attenuat. de atten. vic. 2°. 43. H

SMARAGDINAE oliuæ. de dy- na. Sp. 24. B

SMARAGDVS defendit ab epilepsia, collo suspensus, vel in digito habi- tus. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. A
 pro SMEGMA T E terra nigra aliqui vtentes se conficant. 3°. de com. med. sec. lo. 5°. 146. B
 Smegma ad decorem. 5°. de composit. med. sec. loc. 5°. 164. H
 Smegma gingiuis contrahendis. 5°. de compositione med. sec. loc. 5°. 165. C
 Smegmate quo fiāt albi dētes, & odorati. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 166. B
 Smegma dentiū quomodo efficacius reddatur. 11°. de simp. me. f. 5°. 81. A
 Smegma taxitatem molliuēt, gingiuarum desiccans & vlcera putre- scētia, quomodo adiuuet. 11°. de simplicium med. fac. 5°. 81. A
 Smegma ad varos. 5°. de comp. medic. secun. loc. 5°. 160. F
 Smegma. 1°. de composit. med. sec. loc. 5°. 131. C
 ΣΜΥΡΝΑΤΙΩΔΕS vnde deducit. de vic. ra. in morb. acu. com. 3°. 7°. 127. E
 ΣΜΥΡΤΙΚΗ quæ facultas dicitur. de vic. ra. in morb. ac. com. 3°. 7°. 127. E
 SMILAX venenosa est. 8°. de simplicium medi. fac. 5°. 61. A
 Smilacis decoctum est inter adstringentia moderata pro gargarisim. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 172. G
 SMILE sutorius culter est. de fœt. for. 1°. 325. G
 SMILINVS Apollonij Archistratoris pastillus. 5°. de composit. medi- camentorum per genera. 5°. 252. D
 SMILIVM appellatum pharmacum quale. 3°. de compositione medica- mentorum secundum locos. 5°. 146. F
 SMILIO quandoq; euacuandum est. de cucur. scar. 6°. 4. A
 SMIRIS lapis quid. de simp. med. Sp. 87. A
 Smiris lapis viscidè stringit, in caustica mittitur. de simp. me. Sp. 87. A
 Smiris qualis, & gingiuas laxas et mollietates fluidas curantibus addi- tur. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 67. C
 Smiris miscetur causticis, & desiccantibus medicamentis. 9°. de simpli. med. facul. 5°. 67. C
 Smiris qualis, & quod dentes puros efficit. 9°. de simp. med. fa. 5°. 68. B
 Smiris splendorem inducit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 69. G
 SMIRNA ampla vrbs. de art. com. 1°. 7°. 255. H
 Smirne in ionia spectaculū mirabile & incredibile. 8°. de vsu p. 1°. 169. D
 Smyrna ionia vidit Galenus cerebro vulneratum sanare. commentario 6°. aphorismo 18°. Ex. 48. A
 SMYRNA quam vim habeant. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. A
 Smyrnidis meminit. de dynamidijs. Sp. 28. C
 SMYRNIVM Romæ olus atrum dicitur. 2°. de alim. fa. 2°. 23. F
 Smyrniū quid. de simp. med. Sp. 91. B
 Smyrniū non est inusitatum. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
 Smyrniū numeratur inter obsonia. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
 Smyrniij caulis vere manditur. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
 Smyrniū comedendi modus. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
 Smyrniū in eodem genere cum apio & petroselino, & menses mouet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
 Smyrniū acre. de atten. vic. 2°. 43. H/9°. de simp. me. fa. 5°. 64. C
 Smyrniū est acrius apio & calidius. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F
 Smyrniū calidum & siccum est in tertio ordine. 8°. de simplicium me- dicamentorum facultatibus. 5°. 61. B
 Smyrniū non multum differt à petroselini viribus. 8°. de simplicium me- dicamen. facul. 5°. 58. C

Smyrnum vires habet acres, sudorem suscitantes, tussibus suffragiosis, hydropicis, coxiis prodest, ad serpentum morsum facit. de simplicibus medicam. Sp. 91. B
Smyrni semen, calidum, & acre urinam ciens, sanguinem extenuat, & cernit. 5°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 35. D
Smyrni mouet urinas. 2°. de alim. fac. 2°. 23. F de cura icteri. Sp. III. D
Smyrnum urinas mouet, & indurata digerere potest, & eius semen ad asthma siue anhelationes valet. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
Smyrnum mouet menses. 2°. de alim. facult. 2°. 23. F
Smyrnum lac purgat, & multiplicat. 5°. de simplic. medic. fac. 5°. 37. G
Smyrnum ordine secundo attenuat. de atten. vic. rat. 2°. 43. H
Smyrnum epilepticis conuenit. de puero epilep. 7°. 180. C
Smyrnum pro phlegmone gibbae partis iecoris quando conueniens. 13°. methodi medendi. 7°. 83. H
Smyrnum caput replet & inflammat. de puero epilep. 7°. 180. C
SOBOLIS dilectio. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 293. A
SOBRIVS, cogitabundus, perurgil, & natura loquax, si tardus, & torpens in loquutione, & responsione appareat mentem laesam esse significat. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 168. G
SOCIVS genus est calciamenti. de artic. com. 4°. 7°. 284. C
Socci lutigradi qui. de artic. com. 4°. 7°. 284. C
Socci luticalci qui. de artic. com. 4°. 7°. 284. C
SOCIETATEM quam cum proximis habet particula, debet cognoscere medicus ex anatome. 1°. de locis affectis. 4°. 3. E
Societate cum vicinis partibus indicatio quae. 13°. meth. med. 7°. 84. F
SOCIONIS medicinae. de med. exper. Sp. 105. C
SOCRATIS descriptio. 2°. meth. med. 7°. 15. B
Socrates moralis inuentor. de hist. philos. Sp. 2. C
Socrates inuentor Dialecticae. de hist. philos. Sp. 2. C
Socrates semper immiscebat seria iocis. 1°. de vsu partium. 1°. 115. D
Socrates nihil reliquit scriptum. de nat. hum. com. 1°. 1°. 30. H
Socratem lacerat Aristophanes in nebulis. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 5°. 3°. 191. A
SODAE generata ex humoribus frigidis secretorum. Sp. 101. E
SODALIVM incontinentium consuetudo vitanda. de bonitate & vitio succorum. 2°. 34. C
SODOMA quae. 4°. de simplicium medic. fac. 5°. 30. F
Sodomine aquae quales. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. D
SODIS quae vocabat Herophilus. 14°. de vsu part. 1°. 208. C
SOLEM esse, non potest comprehendi secundum Favorinum. de opt. dog. gen. If. 31. B
Sol & luna veluti oculi mundi sunt. an animal sit. 1°. 327. B
Sol primo admirandus est. 17°. de vsu partium. 1°. 222. C
Solem putat Galenus meliorem animae & mente. 17°. de vsu par. 1°. 222. C
Sole nihil praestantius est. 3°. de vsu partium. 1°. 133. F
Sole quid sit & eius quantitas. de hist. philos. Sp. 6. F
Sol cur de medio est stellarum errantium. 3°. de vsu partium. 1°. 133. F
Solis magnitudo quae. de hist. philos. Sp. 6. G
ad Solis magnitudinem cognitionem peruenit demonstratio geometricorum. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 16. C
Solis figura quae. de hist. philos. Sp. 6. H
Sol diuersus a forma humana est. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 149. B
Soles duo cur quandoque appareant. de hist. philos. Sp. 8. A
Solis distantia ad nos. de hist. philos. Sp. 7. D
Sol, & ignis actus sunt calida. 3°. de temper. 1°. 22. A
Sol minus Marte calidus est, & siccus, & animam, & cor, et hepar creat, & cerebrum. de compag. memb. Sp. 59. G
Solis conuersio. de hist. philos. Sp. 6. H
Sol nullo indiget astro. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
Solis opera maiora sunt operibus lunae. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
Sole indiget luna. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. A
cum Sole quando accedit luna. 3°. de dieb. decre. 4°. 157. C
Sol author est quatuor temporum anni. 3°. de diebus decre. 4°. 156. H de spermate. Sp. 40. E
ad Sole referuntur circuitus mensibus constantes. 3°. de die. de. 4°. 158. A
Solis non lunae ratione computandi menses. in 1°. de mor. vul. co. 1°. 3°. 102. D
Sol facit horas anni, non curans Diagorae, Anaxagorae, neque Epicuri calumnias. 12°. de vsu partium. 1°. 194. D
Sol omnibus rebus quas illuminat splendorem affert. 1°. de loc. affe. 4°. 8. B
Solis fulgor sensitiuus est. 7°. de decret. Hippo. 1°. 272. E
Solis lumen aerem mutat in instanti. de ocul. 7°. 185. C
ad Sole aer sumit lucem & vim. 17°. de vsu partium. 1°. 222. D

Solis splendor in aqua, & aere quo impeditur. 1°. de symp. caus. 3°. 16. C
ut Solis radij per aquam vel aerem, ita virtus transit per nervos meatus non habentes. 1°. de sympto. caus. 3°. 16. C
SOLIS defectus reponitur inter ea, quae manifesto apparent. de cur. animi pecc. not. atq; med. 2°. 57. B
Solis defectus. de hist. philos. Sp. 7. A
Solis deliquium non potest praecognosci, nisi sciueris numeros, & lineas. de const. ar. If. 38. F
in Solis eclypsi cur stellae apparent. 10°. de vsu partium. 1°. 178. H
in Solis defectibus obsecati sunt multi, & quo. 10°. de vsu p. 1°. 179. A
Sol visui inimicus est. 1°. de symp. caus. 3°. 17. A
Sol cur visum offendat. 1°. de sympt. caus. 3°. 17. B
Solem nictando intuentibus quod contingat. 1°. de symp. cau. 3°. 14. F
Solis aspectus cur excitat sternutamenta. de instr. odor. 1°. 112. E
ad SOLIS ortu ad auroram Asia situs est. de aere, aq. & loc. 2°. 4. E
ad Solis ortu ad auroram omnia habentur magna, & benigna. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. E
ad Solis ortu aequalitas per omnia viget. de aere, aq. & loc. 2°. 4. E
ad Solis ortus hyberni dextram habitantes vsq; ad Maotidem paludem, quales. de aere, aq. & loc. 2°. 4. F
Sol quantum accedat ad Scythiam. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. E
ad Sole sunt auersi montes ad septentrionem. 5°. meth. med. 7°. 34. H
Solis ardoribus extinguuntur flammulae. de util. resp. 1°. 224. F
Sole exustam regionem habitantes, quales. quod animi mor. 1°. 320. C
sub Sole cur velociter ambulandum. de sal. diet. 2°. 40. H
SOL quomodo in nos agat. de consue. 2°. 61. C
Soli oppositum corpus quid patiat. 7°. de decre. Hipp. 1°. 270. E
Soli expositus permutat indicia quae ex colore, & mollitie, ac duritie sumuntur. ars med. If. 65. F
sub Sole per puluerem iter longum dispositionem squalidam efficit. 1°. de differentiis febrium. 3°. 34. F
Sole qui debet perferre quid agere debet. 2°. de com. me. se. loc. 5°. 132. H
sub Sole facturus iter quid agere debet. de med. fac. par. 7°. 164. A
ad Solis exustionem impediendam. de med. fac. par. 7°. 164. A
Sol lora & nervosa corpora exiccat. com. 6°. apho. 39°. Ex. 50. G
Sole vsu quid patiantur. 1°. de diffe. fe. 3°. 36. A
in Sole aestiuo cur nigri fiant homines. in progn. com. 2°. 4°. 200. H
ex Sole nigritia non est morbus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. A
Sole vtebantur ad dealbandum. 1°. de composit. medic. per ge. 5°. 214. D
ad Sole maculatam faciem. de med. fac. par. 7°. 163. H
ad Solis maculas. de med. fac. par. 7°. 163. G
Solis adustio in qua morborum differentia collocanda. 3°. de diff. mor. 3°. 3. D
in Solis deustionibus calor extrinsecus sanguinem opprimit. 2°. de differentiis febrium. 3°. 40. A
sub Sole mora generat bilem. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 157. A
Soli aestiuo caput exponere quid faciat. de cau. procathar. 3°. 96. B
Sol vitatus est in capitis dolore ab ardore. 2°. de com. me. se. lo. 5°. 132. C
in Sole qui fuit, & in capitis dolore incidit, cuiusdam casus. de c. 3°. 98. A
ex Solis estu capitis dolor quomodo curetur. de rem. par. fac. 7°. 152. E
ex Solis estu capitis dolor quomodo tollatur amuletis dictis remedijs secundum Archigenem. de remed. fac. par. 7°. 154. A
ob Solis adustionem multam capitis dolori confert succus centaureae. de virtute centaureae. Sp. 93. B
ad Sole vsu, quomodo tractandi. de marc. 3°. 47. D
p Sole qui iter fecerit nisi lauerit se, quid sequatur. 10°. me. m. 7°. 66. A
Soli feruenti expositus quo balneo iuuatus sit. 10°. meth. med. 7°. 66. A
ad Sole calefacti balneo frigesunt. de marc. 3°. 47. H
Solem ingressi qui horruere. 2°. de symp. caus. 3°. 22. D
Solis exustione laborantes, sanat rosarum odor. de instr. odor. 1°. 112. E
Sole exustis nec falernum nec tmolites fuluit, et dulce, nec ariusum, nec le sbitum illud quod odorum ac fuluorum aequae, ac praedicta, & conuenit. de vi. Sp. 76. G
in Sole versari inimicum est ijs, quibus mordax calor natura est. 2°. de sanitat. tuenda. 2°. 94. C
in Sole mora quomodo calefaciet. de caus. morb. 3°. 6. F
ex Solis ardoribus aliqui febricitant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
in Sole si moratus quis fuerit quomodo fiat febris. de caus. mor. 3°. 6. F
ex Sole ephemera quo modo fiant. 1°. de diff. feb. 3°. 32. G
ex Solis calore ephemera inditia. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
ob Solis nimium feruorem sit pulsus durus in ephemeris. 1°. de differentiis febrium. 3°. 34. C
in Solis incendijs vita assueta facilliter tertianas incurrit. 2°. de differentiis febrib. 3°. 36. D
in Sole

in Sole nudari tentandum in longa icteritia. de cura icteri. Sp. III. E
 Sol, & exercitia valida efficiunt validiora corpora calida, & robusta.
 4. de simp. med. fac. 5. 28. A
 Sol euitandus in putrescentibus. de ijs, quæ in med. fi. com. 1. 7. 202. A
 Sol educit, & rapit quod est subtilissimum. de bon. aquæ. Sp. 75. F
 Soli æstiuo se exponentes post vehementes motus quicquid vitiatum est,
 in habitum corporis recipiunt. 1. de diff. feb. 3. 31. H
 Sol excrementa quæta calefaciendo, attenuando, & in spiritum verten-
 do, excitat ad motum. 2. de symp. caus. 3. 22. D
 ad SOLEM exiccat. 5. de comp. med. sec. lo. 166. A 8. 5. 196. B
 absq; Sole siccantur herbæ. 5. de comp. med. sec. loc. 5. 165. G
 Sol pro medicamentis concinnandis, & emolliendis, vel ignis cū sol abest,
 conueniens est. 4. de com. me. per ge. 5. 237. D
 in Sole æstiuo, vel aere calido fieri iubet medicamentum. 9. de comp.
 med. per ge. 5. 245. R
 in Sole sub cane conficit medicamentum. 4. de cō. me. per ge. 5. 244. A
 Sole præparantur metalla melius quàm igne. 4. de compositione medi-
 camen. per genera. 5. 241. D
 in Sole metalla præparanda. 3. de com. med. per ge. 5. 232. B/C
 in Sole quæ leuigentur. 6. de comp. medi. per gen. 5. 255. B
 SOLIS sponfa. de dynam. 27. H Sp. 29. E
 SOLANO vitumur vt medicamentum non vt alimento. 2. de alimento-
 rum facul. 2. 23. D
 Solanum est exigui alimenti. 2. de alim. fac. 2. 23. D
 Solani succus frigidus est. 6. de san. tuen. 2. 100. F
 Solanum refrigerat. 5. de simplicium medicamentorum facultas. 5. 31. H/
 14. meth. med. 7. 87. D
 Solanum est indurans frigidum & humidum. 5. de sim. med. fac. 5. 34. G
 Solanum indurat. de ocul. 7. 188. E
 Solanum habet vim mediam inter siccum, & humidum. 5. de simpl. me-
 dicamen. facul. 5. 34. G
 Solanum hortense refrigerat, et adstringit in tertio. 8. de simplicium me-
 dicamentorum facultatibus. 5. 62. G
 Solanum adstringit & infrigidat. 2. de alimen. facul. 2. 23. D/1. de arte
 curatiua ad Glauconem. 7. 99. C
 in Solano adstrictio consideranda est. 4. de simp. med. fac. 5. 26. A
 Solanum tantum habet crassæ, & terræ substantiæ, quantum adstringit.
 2. de compositione medicamentorum secundum locos. 5. 136. C
 Solanum adstringit supra omnia olera. 2. de alim. fac. 2. 23. D
 Solanum adstringens leue est. 5. meth. med. 31. G/10. 7. 65. B
 Solanum habet vim adstringendi & reprimendi. de rcn. par. fa. 7. 156. D
 Solanum exiccat mediocriter. 2. de arte cur. ad Glauconem. 7. 102. B
 Solani succus ad cancerum valet. 2. de arte cur. ad Glauconem. 7. 107. E
 Solanum infrigidat inflammationes. 6. de comp. med. sec. lo. 5. 176. F
 Solani succi aut nihil penitus, aut paululum quandoq; rosaceo adhiben-
 dum, quando caput refrigerare volumus, & quare. 2. de compositio-
 ne medic. secundum locos. 5. 132. F
 Solani succus pro ore ventriculi supercalesfacto conuenit. 1. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7. 99. C/D
 Solani succus quid faciat parti inflammata. 3. de simp. me. fac. 5. 21. B
 cum Solano chamemelum quid faciant in inflammatione. 3. de simpli-
 cium medica. facul. 5. 21. C
 Solano chamemelum contrarium est. 3. de simp. med. fac. 5. 21. C
 Solani succus herpeti supficiario conuenit. 2. de arte cu. ad G. 7. 102. D
 Solanum euitandum in herpete cœdēte. 2. de arte cur. ad Gl. 7. 102. B
 Solanum hypnoticum quale & vnde dictū. 8. de simp. med. fac. 5. 62. G
 Solani hypnotici semen vrinae ciendæ potestatem habet. 8. de simplicium
 med. fac. 5. 62. G
 Solanum halicacabum in foliorum facultate hortensi solano simile est,
 & quo modo ciendæ vrinæ est idoneum, ad iecur quàm vesicam, & re-
 nes valens. 8. de simp. med. fac. 5. 62. G
 Solani succus expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
 Solanum manicum quale. 8. de simp. med. fac. 5. 62. G
 à Solano quo fiat demētia, & in qua quātitate. 8. de sim. me. f. 5. 62. G
 Solanum manicum siccum est in tertio ordine, et frigidum in secundo. 8.
 de simp. med. fac. 5. 62. H
 Solanum manicum genere non quantitate obest. 5. de sim. me. fa. 5. 37. C
 Solani manici minimum si sumatur, ledit. 5. de simp. med. fac. 5. 37. C
 Solani manici quatuor drachmæ mortē inferūt. 8. de sim. m. fa. 5. 62. H
 Solanum manicum vlcera cacoethe, & nomode siue pascentia curat. 8.
 de simp. med. fa. 5. 62. H
 Solani succorum vitumur. 4. de com. me. se. lo. 5. 158. D

pro Solano psyllium sumitur. 1. de comp. med. per gen. 5. 211. G
 à SOLARI calore prouenit fructibus maturatio. 4. de simplicium me-
 dicamentorum facul. 5. 27. D
 Solaria horologia qualia. de cui. ani. pec. not. atq; med. 2. 58. C
 Solaria horologia aqua probatur. de cui. ani. pec. not. atq; med. 2. 58. C
 SOLEA inter pisces molles. 3. de alimen. fac. 2. 31. D
 Solea, & passer sunt similia, sed diuersæ speciei. 3. de alim. fac. 2. 31. D
 Solea suauior, & præstantior passere est. 3. de alim. fac. 2. 31. D
 Solea utilis in calidis & siccis pro cibo. 8. meth. med. 7. 51. B
 SOLENAS græci vocant instrumenta, quæ cruribus supponitur. 6.
 meth. med. 7. 41. G
 Solena mechanicum. 6. methodi medendi. 7. 41. H
 SOLENARIUM quid. 14. methodi medendi. 7. 92. A
 SOLERTES ad artes qui homines. de aere aq. & locis. 2. 6. E
 Solertes omnes non sunt, vt ex vniuersalibus solis præceptis possint singu-
 laria inuenire, nisi ducantur. 5. de san. tuen. 2. 92. C
 Solertes soli obseruāt quæ longo vsu cognoscuntur. 2. de ali. fac. 2. 18. H
 SOLERTIA sequitur ad dominium bilis. de anat. viuo. Sp. 45. F
 Solertiam naturalem debet habere homo. 9. de decre. Hippo. 1. 284. D
 SOLICITVDINES faciunt melancholiam. 3. de loc. aff. 4. 18. E
 Solitudines maximæ videntur sicci natura. 6. de san. tuen. 2. 96. E
 à Solitudine fit conuulsio ex siccitate. 3. de loc. aff. 4. 17. F
 Solitudo naturæ duplex. de anat. viuo. Sp. 47. C
 SOLICITA est natura de sanguine. de anat. viuo. Sp. 46. C
 Solcita est natura de membro nobili. de anat. viuo. Sp. 45. C
 SOLIDATIO vlcerum quomodo fiat, & quando. in 6. de morbis vul-
 garibus, commen. 2. 3. 161. A
 SOLIDATIVUM, constrictiuum, & confortatiuum est vinum mixtum
 cum lico, & nitro. de ocul. 7. 189. G
 sine SOLIDITATE nihil tactile est. 7. de decre. Hipp. 1. 271. H
 circa SOLIDA etiam versantes Geometræ dicuntur ad Thr. 2. 109. D
 Solida quæ. fin. med. 1/4. 43. G
 Solidum nihil sine terra. 7. de decre. Hippo. 1. 271. H
 Solidum, & terreum multum nutrit. 2. de alim. fac. 2. 16. E
 Solidum corpus cur sistit aluum. 1. de alim. fac. 2. 7. G
 Solida corporis sensus est tactus. 1. de symp. cau. 3. 17. C
 Solida partes quomodo ab Hippocrate vocentur. de trem. pal. 3. 52. D
 Solida quæ sint apud Hippocratem. bre. denot. dogm. Hipp. 1. 231. B
 de Solidorum natura vbi differuerit Hippocrates. bre. den. d. 1. 231. B
 Solidorum compactionis, & formationis, Hippocrates probabiles sequi-
 tus rationes, caput originem facit. bre. deno. dogm. Hipp. 1. 231. B
 Solidis, humidis, & spiritibus constant animalia. & homo. bre. denotatio
 dogmat. Hippoc. 1. 231. A
 Solida partes solæ rectæ partes vocantur. de sal. diet. 2. 40. G
 Solida corporis particula quæ vocantur. 1. de nat. fac. 1. 292. A
 Solida membra è semine generantur, & nutriuntur. 1. de sem. 1. 335. D
 Solida partes in prima formatione fetus ex quatuor humoribus ortum
 habent. de nat. humana, com. 1. 1. 30. C
 Solida, & sicca est caro cordis. de anat. viuo. Sp. 46. C
 Solidum pedis vestigium qui musculus faciat. de muscu. diff. 1. 52. A
 Solidorum corporum substantia crassissima est. 1. de diff. feb. 3. 31. B
 Solidarum partium qualitas ex quibus sit. 11. meth. med. 7. 68. B
 Solida corpora habent certam quantitatem. 12. meth. med. 7. 77. C
 Solidarum partium quantitas semper cadē manet. 11. meth. med. 7. 68. B
 per Solida corpora natura est protensa, quæ est illorum virtus. in 1. de
 morbis vulgaribus, com. 1. 3. 112. C
 ex Solidis corporis partibus operationes atalis sunt. c. 4. a. 13. Ex. 28. G
 Solidorum corporum natura est virtus. in 1. de morb. vul. com. 1. 3. 112. C
 à Solidis corporibus sanis fit cōcoctio. in 1. de mor. vulg. cō. 1. 3. 112. C
 Solida partes quomodo custodiantur. 11. meth. med. 7. 68. B
 Solida corpora pro viribus quo modo seruanda. 12. meth. med. 7. 77. F
 Solida corpora in morbis quomodo custodienda. 12. meth. med. 7. 77. A
 Solida corpora cum egrotant, morbus est in habitu. in 1. de morb. vulg.
 commentario 1. 3. 112. D
 Solida corporis particula quibus resoluuntur in pituitam, ijs pituita per
 omnes partes educi debet, quos purg. oportet. quib. med. 5. 88. E
 Solidarum partium siccitas non potest sanari. 10. meth. med. 7. 66. E
 Solidorum corporum siccitas est insanabilis. 12. meth. med. 7. 80. B
 Solidorum corporum ariditas quibus reparetur. de marc. 3. 48. D
 Solida partes animalis quomodo humectetur per se, et quo per accides.
 com. 4. apho. 13. Ex. 28. G
 Solida rei vapores quales. com. 1. aph. 14. Ex. 7. D/E
 Solidis partibus

Solidis partibus conuenit fusio equalis. 10°. meth. med. 7°. 65. H
de Solidis membris dicitur mollire. in 6°. de morb. vulg. cō. 1°. 3°. 156. B
SOLIPEDA sunt ambidentata. de artic. com. 1°. 7°. 256. H
Solipeda habent quintū locum pro dissectione. 6°. de anat. adm. 1°. 90. D
SOLITUDO sequitur ad dominium melancholiae. de ana. Sp. 45. F
SOLOECISMVS in voce committitur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 38. C
Solæcismus ab Hippocrate committi videtur. in 3°. de morbis vulgar. commentario 3°. 3°. 127. C
Solæcismus in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 179. C
SOLŒCOPHANES quæ figura sit. com. 7°. aph. 56°. 59°. Ex. 59. A
Solæcophanes in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
SOLOECI figuræ in dictione in prorrhetic. lib. vsus est frequens, adeo
ut aliqui ob id suspicati sint non esse hunc Hippocratis librum. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
Solæcum non habent aphorismi, & si breues. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 162. E
Solæcæ figuræ in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 178. E
SOLSTITIA & æquinoctia cur eadem in varijs regionibus, & ortus
syderum varius. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 101. H
à Solstitio hyemali secundus mensis est februius, et ita vide quomodo
solstitium erat in fine decembris, beneq; considera, qm̄ cum Christus
natus est vigesimo secūdo die decembris, erat solstitium. in 1°. de mor-
bis vulgaribus, comment. 1°. 3°. 102. D
SOLVENDVM à principio in morbis acutis, si humores sint concitati.
quos purg. op. quib. med. 5°. 88. G
SOLVIMORBIA medicamenta & febrifigia secūdam Asclepiadem.
2°. de antidotis. 5°. 113. H
non SOLVUNTVR morbi in duodecimo in sextodecimo, in decimo
nono, in octauo, & in decimo die. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
Soluuntur qui morbi sine crisi. 3°. de crisi. 4°. 141. F
Soluere circuitus potest cucurbitula. de cucurb. scarifa. 6°. 3. F
Soluere dolorem potest cucurbitula. de cucurb. scar. 6°. 3. F
Soluant alium catapotia ex castoreo. de ven. sect. aduer. Erasf. 6°. 11. C
ad Soluendum ventrem catapotia Galeni. de dynamidijs. Sp. 27. F
Soluit ventrem polypodium. de simp. med. Sp. 89. C
Soluit ventrem spondylium acrimonia sua. de simp. med. Sp. 91. B
Soluit ventrem decoctio squinanthi. de med. exper. Sp. 107. B
ad Soluendum ventrem pannus. de dynamidijs. Sp. 27. F
ad Soluendum ventrem aliud remedium. de dynamidijs. Sp. 27. F
Soluit crassos & viscosos humores succus centaureæ cum melicrato. de
virt. centaureæ. Sp. 94. A
Soluens ventositates medicamen. de med. exper. Sp. 105. F
Soluit virtutem dolor etiam imbecillus. de cura lap. Sp. III. G
Soluant quæ continuum. 12°. meth. med. 7°. 78. E
SOLVTIO naturalis contingit conceptus in hora phlegmatis. de dyna-
midijs. Sp. 37. C
Solutio ventris superflua signum infirmitatis, & humectati corporis. se-
cretorum. Sp. 98. G
ad Solutionem omnem ventris pillulæ. de dynam. Sp. 27. G
ad Solutionem nimiam ventris clyster vtile. de dynamidijs. Sp. 27. G
ad Solutionem ventris secretorum. 98. D/ Sp. 99. B
ad Solutionem sanguinis secretorum. Sp. 99. B/ F
ad Solutionem omnem antidotum vtile. de dynamidijs. Sp. 27. G
ad Solutionis virium imbecillitatem. de ther. ad Pison. 5°. 94. H
SOLVTIO in morbo quid significet. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. A
Solutio morbi simpliciter, quid. 3°. de cris. 4°. 141. F
Solutio simplex quæ crisis dici non debet. 3°. de cris. 4°. 139. B
Solutio qualis in octauo & decimo die fiat. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
Solutionis modus qui. in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 190. D
Solutionis morbi primus modus. 3°. de crisis. 4°. 141. F
Solutionis morbi secundus modus. 3°. de cris. 4°. 141. F
Solutiones morborum subita, excretionem euidentem requirunt, vel ab-
scessum. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. A
Solutionē agritudinis in synocha signat vrina alba spumosa, & nebulosa,
si in critico die, aut post criticū diem superuenerit. de dy. Sp. 34. D
Solutio est egritudo partis in qua est. de diff. morb. 3°. 3. C
SOLVTIONEM continui morbum similaribus, & instrumentalibus
cōem primus appellauit Galenus. 9°. meth. med. 61. A/ 13°. 7°. 80. D
Solutio continui est morbus communis partibus similaribus et instrumē-
tarijs. ars med. Isa. 69. C/ 2°. methodi medendi. 7°. 13. D
Solutio vnitatis & solutio continuitatis idem sunt, & in quibus sint par-
tibus. 5°. methodi medendi. 7°. 29. H
Solutio continuitatis est quintum genus egritudinis. de diff. mor. 3°. 5. D

Solutio continui in omni parte animalis contingit, tamen non est vni-
men in omnibus. 4°. meth. med. 7°. 23. B
Solutio continui quo modo fiat. de vict. rat. in morb. acut. cō. 2°. 7°. 116. C
Solutio continui in osse catagma dicitur, & est omnibus fere qui græce
loqui norunt vocabulum tritum. 6°. meth. med. 7°. 40. B
Solutionis continui in osse proprium nomen apagma est apud medicos,
plebi vero inusitatum, & quæ nam sic ab illis solutio appellatur. 6°. methodi medendi. 7°. 40. B
Solutio vnitatis in osse quid sit. 3°. meth. med. 7°. 16. D
Solutio vnitatis in carne quid sit. 3°. meth. med. 7°. 16. E
Solutio continui dolores facit. de const. ar. 1. sag. 38. C/ 12°. methodi medendi. 7°. 246. E
Solutio continuitatis, & intemperies sunt causæ generales dolorum. 3°. de com. med. sec. loc. 5°. 141. G
Solutio cōtinui, et alteratio duæ spēs doloris sunt. 2°. de loc. aff. 4°. 9. C
p Solutionē continui & alterationē simul, dolor fit. 2°. de lo. aff. 4°. 9. C
Solutionem continui efficit qualitas, & repentina mutatio in temperatu-
ra: ideo dici poterit omnem dolorem esse solutionem continui. de fra-
ctu. commentario 3°. 7°. 246. E
in Solutione continui scopus. de const. ar. Isa. 40. A
in Solutione continui quid agendum. ar. med. Isa. 69. G
Solutio vnitatis vnitatem postulat. 3°. meth. med. 7°. 16. D
SOLVTIOR excretio quæ. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 205. B
absq; SOLVTORIIS signis nō sanatur morbus magnus. 1°. de diebus
decret. 4°. 145. C
ad SOLVTOS. 7°. de composit. medicamentorum per genera. 269. H/ 270. D/ F/ 5°. 271. A/ F/ G
SOMNIANTIBVS venerea plumbi lamina prodest. 9°. de simplicium
medicamentorum fac. 5°. 70. F
SOMNICVLOSVM genus Catochi est. fin. med. Isa. 47. B
SOMNIFERA creditur mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
Somnifera medicamenta qualia, & quos faciant morbos. 1°. de sympto-
matum causis. 3°. 19. B
Somnifera danda melancholicis. de mel. ex Gal. Ruff. & Poss. Sp. 110. F
Somnifera dantur hæmoptoicis. 7°. de composit. med. sec. loc. 5°. 191. E
SOMNIABAT quidam se lauare, instante crisi per sudorem. de dign. ex infom. 4°. 213. D
Somniabat palæstrita se esse in cisterna sanguinis, ob copiā sanguinis. de dign. ex infom. 4°. 213. D
Somniare se volare quid significet. de dign. ex infom. 4°. 213. D
Somniare se currere quid significet. de dign. ex infom. 4°. 213. D
Sōniare esse in ceno in stercore, quid significet. de dign. ex infom. 4°. 213. D
ne Somniet noctu homo, remedium. de med. fac. par. 7°. 173. B
SOMNIA præagia faciunt. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 117. H
Somnia cōducunt ad cognoscēdas humorū qualitates. de dign. 4°. 213. E
Somnia quæ incerta. de dignos. ex infom. 4°. 213. D
Somnium incendiū significat bilē abundare. de dign. ex infom. 4°. 213. C
Somnium fumi significat atram bilem vexare. de dig. ex inf. 4°. 213. C
Sōniū caliginis, & tenebrarum, signat atrā bilē. de dign. ex inf. 4°. 213. C
Somnia imbrum significant humiditatem. de dign. ex inf. 4°. 213. C
in Somnio nix, glacies, vt grādo signant pituitā. de dig. ex inf. 4°. 213. C
Somnium rerum bene olentium quid significet. de dign. ex inf. 4°. 213. E
Somnium de potu, de esu, aut de venere, quid significet. de dignos. ex infom. 4°. 213. D
in Somnio quidam videbat crus sibi lapideum, qui paralyticus fiebat.
de dign. ex infom. 4°. 213. D
Somnia fiunt in phreniticis futuris. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 163. H
Somnia morborum quid significant. de dign. ex infom. 4°. 213. C
Sōnijs libidinosi qui vexant, lactuca exhibetur. 6°. de sim. m. f. 5°. 48. E
Somnium Galeni. de anat. viuo. Sp. 55. H
per Somnium admonitus fuit pater Galeni vt illi iniungeret medicinam
addiscere. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. E
SOMNOLENTIA quibus multa. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
Somnolentia quomodo fit in senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
Somnolentia est nuntius febris. præf. exper. conf. Sp. 77. E
SOMNOLENTIÆ dispositiones sunt somnus longus secundum prædi-
ctos. com. 2°. aphorif. 3°. Ex. 11. E
Somnolenta est pueritia propter humorem. 3°. de loc. affect. 4°. 16. G
Somnolenti fiunt ex dulci pituita. de mult. 3°. 81. G
Somnolenti egroti quo lunæ affectu fiant. de decu. progn. ex mathema-
tica scientia. Sp. 12. G
de SOMNO & vigilia, & qñ fieri debeant. in prog. com. 2°. 4°. 198. H
Somnus quid

Somnus quid. fin med. Isa. 45. C
 Somnus est vñ ex sex rebus non naturalibus. ars med. 68. C/ Isa. 69. D
 Somnus necessario nostro corpori occurrit ad Traf. 2^a. 104. D
 Somnus quomodo alterat corpus. ars med. Isa. 68. C
 Somnus sub quarta medicina parte continetur. ad Traf. 2^a. 108. D
 Somnū quandam esse epilepsiam dicit Aristoteles. de vit. resp. Sp. 63. F
 Somno alto comparatur epilepsia. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. C
 Sōnus, & epilepsia in eodē loco, & simili causa. de vit. resp. Sp. 63. F
 in Somno fit ephialtes quæ est epilepsia quedam. de vit. resp. Sp. 63. F
 in de Sōno sermone quō claudicauerit Aristot. 1°. de sym. cau. 3^a. 19. A
 Somnus quomodo fiat. de vit. resp. Sp. 63. E
 Somnus, & mors quomodo fiant. de hist. philos. Sp. II. G
 Somnus quomodo mortis frater dicatur. 3°. de caus. pul. 4^a. 97. E
 Somnus ex oppilatione fit. de vit. resp. Sp. 63. E
 Somnus vnde fiat. 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 173. F
 Somnus & vigilia vnde accipiuntur. com. 2°. aph. 1°. Ex. II. C
 Somnus ad quod genus causæ ducendus. 1°. de san. tu. 2^a. 68. H
 Sōnus fit ē frigore primo, ab humiditate secundario. 3°. de lo. af. 4^a. 16. G
 Somni fiunt à causa frigida. 2°. de loc. affe. 4^a. 14. A
 Somnos longiores inducunt succi frigidi. 4°. de san. tu. 2^a. 84. E
 Somnum non faciunt frigida sed coma & carum. 1°. de sym. cau. 3^a. 19. B
 Somnum significat coma. de com. 3^a. 48. H
 Somnus ob stupidus coma interpretatur in prog. com. 1°. 4^a. 192. A
 Somnus altus, & coma propria humiditatis cerebri symptomata sunt. 4°. de præfag. ex puls. 4^a. 120. G
 Somnus profundus, & caros differunt. in 1^m. pgn. Hipp. cō. 2°. 4^a. 173. E
 Somnum ex pulmonis humoribus potius fieri dicendū, quā vt dixit Aristoteles. 1°. de symp. caus. 3^a. 19. B
 Somnum naturalem inducit cerebrū, vt quiescat. 1°. de sym. 3^a. 19. B
 ad Somnum requiritur humor. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. B
 Somnum vehementiorem faciunt humida. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Sōnus pfundus ob humiditatē. de vic. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 134. G
 Somnos profundos longos facit humiditas abundans vel sola vel cum materia. 3°. de locis affectis. 4^a. 16. G
 Somni profundi sunt vñ signum pituitæ. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Somnus an naturale opus, vel affectio sit, iudicare difficile est. de instrumento odoratus. 1°. II. C
 Somni quomodo sint præter naturam. de pul. ad Tyro. 4^a. 44. F
 Somnum in qua figura corporis capimus. 2°. de motu. musc. 1^a. 314. C
 Somnus sedētium hedreon dicitur, & vnde in 6^m. de morbis vulgarib. commentario. 4°. 3^a. 183. H
 Somnum capiat in frigido cubili qui calida est nature in calido tempore. in 6^m. de morbis vulg. com. 4°. 3^a. 185. E
 Somnus inest pueris pro maiori parte. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Somno indigent senes. 5°. de san. tu. 2^a. 92. D
 ex Somno & vigilijs capiuntur indicia succi redundantis. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. E
 Sōnus causa & signū speratæ vtilitatis quando sit. 4°. de san. 2^a. 84. E
 in Somno animalis vis quiescit, & maxime viget naturalis. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 18. H
 in Somno sensus non bene sentiunt. de instr. odor. 1°. II. C
 in Sōno cur seruatur motus musculorū thoracis. 5°. de loc. af. 4^a. 29. B
 in Somnis cur non recordamur. 2°. de mot. musc. 1^a. 315. B
 in Somno calor naturalis est maior. com. 2°. aph. 1°. Ex. II. C
 in Sōno naturalis calor intro fert potius quā extra de vsu pa. 1^a. 229. E
 in Sōno calor extra est, in vigilia intus. i 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 191. A
 in Sōno sanguis refulgūt ad interiora. in 6^m. de mor. vul. cō. 5°. 3^a. 193. G
 Somnus semper nocet, quia trahit magis ad intra, sed plus adfert vtilitatis ad concoctionem materie. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. G
 Somnus quid faciat in visceribus. in 6^m. de morb. vul. com. 5°. 3^a. 190. H
 in Somnis viscera exercitantur. in 6^m. de morb. vulg. cō. 5°. 3^a. 190. H
 Somnus potius facit indolentiam, quā dolorem. in 6^m. de morbis vulgaribus, commen. 5°. 3^a. 190. H
 Somnus confert ad naturæ opera. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. A
 Somni coctionem faciunt vtilem. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. G
 Somnus concoquit. 12°. met. me. 7^a. 75. G/ cō. 5°. aph. 27°. Ex. 40. B
 Somnus quomodo concoquit. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 185. B
 Somni profundi faciunt ad coctionem. 1°. de alim. fac. 2^a. 10. B
 Somnus à balneo supra omnia concoquit, quæ concoqui possunt, & malos succos per halitum digerit. 4°. de san. tu. 2^a. 84. D
 in Somno cur coctiones meliores fiunt. 3°. de cau. puls. 4^a. 97. E
 Somnus semicōctos humores perficit. 4°. de san. tu. 2^a. 83. E

pp Somnū exiguū coctio ab extrinseco impeditur. 3°. de symp. 3^a. 24. H
 Somnus in quibus non sinat digeri succos crudos, & viscera grauiora reddat. 12°. met. me. 7^a. 75. G
 Somnus humectat, spiritumq; & effluuia cohibet. de victus ratione in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 125. B
 Somnus semper humectat non tamen calefacit vel refrigerat. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 184. A
 Somnus quomodo refrigeret, & calfaciat. in 6^m. de morbis vulgaribus commentario. 4°. 3^a. 184. B
 Somnus est medela sitis in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 185. G
 à Somno, & à vigilia sedatur sitis. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3^a. 185. G/ com. 5°. aph. 27°. Ex. 40. B
 in Somnis respiratio qualis. 1°. de diff. resp. 3^a. 58. D
 ex Somno pulsuum mutatio fit. 3°. de cau. pul. 4^a. 97. E
 in Somnis mulieres excernunt semen vt viri. 2°. de semine. 1^a. 336. D
 in Somnis semen muliebri quo tendat. 2°. de sem. 1^a. 336. C
 post Somnum cur maxime fiat pandiculatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. B
 à Somno fricari omnes non desiderant. 5°. de san. tu. 2^a. 89. F
 Somnus consuetus magis toleratur inconsueto. cō. 7°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Somnus nō cōsueto tēpore ostēdit futurā ægritudinē. ars med. Isa. 67. E
 Somnus sit mediocritas. 2°. de san. tu. 2^a. 69. D
 Somni mediocritas quæ. ars med. Isa. 68. D
 Sōnus moderari oportet ad viriū modū respiciēdo. de sal. diæ. 2^a. 40. A
 Somnus mediocritas adhibendus est temperato. 2°. de san. tu. 2^a. 75. H
 Somnus, & vigilia, vtrāq; modum excedentia, morbus, commentario. 7°. aphorismo. 67°. Ex. 60. F
 Somnus apud aliquos antiquos excedens semper est bonus vt signum. & vt causa. com. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
 Somnus dupliciter excedit modum, & quomodo. cō. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
 Somnus longus est qui excedit modū naturæ, sed non habet difficilem ex pergefactionem. com. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
 Somnus grauis est qui difficilem habet ex pergefactionem. commentario 2°. aphorismo. 3°. Ex. II. E
 Somnos graues infert vinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
 Somnus grauis quasi macri corporis inditium. de dyna. Sp. 19. H
 Sōni multitudo est proprietas sanguinē cōsequens. de ana. viu. Sp. 45. D
 Somni multi quid faciant. 9°. met. me. 7^a. 60. D
 Somnus multus au ledat. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 181. H
 Somni multi inter causas numerantur quæ mollem pulsum & arteriam efficiunt. 1°. de præfag. ex puls. 4^a. 109. D
 Somnus altior bene exercitatos præmit. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Somnus à quibus nutrimentis fiat intensior. 1°. de symp. cau. 3^a. 19. A
 Somnus post cibum quid faciat. de diff. cont. Sp. 72. A
 ad Sōnū conuersis post cibū caput impletur. cō. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
 Somni multi post cibum digerunt, & nutriunt corpus nutrimento plurimū adharēte, et cōfortāt cōformatione plurima. de diff. cōt. Sp. 72. G
 in Somnum propensio quid. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 131. G
 in Somnū ab inclinatione excitare pōt cucurbitula. de cuc. scar. 6^a. 3. F
 Somnus fortis corpus dissoluit, & capitis grauitatem facit. de victus ratione in morbis acutis, com. 2°. 7^a. 125. A
 Somno noxio grauato quomodo exhibendum medicamentum. 2°. de antidotis. 5^a. 116. C
 Somnos turbatos & imaginibus inquietos efficiunt succi calidi & mordaces. 4°. de san. tu. 2^a. 84. E
 in Somnis pauor fit conceptis in bilis horis. de spermate. Sp. 37. C
 per Somnum imaginationes terribiles fiunt pueris, & his qui habent os ventriculi plenum multis, & vitiosis humoribus, qui mordicant. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. B
 in Somno cur pueris idola apparent. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. A
 Somni tumultuosi fiunt propter humorem vitiosum coaceruatum in ore ventriculi. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. H
 in Sōnis representationis causa sunt vigiliæ. in 1^m. pror. cō. 1°. 4^a. 163. G
 in Somnis phantasmata videntur melancholicis ob siccitatem. in 1^m. pror. commenta. 1°. 4^a. 163. G
 in Somnis phantasmata videntur cibatis parce, & ieiunis. in 1^m. pror. commentario. 1°. 4^a. 163. G
 Somnos multum turbulētos inducit styra multus potatus. 2°. de comp. me. secundum locos. 5^a. 137. B
 Somni imaginationibus abundantes, ostendunt futuram ægritudinē. ars med. Isa. 67. F
 Somni implexas imaginationes theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. A
 in Somno terribilia quis non videbit. de incan. adiur. & susp. 7^a. 182. A

Somni varietates quomodo male.com.2°.aph.1°. Ex.II.C
 ad Somnum fractum vocis arteriaca Charixenis.7°.de compo. med.
 secundum locos. 5°.181.C/D
 in Somno turbulentæ excitationes quid significant.3°.de cõp. 5°.182.A
 Somni graues signa sunt indicatua crisis.1°.de crisi. 4°.128.E
 Somni graues quando boni, & quando non boni.1°.de crisi. 4°.128.B
 Somni parui tenues quo fiant.in 3°.de morb.vulg.com.3°. 3°.145.F
 Somnus qñ est paucus & leuis, subtilibus nutriat.de diff.cont. Sp.71.G
 Somnum impediri à curis collige.com.3°.aph.31°. Ex.26.H
 Somnus quomodo inducatur.10°.met.me.64.E/12°. 7°.75.G
 Somnus infantulis tribus conciliatur.1°.de san.tu. 2°.65.D
 Somnum prouocantia & desiccantia inferna qualia.8°.de simp.medic-
 men.facul. 5°.62.A
 Somnum conciliat Anethum.6°.de simp.me.fac. 5°.43.B
 Somnos conciliare potest Cucurbitula.de cucurb.scarif. 6°.3.F
 ad Sõnũ cõciliandũ valet Diacodion.7°.de comp.me.sec.loc. 5°.181.A
 Somnum facit Hydropoton.de dyna. Sp.32.D
 Somnum facit imbecillitas.de aere,aq.& loc. 2°.5.H
 Somnum affert Iuncus leuis.8°.de simp.me.fac. 5°.62.A
 Somnum conciliant Lactuca,potus ipsarum calidarum aquarum,& vi-
 num modice dilutum.2°.de simp.me.fac. 5°.14.A
 Somnum grauem inducit lactuca.3°.de loc.affe. 4°.16.F
 p Somno inducẽdo Odoramentũ.4°.de comp.me.sec.lo. 5°.157.F
 Somnum facit Opium.de simp.med. Sp.88.B
 Somnum conciliat Papaueris satiui semen.7°.de simp.me.fac. 5°.55.F
 Somnum profundum inducit papaueris semen.1°.de alim.fac. 2°.15.E
 Somnum ẽ vestigio inducens pharmacũ.4°.de comp.me.sec.lo. 5°.153.G
 Somnum inducens pharmacum.7°.de comp.me.sec.loc. 5°.182.B
 ad Somnum inducendum pharmacum accommodatum.8°.de compo.
 me.secundum locos. 5°.191.E
 Somnum accersit Solanum hypnoticum.8°.de simp.me.fac. 5°.62.G
 Somnum inducit Theriaca.de theria.ad Pifo. 5°.96.A
 Somnum suauiter pręstat Thriphera magna,phreniticis, et mulieribus
 quæ ex melancholia de matrice insomnia patiunt.de dyn. Sp.26.E
 Somnum faciunt Venæ post aures incisæ.de aere, aquis,& loc. 2°.5.H
 Somnum conciliat Vinum.4°.de san.tu. 2°.83.E
 Somnum conciliat vinum liberalius sumptum,& balneum calidum ca-
 pitis.1°.de symp.cau. 3°.19.A
 ad Somnum conciliandum in acuta febre remediũ.de dyn. Sp.32.G
 ad Somnum conciliandum.8°.de comp.me.sec.lo.5°.188.H/de me.fac.
 par.169.F/173.B/7°.175.E/de dyna.23.D/ Sp.24.E
 ex Somno medicamentum inuenit quidam.11°.de simp.me.fac. 5°.78.B
 SOMNVS lædens ægotantẽ mortalis est.cõ.4°.aph.67°. Ex.34.F
 Somni cur,& qñ in principiis accessionum.2°.de loc.affe. 4°.14.C
 Somnus in principio accessionum lædit,& quantum lædat.commen.2°.
 aphorismo.1°. Ex.II.A
 Somnus in principiis accessionum non lædit,sed facit carẽtiã vilitatis.
 com.2°.aph.1°. Ex.II.B
 Somnus in principio accessionum facit crescere inflammationes circa vi-
 scera,nec humores tunc coquantur qui ad ventrem fluunt,& febris
 magis prorogatur.com.2°.aph.1°. Ex.II.C
 Somnus in causa est,vt febres ad consistentiam non perueniant,vel vix.
 com.2°.aph.1°. Ex.II.D
 Somnus vtilis est in declinatione.com.2°.aph.1°. Ex.II.C
 Sõnus vtilis ẽ in vltima parte augmẽti,et in statu.cõ.2°.aph.1°. Ex.II.C
 Somni qui sint lædentes magis,& perniciosi.com.2°.aph.1°. Ex.II.C
 Somnus quas læsiones faciat.com.2°.aph.1°. Ex.II.C
 Somnus in morbis exitialibus labores,timores,& conuulsiones quan-
 doq; facit.com.4°.aph.67°. Ex.34.F
 ex Somnis in febribus vehementibus conuulsiones vel timores malũ.
 com.4°.aph.67°. Ex.34.E
 Somnus quomodo timores,quomodo labores,quomodo conuulsiones fa-
 ciat.com.4°.aph.67°. Ex.34.F
 in Somnis cum humor infestus peruenit ad cerebrum,tunc magis intra
 quã extra natura mota.com.4°.aph.67°. Ex.34.F
 in Somnis magis euaporant humores,ideo tunc os ventriculi patitur.
 com.4°.aph.67°. Ex.34.G
 ex Somno factus sudor multus absq; cã manifesta corpus vti plurimo
 cibo significat,si vero non accipienti cibum hoc accadat,scire oportet
 q euacuatione indiget.c.4°.aph.41°.Ex.32.D/pręs.ex p. Sp.77.G
 Somnus sedans delirium bonus.com.4°.aph.67°. Ex.34.F
 Sõnus aliquis est qui nõ sedat deliriũ.sed facit.cõ.4°.aph.67°.Ex.34.F

in Somno si oculorum candidum apparet, quid significet.in prognosti.
 commentario.1°. 4°.193.B
 SONCHVS editur vt olera,& qualis sit.8°.de simp.me.fa.5°.61.B
 SONITVS quomodo Tympani vocati vtuntur,qualis.3°.de sympto-
 matum causis. 3°.27.G
 Sonitus quorum sit symptoma.de sympto.diff. 3°.13.E
 Sonitus quot modis fieri potest in auribus,& qualis in febribus.3°.de
 comp.me.secun.loc. 5°.144.D
 Sonitus quo in auribus fiat,qñ nihil extra sonet.1°.de symp.cau.3°.15.H
 ad Sonitus aurium confert succus centaureæ.de vir.cent. Sp.93.C
 ad Sonitus aurium intra se ipsas & acres dolores.de re.par.f.7°.162.D
 ad Sonitus ex profundo in auribus.de med.fac.par. 7°.162.E
 Sonitus aurium diurni pręsidium.de dyna. Sp.25.A
 Sonitus intestinorum vnde.3°.de symp.cau. 3°.27.F
 Sonitus fluctuantis humoris,est symptoma ventris imbecillis.3°.de na-
 tural.facul. 1°.303.B
 Sonitus obflatus in ijs qui circa Ieiunium sunt locis maxime consistunt.
 3°.de symptoma.causis. 3°.27.F
 ex Sonitu pręditorum differentia.3°.de symp.cau. 3°.27.G
 Sonitus quod nam genus sit borborygmon.3°.de symp.cau. 3°.27.G
 Sonitus qui tryphos dicitur,qualis,& ex quali spiritu consiciatur.3°.
 de symptomatum causis. 3°.27.G
 SONORAM habentes vocem quando moriebantur.in 1°.de morbis
 vulgaribus,commen.2°. 3°.115.D
 nõ Sonora ẽ cãna in radice qa carnosæ,& humida.de vo.et an.Sp.61.F
 Sonoræ fluctuationes in ventre fieri absq; potu non possunt.3°.de sym-
 ptomatum causis. 3°.25.E
 SONVS aerẽ pcussus,sive aeris quẽdã pcussio.8°.de vsu par.1°.167.G
 Sonus diuersus quomodo accadat.3°.de symp.caus. 3°.27.F
 Sonorum dignotioes sunt operationes auris.5°.de decr.Hip. 1°.255.F
 ex Sono magno aures dolent.de symp.diff. 3°.11.E
 Sonum ædit exiguum sed nec prorsus acutum,nec tenuẽ spiritus flatio-
 sior redditus.3°.de symp.cau. 3°.27.F
 Sonum acutum,& tenuẽ reddit spiritus per vacuum,& prorsus an-
 gustum intestinum delatus.3°.de symp.cau. 3°.27.F
 Sonorum symptomata à quo morbo pendeant.de symp.diff. 3°.23.D
 SOPHISMATVM sex modi in dictione.de sophis. Isa.7.B
 Sophismata quid faciant,& qualia sint.de cui.ani.pec.not. 2°.57.D
 Sophismata cõparat Galenus veprib°,spinis,et hamis.de ca.p.3°.95.H
 Sophismata succedunt omnibus q vel in artibus cõtis,vel in vitæ actio-
 nibus perperam geruntur.1°.de temp. 1°.12.D
 Sophismata odio habere iustum est.de caus.procat. 3°.55.E
 Sophismate aliquis à se ipso capitur.de sectis. Isa.18.F
 Sophismata facile soluntur.de cau.procatar. 3°.97.E
 Sophismata nescientes dissoluere,putant pręceptores deos.de causis pro-
 catarctis. 3°.90.D
 SOPHISTAE differunt à philosophis, oratoribus, demonstratoribus,
 & dialecticis.3°.de decr.Hipp. 1°.241.H
 Sophistæ,& loquaces qui.4°.de dign.pul. 4°.83.H
 Sophistarum quid.in progno.com.3°. 4°.208.E
 Sophistarum duplex genus.de cau.procatar. 3°.97.C
 Sophistarum mores.1°.de nat.fac. 1°.293.E
 Sophistæ nihil norunt recti,nec dignatur discere.1°.de nat.fac. 1°.293.E
 Sophistæ quid tractent.3°.de loc.affe. 4°.15.H
 Sophistæ quid faciant.2°.de diff.resp.63.G/in 1°.de morb.vulg.com.3°.
 3°.119.C/1°.de dieb.decret. 4°.147.C
 Sophistarum importunitate meminit.1°.de puls. 4°.47.A
 Sophistæ habent curam gloriæ non veritatis.10°.de vsu par. 1°.181.A
 Sophistæ barbam nutriebant,& tetrici erant,quod habebatur pro gra-
 uitate.2°.de diff.puls. 4°.53.G
 Sophistæ miseri.2°.de diff.puls. 4°.53.E
 Sophistæ despiciunt inuenire rerum differentiam.ars med. Isa.71.F
 Sophistæ in nominibus conterunt tempus.ars med. Isa.71.F
 Sophistæ de nominibus contendunt,neglectis rebus,& contumelijs di-
 sputant.2°.de puls.diffe. 4°.53.D
 Sophistæ quæ dant occasionem garriendi.com.8°.aph.65°. Ex.60.C
 Sophistæ de ijs contendunt,quæ neq; per somnium quidem viderunt ac si
 sexcenties vidissent.de diff.resp. 3°.60.C
 Sophistæ artis optima conspurcant.1°.de dieb.decre. 4°.148.E
 Sophistæ nihil possunt facere in re medic.2°.de ana.adm. 1°.73.D
 Sophistæ disputans contra Galenũ quid dicebat.1°.de nat.fac. 1°.293.E
 Sophistæ interrogati indignantur.de mul. 3°.77.D

Sophista fuit probans esse aues. & non esse aues struthocamelos. 3°. de alimen. facul. 2°. 29. E
 Sophistarum cauillationes dimittenda. 4°. de san. tu. 2°. 82. C
 SOPHISTICA quæ sint. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 168. C
 ad Sophisticâ ptinet disciplinâ, vel definire oia. 4°. de dif. pul. 4°. 69. G
 Sophistica, & logica disputatio quæ. 9°. met. me. 7°. 58. C
 Sophistica apparentia ab ipsis quoq; dialecticis non facile soluantur de subfig. empir. 1sa. 34. D
 Sophistica ars in Alexandria docetur. in 6°. de mor. vul. cõ. 1°. 3°. 153. C
 Sophisticam artem sequebantur Galeni tempore medici. in 6°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 176. C
 Sophisticâ artē odio habuit Galenus. in 6°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 167. A
 Sophistica demittenda, & artis opera perquirēda. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 5°. 3°. 191. F
 Σοφιστικὴ qui dicantur. de fract. com. 1°. 7°. 225. B
 SOPHOCLIS libri quantum pignorati. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario. 2°. 3°. 137. A
 SOPITI & dementes vnde fiant. in 3°. de mor. vul. cõ. 3°. 3°. 144. F
 SOPOR est res difficilis scitu. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 131. G
 Sopor circa primum sensorium, quod commune est omnibus, consistit. de sympt. differen. 3°. 11. F
 Sopor quando, & quomodo fiat. 4°. de loc. affect. 4°. 22. H
 Soporis causæ. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. H
 Sopor fit si medius cerebri ventriculus sit contusus, osse terebra perforato. 4°. de locis. affectis. 4°. 23. A
 Soporem facit maxime ventriculus medius cerebri compressus ab osse caluariæ vehementer attrito. 4°. de loc. affect. 4°. 23. A
 Sopor fit à causa frigida. 2°. de loc. affect. 14. A/3°. 4°. 16. F
 Sopor fit ob solum frigus. in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. H
 Soporem efficiunt pituitosi & frigidi morbi. 3°. de loc. affect. 4°. 16. F
 Soporem stuporemq; faciunt, frigiditas, & humiditas intensa. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Sopor nonnullis ebrijs cur eueniat. in 3°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 131. H
 Soporis aliæ causæ. in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 132. A
 Sopor ob imbecillitatem virium fit in 3°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 131. H
 Soporis pulsus ex imbecillitate quales. in 3°. de mor. vul. cõ. 1°. 3°. 131. H
 Sopor potissimū fit læsis musculis temporalibus. 11°. de vsu par. 1°. 185. H
 Sopores fiunt ob oris ventriculi affectum. 5°. de loc. affe. 4°. 32. E
 Sopor vigilans quid. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 144. C
 Sopor coniunctus cum vigilijs & delirijs vnde prouenit. 4°. de prælag. ex puls. 4°. 120. G
 Sopor vigilans fit, cum pituitosus, & biliosus humor abundauerint. 3°. de locis affectis. 4°. 16. H
 Soporis vigilantis, cathochi catalepsis, cari, apoplexia, & comitialis morbi differentia. 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
 Sopor vigilans lædit vocem. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
 Sopor lædit vocem. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
 Sopor phrenitidis per se, ardentis febris per accidēs, est affectus. in 3°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 145. F
 Sopor cur fit quandoq; in acutis, post sequitur vigilia. in 3°. de morb. vulg. commentario. 3°. 3°. 143. G
 Sopor vigilijs vacans à quâ materia fiat. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 142. A
 Sopori non confusa vigilia à quâ materia fiant. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 142. A
 Sopores alti qui. 13°. met. me. 7°. 85. F
 Sopor grauis qui. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 145. F
 Sopores graues facit vltima stipatio. de cau. morb. 3°. 7. D
 Sopor stupidus qui. 2°. de loc. affe. 4°. 14. A
 Sopor stupidus ex percussione forti sequi videtur. 2°. de loc. af. 4°. 13. G
 Sopor quid significet. in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. G
 Sopor quid faciat. de arti. com. 2°. 7°. 264. G
 in Sopore ratio & memoria amittuntur. 3°. de loc. affe. 4°. 16. F
 in Sopore quomodo spiritus habeatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 in Soporibus profundis pulsus qui. de puls. ad Tyro. 4°. 45. F
 in Sopore nullum adest affecti loci signum. 3°. de loc. affe. 4°. 16. B
 SOPORANS torpor quid significet. in 1°. de morbis vulgaribus, com. mentario. 2°. 3°. 117. G
 SOPORARIÆ arteria falso dicta vbi, & quorsum tendant. 1°. de de cre. Hippo. & Plato. 1°. 232. H
 SOPORATIVA quæ. de ocul. 7°. 189. D
 Soporifera sunt balnea qm caput madefaciunt. 3°. de loc. affe. 4°. 16. G

Soporifera lactuca est. de atten. vic. 2°. 44. E
 Soporifera est mandragora. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. B
 Soporiferum est opium etiam partibus extrinsecis applicatum. 9°. de compo. med. sec. loc. 5°. 201. G
 Soporiferum papauer est. de atten. vic. 2°. 44. E
 Soporifera sunt vini moderata potio, & cibi humectantes. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Soporifera medicina quid faciat. de ocul. 7°. 189. D
 Soporifera visum minuit. de ocul. 7°. 189. D
 Soporifera exigit destillatio tenuis. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. D
 Soporiferi morbi in cerebro fiunt. 3°. de loc. affe. 4°. 20. C
 SORANVS ephesius in methodica secta princeps fuit. intr. 1sa. 51. E
 Soranus scripsit de medicamentis. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. H
 Soranus ad achoras pharmaca quedā tradidit & eius liber quomodo inscriptus. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 131. D
 Sorani medicamenta ad alopecias. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. D
 Sorani ad anginam. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172. C
 Sorani ad columellas pharmacum. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 175. A
 Sorani diacodion. 7°. de comp. me. sec. lo. 5°. 180. F
 ex Sorano iunctura ad mentum. de fascijs. 7°. 300. G
 SORBENDVM vel bibendum non est confestim à balneo. de vict. ratione in morbis acu. com. 3°. 7°. 132. G
 SORBITIO ex alica est cibus qui nulla indiget contritione. 8°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 187. H
 Sorbitio ex alica est cibus boni succi. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 133. D
 Sorbitionem facit ex amygdalis. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 177. H
 Sorbitio est ptisana cremor & q. de vic. rat. in mor. acu. cõ. 3°. 7°. 130. F
 Sorbitiones concoqui faciles iuuant in tertianis. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 57. C
 Sorbitiones quo tpe febris dāda. de vic. rat. in mor. acu. cõ. 4°. 7°. 139. E
 Sorbitio quando danda. de vic. rat. in mor. acut. com. 1°. 7°. 115. F
 à Sorbitione quando temperādum in pleuritidine. de victus ratione in morbis acutis, com. 1°. 7°. 114. E
 Sorbitiones purgatis tuto exhibentur. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 Sorbitiones aluo non purgata quanto plures dederis, tanto magis lædes com. 7°. aph. 65°. Ex. 60. A
 Sorbitiones ad stomachi ardorē cū syncope. 8°. de cõp. me. se. lo. 5°. 191. H
 Sorbitiones aliquando acefcunt, & innatant. 10°. met. me. 7°. 62. E
 SORBITIVVM ad ilij dolorem, & ad frangendum lapidem. de dy namidijs. Sp. 28. C
 SORBA quomodo antiquitus nominabantur. 2°. de ali. fac. 2°. 20. F
 Sorba ephesina. 9°. de comp. me. sec. lo. 5°. 203. A
 Sorba suauiora mēspilis sunt. 2°. de ali. fac. 2°. 20. F
 Sorbis parce vescendum, & quare. 2°. de alim. fac. 2°. 20. F
 Sorbis non vtendum ad saturitatem. de atten. vic. 2°. 45. H
 Sorbis non vtendum est ad victum attenuantem. de atte. vic. 2°. 45. H
 Sorbis indigemus vt medicamēto, nō vt alimēto. 2°. de ali. fa. 2°. 20. F
 Sorborū succus acerbus sine vlla acerbitate est. 2°. de alim. fa. 2°. 20. F
 Sorba adstringunt. 2°. de ali. fac. 2°. 20. F/6°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 176. F
 Sorba adstringunt euidenter. 1°. de simp. me. fac. 5°. 7. H
 Sorbus minus stringit quā mēspilus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
 Sorborum decoctum adstringens moderatū pro gargarisimis. 6°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 172. F
 ex Sorbis aqua quibus danda. de vict. rat. in mor. acu. cõ. 4°. 7°. 149. B
 SORDES est ex symptomatum genere. 3°. met. me. 7°. 22. E
 Sordes hominum qualis. 10°. de simp. me. fa. 5°. 77. E
 Sordes in summo corpore collecta est crassius excrementum. 3°. methodi medendi. 7°. 17. H
 Sordes cutis expelluntur superflua. de compag. mem. Sp. 59. B
 Sordes omnes de corpore abstergit aphronitru. de simp. med. Sp. 80. C
 Sordē oēm de corpore abluit, et abstergit fel omne. de simp. m. Sp. 84. E
 Sordem omnem de corpore, vel de pannis abstergit sapo, et exsiccat. de simp. medicam. Sp. 90. G
 Sordes aurium qui habent quales. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 154. F
 ad Sordes omnes cutis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 131. B
 Sordes aurium obstruunt meatum. 1°. de symp. cau. 3°. 15. F
 Sordes aurium paronychijs conferunt. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. E
 ad Sordes aurium. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 145. H
 Sordem thoracis purgant carica. de simp. med. Sp. 84. C
 Sordes in vlceribus quid, & quid agant. 3°. met. me. 7°. 17. H
 cum Sorde vlcus quomodo tractandum. 5°. met. me. 7°. 29. G
 Sordē vulnerū mel adhibitu comedit adiuncto sale. de sim. m. Sp. 87. A/B

Sordes vlcres quando expurgare volumus quid addendum medicamē
to. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 237.F
Sordi balnei simile quid videtur in abscessibus. 2°. de arte curatua ad
Glaucnem. 7°. 105.A
Sordes glutinationem prohibet. 4°. met. me. 7°. 23.C
Sordē & sanie an medicamētū bene siccauit pbat. 3°. met. me. 7°. 18.E
Sordes balnearū excernuntur aphronitro. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68.H
ex Sorde balnei & calce medicamētū. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 105.A
Sordes circa statuas gymnasiarum quā vim obtinet. 8°. de simplicium
medicamentorum facultatibus. 5°. 59.H
Sordes in palestris qualis. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 59.H
Sordes digerit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60.A
Sordes palæstritarum sine sudore plus reperiunt minus digerunt, cū
sudore autem multum digerunt. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75.C
Sordes lanarum ouium qualis. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77.E
Sordes lanarum concoquunt, vt butyrum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 77.E
Sordes barbæ hircinæ in quibus affectionibus conueniunt. 1°. de compo.
medica. secundum locos. 5°. 125.C
Sordes solæ phlegmonis vberum efficaciori sunt remedio. 10°. de simpli-
cium medicam. facul. 5°. 75.C
Sordes ad bubonem quomodo vsui sunt. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75.C
ad Sordidū similitudine rhyode dicta eplastra q. 2°. de cōp. me. p. ge. 5°. 218.C
ad Sordium crassitudinem confici iubet medicamētum. 1°. de comp. me.
per gen. 215.G/2°. 223.G/224.F/3°. 232.C/6°. 255.B/5°. 262.C/E/5°. me.
me. 34.B/6°. 37.G/8°. 53.C/14°. 90.B de reme. par. fac. 7°. 154.B/C/
167.D/169.A/170.F/171.D/ 7°. 173.D
SORDIDAE vestes vrina expurgantur. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75.D
Sordidi pāniculi pbe calefacti pro fomētō. 5°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 163.F
Sordidi pruritu excitantur. 2°. de symp. cau. 3°. 23.H
Sordidi panes qui. 1°. de alim. fac. 2°. 9.H
Sordidum quibus fieri potest vlcus, & quomodo cognoscendum. 4°. de
comp. me. per genera. 5°. 237.C
Sordidum vlcus facit cæra. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 218.G
Sordida vlcera quibus curentur. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 218.F
Sordida vlcera deficcans euidenter purgansq; medicamentum requiri-
tur. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 220.C
Sordida vlcera Anemone purgat. 6°. de simpl. med. fac. 5°. 43.B
Sordida vlcera repurgat aristolochia rotūda. 6°. de simp. me. f. 5°. 43.F
Sordida vulnera expurgat cadmia, & ad cicatricem perducit. de sim-
plicibus medicaminibus. Sp. 81.F
Sordida possunt purgari carne naturalem statum non seruante, & qua-
re. 3°. met. me. 7°. 21.B
Sordida vulnera lauanda sunt acriore lixiua. de simp. me. Sp. 85.H
Sordida longo tempore vulnera ad sanitatem perducit lixiui de simpl.
medicam. Sp. 86.A
Sordida vulnera purgat scordiū aridū illitū. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60.H
Sordida purgans medicamētū ex silphio. 5°. de cōp. me. p. gen. 5°. 253.D
Sordida purgans citra erosionem medicamentum Anei. 5°. de compo-
medica. per genera. 5°. 254.A
ad Sordida vlcera. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148.A
Sordidū pulsum, spissum, & grauem habet homotonus. de dy. Sp. 34.C
Sordidum pulsum sine intermissione & vigentem habet acmaſtichus. de
dynamidijs. Sp. 34.C
SORETICA ratio, ambigua quæ fuerit à quibusdam vocatur. de sub-
fig. emp. Isa. 31.F
Soretica ratio quomodo confecta. 1°. de loc. aff. 4°. 4.D
Soretica dubitatio qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 39.G
Soreticalis. de marc. 3°. 46.D
Soretica dubitatio. 1°. de diebus decret. 146.E/156.D/in prognostica. cō-
mentario. 3°. 4°. 208.C
SORI quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 90.F
Sori quale sit, & quomodo funditur. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 212.F
Sori, misy, & chalcitis sponte nascuntur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71.E
Sori chalcitidi genere cognatum est. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236.E
Sori, chalcitis & misy quomodo in vno sint loco. 9°. de simplicium medi-
camentorum facultatibus. 5°. 70.B
Sori, chalcitis, & misy, earundem sunt virium, differunt tenuitate, &
crassitudine. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70.B
Sori ex Cypro Galenus asportauit. 1°. de antidotis. 5°. 100.C
Sori ægyptium. 3°. de comp. me. sec. loc. 147.H/5°. 5°. 163.D
Sori calidum est. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22.G
Sori adurit, & escharas efficit. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70.D

Sori gustu stipticum est, odore nauseosum est, vomitum quibusdam mo-
uet, vires valde stipticas habet, & acres, alienationes continet, &
vulnera quæ luxuriantur exsiccat. de simp. med. Sp. 90.F
Sori adstringit, & mordicat. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26.A
Sori adstringens eximium est. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 259.F
Sori adstringens, noxium est deuoratum. 13°. met. me. 7°. 85.C
Sori per erosionem interimit. 4°. de simp. me. fac. 5°. 30.B
Sori extergit & repurgat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149.G
Sori ut argenti spuma lauatur. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213.E
Sori combustum ad vlcera maligna confert. 4°. de compositione medic.
per genera. 5°. 236.F
SORTES vitæ alterant pulsus. de vsu puls. 1°. 229.E
SOSICRATIS ad orthopneam. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187.A
SOSTRATI καραυνιος. de fascijs. 7°. 302.G
Softrati parua ara. de fascijs. 7°. 302.H
Sofistrati paruum templum. de fascijs. 7°. 302.H
SOTIRA dictū medicamentū asthmaticis auxiliat de dyn. Sp. 26.F
SPADONES cur vocem habent acutam. in 1^m pr
rhet. commen. 2°. 4°. 170.E
Spadonibus qui nam humor exiens voluptatem afferat in coitu. 14°. de
vsu partium. 1°. 208.C
ad SPANOPOGONAS idest raribarbos. de med. fac. par. 7°. 173.E
SPANTHAEI fit mentio. de med. fac. par. 7°. 173.F
SPANTOS ad roborandum stomachum accipi iubet. de medicinis fa-
cile parand. 7°. 177.G
SPARGANIVM exsiccat. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61.C
ad SPARSAM ictericiam. secretorum. Sp. 101.C
ex SPARTO neſtuntur iumentis solea. 1°. de alim. fac. 2°. 11.D
Sparti fructus cuius sit facultatis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61.C
SPASMA idest conuulsio. 2°. met. me. 7°. 9.F
Spasma conuulsio dicitur. & quod ad nervosas partes spectat. 3°. me-
thodi medendi. 16.E/6°. 7°. 36.G
SPASMOSVS ex balneo qui effectus fuerit. de cau. proca. 3°. 97.F
Spasmosa vlcera vbi fiant. 4°. met. me. 7°. 28.B
Σπασμογονός id quid significet. in 1^m pror. com. 3°. 4°. 188.B
Spasmus idest conuulsio nomen est egritudinis à symptomate. 2°. metho-
di medendi. 7°. 9.D
Spasmo, saltus, tremor palmos circa quas fiāt pticulas. cōp. p. Sp. 65.B
Spasmus fit circa musculos, & nervos. comp. puls. Sp. 65.C
Spasmos, aut tetanos generant nervosa partes. 4°. de loc. affe. 4°. 121.F
Spasimum facit nervus inflammatus. 1°. de motu musc. 1°. 309.A
Spasimum, nervorum distentionem vocant Græci. de diff. morb. 3°. 3.E
Spasimus musculorum passio quæ. de ocul. 7°. 187.F
Spasimus caninis cuius musculi affectio sit. de musc. diff. 1°. 44.E
Spasimus est morbus peracutus. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5.F
Spasimus oculorum quotuplex sit, & quomodo fiat. de ocul. 7°. 187.E
Spasmi in oculo causa quæ de ana. ocul. Sp. 57.G
Spasimus nascitur ex superfluitate sanguinis. de sperma. 36.G/ Sp. 38.B
Spasimum inducit frigida ebibita. de consue. 2°. 60.E
Spasmos suscitatur aqua dura, & frigida. de bon. aqua. Sp. 75.G
Spasimus quomodo ex peritroſi oculo adueniat. de anat. ocul. Sp. 57.G
Spasimus causa est lassitudinis. com. 2°. aph. 5°. Ex. 11.G
Spasimus saltus tremor pulsui similia, & eorū differētia. cōp. p. Sp. 65.B
Spasmo corripiedus musculus latus primo intēdit. de musc. diff. 1°. 44.D
cū Spasmo pulsus qui. comp. puls. Sp. 65.H
in Spasmis loci affecti nullum adest signum. 3°. de loc. aff. 4°. 16.B
Spasimum significat vrina æruginosum habens colorem. de dy. Sp. 34.B
Spasimum, phrenitum, aut mortem in synocha significat vrina tenuis cū
nebulis non bonis. de dyua. Sp. 34.C
Spasimum venturum denuntiat in synocha vrina puluerulenta, & maxi-
me si frigus, & lippitudo oculorum fuerit, & caligo, & superiores
partes in sudorem veniant. de dyna. Sp. 34.E
Spasimum aut mortem significat vrina non bonum colorem habens, &
si non fuerit digesta, vel constitutionem vrina animalis similem ha-
buerit, & missa in calice cito reſederit & amēs patiens fuerit, & in
somnia senſerit. de dyna. Sp. 34.E
Spasimus sanguinis euacuatione curatur. de ven. sec. aduer. Eras. 6°. 7.B
in Spasmo debet incidi nervus. 1°. de motu musc. 1°. 309.A
cōtra Spasimum ex siccitate datur oleū viride. de med. exper. Sp. 106.E
Spasmo conferens syrupus de calaminthe. secretorum. Sp. 103.E
ad Spasimum faciei. secretorum. Sp. 102.D
ad Spasimum & torturam oris odoramentum. secretorum. Sp. 103.D
ad Spasimum

ad Spasmodum tendonum valet theriaca. de theria. ad Pifo. 5^a. 91. G
 Spasmo valens medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 Spasmus Lege, Conuulsio. Sp. 104. E
 SPATANA idest acorus. de med. exper. Sp. 104. B
 Spatana quid valeat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. A
 Spatana meminit. de med. exper. Sp. 104. A
 SPATARENTICVM ad quid vtile. de dyna. Sp. 28. G
 SPATHA ad quid in organis. de mechina. 7^a. 309. F
 Spatha proprie adhibetur ad cubitum restituendum. de mach. 7^a. 318. G
 Spatha ferrea. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 216. D
 Spatha vnguentaria bene detergenda, & quare. 7°. de compo. medica-
 mentorum per genera. 5^a. 273. A
 Spatha vtitur. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 272. E/G
 SPATHOMELE instrumenti nomen. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. H
 Spathomela instrumentum. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 211. H
 Spathomela ferramentum. introd. Isa. 59. G
 SPATHA quid sit, & q^o ipsa debeat habere vim adiuuandi medica-
 menta. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 211. B
 SPATHVLA quod instrumentum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 161. F
 Spathula debet habere vim adiuuandi medicamenta. 1°. de compo. me-
 dica. per genera. 5^a. 211. C
 Spathula parua. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 273. F
 p Spathula radix arundinis viridis. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 243. D
 p Spathula croci fasciculus sumitur. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 202. F
 Spathula lignea. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 257. A
 Spathula ex palma. 1°. de comp. me. per gen. 5^a. 211. B
 Spathula pinea. 7°. de comp. me. per gen. 5^a. 268. E
 p Spathula rubi ramuli. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 204. A
 p Spathula, ruta ramulo vtitur. 7°. de compositione medicamentorum
 secundum locos. 180. A/9°. 5^a. 202. E
 Spathula ex tæda. 5°. de comp. me. sec. loc. 163. D/F/5°. de comp. medica.
 per genera. 5^a. 247. C
 Spathula. de artic. com. 2°. 7^a. 267. D
 Σπατίλα id est aliu leuitas. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 119. E
 SPATHVLAVS sapo ad quid vtilis. de dyna. Sp. 31. C
 SPATIOSITATES quæ formationes habent intus, & quæ non. 2°.
 de arte cur. ad Glauco. 7^a. 102. E
 SPATIVM, & tempus à motu locali sunt inseparabilia. 1°. de differen-
 tijs respira. 3^a. 57. A
 Spatia complura sunt inter particulas tum similes tum instrumenta-
 les. de inæqu. intem. 3^a. 43. D
 Spatia ostendunt particula dura & sicca. de inæqu. intem. 3^a. 43. D
 Spatia sua non ostendunt molles particula, & quare. de inæq. 3^a. 43. D
 Spatia sua ostendunt ossa. de inæqu. intem. 3^a. 43. D
 ob Spatium quomodo densa vel rara redditur Respiratio. 1°. de differen-
 tijs respir. 3^a. 57. B
 in Spatio alieno quæ continentur, notitiam faciunt affecta particula.
 1°. de locis affectis. 4^a. 2. G
 SPECARIVM q^o implet carnem quid nominetur. 11°. de simpliciū
 medicamen. facul. 5^a. 80. H
 SPECIALIA in generalibus continentur. de victus ratione in morbis
 acutis. commen. 2°. 7^a. 124. G
 a Specialissimis descendimus ad generalissima. 9°. de dec. Hippocratis
 & Platon. 1^a. 282. A
 SPECIEM, formam, & differentiam quod dicas, nihil refert, nā sem-
 per idem est. in 1^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a. 117. G
 Species, genus, forma, & natura pro eodē sumuntur. ad eos qui de typ.
 scrip. 3^a. 93. B
 Species nomē generis qnq; accipiunt. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 101. A
 Species genera, qualitates, an differentias pulsū dicas, nihil refert. 1°.
 de differentijs pulsuum. 4^a. 47. B
 Spēs vel differentiās phreniidis dicas, nihil refert. 4°. de lo. af. 4^a. 22. D
 Speciem, genus, vel differentiam quis dicat quomodo, nihil refert. 3°. de
 locis affectis. 4^a. 19. E/9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. H/de ijs, quæ in me-
 dica. fin. com. 2°. 7^a. 206. F
 Species, genus, differentia, idem significant in quodam casu. 6°. de comp.
 medicamen. secun. locos. 5^a. 169. A
 Species, differentia, modus, & facies idem sunt. de vict. rat. in mor. acu.
 com. 4°. 141. B/de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 201. E
 Specie, genere, & numero idem dicitur. 2°. met. me. 7^a. 14. C/H
 Species & pars idem in anima fm Platonem. 9°. de dec. Hip. 1^a. 286. C
 Species animarum vocat Plato facultates animæ. in tim. Pla. 1^a. 287. D

Specierum sunt, & non indiuiduorum idæa. 2°. met. me. 7^a. 13. H
 Speciebus nomina imponuntur. 2°. met. me. 7^a. 14. A
 Specierum differentia detur à substantia. 1°. met. me. 7^a. 4. B
 ad Speciem non conducit omnis differentia generi addita, & quæ con-
 ducat. 1°. met. me. 7^a. 4. C
 Species enumeranda cum queritur de animali. 1°. met. me. 7^a. 4. A
 Speciei soli & non omni quæ insunt propria homini dicuntur, non tamen
 inseparabilia. 2°. de diff. resp. 3^a. 64. E
 Species animalis cur ad matrem magis spectat. 2°. de semine. 1^a. 337. B
 Speciei prouenit forma ex mare. 2°. de semine. 1^a. 337. D
 Specie manente vbi est auctio ibi duarum significationum præceptio non
 est. de mult. 3^a. 78. F
 Species non dicit in similaribus partibus id quod differt, siue sit carnis,
 seu venæ pars. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 261. A
 Species qualibet est pars non è conuerso. 6°. de dec. Hipp. 1^a. 261. C
 Species dentium tres. de ana. viu. Sp. 49. D
 Specie similia quæ. 4°. de ana. adm. 1^a. 81. A
 in Speciebus & generibus posita sunt artes. 2°. de diff. puls. 4^a. 57. B
 Species omnes & genera morborum cognoscere debet verus medicus.
 si quis opt. med. Isa. 6. F
 p Speciebus non sunt adducenda. diff. morb. 1°. met. me. 7^a. 4. B
 Species vna est cataphora, quæ seruat nomen generis. de com. 3^a. 50. C
 de Specie in speciem mutatio qualis. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 17. D
 SPECIES dissoluentes ventositatem. de diff. cont. Sp. 74. G
 SPECIFICAE quædam sunt differentia, quædam genericæ, quædam
 magis specificæ, & quædam magis genericæ. 2°. de diff. p. 4^a. 58. C
 a Specificis differentijs per genera descenditur. 2°. de puls. diff. 4^a. 56. C
 de SPECIOSITATE fæminarum formāda librum fecit Cleopatra.
 de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. H
 Specilla instrumenti nomen. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. H
 Specillum instrumentum. 3°. met. me. 7^a. 20. C
 Specillum instrumentum tenue est. 6°. de ana. adm. 1^a. 93. D
 Specilla fabricantes, in re medica, sunt inter ministros ignobiliores. in
 6^m. de morb. vulg. com. 5°. 3^a. 188. D
 Specillorum differentia. de artic. com. 1°. 7^a. 257. B
 Specilla leuiter vtrinq; acuminata dicuntur dipyrena. 2°. de se. 1^a. 135. H
 Specillum auricularium. 3°. de comp. me. sec. loc. 142. B/ 5^a. 145. G
 Specilla aurifusoria. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 140. H
 Specillum concavum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 150. E
 Specillum linitorium. de artic. com. 1°. 7^a. 259. A
 Specillum latum. de arti. com. 1°. 7^a. 259. A
 Specillum oricularium est syringa. de opt. sect. Isa. 25. B
 Specillum scriptorium. de med. fac. par. 7^a. 163. F
 Specilla ad formam spathe in vacuum ponuntur. 2°. de semi. 1^a. 336. A
 Specilli extremum dicitur nucleus. 3°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 148. C
 Specilli duos nucleos habes, vel cuspides. 3°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 148. F
 Specilli nucleus. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. B
 Specilli cuspidis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. C
 Specilli mucro non ingreditur os vteri dum est prægnas mulier. 3°. de na-
 tural. facul. 1^a. 302. H
 Specilli latus mucro. 12°. met. me. 7^a. 81. G
 Specilli mucro. 12°. met. me. 81. F/de reme. fac. par. 7^a. 156. B
 Specillo concretus in naribus sanguis quomodo abstergendus. de reme.
 par. facul. 7^a. 154. G
 Specilli meminit. 3°. de compo. medi. secun. loc. 5^a. 145. H/de articulis.
 commentario. 2°. 7^a. 267. D
 SPECIOSVM vinculum, de fascijs. 7^a. 295. H
 SPECTACVLO horribili viso à solo tonitruo prægnans infantem eie-
 cit. de theria. ad Pifo. 5^a. 94. H
 SPECVLARES lapides ostijs antiquitus apponebantur. 9°. de ana-
 tom. admin. 1^a. 105. A
 SPECVLATIO quid possit in artibus. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 193. F
 Speculationis professores quid agant. de fæt. for. 1^a. 324. C
 Speculatio vulneraria. 3°. de comp. me. per ge. 5^a. 232. A
 SPECVLATIVA pars philosophia. 9°. de dec. Hipp. 1^a. 285. E
 ad Speculatiuā philosophiam quæ pertineant. 9°. de dec. Hip. 1^a. 284. C
 in SPECVLIS visio quomodo fiat. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 272. B
 in Speculo cur videtur figura. de ocul. 7^a. 185. A
 in Speculis cur nos, & alios videmus. 7°. de decr. Hip. 1^a. 272. B
 Speculorum imagines quomodo fiant. de hist. philo. Sp. 9. D
 in Speculis solus color reflectitur, sed forma & magnitudo non. 7°. de
 dec. Hippocratis. 1^a. 272. B

Speculo facile discernitur eclipsis. de hist. philo. Sp. 7. A
 Speculis vrentibus triremes combustae fuisse ab Archimede. 3°. de tem-
 peramentis. 1°. 22. E
 in SPECVBVS graueolentibus cur suffocamur. de vii. re. 1°. 225. D
 Σωσγην quid significet. in 1°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 100. G
 Sperma ex omni corporis humore deciditur. de sper. Sp. 36. A
 Sperma fit ex subtiliori natura quatuor humorum. de sper. Sp. 36. B
 Sperma principaliter fit ex sanguine, secundario ex alijs humoribus. de
 spermate. Sp. 36. B
 Sperma ubi fiat ex sanguine, & quomodo. de sper. Sp. 36. E
 Sperma fit ex sanguinis subtilitate. de sper. Sp. 37. A
 ad Spermatem generationem spiritus, & sanguis ubi, & quae eius gene-
 ratio. 9°. de usu partium. 1°. 172. F
 Sperma cur album cum sit sanguis. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. C
 Sperma, & lac, quae generent. de ocul. 7°. 188. G
 Spermatem organa sunt arteriae, & venae. de spermate. Sp. 36. E
 Sperma habet nervos, & venas proprias, quae trahunt à toto corpore
 ad testiculos. de spermate. Sp. 36. B
 Spermatem nervi, & venae diuersi sunt à nervis, & venis vrinæ. de sper-
 mate. Sp. 36. B
 Sperma ducentes venae, quales. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. B
 Sperma purgant & attrahunt adenes duo testiculorum. de sper. Sp. 36. F
 Spermatem vasorum orificia habent formam alarum. de comp. Sp. 59. C
 Spermatem pars propter quod trahatur ad glâdes oschei. de ana. vii. Sp. 56. A
 Sperma deducitur ex cerebro. de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 42. B
 Spermatem iter. de spermate. Sp. 36. E
 Sperma cum descendit à capite, quid fiat. de spermate. Sp. 36. H
 cum Spermate vero descendit aquosa pituita. de sper. Sp. 36. F
 Sperma quot mutationes faciat in diuersis membris. de sper. Sp. 36. H
 Sperma à capite obturat nares, & aures. de sper. Sp. 36. F
 Sperma intrat per viam, per quam exit vrina. de anat. vii. Sp. 51. H
 Sperma habet potestatem exeundi absque hominis voluntate. de sper. Sp. 37. A
 Sperma animatum emittitur. de spermate. Sp. 36. B
 Sperma quando animatum venit in vterum. de sper. Sp. 38. A
 Sperma viri comparatur coagulo. de ana. vii. Sp. 55. H
 Sperma mulieris comparatur lacti. de ana. vii. Sp. 55. H
 Sperma quo sit causa secundum Aristotelem & Galenum. de ana. vi. Sp. 55. H
 Sperma viri fortius est & calidius muliebri. de sper. Sp. 36. B
 Sperma mulieris humidius est, & frigidius. 1°. de usu par. 1°. 26. A
 Sperma quid efficiat in homine. secretorum. Sp. 96. G
 de Spermatem coniunctione. de comp. memb. Sp. 59. E
 Sperma viri associatur spermati mulieris. de sperma. Sp. 36. B
 Sperma viri muliebri associatum recipitur cum quodam spiritu in ma-
 trice, & ibi pinguescit calore matricis. de sper. Sp. 36. B
 in Sperma mulieris quid faciat sperma viri. de ana. vii. Sp. 51. H
 Sperma muliebri nutrimentum est spermatem virilis. de sper. 36. B | Sp. 37. A
 Sperma viri est principium effectuum animalis. 14°. de usu par. 1°. 206. B
 Sperma viri quid faciat in sperma mulieris. de ana. vii. Sp. 51. H
 Spermatem intentio quae. de ana. vii. Sp. 44. F
 Sperma maris naturaliter intendit imprimere formam eius, à quo deci-
 ditur. de ana. vii. Sp. 51. H
 Sperma mulieris intendit suscipere formam de ana. vii. Sp. 51. H
 Spermatem quae concipiantur. de comp. memb. Sp. 59. E
 Sperma hominis cur non recipitur ab aqua. 7°. de usu par. 1°. 127. G
 Sperma asini recipitur ab equa. 3°. de usu par. 1°. 127. G
 Sperma equi recipitur ab asina. 3°. de usu par. Sp. 127. G
 Sperma canis recipitur à lupa. 3°. de usu par. Sp. 127. G
 Sperma lupi recipitur à cane. 3°. de usu par. 1°. 127. G
 Sperma vulpis recipitur à cane. 3°. de usu par. 1°. 127. G
 Sperma canis recipitur à vulpe. 3°. de usu par. 1°. 127. G
 Sperma cervi ad quid utile. de dyna. Sp. 28. C
 Spermatem receptacula septem in matrice. de sper. Sp. 36. D
 Sperma quomodo in vtero disponatur. de comp. memb. Sp. 56. E
 Sperma viri sicut potestatem habet in toto corpore, ita natura potesta-
 tem habet in matrice. de spermate. Sp. 37. A
 Sperma vertitur in sanguinem per matricis calorem. de sper. Sp. 36. B
 Sperma quomodo, & per quot dies in embrione terminatur. de compa-
 gine membrorum. Sp. 59. E
 in Spermate generantur vesicae tres. de ana. vii. Sp. 51. H
 ex Spermate & sanguine menstruo animal immortale constitui posse
 videtur. 3°. de usu par. 1°. 33. D
 ex Spermate, & sanguine est principium hominis secre. Sp. 96. G

ex Spermate muliebri & virili fit foetus. de ana. par. Sp. 43. C
 Sperma est causa materialis membrorum consimilium praeter quam car-
 nis & adipis. de ana. vii. Sp. 55. G
 Sperma conceptum in tribus horis sanguinis quid efficiat. de sper. Sp. 37. B
 Sperma si abundet & sanum sit, quid infanti contingat. de sper. Sp. 38. E
 Sperma patris si superabundet, infans plus figuram habet patre, si sper-
 ma matris abundat, plus à matre. de spermate. Sp. 38. E
 Sperma quod facit marem, quodque feminam. de sper. Sp. 36. E
 Sperma retentum id agit quod venenum. de sperma. Sp. 36. F
 Sperma inuiscatum & dolor in renibus generatur ex superfluo bilis.
 de spermate. Sp. 36. H
 SPERMATICA vasa quae dicantur, licet vere non sint. 14°. de usu
 partium. 1°. 208. C
 Spermaticorum vasorum situs in maribus. 14°. de usu par. 1°. 209. A
 Spermaticum vas quale in viro. 14°. de usu par. 1°. 207. H
 Spermaticum vas quale in muliere. 14°. de usu par. 1°. 207. H
 de Spermaticorum vasorum magnitudine, & de suo incessu, cur ita lon-
 ge eant. 14°. de usu par. 1°. 208. H
 Spermatici meatus in maribus maiores sunt. 14°. de usu par. 1°. 208. E
 Spermatica vasa in mare quo maiora quam in femina. 14°. de usu p. 1°. 208. E
 Spermatica vasa magna in mare, ex piscibus, & auibus cognoscuntur.
 14°. de usu partium. 1°. 208. G
 Spermatica vasa in piscibus & auibus cur iuncta diaphragmati. 14°. de
 usu partium. 1°. 208. G
 Spermatica vasa in piscibus, & auibus longa. 14°. de usu par. 1°. 208. G
 Spermatica vasa breviora in homine quam in quocunque alio animali. 14°. de
 usu partium. 1°. 208. G
 Spermaticum vas cur varicosum. 14°. de usu par. 1°. 208. A
 Spermaticum vas cur non in testes locauit natura. 14°. de usu p. 1°. 209. G
 Spermatica vasa virorum, sunt duriora vasorum spermaticorum mulie-
 rum. 14°. de usu par. 1°. 209. H
 Spermatica vasa sola afficiuntur gonorrhoea. 14°. de usu par. 1°. 208. A
 Spermatici spiritus tres virtutes. de spermate. Sp. 37. F
 Spermatica à sanguinis complexionem remota indigent multis conuersio-
 nibus sanguinis ad sui nutritionem. de ana. vii. Sp. 44. G
 SPERARE, timere, & expectare verba sunt praenotionis propria. 3°. de differen. respir. 3°. 73. E
 SPHACELATVM cerebrum, id est corruptum quibus est in tribus
 diebus pereunt, si vero hi euaserint, sani fiunt. c. 7°. aph. 56°. Ex. 58. B
 SPHACELARE quid significet apud Hip. c. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
 SPHACELOS quid significet. 2°. de locis affectis. 4°. 10. D
 Sphacelum etiam antiqui gangrenam nocebant. c. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
 Σφακελον quid. 7°. de ana. adm. 1°. 97. F | 6°. met. me. 41. A | de frac. c. 6°. 2°. 7°. 235. A | com. 7°. aph. 50°. Ex. 58. B
 Sphacelus ossium affectus est. introd. Isa. 59. D
 Sphacelus qui morbus sit, & quo differat ab ophiassi, alopecia, pilosi,
 mirmecia, leuce, vitiligine, elephante, & lepra. 14°. me. me. 7°. 92. C
 ob Sphacelum (id est cariem) excisa costa est aliquando. 5°. de lo. af. 4°. 29. H
 SPHAERA quid fin. med. Isa. 49. G | de frac. com. 2°. 7°. 245. E
 Sphaera maxima est omnium figurarum solidarum, habentium equalem
 mensuram. 4°. de usu par. 1°. 136. G
 Sphaera animalia sunt. de hist. philo. Sp. 4. G
 Sphaera duae. de frac. com. 3°. 7°. 245. E
 Σφαίριστον vocant, qui pila exercere instituit. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 SPHAERITIS & quod genus cupressi sit, & ad quid valeant illius
 folia, & quomodo. 1°. de comp. me. sec. lo. 5°. 124. F
 Σφαίριμα, quae introductio. Isa. 53. E
 Σφαγιτιδες iugulares venae à graecis nominantur. introd. Isa. 54. D
 SPHAGNUM cuius usus. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 272. F | G
 SPHENDAMNUM ad quid utile. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 195. D
 SPHENOS os quoddam est, quod à nonnullis inter capitis, ab alijs in
 ter maxillae superioris ossa numeratur, & quare. de ossib. 1°. 40. F
 SPHINCTER musculus ani est. 3°. de symp. cau. 3°. 25. H
 Sphincter (i. costrictorius) est ad finem recti Intestini. 9°. de di. vul. 1°. 108. C
 SPHINCTERI nervi priapi vesicae, matricis. de ana. vi. Sp. 54. D
 Σφιγκτηρες quid appellent. de artic. com. 3°. 7°. 272. G
 SPHINX & strax voces difficiles prolatae in 6°. de morbis vulgarib.
 commentario. 5°. 3°. 188. G
 SPHRAGIS appellata est terra lenia. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 183. E
 Sphragis lemmia quid à quibusdam appellet. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. A
 Sphragis lemmia adulteratur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. B
 Sphragis lemmia siccatur modice. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. D
 Sphragis

Spyragus quod medicamentum ab aliquibus vocatum. 4°. de compositi. 5°. 154. A/B
 medi. secundum locos.
 SPHRAGIS dicta Compositio ad quæ conferat. 7°. de composi. medic. 5°. 185. A
 secundum locos.
 Spyragus inscribitur pastillus ex Mandragora. 7°. de composi. medica. 5°. 185. G
 secundum locos.
 Spyragus Polydæ. 5°. de comp. me. per gene. 251. C/ 5°. 252. B
 SPICAE quid sint, & quorum. 1°. de ali. fa. 2°. 15. A
 Spica Iatri. de ocul. 7°. 191. D
 SPICA nardi quæ nominanda. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 201. D
 Spica nardi quid. de simp. med. Sp. 89. G
 Spica nardi cur nominetur. 1°. de antid. 5°. 106. F
 a Spica nardi distingui nardum celticam [collige]. 7°. de comp. medi. 5°. 182. H
 secundum locos.
 Spica celtica virtut. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 196. E
 Spica indica qualis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 56. H
 Spica nardi inter aromata ponitur. 7°. met. me. 7°. 44. A
 Spica nardi quid agat in medicamentis. de med. exper. Sp. 104. B
 Spica nardi, celtica, indica, & montana odoratas reddit compositiones 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. C
 Spica nardi a quo medicamento non demenda. 4°. de san. tu. 2°. 85. B
 Spica nardi qualis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 190. F/de ocul. 7°. 88. H
 Spica nardi sicca est in secundo ordine, calida in primo. 8°. de simpliciū 5°. 56. G
 medicamen. facul.
 Spica nardi vires habet suauiter stypticas, & leniter ex calfactorias. 5°. de simp. medi. Sp. 89. G
 Spica nardi adstrictiōnis particeps est. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. F
 Spica nardi mediocriter adstringit. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. H
 Spica nardi oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Spica nardi ad iecur, et ad stomachū rōnabiliter cōuenit, vrinā ciet, mor 7°. 104. D
 sus stomachi sanat, in ventre ac intestinis consistentes fluxiones defic 5°. 56. G
 cat, & ēt eas quæ in capite sunt, et in thorace. 8°. de sim. m. f. 5°. 56. G
 ex Spica nardi vnguentum iecori inflammato apponitur. 2°. de arte cu 7°. 104. D
 ratiua ad Glauconem.
 Spica nardi vim habet ciendi vrinam. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 99. F
 Spica nardi aliqd inijcit vino p calculosis ab aliqbus. 5°. de san. 2°. 91. C
 Spica maturat. de ocul. 7°. 189. C
 Spica nardi simillimū ē malabathrū quod ad facultatē. 7°. a simp. 5°. 55. A
 Spica electarium. de med. exper. Sp. 107. F
 SPICA Glauci vnde dicta. de fascijs. 7°. 300. G
 Spica Glauci media primum iniecta. de fasc. 7°. 300. H/eadē in vitramq; 7°. 301. D
 partem ducta. 301. A
 Spica duplex quæ. de fascijs. 7°. 301. D
 Spica duplex ab aliquibus dicitur quadriga. de fascijs. 7°. 301. D
 Spica ad plantam. de fascijs. 7°. 306. B
 SPICATVM oleum valet in defluuio capillorum. 1°. de compo. medic. 5°. 125. F
 secundum locos.
 SPICATVM vinum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. G
 SPICATVM vnguentū quod Romæ. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. E
 Spicata vngueta Romæ a diuitibus mulierib⁹ fiebat. 6°. de san. 2°. 100. C
 Spicata pretiosa mulierū vngueta qd faciāt. 3°. de cōp. m. se. l. 5°. 141. A
 Spicata vngueta pretiosa. 4°. de loc. affe. 4°. 28. D
 Spicatum vnguentum nardino prestantius est. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 Spicato vnguento solum diuites vti possunt. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 Spicatum vnguentum calidum est. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 133. A
 Spicatum vnguentum quas habeat vires. 6°. de san. tu. 2°. 99. A
 Spicati apud Romanos vocati, quibus pfit. 3°. de cōp. me. se. l. 5°. 140. F
 Spicata vngueta roborant aures. 6°. de san. tu. 2°. 100. C
 Spicata vngueta valēt ad ventriculū os imbecillius. 8°. met. me. 7°. 53. D
 Spicati vnguenti fit mentio. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. D
 SPICVLORVM venena non necant, nisi sanguinem attigerint. de 5°. 93. H
 theriaca ad Pifo.
 a Spiculis venenatis cerui trucidantur, tamen caro ipsorum non est ve 5°. 93. H
 nenata. de theriaca ad Pifo.
 Spicula defigentium animalium virus sunt toto genere præter naturā. 5°. 93. H
 de constitutione artis. Isa. 42. E
 ob Spicula infixæ cognoscere oportet neruum omnium muscutorum. 3°. 1°. 77. H
 de anatomicis administrationibus.
 Spicula extrahit aristolochia rotunda. 6°. de simp. me. fac. 5°. 43. E
 Spicula extrahit cancer. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Spicula educere aiūt halurorū salitorū carnē. 11°. de simp. me. f. 5°. 78. F
 Spicula extrahit phorbium. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. D

Spicula & palos extrahit saurarum caput. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. G
 SPINAE ægyptiæ fructus siccus, & terrestris est. 4°. de comp. medica. 5°. 237. H
 per genera.
 Spina ægyptiæ fructus adstringens leue est. 5°. met. me. 7°. 31. G
 Spina ægyptiæ fructus est ex adstringentibus parabilibus. 6°. de comp. 5°. 169. F
 medica. secundum locos.
 Spina ægyptiæ decoctū ē inter adstringentia. 6°. de cō. me. se. lo. 5°. 172. G
 Spina ægyptiæ fructus est inter arida adstringentia fortiora. 6°. de com- 5°. 172. G
 posi. medi. secun. locos.
 Spina ægyptiæ adstringit, & exsiccāt. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. H
 Spina ægyptiæ fructus modice siccāt. 3°. met. me. 7°. 20. A
 Spina ægyptiæ fructus vlcera exsiccāt. 4°. de comp. me. p gen. 5°. 236. G
 Spina ægyptiæ fructus cicatrici inducendæ sunt medicamina. 5°. de sim- 5°. 36. C
 plic. med. facul.
 Spina ægyptiæ fructus adhibetur vna inflammata. de sect. Isa. 18. C
 Spina ægyptiæ columellæ prodest, & in sede inflatis, tum vlcera ad cica 5°. 42. A
 tricem ducit. 6°. de simp. me. fac.
 Spina ægyptiæ radix pfluuiū muliebre iuuat. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. A
 Spina ægyptiæ semine quædam mulier seruata fuit, quæ seruari debebat 5°. 84. B
 Lysimachia. 11°. de substi. me.
 SPINA alba spinosa planta. 2°. de alim. fac. 22. C/ 2°. 23. D
 Spina albæ radix desiccatoria, & adstringēs est. 6°. de sim. m. f. 5°. 41. H
 Spina albæ semen tenuis essentia, & calidū est. 6°. de sim. me. f. 5°. 41. H
 Spina albæ fructus stringunt ventrem cum stypticitate, & ponticitate. 5°. 75. B
 de dissolutione continua.
 Spina albæ iuuat celiacos, et dysentericos, sanguinis deiectiones conhibet 5°. 41. H
 ædemata illius contrahit, dentes dolentes iuuat, & illis qui conuellit 5°. 41. H
 tur conuenit. 6°. de simp. me. fac.
 SPINA arabica cuius sit facultatis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. H
 SPINAE cœruleæ lachryma ingredit theriacā. de the. ad Pifo. 5°. 92. F
 SPINA vulgaris quā facultatē obtinet. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. H
 Spina tenera manduntur cum aceto, & garo. 2°. de alim. fa. 2°. 22. B
 Spinis teneris coctis, & crudis vtuntur aliqui. 2°. de ali. fa. 2°. 22. C
 Spina asparagus aluum deicit. de atten. vic. 2°. 44. D
 Spina adstringunt. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 247. C
 Spinarum cinis. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 253. B
 Spinis, rubis, ac hamis comparat sophismata Galenus. de cau. 3°. 95. H
 in Spinis est virus. de theria. ad Pifo. 5°. 92. C
 Spinas de corpore extrahit gladiolum. de simp. med. Sp. 84. H
 ad Spinam de gutture extrahendam. secretorum. Sp. 97. H
 SPINA quid significet in vertebra. de arti. com. 3°. 7°. 271. D
 Spina quæ sit introductio. Isa. 53. E
 Spina proprie quæ sit. 12°. de vsu par. 1°. 197. F/3°. de loc. aff. 4°. 20. H
 Spina os fundamentum est. de anato. vno. Sp. 55. C
 Spina forma quæ. 12°. de vsu par. 1°. 197. G
 Spinam comparat fornici Galenus, & quare. 12°. de vsu par. 1°. 197. G
 Spina est veluti carina in homine. 12°. de vsu par. 128. D/ 1°. 196. A
 Spina in brutis facit angulum rectum. 3°. de vsu par. 1°. 128. D
 Spina in hominibus est linea recta. 3°. de vsu par. 1°. 128. D
 Spina cū femore facit angulū rectū dū sedemus. 3°. de vsu par. 1°. 128. D
 pp Spinam recti ambulamus. 12°. de vsu par. 1°. 196. A
 in Spina qd ppius est flexioni, est doloris expers. 2°. de mo. m. 1°. 35. F
 Spina medium non rectum est, sed aliquantum curuum, & quare. 2°. de 1°. 35. G
 motu muscul.
 Spina cur magis laboramus recti, quā sedentes, aut iacentes. 2°. de mo 1°. 35. G
 tu muscutorum.
 Spina quomodo, & ex quo fiat. 1°. de semi. 1°. 331. D
 Spina harmoniam habet. com. 7°. aph. 59°. Ex. 59. C
 Spina cur longior in dorso. 12°. de vsu par. 1°. 197. H
 Spina cur breuior in alijs partibus quā in dorso. 12°. de vsu. 1°. 197. H
 Spina quatuor partes sunt, & quæ. 12°. de vsu par. 196. G/ 1°. 197. H
 Spina partes cur nō habent æqualiter spōdylos. 12°. de vsu pa. 1°. 198. A
 Spina est æqualiter diuisa a natura, quæ considerauit spondylorum mo- 1°. 199. A
 lem, non numerum. 13°. de vsu par.
 Spina vertebra quomodo intelligantur. de arti. com. 3°. 7°. 268. F
 Spina pars est vertebra in ceruice. in progno. com. 1°. 4°. 193. E
 Spina vertebra quæ, vnde pars dēiformis pcedit. 4°. de loc. af. 1°. 23. G
 Spina quot habeat vertebra. de ossibus. 1°. 41. G
 Spina vertebra viginti quatuor. 12°. de vsu par. 1°. 194. A
 in Spina præter os latum quatuor & viginti ossa sunt in hominibus. 12°. de vsu par. 1°. 196. F
 Spina quinq; spondyli quomodo facti. 13°. de vsu par. 1°. 201. E

Spina ossis sacri similis alijs. de ossibus. 1^a. 42. D
 Spina os ultimum cur maximum. 12°. de vsu par. 1^a. 197. B
 Spina fibra quæ, & quomodo. 12°. de vsu par. 1^a. 197. A
 Spina cartilago qualis. 12°. de vsu par. 1^a. 197. F
 Spina ligamentum quale. 12°. de vsu par. 1^a. 197. F
 Spina cur non est unum os continuum. 12°. de vsu par. 1^a. 196. B
 Spina cur non dua. 8°. de vsu par. 1^a. 169. E
 Spina quatuor sunt utilitates & quæ. 12°. de vsu par. 1^a. 196. F
 ex Spina lateribus oriuntur nervi. 13°. de vsu par. 1^a. 202. D
 Spina accipit à cerebro sensum & motum. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. H
 in Spina loca unde exeunt nervi, qualia. 12°. de vsu par. 1^a. 197. E
 à Spina suggeruntur nervi partibus sub facie exceptis intestinis, visce-
 ribus, & vocis instrumentis. 16°. de vsu par. 1^a. 215. E
 à Spina nervorum coniugationes pdeutes, quales. 13°. de vsu p. 1^a. 199. H
 ex Spina primis vertebrae ad caput ascendunt nervi quatuor. 4°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 25. D
 Spina musculi quid efficiant. 12°. de vsu par. 1^a. 197. A
 Spina quomodo incurvetur, & extendatur. de mus. diff. 1^a. 49. G
 Spina superior pars quibus musculis flectatur. 5°. de ana. adm. 1^a. 89. A
 Spinam flectentes musculi ubi oriuntur ac desinant. de mus. diff. 1^a. 49. G
 Spinam musculi flectentes. 6°. de ana. adm. 1^a. 89. A
 ad Spinam quo feratur vena cava cum arteria. 16°. de vsu par. 1^a. 219. E
 inter Spinam & cor brevissimum quod est intervallum, arteria occupat.
 6°. de vsu partium. 1^a. 149. F
 Spina inhaerens arteria, veluti truncus est. an sang. in art. 1^a. 61. E
 p Spinam quot arteriam coniugationes. 16°. de vsu par. 1^a. 219. D
 Spina propinquior stomacho est quam pectorale os. 16°. de vsu par. 1^a. 218. G
 Spina incumbit gula. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. D
 Spina est propugnaculum ventriculi. 4°. de vsu par. 1^a. 137. C
 Spina superponitur cataplasma pro gula. 13°. met. me. 7^a. 84. G
 Spina partium transversarum exercitatio quæ. 2°. de san. tu. 2^a. 74. H
 SPINAE imbecillitas unde. 4°. de loc. affe. 4^a. 24. G
 Spina habet proprias passiones, gibbum, regibbum, cauum, concauum,
 obliquum, concussum. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. G
 in Spina cur non crescant pueri gibbi. de arti. com. 3°. 7^a. 269. B
 Spina unde fiat gibba. com. 6°. aph. 46°. Ex. 51. H
 Spina sinuata fuit cuidam ob casum. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. G
 Spina gibba ex ictu quomodo restituatur. de mach. 7^a. 314. H
 in Spina excavatio lordosis dicitur. 4°. de loc. aff. 4^a. 23. H
 p Spina omni distortionem Σκολιωσις sumitur. de artic. cō. 3°. 7^a. 273. E
 Spina distortetur, & quomodo. 2°. de cau. puls. 4^a. 93. G
 Spina distortio in anteriorem partem fit ex panis, & tuberculis imma-
 turis in spina exortis. de artic. com. 3°. 7^a. 268. F
 Spina peruersio sanari non potest. introd. 1^a. 60. G
 Spina curvitas sanari non potest. introd. 1^a. 60. G
 Spina inclinatio sanari non potest. introd. 1^a. 60. G
 Spina tortuositas sanari non potest. introd. 1^a. 60. G
 Spina luxatio angulosa quæ, & quid ex ea incommodi sequatur. 4°. de
 locis affectis. 4^a. 24. B
 Spina luxata quomodo restituatur. de mach. 7^a. 320. H
 Spina vertebrae quoniam concussionem recipiant. cō. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
 Spina eversiones fiunt tuberculis crudis intra ipsam constitutis. commē-
 tario. 4°. aphorismo. 35°. Ex. 31. F
 Spina tubercula quot modis, & quomodo ab invicem differant. commē-
 tario. 6°. aphorismo. 46°. Ex. 51. H
 Spina, & lesionis nervorum differentia. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. F
 à Spina orti nervi non possunt aliquam imbecillitatem vesicae inferre,
 ut urina propterea supprimatur. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. F
 Spina musculi dolentes in morbo renali quando indicant futurum absces-
 sum intus, & quando extra. com. 7°. aph. 36°. Ex. 56. H
 Spina affectus non possunt aliquam imbecillitatem vesicae inferre. 6°.
 de locis affectis. 4^a. 38. D
 circa Spina æstus signat menses erupturos. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 186. B
 pp Spina inflammationem crurum resolutio, aliud symptoma facit qua
 meatus a cerebro descendens obstructus. 1°. de loc. aff. 4^a. 6. G
 Spina laesa difficile est cognoscere ex quibus in qua vertebra sit affecta,
 & quare. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. E
 in Spina principio quo cognoscatur esse affectio. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. B
 Spina in quinta vertebra vitata, facit perdere sensum & motum bra-
 chiorum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 Spina in sexta vertebra laesa, quid sequatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 Spina in septima vertebra vitata quid sequat. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D

Spina in octona vertebra laesa, quid sequatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 ex Spina affectu respiratio laedit, thorace nihil laborante. 5°. de lo. 4^a. 29. F
 Spina in collo vitata aufert vocem. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
 Spina tota quomodo laedatur. 5°. de san. tu. 2^a. 89. H
 Spina quomodo incisa in causa sit, ut infernae partes sensu motuque priu-
 tur. 3°. de locis affectis. 4^a. 20. H
 ob Spinam non semper resoluta sunt crura. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. C
 Spina laesa vis sentiendi digitis non influitur. 3°. de loc. aff. 4^a. 14. F
 ex Spina medulla etiam accipitur, & qualis. 1°. de sim. me. f. 5^a. 79. F
 SPINALIS medulla νωτιαίον μυελόν nominatur, & est principalissi-
 ma omnium quæ in spina partium. 12°. de vsu par. 1^a. 196. D
 Spinalis medulla cur ita dicta. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla quomodo appellata ob proprium substantiae nomen. 3°.
 de locis affectis. 4^a. 31. E
 Spinalis medulla an sit medulla, & eius iuamētū. de ana. vi. Sp. 44. E
 Spinalis medulla quæ propria sit. 3°. de loc. aff. 4^a. 20. H
 Spinalis medulla principium unde. ars med. 1^a. 63. D
 Spinallis medulla cerebro continua est. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla diuersa est à medulla aliorum ossium. 8°. de vsu p. 1^a. 166. D
 Spinalis medulla est eiusdem naturæ cum cerebro. 1°. de temp. 1^a. 17. H
 Spinalis medulla eiusdem generis est cum cerebro. 3°. de alim. fac. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla similis est cerebro compacto. 2°. de mot. mu. 1^a. 308. H
 Spinalis medulla superabundantia non est cerebrum. 8°. de vsu p. 1^a. 170. B
 Spinalis medulla cute humidior est, & frigidior. 1°. de temp. 1^a. 15. C
 Spinallis medulla dependet à cerebro. ars me. 1^a. 63. B / de ocu. 7^a. 183. F
 Spinalis medulla, & nervorum principium esse cerebrum credendum est.
 de nervorum dissect. 1^a. 53. B
 Spinalis medulle principium est cerebrum. 1°. de vsu par. 1^a. 117. B
 Spinalis medulla à cerebro producitur. 15°. de vsu par. 1^a. 214. F
 Spinalis medulla est tanquam aliud cerebrum sub collo & capite. 12°.
 de vsu partium. 196. E / 1^a. 197. F
 Spinalis medulla colli principium est. 16°. de vsu par. 1^a. 217. C
 à Spinali medulla non vident differre nervi molles. 1°. de mo. m. 1^a. 308. H
 ad Spinali medullam ubi coniungitur cerebrum fit durius, cum inci-
 piatur molle in partibus anterioribus. 9°. de vsu par. 1^a. 174. F
 Spinalis medulla dissectio. 8°. de ana. adm. 1^a. 101. G
 Spinallis medulla est cōuenientior in loco in quo est quæ alibi. 12°. de vsu. 1^a. 196. E
 Spinalis medulla tutior est in loco in quo est, quæ alibi. 12°. de vsu p. 1^a. 196. D
 Spinalis medulla munitur à spondylis. 8°. de vsu par. 1^a. 165. B
 Spinalis medulla ne contunderetur quid egit natura in secunda verte-
 bra. 12°. de vsu par. 1^a. 194. F
 Spinalium totorum processus quo considerandus. 5°. de ana. adm. 1^a. 89. B
 Spinalis medulla ossa habent motus vehementes. 13°. de vsu pa. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla nec maior nec minor fieri debuit. 12°. de vsu. 1^a. 197. E
 Spinalis medulla est veluti truncus. 12°. de vsu par. 1^a. 193. D
 Spinali medulla quæ tunica est circumdata. 13°. de vsu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla tegitur pelle duplici, ut cerebrum. de vii. res. Sp. 62. G
 Spinalis medulla duplex pellis quando inflectur. de vii. res. Sp. 63. D
 Spinalis medulla membrana quæ habent qualitatem. 2°. de tem. 1^a. 17. H
 Spinalis medulla cur habet membranas. 7°. de decr. Hippo. 1^a. 272. G
 Spinalis medulla cur facta. 12°. de vsu par. 1^a. 197. D
 in Spinalis medulla ortu meatus patens sensui est. 7°. de decr. 1^a. 270. C
 Spinalis medulla superne deorsum fertur. 8°. de vsu par. 1^a. 165. A
 Spinalis medulla quanto magis descendit, tanto magis durefcit. 9°. de
 vsu partium. 1^a. 174. G
 Spinalis medulla tūm durefcit quātū à cerebro discedit. 3°. de ali. 2^a. 27. C
 Spinalis medulla paulatim fit durior. 9°. de vsu par. 1^a. 175. D
 Spinalis medulla, cerebrum, & musculi cōicant. 1°. de mot. mu. 1^a. 308. H
 Spinalis medulla in quibusdam habet quædam communia cum cerebro,
 & quædam propria. 13°. de vsu par. 1^a. 201. G
 Spinali medulla & cerebro communia quæ. 13°. de vsu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla, & cerebrum sensum obtinent. de mul. 3^a. 77. G
 Spinali medulla propria quæ. 13°. de vsu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla non pulsatur. 13°. de vsu par. 1^a. 201. H
 Spinalis medulla ad partes gulæ per nervos & ligamenta habet quandā
 societatem, & ad membranas ambientes, & ad ossa vertebrarum.
 com. 4°. aphorismo. 35°. Ex. 31. F
 à Spinali medulla & cerebro pprie nervi prodeunt. 15°. de vsu. 1^a. 210. D
 à Spinali medulla nervos alios oriri, alios ex cerebro ipso, dicendum est.
 de nervorum dissect. 1^a. 53. C
 à Spinali medulla quidā nervi oriuntur, quidā à cerebro. de mo. m. Sp. 66. F
 Spinalis medulla est principium nervorum. 1°. de vsu partium. 117. B /
 de ner.

de ner. diff. 1. 53. B/C 3. de compo. me. per ge. 5. 231. E
 Spinalis medulla est principium nervorum duriorum. 9. de vsu p. 1. 176. A
 à Spinali medulla nervi duri plus procedunt. de ocul. 7. 183. G
 Spinalis medulla & cerebri medium, ubi scilicet ambo coniungunt, est principium nervorum mediorum. 9. de vsu par. 1. 176. A
 à Spinali medulla orientum nervorum anatomia. de anat. viuo. Sp. 53. H
 à Spinali medulla nullus nervus oritur non coniugatur. de ner. diff. 1. 53. E
 à Spinali medulla nervi iustissime distributi sunt. 16. de vsu. 1. 217. A
 Spinalis medulla dividit in quinquaginta octo nervos. 12. de vsu p. 1. 197. E
 à Spinali medulla triginta paria nervorum procedunt, & q. de ana. Sp. 53. H
 à Spinali medulla præter triginta paria nervorum, oritur unus nervus sine pari. de ana. viuo. Sp. 53. H
 à Spinali medulla, quæ in collo est, orientum nervorum prima coniugatio quomodo procedat. de ner. diff. 1. 54. D
 à Spinali medulla nervi quibus partibus suggerant. 16. de vsu. 1. 215. E
 Spinalis medulla dat nervos omnibus partibus sub capite. 15. de vsu. 1. 214. F
 à Spinali medulla aut cerebro pervenit nervus ad unumquemque musculum. de voce & anhelitu. Sp. 60. F
 à Spinali medulla solum veniunt nervi ad musculos, qui sunt inter costas. de voce & anhel. Sp. 62. A
 ex Spinali medulla non est natum ligamentum. 1. de vsu par. 1. 117. B
 Spinalis medulla & septum transversum indicant bonas, & malas cerebri constitutiones. com. 2. apho. 33. Ex. 17. B
 Spinalium musculorum genus duplex. com. 7. apho. 36. Ex. 56. G
 Spinalium musculorum fibrae cur obliquæ. 12. de vsu par. 1. 196. A
 Spinales musculi incipiunt à secunda cervicis vertebra, et quod sint. de musculorum dissect. 1. 49. F
 Spinalibus musculis ventriculus calefit. 4. de vsu par. 1. 137. C
 in Spinali medullam arterie prorumpentes quæ. 16. de vsu p. 1. 219. D
 à Spinali medulla sumuntur robur ac vires in infernis partibus. 6. de vsu partium. 1. 216. F
 de Spinalis medullæ affectibus. 4. de loc. aff. 4. 23. E
 Spinalis medullæ symptomata. 4. de loc. aff. 4. 24. A
 Spinalis medulla quando laboraverit. com. 7. aph. 58. Ex. 59. C
 Spinalis medullæ frigidum inimicum. com. 5. apho. 18. Ex. 39. A
 Spinalis medulla frigida est. com. 5. aph. 69. Ex. 45. D
 Spinali medulla læsa quid sequatur. 1. de symp. cau. 3. 16. D
 ad Spinalis medullæ, & cerebri lesionem angina comparatio. 1. de symptomatum cau. 3. 16. D
 Spinali medulla læsa quot partes lædantur. 1. de symp. ca. 3. 16. D
 in Spinali medulla an sit affectus vertebrae ut sciatur, in quibus oporteat exerceri. 1. de loc. aff. 4. 7. F
 Spinali medulla abscissa vsq; ad tertium spodylum quid sequatur. de voce, & anhelitu. Sp. 62. B
 Spinali medulla læsa pro parte quid sequatur. 1. de loc. aff. 4. 7. F
 Spinali medulla incisa, quæ inferius est amittit vires. 1. de mot. 1. 309. A
 Spinali medulla tota affecta in vertebra aliqua, inferiores partes omnes resoluuntur. 1. de loc. aff. 4. 7. F
 Spinalis medulla quid agat, si spodylus exciderit. 12. de vsu p. 1. 196. H
 Spinali medulla læsa quando omnino lædetur vox, et exufflatio. de voce, & anhelitu. Sp. 62. A
 ex Spinali medulla vox animalis impedita. de mot. man. et ob. Sp. 67. C
 Spinali medulla fracta in costis non amittitur anhelitus, neq; vox. de voce & anhelitu. Sp. 60. F
 SPINALI medulla fracta curare non licet medico quomodo vertebram dirigat. de artic. com. 3. 7. 273. C
 Spinalis medulla seorsum reponenda. 11. de simp. med. fac. 5. 79. F
 Spinalis medulla non est pinguis. 3. de alim. fac. 2. 27. C
 Spinalis medulla nauseam non provocat, & quare. 3. de alim. fa. 2. 27. C
 Spinalis medulla si probe conficiatur, non exiguum dat corpori alimentum. 3. de alim. fac. 2. 27. C
 Spinalis medulla qualis circa generationem humorum. de bonit. et vitio succorum. 2. 35. H
 SPINOSAE plantæ quæ sint. 2. de alimen. fac. 22. C 2. 23. D
 Spinosæ plantæ quæ in muria, vel aceto à rusticis servantur. 2. de alimen. torum facul. 2. 22. C
 Spinosæ plantæ parum nutriunt, & prauum gignunt succum. 2. de alimen. torum facul. 2. 22. C
 Spinosarum plantarum tenellarum vsus in cibo qualis. 2. de alim. fa. 2. 23. D
 Spinosæ olera stomachum mediocriter iuvant. 2. de alim. fac. 2. 23. D
 SPIRAMENTORUM tenuium symmetriam in affectibus intelligens ex vtraque parte duo immodica, quæ inter se sint contraria inueniet. 11.

meth. med. 7. 71. A
 SPIRANDI facilitas magnam habet vim ad salutem in omnibus morbis acutis. com. 2. apho. 23. Ex. 15. E
 Spirandi difficultas, quæ asthma dicitur ab Hippocrate, qualis sit. c. 6. adhorismo 46. Ex. 51. H
 Spirandi difficultas à cerebro qualis sit. & quomodo. c. 4. aph. 50. Ex. 33. C
 Spirandi difficultas nulla oritur à corde. 5. de loc. aff. 4. 29. F
 Spirandi difficultas, & delirium fiunt septo transverso affecto. 10. methodi medendi. 7. 64. G
 Spirandi difficultas à partibus respirationi seruientibus qualis. com. 4. aphorismo 50. Ex. 33. C
 Spirandi difficultas in febre continua letalis. c. 4. apho. 50. Ex. 33. C
 Spirandi difficultate, vel ingenti dolore ægrum occupate, si nihil expuit, letale signum est. de tot. morb. temp. 3. 89. G
 Spirandi difficultas est signum indicativum crisis. 1. de crisi. 4. 128. E
 Spirandi difficultatem facit refrigerans medicamentum præcordijs impositum. 10. meth. med. 7. 65. C
 Spirandi difficultas victu attenuante sanata est. de atten. vic. 2. 43. G
 Spirandi partes, si ex capite ægrotet, quomodo curanda. 6. de sa. tu. 2. 100. A
 in Spirandi difficultate secantur iugulares. de ana. viuo. Sp. 55. A
 Spirandi difficultati cõuenit centaurii maius. 7. de sim. me. fac. 5. 50. F
 ad Spirandum aerem quod conferat thorax. 5. de loc. aff. 4. 29. A
 inter Spirandum thoracem totum mouere, quod signet. 4. de loc. aff. 4. 24. G
 SPIRANS difficulter, quomodo examinandus, & quæ in eo consideranda. 4. de loc. aff. 4. 26. G
 ad Spirantes ægre. 7. de comp. med. secundum locos. 182. C/G 5. 187. A
 Spirantes difficulter lienosos iuvant fructus & folia volucris maioris. 8. de simpli. med. fa. 5. 58. H
 ad Spirantes difficulter sanguis noctuæ. 10. de simp. med. fac. 5. 73. A
 Spirantibus ægre, et difficulter pdest theriaca. de vsu ther. ad P. 5. 98. I
 Spirantis difficulter ex calcitro equi casus. 4. de loc. aff. 4. 25. B
 ad Spirantes recta ceruice. de med. fac. par. 7. 165. F
 Spirans semi quomodo redditur animal. 8. de ana. adm. 1. 100. D
 Spirantes qui suffocari videntur adiuvans antidotus. 2. de ant. 5. 116. D
 SPIRATIO à vita. & vita à spiratione separari non possunt. 6. de locis affectis. 4. 39. E
 sine Spiratione animal vivere non potest. 4. de loc. aff. 4. 27. D
 absq; Spiratione cur aliquis perduret. de vit. resp. Sp. 64. B
 Spiratio potest effugere sensum, sed non abesse. 6. de loc. aff. 4. 39. F
 Spirationis maximus vsus qui. 6. de loc. aff. 4. 39. E
 Spiratione seruata, & in facie non resolutus, in alijs vero partibus resolutus visus quidam fuit à Galeno. 3. de loc. aff. 4. 21. B
 Spiratio non est à corde. 2. de decr. Hipp. 1. 237. B
 Spiratiois Ablatio ob vterum qui nam affectus ab aliquibus vocetur. 6. de loc. affect. 4. 39. D
 Spiratio quo modo aboletur. 8. de ana. adm. 1. 100. D
 Spirationem qua vertebra læsa, amittat animal. 8. de ana. ad. 1. 103. A
 Spiratio non amittitur corde detecto, et cõpresso. 2. de dec. Hip. 1. 236. H
 Spiratio Brevis iuxta actionem, & quietem brevis est. 2. de diff. 3. 64. D
 Spiratio Crebra quid significet. in prog. com. 1. 4. 194. H
 Spiratio Delirij ex septo qualis. 5. de loc. aff. 4. 31. H
 Spiratio Densa quomodo fiat à corde. 5. de loc. aff. 4. 29. F
 Spiratio Difficilis accidit thoracem etiã non affecto. 3. de loc. aff. 4. 13. E
 Spiratio difficilis sequitur ad hepar inflammatum, & ad splenem inflammatum, & ad peritonæum. 2. de diff. resp. 3. 65. G
 Spirationem habent difficilem ægri propter indicationem. comment. 4. aphorismo 70. Ex. 35. B
 Spiratio difficilis malum est signum. com. 2. aph. 27. Ex. 16. C
 Spiratio Exigua quomodo fiat à corde. 5. de loc. aff. 4. 29. F
 Spiratio Facilis quid significet. in prog. com. 1. 4. 194. H
 Spiratio frigida quid significet. in prog. com. 1. 4. 194. H
 Spiratio ob virum ibecillitatem quomodo differat à magna. 4. de lo. aff. 4. 27. B
 Spiratio impedita significat lesionem in cerebro. 3. de loc. aff. 4. 20. B
 Spiratio quæ contingat quando calor et angustia est in spiritalibus instrumentis. 4. de loc. aff. 4. 26. H
 Spirationis instrumentum septum transversum est. 5. de loc. aff. 4. 31. E
 Spirationem solum facit septum transversum. 4. de loc. aff. 4. 23. H
 in Spiratione si omnes musculi mouentur, quod sequat. 4. de loc. aff. 4. 26. G
 Spirationis Interceptio vnde. 4. de loc. aff. 4. 27. D
 Spirationem quæ partes affectas lædant. in prog. Hipp. com. 1. 4. 195. A
 Spiratione Longa sanatur oscitatio continua. 3. de diff. resp. 3. 74. A
 Spiratio magna & tarda quid significet. in prog. Hip. c. 1. 4. 194. H
 Spiratio magna

Spiratio magna quo modo fiat à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spiratio Naturalis, idest facilis. in prog. Hipp. com. 1°. 4°. 195. A
 ex Spirationis Noxa quo modo cognoscitur magnitudo affectionis in Apoplexia. 3°. de loc. aff. 4°. 21. A
 Spiratio parua & rara non est alia à frigida. 3°. de diff. resp. 3°. 72. H
 Spiratio quæ in Peripneumonia. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Spiratio Pessima quæ. 3°. de loc. affe. 4°. 21. B
 Spiratio Phreniticorum qualis. 5°. de loc. affect. 4°. 31. H
 Spiratio ægra cur in Pleuritide fiat. de const. ar. Isa. 40. E
 Spiratio Prægnantium quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 40. E
 Spiratio cur impediatur in Præfocatis. 6°. de loc. aff. 4°. 41. A
 Spiratione cur priuatur animal in præfocatione. 6°. de lo. af. 4°. 40. D
 Spiratione non Priuaretur animal corde detecto & manu apprehenso 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. H
 Spiratio quibus Pulmonis affectibus impediatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. F
 Spiratio Rara quomodo fiat à corde. 5°. de loc. aff. 4°. 29. F
 Spiratio in Sano à quo fiat, & in ægro. 4°. de loc. aff. 4°. 24. H
 Spiratio Sublimis quæ vocetur à Galeno. 4°. de loc. aff. 4°. 27. B
 Spiratio e Vehementissima quæ idgemus, quæ cõcurrat. 4°. de lo. af. 4°. 23. H
 Spiratio quæ fiat pleno ventriculo. 6°. de loc. aff. 4°. 40. E
 Spiratione cur pinna narium dilatantur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 SPIRITALES quid. introd. Isa. 54. A
 SPIRITUALI aere & terrestri grauitate admista medicamenta purgant ventrem superiorem & inferiorem. de cathar. Sp. 94. F
 Spiritualis spiritus quando fiat, & ad quem finem. de ana. viu. Sp. 52. A
 Spiritualis spūs intendit ad generationem cerebri. de ana. viuo. Sp. 52. D
 Spirituales venæ cerebri. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
 in Spiritualem vitam mutatur spiritus à corde. de sper. Sp. 37. F
 Spiritualis canalis, & pneumaticus idem. de comp. memb. Sp. 58. F
 Spiritualis canalis qui, & qualis, & quō se habet. de cõp. mēbr. Sp. 58. F
 Spūalis canalis in pulmone in duos diuiditur canales. de cõ. mē. Sp. 58. F
 Spirituale canalem aperit lingua quando loquimur, claudit quādo manducamus. de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 41. H
 Spiritualis substantia, quam habent arteriæ, facit ad animale spiritum generandum. 4°. de diff. pul. 4°. 65. E
 in Spiritualibus instrumentis quando calor & angustia, quæ symptoma ta contingant, & quæ spiratio. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Spūaliū instrumentorū angustia quō deprehēdat. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 ex Spiritualium inequali intēperie, cur tussis fiat. 2°. de sym. c. 3°. 21. H
 Spiritualium instrumentorum vlcerationem ostendit ephelcis tussiendo eiecta. 1°. de loc. aff. 4°. 2. F
 ex Spiritualibus partibus tussi eicitur sanguis. 4°. de loc. aff. 4°. 25. F
 supra Spiritualia significant spūta. 1°. de crisi. 4°. 128. A
 ex Spiritualibus nihil sine tussi expūtur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. H
 Spiritualium membrorū principalissimū est cor. de cõp. mēb. Sp. 58. G
 à Spiritualibus diuidit nutritiua diaphragma. de ana. viuo. Sp. 55. F
 SPIRITUOSI qui sint. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 151. A
 Spirituosus qui moriuntur. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. H
 Spirituosus non est medicamentū exhibendum. de victus ratione in mor. acutis. com. 4°. 7°. 150. F
 Spirituosus humor facit excrementa spūmofa, & quomodo. commē. 7°. aphorismo 30°. Ex. 56. A
 ex Spirituosus instrumentis accipitur sanguis in imperfectis animalibus & fetibus. 8°. de vsu par. 1°. 156. E
 SPIRITVS est quid leuissimū & tenuissimum omnium quæ sunt in corpore humano. 3°. de natural. facul. 1°. 307. F
 Spiritus quid significet. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 118. C in prognost. commentario 1°. 4°. 194. H de vict. ratio. in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 139. B
 Spiritus quid quandoq; significet. 3°. de diff. resp. 3°. 75. F
 Spiritus quid sint. de vii. resp. Sp. 63. D
 Spūs primus i mūdo est, qui multis nōibus vocatur. an aīal sit. 1°. 327. A
 Spiritus toti mundo infusus Deus est. de hist. phil. Sp. 4. G
 Spiritus est aer. de dyna. Sp. 19. D
 Spiritus vocat aer in nobis, & est vocis materia. de voc. instr. 1°. 106. D
 Spiritus, & aer idem. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Spiritui quedam aeris qualitas est familiaris & amica quedam contra ria. 7°. de vsu par. 1°. 159. B
 Spiritibus, solidis, & humidis cōstāt aīalia, & hō. bre. den. dog. 1°. 231. A
 Spiritus qui. fin. med. Isa. 43. G
 Spū crassior, & sanguine tenuior sanies est. de tum. pr. at. nat. 3°. 83. A
 Spiritus ubi est, alter spiritus ingredi nō potest. de instr. odor. 1°. III. B

Spiritus principia quæ. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 Spiritus elementa sunt calidū, & frigidum. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. H
 Spiritus habet duo elementa. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. H
 Spiritus elementa sunt aer, & ignis. 5°. de decr. Hipp. 1°. 255. H
 Spiritus tres quando fiant, & ad quem finem. de ana. viuo. Sp. 51. H
 Spirituum minera ubi sit. de ana. viuo. Sp. 52. G
 Spiritus duplex. intr. Isa. 55. B
 Spiritus duo, animalis, & naturalis. intr. Isa. 52. F
 Spirituum situs. introd. Isa. 55. B
 SPIRITVS animalis nomenclatura & potentia ubi discenda. 3°. de lo. cis affectis. 4°. 17. H
 Spūs animalis qui. de vtil. resp. 1°. 225. G 1°. de pres. ex pul. 4°. 104. E
 Spūs animalis est exhalatio sanguinis benigni. 6°. de vsu par. 1°. 155. C
 Spūs animalis multū discrepat ab alijs spiritibus. 16°. de vsu p. 1°. 219. C
 Spiritus animalis ubi oriat. 2°. de dec. Hip. 1°. 240. F de ocu. 7°. 183. G
 Spiritus in cerebro est animalis. 7°. de decr. Hippocratis. 1°. 269. D de vir. nost. corp. dispens. Sp. 50. B
 Spiritus animalis fons, est cerebrum. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Spiritus animalis quomodo conficiatur. 8°. de vsu par. 1°. 168. D
 Spiritus animalis, ex qua materia fiat. 7°. de decr. Hip. 1°. 269. E
 Spūs aīalis gñatio habet spūm vitalē ppriā materiā. 9°. de vsu. 1°. 172. E
 Spūs aīalis ex vitali claborato habet generationē. de vir. corp. Sp. 60. C
 Spūs aīalis à quibus venis & arterijs nutriatur. 6°. de vsu par. 1°. 219. C
 Spūs animalis fit ex aere & arterijs attracto. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. C
 Spiritus animalis qualitatis proprietatem ex sui ipsius cōtione adipisci tur. 9°. de vsu par. 1°. 172. E
 Spiritus tractus in asperas arterias primo in carne pulmonis cōficiunt, deinde in corde & arterijs, postea in rete mirabili, demum in ventriculis cerebri. 7°. de vsu par. 1°. 159. C
 Spiritus belle conficitur in rete mirabili, & quō. 9°. de vsu par. 1°. 172. G
 Spiritus in capite retinetur à plexu arteriarum retiformi, qui adest sub dura meningē. 4°. de vsu par. 1°. 139. C
 Spiritus preparatio & rectificatio, antequam cor ingrediatur, fit in pulmone. de ana. viuo. Sp. 47. C
 ex Spiritu elaborato quicquid maxime necessarium est, ad sinistru cordis ventriculum deferitur. introd. Isa. 54. B
 Spiritus receptaculum cur pulmo dicatur. de vtil. resp. Sp. 64. B
 Spiritui dat qualitatem pulmonis caro. 7°. de vsu par. 1°. 159. A
 Spiritus in pulmonem attrahendi ratio primaria & secundaria. de voca lium instr. diff. 1°. 106. F
 Spiritus per quā arteriā attrahitur in pulmonē. 8°. de vsu p. 1°. 165. A
 Spiritus animalis vnde oritur & nutritur. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Spūs animalis per totum cerebrum continetur. 1°. de vsu par. 1°. 170. C
 Spiritus in cerebri ventriculis oritur. 7°. de dec. Hipp. 1°. 269. D
 Spiritu animali pleni sunt ventriculi cerebri. de vsu pul. 1°. 227. H
 Spiritus sit exacte animalis in vetriculis cerebri. 7°. de vsu p. 1°. 159. C
 Spiritus est in cerebro qui omnes operationes facit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. H
 Spiritus est principalis facultas. de hist. phil. Sp. 3. D
 Spiritus animalis est primum animæ instrumentum. 7°. de dec. 1°. 269. E 4°. de loc. aff. 4°. 23. A
 Spūs est primum instrumentū animæ in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 189. G
 Spiritus qui in cerebri ventriculis est primum animæ domicilium, si aīa est incorporea, videri posset, nō est tñ, & quare. 7°. de decr. 1°. 269. C
 Spiritus qui in ventriculis cerebri est vel animæ substantia, vel primum organum. de vtil. resp. 1°. 226. D
 Spiritus substantia est aīa secundum aliquos. 2°. de decr. Hip. 1°. 240. H
 Spiritus dicitur anima à quibusdam. de mot. man. & obs. Sp. 67. G
 Spiritus idem quod anima. de sper. Sp. 37. G
 Spūm eē aīam & naturā volūt stoici, & quomodo. q. animi mo. 1°. 318. E
 Spiritus ipse videt esse aīa, si aīa corporea sit. 7°. de decr. Hip. 1°. 269. C
 Spiritus animalis multitudinē non videtur potius tribuenda bonitas, & pfectio intellectus q̄ quātitati, & bonæ tēperiei. 8°. de vsu p. 1°. 170. C
 Spiritus est corporeus secundum plures. de sper. Sp. 37. G
 Spiritus transit per omnia organa animæ. de vtil. resp. 1°. 226. A
 Spiritu nutritur anima. an animal sit. 1°. 327. D
 Spiritus animalis quomodo sit in omni parte. 5°. de sim. me. fac. 5°. 34. A
 Spiritus animalis quō penetret ad membra. de ocul. 7°. 184. F
 Spiritus it per collum. 11°. de vsu par. 1°. 186. B
 Spiritus est per se mobile animalis principium. 1°. de sem. 1°. 331. D
 Spiritus instrumenta quæ. 5°. de ana. admi. 1°. 94. A
 Spūs instrumentū est diuersū ab instrumento sanguinis. 6°. de vsu. 1°. 154. H
 Spiritus nutrimentum quid nam. de sper. Sp. 37. F

Spiritus animalis nutritur, & ex quo nutriatur, & per quem locum. de
util. resp. 1^a. 225. G
Spiritus animalis alimentum, quod. de usu pul. 1^a. 228. A
ad Spiritus nutrimentum est aer. de ana. viuo. Sp. 47. F
Spiritus animalis an nutriatur à respiratione. de util. resp. 1^a. 225. G
Spiritus animalis nutritur ex inspiratione per nares. de util. re. 1^a. 226. A
Spūs per os, & nares fortiores emittit viri q̄ femina. de sper. Sp. 36. D
Spiritus superius per nares ingredit in corpus. 17°. de usu par. 1^a. 222. B
Spiritus per nares ad cerebrum attrahitur. de usu pul. 1^a. 227. G
Spiritus per nares, & os, partim ad cerebrum, partim ad cor accedit. de
cau. resp. 1^a. 226. H
Spūs aialis nutritio, est ex pulsu, & respiratione. de usu pul. 1^a. 228. D
Spiritus aialis nutritio est secūda utilitas respirationis. de util. 1^a. 226. E
Spūs aialis idiget sanguinis euaporatione ad nutriūonē. de util. 1^a. 226. B
Spiritus animalis imbecillitates cerebri ingentem intemperiem comitan
tur. 4°. de præs. ex pul. 4^a. 121. G
Spiritus animalis consumitur in motu voluntario. de usu pul. 1^a. 227. H
a Spiritu nervus mouetur, à nervo autem musculus, et à musculo tibia.
de multitudine. 3^a. 78. A
Spiritus animalis si euacuetur, quid sequatur. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. E
Spūs animalis qualis in oculo, & qualis esse debet. 1°. de sym. cau. 3^a. 15. C
Spūs multus aialis in oculo æthereus quid faciat. 1°. de symp. ca. 3^a. 15. C
Spiritus paucus purus quid faciat. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Spūs humidus multus in oculo quē faciat visum. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. C
Spiritus lucidus per nervos oculorū transmeat. 7°. de de. Hip. 1^a. 269. H
Spiritus oculorum fulgidus est. 7°. de decr. Hip. 1^a. 272. E
Spirituū splendidum à cerebro defluentem habet visus instrumentū. 16°.
de usu partium. 1^a. 215. D
Spiritus animalis luminosus à cerebro ad oculum proficiscitur. in 6°. de
mor. vulg. com. 4°. 3^a. 187. B
Spiritus quo modo à cerebro ad oculum eant. 1°. de symp. cau. 3^a. 14. D
Spiritus animalis copia in oculo maior continetur, quā in alio instru-
mento. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 270. H
Spiritus quid faciant in oculo. 10°. de usu par. 1^a. 180. F
Spiritus quidam adest in nervis. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. G
Spirituū capientes venulas habet nervus. de util. resp. Sp. 63. C
Spiritus, & sanguinis receptacula sunt vena, nervus, & pellis. de utilita-
te respirationis. Sp. 63. C
Spiritus receptaculum est arteria. de ven. sect. aduer. Erasf. 6^a. 5. G
Spiritus, auditus & visus sunt partes oculi & auris. 5°. de dec. 1^a. 255. G
Spiritus visorius. vt pote splēdens, sibi medium assimilat crysallodis,
& pupille humorem tenuem, ac mundū in prog. com. 1°. 4^a. 194. E
Spiritus visiuus vnde nascatur. de ocul. 7^a. 184. E
Spiritus substantialiter transeunt per oculos. de ocul. 7^a. 184. F
Spiritus visui iunguntur oculo. de ocul. 7^a. 184. G
Spiritus visiuus per quas partes tendat. de ana. ocul. Sp. 57. D
Spiritus qui ad oculos fertur cum aere ambiente vniur primo incurfu.
7°. de decr. Hip. 1^a. 70. C
Spiritus visibilis lumen aerem mutat in instanti. de ocul. 7^a. 185. C
Spiritus visiuus gaudet colore cyaneo. de ana. ocul. Sp. 57. E
Spirituū continet pupilla. 10°. de usu par. 1^a. 179. D
Spiritus visui accidentia. de ocul. 7^a. 186. E
Spūs aialis præstat auribus virtutē audiēdi. de compag. memb. Sp. 58. B
Spiritus odorabilis vnde feratur. de comp. memb. Sp. 58. C
SPIRITVS duplex natiuus vel vitalis, & aereus, vel materialis. 4°.
de dign. pul. 4^a. 84. E
Spiritus cordis vitalis dicitur. de virt. nost. corp. dispen. Sp. 60. B
Spiritus vitalis vbi oriatur. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 240. F
Spiritus vitalis vbi sit. de ocul. 7^a. 183. G / de ana. viuo. Sp. 56. C
Spiritus vitalis ex qua materia fiat. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. E
Spiritus vitalis intendit ad generationem cordis. de ana. viuo. Sp. 52. A
ad Spūm, & calorē cōparat cor: vt ad ignē fornax. de ana. vi. Sp. 46. D
Spiritus in arterijs vitalis est. 7°. de decr. Hip. 1^a. 269. D
Spiritus vitalis in corde, & in arterijs gignitur. 7°. de decr. 1^a. 269. D
Spiritus vitalis in corde & arterijs. 12°. meth. med. 7^a. 77. C
Spiritus vitalis in arterijs, & corde generatur, & habet materiā gñatio-
nis inspiratione, & humorū vapore. de vir. nost. corp. dispen. Sp. 60. C
Spiritus in qua parte cordis generetur. de ana. viuo. Sp. 52. G
Spūs copiosior est in sinistro cordis ventriculo. 6°. de usu par. 1^a. 154. H
Spiritus euacuato sinistro cordis ventriculo animal moritur. an sangui-
in art. 1^a. 61. B
Spiritus qui contineatur in arterijs. 4°. de dign. pul. 4^a. 84. G

Spūs nō sunt solū in arterijs: vt Erasistratei putarūt. 6°. de lo. af. 4^a. 39. C
Spūm arteriarū altera introducit, altera educit. 6°. de decr. 1^a. 263. D
Spiritus in arterijs quo modo clarificetur. de sper. Sp. 37. G
Spiritus alimentum est sanguis arteriarum. 6°. de usu par. 1^a. 155. C
Spiritus à quibus arterijs effluat, & à quibus nō. 9°. de usu p. 1^a. 172. G
Spiritus à corde mutatur in calorem naturalem, & in spiritualem vitā.
de spermate. Sp. 37. F
Spiritus duo quo modo à cordis amantis exeāt. de comp. mem. Sp. 59. C
a Spiritu in tumorem attollitur priapus. 6°. de loc. aff. 4^a. 41. H
Spirituū vitali semen plenum est. 1°. de sem. 1^a. 330. E
Spiritus & sanguis ad spermatis generationem vbi, & eius usus. 9°. de
usu partium. 1^a. 172. F
Spiritus miscetur cum semine. com. 5°. aph. 63°. Ex. 44. C
Spiritus in semine qualis. 1°. de sem. 1^a. 331. D
Spiritus excretio est semen. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 172. A
Spiritus qui conuertit semen in carnem. de sper. Sp. 36. B
Spiritus duplex in matrice, & vnde. de sper. Sp. 36. B
Spiritus exterior matricis nō sinit interiorem exire. de sper. Sp. 36. B
Spiritus per officia attrahitur à semine, & quō. 1°. de sem. 1^a. 330. G
Spūs p̄ qua coquat in muliere in vtero, & vbi sit. 12°. de usu p. 1^a. 207. G
in Spūm abire semen in vuluis affirmat Aristoteles. 1°. de sem. 1^a. 329. F
in Spūm si genitura diffiat, cur vterus non intumescit. 1°. de se. 1^a. 329. F
cum Spiritu quodam recipitur in matrice viri semen muliebri associa-
tum. de spermate. Sp. 36. B
Spiritus in semine est: vt motus principium. 14°. de usu par. 1^a. 204. F
Spiritus raritas, & spissitudo humoris sunt cause in viris sterilitatis, (le-
ge Galenum improbantem.) com. 5°. apho. 63°. Ex. 44. D
Spiritus spermatici tres virtutes. de sper. Sp. 37. F
Spiritus ex arterijs attrahit à fœtu, dum augetur. 1°. de sem. 1^a. 330. H
Spiritus vnde trahatur à fœtu. 1°. de sem. 1^a. 331. C
Spiritus qui oritur à corde quorsum tendat. de sper. Sp. 37. F
Spiritus per quas vias à corde in totum transmittatur corpus. de com-
membro. Sp. 58. G
Spiritu & sanguine attracto cibatur cor. de ana. viuo. Sp. 56. D
Spiritu nihil familiarius ad cordis refrigerationē. 6°. de usu p. 1^a. 154. A
Spirituū attrahit cor à pulmone. de util. resp. Sp. 64. D
Spiritus attractus vbi excoquatur. de comp. memb. Sp. 58. F
Spūm & humores attrahit ac expellit actio pulmōis. 5°. de lo. a. 4^a. 30. F
Spiritus aliquid ex pulmone in thoracē pmeat. 8°. de anat. ad. 1^a. 103. E
Spiritus aliquid ē pulmone in amplam thoracis capacitatem pertransit.
8°. de ana. admi. 1^a. 103. F
Spūs per vulnus exiēs signat thoracē esse vulneratū. 1°. de lo. aff. 4^a. 2. E
Spiritu arteriæ non implentur à corde. an san. in ar. nat. cont. 1^a. 62. D
Spūs trahit in arterias & à corde & vnde quaq; an sang. in ar. 1^a. 62. F
Spiritus nō fertur per arterias tanq̄ per canales lapideos. an sang. in ar.
nat. cont. 1^a. 62. F
Spiritu à corde allato, non eget cerebrum. de util. resp. 1^a. 226. A
Spiritus vitalis nutrit in spirado, & ex sanguine. 12°. met. med. 7^a. 77. C
Spiritus naturalis intēdit ad gñationem hepatis. de ana. viuo. Sp. 52. A
Spiritus naturalis si est in iecore, & in venis est. 12°. meth. me. 7^a. 77. C
Spiritus adsunt in venis. fin. med. Ifa. 43. G
Spiritus natiuus est calor innatus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 33. H
Spiritus innatus primum instrumentum animæ est, si non est animæ essen-
tia. 5°. de sem. me. fac. 5^a. 34. A
Spiritus intus seruandus, qñ aliquid cōcoquēdus. 5°. de sim. m. fa. 5^a. 34. A
Spiritus innatus secūdu Aristotelem causa roboris membrorum est. 1°.
de semine. 1^a. 335. G
Spiritus, & sanguis concurrunt in omni naturali motione. de ren. affec.
dign. & med. 7^a. 192. H
in Spū & sanguine habitare calorē naturālē (collige à Galeno) vbi inqt
spūs & sanguis atq; calor qui in eis. com. 2°. aphorif. 1°. Ex. 11. B
Spiritus, & sanguis sunt duo instrumenta, quibus natura vitur cum ex-
pellit ea, quæ infestant. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
Spiritus & sanguis illuc tendunt quō natura expellit violenter, vñ sunt
inflammationes. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42. E
Spiritus multi exeunt cum excrementis puris, vnde periclitatur qui vni
uersim euacuantur. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
Spiritus ob duo patitur. de util. resp. 1^a. 226. D
Spiritus substantia extenuata quid faciat. 12°. meth. med. 7^a. 77. D
Spirituū substantia ex raritate digeritur. 12°. meth. med. 7^a. 77. E
Spiritus substantia variatur. 11°. meth. med. 7^a. 68. B
Spiritus vitalis excretus facit exolutionem, & animi defectionem. com-
mentario 7°.

mentario 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
 Spiritu omni emisso, animalia nō possunt viuere. an. sang. in ar. 1°. 60. F
 Spiritu vitali omnes animalis partes qñ priuantur. 1°. de sem. 1°. 335. D
 ob Spiritus laesos cur mors sequatur. de vtil. resp. 1°. 226. D
 Spiritus substantia in morbis quō custodienda. 12°. meth. med. 7°. 77. B
 Spiritus quo modo custodiatur. 11°. meth. med. 7°. 69. E
 Spiritus difflationes per omne corpus vocantur secundum aliquos eru-
 ctiones. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 166. D
 SPIRITVS pro respiratione sumitur ab Hippocrate. in 6°. de morb.
 vulg. com. 4°. 3°. 179. H
 Spūs vocat qñq; tota respiratio. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 113. G
 Spiritus attractio, an respirationis actio sit. de vsu pul. 1°. 229. B
 Spiritu suo mures ad se trahit serpens. de cathar. Sp. 94. H
 Spiritus protensi qui sunt. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 137. D
 Spiritus organa sunt musculi pectoris. de sper. Sp. 36. G
 Spiritus it ad ventriculū nobis transglutientibus. 6°. de vsu p. 1°. 154. H
 Spiritus cur per superiora purgantur. de voc. instr. diff. 1°. 106. F
 in Spū trahēdo dilatātur os, & naves secūdu aliquos. de vsu p. 1°. 228. D
 in Spū trahēdo dilatātur fauces pulmones et pectus. de vsu p. 1°. 228. D
 Spiritum receptū quā prācedit quies, qualis. de vsu pul. 1°. 228. F
 ad Spiritus prolationē & Tussim. 7°. de compo. med. sec. loc. 5°. 182. B
 Spiritum quomodo non recipiat guttur. 3°. de loc. aff. 4°. 14. G
 Spiritus vie obserātur, si tabidus nō possit expuere. c. 7°. a. 16°. Ex. 55. B
 Spūm acutū q exercitia & gymnasia reddāt. 9°. de cō. me. se. l. 5°. 159. C
 Spiritum acutum splenicis quā exercitia & gymnasia faciunt. 9°. de cō-
 positione medic. sec. loc. 5°. 199. F
 Spiritus per vtrāq; narem equalis, significat conuulsionem. de vic. ra.
 in mor. acu. com. 4°. 7°. 141. G
 in Spiritu Alteratio quomodo fiat. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Spiritus est promptus ad alterandū, & cur. de inaq. intemp. 3°. 43. H
 Spiritus in Angina qualis. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 Spiritus in angina qui. 3°. de diff. resp. 3°. 72. E
 Spiritus quo modo habeatur in apoplexia in sopore, comitiali, & cata-
 lepsi. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 Spiritum quomodo habent Asthmatici, & orthopnæici. in 3°. de morb.
 vulg. com. 2°. 3°. 136. C
 Spiritus Breuis qui. in 3°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 148. H
 Spiritus calidus quando sit. 4°. de loc. aff. 4°. 26. H
 Spiritus calidior quid faciat. de vtil. resp. 1°. 226. A
 Spiritus Catalepsis, id est cohibitio quomodo fiat. q. ani. mor. 1°. 316. D
 Spūs Cohibitio, nō exigua portio est apothera. 3°. de sa. tuen. 2°. 77. B
 Spiritus cohibitio ad apothera. idonea. 3°. de san. tuen. 2°. 77. D
 Spiritus cohibitio quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2°. 77. B
 Spiritus cohibitio quando fiat & quot modis. de voc. instr. diff. 1°. 107. G
 Spiritus quo modo cohibetur. 7°. de vsu par. 1°. 160. H
 Spiritus cohibet, facta tensione musculorum costis insidentium, & abdo-
 mini. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Spiritus cohibitionem interponunt inter ipsam exercitationem optimi
 gymnasta. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Spiritus cohibitio, exercitatio est musculorum in abdomine, & thorace.
 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
 Spiritus cohibetur fascicula circa collū. 2°. de comp. med. se. lo. 5°. 138. A
 Spiritus cohibitio ad quid valet. 3°. de san. tuen. 2°. 77. E
 Spiritus cohibitionem caput opplere ex dictis Galeni reprehendi potest
 vt dixit Asclepiades. 3°. de san. tuen. 2°. 77. G
 Spiritus cohibitio quomodo auget calorem in spiritualibus, & tussim se-
 dat. 2°. de symp. cau. 3°. 21. H
 Spiritum & effluuiam cohibet somnus, & humectat. de vict. in mor. ac.
 commen. 2°. 7°. 125. B
 Spiritus Corruptio quo modo fiat. 12°. meth. med. 7°. 77. C
 Spiritus in cerebro corruptus, mortem inducit. in 6°. de morbis vulgar.
 commen. 5°. 3°. 189. H
 Spiritus Crassus in quibus partibus contineri possit. 2°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7°. 104. F
 Spiritus Creber phlegmonem in partibus supra septum significat. in 6°.
 de mor. vul. com. 2°. 3°. 162. D
 Spiritus crudi flatuosi q, copia, dolorem facit. 4°. de loc. aff. 4°. 27. D
 a Spirituum crudorum crassitie dolores curat aristolochia rotunda.
 6°. de sim. me. fac. 5°. 43. E
 Spiritus Currentium qualis. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 136. B
 Spiritus hoīs Delirantis, & nondū delirātis, qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 31. F
 Spiritus proprii delirij nō in inseparabiles, quales. 2°. de diff. 3°. 64. E

Spūs Densus, & frequens qui sit. de vic. rat. in morb. acu. cō. 1°. 7°. 114. D
 Spiritus densus, & paruus quibus sit. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 Spiritus densus & paruus sit his, quibus venter inflammatus est, et ma-
 gis si os, & stomachus eius, & quibus pellicula aliqua, aut muscu-
 lus circa praeordia, aut ipsum, septum trāsuersum, & intestinum ali-
 quod gracile. 2°. de diff. feb. 3°. 65. H
 Spiritus densus cur fiat. 1°. de diff. resp. 3°. 59. B
 Spiritus longa Detentione sanatur singultus. 3°. de diff. feb. 3°. 74. A
 per Spiritus detentionem purgatio. 3°. de diff. resp. 3°. 74. B
 Spiritus difficultatem quod partes possint facere. de op. sect. 1°. 22. F
 ad Spiritus difficultatem a stomacho. de med. fac. par. 7°. 171. G
 ad Spiritus Difficultatem. de med. fac. par. 165. F
 Spiritus in Diffnæa qualis. 4°. de loc. aff. 7°. 173. G
 Spiritus Doloris inflammationis quid. in prog. Hip. com. 1°. 4°. 25. A
 Spiritus Erumpens prohibet alui humiditatem his, si quibus ilia suspen-
 sa obmurmuratiua sunt liborū dolor supueniat. c. 4°. a. 70°. Ex. 35. B
 Spiritus velox foras expulsio propria est in totius simul spiritus efflatu.
 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
 Spiritus citatiorem motū perficit Exercitatio. 2°. de san. tuen. 2°. 69. F
 Spiritus vt facile ducat, facit acetū scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 Spūm facilem reddit balneum. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. H
 Spūs Flatuosus, qualis sit, & cui cōparatus. 2°. de ar. c. ad Gl. 7°. 104. E
 Spiritus flatuosi cū flatibus cōueniunt. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 118. C
 Spiritus flatuosus quo modo gignatur. 8°. de decr. Hipp. 1°. 275. F
 Spiritus flatuosus a qua materia oriatur. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 168. F
 Spiritum flatuosum quā puocat, semē gñant. 6°. de sim. me. fa. 5°. 46. A
 in Spiritum statim vertitur quicquid concretum, crassum, et modice fri-
 gidum fuerit in humoribus. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
 Spiritum flatuosum non necessarium est sequi, si male quis concoxit. 3°.
 de symp. cau. 3°. 30. B
 Spiritus flatuosus est causa cōtētiua pituitæ. com. 7°. apho. 30°. Ex. 56. A
 Spiritus flatuosus quomodo facit bullas. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 cum Spiritu flatuoso dolores grauissimi ex crassis, & glutinosis succis
 fiunt. 12°. metho. med. 7°. 79. C
 Spiritus flatuosus ad caput fertur vna cum calore, & facit rem capitis.
 com. 4°. apho. 70°. Ex. 35. B
 Spūs flatuosus gñatus in capite facit dolorem capitis. c. 4°. a. 70°. Ex. 35. B
 Spiritus flatuosus facit capitis dolorem. com. 6°. aph. 10°. Ex. 47. D
 Spūs flatuosus facit dolorem capitis in sanis. com. 6°. apho. 51°. Ex. 52. H
 Spiritus flatuosus qui non possit egredi in inflammatione hepatis, dolo-
 rem auget. com. 6°. apho. 5°. Ex. 46. H
 Spiritus flatuosus facit tormina. com. 4°. apho. 11°. Ex. 28. D
 Spiritus flatuosus, qui non habet facilem exitum, facit tormina. com. 5°.
 aphorismo 41°. Ex. 41. D
 Spūs flatuosus facit suspēsiōē illū duplī, & quō. cō. 4°. a. 73°. Ex. 35. G
 ex Spiritu flatuoso dolor quo modo curetur. 12°. meth. med. 7°. 79. B
 ex Spiritu flatulento dolor quo modo curetur. 12°. meth. med. 7°. 82. B
 ex Spiritu flatuoso dolor curatur cucurbitula cum flamma copiosa. 12°.
 methodi medendi. 7°. 79. H
 Spiritus flatuosior redditus somnum edit exigū, sed nec prorsus acutū
 nec tenuem. 3°. de sympto. cau. 3°. 27. F
 Spiritus si acutū, & tenue sonat per vacuum, & prorsus, angustū intesti-
 na delatus, estq; tum purior tū magis aereus. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Spiritus sonus cum nec magnus, nec multus est dicitur murmur. com. 4°.
 aphorismo 73°. Ex. 35. G
 Spiritus flatuosus cum vrinis excretis significat frigidam renum egritu-
 dinem. com. 7°. apho. 34°. Ex. 56. E
 Spūs flatuosus facit vrinae difficultatem. com. 7°. aph. 48°. Ex. 58. A
 in Spūm flatuosum soluitur vrina iumentorū. cō. 4°. apho. 70°. Ex. 35. B
 Spiritus transit vesicam simul cum humore. com. 4°. apho. 73°. Ex. 35. G
 Spiritus flatuosus, & crassi humores per sectionem venæ quandoq; sa-
 nantur, & euacuantur. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Spiritus flatuosi in carnosiss partibus quo modo curentur, & quibus. 2°.
 de arte cur. ad Glau. 7°. 104. H
 Spūs flatuosus dupliciter discutitur. in 6°. de mor. vulg. cō. 6°. 5°. 196. D
 Spiritus flatuosus resoluitur a calore febrili. com. 6°. apho. 51°. Ex. 52. H
 ex Spū flatuoso tumor quō curetur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. F
 Spiritu tumorem quidam secuerunt. de vict. ratione in morbis acu. com-
 mentario 4°. 7°. 137. C
 ob Spūs copiam venæ rūpuntur. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 104. G
 ob Spiritus copiam dolia, & vtres in mustis rūpuntur. in 1°. de mor.
 vulg. com. 1°. 3°. 104. G

spiritus quo modo habeatur in Febribus. de util. resp. 3^a. 226. B
 spiritus in ardentibus febribus qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. A
 ad spiritus Fæctorem. 7°. de comp. med. secundum locos. 5^a. 181. D
 spiritus Frequens, vel magnus offendens in ea quæ sursum fit Aëris la-
 tione quibus contingat. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. 122. F
 spiritum frequentem facit spiritum retentum, & è contra. de vict. rat. in
 mor. acu. com. 1°. 7^a. 114. C
 spiritus frequens significat dolorem & inflammationem supra septum.
 in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 148. H
 spiritus frequens, cur laborem instrumentorum respirationis significet.
 4°. de loc. aff. 4^a. 27. D
 spiritus frequens quid mali faciat. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. 113. C
 spiritum Halituosorum generatio unde fiat. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. E
 spiritus halituosus fit à crassis glutinosis cum calefiunt. 12°. me. me. 7^a. 79. D
 spiritus halituosus cur exire non possint. 12°. meth. med. 7^a. 79. D
 spiritus halituosus per ossa colatoria emittitur. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 spiritus halituosus quandoq; in iecore concluditur. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. C
 spiritus noster ex motu ignescit. de trem. palp. convuls. 3^a. 54. H
 spiritus facilius ab humoribus accenditur, non è contrario. 1°. de diffe-
 rentijs respirat. 3^a. 31. A
 spiritus in pectus quid boni faciat. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. F
 spiritus non videtur in inflammatis partibus, ut in alijs tumoribus mul-
 tis. de tum. pret. nat. 3^a. 82. H
 spiritus Infantiles sunt causa tensionis nervi. de vti. resp. Sp. 63. D
 spiritum inflante nervum cauui, pudendum intendit. 15°. de vsu par. 1°. 210. G
 spiritus Interceptio quæ sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. D
 spirituum interceptiones in melancholicis sanguinis missione solvuntur.
 de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. D
 spiritus Magnus cur sit cum spiritus retinetur. 1°. de diff. resp. 3^a. 60. B
 spiritus est magnus, & ex multo intervallo, id est magnus, & rarus, si
 cerebrum patiat. com. 4°. apho. 50°. Ex. 33. C
 spiritus magnus longo intervallo factus, significat delirium. in 6^m. de
 mor. vul. com. 2°. 3^a. 162. D
 spiritus magnus delirium significat. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. B
 spiritus ex longis intervallis qui. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 163. C
 spiritus magnus & densus in quibus fiat morbis. 3°. de diff. resp. 3^a. 71. C
 spiritus magnus, & densus quando. 1°. de diff. resp. 3^a. 63. A
 spiritum quem facit Mentis affectio. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 121. D
 spiritus nostri quomodo Nebulosi. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. C
 spiritus qui similis nebula & caligini. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 104. C
 spiritus Obscurus qui. 3°. de diff. resp. 3^a. 75. G
 spiritus Offendens qui. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. D
 spiritus offendens apud Hippocratem quid. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
 spiritus offendens quomodo fiat. de vict. rat. in mor. ac. com. 2°. 7^a. 123. C
 spiritus offendens, id est interruptus existens siue in motu ad intus vel
 ad extra, vel ad vtraq; com. 4°. aph. 68°. Ex. 34. G
 spiritus offendens in febribus malum, convulsionem enim significat. com. 4°.
 aphorismo 68°. Ex. 34. G
 spiritus Paruus & densus qui. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. H
 spiritus parvus cur. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. B
 spiritus parvus ac creber in pleuritide fit. de const. ar. Ifa. 40. E
 spiritus parvus rarus quid significet. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 148. H
 spiritus parvus, & densus quid significet. 1°. de diff. resp. 3^a. 59. H
 spiritus parvus, & densus in quibus fiat. 2°. de diff. resp. 67. G | 3^a. 71. C
 spiritus quibus paucis, & quibus multis. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
 spiritus Peripneumonia qualis. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. A
 spiritus promptus dicitur ab Hippocrate, qui alias sublimis, & elatus
 est vocatus. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 166. E
 spirituum Pro tensiones sanguinis missione prius indiget quam euacua-
 tione. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
 spiritus Rarus qui. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 121. D | in 3^m. com. 3°. 3^a. 151. F
 spiritus rarus, & parvus unde. 3°. de diff. resp. 3^a. 72. H
 spiritus rarus & magnus iuxta actionem, & quietem longus est. 2°. de
 diff. resp. 3^a. 64. D
 spiritum rarum & magnum delirantes habent. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 121. G
 spiritus Philisco fuit perpetuo quasi reuocanti, rarus magnus. in 1^m. de
 mor. vul. com. 3°. 3^a. 121. B
 spiritus rarus proprius & inseparabile desipientie signum est. in 1^m. prorrh.
 com. 1°. 4^a. 163. C
 spiritus rarus quid significet. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. D
 spiritus Redditio, an respirationis actio sit. de vsu pul. 1°. 227. B
 spiritus cum Retinetur, cur magnus efficitur. 1°. de diff. 3^a. 60. B

in spiritus retentione, attollunt iecur, liē, & venter. 3°. de sat. 2^a. 77. B
 in spiritus retentione, leuiter contrahuntur muscoli abdominis. 3°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 77. B
 spiritus retentio singultum sanat. de med. fac. par. 7^a. 178. A
 spiritus Reuocans qui. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 121. D
 in spiritum genere Ructus quoq; sunt. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 118. C
 spiritus quomodo habeat in Stupore attonito. de vtil. resp. 1°. 226. B
 spiritus sublimis qui apud Hippocratem. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. C
 spiritus sublimis qui, & cur. in 3^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 136. A
 spiritus sublimior in exercitibus est. 9°. de com. me. sec. loc. 5^a. 198. C
 spirituum Tarde recipientes iuuant carice. de simp. med. Sp. 84. C
 spiritum non Trahunt excernere volentes. 5°. de vsu par. 1°. 147. C
 spiritum quem facit Tuberculum in pulmone. 4°. de lo. aff. 4^a. 27. A
 spiritus Turbidus qui. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. E
 spiritus turbidus quid significat. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 177. F
 spiritus Validus qui. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4^a. 169. D
 spiritum Vertiginosum parit cerebri inæqualis interpres. 3°. de lo. aff. 4^a. 20. D
 non spirare viuente, et spirantem non viuere, est impossibile. 6°.
 de loc. aff. 4^a. 39. E
 spirare quia non possunt apopletici, moriuntur. 3°. de loc. aff. 4^a. 21. B
 spirare dormientes, quauis nihil aliud agant à consilio. 3°. de lo. aff. 4^a. 20. B
 spirare non videntur animalia occlusa latebris. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. F
 spirare aerem extra aquam pisces maiores constat. de vtil. res. Sp. 63. B
 spiretur cur pisces aliqui extra aquam. de vtil. resp. Sp. 64. B
 spiretur quomodo asperis arterijs plenis. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. H
 spiretur quomodo suppurati. 4°. de loc. aff. 4^a. 26. H
 an spirent præfocata ut deprehendantur, lanæ flocculi ponuntur ante os, &
 poculum quæ ponunt supra ventriculum. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. E
 spirare bene facit acetum scilliticum. de med. fac. par. 7^a. 178. C
 SPISSAMENTA vocantur stygmata. 2°. de compo. medicam.
 per genera. 5^a. 220. D
 ad Spissamentum malorum. 9°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 203. E
 Spissandis capillis remedium. de dyna. Sp. 23. E
 SPISSIOR & crassior quo loco sit pulmo. & pp quid. de ana. Sp. 48. B
 SPISSITUDO arteriæ. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F
 Spissitudinis & velocitatis in pulsu differentia. comp. pul. Sp. 65. H
 ad Spissitudinem cerati. 5°. de comp. me. se. lo. 160. E | 9°. 199. F | 3°. de com-
 po. me. per ge. 5^a. 232. H
 Spissitudo cerati humidi. 3°. de com. med. per gen. 230. A | 7°. 5^a. 271. C
 Spissitudo liquidi cerati qualis, et qualis emplastri. 3°. de c. m. p. g. 5^a. 230. C
 Spissitudo cerati liquidi. 4°. de com. me. per ge. 5^a. 244. E
 Spissitudo emplastri unde sumatur. 7°. de com. me. per ge. 5^a. 264. G
 Spissitudo emplastri. 1°. de com. med. per ge. 212. F | 7°. 5^a. 268. E
 Spissitudo emplastri li quidi. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 199. B
 ad Spissitudinem non inquinantem coctura. 1°. de com. me. per ge. 5^a. 211. C
 ad Spissitudinem sordium. 2°. de comp. med. per gene. 224. F | 3°. 232. C | 6°.
 5^a. 262. E | 6°. meth. med. 37. G | de remed. par. fac. 7^a. 154. C
 ad Spissitudinem sordium balnei. de med. fac. par. 7^a. 173. D
 ad Spissitudinem stigmentitiam. 5°. de comp. med. se. loc. 161. B | 9°. 200. F |
 4°. de compositione medicamen. per gene. 245. C | 7°. 5^a. 273. C
 SPISSA qui habet Corpora, longiorē vitā viuunt. de hist. phil. Sp. 12. B
 Spisso rari facilius accenditur, & cur. 1°. de simplic. med. fac. 5^a. 4. F
 Spissum corpus cum humoribus crassis non sinunt extenuari febricitatē.
 com. 2°. apho. 28°. Ex. 16. F
 Spissa tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D
 Spissa Cutis unde. de ana. viuo. Sp. 45. C
 ad Spissa, parua, & rubicunda Phrygethla capitis valet succus centau-
 reæ. de vir. centau. Sp. 93. B
 Spissum Pulsum graue, & sordidum habet homotonus. de dyna. Sp. 34. C
 Spissus pulsus est, qui continue p eundē locū deuenit. comp. pul. Sp. 65. H
 Spissus sanguis ac multus est in vena. de vtil. resp. Sp. 64. E
 in Spisso sanguine inueniuntur nervuli. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Spissam Substantiam habentibus velocius digeruntur raram habentia
 substantiam. de diff. cont. Sp. 73. C
 Spissa quæ debeant esse Vasa. de ana. viuo. Sp. 45. A
 ad Spissa, parua, & rubicunda Valscula capitis valet succus cetaureæ.
 de vir. cent. Sp. 93. B
 Spissa vrina & alba bonam significat sanitatem. de dyna. Sp. 33. H
 Spissa vrina, & rubra cum sudore in febrium augmento mortem cito
 futuram significat. de dyna. Sp. 34. D
 Spissa vrina, & rubra si fuerit egesta frequentius futurā phrenitum de-
 nunciat. de dyna. Sp. 34. D
 Spissa vrina

Spissa vrina crocea in synocha laborē, grauitatē, dolorem, siue mortem ostendit. de dyn. Sp. 34. E
Spissa vrina & cholericā in synocha, si fuerit in augmento febris, mortem significat. de dyna. Sp. 34. E
Spissa vrina in cardiacis, si spissitudo velut scissa apparet, paralytim significat. de dyn. Sp. 34. E
Spissum, Lege, Densum,
SPLACHNUM muscū interpretat. 7°. de cōp. me. p. ge. 5°. 272. H
Splanchnon quā vim obtinet, ac facultatē. 6°. de sim. me. fac. 5°. 45. D
SPLEN inter partes instrumentales numeratur. de diff. mor. 3°. 2. F
Splenis figura. de nat. & ord. cuiusl. corp. 42. A/ de ana. viuo. Sp. 51. A
Splen est mēbrū oblongū in sinistro latere positum. de ana. par. Sp. 43. B
Splen est eleuatus orbiculari gibbositate. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
Splen est hepar sinistrum secundum Aristotelem. de vtil. resp. Sp. 64. G
Splen propter quid in sinistra parte est. 4°. de vsu par. 1°. 136. B
Splen cur inferius sit iecore. 4°. de vsu par. 1°. 136. G
Splen cur est inter duo membra calida. de ana. viuo. Sp. 51. A
de Splenis, & vesicæ fellis anatomia. de ana. viuo. Sp. 50. H
Splenis corpus quale. 4°. de vsu par. 1°. 140. D
Splenis corpus τὰ ἐν χυμῶ, id est affusio, nominatur à non nullis. 4°. de vsu par. 1°. 140. B
in Splene caro subnigra seu nigra est. de ana. viuo. Sp. 44. D
Splenis caro nigra est. de ana. viuo. Sp. 55. H
Splen est melancholicæ complexionis. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splen est frigidus, & siccus. de ana. viuo. Sp. 50. A
Splenis caro laxa est. 4°. de vsu par. 1°. 140. C
Splenis caro rarior, & leuior est carne iecoris. 4°. de vsu par. 1°. 140. C
Splen cur latus & rarus. 5°. de vsu par. 1°. 144. G
Splen minime dolorosum viscus est. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
Splen non premit diaphragma. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
Splenis compositio ex quibus, & cur. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splen duos habet meatus, & qui, & cur. de anat. viuo. Sp. 51. A
in Splene nulla est arteria secundum Aristotelem. de vtil. ref. Sp. 64. G
in Splenis curuatura inueniunt tā arteria quā vena. de vti. ref. Sp. 64. G
Splen cur habet magnas arterias. 4°. de vsu par. 1°. 140. A
in Splene non sunt simul vena & arteria. de vtil. resp. Sp. 64. G
in Splenis gibbo nec vena est, nec arteria. de vtil. resp. Sp. 64. H
ad Splenem vena quæ fertur, vnde nascatur. 4°. de vsu par. 1°. 141. G
ad Splenem protenditur vena à corde: quemadmodum ad hepar, p quā cor attrahit sibi succum cibi à splene. de vtil. resp. Sp. 64. G
Spleni distribuuntur nerui propagines à cereb ro. 16°. de vsu p. 1°. 215. E
Splen habet sensum in superficie. de ana. viuo. Sp. 44. C
in Splene insensibili quæ sint sensibilia. de vtil. resp. Sp. 62. H
Splenis panniculus est sensibilis. de ana. viuo. Sp. 55. F
Splen, & stomachus mouentur ad motum respiratoriorum organorum. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
Splenis vitilitates, quæ. de ana. viuo. Sp. 50. H
Splē, & iecur cōsiderāda, qñ de cōctione sermo fit. 1°. de loc. aff. 4°. 5. E
Splenis officium quod. 4°. de vsu par. 1°. 140. A
Splen in omni parte suam faceret actionem. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D
Splen habet quatuor facultates. 3°. de nat. fac. 1°. 305. C
Splen trahit ad se sanguinis fecem. 5°. de loc. aff. 4°. 35. F
Splen trahit humorem melancholicum, qui est quasi sex sanguinis. c. 4°. aphorismo 21°. Ex. 29. D
Splen attrahit crassum & limosum. 4°. de vsu par. 1°. 136. B
Splen expurgat hepar. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
ob Splenem contingit error secundæ cōctionis. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splen si non bene expurget limum sanguinis, & hepar, viscera magis debilitantur. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
ad Splenem ab hepate quō procedat melancholia. de ana. par. Sp. 43. B
ex Splene vitiosa sanies in ventriculum irruit in flatu hypochondriaco. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
Splenis alimenta, quæ. 4°. de vsu par. 1°. 140. D/ C
Spleni alimentum efficitur quod fuerit in succum sibi cōuenientē trās latum, quod vero inutile fuerit, ad ventriculum mittitur, & per quam viam. 4°. de vsu par. 1°. 140. A
Splen appetit sanguinem rubrum quasi sibi similem in colore, et natura. de ana. viuo. Sp. 44. D
Splen atra bile nutritur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 107. C/ commē. 4°. aphorisma 21°. Ex. 29. D
in Splene dominatur atra bilis. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. D
Splen propria sedes cholerae nigrae. de sper. 36. H/ de ana. viuo. Sp. 45. F

Splen est proprium vas melancholice. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splen continet vnam corporis superfluitatem, fecem, siue sanguinem melancholicum. de ana. viuo. Sp. 50. A
in Splene continetur sanguis melancholicus, qui est alia sanguinis superfluitas. de ana. viuo. Sp. 50. F
in Splene manet atra bilis quō ad deiciatur. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splen expellit totam superfluitatem, postquā nutritus est, ad intestina. com. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Splen trahit succum cibi ab intestinis. de util. resp. Sp. 64. G
Splen immutat humores, quos habet. 4°. de usu par. 1°. 140. A
Splen humores attractos in vetriculū trās mittit. 4°. de usu pa. 1°. 140. A
ex Splene quæ educantur. de cathar. Sp. 94. G
à Splene procedit risus. de sper. Sp. 37. C
SPLEN habet morbos longos. com. 2°. apho. 40°. Ex. 18. A
in Splenis passione cur patitur stomachus. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splenis aut hepatis affectus sæpe febrem attulit. 2°. de diff. feb. 3°. 37. F
Splene male affecto quartana generatur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 95. H
Splenis vitio Aqua intercutit qñq; euenire cōsuevit. 6°. de lo. af. 4°. 36. C
in Splene affectus cognoscitur colorum vitij. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
Splenis vitio fiunt colores nigriores. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B
Splenis aggritudines cancri & phagedenis rident. 2°. de diff. 3°. 37. D
ad Splenis affectus aquosos. 6°. de com. me. per ge. 5°. 263. A
Splenis Crassities auget lac, si solum comedatur. de diff. cont. Sp. 74. H
Splenem crassum reddit uinum dulce. de diff. con. Sp. 74. H
Splen, & iecur à dulcibus uimīs leduntur. de uimīs. Sp. 76. D
Splenem aut hepar, aut aliud quoddā ex prædictis membris dolore uexatum habentes difficulter spirant. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
circa Splenis caput, aut septum trāsuersum, si dolor extet, spiritus densus, & paruus fit. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
Splenis doloribus cōfert sectio saluatellæ in sinistra. de ana. vi. Sp. 54. H
ad Splenis dolorem. secr. 58. E/ Sp. 100. H
Splenis Durities ex flatu quō cognoscitur, & curatur. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 104. D
Splenis indurati curatio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. C
pro Splene duro quæ coquenda in aceto, & oximelite, ut fiat potio. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. C
Splenes duros sanat salis flos. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. D
ad Splenis duritiem electarium. de med. exper. Sp. 108. B
ad Splenis duritiem emplastrum. secr. Sp. 99. E
ad Splenis duritiē remediū. de dy. 26. G/ secr. 99. E/ de me. ex. Sp. 105. D
Splenem durum curans medicamen. de med. exper. Sp. 104. D
Splenis duritiē medicamen bonum. de med. exper. Sp. 106. B
ad Splenis duritiem, & oppilationem. de med. exper. Sp. 108. B
ad Splenis induratas affectiones. 9°. de compositi. med. sec. loc. 5°. 199. B
ad Splenis affectiones inueteratas & induratas. 9°. de compositione med. sec. loc. 5°. 199. E
ad Splenem quibus it fluxio, quō curandi. de uen. sec. ad. Eras. 6°. 14. E
ad Splenem ceratum in Ictero. de cura icteri. Sp. 111. A
Splenis & iecoris Imbecillitas. 3°. de symp. cau. 3°. 30. A
Splenis, & iecoris Inflammationes unde. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
in Splenis inflammationibus, respiratio qualis. de util. resp. 1°. 225. G
ad Splenem inflāmatū sequitur spiratio difficilis. 2°. de dif. ref. 3°. 65. H
Splenis aut hepatis partes infernæ quomodo densum ac paruum efficiunt spiritum. 3°. de diff. resp. 3°. 71. D
ad Splenis recentes inflammationes, epithemata, & emplastra. 9°. de cōpositi. med. sec. loc. 5°. 198. H
Splene inflammato, secā uenam internam sinistræ manus. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 102. G
Splenis inflammationibus facile applicatur remedia. 3°. de loc. af. 4°. 16. B
ex Splenis Oppilatione accedit fastidium. de ana. viuo. Sp. 51. A
Splenis, & iecoris obstructio deprehenditur ex dolore loci. quesita in Hippocratem. Sp. 113. C
Splenis oppilationes aperiūt amygdalę proprie amaræ. de dif. Sp. 74. G
Splenis oppilationē timētī, cōueniūt cibi subtiliātes. de dif. cōt. Sp. 72. D
Splenis oppilationibus ualens electarium. de med. exper. Sp. 107. B
Splenis oppilationem aperit lac, si edatur cum mentastro syluestri, origano, & pipere. de diff. cont. Sp. 74. H
Splenis oppilationem aperit secaniabim. de diff. cont. Sp. 74. H
Splenis, hepatis, & coli Tumores quam respirationem faciant. 1°. de differē. resp. 3°. 59. C
pro Splene affecto flatuoso tumore, quo modo alumen conueniat. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. D
Splenis tumorem

splenis tumorem eliquans pastillus. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 198. G
 ad Splenem eliquandum Malagma ex Cedria. 9°. de compo. medica. 5°. 199. D
 secundum locos. 5°. 199. D
 Splenem tumentem eliquans & consumens medicamentum. 9°. de com. med. sec. loc. 5°. 198. H
 ad Splenis tumorem eliquandum. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 199. C
 ad Splenem quæ iure conueniant. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104. C
 Spleni pdest modicū bonæ aque si vino miscueris. de bon. aque. Sp. 75. F
 ad Splenem cōuertuntur aqua paludosa hyeme. de bon. aque. Sp. 75. D
 Splenem lādunt stagnantes & olentes aqua. de aere aq. & loc. 2°. 6. D
 ad Splenem pharma potabilia ab Asclepiade conscripta. 9°. de com. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Splenem videtur consumere acori semen potum. de simp. med. Sp. 81. A
 Splenis in vitio prodest pepium. de dyna. Sp. 21. A
 Splenem minuit raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Splenem curat scolopendria. de simp. med. Sp. 91. C
 ad Splenem Philonis antidotus. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 201. A
 ad Splenem antidotus. de dynam. 26. F/ de med. exper. Sp. 105. C
 ad Splenem medicamen experimentatoris. de med. exper. Sp. 104. D
 Splenis ægritudinibus oibus conferens medicamentum. secre. Sp. 101. G
 ad Splenem probatum remedium. de dyna. 27. E/ secret. Sp. 97. B
 ad Splenis omnem affectionem. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 198. F
 in Splenis ægritudinibus secantur iugulares venæ. de ana. viu. Sp. 55. A
 in Splenis ægritudinibus secatur vena supra ventrem in sinistra. de ana. tomia viuo. Sp. 55. B
 Spleni quando apponenda cucurbitula. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 200. A/
 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 102. G
 Spleni danda cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 Spleni indiget vehementi purgatione. 4°. de vsu par. 1°. 140. D
 ut Splē fortia medicamēta nō fert Iecur. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 104. D
 Splenem purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Splen non potest euacuari per ventosam. de cura icteri. Sp. 111. A
 Splen asininus. 1°. de simp. med. fac. 5°. 124. H
 Splen, Lege, Lien.
 SPLENDENS album visui inimicum est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Splendidissimo minus obest visui nigerrimum, & quare. 1°. de symptoma. tum causis. 3°. 17. A
 Splendidissima multa frigidissima sunt. 2°. de simplic. med. fac. 5°. 9. F
 Splēdidū, et albū corp⁹ oppōit cito, et velociter colorib⁹. de oc. 7°. 182. G
 Splendidum λαμπρόν dicitur. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 178. B
 Splendidum tenuium est partium. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
 Splendidum visus instrumentum est. 1°. de symp. caus. 3°. 17. A
 Splendidus color nocet lippientibus. de subfi. emp. Isa. 32. B
 Splendidi vbi viuunt hoies, & incolumes. de aere, aq. & loc. 2°. 6. D
 Splendidi corpus reddunt cucumis & pepon. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. E
 Splendidam cutem facit ichthiocolla. de simp. med. Sp. 85. E
 Splendidam cutem facit terra chia. de simp. med. Sp. 85. A
 SPLENDOR siccus animus sapientissimus fm Heraclitum. quod ani. mi mores. 1°. 318. G
 Splendorem affert Sol rebus quas illuminat. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 Splendore quantum aer est crassior, tantum aere est crassior halitus. 1°. de symp. cau. 3°. 17. D
 Splendoris sensus visus est. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 a Splendore magno corrumpitur visus. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
 Splendorem videre si quis immaginetur, sanguinem e naribus fluxurum est signum. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. D
 Splēdōres Lucis incerti quō fiant. de vict. rat. in mor. ac. cō. 2°. 7°. 123. A
 Splēdōres lucis incerti, & discurrentes quorum oculis obijciantur. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 Splendorem conciliat pumex. 9°. de simp. medica. fac. 5°. 69. G
 Splendorem inducit siniris, & testa. 9°. de simp. med. fa. 5°. 69. G
 SPLENIA vnde dicta. de ijs, quæ in med. fiunt. com. 3°. 7°. 214. C
 Splenia, & plagula idem. de fract. com. 1°. 7°. 228. D
 SPLENICAE a Liene facultates. 5°. de simplicium medi. fac. 5°. 32. B
 Splenica cur dicta sint medicamenta. 5°. de simp. me. fa. 5°. 38. E
 ad Splenicum epithema. de rem. par. fac. 7°. 159. F
 Splenicus pastillus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 Splenici qui. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 135. C
 Splenici qui proprie sint, & pro eis medicamenta potabilia ab Andromacho. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. E/F/G
 Splenici ex flatu hypochondriaco plures sunt. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Splenicis quæ exercitia & gymnasia faciunt spiritum acutum. 9°. de cō.

medic. sec. loc. 5°. 199. F
 Splenicus bibat vinum mari mistū. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C/F
 pro Splenicis lien asini, aut equi syluestris conuenit, & quo modo. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 ad Splenicos stercus caprinum valet. 10°. de simp. med. fa. 5°. 76. E
 pro Splenicis vulpis hepar quō conuenit. 9°. de com. me. se. lo. 5°. 199. H
 ad Splenicos catapotium. 9°. de com. me. se. loc. 5°. 198. G
 ad Splenicos emplastrum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 200. C
 ad Splenicos malagma. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. C
 ad Splenicos Antonij Musæ Panacea. 7°. de comp. med. se. lo. 5°. 186. A
 ad Splenicos pharmacum insperfile. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 198. G
 ad Splenicos per vnam diem sanans. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 199. B
 ad Splenicos. 7°. de compo. med. sec. loc. 181. F/ 9°. 198. H/ 199. B/D/G/ 200. B/ 10°. 207. E/F/ 5°. 208. G
 ad Splenicos inueteratos. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. F
 Splenicus Lege Lienosus.
 SPLENIUM quid. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. G
 Splenium. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 124. G/H
 Spleny forma trita faba in vino macerata donec dissoluatur in quo casu conueniat. 5°. de comp. med. sec. loc. 5°. 159. B
 Splenium attrahens pus. 6°. de compo. me. per ge. 5°. 259. E
 SPLENITICI ab atra bile. de sper. Sp. 38. B
 Splenitica puella quomodo naturaliter sit. de sper. Sp. 38. B
 Splenitica passionis signa let alia. de dyna. Sp. 27. D
 Spleniticorum vrina qualis. de dyna. Sp. 35. B
 Spleniticis damus cholagoga. de dyn. Sp. 20. G
 Splenitico dantur drachmæ tres ammoniaci. de med. exper. Sp. 106. D
 Spleniticis prodest aqua, vbi cocti fuerint lupini. de simp. me. Sp. 86. C
 Spleniticis prodest centaureum minus. de dyna. Sp. 21. C
 Spleniticis curat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 94. A
 Spleniticis prodest raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
 Splenicus edat salsamentū citra panē. 9°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 199. B/F
 pro Spleniticis poculum ex tamarisco. de dyna. Sp. 26. G
 Spleniticum mire curat emplastrum diachrysu. de dynam. Sp. 32. B
 ad Spleniticos Malagma Nilo inscriptū. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 193. A
 ad Spleniticos. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 195. G
 SPODIUM quid. de simp. med. Sp. 88. G
 Spodium quid, & quomodo fiat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 70. G
 Spodium fit per fornaces. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. E
 Spodium ex cypro asportauit Galenus. 1°. de ant. 5°. 100. B
 Spodium cyprum. 4°. de compositi. med. sec. loc. 152. D/ 153. H/ 154. B/ 155. B/E/F/H/ 156. A/ 5°. 164. A
 Spodium quale sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. F
 Spodium quale post vstionem & lotionē. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 150. A
 Spodium tenuium partiū est citra calorē. 3°. de com. me. per ge. 5°. 228. E
 Spodiū stypticas vires habet, & quæ siccare possunt. de simp. Sp. 88. G
 SPODOS quid sit. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 70. H
 SPONDEO comparatus pulsus qui. comp. pul. Sp. 65. E
 SPONDYLIVM quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 91. A
 Spondyli semen calidum est cum subtili substantia. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 104. G
 Spondyli semina amara. 4°. de simpli. med. facul. 5°. 26. E
 Spondyli fructus qualis sit, & qd ad asthma, comitialēque morbu aptū est, aurigini prodest, callos tollit, & ad diurniora aurium vlcera cōuenit. 8°. de simplicium med. fac. 5°. 61. G
 Spondylium bilem detrahāt, ventrem soluit acrimonia sua, regio morbo, tussi, suspiriosis videtur prodesse. de simp. med. Sp. 91. A
 Spondylium capiti imponebat in phrenitide. 13°. meth. med. 7°. 85. D
 Spondyli vsus cū aceto & rosaceo quādo cōuenit. 11°. meth. me. 7°. 73. E
 Spondylium si in oleo incoxeris, etiam quod crassum sit, euacuabis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 100. A
 SPONDYLI cur distincti, & quare non est vnum os continuum spinæ. 12°. de vsu par. 1°. 196. B
 Spondylos cur non æqualiter hnt spinæ partes. 12°. de vsu par. 1°. 198. A
 Spondyli cur perforati. 13°. de vsu par. 1°. 199. E
 Spondyli omnes cur intus excavati. 12°. de vsu par. 1°. 196. A
 Spondylorum locus posterior in tres partes diuiditur, & quales & quo modo. 13°. de vsu par. 1°. 198. E
 Spondylorum productionum varietates. 12°. de vsu par. 1°. 198. B
 Spondylorū oīum pductiones p ordinē. 13°. de vsu par. 198. H/ 1°. 199. A
 Spondyli aliqui cur habent productiones longas, & duplices. alij breues & simplices. 13°. de vsu par. 1°. 198. F
 Spondylorum alia

Spondylorum alia productiones quō se habeant. 13°. de vsu p. 1°. 198. G
 Spondylus medius totius spinæ, qualem productionem habeat posterior-
 rem. 13°. de vsu par. 1°. 199. A
 Spondyli cur parui. 12°. de vsu par. 1°. 197. B
 Spondyli inferiores cur maiores effecti. 12°. de vsu par. 1°. 197. B
 Spondyli quo modo simul iungantur. 12°. de vsu par. 1°. 198. D
 Spondylorum primorum ossa valde superantur ab osse capitis. 12°. de vsu
 partium. 1°. 195. H
 Spondyli primi cur parui. 12°. de vsu par. 1°. 197. B
 Spondyli primi cur itus lati, et corporis mole tenues. 12°. de vsu p. 1°. 197. D
 Spondyli primi cavitates cur duplex. 12°. de vsu par. 1°. 194. E
 in Spondylis cur duo foramina. 16°. de vsu par. 1°. 219. D
 Spondylo primo soli effecta sunt foramina obliqua, per quæ nervi à spi-
 nali Medulla excidunt, & quare. 13°. de vsu par. 1°. 199. E
 Spondyli septem sunt in collo. 12°. de vsu par. 196. G/13°. 1°. 201. F
 ex Spondylis septem cur collum multis aialibus factum. 13°. de vsu p. 1°. 201. C
 ad Spondylum supremum colli procedunt magna vena & arteria à
 duobus ventriculis cordis. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Spondyli cur in scapulis multi, & dispositi, vt sunt. 13°. de vsu p. 1°. 202. F
 Spondyli cur inter caput, & thoracem. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 post Spondylum septimum oritur thorax. 13°. de vsu par. 1°. 201. A
 Spondyli duodecim in dorso. 12°. de vsu par. 1°. 196. G
 ex Spondylis duodecim thorax constat. 13°. de vsu par. 1°. 201. F
 Spondyli duodecim cur requiruntur in thorace. 13°. de vsu par. 1°. 201. E
 Spondylorum thoracis utilitas. 12°. de vsu par. 1°. 198. B
 Spondyli quinque in lumbo. 12°. de vsu par. 196. G/13°. 1°. 201. F
 Spondyli in lumbis quales. 13°. de vsu par. 1°. 199. G
 Spondylorum lumborum consideratio. 13°. de vsu par. 1°. 200. A
 ex Spondylis quatuor est sacrum os. 12°. de vsu par. 1°. 196. G
 Spondyli quinque spinæ quomodo facti. 13°. de vsu par. 1°. 201. E
 ad Spondylum quintum pertinet arteria magna. 6°. de vsu par. 1°. 149. E
 Spondyli decimi dorsi & sequentium natura. 13°. de vsu par. 1°. 199. E
 Spondyli quid agant dum erigimur, & flectimur. 13°. de vsu par. 1°. 199. A
 in Spondyli primo cur nervum tutum non esset producere neq; ex supe-
 rioribus neq; ex inferioribus partibus neq; ex lateralibus. 13°. de vsu
 partium. 1°. 200. D
 à Spondylis nervi qui deducantur. 16°. de vsu par. 1°. 217. D
 Spondylorum ligamenta qualia. 13°. de vsu par. 1°. 200. C
 ad Spondylum duodecimum pectoris pcedit gula. de ana. vi. Sp. 49. F
 in Spondyli duodecimo est os stomachi. de ana. viuo. Sp. 49. F
 per Spondyli stomachi incessus qui. 6°. de vsu par. 1°. 149. G
 Spondylis inuictus stomachus ab initio per totum collum fertur. 16°. de
 vsu partium. 1°. 218. G
 in Spondylis ossa sunt facta propter motum. 11°. de vsu par. 1°. 191. C
 Spondyli muniunt spinalem medullam. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Spondyli paulatim augentur. 13°. de vsu par. 1°. 201. E
 Spondylos tunicæ colligari inest humor viscosus. 13°. de vsu p. 1°. 201. H
 in Spondylorum articulis humiditas crassa et viscosa est. 13°. de vsu. 1°. 201. G
 prope Spondylos inter costas laxis nervis destruetur vox, et anhelitus.
 de voce, & anhel. Sp. 60. F
 ad Spondylum tertium vsque, si spinalis medulla sit abscissa, quid sequat.
 de voce, & anhel. Sp. 62. B
 SPONGIA δίκτυα idest fistulis inanibus cavernosa est, non revē id-
 est vacua. 3°. de diff. pul. 4°. 62. C
 Spongiæ comparatio ad pulmonem. de ana. viuo. Sp. 47. G
 in Spōgia exemplum, quo declaratur Raritatem foraminū non esse vni-
 cam causam educendæ materiæ. de sect. Isa. 19. A
 de Spongia exemplum. de sect. Isa. 19. D
 Spongia plena melle aut pice nihil effundit, & quare. de sect. Isa. 19. D
 Spongia cruda pice imbuta, & spongia Africana. 4°. de cōpositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5°. 149. A
 Spongiæ constringuntur, cum humor omnis fuerit expressus vinculis cir-
 cundatis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. H
 Spongia qualis. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. F
 Spongia sicca cur levis. 1°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 4. G
 Spōgia cōbusta ad muliebre pfluviū quō cōferat. de me. fa. pa. 7°. 169. C
 Spongiæ combustæ cinis sanguinem inhibet. de ther. ad Pison. 5°. 97. E
 in Spongijs reperti lapides quales. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 67. C
 Spongiæ lapis. 10°. de com. me. sec. lo. 5°. 206. E
 Spongia non est vt lana ad accipiendos humores irrigandos, sed & ipsa
 desiccatur. 11°. de simp. med. facul. 5°. 83. G
 Spongia aqua frigida humēs repercutit, & elidit ad vicina quod in loco

est. 1°. de com. med. per ge. 5°. 213. A
 Spongia siccandum caput. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 132. F
 Spongijs p strigili vtaris in balneis. de vic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 132. E
 Spongijs vtiebantur ad detergendū in balneo. 10°. meth. med. 7°. 67. A
 per Spongijs fomenta. 3°. de composit. med. sec. loc. 5°. 145. D
 ex Spongia fomentum. de vict. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 116. G
 Spōgia quā faciebat Galen. fomēta oculis dolētibz. c. 6°. a. 31°. Ex. 49. F
 p. Spongiā mollem non per sacculos, & cataplasma oculis fomenta adhi-
 benda sunt, & quā. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. A
 Spongia ocularis Melle cocto, atque adhuc calido imbuta, quibus auxi-
 lietur. 3°. de cōpositione medic. secundum locos. 5°. 142. E
 Spōgia quæ in nares ponitur filo ligetur. 3°. de comp. med. se. lo. 5°. 148. H
 Spongiæ filum lineum vertit, ne nimis ascēdat per nares. de remedijs pa-
 ratu facilibus. 7°. 155. G
 Spōgijs faciēda fomētatio i lateris dolore fm aliquos. 5°. de de. 1°. 282. F
 ex Spongia, & aqua dulci fomento mīuiga, phlegmonem, quando irrita-
 ta est. 13°. meth. med. 7°. 81. D
 Spongia in aqua, quæ parum aceti habeat, curat œdema ex pituita in lo-
 co. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 103. F
 Spongia supra inflammationem ponenda in aqua & vino acerbo, cū mo-
 dico aceti intincta. 2°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 101. G
 Spongia quomodo deliganda supra œdema. 14°. meth. med. 7°. 87. F
 Spongia noua pro fomento in œdemate. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Spongia noua pro fomento vtitur. 14°. meth. med. 88. F/2°. de arte cura.
 ad Glauconem. 7°. 106. C
 Spongia noua, & candida in quo casu vtitur. de med. fac. par. 7°. 171. G
 Spongiæ nouæ etiam veteris vsus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. G
 Spongia pro fomento sit noua, quod si noua non adsit, quid agendū. 2°.
 de arte cur. ad Glauco. 7°. 102. F
 Spōgia nouæ defectu, vtaris nitro, aphronitro, vel lixiuio ad detergen-
 dum. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Spongia noua si non adsit, melius est elychinium accipere quod sit molle,
 quale est Tarsicum, siquidem hoc etiam vtilius videtur ad curandum
 œdema, quā sit spongia. 14°. meth. med. 7°. 87. G
 Spōgiam vlceri applicat madidam vino aut aqua, vultq; spongiam per-
 manere frigidam. 14°. de com. me. per ge. 5°. 226. H
 Spōgijs partes fouēda sunt, quousq; coloris euadāt punicei, & ita dein-
 cept scarificandæ. de cucur. scar. 7°. 3. C
 Spōgijs fouendus est locus, vbi hirudo fuerit aut cucurbitula, vt virus
 extrahat, admouenda est. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Spongia abstergendus est mucor hirudinum. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Spongiæ medicamentum quo modo ad auditum obtusum conferat. 3°. de
 cōpositione med. sec. loc. 5°. 145. D
 SPONGIOSVS, & calidus cum sit pulmo, vim habet attractiuam. de
 vtilit. resp. Sp. 64. D
 Spongiosa carne plenæ pelliculæ sunt intra nares, in quibus sit olfactus.
 de vtilit. resp. Sp. 63. D
 Spōgiōsæ carūcū due iacēt in ossis nāsi cōcavitatē. de an. vi. Sp. 49. A
 Spongiosum & molle Stæbe comparat Galenus. 7°. de vsu par. 1°. 158. G
 SPONGOIDVM ossium vsus qui. 8°. de vsu par. 1°. 168. E
 SPONGOS cuius sit facultatis. 11°. de simplicium med. fa. 5°. 83. F
 Sponsæ solis. de dyna. 27. H/ Sp. 29. E
 SPONTANEVM quid. com. 6°. aph. 14°. Ex. 47. F
 Spontaneum, & naturale. 4°. de diff. pul. 4°. 67. B
 Spontaneæ euacuationes quæ, & quare. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C
 Spontanei labores qui sint, & quid causent. cō. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A
 Spontaneæ lassitudines tres, & quæ. com. 2°. apho. 5°. Ex. 11. G
 SPONTE quandoque significat sine causa exteriori, quando repente.
 com. 4°. aph. 78°. Ex. 37. F
 Σωγασμός agritudines quas vocet Hippocrates. in 1°. de morbis
 vulg. commentario 1°. 3°. 100. G
 Sporades morbi qui sint. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 109. B
 Sporadici morbi sunt frequētes. de vict. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 109. B
 SPORTVLÆ quomodo fabricentur. ad Thras. 2°. 105. F
 Sportulis sit expressio. 7°. de com. me. per ge. 5°. 273. A
 ad SPVENDVM iuuat mel. de diff. cont. Sp. 74. G
 ad Spuendum humiditatem ex pectore, & pulmone, adiuuat amygdala
 propriæ amaræ. de diff. cont. Sp. 74. G
 ad Spuendū humiditatem ex pulmone adiuuat vinum subtile aquosum.
 de diff. cont. Sp. 74. H
 SPVENTIBVS sanguinem conuenit ferulæ medulla. 8°. de simplicium
 medicamentorum facul. 5°. 56. H
 Spuentibus

Spuentibus sanguinem exhibetur lemonij fructus. 7°. de simplicium me-
dicamentorum facultatibus. 5°. 54. B
ad Spuentes sanguinem. 7°. de comp. me. sec. lo. 181. D/E/8°. 5°. 191. D
SPVITIONES sanguis sunt morbus longus. c. 6°. aph. 47°. Ex. 52. B
Spuitiones sanguineas suscitatur aqua dura, & frigida. de bo. ag. Sp. 75. G
Spuitiones sanguinis incipientes phibuit Galenus. c. 6°. ap. 47°. Ex. 52. B
in Spuitione sanguinis quæ medicamenta sint satis mollibus corporibus.
5°. methodi medendi. 7°. 33. A
SPVMA quid. de vtil. resp. Sp. 63. F
Spuma habet plurimum aerem. de vtil. resp. Sp. 62. E
Spuma generatio vnde fit. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
Spuma quot fiat modis. de vict. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 128. A
Spuma duplex generatio. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. C
Spuma fit propter frigiditatem, & caliditatem. in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 166. D
Spuma quo fiat in his quæ elixatur, et in mari. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Spuma quomodo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
Spuma quomodo fiat in mari. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
Spuma in mari, cur celeriter soluat. in progn. Hipp. com. 2°. 4°. 202. E
Spumam albam facit vinum nigrum comotū. de nat. & ord. Sp. 42. C
Spumam albam facit mare viride. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
ex Spumarum generatione color albus. 8°. de dec. Hipp. 1°. 277. D
ex Spuma Venus orta est. 1°. de semine. 1°. 330. F
Spuma quomodo fiat in lebetibus. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
Spumam cur accipiat bilis. de vic. rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 127. H
Spumæ comparatur semen. 1°. de semine. 1°. 330. E
Spuma quomodo fiat in epilepsiis. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
Spuma circa os cur in epilepsia. de vtil. resp. Sp. 63. E
Spuma è pulmone quomodo distinguatur. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
Spuma oris quando signum mortis. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
SPVMA argenti quid. de simp. med. Sp. 90. F
Spuma argenti quomodo funditur. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 212. F
Spuma argenti quomodo cito liquecat. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 217. E
Spuma argenti si cum oxaleo coquatur citius liquecit. 1°. de composit.
medi. per genera. 5°. 212. F
Spuma argenti chrysitis. 1°. de comp. me. per gen. 215. G/2°. 5°. 223. A
Spuma argenti qualis. 1°. de comp. me. per gen. 212. E/4°. 240. H/5°. 5°. 247. D/5°. met. me. 7°. 36. D
Spuma argenti qualis, & eius vsus duplex in emplastris. 6°. de compo.
medica. per gen. 5°. 257. F
Spuma argenti venenum est. in 6°. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 197. A
Spumam argenti haurientibus, quid profit. 2°. de anti. 5°. 114. D
Spuma argenti stringit aliquatenus, & refrigerat. de simp. Sp. 90. F
Spuma argenti cruda quid agat, quomodo rostone carebit, & quomodo
lauanda sit. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. D
ex Spuma argenti cruda & oleo, acopiū. 7°. de cōp. me. p. ge. 5°. 264. H
Spuma argenti per cocturam fit melior. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 168. E
Spuma argenti fit nigrior coctione. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 257. H
Spuma argenti torrefacta vitur. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 162. B
Spumæ argenti, & cerussæ comparatur molybdæna. 1°. de comp. medi.
per genera. 5°. 215. A
Spuma argenti, & molybdæna ad eosdem vsus adhibentur, & quomo-
do differant. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 213. F
Spuma argenti ad discutiendum melior quàm Molybdæna. 1°. de comp.
medi. per genera. 5°. 213. G
ex Spuma argenti & cerussæ emplastra alba fiunt. 1°. de compositione
medica. per genera. 5°. 213. G
cū Spuma argenti quando est cerussa quomodo ponenda in emplastrū.
1°. de comp. me. per gen. 5°. 215. G
ex Spuma argenti, & ænelæo emplastrum præparatur. 1°. de composit.
medica. per genera. 5°. 213. C
ex Spuma argenti, & oleo emplastrum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. A
ut Spuma argenti quæ lauentur. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. E
Spuma argenti acoribus conuenit & mordacitatem aufert ex charta.
1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 128. D
pro Spuma argenti cerussa vti absurdum est. 1°. de cōp. me. f. l. 5°. 130. B
SPVMA nitri, nitrum, & aphrolitrum diuersa sunt. 3°. de compositio.
medica. sec. loc. 5°. 141. B
Spuma nitri media est inter aphronitriū & salē. 9°. de sim. m. f. 5°. 68. G
Spuma nitri tenuem habet substantiā. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 228. E
Spuma nitri quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecijs. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
Spuma nitri discussoriū parabile fortius est. 6°. de cōp. me. se. l. 5°. 169. G

Spuma nitri cum cibo potuq; sumpta meatus purgat. 5°. de simplicium me-
dicamen. facul. 5°. 35. C
Spuma nitri adhuc magis detergit. 8°. met. me. 7°. 52. H
Spuma nitri in articularia medicamenta miscetur. 3°. de compo. medic.
secundum locos. 5°. 141. B
Spuma nitri. 6°. de comp. me. sec. loc. 168. E/10°. 5°. 207. C
Spuma Salis qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. E
SPVMANS sreatio quomodo fiat. in progn. com. 2°. 4°. 202. E
Spumans sputum quid significet. de tot. morb. temp. 3°. 89. G
Spumans, & viridis sreatio mala est. in progn. com. 2°. 4°. 202. D
SPVMEVS humor est in carne pulmonis, & eo nutritur. commen. 5°. aphorismo. 39°. Ex. 41. C
SPVMOSVS sanguis est spēs sanguinis. cō. 4°. aph. 25°. Ex. 30. A
Spumosa superfluitas sanguinis superius calida & sicca, cholera appel-
latur. de ana. viuo. Sp. 50. H
Spumofus sanguis quomodo sit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Spumofus sanguis potest esse multus, & paucus. cō. 5°. aph. 13°. Ex. 38. E
Spumofus sanguis è pulmone exit. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G/ commentario
5°. aphorismo. 13°. Ex. 38. E
Spumofus sanguis nō oīno ex pulmone expuit. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Spumofus cur sit sanguis à pulmone. de vtil. resp. Sp. 64. C
Spumofum raro expuitur in morbo laterali. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
Spumofum, & cādicans est sputū, si pituita abūdat. 5°. de lo. af. 4°. 29. H
Spumofæ tenues, & nigre deiectiones in quo fuerint tertio die. in 3°. de
morb. vulg. com. 1°. 3°. 133. H
Spumosa excrementa vnde sint, & quō fiant. cō. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
Spumosa deiectio quæ. in 1°. pr. com. 3°. 4°. 178. E
Spumosa deiectio ad quid sequatur. com. 6°. aph. 1°. Ex. 46. C
Spumofæ & synceræ deiectiones prauæ sunt. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 171. B
Spumofæ albicantes deiectiones mala. in 1°. pr. com. 2°. 4°. 171. G
Spumofa deiectio naturis est omnibus mala. in 1°. pr. cō. 2°. 4°. 171. H
Spumofæ deiectiones damndæ. de vic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 128. C
Spumofæ deiectiones puræ biliosæ habent graues offensas. de vict. ratio-
ne in morbis acutis, com. 3°. 4°. 128. C
Spumofa deiectio quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 199. G
Spumofa excrementa quibus in alui profluuijs sunt, bis ex capite pitui-
ta defluit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
Spumofa vrina alba nebulosa in synocha nō bonū signat. de dy. Sp. 34. D
Spumofa vrina, subalbida, aut ruffa mortem significat in synocha. de dy
namidijs. Sp. 34. D
Spumofa vrina, alba, nebulosa si critico die, aut post criticum diem su-
peruenerit, solutionem ægritudinis ostendit. de dyna. Sp. 34. D
Spumofa vrina superius significat stomachi ventositatem, & aliquando
veneris desiderium, & tussim & frigiditatem. de dyna. Sp. 35. E
SPVERE concoctionis inditium est in pectoris aut pulmonis morbis.
in 6°. de morb. vulgaribus. com. 2°. 3°. 163. E
in SPVTATIONE elleborus dandus. de victus ratione in morbis
acutis. commen. 4°. 7°. 144. G
SPVTVM proprie quid. 1°. de crisi. 4°. 126. H
Sputa vnde fiant. in 1°. pr. com. 1°. 4°. 163. H
per Sputa expelluntur superflua. de com. memb. Sp. 59. B
Sputa supra quid significant. in 1°. pr. Hipp. com. 1°. 4°. 161. G
Sputa supra spiritalia mēbra quid significant. 1°. de crisi. 4°. 128. A
Sputa in pleuritide, & pulmonis passionibus, comparantur vrimarum
subfidentijs. 1°. de crisi. 4°. 132. B
Sputa primo, deinde vrina consideranda in pleuritide, quia pleuritis est
cum febre. 1°. de crisi. 4°. 128. C
Sputa cur non statim adsint in pleuritide, & tamen tussis adeſt statim.
2°. de crisi. 4°. 137. F
per Sputa euacuatio fit in morbo laterali. com. 5°. aph. 8°. Ex. 38. B
Sputo expurgat humor noxijs in laterali morbo, strangulat vero ægrū
in peritiosis, antequā costæ patiantur. com. 7°. aph. 11°. Ex. 54. G
Sputum ostendit causam morbi lateralis. com. 6°. aph. 8°. Ex. 50. A
Sputum ostendit terminum morbi lateralis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. A
Sputa pleuriticoꝝ qualia, & quid significant. 2°. de crisi. 4°. 137. F
inter Sputa quæ mitiora, & quæ exitialia. 2°. de crisi. 4°. 137. G
Sputa semper significant iudicationes, sed nō semper bonas. commen. 4°. aphorismo. 71°. Ex. 35. D
ex Sputis sumuntur concoctiones. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
quod Sputum indicat bonam coctionem. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
Sputum debilis coctionis quod. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6. B
Sputa qualia sequantur cruditatē. de vic. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 123. B

Sputum crudum quale. 1°. de crisi. 4°. 127.D
 Sputa que liquida, & tenuia, significant aliquam coctionem mediocrē. 3°. 163.E
 in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 163.E
 Sputum tenue significat principium in pleuritide, & peripneumonia. de tot. mor. tempe. 3°. 88.G
 Sputo tenui plenus os vomiturus esse videt. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 167.E
 Sputum crassum perfectam coctionem significat. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 163.E
 Sputa cocta que sint. de victus rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 143.B
 Sputum bonum. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6.C
 Sputum facile, & sine dolore in pleuritide optimū. de cō. ar. Isa. 40.H
 Sputa que facile expuantur. 4°. de loc. affect. 4°. 27.G
 Sputum glutinosum, signum est morose pleuritidis. de vict. rat. in morb. acutis. com. 1°. 7°. 113.H
 ad Sputum glutinosum quid requirat. de victus ratione in morbis acutis, commentario. 3°. 7°. 127.F
 Sputum crassum tenuat mel. de diff. cont. Sp. 74.G
 Sputa pessima que. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 106.E
 Sputum mortis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 6.C
 de Sputa letalia in pleuritide, et peripneumonia. de tot. mor. tēp. 3°. 89.G
 Sputum amarum vehementer vel spumās, vel admodū fetidum minat mortem in pleuritide, & peripneumonia. de tot. mor. tēp. 3°. 89.G
 Sputum coloratum est commune pleuritidi & peripneumonia. de subfiguratione empirica. Isa. 32.E
 Sputum magis pituitosum in peripneumonia sequi conuenit. 2°. de locis affectis. 4°. 13.B
 Sputum amarum semper, & siccum habet conceptus in horis bilis. de spermate. Sp. 37.C
 Sputorum diuersitates ex coloribus que. 2°. de loc. affect. 4°. 13.B
 Sputi differentia ex humoribus. 5°. de loc. affect. 4°. 29.H
 Sputa quibus inditijs significant humores. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 4°. 3°. 180.B
 Sputum cur flauum in pleuritide. de const. art. Isa. 40.G
 Sputum pallidum biliosum est. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 179.A/
 5°. de loc. affect. 4°. 29.H/com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.A
 Sputum magis biliosum in pleuritide fieri consuevit. 2°. de loc. affect. 4°. 13.B
 ex Sputis biliosis lateris dolor si absq; ratione euāuerit, quid futurū. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 179.B
 Sputum cur spumofum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40.G
 Sputum spumans pituitosum est. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 179.A/
 5°. de loc. affect. 4°. 29.H/com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.A
 Sputum cur nigrum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40.G
 Sputum nigrum est, si atra bilis abundat. 5°. de loc. affect. 4°. 29.H
 Sputum nigrum melancholicum est. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 179.A/
 com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.A
 Sputum nigrum in principio morborum malum significat. de ijs, que in medic. si. com. 1°. 7°. 198.C
 Sputum nigrum letale est. 1°. de crisi. 4°. 127.D
 Sputum cur rubrum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40.G
 Sputum rubrum sanguineum est. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 179.A/
 5°. de loc. 4°. 29.A/com. 6°. aph. 33°. Ex. 50.A
 in Sputis quomodo diuersus sanguis. 2°. de loc. affect. 4°. 13.B
 Sputa subrubra an possint contingere alijs, qui non sint pleuritici, atque peripneumonici. in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 127.F
 Sputa subrubra & colore pallida citra febrem in duobus vidit Galenus in 3°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 127.H
 Sputa varia subrubra in Pythione fuere die sexto. in 3°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 127.F
 Sputa in pleuritide cur varia. 2°. de diff. feb. 3°. 40.B
 Sputa in pleuritide varia quid significant. 2°. de diff. feb. 3°. 40.B
 Sputum cur cruentum in pleuritide. de const. ar. Isa. 40.G
 Sputus cruentus ex pulmone exit. 2°. de pres. ex puls. 4°. 116.C
 Sputa cruenta quando sint in morbo laterali, est mitis morbus. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 179.C
 Sputum cur sanguinolentum, & biliosum in pleuritide fiat. de constitutione artis medicæ. Isa. 40.G
 Sputa cruenta quando impediunt sanguinis missionem, & propter quas causas. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 179.C
 ad Sputum cruentum. de med. fac. par. 7°. 173.H
 Sputa exsiccata quid mali faciant. de atten. vic. 2°. 46.H
 sine Sputo pleuritis que. 5°. de loc. affect. 4°. 31.D
 Sputa si non reddat æger, ingenti dolore, vel spirandi difficultate ipsum

occupante, letale est signum. de tot. morb. temp. 3°. 89.G
 Sputum retentum facit spiritum frequentem, & e contra. de vict. ratio. in morb. vulg. com. 1°. 7°. 114.C
 cū Sputo frequenti à tussicula tolluntur parotides. i. 1°. prorrhethici. cōmentario. 3°. 4°. 188.G
 Sputū maturat, & educit balneū. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 132.H
 pro Sputo educendo butyrum cum melle, & amygdalis amaris conuenit. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74.D
 Sputū mediocriter educit mulsa. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 127.D
 Sputū educit magis mulsa dilutior. de vict. rat. in mor. ac. c. 3°. 7°. 128.H
 per Sputa exit aqua mulsa tussiendo in affectibus thoracis, si in thoracis spatium infundat. 5°. de loc. affect. 4°. 29.H
 Sputa mouet vinū dulce ceteris apti. & vic. rat. i. mor. ac. c. 3°. 7°. 126.E
 Sputum educit vinum aquosum post dulce. de victus ratione in morbis acutis, commen. 3°. 7°. 126.F
 ad Sputum. de med. fac. par. 7°. 176.G
 Sputa florida ab initio in muliere quadam quid significarent. 3°. de differentijs respirationum. 3°. 75.F
 neq; in Sputis neq; in sudoribus, neq; in vrinis, neque in vomitibus si gna sunt phrenitica. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 162.H
 Sputa rotunda quō delirium signant. in 6°. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 178.C
 Sputorū rotundorū causa materialis. in 6°. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 178.C
 Sputorū rotundorū causa effeatrix. in 6°. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 178.C
 per Sputum fructum grandinis grano persimile à quodā eiectione, magna ex parte æquabat erui magnitudinem. 4°. de loc. affect. 4°. 28.D
 Sputum salsum difficile. 5°. met. me. 7°. 35.F
 Sputi vitiosi erosione vlcus in pulmone habentes, & Salsuginem quādā in Sputo sentientes, insanabiles sunt, & quare. 5°. met. me. 7°. 35.F
 Sputa que per pulmonem eiciantur. 4°. de loc. affect. 4°. 25.G
 Sputum sanguinis cur fiat iuuenibus. com. 3°. aph. 29°. Ex. 26.C
 Sputum sanguinis quandoq; est ex sola costarum affectione, pulmone nihil patiente. de arti. com. 3°. 7°. 275.D
 Sputum sanguinis, & lateralis morbus quomodo curentur, cum sint cōtrarij Galeni. com. 1°. aph. 16°. Ex. 9.A
 Sputum sanguinis & saniei in retentione menstruorū secret. Sp. 99.A
 Sputum sanguinis euenit ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 7.E
 in Sputo sanguinis qui nunquam sanantur. 5°. met. me. 7°. 35.F
 Sputū sanguinis qui timet, que debet evitare. de re. sec. ad Eras. 6°. 9.A
 in Sputo sanguinis venam secuit. 5°. met. me. 7°. 35.E
 in Sputo sanguinis pices dat in catharro. 5°. met. me. 7°. 35.F
 Sputo sanguinis valens antidotus. 2°. de anti. 5°. 111.F
 ad Sputū sanguinis Philonis Antidotus. 9°. de cōp. me. se. lo. 5°. 201.A
 ad Sputa sanguinea. de medic. facil. parā. 165.G/H/171.D/G/7°. 173.H/secretorum. 99. A/B/ Sp. 100.H
 cū Sputo sanguinis tussis orta ex frigore casus. 5°. met. me. 7°. 35.E
 à Sputo sanguinis puris sputum. com. 7°. aph. 15°. Ex. 55.A
 Sputū sanguinis sequens habet sputū purulentū. cō. 7°. aph. 15°. Ex. 55.A
 à Sputo puris phthisis. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55.A
 Sputum tabiorum si supra carbones positū graue oleat, & capilli fluat, letale est. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38.D
 Sputum tabiorum grauius olet. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38.D
 ad Sputa purulenta. de med. fac. par. 7°. 165.G
 in Sputo sanguinis puris sputum, et fluxus, cū vero sputū retinetur moriuntur. com. 7°. aph. 74°. Ex. 60.H
 Sputū feruente in phthisis, moriuntur. com. 7°. aph. 16°. Ex. 55.B
 Sputum, & pituita in ore, lichenem remediū est. 3°. de nat. fac. 1°. 304.B
 Sputum necat scorpios. 3°. de nat. fac. 1°. 304.B
 Sputo & pituita miscentur cibi mansi. 3°. de nat. fac. 1°. 304.B
 Sputo & cinere argentum viuum extingui. de dyna. Sp. 30.F
 SPUTR ALODI excrementa unde dicta. de victus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7°. 136.D
 Σπυγὰ δ' οὖς quid Græci nomen. 10°. de simp. me. fac. 5°. 76.E
 Σπυγὰ δ' οὖς caprarum dictiones vocant. in 1°. pror. cō. 2°. 4°. 169.H
 et austrinus status. in 1°. de morbis vulg. cō. 1°. 3°. 104.B
 Squallidi oculi si doleat, vini potatione sanant. cō. 6°. aph. 31°. Ex. 49.F
 Squallida febris quomodo curetur. de marc. 3°. 47.F
 ad Squallidos. 2°. de antid. 5°. 113.D
 SQUALLORE quid vocetur apud Hippocratem. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 103.H
 Squallor quomodo accipitur. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 104.A
 per

per Squallones sicciore redduntur animalium corpora in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 104. B
 SQVAMARVM in piscibus iuuamentum. de ana. viu. Sp. 53. D
 SQVAMA simpliciter significat squamam aris. 4°. de compo. medi. per genera. 5^a. 239. G
 Squama aris qualis. 4°. de comp. me. sec. loc. 151. E | 6°. 255. C | 5^a. 258. C
 Squama aris qualis, et q. debet cribrari. 3°. de cōp. me. per ge. 5^a. 232. B
 Squama aris, & ferri quales. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. H
 Squama aris medicamentum forte est, & quomodo eius erosio mitescat 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 219. G
 Squama aris vt argenti spuma lauatur. 1°. de comp. me. per ge. 5^a. 213. E
 Squama aris cyprii, & squama cypria. 5°. de compositione medicamen- torum secun. locos. 161. H | 5^a. 162. A
 Squama cypriae meminit. 4°. de comp. me. per gen. 5^a. 245. D
 Squama aris cypria lota. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 155. H
 Squama aris calida est tenuium partium, & parum adstringens. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 228. E
 Squama aris ad scabritiem oculorum facit. introductio. Ifa. 58. C
 Squama valet ad fluorem sanguinis. introductio. Ifa. 58. B
 Squama aris adstringens, est vicina vrentibus. 5°. de sim. me. fa. 5^a. 39. B
 Squama aris adstringit, & mordicat. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. A
 Squama aris adstringens, noxiaq. deuorata. 13°. meth. me. 7^a. 85. C
 Squama aris adstringit, & mēbra repurgat. de opt. sect. Ifa. 23. H | 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 149. G
 Squama aris euidenter siccatur, vehementerq. exsiccat & abstergit. 4°. comp. me. per gen. 5^a. 249. H
 Squama aris quantum exsiccat. 3°. met. me. 7^a. 20. A
 Squama aris vlcera carnes supercrescentes adstringit, & exsiccat de theriaca ad Pisonem. 5^a. 90. H
 Squama aris vlcera vix sanabilia curat. 2°. de cōp. me. per ge. 5^a. 220. E
 Squama aris in intrinsecis vlcerebus sumi nō debet. 4°. met. m. 7^a. 28. H
 Squama aris per os sumpta aluum ducit. de theria. ad Piso. 5^a. 90. H
 Squama aris educit pituitam, & aquosos humores. de dyna. Sp. 22. B
 Squama aris dosis, & quibus miscetur. de dyna. Sp. 32. B
 Squama aris nigra est. 2°. de comp. me. per gen. 223. G | 4°. 5^a. 245. C
 Squama aris parum obest candori emplastrorum alborum. 1°. de comp. me. per genera. 5^a. 217. C
 Squama rubra. 2°. de comp. me. per gen. 225. E | 5^a. 226. B
 Squama aris debet leuigari aliquo humido. 6°. de cō. me. per ge. 5^a. 259. H
 Squama aris torrefacta. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 156. C
 SQVAMA chalybani qualis. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 256. A
 SQVAMA ferri, & stomomatis, ad vlcera maligna valet. 4°. de compo. medi. per genera. 5^a. 236. F
 Squama ferri lota. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 153. C
 Squama helitis omnes superat in desiccando, & squama ferri adstringit supra alias. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 69. H
 SQVAMA stomomatis qualis. 9°. de simp. medicamen. faccul. 69. D | 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 151. A
 Squama stomomatis purgat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 155. B
 Squama in qua morborum differentia ponenda. de diff. morb. 3°. 3. E
 Squama est affectus calcis. Introd. Ifa. 59. D
 ad Squamas tollendas a capite sine foratione. 6°. de cō. me. p. g. 5^a. 255. B
 Squamas separans. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 234. C
 Squamas ab ossibus detrahunt quae valide desiccant. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5^a. 58. D
 Squamas tollens Aridum Cephalicum. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 253. D
 Squamas celerrime ab ossibus detrahunt peucedani radix. 8°. de simpli. medicamen. facul. 5^a. 58. D
 Squamas sistens. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 254. F
 ad Squamarum abscessus. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 248. B
 SQVAMAE in vrina indicant vesicam resolutam, aut extensam. com- men. 4°. apho. 76°. Ex. 36. C
 Squamas veluti habent hypostases vrinae petaloides. de vrin. 4^a. 124. E
 SQVAMATA sunt nudata pilis. 2°. de temp. 1^a. 18. H
 SQVAMOSAE cōmissurae quae in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 169. H
 SQVAMVLARVM instar sedimentum in vrina quid significet. in pro- gno. com. 2°. 4^a. 200. E
 Squamulae in vrina indicant vesicam resolutam, aut extensam. commen- tario. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
 Squamulae in vrina exulcerationem propriae vesicae significant. commen- tario. 4°. aph. 81°. Ex. 36. H
 Squamulae circa vlcus prauos humores confluere notant vlcus eroden-

tes. com. 6°. aphorismo. 4°. Ex. 46. G
 Squalētibus & aridis dānosē praebeēt lens, & quare. 1°. de ali. fa. 2^a. 13. E
 SQVATINA dura, & concoctu difficiliora sunt. 3°. de ali. 2^a. 32. E
 Squatina habent alimentum copiosius quam torpedo, & pastinaca. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 32. E
 Squatinae fractio vsq. ad sanguinem. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 123. H
 SQVILITA dictum medicamen. de med. exper. Sp. 106. C
 SQVILLA lumbricos educit. de ther. ad Pison. 5^a. 93. F
 Squilla piscis conuenientes sunt stomachicis. 8°. de cōp. me. s. l. 5^a. 192. C
 Squilla dura digestionis. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 SQVINANTVM purgat hepatis gibbā partem. de cath. Sp. 95. C
 Squinantum purgat renes. de cathar. Sp. 95. C
 Squinantum decoctio valet ad febres chronicas, aperit oppilationes, pro- uocat vrinam, soluit ventrem. de med. exper. Sp. 107. B
 Squinanti decoctio valet ad dolorem mulieris post partum de medicinis expertis. Sp. 106. F
STABILIMENTVM quid signifi- cet. de ijs, q. in medic. fiunt, com. 3°. 7^a. 222. D
 Stabilimenta, et fulcimenta quō differant. de ijs, q. in m. fi. cō. 3°. 7^a. 222. E
 Stabilimento quae indigent. de ijs quae in med. fi. com. 3°. 7^a. 222. E
 STABILIRI membrū quid. de ijs, quae in med. fi. cō. 3°. 7^a. 222. D
 Stabilit, & restringit dētes q. agitant gagates lapis. de sim. me. Sp. 86. G
 STABILITAS terrae. de hist. philoso. Sp. 8. D
 Stabilitas i opinionib^{us} ostēdit frigidā cerebri substantiā. ars me. If. 63. E
 ad Stabilitatē accommodata ē altera ex cōpositionib^{us} ossū. intra. If. 54. F
 Stabilitatis species tres. introductio. Ifa. 54. F
 STACHYS nardus quibus constet facultatibus, & quā vim habeat. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 56. G
 Stachys est calida in tertio, menses prouocat abortum affert, & secun- das eiicit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. C
 STACTE quid. de simp. med. Sp. 87. B
 Stacte myrrha. 3°. de comp. me. sec. loc. 3^a. 148. B
 Stacte refrigeratos calefacit. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. A
 Stacte in vulneribus neruorum quomodo vsus Galenus. 3°. de compo. medicamento. per genera. 5^a. 229. H
 de STADIIS, & nauigatione Galenus ex industria scripsit. 9°. de simp. medi. facul. 5^a. 65. C
 Stady sexta pars dicitur plethrum. 2°. de san. tu. 2^a. 74. F
 STAGNANTES aquae a Sole putrefiunt & augentur ab imbribus. de aere, aq. & loc. 2^a. 4. H
 Stagnantes aquas calidas qui bibant. de aere, aquis, & locis. 2^a. 4. H
 Stagnantes aquae laedunt ventrem & splenem. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. D
 STAGNANTISSIMVS omnium fluiorum Phasis est, & lentissimo cursu profluit. de aere, aq. loc. 2^a. 4. H
 STAGNA quae peiora, & quae pessima. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. A
 Stagnorum differentia. 3°. de ali. fac. 2^a. 30. B
 Stagnorum, & maris ratione qui pisces peiores. 8°. met. me. 7^a. 51. B
 ex Stagnis venti spirantes quales. 1°. de semine. 1^a. 329. F
 Stagnorum halitus euitandi sunt. 12°. met. me. 7^a. 77. E
 Stagnorum respirationes sunt morborum epidemicorum causa. de natu- ra humana. com. 2°. 7^a. 182. D
 ob Stagnū vicinū, aer nebulosus, pestilensq. fit. 1°. de san. tu. 2^a. 67. A
 extra Stagna aues degentes sunt commodae seni. 5°. de san. tu. 2^a. 91. D
 STALTICAE facultates quae. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 38. F
 Staltica quae. de dynamidijs. Sp. 18. H
 Stalticis, & chatarticis, & acerrimis rebus curatur cancrofa causa. de dynamidijs. Sp. 19. A
 STANNEVM vas vnguentarium exiguum. 7°. de compo. medicame- torum per genera. 272. F | H | 5^a. 273. F
 Stanneum vas pro seruando medicamento. 6°. de cō. me. se. lo. 5^a. 171. A
 in Stanneo vase mali punici succum seruant. 3°. de compo. medicamen- torum secun. locos. 5^a. 148. E
 Stanneum vas in quo theriaca quō ex flatu ruptum. de mult. 3^a. 79. D
 Stanneo vase vtitur. 3°. de comp. me. se. lo. 143. E | 148. E | 7°. de comp. me. di. per gene. 5^a. 269. G | de ocul. 7^a. 191. F
 STANNVM plumbo adulteratur. 1°. de anti. 5^a. 104. D
 STAPHYLE vna vocatur a Gracis, gigniturq. huiusmodi vna cum in gargarionem fluxio procumbat. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. F
 Staphyli quid sit. 5°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 172. F
 STAPHILINVS quā facultatē obtinet. 6°. de simpl. me. fac. 5^a. 46. A
 Staphilinus quā vim habet. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. C

Staphylinus vinam & menses ciet. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. A
STAPHILOMA à similitudine nominatur. 2°. met. me. 7°. 9. E
Staphyloma quid. fin. me. 48. E/ intr. Isa. 59. A/ de tu. pr. et. nat. 3°. 84. H
Staphyloma oculi & genarum affectus est. fin. med. Isa. 48. F
Staphyloma est affectus iridis oculorum. introd. Isa. 58. D
Staphyloma est ulceratio quadam oculorum. fin. med. Isa. 48. D
Staphylomata oculorum affectus manu indigens. introd. Isa. 59. G
Staphylomata prædicuntur. introd. Isa. 59. G
Staphylomata ad ipsas radices per medium transiit. introd. Isa. 59. G
ad *Staphylomata oculorum*. 4°. de compo. medicamen. secundum loc. 154. H/ 155. D/ G 5°. 158. C
ad *Staphylomata*. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 243. C
STAPHISAGRIA quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 90. C
Staphisagria ad quid utilis. de decurb. scar. 6°. 4. F
Staphisagria viscidissime relaxat, pediculos ex oleo leuigata, & corpori illimita occidit. de simp. med. Sp. 90. C
Staphisagria detergens, & concoquens est. 6°. de cōp. me. p. ge. 5°. 256. F
Staphisagria carnē colliquare potest. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. F
Staphisagria purgat caput. de cathar. Sp. 95. B
Staphisagria per os prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
Staphilini radices expurgant in iſteris. de cura iſteri. Sp. III. B
STARNÆ caro est cibus subtilians. de dissol. cont. Sp. 72. D
Starnæ sunt velocis digestionis. de dissol. cont. Sp. 73. C
STATER pendit drachmas quatuor vnde Tetradrachmon dicitur. de pond. & mens. 5°. 276. D
STATICA pondera quæ. de frac. com. 2°. 7°. 232. E
STATIM quid significet. 1°. de crisi. 4°. 128. B
fm STATIONES lunæ, & planetarum, homines bene & male se habent. 3°. de dieb. decret. 4°. 157. H
Stationes lunæ tetragonæ, & diametra in principiis bonis, bonas faciunt alterationes, in malis malas. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. A
STATIO crurum actio est. 15°. de vsu par. 1°. 213. F
Statio quomodo fiat. 15°. de vsu par. 1°. 213. E
STATVA Polycleti regula appellata est. 17°. de vsu par. 1°. 121. E
STATVARI equalitatem difficulter assequuntur, etiam multis instrumentis. 17°. de vsu par. 1°. 121. F
Statuarij ad Erasistratum comparatio. 5°. met. me. 7°. 36. C
STATVENTI contraria euidentibus quis credat de rebus obscuris. aduers. empir. med. Isa. 35. D
STATVS qd sit fm Hippocrate. in 3°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 140. E
Status quilibet anni habet naturale temperamentum. in 3°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 140. F
sub *Statu* cæli cōprehēdit aeris tēperiē. 9°. met. me. 57. H/ 10°. 7°. 63. D
Status temperati sunt temperatis corporibus salubres. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 108. E
Status austrius, & tranquillius. in 3°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 140. G
Status humidus, & calidi temperamenta calida & humida offendunt. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 108. F
Status calidus, & siccissimus non fit nisi æstate. 10°. me. me. 7°. 63. E
Status frigidus, & humidus non fit nisi hyeme. 10°. met. me. 7°. 63. E
Status humidus & frigidi maxime lædunt corpora humida, & frigida. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 108. F
Status frigidus, & siccus partim, & inæqualis describit. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 113. E
Status cæli facit ad auxiliiorum inuentionem. 9°. met. me. 7°. 58. G
Status morbosum auferunt æthesia. in 3°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 147. C
in *Statu* omni ætas & natura consyderanda. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 108. E
Status leuis corporis comparatur maris tranquillitati. in 3°. de morb. vulgaribus, com. 3°. 3°. 177. B
Statu vitiosum in melius mutadi facultatē hēmus. 2°. de nat. f. 1°. 300. B
STATVS quid sit. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
Status vehementissima pars morbi est. 1°. de crisi. 4°. 128. D
Statum inclinationem, principium, & augmentum quicumque morbi habent. de tot. morb. tempe. 3°. 89. E
Status morbi extrema appellat Hippocrates secundum Galenum. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 151. A
Status partes quatuor sunt. de morb. temp. 3°. 86. F
Status semper eodem modo aliquādiu permanet. de morb. tem. 3°. 87. B
Status inæquales trifariam fiunt. 6°. de san. tu. 2°. 98. D
Statu simili opus non est ad alterandi actionem, atq; ad negociorum functionem. 3°. de symp. caus. 3°. 28. G

Status potest præcognosci. 1°. de crisi. 4°. 131. F
Statum futurū cognoscere est officiū medici gñosi. 1°. de crisi. 4°. 126. D
ante Statum augmentum non cognoscitur. 1°. de crisi. 4°. 128. F
Status semper primo cognoscendus. 1°. de crisi. 4°. 128. F
Status morbi cur præcognoscendus. 3°. de crisi. 4°. 141. A
Status quomodo cognoscantur. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. D
Status tempore fit coctio exquisita. 3°. de crisi. 4°. 141. A
in *Statu* somnus bonus. com. 20°. aph. 1°. Ex. II. B
in *Statu* semper fit crisis. 3°. de crib. 4°. 141. B
Statum quando crisis expectabit. 3°. de crisi. 4°. 141. E
ad *Statum* nisi quis respiciat, quid mali sequatur. 1°. de crisi. 4°. 131. A
Statu ignorato, quæ ignorantur. 3°. de crisi. 4°. 141. D
sine Status præcognitione, victus ratio institui recte non potest. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 150. C
Statu ignorato, cognosci non potest an æger debeat mori vel superuivere. 3°. de crisi. 4°. 141. C
in *Statu*, in principio & in augmento mors contingit. 3°. de crisisibus. 141. E/ 4°. 142. F
in *Statu*, & augmento moriuntur ægri. de tot. morb. temp. 3°. 88. C
in *Statu* mori ægros collige. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
in *Statu* deiectiones nigra non præ se ferunt mortem. commentario. 4°. aphorismo. 21°. Ex. 29. D
in *Statu* eorum qui debent sanari, non sunt magis sæua accidentia. commentario. 2°. aph. 29°. Ex. 16. G
in *Statu* etiam accidentia, & morbus ipse sunt fortiora. cōmentario. 2°. aphorismo. 29°. Ex. 16. G
Statu elapso nullum est mortis periculum. 3°. de crisi. 4°. 141. B
Status quandoq; momētaneus est, vt nō cognoscat. 1°. de crisi. 4°. 126. C
Status quomodo ex accessionibus accipitur. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. E
Status accessionis quō fiat. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 115. G
Status in acutis raro habet tres accessiones. 1°. de crisi. 4°. 128. H
Status in longis habet multas accessiones. 1°. de crisi. 4°. 128. H
Status finitur per maximas accessiones, & qñ. de tot. mor. tēp. 3°. 89. G
prope Statu mitescent rigores validi. in 6°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 156. E
in *Statu* qui morbus erit in secundo quaternione, & qui ultra. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 151. A
Statum longum habet synochus febris. 3°. de crisi. 4°. 140. C
Status in qua febre per quatuor horas. 2°. de crisi. 4°. 136. G
Status inflammationis qualis. de tot. mor. temp. 3°. 88. F
Status in pleuritide quando. 1°. de crisi. 4°. 132. D
Status qui fuerit, & quantus in casu Anaxionis. 1°. de crisi. 4°. 132. F
ex *Status* et regionibus pulsuum mutatio fit. 3°. de cau. pul. 4°. 97. D
fm *Statum* quales pulsus. 1°. de diff. resp. 3°. 58. D
in *Statu* colliquesationis vrina qualis. quæ. in Hipp. Sp. 113. C
à *Statu* victus ratio tota sumitur. 1°. de crisi. 4°. 126. D
in *Statu* nihil potest dari, nec euacuare, nec secare venam. commentario. 2°. aphorismo. 29°. Ex. 16. G
in *Statu* quando cibandum. 11°. met. me. 7°. 74. D
in *Statu* quandoq; nutrimus. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
in *Statu* quibus vii debemus. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 167. C
in *Statu* tenuissimo victu vtaris. 1°. de arte cur. ad Glauconē. 7°. 97. H/ com. 1°. aphor. 7°. Ex. 4. F
in *Statu* qui sunt ante septimā quō cibadi. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 97. H
in *Statu* q sunt post septimā quō cibadi. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 97. H
Status, lege, Consistentia, Vigor.
STEATOCELE affectus scroti. introd. Isa. 59. D
Steatocele tumor scroti. introd. Isa. 60. B
Steatocele laborantium curatio. introductio. Isa. 60. B
STEATOMA nomen est ægritudinis sumptum à similitudine ad ali- quid extra positum. 2°. met. me. 7°. 9. E
Steatoma quid. fin. med. Isa. 48. H
Steatoma est affectus iuncturarum cubiti. introductio. Isa. 59. C
Steatoma quid, & vnde. 14°. met. me. 7°. 90. E
Steatomata sunt ceruicis affectus. introd. Isa. 59. C
Steatomata quid. de tum. pr. et. nat. 3°. 83. G
Steatomata affectus sunt poplitis. introd. Isa. 59. D
Steatomata sunt à toto genere præter naturam. de diff. morb. 3°. 4. F
Steatomata enumerantur inter morbos qui oriuntur cum prius non essent. 14°. methodi med. 7°. 92. C
in *Steatomate* morbo substantia fit generatio quæ non fuit. 14°. methodi medendi. 7°. 93. C
Steatomata ex fluxionibus humorum fiunt. de caus. morb. 3°. 8. B

Steatomata diuerso modo tågunt, q̄ reliqui tumores. ad Thra. 2^a. 105. A
 Steatomata indicant sui ablationem. 3^a. met. me. 7^a. 16. C
 in Steatomatibus inutile abiicitur à natura. de caus. morb. 3^a. 9. D
 Steatoma sola manus opera curatur, nec putrescit, nec digerit. 14^a. me-
 thodi medendi. 7^a. 90. E
 Steatomatum in ceruice curatio. introd. Isa. 59. H
 Στεγνόν quid sit. 5^a. de simp. me. fac. 5^a. 35. H
 Στεγνόν quid appellat Galenus. 3^a. de san. tu. 2^a. 80. F
 Stegnosis quid sit, & quomodo fiat. 3^a. de san. tu. 2^a. 81. B
 STEGNOTICA quæ sint. 5^a. de simp. me. fac. 5^a. 35. H
 STELACHIEA quæ vena. 6^a. de anatomicis administ. 1^a. 92. H / 6^a. de
 locis affectis. 4^a. 39. C
 STELLA quid significet. in 1^m. de morb. vulg. com. 1^a. 3^a. 101. H
 Stella ac cæli aial immortale, & ratione præditū. de hist. phil. Sp. 11. E
 Stella cælestes Deus. de hist. phi. Sp. 4. F
 Stella quibus constent. de hist. philo. Sp. 6. D
 Stella cuius rei desiderio tenetur, eadem reficitur. de decub. progno. ex
 mathematica scientia. Sp. 13. A
 Stellarum figura quæ. de hist. philo. Sp. 6. D
 Stellarum ordo qui. de hist. philo. Sp. 6. E
 Stellarum motus qui. de hist. philo. Sp. 6. E
 Stellarum lux vnde. de hist. philo. Sp. 6. E
 circa Stellæ fixas & errantes quicquid apparet, reponitur inter ea
 quæ manifesto apparent. de cui. anim. pecc. not. atq; med. 2^a. 57. B
 Stellæ videntur interdū, modo non sit meridies, ex puteis profundis.
 10^a. de vsu partium. 1^a. 179. A
 Stellæ cur apparent in solis eclipsi. 10^a. de vsu par. 1^a. 178. H
 Stellæ discurrentes quid. de hist. philo. Sp. 7. F
 Stellæ, aut luna, si vno oculo videantur, in alio videntur de loco ad locū
 transilire. 10^a. de vsu par. 1^a. 183. A
 Stellæ fulgentes siccæ, & prudentes Substantia animæ pro certa quadā
 Aeris, ac ignis tēperatura sit ex Stoicorū sciētia. q̄ ani. mor. 1^a. 318. F
 Stella σείριος est canicula. in 1^m. de morb. vulg. com. 1^a. 3^a. 102. A
 Stellarum significatio qualis. de hist. philo. Sp. 6. E
 Stellæ alterant puerum in conceptu. de sperma. Sp. 38. G
 STELLA de fascijs. 7^a. 302. A
 Stella à posteriori parte se ostendens. de fascijs. 7^a. 302. B
 STELLIONES semper sunt promi, & omnia quacūq; sunt brauium
 crurum. 3^a. de vsu par. 1^a. 128. F
 Stellio à scorpionibus visus ipsos substringit, & ita perimit. de theriaca
 ad Pisonem. 5^a. 93. G
 Stellionis caput. 3^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 144. G
 Στεφυλίτις lora appellatur ab Atticis. 2^a. de alim. fac. 2^a. 18. C
 Στεφυλά oliuarum partes solidas Attici vocant cum oleum fuerit
 expressum. 2^a. de alim. fac. 2^a. 18. C
 Στεφυλός quid. 2^a. de alim. fac. 2^a. 18. A
 Στεφυλογωγία quid significet. de arti. com. 1^a. 7^a. 261. B
 STENYGRON dicitur angustum à Ionibus. in 6^m. de morbis vulgari
 bus commentario. 2^a. 3^a. 160. F
 Στεφανία quid. introductio. Isa. 54. F
 Στεφανία tertia futura, quæ, & vbi, & cur. 9^a. de vsu par. 1^a. 173. E
 Στεφανία genus vinculi, & quod. de fascijs. 7^a. 295. A
 STEPHANON quem locū in oculo aliq; vocent. 14^a. met. me. 7^a. 93. G
 STERCUS quid. fin. med. Isa. 44. A
 Stercus an fiat in tenui intestino. 3^a. de nat. fac. 1^a. 306. A
 Stercus in tenuibus intestinis creatur. 3^a. de natu. fac. 1^a. 304. C
 Stercus excernitur in corpore humano. introd. Isa. 55. B
 Stercoris, vrina, & genituræ euacuatio naturalis est. in 6^m. de morbis
 vulgaribus, com. 3^a. 3^a. 173. H / 6^a. de loc. affe. 4^a. 38. F
 Stercoris magna copia cur ex fursure fiat. 1^a. de alim. fac. 2^a. 12. A
 Stercus quando emittitur. 1^a. de san. tu. 2^a. 67. F
 Stercus exire qui muscoli adiuvant. 1^a. de san. tu. 2^a. 67. F
 Stercus à voluntate per sedem emittitur. 2^a. de decr. Hipp. 1^a. 237. F
 Stercus exiens ex panno super Inguina suppurato ac inciso, significat ab
 sceffum in colo vesicæ. 1^a. de loc. affe. 4^a. 2. E
 Stercus quomodo præter voluntatem excernatur. in 6^m. de morbis vul
 garibus, com. 3^a. 3^a. 173. H / 6^a. de loc. affe. 4^a. 38. F
 Stercus effluit inuitis nobis ani musculo exciso. 2^a. de mot. mus. 1^a. 315. H
 Stercus in recto intestino collectum, facit dolorem. de mul. 3^a. 76. F
 Stercora quorum sint nota. 6^a. de loc. affe. 4^a. 41. E
 Stercus exiēs p vulnus significat intestini vulneratū. 1^a. de lo. af. 4^a. 2. E
 Stercora vnde fiant in stomacho. de ana. vino. Sp. 50. E

Stercus in quibus doloribus euomatur. 6^a. de loc. affe. 4^a. 37. A
 Stercus euomitur in voluulo. in 1^m. pror. com. 3^a. 4^a. 187. F
 Stercus reuoluitur in voluulo. 8^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 190. B
 Stercus per os emitti faciūt intestina tenuia affecta. i 6^m. de morbis vul
 garibus, com. 2^a. 3^a. 139. A
 Stercus cum euomitur ileū dicitur, idest voluulus. 6^a. de lo. af. 4^a. 37. A
 Stercus siccum facit ileum. com. 6^a. aph. 44^a. Ex. 51. G
 Sterus ascendit, atq; singultium, qui hnt ileū. cō. 7^a. aph. 10^a. Ex. 54. F
 Stercus euomitur in ileo. com. 6^a. aph. 44^a. Ex. 51. C
 Stercus cur euomatur in ileo. 3^a. de natural. facul. 1^a. 306. F / 3^a. de sym-
 ptoma. caus. 3^a. 25. H
 ex Stercus euomentibus vix unquam aliquis potuit sanari. 6^a. de lo-
 cis affectis. 4^a. 37. A
 ad Stercus sursum euomentes. 9^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 202. B
 ad Stercus vomentes. de med. fac. par. 7^a. 166. E
 Stercora dura nō bona, & quid cōsiderādū indicēt. 7^a. me. me. 7^a. 45. A
 Stercus durum quid faciat. 3^a. de symp. cau. 3^a. 25. H
 Stercus retentum subito suffocat. 3^a. de symp. cau. 3^a. 28. E
 à Stercore duro obstructio, quomodo emendatur. ars med. Isa. 70. G
 Stercora durissima subducēs vnguentū p vngēdo ano. de dy. Sp. 27. G
 Stercora tantū mouentia medicamenta coprotica dñr. de cath. Sp. 95. A
 Stercorum eductiua pharmaca. 7^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 178. F
 Stercus expellit linozostis idest mercurialis. de dyna. Sp. 21. H
 Stercora humida olenia, & plena flatu, ostendunt malam coctionem.
 7^a. methodi medendi. 7^a. 44. A
 Stercus nigrum malum est propter colorē. in 3^m. de morbis vulgaribus
 commentario. 1^a. 3^a. 134. C
 Stercus quandoq; excernitur habēs guttas sanguinis, & cur. 3^a. de sym
 ptomatum causis. 3^a. 28. C
 Stercus quod supernatat. 6^a. de loc. affe. 4^a. 36. G
 in Stercore esse somniare quid significet. de præf. ex infom. 4^a. 213. E
 Stercorum consideratio quō ad attractionē. 5^a. de simp. me. fac. 5^a. 36. F
 STERCORA laudat. de theria. ad Piso. 5^a. 93. F
 Stercora per os dabat Asclepias. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 75. H
 Stercus nō comedēdū quāuis valeat in angina. 10^a. de simp. m. f. 5^a. 72. C
 Stercus edere nunq; patitur Galenus. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 72. C
 Stercoribus vt non debemus, cum alia multa habeantur. 10^a. de simpli-
 cium medicamen. facul. 5^a. 76. F
 Stercus nullum refrigerat & humectat. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. F
 Stercus maxime digerit. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 75. G
 Stercore renes exasperantur. de ren. affect. dign. & mcd. 7^a. 193. G
 Stercora omnia qualia. 6^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 170. G
 Stercus Anserinum, accipitrinum, & aquilarum, ob nimiam acrimoniā
 inutile. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 77. B
 Stercus Asini recens. 4^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 158. D
 Stercus Bubulum siccum, & à proprietate substantiæ agit. 10^a. de simpli
 cium medicamen. facul. 5^a. 76. G
 Stercore bubulo quomodo aqua inter cutem sanetur. 10^a. de simplicium
 me. facul. 76. G / de theria. ad Piso. 5^a. 93. F
 Stercus bouis armentaria in hydrope, & caprinum quomodo. conueni-
 unt. 9^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 200. E
 Stercus armentaria bouis aridum vino coctum quibus conueniat. 8^a. de
 comp. me. sec. loc. 5^a. 192. C
 Stercus Bubulum ad choeradas, & tumores omnes scyrrhosos à quo ad
 hiberetur. 10^a. de simp. medi. facul. 5^a. 76. H
 Stercus bouis siccum pro melancholicis, & quomodo. de melancholia
 ex Gal. Ruf. & Poff. Sp. 110. C
 Stercus bubulum, aptum, vesparumq; morsus iuuat, vt hinc cognoscas
 attractoriam ipsum vim habere. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. G
 Stercus bubulum partibus rusticorum phlegmone obsessis aptari debet.
 10^a. de simpl. me. fac. 5^a. 76. G
 Stercore canino Musa primus usus est. 6^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 172. B
 Stercore canino vtitur, & vsu laudat. 6^a. de comp. me. se. lo. 5^a. 172. B
 Stercus caninum quomodo parētur, quomodo ad anginam, & quomodo
 ad disenteriam. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. A
 Stercus caninum album dat. 9^a. de comp. me. sec. loc. 5^a. 198. B
 Stercus caninum quomodo in vlceribus malignis medicamentum sit mi-
 rabile. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. A
 Stercus Caprinū bibere qui homines digni. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. B
 Stercus caprinum quale. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. D
 Stercus caprinum vsu ad alopecias, lepras, & lichenas con-
 fert. 10^a. de simp. me. fac. 5^a. 76. E

- Stercus caprinum ad aquam intercutem, & ad splenicos valet.* 10°. de simpliciū medica. facul. 5°. 76. E
- Stercore caprino ad genu tumorem habens inueteratum vsus est Galenus, & quomodo.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. E
- Stercus caprinum ad parotidas, & bubones, ad viperarum morsus, ad auriginē, & profluiū muliebri valet.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. F
- et Stercore caprino quale sit acetum.* 7°. de comp. me. per gen. 5°. 265. F
- Stercus Ciconiarum epilepsia mederi quidam falso dicunt.* 10°. de simpliciū medicamen. facul. 5°. 77. B
- Stercus Columbarum non est fetidum, maxime arefactum.* 10°. de simpliciū medica. facul. 5°. 77. A
- Stercus Columbinum probatur esse calidū.* 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. G
- Stercus agrestium columbarum acceditur, & plurimo tempore durat.* 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. A
- ex Stercoris putredine calor generatur.* de caus. morb. 3°. 6. D
- Stercus columbinum acre est.* 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 256. F
- Stercus columbinum ad pilorum ablationem ab oculis quomodo valet.* de oculis. 7°. 190. E
- ex Stercore columbarū medicamentū, & quale sit stercus colūbarū, et q. est minus subtile euphorbio.* 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. A
- Stercus columbarum ad rubrificandū valet.* 1°. de simp. me. fa. 5°. 76. H
- Stercus columbarum ad coxendicem, hemicraniam, scotomata, vertigines, cepheam inueteratam, ad dolores inueteratos laterum, scapularum, cervicis & lumborum, ad hęc, ad nephridides, affectus caliacos, & podagricas, arthritides valet.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. A
- Stercus columbinum quale sumi debet.* 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. F
- Stercus columbarum domesticarum imbecillius est stercore mōtanarū.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. B
- Stercore columbarum vititur.* 3°. de comp. me. per gen. 5°. 231. A
- Stercus Crocodilorum terrestrium facit cutem tēsam, & splendentem.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. D
- Stercus crocodilorum terrestrium a facie ephelen tollit, vitiliginem, & lichenas.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. D
- ex Stercore odorato equorum quidam intelligebant quomodo alimenta concoxerant, vt agnoscerent bonam habitudinem eorum.* 7°. methodi medendi. 7°. 45. A
- Stercus Felis quomodo valet ad Alopecias.* 1°. de cōp. me. f. l. 5°. 124. E
- Stercus Gallinarum conclusarum minus efficax est stercore non conclusarum.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. B
- Stercus gallinaceum pro his qui a fungis suffocantur bonum.* 10°. de simpliciū medica. facul. 5°. 77. A
- Stercus citrinum Gallinae.* de med. fac. par. 7°. 162. G
- Stercus Leporinum quomodo Columellæ vitij, & spiritus difficultati opitulatur.* de med. fac. par. 7°. 171. B
- Stercus humanum cur habeat plures differentias alijs.* 10°. de simpliciū medicamen. facul. 5°. 76. G
- Stercus humanum abominandū.* 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 172. B
- Stercus humanū ob fetorem abominandū.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. H
- Stercus hominum canibus suauissimum.* 3°. de nat. fac. 5°. 305. D
- Stercus humanū potui dare ijs qui ppe suffocantur.* a med. fa. p. 7°. 165. C
- Stercus humanū ad gutturis phlegmonē quomodo conferat.* 10°. de simpliciū medic. facul. 5°. 76. A
- Stercore vititur humano, & in quo casu.* 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 172. B
- Stercus Lacertæ tollit Albugines.* 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. C
- Stercora Luporum ossa comedentium quam vim habeant.* de incanta. ad iur. & susp. 7°. 182. A
- Stercus lupinum in colicis mirabile, & quale esse debeat.* 10°. de simpliciū medicamen. facul. 5°. 76. C
- Stercus lupinum quo loco apponeretur inguinibus p colica.* 10°. de simpliciū medic. facul. 5°. 76. D
- Stercus Murium quo loco reponatur inter calida quæ valent alopecijs.* 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
- Stercus murium ad alopecias valet.* 10°. de simp. me. fa. 5°. 77. D
- Stercus murium cum aceto tritū alopecias sanat.* de the. ad Pis. 5°. 93. F
- Stercus murii cōtritū ex aceto ad quid valeat.* a rem. par. fa. 7°. 154. H
- Stercore murii pro balāno quidā est vsus.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. D
- Stercora quæ non grauiter olent.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. H
- Stercus Ouillum ad quæ valet.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 76. H
- ex Stercore Palumbium medicamentio supra caput matronæ habentis catharrum vsus est Galenus, nonnullis tamen prius peractis.* 5°. methodi medendi. 7°. 35. C
- Stercore Passerum vititur.* 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. B
- Stercus Palumbi.* 6°. de comp. me. per gen. 5°. 261. G
- Stercus Sturnorum comedentium orizā, pro mulierum cute tendēda & splendida reddēda, bonum.* 10°. de simp. me. fac. 5°. 77. D
- STERILIS mulier quæ sit.* com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
- Steriles quæ mulieres, & quæ non, & quæ semper generabunt, & quæ non, & ita de viris.* com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
- Steriles ob humiditatem & pinguedinem sunt mulieres Scythæ de aere, aquis & locis.* 2°. 5. G
- Sterilis si facta ē quæ prius fecūda fuerat qd agēdū.* de pass. m. Sp. 96. C
- Sterilis an sit mas, vel fæmina, quō dignoscēdum.* de me. fa. p. 7°. 175. B
- Steriles lege Infæcundi.*
- STERILITAS mularum vnde proueniat.* de hist. phil. Sp. II. A
- Sterilitatem facit epimedium potum.* 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. D
- Sterilitatē bibētibus affert semē volucris maioris.* 8°. de sim. m. f. 5°. 58. E
- Sterilitatem pariunt venæ post aures sectæ.* de aere, aq. & loc. 2°. 5. H
- STERNENDA quæ sint in cubiculo febricitantium.* 10°. methodi medendi. 7°. 64. E
- STERNVTAMENTVM Tussis cum sit naturale accidens similitudine quadam imitatur, nam & sternutamentum videtur esse naturale accidens.* 5°. de locis affectis. 4°. 31. C
- Sternutamētū motus nō naturalis est, de ijs quæ, in m. f. c. 3°. 7°. 222. D*
- Sternutamentum ex quot causis fieri potest.* com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. C
- Sternutamenta ex quo humore fiant.* com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. D
- Sternutamentum quomodo fiat.* com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. C
- Sternutamenta cur excitant p aspectū in Solē.* de instru. odor. 1°. II. E
- Sternutamentum sequitur grauedines.* in progn. com. 2°. 4°. 202. H
- Sternutamentum expurgat narium meatus.* com. 7°. aph. 52°. Ex. 58. C
- Sternutamenta faciunt exire muccum crassum, & glutinosum ex cerebro.* de instru. odor. 1°. II. E
- Sternutamētū leuās caput quod, & qd nō leuās.* cō. 7°. ap. 52°. Ex. 58. D
- Sternutamenta quando bona, & qñ mala.* in prog. com. 2°. 4°. 202. G
- Sternutamenta plura ostendunt futuram ægritudinē.* ars med. Isa. 68. F
- Sternutamenta quomodo grauedini capitis medētur.* de inst. od. 1°. II. D
- Sternutamenta prouocanda in caro & lethargo.* de instru. odor. 1°. II. D
- a Sternutamentis quæ medicamentis mouentur, non minimum curatio nis recipit carus.* de instru. odor. 1°. II. D
- a Sternutamentis quæ medicamentis mouentur curatur lethargus.* de instru. odor. 1°. II. D
- Sternutamētū tēpore factō singultus sedatur.* a med. fac. par. 7°. 159. A
- Sternutamenta plerūq; sanguinem reuocant.* de med. fac. par. 7°. 163. F
- a Sternutamento dicta ptarmice.* 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. C
- STERNVTATIO appellatur eructatio secundum aliquos.* in 6°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 166. D
- Sternutatio quī motus sit.* 2°. de sympt. caus. 3°. 22. H
- Sternutationis singultus conuulsionis, tremoris, palpitationis, rigoris, horroris, tussis, ructus, pandiculationis, oscitationis, tryfmu, id est dētium cōcussionis genus commune est motus illegitimus, & quomodo hęc in genere differant.* 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
- Sternutatio cuius motus, & ad quid instituta.* 2°. de symp. cau. 3°. 21. D
- Sternutatio est facultatis opus.* 2°. de symp. caus. 3°. 19. F
- Sternutatio an motus naturalis vel volutarius.* de mot. man. Sp. 69. H
- Sternutatio symptoma facultatis voluntariæ est.* 2°. de sym. ca. 3°. 21. G
- Sternutatio opus naturæ, & symptomata, quod est præter naturam, & quare.* 2°. de symp. cau. 3°. 21. D
- Sternutatio non similiter vt tussis apparet præter naturam.* 2°. de symptomatum causis. 3°. 21. E
- Sternutatio est motus, quo natura conatur motu violentiore expellere.* com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
- Sternutatio expultricis virtutis validus motus est.* 2°. de symp. 3°. 23. G
- Sternutatio habet maiorem vim spiritus, quā tussis.* 2°. de symp. 3°. 21. F
- Sternutatio opus naturæ est, sed ab affectibus morboſis prouenit.* in 6°. de morb. vulg. com. 5°. 3°. 189. A
- in Sternutatione quī motus clibani pectoris.* de mo. m. & obs. Sp. 69. G
- Sternutatio cuius symptoma sit in symptomatiū causis differitur de symptoma. different.* 3°. II. G
- Sternutationes vnde fiant.* 2°. de symp. cau. 3°. 24. A
- Sternutatio fit naribus laceſſitis.* 2°. de symp. cau. 3°. 22. H
- Sternutatio mouet a vehementer desiccatis.* 6°. de simp. m. f. 5°. 44. H
- Sternutationē prouocat radix arefacta batrachij.* 6°. de sim. m. f. 5°. 44. G
- Sternutationem prouocant struthium, & calida omnia gustu acris.* 8°. simpli. med. facul. 5°. 61. E
- Sternutatio propter quid a natura tributa.* 2°. de simp. me. fac. 5°. 13. E

sternutatio bonū signum, causa, & remedium. cō. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 sternutatio significat naturam ad opus accingi, & inde mortuum reuiviscere. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutationis inuamentum. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio expurgat vias, & tibiā expurgantur, & fistula ab opificibus. 2°. de symp. caus. 3°. 21. D
 Sternutatio humores in arteria adherentes magis expellit, quam tussis. 2°. de symp. caus. 3°. 21. F
 Sternutatio quomodo capitis dolorem leuat. in 6^m. de morbis vulgarib. commentario. 6°. 3°. 196. G
 Sternutationes si ex catharro non fiunt, sunt remedium maximum balitu repleti capitis. 2°. de sympto. caus. 3°. 21. F
 Sternutatione singultus sanatur. commentario. 5°. aphorismo. 35°. 40. G/ com. 6°. apho. 13°. Ex. 47. E
 Sternutatio cui singultui conueniat. de med. fac. par. 7°. 178. A/ commentario. 6°. apho. 13°. Ex. 47. E
 Sternutatio quō ex accidēti singultus remetiū. 2°. de sym. ca. 3°. 24. A
 Sternutationem mouerunt quidam, vt materias à thorace educeret. 2°. de symp. cau. 3°. 22. H
 Sternutatio ex accidenti est remedium humorum in pulmone existentium. 2°. de symp. caus. 3°. 24. A
 Sternutatio superueniens mulieri, quā vterinis molestat, aut difficulter parit, bonum. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio non prodest vteri exulcerationibus inflammationibus erysipelatis neq; abscessibus. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
 Sternutatio pro vteri suffocatione. de pass. mul. Sp. 95. G
 Sternutatio ad tormina, & omnia interna vitia proficit. de medic. facile parandis. 7°. 167. D
 STERNVTATORIA qualia sint. de remed. fac. par. 7°. 156. B
 de Sternutatorijs caput purgantibus. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. B
 Sternutatoria in capitis dolore cōueniunt. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 157. H
 Sternutatoria Ptolemei ad veterem capitis dolorem. 2°. de compositio. medicam. secun. locos. 5°. 139. B
 Sternutatorijs vtendum in lethargo. 13°. met. me. 7°. 85. F
 Sternutatoria in ozanis & polytis. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 148. B
 Sternutatorium. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 139. F
 STERNVTARE copiose facit syriaci radix tunsa, & cribrata, & in naribus imposita. de simp. med. Sp. 90. C
 STEREOV quod. introductio. Ifa. 53. C
 STEREOV quid proprie sit. de arti. com. 1°. 7°. 261. B
 STEREOMETRA nullus Galeni tpe dicebatur. ad Th. 2°. 109. D
 AD STERTENTES. de med. fac. par. 7°. 163. F
 STERTERE vnde fiat. de voce & anhel. Sp. 60. H
 Stertunt qui dormiunt in bronchum. de arti. com. 3°. 7°. 269. E
 Stertant cur dormientes & apoplectici. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Stertere est indicium fortis apoplexiæ. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. H
 Stertere signū exolutionis ebrietatis & ignauia est. 2°. de mo. 1°. 314. D
 Stertit sæpe conceptus in hora phlegmatis. de spermate. Sp. 37. C
 Stertit Delphinus. de anat. viu. Sp. 48. C
 STERTOR propter quid fiat. 2°. de motu mus. 1°. 314. D
 STERTOROSI qui fiant, & difficulter spirantes. 3°. de differentiis respirationum. 3°. 72. D
 STESIANI casus habentis in profundis musculis abscessum. 5°. de locis affectis. 4°. 34. B
 STIBIUM quid. de simp. med. Sp. 90. A
 Stibium vires habet stypticas refrigerare, & stringere, & lachrymas veluti oppilare potest. de simp. med. Sp. 90. A
 Stibium extergit & repurgat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 149. G
 Stibium magis adstringit, & siccatur q̄ fori. 4°. de comp. me. per g. 5°. 236. E
 Stibio mulieres antiqua oculis gratia cōciliabāt. 6°. de san. tu. 2°. 100. B
 Stibium vstū & lotum. 3°. de comp. me. se. lo. 148. D/ 4°. 154. C/ 5°. 157. B
 Stibium lotum, & non lotum quale. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. D
 Stibium cōbustū ad vlcera maligna cōducit. 4°. de cōp. me. per g. 5°. 136. F
 Stibium vstum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 152. F
 STICVS medicamentum quod ab aliquibus inscribatur. 7°. de comp. medica. secun. loc. 5°. 182. C
 STILISCVS quid, & ad quid in organis. de machi. 7°. 310. E
 de STILLIS quæ per imbres cadunt qui futura prædicunt dictas esse pemphyngas aiunt. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 159. C
 Stilla de naribus prauū est signū in 3^m. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 144. A
 STILLATIO ē naribus comatosi quibus perniosa est, & quando. in 1^m. pror. com. 1°. 4°. 160. H

Stillatio sanguinis ē naribus cur semper malum signum sit. in 1^m. pror. commentario. 1°. 4°. 161. F
 STILLICIDIO aquæ assiduo lapis excauatur. 3°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 22. A
 Stillidium ab alto supra caput magis imprimit. 13°. met. me. 7°. 85. H
 Stillidium supra oculos fieri non debet. 13°. met. me. 7°. 86. A
 STILLICIDIUM vrina qd sit, & vnde sit. cō. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
 Stillidiū vrina p quot causas et qd significet, cō. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 Stillidium quot fiat modis. 6°. de loc. affe. 4°. 38. C
 Stillidium quando est accidens vesicæ. 6°. de loc. affe. 4°. 38. C
 Stillidium vrina significat laborem aliquorum instrumentorum vrina, vel vlcus vesicæ. com. 4°. aph. 8°. Ex. 36. H
 ex Stillicidio vrina quibus ileos superuenierit in septem diebus pereit, nisi febre superueniente, satis vrina fluxerit. cō. 6°. ap. 44°. Ex. 51. C
 Stillicidio affectis vrina prouocat polygonon. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. H
 ad Stillidium vesicæ Catapotia Heraclida Tarentini conferunt. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 206. E
 Stillidium vrina. de med. fac. par. 178. F/ 7°. 179. A/ B
 STIMMI quale. 9°. de simp. me. fac. 5°. 71. A
 Stimmi ocularibus medicinis miscetur, & collyrijs siccis. 9°. de simpli. medicam. facul. 5°. 71. A
 STIMVLANS dolor aliquis est. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Stimulans dolor est species doloris. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 Stimulans dolor fm Archigenem, vbi. 2°. de loc. affe. 4°. 11. H
 STIMVLVS infixus carni minus stimulat quā dentes quando fiunt. com. 3°. aph. 25°. Ex. 25. C
 STIPATIO quot modis fiat. 9°. met. me. 7°. 56. H
 Stipatio meatuum prohibet transpirationem. 9°. me. me. 7°. 58. A
 ex Stipatis augetur caliditas. de caus. morb. 3°. 6. D/ E
 Stipatio sola meatuum potest febrem accendere. 8°. met. me. 7°. 50. A
 Stipatio vltima quid faciat. de caus. morb. 3°. 7. D
 Stipatio sæpius est refrigerationis causa. de caus. morb. 3°. 7. G
 Stipatio causa est frigida ægitudinis. de caus. morb. 3°. 7. B
 STIPATA cute statim febricitant calidi, & humidi. 8°. methodi mendendi. 7°. 54. C
 STIPES in arboribus perpetuo manet & cui proportioni respondeat. 2°. de alim. facul. 2°. 24. C
 Stipiti comparatur matrix in conceptione fetus. de ana. viu. Sp. 51. E
 Stipites symyrii vrinam mouent. de cura. icteri. Sp. 111. D
 Stipites & heretia corporibus extrahit tragio. 8°. de sim. me. f. 5°. 62. E
 STIPENT quæ cutem. 8°. met. me. 7°. 51. C
 Stipant offendentia. 7°. met. me. 7°. 44. F
 STIRPS quid significet. in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3°. 196. C
 Stirpis genus est supra animal. 1°. de temp. 1°. 13. C
 Stirpium natura qualis. bre. denot. dogm. Hipp. 1°. 231. A
 Stirpes, arbores, semina prius fuere agrestia, quæ nūc effecta sunt domestica. in Timæum Plat. 1°. 286. H
 Stirpes an animalia. de hist. philo. Sp. 11. H
 Stirpes cur vocata animalia. in Timæum Plat. 1°. 287. B
 Stirpes quid habeant minus animalibus. de sub. fac. nat. 1°. 230. C
 in Stirpibus sola concupiscibilis anima reperitur ex Platone. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 261. F
 Stirpes fm Platonem sentiunt. in Timæum Plat. 1°. 287. C
 Stirpes sentire suadet. in Timæum Plat. 1°. 287. B
 cū Stirpibus nobis cōmunis anima est ea, quæ ad nutriendum animal necessaria, neq; refert animā hāc an facultatē voces. 9°. me. m. 7°. 58. H
 Stirpes non habent vim vitalem. 4°. de præf. ex puls. 4°. 122. C
 Stirpes à sola natura reguntur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
 Stirpes quatuor habent naturales vires, quibus gubernantur. 2°. de diff. ferent. feb. 3°. 40. F
 Stirpes qui dixerint moueri. 4°. de diff. puls. 4°. 66. B
 Stirpes principium motus in seipsis habent in tim. Plat. 1°. 287. B
 Stirpes quomodo augeantur. de hist. philo. Sp. 11. H
 Stirpibus cur sit semper appetentia. 1°. de san. tu. 2°. 62. G
 Stirpibus vt terra, ita venter animalibus est tanquam penul. 1°. de sym. proma. caus. 3°. 18. A
 Stirpium radicibus cōparantur venæ vetriculi. 1°. de sym. cau. 3°. 18. A
 Stirpium radices comparat cordi. de ana. viu. Sp. 47. B
 Stirpes, & herbæ transportatæ alterantur. 3°. de symp. caus. 3°. 26. E
 Stirpium mollium & durarum exemplum. de vsu puls. 1°. 229. F
 Stirps quando bene se habere dicitur. 1°. de temp. 1°. 13. D
 Stirpes duplici de causa corrumpuntur. 14°. met. me. 7°. 93. C
 Stirpes

Stirpes quomodo pereant penuria alimentis. 1.º de symp. caus. 3.º. 18. A
 in Stirpibus marasmus quidam conspicitur. 5.º de san. tu. 2.º. 92. H
 in Stirpibus senium quid sit. 1.º de san. tu. 2.º. 62. F
 Stirpium omnium peritiam habeat medicus. 1.º de antid. 5.º. 102. B
 Stirpes quæ e terra statim prodeunt peritis tantum rusticis notæ. 14.º
 methodi medendi. 7.º. 89. G
 Stirpium succi sunt pro medicina dolorum. in 6.º. de morbis vulgaribus,
 commentario. 6.º. 3.º. 196. B
 ex Stirpibus pastillus inscriptus. 5.º de comp. me. per gen. 5.º. 251. D
 STOEBE herba qualis. 1.º de antid. 5.º. 101. B
 Stœbe antiquitus implebant, & obturabant. de fæt. form. 1.º. 323. D
 Stœbe herba cur lagænas vino plenas tum multa tum calida contextit
 pater Galeni. 1.º de antidotis. 5.º. 101. A
 Stœbe adstringit sine morfu, est siccum in tertio, dysentericis, & aurib.
 pure fluentibus iniicitur, vulnera magna conglutinat, erumpentem
 sanguinem supprimit, & oculorum ex ictu suffusiones iuuat. 8.º de simp.
 pli. med. facul. 5.º. 61. D
 Stœbes semine in vino cocto, in quo casu vtamur. 3.º de compo. medic.
 secundum locos. 5.º. 144. H
 Stœbe herbæ succus. 1.º de comp. me. sec. lo. 5.º. 124. F
 Stœbe comparat Galenus molle, & spongiosum. 7.º de vsu par. 1.º. 158. G
 Stœbe. de med. fac. par. 7.º. 167. G
 STOECHAS quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 90. G
 Stœchas qualis, & quo loco sumenda. 1.º de antid. 5.º. 106. G
 Stœchas qualis. 8.º de simp. me. fac. 61. D / 9.º de cõp. me. se. lo. 5.º. 202. A
 Stœchas citrinus. de med. fac. par. 7.º. 161. D
 Stœchas vires habet relaxantes, menstrua prouocat, vitia thoracis se-
 dat in antidotis miscetur. de simp. medica. Sp. 90. G
 Stœchas obstructiõe liberare, & roborare viscera, & totum corpus po-
 test. 8.º de simp. me. fac. 5.º. 61. D
 Stœchas ingreditur theriacam. de theria. ad Pifo. 5.º. 92. E
 STIPTERIA oculorum cenotica. de cathar. Sp. 95. B
 STOICAE secta author Zeno citiens. de hist. philo. Sp. 2. E
 Stoicorum pater Zeno. 2.º de decre. Hipp. 1.º. 237. E
 Stoicum dogma à Pythagora institutum, & à Platone confirmatũ fuit.
 3.º de decre. Hipp. 1.º. 253. H
 Stoici exercitati in inutilibus & in vtilibus inexercitatissimi. 2.º de de-
 cretis Hippocratis. 1.º. 235. F
 Stoici contentiosi sunt. 4.º de decre. Hipp. 1.º. 254. D
 ex Stoicis aer frigidus est, ob igne fit tẽperatus. & animi mor. 1.º. 318. E
 Stoicorum commẽtia gutta quæ cum toto mari commiscetur. 7.º de de-
 cretis Hippocratis. 1.º. 270. D
 Stoicus nihil vacui in mundo ponebat, sed extra mundum vacuum esse
 asserbat. de cuiusq; animi pec. not. atq; med. 2.º. 60. A
 Stoici dicebant omne corpus nouum, & temporaliter creatum esse mor-
 tale. de spermate. Sp. 38. A
 Stoici dicebant animas quotidie creari. de spermate. Sp. 38. A
 Stoici volunt animam esse spiritum quẽdam, & naturam, & quomodo.
 quod animi mores. 1.º. 318. E
 fm Stoicos animæ peculiaris materia, quæ & ani. mor. 1.º. 318. E
 Stoici quatuor animæ partes posuere. de hist. philo. Sp. 5. B
 à Stoicis contentrix facultas inuenta est. de mul. 3.º. 77. C
 STOLIDITAS animi proficiscitur à sanguine. 1.º de natura humana,
 commentario. 1.º. 1.º. 33. B
 in Stoliditate, & obliuione cõsistit amissio rectricis actionis. 2.º de sym-
 ptomat. causis. 3.º. 24. B
 STOLIDAS aut pblegmonas perpetientia sedis vlcera pre saniei acri-
 monia mitigat lac. 10.º de simp. me. fac. 5.º. 73. H
 STOLONES manduntur vt cibus. de atten. vict. 2.º. 44. A
 Stolones habent magnam incidendi facultatem, vbi commaturuerint. de
 atten. vict. 2.º. 44. A
 STOMACHICI qui vocentur, & quod habeant significata. 8.º de comp.
 po. med. secun. locos. 5.º. 188. C
 ex Stomachicis dispositionibus quomodo plures incidunt in melanco-
 liam. de const. art. 1.º. 41. B
 Stomachici dicunt appetitũ caninũ hũtes. 8.º de comp. me. se. lo. 5.º. 188. C
 Stomachici, & cardiaci valide quidem algent, non tamen rigorem pa-
 tiuntur. de trem. palp. conuuls. 3.º. 53. D
 Stomachica affectio in quo. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 193. G
 in Stomachicis affectibus pulsus qualis. 2.º de dign. puls. 4.º. 76. A
 Stomachici affectus prosternũ vim vitale. 4.º de pras. ex p. 4.º. 121. G
 Stomachici, & cardiaci defectus robur vitale dissoluunt. de tremo. pal-

pe. conuuls. 3.º. 52. H
 in Stomachicis affectionibus suffusionis imaginatio oculis incidit. 1.º de
 sympto. caus. 3.º. 15. H
 Stomachicũ affectũ vocat eũ, qui syncopim inducit. de pras. 4.º. 109. C
 Stomachica syncope quæ. 6.º de locis affectis. 4.º. 41. B
 Stomachica animi deliquia quæ, & qui stomachici. 2.º de compo. medi.
 secundum locos. 5.º. 135. C
 Stomachica syncopa ad quæ sequantur. 5.º de loc. affect. 4.º. 29. C
 Stomachica syncope in quibus periculum sit ne succedat. de victus ra-
 tione in morbis acutis, com. 3.º. 7.º. 133. B
 Stomachica syncopes cuius sint. 1.º de sympt. caus. 3.º. 17. H
 Stomachica syncope quid faciant. 1.º de motu must. 1.º. 313. A
 Stomachica syncopa, qd signent. de vict. rat. in mor. ac. cõ. 2.º. 7.º. 123. B
 Stomachicæ anima linqui quid significet. 13.º met. me. 7.º. 84. G
 Stomachicis quæ in cibo conueniant. 8.º de comp. me. se. loc. 5.º. 192. C
 Stomachicorum panis qualis esse debet, & quæ olera cruda eis conue-
 niant, quæ cocta, quæ carnes, qui pisces, quæ testacea. 8.º de compo. medi-
 camen. secundum locos. 5.º. 192. C
 Stomachica, & celiaca affectioni comparatur hepatica affectio. 8.º de
 compo. medi. secun. loc. 5.º. 194. C
 ad Stomachicis dolorem eximendum. 8.º de comp. me. sec. lo. 5.º. 192. D
 Stomachicis bibendus lapis alabastites. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 68. B
 Stomachicis prodest succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 94. A
 Stomachicis gallinæ ventris tunicam iuuare vanum est. 11.º de simpliciu
 medicamen. facul. 5.º. 80. A
 ad Stomachicos qua hiera vsus Andromachus. 8.º. d. cõ. m. f. l. 5.º. 188. B
 ad Stomachicos hiera Antipatri. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 189. A
 Stomachicis conueniens quid. 6.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 170. H
 Stomachicos quid iuuat. de cathar. Sp. 95. C
 ad Stomachicos ex Mantia compositionibus Attalica. 8.º de compo. medi-
 ca. secundum locos. 5.º. 191. C
 ad Stomachicos pastillus amarus. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 188. H
 ad Stomachicos. 7.º de compo. medicamen. secundum locos. 185. D / 8.º.
 193. A / E / C / 195. B / 9.º. 5.º. 202. B
 ad Stomachicos ardorem sentientes. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 190. H
 Stomachica cur dicta sint medicamenta. 5.º de simp. me. fac. 5.º. 38. E
 Stomachica medicamẽta qua crassitudine pparari solent ad Th. 2.º. 101. B
 in Stomachicis medicamentis qualitas adstrictoria prædominatur. 8.º
 de comp. me. sec. loc. 5.º. 193. A
 Stomachicus asper quomodo præparetur, & quibus conueniat. 8.º de
 comp. med. secun. locos. 5.º. 191. D
 Stomachicis epithematis cõmisceat hypocisthis. 7.º simp. me. fac. 5.º. 51. D
 ad Stomachica medicamenta mororum succus est vtilis. 7.º de simplici-
 um medicam. fac. 5.º. 56. C
 Stomachicis facultatibus miscetur palma dococtum. 8.º de simplicium
 medicamen. facul. 5.º. 63. D
 Stomachicis valet thuris cortex. 7.º de simp. me. fac. 5.º. 54. E
 ad Stomachica Galli. de comp. me. sec. loc. 5.º. 189. B
 Stomachica vt Nicofratus. 8.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 189. B
 Stomachicum optimum medicamentum. de med. par. fac. 7.º. 157. H
 STOMACHVS quid significet. 1.º de symp. cau. 3.º. 17. G / 13.º met. med.
 84. G / de victus ratione in morbis acutis, com. 1.º. 7.º. 133. B
 Stomachus quid sit, & quæ affectiones in eo fiant. 8.º de compositio. me-
 dicamen. secundum locos. 5.º. 187. F
 Stomachus quid quandoq; dicatur. 2.º de loc. affect. 4.º. 12. H
 Stomachus os ventriculi à medicis vocatur. 2.º de alim. fac. 2.º. 20. G
 Stomachus ventris os dicitur non modo à medicis, sed ab alijs homini-
 bus etiam. 6.º de san. tu. 2.º. 100. E / 3.º de loc. affect. 4.º. 20. A
 Stomachus os ventris. 2.º de ali. fac. 2.º. 20. B / 12.º met. me. 7.º. 80. A
 Stomachum vulgus os ventriculi vocauit. 4.º de cau. puls. 4.º. 103. C
 Stomachus dicitur os ventriculi per abusum. de cur. rat. per sang. miss.
 6.º. 15. G / com. 7.º. apho. 56.º. Ex. 59. A
 Stomachus vocabatur tẽpore Galeni os ventriculi. 5.º de lo. aff. 4.º. 32. F
 Stomachus quando dicitur ventriculi os. 6.º de locis affectis. 4.º. 41. B /
 de ven. sect. aduers. Erasistr. 6.º. 14. G
 Stomachus est os ventriculi. de puls. ad Tyr. 4.º. 46. C / 2.º de cõp. medi-
 sec. loc. 5.º. 135. C / de vict. rat. in morb. acu. com. 4.º. 7.º. 141. G
 Stomachus qui, & eius locus introd. 1.º. 54. C
 Stomachus, hepar, cor, cerebrum sunt membra quatuor magis princi-
 palia. de ana. viu. Sp. 56. A
 Stomachus, hepar, pulmo, cerebrum sunt prima membra post cor. de
 anatomia viuorum. Sp. 47. B

Stomachus non est particula abiecta. 6°. de vsu par. 1°. 149. F
 de Stomachi anatomia. de ana. viuo. Sp. 49. G
 de Stomachi qualitate. de comp. memb. Sp. 58. H
 Stomachi situs. de ana. viuo. Sp. 49. H
 Stomachus superne deorsum fertur. 8°. de vsu par. 1°. 165. A
 Stomachus super hepar cur sit, & ad quid. de ana. viuo. Sp. 47. D
 Stomachus cur non iunctus pectori. 6°. de vsu par. 1°. 218. G
 ante Stomachi os chartilago posita est ad defensaculum nocuenti ex-
 trinsicus aduenientis. de ana. viuo. Sp. 55. D
 Stomachi os ubi incipit. de ana. par. Sp. 43. D
 Stomacho spina ppinquior est pectorali offe. 16°. de vsu par. 1°. 218. G
 Stomachus ab initio per totum collum spondylis inuectus fertur. 16°. de
 vsu partium. 1°. 217. G
 Stomachi incessus per spondylos. 6°. de vsu par. 1°. 149. G
 Stomachi os in duodecimo spondylo est. de ana. viuo. Sp. 49. F
 Stomachus in quibusdam piscibus peruenit vsque ad os. de mot. manife-
 stis & obscuris. Sp. 71. A
 Stomachus diaphragma non penetrat. 16°. de vsu par. 1°. 218. H
 Stomachus ventri coniunctus est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Stomachus est principium ventris, & intestinorum. introd. Isa. 57. C
 Stomachus quale, & cur ita. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachus cur rotundus. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachum rotundum habentes, post prandiam difficulter inspirant, &
 expirant. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachus cur concavus & oblongus. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachus quibus constet. de comp. memb. Sp. 58. H
 Stomachus componitur ex duobus panniculis, & qui nam sint. de anatomi-
 a viuo. Sp. 49. G
 Stomachi panniculus exterior componitur ex filis latitudinalibus. de ana-
 tomia viuo. Sp. 49. H
 Stomachi panniculus interior componitur ex quibusdam filis longitudi-
 nalibus, & ex quibusdam transversis. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachus habet magis de villis transversalibus, & latitudinalibus,
 quam de alijs. de ana. viuo. Sp. 55. H
 Stomachi panniculus quibus, & quo nutriatur. de ana. viuo. Sp. 45. H
 Stomachi substantia cur talis. de ana. viuo. Sp. 45. B
 Stomachus, os, ventriculusq; vna tunica iunguntur. 7°. de vsu p. 1°. 157. D
 Stomachus habet tunicas duas. de ana. viuo. Sp. 56. A
 Stomachi tunica quales. 5°. de vsu par. 1°. 145. H
 in Stomacho tunicarum ordinis ratio. de ana. viuo. Sp. 45. B
 Stomachi cur vna tunica interna continua. 4°. de vsu par. 1°. 137. B
 Stomachi partes internae cur duriores, & densiores partibus intestino-
 rum. 4°. de vsu par. 1°. 137. B
 Stomachi duplex os, & eorum natura. de ana. vi. Sp. 49. G
 Stomachus cur magis nervosus interius, q̄ exterius. de ana. vi. Sp. 49. H
 Stomachus habet sensum excellentem. 8°. de compositione medicam. sec.
 locos. 5°. 189. H
 Stomachi os praeipuum habet sensum. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Stomachi os cur sit maioris sensus, q̄ membra alia. de vo. & anhel. Sp. 61. H
 Stomachi os qd sentiat, & quod sensibile maxime. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachus nervosus est, & arteriosus, & cuius sit instrumentum. finitio-
 nes medicae. Isa. 44. A
 Stomachi os est magis nervosum gula. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachi nervi vnde deducuntur. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 130. C
 Stomacho distribuuntur nervi p̄pagines a cerebro. 16°. de vsu p. 1°. 215. E
 Stomachum qui nervus intret. de voce & anhel. Sp. 61. H
 ad Stomachum est alter ex duobus meatibus, superior scilicet. 5°. de vsu
 partium. 1°. 147. A
 Stomachi meatus quantus. 11°. de vsu par. 1°. 188. G
 Stomachi porta quae, & ubi. de compag. memb. Sp. 58. H
 Stomacho quanto principalior arteria est ad vitam, tanto sedem tutiorē
 obtinuit. 6°. de vsu par. 1°. 218. H
 Stomachus & arteria aspera comparantur tibiae. in tim. Plat. 1°. 288. F
 ad Stomachum ita se habent hepatis additamenta, vt digiti ad manum.
 de ana. viuo. Sp. 50. G
 vt Stomachus ad hepar ita se habet ad Crystallinum humorem humor
 vitreus. de ana. viuo. Sp. 48. D
 ad Stomachum pauca vel nulla veniunt mesaraica. de ana. viuo. Sp. 50. D
 ad Stomachum et intestina mesaraicas euntes ab Hepate recipiunt glā
 dulae quaedam. de ana. viuo. Sp. 44. D
 vt Stomachus quae venae attrahunt. 16°. de vsu par. 1°. 220. H
 ad Stomachum ita se habet monoculum, vt vesica ad hepar. de an. Sp. 50. F

Stomachi motus qui introd. Isa. 54. C
 Stomachus & splen moventur ad motum respiratoriorum organorum.
 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 Stomachi orificium inferius dilatando, & constringendo movetur, horis
 tamen determinatis. de ana. viuo. Sp. 56. E
 Stomachi quae pars calidior. de ana. viuo. Sp. 50. A
 Stomachi officia quae intr. Isa. 54. B
 Stomachi oris actio est desiderium. de mot. man. & obs. Sp. 70. H
 Stomachum insatiabiliter cibum appetentē propter lumbricos intestina
 occupantes liberat Theriaca. de ther. ad Piso. 5°. 96. A
 Stomachus & esophagus obediunt voluntati. de mot. man. et obs. Sp. 68. E
 Stomachi, & intestinorum virtus naturalis. de mot. man. Sp. 69. C
 Stomachus naturaliter deducit in ventriculum. 15°. de vsu par. 1°. 213. B
 Stomachus vas est nutrimenti. intr. Isa. 54. B
 Stomachus habet triplex nutrimentum. de ana. viuo. Sp. 50. A
 Stomachus vnde alatur. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 in Stomacho vertitur cibus in lacteum succum. de comp. mem. Sp. 58. H
 Stomachus non digerit vt nutriat oīa mēbra. de mo. m. & obs. Sp. 68. A
 in Stomachi fundo sunt preponendi cibi dura & tarde digestionis. de
 diff. cont. Sp. 71. H
 Stomachus amplectitur cibos qui illi placent, & melius digerit: vnde ex
 malis fiunt boni quandoq; com. 2°. aph. 38°. Ex. 17. G
 in Stomacho natans cibus non digeritur. de diff. cont. Sp. 71. H
 in Stomacho si cibus natet, quibus cibandum. de diff. cont. Sp. 71. F
 in Stomacho qui cibi velociter corrumpantur. de diff. cont. Sp. 74. H
 in Stomacho qui cibi corrumpantur vt venenum. de diff. con. Sp. 75. A
 in Stomacho ciborum qui velociter non corrumpuntur, qui meliores. de
 dissol. cont. Sp. 75. A
 de Stomacho si cibus ante digestionē descēdat, qd agēdū. de diff. Sp. 75. A
 Stomachus quando ante coctionem facit descendere cibum, quid agēdū.
 de diff. cont. Sp. 71. F
 de Stomacho & intestinis qn̄ difficulter descēdit supfluitas cibi, indige-
 mus his quae descēdere faciūt, & vtrū mollificet. de diff. cō. Sp. 71. G
 de Stomacho cibum facit descendere vinum. de diff. cont. Sp. 72. A
 Stomachi vis expulsiva naturalis est, non voluntaria. de mot. Sp. 68. G
 p̄ Stomachū deterē excrementa q̄ p̄ anū trāsmittunt. 5°. de vsu. 1°. 147. A
 ad Stomachum octo muscoli ita compressione sua pellunt, sicuti ad anū.
 5°. de vsu par. 1°. 147. A
 Stomachus per quas partes expurgat. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 102. H
 de Stomacho quae educantur. de cathar. Sp. 94. G
 STOMACHVS cur patiatur maxima symptomata. 1°. de sym. 3°. 18. E
 in Stomacho velociter Aescunt, & incensionem faciunt medulla, &
 vinum novum crassum nigrum ponticum. de diff. cont. Sp. 74. F
 Stomachi acetosari, & punctioni quid conferat secer. Sp. 102. E
 Stomachi Adustioni quid proffit. secer. Sp. 98. E
 Stomacho Aestuoso quid agendum. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 192. A
 Stomacho ijs, qui exuruntur quid comodū. 8°. de comp. med. 5°. 189. G
 Stomachi astu feruentibus prodest Polygonū. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. H
 ad Stomachum aestuantem valet theriaca. de ther. ad Pison. 5°. 91. F
 Stomachi Affectiones variae, quales. de pul. ad Tyr. 4°. 46. D
 Stomachi affecti pulsus qualis. de pulsibus ad Tyrones. 46. D / 4°. de
 cau. pul. 4°. 103. C
 ad Stomachi affectus hectica sequitur. 1°. de diff. feb. 3°. 35. F
 in Stomachi affectibus, & caeliacis cur datur opium. 8°. de comp. med.
 sec. loc. 5°. 190. B
 ad Stomachi affectus longos. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 196. H
 Stomachi Ardore aestuantis admodum vtile epiplasma est cotyledon. 7°. de
 sim. med. fac. 5°. 52. F
 ad Stomachi ardore oriza cum butyro conuenit. 8°. de compo. medica
 mentorum secundum locos. 5°. 192. A
 ad Stomachi ardore cū syncope, sorbitiōes. 8°. de com. me. se. l. 5°. 191. H
 ad Stomachi ardorem Adipson catapotiū sitim extinguēs. 8°. de comp.
 med. sec. loc. 5°. 189. G
 ad Stomachi ardorem. 8°. de compo. medicam. secundum lo. 5°. 189. G
 Stomachi ardore ructui malo electarium vtile. de dyn. Sp. 26. C
 Stomachus vnde fiat Asper. de cau. mor. 3°. 9. C
 Stomachi asperitatibus medetur ouum. 11°. de simplic. med. fac. 5°. 82. G
 in Stomacho Bilis quid faciat. de sper. 36. H / de ana. viuo. Sp. 45. F
 in Stomacho quando generatur bilis velociter multa cōueniunt, quae ex-
 tingunt acuitatem cholerae, aut quod praefermittantur res genera-
 tes ipsam. de diff. cont. Sp. 71. F
 Stomacho bilioso malū punicū est optimus cibus. 10°. meth. med. 7°. 62. E
 ad Stomachi

ad Stomachi Calidā, & humidā affectionē. 8°. de cōp. me. se. l. 5°. 189. G
 ad Stomachū calidiore affectionē habētē. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 189. A
 in Stomacho calido pituita quid faciat, & quibus mundificetur. de diff. continua. Sp. 74. E
 Stomacho & reliquo corpe calido cōueniūt cibi acetosi. de diff. Sp. 72. F
 in Stomacho Carnosa nascuntur, quæ impediūt viā. 3°. de sym. 3°. 25. G
 Stomachum Comburent ficus nimium comestē. de simp. med. Sp. 84. C
 Stomachi combustioni quid conferat. sec. Sp. 98. D
 Stomachi vitium facit Comitialē morbum carum, comā, catalepsi, delirium, & melancholiam. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. F
 Stomachus ad hepar quō quandoque cōpatitur. cō. 7°. aph. 17°. Ex. 55. D
 Stomachus cōpatit patietē hepate & ē contra. cō. 6°. aph. 16°. Ex. 47. F
 Stomachus cur patiatur in passione splenis. de ana. viuo. Sp. 51. A
 ad Stomachi Compressionem. de med. fac. par. 7°. 176. D
 Stomachum Corruptit vomitus frequens. de dyn. Sp. 19. H
 Stomacho laborantibus abstinentiā a vomitu 10° quoq; die. de dy. Sp. 19. H
 Stomachus intēdēs expellere quæ sunt in fundo expellit per vomitū, quæ aut in ore per singultum, & ista sunt penitiora. cō. 6°. a. 39°. Ex. 50. G
 Stomachi Conuulsio est singultus. com. 5°. aph. 4°. Ex. 37. F
 circa Stomachum Cruditates faciunt multos affectus. 8°. de compo. me. dicamentorum sec. loc. 5°. 191. G
 Stomachi Debilitas signū humectati & in frigidati corporis. se. Sp. 98. G
 Stomachus debilis quibus sit nutriendus. de diff. cont. Sp. 71. F
 Stomachū debile & mollē rectificant cibaria styptica. de diff. Sp. 74. D
 Stomachum debilem confortans electarium. de med. exper. Sp. 108. A
 Stomachum debilem confortans medicina. de med. exper. Sp. 105. A
 ad Stomachi debilitatem, & ventositatem. de dyna. Sp. 27. C
 ad Stomachi debilitatem. 8°. de com. me. sec. loc. 5°. 189. G | de med. fac. par. 7°. 166. D | secret. Sp. 98. D
 Stomachis cibos nō Digerētibus valet diatriō pipereū. de dyn. Sp. 26. H
 in Stomachi Distentione venæ sectio conuenit. 8°. de compo. medi. sec. loc. 5°. 192. D
 in Stomachi distentione aluum soluit glande per suppositū. 8°. de comp. me. se. loc. 5°. 192. D
 Stomacho Dolorem maxime infert scammonium. de dyna. Sp. 20. H
 Stomachum quibus dolorosa affectio infestat, illis paruus & densus spiritus est. 1°. de diff. resp. 3°. 59. H
 circa Stomachum aut splenis caput, aut septū trāsuersum, si dolor extet, spiritus densus & paruus fit. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 Stomachi dolorē multū in femina signat vrina aeterea. de dyn. Sp. 35. D
 Stomachi dolorē supius, & genus, & coxa, & renū signat vrina si supius claritatē habuerit, et iferū nebulosa, et subliuida fuerit. de dy. Sp. 35. D
 Stomachi dolores significant lūbi dolentes. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 185. B
 Stomachi oris dolores quando boni, & quā nō boni. 1°. de cris. 4°. 128. B
 Stomachi dolores quibus leniuntur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. A
 Stomachi dolores mitigatorium. de med. fac. par. 7°. 159. C
 ad Stomachi dolorem mastiche. de med. exper. Sp. 106. D
 Stomachi, & capitis dolorem tollens electarium. de dyn. Sp. 23. D
 ad Stomachi dolorē ex frigidity facit triphera magna. de dy. Sp. 26. D
 Stomachi doloris, & rugitus, remedia. de dyna. Sp. 26. H
 ad Stomachi dolorē et cōcussionē cū vētris dolore, re. de dy. Sp. 27. A
 ad Stomachum dolentes. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 188. G
 ad Stomachi dolores, & displicentias sedandas bonū quid sit. 8°. de cō. posi. me. sec. loc. 5°. 192. B
 ad Stomachi dolores. 7°. de com. me. sec. lo. 182. G | 7°. de cōp. me. per ge. 5°. 266. G | de med. fa. par. 166. D | 7°. 176. C | secr. 98. E | Sp. 99. E | G
 ad Stomachi dolorem faciē sclirosmon. de dyn. Sp. 28. C
 ad Stomachi & hepatis dolorem, remedium. secr. Sp. 97. B
 Stomacho laborantibus caput dolere solet, cum surgunt ē lecto. de rem. par. fac. 7°. 153. G
 ex Stomacho dolor capitis quomodo fiat. 2°. de com. me. sec. lo. 5°. 135. A
 ex Stomacho capitis doloris curatio. 2°. de com. me. sec. loc. 5°. 136. H
 Stomachus si ex capite agrotet, quō curādus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 ad Stomachū cur a capite materia trāsmittat. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 Stomacho inuito fit Epilepsia. de ven. sect. aduers. Eras. 6°. 14. F
 pp Stomachi viuiū q vexatur epilepsia, de re. sect. aduers. Eras. 6°. 14. G
 Stomacho Exoluto, & nauseabundo facto quid conueniat. 8°. de compo. sitio. med. sec. loc. 5°. 192. B
 Stomacho qui exoluntur cum exolutione, aut animi deliquio, aut appetentia perditā, quid exhibendum. 8°. de comp. medic. sec. lo. 5°. 191. H
 Stomachum exolutum, & languidum roborare possunt mala austerā, et acida. 7°. de simplicium medicamentorum facult. 5°. 55. H

Stomachi Exulcerationis signa. intro. Ifa. 57. C
 Stomachi exulcerationis curatio. intro. Ifa. 57. C
 Stomachus Fastidiū patitur, si venæ, hepar, mesaraica, intestina oppilationem patiuntur. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Stomachi fastidia creat, non nutrire. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Stomachi fastidia ἀσσωα Græci vocant. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
 Stomachi fastidio & debilitate vtile est omphacomeli. de dyna. Sp. 22. C
 Stomachum fastidientem habuit Galenus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. G
 in Stomacho Flāmam habentibus medicina cōferens. de me. Sp. 104. H
 ex Stomacho Flauoso ad capitis dolores. 2°. de cōp. med. se. lo. 5°. 135. C
 Stomachi fluxibilitati valens electarium. de med. exper. Sp. 108. B
 ad Stomachi fluxionem. 7°. de compo. siti. med. sec. loc. 5°. 185. A
 Stomachi fluxus resiccat graminis herbæ semen, quæ in Parnaso nascitur. 6°. de sim. me. fac. 5°. 41. C
 Stomacho fracto, & cibos fastidienti conuenit medicamentū ex primis. 6°. de compo. sitione medic. secundum locos. 5°. 169. A
 ex Stomacho quō Frigescant cerebrum, & cor. 1°. de symp. 3°. 18. G
 Stomachus, & hepar quā sunt frigidi, q cibi summēdi. de diff. cō. Sp. 71. F
 Stomacho frigido valens medicamen. de med. exper. Sp. 104. E
 ad Stomachi frigidi infirmitatem valens medicamen. de med. Sp. 105. H
 ad Stomachi frigidos affectus. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 189. D
 ad Stomachi frigidityatem, & humiditatem. de med. exper. Sp. 107. E
 ad Stomachi frigus, & eius corruptionem. secre. Sp. 98. G
 Stomachi fūmum quando caput recipit, fit sectio venarum post aures. de ana. viuo. Sp. 55. A
 a Stomacho ascēdēte fumo crasso, fit quāq; epilepsia. de vtil. re. Sp. 63. F
 Stomacho Grauiato ac morso, pulsus sūt iæuales. 3°. de cris. 4°. 144. E
 Stomachum grauant cibi multi nutrimentū. de diff. cont. Sp. 73. E
 Stomachi Humiditatis curatio. intro. Ifa. 37. C
 pro Stomacho ob multam humiditatē & exoluto pharmacū conueniēs. 8°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 191. D
 ad Stomachi humiditatem, medicamen. de med. exper. Sp. 108. A
 in Stomachum imbecillum habentibus sit vt venter deiciat cum postremis epulis adstringētū quidpiā sumpserint. 2°. de alim. fac. 2°. 20. C
 Stomacho imbecilli absynthium conuenit. de opt. sec. Ifa. 23. H
 Stomachum imbecillum & exolutum roborare potest cucurbitula. de cucurbi. scarif. 6°. 3. F
 circa Stomachum cucurbitulæ stomachicos iuuant in dolore. 8°. de com. po. med. sec. loc. 5°. 192. D
 ad Stomachi imbecillitatē oēm valet diatriō pipereū. de dyn. Sp. 26. H
 Stomachi imbecillitatibus conuenit resina lentiscina. 8°. de simplic. med. facultat. 5°. 59. F
 ad Stomachi imbecillitates. de med. fac. par. 7°. 166. C
 in Stomacho Incisionem facit batheca. de diff. cont. Sp. 74. F
 ad Stomachum Infirrum, Antidotus. 2°. de antid. 5°. 113. D
 Stomachi Inflammationis signa. intro. Ifa. 57. C
 Stomachus aut venter inflammatus aut septum transuersum inducunt difficilem spirationem. 2°. de diff. resp. 3°. 65. H
 Stomachi inflammationis magnitudine qui febricitant, ijs in principijs accessionū aduertit animi defectus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98. F
 ex Stomachi inflammatione exit aliquid. 13°. meth. med. 7°. 84. H
 Stomachi, & iecoris inflammatio indurata, quibus curetur. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 187. E
 Stomacho inflammato cum humectatione, quid faciendum. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 192. B
 Stomachi inflammationibus cōpetit mastiche. 7°. de sim. med. fac. 5°. 55. C
 Stomachis phlegmonis prodest Schini flos. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. H
 Stomachi inflationis curatio. intr. Ifa. 57. C
 Stomacho inflatis, & distentis quæ conueniant. 8°. de cōposi. medicamen. torum sec. loc. 5°. 192. C
 Stomacho inflato ob bilem atram quid conueniat. 8°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 192. B
 Stomachi Inflationes, et tēSIONES petroselinū remediat. de sim. m. Sp. 89. C
 Stomachi Languorem vinum absynthio medicatum epotum abstulit. de theria. ad Pisonem. 1°. 90. D
 in Stomacho quid faciat Melancholia. de ana. viuo. Sp. 45. F
 Stomachum valde mordicat cedri fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Stomachum Mordet iuniperi fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
 Stomachi morsum, nauseam, & vomitum biliosum faciunt fracturæ capitis. 3°. de loc. aff. 4°. 18. C
 Stomachus vni mordetur, alteri nō ex succo ptissanæ, pane loto, & chōdro. 2°. de simp. med. fac. 5°. 12. E

Stomachi mordicationi symptoma succedens verbum $\kappa\alpha\pi\sigma\iota\omega\alpha\tau\epsilon\upsilon$ signi-
ficat. 2°. de alim. fac. 2°. 20. E
Stomachi morsus signum est futuri vomitus. in 1°. pror. cō. 1°. 4°. 168. E
Stomachus mordens oleo dulcissimo est sanatus. 2°. de simplicium medic.
facultatibus. 5°. 12. E
Stomachi morsus sanat spica nardi. 8°. de sim. med. fac. 5°. 56. G
ad Stomachi morsum sentientes. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 191. G
Stomachi oris mordicationibus cōfert sectio furculæ. de ana. vi. Sp. 55. B
Stomachum Mundum si inueniunt poma, & granata acetosa stringunt
ventrem. de diff. cont. Sp. 75. B
Stomachum quæ aliquando mundificant. de diff. cont. Sp. 75. B
Stomachus quo abstergetur, & mundificetur. de diff. cont. Sp. 74. G
Stomachum mundificat cibi incidetes pituita, & q. sint. de diff. cōt. Sp. 74. E
Stomachum mundificant cibi salsi. de diff. cont. Sp. 72. F
Stomachi Paralysis quod nā symptoma vocat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
ad Stomachi Passione valet lapis coralli suspensus super stomachum. de in-
cant. adiur. & suspen. 7°. 182. C
in Stomacho quando generatur Phlegma, oportet ipsum lauare, & ab-
stergere. de diff. cont. Sp. 71. F
in Stomacho, ac reliquo corpore cū phlegma generatur ex crassitie ci-
borum assumptorum, aut ex multitudine eorum, conueniunt cibi ace-
tosi. de diff. cont. Sp. 72. G
in Stomacho pituita pleno, victus ratio. de med. fac. par. 7°. 175. H
Stomachis pituitosis excrementosisq; austera acida sunt apta. 7°. de sim-
plic. med. fac. 5°. 50. H
Stomachus quibus phlegmate abundat, ijs phlegmagoga danda sunt. de
dynamidijs. Sp. 21. C
in Stomacho quod ex phlegmate incrassatur, qd. resoluat. secr. Sp. 101. F
in Stomacho phlegma resoluens compositio. secr. Sp. 101. H
Stomachi pituita detrahens medicamentum lauatum. de med. fa. par. 7°. 178. E
Stomachum pituita plenum, & capiti dolorem inferentem roborantia.
quæ. de med. fac. par. 7°. 175. H
Stomacho quæ ponuntur extra, quando est plenus pituita. 8°. de compo-
sitione medicam. sec. loc. 5°. 192. A
Stomachum Pungit mel in copia, & facit incisionem. de diff. con. Sp. 74. F
Stomachum purgans, vnguentum. de dyna. Sp. 23. D
Stomachi Refrigerationi cōparatur refrigeratio cordis. de ana. Sp. 47. F
ad Stomachum refrigeratum, & corroboratum. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 189. G
in Stomacho fit Relaxatio. de mul. 3°. 78. G
Stomachum relaxat polium. de simp. med. Sp. 89. A
Stomacho Rheuma nocet. de dyna. Sp. 20. E
ad Stomachi rheumatismum malagma. 7°. de comp. med. per g. 5°. 266. E
Stomachus Robustus per quæ cognoscatur. de const. ar. Isa. 42. B
Stomachum robustum habentibus cathartica damus. de dyna. Sp. 20. F
ad Stomachi Rosionem sium facit. de sim. med. Sp. 91. D
in Stomacho Saluam multam qui aggregant, quomodo curandi. 8°. de
composi. med. sec. loc. 5°. 192. A
in Stomacho sanguinem congelatum, quid dissoluat. de cur. lap. Sp. 112. H
Stomacho affecto, Singultus frequenter fit. 3°. de loc. aff. 4°. 20. A
Stomacho singultus talis est, qualis cōuulsio nervi. cō. 7°. a. 3°. Ex. 54. B
Stomacho Spiritus difficultatis remedia. de med. fac. par. 7°. 171. G
in Stomacho, unde fiant Stercora de ana. viuo. Sp. 50. D
Stomachum Sringi ab omnibus dicitur, & quid sit. 2°. de lo. af. 4°. 12. G
ad Stomachi Subuersiones, & quid sit stomachi subuersio. 8°. de comp.
med. se. lo. 189. E/F/G 5°. 190. H
Stomachi subuersio fit aut propter calorem, aut propter anxietatem, siue
propter aliquam infirmitatem. de dyna. Sp. 20. H
Stomachum supinant languentibus aqua, melicratum, clondrus, et oua.
de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. E
Stomachum non euertit agrestis cucumerus. de dyna. Sp. 21. H
Stomachum subuertit fœnu græcum. 1°. de alim. fac. 2°. 14. E
Stomachum subuertunt graeolentia. 8°. de comp. med. sec. lo. 5°. 190. B
Stomachum subuertunt inuocunda. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 168. C
Stomachum subuertunt, resupinant, & vomitum cient insuauia. 2°. de ali-
mentorum facul. 2°. 19. E
Stomachum euertit scammonium. de simp. med. Sp. 90. D
Stomachi supinantes quibus cūrentur. 8°. de composi. medicamentorum
secundum locos. 5°. 189. H
Stomachus quando subuertitur ex aqua potu, da malum punicum. 2°.
de com. med. se. loc. 5°. 133. D
Stomachi subuersio quibus fit, aloem damus. de dyna. Sp. 20. H
ad Stomachi subuersiones Origenia catapotia bona. 8°. de comp. med.

secundum locos. 5°. 189. F
ad Stomachi subuersionem. 7°. de composi. medicam. secundum locos.
186. A/8°. 192. G/9°. 5°. 203. A
ad Stomachi subuersiones doloresq; & inflammationes. 8°. de composi.
med. sec. loc. 5°. 192. G
ad Stomachi subuersiones voluulosas. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 190. A/D
ex Stomacho affecto oculi infestantur affectibus similibus Suffusioni.
3°. de locis affectis. 4°. 14. E
ex Stomacho fiunt symptomata suffusorum. 2°. de composi. medicamen.
secundum locos. 5°. 135. A
Stomachi suffusio quomodo cognoscatur. de ocul. 7°. 187. D
Stomachus Supinus quid, & quo modo fiat, & quo modo. 8°. de composi-
tione medic. sec. loc. 5°. 189. D
Stomachi vitio Syncope qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
ex Stomacho vel corde affecto i syncope pulsus, q. de pul. ad. 4°. 45. E
ex Stomachi syncope licet manus sint imbecilles, tamen non habet affe-
ctum. 5°. de loc. aff. 4°. 35. C
Stomachi vitio syncope facta quomodo mori cōtingat. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
in Stomacho afflicto syncope quomodo curetur. 11°. meth. med. 7°. 70. F
Stomachus loco facit sitim. de victus rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. E
ad Stomachi tensionem, remedium. de dyn. Sp. 27. H
Stomacho Turbationem infert vinum nigrum dulce. de simp. med. Sp. 92. B
in Stomacho Ventositatem generat lac & mel, quando non coquuntur.
de diff. cont. Sp. 74. G
Stomachi ventositatem significat vrina superius. de dyna. Sp. 35. E
ad Stomachi ventositatem, & dolorem, remedium. de dyna. Sp. 26. H
Stomachi vitia, quæ. introd. Isa. 57. C
ad Stomachi vitia valet antidotus Archiuij quæ Ambrosia, & sacra
dicitur. 2°. de antidotis. 5°. 115. H
Stomachi vitij mederi solet theria. de ther. ad Pifo. 5°. 96. A
Stomachi vitij thymus aptissimus. de simp. med. Sp. 91. G
ad Stomacho laborantes. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 256. A/de med.
fac. par. 166. C/172. E/173. F/G/175. G/7°. 176. D/de dyn. Sp. 26. H
ad Stomachi precordiorumq; vitio laborantes. de med. fac. par. 7°. 166. C
ad Stomachi voluulosas affectiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 190. H
ad Stomachum. de med. fac. par. 7°. 175. D/E
Stomacho quæ inimica. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 40. D
Stomachi oris sensus qui non fert Acetum, & sinapi. 3°. de lo. aff. 4°. 20. G
Stomacho infesta est Amarantum. 6°. de simplic. med. fac. 5°. 42. E
Stomacho nocet Ampeloprasum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. E
Stomacho inimicum est Aphronitrum. 9°. de simp. med. fa. 5°. 70. A
Stomachum non inuauit succus Aqueus, & qualitatis expers in omnibus
fructibus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
Stomacho insensus est Arbutus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. A
Stomacho noxiū est Atramētum sutorium. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 169. A
Stomacho valde obest atramentum sutorium, & est contrarium huma-
næ naturæ. 8°. de composi. medic. sec. loc. 5°. 190. A
Stomacho cur malum est Cathaf. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomacho mala sunt Cerebra oia, & cū quibus edēda. de diff. cō. Sp. 74. F
Stomacho minus grata sunt Dulcia, & quæ sunt in intestinis magis sub-
ducunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. H
Stomacho ingratus Epimelis fructus, et capitis dolorem facit. 6°. de sim-
plicium me. facultatibus. 5°. 47. D
cur Stomacho malum est Fœnum græcum. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomachum afficiunt fungi, buprestes, cerussa, gypsum, & lac coagulatum.
1°. de symp. cau. 3°. 18. G
Stomacho Lac est malum propter velocitatem immutationis eius nature.
de diff. cont. Sp. 74. F
in Stomacho ne caseetur lac, quid agendum. de diff. con. Sp. 73. H
Stomachum ledit, non Nutrire. 4°. de san. tuen. 2°. 84. E
Stomacho cur malum est Oulus Iamenum. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomachus ubi male affectus, vitandum est Opium & castoreum. 7°. de
comp. med. sec. loc. 5°. 178. E
Stomacho cur Rapæ sunt male, quoniam non valde coquunt. de di. cō. Sp. 74. E
Stomacho non est inimicum Sacchar, nec facit sitim vt mel. 7°. de simp.
med. fac. 5°. 55. E
Stomacho non obest Scammonium in cydonio. 1°. de alim. fac. 2°. 9. B
Stomacho Sesamum cur est malum. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomacho Sicla cur est mala. de diff. cont. Sp. 74. E
Stomachum labefactat Venus. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 130. C
in Stomacho, & corde semen mutat in calidum & siccum. de sper. Sp. 36. H
Stomacho quæ qualitates conueniant. 8°. de sim. me. fa. 5°. 56. H

Stomachū iuuantia sunt mediocris facultatis. de atten. viſt. 2^a. 44. D
 Stomachum quæ roborent. 6°. de ſan. tuen. 2^a. 99. D/8°. de com. med. ſe-
 cundum locos. 5^a. 191. G
 Stomachum roborantia, & corrugantia. de diff. cont. Sp. 74. E
 pro Stomachi ore quæ faciant. 8°. de compoſi. med. ſec. loc. 5^a. 187. D
 Stomachi ſummum remedium eſt Abſinthium ex melicrato, vbi inſeſta
 uerit bilis. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7^a. 97. B
 Stomacho grata ſunt Adſtringentia. 3°. de ſimp. medicam. fac. 20. C/6°.
 42. F/ 5^a. 45. E
 Stomacho grata ſunt adſtringentia amara. 8°. de ſim. med. fa 5^a. 60. G
 Stomachum roborandi vires habet Aloe. quod ani. mor. 1^a. 317. D/8°. de
 com. me. ſe. lo. 5^a. 188. F/ de cathar. Sp. 94. E
 Stomachi os confortant drachmæ duæ aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Stomacho grata ſunt Amara & ſubacerba. 6°. de ſimp. me. fac. 5^a. 48. B
 Stomachum iuuans antidotus. 2°. de antid. 5^a. 111. F
 Stomacho gratus eſt ſuccus Auſterus. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
 Stomachum magis iuuat Autumnales fructus melopeponibus. 2°. de ali-
 ment. ſacul. 2^a. 17. B
 Stomacho Caricæ viſes ſunt. de ſimp. med. Sp. 84. C
 Stomachū quo cortex Ciri alleniat, & aggrauat. de diff. cont. Sp. 74. E
 Stomacho quæ Crassa ſint apta. 7°. de ſimp. med. fa. 5^a. 50. H
 Stomachum confortans Electarium. de med. exper. 107. B/ Sp. 108. C
 Stomachum confortat decoctio corticis Fiſtici. de med. exper. Sp. 104. D
 Stomachus quomodo roboratur Fumoterræ. 7°. de ſim. me. fa. 5^a. 49. G
 Stomacho amicum Gingidium eſt. 6°. de ſimplic. med. facultat. 5^a. 45. E
 Stomachum adheſum adiuvat Iaſpis viridis. 9°. de ſimp. med. f. 5^a. 67. D
 Stomachum corroborat Lens bis cocta. 1°. de alimen. fac. 2^a. 13. E
 Stomacho optimum Lentium. de ſimp. med. Sp. 86. A
 Stomacho vtile eſt Libiſticum. de ſimp. med. Sp. 85. H
 ad Stomachi firmitatem, & robur, vtimur Malis, Piriſ, Meſpilis, &
 Punicis, vt medicamentis. de bon. & vitio ſucc. 2^a. 37. F
 Stomacho valent mala ceſtiana cocta: cruda enim ſunt auſtera. 2°. de cō-
 po. me. ſec. loc. 5^a. 133. D
 Stomachum erigit Malum granatum. de ſimp. med. Sp. 87. C
 Stomacho commoda Maſtiche eſt. 8°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 189. A
 Stomachū debilem cōfortat decoctio maſticheſ. de me. exper. Sp. 104. D
 Stomachum calefacit maſtiche. de med. fac. par. 7^a. 175. H
 Stomachum confortans Medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
 Stomacho Menta valde apta eſt. de ſimp. med. Sp. 87. D
 Stomacho conueniens eſt Myrta. de ſimp. med. Sp. 87. E
 Stomachū robōrāt Mororū rubi ſuccus. 6°. de com. me. ſec. loc. 5^a. 169. A
 Stomachum non roborat mororū ſuccus. 6°. de com. me. ſe. lo. 5^a. 169. A
 pro Stomacho medicamentū ex Nucibus. 7°. de ſimp. med. fac. 5^a. 50. B
 Stomachum corroborant Odorata. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 190. B
 Stomacho conferentes vires habet Oenanthe. de ſimp. me. Sp. 85. E
 Stomachū mediocriter iuuant Olera ſpiñoſa. 2°. de alimen. fac. 2^a. 23. D
 Stomachum roborant Oliuæ cum oleo reſoſita, & appetentiā excitant.
 2°. de alim. fac. 2^a. 20. H
 Stomacho virtutem præſtat Ouum ſemicoctum. de ſimp. med. Sp. 88. E
 Stomacho gratum eſt Pelecini ſemen. 6°. de ſimp. medic. fac. 5^a. 48. B
 Stomacho melius & aptius eſt album Piper, & ad quem vſum. 2°. de ſa-
 nitate tuenda. 2^a. 99. B
 Stomacho cōmodius, & acrius piper album quàm nigrum. 9°. de com-
 poſitione medicamentorum ſecundum locos. 5^a. 201. D
 Stomacho grata ſunt Pira. 6°. de ſimp. med. fac. 5^a. 43. D
 Stomacho gratum Protropum eſt. 8°. de compoſi. med. ſec. loc. 5^a. 190. C
 Stomachum confirmat Roſa. de med. fac. par. 7^a. 175. H
 Stomachum erigit Ruta. de ſimp. med. Sp. 89. D
 Stomachum corroborat Sinapiſ. de ſimp. med. Sp. 90. G
 Stomacho gratum Siſarum eſt. 8°. de compoſ. med. ſec. loc. 5^a. 192. C
 Stomacho Siſari radix cocta graſa eſt. 8°. de ſimplic. medic. fac. 5^a. 60. G
 ad Stomachū rationabiliter cōuenit Spica nardi. 8°. de ſim. m. f. 5^a. 56. G
 Stomacho omnia Suauia grata. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 Stomachum corroborat vinum violacæum. de ſimp. med. Sp. 92. B
 Stomachum corroborat vinum cum pipere. de ſimp. med. Sp. 92. C
 Stomachū roborat Duæ paſſæ, & pira. 2°. de com. me. ſe. lo. 5^a. 133. D
 Stomachum confirmat, & corroborat zingiber. de ſimp. med. Sp. 90. E
 ad Stomachum roborandum. de med. fac. par. 7^a. 176. G
 Stomachum cuiuſdam quō roborauit Galenus. 6°. de ſan. tuen. 2^a. 100. H
 Stomachus quomodo roboratus fuerit habenti aſſidue comitalem ſpaſ-
 mum. 6°. de ſan. tuen. 2^a. 100. H
 ad Stomachū facile deſcendunt medicamēta. 7°. de cō. me. ſe. l. 5^a. 184. B

ad Stomachum electarium. de dyna. Sp. 27. C
 Stomatho quo tempore apponenda malagmata, & inunctiones. 8°. de cō-
 poſi. medicamentorum ſec. loc. 5^a. 196. H
 Stomacho commodum pharmacum. 9°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 198. F
 Stomachi vñtiones ſint modice adſtringentes, & quæ. 6°. de ſanitate
 tuenda. 2^a. 99. A
 Stomachus ſui domeſtici epilepticis conuenit. de puero epil. 7^a. 180. G
 Stomachus vide Ventrículus. introd. Iſa. 57. H
 STOMATICA medicamenta quæ. 5°. meth. med. 34. C/12°. 7^a. 83. C
 Stomatica quæ proprie appellantur. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 169. G
 Stomatica cur dicuntur medicamenta ad os ſpectantia. 6°. de comp. me-
 dic. ſec. loc. 5^a. 166. H
 Stomatica per ordinē enumerat. 6°. de com. me. ſe. lo. 5^a. 167. E
 Stomatica cōponēdi ratio ex ſuccis. 6°. de compo. med. ſec. loc. 5^a. 169. B
 pro Stomaticis manſuetiſſima ſunt crocus, myrrha, & alumen. 6°. de
 ſimplicium medicam. ſacul. 5^a. 171. E
 Stomaticum efficit medicamentum Rhus vterque muſto incoctus. 6°. de
 compoſitione medic. ſecundum locos. 5^a. 169. C
 Stomatica illitio ad Anginas ex Beſaſa. 6°. de cōp. me. ſe. lo. 5^a. 170. F
 in Stomaticis medicamentis in quibus hoc & illud ponitur, considera-
 re oportet quid redundat. 6°. de compoſiti. med. ſec. loc. 5^a. 170. D
 Stomatice medicamenta ſiunt ex cornis, & brabylis, ac prunis. 6°. de
 compoſiti. med. ſec. loc. 5^a. 169. B
 vt Stomaticum adſtringens vehementiſſimum faciat, punica cum cori-
 cibus tundit. 6°. de com. me. ſec. loc. 5^a. 171. F
 Stomaticum Ariſtocolis. de compoſi. medic. ſec. loc. 5^a. 170. D
 Stomaticum Andromachi ex punicis. 6°. de com. me. ſec. lo. 5^a. 170. A
 Stomaticū Andromachi ex muſto. 6°. de comp. med. ſec. loc. 5^a. 170. B
 Stomaticum Andromachi. 6°. de comp. me. ſec. loc. 5^a. 171. B
 Stomaticū Aſclepiadæ ex hirundinibus. 6°. de comp. me. ſe. lo. 5^a. 171. A
 Stomatice illitiones Aſclepiadæ. 6°. de ſimplic. med. fac. 5^a. 171. D
 Stomaticum Critonis ex muſto. 6°. de compoſi. med. ſec. loc. 5^a. 170. C
 Stomaticū Critonis ex punicis. 6°. de comp. med. ſec. locos. 5^a. 170. B
 Stomaticum medicamentū id eſt ori gratum quod δ'α'μ'α'ρ'α' dicitur. 2°.
 de alim. fac. 2^a. 18. G
 Stomaticū medicamentum efficaciffimum. 6°. de ſimpli. me. fa. 5^a. 45. D
 Stomatice Galeni pro delicatis. 6°. de ſimp. med. fac. 5^a. 171. E
 Stomaticum Harpocratis ex hirundinibus. 6°. de compoſi. medicamen-
 torum ſec. loc. 5^a. 171. B
 Stomaticum Meliti. 6°. de ſim. med. fac. 5^a. 171. D
 Stomaticum Menecratis. 6°. de ſimp. med. fa. 5^a. 171. D
 Stomaticum nullum conuenit oculis. 12°. med. meth. 7^a. 83. C
 Stomatice quæ mulieres & qui viri nō ferāt. 6°. de ſim. me. fac. 5^a. 171. E
 STOMOMA quale. 6°. de compoſiti. medicam. per genera. 5^a. 258. C
 Stomoma ferri vlcera vix ſanabilia curat. 2°. de cō. me. per ge. 5^a. 220. B
 Stomomatiſ ſquama qualis. 9°. de ſimplicium medicamentorum ſacul. 5^a.
 69. H/4°. de com. me. ſe. loc. 5^a. 151. E
 Stomomatiſ ſquama ad vlcera maligna confer. 4°. de compoſi. med. per
 genera. 5^a. 236. F
 Stomomatiſ purgata ſquame. 4°. de com. me. ſe. loc. 5^a. 155. B
 STORAX eſt odorata res & calida. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C
 STRABILISMI ſunt eorum. qui in oculis habentur, muſculorum
 conuulſiones. 2°. de ſymp. cau. 3^a. 19. H
 STRABISMVS quid ſit. fin. med. Iſa. 48. E
 Strabiſmus oculorum vlceratio quedam. fin. med. Iſa. 48. D
 Strabiſmus eſt affectus totum oculum exercens. intro. Iſa. 58. D
 Strabiſmi in oculo quæ cauſa ſit. de anat. ocul. Sp. 57. G
 Strabiſmus in generatione quo modo fiat. de ana. ocul. Sp. 57. G
 STRANGVLANS minus proprie laqueus quomodo fiat. de la. 7^a. 308. F
 Strangulantiſ laquei propria ratio. de laqueis. 7^a. 308. G
 STRANGVLATIO quid ſit, & vnde, & quomodo fiat. commentario
 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulationiſ anguſtia vnde ſit, & quō. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio cēruicis eſt affectus. introd. Iſa. 59. C
 Strangulatio ſuperueniens repente febricitanti, tumore non exiſtente in
 faucibus, letale. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio repente cum magna febre ſemper interficit. comment. 4°.
 aphoriſmo 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio repente ſit ſolum in gutture. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. B
 Strangulatio quando fiat tarde. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 Strangulatio ſine dolore quomodo fieri poſſit. commentario 4°. apho-
 riſmo 34°. Ex. 31. C
 Strangulatio ſit,

Strangulatio fit, si tussis fiat in hydrope, & tussis superueniat. commen-
tario 6°. apho. 31°. & com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
Strangulatio quo modo fiat æstate, si hyems aquilonia, & autumnus au-
stralis fuerit. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
Strangulationes excitantur, si cibus & potus guttur ingrediuntur. intro-
ductio. Isa. 54. C
ad Strangulationem ex fungis secretorum. Sp. 102. C
ad Strangulationem à fungis deuoratis factā. de rem. par. fa. 7°. 160. H
STRANGVLATIO vterina quæ. com. 5°. apho. 35°. Ex. 40. F
Strangulatio vuluæ quomodo cognoscatur. de victus rat. in mor. acutis,
commentario 4°. 7°. 152. G
in Strangulatu vteri quæ excitet olphatū. 9°. de cō. me. se. lo. 5°. 205. G
ad Strangulationes vteri antidotus Apollodori. 2°. de antid. 5°. 117. G
ad Strangulationes vuluæ Colica Sigonis valet. 9°. de comp. medicam.
sec. loc. 5°. 202. G
ad Strangulationes vteri. 7°. de compositione medicam. sec. loc. 5°. 182.
G/ de med. fac. par. 169. B/ 7°. 174. H
STRANGVLATORIS fungi vicem facere dicitur radix ephemeris.
de simp. med. Sp. 83. B
STRANGVLATI quibus spuma circa os fuerit non referuntur. com.
2°. apho. 43°. Ex. 18. C
Strangulati moriuntur, quibus ab angina ad pulmonem materia trāsīt.
com. 5°. apho. 10°. Ex. 38. D
Strangulati paucam habent inspirationem. com. 4°. apho. 34°. Ex. 31. B
STRANGVLAT multitudo humorum: ideo extremas partes frigidas
reddit. com. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
Strangulat sepius suppuratio pulmonis. com. 7°. aph. 8°. Ex. 54. E
Strangulantur tabidi qui non possunt expuere. cō. 7°. apho. 16°. Ex. 55. B
Strangulat quandoq; veratrum album. de fract. com. 2°. 7°. 235. F
à STRANGVLOSA circa pulmonem angustia vexatus crurum scari-
ficatione sanatus est. de cucur. scar. 6°. 4. A
STRANGVRIA quid, & vnde dicta. fin. med. Isa. 44. B
Stranguria quid. fin. med. Isa. 47. G
Stranguria quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 38. C
Stranguria symptoma est. 2°. de symp. cau. 3°. 21. E
Stranguria in quo genere symptomatum sit. de symp. diff. 3°. 13. F
Stranguriæ quatuor morbi secundum Cnidios medicos. de victus ratio-
ne in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. H
Stranguria quibus neglectis fiat. de dyn. Sp. 20. A
Stranguria vnde fiat. 3°. de symp. cau. 3°. 28. E
Stranguriæ causa. intr. Isa. 57. B
Stranguria ab acribus fit excrementis. in 3°. de morbis vulg. c. 1°. 3°. 128. D
in Stranguria vesica quo det vrinā in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 128. D
Stranguriam significat vrina æruginosa. de dyna. Sp. 34. B
Stranguria si affligat, sanguinē meiat & grumos, dolorq; ad perinæū ac
epigastriū incidat, signat circa vesicā ægritudinē esse. de vr. Sp. 78. H
Stranguria repurgat totum corpus. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 111. G
Stranguria in morbo pestilenti bonum. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 111. F
Stranguria affectis vrinā puocat polygonon. 8°. de sim. me. fa. 5°. 58. H
Stranguriam curat drachma vna asari. de med. exper. Sp. 106. D
Strangurias sanant folia onobrychis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. C
ad Stranguriam, quæ ex phlegmate fit, electariū vtile. de dy. Sp. 26. C
ad Stranguriam remedium. de dyna. Sp. 28. C
STRANGVRIOSVS, & nephriticus differunt. in 3°. de morbis vul.
commen. 1°. 3°. 128. D
STRATIOTES qualis. 8°. de sim. me. fac. 5°. 61. D
Stratiotes aquaticus frigida & humida qualitate est. 8°. de simplicium
med. fac. 5°. 61. D
Stratiotes niliacus quiddam refrigeratiuum habet. 2°. de compo. med.
sec. loc. 5°. 132. G
Stratiotes terrestris vlcera glutinare potest, ad sanguinis eruptiones, &
fistulas valet. 8°. de simpl. med. fac. 5°. 61. D
Stratiote dictū librū fecit Heracles. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 242. A
STRATONICVS præceptor Galeni. de atra bil. 1°. 35. D
fm Stratonicum fœmina ex fœminâ, mas ex maris semine inualecente
procreatur. 2°. de sem. 1°. 338. H
Στεβλός id est tortus. de fract. com. 2°. 7°. 240. G
STRENVVM quodpiam & audax animal non destituit nudum natu-
ra. 1°. de vsu par. 1°. 113. C
STREPITVS quid significet. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 172. B
STRICTOR qui introd. Isa. 53. E
STRICTVRAS relaxat bdellium. de simp. med. Sp. 81. C

Stricturas oleum relaxat leniendo. de simp. med. Sp. 88. D
Stricturas mollit opopanax. de simp. med. Sp. 88. B
ad Stricturam anhelitus secretorum. 98. E/ de cura lap. Sp. 112. B
STRICTI loci maris. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 140. H
Stricta vinculo reuocant ad contrarium. 5°. meth. med. 7°. 30. F
STRIDERE dentibus ex natura cui affectui simile. in prognost. com-
mentario 1°. 4°. 194. C
Stridere dentibus ex natura accidens esse nouit Galenus. in prognostica
commenta. 3°. 4°. 211. G
STRIDOR nomen poeticum est, non ciuile, neq; vulgare. 3°. de diffe-
rent. pul. 4°. 60. B
Stridores quorum sint symptomata. de symp. diff. 3°. 13. E
Stridor dentium quo modo fiat. in progn. com. 1°. 4°. 194. B
Stridores dentium quibus eueniant. præf. exper. conf. Sp. 78. E
Stridor dentium malus, quibus non est sanitatis tempore assuetus. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 170. G
Stridor dentium insaniam significat. in prog. com. 1°. 4°. 194. B
STRIGILE quod instrumentum sit. de med. fac. par. 7°. 165. C
Strigile habebat concauitatem. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
Strigilis forma qualis esse debeat. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. C
per Strigilem veratrum album cum rosaceo tritum tepidum auribus
instillat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 142. E/ G
Strigili lauabantur Galeno tempore. 4°. de san. tuen. 2°. 83. G
Strigili sudor auferabatur. 5°. de loc. aff. 4°. 35. G
Strigili detergebant sudorem in balneis. 13°. meth. med. 7°. 87. A
Strigili utebantur. 1°. de comp. med. se. lo. 5°. 128. A
Strigili spōgijs vtaris in balneis. de vict. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 132. E
STRIGMENTOSA sordes rhyode dicta. 2°. de compositione medica-
mentorū per genera. 5°. 218. C
Strigmentosum. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 131. D
Strigmento sum emplastrum. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 249. C
STRIGMENTA quibus subsistunt in deiectionibus, si pauca, paucus
est morbus, si multa, multus: his confert alui purgatio, quod si dede-
ris sorbitiones aluo non purgata, quanto plures dederis tanto magis
lædes. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. A
Strigmentum purum. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 224. H
Strigmentum purissimum. 6°. de com. med. per ge. 5°. 262. A
Strigmenta balneorum emolliunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. F
Strigmenta balneorū ad sicca liquanda. 7°. de cōp. me. per gen. 5°. 264. B
Strigmenti crassitudo. 1°. de comp. medica. sec. loc. 124. B/ 126. C/ 127. A/
131. F/ 2°. 133. B/ 139. C/ E/ 3°. 146. B/ 148. C/ 4°. 157. G/ 5°. 161. B/ E/ F/ 6°. 168. E/ 169. G/ 172. A/ 7°. 181. G/ 9°. 200. F/ 203. F/ 205. E/ 4°. de comp.
med. per ge. 245. C/ 7°. 5°. 273. C
ad STRINGENDAM nauseam vel fluxum. de dyna. Sp. 27. H
ad Stringendum vomitum remedium. de dyn. 27. H/ Sp. 35. F
ad STRINGENDVM ventrem ex quacunq; causa antidotum. de dy-
namidijs. Sp. 27. G
ad STRINGENDAM vuluam puluis. de dyna. Sp. 29. C
ad Stringendam vuluam quasi virgo sit. de dyn. Sp. 29. C
ad Stringendam vuluam confectio. de dyna. Sp. 29. C
ad STRINGENDVM sanguinem vndecunq; exeat. de dyn. Sp. 30. D
ad Stringendum sanguinem excreantibus datur symphytum. de simpl.
medicam. Sp. 90. F
ad Stringendum sanguinem remedium. de dyn. 27. E/ Sp. 29. E
STRINGENDAE fistula remedium. de dyna. Sp. 27. B
STRINGENS vocabulum generale est. 2°. de loc. aff. 4°. 12. D
Stringentia ventrem ob crassitiem, quæ. de diff. cont. Sp. 75. B
Stringentia ventrem cum siccitate, quæ. de diff. cont. Sp. 75. B
Stringētia vētrē cū stypticitate, & pōticitate, quæ. de diff. cont. Sp. 75. B
Stringentes viribus sunt radiculæ Anagallidis. de simp. med. Sp. 80. G
Stringentes acriter vires, & quodammodo causticas Canum habet. de
simp. med. Sp. 83. C
Stringentes vires & acriter calfacientes habet Casia fistula omnis. de
simp. med. Sp. 82. H
Stringentes acriter vires habet Chrysocolia. de simp. med. Sp. 82. E
Stringentes vires habet Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
Stringentes acriter vires habet omne Costum. de simp. med. Sp. 82. G
Stringentes & bñ refrigerantes vires habet Cuculus. de sim. m. Sp. 83. C
Stringentes aliquatenus vires habet Cyperus. de simp. med. Sp. 82. C
Stringentes leuiter vires Dictamnū habet. de simp. med. Sp. 83. D
Stringentes valde vires habet Hustolex. de simp. med. Sp. 85. C
Stringentes vires habet Hyoscyamus. de sim. med. Sp. 92. D

Stringentes vires habet. Mandragora. de simplic. med. Sp. 87. C
 Stringentes vires habet lapis Quadratus. de simplic. med. Sp. 86. G
 Stringentes vires habet Sedum. de simp. med. Sp. 91. A
 Stringentes efficaciter vires habet Sinopsis. de simp. med. Sp. 91. D
 Stringentes valde vires habet terra erethria. de simp. med. Sp. 85. A
 STRINGI stomachum ab oibus dicitur, & qd fit. 2°. de lo. aff. 4°. 12. G
 Stringit Argenti spuma. de simp. med. Sp. 90. F
 Stringunt ventrem Carica. de simp. med. Sp. 84. C
 Stringit viscido Calcanthum optimum. de simp. med. Sp. 81. H
 Stringit vehementer sine mora Chalcitis. de simp. med. Sp. 81. G
 Stringere potest Coagulum. de simp. med. Sp. 83. C
 Stringit Coriandrum, & refrigerat viscido. de simp. me. Sp. 82. E
 Stringit Crystallus lapis. de simp. med. Sp. 86. H
 Stringit efficacissime Cytinus. de simp. med. Sp. 87. C
 Stringere viscidissime potest Diphryges. de simp. med. Sp. 83. D
 Stringere acriter potest Elelisphacos. de sim. me. Sp. 84. A
 Stringit lachrymam oculorum Erythrodanum. de simp. med. Sp. 84. B
 Stringit vehementer Galla omnis. de simp. med. Sp. 84. F
 Stringit Glaucii impetum lippitudinis, & lachrymas. de sim. Sp. 84. E
 Stringit fluxum sanguinis Gypsum. de simp. med. Sp. 84. H
 Stringit viscido lapis Hematites. de simp. med. Sp. 86. F
 Stringit ventrem succus Hordei immaturi. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringentes acriter vires habet Hypericon. de simp. med. Sp. 92. E
 Stringit vehementissime Hypocisthis. de simp. med. Sp. 92. E
 Stringit ventrem Hypericon. de simp. med. Sp. 92. E
 Stringere potest Ichthiocolla. de simp. med. Sp. 85. E
 Stringit ventrem Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
 Stringit viscido Lepis. de sim. me. Sp. 85. F
 Stringit ventrem Malum granatum. de simp. med. Sp. 87. C
 Stringit Menta valde sanguinis abundantiam. de simp. med. Sp. 87. D
 Stringit efficaciter lapis Morochibus. de simp. med. Sp. 86. H
 Stringunt fortiter Mora syluatica. de simp. med. Sp. 87. H
 Stringit ventrem apte succus mororu syluaticoru. de simp. me. Sp. 87. H
 Stringit omne profluuium Myrta. de sim. med. Sp. 87. E
 Stringit potenter Omphax. de simp. med. Sp. 88. B
 Stringit lachrymam collyrijs admistum Opium. de simp. med. Sp. 88. B
 Stringere viscido pot cu aliqua acrimonia Pelecinus. de sim. m. Sp. 89. B
 Stringit alienationes Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
 Stringit nimium lapis Phrygius. de simp. med. Sp. 86. H
 Stringit sincere Piper omne. de simp. med. Sp. 88. F
 Stringunt, & siccant Plantaginis folia contrita cum pane imposita. de simp. medic. Sp. 89. A
 Stringunt ventrem Poma, & granata acetosa, si inueniunt stomachum malis, & crassis humoribus mundum. de diff. cont. Sp. 75. B
 Stringit viscido Portulaca. de simp. med. Sp. 81. A
 Stringit Psyllium. de simp. med. Sp. 89. A
 Stringit efficaciter Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
 Stringit Rosa suauiter. de simp. med. Sp. 89. E
 Stringit efficaciter Rosinarinus. de simp. med. Sp. 89. D
 Stringunt profluuium oē flos folia, & mora Rubi. de simp. me. Sp. 89. E
 Stringit fortiter Sandaracha. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringit lachrymam Sarcocolla. de simp. med. Sp. 89. G
 Stringit viscido Schistus lapis. de sim. med. Sp. 86. F
 Stringit viscido Smiris. de simp. med. Sp. 87. A
 Stringit minus Sorbus quam mespilus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
 Stringit Stibium. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringit viscido Symphytum. de simp. med. Sp. 90. F
 Stringit efficaciter Terra chia. de simp. med. Sp. 85. A
 Stringit instantius Terra samia. de simp. med. Sp. 84. H
 Stringit fortiter Thbus. de ocul. 7°. 189. C
 Stringentes vires Thymus habet. de simp. med. Sp. 91. G
 Stringit magis Tragacantha quam sarcocolla. de simp. med. Sp. 91. D
 Stringit ventrem Tritici siligo. de simp. med. Sp. 90. A
 Stringit sanguinem ex vtero ventosa in mammis. de cathar. Sp. 94. G
 Stringit ventrem botrus vnae immaturae. de simp. med. Sp. 92. B
 STROBILINA resina qualis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Strobilina resina omnium calidissima est. 2°. de com. me. per ge. 5°. 219. E
 Strobilina resina in duris tantum corporibus couenit. 6°. meth. 7°. 37. G
 ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ quid significet apud recentiores medicos. de victus rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 143. D
 ΣΤΡΟΒΙΛΟΝ quid graeci vocent. 2°. de alim. fac. 2°. 19. D
 Strobilon nucem pineam Graeci vocarunt. de bon. & vitio succ. 2°. 35. F

Strobilon con fructus quibus qualitatibus praeditus. 7°. de simplic. med. facultatibus. 5°. 53. H
 Strobili in inflammationum arteriae principijs leuissimi. 7°. de com. med. secundum locos. 5°. 177. H
 STRONGYLAE. 9°. de sim. me. fac. 5°. 71. A
 ΣΤΡΟΦΗ quid. 17°. de vsu par. 1°. 222. H
 ΣΤΡΟΦΩΜΑΤΑ quae dicantur. de mach. 7°. 309. G
 STROPHOS & fortes tortiones inferuntur ob colocynthim. de dyna. midijs. Sp. 21. D
 STROX & sphinx voces difficiles prolatu. in 6°. de morbis vulgarib. commentario 5°. 3°. 188. G
 STVRINAE idest scrophule. de simp. med. Sp. 87. G
 ex STRVCTVRA fasciarum differentia. de fascijs. 7°. 293. G
 STRVMA quid. fin. med. 1sa. 49. B
 Struma, & cholerae quid. de tum. praeter. nat. 3°. 84. F
 Strumae sunt morbus euident. de diff. mor. 3°. 3. D
 Strumae cervicis affectus. intro. 1sa. 59. C
 Struma non dicitur primarius morbus, & quare. 1°. de loc. aff. 4°. 4. H
 Strumae quomodo fiant, & ex qua materia, & propter quid pueris. com ment. 3°. apho. 26°. Ex. 25. G
 de Strumis, & quomodo curentur. 14°. meth. med. 7°. 90. C
 Struma quae fit in adenibus. 13°. meth. med. 7°. 81. A
 Struma quantum crescat. de diff. mor. 3°. 5. C
 Struma, oedema, ramex, & melliceris magna similitudine inter se conue niunt, in curatione vero maxime differunt. de opt. sect. 1sa. 24. A
 Strumarum curatio. 2°. de arte curat. ad Glaucio. 7°. 107. F
 Strumae quomodo sanentur. 3°. de composit. med. sec. loc. 5°. 147. C
 Strumarum in ceruice curatio. intro. 1sa. 59. H
 Strumae in alis exciduntur. intro. 1sa. 59. H
 Strumas quidam incidens, laesit nervos recurrentes, & mutum reliquit hominem. 1°. de loc. aff. 4°. 7. A
 ob Strumas incisas vocis amissionis casus. 1°. de loc. aff. 4°. 7. A
 Strumas cu eregmo siue lameto discuti coriadrū. 7°. de sim. m. f. 5°. 52. E
 Strumae a refrigerantibus medicamentis non possunt discuti, sed a calidis. 7°. de simp. med. fa. 5°. 52. E
 Strumas digerentibus commiscetur succus cyclaminis. 7°. de simpliciu med. fac. 5°. 53. E
 Strumas digerit adiantum. 6°. de sim. me. fa. 5°. 41. E
 ad Strumas mustella valet. de med. par. fac. 7°. 162. B
 ad Strumas quae ab Hera conscripta. 2°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 223. A
 Strumas discutiens viride Alcimonis, vel Nicomachi. 5°. de composit. me. per ge. 5°. 249. D
 ad Strumas contumaces. 6°. de com. me. per ge. 5°. 262. H
 ad Strumas non veteres. 6°. de com. med. per ge. 5°. 262. D
 ad Strumas, Minutiani. 6°. de composit. me. per ge. 5°. 261. E
 ad Strumas. 4°. de compositio. medicam. per genera. 242. H/5°. 246. E/ G/6°. 255. A/C/256. A/259. E/261. A/E/G/H/ 5°. 262. B
 ad Strumas dissipandas. 5°. de composit. medicam. per genera. 5°. 250. B
 STRVTHION medicamentarium & calidum facultate est. 9°. de com po. me. sec. loc. 5°. 197. F
 Struthion calidum est. 3°. de temp. 1°. 21. G
 Struthium calidum & siccum est in quarto, & sternutatione prouocat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 a Struthio experimentum sumendum de acredine. 4°. de simplic. me. dicamen. facultatibus. 5°. 26. B
 Struthion exiccat. 2°. de simp. med. fac. 5°. 16. C
 Struthiu in auricularia medicamenta miscetur. 3°. de c. me. se. lo. 5°. 141. B
 Struthium purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
 Struthion p nares attractum, quo iuuat in capitis dolore ex vaporibus. de remed. par. fac. 7°. 153. F
 Struthion ad quid valeat. de cura icteri. Sp. III. B
 Struthij germina vrinam mouent. de cura icteri. Sp. III. D
 e Struthio ad digerendum. 6°. de comp. me. per gene. 5°. 261. E
 STRVTHIA in Asia quae mala pocentur. 6°. de san. tuen. 2°. 101. B
 Struthia mala adstringunt. 13°. methodi medendi. 7°. 83. G
 Struthia mala inter adstringentia optima. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 167. F
 Struthioru succus cu melle coctus cur durat. 7°. de sim. med. fa. 5°. 55. H
 STRVTHIOMELORVM succus diuersuatur cum melle coctus. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 Struthiomelorum succus inuentus post septennium optimus. 2°. de alime torum facul. 5°. 20. D

Struthiomelorum & cydoniorum succorum differētia. 2°. de alim. fa. 2°. 20. D
 Struthiomela adstringunt mire. 2°. de alim. fac. 2°. 20. C
 ex Struthiomelorum succo medicamentum. 2°. de alim. fac. 2°. 20. D
 στρουθοκαμήλων est nomen insolens. 3°. de alim. fac. 2°. 29. D
 Struthocamelos esse aues & non esse aues sophista quidam probabat. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
 Struthocameli quales. de bon. & vitio suc. 2°. 37. B
 Struthocamelorum oua deteriora sunt phasianarum, & gallinarum ouis. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Struthocameli caro excrementitia est, & coctū difficilis. 3°. de alimento rum facul. 2°. 29. E
 Struthocamelorum alae non sunt ceterorum alis deteriores. 3°. de alimen torum facul. 2°. 29. E
 Struthocameli ventriculus falso laudatur ceu medicamentum quod iu uat coctionem. 3°. de alim. fac. 2°. 29. G
 Struthocameli ventriculus epotus ad quid conferat, & quo modo. de me dicament. fac. par. 7°. 167. G
 STRYCHNON quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 83. C
 Strychnon quidam vocant Trychnon: in hortis nascit, et ad omnia eo vi mur quae refrigerari, adstringi; postulat. 8°. de sim. me. fac. 5°. 62. G
 Στρυχνά vocant graeci quae valenter adstringunt. 8°. met. me. 7°. 51. A
 Strychnon quid sit. 4°. meth. med. 28. H/7°. 7°. 46. H
 STVDENTIVM mores. 2°. de crisi. 4°. 136. C
 STVDIOSI sequuntur demonstrationes. de nat. hu. com. 1°. 1°. 29. A
 Studioforum omnium comune est appetere scire. 3°. de diff. resp. 3°. 69. C
 STVDIA diuersa sequuntur homines & quae. 1°. meth. med. 7°. 2. D
 Studia artium non sunt contemnenda propter genus gloriam aut formā. in orat. suasoria. Isa. 3. G
 Studia quae nam sint artes. in oratione suasoria. Isa. 4. A
 Studia abolent vitia, & pariunt virtutem. quod animi mor. 1°. 321. A
 Studium durum per metaphoram dicitur. 3°. de diff. pul. 4°. 63. F
 de Studiis bonis actum esse dicit Galenus suo tempore, nisi fiat humana rum rerum mutatio. 2°. meth. med. 7°. 12. D
 Studiis humanis imbutos esse quanti referat. 2°. de pul. diff. 4°. 56. C
 Studiis deditus in quae incurrat. 5°. de san. tuen. 2°. 93. F
 ob Studiiorum laborē atq; vigilias memoria et rō laedit. 3°. de l. 4°. 17. A
 Studia vitae indicant quid conducant. de sect. Isa. 16. E
 STULTITIA quae sit, & quae nominetur. 3°. de lo. aff. 4°. 16. E
 Stultitia est intellectus amissio. 3°. de loc. aff. 4°. 16. H
 Stultitia potest fieri ab intemperie. 3°. de loc. aff. 4°. 20. B
 Stultitiam inducit frigiditas sine humore, & nocet memoriae. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Stultitia ab atra bile. de sper. Sp. 38. B
 Stultitia cur fiat cicutā epota nesciuit Galenus. quod ani. mor. 1°. 31. A
 Stultitia ab abscessu in morbis facto non raro accidit. 2°. de symptoma tum causis. 3°. 24. B
 STULTI ad cribrum quid. 1°. meth. med. 7°. 8. B
 Stulti ppter quid effecti filij Hippocratis comici fm Stoicos. quod animi mores. 1°. 318. F
 Stulta naturaliter puella quo modo fiat. de spermate. Sp. 38. B
 Stultorum animus qualis in perturbationibus. 5°. de decre. Hip. 1°. 254. E
 STUPAE cito ignem accipiunt. 3°. de temp. 1°. 22. E
 STUPEFACIENTIA enumerantur, & cur eis vtimur in colicis. 7°. de compositione medicam. sec. loc. 5°. 184. H
 Stupefacientium diuersitas. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 inter Stupefacientia videtur styracem numerare. in 6°. de morbis vul ga. commen. 5°. 3°. 191. E
 Stupefacientia quaedam. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. E
 Stupefacientia tres scopos habere debēt. 9°. de cōp. med. se. lo. 5°. 201. F
 Stupefacientia sunt propria eorum, qui contra symptoma purgant. 12°. meth. med. 7°. 75. D
 Stupefacientibus in quibus vtamur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 140. G
 Stupefacientia infestissima cur dentur haemoptoicis. 7°. de comp. medic. sec. loc. 5°. 183. F
 Stupefacientibus in quo dolore vti debeamus. 12°. meth. med. 7°. 79. C
 Stupefacientibus quando vti debemus in renum dolore. de renum affec. dignot. & med. 7°. 194. B
 Stupefacientibus in quibus vti non debemus. 12°. meth. med. 7°. 79. D
 Stupefacientia euitanda sunt in oculis quantum fieri potest. fecr. Sp. 97. B
 Stupefacientia dolores impatibiles faciunt, praesertim in oculis. com. 6°. aphorismo 31°. Ex. 49. E
 Stupefacientia quae demunt dolorem, vim visoriam offendunt. com. 6°.

aphorismo 31°. Ex. 49. E
 Stupefacientia quae medicamenta in coli dolore obsint. in 6°. de morbis vulg. com. 5°. 3°. 191. E
 Stupefacientium vsus quid faciat. 12°. meth. med. 7°. 75. D
 Stupefacientia quid mali faciant. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 161. B
 Stupefacientia habitum laedunt. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 à Stupefacientium vsu abhorret Galenus. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Stupefacientia quando dat Galenus. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 Stupefacientibus quando vtendum, & cur. 12°. meth. med. 7°. 79. G
 Stupefacientium quando vsus erit. 12°. meth. med. 7°. 75. B
 Stupefacientium tempus quo illis vti debemus. 2°. de arte cur. 7°. 104. H
 Stupefacientia composita post annum dentur. 12°. meth. med. 7°. 75. C
 cum Stupefacientibus cur ponantur calida. 8°. de cō. me. se. lo. 5°. 190. G
 STUPEFACIUNT omnia medicamenta ex papaueris succo. 3°. de cō po. med. sec. loc. 5°. 142. B
 Stupefacere quando cerebrum oportet. 13°. meth. med. 7°. 85. F
 STUPEFACTIO quibus fiat, & quando. in 6°. de mor. vul. commen tario 2°. 3°. 161. B
 STUPEFACTORIIS medicamentis quomodo vti debemus. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. E
 in STUPEO sacculo crocum bullit. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 181. C
 STUPIDA, & sensum quae amiserint, & sentientia male, frigida sunt omnia. de trem. palp. conuul. 3°. 53. D
 Stupidi sunt quorum vena in cubito non pulsatur. quod animi mor. 1°. 320. C
 Stupidus sopor ex percussione fortis sequitur. 2°. de loc. aff. 4°. 13. G
 Stupidus sopor qui. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
 Stupidus tactus qui. de ocul. 7°. 185. H
 Stupidus pulsus in quibus significat dispositionem esse in nervis musculis: atque ita vt ad paralysem tendant. 2°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Stupidus dolor vnde. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Stupidum membrum quomodo sentit. 2°. de locis aff. 4°. 8. F
 Stupida quaecunq; facta sunt pro vetustate, l. xiiij virtute auferuntur. de simp. med. Sp. 86. A
 Stupidis aliqua parte valet oleum calidum. 2°. de sim. me. fac. 5°. 11. E
 Stupidus adiuvat pyrethron. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. D
 Stupidos animos excitant exempla. 2°. meth. med. 7°. 10. G
 STUPOR quid sit, & quomodo fiat in crure, & in renum lapide. de re num affect. dign. & med. 7°. 192. H
 Stupor graecae ἐκλυσῖς quid sit. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54. H
 Stupor est refrigeratio insignis. 2°. de loc. aff. 4°. 8. E
 Stupor proprie est totius corporis insensibilitas, & immobilitas repēti na. com. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
 Stuporis dispositio inter resolutionē & integram valetudinē est media. 2°. de loc. aff. 4°. 8. H
 Stupor fieri potest in omni parte, & in quibus solum appareat. 2°. de lo cis affectis. 4°. 8. G
 Stupor quomodo fiat. com. 5°. apho. 5°. Ex. 37. G
 Stupor quomodo corpus mutet. de incant. adiur. & susp. 7°. 181. G
 Stupor mentis contingit conceptis in horis melancholiae. de sper. Sp. 37. D
 Stupore si aliqua pars corporis elanguit, tale est melancholicum. cō. 7°. aphorismo 40°. Ex. 57. B
 Stupor alicuius partis non antecedit melancholiam. commen. 7°. apho rismo 40°. Ex. 57. B
 Stuporem corporis significant in morbis melancholicis periculosi decubi tus. com. 6°. aph. 56°. Ex. 53. D
 Stupor fit à re frigida, & in quibus partibus. 2°. de loc. aff. 4°. 8. D
 Stuporem, & soporem inducunt frigiditas, & humiditas intensae. 3°. de locis affectis. 4°. 16. G
 Stupor à torpedine animali etiam prouenit, & quo. 2°. de loc. aff. 4°. 8. F
 Stupore capiuntur senes. 2°. de tem. 1°. 16. D
 Stupor fit in animo ex his quae audiuntur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. A
 Stupor est dispositionis indicium, non loci affecti. 2°. de loc. aff. 4°. 8. F
 Stupor totius corporis inditium morbi à vesica. de dyna. Sp. 19. H
 Stupor cruris ostendit renem qui patitur. de re. aff. dig. & me. 7°. 192. H
 in Stupore attonito spiritus quomodo habeatur. de vtil. resp. 1°. 226. B
 Stupor in icthu capitis malum. com. 7°. apho. 14°. Ex. 54. H
 Stupor moderatus dolorem soluit. in 6°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 161. B
 Stupor mediocris dolorem soluit. 6°. de com. me. per ge. 5°. 255. C
 ad Stuporem quid faciat secrete. Sp. 96. H
 STUPOR dentium symptoma tactus est. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Stuporem dentium quae faciant. 2°. de loc. aff. 4°. 9. H
 Stupor dentium quomodo fiat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. A
 Stuporis dentium

Stuporis dentium non habet aliquid simile dolor membranarum. 2°. de
 locis affectis. 4°. 9. H
 Stuporem dentium faciunt acida & acerba. de optima secta. Isa. 22. H/
 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
 Stupori dentium medetur portulaca. de sect. 16. H/ de op. sec. Isa. 21. E/
 6°. de simplic. med. fac. 5°. 43. A
 Stuporem dentium portulacam soluere obseruatum est sine cognitione cau-
 se. de op. sec. Isa. 22. E
 Stuporem dentium à vomitu aut à defillatione vel ob stridorem serræ se-
 cantis factum portulaca non sanat. de opt. sect. Isa. 22. H
 STURNI sunt calidi. 3°. de simp. med. fa. 5°. 17. H
 Sturnum non refrigerat statim cicuta. 1°. de simp. me. fa. 5°. 2. D
 Sturnos cur cicuta non necat. 3°. de sim. me. fac. 5°. 22. C
 Sturni vescuntur cicuta. 2°. de alim. fac. 2°. 17. C
 Sturnos nutrit, & calefacit cicuta. 3°. de simp. me. fa. 5°. 17. H
 Sturnum nutrit cicuta, non etiam nutrit hominē. 1°. de sim. me. fa. 5°. 2. D
 Sturnos nutrit cicuta, & homines necat. de theria. ad Pifo. 5°. 91. A
 Sturni sunt accommodi siccis. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
 Sturni non aduersantur renibus. 6°. de san. tuen. 2°. 99. G
 Sturnorum comedentium orizam stercus pro mulierum cute tendenda, et
 splendida reddenda, vtile. 10°. de simplicium medi. fac. 5°. 77. D
 STYLOEIS os quod. de ossibus. 1°. 40. H
 Styloides processus qui de ossibus. 43. A/ de musc. diff. 1°. 46. D
 ΣΤΥΛΟΝ quid significet. 1°. de alim. fac. 2°. 15. B
 Stylo humilis se scripsisse librum de venæ sectione aduersus Erasistratos
 conqueritur Galenus. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 10. B
 STYLVS. de remed. par. fac. 7°. 155. G
 Stylos quinque; vidit Galenus à magnete dependere. 1°. de na. fa. 1°. 294. E
 STYMMATA seu spissamenta ponuntur odoris gratia, vel ut confecta
 diutius seruentur. 2°. de compo. medicam. per genera. 5°. 220. D
 STYMMI ut argenti spuma lauatur. 1°. de compo. me. per ge. 5°. 213. E
 STYPHON quid sit. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 ΣΤΥΦΟΝ nomen est commune acerbi, & austeri. 1°. de alim. fac. 2°. 9. A
 ΣΤΥΦΟΝ austerum nominat Plato. 1°. de simp. medica. fac. 5°. 8. E
 ΣΤΥΦΟΝ adstringens à nobis dicitur. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. E
 STYPTERIA, schiste, strongyle, & hygra. 9°. de simplic. medicamen-
 facultatibus. 5°. 71. A
 STYPTICITAS quibus cibis adsit. de diff. cont. Sp. 75. B
 eū Stypticitate, & ponticitate ventrem stringentia quæ. de diff. Sp. 75. B
 Stypticus sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7°. 188. A
 Sptyptica quæ. de dyna. Sp. 18. G
 Styptici cibi qui sint. de diff. cont. 74. D/ Sp. 75. B
 Sptyptica cibaria rectificat stomachum debile, et molle. de disc. Sp. 74. D
 ante Stypticum leniens cibis, & è contrario, quid agant. de dissolutio-
 ne continua. Sp. 71. G
 Styptica promouant appetitum. de ana. viuo. Sp. 50. A
 Styptica est omnis Cadmia, & vehementer stringere potest. de simplic.
 medicaminibus. Sp. 81. F
 Stypticis viribus est Calamus aromaticus. de simp. med. Sp. 82. G
 Stypticas vires habet Cerusa. de simp. med. Sp. 81. F
 Styptica res, & acris est Cinis. de simp. med. Sp. 86. A
 Stypticas leniter vires habet Crocum omne. de simp. med. Sp. 81. E
 Stypticus est vehementissime Cytinus. de simp. med. Sp. 87. C
 Stypticas aliquatenus vires Ebenum habet. de simp. med. Sp. 83. E
 Styptica est valde Hyacinthus. de simp. med. Sp. 92. E
 Stypticas vires habet Lentiscus. de simp. med. Sp. 86. B
 Stypticas, & acres vires habet Lixiua. de simp. med. Sp. 86. A
 Styptico gustu Omphax est. de simp. med. Sp. 88. B
 Sptyptica est omnis Myrrha. de simp. med. Sp. 87. B
 Styptica sunt myrrha, castoreum, & Thus masculinum. de ocul. 7°. 190. C
 Stypticas valde vires habet Myrra. de simp. med. Sp. 87. E
 Styptica virtute affert Oleum semini lentisci mistum. de simp. med. Sp. 88. D
 Sptypticum inuenitur oleum, ubi cydonia maduerint. de sim. me. Sp. 88. D
 Stypticum inuenitur vitellus Ovi extrinsecus illinitus. de sim. m. Sp. 88. E
 Stypticus à Terentio inscriptus Pastillus. 5°. de compositio. medicam.
 per genera. 5°. 251. D
 Stypticum tyrsulum habet Peristereon. de simp. med. Sp. 89. C
 Styptica gustu est radix Polypodij. de simp. med. Sp. 89. C
 Stypticas aliquantum vires habet Purpurissum. de sim. me. Sp. 88. G
 Stypticus est Sanguis foras illinitus. de simp. med. Sp. 90. B
 Stypticum est Sori gustu. de simp. med. Sp. 90. F
 Stypticas valde vires habet Sori. de simp. med. Sp. 90. F

Stypticas suauiter vires habet Spica nardi. de simp. med. Sp. 89. G
 Stypticas vires habet Spodium. de simp. med. Sp. 88. G
 Stypticas vires habet Stibium. de simp. med. Sp. 90. A
 Styptica aperitiua extra posita non aperiunt, sed potata viscerum ape-
 riunt obstructionem. de ocul. 7°. 189. E
 Styptica medicamenta extrinsece etiam refrigerant. 2°. de lo. af. 4°. 8. D
 Styptica oculis apposita quid agant. de ocul. 7°. 189. B
 STYRACINVM oleum. 7°. de com. med. per ge. 5°. 270. F/ H
 Styracinum fit in Cyzico. 2°. de comp. med. secundum locos. 5°. 135. E
 Styracinum primum. 7°. de com. me. per ge. 5°. 271. G
 STYRAX quid. de simp. med. Sp. 90. E
 Styrax valenter emollit, & ubi nascatur, & de eius colore, & de specie
 perfectiori. 7°. de com. me. per ge. 5°. 264. A/ C
 Styrax qualis accipiendus. 1°. de antid. 5°. 107. B
 Styracis adulteratio quo modo fiat. de simp. med. Sp. 90. E
 Styrax inter aromata numeratur. 7°. meth. med. 7°. 44. A
 Styracis odor capitis dolorem facit. 3°. de loc. aff. 4°. 20. G
 Styracem videtur inter stupefacientia numerare. in 6°. de morbis vul.
 commentario 5°. 3°. 191. E
 Styrax inter anodyna numeratur, in quibus errant medici. 12°. methodi
 medendi. 7°. 75. B
 Styrax paucus potatus tristitia vultus discutit, multus vero somnos mul-
 tum turbulentos inducit. 2°. de com. me. sec. loc. 5°. 137. B
 Styrax si largius bibatur, aut dementat, aut mortem infert. 5°. de simpl.
 med. fac. 5°. 37. C
 Styrax alexiterias antidotus ingredi potest. 5°. de simp. me. fa. 5°. 37. C
 Styrax debet prius macerari quàm ponatur in antidoto. 7°. de compo. med.
 sec. loc. 5°. 179. E
 Styrax qualis, & quod tussibus, catarrhis, pituita defillationibus, &
 raucedinibus prodest, & menses prolicet, & eius fuligo similis fuligi-
 ni thuris est. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. E
 Styrax leniter relaxat, calefacit, & lenit durities, & molliet. de simplic.
 medicaminibus. Sp. 90. E
 Styrax emollit. 5°. de simp. med. fac. 5°. 34. B
 Styrax molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. A
 Styrax emollit scirrhum. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. F
 Styrax malacticus vlceribus non conuenit. 4°. de com. me. per ge. 5°. 236. H
 Styrax quare vlcera oculorum expurgat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. E
 Styrax cum terebinthina educit pituitam. de dyn. Sp. 21. H
 Styracis dosis. de dyna. Sp. 21. H
 Styrax ingreditur theriacam. de ther. ad Pison. 5°. 92. F
 Styracis fuligo qualis. 7°. de simp. med. fa. 5°. 54. E
 Styracis malum ad quid vtile. de dyna. Sp. 24. B

SVADEANT qui alijs facilius. in 6°. de mor-
 bis vulg. com. 4°. 3°. 180. G
 SVAVE quid sit. 1°. de sim. me. fac. 5°. 8. E
 Suauia omnia grata stomacho sunt. 2°. de alim. fac. 2°. 19. E
 Suauius quod est facilius coquitur, æque salubri, quod sit insuauius. 2°.
 de alim. fac. 2°. 20. H
 Suauiora reddentia quandoque, et quandoque obtundentia virium alicuius
 simplicis vehementiā adiunguntur medicamentis. 1°. de cō. m. p. g. 5°. 210. F
 Suauissime vrinam mouentia olea. de cura icteri. Sp. 111. D
 SVAVITER, & perfecte educere. de dynam. Sp. 20. H
 SVBALBIDA vrina, & spumosa aut rufa: & si ex cholerico hu-
 more ipsa ægritudine fuerit, mortem significat. de dyna. Sp. 34. D
 SVBAMARVM pistacium & odoratum fructum habet. 8°. de simplic.
 med. fac. 5°. 58. E
 Subamara, & acria expurgant iecur, et renes. 6°. de sim. me. fa. 5°. 45. G
 Subamara & subsalsa ventrem deiciunt. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. H
 SVBBILIOSVS color est extenuatus. in 6°. de morbis vulgaribus, cō-
 mentario 3°. 3°. 177. C
 SVBCHARTILAGIA appellat Hypochondria. introd. Isa. 53. D
 SVBCREVENTVM sanguinem inuat frigidum, vel aqua frigida. com.
 5°. apho. 23°. Ex. 39. F
 SVBDISIUNCTIVA coniunctio, non disiunctiva in quibus sit sermo-
 nibus. de mult. 3°. 78. C
 SVBDITVM pro balano, & pro pefso accipitur. in 1°. de morbis vul-
 ga. commen. 3°. 3°. 122. H
 SVBDOLOS facit cholera nigra. de dyna. Sp. 19. F
 SVBDVCIT gallorum ius. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. C
 SVBDVCTIO & excretio euacuatio differat. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B
 Subductio fit solum per secessum. com. 2°. aph. 18°. Ex. 14. B

SVBER ex dolo vini falerni vstum. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 203. H
 Suber vstum cuius vsus. 9°. de comp. me. sec. loc. 203. G/5°. de compo-
 si. me. per genera. 5°. 254. F
SVBERIS meminit. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. A
SVBFASCIATIO quid signet. de ijs, quæ in me. fi. com. 2°. 7°. 211. C
SVBHVMERATIO quid. de artic. com. 1°. 7°. 254. C
SVBIECTVM quod fuerit in qone, vñ à Platone dicitur, siue habeat
 substantiam, siue proprium accidens. 9°. de decret. 1°. 286. C
SVBINTELLIGENDA sunt in authoribus aliqua, licet ab ipsis non
 dicantur. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. D
SVBINTRANTES febres quomodo fiant. 2°. de crisi. 4°. 137. B
SVBITANEAM mortem significat vrina sanguinea cum dolore capi-
 tis, & hypochondrij dextra partis. de dyna. Sp. 34. B
SVBIVGALIA naturaliter veniunt ad herbas, paleas, fenum, & hor-
 deum. de consue. 2°. 59. G
SVBLATIO indicat exhibitionem cōtrariorum. 11°. met. me. 7°. 69. E
 Sublatio in vrina modo fiat. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
 Sublatio, & nebula vel subnebula si atra sint minus malum quam hypo-
 stasis. quæ sita in Hippocratis. Sp. 113. E
SVBLATA quibus sunt hypochondria murmurantia, ilium dolore ac-
 cedente, ijs alui humectantur, nisi flatus erumpant, vel vrina proue-
 niat copia. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
SVBLIGAMEN quid significet. de ijs, quæ in med. fiunt. cō. 2°. 7°. 211. C
 Subligamina duo linteorum. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 214. E
 Subligamina fasciæ dicuntur ab Hippocrate. de ijs, quæ in medicatri-
 fiunt. com. 3°. 7°. 214. E
SVBLIGATIO quid significet. de ijs, quæ in me. fi. com. 2°. 7°. 211. C
 Subligatio quorum sit causa. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 211. C
SVBLIMAMENTVM quid sit. in progn. com. 2°. 4°. 200. D
 Sublimamentum in vrina est nubecula apud Hippocratem. in prognost.
 com. 2°. 200. G/ 4°. 201. D
 Sublimamentum simile genituræ quod vocat Hippocrates. in prognost.
 commentario. 2°. 4°. 201. D
 Sublimamentū bene considerandū in vrinis. 2°. de præf. ex p. 4°. 116. G
 Sublimamentum album æquale atq; consistens significat bonum iudiciū
 futurum, & cito. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
SVBLIME in vrinis, occultato dolore coxæ, significat delirium. in 1°.
 pror. commen. 2°. 4°. 168. G
 Sublimes dolores qui sint, & qui non sublimes. cō. 6°. aph. 7°. Ex. 47. B
 Sublimes pustulæ quæ, & vnde. com. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
 pro Subl. mi spiritus promptus sumitur ab Hippocrate. in 1°. pror. rhe.
 commentario. 1°. 4°. 168. E
 Sublime quod fertur excrementū, quale. 2°. de præfag. ex p. 4°. 118. H
 Sublimia in vrinis quid significant. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 167. G
SVBLIMITAS in vrina quomodo fiat. de vrina sign. Sp. 79. B
SVBLINITORIVM quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 267. D
SVBLIVENS deiectio ventris mala. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 181. F
SVBLIVIDA vrina aut alba in quibus affectibus mortem significet.
 de dynamidijs. Sp. 35. D
 Sublivida, & alba vrina i pleuritidis mortē demonstrat. de dy. Sp. 34. H
 Sublivida, & nebulosa inferius vrina, si superius claritatem habuerit,
 significat dolorem, renum, coxæ, & genu. de dyna. Sp. 35. D
SVBLAXATIO cur non fit in humero, & coxa. de artic. commen-
 tario. 4°. 7°. 283. B
SVBMORDENS gustus est vella. de simp. med. Sp. 92. A
SVBNEBVLA in vrina quomodo fiat. de vrina sign. Sp. 79. C
SVBNIGRA seu nigra est caro in splene, & in vna. de ana. Sp. 44. D
 Subnigra vrina superius, & plena, & inferius claritatem habens, infe-
 rius dolorem renum significat, & superius gravitatem capitis, obtu-
 rationem aurium, & navium. de dynamidijs. Sp. 35. D
SVBORTVS est trichiasis differentia quadam. fin. med. Isa. 48. F
SVBPALLIDA vrina quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
SVBRVBRVM non perinde quidem ac album frigidum denotat tem-
 peramentum, non tamen etiam calidum significat. in 3°. de morbis
 vulgaribus, com. 3°. 3°. 146. D
 Subruber color est restaurati. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 177. C
 à Subrubro differt prærubrum. in 1°. pror. com. 1°. 4°. 168. F
 Subrubra, & rubra vrina differunt. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 173. A
 Subrubra vrina, & hypostasis subrubra, & levis quid significet. de vri-
 na sign. ex Hippocra. Sp. 78. F
 Subrubra vrina notat longum morbum, sed valde salubrem. commen-
 4°. aphorismo. 71°. Ex. 35. D

SVBRVFA vrina quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
 Subrufa deiectio sit, nec graue olens. in progn. com. 2°. 4°. 199. E
SVBSALSA & subamara ventrem deiciunt. 7°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 52. H
SVBSELLIVM. de machinamentis. 7°. 311. H
SVESICCANEAE membra quæ vocentur. de ijs, quæ in medicatrina
 fiunt. com. 3°. 7°. 214. D
SVBSIDENS, & insidens quō differant. com. 7°. aph. 35°. Ex. 56. F
 Subsident in vrina farina crassiori simile fuit die decimo in Sileno. in 1°.
 de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 121. F
SVBSIDENTIA vrina quid sit. in progn. com. 1°. 4°. 197. D
 Subsidentia quo modo consideranda. 1°. de crisi. 4°. 130. E
 Subsidentiarum vrinarum colores varij vnde. in 6°. de morbis vulga-
 ribus, commenta. 1°. 3°. 155. F
 ad Subsidentias arenosas Pastillus Chariclis. 10°. de compo. medica.
 secundum locos. 5°. 206. E
 Subsidentia veluti farina hordei quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
 Subsidentia fetida quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
 Subsidentia veluti furfur quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
 Subsidentia livida quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
 Subsidentia multa est in vrinis puerorum, otiosorum virorum, & pleno
 rum. 1°. de crisisibus. 4°. 130. C
 Subsidentia nigra quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
 Subsidentia oroboides in vrinis quales. in 6°. de morb. vul. c. 1°. 3°. 155. F
 Subsidentia Sandaracodes in vrinis, quæ ab aliquibus appellantur. in
 6°. de morbis vulg. com. 1°. 3°. 155. F
 Subsidentia squamis similes quid significant. 1°. de crisi. 4°. 130. C
 Subsidentia subrubens quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. F
 cum Subsidentia sanantur febricitantes ex otio, & repletione. 1°. de cri-
 sibus. 4°. 130. C
 Subsidentia viridis quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
 Subsidentijs vrinarum comparantur sputa in pleuritide, & pulmonis
 passionibus. 1°. de crisi. 4°. 132. D
SVBSIDENTIA quid sit. de morb. temp. 3°. 86. D/ de ijs, quæ in med.
 fi. commentario. 1°. 7°. 203. F
 Subsidentia aboletur cavitatis. de caus. morb. 3°. 9. A
SVBSIDERE quid sit. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 203. F
SVBSIDIVM quid significet. de cog. cur. an. mor. 2°. 50. C
SVBSOLANVS ventus ab ortu flat. 5°. met. me. 7°. 34. H
SVBSTANTIA multis modis dicitur. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Substantia communis sumpta quid significat. 7°. de decret. 1°. 268. B
 Substantia, & natura nomen quando significet. q. ani. mor. 1°. 317. C
 Substantia, nomine, forma, & materia, & vtraque simul dicitur. quod
 animi mores. 1°. 318. E
 Substantia & materia idem sunt. 2°. de sem. 1°. 337. C
 Substantia quid sit. 9°. de decret. Hipp. 1°. 286. D
 Substantia diuisio in genera, & species. 1°. de temp. 1°. 13. F
 Substantia prima non genita, & perpetua, est subiecta, & omnibus corpo-
 ribus generabilibus & corruptibilibus. de na. hu. com. 1°. 1°. 25. G
 de Substantia corruptibili et icorruptibili duæ sectæ. 1°. de nat. 1°. 292. H
 Substantia omnis corporea animata ex elementis est. de sper. Sp. 39. A
 Substantia omnis corporea animata, teste Hippocrate, inuncta est, & li-
 gata i planetis et signis quatuorq; elitorū noxijs. de sper. Sp. 38. G
 Substantia veris humiditas. de sper. Sp. 41. B
 Substantia terræ humiditas. de sperma. Sp. 41. B
 Substantia aeris tenuissima est. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 ad Substantiam Aeris qui inspiratur respicit vna sententia de vsu respi-
 rationis. de vit. resp. 1°. 223. C
 ad Substantiam via est generatio absolute. 2°. met. me. 7°. 10. B
 Substantia subiecta generationi, & corruptioni, quæ. de mult. 3°. 77. B
 Substantia alteratur in generatione. 1°. de nat. fac. 1°. 291. E
 Substantia gñabilis quatuor qualitatibus mutatur. de mot. ma. Sp. 67. H
 Substantia generabilis mutatur in qualitatibus. secretorum. Sp. 96. F
 ex Substantia vnde genitum est aial. fit animalis spēs. 2°. de sem. 1°. 337. C
 ex Substantia habetur animalis genus. 2°. de semine. 1°. 339. H
 Substantia qua fiunt animalia, non admittit perfectam sapientiam. 14°.
 de vsu partium. 1°. 204. D
 Substantia ea qua primo genitum est vnum quodq; ea etiam, ali perpe-
 tuo consuevit. 1°. de semine. 1°. 335. E
 Substantia incorporea quomodo corporeæ copuletur. de sper. Sp. 37. E
 Substantia incorporea non nutritur à corpore, nec è contrario. de sper-
 mate. Sp. 40. G

- Substantia caloris nō contrariatur rōne molis corporis. adu. Lyc. Ex. 65. A
 Substantia quæ ex mole iudicari debet, & quæ nō. aduer. Lyc. Ex. 65. D
 Substantia spiritus variatur. 11°. met. me. 7°. 68. B
 Substantia virtutis animæ an plures vel vna, perferendum. 7°. de de-
 cretis Hippocratis. 1°. 268. B
 Substantia vna est humane animæ facultates tres, scilicet rationalis, ira-
 scibilis, & concupiscibilis. in tim. Plat. 1°. 287. C
 Substantiam totam penetrat natura incorporea. de spermate. Sp. 40. F
 Substantia ferè nulla inuenitur ad amissum simularium partium. 4°. de
 simpli. me. facul. 5°. 24. H
 Substantia humorum media est. 1°. de diff. ferb. 3°. 31. B
 Substantia solidorum corporum crassissima est. 1°. de dif. feb. 3°. 31. B
 Substantia dura quid habeat. 16°. de vsu par. 1°. 220. G
 Substantia mollis humida quid habeat. 16°. de vsu par. 1°. 220. G
 Substantia carnis magnitudo variatur. 11°. met. me. 7°. 68. B
 Substantia musculoſa, vel musculoſa natura potest dici musculus latus
 sub cute in collo. de mus. dissect. 1°. 44. D
 Substantia musculi lati sub colli cute, quæ. de musc. disse. 1°. 44. D
 Substantia chordarum qualis. de ana. viu. Sp. 43. H
 Substantia sola crassescunt nervi & quali. 16°. de vsu par. 1°. 216. F
 Substantia similis nervis ubi, & qualis. 16°. de vsu par. 1°. 216. F
 Substantia cerebri vt conseruetur, indiget corde & hepate de motibus
 manifestis & obscuris. Sp. 66. G
 Substantia aurium cordis. de ana. viuo. Sp. 46. E
 Substantia stomachi cur talis. de anato. viu. Sp. 45. B
 Substantia renum qualis, & cur. de anato. viu. Sp. 51. B
 Substantia portio quotidie defluit ob calorem naturalem. 1°. de fa. t. 2°. 62. H
 Substantia defluens, quomodo seruetur. 1°. de san. tu. 2°. 62. H
 Substantia assiduo fluore homo tendit ad interitum. 1°. de san. tu. 2°. 63. A
 Substantia familiarē agnoscēdi principium est in iecore. in tim. 1°. 287. D
 per Substantia defluxum in locū, qui morbi fiunt. de diff. morb. 3°. 3. D
 in Substantia facultatis noxæ, quæ. 3°. de symp. caus. 3°. 24. G
 Substantia tenuis promptius alterat, quàm crassa. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
 Substantia tenuium partium transpirationes facit. de victus ratione in mor-
 bis acutis, com. 3°. 7°. 131. B
 Substantia rōne consideratur cibus vt nutrit. de vit. resp. 1°. 223. D
 Substantia rarum habentia digeruntur velocius, quàm habentia spissam.
 de dissolut. cont. Sp. 73. C
 per Substantiam totam, non solum per simplices qualitates nos attingē-
 tium inuamenta, & noxæ corporibus nostris adueniunt. in 6°. de mor-
 bis vulg. com. 6°. 3°. 196. H
 ex Substantia tota proprietates progenitæ, aut corporibus nostris con-
 gruentes, aut alienæ quatuor materijs continentur, & quæ sint. in 6°. de mor-
 bis vulgaribus, com. 6°. 3°. 196. H
 Substantijs totis quedam contraria sunt, quedam solis qualitatibus. 12°. de
 methodi medendi. 7°. 82. C
 Substantia tota contraria per experientiam sunt inuēta. 12°. met. m. 7°. 82. C
 à Substantia proprietate quæ agunt, experientia iudicantur. 1°. de cō-
 posi. med. per genera. 5°. 216. A
 à Substantia tota, quedam agunt, quedam ab vna, vel duabus qualita-
 tibus. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. G
 Substantia tota aliqua agunt, ad quæ descendunt, & quando. de ren.
 affectuum dignot. & med. 7°. 194. H
 Substantijs contrarijs cibi quō turbent ventrem. 1°. de ali. fac. 2°. 8. A
 Substantia sua tota quæ medicamēta educat. de theria. ad Piso. 5°. 90. F
 à Substantia tota agentia medicamenta non secundum qualitatem vnā
 aut alteram. 8°. de comp. me. secun. loc. 5°. 195. F
 Substantia similia facile inter se mutantur. 3°. de nat. fac. 1°. 308. C
 Substantiam augere, & qualitatem intendere, non idem sunt. 5°. de sim-
 pli. med. facul. 5°. 33. B
 Substantiam frigidam, & terrestrem habent epithymum, & elleborus
 de cathartics. Sp. 94. F
 Substantia lenticularum stringit ventrem cum stypticitate, & pontici-
 tate. de dissol. cont. Sp. 75. B
 à Substantia rei exordiri debent, aliquid demonstrare volentes. 2°. de
 symptomatum causis. 3°, 21. H
 à Substantia rei quesita debent sumi lemmata ad rem accommodata. 2°. de
 decre. Hippoc. 1°. 235. A
 à Substantia rei quæ queritur, absunt cauillatoria, & captiosa argu-
 menta. 2°. de decr. Hippo. 1°. 235. D
 à Substantia rei solum tres indicationes. 9°. met. me. 7°. 59. D
 Substantiam vrinæ quam vocet auctor de vrinæ significatione. ex Hip-
 pocrate. de vrinæ sign. ex Hippo. Sp. 78. F
 Substantiarum crassarum in vrinis tres differentiæ. quæ. in Hip. Sp. 113. E
 Substantiæ defectus in vrinis est alijs deterior. de vrin. 4°. 123. H
 SVBSTANTIALES sunt infirmitates quibusdam. de sp. Sp. 39. H
 de SVBSTITVTIS medicinis scripsere Dioscorides, Philistion, &
 Eurippon. de subst. de subst. me. 5°. 84. B
 Substitutæ medicinæ quæ, & earum vtilitas. de subst. med. 5°. 84. B
 SVBTERRANEAE domus quæ quærendæ. 10°. met. me. 7°. 64. D
 SVBTILIANDI humores quæ vim habeant. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 ad Subtiliandum apostema. de dynami. Sp. 30. E
 SVBTILIANTIUM ciborum tria genera, & quæ. de dissolutione
 continua. Sp. 72. D
 cū Subtiliatibus, & mūdificatibus quæ faciat lac. de diff. cont. Sp. 74. H
 Subtilians humores medicamentum. de med. exper. 104. G Sp. 108. E
 Subtilians phlegma medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 SVBTILIATIVA, & aquosa, vel crassa, & terrestria sunt contrin-
 gentia. de ocul. 7°. 188. A
 SVBTILIAT caseus. de dissol. cont. Sp. 74. G
 Subtiliat humores crassos decoctio carui, & seminis apij. de medicinis
 expertis. Sp. 104. D
 Subtiliora crassioribus præcellunt. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. G
 SVBTILIVS est lac asinæ lacte camelle. de dissol. cont. Sp. 73. F
 SVBTILIVM partium quæ sint. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 228. F
 Subtilium partium aliquid esse quō probetur. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. H
 Subtilium partium quæ sunt equalia intemperatura plus valent, quàm
 quæ crassorum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. A
 Subtilia, & ignea sunt Acuta. de ocul. 7°. 188. A
 Subtilium partium amara necant foetum, quando sunt calida. 8°. de sim-
 plicium medicamen. facul. 5°. 60. F
 Subtilis Aristolochia ad quid valeat. de cura icteri. Sp. 111. B
 Subtilia Cibaria, & media de se sunt velocis digestionis. de diff. Sp. 73. C
 Subtiles cibi sunt pauci nutrimenti. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Subtiles cibi sapidi dulces abstergunt, & qui sint. de dissol. cont. Sp. 72. E
 Subtilibus est nutriendum, quando somnus est paucus, & levis. de dissol-
 lutione continua. Sp. 71. G
 Subtilium Humorum non meminit in sermone de digestionem. commenta.
 2°. aphorismo. 9°. Ex. 12. B
 Subtilia primo euacua, post euacua parum, deinde mediocriter, deinde
 fortius. de med. exper. Sp. 108. H
 Subtile Lac, & multa aquositas lenit ventrem. de diff. cont. Sp. 75. A
 Subtile vinum in nutriendo, quale. de diff. cont. Sp. 73. F
 Subtile album vinum minus est nutritiuum. de dissol. cont. Sp. 73. F
 Subtile vinum aquosum adiuuat ad spūedum humiditatem ex pulmone.
 de dissol. cont. Sp. 74. H
 Subtilia, & aquosa vrina cum vrina ciunt, paucissimum nutrimentum
 præbent corpori. de vinis. Sp. 76. D
 Subtilia vina crassum humorem hñtib⁹ venis, vtilia. de vinis. Sp. 76. G
 Subtilia vina alba substyptica nō valde antiqua optima ictericis. de cu-
 ra icteri. Sp. 111. D
 Subtilem vocem, non altam habet conceptus in horis melancholice. de
 spermate. Sp. 37. C
 SVBTILISSIMVS omnium terrestrium est Asia petra flos. 3°. de cō-
 posi. me. per genera. 5°. 228. E
 SVBTILITAS sequitur ad dominium bilis. de anato. viu. Sp. 45. F
 SVBTVSILLAE fit mentio. de dyna. Sp. 30. F
 SVBVENTANEA & Zephyria oua quæ. 2°. de sem. 1°. 337. F
 SVBVERSIO quid sit. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 187. F
 Subversio stomachi fit aut propter calorem, aut propter anxietatem,
 vel propter aliquam infirmitatem. de dyna. Sp. 20. H
 ad Subversiones stomachi, & quid sit stomachi subversio. 8°. compoſi.
 medi. sec. loc. 189. C/E/F/G/ 5°. 190. H
 Subversiones voluolose quæ. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 190. A
 ad Subversiones stomachi voluolosas. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 190. A
 ad Subversiones stomachi, Asclepiadæ remedium. 8°. de compoſi. me-
 dicamentorum secun. loc. 5°. 192. G
 ad Subversiones stomachi Origenis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 189. F
 SVBERTO quid significet. in progn. com. 3°. 4°. 210. F
 Subuertit oleum appetentiam hirudinum. de cucur. scarif. 6°. 4. D
 SVBVIRIDIA quomodo fiant. de fract. com. 2°. 7°. 236. A
 SVCCENS A febris. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 160. A
 Successiva aut hemitrite febres quos hñt casus. 1°. de dif. febr. 3°. 34. A
 in SVCCSSIONIBVS quæ faciat melancholia. de ana. viu. Sp. 45. F
 in Successione

in Successione ad id quod vacuatur prius sequitur id quod lenius est. 3°. de nat. facul. 1°. 307. F
 VCCIDA est lana non lota. 14°. met. me. 7°. 88. F
 Succida lana tenera vititur. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 165. C
 VCCINGENS pellicula est peritonæo similis. 7°. de anatomicis adm. nistratōibus. 1°. 94. B
 Succingentis mēbrana & peritonæi differentia. 7°. de ana. adm. 1°. 94. C
 Succingēs membrana obducitur omnibus intro thoracem instrumentis. 7°. de anat. adm. 1°. 94. C
 Succingentis membranae sectio. 7°. de ana. adm. 1°. 94. C
 Succingente membrana inflāmata, quid sequatur. 2°. de loc. aff. 4°. 13. B
 in Succingentis membranae inflammatione, febris vnde oritur. 2°. de locis affectis. 4°. 13. B
 Succingens membrana, patitur si in lateribus magnus sit dolor. commē. tario. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 Succingens membrana habet dolorem paucum, nec periculosum. commentario. 6°. aph. 5°. Ex. 46. G
 VCCINTE idest expedite. de iis, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 202. F
 VCCINTVRA ab Aristotele dicitur septum transuersum. 5°. de locis affectis. 4°. 31. E
 VCCINVM quomodo trahat festucas secundum apicurum. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 294. D
 Succinum frangit lapidem renium, & vesicæ. de cathar. Sp. 95. D
 ex Succino pastillus in quibus cōueniat. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 184. E
 VCCVRENDVM esse proximo collige. de mot. man. Sp. 69. B
 VCCVS quid simpliciter significet. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 173. D
 Succus apud Galenum quid significet. 2°. de ali. fac. 2°. 24. G
 Succus quid sit. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. E
 Succus, & liquor sub humore comprehenduntur. in 6°. de morbis vulgaribus, commen. 6°. 3°. 196. C
 Succus ater, & atra bilis quomodo differant. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
 Succus est proprium sensibile gustus. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. A
 Succu boni & dulcis quæ sunt, Græci vocant ενχυμα γλυκνχυμα. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
 Succus bonus, idest sanguis. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 Succu boni quæ sint. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. G
 Succos bonos faciunt quæ probe cocta sunt. 2°. de simp. me. fac. 5°. 12. E
 Succu boni quæ sunt, eadē deterunt, nec sunt glutinosa, nec crassum succum efficiunt, nec valenter nutriunt. 4°. de san. tu. 2°. 83. F
 Succus crudus ex quibus cibis fiat. de bon. & vit. succ. 2°. 36. G
 Succos crudos gignit placēta ex oleo crassi succi. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Succus crudus qui proprie sit. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Succus crudus qui. 3°. de alim. fac. 2°. 28. E
 in Succum lacteum vertitur cibus in Stomacho. de compagine membrorum, siue de natura humana. Sp. 58. H
 au VCCORVM generationem plurimum valet calidum. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 299. G
 Succorum generatio si à calido innato. 2°. de nat. fac. 1°. 298. A
 Succos auget tempestas vnaqueq; pro ratione suæ temperaturæ, ac nō propter rumen. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 100. H
 Succorū abundantiam parit humida victus ratio. 6°. de san. tu. 2°. 96. G
 Succos proprios trahunt membra, quæ aluntur. 4°. de san. tu. 2°. 87. H
 Succum sibi accōmodatū à venis accipiunt mēbra. 1°. de semine. 1°. 335. B
 Succo quā simillimo nutriuntur membra. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. C
 Succum cibi attrahit cor ab intestinis, aliunde, quā per hepar idest per mediam arteriam. de vtili. resp. Sp. 64. D
 Succum cibi attrahit cor à splene per venam quæ protenditur à corde ad splenem. de vtil. resp. Sp. 64. H
 Succum cibi trahit hepar ab intestinis. de vtil. resp. Sp. 64. D
 Succum cibi non omnino transmitti ad venam hepatis, immo etiam partim ad arteriam. de vtili. resp. Sp. 64. G
 Succum, qui in gibbo iecoris fit sanguis, coquunt mesaraica. de compag. membrorum siue de nat. hu. Sp. 59. A
 Succorum differentia quot sint in sanguificatione. 4°. de san. tu. 2°. 84. C
 Succum cibi trahit splen ab intestinis. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Succus si alium, & alium mutet locum, non fit agglutinatio, & assimilatio. 3°. de nat. facul. 1°. 302. E
 Succu cum omnino sunt crudi, actionis priuatio in venis est. 3°. de symptomatum causis. 3°. 25. A
 Succu cū sunt semicotti, actio deficiēs in venis est. 3°. de sym. ca. 3°. 25. A
 Succu cum sunt vitiosi, actio praua in venis est. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Succu malum ad auget, non nutrire. 4°. de san. tu. 2°. 84. E

Succi semicotti coquuntur, & viles redduntur. 4°. de san. tu. 2°. 83. E
 Succu crudi debent coqui. 4°. de san. tu. 2°. 84. D
 à Succis prouenit color. 4°. de san. tu. 2°. 84. A
 Succorum notitiam quando dat color. 4°. de san. tu. 2°. 84. A
 Succu crudi in vrinis sanorū etiā conspiciuntur. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Succus crudus in vrinis videtur pus, quō ad crassitiem & colorem. 1°. de alimentorum facul. 2°. 10. C
 Succus crudus quō distinguatur à pure in vrinis. 1°. de ali. fac. 2°. 10. C
 Succu mali corrupti, qui concoqui non possunt, per sudorem, & vrinam expelluntur. 4°. de san. tu. 2°. 83. E
 Succus qualis in corpore, tale est eius serum. 4°. de san. tu. 2°. 83. G
 Succorum, qui in vasis continentur, nota est vrina. 4°. de sa. tu. 2°. 83. H
 Succorum totius corporis notus est sudor. 4°. de san. tu. 2°. 83. G
 Succu redundantis inditia ex somno, & vigilijs capiuntur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. E
 Succorum abundantiam minuit exercitatio. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 170. C
 Succos detrahit velox cursus, & exercitatio. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 3°. 3°. 170. E
 Succos è vasis emittit venæ sectio. 4°. de san. tu. 2°. 87. H
 Succus exiguus in vna parte contentus, maxima facit symptomata. 6°. de locis affectis. 4°. 40. A
 Succu pituitosi omnes albi sunt, & crudi. 4°. de san. tu. 2°. 84. B
 Succu crudi sunt de genere pituitæ, minus tamen humiditatis habent, quā quæ publice dicitur pituita. 4°. de san. tu. 2°. 84. B
 VCCIS malis pleni horrescunt, cum calefiunt. in 6°. de morb. vulgaribus, commen. 3°. 3°. 175. G
 Succo vitioso laborantes facile ex morsu phlegmonem recipiunt. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. F
 Succu frigidi marcorem, & somnos longiores inducunt. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. E
 Succu frigidi qui. 6°. de san. tu. 2°. 100. F
 Succu frigidi quo modo cognoscantur habere aliquam caliditatem. 2°. de alimen. facul. 2°. 25. B
 Succu calidi & mordaces inducunt viglias. 4°. de san. tu. 2°. 84. E
 Succu calidi, & mordaces, quando dormitur, efficiunt somnos imaginibus inquietos & turbatos. 4°. de san. tu. 2°. 84. E
 à Succo vitioso intrinsece fit erosio. 4°. met. me. 7°. 23. B
 Succu qui continuitatem diuidant. 1°. de symp. caus. 3°. 16. H
 Succu ex calfacti vehementius, in omnem corporis partem feruntur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
 Succu quomodo nec intus, nec ad cutem tendunt. 4°. de san. tu. 2°. 84. A
 Succu crassi & glutinosi tremorem faciunt. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Succu crassi & glutinosi debent detergi. 4°. de san. tu. 2°. 84. F
 Succos crassos ac lentos dissecat, & detergit cinnamomum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. C
 Succu vitium si sit, quid agendum. 6°. de san. tu. 2°. 97. D
 Succu vitiosi debent purgari. 13°. met. me. 7°. 81. C
 Succu acres, & mordaces sunt educendi. 4°. de san. tu. 2°. 84. D
 Succu vitiosi non aque educuntur ex vna parte, vt ex alia. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. A
 Succu familiaritas facit magis & minus purgare. 3°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 23. H
 Succos pranos habentium commune auxilium est alui deiectio. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 96. E
 Succorum qui accipiuntur quantitati respondet quantitas excrementorum. 2°. de caus. puls. 4°. 95. B
 Succos crudos multos intus habentes, & foris lassitudinis sensus, quomodo curandi. 4°. de san. tu. 2°. 86. B
 Succu si fluant ad oculos, vel aures, deriuandum per nares, & os, & quibus. de cucurb. scarif. 6°. 4. E
 Succorum influxus vehementissimi reuulsorij cobibentur. de cucurb. scarificationibus. 6°. 4. F
 Succu vbi ad superiora vergunt, deorsum fiat reuulsio, vbi ad inferiora, sursum. de cucurb. scarif. 6°. 4. G
 Succos ad caput & viscera vergentes reuellunt acia medicamenta manibus, & pedibus imposita. de cucurb. scar. 6°. 4. G
 Succu vbi introrsum vergunt, ad exteriora facienda est reuulsio vbi extrorsum, ad interiora. de cucurb. scarif. 6°. 4. G
 Succu si dextrorsum inclinant, in sinistram, & si sinistrorsum, ad dextrā reuulsio facienda est. de cucurb. scar. 6°. 4. G
 Succu crudi non sunt foras trahendi. 4°. de san. tu. 2°. 85. H

Succi mordaces cauendum ne intro reuocentur. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
Succi non semper est uilis fusio. 10°. met. me. 7°. 65. H
Succorum furorum symptoma. de symp. caus. 3°. 18. B
Succi tripliciter esse possunt in ventriculo. 7°. met. me. 7°. 48. E
Succi prauī qui à toto corde defluunt, si confluunt in superiorem partem ventriculi, per vomitum vacuantur, qui autem tendunt in partem inferiorem, pariunt diarrhæam. 2°. de ali. fac. 2°. 19. E
Succum frigidum in ventre habentes, sunt segnes ad motum. 2°. de sanit. tuenda. 2°. 73. D
Succus frigidus in toto corporis habitu, facit segnes ad motum. 2°. de sanit. tuenda. 2°. 73. E
Succi mordaces cum sint in intestinis, quid agendum. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 6°. 3°. 196. C
Succi vitiosi in ulceribus signum. 4°. met. me. 7°. 24. D
Succo mellito, & mucosa similia in abscessibus inueniuntur. de tumore præter naturam. 3°. 83. G
Succus indicat de temperamento plantæ. 2°. de ali. fac. 2°. 24. E
Succi vires quæ. de simp. med. Sp. 90. A
Succorum differentiæ quod ad sapores. 2°. de ali. fac. 2°. 24. E
Succus aqueus & qualitatis expers in omnibus fructibus stomachum non inuat. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
Succum aqueum & tenuem habentia, sunt pauci alimenti. 2°. de alimen. torum facul. 2°. 16. G
Succus frigidus postulat acria, non acida. 2°. de alim. fac. 2°. 19. G
Succus dulcis si acrimoniam, & crassitiem habuerit, citius subducitur. 2°. de alimen. facul. 2°. 19. G
Succus dulcis celerius distribuitur, cum est sine acrimonia, & crassitie. 2°. de alimen. facul. 2°. 19. G
Succus radicis Acori claritatē oculis mirifice facit. de sim. me. Sp. 81. A
Succus Absinthij marrubio miscet, cū adulterat. 1°. de antid. 5°. 100. H
Succus Absinthij in aqua infusus cum nardo quibus conueniat. de cura icteri. Sp. III. A
Succus Agiolæ ad quid uilis. de dyna. Sp. 24. H
Succus Alicæ quid operetur. de simp. med. Sp. 90. A
Succus Anagallidis ad claritatē oculorum facit. de simp. me. Sp. 80. G
Succus Betæ purgat aures, & nares. de cathar. Sp. 95. B
Succus Capæ est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
Succus capæ cū adipe plurimo, purgat aures & nares. de cat. Sp. 95. B
Succus Cantabri. de dyna. Sp. 33. C/D
Succus Carpassi. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 164. C
Succus Caulis expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
Succus Centauræa quo extrahatur, & cōseruetur. de vir. cēt. Sp. 93. A
Succi centauræa vis, quæ. de virt. cent. Sp. 93. A
Succus cētauræa ad multos affectus capitis valet. de vir. cent. Sp. 93. B
Succus centauræa valet ad aurium affectus. de vir. cent. Sp. 93. B
Succus centauræa valet ad affectus oris, & partium eius. de virtute cētauræa. Sp. 93. C
Succus centauræa valet ad narium passiones. de vir. cent. Sp. 93. C
Succus centauræa valet ad hypopia, id est liuiditates oculorum. de virtute centauræa. Sp. 93. D
Succus centauræa valet ad pudendorum affectus. de vir. cent. Sp. 93. D
Succus centauræa valet ad ani affectus. de vir. cent. Sp. 93. E
Succus centauræa valet ad vngues conquassatas, & apostematas. de virtute centauræa. Sp. 93. E
Succus centauræa valet ad combustos. de vir. cent. Sp. 93. F
Succus centauræa valet ad vlcera antiqua. de vir. cent. Sp. 93. F
Succus centauræa valet ad plagas. de vir. cent. Sp. 93. F
Succus centauræa ad apostemata incisa parua. de vir. cent. Sp. 93. H
Succus centauræa valet ad feras venenosas. de vir. cent. Sp. 93. H
Succus centauræa oedemati conuenit. de vir. cent. Sp. 94. A
Succus Chelidoniæ est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
Succus chelidoniæ bibitur in icteritis citrinis, & nigris. de simplicibus medicaminibus. Sp. 82. B
Succo Cyclamini ad abolēdū colorē ē facie icterici. de cura ic. Sp. III. F
Succus Cyrenaicus quo modo augetur aqua. 3°. de compo. medicamen. torum per genera. 5°. 232. H
Succorum cyrenaici, & medici essentia numeratur inter attrahentia, sponte nata. 5°. de simpl. me. fac. 5°. 36. E
Succus cyrenaicus tenuissimæ substantiæ calida est, & pro eo succus medicus, & sagapenum sumuntur quandoq; ob inopiam. 3°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 228. E
Succus cyrenaicus discutit generose induratas inflammationes. 6°. de

compositione medicamentorum secun. loc. 5°. 169. D
Succus cyrenaicus per halitū maxime digerit, calidusq; & tenuis est. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. D
Succus cyrenaicus i vrinā statim mittit suā qualitātē. 1°. de se. i. 335. A
Succi cyrenaici fit mētio. 4°. de cō. me. s. l. 156. F/5°. 164. C/7°. 5°. 186. B
Succus Fœniculi conuenit oculo inflammato. de opt. sect. IJa. 21. G
Succus Glycyriæ pro ipsa radice ex creta portabatur. 7°. de compo. medi. secun. locos. 5°. 181. A
Succus herbæ heliotropij purgat choleram. de cathar. Sp. 94. F
Succus hordei imaturi vētrē stringit, & infrigidat. de sim. m. Sp. 90. A
inter Succos Laurinus simul cum eo quod calefacit valide tenuis est. 3°. de comp. me. per genera. 5°. 228. F
Succus Lybicus. 10°. de comp. me. se. loc. 5°. 206. E
Succus Medicus in vrinā statim mittit suā qualitātē. 1°. de sem. i. 335. A
Succo medico vitur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. F
Succus Mororum debilis est. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 171. F
Succus mororum curat synanche laborantes. de simp. med. Sp. 87. G
Succus mororū syluestriū apte ventrem stringit. de simp. me. Sp. 87. H
Succus mororū vulnera attritiōes vel putredies curat. de sim. m. s. 87. G
Succus Myricæ pediculos occidit, culices, & pulices fugat. de simplicibus medicamen. Sp. 87. G
Succus ex corticibus nucum, quamuis non sit in gustu acerbus, nullomi nus est fortis. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 171. F
Succus Orizæ quid operetur. de simp. me. Sp. 90. A
Succus Plātaginis sanguinē excreatibus vtiliter dat. de simp. Sp. 89. A
Succi Pomorum non possunt durare. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. H
Succus Porri capitati sanguinem purgat. de dyna. Sp. 22. C
Succus porri educit sanguinem. de cathar. Sp. 94. G
Succus Praßij educit atram bilem. de cathar. Sp. 94. G
Succus Ptissanæ de hordeo, si oleum rosaceum admisceas, febricitantes refrigerat, & reparat. de simp. me. Sp. 90. A
Succus rubi mororum fortior est. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 171. F
Succus Rutæ est oculorum cenoticus. de cathar. Sp. 95. B
Succus solari expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
Succus qui ex Syria affertur, est ex adstringentibus parabilibus. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 169. F
Succus Syriacus. 5°. de cō. m. s. l. 164. C/7°. 5°. 186. E/de m. f. p. 7°. 174. D
Succus Tithymali vlcera linguam. de dyna. Sp. 21. E
Succus tithymali cum caricis. de dyna. Sp. 21. E
Succus tithymali virginalis antidotum in cephalæa. de dyna. Sp. 23. C
Succus iari contra maculam oculorum. de med. expert. Sp. 106. D
Succos exprimit per linteam. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 145. B
in Succis, oleo, & in lacte recrementa sunt. 4°. de simp. me. fa. 5°. 24. H
Succi plantarum duplex excrementum habent. 2°. de simp. me. f. 5°. 13. F
Succi quales esse debeant. 1°. de anti. 5°. 107. D
Succorum fraudes Romæ cognoscunt vnguentarij. 1°. de anti. 5°. 100. H
Succi cū vino macerentur. 1°. de anti. 5°. 107. E
ex Succis, & liquoribus simplicia quæ facile leuigentur. 4°. de compo. medica. per genera. 5°. 273. H
Succi debent ebulliri, si seruandi sint. 3°. de simp. me. fac. 5°. 20. F
Succi corrumpuntur sine melle. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172. H
Succus ad mel quintuplus multitudine in quo pharmaco esse debet pro seruanda symetria. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 168. C
Succi nimis cocti exiccantur. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 172. H
Succi ad solem siccati quales. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 172. H
Succi qui tempore dureſcunt. 6°. de comp. me. secun. loc. 5°. 172. H
Succus quo accipiat in os p arundinē. 6°. de comp. me. sec. lo. 5°. 174. B
Succi stirpiū p medicina dolorū faciūt. i 6°. de mor. vul. cō. 6°. 3°. 196. B
ex Succis appellatū medicamētū. 7°. de cōp. me. p ge. 268. A/5°. 269. B
SUCTVS ventris tertium symptoma est oris ventriculi pro fame inducenda. 1°. de symptom. caus. 3°. 18. A
Suctus ventris sensus, quartum symptoma est oris ventriculi pro fame inducenda. 1°. de symp. caus. 3°. 18. A
SUCCVLAM, & axem significat asellus. de arti. com. 3°. 7°. 270. H
Succulæ quæ instrumenta sint. de fractu. com. 3°. 7°. 247. B
Sudamina genus pustularū qd sint, et quo fiāt. c. 3°. apb. 21°. Ex. 24. D/E
SUDANTES refrigerant potius, quā calefaciūt. 7°. met. me. 7°. 47. B
Sudantis ratione accidentis, casus in progn. com. 1°. 4°. 189. E
*Sudās qd frigidior efficit postea recalescit, mal. i 1° pror. c. 2°. 4°. 173. G
SUDOR quid sit. 1°. de san. tu. 67. D/de trem. palp. conuuls. 3°. 54. H/de vtil. respir. 62. F/ Sp. 64. D/G
Sudor an naturæ lege incidat. de symp. diff. 3°. 13. H
*Sudorem**

Sudorem non esse naturalem voluit Diocles. de symp. diff. 3^a. 13. H
 Sudores excernuntur in corpore humano. introd. Isa. 55. B
 Sudores, & lachrymæ ex quibus constent. de hist. philo. Sp. 11. F
 Sudor ex aquosa, & serosa humiditate provenit. de atrabile. 1^a. 34. F
 de Sudoribus nihil, aut supvacua scripsit medicus. 10°. de sim. m. f. 5^a. 75. C
 Sudores sunt euacuationes communes. ars med. Isa. 71. E
 Sudores ex cute euacuatur. cō. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B. de cath. Sp. 94. G
 Sudor quam ob causam exeat per poros corporis. de vtil. resp. Sp. 64. C
 p Sudorem quæ euacuentur. ars med. Isa. 71. E
 p Sudores totius corporis excrementa cognoscunt. de cōst. ar. Isa. 92. B
 p Sudorem aliquid, & per vrinas, & per insensibilem trāspirationem
 meat, quod cum sanguine ex potu tendit. de atrabile. 1^a. 34. D
 Sudor habet eandem materiam cum vrina. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 75. A
 Sudores purgant tenuia in toto habitu. de const. art. Isa. 42. E
 p Sudores mittuntur superflua tenuis substantiæ. de atrab. 1^a. 35. C
 Sudor potest sanguinem exhaurire. de ven. sect. aduer. Eras. 6^a. 8. A
 p Sudorem cur exeat quandoq; sanguis. de vtil. resp. Sp. 62. F
 Sudor sanguineus quomodo fiat. de vtil. resp. Sp. 64. D
 p Sudorem qui nam humores a natura expellantur. in 6^m. de morbis
 vulgaribus, com. 4°. 3^a. 187. E
 p Sudorem, & vrinam expelluntur mali succi corrupti, qui concoqui
 non possunt. 4°. de san. tu. 2^a. 83. E
 Sudor mitti ab oibus venis, & arterijs corporis. de vtil. ref. Sp. 64. G
 Sudores, & eiectiones interdum vt superfluitatis humorum in corpore
 malorum symptomata, excerni, interdum expurgante natura. in 3^m.
 de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 144. D
 Sudoris qualitas quomodo cognoscatur ex colore. 4°. de san. tu. 2^a. 83. G
 Sudorum differentiæ. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. B
 Sudor salis gustu percipitur quomodo, & nolentibus. 10°. de simplic.
 medicamen. facul. 5^a. 75. B
 Sudor quandoq; amarus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. B
 Sudorem amarum habet regio morbo laborantes. 4°. de san. tu. 2^a. 83. G
 Sudor mod. ce pallidus. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. B
 Sudor habet aliquid biliosi misti. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. A
 cum Sudore exit bilis aquosa. 13°. met. me. 7^a. 87. A
 Sudor in balneis est coloris vrine. 13°. met. me. 7^a. 87. A
 Sudores excremento quod euacuatur odorem coloremq; similem habet.
 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F
 Sudor quandoq; gustatur. de sympto. diff. 3^a. 13. C
 Sudorem suum gustare egrotantē iubet medicus. 4°. de san. tu. 2^a. 83. H
 Sudor propriam qualitatem indicat in os descendens egrotantis. de ijs,
 quæ in med. fi. com. 1°. 7^a. 199. D
 Sudor est nota succorum totius corporis. 4°. de san. tu. 2^a. 83. G
 Sudores færent in calidis, & humidis. 8°. met. me. 7^a. 54. B
 Sudoris profundatio quæ dicatur. de ana. viu. Sp. 52. C
 Sudor exercitationis signum est. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 171. B
 Sudores exercitiorum mediocrium balneorum, & caloris æstiuales.
 3°. de sympto. cau. 3^a. 28. F
 Sudor ex magno exercitio aliquid trahit boni. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 de SUDORVM significatione. prælag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudor omnis quid significat. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 184. F
 Sudor tanquā symptoma quid significet. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 179. D
 Sudoris prognosticatio quomodo sumenda. in progno. com. 1°. 4^a. 195. C
 Sudores ubi sunt, ibi morbum esse significatur. commentario. 4°. apho-
 rismo. 38°. Ex. 32. C. prælag. exper. conf. Sp. 77. G
 Sudor significat affectus p totum aialis habitum. 4°. de san. tu. 2^a. 84. A
 Sudores non indicant morbos longos. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. H
 per Sudores raro inueniuntur indicare trigessimum primum, & trigesi-
 mū quartū, & añ ipsos vigesimū septimū. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 32. B
 Sudore indicantur morbi acuti plurimi tertia, & quinta die magisquā
 quarta. com. 6°. aph. 36°. Ex. 32. A
 Sudores critici ex qua vi fiant. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
 p Sudorem vel sanguinis fluorem in acutis morbis quandoq; fit decli-
 natio. de tot. morb. temp. 3^a. 89. E
 Sudor criticus quando expectandus. prælag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudorem statim venturum demonstrat vrina tenuis in critico die si ape-
 ra facta fuerit. de dyna. Sp. 34. E
 Sudoris pulsus qui. prælag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudorem significat pulsus vndosus, & mollis. 3°. de crisi. 4^a. 144. D
 per Sudorem instante crisi, quidam somniabat se lauare. de prælag. ex
 infom. sim. 4^a. 212. D
 Sudor criticus quid significet. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. F

Sudores quando boni & quando non boni. 1°. de crisi. 4^a. 128. B
 Sudores quarto die cum ratione apparentes bonum iudicium in septimo
 ostendunt secundum antiquos. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. C
 Sudores proprii febribus omnibus sunt, & præcipue incendentibus. 3°.
 de crisis. 4^a. 139. F
 cū Sudore, & sine sudore febres qñ fiant. in pgn. Hip. cō. 3°. 4^a. 212. B
 Sudor cur in tertiana fiat. 2°. de sympt. caus. 3^a. 22. E
 Sudores soluunt febrem tertianam. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 per Sudorē & vomitum cur tertianæ finiantur. 2°. de crisi. 4^a. 134. E
 Sudor quomodo in tertianis nuntiatur. 2°. de crisi. 4^a. 134. H
 per Sudores indicatorios soluitur causus. de victus ratione in morbis
 acutis, com. 4°. 7^a. 135. D
 per Sudorem quomodo cognoscatur febrem debere solui. prælag. ex-
 per. conf. Sp. 77. F
 Sudor quando prædicendus in febre. 10°. met. me. 7^a. 63. C
 Sudores febricitanti si inceperint in quibus diebus sint boni, & in qui-
 bus significent laborem, & longitudinem morbi, & recidivam. com
 mentario. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
 Sudores in principio nunquam critici. 1°. de crisi. 4^a. 128. E
 si a Sudoribus febricitantibus fuerit initium boni, et tertiani, et quintani,
 & septimani, & nonani, & vndecimani, & quartidecimani, et vige-
 simi septimani, & trigesimali quartani. prælag. exper. conf. Sp. 77. G
 Sudor superueniens febricitanti, si nō soluat morbum, longitudinem morbi si
 gñificat. cō. 4°. aph. 36°. Ex. 33. F. prælag. exper. conf. Sp. 77. G
 Sudores quas febres inuuant. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 per Sudores sanati. de victus ratione in morb. acutis, cō. 4°. 7^a. 135. E
 Sudor effusus liberat a lassitudine phlegmonodes. 4°. de san. tu. 2^a. 87. F
 Sudorem in quibus facerent febres cum horrore. in 1^m. de morbis vul-
 garibus, com. 1°. 3^a. 106. H
 Sudores faciunt rigor vehementis. de trem. palp. conuuls. 3^a. 54. H
 Sudor rigorem comitatur. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 114. B
 Sudoribus phreniticorum morbum soluit criticus rigor. in 1^m. pror. com
 mentario. 1°. 4^a. 165. C
 sine Sudore rigor, malus. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 173. C
 neq; in Sudoribus, neq; in sputis, neq; in vrinis, neq; in vomitibus, si-
 gna phrenitica sunt. in 1^m. pror. com. 1°. 4^a. 162. H
 Sudores multi qñ expectandi sunt in febribus. com. 3°. apho. 6°. Ex. 20. E
 Sudor multus quando consequatur. prælag. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudor in quibus maximus fit, & quando. 2°. de diff. feb. 3^a. 42. D
 Sudor amplius quandoq; valentibus incidit. de symp. dif. 3^a. 13. G
 Sudor tam copiosus a Galeno in aliquibus visus fuit, vt plumas made-
 faceret, tamen non erat sedandus, & quare. de opt. sect. Isa. 18. E
 Sudores plures ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Sudores pauciores ostendunt futuram ægritudinem. ars med. Isa. 67. F
 Sudoris copia vnde proveniat. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 Sudor minor aut frigidior notat corpus exhauriri, refrigerari, & sicca-
 ri. 2°. de san. tu. 2^a. 76. A
 Sudoris inopia vnde. 3°. de symp. caus. 3^a. 28. G
 Sudoris tum retentio, tum expulsio incidit ex imbecillitate virtutis in
 carne. 3°. de sympt. caus. 3^a. 28. G
 per Sudorem qui iudicatus, & per sanguinis profluuium potissimum.
 in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3^a. 123. D
 Sudore qdā fuit sanatus fluxu sanguinis p naves copioso præcedente, sed
 nō meminerat earum, quæ sibi acciderant. 2°. de motu musc. 1^a. 315. C
 per Sudorem iudicatus est Herophon die nono. in 1^m. de morbis vulga-
 ribus, commen. 3°. 3^a. 122. B
 Sudore iudicatus qui octogesimo die. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 123. B
 p Sudorem iudicatus qui fuerit, et qñ. in 3^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 134. D
 p Sudorē iudicatio in quo fuerit facta. in 3^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 135. E
 p Sudorem iudicata quæ fuerit. in 1^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a. 126. E
 p Sudorem iudicata est Melidia, & quando. in 1^m. de morbis vulgari-
 bus, commenta. 3°. 3^a. 126. H
 Sudores fiunt quandoq; sine iudicatione, com. 4°. aph. 42°. Ex. 32. E
 Sudor per totum morbum sine iudicio, malum. in 1^m. de morbis vulgari-
 bus, commen. 3°. 3^a. 124. F
 SUDORES mali qui sint. de vict. rat. in morb. acu. cō. 4°. 7^a. 143. B
 Sudores circa collum prauis. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7^a. 122. F
 Sudor malus existit, qui morbum non soluit. com. 4°. aph. 56°. Ex. 33. F
 Sudore qui non soluntur in febribus ad hypocondria dolores sine voce,
 mali. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 176. H
 Sudores non boni, qui non remouent caliditatem hypocondriorū. in 1^m.
 pror. com. 1°. 4^a. 164. B

Sudores qui ceperunt & protinus defuerunt pessimi. in 1^m. pror. com. mentario. 1°. 4^a. 161. F
 in Sudoribus prauis fiunt pulsus vermiculantes. 2°. de prasag. 4^a. 113. A
 Sudores morbis crudis non prosunt, nec sunt bonum signū. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 110. G
 cū Sudore facies flammans, mala. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 173. H
 in Sudoribus qui recalescunt, malum. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 174. A
 Sudor multus ex somno factus absq; causa manifesta corpus vti pluri cibo significat, si vero non accipiente cibum hoc accidat, scire oportet q; euacuatione indiget. com. 4^a. apb. 41°. Ex. 32. D
 Sudor in somno sine causa sumpsisse plurimum cibum significat. prasagium exper. conf. Sp. 77. G
 Sudor multus fit vel propter ciborum tunc sumptorum immoderantiā, vel propter eos qui antea. com. 4^a. apb. 41°. Ex. 32. E
 Sudores imodici vel retenti cuius symptomata sint. de sym. diff. 3^a. 13. F
 Sudor superfluens quid significet. com. 7°. apb. 69°. Ex. 59. F
 Sudor superfluus noxius est. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 166. F
 Sudor immodicus vires euertit. de vict. rat. in mor. acut. cō. 3°. 7^a. 128. E
 ex Sudoribus immoderatis in robustiori corpore fit animi defectus. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7^a. 98. F
 ob Sudoris multitudinem animi defectui balnea obsunt. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 99. A
 Sudor resolutio corporis habitu proueniens, passionem inducit, quā dicitur syncope. 3°. de symp. cau. 3^a. 28. F
 Sudor plurimus facit corpora extenuata. com. 2°. apb. 28°. Ex. 16. B
 Sudor multus in acutis, malus. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a. 172. G
 cum Sudore multo qui obeunt, ij crassius excrementum faciunt. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83. G
 sine Sudore qui pereunt magis tenue excrementum faciunt. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 83. G
 Sudor multus non fit propter virium imbecillitatem, vel propter corporis raritatem. com. 4^a. apb. 41°. Ex. 32. E
 Sudor multus frigidus vel calidus, frigidus magis calidus minus significat morbum. com. 4^a. apb. 42°. Ex. 32. E
 Sudor multus calidus vel frigidus superfluens humorem abduci robusto quidem supra, debili vero infra significat. c. 7°. apb. 61°. Ex. 59. F
 Sudores frigidi quo modo fiant, & an in ea parte, in qua febris. commentario. 4^a. apb. 37°. Ex. 32. B
 Sudores frigidi in acutis febribus cur letales. com. 4^a. apb. 37°. Ex. 32. B
 Sudores frigidi cum acuta febre mortem, cum ardore morbi longitudinem significat [corruptus est textus] pras. exper. conf. Sp. 77. F
 Sudores frigidi quo modo possint fieri in acuta febre, quē est calidissima. com. 4^a. apb. 37°. Ex. 32. B
 Sudores frigidi si essent in partibus calidissimis, essent calefacti. com. 4^a. apb. 37°. Ex. 32. B
 Sudores frigidi in mitioribus febribus longitudinem morbi significant. com. 4^a. apb. 37°. Ex. 32. B
 Sudor frigidus in Philisco qñ fuerit. i 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 121. B
 Sudores ppetuo frigidi in Philisco. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 121. B
 Sudores in carnis colliquatione quo modo superueniāt. 3°. de symptoma tum causis. 3^a. 28. F
 Sudor quando prouocetur. de melanch. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. B
 Sudorem quā moueant. de cura ieteri. Sp. 111. C
 Sudores ciendi vim habēt acria tenuis cēntia. 4°. de simp. me. f. 5^a. 29. G
 Sudores graue olentes prouocant acria. de atten. vict. 2^a. 43. G
 ad Sudores faciunt balnea aqua calida. de cura ieteri. Sp. 111. C
 Sudoris vias aperit balneum, tamen non calefacit. 11°. met. me. 7^a. 70. E
 Sudor ex balneo frigida quando fiat. 10°. met. me. 7^a. 66. B/C
 Sudores ciēt calaminta. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. C
 ad Sudores valet succus centaurea. de vir. cent. Sp. 93. E
 Sudorem prouocat chamamelus. de simp. med. Sp. 82. G
 Sudore maxime cyclamen educit bilem & pituitam. de dyna. Sp. 21. H
 Sudorem prouocant ficus nimum comesta. de simp. med. Sp. 84. C
 Sudorem prouocat hydropoton. de dyna. Sp. 32. D
 Sudores elicit cum oleo iuncta onobrythis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. C
 Sudorem suscitāt smyrnium. de simp. med. Sp. 91. B
 per Sudores euacuat vinum. 1°. de san. tu. 2^a. 66. G
 Sudorem promouet vinum. 4°. de san. tu. 2^a. 83. E
 ad Sudorem citandum. de med. fac. par. 172. A/ 7^a. 178. G
 vt Sudor febris exeat, epithema. de dyna. Sp. 32. D
 Sudorem mouens antidotus. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 194. H
 Sudores excitans. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 263. B

ad Sudores fætidus. de med. fac. par. 7^a. 166. C
 ad Sudores capitis confert centaurea succus permistus cum vino. de virtute centaurea. Sp. 93. B
 ad Sudorem & deiectionē alui renocatur vrina fluxus. de hir. reuuls. cucur. scar. 2. D/ de cucur. scar. 6^a. 4. F
 ad Sudorem & vrinā renocandā fluxiones, quibus vrgentur superior atq; vna inferior vter. de hir. re. cuc. & scar. 2. D/ de cuc. sca. 6^a. 4. F
 p Sudorē, & vrinā diuertenda est bilis. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 97. B
 Sudor strigili auferebatur. 5°. de loc. aff. 4^a. 35. G
 Sudorem in balneis detergebant strigili. 13°. met. me. 7^a. 87. A
 sine Sudore plus repercutiunt, & minus digerunt sordes palæstrariū, cum sudore multum digerunt. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. C
 Sudor sordibus in palæstris, Conisalon Attice dicitur à quibusdam. 10°. de simpl. med. fac. 5^a. 75. C
 Sudor digerit. 8°. de simp. me. fac. 60. A/ 10°. 5^a. 75. C
 Sudor cum sordibus in palæstris tumores præter naturam in halitum digerit. 10°. de simp. me. fac. 7^a. 75. C
 à Sudore factam maculam lapathium tollit. de simp. med. Sp. 86. C
 SV DENT qui secundum naturam. in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 182. E
 Sudent cur rigentes. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. F
 Sudare non semp cōuenit à balneo. de vict. rat. in mor. ac. c. 3°. 7^a. 132. E
 nō Sudant quotidiana, & quartana laborantes. 2°. de diff. fe. 3^a. 36. D
 Sudare in principio exitiosum symptoma est in ardentibus. in 1^m. de morbis vulg. com. 2°. 3^a. 115. A
 Sudauit primo die Philiscus febrem habens acutam. in 1^m. de morb. acutis, commen. 3°. 3^a. 121. A
 Sudare, sed non toto corpore, & extremitates multum fridas habere, symptomata sunt malignarū febriū. in 1^m. de mor. vulg. cō. 1°. 3^a. 106. C
 Sudare caput incipit, si morbus sit à thorace. de dyna. Sp. 19. H
 Sudare nares perniciosum est in ardentibus febribus. in 1^m. de mor. vulg. commentario. 2°. 3^a. 115. C
 Sudant quidam indicatorie per totum diem, & non suffocantur, & quo modo suffocantur. de vtil. resp. 1^a. 225. C
 SV ENDI modus antiquorum. 3°. de comp. me. per gen. 5^a. 231. D
 Suendi abdominis ratio. 6°. met. me. 7^a. 39. F
 SV FFITVS quid proprie significet. com. 5°. apb. 55°. Ex. 43. C
 Suffitus aromatum caput grauatur. com. 5°. apb. 28°. Ex. 40. B
 Suffitus aromatu valet in omni dispositione frigida & humida, nisi grauaret caput. com. 5°. apb. 28°. Ex. 40. B
 Suffitus aromatum muliebria educit, & quā cō. 5°. apb. 28°. Ex. 40. B
 Suffitus ad ægre parientes. de med. fac. par. 7^a. 168. G
 Suffitus ad Tussim. de med. fac. par. 7^a. 165. E
 SV FFOCANDO lucerna flamma tollitur. de vtil. resp. 1^a. 224. H
 SV FFOCATIO quō sequatur fm Erasistratū. de vtil. resp. 1^a. 223. E
 Suffocationis periculū in lucta. de vict. rat. in morb. acut. c. 4°. 7^a. 137. F
 Suffocationis periculū nullū excipit sola intēperies. 4°. de pñ. 4^a. 120. A
 Suffocationis causa fortis. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a. 137. G
 Suffocatio ex largo sanguinis profluuiio, & euacuatione immoderata cōtingit. 1°. de dieb. decre. 4^a. 146. F
 Suffocatiōis iditū ē respiratio deficiēs. in 3^m. de mor. vulg. c. 2°. 3^a. 136. C
 SV FFOCATIO vteri quid. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. D
 Suffocatio matricis. de vtil. resp. Sp. 63. B
 Suffocationis vteri differentia. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 205. F
 Suffocationis vteri symptomata, quā. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. D
 in Suffocatione matricis quā accidentia fiant. de pass. mul. Sp. 95. F
 in Suffocatione vteri quā contingant. 9°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 205. F
 Suffocationis vteri pulsus qualis. 4°. de cau. puls. 4^a. 103. B
 Suffocatione vteri periclitantes, iuuant purpurarum opercula. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 81. B
 ad Suffocationem matricis suffumigium. de pass. mul. Sp. 95. F
 ad Suffocationem matricis potio. de pass. mul. Sp. 95. G
 p Suffocatione vteri sternutamentum. de pass. mul. Sp. 95. G
 p Suffocatione vteri pessarium. de pass. mul. Sp. 95. G
 ob Suffocationē matricis aphonia quid succurrat. de pass. mul. Sp. 95. G
 ad Suffocationes vteri. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 191. F
 Suffocationis medela est expirare. de vtil. resp. 1^a. 224. A
 contra Suffocationem vipera suffocata collum quo modo valet. de incant. adiur. & susp. 7^a. 182. B
 ad Suffocationes cōfectio Aster appellata. 7°. de cōp. me. se. l. 5^a. 185. A
 ad Suffocationem. de med. fac. par. 7^a. 165. C
 SV FFOCATIS suspensio hominibus, cor priuatur respiratione. de fæt. for. 1^a. 324. H
 Suffocatum

Suffocatum aial aqua, non habet membra maculata. 1°. de decr. 1°. 231. G
 Suffocatis venæ sectio & clysteres conueniunt mire. 6°. de compositio.
 medicamentorum secun. locos. 5°. 174. C
 SUFFOCARI extreme molestum est. 2°. de motu mus. 1°. 315. E
 Suffocatur quomodo animal fm Erasistratum. de vtil. resp. 1°. 223. G
 Suffocamur magis cum plus inspiramus. de vtil. resp. 1°. 224. A
 qñ Suffocat animal respiratio. 1°. de diff. resp. 3°. 61. F
 Suffocantur animalia, non quia desit substantia aeris, sed ob aliud quip-
 piam. de vtil. resp. 1°. 224. A
 Suffocatur aialia ob penuriā alicuius qualitatis. de vtil. resp. 1°. 224. D
 Suffocantur quomodo homines fm Galenum. de vtil. resp. 1°. 224. H
 Suffocantur aliqui ob immoderatam caliditatem. de vtil. resp. 1°. 226. D
 Suffocetur à quibus affectibus vis vitalis. 4°. de præs. ex pul. 4°. 121. G
 Suffocant primo die angina. in 3°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 137. B
 Suffocantur qui à peripneumonia, ab angina, & suppuratione pennis
 narium mouent. in 3°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 136. A
 Suffocentur cur suppurati. 4°. de loc. affe. 4°. 27. A
 Suffocatur vere, qui hyeme multum edit. de venæ sec. adu. Eras. 6°. 9. F
 Suffocat subito retentum stercus. 3°. de symp. caus. 3°. 28. E
 Suffocari in aqua debet simia, in qua fieri debet sectio, & excoriari. de
 musc. diffec. 1°. 44. D
 qui Suffocantur, quo pacto respirent. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 174. C
 SUFFV ad lapidem. de cura lap. Sp. 113. D
 de SUFFVMIGIIS & vnguentis documenta sunt extra medicinam.
 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 127. E
 Suffumigium quomodo factum ad dissoluendum Scyrrum. 2°. de arte cu-
 ra. ad Glauconem. 7°. 104. B
 Suffumigium ad vñula destillationem. de dyna. Sp. 35. G
 Suffumigium ad rheumatismum faucium. de dyna. Sp. 35. G
 Suffumigium ad lienteriam. de dyna. Sp. 28. B
 Suffumigium ad suffocationem matricis. de pass. mul. Sp. 95. F
 de SUFFVSIONIBVS humorum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. C
 Suffusio quid secundum aliquos. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 203. E
 Suffusio quid. fin. med. 48. G intro. Isa. 59. A
 Suffusio est affectus pupillæ. introd. Isa. 58. D
 Suffusio oculorum est ulceratio quedam. fin. med. Isa. 48. D
 Suffusio quomodo à glaucomate differt. fin. med. Isa. 48. G
 Suffusione tempore affecti fuere, qui opio vsi sunt. 3°. met. me. 7°. 17. E
 Suffusio est à toto genere præter naturam. de dif. morb. 3°. 4. F
 Suffusio ægritudo quomodo est totius instrumenti. de dif. morb. 3°. 6. A
 Suffusiones vbi sint. 10°. de vsu par. 1°. 177. F
 Suffusio in oculo. de dif. morb. 3°. 5. H
 Suffusione laborant oculi soli. 1°. de loc. af. 4°. 6. C
 Suffusionis initium in oculo esse potest alijs etiam malis vñā oculum in-
 festantibus. de dif. morb. 3°. 5. H
 Suffusio quibus obstructionib⁹ pportione respōdeat. 7°. de dec. 1°. 271. G
 in Suffusionem, si oculi consentiunt, qui nam incidunt, & qua de causa.
 de const. ar. Isa. 41. B
 Suffusio quo modo fiat. in prognost. com. 1°. 4°. 194. E
 Suffusio quot modis fiat, & quo modo, & quid sit, & quomodo prædicē-
 da. de ocul. 7°. 187. C
 in Suffusionibus humor tenuis est effectus crassus. de sym. cau. 3°. 14. H
 in Suffusionibus qui humor coaguletur. de ana. ocul. Sp. 57. F
 Suffusionum accidentia quomodo appareant. 4°. de loc. affe. 4°. 22. B
 in Suffusionem incidere solent qui lucem noctu vident in somnis, pate-
 factis subito palpebris. 7°. de dec. Hipp. 1°. 270. B
 in Suffusione quo nam signo deprehendatur, an salua sit videndi facul-
 tas, aut non. 7°. de dec. Hipp. 1°. 270. A
 Suffusio cerebri quomodo cognoscatur. de ocul. 7°. 187. D
 ante Suffusionem apparent cimices & flammæ. de ocul. 7°. 187. C
 per Suffusiones accidentia qualia oculis contingat, & quomodo etiam
 ab ore ventriculi induci possint. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
 Suffusorū symptomata ex vapore ichorū oriūtur. 6°. de san. tu. 2°. 98. H
 Suffusioni similibus affectibus oculi infestantur stomacho affecto. 3°. de
 locis. af. 14. E/ 4°. 18. B
 Suffusionis speciem faciūt stomatice affectiones. 1°. de symp. ca. 3°. 15. H
 Suffusio stomachi quomodo cognoscatur. de ocul. 7°. 187. D
 Suffusiones imaginariæ in oculis vnde proueniant. 3°. de compositione
 medicamentorum sec. loc. 5°. 144. D
 Suffusiones cur fiant in senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Suffusionis speciem habent glaucedines. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
 Suffusioni similia quædam videntur in ore ventriculi collecto tenui ex-

cremento, & quibus hoc contingat. 1°. de loc. af. 4°. 3. F/H
 Suffusioni similia symptomata apparent, vbi sanguinis profluuium futu-
 rum est, aut vomitus. 1°. de loc. af. 4°. 3. H
 Suffusioni similia visa quomodo fiant. in progr. com. 1°. 4°. 194. F
 vt in Suffusionibus visa tenebrosa vnde proueniat. i. pg. cō. 3°. 4°. 210. F
 Suffusiones curabiles & incurabiles quæ. de ocul. 7°. 187. D
 Suffusionum curatio. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. C
 Suffusio requirit curationē lōgiore. de ijs, quæ in med. fi. cō. 1°. 7°. 201. A
 Suffusionis curatio quibus indigeat. de part. art. med. Sp. 17. B
 Suffusionis intentio. 14°. met. me. 7°. 90. F
 ad Suffusionem quæ agenda. de ocul. 7°. 191. A
 ad Suffusiones piscium adeps laudat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. E
 Suffusionum principia adiuvant caules chamæsyces. 8°. de simpliciū me-
 dicamentorum facultatibus. 5°. 63. G
 Suffusiones dissipat cyclaminos sup oculos inūctus. de simp. me. Sp. 82. D
 ad Suffusiones valet hirsutinis cerebrum. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E
 Suffusiones discutit fel hyemæ quomodo. de ther. ad Pifo. 5°. 93. F
 Suffusiones oculorum adhuc tenues aufert myrrha, in collirijs. 1°. de an-
 tidotis. 5°. 105. C
 Suffusionibus ob humorum crassitiem remedium est sagapenum. 8°. de
 simp. me. facul. 5°. 60. A
 Suffusiones oculorum ex icu iuuat stæbe. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. D
 Suffusionum vitia sanare adipem viperarum est falsum. 11°. de simpliciū
 medicamentorum facultatibus. 5°. 79. D
 ad Suffusiones Collyrium Rhinema, hoc est lima inscriptum. 4°. de com-
 po. med. sec. loc. 5°. 156. C/E
 in Suffusionum principio quæ conueniant. 4°. de cōp. me. se. lo. 5°. 151. B
 ad Suffusionem incipientem Hermophili Collyrium Thalassærum. 4°.
 de comp. me. sec. loc. 5°. 156. E
 ad Suffusionem incipientem collyrium. 4°. de compositione medicamen-
 torum sec. loc. 156. E/ 5°. 157. A
 Suffusiones inueterascetes. de med. fac. par. 7°. 170. E
 ad Suffusiones Aelij galli compositio. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 153. A
 ad Suffusiones. de med. fac. par. 7°. 163. C
 ad Suffusionem, mirabile. de med. fac. par. 7°. 170. B
 Suffusiones qua actione detrahimus. ad Thras. 2°. 104. E
 Suffusiones sunt oculorum morbus, & manu indigent. introd. Isa. 59. G
 Suffusionum punctiōis arti quæ requirantur. de part. ar. med. Sp. 18. C
 in Suffusione appungere vnde inuentum. intro. Isa. 50. G
 Suffusiones vbi & quomodo pungantur. 10°. de vsu par. 1°. 179. C
 in Suffusionibus ex acu imposta apparet corneam distare multū à pu-
 pillā. 10°. de vsu par. 1°. 179. C
 ob Suffusionem musculi inciduntur. de ana. adm. 1°. 64. D
 in SUFFVSIS visua vis foris se iudicat videre ea quæ in ipsi oculis
 insunt. 1°. de symptomatum causis. 3°. 15. H
 Suffusis cur appareat muscæ, culices, & idola. 1°. de symp. cau. 3°. 15. A
 Suffusorum visa quædam aliter apparent solo vapore per oculos tran-
 seunte, aliter caput dolet eleuatis ad ipsum humoribus in ventriculo
 contentis. 1°. de loc. affe. 4°. 6. G
 Suffusi aliqui videntur, cum visum perfectissimum habeant, & quare.
 1°. de symp. caus. 3°. 15. B
 Suffusi aliqui videntur cū non sint ob ventriculū. 1°. de symp. cau. 3°. 15. B
 Suffusis similia symptomata quo modo à ventriculo contingant. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 19. B
 Suffusorū symptomata fiunt ex stomacho. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 135. B
 Suffusis silia symptomata ppter quas causas fiāt. 4°. de lo. af. 4°. 22. A
 Suffusi quo cognoscantur an debeant sanari. 1°. de symp. cau. 3°. 14. D
 pro Suffusis pharmacum quod erat in precio tempore Galeni. 4°. de cō-
 posi. med. sec. loc. 5°. 151. H
 Suffusis prodest capæ succus. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. D
 Suffusis cum melle illitus competit cyclaminis succus. 7°. de simpliciū
 medic. facul. 5°. 53. E
 Suffusis auxiliatur feniculum. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. B
 SUGGERERE mensium circuitus potest cucurbitula. de cucurbi-
 tulis scarificatione. 6°. 3. F
 SUGILLATIO quid sit & quo modo curetur. 5°. de compositione me-
 dicamentorum secun. loc. 5°. 158. F
 Sugillationibus quibus muria fugienda. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 159. A
 SUGILLATA qualia esse debent. de fract. com. 2°. 7°. 235. G
 Sugillata digerit Calamintha. 7°. de simp. me. fac. 5°. 49. D
 Sugillata digerit Hydropiper. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. H
 ad Sugillata valet Lycium. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. G

Sugillatis quo valet Nux antiqua oleosa. 5°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 159. H
 Sugillata digerit Ptarmica. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. C
 ad Sugillata accommoda existit Raphanus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. E
 ad Sugillata Archigenis pharmaca, et an sugillatis conueniat raphanus. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 158. H
 ad Sugillata Serum valet. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. G
 ad Sugillata recentia liuida pharmaca ab Apollonio conscripta. 5°. de comp. me. sec. loc. 158. H/ 5°. 159. E
 ad Sugillata inueterata. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159. E
 ad Sugillata cum tumore, cum inflammatione & cum pertusione. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159. E
 ad Sugillationes profundas & liuores. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159. F
 ad Sugillata Heræ medicamentum. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 159. H
 ad Sugillata digerenda. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. G
 ad Sugillatos. 4°. de comp. me. secun. loc. 5°. 157. G
 ad Sugillata. 1°. de comp. me. per gen. 215. F/2°. 5°. 224. E
 SVILLVS sanguis pro humano accipiendus. 10°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 72. C
 Suillarū maxillarū ossa vsta ad qd valeant. 1°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 123. F
 Suilla cutis qualis. de bon. & vit. succ. 2°. 35. H
 Suilla caro est in magno vsu. 2°. de ali. fac. 2°. 16. B
 Suilla caro qualis. de vi. rat. i. mo. ac. c. 4°. 145. A/ā re. aff. dig. 7°. 195. F
 Suilla carnis cum humana est magna similitudo. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suilla caro densa est, & constricta. 1°. de ali. fac. 2°. 13. G
 Suilla caro est probatissimus cibus. de bon. & vit. succ. 2°. 37. C
 Suilla carnes sunt cibus hyemis. de nat. hu. com. 1°. 1°. 32. F
 Suilla caro laudatur, & in quo casu. de ren. aff. dig. & med. 7°. 195. F
 Suillarum carniū optima montana est. 8°. met. me. 7°. 51. B
 Suillam carnem salsam expetit lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. F
 Suillam carnem recentem, expetit ptissana. 1°. de ali. fac. 2°. 13. F
 Suilla carnes valida & egre coctiles sunt. in 6°. de morbis vulgaribus commentario. 4°. 3°. 180. C
 Suilla caro multum nutrit. in 6°. de morb. vulga. com. 3°. 3°. 170. F/8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. E
 Suilla caro maxime nutrit, sed coctu non est facilis, & generat succum crassum & glutinosum. 7°. met. me. 7°. 45. D
 Suilla caro difficulter cōcoquit, respectu carnis auiū. 3°. de tēp. 1°. 22. C
 Suilla caro duræ coctionis est. 2°. de temp. 1°. 20. E
 Suilla caro facilius concoquitur, quā pisces saxatiles ab aliquibus. 2°. de temperamentis. 1°. 20. E
 Suilla caro, si à ventriculo coquatur, & à iecore in sanguinem vertatur probatissimos humores gignit, sed parum glutinosos. de bonitate & vitio succorum. 2°. 34. F
 Suilla caro est cibus crassi succi. de bon. & vit. succ. 2°. 34. F
 Suilla caro quos faciat humores. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
 Suilla carnes gñant sanguinē bonū, sed viscosum. de pue. epil. 7°. 180. H
 Suilla carnes faciunt sanguinē crassum. in 6°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 175. A
 Suilla caro generat carnē compactam, & firmam. 2°. de ali. fac. 2°. 17. E
 Suilla caro magis lenta est bubula. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
 Suilla caro obstruit iecur, & renes quia viscidī nescio quid retinet. de bonitate & vitio succorum. 2°. 34. F
 Suillam carnem in quo ordine ciborum comederet Protas rhetor. 2°. de alim. facul. 2°. 20. A
 Suilla carne vtuntur athleta. 3°. de san. tu. 2°. 77. G
 Suillis carnibus cur soli athleta vescantur. 1°. de ali. fac. 2°. 10. B
 Suilla carne nutriti copiam plurimam acervant. 6°. de san. tu. 2°. 96. E
 Suillis carnibus & pane ex caseo vscētes multi incidunt plectoram, & quare. 1°. de ali. fac. 2°. 10. B
 Suilla carne nutriti quibus indigeant. 6°. de san. tu. 2°. 96. E
 Suilla caro à quibus demenda. 6°. de san. tu. 2°. 96. E
 à Suilla carnis multo esu abstineat senex. 5°. de san. tu. 2°. 91. D
 Suilla carne quo vescendum in victu attenuante. de atten. vict. 2°. 46. B
 Suille carnes in febre à quo darentur, & quo modo ægrum ad vomitum compellerent. de opt. seft. 1sa. 23. A
 Suilla caro cur non detur siccis. 7°. met. me. 7°. 45. D
 Suilla carnes siccis quando danda. 7°. met. me. 7°. 45. H
 Suillos pedes sumat à balneo rediens. de bon. & vitio suc. 2°. 39. A
 Suilla caro tosta cur danda, cum nimis detractum est. in 6°. de mor. vulgaribus, commen. 3°. 3°. 171. A
 Suilla carnis ius & lac calidū sorbeat, Buprestin qui ebiberit, postquam passum multum hauserit, & euomuerit. 2°. de antidotis. 5°. 114. D
 SVILLAE glandula lacte plenā à gulosis maxime expetuntur. 5°. de

alimentorum facultatibus.

SVILLVM iecur quando caricis nutritur, est boni succi. de bonitate et vitio succorum. 2°. 26. H
 Suillus lien minus obest. de bon. & vitio succ. 2°. 35. F
 SVILLVS adeps qualis. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 263. F
 Suillus adeps in quo ordine inter acopa ponendus. 7°. de compo. medicamentorum per genera. 5°. 279. F
 in Suilli & anserini adipis medio est adeps gallorum et gallinarum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. A
 Suillo adipe calidior est anserinus. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. A
 Suillus adeps p anserino, et gallinaceo sumit. 2°. de ar. cu. ad G. 7°. 105. B
 Suillus adeps pro gallinaceo sumitur, nisi habeatur. 1°. de compositione medicamentorum per genera. 5°. 215. A
 iter Suilli et leonini adipē medius est taurinus. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. B
 Suillo adipe calidior, & siccior ē adeps taurorū. 11°. de sim. m. f. 5°. 79. B
 Suillus adeps antiquus pro vitulino quando sumatur. 4°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 239. E
 Suillo adipe cur potius imponatur adeps caprinus in iunioribus, & dyssenterijs. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. H
 Suillus adeps antiquus. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. A
 Suillus adeps quæ iuuat, & quibus obsit. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. B
 Suillus adeps laxat. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. E
 Suillus adeps mouet pus, et est familiarissimus phlegmonibus. 5°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 34. B
 SVILLVM seuum pro Gallinaceo. 14°. met. me. 7°. 88. C
 SVILLO acrius est fel ouium. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. H
 Suillum fel. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 124. G
 SVILLVM stercus vincitur à columbino in attrahendo. 5°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 36. F
 in SVITIONE vlcerum quale esse debet filum. 6°. met. me. 7°. 39. E
 SVLPHVR quale. 9°. de simp. me. fac. 69. C/10°. 5°. 207. C
 Sulphur calidum tenuium partium est. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 228. E
 Sulphur calidum est. 1°. de simp. me. fac. 5°. 6. G
 Sulphur quo loco reponatur inter calida, quæ conueniunt alopecijs. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. D
 Sulphur caliditate vlcus facit. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 256. B
 Sulphur vinum quale. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 265. G
 Sulphur vini discussoriū parabile fortissimū ē. 6°. de cō. m. f. l. 5°. 169. G
 ex Sulphure viuo pharmacū ad disphnoicos. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 186. F
 Sulphure viuo offendit sanguinis reiectio. 7°. de cōp. me. se. l. 5°. 183. C
 Sulphuris viui meminit. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 168. E
 Sulphuris vires quæ. de simp. med. Sp. 90. C
 Sulphur viscido relaxat. de simp. med. Sp. 90. C
 Sulphur purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
 Sulphur cum ouo sorptum expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. 111. B
 ex Sulphure & alumine constans medicamentum splenis duritiei ex fluctu conuenit. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. C
 Sulphur aduersus turturem marinum & draconem valet, & ad multa venenatorum animalium resistit, pforas, lichenas, & lepras sanat. 9°. de simp. medicam. 5°. 69. C
 Sulphur cur optimum ad scabiem. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. D
 Sulphur valet ad nervorum vulnera. 3°. de compo. medi. per gene. 5°. 230. F/6°. methodi medendi. 7°. 37. E
 Sulphuris aqua non est frigida. 1°. de simp. me. fac. 5°. 2. H
 SVLPHVREA aqua & aluminosa causarum est præcedentium, quæ arterias indurant. 2°. de præsag. ex puls. 4°. 119. C
 Sulphurea & nitrosa aqua quæ ex terra calida profiliunt, & marina calefacta sunt palpitacionis remedia. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 Sulphureum balneum fieri non debet febrienti. 11°. met. me. 7°. 69. H
 Sulphurea balnea euacuat æqualit. totū corpus. cō. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Sulphurea aqua balnea ducunt plus bilis, sed multo minus profunt quā potabiles. 1°. de arte cura. ad Glau. 7°. 97. B
 Sulphurea aqua exiccant. 1°. de san. tu. 2°. 65. C
 Sulphurea aqua praua sunt. de ptiff. 2°. 47. B
 SVLPHVROSA aqua est mista. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. A
 Sulphurosa aqua ex pugnantibus qualitibus composita est. 1°. de simplicium medica. facul. 5°. 6. F
 Sulphurosa aqua, ab aqua ad calidius recessit. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. C
 Sulphurosa aqua medicamentosa est. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 264. D
 Sulphurosa aqua, aut bituminosa, aut marina, aut muria si Erysipelas perfundas, adures partem. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. A
 Sulphurosa aqua quibus mala. 6°. de san. tu. 2°. 98. G

SVLPVRVLENTA balnea fortius resiccant. 7°. de compositio. med. secun. locos. 5°. 177. E

SV MEN ubi sit. de anat. par. Sp. 43. B

SVMMITATIBVS sunt aqua meliores, & aqua puriores. de bonitate aqua. Sp. 75. E

SVMMAM colligit frequenter Hippocrates. in 1°. de morb. vulgaribus, commentario 1°. 3°. 107. D

ad Summū caput & ei proximā regionē linteum scissum. de fa. 7°. 294. D

SVMPPTIONES quae sint. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 119. B

Sumptionum quatuor genera. 2°. de decr. Hippoc. 1°. 237. E

Sumptionum quatuor differentia. 3°. de decr. Hip. 1°. 241. B

Sumptiones verae à quibus sumantur. 2°. de decr. Hip. 1°. 238. A

SV EBA NT incisae partes. 2°. de com. me. per ge. 5°. 226. H

Suuntur aut ligantur vlceram magna. 4°. methodi medendi. 7°. 28. B

SV PERBO minus eleuati pulsus quam in humili secundum quos esse debent. de anat. viuo. Sp. 47. A

SVPERCALEFACTIO totius corporis inordinata. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 13. A

SVPERCILIA quae introd. 15a. 52. H

Supercilia propter quid facta. 10°. de vsu partium. 1°. 180. A / de natura & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G

in Supercilijs pilorum generatio est necessaria. 17°. de vsu par. 1°. 222. B

in Supercilijs cur pili effecti. 11°. de vsu partium. 1°. 189. A

Superciliorum pili propter quid facti. 10°. de vsu partium. 1°. 180. D / de anatomia viuorum. Sp. 45. C

Superciliorum pili magnam vtilitatem animalibus pariunt. 1°. de cōpositio. med. sec. loc. 5°. 121. C

Superciliorum pilis si quid addideris, aut abstuleris, illorum vtilitatem corrumpes. 11°. de vsu partium. 1°. 189. G

Supercilia cur stent recta, & aequalia. 11°. de vsu partium. 1°. 189. G

Supercilia non debent esse multū densa, vel longa. 11°. de vsu p. 1°. 189. G

à Superciliorum situ quae indicia sumantur. quod animi mor. 1°. 319. F

Supercilia si in rectum porriguntur, mollem animum significant. quod animi mores. 1°. 319. F

Supercilia iuxta nasum inflexa, austerum & acerbum notant. quod animi mores. 1°. 319. F

Supercilia iuxta tempora inflexa derisorem, & dissimulatorem notant. quod animi mores. 1°. 319. F

Supercilia in totum demissa notam inuidiae habent. q. animi mo. 1°. 319. F

Supercilia grauiā habet homo, si sperma conceptum sit à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B

Superciliorum pili cadunt, & quid conueniat. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 160. H

Superciliorum pili non defluunt, nisi in magnis aegritudinibus. 11°. de vsu partium. 1°. 190. B

Supercilia quibus amplificentur. de vict. ra. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 122. F

ad Superciliorū pilorū icremētū valet armeniacū. 3°. de sim. m. f. 3°. 68. G

ad Superciliorum raritatem pilorum. 1°. de comp. med. sec. lo. 5°. 124. H

in Supercilijs pilorum praeter naturam gluten est mucus cochlearum. 11°. de simpliciū me. facultatibus. 5°. 78. G

ad Supercilia pilosa. de med. fac. par. 7°. 163. B

Superciliorum magnas asperitates extergunt auferuntq; colliria facta ex flore aris. 9°. de simp. med. fac. 5°. 71. F

Supercilijs exasperatis conuenit haematites. 9°. de simp. med. fac. 5°. 68. C

inter Supercilia duo est vena frontis. de anatom. viuo. Sp. 55. A

Supercilia, & quae circa ipsa sunt, vnde accipiant neruos. 9°. de vsu partium. 1°. 176. C

in Supercilijs fit palpitatio. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. B

Superciliorum palpitatio vnde eueniāt, & in quibus fiat. 2°. de symptomatum causis. 3°. 20. F

Supercilium si peruertatur in febre continua, homine debilitato, letale. com. 4°. apho. 49°. 33. E / com. 7°. apho. 66°. Ex. 60. F

Supercilium cur supertendatur, & quod malum. in 6°. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3°. 158. C

inter Supercilia, vel medium nasum ubi deligare opus sit vinculum. de fascijs. 7°. 299. B

SVPERCOMPOSITIVA quarta secta medicinae quam inuenisse videtur Agathinus Lacedaemonius, est nominata. fin. med. 15a. 43. E

SVPERCRESCENTIA possunt minui sine naturae ope, & quare. 3°. methodi medendi. 7°. 21. B

SVPERFICIALES fontes mutantur in horas. de bo. aq. Sp. 75. H

cum SVPERFICIE punctum quae figura egregie coniungat. de anat.

mia viuorum. Sp. 52. F

Superficies plana quid. 10°. de vsu par. 1°. 182. C

ad Superficiem transferre quae in profundo sunt potest cucurbitula. de cucur. scar. 6°. 3. F

SVPERFLUITATES rei originē illius circūstāt. de an. viuo. Sp. 50. F

Superfluitatem multam habentia. de diff. cont. Sp. 73. D / E

Superfluitatum plurium est caro pullorum anseris. de diff. cont. Sp. 73. C

Superfluitates multas generant palustria. de puero epil. 7°. 180. H

Superfluitates putridas generant sicce ficus. de diff. cont. Sp. 74. B

Superfluitatem multam habentes cibi, facile nutriunt. de diff. cont. Sp. 73. F

Superfluitatibus carentes cibi, qui. de diff. cont. Sp. 73. E

ex Superfluitatibus natura iuuamentū accipit, & quō. de ana. vi. Sp. 53. D

Superfluitates tres à sanguine exeuntes, & quae sint. de ana. vi. Sp. 50. H

Superfluitas sanguinis est vrina quae continetur in vesica. de an. vi. Sp. 50. F

Superfluitas sanguinis de renibus educitur. de cathar. Sp. 94. G

Superfluitas alia sanguinis est sanguis cholericus, qui continetur in cisti fellis. de anat. viuo. Sp. 50. F

Superfluitas spumosa sanguinis superius calida & sicca cholera appellatur. de anat. viuo. Sp. 50. H

Superfluitas alia sanguinis est sanguis melancholicus qui continetur in splene. de anatomia viuorum. Sp. 50. F

Superfluitas sanguinis aquosa quae admista sanguini, phlegma appellatur. de anatomia viuorum. Sp. 50. H

Superfluitas humoris crystallini est albugineus. de anat. viuo. Sp. 48. E

Superfluitatem paucam habent humores crassi. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E

Superfluitatem nullā relinquunt humores ferofi. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E

Superfluitatibus vacat homo, qui bene concoquit, et mediocre facit exercitium. com. 6°. apho. 28°. Ex. 49. A

Superfluitates corporis ab aquilone cōsumuntur. cō. 3°. aph. 17°. Ex. 23. E

Superfluitas acris, & mordax vnde. 1°. de disse. feb. 3°. 31. F

Superfluitatibus phlegmaticis abundantibus mulieribus optimum medicamen. de med. exper. Sp. 108. F

Superfluitates partium propinquarum mittuntur ad loca leſa. com. 6°. aphorismo 50°. Ex. 52. F

Superfluitates contentae in vno loco, intentio est ablatio vel transpositio. ars medicinalis. 15a. 71. C

Superfluitates eo quod vergant ducendae per conuenientem regionem. com. mentario 4°. aph. 2°. Ex. 27. G

Superfluitatū fluxiones per musculos custodiuntur. 2°. de mo. mus. 1°. 314. F

Superfluitates cur emittuntur quandoque inter dormiendum. 2°. de motu musculorum. 1°. 314. F

Superfluitas cibi quando est difficilis descensus de stomacho, & intestinis, indigemus his quae descendere faciunt, & ventrem mollificent. de dissolutione continua. Sp. 71. F

Superfluitates educere ubi necesse est, & clystere pro aliqua occasione intromittatur, aloe vtimur. de dynam. Sp. 20. H

SVPERFLVVM quid sit. 1°. de dign. puls. 4°. 71. F

Superfluum esse melius est, quam diminutum. de atra bile. 1°. 39. B

à Superfluo facile est demere. de atra bile. 1°. 39. B

Superflua derelinquuntur à potentia naturali alteratiua. commentario 5°. aphorismo 39°. Ex. 41. B

Superfluum humor duplicem habet speciem in crassitie, & tenuitate. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 144. G

Superfluum in quibus locis faciat dolorem. de mult. 3°. 76. F

Superfluum receptacula quae & qualia. 5°. de vsu par. 1°. 146. C

Superflua recipiunt adenes & glandulae. 13°. meth. med. 7°. 80. H

ad Superflua recipienda quō praeparetur membrum. de ocul. 7°. 189. E

Superfluum quod est membro, excernitur. 1°. de sem. 1°. 335. E

Superfluum omne euacuare conuenit, distinctione adhibita, an vt quantū, an vt quale, an vt vtrunq; sit superfluum. de const. ar. 15a. 42. E

Superfluum omnes partes expellere conantur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. F

Superflua quomodo expellantur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. E

Superflua per quas vias excernantur. de comp. memb. Sp. 59. B

Superfluum via quae & quales. 5°. de vsu par. 1°. 146. C

Superflua expirando expellimus. 8°. de vsu par. 1°. 168. F

ad Superfluum emissionem proprii meatus debent fieri fluxibiles. 11°. methodi medendi. 7°. 73. F

Superflua ciborum, si tarde descendant, dari debent cibi lenientes, & pingentes. de disso. cont. Sp. 74. H

Superflua exeunt inuito homine resolutis ani musculis. 4°. de vsu partium. 1°. 141. E

Superfluum euacuatum alieniat animal. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. C

Superflua à

Supflua à pulmone, & pectore mūdificās electariū. de me. ex. Sp. 107. G
 SVPERGEMINALIS quid sit. 1.º. de sem. 1.º. 333. E
 Supergeminalis radix & origo meatuū seminalium est. 1.º. de se. 1.º. 335. F
 Supergeminalis exhaurit in se semē ex toto testiculo. 1.º. de semi. 1.º. 335. F
 Supergeminalis cur pars addita. 1.º. de sem. 1.º. 335. F
 Supergeminalis femine plena in quibus sit propria. 1.º. de semi. 1.º. 335. C
 SVPERGEMINALE quid vocetur. de fract. com. 3.º. 7.º. 249. G
 SVPERHVMERALE quid sit. de art. com. 1.º. 7.º. 252. C
 Superhumerales muscoli tres sunt. de art. com. 1.º. 7.º. 252. H
 à SVPERIORIBVS originem capiunt inferiora. 3.º. de diebus decre-
 torijs. 4.º. 157. H
 à Superioribus gubernantur inferiora. de sperm. Sp. 40. B
 Superiora gubernantur virtute Dei. de sperma. Sp. 40. B
 à Superioribus ratio & quid faciat. de sperm. Sp. 40. D
 Superius & inferius sunt relatiua. in 6.º. de morb. vul. com. 2.º. 3.º. 162. G
 Superiora & inferiora quā dicātur. in 6.º. de mor. vulg. cō. 2.º. 3.º. 162. G
 Superius & inferius in genere vbi sunt. 2.º. de puls. diff. 4.º. 55. F
 Supiores partes quē dicātur, & quā inferiores. 3.º. de dig. puls. 4.º. 81. A
 Superior pars corporis dissidet cum inferiore. quod animi mor. 1.º. 319. C
 Superiora inferioribus contraria. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 174. E
 Superiores partes inferioribus prapollent, fm Hippocratem. bre. denot.
 dogm. Hipp. 1.º. 231. C
 Superius labrum quo sursum trahatur, quo ad latus, & quo deorsum. de
 muscu. disse. 1.º. 44. E
 Superior venter est domus cordis. de anat. viuo. Sp. 47. C
 Superiora frigida, & inferiora calida habent, lienem decliuem habētes.
 in 6.º. de morb. vulg. com. 2.º. 3.º. 167. H
 Superiorum partium exercitatio qñ maior. de par. pi. exer. 2.º. 49. F
 per Superiora quā educenda & quā per inferiora. quos purg. op. quib.
 me. & quo temp. 5.º. 88. E
 per Superiora cur spiritus purgantur. de voce instr. diff. 1.º. 106. F
 Superiora tria intestina cur gracilia. de ana. viuo. Sp. 50. B
 Superiori ventri danda cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 Superioribus intestinis danda cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 Superiores partes laborantes per os purgātur. 13.º. meth. med. 7.º. 84. G
 Superiora astate purganda, hyeme inferiora. cō. 4.º. apho. 4.º. Ex. 27. H
 Superiora purganda gracilibus choleris ad vomendum facilibus, cauē
 tes hyemem. com. 4.º. aph. 6.º. Ex. 28. A
 Superiores purgationes tabidis conueniunt. com. 4.º. apho. 8.º. Ex. 28. B
 Superius, & inferius corpus purgat scammonia. de cath. Sp. 95. A
 Superiorem ventrem purgantia quā. de cathar. Sp. 95. C
 ad Superiorem & ad inferiorem ventrem inclinationes per vrinas ac
 sudores sunt reuellendā. de cucur. scar. 6.º. 4.º. F
 ad Superiora vbi vergūt succi, fiat reuulsio deorsum. de cuc. sca. 6.º. 4.º. G
 per Superius euacuatio est contraria ei, quē per inferius. commentario
 4.º. aphorismo 9.º. Ex. 28. B
 Superioribus & dextris partibus, astate in iuuenibus impares dies criti-
 cos esse inquit Hip. in contrarijs pares. bre. deno. dogm. Hipp. 1.º. 231. D
 in Superioribus abscessus sunt difficiliores. in 6.º. de morb. vulgaribus,
 commentario 2.º. 3.º. 162. H
 SVPERLATIVE dicere, & simpliciter dicere, non idem sunt. 1.º. de
 crisibus. 4.º. 131. G
 SVPERNATANTIA per vomitum eiciuntur. 2.º. de ali. fac. 2.º. 19. E
 SVPERNATAT oleū in vino quanto est fortius. de vit. resp. Sp. 64. F
 SVPERNE quā feruntur deorsum. 8.º. de vsu par. 1.º. 165. A
 SVPERPURGATIO quando sit. 3.º. de simp. med. fac. 5.º. 23. F
 in Superpurgationibus sanguis postremus. 3.º. de sim. med. fac. 5.º. 23. F
 SVPERSTITIO ad dentis molaris dolorem. de medicinis facile pa-
 randis. 7.º. 164. D
 Superstitio ad mulieris libidinem excitandam. de dyna. Sp. 30. A
 Superstitio est coquere cancos in aqua in qua nati sunt. 9.º. de compo. s.
 medic. sec. loc. 5.º. 200. F
 Superstitio ex luna. de med. par. fac. 7.º. 162. B
 Superstitio de herba colligenda sinistra manu ante Solis ortum. 9.º. de cō
 positio. med. sec. loc. 5.º. 198. G
 Superstitio est habere acū in manu de qua re fit mentio. de dyn. Sp. 27. E
 Superstitio ad excutiendam ē gutture rem deuoratam & strangulantē.
 de med. fac. par. 7.º. 165. D
 Superstitio de venā sectione in aure sinistra. 9.º. de cō. me. se. l. 5.º. 200. A
 Superstitionem nota. 10.º. de com. me. sec. loc. 5.º. 206. C / de med. par. fac.
 162. A / 163. B / 165. C / 166. D / 167. A / 168. A / 169. G / 169. H / 169. I / 170. A / 170. B / 170. C / 170. D / 170. E / 170. F / 170. G / 170. H / 170. I / 171. A / 171. B / 171. C / 171. D / 171. E / 171. F / 171. G / 171. H / 171. I / 172. A / 172. B / 172. C / 172. D / 172. E / 172. F / 172. G / 172. H / 172. I / 173. A / 173. B / 173. C / 173. D / 173. E / 173. F / 173. G / 173. H / 173. I / 174. A / 174. B / 174. C / 174. D / 174. E / 174. F / 174. G / 174. H / 174. I / 175. A / 175. B / 175. C / 175. D / 175. E / 175. F / 175. G / 175. H / 175. I / 176. A / 176. B / 176. C / 176. D / 176. E / 176. F / 176. G / 176. H / 176. I / 177. A / 177. B / 177. C / 177. D / 177. E / 177. F / 177. G / 177. H / 177. I / 178. A / 178. B / 178. C / 178. D / 178. E / 178. F / 178. G / 178. H / 178. I / 179. A / 179. B / 179. C / 179. D / 179. E / 179. F / 179. G / 179. H / 179. I / 180. A / 180. B / 180. C / 180. D / 180. E / 180. F / 180. G / 180. H / 180. I / 181. A / 181. B / 181. C / 181. D / 181. E / 181. F / 181. G / 181. H / 181. I / 182. A / 182. B / 182. C / 182. D / 182. E / 182. F / 182. G / 182. H / 182. I / 183. A / 183. B / 183. C / 183. D / 183. E / 183. F / 183. G / 183. H / 183. I / 184. A / 184. B / 184. C / 184. D / 184. E / 184. F / 184. G / 184. H / 184. I / 185. A / 185. B / 185. C / 185. D / 185. E / 185. F / 185. G / 185. H / 185. I / 186. A / 186. B / 186. C / 186. D / 186. E / 186. F / 186. G / 186. H / 186. I / 187. A / 187. B / 187. C / 187. D / 187. E / 187. F / 187. G / 187. H / 187. I / 188. A / 188. B / 188. C / 188. D / 188. E / 188. F / 188. G / 188. H / 188. I / 189. A / 189. B / 189. C / 189. D / 189. E / 189. F / 189. G / 189. H / 189. I / 190. A / 190. B / 190. C / 190. D / 190. E / 190. F / 190. G / 190. H / 190. I / 191. A / 191. B / 191. C / 191. D / 191. E / 191. F / 191. G / 191. H / 191. I / 192. A / 192. B / 192. C / 192. D / 192. E / 192. F / 192. G / 192. H / 192. I / 193. A / 193. B / 193. C / 193. D / 193. E / 193. F / 193. G / 193. H / 193. I / 194. A / 194. B / 194. C / 194. D / 194. E / 194. F / 194. G / 194. H / 194. I / 195. A / 195. B / 195. C / 195. D / 195. E / 195. F / 195. G / 195. H / 195. I / 196. A / 196. B / 196. C / 196. D / 196. E / 196. F / 196. G / 196. H / 196. I / 197. A / 197. B / 197. C / 197. D / 197. E / 197. F / 197. G / 197. H / 197. I / 198. A / 198. B / 198. C / 198. D / 198. E / 198. F / 198. G / 198. H / 198. I / 199. A / 199. B / 199. C / 199. D / 199. E / 199. F / 199. G / 199. H / 199. I / 200. A / 200. B / 200. C / 200. D / 200. E / 200. F / 200. G / 200. H / 200. I / 201. A / 201. B / 201. C / 201. D / 201. E / 201. F / 201. G / 201. H / 201. I / 202. A / 202. B / 202. C / 202. D / 202. E / 202. F / 202. G / 202. H / 202. I / 203. A / 203. B / 203. C / 203. D / 203. E / 203. F / 203. G / 203. H / 203. I / 204. A / 204. B / 204. C / 204. D / 204. E / 204. F / 204. G / 204. H / 204. I / 205. A / 205. B / 205. C / 205. D / 205. E / 205. F / 205. G / 205. H / 205. I / 206. A / 206. B / 206. C / 206. D / 206. E / 206. F / 206. G / 206. H / 206. I / 207. A / 207. B / 207. C / 207. D / 207. E / 207. F / 207. G / 207. H / 207. I / 208. A / 208. B / 208. C / 208. D / 208. E / 208. F / 208. G / 208. H / 208. I / 209. A / 209. B / 209. C / 209. D / 209. E / 209. F / 209. G / 209. H / 209. I / 210. A / 210. B / 210. C / 210. D / 210. E / 210. F / 210. G / 210. H / 210. I / 211. A / 211. B / 211. C / 211. D / 211. E / 211. F / 211. G / 211. H / 211. I / 212. A / 212. B / 212. C / 212. D / 212. E / 212. F / 212. G / 212. H / 212. I / 213. A / 213. B / 213. C / 213. D / 213. E / 213. F / 213. G / 213. H / 213. I / 214. A / 214. B / 214. C / 214. D / 214. E / 214. F / 214. G / 214. H / 214. I / 215. A / 215. B / 215. C / 215. D / 215. E / 215. F / 215. G / 215. H / 215. I / 216. A / 216. B / 216. C / 216. D / 216. E / 216. F / 216. G / 216. H / 216. I / 217. A / 217. B / 217. C / 217. D / 217. E / 217. F / 217. G / 217. H / 217. I / 218. A / 218. B / 218. C / 218. D / 218. E / 218. F / 218. G / 218. H / 218. I / 219. A / 219. B / 219. C / 219. D / 219. E / 219. F / 219. G / 219. H / 219. I / 220. A / 220. B / 220. C / 220. D / 220. E / 220. F / 220. G / 220. H / 220. I / 221. A / 221. B / 221. C / 221. D / 221. E / 221. F / 221. G / 221. H / 221. I / 222. A / 222. B / 222. C / 222. D / 222. E / 222. F / 222. G / 222. H / 222. I / 223. A / 223. B / 223. C / 223. D / 223. E / 223. F / 223. G / 223. H / 223. I / 224. A / 224. B / 224. C / 224. D / 224. E / 224. F / 224. G / 224. H / 224. I / 225. A / 225. B / 225. C / 225. D / 225. E / 225. F / 225. G / 225. H / 225. I / 226. A / 226. B / 226. C / 226. D / 226. E / 226. F / 226. G / 226. H / 226. I / 227. A / 227. B / 227. C / 227. D / 227. E / 227. F / 227. G / 227. H / 227. I / 228. A / 228. B / 228. C / 228. D / 228. E / 228. F / 228. G / 228. H / 228. I / 229. A / 229. B / 229. C / 229. D / 229. E / 229. F / 229. G / 229. H / 229. I / 230. A / 230. B / 230. C / 230. D / 230. E / 230. F / 230. G / 230. H / 230. I / 231. A / 231. B / 231. C / 231. D / 231. E / 231. F / 231. G / 231. H / 231. I / 232. A / 232. B / 232. C / 232. D / 232. E / 232. F / 232. G / 232. H / 232. I / 233. A / 233. B / 233. C / 233. D / 233. E / 233. F / 233. G / 233. H / 233. I / 234. A / 234. B / 234. C / 234. D / 234. E / 234. F / 234. G / 234. H / 234. I / 235. A / 235. B / 235. C / 235. D / 235. E / 235. F / 235. G / 235. H / 235. I / 236. A / 236. B / 236. C / 236. D / 236. E / 236. F / 236. G / 236. H / 236. I / 237. A / 237. B / 237. C / 237. D / 237. E / 237. F / 237. G / 237. H / 237. I / 238. A / 238. B / 238. C / 238. D / 238. E / 238. F / 238. G / 238. H / 238. I / 239. A / 239. B / 239. C / 239. D / 239. E / 239. F / 239. G / 239. H / 239. I / 240. A / 240. B / 240. C / 240. D / 240. E / 240. F / 240. G / 240. H / 240. I / 241. A / 241. B / 241. C / 241. D / 241. E / 241. F / 241. G / 241. H / 241. I / 242. A / 242. B / 242. C / 242. D / 242. E / 242. F / 242. G / 242. H / 242. I / 243. A / 243. B / 243. C / 243. D / 243. E / 243. F / 243. G / 243. H / 243. I / 244. A / 244. B / 244. C / 244. D / 244. E / 244. F / 244. G / 244. H / 244. I / 245. A / 245. B / 245. C / 245. D / 245. E / 245. F / 245. G / 245. H / 245. I / 246. A / 246. B / 246. C / 246. D / 246. E / 246. F / 246. G / 246. H / 246. I / 247. A / 247. B / 247. C / 247. D / 247. E / 247. F / 247. G / 247. H / 247. I / 248. A / 248. B / 248. C / 248. D / 248. E / 248. F / 248. G / 248. H / 248. I / 249. A / 249. B / 249. C / 249. D / 249. E / 249. F / 249. G / 249. H / 249. I / 250. A / 250. B / 250. C / 250. D / 250. E / 250. F / 250. G / 250. H / 250. I / 251. A / 251. B / 251. C / 251. D / 251. E / 251. F / 251. G / 251. H / 251. I / 252. A / 252. B / 252. C / 252. D / 252. E / 252. F / 252. G / 252. H / 252. I / 253. A / 253. B / 253. C / 253. D / 253. E / 253. F / 253. G / 253. H / 253. I / 254. A / 254. B / 254. C / 254. D / 254. E / 254. F / 254. G / 254. H / 254. I / 255. A / 255. B / 255. C / 255. D / 255. E / 255. F / 255. G / 255. H / 255. I / 256. A / 256. B / 256. C / 256. D / 256. E / 256. F / 256. G / 256. H / 256. I / 257. A / 257. B / 257. C / 257. D / 257. E / 257. F / 257. G / 257. H / 257. I / 258. A / 258. B / 258. C / 258. D / 258. E / 258. F / 258. G / 258. H / 258. I / 259. A / 259. B / 259. C / 259. D / 259. E / 259. F / 259. G / 259. H / 259. I / 260. A / 260. B / 260. C / 260. D / 260. E / 260. F / 260. G / 260. H / 260. I / 261. A / 261. B / 261. C / 261. D / 261. E / 261. F / 261. G / 261. H / 261. I / 262. A / 262. B / 262. C / 262. D / 262. E / 262. F / 262. G / 262. H / 262. I / 263. A / 263. B / 263. C / 263. D / 263. E / 263. F / 263. G / 263. H / 263. I / 264. A / 264. B / 264. C / 264. D / 264. E / 264. F / 264. G / 264. H / 264. I / 265. A / 265. B / 265. C / 265. D / 265. E / 265. F / 265. G / 265. H / 265. I / 266. A / 266. B / 266. C / 266. D / 266. E / 266. F / 266. G / 266. H / 266. I / 267. A / 267. B / 267. C / 267. D / 267. E / 267. F / 267. G / 267. H / 267. I / 268. A / 268. B / 268. C / 268. D / 268. E / 268. F / 268. G / 268. H / 268. I / 269. A / 269. B / 269. C / 269. D / 269. E / 269. F / 269. G / 269. H / 269. I / 270. A / 270. B / 270. C / 270. D / 270. E / 270. F / 270. G / 270. H / 270. I / 271. A / 271. B / 271. C / 271. D / 271. E / 271. F / 271. G / 271. H / 271. I / 272. A / 272. B / 272. C / 272. D / 272. E / 272. F / 272. G / 272. H / 272. I / 273. A / 273. B / 273. C / 273. D / 273. E / 273. F / 273. G / 273. H / 273. I / 274. A / 274. B / 274. C / 274. D / 274. E / 274. F / 274. G / 274. H / 274. I / 275. A / 275. B / 275. C / 275. D / 275. E / 275. F / 275. G / 275. H / 275. I / 276. A / 276. B / 276. C / 276. D / 276. E / 276. F / 276. G / 276. H / 276. I / 277. A / 277. B / 277. C / 277. D / 277. E / 277. F / 277. G / 277. H / 277. I / 278. A / 278. B / 278. C / 278. D / 278. E / 278. F / 278. G / 278. H / 278. I / 279. A / 279. B / 279. C / 279. D / 279. E / 279. F / 279. G / 279. H / 279. I / 280. A / 280. B / 280. C / 280. D / 280. E / 280. F / 280. G / 280. H / 280. I / 281. A / 281. B / 281. C / 281. D / 281. E / 281. F / 281. G / 281. H / 281. I / 282. A / 282. B / 282. C / 282. D / 282. E / 282. F / 282. G / 282. H / 282. I / 283. A / 283. B / 283. C / 283. D / 283. E / 283. F / 283. G / 283. H / 283. I / 284. A / 284. B / 284. C / 284. D / 284. E / 284. F / 284. G / 284. H / 284. I / 285. A / 285. B / 285. C / 285. D / 285. E / 285. F / 285. G / 285. H / 285. I / 286. A / 286. B / 286. C / 286. D / 286. E / 286. F / 286. G / 286. H / 286. I / 287. A / 287. B / 287. C / 287. D / 287. E / 287. F / 287. G / 287. H / 287. I / 288. A / 288. B / 288. C / 288. D / 288. E / 288. F / 288. G / 288. H / 288. I / 289. A / 289. B / 289. C / 289. D / 289. E / 289. F / 289. G / 289. H / 289. I / 290. A / 290. B / 290. C / 290. D / 290. E / 290. F / 290. G / 290. H / 290. I / 291. A / 291. B / 291. C / 291. D / 291. E / 291. F / 291. G / 291. H / 291. I / 292. A / 292. B / 292. C / 292. D / 292. E / 292. F / 292. G / 292. H / 292. I / 293. A / 293. B / 293. C / 293. D / 293. E / 293. F / 293. G / 293. H / 293. I / 294. A / 294. B / 294. C / 294. D / 294. E / 294. F / 294. G / 294. H / 294. I / 295. A / 295. B / 295. C / 295. D / 295. E / 295. F / 295. G / 295. H / 295. I / 296. A / 296. B / 296. C / 296. D / 296. E / 296. F / 296. G / 296. H / 296. I / 297. A / 297. B / 297. C / 297. D / 297. E / 297. F / 297. G / 297. H / 297. I / 298. A / 298. B / 298. C / 298. D / 298. E / 298. F / 298. G / 298. H / 298. I / 299. A / 299. B / 299. C / 299. D / 299. E / 299. F / 299. G / 299. H / 299. I / 300. A / 300. B / 300. C / 300. D / 300. E / 300. F / 300. G / 300. H / 300. I / 301. A / 301. B / 301. C / 301. D / 301. E / 301. F / 301. G / 301. H / 301. I / 302. A / 302. B / 302. C / 302. D / 302. E / 302. F / 302. G / 302. H / 302. I / 303. A / 303. B / 303. C / 303. D / 303. E / 303. F / 303. G / 303. H / 303. I / 304. A / 304. B / 304. C / 304. D / 304. E / 304. F / 304. G / 304. H / 304. I / 305. A / 305. B / 305. C / 305. D / 305. E / 305. F / 305. G / 305. H / 305. I / 306. A / 306. B / 306. C / 306. D / 306. E / 306. F / 306. G / 306. H / 306. I / 307. A / 307. B / 307. C / 307. D / 307. E / 307. F / 307. G / 307. H / 307. I / 308. A / 308. B / 308. C / 308. D / 308. E / 308. F / 308. G / 308. H / 308. I / 309. A / 309. B / 309. C / 309. D / 309. E / 309. F / 309. G / 309. H / 309. I / 310. A / 310. B / 310. C / 310. D / 310. E / 310. F / 310. G / 310. H / 310. I / 311. A / 311. B / 311. C / 311. D / 311. E / 311. F / 311. G / 311. H / 311. I / 312. A / 312. B / 312. C / 312. D / 312. E / 312. F / 312. G / 312. H / 312. I / 313. A / 313. B / 313. C / 313. D / 313. E / 313. F / 313. G / 313. H / 313. I / 314. A / 314. B / 314. C / 314. D / 314. E / 314. F / 314. G / 314. H / 314. I / 315. A / 315. B / 315. C / 315. D / 315. E / 315. F / 315. G / 315. H / 315. I / 316. A / 316. B / 316. C / 316. D / 316. E / 316. F / 316. G / 316. H / 316. I / 317. A / 317. B / 317. C / 317. D / 317. E / 317. F / 317. G / 317. H / 317. I / 318. A / 318. B / 318. C / 318. D / 318. E / 318. F / 318. G / 318. H / 318. I / 319. A / 319. B / 319. C / 319. D / 319. E / 319. F / 319. G / 319. H / 319. I / 320. A / 320. B / 320. C / 320. D / 320. E / 320. F / 320. G / 320. H / 320. I / 321. A / 321. B / 321. C / 321. D / 321. E / 321. F / 321. G / 321. H / 321. I / 322. A / 322. B / 322. C / 322. D / 322. E / 322. F / 322. G / 322. H / 322. I / 323. A / 323. B / 323. C / 323. D / 323. E / 323. F / 323. G / 323. H / 323. I / 324. A / 324. B / 324. C / 324. D / 324. E / 324. F / 324. G / 324. H / 324. I / 325. A / 325. B / 325. C / 325. D / 325. E / 325. F / 325. G / 325. H / 325. I / 326. A / 326. B / 326. C / 326. D / 326. E / 326. F / 326. G / 326. H / 326. I / 327. A / 327. B / 327. C / 327. D / 327. E / 327. F / 327. G / 327. H / 327. I / 328. A / 328. B / 328. C / 328. D / 328. E / 328. F / 328. G / 328. H / 328. I / 329. A / 329. B / 329. C / 329. D / 329. E / 329. F / 329. G / 329. H / 329. I / 330.

Suppuratio in thorace est morbus longus intrinsecus. intro. 1sa. 56. B
 Suppuratio morbus chronicus. com. 1. apho. 12. Ex. 5. D
 ad Suppurationem venit morbus lateralis. com. 5. aph. 8. Ex. 38. E
 Suppuratio quo signo cognoscatur esse in vno latere, vel altero. in prog. commentario 2. 4. 204. B
 Suppuratio pulmonem afficit. 2. de presag. ex puls. 4. 116. C
 Suppuratio in thorace qualē habeat respirationē. de diff. resp. 3. 60. H
 ad Suppuratione qui suffocantur pinnae narium mouent. in 3. de morb. vulg. com. 2. 3. 136. A
 Suppurationes habent accessiones quotidie. com. 1. aph. 12. Ex. 5. D
 Suppuratio a ventris dolore diuturno. com. 7. aph. 22. Ex. 55. E
 Suppuratio brevis & longa quid. in prog. com. 2. 4. 204. C
 Suppuratio quæ optima, & quæ non. in prog. com. 1. 4. 196. H
 Suppuratio introrumpens bona, quæ. in prog. com. 1. 4. 197. A
 Suppuratio interior quomodo cognoscatur. com. 7. apho. 8. Ex. 54. E
 Suppuratio in pectore, pulmone, stomacho, intestinis, quomodo cognoscatur, & quomodo differant. com. 7. apho. 8. Ex. 54. E
 Suppuratio non innotescit, vel propter crassitudinem puris, vel loci. com. ment. 6. apho. 41. Ex. 51. A
 Suppurationes quando rumpuntur. in prog. com. 2. 4. 203. H
 Suppurationum cur aliquæ citius, aliquæ tardius rumpuntur. in progn. commentario 2. 4. 204. A
 Suppuratio quæ facilius rumpitur, quibus signis noscatur. in prognost. commentario 2. 4. 204. C
 Suppuratio si sit difficilis, notat humores compactos, crassos, glutinosos. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. D
 Suppurationis initia quō consideranda. in prog. com. 2. 4. 204. A
 in Suppuratione quomodo fiat rigor. in progno. com. 2. 4. 204. A
 Suppuratio infra umbilicū non fit. in 6. de mor. vulg. cō. 2. 3. 168. A
 Suppurationem esse in vesica quā cognoscatur. 6. de loc. aff. 4. 39. B
 Suppurationem quā in renibus esse cognoscatur. 6. de loc. aff. 4. 39. B
 Suppurationem habentis in nate casus. 8. de loc. af. 4. 25. B
 Suppurationes in febribus quō fiunt. in 1. de mor. vul. cō. 1. 3. 104. H
 ad Suppurationem pducit vlcera natiuus calor. c. 5. aph. 20. Ex. 39. B
 Suppuratio fit si tumores in vlceribus repente euanescent. commentario 5. aphorismo 65. Ex. 44. H
 Suppuratio dolor & febris in tumore cum absunt, pars putrescit adeo, vt cogamur quāq; solidā præcidere. in 3. de mor. vul. cō. 1. 3. 132. D
 Suppurationem ponit narcissi bulbus. de simp. med. Sp. 87. H
 ad Suppurationem citius perducit cataplasma ex aqua, oleo, & farina, quam ex pane. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. C
 Suppurationē prohibet hordeacea farina. 2. de arte cur. ad Gl. 7. 105. C
 Suppuratio cū tarde fit cataplasma ex caricis in aqua decoctis cōuenit. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. D
 ad Suppurationem perducēs emplastrū. 6. de com. me. per g. 5. 255. A
 Suppuratio fieret celerrime, si manus superimpositas assidue seruare possemus. 5. de simplic. medic. fac. 5. 33. G
 Suppuratio ab Erysipellate. com. 7. aph. 20. Ex. 55. D
 Suppuratione facta & eruptione ijs soluitur dolor quibus in vrinario meatu tubercula fiunt. com. 7. aph. 57. Ex. 59. B
 SVPPVRATORIA mirē est frumenti farina cum caricarum decocto & oleo. 3. de comp. me. se. lo. 5. 146. F
 Suppurationem vim habet lens. in 6. de mor. vulg. com. 5. 3. 194. C
 SVPPVRATI qui appellētur ab Hippocrate. c. 6. aphor. 27. 48. G/ com. 7. apho. 44. Ex. 57. F
 Suppurati qui, & quomodo fiant. 4. de caus. puls. 4. 101. A
 Suppurati cum tussi expuunt materiam inter thoracem & pulmonem. com. 7. aph. 55. Ex. 58. H
 Suppurati quomodo pus paulatim mittant. com. 7. aph. 55. Ex. 58. H
 Suppurati in quadraginta diebus iudicantur. com. 5. apho. 15. Ex. 38. G
 Suppurati qui vruntur, vel secantur, si pus purum fluxerit, & albū euadunt, si vero subcruentū, & fætidū, pereūt. c. 7. apho. 44. Ex. 57. F
 Suppurati qui ageant vstioē, & qui incisione. cō. 6. apho. 27. Ex. 48. G
 Suppuratorum respiratio qualis. 1. de differ. resp. 59. E/ in 3. de morbis vul. com. 2. 3. 136. C/ 4. de loc. aff. 4. 26. H
 Suppuratis cur anhelitus difficilis fit. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 186. C
 Suppurati cur suffocentur. 4. de loc. aff. 4. 27. A
 Suppuratorū pulsus qualis. de puls. ad Ty. 45. D/ 4. de cau. p. 4. 101. A
 Suppurati si vrantur, aut secantur, & pus totum exeat, omnes moriuntur, & quare. com. 6. apho. 27. Ex. 48. H
 Suppurata membra facile curantur. 6. de loc. aff. 4. 41. C
 ad Surpuratas aures. 5. de comp. medic. per ge. 5. 251. E

ad Suppuratos in profundo. 7. de com. me. sec. loc. 182. A/ 184. E/ 185. E/ G/ 186. A/ B/ 179. C/ 8. 191. E/ 10. 5. 207. G
 de Suppuratis tumoribus. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. G
 pro Suppuratis tumore medicamentum ex fermento, & oftreis. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. G
 SVPPVRARI nomen est vnius mutationis in sanguine. commentario 6. aphor. 20. Ex. 48. C
 Suppuratur ibi particula, vbi vehemens pulsatio. 2. de loc. aff. 4. 9. A
 Suppurantur qui ex laterali morbo ad tabem transeunt, si in quadraginta diebus non purgantur. com. 5. aph. 15. Ex. 38. F
 Suppuratur quæ in sreatu bilioso, quid signent. in prog. c. 2. 4. 203. D
 Suppurari necesse est, si sanguis præter naturam in ventrem effundatur. com. 6. apho. 20. Ex. 48. C
 Suppurantur quā aliqui propter abscessum vel phleborrhagiam vel incōtinentiam vel aliam quampiam fortem causam, illis elleborus non est dandus. de viēt. rat. in mor. acut. com. 4. 7. 144. G
 Suppurantur gibbi ex tussi & asthma, ideo cito moriuntur. com. 6. aphorismo 46. 51. H/ Ex. 52. A
 Suppuretur facile cur ædema sub umbilico. in prog. com. 1. 4. 196. F
 cum Suppurantur abscessus bonum est manere humorem intus, & quare. de ijs, quæ in med. fi. com. 2. 7. 212. G
 Suppurare est maximum signum in vlceribus ad securitatem. comm. 5. aphorismo 22. Ex. 39. D
 Suppurat vlcera, & prohibet quāq; color. com. 5. apho. 22. Ex. 39. D
 Suppurare faciunt & concoquunt dolores mitigantia. 3. de compositio. medic. sec. loc. 5. 146. C
 Suppurari qui citissime debent, ijs valet farina hordei & aqua. 3. de cōposi. med. sec. lo. 5. 147. D
 Suppurat multum farina triticea. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 105. G
 Suppurat plurimum triticea farina. 2. de arte cur. ad Glau. 7. 106. E
 in SVPPVRATIONE methodus qualis. de cui. animi pec. not. atq; medela. 2. 57. B
 in Suppuratione cognoscunt vulgares homines se nullam suppurandi peritiam habere, & tamen demonstrationis vsum sibi temerē arrogāt, de qua re miratur maxime Galenus. 2. de decr. Hip. 1. 235. E
 SVPPVTATOR quid agat. 2. de decr. Hip. 1. 235. D
 SVPPRA exire sanguinem, id est, per os. com. 4. aph. 25. Ex. 30. A
 Supra, infra quō intelligatur, de ijs, quæ in med. fi. com. 3. 7. 222. D
 Supra aduerbium quomodo accipiat. com. 7. apho. 32. Ex. 56. D
 Supra si vis purgare, siste aluum. com. 7. apho. 66. Ex. 60. E
 SVRA quid. intro. 1sa. 53. E/ de offi. 1. 43. D/ de artic. com. 4. 283. F/ de fract. com. 2. 7. 236. E
 Sura os vocat ossa tibia. de art. com. 4. 7. 285. F
 Sura qualis. de off. 1. 43. E
 per Suram à poplite qui nerui incedant. 16. de vsu par. 1. 218. C
 Suram musculus efficiens non est vnus. 1. de ana. adm. 1. 65. B
 Surarum musculi frequēter conuellantur patientibus cholera. com. 5. aphorismo 1. Ex. 37. D
 Sura morbi qui. introd. 1sa. 59. D
 Sura quomodo iungantur. de fract. com. 2. 7. 236. F
 SVRCVLI manduntur quāq; ob necessitatem. 2. de ali. fac. 2. 22. B
 Surculos aliqua educunt. 1. de nat. fac. 1. 295. B
 Surculum euulsum fuisse è pede iuuenis medicamento testatur Galenus. 1. de nat. fac. 1. 295. A
 Surculos euellētia pprias sibi qualitates attrahūt. 1. de na. fa. 1. 295. A
 Surculos, & spinas de corpore extrahit gladiolū. de sim. med. Sp. 84. H
 SVRDASTRI quo modo fiant, & quare purgandi. 3. de compo. med. sec. loc. 5. 145. B
 Surdastri indigent motu vehementi, et contrarijs præsidijs his qui dolores aurium vexantur. 3. de com. me. sec. loc. 5. 145. D
 SVRDITAS est affectus aurium. intro. 1sa. 59. C
 Surditas vnde fiat. 1. de symp. cau. 3. 15. F
 Surditas aliqua ex habitu est. com. 4. aph. 28. Ex. 30. D
 Surditas quomodo fiat. in 1. prorr. com. 1. 4. 167. H
 Surditas à quibus fiat succis. in 1. prorr. com. 3. 4. 188. G
 Surditas fit si biliosa excrementa detineantur, et ad caput transeant. cōmentario 4. apho. 60. Ex. 34. A
 Surditas in febribus recurrente cholera ad meatus auditorios quandoque fit. com. 4. apho. 28. Ex. 30. D
 Surditas in acutis mala. in 1. prorr. com. 1. 4. 167. H
 Surditas si adfit in febre continua, virtute debili, letale. commentario 4. aphorismo 49. Ex. 33. C
 Surditas super-

Surditas superueniens deicienti bilem, deiectione bilis cessat, & cur. com mentario 4°. apho. 28°. Ex. 30. D
Surditas facit cessare biliosas deiectiones. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. H
Surditas q̄ a deiectionibus soluitur, & e cōtra. c. 4°. apho. 28°. Ex. 30. D
Surditas soluitur aduenientibus biliosis excrementis, & fluxu sanguinis narium. com. 4°. apho. 60°. Ex. 34. A
Surditas. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
ad *Surditatem* quā Archigenes scripsit, & quomodo ex capitis dolore proueniens sanetur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. F
Surditas aurium remedium. de dynam. Sp. 25. A
ad *Surditatem* naturalem. de remed. par. fac. 7°. 162. E
ad *Surditatem*. de med. fac. par. 7°. 170. A
SVRDVS vetustissimus quomodo emendetur. de dynam. Sp. 25. B
SVRENTINVM vinum contendit cum falerno, & quale sit. 1°. de antidoris. 5°. 100. H
Surrentinum vinum quale. 4°. de sanitate tuenda. 85. G/5°. 2°. 90. H/12°. meth. med. 7°. 76. D
Surrentinum vinum austerū, & dulce est. 4°. de simpli. med. fac. 5°. 26. F
Surrentini vini ætas. 1°. de antid. 5°. 100. H
Surrentinum vinum valde calefacit. 7°. meth. med. 7°. 44. B
Surrentino vino similes vires habet vinū mysum. 5°. de san. tu. 2°. 90. H
SVRGERE frequenter in profluuijs febrē auget. 8°. meth. me. 7°. 53. B
SVRRECTIONES bene se habentes in quarta, bonū iudicium faciunt in septima secundum antiquos. com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. C
SVRSVM quo musculo trahatur supius labrū. de mus. diff. 1°. 44. E
Sursum ad maxillas retrahēs os hyosides musculus q. de mus. di. 1°. 46. F
Sursum oblique introrsumq; digitos mouentes musculi quinq; de musculorum dissectione. 1°. 49. A
Sursum trahentes primas costas fibræ. de mus. diff. 1°. 49. E
Sursum attollentes testem musculi. de musc. diff. 1°. 50. D
Sursum attollentes sedem musculi. de mus. diff. 1°. 50. E
Sursum simul, & extrorsum femoris caput trahens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. B
Sursum tollens caput femoris, & vnā ad interiora inuertens musculus. de musculorum dissectione. 1°. 51. B
Sursum tibiam altam quo quomodo attollens musculus, & illam ad interiora simul flectens. de musc. diff. 1°. 51. D
Sursum oblique leniter trahens magnum digitum, musculus. de musculorum dissectione. 1°. 52. D
Sursum tendens totum pedem musculus. de mus. diff. 1°. 52. D
Sursum ferri & eleuari non idem. de trem. palp. conuul. 3°. 52. C
Sursum calida materia decumbit. in 1°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 105. A
Sursum fiat reuulsio, vbi succi ad inferiora vergūt. de cucur. sca. 6°. 4. G
inter *SVREM* & *SVRSVM* aīal mediū in Lucania. 3°. de alim. fa. 2°. 26. C
Sues syali qui. de vict. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 147. B
Suis Arcadiæ fabula. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 201. B
Sues hñt quartum locum pro dissectione. 6°. de anat. adm. 1°. 90. D
in *Sue* magno ppter quid vult exerceri anatomē. 8°. de an. ad. 1°. 100. C
Sus anatomizandus quo modo debet situari. de ana. par. Sp. 42. F
i *Suibus* sectis q̄ spectarit Galenus potius q̄ i *Simia*. 8°. de an. ad. 1°. 102. E
Sues habent ossium substantiam minus duram ac densam canibus, lupis, & pardialis. 11°. de vsu par. 1°. 191. D
Sus homini similis intrinsece. de anat. par. Sp. 42. G
Sues a natura hoīs non longe aliene in fœtu sunt. de fœt. for. 1°. 322. E
in *Suibus* vuluarū differētia a vuluis mulierū. 9°. de diff. vul. 1°. 108. E
Sues habent testes adstrictos ad ventrem. 1°. de sem. 1°. 334. F
Suibus cur testes eximantur. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
Sues castratæ non amplius appetunt coitum. 2°. de semi. 1°. 338. C
Sues castrant in Asia. 1°. de sem. 1°. 333. C
Sues habent musculum temporalem maximum. 11°. de vsu par. 1°. 184. G
i *Sue* tres nerui sunt, qui i *simia* duo, et qnā hi sint. 8°. de an. ad. 1°. 102. F
Suum vesicæ quomodo a pueris extendantur. 1°. de nat. fat. 1°. 292. A
Suum natura qualis. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 186. H
Sues frigidi & pingues sunt. 2°. de simp. med. facu. 5°. 14. E
Sues natura humidi sunt. de bon. & vit. suc. 2°. 36. A/8°. me. me. 7°. 51. B
Sus inferior est omnibus in caliditate & siccitate. 11°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 79. A
Sus siccior est ouis. 11°. de sim. me. fa. 5°. 78. E
Suibus quæ animalia sint magis terrena, & calidiora. 4°. de simplicium medic. facultatibus. 5°. 25. E
Suum sanguis humidus minus calidus est, & humano similis. 10°. de simplic. medicament. fac. 5°. 72. G

Suum iuniorū sanguis, & seniorū castratorū editur. 3°. de ali. fa. 2°. 29. C
Suum caro hominibus conuenit. de bonitate & vitio succorum. 2°. 37. C
10°. de simplicium medicam. facul. 5°. 72. G
pro *Suum* carnibus qui hostites, & coqui carnes humanas vendere. 10°. de simp. med. fac. 5°. 72. G
Sues habent carnem boni succi. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Suum quorum caro sit optima, & quorum deterrima. de victus ratione in morbis acutis. com. 4°. 7°. 147. C
Sues qui apti ad salendum, & qui non. 3°. de ali. fac. 2°. 33. C
Suum domesticorum carnes supra prunas colliquantur, sed non syluestrium. 10°. methodi medendi. 7°. 67. E
Sues comedere Rustici initio hyemis, & postea cibum suum, glandes. in penuria. 2°. de alim. facul. 2°. 22. B
Sues syluestres quibus fructibus vescantur. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
Suibus erant pabulum glandes. 2°. de ali. fac. 2°. 22. A
Sus syluester siccior domestico est. 11°. de sim. med. fac. 5°. 78. E
Sui domesticorum caro omnium aliorum ciborum firmissime nutrit. de atte. vict. 2°. 45. D
Suum caro potentissime nutrit. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Suum carne vescantur athletæ. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Suis domestici extremitates et stomachus epilepticis conueniunt. de puero epileptico. 7°. 180. G
Suum castratorum caro suauior. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
Suum caro vi alijs præstantior, ita & suum testes sunt alijs præstatores. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
Suum caro qualis secundum ætates. de bon. & vi. suc. 2°. 37. C
Sui iuniorū & ætate florētū carnes qbus cōueniant. 3°. de ali. f. 2°. 25. H
Sues senes quandoque habent carnem siccā. 3°. de ali. fac. 2°. 26. A
Suum pedes & crura dentur siccis qui sanantur. 7°. meth. me. 7°. 45. H
Suum pedes dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
Suum pedes meliores sunt rostro. 3°. de alim. fac. 2°. 26. F
Suum cerebrū dandi pro cibo in tertiana. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 97. C
Suis cerebrum diligenter assum in syncope ex tenuibus succis conuenit. 12°. meth. med. 7°. 78. A
Sui paruorū caro liquefacta in tertiana cōuenit. 1°. de ar. cura. 7°. 97. C
Suis syluestris carnibus vniuersis vesci pōt epileptici. de p. e. 7°. 180. G
Sui viscera suauiora aliorū aīaliū visceribus sint. 3°. de ali. fa. 2°. 27. D
SVVM viscera caricas comedentium meliora. 3°. de alim. fac. 2°. 27. D
Suis alii ficubus iecur ficatum dicitur. de boni. & vit. suc. 2°. 35. F
Suum hepar ex caricarum pastu præparatū suauē. 3°. de ali. fac. 2°. 29. F
Suum lien in cibo non ineptus. de atra bi. 1°. 36. E
Suum lien non valde niger. de atra bile. 1°. 36. A
Sus habet lienem albicantem. 6°. de ana. adm. 1°. 92. G
Sus habet intestinum equo simillimum. 6°. de ana. adm. 1°. 92. F
post *Sues* hadi quibus præbeantur a Galeno. 8°. meth. med. 7°. 51. B
SVS cur multam habeat pinguedinem. 10°. de sim. me. fac. 5°. 78. H
Suum pinguedo omnium humidissima est, & propinqua oleo. 11°. de simplic. med. fac. 5°. 78. H
Suum pinguedinis caliditas talis est, qualis in nobis. 11°. de simplicium medicam. facul. 5°. 79. B
Suis adeps cataplasmatibus commiscetur, quæ accommodantur ad phlegmonas. 11°. de sim. med. fa. 5°. 78. H
Suis pinguedo oleo magis tū emollit, tū cōcoquit. 11°. de sim. m. f. 5°. 78. H
Suum pinguedo largius hūmectat, sed non calefacit vt oleum. 11°. de simplic. me. fac. 5°. 79. A
SVIS fel omnium moderatissimum. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. D
Suis fel imbecillum. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. H
Suis quæ non peperit fel pari melle attico admixtum conuenit in dolore aurium. 3°. de compositio. med. sec. loc. 5°. 143. F
Suum biles ad vlcera aurium. 10°. de simp. medicam. fac. 5°. 74. H
SVIS feræ masculę vrina. 3°. de com. me. sec. lo. 5°. 148. A
SVVM domesticorum castratorum vrina omnium est imbecillissima. 10°. de simp. medic. facul. 5°. 75. D
Suis talus inflatos & tormina sanat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 80. E
Susceptum quot modis diuidatur, & subdividatur. ars med. I. fa. 62. B
SVSINVM oleum acopum est. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 269. F
Susinum oleum laxat. 7°. de compositio. medicam. per genera. 5°. 264. E
Susinum vnguentum optimum est. 3°. de san. tuen. 2°. 81. C
Susinum vnguentum est calidius, & magis quā glencinum relaxans. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 81. C
Susinum vnguentum. 3°. de comp. med. sec. loc. 142. B/5°. 5°. 164. G
SVSIS est aqua, quam si quis biberit moritur. de bon. aquæ. Sp. 76. A

INSPECTIO quid, & unde in progn. com. 1°. 4^a. 193. B
INSPENDENS vinculum sex habens capita. de fascijs. 7^a. 303. E
INSPENDENS vinculum seu pectē ad colē. de fascijs. 7^a. 303. H | alr. 304. A
INSPENDICVLVM quid sit. 2°. de semine. 1^a. 339. D
INSPENDIO suffocatis hominibus, cor respiratione priuatur. de formatione. 1^a. 324. H
INSPENDVNTVR renes in dorso per pāniculū. de ana. vi. Sp. 55. F
INSPENDITVR nubecula propter flatum. de vrinis. 4^a. 124. A
INSPENDUNTVR quæ collo quo vocentur. de remed. para. fac. 7^a. 154. A
INSPENSE agitari est exercitationis genus. de bo. & vi. suc. 2^a. 35. A
INSPENSIO ilium quæ, & quo. com. 4°. aphor. 73°. Ex. 35. F
INSPENSIONES dispersæ in vrinis non subsidentibus in Clazomenio quando fuerint. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 125. A
INSPENSIONES nubilosas continebat vrina tenuis, et decolor. in 3^m. de morbis vulgaribus, comen. 1°. 3^a. 127. F
INSPENSIONES nubilosæ in vrinis quæ ab Hippocrate appellantur. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 128. C
INSPENSIO in vrinis tenuibus pellucidis genituræ similis in Philista fuit. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 135. C
INSPENSIONES vrinarū deliriū significāt. in 3^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 151. B
INSPENSIONES an prodesse possint se ostensurum pollicetur Galenus. de incant. adiur. & suspens. 7^a. 181. F
INSPENSORES musculi qui. de musc. diff. 1^a. 50. D
INSPENSORIA aliorum corporum. de anat. viuo. Sp. 44. C
INSPENSORIUM carniū inferiorū posita sunt cartilaginea quadam. de anatomia viuorum. Sp. 55. D
INSPENSI qui dicantur hoies. de vic. ra. in mor. acu. cō. 4°. 7^a. 151. C
INSPEISA cur sit vrula palato. de cōp. memb. sine de natu. huma. Sp. 58. F
INSPEISARI nebularū in vrinis significatio. de vrin. fin. ex Hip. Sp. 78. G
INSPEISA collo quomodo adiuvant. de incant. adiur. & susp. 7^a. 182. H
INSPEISA operant substantia, non verba, & voces barbaræ, vt prestigiaiores faciunt. 10°. de simplic. medic. fac. 5^a. 76. D
INSPEISI lapides an iuuent. 9°. de simplic. med. fac. 5^a. 67. E
INSPEIOSI quomodo euadant. de art. com. 3°. 7^a. 269. D
INSPEIOSI quomodo respirent. in 3^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 136. E
INSPEIOSIS facit centaurea. de simplicib. medicamen. Sp. 82. A
INSPEIOSIS prodest hyssopum. de simplicib. medica. Sp. 92. E
INSPEIOSIS prodest marubiastrum. de simp. med. Sp. 87. G
INSPEIOSIS prodest origanum. de simplicib. medicam. Sp. 88. E
INSPEIOSIS prodest snyrium. de simp. med. Sp. 91. B
INSPEIOSIS prodest spondilium. de simplic. medicament. Sp. 91. A
INSPEIOSOS iuuat theriaca. de ther. ad Pifo. 5^a. 96. A
INSPEIRIA luctuosa in acutis passionibus quæ cum febre, malū. com. 6°. aphor. 54°. Ex. 53. B
INSPEIRIUM si qui patiuntur, his da epithymum. de simp. med. Sp. 84. A
INSPEIRIUM distillationem sanat. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3^a. 197. E
INSPEIRENT quō hoies eb merore, & luctū. 2°. de diff. resp. 3°. 65. A
INSPESTAMENTVM sensus & motus sunt ossa pedum, tibiārum, & crurum. de anat. viuo. Sp. 55. C
INSPETORES & fabri medicinam exercent. 1°. meth. med. 7^a. 2. E
INSPETORES ignorant vires motuum, quos exercent. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. E
INSPETORUM lapis quo vtitur ad calciamenta muliebria expolienda. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 172. G
INSPETORIVS vicus Romæ. de præcogn. ad posthu. 4^a. 215. E
INSPETORIVM atramentum adstringit. 1°. de alim. fac. 2^a. 9. B
INSPETVRAE cur ita dictæ. 9°. de vsu partium. 1^a. 171. F | de ijs quæ in medicatrina fiunt, commentario 3°. 7^a. 222. F
INSPETVRA quid significet. de ossibus. 1^a. 41. A
INSPETVRA quid sit. de ossibus. 1^a. 40. B
INSPETVRA species est stabilitatis. introd. Isa. 54. F
INSPETVRARVM capitis diuisio. in 6^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 169. H
INSPETVRARVM modi & constitutiones & figura. de ossibus. 1^a. 40. E
INSPETVRA capitis tres. de ossibus. 1^a. 40. D
INSPETVRA capitis in masculis quinq; de nat. & ord. cuius. corp. Sp. 41. G
INSPETVRAM vnam rectam, & duas per transuersum in capite esse rectum fuit. 9°. de vsu partium. 1^a. 176. H
INSPETVRA labdois ad quid facta. 9°. de vsu par. 1^a. 173. B
INSPETVRA a vertice ad frontem cur a natura addita. 9°. de vsu p. 1^a. 173. E
INSPETVRA coronalis stephaniæ a græcis dicitur. 6°. de anat. admi. 1^a. 89. E
INSPETVRA coronaria. in 6^m. de morb. vulg. comen. 3°. 3^a. 169. H
INSPETVRA in sutura coronali craniū tenuissimū & rarissimū. 13°. me. m. 7^a. 85. H
INSPETVRA latissima in sincipite sunt. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 153. E

Suturarum numerum & positurā variat figura capitis. de offi. 1^a. 40. D
Suturarum capitis diuersitas in hominibus. 13°. meth. med. 7^a. 85. H
Sutura capitis rotundi quam figuram hnt. 9°. de vsu partium. 1^a. 177. A
Sutura capitis nō hntes emunetiā i occipitio quales. 9°. de vsu. 1^a. 177. A
per Suturas quid euacuetur. 9°. de vsu partium. 1^a. 171. F
Sutura capiti nisi essent medicamenta extrinsecus applicata nihil proficerent. 13°. methodi medendi. 7^a. 85. G
Sutura potissimum coronaria intromittit qualitates, & substantiam, si tenuis sit, suppositi medicamenti. 13°. metho. med. 7^a. 85. G
Sutura coronali capitis medici apponunt infusiones. 13°. me. m. 7^a. 85. H
supra Sutura coronalem quo ponēda medicamēta. 3°. met. me. 7^a. 85. H
per Suturas linamentū qñ imponendum. 2°. de com. me. se. lo. 5^a. 138. E
Sutura lapidosæ vel conglutinationes a squāmæ similitudine, a nō nullis sunt appellatæ, non aut simpliciter sutura, & quare. de offi. 1^a. 40. E
Sutura nasi quot. de ossibus. 1^a. 41. C
p. Suturas multa corpa sensibilia euadūt. in 6^m. de mor. v. c. 1°. 3^a. 153. E
Suturarum distentio inter quos capitis affectus numeretur. int. Isa. 59. C
ad Suturas vbi debiscunt vinculum. de fascijs. 7^a. 295. B
SVTVRA abdominis quæ. 6°. de anat. admi. 1^a. 40. H
Sutura abdominis seu vtrius vocatur gastrorhaphia. de mus. diff. 1^a. 50. C
SVTVRAE vtilis ad vñionem, & applicationem partium distantium sunt. ars medicinalis. Isa. 69. G
Sutura qñ fieri debet in vulneribus. 3°. de com. med. per ge. 5^a. 231. E
Suturis in quibus vlcibus vtendum. 7°. meth. med. 7^a. 22. G
Sutura non indiget vlcera per longitudinem musculorum facta. 3°. methodi medendi. 7^a. 22. G
sine Suturis inæqualibus cur debeant esse fasciæ. de fascijs. 7^a. 293. G
Sutura q alta fieri debent, & q tendones non suunt sine periculo. 3°. de comp. med. per gene. 5^a. 231. E
Suturarum interuallum quantum esse debeat. 6°. metho. med. 7^a. 39. F
Suturarum quando vsus. 2°. de arte curatiua ad Glauc. 7^a. 106. B
SYALI Sues qui apud veteres. de vict. rat. in morb. acut. commentario 4°. 7^a. 147. B
SYBARIIS fluius viros infecūdos facit. de bonitate aque. Sp. 76. A
SYBATES vinum in Cilicia quale. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
SYCA cuius facultatis. 8°. de simp. medic. fac. 5^a. 61. E
SYCAMINA & mora eodem nomine appellatur. 2°. de ali. fa. 2^a. 19. B
Sycamina celerrime pertranseunt, & alijs cibis præeunt, si in ventriculū purum inciderint. 2°. de alimen. fac. 2^a. 18. H
Sycamina post alios cibos sūpta, celerrime corrūpūt. 2°. de ali. f. 2^a. 18. H
Sycaminum. i. mororum succus est aptus ad refrigerandum caput. 2°. de compositione medicamen. secun. locos. 5^a. 132. G
SYCE cuius temperaturæ. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. F
SYCOMORVS dicitur, quia medius inter ficem, & morum est. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 21. F
Sycomorus nascitur e ramis & stipitibus. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. F
Sycomorus humidior & frigidior est moro. 2°. de alim. fac. 2^a. 21. F
Sycomorus vnum est ex medicamentis misionem contrariorum non habentibus. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 129. E
Sycomorus fructū habet parua ficū albæ adfitem. 2°. de ali. fac. 2^a. 21. F
Sycomorus nō hēt acrimoniā, tñ est pūæ dulcedinis. 2°. de ali. fa. 2^a. 21. F
ex Sycomoro medicamen. 14°. methodi medendi. 7^a. 88. H
SYCOSIS a similitudine nomen habet. 2°. meth. med. 7^a. 9. E
Sycosis quid. introductio. Isa. 58. F
Sycosis est affectus partium interiorum palpebrarum. intro. Isa. 58. D
Sycosis vocant magnas asperitates superciliorū. 9°. de si. me. f. 5^a. 71. F
Sycosis ingētes oculorum asperitates appellari consueuerunt. 11°. de simpli. me. fac. 5^a. 81. B
Sycosis scabiei palpebræ species est. de oculis. 7^a. 186. H
Sycosis q sint, & quibus sanētur in oculis. 4°. de cō. me. f. l. 5^a. 151. A | B | H
in Sycosi oculorum quæ conueniant. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 151. B | E
ad Sycosis quæ adstringentia valeant. 4°. de com. me. sec. lo. 5^a. 151. F
ad Sycosis oculorum confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. B
ad Sycosim. 4°. de compos. medic. sec. loc. 5^a. 152. D
SYCOTON iecur suis alti ficibus dr. de bon. & vit. succo. 2^a. 35. F
ΣΥΚΩΤΩΝ iecur præstātissimū, & quō nā tale dicat. 3°. de ali. f. 2^a. 27. D
ΣΥΚΩΤΑ. i. ficata ex caricarum esu propter quod sunt suauissima. de vitetutis ratione in morbis acutis, com. 3°. 7^a. 127. H
ΣΥΚΩΤΕΩΝ pepon cucumeralis vocatur secundum quosdā medicos. 2°. de alimentorum facultatibus. 2^a. 17. A
SYDERATIO quid vocetur apud Galenū. de tum. præ. na. 3^a. 84. D
Syderationum species quadam est gangrena. de tum. præ. nat. 3^a. 84. D

SYDVS quid sit. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 101. H
Sydera diuersa à forma humana. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 149. B
Sydera non constant eadem substantia, qua & nos. 3°. de vsu p. 1°. 143. C
Sydera illustria. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 102. F
Sydera tertio loco admiranda. 17°. de vsu partium. 1°. 222. C
Sydera putat meliora anima & mente. 17°. de vsu partium. 1°. 222. C
Syderum ortus, & occasus scire medicus debet in omni regione. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a. 99. B
Sydrum ortus cur varius in regionibus varijs, & cur solstitia, & æqui noctia eadem. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 101. H
Syderum ortus et occasus quibus cões. in 1^m. de morb. vul. c. 1°. 3^a. 101. H
Sydrus canis quid sit. in 1^m. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3^a. 102. A
de SYLLABIS et noibus argumētant recētes. 1°. de pul. dif. 4°. 46. G
ad Syllabas grammaticas comparatio pulsus. comp. puls. Sp. 65. E
SYLLOGISMVS quid. fin. med. Isa. 43. F/ de histo. philo. Sp. 3. C
Syllogis morum diuisio. de historia philosophica. Sp. 3. E
Syllogis morum variæ species. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. E
Syllogismi qui cōstāt ex tribus ppōnibus de mō. 2°. de dec. Hip. 1°. 235. E
Syllogismi ex quarta positione. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. E
Syllogis morum conditionalium species septem. de histo. philo. Sp. 3. E
Syllogis morum complexio quid. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 235. E
SYLLOGISTICA quō sit coniunctio hæc, igitur. de comp. 3^a. 50. F
SYLVANAE barbæ meminit. de dynam. 24. C/ Sp. 29. G
SYLVESTRIA domesticis efficaciora sunt. 7°. de sim. med. fac. 5^a. 52. H
Syluestrium plantarum fructus mali sunt. de bonit. & vit. suc. 2^a. 37. F
Syluestre mentastrum mundificat & subtiliat. de dissol. cont. Sp. 74. H
cum Syluestri mentastro comedenda sunt cerebra. de diff. cōn. Sp. 74. F
Syluestres carnes domesticis meliores. de cura icteri. Sp. III. D
Syluestres carnes elixē magis q̄ assā edēda sunt. de cura icteri. Sp. III. D
Syluestris hirci caro mala. de dissolutione continua. Sp. 74. B
Syluestris, lege Agrestis.
SYM METRIAM corporum, quæ sanitas est, aer nos continens, si immoderatus calefiat vel frigescat, humescat, vel frigescat, cōfundit, inturbat, & corrūpit. in 1^m. de morbis vulgar. com. 1°. 3^a. 100. H
Symmetria quibus perficiatur. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 63. D
Symmetriam egressū tēperamentū est morbo ppinquū. 8°. m. m. 7^a. 51. H
SYMPATHIA. 5°. methodi medendi. 7^a. 29. H
per Sympathiam patitur principium nervi & tendonibus affectis. 3°. de com. me. per ge. 5^a. 231. E
ad Sympathiam omnem neruorum Diasmyrnon apolophonion. 7°. de compositione medicamen. per gene. 5^a. 265. B
Συμπερικόνδρα hoc est concoquens. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 51. E
SYMPHONOS & lexopyretos appellatur confectio quedam Proxeni. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 182. D
Συμφυαδρα quid vocent. de fracturis, commen. 3°. 7^a. 250. D
SYMPHYSIS naturalis unio ossium. de ossibus. 1°. 40. H
Symphysis duplex. de ossibus. 1°. 40. C
SYMPHYTVM quid. de simplicibus medicamentis. Sp. 90. F
Symphyti petræ vires quales. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. F
Symphytum petræum pius in thorace pulmoneq; expurgat, eiectionibus sanguinis auxiliatur, sitim extinguit, & arteriæ asperitates sanat. 8°. de sim. med. fac. 5^a. 61. F
Symphytum petræum enterocalijs imponitur, ad conuulsa & rupta cū oxymelite bibitur, ad muliebri profluuium exhibetur, & ad nephritim. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. G
Symphytum ad restringendum sanguinem execrantibus datur, viscidē stringit & glutinat. de simplicibus medicaminibus. Sp. 90. F
Symphytum vtile ad sinus glutinādos. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 106. G
Symphytum inter illas herbas est, quibus vel solis possunt vlcera maligna curari. 5°. de comp. med. per gene. 5^a. 246. A
Symphytum magnum quale. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 61. G
Symphytum est simile scille. 8°. de simplicium medicam. fac. 5^a. 61. G
in SYMPOSIIS lyra & cithara solebant pulsari. 1°. me. me. 7^a. 2. D
in Symposiis qui sermones habendi. 1°. meth. med. 7^a. 2. D
SYMPTOMA etiā epigenema dicitur. de sympt. diff. 3^a. 10. C
Symptoma quid. de subfig. emp. 32. C/ fi. med. Isa. 46. B/ de sympto. diff. 3^a. II. B/ H/ 1°. meth. med. 8. E/ II°. 7^a. 71. D
Symptoma quid sit. per exempla ostendit. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. H
Symptomata quæ vocet. de symptomatum differentijs. 3^a. II. A
Symptoma quid secundum Thessalum. 1°. meth. med. 7^a. 8. F
Symptoma quid secundum Olympicum. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. F
Symptomata quæ ab aliquibus dicantur. 12°. methodi medendi. 7^a. 74. F

Symptomata vocantur in agris, quæ accidunt in sanis. 1°. me. med. 7^a. 8. D
per Symptoma cōmuniter quid intelligendum. de sympt. diff. 3^a. II. C
Symptoma proprie quid. de symptomatum differentijs. 3^a. II. C
Symptomata quæ sint. 1°. methodi medendi. 7. H/ 2°. 3^a. 10. C
Symptomata quæ proprie. de symptomatum differentijs. 3^a. 10. C
Symptomata quæ vere sint. 2°. methodi medendi. 3^a. II. H
Symptomatis propria diffinitio. de sympto. differen. 3^a. 9. D
Symptoma est vñ ex tribus gñibus præter naturā. de const. ar. Is. 40. C
Symptoma est vñ ex gñibus præter naturam. de const. ar. Isa. 42. C
Symptoma vñ est ex illis q̄ sunt pter naturā in aiali. 1°. me. me. 7^a. 8. G
Symptoma est eorum quæ corporibus nostris à naturæ suæ modo egressis accidunt. 2°. methodi medendi. 7^a. 9. B
Symptomata sunt actionū læsiones. de sympto. differentijs. 3^a. 13. A/ H/ 1°. methodi medendi. 7^a. 7. H
Symptoma pessimum læsē actionis. 3°. de symptom. caus. 3^a. 26. H
Symptoma proprium cuiuscunq; partis est noxa propriæ actionis qualif cunq; sit speciei. 2°. de locis affectis. 4^a. 10. H
Symptomata sunt actionis amissio, actionis læsio, & actionis in aliam speciem mutatio. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 24. B
in Symptomatibus q̄ docetur de actionū læsione, in morborū doctrina illi tradere debent, qui nolunt sanitatem esse affectum corporis, vnde actio proficiatur, sed ipsas actiones. de sympt. differ. 3^a. II. C
Symptomati noia ignorantes dicunt se habere fastidiū. de mult. 3^a. 76. F
Symptomata cōmuni nomine sunt, quæ excernuntur immodice, quæ præter naturam retinentur, & viia functionum. 2°. meth. me. 7^a. 9. H
Symptoma est ex genere permanentium. 2°. meth. med. 7^a. 10. B
Symptoma à symptomate, quatenus symptoma, non differt. aduersus Lycum. Ex. 62. G
Symptomatum distinctio. 1°. methodi medendi. 7^a. 7. H
Symptoma duplex. 1°. methodi medendi. 7^a. 8. G
Symptomatum triplex differentia. de sympt. differ. 3^a. II. B
Symptomatum tria gña. de const. ar. Isa. 40. C/ 1°. de symp. cau. 3^a. 14. B
Symptomatum tres differentiæ. 12°. meth. me. 7^a. 74. E
de Symptomatum & morborum differentijs liber, ante librum methodi legendus est. 2°. meth. me. 7^a. 9. G
Symptomatum omnium naturā morbos præcedit. de sympto. diff. 3^a. 13. F
Symptomata quandoq; sibi inuicem succedunt. de symp. diff. 3^a. 13. F
Symptomata ab operibus debent bene distingui. de symp. differ. 3^a. 13. G
Symptoma & opus sunt inter se similia. de sympto. differ. 3^a. 13. G
Symptoma & passio quandoq; sunt eadem res. de symp. diff. 3^a. II. A
Symptomatis & passionis differentia. de symp. differ. 3^a. II. B
Symptomatis & morbi differentia. de symp. diff. 3^a. II. B
Symptomatis proprium quid sit. de symp. differentijs. 3^a. II. A
Symptomata ppria morbi, simul cū morbo incipiūt. 1°. de crisi. 4^a. 126. G
Symptomata mox apparentia quæ. 1°. de crisi. 4^a. 126. G
Symptoma pōt habere vnā causā, & plures. de symp. differ. 3^a. 13. F
sub Symptomate quomodo sint morbi & causa. de sympt. diff. 3^a. II. B
Symptomatis causā, & morbi proprium quod, et quod commune. 2°. methodi medendi. 7^a. 10. C
Symptoma quandoq; habet locum causā. 12°. meth. med. 7^a. 74. G
Symptoma simul & causa quid sint. 11°. meth. med. 7^a. 71. C
Symptoma quod non tantum, vt signum, sed etiam ut causa prauum est. in 1^m. prorrh. commentario 3°. 4^a. 183. B
de Symptomatum causis libri institutum est indicare methodum per generales sermones. 1°. de symptomatum causis. 3^a. 15. E
de Symptomatum causis liber non est legendus ab hebetioribus. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 22. A
de Symptomati causis librū præcedit liber de virtutibus naturalibus. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 21. B
in de Symptomatum causis libro nullam opinionem refellit Galenus. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 21. B
in de Symptomatum causis primo, secundo, & tertio libro quid faciat Galenus. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 24. B
de Symptomatum & morborū causis & differentijs liber, debet librū methodi præcedere. 2°. meth. med. 7^a. 12. H
Symptomata sunt dolor & sordes. 3°. meth. med. 7^a. 22. E
Symptomata omnia vnde proueniant. 3°. de symp. caus. 3^a. 29. E
Symptomatum aliqua causas, alia locos passos, alia facultates, alia agrotantes sequuntur. de opt. sec. Isa. 24. B/ D
Symptomatum omnium cause sunt morbi. de sympt. diff. 3^a. 13. A
& Symptomata morbus præcedat ex rerum essentia colligitur. de symptomatum differentijs. 3^a. 13. A

Symptomata diuersa gignuntur pro cruditis magnitudine ac differentia, naturaq; hominis facili, aut difficili sensu, ac singularum corporis particularum robore, aut imbecillitate. 3°. de sympt. caus. 3°. 30. C
 ad Symptomata facit natura hominis. 1°. de sympt. cau. 3°. 30. C
 Symptoma ex natura esse q̄o cognoscatur in prog. com. 3°. 4°. 21. H
 ad Symptomatum diuersitatem faciunt male concoctorum differentiæ. 3°. de symptomatum causis. 3°. 30. C
 Symptomatum cognitio utilis est. introd. Isa. 52. B
 Symptomata morborum necessario sciri debent. de const. ar. Isa. 40. G
 circa Symptomata medicus quæ scire debeat. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Symptomata inutilia ab inutilibus distinguere oportet. de op. se. Is. 24. C
 in Symptomatibus inueniendis exercitari debemus. 3°. de sym. c. 3°. 24. F
 Symptomata quæ magis & clarius videantur, et quæ non. 2°. de sympto matum causis. 3°. 21. E
 Symptomata pulsum manifestant morbos. de const. art. Isa. 40. H
 Symptomata in membris quomodo consideranda. 11°. meth. me. 7°. 73. C
 Symptomata præsentia & præterita in quocunq; debet medicus conside rare, & quomodo. 1°. de loc. aff. 4°. 2. G
 Symptomata non solum præsentia, sed & præterita consideranda sunt, ad sedem affectam inueniendam. 6°. de loc. aff. 4°. 39. A
 Symptomata superuenientia quæ. de vict. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 142. B
 Symptomata pathognomonica quæ. de const. art. Isa. 40. D
 à Symptomatibus morbus cognoscitur. de const. ar. Isa. 40. C
 Symptomata rara habent habitus rari. 6°. de loc. aff. 4°. 39. D
 Symptomata multa. 2°. de sympto. causis. 3°. 21. E
 Symptomata sunt magna ob magnitudinē passionis & morbi. 2°. de sym ptomatum causis. 3°. 15. B
 Symptomata oīa quæ modum seruent. in 1°. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 120. B
 Symptoma quo fit modus deducitur ad genus causæ effectricis. 3°. de sym ptomatum causis. 3°. 25. B
 Symptoma vnum aliud sequitur. de symp. diff. 3°. 12. E
 in Symptomatibus aliquibus cur concursus variant, et in aliquibus nō. de optima secta. Isa. 24. B
 Symptoma symptomatis causa est. de symp. diff. 3°. 12. G
 Symptomata cognata, & quæ affinia. de subfi. emp. Isa. 32. D
 Symptomata quomodo à morbis dependant. de const. art. Isa. 40. C
 Symptoma ab ægritudine distingui debet à medico. de subfi. emp. Is. 32. C
 Symptomatum quorum morbi sunt. causæ. de sympt. diff. 3°. 13. A
 Symptomata quæ in corporis consistunt affectibus, quot distinguantur dif ferentijs. de symptomatum diff. 3°. 13. B
 Symptomatum vitæ ratio causa est. 3°. de symp. causis. 3°. 25. B
 Symptoma instrumentaliū & similariū partium. 3°. de sym. ca. 3°. 25. B
 à Symptomatibus morbi nominati sunt aliqui. 2°. meth. med. 7°. 9. D
 Symptomata ex influente humore morbos quoq; suę generationis causam habent. de symptomatum diff. 3°. 13. D
 cum Symptomatibus febres quid sint. 12°. meth. med. 7°. 74. F
 Symptomata & pulsus tertianæ. de typis. 3°. 90. F
 Symptomata exitiosa in ardentibus. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. A
 Symptomata causum indicantia parognomonica dicta. de victus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. H
 Symptomata quotidiana. de typis. 3°. 90. F
 Symptomata marasmi syncoposi, quæ. de mar. 3°. 48. F
 Symptomata morbose an ad artem medicam vel ad sanitatis tuendę par tem, vel ad artem aliam spectent. 4°. de sa. tuen. 2°. 82. D
 Symptomata quæ cerebrum & oculos afficiunt, sequuntur vaporatiōē vitiosorum humorum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
 Symptoma proprium desipientiæ, quod. 2°. de diff. resp. 3°. 63. H
 Symptomata phrenitici quæ. de comate. 3°. 49. A
 Symptoma non morbus est cataptoxis. de tot. morb. temp. 3°. 89. C
 Symptomata naturalium functionum, & animalium inueniendi eadem ratio. 3°. de symp. caus. 3°. 24. F
 Symptomata maxima patitur stomachus, & cur. 1°. de sym. cau. 3°. 18. E
 Symptomata ventriculi qñ vehementiora. 1°. de symp. cau. 3°. 18. F
 Symptomata tria habet v̄tris tractrix facultas. 3°. de sym. ca. 3°. 25. G
 Symptomata reentricis ventriculi facultatis. 3°. de symp. cau. 3°. 25. D
 Symptomata reetricis facultatis q, & quot gñā. 2°. de sym. cau. 3°. 24. B
 Symptomata & morbi expultricis virtutis, & reentricis simul miscen tur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. E
 quodnam Symptoma accadat ijs, quibus ventriculus est perfrigeratus. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Symptoma in nutriendi actione. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
 Symptomata particularum trahentium cibum. 3°. de sym. cau. 3°. 26. A

Symptomata suffusioni similia oculos infestant, cum in ore ventriculi ex crementa fuerint collecta. 1°. de loc. aff. 4°. 3. F
 Symptomata suffusioni similia interdum apparent, vbi sanguinis proflu uium futurum est, aut vomitus. 1°. de loc. aff. 4°. 3. H
 Symptomata coloris vnde inducantur. 3°. de symp. cau. 3°. 30. D
 Symptoma coctōis ē v̄triculi frustratio i alterādo. 3°. de sym. c. 3°. 24. F
 Symptoma nullum cruditatem necessario sequitur. 3°. de sym. c. 3°. 30. D
 Symptomata maiora & plura facit magna cruditas, parua autem con tra. 3°. de sympto. ca. 3°. 30. C
 Symptoma qđ ex cibis orit̄, ex facili corrigitur. 3°. de sym. cau. 3°. 25. C
 Symptoma succorum fusorum. 1°. de symp. cau. 3°. 18. B
 Symptomata maxima succus atq; humor exiguus in vna parte cōtētus inferre potest. 6°. de loc. aff. 4°. 40. A
 Symptoma & signum est rigor. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
 Symptomata necessaria in pleuritide. de const. ar. Isa. 40. E
 Symptomata quomodo sint motus intestinorum, vteri, & vesicæ. 2°. de sympto. cau. 3°. 21. E
 Symptoma in lienteria. 3°. de sympto. cau. 3°. 25. F
 Symptoma in venis quod. 3°. de sympto. cau. 3°. 25. A
 Symptomatum omnium genere, actionis amissio, defectus, & priuatio eiusdem reperiuntur. 3°. de sympt. cau. 3°. 25. A
 Symptomata facit scorpionis ictus, & quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 40. A
 Symptomata sunt diuersa in partibus aialibus ratiōe qua sunt animata, & ratione qua sunt naturalia. 1°. de loc. aff. 4°. 8. B
 Symptomata cur crescunt, & minuantur. de opt. sec. Isa. 25. B
 Symptomati non debetur curatio, sed affectui ipsum creati. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 161. F
 Symptoma vt Symptoma non indicat curationē. 12°. meth. me. 7°. 74. G
 Symptomata in totum sunt inutilia ad curationem secundū methodicos, quod negat Galenus, & quare. de opt. sec. Isa. 24. G
 Symptomati non est attendendum, sed morbo cum vires constant. 12°. me thodi medendi. 7°. 74. H
 Symptoma in cōtrariū ducitur, cū affectus sanatur. 11°. me. me. 7°. 70. H
 Symptomata quandoq; grauiasunt, & affectio mitior. de victus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 133. E
 Symptomata pessima, & vrina optima signant hoīem euasurum, sed acu te egrotaturū, si vrina praua breui interiturum, si mediocris, logiori tēpore supersitū eandē moriturū. in 6°. de mor. vulg. cō. 6°. 3°. 197. B
 Symptomata quæ neq; bonū neq; malū portendunt. 1°. de crisi. 4°. 131. C
 Symptomata mala in die iudicatorio peiora. de victus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 142. G
 Symptomata docent morbum curandum, locum affectum, & dispositio nem. 1°. de locis aff. 4°. 7. G
 Symptomata duo si contingant contraria fortius considerandum est. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 98. E
 Symptomati maximo primo occurrendum. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 Symptoma magis vrgens quid sit, & quid considerandum semper. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181. B
 Symptomata quæ trahunt ad se curationem. 12°. meth. med. 7°. 74. F
 Symptoma trahens ad se curationem, quando incidit, necesse est curatio nis finis serius adueniat, & quare. 11°. meth. med. 7°. 70. E
 Symptoma quod nullā seorsum curationē exigit. 12°. meth. me. 7°. 74. F
 cōtra Symptoma q pugnāt, hñt stupefaciētia ppria. 12°. me. me. 7°. 75. D
 Symptomatis curatio nō est, sedatio doloris per missionem sanguinis, vel per medicamentum in pleuritide. 12°. meth. med. 7°. 74. G
 Symptoma non adimentia, sed affectum quæ. 12°. meth. med. 7°. 75. D
 SYMPTOMASIS quid. introductio. Isa. 59. B
 SYMPTOSIS est affectus meatuum pupillæ. introd. Isa. 58. E
 SYNANCHE quid sit. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 137. A
 Synanche quid sit secundum Erasistratum. de ven. sect. 6°. 11. B
 Synanches duas species. de vict. rat. in morb. ac. com. 4°. 7°. 138. F
 Synanchon, siue Cynanchon, aut Synanchen, vel Cynāchem dicas parū refert, mō scias duas eē synāches rōes. de vi. ra. in m. a. c. 4°. 7°. 138. F
 Synanche, non cynanche secundum aliquos, quamq; parū referre videtur apud Hippocratem quouis modo dicas. in prog. com. 3°. 4°. 209. C
 Synanche iuxta synāche quid sit, quomodo fiat, quomodo appelletur ab alijs. commenta. 4°. aph. 34°. Ex. 31. D
 E ΣΥΝΑΝΧΗ species anginae est, & qualis. introd. Isa. 55. G
 Synanche ceruicis est affectus. introd. Isa. 59. C
 Synanche est inflammatio faucium. 2°. de art. cur. ad Glauc. 7°. 101. D
 Synanche morbus acutus est. introd. Isa. 55. E
 Synanche morbus est peracutus. finitiones medicæ. Isa. 45. F

Synanche ponitur inter morbos vere apparentes, & qui ex plenitudine oriuntur. 5°. de san. tuen. 2°. 94. D
in Synanche sanguis mittendus. de ven. sec. aduers. Era. 6°. 7. D
in Synanche. i. angina quæ venæ secandæ. 12°. meth. med. 7°. 83. B
in Synanche seca venâ extrinsecâ e directo. 2°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 102. G
in Synanche venâ sub lingua cur incidenda. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 102. G
Synanche si quis laboret catharticiis vitetur. de dynam. Sp. 20. E
ad Synanchen vstæ hirudines quò cõferat. 11°. de sim. med. fac. 5°. 82. B
Synanchen siue anginam mitigat lac. 10°. de simp. med. fac. 5°. 73. H
Synachbê cû tumore veniênt emêdat succus mororû. de sim. me. Sp. 87. G
Synanchen curat raphanus. de simplicib. medicam. Sp. 89. F
ad Synanchen quæ in faucem rumpit electarium vitile. de dyn. Sp. 26. C
ad Synanchen. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 222. E
ad Synanchas, & reliquas in ore affectiones stomaticum Aristotelis. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 170. D
Synanches meminit. 6°. de compo. med. sec. loc. 5°. 174. B
SYNANCHICORVM pulsus. de dynam. Sp. 34. G
Synanchicis robur virium est vna salus. 10°. meth. med. 7°. 63. H
Synanchici mortui quia venâ non secta. de ve. sect. aduer. Era. 6°. 9. F
Synanchicis cur arteria vlceratur. de vic. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 139. C
Synanchicis damus cholagoga. de dynam. Sp. 20. G
Synanchico iuuat succus centaureæ. de vir. centau. Sp. 93. D
Synanchicos melius curant mora syluestria alijs. de simp. med. Sp. 87. H
ad Synanchicos Passillus Asclepiadis 5°. de comp. me. per ge. 5°. 251. B
Synanchici casus. de ven. sectione aduer. Era. 6°. 9. H
SYNAPI tam cibus quâ medicamentum calidum est. 3°. de temp. 1°. 24. D
Synapi nobis admotum calefacere aptum est. 3°. de temp. 1°. 21. H
Synapi impositum cuti exulcerat & erodit. 3°. de temp. 1°. 22. G
Synapi mistum cum re dulci extra non exulcerat. 3°. de temp. 1°. 22. H
in Synapi quando vt nutrimentum sumitur, quod superuacuum & acre est, excernitur per aluum, vrinâs, & sudores. 3°. de temp. 1°. 22. H
Synapi solû molestiam adferre ventriculo, comestum. 3°. de temp. 1°. 22. H
Συναψηστος quid apud grecos significet. intr. Isa. 54. F/de off. 1°. 40. A
Synarthroseos triplex species. de offibus. 1°. 40. B
SYNCERVVM quid significet. in prog. Hip. com. 2°. 4°. 201. F
Syncerus glibet huior pter sanguinẽ e malus. in prog. Hip. c. 2°. 4°. 202. E
Syncera vomitiones atq; iplacide, mala. in 1°. pror. Hip. c. 2°. 4°. 173. D
Syncera screatio nigra pessima est. in prog. Hip. com. 2°. 4°. 202. G
Syncera diectio quæ in 1°. prorrb. commẽ. 2°. 171. C/4°. 205. B/com. 7°. aphorismo 6°. Ex. 54. D
Syncera diectio quæ, & quid agat. com. 7°. aph. 23°. Ex. 55. E
ex Syncera diectione difficultas intestinorum. c. 7°. aphorismo 23°. 55. Ex. 60. G
Syncera & spumose diectiones prauæ sunt in 1°. pror. Hip. c. 2°. 4°. 171. B
Syncera omnia mala. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 173. D
SYNCRIMATA vocantur cõpositiones ex elemẽtis. de diff. mor. 3°. 3. C
Συναψηστος inunctiones Asclepiades vocat. 2°. de antid. 5°. 113. H
SYNCHYSIS affectus pupillæ. introd. Isa. 58. D
SYNCHRYMA. 7°. de compositio. medicam. per genera. 5°. 278. G
Συναψισσος appellabant antiqui panes medios inter puros, & sordidos. 1°. de alim. fac. 2°. 9. G
SYNCOMISTE pinea qualis. 5°. de com. me. per ge. 5°. 233. D
SYNCONDROSIS quid. de offi. 1°. 40. C
inter SYNCOPEM, & animi deliquiũ differẽtia. 12°. me. me. 7°. 77. F
Syncopem antecedit animi defectus. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 98. F
Syncopam qui facile incurrant. de vict. rat. in mor. acut. c. 2°. 7°. 123. H
Syncope sit ob oris ventriculi affectum. 5°. de loc. aff. 4°. 32. E
Syncopas & symptomata non parua incurrat os ventriculi ob sensum exquisitum. 12°. methodi medendi. 7°. 77. F
Syncope vitio stomachi qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 32. H
Syncope qui detinentur ore ventriculi vexato. 11°. meth. med. 7°. 74. D
Syncopes cum sudore in ventriculo affecto. 7°. meth. med. 7°. 48. G
Syncope affectus nominatur, quando sudores proueniunt resolutio corpo ris habitu. 3°. de symp. caus. 3°. 28. F
Syncope stomachica. de vict. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 133. B
Syncopim inducẽt affectũ, stomachicũ vocat. 1°. de ps. ex pul. 4°. 109. C
Syncope stomachica quæ. 6°. de loc. aff. 4°. 41. B
Syncopæ stomachicæ cuius sint. 1°. de symp. cau. 3°. 17. H
Syncopæ stomachicæ quæ sequantur. 6°. de loc. aff. 4°. 29. C
Syncopæ stomachicæ qd significet. de vic. ra. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 123. B
in Syncopæ vitio stomachi quò mori contingat. 5°. de lo. affe. 4°. 29. B
Syncopæ cardiacæ vnde oriantur. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 137. F

Syncopæ sunt passiones à corde prouenientes. de virt. nost. Sp. 60. B
Syncope cardiaca quæ sequatur. 5°. de loc. affect. 4°. 29. C
in Syncopi quæ est passio cordis imaginatur quidã. de vtil. resp. Sp. 63. F
in Syncopa cordis vel stomachi licet manus sint imbecilles, tamẽ no habet affectum. 5°. de loc. affe. 4°. 35. C
Syncope cardiaca quomodo animal moriatur. 5°. de lo. aff. 4°. 29. D
Syncopis ex corde vel stomacho affecto pulsus. de puls. ad Tyro. 4°. 45. E
ad Syncopem euitandam quid agendum. 12°. meth. med. 7°. 77. F
in Syncopis cardiacis pulsus. de puls. ad Tyro. 4°. 44. H
Syncopes alij modi. 12°. meth. med. 7°. 78. B
de Syncope ex tenuibus humoribus ocysime exhalantibus. 12°. metho di medendi. 7°. 77. G
in Syncope ex tenuibus succis, si adsit phlegmon intrinseca, moriuntur. 12°. methodi medendi. 7°. 77. H
in Syncope quando periculum extremum. 12°. meth. med. 7°. 75. G
Syncope prostermit vim vitalem. 4°. de præsag. expul. 4°. 121. G
Syncopa intercepti cito obeunt. 5°. de loc. aff. 4°. 29. E
Syncope arrepti de repente moriuntur. com. 2°. aph. 41°. Ex. 18. A
Syncopa correpti moriuntur frigidi. 1°. de præsag. expul. 4°. 107. H
Syncopis periculũ quò pulsu cognoscatur. 4°. de psag. expul. 4°. 122. E
Syncopa qualem habeat pulsus. 4°. de cau. puls. 4°. 100. H
Syncopa quomodo cognoscatur ex pulsu. 4°. de caus. puls. 4°. 100. H
in Syncopis quas concitant exitiales, & acutæ febres pulsus qualis. de pulsibus ad Tyrones. 4°. 44. G
in Syncopa crebri sunt pulsus. 2°. de præsag. expul. 4°. 111. F
Syncopẽ futurã in phrenesi quò deprehendatur. de puls. ad Tyr. 4°. 45. G
Syncopem cû cruditate habetium pulsus, qualis. 12°. meth. me. 7°. 76. B
in Syncopa qui frigidos habent succos, pulsus parum tardum & rariũ habent. 12°. meth. med. 7°. 76. B
in Syncope quando desperatus æger. 12°. meth. med. 75. H/ 7°. 76. A
in Syncope quando spes salutis. 12°. meth. med. 7°. 75. H
Syncope quibus fiat. 12°. meth. med. 7°. 77. F
Syncope cardiaca quando incidit. 1°. de sympt. cau. 3°. 18. F
SYNCOPA præsens ipsa est curanda. 12°. meth. med. 7°. 78. A
Syncopes actu curatio. 12°. meth. med. 7°. 76. C
Syncope quæ ab alimento sanatur, & quomodo. 12°. meth. med. 7°. 75. D
Syncope in stomacho afflicto quomodo curetur. 11°. meth. med. 7°. 70. F
Syncopem cum affert stomachus ex ardenti febre offensus quibus vten dum vinis. 13°. meth. med. 7°. 76. E
Syncope ex flaua bile circa os ventriculi quomodo curanda. 12°. methodi medendi. 7°. 76. C
Syncope ex cruditatibus quæ contraria. 12°. metho. med. 7°. 76. B
Syncope ex dolore quomodo curetur. 12°. meth. med. 7°. 78. C
in Syncope actu calida danda, & quando. 12°. meth. me. 7°. 76. C
in Syncopa mediocri quæ danda. 1°. de art. cur. ad Glau. 7°. 99. E
in Syncope quando danda alica. 12°. meth. med. 7°. 75. H
cum Syncope febre conuenit mulsa cum hyssopo. 12°. meth. me. 7°. 75. G
in Syncope vsq; ad septimam aqua mulsa cum hyssopo quando sufficiat 12°. methodi medendi. 7°. 76. A
Syncopim patiẽtibus corporibus prodest omphacomeli. de dyn. Sp. 22. C
Syncope ex tenuibus humoribus correpti, quibus nutriendi. 12°. metho di medendi. 7°. 77. G
in Syncope ex tenuibus succis ouorum vitellos esse dandos. 12°. metho di medendi. 7°. 78. A
in Syncope ex tenuibus succis cum febre oua dedit ante quartum diem, post quartum vero carnem. 12°. meth. med. 7°. 78. A
in Syncope ex succis tenuibus carnẽ dat post oua. 12°. me. me. 7°. 78. A
in Syncope oxymeli quando conueniat. 12°. meth. med. 7°. 76. A
in Syncope dandus panis ex vino diluto. 12°. meth. med. 7°. 75. H
in Syncope panis ex vino dandus, eò quòd celerem in corpus digestionẽ adiuuet. 12°. meth. med. 7°. 76. C
in Syncopa ptisanæ cremor pro mulsa vel alica quando conueniat. 12°. methodi medendi. 7°. 76. A
in Syncope ex tenuibus succis testes gallorum lacte altorum, & cere brum suis diligenter assum conueniunt. 12°. meth. med. 7°. 78. A
cum Syncope ad stomachi ardorem sorbitiones. 8°. de compositione me ic. secundum locos. 5°. 191. H
in Syncope ex tenuibus succis laborantibus vinum aquosum conuenit. 12°. methodi medendi. 7°. 78. A
in Syncope ex humoribus crudis vina qualia esse debent. 12°. methodi medendi. 7°. 76. E
Syncope ex bile circa os vetriculi conueniẽtia vina, q. 12°. me. m. 7°. 76. D
in Syncope vina

in Syncope vina qualia esse debent. 12°. met. me. 7°. 76. D
 in Syncope fugienda vina austera, & aqua. 12°. met. me. 7°. 76. H
 p Syncope vina fulua tenuia faciunt. 12°. met. me. 7°. 76. H
 in Syncope omni cur vinum conueniat. 12°. met. me. 7°. 76. D
 in Syncope dat vinum. 11°. met. me. 7°. 70. F
 in Syncope vina fugienda quæ. 12°. met. me. 7°. 76. H
 in Syncope amara vina non sumenda. 12°. met. me. 7°. 76. D
 in Syncope relaxantia ex absinthio mediocriter perfundere quando cõ
 uenit. 12°. meth. med. 7°. 76. A
 Syncopeam facile patienti, non est secunda vena. de subf. emp. 154. 32. F
 SYNCOPOSI marasmi qui. de marc. 3°. 47. A
 Syncope si marasmi, symptomata quæ. de marc. 3°. 48. F
 Συγκριθεῖσθαι τὰ σωματὰ καὶ διακριθεῖσθαι, quid significant verba
 hæc. 4°. methodi medendi. 7°. 26. B
 de Syncreticis librum fecit Theffalus. 1°. met. me. 7°. 2. G
 Συνδῆσμος quid. 1°. de motu muscu. 1°. 308. H
 Syndesmi dolorem non possunt pati cor & pulmo. 1°. de loc. aff. 4°. 6. D
 cū SYNDONE faciebant frictions. de pue. epilep. 7°. 180. B
 SYNDROME qd sit. de mul. 76. D. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 102. F
 Συνδρομὴν concursum vocant empirici. 5°. de san. tu. 2°. 93. B
 Syndrome empiricorum quid sit. 2°. met. me. 7°. 11. C
 Syndrome empiricorum sunt in paucissimis. 5°. de san. tu. 2°. 93. E
 Syndrome empiricorum reprehendit. de vic. rat. in mor. acu. cõ. 2°. 7°. 121. G
 a Syndrome qui loquuntur deridendi. 3°. de san. tu. 2°. 81. A
 absq; Syndrome plethorica quando sanguis detrahitur. de victus ratio
 ne in morbis acutis, com. 4°. 7°. 136. H
 ex Syndrome plethorica sanguinis mittendi quantitas sumitur. de cu
 randi ratione per sang. miss. 6°. 18. D
 Syndrome pathognomonica symptomatum morbum indicantiu concur
 sus a grecis dicitur. de vict. rat. in morb. acut. com. 4°. 7°. 142. A
 Syndromes in peripneumonia, & laterum cõpunctione inueniuntur. 5°.
 de sanitate tuenda. 2°. 93. E
 Συνδῆσθαι. i. confident. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. H
 Συνδῆσθαι. i. confidētia. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
 Syneurosis quid. de offi. 1°. 40. C
 SYNOCHA vnde dicatur. 2°. de diff. feb. 3°. 36. F
 Synocha febris continua biliosa species est. 2°. de diff. feb. 3°. 36. F
 Synocha non habent circuitus. 3°. de crisi. 4°. 139. H
 Synocha febris distinctio. in 6°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 160. A
 Synocharum tres differentia. 9°. met. me. 7°. 56. B
 Synocharum triplices differentia sunt, homotona. s. vel acmaistica, epac
 mastica, vel anabatica, & paracmatica hoc est decrecentes. 2°. de
 differentiis febrium. 3°. 36. F
 Synocha quæ vna accessione finiunt. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G/H
 Synocharum febrium causam facilius est inuenire, quā earum quæ per
 circuitus accessiones faciunt. 2°. de diff. feb. 3°. 40. E
 Synocha in duobus cõcant cum diariis febribus. 11°. met. me. 7°. 69. B
 Synocha quæ acuitur in horis sanguinis, qualis sit. de sperm. Sp. 39. H
 Synocha si magis acuitur in horis cholerae rubra non est propria syno
 ca de spermate. Sp. 39. G
 Synocha quando habet mistam pituitam saliam. de sper. Sp. 40. A
 de Synocharum pulsu & vrina. de dyna. Sp. 34. B
 Synocha cõsimilem pulsum habent causus & synochus. de dy. Sp. 34. B
 Synocharum febrium vrinae quales. de vrinis. 4°. 124. H
 in Synocha vrina alba aut subliuida morte significat. de dyna. Sp. 35. D
 Synocha qñ mutabitur in quotidianā, vel tertianam. de sper. Sp. 40. A
 Synocha quando transit in quartanam. de sperma. Sp. 40. A
 Synocha & causus phlegmatico si cõtingat, quid agēdū. de dy. Sp. 39. G
 in Synocha febre epithema ad præcordia. de dyna. Sp. 33. C
 in Synocha febre vntio præcordiorum. de dyna. Sp. 33. D
 ad Synocham febrem. de dyna. Sp. 33. C
 SYNOCHVS quæ febris dicitur. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Synochi, quæ febres dicerentur apud iuniores medicos tempore Galeni.
 in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 118. D
 Synochi febres quæ sint. 9°. met. me. 56. A/11°. 7°. 68. G
 Synochus est febris ardens. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Synochi non habent circuitus. de morb. temp. 3°. 87. D
 Synocho heftica cõparat in cõtinnatione Galenus. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Synochus febris habet longum statum. 3°. de crisi. 4°. 140. C
 Synochus quanto tempore ad vigorem peruenit, & q postea æqualis
 sibi permanēs continue ad iudicium pperat. de tot. morb. tēp. 3°. 89. B
 Synochus proprie est continua. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C

Synochi non habent declinationem. de morb. temp. 3°. 86. D
 Synochi tres differentia, quæ. 2°. de crisi. 4°. 135. G
 Synochorum tres differentia. 9°. met. me. 7°. 57. A
 Synochi genus quod habet cū diariis eandē naturā. 9°. met. me. 7°. 56. C
 iter Synochos numerant febres liuida. in 6°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 159. G
 Synochi, & heftica differentia. 1°. de diff. feb. 3°. 35. C
 Synochi secundum genus. 9°. met. me. 7°. 56. C
 Synochi causa. 2°. de diff. feb. 3°. 42. G/H
 Synochus a putredine per totum corpus. 11°. met. me. 7°. 69. G
 Synochus ex sanguinis putredine fit. in 6°. de morb. vul. cõ. 1°. 3°. 153. D
 Synochus passio ex sanguine. de spermate. Sp. 38. B
 Synochus ex sanguinis abundantia. 9°. met. me. 7°. 56. E
 Synochus passio ex bile. de spermate. Sp. 38. B
 Synochus, & causus fiunt ex acuitate bilis. de sperma. Sp. 39. H
 Synochus quō ab vtero pōt peruenire. in 6°. de mor. vul. cõ. 1°. 3°. 153. D
 Synochus in quibus non fiat. 9°. met. me. 7°. 56. H
 Synochus & causus sanguineo, & choleroico sunt isfirmitates naturales
 plegmatico vero accidentales de spermate. Sp. 39. G
 Synochus in quibus fiat. 9°. met. me. 7°. 56. C
 Synochus, & alia ex sanguine procedentia cõtinent edito homini cõ
 ceptū sperma sit a muliere in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. C
 Synochus cuius ætatis, & corporis propria. 11°. met. me. 7°. 71. F
 Synochi pulsus qualis. 9°. met. me. 7°. 56. D
 Synochus, & causus habet pulsum synocha cõsimilē. de dy. Sp. 34. A
 Synochum, & causum significat vrina sanguinea. de dyn. Sp. 35. E
 in Synochis sunt morbi acutissimi. in 1°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 118. G
 Synochus breui finit. 11°. met. me. 7°. 74. D
 Synochi finiunt in quarto per crism. 3°. de crisi. 4°. 140. D
 Synochus & causus quando letales. de dyna. Sp. 34. A
 de Synocho incidit homo in phrenitum. de dyna. Sp. 35. E
 Synocharū febrium duo maxima præsidia sunt, venæ sectio, & potio fri
 gida. 9°. methodi medendi. 7°. 57. H
 in Synochis quocūq; tempore sit venæ sectio. 9°. met. me. 7°. 57. H
 in Synocho si venæ sectio præceat, quid sequi pōt. 9°. met. me. 7°. 57. C
 in Synocho non est mittendus sanguis in puero, qui annos, adhuc non
 attingit quatuordecim, & cur. 11°. met. me. 7°. 71. F
 in Synocho duorum casus. 9°. met. me. 7°. 56. D
 in Synocho & putredine casus. 9°. met. me. 7°. 56. H
 in Synocho vsq; ad animi defectum venam secuit. 9°. met. me. 7°. 56. H
 SYNOdonti venter in ore rapitur. 3°. de nat. fac. 1°. 304. H
 SYNTATICA quæ vocant medicamenta. 4°. met. me. 7°. 29. C
 SYNTAXIS constructio & ordinatio. dī. in 1°. pror. c. 3°. 4°. 178. F
 SYNTESIS. i. compositio. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 170. F
 SYNTESIM. i. colliuationem renum denunciat vrina, quæ velut ra
 surā habuerit, & arenā, et in nebulis quasi sanguinē. de dy. Sp. 34. F
 Syntexis. i. colliuatio proprium symptoma est pestilentis febris. in 1°.
 de morb. vulgaribus, com. 3°. 3°. 145. D
 Συνοδωτικὰ medicamenta & epulotica quæ grace vocētur. 12°. me
 thodi medendi. 7°. 81. F
 Synulotica emplastra quæ. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 223. H
 Συνοδωτικὰ. i. putredinosos greci vocant. 8°. met. me. 7°. 54. C
 SYPHON rectus in quibus desideretur. 5°. met. me. 7°. 32. D
 Syphones recti quibus in vesicam aliquid infunditur catheteras dicūt.
 5°. methodi medendi. 7°. 34. D
 SYRA CI roris meminit. de dyna. Sp. 28. B
 SYRAEV M quid. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 177. F
 Syraum sapa dicitur vel hepsema. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 229. D
 Syraum quale & quō fiat. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. G
 Syraum vinum solum dulce. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. F
 SYRIAM cauam, & in Cyprum nauigauit Galenus discendi gratia.
 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. B
 in Syria caua nascitur bitumen. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65. B
 SYRIACVS succus est adstringentibus parabilibus. 6°. de compositi.
 medi. sec. loc. 5°. 169. F
 Syriaco succo vtitur. 5°. de compositi. med. sec. loc. 164. C/7°. 5°. 186. B/de
 med. fac. par. 7°. 174. D
 Syriacum crocinum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. E
 Syriacum vnguentum. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 135. E/F
 Syriacum malum. de dyna. Sp. 33. B/C
 SYRIA mala. de dynami. Sp. 24. D
 SYRICIVM quid. de simp. med. Sp. 90. C
 Syricium vrinam & calculū prouocat, & sternutare copiose facit tuisa
 nnn & cribrata

& cribrata & in naribus imposita. de simp. med. Sp. 90. C
 SYRICVM quomodo fiat, & eius vires. de simpl. med. Sp. 89. H
 SYRINGOTOMA, quæ à græcis appellantur. 6. met. me. 7. 39. D
 SYRINX quid. fin. med. Isa. 49. A
 Syringa est specillum oricularium. de op. sec. Isa. 25. B
 Syringa cathetera nominatur. de op. sec. Isa. 25. B
 Syringa catheterem græci vocant, nunc argentea, tempore Galeni erat
 anea. 1. de loc. affec. 4. 3. A
 ex Syringa quomodo cognoscatur vlcus, quando fuerit. 1. de loc. aff. 4. 3. B
 Syringæ apponebant lanam & quare. introd. Isa. 60. B
 Συγκρισμοί. i. tractus qui appellaret à græcis. de art. c. 2. 7. 267. H
 κατὰ Συγκρίων. i. per tractum non κατὰ πλῆθυν scarificatio facienda
 est. de cucur. scar. 6. 3. G
 SYRVPVS acetosus ad corporis sanitatē conseruandā. secr. Sp. 103. D
 Syrupus de calamintha spasma conferens. secre. Sp. 103. E
 Syrupus de fructibus. secre. Sp. 98. D
 Syrupi Galenus facit mentionem simpliciter. de dyna. Sp. 26. E
 Syrupus mellis quomodo fiat. de medi. exper. Sp. 104. B
 Syrupus de melle pro potu. secre. Sp. 102. E
 Syrupus de sacharo. de cura lap. Sp. 112. B
 Syrupus dat pro pituita lenta diffecanda. 7. met. me. 7. 48. D
 Syrupi quibus vti debemus in lapide. de cura lap. Sp. 111. H
 per Syrupos aufert dolorem lapidis. de cura lap. Sp. 111. H
 SYRVM vires habet acriter relaxantes, vesicam petit, vrinam prouo
 cat, in antidota aduersus venena mittitur. de simp. med. Sp. 90. H
 SYSSARCOSIS quid. de offi. 1. 45. C
 SYSTASTIS emmoton quid sit. 2. de comp. me. per gen. 5. 221. H
 Σύστημα quid significet. 2. de præfag. ex puls. 4. 110. C
 Σύστημα τι quid significet. 2. de præfag. ex puls. 4. 110. C
 Systematice dicitur a græcis inæqualitas. 12. met. me. 7. 75. E
 Systematica quæ. de diff. resp. 3. 61. A
 SYSTOLE quid. fin. med. Isa. 46. G
 Systole an arteriarum actio sit. de vsu puls. 1. 229. A
 Systole in pulsibus quid. de vsu pul. 1. 229. D
 Systole quibus fiat. 6. de vsu par. 1. 150. E
 per Systolem quid sequatur. de vsu puls. 1. 228. E
 Systole quid agat. 4. de vsu par. 1. 140. D
 Systole dormientiū qui ample comederint, qualis. de vsu pul. 1. 229. E
 Σύστροφαι quæ dicantur. de vic. rat. in mor. acu. com. 4. 7. 137. D
 Σύστροφαι sanguinis missioe iuuant. de vic. ra. in mor. ac. c. 4. 7. 137. D

& r, non potest lingua aliquorū exquisite de
 articulare, vt in voce traulus, trepidus, tre-
 mit, tradit, trochus, tristis & quæcunq; aliæ
 tales, hæc siquidem omnes exigunt linguam se
 ampliantem, ac prioribus dentibus imitentē.
 com. 6. aph. 33. Ex. 49. G

T & r, sonum articulare non potens lingua
 imbecilla ad t, & l pronunciandum labi-
 tur. comment. 6. aph. 32. Ex. 49. H

TABES

quid. fin. med. 47. E/introd. Isa. 56. F

Tabes seu marasmus non est idem morbus ac passio cum febre marasmo
 de, id est tabida. 1. de diff. feb. 3. 34. E
 Tabes numeratur inter motus. 4. de puls. dif. 4. 67. D
 Tabes morbus est diuturnus. fin. med. Isa. 45. F/cō. 1. aph. 12. Ex. 5. D
 Tabes est morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
 Tabes Hippocrates appellat vlcerosas dispositiones in pulmone. com. 5.
 aphorismo. 11. Ex. 38. D
 Tabes pulmonū, aut thoracis, vel faucū est vlceraio. fi. med. Isa. 47. E
 Tabes est frustratio in nutriendi actione. de symp. diff. 3. 12. A
 ad Tabem veram accedunt fame pereuntes. de marc. 3. 46. H
 in Tabe vera cor est debito frigidius. de marc. 3. 46. H
 Tabes quibus etatibus maxime fiat. com. 5. aph. 9. Ex. 38. C
 Tabes an fiat iuuenibus, & cur. com. 3. aph. 29. Ex. 26. C
 Tabes quomodo fiat in etate consistentia. com. 3. aph. 39. Ex. 26. C
 Tabes sine febre in decrepitis. 1. de diff. feb. 3. 34. E
 à Tabe, & marasmo arripi dñr q̄ siccitas corruperit. de marc. 3. 45. C
 ad Tabem inclinati qui. in 1. de morb. vulga. com. 1. 3. 105. F/com. 3.
 aph. 13. 22. E/com. 5. aph. 9. Ex. 38. C
 ad Tabem producentibus febribus q̄ biliosa subducantur. de victus ra-
 tione in morb. acut. com. 3. 7. 128. A

ad Tabē perducens febris quæ. de vic. rat. in mor. acu. cō. 3. 7. 128. A
 TABES in oculo quid. fin. med. Isa. 48. E
 TABES ventriculi. de decub. prog. ex math. scien. Sp. 13. F
 Tabem solo erisipelate facit venter. de marc. 3. 47. G
 Tabes renum vlcerosas nominata est ab Hippocrate. intr. Isa. 56. G
 Tabes quomodo fiat. in 1. de morb. vulga. cō. 1. 3. 105. F/2. de præfag.
 ex puls. 4. 109. G
 Tabes quomodo facta. in 3. de morb. vul. cō. 1. 127. H/cō. 3. 3. 146. A
 Tabis duæ differentiæ. in 1. de morb. vulg. com. 1. 3. 105. F
 Tabis causa. in 1. de morb. vulg. com. 2. 3. 109. D
 Tabes distillationem capitis sequitur. in 3. de morb. vul. cō. 3. 3. 143. E
 Tabes fit à sanguine collecto iter pectus, et pulmone. 8. de dec. 1. 275. F
 Tabes fit ex suppressione mensium. de opt. sect. Isa. 26. F
 in Tabem transeunt suppurati à morbo laterali, si in quadraginta die-
 bus non purgantur. com. 5. aph. 15. Ex. 38. F
 Tabes sequitur sanguinis sputum. com. 3. aph. 29. Ex. 26. B
 Tabes in sanguinis vomitu, & puris purgatio supra. commentario. 7.
 aphorismo. 74. Ex. 60. H
 ad Tabem balnea quendam duxere. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 97. B
 Tabes quem ordinem habeat quando fit. com. 7. aph. 74. Ex. 60. H
 Tabes incipiens quæ. 1. de diff. feb. 3. 34. G
 Tabes cur & quomodo fiat autumno. com. 3. aph. 22. Ex. 24. E
 Tabes fiunt si æstas sicca austro perflante, & autumnus fuerit pluuio-
 sus. de aere aquis, & locis. 2. 2. F/com. 3. aph. 13. Ex. 21. H
 Tabes, tetanus, & tremor cur non facti fuerint in constitutione frigida
 & humida. in 1. de morb. vulg. com. 2. 3. 108. H
 ad Tabem hecticæ quædam deductæ sunt medicorum inscitia. 1. de dif-
 ferentijs febrium. 3. 34. E
 in Tabē vergētis hecticæ iditia facile cognoscunt. 1. de diff. feb. 3. 34. F
 Tabes figuram naturalem immutat. de caus. mor. 3. 8. H
 Tabi quotidie & magis p noctē accessiones fiunt. c. 1. aph. 12. Ex. 5. D
 Tabes non est causa anasarcae. 1. de nat. fac. 1. 292. F
 Tabe quomodo iuuenes moriantur. com. 3. aph. 30. Ex. 26. E
 qui Tabe molestatur, si sputum quod extussunt graue olet iniectum car-
 bonibus, & capilli à capite defluunt letale. cō. 5. aph. 11. Ex. 38. D
 Tabe quibuscunq; laborantibus capilli à capite defluunt, iis alui profu-
 uio superueniente, moriuntur. com. 5. aph. 12. Ex. 38. D
 ex Tabe profluuiū est mala cā, & malū signū. cō. 5. aph. 12. Ex. 38. E
 à Tabe habito pfluuiū alui superueniens, letale. c. 5. aph. 14. Ex. 38. F
 in Tabe qui sint magis propinqui morti. com. 5. aph. 14. Ex. 38. F
 Tabis curatio. intro. Isa. 56. G
 in Tabe lac asininum adhuc calidum dandum. de marc. 3. 48. D
 ad Tabem. 7. de composi. medic. secun. locos. 182. F/9. 5. 201. A/de re
 me. par. facilibus. 7. 165. G
 Tabes lege Phthisis.
 ad TABESCENTES Arteriacæ Blasti valde bona. 7. de composi-
 tio. med. sec. loc. 5. 178. D
 Tabescentibus commodæ confectiones. 7. de comp. me. sec. loc. 5. 184. G
 ad Tabescentes. 7. de comp. me. sec. loc. 179. F/181. E/F/183. C/185. C/D/
 H/187. A/8. 5. 191. D/de med. fac. par. 7. 171. C
 TABIDI qui vocent. in 1. de mor. vul. c. 1. 105. F/cō. 2. 3. 109. D
 Tabidi qui sint. com. aph. 10. 20. H/com. 4. aph. 8. Ex. 28. B
 si qua Tabida dispositio in dubio est, maxime autūno deprehenditur pro-
 pter frigiditatem, siccitatem, & temporis inæqualitatem & humo-
 rum prauitatem. com. 3. aph. 22. Ex. 24. F
 Tabidis scapulae sunt in modū alarū. in 3. de mor. vul. cō. 3. 3. 146. C
 Tabidis cur cor siccatur. de marc. 3. 45. D
 Tabidi vnde fiant. in 3. de morb. vulg. com. 3. 3. 142. B
 Tabida febris qualis. 1. de diff. feb. 3. 34. E
 Tabida febris in affectibus præter naturā numeratur. de marc. 3. 46. H
 à Tabidis febribus differunt hectica. 1. de diff. feb. 3. 34. E
 Tabidam hecticam qui ingredientur. 1. de diff. feb. 3. 35. D
 Tabidi hectica laborant. in 1. de morb. vul. com. 3. 3. 120. A
 Tabidi fiunt vase aliquo pulmonis rupto. com. 6. aph. 12. Ex. 47. E
 Tabidi quæ habeant inditia. de caus. morb. 3. 8. H
 Tabidorum indicium vngues adunci. 1. de loc. aff. 4. 6. D
 Tabidis cur corpus glabrum. in 3. de morb. vulg. com. 3. 3. 146. D
 Tabidi hectici pulvis. 1. de diff. feb. 3. 34. G
 Tabidi quæ habeant respirandi necessitatē. in 1. pror. cō. 1. 4. 164. H
 Tabidis ad frigidum conuersiones infestissimæ sunt. in 3. de morb. vul-
 commentario. 3. 3. 146. B
 in Tabidis extremum malum est casus capillorum & fluxus. comen-
 7. aph.

7°. aphorismo. 16°. Ex. 55. B
 Tabidorum sputum grauiter olet. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D
 Tabidorum consuetudo non est secura. 1°. de diff. feb. 3°. 31. C
 Tabidi non curantur. de marc. 3°. 47. D
 Tabidi non debent purgari superius. com. 4°. aph. 8°. Ex. 28. B
 Tabidis ex vlcere pulmonis prodest lac. com. 5°. aph. 46°. Ex. 44. G
 Tabidis conuenit lac. 3°. de ali. fac. 2°. 28. H
 Tabidorum cibi lac, ptissana, chondrus. de marc. 3°. 48. E
 Tabidis lac quomodo, & quando conueniat. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. E
 Tabidis balnea conueniunt. de marc. 3°. 47. D
 qbus Tabidis febribus balnea conueniant, et qbus nō. de mar. 3°. 48. A
 Tabidis prodest Aelij Galli antidotus. 2°. de anti. 5°. 110. H
 ad Tabidos. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 179. C / de rem. par. fac. 7°. 158. E
 Tabidis quomodo adhibeantur ferramenta candentia. intro. Isa. 59. F
 Tabidi mortui ex tristitia. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 254. H
 Tabidi lege Phthysici.
 TABIAR locus Neapoli. 5°. met. me. 7°. 34. H
 TABIAR ubi sint. 5°. met. me. 7°. 34. H
 in TABIANO colle quas herbas & quos frutices esse supponat, vt
 lac fiat prastantissimum. 5°. met. me. 7°. 35. A
 TABITVDINES vnde fiant, & quot modis, quibus membris, & qui
 bus temporibus. com. 3°. aph. 16°. Ex. 22. H
 TACENT melancholici. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 151. G
 Tacere debet qui curatur. de ijs, quæ in med. fi. com. 1°. 7°. 201. A
 Tacere sitim prohibet. in 6°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 178. A
 ΤΑΥΡΟΣ & ΤΥΚΤΟΥ nomina apud veteres confunduntur. de vict. ratio.
 in mor. acut. com. 3°. 7°. 132. E
 TACITURNITAS accidit per melancholiam. de ana. vii. Sp. 45. F
 Taciturnitas respōsionis seqt ad diuū phlegmatis. de ana. vi. Sp. 45. E
 Taciturnitas, & loquacitas pter naturā. 11°. de mor. vul. c. 3°. 3°. 117. G
 TACTIBILIS qualitas toti corpori pstat. de cōp. memb. Sp. 58. E
 TACTIVORVM nomina. 3°. de pul. differ. 4°. 63. H
 TACTILES qualitates quæ solæ. 1°. de elem. 1°. 8. A
 Tactiles qualitates improprie, quæ. 1°. de elem. 1°. 8. A
 Tactilis natura est ferme media oīum qualitatū. de cōp. memb. Sp. 58. E
 Tactile nihil est sine soliditate. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. H
 TACTVS qui. fin. med. Isa. 45. B / de hist. philo. Sp. 9. H
 Tactum solum animalia habentia, quæ. 14°. de vsu par. 1°. 105. G
 Tactum duntaxat habent ostrea. de ana. vii. Sp. 45. F
 Tactus instrumentum est terreum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. A
 Tactus cur dicatur terreus. de ocul. 7°. 185. B
 Tactus crassior est alijs sensibus. de ocul. 7°. 183. A / B
 Tactus sensoria quæ. 1°. de simp. med. fac. 5°. 8. F
 Tactus fit in carne totius corporis fm Aristotelē. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Tactus fit nō in carne, sed in pelliculis carni cōmixtis. de vti. resp. Sp. 63. D
 Tactus noster est medium quoddam. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. F
 Tactum maxime sentiunt manus. de compag. memb. Sp. 58. E
 Tactum maxime omnium sentit vola manus. de compag. memb. Sp. 58. E
 Tactus sensum habent nervi omnes. de ocul. 7°. 183. B
 Tactus qualitas quæ. 2°. de loc. affe. 4°. 9. H
 Tactus qualitates, q depēdēt a primis qlitatibus. de na. hu. c. 1°. 1°. 28. H
 Tactus pathemata, & passionēs quæ. de symp. diff. 3°. 10. C
 Tactu, & gustu euentia sunt delectatio, & dolor, postea in odoratu,
 postea in auditu. 1°. de symp. cau. 3°. 16. F
 in Tactu Titillatio quid. de ocul. 7°. 185. H
 ad Tactum pertinet coitus. 1°. de symp. cau. 3°. 17. F
 Tactu quæ cognoscamus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. E
 Tactu solum aut visu quæ cognoscuntur, verbis accurate doceri non pos
 sunt. 7°. de ana. adm. 1°. 95. G
 Tactus crebro fallitur. 3°. de simp. me. fac. 5°. 18. C
 Tactus, et visus magis exprimit rē q aliqua oīo. 12°. de vsu p. 1°. 195. A
 Tactus solus iudex est corporis calidi & frigidi. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Tactus rem frigidam indicat. 2°. de temp. 1°. 18. B
 Tactui alicuius quedā sunt calida, quæ alterius tactui sunt frigida. 3°.
 de simp. me. fac. 5°. 18. C
 Tactus, & ratio iudices sunt corporis humidī. 2°. de temp. 17. F / 1°. 18. B
 Tactus, & ratio iudices sunt corporis sicci. 2°. de temp. 1°. 17. F
 Tactus est solidi corporis sensus. 1°. de symp. caus. 3°. 17. C
 Tactus indicat molliem, & duritiem. de sympto. differen. 3°. 13. C / 3°.
 de pul. diff. 4°. 63. D
 Tactus magnitudinē, & formā percipit accidens. 7°. de decr. 1°. 271. A
 Tactus quo sentiat corporis formā accidentaliter. de ocul. 7°. 185. A

Tactus probat simplicia medicamenta. 9°. de simp. me. fac. 5°. 6. C
 Tact, et visus pbat de calce, et de rosa qualitates. & the. ad Pi. 5°. 90. E
 Tactum & gustum dant linguae nervi à tertia coniugatione. 4°. de locis
 affectis. 4°. 22. G
 Tactu & gustu seruat lingua, tñ paralytica fit. 4°. de loc. aff. 4°. 22. H
 Tactu ledit lignum omne fm Hippocratem. de machin. 7°. 319. E
 in Tactu, & gustu acerbum. 3°. de pul. diff. 4°. 58. H
 Tactus agit in propinquas partes tantum. de ana. vii. Sp. 49. H
 Tactus qui indicare debet, expers esse debet omnis acquisitiij caloris.
 3°. de temperamentis. 1°. 25. D
 in Tactu exercitato, opus est pro pulsibus noscendis. 1°. de dignoscen.
 pulsibus. 70. C / 4°. 75. C
 Tactum exercitatu exigit pulsus formicans. 2°. de dign. pul. 4°. 75. C
 ad Tactu exercendu multo tēpore indigemus. 1°. de dig. pul. 4°. 70. D
 à Tactu sentiuntur distensio, & ictus pulsus. 1°. de dig. pul. 4°. 71. D
 Tactus quid patiatur in distensione arteria. 4°. de dig. pul. 4°. 84. C
 Tactu solo quid agat torpedo marina. 6°. de loc. aff. 4°. 40. A
 in Tactu quæ sunt ægritudines. de symp. diff. 3°. 11. E
 ex Tactu signa futura ægritudinis quæ habeantur. ars med. Isa. 67. H
 Tactu solo res quasdam per qualitatē vim alterare posse vicina videtur
 quibusdam. 6°. de loc. affe. 4°. 40. A
 Tactus tria patitur. de ocul. 7°. 185. H
 Tactus sensui contingunt maximi dolores. de symp. diff. 3°. 11. E
 ad Tactum pertinent oculorum dolores, & dentium, & crassi intesti
 ni. de symp. diff. 3°. 11. E
 Tactus habet dolores ab externis, & ab his quæ sunt in corpore. de sym
 ptomatū differentiis. 3°. 11. C
 Tactus dolet à magnis sensibilibus. de symp. diff. 3°. 11. C
 Tactus habet egregium symptoma. de symp. diff. 3°. 11. E
 ad Tactu pertinet oris, ventrisq. symptomata. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 Tactus symptoma dentium. 1°. de symp. caus. 3°. 16. C
 Tactus corruptus quid. de ocul. 7°. 185. H
 Tactus stupidus qui. de ocul. 7°. 185. H
 TAFE A ex lepore. de cura lap. Sp. 112. E
 ΤΑΥΡΩΤΑΙ seu ΤΥΡΑΥΩΤΑΙ placenta quo conficiatur. de ali. fa. 2°. 15. D
 TALENTII Marci Asclepiadis malagma. 7°. de compo. med. per
 genera. 5°. 265. F
 Talentum argenti. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 137. A
 TALPARVM oculi habent, vitreum, & crystallinum humorem, &
 tunicas, & tamen non sunt aperti. 4°. de vsu par. 1°. 105. G
 Talpæ cur habent oculos intus, & non foris. 2°. de sem. 1°. 339. G
 Talpæ ex cecitate nihil habent commodi. 2°. de semi. 1°. 339. G
 ad TALPAS vocatas in capite. de med. fac. par. 7°. 174. G / 7°. 176. C
 TALVS qui vulgo dicatur. de frac. com. 2°. 7°. 234. G
 Talus qui. intro. Isa. 53. F
 Tali qui sint. de ijs quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 209. E
 Talus ubi comprehendatur. de offi. 1°. 43. F
 Talus ab imis tibia, suraq. processibus cōprehenditur. de offi. 1°. 45. F
 Tali situs ubi. intro. Isa. 55. A
 Talum in pede ponit. de frac. com. 1°. 232. B / com. 2°. 7°. 234. C
 Tali pars quæ ΤΕΤΡΑΓΩΓΟΝ dicitur sursum vergit. de offi. 1°. 43. F
 in Talo venæ quando secari debent. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 de Tali vena secanda quid indicet. 13°. met. me. 7°. 82. H
 circa Talos, aut poplitē venæ secantē in Ischia. 10°. & cōp. m. f. l. 5°. 207. A
 in Talis venas secari oportet in phrenitide. præsag. exper. cōf. Sp. 78. C
 Tali scarificatio menses prouocat. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 20. E
 Tali Hydropicorum scarificandi sunt. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. H
 de Tali luxatione & repositione. de frac. com. 3°. 7°. 292. D
 Talus quot modis prolatur, & quo restituatur. de machin. 7°. 315. C
 Talus in quot partes procidat. de machin. 7°. 321. H
 Talus qui prociderit, quomodo restituatur. de machin. 7°. 321. H
 Talus difficulter vel nunquam restauratur, si magna sit luxatio, & vio
 lenta introductio. Isa. 60. H
 ad Tali contorsionem. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 226. D
 ad Talos. de fascijs. 7°. 306. B
 ad Talos vinciendo, vinculum. de fascijs. 7°. 306. B / D
 ad Talum prolapsum ubi reponatur laqueus. de laqueis. 7°. 307. C
 ad Talum suo loco motu ubi recondatur laqueus. de laqueis. 7°. 307. E
 Talus suis inflatos, & tormina sanat. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. C
 Talus bouis rotundos lumbricos educit, lienem consumit, & leucas tol
 lit, & ueneris est. de theria. ad Pifo. 5°. 95. C
 Talus bouis dentes vacillantes confirmat. de ther. ad Pifo. 5°. 93. E

TAMARISCUS expurgat in icteris. de cura icteri. Sp. III. B
Tamarix abstergit, incidit, parum deficcit. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. D
Tamarix licet idurato pdest, et detiu dolores sanat. 7°. de simp. m. f. 5°. 56. D
 ex *Tamarisco* poculum pro splenetis. de dyna. Sp. 26. G
Tamarice vtaris, galla deficiente. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. D
Tamarix gallæ omphacitidi similis est. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. D
TANGENDI vis in homine est valde hebes, & distributa per totum corpus. de instru. odor. 1°. 110. E
Tangendi sensorium quale. 4°. de loc. affe. 4°. 22. G
Tangendi instrumentum quale. de instru. odor. 1°. 110. F
Tangendi instrumentum terreum est. 3°. de decr. Hipp. 1°. 271. H
Tangendi facultate sepius ladii gustadi facultas. 4°. de loc. af. 4°. 22. G
 à **TANGENTIBVS** rebus dolor. 2°. de loc. affe. 4°. 9. C
TANGIBILIVM qualitatū ppria hēmus noia. 2°. de lo. af. 4°. 12. E
Tāgibiles qlitates post priā sequūt, et q̄ deide aliā. 1°. de na. fa. 1°. 291. F
Tangibiles qualitates, de quibus egit cōmodissime Aristoteles, quæ. 1°. de natur. facul. 1°. 291. F
Tangibilium qualitatū symptoma. de sym. diff. 3°. 13. C
Tangibilis actio nō fit absq; obuiatione rei tāgendæ. de ana. vi. Sp. 45. B
TANGIT, & gustat neruus idem in lingua. 4°. de loc. affe. 4°. 22. G
Tangere quomodo debemus arteriam. 1°. de dign. puls. 4°. 74. H
TANITRI Asclepiadis meminit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 39. H
Ταρχιδες et *ταραχοειδεις* i quo differāt. 1°. pr. c. 1°. 4°. 162. F
TARATIT fit mentio. secreto. Sp. 102. G
TARAXIS quid. intro. Isa. 58. E
Taraxis affectus est, qui totum oculum exercet. intro. Isa. 58. D
TARDARV caro media inter grues, et anseres. 3°. de ali. fa. 2°. 29. E
TARDE quæ digerantur, & cur. de diff. cont. Sp. 73. D
Tarde quæ aues digerantur. de diff. cont. Sp. 73. E
Tarde digeruntur oia dura. de diff. cont. Sp. 73. D
Tarde descendunt quæ sunt. de diff. cont. Sp. 74. H
Tarde si descendant superfluitates ciborum, dari debent cibi lenientes, & pungentes. de diff. cont. Sp. 74. H
TARDIVS, & tardus differunt. 2°. de digno. puls. 4°. 76. B
Tardius & maturius est in genere quando. de puls. diff. 4°. 55. F
Tardiores quando sunt ad agendum, & intelligendum homines. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3°. 186. F
Tardior qui motus sit, & qui celerior. 2°. de dign. puls. 4°. 75. G
TARDITAS in motu sequitur ad dominium phlegmatis. de anatomia viuorum. Sp. 45. E
Tarditas accidit per melancholiam. de ana. vii. Sp. 45. F
Tarditas concoctionis vnde proueniat. 2°. de symp. caus. 3°. 24. H
TARDAT canitiem quid. secret. Sp. 101. F
 si *Tardauerit* matrix, quid fieri oporteat. de pass. mul. Sp. 96. A
TARDAE digestionis sunt pulli anserum. de diff. cont. Sp. 73. D
Tardæ, & duræ digestionis cibi sunt præponendi in fundo stomachi. de diff. cont. Sp. 71. H
Tardus motus qui. 3°. de dign. puls. 4°. 80. A
Tardus pulsus qui. 3°. de dign. puls. 4°. 79. G
Tardus, celer, & rarus, & creber quid sint, & vnde accipiantur. 1°. de puls. diffe. 4°. 48. E
Tardus pulsus & segnis fit à cholera nigra. de dyna. Sp. 19. F
Tardum pulsum efficit tristitia. de ana. vii. Sp. 47. A
Tardus & torpens si appareat sobrius cogitabundus, peruigil, & loquax mentem lesam significat. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 168. G
Ταρχιδες quid significet. de vict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 122. G
TARSENSIA elychmia. 13°. met. me. 7°. 81. G
Tarsensis magni extractorium hæmorrhoidum. 9°. de compositione medicamentorum sec. loc. 5°. 205. B
TARSI quæ partes iuxta oculos appellantur. intro. Isa. 53. A
Ταρος quid à græcis vocatur intro. Isa. 53. F
Tarsus quæ pars pedis. de ossibus. 1°. 43. F/1°. de cōp. me. p. ge. 5°. 216. D
Tarsus i. prima pars plantæ. de musculorū dissectione. 1°. 52. B/ de fract. commen. 2°. 233. A/ 7°. 234. H
Ταρος pars est ante planum pedis. 3°. de vsu par. 1°. 129. C
Tarsus in pede similis est carpo in manu. 3°. de vsu par. 1°. 129. F
Tarsus quibus constituitur. 3°. de vsu par. 1°. 130. E
Tarsi ossa tria quomodo sita, & disposita. 3°. de vsu par. 1°. 130. C
Tarsi quartum os est calcaneo iunctum. 3°. de vsu par. 1°. 130. C
Tarsus vbi firmatur. 3°. de vsu par. 1°. 130. C
Tarsus pedis an conueniat corpori. 3°. de vsu par. 1°. 130. E
 per *Tarfos* pedū excurrentes arteriæ pulsant. de ven. art. diff. 1°. 59. D

TAVRINAE carnes generant sanguinem crassum, & nigrum. de atrabile. 1°. 55. A
Taurina caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
TAVRINVS adeps qualis. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 233. H
Taurino adipe minus est calidus vitulinus. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. B
Taurinus adeps valentior adipe caprarum. 3°. de simp. me. fac. 5°. 34. E
Taurinus adeps medius ē iter suillū, & leoninū. 11°. de simp. m. f. 5°. 79. C
 ex *Taurino*, & *leonino* adipe, & *terebinthina*, *pice*, & *resina*, medicamenta. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 105. A
Taurinū adipe sequitur pardi adeps. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
Taurinus adeps mollificat. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. A
TAVRINVM pingue omnium maxime siccit. 4°. de composi. medica. per genera. 5°. 242. A
TAVRINVM seuum odoramentis conditum. 7°. de composi. medica. per genera. 5°. 272. E
Taurinum seuum molliendo digerit. 14°. met. me. 7°. 87. H
TAVRINVM sanguinem si quis biberit quid sit remedium. 2°. de antidotis. 5°. 114. D
TAVRINVM Fel ad visus obscuritatē facit. de re. par. fac. 7°. 156. G
Taurinum fel lumbricos infantibus necat. de dyna. Sp. 27. F
Taurinum fel aperit. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. G
Taurino felle aperiunt hæmorrhoides. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. G
TAVRINI cornu rasura sanguinē cohibet. de ther. ad Piso. 5°. 93. E
TAVRO calidior est Canis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. E
Taurus calidior est boue execto. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. E
Taurus quandoq; vitur ira. 3°. de vsu par. 1°. 128. B
Taurus quia vitur ira, habet cornua. 3°. de vsu par. 1°. 128. B
Tauri cur iracundi sunt, animosi, & furibundi. q. animi mor. 1°. 319. D
Tauri non facile domantur ab hominibus. 3°. de alim. fac. 2°. 27. B
Taurus terram findit ingenio simplici, & opere pio. de sper. Sp. 38. G
TAVRI sanguis venenosus est. de vit. resp. Sp. 64. E
Taurus habet sanguinem valde spissum. de terrestrem, qui coagulatur statim. de vit. resp. Sp. 64. E
Taurorum sanguis omnium celerrime coit. q. animi mor. 1°. 319. D
TAVROVVM caro qualis. 3°. de ali. fac. 2°. 26. A
TAVROVVM testes insuaves, concoctu difficiles, & mali succi sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
TAVROVVM adeps qualis. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 265. E
Taurorum adeps calidior, & siccior suillo. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. A
Taurorū adeps minus est calidius quā leonū. 11°. de simp. me. f. 5°. 79. B
Tauri adeps acrior. 5°. de simp. me. fac. 5°. 34. B
Tauri vetustum adipem accipi iubet. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. H
TAVRI & hirci pinguedo acrimoniam multam, & igneam habet. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. E
TAVROVVM medulla acris est. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. C
TAVRI bilem ceruleā vidit Galenus. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. F
Taurorū fel calidius est q̄ castratorū boum. 9°. de simp. me. fac. 5°. 74. F
Taurorum fel valentior est felle caprarum, vrsorum, & boum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. H
Taurorū fel inferior est bile hyæmarum. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. H
Tauri fel incidit. de ocul. 7°. 188. F
TAVRI femora vsta sanguinem cohibent, & aluum. de theriaca ad Pisonem. 5°. 93. E
TAVRO collæ meminit. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. B
TAVRVS, virgo, capricornus sunt terrei, frigidi, & sicci meridionales, de sperma. Sp. 38. H
Taurus frigidus est in tertio gradu, siccus in secundo. de sper. Sp. 38. H
 in *Tauro* conceptus vbi habebit mutationes. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. G
Taurus respicit caput. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. C
 ex *Tauro* contraxit *Alexander* frontem cornutam. de sper. Sp. 38. G
Taurus tempestates, & ventos concitat in mari, & in terra. de decub. progn. ex math. scien. Sp. 13. C
Ταυρος quid. intro. Isa. 53. D
TAXIS est cosmos. in progn. com. 3°. 4°. 207. G
TEAPHEN adhibet in pulmonum inflammationibus. de med. fac. par. 7°. 176. C
Τεμαγις dicitur coniecturalis cognitio. de vict. rat. in morbis acut. commentario. 1°. 7°. 108. C
Τεμαγιον quid sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 108. C
Τεμαγιον, signum, & inditium differunt. in progn. com. 3°. 4°. 212. C
TECTVM aquilatum. de art. com. 3°. 7°. 270. F
Tectum testudinatum quid. de art. com. 3°. 7°. 270. F

TECTI cur debet esse dormientes. in 6^m. de morb. vul. cō. 4°. 3^a. 183. F
 TEDIA folia vlcera glutinatoria. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 TEDIA picea, & conifaligo qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. F
 TEDIA cortex qualis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. F
 TEDIA cito ignem accipiunt. 3°. de temp. 1^a. 22. F
 ex TEDIA spatulam laudat. 5°. de comp. me. se. lo. 163. D/F/ 5°. de compo. me. per gen. 247. B/G/ 5^a. 259. F/ de reme. par. fac. 7^a. 157. E
 TEDIUM affert oleum. 12°. met. me. 7^a. 75. F
 TEGENDVM corpus totum à balneo. de vict. rat. in morb. acutis. commentario. 3°. 7^a. 132. G
 TEGENDA, & continenda lana alligabimus. de fascijs. 7^a. 293. F
 TEGVLAM esse siccam collige. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 141. A
 TEGVMENTA, medicamenta, & alimenta habent calidam potestatem. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. D
 Tegumentum calefacit oleum. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. F
 TEGV quid significet. 1°. de mot. musc. 1^a. 308. H
 TELAS conficiendi ansas dedit aranea. de ther. ad Pifo. 5^a. 94. B
 Tela aranei à phlegmone tuetur vlcera cutis. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 80. F
 Tela aranea panniculus oculi. de ocul. 7^a. 183. H
 TELAMONIS emplastrum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 224. E
 TELEPHANI candidum. 2°. de comp. me. per gen. 5^a. 225. A
 TELEPHIVM calidū et siccū est in scdo ordine. 8°. de sim. m. f. 5^a. 62. C
 Telephium ad putrida vlcera conuenit, & vitiliginem vtrāq; sanat. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
 TELEPHIVM vlcus vnde dictum. 2°. meth. me. 7^a. 9. F
 Telephia & chironia vocare vlcera superuacua est, sat enim est oia cōter cacoetha. i. maligna appellare. de tum. prater naturam. 3^a. 84. E
 Telephium nomē vlcera curiosū appellat Galenus. c. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
 Telephium est nomē quod nihil facit ad curationē. 14°. met. me. 7^a. 92. E
 Telephia vlcera à Galeno nominantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
 Telephia vlcera ex cacochemia nascuntur. 3°. de temp. 1^a. 23. A
 TELEPHVS grammaticus centum annorum qua victus ratione vsus fuerit. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. G
 Telephus grāmaticus bis terue in mēse lauabatur. 2°. de sa. tu. 2^a. 94. G
 TELIVM vnguentū. i. ex sēnograco. 7°. de cōp. me. p gen. 5^a. 267. A
 TELLINAE falsa vsta phibēt renasci pilos. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 82. D
 TELOSIS scabiei palpebrarum quarta species. de ocul. 7^a. 186. H
 Telis, id est sēnograco. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
 TELVM quoduis grane iaculari, est vehemens exercitatio. 2°. de sanitatē tuenda. 2^a. 74. G
 Tela nō extrahunt à iecore, à corde et à pulmone. 3°. de ana. ad. 1^a. 79. F
 Tela quibus modis extrahenda. 2°. de ana. adm. 1^a. 68. H
 Telum quomodo eximatur. 14°. met. me. 7^a. 93. A
 Tela educens. 5°. de comp. me. per gen. 246. H/ 5^a. 250. B
 Telorum cuspidēs euellentia proprias sibi qualitates attrahunt. 1°. de natural. facul. 1^a. 295. A
 ad Telorum aculeos, & cuspidēs. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 249. A
 Telis venena illita aliqua educunt eo modo, quo magnes ferrum. 1°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 295. A
 ad Telorum Toxico maderfactorum vulnera. 2°. de anti. 5^a. 119. G
 ad Tela. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 247. F
 TEMERARIE desipientie sunt periculosa. cō. 6°. aph. 53°. Ex. 53. B
 Temeraria responsio mala semper. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. A
 Temerarij quomodo possunt respondere. 1°. de diff. resp. 3^a. 61. A
 TEMERE quæ sunt non ita vocantur ex veritate, sed ex nostra cognitione. 4°. de decr. Hipp. 1^a. 250. H
 TEMERITAS, atq; immanitas, si mentis delirio iungant, ab atrabile sunt. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. F
 de TEMPERAMENTIS tractatus præcedere debet tractatum de simpliciū medicamentorum facultatibus. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 2. D
 Temperamentum quid, & quomodo dicatur. 1°. de san. tu. 2^a. 64. B
 de Tēperamētis sciētia necessaria est in multis rebus. 2°. d. tēp. 1^a. 16. F
 de Temperamentis liber sequitur librum de elemētis. 1°. de tēp. 1^a. 10. G
 C/ de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 290. G
 Temperamentū est animæ essentia, vel quatuor qualitatū, vel quatuor corporum, calidi, humidi, frigidi, & sicci. q. animi mores. 1^a. 317. G
 Temperamentorum differentiæ sunt nouem. 1°. de temp. 1^a. 14. D
 Temperamentorum diuersitates tot sunt, quot functionum differentiæ. 1°. de san. tuen. 2^a. 63. E
 in Temperamenti qualitate consistit sanitas. 1°. de san. tu. 2^a. 63. D
 Temperamentum sanitatis symmetriā egressum est morbo propinquū. 8°. meth. med. 7^a. 51. H

ex Temperamenti mediocritate prouenit mediocritas in carne. 1°. de temperamentis. 1^a. 15. A
 Temperamenta primo insunt corporibus. 1°. de vsu par. 1^a. 115. D
 Temperamenta complent propriam substantiam particularum. 1°. de vsu partium. 1^a. 115. D
 fm Temperamētis proprietatem particula agit. 5°. de loc. affe. 4^a. 35. F
 Temperamentum est causa, vt facile vel difficile homo patiat. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 108. E
 Temperamenta hominum considerantes, singulas partes considerare debent. 2°. de temp. 1^a. 19. G
 ex Tēperamētis duobus immodicis vnū fit modicū. 3°. met. me. 7^a. 17. B
 Temperamentum calidū nactō si fuerit adiectum piper, sinapi, allium, accenditur febris. præsag. exper. conf. Sp. 77. D
 Temperamenti frigidi tres differentiæ. 6°. de san. tu. 2^a. 96. G
 Temperamentum calidum, & humidum optimum esse antiqui putabāt. 1°. de temperamentis. 1^a. 11. D
 Temperamētum calidum, & humidum pessimum est. 1°. de tēp. 1^a. 11. H
 Temperamentum calidum, & humidum aeris, quale. 1°. de tēp. 1^a. 12. D
 Temperamentū humidū in principio deterius est. 6°. de san. tu. 1^a. 96. G
 Temperamenta anni temporum, non nomina ipsorum faciunt morbos. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 147. C
 Temperamenti sicci nota fm aliquos. 2°. de temp. 1^a. 20. G
 Temperamentum quā immutent. 1°. de san. tu. 2^a. 64. F
 pro Temperamentis ascitijs pulsus. 3°. de caus. pul. 4^a. 98. C
 Temperamentum quomodo seruetur. 6°. de san. tu. 2^a. 96. C
 Temperamentum præsens solum considerandum. 11°. met. me. 7^a. 68. F
 à Temperamento corporis sumuntur medicatoria indicationes. 9°. methodi medendi. 7^a. 59. G
 Temperamentum curationem indicat. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 121. B
 à Tēperamēto partis laborātis indicatio sumitur. 7°. me. me. 7^a. 49. A
 Tēperamentū oē nō restituit per cōtraria. de natu. hu. com. 1°. 1^a. 35. E
 Temperamentum inaequale habentes, vt iecur habeat aliam naturam, à ventriculo, his, diuersum est quod accipitur iocundum, ab eo quod est particula idoneum. 6°. de san. tu. 2^a. 96. C
 Temperamenta pugnantiā à diuersis membris habens, quo medicamentum ex malorum succo vti debet. 6°. de san. tu. 2^a. 101. C
 Tēperamētū egrediētia corpora quibus cibis indigeāt. de diff. cōt. Sp. 73. G
 Temperamento vicina medicamenta, quæ de ocul. 7^a. 189. B
 Temperamentum aquosum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 154. C/D
 TEMPERANS qui. 4°. de decre. Hipp. 1^a. 249. E
 TEMPERANTIA non est, si tollatur facultas concupiscibilis. 8°. de decre. Hippo. 1^a. 257. B
 Temperantia medicamenta quomodo agant. 2°. de simp. me. fa. 5^a. 12. D
 TEMPERATIO corporis animæ functiones immutat, et seiungere potest ipsas à corpore. q. animi mor. 1^a. 318. B
 Temperatio moderata in aere, quæ. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 15. F
 ex Tēperatione locorū aliqui iuuant ad prudentiā. q. ani. mo. 1^a. 320. D
 TEMPERATIVS lac quod nam sit. de diff. cont. Sp. 73. H
 TEMPEATISSIMVM oīum rerum hō est. 2°. de temp. 1^a. 15. G
 Temperatissima pars in homine quæ. 2°. de temp. 1^a. 15. G
 Temperatissimus humorum sanguis in temperatissima cōstitutione abūdat vere nimirum. in 1^m. de morb. vul. com. 1°. 3^a. 100. H
 Temperatissimum corpus quale. de opt. nost. cor. const. 1^a. 38. G
 Temperatissima regio quæ sit, & vbi. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 TEMPERATVRA quomodo fiat in quatuor qualitatibus, & in duabus solis. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
 Temperaturas fieri qualitatibus peruadētibus se totas inuicem corporis substantijs pbabilius est apud Galenū. de subf. facul. nat. 1^a. 230. F
 Temperatura corporalis quō fiat fm Aristotelem. q. ani. mo. 1^a. 317. G
 Temperaturam recipientia quomodo per totum temperentur, non est necesse sciri à medicis. 1°. de elem. 1^a. 8. C
 Temperatura quot modis diuisa sint. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 19. F
 Tēperaturæ sunt nouē, vna optima, & octo vitiosæ, inter vitiosas sunt quatuor simplices, & quatuor compositæ. cō. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Temperatura temperata vna est. 1°. de temp. 1^a. 14. D
 Temperatura optima quæ sit. 2°. de puls. dig. 4^a. 78. B
 Temperatura æqualitas in quibus elementis. 1°. de temp. 1^a. 13. D
 Tēperaturā pba fit ex quatuor elementis. 1°. de p̄sag. ex puls. 4^a. 107. E
 Temperatura quatuor elementorum dicitur natura. com. 2°. aph. 34°. 17. C/ com. 3°. aph. 2°. Ex. 20. A
 Tēperaturā significat natura. de vict. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7^a. 124. A
 Tēperaturā comoda primorū sanitas ē. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 101. A
 nnn ij Temperatura

- Temperatura mulieris, & maris differunt. bre. denot. dog. 1. 231. G
 Temperatura intemperata octo sunt. 1. de temperamentis. 1. 14. D/de
 mult. 3. 82. A
 Temperatura simplices quatuor sunt. de cō. ar. 15. 38. G/1. de tēp. 1. 14. D
 Temperatura cōposita quatuor sunt. de cō. ar. 15. 38. G/1. de temp. 1. 14. D
 Temperatura temperatissima est omnium prima. de const. ar. 15. 38. G
 Temperatam corrumpunt excessus, & defectus. 8. de decr. Hippo-
 cratis. 271. A/ 1. 274. E
 Temperatura commoda quæ sint. 2. de temp. 1. 18. B
 Temperatura moderata signa quæ secundum totum animalis habitum.
 ars med. 15. 65. F
 Temperatura deterioris cognitio quō habeatur. de const. ar. 15. 38. H
 Temperatura sicca cur pessima sit. 6. de san. tu. 2. 96. H
 Temperatura sicciores natura salubrius degunt humidioribus. com. 6.
 aphorismo. 2. Ex. 46. E
 Temperatura magis, & minus possibilem faciunt naturam. commē. 3.
 aphorismo. 11. Ex. 21. C
 Temperatura sicca quæ in homine est, & huiusmodi animalibus cur per-
 ducit pilos. 2. de temp. 1. 18. G
 ob Temperatam calidam efficitur iracundi. q. ani. mo. 1. 322. G
 Temperatura calida & sicca a calidis & siccis nunquā ducetur in bo-
 nam temperatam. ars med. 15. 68. G
 Temperatura calida & sicca incidit tertianā. cō. 4. aph. 59. Ex. 33. H
 Temperatura hectica quæ in 6. de morb. vul. com. 6. 3. 196. F
 ad Temperatam æqualitatem quomodo perducatur calor febrilis. com.
 6. aphorismo. 40. Ex. 51. A
 Temperatura opportunissima ægrotationibus ex partibus constant tē-
 peratura contrariis. fin. med. 15. 45. E
 Temperatura naturales appetunt similia. ars med. 15. 66. D
 Temperatura male appetunt contraria. ars med. 15. 66. D
 Temperaturas corporis animæ facultates sequi, verum est, & vile vo-
 lentibus suos animos excolere. q. animi mo. 1. 317. B
 Temperaturis corporis anima ancillatur. q. animi mo. 1. 318. C
 Temperatura est anima, aut vis tēperaturæ comes. q. ani. mo. 1. 318. D
 Temperatura ratione consistens substantia animæ, sit a corpore natura-
 li. quod animi mires. 1. 318. G
 Tēperatura seruata nō seiungit a corpore. de sub. fac. nat. 1. 130. F
 Temperatam quoq; sequuntur artes. quod animi mores. 1. 320. B
 Temperatam eandem habent quandoq; membra omnia, vt in cache-
 xia, & elephantiasi. de mel. ex Gal. & Ruf. & Poss. Sp. 109. B
 a Temperatura indicatio qualis. 2. de arte cura. ad Gla. 7. 102. E
 fm Temperaturas & atates, medicamentorum variatio. 7. de comp.
 medi. secundum locos. 5. 181. B
 in Temperaturis conuenientibus nisi dentur medicamenta non valent.
 de medi. expertis. Sp. 106. F
 Temperatam ad vnguem scire est difficile. 9. met. me. 7. 60. D
 in Temperaturis cognoscendis qui vult exercitari, vnde incipere de-
 beat. 1. de temperamentis. 1. 14. D
 in Temperatarum cognitione quō deuenimus. 1. de temp. 1. 14. E
 Temperatura quæ sint temporibus aptæ. com. 3. aph. 2. Ex. 20. A
 Tēperaturā mutat aer ambiens. de vict. rat. in mor. acut. c. 3. 7. 134. C
 Temperatura anni, & temporum anni, causa est omnium bonorum in
 Asia. quod animi mores. 1. 219. H
 Temperatura aeris sicca pluuiosis temporibus salubriores sunt, & mi-
 nus mortiferæ. com. 3. aph. 11. Ex. 21. B
 Tēperaturæ sunt causæ morborū, nō tempora. cō. 3. aph. 4. Ex. 20. C
 fm Temperaturas temporū factas alterationes intelligit Galenus, dū
 inquit Hippocrates, mutationes temporum. com. 3. aph. 1. Ex. 19. H
 Temperatura humane familiaris est glycyrrizæ succus. 6. de simpliciu
 medicamen. facul. 5. 45. G
 Temperaturis medicamenta probanda. 3. de simp. me. fac. 5. 19. F
 Temperatura medicamenti Crassior. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 154. D
 Temperatura diluta. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 155. C
 Temperatura aquosa. 4. de comp. me. sec. loc. 5. 156. A/D
 TEMPERATVM nihil est fm quosdam. 2. de simp. me. fac. 5. 15. E
 Temperatus non manet momento temperatus. 1. de san. tu. 2. 64. F
 Temperata natura soli conuenit homini. de spermate. Sp. 41. B
 Temperatum in omnibus quod est. 1. de temperamentis. 1. 13. B
 Temperata natura omnium prima est virtute, potentia, & ordine co-
 gnitionis. 2. de temperamen. 1. 15. F
 Temperatum simpliciter in natura quid. 2. de temp. 1. 15. F
 Temperata in singulis generibus, quæ. 2. de temp. 1. 15. F
 Temperatum quid sit. 3. de simp. me. fac. 5. 19. D
 Temperata quæ sint. 3. de simp. me. fac. 5. 19. A
 Temperatum medicamentum quid sit. 5. de simp. me. fac. 5. 39. B
 ad Temperatum hominem referenda sunt medicamenta. 9. de simplic.
 medica. facul. 5. 69. F
 Temperatus homo pro mensura, & regula accipitur. 5. de simplicium
 medicamen. facul. 5. 33. E
 Temperatum, & tepidum media sunt inter calidum, & frigidum. 1. me-
 thodi medendi. 7. 7. C
 Temperatum poculum, & balneum nonnunquam dicimus calidum ap-
 pellationis abusu. 4. de simp. me. fac. 5. 24. E
 Temperatorum quatuor ordines. 5. de simp. me. fac. 5. 39. B
 Temperatum quomodo cognoscatur. 3. de simp. me. fac. 5. 18. A
 Temperata non pariunt mordicationem. 4. de simp. me. fac. 5. 25. F
 Temperata res in actiuis qualitatibus sicca consistētia terrestris est, ac
 citra morsum desiccatur. 4. de simp. me. fac. 5. 26. D
 Temperata in actiuis qualitatibus est & sicca cadmia. 9. de simpliciu
 medicamen. facul. 5. 69. F
 Temperatus est Conus. 7. de simp. me. fac. 5. 54. A
 Temperata in actiuis qualitatibus, & sicca in secundo ordine sunt Len-
 tes. 8. de simp. me. fac. 5. 63. B
 Tēperatus in passiuis qualitatibus est Lētiscus. 8. de sim. me. f. 5. 61. H
 Temperatus est Lithargyrus. 9. de simp. me. fac. 5. 70. A
 Temperatū est in passiuis qualitatibus psillū. 8. de sim. me. f. 5. 64. A
 Temperatus est calor natiuus. 3. de caus. puls. 4. 97. C
 Tēperati nō possunt gigni in regionib; intēperatis. 2. de san. tu. 2. 73. B
 Temperatum ne per somnū quidē inuenies apud Gallos, Scytas, Aegy-
 ptios, & Arabes. 2. de san. tu. 2. 73. B
 Temperati absolutissimi qui credantur. 1. de san. tu. 2. 64. E
 Temperata natura vna est. de spermate. Sp. 41. B
 Temperatum omnino quid sit. 1. de tem. 1. 14. A
 Temperatum corpus quæ habeat. de opt. nostri corp. con. 1. 38. E
 Tēperatus in altera oppositione, in altera vero intēperatus, medius est
 inter omnino temperatū, & penitus intēperatū. 1. de tēp. 1. 14. D
 Temperatus in summo neutram habet oppositionem superantem. 1. de
 temperamentis. 1. 14. D
 Temperatus homo quibus inditijs cognoscatur. 2. de temp. 1. 15. H
 Temperatus optime est pulcherrimus. 1. de san. tuen. 2. 64. G
 Temperatus, prudens, alacer, humanus amicorum amans erit. 2. de se-
 mine. 1. 15. H
 Temperati omniū mensuras manifestas obinēt. 2. de san. tu. 2. 73. F
 Temperatis calor similis inest vsq; ad summum incrementum. 1. de sa-
 nitate tuenda. 2. 67. B
 Temperatus, qui nulli negotio sit adstrictus, quomodo tractandus, vt
 diu viuat & sanus. 1. de san. tu. 2. 67. D
 Temperatus debet seruari nō alterari. 2. de san. tu. 75. F/4. 2. 87. E
 Temperata consimilibus conseruantur. de natu. hu. c. 1. 1. 35. E
 non Temperata corriguntur contrariis. de natu. hu. c. 1. 1. 35. E
 Temperatum fm naturam similibus seruatur. 3. de ali. fac. 2. 33. D
 male Temperatum a contrariis ad proprium temperamentum redu-
 citur. 3. de ali. fac. 2. 33. D
 Temperatum improprie corpus per contrariam reducitur ad tempera-
 tum, & quomodo. 1. de ali. facul. 2. 8. F
 Temperato adhibenda sunt omnia mediocria. 2. de san. tu. 2. 75. G
 Temperato homini qualis aer conueniat. 1. de san. tu. 2. 67. B
 Temperatus aer cui comparetur. 2. de simp. me. fac. 5. 15. F/G
 Temperata moderatio in aere, quæ. 2. de simp. me. fa. 5. 15. F
 Tēperatis sanis sunt tēperati status. in 1. de mor. vul. cō. 2. 3. 108. E
 Temperatus annis naturalem seruat temperiem. de victus ratione in
 morbis acutis. com. 4. 7. 134. C
 Temperato homini dandus est locus temperatus, medium veris, & me-
 ridies quando debet exerceri. 2. de san. tu. 2. 73. C
 Temperata regio facit mores temperatos. quod animi mores. 1. 319. H
 Temperatæ regionis descriptio. quod animi mores. 1. 319. H
 Temperata est Delus. in prognost. com. 3. 4. 212. H
 Temperatas regiones incolentes sunt corpore, animi moribus, ingenio,
 prudentia, quā prudentiores alijs. quod animi mores. 1. 320. D
 Temperati nutritio a principio ortus incipiens. 1. de san. tu. 2. 66. G
 Temperatū corpus cur seruatur alimentis tēperatis. 1. de ali. fa. 2. 8. E
 Temperata corpora quibus indigeant cibis in tempore non temperato.
 de dissol. continua. Sp. 73. G
 Temperatus qui non multum mouetur cibadus est cibarijs medijs inter
 subtilia

subtilia & crassa. de dis. cont. Sp. 73. A
 Temperati augendi sunt potius quā siccandi. 2°. de san. tu. 2°. 73. A
 Temperati semper tendunt ad siccā. 1°. de san. tu. 2°. 64. F
 Temperatorum ciborum diuersitas in crassum, subtile & medium. de dissolutione continua. Sp. 73. G
 Temperata crassitie oua quæ. de diss. cont. Sp. 73. A
 Temperata sunt hepata pullorum, & anserū, & axillæ ipsorum. de dissolutione continua. Sp. 73. A
 Temperato sanguine calidiorem & crassiore generat caro pullorum columbarum, & auium paruorum. de dissol. cont. Sp. 73. A
 Temperati sunt pisces omnes non duræ carnis, nec multæ viscositatis. de dissolutione continua. Sp. 73. A
 Temperatos cibos in subtilitate, & crassitie dabimus quando motus est conueniens. de dissol. cont. Sp. 71. G
 in Temperatis, cibi debent esse oppositi naturis. de dissol. cont. Sp. 71. G
 nō Temperati cibi non generant sanguinem purum, mundum, clarum. de dissol. cont. Sp. 73. H
 Temperatis quanto iucundius fuerit quod comedunt, tanto vtiq; sit magis nutriendus. 6°. de san. tu. 2°. 96. C
 Temperatus vsq; ad quartumdecimum annum quā seruare debet victus rationem. 1°. de san. tu. 2°. 67. C
 Temperati quomodo regendi sunt ab anno decimoquarto vsq; ad vigesimum primum. 1°. de san. tu. 2°. 67. C
 Temperato qñ abstinendum à cibo, & potu. 2°. de san. tu. 2°. 73. F
 Temperatum extrinseca facile offendunt. 2°. de san. tu. 2°. 75. G
 Temperatis balnea pauca conueniunt. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 Temperatus & modice humidus aer balnei quomodo fiet. 10°. methodi medendi. 7°. 66. H
 Temperatus quomodo eat ad frigida. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 Temperatus quando potest vti aqua frigida. 3°. de san. tu. 2°. 78. B
 Temperato qualis lotio conueniat. 2°. de san. tu. 2°. 76. B
 Temperati ad labores quomodo se habeant. 5°. de san. tu. 2°. 89. H
 Temperati apothepia vtantur. 3°. de san. tu. 2°. 76. G
 Temperatus quo gñe exercitationis sit exercendus. 2°. de san. tu. 2°. 75. E
 Temperato quando vtendum puluere. 5°. de san. tu. 2°. 76. B
 Temperati quando ad exercitium prodire debent. 2°. de san. tu. 2°. 75. F
 Temperatus non potest laborare plus iusto, nec cibis impleri. 2°. de san. tate tuenda. 2°. 73. F
 Temperatus liber raro lassitudine tentatur. 3°. de san. tu. 2°. 76. F
 in Temperato quomodo lassitudo curanda. 4°. de san. tu. 2°. 84. D
 Temperatis quando sanguis mittendus est in lassitudine, & quando nō. 4°. de san. tate tuen. 2°. 84. D
 Tēperati aliqui ob prauū victū facti intemperati. 2°. de san. tu. 2°. 73. F
 Tēperati facti quidā sunt, qui prius erāt intēperati. 2°. de sa. tu. 2°. 73. F
 Temperati non debent abstinere à venere vt sicci. 6°. de san. tu. 2°. 97. F
 Temperati quinto loco sunt proni ad febrem. 8°. met. me. 7°. 54. E
 Temperatorum duorum hominum qui se contingant experientia. 2°. de simp. me. facul. 5°. 15. H
 Temperati non indigent quæ curari debent. 3°. de simp. me. fac. 5°. 19. B
 TEMPERIEM, causas, & accidentia scire debet medicus. de medicinis expertis. Sp. 103. G
 Temperies fm naturam cognoscenda est, & quare. ars med. Isa. 71. B
 Temperies est vna. 3°. de simp. me. fac. 5°. 19. F
 ad Tēperie mediā qualitates sunt referendæ. 3°. de simp. me. f. 5°. 19. F
 Temperie media est cutis. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. E
 Temperies naturalis est sanitas. com. 4°. aph. 39°. Ex. 32. D
 Temperie optima constans vnus, est ex salubribus habitibus. de constitutione artis medica. Isa. 38. H
 Temperiem optimā in adoleſcētia corpus obtinet. 6°. de san. tu. 2°. 95. F
 Temperies proba vnde. quod animi mores. 1°. 317. C
 Tēperies bona fm Aristotelē est cā roboris mēbrorū. 1°. de se. 1°. 334. G
 Temperies bona corporis facit intellectum, non compositionis varietas. 8°. de vsu par. 1°. 170. C
 Temperies corporis actiōes animæ variare possunt. 3°. de lo. af. 4°. 19. C
 à Tēperie manant actiōes. 2°. de nat. fac. 1°. 300. F
 Tēperies fm naturā in singulis instris est cā actiōis. 2°. de na. f. 1°. 301. A
 Temperies cognoscitur ex functionibus partium principalium, & non ex sensu. 2°. de tem. 1°. 20. A
 Temperiem naturalem seruat annus temperatus. de victus ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 134. C
 Temperiem naturalem inculpatam habētia animalia, debent similibus nutriri. 1°. de alim. fac. 2°. 33. D

Temperiem cerebri seruare debent, qui recte viuere, & recte meditari volunt. de vir. nostr. corp. dispen. Sp. 60. C
 Temperiem optimam qui non habent. 1°. de san. tu. 2°. 64. E
 Tēperie prauā aialibus hñtibus cibi cōtrarij cōueniūt. 3°. d. al. f. 2°. 33. D
 à Tēperie defic. ēs corpus, p quorū causas deficit. 5°. de san. tu. 1°. 89. E
 Temperies partium quando est varia, ex vna earum non licet pronunciare de toto. 2°. de temp. 1°. 19. H
 Temperies alia calida actu est. 1°. de temp. 1°. 14. E
 Temperies alia calida potestate est, & quæ. 1°. de tem. 1°. 14. E
 Temperiei calidæ homo quibus sit nutriendus. de dissol. cont. Sp. 72. B
 Temperies calida, & humida, vt puerorum, facile absumitur. de curan. ratione per sanguinis missionem. 6°. 19. F
 Temperies sicca sepe facit animal calidius in augmento, in decremento fit siccum, & frigidum. 6°. de san. tu. 2°. 95. F
 ad Temperiem corpora vt reducantur quomodo seruanda æqualitas in calido, & frigido. 1°. de alim. fac. 2°. 8. F
 ad Temperiem tarde veniunt frigidi, & sicci. 8°. met. me. 7°. 54. F
 Temperies corporis facit ad inuentionē auxiliōrū. 8°. met. me. 7°. 58. G
 Temperies laborantis ostendit indicationes mensuræ contrarietatis. 11°. methodi medendi. 7°. 67. D
 Temperiem aeris comprehendit sub celi statu. 8°. met. me. 7°. 57. H
 sub Tēperie aeris cōtinetur anni tēpus, & regio. 8°. met. me. 7°. 58. A
 à Tēperie loci laborantis indicatio prima in vētriculo affecto. 7°. methodi medendi. 7°. 48. H
 TEMPERARI æqualiter quid sit. 6°. de san. tu. 2°. 95. C
 TEMPESTAS valida quomodo ex luna cognoscatur. 3°. de diebus de cretorijs. 4°. 157. F
 Tempestatem significat luna rutila. 3°. de dieb. decr. 4°. 157. F
 Tēpestates et vītos cōcitāt taurus in mari, & i terra. de decub. Sp. 13. C
 Tempestas serena qualis. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 140. H
 Tempestas austrina qualis. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 140. H
 Tempestas aquilonia qualis. in 3°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 140. H
 Tempestas vnaquaq; pro ratione suæ temperaturæ, ac non propter nomen, succo auget. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 100. H
 Tempestate vnaquaq; cur non omnes vno & eodem morbo capiuntur, in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 101. A
 TEMPLVM paruum Sostrati. de fascijs. 7°. 302. H
 Templum paruum Apollonij Thirij. de fascijs. 7°. 302. H
 TEMPORALES musculi qui. de muscul. dissectio. 44. G. 4°. de anato. admin. 1°. 80. A
 Temporales musculi duo sunt. 11°. de vsu par. 1°. 185. D
 Temporales musculi quales. 11°. de vsu par. 1°. 184. F
 Temporalis musculi caput quale in animalibus habentibus maxillā magnā, & in ijs etiā quæ habent dentes serratos. 16°. de vsu pa. 1°. 217. B
 Tēporales musculi tendunt in vnū magnū tēdonē. 11°. de vsu pa. 1°. 185. H
 Temporalis musculus vbi. 11°. de vsu par. 1°. 184. G
 Tpales musculi ppinquiores sunt cerebro alijs. 11°. de vsu par. 1°. 185. C
 circa Temporales musculos ossa cur dura in orbem quasi septum quoddam circumiecit. 11°. de vsu par. 1°. 185. B
 Temporalium musculorum tutamen. 11°. de vsu par. 1°. 185. C
 Temporalis musculus cur abditus solus omnium musculorum in ossibus capit. 11°. de vsu par. 1°. 185. B
 Temporalis musculus magnus quorsum à natura effectus in quibusdā animalibus. 16°. de vsu par. 1°. 217. B
 Temporalis musculi tendo ex medio oculo. 11°. de vsu par. 1°. 185. H
 Temporales musculi in hominibus minimi, & minimum neruosi sunt. 11°. de vsu par. 1°. 184. F
 Tpalis musculus in hoībus et simijs exiguus est. 16°. de vsu. p. 1°. 217. A
 Temporalis musculus cur paruulus hominibus. 11°. de vsu pa. 1°. 184. H
 Temporalis musculus cur minimus hominibus. 11°. de vsu p. 1°. 185. A/B
 Temporales musculi in quibus animalibus maximi sint, & neruosi. 11°. de vsu partium. 1°. 184. F
 Temporalis musculus quibusdā animantibus est maximus. 16°. de vsu partium. 1°. 217. A
 Temporales musculi cur magni in quibusdā animalibus à natura facti. 11°. de vsu par. 1°. 184. G
 Tpalis musculus p plures neruos cōicat cerebro. 11°. de vsu par. 1°. 185. C
 Temporalium musculorum officium. 4°. de ana. adm. 80. A/2°. de motu musculorum. 1°. 314. E
 Temporalibus musculis læsis, qui morbi contingant. 11°. de vsu. 1°. 185. B
 TEMPORARIA aqua quæ. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 184. F
 TEMPVS quid. de hist. philos. Sp. 5. C

Tempus non consumendum. 3°. de loc. aff. 4°. 17. D
 Tempus non conterendum in obscuris. in 6°. de morb. vulg. cō. 3°. 3°. 179. C
 Tempus perditur sub malis præceptoribus. 8°. met. me. 7°. 52. B
 Tempus habet omnes motus. 2°. de dignos. puls. 4°. 75. B
 Tempus, et spatium inseparabilia in motu diuisiui. 1°. de dif. resp. 3°. 57. A
 Tempus quid faciat in pulsu. 2°. de dign. puls. 4°. 75. B
 Tempus maximā vim habet ad perturbationē motus. 4°. de dec. 1°. 253. H
 Tempus formationis in tres partes diuiditur. de ana. viii. Sp. 52. B
 Tempus motus quando post formationem. de ana. viii. Sp. 52. B
 Tempus partus quando post motum. de ana. viii. Sp. 52. B
 Temporis partus diuersitas. de ana. viii. Sp. 52. B/C
 Tempore vina sunt flaua. de vinis. Sp. 76. G
 TEMPVS anni & regio cōtinet sub tēpie aeris. 8°. me. me. 7°. 58. A
 Temporum quatuor anni sol est auctor. 3°. de diebus decreto. 4°. 156. H/
 de spermate. Sp. 40. E
 Tempora anni quomodo mutent in qualitatibus. de sperma. Sp. 39. B
 Temporum mutationes obseruandæ, & quare. de aere, aq. & loc. 2°. 2. D
 Temporum magnæ mutationes seruandæ. de aere, aq. & loc. 2°. 2. G
 circa Tēporū mutationes quæ sint à medico cōsideranda. de sp. Sp. 39. F
 Temporum mutationes vbi non sunt, omnes ferè sunt similes. de aere, aq. & locis. 2°. 4. G
 Tēpora cū sint inter se similia, nullas corruptiones, neq; malignitates in ferūt in seminis genitalis mixturā ac cōpactionē. de ae. aq. et l. 2°. 5. F
 in Tempore mutationes magnæ, & frequentes faciunt magnam diuersitatem in hominibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. F
 Tempora formarum naturam variantia, sunt diuersa. de aere, aquis, & locis. 2°. 4. G
 Temporum mutationes vbi fortes non fiunt, corpus, & animus non fiunt apta exercitationibus. de aere, aquis, & locis. 2°. 5. A
 Temporum mutatio facit generosiores. de aere aq. & loc. 2°. 5. B
 Temporis cōstitutionē qui poterit prædicere. de aere, aq. & loc. 2°. 2. D
 Tempora quomodo à medicis distinguantur. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Temporum ordo qui fm medicos. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F
 Tempora omnia, vt æstas, hyems, quod possint in plures partes secari, potest colligi. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Temporis mutationis an hominis natura concordet considerandum est. de spermate. Sp. 39. F
 Temporis qualitates afficiunt corpus. de nat. hum. com. 1°. 1°. 33. D
 Temporum varietates naturam permittant. de aere, aq. & loc. 2°. 4. G
 Temporebus anni non afficiuntur omnes atates, nec omnes nature, nec omnes pulsus. 2°. de digno. puls. 4°. 78. F
 quæ Tempora cui atati cōueniant, & cui non. cō. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 Tempora optima, pessima, & media, quomodo inueniantur. commentario. 3°. apho. 18°. Ex. 23. H
 Tempora sicca sunt magis salubria pluuiosis. commē. 3°. apho. 7°. 20. F/
 aphorismo. 11°. Ex. 21. B
 Tempora sicca generant paucos humores, sed biliosos. commentario. 3°. aphorismo. 7°. Ex. 20. F
 Tempore sicco fiunt febres acutæ, sed nō multæ. cō. 3°. apho. 7°. Ex. 20. F
 Tempus notat humores peccantes. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. E
 Tempore mutationi concordare solet passio cholerica, & sanguinea. de spermate. Sp. 39. H
 Tempora cur humidiora. 2°. de temper. 1°. 19. E
 Tempora mutant respirationem. de vit. resp. 1°. 225. G
 Tempora extenuant corpora, & quæ tēpora. cō. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
 Tempora anni calida & regiones calidæ sunt causa exolutionis virium in euacuatione, vt in pueris substantia mollis, & humida. de vict. ra. in morbis acutis. com. 1°. 7°. 115. F
 Tempore quolibet possunt fieri omnes morbi, tamen aliqui magis quam alij. com. 3°. aph. 19°. Ex. 24. A
 Temporum anni mutatio præter naturā in causa est vt morbis corripia mur. in 3°. de morb. vulg. cō. 3°. 140. F/cō. 3°. aph. 4°. Ex. 20. C
 Tempore mutationes vt plurimū morbi pariant. cō. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Temporum mutationes, id est successiones faciunt, & soluunt morbos. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Tempore magnæ permutationes vt frigoris, caloris, humidis, sicci, morbos vt plurimum pariant. com. 3°. aph. 1°. Ex. 19. G
 Temporum ratione morbi, qui. 6°. de decr. Hip. 1°. 276. G
 Tēpora ad quæ morbi bene vel male se habeant. cō. 3°. aph. 3°. Ex. 20. A
 Tempora similia complexionis faciunt morbos, dissimilia soluunt, præter quam si atas temperata, & victui, & regioni, & loco temperato comparetur, hoc enim solo modo similes à similibus bene afficiuntur.

commentario. 3°. aphorismo. 3°. Ex. 20. B
 Tempus quantum valeat. de vic. rat. in morbis acutis, com. 1°. 7°. 115. F
 à Tempore anni indicatio eritur. de sectis. Isa. 16. E
 Tempus anni facit ad inuentionem auxiliorum. 8°. met. me. 7°. 58. G
 Tempora anni quomodo valent ad victus rationem instituendam. commentario. 1°. aphorismo. 15°. Ex. 8. A
 Tempora anni, partes, & regiones quomodo se habeant ad purgationes quos purg. opor. quib. med. 5°. 88. E
 Tempora purgandi sunt ver, & autumnus. de dyna. Sp. 20. G
 Tempus præbendi pharmacum quod. de sperma. Sp. 39. G
 in Tēpore debito nisi dent medicamēta nō valent. de med. exp. Sp. 106. F
 Tempore quouis fiat venæ sectio, si vsus postulet. præf. exper. Sp. 78. D
 Tempus accommodatus venæ sectioni in febre continua est matutinus. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Tempore matutino sanguis detrahendus. præf. exper. conf. Sp. 77. H
 Tempus quo venæ sectio prohibenda est. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 in Tempore anni multum calido, et multum frigido non est secanda venæ, & in febre acuta. de sect. Isa. 161. E
 Tempore calido, & sicco sanguis non est mittendus. de victus ratione in morbis acutis, com. 3°. 7°. 136. H
 à Tempore anni sumitur etiam inditium bonæ excretionis, commentario. 4°. aphorismo. 47°. Ex. 33. A
 Temporum differentia duæ apud medicos celebratur, siquidē aliqua dicuntur tempora morborū, & aliqua auxiliorū. de opt. sect. Isa. 27. E
 Tempora auxiliorum & morborum diuersa sunt. de opt. sect. Isa. 28. A
 Tempora auxiliorum eodem instrumento non iudicatur, & iudicatoria instrumenta particularium temporum ipsorum remediorum scribi nequeunt. de opt. sect. Isa. 27. H
 Tempus in morbis est, vt atas in animalibus. de morb. tem. 3°. 85. B
 Tempora morborū vnde fm aliquos distinguantur. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora morborum quatuor. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora quatuor morborum quomodo distinguuntur. de opt. Isa. 28. A
 Tempora vltia quō à particularibus distinguantur. de opt. sect. Isa. 27. H
 Tempora morborum vniuersalia, quæ non distinguuntur dierum numero. 1°. de scrib. 4°. 125. G
 Tempora omnia in alia distinguuntur. de morb. tem. 3°. 86. E
 quō ad Tempora morborū differentia tres. in progn. com. 1°. 4°. 193. B
 Tempora sex morborum intermittentium. de morb. tem. 3°. 86. B
 p Tempora febris incessus quō se habeat. 3°. de præf. exper. 4°. 119. A
 Tempora tria simul in quibus sint febribus. de morb. tem. 3°. 87. B
 Tempora quatuor habet heftica. 1°. de diff. feb. 3°. 36. C
 Tempora tria in continuis, & earum diuisio. de morb. tem. 3°. 87. D
 Tempora morborum non sunt equalia. 1°. de crisi. 4°. 126. D
 Tempora equalia longo morbo habere non potest morbus brevis. 1°. de crisi. 4°. 125. G
 Tempora morborum habent latitudinem. de tot. morb. tem. 3°. 89. B
 Tempus breue qui morbi habeant. 1°. de crisi. 4°. 126. F
 Tempora quomodo habet apoplexia. de tot. morb. tem. 3°. 89. C
 Tempora habet comitialis morbus. de tot. morb. tem. 3°. 89. C
 Tēpora quatuor habet apata, & quæ cōueniant in illis. de ocu. 7°. 189. E
 Tempora quomodo habet scirrhus in cruribus. de tot. mor. tēp. 3°. 89. C
 Tempora quatuor habet cervicis truncatio. de tot. mor. tem. 3°. 89. C
 Tempora morbi in morituris. de tot. morb. tem. 3°. 89. F
 Tempore inæqualitas inditium atræ bilis quæ dominatur. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 96. B
 Tempora mala cur dicantur. an qualitates incorporeæ sint. Isa. 10. B
 Temporibus certis natura ordinata semper agit, si materiam superet. 2°. de diebus decre. 4°. 151. H
 circa Tēpora oia versatur prognosticatio. in progn. com. 1°. 4°. 190. H
 Tempus præfinitum vnde cognoscatur à medico quo euadendum vel perendum est homini. de constit. art. Isa. 42. A
 Tempora à nullo signo fideliter indicantur. 1°. de crisi. 4°. 130. G
 Tempora morbi vltia quō quis cognoscet anteq̃ sint. 1°. de crisi. 4°. 131. F
 Tempora morborum quantum debeant perdurare, quomodo coniectandum, & vnde. 1°. de crisi. 4°. 128. E
 Tpe longo indiget fixi humores vt expellant. cō. 4°. aph. 30°. Ex. 30. F
 Tempore longitudo ab Hippocrate ostenditur per hæc verba capiti, & capiuntur. com. 5°. aph. 70°. Ex. 45. E
 à Tempore nulla est indicatio. 4°. met. me. 7°. 27. E
 à Tempore non est indicatio curandi sumēda, sed à morbo. 4°. methodi medendi. 7°. 24. H
 Tempus ad præsidia conducit. de tot. morb. tem. 3°. 88. E

in Temporibus diuersis auxilia diuersa adhibenda sunt. de totius morb. temporibus. 3^a. 89. A
 Temporis occasio, & auxiliorum quantitas ad medendum conferunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 94. C
 Tempus occasionis in medicina breue, & p̄ceptum est. cō. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
 Temporis opportunitas multum facit. de puero epilep. 7^a. 180. B
 Temporis occasio vnde habet ortum. ars med. 1^a. 68. D
 Tempus ostendit victus rationem. 7^a. meth. med. 7^a. 46. G
 sine Temporum cognitione victus ratio institui nō potest. de totius morbi temporibus. 3^a. 90. A
 pro Tempore victus ratio immutanda est. de sal. diet. 2^a. 40. H
 circa Tempora varia quæ curatio adhibenda. de tot. mor. tēp. 3^a. 90. A
 per Tempora quatuor asperæ arteria lassitudinibus tensiuis quid agendum. 7^a. de comp. med. secundum locos. 5^a. 177. G
 Temporum in morbo laterali casus. 1°. de crisi. 4^a. 132. E
 TEMPORA quæ partes corporis appellantur. intro. 1^a. 52. H
 Tempora subiacent vbi galea est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
 Temporum duo sunt ossa. introd. 1^a. 54. F
 Temporis ossis abscissio cōuulsionem facit in 1^m. pror. com. 3°. 4^a. 183. H
 Tempore musculi cuius si os iugale duntaxat excideris. 4°. de anat. micis ministr. 1^a. 81. E
 circa Tempora musculorum motus duo sunt. 1°. de motu musc. 1^a. 309. G
 Temporum venæ duæ flexuosæ incedunt. de ana. viuo. Sp. 55. A
 Temporum venæ graues & plene sunt edito homini si sperma conceptū fuerit à muliere in tribus horis sanguinis. de sper. Sp. 37. B
 Tempora pulsant à potu meri, & in ardentibus febribus, & in capitis doloribus. 4°. de pul. diff. 4^a. 64. C
 Tempore venæ cur pulsant in capitis dolore. in 1^m. pror. cō. 3°. 4^a. 180. D
 Temporum venæ pulsantes iudicationis sunt signum. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 100. D
 in Temporum pulsibus vinū euitandū est. 1°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 95. F
 Tempore venæ secantur, vel inciduntur, vel extrahuntur, vel aduruntur, vt rheumatismi subtiles qui ad oculos descendunt constringant. de ana. ocul. Sp. 55. B
 Temporum arteria illustrem habent motum. de pul. ad Tyr. 4^a. 43. C
 in Temporum arteriis cum dolore vehementi pulsus non naturalis motus est. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 222. D
 Temporis arteria quandoq; secatur, quandoque inciditur, quadoq; extrahitur, quandoq; aduritur. de ana. viuo. Sp. 55. B
 Temporum arteriæ secantur propter oculos, & fluxum calidum, & spumum. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 303. F
 Tempora adstricta mala. in prog. com. 1°. 4^a. 191. B
 Tempora quomodo adstringantur in acutis. in prog. com. 1°. 4^a. 191. C
 ad Tempora, & ad Thoracem à capite cur materia transmittatur. 2°. de diff. febr. 3^a. 40. H
 TEMULENTI cur nō habeat insomnia. in 1^m. prorrh. cō. 1°. 4^a. 163. G
 Temulenti calido quodam modo victo, & grauato humoris copia dormiunt. 2°. de temp. 1^a. 16. F
 TENACITAS in medicamentis facit substantiam emplasticā. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 66. B
 TENAX, & viscosus est samius asper. 9°. de simplic. med. fac. 5^a. 66. A
 Tenacia omnia opplendo quippiā in transitu relinquit. de ptis. 2^a. 47. F
 Tenacis carnis animalia vitanda sunt in quartana. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7^a. 97. F
 Tenax materia tarde dissoluitur. com. 6°. apho. 49°. Ex. 52. E
 Tenax humor bullas facit stabiles. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
 TENDINES qui. introd. 1^a. 53. B
 Tendines sepius videndi sunt. 3°. de compo. me. per ge. 5^a. 231. F
 Tendines oriuntur ex musculis. 3°. de com. med. per gen. 5^a. 231. E
 ad Tendines capiendos hamo, & scalpello hebetiore vtendū. 1°. de anatom. micis ministr. 1^a. 65. H
 Tendines quales sint in partibus diuersis. 3°. de com. me. per ge. 5^a. 231. B
 Tendines viscido immodice, & glutinosa sunt vbi elixæ fuerint. de bonitate & vitio succ. 2^a. 35. H
 Tendines non vacant periculo. 3°. de com. me. per ge. 5^a. 231. D
 Tendines quid patiantur. 3°. de compo. medicam. per genera. 5^a. 231. A
 Tendinibus affectis per sympathiam patitur principium. 3°. de compo. med. per ge. 5^a. 231. E
 Tendines in anteriorem partem extensi, quo modo curētur. de vic. ratio. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 144. E
 Tendines qui dilatantur, & qui non. 3°. de com. med. per ge. 5^a. 231. E
 in Tendinis capite punctura aliquando adeo angusta fit, vt piculū sit ne

summis partibus conglutinatīs profundiores adhuc nō coaluerint. 1°. de anat. adm. 1^a. 64. D
 Tendines quando amputandi in vulneribus, vt simus tuti. 3°. de compo. medicamen. per ge. 5^a. 231. B
 Tendines non suunt sine periculo. 3°. de com. me. per ge. 5^a. 231. D
 TENDENS sursum totum pedem musculus. de mus. diff. 1^a. 52. D
 Tendencia quo modo faciant dolorem. 1°. de sym. cau. 3^a. 16. H
 Tendens dolor est species doloris. com. 6°. aph. 5°. Ex. 47. A
 TENDUNTUR chorda à sicco, & humido. 2°. de lo. aff. 4^a. 11. A
 Tendi quidam dolentes videntur. 2°. de loc. aff. 4^a. 12. F
 TENDONES τένοντες vocantur græci. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. A
 Tendones dicuntur aponeurosis quasi eneruationes. 1°. de loc. aff. 4^a. 7. D
 Tendones etiam nerui nominantur ab aliquibus. 3°. de compositio. medicamen. per ge. 5^a. 229. B
 Tendones à quibus nerui dicantur. 2°. de loc. aff. 4^a. 11. A
 Tendones ab ignavis nerui putantur. 6°. meth. med. 7^a. 38. H
 Tendones qui vocentur. 3°. de comp. med. per ge. 5^a. 229. B
 Tendo quid sit. 1°. de vsu par. 117. C / 1°. de motu musc. 1^a. 308. G
 Tendo quid nam sit, & à quo fiat. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 234. B
 Tendones qui. fin. med. 1^a. 44. C / 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 104. B
 Tendones qui sint, & vnde oriantur. de ossibus. 1^a. 40. D
 Tendones sunt partes nervosæ. com. 5°. apho. 1°. Ex. 37. D
 Tendones quo modo generentur. 2°. de vsu par. 1^a. 122. G
 Tendones quomodo ex cerebro oriantur. 6°. meth. med. 7^a. 38. H
 Tendo ex ligamentis, & neruis est. 1°. de motu musc. 1^a. 309. C
 Tendo neq; insensibilis neq; sensibilis est, vt neruus. 1°. de mot. mu. 1^a. 309. C
 Tendones quidam sensus expertes sunt. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. F
 Tendo quantum excedat neruum. 1°. de motu musc. 1^a. 309. C
 Tendo cur neruo maior. 1°. de motu musc. 1^a. 309. D
 Tendo multo maior est neruo, qui in musculum descendit. 1°. de motu musculorum. 1^a. 309. C
 Tendo nascitur ex fine musculi. 1°. de motu musc. 1^a. 309. C / de bonitate & vitio succorum. 2^a. 35. G
 Tendonem desinunt omnes musculi. 11°. de vsu par. 1^a. 185. G
 Tendo est in quod musculus desinit. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 333. G
 in Tendonem non desinit omnis musculus. 1°. de motu musc. 1^a. 309. E
 Tēdo nō oritur ex musculis mouētibz linguā. 1°. de motu musc. 1^a. 309. E
 in Tendones desinunt musculi mouentes ossa. 1°. de motu musc. 1^a. 309. F
 Tendo quando circa ossa quomodo os disponat. 2°. de vsu par. 1^a. 123. C
 Tendo vt plurimum in ossis terminū cartilagine illitum inseritur. 1°. de motu musc. 1^a. 309. D
 Tendo musculum alligat ossibus subiectis in quæ inserit qua ratione nihil differt à ligamento. 1°. de motu musc. 1^a. 309. D
 Tendo vnde finiat. 1°. de motu musc. 1^a. 308. G
 ad Tēdonē constituēdū musculus fuit cōparatus. 12°. de vsu p. 1^a. 193. D
 in Tendones multos cum desinit vnus musculus, non amplius vnus esse videtur, sed quot sunt tendones. 1°. de motu musc. 1^a. 308. F
 Tendo ex quibus affectus. 1°. de sem. 1^a. 332. C
 Tendo ex neruo, & ligamento constat. 1°. de motu musc. 1^a. 309. C
 Tendo ligamenti, & nerui vsu habet. 1°. de motu musc. 1^a. 309. D
 Tendo medius est inter ligamentum, & neruū. 1°. de motu mu. 1^a. 308. H
 Tendones quam qualitatem habeant. 2°. de temp. 1^a. 18. A
 Tendo idem quod chorda. de ana. viuo. Sp. 55. E
 Tendo, copula, neruus quo modo differant, & quid sint. 1°. de decretis Hippocratis. 1^a. 233. F
 Tendo, neruus, copula, alba sunt, exāguia, foraminibus carētia. 1°. de decretis Hippocratis. 1^a. 233. H
 Tendo non omnis est teres neq; copula. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 233. F
 Tendo minus siccus cartilagine est. 1°. de tem. 1^a. 15. C
 Tendones sunt minus duri ligamenti, propterea sunt inutiles ad pudendorum constructionem. 14°. de vsu par. 1^a. 210. D
 Tendones non habent cavitatem. 14°. de vsu par. 1^a. 210. D
 Tendo primum instrumentum est motus. 12°. de vsu par. 1^a. 193. D
 Tendones, nerui, musculi, & ligamenta quanto sunt sicciora, tanto sunt valentiora. 3°. de symp. cau. 3^a. 29. D
 Tendones duos habet actio valida. 5°. de vsu par. 119. F / 2°. 1^a. 123. D
 Tendones parui habent actiones imbecilles. 2°. de vsu par. 1^a. 123. D
 Tendonum media constitutio quæ. 1°. de vsu par. 1^a. 119. C
 Tendonum actiones voluntariæ sunt. 2°. de san. tuen. 2^a. 75. A
 Tendonū exercitatio fit p̄ se ex motibus voluntarijs. 2°. de sa. tu. 2^a. 75. A
 Tēdo tp̄alis musculi cur ex medio oculo emergat. 11°. de vsu p. 1^a. 185. H
 in Tendonem magnū tendunt musculi tēporales. 11°. de vsu p. 1^a. 185. H
 Tendo trahit

Tendo trahit particulam ad suum caput. 1°. de vsu par. 1°. 117.H
 Tendones manus à quibus musculus oriatur. 2°. de vsu par. 1°. 121.D
 Tendo caua manus diligenter inspicendus est in dissectione. 1°. de anatomis administracionibus. 1°. 66.B
 Tendo digitorum pars. de ineq. intemp. 3°. 43.D
 Tendones digitorum vnde oriuntur. 1°. de vsu par. 1°. 118.F
 Tendones sunt nervi vocati ab antiquis digitos mouentes. 1°. de vsu. 1°. 117.C
 de Tendonebus mouentibus digitos. 1°. de vsu par. 1°. 118.C
 Tendonum euntium ad digitos utilitas. 1°. de vsu par. 1°. 117.C
 Tendones quatuor in vnumquenq; digitum singulus producit musculos. de musc. diff. 1°. 48.C
 Tendones producit vnu quodq; caput digitis quos mouent numero aequalis. de musc. diff. 1°. 48.C
 Tendones digitos extendentes & incuruantes qui. 2°. de loc. aff. 4°. 11.A
 à Tendone exteriori fit digitorum extensio. 1°. de vsu par. 1°. 117.D
 à Tendone interiori fit digitorum flexio. 1°. de vsu par. 1°. 117.D
 Tendones à quibus digiti flectuntur interni sunt. 1°. de motu mu. 1°. 311.A
 Tendo vnus sufficit ad extensionem digiti. 2°. de vsu par. 1°. 121.D
 Tendo vnus non sufficit ad flexionem digiti. 2°. de vsu par. 1°. 121.D
 Tendone externo absciso particula flectitur. 1°. de motu musc. 1°. 311.G
 Tendone flectenti aliquis non est omnino exquiste oppositus in magno digito. 1°. de vsu par. 1°. 117.G
 Tendones qui in orbem circūuoluntur quales. 1°. de vsu par. 1°. 214.C
 de Tendonebus pollicis. 1°. de vsu par. 1°. 117.D
 Tendonebus mouentibus pollicem cur caput sit in media cavitare manus. 1°. de vsu partium. 1°. 117.H
 Tendo pollicis it modo simili iugorum habentis. 1°. de vsu par. 1°. 118.A
 Tendo pollicis cur super alios. 1°. de vsu par. 1°. 118.B
 de Tendonebus quatuor aliorum digitorum. 1°. de vsu par. 1°. 117.E
 Tendones aliorum digitorum quomodo locati. 1°. de vsu par. 1°. 118.B
 de Tendonebus indicis. 1°. de vsu par. 1°. 117.G
 Tendones interni cur duplices in digitis. 1°. de vsu par. 1°. 117.F
 Tendo vnusquisq; à musculis vsque ad articulos exquiste est rotundus. 1°. de vsu par. 1°. 117.G
 à quo Tendone flectat primus & tertius articulus. de mu. diff. 1°. 48.A
 Tendo mouens primum articulum si patitur, quid sequitur. 1°. de vsu partium. 1°. 118.D
 Tendones ad laterales partes digitorum vnde oriuntur. 1°. de vsu p. 1°. 118.E
 Tendones cur in lateribus digitorum. 1°. de vsu par. 1°. 118.E
 Tendones in manu summa male curati. 3°. de compositione medicamento rum per genera. 5°. 228.C
 Tendones ad carpū tendentes quod officiū habeant. 2°. de vsu par. 1°. 117.D
 Tendones mouentes digitos Pedum qui, & quibus motibus. 3°. de vsu partium. 1°. 133.G
 Tendones digitorum pedum sunt multo minores quam manuum. 3°. de vsu partium. 1°. 131.G
 Tendonebus germē in calcaneo disseminatū est ad omnes pedis particulas. 3°. de vsu par. 1°. 133.H
 Tendo calcis cur robustus. 3°. de com. me. per ge. 5°. 231.E
 Tendo non existens in pede humano, sed bene in simia, qui. 2°. de anatomis admin. 1°. 72.A
 Tendonebus patientibus eadem sunt, quae sunt patientibus musculis. 1°. de motu musc. 1°. 308.G
 Tendo seipsum grauare non potest. de mul. 3°. 78.A
 Tendones aliquibus ex leui qualibet causa dolent. 5°. de san. tu. 2°. 90.A
 ex Tendonebus doloribus animi defectus quomodo curetur. 1°. de arte curatiua ad Glauc. 7°. 99.G
 ad Tendonebus phlegmonas. 7°. de comp. medicamen. per ge. 5°. 269.D
 Tendones scirrholi quibus indigeant, & quo modo vsus aceti illis conueniat. 14°. meth. med. 7°. 88.A
 in Tendone interno scirrhus nato pars flexa nō extenditur, & contrario in externo. 1°. de motu musc. 1°. 310.H
 Tendonum scirrhi quibus curentur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 104.B
 Tendonebus punctura facit conuulsionem. ars med. Isa. 70.A
 Tendo punctus ex euphorbio sanatur. 3°. de com. med. per ge. 5°. 233.B
 Tendonū vulnus quo nominandum. 3°. de com. med. per ge. 5°. 229.B
 in Tendonebus vlcera sunt dolorosa, spasmosa, & delirium facientia. 4°. meth. med. 7°. 28.B
 ad Tendonum spasma valet Theriaca. de theria. ad Piso. 5°. 91.G
 TENEBRAE λεῖπαι dicuntur à Pindaro. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 182.H
 Tenebrae an videantur. de hist. phil. Sp. 9.E
 Tenebris oppositis quid faciat lux. de hist. philo. Sp. 9.E

¶ Tenebris altissimis circumdatum nobis aerem ad tempus occupantibus, nobis extrinsecus fit, id melancholiae vitio laborantibus ab interno & ipso corpore contingit. 2°. de symp. cau. 3°. 24.D
 Tenebrae formidolosa sunt. de mel. ex Gal. Ru. & Poff. Sp. 109.D
 Tenebrae inducunt timorem. 3°. de loc. aff. 4°. 19.C
 in Tenebris pueri timent, & ex adultis non consueti. de melancholia ex Gal. Ruf. & Poff. Sp. 109.D
 Tenebrae terrent nos in anima, ideo atra bilis tenebrosa est. 2°. de symp. causis. 3°. 24.D
 Tenebrae animae rationalis atra bilis. 2°. de symp. causis. 3°. 24.D
 Tenebrarum somniū significat atrā bilē. de praes. ex insom. 4°. 213.C
 Tenebris similem mentem reddens, atrē bilis color timorem efficit. 3°. de locis affectis. 4°. 19.C
 Tenebrae veterum augent secundum methodicos. de opt. sect. Isa. 25.A
 Tenebrae obortē oculis qñ bona, & qñ non bona. 1°. de crisi. 4°. 128.B
 TENEBRICOSVM quod circa oculos à quo fiat. in prognost. commentario 3°. 4°. 210.E
 TENEBROSA visa vt in suffusionibus. in progn. com. 3°. 4°. 210.F
 TENENDI, nec repellendi vim habet quod ita est molle vt tum humidum tum fluxile tum nulli innitens sit. 3°. de symp. cau. 3°. 28.H
 Tenere fortiter, trudere violenter, & trahere valenter quicquid voluerit potest, quod ita durum est: vt nec difficile ad flectendum sit, & firmiter imitatur. 3°. de symp. cau. 3°. 28.H
 TENERA & viridia participant substantia aquae. 6°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 45.A
 Tenera crescentia sunt moderata. de atten. vic. 2°. 44.A
 Teneri pisces, parui, quibus non est pinguedo multa, sunt boni chymi, & subtilis. de diff. cont. Sp. 73.H
 Tenera labia sunt homines in tribus horis sanguinis à muliere concepti. de spermate. Sp. 37.B
 Tenera carne praedita corpora facile morsum recipiunt. 4°. de com. me. per genera. 5°. 236.F
 Teneris qualis debet exhibi medicamentū. 3°. de com. me. per ge. 5°. 232.H
 Teneris non est adhibenda calx viua, sed cocta. 1°. de compositi. medicam. per genera. 5°. 212.A
 ad Teneros, & vlceribus magnis nimis grauer confectantes. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 245.D
 ad Tenerorum vlcera. 1°. de com. med. per gen. 5°. 214.D
 ad Teneros. 2°. de compositi. me. per ge. 5°. 223.A
 TENERICVLA pro pleuritide. de dyna. Sp. 35.E
 in TENERITVDINE quid agendum. 5°. de san. tuen. 2°. 89.D
 TENESMOSIS valet adeps caprinus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 79.A
 Tenesmosis, & dysenterijs cur imponatur adeps caprinus potius quam suillus. 11°. de simplic. med. fac. 5°. 79.A
 TENESMVS vnde nomen habeat. 2°. meth. med. 7°. 9.D
 Tenesmus quid fin. med. Isa. 47.F in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 145.B
 Tenesmi qui sint. in 1°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 111.C
 Tenesmus symptoma est. 2°. de symp. cau. 3°. 21.E
 Tenesmus morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56.B
 Tenesmus cuius sit partis morbus. introd. Isa. 57.E
 Tenesmus dicitur intestini recti vlcus. 6°. de loc. aff. 4°. 36.F
 Tenesmus sedem habet cognitu facilem. 6°. de loc. aff. 4°. 36.D
 Tenesmus pertinet ad dysenteriam, & habet vehementiores nixus. 3°. de symp. cau. 3°. 28.C
 Tenesmus peior est dysenteria, et distinctus ab illa. in 3°. de morbis vul. commentario 3°. 3°. 146.H
 Tenesmi causa quae. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 145.B
 Tenesmi sunt ex defluxionibus ad partes imbecillas. in 1°. de mor. vul. commen. 2°. 3°. 109.A
 Tenesmus fit à pituita copiosius collecta ex prauo aliquo corporis affecto. 5°. de vsu par. 1°. 143.C
 Tenesmus ex acri, & putrida pituita. in 3°. de mor. vulg. cō. 3°. 3°. 146.H
 Tenesmon in intestinis facit quandoque secaniabin. de diff. con. Sp. 75.A
 Tenesmo quae emittuntur. 6°. de loc. aff. 4°. 36.F
 Tenesmi curatio. introd. Isa. 57.E
 ad Tenesmon. secr. Sp. 99.F
 Τέννες quid graeci appellent. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66.E
 Τέννες Tendones vocant graeci. 5°. de san. tuen. 2°. 90.A
 Τέννες prouersiones idest nervosae musculorum partes vocantur. de fract. com. 3°. 7°. 249.C
 TENORES qui apud Hippocratem. de fract. com. 1°. 7°. 258.E
 Tenor aut nervus nominatur sensum ac motum exhibens. 1°. de decretis Hippocratis.

tis Hippocratis. 1^a.233.G
 Tenores cur vocentur nervi sub alis. de fract. com. 1°. 7^a.259.B
 Tenores quo modo accepti. de artic. com. 3°. 7^a.282.A
 TENSIONI opposita est relaxatio. 3°. de san. tuen. 2^a.79.C
 Tensioni obsistit mollities. 15°. de vsu par. 1^a.210.D
 Tensiones quo modo fiant. de vict. ratio. in morbis acu. com. 2°. 3^a.117.C/
 5°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a.34.H
 Tensio à quo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a.34.B
 Tensio fit à multis causis. 2°. de cau. pul. 4^a.93.G
 Tensio à quibus musculis fiat. 1°. de mot. mus. 1^a.310.E
 in Tensione vehementi omnes musculorum fibrae tenduntur. 3°. de sani-
 tate tuenda. 2^a.78.G
 Tensionis nervi causa sunt spiritus instantes. de vit. resp. Sp.63.D
 ex Tensione nervorum sunt vires corporis. de vit. resp. Sp.63.D
 ob Tensionem aliqua aegre moventur. 2°. de san. tuen. 2^a.72.F
 Tensionis lassitudo quid praedicat. 4°. de san. tuen. 2^a.87.E
 Tensionis lassitudo quomodo curetur. 4°. de san. tuen. 2^a.87.E
 Tensio arteriarum unde fit. 1°. de prae. ex pul. 4^a.107.G
 Tensio, & tumor durus à gracis schyrron dictus durum pulsus facit.
 1°. de diff. feb. 3^a.34.B
 Tensio nervorum, & tumor viscerum durus, pulsus durum in putridis
 faciunt. 1°. de diff. feb. 3^a.34.C
 Tensio cuius inflammata scarificetur. 2°. de arte cur. ad Glauc. 7^a.105.C
 Tensionis colli, & stomachi petroselinum remedium est. de sim. m. Sp.98.C
 ad Tensionem stomachi. de dyna. Sp.27.H
 ad Tensiones praecordiorum. 7°. de com. me. per ge. 5^a.265.A/B
 Tensionem subito tollens malagma. 7°. de com. med. per ge. 5^a.267.A
 TENSIVVS motu. 2°. de symp. cau. 3^a.20.B
 Tensiva lassitudo ex quo fiat. 4°. de san. tuen. 2^a.82.F
 Tensiva lassitudo fit post celeres motus. 3°. de san. tuen. 2^a.79.D
 Tensiva lassitudo quo modo fiat. 3°. de san. tuen. 2^a.78.G
 Tensivae lassitudinis curatio. 3°. de san. tuen. 2^a.79.C
 Tensivae lassitudinis victus ratio. 3°. de san. tuen. 2^a.79.G
 in Tensiva lassitudine dandi cibi glutinosi. 3°. de san. tuen. 2^a.79.G
 Tensivi dolores ex nimis exercitationibus. 2°. de loc. aff. 4^a.11.E
 Tensivi dolores quid significant. 2°. de comp. med. sec. loc. 5^a.137.C
 TENSVM pedis vestigium qui musculus faciat. de mus. diff. 1^a.52.A
 ad Tensos musculos. 7°. de com. me. per ge. 5^a.274.E
 Tensa remittit chamemalum. 3°. de simp. med. fac. 5^a.18.H
 TENTANDA sunt omnia. com. 2°. aph. 50°. Ex.19.C
 TENTIO quae sit apud Erasistratum. com. 6°. apho. 1°. Ex.46.B
 Tentio quid. fin. med. Isa.50.C
 Tentio quid sit, & in quo fiat loco, & quare sic dicatur, & quas deie-
 ctiones habeat. com. 7°. aph. 27°. Ex.55.H
 Tentio fit circa intestinum rectum. com. 7°. apho. 27°. Ex.55.H
 Tentio si superuenerit praegnati, facit abortum. c. 7°. apho. 27°. Ex.55.H
 Tentio oblonga pherea dicitur. in 6°. de mor. vulg. co. 2°. 3^a.172.C
 Tentio rotunda gongrona dicitur. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3^a.172.G
 Tentio causat lassitudinem. com. 2°. apho. 5°. Ex.11.G
 Tensionis lassitudo quae. in 1°. prorrh. com. 2°. 4^a.169.B
 TENTURA & repulsura aguntur cum loci mutatione. 3°. de sympto-
 matum causis. 3^a.28.H
 TENVANTIA medicamenta habent vim calefaciendi. de bonitate, &
 vitio succo. 2^a.34.F
 TENVATORIA victus ratio quibus apta. 1°. de san. tuen. 2^a.68.G
 TENVIVS dupliciter dicitur. 3°. de ali. fac. 2^a.30.E
 Tenuiorum partium est aer. 4°. de simp. med. fac. 5^a.24.F
 Tenuiora à crassioribus fuisse propagata ex quo sumatur. de fetuū for-
 matione. 1^a.324.E
 Tenuius nutrimentum quid sit simpliciter. 3°. de alim. fac. 2^a.30.E
 Tenuius omphacio est acetum. 4°. de simp. medic. fac. 5^a.27.E
 Tenuiora, & calidiora oīa sunt retusata [nescio an verum]. 11°. de sim-
 plic. med. fac. 5^a.79.C
 Tenuior est asneris pinguedo quam suum, & minimum terrestri. 4°. de
 simplic. medic. fac. 5^a.25.E
 Tenuiora sunt promptiora ad patiendum. 1°. de sim. med. fac. 5^a.5.B
 Tenuiora habent parum limi. 1°. de simplicium medicam. facul. 5^a.5.B
 Tenuius inter illa quae sunt eiusdem generis minus est mordax. 9°. de sim-
 pli. me. fa. 5^a.69.H
 Tenuior pulsus à cholera rubra fit. de dyna. Sp.19.F
 Tenuius videntur quae longe sunt. de comp. memb. Sp.58.D
 TENVE aliquo pacto opponit mediocri. com. 4°. apho. 76°. Ex.36.E

Tenuium partium quae sint. 1°. de simp. med. fa. 2.G/4.A/4°. 5^a.24.G
 Tenuia quae sunt, ac continua quae facile accenduntur ab igne à nostro ca-
 lore aequae ut ab igne facile alterantur. 1°. de simplic. med. fac. 5^a.4.G
 Tenuie omne non est ignis nec è contrario. 1°. de simp. med. fac. 5^a.6.C
 Tenuie omne & mordax non est calidum. 1°. de sim. med. fac. 5^a.6.D
 Tenuis essentia multa frigida. 1°. de simp. med. fac. 5^a.6.F
 Tenuium partium exacte frigidum inveniri non potest. 9°. methodi me-
 dendi. 7^a.64.H
 Tenuium partium quod est, magis est actiuum, quam quod est crassarum.
 1°. de symp. cau. 3^a.17.A
 Tenuium quae sunt partium rarefaciunt. 6°. de simp. med. fac. 5^a.40.H
 Tenuium partium frigidum plurimum, & parum calidum Acetum. 1°.
 com. me. se. lo. 5^a.128.H
 Tenuium partium, & frigidum acetum habet aliquam caliditatem. 9°.
 meth. med. 7^a.64.H
 Tenuie acetum. 1°. de simp. med. fac. 5^a.6.D
 Tenuium partium acetum album. 6°. de com. me. se. loc. 5^a.170.F
 Tenuium partium, & refrigerans acetum, ideo penetrat. 3°. de compo-
 sitio. med. per ge. 3^a.228.D
 Tenuiū partiū est Acida frigiditas. 4°. de simp. me. fa. 5^a.25.B/H
 Tenuiū partiū est Adeps qui. 3°. de cop. med. per ge. 232.H/7°. 5^a.263.E
 Tenuia quae habent parum Adstrictionis, humectant efficacissime. 3°. de
 simp. med. fac. 5^a.21.G
 in Tenuiū partium substantia adstringendi vis multum proficit. 6°. de
 compositione medicamentorum secundum locos. 5^a.167.H
 Tenuium partium adstringentia pro capillis. 1°. de compo. medicamen-
 torum sec. loc. 5^a.126.G
 Tenuis quomodo intelligatur esse aer. 1°. de simp. med. fac. 5^a.6.C
 Tenuis non calidus est aer borealis. 1°. de simp. med. fac. 5^a.6.D
 Tenuiū partium sunt quae Alopeciam sanant, ut in profundū penetrant.
 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a.122.D
 Tenuium partium sunt Amara omnia, & absque morfu aperiant mea-
 tus. 3°. de compo. med. sec. loc. 5^a.141.B
 Tenuium partium sunt Aromata. 7°. de compo. med. sec. loc. 5^a.186.F
 Tenuium partium est balsamum, adeo ut odoratum sit. 6°. de simplic.
 med. fac. 5^a.44.E
 Tenuium partium Calefacientia. 3°. de compo. me. per ge. 5^a.228.D
 Tenuiū partiū calefacientia qualia sint. 8°. de com. me. se. lo. 5^a.196.A
 Tenuia penitus, & calida digerunt, & discutunt. 3°. de simplicium me.
 facultatibus. 5^a.21.G
 Tenuium partium calida sunt infestissima sanguinis reiectioni: tamen
 ponuntur ubi pulmo aut thorax aut arteria affecta est. 7°. de comp.
 med. sec. loc. 5^a.183.E
 Tenuium partium calidis, quibus in locis indiget sanguis. 7°. de compo-
 sitio. med. sec. loc. 5^a.183.E
 Tenuies, & boni nutrimenti Cibi, qui. de diff. cont. Sp.73.G
 Tenuium partium cibi parum nutriunt. de mar. 3^a.48.D
 Tenuium partium quodcumque parum alit. 2°. de alim. fa. 2^a.21.E
 quae Tenuis succi sunt parum nutriunt, & corpora reddunt gracilia, &
 imbecilla. de bon. & vitio suc. 2^a.36.E
 Tenui & calida natura consistit Epithymū, et elleborus. de ca. Sp.94.A
 Tenuium partium quae sunt, & excaustoria dentes perforatos iuvant.
 8°. de simp. med. fac. 5^a.58.D
 Tenuium partium, & calidus Euphorbij liquor. 2°. de compo. medica-
 ment. per ge. 5^a.228.E
 Tenuies cur debeant esse Fasciae. de fascijs. 7^a.293.G
 Tenuie vinculum ocularium, vel simplex oculus. de fascijs. 7^a.297.D/
 idem ab inferiori parte sursum ibidem.
 Tenuium partium Herbae, quae. 3°. de comp. med. per ge. 5^a.234.B
 Tenuium partium Herbae valent ad nervos vulneratos. 3°. de comp. me-
 dic. per ge. 5^a.234.B
 Tenuies Homines non sunt praeter naturam. de tum. pret. nat. 3^a.82.G
 Tenuies praeter naturam praegnantibus abortiunt priusquam crassescant. com-
 ment. 5°. apho. 44°. Ex.41.F
 Tenuies multum sunt albæ. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3^a.126.H
 Tenuies sunt pallidae. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3^a.126.H
 Tenuies, & humidi sunt duo canales in memoria. de ana. ocul. Sp.58.B
 Tenuies, & musculoza tota cutis frontis. de musc. diff. 1^a.44.F
 Tenuies mediocriter venas habentibus, & atras ad euacuandum minus
 parandum est. praef. exper. conf. Sp.77.H
 Tenuis tunica, ut aspera arterie non potest habere inflammationem quae
 strangulet. com. 4°. aph. 34°. Ex.31.D

Tenuie intestinum tertium est in ordine. 5°. de vsu par. 1°. 142. E
 Tenuia intestina purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. C
 Tenuie recluditur facile. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Tenuie cur facile rumpatur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Tenuia corpora non agglutinantur. 15°. de vsu partium. 1°. 211. G/ com-
 mentario 6°. aph. 19°. Ex. 48. C
 Tenuia Humida & tepida possunt penetrare. 3°. de sim. med. fac. 5°. 21. G
 inter Tenuies, & crassos Humores qui cibi generentur. de dissol. Sp. 73. G
 Tenuis cum sit sanguis vena in ceruo, & lepore non potest coagulari. de
 vtil. resp. Sp. 64. F
 Tenuium humorum ebullitio qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
 Tenuies humores tubercula faciunt. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 164. F
 Tenuis, ac acidus humor exulcerationem facit. cō. 4°. aph. 12°. Ex. 28. E
 Tenuies quo modo cognoscantur esse humores, & quo modo crassi. in 3°. de
 mor. vulg. com. 3°. 3°. 145. G
 Tenuies & aquosi humores euacuandi sunt in principio morbi, nulla fa-
 cta coctione. quos purg. opor. quibus med. 5°. 88. F
 Tenuies & calidi humores sunt paratissimi ad excretionem. in prognost.
 commentario 3°. 4°. 209. F
 Tenuium materierum morbi finiunt per excretionem. in prognostica
 commen. 2°. 4°. 201. C
 Tenuia exeunt hepaticis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 175. B
 Tenuis humor cur difficulter expuatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. G
 Tenuies humores cur non expurgentur per pulmonem. de victus ratione
 in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. B
 Tenuis materia dissoluitur cito. com. 6°. aph. 49°. Ex. 52. E
 Tenuium partium quæ sunt absque morfu Lapidem afferunt in renibus.
 3°. de com. me. se. lo. 5°. 141. B
 à Tenuium partium existentibus & lapidem in renibus afferentibus, au-
 res deobturantur. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 141. B
 Tenuium partium quæ sunt lapides frangunt, & Lienes liquant. 6°. de
 simp. med. fa. 5°. 44. A
 Tenuium partium sunt Liqueores calidi. 8°. de simplic. med. fac. 5°. 70. A
 Tenuie est Lixiuum. 9°. de simp. me. fa. 5°. 69. G
 Tenuis essentia Medicamenta non sunt solum calida. 5°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5°. 38. D
 Tenuium partium debet esse medicamentum pro cutis morbis. 1°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5°. 121. H
 Tenuium partium calida, & parum adstringentia Metalla. 3°. de compo-
 sitio. med. per ge. 5°. 228. E
 Tenuium partium metalla citra calorem. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. E
 Tenuium partium est Myrrha: propterea in altum penetrat. 6°. de com-
 posi. med. sec. loc. 5°. 173. D
 Tenuium partium est Nitru Berenicu. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167. E
 Tenuium partium est Nucum succus. 6°. de com. me. se. lo. 5°. 167. G
 Tenuia sicut, & calida Odorata. 4°. de sim. med. fac. 5°. 31. B
 Tenuium partium, & vrinam cientia odorata semina. 9°. de comp. med.
 sec. loc. 5°. 200. H
 Tenuium partium vetustas facit Oleum, & adipem. 4°. de cōpositione
 medicamentorum secundum locos. 5°. 211. A
 Tenuium partium oleum sabinum est. 1°. de com. me. se. loc. 122. A/ 2°. 5°. 140. F/ 9°. meth. med. 65. A/ 11°. 73. G/ 14°. 7°. 88. B
 Tenuium partium Opobalsamum est non multum calefaciens. 3°. de com-
 posi. me. per ge. 5°. 228. E
 ut Tenuie oui album est secundus oculi humor. de comp. memb. Sp. 58. C
 Tenuium partium & calidi sunt Panacis liquor, & tithymallorum. 3°. de
 com. me. per ge. 5°. 228. E
 Tenuium partium est Paronychia, & exiccat sine morfu. 8°. de simplic.
 medic. fac. 5°. 57. H
 Tenuis substantia calida, & sicca in tertio ordine est paronychia. 8°. de
 simp. med. fac. 5°. 58. A
 Tenuis & calida est Phaleris. 8°. de simp. medic. facul. 5°. 63. C
 Tenuium partium est phorbium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 63. D
 Tenuis substantia est Pistachium. 8°. de sim. me. fa. 5°. 57. F
 Tenuium partium & desiccans est Polemoniu. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
 Tenuie & aeru quod est in Rheo natura reluctat. terrestri frigido immo-
 eo quod deducat, & in altum perducatur valentioris effectus causa exi-
 stit. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 3°. 59. E
 Tenuium partium, & calidum est Sagapenum. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 228. E
 Tenuium partium est Seuum galli, & anseris, et altius penetrat. 14°. me-
 thodi medendi. 7°. 93. E
 Tenuium partium est splendidum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A

Tenuis substantia cogit languide ab eo quod crassum. 1°. de sym. 3°. 17. A
 Tenuium partium substantia transpirationes facit. de victus ratione in
 mor. acu. com. 3°. 7°. 130. B
 Tenuem substantia faciens preparatio. 6°. de com. med. per ge. 5°. 256. F
 Tenuium partium calidi succi qui. 3°. de com. me. per ge. 5°. 228. E
 Tenuis, & calidus est succus cyrenaicus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
 Tenuis Victus ratio tripliciter intelligit. de ven. sect. ad. Eras. 6°. 8. G
 Tenuie Vinu mudificat venas ab humore crasso. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuie vinum confert habenti humorem crassum & frigidum in corpore.
 de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuis vrina quæ intelligatur. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
 Tenuis integre vrina est aquosa. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 79. A
 Tenuis vrina in quibus affectibus mingatur. quæ. in Hippoc. Sp. 113. C
 Tenuis vrina, & fortis turbulenta quid signet. quæ. in Hipp. Sp. 113. B
 Tenuis vrina ita permanens vnde fiat. quæ. in Hip. Sp. 113. B
 Tenuis vrina permanens tenuis, quid significet. quæ. in Hip. Sp. 113. B
 Tenuies & alba hypostases admodum male. de vrin. sign. Sp. 78. G
 Tenuis vrina & alba ob quid mingatur. quæ. in Hip. Sp. 113. C
 Tenuis admodum vrina cruditate pntiosam significat. quæ. in Sp. 113. B
 Tenuis, & rutila vrina egritudinem significat crudam, ac diuturnam,
 & sine periculo esse non potest. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Tenuis vrina & pallida quid significet. quæ. in Hip. Sp. 113. A
 Tenuie & fuluum in vrina quid significet. quæ. in Hip. Sp. 113. B
 Tenuia sedimina supra & biliosa, longum morbum significant. com. 7°. aphorismo 32°. Ex. 56. D
 Tenuies vrinae à quibus mingatur & crude diuturne, si alia signa tanquā
 euasuris affuerint, hos abscessum ad septi transversa regionem expe-
 ctare oportet. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
 Tenuis vrina copia adueniens illis, quibus non febricitantibus sunt. vrina
 crassa, grumosa, pauca, prodest. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. G
 Tenuis aut raro aut nunquam est atra vrina. quæ. in Hip. Sp. 113. E
 Tenuis, & nigra vrina deterior est. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 79. A
 Tenuis vrina nigra cum nebulis phrenitim significat. de dyna. Sp. 34. B
 Tenuis vrina nigra cum aurium obtusione sanguinis fluxu imminere ostē-
 dit. de dynam. Sp. 34. B
 Tenuis vrina cum nebulis non bonis phrenitim, siue mortem, aut spasmu
 significat. de dyna. Sp. 34. C
 Tenuis vrina nigra, & aestuosa in synocha, si aestuatio fuerit. cū fastidio,
 & si turbatum sensum patiens habuerit, & non recte intelligat, et lo-
 quatur aut malefactio non defuerit, mortem ostendit. de dy. Sp. 34. E
 Tenuis vrina si dolor capitis, & scapularu affuerit & insomnia, phreni-
 tim, paracopē, dementia siue cardiacam significat. de dyn. Sp. 34. E
 Tenuis vrina in synocha, si dolor capitis scapularum & insomnia fuerit
 mulieribus mortem significat. de dyn. Sp. 34. E
 Tenuis vrina in synocha, si aspera critico die facta fuerit, statim sudore
 venturum demonstrat. de dyna. Sp. 34. E
 Tenuis vrina in synocha, si post crism se mutauerit, eius febris fiet re-
 petitio. de dyna. Sp. 34. E
 Tenuis vrina, si post crism venerit, & longo tēpore preseruauerit, repe-
 titio cuiuslibet egritudinis fiet. de dy. Sp. 34. G
 Tenuis vrina si in malū colore se post crism mutauerit, & ij qui patim-
 tur prima etate fuerint, cōtractione corporis signat. de dy. Sp. 34. G
 Tenuis vrina veluti limum liuidum habens in pleuriticis, indigestionem
 aut mortem nunciat. de dyna. Sp. 34. H
 Tenuis vrina, pulsatus capitis, febriu vertigines quibus à principio sunt
 eis expectanda est ad crises febris acumine augeri. de vrin. Sp. 78. H
 Tenuies si à principio fuerint vrinae med^m ne pheto. de vrinae. Sp. 79. A
 TENVISSIMVS, & leuissimus in corpore humano est spiritus. 3°. de
 natu. facul. 1°. 307. F
 Tenuissima substantia calide succus cyrenaicus. 3°. de cōp. me. 5°. 228. E
 Tenuissimarum partium est lixiu. 14°. meth. med. 7°. 88. F
 TENVITAS vnde proueniat. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Tenuitas ex tabe, et tumor aque intercitis præter naturā sunt. de tum. 3°. 82. G
 præter naturam. 4°. 124. G
 Tenuitas quid significet in vrinis. de vrinis. 4°. 124. G
 quibus Tenuitates in vrinis supernæ, & hypostases biliosa, celerē egritu-
 dinem significant. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
 TENVARE dicitur de humoribus. in 6°. de mor. vulg. cō. 1°. 3°. 156. B
 Tenuat vtrē, et expellit iflationē Acetū mistū cū melle. de diff. Sp. 74. G
 Tenuat, & detergit Amarum. 11°. meth. med. 7°. 73. H
 Tenuant. Amigdalæ proprie amara. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuat mel spurum crassum. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuat mel,

Tenuat mel, & mundificat, & quod mel hoc agat. de diff. cont. Sp. 74. G
 Tenuat, & incidit humiditatem crassam Secaniabin. de diff. cot. Sp. 74. G
 TENV S insula est in mari aegeo, quae unam solam habet civitatem ex
 nomine insule. 9°. de sim. me. fac. 5°. 65. C
 TEPEFACIT med^m. in vase duplo. 6°. de comp. med. se. lo. 5°. 168. F
 TEPIDVM & temperatum media inter calidum, & frigidum. 1°. me-
 tho. med. 7°. 7. C
 Tepidum valde quid sit. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 129. H
 Tepidis existentibus febribus, si sudores frigidi adsint contingit saluari
 hominem concocta in processu temporis multitudine humorum frigi-
 dorum atque emissa a natura. com. 4°. aph. 37°. Ex. 32. C
 Tepida humida, & tenuia possunt penetrare. 3°. de simplicium medica-
 ment. facul. 5°. 21. G
 Tepida lapide comminuit, & quae sint. de ren. affe. dign. et med. 7°. 194. C
 Tepida attractione ventrem purgat chamaelea. de sim. med. Sp. 85. F
 Tepidum oleum particula ne refrigerat infundemus, ubi omnes hirudi-
 nes iniecerint. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Tepidum nervis non vile. 3°. de com. me. per ge. 5°. 229. E
 TEREBELLI instrumenta chirurgica. de ijs, quae in medicat. fiunt,
 commentaurio 1°. 7°. 200. H
 Terebella cur sunt suspecta in fracturis capitis, et quando illis utendum.
 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Terebellis contusum debet remoueri. 6°. meth. med. 7°. 42. B
 Terebella quae mergi non possunt. 6°. meth. med. 7°. 42. C
 TEREBINTHINA liquida quandoq; larix dicitur. 4°. de comp. med.
 per ge. 5°. 244. G
 Terebinthina resina qualis. 1°. de antid. 5°. 107. A/8°. de compositione me-
 dicam. sec. loc. 194. G/5°. de comp. me. p ge. 246. C/247. C/6°. 5°. 258. B
 Terebinthina optima quae. de simp. med. Sp. 89. D
 Terebinthinam optimam esse resinarum quomodo intelligi debet. 3°. de
 comp. me. per gene. 5°. 230. D
 Terebinthina qualis. 2°. de simp. med. fac. 5°. 15. A
 Terebinthina recens liquidior est veteri. 3°. de com. med. per ge. 5°. 233. C
 Terebinthina pellucida. 7°. de compo. med. sec. loc. 179. A/2°. de comp.
 medicamentorum per genera. 221. G/7°. 5°. 273. E
 Terebinthina est odorata. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 235. E
 Terebinthina melior colophonia, & phryctea. 1°. de compo. medicamēt.
 per genera. 5°. 215. D
 Terebinthina fricta quae. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 233. C
 Terebinthina resina mitissima est. 1°. de comp. me. p ge. 213. H/2°. 5°. 219. E
 Terebinthina magis digerit quam mastice. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Terebinthina resina quibus, & quomodo, & propter quid danda. 5°. de
 sanitate tuenda. 2°. 92. F
 Terebinthina valet omnibus visceribus. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
 Terebinthina admiscenda est omnibus medicamentis, quae ulcera cu-
 rant. 2°. de compositio. med. per ge. 5°. 219. F
 Terebinthina resina valet ad ulcera maligna. 1°. de compositione medi-
 camentorum per genera. 5°. 217. D
 Terebinthina ad ulcera maligna minus idonea laricina. 4°. de compo. med.
 per genera. 5°. 241. H
 Terebinthina pforas sanat. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. F
 Terebinthina trahit a profundo sine morsu. 5°. meth. med. 7°. 37. E
 Terebinthina elota pro nervis detectis. 5°. meth. med. 7°. 38. C
 Terebinthina fuligo qualis. 7°. de simp. med. fac. 5°. 54. F
 Terebinthina quibusdam pharmacorum compositionibus materia loci
 obtinet, non secus ac cera. 6°. de comp. med. per ge. 5°. 258. B
 Terebinthina viribus est praestantior cera etenim magis mollit quam illa,
 item calfacit, & digerit, ex quibus cera ne alterum quidem facit. 6°. de
 comp. med. per ge. 5°. 258. B
 Terebinthina ingreditur Theriacam. de ther. ad Pis. 5°. 52. F
 Terebinthina aloes insuavitatem remittit. de dyna. Sp. 20. H
 Terebinthina styraci additur. de dyna. Sp. 21. H
 ex Terebinthina, pice, resina, adipe leonino, atq; taurino, medicamento
 quas passiones sanauerit Galenus. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 104. H
 Terebinthina facit ne rigidum sit pharmacum. 1°. de compo. medicam.
 per genera. 5°. 215. E
 Terebinthina fricta ingreditur compositionem dictam Ischamos Aphro-
 dia. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 149. B
 Terebinthinum loco quid vendatur ignaris. 3°. de compositio. medic.
 per genera. 5°. 232. G
 Terebinthina ponitur pro resina pini. 4°. de san. tuen. 2°. 86. H
 Terebinthina pro laricina. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G

Terebinthina similis est larinx resina. 2°. de com. med. per ge. 5°. 219. A
 pro Terebinthina larix resina. 1°. de comp. med. per gene. 5°. 215. D
 Terebinthine loco quando laricina sit vsui in chironijs medicamentis. 4°. de
 comp. med. per ge. 5°. 244. G
 pro Terebinthina resina pinea humida, vel abietina. 5°. me. me. 7°. 37. G
 Terebinthina vera deficiente vititur resina fricta & colophonia. 8°. de
 comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
 TEREBINTHVS terminthos dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. A
 Terebinthi germina omnium sunt praestantissima. 2°. de alim. fa. 2°. 24. C
 Terebinthi teneri surculi quomodo manduntur. 2°. de alim. fac. 2°. 21. F
 Terebinthi germina in aceto vel in muria coduntur. 2°. de ali. 2°. 24. C
 Terebinthi turiones seruantur in aceto, vel muria pro appetentia prouo-
 canda. 2°. de alim. fac. 2°. 22. C
 Terebinthi germina, muria vel oxyalme condita, humorem faciunt me-
 lancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
 Terebinthi fructus exiguum habet alimentum. 2°. de ali. fac. 2°. 22. B
 Terebinthi fructus est prauus succi. 2°. de alim. fac. 2°. 22. B
 Terebinthi fructus torrefacti ad quod viles. 5°. de com. me. se. l. 5°. 164. A
 Terebinthi semen magis siccatur quam cucurbita, cucumeres maturi, pru-
 na, & mora. 5°. de san. tuen. 2°. 92. C
 TEREBINTHVS nomen pustularum unde dicta. in 6°. de morbis vul-
 gar. com. 3°. 3°. 178. E
 TEREBO perforanti similes sunt aliqui dolores. 2°. de locis affe-
 ctis. 9. E/ 4°. 11. F
 TEREDO quid & unde sic nominata. fin. med. Isa. 49. A
 Tere do in osse quid appelletur. de const. ar. Isa. 37. D
 ad Teredines. 5°. de comp. med. per ge. 251. B/6°. 5°. 261. A
 TERENTIVM collyrium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. F
 Terentij pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. D
 TERES non est omnis tendo neq; copula. 1°. de decr. Hipp. 1°. 233. F
 Teres est nervus omnis. 1°. de decr. Hipp. 1°. 233. F
 TEREVM fama est cum philomela vocem adimere vellet, vocis instru-
 mentum, linguam inquam abscidisse. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
 TERGV S quid significet. de artic. com. 2°. 7°. 265. D
 Tergus densum habere non est magno vsui homini ratione praedito. 1°. de
 san. tuen. 2°. 66. F
 Tergus densum habere vtilissimum Asino. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
 Tergus densum quid boni, & quid mali agat. 1°. de san. tuen. 2°. 66. F
 à Tergo quando fiant convulsiones, & distentiones, & in qua parte, &
 quando. com. 5°. apho. 65°. Ex. 44. H
 TERMINVS gñaliior initio. de ijs, quae in med. fi. com. 1°. 7°. 207. H
 Termini vocis qui sint. de voce & anbelitu. Sp. 61. H
 TERNARIJ circuitus. de mor. temp. 3°. 85. G
 TERRA nomen ab essentia. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Terrae nomine duo dicuntur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. F
 Terrae differentiae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Terra quae sit secundum communem sententiam. 9°. de sim. me. fa. 5°. 64. G
 Terrae differentiae communes. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Terra secundum Agricolas quae sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Terra plantis est perinde ac mater animalibus. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Terra succo plantae nutriuntur. 2°. de sem. 1°. 338. E
 Terra facile transit in triticum & hordeum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. D
 Terris siccis ac nudis quorundam constitutio similis existit. de aere, aq.,
 & locis. 2°. 4. G
 Terra ut stirpibus, ita venter animalibus tanquam penu. 1°. de sym. 3°. 17. H
 Terra quae colitur quo valeat ad medicationes. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65. F
 Terra secundum philosophos quae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. G
 Terra secundum philosophos habet tres differentias. 9°. de sim. me. fa. 5°. 64. G
 Terra apud latinos quae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Terrae natura quae est elementum. 1°. de elem. 5°. 5. D
 Terra, & aqua sunt materialia. in tim. Plat. 1°. 287. B
 Terram elementum esse dicentes cui innituntur. 1°. de ele. 1°. 4. E
 ex Terra quo modo fiant alia elementa. 1°. de elem. 1°. 4. E
 Terram solam esse elementum nullus antiquus posuit. de natura huma-
 na, commen. 1°. 1°. 27. E
 Terram solam elementum ponentes accusandi sunt. de natura humana,
 commentario 1°. 1°. 27. C
 Terra syncera non potest ostendi in mundo. 1°. de elem. 1°. 5. D
 Terra syncera non potest ostendi in animali. 1°. de elem. 1°. 5. D
 Terra nusquam in corpore sola congregata videtur. 8°. de decr. 1°. 275. F
 Terrae differentia ex mixtione aliorum corporum. 9°. de simp. me. f. 5°. 65. A
 ex Terra & igne uniuersi corpus constat ut inquit Plato. 7°. de de. 1°. 271. H
 Terra ob

Terra ob pondus non miscetur alijs elementis. de sper. Sp. 40. F
 Terra quæ est in animali quomodo cognoscatur. 1.º de elem. 1.º. 5. E
 Terra est corpus extreme frigidum, & siccu. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 64. G
 Terra non est prorsus frigida, & sicca. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 32. H
 in Terra frigida facies Hippoc. non est exitiosa. in pg. com. 3.º. 4.º. 191. E
 Terra substantia, humiditas est. de sper. Sp. 41. B
 Terre differentia est siccitas. de sper. Sp. 41. B
 Terra simpliciter sicca est, & non cõparata ad aliud. 1.º de temp. 1.º. 12. F
 Terra est pars vniuersi ignobilior. 17.º de vsu par. 1.º. 222. B
 Terram esse mediam mundi partem probatur ab Euclide. 8.º de decreiis Hippocratis. 1.º. 273. E
 Terra omnium mater, omnium nutritrix, origo, & elementum est à celo genita. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 31. A
 Terra ex quibus orta. de hist. phil. Sp. 4. E
 Terra immutabilis. de hist. phil. Sp. 5. C
 Terra an vna an plures. de hist. phil. Sp. 8. C
 Terra figura quæ. de hist. phil. Sp. 8. C
 Terra partes cubicæ sunt secūdu Platonē, & quō. 8.º de decr. 1.º. 274. G
 Terra situs. de hist. phil. Sp. 8. C
 Terram, & aquam contineri, ignem, & aerem continere dicunt. de multitud. 3.º. 77. D
 inter Terram, & ignē cur aqua & aer media. 8.º de vsu par. 1.º. 169. A
 Terram extra duos circulos habitabile primus Parmenides dixit. de historia phil. Sp. 8. C
 Terra inclinatio. de hist. philo. Sp. 8. D
 Terra stabilitas. de hist. phil. Sp. 8. D
 Terra diuisio. de hist. phil. Sp. 8. D
 Terra metiendæ ars est illustris. ad Thra. 2.º. 105. E
 Terra concussio. de hist. phil. Sp. 8. E
 Terra motus causa. de hist. phil. Sp. 8. E
 Terrarum differentia. de aere, aq. & loc. 2.º. 2. C
 Terra sunt diuersæ secundum quatuor mundi partes. de sper. Sp. 39. F
 Terrarū diuersitates, et qd ex ipsis hoies sunt diuersi. de sper. Sp. 40. D
 Terram considerare debet medicus. de sper. Sp. 39. F
 Terre passiones, in qua homines sunt geniti, considerare debet medicus. de spermate. Sp. 39. F
 ex Terra natura, & planetarum mutatione in rebus in diuersis regionibus. de spermate. Sp. 40. C
 Terra frigida & sicca in quarto gradu est sub potentia Saturni. de spermate. Sp. 40. C
 Terra calida in secundo gradu, humida in primo est sub Martis ditione. de spermate. Sp. 40. C
 Terra calida et sicca in quarto gradu, est sub ditione Solis. de sper. Sp. 40. C
 Terra calida et humida in primo gradu, est sub Mercurio. de spe. Sp. 40. C
 Terra humida in primo gradu, frigida in secundo, habens aliquantulum temperamenti calidi, subiacet Veneri. de sper. Sp. 40. C
 Terra Lunæ supposita quæ. de sper. Sp. 39. E
 Terra faciens homines bellicosos, quæ. de sper. Sp. 40. D
 Terra generat naturam corporis. de sper. Sp. 40. E
 in Terram vertuntur corpora nostra. de sper. Sp. 40. H
 in Terram redire humores mortuo homine inquit. de sper. Sp. 40. E
 in Terram cur omnia redigantur. de sper. Sp. 40. F
 Terra & mari communia animalia respirant vaporem per branchias. de ana. viuo. Sp. 48. C
 fm Terra naturam per quā transeunt aquæ, diuersificantur. de bonitate aquæ. Sp. 75. E
 Terra crassiorum est partium, aer tenuiorū, medium eorum tenet aqua. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 24. G
 Terra quo modo densa. 1.º de san. tuen. 2.º. 72. F
 sine Terra nihil solidum. 7.º de decr. Hip. 1.º. 271. H
 Terre plurimum habent durum. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 64. G
 Terra oleo probe non irrigatur. 2.º de simp. med. fac. 5.º. 14. G
 Terra vino, aqua & aceto madescit. 2.º de simp. med. fac. 5.º. 14. G
 Terra aquæ permista lutum efficit. 1.º de elem. 1.º. 5. E
 Terra vi fiat caro impossibile est. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 28. D
 Terra gustui insipida. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 28. F
 Terra quot sapes contineat. de nat. hum. com. 1.º. 1.º. 31. G
 ex Terra mista vinū & liquores, hnt sapes varios. de vtil. Sp. 64. G
 Terra Accensa fit pruna. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 24. F
 Terra est carbo. 1.º de simp. me. fac. 5.º. 4. G
 Terra incensa est sal. de vtil. resp. Sp. 64. F
 Terra proprium est vi non fundatur. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 66. C

Terra Aegyptiæ luto quomodo curētur aqua inter cutem laborantes, et lienosi. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 65. F
 Terra Ampelitis, quæ & vnde dicta. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 66. E
 Terra Ampelitis quid. de simp. med. Sp. 85. A
 Terra ampelitis qualis. 5.º de com. me. per ge. 5.º. 246. C
 Terra ampelitis nigra. 2.º de antid. 5.º. 119. G
 Terra ampelitis nigrum medicamentū. 2.º de com. me. per ge. 5.º. 220. F
 Terra ampelitis capillos inficit & in calliblephara mittitur. de simplic. medicaminibus. Sp. 85. A
 Terra ampeluis exiccat vlcera. 4.º de compo. me. per ge. 5.º. 236. G
 Terra Arenosa non gignit. 11.º de vsu par. 1.º. 190. B
 Terra Arenosa inutilis est ad multa. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 64. G
 Terra Argillosa inutilis ad multa. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 64. G
 Terra Argvritis quæ. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 66. C de simp. Sp. 85. C
 Terra Armenia, siue bolus armenus, siue lapis armenus vocetur, nihil refert. 9.º de simplicium medicamentorum facultatibus. 5.º. 66. G
 Terra armenia ad dysenterias, & ventris profluvia, tū sanguinis expuitiones, & catarrhos, ad hæc ad putrescētia oris vlcera in primis cõpetit, quin & eos magnifice iuuat quibus ex capite in thoracē fluxio decubit, & eos etiam qui phthoe laborant. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 66. G
 Terra armenia contra pestem mira. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 66. G
 Terra Aster dicta. 4.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 154. H
 Terra Atra pinguis, & viscosa est. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 64. H
 Terra chia qualis. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 66. A
 Terra chia stringit efficaciter, cutem purgat & extenuat, & splendida facit. de simp. med. Sp. 85. A
 Terra Chrysites quæ. 9.º de simp. medica. fac. 5.º. 66. C
 Terra Cimolia quid. de simp. med. Sp. 85. B
 Terra cimolia duplex. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 66. G
 Terra cimolia qualis. 9.º de simplicium medi. fac. 5.º. 66. B
 Terra cimolia sicca est citra morsum. 9.º de simp. me. fac. 5.º. 66. F
 Terra cimolia debet sæpe lauari. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 66. F
 Terra cimolia acoribus conuenit. 1.º de com. me. se. lo. 5.º. 128. H
 Terra cimolia ad ignem sacrum & combusta illinitur: pustulas enim feri. prohibet. de simp. med. Sp. 85. B
 Terra cimolia appetitur à grauidis. 1.º de symp. cau. 3.º. 18. C
 Terra cimolia fit mentio. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 126. A
 Terra cretica qualis. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 66. F
 Terra cretica acoribus conuenit. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 128. B
 Terra cretensis emplasticum est elotum. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 25. D
 Terra Dulcis dicitur vbi aqua melior est. de bon. aquæ. Sp. 75. E
 Terra dulcis & pinguis aquam bonam facit. de bon. aquæ. Sp. 76. A
 Terra Erethria quid. de simp. med. Sp. 85. A
 Terra erethria valde stringentes vires habet. de simp. med. Sp. 85. A
 Terra erethriensis qualis, & qd debet sæpe lauari. 9.º de simp. m. f. 5.º. 66. F
 Terra erethria exiccat vlcera. 4.º de comp. med. per ge. 3.º. 236. G
 Terra erethria generalis ad vlcera. 6.º de compo. med. per ge. 5.º. 255. C
 Terra erethria odoratas reddit cõpositiones. 1.º de cõp. me. se. lo. 5.º. 128. C
 Terra erethria vtitur. 5.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 161. E
 Terra Figularis frigida, & sicca est. 2.º de nat. fac. 1.º. 301. H
 Terra Francigena meminit. de dyn. Sp. 30. H
 Terra Friabilis nihil habet pinguedinis, talis est argilla quæ, & candida est. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 64. H
 Terra Fullonum emplasticum est elotum. 4.º de simp. me. fa. 5.º. 26. D
 in Terra Humida, & lacustri non admodum nasci possunt herbæ. 2.º de temperamentis. 1.º. 18. H
 in Terra humida herbæ crescunt altissima. 11.º de vsu par. 1.º. 190. A
 Terram humidam exigunt triticum, hordeum, & cerealia. 9.º de simp. medic. facul. 5.º. 64. F
 Terra Lēnia quō pararetur, & paretur. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 65. A
 Terra lemnia quomodo habebat sigillū dianæ. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 65. A
 Terra lemnia qualis, & vnde. 9.º de simp. m. f. 66. A 1.º de ant. 5.º. 107. B
 Terra lemnia tres differentie. 9.º de simplic. medic. fac. 5.º. 65. B
 à Terra lēnia quō differat rubrica lēnia. 9.º de simp. me. fa. 5.º. 65. A
 Terra lemnia semel solum debet lauari. 9.º de simplic. med. fac. 5.º. 65. G
 Terra lemnig vsus qualis. 9.º de simplicium medicamen. facul. 5.º. 65. D
 Terra lemnia achoribus conuenit. 1.º de com. me. se. lo. 5.º. 128. H
 Terra lēnia ad sanguinis expuitiones valet. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 65. H
 Terra lemnia quando sanguinem multum sistat. 5.º meth. med. 7.º. 32. E
 Terra lemnia sanguinis ex vtero profluvia, & fluxū muliebrem iuuat, exulcerationibus dysentericisq. prodest. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 65. H
 Terra lemnia in vlceribus prauis vsus. 9.º de simp. med. fac. 5.º. 65. E
 Terra lemnig

Terræ lemnia pastillorum vsus ad vlcerâ contumacia valet. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. F
 ex Terra lemnia medicamentum ad venena valet. 9°. de simplicium medicament. facul. 5°. 65. E
 Terra lemnia rabientis canis morsum sanare dicitur, in vino diluto epota, & vlceri ex aceto impenſe acri imposita, & aliarum ferarum ictus sanare. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. E
 Terra lemnia quos offendat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 ab omni Terra Leui, & aceto vel oxicroto iuuantur ambuſta, & probibentur bullæ. 9°. de simp. me. fa. 5°. 66. B
 Terra Lotio quomodo fieri debeat. 9°. de sim. me. fac. 5°. 65. G
 Terra Medicamentosa quæ sit. 9°. de simp. med. fa. 5°. 65. F
 Terra medicamentosa probandi ratio. 9°. de simp. med. 5°. 66. A
 Terra Melina quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 85. A
 in Terra Molli nascitur corallus arbor durissima. de ana. vi. Sp. 46. A
 Terra nigra pro smeſmate. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 146. B
 Terra nigra. 3°. de compositione medicamentorum sec. lo. 5°. 146. B
 Terra genus Ochra in proſa. com. 2°. 4°. 201. G
 Terra Palustris; harenosa, argilloſa, calida valde, cur nō faciunt herbas. com. 5°. apho. 62°. Ex. 43. G
 ex Terra Pelagia emplaſtrum. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 261. C
 Terra petroſa non gignit. 11°. de vsu par. 1°. 190. B
 in Terra petroſa herba, & planta parua & dure nascuntur. 11°. de vsu partium. 7°. 190. A
 Terram Pinguem, & mollem, & madidam habitantes, quales. quid animi morcs. 1°. 320. B
 Terra Plana deterior est ad effluſiones aquarum. de bo. aqua. Sp. 75. F
 Terra Pnigites qualis. 9°. de simplic. med. fac. 5°. 66. G
 Terra Samia quid. de simp. med. Sp. 84. H
 Terra samia mediocriter refrigerat. 9°. de sim. me. fa. 5°. 65. H
 Terra samia stringit instantius, cœliacis, dysentericis, & ad omne profluuiū fortiter prodest. de simp. med. Sp. 84. H
 Terra samia ad phlegmonas calidas, & bubones vtilis est. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. H
 Terra samia vtilis est ad podagricas influxiões. 9°. de sim. m. f. 5°. 66. A
 Terra samia, & non lemnia quibus conueniat. 9°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 65. H
 Terra samia, & lemnia cur roſatū miscetur. 9°. de simp. me. fa. 5°. 65. H
 Terra samia internis vlceribus opitulatur. 4°. meth. med. 7°. 28. H
 ex Terra samia cygnus. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 154. G
 Terra samia non debet lauari. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. G
 Terra Sarda dicta qua tinctores vtiuntur. 4°. de cōp. me. per ge. 5°. 242. H
 Terra Selinusia quid. de simp. med. Sp. 85. A
 Terra selinusia qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Terra selinusia frigida est, quamuis alba. 1°. de sim. me. fac. 5°. 2. E
 Terra selinusia, et chia pulcherrima sunt ad ambuſta vlcerum remedia. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. A
 Terra selinusia meminit. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 127. A
 Terra Sicca non producit herbas. 2°. de temp. 1°. 18. H
 Terram Sigillatam ē lemno accepit. 1°. de antid. 5°. 100. C
 Terra sigillata adulterata difficillimē cognoscitur. 1°. de antid. 5°. 100. C
 Terra simplex exiccat. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. F
 Terra qlibet habet vim desiccandi sine morſu. 9°. de sim. me. fa. 5°. 65. G
 Terra simplex exiccat sine morſu. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
 Terra exiccat, sed non sicut ignis. 1°. de san. tuen. 2°. 62. E
 Terra sanantur dolores fixi diutini. 9°. de simp. med. fac. 5°. 65. G
 Terra Scriptoria. de rem. par. fac. 7°. 166. A
 Terra Sideritis quæ. 9°. de simp. med. 5°. 66. C
 Terra Viscosa quæ. 9°. de simp. med. fac. 5°. 64. H
 Terra Vſta qualis. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. F
 Terra vſta vlceribus accommoda est, & ad ea quæ carnem sibi reſtitui egre patiuntur, & ad ea quæ ad cicatricē difficulter proueniunt magis congruit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. G
 TERRÆ intestina siue lumbrici. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. D
 Terra intestini appellatum animalculum coctum, & excolatum auribus instillat. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 145. A
 Terram abradit & fermentat atra bilis. com. 4°. aph. 23°. Ex. 29. H
 TERREVS. magis ſapor est acerbus. 4°. de simp. me. fa. 5°. 25. G
 Terrenum & frigidum esse probatur acerbum. 4°. de simplicium med. facultatibus. 5°. 25. G
 Terrena magis, & calidiora ſuibus animalia quæ. 4°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 25. E

Terrena sunt ligna, fructuum partes, & animalium partes. 9°. de sim. p. medic. facul. 5°. 64. H
 Terrena & frigida est mirtus, & multum desiccatur. 7°. de simplic. medic. facultatibus. 5°. 56. E
 Terrenum magis oleo albumen. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. E
 Terrenum corpus, & frigidum tripliciter soluit. 4°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 26. E
 Terrenum diſiungit. 4°. de simp. med. fac. 5°. 25. H
 TERRESTREM plagam luna immutat. 3°. de dieb. dec. 4°. 160. B
 Terreſtris eſſentia in palea ſuperat. 4°. de simp. med. fac. 5°. 28. G
 Terreſtre frigus intus ducit tenuis ſubſtantia aerea. 8°. de simp. medica. facultatibus. 5°. 59. E
 Terreſtris medicina quid agat. de ocul. 7°. 189. A
 Terreſtre, & frigidam ſubſtantiam habent epithymum, & elleborus. de cathartics. Sp. 94. E
 Terreſtri grauitate, & aere ſpiritali admixta medicamina ſuperiorem purgant ventrem, & inferiorem. de cathar. Sp. 94. F
 Terreſtris ericius conuenit iſterico. de cura iſteri. Sp. III. C
 Terreſtria craſſa, vel ſubtiliſſima, & aquoſa ſunt conſtringentia. de ocul. 7°. 188. A
 Terreſtria & craſſa ſunt conſtrictiua, & pōtica multū. de oc. 7°. 188. A
 Terreſtrius tanto eſt vinum quanto fortius. de vtil. reſp. Sp. 64. F
 ad Terreſtria ita ſe hēt pulmo, vt brāchia ad piſces. de an. vii. Sp. 53. B
 Terreſtris ſanguis plurimum calidus eſt pro eo quod eſt receptaculum amoris. de vtil. reſp. Sp. 64. F
 Terreſtre ſanguinem valde ſpiſſum qui coagulatur ſtatim habent animalia quedam, vt taurus. de vtil. reſp. Sp. 64. F
 Terreſtris pinguedo ſepum dicitur. de vtil. reſp. Sp. 64. F
 Terreſtre corpus in animali ſunt oſſa, & cartilagineſ. 1°. de elem. 1°. 5. D
 Terreſtre membrum omne priuatum ſenſu congelatum ex melancholia eſt. de ana. viuo. Sp. 45. F
 Terreſtri ſubſtantia quæ conſtant egre coquantur, & à iecore ſanguificatur. de bon. & vicio ſucc. 2°. 36. F
 Terreſtria dura cur plus dant alimentis. 1°. de alim. fac. 2°. 14. D
 TERREAS, & veluti ſemicoctæ cum innato calore ſint omnia velut ſiliginofa ſauilloſa ac fumoſa recrementa. 1°. de diff. reſp. 3°. 62. A
 Terreſtam ſubſtantiam habent graua. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. C
 Terreſta, & craſſa ſubſtantia tantum eſt ſolatiū, quantum adſtringit. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 136. C
 Terreſta humiditate quæ ſunt, corrigi debēt. 4°. de simp. me. fac. 5°. 28. H
 Terreum eſt inſtrumentum tactus. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. B/H
 TERRIBILES. aſpectu qui. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 159. F
 TERRI quæ debeat ſub canis aſtu. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 252. C
 TERROR unde fiat. 4°. de decr. Hip. 1°. 249. H
 Terror exturbat cor. 6°. de decr. Hip. 1°. 261. G
 Terrore ſanatur ſingultus. de remed. par. fac. 7°. 166. C
 ex Terrore animi deſectus quō curetur. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 99. G
 TERTIANA febris, quæ. ſin. med. Iſa. 46. D
 Tertianæ nomina. in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. II9. D/
 in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 164. C
 Tertianæ febris morbus eſt intermittens. ſin. med. 45. F/intro. Iſa. 55. D/
 2°. de diff. feb. 3°. 36. E
 Tertianæ veniunt ad integritatem. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 119. A
 Tertianæ febris ex intermittentibus breuiſſima, & miriſſima eſt. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 96. E
 Tertianæ typi qui. de typ. 3°. 90. E/F
 Tertianis typus qualis. de typ. 3°. 1. C
 Tertianæ periodi proprium. 2°. de cri. 4°. 136. F
 Tertianarum februm circuitus cum quotidianis comparatus, quantus. de mult. 3°. 87. H
 Tertianum typum quæ comitentur. de typ. 3°. 90. F
 in Tertianæ noctes ante febreſ moleſtæ. de typ. 90. F/in 6°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 164. B
 Tertianæ diſtinctio. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 110. D
 Tertianarum februm differentia. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 119. A
 Tertianarum quō duo genera. de viſt. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 135. H
 Tertianæ ſimplices quæ. 2°. de diff. feb. 39. G/in 1°. de morbis vulgarib. commentario 3°. 3°. 119. D
 Tertianæ ſimpliciſſima quæ. 2°. de criſi. 4°. 135. A
 Tertianæ exquiſita quæ. 2°. de dif. feb. 36. H/in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3°. 119. D
 Tertianæ exquiſita qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 39. G
 Tertianæ febris

Tertiana febris exq̄sita quot horis pduret. 1°. *de ar. cu. ad Glau.* 7°. 96. H
Tertiana exquisita durat minus etiam duodecim horis, et qua de causa. 2°. *de diff. feb.* 3°. 36. H
Tertiana in duodecim horis perficitur, et in minori spatio. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 164. B
Tertiana non extenditur vltra duodecim horas. 2°. de crisi. 4°. 135. A
Tertiana circuitus horarum quadraginta octo. de mor. temp. 3°. 85. F
in Tertiana quæ consideranda. 2°. de crisi. 4°. 134. B
Tertiana febres ex bile flaua fiunt. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. B | 2°. *de diff. feren. feb.* 3°. 36. E | *de sper.* Sp. 38. B
Tertiana omnium febrium bilioſe maxime, & calidæ sunt. 2°. de symptomatum causis. 3°. 22. E
Tertiana veræ bilioſiſſimæ sunt. in prog. com. 3°. 4°. 211. A
Tertiana si acuitur in horis bilis, vera tertiana est, & propria. de spermate. Sp. 39. H
Tertiana fit ex iecore laborante. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
Tertiana quo tempore, & qua regione fiant, & qua temperie, & quo victu. 2°. de crisi. 4°. 34. D
Tertiana febres ex aquæ redūdantia, ex Platone. 8°. de decr. 1°. 277. B
Tertiana in quibus maxime fiant. 2°. de diff. feb. 3°. 36. D
Tertiana quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
ad Tertianas & quartanas disposita est peristereon herba siue colūba ria. de simp. med. Sp. 89. C
Tertiana febres sunt ex genere ardentium. 8°. de decr. Hipp. 1°. 277. C | *de trem. palp. conuuls.* 3°. 55. A | 2°. *de crisi.* 4°. 134. E
Tertiana, & ardens febris quomodo differant, & conueniant. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 109. H
Tertiana fiunt cum totius corporis carnes affluant bile flaua. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 109. H
in Tertianis, & ardentibus, bilis mouetur per carnes, & fit rigor. de tremore & palp. conuuls. 3°. 55. E
Tertiana, & causi differentia. 2°. de crisi. 2°. 134. E
Tertiana quæcunq; habet, habet & hemitritæus. de typ. 3°. 85. G
Tertiana similes sunt sanguinis febres. 2°. de diff. feb. 3°. 40. C
Tertiana notha exq̄sita valde cōtraria est. 1°. de ar. cu. ad Glau. 7°. 96. G
Tertiana non exquisita duodecim horis durat. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 164. B
Tertianæ extēſe quæ. 2°. de diff. feb. 39. G | *in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 3°.* 119. D | *in 6^m. com. 2°.* 3°. 164. C
Tertiana phlegmatica si acuitur bilis horis minus periculosa est. de spermate. 39. H | Sp. 40. A
Tertiana febris nō exquisita per sex mēſes durauit in iuvene, cuius historia adducitur. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. F | G
Tertiana naturam quæ referant febres. in 1^m. de morbis vulgaribus, cōmentario 1°. 110. D | *com. 3°.* 119. D | *in 6^m. com. 2°.* 3°. 164. B
Tertiana naturā referantes febres, deteriores fiunt diebus decretorijs. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 110. F
Tertiana duplex quæ. 2°. de crisi. 4°. 136. H
Tertiana tres simul complicata. 2°. de crisi. 4°. 137. C
cum Tertiana quotidie diſtinctio. 2°. de crisi. 4°. 135. D
Tertianarum cum quotidianis duplex coniunctio. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
Tertianarum implexum vnam esse quotidianam medici putātes. ad eos, qui de typ. scrips. 3°. 92. F
quæ Tertiana pituitosæ miſta difficilis cognitu ſit, & quæ facilis. 2°. de differen. feb. 3°. 37. H
Tertiana superante pituitosam, quid contingat. 2°. de diff. feb. 3°. 39. B
ſi Tertiana vehemētior ſit quotidiana, quid contingat. 2°. de diff. feb. 3°. 39. B
Tertiana intermittētis cum quotidiana caſus. 2°. de diff. feb. 3°. 37. H
in Tertiana, & quotidiana caſus Adoleſcentis. 2°. de diff. feb. 3°. 38. C
Tertiana continua, & pituitosa continua ſimul miſta quando. 2°. de differen. feb. 3°. 39. D
in Tertianæ modum febris ex pituita, & bile miſta. in 1^m. de morb. vul. commentario 1°. 3°. 110. E
in Tertianam quando vertatur quotidiana. de sper. Sp. 39. H
in Tertianam quo modo tranſeat quartana, et cōtra. de sper. Sp. 39. H
Tertiana febris inditia. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
Tertiana principium 1° cum horrore, poſtea cum rigore. de mor. 3°. 85. G
Tertianam ſignificat rigor validus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. H
Tertianarum nota eſt rigor. de trem. palp. conuuls. 3°. 55. A
Tertiana ex bile flaua cur rigorē habeat vehemētē. 2°. de crisi. 4°. 134. F
Tertiana, & quartana faciunt cum rigore acceſſionē, & quomodo differant. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 95. G

in Tertianis, & quartanis cur fiat rigor. de trem. palp. conuuls. 3°. 55. F
Tertianarum rigor qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 36. E | 2°. *de crisi.* 4°. 134. F
Tertianarum rigor diuerſus eſt à rigore quartanarum. 2°. de differen. tijs febrium. 3°. 36. E
Tertiana habent rigorem. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. E
Tertiana rigor cui ſimilis. de trem. palp. conuuls. 3°. 56. A
Tertianarū ppriū eſt ſignū bilis vomitus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. B
in Tertiana integre expurgatur materia. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
Tertiana cur per ſeipſam expurgetur. 2°. de crisi. 4°. 134. E
in Tertianis vomitus in quibus ſiat. in progn. com. 3°. 4°. 211. A
Tertiana cur per ſudorem, & vomitum ſiniant. 2°. de crisi. 4°. 134. E
in Tertiana cur ſiat ſudor. 2°. de ſymp. cau. 3°. 22. F
in Tertianis ſudor quo nūncietur. 2°. de crisi. 4°. 134. H
Tertianis ſudores boni. præſ. exper. conf. Sp. 77. G
Tertianæ calor qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 37. B
Tertiana, quartana, & quotidiana pulſus differentia. de typ. 3°. 91. A
Tertiana, quartana, & quotidiana pulſu cōparatio. de dyna. Sp. 34. F
Tertianarū febrium ſyncerarum pulſus qualis. 2°. de cau. pul. 4°. 91. B
Tertianarū pulſus in principio, & in proceſſu, qui. 2°. de crisi. 4°. 134. G
Tertianæ principij pulſus qui. de mor. temp. 3°. 85. G
Tertiana principium quod. de mor. temp. 3°. 86. B
Tertiana principium per duas horas. de mor. temp. 3°. 85. G
Tertiana augmenti pulſus, qui. de mor. temp. 3°. 85. H
in Tertiana quod tempus in æqualitatis. de mor. temp. 3°. 86. B
Tertiana febris intermiſſionis pulſus, qualis. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
Tertiana ſymptomata, & pulſus. de typ. 3°. 90. F
Tertianarum pulſus, & vrina. de dyna. Sp. 34. F
Tertianam ſignificat vrina quaſi ignea. de dyna. Sp. 35. E
Tertiana vrina quæ. de typ. 3°. 90. G | 1°. *de arte cur. ad Glau.* 7°. 96. D
in Tertianam conuertentur acutæ febres, ſi vrina turbulenta, & tarde reſidens fuerit: maxime ſi adſit ſanitas intraneorum, & per multos dies perſeuerauerit. de dyna. Sp. 34. C
in Tertiana vrina alba, aut ſubliuida mortē ſignificat. de dyna. Sp. 35. D
Tertianam primo die nouit Galenus. 1°. de crisi. 4°. 33. E
Tertiana & quartanam Galenus nouit in prima acceſſione. 1°. de diebus decretorijs. 4°. 150. H
vt Tertiana præiudicari poſſunt quartana. in prog. com. 3°. 4°. 207. F
Tertiana in quot periodis terminetur. 2°. de crisi. 4°. 135. G
Tertiana exq̄sita vltra quartū circuitū nō pgredit. 2°. de cri. 4°. 135. A
Tertiana febris exquisita non tranſit ſeptimum circuitum. 1°. de arte curatiua ad Glau. 7°. 86. F
Tertianæ puræ vacant diſcrimine. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 164. B
Tertiana exquisita cito iudicatur nec eſt letalis. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3°. 119. H
Tertiana, & quartana ſunt ſine periculo. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 117. C
Tertiana exquisita ſubito iudicatur. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 117. C
in Tertianis ſola nubecula indicat ſolutionem. de vrinis. 4°. 125. C
Tertiana febre laborās ſingulis eſtatibus, quomodo ſit ſeruatus à Galeno. quos purg. opor. quib. med. 5°. 88. C
Tertiana quibus ſanetur. 3°. de crisi. 4°. 139. D
Tertiana exquisita refrigeranda, & humectanda eſt. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. A
Tertiana ſiccitatem inducit. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 96. C
in Tertiana facta coctione vtaris abſinthio. 1°. de ar. cu. ad Gl. 7°. 97. B
in Tertianis quies, & calefactio. circapræcordia iuuant, & ſorbiſiones concoqui faciles, & clyſteres non admodum molles. 1°. de arte curat. ad Glauconem. 7°. 97. E
in Tertiana clyſteres molles. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
in Tertiana quibus prouocatur vrina. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
in Tertianis exquiſitis ſtatim balneandum, ſed in inexquiſitis nō ſtatim ſed apparentibus ſignis coctionis. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 97. E
in Tertiana quid faciat balneum. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
in Tertiana oleum in aqua perfundendum in quo ægri natent quantum poſſunt. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. C
in Tertianis inutilia ſunt balnea ex aqua marina, ſalfa, nitroſa, atq; ſulphurea. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. B
in Tertiana febre qui cibi dādi, & quantum. 1°. de arte cu. ad Gl. 7°. 97. C
in Tertiana vinum non eſt dandum niſi poſt concoctionem. 1°. de ar. cur. ad Glauconem. 7°. 97. C
Tertiana exquiſitioni patienti quando bibendū. 2°. de crisi. 4°. 134. H
in Tertiana abſtinendū eſt à melle, ſinapi, ſalinis, acribus, viniſq; vetuſtis. 1°. de

fts. 1°. de arte cura. ad Glauco. 7°. 97. C
 in Tertianā febre tempus ad exhibendum cibū. 2°. de diff. feb. 3°. 39. H
 TERTIANAE nothā curatio. 1°. de arte cura. ad Gla. 7°. 97. D
 in Tertianā non exquisita venā sectio. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 97. E
 in Tertianā nothā pīssanā succus cū pipe. 1°. de art. cur. ad G. 7°. 97. E
 in Tertianā nothā bibendum propina hyssopū, origanū & nardū, aqua
 mulsa infundens, & concoquens. 1°. de arte cura ad Glau. 7°. 97. E
 in Tertianā nothā absinthij coma iugiter danda est post septimam. 1°.
 de arte cur. ad Glauco. 7°. 97. E
 in Tertianā nothā ventrem molliter subducentia exhibenda. 1°. de arte
 cura. ad Glauconem. 7°. 97. E
 ad Tertianā febrem decoctio. secretorum. Sp. 101. A
 ad Tertianā facit hydropoton. de dynamidijs. Sp. 32. D
 ad Tertianā febrem troscifi. secretorum. Sp. 98. E
 ad Tertianās cum typo. de dyna. Sp. 32. F
 ad Tertianā mistam quotidianā. de dyna. Sp. 32. F
 ad Tertianās acutas. de dyna. Sp. 32. G
 ad Tertianās duplices. de dyna. Sp. 32. G
 ad Tertianā febrem. de med. fac. par. 7°. 172. H. de dyna. Sp. 32. D
 TERTIANARIIS damus cholagoga. de dyna. Sp. 20. G
 TERTIAE diei in diem seruabant, vt viderent quid tertio die seque-
 retur. 8°. methodi medendi. 7°. 50. C
 Tertius dies qualis. 2°. de diebus decre. 4°. 154. F
 Tertius dies principij determinatū acutorū. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. D
 Tertio quoq; die accessiones fiunt in acutis. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. G
 per Tertium quā mouentur in his potissimū est prænotionis vsus. ad
 eos qui de typ. scrips. 3°. 92. B
 Tertius quomodo decernat. de dieb. decre. 4°. 158. D
 Tertius cur decernat. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. G
 Tertio die morbi peracuti iudicantur per sudorem, magis quam quarto
 com. 4°. apho. 36°. Ex. 31. H
 Tertius dies indicat morbos breues ante quartū. cō. 4°. ap. 36°. Ex. 31. H
 Tertius, & quartus quando habent grauias symptomata, breui expectā-
 dum est iudicium. in 1°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 124. G
 ad Tertium, & ad quintum cur transmutatur crisis quarta diei. 3°. de
 crisis. 4°. 140. D
 Tertius decimus est post nonum, vndecimum, & vigesimum. 1°. de die-
 bus decretorijs. 4°. 147. B
 post Tertium decimū, & quintū est quartus. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
 Tertius decimus qualis. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. C
 ad TERTIAS cōtura quomodo intelligenda. 8°. de compo. medica.
 secundum locos. 5°. 189. C
 ad Tertias cōtura. 5°. de comp. me. sec. loc. 165. B. 7°. 184. C. 8°. 196. C.
 9°. 200. F. 202. E. 204. F. 2°. de comp. me. per gen. 225. H. 4°. 243.
 E. 5°. 248. G. de remed. parat. facilibus. 157. C. 167. F. de med. fac.
 par. 170. B. 176. D. 7°. 179. A
 TESTA proportionē respondet cuti. 3°. de ali. fac. 2°. 32. B
 Testa qualis. 9°. de simpl. me. fac. 5°. 70. G
 Testa pro cute habentia habet succū qui subducit. 3°. de ali. fac. 2°. 26. D
 Testa quā teguntur euitē senex. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. D
 Testa buccinorū & purpurarum qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. G
 Testa callinā assatā ac tritā dētibz affricat. 5°. & cō. me. se. lo. 5°. 163. H
 Testa ostrearum qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. H
 Testa sepiarum qualis. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. A
 Testa splendorem inducit. 5°. de simp. me. fa. 5°. 69. G
 TESTA Attica. 3°. de comp. me. se. loc. 5°. 142. B
 Testa romana. 3°. de comp. me. sec. loc. 5°. 142. B
 Testa area. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. E
 Testa cliani dentes splendidi fiunt. 11°. de comp. me. sec. loc. 5°. 81. A
 Testa figulina. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 176. E
 in Testis cōcta oua generant sanguinem crassum, & corruptibilem. de
 dissol. conti. Sp. 75. A
 in Testis panis cum oleo, & sine oleo cibus crassus, & cur. de dissolu-
 tione continua. Sp. 72. A
 Testarum fragmentis similia quandoq; in abscessibus inuenta sunt. 14°.
 met. me. 90. E. 2°. de arte cura. ad Gla. 7°. 105. B
 TESTACEA animalia quā. 3°. de ali. fac. 2°. 32. B
 Testacea durā carnem habentia, difficulter coquantur, & difficulter
 corrumpuntur. 3°. de ali. fac. 2°. 32. C
 Testacea quā conueniunt stomachicis. 8°. de comp. me. sec. loc. 5°. 192. C
 Testacea sunt in polimen tenuissimum redigenda. 11°. de simplicium medi-
 camentorum facultatibus. 5°. 80. G

Testacea vasa. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 273. A
 TESTICULI sunt earum partium in nostro corpore, quae principia quae-
 dam dicuntur. ars med. Isa. 63. B
 Testiculi, renes, vesica sunt membra minus principalia. & ana. vi. Sp. 56. A
 Testiculorum officium. introd. Isa. 54. E
 Testiculos habent femina. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
 Testiculorum virorum, & mulierum differentia. de natura, & ordine
 cuiusl. corp. 42. B. de ana. viuo. Sp. 51. F
 Testiculi maris maiores q̄ feminae testiculi. 14°. de vsu. 206. B. 1°. 208. E
 Testiculi mulierum minores, & imperfectiores sunt testiculis virorum.
 14°. de vsu par. 1°. 206. B
 Testiculi mulierum breuiiores, & frigidiores. de nat. & ord. Sp. 42. B
 Testiculi matricis vbi sint. de anatomia parua. 43. C. Sp. 51. F
 Testiculi mulierum q̄ in loco sint opportunissimo. 14°. de vsu. 1°. 208. G
 Testiculi mulierum duo sunt, quorum vnus sub dextro rene, alter sub si-
 nistro tenetur. de compag. memb. Sp. 59. D
 in Testiculis feminarum cur & id id vbi d̄s non sunt manifestae. 14°.
 de vsu partium. 1°. 209. G
 de Testiculorum compositione. de spermate. Sp. 36. F
 Testiculi quatuor habent panniculos. de spermate. Sp. 36. F
 Testiculorum tunica quales. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Testiculi cur glandulosi. de vit. resp. Sp. 63. A
 Testiculorum caro alba est. de ana. viuo. Sp. 55. H
 Testiculus sinister habet sanguinem impurum excrementosum, humidū,
 & serosum. 14°. de vsu par. 5°. 106. F
 Testiculus sinister habet ea quae continentur in ipso serosiora, & frigidio-
 ra. com. 5°. aph. 48°. Ex. 42. A
 in Testiculos debet ire sanguis serosus acris. 14°. de vsu par. 1°. 209. B
 Testiculus sinister cur in aliquo pōt eē fortior. 14°. de vsu par. 1°. 206. H
 Testiculus fortior quomodo cognoscatur. 14°. de vsu par. 1°. 206. H
 Testiculos nutrientia vasa vnde. 14°. de vsu par. 1°. 208. H
 Testiculi hnt semē quo nutriunt, & q̄ alterat. cō. 5°. aph. 39°. Ex. 41. C
 ad Testiculos a cerebro prodeunt venae dicuntur vasa seminaria antece-
 dentia. de anat. viuo. Sp. 51. G
 a Testiculis vasa spermatica, quae ex plātantur, & agasētaxis agasē-
 d̄s primus Herophilus nominauit. 14°. de vsu par. 1°. 208. B
 Testiculorum venas, & arterias a longinquis partibus ducit natura,
 & quare. 16°. de vsu par. 1°. 219. C
 ad Testiculos arteria quae feruntur eas ordine consequuntur, quae ad
 renes accedunt. 16°. de vsu par. 1°. 219. B
 Testiculorum arteria debebant aliquid impuri & serosi recipere. 16°.
 de vsu partium. 1°. 219. B
 in Testiculis plicant venae, & arteriae quoq; sicut venae, sed plurimum
 arteriae inuoluntur in retiformi plexu. 16°. de vsu par. 1°. 219. C
 propē Testiculos cum acceperint arteriae cur multiplici plexu inuoluā-
 tur. 16°. de vsu par. 1°. 219. B/C
 ante Testiculos venae, & arteriae multipliciter inuoluntur, quae retar-
 dant semen. 14°. de vsu par. 1°. 139. B
 Testiculus totus & vas seminale in quibus sint semine repleta. 1°. de se-
 mine. 1°. 335. D
 ad Testiculum sunt muscoli parui. 16°. de vsu par. 1°. 218. D
 Testiculi habent nervos duos pēdentes, & descendentes a principali offe-
 colli & fundamēto corporis p̄ dorsum et renes, q̄ nervi alios habent
 nervos coniunctos alijs ossibus totius corporis. de spermate. Sp. 36. F
 ad Testiculos ab omni parte corporis trahunt nervi, & venae propriae
 sperma. de spermate. Sp. 36. A
 Testiculorum temperaturae simplices, quae. ars med. Isa. 65. D
 Testiculorum temperaturae calidae, & siccae, quae. ars med. Isa. 65. D
 Testiculorum temperaturae calidae, & humidae, quae. ars med. Isa. 65. D
 Testiculorum temperaturae frigidae, & humidae signa. ars med. Isa. 65. D
 Testiculorum temperaturae frigidae, & siccae signa. ars med. Isa. 65. D
 Testiculi puerorum quomodo impuberes seruantur. 1°. de comp. medic.
 secundum locos. 5°. 117. E
 Testiculus alter quibusdam, alijs vterque cum dolore inflammabatur,
 & cur in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 105. C
 Testiculos vlcere Aphra non ab simili apprehensos ex terra cimolia cū
 aqua oblinito, & exsiccati simito. 9°. de comp. me. se. loc. 5°. 205. E
 ad Testiculorum Apostemata secretorum. Sp. 105. B
 Testiculorū Carnē excrecentem cinis sarmentitius cum nitro & aqua
 subactus sanat cataplasmatibus vice ipositis. 10°. de cō. m. fl. 5°. 205. E
 Testiculorum Contusiones. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 235. C
 ad Testiculorū dolorē, & ap̄a & ventositatē in eis. secreto. Sp. 100. B

Testiculorum Durities iuuat Erysimum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. F
 ad Testiculorum Pruritus secretorum. Sp. 100. B
 Testiculorum Ramex. secretorum. Sp. 100. B
 Testiculorum Tumores κήλας id est hernia siue ramices vocant. de
 tum. prater naturam. 3°. 84. F
 Testiculi quibusdam cur supra modum increuerunt. de diff. morb. 3°. 5. C
 Testiculus cum aliquando tumescit tussientibus, est indicium affinitatis
 cum pectore & mammis. in 6°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 178. G
 ex Testiculo quomodo cognoscamus renem affectum. de renu affectu
 dignotione & medela. 7°. 192. H
 in Testiculis Varices quandoq; exciduntur. 14°. met. me. 7°. 90. G
 TESTICULI gallorum languentibus dari consueuerunt. de victus ra
 tione in morbis acutis. com. 1°. 7°. 113. C
 Testiculi gallorum dandi sunt his quibus dolet caput. 2°. de comp. medi
 camen. secun. locos. 5°. 133. E
 Testiculi galloru dadi in tertiana pro cibo. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 97. C
 TESTICULI castoris conuulsionibus medent. de the. ad Pi. 5°. 93. E
 TESTIMONIUM quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 235. C
 TESTES honestius vocantur gemelli. 9°. de ana. adm. 1°. 105. F
 Testes vnu principium vniuersi corporis. 2°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 103. B
 Testes sunt partes ad generis instaurationem a natura constitutae. 13°. de
 vsu partium. 1°. 204. C
 Testes in maribus penduli sunt. 1°. de vsu par. 1°. 209. H
 Testes cur extra membranam abdominis sunt. 1°. de semi. 1°. 333. F
 Testes auium vbi sint. 1°. de semine. 1°. 334. F
 Testes intra membranam abdominis habent aues. 1°. de semi. 1°. 333. G
 Testes altiores sunt in auiibus quam vasa seminaria. 1°. de semi. 1°. 333. G
 Testes ad ventrem adstrictos habent sues. 1°. de semi. 1°. 334. F
 a Testibus in totum corpus vis quaedam dispergitur, quae quidem in ma
 ribus robusti ac masculi habitus, in feminis ipsius femineae naturae
 in causa est. 1°. de semi. 1°. 335. B
 Testium substantia qualis. 14°. de vsu par. 1°. 209. G
 Testes carnosi perfragilesq; sunt. fin. med. 154. 44. A
 Testes sunt ex genere glandularum. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Testes cur glandulosi, & molles. 1°. de sem. 1°. 335. F
 Testes partes sunt in homine ex illis, quae sunt laxiores, & humidiores.
 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. H
 Testes laxi, ac cauernosi sunt. 14°. de vsu par. 1°. 207. G
 Testium anfractus cur natura comparant. 7°. de decr. Hipp. 1°. 269. E
 Testes non sunt laxi iuuenibus, & validis. 1°. de semine. 1°. 334. E
 Testes cur laxi senescentibus, & imbecillis. 1°. de sem. 1°. 334. E
 Testes in muliere intrinseci sunt. 14°. de vsu par. 1°. 205. F
 Testes quo iungantur seminalibus meatibus. 1°. de sem. 1°. 335. F
 Testes intus, & vuluam cur habeat fetus frigidior, & humidior. 2°. de
 de semine. 1°. 339. C
 Testes extra cur habeat fetus calidior, & siccior. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Testes feminae quales. 9°. de diff. vul. 1°. 109. B
 Testes feminae minores sunt testibus masculorum. de dispo. vul. 1°. 109. B
 Testes marium maiores, ac perfectiores testibus feminae. 14°. de vsu
 partium. 1°. 207. G
 Testis femininus exiguus est. 14°. de vsu par. 1°. 209. B
 Testes mulieru minores & desiores sunt q; mariu. de ve. ar. diff. 1°. 58. C
 Testes mulierum cur parui, & vnde vincti. 14°. de vsu par. 1°. 208. F
 Testes maiores habentes mulieres viragines appellantur. de natura, &
 ordine cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Testes feminae imperfectiores testibus maris. 14°. de vsu par. 1°. 207. G
 Testium feminae forma qualis. de diff. vul. 1°. 109. B
 Testes feminae vbi. de diff. vul. 1°. 109. B
 Testes quomodo vuluis sint annexi. 2°. de sem. 1°. 335. G
 Testes ianitores matricis. de ana. viuo. Sp. 51. F
 Testes mulierum continent semen, vt virorum testes in vasis seminarijs
 de diff. vul. 1°. 109. C
 Testes mulierum reperiuntur pleni semine. 2°. de semine. 1°. 336. D
 in Testibus mulieru semen quod continetur, & humor qui in glandulo
 sis viroru partibus, specie sunt simillima. 14°. de vsu par. 1°. 208. B
 in Testes cur non locauit natura vas spermaticu. 14°. de vsu p. 1°. 209. G
 Testium vena quae. de ven. art. dispo. 1°. 58. C
 Testium vena vnde ducantur. de ven. art. diff. 1°. 58. C
 Testium arteria, & vena incessus, qui. 1°. de semine. 1°. 333. E
 Testiu vena & arteria operiunt abdominis mebrana. 1°. de se. 1°. 333. E
 ad Testem vtrumq; vena & arteria cur descendunt, & non recto itine
 re. 1°. de semine. 1°. 332. F

in Testiu venis, & arterijs paulatim albescit sanguis. 1°. de se. 1°. 332. F
 Testes quibus alantur, & qualis in ipsis sanguis appareat in prognost.
 commentario. 1°. 4°. 197. B
 ad Testes defertur sanguis dealbatus ad nutrimentum cerebri. de ana
 tomia viuorum. Sp. 51. G
 Testes nutriuntur a seroso humore. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Testes trahunt serosum humorem. 1°. de sem. 1°. 335. C
 Testes nutrientia vasa vnde oriuntur. 2°. de sem. 1°. 339. D
 in Testibus fit alia coctio. 14°. de vsu par. 1°. 207. G
 Testes efficiunt semen cito, & multum & exquisite confectum. 1°. de se.
 mine. 1°. 335. A
 Testes fm Aristotele nihil faciunt ad gnationem seminis. 1°. de se. 1°. 332. G
 Testes fm Aristotelem quid faciant in generatione. 1°. de sem. 1°. 333. D
 de Testibus Aristotelis ignorantia. 1°. de semine. 1°. 333. B
 Testes non multum faciunt ad seminis generationem secundum Herophi
 lum. 1°. de semine. 1°. 333. E
 in Testibus solum fit semen fm aliquos. 1°. de semine. 1°. 333. C
 ex Testibus qualis sit dexter in ijs, qui pcreant mares. 2°. de se. 1°. 339. C
 Testis dexter qualis in ijs qui procreant feminae. 2°. de sem. 1°. 339. C
 Testes duabus tunicis conteguntur. introd. 154. 54. E
 Testium bursa comparatur cavitatis matricis. de ana. viuo. Sp. 51. E
 ad Testes maximus meatus pertinet vnde oriatur. 1°. de sem. 1°. 333. E
 Testes habent quatuor vasa. de spermate. Sp. 36. E
 ad Testes & mamas vasa habet comune vsum. 16°. de vsu p. 1°. 220. G
 ad Testes descendunt duo muscoli, & eorum ortus, ac finis. de muscu
 lorum dissectione. 1°. 50. D
 Testium musculi vnde. 1°. de motu mus. 1°. 309. F
 ad Testes musculus cur ab ilibus proueniat. 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 Testiu musculi mouet aliud quippiam, & non os. 1°. de motu mus. 1°. 309. F
 Testes cur habeant neruos paucissimos. 14°. de vsu par. 1°. 209. C
 a Testibus dependentiam quae habeant, & ortum. ars med. 154. 63. B
 Testes habent motum voluntarium. 14°. de vsu par. 1°. 209. G
 Testes sunt principium in bene viuendi. 1°. de semi. 1°. 334. C
 Testes dant robur, & perpetuitatem. 1°. de sem. 1°. 334. B
 in Testibus vniuersaru viru aialis principiu apparet. 1°. de se. 1°. 334. C
 Testes quomodo per totum corpus mittant sua vim. 1°. de sem. 1°. 335. B
 Testes nonnunquam auferuntur a corpore. de diff. morb. 3°. 4. G
 Testes possunt eximi non motis vasis seminarijs. 1°. de sem. 1°. 333. H
 Testes possunt videri extra animal. 4°. de ana. adm. 1°. 81. H
 Testes cur eximantur subus. 3°. de ali. fac. 2°. 27. B
 Testes cur eximantur bobus. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 Testibus exectis, quid sequatur. 1°. de semine. 1°. 333. H
 Testium naturam totum corpus alterare Galenus primus inuenit. 2°. de
 semine. 1°. 340. F
 Testibus excisis femina fit similis mari castrato. 1°. de semi. 1°. 335. B
 Testes amittentes cur frigescent. 1°. de semine. 1°. 334. B
 Testes amittentes depiles non modo mento, sed toto etiam corpore ena
 dunt. 1°. de semine. 1°. 334. B
 Testes amittentes habet paruas venas vt mulieres. 1°. de sem. 1°. 334. B
 Testibus exectis, aial amittit coeundi cupiditate. 2°. de sem. 1°. 340. A
 Testes amittentes non appetunt venerem. 1°. de sem. 1°. 334. B
 Testibus exectis vox exilis fit. 1°. de semine. 1°. 334. D
 in Testes abscessus quandoq; incidunt diutius tussientes sine dolore co
 starum. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 162. H
 Testium Affectorum pulsus. 4°. de praes. ex puls. 4°. 121. F
 ad Testium Contusiones. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. E
 Testes conuulsi quid significant in prognostico. 2°. 4°. 198. G
 in Testium Doloribus quae vena secanda. de natu. hum. com. 1°. 1°. 36. F
 Testes induratos discuit cicerum genus orobaeum appellatu. 6°. de sim
 plicium medica. facul. 5°. 47. E
 Testes inflati refrigerari moderate amant. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. E
 Testis intentio vnde fiat. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 136. C
 Testium phlegmonas sanare ostracitem lapidem dicunt aliqui. 9°. de sim
 plic. medicam. facul. 5°. 67. D
 ad Testiu phlegmonas utilis est plubi succus. 9°. de simp. me. f. 5°. 70. F
 Testes quomodo non tumescant. 9°. de simp. medi. facul. 5°. 67. D
 Testium tumores myrta curat. de simp. med. Sp. 87. E
 in Testibus & cruribus varix. 13°. met. med. 7°. 86. G
 Testium aptu cataplasma est faba farina. 7°. de simp. me. fac. 5°. 53. E
 TESTES gressilium sunt difficiles coctu. 3°. de ali. fac. 2°. 27. A
 Testes gallinaceorum altitium suauissimi sunt. 3°. de alim. fac. 2°. 27. A
 Testes gallinaceorum altitium laudabile praebent corpori alimētum. 3°. de alimen

de alimentorum facul. 2^a.27.A
 Testes gallorum gallinaceorum sunt præstantissimi & eorum maxima qui saginati fuerint. 3°. de alim. fac. 2^a.27.B
 Testes gallinaceorum præsertim altitium sunt boni succi. de bonitate & vitio succorum. 2^a.35.F
 Testes iuniorum animalium sunt boni succi. 3°. de ali. fac. 2^a.27.A
 Testes animalium adultiorum sunt mali succi. 3°. de ali. fac. 2^a.27.A
 Testes sunt crassi succi. de bon. & vitio succo. 2^a.35.F
 Testes gallinaceorum lacte altorum dantur in siccitate. 7°. me. me. 7^a.45.D
 Testes gallorum altorum lacte datur in syncope ex tenuibus succis. 12°. methodi medendi. 7^a.78.A
 TESTILIA vasa quare ita dicantur. 1°. de anti. 5^a.100.D
 TESTUDINATVM testum quid. de arti. com. 3°. 7^a.270.F
 Testudinem palustrem quidam amyda, hoc est lutariam vocant. 2°. de cõ. posi. medica. secun. locos. 5^a.138.D
 Testudo lacustris pro capitis dolore. de reme. par. fac. 7^a.154.B
 Testudo ubi debet iugulari pro sanguine colligendo. 7°. de compo. medicamentorum per genera. 5^a.271.A
 Testudinis sanguis qualis. 1°. de compo. medic. secun. locos. 5^a.129.G
 Testudinis terrestris sanguis ad quid utilis. 7°. de compo. medicamen. torum per genera. 5^a.271.A/B/C/D/E
 Testudinis marina sanguis. 7°. de comp. me. per gen. 5^a.267.B
 Testudinum plurium sanguis. 7°. de comp. me. per gen. 5^a.271.D
 Testudinis marina felle inferior est bilis hyenarum. 10°. de simplicium medicamen. facul. 5^a.74.H
 Testudinis vnguis. de reme. par. fac. 7^a.164.E
 TESTUDO vinculi nomen. de fascijs. 7^a.293.H
 Testudo vinculum quale. de fascijs. 7^a.305.H
 TESTUDINES pars organorum. de machin. 7^a.309.E
 Testudines organorum ex robustiori mã fieri debent. de mach. 7^a.309.D
 Testudinum differentiæ. de machin. 7^a.310.B
 Testudinis prima pars frons dicitur. de machin. 7^a.317.A
 Testudines locum mutant in organis. de machin. 7^a.310.F
 Testudines vsui sunt cum organa mouentur. de machin. 7^a.310.F
 TETANICOS haud raro sanauit theriaca. de the. ad Pi. 5^a.96.D
 TETANVS quid. fin. med. 47. A/introductio. Isa. 56. B/1°. de motu musculorum. 1^a.311.G
 Tetanus id est æqualis tentio, species conuulsionis quomodo fiat. com. menta. 4°. aph. 57°. Ex. 33.F
 Tetanus videtur totius corporis conuulsio. de symp. diff. 3^a.11.F
 Tetanus habet omnes ceruicis nervos extensos. de musc. diff. 1^a.47.A
 Tetanos, & spasmus fit in nervosis partibus. 4°. de p̃sa. expe. 4^a.121.F
 Tetanus est perpetuus. 3°. de loc. affe. 4^a.17.F
 Tetani tres morbi. de vict. rat. in mor. acut. com. 1°. 7^a.108.H
 Tetanus morbus est acutus. introd. Isa. 55.E
 Tetanus morbus est peracutus. fin. med. Isa. 45.F
 Tetani, et torpores affectus sunt frigiditate vincẽte. de trem. p. 3^a.54.D
 Tetanus, tabes, & tremor cur non facti in constitutione frigida, & humida. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a.108.H
 Tetanos suscitatur dura aqua & frigida. de boni. aqua. Sp. 75.G
 Tetani ex immodico vini potu fiunt. 3°. de temp. 1^a.22.G
 Tetanus frigida lauatione curatur. 1°. de sympt. caus. 3^a.17.F
 ad Tetanum valet theriaca. de theria. ad Piso. 5^a.91.G
 Tetanis lumborum sanguinis missione soluitur. de victus ratione in mor. bis. acutis, com. 4°. 7^a.143.H
 TETHALASSOMENON dicitur vinum, in quo aqua marina largior mista est. de vic. rat. in mor. acut. com. 4°. 7^a.134.D
 TETRADRACHMON quid. de pond. & mensu. 5^a.276.D
 TETRAMYRON id est ex quatuor vnguentis confectum. 7°. de compo. medi. per gene. 5^a.270.A
 TETRAPHARMACVM ex quibus componatur. 1°. de elementis. 1^a. 5.C/aduersus Lycum. Ex. 65.E
 Tetrpharmacum ex quibus confectum, & ad quid valeat. 11°. de simplicium medicamen. facul. 5^a.79.C
 Tetrpharmacum ingredientia non possunt ostendi, tamen ob hoc non est dicendum q non insit. de nat. hu. com. 1°. 1^a.27.B
 Tetrpharmacum est vnum quid distinctum à cera, Pice, adipe, & resina quæ in eo sunt. de nat. hu. com. 1°. 1^a.28.C
 Tetrpharmacum quale sit. 5°. met. me. 7^a.33.H
 Tetrpharmacum quando vitendum. introd. Isa. 58.B
 Tetrpharmacum ex oleo pro dolore. 13°. met. me. 7^a.81.A
 Tetrpharmacum ad crustas excidentis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a.107.B

Tetrpharmacum non apponendũ vlceri. 2°. de art. cu. ad Glau. 7^a.101.H
 Tetrpharmacum ad quid vtile. 3°. de comp. me. secun. loc. 5^a.140.G/de fract. com. 3°. 7^a.247.E
 TETRICI erant, & barbam nutriebant sophistæ. 2°. de pulsum diff. ferentis. 4^a.53.F
 Tetricum esse, & barbam nutrire pro dignotione habebatur. 2°. de diff. ferentis puls. 4^a.53.G
 Τετρωον quæ pars sit tali. de ossibus. 1^a.43.G
 TEVCRIVM est in tertio ordine exsiccantium, secundo vero calfacientium. 8°. de simp. me. fac. 5^a.62.B
 Teucrium lienes sanat. 8°. de simp. me. fac. 5^a.62.B
 Τετλοφακη edulium est ex lente, & beta. 1°. de ali. fac. 2^a.9.C
 Teutlophace vocant edulium ex beta, & lente confectum. 1°. de alimentorum facultatibus. 2^a.13.G
 Teutlophace edulium est medium ex pugnantis composum. 1°. de alimentorum facultatibus. 2^a.13.G
 Teutlophacem dabat Heraclides Tarentinus agrosantibus. 1°. de alimentorum facultatibus. 2^a.13.G
 TEVTLON id est Beta. 8°. de simp. me. fac. 5^a.62.A
 TEXENDI ars ad mulierem spectare videtur. 9°. de decr. 1^a.280.G
 TEXTILES nervi qui. de compag. memb. Sp. 58.H
 TEXTORIA ars cur inuenta. ad Thrasyl. 2^a.106.C
 Textoria arti respondet natura effectrix. ad Thrasyl. 2^a.105.B
 TEXTRIX ars quot artibus indigeat. in 6^m. de morbis vulgaribus. com. mentario. 5°. 3^a.188.C
 TEXTURAS particulares habent organa particularia. de anatomia viuarum. Sp. 43.F
 Textura tenuis, & rara facit vt corpora cito euacuentur, crassa vero & spissa contrarium. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16.D/F
 Θ. significat mortem. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 130. H/133. D/commen. 2°. 3^a.136.E
 THAIS Perigenis, vel Molpi vinculum. de fascijs. 7^a.295.D
 Thais vinculum alterum quale de fascijs. 7^a.295.E
 Thais vinculum alterum. de fascijs. 7^a.295.G
 THALASSERVVM collyrium. 4°. de compositio. med. sec. loc. 5^a.156.C
 THALASSOCRAMBEN marinam brassicam vocant. 5°. de sanitate tuenda. 2^a.92.F
 Θαλασσο quid significet. in 1^m. pror. com. 2°. 4^a.177.G
 Thales Milesius primus philosophiæ inuentor apud Iones. de historia philosophica. Sp. 4.E
 de Thalete nihil in scriptis habetur. de nat. hu. com. 1°. 1^a.31.A
 THALIETRYM exsiccatur citra morsum. 6°. de simp. m. fac. 5^a.48.C
 Thalietrym vlcera inueterata ad cicatricem perducit. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a.48.C
 THALLI id est olea sirculæ. 2°. de comp. me. per gen. 5^a.220.A
 THAMYNÆ infusum ad dysentericos. 9°. de compo. medicamentorum secundum locos. 5^a.203.H
 THAPSIA quid. de simp. med. Sp. 91.F
 Thapsia est calida, & humida. 6°. de simp. me. fac. 5^a.48.C
 Thapsia cur facile corrumpatur. 6°. de simp. me. fac. 5^a.48.C
 Thapsia quot annis duret. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a.122.A
 Thapsia quanto duret tempore. 3°. de comp. me. per gen. 5^a.230.H
 Thapsia recetis à vetustiori differentia. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a.122.A
 Thapsia vires habet acerrimas, & in modum ignis causticas, longinquis vitis prodest. de simp. med. Sp. 91.F
 Thapsiam gustare non audeas, tamen eius gustum esse acrem ex ijs cognoscere licet, quæ in toto agat corpore. 4°. de simp. me. fac. 5^a.29.E
 Thapsiam, aconitum eriscium proprio gustu probare de vita. de simplicibus medicaminibus. Sp. 83.H
 Thapsia minimum si sumatur, lædit. 5°. de simp. me. fac. 5^a.37.C
 Thapsia genere non quantitate obest. 5°. de simp. me. fac. 5^a.37.C
 Thapsiam qui sumpserint, ijs exhibetur lac. 9°. de simp. me. fac. 5^a.73.H
 ad Thapsiam valet Theriaca. de theria. ad Piso. 5^a.91.E
 Thapsia quæ aduersentur. in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3^a.196.H
 Thapsia quid faciat parti applicata. 2°. de diff. feb. 3^a.41.A
 Thapsia applicata parti excitat tumorem. introd. Isa. 61.D
 à Thapsia Tumor factus quomodo à Galeno per spaciū horæ sanatus dolore omni ablato. introd. Isa. 61.E
 Thapsia ad calefaciendū tempus requirit. 6°. de simp. me. fac. 5^a.48.F
 Thapsia acceditur & plurimo tempore durat. 6°. de simp. me. fa. 5^a.48.C
 Thapsia vrere potest. 5°. de simp. me. fac. 5^a.38.F
 Thapsia facit exulcerationes in arte. 1°. de comp. me. sec. loc. 5^a.122.A

Thapsia ardor aceto restinctus. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. G
 per Thapsiam fit rubrificatio. 7°. met. me. 7°. 44. A
 Thapsia numeratur inter attrahētia sponte nata. 5°. de sim. m. f. 5°. 36. E
 Thapsia quomodo extendum. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. C
 Thapsia admistione reqrētis pharmaci regula. 1°. de cō. me. f. l. 5°. 122. C
 ex Thapsia medicamentum pro comitiali morb. 3°. de loc. aff. 4°. 19. H
 ex Thapsia medicamento quidam ad omnia capitis vitia vtuntur. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 98. G
 cur Thapsia optimum sit medicamentum pro cute capitis. 1°. de compo. med. sec. loc. 5°. 122. A
 Thapsiam miscuit ad alopeciam, et ponit curationē. 14°. met. me. 7°. 93. D
 Thapsia quo loco reponatur inter calida quæ conueniunt alopecij. 1°. de comp. me. secun. locos. 5°. 122. D
 Thapsia miscet ceratū cū oleo, ne vlceret. 1°. de cōp. me. se. lo. 5°. 122. A
 Thapsia sola in capite ob caliditatē nō vitit. 1°. de cōp. me. se. l. 5°. 122. A
 Thapsia vti nō debemus in fluxionibus acerbis oculorum. 13°. methodi medendi. 7°. 86. D
 Thapsia ceratū supra pectus in catharro. 5°. met. me. 7°. 35. E
 Thapsia ex melle pro membris, q̄ agre reficiunt. 14°. met. me. 7°. 91. H
 Thapsia mminit. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 196. B
 pro Thapsia nasturtium, aut eruca. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 122. E
 Thapsia vice lepidium, & iberis. 10°. de comp. me. sec. loc. 5°. 208. G
 THARSEI chirurgi Indum. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 243. F
 THASVS quo loco sita. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 103. F
 THEAGENIS philosophi cynici casus in iecoris phlegmone. 13°. methodi medendi. 7°. 83. F
 ē THEATRIS multitudo exiens, in exitu hæret. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. F
 THEBAICAE palmæ quales. 2°. de alim. fac. 2°. 20. G
 THEBAEI emplastrum ad Achoras. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 130. H
 THESON id est sulphur. 9°. de simp. me. fac. 5°. 69. C
 THELYPTERIS fœmina, filix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 59. C
 THEMISON laodicēns syrius methodicæ sectæ auctor fuit. introdu-ctio. Isa. 51. D
 Themison inuentor cōitatum. 1°. met. me. 7°. 5. C | contra Iul. Ex. 68. D
 Themisonis Hiera antidotus. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 190. H
 Themisonis hiera quomodo fiat. de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H
 Themison quo acopo vteretur ad lassitudinum molestias. 7°. de compo. medicamen. per genera. 5°. 269. G
 THEMISTOCHLES qualis fuerit. in 6^m. de morbis vulgaribus, com-mentario. 5°. 3°. 188. H
 THENAR græce quod latine vola manus dicitur. introd. Isa. 53. C | 2°. de vsu partium. 1°. 117. H
 Θέναρα quæ sint. de fract. com. 1°. 7°. 227. C
 THEODORICVM anacardinum iſterici medetur. de dyn. Sp. 26. F
 Theodorici emperiston magnū antidotum in cephalica. de dyna. Sp. 23. G
 Theodoricon emperiston malecoloratis prodest. de dyna. Sp. 25. F
 THEODOTIA medicamēta ad oculorum dispositiones. intr. Isa. 58. C
 THEOLOGIA præstantior medicina est. 17°. de vsu par. 1°. 222. D
 Theologia verū principii est liber de vsu partium. 17°. de vsu p. 1°. 222. D
 Θεολογία, id est diuini vates de vict. rat. in mor. acut. cō. 1°. 7°. 110. A
 THEON Alexandrinus bellissime totam exercitationis materiam do-cuit. 2°. de san. tuen. 2°. 77. H
 Theon vitiose athletarum artem tractauit. ad Thras. 2°. 109. E
 Theon, & tripho quomodo exercitia nominabant. ad Thra. 2°. 109. E
 Theon rectius sensit de frictione q̄ Hippocrates. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 Theon Gymnastes fecit librum de Gymnasticis. 2°. de san. tu. 2°. 70. F
 THEOPHANI antidotus. 2°. de anti. 5°. 17. G
 THEOPHILI medici imaginatio parum proba. de symp. di. 3°. 11. H
 THEOPHRASTVS auscultationes fecit. de sub. fa. na. 1°. 230. B
 Theophrasti scripta sunt. cēu commentaria physiologie Hippocratis. 2°. de naturalibus facultatibus. 1°. 297. H
 Theophrastus librum fecit de lassitudine. 5°. de san. tu. 2°. 78. E
 Theophrastus, & Aristoteles non sunt legendi sine methodo. 3°. de sim-plicium medicamen. facul. 5°. 17. E
 Theophrastus omnes animæ facultates à corde oriri dicit. 6°. de dere. Hippocratis. 1°. 260. E
 THEOREMA quid. fin. med. Isa. 43. F
 Theorema, notio, notitia, scientia idem. de par. art. med. Sp. 17. B
 Theorematum differentia quatuor. de subf. emp. Isa. 31. E
 THEORIA demonstratiua discenda. de lib. prop. Isa. 13. E
 THEOTROPI fit mentio. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 254. A

THERAEVM vinum nigrum est. de bon. & vitio succ. 2°. 38. C
 Theræum vinum crassum est. de boni. & vitio suc. 2°. 38. C
 Theræum vinum solum dulce. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. F
 Theræum vinum est dulce non acerbum. 3°. de puls. diff. 4°. 63. H
 Theræum vinum est absolute dulcedinis. de boni. & vitio suc. 2°. 38. C
 Theræum vinum nimis crassum, & dulce. de boni. & vitio suc. 2°. 38. F
 Theræum vinū nō valde crassum est, & valde dulce. de vinis. Sp. 76. H
 Theræi vini fit mentio de atten. vict. 2°. 46. E | 7°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 177. F
 THERIACAM vocauit primus Crito. de vsu ther. 5°. 99. C
 Theriaca vnde dicta. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
 Theriaca nomina varia. de theria. ad Pifo. 5°. 91. D
 Theriaca cur vocata à Galeno. de theria. ad Pifo. 5°. 95. H
 Theriaca Aelij Galli quam dedit Cæsari. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Theriaca agrestium, allium vocatur à Galeno. 12°. met. me. 7°. 79. F
 Theriaca descriptio secundum Andromachū. de ther. ad Pifo. 5°. 95. A
 Theriaca Andromachi cōpositione vti debemus. de the. ad Pif. 5°. 95. E
 Theriaca Antiochi Philomitoris cōtra vipæ morsus. 2°. de ana. 5°. 118. B
 Theriaca nominata antidotus Antipatri. 2°. de anti. 5°. 115. H
 Theriaca est medicamentum Claudij Apollonij contra canem rabidiū. 2°. de antidotis. 5°. 117. A
 Theriaca Damocratis. 1°. de antid. 5°. 108. A
 Theriaca compositio Damocratis præstantissimi medici quo differat ab Andromachi compositione. de ther. ad Pifo. 5°. 95. B
 Theriaca compositio Demetrii primarij medici quo differat ab Andro-machi compositione. de theria. ad Pifo. 5°. 95. B
 Theriaca Euclidis palatiani ad dolores internos. 2°. de anti. 5°. 116. B
 Theriaca Eupatorios. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 259. B
 Theriaca Galli. 2°. de antidotis. 5°. 116. A
 Theriaca compositio Magni quo differat ab Andromachi compositione de theriaca ad Pisonem. 5°. 95. B
 Theriaca Marij imperatoris. 2°. de antidotis. 5°. 120. C
 Theriaca Mithridatis. 2°. de antidotis. 5°. 115. D
 Theriaca Neronis scripta. de ther. ad Pifo. 5°. 91. D
 Theriaca Philonis similis viribus, & gustu. 1°. de anti. 5°. 100. A
 Theriaca compositio Xenocratis quo differt ab Andromachi compo-sitione. de ther. ad Pifo. 5°. 95. A
 Theriaca Zenonis laodicej. 2°. de anti. 5°. 116. B
 Theriaca bona ē antidotus Zenonis ad canes rabidos. 2°. de anti. 5°. 116. H
 Theriaca. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 269. B
 Theriaca pabat à multis diuitib⁹ Romæ tpe Antonini. 1°. de anti. 5°. 101. F
 Theriaca cōuenit primatibus, & exercituum ducibus. de ther. 5°. 91. D
 Theriacā Galenus fecit Antonino Imperatori. 1°. de ant. 99. H | 5°. 105. H
 Theriacā Antoninus accepit ante duos mēses factā. 1°. de ant. 5°. 105. H
 Theriacam sumebat quotidie Antoninus Imperator. 1°. de ant. 5°. 99. G
 Theriacam quare sumeret Antioquinus. 1°. de anti. 5°. 99. H
 Theriacam accepit Antoninus accepta Hiera picra, & quid sequutum sit. de præco. ad Posth. 4°. 218. H
 Theriacam Cæsari confecit Galenus. 1°. de antidotis. 5°. 101. G
 Theriacam fecit Galenus Seuerō Imperatori. 1°. de anti. 5°. 105. H
 Theriaca est vsus M. Ant. Imper. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriacā q̄ principi cōpositurus est qualis esse debet. 1°. de ant. 5°. 101. G
 Theriaca compositio. 4°. de loc. aff. 4°. 28. D | 1°. de anti. 107. D | 1°. de com-po. me. per genera. 5°. 209. G
 Theriaca ex sola librorū lectione nō est conficienda. 1°. de ant. 5°. 100. F
 Theriacam versibus scribere summopere comendat Galenus. 1°. de an-tidotis. 5°. 102. C
 Theriaca compositio pedestri oratione. 1°. de anti. 5°. 103. H
 Theriaca confectio quo fiat. de vsu ther. ad Phamp. 5°. 99. B
 Theriaca compositio exponitur. 1°. de antidotis. 5°. 104. H
 Theriaca conficiendi modus incipit. de theria. ad Pifo. 5°. 94. F
 Theriacam conficere docet. de ther. ad Pifo. 5°. 95. C
 Theriacam compositio diuersa. de theria. ad Pifo. 5°. 95. A
 Theriaca cur ex varia fiat mistura. de ther. ad Pifo. 5°. 91. C
 Theriaca exacta ratione composita de ther. ad Pifo. 5°. 90. D
 Theriacam qui fructus cum virgultis, quæ radices, & quæ semina in-grediantur. 1°. de antidotis. 5°. 107. D
 Theriacam ingredientia simplicia quæ videtur Galenus difficulter ha-beri. 1°. de antidotis. 5°. 101. F
 p. Theriaca quo tempore herba sint colligenda. 1°. de anti. 5°. 102. B
 Sberiaca ex optimis preparata. de ther. ad Pifo. 5°. 91. B
 Theriaca debet fieri ex medicinis optimis. 1°. de anti. 5°. 101. F
 Theriaca

Theriaca cur *Acidafiat*. 1°. de anti. 5°. 100. G
 Theriaca recipit multa *Amara*. 1°. de anti. 5°. 102. A
 Theriaca amara à petroselino. 1°. de anti. 5°. 106. H
 Theriaca Artifici quomodo conficiendi. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. C
 in Theriacis artificæ cur caput, & caudæ viperæ sunt abijciendæ. 10°. de simp. me. fac. 5°. 78. C
 Theriacam inficit Chalcitidis etiam minima pars. 1°. de anti. 5°. 107. H
 Theriaca sine feris fiebat, & qui primus ipsas in illa posuit. de theriaca ad Pisonem. 5°. 91. D
 Theriaca quomodo profit etiã si recipiat feræ. de ther. ad Pis. 5°. 94. A
 Theriacam cur ingrediatur Hypocistis. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. D
 Theriaca mel quale imponendum. 1°. de anti. 5°. 101. C
 Theriaca quantum mel debeat poni. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriaca quæ Myrrham sapiat. 1°. de anti. 5°. 100. A
 in Theriacam quantum Panis poni debeat. 1°. de anti. 5°. 104. B
 Theriaca pastilli quomodo conficiantur. de vsu ther. ad Paph. 5°. 99. H
 Theriaci pastilli quo vase recondi debeant. 1°. de anti. 5°. 104. D
 Theriaci pastilli quanto tempore durant. 1°. de anti. 5°. 104. D
 à Theriacis pastillus pulvisculus quidam qui ipsis obnasci consuevit mundis mantilibus interdum abstergatur. 1°. de anti. 5°. 104. D
 Theriaca Sal cur imponatur. 11°. de simp. me. fac. 5°. 78. D
 Theriacum sal quomodo conficiatur, & ad qd valeat. de subfig. Isa. 34. B
 Theriaci quomodo conficiantur. de theria. ad Pifo. 5°. 97. E
 Theriaci salis alia confectio. de ther. ad Pifo. 5°. 97. G
 Theriacorum salium quado perfecta est coctura. de the. ad Pis. 5°. 97. F
 Theriaci sales quales sint. de ther. ad Pifo. 5°. 97. C
 Theriaci sales ad quæ vtilis. de theria. ad Pifo. 5°. 97. D
 Theriaci sale corpulentia curantur. 14°. met. me. 7°. 91. E
 Theriacâ quod vinû ingrediatur. de ther. ad Pis. 95. F/1°. de ant. 5°. 100. G
 ad Theriacâ vinû quale eẽ debeat, si falernû careat. 1°. de ant. 5°. 101. H
 pro Theriaca falernum quod eligendum. 1°. de anti. 5°. 101. C
 Theriacam non debet ingredi falernum vetus. 1°. de anti. 5°. 101. C
 Theriaca vnde vinum redolet. 1°. de anti. 5°. 100. F
 pro Theriaca quo conduntur viperæ. 2°. de arte cur. ad Gla. 7°. 107. F
 Theriaca in sole miscenda. 1°. de anti. 5°. 107. G
 Theriaca debet fieri nigra. 1°. de anti. 5°. 107. H
 Theriaca quo vase reponenda. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 99. D
 Theriaca in quibus vasis reponi debeat, & quomodo sit aperienda, & quomodo claudenda. de ther. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriaca concoquitur vt plurimum intra annos duodecim. de theriaca ad Pisonem. 5°. 95. G
 Theriaca recens quæ. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. E
 Theriaca potens est vsq; ad triginta annos. de theria. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriaca veterascit sicut illa quæ ingrediuntur compositionem. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. E
 Theriaca quomodo deprehendatur antiqua. de vsu the. ad Paph. 5°. 98. F
 Theriaca quomodo possit probari an bona. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriacam in gallis expertus est Galenus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. A
 Theriacâ pbatio optima. de ther. ad Pis. 95. H/ de vsu the. ad Pis. 5°. 98. E
 Theriaca prauâ multâ pecunia emitur. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriaca cur quandoq; inutilis, & prauè facta. de the. ad Pifo. 5°. 94. G
 in Theriaca quot erroris fiant. 1°. de anti. 5°. 100. A
 Theriaca quomodo sumenda. de ther. ad Pifo. 5°. 91. H
 Theriaca quantum accipiendum. de theriaca ad Pisonem. 95. H/ 97. B/ de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. D/ F
 Theriaca ad fabæ græce magnitudinem. 5°. met. me. 7°. 35. D
 Theriaca quo tempore sumenda. de ther. ad Pifo. 5°. 97. B
 Theriaca non sumenda æstate. de theria. ad Pifo. 5°. 97. B
 Theriaca quando æstate exhibenda. de ther. ad Pifo. 5°. 97. B
 ex Theriacâ puer dissolutus. de theria. ad Pison. 5°. 97. B
 Theriaca optima est in pegrinatiõe hyemis tẽpore. de the. ad Pi. 5°. 96. H
 Theriaca in qua regione sumenda. de ther. ad Pifo. 1°. 97. C
 Theriaca quibus diebus sumenda. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 Theriaca vsus. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. F
 Theriacam laudat præ omnibus Galenus. 1°. de anti. 5°. 99. E
 Theriacam quid debet precedere. 5°. de san. tu. 2°. 91. E
 Theriaca ad quæ valeat. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 196. H/ de theriaca ad Pifo. 91. E/ de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. F
 Theriaca, & Mithridati operatio. 1°. de anti. 5°. 99. G
 Theriaca ad Abscessus in visceribus. 14°. met. me. 7°. 90. F
 Theriaca quas Aegritudines sanat post venena. de the. ad Pis. 5°. 95. H
 Theriaca valet ad animi prudetiã, et acrimoniam. de the. ad Pis. 5°. 97. A

Theriaca auxiliatur animo affecto. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 Theriaca Calefacit & exsiccat. 8°. met. me. 7°. 54. D
 Theriaca quanti temporis vti debemus in morsis à Cane rabido, & à venenosis. de ther. ad Pifo. 5°. 95. G
 Theriacam dat in Catharro. 5°. met. me. 7°. 35. D
 Theriaca in Coli dolore. 12°. met. me. 7°. 79. F
 Theriaca Corpulentia curatur. 14°. met. me. 7°. 91. E
 Theriaca exugit vt Cucurbita. de ther. ad Pifo. 5°. 96. G
 Theriaca in Desperatis valet. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. H
 Theriaca sanat Elephantiasim. de subfig. emp. Isa. 34. B
 Theriaca quomodo Febrem tollat. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. F
 Theriaca ad quos Morbos valeat. 1°. de anti. 5°. 102. D
 Theriaca curatus Nephriticus affectus. de ther. ad Pifo. 5°. 90. D
 Theriaca vta senex, qui cibis obstruentibus sit vsus. 5°. de sa. tu. 2°. 91. D
 Theriaca liberat à Peste, & ab aqs prauis. de vsu ther. ad Paph. 5°. 98. D
 Theriaca liberat à pestilentia de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. D
 Theriaca ad phalangiorum ictus. 2°. de anti. 5°. 120. C/ D
 Theriaca danda in Quartana. 1°. de arte cu. ad Glau. 7°. 97. G
 Theriaca quomodo quartanarijs exhibenda. de ther. ad Pifo. 5°. 96. D
 Theriacâ dabat quo die quartana ventura erat. de præcogn. 4°. 214. F
 Theriaca cur duplicauit quartanam. de præcogn. ad Posth. 4°. 214. F
 Theriaca in quartana ante statum hominem necat. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 97. H
 à Theriacâ quomodo fiat Sanguis bonus. de vsu the. ad Paph. 5°. 98. D
 Theriaca vtendum in Sanitate. de ther. ad Pifo. 5°. 96. H
 Theriaca quomodo profit sano. de ther. ad Pifo. 5°. 96. C
 Theriacâ sanis in vsu sit. de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. C
 Theriacam dat in affectu ex Scammonio facto. 12°. met. me. 7°. 79. A
 Theriaca Somnum inducit. de theria. ad Pifo. 5°. 96. A
 Theriaca facit hominem diu superuivere. de theria. ad Pifo. 5°. 97. H
 Theriaca sani vtantur, qui timent Venenari. de ther. ad Pifo. 5°. 90. B
 Theriaca qui vtuntur, his venena nihil faciunt. de ther. ad Pis. 5°. 97. A
 Theriaca prodest ante, & post venenum. 1°. de anti. 5°. 99. G
 Theriaca si solum valeret ad venena et morsum serpentum, esset nullius momenti. de vsu theria. ad Pamph. 5°. 98. C
 Theriaca contra quæ venena valeat. de vsu theria. ad Pamph. 98. E/ 1°. de antidotis. 5°. 102. D
 Theriaca valeat ad plura venena Mithridatum, sed minus viperæ ictus sanat. 2°. de anti. 5°. 110. C
 Theriaca sanatur viperæ morsus. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B
 Theriaca magis viperæ ictum sanat q̃ Mithridatum, Mithridatum tamen ad plura venena valet. 2°. de anti. 5°. 110. C
 Theriacam q̃ statim biberit, nullus mortuus est à feris venenosis morsus. de theria. ad Pisonem. 5°. 90. A
 Theriacâ Vrinam cientes. 9°. de cõp. me. sec. loc. 5°. 200. G
 Theriaca easdem vires habens antidotus. 2°. de anti. 5°. 112. H
 in Theriacâ temperie medicamentum. secretorum. Sp. 101. G
 Theriaca medicamentum melius. de med. exper. Sp. 106. C
 THERINVM collarium. i. æstium. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. H
 THERIOMA quid. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 164. F
 Therioma affectus est cuiuslibet partis corporis. introd. Isa. 59. D
 THERMARVM aque quibus in locis apud græcos. 6°. de san. t. 2°. 98. G
 Thermarum aquæ quo conficiantur arte. 1°. de simp. me. fac. 5°. 3. E
 Thermarum aquæ capiti obsunt. 6°. de san. tu. 2°. 98. G
 è Thermarû sordidis aqs pisces sũt multarû supfluitatû. de diss. S. 73. E
 THERMANTICA quæ. de dyna. Sp. 18. H
 Thermanticum esse plusquã oportet oleum cum bacca lawri decoctum certum est. de simp. med. Sp. 88. D
 Thermaticam virtutem habet oleum in quo radix agrestis cucumeris admista & decocta fuerit. de simp. med. Sp. 88. D
 THERMINTES affectus est, qui corporis quacunq; partem infestat. introductio. Isa. 59. D
 THERMOS agrios lupinus agrestis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. D
 THERSITES fuit parius. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. H
 Thersites corpus deforme. de cogn. cur. animi mor. 2°. 51. F
 THESALICORVM nomina. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. F
 Thessalicum sedile. de artic. com. 3°. 7°. 255. E
 à THESSALIIS quomodo sanetur vlcus. 4°. met. me. 7°. 25. G
 THESSALVS filius Hippocratis. de ijs, quæ in medicatrina sunt, cõmentario. 1°. 7°. 200. E
 Thessalus clarissimus Hippocratis filius. in 3^m. de morbis vulgaribus. 3°. 134. G
 commentario. 2°. 3°. 134. G

Theſſalus Hippocratis filius non diſcedit ab Hippocratica via. de natu-
 ra humana. com. 1.º. 1.º. 26. F
 Theſſali filij Hippocratis eſt ſextus epidemiorum. in 6.º. de morbis vul-
 garibus. commenta. 1.º. 3.º. 152. E
 Theſſalus librum de chirurgia fecit. 4.º. met. me. 7.º. 24. G
 Theſſalus librum fecit de medicamentis. 4.º. met. me. 7.º. 25. C
 THESSALVS Trallianus meth. ſectam abſoluit. introd. Iſa. 51. D
 THESSALVS contra Hippocratem contumelioſe ſcripſit. contra Iu-
 lianum. Ex. 66. C
 cōtra Theſſalum Galenus conuitijs agit. 2.º. de criſibus. 4.º. 135. B/1.º. me-
 thodi medendi. 7.º. 2. H
 Theſſalum reprehendit Galenus. 1.º. de comp. me. per ge. 5.º. 212. A
 Theſſalus diatrion ideſt tridui inedia excogitauit. 4.º. met. me. 7.º. 25. H
 Theſſalus exiſtimauit plenitudinem cauſam morborum continentem.
 contra Iulianum. Ex. 68. F
 Theſſalus ſex menſibus artem medicam ſe docere proſtebatur. 1.º. me-
 thodi medendi. 7.º. 2. E
 Theſſalus librum fecit de communitatibus. 1.º. met. me. 7.º. 2. G
 Theſſalus librum fecit de ſyncriciis. 1.º. met. me. 7.º. 2. G
 Theſſalus epistolam ſcribit ad Neronem. 1.º. met. me. 7.º. 2. G
 THESAURVS ex theſauris medicina. ſecretorum. Sp. 99. F
 Theſaurus natura primus, & melior qui. de ana. viu. Sp. 45. B
 Theſaurus natura melior eſt ſanguis. de ana. viu. Sp. 46. B
 THESPIANA antidotis ad quid vtilis. 7.º. de cōp. m. ſ. l. 5.º. 186. A
 Theſpiana conſectio ſuppuratis faciens & ad abſceſſus occultos. 7.º.
 de comp. me. ſec. loc. 5.º. 185. G
 THESPIANA Apollonijs ad internos abſceſſus. 8.º. de compoſi. medic.
 ſecundum locos. 5.º. 182. H
 THEVDÆ ſarcophagi emplaſtrū. 6.º. de comp. me. per gen. 5.º. 261. A
 THEVDAS diuidit medicinā in tres partes, & quō. de ſuſſi. Iſa. 31. H
 THEVTH literas inuenit apud Aegyptios. 9.º. de decr. Iſa. 282. E
 ΘΙΕΩΣ Δ'Η ideſt ſcutiformem quam charilaginem appellant. 7.º. de vſu
 partium. 160. A/16.º. 1.º. 215. F
 THYRII Apollonijs paruum templum. de ſaſcijs. 7.º. 302. H
 ΘΛΑΨΜΑ appellatur ſolutio continui in muſculis. 4.º. met. me. 7.º. 23. B
 ΘΛΑΨΜΑΤΑ ideſt contuſio eſt fractura in capite. ſin. med. Iſa. 48. C
 ΘΛΑΨΜΑΤΑ ideſt contuſiones. de ijs, quæ in med. ſi. com. 3.º. 7.º. 219. C
 THLAPSI quid. de ſimp. med. Sp. 91. G
 Thlapſi qñ in Italia æquale illi, qñ in Creta naſcitur. 1.º. de antid. 5.º. 105. D
 Thlapſi in Romæ vidit Galenus. 1.º. de antidotis. 5.º. 102. B
 Thlapſi quale. 1.º. de anti. 5.º. 107. C
 Thlapſi vires habet acres, & relaxātes, et veluti mordentes, aſperitudi-
 nes oculorū et cicatrices extenuat, ventrē ſurſum et deorſum purgat.
 pūctiones frigora, et horrores in acceſſione diſcutit. de ſim. Sp. 91. G
 Thlapſi ſemē potū internos abſceſſus diſrūpit. 6.º. de ſimp. me. ſ. 5.º. 48. D
 Thlapſi euacuat biliſos humores. 6.º. de ſimpl. me. ſ. 5.º. 48. D
 Thlapſi menſes cit, & ſæti necat, & per ſedem inſuſum ſanguinolenta
 euacuans iſchiadibus prodeſt. 6.º. de ſimp. me. ſ. 5.º. 48. D
 Thlapſi ingreditur Theriacam. de theria. ad Piſo. 5.º. 92. F
 Thlapſi quomodo contundenda. 1.º. de antidotis. 5.º. 107. E
 ΘΟΛΕΡΩΝ ΤΥΝΕΥΜΑ quid ſignificet. in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 177. F
 THOLVS eſt vinculum ſecundum. de ſaſcijs. 7.º. 293. H
 Tholus vinculum. de ſaſcijs. 7.º. 295. C
 Tholus vinculum ad caluariam. de ſaſcijs. 7.º. 295. C
 Tholus diocleus quomodo fiat. de ſaſcijs. 7.º. 295. F
 THORAX quid. introd. Iſa. 53. C/6.º. de vſu par. 1.º. 147. H
 Thorax quid proprie ſit. 7.º. de ana. adm. 1.º. 99. C
 Thorax qñq; vter ſuperior dictus. de vic. rat. in mor. ac. cō. 4.º. 7.º. 149. C
 Thoracis ſectiōne aptū ē aīal habēs āpliffimā vocē. 8.º. de ana. 1.º. 100. C
 Thoracem ſecandi tertius modus. 7.º. de ana. adm. 1.º. 98. H
 Thorax configitur ad eam ſpinæ partem, quæ metaphrenum id eſt dor-
 ſum dicitur, tanquam ad carinam nauis. ars med. Iſa. 64. E
 Thorax ſub ceruice eſt. 4.º. de loc. aff. 4.º. 24. C
 Thorax eſt poſt ſeptimum ſpondylum. 13.º. de vſu par. 1.º. 201. B
 Thoracis vertebræ quot. de offi. 1.º. 42. B
 Thorax ex duodecim ſpondylis conſtat. 13.º. de vſu par. 1.º. 201. F
 in Thorace cur requirant duodecim ſpōdyli. 13.º. de vſu par. 1.º. 204. E
 Thoracis vertebræ cuius figuræ ſint. de offi. 1.º. 42. B
 Thoracis ſpondylorum vtilitates, quæ. 13.º. de vſu par. 1.º. 198. B
 Thoracis offa quot. de offi. 1.º. 42. E
 Thoracis offa ſeptem ſunt. de offibus. 1.º. 42. E
 Thoracis offa quæ. de offibus. 1.º. 42. E

Thoracis offa quomodo glutinentur. de offibus. 1.º. 42. E
 Thorax quomodo fiat. 1.º. de ſem. 1.º. 331. D
 Thoraci quando ſuccinctorium ſubſternere opus ſit, & cum quibus eo-
 dem tempore fiat. 1.º. de ſem. 1.º. 332. A
 Thoracis elatior finis clauiculæ ſunt in ijs animalibus, quæ clauiculas
 obtinent. 8.º. de ana. adm. 1.º. 99. C
 à Thorace ſcapularum diuiſio. 5.º. de ana. adm. 1.º. 84. F
 Thoracis terminus in parte inferiori, qui. 5.º. de loc. aff. 4.º. 31. E
 Thoracis partes plerūq; à nutriticibus deprauant, et quō. de cauſ. 3.º. 8. F
 Thorax eſt ex venis, & arterijs, & nervis, ad reſpirationem incitandā
 à natura conſtitutus. ſin. med. Iſa. 43. H
 Thorax debet eſſe pportionatus alijs partibus. 13.º. de vſu par. 1.º. 201. D
 Thoracis latitudo quæ. ars med. Iſa. 64. F
 Thorax ſit latus ob ſpiritum calidum. 2.º. de ſemine. 1.º. 339. B
 Thorax quā magnitudinem habere debeat. 13.º. de vſu par. 1.º. 201. D
 Thoracis magnitudo quæ. ars med. Iſa. 64. F
 Thoracis capacitas intrinſeca quanta. 6.º. de vſu par. 1.º. 148. A
 Thoracis magnitudo ſequit magnitudinē pulmoīs. 13.º. de vſu. 1.º. 201. D
 Thorax quæ complectatur. 8.º. de ana. adm. 1.º. 99. B
 Thoracis cauitatem implet pulmo. 7.º. de vſu par. 159. E/13.º. 1.º. 201. D
 Thorax circundat pulmonem, & cor. 6.º. de vſu par. 1.º. 149. H
 Thoraci an iunctus vel diſiunctus ſit pulmo. 8.º. de ana. adm. 1.º. 103. B
 Thoraci an iunctus pulmo qua ſectiōne videtur. 8.º. de ana. 1.º. 103. C
 à Thorace diſtare videtur pulmo. 8.º. de ana. adm. 1.º. 103. F
 Thorax cor ambit, & pulmonem. 6.º. de vſu par. 1.º. 148. D
 in Thoracis amplam capacitatem aliquid ſpiritus ē pulmone pertran-
 ſit. 8.º. de anat. adm. 1.º. 103. F
 Thoracis capacitas āplior apparet poſt curſū. 8.º. de ana. adm. 1.º. 103. E
 in Thoracis medio eſt cor. 6.º. de vſu partium. 149. H/2.º. de decretis
 Hippocratis. 1.º. 240. B
 in Thoracis medio penitus eſt cor. 6.º. de vſu par. 1.º. 148. D
 in Thoracis medio cur eſt cor. 6.º. de vſu par. 1.º. 148. D
 in Thorace q piſces cor ſolū hñt, pulmone carēt. 6.º. de vſu pa. 1.º. 148. A
 in Thoracis leua cur duo ſunt pulmonis lobi, in dextera tres. 6.º. de vſu
 partium. 1.º. 148. H
 Thoracis officia. 13.º. de vſu par. 1.º. 201. D
 Thoracis actiones non ſunt valde manifeſtæ. 1.º. de vſu par. 1.º. 114. G
 Thoracis opus cum quibus membris eſt cōmune. 7.º. met. me. 7.º. 49. B
 Thorax, & genitalia habēt cōfortiū. in 3.º. de mor. vul. cō. 3.º. 3.º. 148. E
 Thorax inſtrumentum ſpiritus eſt. 6.º. de ana. adm. 1.º. 93. H
 Thorax reſpirationis inſtrumentum eſt ſicut pulmo, qui in eo continetur
 13.º. de vſu partium. 1.º. 202. E
 Thorax animalis membrū organi reſpiratoriū. 1.º. de diſſe. reſp. 3.º. 8. G
 p Thoracem reſpirationem efficit cerebrum. 4.º. de loc. aff. 4.º. 27. E
 Thorax ſub tempore partus præcipuū eſſe debebat reſpirationis inſtru-
 mentum. 1.º. de ſemine. 1.º. 331. D
 Thorax reſpirationi deſeruit. 4.º. de præſag. ex pulſ. 4.º. 119. F
 in Thoracis pulſibus reſpiratio motus naturalis eſt. de ijs, quæ in medi.
 ſiunt, commenta. 3.º. 7.º. 222. D
 Thorax quid conferat ad ſpirandum aerem. 5.º. de loc. aff. 4.º. 29. A
 Thoracem replet aer corpus ambiens ſm Platonē. in tim. Pla. 1.º. 289. F
 Thorax diſtensus per aſperam arteriam neceſſario attrahit aerem exte-
 riorem in os. 5.º. de decr. Hippo. 1.º. 278. B
 Thorax niſi permittat cor non attrahit quippiam aeris ſecundum Era-
 ſiſtratum. de vit. reſp. 1.º. 223. E
 Thorax mouetur vt patet, de mot. thor. & pul. 1.º. 316. G
 Thoracis motus ab anima ſit. 7.º. de vſu par. 1.º. 159. G
 Thorax mouetur motu animali. 1.º. de diſſ. reſp. 3.º. 8. G
 Thorax motu perpetuo agitur. 6.º. de vſu par. 148. G/ 1.º. 153. E
 Thoracis motus duplex cōtrarijs partibus cōſtās. 6.º. de vſu p. 1.º. 148. B
 Thoracis motui quæ ſubminiſtrent. 8.º. de ana. adm. 1.º. 99. F
 Thoracis motui quomodo gubernentur. 8.º. de ana. adm. 1.º. 99. G
 Thorax mouet pulmonē. 6.º. de vſu par. 1.º. 151. C/1.º. de diſſ. reſp. 3.º. 61. B
 à Thorace pulmonis motus initium eſt. 6.º. de vſu par. 1.º. 148. A
 à Thorace mouetur pulmo. 6.º. de vſu par. 155. F/2.º. de decr. Hippocr.
 236. G/ de motu thor. & pul. 1.º. 316. H
 ad Thoracis motū mouet pulmo. 7.º. de vſu. 1.º. 159. F/1.º. de diſſ. 3.º. 57. D
 Thorace indiget pulmo vt moueatur. de vit. reſp. 1.º. 226. B
 ob Thoracem mouetur pulmo. de ana. viu. Sp. 47. H
 à Thorace quomodo moueatur pulmo. de mot. thor. & pul. 1.º. 316. H
 ad Thoracis dilatationem & conſtriſtionem mouetur pulmo. de anat.
 vitorum. Sp. 47. H
 in Thoracem

in Thoracē aliquid spūs ex pulmone permeat. 8°. de ana. adm. 1°. 103. E
 Thoracis motus magni quomodo fiant. 8°. de ana. adm. 1°. 99. F
 Thoracē circū dare ventrē cur nō fuit cōueniēs. 7°. de vsu par. 1°. 164. B
 Thorax si circū daret ventrem semel ne possemus quidem ad saturitatē
 comedere. 7°. de vsu par. 1°. 164. B
 Thorax si circū daret vētrē, femina nō cōciperet. 7°. de vsu p. 1°. 164. B
 p Thoracem quomodo transit œsophagus, & tamen non lēdit thoracē.
 6°. de vsu partium. 1°. 119. C
 i Thoracis via ad os tēdēte Erasistratus deceptus ē. 5°. de lo. af. 4°. 30. B
 iter Thoracem & caput cur spondyli. 8°. de vsu par. 1°. 165. H
 i Thorace aliqd capiti sile hēnt ālia nō hēntia caput. 8°. de vsu. 1°. 165. C
 itra Thoracem omnibus instrumentis obducitur membrana succingēs.
 6°. de ana. adm. 1°. 94. C
 Thoracē inter sepiētes mēbrana quō se habeāt. in prog. cō. 1°. 4°. 204. C
 Thoracem circumiens mēbrana vnde nutriat. 6°. de dec. Hipp. 1°. 263. B
 Thoracis membranarum vilitates. 6°. de vsu par. 1°. 148. D
 ad Thoracis anteriorem partem venā quā ferūtur quomodo confent.
 de ven. art. diffect. 1°. 57. B
 p Thoracē quō extēdat vena sine pari. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 117. D
 Thoracem nutriend vena per spinā sine arteria descendit. de ven. 1°. 59. E
 Thoracis partes inferiores alens vena sub corde emergit. de vict. ratio.
 in morbis acutis. com. 2°. 7°. 117. G
 ex Thorace primū par arteriarum quorsum tendat. 1°. de dec. 1°. 232. E
 ex Thorace fm par arteriarū quorsum tēdat. 1°. de dec. Hipp. 1°. 232. E
 in Thorace musculorum differentia. 5°. de loc. affe. 4°. 29. G
 Thoracis, & ventris muscoli carnosī sunt. 4°. de præsag. ex p. 4°. 121. D
 ad Thoracē à ceruice muscoli sex descendūt. 8°. de ana. adm. 1°. 102. F
 Thoracis superni muscoli sex sunt. 1°. de loc. affec. 4°. 6. F
 Thoracis muscoli intercostales sunt vigintiduo. de musc. diff. 1°. 49. D
 Thoracis et abdominis muscoli tardi sunt trāsitus. 3°. de symp. 3°. 27. D
 à Thorace ad ossa pubis muscoli mediū quo tēdāt. 1°. p. c. 2°. 4°. 186. D
 extra Thoracem muscoli, qui supra musculos abdominis iacent, vnde
 alant. de ven. art. diffect. 1°. 58. D
 Thoracis omnes muscoli non sunt propter motū. 8°. de ana. ad. 1°. 99. F
 Thorax quibus musculis moueatur. 5°. de ana. adm. 1°. 86. B
 Thoracis muscoli quomodo videantur moueri. 3°. de mo. mu. 1°. 309. G
 Thorax quō mouetur parte inferiore, & superiore. de mot. mus. Sp. 67. A
 Thoracis muscoli mouent pulmonem. de caus. resp. 1°. 227. A
 Thoracis omnes muscoli propter quid sint. 8°. de ana. adm. 1°. 99. F
 Thorax quibus dilatetur. de mot. man. & obs. Sp. 67. A
 Thoracē dilatāt septū transuersum vna cū musculis. de mus. diff. 1°. 49. F
 Thoracem qui muscoli dilatant. de mus. diffect. 1°. 49. E
 Thoracem dilatans musculus. de mus. diffec. 1°. 46. H
 Thoracem magna dilatazione dilatans musculus qualis, & vnde oria-
 tur, ac desinat. de musculo. diffect. 1°. 47. A
 Thorax quibus vehementer dilatetur. 4°. de loc. affect. 4°. 27. A
 Thoracis omnes partes dilatantur ob virium infirmitatem, & ob vnius
 particulā imbecillitatem. 4°. de loc. aff. 4°. 25. A
 Thoracis dilataatio magnam inspirationem facit. 4°. de loc. affe. 4°. 27. B
 à Thoracis musculus fit respiratio. 2°. de mot. musc. 1°. 314. H
 Thorax quibus contrahatur. de musc. diff. 1°. 49. F
 Thoracis contractioni cōducūt muscoli abdominis. de mus. diff. 1°. 49. F
 Thorax cur constringatur in egestionē. 2°. de mot. mus. 1°. 316. B
 in Thorace musculi in locis inter ossa medijs priusquam agunt, habent
 figuram totis costis similem, cuius quidem extrinsecus, cani vero
 intrinsecus. 2°. de motu musc. 1°. 316. F
 Thoracis musculorū motus cur seruet in somno. 5°. de loc. aff. 4°. 29. B
 Thoracis muscoli dum agūt intro cōpelluntur. 2°. de mo. mus. 1°. 316. F
 Thoracē dilatantes fibræ quæ, & earum exortus. de mus. diff. 1°. 49. D
 Thoracem contrahentes fibræ vbi sitæ. de musc. diff. 1°. 49. E
 Thoracem mouentes nervi oriuntur à medulla dorsi. de fæt. f. 1°. 324. H
 ex Thoracis vertebriis pdeūtū nervorū cōiugatiōes. de ner. dif. 1°. 54. H
 Thorace elatior est diaphragmatis nervorū origo. 8°. de anat. 1°. 101. C
 p Thoracem quomodo ferantur nervi. 16°. de vsu par. 1°. 217. F
 Thoraci motū nervi dantes vnde ducantur. 8°. de decr. Hipp. 1°. 278. B
 Thoracem mouentes nervi vbi. 3°. de loc. affe. 4°. 20. H
 ex Thorace voces & gemitus non ex corde pdeūt. 3°. de decr. 1°. 246. F
 Thorax per quas partes expurgatur. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102. H
 Thorax per spūtum & tussim purgatur. de cathar. Sp. 94. G
 Thorax purgatur quandoq; per intestina. 6°. de loc. affe. 4°. 39. C
 Thorax per alium purgatur raro. 6°. de loc. affe. 4°. 39. C
 Thoracis excrementa deorsum tendere debent. 3°. de san. tu. 2°. 77. B

Thoracis excrementa non ita facile exeunt, sicuti ventris excrementa.
 3°. de sanitate tuenda. 2°. 77. B
 Thoracis excrementa quomodo excernantur. 3°. de san. tu. 2°. 77. B
 Thoracis exercitationes quæ. 2°. de san. tu. 2°. 74. H
 in Thorace musculorū exercitatio ē spūs cohibitiō. 2°. de san. tu. 2°. 75. C
 Thorax quō exerceatur in parua pilæ ludo. de par. pil. exer. 2°. 49. A
 Thoracis partes exercitatione inferiorū innātur. 5°. de san. tu. 2°. 90. A
 THORACE, capite, ventre, & vesica origo infirmitatis vel sanitatis
 ostenditur. de dyna. Sp. 19. G
 Thorax qualis si tota temperies sit æqualis. 2°. de tempe. 1°. 19. H
 Thorax si habeat omnia contraria, & temperies totius sit æqualis, qua-
 lis erit. 2°. de temper. 1°. 19. H
 Thorax non lēditur à laganis cum melle. 1°. de alim. fac. 2°. 9. C
 Thoraci omne lac conuenit. 3°. de alim. fac. 2°. 28. A
 Thoracis abscessus credita est rūpere tussilago. 6°. de sim. m. f. 5°. 45. A
 Thoracis proprius affectus quī. 5°. de loc. af. 4°. 29. F
 de Thoracis affectibus agit Galenus & potissimum de pleuritide. de
 victus rat. in morb. acut. com. 3°. 7°. 133. C
 in Thoracis affectibus aqua mulsæ per vlcus imposita exit per spūta.
 5°. de locis affectis. 4°. 29. H
 Thorax quando deprehenditur primo infestari. 4°. de loc. af. 4°. 25. H
 Thoracis affectus pulsus. 4°. de præsag. ex puls. 4°. 120. B
 Thorace affecto tussis increfcit. 2°. de loc. aff. 4°. 13. E
 Thorax vbi affectus, calida tenuium partium ponuntur, tamen sunt in-
 festissima sanguinis reiectioni. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 183. E
 in Thoracis affectibus conueniunt vīna crassa & dulcia, si cum attenu-
 antibus medicamentis adhibeantur. de atten. vict. 2°. 46. D
 Thoracis affectibus conducunt vīna passa. de atten. vic. 2°. 46. A
 supra Thoracē si sit affectio ager resideat. de victus ratione in morbis
 acutis, com. 4°. 7°. 151. D
 Thoraci cathartica danda. de cathar. Sp. 94. G
 Thoracem purgantia quæ. de cathar. Sp. 95. B
 Thoracis longi affectus sine febre quomodo fœnu græco curentur. 1°. de
 alimentorum facul. 2°. 14. E
 ad Thoracis affectiones. 7°. de comp. me. secun. locos. 5°. 182. B
 ad Thoracis oēs inueteratas affectiones. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 179. C
 ad Thoracis affectos, molestos, & inueteratos. 7°. de composi. medica-
 mentorum per genera. 5°. 271. F
 Thoracem angustum habentes quō à græcis vocētur. 2°. de tēp. 1°. 19. F
 Thorax sit angustior propter gibbum. com. 5°. aph. 46°. Ex. 51. H
 Thorax non crescit gibbis ex tussi aut asthmate ante pubertatem. com.
 6°. aphorismo. 46°. Ex. 51. H
 Thoracem exiguum & admodum angustum habens, est ineptus ad ple-
 rasq; exercitationes. 5°. de san. tu. 2°. 89. H
 in Thorace caliditate parit allū. de vic. rat. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 145. C
 circa Thoracem caliditas præter naturam fuit congregata in morbis
 æstuosis. de vtil. resp. 1°. 124. D
 in Thorace quomodo caliditas deprehendatur. 4°. de loc. af. 4°. 24. G
 Thorax Coarctatus quam faciat respirationem. 1°. de dif. resp. 3°. 59. D
 Thoracis coaceruata Collapsio quid agat. 1°. de dif. resp. 3°. 62. H
 ad Thoracis Collectiones. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 179. A
 Thorax Confossus, & succingens membrana confossa quomodo depre-
 hendatur. 1°. de loc. af. 4°. 2. E
 Thoracem offendunt distillationes ex capite propter frigus. commenta.
 5°. aphorismo. 24°. Ex. 39. G
 ad Thoracem à capite cur materia trāsmitat. 2°. de dif. feb. 3°. 40. H
 ex Thorace in pulmone materia deducuntur. 5°. de loc. af. 4°. 30. A
 ad Thoracem si debeant deferre medicamenta quæ exigant. 7°. de com-
 posi. medi. secun. locos. 5°. 184. B
 in Thoracem quomodo non eat potus qui sumitur. 1°. de vsu p. 1°. 137. B
 Thorax si ex capite ægrotet quō curandus. 6°. de san. tu. 2°. 100. A
 Thoracis Dolores cur intensiores sunt pulmonis remissiores. 4°. de lo-
 cis affectis. 4°. 25. G
 Thoracis dolores cur fiant spirante aquilone. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. E
 Thoraci obest Aquilo vniuersaliter. in 3°. de morb. vul. cō. 3°. 146. B
 Thorax quomodo vexatur à dolore. 1°. de dif. resp. 3°. 58. H
 circa Thoracem & pulmonē dolor, qui non deserit quid significet. in p-
 gnosti. commen. 2°. 4°. 203. D
 in Thoracis dolore cur pulsus paucus, et velox. 1°. de dif. resp. 3°. 59. A
 in Thoracis dolore coarctate respirationes. 1°. de dif. resp. 3°. 59. D
 ad Thoracis dolorem. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 266. G
 in Thoracem cum fluxerit materia ex abscessibus erūpens fit animi de-
 fectus.

Thoracis pus purgat symphytum petreum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. F
 è Thorace pus eduentia mediocria. 13°. met. me. 7°. 84. H
 è Thorace pus eduentia valentiora. 13°. met. me. 7°. 84. H
 è Thorace pus educit medicamentū valde incidēs. 13°. met. m. 7°. 85. A
 è Thorace pus valde educit oxymely ex marrubio. 13°. me. m. 7°. 85. A
 in Thorace Ruptiones suscitāt, & spūtionis sanguineas, & empyema-
 ta, aqua dura, & frigida. de bonitate aqua. Sp. 75. G
 in Thorace si rumpi debeat vena, noli exercere corpus. de ven. sectione
 aduersus Erasistrā. 6°. 8. F
 inter Thoracem, & pulmonem concreſcit Sanguis. de atra bile. 1°. 34. D
 Thorax vbi prauā hēt structurā, sanguinē mitte. de cu. ra. p. san. 6°. 18. F
 ex Thorace sanguinem tussientes quales. 4°. de loc. aff. 4°. 25. G
 ex Thorace sanguinis reiectiones leporinum coagulū supprimere ali
 qui prodiderunt. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. D
 ex Thorace sanguis quō in asperā arteriā transmittat. 5°. meth. 7°. 32. F
 Thoracis Sorditiem purgant carica. de simp. med. Sp. 84. C
 ex Thoracis vel iecoris tumor cur pulsus nūq̃ mollis fiat. 4°. p. 4°. 120. B
 ex Thorace tussi confert papaueris semen. 1°. de alim. fac. 2°. 15. E
 in Thorace materia per tussim euacuatur. de const. ar. Isa. 41. D
 in Thorace contenta per tussim excutuntur. de const. ar. Isa. 42. E
 Thoracis vitij oib⁹ magis noxia sunt acerbā q̃ austera. de att. 2°. 46. E
 Thoracis vitij omnibus opponitur vina austera. de atten. vic. 2°. 46. E
 Thoracis ad vitia omnia facit casia. de simp. med. Sp. 82. H
 Thoracis vitij omnibus daucum idonee facit. de simp. med. Sp. 83. E
 Thoracis vitia sedat stechas. de simpl. med. Sp. 90. G
 Thoracis vitij thymus aptissimus. de simp. med. Sp. 91. G
 ad Thoracis vitia. 8°. de cōp. me. s. l. 5°. 104. E / de rem. par. fa. 7°. 158. E
 inter Thoracem Vlcera qualia. 4°. met. me. 7°. 28. B
 in Thorace vlcera sanantur. 4°. de loc. affe. 4°. 25. H
 ad Thoracis vlcera medicamenta qualia. 5°. met. me. 7°. 34. D
 in Thoracis, & pulmonis vlceris medicamētis mel misceri debet. 4°.
 methodi medendi. 7°. 29. A
 Thoracis Vstio ac veluti flāma quo luna aspectu fiat. de decub. Sp. 12. G
 Thorace Vulnerato, spiritus efflatur per vulnus. 1°. de loc. af. 4°. 2. E
 Thorace vulnerati aquā mulsam iniectā expuunt. 5°. de loc. aff. 4°. 31. A
 Thorax ē vulneratus si pulmōis fibra p̃ vulnus exeat. 1°. de lo. a. 4°. 2. F
 in Thorace qñ est vulnus quō recipiat in pulmone. 5°. de loc. aff. 4°. 31. B
 in Thoracis parte vulnus magnum penetrans dimidiam vocis partem
 demit. 6°. de vsu par. 1°. 148. E
 Thoracis vulnera quomodo vocem impediāt. 4°. de loc. aff. 4°. 26. D
 in Thoracis vtraq; parte vulnus demit vocem, & respirationem. 6°.
 de vsu par. 1°. 148. E
 Thoracis nervis precis cor respiratione priuat. de fet. for. 1°. 324. H
 Thorace nihil laborāte ex sp̃ie affectu respiratio laedit. 5°. de lo. 4°. 29. F
 Thorace etiam non affecto spiratio difficilis. 2°. de loc. aff. 4°. 13. F
 in Thoracis cavitāte vulnus tribus diebus conglutinatum. de ven. se-
 ctio. aduersus Erasistratum. 6°. 13. C
 Thoracis medicamenta quibus paranda. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. C
 THORAX Amintā. de fascijs. 7°. 301. H
 Thorax ad idem x literam reprāsentans. de fascijs. 7°. 301. H
 ad Thoracem vincendum vinculum. de fascijs. 7°. 301. G
 THOREXIS, id est, vini potio. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. G
 THRA CIAE loca à mari distātia in frigiditate, & humiditate mo-
 dum excedunt. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 in Thracia est aqua, quam si quis biberit moritur. de bo. aq. Sp. 76. A
 ex Theriaca litera Galeno afferebantur. 4°. de loc. aff. 4°. 22. C
 THRACIAS lapis quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 86. G
 Thracias lapis acceditur aqua, exinguitur oleo. de simp. med. Sp. 86. G
 Thracias lapis qualis. 9°. de simp. me. fac. 5°. 68. A
 THRACES incolunt frigidam regionem. 12°. met. me. 7°. 79. F
 Thracibus cutis qualis. 2°. de temp. 1°. 20. A
 Thraces sunt pingues. 2°. de simp. medi. facul. 5°. 14. E
 Thraces iracūdi, audaces, et cōsilij prācipitius sunt. 2°. de tēp. 1°. 20. A
 Thraces serui. 1°. met. me. 7°. 2. E
 Thracum multa nomina cur colligit Galenus. ad Thras. 2°. 106. H
 THREPTI pastillus ad serpētia vlcera. 5°. de cōp. med. per gen. 5°. 51. E
 THRIDAX quid sit. 2°. de comp. me. sec. loc. 132. G / 10°. 5°. 211. H
 Thridax idest lactuca. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
 Θῦδ᾽ αἰνα lactucā hortēsem notāre cōsueuerūt. 2°. de alim. fa. 2°. 22. F
 Thridacinā quid. 10°. de comp. me. per gen. 5°. 211. H
 Θῦδ᾽ αἰνυ genus oleris est instar lactucā. 2°. de ali. fac. 2°. 22. E
 THROMBOS sanguis dicitur concretus. 1°. de semine. 1°. 329. G / 3°.
 de symp.

de symp. cau. 3°. 28. B/1°. de loc. aff. 4°. 2. F/5°. meth. med. 7°. 30. D
 Θγομβωσις quid significet. de fract. com. 2°. 7°. 234. C
 THRYALLIS species verbasci. 8°. de sim. med. fac. 5°. 63. C
 Θρυπτικαίλιον facultates quæ vocentur. 5°. de simp. me. fa. 5°. 32. B
 THYCIDIDIS locus citatur. 5°. de decr. Hip. 1°. 260. D
 Thucidides quæ scribat. 2°. de diff. resp. 3°. 65. F
 Thucididis cōsiliū, agendū aliquid vel periclitari. 9°. met. m. 7°. 66. D
 à Thucidide pestis descripta qualis. 2°. de differ. resp. a. 65. G/ in 6°. de
 mor. vulg. com. 4°. 3°. 183. C
 Thucidides idiora. 2°. de diff. resp. 3°. 66. A
 THYNNI grandiores inter cetacea animalia numerantur. 3°. de alim.
 facultatibus. 2°. 32. E
 Thynni sunt in genere cetaceorum. de bon. & vitio suc. 2°. 35. E
 Thynnorum caro qualis. 3°. de alim. fac. 2°. 31. F
 Thynni caro salsa facit humorem melancholicū. 3°. de loc. affe. 4°. 18. F
 THVS quid. de simp. med. Sp. 91. D
 Thus quibus adulteretur. de simp. med. Sp. 91. D
 Thus quale. 4°. de com. me. sec. lo. 151. E/ 5°. de composi. med. per ge. 247.
 C/ 6°. 5°. 258. B/ de ocul. 7°. 188. H
 Thus quale respectu hominis. 3°. meth. med. 7°. 18. B
 Thus calidum est in secundo ordine, siccum in primo. 7°. de simplicium
 medic. facultatibus. 5°. 54. D
 Thus vires habet leniter exalfacientes. de simp. med. Sp. 91. E
 Thus est imbecillum medicamentum. 4°. de cōp. med. per ge. 5°. 240. G
 Thus ex aceto quo loco reponatur inter calida quæ valent alopecijs. 1°.
 de cōpositio. med. sec. loc. 5°. 122. D
 Thus est odoratum, & calidum. com. 5°. apho. 59°. Ex. 43. C
 Thuris odor aliquibus dolorem capitis facit. 3°. de loc. aff. 4°. 20. G
 Thus vitandus est in capitis doloribus à stomacho & ab alijs partibus.
 2°. de com. me. sec. lo. 5°. 137. B
 Thuris epitheton est nitor. 1°. de antid. 5°. 106. F
 Thus masculum. 7°. de composi. medicamentorum secundum locos. 5°. 184. F/ de medi. facil. par. 7°. 174. A
 Thus integrum non sectum. 4°. de composi. medic. sec. loc. 159. G/ 7°. 181.
 D/ 10°. 206. F/ 209. C/ 1°. de comp. medic. per ge. 5°. 215. G
 Thus per se solum in mortario comminui iubet. 1°. de antid. 5°. 107. F
 Thus habet easdem vires chalbano, sed imbecilliores. 4°. de comp. med.
 per ge. 5°. 246. C
 Thure in vno præstantiora in alio inferiora, crocus, & myrrha. 4°. de
 com. me. sec. loc. 5°. 151. D
 Thus emplasticam vim habet. 5°. de simplic. med. facultat. 5°. 35. H
 Thus adstringit, concoquit, & discutit. 4°. de com. med. sec. loc. 5°. 150. H
 Thus concoctorium est. 3°. de comp. me. se. loc. 143. A/ 4°. 149. H/ 150. E/
 1°. de comp. med. per ge. 5°. 214. B
 Thus concoquit sufficienter. 7°. de composi. med. sec. loc. 5°. 178. G
 Thus dolorem leuat, & concoquit. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 219. G
 Thus maturat. de ocul. 7°. 188. E
 Thus pus mouet. 4°. de composi. medicam. per genera. 5°. 239. G
 Thus mundificatiuum, & collatiuum est. de ocul. 7°. 189. C
 Thus emollit, & digerit. 7°. de compositio. medic. per genera. 5°. 264. C
 Thus parum extergit, & quale sit. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. C
 Thus ad oculos valet. 5°. de simp. med. fac. 5°. 38. E/ de ocul. 7°. 188. G
 Thus sistit oculorum fluorem. introd. Isa. 58. C
 Thus fortiter stringit. de ocul. 7°. 189. D
 Thus stypticum facit. de ocul. 7°. 190. C
 Thus prohibet humorem fluentem. de ocul. 7°. 189. D
 Thus ad pilos palpebrarum adglutinandos idoneum est. 11°. de sim. med.
 faculta. 5°. 81. E
 Thus ponitur in theriaca. de ther. ad Pifo. 5°. 92. E
 Thus debet ingredi oia medicamēta metallica. 3°. de cōp. me. p. g. 5°. 232. F
 Thus vim fortis pharmacorum exoluit. 1°. de com. me. sec. loc. 5°. 122. E
 Thus mitigat pharma. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 240. C
 Thus ponitur pro forma emplatri. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. B
 cum Thure, vel melle orobi farina crustas optime disrumpit. 2°. de ar-
 te curatiua ad Glauc. 7°. 107. B
 ex Thure medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
 Thus & arugo quomodo simul commisceantur in medicamentis. 2°. de
 cump. med. per gen. 5°. 219. E
 Thus quo medicamento miscendum sit. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 219. G
 Thus non fert coctionem. 2°. de comp. med. per gene. 5°. 222. H
 Thus quale esse debeat in sanguinis profluvio. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Thuris pars vna, & aloes partis vnius semissi cum oui candido misto &

excepta pilis leporis medicamentum optimum sunt ad sanguinem sup-
 primendum. 5°. meth. med. 7°. 30. H
 cū Thure cochleæ mucositas siccatur sine morfu. de art. cō. 2°. 7°. 268. A
 Thus exiccat sine morfu. de art. com. 2°. 7°. 268. A
 Thus sarcoticū est. 1°. de cō. me. per gen. 5°. 214. B/ 3°. meth. med. 7°. 16. G
 Thus carnem facit, & qualem. 13°. meth. med. 7°. 18. A
 ex Thure collyriū vlcera caua explet. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 150. E
 Thus vlceri cauo conuenit. 2°. de com. med. per ge. 5°. 218. F
 Thus coquit vlcera malefica. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 217. C
 Thus iungendum melli pro fistulis & lacerosis cutibus. 2°. de arte cura.
 ad Glaucnem. 7°. 106. G
 Thus subducit aluum. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 197. G
 Thuris meminit. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 268. A
 pro Thure liquida resina. de art. com. 2°. 7°. 267. A
 THVRIS cortex qualis. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 151. E/ 13°. methodi
 medendi. 7°. 81. F
 Thuris cortex siccus est in secundo ordine. 7°. de simp. me. fa. 5°. 54. D
 Thuris cortex oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
 Thuris cortex in hæmoptoicis, stomachicis, celiacis, ac dysentericis mul-
 ti est vsus. 7°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 54. E
 Thuris cortex maturat. de ocul. 7°. 189. D
 Thuris corticem accipit. 4°. de composi. med. sec. loc. 156. D/ 7°. 184. C/ 5°.
 de comp. med. per gene. 251. H/ 252. B/ 7°. 5°. 272. F
 Thuris cortice vtitur ad profusiones sanguinis. 13°. meth. med. 7°. 81. F
 THVRIS ramus calidus & siccus est in tertio ordine. 7°. de simplic. me-
 dic. facultatibus. 5°. 54. E
 Thuris ramus vlcera oculorum expurgat, & quare. 7°. de sim. medica.
 facultatibus. 5°. 54. E
 THVRIS manna qualis. 5°. de com. me. per ge. 5°. 247. C
 Thuris manna quomodo adulteratur. de sim. med. Sp. 91. D
 Thure qualis manna sit vtilior. 13°. meth. med. 7°. 81. B
 à Thure quomodo differat manna. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 151. E
 Thus pinguius est manna. de artic. com. 2°. 7°. 267. A
 Thus emplasticum magis est quam manna. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Thus magis quam manna adstringit. 5°. meth. med. 7°. 31. A
 Thuris plus quando immiscendū, & qñ plus manna. 5°. met. me. 7°. 31. A
 Thus pro manna. de artic. com. 2°. 7°. 267. A
 THVRIS fuligo ad quæ valeat. 7°. de simp. medica. facultati. 5°. 54. F
 Thuris fuligini similis est fuligo storacis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
 THYITES lapis quid. de simp. med. Sp. 86. H
 Thyites lapis qualis sit. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. E
 Thyites valet ad purgandum, & abstergendum quæ pupillam offuscāt.
 9°. de sim. med. fac. 5°. 67. F
 Thyites lapis acriter mordet caliginem, & cicatrices oculorū extenuat.
 de simp. med. Sp. 86. H
 Thyites lapis cicatrices recentes attenuare potest, & etiā oculorum vn-
 gues. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. F
 THYLACITIS dicitur nardus montana. 8°. de simp. me. fac. 5°. 56. H
 THYMBRA tam cibus q̃ medicamentū calidū est. 3°. de temp. 1°. 24. D
 Thymbra pro origano. 6°. de com. med. se. lo. 5°. 168. F
 THYMIAMA ammoniacū emollit scirrhus. 5°. de simp. med. fac. 5°. 33. F
 Thymiaa emollit. 5°. de simp. med. fa. 5°. 34. F
 Thymiaa molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 88. A
 Thymiaa concoquit. introd. Isa. 58. A
 THYMS quid. de simp. med. Sp. 91. F
 Thymus amat loca edita, & sicca. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Thymi copia vbi proueniat. 1°. de antid. 5°. 10. E
 Thymus in quibus locis melior sit. 4°. de san. tuen. 2°. 85. C
 Thymus ex quibus prouincijs probatur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. D
 Thymus atticus optimus est. 4°. de san. tuen. 2°. 86. C
 Thymum cretense. de remed. par. fac. 7°. 167. H
 Thymus pro origano. 6°. de compositione medic. sec. loc. 5°. 168. F
 Thymus tam cibus quam medicamentū calidum est. 3°. de tem. 1°. 24. D
 Thymus potius pro obsonio, q̃ pro alimēto comedit. 2°. de ali. f. 2°. 22. H
 Thymus est obsonium quod sponte nascitur. 2°. de ali. fac. 2°. 25. D
 cū Thymo ficus añ cibū quādo cōueniat exhibere 2°. de ali. fa. 2°. 17. F
 Thymus in tertio ordine calidus & siccus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 48. E
 Thymus acris. de atten. vic. 2°. 43. H/ 9°. de simplic. med. fac. 5°. 64. C
 Thymus acres vires habet, exalfactorias, stringentes, stomachi & tho-
 racis vitijs aptissimus. de simp. med. Sp. 91. G
 Thymus attenuat. de atten. vic. 2°. 43. H
 Thymus habet vim subtiliandi. commen. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Thymus vrinam

Thymus vinam & menses prouocat, fœtū euellit, viscera potū expur-
gat ex thorace, & pulmone educēdis cōfert. 6°. de sim. m. fa. 5°. 48. E
Thymus exiccat. 3°. de alim. fac. 2°. 26. D
Thymi decoctum in aqua mulsa discussorium est parabile moderatū. 6°.
de com. me. se. lo. 5°. 169. G
Thymus in mēlcrato ebullitus pro potu in animi defectu ex multitudine. 1°. de arte cur. ad Glauc. 7°. 99. B
Thymus in aceto coctus naribus applicandus est in lethargo. 13°. metho-
di medendi. 7°. 85. F
Thymus purgat nares. de cathar. Sp. 95. B
Thymus purgat pulmonem, & thoracem. de cathar. Sp. 95. B
Thymi decoctio purgat cibos indigestibiles, & lumbricos rotundos. de
cathar. cis. Sp. 95. C
Thymus purgat pituitam, & bilem, & qua dosi, & cū quibus miscetur,
de dynamidijs. Sp. 21. H
THYMVM vocant glandium idest glandulam vel adenem. de venarum
arteriarumq; dissect. 1°. 56. C
Thymum idest glandium maximum, et molliissimum adena nominant. 6°.
de vsu partium. 1°. 148. G
Thymus propter quid factus. 6°. de vsu par. 148. H
THYMVS quid. fin. med. Isa. 49. B
Thymi epulides, & parulides quid. de tum. preter nat. 3°. 84. H
Thymi cutis affectus sunt & partium totius corporis. introd. Isa. 59. D
Thymi curatio. introd. Isa. 60. D
Thymos eijciunt grossi crudi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
Thymos auferunt tithymalli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62. D
Thymi in sede excidendi sunt. 14°. meth. med. 7°. 91. G
ad Thymos valet stercus ouillum. 10°. de simp. med. fac. 5°. 76. G
THYNNI fel ad quid vtile. de remed. par. fac. 7°. 161. E
Θυγες idest scutum. de voc. instr. dissect. 1°. 106. G
Θυγεον scutum non vndiq; rotundum sed praelongum appellamus. 1°. de
vsu partium. 1°. 160. A
THYRAEVN vinum quale. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
THYRINVM vinum. de atten. vic. 2°. 46. E
Θυγεος δει idest scuti formē chartilaginé quā appellet. de voc. 1°. 106. G
Θυγην. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 110. A
TIBERIAS de med. fac. par. 7°. 178. H
TIBERII Cæsaris ad Herpetas. 5°. 5°. 252. D
de com. med. per ge. 1°. 43. D
TIBIA quid. introd. Isa. 53. E/de offibus. 3°. 43. C
Tibia cruris pars. de inaqu. intemp. Isa. 54. H
Tibiæ ossa quæ. introd. 1°. 131. A
in Tibia duo ossa sunt vt in vlna. 3°. de vsu par. 1°. 131. A
Tibia est vnū ex offibus Tibiæ vocatū à noīe totius. 3°. de vsu p. 1°. 131. A
Tibia os solum vocatur ab Hippocrate. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
Tibiæ ossa os suræ vocat. de fract. com. 3°. 7°. 284. F
Tibia & sura quomodo iungantur. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
Tibia quot offium sit. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
Tibia tota quid sit. de fract. com. 2°. 7°. 236. E
Tibiæ os maius quō vocatum, & quæ eius vtilitas. 3°. de vsu p. 1°. 134. A
Tibiæ parū os fibula dictū est, & q̄ eius vtilitas. 3°. de vsu pa. 1°. 134. H
Tibiarum ossa sunt sustentamentum sensus, & motus. de anat. Sp. 55. C
Tibiæ os interius maiore oneris partē fert. de fract. com. 2°. 7°. 239. G
in Tibiæ, & calcanei medio cur sit astragalus. 3°. de vsu par. 1°. 130. G
Tibiæ, & fibulæ cur calcanei os non fuit articulati. 3°. de vsu. 1°. 130. G
Tibiæ quibus ligetur calcaneus. 3°. de vsu par. 1°. 130. G
Tibia cur cana. 1°. de vsu par. 1°. 191. D
Tibia qualis. de offibus. 1°. 43. D
Tibia in crure talis qualis cubitus in manu tota. 3°. de anatom. admittit. 1°. 74. A/de fract. com. 1°. 7°. 232. H
Tibia cur minor femore. 3°. de vsu par. 1°. 134. D
Tibiam habere symetriad ad femur, & ad pedem quomodo probeur. 3°. de vsu par. 1°. 134. D
Tibia crassior vitiat motum. 3°. de vsu par. 1°. 134. D
Tibia tenuior debilitat motum. 3°. de vsu par. 1°. 134. E
ex Tibia duo motus fiunt, & vnde. 3°. de vsu par. 1°. 132. B
in Tibia motus compositus qui. 2°. de ana. admin. 1°. 70. A
Tibiæ ventrem gastronomiam appellant. de mus. diff. 1°. 51. F
Tibiæ pars anterior sine carne ocrea dicitur. de offib. 1°. 43. E
de Tibiæ musculis. 2°. de ana. adm. 1°. 71. D
Tibiæ non habent in anterioribus musculos in chordas validas desinen-
tes. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A

in Tibia sunt tredecim capita tendonum. 3°. de vsu par. 1°. 132. D
Tibiæ priores musculi tres secundum antiquos: tamen Galenus septē esse
ponit. de musc. dissect. 1°. 52. C
Tibiæ posterioris musculi sex. 3°. de vsu par. 1°. 132. H
Tibiam mouentes musculi octo sunt. de mus. diff. 1°. 50. F
Tibiam introrsum non nihil mouens musculus. de musc. diff. 1°. 50. F
Tibiam ad interiora simul flectens musculus, & sursum ipsam quo quo-
modo attollens. de mus. diff. 1°. 51. D
Tibiam introrsum inuertens musculus, in rectum illum attollēdo. de mu-
sculorum dissect. 1°. 51. D
Tibiam ad internas partes trahens musculus. de mus. diff. 1°. 51. F
Tibiam ad exteriora oblique inuertens musculus, & simul flectens. de
musculorum diff. 1°. 51. E
Tibiam qui musculus extrorsum vertat. de mus. diff. 1°. 51. E
Tibiam ad exteriora flectens musculus. de mus. diff. 1°. 51. E
Tibiam sensim ad exteriora inclinantem qui musculus faciat. de muscu-
rum dissectione. 1°. 52. F
Tibiæ nervi. 3°. de ana. adm. 1°. 74. F
ad Tibiam anteriorem nullus nervus inuenitur. 16°. de vsu par. 1°. 218. C
Tibiæ cur inseruntur vasa quædam tenuia. 13°. de vsu par. 1°. 202. B
de TIBIARVM & genuum passionibus. de dyna. Sp. 30. A
Tibiæ robur si phlegmonē habeat, nō ē cōsideradū. 13°. me. med. 7°. 84. E
Tibijs inflammati cōuulsione corripit æger. 4°. de pres. exp. 4°. 121. D
in Tibiæ carnosâ parte sinus quo modo sanatus. de ijs, quæ in medica. fi.
commentario 2°. 7°. 212. C
in Tibia vlcus quomodo sanetur. de atra bile. 1°. 35. D
in Tibia vlcus mediocre si in quiete sanetur, non debet repente moueri.
de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 124. D
ad Tibiarum vlcationem, cicatricem, vel maculam nigram, vel albā.
de dynamidijs. Sp. 30. A
ad Tibiarum contumaces, & malignas nigritias. 4°. de comp. med. per
genera. 5°. 242. G
ad Tibiarum vlcera. de dyna. Sp. 30. A
ad Tibias fractas de phlegmate falso remedium. de dyn. Sp. 30. B
in Tibia quid sit discriminatio. de fract. com. 2°. 7°. 236. F
Tibiæ prolapsus quo modo fiat. de fract. com. 2°. 7°. 236. H
de Tibiæ musculo lato abrupto, casus. 2°. de ana. admin. 1°. 70. B
Tibiæ ossis portione abscissa quid agendum. 14°. meth. med. 7°. 92. B
Tibia molestior in curatione est. de fract. com. 2°. 7°. 239. G
Tibiæ os in quadraginta diebus corroboratur. de fract. c. 2°. 7°. 239. G
Tibiæ ossa fracta breuiora redduntur. de fract. com. 3°. 7°. 242. F
Tibiæ vt femoris deligatio qualis esse debeat. de fract. com. 2°. 7°. 238. G
in Tibia quæ aptantur, minus molestæ aptantur, quam quæ in manu. de
fracturis, com. 2°. 7°. 236. H
Tibiæ prolapsus ligatio quando aptetur. de fract. com. 2°. 7°. 230. H
TIBIA pulmonis quo modo ramificetur. de ana. viuo. Sp. 53. C
TIBIÆ, & citharæ sonus non est à tibia, & à cithara, sed à tibicine, &
à citharedo. de trem. palp. conuul. 3°. 53. C
Tibiam non debent attingere senes. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
Tibiam infantibus collum omne dilatatur, facies intumescit, et caput va-
lidissime impletur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
Tibiam infantem quo modo respirent. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
Tibiam infantem quos musculos moueant. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
ad Tibias flatus comparatio. 3°. de symp. cau. 3°. 27. G
Tibiæ comparantur stomachus, aspera arteria in tim. Plat. 1°. 288. F
Tibia qui cecinerint, fiunt quandoq; balbi. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
TIBICINES indigent vehemēti inspiratione. 2°. de mot. ma. 1°. 316. C
Tibicines putabat adesse qui non aderunt Theophylus medicus egrotās.
1°. de symp. cau. 3°. 11. H
TIBINVM vinum in Asia imbecille. de vinis. Sp. 76. D
Tibinum vinum in Asia cito redditur idoneum, vt bibatur. de bonitate,
& vitio succ. 2°. 38. G/de vinis. Sp. 76. D
Tibinum vinum exolutione languet. de bon. & vitio suc. 2°. 38. G
Tibinum vinum quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
TIBII ferui. 1°. meth. med. 7°. 2. E
TIBURTINAE aquæ descendunt per lapideas fistulas. in 6^m. de mor. 3°. 182. E
vul. com. 4°. 3°. 182. E
Tiburtinæ aquæ Romæ crudiuscule. in 6^m. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 182. E
TIBURTINVM vinum in Italia octo annorum [vel vt alij legunt vi-
ginti] digestū est, pluribus vero durat nō amarefcens. de vi. Sp. 77. A
Tiburtinum vinum duplex. 12°. meth. med. 7°. 76. D
Tiburtinū vinū quale. 5°. de san. tuen. 90. H/2°. 91. B/1°. de ant. 5°. 76. D
Tiburtinum

Tiburtinū vinū conuenit in syncope ex bile circa os ventriculi. 12°. methodi medendi. 7°. 76.D
TILIÆ codicibus, & mēbranis libros scribebant. de ijs quæ in me. f. commen. 1°. 7°. 197.E
Tilia confecti canales. de fract. com. 2°. 7°. 239.E
Τίλατα, hoc est vellicationes. de ijs, quæ in med. f. com. 3°. 7°. 219.C
TIMÆVS duodecim mensibus partum gestari credidit. de historia philosophica. Sp. 11.C
TIMENTIVS pallidus color. 1°. metho. med. 7°. 7.H
Timentes facit cholera nigra. de dyna. Sp. 19.F
TIMERE, sperare, & expectare sunt verba prænotionis propria. 3°. de diff. resp. 3°. 73.E
Timēt pueri in tenebris, & ex adultis non consueti. de mel. ex Galenō Rufo, & Poss. Sp. 109.D
Timet incedens super apicem pinnaculi aut montis excelsi, et pedes eius tremunt. de mot. man. & obfc. Sp. 69.D
TIMIDIORA animalia qui sanguis faciat. quod animi mor. 1°. 319.D
TIMIDISSIMI sunt qui viuunt sub Regibus. de aere, aq. & lo. 2°. 5.B
TIMIDITAS à quibus fiat. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 167.G
ad Timiditatem, & audaciam regiones faciunt. 5°. de decre. 1°. 267.B
Timiditatis causa non est paruitas cordis. de ana. viuo. Sp. 53.A
TIMIDI qui dicantur. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 119.D
Timidus dicitur sine corde. 3°. de decre. Hip. 1°. 243.F
Timidū, & pusillanīmē sine corde esse dicunt. 3°. de loc. aff. 4°. 16.E
Timidum propter quid sit animal. de ana. viuo. Sp. 56.E
Timidum non est cor paruum. de ana. viuo. Sp. 46.G
Timida animalia sunt lepores, & cerui. de ana. viuo. Sp. 46.G
Timidi cum sint lepus, & ceruus magnum cor habent secundum mensuralem sibi proportionem. de ana. viuo. Sp. 53.A
Timidi habent iecur magnum, & multitudine. 6°. de ana. adm. 1°. 92.D
Timidum aliquod animal non armauit natura. 1°. de vsu par. 1°. 113.C
Timida animalia hñt ungues latos molles, & obrusos. 11°. de vsu p. 1°. 187.G
Timida animalia non habent ungulam, neque cornua, sed ungulas scissas solum. 3°. de vsu partium. 1°. 128.B
Timidis velocitas conuenit. 1°. de vsu par. 1°. 113.C
Timida animalia sunt eò quod habent frigidum sanguinem, & aquosum. de vit. resp. Sp. 64.E
Timidi & boni sensus sunt homines liquidioris sanguinis, quia molles carne. de vit. resp. Sp. 64.G
Timidis, & stultis solum illa dicenda, quibus meliori animo futuri sint. in 6°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 168.F
Timidis aegris quò prædicēda sanitas in 6°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 168.F
Timidis valens medicamen. de med. exper. Sp. 106.B
TIMOCRATIS dentificium. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 165.H
TIMOR animi affectus, & perturbatio est. de cogn. cur. 2°. 50.H
Timoris motus qui. 2°. de symp. causis. 3°. 23.D
Timoris, & verecundiæ differentia. 2°. de symp. cau. 3°. 23.D
Timor subitus & vehemens est animi affectus. 12°. meth. med. 7°. 77.D
Timorem inducunt tenebræ. 3°. de loc. aff. 4°. 19.C
Timorem efficit atræ bilis color, mentem similem tenebris reddēs. 3°. de locis affectis. 4°. 19.C
Timor accidit per melancholiam. de ana. viuo. Sp. 45.F
Timor diuturnus significat melancholiam. 2°. de symp. caus. 3°. 24.C/cō. 6°. apho. 23°. Ex. 48.E
Timor nunquam deserit melancholicos. 3°. de loc. aff. 4°. 19.B
Timor melancholicorum. 2°. de symp. cau. 24.D/in 6°. de morb. vulga. com. 2°. 3°. 172.A
ex Timore attoniti quibus comparantur. com. 7°. aph. 14°. Ex. 54.H
Timor in ardētibus quid significet. in 1°. de morb. vul. com. 1°. 3°. 115.A
Timor in febribus ex somnis, mali. com. 4°. aph. 67°. Ex. 34.F
Timores ex somnis in morbis exitiālibus quo modo fiant, & ex quo humore. com. 4°. apho. 67°. Ex. 34.F
Timorem quandoq; sequitur rigor. 2°. de symp. cau. 3°. 23.D
Timoris similia symptomata facit dolor. 2°. de symp. cau. 3°. 23.E
Timoribus cognatę sunt mæstitiæ. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 115.A
Timor quomodo corpus mutet. de incant. adiur. & iuss. 7°. 181.G
Timoris color & pulsus qui. 2°. de symp. cau. 5°. 23.E
Timoris pulsus q. de pul. ad Tyr. 44.H/2°. de ca. p. 91.D/4°. 4°. 99.H
in Timoribus quæ facimus, cur in posterum nō recordamur amplius eorum. 2°. de motu mus. 1°. 315.B
Timor deicit virtutem. 2°. de symp. cau. 3°. 20.D
Timor enervat tonum virtutis. de trem. palp. conuuls. 3°. 51.E

Timor facit animi deliquium. 2°. de symp. cau. 3°. 23.E
ex Timore animi defectus quo modo curet. 1°. de ar. cu. ad G. 7°. 99.G
pro Timore, & gaudio excrementorum exitur præter voluntatem. 2°. de symp. cau. 3°. 23.F
Timor facit abortum. com. 5°. apho. 45°. Ex. 41.G
Timor quandoque interimit. 12°. methodi medendi. 7°. 77.D
ex Timore graui quo modo mori contingat. 5°. de loc. aff. 4°. 29.B
ex Timore aliqui mortui. 2°. de symp. cau. 3°. 23.E
Timores euitandi. ars med. 15a. 58.E
Timoris quæ voluptas opposita sit. 12°. meth. med. 7°. 77.D
ad Timorem, & cogitationem. sec. Sp. 103.C
Timor, lege Pauor.
Τιμωρισται pro Βονθῆσαι de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 113.F
Τιμωρεῖν. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 114.C
Τιμωροῦμενος ἐκ τῶν. de artic. com. 1°. 7°. 258.H
TINCTORES virtutis succo nucū. 6°. de comp. med. sec. loc. 5°. 167.G
Tinctores qui cognoscunt ex vrina colores. de caus. procatar. 3°. 98.E
TINCTURA nulla adeo ineluibiler imbutur, vt affectio ad vitiosa dogmata. 2°. de diff. resp. 3°. 64.B
TINEAS interficit cedrea. 7°. de simplic. medic. fac. 5°. 50.E
Tineas expellit filix. de simp. med. Sp. 84.D
Tineas expellit nepitæ. de simp. med. Sp. 87.H
TINEAE velare quid aduersetur. de dynam. Sp. 23.D
ad Tineam. secre. Sp. 97.G
TINGIT capillos myrta. de simp. med. Sp. 87.E
TINNITVS aurium cur in phrenitidē. in 1°. prorrhct. cō. 1°. 4°. 166.B
ad Tinnitus & sonos repete exortos in auribus. de rem. pa. fa. 7°. 162.E
apud Tisamenum existentis mulieris historia. in 3°. de morbis vulgari. commentario 2°. 3°. 138.H
TITACAZENVM vinum quale. 4°. de sanitate tuen. 2°. 85.G/1°. de antidotis. 5°. 100.H
Titacazenum vinum in Asia imbecille. de vinis. Sp. 76.D
Titacazenum vinum in Asia aquosum. 2°. de com. me. se. lo. 5°. 133.D
Titacazenum vinum aquosum in acidam & amaram qualitatem facile permutatur. de vinis. Sp. 77.A
Titacazenum vinum austerum. 7°. metho. med. 7°. 45.F
Titacazenum vinum simile adriano, & sabino. 5°. de san. tuen. 2°. 90.H
Titacazenum vinum cito redditur idoneum vt bibatur. de bon. & vitio suc. 2°. 38.G/de vinis. Sp. 76.D
TITANOS idest calx. 9°. de simplic. med. fac. 5°. 71.B
TITANE elixa cum fœniculo absorpta lac generat. de medicinis facile parandis. 7°. 174.F
TITHYMALLVM quid. de simp. med. Sp. 91.E
Tithymallus characias dicitur. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 62.E
Tithymallus paralias siue marinus. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
Tithymallus myrsinites fœmina dicitur. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.E
Tithymallus myrsinites ad quid utilis. 5°. de comp. me. se. lo. 5°. 165.F
Tithymallus cyparissias. 8°. de sim. med. faculta. 5°. 62.E
Tithymallus helioscopus. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62.E
Tithymalli species putatur Tityusa, quoniam lac habet & purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 58.G
Tithymallus nō est lathyris, tñ habet lac. 7°. de sim. med. fac. 5°. 54.A
Tithymallorum ordo in valore. 8°. de sim. medica. facultatibus. 5°. 62.E
Tithymallus characia valentior est cæteris tithymallis. 8°. de simplicium medicamentorum facul. 5°. 62.E
Tithymallorum qualitates quales. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.D
Tithymalli in quarto ordine calidi & adurentes sunt. 8°. de simp. medica. facultati. 5°. 62.D
Tithymallum est quasi psilothrum pilos tollit, quasi causticum vrit. de simplic. medic. Sp. 91.E
Tithymalli succus pilos tollit. 8°. de simp. med. fac. 5°. 62.D
Tithymalli verrucas, quas acrochordonas nominant, et myrmecias et pterygia, siue oculorum ungues, & thymos auferunt detergentque psoras & lichenas. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62.D
Tithymalli radix dolores dentium sanat. 8°. de simp. med. 5°. 62.D
Tithymallorum succus qualis. 2°. de alim. fac. 2°. 22.F
Tithymallorum liquor tenuium partium est, & calidus. 3°. de com. med. per ge. 5°. 228.E
Tithymalli succus vlcera linguam. de dyna. Sp. 21.E
Tithymalli coma sicca debiliores sunt. de dyna. Sp. 21.E
Tithymalli liquores ad foramina dentium valent. 8°. de simplicium medica. faculta. 5°. 165.A
Tithymalli semen

Tithymalli semen & liquor eius purgat indigestibiles cibos, & lumbricos rotundos. de cath. Sp. 95. C
Tithymallum educit pituitam & atram bilem. de dyna. Sp. 21. E
Tithymalli infusionis dosis. de dynam. Sp. 21. E
Tithymalli virginalis succus antidotum. in cephalea. de dyna. Sp. 23. C
ex Tithymalli lacte farina. de remed. par. fac. 7. 164. G
Tithymalli succus pro vulnere nervorum. 3. de compositione medicam. per genera. 5. 229. G
Tithymalli ulcerum phagedenica, anthracode, & gangrenode iuuant, & fistularum callos eximunt. 8. de simplicium medicam. fac. 5. 62. E
Tithymallorum cinis qualis. 8. de simp. med. fac. 5. 62. C
ex Tithymallis combustis fit lixiuii. 3. de comp. med. per gene. 5. 228. F
ex Tithymallis qui characias nuncupatur fit praestantissimum lixiuii. 3. de compositione medicamen. per gene. 5. 228. F
ut Tithymallus peplium habet succum. 8. de sim. med. fac. 5. 58. A
ut Tithymallus purgat Pepsos. 8. de simp. med. fac. 5. 58. A
TITILLATIO in tactu quid. de ocul. 7. 185. H
TITVLVM libri negligit Galenus. in 1. m. pror. com. 1. 4. 160. G
Titulus libri de differentiis pulsuum. 2. de diff. pul. 4. 58. G
Titulus libri Menecratis mirus. 7. de comp. med. per ge. 5. 268. A
TITVS Caesar. 10. de comp. med. sec. loc. 5. 209. C
TYTII Iecur ab aquila erofum dicunt. 3. de loc. aff. 4. 16. E
Tytii flagitium apud Homerum. 6. de decre. Hip. 1. 267. C

TMOLITES

vinum celebratissimum. de attenuante vic. 2. 46. D
Tmolites vinum quale. de atten. vic. 2. 46. E
Tmolites vinum fuluum, & odoratum. 4. de com. me. se. lo. 5. 152. B
Tmolites vinum austerum. de bon. & vitio suc. 2. 38. B
Tmolites vinum rutilum, & dulce. de bon. & vitio suc. 2. 38. D
Tmolites rutilu dulce non est idoneum biliosis vel natura, vel alia causa. de bon. & vitio suc. 2. 38. E
Tmolites vinu est eiusde generis cu salerno. de bo. & vitio suc. 2. 38. D
Tmolites vinum simile salerno. 5. de san. tuen. 2. 90. H
Tmolites vinum idoneum est senibus, si caput sit valentius. 5. de sanitate tuenda. 2. 90. H

TOLERANTIAE

facilitas quid signat. co. 4. a. 2. Ex. 27. F
Tolerantia bona notat bene excretum esse. com. 4. apho. 47. Ex. 33. A
TOLLENS sursum caput femoris, & vna ad interiora inuertens muscululus. de mus. diff. 1. 51. B
TOLME carus meminit in quadam compositione ad sputum. de medicinis facile parandis. 7. 177. H
TOU quid significant, & vnde. 3. de ana. admi. 1. 74. B
TOU a grecis qui dicantur dentes, & quare introd. Isa. 54. G
TOU dentes vnde dicti. de ossibus. 1. 41. F
TOU dentes qui. de ossibus. 1. 41. F
TOU dentes quot. de ossibus. 1. 41. F
TONICVM officiu habere debet musculi. in prog. com. 1. 4. 198. E
Tonicam dictam actionem habet oppositi musculi actio. 2. de motu musculorum. 1. 313. C
Tonici motus qui. 1. de motu mus. 1. 311. D
TONITRVALIS aqua melior est procellari. de bon. aq. Sp. 75. G
Tonitrualis aqua cur approbetur ab Hippocrate. in 6. de morbis vulg. com. 4. 3. 184. H
TONITRVA quid. de hist. philo. Sp. 7. G
Tonitrua duorum sunt modorum. in 6. de morbis vulgaribus, commentario 4. 3. 184. H
Tonitrua quo contingant. in 6. de morbis vulgarib. com. 4. 3. 184. H
Tonitruo solo, & horribili spectaculo viso pregnans infantem eiecit. de theriaca ad Pis. 5. 94. D
TONOS vnde dicatur. 1. de mot. mus. 1. 308. H
Tonos quid apud Chrysippum. 4. de decre. Hip. 1. 251. A
Toni qui dicantur ab Hippocrate. 1. de loc. aff. 4. 7. E
Tonos quid, & quod officium habeat. in 6. de mor. vulg. com. 1. 3. 153. B
Tonos vnde oriatur. 1. de motu mus. 1. 308. H
Toni quo modo accepti. de artic. com. 3. 7. 282. A
Tonus hexameter. 1. methodi medendi. 7. 3. C
TONSILLAE quatuor cur genitae intro. Isa. 54. A
ad Tonsillas duo musculi quid agant. 16. de vsu par. 1. 216. H
Tonsillae, paristhmia, & vna quid, & quo fiant loco. de tumoribus praeter naturam. 3. 84. H
Tonsillae quid sint, & quo in loco sint. com. 3. apho. 26. Ex. 25. D

Tonsillae os infestant. intro. Isa. 59. C
Tonsillas pueri non patiuntur, quia prius moriuntur. commentario 3. aphorismo 26. Ex. 25. D
Tonsillae quibus facile incidunt, exercitatio fieri non debet inclinatio capite vel dorso. 5. de san. tuen. 2. 90. A
ad Tonsillarum fluxiones. 7. de comp. me. se. lo. 5. 383. G
Tonsillis tumentibus optimum gargarismum carice cu hyssopo, & care no decocta. de simp. med. Sp. 84. C
ad Tonsillarum tumores. de remed. par. fac. 7. 165. B
in Tonsillarum phlegmonis quae conueniant. 7. de simp. med. fac. 5. 51. H
Tonsillarum ideo paristhmiorum phlegmonas tollit scarificatio crurum. de cucur. scar. 6. 4. B
Tonsillas phlegmone affectas mitigat lac. 9. de simp. med. fac. 5. 73. G
ad Tonsillas inflamatas. 6. de com. me. sec. loc. 170. H/171. E/7. 181. D/ G/8. 191. E/5. de co. me. p. 5. 251. C/ de re. p. fa. 157. H/165. A/7. 171. E
ad Tonsillarum abscessus. de rem. par. fac. 7. 165. B
ad Tonsillarum vitia. de med. fac. par. 7. 171. H
ad Tonsillas. 6. de comp. med. sec. loc. 169. C/7. 5. 183. A
in Tonsillis et glandibus quae suffocant, quare curatus. 6. de co. m. s. l. 5. 167. F
Tonsillarum pharmacum. 6. de com. med. sec. loc. 5. 173. F
TONSORIS appellatu emplastru. 9. de comp. med. sec. loc. 5. 200. C
TONSI oes ad cuti erat tpe Antonini. 6. de m. vul. c. 4. 3. 181. G
Tonsos mimos vocabat Lucius. in 6. de mor. vulg. com. 4. 3. 181. G
ad TOPHOS AS concreciones. 8. de comp. med. sec. loc. 5. 206. E
TOPHVS quid. fin. med. Isa. 49. A/ de fract. com. 1. 7. 230. A
Tophos gignens compositio inaequalis. 6. de san. tuen. 2. 99. F
Tophi in quibus gignantur. 6. de san. tuen. 2. 99. F
Tophi qui nascuntur in aquis quales. in 6. de mor. vulg. co. 1. 3. 155. F
Tophi in vasis ubi aqua calescit. in 6. de mor. vulg. com. 1. 3. 155. F
Tophus affectus est albi oculorum. introd. Isa. 58. D
Tophi in arthriticis generantur. 1. de alim. fac. 2. 10. G
Tophi in arthritide ex qua materia fiat. in 6. de mor. vulg. co. 1. 3. 155. F
pro Tophis in articulis medicamentum. 9. de simp. med. fa. 5. 74. B
pro Tophis sanandis case us decoctus in iure cruris suilli salis valet. 10. de sim. med. fac. 5. 74. B
Tophi affectus genus. introd. Isa. 59. D
Tophus quo modo gignatur in renibus. 1. de alim. fac. 2. 10. G
Tophos faciunt renes habentes igneum calorem. 1. de alim. fa. 2. 10. G
Tophos vesica. 2. de compo. medicamentorum secundum loc. 5. 106. E
ad Tophos dissoluendos. 10. de com. me. sec. loc. 206. F/ 5. 209. B
TORCVLAR quid, & cur. 9. de vsu par. 1. 173. C
TORDYLI semen amarum apparet gustantibus. 4. de simplicium medicamen. facul. 5. 26. E
Tordyllo vititur. 5. de comp. me. sec. loc. 159. G/9. 5. 203. E
TORMINA vnde fiant. com. 4. apho. 11. Ex. 28. D
Tormina alui si fiant mulieri dormienti quae biberit aquam mulsam, cocepit, si non, non concepit. com. 5. aph. 41. Ex. 41. D
Torminum causa multa adducuntur. com. 5. aph. 41. Ex. 41. D
Tormina facit pituita vitrea. 2. de diff. feb. 3. 37. F
Tormina coli a pituita facta. 2. de diff. feb. 3. 37. F
Tormina, & vertigines fiunt si quis sanus purgetur. c. 4. a. 2. Ex. 27. F
Tormina cur fiant post vehementes sanguinis profusiones. de articulis. commentario 3. 7. 288. C
Tormina faciunt animi defectus. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 98. G
Tormina si accidunt sine febre notant per inferiora purgationem fieri debere. com. 4. apho. 20. Ex. 29. C
ad Tormina sine febre. de vict. rat. in mor. acu. acu. com. 4. 7. 149. C
ad Tormina sternutatio proficit. de remed. par. fac. 7. 167. D
Tormina ex ventre flatu distento adiuvat castoreum. 11. de simplic. medicam. facul. 5. 80. D
Tormina, & inflatos sanat talus suis. 11. de sim. me. fa. 5. 80. E
Tormina ventris sedat Theriaca. de vsu ther. ad Pamph. 5. 98. F
ad Tormina intestinorum valet theriaca. de ther. ad Pis. 5. 91. F
ad Tormina ventris. de med. fac. par. 170. B/ 7. 173. A
Torminibus intestinorum laborantes iuuat antidotus Zopyra. 2. de antidotis. 5. 115. B
ad Tormina intestinorum. 2. de antid. 5. 115. H/ de rem. p. fa. 7. 167. D/ E
ad Tormina vteri. de remed. par. fac. 7. 169. B
Tormina patientibus succurrit phalangites. 8. de simp. med. fa. 5. 63. B
Tormina patientibus exhibetur si symbriu. 8. de simp. med. fac. 5. 60. G
ad Tormina. 7. de compo. med. sec. loc. 185. A/8. 5. 191. D/ de remed. par. fac. 167. E/ 7. 168. A

Tormina, lege Dolores.
TORMINOSI quibus neglectis fiant. de dyna. Sp. 19. H
Torminosi prodest mēspilum. de opt. sect. Isa. 21. G
ad Torminosos potiones. de remed. par. fac. 7. 167. F
ad Torminosorum dolores. de remed. par. fac. 7. 167. H
ad Torminosos. de remed. par. fac. 7. 167. F
TORPEDINIS media partes videntur habere chartilagine quādam
 tabidam. 3. de alim. fac. 2. 32. E
Torpedo marina quid agat solo tactu. 6. de loc. aff. 4. 40. A
Torpedinis marinae contactu fit torpor. 1. de symp. cau. 3. 16. B
ex Torpedine cur piscatores extorpescent. de vit. resp. 1. 225. D
Torpedo proxime afello utilis est in calidis. & siccis. 8. me. m. 7. 51. B
Torpedo ex chartilagineis sola conuenit epilepticis. de pue. ep. 7. 180. H
Torpedo sanat capitis dolorem. 11. de sim. med. fac. 5. 82. F
Torpedine sedem euerfam coercere est proditum. 11. de simplic. medica.
facul. 5. 82. F
Torpedo habet carnem mollem. 3. de alim. fac. 2. 32. E
Torpedines precipue habent partes ad caudam corpulentiores his, quae
sunt in medio. 3. de alim. fac. 2. 32. E
TORPEDO caput tenet correptis à morbo ex cerebro. de salubri
 dieta. 2. 43. D
TORPENS & tardus si appareat sobrius, cogitabundus, peruius &
 loquax mētē significat lasam. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 168. G
Torpētū motus est opus morbi & facultatis simul. 2. de symp. 3. 19. F
Tormentibus non est medicamentum exhibendum. de victus rat. in mor.
acu. com. 4. 7. 150. F
TORPESCUNT sensus per in frigidantia. cō. 6. apho. 31. Ex. 49. E
TORPIDAS animalis partes efficit frigida intemperies. 3. de locis af-
 fectis. 4. 16. F
Torpidi cur digiti manus ex casu. 3. de loc. aff. 4. 14. F
TORPOR quid significet. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 169. H
Torporem inducere quid sit. 3. de cau. pul. 4. 58. G
Torpor quid, & quomodo fiat. 1. de symp. cau. 3. 19. C
Torpor voluntariae potentiae lesio est. 2. de symp. cau. 3. 19. G
Torpor ex morbo & facultate est symptoma. 2. de symp. cau. 3. 19. H
Torpor levis quādam paralyssis. 2. de symp. cau. 3. 19. H
Torporis & paralyssis differentia. 1. de symp. cau. 3. 16. C
Torpor quā causa fiat. 2. de symp. cau. 3. 19. H
Torporis continens causa quae. 1. de symp. cau. 3. 16. B
Torpor à quibus fiat. in 6. de mor. vul. com. 2. 3. 167. G
Torpor à frigore fit. 1. de symp. cau. 3. 16. B
Torporem facientia sunt frigida potestate. 3. de temp. 1. 23. F
Torporē facit frigus cū humiditate vel siccitate. 3. de sym. cau. 3. 29. D
Torpor notat pituitam peccare. com. 4. apho. 2. Ex. 27. F
Torporis quādam causa. 1. de symp. cau. 3. 16. B
Torpor mentis fit à calido. com. 5. aph. 16. Ex. 38. H
à Torpore animali stupor etiam. 2. de loc. aff. 4. 8. D
Torpor ad motus ostendit futuram aegritudinem. ars med. Isa. 67. F
Torpor est species doloris. com. 16. aph. 5. Ex. 47. A
cū Torpore lateris dolor firmatus, malus. in 1. pror. com. 2. 4. 174. B
Torpor modicus soluit dolorē sensus hebetado. cō. 5. apho. 25. Ex. 39. H
Torpor separans. in 1. de mor. vul. com. 3. 3. 117. G
TORQUEM ex Iaspide viridi ori ventriculi applicuit Galenus, & pro
 fuit. 9. de sim. med. fac. 5. 67. D
TORTIONES fortes inferuntur ob colocynthum. de dynam. Sp. 21. D
Tortiones, & inflationes vētris sedat cardamomū. de simp. me. Sp. 82. F
Tortionibus, & inflationibus prodest cyminum. de simp. med. Sp. 82. E
Tortionibus prodest erbum. de simp. med. Sp. 85. B
ad Tortiones ventris. de remed. par. fac. 7. 167. F
TORTIO quid sit. de ijs, quae in med. fi. com. 3. 7. 219. C
Tortio, & distortio quo modo differant, & quid significant. de ijs, quae in
med. fi. com. 3. 7. 219. G
ad TORTURAM in facie. secr. Sp. 103. D
Torturē oris quid valeat. de cura lap. Sp. 112. F/G
ad Torturam odoramentum. secr. Sp. 103. D
TOSTA caro creat carnem non humidam nec laxam. in 6. de morb.
 vulg. com. 2. 3. 171. A
TOTUM & vniuersum differunt. de hist. phil. Sp. 5. F
Totum & integrum idem. 1. meth. med. 7. 6. A
Totum, & pars sunt ad aliquid. 1. meth. med. 7. 6. A
Totum complentia dicuntur partes. in tim. Plato. 1. 287. A
Totius cognitio quae partes habeat. 4. de pul. diff. 4. 67. E

Totius principium est dimidiū adagio dici solet. 9. de decr. 1. 279. C
Totius principium dimidiū esse dicitur. 1. de sem. 1. 330. D
Totum primo euacuandū quā pars laxet in plethora. de sect. Isa. 18. D
Totius corporis eurationem primo molendam esse in morbis omnibus
est commune praeceptum. 3. de loc. aff. 4. 15. D
Totum purgandum est antequam pars remedijs subijciatur. 4. methodi
medendi. 7. 26. F
ante Totum sanari non potest pars. 4. meth. med. 7. 25. E
TOXICA quae de dynam. Sp. 18. H
Toxicum bibentibus quid auxiliatur. 2. de antid. 5. 114. B
TRABECULA quid significet. de fract. cō-
 mentario 2. 7. 237. G
TRABES quid. de hist. phil. Sp. 7. F
TRACHEA quae de dynam. Sp. 18. H
Trachea arteria & oesophagus vbi sint. de anat. par. Sp. 42. H
Trachea arteria facit pellem plenam fistulis, quae recipiunt aerem solū,
& non sanguinem. de vit. resp. Sp. 64. E
Trachea arteria, lingua, epiglottis sunt necessaria voci & orationi. de
voce, & anhelitu. Sp. 60. H
Trachea asperae annuli nō sunt rotundi pp cibū. 7. de vsu par. 1. 158. D
ad Tracheas arterias solus aer ex pharynge puenit. 7. de vsu. 1. 159. F
Trachea arteria motus videt in aiali mortuo. 7. de vsu par. 1. 157. F
TRACHOMATICA medicamenta detergunt. 14. meth. me. 7. 93. F
TRACHVRVS habet carnem duram. 3. de alim. fac. 2. 31. F
Trachurus aegre conficitur, & parit succos crassos, & salsos. 3. de ali-
mentorum facul. 2. 31. E
TRACTATIO iusta quae de fract. com. 1. 7. 230. H
TRACTIONVM duo genera sunt. 3. de nat. fac. 1. 307. G
Traktionis ordo à membris. 1. de symp. cau. 3. 17. H
TRACTORIA organa quae de machin. 7. 309. C
Tractoria organa imperfecta sunt. de machin. 7. 311. E
Tractorij organi motus quo modo fiat. de machi. 7. 311. E
Tractus, idest σννείσις, mediocres purgationes siue per alium siue
per vomitum fierent, à veteribus vocabantur. de art. c. 4. 7. 267. H
TRACTVS & expulsio per eundem fiunt meatum in diuersis tempo-
 ribus. 3. de nat. fac. 1. 205. F
Tractus fit ex peritossi. de ana. ocul. Sp. 57. G
Tractus cucurbitularum & enearum quemadmodum etiam vinearum per
ignem fit. de cucur. scar. 6. 3. E
Tractus cornearum cucurbitularum fit sine igne. de cucur. scar. 6. 3. E
Tracta ab hirudinibus pars refrigeratur, ideo fouenda est, & recalsa-
cienda. de cucur. scar. 6. 4. D
Tractus sanguis ab hirudinibus, quando nimis fluit nō est frigidus sisten-
dus, sed adstringentibus, & emplasticis. de cucur. scar. 6. 4. D
TRACTVM ad aperiendum, purgandum, sanandum dolorem, carnem
 mortuam & carbunculum auferendum. de dyna. Sp. 31. F
Tractum ad omnem plagam. de dyna. Sp. 32. C
TRADUCERE vbi volumus materiam ex alijs partibus, in aliam vti
 mur scarificatione. de cucur. scar. 6. 3. F
TRAGACANTHA quid. de simp. med. Sp. 91. D
Tragacantha qualis. 7. de compo. medicamentorum secundum locos.
179. A/5. 184. B/de ocul. 7. 188. H
Tragacanthum viscosum, & humidum. de ocul. 7. 189. B
Tragacanthae liquor acrimoniae expers. 4. de com. me. se. lo. 5. 151. E
Tragacantha emplastra est. 8. de simp. med. fac. 5. 62. E
Tragacantha magis stringit quam sarcocolla plus, & lachrymam repri-
mit. de simp. med. Sp. 91. D
Tragacanthum oculis conuenit. de ocul. 7. 188. G
Tragacanthum valet contra vngulas, scabies palpebrarum, pruritus,
& crassas pustulas. de ocul. 7. 189. C
Tragacantha exasperata mitigat. 7. de comp. medic. sec. lo. 5. 178. F
Tragacantha asperitudo leuigat. 7. de compo. med. sec. loc. 5. 182. E
Tragacantha medicamenti admiscenda, quando vlcus est in gula. 4.
methodi medendi. 7. 29. A
Tragacantha arteriae asperitates sanat. 7. de simp. med. fac. 5. 49. F
Tragacantha lenissima est in principijs inflammationum arterie. 7. de
compo. medicam. secundum lo. 5. 177. G
Tragacantha primo debet lacte macerari, quā ponatur in antidoto.
7. de compo. med. sec. loc. 5. 179. E
TRAGASIAE aquae quae, & quales. 11. de simp. med. fac. 5. 83. D
TRAGEMATA quae vocentur. 1. de alim. fac. 2. 15. F
pro Tragematibus cicere liquum vel frixum in cena sumitur. 1. de ali-
mentorum

mentorum facul. 2^a. II. A
 de Tragematibus frixa cicera sunt optima ictericis. de cura ic. Sp. III. D
 TRAGICI id solum quod dicenti personæ conuenire videtur ornatu
 orationis adhibito explicare consueuerunt. 5°. de decre. 1^a. 259. D
 Tragicum nihil probare volunt. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 259. D
 TRAGION solum in creta nascitur. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. F
 Tragion calidum in tertio ordine. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. E
 Tragion stipites herentia corporibus extrahit, & lapides frangit. 8°.
 de simplicium medicament. facul. 5^a. 62. E
 Tragion mentes mouet. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 62. F
 Tragion ad fluxionum affectus conuenit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. F
 TRAGOEDIA agentes cur multis vtantur balneis, & cibos lenes, et
 laxantes edant. 7°. de compositione medicamento. sec. loc. 5^a. 177. E
 TRAGORIGANVM quale. 8°. de simplic. med. fac. 57. E 5^a. 62. F
 Tragoriganus habet vim subtiliandi. com. 1°. aph. 24°. Ex. 10. G
 Tragoriganum atram bilem educit. da dyna. Sp. 21. C
 TRAGI & olyre semen ab aliquibus idem genere putatur. 1°. de alimē
 torum facul. 2^a. 12. H
 Tragus ex nobilissima olyra quo modo conficiatur, & quo modo eo ple
 riq; vtantur. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. H
 Tragus est eiusdem nature cum alica, & quomodo differant. de bonita
 te & vitio suc. 2^a. 34. G
 Tragi semen alicę simile est. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. G
 Tragus fit ex Zea. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a. III. B
 Tragi semen minus nutrit quam Zea. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. G
 Tragi semen aluum magis mollit quam Zea. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. G
 Tragi semen difficile coquitur. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. G
 Tragus habet multum aceris. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. G
 Tragus cibus est crassus. 2°. de alim. fac. 2^a. 28. B
 Tragus est ex genere cychymorum. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 12. H
 Tragus nihil detergit. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
 Tragi succum non adhibemus oculis. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 196. D
 ex Trago probè cocto sorbitio lenissima in principiis inflammationum
 arteria. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 177. H
 Tragus cibus est conueniens stomachicis. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 192. B
 Tragi succus valet in dysentericorum deiectionibus, vbi vehementer ro
 dunt. 12°. meth. med. 7^a. 74. G
 TRAHENDI opus est naturale, non animale. 1°. de symp. 3^a. 17. H
 Trahendi ad se conuenientia vim habent membra. de purg. m. 5^a. 87. A
 TRAHENTES deorsum maxillam musculi vbi sint. de musculorum
 dissectione. 1^a. 44. G
 Trahentium scapulas ad caput musculorum ortus, & processus. de mu
 sculorum dissectione. 1^a. 45. A
 Trahens musculus ex inferiori, & priori parte totam scapulam deor
 sum, ac in priora ad se. de musc. diff. 1^a. 45. C
 Trahentes sursum primas costas fibra. de mus. diff. 1^a. 49. E
 Trahentes costam decimam & vndecimam fibra. de mus. diff. 1^a. 49. E
 Trahens femur in posteriora, & exacte extendens musculus. de muscu
 lorum dissectione. 1^a. 50. H
 Trahens caput femoris ad exteriorem regionem. de musc. diff. 1^a. 51. A
 Trahens caput femoris sursum simul & extrorsum musculus. de muscu
 lorum dissectione. 1^a. 51. A
 Trahens tibiam ad internas partes musculus. de mus. diff. 1^a. 51. F
 Trahens oblique leniter sursum magnum digitum musculus. de musculo
 rum dissectione. 1^a. 52. D
 Trahentium, & non trahentium constitutiones, & equaliter, et minus.
 2°. de motu mus. 1^a. 31. E
 Trahentia attractrice virtute præpollēt. 6°. de com. me. per g. 5^a. 260. H
 Trahentium rerum comparatio ad medicamentū. de cathar. Sp. 94. H
 Trahens medicamentum quo modo agat. de cathar. Sp. 94. D
 Trahentia ex alto humiditates cum acrimonia id efficiunt. 4°. de cō. me
 dic. per ge. 5^a. 235. H
 Trahentem facultatem possidet lasserpitij liquor. 8°. de simplicium me.
 facultatibus. 5^a. 60. F
 Trahentia digerunt. 4°. de comp. me. per ge. 5^a. 235. H
 Trahentia discutiunt. 6°. de comp. me. per gen. 5^a. 250. H
 Trahens emplastrum. 6°. de com. med. per ge. 5^a. 261. D
 TRAHĪ, effringere, emergere, & exilire verba vetera ad extra mo
 tum. de trem. palp. conuuls. 3^a. 54. H
 Trabis vis vitalis. 4°. de prælag. ex pul. 4^a. 122. G
 Trahit quod est valentius. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. C
 Trabatur quo musculo deorsum nasus. de mus. diff. 1^a. 44. F

Trabatur quo musculo sursum labrum superius, quod ad latus, & quod
 deorsum. de musc. diff. 1^a. 44. E
 Trahit cor in dilatatione quod repleturum est id, quod ex eo vacuatum
 fuit. in tim. Plat. 1^a. 290. D
 Trahant quo modo carnes ex ventre, & extrinsecus. in 6^m. de morbis
 vulg. com. 5°. 3^a. 194. H
 Trahant etiam carnes aerem. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 194. H
 Trahant ad se humores dolentia, & calentia. de ren. aff. dig. 7^a. 193. G
 Trahit plus calida pars quàm euaporet. de victus ratione in morbis ac.
 commentario 2°. 7^a. 116. C
 Trahant succum sibi conuenientem medicamēta quadā facultate. de the.
 ad Pisonem. 5^a. 90. G
 Trahant quo modo humores medicamenta. de purg. med. fac. 5^a. 86. H
 Trahant medicamenta ob familiaritatem. 5°. de simp. me. fa. 5^a. 37. E
 Trahant acria medicamenta. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 166. B
 Trahant discutiunt. 6°. de comp. me. per ge. 5^a. 250. H
 Trahant cauterium. & escharam facientia. 13°. meth. med. 7^a. 82. D
 Trahant quæ vehementius. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. E
 Trahit genista. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 61. C
 Trahere à profundo quæ possint. 5°. meth. med. 7^a. 37. D
 Trahant à pfundis propolis, sagapenū, & opopanax. 5°. me. me. 7^a. 37. D
 Trahant à profundo sine morsu Terebinthina, & euphorbium. 5°. me
 thodi medendi. 7^a. 37. D
 Trahūt à toto corpore rubrificatiā, vt cucurbitula. 4°. met. me. 7^a. 25. E
 Trahant citra calefactionem cucurbitula, & cornua caua. 13°. methodi
 medendi. 7^a. 82. D
 Trahant quo modo sanguinem hirudines. de cucur. scar. 6^a. 4. D
 Trahūt sanguinē quidiū hirudines, vbi illū gustarint. de cuc. sca. 6^a. 4. E
 ne Trahant amplius hirudines quō prohibendū sit. de cuc. scar. 6^a. 4. C
 Trahit herculeus lapis ferrum ad se. de cathar. Sp. 94. H
 Trahit electrum fricatum paleas. de cathar. Sp. 94. H
 Trahit ceruus spiritu suo serpentem de cauernis. de cathar. Sp. 94. H
 Trahit serpens spiritu suo mures ad se. de cathar. Sp. 94. H
 TRAIANVS refecit vias Italia. 8°. meth. med. 7^a. 88. G
 TRALLIANIS à Philippo data antidotus. 7°. de compo. medicamen.
 secundum locos. 5^a. 186. B
 TRAMIAE meminit. de med. fac. par. 7^a. 175. C
 TRANQVILLVM & callidum, lenē vocat Hippocrates. in 3^m. de mor
 bis vulg. com. 3°. 3^a. 141. E
 TRANSCRIBENTIBVS nulla est lex posita: ideo licet pro arbitrio
 vnicuiq; scibere in obscuris. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. C
 TRANSEANT in se quæ facile, et quæ difficulter. 4°. de simplicium me
 dic. facultatibus. 5^a. 38. D
 Transire quæ non possunt per angusta nisi eliquata. in 6^m. de morbis vul.
 commentario 2°. 3^a. 173. D
 Transire medicamenta celeriter facit mel. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 TRANSFERRE ad superficiem quæ in profundo sunt potest cucurbitu
 la. de cucurb. scar. 6^a. 3. F
 in TRANSGLVTIENDO quæ tunica œsophagi magis agat. de mot.
 man. & obsc. Sp. 68. F
 Transglutire, & respirare non fiunt eodem tempore. 7°. de vsu p. 1^a. 158. D
 Transglutire non possunt supini. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. B
 Transglutire si non poterit homo febriēs, & collum perueriatur sine ali
 quo tumore, letale. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. E
 Transglutienti difficultas ex frigida potu. 7°. meth. med. 7^a. 47. D
 TRANSITIVVS motus qui, & vnde. fin. med. 1^a. 45. B
 TRANSITVS per œsophagum inenitabile accidens est eleuatio nodi
 gutturis. de mot. man. & obsc. Sp. 70. F
 Transitus angustia à quibus fiat. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. C
 à TRANSLATITIIS nominibus translationes fieri non possunt. 3°.
 de diff. pul. 4^a. 63. D
 TRANSLATIONES à nominibus proprijs fieri possunt, non à transla
 titijs. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
 per Translationem nomen dictum. com. 5°. aph. 16°. Ex. 38. G
 per Translationem Argumenta non conueniunt philosopho, neq; Rhe
 tori. 3°. de decr. Hipp. 1^a. 249. G
 Translatio semper ad meliora fieri debet. ars med. 1^a. 68. H
 ex TRANSMVTABILIBVS & sensu carentibus vel ex sentienti
 bus, & patientibus fiunt corpora. 1°. de elem. 1^a. 3. G
 Transmutationes multas & oimodas faciūt vti. de aer. aq. & l. 2^a. 6. B
 Transmutatio corporis fit per motum. com. 4°. aph. 14°. Ex. 28. H
 Transmutatio in peregrinam qualitatem iuxta cruditatem peior est, quā
 si cibus

si cibis non mutatur. 8°. de com. me. sec. lo. 5°. 194. B
 Transmutatio quæ dolorem facit, duplex est. de victus ratione in morbis
 acutis, commen. 2°. 7°. 116. B
 TRANSMTARE arterias in nervos putavit Praxagoras. 1°. de de-
 cretis Hipp. 1°. 232. C
 TRANSPIRABILE & fluxile debet esse corpus. 8°. methodi me-
 dendi. 7°. 51. F
 Transpirabilis excrementi retentio causa simul & symptoma. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 71. C
 Transpirabilem respiratio quid contrarietur. 11°. meth. med. 7°. 71. D
 TRANSPIRANDI defectus exercitio sarcitur. 2°. de sanitate tuen-
 da. 7°. 72. H
 TRANSPIRATIO quid. 1°. de san. tuen. 2°. 67. D
 Transpiratio quid sit, & à quo fiat. 6°. de loc. aff. 4°. 39. F
 Transpiratio, per spiratio, perflatus sensum latēs, idē. 1°. de sa. tu. 2°. 67. H
 Transpiratio in nostro corpore duplex est qualis vapor, & qualis aer sic
 cus. aduer. Lycum. Ex. 72. E
 Transpiratio fit à corde per arterias. 4°. de loc. aff. 4°. 27. E
 per Transpirationem insensibilem mittuntur superflua tenuis substan-
 tia. de atra bile. 1°. 35. B
 Transpirationes facit tenuium partium substantia. de victus rat. in mor-
 acutis, com. 3°. 7°. 130. B
 Transpirationem prouocantia. 8°. meth. med. 7°. 58. A
 Transpirationem quæ prohibeant. 8°. metho. med. 7°. 58. A
 Transpirationis prohibitio quibus fiat modis, et curetur. 11°. methodi me-
 dendi. 7°. 69. F
 Transpirationis retentio symptoma est obstructionis. 11°. me. me. 7°. 70. C
 TRANSPIRANT per cutim exteriorem animalia omnia. de venæ sec.
 aduers. Eras. 6°. 8. H
 Transpirat quibus aliquid acre à quibus debet abstineri. 8°. me. m. 7°. 51. C
 Transpirent ægre quæ. 8°. meth. med. 7°. 58. A
 TRANSPONUNTUR quæ non possunt auferri. ars me. 11°. 71. C
 TRANSVERSALES musculi vulgo dicti, qui. 5°. de anatomicis admi-
 nistrationibus. 1°. 87. D
 Transuersales villi retinent. de ana. viuo. Sp. 55. H
 TRANSVERSARIA pars organorum. de machin. 7°. 309. E
 Transuersaria quæ sint in organis. de machin. 7°. 309. F
 Transuersaria organorum ex robustiori materia fieri debent. de machi-
 namentis. 7°. 309. D
 Transuersaria in organis semper immobilia manēt. de machin. 7°. 310. E
 TRANSVERSIO ventris nascitur conceptis in bilis horis ob siccum
 rheuma per corpus currens. de sper. Sp. 37. C
 TRANSVERSOS, & latitudinales villos magis habet mēbrum quod
 dam, ut stomachus. de ana. viuo. Sp. 56. A
 ex Transuersis quibusdam filis, & quibusdam longitudinalibus componi
 tur pannicus stomachi interior. de ana. viuo. Sp. 49. G
 Transuersus musculus sedis ipsam claudens. de mus. diff. 1°. 50. E
 Transuersi nervi vindicant sibi potestatem anelcticem idest retentiua.
 de comp. memb. Sp. 58. H
 Transuersum septum cur dictum phrenē. 5°. de loc. aff. 4°. 31. E
 ad TRANSUMPTIONEM oportet esse non solum quod trahit, sed
 & quod tribuit. de vit. resp. 1°. 223. E
 TRAVLIZEIN, idest balbutire est vitium lingue, non vocis. com. 6°.
 aphorismo 32°. Ex. 49. G
 in TREMENTIBUS quo motus est mistus. de tre. palp. 3°. 54. G
 Tremētibus ex plenitudine vtilissimum est castoreum. 11°. de simplicium
 medicam. facul. 5°. 80. B
 ad Tremētes. 8°. de cōpositio. med. sec. loc. 5°. 208. B
 TREMITVS ascendentes cur. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 TREMITVS cur iuuenēs. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremunt cur senes. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremunt cur senes sub ponderibus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremunt qui in multorum conspectu loquuntur. 2°. de symp. 3°. 20. D
 Tremunt formidabile magistratū adeuntes. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremunt serpentem videns. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremunt pedes incedentes super apicem pinnaculi aut motis excelsi. de
 mot. man. & obfc. Sp. 69. D
 TREMOR quid. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. C
 Tremoris, conuulsionis, palpitacionis, rigoris, horroris, singultus, tussis,
 ructus, sternutationis, pandiculationis, oscitationis, Trysmu idest den-
 tium concussionis, genus commune est, motus illegitimus, & quomo-
 do hæc in genere differant. 2°. de symp. cau. 3°. 19. E

Tremor voluntariæ potentie læsio est. 2°. de symp. cau. 19. G 3°. 20. C
 Tremor non sine voluntate. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. D
 Tremor opus morbi & facultatis simul. 2°. de symp. cau. 3°. 19. F
 Tremor quo modo sit passio, & symptoma. de symp. diff. 3°. 11. A
 Tremorum affectio in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 129. E
 Tremor cuius symptoma sit nullus ante Galenum dixit. 1°. de symptoma-
 tum causis. 3°. 19. D
 Tremor, & palpitatio quid sint, & quo differant. de trem. palp. 3°. 51. G
 Tremoris, & palpitacionis differentia. 2°. de sympto. caus. 3°. 20. H / de
 trem. palp. conuuls. 3°. 51. G
 Tremor, palpitatio, & pulsus motus arteriarum secundū Praxagorā. de
 trem. palp. conuuls. 3°. 52. E
 Tremor, saltus, spasmus pulsui similia, et eorū differētia. de cōp. Sp. 65. B
 Tremor, & rigor idem apud Platonem. de trem. palp. conuuls. 3°. 53. E
 cum Tremore motus frigidus est rigor. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. D
 Tremor & cōuulsio differūt toto gñe. in 3°. de mor. vulg. cō. 1°. 3°. 129. D
 Tremores, conuulsiones, & cōcussiones musculorum propriæ affectiones
 sunt. 1°. de diff. resp. 3°. 61. C
 Tremorem quid faciat. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. E
 Tremoris causa. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 129. E
 Tremoris causa tres. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 129. F
 Tremor semp ex imbecillitate oritur. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 129. E
 Tremor habet causam continentem viriū imbecillitatem. in 3°. de mor.
 vulg. com. 1°. 3°. 127. D
 Tremoris causa ē infirmitas musculorū. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 127. C
 Tremores quō fiant. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C / in 1°. pr. cō. 1°. 4°. 164. C
 Tremor ex duobus motibus quō constet. 2°. de symp. cau. 3°. 20. B
 Tremores fiunt quando materia in venis traducuntur ad nervos. cō. 6°.
 aphorismo 26°. Ex. 48. F
 Tremor non fit à frigore, & à quo fiat. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 Tremor, & tetanus, & tabes cur non facti in constitutione frigida, &
 humida. in 1°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 108. H
 Tremor ex aqua frigida. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremor in corpore sequitur ad dominium phlegmatis. de an. vi. Sp. 45. E
 Tremorem faciunt crassi, & glutinosi succi. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Tremore capiuntur senes. 2°. de temp. 1°. 16. D
 Tremorem facit venus immoderata. in 3°. de morb. vulg. cō. 1°. 3°. 127. C
 Tremoris causa in senibus, quæ. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. F
 Tremor similis pulsui formicanti. 2°. de symp. cau. 3°. 20. C
 Tremor, palmos, saltus, spasmū p quas fiant particulas. cōp. p. Sp. 65. B
 de TREMORE capitis. de remed. par. fac. 7°. 161. H
 Tremor lingue vnde. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 166. B
 Tremores manuum ac pedum ex defectu. com. 7°. aph. 9°. Ex. 54. E
 Tremor manuum. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 122. F
 Tremor à manibus primo die, & febris acuta. in 3°. de morbis vulgar.
 com. 1°. 3°. 122. F
 Tremor ob pondus. 2°. de symp. cau. 3°. 20. D
 Tremoris exemplum in homine onus gerente. de trem. palp. 3°. 51. E
 in Tremore quæ passio sæpe accadat. de diff. morb. 3°. 3. F
 in Tremore cum absunt dolor, suppuratio, & febris, pars putrescit, ut
 cogamur quādoq; solidā p̄cidere. in 3°. de morb. vulg. cō. 1°. 3°. 132. D
 Tremoris causa in morbo. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. F
 Tremor in principio morbi, qui fit ob imbecillitatē, ob quæ fiat. in 3°. de
 mor. vulg. com. 1°. 3°. 127. D
 Tremoris causa in resolutionibus. de trem. palp. conuuls. 3°. 51. F
 Tremorem quo modo cholera habent. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. G
 TREMOR quādoq; calidis curatur, & qui. de trem. palp. 3°. 52. H
 Tremor quādoq; frigidis curat, & qui. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. H
 Tremor quo alimento curetur. de trem. palp. conuuls. 3°. 52. H
 ad Tremores febrium per intervalla inuadentiū, antidotus Mithrida-
 tis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5°. 115. C
 Tremores qui in febribus ardentibus fiunt, delirio soluuntur. com. 6°.
 aphorismo 26°. Ex. 48. F
 ad Tremores febrium tollendos valet theriaca. de vsu th. ad P. 5°. 98. F
 Tremores oleum neq; iuuat neq; ladiu. 2°. de simp. me. fac. 5°. 15. C
 Tremorem habentis secuit venā Hippocrates. de ven. sec. ad. Er. 6°. 6. F
 Tremorem in febribus auferens medicamentū. de med. exper. Sp. 106. B
 Tremori membrorum quid valeat. de cura lap. Sp. 112. F
 ad Tremorem cordis valens electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Tremorem cordis linimentum. sec. Sp. 100. H
 ad Tremorem cordis. fecr. Sp. 100. G
 TREMVLA & tumida frigida sunt omnia. de trem. palp. 3°. 52. D
 Tremula manus

Tremule manus vnde in 3^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 127. G
 Tremulis oleum calidum valet 2°. de simp. med. fac. 5^a. 11. E
 ad Tremulos. 7°. de cōp. me. per gene. 269. H/ 270. D/ 5^a. 271. A/ D/ F/ G
 TRIANGVLARE est qualitas. 2°. de diff. puls. 4^a. 58. H
 Triangulare foramen habent duo ossa nasi. de ana. viuo. Sp. 49. A
 TRIANGVLVS æquilaterus ex quibus constet. 8°. de decr. 1^a. 274. F
 TRIASANDALI confectio. de dyna. Sp. 26. E
 Triasandali confert ad dolorem hepatis ex calore ictericorum, colorem
 emendat potenter, omnem calorem intraneorum vsitatum extirpat,
 sicut intolerabilem temperat. de dyna. Sp. 26. E
 TRIATETTARA quid vocent græci. 4°. de compositio. medicamen.
 per genera. 5^a. 243. G
 Triβū id est exercitatio, ars, experientia in quo consistant fm Platonē.
 aducr. emp. med. Isa. 35. E
 Triβū id est exercitatio. de subs. emp. Isa. 11. G
 Triβū id est trita experientia quæ. de subs. emp. Isa. 31. E
 Triβov quid vocent. de artic. com. 1°. 7^a. 255. D
 Triβovæ id est exercitatum. de subsig. emp. Isa. 31. G
 Tribones qui sint. de subsig. emp. Isa. 33. H
 TRIBOLVS parum est frigidus, & multum siccus. 8°. de simp. med.
 faculta. 5^a. 62. F
 Tribulus refrigerat. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 132. H
 Tribuli succus frigidus est. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. G
 Tribulus ad phlegmonarū generationes, & contra omnes influxus con-
 gruit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. F
 Tribulus viridis condensat. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 34. G
 Tribulus viridis. 9°. meth. med. 7^a. 65. A
 Tribuli fructus lapides in renibus cōminuit. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. F
 Tribuli meminit. 4°. de com. me. se. lo. 157. D/ 9°. 5^a. 200. F
 per TRICAM quid intelligat. in Tim. Plat. 1^a. 288. H
 TRICARDVM MEAS ad quid vilis. de rem. par. fac. 7^a. 166. F
 TRICHIASIS quid. fin. med. Isa. 48. F
 Trichiasis genus est fracturæ capitis secundū nō nullos. intr. Isa. 59. F
 Trichiasis affectus est, qui contrahitur circa genas, angulosq. oculorū.
 fin. med. Isa. 48. F
 Trichiasis est coronæ affectus. introd. Isa. 58. D
 Trichiasis oculorum morbus manu indiget. introd. Isa. 59. G
 Trichiasis tres differentie. fin. med. Isa. 48. F
 ad Trichiasin. 4°. de comp. me. se. loc. 5^a. 158. B
 Trichiasis Antonij musæ. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 153. B
 non TRICHOMANES sed callithrichum appellatur Adiantum. 2°.
 de compositione medicamentorum secundum locos. 5^a. 138. C
 Trichomanes eadē præstat quæ adiantum. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 62. G
 TRICONIZATVS pulvis. de dynam. Sp. 32. A
 TRICLOSIS quo modo curetur per chirurgiam. de victus ratione in
 mor. acu. com. 4°. 7^a. 152. F
 TRICVSPIS membrana quæ. 6°. de decr. Hip. 1^a. 264. C
 TRIENS valet uncias quatuor. 4°. de comp. med. per gene. 5^a. 245. A
 Trientis sit mentio. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 156. F
 TRIERARCHAS Triremium principes græci vetes vocabant. ad
 Thrasylul. 2^a. 109. E
 TRIFOLINVS collis. 1°. de antid. 5^a. 101. B
 TRIFOLIVM quid. de simp. med. Sp. 91. G
 Trifolij herbe vires diuersæ, & quales. de ther. ad Piso. 5^a. 91. H
 Trifolium odoratum quale. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 55. F
 Trifolij acidi meminit [quod vulgo dicitur alleluia.] 8°. de comp. med.
 sec. loc. 5^a. 196. B
 Trifolium bituminosum. de med. fac. par. 7^a. 169. G
 Trifolij odorati radix fluxiones cohibet, & profluvium muliebre. 7°. de
 simpliciū med. facultatibus. 5^a. 54. F
 Trifolij odorati semen menses cit. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 54. F
 Trifolij folia viperæ morsus remediunt. de simp. med. Sp. 91. G
 Trifolij radix in antidota mittitur. de simp. med. Sp. 91. G
 Trifolium ad venenosorum serpentum morsus facit. de sim. me. Sp. 91. G
 TRIGEMINI, & gemini quomodo fiant, & cur. de hist. Sp. 10. G
 à TRIGESIMO anno ad trigessimū quintum declinatio est in homi-
 ne. in progn. com. 3°. 4^a. 210. C
 Trigessimus primus dies qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. C
 Trigessimus quartus qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. C
 Trigessimus primus, & trigessimus quartus sunt dies boni indicatorij, qui
 raro per sudores iudicant. com. 4°. apho. 36°. Ex. 32. A
 Trigessimū quartanū sudores boni. præ sag. exper. conf. Sp. 77. G

Trigessimus septimus qualis sit. 1°. de dieb. decr. 4^a. 149. C
 TRIGLA piscis pelagicus est. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. E
 Trigla celebrat tanq. alios pisces superet voluptate. 3°. de ali. fa. 2^a. 30. F
 Trigla caro qualis. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla super omnes nutrū, si conficitur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla caro cur iniucunda aliquibus. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla hepar propter voluptatem à gulosis summopere expetitur. 3°. de
 alim. facul. 2^a. 30. F
 Trigla iecur quomodo coquatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla quo instinctu comedatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla iecur non est visum suave Galeno. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Trigla caput gulosi laudant. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. F
 Triglas magnas quidam emerat ingenti pecunia propter iecur, & ca-
 put. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Trigla magne peiores sunt parvis. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Trigla prava sunt quæ cancellos vorant. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 Trigla, quæ edunt cancellos, quō cognoscatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. G
 TRIGLIA sanat morsum draconis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. G
 TRIGONOS confectio. 7°. de com. me. se. lo. 5^a. 185. B
 Trigona medicamenta. 12°. meth. med. 7^a. 75. C
 Trigonus pastillus. 2°. de com. me. sec. loc. 5^a. 136. H
 TRIMESTRES cur abortiant sine causa. 5°. de vsu par. 1^a. 211. H
 TRIOBOLVS. de pond. & mens. 5^a. 275. H
 TRYPERVM id est delicatum. 5°. de cōp. me. se. lo. 162. A/ 5^a. 184. E
 Triperum collirium id est delicatum. 4°. de com. me. se. lo. 5^a. 154. F
 Triperum collirium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 154. F
 Triperæ quedam compositio. secr. Sp. 102. F
 Triperæ alia compositio. secr. Sp. 102. F
 Triperæ magna confectio. de dyna. Sp. 26. D
 Triperæ magna facit ad dolorem stomachi ex frigidityte, sudorem pro-
 uocat, phrenitis prodest, & mulieribus quæ ex melancholia de matri-
 ce insomnia patiuntur, suauiter somnum præstat, rheumaticis, & qui
 faciunt ventrem cum sanguine vilissimū est, ascaridas, & lumbricos
 educit, menstrua prouocat. de dyna. Sp. 26. D
 TRIPHILENUM vinum quale. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. H
 TRIPHON archæus. 4°. de com. med. per ge. 5^a. 243. H
 Tripho, & theon quo modo exercitia nominabat. ad Thras. 2^a. 109. E
 Tripho vitiosam athletarum artem tractauit. ad Thras. 2^a. 109. E
 TRIPHILLON hoc est trifolium nominant aliqui lotum domesticam.
 7°. de simpli. me. fa. 5^a. 54. H
 Triphillon calidum, & humidum est. 8°. de simplic. med. fac. 5^a. 60. B
 Triphyllum calidum, & siccum est vt bitumen in tertio ordine. 8°. de
 simp. medic. fac. 5^a. 62. F
 Triphyllum laterum dolores ab obstructione natos liberat, & vrinas
 mensesq. prouocat. 8°. de simplic. medic. fac. 5^a. 62. F
 in TRIREMIBVS remorum extremitates ad equalitatem vnā per-
 ueniunt, cum tamen ipsi oēs non sint æquales. 1°. de vsu par. 1^a. 120. E
 Triremium principes trierarchas græci vocabant. ad Thras. 2^a. 109. E
 TRISPASTVM quid appelletur. de machin. 7^a. 309. H
 Trispastum quod organum sit appellatum, & cur. de machin. 7^a. 316. F
 Trispastum quid sit, & quo modo confectum. de machin. 7^a. 316. C
 Trispastum Apellidis, seu Archimedis. de machin. 7^a. 316. C
 TRISTANS quibus curetur. de med. exper. Sp. 104. D
 TRISTICHIA est coronæ affectus. introd. Isa. 58. D
 TRISTES & amari qui fiant. de victus ratione in morbis acutis, com-
 mentario 2°. 7^a. 122. F
 Tristes natura homines quales. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. H
 Tristes efficit cholera nigra. de dyn. Sp. 19. F
 Tristibus valens medicamen. de med. exper. Sp. 105. H
 Tristis sensus, grauis, & dolorificus idem. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. H
 Tristia non sunt egro d. cenda. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 181. A
 TRISTITIA est animi affectus. de cogn. cur. anim. mor. 2^a. 53. G
 Tristitia motus qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. E
 Tristitia vnde. in progn. com. 1°. 4^a. 190. E
 Tristitia causa insatiabilitas est. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 55. B
 Tristitia euitanda sunt. ars med. Isa. 58. E
 Tristitia introfert humores. 4°. de san. tuen. 2^a. 86. A
 Tristitia quo modo corpus mutet. de incant. adiur. & susp. 7^a. 181. G
 Tristitia refrigerat. 4°. de cau. pul. 4^a. 99. H
 Tristitia accendit febres. 1°. de san. tuen. 2^a. 65. F
 ex Tristitia quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. B
 ex Tristitia febris quomodo fiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 31. F
 ex Tristitia

ex Tristitia ephemera quæ habeat colorē. 1.º. de art. cu. ad Gla. 7.º. 95. C
 ex Tristitia ephemera quomodo cognoscatur. 2.º. de crisi. 4.º. 138. F
 à Tristitia corpus sit gracile, & aridum. 3.º. de san. tuen. 2.º. 81. F
 Tristitia vires resoluit. 12.º. methodi medendi. 7.º. 77. D
 ex Tristitia tabidi mortui. 6.º. de compo. med. per gen. 5.º. 254. H
 in Tristitia magis inflata, & rotunda secundū quos esse deberet. de ana-
 tonia viutorum. Sp. 47. A
 Tristitia pulsus qui. de pul. ad Tyron. 44/H 4.º. de caus. pul. 4.º. 99. H
 Tristitia efficit pulsus rarum, & tardum. de anat. viuo. Sp. 47. A
 ex Tristitia & vigilijs & cogitationibus laborantes, urinam habent
 croceam & igneam, & extra consuetudinem cholicam cum morsu
 veretri exientem. de dynam. Sp. 34. A
 Tristitia nec frictionibus multis nec lauationibus indigent. 8.º. methodi
 medendi. 7.º. 51. E
 ex Tristitia animi defectus quō curet. 1.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 99. G
 contra Tristitiam dantur drachmæ duæ aloes. de med. exper. Sp. 106. E
 Tristitiam vultus discutit styra paucus potatus, multus vero somnos
 multum turbulentos inducit. 2.º. de comp. med. secun. loc. 5.º. 137. B
 Tristitiam auferens electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 ad Tristitiam. secretorum. Sp. 98. H
 TRITAEOPHYES. continuuarum species. 2.º. de differen. feb. 36. F in
 in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 110. C
 TRITAPTA quæ. de simp. med. Sp. 79. G
 TRITARIi medici errabant. de caus. procat. 3.º. 95. F
 TRITICEI acervi granum singulum elementum dicere potes. 8.º. de
 decretis Hippocratis. 1.º. 274. H
 Triticeo syncomisto quomodo panis ex laudatissima Typha in nutrienda
 pene par sit. 1.º. de alim. fac. 2.º. 12. H
 Triticeus panis syncomistus. 1.º. de alimen. facul. 2.º. 12. H
 Triticei panes magis nutriunt quàm hordacei ex bono hordeo. 1.º. de ali-
 mentorum facultatibus. 2.º. 11. G
 Triticea farina temperata est. 3.º. de simp. me. fa. 5.º. 19. B
 Triticea farina chondrus siccior est. 5.º. de simp. med. fac. 5.º. 34. D
 Triticea farina cum lacte decocta præstat succum crassum. de bonitate
 & vitio succorum. 2.º. 35. D
 ex Triticea farina, et lacte eduliu intus obstruit. 1.º. de alim. fa. 2.º. 10. G
 ex Triticea farina & musto placenta est crassi succi. de bonitate, & vi-
 tio succorum. 2.º. 35. D
 Triticea farina fluxionibus aduersatur. 2.º. de arte cur. ad Gla. 7.º. 101. G
 Triticeæ farina cataplasma, quale. 5.º. de simplici. medi. fa. 5.º. 32. C
 ex Triticea farina cataplasma emplasticam uim habet. 5.º. de simplici
 medicamentorum facultatibus. 5.º. 34. D
 Triticea farina adstringit, & est emplastica. 1.º. de simp. med. fac. 5.º. 8. D
 ex Triticea farina aqua & oleo cataplasma concoquens. 2.º. de ar. cura-
 tina ad Glauconem. 7.º. 105. C
 ex Triticea farina cataplasma quomodo moueat pus. 5.º. de simplici
 medicamentorum facultatibus. 5.º. 33. B
 Triticea farina plurimū suppurat. 2.º. de ar. cur. ad Glau. 7.º. 105. E/H
 Triticea farina cum oleo putrefacit. 5.º. meth. med. 7.º. 37. F
 ex Triticea farina cataplasma. 5.º. de sim. me. fac. 5.º. 34. B
 Triticea polenta mista hordeacea ad tormina sine febre. de victus ratio-
 ne in morbis acutis, commen. 7.º. 149. D
 TRITICVM semen est frequentissimum, & vtilissimum. 1.º. de alimen-
 torum facultatibus. 2.º. 9. E/F
 Triticum habet æstiuam, & anniuersariam generationem. 2.º. de alimen-
 torum facul. 2.º. 16. D
 in Triticum terra facile transit. 4.º. de simp. me. fac. 5.º. 28. D
 in Tritico frequens sepe lolium inuenitur. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 15. G
 ex Tritico lolium generatur. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 15. G
 ex Tritici mutatione melampyron generatur. 1.º. de alim. fac. 2.º. 15. H
 Triticorum differentia. de atten. vic. 2.º. 44. F
 Triticum hornotinum quod. de artic. com. 2.º. 7.º. 266. F
 Triticum hornotinum unde. de artic. com. 2.º. 7.º. 267. B
 Triticum quale. de atten. vict. 2.º. 44. F
 Triticum flauum. de atten. vict. 2.º. 45. A
 Tritica flaua optima. 1.º. de alim. fac. 2.º. 9. F
 Triticum fuluum, flauum, & rubrum albo calidius. 4.º. de simplici me-
 dicamentorum facultatibus. 5.º. 31. G
 Tritica optima quæ. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 9. F
 Triticum generosum quale. 2.º. de arte curatua ad Glauconem. 7.º. 105. E
 Tritica grauiora sunt meliora. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 9. F
 Triticam quō fiat ponderosum & in mole amplius. 1.º. de nat. 1.º. 295. C

Triticum trahit aquam per fictile. 1.º. de nat. fac. 2.º. 295. C
 Triticum suffurandi modus apud rusticos. 1.º. de nat. fac. 1.º. 295. B
 Triticum prestantius quod plus farina facit, deterius contra. de bonita-
 te, & vitio succorum. 2.º. 36. G
 Triticum debet probari aperiendo. 1.º. de alim. fac. 2.º. 9. F
 Tritica pessima quæ. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 9. F
 Tritici differentia facit panes varios. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 9. G
 Triticum quando reponitur, non mutatur in contrariam naturam. 2.º. de
 alimentorum facultatibus. 2.º. 16. D
 Triticum primo qualitate caret, postea fit dulce. 4.º. de simplici me-
 dicamentorum facul. 5.º. 29. G
 Tritici sapor dulcis est. 4.º. de simp. med. fa. 5.º. 26. C
 Tritica quæ plus nutriunt, & quæ minus. 1.º. de alim. fac. 2.º. 9. E/F
 Triticum calidum est in primo ordine, temperatum in passiuis qualitati-
 bus. 8.º. de simp. med. fac. 5.º. 61. H
 Triticum calefacit. 1.º. de alim. fac. 2.º. 11. C
 super Tritici acervum manus frigida posita calorem sentit. 3.º. de simpli-
 medicamentorum facul. 5.º. 22. G
 Tritici acervus cedit, sed non est mollis. 5.º. de simp. med. fac. 5.º. 32. G
 Tritico frigidius & siccus est amyllum. 8.º. de simpl. medi. fac. 5.º. 59. D
 ex Tritico fit amyllum. 1.º. de alimen. facul. 2.º. 11. C
 Tritico simillima sunt duo hæc, typha, & zeia. 1.º. de ali. fac. 2.º. 12. F
 Triticum exile typha dicitur. 1.º. de alim. fac. 2.º. 13. B
 Tritici & Typhæ differentia, & q. à nonnullis inter tritica hæc commu-
 meretur. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 13. B
 ex Tritico, & Zeia crinnon fit. 1.º. de alim. fac. 2.º. 12. F
 inter Triticum, & hordeum media est zeia. 6.º. de simp. me. fa. 5.º. 47. H
 inter Triticum, & hordeum media est olyra. 8.º. de simp. me. fa. 5.º. 57. C
 ut Triticum, optimū est nutrimentū chondrus. 8.º. de sim. me. fa. 5.º. 63. H
 Tritico plus nutrit chondrus. 1.º. de simp. me. fac. 5.º. 63. H
 Triticum bene mundandum. 1.º. de alimen. fac. 2.º. 15. H
 ex Tritico nō bene mundo noxa quæ sunt quotidie, denique erumpunt.
 2.º. de alimentorum facul. 2.º. 15. H
 Tritico lolium miscet in penuria piftores publici. 2.º. de alim. fac. 2.º. 15. H
 Triticum est viscosum nimis. de dissol. cont. Sp. 73. B
 Triticum lentum, & abstruens est. 8.º. de simp. me. fac. 5.º. 59. D
 è Tritico liquor quomodo exeat. 5.º. de comp. med. sec. loc. 5.º. 160. H/de
 remed. par. fac. 7.º. 157. B
 Triticum adstringebat Herodotum. 1.º. de simp. me. fa. 5.º. 8. H
 Triticum ab aliquibus ante quàm molletur rigatur, ab aliquibus laua-
 tur. de artic. commen. 7.º. 7.º. 266. F
 Tritici siligo vètrè stringit, ardorē et corruptionē. de sim. m. Sp. 90. A
 Tritici farina quot indigeat si bonum nutrimentum facere debeat. 1.º. de
 alimentorum facul. 2.º. 11. B
 Tritici preparatio. de atten. vic. 2.º. 44. F
 Triticum generat humorem crassum, & lentum. 1.º. de alim. fac. 2.º. 11. D
 ex Tritico bellaria omnia sine fermento, quoties casei etiam aliquid adij-
 citur, crassi valde succi sint. de bon. & vit. suc. 2.º. 35. D
 Triticum facile transit in carnem. 4.º. de simp. me. fac. 5.º. 28. D
 Triticum nerum ab equis sine noxa non editur. 1.º. de alim. fac. 2.º. 13. B
 Triticum videtur durum, sed elixū est molle. de bon. & vit. succ. 2.º. 36. F
 Triticum in aqua elixum raro vidit Galenus. 1.º. de alim. fac. 2.º. 11. A
 Tritico elixū in Asia vescuntur. de atten. vict. 2.º. 44. F
 Triticum elixum nutrit valenter, & calefacit si coquatur. 1.º. de alimen-
 torum facultatibus. 2.º. 11. C
 Tritico elixū non est vescendum. de atten. vict. 2.º. 44. F
 à Tritico elixū rustici offenduntur. 1.º. de alim. fac. 2.º. 11. B
 Triticum elixum pondus in ventriculo facit, ac si esset lutum non coctū
 flatus parit, capitis dolorem inducit, & oculorum caligationes. 1.º.
 de alimentorum facultatibus. 2.º. 11. B
 ex Tritico polenta. de vic. rat. in morbis acutis, com. 4.º. 7.º. 149. C
 ex Tritico panis quæ excrementa faciat. in 1.º. prorr. cō. 3.º. 4.º. 182. G
 Tritici pasta olcima dr̄, si accuratissime subacta fuerit. 2.º. de lo. 4.º. 12. B
 Tritici farina facit pus. 5.º. de simp. med. fac. 5.º. 34. B
 Tritici panis facit pus. 5.º. de simp. med. fac. 5.º. 34. B
 Tritici cataplasmate magis digerit cataplasma ex pane. 8.º. de simplici
 medicamentorum facultatibus. 5.º. 59. A
 non Tritico, sed pane masticato sanantur furunculi puerorū. 10.º. de sim-
 plic. medicamentorum facultatibus. 5.º. 75. D
 Triticum mansum, non tamen aqua pinsum, furunculos concoquit. 3.º. de
 naturalibus facultatibus. 1.º. 304. A
 Tritici clissia id est simila. secretorum. Sp. 100. D

Triticum oleum. 2°. de compo. med. per gen. 5°. 227. G
TRITUNICALIS, & quatrutunicalis cur videatur arteria. de par-
 tib. artis medic. Sp. 16. H
TRITURA multa cum crasso liquore facit, ut trita farina lenta appa-
 reat. 1°. de alim. fac. 2°. 12. B
TRIXAGO urinum mouet. de mel. ex Gal. Ruff. & pos. Sp. 110. B
TROCHANTHERAE processus qui. de ossibus. 1°. 23. D
Trochantheris magni processum, quod musculorum caput attingat. 2°. de anat. admin. 1°. 70. D
TROCHILIA in instrumentis fractorum crurium. 6°. meth. me. 7°. 41. H
TROCHISCI unde dicantur. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 251. B
Trochiscis admiscetur bilis. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. F
Trochisci de carabe. de remed. par. fac. 7°. 165. H
Trochisci de corallo. de remed. par. fac. 7°. 165. H
Trochisci ad febrem adustam. secretorum. Sp. 98. G
Trochisci ad febrem tertianam. secretorum. Sp. 98. E
Trochisci ad febrem quartanam. secretorum. Sp. 101. B
Trochisci ad febrem quotidianam. secretorum. Sp. 101. A
Trochisci ad morpheam albam vel nigram. de dynam. Sp. 25. F
TROCLEAE ad quid in organis. de machina. 7°. 309. D
TROMATA quae sint apud Hippocratem. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 5°. 3°. 191. C
τρώματα quae lesiones sint. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 185. A
τρώματα, i. vulnera, vocant Iones oēs lesiones. de arti. c. 2°. 7°. 264. D
TROMOS unde habeat nomen. 2°. meth. med. 7°. 9. D
τρώπος quid significet. in 1°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 117. G
τρώπος ποικίλος. de artic. commen. 3°. 7°. 272. C
TRVNCKVS, & radix semper eodem modo se habent. 6°. de decre-
 tis Hippocratis. 1°. 252. A
Truncus arteriarum omnium est arteria maxima. 1°. de decre. 1°. 232. D
TRYBLIA, & coclearia idem. de ponde. & mens. 5°. 275. E
Tryblion quantum capiat. de ponde. & mens. 5°. 275. E
Tryblion quod pondus sit apud Atticos. de ponde. & mens. 5°. 276. B
Tryblion quomodo figuretur. de pond. & mens. 5°. 175. D
Tryblion. de ponde. & mens. 276. D [F] H 5°. 277. E
TRYCNON. 8°. de simp. med. facul. 5°. 62. G
TRYPHON Gortyniates. 9°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 199. B
Tryphonis cephalicum. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 253. E
TRYSMOS quid. 2°. de sympt. causis. 3°. 19. H
Trysmos sonitus qui. 3°. de symp. caus. 3°. 27. G
Trysmu id est dentium concussionis, tussis, tremoris, conuulsionis, palpi-
 tationis, rigoris, horroris, singultus, ructus, sternutationis, pandicu-
 lationis, oscitationis genus commune est motus illegitimus, & quomo-
 do hac in genere differant. 2°. de sympt. causis. 3°. 19. E
Trysmos symptoma. 2°. de sympt. causis. 3°. 21. E
Trysmi quorum sint symptomata. de sympt. diff. 3°. 13. E
τρυς, id est vinaceus. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
τρυς vinaceorum dilutum vocitant. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
τρυς, id est fecem appellant. 2°. de alim. facul. 2°. 18. A/C
in τρυς ollas novas. vis resertas cōdit, & quo. 2°. de ali. f. 2°. 19. A
TVI IPSIVS semper te pudeat. de cognof. curand. animi morb. 2°. 52. G
TVBA instrumentum quod appellatum. 2°. de anat. adm. 1°. 104. F
Tubam non debet sonare senex. 5°. de san. tuen. 2°. 89. H
TUBER terra. 7°. de simp. med. facul. 5°. 53. E
Tubera terra qualia sint. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. H
Tubera radicibus vel bulbis numeranda. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
Tuber cur habet mollem substantiam. 1°. de vsu par. 1°. 115. H
Tubera nullam insignem facultatem habent. 2°. de alim. facul. 2°. 25. B
Tubera sunt in vsu ad recipienda condimenta. 2°. de alim. fac. 2°. 25. B
Tubera dant nutrimentum, nullam habentia insignem qualitatem. 2°. de alimentorum facultatibus. 2°. 25. B
ex Tuberibus alimentum crassum est. 2°. de alim. fac. 2°. 25. C
Tuber hēt succū leniter crassum non mali succi. de boni. & uit. 2°. 35. F
Tubera crassi sunt succi. 1°. de comp. med. secun. loc. 5°. 128. D
TUBERA cruda quae fm Hippocratem. 4°. de loc. affect. 4°. 24. D
TUBERCVLA & phymata unde dicta, & quid proprie sint. in 6°. de morb. vulgaribus, com. 1°. 3°. 157. C
Tuberculi noīe Hippocrates intelligit suppurationē. c. 7°. a. 8°. Ex. 54. D
Tuberculi noīe quid proprie intelligēdū sit. cō. 3°. apho. 26°. Ex. 25. G
Tubercula proprie sunt ubi sunt adenes. com. 3°. apho. 26°. Ex. 25. G
Tuberculorum aliqua tendunt in acutum, vel in sublime, aliqua exten-

duntur & sunt humilia in latum. com. 6°. aphor. 9°. Ex. 47. E
Tubercula sublimia fiunt ab humore calido, humida vero a frigido. com-
 mentario 6°. aphor. 9°. Ex. 47. C
Tubercula acuta cur meliora latis. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 157. C
Tubercula declinā meliora. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 157. D
Tubercula non bifida meliora. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 157. D
Tubercula circū data peiora. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 157. D
Tubercula dura peiora. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 157. D
Tubercula calida & frigida unde. in 6°. de morb. vulg. cō. 2°. 3°. 164. E
Tubercula sunt acrochordones, & ēt strumae. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. G
Tubercula in corpore unde fiant. com. 2°. apho. 15°. Ex. 12. D [F] G
Tubercula faciunt humores crassi et tenues. in 6°. de morbis vulgaribus
 commentario 2°. 3°. 164. F
Tubercula cur generentur in uere. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. B
Tubercula post aures in ardētibus febribus. in 1°. de morbis vulgaribus
 commentario 1°. 3°. 101. G
Tubercula fm aures. in 1°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 116. E
Tubercula quae euanescebant obscure, plena erant statu. in 1°. de morbis
 vulgaribus, commentario 1°. 3°. 101. G
Tubercula post aures quae euauerunt. in 1°. de mor. vul. c. 1°. 3°. 114. D
Tubercula post aures quae non suppurabāt. in 1°. de morb. vulgaribus,
 commentario 1°. 3°. 116. A
Tubercula quae aequaliter suppurant cur meliora sunt. in 6°. de morbis
 vulgaribus, com. mentario 1°. 3°. 157. D
Tubercula palpebrarum prius exasperāda, deinde medicamētis oblinē-
 da. in 6°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 161. A
ad Tubercula oculorum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 154. E
Tubercula in articulis fiunt in febribus longis. cō. 4°. aph. 44°. Ex. 32. F
Tubercula his fiunt quibuscunq; febres longae. cō. 7°. aph. 61°. Ex. 59. G
Tubercula diutina quibuscunq; ex febre decumbūt ū cibo pleniora vtant
 tur. commen. 7°. apho. 63°. Ex. 59. G
Tubercula pessima indicia. in 1°. prorrb. com. 1°. 4°. 161. F
Tuberculi crudi in pulmone indicia. 4°. de loc. affect. 4°. 27. F
Tuberculum in pulmonem quē spm faciat. 4°. de loc. affect. 4°. 27. A
ā Tuberculi intus ruptione, exolutio, vomitio, aut animi defectio fit.
 comen. 7°. aphorismo 8°. Ex. 54. D
Tubercula spina quomodo differunt per locum & duritiem. commenta-
 rio 6°. apho. 46°. Ex. 51. H
ex Tuberculis fit spina distortio in anteriorem partem. de fracturis, cō
 mentario 3°. 7°. 268. F
Tubercula cruda intra spinam faciunt euerſionem spinae. commenta. 4°.
 aphorismo 35°. Ex. 31. F
Tubercula dura, et concoqui difficilia faciunt gibbum. commentario 6°.
 aphorismo 46°. Ex. 51. H
Tubercula praeter naturam in spina faciunt difficultatem anhelitus. com-
 mentario 6°. aphorismo 46°. Ex. 51. H
Tubercula in fistula urinaria phibent urinā. cō. 4°. aph. 82°. Ex. 27. A
Tubercula quibus in urinario meatu fiūt, his suppuratione facta, et eru-
 ptione soluitur morbus. commen. 7°. apho. 57°. Ex. 59. B
Tubercula in priapo ad suppurationem ducta soluiuntur. commenta. 4°.
 aphorismo 82°. Ex. 27. A
Tuberculi si affecta sint crura in febribus quādo sanguis ē naribus pro-
 fluet. de vic. nat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 138. E
Tubercula oīa qūo sanant, vult dari exēplū vlē. c. 4°. aph. 82°. Ex. 27. A
Tubercula dura concoquunt ficus aridae. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. E
Tuberculorum vlceratorum medicamenta quae. in 6°. de morbis vulga-
 ribus, commentario 2°. 3°. 160. H
Tubercula prius scalpenda, et similia antequam medicamenta apponan-
 tur. in 6°. de morb. vulg. commen. 2°. 3°. 161. A
Tuberculi quae partes sint in brachio. de fract. com. 1°. 7°. 226. E
TUBICINES indigent vehementi inspiratione. 2°. de mo. m. 1°. 316. C
TV CET A faciebant. de fract. com. 3°. 7°. 245. H
ad TVENDVM est os cramy. de anat. viuo. Sp. 55. C
TVLLII Colica. 9°. de compo. med. secun. loc. 5°. 202. A
TVMEFACTIO quid secundum methodicos. de opt. sec. I. fa. 26. F
TVMENTES gingiuas impositum lentiscum emendat, & sanat. de sim-
 plic. medicamen. Sp. 86. B
ad Tumentes fauces remedium. de dynamidijs. Sp. 25. E
ad Tumentes articulos. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 268. F
Tumentem aqua inter cutem carnem exsiccant arena fluuiales, & mari-
 nae. 9°. de simp. med. fac. 5°. 67. G
Tumentibus tumore frigidus danda phlegmagoga. de dyna. Sp. 21. C
Tumentia

Tumentia reprimunt anagryi folia. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. H
 TUMESCAT prius, & rubescat pars, cui apponenda cucurbitula sit. 6°. 3. C
 de cucurb. scarif.
 TUMIDVM & aquosum corpus quomodo durius reddatur. in 6°. de morb. vulgaribus. com. 2°. 3°. 161. A
 Tumidis gingiuis prodest succus centaureæ. de virt. cen. Sp. 93. D
 ad Tumidas maxillas remedium. de dynam. Sp. 25. E
 Tumidi ex hæmorrhoidarum nimia purgatione luto ægyptio sanati. 9°. de simplici. medi. fac. 5°. 65. F
 TUMOR, & dyxos quid sit. de tum. præter nat. 7°. 82. F
 Tumor corporis quid. de mult. 3°. 80. G
 Tumor quid fm Chrysippum. 4°. de decretis Hippocratis. 1°. 248. E
 Tumorem omnem præter naturam significat œdema apud Hippocratem. in 6°. de morbis vul. com. 1°. 152. H / commentario 2°. 3°. 172. B / commentario 5°. aphor. 65°. Ex. 44. H
 Tumor, inflatio idem erant apud antiquos. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 ex Tumore omni œdema. in 6°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 158. A
 Tumores præter naturam quo nomine in Asia vocentur. de victus ratione in morbis acutis, commen. 4°. 7°. 137. E
 Tumor est in æqualis intemperies in parte cum fluxione. de inæq. intemper. 43. B / 3°. 44. H
 Tumores cur ægritudines compositæ. de diff. morb. 3°. 5. F
 Tumor est in secunda morborum differentia. de diff. mor. 3°. 3. D
 Tumor quando est morbus. de diff. mor. 3°. 5. F
 Tumor quando accidens est, & non morbus. de diff. mor. 3°. 5. F
 de Tumorbis intentio est in libro tertio decimo methodi medendi. 13°. methodi medendi. 7°. 80. D
 de Tumorbis præter naturam, libri intetio. de tum. præter nat. 3°. 82. G
 Tumorum differentia triplex. com. 4°. aph. 34°. Ex. 31. C
 Tumor quadruplex. de ocul. 7°. 186. G
 Tumorum aliqui tendunt in acutum, vel in sublime, aliqui extenduntur, & sunt humiles, in latum. com. 6°. aph. 9°. Ex. 47. C
 Tumorum varietas vnde nascatur. 13°. meth. med. 7°. 80. G
 Tumor cur fiat, & quomodo. de tum. præter nat. 3°. 82. G
 Tumoris causa in vis. 3°. de symptomat. causis. 3°. 26. B
 Tumores facit plenitudo quò ad vasa. de cur. rat. per sang. mis. 6°. 18. A
 à Tumore vel dolore infestetur particula affecta, tertio loco considerandum. 2°. de loc. affect. 4°. 13. C
 Tumores fiunt natura transmittente ad partes ignobiles materiam inutili. de caus. morb. 3°. 8. C
 Tumor in quibus afficitur in corpore. de ijs, quæ in med. fi. com. 2°. 7°. 212. D
 Tumor dicitur generari ex omnibus humoribus præter naturam. commentario 5°. aphor. 66°. Ex. 45. B
 in Tumorbis humor vnus raro purus. de diff. mor. 3°. 5. F
 Tumores quos facit sanguis fm suam diuersitatem. de ocul. 7°. 189. E
 Tumores quos generat phlegma. de ocul. 7°. 189. E
 Tumores quos generat melancholia. de ocul. 7°. 189. E
 Tumor aquosus. de ocul. 7°. 189. E
 Tumor frigidus quomodo cognoscatur. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. D
 Tumorem quæ ventositas generet. de ocul. 7°. 189. E
 in Tumorbis apparet elementum æereum in hoie. 5°. de decr. 1°. 275. E
 Tumore ex spiritu quidā secure. de vic. rat. in morb. acu. c. 4°. 7°. 136. C
 Tumores flatuosi quando magis. 13°. meth. med. 7°. 80. G
 Tumor indolens, ac laxus œdema græce dicitur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 Tumor laxus quomodo fiat. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 18. A
 Tumor rubeus significat sanguinem. 14°. meth. me. 7°. 89. D
 Tumor pallidus significat bilem. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Tumor flauus significat bilem. 14°. meth. med. 7°. 89. D
 Tumor subalbidus laxus significat pituitam. 14°. meth. me. 7°. 89. D
 Tumor laxus à pituita. de diff. morb. 3°. 5. F
 Tumor laxus œdema apud recētes dicitur. in 6°. de morb. vul. c. 2°. 3°. 172. C
 Tumores à pituita proueniunt. 8°. de decre. Hipp. 1°. 275. F
 Tumores veluti inflati significant pituitam. com. 6°. aph. 2°. Ex. 27. F
 Tumor durus σκίγγος dicitur. com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. A
 Tumores scirrhusi qui. 14°. meth. me. 7°. 88. E
 ex Tumorbis perfrigeratis fit scirrhus. de tum. præter nat. 3°. 74. C
 Tumor durus, à græcis scyrron dictus, durum pulsum facit. 1°. de diff. rent. febrium. 3°. 34. B
 Tumores duri sunt morbus euident. de diff. morb. 3°. 3. D
 Tumoris quod genus Cyrtoma. in progn. com. 2°. 4°. 200. A
 ad TUMORES ficosos capitis, & mentis. 5°. de composit. medicamentorum secundum locum. 5°. 162. C

Tumor durus hepatis facit morbum regium. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Tumor durus facit regium morbum diutinum. com. 4°. aph. 62°. Ex. 34. B
 Tumores duri quò faciant morbum regium. com. 4°. aph. 64°. Ex. 34. D
 Tumores hepatis, splenis, & colicæ, quæ respirationē faciunt. 1°. de diff. 3°. 59. C
 ad Tumorem hepatis epithema. de dyna. Sp. 26. D
 Tumoris lienis differentie. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 168. B
 in Tumorem rotundum lien allatus. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 121. B
 Tumor viscerum durus, & tensio neruorum pulsum durum in putridis faciunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
 Tumorem ventris sedat vrtica. de simp. me. Sp. 92. A
 ad Tumorem ventris. 2°. de antiid. 5°. 119. A
 Tumorbis ventris profundis conuenit peplium. de dyna. Sp. 21. A
 Tumor aque inter cutis, & tenuitas ex tabe præter naturam sunt. de tum. præter naturam. 3°. 82. G
 Tumor inguinum bubon est ex genere inflammationum. 1°. de diff. 3°. 32. G
 in Tumorbis inguinum et in inflammationibus ob duplicem causam sanguis corrumpitur. 2°. de diff. feb. 3°. 40. B
 ex Tumorbis inguinum febres quomodo differant ab his, quæ ex putredine. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 ex Tumorbis inguinum ephemeræ, quæ. 1°. de diff. feb. 3°. 32. H
 Tumor vteri in grauidis extēditur vsq; ad ilia. com. 6°. ap. 44°. Ex. 51. C
 Tumor vteri pot angustare intestina gracilia. cō. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
 Tumor durus præter naturam comprimens vterum quomodo differt à compressione conceptus. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
 Tumor durus quò differt à duritie vteri. com. 5°. aph. 51°. Ex. 42. B
 Tumor durus vteri potest esse causa paucorum menstruum. commentario 5°. aphor. 57°. Ex. 43. A
 Tumorbis & doloribus vuluæ pprie vtile ē butyri. de sim. me. Sp. 81. D
 ad Tumorem matricis. de dyna. 29. H / de pass. mul. Sp. 95. H
 Tumor vesicæ solum potest premere intestinum rectum. commentario 6°. aphorismo 44°. Ex. 51. D
 Tumor cōtra naturā facit difficultatē vrinæ. com. 7°. aph. 48°. Ex. 58. A
 Tumores scroti qui. fm med. Isa. 49. C
 Tumores testium myrta curat. de simp. med. Sp. 87. E

ad Tumores an̄ exterius prominentes, de med. fac. par. 7^a. 177. E
in Tumoribus arthriticis articularum deficcant cancri vsti. 11°. de simp-
plic. medicamentorum facultatibus. 5^a. 81. G
ad Tumorem inueteratum in genu Stercus caprinum valet. 10°. de simp-
plicium medicamentorum facult. 5^a. 76. E
ad Tumores genuum diuturnos. 9°. de simp. med. fac. 5^a. 68. A
ad Tumorem genu remedium. de dynamidijs. Sp. 30. B
Tumorem in crure & in alijs partibus excitat thapsia. intro. Isa. 61. D
Tumorem nihil adeo repente excitat vt thapsia. intro. Isa. 6. D
TUMORES in vlceribus si appareat, & si euanescent, quas dispōnes
faciāt, & in parte anteriori, & posteriori. com. 5°. aph. 65°. Ex. 44. H
Tumor si non appareat in vulneribus magnis & prauis, ingens malum.
commentario 5°. aphor. 66°. Ex. 45. B
Tumores ex deligatione facti lanis succidis in vino & oleo intinctis cu-
rantur. de fract. com. 3°. 7^a. 241. C
Tumor primo curandus in vlcere tumorē habēte. 4°. meth. med. 7^a. 23. F
TUMORVM accidens commune est intendi. 2°. de loc. affect. 4^a. 10. G
in Tumoribus cedere diuersimode contingit, & quomodo. 2°. de arte cu-
rati. ad Glau. 7^a. 105. B
Tumorem euanesce quid significet. in progn. com. 1°. 4^a. 205. F
Tumorem desistere quid significet. in progn. com. 1°. 4^a. 203. F
in Tumoribus retrocedere quid sit. in progn. com. 1°. 4^a. 205. F
Tumores non fiunt in morbis bonae indicationis. de cau. morb. 3^a. 8. C
Tumorum morbi cur augentur. de caus. morb. 3^a. 8. E
Tumores molles sunt optimi. com. 5°. aph. 67°. Ex. 45. C
Tumores renitentes, id est duos esse impossibile est bene cōcoquente mē-
bri natura. com. 5°. aph. 67°. Ex. 45. C
Tumores duri figuram euariant. de cau. morb. 3^a. 9. A
Tumores duri extensionē neruorū faciunt. com. 4°. apho. 49°. Ex. 33. C
Tumores duri sunt prauī, quos dicit Hippocrates. crudos. commentario
5°. aphorismo. 67°. Ex. 45. C
Tumores ex istu nati difficile solubiles quomodo curentur. 11°. de simp-
plic. medicamen. facultatib. 5^a. 81. G
Tumor magnus si suppuret vniuersim, moriunt. c. 6°. ap. 27°. Ex. 48. H
de Tumoribus suppuratis. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 105. F
Tumor durus potest adeo obturare partes, vt nihil ad ipsas. possit transi-
re. com. 6°. apho. 44°. Ex. 51. G
ex Tumoribus, & meatibus similia confecta esse volētes, falsa sup-
ponunt. de caus. morb. 3^a. 9. B
Tumore duro si quis doloris sensu carente, per triennium, aut quadrienn-
nū laborauerit, nunq̄ sanabit. de cuiusq; ai pec. not. atq; me. 2^a. 57. F
TUMORES quomodo curentur. in progn. com. 1°. 4^a. 196. B
Tumores quibus curentur. 7°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 186. D
Tumor ex spiritu flatuoso quo curetur. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 104. F
in Tumoribus indicationes quatuor. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 102. E
Tumores omnes indicant de euacuacione. 14°. meth. me. 7^a. 87. H
Tumorum prima indicatio est euacuatio. 14°. meth. med. 7^a. 88. A
in Tumoribus duplex vacuatio. 14°. meth. me. 7^a. 87. D
Tumores cur non sint fortiter adstringendi. 1°. de composit. medicamen-
torum per gen. 5^a. 212. D
in Tumoris resolutione quae addenda. 2°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 105. E
Tumor quando resoluitur ne aliquid duri remaneat, quid agendum. 2°.
de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 105. E
Tumoribus inueteratis, & scirrhi in morem induratis aptissimus est
Adeps leonis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 79. B
Tumori omni prodest Avena. de simp. med. Sp. 81. A
quos Tumores sanat Butyrum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 74. C
Tumores duos digerit capparis radice cortex. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 29. H
ad Tumorem corporis prater solitū Elleborus est dandus. de vic. rat. in
morb. acu. com. 4°. 7^a. 144. G
Tumorem efficacissime lenit finis omnis. de simplic. medic. Sp. 84. E
Tumores & vulnera delicate mudat caninus finis. de simp. me. Sp. 84. E
Tumori omni prodest faenum graecum. de simp. med. Sp. 84. G
Tumores & durities soluit Git. de simp. med. Sp. 84. F
Tumorem omnem placant radices Glycyrrhizae. de simp. med. Sp. 84. G
Tumores discutiunt Grossi. cocti. 8°. de simp. med. facul. 5^a. 57. B
Tumores induratos digerit Hydropiper. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. H
Tumori duro & laxo Lac nocet. com. 5°. apho. 64°. Ex. 44. F
Tumores mollit, & relaxat Medulla omnis. de simp. me. Sp. 87. D
Tumores omnes duos & crudos concoquunt Pices. 8°. de simp. medica-
mento. facultatibus 5^a. 57. E
Tumores prater naturam per halitum digerit Sordes palestritarū cum

sudore. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. G
ad Tumores scyrrhosos oēs Stercus bubulū. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 76. G
contra Tumores duos, & inflammationes in melancholicis. de mel. ex
Gal. Ruff. & Pos. Sp. 110. C
ad Tumores omnes exteriores remedium. de dyna. Sp. 30. E
ad Tumores pter naturā in molli corpore. 1°. de cōp. me. p gen. 5^a. 214. B
pro Tumore suppurato medicamentum ex fermento, & ostreis. 2°. de
ar. cur. ad Glau. 7^a. 105. G
ad Tumores dissolutos. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 262. A
Tumorem omnem reprimens. 6°. de comp. med. per gen. 5^a. 263. A
ad Tumores. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 154. A
Tumores qui scarificandi. 14°. meth. me. 7^a. 90. C
TUNICA, & mēbrana idē sunt apud Galenū. 4°. de vsu par. 1^a. 137. H
in Tunicis apud aliquos nominum differētia quae. 4°. de vsu p. 1^a. 137. H
Tunica dicuntur vasorum corpora. 6°. de anat. adm. 1^a. 92. H
Tunica quae sint. 6°. de anat. adm. 1^a. 94. B | 7°. de compositio. medicamen-
torum secundum loc. 5^a. 177. B
Tunica partes similes. 1°. meth. me. 7^a. 6. D
Tunica numerant inter primas partes quae formant. 2°. de tēp. 1^a. 16. A
Tunica ex mēstruo matris sanguine est generata. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. G
penes Tunicas membrorum diuersitas. de anat. viuo. Sp. 56. A
Tunicam vnam habentia instrumenta, habent vtrunq; genus fibrarum
rectarum, & transversarum. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. E
Tunicas duas habentia instrumenta, habent tertium fibrarum genus.
3°. de natural. facul. 1^a. 305. E
Tunicae sunt elementa instrumentorum ex tunicis geminis constantium,
& dissimilibus simplicibus tamen. 1°. de nat. fa. 1^a. 291. G
Tunica vasorum trahunt sanguinem maxime sibi proprium. 3°. de natu-
ralibus facultatibus. 1^a. 307. G
in Tunicis vis alteratrix est. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. G
Tunica in multis instrumentis nonnulla quidem tenuitate, omnes autem
simul figura sunt similes araneis. 5°. de vsu par. 1^a. 145. H
Tunicarum crassities non est pro dignitate instrumenti, sed pro vsu cu-
iusq; 5°. de vsu par. 1^a. 145. H
cur Tunicae plures in membro aliquo. de anat. viuo. Sp. 45. C
Tunica sentiunt solū, et nō hnt motū voluntariū. 16°. de vsu par. 1^a. 214. H
Tunicae molles faciliores sunt ad motum. de vsu pul. 1^a. 229. F
Tunica durae celerius reuertuntur quam molles cum amotē permittun-
tur rursus ad statum proprium redire. de vsu puls. 1^a. 229. F
Tunica nervosorum vasorum quot. de anat. viuo. Sp. 44. H
Tunicae duas habent arteriae, stomachus, & intestina. de ana. Sp. 56. A
Tunicas duas cur habeant arteriae. de anat. viuo. Sp. 46. F
Tunicas plures cur habeant arteriae. de anat. viuo. Sp. 45. A
Tunica arteriae ex quibus fibras sint. 3°. de natu. fac. 1^a. 305. F
Tunica arteriae differentia quae. 1°. de caus. pul. 4^a. 87. B
in Tunicis venae sunt fibrae multae. 10°. meth. me. 7^a. 68. A
in Tunicis cerebrorum grandinis glacialis, & humorum suorum inua-
mentum. de anat. viuo. Sp. 44. C
Tunicas quatuor habet oculus. de anat. ocul. Sp. 57. B
Tunica oculorum quot. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
Tunica oculorum sunt septem. de compag. memb. Sp. 58. D
Tunica circumocularis quae. de anat. ocul. Sp. 57. B
Tunica coniunctiua quae, & vbi. de anat. viuo. Sp. 48. F
Tunica secundum situm, & vsu, & vnde nascantur. de anatomia viuo-
rum. 48. D | de anat. ocul. Sp. 57. E
Tunica foraminis quae. de anat. ocul. Sp. 57. E
Tunica vnde sit dicta. de anat. ocul. Sp. 57. E
Tunica retiformis quae sit. de anat. ocul. Sp. 57. E
Tunica retiformis vnde. 8°. de vsu par. 1^a. 167. D
Tunica retina cur dicta sit. de anat. ocul. Sp. 57. F
Tunica retina quae sit, & vnde nascatur. de anat. viuo. Sp. 48. E
Tunica retina partes habet innumerabiles. de anat. viuo. Sp. 48. E
Tunica tertia oculi vbi oriatur. de anat. ocul. Sp. 57. F
Tunica arachnoidea. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
Tunica aranea quae sit, & vnde nascatur. de anat. viuo. Sp. 48. E
Tunica aranei formis quae. de anat. ocul. Sp. 57. F
Tunica quarta oculi quae. de anat. ocul. Sp. 57. F
Tunicam quartam oculi quomodo habeant leones. de anat. ocul. Sp. 57. F
Tunica vnde quae sit, & vnde nascat, & eius color. de anat. vi. Sp. 48. F
Tunica vnde quae sit. de anat. viuo. Sp. 48. F
Tunica rhagoidea. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
Tunica amphiblastroidea. 1°. meth. med. 7^a. 6. D
Tunica

Tunica sclerotica quæ sit, & vnde oriatur. de anat. viii. Sp. 48. F
Tunica cornea cornu assimilatur. de anat. viii. Sp. 48. E
Tunica cornea vnde nascatur. de ana. viii. Sp. 48. E
Tunica cornea non est instrumentum. 1.º meth. med. 7.º. 6. D
Tunica cornea appellata nonnunquam habet profundum vlcus. de dif. mor. 3.º. 5. H
Tunica corniformis vlcerata, & extensa quomodo curatur. 4.º. de compo. med. sec. loc. 5.º. 150. C
in qua Tunica fiat heterocrania passio. de anat. ocul. Sp. 57. C
Tunica quæ recipiat chemosofes. de ana. ocul. Sp. 57. C
Tunica in qua fiant pterygia. de ana. ocul. Sp. 57. C
in Tunica prima quibus venæ ruptæ faciunt vt res rubræ appareant. 1.º. de symp. cau. 3.º. 15. C
ad Tunicas oculorum indurantes. 4.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 151. G
Tunicæ narium sunt frigida, & sicca. de compag. memb. Sp. 58. D
Tunica quæ subnata est ex partibus gula, & gutturis interioribus cõio quæ puerit collū cā ē nō posse deuorare, & quo. c. 7.º. ap. 59.º. Ex. 59. E
Tunica tenuis vt asperæ arteriæ non potest habere inflammationem quæ strangulet. com. 4.º. aph. 34.º. Ex. 31. D
Tunica bronchi, arteriæ, & venæ quæ expuitur. 4.º. de lo. aff. 4.º. 25. G
Tunica œsophagi quæ magis agit in transglutendo. de mo. mu. Sp. 68. F
Tunicæ duæ sunt in gula. 5.º. de loc. affect. 4.º. 32. A
Tunica quæ os, stomachū, & ventriculū iungit. 7.º. de vsu par. 1.º. 157. D
Tunica viscosa crassa tussiendo emissā ostendit ligulam vel epiglottidem esse affectam. 1.º. de loc. affect. 4.º. 2. D
Tunicæ membranosa frustulum si excernatur id vlcus esse alicubi ostendit, verū in qua sit particula ex posito disci potest. 1.º. de lo. af. 4.º. 6. B
in Tunica cor ambiente humor est. 5.º. de loc. affect. 4.º. 29. D
in Tunica cordis existente Tumore emaciabat simia. 5.º. de loc. 4.º. 29. D
Tunicas duas habet vena arterialis. de anat. viii. Sp. 46. F
Tunicam vnam, & mollem cur habeat arteria venalis. de ana. Sp. 52. H
Tunicam venosam habet arteria vbi & quorsum tendat, et qualis. 1.º. de decretis Hippocratis. 1.º. 233. C
Tunica cõmuni ventriculo, Gula, lingua, palato, & toti ori. in prognostica, commen. 3.º. 4.º. 210. G
Tunicarum in stomacho ordinis ratio. de anat. viii. Sp. 45. B
Tunicarum ventriculi intestinorum, & vteri substantiam altera virtus effingit, alia vero compagen, & formam. 1.º. de nat. fac. 1.º. 291. H
Tunicæ tertiæ ventriculi generatio vnde. 4.º. de vsu par. 1.º. 138. A
in Tunicis ventris si sint humores, affectio sit pessima. 2.º. de comp. medicamen. secum. loc. 5.º. 133. E
Tunicæ intestinorum duplices sunt. 12.º. meth. med. 7.º. 79. D
Tunicæ intestinorum tenuium rara tenuique essentia constant. 6.º. de locis affectis. 4.º. 36. H
Tunica intestini eiecta lata, & crassa, significat dysenteriam esse in magnis intestinis. 1.º. de lo. aff. 4.º. 2. D
Tunicæ vnā habent vterus, ambæ vesicæ, & vena. 3.º. de na. fa. 1.º. 305. E
Tunicæ duæ matricis. de anat. viii. Sp. 51. F
Tunicæ vteri extensa prius quō fetus eiciant. 2.º. de symp. cau. 3.º. 21. E
Tunicam vnam habet vesica. de anat. viii. Sp. 56. A
Tunica exterior vesicæ ex quibus constet. de ana. viii. Sp. 51. D
in Tunica exteriore vesicæ magis viget attractiua. de ana. viii. Sp. 51. D
Tunica interior vesicæ quibus textatur. de ana. viii. Sp. 51. D
Tunica vesicæ interior propter quid duplicata. de ana. viii. Sp. 51. D
Tunicæ testiculorum quales. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
Tunica ex quot modis diuidatur. 5.º. meth. me. 7.º. 30. H
Tunica subiecta chartilaginibus facilis sanatu est. 7.º. de vsu pa. 1.º. 158. C
Tunicas erodētia vlcera quibus curētur. 4.º. de cõp. med. se. lo. 5.º. 151. A
Tunicæ difficillimum est vt fiat caro. 1.º. de sem. 1.º. 332. E
Tunica supra cubitos nō gestāda. de ijs, quæ in med. fi. com. 1.º. 7.º. 200. H
TVRBATIO fortis in corpore fit his, quibus vrina distantes sunt. commen. 7.º. aphor. 35.º. Ex. 56. F
TVRBIDVS spiritus quid significet in 1.º. pror. com. 2.º. 4.º. 177. F
TVRBITH electarium. de med. exper. Sp. 108. C
TVRBO quid. de hist. philos. Sp. 7. G
Turbines stant, & mouentur. 9.º. de decre. Hipp. 1.º. 285. H
TVRBEAT fortiter euphorbium frigidus ventres non habentes. de dynamidijs. Sp. 22. B
Turbantur corpora nauigatione. com. 4.º. aph. 14.º. Ex. 28. G
TVRBULENTI qui sint homines in 1.º. pror. com. 1.º. 4.º. 162. F
Turbulenti, & leues homines deliri facile fiunt, contrarij difficulter. in 3.º. de morb. vulgaribus, com. 3.º. 3.º. 151. G
Turbulenta vrina, & non varia crīsim cum dolore aliquo venturā ostē-

dit. de dynamidijs. Sp. 34. B
Turbulenta vrina, et tardius residet in synocha maxime si sanitas intra neorum fuerit, & per multos dies perseuerauerit et nō se mutauerit, pro certo scias acutas febres in tertianam conuerti. de dyn. Sp. 34. C
Turbulenta, & crocea vrina cum nebulis non bonis, aut longinquā egritudinem, aut mortem futuram dicit. de dyna. Sp. 34. C
Turbulenta vrina sine nebula in synocha non bonum significat. de dynamidijs. Sp. 34. D
Turbulenta, & alba vrina in synocha, & non composita, dolorem cum periculo nunciat. de dyna. Sp. 34. E
Turbulenta foris vrina, & tenuis quid significet. quæsi. in Hip. Sp. 113. B
TVRDI montani edendi. de atten. vic. 2.º. 45. C
Turdorū caro durior ē cōcoctu carne p̄dicis, et colūbi. 3.º. de al. f. 2.º. 29. C
Turdi neq; crassi, neq; succi sunt. de bon. & vit. suc. 2.º. 34. H
Turdorum caro quibus accommoda. 6.º. de san. tuen. 2.º. 99. G
Turdorum caro senibus non aduersatur. 6.º. de san. tuen. 2.º. 99. G
Turdi conueniunt stomachicis. 8.º. de compo. medicamen. sec. lo. 5.º. 192. C
TVRDVS piscis inter saxatiles numeratur. 3.º. de alim. fac. 2.º. 30. H
Turdi pisces sunt in secundo loco suauitatis inter saxatiles pisces. 5.º. de alimentorum facultatibus. 2.º. 30. H
Turdi pisces sunt molles carne. 5.º. de alim. fac. 2.º. 30. A
Turdi inter pisces numerantur qui facilius ceteris cōficiuntur. 5.º. de alimentorum facultatibus. 2.º. 30. A
TVRGENTIS materia motus, est motus humorum superabundantiæ. 1.º. de crisi. 4.º. 128. G
Turgente materia natura festinat ad excretionem humorum. in 6.º. de morbis vul. com. 2.º. 3.º. 167. F
Turgens materia quæ sit, & cur educenda in principio. 8.º. de compo. medicamen. sec. loc. 5.º. 191. C
Turgēte mā si purgamus, debemus ad aliū ducere. c. 4.º. ap. 1.º. Ex. 27. B
Turgēte materia preparatio fieri non potest. quos purgare oportet, quibus medicamentis. 5.º. 88. H
Turgēte materia quō possit fieri cita cōcoctio. com. 1.º. aph. 24.º. Ex. 10. F
Turgēte materia quæ dari possunt. quos purg. opor. quib. med. 5.º. 88. H
nō Turgēte materia cur nō debeamus euacuare. c. 1.º. aph. 22.º. Ex. 10. B
Turgētibus et distēsis locis ipositu haseg cito emollit. de sim. m. Sp. 85. C
TVRGERE quid significet, & vnde dicatur. com. 1.º. aphor. 22.º. 10. B/ com. 1.º. aph. 10.º. Ex. 28. C
Turgere quid sit, & vnde sumptum, & quæ humores turgentes debeant in principio purgari. com. 4.º. aph. 1.º. Ex. 27. B
TVRGENT raro humores. com. 1.º. aph. 22.º. Ex. 10. C
Turgere pustulas quō cognoscatur. in 6.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 164. G
TVRGIDI humores qui intelligantur. quos pur. op. quib. med. 5.º. 88. H
Turgidi humores sunt paratissimi ad exitum, & properant ad euacuationem. in 6.º. de morbis vulgar. com. 2.º. 3.º. 162. B
Turgidi habitu sūt q̄ a morbis imodice se satiāt. 3.º. de symp. cau. 3.º. 26. B
Turgidæ partes quando doleant, & quando non. de mult. 3.º. 81. B
TVRPILIANI quod philosophorum dicitur. 4.º. de composit. medicamen. per genera. 5.º. 243. A
TVRPE est in oī arte estētare & nihil efficere. de art. c. 3.º. 7.º. 271. A
TVRPITVDO quid. 5.º. de dec. Hipp. 1.º. 256. B
Turpitudine animæ, quæ. 5.º. de decr. Hipp. 1.º. 256. C
TVRRITAE passeressunt aues laudabiles. de renum affectuum dignotione atq; medela. 7.º. 195. F
TVRTVRIS sanguis supra duram membranam, quando caluaria infracta. 9.º. de simp. me. fa. 5.º. 72. G
Turturum caro qualis. de attenuante victu. 2.º. 45. F
Turturis caro durior est cōcoctu carne turdorum, & marularum. 5.º. de aliment. facult. 2.º. 29. C
Turtures neq; crassi, neq; tenuis succi sunt. de bon. & vit. suc. 2.º. 34. H
Turtures non statim mādendę cum sunt mortuæ. de atten. vic. 2.º. 45. F
TVRTVR non mandenda recens mactata, sed saltem per vnum diem suspensa sit. de atten. vict. 2.º. 45. F
Turtures non mandendę homini ociose viuenti. de atten. vict. 2.º. 45. F
Turturæ conueniunt stomachicis. 8.º. de comp. medi. sec. lo. 5.º. 192. C
TVRTVRIS marina venenum quō afficiat. 5.º. de locis affect. 4.º. 19. F
Turturis marina morsibus confert centaurea. de virt. cen. Sp. 93. H
Turturi marino aduersatur sulphur. 9.º. de simplici. medi. fac. 5.º. 69. C
TVSCIA vna qualia. 5.º. de san. tuen. 2.º. 90. H
Tusca vna nonnulla tenuis substantiæ. de bon. & vit. suc. 2.º. 38. G
TVSSICVLA suabaspera est nuntius febris. p̄sag. exper. cõf. Sp. 77. E
4 Tussicula cū spūto frequēti parotides tollunt. in prorr. c. 2.º. 4.º. 188. G

ad Tussiculam. de med. facile parandis. 7^a. 171. D
 TVSSICVLARES compositiones ex seminibus. 9°. de compositio. me-
 dicamentorum secundum loc. 5^a. 200. H
 TVSSICVLOSI cur fiant homines. com. 6°. apho. 46°. Ex. 51. H
 ad Tussiculosas affectiones. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 181. H
 TVSSIENDO quandoque expellitur sanguis à cerebro, & gurgulio-
 ne. 4°. de locis affectis. 4^a. 25. F
 Tussiundo quomodo sanguis eijciatur. 4°. de loc. aff. 4^a. 25. G
 Tussiundo quidam eiecit duas cotylas sanguinis, & quomodo sanatus.
 de ven. sect. aduer. Eras. 6^a. 13. C
 inter Tussiedū sanguinē frequēter expuentis casus. 4°. de lo. af. 4^a. 25. F
 Tussiundo eiecta ephelcis instrumentorum spiritalium vlcationē osten-
 dit. 1°. de loc. affect. 4^a. 2. F
 TVSSIENTES sanguinem ex thorace, quales. 4°. de lo. af. 4^a. 25. G
 Tussientes sine dolore costarum incidunt abscessus quandoque in testes.
 in 6^m. de morb. vul. c. 2°. 3^a. 162. H
 Tussientes si habent testiculum tumefactum est inditium affinitatis cum
 pectore & mammis. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 178. G
 Tussientibus sanguinem ex pulmone adstringentia aduersantur. de con-
 stitutione artis. Isa. 41. F
 Tussientibus sicce, non est medicamentum exhibendum. de vict. ratio. in
 morb. acu. com. 4°. 7^a. 150. F
 Tussientibus ob gutturis asperitatem conuenit Buglossum coctum in me-
 licrato. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. B
 Tussientibus facit centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
 Tussientibus sicce, prodest Diapenidion magnum. de dyna. Sp. 26. D
 Tussientibus prodest Hyssopum. de simp. me. Sp. 92. E
 Tussientibus prodest Lentiscus in malsa calida. de simp. me. Sp. 86. B
 Tussientibus Medicamentum valens. de med. exper. Sp. 104. C
 Tussientibus prodest Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
 ad Tussientes Passillus de seminibus. de med. fac. par. 7^a. 173. D
 ad Tussientes Placentula. 7°. de compo. med. secun. loc. 5^a. 182. B
 Tussientibus prodest Pulegium. de simp. med. Sp. 88. H
 Tussientibus prodest Ruta. de simp. med. Sp. 89. D
 Tussientibus datur Scylla. de simp. med. Sp. 90. H
 Tussientibus prodest Smyrnum. de simp. med. Sp. 91. B
 Tussientibus, & egre screantibus datur theriaca Euclidis palaniani. 2°.
 de antidotis. 5^a. 116. B
 ad Tussientes assidue. de remed. fac. par. 7^a. 165. E
 ad Tussientes. 7°. de composit. med. sec. loc. 185. D | 186. A | 187. A | 9°. 5^a.
 203. C | de med. fac. par. 171. C | 7^a. 173. G
 Tussientis pueri casus. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 157. G
 TVSSILAGO credita est rumpere thoracis abscessus. 6°. de simpliciu
 medicamentorum facult. 5^a. 45. A
 Tussilaginis folia virentia partes cruda phlegmone obsessas illitu extrin-
 secus adiuuant. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 45. A
 Tussilaginis sicca folia phlegmoni non conueniunt. 6°. de simplic. medica-
 mentorum facultatibus. 5^a. 45. A
 Tussilago valet in deauriculatione. de arti. com. 3°. 7^a. 285. E
 TVSSIRE nullum animal docetur. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. D
 Tussire quomodo faciat panis micula. 2°. de simp. med. facul. 5^a. 13. E
 Tussire facit potus. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. E
 TVSSIS quid. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. F
 Tussis naturale accidens. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. C
 Tussis duplex. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. E
 Tussis, tremoris, cōuulsionis, palpitatiōis, rigoris, horroris, singultus,
 ructus, sternutatiōis, pandiculationis, oscitatiōis, Trysmu. i. dentiu
 cōuulsionis genus commune est motus illegitimus, & quomodo hec in
 genere differant. 2°. de symp. caus. 3^a. 19. E
 Tussis motus qualis. 2°. de symp. caus. 3^a. 21. D
 in Tussi qui motus clibani pectoris. de mot. mani. & obs. Sp. 69. G
 Tussis motus non naturalis est. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 222. D
 Tussis facultatis opus. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. F
 Tussis expultricis facultatis validus motus est. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. G
 Tussis est motus quo natura intēdit aliquid violenter expellere. com. 6°.
 aphorismo 39°. Ex. 50. H
 Tussis talis vis in pectore & pulmone, qualis actio expultricis faculta-
 tis in ventriculo. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. C
 Tussi maiorem vim spiritus habet sternutatio. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. F
 Tussis symptoma facultatis voluntariæ. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Tussis symptoma clarum. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. E
 per Tussim solum expurgatur pulmo. 5°. meth. me. 7^a. 33. A

Tussim præcedit cerchnos. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Tussim quæ faciant. 2°. de symp. cau. 21. G | 3^a. 24. A
 Tusses vehementes vnde. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. F
 Tusses cur. in 6^m. de mor. vulgaribus, commen. 5°. 3^a. 189. B
 Tussis vnde fiat, & quibus ex causis in progn. com. 2°. 4^a. 202. A
 Tusses fiunt ex materia descendente à cerebro. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
 Tussis ostendit temperamentum cerebri. 2°. de temp. 1^a. 20. E
 Tussis fit quandoq; patiente hepate per compassionē partium obseruien-
 tium respirationi. com. 6°. apho. 16°. Ex. 47. G
 Tussis vehemens quomodo fiat. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. G
 Tussis vehemens cur parum expuat. 4°. de loc. aff. 4^a. 27. G
 Tusses à variis rebus fiunt. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 164. H
 Tussis propter quid. 2°. de simp. me. fac. 5^a. 13. D
 Tussis quibus excitetur. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. D
 Tussis quomodo excitetur. 4°. meth. med. 7^a. 29. A
 Tusses excitant, si cibis & potus in arteriā ingrediuntur. intro. Isa. 54. C
 Tusses faciunt aqua paludosa hyeme. de diff. cont. Sp. 72. E
 Tussibus occupatur qui biberit aquam pluuialem. de bon. aqua. Sp. 75. F
 Tussis excitabitur quando largius incidunt medicamenta in asperam ar-
 teriam. 4°. methodi medendi. 7^a. 29. A
 Tussim mouēt mordacia & acria, non è contra. 2°. de simp. me. f. 5^a. 13. B
 Tussim prouocans non est mordax. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. C
 Tussim mouent pinguia. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. D
 Tussim quomodo faciant mordacia oleosa & pinguia. 2°. de simplic. me-
 dicamen. facultatib. 5^a. 13. F
 Tussis ex intemperie instrumentorum. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Tussis ex intēperie spūalium mēbrorum quæ. 2°. de symp. caus. 3^a. 22. H
 Tussis ex intemperie quomodo fiat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Tussis ex inæquali intemperie spūalium cur fiat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. H
 Tussis per quæ instrumenta fiat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. F
 Tussim gignunt faucium asperitates. de diff. morb. 3^a. 4. E
 Tussim quomodo faciat asperitas arterie. 2°. de simp. med. fac. 5^a. 13. E
 Tussim facit sanguis in aspera arteria. 7°. de vsu par. 1^a. 159. A
 Tussim non facit potus, tamen semper tendit ad pulmonem. 2°. de simpl.
 medicament. facultatibus. 5^a. 13. E
 Tussim vehemētē aliqd humoris qd cōcitare posset linguā amouētis in
 arteriā cur instillarēt Cnidii medici. et i quo casu. de opt. sec. Isa. 21. F
 Tusses quomodo faciunt lumbrici. in 3^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 163. D
 Tussis increfcit thorace affecto. 2°. de loc. aff. 4^a. 13. E
 Tusses fiunt ppter frigus, vt nix, & glacies. com. 5°. aph. 24°. Ex. 39. G
 Tusses cur fiant spirante aquilone. com. 3°. apho. 5°. Ex. 20. D
 Tusses hyeme cur fiant, & quomodo. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Tusses fiunt tempore hyemis quando estas præcesserit sicca, et autūnus
 pluuosus, & quare. com. 3°. aph. 13°. Ex. 22. A
 Tusses cur vere fiant. com. 3°. apho. 20°. Ex. 24. A
 Tusses fiunt, si estas sicca austro perflante, & autūnus pluuosus sit.
 de aere, aq. & loc. 2^a. 4. C
 Tussis nimia adest conceptis in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
 Tussis phlegmatica. secre. Sp. 101. F
 Tussis cur data animalibus. 5°. de loc. aff. 4^a. 31. C
 per Tussim & sputum purgatur thorax. de cathart. Sp. 94. G
 per Tussim excutuntur quæ in thorace, & pulmone continentur. de cō-
 stitutione artis. Isa. 41. B
 per Tussim educuntur quæ in pectore contenta. ars med. Isa. 70. D
 Tussis expurgat pectus atq; palatum. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Tussis quomodo expurgetur. de ijs quæ in med. fi. com. 3°. 7^a. 221. C
 Tussis necessario fit si sit ruptio suppurationis in thorace, vel pulmone.
 commen. 7°. aphor. 8°. Ex. 54. E
 per Tussim educuntur quæ in pulmone contenta. ars med. Isa. 70. D
 per Tusses expurgatur pulmo à crassis, & glutinosis humoribus. de vi-
 etus rat. in morb. acu. c. 3°. 7^a. 126. A
 Tussis ea, quæ in pectore & pulmone continentur, indicat. in 1^m. de mor-
 bis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 112. A
 Tussis cōmunis est pleuritidi & peripneumoniæ. de subfi. emp. Isa. 32. E
 Tussis cur statim in pleuritide adest non tñ sputa. 2°. de crisi. 4^a. 137. F
 sine Tussi nihil expuitur ex spiritalibus. 4°. de lo. affe. 4^a. 25. H
 absq; Tussi valida humores leni, & crassi exire non possunt. 4°. de lo-
 cis affectis. 4^a. 27. G
 Tussi quæ expellantur. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Tussi magis expellit humores arteriæ adherentes sternutatio. 2°. de sym-
 ptomat. causis. 3^a. 21. F
 per Tussim cur non possunt expelli aquosa, & glutinosa. 2°. de sympto-
 matum

matum causis. 3^a.21.F
 per Tusses cur non exeunt tenues & aquei humores. in 6^m. de mor. vul-
 garib. commen. 2°. 3^a.174.C
 in Tussi aer iuuat ad emittēdos hūores. & vi. ra. i mor. ac. c. 3°. 7^a.126.A
 Tussis vehemens calefacit. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.164.F
 Tusses cur nihil iuuat caput. 2°. de symp. cau. 3^a.21.F
 Tussibus vehementibus caput repletur. in 6^m. de morb. vulgaribus, com-
 mentario 2°. 3^a.174.C
 Tussis causa fractionis aliquorum receptaculorum. in 6^m. de morb. vul.
 comment. 2°. 3^a.174.C
 Tussi ex spiritalibus partibus sanguis eicitur. 4°. de lo. aff. 4^a.25.F
 per Tussim quot modis sanguis expuatur. 4°. de loc. aff. 4^a.27.H
 Tussis orta ex frigore cum sanguinis spūto, casus. 5°. meth. me. 7^a.35.E
 Tussi quidam expuit crustam. 5°. meth. med. 7^a.34.F
 cum Tussi expuuntur partes ex aspera arteria & pulmone. commenta-
 rio 7°. aphor. 37°. Ex. 56.H
 Tussis in retentione mēstruorum. secret. Sp. 99.B
 Tussim significat eructatio. in 6^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a.166.D
 Tussim aliquando significat vrina spūmōsa superius. de dyna. Sp. 35.E
 Tusses non malignæ, quæ. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.164.E
 Tusses aridæ in ardentibus febribus sitim extinguunt. in 6^m. de mor. vul-
 garibus, com. 2°. 3^a.164.E
 Tussis arida quæ. in 6^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a.163.D
 Tusses siccæ quid, & quomodo fiant. com. 4°. aphor. 54°. Ex. 33.E
 Tusses aridæ quomodo fiant. in 1^m. de morb. vul. commen. 1°. 3^a.105.B
 Tusses siccæ si fiant in febribus ardentibus, non multa sitim infestantur.
 comment. 4°. apho. 54°. Ex. 33.E
 Tussim quā faciat subtilis distillatio. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a.105.B
 Tussi arida qui infestantur. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.105.B
 Tusses ferinæ quæ. in 6^m. de morb. vulgarib. com. 2°. 3^a.163.D
 Tussis si peruenit hydropico, malum. commentario 2°. aphor. 35°. 50.C/
 com. 7°. aphor. 47°. Ex. 57.H
 Tusse si q̄gibbi sūt ante pubertatē moriunt. c. 6°. aph. 46°. Ex. 51.G/H
 Tusses comitantur senes ad mortem. com. 2°. aph. 40°. Ex. 18.A
 Tussim quomodo quis possit prohibere. 8°. de decre. Hipp. 1°. 278.H
 ad Tussim commodā est Apollonij confectio. 7°. de compositio. medica-
 men. secun. loc. 5^a.183.B
 ad Tussim Asclepiadæ. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.182.H
 Tussi veteri prodest Asphodelus. de simp. med. Sp. 81.B
 Tusses antiquas sanat antidotus Aithanasia Mithridatis. 2°. de antido-
 tis. 5^a.114.H
 Tussi veteri prodest Cardamomum. de simp. me. Sp. 82.F
 Tussibus antiquis profunt Caricæ. de simp. med. Sp. 84.C
 ad Tussim Catapotium. 7°. de compo. med. secun. loc. 5^a.182.E
 Tussi inueteratæ conuenit Centaurium maius. 7°. de simplicium medica-
 mentorum faculta. 5^a.50.F
 Tusses mitigare vidi succum centaureæ datum in fabæ magnitudine cum
 aqua. de virtute centaureæ. Sp. 94.A
 Tussi veteri facit Chamedris. de simpl. med. Sp. 82.G
 ad Tussim Concoctorium. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.183.A
 ad Tussim Crispi liberti. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a.182.H
 Tussi veteri facit Daucum. de simp. med. Sp. 83.E
 ad Tusses chronicas Decoctio. de med. exper. Sp. 107.D
 ad Tussim Eclegma. 7°. de comp. me. se. l. 5^a.182.H/de rem. p. f. 7^a.158.D
 Tussi maxime prodest electarium Diaprasii. de dyna. Sp. 26.F
 ad Tussim chronicam valet Electarium Laccæ. de med. exp. Sp. 107.A
 Tussi valens electarium. de med. exper. Sp. 107.A
 Tussientibus prodest Helenium. de simp. med. Sp. 83.H
 Tussi veteri prodest Ladanium. de simp. med. Sp. 86.D
 Tussibus antiquis prodest Lentiscus. de simp. med. Sp. 86.B
 Tussi prodest Marubium. de simp. med. Sp. 87.D
 Tusses mitigat Mulsæ. de vic. rat. in mor. acu. commen. 3°. 7^a.127.D
 Tussis veteris medicamētis inditur Myrrha. 8°. de simp. me. fa. 5^a.61.A
 Tusses incitat Oxymeli, & quō. de vict. rat. in morb. acu. c. 3°. 7^a.127.E
 ad Tussim Pilulæ. de dynam. Sp. 26.F
 ad Tussim pilulæ probatæ. de dynam. Sp. 26.C
 ad Tussim Potio. 7°. de comp. med. secun. loc. 5^a.182.G
 ad Tussim ex Pipribus duobus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.182.E
 ad Tussim Scribonij. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.182.H
 Tussim quomodo sedat Spiritus cohibitio in spiritalibus, & auget calo-
 rem. 2°. de symptomatum causis. 3^a.21.H
 Tussis parua cohibetur spiritus retentione. 2°. de symp. cau. 3^a.21.H

Tussis violēta nō potest cohiberi spūs retentione. 2°. de symp. cau. 3^a.21.H
 Tussi prodest Spondylium. de simp. med. Sp. 91.A
 in Tussi vehementi da Stupefacientia. 12°. meth. mcd. 7^a.75.B
 Tussibus prodest Styrax. 8°. de simpli. me. fac. 5^a.61.E
 ad Tussim Suffitus. de med. par. fac. 7^a.165.E
 Tussi tā nouæ q̄ antiquæ auxiliat Theriaca. de vsu ther. ad Pam. 5^a.98.F
 ad Tussim veterem optime facit Vella. de simp. med. Sp. 92.A
 ad Tussis irritationem. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.180.A
 ad Tussim siccam. 7°. de comp. medica. sec. loc. 5^a.182.E/F/de med. par.
 fac. 158.D/7^a.171.H/secretorum. Sp. 97.C
 ad Tusses sumendas. 7°. de cōp. me. se. lo. 180.D/5^a.183.A/D/de medic.
 paratu facilibus. 7^a.165.E
 ad Tussim recentem. 7°. de compo. medic. sec. loc. 5^a.182.B
 ad Tusses extremas, & inueteratas. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a.182.A
 ad Tusses inueteratas. 7°. de cōpo. med. sec. loc. 179.F/182.D/185.E/H/
 5^a.186.A/B/de medicinis facil. parandis. 7^a.171.E
 ad Tussim veterem, & recentem. 7°. de comp. me. sec. loc. 181.D/G/184.
 E/8°. 5^a.191.E/de dyna. Sp. 26.B
 ad Tussim cum icteritia. secretorum. Sp. 99.E
 ad Tussim omnem. 7°. de comp. medi. sec. loc. 5^a.183.C/de dynam. 26.D/
 de cathartici. Sp. 95.C
 ad Tussim statim auxilians. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a.183.C
 ad Tussim. 5°. de composit. med. secun. loc. 164.C/7°.182.B/E/F/183.A/
 B/D/185.A/B/H/9°. 5^a.201.A/de rem. par. fa. 158.D/165.E/de me. fa.
 par. 171.E/F/G/H/171.E/F/7^a.179.C/D/de dy. 26.D/sec. Sp. 99.A/F
 T V T I A qualis sit. de ocul. 7^a.188.H
 Tutia lota temperamento vicina. de ocul. 7^a.189.B
 Tutia obstruit. de ocul. 7^a.187.H

TYBERIAS de med. fac. parandis. 7^a.172.G

TYBERINI pisces quales. 3°. de alimentorum facultatibus. 2^a.31.B
 in Tyberim quanto spacio fluit Nar fluius. 3°. de ali. fac. 2^a.31.C
 in Tyberi Romæ murena pessima est. 3°. de alim. fac. 2^a.31.B
 TYLOSIS quid. intro. 15^a.58.F
 Tylosis affectus est partium internarum palpebrarum. intro. 15^a.58.D
 TYMB A V L I sonitus qui. 3°. de symp. caus. 3^a.27.G
 TYMBON hoc est sepulchrum. 11°. de simp. me. fac. 5^a.82.C
 TYMPANIAS à tympani similitudine dī. com. 4°. aph. 11°. Ex. 88.D
 Tympanias hydrops quid. fin. med. 15^a.47.G
 cur Tympanias ab Hippocrate hydrops sicca dī. c. 4°. ap. 11°. Ex. 28.D
 Tympanias à minori frigiditate generatur, quā ascites, & ppter quid.
 commentario 4°. aph. 11°. Ex. 28.D
 in Tympania nihil cruentum secerni solet. 5°. de lo. aff. 4^a.33.H
 in Tympaniā hydropa & lyeteriā quid finiat. 3°. de symp. cau. 3^a.25.C
 Tympania sanguinis missione non sanatur. de vic. rat. in morbis acutis,
 commentario 4°. 7^a.149.A
 Τυμπαίτης est species hydropis. intro. 15^a.56.G/c. 4°. aph. 11°. Ex. 28.D
 Tympanitis pulsus qualis. 4°. de caus. pul. 4^a.103.E
 in TYMPANIS & Tympania per cutem extensam aer percutitur.
 commen. 4°. aphor. 11°. Ex. 28.D
 TYMPANA pars organorum. de machin. 7^a.309.F
 Tympana vsui sunt cum organa mouentur. de machi. 7^a.310.F/G
 Tympana mouentur in eodem loco manentia. de machin. 7^a.310.F
 Tympanum mouet cochlea ad imaginem lentis. de machi. 7^a.310.D
 TYMP A N O R V M nullum vtile seni. 5°. de san. tuen. 2^a.91.D
 TY P H A Beisæ dī in Thracia, & Macedonia. 1°. de alim. fa. 2^a.12.E
 Typha inter cerealia semina. de vic. ra. in mor. ac. com. 1°. 7^a.111.B
 Typha vbi plurima. 1°. de alim. fac. 2^a.13.B
 Typha in Asia est frequens & potissimum in regione quā supra Perga-
 mum. 1°. de alimen. facul. 2^a.12.G
 Typha quo tritici facultatibus sequitur ex Diocle. 1°. de ali. fac. 2^a.12.C
 Typha similis tritico est. 1°. de alim. fac. 2^a.13.B
 Typha triticum exile dicitur. 1°. de alim. fac. 2^a.13.B
 Typha flaua vt triticum. de atten. vic. 2^a.45.A
 Taphæ color flauus est. 1°. de alim. fac. 2^a.13.B
 Typha sequitur hordeum in bonitate. de bon. & vit. suc. 2^a.37.D
 Tapha & olyra nō sunt distincta semina fm Galeni. 1°. de ali. fa. 2^a.12.C
 Typha & olyra sunt zea. de atten. vict. 2^a.44.H
 Typha & zea tritico simillima sunt. 1°. de alim. fac. 2^a.12.F
 Typha licet vti in ptissana. de atteu. vict. 2^a.44.H
 ex Typha fit panis. de vict. ra. in mor. acu. commentario, 4°. 7^a.146.E
 Typha panis qualis. 1°. de alim. fac. 2^a.12.E

ex Typha panis facit humorem melancholicum. 3°. de lo. aff. 4°. 18. F
 Typha, & zeia panis differentia fm Mnesitheu. 1°. de ali. facul. 2°. 12. D
 Typham dabat suis equis Hector, ex Homero. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Typha ab equis sine noxa editur. 1°. de alim. fac. 2°. 13. B
 Typhini panes quales. 1°. de alim. fac. 2°. 12. G
 Typhini panes habent lentorem. 1°. de alim. fac. 2°. 11. F
 TYPHODES est genus febris. com. 7°. aph. 42°. Ex. 57. D
 Typhodes febres summe humide sunt. aduer. Lyc. Ex. 62. A
 Typhodes febris morbus est continuus. fin. med. Isa. 45. F
 TYPHOMANIA quid. de com. 3°. 50. A
 TYPHONIA quid. fin. med. Isa. 47. B
 TYPICAM ægritudinem venturam significat vrina viridis, si se muta
 uerit in album aut aquosum colorem. de dyna. Sp. 34. B
 TYPVS quid. fine med. Isa. 46. D/de typ. 3°. 90. D
 Typus quid apud ignaros. ad eos qui de typ. scrip. 3°. 92. G
 de Typis, & notis febrium Archigenes scripsit. 2°. de crisi. 4°. 136. D
 de Typis libri pcedit liber de differentiis febriu. 2°. de dif. feb. 3°. 39. F
 de Typis liber quid tractet, & quid liber de differentiis febrium. 2°. de
 differentiis febrium. 3°. 39. F
 Typum maxime habent febres. de typ. 3°. 90. D
 Typorum differentiæ. de typ. 3°. 90. D
 Typi primi qui. de typ. 3°. 90. D
 Typi secundi qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi consistentes qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi mobiles qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi preoccupatorij qui. de typ. 3°. 90. E
 Typi simplices qui. de typ. 3°. 90. E
 Typorum simplicium differentiæ quæ. de typ. 3°. 90. E
 Typus quotidianus qui. de typ. 3°. 90. E
 Typus quotidianus qualis. de typ. 3°. 91. C
 Typum quotidianum quæ comitentur. de typ. 3°. 90. F
 Typus tertianus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typus tertianus qualis. de typ. 3°. 91. C
 Typum tertianum quæ comitentur. de typ. 3°. 90. F
 Typi semitertianæ quales. de typ. 3°. 85. H
 Typus semitertianæ difficilis, & quantus. de typ. 3°. 85. G
 Typus semitertianus omnium minime infestat. de typ. 3°. 90. F
 Typus quartanus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typi quartani, tertiani, quotidiani, et extese semitertiani. de ty. 3°. 90. E
 Typus quartanus qualis. de typ. 3°. 91. C
 Typus quintanus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typus septimanus qui. de typ. 3°. 90. F
 Typi febrium inordinatarum quales. de typ. 3°. 91. A
 Typi compositi qui. de typ. 3°. 90. E
 Typorum compositorum differentiæ quæ. de typ. 3°. 90. F
 Typorum miscellæ quales. de typ. 3°. 91. C
 Typorum expertes febres quales. de typ. 3°. 91. C
 Typum non habet atrophia. de typ. 3°. 90. D
 Typum in febribus chronicis remouet electarium aristolochie. de medi-
 cinis exper. Sp. 105. F
 Typum febrium auferens medicamen. de medic. exper. Sp. 105. G
 ad Typos. de simpl. medic. Sp. 80. A
 TYRANNI domini qui. de cognosc. curandisq; animi mor. 2°. 55. E
 Tyranni cur odio habeantur. 2°. meth. me. 7°. 11. F
 Tyrannorum mensis sequuntur mendaces. de cogn. cur. ai mor. 2°. 50. H
 Tyrannis dicta antidotus ab Antipatro composita. 2°. de anti. 5°. 116. D
 à Tyranno medicamentum. 9°. de compo. medica. sec. loc. 5°. 204. G
 Tyranno assimilatur sextus dies. 1°. de die. decr. 4°. 146. G
 TYRIACA habens viperas ad differentiam eius, quæ non habet. de
 melancho. ex Gale. Ruf. & Posi. Sp. 110. F
 Tyriaca ad capitis dolorem & ventositatem. de med. exper. Sp. 106. G
 Tyriacæ eadē faciens emplastrum. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. D
 TYRIVM emplastrum. 6°. de comp. med. per gen. 5°. 259. F
 TYRONIBVS non sunt proferendæ diffinitiones essentielles, & quibus
 sunt proferendæ, & quales. 4°. de puls. differ. 4°. 66. A
 TYRRHENICA cera. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 240. D
 TYRVS paruum cor habet, & tamen est audax, quia calidum habet.
 de anatomia viuorum. Sp. 53. A
 contra TYRI morsum acetum forte calidum. de me. exper. Sp. 106. D
 ad Tyri puncturam electarium. de med. exper. Sp. 107. A
 TZIARIACAE meminit. de medicinis fa-
 cile parandis. 7°. 175. C

VACCINAE

lac incrassat. de dis
 sol. contin. Sp. 73. F
 Vacca pedes non velociter corrumpuntur in
 stomacho. de dissolu. conti. Sp. 75. A
 VACCINA caro numeratur inter cibaria
 media. de dissolu. conti. Sp. 74. B
 Vaccina caro non velociter corrumpitur in
 stomacho. de dissolu. conti. Sp. 75. A
 Vaccina caro nutrit eum qui digerit eam nu-
 trimento multo crasso. de dissolu. conti. Sp. 73. E
 VACILLANTES animo quid agant. de trem. palp. 3°. 60. A
 VACILLATIO mentis esse potest catochus. in 1°. pror. c. 2°. 4°. 176. E
 Vacillatio oculorum quibus eueniat. presag. exper. conf. Sp. 78. E
 VACVANDI modus sumitur à viribus. 11°. meth. med. 7°. 69. A
 Vacuandum est audacter vbi vires constent. 11°. meth. med. 7°. 69. A
 VACVANTIVM auxiliorum duplex genus. 13°. met. med. 7°. 82. F
 Vacuantia omnia ledunt vires. 9°. meth. med. 7°. 59. C
 VACVATIO quæ sit. 14°. meth. med. 7°. 89. A
 Vacuationum genera quæ. fin. med. Isa. 48. H
 Vacuatio est lactis generatio in mammillis. de ven. sect. ad. Era. 6°. 6. H
 Vacuatio menstrua non solum vacuatio est, sed etiam purgatio. in 3°. de
 mor. vulg. com. 3°. 3°. 148. E
 Vacuatio excrementorum duplex, & qualis. 6°. de locis affec. 4°. 41. G
 Vacuatio excrementorū omni febre vtilissima est. 10°. meth. me. 7°. 65. H
 Vacuatio insignis in morbis acutis quibus fiat. de vic. rat. in morb. acu.
 commentario. 2°. 7°. 116. C
 Vacuatio propriæ materiæ quæ. in progn. com. 2°. 4°. 199. C
 Vacuatio quomodo fiat. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 Vacuatio etiam adstringentibus, & frigidis fit. 13°. meth. med. 7°. 82. C
 Vacuationes omnes promouet lauacrum aquæ dulcis temperatum. 11°.
 methodi medendi. 7°. 69. H
 Vacuationes omnes promouet vinum aquosum. 11°. meth. med. 7°. 69. H
 Vacuationis condiciones considerandæ sunt. 13°. meth. med. 7°. 82. H
 Vacuationis condiciones quæ. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Vacuationis alio modo indigent mēbra rariora, alio modo densiora. 14°.
 methodi medendi. 7°. 88. A
 Vacuationis modi humorū crassorū & glutinosorū. 14°. meth. 7°. 87. H
 Vacuatio totius corporis non solum fit ob abundantiam humorū, sed etiā
 ob morbi magnitudinem. 13°. meth. med. 7°. 81. C
 Vacuatio quibus sit utilis. 9°. meth. med. 59. D/12°. 7°. 75. F
 Vacuatione validiore interdū agēt qui nō sunt liberi, vt ante cibū exer-
 ceri possint, & cibū aptis tēporibus sumere. de bon. & vitio. 2°. 34. E
 Vacuatio est medicamentū vitiosorū humorū. 4°. de sani. tuen. 2°. 83. A
 Vacuatio prima est tumorū curationis indicatio. 14°. meth. me. 7°. 88. A
 Vacuatio duplex in tumoribus. 14°. meth. med. 7°. 87. D
 Vacuatio est cōmunis indicatio phlegmonū corporis. 13°. meth. 7°. 81. G
 Vacuationis indicatio vincit refrigerationis indicationem in phlegmone
 & erysipelate. 12°. meth. med. 7°. 82. E
 Vacuatio duplex in phlegmone. 13°. meth. med. 7°. 82. F
 Vacuatio vnum est conuulsionis caput. 2°. de symp. cau. 3°. 20. A
 Vacuatio in doloribus. in 3°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 149. F
 ad Vacuationem celerem quæ exigantur. 16°. de vsu par. 1°. 220. G
 Vacuatio prompta & continua quæ. in progn. com. 2°. 4°. 202. A
 Vacuatio notabilis per cutim ex quibus fiat. 9°. meth. med. 7°. 60. H
 Vacuatio modica corporis vomitu fieri debet. de sal. die. 2°. 42. C
 Vacuationis terminum obtinent in pluribus affectibus sanguinis fluen-
 tis vigor labascens, & pulsus mutati. de ven. sect. aduer. Era. 6°. 7. G
 Vacuatio quæ mala faciat. 9°. meth. med. 7°. 59. B
 in Vacuationibus largis sunt pulsus vermiculantes. 2°. de pñ. 4°. 113. A
 Vacuatio immodica ledit vires. 12°. meth. med. 7°. 74. F
 Vacuatio sanguinis retēta facit incidere morbos plethoricos. in 1°. pror.
 rhet. comment. 3°. 4°. 185. D
 Vacuationem sanguineam vbi considerare oportet vitrea sint cucurbitu-
 la. de cucurb. scarif. 6°. 3. D
 Vacuatio si conueniat in Iecoris phlegmone, quæ consideranda. 13°. me-
 thodi medendi. 7°. 82. H
 Vacuatione prius facta debet apponi cucurbitula. 13°. met. me. 7°. 85. B
 Vacuatione facta quid agendum in cancro. 14°. meth. med. 7°. 89. G
 VACVATVM cum ante fuerit corpus, eduliorum multa siccant abun-
 de. de vict. ratio. mor. ac. com. 4°. 7°. 145. C
 cur Vacuato corpore balnea fieri debent. de vic. rat. in morbis acutis,
 commentario 3°. 7°. 133. E
 Vacuatio

Vacuati quidam ex *vacuatione* periere. 9°. meth. med. 7^a. 59. A
VACVITAS quid. 4°. de dign. pul. 4^a. 83. G
Vacuitatis ratione fit *caloris augmentatio* *deficiente nutrimento*. de *vitalitate respirationis*. Sp. 63. C
VACVARE quando *cupimus* quid *agendum*. 7°. meth. med. 7^a. 45. B
Vacuare potest *materiam capitis cucurbitula*. de *cucur. scar.* 6^a. 3. F
Vacuatur quod est *imbecillius*. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. C
VACVVM & *plenum* quæ *vocabula* sint. 4°. de dign. pul. 4^a. 85. B
Vacuum an sit, & *quo modo*. de *histo. philo.* Sp. 5. C
Vacuum quid. 1°. de elem. 1^a. 2. F/3°. de diff. pul. 4^a. 62. B
Vacua loca *quo modo* dicantur. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
Vacuū qui *posuerūt*, & *qui nō*. in 6°. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 182. G
Vacuum, & *atomos vera* putabat *Democritus*. aduer. emp. me. Isa. 35. C
Vacuum infinitum *magnitudine* *Epicurus* dicebat. de *cuiusque animi pecc. not. atque med.* 2^a. 60. A
de Vacuo philosophorum rationes *rhetoricæ*. de *cuiusque animi pecc. not. atque med.* 2^a. 60. A
Vacuum nullum in *mundo*. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. D
Vacui *nihil* in *mundo* *afferebat* *stoicus*, *sed extra mundum*. de *cuiusque animi pecc. not. atque med.* 2^a. 60. A
in Vacuo an *corpus* possit *manere*. de *cuius. ai. pec. not. atq; me.* 2^a. 59. C
Vacuum *nihil* *inuenitur* in *corpore*. 3°. de nat. fac. 1^a. 303. E
de in Vacuo *existenti corpore* quid *sensisset architectus*. de *cuiusq; animi pecc. not. atque med.* 2^a. 59. F
Vacuum ne *detur* *cor* non *attrahit*, quando *respiramus*. de *util.* 1^a. 223. D
Vacuum *arguitur* ex *molli*. in 3°. de morb. vulg. com. 1^a. 3^a. 131. B
Vacuum *vinum* *quomodo* dicatur. 3. de diff. pul. 4^a. 62. C
Vacua *vina* & *plena* quæ *dicantur*. 4°. de dign. pul. 4^a. 85. B
Vacua, & *plena* *lana* *quo modo* dicatur. 4°. de dign. pul. 4^a. 85. B
Vacuis *quomodo* dicatur *sermo falsus*. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
Vacua *mens* *quo modo* sit. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
Vacui *homines* *quomodo* *intelligentur*. 3°. de diff. pul. 4^a. 62. C
Vacuis & *plenus* *pulsus* q. 3°. de diff. pul. 62. D/ 4°. de dig. pul. 4^a. 84. E
Vacuum in *quibus totum corpus* est, *quispiam maxime* possit *experiri*, q *cibi* sint *vnuerſim*, et *velociter nutriētes*. cō. 2°. aph. 18°. Ex. 14. A
in Vacuis *quo modo* se habet *musculi epigastrii*. 2°. de mot. mu. 1^a. 316. F
Vacuis *venter* *calefit*. de *anat. viu.* Sp. 47. G
Vacuum *cur* sit *ieiunium* *intestinum*. de *ana. viu.* Sp. 50. C
Vacua *intestina omnia* *cur* *bilis* non *faciat*. de *anat. viu.* Sp. 50. C
Vacui *cur* debet esse *anginosi*. de *vict. rat. in morb. acu. com.* 4°. 7^a. 138. G
Vacuum si *apprehenderit* in *offis præcisione* *desipientia*. *commentario*. 7°. aphorismo. 24°. Ex. 55. F
VAGINALIS tunica. 2°. de sem. 1^a. 339. D
VALDE *pro raro*. com. 6°. apho. 33°. Ex. 50. A
in Valde *talibus*, *bonis*, *malis*, *optimis*, et *pessimis* *Hippocratis* *loquendi modi*. 1°. de cri. 4^a. 131. D
VALENTIVS, & *robustius* *idem*. de *mult.* 3°. 78. F
Valentium *bene proprium* est *exercitium*. ad *Thras.* 2^a. 106. C
VALENTIS *Terentij colica*. 9°. de comp. med. secun. loc. 5^a. 202. B
Valens *qua colica vsus*. 9°. de compo. medicamen. sec. lo. 5^a. 202. F
Valentis ad *dysentericos*. 9°. de comp. medi. sec. lo. 5^a. 203. C
Valentis *pharmacum*. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 187. A
VALERE *bene* est *secundum naturam* *operari*. ad *Thras.* 2^a. 103. B
Valere *bene* est *secundum naturam* *esse instructum*. ad *Thras.* 2^a. 103. B
Valeat quando *homo*. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 275. C
VALERIUS *Paulinus*. 7°. de cōp. med. per gen. 5^a. 271. C/D
in VALETVDINARIIS non *idem* est *rigere*, *horre*, & *frigesieri*. de *trem. palp.* 3^a. 53. G
VALETVDINI q *maxime pateat* *corpora*. 6°. de *sanitate tuē*. 2^a. 95. D
Valetudinis *bonæ victus ratio* *cur* *ab omnibus seruari* non potest. de *bonitate, & vitio suc.* 2^a. 36. D
Valetudini *bonæ maximum commodum* *affert* *ante cibum exercitatio*. de *bonitate, & vitio suc.* 2^a. 35. A
Valetudini *bonæ sumpto cibo* *qualiscunque motus* *admodum noxius*. de *bonitate, & vitio suc.* 2^a. 35. A
Valetudini *bonæ studentes* quid *agere debet*. de *bo. & vitio suc.* 2^a. 35. A
Valetudinem *vitiat* *sanguis abundans*. de *dyna.* Sp. 19. D
Valetudinem *infirmam* & *valetudinis infirmitatem* *dicere* *nihil refert*. 2°. meth. med. 7^a. 10. D
Valetudinē *sperare* *debet* *senex egrotus*. de *cog. cur animi mor.* 2^a. 51. E
ad Valetudinē *bonā cibi accommodatissimi*. de *boni. & vit. suc.* 2^a. 36. E
VALIDVM quid sit. de *natura humana*. com. 2°. 7^a. 182. F

Validum *quomodo* differat à *duro*. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
Validis *testes* non *sunt laxi*. 1°. de sem. 1^a. 334. E
VALGI qui *sint*. de *art. com.* 3°. 7^a. 278. B
Valgi in *genu luxatione* *quomodo* fiat. de *art. com.* 3°. 7^a. 292. D
VALLVM, seu *coniunctum*, seu *disiunctum*, *nomen vinculi* *ab euentis sumptum*. de *fascijs.* 7^a. 293. H
Vallum *Amintæ*. de *fascijs.* 7^a. 299. A
Vallum, seu *phalera*. de *fascijs.* 7^a. 299. B
Vallū *Amintæ* ad *nasum* in *alterā partem* *declinatū*. de *fasc.* 7^a. 299. D
VAPOR quid sit. 1°. de simp. med. 5^a. 3. F
Vapor tanto *crassior* est *aere*, q̄to *aer crassior luce*. 8°. de vsu p. 1^a. 167. F
Vaporem esse *crassum argumentum* *probans*. 8°. de vsu par. 1^a. 167. F
Vapor, & *fumus* in *aere* *ascendentes* quid *faciant*. de *sper.* Sp. 39. D
Vapor hūorū et *spiratio* ē *materia spūs vitalis*. d. *vir. nost. cor.* Sp. 60. C
Vapor paucus *satis* est *piscibus* *respirantibus*. de *anat. viu.* Sp. 48. C
Vaporem *respirant* *per branchias* *delphinus*, *lepus marinus*, & *anima lia alia*, quæ *sunt communia terræ*, & *mari*, quæ *arabice* dicuntur *cenalia*, & *pisces*. de *anat. viu.* Sp. 48. C
Vaporem *emanat* *semper* à *corpore*, in *siccitatibus* *quidem multus*, in *humiditatibus* *paucus*. in 1°. de morb. vulg. com. 1^a. 3^a. 104. C
Vapor *calidus* *supra* *petit*. in 1°. de morb. vulg. cō. 1^a. 3^a. 104. D
Vapor *quomodo* *ascendat*. in 1°. de morb. vulg. com. 1^a. 3^a. 104. D
Vapores *dulcis aquæ* *quales*. com. 1^a. aphor. 14°. Ex. 7. D
Vapores *rei solidæ* *quales*. com. 1^a. aph. 14°. Ex. 7. E
Vapor *humidus* in *quo nunq̄* *sentiatur*. 8°. meth. med. 7^a. 53. G
Vapore *fuliginoso* *detento* *inaqualis intemperies* *oriri* *solet* in *toto corpore*. de *inēqu. intemp.* 3^a. 44. D
Vapores *acres* *faciunt* *asperitates*. de *cau morb.* 3^a. 9. C
ex Vapore *capitis dolor*. de *remed. par. fac.* 7^a. 153. F
Vapores *suscipiens* qñ *est caput* *calidū*, *permittamus* *cibaria calida* & *sicca*, *licet* *conueniant* in *reliquo corpore*. de *diff. cont.* Sp. 71. G
ex Vaporibus ad *caput* *visa*, & *visa* in *suffusis* *sunt diuersa*. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. G
Vapores *vii suffusiones* *hnt* *atrabiliarij*. d. *mel. ex Gal. R. et P.* Sp. 109. G
de Vapore *melancholiam* *extrahens* *medicamentum*. *secr.* Sp. 101. G
Vapores *reficcat* *brassica*. 2°. de compo. medicamen. sec. lo. 5^a. 133. D
Vapor q̄to *p lanam* in *aures* *eat*. 3°. de compo. me. sec. loc. 5^a. 142. E
VAPORATIONEM *vitioforum humorum* *sequuntur symptomata*, quæ *cerebrum*, & *oculos* *afficiunt*. 5°. de loc. aff. 4^a. 32. H
VAPOROSVS *spiritus* *quomodo* *faciat* *pandiculationes*, & *oscitationes*. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
Vaporoſum est *instrumentum olfactus*. 7°. de decr. Hipp. & *Pla.* 1^a. 271. C
VARICIFORMIS *flexus* qui. 9. de vsu par. 1^a. 172. E
Variciformis *vasa spermatica* q̄ à *testiculis* *explantantur* *Herophilus* *nuncupauit* *ωρεσάτρας κηροειδές*. 14°. de vsu par. 1^a. 208. C
VARICOSVS *meatus* *cur* *factus*. 1°. de sem. 1^a. 333. F
Varicosum *assistens* *dicatur* *meatus genitalis*. 1°. de sem. 1^a. 333. E
Varicosus *assistens* *vas seminis*. 1°. de sem. 1^a. 335. C
Varicosis *vasis* *aliquē ptiū* *numerū* *auferre* *cōtinget*. d. *diff. mor.* 3^a. 5. A
Varicosa *vena* *cur* in *cruribus*. 1°. de elem. 1^a. 9. A
Varicosa *vena* *extrahuntur*. de *diff. mor.* 3^a. 4. G
VARIANT *curationem* *profluviorum ventris* *causa diuersa*. de *medicinis expertis*. Sp. 103. H
VARIOLAS *generat* *sanguis calidissimus*. de *ocul.* 7^a. 189. F
VARIVM est *vinculum* *geranium dictum*. de *fascijs.* 7^a. 293. E
Varia *vincula* *quidam* *negligunt*. de *fascijs.* 7^a. 293. D
Varia *vincula* non *dānauit* *Hippocrates*. de *fascijs.* 7^a. 293. D
Variū *vinculū* *aptatur* *solū* *femori*, *humero*, & *cubito*. de *fasc.* 7^a. 293. E
Vario *vinculo* *cum* *caput* *cuidam fuerit* *deligatum*, *illi oculi* *procidere*. de *fascijs.* 7^a. 293. D
VARICES & *κηροί* quid. de *tum. præ. nat.* 3^a. 84. G
Varices quid. 2°. de lo. af. 4^a. 10. F/13°. meth. med. 7^a. 86. G
Varices quid *sint*, & *vnde* *sint*. com. 6°. aph. 21°. Ex. 48. D
Varices *tibiæ affectus*. *introd.* Isa. 59. D
Varix in *cruribus*, & in *testibus* sit. 13°. meth. med. 7^a. 86. G
Varices q̄to *fiant*, *docuit* *Hippocrates*. de *ven. sec. aduer. Eras.* 6^a. 7. E
Varices q̄to *fiant*, & in *quibus* *venis*. de *art. com.* 3°. 7^a. 269. B
Varices *ex* *quo* *fiant* *sanguine*. de *art. com.* 3°. 7^a. 269. B
Varices in *cruribus* *ab atra bile* *fiunt*. de *atra bi.* 1^a. 35. D
per Varices *descendit* *atra bilis*. 2°. de arte curati. ad *Glauc.* 7^a. 107. D
Varices *nigræ* *ab humore* *melancholico* *fiunt*. de *bon. & vit. suc.* 2^a. 39. D
Varices *denigrate* *significant* *atrā bilem*. com. 4°. aphor. 2°. Ex. 27. F
Varices *dū*

Varices dum generantur, pituita influit cum melancholico humore. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. B
 circa Varices actio. ad Thras. 2°. 104. H
 Varices quos morbos sanent. in 6°. de morb. vulga. com. 6°. 3°. 197. F
 Varices furorem curant. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 162. H
 Varices si in infanientibus superuenerint, infania solutio. commentario 6°. aphorismo. 21°. Ex. 48. D
 ex Varicum sublatione melancholici facti. de atra bile. 1°. 35. E
 Varices magna supuenientes caluis, sunt capillati. c. 6°. aph. 34°. Ex. 50. B
 Varices magna caluis nunquam adueniunt, nec e contra. commenta. 6°. aphorismo. 34°. Ex. 50. C
 ad Varices. secretorum. Sp. 103. A
 in Varice multum inuat sectio ischiadica. de anat. vii. Sp. 54. H
 Varices qñq; excidunt in cruribus, & testiculis. 4°. meth. me. 7°. 90. G
 Varix quando excidenda. 4°. de composit. med. per gen. 5°. 237. A
 Varices quomodo incidenda. introd. Isa. 60. D
 Varices supra ulceratū locū primo sananda sunt. 4°. meth. me. 7°. 23. H
 VARVS quid sit. 5°. de comp. medicamen. sec. loc. 5°. 160. B
 Varus quid sit. de remed. par. fac. 7°. 157. B
 à Varo quō differat ficosus tumor in mēto. de remed. par. fac. 7°. 157. B
 Vari faciei affectus. intro. Isa. 59. C
 ad Varos in facie. de remed. par. fac. 7°. 157. B
 pro Varis sapo. de remed. par. fac. 7°. 157. B
 ad Varos smegma. 1°. de comp. me. sec. loc. 131. D/5°. 5°. 160. F
 ad Varos ex Critone. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. D
 ad Varos callosos. 5°. de comp. me. sec. loc. 5°. 160. E
 ad Varos. 1°. de comp. med. per gen. 5°. 214. G
 Vari in genu luxatione quomodo fiat. de artic. com. 3°. 7°. 292. D
 VAS quid significet. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 160. G
 Vasa maxima quę sint. 11°. metho. med. 7°. 68. G
 Vasa pulsantia sunt arteria. 7°. de ana. adm. 7°. 94. F
 Vasa non possunt secari ignoratis musculis. 1°. de anat. admin. 1°. 69. E
 Vasorum corpora tunicæ dicuntur. 6°. de anat. adm. 1°. 92. D
 Vasorum nervosorum tunicæ quot. de anat. vii. Sp. 44. H
 P Vasorū tunica sanguis attrahit in nutritione. 6°. de vsu par. 1°. 151. D
 Vasorū tunice trahūt sanguinē maximē sibi pprū. 3°. de na. fa. 1°. 307. G
 Vasa tenuia cur in magna ossa inseruntur. 13°. de vsu par. 1°. 202. B
 Vasorum diuisiones implent glandulæ. 8°. de vsu par. 1°. 165. B
 Vasa quę debeant esse spissa. de ana. vii. Sp. 45. A
 Vasa magna cur non sint in superficie posita. 16°. de vsu par. 1°. 219. F
 in Vasis radix quę. 5°. methodi medendi. 7°. 30. G
 Vasa quę à deriuatis deriuantur, habent eandem originem cum deriuatis. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. C
 Vasa quę deferunt ad oculos fluxiones qñq; incidenda. 13°. m. m. 7°. 85. E
 Vasa quę ferunt ad oculos fluxiones quę incidi non possunt. 13°. methodi medendi. 7°. 86. E
 Vasa locutionis quę. de anat. vii. Sp. 49. B
 Vasa vociferationis in brutis quę. de ana. vii. Sp. 49. B
 Vasa ad asperā arteriā i collo capillorū spēm referūt. 1°. de lo. af. 4°. 2. D
 Vasa ad mamas & testes habēt cōmunē vsū. 16°. de vsu par. 1°. 221. A
 Vasorum tria genera cor connectunt cerebro. 2°. de decretis Hippocrat. & Platonis. 1°. 239. B
 Vasorum à corde proficiscentium orificia quales habeāt membranas, et earum vsus. 6°. de vsu par. 1°. 152. B
 Vasorum ora non possunt ita claudi in corde, vt nihil retro recurrat. 3°. de natural. facul. 1°. 307. E
 Vas proprium pituitæ est pulmo. de anat. vii. Sp. 52. G
 Vas exiguum in pulmone. 15°. de vsu par. 1°. 212. F
 Vas ruptum in pulmone ex clamore, pondere, cursu, & ex saltu. 5°. methodi medendi. 7°. 30. C
 Vas in pulmone ruptū letale nocumētū. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 9. E
 Vas in pulmone ruptum quādo curauit Galenus. 5°. meth. me. 7°. 36. B
 Vas in thorace si rumpi debeat, noli exercere corpus. de vena sectione aduersus Erasistrateos. 6°. 8. F
 Vas proprium melancholię est splen. de anat. vii. Sp. 51. A
 Vas secundæ digestionis est vesica. de anat. vii. Sp. 51. D
 Vasorum excrementa per vrinas. de const. ar. med. Isa. 42. B
 Vasorum excrementa continentium musculi sunt cibi instrumenta. 6°. de anat. adminstr. 1°. 90. C
 Vasis eisdem natura non vitur ad materias semicoctas, & perfecte coctas. 6°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 263. D
 ex Vasis vrina assa, & cruda. de tot. morb. temp. 3°. 88. G

Vasorū vrina dilatatio quō cognoscat. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
 Vasorum vrina imbecillitas quomodo cognoscatur. de ren. affect. dign. & medela. 7°. 192. G
 Vasorum reuolutio vbi efficiatur. 1°. de semine. 1°. 333. E
 Vasorum reuolutio est in vasis feminis. 1°. de semine. 1°. 335. C
 Vasa paucissima sunt reflexa, & cur. 16°. de vsu par. 1°. 214. G
 Vas quod spermaticū nūcupat, licet vere nō sit. 14°. de vsu par. 1°. 208. C
 Vasa seminaria quę in antecedentiā, & cōsequentia. de ana. vi. Sp. 51. G
 Vasa seminaria qualia in viris, & in mulieribus, et cur. de ana. Sp. 51. G
 Vas spermaticum in viro quale. 14°. de vsu par. 1°. 207. H
 Vasa spermatica virorum sunt duriora vasis spermaticis mulierū. 14°. de vsu partium. 1°. 209. H
 Vasorū spermaticorum situs in maribus qui. 14°. de vsu par. 1°. 209. A
 Vas spermaticum in muliere quale. 14°. de vsu par. 1°. 207. H
 Vas spermaticum in feminis cur non in testes. 14°. de vsu par. 1°. 209. G
 Vasorum seminalium coniunctio in muliere ignorata à summis viris. de dissectione vuluæ. 1°. 109. C
 Vasorum spermaticorum substantia qualis. 14°. de vsu par. 1°. 209. G
 Vas spermaticum cur varicosum. 14°. de vsu par. 1°. 208. A
 de Vasorum spermaticorum magnitudine, & de suo incessu, cur ita longe eant. 14°. de vsu par. 1°. 208. H
 Vasa spermatica in mare quō maiora q̃ femina. 14°. de vsu par. 1°. 208. F
 Vas spermaticum feminis paruum. 14°. de vsu par. 1°. 209. H
 Vasa spermatica in mare magna ex piscibus, & auiibus cognoscuntur. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 Vasa spermatica in piscibus, & auiibus cur iuncta diaphragmati. 14°. de vsu partium. 1°. 208. G
 Vasa spermatica in piscibus, & auiibus longa. 14°. de vsu par. 1°. 208. G
 Vasa spermatica breuiora sunt in homine, quā in quocunq; alio animal. 14°. de vsu partium. 1°. 208. G
 Vasorū spermatis orificia alarum formā habent. de cōp. memb. Sp. 59. C
 Vasa per quę alter sit mas, alter femina. 14°. de vsu par. 1°. 207. D
 Vasa quatuor habent testiculī. de spermate. Sp. 36. F
 Vasa nutrientia testiculos vnde. 14°. de vsu par. 1°. 208. H
 Vasa nutrientia partes pudendas in mulieribus, et viris. 14°. de vsu partium. 1°. 209. B
 à Vasis vteri pendent secundæ. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Vasa vteri quibus obstruantur. com. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Vasa quę in conceptu aperiantur. de diff. vul. 1°. 109. E
 Vasa quę feruntur ad crura, cur interne ferātur. 16°. de vsu par. 1°. 219. F
 Vasa omnia non sunt necessaria. ad Thras. 2°. 104. D
 in VASORVM finibus quot de causis obstructio fiat. 11°. methodi medendi. 7°. 68. H
 Vasorum exiguitas non facile deprehenditur. 6°. de vsu par. 1°. 220. D
 Vasorum angustia quo modo fiat. 1°. de san. tu. 2°. 68. C
 Vasorum imbecillitas vnde proueniat in purgationibus. 3°. de simp. me dicam. facul. 5°. 23. H
 Vasa totius corporis, & viscera non sunt intemperanter replenda. de cucurb. scarif. 6°. 3. A
 Vasorum repletio quę habeat symptomata. 9°. meth. med. 7°. 57. C
 ad Vasa & ad robur plenitudinis duæ differentiæ. de mul. 3°. 77. A
 Vas potest grauari, & homo nō egrotabit. de cur. rat. per sang. 6°. 16. E
 Vasorum inanitio pro purgatione apud Hippocratem. commentario. 4°. aphorismo. 2°. Ex. 27. C
 Vasorū inanitiōes fortes fieri nō debēt. de vi. ra. i mor. ac. c. 2°. 7°. 120. G
 in Vasis solis quandoq; humores putrescunt, quandoq; in toto corpore. commen. 4°. aph. 37°. Ex. 32. B
 in Vasis humorum putredo qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 33. B
 Vasa totius corporis plena pituita alba inducunt aquam intercutem, di etiam à Græcis leucophlegmatiam. cō. 7°. aph. 70°. Ex. 60. G
 Vas effundens pōt causare spumosa excrementa. c. 7°. ap. 30°. Ex. 56. A
 Vasorum reclusio quibus fiat causis. 3°. de symp. cau. 3°. 27. A
 Vas quot modis possit rumpi. 3°. de sympt. causis. 3°. 26. H
 in Vase continui solutio Rhegma dicitur. 4°. methodi med. 7°. 23. B
 Vasorum oris apertio Anastomosis appellatur. 4°. meth. med. 7°. 23. B
 Vasorum ora referat ficus arbor. 8°. de simp. me. fa. 5°. 61. F
 Vasorū apertio vnde prueniat in purgationibus. 3°. de simp. me. f. 5°. 23. H
 Vase quocunq; disrupto sanguinis emanatis phibitio. 8°. de ana. 1°. 101. G
 Vasorum sanguinis deligatio. 5°. meth. me. 7°. 30. F
 in Vasis abscessis quando vincula debēt decidere, caro habetur pro operculo. 13°. meth. med. 7°. 86. F
 VASA ex quibus fieri non debent. de subf. emp. Isa. 32. C

Vas duplex quid sit, & à quo in eis fiat coctura. 7°. de compo. medica-
men. secun. loc. 5°. 180. A
Vas duplex quō sit, & quō intelligat. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 233. E
Vas duplici quid significet, & quē incoqui debeant. 7°. de compo. medica-
men. secun. loc. 5°. 180. B
in Vase duplici quō debeat cera liquefieri. 8°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 187. E
in Vase duplici debet liquari chalbanū. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 233. E
in Vase duplici mellis coctura, quo ad manus non inquinet. 7°. de compo.
medic. secun. loc. 5°. 178. H
in Vase duplici miscēt vnguenta oīa. 3°. de comp. med. p gen. 5°. 234. F
in Vase duplici caleſcant vnguenta. 8°. meth. med. 7°. 53. C
Vase duplici vtuntur vnguentarij. 7°. de comp. me. secun. loc. 180. E/181. F/
7°. de compo. med. per gen. 269. H/ 5°. 271. A/E
in Vase duplici coquebant medicamenta. 4°. de ſanitate tuen. 2°. 87. A
in Vase duplici quō coquebant medicamenta. 4°. de ſan. tu. 2°. 87. A
Vase duplici vtitur. 7°. de comp. med. secun. lo. 178. H/179. D/E/180. A/7°. de
comp. me. per gen. 273. A/5°. 274. D/10°. meth. me. 7°. 65. A
Vas, in quo viperā coqui debent, quale eſſe debeat. de theria. 5°. 95. F
*Vas, in quibus reponi Theriaca debet, & quomodo aperienda, & quo-
modo claudenda.* de theria. ad Piſ. 5°. 95. C
Vas quomodo præparetur operculis & centonibus. 7°. de compoſit. me-
dicamentorum per gen. 5°. 273. A
in Vase Aeneo in quo ponit punicā. 3°. de comp. me. secun. loc. 5°. 147. G
Vas æneum. 6°. de comp. med. secun. loc. 5°. 170. A/ de vict. ratio. in morb.
acutis, comment. 4°. 152. G/ de ocul. 7°. 191. F
Vas Aereum elegit pro coctura. de rem. par. fac. 7°. 155. G
in Vas æreum ſemper ponit malum punicum. 3°. de compoſitio. medica-
men. secun. loc. 5°. 48. D
Vas æreum. 3°. de comp. medi. secun. loc. 145. H/4°. 152. H/153. A/6°. 170. C/
9°. 209. B/2°. de comp. me. per ge. 225. F/4°. 243. F/ 5°. 246. F
Vas æris Cyprij. 5°. de comp. medi. secun. loc. 161. F/5°. de compoſi. medica-
men. per genera. 5°. 254. D
Vas æris rubri. 3°. de comp. me. ſe. lo. 148. A/2°. de cōp. me. p. g. 5°. 226. C
Vasa ex nō puro Argēto rubiginē cito cōtrahunt. 5°. de antid. 5°. 104. D
Vas argenteum craſſum. 7°. de compo. med. per gen. 5°. 274. G
Vas argenteum. 7°. de comp. me. secun. lo. 181. G/H/ 7°. de compoſi. medica-
men. per gen. 5°. 274. G/ de incant. adiur. 7°. 182. B
Vas Birennum. ſecre. Sp. 98. D
Vas Buxum. 7°. de compo. medi. per ge. 5°. 273. F
Vas Corneum. 8°. de comp. med. secun. lo. 5°. 189. C
Vasa fiſtilia Alexandrotica purpurea appellata. 2°. de compo. medica-
men. secun. loc. 5°. 128. B
Vas fiſtile nō picatū [ergo erāt picata.] 10°. de cōp. me. ſe. l. 5°. 209. A
Vas fiſtile. 5°. de comp. medi. secun. loc. 162. A/163. B/164. A/3°. de compo.
medica. per gen. 5°. 235. C
Vasa figulina, in quibus debent alia coqui, cur debeant eſſe bene cocta.
4°. de ſanitate tuenda. 2°. 85. A
Vas figulinum. 3°. de compoſi. medicamen. ſecundum loc. 144. H/148. C/
4°. 152. G/10°. 5°. 209. A
Vas Illiceum. 4°. de comp. me. secun. loc. 5°. 152. H
Vas genus Meliterium dictum. de puer. epil. 7°. 181. A
Vas Nouum. 8°. de comp. medi. secun. loc. 5°. 196. B
Vas Plumbeum quod non perſpiret. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. C
Vas plumbeum. 3°. de comp. medica. secun. lo. 5°. 148. C
Vas Stannēū pro ſeruādo medicamento. 6°. de cōp. me. secun. lo. 5°. 171. A
in Vase ſtāneo malī punici ſuccū ſeruāt. 3°. de comp. med. ſe. lo. 5°. 148. E
Vas ſtanneum. 3°. de comp. me. ſe. loc. 143. E/F/148. E/ 7°. de comp. med.
per ge. 269. G/272. F/5°. 273. F/ de ocul. 7°. 191. F
Vasa teſtacea ſunt prima aqua ſaturanda. de rem. par. fac. 7°. 154. A
Vasa teſtacea. 7°. de compo. medica. per ge. 5°. 273. A
Vasa vinaria obturanda ſunt ne vinum aceſcat. de vinis. Sp. 77. A
Vasa vinaria aperta cito faciunt vinum acetum. in 6°. de morbis vulga-
ribus, commentario 4°. 3°. 182. H
Vasa minus plena citius faciunt acetum. in 6°. de morbis vulgaribus,
commentario 4°. 3°. 183. A
Vas Vitreum craſſum. 7°. de comp. med. per ge. 5°. 274. G
Vas vitreum. 2°. de comp. med. ſe. lo. 139. C/3°. 143. D/144. A/5°. 160. F/
7°. 179. E/180. E/181. G/H/182. A/185. E/ 9°. 203. A/4°. de compo.
medicamen. per gen. 243. H/244. A/7°. 269. G/273. A/5°. 274. F/ de
med. fac. par. 169. D/ 7°. 174. D
Vas vnguentarium exiguum ſtāneum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 272. H
Vas vnguentarium. 7°. de comp. med. secun. loc. 5°. 181. G

pro Vase pellicula. 5°. de compo. med. ſecun. loc. 5°. 162. C
Vasa attrita ſiunt ſicciora. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 170. B
*Vasa proijciebat quidam delirans, tamen illa cognoſcebat, & nomina-
bat.* de ſymp. diff. 3°. 12. H
Vas ſe eſſe cur quiſpiā arbitrabat. de mel. ex Gal. Ru. & Poſ. Sp. 109. D
VASCVLORVM immunditia quid ſignificet. in 6°. de mor. vul. com-
mentario 3°. 3°. 162. H
Vaſculo teſtaceo vel æneo poſita aqua fomentum eſt calidum. de vic. ra.
in morb. acu. com. 2°. 7°. 116. D
Vaſculum pro meſura. 7°. de comp. medicamen. per gene. 5°. 272. F/H
VATES tanquā præſentia dicit præterita. in progn. com. 1°. 4°. 189. H
Vates exiſtimatus Galenus. in progn. com. 3°. 4°. 211. G
VATICINATIONI ſimilis eſt ars medica. de vic. ratio. in morb. acu.
commentario 1°. 7°. 109. H
VATICINATORIAE ſcientia quæ. de præcog. ad Poſth. 4°. 215. B
VATICINIA obſcura. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. G
Vaticinium Galeni. de præcog. ad Poſth. 4°. 217. B

VBERA ſunt partes in hoīe ex illis, quæ ſunt laxiores,
& humidiores. 5°. de ſimpl. med. fac. 5°. 65. H

Vbera vocantur mammarum glandula, ſi lac continent. de bonitate, &
vitiis ſuccorum. 2°. 35. H
Vberū caro albior eſt glandis carne, & teſticularū. de ana. viu. Sp. 55. H
Vbera quibuſdam ſupra modum increuerunt. de diff. mor. 3°. 5. C
ad Vberum tumorem. de paſſ. mul. Sp. 96. D
Vberum durities antiquas iuuat Eryſimum. 6°. de ſimp. me. fa. 5°. 47. E
*ad Vberum duritiem, & inflationem, & vlcera, & craſſitiem, & om-
nem paſſionem.* de paſſ. mul. Sp. 96. D
Vberum phlegmonas ſanare oſtraciten dicit. 9°. de ſimp. me. fa. 5°. 67. D
*Vberum phlegmonibus ſola ſordes ſe exercentium impoſita efficaciori
ſunt remedio.* 10°. de ſimp. me. fac. 5°. 75. C
Vbera inflammata refrigerari moderate amāt. 7°. de ſim. me. fa. 5°. 53. E
Vberum aptum cataplaſma. 7°. de ſimp. me. fac. 5°. 53. E
Vbera inflammata ex lacte concreto quomodo curantur. 7°. de ſimplic.
medicamen. ſacul. 5°. 53. E
ad Vbera vlcerata. de paſſ. mul. Sp. 96. D
Vbera generant bonum chymum, & craſſum. de diff. cont. Sp. 74. A
Vbera eſt cibus craſſus, & cur. de diff. cont. Sp. 72. G
VBI quid ſignificet. de ijs, quæ in med. ſi. com. 1°. 7°. 200. E
Vbi genere eſt ſuperius, & inferius. 2°. de diff. pul. 4°. 56. F

VECTIO inter faciendā numeratur. 1°. de ſanita. tuen-
da. 2°. 68. H

VECTES pars organorum. de machin. 7°. 309. E
Vecſes ærei vel ferrei comparantur. de machin. 7°. 309. D
VEHEMENTER ſuavis. in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 174. F
VEHEMENTIA quæ dicantur. 4°. de dign. pul. 4°. 83. D
Vehementis proprium. 4°. de dign. pul. 4°. 83. F
Vehemens dolor notus. 2°. de loc. aff. 4°. 12. G
VEHEMENTIAE nomen vulgo cui applicatum. 3°. de differentijs pul-
ſum. 4°. 61. H
Vehementia, & magnitudo idem in morbis. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. F
VEHEMENTIVS pro maius dicitur à medicis. commentar. 6°. apho-
riſmo 5°. Ex. 47. A
VEHI naui eſt paſſio. 1°. meth. med. 7°. 6. C
Vegetatiua anima in iecore eſt. 1°. methodi medendi. 7°. 58. H
*VEGETABILIS anima dicta ab Ariſtotele, concupiſcibilis à Pla-
tone à & ſtoicis natura dicitur.* de ſæt. for. 1°. 326. B
*Vegetatiua anima quæ in iecore eſt poteſt vocari appetitrix, naturalis,
& altrix.* 9°. meth. me. 7°. 58. H
VELLA quid. de ſimp. med. Sp. 92. A
*Vella calefactoria eſt, ſubmordens viribus relaxans ad tuſſim veterem
& ad regium morbum cum melle optime facit.* de ſimp. Sp. 92. A
pro VELLE, poſſe. de artic. com. 3°. 7°. 281. H
VELLICATIO in ægris quid ſignificet. in 1°. de morbis vulgaribus,
commentario 2°. 3°. 118. A
VELLICANT gulam acria, & ſalſa. 5°. de loc. aff. 4°. 32. D
VELLVVS nemo portat ad fullonem, prouerbū. 2°. de diſ. pul. 4°. 58. B
VELOCITAS timidis conuenit. 1°. de vſu par. 1°. 113. C
Velocitas reſponſionis ſequitur ad dominium bilis. de anat. vi. Sp. 45. F
Velocitas, & ſpiſſitudinis in pulſu differentia. comp. pul. Sp. 65. H
VELOCITER nutrire. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
*VELOCEM linguam ſerē ſemper habent melancholici, ſed balbe, &
exili voce loquuntur.* de mel. ex Gal. Ruſ. & Poſſ. Sp. 109. D
Velox pul-

*Velox pulsus est qui in paruo tempore longitudinem explet. compendiu
pulsuum.* Sp. 65. H
*Veloces nutritiones deprehenduntur ex pulsibus qui sunt fortes & ma-
gni, & ex motibus qui sunt voluntarij, quia habent robur. comm. 2.
aphorismo 18°.* Ex. 13. G
Velocioris coctionis sunt que appetuntur & sapiunt. de dissol. Sp. 73. B
*Velocius digeritur quod leuiter, & facile masticatur, quam quod diffi-
culter. de diff. cont.* Sp. 73. D
Velocis digestionis de se sunt cibaria subtilia, & media. de diff. Sp. 73. C
*Velocius digeruntur raram habentia substantiam, quam habentia spiss-
sam. de dissol. cont.* Sp. 73. C
Velocius digeruntur cibi crassi in aliquo corpore. de diff. cont. Sp. 73. C
Velocis digestionis cibariorum qui modi. de diff. cont. Sp. 73. B
Velocius digeruntur carnes animi qua quadrupedum. de diff. cont. Sp. 73. C
*Velocius digeruntur axille omnium animi pinguium, & iuuenum, qua
axille macrarum, & antiquarum. de diff. cont.* Sp. 73. C
*Velocius digeritur ex animalibus siccis quod est paruum, quam magnu.
de diff. cont.* Sp. 73. C
*Velocis digestionis sunt caro galline, duragi, & starnę, & hepata pullo
rum asnerum, & eorum axille. de diff. cont.* Sp. 73. C
Velocius digeritur caro vituli, quam caro bouis. de diff. cont. Sp. 73. C
Velocius digeruntur oua non dura, quam dura. de diff. cont. Sp. 73. D
Velocius digeruntur nuges, quam auellane. de diff. cont. Sp. 73. C
VELI linteum. de artic. commen. 3°. 7^a. 270. H
VENA quid significent. de ijs, qua in me. f. com. 2°. 7^a. 212. E
Vena qua sit apud antiquos. 8°. de decretis Hippocra. & Pla. 1^a. 266. E
Vena pro arteria accipitur. 6°. de decr. Hippocrat. 266. E/ in Tim. Plat.
287. G/ p animi mor. 320. C/ de fet. for. 1^a. 323. G/ de caus. morb. 7. E/ in
6^m. de morb. vulg. commen. 6°. 3^a. 195. C/ in 1^m. pror. co. 3°. 4^a. 180. D/
7°. de comp. med. secum. loc. 5^a. 177. B/ de cur. rat. per sang. miss. 6°. 21.
D/ de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 138. A
Vena, & arteria differentia. 6°. de vsu partium. 151. A/ 1^a. 152. G/ 4°. de
differen. puls. 4^a. 65. D
Vena tenuior est ac imbecillior arteria. 5°. de loc. affect. 4^a. 30. F
quam Vena siccior est arteria. 5°. meth. med. 7^a. 32. D
Vena sexcuplo minus crassa arteria. 1°. de sem. 1^a. 333. A
Vena cur tenuis in omni animali. 16°. de vsu par. 1^a. 148. B
Vena vas non albicat sicut vas arteria. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. B
Venarum, neruorum, & arteriarum facultas diuersa est. de mult. 3^a. 77. A
Venas tantum appellant recentes que non pulsant. de cau. mor. 3^a. 7. E
Vena pulsatilis, & vena quieta sunt coniuncta. de anat. viu. Sp. 56. E
*Vena pulsatilis in interioribus membris superposita est quieta, in exte-
rioribus supposita quieta, & e contra. de ana. viu.* Sp. 56. E
VENA quid, & vnde oriatur de anatomia viuorum. Sp. 55. E
Vena quid sit. 7°. de ana. adm. 1^a. 95. A/ de anat. viu. Sp. 44. B
Vena sunt membra coplexa, q in vocatur simplicia. de ana. viu. Sp. 44. G
Vena si demantur ab instrumentis sunt simplicia. 1°. de nat. fac. 1^a. 291. G
Vena, arteria, & neruus sunt elementa hominis. 2°. meth. me. 7^a. 11. H
Vena sunt ligamenta carni. de anatomia viuorum. Sp. 44. B
*ex Vena, neruo, & arteria particula omnes animalis contexta sunt.
7°.* de vsu partium. 1^a. 158. H
Venis indigent partes composita. ars med. Isa. 63. B
Venis, & arterijs cur indigeant natura membra. 1°. de loc. affe. 4^a. 8. B
*ex Venis, neruis, arterijs, ossibus, & carne compositum incorruptibile
esse non potest. 14°.* de vsu par. 1^a. 204. D
Vena inter partes similes numerantur. de diff. mor. 3^a. 2. F
Vena inter prima instrumenta numeratur. de diff. mor. 3^a. 3. B
Vena numerantur inter primas partes que formantur. 2°. de tempera.
16. A/ 1°. de nat. fac. 1^a. 291. F
Vena, & nerui quando formentur. de sper. Sp. 36. C
Vena ex quibus fiat. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 17. D
Vena exanguis est, tamen ex sanguine facta. 2°. de nat. fac. 1^a. 297. E
Vena est exanguis. 1°. de sem. 1^a. 330. C
Vena sunt minus siccæ chartilagine. 1°. de temp. 1^a. 15. C
Vena sunt exangues & frigide natura. 1°. de temp. 1^a. 15. C
*Vena sunt calida ex tactu sanguinis, & veniunt ad medium tempera-
mentum. 1°.* de temp. 1^a. 15. C
Venam difficillimum est fieri ex sanguine. 1°. de sem. 1^a. 332. E
Vena non fit e sanguine sed e semine. 1°. de sem. 330. C/ 1^a. 331. H
Vena prima ex seminis substantia generantur. de fet. for. 1^a. 324. A
*Venarum corpus cum prorsus exanguis sit, verisimile est primam e se-
mine generationem habere. de fet. for.* 1^a. 322. G

*ad Venarum generationem que necessaria sunt, in seminis substantia in-
ueniuntur. 1°.* de sem. 1^a. 330. E
Vena potius a neruo quam a carne nascuntur. de anat. viu. Sp. 50. F
Vena quibus componantur. de anat. viu. Sp. 44. G
Vena & arteria ex fibris membranarum que fiunt. de ineq. intemp. 3^a. 43. D
Vene oes habent vna tunicam, & varias fibras. 6°. de anat. adm. 1^a. 93. C
Vena ex vna constat tunica. 6°. de anat. adm. 1^a. 95. A
Vena habet solum vnam tunicam. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. E
Vena non indigent multiplicitate tunicarum. de anat. viu. Sp. 45. A
Venarum tunica cur dura. 7°. de vsu par. 1^a. 159. D
in Vena tunica sunt fibra multe. 10°. meth. med. 7^a. 67. D
Vena quas habcant fibras. 2°. de temp. 1^a. 18. A
Vene quam habeant carnem. 2°. de temp. 1^a. 18. A
Vena quam habeant caliditatem. 2°. de temp. 1^a. 18. A
*in Venis, et sanguine caliditatem habet animal omne veluti fontē ignis.
in Timaeum Platonem.* 1^a. 289. H
Vena caliditate, & siccitate citius fistulantur. 2°. de sem. 1^a. 339. B
Vena fiunt late ob spiritum calidum. 2°. de sem. 1^a. 339. B
VENARVM vtilitas qua. 1°. de vsu par. 1^a. 117. B/ de ana. Sp. 44. B
Vena cur indita membris. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. A
Vene necessaria oī aīanti. 6°. de ana. adm. 90. D/ 6°. de vsu par. 1^a. 155. B
Vene commune corporis instrumentum. 16°. de vsu par. 1^a. 214. D
Vena commune instrumentum, quo omnia membra gubernantur. 1°. de
semine. 1^a. 330. C
Vena due veniunt ad omne membrū instrumentale. de ana. viu. Sp. 44. B
Venis & arterijs cur indigeant aīalia instrumenta. 1°. de lo. aff. 4^a. 8. B
Vena communis est toti animanti. 2°. meth. med. 7^a. 12. G
Vena habent functionem similem in omni parte. 6°. de decr. 1^a. 266. B
Venis carens corpus quod nam dicatur. de artic. com. 3°. 7^a. 277. F
pp Venam & arteriam musculus est instrumentum naturale. 1°. de mo-
tu musculorum. 1^a. 309. B
Venis, & arterijs cur indigeant muscoli. 1°. de locis aff. 4^a. 8. B
sine Vena, & arteria nullus est musculus. 16°. de vsu par. 1^a. 220. A
Vena pertinent ad musculos. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 284. H
Vene sequuntur musculos in figura. 1°. de anat. adm. 1^a. 63. E
*ex Vena, & arteria motus precedentes sunt naturales, & voluntatis
expertes. 1°.* de motu mus. 1^a. 309. B
Venarum motus actiones dicuntur. 1°. de natu. fac. 1^a. 291. B
in Venis tertium genus motus. de trem. palp. 3^a. 51. G
Venarum exercitatio per accidens fit a motibus voluntarijs. 2°. de fami-
tate tuenda. 2^a. 75. A
*Vena, neruus, arteria cōtinuantur vnicuiq; lacerto. de mo. ma. Sp. 66. E
Vena, & arteria simul sunt in toto corpore praterquam in iecore, &
splene. de vtil. resp. Sp. 64. G
Vena sunt robustiores adenibus. 13°.* meth. med. 7^a. 80. H
Vena in quas glandulas inserantur. 2°. de sem. 1^a. 340. D
ad Venas transeuntes ab vno in aliud recipiendas quandoq; glandula
facte sunt. de anat. viu. Sp. 44. D
Vena quid contineant. 6°. de vsu par. 1^a. 154. H
Vena, pellis, & neruus sunt receptacula sanguinis, & spiritus. de vtili-
tate respir. Sp. 63. C
in Venis adsunt spiritus. fin. med. Isa. 44. C
Vena in conatu omnes inflantur. de vtil. resp. Sp. 63. G
Vena sanguinis receptaculum est. de ven. sect. aduers. Eras. 6^a. 5. G
in Venis cur solus sanguis appareat. 8°. de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 275. A
ex Venis qualiscunque sit vocatur sanguis. de atra b. 1^a. 34. D
in Vena multus est sanguis, & spissus. de vtil. resp. Sp. 64. E
Vena sanguine liquidior est sanguis arteria. de vtil. resp. Sp. 64. E
in Venis sanguis exquisitus nunquam. de mult. 3^a. 80. H
Venarum sanguine calidior sanguis arteriarum. de fet. form. 1^a. 323. E
Vena que sanguine regunt p ossa, & p viscera currunt. de dyn. Sp. 19. D
Vena singule pertingunt ad ossa singula. 9°. de decr. Hipp. 1^a. 284. G
Vene exigua in ossibus. 16°. de vsu par. 1^a. 220. G
per Venas confluit calor. de vsu pul. 1^a. 228. D
ad Venas a corde fluit calor continue ita vt flamma est in continuo mo-
tu. de vtil. resp. Sp. 62. F
Venarum calor minor est illo arteriarum. de vsu pul. 1^a. 228. D
Vena non sunt vt arteria in meatibus. de vsu pul. 1^a. 228. G
Vene, & arteria habent ora communia. de vsu pul. 1^a. 228. G
a Vena ad arteriam meatus aliquis est. de vtil. resp. Sp. 64. F
in Venas transeunt arteria. de ven. sect. aduers. Eras. 6^a. 5. F
Venarum meatus manifesti sunt. de diff. morb. 3^a. 4. C
Vena vbi

Vena ubi nusquam relinquitur ab arteria. 16°. de usu par. 1°. 220. H
cum Venis cur ubiq; natura ponit arterias, nisi quid maius obftet. 5°.
de usu partium. 1°. 142. C
Vena profunda habent arteriam. de ven. art. diff. 1°. 59. E
Vena est ubi vas arteriosum est. 16°. de usu par. 1°. 220. H
sine Vena sua non invenitur arteria. 16°. de usu par. 1°. 220. E
Vena sine arteria. de ven. art. diff. 59. D/E/16°. de usu par. 1°. 220. E
sine Venis arteria quæ. de ven. art. diff. 59. G/16°. de usu par. 1°. 220. H
Vena, & arterie in quibus partibus se cōtingūt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
Vena & arteria in conceptibus non perfectis quales. de ven. ar. 1°. 59. E
Vena & arteria cum inferuntur in arteriam partem, semper propa-
gines mittunt, sed differenter. 16°. de usu par. 1°. 220. D
Venas nunquā misceri arterijs, & e contrario est mirabile. & non te-
mere factum. 15°. de usu par. 1°. 211. C
Venas, & arterias comparat nassularum funibus. in tim. Pl. 1°. 288. G
Vena, & arteria minimo intervallo ducuntur ad membra. 16°. de usu
partium. 1°. 220. A
Venas & arterias ducit natura ad omnes partes brevissimo intervallo.
16°. de usu par. 1°. 219. A/C
Vena non habent sensum. 16°. de usu par. 1°. 220. D
præter Venas, & arterias, & pelliculas, & nervos nihil de corpore
sensibile est. de util. resp. Sp. 62. G
Vena ut vetricul°, arteria & nerv°, diuerso mō sentiūt. de mul. 3°. 77. F
Vena sensibiles. 14°. meth. med. 7°. 92. C
Vena sentit solum, & non habet motū volūtariū. 16°. de usu p. 1°. 214. H
VENARVM aut arteriarum aut nervorum anatomia post ossa muscu-
los tertio loco sine ordine spectanda est. 1°. de ana. admin. 1°. 64. B
Venarum anatomie cur à iecore incipienda. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. A
Vena non videntur in simia ablata membrana ob tenuitatem. 3°. de ana-
tomicis administ. 1°. 74. D
Vena in simijs quomodo sit. de ven. art. diff. 1°. 56. C
Vena videntur in equis, asinis, mulis, & bobus ablata membrana ob
crassitiem. 3°. de ana. admin. 1°. 74. D
Venæ quibus alligentur. 6°. de usu par. 1°. 148. F
in Venis quæ Hippocrates docuerit. de ven. sect. aduer. Era. 6°. 7. D
Venas, de quibus Hippocrates considerationem facit, cōsidera. de ven.
sect. aduers. Eras. 6°. 12. D
Venarum distinctio secundum Hippocratem. 6°. de decretis. 1°. 266. G
de Venarum dissectione liber neq; est Hippocratis neq; Polybi. 6°. de
decr. Hippo. 1°. 262. E
Venarum origo vnde sit. de util. resp. Sp. 63. G
Venarum, & nutritionis origo quæ de mare. 3°. 46. G
Venarum principium, & finis idem secundum aliquos. 6°. de decretis
Hippocratis. 1°. 265. F
Vena dependet ab hepate. ars med. Isa. 63. E/1°. de usu p. 117. B/4°. 138.
F/6°. 152. D/15°. 212. E/16°. 1°. 214. D
Venarum principium multo magis est iecur, quam cor arteriarum. 6°.
de decr. Hipp. & Plat. 1°. 265. C
Venarum principium, & finis est iecur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. F
Venarum radicatio iecur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 266. G
Venarū principii esse iecur demonstratio prima. 8°. de decr. 1°. 273. G
Venarū principii esse iecur demonstratio secunda. 8°. de decr. 1°. 273. H
Venarū principium esse iecur demonstratio tertia. 8°. de decr. 1°. 273. H
Venas oriri à iecore demonstratio quarta. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. A
Venarum principium est iecoris caro. 4°. de usu par. 1°. 138. H
ex Venis componitur hepar. de ana. viu. Sp. 50. F
Venis solis tenuissimis atq; rarissimis nutriti hepar. 6°. de usu p. 1°. 155. C
Venis virtutem largitur iecur. ars med. Isa. 71. A
Venarum facultatis iecur veluti fons est. de mul. 3°. 77. A
Vena accipiunt ab hepate virtutem naturalem. 1°. de usu par. 1°. 117. B
Vena vis quomodo cognoscatur. in progno. com. 2°. 4°. 200. C
Venarum corpus non videtur à iecore, vel à corde germinasse. de fetuū
formatione. 1°. 324. G
Venarum principium non esse hepar. suadet. de anat. viu. Sp. 56. F
ad Venarū nām iecoris substantia ne ppē qdē accedit. de sē. for. 1°. 324. E
Vena quod nascant à corde, nō ab hepate. phibitio. de ana. vi. Sp. 46. A
Venas à corde oriri aliqui dicunt. 6°. de decr. Hipp. 1°. 261. H
Venarum fons est cor apud Platonem. 3°. de decr. Hipp. 1°. 241. F
Venarum, & arteriarum principium esse cor tribus rationibus proba-
tur secundum Aristotelem. de anat. viu. Sp. 56. E
Vena, & arteria porrigunt à cono cordis p totum. de ana. viu. Sp. 56. G
Vene principium quod non sit cor probatur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 262. H/

de anatomia viuorum. Sp. 56. E
Venarum principium non esse cor optimum argumentum præter alia.
6°. de decr. Hipp. 1°. 263. G
Vena cordis & iecoris sunt tanquam radices. 1°. de sem. 1°. 331. C
Vene totius corporis fetus sunt tanquam trunci. 1°. de sem. 1°. 331. C
Vena duæ in fetu. 15°. de usu par. 1°. 211. C
ex Venis attrahit sanguinem fetus dum augetur. 1°. de sem. 1°. 330. H
Venis tutius erat per interna iter facere. 16°. de usu par. 1°. 217. H
Vena cur sint minus profundæ, quàm arteria. 16°. de usu par. 1°. 219. F
Vena cur superiores arterijs. 16°. de usu par. 1°. 219. E
Vena inferna sursum feruntur. 8°. de usu par. 1°. 165. A
Vene extrinsecæ vt præferunt magnam differentiam, ita interna. 5°. de
sanitate tuenda. 2°. 91. F
Vena maiores ex minoribus sūt vsq; ad portas. 4°. de usu pa. 1°. 141. G
Vene omnes in quam concurrant venam. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. B
Vene omnes à qua vena oriantur. 16°. de usu par. 1°. 220. E
VENARVM anatomie ad cor à cerebro. 2°. de decr. 1°. 235. A
Vena cerebri spirituales. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
Vene cur tot in cerebro. 7°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 269. D
ex Venis etiam sit plexus retiformis. 16°. de usu par. 1°. 220. C
sine Vena rete mirabile. de ven. art. diff. 1°. 59. H
Vena cum venis commissæ in toto capite. 16°. de usu par. 1°. 220. D
Vena & arterie i cerebro cur veniat à diuerso loco. 9°. de usu. 1°. 172. H
Vena veniūt ab externa parte i cerebrū p craniū. 9°. de usu p. 1°. 173. A
Vena, arteria, nervi simul commiscuntur. 16°. de usu par. 1°. 220. D
Vena æquales numero nervis. 13°. de usu par. 1°. 202. A
Vena frontis inter duo supercilia existit. de anat. viu. Sp. 55. A
Vena duæ temporum flexuose incedunt. de anat. viu. Sp. 55. A
Venarum quatuor paria à capite descendere, vanum est dicere. de natu-
ra hum. com. 2°. 7°. 183. D
Venarum quatuor paria in corpore. de nat. hum. com. 2°. 7°. 183. B
Vena quæ descendunt ad oculum. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
Vena non est in oculorum humoribus. 10°. de usu par. 1°. 177. G
Vena duæ quæ sunt in angulis oculorum lachrymalibus non apparent
multum. de anat. viu. Sp. 55. A
Vena oculorum quandoq; videtur, quādoq; nō, & cur. de mul. 3°. 80. G
p Venas aurium qd intelligere oporteat. in 6°. de mor. vul. c. 5°. 3°. 192. F
Vena circa faciem, & aures quæ. de ven. art. diff. 1°. 57. H
Venas multas, & arterias propter quid habeat vena. de ocul. 7°. 183. C
Vena in lingua communes cum alijs carnibus. 3°. de alimen. fac. 2°. 26. G
Vene duæ in lingua cur. de voce & anhel. Sp. 61. G
Vena in lingua maiores & plures sunt, quàm lingua corpus exigat. 3°.
de alim. fac. 2°. 26. G
Vena lingue. de ven. art. diff. 1°. 58. A
Venis quibus nutriatur corpora lingua circūiecta. de ven. ar. diff. 1°. 58. A
Vena gutturis angustæ. de vic. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 138. F
Vena gutturis strictiores quàm faucium. de vict. ratio. in morb. acutis,
comment. 4°. 7°. 138. G
Vena quomodo in collum ferantur. 16°. de usu par. 1°. 218. G
à Venis quibus nutriantur scapula, & collum. de vic. ra. in morb. acu.
comment. 2°. 7°. 117. E
à Venis quibus nutriantur caput, & collum. de vict. rat. in morb. acutis
commentario. 2°. 7°. 117. E
Vena carotides vnde sint dictæ. de utilitate respir. Sp. 63. F
Vena obscura cur ad oesophagum. 4°. de usu par. 1°. 137. C
Vena manuum interiores appellantur. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
Venarum manus sectio. 3°. de anat. adm. 1°. 76. B
de Venarum manus anatomia. de anat. viu. Sp. 54. G
Vene manus sunt duæ. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
Venarū & arteriarum manus communis ratio. 16°. de usu par. 1°. 221. A
Venarum brachij positus non est semper idem, sed tres habet differen-
tias. de ven. art. diff. 1°. 56. G
Vena duæ in totam manum propagantur. 3°. de anat. administ. 1°. 76. B
Vena humeraria quæ. de ven. art. diff. 57. E/3°. de ana. adm. 1°. 76. B
cur Vena humeralis dicitur crassa. de artic. com. 1°. 7°. 259. A
Vena humeraria vnde. de ven. art. diff. 56. G/1°. 57. E/ F/ de vict. ratio. in
morb. acu. com. 2°. 7°. 117. D
Vena humeraria in cubiti articulo dividitur in tres ramos. 3°. de anat-
omicis administ. 1°. 76. C
Vena plures in interno cubiti articulo. de victus ratione in morb. acutis
commentario. 2°. 7°. 117. B
Vena quæ per axillas tēdunt ad manus, quomodo incedant. de vict. ra-
tione in

tione in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. E
 Vena axillaris humerali multo maior est. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. D
 Vena axillari una arteria vicina in brachio. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. F
 Vena media quarum communis. 3°. de lo. aff. 4^a. 18. G
 Vena communis que. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. D
 Vena ramus similis y literę in radio. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. F
 Vena in quibus egregius videantur. 3°. de anat. adm. 1^a. 76. D
 Vena quomodo evidentiùs videatur. 3°. de ana. adm. 1^a. 76. D
 Vena in quibus non compareant. de aere. aq. & loc. 2^a. 2. G
 Vena que non apparent, quomodo possint videri. de ven. art. 1^a. 56. F
 Venarum in brachio que videtur consideratio. de ven. art. diff. 1^a. 56. G
 Venarum occultarum in brachio, & manu consideratio. de ven. art. 1^a. 57. A
 Venarum profundarum brachij anatomia. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. E
 Venę internę brachij vñ oriatur. de vic. rat. in mor. ac. com. 2°. 7^a. 117. E
 Vena due per totum brachium. 3°. de ana. adm. 1^a. 77. E
 Vena basilica qui nam ramus sit. de ana. viu. Sp. 54. E
 Vena cephalica qui nam ramus sit. de anat. viu. Sp. 54. F
 Vena que gaudet cholera. de anat. viu. Sp. 54. G
 Vena critrima. secr. Sp. 97. G
 Vena purpurea cuius sit ramus. de anat. viu. Sp. 54. F
 Vena funis brachij que. de ana. viu. Sp. 54. F
 Vena una superat brachium & crur. 16°. de vsu par. 1^a. 221. A
 Vena saluatella cuius vena sit ramus. de anat. viu. Sp. 54. F
 Venę que brachium nutriunt vnde oriuntur. de ijs, que in medicatrina
 sunt, commen. 3°. 7^a. 220. E
 sub Venis certis vngues conascuntur. in Tim. Plat. 1^a. 286. H
 Vena & vnguis digitorum partes. de ineq. intemp. 3^a. 43. D
 Venę que ferunt ad anteriorem thoracis partem quo modo se habeant.
 de ven. art. diff. 1^a. 57. B
 Venas mammari, & testiculorum natura ducit à longinquis partibus.
 16°. de vsu par. 1^a. 219. C
 Venę que sunt sub mammis, sunt illę que veniunt ad vterum. comment.
 5°. aphorismo 50°. Ex. 42. A
 Venas cões ponit Galenus māmīs, & vtero. com. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 Venę ingulares sunt maxime. de natura humana, com. 2°. 7^a. 184. B
 Venę ingulares vñ oriatur. de ven. ar. 1^a. 57. D | de na. hu. cõ. 2°. 7^a. 183. B
 Venę ingulares vñ à caua vena oriatur. de vic. ra. i mor. ac. c. 2°. 7^a. 117. D
 Vena caua recte ad ingulum tendit. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. D
 Venę ingulares superficiales vnde. de ven. art. diff. 1^a. 57. G
 Venę ingulares altius conditę, quę. de vena. arte. dissect. 1^a. 57. F
 Venę ingulares externę sine arterijs sunt. de ven. art. diff. 1^a. 59. B
 Venę ingulares per quem locum transeant. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 184. B
 Vena ingularis in collo sine coniuge. 16°. de vsu par. 1^a. 221. A
 Venę ingulares iungunt cor cerebro. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 239. B
 Venę ingulares quas partes nutriat. de vic. rat. i mor. ac. c. 2°. 7^a. 117. E
 Vena ad ingulum alit costas quatuor superiores. 5°. de locis aff. 4^a. 30. H
 Venę que nutriunt superiores costas. de ven. ar. diff. 1^a. 56. D
 Vena una ex vtraq; parte ad costas fertur. de art. com. 3°. 7^a. 269. A
 Venę que sunt in dextera parte sunt et in sinistra. 9°. de decr. 1^a. 284. H
 in Venis distribuendis naturę equitas. 16°. de vsu par. 1^a. 220. F
 à Venis ortis à caua, antequam in iugulare soluatur, costas quatuor infe
 riores nutriuntur. de vic. rat. in mor. acu. commentario. 2°. 7^a. 117. D
 Vena sine pari à dextra cordis auricula orta, octo costas inferiores alit.
 5°. de loc. affect. 4^a. 30. H
 Vena sine pari ubi sit, & quomodo per thoracem extendatur. de vic. ra.
 in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. D
 Vena que alit thoracem. de ven. art. diff. 1^a. 59. E
 Vena sine pari quę octo costas nutrit. 16°. de vsu par. 1^a. 220. H
 Vena alens inferiores partes Thoracis, sub corde emergit. de vic. ratio.
 in mor. acu. com. 2°. 7^a. 117. G
 Vena nutriendes octo costas inferiores thoracis qualis, & eius arteria.
 16°. de vsu partium. 1^a. 219. A
 Vena parua quę nutrit octo costas inferiores est vena sine pari. in Ti
 męum Platonis. 1^a. 287. H
 Vena octo inferiores costas alens quorsum tendat. 5°. de loc. aff. 4^a. 30. G
 Vena cordis in qua parte. 7°. de ana. admin. 1^a. 95. A
 Vena magna ex parte dextera cordis. de anatomia viuorum. Sp. 46. F
 Vena, & arteria amplectunt totum cordis corpus. 6°. de vsu par. 1^a. 155. F
 Vena magna ex corde nascitur, & quorsum tendat, & quę ab illa nasci
 tur. 5°. de loc. affect. 4^a. 30. F
 Vena magna, & arteria procedunt à ventriculis cordis ad supremum
 spondylum colli. de vtilitate resp. Sp. 62. G

Vena cordis quot. de nat. & ord. cuiusl. Sp. 42. A
 per Venas, nervos, pelliculas colligantiam habent ad cor omnes corpo
 ris partes. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Vena aorta officium & ex quibus composita sit. de anat. viu. Sp. 52. H
 Vena quę correspondeant arterijs in corde. 16°. de vsu par. 1^a. 220. E
 Vena ventrem habens ad cor vnde transmittat ad cor nutrimentum. de
 anatomia viuorum. Sp. 54. E
 Vena à corde ad pulmonem minor est, quàm illa, quę cordi inseritur. 6°.
 de vsu partium. 1^a. 155. C
 Vena quę infigitur cordi maior est, quàm illa, quę ab eo exoritur. 6°. de
 vsu partium. 1^a. 155. C
 Venę quę correspondent à corde in pulmones. 16°. de vsu par. 1^a. 220. E
 Venarum, arteriarum cordis, thoracis, renū, et vtriusq; vesicę est opus
 commune. 7°. methodi med. 7^a. 49. B
 à Vena magna nulla vena it in pulmonem. 5°. de lo. aff. 4^a. 30. G
 Vena magna in pulmone. 16°. de vsu par. 1^a. 220. G
 per Venam magnam sanguis ex corde subministratur pulmone. de natu
 ra humana, com. 2°. 7^a. 184. A
 Vena est crassa in pulmone. 6°. de vsu par. 1^a. 151. B
 Vena arteriosa in pulmone. 6°. de vsu par. 1^a. 151. A
 Vena pulmonis ex arteriosis cordis partibus. 6°. de vsu par. 1^a. 153. A
 Vena arterialis quę, ubi, & ob quem finem. de ana. viu. Sp. 47. F
 in Vena arteriosa membrana oriuntur & eis. 6°. de vsu par. 1^a. 153. F
 Venam, quę pulmonem nutrit, cur natura ducit à corde, & non à ieco
 re. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 263. G
 Venę quę fertur ad pulmonem vas magnam arteriam necens semper
 minuitur. 15°. de vsu par. 1^a. 212. H
 Venę i pulmone cur nō dilatant nec cõprimunt. 7°. de vsu par. 1^a. 159. D
 Vena, & arteria, quę veniunt à corde, faciunt circa pulmonem pelles
 duas plenas venis, & arterijs. de vtil. resp. Sp. 64. C
 Vena caua propter quid dicta. de ven. art. diff. 1^a. 56. C
 Vena caua vnde dicatur. de fæt. for. 1^a. 323. E
 Vena caua ita dicitur ob magnitudinem. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 273. H
 Vena magna ob quid dicatur caua. 16°. de vsu par. 1^a. 214. F
 Vena magna quę dicitur caua quorsum procedat. de vtil. resp. Sp. 62. G
 Vena maxima quo modo intelligatur apud Anatomicos. 3°. de anatomi
 cis ministr. 1^a. 75. C
 Venas maximas vocavit Plato dorsales in Tim. Plat. 1^a. 287. G
 Venam maximam poetę cognoscunt. de nat. hu. com. 2°. 7^a. 183. G
 Venarum maxima vnde habeat ortum. de fæt. form. 1^a. 323. E
 Vena maxima ortus ex Hepate. 16°. de vsu par. 1^a. 220. H
 Vena magna ex quibus fiat. de anat. par. Sp. 43. B
 in Vena magna anatomia sanguis quando multus quando paucus. 7°.
 de anat. ministr. 1^a. 95. C
 Vena caua quod vas etiam vocetur. 16°. de vsu par. 1^a. 218. G
 Vena iecoraria dñ ab Hippocrate vena caua. de na. hu. com. 2°. 7^a. 183. E
 Venam cauam iecorariam vocat Hippocrates. de fæt. for. 1^a. 323. E
 Vena caua cur ab Hippocrate dicat iecoraria. 8°. de dec. Hipp. 1^a. 273. H
 cum Vena iecoraria simul cor generatur. de fæt. for. 1^a. 323. A
 Vena iecoraria quorsum cat. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 266. G
 Vena caua superius in iecore oritur. 5°. de vsu par. 1^a. 142. B
 Vena caua an oriatur à iecore, vel à corde, ambigunt. de fæt. f. 1^a. 324. E
 Vena portę inferius in iecore oritur. 5°. de vsu par. 1^a. 142. B
 Vena portę propter quid ita dicta ab antiquis. de ven. arter. 1^a. 56. B
 Vena portę cur sic appellata. de nat. hum. com. 2°. 7^a. 184. C
 Venę ad portas iecoris facile inueniuntur. 6°. de ana. adm. 1^a. 92. B
 Venas multas vniuit natura ad portas, propter quid iterum diuisit. 4°.
 de vsu partium. 1^a. 138. H
 Vena ad portonarium brevis. de ven. art. dissect. 1^a. 55. G
 Vena caua & arteria magna sub septo transuerso super vertebra in
 cumbit. in Tim. Plat. 1^a. 287. H
 Venę concava anatomia. de anat. viu. Sp. 54. D
 Vena caua ubi fiat. de anat. par. Sp. 43. B
 Venę caua locus in hominibus, & in quadrupedibus omnibus, & in
 alijs. 4°. de vsu par. 1^a. 136. D
 Vena concava vnde. de ana. par. Sp. 42. H
 Venę caua ortus vnde. de anat. viu. Sp. 50. H
 Vena caua qualis sit. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 138. B
 Vena caua vice trunci est. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. H
 Vena iecoraria trunco comparatur. de ven. art. diff. 1^a. 55. G
 Vena quo modo similes arboribus. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 262. G
 Venę stelechis quę. 6°. de loc. aff. 4^a. 39. C

Venarum maxima germina quorsum. 6°. de usu par. 1°. 149. C
 Vena caua orificio tres membrana. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. C
 Vena magna in dorso. de ana. par. Sp. 43. B
 Vena caua cur non iuncta spina. 16°. de usu par. 1°. 218. G
 Vena caua propinquius est pectus q̄ spina. 16°. de usu par. 1°. 218. G
 Vena caua situs, & incessus. 6°. de usu par. 1°. 148. F
 Vena magna in quo loco magis erat locanda. 4°. de usu par. 1°. 141. H
 Vena caua latissima est inferius. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 262. H
 Vena latissima quæ. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. G
 Vena caua incessus. 16°. de usu par. 218. G / 8°. de decr. Hippocratis. 1°. 274. A / de nat. hu. com. 2°. 7°. 183. E
 Vena caua incessus, & diuisio in partes. de fæt. for. 1°. 323. E
 Vena caua quem incessum notauit semper Galenus. de ven. art. 1°. 57. F
 Vena caua in oī diali dissecto à Galeno semper visa. 6°. de decr. 1°. 263. F
 Vena caua quibus innitatur ne patiatur. 6°. de usu par. 1°. 148. G
 Vena caua diuisa velut in duos nervos. 16°. de usu par. 1°. 214. F
 Vena caua sursum, & deorsum per propagationes mittit sanguinem per totum corpus, & quo modo. de ven. art. diff. 1°. 56. C
 Vena caua quomodo ascendat. de vic. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 117. D
 Vena quæ nascuntur à caua ascendendo. de ven. art. diff. 1°. 56. C
 Vena caua quando non adest dexter vetriculus cordis vbi scindatur. 6°. de decr. Hipp. 1°. 263. F
 Vena caua vbi scindatur in volucris, reptilibus, & aliquibus gressilibus. 6°. de decr. Hip. & Plat. 1°. 263. F
 Vena caue pars, quæ tedit in cor amplior illa, quæ tendit in pulmones. 3°. de natur. facul. 1°. 307. H
 à Vena caua q̄ nutrant antequā perueniant ad cor. 6°. de dec. 1°. 263. B
 à Vena caua sanguine nutritur cor. 6°. de usu par. 1°. 155. D
 Vena arteriosa quæ. 7°. de anat. adm. 1°. 94. H
 Vena arterialis habet duas tunicas. de anat. viii. Sp. 46. F
 Vena arterialis officium quod. de ana. vi. Sp. 52. G
 Venarum à caua derivatio ad partes internas. de ven. art. diff. 1°. 53. B
 Vena caua quō tēdat ad partes inferiores. de re. aff. dig. & m. 7°. 192. A
 Venarum inferiorum ortus. de ven. art. diff. 1°. 55. G
 Vena caua in arteriam venosam cur pertusa. 15°. de usu par. 1°. 212. F
 Vena caua sanguis comparatur fluuiō. de nat. hu. com. 2°. 7°. 184. B
 Vena vna sanguinem in totum corpus riuat, ex qua multa. de natura hu. mana, com. 2°. 7°. 184. B
 ex Vena caua sanguis qui fluit in membra comparatur canali. de natura humana, com. 2°. 7°. 184. B
 in Vena caua sanguis purus. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 à Vena caua omnia mēbra & cor nutriuntur. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 Venæ iecoris tunicam habent tenuiorem quā in toto animante. 6°. de anat. administ. 1°. 92. D
 Venæ in iecore sunt omnium tenuissimæ. 4°. de usu par. 1°. 139. B
 Vena multæ, & amplæ sunt in hepate. ars med. Isa. 70. H
 Venarum iecoris terminus. ars med. Isa. 70. H
 Vena ad iecur feruntur in fætū. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Vena fætus cur in sima hepatis, & non in gibba. 15°. de usu par. 1°. 211. E
 Venæ iunguntur in sima iecoris parte. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Venæ simæ partis iecoris quales. 5°. de loc. aff. 4°. 33. G
 Venæ, & arteriæ inueniuntur in curuatura hepatis, & splenis. de vtili. respirationis. Sp. 64. G
 Venæ quæ sunt in simo iecoris ferunt sursum alimētum ex periculis, quæ ad ventriculū attinent. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Vena in concava parte iecoris. 6°. de ana. adm. 1°. 91. D
 Venæ in gibba iecoris parte vnde incipiant. 5°. de lo. aff. 4°. 33. G
 Venæ solæ inueniuntur in gibbo hepatis. de vtil. resp. Sp. 64. G
 à Venas gibbi hepatis cur sit meat⁹ bilē trabēs. 4°. de usu par. 1°. 139. C
 Venæ quæ sunt in gibbo iecoris sumūt alimētū. 4°. de usu par. 1°. 138. H
 per Venas, per quas currit nutrimentū ad hepar, an sanguis perfectus recurat. 4°. de usu par. 1°. 141. F
 per Venas easdem nutrimentum transit à iecore in ventrem, & è contrario. 3°. de nat. fac. 1°. 306. E
 Vena non solum ducunt nutrimentum ad hepar, sed etiam preparant. 4°. de usu par. 1°. 135. H
 ad Venam hepatis non omnino transmitti succum cibi, immo etiam partem ad arteriam. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Venas cōparat riuus in hortis, nutrimentum aqua. in Tim. Pla. 1°. 287. F
 Venæ è iocinore in ventriculū secunda principia alimenti. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 240. F
 Vena caua quartum principium alimenti. 2°. de dec. Hipp. 1°. 240. F

Vena instrumenta concoquendi. 3°. de temp. 1°. 22. C
 in Venas plurimum rapitur nutrimentum ab intestinis. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 307. B
 Venæ habent actionem propriam naturalem 2°. de sanitate tuæ. 2°. 75. A
 Vena habet quatuor virtutes naturales. 3°. de nat. fac. 1°. 305. C
 Venæ vis attractoria ex vicinis partibus trahit. de vict. ratio. in morb. acu. comm. 3°. 7°. 134. D
 Venæ nō trahunt sanguinem prauum [huius contrariū habes in principio quarti de victu acutorum.] in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 186. H
 Venæ trahūt vt pueri, & bruta. 4°. de vic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 134. D
 per Venas cito lac distribuitur. com. 5°. aph. 64°. Ex. 44. G
 in Venas velociter tendit mellis aqua. de dissolu. conti. Sp. 75. A
 in Venis coctio in progno. com. 2°. 4°. 197. F
 in Venis fit secunda coctio. 4°. de san. tuen. 2°. 88. B
 Venas concurrere cum hepate in secunda digestionē, potest colligi. com. 1°. aphorismo 15°. Ex. 8. F
 in Venis quæ agitur concoctio est alteratio. 3°. de symp. cau. 3°. 26. C
 in Venis omnibus sanguis etiam coquitur. 4°. de usu par. 1°. 140. E
 in Venis, et iecore sanguis coquitur. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. B
 Venæ cibos in sanguinem vertunt. de theriaca ad Piso. 5°. 96. H
 in Venis alimentū dum ab innato calore alteratur, sanguis ex mediocri calore fit, reliqui succi ex calore immodico. 2°. de nat. fac. 1°. 300. C
 in Venis est facultas sanguifica. 1°. de nat. fac. 1°. 291. D
 in Venis sanguis generatur. 1°. de usu par. 1°. 117. B
 in Venis primum gignitur sanguis. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 Venarum tunicas sanguinem generare dicentes errant. 6°. de decretis Hippocratis. 1°. 265. G
 Vena serofi humoris substantiam gignit secundum Aristotelem. 1°. de tēperamentis. 1°. 332. A / G
 Venæ faciunt semen paucum, & tarde. 1°. de sem. 1°. 335. A
 Venæ alendæ semen accommodatum est. 1°. de sem. 1°. 332. G
 in Venis confectus sanguis datur arterijs. de usu par. 1°. 155. C
 ex Venis aliquid trahunt arteriæ. 6°. de usu par. 1°. 156. F
 ex Venis in arterias sanguis defertur. 3°. de nat. fac. 1°. 307. G
 à Venis propinquis arteriæ trahunt sanguinem tenuissimum. 3°. de nat. facultatibus. 1°. 307. E
 à Venis trahunt arteriæ cum dilatantur. de usu pul. 1°. 228. G
 ad Venas mittunt arteriæ cum constringuntur. de usu pul. 1°. 228. G
 per Venas nutrimenti trāsitus ē vnde dicitur. 2°. de na. fac. 1°. 299. C
 p Venas lationē sanguinis Plato aq̄ ductū vocauit. in Tim. Pl. 1°. 288. C
 Venæ tanq̄ canales. 2°. de nat. facul. 1°. 308. B
 in Venis sanguinis differentia. 2°. de nat. fac. 1°. 299. F
 Venarum opus quomodo variatur. 2°. de san. tuen. 2°. 75. B
 ex Venis crassius q̄ ex arterijs alimētū attrahit. 4°. de usu par. 1°. 140. B
 à Venis capiūt membra succū sibi accommodatum. 1°. de sem. 1°. 335. A
 ex Venis ad carnes alimentum. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 in Venas ex ventre, ex venis ad carnes alimentū pertransit. 3°. de sympto. causis. 3°. 25. A
 Venarū & arteriarū ora pueniunt ad cutem. 1°. de simp. me. fac. 5°. 4. D
 à Venis ad cutem quandoq; natura humores transmittit per viam crisis. com. 6°. aph. 42°. Ex. 51. B
 p Venas in vētrē qnq; natura excremēta expellit. 3°. de na. f. 1°. 306. B
 ex Venis humoribus attractis ad mēbra solida puenit. 2°. de el. 1°. 9. H
 Vena caua per vrina meatum expurgatur. 11°. meth. med. 7°. 73. F
 in Venis tenuia & aquosa p vrina expurgātur. de cōst. ar. m. Isa. 42. E
 Venæ aggregant pituitosam substantiam, quæ per renes expurgatur. com. mentario 4°. aph. 6°. Ex. 36. D
 Venarū succi in quibus coniecturis noscantur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
 in Venis contentæ sunt vrina. in 1°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 112. A
 à Venis omnibus, & arterijs corporis mittitur vrina, & sudor. de vtilitate respir. Sp. 64. G
 in Venis contentorum humorū vrina est serum. in 3°. de morb. vulgari. commentario. 1°. 3°. 131. D
 in Venis excremētū est sicut serū in lacte cōcreto. 1°. de san. tu. 2°. 67. G
 ex Venis supfluitas serosa facit acritudinē vrina. c. 5°. ap. 58°. Ex. 43. B
 in Venis ex altera excrementorum secretio. 1°. de nat. fac. 1°. 292. E
 in Venis adsunt viæ, p quas excrementa ducuntur ad exitum, ne succi bonis obfint. 1°. de decr. Hipp. 1°. 292. E
 Venarū excrementa in locum quendā colliguntur, vt cū in copia sint, cōlecta excernantur. 1°. de decr. Hip. 1°. 292. E
 in Venarum cōcoctione triplex excrementū. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 in Venarum concoctione amara bilis, atra, et serositas sunt excremēta. 3°. de sympto-

3°. de symptomatis causis. 3°. 26. A
 Venarum coctio quæ non sit bona. de urin. 4°. 125. B
 in Venis quæ sunt male concocta, quomodo se habeant ad concoctionem quæ sit carne. 4°. de san. tuen. 2°. 88. B
 Venarum primarum supfluitates per quos meatus euacuent. ars me. 15. 71. E
 in Venis cruditatem significant urinæ tenues. in 3°. de morbis vulgar. commentario 2°. 3°. 139. A
 in Venis primis cruditas quomodo curanda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
 in Venis extremis cruditas quomodo curanda. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
 in Venis primis cruditati datur dia trion pipereon, & quale. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. D
 in Venis primis crudos humores habentes quomodo nutriendi. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. H
 in Venis primis cruditatum copiam habentes quibus debeant nutriri. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 85. G
 in Venis primis crudos humores & multos habentes cibandi sunt oximelite, ptissana, & mulsæ exiguo. 4°. de san. tuen. 2°. 84. H
 in Venis primis humorum crudorum copiam habentes nec lauandi, nec mouendi, nec exercendi. 4°. de san. tuen. 2°. 84. G
 in Venis quoniam serosam humiditatem non habent senes propter abundantiam aquosorum excrementorum quæ uina conueniant. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 in Venis primis excrementa deiectionis expurganda. 4°. de san. tuen. 15. 42. E
 in Venis biliosa per purgationem. de const. ar. med. 15. 42. E
 in Venis tenuia deiectionis expurganda. de const. ar. me. 15. 42. E
 in Venis pituita non debet euacuari. 2°. de nat. fa. 1°. 302. B
 Venas mundificat ab humore crasso uinum tenue. de diff. cont. Sp. 74. H
 Venas aperiens medicina. de med. exper. Sp. 104. A
 Venæ septem ad ventrem pertinentes, oriuntur ex caua parte iecoris, quæ porta vocatur. 5°. de uen. art. dissect. 1°. 55. G
 Venæ in Ventre & intestina radicibus comparantur. de ven. ar. diff. 1°. 55. G
 Venæ pertinentes in ventriculo è iecore. 2°. de decr. Hipp. & Pl. 1°. 240. F
 Venæ pauca cur in ventriculo. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 Venæ quæ fertur ad ventriculū, & splenē vñ nascat. 4°. de usu p. 1°. 141. G
 Venæ pauca cur in ore ventriculi. 4°. de usu par. 1°. 137. C
 Venæ ventriculi habent vim mutandi succum in sanguinē, antequam veniant ad hepar. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Venæ à ventre in iecur trahunt. 3°. de nat. fac. 1°. 306. B
 Venæ ventriculi, & intestinorum ferunt vtile ad nutriendum iecur. 4°. de usu par. 1°. 135. H
 Venæ à ventriculi gibbo ad lienis concauum. 6°. de ana. adm. 1°. 91. D
 nec Venæ, nec arteria est in gibbo splenis. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Venæ protenditur à corde ad splenem, quemadmodum ad hepar, per quæ cor attrahit sibi succum cibi à splene. de vtil. resp. Sp. 64. G
 Venæ inter iecur, et vtrū hñt duplex ministeriū. 3°. de nat. fa. 1°. 306. C
 Venæ ad lactes, & intestina, quæ in 6°. de morbis vul. com. 4°. 3°. 180. E
 Venæ à portis ortus in intestina, splenē, & ventrem adit. de venarum arteriarumque dissect. 1°. 55. H
 Venarum omnis distributio in intestinum fit simul cum arterijs. 16°. de usu partium. 1°. 220. H
 Venæ una in omni reuolutione intestinorum. 5°. de usu partium. 1°. 145. F
 Venæ quæ in flexus intestinorum it. 6°. de usu par. 1°. 219. A
 Venæ multæ cur ad singula intestina. 4°. de usu par. 1°. 137. B
 Venæ quæ per intestina, ventriculum, lienem, & omentū, ad hepatis portas veniunt in omni animali. 6°. de ana. adm. 1°. 91. F
 Venæ intestinorum habent vim mutandi succum in sanguinē antequam veniant ad hepar. 4°. de usu par. 1°. 138. F
 Venæ ad intestina multum cibi sumunt. 4°. de usu par. 1°. 141. A
 Venæ propriæ quæ nutriunt intestina in mesenterio, quæ non trahunt ad hepar. 4°. de usu par. 1°. 141. F
 Venæ in epiploo nutriunt intestina, & partes propinquas. 4°. de usu partium. 1°. 141. F
 Venæ mesentericæ innumera conueniunt in venam portæ. de natura humana, com. 2°. 7°. 184. C
 Venæ mesaricæ vnde ortæ. 13°. meth. med. 7°. 83. F
 Venæ mesaricæ quæ orificia quandoque aperiant, & claudant. de anatomia viuorum. Sp. 56. E
 Venis mesaricis vii manibus iecur vtitur. 5°. de loc. affect. 4°. 35. C
 per Venas capillares, & in modum filorum araneæ quid intelligendum sit. de ven. art. diff. 1°. 58. C
 Venæ subtilissimæ sunt pori, per quas efluit calor. de vtil. resp. Sp. 62. F
 Venæ cur ad deorsum arteriæ in partē anteriore. 7°. de usu par. 1°. 159. C
 Venæ arteria non est subiecta in ultimis lumborum vertebra, sed è con-

traria. de ven. art. diff. 1°. 58. D
 Venæ super vertebra fertur. de ven. art. dissect. 1°. 59. D
 Venæ ad umbilicum quæ. de diff. vul. 1°. 109. G
 Venæ ab umbilico in fœtu unde. 6°. de decr. Hipp. 1°. 265. B
 Venæ cur per umbilicum solum ingreditur. 15°. de usu par. 1°. 211. D
 Venæ duæ cur una fiant in umbilico fœtus. 15°. de usu par. 1°. 211. F
 Venæ sub duplici peritoneo. 6°. de ana. admin. 1°. 91. D
 Venæ ad omentū, ventriculū, & lienē vñ oriat. 16°. de usu p. 1°. 220. H
 Venæ omento intertextæ vnde. de ven. art. diff. 1°. 51. A
 Venæ caua quæ à sublimis ad spinam flectitur habet dextrum renem. 14°. de usu partium. 1°. 206. E
 Venæ caua à laua habet sinistrum renem. 14°. de usu par. 1°. 206. E
 Venæ renum, & testium vnde. de ven. arte. dissect. 1°. 58. C
 Venæ concauæ rami descendunt ad renes. 6°. de loc. affect. 4°. 39. C
 Venæ renum amplissimæ à caua. de ven. art. diff. 1°. 58. C
 Venæ renum cur lata. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 Venæ renum tanquam stomachi sunt. 16°. de usu par. 1°. 220. H
 Venæ renum, & testium quæ. de ven. art. diff. 1°. 58. C
 Venæ caua in renes dilatatio quid agat. 6°. de loc. affect. 4°. 37. F
 à Venæ hepatis & etiam ab arteria. sunt meatus quidam ad renes, de vtilitate respi. Sp. 64. G
 Venas non habent renes inferius. de ana. viu. Sp. 51. C
 Venæ non mittunt sanguinem ad renes. 1°. de nat. fac. 1°. 295. D
 Venæ vesicæ non sunt nudæ aut instabiles, vt venæ renum. commen. 4°. aphorismo 78°. Ex. 36. G
 Venæ vesicam nutriendas vnde. de ven. art. diff. 1°. 58. E
 Venæ circa vrinaculū sunt in superioribus partibus. 15°. de usu p. 1°. 211. G
 Venæ per quas vrina venit ad renes. de anat. par. Sp. 43. B
 Venæ, & arteria in matrice vbi, & ad quid. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 Venas plurimas, et maximas habet vterus. in 6°. de mor. vulgaribus, commentario 1°. 3°. 153. D
 Venarum multa ora ad vterum pertingunt. 6°. de locis aff. 4°. 40. F
 Venæ vteri vnde. de ven. art. diff. 1°. 58. E
 Venarum ora, & arteriarum quæ feruntur ad vterum, dicuntur acetabula. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
 Venæ communes vtero, & mammis. 5°. de simp. me. fa. 5°. 37. H
 Venæ communes cur soli matri ac mammis. 14°. de usu par. 1°. 207. A
 Venæ ad vterum quibus maxime communicat cum mammis. de venarum arteriarumque dissect. 1°. 58. E
 Venæ, & arteriæ organa spermatis. de sper. Sp. 36. E
 Venæ spermatis diuerse sunt à venis vrinæ. de sper. Sp. 36. B
 Venæ ducētes sperma quales. de natura, & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Venæ quæ prodeunt à cerebro vsq; ad testiculos appellantur vasa seminaria antecedentia. de ana. viu. Sp. 51. H
 Venas proprias & nervos habet sperma quæ trahunt à toto corpore ad testiculos. de sper. Sp. 36. B
 Venæ una seminis propria, quæ ab alijs quatuor recipit semen. de spermate. Sp. 36. G
 Venæ quatuor seminis vbi sint. de sper. Sp. 36. G
 Venæ cur maximæ, & duplices in pudendis, & quorsum eant. 14°. de usu partium. 1°. 209. B
 Venæ breui veniunt ad genitalia, & vnde. 14°. de usu par. 1°. 209. C
 Venæ testium incessus. 1°. de sem. 1°. 333. C
 Venæ & arteria cur descendant ad vtrumque testem, & non recte. 1°. de semine. 1°. 332. F
 Venæ, & arteriæ plicantur in testiculis, & reiformi plexu. 6°. de usu partium. 1°. 219. C
 Venæ multipliciter inuoluuntur ante testiculos quæ retardent semen. 4°. de usu par. 1°. 139. B
 Venæ testium operitur membrana abdominis. 1°. de sem. 1°. 333. E
 in Venis testium albescit paulatim sanguis. 1°. de sem. 1°. 332. F
 Venæ ad os latum quales. 16°. de usu par. 1°. 219. E
 Venæ ad ilia à vertebra. de ven. art. diff. 1°. 58. D
 Venæ per foramen ossis pubis. de ven. art. diff. 1°. 58. F
 Venæ ischiadica cuius sit ramus. de ana. viu. Sp. 54. G
 Venæ sub genu trifariam diuiduntur. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Venarum crurum sectio. 3°. de ana. admin. 1°. 78. H
 Venæ crurum vnde oriuntur. de ven. art. diff. 1°. 58. E
 Venæ magnæ diuisio ad crura quomodo deriuetur. de ven. art. diff. 1°. 58. F
 Venæ magnæ diuisio ad crura vnde fiat. de ven. art. diff. 1°. 58. G
 Venæ intrinseca cruris in tres partes diuiditur. de ven. art. diff. 1°. 58. F
 Venæ quæ via tendant ad crura. 16°. de usu par. 1°. 218. D
 Venæ in

Vena in cruribus, & brachijs proprie mittuntur à natura per superficiem sine arterijs. 16°. de vsu par. 1°. 221. A
Vena quæ crura nutriunt unde oriatur. de ijs q̄ in med. fi. com. 3°. 7°. 220. E
Vena quatuor descendunt ad pedes. de ven. art. diffec. 1°. 58. G
Vena in tarsum excurrentes ad pedis extremum porriguntur. 3°. de anatomicis administrationibus. 1°. 79. C
Vena saphena cuius vena sit ramus. de ana. vii. Sp. 54. G
Vena supra calcaneum est saphena ramus. de ana. vii. Sp. 54. H
Venarum Cappar sit mentio secretorum. Sp. 99. E
in VENIS Actio deficiens est cum succi sunt semicocti. 3°. de symptomatum causis. 3°. 25. A
in Venis actio priuatio est cum succi oīno sunt crudi. 3°. de symp. 3°. 25. A
in Venis actio praua est cum succi vitiosi sunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
Vena quibus Angusta, & quibus ampla. com. 2°. aph. 44°. Ex. 18. F
Venarum angustia, & laxitas quō cōsiderāda ex fame. 2°. de tēp. 1°. 18. C
Venarum angustiam in aliquibus vidit Galēnis. ars med. Isa. 66. H
Vena apertio quo modo cognoscatur. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
Venarum Ariditates quomodo cognoscantur. de ptiff. 2°. 48. A
Vena Constipata non suscipiunt cibos comesos. de sal. dia. 2°. 42. F
Vena Corrofa quibus renutriatur. 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 183. E
in Venis Corruptio signū humectati, & infrigidati corpis. sec. Sp. 98. G
Vena Crassa, lata, plena, & citrina sunt concepto in horis bilis. de dyna midijs. Sp. 37. C
Vena aut diuisa aut aperta non est naturalis affectus. de symp. 3°. 13. G
Vena, & arteria vario Dolore afficiuntur. de ineq. intemp. 3°. 43. E
Venarum Dolores qui. 2°. de lo. aff. 4°. 11. E
Vena Exiccant tempore æstiuo acutos, & biliosos trahunt humores, quibus sunt ardentes febres. com. 4°. aph. 58°. Ex. 33. G
Vena exiccata trahunt à partibus propinquis. de vict. rat. in mor. acut. commentario. 3°. 7°. 134. C
Vena quibus Exinanita præter consuetudinem quo modo reficiendi. de victus ratio. in morbis acu. commentario. 2°. 7°. 120. B
Venas extantes habent macri. in 6°. de mob. vulgari. com. 3°. 3°. 177. E
per Venas flatuum oblationes quibus eueniant. præf. exper. Sp. 78. E
in Venas status aliquis vtilis tendit. 4°. de vsu par. 1°. 137. H
Vena, & arteria à Fluxione incallescunt. de ineq. intemp. 3°. 43. E
in Venis quid sit Gangrena. de frac. com. 2°. 7°. 235. D
Vena insensibiles apparent in Inflammatione. de tum. præ. nat. 3°. 83. C
Vena, & arteria intenduntur in inflammatione. 2°. de loc. aff. 4°. 10. G
Vena quando inflentur. de vtil. resp. Sp. 63. D
Venarum Interceptiones quæ. de vict. ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 137. F
Venarum interceptiones habentibus medicamentum non est exhibendum. de vic. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. F
Venas Latas habentes macri, nigri, & hirsuti aptissimi sunt, ut in ipsis humores melancholici cumulentur. 3°. de lo. aff. 4°. 18. E
Venas latas et angustas aliquæ habere quō cognoscatur. 5°. de sa. t. 2°. 91. F
Venas Magnas habent mulieres graciles, & nigrae. de curā. rat. per sanguinis missionem. 6°. 18. G
in Venis Multitudo plethora ab Erasistrato. de caus. proc. 3°. 99. C
Vena plene sanguinis quibus videantur. 1°. de diff. feb. 3°. 36. A
in Venis quid sit nauseatio. de frac. com. 2°. 7°. 235. D
ad Venas Orificiorum arteriarum apertiones non sine ratione parant natura. 6°. de vsu par. 1°. 155. B
Venarum oscillorum, & arteriarum apertio in toto corpore mutua est anastomosis. 6°. de vsu par. 1°. 151. H
Venarum orificia quid aperiat. de cura lap. Sp. 112. H
Venarum ora ad aperta. 6°. de compo. medicamen. per ge. 5°. 255. F
Venarum osculorum relaxatio in quibus partibus fiat. de mul. 3°. 78. G
Vena os dilatatum, aut ruptum quibus obturetur. 7°. de comp. medicamen. secum. loc. 5°. 183. E
Vena os quomodo claudatur. 5°. meth. me. 7°. 30. D
Vena disrupta, & venarum ora aperta, quomodo differant in mittendo sanguinem. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G
Venas paruas habent mulieres candidæ & carnosæ. de curan. 6°. 18. G
Venas Pati quid sit. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
in Venis Perturbatio à qua vrina significetur. in 1°. pr. c. 1°. 4°. 167. G
Vena totius corporis hyeme Refrigerata non probe concoquunt. de natura humana, com. 1°. 1°. 32. F
Vena Sanguiflua quæ intelligenda. de fractu. com. 2°. 7°. 235. D
ex Vena sanguis immodicus quomodo curetur. 3°. meth. med. 7°. 21. H
extra Venas sanguis concreuit. 1°. de semine. 1°. 329. G
in Venis Satietas quæ dicatur. de mult. 3°. 77. F

Vena Scabiæ laborant, & quomodo in vrina distinguantur. commentario 4°. aphorismo 77°. Ex. 36. F
Venarum, & arteriarum morbi Sicci cognoscuntur lingua siccitate, & corporis ariditate. de vict. ratione in mor. acu. com. 1°. 7°. 112. F
Vena Tenuis si fuerint, non se hñt fm naturā. cō. 4°. apho. 77°. Ex. 36. E
ad Venam crassam Tubercula fieri significant arene subsidentes aut topi in vrinis. de natu. hu. com. 2°. 7°. 180. F
VENAE inflata videntur in cranio fracto. de vtil. resp. Sp. 63. G
Venas rursi facile est in capite. in 1°. de morb. uul. com. 1°. 3°. 104. G
Vena plena oculorum, & oculi squalidi ostendunt si doleant vino debere sanari. com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
Vena rupta in prima tunica faciunt ut res rubra appareant. 1°. de symptomatum causis. 3°. 15. C
Vena temporum graues sunt ac plena hominis conceptus à muliere in tribus horis sanguinis. de spermate. Sp. 37. B
Vena temporum cur pulsant in capitis dolore. in 1°. prr. cō. 3°. 4°. 180. E
Vena temporum pulsantes sunt indicationis signum. 1°. de arte curati. ad Glaucom. 7°. 100. D
Vena quæ prius suscipiant materias descendentes à capite ad intestina, & quo ordine. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. B
ex Vena in gula aperta non sentitur dolor. 5°. de loc. affect. 4°. 32. H
Vena colli si ligentur quid sequatur. 2°. de decr. Hip. 1°. 239. B
Venis quibusdam colli cōpressis fit homo insensibilis, & similis dormienti. de vilitate respirationis. Sp. 63. F/G
Vena colli abscessa causa mortis. de caus. procatar. 3°. 98. D
Venis iugularibus vinctis animal per diem viuit. de vsu puls. 1°. 227. H
de Venis iugularibus ligatis exemplum. de vsu pul. 1°. 227. H
*Vena iugulares pulsat quandoq; in 1°. prorr. com. 3°. 4°. 180. E
Vena quibus in cubito pulsat sunt furiosi, & picipites. q̄ ai mo. 1°. 320. C
Vena quibus in cubito non pulsat sunt stupidi. quod ani. mor. 1°. 320. C
in Venis vnus morbus esse potest, & in thorace alter. in 3°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 127. H
Vena ruptionis in pulmone causa præcedentes quæ sint. 4°. de locis affectis. 4°. 27. H
Vena quot modis possit rumpi. 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
Vena ruptionis causa. 4°. de lo. aff. 4°. 28. A
Vena erosio quo modo fiat in pulmone. 4°. de loc. aff. 4°. 28. B
Vena ora quo modo aperiantur in pulmone. 4°. de lo. aff. 4°. 28. A
Venas quo modo frangit aqua frigida. 4°. de lo. af. 4°. 28. A
Venarum disruptio ob frigidi vim. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 172. H
Vena clamantibus rumpitur. 3°. de symp. cau. 3°. 26. H
Venam rumpi facit vox vehemens. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
Vena rumpuntur ob solā sanguinis plenitudinē qñq;. 5°. de lo. af. 4°. 32. E
Venarum ruptiones facit plenitudo quod ad vasa. de cur. rat. per sanguinis missionem. 6°. 17. B
Vena rumpuntur ob spiritus. in 1°. de morb. vulgari. com. 1°. 3°. 104. G
Vena ruptio in pulmone quomodo cognoscatur. 4°. de loc. aff. 4°. 27. H
ex Vena fractura, & ex Vena erosione, vel apertione sanguinem expuentes, habent similia symptomata, sed curatione longe distant. de optima secta. Isa. 24. A
ex Vena fractura apertione erosione sanguinem reiectantes, & si omnes habent tussim, & sanguinis copiam, tamen curatio est diuersa. de optima secta. Isa. 24. B
Vena tunica quandoq; expuitur. 4°. de loc. affect. 4°. 25. G
Vena fracta facilius sanantur, quam arterie. fin. med. Isa. 50. A
in Vena rupta lauacra dimittenda sunt. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 8. F
ad Venam ruptam restringendam remedium. de dyna. Sp. 27. B
ob Venam ruptam sanguinem fundentibus remedium. de dyn. Sp. 27. C
à Venis si aqua intercutem subito defluerit in ventrem, soluitur morbus. com. 6°. apho. 14°. Ex. 47. F
è Venis ad nervos possunt fieri transmutationes humorum noxiorum. commentario 6°. aph. 26°. Ex. 48. G
Venarum iecoris intemperies quæ morbum faciant. 2°. meth. me. 7°. 12. H
Vena in cauo Iecoris obstructa quem morbum faciant. 2°. methodi mendendi. 7°. 12. H
Vena tunica in hepatis gibbis patiente, quot ibi erūt ægritudines. de differ. morb. 3°. 4. C
in Venis iecoris, & ventris ardens febris. in 1°. de morb. vulgarib. commentario 2°. 3°. 109. H
Venas mesaraicas afficit phlegmone in iecoris cauo. 13°. met. me. 7°. 83. F
Vena mesaraica quibus afficiantur. 5°. de locis affect. 4°. 33. F
Venarum mesaraicarum causa Iecur imbecillitatur. 5°. de lo. af. 4°. 33. F*

in Vena reni sistenda frigida non danda. de ven. aff. dig. & m. 7^a. 192. H
 Vena rumpi potest in renibus ex influentis sanguinis abundantia. com-
 mentario 4°. aphorismo 78°. Ex. 36. G
 prope Venam magnam, aut arteriam vlcus bubones excitat. 13°. metho-
 di medendi. 7^a. 81. A
 Vena per totum membrum videtur rubra extenta, & dolens tactu. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 81. A
 Vena vteri faciunt fluxum menstruorum, si corpus aggrauetur sangui-
 ne propter malum aliquem habitum. commen. 5°. aph. 57°. Ex. 43. A
 Venę quedam quę sunt in dextra parte colli matricis franguntur in de-
 floratione virginis, & exit sanguis. de anat. viuo. Sp. 51. E
 Venarum sedis per ora euacuationes, sunt euacuationes totius corporis.
 commentario 4°. aphorismo. 2°. Ex. 27. D
 Vena quę puocentur hemorrhoides. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. H
 Venarum hemorrhoidum ora aperiantur ex acritudine humorum eua-
 cuatorum. com. 6°. aph. 47°. Ex. 52. C
 Venę sedis fluor in mulieribus deriuandus ad venas vteri. de cucurbit.
 scarificatione. 6^a. 4. F
 Vena magnę in coxas quibus lęsis vix aial viuit. 3°. de vsu par. 1^a. 131. B
 Vena magna vulnerata statim sequitur mors. 4°. de vsu par. 1^a. 139. G
 in Vena magna Vlixes vulnerauit Cyclopem. 4°. de vsu par. 1^a. 139. G
 ex Venis vulneratis sanguis, qui. de atrab. 1^a. 34. D
 Vena magna vulnerata quibus curetur. 5°. meth. me. 7^a. 30. A
 supra Venam vlcus curetur vt in carne. 5°. meth. me. 7^a. 32. A
 Vena vulnus non suendum. 5°. meth. med. 7^a. 30. D
 Venis ligatis, aut sectis quid sequatur. de fęet. for. 1^a. 324. D
 Vena incisa nullam habet propriam appellationē. 6°. met. me. 7^a. 36. G
 Venis quibus incisis animal periret. 2°. de decr. Hipp. 1^a. 239. B
 Vena animalis incisa, si sanguinem effluere in aquam modice calidam si-
 nas, iecoris similem coagulationem adipiscetur. de fęet. for. 1^a. 322. F
 Vena quo modo intorquenda pro vulneris sanguine sistendo. 5°. methodi
 medendi. 7^a. 30. G
 in Venis ligatio quo modo fieri debet. 5°. methodi med. 7^a. 31. C
 ad Venarū capita sanguinē fundētia vinciēda, laque^o. de laq. 7^a. 307. G
 Venas vnit vinculum capitis. in Tim. Plat. 1^a. 288. A
 Vena non indigent tam imputrescibili materia deligari sicut arteria. 13°.
 methodi medendi. 7^a. 86. F
 Venę quando auferuntur. de diff. morb. 3^a. 5. A
 Vena ablata cur non crescat. 1°. de sem. 1^a. 332. D
 Venam renasci raro visum. 1°. de sem. 1^a. 333. A
 Vena aliquę nouę sensibilibiter vise sunt progigni. 14°. meth. me. 7^a. 93. H
 Vena vise renasci in magnis vulneribus. 1°. de sem. 1^a. 332. H
 Vena quando iterum poterit gigni. 1°. de sem. 1^a. 333. A
 Vena circa cācros sunt plena humore mēlico. cō. 6°. aph. 38°. Ex. 50. F
 Vena detegebantur in carbuncolorum lue in Asia. de ven. art. 1^a. 57. G
 Venę cur post mortem in se decidant. de vsu pul. 1^a. 229. B
 ex VENIS detractio sanguinis. pręsa. exper. conf. Sp. 77. H
 Venę sectio omnibus manifesta. de ven. sect. aduer. Eras. 6^a. 11. G
 Venas soluere inter primas actiones numeratur. ad Thras. 2^a. 108. F
 Venę sectionis euacuatio qualis sit. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 de Venę sectione quę consideranda. de ven. sec. aduer. Eras. 6^a. 15. D
 de Venę sectione ambiguitas & problemata. de ven. sectione aduersus
 Erasistratęos. 6^a. 11. G
 Venę sectio pręstantissimū est remedium. de ven. sec. adu. Eras. 6^a. 5. C
 Venę sectio cur secutior medicamento. de vict. ratione in morb. acutis,
 commen. 2°. 7^a. 118. C
 Venę sectio magna fuit in existimatione Hippocratis. in 3^m. de morbis.
 vulgaribus commentario 2°. 3^a. 127. E
 Venę sectionē qui rationales exercuere. de ven. sect. aduer. Eras. 6^a. 6. G
 de Venę sectione a qualibet vena sentētia. de ve. sec. adu. Eras. 6^a. 12. D
 Vena qualibet euacuat a toto. de ven. sec. aduer. Eras. 6^a. 12. D
 Vena omnis a toto corpore euacuat sed non celerrime. de victus ratio. in
 morb. acutis; commentario. 2°. 7^a. 117. F
 Venę sectio quibus fuerit exosa. de ven. sec. adu. Eras. 6^a. 5. F
 Venę sectionē abhorrentes medici. de venę sec. aduer. Eras. 6^a. 9. D
 Venę sectionē Chrysippus auferebat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 15. H
 pro Venę sectione quid agebant Erasistratęi. de venę sectione aduers.
 Erasistratęos. 6^a. 9. D
 Vena quod non sit incidenda argumenta. de ven. sect. adu. Eras. 6^a. 5. F
 Venę sectionem aliqui in omni morbo faciebant. de atra bile. 1^a. 36. C
 Venę sectio cur fiat. 9°. meth. med. 7^a. 59. C
 Venę sectio succos & vasis emittit. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. H

Venę sectionis conditiones. de cur. rat. per sang. missio. 17. C/ 6^a. 18. B
 Venę secanda inditia. 1°. de art. cur. ad Glau. 7^a. 97. H
 Venę sectionem expetit morbus, qui sit futurus grauis. de curan. ratio.
 per sanguinis miss. 6^a. 18. B
 in Venę secanda habitus corporis considerandus. de victus ratione in
 mor. acu. commen. 4°. 7^a. 137. G
 in Venę sectione imbecilles vires penitus obseruandę sunt. pręsagium
 experientia confirmatum. Sp. 78. D
 Venę cū secas, manū pone ad arteriam. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 21. C
 in Venę sectione consideranda est facilitas ferendi agrotantis. 1°. de ar-
 te cur. ad Glauconem. 7^a. 98. C
 ad Venę sectionem aliqui magis propensi sunt. de pur. med. fa. 5^a. 86. D
 Venam secare assueti quid agere debent. de consuetud. 2^a. 61. H
 Venę sectionem quę impediunt. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 15. G/ 14°.
 methodi medendi. 7^a. 85. E
 Venę sectio quibus non est facienda. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 136. D
 Vena non est secanda crassis aut macilentis. 1°. de art. cu. ad Gl. 7^a. 98. D
 Vena non secanda pueris, & senibus. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 98. D
 Venam quando secat Galenus senibus, & septuagenariis. de cur. rat. per
 sangui. missionem. 6^a. 19. C
 Venę sectio quo tempore prohibenda. pręsa. exper. conf. Sp. 78. D
 Vena non est secanda in tempore multum calido, & multum frigido,
 etiam in febre acuta. de sectis. Isa. 16. E
 Vena non est incidenda in regione valde frigida, vel valde calida. de se-
 ctis. Isa. 16. E
 Venę sectio non debet fieri in aere calido, & sicco. 1°. de art. curatua ad
 Glauconem. 7^a. 98. C
 Venę secta in diebus canicularibus causa mortis fuit. 1°. de art. curat. ad
 Glauconem. 7^a. 98. C
 Venę sectionem prohibet cruditas. de curā. rat. per sang. miss. 6^a. 17. D
 Vena non est secanda nisi cibi sint cocti. de cu. rat. p sang. miss. 6^a. 19. A
 Venę sectionem vt prohibere possit, nunquā est tanta crudorum humo-
 rum plenitudo. de cur. rat. per sang. missio. 6^a. 19. D
 a Venę sectione an excusent menses, et hemorrhoides. 9°. me. me. 7^a. 57. H
 Venam secare debemus quibus a venis sanguinem mittere oportet. com-
 men. 7°. aphor. 54°. Ex. 58. G
 Vena secada in quibus. 2°. de comp. med. se. loc. 5^a. 137. A
 Venę sectio quibus conueniat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. G
 Venas atras habentibus, & mediocriter tenues minus parcendū in san-
 guinis tractione. pręsagium experientia confirmatum. Sp. 77. H
 Vena quando secanda est secundum aliquos. de mult. 3^a. 76. D
 Venę sectio quando fieri debeat. secretorum. Sp. 97. D
 Venę sectio quando potius adhibenda q̄ medicamentum, & ē conuerso.
 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 136. H
 Venam secandam esse notamus in altero, si vertiginosus cadens, & ex
 casu sanguinem effundens liberetur. de optima secta. Isa. 23. F
 p Venas alij humores vacuantur, & non sanguis. 3°. de na. fa. 1^a. 306. E
 Venę sectio in principio. com. 2°. aph. 29°. Ex. 16. G
 Venę sectio in initio vsq; ad tertiu die a recētib; statuitur. intr. 1f. 55. E
 Venę sectio post tertium diem a veteribus statuitur. intro. Isa. 55. E
 Venam secuit octauo die Galenus. in 1^m. de morb. vul. c. 3°. 3^a. 150. B
 in Venę secanda dierum numerus non considerandus, sed vires. 9°. me-
 thodi medendi. 7^a. 57. D
 Vena secanda in remissione. de opt. sec. Isa. 28. B
 Vena secanda in declinatione particulari. de cu. ra. p sang. miss. 6^a. 21. B
 Vena secanda quacunque hora diei cum morbus inclinat. de curan. rat.
 per sangui. miss. 6^a. 21. B
 Venę sectio quouis tempore fiat. pręsa. exper. conf. Sp. 78. D
 Venę sectio iteranda eadem die. de cur. ra. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Venę sectio bis terne. 5°. meth. med. 7^a. 32. H
 Venas eodem anno sapius secare non est idoneum. de cucur. scar. 6^a. 3. H
 in Venę sectione quantum sanguinis trahendum secundum aliquos. de
 venę sectione aduersus Erasistratęos. 6^a. 12. C
 Venę sectio vsq; ad animi defectus qbus cōueniat. 14°. me. me. 7^a. 90. B
 in Venę sectione vsque ad animi deliquiū duos mortuos vidit Galenus.
 9°. methodi medendi. 7^a. 59. A
 Venę sectio quomodo facta, & in quanta quantitate Galeni tempore. in
 6^m. de morb. vulgaribus, com. 3°. 3^a. 175. B
 Venę sectio quando facienda. 10°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 207. A
 Venam secare aliquis est idoneus, alius arteriam. ad Thras. 2^a. 105. E
 de Venę secanda orationi cur annectit Galenus sermonem de secanda
 arteria. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 21. D

Venam solvere & arteriam secare inter se distant. ad Thras. 2^a. 105. A
 Venam scindentes ministri medicorum. in 6^m. de morb. vul. cō. 5°. 3^a. 188. C
 Venas incidebant medici. 5°. meth. me. 7^a. 32. C
 à Venæ incisione facta inflammationis remediū. de med. par. fa. 7^a. 174. D
 Venæ in quibus non est profundanda nouacula. de anat. vii. Sp. 55. A
 è Venæ sanguis detrahendus est post aliqua consueta exercitia. præfag. experientia confirmatum. Sp. 77. H
 inter Venæ sectionem, & cibum tempus interponendum, collige, licet obscure. 9°. meth. med. 7^a. 56. H
 Venæ sectio fieri non debet existente cibo crudo in ventriculo. 9°. metho di medendi. 7^a. 57. H
 Venæ non secanda in his, qui fuere ferè sine cibo per quatuor dies. 5°. methodi medendi. 7^a. 35. C
 post Venæ sectionem quando cibus illico dandus. de opt. sec. IJa. 28. B
 Venæ secta non est inedia imponenda. de ven. sec. aduer. Erasf. 6^a. II. A
 à Venæ sectione fames soluit vires. de ven. sec. aduer. Erasf. 6^a. 5. D
 Venæ sectio præcedit purgationem. 10°. de comp. me. se. lo. 5^a. 207. A
 Venæ sectio & purgatio vtræq; agenda. 10°. de cōp. me. se. lo. 5^a. 207. A
 Venam secamus & purgamus si opus sit, & clystere vitur in principio. de tot morborum temporibus. 3^a. 88. E
 Venæ non secanda & purgandum. de re. affe. dign. & med. 7^a. 193. E
 ante Venæ sectionem clysterem ponit. 3°. de comp. me. camen. secun. loc. 142. D/6°. 5^a. 174. A/ præf. exper. conf. Sp. 78. D
 pro Venæ sectione clystere vitur. 2°. de cōp. med. se. lo. 5^a. 133. H
 Venæ sectione, medicamento, vel vtroq; primo corpora preparanda docet. 4°. de compo. medicamen. per genera. 5^a. 236. C
 Venæ sectione indigentibus non est danda ptissana. de ptissana. 2^a. 47. H
 Venæ sectione cum ager indiget, & dolor ex repletione nascitur, si ptissana offeratur interficit hominem. de ptif. 2^a. 48. C
 Venæ quibus debet secari, prius est secanda, quam detur ptissana cremor. de vict. rat. in mor. acutis commentario. 1°. 7^a. II. B
 VENARVM capitis quæ phlebotomantur, aliæ quiete sunt, aliæ pulsatile. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venæ super cornu capitis quando secantur. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venæ frontis sectio. 6°. de compo. medicamen. sec. loc. 5^a. 174. A
 Venæ frontis sectio cui conueniat. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venæ in angulis oculorum sectio. 6°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 174. A
 Venæ magnorum angulorum oculi parum mittunt sanguinis. de curan. ratio. per sanguinis miss. 6^a. 19. G
 Venæ auris incisio. de oculis. 7^a. 191. A
 Venæ aurium quando secanda. in 6^m. de morb. vulgar. com. 5°. 3^a. 192. F
 Venæ post aures quando secanda. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venæ secta in naso & fronte. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 137. H
 Venæ sub lingua sectio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 174. A
 Venæ sub lingua quando secatur. de anat. viii. Sp. 55. B
 Venæ linguae obliquæ dissecanda sunt. præfag. exper. conf. Sp. 78. D
 Venæ labiorum quando secanda. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venæ inter mentum, & labium quando secatur. de anat. viii. Sp. 55. B
 Venæ iugulares quando secanda. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venas iugulares ligandi modus. de anat. viii. Sp. 55. A
 Venæ iugulares quando sectæ, quid agendum. 5°. meth. med. 7^a. 31. B
 ad Venas iugulares sectas medicamentum. 5°. meth. me. 7^a. 31. B
 Venæ quæ euacuantur clauiculæ loca sublimiora. de victus ratio. in morbis acu. commentario. 2°. 7^a. II. F
 Venæ quæ secanda si morbus sit infra clauiculam. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. D
 Venæ quo ordine secanda si morbus sit supra clauiculam. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. D
 Venæ in parte inflata in brachio non incidenda, quia arteria propinqua est. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. C
 Venæ quæ incidenda in brachio. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. C
 Venæ quinq; in brachio quæ secantur sunt nigra, siue purpurea, basilica, funis brachij, & axillaris, & scilicet, et cephalica. de anat. vi. Sp. 54. G
 Venæ in brachio secanda tres. præfag. exper. conf. Sp. 78. B
 si Venæ sit occulta quid agendum. de anat. viii. Sp. 54. H
 Venæ si non apparent in brachio, illam accipe quæ apparet. 13°. methodi medendi. 7^a. 82. H
 Venam vnā pro alia accipere non curat Galenus. 3°. de anat. adm. 1^a. 77. D
 Venæ secta cubiti quas partes iuuat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Venæ cubiti sectionem petunt membra supra iecur. in 6^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 156. A
 Venæ ex manibus secanda sunt, si supra hepar sit morbus. comment. 6°. aphorismo 36°. Ex. 50. D
 Venæ cubiti in quibus affectibus incidenda. de cur. ra. p. sang. miss. 6^a. 20. A

Venæ cubiti secanda, vel vomitus prouocandus si fluxio sit in pedes vel crura. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 162. C
 Venæ in cubito sectio quæcumq; dolent a rupta ex dorso ad cubitum descendunt, soluit. com. 6°. aph. 22°. Ex. 48. D
 Venæ cephalica in quibus affectibus secatur. de anat. vi. Sp. 54. G
 Venæ basilica in quibus affectibus secatur. de anat. viii. Sp. 54. G
 Venam basilicam secare cur sit periculosum. de anat. viii. Sp. 54. G
 Venæ basilica, axillaris, & cephalica debent secari super iuncturam. de anatomia viii. Sp. 54. G
 Venæ basilicam cum secas tende versus brachium. de anat. vi. Sp. 54. H
 ex Venæ interiori brachij dexteri sanguis detrahend^o. p. exp. cōf. Sp. 78. E
 pro Venæ interna cubiti media secanda. 13°. meth. med. 7^a. 82. H
 Venæ interna quando secanda. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. F
 Venæ interiores cur secanda. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 102. G
 Venæ media quando secanda. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. F
 Venæ humeralis quando secanda. 4°. de san. tuen. 2^a. 87. F
 Venæ humeralis quando secanda. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. A
 Venæ humerales secandæ vbi superiores pectore partis laborant. de curandis rationibus per sang. miss. 6^a. 20. D
 Venæ axillaris quas ptes magis euacuet. de vi. ra. i. mor. a. c. 2°. 7^a. II. E
 Venæ nigra in quibus affectibus secatur. de anat. viii. Sp. 54. H
 Venæ funis brachij in quibus affectibus secatur. de anat. viii. Sp. 54. H
 Venæ saluarella in quibus affectibus secatur. de anat. viii. Sp. 54. H
 Venæ furculæ quando secatur. de anat. viii. Sp. 55. B
 Venæ duæ supra ventrem etiam secantur, vna supra iecur, alia supra lienem. de anat. viii. Sp. 55. B
 Venæ duæ supra ventrem quando secantur. de anat. vi. Sp. 55. B
 Venæ poplitis quas partes iuuat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Venas inferiores secare debemus. i. quæ sunt sub genu, si sub hepate sit morbus. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Venæ crurum sectionem petunt membra infra iecur. in 6^m. de morb. vulgar. com. 1°. 3^a. 156. A
 Venæ malleolorum quas partes iuuat. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Venæ saphena quando secanda est. de anat. viii. Sp. 54. H
 Venæ ad sanguinem mittendū commodissima in pede. de ven. ar. diff. 1^a. 58. G
 Venæ pedum in quibus affectibus sint secanda. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Venarum pedum sectio quomodo fieri debet. de anat. vi. Sp. 54. H
 Venæ pedis sectio magis debilitat q̄ venæ brachij. de anat. viii. Sp. 54. H
 de Venæ tali secanda quid indicet. 13°. meth. me. 7^a. 82. H
 Venæ sectio à cōibus cū mēbro affecto sumenda. de trem. & pal. 3^a. 53. B
 Venæ sectio non prodest facta à venis cum affecto membro minime com munitibus. de tremore & palpita. 3^a. 53. B
 Venæ quæ non secanda sine causa. de med. fac. par. 7^a. 176. A
 Venæ secanda quæ viles quibus partibus. de cur. ra. p. san. mi. 6^a. 20. A
 VENÆ quæ secanda sūm varias agitudines. secret. Sp. 97. D
 Venæ quæ incidenda sunt, non oēs sciunt. de ven. sec. aduer. Erasf. 6^a. 8. D
 Venæ incidenda in quatuor humorum Abundantia. de renum affectuum dignotione & medela. 7^a. 193. E
 Venæ secanda in morbo. Acuto. de bon. & vit. suc. 2^a. 34. C
 Venæ brachij dextri interna quibus secanda in acutis. de vict. ratione in mor. acu. com. 4°. 7^a. 137. G
 ex Venæ sanguine detrahunt p morbos acutos. præf. exper. conf. Sp. 78. D
 Venæ secanda potius in acutis morbis, quam medicamentum dandum. de vict. rat. in mor. acu. com. 2°. 7^a. II. C
 Venam cur Hippocrates non secuit quādoq; in acutissimis. in 1^m. de mor. vulgar. com. 3°. 3^a. 124. H
 Venæ quæ incidenda in Angina. 13°. meth. med. 7^a. 83. B
 Venæ sub lingua in angina morbo secandæ, & quō. p. exp. cōfir. Sp. 78. D
 Venæ quæ secanda in angina gutturi, & arteriæ. de cur. rat. per sangu. missionem. 6^a. 20. G
 Venæ sub lingua secantur in angina. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 20. G
 Venæ sub lingua cur secanda in synanche. 2°. de arte cur. ad Gl. 7^a. 102. G
 Venæ quæ non secta synanchici mortui. de ven. sec. aduer. Erasf. 6^a. 9. F
 Venæ sectio in initio Aposthematis in sanguine. de ocul. 7^a. 189. F
 Venæ sectione præseruat arum mulierum casus quæ potauerant Aquam frigidissimam ex niue. de ven. sec. aduer. Erasf. 6^a. II. A
 Venæ secanda in Atra bile, quæ. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. H
 Venæ quæ secanda in Capitis morbis. de med. fac. par. 7^a. 26. A
 Venæ quænam secanda in capite & collo affecto. de const. ar. me. Is. 41. E
 Venæ ex naribus incidenda in capitis dolore. 2°. de compo. medicamentorum secun. locos. 5^a. 137. D
 Venæ frontis quos dolores capitis leuat. de cur. ra. per san. mis. 6^a. 20. G

Vena recta incisa in fronte dolenti capitis partem posteriorem prodest.
 commen. 5. aph. 68. Ex. 45. D

Vena secunda petiente parte capitis posteriore. 13. meth. me. 7. 83. B

Venam sibi secuit quidam medicus quinquagenarius in dolore capitis.
 12. methodi medendi. 7. 74. H

Vena primo secunda est percussis capite, si alia consentiant. 2. de compo
si. medi. secun. loc. 5. 133. H

Venam ad cubitū secant in Cōtusione costarum. de frac. com. 2. 7. 237. D

Vena secta dolor soluitur. de vict. rat. in mor. acu. com. 1. 7. 114. A

Vene que in dorsi doloribus, & Coxarum secantur. de natu. huma. com-
mentario. 2. 1. 183. B

Venam non secabimus in Erysipelate, sed medicamentum cholagogum
dabimus. 14. meth. med. 7. 87. D

Vena non est secunda in erysipelate, sed dandum cholagogum. 2. de arte
cura. ad Glauco. 7. 102. A

Vena sub lingua euacuant phlegmonem in Faucibus sine medicamento.
de vic. rat. in mor. ac. com. 4. 7. 138. G

Vena sectio in quavis Febre. de ven. sec. aduer. Eras. 6. 10. B

Venam incidere saluberrimum est in febribus non continentibus modo,
verum etiam alijs omnibus, quas putrescēs humor concitat, ubi præ-
sertim nec atas nec vires prohibent. 11. meth. med. 7. 72. D

Vena sectio non convenit in omni febre in principio. de ven. sectione ad-
uersus Erasistratos. 6. 12. H

Vena vnde secanda in vere illis, qui febre æstate corripuntur. de curā.
rat. per sang. missio. 6. 20. H

Vena secanda in febre ex obstructione etiam si non adsint signa plenitu-
dinis. 8. meth. med. 7. 52. E

Vena incidenda antequam putredo incipiat. 9. meth. med. 7. 56. G

Vena sectio maximum remedium continuae febris. 9. meth. med. 7. 56. G

cur Vena secanda in continua. 1. de ar. cur. ad Glau. 7. 97. H

Vena que secanda in quartana. 1. de ar. cur. ad Glau. 7. 97. F

Vene sectio, & potio aquæ frigida sunt duo maxima præsidia febrium
synocharum. 9. meth. med. 7. 57. H

Venam secuit vsq; ad animi defectum in synocho. 9. meth. me. 7. 56. H

Vena sectio quocunq; tempore fit in synochis. 9. meth. med. 7. 57. H

Vena sectio si prætereatur in synocho, quid sequi pot. 8. meth. me. 7. 57. C

Vene sectio in tertiana non exquisita. 1. de ar. cur. ad Glau. 7. 97. E

Vena brachij secta in fluxum ad genu. 2. de ar. cur. ad Glau. 7. 101. F

Venam sub lingua secant in Icteria. 9. de comp. med. secun. loc. 5. 198. B

Vena que incidenda in affectibus Iecoris, pectoris, pulmonis, & cordis.
13. methodi med. 7. 83. B

Vena interna cubiti secanda in iecoris phlegmone. 13. meth. me. 7. 82. H

Venam internam dextri brachij secant iecore inflammato. 2. de art. cur.
ad Glauconem. 7. 102. G

Vena sectione non p. inedia curat Inflammatio. de ve. se. adu. Era. 6. 6. B

Vena quam secanda in ischiade. de const. art. med. Isa. 41. E

Vene circa poplitem, aut talos secantur in Ischiade. 10. de compo. medi-
camen. sec. loc. 5. 207. A

Vena potius poplitis incidenda, quam malleoli in Ischiade. de curan. ra-
tio. per sangui. missio. 6. 20. F

Vena sectio quo facienda in Ischiade. 10. de comp. med. sec. lo. 5. 207. A

Venam incide si vires constent in lassitudine tensiva, & phlegmonode. de
curan. rat. per sang. missio. 6. 17. D

Vena secanda in lassitudine & dolore oculorum non est spectanda febris de
clinatio. sed doloris magnitudo. de cur. ra. per sang. missio. 6. 21. C

Vena secanda statim ab initio in Icthergo, et in phrenitide. 13. meth. me. 7. 85. E

Vena que secatur in lienis affectibus fm aliquos sinētes exire sanguine
quantum potest. 3. de anat. adm. 1. 76. G

Vena interiorē sinistra man. secant splene inflāmato. 2. de a. c. ad G. 7. 102. G

Vena parui digiti curatur lien. de cur. rat. per sang. missio. 6. 19. G

ex Vena saluatiellæ sectione lien inuatur. præf. exper. conf. Sp. 78. B

Vena que secanda in doloribus Lūborū & testium. de na. hu. cō. 2. 7. 183. B

Vena que secanda, ubi Membra extrema patiuntur. 2. de ar. c. ad G. 7. 102. G

Vena secanda in Melancholicis. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. G

Venam primo secandam esse, postea euacuandū iubet Possidonius, si quis
eductōe sāguinis i melacholia idigeat. de mel. ex G. R. et P. Sp. 109. h

Vene sectio in melia vsq; ad aī deliquiū. de mel. ex G. R. & P. Sp. 110. F

Vena sectio principii auxiliorū i Mēfib. retētis. de ve. se. ad. Er. 6. 18. F

Venam statim secant in menstruis suppressis. de cu. ra. p. sang. missio. 6. 18. F

Venam secant Mulieribus nigris. de cur. ra. per sang. missio. 6. 18. G

Vena secanda in mulieribus atrabilaris, quibus mēses defecerint. de me.
ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 109. H

Vena pro menstruis quæ secanda. de ven. sec. aduer. Eras. 11. A/ de cur.
rat. per sang. missio. 6. 20. H

Vena malleolorū et poplitis maxie puocat mēses. de c. r. p. sā. m. 6. 18. f

Vena sectio fieri debet tpe, quo expectant mēses. de ve. se. ad. Er. 6. 11. A

Vena secanda tribus quatuorve diebus ante purgationes, quibus mēses
non defluunt. de cur. rat. per sang. missio. 6. 20. E

Vena vna vno die secanda, alia altero pro menstruis ciendis. de cur. rat.
per sangui. missionem. 6. 20. E

Vena brachiorū nō sūt secāda i sup̄sis mēfib. de cu. ra. p. f. mi. 6. 18. G

Vena cubiti sectione menstrua cohibetur. de cu. rat. p. sang. missio. 6. 20. E

p Vena sectione det. fieri moratio nō p. medicamētū. 11. meth. me. 7. 72. D

Vene sectio sanat oculorū dolores, et quos, et quō. c. 7. aph. 46. Ex. 57. G

Vena secanda in oculorum doloribus, quæ. præf. exper. conf. Sp. 78. B

Vena sectio ad distillationem in oculos. de remed. par. fac. 7. 156. C

Vena eiusdem lateris humeralis secanda in oculorum doloribus. de cur.
rat. per sang. missio. 6. 20. A

Vena sectio in oculorum fluxionibus. 4. de comp. med. sec. loc. 5. 157. C

Vena anguli oculorum secanda in inflammatione indurata oculorum. de
cur. rat. per sang. missio. 6. 20. G

Vena extrinseca è directo secāda in ophthalmia, synanche, & capitis af-
fectibus. 2. de art. cur. ad Glau. 7. 102. G

Venam humeralem incide in Oris affectibus. 13. meth. med. 7. 83. B

Vena humeraria qñ secanda, quæ accipienda. 7. de ana. adm. 1. 77. C

Vena humeraria quas partes magis euacuat. de victus ra. in morb. acu-
tis, commentario. 2. 7. 117. E

Vena secanda in offe fracto. 6. meth. me. 7. 41. E

Vena sectio in Parotidibus qñ exercēda. 3. de comp. me. se. lo. 5. 146. E

Vena secta ad duas libras Pestilentiam minuit. præf. exp. cōf. Sp. 78. C

Vena secta in pestilenti tempore ægre ad cicatricem deducitur. de boni-
tate & vitio succorum. 2. 33. H

Vena in talis sunt secandæ in Phrenitide. præf. exper. conf. Sp. 78. C

Vena sectio est commune auxilium earum quæ ex Plenitudine fiunt di-
spositionum. com. 6. aph. 47. Ex. 52. B

Vena sectione plenitudo euacuatur. de ven. sect. aduer. Eras. 6. 15. A

per Venam sanguis mittitur in Plethora. 13. methodi medendi. 81. B/
de remedijs paratu facilibus. 7. 160. D

Vena sectione statim vtimur, quando corpus fuerit plethoricum, vel
tachochimum. 6. de comp. med. se. loc. 5. 166. H

Vena que secanda pro plenitudine sola demenda in vere. de curan. ratio.
per sanguinis missio. 6. 20. H

Vena secant Hippo. absq; plethora in costarū ictu. de art. cō. 3. 7. 275. G

Vena secanda est quandoq; etsi non adsit plethora. de art. c. 3. 7. 275. G

Vena an secanda plethorico. de subf. emp. Isa. 32. F

ante Vene sectionem cur purgatio non facienda in plenitudine. de renū
affect. dign. & med. 7. 193. E

Vena prius secanda q purgandum. de ren. aff. dig. & med. 7. 193. E

Vena secanda in Pleuritide viribus, anni tempore, & ætate non probi-
bentibus. in 6. de morb. vulgaribus, com. 4. 3. 179. A

Vena secanda in pleuritide quando. de vic. rat. in mor. ac. c. 2. 7. 117. C

Vena brachij interna in pleuritide quando secanda. de victus ratione in
mor. acu. commen. 4. 7. 143. G

Vena ab eodem latere secanda in pleuritide. de vict. ratio. in morb. acut.
commentario. 4. 7. 143. G

Vena sectio in pleuritide ab eodē latere fiat. in 1. pror. cō. 3. 4. 187. F/
de cur. rat. per sang. missio. 18. G/ 19. H/ 6. 20. B/ 1. de art. cur. ad Glau.
7. 102. G/ præf. exper. conf. Sp. 78. B

Vena è directo semper secanda. 13. meth. med. 7. 83. B

Venam incidit a parte opposita. de dynamidijs. Sp. 25. E

in Vene sectione in pleuritide sanguis debet mutari. de vic. ra. in morb.
acutis, commen. 4. 7. 143. G

Vena quando non secanda in laterali morbo. in 6. de morb. vulgaribus
commentario 4. 3. 179. B

Vena non est secanda pleuritico puero. de subf. emp. Isa. 32. F

Vena vnde secanda Podagricis, comitialibus, & vertiginosis. de curan.
rat. per sang. missio. 6. 20. H

Vena sectio in Preservatione fiat vere. præf. exper. conf. Sp. 78. D

quæ Vena secanda in vere his, qui volunt ab aliquibus morbis præca-
ueri. de cur. rat. per sang. missio. 6. 20. H

Vena quibus secanda vere. de curan. rat. per sang. missio. 6. 17. E

Vene sectione vel medicamento qui in vere sint euacuandi. de curā. rat.
per sang. missio. 6. 17. F

Vena incidenda primo in pustulis. 14. meth. med. 7. 90. B

Vena que

vena que pro Renibus secanda. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 20. E
 Venam quam secare cogat nephritis. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 20. E
 Vena que secanda in renum affectu. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 193. F
 Vena que incidenda in affectibus renum, vesica, pudendi, & vteri. 13^a.
 methodi medendi. 7^a. 83. H
 Vena quando secanda in lapide renū. in 6^m. de mob. vulga. c. 1°. 3°. 156. A
 in Venæ sectione quibus curari possit repletio. de venæ sect. 6^a. 14. C
 Venæ sectio in reuellendo præstantior. de ven. sect. aduer. Eras. 6^a. 8. D
 Venæ sectio reuulsiva non est euacuativa. in 1^m. prorr. com. 3°. 4^a. 187. F
 Venæ sectio reuellit à capite. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 137. D
 Venæ sectio non contemnenda ut sit præsidium reuulsorium. de curā. ra.
 tio. per sanguinis missionem. 6^a. 18. G
 Venæ sectionem reuulsio statim confert. præf. exper. conf. Sp. 78. A
 Venæ sectio fieri debet si Sanguis peccet, antequam alicuius partis dolor
 sanetur. commen. 6°. apho. 31°. Ex. 49. G
 Venam secā ubi feruet sanguis. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 19. A
 Venæ sectione debet incipere curatio, si sanguis melancholicus sit in
 vniuerso corpore. 2°. de loc. aff. 4^a. 18. E
 Venam cubiti mediam secato sanguine melancholico abundante. 3°. de lo.
 cis affectis. 4^a. 18. G
 Venæ sectio prodest immodicæ profusioni sanguinis. in 6^m. de morbis vul.
 garibus. com. 3°. 3^a. 175. B
 Venæ secanda in sanguinis eruptione. in 1^m. prorrh. c. 3°. 185. H/ 4^a. 187. E
 Venam frontis secat in sanguinis profluvio. de remed. par. fac. 7^a. 163. F
 Vena quando secanda in profluvio sanguinis narium, & quod ab eodem
 latere. 5^a. meth. med. 7^a. 30. E
 Venæ sectione sanatum sanguinis profluvium. de curā. rat. per sanguinis
 missionem. 6^a. 18. G
 Vena secta sanguinis profluvium irrestinguibile sanatum. de venæ sectio.
 ne aduersus Erasistrat. 5^a. 8. D
 Venam secuit in sputo sanguinis. 5^a. meth. me. 7^a. 35. E
 Venæ sectionem quando impediunt sputa cruenta, & propter quas cau.
 sis. in 6^m. de morbis vul. com. 3°. 3^a. 179. A
 per Venam euacuabimus sanguinem, imitantes naturam bene operan.
 tem, quando mulier vomit sanguinem. com. 5°. aph. 32°. Ex. 40. D
 Venæ post aures incisæ faciunt somnum. de aere aq. & lo. 2^a. 5. H
 Venæ post aures sectæ Sterilitatem pariunt. de aer. aq. & lo. 2^a. 5. H
 Venæ sectio in Stomachi distentiones. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. D
 Vena non est secanda Syncopam facile patienti. de subf. emp. Isa. 32. E
 Venæ sectio, & clysteres conueniunt mire Suffocatis. 6°. de comp. medi.
 camen. secan. loc. 5^a. 174. C
 Vena quæ secanda in Thorace & pulmone affecto. de cō. ar. me. Is. 41. E
 Vena incidenda si in Thorace sanguinis copia. de ven. se. adu. Eras. 6^a. 8. D
 Venam secuit Hippocrates tremorem habenti. de re. se. adu. Eras. 6^a. 6. F
 Vena q̄secari debet in morbis Vesica, vulua, renū. præf. exp. c. Sp. 78. C
 Venæ sectio soluit difficultatem vrinae. comment. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
 Vena si incidatur quæ pericula immineant in retentione vrinae. de ve.
 næ sectione aduer. Eras. 6^a. 9. E
 Venæ sectio soluit vrinae stillicidium. com. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
 Venæ sectio quādo in Vlcere facienda. 4°. de comp. med. p. gen. 5^a. 237. B
 Venæ super vlcus scarificatio. 4°. de compo. medicamen. per ge. 5^a. 237. B
 Vena quæ nam secanda in Vteri affectione. de const. ar. med. Isa. 41. E
 Venæ sectio à poplite in vtero. de trem. palp. conuul. 3^a. 53. A
 Venæ sectio à pede, quādo vterus est male affectus. de trem. pal. 3^a. 53. A
 Vena qua secta vteri inflammatio iuuetur. de cur. rat. per sang. 6^a. 20. E
 Venarum in cruribus sectarum adiumento non parum lauantur in Vul.
 uis inflammationes. præf. exper. conf. Sp. 78. C
 ex Vena secta s̄guis h̄et tenuē humiditatē, q̄ supnatat. de atrab. 1^a. 34. D
 Vena secta sanguis extractus h̄et paucā aquositatē. 5°. de vsu. 1^a. 144. F
 Venæ sectio corpus refrigerat. de venæ sect. aduer. Eras. 6^a. 6. F
 Venæ sectio facit abortum. de spermate. Sp. 36. D
 Vena secta membrū facit stupidum, & pp quid. 3°. de ana. adm. 1^a. 78. A
 VENALIS arteria quæ, & qualis. de ana. viu. Sp. 47. E
 Venalis arteria est ab omnibus alijs diuersa. de ana. viu. Sp. 46. F
 Venalis arteria cur vnam habet tunicam et mollem. de ana. vi. Sp. 52. H
 Venalis arteriæ officium, quod. de anat. viu. Sp. 52. G
 ad Venalem arteriam comparatio iunci. de anat. viu. Sp. 52. H
 in Venali arteria sanguis delatus qualis. de ana. viu. Sp. 47. E
 VENATIONIS inuentores sapientes. de par. pil. exerc. 2^a. 48. G
 Venatio indiget multo apparatu. de par. pil. exerc. 2^a. 48. H
 Venatio est exercitatio & opus. 2°. de sanita. tuenda. 2^a. 73. G
 Venationes vita ratio. 3°. de symp. caus. 3^a. 25. E

Venationibus incumbere non possunt ciuilibus negocijs implicari, & ar.
 tifices. de par. pil. exerc. 2^a. 48. H
 ad Venationes diuersas quo modo se habet anima. 1°. de san. tu. 2^a. 65. G
 ob Venationē fit capitis dolor. de vict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7^a. 150. E
 VENATORES duri & aridi. 6°. de compo. medica. sec. loc. 5^a. 176. F
 Venatores quibus fascijs vtant ad crura defendenda. de fasc. 7^a. 293. G
 VENATORIA ars inter acquisitiuas. ad Thras. 2^a. 106. D
 ad VENEFLCIA. de med. fac. par. 7^a. 177. F
 VENENATI sunt neutri. de part. art. med. Sp. 17. D
 Venenato ferro, aut serpentibus vulneratorum communis curatio. 2°. de
 antidotis. 5^a. 120. B
 ad Venenatē feræ morsus Antidotus Apollodori. 2°. de ant. 5^a. 117. H
 ad Venenatarum bestiarum morsus assumitur calamintha arefacta. 7°.
 de simpl. med. fac. 5^a. 49. D
 ad Venenata conueniunt cauteria, & medicamenta calida & acria.
 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. D
 ad Venenatorū aialiu multa resistit sulphur. 9°. de sim. me. fa. 5^a. 69. C
 Venenatorum emplastrum. 5°. de comp. med. per ge. 5^a. 248. H
 Venenata quibus p cibū obrepserit lauri lixiuio liberant. de simp. Sp. 85. H
 Venenatorum morsus quo modo curandus. intro. Isa. 60. H
 ad Venenatorū oium morsus valet antidotus Diematō. 2°. de an. 5^a. 115. B
 ad Venenatorum omnium materiam mortem inferentem facit antido.
 tus Mithridatis Eupatoris Diascini nominata. 2°. de antid. 5^a. 115. C
 ad Venenatorū morsus valet antidotus Mithridatis. 2°. de ant. 5^a. 115. D
 ad Venenatorum omnium morsus valet antidotus Mithridatis athana.
 sia. 2°. de antidotis. 5^a. 114. H
 ad Venenatōs percussus, & morsus 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 250. F
 ad Venenatorum morsus. 2°. de ant. 116. A/D/ 5^a. 118. G
 ad Venenata. 5°. de compo. med. per gen. 5^a. 249. A
 VENENARI qui timent sani vtantur theriaca. de ther. ad Pis. 5^a. 90. B
 ob VENENOSI animalis ictum colligantis & incidentis digitum ca.
 sus. 3°. de loc. affect. 4^a. 19. H
 Venenosum valde est aconitum. de simp. med. Sp. 80. F
 Venenosē cantbarides. de simp. med. Sp. 82. D
 Venenosa cerusa. de simp. med. Sp. 81. F
 Venenosa herba est dorycnium, & aliacacabum. de simp. med. Sp. 83. E
 Venenosus est hyoscyamus. de simp. me. Sp. 92. D
 Venenosus est sanguis tauri. de vtil. resp. Sp. 64. E
 Venenosum est veratrum. de simp. me. Sp. 91. H
 Venenosa materia ex improbo victu. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. G
 Venenosum medicamētū, et nutrimentū quō d̄rant. 3°. de nat. f. 1^a. 304. A
 Venenosa medicamenta non sunt accipienda ad oris curationem. 6°. de
 comp. med. sec. loc. 5^a. 167. B
 ad Venenosis morsæ partes languida sunt. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. G
 ad Venenosos morsus quomodo incidendum. de virt. cent. Sp. 93. H
 ad Venenosorum omnium ictus valet Philippi Macedonis Ambrosia.
 2°. de antidotis. 5^a. 115. A
 ad Venenosas feras valet succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. H
 Venenosas facultates corrigit Cinnamomū 8°. de cōp. me. se. l. 5^a. 194. E
 Venenosis aduersatur Gentiana. de simp. med. Sp. 84. G
 Venenosa polium extinguit. de simplic. medic. Sp. 89. A
 Venenosis bestijs aduersa est salina. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 75. G
 contra Venenosorum ictus prædicabatur scordium, centaurium exile,
 & Marrubium. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 65. E
 Venenosa animalia fugantia suffumigia. de med. fac. par. 7^a. 169. F
 ad Venenosis feris morsus nullus perijt, qui statim Theriacam biberit.
 de theria. ad Pis. 5^a. 90. A
 Venenosis moribus quāto tpe theriaca vti possum. de th. ad P. 5^a. 95. G
 ad Venenosorum serpentum morsus facit trifoliū. de simp. me. Sp. 91. G
 ad Venenosorum animalium morsum. de med. fac. par. 169. F/ 7^a. 170. G
 ad Venenosū medicamentū potum. de rem. fac. par. 7^a. 179. C
 ad Venenosam oēm materiā, ac corruptoriā. 7°. de cōp. me. f. l. 5^a. 186. B
 Venenosa res quando adest scarificatio fiat. de Hirud. reuuls. cucurbitu.
 & scarificat. 6^a. 2. F
 VENENVM inter vitæ mala difficilius. de theriaca ad Pifo. 5^a. 91. C
 Venenum est medicamētum sanguinē educēs. de purg. med. fac. 5^a. 87. D
 inter Venena sunt purgantia medicamenta. in 6^m. de morb. vulgaribus
 commentario 6°. 3^a. 196. H
 Venena sunt i aliquibus locis medicinae i alijs sūt bonæ. de m. ex. Sp. 108. H
 Venenum hominibus est apocynum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. H
 Venenū esse dicitur elateriū si plus mō sumatur. de simp. med. Sp. 85. G
 Venenum est morsus canum rabidorum. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 82. A

Venenum ictu animalia quedam infundere observatione compertum est.
de opt. sect. Isa. 22. E
Venena quedam enumerantur. in 6^m. de morb. vulg. com. 6°. 3^a. 197. A
Venena reticenda sunt. de pur. med. fac. 5^a. 87. D
Venena scribere est prauum & reprehendendum. 2°. de anti. 5^a. 114. F
Venenorum copositiones docere improbius est. 2°. de ant. 5^a. 114. E
Venenorum copositiones scripsere Orpheus, Theologus, Horus, Mende-
sius, Heliodorus Atheniensis, & Aratus. 2°. de antid. 5^a. 114. F
Venenum medicus dedit, & de eo legis casus. de caus. procat. 3^a. 99. F
Venena sunt aduersissima corporibus. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. H
Venena necat genere, non copia. in 3^m. de morb. vul. c. 3°. 3^a. 149. D
Venenum deleterium in pauca quantitate breui totum corpus immutat.
1°. de femine. 1^a. 335. A
Venena quæ obsunt genere, non quantitate. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 37. C
Venena non sine quantitate nocent. com. 2°. aph. 17°. Ex. 13. B
Venenum letale altero vel tertio die interficit. in 3^m. de morbis vulgari-
bus commentario 3°. 3^a. 149. D
in Venenum mutantur medicamenta, quæ non purgant. quos purg. opo.
quibus med. & quo temp. 5^a. 89. B
Venena pharmacorum alterant humores & transmutant. ars me. Isa. 71. E
Venenum redditur sanguis si bibatur à fera. de theriaca ad Pis. 5^a. 93. G
Venena ferarum alterant, & transmutant humores. ars med. Isa. 71. E
Venena calida frigida ferarum. quod animi mor. 1^a. 318. B
Venena calida sunt toto genere letalia. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. D/H
Venena calida erodunt. 3°. de simp. med. facul. 5^a. 22. H
Venena calida putrefaciunt. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 22. H
Venena erodentia, & putrefacienda indigent tempore. 3°. de simpli. me.
dicament. facultatibus. 5^a. 23. B
Venena calida quo modo tempore necent. 3°. de sim. me. fa. 5^a. 22. G
Venena calida propter quid quandoq; non interficiant. 3°. de simplicium
medicamen. facul. 5^a. 23. A
Venena crassa, & terrena essentia longo tempore interimunt. 3°. de sim-
plic. medicamen. facultatib. 5^a. 22. H
Venena frigida non sunt genere letalia, sed sola quantitate. 3°. de simpli-
cium medic. facul. 5^a. 22. D
Venena frigida non possunt necare, nisi prius cor refrigerent. 3°. de simp.
medicamen. facul. 5^a. 21. D
Venena frigida sunt crassarum partium. 3°. de simp. me. fa. 5^a. 21. D
Venena frigida nisi cito necent, vires amittunt. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 22. B
Venena frigida comparat lignis viridibus. 3°. de simp. med. fac. 5^a. 22. B
Venenum aspidum frigidum est ut cicuta. q. animi mor. 1^a. 318. B
Venenum scorpionis frigidum est. 4°. meth. me. 7^a. 24. B
Venenum est helenium cuspidibus impositum. de ther. ad Pis. 5^a. 93. H
Venena spiculorum non necant nisi sanguine attigerint. de the. ad Pi. 5^a. 93. H
Veneno tinctis spiculis trucidantur cerui, tamen ipsorum caro non est ve-
nenata. de ther. ad Pis. 5^a. 93. H
Veneno cum frigidum est corpus arteriarum, neruorum, & musculo-
rum motus cessant. 8°. de decr. Hipp. 1^a. 277. E
Venenum turturis marinæ quomodo afficiat. 3°. de loc. aff. 4^a. 19. F
veluti Venenū non fieri potest corruptio in aialibus. 6°. de lo. aff. 4^a. 40. B
ut Veneno epoto sic citra venenum corrumpuntur humores. 5°. de locis
affectis. 4^a. 34. B
Veneni instar qui fructus in stomacho corrumpatur. de diff. cōti. Sp. 74. H
Venenis pernitosarum ferarum comparari potest humor in parte cor-
poris epilepsiam faciens. 3°. de lo. af. 4^a. 19. F
ut Venenum idem agit sperma retentum. de spermate. Sp. 36. E
VENENI an sit propria signa propter quid medici querant. 5°. de locis
affectis. 4^a. 34. B
Venenum an habeat proprias notas. 6°. de lo. af. 4^a. 40. B
Venenum sumpsisse aliquem quomodo deprehendatur. 6°. de loc. aff. 4^a. 40. B
à Veneno morientes & ab aliqua corporis affectione cognoscuntur. de
bon. & vit. suc. 2^a. 34. B
à Venenis dolores maligni. in 6^m. de morb. vulgar. com. 6°. 3^a. 196. G
à Venenis præseruantia medicamenta Antidota. 2°. de anti. 5^a. 114. G
VENENA quomodo curantur. in 6^m. de mor. vul. cō. 6°. 3^a. 196. H
per Venenorum remedia curatio quo modo fiat. 1°. de sem. 1^a. 335. B
Venenum compositum ignotum quomodo quis curare poterit. 2°. de an-
tidotis. 5^a. 114. G
Venena alteranda & euacuanda. de const. ar. med. Isa. 42. E
Venenis quæ aduersentur. in 6^m. de mor. vul. com. 6°. 3^a. 196. G
contra Venena medicamenta qualia. 5°. de simp. med. fac. 5^a. 36. G
contra Venena medicamenta ledunt corpus largius sumpta. 5°. de sim

plicium medicamen. facul. 5^a. 36. H
Venenum omne à foris impositis medicamentis euacuatur. 5°. de simpli-
cium medica. fac. 5^a. 36. H
Venena serpentum medicamenta aliqua educunt eodem modo, quo ma-
gnes ferrum. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. A
Venena telis illita medicamenta aliqua educunt eo modo, quo magnes fer-
rum. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. A
Venenum trahunt Acris, & calida. de sect. Isa. 16. G
ad Venena omnia valentia medicamenta omnia in vnu miscuit Mithri-
dates. 1°. de antidotis. 5^a. 99. G
Veneno interire non potuit Mithridates. de ther. ad Pis. 5^a. 97. A
Venenis aduersantia medicamenta in condemnatis morti Mithridates,
& Attalus experti sunt. 1°. de anti. 5^a. 99. F
ad Venena valet Philippi Macedonis Ambrosia. 2°. de antid. 5^a. 115. A
ad Venena ebibita, morsuq; illata valet Antidotus Aelij Galli. 2°. de
antidotis. 5^a. 110. H
ad Venena Antidotus Apellis. 2°. de antid. 5^a. 114. H
ad Venena antidotus Clodij tusci, qua Craterus utebatur. 2°. de anti. 5^a. 114. H
ad Venena valet Antidotus Diematon. 2°. de antid. 5^a. 115. B
ad Venena ceteris melior est antidotus ex sanguinibus. 2°. de ant. 5^a. 115. D
ad Venena facit Antidotus Mithridatis Eupatoris Diascinci nominata
2°. de antidotis. 5^a. 115. C
ad Venena valet Antidotus Athanasia Mithridatis. 2°. de ant. 5^a. 114. H
ad Venena perniosa valet Antidotus Mithridatis. 2°. de ant. 5^a. 115. D
ad Venena omnia facit Mithridatica antidotus. 2°. de ant. 5^a. 110. C
ad Venena plura valet Mithridatica antidotus, quam theriaca, sed mi-
nus viperæ ictus sanat. 2°. de anti. 5^a. 110. C
ad Venena valet Antidotus Zopyria. 2°. de anti. 115. A/ 5^a. 120. E
ad Venena Antidotus in omni tempore. 2°. de ant. 5^a. 120. F
ad Venena valens antidotus. 2°. de anti. 115. C/116. E/ 5^a. 119. D
Venenis alijs nedum viperarum moribus intrinsecus aduersatur Ar-
stolochia. de simpli. me. Sp. 86. F
contra Venena carice, ruta, & nuces valet. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. F
contra Venena Electarium bonum. de medi. exper. 107. D/ Sp. 108. D
ad Venena valet medicamentum ex fructu Iuniperi, & terra lemnia.
9°. de simpli. med. fac. 5^a. 65. E
ad Venena, quæ erosionem interimunt, Lac valet. 10°. de sim. me. f. 5^a. 73. H
contra Venena potui datur semen Napi. de simpli. me. Sp. 89. F
ad Venena omnia potui datur Peristereon. de simpli. me. Sp. 89. C
Venenis reptilium aduersatur Scordium. 1°. de anti. 5^a. 105. F
Venenis resistentibus in antidota Syru mittitur. de simp. me. Sp. 90. H
Venena contra quæ valet Theriaca. de vsu theriacæ ad Pamph. 98. E/1°.
de antidotis. 5^a. 102. D
Venena nihil faciunt his, qui Theriaca vtuntur. de ther. ad Pis. 5^a. 97. A
ante Venenum & post, theriacæ portio. 1°. de anti. 5^a. 99. G
Venenum pastinacæ marinæ venena alia educunt. 1°. de nat. fa. 1^a. 295. B
Venenum viperæ alia venena educunt. 1°. de nat. fac. 1^a. 295. B
Venena miscentur alexipharmacis. 3°. de simp. me. fac. 5^a. 23. A
ad Venenum iaculantium bestiarum plagas. 7°. de compo. medicamen-
torum secun. loc. 5^a. 186. A
ad Venena letalia. 6°. de compo. med. sec. loc. 182. G/ 5^a. 186. H
ad Venena omnia. 2°. de anti. 5^a. 116. D
ad Venena mirabile. 7°. de comp. med. se. loc. 5^a. 182. G
ad Venena. 2°. de anti. 113. E/116. A/ 5^a. 120. D
VENETICI oculi dicebantur ab antiquis q. hnt cataractas. de oc. 7^a. 187. D
VENOSI qui dicantur. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 186. F
Venosa sunt, & arteriosa anteriora. com. 5°. aph. 65°. Ex. 45. A
Venosa vasa coniunguntur cum vasis quæ deorsum à mammis feruntur.
16°. de vsu par. 1^a. 219. E
Venosæ arteriæ membranis nullæ anatomicæ dedit nomē. 6°. de vsu. 1^a. 153. G
Venosa arteria cur ita dicta. 7°. de anat. adm. 1^a. 94. H
Venosa arteria quæ. 7°. de anat. adm. 94. H/6°. de decr. Hip. 1^a. 264. C
Venosam tunicam habens arteria vbi, & quorsum tendat, & qualis. 1°.
de decr. Hippocratis. 1^a. 233. C
de Venosa arteria vana dicta ab antiquis. 7°. de anat. adm. 1^a. 98. A
Venoso corpore constans arteria in corde. 2°. de decr. Hip. 1^a. 236. A
Venosæ arteriæ orificiū cur habet duas membranas. 6°. de vsu. 1^a. 154. D
ex Venosæ arteriæ ore retro plus reddit, q. ex alijs. 3°. de na. f. 1^a. 207. E
Venosarū, et arteriosarū ptiū pulsus maiores. 4°. de præ. expu. 4^a. 121. E
in Venoso genere sunt q. faciunt febrē ardentē. cō. 6°. aph. 26°. Ex. 48. F
Venosi generis, & arteriarum passionēs sunt febres, ideo vrinæ in febrī-
bus attendendæ sunt. 1°. de crisi. 4^a. 128. D

supra Venosum genus significat vrina. 1°. de crisi. 4°. 127. H
 Venosa materia passionem significat vrina aquosa 1°. de cri. 4°. 130. H
 Venosi generis omnia compatiencia in longa leuitate intestinorum aqua
 intercutem faciunt. com. 6°. aph. 43°. Ex. 51. C
 Venosa partes inflammatae non indigent multa exiccatione. 1°. de arte cu
 ratiua ad Glauconem. 7°. 102. E
 VENEREIS in congrua mensura vtendum. de consuet. 2°. 61. G
 ob Venerea fit capitis dolor. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 150. F
 VENTER quid significet. 4°. meth. med. 7°. 28. B
 Venter quid aliquando significet. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Ventrem sine articulo Graeci appellant omnem cavitatem. commentar.
 6°. aphorismo. 20°. Ex. 28. C
 Venter superior qui ab Hippocrate dicitur secundum Galenum. commē
 tario 7°. aphor. 38°. Ex. 57. A
 Vēter supior qñq; dictus ē thorax. de vic. ra. in mor. ac. cō. 4°. 7°. 149. C
 Venter quo modo gignatur. de fæt. for. 1°. 322. H
 Ventris fibræ quales. 3°. de nat. fac. 1°. 304. F
 in Ventre fibrarum genus diuersum. 1°. de semine. 1°. 332. C
 Ventris fundi exitus medium, & ieiunū quo modo à græcis dicitur. 2°.
 de temperamentis. 1°. 20. D
 Venter inter instrumentales partes. de diff. morb. 3°. 2. E
 Venter instrumentum est. de nat. hu. com. 1°. 1°. 26. C
 Ventres duos ad quid natura fabricauerit. de ana. viu. Sp. 47. C
 Venter superior est cordis domus. de anat. viu. Sp. 47. C
 Venter inferior est pro nutrimento. de ana. viu. Sp. 47. C
 Ventrem cur prima die secaret Galenus. 4°. de anat. admin. 1°. 87. A
 Vētres multos nō hēt aīal hīs dentes supiores. 6°. de ana. adm. 1°. 90. E
 Ventres multos habet Camelus. 6°. de ana. adm. 1°. 90. E
 Ventres cameli cur asperi. 6°. de ana. admin. 1°. 90. E
 Ventres cornigerorum cur asperi. 6°. de anat. adm. 1°. 90. E
 Ventrē circūdari à thorace cur nō fuit conueniēs. 7°. de vsu p. 1°. 164. B
 Venter si circundaretur à thorace semel non possemus multum comede
 re. 7°. de vsu par. 1°. 164. B
 Venter, & Hepar non premunt diaphragma. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
 in Vētre cur aīalia hnt māmās, & nō in pectore. 7°. de vsu p. 1°. 164. D
 Ventrem angustissimum omnium animalium habet homo à posteriore in
 anteriorem partem. de artic. com. 3°. 7°. 273. D
 Venter meatus amplios habet. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. B
 Venter cur amplius à natura factus. de ren. aff. dign. & me. 7°. 195. C
 in Ventre quot cavitates. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 193. D
 in Ventre non est sanguis 1°. de semine. 1°. 333. B
 ad Ventrem, renes, viscera, iecur, lienem perueniunt nerui à cerebro à
 prima, tertia, & sexta coniugatione. de neru. diff. 1°. 54. D
 Ventris, & thoracis muscoli sunt carnosī. 4°. de pres. a. exper. 4°. 121. D
 Ventris muscoli conuexi sunt, et qbus assimilatur. 2°. de mo. m. 1°. 316. E
 supra Ventrem venæ duæ quando secantur. de ana. viu. Sp. 55. B
 in Ventre animal habet pulsus. de fæt. for. 1°. 323. F
 Venter mouet ad respiratoriorū organorū motū. de trem. palp. 3°. 59. H
 Ventri commune quid, & musculis, & intestinis, vesicæ, & vuluæ. 7°. de
 de anatomicis admin. 1°. 95. G
 Ventri proprium quid. 7°. de ana. adm. 1°. 95. G
 in Ventre quatuor virtutes. 3°. de nat. fac. 1°. 305. C
 Venter primum principium alimenti. 2°. de decr. Hipp. 1°. 240. F
 ex Ventre appetentia ciborum. in 3°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 145. E
 Venter quid faciat in vehementi appetentia. 3°. de natu. fac. 1°. 305. A
 Venter quibus animalibus in os rapitur. 3°. de nat. fac. 1°. 305. A
 Venter trahit à cibus alimentum sibi accommodatū. 6°. de decre. 1°. 265. H
 Venter per gulam trahit veluti manus. 3°. de natu. fac. 1°. 305. A
 in Ventrem ex iocinore in inedia venæ trahunt. 3°. de nat. fac. 1°. 306. B
 Venter sui ipsius causa nutrimentum suscipit. 4°. de san. tu. 2°. 88. B
 Venter non immutat cibum propter iecur. 6°. de decr. Hip. 1°. 265. H
 Venter habet nutrimentum crassum & graue. 3°. de nat. fac. 1°. 307. F
 Venter πυλωγὲν aperit cum est satur, & superfluum transmittit. 4°. de
 sanitate tuenda. 2°. 88. B
 à Ventre parum aut nihil trahunt arteriæ. 3°. de natu. fac. 1°. 308. D
 Venter habet retentricem facultatem. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
 Ventri studentes ferculorum multitudine gaudent. de cogn. cur. 2°. 53. D
 in Ventre quō fiat mistio. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. B
 in Ventre quæ agitur concoctio est alteratio. 3°. de symp. cau. 3°. 26. E
 ad Ventris concoctionem catharri cōparatio. 3°. de symp. cau. 3°. 29. F
 in Ventre cuiusuis animalis oīs cibus non coquitur. 4°. de san. 2°. 82. H
 ex Vētre i venas, ex venis ad carnes alimētū trahit. 3°. de sym. 3°. 25. A

ex Ventre, & extrinsecus quomodo trahunt carnes. in 6°. de morbis
 vulgar. commentario 6°. 3°. 195. A
 ex Vētre aliquid in arteria, sed exiguum defertur. 3°. de nat. fa. 1°. 307. F
 Venter dulci delectatur. de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. G
 Vētri displicet asperātia, & amara. de vic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 127. G
 Vēter quomodo exerceatur in parua pile ludo. de par. pil. ex. 2°. 49. A
 ad Ventrē facile descendit medicamēta. 7°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 184. B
 in Ventre superne cur defertur excrementū. 3°. de symp. cau. 3°. 27. H
 de VENTRIS affectibus, & quales sint. de med. fac. par. 7°. 175. A
 Ventris vitia. introductio. Isa. 57. D
 Ventris affectionum sunt octo differentia. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Ventris moles non notat de cibi copia. de tre. palp. 3°. 60. E
 Ventris plenitudinis sensus non est idem apud omnes. de mul. 3°. 76. F
 in Ventre repleto muscoli epigastrii quō se habēt. 2°. de motu. 1°. 316. F
 Venter extensus pp cibum si concoquat, non fit lesio aliqua, quod si etiā
 nō sit bene plenus & nō cōcoquat, fit lesio. cō. 2°. apho. 17°. Ex. 13. A
 Ventris & vteri differentia in dilatatione, & constrictione. de victus ra
 tione in morb. acu. com. 3°. 7°. 131. A
 Venter distentus ob nimium cibum facit dolorem. de mul. 3°. 76. F
 Ventris maximam intemperiem non faciunt cibi mediocres consueti. 3°. de
 de symp. caus. 3°. 25. C
 Ventris intemperies vnde accipitur. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 68. B
 circa Ventrem inequalis intemperatura non potest in longum extendi,
 si omnia circa ægrum opportunē fiant. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 Ventris vis quo modo cognoscatur. in progno. com. 2°. 4°. 200. C
 Venter superior p quæ robustus cognoscatur. de const. ar. me. Isa. 42. B
 Ventris instrumentorum imbecillitas vnde. 3°. de symp. cau. 3°. 27. D
 Ventri imbecillo quid contingat. 3°. de symp. cau. 3°. 27. H
 Ventris imbecillitas facit ventum. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Venter debilitatus vomit, quādo debilitata sunt partes inferiores. 3°. de
 simp. medicament. facul. 5°. 23. F
 Venter minus valens quā iecur. 3°. de nat. fac. 1°. 306. C
 Venter male concoquit, si partes corporis sint tenues, & contra si crassæ.
 com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
 Ventris robur conciliat medicamentum ex malorum cotoneorum succo.
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 101. B
 Vētris trāctrix facultas tria habet symptomatū gñā. 3°. de sym. 3°. 25. G
 Ventris symptoma vt nutritur quod. de symp. diffe. 3°. 12. G
 Ventrē quō turbent cibi ex cōtrarijs substantijs. 1°. de alim. fac. 2°. 7. G
 Ventres æstate perturbant aquæ paludosa. de bonit. aquæ. Sp. 75. D
 secundum Ventrem permanet multo tempore aqua dura, & frigida. de
 bonitate aquæ. Sp. 75. G
 Venter leditur à stagnantibus & olentibus aquis. de aere aq. 2°. 6. D
 Venter laborat ob flatum. 8°. de decre. Hip. 1°. 274. E
 Ventrem inflantes cibi, qui. de dissol. cont. Sp. 74. F
 Ventrem flatibus implet fabæ. 2°. de alim. fac. 2°. 17. E
 Ventrem turbat ex naturæ proprietate mel. de victus ratio. in mor. acu.
 commentario 3°. 7°. 129. B
 Ventrem flatibus implet mustum. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
 Ventrem inflatum habentibus ructus mouendi. in 6°. de mor. vulgarib.
 commentario. 2°. 3°. 166. D
 Ventrem flatu distentum ita vt tormina, & singultus fiant, adiuvat ca
 storeum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. D
 ad Ventris flatum valet acetum scillinum. de med. fac. par. 7°. 178. C
 ad Ventris inflationis Antidotus zopyria. 2°. de antid. 5°. 120. E
 in Ventre quomodo lac non cogetur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. H
 Ventris actio leditur ab immodico calore. 2°. de nat. fac. 1°. 300. E
 Venter supercalefactus refrigerādis, perfrigeratus calefaciēdis, exic
 catus humectandus, humidus exiccandus est. 2°. de nat. fac. 1°. 301. B
 in Vētre actio praua, & errās in quo cōsistit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 in Vētre cur fiant prauæ cōctiones. de curan. rat. per sang. miss. 6°. 16. G
 in Vētre q male sunt cōfecta, eadē rōne se hnt ad secūdā concoctionem,
 qua male pparati cibi ad cōcoctionē, q fit in vētre. 4°. de san. 2°. 88. B
 in Ventre actio deficiens quæ sit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 in Ventre actionis priuatio quæ sit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. A
 in Ventre longo tempore durant animi, seseli, & libysticum si sint cru
 da. 4°. de sani. tuen. 2°. 85. B
 in Ventre eorū quæ coquuntur cruditate, aut cōcoctionē per aliu deicta
 excrementa indicant ex sua forma. in 1°. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 112. A
 in Ventre si cibus non sit crudus mittendus sanguis. in 3°. de morbis vul
 garibus, com. 1°. 3°. 127. E
 Venter sub frigidioribus morbis acidus, sub calidioribus vero niderosus
 facit

facit mutationes. 3°. de symp. caus. 3°. 24. H
 in Ventre quibus ciborum corruptio accidit, quid agendum. 6°. de san. 2°. 97. H
 tate tuenda. 2°. 97. H
 in Ventre corrupta quomodo statim expellenda. 4°. de san. tu. 2°. 83. A
 Venter vacuus calescit. de anat. viuo. Sp. 47. G
 Venter excrementis impletur, si absit alimentum. 3°. de nat. fac. 1°. 306. D
 in Ventre cur faciant rememorari excrementa cibis & potus. 1°. de sa. 2°. 68. A
 nitate tuenda. 2°. 68. A
 in Ventre cur remorantur cibis, acerbis, austera, & sicca natura. 1°. de 2°. 68. A
 sanitate tuenda. 2°. 68. A
 in Vētre ut retineat excrementa cur ciborum ordo cā est. 1°. de sa. 2°. 68. A
 Venter quando retinetur egrotamus multitudine. 2°. de elem. 1°. 9. C
 Venter quomodo retinebit & coquet. de sal. dia. 2°. 42. C
 in Ventre cibum retinet ciborum modus. 1°. de san. tuen. 2°. 68. A
 Vēter ubi retinet, et os nauseat, quō curadi sint egri. 6°. de san. 2°. 99. D
 Ventrem retinentem habentes post cibum assumptum quid adstringens 2°. 99. E
 excernere facit. 6°. de san. tu. 2°. 99. E
 Ventris vitium sequens excrementi mora cur accidat. 1°. de san. 2°. 68. A
 in Ventris tunicis cum sunt humores, affectio fit pessima. 2°. de compo. 5°. 135. D
 medicamentorum secundum locum. 6°. 16. F
 in Ventre potest esse lassitudo. de cur. rat. per san. miss. 3°. 12. E
 Ventris palpitatio & conuulsio clare sentitur. de symp. diff. 3°. 12. E
 Ventris conuulsio dicitur singultus. de symp. diff. 3°. 12. E
 in Ventre sonus fieri sine potione nequit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. E
 Ventris tremor non clare sentitur. de symp. diff. 3°. 12. E
 Ventris principium stomachus introductio. Isa. 57. C
 Ventri stomachus coniunctus est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Ventris os stomachus. 2°. de alim. fac. 20. B. 6°. 2°. 99. D. 2°. de compos. 5°. 135. C
 medicamentorum secundum locum. 6°. 14. G
 Ventris os quando stomachus dicitur. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 14. G
 Ventris os stomachus vocatur non modo à medicis, sed ab alijs homini- 2°. 100. E
 bus. 6°. de sanita. tuen. 2°. 100. E
 Vētris os à veteribus græce κατὰ λέαν dicebatur. 6°. de san. tu. 2°. 100. E
 Ventris os cor vulgo dicitur. 1°. de symp. caus. 3°. 17. G
 Ventris os manifeste sentit. de victus rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 127. H
 Ventris duo ora. 3°. de symp. caus. 3°. 25. F
 Ventris duo orificia ad quid. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 per Ventris duo ora expelluntur cholera. 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Ventris oris symptomata pertinent ad tactum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. G
 Ventris os & ventrem ledunt medicamenta omnia purgantia. de vict. 7°. 118. B
 rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 118. B
 Ventri frigidum mordax. 4°. de simp. med. fac. 5°. 24. C
 Ventris os quibus refrigeretur. 1°. de symp. cau. 3°. 18. C
 in Ventre contenta coitus frigefacit. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 193. F
 Ventrē frigidū, & caput calidū hñtes quō regēdi. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Venter aliquibus calidus est, & caput frigidum, & ē contra. 6°. de sani- 2°. 95. D
 tate tuenda. 2°. 95. D
 in Ventrem si eat fluxio quid agat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 in Ventre frigida fluxio quid faciat. 6°. de san. tuen. 2°. 98. F
 in Ventre frigus hñtibus quod medicamentū dandū. 4°. de sa. t. 2°. 85. B
 Venter temperie frigidus quale medicamentum ex malorum succis acci- 2°. 101. C
 pere debet. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 Ventes frigidus habentibus datur euphorbium. de dyna. Sp. 22. B
 Ventes cholericos turbat euphorbium. de simp. med. Sp. 83. F
 Ventris complexio calidissima, & caput frigidum faciunt grauem com- 2°. 99. D
 plexionem nec facile tractabilem. 6°. de san. tuen. 2°. 99. D
 Ventrē calidū hñtes, & caput frigidū quō curadi. 6°. de sa. tu. 2°. 99. D
 Ventris os offenditur ab his quē calorē accēdunt. 6°. de san. tu. 2°. 99. D
 in Ventrem calidum cum succi pituitosi decidunt, curatio est difficilis. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. B
 ad Ventrem calidum cum caput saniem transmittit quid agendum. 6°. 2°. 99. A
 de sanitate tuenda. 2°. 99. A
 in Ventrem quomodo non veniet biliosus humor. 6°. de san. tu. 2°. 98. H
 Vēter si imbecillus, & totius corporis temperamentum biliosius quo- 2°. 98. H
 modo curandus. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
 Ventrem biliosum habentes primum semper debent comedere, & bibe- 2°. 97. F
 re aluum deiciencia. 6°. de san. tu. 2°. 97. F
 Venter quando acerbis excrementis est plenus, quod lac dandum. 3°. de 2°. 27. G
 alimen. facul. 2°. 27. G
 Vēter quorū excrementis abundat, ptissana nō est danda. de ptiss. 2°. 47. H
 Ventris morbi sicci qui vocentur. de ptiss. 2°. 48. A. de vict. rat. in mor. 7°. 112. F
 acut. commen. 1°. 7°. 112. F

in Vētre quibus biliosus humor colligit, quō purgadi. 6°. de san. 2°. 99. A
 Ventes biliosi quo modo debent purgari. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
 Ventris os quibus amara bile abundat, aut imbecillū est, aut supramo- 2°. 97. H
 dum sensibile, ijs sanguis non est detrahendus. 9°. meth. me. 7°. 58. A
 Venter languente quā vena sit secunda. præs. exper. conf. Sp. 78. B
 Ventri intemperie calido, & bilioso quo modo valebit malorum medica- 2°. 101. B
 mentum. 6°. de san. tuen. 2°. 101. B
 Ventrem biliosum habentes vitent vīna austera. 6°. de san. tu. 2°. 97. F
 Ventrem medio temperamento habentes piper, & gingiber sumant ex 2°. 101. C
 malorum medicamento. 6°. de san. tuen. 2°. 101. C
 in Ventre roborando alia excedit piper album. 4°. de san. tu. 2°. 85. H
 Ventris imbecillitatibus cōuenit resina lēitiscina. 8°. de sim. me. fa. 5°. 59. F
 Ventris os stomachum afficiunt fungi, buprestes, cerusa, gypsum, & 3°. 18. G
 lac coagulatum. 1°. de symp. caus. 3°. 18. G
 in Ventre ardorē, & morsum facit cedrides. 7°. de simp. me. fa. 5°. 50. F
 ad Ventris morsus non indigemus collirijs. in 6°. de morb. vulgarib. 3°. 196. D
 commentario 6°. 3°. 196. D
 Ventris mordicationē hñtes alicā colatā accipiant. 1°. de ali. fa. 2°. 11. A
 Ventris os quibus resoluitur. 6°. de san. tuen. 2°. 100. E
 Ventris os quando resoluitur, quā sequantur. 6°. de san. tu. 2°. 100. E
 Venter resolutus, & languidus roborari potest pomis austeris, & aci- 5°. 55. H
 dis. 7°. de simplic. medicamen. fac. 5°. 55. H
 ad Ventris firmitatem ac robur vitimur malis, piris, mespilis, & puni- 2°. 37. F
 cis ut medicamentis. de bon. & vit. suc. 2°. 37. F
 in Ventris ore ex bile animi defectio. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 12. C
 in Ventris ore ex pituita animi defectio. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 12. C
 circa Ventrem fasciarum strictio quo modo fiat. 3°. de sa. tuen. 2°. 77. D
 Venter nō fricadus, et si fricet quid mali contingat. 3°. de san. tu. 2°. 82. B
 Ventri muscoli vicini quando vngendi. 3°. de san. tuen. 2°. 82. B
 in Ventris inflammationibus respiratio qualis. de vit. resp. 1°. 225. G
 Ventris inflammationibus cōpetit mastiche. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. C
 Ventris phlegmonis prodest schini flos. 8°. de simp. medic. fac. 5°. 61. H
 Ventris os trahit secum ad sympathia principalia membra, & quā sym- 7°. 123. H
 ptomata faciat. de vict. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 123. H
 Vētris oris affectiones magnę quō curent. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 192. E
 circa Vētris os si sit dolor sit densus, & parvus spiritus. de trem. palp. 3°. 71. C
 59. H. 3°. de diff. resp. 3°. 71. C
 Venter, & splen minime dolorosa membra. 2°. de diff. resp. 3°. 67. F
 Ventris maiores affectus qui cum dolore sunt, et tumore densum ac par- 3°. 71. D
 uum efficiunt spiritum. 3°. de diff. resp. 3°. 71. D
 Ventris dolores sublimes fortiores, non sublimes leniores. commentario 6°. aphorismo. 7°. Ex. 47. B
 à Ventris dolore diurno suppuratio. com. 7°. aph. 22°. Ex. 55. E
 in Ventris superioris dolore oleum simplex datur. bibendum vel aqua 3°. 196. D
 temperatum. in 6°. de mor. vulgarib. commen. 6°. 3°. 196. D
 à Ventrē capitis dolor quomodo curetur. 2°. de comp. me. se. l. 5°. 136. H
 Ventris partes cur sensibilibus exasperantur. in 6°. de morb. vulgaribus 3°. 160. H
 commentario. 2°. 3°. 160. H
 Ventris asperitatibus medetur ouum. 11°. de simplic. med. facul. 5°. 81. G
 in Vētre si diu maneāt pituitosi humores corrumpunt. 6°. de san. 2°. 99. B
 à Vētre pituitosi humores corrupti quā mali agāt. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Venter quibus phlegmate abundat phlegmagoga damus. de dyn. Sp. 21. C
 in Ventrē defluens pituita eget dia trion pipereon, & dia calaminthes. 2°. 99. D
 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. D
 in Ventrē infarctos humores detergit ptissana cremor, & aqua mulsa. 7°. 111. E
 de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. E
 Ventris tunicis quā inherēt quomodo euacuanda. de ijs, quā in medica- 7°. 221. C
 trina fiunt, commen. 3°. 7°. 221. C
 in Ventrē contentorum præsidia communia sunt clyster, & vomitus. 7°. 148. E
 de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 148. E
 in Ventrē superiore distillationes suppurantur intra viginti dies. cō- 7°. 148. E
 mentario 7°. apho. 38°. Ex. 57. A
 in Ventrē si sanguis præter naturam effunditur, necesse est suppurari. 7°. 148. E
 com. 6°. aphorismo 20°. Ex. 48. C
 Venter cum ex capite egrotat, quō curandus. 6°. de san. tu. 2°. 100. A
 Venter aliquibus magis medicamentis obediens, aliquibus minus. 5°. de 2°. 92. G
 sanitate tuenda. 2°. 92. G
 Venter & stomachus inuuantur aloe. 8°. de compo. med. sec. loc. 5°. 188. F
 Ventri frigidus pituita pleno aloe non conducit. 6°. de san. tuen. 2°. 99. C
 Ventrem temperat epithymum. de simp. me. Sp. 84. A
 Ventrem temperant lupini si cocti manducentur. de simp. med. Sp. 86. C
 Ventris os adiuuat adhaesa Iaspis viridis. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 67. D
 Ventrem supe-

Ventrem superiorem purgantia, quæ de cathar. Sp. 95. C
 Vētrē supiorē purgat sēsamoides. de viēt. ra. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 152. F
 ad Ventris reiectiones sanguinis. 2°. de antido. 5^a. 113. C
 ad Ventrem ascendit p anū calor, aut frigus. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. F
 Ventri superiori danda sunt cathartica. de cathar. Sp. 94. G
 ad Ventrem superiorem, & ad inferiorem inclinationes per vrinas ac
 sudores renellendæ sunt. de cucurb. scar. 6^a. 4. F
 ad Ventrem à Iecore quando trabendi humores. ars med. Isa. 71. A
 VENTER tarde digeritur. de disso. con. Sp. 73. D
 Ventres omnium auium tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. D
 Ventres crassus cibus, & cur. de diss. con. Sp. 72. H
 Ventres generant phlegma, & cur. de diss. con. Sp. 74. A
 Venter parum nutrit, & cur. de diss. con. Sp. 73. F
 Venter inter carnes cōuenit stomachicis. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 192. C
 Ventres caprarum pingues, & sanguine pleni qui cibi sint. de viēt. ratio.
 in morbis acutis, commentario. 4°. 7^a. 147. C
 Ventris gallinæ tunica pro stomachicis. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. A
 in Vētre Gallinarū pelliculæ p vrina puocāda. de med. f. par. 7^a. 168. D
 Ventres leporum. 1°. de compo. medicamen. sec. loc. 5^a. 126. E
 Venter mergi ad quæ valeat. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 80. A
 Venter suillo licet vesci qui se exercet. de atten. vic. 2^a. 45. D
 VENTRES tres habet cor intrinsecus. de ana. viu. Sp. 56. A/C
 Vēter cordis dexter est inferior, & magis versus hepar dispositus, at-
 trahens ab hepate. de ana. viu. Sp. 56. C
 Venter cordis sinister est minor, & superior versus pulmonem positus,
 attrahens ab eo. de ana. viu. Sp. 56. C
 Ventris sinistri cordis calor à quo nutriatur. de vtil. resp. Sp. 63. B
 ad Ventrem sinistrum cordis per quæ foramina fiat inspiratio. de vtili-
 tate respirat. Sp. 64. C
 Ventres cordis ob quid. de ana. viu. Sp. 46. E
 Ventrem tibiæ gastrophonomiam quid appellant. de musc. diff. 1^a. 51. F
 VENTER inferior. quid significet. in progn. com. 2°. 4^a. 199. B
 Venter inferior qui intelligatur. 1°. de cris. 4^a. 129. A
 Vēter inferior qui, & q supior. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. B
 Venter inferior colon. de viētus ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. C
 Venter significat etiam intestinorū substantiam. 1°. de alim. fac. 2^a. 8. D
 Vētris inferioris anatomia quō incipiēda, & pfiēda. 5°. de anat. 1^a. 87. E
 in Ventris inferioris sectione linea candida ostendit sectionem recte fa-
 ctam. 5°. de anat. admin. 1^a. 87. H
 Venter prægnantis quomodo incidi debeat, est antiquum inuentum. 6°. de decretis Hippocratis. 1^a. 265. B
 ad Ventrem adstrictos testes habent sues. 1°. de semine. 1^a. 334. F
 in Vētre fœtus animans quando est. 15°. de vsu par. 1^a. 212. D
 Vēter magnus quō habeat viscera. de viēt. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 120. C
 Vēter pius quō mō habeat viscera. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 120. G
 Venter mollis, & corporis in omni morbo sit. in pgnost. cō. 2°. 4^a. 199. F
 Ventrem lenem habere supra omnia conducit calculo renum. de renum
 aff. dign. & med. 7^a. 195. E
 Venter crassus mentem subtilem non parit. ad Thras. 2^a. 107. H
 Vētris seu abdominis suturæ vocātur gastroraphiæ. de musc. diff. 1^a. 50. C
 Venter inferior durus fit i aquilonijs tēporibus. cō. 3°. aph. 5°. Ex. 20. D
 in Vētre quæ sunt cur duriora sunt aere frigido existēte. in 6^m. de mor-
 bis vul. commen. 5°. 3^a. 193. D
 Vētre cur frigescit in aliquibus hyeme. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. E
 Vēter frigidus, & siccus quō pice illinendus. 7°. meth. me. 7^a. 47. B
 Ventris densitas ob cutis raritatem. in 6^m. de mor. vul. cō. 3°. 3^a. 169. G
 Venter recte habens & male habens per quæ trahat, & ad quæ demit-
 tat. 3°. de sympto. causis. 3^a. 25. G
 à Vētre quæ excernuntur ipsa circa hæc particulæ se contrahunt. 2°. de sympto. caus. 3^a. 21. E
 Venter quo modo excernat exprimendo eo modo quo manus exprimit
 aliquid. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. E
 Ventris excrementa non excluduntur si musculi abdominis ocientur. 3°. de sanitate tuenda. 2^a. 77. B
 Ventris excrementa facilius exeunt, quàm excrementa thoracis, & pul-
 monis. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. B
 Ventris excrementa quomodo excernantur. 3°. de san. tuen. 2^a. 77. B
 Vēter excernēdo euacuat causam, q̄ molestat. de nat. hu. c. 2°. 7^a. 182. H
 de Ventris passionibus. de dynam. Sp. 27. A
 Ventris passiones, dolores, & dysenteria, transuersio ventris, lenteria
 nascuntur conceptis in bilis horis ex rheumate sicco per corpus dela-
 to. de spermate. Sp. 37. C

Ventre, vesica, capite, & thorace origo infirmitatis vel sanitatis ostendi-
 tur. de dynam. Sp. 19. G
 Ventris constrictionem malam cum animi turbatione, & angustia osten-
 dit vrina crocea si guttatim stillando fuerit egesta. de dyna. Sp. 34. B
 Ventris crepitus symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. E
 Venter his aqua repletur, & moriuntur, quibus hepar aqua plenum in
 omentum eruperit. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Ventris expultricis facultatis symptomata quæ de symp. diff. 3^a. 12. G
 Ventri inferior ad vrinam, & sudorem reuocatur. de hirud. reuuls. cu-
 curb. & scarif. 6^a. 2. D
 in Vētre quæ fluxerunt trahuntur ad mammas. de hirud. reuulsione
 cucurbit. & scarif. 6^a. 2. D
 in Vētris et iecoris venis ardēs febris. in 1^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 109. H
 in Vētre, & iecore ob materiam fit febris ardens. in 3^m. de morb. vul.
 commentario 3°. 131. G/ 3^a. 143. F
 in Ventris passionibus considera sola excrementa si sine febre, si cum fe-
 bre, vrinas. 1°. de cris. 4^a. 128. D
 Ventris passionum curatio. de dynam. Sp. 27. A
 in Ventris dolore forti partium extremarum frigiditas, malum. commē-
 tario 7°. aphorif. 26°. Ex. 55. G
 Vētris imi dolor qd signat. c. 4°. aph. 8°. 36. H/c. 7°. aph. 39°. Ex. 37. A/B
 Venter imus proprie significat partem ventris quæ umbilicum, & pu-
 denda interiacet. com. 2°. aph. 35°. Ex. 17. E
 ad Ventris dolores ob frigidos humores valet chamemelum pulueriza-
 tum, & malaxatum cum melle. de med. exper. Sp. 106. D
 ad Ventris & coxæ dolorem in mulieribus. de pass. mul. Sp. 95. H
 ad Ventris dolorem. de med. fac. par. 7^a. 167. D/F de dynam. 27. A/G
 de pass. mul. Sp. 95. H
 in Vētre dolor Galeni vbi fuerit. 2°. de lo. af. 4^a. 9. D
 in Vētre durities. secretorum. Sp. 100. H
 ad Ventris lumbricos. de med. fac. par. 7^a. 175. D/secretorum. Sp. 97. B
 Ventris murmur symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. E
 ad Ventris scissuras. de med. fac. par. 7^a. 169. B
 ad Ventris sudores à partu. de me. fac. par. 7^a. 169. B
 ad Ventris tormina. de me. fac. par. 167. D/ 7^a. 170. A
 ad Ventris tortiones. de me. fac. par. 7^a. 167. F
 ad Ventris tormina, & inflationes. de me. fac. par. 7^a. 173. A
 Venter quibus neglectis tumescat. de dyna. Sp. 20. A
 Ventris tumoribus profundis conuenit peplium. de dyna. Sp. 21. A
 Ventris tumorem sedat vrica. de simp. med. Sp. 92. A
 ad Ventris tumorem. 2°. de anti. 5^a. 119. A
 Vētre perturbantes rugitus iuuans antidotus. 2°. de anti. 5^a. 111. H
 in Vētre & intestinis sanguis inflationē facit. 3°. de cō. me. f. l. 5^a. 149. A
 Ventris inflationes & strepitus sentiuntur quando morbus in vesica na-
 scitur. de dynam. Sp. 19. H
 Venter inflatus quid significet. in 1^m. prorr. com. 3°. 4^a. 179. C
 Venter quomodo vento impleatur. 2°. de compo. medica. sec. loc. 5^a. 135. G
 in Vētre vētositatē multā gigni qd phibeat. de mel. ex Gal. R. Sp. 110. B
 ad Ventris ventositatem & dolorem, remedium. de dyna. Sp. 26. H
 ad Ventris ventositatem. secretorum. Sp. 99. C
 ad Ventris morbos. 2°. de anti. 5^a. 116. D
 in Vētre cubare. quo modo malum. in progn. com. 1°. 4^a. 193. H
 in Vētre inferiori si sit dolor iacendū. de vic. ra. i mor. acu. c. 4°. 7^a. 151. D
 Ventrem replet orobum. de simp. me. Sp. 88. F
 Ventrem desiccet milium. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 50. D
 Ventrem exiccat refrigeratio extrinseca. in 6^m. de morbis vulgaribus,
 commentario 5°. 3^a. 193. D
 Ventrem humectat et lenit refrigeratio intrinseca. in 6^m. de morbis vul.
 commentario 5°. 3^a. 193. D
 ex Vētre inferiori quæ soluuntur, per quas vias soluantur. de viētus
 ratio. in morbis acutis, commentario 4°. 7^a. 151. D
 Vētrē nō facile solubile hñs, habet pessimū statū. 6°. de san. tu. 2^a. 99. B
 Ventris inferiores partes debilitatē faciunt leuitatem intestinorum. 3°. de simplicium medicament. facul. 5^a. 23. B
 p Vētrē excretio nō est toto gñe præter naturā. de symp. disse. 3^a. 13. H
 Venter & vesica, & renes, vrina diuersa totum corpus expurgant. in
 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 111. F
 per Vētre quæ promptius euacuentur. ars med. Isa. 71. E
 per Vētre educendi sunt humores ex simo hepatis. de cath. Sp. 94. G
 Ventris onus non deiciunt animo vacillantes. de palp. 3^a. 60. A
 Venter deicitur stomachum imbecillum habentibus, cum postremo ad-
 stringentis quippiam sumunt. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. B
 Vētri qui

Ventri qui cruda egerit non est medicamentum exhibendum. de victus
rat. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 150. F
in Ventre adstricto clysterem mollem adhibe. de victus ratio. in morb.
acu. commentario. 4°. 7^a. 151. C
Ventrem mollificantibus, & descēdere faciētibus indigemus qñ supflui
tas cibi est difficilis descēsus de stomacho, & intestinis. de diff. Sp. 71. G
Vētris subductio cōuenit in causo. de vict. ra. in morb. acu. c. 4°. 7^a. 135. B
Ventrem mollietur subducentia exhibenda in tertiana notha & sēpe. 1°. 7^a. 97. E
de ar. curatiua ad Glauconem.
cum Ventris profluuiū febris non indiget euacuatione, aliter obest. 1°. 7^a. 98. B
de art. cur. ad Glau.
Vēter qñ subducēdus in pleuritide. de vic. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 117. H
Ventris purgatio rheumatismos stringit. de dyna. Sp. 20. F
Venter ante cucurbitulas emolliatur. de cucurb. scarif. 6^a. 3. C
VENTREM tenientia quæ sint. de dissol. cont. Sp. 75. A
ad Ventrem leniendum quæ excitent. de diff. cont. Sp. 75. B
Ventrem quæ soluant hyeme. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. E
Ventris cenotica. ars med. Isa. 70. D. de cathar. Sp. 95. D
Ventrem tenuat, & expellit inflationem Acetum mistum cum melle. de
dissolut. continua. Sp. 74. G
Ventrem purgat Agaricum. de simp. med. Sp. 80. E
Ventrem subducit Aloe. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. C
Ventrem ad excretionem irritant Caricæ. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F
Ventrem purgat Centaurea. de simp. med. Sp. 82. A
Ventrem purgat Chamælea. de simpli. me. Sp. 85. F
Ventre solubiles facit cholera rubra. de dyna. Sp. 19. E
de Ventre liquido cum bilis excretionem. de victus ratione in morb. acu.
commentario. 4°. 7^a. 148. F
Ventrem mollientes Cibi. de puero epilep. 7^a. 180. C
Ventrem incitat Cicer. 1°. de alim. fac. 2^a. 14. B
Ventrem totum purgat Cnicum. de simp. med. Sp. 83. B
Ventrem purgat Colocynthis. de simp. med. Sp. 89. C
Venter subducitur Cyclamine abdomine illito. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 53. E
Ventris fluxus Augetur Densantibus & refrigerantibus. 1°. de art. cu-
ratiua ad Glauconem. 7^a. 99. B
Ventris sunt purgatiua Ebuli folia. de simp. med. Sp. 84. B
Ventrem subducunt marini Echini. de atten. vic. 2^a. 45. B
Ventrem, & viscera purgat Elaterium. de simp. med. Sp. 83. G
Ventrem vtiliter laxant herba albiora. de simp. med. Sp. 85. B
Vēter quo modo subducatur Erualia, & phaselis. 1°. de ali. fac. 2^a. 14. F
Ventrem cito permeat Fabæ. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. H
Ventrem promptè permeant Ficus. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. E
Ventrem deponunt ficus nimium comestę. de simp. med. Sp. 84. C
Ventrem mollientes vires habet Filix. de simp. med. Sp. 84. D
Venter soluitur Lactē asinæ pro sanguine supprimendo. de victus rat. in
mor. acu. com. 4°. 7^a. 152. F
Ventrem magis subducit lac asinæ omnibus alijs. de vict. ratio. in morb.
acutis, commentario 4°. 7^a. 148. F
Ventrem lenit aquositas lactis. de diff. cont. Sp. 75. B
Ventrem subducunt Lapathi folia. de ther. ad Pis. 5^a. 90. H
Ventrem viscidē purgat Lathyrus. de simp. med. Sp. 86. E
Ventrem promocat decoctum Lentis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 63. B
Ventrem soluit iusculum ex lente. 2°. de alim. fac. 2^a. 13. D
Ventrem lenit Mel non coctum. de dissol. cont. Sp. 75. A
Ventrem non lenit mel si coquatur. de diff. cont. Sp. 75. B
Ventrem purgat Mercurialis. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 55. G
Ventrem laxant Mora. de simp. med. Sp. 87. H
Ventrem subducit morum maturum. 7°. de simp. med. fa. 5^a. 56. C
Vētri lenicium reddit Oleum. de simp. med. Sp. 88. D
Ventrem soluit oleum ex grano cnidio. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. A
Ventrem subducit oleum cicinum. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. A
Ventrem detrahit Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
pro Ventre expurgando Panax debet misceri mulsæ aquosæ multæ. de
vict. ratione in morb. acu. commen. 4°. 7^a. 144. C
Ventrem mouet Polium. de simp. med. Sp. 89. A
Ventrem soluit Polypodium. de simp. med. Sp. 89. C
Ventrem leniunt Poma, & granata acetosa, si inueniunt in stomacho hu-
morem malū, & crassum, quē incidunt, & expellunt. de diff. Sp. 75. C
Ventrem subducit Prunus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 51. H
Ventrem relaxat Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
Venter excitatur à Salsis, & acribus. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. F
Ventrem viscidē purgat Scammonium. de simp. med. Sp. 90. D

Ventrem subducit Serum. 10°. de simplic. medicam. facultatibus. 73. G
de theria. ad Pis. 5^a. 90. H
Ventrem soluit acrimonia sua Spondylium. de simp. med. Sp. 91. B
Ventrem soluit decoctio Squinanti. de med. exper. Sp. 107. B
Ventrem leniunt Vinum dulce, & mustum. de diff. cont. Sp. 75. B
Ventrem procurat vinum recens. de simp. med. Sp. 92. C
Ventrem procurat vinum rosatum. de simp. med. Sp. 92. C
Ventrem procurat vinum sambucatum. de simp. med. Sp. 92. C
Vētrē infundit & procurat botrus vna imatura. de simp. me. Sp. 92. B
Ventrem laxat zingiber. de simp. med. Sp. 90. D
ad Ventrem soluendum catapotia Galeni. de dynamidijs. Sp. 27. F
Ventrem laxans electarium probatum. de med. exper. Sp. 106. G
ad Ventrem soluendum panus. de dyna. Sp. 27. F
ad Ventris olutionem aliud remedium. de dynamidijs. Sp. 27. F
ad Ventrem laxandum remedium. de dyna. Sp. 27. F
Ventre humidi natura minus egrotant. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
Vēter suscipit humiditas supfluitates cerebri. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49. H
Ventris solutio superflua signum humectati, & infrigiditati corporis.
secretorum. Sp. 98. G
ex VENTRIS pfluuiū defectus animi. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 98. E
Ventris sanguis, qualis. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
Ventrem inferiorem calidum habētes cum acribus deiectionibus ob col-
liquationem id patiuntur. de vic. ra. in mor. ac. com. 4°. 7^a. 149. B
Ventrem inferiorem habentes cum calidis deiectionibus quo potu debet
viti. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 149. B
Ventris fluxiones quæ. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. III. C
Ventris profluuiā fiunt à materia descendente ad ventriculū à cerebro.
commentario 6°. aphorismo 2°. Ex. 46. E
Vētris profluuiā cur fiant estate, & quo. commen. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D
Ventris fluxus longi potius consistentibus, q̄ iuuenibus. commentario 3°.
aphorismo. 30°. Ex. 26. E
Ventris difficultates quare ex atra bile potius iuuenibus q̄ consistenti-
bus. commen. 3°. aphorismo 30°. Ex. 26. E
Ventris fluxus fortis si superuenerit laborat, qui alba pituita deimetur.
cōmentario 7°. aph. 29°. Ex. 55. H
Vētris prærubra proluuiēs cur mala. in 3^m. de mor. vul. cō. 2°. 3^a. 139. H
Ventris proluuiēs quid sit. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4^a. 162. H
Venter quæ emittit si sint liuida, sanguinea, biliosa, fœda, mala, cum ve-
ro bene excernuntur, bonum est. com. 7°. aph. 65°. Ex. 60. E
ex Ventris profluuiū, & vomitibus diuturnis euacuationes diuturnæ
siccitatem faciunt. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. D
Ventris lenitate multa, & vitalis roboris exolutione tremor fit. de tre-
more & palpit. 3^a. 52. H
Ventris profluuiorum validorum pulsus. de puls. ad Tyr. 4^a. 44. H
Ventris pfluuiorū diuersæ causæ variāt curationē. de med. ex. Sp. 103. H
Ventrem stringentia cum stypticitate, & ponticitate. de dissol. Sp. 75. B
Ventrem stringentia cum siccitate, quæ. de diff. cont. Sp. 75. B
Vēter tāto magis adstringit, q̄to fuerit euacuatus. 5°. de san. tu. 2^a. 92. G
Venter quibus hyeme stringitur. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. G
VENTREM claudentes, quæ. de dissol. cont. Sp. 75. B
Ventrem sistunt Acida, si purum inuenerint. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. G
Ventris profluuium sistit Adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. E
ad Ventris profluuium immoderatum vsus adstringentium conuenit.
de vict. rati. in morbis acutis, comment. 1°. 7^a. III. G
Ventrem consipat qualitas adstringens. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. A
Ventris profluuiū prodest Amylum. de simp. med. Sp. 80. A
Ventrem sistit succus Austeris. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. G
Ventrem laxum firmant omnia austeria. de bon. & vit. succ. 2^a. 38. D
Venter sistitur ab austeris, & acerbis. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. F
ad Vētris & vteri profluuiā omnes medici vsi sunt Balaustio. 6°. de sim-
pli. medicamen. facultatib. 5^a. 44. F
in Ventris fluxionibus Balnea aptissima. 1°. de arte cu. ad Gl. 7^a. 99. A
Ventris profluuiā iuuat Bromus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 45. D
ad Ventris fluxū sanguis Caprarum tostus. 10°. de sim. me. fa. 5^a. 73. B
Ventrem stringunt Caricæ. de simp. med. Sp. 84. C
Ventris fluxui obnoxijis passionibus prodest Caudæ equinæ succus. 6°. de
simplicium medic. facul. 5^a. 48. G
Ventris humoris, & sanguinis profluuiū Chalcitis vtilissima est. de sim-
plici. medicam. Sp. 81. G
Ventris imbecillitates fluxusq̄ ac humiditates sanant Cisthi flores. 7°. de
simplicium medic. faculta. 5^a. 51. D

Ventrem restringit

Ventrem restringit valenter Cornus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 52. G
 Ventris fluxus reficcat Gramen. 6°. de sim. me. fac. 5°. 41. C
 Ventrem stringit succus Hordei immaturi. de simp. me. 5°. 90. A
 Ventrem sistit Hippomarathrum. 7°. de simp. medic. fac. 5°. 55. B
 Ventrem stringit Hypericon. de simp. med. 5°. 92. E
 Ventris profluuium reprimat Hypocisthis. de simp. med. 5°. 92. E
 Ventris fluxus desiccatur Iuncus levis. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. A
 Ventrem sistunt Lentescula. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. B
 Ventrem stringit Lenticula. de simp. med. 5°. 86. B
 Ventris fluxui utilis Lenticulus. de simp. med. 5°. 86. B
 Ventrem sistit à Macere cur credimus. de subfig. emp. 5°. 33. C
 Ventrem stringunt Mespila. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. G
 Ventrem cohercet mure mēspilum, qm acerbū. 7°. de simp. me. fac. 5°. 55. F
 Ventrem stringit succus Mororum syluestrium. de simp. med. 5°. 87. H
 Ventris fluxum Myrta emendat. de simp. med. 5°. 87. E
 Ventrem cohibet placenta ex Oleo crassi succi. 1°. de alim. fac. 2°. 10. E
 Ventrem sistit Orchis serapias. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. F
 Ventrem mediocriter sistit Oriza. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
 Ventris fluxiones desiccatur Onit coctū cū aceto. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
 Ventris puenietes fluxiones sistit Peonia radix. 6°. de simp. me. fac. 5°. 45. G
 Ventrem sistit Picea cortex. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. F
 Ventrem stringit Pomum granatum. de simp. med. 5°. 87. C
 Ventrem stringunt pomā, & granata acetosa si inueniunt stomachum mundum à malis, & crassis humoribus. de diff. cont. 5°. 75. C
 Ventris fluxui conueniunt Pontica, & austera. de atten. vic. 2°. 45. H
 ad Ventris fluxus commoda est membrana, quae est sub cortice Roboris & sub glande eius. 6°. de simp. medicam. facult. 5°. 46. E
 ad Ventris profluuium idonea remedia sunt Rubi fructus, & flos. 6°. de simplic. medi. facult. 5°. 44. G
 Ventrem deiciunt sub Salsa & sub amara. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. H
 Ventri fluenti cibis vtilissimus Sorba, & mēspila. 2°. de ali. fa. 2°. 20. F
 in Ventre consistentes fluxiones desiccatur Spica nardi. 8°. de simplic. me. dicamen. facult. 5°. 56. G
 ad Ventris pfluia cōpetit Terra armenica. 9°. de sim. me. fac. 5°. 66. G
 Ventrem stringit Tritici siligo. de simp. med. 5°. 90. A
 Ventris fluxibus confert Vinum cyrrhum austerum. de vinis. 5°. 76. F
 Ventrem stringit botrus Vuae immaturae. de simp. me. 5°. 92. B
 Ventris omnibus affectibus cum profluuiio iunctis impendio conferunt acinorum vuae nucleī. 6°. de simplicium med. facult. 5°. 45. E
 ad Ventris nimiam solutionem clystere vtile. de dyna. 5°. 27. G
 ad Ventris solutionem omnem pillula. de dyna. 5°. 27. G
 ad Ventris nimiam solutionem remedium. de dyna. 5°. 27. B
 ad Ventris fluxum immoderatum. secretorum. 5°. 101. A
 ad Ventris acres fluxiones. 10°. de simp. medicament. facult. 5°. 73. G
 ad Ventris profluuium. de med. fac. par. 7°. 167. G
 ad Ventris fluxum valens medicamentum. de med. exper. 5°. 104. G
 ad Ventris fluxum. secretorum. 5°. 99. F
 ad Ventris solutionem. secretorum. 98. D/ 5°. 99. A/B
 ad Ventris solutionem & puncturam. secretorum. 5°. 99. G
 ad Ventrem stringendum ex quacunque causa. de dyna. 5°. 27. G
 VENTILATIONE adunatur per commotionem granum seorsum à palea. de vtil. resp. 5°. 64. A
 Ventilationis pulsuum, & respirationis utilitas. 11°. meth. me. 7°. 68. G
 per VENTOSAE poros exit ignis. de utilitate respirationis. 5°. 64. D
 Ventosa in mammis stringit sanguinem ex vtero. de cath. 5°. 94. G
 Ventosam ad umbilicum ponit. de med. fac. par. 7°. 166. D
 Ventosas neq; laudat neq; vituperat in ictero. de cura icter. 5°. 110. H
 per Ventosam hepar potest euacuari. de cura icteri. 5°. 110. H
 per Ventosam splen non potest euacuari. de cura icter. 5°. 111. A
 VENTOSITATEM feri à caliditate diminuta, collige. commentario 4°. aphor. 11°. Ex. 28. D
 Ventositatem omnem deponit lens bene cocta. de puero epil. 7°. 180. H
 Ventositas quae non est subtilis tumorem non generat. de ocul. 7°. 189. E
 Ventositatis aurium remedium. de dyna. 5°. 25. A
 Ventositatem in stomacho generat lac, & mel quando non coquitur. de dissolutione continuat. 5°. 74. F
 Vētositate stomachi significat spumosa vrina superius. de dyn. 5°. 35. E
 Ventositati stomachi conferens oleum. de dyna. 5°. 27. C
 ad Ventositatem stomachi remedium. de dyna. 5°. 26. H
 ad Ventositates vetriculi in melancholicis. de mel. ex Gal. Ru. 5°. 110. B
 ad Ventositatem ventris. secretorum. 5°. 99. C
 Ventositatem multam in ventre gigni quid prohibeat. de melan. ex Gal.

Ruso & Possido. 5°. 110. B
 Ventositatis matricis signa, & curatio. de pass. mul. 5°. 96. A
 ad Ventositatem in testiculis. secretorum. 5°. 100. B
 ex Ventositate crassa dolor quomodo curetur. de ocul. 7°. 189. H
 ex Ventositate colica quid succurrat. de med. exper. 5°. 107. E
 ex Ventositate natis passionibus conuenit epithimum. de dyn. 5°. 21. B
 ex Ventositate factis passionibus conuenit peplum. de dyn. 5°. 21. A
 Ventositates quando sunt multae, quid fieri oporteat. de med. 5°. 106. A
 Ventositatem crassam quid fuget. secretorum. 5°. 101. F
 Ventositatibus crassis rheumatizantibus prodest omphacomele. de dyna. 5°. 22. C
 Ventositatem dissoluentes species. de diff. cont. 5°. 74. G
 Ventositates crassas dissolvens medicina. de med. exper. 5°. 105. A
 Ventositates crassas laxans, & dissolvens medicina. de med. 5°. 105. F
 Ventositates dissolvens decoctio. de me. exper. 5°. 105. D
 Ventositatem expellens medicina. de med. 5°. 104. E
 Ventositates dissolvens medicina. de med. 105. A/G/106. A/B/ 5°. 108. D
 Vētositates dissolvens electarium. de me. exper. 105. F/107. A/Sp. 108. D
 Ventositatibus crassis valens electarium. de me. exper. 105. B/Sp. 108. D
 ad Ventositates electarium. de me. exper. 106. G/Sp. 108. D
 ad Ventositatem & capitis dolorem theriaca. de me. exper. 5°. 106. H
 ad Ventositatem fortem. de me. exper. 5°. 107. E
 Ventositati conferens compositio. secretorum. 5°. 101. H
 ad Ventositatem. secretorum. 102. E/H/ de cura lap. 5°. 112. C
 VENTOSI proprie qui sint, & unde. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Ventosi non sunt qui regio morbo laborant. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Vētoſa sunt ora legumina potissimum faba, et cicera. de pue. ep. 7°. 180. H
 Ventosa est ptissana non diligenter cocta. de puero epil. 7°. 180. H
 Ventosa sunt vina dulcia. de vinis. 5°. 76. E
 Ventosi fructus enitadi sunt ab ictericis, & qui edendi. de cura. Sp. 111. D
 ad VENTRICULOSOS. de med. fac. par. 167. F/170. A/ 7°. 176. D
 VENTRICVLVS, nec ventriculi os est musculus. 3°. de symptomatu causis. 3°. 25. E
 Ventriculus. fin. med. 5°. 44. A
 Vētriculus est cavitās amplissima iter ptes aialis. 3°. de na. fa. 1°. 302. F
 de Vētriculo librum fecit Erasistratus, quem vituperat Calenus. com. mentario 6°. apho. 1°. Ex. 46. B
 Ventriculi sectio. 6°. de ana. adm. 1°. 92. D
 Ventriculus potest videri extra animal. 3°. de ana. adm. 1°. 81. H
 Ventriculus cum format natura quid agat. 2°. de semine. 1°. 339. F
 Ventriculi totius natura consideranda est inestis exemptis. 6°. de ana. tom. administ. 1°. 92. B
 Ventriculus in medio animalis est. 4°. de vsu partium. 1°. 135. G
 Ventriculus vt in medio est iuuatur superiorum, & inferiorum exercitatione. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 90. B
 Ventriculus medius inter abdomen & septum. 3°. de san. tu. 2°. 77. B
 in Vētriculi os ne qd ascēderet natura posuit septū. 5°. de vsu. 1°. 147. C
 Vētriculus talē hēt structurā à natura, qualē neruus. 2°. de ana. 1°. 73. D
 Ventriculus in duas partes secatur. 6°. de loc. affec. 4°. 36. D
 Ventriculi os distinguitur à spacio ipsius. 1°. de loc. aff. 4°. 6. C
 Ventriculi os musculus est. 1°. de motu musculo. 1°. 309. F
 pro Vētriculi ore stomachus. 3°. de loc. aff. 20. A/6°. 4°. 41. D
 Vētriculi os tēpore Galeni stomachus vocabatur. 5°. de loc. aff. 4°. 33. F
 Vētriculi os etiam stomachus dicitur. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Vētriculi os stomachum vulgus vocauit. 4°. de differen. puls. 4°. 103. C/ 12°. methodi medendi. 7°. 80. A
 Vētriculi os vsitato nomine stomachus dicitur. de pracog. 4°. 217. E
 Vētriculi os dicitur stomachus per abusum. de cur. rat. per sangu. miss. 6°. 15. G/8°. meth. med. 7°. 53. C/com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
 Vētriculi os stomachus est. de puls. ad Tir. 4°. 46. C/dc vict. ra. in mor. acu. commen. 4°. 7°. 140. G
 Vētriculus cur non statim positus post os. 4°. de vsu par. 1°. 136. F
 Vētriculi os quo modo situetur. 4°. de vsu par. 1°. 139. A
 Vētriculus cur magis est in dextera parte. 4°. de vsu par. 1°. 136. G
 Vētriculus cur ambit iecur. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 Vētriculus cōplectit lobis à iecore quasi digitis. 7°. de vsu pa. 1°. 159. H
 Vētriculus retro habet spinā, et musculos spinales. 4°. de vsu p. 1°. 137. C
 Vētriculi propugnaculum est spina. 4°. de vsu par. 1°. 137. C
 Vētriculi forma cur rotunda & oblonga. 4°. de vsu par. 1°. 136. G
 Vētriculi fundus in hoibus est latior orificio. 4°. de vsu par. 1°. 136. H
 Vētriculus in brutis tendit versus anteriora ad hypochondrion, propterea quod id illis est deorsum. 4°. de vsu par. 1°. 136. H

Ventriculi figura exemplum. 4°. de vsu partium. 1. 136. H
 ex Ventriculi figura disponitur iecur. 4°. de vsu part. 1. 137. C
 Ventriculi terminus inferior pyloron dicitur, et situm habet prope iecur
 ad dexteram. de ven. art. diff. 1. 55. H
 Ventriculi sinistra partes calefiunt liene. 4°. de vsu par. 1. 137. C
 Ventriculus calefit musculus spinalibus. 4°. de vsu partium. 1. 137. C
 Ventriculi os cur latum. 4°. de vsu par. 1. 136. H
 Ventriculi pars que ingreditur intestina cur stricta. 4°. de vsu pa. 1. 136. H
 Ventriculorum quorundam dispositiones. 4°. de vsu par. 1. 136. H
 Ventriculi ps oio qd p dōs ē illa ps ab oī ad vētriculū. 4°. de vsu p. 1. 137. A
 ad Ventriculum via est in thorace. 1°. de loc. aff. 4. 6. C
 ad Vētriculū via nutrimentī max^a cōis et publica ē os. 4°. de vsu. 1. 135. G
 in Ventriculi fundo exortus qui, & qualis. 5°. de vsu partium. 1. 142. F
 Vētriculi fundo itestini inherēs nō ē pars vētriculi. 4°. de vsu. 1. 137. A
 Ventriculo primū intestini cōiunctū, quod, & vbi. 5°. de vsu p. 1. 142. E
 Ventriculo, & intestinis quā communia. 6°. de lo. aff. 4. 36. A
 d. Vētriculo itestini suba non multū diuersa est. 4°. de vsu p. 1. 140. F
 Ventriculus quod non inherescat ano. 4°. de vsu partium. 1. 140. F
 Ventriculi fundus potest peruenire ad anum. 4°. de vsu part. 1. 140. F
 Ventriculus in nullo animali est contiguus instrumentis, quibus super-
 flua deiciuntur. 4°. de vsu par. 1. 140. F
 Ventriculi compositio. 6°. de anat. adm. 1. 92. D
 Ventriculi duæ tunica. 6°. de anat. adm. 1. 92. C
 in Ventriculo cur duæ tunice. 5°. de vsu par. 146. B/14°. 1. 209. E
 Ventriculi duæ sunt tunicae factæ ob aliquē finē. 3°. de nat. fac. 1. 304. E
 Ventriculi tunicae quales. 5°. de vsu par. 1. 145. G
 Ventriculi tunicae perueniunt vsq; ad os, & quō sint. 3°. de nat. 1. 304. E
 Ventriculi tunicae cur habent contrarias inter se fibrarum dispositiones.
 3°. de nat. fac. 1. 304. E
 Ventriculus cur habeat omne genus fibrarum. 5°. de vsu par. 1. 146. A
 Ventriculus quas habeat fibras. 2°. de tēp. 18. A/6°. de ana. ad. 1. 92. D
 Ventriculi tegmen crassissimum omnium. 4°. de vsu partium. 1. 140. E
 Ventriculus cur non indigeat operimento. 6°. de vsu par. 1. 148. F
 Ventriculi tunica cur crassa. 5°. de vsu par. 1. 146. B
 Vētriculus hēt tunicas carnosas et quodāmo calidas. 5°. de vsu. 1. 146. B
 in Ventriculo tunica interna membranosa habet villos rectos semper
 sursum tendentes. 4°. de vsu par. 1. 137. A
 Ventriculi tunica externa cur hēt villos transversos. 5°. de vsu. 1. 146. A
 Ventriculi tunica interna cur hēt villos rectos. 5°. de vsu par. 1. 146. A
 Ventriculi interna tunica facit guttur. de vic. rat. i. m. ac. c. 4°. 7. 127. H
 in Ventriculo tunica externa carnosior habet villos transversos. 4°. de
 vsu partium. 1. 137. A
 Ventriculi tertia tunica generatio vnde. 4°. de vsu par. 1. 138. A
 Ventriculi tertia tunica est peritonaeum. 6°. de anat. adm. 1. 92. D
 Ventriculi cur tunica vna continua. 4°. de vsu par. 1. 137. B
 Ventriculus, eius os, & stomachus vna tunica iungunt. 7°. de vsu. 1. 157. D
 Ventriculo, gula, lingua, & toti ori tunica communis est. in prognostici
 commentario 3°. 4. 210. G
 Ventriculus habet vnam tunicam communem ad linguam. commentar.
 6°. aphorismo. 32°. Ex. 50. A
 Ventriculo gratis succis gaudet lingua. 1°. de symp. caus. 20. 17. D
 Ventriculi, & lingua societas quā. 1°. de symp. cau. 20. 17. D
 Ventriculi partes interna cur duriores, & densiores partibus intestino
 rum. 4°. de vsu par. 1. 137. B
 Ventriculum asperū, & magnū aīalia habentia. 6°. de ana. adm. 1. 90. D
 Ventriculus vnde fiat asper. de caus. mor. 3. 9. C
 Ventriculos plures habet animal non habens dentes superiores. 6°. de ana
 tomicis admin. 1. 90. D
 Ventriculum duplicem habent hēdi. 6°. de loc. aff. 4. 42. B
 Vētriculus secundus dari nō debet primo cōiunctus. 4°. de vsu p. 1. 140. G
 Ventriculus quam habeat carnem. 2°. de temp. 1. 18. A
 Ventriculi sunt durioris substantiā quā caro, & quales. de bonita. &
 vitio succorum. 2. 37. B
 Ventriculus cur crassus. 5°. de vsu par. 1. 146. C
 Ventriculi corpus gracile habentes deterius concoquunt, quā qui cras-
 sum, & carnosum. 5°. de vsu par. 1. 146. B
 Ventriculi corpus quā temperie effectum. 3°. de symp. cau. 3. 25. A
 Ventriculus quā habeat caliditatem. 2°. de temperam. 1. 18. A
 in Ventriculo cur vena paucā. 4°. de vsu par. 1. 137. C
 in Ventriculi ore cur vena paucā. 4°. de vsu par. 1. 137. C
 in Ventriculum vena vnde oriatur. 16°. de vsu par. 1. 220. H
 in Ventriculum venarum distributio fit simul cum arterijs. 16°. de vsu

partium. 1. 220. H
 in Vētriculo vena, & arterie se contingunt. 9°. de vsu par. 1. 172. H
 quod Vētriculus est venis, id vena sunt arterijs. 6°. de vsu pa. 1. 155. C
 Vētriculus habet venas, & arterias vt viuat. 2°. de ana. adm. 1. 73. B
 Ventriculus vnde accipiat arteriam. 16°. de vsu par. 1. 219. A
 Vētriculus cur habeat vincula fortia, et opimēta. 4°. de vsu p. 1. 138. B
 Ventriculi musculi qui. 5°. de vsu par. 1. 145. H
 VENTRICULI officium. intro. Isa. 54. D/in progn. c. 2°. 4. 197. F
 Ventriculi vsus qualis. 11. methodi medendi. 7. 72. E
 Ventriculi opus quale. 2°. de art. curatiua ad Glauconem. 7. 103. B
 Ventriculi officium quale ad vitam. 7. methodi meden. 7. 49. C
 Ventriculus pars propria ad vitam. fin. med. Isa. 45. E
 Ventriculus necessarius omni animanti. 6°. de anat. adm. 1. 90. D
 Ventriculus est quasi promptuarium commune omnium particularum
 corporis. 4°. de vsu par. 1. 135. G
 Ventriculus est vas nutrimenti. intro. Isa. 54. B
 Ventriculus deseruit nutritioni. 4°. de præs. ex pul. 4. 119. F
 Ventriculus primum cibi instrumentum. 6°. de ana. adm. 1. 90. C
 Ventriculus habet vim attractricem, retentricem, excrettricem, altera-
 tricem. 4°. de vsu par. 1. 136. E
 Vētriculus trahit, retinet, & depellit vt cor, unde habet multas fibras.
 6°. de vsu partium. 1. 150. D
 Ventriculi solum tres vires enumerat alteratricem, expultricem, & re-
 tetricem, attractrice caret, quia fit a gula musculus. 1°. de cri. 4. 129. C
 Ventriculi tractus secundum Erasistratum. 1°. de nat. fac. 1. 295. G
 in Ventriculo vis retentrix. 3°. de nat. facul. 1. 303. B
 Ventriculus solus & eius os habent sensum indigentia, quam non habet
 alia partes. 4°. de vsu par. 1. 136. E
 Ventriculi os instrumentum appetentia. 5°. de lo. af. 4. 32. H
 Vētriculus est instrumentum appetendi cibum, & potum, potissimum
 eius os. de instr. odor. 1. 111. E
 Ventriculi cupiditas quā cibum potumq; appetit, animale officium est,
 quod citra sensum nostrum non fit. 6°. de loc. affe. 4. 37. H
 Ventriculi os appetit nō cōcoquit. de vic. ra. in mor. ac. com. 1°. 7. 111. F
 Ventriculus habet neruum quo sentit cibi, & potus defectum. 9°. de vsu
 partium. 1. 174. G
 Ventriculi orificio maximi nerui tributi. 5°. de vsu par. 1. 145. C
 Vētriculi orificium habet sensum alimeni deficientis. 5°. de vsu p. 1. 145. C
 in Ventriculo potus seruari potest longo tempore. 6°. de lo. aff. 4. 38. B
 Ventriculi proprium corpus est elementum sensibile. 1°. de nat. 1. 291. G
 Ventriculus sentit solum, & non habet motum voluntarium. 16°. de vsu
 partium. 1. 214. H
 Vētriculus mouetur motu naturali nō voluntario. 10°. de vsu p. 1. 180. H
 Vētriculus, vena, arteria, & neru^{us} diuerso mō sentiūt. de mul. 3. 77. F
 Ventriculi os valde sensibile est. 5°. de vsu par. 1. 143. E
 Ventriculi os vehementissime sentit. 9°. de vsu par. 1. 174. G
 Ventriculi os exactissimum habet sensum. 1°. de symp. cau. 3. 17. G
 Ventriculi os cur debuit habere magnum sensum. de instr. odor. 1. 111. E
 Ventriculi os cor dicitur. 3°. de crisi. 144. E/in progn. com. 3°. 4. 210. F/
 com. 4°. aph. 17. 29. A/com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. D
 Ventriculi os cur ab antiquis cor dictum. 5°. de locis affectis. 4. 32. E
 Ventriculi os cur excellenter sentit. 1°. de symp. cau. 3. 17. G
 Ventriculi os propter quid habet sensum potiorē omnibus partibus cor-
 poris. 3°. de locis affect. 4. 18. C
 Vētriculus valde sensibilis est eō qd habet multos nervos, & magnos a
 cerebro. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Ventriculo mittuntur nerui a sexta cōiugatione. 16°. de vsu pa. 1. 215. H
 ad Vētriculi os necessario venit neruus a cerebro. 16°. de vsu. 1. 215. E
 Vētriculi causa nerui sunt transmissi deorsum. 9°. de vsu par. 1. 174. G
 in Vētriculi os inseritur plurima portio neruorum a capite oriētium.
 de ner. diffec. 54. E/16°. de vsu par. 1. 216. E
 Ventriculi os nervos habet magnos a cerebro. 1°. de symp. cau. 3. 17. H
 ad Vētriculi os a cerebro neruorum magnitudo. 3°. de lo. aff. 4. 18. C
 Ventriculi oris neruus minor est quā ille oculi. de instr. odor. 1. 111. G
 Ventriculi nerui quales oriantur a principio. 4°. de præs. ex pul. 4. 120. D
 Ventriculus habet alterū genus neruorum molle. 16°. de vsu p. 1. 215. A
 Ventriculi nerui quanta securitate descendunt. 9°. de vsu par. 1. 174. G
 ad Vētriculum quā via, & quō incedant nerui. 9°. de vsu par. 1. 175. B
 ad Vētriculū a cerebro nerui obliqua via icedūt. 6°. de vsu p. 1. 149. G
 Ventriculi bonus sensus quid agat. 3°. de symp. cau. 3. 30. D
 Ventriculus hebetioris sensus quid agat. 3°. de symp. cau. 3. 30. D
 in Vētriculo inest quandoque affectus, qualis hebetudo in oculo. 5°. de
 simplicium

simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a.38.D
 Ventriculi os aliquibus insensibile sit. 3°.de loc.aff. 4^a.20.G
 Ventriculus attollitur in spiritus retentione. 3°.de sanitate tuen. 2^a.77.B
 Ventriculo preparat alimentum os. de bonitate, & vitio suc. 2^a.37.A
 Ventriculus trahit cibos per gulam. 3°.de nat.fac. 1^a.304.G
 Ventriculus trahit cibum & potum villis rectis. 4°.de vsu p. 1^a.137.A
 Ventriculus trahit conueniens nutrimentum. de symp.diff. 3^a.12.C
 Ventriculus cum cibo indiget quid agat. 1°.de sem. 1^a.329.H
 Ventriculus sine cibo vnde accipiat nutrimentū. 3°.de nat.fac. 1^a.307.C
 Ventriculus trahit, & emittit per eandem viam. 3°.de nat.fac. 1^a.307.D
 Ventriculus esuriens trahit ad se cibos antequam sint in ore bene leuigati. 3°.de natu.facul. 1^a.305.E
 Ventriculus quibus impleatur in inedia. 3°.de nat.fac. 1^a.306.D
 Ventriculus a quo accipiat nutrimentū in inedia. 3°.de nat.fac. 1^a.306.D
 Ventriculus in longis medijs trahit humorem non per vnam solā venā. de atra bile. 1^a.36.G
 ad Ventriculum nutriendum in ieiunijs longis venit optimus sanguis. de atra bile. 1^a.36.G
 ad Ventriculum aliquid peruenit a cutē. 3°.de nat.fac. 1^a.306.F
 in Ventriculū Stomachus naturalr deducit alimētū. 15°.de vs.p. 1^a.213.E
 ad Ventriculū it spūs nobis transglutientibus. 6°.de vsu par. 1^a.154.H
 Ventriculus recipit cibum. an omnes particula animalis. 1^a.326.E
 Ventriculus os suum inferius claudit post cibum sumptum. 2°.de sympto matum causis. 3^a.21.C
 Ventriculus quomodo se habet ad cibos. 3°.de nat.fac. 1^a.303.E
 Ventriculi propriū est cibos amplecti. com. 6°.aph. 1°. Ex. 45.H
 Ventriculus cibos cōplectitur, vt vterus fœtum. 3°.de nat.fac. 1^a.303.E
 Ventriculus contrahitur. 1°.de natu.fac. 1^a.295.G
 Ventriculus instrumentum concoquendi. 2°.de temperamen. 1^a.22.E/de symptoma. differ. 3^a.12.C
 Ventriculi ppria actio est concoctio. 15°.de vsu par. 143.E/17°. 1^a.222.F
 in Ventriculo concoctio actio naturæ intro. Isa. 55.B
 Ventriculi actio alteratrix est coctio. de symp. differ. 3^a.12.D
 in Ventriculo quæ sit coctio & alteratio est minor, quàm illa quæ sit in iecore, & venis. 3°.de nat.fac. 1^a.304.A
 in Ventriculi fundo sit coctio. 5°.de loc.aff. 4^a.33.A
 Ventriculo attribuitur prima concoctio. introductio. Isa. 57.D/4°.de vsu partium. 1^a.135.G
 in Ventriculo ciborum concoctio quæ. 3°.de natu.fac. 1^a.303.D
 in Ventriculo & iecore a qua vi fiat coctio. in progno. com. 1°.4^a.197.B
 in Ventriculo quæ sunt per quietem concoquuntur. in 6^m.de morb. vulgaribus, commentario 5°. 3^a.194.A
 in Ventriculo sit purgatio, & separatio inutilis ab vtile. 4°.de vsu partium. 1^a.135.G
 in Ventriculo, & iecore quæ mutationes fiant. in progno. cō. 1°. 4^a.197.B
 in Ventriculo mutationis ciborum causa. 3°.de symp. caus. 3^a.25.A
 Ventriculus distribuit quod vtile est venis quæ sunt in ipso ventriculo. 4°.de vsu partium. 1^a.135.G
 Ventriculus satiatus in suas tunicas vtilissimum reponit, reliquum abijcit tanquam onus. 3°.de nat.fac. 1^a.305.G
 Ventriculus nutritur in ipsa concoctione, & etiam trahit ab Hepate. 4°.de vsu partium. 1^a.141.F
 Ventriculus elaborat cibū, & mittit hepati. an oēs aialis par. 1^a.326.E
 in Ventriculo cibis preparatur iecori. 6°.de anat. admin. 90.C/de fiet. for. 1^a.324.H/de bon. & vit. suc. 2^a.37.A
 a Ventriculo ad iecur quo modo eat cibis. de const. ar. Isa. 41.D
 a Ventriculo in iecur, & ab hoc in totum corpus cibi deductio. 3°.de symptom. cau. 3^a.26.A
 a Ventriculo trahit iecur. 6°.de decr. Hipp. 1^a.265.H
 in Ventriculum aliquid tendit a iecore, & liene. 3°.de nat. fa. 1^a.307.D
 a Ventriculo oēs partes consequenter exurgunt. 4°.de vsu par. 1^a.136.E
 ex Ventriculo reliquæ in intestina descendunt. 2°.de scm. 1^a.340.C
 a Ventriculo non trahunt intestina. 6°.de loc.aff. 4^a.37.G
 Ventriculus excernit alienum. de symp. diff. 3^a.12.C
 in Ventriculo quæ cōtinent expultrix vis expellit 2°.de symp. 3^a.22.G
 Ventriculus quandoq; tolerat sua excrementa, quandoq; non. 3°.de symptoma. cau. 3^a.28.G
 Ventriculus expellit cibū, & potū villis transuersis. 4°.de vsu. 1^a.137.B
 a Ventriculo in ieiunium cibi transmissio est opus naturæ. 6°.de locis affectis. 4^a.38.E
 a Ventriculo descendit in spatium duarū horarum. de cura lap. Sp. 112.G
 Ventriculus duos habet meatus, per quos expurgat. 2°.de lo. af. 4^a.13.B

de Ventriculo cibis non emittitur antequam sit perfecte coctus. 4°.de vsu partium. 1^a.140.F
 Ventriculus & iecur non patiuntur apud se aliqua cocta morari. 3°.de symptom. cau. 3^a.28.A
 Ventriculi os inferius aperitur cibo concocto. 3°.de nat. fac. 1^a.303.D
 in Ventriculo quæ sint concocta. de consuet. 2^a.60.H
 Ventriculi os inferius qñ aperiatur nō cocto cibo. 2°.de symp. cau. 3^a.21.C
 in Ventriculi & hepatis partibus residet quodcunq; corruptum est, ac paulatim per tempus coquitur, atq; optimum fit in his, qui sunt boni habitus. 1°.de differ. feb. 3^a.31.H
 Ventriculus quādoq; excernit ante coctiones. 3°.de dieb. decr. 4^a.158.E
 Ventriculus naturaliter quando excernat. 3°.de dieb. dec. 4^a.158.E
 Ventriculus per quas partes expurgatur. 2°.de ar. cu. ad Gla. 7^a.102.H
 Ventriculus per rectum intestinum expurgatur. 11°.meth. med. 7^a.73.F
 in Ventriculo veloces exitus cur fiant. com. 6°.aph. 1°. Ex. 45.H
 Ventriculi imus terminus pyloron. 6°.de anat. adm. 1^a.91.F
 in Ventriculo factus est pylorus qui retardet descensum chyli. 4°.de vsu partium. 1^a.139.B
 Ventriculo quid faciat pyloron. 8°.de vsu par. 1^a.170.D
 Ventriculi meatus angustia nō est causa cur exeant, vel non exeant tras glutita. 3°.de natur. facul. 1^a.303.C
 Ventriculum non exeunt liquida, quia liquida. 3°.de nat. fac. 1^a.303.C
 ad Ventriculum mittitur melancholicum excrementum a liene. 5°.de vsu partium. 1^a.143.G
 in Ventriculum mittitur atra bilis. 1°.de san. tu. 2^a.67.F
 Ventriculū nō offendit atra bilis, sed illi prodest. 5°.de vsu par. 1^a.143.G
 Ventriculo nullam noxā afferunt acerbæ, & acidæ. 5°.de vsu p. 1^a.143.H
 Ventriculum iuuant pruna pontica. de atten. vic. 2^a.46.A
 Ventriculum non lædunt contrahentia, & constringentia. 5°.de vsu partium. 1^a.143.H
 in VENTRICULO affectus multi. 7°.meth. me. 7^a.48.G
 Ventriculi octo affectus. 2°.meth. med. 7^a.11.E
 Ventriculus quando dici potest egrotare vel affici. 1°.de loc. aff. 4^a.5.A
 Ventriculi symptomata octo quō numerentur. de symp. diff. 3^a.12.B
 in Ventriculi alteratrice facultate symptomata. de symp. diff. 3^a.12.C
 Ventriculi retericis facultatis symptomata. de symptomatum differ. 12.D/3°.de symp. caus. 3^a.25.D
 Ventriculi symptomata frustratio in alterando. 3°.de symp. caus. 3^a.24.F
 Ventriculus non potest acinos transmutare. 1°.de loc. aff. 4^a.5.C
 Ventriculo nocentes cibi, quales. 1°.de loc. aff. 4^a.5.B
 Ventriculum lædentes cibi viribus insignibus. de vict. ratio. in morbis acutis, comment. 2°. 7^a.120.H
 Ventriculum inualidum reddit aqua. de bon. & vit. suc. 2^a.38.H
 in Ventriculo non facile corrumpuntur melopepones vt pepones. 2°.de aliment. facul. 2^a.17.B
 in Ventriculo biliosum humorem, vel aliud excrementum habentes, cōcoctu facilia corrumpunt. 2°.de alim. fac. 2^a.17.C
 Ventriculum aggrauantes panes vt lutum. 1°.de alim. fac. 2^a.12.G
 in Ventriculo pondus facit triticum elixum, ac si esset lutum. 1°.de alimentorum facultatib. 2^a.11.B
 in Ventriculo pōdus frigidū facit cucurbita cruda. 2°.de ali. fac. 2^a.16.F
 a Ventriculis quibusvis non concoquuntur carnes bubulæ. de vic. rat. in morb. acu. commentario. 4°. 7^a.146.H
 in Ventriculo ex concreto lacte suffocationis remedia. de remedijs paratu facilibus. 7^a.160.H
 Ventriculi patientis signa. ars med. Isa. 67.B/1°.de loc. aff. 4^a.6.C
 Ventriculi affecti pulsus. 4°.de pres. ex pul. 4^a.120.D
 de Ventriculi oris affectibus. de rem. par. fac. 7^a.158.F
 Ventriculi oris affectus qualis. de cur. rat. per sang. miss. 6^a.16.F
 Ventriculi oris affectus vnde. 5°.de lo. affe. 4^a.29.C
 ex Ventriculi ore symptomata. 5°.de loc. aff. 4^a.32.G
 Ventriculi oris symptomata longe maiora, q fundi. 5°.de lo. af. 4^a.33.A
 Ventriculi symptomata quando vehementiora. 3°.de symp. cau. 3^a.18.F
 ad Ventriculi oris affectus qui morbi sequantur. 5°.de loc. aff. 4^a.32.E
 Ventriculi os, non fundus, appetentia prohibet. 5°.de lo. aff. 4^a.32.E
 in Ventriculi ore canina appetentia quomodo. 6°.de loc. affe. 4^a.37.H
 Ventriculi fundus cibos non corrumpit. 5°.de loc. affect. 4^a.32.E
 Ventriculi os cibos corrumpit natantes. 5°.de loc. aff. 4^a.32.E
 Ventriculi oris affectus sunt nausea, cordis dolores, & singultus. 5°.de locis affectis. 4^a.32.H
 Ventriculi os læsum causat fastidium in pregnantibus, & picam. commentario 3°.aphorismo 61°. Ex. 43.E
 Ventriculi os

Ventriculi os laesum significat appetentia canum, & ciborum malorum.
 5. de loc. affect. 4. 32. H
 Ventriculi fastidia quando bona, & quando non bona, considerandum.
 1. de crisi bus. 4. 128. B
 Ventriculus rejicit cibos, quos fastidit. 3. de nat. fac. 1. 305. E
 Ventriculū subuertit malua cū oleo, & garo. 2. de alim. fac. 2. 20. B
 Ventriculi os supinat, & humectat chondri sorbitio. de vict. rat. in mor.
 acu. commen. 1. 7. III. F
 ad Ventriculū subuersum quā dāda. de rem. par. fa. 158. H / 7. 159. A
 Ventriculū ledunt & potissimum os eius medicamenta purgantia, &
 cur. quos purg. opor. quib. med. 5. 89. C
 Ventriculi os quo modo non ledat medicamentum. de vic. rat. in morbis
 acu. commen. 2. 7. 118. D
 Vētriculi os acria medicamēta nō fert. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 103. D
 Ventriculus ne euertatur quā miscēda medicamentis. 3. de simpliciū
 medicamen. facul. 5. 20. E
 Ventriculi os quando prius roborandum quā medicamentum exhibea
 tur. 1. de arte curati. ad Glauc. 7. 98. B
 Ventriculi os ad amaritudinem alteratum, cholera significat. commen
 tario 3. aphor. 22. Ex. 24. F
 Ventriculi morsus quibus fiat. 3. de nat. fac. 1. 305. H
 Ventriculi os ab humoribus mordacibus molestat. commentario 4.
 aphorismo. 17. Ex. 29. A
 Ventriculū mordicat acria si plus iusto sumpta sint. de atte. vic. 2. 43. G
 Ventriculi oris morsus cur dolor cordis dicatur. in pgn. eō. 3. 4. 210. F
 in Ventriculi ore morsus refertur ad cor. 2. de decr. Hip. 1. 240. A
 Ventriculi oris morsus ubi fiant. 2. de decr. Hip. 1. 240. B
 Ventriculi oris mordicationes praecedit vomitus biliosus. 5. de vsu par
 tium. 1. 143. D
 ad Ventriculi morsus sine bilis vomitu. de rem. fac. par. 7. 166. C
 Ventriculi morsus a flaua bile ebulliente in ipsius tunicis generatur. com
 mentario 4. aphor. 65. Ex. 34. E
 Ventriculi morsus notat cholera peccare. com. 3. aph. 22. Ex. 24. F
 in Ventriculi ore bilis quid faciat. 5. de vsu par. 1. 143. E
 in Ventriculo rosio, dolor, aut calor auget febrē. 8. meth. me. 7. 53. B
 in Ventriculo cur cardialgia. 1. de symp. cau. 3. 18. E
 Vētriculi morsus facit excernere oīa q̄ in eo sunt. 5. de vsu par. 1. 143. D
 in Ventriculi morsu, & passione opera animę detrimentum patiuntur.
 commen. 4. aph. 17. Ex. 29. A
 ex Ventriculi ore a prauis humoribus mordicato dissolutio quomodo
 curanda. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 99. C
 Ventriculi os cū quibus conueniat mēbris. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 109. B
 Vētriculus qñ per cōpassionem afficitur, & quibus. 2. de temp. 1. 20. C
 Vētriculi os in patiēdo habet societate cū neruis. cō. 5. aph. 1. Ex. 27. C
 Ventriculi os afficit vtrumq; principium. 1. de symp. cau. 3. 17. G
 Ventriculi oris & cerebri quantus sit consensus. 5. de loc. affe. 4. 32. H /
 de mel. ex Gal. Ru. & Po. Sp. 109. B
 Ventriculus cerebro, & cerebrum ventriculo suas affectiones transmi
 tunt. 3. de loc. affect. 4. 18. C
 Ventriculi ostiolum quiduis patiens facile in similem affectum cerebri
 ducit. de mel. ex Gal. Ru. & Poss. Sp. 109. B
 Ventriculi oris, & cordis quantus consensus. 5. de lo. aff. 4. 32. G
 Vētriculi os in cōsensum ducit animū. in 6. de mor. vul. cō. 4. 3. 186. F
 Ventriculi os syncopas, & symptomata non parua incurrit ob sensum
 exquisitum. 12. meth. med. 7. 77. F
 Ventriculi os quibus laborat, solet animae defectus superuenire. de arti
 culis, commen. 2. 7. 264. H
 Ventriculi os plenum humoribus facit animi defectum. commentario 1.
 aphorismo 23. Ex. 10. D
 ex Vētriculi inflammatione fit animi defectus. 1. de ar. cu. ad Gla. 7. 98. F
 Ventriculi os quibus male affectum, illis fit animi defectus. 1. de art. cu
 ra. ad Glauconem. 7. 98. F
 ad Ventriculū cum tendit materia ex abscessu erumpens fit animi de
 fectus. 1. de arte cur. ad Glau. 7. 98. F
 Ventriculi os vitio humorū mordicatū aut crassis, & lentis humoribus
 aggrauatū facit defectū ai. 1. de ar. curat. ad Gla. 98. F / 2. 7. 103. C
 ad Ventriculi os cum tendit materia ex abscessu erumpens fit animi de
 fectus. 1. de arte curatiua ad Glauconem. 7. 98. F
 Ventriculi ore vexata syncope detinentur egri. 11. meth. med. 7. 74. D
 Ventriculi os vel propter nimium sensum, vel propter debilitatem facit
 exolutionem. com. 2. aph. 41. Ex. 18. A
 in Ventriculis affectione est syncopi cum sudore. 7. meth. me. 7. 48. G

circa Ventriculi os syncopē ex flaua bile quomodo curanda. 12. metho
 di medendi. 7. 76. C
 ex Vētriculi ore defectus animi quō curet. 1. de ar. cu. ad Gla. 7. 99. B
 circa Ventriculi os in syncope ex bile quē vīna conueniant. 12. metho
 di medendi. 7. 77. B
 a Ventriculi vaporibus vel humoribus ascendētibz cogitatio ladi
 tur. 1. de locis aff. 4. 6. E
 ex Ventriculi ore amentia. 5. de lo. af. 4. 32. H
 Ventriculi causa iecur imbecillatur. 5. de loc. aff. 4. 33. F
 Ventriculus, & iecur quandoq; valentiora, quandoq; imbecilliora sunt
 inuicem comparata. 3. de nat. fac. 1. 306. C
 Vētriculi os ratioe societatis facit dispncas, apneas, morsus, epilepsias
 deliria, & melancholias. 1. de symp. cau. 3. 17. H
 a Vētriculo flauā bilem continēte fit dolor capitis. 3. de lo. aff. 4. 19. B
 in Vētriculo humores contenti faciunt quandoq; dolorem capitis. cō
 mentario 4. apho. 70. Ex. 35. B
 a Ventriculi materia biliosa capitis dolor, non est affectio capitis. 1. de
 locis affectis. 4. 3. F
 ex Ventriculi cruditate capitis dolor. de rem. par. fac. 7. 153. E
 cum Ventriculi oris offensione febris ex cruditate qualis. 12. methodi
 medendi. 7. 76. E
 in Ventriculi ore si sint excrementa fiunt symptomata suffusioni simi
 lia. 1. de lo. aff. 3. F / H / 3. 18. C / 4. 19. B
 ob Ventriculi affectum oculi affecti in suffusiones incidunt. de medic.
 const. ar. 1. 41. B
 ob Vētriculū aliqui videntur suffusi, cū non sint. 1. de sym. cau. 3. 15. B
 a Vētriculo suffusiones imaginaria. 3. de comp. me. se. lo. 5. 144. D
 Vētriculo affecto aliter eueniunt suffusionis accidentia. 3. de locis affe
 ctis. 4. 14. F
 in Vētriculo euaporās humor quid faciat in oculo. 1. de lo. af. 4. 4. B
 in Vētriculo contentorum humorum oculi participant, si videndo de
 bet animal errare. 1. de locis affect. 4. 3. A
 a Ventriculi ore quō cognoscatur fieri vertigo. 3. de lo. aff. 4. 20. D
 Ventriculi ore patiente, cur singultus fiat. com. 5. aph. 1. Ex. 37. D
 in Vētriculo adest palpitatio. 2. de symp. cau. 3. 20. F
 ex Ventriculi ore somni tumultuosi. 5. de loc. aff. 4. 32. H
 Ventriculi os in somnis facit conuulsionem, labores, timores quandoque.
 com. 4. aphor. 67. Ex. 34. F
 Ventriculi os helleboro conuulsionem facit. com. 5. aph. 1. Ex. 37. D
 a Vētriculo etiam fit morbus comitalis. 3. de lo. aff. 4. 19. B / E
 ex Vētriculo comitalis morbus p quot causas fiat. 5. de lo. a. 4. 32. G
 a Vētriculo dependentis comitalis morbi exemplum habet melanco
 lia tertium genus. 3. de loc. aff. 4. 18. G
 pro Vētriculi oris morbo comitali vinum album modice adstringens.
 5. de loc. affect. 4. 32. F
 ex Vētriculi ore in comitali morbo datur medicamētum ex aloe ama
 rum. 5. de loc. affect. 4. 32. G
 Vētriculo mortificationem quandam aduenisse ex compatiendi ratione
 quo casu significetur. com. 6. aph. 3. Ex. 46. F
 Ventriculi os vt plurimum in quotidiana intermittente patitur. 1. de ar
 te curatiua ad Glauconem. 7. 95. H
 Ventriculi spatium internum quibus afficiatur. 5. de lo. aff. 4. 33. A
 Ventriculi tres vires quō validae eē deprehendatur. 1. de cris. 4. 129. C
 Ventriculi vis ad cibos concoquendos quid agat. in 6. de morb. vulgari
 bus, commen. 5. 3. 188. B
 Ventriculi os per seipsum habet inappetentiam diminutam, & vitiosam
 appetentiam. 1. de sympto. cau. 3. 17. H
 Ventriculi fundus est causa cruditatis. 5. de loc. aff. 4. 33. B
 in Vētriculo quo modo fiat eruditās. 1. de loc. aff. 4. 5. B
 ad Vētriculi cruditatem, & inflationes. de med. fac. par. 7. 172. E
 Ventriculi imbecillitas. de diff. morb. 3. 3. G
 Ventriculus imbecillus non pōt probē concoquere. de nat. fa. 1. 303. C
 Ventriculi est accidens concoctio vitiosa. 1. de lo. aff. 4. 5. H
 Ventriculi imbecillitas in concoquendo est causa corporis affectum. in
 6. de morb. vulg. com. 3. 3. 169. H
 Ventriculi concoctionem vt labefactent non satis sunt vlcus, & bubo.
 2. de natur. facul. 1. 300. D
 Ventriculi actionem lēdit immodica vis caloris febrilis. 2. de natural.
 facultatibus. 1. 300. D
 Vētriculi cōcoctionē difficilē imbecillēq; reficit theriaca. de the. 5. 96. B
 Vētriculū male coquere significat deiectio nōdum in chylum mutata.
 de tot morb. temp. 3. 88. G
 in Vētriculo

in Ventriculo male cocti cibi, in iecore non coquantur. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 4°. 3^a. 186. D
 ad Ventriculum in quo cibus accescit. de rem. par. fac. 7^a. 158. G
 Ventriculo non bene coquenti quid agendum. de mel. ex Gal. Sp. 110. D
 Ventriculum ad concoquendum non idoneum habenti, huic frequenter balneis uti prodest. de mel. ex Gal. Ru. & Po. Sp. 110. D
 Ventriculus male concoquens quo corrigendus. 2°. meth. med. 7^a. 10. H
 Ventriculi ori apponendum lana manipulum nardino pigmento inunctum, quando non est facta coctio. de præcog. ad Posth. 4^a. 219. A
 in Ventriculo cibo existente crudo venæ sectio fieri non debet. 9°. methodi medendi. 7^a. 57. H
 Ventriculi ori torquem ex Iaspide applicuit Galenus & profuit. 9°. de simplic. medicamen. facult. 5^a. 67. D
 Ventriculo non coquente viuimus. 6°. de decr. Hipp. 1^a. 264. F
 in Ventriculo corrupti cibi quid agant. 2°. de symptom. cau. 3^a. 21. C
 Ventriculus imbecillis facit leuitatem intestinorum, & quomodo cognoscatur. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 Ventriculus imbecillis quo ab antiquis curaretur. 7°. met. me. 7^a. 43. H
 ad Ventriculi oris imbecillitatem chia mastiche in nardino unguento valet. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. C
 Ventriculi os cum est imbecillum, curatio. in progn. Hipp. 4^a. 191. G
 Ventriculi imbecilli octo curationes. 7°. meth. me. 7^a. 44. B
 Ventriculi imbecillitati commune remedium. 7°. meth. me. 7^a. 44. A
 ad Ventriculi exoluti robur quid utile. 2°. de aliment. facult. 2^a. 20. D
 Ventriculum roborantia, qua. de atten. vic. 2^a. 44. D
 Ventriculum roborant adstringentia. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. B
 Ventriculi os roborant adstringentia, & plus iusto exiccant. de vict. ratio. in morbis acutis, comment. 1°. 7^a. III. F
 Ventriculum imbecillum habentibus, adstringentia ultimo sumpta, sunt deiectionis causa. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. A
 Ventriculum roborat succus punici. 2°. de ali. fac. 2^a. 20. E
 Ventriculi imbecillitas ex aqua frigida sanata. 7°. meth. me. 7^a. 44. B
 Ventriculum dissolutum roborat vna seruata. 2°. de alim. fac. 2^a. 18. A
 Ventriculi corroborandi vim habet vna passa. de rem. par. fac. 7^a. 153. H
 Ventriculo imbecillo conueniunt pontica, & austera. de att. vic. 2^a. 45. H
 Ventriculi roborat vna austera. 12°. met. mcd. 7^a. 76. H / de vi. Sp. 76. G
 Ventriculum robustum efficiens vinum, & caput non tentans, quale. 5°. de locis affectis. 4^a. 32. F
 Ventriculi ore male affecto da vinum calidum, & extrema fricato. 1°. de ar. cur. ad Glauconem. 7^a. 99. C
 pro Ventriculi imbecillitate vsus aquarum calidarum [id est thermarum.] 7°. methodi medendi. 7^a. 44. A
 pro Ventriculo roborando alica flaccida calida, & probe cocta. 2°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 133. D
 ad Ventriculi os valet acetum scillinum. de medi. fac. par. 7^a. 178. C
 Ventriculo imbecillo q applicabant extra ab antiq. 7°. met. me. 7^a. 43. H
 pro Ventriculi ore imbecillo ceratum. 8°. meth. med. 7^a. 53. D
 Ventriculo imbecillo restituit vires cucurbitula. de Hirud. reuuls. cucurbit. & scarif. 6^a. 287. E
 Ventriculi os quo modo dicatur corroborare eructatio. in 6^m. de morbis vulgar. com. 2°. 3^a. 166. D
 Ventriculi roborandi vim hñs emplastrum. 1°. de arte cur. ad Gla. 7^a. 99. C
 Ventriculum non roborant pingua 1°. de alim. fac. 2^a. 15. D
 Ventriculi relaxatio qua. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. G
 in Ventriculo fit relaxatio. de mult. 3^a. 78. G
 VENTRICULI temperies quomodo cognoscatur. 2°. de temp. 1^a. 20. B
 Ventriculi cavitatis in multis temperata & os intemperatum. 1°. de sanitate tuenda. 2^a. 64. H
 de Ventriculi calida intemperie. de rem. par. fac. 7^a. 158. G
 Ventriculi calidi qui dicantur. in 6^m. de mor. vul. c. 4°. 3^a. 186. F
 Ventriculi calidi signa. ars med. IJa. 66. C
 Ventriculorum calidorum & frigidorum inditium. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 4°. 3^a. 186. D
 Ventriculi calida intemperies quo cognoscatur. de rem. par. fac. 7^a. 158. G
 Ventriculi caloris intemperies adeo vehemens ut perueniat ad cor facit febrem. 7°. meth. med. 7^a. 47. F
 in Ventriculo igneum calorem significat ructus fumosus, si nihil nidorosi comederit. 1°. de loc. affect. 4^a. 5. D
 Ventriculus ubi habet igneum calorem panis, & chondrus non coquantur. 1°. de loc. affectis. 4^a. 5. E
 ad Ventriculi affectus, & causas referenda est conuersio ciborum ad fumosum, & acidum ructum. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. H

ad Ventriculum acidum cibum faciem valet Antidotus Athanasia Mithridatis. 2°. de antido. 5^a. 114. H
 Ventriculi vitio acidum ructantes iuuat Antidotus Zopyria. 2°. de antidotis. 5^a. 115. A
 ad Ventriculi acorem. de med. fac. par. 7^a. 172. F
 Ventriculum calidum & cerebrum frigidum habentes sunt morbis obnoxii. 3°. de alimentorum facultatib. 2^a. 28. F
 Ventriculi os supercalefactum quibus refrigerantibus curetur. 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7^a. 99. E
 pro Ventriculo calido fructus quando comeduntur debent refrigerari. 1°. de alimen. facultat. 2^a. 16. F
 Ventriculi calidiores aliquo commodo fruuntur oxiga lacte. 3°. de alimentorum facultatib. 2^a. 28. C
 Ventriculi calidiores ferunt oxigala niue refrigeratum. 3°. de alimentorum facultatib. 2^a. 28. D
 Ventriculus calidus fert aqua niue refrigerata. 3°. de alim. fac. 2^a. 28. D
 de Ventriculo calido concoquente lactucam a qua refrigeratur, & calescit. 3°. de temperam. 1^a. 24. D
 Ventriculis bile infestatis conuenit lactuca. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. E
 ad Ventriculum refrigerandum & firmandum qua conueniant. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. D
 Ventriculo calido mel despumatum est aduersissimum. 7°. met. me. 7^a. 47. A
 Ventriculi ori estuanti imponuntur viola. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 48. F
 ad Ventriculum estuantem, nec cibi tenacem. de med. fa. par. 7^a. 172. E
 ad Ventriculum qui intus vratur ceratum melinum est vtilius. 8°. methodi medendi. 7^a. 53. D
 Ventriculi inflammationes vehementissimæ. 5°. de loc. aff. 4^a. 33. E
 Ventriculi phlegmone est cum periculo mortis. 10°. meth. me. 7^a. 63. H
 Ventriculi phlegmone laborantibus robur virium est vna salus. 10°. methodi medendi. 7^a. 63. H
 in Ventriculo videtur inflammatio in flatu hypochondriaco. 3°. de locis affectis. 4^a. 19. B
 Ventriculi oris inflammatio quid faciat. de puls. ad Tiro. 4^a. 45. B
 Ventriculi inflammatio quid faciat. de puls. ad Tir. 4^a. 45. B
 Ventriculi & Iecoris inflammatione hectica sequuntur. 1°. de diff. 3^a. 35. F
 Ventriculi inflammati pulsus qualis. de puls. ad Tiro. 4^a. 45. A
 Ventriculo, Iecore, & pulmone inflammatis fiunt febres ardentes. 5°. de locis affectis. 4^a. 33. D
 circa Ventriculum ardens febris fit. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. F
 circa Ventriculi os præcipue fit ardens febris. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 104. F / de vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 134. D
 circa Ventriculum in febribus fortis estus, & cordis morsus, vel dolor, malum, & cur. com. 4°. aph. 65°. Ex. 34. E
 ad Ventriculum estuantem. de rem. par. fac. 7^a. 159. B
 ex Ventriculi phlegmone exit aliquid. 13°. meth. mcd. 7^a. 84. H
 Ventriculus si phlegmone labore quid agendum. 2°. meth. me. 7^a. 11. H
 in Ventriculi phlegmone artus vincuntur. 13°. meth. me. 7^a. 83. B
 in Ventriculi phlegmone victus. 13°. meth. med. 7^a. 83. D
 Ventriculi inflammatio non exigit cibos. 10°. meth. med. 7^a. 63. H
 Ventriculi oris inflammatio eget adstringentibus non solis relaxantibus. de remed. par. fac. 7^a. 158. F
 Ventriculi ori qua adstringentia sint conuenientia. de rem. par. fac. 7^a. 158. F
 pro Ventriculi ore inflammato ceratum. 8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 187. D
 Ventriculi inflammationi malsa acer non est vtilis. 11°. meth. me. 7^a. 73. F
 in Ventriculi phlegmone non purgandum. 13°. meth. med. 7^a. 83. A
 ad Ventriculi inflammationes absinthii poticium. 11°. meth. med. 7^a. 72. F
 de Ventriculi frigida intemperie. de rem. par. fac. 7^a. 158. G
 Ventriculi frigidi signa. ars med. IJa. 66. D
 ad Ventriculi refrigerationem. de rem. par. fac. 7^a. 159. A
 Ventriculus quandoq; frigidior, & caput plus iusto calidius est, & e contra. de bonitate, & vitio suc. 2^a. 38. B
 Ventriculi frigida affectionis signum optimum. 8°. de composit. medicamentorum secun. loc. 5^a. 189. D
 Ventriculi mordacitatem, & refrigerationem quid sequatur. 1°. de diff. rent. febrium. 3^a. 33. G
 in Ventriculo frigiditatem sentiunt, quibus omentum excidit, & vulneratum sit, & abscissum. 4°. de vsu partium. 1^a. 137. E
 Ventriculus redditus est frigidus pinguedine supra ventriculum ablata. de vtilit. respir. Sp. 63. A
 Ventriculi oris affectionem facit viduarum perfrigeratio in vtero, & ijs qua non purgantur. 1°. de symp. caus. 3^a. 18. G

quibus Ventriculus

quibus Ventriculus refrigeratus est, ijs quodnam symptoma incidat.
 3°. de symp. cau. 3°. 25. F
 Ventriculus frigidior non bene conficit oxigala. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C
 Ventriculus frigidus etiam sine materia facit quandoq; leuitatem intestinorum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 Ventriculi intemperatura faciunt leuitatem intestinorum. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
 4°. aphor. 12°. Ex. 28. E
 in Ventriculo qui frigiditatem sentiunt quomodo sunt curandi. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. C
 Vetriculo frigido mel despumatum est cibus optimus. 7°. met. m. 7°. 47. A
 Vetriculo frigido aut temperato aptum est diospoliricon medicamentum. 6°. de sanitate tuenda. 2°. 99. D
 ad Vetriculum frigidiorum. de rem. par. fac. 7°. 158. G
 Ventriculi humidi quibus sint. de aere, aq. & loc. 2°. 5. E
 Ventriculi humidi signa. ars med. Isa. 66. C
 Vetriculus est humidus si lingua est humida. cō. 6°. aph. 32°. Ex. 50. A
 Ventriculi ex humiditate imbecillis propria passio est profluuium diuturnum. com. 6°. aph. 32°. Ex. 50. A
 Vetriculi humida intemperies facile curatur, & quo. 7°. met. m. 7°. 48. G
 Ventriculi sicci signa. ars med. Isa. 66. C
 Vetriculum senis quis habeat anteq̃ consenuerit. 7°. meth. me. 7°. 46. D
 Vetriculi sicca intemperies in solida parte nunquam perfecte sanabitur. 7°. methodi medendi. 7°. 46. D
 Ventriculi tabes. de decub. progn. ex math. scientia. Sp. 13. C
 Ventriculus qñ estuat squalore idem patitur iecur. 2°. de ali. fa. 2°. 18. H
 Ventriculus quando squalore estuat, vtendum peponibus & moris. 2°. de alimen. facul. 2°. 18. H
 in Ventriculo siccitatis curatio. 7°. meth. med. 7°. 44. D
 Vetriculum, & totum corpus siccum habentis curatio, quoniam male à medicis curatus. 7°. meth. me. 7°. 44. E
 Vetriculus temperatus quamuis egre aliquantum tamen conficit oxigala. 3°. de alimen. fac. 2°. 28. C
 Ventriculi calida, et humida intemperies quo curat. 7°. me. m. 7°. 47. H
 Ventriculus calidus, & siccus sitim facit. com. 4°. aphor. 19°. Ex. 29. C
 Ventriculi calor siccus, & igneus in bilem conuertit nutrimentum. 2°. de temperamentis. 1°. 20. E
 Vetriculus calidus, & siccus nō dēt temere refrigerari. 7°. m. m. 7°. 48. F
 Ventriculi calidi, & sicci casus. 7°. meth. med. 7°. 47. D | E
 Vetriculus frigidus, humidus facit hōiem nō sitire. c. 4°. a. 19°. Ex. 29. C
 Vetriculi humida, & frigida intemperies quo curat. 7°. met. me. 7°. 47. H
 Vetriculus quando siccus, & frigidus nardino inungendus. 7°. methodi medendi. 7°. 46. G
 Vetriculus facit appetentes calidum & frigidum. intro. Isa. 66. D
 Ventriculus quo faciat sitibundos aut minime sitiētes. ars med. 15. 66. D
 in Ventriculo bilis facit sitim continuam. 2°. de nat. fac. 1°. 301. C
 Vetriculus nō lāditur à paucio aere, sed à multo. c. 2°. aph. 17°. Ex. 13. A
 Ventriculi intemperies ex materia. 7°. meth. me. 7°. 47. H
 Vetriculus quando spiritu balituofo impletur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Ventriculi inflatio quo modo curetur. 14°. methodi medendi. 7°. 88. E
 ad Ventriculi inflationes. de ther. ad Pif. 91. F | de vsu ther. ad Pamph. 98. F | 2°. de antid. 5°. 116. D | de remed. par. fac. 159. C | 7°. 172. F
 ad Ventriculi vtositates in melancholicis. de mel. ex Gal. Ru. Sp. 110. B
 in Ventriculo humores tribus modis degunt. fin. med. Isa. 44. C
 in Vetriculo succi tripliciter esse possunt. 7°. meth. med. 7°. 48. E
 Vetriculus humores recipit biliosos si quis sanus ieiunet. commenta. 1°. aphorismo 50°. Ex. 52. F
 in Vetriculum quibus causis bilis venit. 2°. de decr. Hip. 1°. 240. C
 ad Vetriculum vnde vas bilem ferens. 5°. de vsu par. 1°. 142. G
 ad Vetriculum bilis trāsiens cur per illā viam. 5°. de vsu par. 1°. 143. A
 in Vetriculum cur regurgitat bilis ex iecore in intestina. 1°. de alimen. torum facultatibus. 2°. 7. G
 in Vetriculo bilis ob malam qualitatem. 1°. de alim. fac. 2°. 7. F
 in Vetriculum cur non eat bilis. 5°. de vsu partium. 1°. 143. B
 Vetriculi officiu quomodo euertatur à flaua bile. 5°. de vsu pa. 1°. 143. D
 Vetriculus impletur superfluitatibus in magnis mēoribus, atq; doloribus. com. 6°. aph. 50°. Ex. 52. G
 in Vetriculi ore bilis magis colligitur. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 135. D
 in Vetriculi fundo pituita magis colligit. 2°. de cōp. me. se. lo. 5°. 135. D
 in Vetriculo pituita proprietates. de anat. viu. Sp. 45. F
 in Vetriculo generatur pituitosum excrementum. 5°. de vsu p. 1°. 143. E
 in Vetriculo quo creatur pituita. in 6°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 115. E
 in Vetriculo pituita, qualis. 2°. de nat. fac. 1°. 302. B

in Vetriculo vbi pituita multa frigida coacernata fuerit, quid agendū.
 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 99. D
 ad Vetriculi nimiam saluam. de remed. par. fac. 7°. 159. B
 in Vetriculi intemperie cum materia quo modo curatio procedat. 7°. methodi medendi. 7°. 48. H
 Vetriculi morbi ob alias partes. 7°. meth. med. 7°. 48. A
 ad Vetriculum qñq; conuertuntur destillationes. 7°. met. me. 7°. 48. B
 ad Vetriculū à capite cur materia transmittat. 2°. de diff. feb. 3°. 40. H
 in Vetriculū, & in asserā arteriā fluxio capitis. 3°. de symp. 3°. 29. F
 Vetriculus offunditur à materia descendente à cerebro. commentario 6°. aphorismo. 2°. Ex. 46. E
 ad Vetriculum spirituosus humor ex capite defluens, spumosa excrementa aliquando facit. com. 9°. aph. 30°. Ex. 56. A
 in Vetriculum humoris frigidi à cerebro defluentis casus. 7°. methodi medendi. 7°. 48. F
 Vetriculus quando fluxione tentatur ex totius corporis redundantia. 7°. methodi medendi. 7°. 48. B
 in Vetriculi cavitates sanies quædam ex toto corpore defluit, vt fieri solet his, qui premuntur inedia quando aqua illum inualidum fecerit. de bonit. & vit. succorum. 2°. 38. H
 in Vetriculum ex splene vitiosa sanies ex flatu hypochondriaco. 5°. de locis affectis. 4°. 32. H
 in Vetriculo quo modo fluxio curanda, quæ fit ab alio membro. 7°. methodi medendi. 7°. 48. A
 ad Vetriculum à cerebro fluxus curatio à cerebro incipiat, si nihil impedit. 7°. methodi medendi. 7°. 48. H
 in Vetriculū fluxiones quod vinū reqrēt. 1°. de ar. cu. ad Gla. 7°. 99. A
 in Vetriculi tunicis succus cōtentus quo curadus. 7°. met. me. 7°. 48. C
 in Vetriculi tunicis cū succi sunt ex aloë medicamenta & aloë ipsa cōuenit. 7°. metho. med. 7°. 48. C
 Vetriculo pleno quæ spiratio fiat. 6°. de lo. aff. 4°. 40. E
 in Vetriculi tunicis quando adest calidus humor sequitur nausea. 1°. de locis affectis. 4°. 5. E
 in Vetriculi tunicis cōtētus humor facit nauseā ianē. 1°. de lo. af. 4°. 5. F
 in Vetriculi tunicis plenis balnea. 7°. meth. me. 7°. 48. D
 in Vetriculi tunicis contentus humor excutitur medicamento dia triū pipereum, absinthio, & hiera picra. 1°. de loc. aff. 4°. 5. F
 Vetriculus plenus pituita quæ symptomata faciat. 5°. de vsu p. 1°. 143. B
 Vetriculus pituita plenus quibus abstergatur. in 6°. de morb. vulgari- bus, com. 2°. 3°. 160. H
 in Vetriculo quando pituita tenuis fuerit absinthium in mulsam coctū conuenit. 7°. metho. med. 7°. 48. D
 de Vetriculi ore quidam conquerebatur ob acernatam pituitam, & leuatus est sinapi, beta, & porro. 1°. de alim. fac. 2°. 8. G
 Vetriculo pituitoso dat agnum. de med. fac. par. 7°. 175. H
 in Vetriculi ore humor vitiatu imbibitus quid faciat. 2°. de art. curatiua ad Glauconem. 7°. 103. C
 inter Vetriculum & septum pituita reposita per venas ad vesicā mer- titur, & quomodo, & per quam viam. com. 7°. aph. 54°. Ex. 58. F
 Vetriculus aquam præbet omento. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 in Vetriculi venis existens bilis, quo modo extrahatur. 8°. de compo. medicamen. secun. loc. 5°. 191. H
 Vetriculus aquam præbet omento. com. 7°. aph. 55°. Ex. 58. H
 Vetriculi abscessus qui bonus. de inæqu. intemp. 3°. 43. F
 Vetriculi abscessus malus. de inæqu. intemp. 3°. 43. F
 in Vetriculi maximo dolore fomētū cū milio. de med. fa. par. 7°. 166. D
 Vetriculo dolente vena cubiti incidēda. de cur. rat. p. san. miss. 6°. 20. A
 in Vetriculi dolore semper odoratum aliquid, & adstringens superpo- nimus. in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. D
 in Vetriculi dolore adstringētia, in 6°. de mor. vul. com. 6°. 3°. 196. D
 ad Vetriculi dolorem. de remed. par. fac. 159. B | 7°. 172. E
 de Vetriculi prauis motibus vbi dictum. 3°. de symp. caus. 3°. 25. E
 Vetriculus quibus inditijs cognoscatur cōstringi cum tremore. de sym- ptomatum different. 3°. 12. F
 Vetriculi motus vibrans clare sentitur in febribus. de symp. diff. 3°. 12. F
 Vetriculi os habens materias aliquas molestas facit anxietatem. com- mentario 7°. aphor. 56°. Ex. 59. A
 Vetriculus totus plenus humoribus, & vetriculi os plenum humoribus causant singultum. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 Vetriculus cupiens expellere quæ sunt in ore stomachi, singultum facit. commentario 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
 Vetriculus quomodo singultum faciat. com. 6°. aph. 17°. Ex. 55. C
 Vetriculus patitur

Ventriculus patitur in vomitu bilis. com. 7°. aph. 50°. Ex. 52. F
 Ventriculus suppuratus cum rumpitur suppuratio, fit vomitus. commē-
 tario. 7°. aph. 8°. Ex. 54. D
 Ventriculus habet magnam inflammationem quando vomitus est à sin-
 gultu. com. 7°. aph. 3°. Ex. 54. B
 in Ventriculi regionibus sanguis concrevit. de atra bile. 1°. 39. D
 in Vētriculum sanguis effusus vomere cogit. 3°. de symp. cau. 3°. 27. B
 à Vētriculo sanguis vomitione deijcitur. 4°. de lo. aff. 4°. 25. F
 ex Vētriculo sanguinis vomitus qualis. 5°. de loc. aff. 4°. 33. B
 ex Vētriculo & gula ramēta vomitu eijciuntur. 4°. de lo. af. 4°. 25. H
 Ventriculus quod fluitat per vomitū deijcit, quod subsidet per deiectionem. 3°. de natu. facul. 1°. 306. F
 Ventriculus ita in vomitu mouetur vt in partu vterus. 2°. de symptoma-
 tum causis. 3°. 21. D
 in Ventriculi vlcere vomitus non sine periculo. 5°. meth. med. 7°. 34. E
 Ventriculi exulceratio facit leuitatē intestinorū. c. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
 in Vētriculo vulnus eē signat cibū exiēs ē vulnere. 1°. de lo. af. 4°. 2. E
 Ventriculū, & gulā vlcerationem ostendit ephelcis per vomitū exiēs.
 1°. de locis affectis. 4°. 2. F
 Ventriculi oris vlcera quomodo sint insanabilia. 6°. meth. med. 7°. 39. G
 Ventriculi oris vlcera ob nimium sensum nō sanantur. 6°. me. me. 7°. 39. G
 Ventriculus discissus letale est. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Ventriculi vulnera qua parte sanantur. 6°. methodi me. l. 7°. 39. G
 Ventriculus vlceratus quomodo curandus. 4°. meth. med. 7°. 28. G
 Ventriculi vlcera p ea q comedunt, et bibunt sanant. 5°. me. me. 7°. 34. D
 Ventriculus vulneratus per potiones sanatur quandoq; . commentario
 6°. aphorismo 18°. Ex. 48. B
 Vētriculus affectus per comēsta & bibita inuatur. 10°. me. m. 7°. 64. F
 Ventriculus per os sumptis purgatur. 13°. meth. med. 7°. 84. G
 in Vētriculo curando indicationes octo. 7°. methodi medendi. 7°. 44. C
 in Vētriculo affecto prima indicatio à temperie loci laborantis. 7°. me-
 thodi medendi. 7°. 48. H
 in Vētriculo affecto indicatio secūda ex actione cōi. 7°. meth. 7°. 48. H
 in Vētriculo affecto tertia indicatio ex figura. 7°. meth. me. 7°. 48. H
 in Vētriculo affecto quarta indicatio ex positura. 7°. met. m. 7°. 49. A
 Ventriculus vomitū, & deiectione inanitur. 7°. meth. me. 7°. 49. C
 Ventriculus quando euacuandus, tumidum. 7°. methodi meden. 7°. 49. B
 Ventriculum non licet euacuare plene. 7°. meth. med. 7°. 49. B
 in Vētriculo sanguisuga. 4°. de locis affectis. 4°. 26. A
 Vētriculo propinqua partes sanantur cibis. 1°. de lo. aff. 4°. 5. H
 à Vētriculo remota partes sanantur medicamento, & clysteri. 1°. de
 locis affectis. 4°. 5. H
 ad Vētriculū vsq; clysteria nōnunq pueniunt. 3°. de symp. cau. 3°. 25. G
 Ventriculus & iecur cur adstringentia prae ceteris expetunt. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 72. E
 Vētriculo semper addenda adstringentia. 11°. meth. me. 7°. 73. D
 Ventriculus cum laborabit absinthium ex oleo adhibebimus. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 72. F
 Vētriculo prodest absinthij decoctum. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. A
 Ventriculus fomentetur absinthio ex oleo. 8°. meth. me. 7°. 53. B
 Vētriculo conueniunt amara adstringentia, non simpliciter amara. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 72. G
 Ventriculi os non debet curari solis laxatorijs, sed etiam adstringentib.
 7°. de composit. medicamentorum secun. loc. 5°. 187. C
 in Vētriculo solui robur est periculosum. 11°. meth. me. 7°. 73. B
 Vētriculo quae adhibentur sint calida abunde. 8°. meth. me. 7°. 53. C
 Ventriculus inuatur à calore pueri, & catuli. 7°. meth. me. 7°. 47. B
 Ventriculi vires dissoluantur tepidis. 8°. meth. me. 7°. 53. C
 Vētriculo applicata refrigerantia obsunt in sanguinis profluvio. 5°. me-
 thodi medendi. 7°. 31. H
 Ventriculi vitio laborantes sanans antidotus. 2°. de anti. 5°. 116. C
 in Vētriculo affectu valet hiera. 4°. de lo. aff. 4°. 22. C
 Vētriculo commodum medicamentum. de med. fac. par. 7°. 173. D
 ad Vētriculi os valēt vnguēta foliata, & spicata. 8°. met. me. 7°. 53. D
 Vētriculo admoit vnguentum nardinum Galenus in defectu animi. de
 pracogn. ad Posth. 4°. 217. F
 ad Vētriculum valet mastichinum vnguentum. 8°. meth. me. 7°. 53. D
 Vētriculo auxiliantur zingiber, piper, vinum, & acetum. 3°. de alimen-
 torum facultatibus. 2°. 29. G
 ad Vētriculum in melancholicis cataplasma. de me. ex G. R. Sp. 110. C
 VENTRICVLVS ex pedestrium, & volatiliū genere maxime dif-
 fert. de bonitate, & vitio suc. 2°. 37. B

Ventriculū edat rediens ex balneis. de bonita. & vitio succo. 2°. 39. C
 Vētriculus si coquatur qualem succum generat. 3°. de alim. fac. 2°. 27. E
 Ventriculi aliorum volatiliū manduntur. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
 Ventriculus ex volatilibus crassus, & durus, & coctū difficilis. de boni-
 tate, & vitio succorum. 2°. 37. B
 Ventriculus auis si coquat vberime nutrit. de bo. & vit. suc. 2°. 37. B
 Ventriculi auium omnium digerentem illos, nutriunt nutrimento multo
 crasso. de dissol. cont. Sp. 73. E
 Ventriculi gallinarum altitium iucundi sint, sed nō vt anserum. 3°. de ali-
 mentorum facultatibus. 2°. 29. F
 Ventriculus struthocameli ad quid vtilis. de med. fac. par. 7°. 167. G
 Ventriculus lege Venter, Stomachus.
 VENTRICVLORVM trium capitis harmonia. de sper. Sp. 37. G
 Ventriculorum Cerebri sectio. 9°. de anat. adm. 1°. 104. H
 Ventriculi quatuor in cerebro, & qui sint. de ocul. 7°. 183. H
 Ventriculi cerebri anteriores cur duo, & nō vn°. 8°. de vsu p. 1°. 169. D
 Ventriculorum anteriorum cerebri figura. de neru. diff. 1°. 53. C
 Ventriculi anteriores cur coeant. 8°. de vsu par. 1°. 169. F
 Ventriculi cerebri anteriores quid faciant. 8°. de vsu par. 1°. 169. D
 Ventriculorū posteriorum cerebri septum vbi. 3°. de loc. aff. 4°. 20. F
 Vētriculus posterior cerebri cur nō potuit eē duplex. 8°. de vs. 1°. 169. F
 Ventriculus posterior cur magnus. 8°. de vsu partium. 1°. 169. E
 Vētriculus cerebri posterior cur minor anteriorib°. 8°. de vsu. 1°. 170. A
 Vētriculus posterior accipit à prioribus spūm aialē. 8°. de vsu. 1°. 169. E
 Ventriculus medius cerebri non contemendus. 3°. de locis affe. 4°. 17. H
 in Vētriculo tertio cerebri meatus maximi. 9°. de ana. adm. 1°. 105. D
 Ventriculus medius cerebri si sit attritus osse terebra perforato sopor
 fit. 4°. de locis affectis. 4°. 23. A
 Ventriculus medius cerebri maxime soporē facit. 4°. de lo. af. 4°. 23. A
 Ventriculus quartus cerebri qui à nōnullis dicat. 8°. de vsu pa. 1°. 169. G
 Ventriculis cerebri propter quid. 16°. de vsu par. 1°. 125. D
 Ventriculi cerebri odoratus sensorium. 1°. de symp. caus. 3°. 15. G
 Ventriculi cerebri cur comprimuntur. 9°. de vsu par. 1°. 173. E
 Vētriculo cerebri compresso sensus amittitur, & motus. 1°. de decretis
 Hippocratis. 1°. 232. A
 VENTRICVLII cordis sunt duo tantum. de vit. resp. Sp. 64. D
 Vētricul° vnus solus cordis videt in paruis aialibus. de vit. Sp. 64. D
 Ventriculi cordis tam in magnis, quam in paruis animalibus, quales.
 6°. de vsu partium. 1°. 150. G
 in Vētriculo sinistro cordis duo orificia. 6°. de vsu par. 1°. 150. B
 in Vētriculis cordis sanguis generatur fm Aristotele. de vit. Sp. 62. F
 Vētriculū sinistrū cordis sanguine plenum esse pbat. 1°. de decre. 1°. 231. G
 in Vētriculo sanguinem habent boues vulnerati in exortu dorsi medul-
 lae. 1°. de decre. Hipp. 1°. 231. G
 in Vētriculo sinistri sinus cordis quod sanguis calidus existat. de inae-
 quali intemperie. 3°. 44. A
 Ventriculus sinister cordis arteriarum origo. de ven. art. diffec. 1°. 58. H
 in Vētriculo sinistro cordis est magna arteria, à qua oēs arteriae oriū-
 tur. 1°. de decre. Hipp. 1°. 233. C
 à Vētriculis duobus cordis incedunt magna vena & arteria ad supre-
 mum spondylum colli. de vit. resp. Sp. 62. G
 Vētriculum tertium cordis vbi putauit esse Aristoteles. de venarū ar-
 teriarumq; diffecione. 1°. 58. H
 Ventriculus medius cordis qualis sit. de anat. viuo. Sp. 56. C
 Ventriculi cordis an pulsent. 4°. de diff. puls. 4°. 64. G
 Ventriculi cordis quomodo recipiant materias à capite descendentes.
 commen. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Ventriculi cordis cur nunq comprimuntur. 9°. de vsu par. 1°. 173. E
 VENTI qui sint. de hist. phil. Sp. 8. B
 Ventum quidam cognouit ex capitis consensu cum esset in lecto. de the-
 riaca ad Pisonem. 5°. 94. D
 Venti ab ortu spirantes quales. 5°. meth. med. 7°. 34. H
 Venti calidi sunt qui inter brumalem solis exortum, itidemq; brumalem
 occasum perflant. de aere, aq. & loc. 2°. 2. E
 Venti in vere quomodo, & à quo generentur. 3°. de symp. cau. 3°. 27. F
 Vēti cū nō spirāt astate, & aēt° magnus. in 3°. de mor. vul. c. 3°. 141. D
 Venti hyeme secundum naturam magni debent esse. in 1°. de morbis vul-
 garibus. commentario 1°. 3°. 103. H
 Venti frigidi arcturo oriente spirāt. 1°. de morbis vulg. com. 1°. 3°. 103. B
 Venti condensati à niuib. glacie, & imbribus. de aere, aq. & lo. 2°. 5. E
 ad Ventos calidos sita ciuitas. de aere, aq. & loc. 2°. 2. E
 Venti proprij aliquarum regionum. de aere, aq. & lo. 2°. 2. E

à Ventis septentrionalibus ciuitas tuta. de aere aquis. & loc. 2^a. 2. E
 Venti frigidi ab vrsis perpetuo in Scythia. de aer. aq. & lo. 2^a. 5. E
 Venti calidi non sunt in Scythia. de aer. aq. & lo. 2^a. 5. E
 Venti nunquam discedunt à montibus. de aer. aq. & lo. 2^a. 5. E
 Venti multas, & oimodas faciunt transmutationes. de aere, aq. 2^a. 6. B
 Venti variatio corpora variat. de ther. ad Pis. 5^a. 94. D
 Venti plurimum valent ad animi mores. quod animi mores. 1^a. 320. E
 Venterum magna mutationes morbos pariunt. cō. 3^a. aph. 1°. Ex. 19. H
 Ventus auster calidus est & humidus. com. 3^a. aph. 5°. Ex. 20. D
 Ventus auster frequens est phasianis. de aer. aq. & lo. 2^a. 5. A
 Vetus auster quas egritudines, & q̄ bona faciat. c. 3^a. aph. 17°. Ex. 23. F
 Ventus auster auditum hebetat, caliginem facit, caput grauat, pigros fa-
 cit, corpora dissoluit. com. 3^a. aph. 5°. Ex. 20. C
 Vento quomodo impleatur caput. 2°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 135. G
 Vento nullo flante, & vento austro flante sunt genitalium putredines.
 comment. 3^a. aph. 21°. Ex. 24. D
 sine Ventis annus pluuius austrinus describitur. in 3^m. de morbis vul-
 garibus commentario 3°. 3^a. 140. F
 Vetus austrinus quid egit, qualisq; sit. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 102. H
 Venti aquilonij quales. in 1^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 103. F
 Venti aquilonij frigidi sunt. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 103. F
 Ventus aquilo frigidus est, & siccus. com. 3^a. aph. 17°. Ex. 23. E
 Ventus aquilo omnes superfluitates consumit, facit robur, densat corpo-
 ra, facit bene mobilia, coloratiora, melius audientia, alios duos, ocu-
 los mordet, & pectoris dolores auget. com. 3^a. aph. 17°. Ex. 23. F
 Ventis frigidis, & aquilonis spirantibus caput apertum plurimum ledi-
 tur. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3^a. 113. E
 Ventus aquilo tussis facit, fauces, alios duras, difficultates vrinae, hor-
 rores, costarum dolores, & pectoris. com. 3^a. aph. 5°. Ex. 20. D
 Venti ab ætæ spirantes refrigerant loca maritima æstate in regionibus
 calidis. com. 3^a. aph. 14°. Ex. 22. F
 Venti aquilonij, & ventus austrinus, quid egerint. in 1^m. de morb. vulg.
 commentario. 1°. 3^a. 102. H
 Venti qui aërem contaminant vnde. in 1^m. de morb. vul. c. 1°. 3^a. 101. D
 ex Vento quomodo fiat paraplegia. in 1^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 113. F
 Venti cauendi. de ijs, quæ in me. fi. com. 1°. 7^a. 202. A
 Venti cauendi vbi timemus aliqd̄ neruis. de ijs, q̄ in me. fi. c. 1°. 7^a. 202. A
 Ventus validus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
 Ventus imbecillus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. D
 Ventus durus qui. 3°. de diff. pul. 4^a. 63. F
 Ventos, & tempestates concitat taurus terra, mariq; de decub. progno.
 ex math. scientia. Sp. 13. C
 Venti ex mari paludibus & stagnis quales. 1°. de semine. 1^a. 329. F
 Venti pelagij & terreni quales. 1°. de semine. 1^a. 329. F
 ex Ventis aquarum differentia. de bon. aquæ. Sp. 75. G
 Ventus in mari quomodo faciat spumam. com. 2°. aph. 43°. Ex. 18. D
 Venti vehementia in mari spumam facit. com. 7°. aph. 30°. Ex. 56. A
 Venti piscium bonitatem augent. 3°. de alim. fac. 2^a. 30. C
 Ventus debet esse flammæ proportionatus, si debet illam augere. de cau-
 sis morborum. 3^a. 7. D
 VENTVS fit à caliditate diminuta. com. 5°. aph. 72°. Ex. 45. F
 Ventus flatusus non potest in longū extendi. cō. 7°. apho. 22°. Ex. 55. E
 Ventus facit tormina. com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D
 ad Ventum manus, & pedes ledentem. de med. fac. par. 7^a. 176. B
 VENULAS spiritum tantum capientes habet neruus, & ideo findi po-
 test in longum. de viil. resp. Sp. 63. C
 Venulas meningum non potest sanguis subintrare, nisi fuerit plurimum
 digestus. de viil. resp. Sp. 63. A
 Venula à renibus fractio significatur quibus sanguis sponte mingētib.
 exit. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
 VENVS ex spuma orta. 1°. de semine. 1^a. 330. F
 Venus frigida est & humida. de compag. memb. Sp. 59. G
 Veneri subiacet terra humida in primo gradu, frigida in secundo, habens
 aliquid temperamenti calidi. de spermate. Sp. 40. C
 VENERIS umbilicus refrigerat. 14°. meth. me. 7. 87. D
 VENERIS ratio habenda. 6°. de san. tuen. 2^a. 101. A
 Venus vitæ ratio. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. B
 Venus ad quod genus causæ dicenda. 1°. de san. tuen. 2^a. 68. H
 Venus sub quarta parte medicinae continetur. ad Thrasylb. 2^a. 108. D
 Veneris vsus damnabatur ab Epicuro. ars med. Isa. 68. E
 Ven ris vsus nunquam prodesse dicebat Epicurus. in 3^m. de morb. vul-
 garibus, commentario 1°. 3^a. 130. D

in Venerem proniores euadunt pleriq; melancholici. de melan. ex Gal.
 Ruso & Possido. Sp. 109. C
 ad Venerem excitant, quæ humiditatem semicoctam, & flatuosam con-
 tinent. 6°. de simp. med. fac. 48. B. 8°. 57. F. 5^a. 60. B
 Venerem excitat Bouis talus. de ther. ad Pis. 5^a. 93. E
 Veneris desiderium auget Cicer. de bon. & vit. suc. 2^a. 37. D
 Venerem excitat Costus. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 52. G
 Venerem procreat Daucus. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 46. B
 Venerem cur stimulet Eruca. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 41. A
 Venerem percutit Gladiolum. de simp. med. Sp. 84. H
 ad Venerem Humor qui excitat, qualis sit. 14°. de vsu par. 1^a. 208. B
 Venerem excitat in mulieribus humor acris, et mordax. 14°. de vsu par.
 tium. 1^a. 207. E
 ad Venerem excitat Menta. 6°. de simp. med. facul. 5^a. 48. A
 Venus excitatur ab vna Radice, ab alia cohibetur. 8°. de simpli. medica-
 ment. facultatibus. 5^a. 57. F
 Venerem excitat Rapum, & generat spiritum flatuosum. 6°. de simpli.
 medicamen. facultatib. 5^a. 46. A
 Venerem prouocat Satyrij radix potata. de simpli. me. Sp. 91. B
 Venerem excitat Scincus. de simp. med. Sp. 90. H
 in Venerem incitat Semen genitale calidum. 6°. de san. tu. 2^a. 100. E
 ad Venerem valet Theriaca. de ther. ad Pis. 5^a. 91. G
 Venerem extimulat Vrtica flatuosa. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. H
 Veneris immodica, & intempestiua concupiscentia ostendit futurā egi-
 tudinem. ars med. Isa. 67. F
 Veneris desiderium aliquando significat vrina spumosa superius. de dy-
 namidijs. Sp. 35. E
 de Venere somnium quid significet. de digno. ex in som. 4^a. 213. D
 Veneris nocturnæ imagines quæ. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. F
 Venerem cohibent calida & sicca. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. F
 Venerem somniantibus prodest plumbum. 9°. de simp. med. fa. 5^a. 70. F
 Venerem fluentem cohibent Paliuri folia. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. G
 contra Venerem ruita agrestis. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 58. D
 Venerem cohibent viticis semen, & folia. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
 contra Venerem viticis folia substrata valet. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 41. A
 ad Venerem impediendam. de med. fac. par. 7^a. 174. H
 in VENERE qui minus errent. ars med. Isa. 68. F
 Venus innocua calidis, & humidis. 6°. de san. tu. 2^a. 96. H
 à Venere non debent abstinere temperati vt sicci. 6°. de san. tu. 2^a. 97. F
 Venus tantum pertinet ad florentes ætate. 2°. de san. tu. 2^a. 69. A
 Veneris vsu aliqui citra noxā ad senium sufficiunt. 6°. de san. tu. 2^a. 101. A
 Veneris copia nonnulli exultant. de cogn. cur animi mor. 2^a. 53. D
 Venus quomodo conferat. ars med. Isa. 68. E
 Veneris tempus opportunum. ars med. Isa. 68. F
 Venus sit mediocris. 2°. de san. tuen. 2^a. 69. D
 Veneris mediocritas conuenit habentibus prauos succos. 6°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 97. F
 Venus valet ad morbos pituitosos, & quando. in 6^m. de morb. vulgari-
 bus, commen. 5°. 3^a. 192. F
 post Venerem laxitas quomodo corrigenda. 3°. de san. tu. 2^a. 82. A
 post Venerem exercitatio preparatoria sequatur. 3°. de san. tu. 2^a. 81. F
 à VENERE nonnulli immodice leduntur. 6°. de san. tu. 2^a. 101. A
 Venus quæ mala faciat. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. E
 Veneris vsus intempestiuus quid facit fetui. 11°. de vsu par. 1^a. 188. B
 Veneris vsus causat podagram. com. 6°. aph. 28°. Ex. 49. B
 Veneris vsus priusquam pertingat puer podagra non laborat. commen-
 tario 6°. aphor. 30°. Ex. 49. C
 Venerem non experti pueri vrina. de med. fac. par. 7^a. 170. B. D
 Venus siccis temperamentis inimicissima. 6°. de san. tu. 2^a. 96. E. H
 Venus aduersissima frigidis & siccis. 6°. de san. tuen. 2^a. 96. H
 Venere cum vtuntur declinantes ætate, & flatu hypochondriaco vexa-
 ti, ijs flatus excitatur. in 6^m. de morb. vulgaribus, com. 3°. 3^a. 171. G
 Veneris intemperantia quid faciat. q̄ animi mores. 1^a. 319. B
 Venus ledit neruos, & cerebrum debilitat. in 3^m. de morbis vulgari-
 bus, commentario 3°. 3^a. 151. G
 Venus immoderata facit tremorem. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 127. D
 Venus stomachum deicit. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 130. C
 Venus facit ventris oris resolutionem. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Veneri immodice operam dare comitialem morbum ex ventriculo facit.
 5°. de locis affectis. 4^a. 32. G
 Venus exsiccat omne corpus. in 6^m. de mor. vulg. com. 5°. 3^a. 193. F
 Venus exsiccat, & calefacit. 8°. meth. med. 7^a. 54. D
 Veneris vsus

Veneris vsus quæ quibusdam agat. in 6^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 171. G
 Venere quando abstinendum. de dynamidijs. Sp. 20. C
 Venere quando abstinendum, & quando non. de dyna. Sp. 20. C
 Venerem non appetunt testes amittentes. 1°. de semine. 1^a. 334. B
 Venere qui non vtuntur pudenda habent exilia ac rugosa, vt senes. 6°. de locis affectis. 4^a. 42. G
 Venere non vtuntur cantores, & Athletæ. 6°. de loc. aff. 4^a. 42. G
 Veneri deditum non licet industrium esse quæquã. si quis opt. m. Isa. 6. F
 à Venere omnino abstineat nutritrix. 1°. de san. tuen. 2^a. 66. B
 à Venere abstinentibus quid accadat. 1°. de semine. 1^a. 335. C
 à Venere abstinentes quid patiantur. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Venus lege Coitus.
 VENVS appellatum emplastrum. 6°. compo. medica. per gen. 5^a. 256. H
 VER quando sit. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 103. B
 Veris principium quando sit. in 6^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 101. H
 Veris initium æquinoctium. in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 108. C
 Veris principium æquinoctium post hyemem. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. E
 Veris initium respondet fini autumnii. de puls. ad Tiro. 4^a. 44. B
 Ver non habet duos solidos menses. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 102. B
 Veris conuersio quando sit, & quis humor crescat, & quibus vti debeamus. de dynamidijs. Sp. 20. B
 Ver contrarium est autumnio. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. C
 Ver calidum & humidum est. 1°. de temper. II. C/ de nat. hu. com. 1°. 32. A/ bre. denot. dogm. Hipp. 231. B/ 8°. de decr. Hipp. 1^a. 276. E/ com. 3°. aph. 6°. Ex. 20. E/ de spermate. Sp. 40. E
 Ver vnde calidum, & humidum. de sper. Sp. 39. B
 Ver quomodo sit calidum, & humidum, cum dictum sit esse temperatū. de natu. hu. com. 1°. 1^a. 32. D
 Ver calidū, et humidū cur dī à philosophis, et medicis. 1°. de tēp. 1^a. 12. C
 Ver cur dictum sit calidum & humidum. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. B
 Ver non est calidum & humidum. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Ver si esset calidum & humidum non esset salubre. 1°. de temp. 1^a. 12. B
 Ver debet per se æstimari. 1°. de temp. 1^a. II. F
 Ver non debet comparari hyemi & æstati. 1°. de tempe. 1^a. II. F
 Ver potius dicēdū tēperatū, q̄ calidū, et humidū. de nat. hu. c. 1°. 1^a. 32. B
 Ver tēperatū. 1°. de temp. 1^a. II. C/ 1°. de ali. fac. 13. G/ 2°. 2^a. 73. C
 Ver est in medio temperamento inter extrema. de sal. diæ. 2^a. 40. C
 Veris tempus medium temperatissimum. 2°. de temp. 1^a. 18. H
 Ver quomodo intelligatur temperatum. 1°. de temp. 1^a. 12. C/ in 1^m. de morbis vulg. commen. 1°. 3^a. 103. A
 Veris medium dandum homini temperato, quando debet exerceri. 2°. de sanitate tuenda. 2^a. 73. C
 Ver moderatum est. de sal. diæ. 2^a. 40. A
 Ver temperatissimum est. in 1^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 101. C
 Ver comparatur cuti corporis temperatū. 2°. de tempe. 1^a. 18. H
 Veris ad exercitia comparatio. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Ver matutino tempori simile. in 6^m. de morb. vulg. com. 1°. 3^a. 157. G
 Ver non est bene temperatum. 1°. de tempe. 1^a. II. D
 Ver prope æstatem siccus est. 2°. de temp. 1^a. 18. H
 Vere qui humor abundet. de natu. hu. com. 1°. 1^a. 32. A
 Vere humorum temperatissimus in bene temperata constitutione abundat. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a. 100. H
 Veris tpe abundat sanguis fm Hippocrate. bre. den. dogm. Hipp. 1^a. 231. B
 Vere sanguis abundat. 8°. de decr. Hipp. & Pla. 1^a. 276. D
 in Vere cur sanguis fiat. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 101. C
 Ver si inueniat bonos humores, etiam bonos conseruat. commentario 3°. aphorismo 20°. Ex. 24. C
 Vere corpora laxantur, & fiunt rara. com. 1°. aph. 18°. Ex. 9. F
 Vere humores qui sunt in profundo corporis ad circūferentia emittuntur. comment. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Vere quæ natura melius se habeant. commen. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Veris opera assimilantur operibus naturæ. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. C
 Ver est medium omnibus naturis [id est nec optimum, nec pessimum] demptis adolescentibus. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. H
 Vere optime degunt adolescentes. com. 3°. aph. 18°. Ex. 23. G
 in Vere venti quomodo, & à quo generentur. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. F
 Vere ineunte quādo frigidus Auster. in 1^m. de mor. vulg. com. 1°. 3^a. 103. D
 Ver pluuiosum, & austrinum si hyems fuerit sicca, & aquilonia quæ ægritudines sequantur. com. 3°. aph. 11°. Ex. 21. A
 Ver si austrinum, & pluuiosum, hyems sicca & pluuiosa, quæ cōtingant æstate. de aer. aq. & loc. 2^a. 4. A
 Ver quando est male sanum præsertim mulieribus & infantibus. com-

mentario. 3°. aphorismo 12°. Ex. 21. F
 Vere frigido, & humido oculi laborant. in 1^m. de morbis vulgaribus. commentario 2°. 3^a. 108. G
 Ver tempus saluberrimum. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A
 Ver sequitur hyemem etiam in regendis hoibus. cō. 1°. aph. 18°. Ex. 9. E
 VERE quō edendum, & bibendum, & quid agendum. de sal. 2^a. 40. C
 Veris cibi, & potus. de ren. aff. dign. & me. 7^a. 195. B
 Vere quō debeāt ægri cibari, & et sani tractari. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
 Vere vtendum cibis temperatis. 1°. de alim. fac. 2^a. 13. G
 Vere paucis oleribus vtendum de sal. diæ. 2^a. 40. C
 Vere assa elixis commutanda. de sal. diæ. 2^a. 40. C
 Vere suffocatur qui hyeme multum edit. de ven. sect. adu. Eras. 6^a. 9. F
 Vere propter multitudinem, & propter extraneam qualitatem aggrauant materia. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 VERE mouentur ægritudines, quæ reuerti solent. de pue. ep. 7^a. 179. H
 Vere quæ ægritudines apparent. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 Veris propriæ ægritudines. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. A
 Vere homines calidissimi rubri. 8°. de decr. Hip. 1^a. 276. E
 Vere hoies patiuntur destituta sanguinis ex naribus. 8°. de decr. 1^a. 276. E
 Vere cur sanguinis profluuium. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. A
 Vere cur dysenteria. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 32. A
 Vere homines capiuntur intestinorū difficultate. 8°. de decr. 1^a. 276. E
 Vere augentur articulares morbi. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 Vere podagrici dolores magna ex parte fiunt. com. 6°. aph. 55°. Ex. 53. D
 Vere quomodo propter hyemem excitantur longæ ægritudines. commentario 6°. aphorismo 55°. Ex. 53. D
 VERE omnes morbi periculo vacant. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
 Veris morbi in Autumno finiuntur. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 33. D
 in Vere terminantur morbi Autumni. de nat. hu. com. 1°. 1^a. 33. D
 Vere in epilepsia quid agendum. de puero epil. 7^a. 179. H
 in VERE qui sint euacuandi. de cur. rat. per sangu. miss. 6^a. 17. E
 in Vere qui sint euacuandi venæ sectione, vel medicamento. de curā. ratio. per sanguinis missionem. 6^a. 17. F
 Vere melancholia facta & factura à sanguine hæmorrhoidali soluitur. commen. 4°. apho. 21°. Ex. 29. D
 Veris tempore vsus emittendi sanguinem. 5°. metho. me. 7^a. 32. C
 Vere venam secare debemus quibus à venis sanguinem mittere oportet. commentario 7°. aph. 54°. Ex. 53. C
 Vere quibus secanda vena. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 17. E
 in Vere quæ vena secanda his, qui volunt ab aliquibus morbis præcaue-ri. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 20. H/ pres. exper. conf. Sp. 78. D
 Vere quæ vena secanda pro plenitudine sola demenda. de curā. ratio. per sanguinis missionem. 6^a. 20. H
 Vere quomodo sanguis trabendus. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. D
 Vere propter metum ægritudinis futura, quæ hora vena secanda. de curan. rat. per sang. miss. 6^a. 21. C
 Vere vnde secanda vena illis, qui febre æstate corripuntur. de curā. rat. per sang. missio. 6^a. 20. H
 Vere debent phlebotomari illi, qui sanguinem à pectore reiecerunt. de curan. ra. per sang. miss. 6^a. 17. E
 Ver & autumnus purgandi tempus. de dyna. Sp. 20. G
 Vere possunt fieri purgationes per superius & inferius secundum naturas. com. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B
 in Veris principio qui humores debeant purgari, & qui in fine. commentario 6°. aphorismo 47°. Ex. 52. C
 Vere aliquibus satis est vna purgatio. 6°. de san. tuen. 2^a. 100. E
 Vere purgandi qui agrotaturi sunt. quos purg. opor. 5^a. 88. B
 Vere medicamentum compositum exhibendum. 5°. de san. tu. 2^a. 94. D
 Vere ineunte euacuans multos seruauit Galenus à podagra, atra bile cōmittali morbo attonito, & à melancholia. quos purg. opor. 5^a. 88. B/ cōmentario 6°. aph. 47°. Ex. 57. B
 Vere nisi purgaretur quidam, melancholiam singulis annis patiebatur. quos purg. opor. 5^a. 88. C
 in Veris principio debent purgari morbi à crassitie humorū, vt podagrici, arthritides, & melancholici. quos purg. opor. 5^a. 88. D
 VERRIS vrina. de rem. par. fac. 7^a. 162. B
 VERATRUM quid. de simp. med. Sp. 91. G
 Veratrum molle quid. de fract. com. 3°. 7^a. 248. B
 Veratris se samoides miscet. de victus ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 192. F
 Veratrum album calidum quamuis album. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 2. E
 Veratrum quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecijs. 1°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 122. D

Veratrum gustu excofacit, vomitum prouocat, viscidissimum est medica-
mentum fortissimum purgatorium venenosum esse dicitur. de simp. Sp. 91. H
Veratrum purgare obseruatione compertum est. de opt. sect. Isa. 22. E
Veratrum est valentissimum purgatorium medicamentum. in 6^m. de mor-
bis vulg. com. 5°. 3^a. 193. F
Veratrum homini medicamentum. 3°. de temper. 1^a. 24. E
Veratrum purgat hominem. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 2. D
Veratrum non purgat coturnices. 1°. de simplic. med. facul. 5^a. 2. E
Veratrum rescitur coturnices. in 6^m. de mor. vul. c. 5°. 3^a. 194. B / 3°. de sim-
pli. med. fac. 5^a. 23. D
Veratrum homines male corrumpit, cibus tamen est coturnicum. de the-
riaca ad Pis. 5^a. 91. A
Veratrum quibus animatibus nutrimentum sit. 6°. de san. tu. 2^a. 96. D
Veratrum purgare inter primas actiones numerat. ad Thra. 2^a. 108. F
cur Veratri datores medici. ad Thras. 2^a. 105. B
Veratri, & scammonij comparatio cum pane, & carnibus. 2°. de diffe-
rentijs pulsum. 4^a. 53. C
Veratri potio et esus ciborum nulla societate pticipat. ad Thra. 2^a. 105. A
Veratri albi surculi in raphano. de artic. com. 2°. 7^a. 267. H
Veratro albo vititur pro vomitu. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7^a. 138. E
Veratro qui purgandi, & in quo casu. in 6^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 156. A
Veratro albo melancholia curatur. de atra bile. 1^a. 36. D
ex Veratro nigro Hiera atrā bilē purgat. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 121. E
Veratrum prabet si febris absit, si adsit non. de artic. com. 3°. 7^a. 292. F
Veratrum album, & nigrum miscentur in articularia medicamenta. 3°.
de compo. medica. sec. loc. 5^a. 141. B
Veratrum nigrū dat in pleuritide. de victus rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 117. H
Veratro vititur in dislocationibus. de artic. com. 3°. 7^a. 285. A
Veratrum dat in calcis deriuatione. de fract. com. 2°. 7^a. 235. F
ad Veratrum preparantur homines. in 6^m. de mor. uul. com. 1°. 3^a. 156. B
Veratrum qui sumpserunt quem pulsum habeant. de pul. ad Tyr. 46. D /
4°. de puls. differ. 4^a. 103. G
Veratro sumpto quando lauandum. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3^a. 193. G
Veratrum non audeat dare Galenus. de fract. com. 2°. 7^a. 235. H
Veratrum facit musculorum disentiones. in 6^m. de morbis vulgaribus,
commentario. 5°. 3^a. 194. B
Veratrum album quandoq; strangulat. de fract. com. 2°. 7^a. 235. F
Veratri nigri cortex. 13°. meth. me. 7^a. 84. A
VERAX vir Hippocrates. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. H
Verax Galenus veritatis amatoribus scribit. 3°. de lo. aff. 4^a. 15. A
VERBASCUM. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 63. C
Verbascus femina. 2°. de antiid. 5^a. 118. D
VERBENA quid, & eius vires. de simp. me. Sp. 89. C
VERBENACA recta viridis maxime discutit. 2°. de composit. medica-
mentorum secun. loc. 5^a. 137. D
Verbenaca dicitur sacra herba. de reme. par. fac. 7^a. 154. A
Verbenaca liberat a capitis dolore coronæ modo imposita. 2°. de compo.
medica. secun. loc. 5^a. 138. D
VERBERATOS sanat pellis ouina recens detracta. 11°. de simplicium
medicament. facul. 5^a. 80. E
VERBA ipsa sunt etiam nomina. de soph. Isa. 7. G
Verborum, & nominum copia plerunq; non est indecora. 5°. de simplic.
medicamen. fac. 5^a. 32. F
Verba non descendere quid significet. 3°. de decr. Hippocratis. 1^a. 244. D
Verba vetera resiliere, intrudi, reprimi, et cofugere. de tre. pal. 3^a. 54. H
Verbis facilius est rerum omnium ortum explicare, quam rem confice-
re. 15°. de vsu par. 1^a. 210. E
Verbis qui loquuntur expostores multa dicere possunt, quæ in libro di-
cere non licet. in 6^m. de mor. uul. com. 3°. 3^a. 171. G
q; Verba etiam sint perpendenda. com. 4°. aph. 46°. Ex. 32. G
Verba non adeo sunt consideranda, vt sententia. de vtil. resp. 1^a. 223. C
in Verbis distinguendum esse si in præterito vel præsentī dicantur. com-
ment. 4°. aph. 75°. Ex. 36. B
VERE scribentes, & vera qui. de opt. sect. Isa. 23. C
VERECUNDIAE & timoris differentia. 2°. de symp. caus. 3^a. 23. D
Verecundie motus qui. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. D
Verecundia motus coparat lauatiōni ex frigida. 2°. de symp. cau. 3^a. 23. F
vt in Verecundia & lauatiōne frigida non vt in timore rigoris motus.
2°. de symp. caus. 3^a. 23. F
VERECUNDI quomodo incalescant. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. B
VERENDORVM aliqua particula auferitur. de diff. mor. 3^a. 4. G
vt VERETRV masculo ita est matrix mulieri columna. de natura,

& ord. cuiuslibet corp.

Veretrum cui nectatur. de nat. & ord. cuiuslibet corp. Sp. 42. B
Veretrum aliquando nō potest tenere vrinā vel non potest emittere, &
in oibus neruis vsq; ad pedē patit ob supflūū bilis. de sper. Sp. 36. H
in Veretro dolor generatur ex superfluo bilis. de spermate. Sp. 36. H
Veretri vitia emendat lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
VERGILIARVM duplex significatio. in 1^m. de mor. vulgaribus, com-
mentario 1°. 3^a. 101. H
inter Vergilias & arcturum quod spaciū intersit. in 1^m. de mor. uul-
garibus, commen. 1°. 3^a. 102. B
ad Vergilias ab arcturo duo menses. in 1^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 107. G
Vergilię quando occidant. in 1^m. de mor. vulga. com. 1°. 101. H / 3^a. 102. D
Vergiliarum occasus autumnī finis. in 1^m. de morbis vulgaribus, com-
mentario 1°. 103. H / com. 2°. 3^a. 107. G
Vergiliarū occasus principium hyemis. in 1^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 103. B
vbi VERGIT materia illuc ducenda. in 1^m. de mor. vulgaribus, com-
mentario 2°. 3^a. 112. B
VERISIMILIA argumenta remotiora sunt. 2°. de decr. 1^a. 235. C
VERISIMILLIMA ad examen redacta fuere falsa. in 6^m. de mor. vul-
garibus, commen. 3°. 3^a. 175. F
VERITAS quid. de hist. phil. Sp. 3. D
Veritas sensuum, & imaginationum. de hist. phil. Sp. 9. A
Veritatem omnium rerum omnes homines cognoscere debent. de cuiusq;
animi pec. not. atq; med. 2^a. 58. H
ad Veritatem debet esse natus homo. de cuiusq; animi pec. 2^a. 56. G
Veritas ob quem finem sequenda. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 164. H
Veritas solum est in eruditis. de hist. philo. Sp. 3. E
Veritatis studio incumbunt philosophi. 3°. de decre. Hipp. 1^a. 241. D
Veritatis verus ostensor solus fuit Aristoteles. de vtil. resp. Sp. 64. H
Veritatis amatorē vñ multis alijs pponit Galenus. 2°. de dign. 4^a. 78. B
Veritatis amicum alloquitur Galenus. 2°. de crisi. 4^a. 134. B
Veritatis amatoribus scribit Galenus verax. 3°. de lo. aff. 4^a. 15. A
Veritatis studiosus quid agere debet. de symp. diffe. 10. E / 2°. de sympto.
cau. 3^a. 21. E / 2°. de caus. puls. 4^a. 94. E
Veritatis syncerus amator quid agere debeat. an sang. in art. na. 1^a. 61. F
Veritatis cultoribus manifesta non occultanda. 2°. de differ. 3^a. 64. E
Veritatem occultare iniquissimum. 1°. de dieb. decr. 4^a. 145. H
Veritatis fallacia hominis inimica. 2°. de decretis Hippocra. 1^a. 238. A
Veritatis curam non habet sophiste, sed gloria. 10°. de vsu par. 1^a. 181. B
Veritatis inquisitioni nemo deditus tempore Galeni. 1°. meth. me. 7^a. 2. C
Veritatē qui possit explorare. de cuiusq; ani. pec. not. atq; me. 2^a. 57. C
Veritas rerum quæstiarum quō possit inueniri. 9°. de decre. 1^a. 279. C
Veritas celerrime inuenitur. 2°. de sim. me. fac. 5^a. 17. B
Veritatis via nō est longa multū. de cuiusq; ani. pec. not. atq; me. 2^a. 58. H
Veritas est breui. 7°. de decretis Hippocratis. 1^a. 268. D
Veritas per dissectiones exploratur. in 6^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a. 169. F
Veritatis signum manifestum concordia. de subf. emp. Isa. 33. E
de VERMICVLANTE pulsu. 1°. de diff. puls. 4^a. 51. H
Vermiculans pulsus qui, & vnde. de pulsibus ad Tyrones. 4^a. 44. G /
comp. puls. Sp. 66. B
Vermiculans pulsus ceteris tardior. 2°. de dign. puls. 4^a. 76. A
Vermiculantes pulsus vnde. 2°. de presag. ex puls. 4^a. 112. H
Vermiculans pulsus quomodo fiat. de puls. ad Tyr. 4^a. 46. D
Vermiculans pulsus ad quē affectum sequatur. 4°. de diff. pul. 4^a. 103. D
Vermiculantes pulsus quē sequantur. 3°. de diff. puls. 4^a. 99. D
Vermiculans pulsus quid significet. 2°. de presag. ex puls. 4^a. 113. G
VERMICVLARIS excrecentia in cerebro quæ. 9°. de anat. 1^a. 105. F
VERMICVLARIS ærugo. 5°. de compo. me. per gen. 5^a. 249. C
VERMICVLA medicamenta. de fract. com. 3°. 7^a. 242. D
VERMICVLI vbi generantur in aure, quid agendum. 3°. de compo. me-
dicamentorum secun. loc. 5^a. 143. B
ad Vermiculos in auribus. 3°. de compo. medicamento. secundum locos
5^a. 145. H / de remed. par. fac. 7^a. 162. F
VERMIFORMIS epiphysis qualis, & eius vsus. 8°. de vsu. 1^a. 170. F
VERMIS vbi sit in cerebro. de ocul. 7^a. 183. G
Vermes non fiunt ab eodem opifice a quo homo. de fact. form. 1^a. 326. B
Vermes nunquam dissecuit Galenus, neque unquam dissecare voluit. 6°.
de decretis Hippoc. 1^a. 263. F
Vermibus quibusdam nulli prorsus oculi. 2°. de semine. 1^a. 339. G
Vermis humidus vt animal. 1°. de tempera. 1^a. 12. G
Vermes in humidis nascuntur corporibus. 4°. de simp. med. fac. 5^a. 30. C
Vermes fiunt in materia quasi in vtero. an ani. sit qd inter est. 1^a. 328. A
Vermes quo

Vermes quomodo in plantis. an animal sit id quod in vtero est. 1^a. 328. B
Vermes qui in vitibus sunt scrip. & dicuntur. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 66. E
Vermes qui obsunt vitibus. 9°. de simpli. med. facul. 5^a. 66. E
Vermis mouetur motu vndarum. 1°. de diff. puls. 4^a. 51. H
Vermes terræ in oleo coctos aurii dolores mitigare scripsit Apollonius. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 82. H
Vermes rubri. 3°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 145. A
Vermes qdā minuti sunt ex toto genere pter naturā. de diff. mor. 3^a. 4. F
Vermes necat amaritudo. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. H
Vermes aurium amaritate sua occidit capparis fructus. 7°. de simpliciū medic. faculta. 5^a. 49. H
Vermes aurii necat succus calaminthæ. 7°. de simp. me. fac. 5^a. 49. D
Vermes in auribus nepita occidit. de simp. me. Sp. 87. H
ad Vermes aurii. 3°. de comp. me. se. lo. 5^a. 144. D / de rem. pa. f. 7^a. 155. D
Vermes quomodo e corpore expellantur. 14°. meth. med. 7^a. 93. H
Vermes necant amara. 14°. meth. me. 7^a. 93. H
Vermes teretes absinthium perimere potest. 14°. meth. me. 7^a. 93. H
Vermes in corporibus natos interfecit cedrea. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 50. E
Vermium latorum indicia sunt cucurbitæ seminibus similia excrementa. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. C
Vermes lati. vehementiora medicamenta desiderant absinthio. 14°. methodi medendi. 7^a. 93. H
ad Vermes occidendos remedium. de dyna. Sp. 31. B
ad Vermes. de medicinis fac. par. 7^a. 175. F
ad VERMES in ventre. secre. Sp. 97. B
Vermes ex apostemate renum. de sper. Sp. 36. H
ad Vermes vlcera. 4°. de comp. medi. per gen. 5^a. 242. G
VERNACULI morbi qui. fin. med. Isa. 45. H
VERNALES aquæ optimæ sunt. de bon. aqua. Sp. 75. F
Verno, aut æstivo tempore fieri vt plurimum morbos acutos inquit Hippocrates. brevis denotat. dogm. Hip. 1^a. 231. D
VERRUCARVM genera sunt toto gñe pter naturā. de dif. mor. 3^a. 4. F
Verruca myrmecia dicta. in 6ta. de morb. vul. com. 2°. 3^a. 161. A
Verrucarum genus est acrocordona. com. 3°. aph. 26°. Ex. 25. D
Verruca quibus curentur. de dyna. Sp. 19. A
Verrucis difficilium curatur myrmecia. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 73. E
Verruca indicant sui ablationem. 3°. meth. me. 7^a. 16. C
Verruca quomodo eximantur. 14°. meth. me. 7^a. 93. A
Verrucas eicit ficus arbor. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 61. F
Verrucas fertur decidere facere sanguis murium domesticorum. 10°. de simplic. medicam. facultat. 5^a. 73. D
Verrucas auferunt tithymalli. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 62. D
ad Verrucas. de med. fac. par. 7^a. 170. G
VERSANTES baculi pars organorum. de machin. 7^a. 309. E
VERSIBVS qui res illustrant sunt commendandi. 2°. de anti. 5^a. 114. F
Versibus scripsit oia medicamenta Damocrates. 1°. de anti. 5^a. 102. C
Versibus scribere medicamenta probat Galenus. 1°. de anti. 5^a. 102. C
Versibus scripta medicamenta quid melius habeant alijs. 1°. de composi. medica. per genera. 217. F / 5^a. 251. F
Versibus conscripta antidota habent & vera pondera, & facile memoria mandantur. 2°. de anti. III. A / 5^a. 118. G
Versibus scripta medicamenta non possunt adulterare dosim. 1°. de antidotis. 5^a. 108. A
VERTEBRÆ spina quō intelligantur. de artic. com. 3°. 7^a. 268. E
Vertebra quæ sunt in spina. id est. quibus hoc inest vt sint in spina. commentar. 4°. aphorismo. 48°. Ex. 33. B
Vertebra protracta sunt quæ spinam incuruant, & quare, & quomodo. commentario 6°. aphor. 46°. Ex. 51. H
Vertebra & spina habent armoniam, & quos casus patiantur. commentario 7°. aphorismo 58°. Ex. 59. C
Vertebra quare iungantur. de offi. 1^a. 41. H
Vertebra quō in spina. de offi. 1^a. 41. G
Vertebra viginti quatuor. intro. Isa. 54. G / 12°. de vsu par. 1^a. 194. H
Vertebra in collo septem. de offi. 1^a. 41. G
Vertebris septem constat collum in animantibus, quæ non multum diuersam ab hominibus naturam habent. de ven. diff. 1^a. 54. G
Vertebra in ceruice est pars spina. in progno. com. 1°. 4^a. 193. E
Vertebra in ceruice quomodo se habeant. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. B
Vertebra processus pyrenoides dictus qui. de offi. 1^a. 41. H
Vertebra summa latissima, & tenuissima. de offi. 1^a. 41. H
Vertebra inferior angustior validiorq;. de offi. 1^a. 41. H
Vertebrarum inferiorum foramina cur minuuntur. de offi. 1^a. 42. A

Vertebrarum quæ habeant foramina. de offi. 1^a. 42. A
Vertebra anterior pars oblonga est prima excepta. de offi. 1^a. 42. A
Vertebra prima tenuissima. 3°. de anat. adm. 1^a. 83. A
Vertebra prima articulatur cum offe capitis. 12°. de vsu par. 1^a. 194. E
Vertebra prima habet suos motus distinctos. 12°. de vsu par. 1^a. 194. G
Vertebra primā mouere caput ad latera collige. 12°. de vsu pa. 1^a. 194. G
à Vertebra prima musculus qualis nam sit, & eius processus ac insertio. de musculorum diff. 1^a. 45. B
Vertebre primæ de articulationem ad latera amuendo mouentes musculi qui. de musc. diff. 1^a. 46. A
Vertebra secunda articulatur cum prima. 12°. de vsu par. 1^a. 194. E
à Vertebra secunda cervicis incipiunt musculi spinales, & quot sint. de musculorum dissect. 1^a. 49. F
Vertebra secunda productionis nomina. 12°. de vsu par. 1^a. 194. E
Vertebra totam secundam dentem nominavit. de offi. 1^a. 41. H / 4°. de locis affectis. 4^a. 23. E
Vertebra quæ dens dicitur, cur dicatur. in 1ta. prorr. com. 2°. 4^a. 176. D
Vertebra secunda dentem egit natura, ne spinalis medulla contunderetur. 12°. de vsu par. 1^a. 194. F
Vertebra secunda habet suos motus distinctos. 12°. de vsu par. 1^a. 194. F
Vertebra secunda attollit & deprimat caput. 12°. de vsu par. 1^a. 192. F
Vertebra paruas habentia animalia, vt simia, paruas habent primæ colli neruorum coniugationem. de neru. diff. 1^a. 54. E
Vertebra magnas habentia animalia vt cornigera, & quæ serratos habent dentes, magnam habent neruorum colli primam coniugationem. de neruorum dissectione. 1^a. 54. E
ex Vertebra primis spina ad caput ascendunt nerui quatuor. 4°. de locis affectis. 4^a. 25. D
à Vertebra quo ordine incedant neruorum coniugationes. 8°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 102. F
Vertebra primis remedia adhibenda neruis conuulsis, & dimidia parte resolutis. 3°. de loc. aff. 4^a. 17. C
Vertebrarū magnitudo tanta est, quā e spinalis medulla. ars me. Isa. 64. F
Vertebra magna quæ sit. de art. com. 3°. 7^a. 269. E
Vertebra ad costas duodecim. de offi. 1^a. 41. G
Vertebra dorsi vel Thoracis quot. de offi. 1^a. 42. B
Vertebre dorsi vel Thoracis cuius figure. de offi. 1^a. 42. B
ex Vertebra thoracis pdeutiū neruorū coniugationes. de ner. diff. 1^a. 54. H
super Vertebra sub septo transuerso incumbit arteria magna, et vena caua. in tim. Plat. 1^a. 287. H
super Vertebra longissimè exporrigitur arteria eis partibus, quæ supra septum sunt. in Tim. Plat. 1^a. 287. H
Vertebra in dorso quō dicantur. in 6ta. de morbis vulga. com. 3°. 3^a. 171. E
Vertebra lumborum quot. de offi. 1^a. 42. C
Vertebra ad lumbos quinq;. de offi. 1^a. 41. G
Vertebra quinq; in lumbis habet homo. de art. com. 3°. 7^a. 273. B
Vertebre lumborum quales. de offi. 1^a. 42. C
ex Vertebra lumborū pdeutiū neruorū coniugationes. de ner. diff. 1^a. 55. B
ex Vertebra omnibus musculus natus. de musc. diff. 1^a. 46. G
Vertebra quō trahant, et spina incuruet, et extēdat. de mus. diff. 1^a. 49. F
Vertebra trahuntur per neruos, & ligamenta, vel intra, vel ad latus. commen. 4°. aphor. 35°. Ex. 31. F
Vertebra trahuntur ad latus, si vna propago neruorum tendatur, si vero ambæ tendantur ad intra. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
VERTEBRARVM dolores incidit equitates. de ae. aq. & lo. 2^a. 6. A
Vertebra prima percussa cur motus amittatur. 7°. de dec. Hip. 1^a. 269. F
in Vertebra quinta vitata spina perdere facit sensum, & motum brachiorum. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
in Vertebra sexta lesa spina quid sequatur. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
in Vertebra septima vitata spina quid sequat. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
à Vertebra septima nerui primi inflammati auferunt sensum digitis. 1°. de locis affectis. 4^a. 7. C
Vertebrarū inflammationē qñ sequatur cōuulsio. 4°. de loc. aff. 4^a. 24. C
in Vertebra octaua vitata spina quid sequat. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. D
ad Vertebra cōpressionem qñ sequitur paralysis. 4°. de lo. aff. 4^a. 24. C
Vertebre primæ medulla dorsi lesa reddit immobile animal. 2°. de decretis Hippoc. & Plat. 1^a. 237. A
in Vertebra spinali medulla affecta inferiores partes resoluntur. 2°. de locis affectis. 4^a. 7. F
Vertebra qua lesa animal amittat spirationem, & totum corpus immobile. 8°. de anat. admin. 1^a. 103. A
in Vertebra quid sit quassatio. de art. com. 3°. 7^a. 268. H

Vertebrae quomodo luxentur. 4°. de loc. aff. 4°. 24. D
 Vertebrae luxatio vocem habet. 4°. de loc. aff. 4°. 26. D
 Vertebrae expulsiō cervicis affectio intro. Isa. 59. C
 Vertebrae ossa habent quandam societatem per nervos, & ligamen-
 ta ad partes gulae. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 ad Vertebrae in ceruice luxationē sequit angina. 3°. de lo. aff. 4°. 32. B
 Vertebrae inuersio neque introrsum, neque extrorsum. in 6°. de morbis
 vul. commentario 3°. 3°. 173. G
 Vertebrae luxationes ad interiora quales sint. cō. 3°. aph. 26°. Ex. 25. D
 Vertebrae luxationem non patiuntur pueri, quia prius moriuntur. com-
 men. 3°. aphor. 26°. Ex. 25. E
 Vertebrae colli intro vergebant, & extra apparebant collum habere ca-
 uitatē, & hoc tactum dolebat in angina ab Hippocrate in Epidemijs
 descripta. com. 4°. aph. 35°. Ex. 31. F
 Vertebra quando est reponenda. 9°. de decre. Hipp. 1°. 281. E
 Vertebrae dislocatiōes cur Hip. erubuerit curare. de ar. c. 3°. 7°. 270. C
 pro Vertebrae aptandis instrumentum. de art. com. 3°. 7°. 273. E
 ad Vertebrae aptandas scalis vitur. de artic. com. 3°. 7°. 270. D
 VERTEBRAE pars organorum. de mach. 7°. 309. E
 Vertebrae aera vel ferrea comparentur. de machi. 7°. 309. D
 Vertebrae ad quid in organis. de machi. 7°. 309. G
 Vertebrae cum organa mouentur vsui sunt. de mach. 7°. 310. F
 Vertebrae in organis mouentur eodem loco manētes. de mach. 7°. 310. F
 VERTEBRAE pisces habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
 VERTENS se crebro quid faciat. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
 Vertens tibiam extrorsum musculus. de musc. diff. 1°. 51. E
 VERTEX qui intro. Isa. 52. H
 Verticis duo ossa intro. Isa. 54. F
 à Vertice ad frontem futura. 9°. de vsu par. 1°. 173. E/H
 ex Vertice tussis. in 6°. de morbis vul. commen. 6°. 3°. 197. C
 Verticis humeri fractura, humeri affectus intro. Isa. 59. C
 in Vertice quae deligatio fieri debeat. de ijs, q̄ in med. fi. cō. 2°. 7°. 206. D
 inter Verticem proximas partes, & frontem deuinciens vinculum. de
 fascijs. 295. H/ 7°. 296. A
 VERTEX dicta membrana peritonaei. 5°. de anat. adm. 1°. 88. E
 VERTICELLI marini tarde, & paulatim nutriunt. commentario. 2°.
 aphorismo 18°. Ex. 13. F
 VERTIGINOSI qui. fin. med. Isa. 47. D
 Vertiginosum spiritum parit cerebri inaequalis intemperies. 3°. de locis
 affectis. 4°. 20. D
 Vertiginosi quomodo regendi. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 Vertiginosus in terram cadens, & ex casu sanguinem effundens, si libere
 tur, hunc notamus, & in altero venam secamus. de op. sect. Isa. 23. F
 Vertiginosis sanguinem mittendum persuasit Galenus. de curan. rat. per
 sang. missionem. 6°. 18. E
 Vertiginosis vena vnde secanda. de curā. rat. per sang. missio. 6°. 20. H
 in Vertiginosis arteriae secantur. 3°. de loc. aff. 4°. 20. D
 in Vertiginosis arteriae post aures secantur. 3°. de lo. aff. 4°. 20. D
 Vertiginosi purgandi non sunt. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 174. D
 Vertiginosi vere sunt inaniendi. de curan. ratio. per sangui. miss. 6°. 17. F
 pro Vertiginosis medicamentum. 2°. de comp. me. se. lo. 5°. 144. E
 VERTIGO scotoma graece dicitur. 6°. de san. tu. 2°. 100. A
 Vertigo quid sit, & vnde proueniat. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. A
 Vertigo quae sit, & quomodo fiat. 3°. de loc. aff. 4°. 20. C
 Vertigo magnus morbus. 6°. de san. tuen. 2°. 100. A
 Vertigines sunt magnus malum ad omne opus animae ad vitam. commē-
 tario 3°. aphor. 17°. Ex. 23. F
 Vertigines proximae sunt morbis comitialibus, & apoplexijs. commen-
 tario 3°. aphor. 17°. Ex. 23. F
 Vertigo cognata est comitali morbo. intro. Isa. 56. C
 Vertigo morbus longus intrinsecus. intro. Isa. 56. B
 Vertigo in qua parte cerebri fiat, & quomodo. 3°. de lo. af. 4°. 20. D
 Vertiginis causa. intro. Isa. 56. C
 Vertigo quō cognoscatur fieri ab ore ventriculi. 3°. de lo. aff. 4°. 20. D
 Vertigines hyeme cur fiant, & quō. com. 3°. aph. 23°. Ex. 24. H
 Vertigines vnde accidunt, & cur senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. G
 Vertigines, & tormina sunt, si quis sanus purgetur. commenta. 3°. apho-
 rismo 31°. Ex. 26. G
 Vertiginem capitis infert vinum nigrum dulce. de simp. me. Sp. 92. B
 Vertigines, capitis pulsus, & vrina tenuis cū adsunt in febribus à prin-
 cipio expecta febrem vsque ad iudicationem. de vict. ratio. in morbis
 acutis, commentario. 4°. 7°. 139. H

Vertigine affectus Galenus. 3°. de loc. affect. 4°. 15. F
 in VERTIGINES propter arteriarum temperamentum capita inci-
 dentia quibus curentur. 6°. de san. tuen. 2°. 98. H
 Vertigines quos male habent quae exercitatio sit illis vitanda. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2°. 90. A
 Vertiginem habens debet per superiora purgari. commentario 4°. apho-
 rismo 17°. Ex. 29. A
 Vertigine affectis venae sectio cōuenit. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Vertigini valens electarium. de med. exper. Sp. 107. C
 per Vertigines secantur arteriae post aures. de curā. ratio. per sanguinis
 missionem. 6°. 21. D
 contra Vertiginem electarium. de med. exper. Sp. 108. C
 Vertigines sanare potest Theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 95. H
 Vertiginis capitis praesidium. de dyna. Sp. 23. H
 ad Vertiginem. secretorum. Sp. 101. D
 VERTITVR in lacteum succum cibus in Stomacho. de compagine mē-
 brorum. siue de natu. hum. Sp. 58. H
 VERVM quid. de histor. phil. Sp. 3. D
 Verum à Veritate differt. de hist. philo. Sp. 3. D
 Verum dicunt etiam ignari. de hist. philo. Sp. 3. D
 Vera ratio est inuentu difficilis, praesertim in medicina. commentario 1°.
 aphorismo 1°. Ex. 2. D
 Verum ex falsis non contingit inueniri. 3°. de crisi. 4°. 142. C
 Verum cognoscentes & eo non vtentes, sunt magis reprehendendi. 2°. de
 decretis Hippocr. 1°. 238. H
 Vera putabat Democritus atomos & vacuum. adu. emp. med. Isa. 35. C
 Vera inter sese omnia conueniunt, & consentanea sunt. 4°. de simpli. me-
 dicamen. facultatib. 5°. 27. F
 Vera quibus dicenda in morbis. in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 168. F
 VES A NYM fuisse dementem intelligit Hippocrates. in 3°. de mor.
 vulgarib. commentario. 1°. 3°. 127. C
 VESCI nunquam à quoquam discimus. 1°. de san. tuen. 2°. 61. D
 VESICAE tres generantur in spermate. de ana. viu. Sp. 51. H
 Vesicae duae cur. de ana. viu. Sp. 50. H
 Vesicae fellis, & splenis anatomia. de ana. viu. Sp. 50. H
 Vesicae fellis situs. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. A
 Vesicae fellis vbi sita, & cur. de ana. viu. Sp. 50. H
 Vesica maxima inter renes. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
 Vesica bilis habet proportionem cum vterera. 5°. de vsu par. 1°. 146. C
 Vesica fellis quomodo se habeat. 3°. de nat. fac. 1°. 303. F
 Vesica fellis quibus componatur. de anat. viuo. Sp. 51. A
 Vesica fellis cur ex tunica. 14°. de vsu par. 1°. 209. E
 Vesica fellis cur vna. 5°. de vsu par. 1°. 144. D
 Vesica fellis tres habet meatus, & qui. de anat. viu. Sp. 50. H
 ex Vesica bilis meatus ad pyloron. 6°. de anat. adm. 1°. 93. B
 Vesicae bilis meatus quō intestina ingradientur. 5°. de vsu par. 1°. 146. C
 Vesica fellis bilem ad se trahit. 5°. de lo. aff. 4°. 35. F
 Vesica fellis trahit bilem durissimam. 5°. de vsu par. 1°. 144. G
 Vesica fellis in iecore sita recipit leue, & flauū. 4°. de vsu par. 1°. 136. B
 Vesica fellis trahit purum excrementum. 5°. de vsu par. 1°. 144. H
 Vesica fellis cur trahit bilem. 5°. de vsu par. 1°. 144. E
 Vesica fellis expurgat sanguinem. 6°. de decre. Hipp. 1°. 263. C
 Vesicae fellis excrementum non putrescit. 3°. de nat. fac. 1°. 306. A
 Vesica quae iocinori subest, biliosum purgat excrementum. 3°. de sympto-
 matum causis. 3°. 26. A
 Vesica fellis per eandem viā euacuat, & implet. 3°. de nat. fa. 1°. 306. A
 Vesica fellis vñ habeat nervos, venas, et arterias. 5°. de vsu p. 1°. 145. A
 Vesicae fellis nervi vbi. 5°. de vsu par. 1°. 145. C
 Vesicae fellis nervus quantus. 5°. de vsu par. 1°. 145. C
 Vesica fellis nutritur ab alijs vasibus. 5°. de vsu par. 1°. 44. H
 Vesica fellis quod nihil patiatur à bile. 5°. de vsu par. 1°. 145. G
 Vesica fellis symptomata. 5°. de lo. aff. 4°. 35. F
 Vesica fellis, lien, & renes quomodo male purgent. 3°. de symptomatum
 causis. 3°. 26. A
 ex Vesica fellis sanguis cur impurus fiat nōnunq̄. 5°. de lo. aff. 4°. 35. F
 Vesica fellis quo iudicio cognoscat esse valde plena. 5°. de lo. aff. 4°. 35. H
 VESICA quid. fin. med. Isa. 44. A
 Vesica, renes, & testiculi sunt membra minus principalia. de anatomia
 viuorum. Sp. 56. A
 Vesica anatomia. de ana. viu. Sp. 51. D
 Vesica potest videri extra animal. 3°. de anat. adm. 1°. 81. H
 Vesicae naturā consideranda est intestinis exēptis. 6°. de anatomicis ad-
 ministratiōibus

ministratibilibus. 1^a. 92. B
 Vesicam cur prima die secaret Galenus. 5°. de anat. adm. 1^a. 87. B
 Vesica situs. 14°. de vsu par. 1^a. 209. A
 Vesica cur sit ante rectum intestinum. 14°. de vsu par. 1^a. 209. F
 in Vesica virorum, & feminarum differentia. 5°. de vsu part. 1^a. 145. B
 Vesica est pars nervosa. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
 Vesica est exanguis. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. E
 Vesica nervosa est, tenuis, & exanguis. com. 6°. aph. 18°. Ex. 47. H
 Vesica quomodo dicatur nervosa. in 6^m. de morbis vulgaribus commentario. 1°. 3^a. 153. B
 Vesicarum corpora dura & vix patibilia nam. 14°. de vsu par. 1^a. 209. E
 Vesica partes quales. 6°. de lo. aff. 4^a. 39. B
 Vesica collum musculosum. 4°. de vsu par. 1^a. 141. E
 Vesica colli due partes. de compag. memb. Sp. 59. B
 Vesica collum admodum obliquum. 15°. de vsu par. 1^a. 212. D
 Vesica collum cur totum perineum occupavit. 15°. de vsu par. 1^a. 211. A
 Vesica collum mulierum apophysi caret quam habent viri. 15°. de vsu partium. 1^a. 211. A
 Vesica collum mulierum quale. 15°. de vsu partium. 1^a. 211. A
 Vesica colli glandulae sunt de natura testium. 3°. de ali. fac. 2^a. 27. A
 Vesica collum irrigant glandulae. 2°. de semine. 1^a. 340. E
 circa Vesicam glandulosa corpora quid agant. 14°. de vsu par. 1^a. 207. F
 in Vesicae urinae collo sex vasa, & quae. 5°. de vsu par. 1^a. 145. A
 in Vesicae collo urinarum meatus mulieris habet unam flexionem, viri autem duas. 5°. de vsu par. 1^a. 147. G
 Vesicae ceruix lata in pueris. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 173. C
 Vesicae os quibus constat. de anat. vii. Sp. 51. D
 Vesicae os intrat collum matricis. de anat. vii. Sp. 51. H
 Vesica qualem structuram habeat a natura. 2°. de anat. adm. 1^a. 73. B
 in Vesicis cur membranae. 5°. de vsu par. 1^a. 145. B
 Vesica habet solam unam tunicam. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. E de anat. Sp. 56. A
 Vesica cur ex una tunica. 14°. de vsu par. 1^a. 209. E
 Vesica non eget multiplicitate tunicarum. de ana. vii. Sp. 45. A
 Vesicae habent tunicas membranosas duras exangues frigidas. 5°. de vsu partium. 1^a. 146. B/C
 Vesicae tunica quomodo habeant villos. 5°. de vsu par. 1^a. 145. H
 in Vesicis fibrarum genus diuersum. 1°. de semine. 1^a. 332. C
 Vesicae exterior tunica habet eandem naturam cum peritoneo. 1°. de naturalibus facultatibus. 1^a. 293. D
 Vesicae exterior tunica oritur a peritoneo. 1°. de natu. facul. 1^a. 293. D
 Vesicae tunica exterior ex quibus constat. de anat. vii. Sp. 51. D
 Vesicae tunica interna est propria vesicae. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
 Vesicae tunica interna in duplo peritoneum excedit. 1°. de nat. fac. 1^a. 293. D
 Vesicae interior tunica quibus textatur. de ana. vii. Sp. 51. D
 Vesicae interior tunica propter quid duplicata. de ana. vii. Sp. 51. D
 Vesicae cur exigua vasa. 16°. de vsu par. 1^a. 219. E
 Vesicam quomodo vretres ingrediantur. de ana. vi. Sp. 51. D
 in Vesica vena & arteria se contingunt. 9°. de vsu par. 1^a. 172. H
 Vesica habet venas, & arterias ut viuat. 2°. de ana. adm. 1^a. 73. B
 in Vesicis cur vena magna. 5°. de vsu par. 1^a. 144. H
 Vesicae utriusque, venarum, arteriarum, cordis, Thoracis, & renu opus commune est. 7°. methodi medendi. 4^a. 49. B
 Vesica urinae nutritur ab alijs vasibus. 5°. de vsu par. 1^a. 144. H
 Vesica indigent vase quo nutrantur. 5°. de vsu par. 1^a. 145. B
 Vesicae nutrimenti instrumenta apud medicos. 5°. de vsu par. 1^a. 146. D
 Vesicae datur tantus sanguis, quantus ipsi sufficiens est. commentario. 4°. aphorismo 78°. Ex. 36. G
 Vesica urinae non habeat nervos venas, & arterias. 5°. de vsu. 1^a. 145. A
 Vesica unde accipiat nervos. 16°. de vsu par. 1^a. 218. D
 Vesicae nervi sphincteri dicti. de anat. vii. Sp. 54. C
 Vesicae musculi quomodo se habeant. 2°. de motu musc. 1^a. 315. G
 Vesicae, & ani musculis comparantur musculi anhelitum constringentes. de voc. instr. diff. 1^a. 107. H
 ad Vesicae os musculus qualis. 1°. de san. tuen. 2^a. 67. G
 Vesicae musculi rotundioris officium quale. 6°. de lo. aff. 4^a. 38. E
 in Vesica obliqui musculi officium, & incessus. 5°. de vsu par. 1^a. 147. F
 in Vesica unus musculus circularis, qui ipsam claudit. 6°. de ana. 1^a. 93. H
 ad Vesicam musculi parui unde. 16°. de vsu partium. 1^a. 218. D
 Vesicae colli musculi minus quale sit. de musc. dissec. 1^a. 50. D
 in Vesicae ceruice musculus. 1°. de motu musc. 1^a. 309. F
 Vesicae ceruicis musculus nihil agit cum vesica. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. H
 Vesicae musculi quomodo moueantur. 1°. de motu musc. 1^a. 309. F

in Vesica quomodo se habeat media constitutio. 2°. de mot. mu. 1^a. 315. G
 Vesica maior est matrice in aialibus quae augetur. 14°. de vsu p. 1^a. 205. C
 Vesica minor est matrice in aialibus iam auctis. 14°. de vsu par. 1^a. 205. C
 Vesicam paruum vidit Galenus. ars med. Isa. 66. G
 Vesica augetur ad portionem aetatum. 14°. de vsu par. 1^a. 205. C
 Vesicae suum quomodo a pueris extendatur. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. A
 Vesicis ludunt pueri in Ionia. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. A
 Vesicae fricantes pueri in Ionia canunt versus numerofo cantu, & rhythmo hortantur vesicam ad incrementum. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. A
 Vesica quantum augetur, tantum eius corpus in tenuius est redactum. 1°. de naturalib. facultatib. 1^a. 292. A
 Vesica ad naves pueri apposita quid ostenderit. de vit. resp. 1^a. 226. A
 Vesica trahit, retinet, & depellit ut cor, unde habet multas fibras. 6°. de vsu partium. 1^a. 150. D
 in Vesica tunica exteriora magis viget attractiva vis. de ana. vi. Sp. 51. D
 Vesica habet vim retentricem, & alteratricem. 1°. de crisi. 4^a. 130. H
 Vesicae quomodo attrahant, & expellent. 3°. de nat. fac. 1^a. 305. G
 in Vesica vis est contentrix. 6°. de lo. aff. 4^a. 41. H
 Vesica non trahit a renibus. 6°. de locis affe. 4^a. 37. G
 Vesica urinae trahit parum excrementum. 5°. de vsu partium. 1^a. 144. H
 Vesicae officium quod. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. E
 Vesica utraque; deseruit nutritioni. 4°. de presag. ex puls. 4^a. 119. F
 Vesica est vas secunda digestionis. de ana. vii. Sp. 51. D
 Vesica, & crassum intestinum colligit excrementa. 4°. de vsu pa. 1^a. 141. D
 Vesica excipit quod aquosum est, & serosum. 6°. de ana. adm. 1^a. 90. C
 Vesica est pars per quam hepar euacuatur. com. 1°. aph. 29°. Ex. 10. A
 ut Vesica ad Hepar, ita se habet monoculum intestinum ad stomachum. de anatomia vii. Sp. 50. F
 Vesica numeratur inter loca cõferentia ad euacuationem. commentario 1°. aphorismo 21°. Ex. 10. A
 per Vesicam, & renes, & ventrem expurgatur non raro totum corpus. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 109. B/ 3^a. 111. F
 Vesica excernendo euacuat causam, quae molestat. de natura humana. commentario 2°. 7^a. 182. H
 p. Vesica, et Vesicae fellis purgat biliosi humores serosi. de atra b. 1^a. 37. A
 Vesica agit naturaliter, & non voluntarie. 1°. de lo. af. 4^a. 2. H
 Vesica, & intestina ledere possunt actiones naturales, ut musculi effectus actiones a voluntate. 1°. de loc. aff. 4^a. 8. A
 Vesica naturali virtuti facultate. 6°. de locis affectis. 4^a. 38. F
 Vesicae officium non est a voluntate. 6°. de lo. aff. 4^a. 38. E
 Vesica sentit solam, & non habet motum voluntarium. 16°. de vsu par. 1^a. 214. H
 in Vesica urinae cur paruum sensus. 5°. de vsu par. 1^a. 145. F
 Vesica obtusus sensus quomodo fiat. 6°. de locis affectis. 4^a. 38. F
 Vesicae opus est indefinens. com. 6°. aph. 6°. Ex. 47. B
 Vesicae proprium. 7°. de anat. adm. 1^a. 95. G
 Vesica vis quomodo cognoscatur. in progno. com. 2°. 4^a. 200. C
 Vesica quomodo superflua retineat, & expellat. 5°. de vsu par. 1^a. 147. E
 Vesica quandoque tolerat sua excrementa, quandoque non. 3°. de symptomatibus causis. 3^a. 28. G
 Vesica unde expurgetur. 2°. de lo. af. 4^a. 13. C
 Vesica si multos habet succos prauos per secessum euacuatur, si paucos per urinam. 7°. methodi medendi. 7^a. 49. D
 Vesicae superfluitates expurgantur per urinam. ars med. Isa. 71. E/ 1°. methodi medendi. 7^a. 73. F
 in Vesica contenta per urinas exeunt. de const. ar. med. Isa. 42. B
 in Vesica quae continet expultrix vis expellit. 2°. de symp. cau. 3^a. 22. G
 ad Vesicae cur urina affatim, & celeriter feratur. 6°. de lo. af. 4^a. 37. F
 Vesicae functio destinatur urinae. de comp. memb. Sp. 59. B
 Vesica urinae quomodo se habeat. 3°. de natu. fac. 1^a. 303. F
 in Vesica quomodo fiat expulsio. 3°. de nat. fac. 1^a. 306. A
 per Vesicam excretio non est toto genere praeter naturam. de symptomatibus differentiis. 3^a. 13. H
 Vesica quomodo excernat exprimendo ut manus exprimit aliquid. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 21. E
 a Vesica quae excernuntur ipsae particulae circa haec se contrahunt. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 21. E
 p. Vesicae collum cur fetus post partum emittit lotum. 15°. de vsu pa. 1^a. 212. C
 Vesicae comprimendi motus quando fuisset frustra. 1°. de lo. aff. 4^a. 3. E
 Vesicae motus quomodo symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. D
 Vesicae excrementa [idest urinae] debent inspici: si sint similes sanis, bonum, si non, malum. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
 Vesica quale excrementum excernat, & quibus adiuvetur. 1°. de sanita-
 rrr iij tetuenda.

ex. Vesicę frigiditate retenta vrina mala. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 171. C
Vesica & sede infrigidatis in quodam excrementa retineri non poterat.
4°. de locis affectis. 4^a. 25. C
in Vesica meatu Grumi symptomata. 6°. de lo. aff. 4^a. 39. A
in Vesica vel intestinis grumi quid faciant. 6°. de locis affe. 4^a. 38. H
Vesicę Imbecillitas fit propter intemperaturam, vel aliquem humorem
præter naturam. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
Vesicę magnam imbecillitatem inferre non possunt nerui orti à spina, &
spina affectus. 6°. de loc. aff. 4^a. 38. D
Vesicę retentiva potentia imbecillis facit vrine stillicidium. com. 5°. aph.
58°. 43. B/ com. 7°. aph. 39°. & 48°. Ex. 57. B/ H
à Vesica, ventre, capite, et thorace origo Infirmitatis vel sanitatis ostē-
ditur. de dynamidijs. Sp. 19. G
Vesicę Inflammationis signa. introd. Isa. 57. B
Vesicę inflammata pulsus qualis. de puls. ad Tyro. 4^a. 45. A
Vesica inflammata facit ilium secundum antiquos, quos Galenus repre-
hendit. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
Vesicę inflammatio quomodo cognoscatur, & quod pessimum. in progn.
commen. 2°. 4^a. 206. A
Vesica laesa ob Intemperiem quid agat. 6°. de lo. aff. 4^a. 38. D
in Vesicę phlegmone non semper danda quę vrinam prouocant. 13°. me-
thedi medendi. 7^a. 82. A
in Vesica vbi est phlegmone quę vrinam cient medicamēta non sunt ex-
hibenda. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
ob Vesicę colli inflāmationē vrina supprimit. de artic. com. 3°. 7^a. 282. B
in Vesica Lapis est toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
Vesicę lapis puerorum malum. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 192. F
Vesicę lapis in pueritia. in 6^m. de morbis vulgaribus com. 1°. 3^a. 155. C
in Vesica lapis cur pueris. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 173. B
Vesicę lapides cur pueris. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 192. B
in Vesica, vel renibus esse lapidem cognoscitur. 1°. de loc. aff. 4^a. 2. F
in Vesica lapidis signa. intro. Isa. 57. B/ 1°. de lo. aff. 3. A/ 4^a. 6. C
Vesicę calculum, & renum significant vrinę habētes arenosam subside-
tiam. com. 4°. aph. 79°. Ex. 36. H
Vesica ijs calculescit quibus in vrina arenosa subest materies. de vrine
signif. ex Hippocrate. Sp. 78. H
in Vesica lapidem maiorem habentis signa. de dyna. Sp. 29. B
Vesica calculo obnoxia quibus aquis ledatur. in 6^m. de morb. vulgari-
bus, commen. 4°. 3^a. 182. D
in Vesica lapidem habentium situs vt mingant. 2°. de lo. aff. 4^a. 3. A
in Vesica à lapide obstructo quomodo curetur. ars medi. Isa. 70. A
Vesicę calculus quid primo indicet. 3°. meth. me. 7^a. 16. C
Vesicę calculi quid expetant. 5°. de simp. me. fac. 5^a. 38. B
Vesicę calculus indicat penitus de sui remotione. 14°. met. me. 7^a. 90. F
Vesicę calculus non etatis lapsu, sed manuum opera dūtaxat curari po-
test. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3^a. 193. B
in Vesica lapidem habentibus vtile est Adrianum balsamatum, & phi-
lantropon. de dyna. Sp. 28. B
Vesica lapidem qui Lapis frangat. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 196. D
Vesicę lapis non comminuit lapidem. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 75. G
in Vesicę lapide nihil facit lapis iudaicus secretorum. Sp. 102. D
Vesicę lapides conterit Ophites. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 67. D
Vesicę calculos comminuit murium stercus. de ther. ad Pis. 5^a. 93. F
Vesicę calculos comminuit Paliuri fructus. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. G
Vesicę calculos conterit Scorpius. de ther. ad Pis. 5^a. 93. F
Vesicę calculis prodest Theriaca. de theria. ad Pamp. 5^a. 98. H
Vesicę lapidi frangendo quid valeat. de cura lap. Sp. 112. D
Vesicę, & renum lapidem quę educant. de cathart. Sp. 95. D
Vesicę lapis emittitur post mictum. in 6^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 173. C
ad Vesicę calculos medicamenta. intro. Isa. 57. H
ad Vesicę, & renum lapidem valens medicamen. de medicinis exper-
tis. 105. G/ Sp. 106. B
ad Vesicę petrā remediū. de dyn. 29. B/ de me. exper. 107. D/ Sp. 108. F
Vesicę duodecim Morbi. de vic. rat. in mor. acu. commen. 1°. 7^a. 108. H
Vesicę morbos facit gibber supra septum. de artic. com. 3°. 7^a. 269. G
Vesicę morbos sanat antidot^o. Athanasia Mithridatis. 2°. de an. 5^a. 114. H
ad Vesicę morbos. 5°. de comp. me. per gen. 5^a. 250. B
Vesica Morderetur acritudine vrinę. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
Vesica stimuletur acribus humoribus. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
in Vesica adest Palpitatio. 2°. de symptomatum causis. 3^a. 20. F
Vesicę Pati, & circa vesicam passio differunt. cō. 4°. aph. 80°. Ex. 36. H
Vesicam pati quibus indicijs cognoscatur. com. 7°. aph. 39°. Ex. 57. B
Vesicę aut

- Vesica aut renum passionem significat vrina mediocris, si aliqua in ipsa exeant.* com. 4. aph. 77. Ex. 36. E
- Vesica, & matricis passiones si prolixæ fuerint vtuntur cathartici.* de dynamidijs. Sp. 20. E
- Vesica, & renibus per longum patientibus vtuntur colocynthidis.* de dynamidijs. Sp. 21. D
- ad Vesicam per venas inter ventriculum, et septum Pituita reposita vertitur, & quo modo, & per quam viam.* com. 7. aph. 54. Ex. 58. F
- Vesica quando est Plena secundum totam suam circumscriptionem apparet plena.* com. 6. aph. 44. Ex. 51. D
- Vesica plena non sunt dura.* 5. de simp. me. fac. 5. 52. G
- Vesica vrina cur ob multitudinem non possit vrinam emittere.* 5. de locis affectis. 4. 35. H
- ob Vesica plenitudinem vrina quandoque supprimitur.* 6. de lo. af. 4. 38. H
- ad Vesica Præclusionem antidotum.* de dyn. Sp. 29. A
- ex Vesica Pus, & sanies sponte exeunt.* 5. meth. me. 7. 33. A
- Vesica Rigorem remollit meum.* de simp. med. Sp. 87. F
- in Vesica non potest Rumpi vena, sicut in renibus ex sanguine superabundante.* com. 4. aph. 77. & 78. Ex. 36. F/G
- in Vesica si vas magnum præruptum sit, vtaris adstringentibus, & quibus.* 5. meth. me. 7. 31. G
- in Vesica si vas paruum sit præruptum, quibus adstringentibus vtendum.* 5. meth. me. 7. 31. G
- Vesica cum male habet non sunt admoenda adstringentia.* 11. methodi medendi. 7. 73. B
- ad Vesica Sanguinis profusio.* 9. de comp. me. se. lo. 5. 206. A
- in Vesica sanguis conrescit.* de attrab. 1. 34. D
- in Vesica congelatum sanguinem quid dissoluat.* de cura lap. Sp. 112. H
- in Vesica coagulato sanguini quid opem ferat.* de cura lap. Sp. 112. F
- Vesica ijs scabie laborat quibus in vrina crassa, fursurea simul exeunt.* comen. 4. aph. 77. Ex. 36. F
- Vesicæ scabiosæ signa.* de na. hu. com. 2. 7. 180. H
- Vesicæ scabiei vrina.* de dyn. Sp. 35. C
- Vesica scabiei qua vrina significetur.* de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
- Vesica scabie laborant quibus fursurea quedam simul exeunt in vrina crassa.* com. 4. aph. 77. Ex. 36. E
- Vesica siccitas ex causarum numero est eam commuere facientibus.* 3. de symp. caus. 3. 28. D
- in Vesica fit vrina Stillicidium.* com. 6. aph. 1. Ex. 45. H
- Vesica accides quæ est Stillicidium, & quot fiat modis.* 6. de lo. af. 4. 38. C
- ad Vesica Stillicidium.* 10. de compo. medica. sec. loc. 5. 206. E
- Vesica in straguria quo det vrinam.* in 3. de morbis vul. com. 1. 3. 128. D
- Vesica quo modo Supprimatur.* in progn. com. 2. 4. 206. A
- in Vesica Suppuratio quando esse cognoscatur.* 6. de loc. aff. 4. 39. H
- ad Vesica symptomata.* 10. de compos. medica. sec. loc. 5. 206. B
- Vesica Tedia sustinentibus myrta utilis.* de simp. me. Sp. 87. E
- ad Vesica Tofos dissoluendos.* 10. de comp. medica. sec. loc. 5. 206. E
- Vesica Tumida solum potest intestinum rectum premere.* c. 6. aph. 44. Ex. 51. D
- circa Vesica tumorem vrine suppressio a quo fiat.* 1. de lo. aff. 4. 3. F
- Vesica Vitia sunt morbi longi.* com. 6. aph. 6. Ex. 47. B
- Vesica vitia in senioribus difficulter sanantur.* com. 6. aph. 6. Ex. 47. B
- Vesicæ vitia quomodo finiant.* 3. de cris. 4. 139. F
- in Vesica vitijs quæ sint miscenda medicamenta.* 4. met. me. 7. 29. A
- Vesicam solam Vlcera cantharides.* 3. de simplic. med. facul. 23. A/1. 5. 209. H
- de compo. me. per gen. 5. 209. H*
- Vesicam ledit cantharis.* de theria. 5. 91. A
- Vesicam quomodo ledat, & iuuat cantharis.* de ther. ad Pis. 5. 96. F
- Vesicam vlcera vrina acres.* 6. de loc. aff. 4. 37. E
- Vesica vrine ab vrina patitur.* 5. de vsu par. 1. 145. G
- Vesica vlcera quomodo cognoscantur, & quibus distinguantur.* 9. de compo. medicamentorum secun. loc. 5. 205. C
- Vesica, & renum vlcera quæ vrinam faciat.* de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
- Vesica aut renum vlcera significat, si sanguinem aut pus minxerit.* comen. 4. aph. 75. Ex. 36. A
- Vesica vlcera quibus curentur.* 9. de comp. med. sec. lo. 5. 205. D
- ad Vesica vlcera quomodo.* de remed. par. fac. 7. 160. B
- inter Vesicam, & renes sunt etiam vlcera.* com. 4. aph. 75. Ex. 36. B
- ad Vesica vlcera quomodo distinguantur quæ in renibus.* 1. de lo. af. 4. 2. D
- Vesica vlcera quibus præsidium est theriaca.* de theriaca ad Pis. 5. 96. B
- Vesica & renum vlcera differentia quæ.* com. 4. aph. 75. Ex. 36. B
- Vesica vlcus quo modo cognoscatur.* com. 4. aph. 75. 36. A/ apho. 80. 36. H/ aphor. 81. Ex. 37. A
- Vesica vlcera ostendit ephelcis cum vrina exiēs.* 1. de lo. af. 4. 2. F
- Vesica exesa aut resoluta emittit particulas similes folijs, aut squamis.* comment. 4. aph. 76. Ex. 36. C
- ex Vesica, & renibus cum vrina eiciuntur rameta.* 4. de lo. aff. 4. 25. H
- ad Vesica folijs similia in vrinis veniūt.* in 6. de mor. vul. c. 5. 3. 192. A
- in Vesica vlcera exit sanguis.* com. 4. aph. 78. Ex. 36. G
- Vesica vlcera odore graui percipiuntur.* com. 5. aph. 11. Ex. 38. D
- Vesicæ aut renum vlcus ita vt eorum substantia dissolueretur, leditur valde ab extenuantibus, atque incidentibus medicinis, & victu humido.* com. 4. aph. 76. Ex. 36. D
- Vesica ceruix quo cognoscatur ab vlcere obstructa.* 1. de loc. aff. 4. 3. B
- ad Vesicam exulceratam.* 2. de antid. 116. C/ 1. de compo. medicamento rum secun. loc. 5. 206. A/ F
- ad Vesica vlcera, & inflammationes.* 9. de comp. me. se. lo. 5. 206. B
- Vesica Vlcera quomodo deprehensa.* 1. de lo. aff. 4. 2. E
- Vesica discissa letale est.* com. 6. aph. 18. Ex. 47. H
- Vesica vulnera sanauit cauda equine.* 6. de simp. me. fac. 5. 48. F
- ad Vesica vlcera medicamenta intro.* 1. 57. H
- in Vesica Vrina nimia collecta facit dolorem.* de mul. 3. 76. F
- pp. Vesicam & renes quandoque vrina aspera, fetida, & biliosa.* in prognost. comen. 2. 4. 201. E
- Vesica cum ab vrina qualitate mordetur excretio fit assidua.* de multitudine. 3. 76. G
- ad Vesicam.* 7. de comp. me. se. lo. 181. A/ 8. 5. 188. H
- in VESICIS exemplum.* in 6. de mor. vul. com. 3. 3. 176. E
- in Vesica quomodo aliquid immitimus.* 5. meth. me. 7. 31. F
- in Vesicam quomodo iniiciantur medicamenta.* 5. meth. me. 7. 32. D
- in Vesica aliquid infunditur per rectos syphones.* 5. meth. me. 7. 34. D
- in Vesicam quomodo res iniiciantur ex pene.* 4. meth. med. 7. 29. B
- in Vesica posita aqua calida fomentum est calidum.* de vict. rat. in mor. bis acutis, commentario. 2. 7. 116. D
- Vesica cui sit fistula iuncta ponit in rectum intestinum medicamenta.* 5. methodi medendi. 7. 32. E
- de Vesica suilla cui sit vsus i curone sin.* 2. de ar. cur. ad Gl. 7. 105. H
- Vesica pro conseruando medicamento.* 5. de compo. medicamento. secun. dium locos. 5. 161. B
- Vesica lupina.* de dynam. Sp. 28. F
- ex VESICARIIS pastillus.* 5. de compo. medi. per ge. 5. 252. A
- VESPAE obeunt oleo.* 2. de simp. med. fac. 5. 14. E
- Vesparum morsus iuuat sterus bubulum.* 10. de sim. me. fac. 5. 76. H
- ad Vesparum puncturas medicina.* 2. de antid. 5. 118. G
- vi Vespa incidendi dolori matricis quid opem ferat.* de pass. mul. Sp. 95. G
- VESPERTI pro posterius.* de victus ratione in morb. acutis, commentario. 4. 7. 140. D
- Vesperi non videntium oculorum remedium.* de ocul. 7. 191. A
- VESPERTILIONVM vitam agunt cubantes interdum, nocte vigilantes.* in 1. de mor. uul. com. 2. 3. 119. G
- Vespertilionis sanguine vtitur.* 4. de compo. med. sec. loc. 5. 158. B
- Vespertilionis cerebrum ad quid vtile.* de med. fac. par. 7. 161. E
- de VESPERTINA frictione.* 3. de san. tuen. 2. 81. H
- VESTIGIVM pedis qui musculus solidum, tensum, durum pilis nudum, & facile sentiens.* de mus. diff. 1. 52. A
- VESTIMENTVM chirurgi quale esse debeat.* de ijs quæ in medicatri. fiunt, comen. 1. 7. 202. F
- Vestimenta omnia non sunt necessaria.* ad Thras. 2. 104. D
- Vestimenta ex auro contexta non recte appetunt.* de cogn. cur. ai m. 2. 54. H
- Vestimenta quomodo calefaciant.* 2. de simp. med. fac. 5. 15. F
- VESTES texere quid.* ad Thras. 2. 105. E
- Vestes texere, & suere idem.* ad Thras. 2. 105. E
- Veste facit alter artifex, alter dilaceratam reficit.* ad Thras. 2. 102. B
- Vestes resarciendi similes sunt agricolæ, & medicus.* ad Thras. 2. 104. H
- Vestes reponere ne surripiantur an sint ars.* ad Thras. 2. 104. B
- Vestis diuersa ab alijs philosophum non facit, sed animus.* de historia philosophica. Sp. 2. D
- Veste muliebri induunt se homines, qui putant se esse euiratos.* de acre, aquis, & locis. 2. 5. H
- Vestem duplicem habere satis est.* de cogn. cur. animi mor. 2. 54. H
- Vestes cur noctu plures.* in 6. de mor. uul. com. 4. 3. 183. D
- Vestes cur calefiant.* de vtil. resp. Sp. 62. F
- Vestes attritu fiunt sicciores.* in 6. de mor. uul. com. 3. 3. 170. B
- Vestes hyeme munda sunt induende.* de sal. dia. 2. 41. A
- Vestes munda quæ refrigerant.* de sal. dia. 2. 41. A
- Vestes debent*

Vestes debent esse oleo infectæ æstate. de sal. diæ. 2^a.41.A
Vestes oleo infectæ tempore plus calefaciunt, sed primo impetu refrige-
rant. de sal. diæ. 2^a.41.A
Vestes oleo infectæ sordidæ. de sal. diæ. 2^a.41.A
Vestes sordidæ vrina expurgantur. 10°. de simp. me. fac. 5^a.75.D
Vestes putrefacit immobilitas. in 3^m. de morb. vul. com. 3°. 3^a.141.A
Vestes quia non dissilantur putrescere solent. 2°. de diff. feb. 3^a.40.B
Vestes quatiuntur ne putrescant cum tempus est calidum & humidum.
in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a.141.A
Vestium à pectore reiectiones quid significant. de victus ratio. in morb.
acutis commentario 2°. 7^a.122.F
VESUVIUS mons ubi. 5°. methodi medendi. 7^a.34.H
*VETERASCVNT oia præter vinum fm aliquos. 1°. de antid. 5^a.101.C
*ad VETERATA omnia. 7°. de compo. medica. per genera. 5^a.274.A
VETERNOSI loco splendido detinendi. de opt. sec. 15a.25.A
VETERNUM facit vltima adstrictio. de cau. mor. 3^a.7.D
Veternum phrenitis sanat. in 6^m. de morb. vul. com. 6°. 3^a.197.E
in Veternum verti phrenitim malum. in 6^m. de mor. vulg. c. 6°. 3^a.197.E
VETAT conceptum menta. de simp. med. Sp.87.D
VETONICA quid, & eius vires. de simp. med. Sp.92.A
Vetonica vires habet leniter acres, & diureticas. de sim. me. Sp.92.A
in VETVLIS substantia mammarum qualis. in 6^m. de morbis vulg.
ribus, commentario 3°. 3^a.177.E
Vetula capillos denigrant. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a.126.F
Vetula cantilena, prouerbium. 1°. de cris. 4^a.131.H
VETVLA quid sit in vrina. in progn. com. 2°. 4^a.201.C
VETERVM testimonia qñ citari cōuenit. 5°. de decre. Hipp. 1^a.260.C
Veterū dicta amice iterpretāda, nō maleuole. 2°. de symp. cau. 3^a.23.A
Veteres dictiones mutare temerarium. 3°. de diff. resp. 3^a.69.F
Veteres scripturas semper elegit Galenus, licet difficilius explicentur.
in 6^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a.177.H
Veterum libros non facile est intelligere, si desint qui curiosè exponunt.
2°. de san. tuen. 2^a.72.B
*Veteribus qñ opus non habeamus collige. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.178.B
Veteribus meliores & eruditiores possumus effici. 9°. de decretis Hip-
pocratis, & Platonis. 1^a.279.F
*Veteribus visus ē notior motus respiratiōis. de mo. ma. & ob. Sp.66.H
ad Veterem cephalēam electarium. de me. exper. Sp.108.C
Veteri tussi prodest asphodelus. de simp. med. Sp.81.B
ad Vetera & callosa. 4°. compo. medicamentorum per gen. 5^a.242.B
VETVSTATE omnia fiunt calidiora [nescio an verum]. 11°. de simpli-
cium medicament. facul. 5^a.79.C
*Vetustas facit oleū & adipē tenuiū partiū. 1°. de cōp. me. p. ge. 5^a.211.A
Vetustiores capitis dolores, & faucium inflammationes dissoluimus sca-
rificationum sectionibus. præf. exper. conf. Sp.78.C
Vetusta omnia & obsoleta marcida appellātur. de frac. cō. 3°. 7^a.247.H
Vetusta oia medicamēta fugiēda, & cur. 2°. de cōp. me. se. loc. 5^a.122.C
cum Vexationibus magnis laser exalfacit. de simp. med. Sp.85.G
VIAS Italię refecit Traianus Impator. 8°. meth. me. 7^a.58.F
Viam à rubis, & spinis emundantium, & bene scribē-
tium comparatio. de cau. procatar. 3^a.95.H
à Via, neq; à solis æstū dandū est phalerum, neq; moletes, neq; ariu-
sium, neq; lesbium. de vinis. Sp.76.G
Viam aperuere Galeno antiqui errantes. 4°. de dign. pul. 4^a.85.E
Via brevis in re medica. 14°. methodi medendi. 7^a.88.G
*Via regia probandi medicamentorum qualitates. 1°. de sim. me. f. 5^a.6.F
*Via per quas excernunt superflua. de cōpag. mēb. siue de na. h. Sp.59.B
Via brevis quandoq; conueniens in his, quæ in corpore fiunt. 15°. de vsu
partium. 1^a.211.E
Via longa quandoque est conueniens in his, quæ in corpore fiunt. 15°. de
vsu partium. 1^a.211.E
Via ex pulmone in renes. 6°. de loc. aff. 4^a.39.C
Via pulmonis ad renes. 6°. de locis affectis. 4^a.39.C
Via à pulmone ad aluum, quæ. 6°. de loc. af. 4^a.39.C
Viarum angustia vnde. 3°. de symp. cau. 3^a.26.B
Vias arētant morbi instrumentales. 3°. de symp. cau. 3^a.26.B
in Vīs tumoris causa. 3°. de symp. cau. 3^a.26.A
in Vīs obstructionis causa. 3°. de symp. cau. 3^a.26.A
VIATORES quibus vesci debent. de ren. aff. dig. atq; me. 7^a.195.B
de VIBRATO pulsū. 1°. de diff. pul. 4^a.52.C
Vibratus pulsus cur violenter feriat. 4°. de dign. pul. 4^a.83.C
Vibratus quidam pulsus est dicrotus. 2°. de præfag. ex pul. 4^a.112.D*******

VICE AE. color qualis, & cur. de ocul. 7^a.183.C
Vicia non rotunda, sed lata vt lens. 1°. de alim. fac. 7^a.183.C
Vicia substantia, natura, & vsus. 1°. de alim. fac. 2^a.15.G
per VICINA trahendum aut euacuandum fluxione consistēte. 4°. me-
thodi medendi. 7^a.28.C
VICTIMAE sapius offeruntur à diuitibus, quàm à pauperibus. de ac-
re aq. & locis. 2^a.6.A
Victima aufugit corde erepto. 2°. de decre. Hipp. & Pla. 1^a.236.H
Victimarum nouellarum testes quales circa geuerationem humorum,
de bonitate, & vitio succorum. 2^a.35.H
à VICTORIBVS quid ageretur. 1°. methodi medendi. 7^a.3.B
ad VICTORIAM ex irascibili trahimur. 5°. de decr. Hipp. 1^a.256.H
Victoria est finis artis aurigandi. de cau. resp. 1^a.227.B
Victoria non debetur celeriter fugientibus. de par. pil. exer. 2^a.49.E
Victoria cadmea prouerbium. 1°. de dieb. decr. 4^a.147.G
VICTI quomodo se habeant erga victores. 2°. de nat. fac. 1^a.297.B
VICTVS ratio quid significet. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.141.F
Victus ratio quid sit. de vic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7^a.108.G
Victus institutrix medicina pars, quæ. fin. med. 15a.48.A
Victus ordinandi ratio est maxima pars artis. 11°. meth. med. 7^a.71.H
Victus rōnem instituere inter actiones vniuersales numeratur. ad Thra-
sybulum. 2^a.108.F
Victus ratio exacta est primus & præcipuus curandi scopus in omni
agritudine. de rem. par. fac. 7^a.156.B
de Victus ratione Basilij. de med. par. fac. 7^a.175.G
Victus hominum qualis perquirendus. de aer. aq. & lo. 2^a.2.C
Victus rationem qui valde negligant. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.153.C
Victus sui nulla cura est aliquibus. 6°. de san. tu. 2^a.100.D
Victum pauci medici recte præscribunt. 1°. de dieb. decr. 4^a.151.E
Victus ratione qui vti non possunt. de sal. diæ. 2^a.39.H
Victus ratio facit differentiam in viris & mulieribus. breuis denotatio
dogma. Hipp. 1^a.231.C
Victus ratio recta facit bonos mores. 1°. de san. tuen. 2^a.64.H
Victus potest aeris statum euitare. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°.
108.F. in 3^m. com. 3°. 3^a.143.E
Victus ratio quando agritudo ex aere. de nat. hu. com. 2°. 7^a.182.D
*ob Victū prauū tēperati facti imtemperati. 2°. de sanita. tuen. 2^a.73.F/G
ex Victū improbo venenosa materia. in 6^m. de mor. vul. c. 6°. 3^a.196.G
Victus errata faciunt morbos. com. 3°. aph. 19°. Ex.24.A
ex Victū aliquando fiunt morbi. de nat. hu. com. 2°. 7^a.182.B
ob Victum & naturam morbi fiunt à temperamēto aeris. in 3^m. de mor-
bis. vulg. com. 3°. 3^a.141.F
ex Victū morbi fiunt diuersi. in 1^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a.101.A
Victus ratio variat febrem. 2°. de diff. feb. 3^a.42.G
ob Victum partes laborantes, & nō ob imbecillitatem, quomodo cogno-
scantur. 6°. de san. tuen. 2^a.100.C
ex Victus rōne præfagia sumūtur. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.117.F
Victus ratio præcedens multum facit ad cognoscendos humores. 14°. me-
thodi medendi. 7^a.93.C | comment. 4°. aph. 2°. Ex.27.F
Victus antecedens confert euacuationibus dignoscendis. commenta. 4°.
aphorismo 2°. Ex.27.F
Victus ratio conducit ad cognoscendam obstructionem meatus vrine. 1°.
de locis affectis. 4^a.3.B
ad Victus vniuersalem formam pertinet vrinarum consideratio. de vi-
ctus rat. in morb. acu. commentario. 4°. 7^a.144.B
fm Victum sedimentum. in progn. com. 2°. 4^a.200.C
VICTVS ratio quibus integretur. ad Thrasibulum. 2^a.106.C | 11°. me-
thodi medendi. 7^a.71.H
Victus ordinandi vera ratio. 11°. meth. med. 7^a.71.H
Victus vna ratio non conuenit omnibus. 5°. de san. tuen. 2^a.93.D
Victus instituendi ratio duo respicit. commen. 1°. aph. 12°. Ex.5.B
Victus ex tribus intentionibus regulatur. commentario 1°. apho. 12°. 5.B |
aphorismo 19°. Ex.9.F
Victus ratio debet sequi plures indicationes. 8°. meth. med. 7^a.55.C
Victus ratio quomodo ordinanda in consentientibus indicationibus, &
dissentientibus. 8°. meth. med. 7^a.55.A
Victus quomodo offerri debeat. com. 1°. aph. 17°. Ex.9.B
*de Victū istituēdo vigor morbi et vires docēt. de tot. mor. tēp. 3^a.90.A
Victus ratio ex vigore. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.120.C | 1°. de cris. 4^a.
126.D | com. 1°. aph. 7°. Ex.4.E/F
Victus ratio non potest haberi in morbis inordinatis. commentario 1°.
aphorismo 19°. Ex.9.F**

Victus ratio ex viribus aegroti. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
ad Victum pertinentia debere probari per sanos, collige. commenta. 2°. aphorismo. 18°. Ex. 13. F
Victus ratio sumitur à natura temperata. 1°. de tempe. 1°. II. A
Victus ratio diuersorum habituum corporis. de ren. aff. dig. 7°. 195. E
Victus ratio diuersa esse debet secundum exercitiorum diuersitatem. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 67. C
Victus sumitur ex consuetudine. 7°. meth. me. 7°. 46. C
Victus rationem ostendunt regio, & tempus. 7°. meth. me. 7°. 46. D
à Victus ratione, & vita instituto colligitur ex tempore proportio. in 1°. de morb. vulgarib. commentario 1°. 3°. 103. E
Victus ratio institui nō pōt sine tēporū cognitione. de tot. mor. 3°. 90. A
Victus ratio per tempora anni. com. 1°. aph. 15°. Ex. 8. A
Victus idem est estate, & hyeme Scythis. de aere aq. & lo. 2°. 5. E
Victus particularium temporum commodus. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F
Victus ratio quo modo ad Tempus aegritudinis componenda sit. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 96. E
Victus ratio in principiis diuersorum morborum est inuenienda. 1°. de crisibus. 4°. 131. F
Victus ratio non potest institui, nec sine crisis prasagio, nec sine cognitione status. 1°. de dieb. decre. 4°. 150. C
ad Victus rōne institutā vtile ē scire tps iudicij. 3°. de die. dec. 4°. 160. C
Victus ratio per duos dies seruanda post iudicationem. de vic. ra. in mor. acu. commen. 1°. 7°. 113. A
Victus offerendi qualitas. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
Victus ratio sit diligens. 1°. de dieb. decr. 4°. 145. C
Victus species quomodo augenda. 6°. de san. tu. 2°. 96. F
Victus rationem medicus immutare qui non verebitur qualis esse debet. 9°. de decr. Hip. 1°. 283. B
Victus rōnis differētia vñ sumant. de vict. ra. in mor. acu. c. 1°. 7°. 115. A
de Victus rōne i acutis liber qño inscriberet. 9°. de decre. Hip. 1°. 282. G
de Victus ratione in acutis liber inscriptus de prissana, & contra Cnidianas sententias. de vict. rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. A
de Victus ratione in morbis acutis quæ tractat Hippocrates. de vic. ratio. in mor. acu. c. 4°. 7°. 134. B
de Victus ratione in acutis qui Hippocrates scripsit. de victus ratio. in morbis acutis, commentario 1°. 7°. 111. C
de Victu morborū acutorū liber ē Hippocratis. 3°. de dif. resp. 3°. 69. F
de Victus ratione libri tres existimati sunt Hipp. 3°. de dif. resp. 3°. 71. E
de Victus ratione in morbis acutis liber quartus an sit Hippocrate dignus. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. D
de Victus ratione in acutis Liber quartus non est Hippocratis. de vict. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 149. C
de Victus ratione in acutis libri quæ pars non sit Hippocratis. de vict. ratione in morb. acu. com. 2°. 7°. 122. B
de Victus ratione librum cur inordinatus iudicat. de vict. rat. in morb. acu. commen. 2°. 7°. 125. B
de Victus rōne liber hēt duas partes. in 3°. de mor. vulg. c. 2°. 3°. 134. F
de Victus ratione in acutis librum alio commentario commentatū fuisse Galenum constat. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 152. H
de Victus ratione librum prius exposuit Galenus in prognosticorum, de humoribus, & aphorismis. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 123. E
de Victu acutorum frustra legit qui de naturalibus facultatibus non legit. de victus rat. in mor. acu. com. 1°. 7°. 111. H
Victus ratio in Aegris qualis. 2°. de dieb. decr. 4°. 155. D
Victus rō debet assignari qñ ignoramus aegritudinē. 1°. de cris. 4°. 133. E
Victus Alexandrinorum qui. com. 2°. aphori. 20°. Ex. 14. D
Victus ratio Attenuans. de atten. vic. 2°. 43. G
Victus ratio attenuatoria quæ. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 145. B
Victus quā ratione regendi sunt Calidi & humidi. in 1°. de morb. vulgaribus commentario. 2°. 3°. 108. G
Victus Conualescentium qualis esse debeat. 7°. meth. me. 7°. 46. C
Victus Cubiti fracturæ. de frac. com. 1°. 7°. 230. E
Victus ratio Crassanti. de atten. vic. 2°. 43. G
Victus ratio in non Delitiosis. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 97. D
Victus ratio Diatritiorum. 10°. meth. me. 7°. 64. A
Victus ratio Epileptici. de puero epilep. 7°. 179. H
Victus Exactior qui. de artic. com. 3°. 7°. 275. F
Victus Exiccās in morbo comitiali dari debet. com. 5°. aph. 7°. Ex. 38. A
Victu exiccante palus digitos cæpit non posse mouere, & non sentire. 6°. de san. tuen. 2°. 99. F
Victu eo Exquisitiore, & diuturniore vtendum, quò grauiora sunt vul-

nera. de fract. com. 3°. 7°. 243. F
Victus Extenuans qui. 1°. de san. tuen. 2°. 68. E
Victus q non dandus statim ante febrem, neq; in febre, sed in declinatione. com. 1°. aphor. 11°. Ex. 5. A
Victus non est exhibendus nisi in declinatione, si vires constant. de tot. morb. temp. 3°. 90. A
Victus februm continuarum. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 98. A
Victu quo vtantur frigidi, & humidi. 8°. meth. me. 7°. 54. F
Victus rationem frigidam & humidam febris exigit. 8°. meth. 7°. 54. G
Victus vniuersus frigidus, & siccus quartanā efficit. 2°. de diff. 3°. 36. E
ad Victum Humectantem recurrendum si in senibus propter pituitam aliquid incidens, & difficans opus est petere. 5°. de san. tu. 2°. 92. D
Victus ratio humida excrementa, & succorum abundantiam parit. 6°. de sanita. tuen. 2°. 96. G
Victus rationem humidam qui expetent. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
Victus quo modo exhibendus secundum Humores corruptos, & debilitatem virtutis, & e contra. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
Victus Inflammatorū circa asperā arteriā. 7°. de cōp. me. se. lo. 5°. 177. H
in Victu antiquorū diuersitas in Laterali morbo. 9°. de decr. 1°. 283. B
Victus ratio Liquida. 2°. de compo. med. sec. loc. 5°. 136. H
Victus rōnes Monstruosæ quæ. de victus ra. in morb. acu. c. 1°. 7°. 109. G
Victus ratio in Mulieribus qualis esse debeat. de sal. diæ. 2°. 42. D
Victus Mutationes insignes in quibus temporibus fieri non debent. de victus ratio. in mor. acu. commentario 2°. 7°. 122. G
Victus ratio non est subito mutanda. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. D
Victus Parcus facit abortum. com. 5°. aph. 45°. Ex. 41. G
Victus ratio non pōt seruari in Prægnantibus. cō. 5°. aph. 55°. Ex. 42. G
Victus ratio Quiete vitam agentium. de bon. & vit. suc. 2°. 34. E
Victus ratio Refectoria quæ. 7°. meth. me. 7°. 45. H
Victus rōne refectoria qñ in siccis vti debemus. 7°. meth. me. 7°. 45. H
Victus ratio Renutritoria quādo in siccis est facienda. 7°. meth. 7°. 45. H
de Victu Salubri liber non est Hippocratis, & cuius sit. de vict. rat. in morb. acu. commentario. 1°. 7°. 111. C
Victus salubris ratio quæ. de sect. 15a. 15. H
Victus salubris caput quod sit. in 6°. de mor. vul. c. 4°. 3°. 185. G
in Victu salubri duo præcipue obseruanda, ne sit mali succi cibus, & nō faciat obstructions. de bon. & vit. suc. 2°. 37. D
Victus sanis similis aegris contrarius. com. 1°. aph. 16°. Ex. 8. H
Victus ratio Siccis & parum frigidi quæ. 7°. meth. me. 7°. 46. G
Victum Similem postulat etas, & consuetudo. 8°. meth. me. 7°. 54. H
Victus genera similia faciunt morbos, dissimilia naturis dissolunt præter quam in naturis temperatis, quæ à similibus iuuantur. com. 2°. apho. 20°. & com. 3°. aph. 3°. 14. F Ex. 20. B
Victus ratio in Stomacho pituitæ pleno. de med. fac. par. 7°. 175. H
Victum Tenuantē lōga experientia nouit Galenus. de atten. vic. 2°. 43. G
Victus ratio tenuatoria quibus apta. 1°. de san. tu. 2°. 68. F
Victus tenuatorius ad quid conducatur. 6°. de san. tuen. 2°. 97. H
Victus tenuis in extremo tenuis & plenus, q. com. 1°. aph. 4°. Ex. 4. A
Victus ratio tenuis quæ. de venæ sect. aduer. Eras. 6°. 8. G
Victum tenuem maxime sustinent habentes multos humores crassos in primis venis. 4°. de sa. tuen. 2°. 84. H
Victus tenuis periculosus est. com. 1°. aph. 5°. Ex. 4. C
à Victus ratione tenui vigiliæ fiunt. 2°. de lo. af. 4°. 14. A
Victus tenuis facit melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
ob Victum tenuem, & laborem in colendis vitibus agricola memoriā rationemq; vitiatam habuit. 3°. de loc. aff. 4°. 17. A
Victus Tenuissimus qui. de fracturis, commentario 2°. 7°. 236. A | commentario 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
Victu tenuissimo vtaris in statu. 1°. de ar. curatiua ad Glaucon. 79. H | de vict. ratione in morbis acutis, commentario. 2°. 7°. 122. E | commentario 1°. aphorismo 7°. Ex. 4. E
Victus tenuissimus cur in vigore exhibendus. com. 1°. aph. 8°. Ex. 4. G
Victus Validus qui. in 6°. de morbis vulgaribus com. 5°. 3°. 192. G
Victus Vulgaris quid significet. de artic. com. 3°. 7°. 275. B
Victus vulgaris qui. de frac. com. 3°. 7°. 248. C
Victus ratio omnes non curat. de victus ratione in morbis acutis, commentario. 1°. 7°. 110. E
VICVS sutorius Romæ. de præcog. ad Posth. 4°. 215. E
VIDENDI. sensorium quale. 4°. de loc. aff. 4°. 22. G
Vidēdi præcipuū principiu est Cristallinus humor. de instr. odor. 1°. III. G
Videndi instrumentum cur lucidum. de instr. odor. 1°. III. E
Videndi modus quomodo fiat. de hist. phil. Sp. 9. D
Videndi sensus

Videndi sensus quibus de causis amittatur. 4°. de lo. af. 4°. 21. G
Videndi praua consuetudine mores animi corrumpuntur. 1°. de sanitate tuenda. 2°. 65. F
VIDENTIBVS obscure non est medicamentum exhibendum. de vict. rati. in morbis acutis, comment. 4°. 7°. 150. F
Videns homo egerentem, mingentem, pandiculatione agentem, prouocatur ad hoc. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
Videns homo serpentem subito pallet. de mot. man. & obs. Sp. 69. D
VIDERE oculi officium est. 1°. meth. me. 7°. 5. H
Videre se negant quidā, ignorantes quō videāt. aduer. emp. med. 15a. 35. C
Videant quare in ultimo serui constituti. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
Vident qui non à longe cur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. B
cur Videbit praua animal. 1°. meth. med. 7°. 6. E
Videntur largius quæ sunt prope. de comp. memb. Sp. 58. C
Videntur tenuius quæ sunt procul. de comp. memb. Sp. 58. C
Videntur quo modo res duplices. de ocul. 7°. 186. B
Videantur quando omnia perforata. de ocul. 7°. 186. D
Videatur quo modo vulua. de anat. viu. Sp. 49. E
VIDERI potius, quā esse plures volunt. de præc. ad Posthu. 4°. 213. G
Videri potius quā esse volunt. 2°. meth. me. 7°. 12. D
VIDVIS minoribus symptomatibus capiuntur virgines. 6°. de locis affectis. 4°. 40. D
Viduarum perfrigeratio in vtero & ijs, quæ non purgātur, facit affectio nem oris ventriculi. 1°. de symp. cau. 3°. 18. G
Viduis cōtigit sæpe dolor matricis ob abstinentiā viri. de pas. m. Sp. 95. G
Vidua potissimum præfocantur. 6°. de loc. af. 4°. 39. F
Vidua cur præfocentur. 6°. de locis affe. 4°. 39. F
VIETVS penis. de hist. phil. Sp. 10. H
VIGENTIVM natura quæ. fin. med. 15a. 44. G
Vigentis calor mordax est. comment. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D
Vigentium calor siccior est quā puerorum. 2°. de symp. cau. 3°. 29. C
Vigente ætate abundat bilis flaua secundum Hippocratem. bre. denota. dogmat. Hipp. 1°. 231. B
Vigentes retentricem & expultricem vim fortiolem habent ea puerorum. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
Vigentibus trahendi vim imbecilliolem habent pueri, sed ad vsum suū sufficientem. 3°. de symp. cau. 3°. 29. B
Vigentium alteratrice facultate fortior est ea puerorum. 3°. de sympto. causis. 3°. 29. B
vt Vigentium in duris melior est coctio, ita puerorū in humidis, & mol libus rebus. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
Vigentibus quæ edulia competant. 3°. de symp. cau. 3°. 29. C
Vigente ætate fieri vt plurimum acutos morbos inqt Hippocrates. breu. den. dogm. Hippoc. 1°. 231. D
VIGENTE morbo nutrimus, & quare. com. 1°. aph. 9°. Ex. 4. H
VIGENTEM pulsum & sordidum sine intermissione habet acmastricus. de dynam. Sp. 34. C
VIGESIMVS, vigesimus septimus sunt dies boni indicatorij. commentario 4°. aphorismo 36°. Ex. 31. G
Vigesimus dies cur sit indicatorius primus Galenus rationem reddidit. in progn. com. 3°. 4°. 207. C
Vigesimus dies cur decernat. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. D
Vigesimus an acutus vel diuturnus nihil facit ad rē. 2°. de dieb. 4°. 155. B
Vigesimus dies tertij septenarij finis. in progn. com. 3°. 4°. 206. F
Vigesimo die nō pōt morbus finire, si septimo die cruditas adhuc adest. 1°. de dieb. decre. 4°. 151. C
Vigesimo die indicatus est, qui in decimo quarto habet signum vrina ru bræ. commentario 4°. aphorismo 71°. Ex. 35. E
Vigesimus dies ambiguitatem facit. 2°. de dieb. decre. 4°. 157. F
post Vigessimū vndecimū, & nonum inest quintus, & decimus tertius. 1°. de dieb. decre. 4°. 147. B
post Vigessimū dies non decernentes. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. D
Vigesimum primum indicat decimus octauus. 2°. de dieb. decre. 4°. 152. F
Vigesimum primum aliqui præponebant vigesimo, sed non ipse Galenus neq; Hippocrates. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. C
Vigesimus dies, non vigesimus primus est apud Hippocratem indicatorius. comment. 7°. aphorismo 38°. Ex. 57. A
Vigesimus primus dies cur decernat. 3°. de dieb. decre. 4°. 159. D
Vigesimus septimus quo modo decernat. 1°. de dieb. decre. 4°. 145. C
Vigesimus septimus raro indicat per sudores. cō. 4°. apho. 36°. Ex. 32. B
Vigesimi septimani sudores boni. præf. exper. conf. Sp. 77. G
Vigesimus octauus dies non decretorius. in 1°. de morbis vulgaribus,

commentario 2°. 3°. 120. C
Vigesimus octauus quo modo decernat. 1°. de dieb. decre. 4°. 149. C
VIGIL multum cogitabundus, loquax, sobrius, si torpens, et tardus appareat mentem læsam significat. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 168. H
VIGILANDVM in principijs accessionum. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. A
VIGILANTI exteriora magis calent. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 193. H
H/commentario 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
Vigilantis partes extrinsecæ calidiores, intrinsecæ frigidiores. in 6°. de mor. vul. com. 4°. 3°. 183. D
in Vigilante, & dormiente pulsus diuersitas. de ana. viu. Sp. 45. H
à Vigilanti pulsu quō differat pulsus dormienti. 3°. de diff. pul. 4°. 98. H
Vigilantes quo modo febrem incidunt. 1°. de diff. feb. 3°. 31. G
Vigilantibus remedia capiti applicantur. 3°. de lo. aff. 4°. 17. H
VIGILANS genus catochi. fin. med. 15a. 47. B
Vigilans sopor, & catochus quo modo differant. in 3°. de morbis vulgaribus comment. 2°. 3°. 140. A
Vigilans sopor fit cum pituitosus, & biliosus humor abundauerit. 3°. de locis affectis. 4°. 16. H
Vigilans sopor vocem lædit. 4°. de locis affectis. 4°. 26. D
VIGILANTIA quibus à natura insit. de aere, aq. & loc. 2°. 6. E
Vigilantie quo modo sit iunctum coma. in 1°. prorrh. com. 3°. 4°. 178. D
VIGILIA quid. fin. med. 15a. 45. C
Vigilie coma opponitur. de com. 3°. 49. E
Vigilie sunt casus. com. 2°. aph. 30°. Ex. 16. H
Vigilia necessario nostro corpori occurrit. ad Thras. 2°. 104. D
Vigilia vnum ex sex rebus non naturalibus. ars med. 15a. 68. C
Vigilia ad quod genus causa reducenda est. 1°. de san. tuen. 2°. 68. H
Vigilia sub quarta parte medicina continetur. ad Thras. 2°. 108. D
Vigilia vnde sit. 1°. de symp. cau. 3°. 19. C
in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 173. E
Vigilie, & somnus vnde. com. 2°. aph. 1°. Ex. 11. B
Vigilie quibus fiant. de vic. ra. in mor. acu. com. 2°. 7°. 123. A
Vigilias causa potestate calida efficit. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Vigilias, & motum excitat causa calida. 2°. de loc. aff. 4°. 14. B
Vigilias inducit ardor. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
Vigilie, & deliria sequuntur calidos humores, & mordaces. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 124. E
Vigilie accedunt cum biliosa attrahuntur à capite, & thorace. de vic. ratione in morb. acu. comment. 2°. 7°. 122. E
ex Vigiliis redundantis succi indicia quandoq; sumuntur. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 84. E
Vigilias inducunt biliosi, & calidi morbi. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
Vigilias, & motus inducunt medicamenta calida. 2°. de loc. af. 4°. 14. A
Vigilie à siccitate fiunt. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7°. 134. G
Vigilie proprium siccitatis cerebri. 4°. de præf. ex pul. 4°. 120. G
Vigilias efficit ariditas sola. 3°. de lo. aff. 4°. 16. F
Vigilie causa est siccitas, & representationis somniorum. in 1°. prorrh. commentario 1°. 4°. 163. G
Vigilia ταραχὴ id est turbulenta proprium phreniticorum. in 1°. prorrh. comment. 1°. 4°. 163. H
Vigiliarum causa fluxiones. 7°. de comp. me. sec. lo. 5°. 180. D
Vigilie quo lunæ aspectu fiant. de decub. prog. ex math. scien. Sp. 12. G
Vigilie propter quid pueris insit. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
Vigiliis infestantur qui ætate declinant. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Vigilie plus nocent consistentibus quā iuuenibus. cō. 3°. aph. 30°. Ex. 26. D
Vigilias faciunt curæ. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
Vigilia quo modo sequatur morbi cruditatem. de vict. ratio. in mor. acutis, comment. 2°. 7°. 123. A
Vigilia non necessaria sequit male cōcoquentē. 3°. de symp. cau. 3°. 30. H
Vigilie à vino meraciori, & à tenui ratione victus. 2°. de lo. aff. 4°. 14. A
Vigilie continuo insunt canibus vt sit ipsis proprium, commentario 3°. aphorismo 31°. Ex. 26. H
in Vigilia calor extra est, in somno intus. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 190. H
in Vigilia totum corpus alitur. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 194. A
Vigilie, & cogitatio non rudis magis quā somnus intellectum perspicacem reddunt. ad Thras. 2°. 107. H
post Vigilias exercitatio quæ dicitur apotheraia sequatur. 3°. de sanitate tuenda. 2°. 81. F
de Vigilia, & somno, & quādo fieri debeant. in progn. cō. 2°. 4°. 198. H
VIGILIIS in congrua mensura vtendum. de consuet. 2°. 61. G
Vigilia secundum alios antiquos nunquam est moderata. comment. 2°. aphorismo 3°. Ex. 11. E

Vigilia quando bona, & qñ nō bona, cōsiderandum. 1°. de crisi. 4°. 128. B
Vigilię numerantur inter causas extrinsecas lesionum nostri corporis.
 de opt. nostri corp. const. 1°. 38. C
Vigilia sunt causę recentes morborum. de nat. hum. com. 2°. 7°. 180. E
Vigilia pariunt morbos. de nat. hu. com. 2°. 7°. 182. B
Vigilia quo modo alteret corpus. ars med. Isa. 68. C
*Vigilia modum excedens ab aliquibus antiquis malum signum existima-
 tur & causa, non tamen somnus.* com. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
Vigilia, & somnus vtraq; modum excedentia, morbus. commenta. 7°.
 aphorismo 67°. Ex. 60. F
Vigilia vnde sint excedentes. com. 2°. aph. 3°. Ex. II. E
Vigilias ferre nō pōt à morbo liber anteq̃ sit affectus. ad Thr. 2°. 102. D
per Vigilias, & in medias minus humorū colligit. 2°. de pras. 4°. 109. F
Vigilia fortis potus cibosq; crudos reddit & incoctos. de vict. ratio. in
 morbis acutis, commentario. 2°. 7°. 125. A
Vigilia generant bilem. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 157. A
in Vigilij redditur sanguis biliosior. com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
Vigilia plures ostendunt futuram egritudinem. ars med. Isa. 67. E
ob Vigilias immodicas fit pulsus durus i ephemeris. 1°. de diff. 3°. 34. C
Vigilię consuetę magis tolerantur inconsuetis. cō. 2°. aph. 50°. Ex. 19. B
Vigilia edax. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. B
Vigilia cur pariat appetentiam. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3°. 185. B
à Vigilia & à somno quando sedatur sitis aut non. in 6^m. de mor. vul-
 garibus, commen. 4°. 3°. 185. H
Vigilia à cibis duplex finis. in 6^m. de mor. vulg. com. 4°. 3°. 185. C
Vigilia cur refrigeret. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3°. 183. H
Vigilia augent halitum fuliginosum. 10°. meth. me. 7°. 62. H
Vigilia per halitum digerit, & siccit, & non coquit quę in imo. de vic.
 rat. in mor. acu. commen. 2°. 7°. 125. B
Vigilia digerunt. 12°. methodi meden. 7°. 75. G
Vigilia extenuat sufficienter. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. D
Vigilia corpus exiccant. ars med. Isa. 68. G de cau. mor. 3°. 7. H
Vigilia semper exiccat non tamē calefacit vel refrigerat. in 6^m. de mor-
 bis vulgaribus com. 4°. 3°. 183. H
Vigilia siccit totum corpus. 7°. meth. me. 7°. 46. D
à Vigilij corpus fit gracile, & aridum. 3°. de san. tuen. 2°. 81. F
Vigilia vitandę sunt siccis temperamentis. 6°. de san. tuen. 2°. 96. E
vt Vigilia exiccat concubitus, & quomodo. in 6^m. de mor. vulgaribus,
 commentario. 5°. 3°. 192. F
Vigilia ledunt vires. 12°. meth. me. 7°. 73. G
Vigilia vires resoluunt. 12°. meth. me. 7°. 77. D
ob Vigilias & laborem in studijs leditur memoria, & ratio. 3°. de lo-
 cis affectis. 4°. 17. A
Vigilia q vomitum non excitent. de ren. aff. dign. & med. 7°. 193. A
Vigilia multę accendunt febres. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
ex Vigilij ephemera qualis. 1°. de art. curatiua ad Glauconem. 7°. 95. C
ex Vigilij quidam febricitant. 1°. de diff. feb. 3°. 31. B
pp Vigilias nimias ephemera quomodo cognoscat. 2°. de cri. 4°. 138. G
ex Vigilij ephemera pulsus hñt minores. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 95. C
Vigilij vita assueta facilius tertianas incurrit. 2°. de diff. 3°. 36. D
ob Vigilias causus qñq; factus. de victus ra. in mor. acu. c. 4°. 7°. 134. F
in Vigilia conuulsio, & desipientia. com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
*Vigilia quo modo faciant conuulsionem, & desipientiam, & propter
 quid.* com. 7°. aph. 18°. Ex. 55. C
à Vigilij fit conuulsio ex siccitate. 3°. de lo. af. 4°. 17. F
Vigilia vt in sentiendi functione, ita conuulsio in epilepsia. 1°. de sympto-
 matum causis. 3°. 19. C
Vigilię faciunt melancholiam. 3°. de loc. aff. 4°. 18. E
Vigilia cum comate fiunt. in 1^m. prorr. com. 1°. 4°. 161. B
cum Vigilij & delirij coniunctus sopor vnde. 4°. de pras. 4°. 120. H
Vigilia cur sequatur soporem quandoque in acutis. in 3^m. de mor. vulg.
 commentario 3°. 3°. 143. F
Vigilij vacans sopor à qua materia fiat. in 3^m. de morbis vulgaribus,
 commentario 3°. 3°. 142. A
Vigilia sopore non confusa à qua materia. in 3^m. de morbis vulgaribus,
 commentario. 3°. 3°. 142. A
*ex Vigilij tristitia, cogitationibus laborantes vrinam habent croceam
 igneam, & extra consuetudinē cholicam cum morsu veretri exeun-
 tem.* de dynam. Sp. 34. A
Vigilia signa indicatiua crisis. 1°. de crisi. 1°. 128. E
Vigilia propter morbu non offendunt iudiciu. 1°. de dieb. decr. 4°. 150. A
Vigilia & angor in ardentibus semper exitiosum symptoma. in 1^m. de

morb. vulg. com. 2°. 3°. 115. A
Vigilię non indigent frictionibus, & lauatiombus multis. 7°. methodi
 medendi. 7°. 51. E
Vigilia medicamentis admotis capiti sanantur. 1°. de symp. cau. 3°. 19. B
in Vigilij, & delirio perfusio ex papauerum capitibus. 13°. methodi me-
 dendi. 7°. 85. E
Vigilias comescit mandragora. de simp. med. Sp. 87. C
in Vigilij dat stupefacientia. 12°. meth. med. 7°. 75. E
contra Vigilias αλεξίφραγμα κρον. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
ad Vigilias valet antidotus Archiuij. 2°. de antid. 5°. 115. H
ad Vigilias infestantes. 8°. de comp. medi. secun. loc. 5°. 192. H
ad Vigilias. 7°. de compo. medicamen. sec. loc. 180. D | 5°. de comp. medi.
 per gen. 5°. 245. H | de med. fac. par. 7°. 170. E
VIGILANT cur non nulli. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Vigilant magna ex parte egri, quando iudicatio est propinqua. commen-
 tario 4°. aphorismo 71°. Ex. 35. C
*Vigilant, & delirant in ardentium vigore, inclināte iam febre dormiūt,
 & sapiunt.* 2°. de lo. aff. 4°. 14. B
Vigilare prater voluntatem, graue. 2°. de alim. fac. 2°. 22. E
Vigilare qui non possunt. 1°. de alim. fac. 2°. 10. B
Vigilauerit cū homo p horā sanguis detrahēdus. pras. exp. cōf. Sp. 77. H
VIGINTI annis finiunt aliqui morbi. 1°. de dieb. decr. 4°. 149. D
VIGOREM habet atas. de mor. temp. 3°. 86. D
Vigoris finem quidam siccū, & frigidum arbitrantur. de marc. 3°. 46. D
VIGOR in morbo quid fin. med. Isa. 44. G | 1°. de crisi. 4°. 125. G
Vigor morbi quid sit, & quando in peracutis. com. 1°. aph. 7°. Ex. 4. E
Vigor est quando maxima fit concoctio. de tot. mor. temp. 3°. 88. F
Vigoris terminus est puris gnatio in inflammatione. de tot. mor. 3°. 89. G
in Vigore phlegmonis cur repercutientibus non vtamur. 13°. methodi
 medendi. 7°. 84. E
Vigorē, & declinationē habet morbus oīs q soluit. de tot. mor. 3°. 89. E
Vigorem semper habentia mala, deterrima sunt. de vrin. 4°. 123. H
Vigoris signa quę. 1°. de crisi. 4°. 126. C
Vigor maior fm breuiorem febrem. 2°. de diff. feb. 3°. 36. H
in Vigore summo nunq̃ ē febris acuta i primo isultu. 1°. de cri. 4°. 132. B
ad Vigorē tarde accedūt frigida affectiōes. in 1^m. prorr. c. 1°. 4°. 164. E
ad Vigorē cito veniūt calidę affectiōes. in 1^m. prorr. com. 1°. 4°. 164. E
*in Vigore quadam egritudines occidunt, quedam in tempore accessio-
 nis.* 1°. de crisi. 4°. 125. G
Vigor morbi, & vires docent de victu instituendo. de tot. mor. 3°. 90. A
ex Vigore ratio victus. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 120. C
in Vigore morbi nihil dandum. com. 1°. aph. 19°. Ex. 9. F | G
in Vigore morbi tenuissimo victu vtendum. de victus ratione in morbis
 acutis, commentario. 2°. 7°. 122. E
in Vigore cibus non est dandus. de vict. ra. in mor. acu. c. 2°. 7°. 120. G
post Vigorem conuenit cibum mutare, non ante. de victus ratio. in mor-
 bis acutis, commentario 2°. 7°. 122. G
in Vigore summo quidam cibandi. 10°. meth. me. 7°. 63. C
ante Vigorem error est grauior, quam in principio. de vict. rat. in mor.
 acu. commen. 2°. 7°. 122. C
*Vigorem cessantem accessionis in febricitantibus aduertere oportet vbi
 sanguinem detrahis.* pras. exper. conf. Sp. 77. H
in Vigore prohibetur vena sectio. pras. exper. conf. Sp. 78. D
per Vigores febrium deliria quomodo fiant. 3°. de lo. aff. 4°. 18. B
Vigor Lege Status, & Consistentia.
 per VILLOS carnis diuisio. de ana. viu. Sp. 55. H
Villi cordis quot. de anat. viuor. Sp. 46. D
penes Villos membrorum diuersitas. de anat. viuor. Sp. 55. H
per Villos fit motus omnis. de ana. viu. Sp. 44. G
per Villos fit motus voluntarius in musculis. de ana. viu. Sp. 44. G
Villorum fortium diuersitates plurimę. de ana. viu. Sp. 46. D
Villi attrahentes qui. de ana. viu. Sp. 44. H
Villi retinentes qui. de ana. viu. Sp. 44. H
Villi expellentes. de anat. viu. Sp. 44. H
in Villis rectis facultates attractrices. 4°. de vsu par. 1°. 141. B
Villi longitudinales attrahunt. de ana. viu. Sp. 55. H
Villi transversales retinent. de ana. viu. Sp. 55. H
Villi latitudinales expellunt. de ana. viu. Sp. 55. H
in Villis transversis facultates expultrices. 4°. de vsu par. 1°. 141. H
Villi qui attrahunt vesicis cur adsint. 1°. de vsu par. 1°. 145. H
Villi qui retineant vesicis cur adsint. 5°. de vsu par. 1°. 145. H
Villi qui excernunt vesicis cur adsint. 5°. de vsu par. 1°. 145. H

Villis quibus componatur gula. de anat. viii. Sp. 49. F
 Villos longitudinales, & latitudinales plures quàm alterius generis habet gula. de anat. viii. Sp. 55. H
 Villos transversos, & latitudinales plures quàm alios habet stomachus. de anat. viii. Sp. 55. H
 Villos latitudinales magis quàm alios habet intestina. de ana. vi. Sp. 56. A
 Villi recti in aliquibus intestinis. 4°. de vsu par. 1°. 141. B
 Villi recti cur in intestino recto. 4°. de vsu par. 1°. 141. B
 Villos longitudinales habet longaon. de ana. viii. Sp. 50. E
 Villos latitudinales cur nam habet longaon propter compressionem. de anat. viii. Sp. 50. E
 Villi retentini sunt in monoculo. de ana. viii. Sp. 44. H
 Villi mēbrorū in quibus debet aliquid immorari, quales. de ana. Sp. 44. H
 Villos stragula scalpens, & vellens. in 3^m. de mor. vulga. com. 3°. 3°. 151. D
 VINACEA quæ sint. 2°. de alim. fac. 2°. 18. C
 Vinaceorum dilutum quo modo vocetur. 2°. de ali. fac. 2°. 18. C
 in Vinaceis vus conduntur, & quales. de atten. vii. 2°. 46. A
 in Vinacijs qui pastilli seruentur. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 203. H
 VINARIA vasa aperta cito faciunt acetum. in 6^m. de morbis vulgari. commentario 4°. 3°. 182. H
 Vinaria vasa obturanda sunt ne vinum aceſcat. de vinis. Sp. 77. A
 VINCIENDAE parti, & affectui debet vinculum conuenire. de fasciis. 7°. 294. A
 Vinciendæ quo modo sint partes diuersæ. de fasciis. 7°. 294. A
 Vinciendi rationis diuersitas. de fasciis. 7°. 293. H
 Vinciendæ quomodo sint fasciæ quæ curant. de fasciis. 7°. 294. B
 Vinciendum quo modo sit fasciis. de fasciis. 7°. 294. B
 Vinciendi ratio qua caput inuolutum sine nodis defenditur à tedio quod nodi comprimendo faciunt. de fasc. 7°. 294. G
 ad Vinciendæ venarū capita sanguinē fundētia, laque°. de laq. 7°. 307. G
 VINCIENTES fasciis abundant. de fasc. 7°. 293. G
 VINCIENTVR membra fracta fasciis glomeratis. de fasc. 7°. 293. F
 VINCTVM firmiter tenent fasciæ factæ in longitudinem lintei. de fasciis. 7°. 293. H
 VINCERE q̄ debeant sciūt aliq̄ luctatores. in progn. com. 3°. 4°. 207. E
 VINCI est alterari. 3°. de nat. fac. 1°. 304. A
 Vicit se ligatore & iudice Theſſalus. 1°. meth. med. 7°. 3. B
 VINCVLORVM diuersitas, & diuersa nomina. de fasciis. 7°. 295. A
 Vincula vnde nomen accipiant. de fasc. 7°. 293. H
 Vinculorum nomen ab animalibus. de fasciis. 7°. 293. H
 Vinculorum nomen ab euentis. de fasc. 7°. 293. H
 Vinculum à superiori parte iunctum. de fasc. 7°. 297. A
 Vinculorum quadam sunt vincula tantum, quadam vincula, & laquei. de fasciis. 7°. 293. H
 Vinculum aliud ab altero fasciarum capite incipit, aliud ab utroque. de fasciis. 7°. 293. H
 Vinculorum diuersitates multæ. de fasciis. 7°. 293. H
 Vinculum conuenire debet parti Vinciendæ & affectui. de fasc. 7°. 294. A
 Vinculum quo modo sit iunctum. de fasc. 7°. 294. B
 Vinculorum vsus qualis. de fasc. 7°. 294. B
 Vinculum partes quadantenus alterat. 3°. de sim. me. fa. 5°. 17. D
 Vincula quando debent decidere in vasis Abscisſis caro habet pro operculo. 13°. meth. me. 7°. 86. F
 Vinculo quando excipienda Arteria. 13°. meth. med. 7°. 86. E
 Vincula pro arterijs qualia esse debent. 13°. meth. med. 7°. 86. F
 Vinculum vocatum Auriga ad latera deliganda. de fasc. 7°. 303. A
 Vinculum quo vinciuntur quæ iuxta Aures sunt, & maxilla processum. de fasciis. 7°. 296. F
 Vinculum Barbaricum. 2°. de lo. af. 4°. 10. C
 Vincula Brachiorum, & crurum reuolunt. de cucur. scar. 6°. 4. F
 Vinculum vocatum Calcens. de fasciis. 7°. 306. C
 Vinculum ad Calculos educto calculo fm aliquos Galeno auctore non probatur & quo ipse vteretur vinculo. de fasc. 7°. 304. E
 Vinculum ad Caluariam est scapha vel tholus. de fasc. 7°. 295. C
 Vinculum ad Calcem alligandum. de fasc. 7°. 306. A
 Vinculum Cancer appellatum. de fasc. 7°. 294. G
 Vinculum cancrum pro inguine. de fasc. 7°. 304. B
 Vinculum Capitis vnit venas. in tim. Plat. 1°. 288. A
 Vinculum ad summum caput Vinciendū, & id quod inter ipsum & frontem est. de fasc. 7°. 295. C
 Vinculum quod à fulmine x̄ḡx̄v̄ios appellatur. de fasc. 7°. 302. C
 Vinculum simplex ad Cervicem. de fasc. 7°. 302. C

Vinculum duplex ad cervicem. de fasciis. 7°. 302. D
 Vinculum in speciem literæ x, ad alam, & pectus. de fasc. 7°. 301. G
 Vinculum Cæcum nominatum egre soluitur. 8°. de ana. adm. 1°. 100. G
 Vinculum vbi coniungere diducta necesse est. de fasc. 7°. 295. F
 Vinculū ad Cōtinēdū mēbrū, quod in suū locū restituit. de fasc. 7°. 304. H
 Vinculum ad Digitum magnum alligandum secundū antiquos, quos auctor reprehendit. de fasc. 7°. 306. C
 Vinculum vocatum Discrimen. de fasc. 7°. 295. F
 Vinculum ad Dorsum deuinciendum. de fasc. 7°. 302. B
 Vinculū ad Fracturas quibus carnis quoq; vuln⁹ accessit. de fa. 7°. 305. D
 Vinculum quibus quod inter Frontem, & verticē est. ac proximas partes conuenit deuincire. de fasc. 7°. 295. H
 Vinculum inter frontem, & verticem ac proximas partes deuinciēs. de fasciis. 7°. 296. A
 Vinculum ad frontem & ad id quod inter ipsum & verticem est. de fasc. 7°. 296. G
 idem in vtrunque partem ductum à superiori parte deorsum. H idem ab inferiori parte sursum. ibidem.
 Vinculum γ̄ε̄x̄v̄ios sub mento circum agitur. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculum his quibus Genu in alteram partem lapsum reconditum est. de fasciis. 7°. 305. H
 Vinculum Geranium est varium. de fasc. 7°. 293. E
 Vinculum Geranium Hippocratis. de fasc. 7°. 301. A
 Vinculum quod à gruvis similitudine γ̄ε̄x̄v̄ios dicitur ad fractum iugulum admolet Hippocrates. de fasc. 7°. 293. E
 Vinculum Glaucis cui magis fidendum est quam vinculo ad caluariam. de fasciis. 7°. 295. H
 Vinculum Glaucij valde iunctum. de fasc. 7°. 297. A
 Vinculum ad partium quas vulnus diduxit Glutinationem atq; ad emit tendum humorem. de fasc. 7°. 295. B
 Vinculū ad corporum quæ abscesserunt glutinationem. de fasc. 7°. 304. H
 Vinculum Hippocratis adducens. de fasc. 7°. 299. E
 Vinculum vbi Humerus excidit. de fasc. 7°. 300. G
 Vinculum ad Inguen Vinciendum. de fasc. 7°. 304. B
 Vinculum vbi Iugulum fractum est. de fasc. 7°. 300. G
 Vinculum ad deligandum iuxta iugulum latum os scapularum, pectus, dorsum aut latera. de fasc. 7°. 301. E
 idem in vtrunque partē ductū. F
 Vinculi genus idem sunt Lepus sine auribus, semirhombus, nauicula. de fasciis. 7°. 296. G
 Vinculum ad Maxillam vulneratam, seu prolapsam, seu ob distentionem oris. de fasciis. 7°. 296. B
 Vinculum ad maxillam vtrinq; suo loco motam. de fasc. 7°. 296. C
 Vinculum Menecrati ad partes extremas. de fasc. 7°. 305. A
 Vinculum με̄τω̄πῑος frontem ambit. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculum ad Nasum qui accipiter dicitur. de fasc. 7°. 298. G
 Vinculum ad Occipitum. de fasc. 7°. 294. E
 Vinculum tenue Ocularium, vel simplex oculus. de fasc. 7°. 297. D
 idem ab inferiori parte sursum. ibidem.
 Vinculum oppositum. de fasciis. 7°. 305. D
 Vinculum vt in Palæstra ductum. de fasc. 7°. 305. D
 Vinculum ad alligandā Palmā, vel primā palmæ partē. de fasc. 7°. 305. B
 Vinculum π̄x̄s̄ios à malis p̄ quas ductū nomen habet. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculū ad Patelam quæ quocūq; à sua sede pruerit. de fasc. 7°. 306. A
 Vinculum ad Vinciendū medium pectus, vel dorsum, aut latera, aut thoracem. de fasc. 7°. 301. G
 Vinculum ad Pollicem uinciendum. de fasc. 7°. 305. C
 Vinculum Regium quale. de fasc. 7°. 296. A
 Vinculū Rhōbus duplex est simplex & Hippocratis. de fasc. 7°. 295. C
 Vinculum sanguinem obturat. 5°. methodi meden. 7°. 30. F
 Vinculum scissum ad scrotum. de fasc. 7°. 304. F
 Vinculi genus est Semirhōbus lepus sine auribus tholus. de fa. 7°. 295. C
 Vinculi species simplex debet esse orbicularis. de fasc. 7°. 293. E
 Vinculum Sostrati rectum ad alam, & pectus. de fasc. 7°. 301. F
 Vinculum speciosum. de fasc. 7°. 295. H
 Vinculi genus dictum σ̄x̄v̄ios, & quod. de fasc. 7°. 295. A
 Vinculo Stricta reuocant ad contrarium. 5°. methodi medendi. 7°. 30. F
 Vinculum ubi inter supercilia uel medium nasum deligare opus sit. de fasciis. 7°. 299. B
 Vinculum Suspendens sex habens capita. de fasc. 7°. 303. E
 Vinculum suspendens ad colem. de fasc. 303. H
 Vinculū suspendēs ad colem ex fascia scissa, & zona. de fasc. 7°. 304. A
 Vinculum ad suturas ubi debiscunt. de fasc. 7°. 295. B
 Vinculum ad Talos uinciendos. de fasc. 7°. 306. B
 Vinculi un-

Vinculi iungentis testes & vasa substantia. 14°. de usu par. 1°. 209. H
 Vinculum testudo dictum. de fascijs. 7°. 305. H
 Vinculum dictum Thais Perigenis, vel Molphi. de fascijs. 7°. 295. D
 Vinculum alterum thais quale. de fascijs. 7°. 295. E/H
 Vincula varia quidam negligunt. de fascijs. 7°. 293. D
 Viculo vario caput cuiusdam ligatum fuit, cui oculi percidere. 4. fas. 7°. 293. D
 Vincula varia non damnavit Hippocrates. de fasc. 7°. 293. D
 Vincula variu solū aptatur femori, humero, et cubito. de fas. 7°. 293. E
 Vinculum ad eos quibus propter Varices qui inguen implent manus cu
 ratio admoventur. de fascijs. 7°. 304. D
 Vincula Violenta corrumpunt, & refrigerant aliquando particulā ani
 malis. de cau. mor. 3°. 7. H
 VINDEMIÆ tempus, quale. 1°. de anti. 5°. 110. A
 VINDICTÆ appetentia quid sit in ira. 2°. de san. tu. 2°. 74. B
 Vindicta cupiditas quales faciat pulsus. 2°. de cau. pul. 4°. 91. D
 VINOSAE vix quæ. 2°. de alim. fac. 2°. 18. B
 Vinosi non inuuantur euacuacionibus. de curan. ra. per sang. miss. 6°. 17. F
 VINVM quid. de simp. med. Sp. 92. B
 Vinum ex quo fiat. 2°. de alim. fac. 2°. 17. H
 Vinu totū in vimineu sub torculari conyicitur. 1°. de nat. fac. 1°. 295. D
 Vinum quot habeat partes. 4°. de simplicium medicam. facul. 5°. 24. H
 Vinorum diuersitas in 3°. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 138. D/1°. de
 compo. medica. sec. loc. 129. F/3°. 5°. 147. A/12°. meth. me. 76. E/de vi
 ctus ra. in mor. acu. com. 3°. 125. D/de ren. aff. dig. & me. 7°. 195. G
 Vina maxima differunt specie. de bon. & vit. suc. 2°. 38. H
 Vinorum differentia qui obsunt. 4°. de san. tu. 2°. 8°. B
 Vina dissimilia cur fiant. de hist. phil. Sp. 12. A
 Vinu diuersum facit vitis ad alia loca mutata. 3°. de symp. caus. 3°. 26. E
 Vinorum propria natura qñ cognoscatur. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. C
 Vina quæ apud omnes ferè nationes inuenit Galenus. de bonitate & vi
 tio succorum. 2°. 38. G
 Vinum, mel, oleum, diutius seruantur, quàm alijs succi. 3°. de simplicium
 medic. faculta. 5°. 20. F
 Vino pōderosius mel quarta parte, & decima. de pon. & men. 5°. 275. F
 ad Vinum & mel in pondere olei differentia. de pon. & men. 5°. 275. F
 Vinum, & oleum eliquata parum relinquunt excrementi, sed tendit in
 aerem & vapores. 2°. de diff. feb. 3°. 41. E
 Vinum Absinthites ad quid valeat. de simp. me. Sp. 92. C
 Vino ex absinthio cōfecto curata est stomachi dissolutio, quæ fecit atro
 phiam. de theriaca ad Piso. 5°. 90. D
 Vinum post absinthij comā qñ exhibēdū. 1°. de arte cur. ad Gla. 7°. 99. D
 Vinum quomodo intelligatur. 3°. de diff. pul. 4°. 63. G
 Vinum acerbum quomodo mutetur per dulce, & amarum tempore. 4°. de simplic. me. facul. 5°. 27. D
 Vina acerbata frigida sunt. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 147. A
 Vina acerbata non calefaciunt. com. 2°. aph. 21°. Ex. 14. F
 Vina acerbata omnibus vitij thoracis magis noxia sunt, quàm acerbata de
 atteruante vict. 2°. 46. E
 Vino acerbato madafacta lana munda pro fluxione. 2°. de art. curatiua ad
 Glauconem. 7°. 101. H
 Vinum nullum secundum naturam Acidum. aduers. Ly. Ex. 63. H
 Vina facile acida fiunt in tepido loco. 1°. de anti. 5°. 101. A
 Vina acescunt soli exposita. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. H
 Vinum acetum cito faciunt vinaria vasa aperta in 6°. de morb. vulgari
 bus, commentario 4°. 3°. 182. H
 Vinum quod acidum non fiet. 1°. de anti. 5°. 101. A
 Vinum acescere non sinit calor [considera]. 1°. de anti. 5°. 101. B
 Vino immittitur resina ne acescat. 2°. de ali. fac. 2°. 18. E
 Vinum Acre secundum gustandi qualitatem nominatur. de victus rat.
 in morb. acutis, commentario. 3°. 7°. 125. G
 Vinum tempore fit acre. 3°. de compo. me. per gen. 5°. 233. H
 Vina acria deponit tpe dulcedinē, & fuit amara. 4°. & sim. me. f. 5°. 27. C
 Vinum acre & vetustum bibat, qui frigidos humores habet. de bonit. &
 vitio succorum. 2°. 38. D
 Vinum neque acre, neque vetustum bibat, qui calidos habet humores.
 de boni. & vit. succor. 2°. 38. D
 Vinum Actum & acre. de ther. ad Pis. 5°. 95. D
 Vinum Adrianum quale. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 102. C
 Vinum adrianum aquosum. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum adrianum austerum. 7°. meth. me. 7°. 45. F
 Vinum adrianum. 2°. de anti. 5°. 116. F/7°. meth. me. 7°. 47. A
 Vinorum qualitas Adstringēs separata ab acida, vt bonitas à vitio est.

aduersus Lycum. Ex. 63. H
 Vina adstringentia generosa sunt. aduer. Lyc. Ex. 63. H
 Vina adstrictionem tempore abijciunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 27. E
 Vinum adstrictionis particeps. 3°. de sim. me. fac. 5°. 21. E
 Vinum Aegeates crassum vt sapa. 12°. methodi medendi. 7°. 76. F
 Vinu Aeginu nigrū & austerū. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. H
 Vinum Aegyptium. de remed. par. fac. 7°. 163. G
 Vinu Albanum, sabinu, & marsum aquosa sunt. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum album aquosum. 12°. meth. me. 7°. 76. F
 Vinum albanum austerum. 7°. meth. med. 7°. 45. F
 Vinum Albates crassum vt sapa. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum albates austerū & dulce. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 126. H
 Vinum Album tempore fit fuluius, & flauum. de vict. ra. in morb. acu.
 commentario. 3°. 7°. 126. E
 Vinorum alborum differentia. de bon. & vit. suc. 2°. 38. C
 Vina alba non sunt dulcia. de bon. & vit. suc. 2°. 38. C
 Vinum album non potest valenter calefacere. de vict. rat. in morb. acu.
 commentario. 3°. 7°. 126. G
 Vina alba nulla calida. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 in Vino albus color non calidissimus. 5°. de san. tu. 2°. 91. A
 Vinum album nullum est dulce. de atte. vic. 2°. 46. C/de vic. rat. in mor.
 acu. commen. 3°. 7°. 125. G/de vinis. Sp. 76. F
 Vinum album austerum quale. de vinis. Sp. 76. F
 Vinu album ponticum est minus calidū vino albo. de diff. cont. Sp. 74. D
 Vinum album austerum recens crassum sensibilter refrigerat. de bonit.
 & vitio succorum. 2°. 38. H
 Vina alba adstringentia inueterata. 4°. de compo. medi. per ge. 5°. 236. D
 Vinum album minimè calidum est. de victus ratione in morbis acutis,
 commentario 3°. 7°. 126. E
 Vinum quanto albidius, tanto minus calidum. 4°. de simplicium medica
 mento. facultatibus. 5°. 31. D
 Vinum album minus calidum dulci. de vinis. Sp. 76. F
 Vinu album, & austerū, & inuenile infrigidat sensibilt. de vin. Sp. 76. F
 Vina valde alba ab initio inueterata primo pallidula, mox planè pallida
 fiunt. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 91. A
 Vina alba non possunt omnino fieri flaua. 5°. de san. tu. 2°. 91. B
 Vina alba crassa, & acerbata minus nutriunt nigris rubris & crassis. 3°. de alim. fac. 2°. 33. B
 Vina crassa magis nutriunt, quàm tenuia. 3°. de alim. fac. 2°. 33. B
 Vinu album purū cur propte in corpus digeritur. 3°. de na. fac. 1°. 308. D
 Vinum album vinosum ad quæ valeat. de vict. ratione in morbis acutis.
 commentario 3°. 7°. 126. G
 Vinum album à balneo quando bibere debet senex. 5°. de sa. tu. 2°. 91. C
 Vina alba flaua qualem sanguinem gignant. de atten. vict. 2°. 46. C
 Vinum album diureticum est. de simp. med. Sp. 92. B
 Vina alba per vrinās secedunt. de atten. vict. 2°. 46. D
 Vinum album non facit dolere caput. de diff. cont. Sp. 74. F
 Vinum album modice adstringens pro morbo comitiali ex ore ventricu
 li. 5°. de loc. affect. 4°. 32. E
 Vinorum alba, & subtypica, & subtilia, & non valde antiqua optima
 ictericis. de cura ict. Sp. III. D
 Vino albo tenui paucifero quomodo malsa sit fortior, & imbecillior. de
 vict. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 128. E
 Vina alba tenuia humores crassos incidunt, & sanguinem per renes pur
 gant. de atten. vict. 2°. 46. D
 Vinum colore album, & substantia tenue, exiguum & dilutum quibus
 dandum. 5°. de san. tu. 2°. 94. G
 Vinum album & tenue quibus idoneum. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
 Vina alba tenuia similia aquis hydromelii faciendo. commoda minimū
 nutriunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. B
 Vinum album tenue in lassitudine phlegmonodes. 4°. de san. tu. 2°. 87. G
 Vina alba & tenuia qñ vlceribus conueniant. 6°. meth. me. 7°. 38. E
 Vina alba tenuia sunt. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
 Vinum album tenue dulce. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 128. E
 Vinum album mutatum quid faciat. de victus ratione in morbis acutis,
 commentario. 2°. 7°. 121. B
 Vina amara siccant immodice. 7°. meth. me. 7°. 47. B
 Vina amara in syncope non sumenda. 12°. meth. me. 7°. 76. D
 Vinu Aminu neapolitanu differt à siculo, et bithynio. 1°. & a. 5°. 100. H
 Vinum aminu in Sicilia. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. D
 Vinu aminu in magnis fistulis siculi reponit. 12°. meth. me. 7°. 76. G
 Vinum pitis aminu acerbum tantum. 4°. de simp. medic. fac. 5°. 26. F
 Vinum Aminu

Vinum Aminæum adstringit euidenter. 1°. de simpl. med. fac. 5°. 8. C
Vinum aminæum aquosum. 12°. meth. me. 7°. 76. F
Vinum aminæum. 2°. de antidotis. 116. F/118. F/1°. de compo. med. sec. loc. 124. H/3°. 148. C/4°. 153. E/6°. 171. E/7°. 185. G/8°. 188. G/189. F/196. C/9°. 200. G/202. A/205. C/10°. 206. B/2°. de comp. med. p. gen. 5°. 224. C/de med. fac. par. 166. G/170. H/ 7°. 179. D
Vina quæ tarde Antiquantur. de vinis. Sp. 77. A
Vinum nullum antiquum album manet. de vict. ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7°. 126. D
Vinum antiquum calidum. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Vinum antiquum calefacit. de præcogn. ad Posib. 4°. 214. E
Vinum antiquum eligendum in frigidis, & siccis. 7°. meth. me. 7°. 47. A
Vinum antiquum quibus inimicum. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
Vinum Aparachyton quale. 4°. de compo. medicamen. per ge. 5°. 241. F
Vinum Aphrodisæum in Asia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
Vinum aphrodisiense in Asia. 12°. methodi medendi. 7°. 76. G
Vinum aquosum, & oligophorum quale sit. 7°. meth. me. 7°. 45. E
Vinum aquosum quid nam sit. de vinis. Sp. 76. C
Vinum aquosum quod vocetur, & quale sit. de vict. rati. in morbis acutis, comment. 3°. 7°. 125. G
Vina aquosa in Italia, & Asia. 2°. de compo. medicamen. sec. lo. 5°. 133. D
Vinum aquosum quale. de vic. ra. in mor. ac. com. 3°. 7°. 125. E
Vina aquosa sunt vina alba tenuia. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D
Vinum aquosum nouum quale sit. 7°. meth. me. 7°. 45. E
Vinum aquosum antiquum quale sit. 7°. meth. me. 7°. 45. E
Vini aquosum flauū & inodorum. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 131. E
Vinum aquosum habuit in ligno vitis paucissimam transmutationem, & leuissimam elementi terre permissionem. de victus ratione in morb. acu. commen. 3°. 7°. 128. H
Vina aquosa quæ. 1°. de antidotis. 5°. 100. G/12°. meth. me. 7°. 76. F
Vina aquosa quando perueniant ad vetustatem. 1°. de anti. 5°. 100. H
Vina aquosa cito veterascunt. de vinis. Sp. 76. H
Vina aquosa primo acida, postea amara fiunt. de vinis. Sp. 77. A
Vina aquosa quibus locis conseruanda. de vinis. Sp. 76. H
Vina aquosa non adiuuant coctionem. 1°. de anti. 5°. 100. G
Vina aquosa tenuia sunt, & paucissimi alimēti. de bo. et vit. suc. 2°. 38. C
Vina aquosa caput non feriunt. 12°. methodi medendi. 7°. 77. A/de dissolutione continua. Sp. 74. F
Vino quomodo aqua miscenda. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 131. C
Vinum dum aqua miscetur partes cuiusque ad minima cōfringuntur. 1°. de element. 1°. 8. E
Vino mista aqua quem colorē faciat, & habeat. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
Vino si permiscueris modicum bonæ aquæ ad digestionem, & vrinam secessionem erit benigna. de bon. aque. Sp. 75. F
Vinum plurimum oportet inferre aquis autumnalibus, & estiuis vt earum vincantur malitiæ. de bon. aque. Sp. 75. F
Vinum aqua mistum quid agat. commen. 7°. apho. 56°. Ex. 59. B
Vina aquosa parum in sanguinem mutantur. 12°. meth. me. 7°. 77. A
Vina aquosa, idest alba, & tenuia exiguum præbent corpori alimentum. comment. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
Vinum aquosum nō degenerat ab adstringente. de victus ratio. in morb. acu. commentario. 3°. 7°. 125. G
Vinum aquosum languide, & exolute adstringit. de vict. ratio. in morb. acut. commentario. 3°. 7°. 125. G
Vinum aqua temperatū curat dissolutiones ex magnis euacuationibus. 1°. de art. curatiua ad Glauconem. 7°. 98. H
Vinum aquosum omnes vacuationes promouet. 11°. meth. me. 7°. 69. H
Vinum aquosum post dulce sputa educit. de victus ratio. in morb. acutis commentario 3°. 7°. 126. F
Vina aquosa super omnia mouent vrinæ. 12°. meth. me. 7°. 77. A
Vina aquosa celerrime par vrinam transeunt. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. G
Vina aquosa, cum ad vrinam cœant paucissimum nutrimentum præbent corpori. de vinis. Sp. 76. D
Vina quæ potus vrinæ quales. in 6°. de mor. vulga. com. 5°. 3°. 192. A
Vinum cur citius sursum assumatur aqua. 3°. de nat. fac. 1°. 308. D
Vino aquosum austerum conuenit imbecillas vires habentibus. 7°. methodi medendi. 7°. 45. E
Vinum aquosum exhibuit Galenus seni ægrotanti. de vict. rat. in morb. acu. commentario. 3°. 7°. 131. C
Vinum redolens instar Aromatis & vnguenti. de vict. ratione in morb. acu. commen. 3°. 7°. 125. E
Vinum Ariusium in Asia celebratum. 1°. de anti. 5°. 101. H

Vinum ariusium quale. 12°. meth. me. 7°. 76. E
Vinum ariusium odoratum dulce, & tenue. 1°. de ant. 5°. 102. A
Vinum ariusium pro antidotis. de vinis. Sp. 76. H
Vini ariusii aptissimū ad deductionē in corpus. 12°. meth. me. 7°. 76. G
Vini ariusii meminit. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. F
Vinum Arsinium quale. 1°. de antidotis. 5°. 100. H/ 2°. de ar. curatiua ad Glauconem. 7°. 102. C
Vinum arsinium austeram. 7°. meth. me. 7°. 45. F
Vinum arsinium aquosum. 12°. meth. me. 7°. 76. F
Vinum arsinium pro siccis in Asia, & quale. 7°. meth. me. 7°. 45. E
Vini Ariusium in Chio quale. 1°. de cōp. me. per gen. 213. D/2°. 5°. 223. B
Vinum ariusium giliuum in Chio. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. D
Vinum ariusium. 2°. de anti. 118. E/2°. de compo. med. per gen. 5°. 223. B
Vina in Asia. 12°. meth. me. 7°. 76. G
Vina celebrata in Asia. 1°. de anti. 5°. 104. E
Vina quæ in Asia tractentur, vt fiant mitiora. 4°. de simp. me. f. 5°. 28. A
Vina tria in Asia ad medicamenta. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. B
Vinum Atrum adstringit. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. C
Vinum Austum secundum gustandi qualitatem nominatur. de victus rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. G
Vinum austum calidum. 6°. meth. me. 7°. 39. D
Vina austera nobilia vocat, & qualia sint. 7°. meth. me. 7°. 45. F
Vina austera alba etate fiunt fulua. 12°. meth. me. 7°. 76. F
Vinum austum frigidum ex terrestri substantia ortum. de fracturis, cōmentario 3°. 7°. 245. A
Vina austera sensim austeritatem deponunt. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. C
Vina austera tempore acquirunt dulcedinem, & acrimoniam. 4°. de sim. pli. med. facul. 5°. 27. C
Vina austera crassarum partium nisi vetera sint. 4°. de compo. medica. per genera. 5°. 239. F
Vinum austum quanto tempore est in etate media. 4°. compo. medica. mentorum per gen. 5°. 239. F
Vina austera frigida. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 147. A
Vinum austum calidius. 3°. de simp. me. fac. 5°. 22. F
Vina austera & dulcia. 4°. de simp. me. fac. 5°. 26. F
Vina austera caput minime tentant. 12°. meth. me. 7°. 76. H
Vinum austum nō vetus adstringit. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 250. D
Vinum austum adstringit. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D
Vina austera ventriculum roborant. 12°. methodi medendi. 7°. 76. H/de vinis. Sp. 76. G
Vino austero curabantur ventriculo imbecilles. 7°. meth. me. 7°. 43. H
Vina austera omnibus vitijs thoracis opponuntur. de atten. vic. 2°. 46. E
Vinis austeris vitumur ad alui fluxiones sistendas, & non ad aliud. de bo. nita. & vitio succorum. 2°. 38. D
Vinum austum magis calefacit quam aqua, et roborat in intestina. 6°. methodi medendi. 7°. 39. D
Vina austera dysentericis dantur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. A
Vina austera fugienda in syncope. 12°. meth. me. 7°. 76. H
Vinum austum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. F
Vina cur non ita facile excerni noscant, quæ cito ab expressione Bibantur. de bon. & vitio suc. 2°. 38. G
Vina quomodo cognoscantur, an possint cito bibi à vindemia. de bonitate & vitio succo. 2°. 38. G
Vinum Bithynium splendens & album. de vinis. Sp. 76. H
Vinum Bycium quale. de bon. & vit. suc. 2°. 38. D
Vinum habet Calidam naturam. com. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
Vinum cur potestate calidum dicatur. 3°. de temp. 1°. 23. E
Vinum calidum describitur. 3°. de simp. med. fac. 5°. 22. F
Vinum ex secundo ordine est calefacientiū, sed quod admodum vetus est ex tertio, sicut mustum quod vocant ex primo: caliditati eius proportionē respondet siccitas. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. B
Vina calidiora quæ. 3°. de simplicium medicament. facul. 5°. 22. E
Vina valde calefacientia quæ. 7°. meth. me. 7°. 44. B
Vini calidum est quod aqua ducit. in 1°. de morb. uul. com. 2°. 3°. 108. F
Vinorum calidorum color qui. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
Vina calidiora in Græcia quæ. 5°. de san. tuenda. 2°. 90. H
Vina calidiora in Italia quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
Vina minus calida in Italia quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
Vinum calidum summe est flauū. de vic. rat. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126. G
Vinum calidum quibus dādum. 5°. de san. tu. 2°. 94. G/de uin. Sp. 76. G
Vina calidiora, & vrinæ mouētia cōueniunt seni. 5°. de san. tu. 2°. 92. A
Vina calida antiqua conueniunt habētibus in venis humorem frigidum. de vinis.

de vinis. Sp. 76. G
Vinum calidum incidit phlegma, & mundificat stomachum, de dissolutione continua. Sp. 74. D
Vinum calidum da ore vetriculi male affecto. 1.º de ar. cur. ad Gla. 7.º. 99. C
Vina vehementer calida capitis grauedinem faciunt, et prudentie nocumtum, de vinis. Sp. 76. E
Vinum Calidissimum frigidissimis dandum. 5.º de san. tuen. 2.º. 94. G
Vina calidissima sunt flaua. 12.º meth. me. 7.º. 76. F
Vinis Candidis pellucere peculiare est. 2.º de cõp. me. per gen. 5.º. 223. A
Vinum Caryinum dulce morsu carens. 6.º meth. me. 7.º. 38. E
Vinum caryinum dulce. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 177. H de vict. rati. in mor. acutis, comment. 3.º. 7.º. 125. G
Vinum caryinum, de atten. vic. rat. 2.º. 46. E
Vinum Cæcubum calefacit, de bon. & vit. succ. 2.º. 38. H
Vinum cæcubum. 12.º meth. med. 7.º. 76. F de vinis. Sp. 76. H
Vina Celebratissima quæ, de atten. vic. rat. 2.º. 46. D
ad Vinorum alterationem multum faciunt Cella vinaria. 1.º de ant. 5.º. 100. H
Vinis in fidelias translatis quæ cella melior. 1.º de anti. 5.º. 101. B
Vinum Chium in Asia celebratum. 1.º de antidotis. 5.º. 101. H
Vinum odorum chium. 7.º de comp. medi. per gen. 5.º. 272. B
Vinum chiũ. 2.º de anti. 118. C 3.º de comp. me. se. lo. 147. G 4.º. 152. G 155. H 156. A 157. C 164. A 166. H 17.º. 183. B 18.º. 5.º. 194. H
Vinum Coum. 5.º de comp. med. sec. lo. 5.º. 164. A de med. fa. p. 7.º. 168. A
Vinum Cilicium austerum, & dulce simul, de boni. & vitio suc. 2.º. 38. C
Vinum Cirrhum calidum, de vinis. Sp. 76. F
Vinum cirrhum austerum quale, de vinis. Sp. 76. F
Vinum Citrinum antiquum facit dolere caput, de diss. cont. Sp. 74. F
Vinum citrinum clarum, subtile, antiquum, calidum est cibus acutus incidens, & aperiens, de diss. cont. Sp. 72. E
Vina Clara pellucida, pallida flaua non sunt dulcia, de att. vic. 2.º. 46. C
Vinum Cnidium. 6.º de comp. me. se. lo. 5.º. 176. C
Vina Cocta dulciora tempore euadunt. 4.º de simp. me. fac. 5.º. 27. D
Vinorum differentia in Colore, de victus ra. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 125. D
Vini calor per se nec prodest nec obest, de vict. ratione in morbis acutis, commentario. 3.º. 7.º. 125. H
Vinum coloris granati est boni nutrimenti, de diss. cont. Sp. 73. B
Vinorum differentia in consistetia, de vic. rat. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 125. D
Vinum ex mali Cotonei succo pro vetriculo ibecillo. 7.º meth. me. 7.º. 43. H
Vina crassa vt sapa, quæ. 12.º meth. me. 7.º. 76. F
Vina crassa fecem faciunt. com. 4.º aph. 21.º. Ex. 29. D
Vina crassa odora, & fortia in calidis regionibus reperiuntur, de vict. rati. in morbis acutis, comment. 3.º. 7.º. 127. B
Vina nulla crassa, & dulcia, quæ nigra non sint, de bon. & vit. 2.º. 38. C
Vina crassa dulcia, nec acerbata, nec austerata, nec adstringentia, de attenuate dieta. 2.º. 46. D
Vina crassa, & dulcia habent humiditatem crassam perdurantem, de attenuat. vict. 2.º. 46. D
Vina crassa, & colore rubra maxime nutriunt. c. 2.º aph. 11.º. Ex. 12. D
Vina crassa, & fusca magis alunt, commentario 2.º aphori. 18.º. Ex. 13. G
Vina nigra magis, adhuc magis alunt, sed fusca vniuersim, & velociter alunt. com. 2.º aph. 18.º. Ex. 13. G
Vina crassa valde nutriunt, de bonitate, & vitio succorum. 2.º. 38. C 14.º. 7.º. 91. F
methodi medendi. 7.º. 91. F
Vina crassa tenuioribus in alendo prestantiora. 3.º de alim. fac. 2.º. 33. B
Vinis dat vim nutriendi crassities, de bon. & vit. suc. 2.º. 38. D
Vinum vix quod est coctum ex vna crassa in natura sua crassus cibus, & cur, de dissol. cont. Sp. 72. G
Vina admodum crassa si conficiantur dant copiosius alimētum. 3.º de alimēt. facul. 2.º. 33. B
Vina crassa, & dulcia iuuant affectus thoracis, & pulmonis, si cum tenuantibus medicamentis adhibeantur, de atten. vic. 2.º. 46. D
Vina crassa dulcia melli conueniunt in multis, de atten. vic. 2.º. 46. E
Vina crassa celerrime nutriunt. com. 2.º aph. 11.º. Ex. 12. D
Vina crassa dulcia alium deiciunt, de bon. & vit. suc. 2.º. 38. E
Vina crassa nigra, de fract. com. 3.º. 7.º. 244. G
Vina crassa nigra dulcia fugienda, de sanitate tuenda. 2.º. 91. C
Vina crassa nigra dulcia crasso sanguine venas replet, de atten. 2.º. 46. C
Vina crassa nigra sanguine melancholicum gignunt. 3.º de loc. af. 4.º. 18. F
Vina crassa vitanda, & mali odoris, gustu non grata, & austerata, de bonitate, & vitio succo. 2.º. 38. D
à Vinis crassis lien læditur, de vict. ra. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 126. A
à Vinis crassis nõ lædit pulmo, de vic. ra. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 126. A

Vinum Creticum vinosum dat in conuulsione, de vict. rat. in mor. acutis, commentario 4.º. 7.º. 144. E
Vinum creticum dulce. 1.º de dignos. puls. 4.º. 70. H 8.º de comp. med. sec. lo. 5.º. 195. F de rem. par. fac. 7.º. 171. D
Vinum creticum. 3.º de compo. med. sec. loc. 143. C 10.º. 5.º. 209. A
Vini Decoctio facit magis adstringere. 7.º de simpli. med. facul. 5.º. 51. B
Vinum Dilutum vñ αρωδες vocant. 5.º de san. tuen. 2.º. 94. F
Vinum dilutum quomodo intelligendum. 1.º de comp. me. sec. lo. 5.º. 129. F
Vinum dilutum exoluit robur corporis, de vic. ra. in mor. acu. cõ. 2.º. 7.º. 120. C
Vinum dilutum quibus dandum, & quantum. 5.º de san. tu. 2.º. 93. G
Vinum dilutum cur infantibus exhibendum, de sal. dia. 2.º. 42. D
Vinum dilutum quid agat, de vic. rat. in mor. acu. c. 2.º. 7.º. 121. B
Vinum aqua dilutum nutrit custodire sanitatem, de simp. me. Sp. 92. B
Vinum dilutum perfrigeratum quale, de bon. & vit. suc. 2.º. 39. C
Vinum dilutum perfrigeratum debet dari æstiosis, de bon. & vit. 2.º. 39. C
Vinum modice dilutum somnum conciliat. 2.º de lo. aff. 4.º. 14. A
Vinum dilutum, & frigidissimum bibant siti molestati, de sal. dia. 2.º. 43. B
Vino diluto os ablucendum lacte sumpto. 3.º de alim. fac. 2.º. 28. C
Vinum dulce secundum gustandi qualitatem nominatur, de vict. rati. in mor. acut. commen. 3.º. 7.º. 125. G
Vinum dulce neq; subtile, neq; lucidum est, de vinis. Sp. 76. D
Vina dulcia sunt nigra crassa, de atten. 2.º. 46. B
Vina dulcia morsu carentia, quæ. 6.º meth. me. 7.º. 38. E
Vinum dulce vinosum album, & nigrum, de vict. ratio. in morbis acutis, commentario. 2.º. 7.º. 125. D
Vinum dulce statim et nigrum existit, de vict. rat. in mor. acu. c. 3.º. 7.º. 126. H
Vina solum dulcia. 4.º de simp. me. fa. 5.º. 26. F
Vina dulcia, & nigra quæ sint, de vict. rat. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 125. G
Vinum dulce quale sit, & quæ bona quæq; mala faciat, de vict. ratio. in morbis acu. com. 3.º. 7.º. 125. G
Vinum dulce, & calidum est cibus calidus, de diss. cont. Sp. 74. C
Vinum dulce, antiquum citrinum est cibus calidus, de diss. cõt. Sp. 74. C
Vinum dulce minus calidum rubro, de vinis. Sp. 76. F
Vina dulcia sunt calidiora austeris. 3.º de alim. fac. 2.º. 33. B
Vinum dulce, & austerum quale in Cilicia, de vinis. Sp. 76. F
Vina dulcia, & crassa, lenta, & humida. 1.º de alim. fac. 2.º. 6. G
Vinum dulce quid agat. 9.º de dec. Hip. 1.º. 283. E de diss. cont. Sp. 74. G
Vinum dulce cur minus inebriet, de vic. rat. in mor. acu. c. 3.º. 7.º. 126. B
Vinum dulce calefacit, de vinis. Sp. 76. E
Vinum dulce calefacit mediocriter & sitim facit, de victus rat. in morbis acu. commentario 3.º. 7.º. 125. G
Vina dulcia in quantum deficiunt à vehementi caliditate, in tantum minus capitis grauedinem faciunt, & nocumētum prudentiæ, de vinis. Sp. 76. E
Vinum dulce quæ calorẽ febrile faciat, de vic. rat. in mor. acu. c. 3.º. 7.º. 126. F
Vinum dulce siticulosum est, de vict. rat. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 127. E
Vina dulcia cur sitim faciant, de victus ratione in morbis acutis, commentario 3.º. 7.º. 126. C de vinis. Sp. 76. E
Vina dulcia sunt ventosa, de vinis. Sp. 76. E
Vina dulcia cur flatuosa, de vic. rat. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 126. C
Vini dulcis status difficile resoluitur, de victus ratione in morbis acutis, commentario 3.º. 7.º. 125. G
Vinum dulce, & ponticum, & vna quando nõ inflat, de diss. cont. Sp. 74. F
Vina dulcia facilius quam austerata conficiuntur in ventriculo ac distribuntur. 3.º de alim. fac. 2.º. 33. B
Vinum dulce est aspero digestibilis, de dissol. cont. Sp. 73. D
Vina dulcia bibenda his qui debent nutriri, nisi viscus aliquod aut renes impediunt, de vinis. Sp. 76. F
Vina dulcia sanguinem crassum gignunt, de atten. vic. 2.º. 46. B
Vinum dulce lenit. 3.º de comp. medi. sec. loc. 5.º. 145. G
Vina dulcia asperitudines lenigant. 7.º de comp. me. se. loc. 5.º. 182. E
Vinis dulcibus dolorem magis sedat sapa. 3.º de cõp. me. sec. loc. 5.º. 140. C
Vinum dulce cur in acutis cõueniat, de vic. rat. in mor. acu. c. 3.º. 7.º. 126. A
Vinum dulce in affectionibus acutis ad expuitionem bonum, de vinis. Sp. 76. E
Vinum dulce facit expuere, & quando dandum in pleuritide, et peripneumonia, de vic. rat. in morbis acu. com. 3.º. 7.º. 126. A
Vinum dulce ceteris aptius spuma mouet, de vic. ratione in mor. acutis, commentario 3.º. 7.º. 126. E
Vinum dulce quod spuma educit, de vic. rat. in mor. acu. com. 3.º. 7.º. 126. E
Vina dulcia possunt mollire ventrem. 6.º de san. tuen. 2.º. 97. F
Vinum dulce aut comedatur, aut bibatur lenit ventrem, de diss. cõ. Sp. 75. A
Vinum dulce lenit ventrem, de diss. cont. 75. B de vinis. Sp. 76. E
Vinum dulce deiectionis causa præbibatur. 2.º de alim. fac. 2.º. 20. A

Vino aliquo dulci debent misceri medicamenta Thoracis & pulmonis.
5°. de simpli. medicamen. facultatib. 5°. 35. C
Vinū dulce, ponticū crassum, nouū tarde descendit. de diss. con. Sp. 74. H
Vina dulcia, & crassa cur facile descendant & subducant ventrem. 1°. de alimen. facul. 2°. 8. C
Vinum dulce post pruna deicere facit. 2°. de alim. fac. 2°. 21. D
Vinum dulce quantum participat crassitie, tātum est tardi transitus. de vinis. Sp. 76. D
*Vina dulcia inferioribus intestinis haud sunt nocua: quāuis flatu ab ip-
 sis genitus tarde meet, moreturq; in hypochondrijs quousq; perfecte
 concoctus, ac tenuatus fuerit. de vinis.* Sp. 76. F
Vinū dulce biliosas humores nec secū educit nec euacuat. de vi. Sp. 76. E
Vina omnia dulcia materia sunt flaua bilis. de vinis. Sp. 76. E
Vinum dulce picocolis non dandum. de vic. ra. in mor. acu. commen. 3°. 7°. 125. G de vinis. Sp. 76. E
*Vinum dulce iecori affecto maxime nocuū est, præcipueq; quādo phleg-
 mone aliqua vel scirrhus in ipso sit. de vinis.* Sp. 76. E
Vina dulcia ad vrinās non cito transeunt. de vinis. Sp. 76. E
Vinum dulce optimum seni, quod. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
Vina dulcia pallida senibus conueniunt. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
Vina exigue dulcia non aspernenda. de atten. vic. 2°. 46. E
*Vinum dulce potens conuenit his, qui refici indigent, si iecur lien, & re-
 nes vitio careant. de bon. & vit. suc.* 2°. 38. D
Vinum dulce purgatis tuto exhibetur. præf. exper. conf. Sp. 78. D
Vinum dulce cur antidotis imponitur. 1°. de anti. 5°. 102. A
Vina dulcia febricitantibus nō cōpetunt, eo quod sunt crassa. de vi. Sp. 76. E
Vino dulci nuper expresso comparat humores. 2°. de nat. fa. 1°. 301. G
Vinū dulce obstructions auget. de vict. rat. in mor. ac. com. 3°. 7°. 125. H
Vinū dulce crassum obstruit & obstructionem perficit. de vin. Sp. 76. E
Vinū dulce quando hepati obest. de vict. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 125. H
*Vinum dulce hepaticis affectionibus proprie obest. de victus ra. in mor.
 acutis, commentario 3°.* 7°. 125. H
*Vinum dulce facit oppilationem in iecore, & lapidē in renibus. de disso-
 lutione continua.* Sp. 74. H
Vinum dulce dilutum quibus concedendum. 6°. de san. tuen. 2°. 96. A
Vinū dulce aquosum p hydropē. de vic. ratio. in mor. acu. c. 4°. 7°. 152. G
Vina dulcia. 7°. de comp. me. se. lo. 177. H 18°. 5°. 195. F
*ex Vino dulci rosaceo, & cera dolorem mitigans. 2°. de art. curatiua ad
 Glauconem.* 7°. 101. G
Vinum dulce ad vlcera neruorum. 6°. meth. me. 7°. 38. E
Vinum quomodo dicatur Durum. 3°. de præf. ex pul. 4°. 117. F
Vinū durum quomodo per metaphoram dicatur. 3°. de dis. pul. 4°. 63. H
Vinum Epibelum. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. G
Vinum in Eresso flauum. 12°. meth. me. 7°. 76. E
Vinū Exiguū & dilutū quale, & quibus dandum. 5°. de san. tu. 2°. 94. F
Vinorum differentia in Facultate. de vic. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 125. D
Vini facultas quō cognoscatur. de vict. ratio. in mor. acu. c. 3°. 7°. 129. B
Vinum Falernū giluum in Italia. 4°. de compo. medica. per ge. 5°. 236. D
*Vinum falernum quale. de bon. & vit. suc. 2°. 38. C 2°. de arte curati. ad
 Glauconem.* 7°. 102. C
Vinum falernum quod à cauponibus venditur quale. 1°. de ant. 5°. 101. F
Vinum falernum calidius. 3°. de simp. me. fa. 5°. 22. F
*Vinum falernum ex signis dulce cognouit Galenus cum primum Romæ
 oblatum ei esset. 1°. de dign. pul.* 4°. 70. H
Vinorum falernorum differentie. 12°. meth. me. 7°. 76. E
Vinū falernum duplex. de ther. ad Pis. 95. G 1°. de anti. 101. C 5°. 102. A
Vini falerni dulcis species est vinū Hippodomatiū. 12°. met. me. 7°. 76. H
Vinum falernum dulce, & flauum. 6°. meth. me. 7°. 38. E
Vinum falernum valde calefacit. 7°. meth. med. 7°. 44. B
Vinum falernum temperat omnia alia vina. 12°. meth. me. 7°. 76. E
ex Vino falerno quando sumendum far seni. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
Vinū falernū quale in syncope ex crudis humoribus. 12°. meth. 7°. 76. E
Vinum falernum omnia eccedit in Antidotis. 1°. de ant. 5°. 101. C
Vino falerno conficitur Theriaca. de theria. ad Pis. 5°. 95. G
*Vinum falernum vnum ex simplicibus Theriacam ingredientibus, quæ
 videntur Galeno difficulter haberi. 1°. de anti.* 5°. 104. B
Vinum falernum quale optimum ad theriacam. 1°. de anti. 5°. 101. G
Vinum falernum quod eligendum. 1°. de anti. 5°. 101. C
Vina falerna adulterantur. 1°. de anti. 5°. 106. H
Vinum falernum viginti annorum. 1°. de anti. 5°. 101. G
Vinum falernum descriptum fm etates in fidelis. 1°. de anti. 5°. 101. G
Vinum falernū vetus non debet ingredi Theriacam. 1°. de anti. 5°. 101. C

Vinum falernum caput tentat. 12°. meth. me. 7°. 76. H
*Vinum falernum per saccum non excolatum. 9°. de compo. medicamen-
 torum sec. loc.* 5°. 202. F
Vinum falernum austerum. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 140. A
Vinum falernum fuluū esse colligitur. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 152. B
Vinum falernum nigrum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 274. B
Vinum falernum vetus. 3°. de comp. me. se. lo. 5°. 148. G
*Vini falerni fit mentio. 2°. de anti. 111. H 112. C 119. C 120. F 2°. de comp.
 medi. sec. lo. 140. C 4°. 155. E 156. B 157. B 7°. 179. F 180. A 182. A
 F 184. D 185. E 8°. 193. D 197. A 9°. 198. H 200. D 202. E 203. E
 204. F 1°. de compo. me. per gene. 213. C 2°. 222. D 223. A 224. F 5°. 251. C 252. A 7°. 271. G
 5°. 272. G
 pro Vino falerno quid suscipiendum. 1°. composio. medica. per genera.
 213. D 2°.* 5°. 223. B
Vino falerno simile Tmolite, & quale. 1°. de compo. me. per ge. 5°. 213. D
Vinum Faustinum quale. de bon. & vit. suc. 2°. 38. C
Vinum faustianum, & sabinum pauciferum. de vinis. Sp. 76. D
Vinum faustianum. de the. ad Pis. 5°. 95. G
Vinum faustianum. 1°. de anti. 5°. 101. C
*Vinum Feruefactum venenis aduersatur. in 6°. de mor. vulgarib. com-
 mentario. 6°.* 3°. 196. G
Vini Fex quæ. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G
Vini crassum est fex. 1°. de simp. me. fac. 5°. 5. D
*Vini Fex vsta vnum ex fortissimis medicamentis ad achoras. 1°. de com-
 posi. me. sec. lo.* 5°. 129. D
Vini fex vsta. 9°. de comp. med. sec. lo. 203. G 10°. 5°. 207. D
Vinorum feci humorē melancholicū assimilat. cō. 6°. aph. 11°. Ex. 47. D
Vini feci recte assimilatur niger sanguis. 14°. meth. me. 7°. 89. F
Vini fecibus humor similis, & quando. 6°. de lo. aff. 4°. 36. E
*Vini feci similis humor in apostematibus quandoq; inuētus est. 14°. me-
 thodi medendi.* 7°. 90. E
Vina fiunt flaua tempore. de vinis. Sp. 76. H
Vina flaua quæ. 12°. meth. me. 7°. 76. F
Vinum flauum duplex vt nigrum. de vinis. Sp. 76. F
in Vino color flauus calidissimus est. 5°. de sa. tuen. 2°. 91. A
Vinum flauum calidum est. de vinis. Sp. 76. F
Vinum flauum nullum est multum dulce. de atten. vict. ra. 2°. 46. C
Vina flaua rutila sunt mediocriter dulcia. de bon. & vit. suc. 2°. 38. C
Vina flaua tenuia vetera, qualia. 12°. meth. me. 7°. 76. D
Vina flaua tenuia. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
Vina flaua dulcia splendida, qualia. de atten. vic. rat. 2°. 46. D
Vinum flauum tangit caput quia calidius nigro. de vinis. Sp. 76. F
Vinorum flauorum vrinæ quales. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 192. A
Vini Flos quid. 2°. de nat. fac. 1°. 301. G 4°. de simp. me. fa. 5°. 24. H
in Vino flos est id quod supernatat. 4°. de vsu par. 1°. 136. A
Vinum quanto Fortius est, tanto terrestrius. de vtil. resp. Sp. 64. E
Vinum quanto fortius est, tanto ponderosius. de vtil. resp. Sp. 64. F
*Vina multa fortia cpota præsertim ante cibum causant podagram. com-
 mentario. 6°. aph. 28°.* Ex. 49. A
Vina quæ fuerūt in Frigido loco vbi postea ponēda. 1°. de anti. 5°. 101. A
Vina quæ non exigunt frigus, neq; à principio. 1°. de anti. 5°. 101. A
*Vinum frigidum cur à calore extrinseco arguatur. 4°. de simplic. medi-
 camen. facultat.* 5°. 27. H
Vinis frigidis aquosioribus quid contingat. 4°. de simp. me. fac. 5°. 27. H
*ex Vino frigido, & mulso alica nihil mali succi in se habet. de bonit. &
 vitio succorum.* 2°. 39. C
*Vinum frigidum conuenit in animi defectu ex sudore. 1°. de art. curatiua
 ad Glauconem.* 7°. 99. B
*Vinum fuluum duplex est, dulce, & austerum. de vict. rat. in morb. acu-
 tis, commentario. 3°.* 7°. 126. H
Vina fulua, & odorata. 4°. de compo. medicamen. secum. loc. 5°. 152. B
*Vinum fuluum est calidum prope flauum. de vic. ratio. in morb. acutis,
 commentario. 3°.* 7°. 126. G
*Vina fulua, vel alba substantia tenuia, quæ sint in Italia. 4°. de sanitate
 tuenda.* 2°. 85. G
*Vina fulua, vel alba substantiā tenuia, quæ sint in Asia. 4°. de sanitate
 tuenda.* 2°. 85. G
Vina fulua, vel alba substantia tenuia, quibus dāda. 4°. de sa. tu. 2°. 85. G
Vina fulua tenuia pro syncope. 12°. meth. me. 7°. 77. A
*Vina fulua crassa tardius in corpus deducuntur, & qualia sint. 12°. me-
 thodi medendi.* 7°. 77. A
Vina fulua potestate calida sunt. de bon. & vit. suc. 2°. 38. G
 Vina fulua

Vina fulua in totum calidiora. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 147. A
 Vina fulua protinus caput replent. de bon. & vit. suc. 2°. 38. G
 Vina fulua caput ferunt. 12°. meth. me. 7°. 77. A
 Vina fulua magis coctioni conducunt. 12°. meth. me. 7°. 76. H
 Vino fuluo quando vtendum. de vict. rat. in mor. acutis. c. 3°. 7°. 126. H
 Vinum fuluum antiquum da in Hydrope. de vict. ratione in morbis acutis, commentario. 4°. 7°. 149. B
 Vinum fuluum contra febrē. est. de vict. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. F
 Vino Galla incocta ad quid valeat. 7°. de simp. me. fac. 5°. 51. B
 Vinum Gaurianum aquosum. 12°. meth. me. 7°. 76. F
 Vinorum Græcorum & Italicorum comparatio. 5°. de san. tuen. 2°. 90. B
 Vinum græcum. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 225. B
 Vinorum differentia ex gustu. de victus ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 125. D
 Vinum humidum. 1°. de temp. 1°. 12. G
 Vinum Hippodamitū est ex specie falerni dulcis. 12°. met. me. 7°. 76. H
 Vinum hypodamantium quale. de bo. & vit. suc. 2°. 38. C
 Vina igni admota non acescunt. 4°. de simpli. med. facul. 5°. 27. D
 Vinum Imbecille quale. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 125. E
 Vinum quod magis inebriat. de diff. cont. Sp. 74. F
 Vinum Italicum nigrum. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 200. G
 Vinum Italicum odoratu. 1°. de comp. med. sec. lo. 125. A/8°. 5°. 193. B/C
 Vinum Italicū optimū inter austerā. 3°. de compo. med. per ge. 5°. 230. A
 Vinū Italicum. 4°. de comp. me. sec. loc. 152. E/154. C/155. B/156. A/H/7°. 184. G/185. F/8°. 193. C/9°. 200. C/204. C/H/10°. 207. H/2°. de compo. med. per gen. 224. B/C/ 5°. 225. H
 Vini Italici sex. 7°. de comp. medi. per gen. 5°. 270. G/H
 cum Vino debet misceri Ladanum, non cum oleo. 4°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 241. A
 Vinum Lentiscinum. de med. fac. par. 7°. 167. B
 Vinum Lesbium ubi nascatur, & quod odorum. 1°. de composit. medicamen. per gen. 5°. 213. D
 Vinum lesbium in Asia. de vinis. Sp. 76. G
 Vinum lesbium in Asia celebratum. 1°. de antid. 5°. 101. H
 Vinum lesbium quale. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 99. A
 Vinum lesbium odoratum giluum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. D
 Vinum lesbium odoratum dulce, & tenue. 1°. de anti. 5°. 102. A
 Vinum lesbium flauum. 12°. methodi medendi. 7°. 76. E
 Vina lesbia optima quæ. 1°. de antid. 5°. 102. A
 Vinum lesbium calidius. 3°. de simp. me. fa. 5°. 22. F
 Vinum lesbiū aptissimū est ad deductionē in corpus. 12°. me. m. 7°. 76. G
 Vinum lesbium caput tentat. 12°. meth. me. 7°. 76. H
 Vinū lesbium ad medicamenta vile. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. B
 Vinum mixtum cum Licio, & nitro est confortatiuum, constrictiuium, & solidatiuium. de ocul. 7°. 189. F
 Vina quæ sunt in Maonia dulcia sunt. de vict. ratione in morbis acutis, comment. 3°. 7°. 135. G
 Vinum habens aquam marinam si quis siticulosus biberit, corpus incenditur. de vic. ra. in mor. ac. com. 3°. 7°. 134. C
 Vina cum aqua marina ad quæ. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 101. H
 Vinū mari mistum bibit splenicus. 9°. de comp. med. sec. lo. 5°. 199. B/F
 Vinum maris expers. 1°. de compo. med. sec. lo. 5°. 126. A
 Vinum Marsum in Italia. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. D
 Vinum marsum quale. 1°. de antid. 5°. 100. H
 Vinum marsum adstringit vehementer. 1°. de simpli. med. fac. 5°. 8. C
 Vinum marsum. 12°. meth. med. 7°. 76. D
 Vinum Massilioticum quale. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 102. C
 Vina vt Medicamenta sunt consideranda. 5°. de san. tu. 2°. 94. G
 de Vino Hippocrates egit vt medicamentum, nō vt alimentum in libro de ratione victus. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Vinum pro medicamento assumitur assumpto cibo. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 6°. 3°. 196. F
 Vina quæ non recipienda in medicamentis. 1°. de anti. 5°. 101. B
 ex Vino medicamentum facit in inflammationibus arteriæ, tamē in ip sis à vino est abstinendum. 7°. de comp. me. sec. lo. 5°. 177. H
 Vinum Medicatum pro articularibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vinum medicatum pro calculosis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
 Vinum Mediocre mediocribus dandum. 5°. de sanitate tuenda. 2°. 94. F
 Vinis Melle conditis quando bibere debent senes. 5°. de san. tu. 2°. 91. C
 Vinum aptum compositioni mellis. 5°. de san. tu. 2°. 91. C
 Vini mellis & mulsæ meracitas quo differat in nutriendo. de vict. ra. in mor. acutis, commentario 3°. 7°. 129. A
 Vino mel miscendū ad colluēdos dētes post lac. 3°. de alim. fac. 2°. 28. C

Vinum Mendesium. 2°. de comp. medi. sec. loc. 138. B/4°. 5°. 154. D/de medic. fac. par. 7°. 173. F
 Vinum Meracius intestinis magis conuenit. de vict. ratio. in morb. acutis, commentario. 3°. 7°. 127. A
 Vinum Meracius quid agat. de vict. rat. in morb. acu. com. 1°. 7°. 121. B/ commenta. 7°. aphorismo 56°. Ex. 59. B
 Vinum meracius ebullit & sitim facit. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 4°. 3°. 185. H
 Vinum meracissimum calfacit, & exiccat, si cum maza, & oleribus cō feratur. de salubri dieta. 2°. 40. A
 Vinum Merum exiccat. 3°. de prasag. ex puls. 4°. 119. C
 Vino meraco qui se implent tremunt. 2°. de symp. cau. 3°. 20. E
 Vinum meracius plurimum epotum comitialē morbum ex ventriculo facit. 5°. de loc. af. 4°. 32. G
 ob Vini meri potationem dolori capitis confert succus cētauræ. de virtute centaureæ. Sp. 93. B
 Vino meraciori quandoq; sanatur hemicranea. in 6^m. de morbis vulgaribus commen. 6°. 3°. 196. E
 Vinum meracius cur bibendum lotis calida. de sal. diæ. 2°. 41. H
 Vino trita Metalla qualia. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 241. D
 Vinum Metymne flauum. 12°. meth. me. 7°. 76. E
 Vina Molliā, quæ. 7°. de comp. me. se. loc. 5°. 177. F
 Vinum Mulsum seruabatur vt inueterasceret. 3°. de compo. medicament. secun. loc. 5°. 143. F
 Vinum mulsum ad conglutinandum melius est melicrato. 2°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 106. C
 Vinum mulsum. 3°. de comp. med. sec. loc. 5°. 143. C
 Vinum multiferum quale. de vict. rat. in morbis acu. com. 3°. 7°. 128. H
 Vinum Musteum crassi succi. de atten. vic. 2°. 46. C
 de Vino musto exemplum ad coctionē Iecoris. 4°. de vsu par. 1°. 136. A
 Vinum Myrteum. 8°. de comp. me. sec. loc. 189. E/ 5°. 192. G
 Vinum myrthite. 3°. de comp. me. sec. loc. 143. H/8°. 5°. 191. E
 Vinum Mysinum ubi. 12°. meth. med. 7°. 76. F
 Vinum mysium in Asia. 4°. de comp. medicamen. per gene. 5°. 236. D
 Vinum Mytilenum flauum. 12°. meth. med. 7°. 76. E
 Vinum Nardinum. 9°. de composit. medic. secun. loc. 5°. 200. G
 Vina nigra ubi nascantur. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra vetustate in rubrum, fuluum, & flauum transeunt. de bonitate, & vitio succo. 2°. 38. F
 Vinum fit nigrum vetustate. 1°. de antid. 5°. 101. D
 Vinum nigrum commotum spumam albam facit. de natura & ordine cuiuslibet corporis. Sp. 42. C
 Vinum nigrum non ita calidum est vt rutilum. de bo. & vit. suc. 2°. 38. E
 Vinū nigrū necessario nō est dulce. de vict. ra. in mor. acu. c. 3°. 7°. 126. H
 Vinum nigrum duplex est, dulce, & austerum. de victus ratio. in morbis acu. commentario 3°. 7°. 126. H
 Vina nigra austerā quæ, & ubi. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7°. 126. H
 Vinum nigrum austerum habet hebetem odorem nec effumat ad caput. de fracturis. com. 3°. 7°. 245. A
 Vino nigro austero qñ vtendum. de vic. ra. in mor. acu. cō. 3°. 7°. 126. H
 Vini nigri austeri exemplum petit ex eo quod Cilicia fert, quod vocant Aegæatem. de attenuante vict. ra. 2°. 46. E
 Vina nigra dulcia quæ, & ubi. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 126. H
 Vinum nigrum dulce, austerum, quale. de vinis. Sp. 76. F
 Vinum nigrum austerum quale. 9°. de dec. Hip. 1°. 283. F
 Vinum nigrum austerum adstringens. 5°. meth. med. 7°. 31. G
 Vino nigro austero vtitur in fracturis. de frac. com. 3°. 7°. 244. E
 Vinum nigrum austerum ad fasciandū aptum. de frac. cō. 3°. 7°. 244. G
 Vinum magnum & dulce sanguinem nutrit, oculis contrarium est, capitis vertiginem, id est scotosim, corpori grauedinem stomachourbationem, somnos graues infert. de simp. med. Sp. 92. B
 Vina nigra ante cibum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra inutilia senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa senes bibentes aquam intercutem, & calculum incidunt. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa non adstringentia, quæ. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 Vina nigra crassa parum adstringunt. 3°. de alim. fac. 2°. 33. A
 Vinum nigrum austerum repellit. 14°. meth. me. 7°. 88. G
 Vinum nigrum turbidum cur hæret per viam, & retardat. 3°. de naturalibus facultatib. 1°. 308. D

Vinum nigrum sanguinem plurimum gignit, sed superfluum & melancholicum. de vic. ra. in mor. acu. com. 4. 7^a.149. A
Vinum nigrum crassum & austerum generat sanguinem crassum & nigrum. de atra bile. 1^a.35. A
Vina nigra crassa dulcia generant sanguinem post rubra. 3. de alimentorum facultatibus. 2^a.33. A
Vini nigri crassi potus vrinae quales. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 5. 3^a.192. A
Vina nigra non movent urinam, sed ventrem. 5. de san. tuen. 2^a.91. B
Vinum nigrum expetunt maxima vulnera. de frac. com. 3. 7^a.244. H
Vini nigrum non febricitibus dandum. de vict. rat. in mor. acu. c. 4. 7^a.149. B
Vinum nigrum mutatum quid faciat. de vict. rat. in mor. acu. c. 2. 7^a.121. B
Vina nobilia vocat austeria, & qualia sint. 7. meth. me. 7^a.45. F
cum vino mistum Nitrum purgat aures. de cathar. Sp.95. B
Vina Noua feruescentia cur perturbata. 1. de crisi. 4^a.130. G
Vinum nullum novum est fulvum. de vic. ra. in mor. acu. com. 4. 7^a.149. B
Vina noua non calefaciunt. 7. methodi medendi. 7^a.47. G
Vinum novum crassum nigrum ponticum velociter acescit in stomacho, & incensionem facit. de diff. con. Sp.74. E
Vinum novum crassum per supfluitatem tarde digeritur. de diff. cot. Sp.73. E
Vinum novum generat facile pituitam. de nat. hu. com. 1. 1^a.32. F
Vinorum differentia in Nutritione. de diff. cont. Sp.73. F
Vinorum differentia in Odore. de vic. rat. in mor. acu. c. 3. 7^a.125. D
Vinum olere non debet medicus. in 6^m. de mor. vul. com. 4. 3^a.180. H
in vino odoris carentes significant imbecillitatem. de vic. ratio. in morbis acutis, commentario. 3. 7^a.128. H
in vino odor significat robur. de vict. rat. in mor. acu. com. 3. 7^a.128. H
Vina odorata sunt alijs calidiora, & caput tentant. de atte. vic. 2^a.46. D
Vinum odorum quid gignat. de bon. & vit. suc. 2^a.38. D
Vinum odoriferum melius est ad euchymiam, nisi percutiat caput. de vitis. Sp.76. G
Vinum boni odoris persicum, vel citrinum est boni chymi, & subtilis. de dissolutione contin. Sp.73. H
Vinum boni odoris dulce generat bonum chymum & crassum. de dissolutione continua. Sp.74. A
Vinum boni odoris leue, in quo est dulcedo pauca, bonum generat humorem inter tenuem & crassum. de diff. cont. Sp.73. H
Vina odora iuuant affectus longos thoracis, & pulmonis sine febre. de attenuante victu. 2^a.46. D
Vina odorata in quibus morbis vitanda. de atten. vict. 2^a.46. D
Vina odorata, & fulua caput tentant, & quae sint. 12. met. me. 7^a.76. H
cur Vinum odoratius, dulcius, & tenuius ad componendas antidotos aptius est. 1. de antid. 5^a.102. A
Vinum Olbinum. de med. fac. par. 7^a.166. D
Vinum Oligophorum quale. de vic. ratio. in mor. acu. c. 3. 7^a.128. H
Vini Omphacii plus adstringit, quam oportet. 1. de cop. me. p. ge. 5^a.219. D
Vinum omphacii pro capite refrigerando. 2. de comp. me. se. lo. 5^a.132. G
Vinum Originale quid. 4. de comp. me. per ge. 5^a.241. F
Vina Pallida aut flaua si sint pinguis substantia sanguine augent, & corpus nutriunt. 5. de san. tuen. 2^a.91. B
Vinum Pampulie quale. de atten. vic. 2^a.46. E
Vinum Passum creticum. 1. de compo. med. sec. loc. 126. D | 9. 5^a.203. A
Vinum Pauciferum quid. de vinis. Sp.76. C
Vina paucifera cur dicta. de bonit. & vitio succorum. 2^a.38. G
Vinum pauciferum quale. de vict. ra. in mor. acu. com. 3. 7^a.128. H
Vinum pauciferum virtute simile est aquae. de vinis. Sp.76. C
Vinum pauciferum stipticum. de vinis. Sp.76. C
Vinum pauciferum ad quae valcat. de vinis. Sp.76. D
Vina paucifera non noxia capiti. de bon. & vit. suc. 2^a.38. G
Vina paucifera tollunt capitis dolorem, qui fit ab humoribus in ventriculo collectis. de bon. & vit. suc. 2^a.38. G
Vini Perperini nigrum & austerum. de vic. rat. in mor. acu. c. 3. 7^a.126. H
Vinum perperinum crassum vt sapa. 12. meth. me. 7^a.76. F
Vini Perspicui, & coccini confectio. de med. fac. par. 7^a.175. G
Vinum Picatum quale. 7. de compo. me. per gene. 5^a.265. G
Vinum picatum. 7. de compo. medica. per ge. 5^a.265. H
Vinum Pipere inspersum dandum his qui non concoxere. de praecognitione ad Posth. 4^a.219. A
Vinum cum pipere urinam deducit, & stomachum corroborat. de simplicibus medicaminibus. Sp.92. C
ex vino & Pipere Galenus singultiebat. 8. de compositio. medicamentorum sec. loc. 5^a.190. E

Vinum Plenum quomodo dicatur & vacuum. 3. de diff. pul. 4^a.62. C
Vina plena & vacua quae. 4. de dignos. pul. 4^a.85. B
Vina Pluuia assidua aliena humiditate impleta prompte acescunt. 4. de simp. me. fac. 5^a.27. D
cum vino Polenta. 8. de comp. me. se. lo. 5^a.192. A
Vinum Polyphorum quale. de vict. rat. in mor. acu. com. 3. 7^a.128. H
Vinum Ponticum solemne, & quale. de atten. vic. 2^a.46. E
Vinum ponticum nimis est abominabile. de diff. cont. Sp.73. B
Vinum ponticum euidenter nutrit. de atten. vic. 2^a.46. F
Vinum ponticum mundificat stomachum. de diff. cont. Sp.74. E
Vinum ponticum rectificat molle & debile stomachum. de diff. cot. Sp.74. D
Vinum ponticum stringit ventrem cum stipticitate, & poticitate. de diff. solutione continua. Sp.75. B
Vinum Potens quale. de victus ra. in mor. acutis, comment. 3. 7^a.125. E
Vinum Prannium. 7. de comp. medi. sec. lo. 5^a.181. H
Vinum Protropum dulce. 8. de comp. me. sec. loc. 5^a.195. F
Vinum protropum. de atten. vic. 2. 46. E | 6. de compositio. me. sec. lo. 176. C | 7. 178. D | 184. E | 8. 191. E | 9. 5^a.202. E
Vini Qualitas plenitudo dicitur ibidem. 3. de diff. pul. 4^a.62. G
Vina Recentia quae incommoda habeant. de bon. & vit. suc. 2^a.38. F
Vina recentia remanent suspensa in ventre, vt aqua. de bonitate & vitio succorum. 2^a.38. F
Vina recentia quae tuto bibantur. de bon. & vit. suc. 2^a.38. F
Vina recentia quomodo pro vetustis vendant caupones. de bonitate & vitio succorum. 2^a.38. F
Vinum recens ventrem procurat. de simp. med. Sp.92. B
Vinum penitus refrigeratum acescit. 4. de simp. me. fa. 5^a.27. D
Vinum odorum Rhodium. 7. de comp. med. per gen. 5^a.272. B
Vinum rhodiaceum. 7. de comp. me. per ge. 5^a.271. H
Vini Rhodij fex. 1. de comp. med. sec. loc. 5^a.128. F
Vinum ex Rosis ad quid valeat. de simp. med. Sp.92. C
Vinum rosatum infrigidat, urinam & ventrem procurat. de simplicibus medicaminibus. Sp.92. C
Vinum rosaceum album. 2. de anti. 5^a.116. F
Vinum rosaceum. 2. de anti. 5^a.120. F
Vinum rosatum. 3. de comp. med. sec. lo. 5^a.148. C
Vinum declinans ad Rubedinem & dulcedinem magis nutritiuum est, & minus nutritiuum album subtile. de diff. cont. Sp.73. F
Vinum Rubrum calidum post fuluum. de vic. ratione in mor. acutis, commentario 3. 7^a.126. G
Vinum rubrum minus calidum cirrho. de vinis. Sp.76. F
Vina rubra sunt crassiora flauis. de vinis. Sp.76. F
Vini rubrum crassum dulce est nutritibile, & post hoc nigrum crassum dulce, & post hoc album crassum dulce, & post hoc crassum rubrum asperum, postea nigrum crassum asperum, & post hoc vinum subtile. de diff. cont. Sp.73. F
Vina rubra crassa cur sanguinem generant. 3. de alim. fac. 2^a.33. A
Vinum Ruffum austerum quale. 9. de decr. Hip. 1^a.283. F
Vina Rutila non sunt dulcissima. de bon. & vit. suc. 2^a.38. E
Vina rutila dulciora sunt nigriora. de bon. & vit. suc. 2^a.38. E
Vinum rutilum dulce quibus accommodatum. de bon. & vit. suc. 2^a.38. E
Vinum rutilum dulce quibus non dandum. de bon. & vit. suc. 2^a.38. E
Vinum rutilum dulce non facit vitiosos humores, & cur aliquibus non detur. de boni. & vit. suc. 2^a.38. E
Vinum Sabinum quale. 1. de antidotis. 5. 100. H | 2. de arte curatina ad Glaucanem. 7^a.102. C
Vinum sabinum nobile quale sit. 7. meth. me. 7^a.45. F
Vinum sabinum aquosum. 12. meth. me. 7^a.76. F
Vinum sabinum, & Marsum aquosa sunt. 1. de antid. 5^a.100. H
Vinum sabinum in Italia datur febrientibus. de vict. ratione in morbis acutis, comment. 3. 7^a.127. B
Vinum sabinum pro siccis in Italia, & quale. 7. met. me. 7^a.45. E
Vinum sabinum. de praecognitione ad Posthumium. 4. 219. A | 12. methodi medendi. 7^a.76. D
Vinum Salsum. 2. de antid. 5^a.118. F
Vinum Sambucatum ventrem procurat, & choleram rubram temperat. de simplicibus medicaminibus. Sp.92. C
Vinum & liquores habent varios Saporesh ex terra admixta. de vitulitate respirationis. Sp.64. F
Vinum Scybelites crassum. de bon. & vit. suc. 2^a.38. C
Vinum scybelites non valde crassum est & valde dulce. de vin. Sp.76. G
Vinum scybelites crassum vt sapa. 12. meth. med. 7^a.76. F
Vinum

Vinum scybellite adstringit mire. 1.º de dignos. pul. 4.º.70.H
Vinum scybellites pro vlceribus. 14.º meth. me. 7.º.90.B
Vinum scybellites dulce morsu carens. 6.º meth. me. 7.º.38.E
Vinum scybellite dulce. 7.º de comp. me. sec. lo. 5.º.177.H/ de vic. ratio. in mor. acu. com. 3.º. 7.º.125.G
Vinum scybellites molle. 7.º de comp. me. se. lo. 5.º.177.F
Vinum scybellites. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º.180.A/181.G/H/184.E/C/185.F/8.º.191.E/195.F/9.º. 5.º.202.E
Vini Scillini compositio. de remed. fac. par. 7.º.178.D
Vina quæ in magnis & quæ in parvis Seruantur vasīs sunt diuersa. 12.º methodi medendi. 7.º.76.G
pro Vinis seruandis stæbe. 1.º de antid. 5.º.101.B
Vinum seruandi modus in Italia. 1.º de antid. 5.º.101.B
Vina quæ calido seruantur petunt caput facile. 1.º de antid. 5.º.101.B
Vinum Sesaminum dulce in Lydia. 1.º de dignos. pul. 4.º.70.H
Vinum Sicytes. 6.º de comp. medi. sec. loc. 5.º.173.G
Vinum Signinum in Italia. 4.º compositio. medica. per genera. 5.º.236.D
Vignum signinum quale. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum signinum. 12.º meth. med. 7.º.76.D
Vinum Spicatum. 9.º de comp. medica. sec. lo. 5.º.200.G
Vinum Suaue. 2.º de antid. 5.º.119.E
Vina Sublæua calidiora sunt. 4.º de simp. me. fac. 5.º.31.D
Vina Subrubea vel rubea absq; acris sapore calefaciunt & valent contra famem caninam. com. 2.º. aph. 21.º. Ex. 14.H
Vinum Subtile aquosum adiunat ad spuendum humiditatem ex pulmone. de dissol. continua. Sp. 74.G
Vina subtilia vtilia sunt hñtibus crassū humorē in venis. de vi. Sp. 76.G
Vinum Surrentinum quale. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum surrentinum calidius. 3.º de simp. me. fa. 5.º.22.F
Vinum surrentinum valde calefacit. 7.º meth. me. 7.º.44.B
Vini surrentini ætas. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum surrentinum contendit cum falerno. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum surrentinum. 12.º meth. med. 7.º.76.D
Vinum Suspensum ad ignem in vtribus euaporante aqua indurefcit in modum salis in quadam regione. de vil. resþ. Sp. 64.F
Vinum Syncerum quale. in progn. com. 2.º. 4.º.201.F
Vina syncera diutius seruant doliā picata & gypsata. in 6.º de morbis vulgaribus, commentario. 4.º. 3.º.183.A
Vinorum differentia ex Tempore. de vict. rati. in mor. ac. c. 3.º. 7.º.125.E
Vina habere sua tempora, collige. com. 4.º. aph. 21.º. Ex. 29.D
Vina Tenuia in quibus regionibus reperit Galenus. de victus ratione in morbis acutis, commentario. 3.º. 7.º.127.B
Vina tenuia in Aegypto reperta, quod est mirum. de vict. ra. in mor. acutis. comen. 3.º. 7.º.127.B
Vina tenuia gigni in Italia Bithinia & Asia, non est mirum. de victus ratio. in mor. acu. com. 3.º. 7.º.127.B
Vina tenuia subalba, flaua, & vermicula. de frac. com. 3.º. 7.º.244.H
Vini nullū tenue exq̄site est dulce. de vic. rat. in mor. acu. c. 3.º. 7.º.125.G
Vinum tenue quod in altum corporis penetrat, quale sit. 1.º de comp. me dicamen. per gen. 5.º.211.D
Vinorum tenuiū qualis sit status. de vic. ra. in mor. ac. com. 3.º. 7.º.126.D
Vinum tenuiū partium in capitis dolore à frigiditate. 2.º de compo. me dicamen. sec. loc. 5.º.133.A
Vinum tenue, & album detergit. 4.º de san. tuen. 2.º.84.F
Vinum tenuis substantiæ bibat, qui crassos humores per venas habet. de bonita. & vit. succ. 2.º.38.D
Vinum tenue confert ei, in cuius corpore est humor crassus, & frigidus. de dissol. cont. Sp. 74.G
Vinum tenue mundificat venas ab humore crasso. de diss. cont. Sp. 74.G
Vinum tenue penetrabile facit mingere. 1.º de nat. fac. 1.º.296.D
Vinum tenue substantia flaua vrinas mouet. 5.º de san. tuen. 2.º.91.A
Vinum tenue vetus meracius quid agat. de vict. ratione in morbis acutis, comment. 4.º. 7.º.148.F
Vini sumptum è paruis testis & magnis differt. de bon. & vit. 2.º.38.D
ob Vini Tethalassomeni potum causus quandoq; factus. de vict. rat. in mor. acutis, commentario 4.º. 7.º.134.F
Vinum Theræum crassum. de bon. & vit. suc. 2.º.38.C
Vinum theræum crassum vt sapa. 12.º meth. me. 7.º.76.F
Vini theræum non est valde crassum, nec valde dulce. de vinis. Sp. 76.G
Vinum theræum est dulce, non acerbum. 3.º de diff. puls. 4.º.63.H
Vinum theræum dulce. 7.º de comp. me. se. lo. 177.H/8.º.195.F/ de vict. ratio. in morb. acu. com. 3.º. 7.º.125.G

Vinum theræum pro vlceribus. 14.º meth. med. 7.º.90.B
Vinum theræum creticum. 7.º de comp. med. sec. lo. 179.B/ 5.º.181.A
Vinum theræum dulce morsu carens. 6.º meth. med. 7.º.38.E
Vinum Theræum molle. 7.º de compo. med. sec. lo. 5.º.177.F
Vinum theræum. de attenuante vict. ra. 2.º. 46.E/ 7.º de comp. me. sec. lo. 177.E/181.H/184.E/8.º. 5.º.191.E
Vini, quod theriacā ingreditur, quale esse debeat. 1.º de antid. 5.º.100.G
Vinum quod theriacam ingreditur. de ther. ad Pis. 5.º.95.G
Vini ad theriacā, si falerno careas, quale eē debet. 1.º de anti. 5.º.101.H
Vinum Therinum dulce. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º.177.H/ de vict. ratio. in morb. acutis, commentario. 3.º. 7.º.125.G
Vinum Thuscum aquosum. 12.º meth. me. 7.º.76.F
Vinum Thyrinum. de atten. vic. 2.º.46.E
Vinum Tibenum dictum à regione Tiba quale. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum Tibecinum aquosum. 12.º meth. me. 7.º.76.F
Vinum Tibicenum in Asia datur febrientibus. de vict. ratio. in morbis acu. comen. 3.º. 7.º.127.B
Vinum Tiburtinum in Italia. 4.º de comp. med. per ge. 5.º.236.D
Vinum tiburtinum quale. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum tiburtinum duplex. 12.º meth. me. 7.º.76.D
Vina vetera tiburtina, & segnina calidiora. 5.º de san. tu. 2.º.90.H
Vinum tiburnum. 7.º meth. me. 47.º. A/12.º. 7.º.76.D
Vinum Titacazenum austerum. 7.º meth. med. 7.º.45.F
Vinum titacazenum in Asia imbecillum datur febricitantibus. de vict. rat. in mor. acu. com. 3.º. 7.º.127.B
Vinum titacazenum, & tibunum in Asia imbecille. de vinis. Sp. 76.D
Vinum titacazenum quale. 1.º de antid. 5.º.100.H
Vinum titacazenum aquosum. 12.º meth. med. 7.º.76.F
Vinum Tmolite in Asia celebratum. 1.º de antidotis. 5.º.102.A/12.º methodi medendi. 7.º.76.G
Vinum tmolite giluum in Asia. 4.º de compo. med. per ge. 5.º.236.D
Vinum tmolite duo habet vini genera. 1.º de antid. 5.º.102.A
Vini tmolitis differentia. 12.º meth. med. 7.º.76.H
Vinum tmolite simile falerno, & quale. 1.º de compositio. medicamentorum per genera. 5.º.213.D
Vinum tmolite quale. de atten. vict. rat. 2.º.46.E
Vinum tmolite calidius. 3.º de simp. me. fac. 5.º.22.F
Vinum tmolite dulce. 7.º de comp. med. sec. lo. 5.º.177.H
Vinum tmolite caput tentat. 12.º meth. med. 7.º.76.H
Vinum tmolite ad medicamenta. 2.º de compo. med. per gen. 5.º.223.B
Vinum tmolite. 7.º de comp. medi. per gen. 5.º.269.H
Vina Vermicula tenuia. de frac. com. 3.º. 7.º.244.H
Vina quæ celeriter Vetera fiunt. 1.º de antid. 5.º.100.G/ de vinis. Sp. 76.H
Vinum quomodo fiat quam celerrime vetus. 1.º de antid. 5.º.101.A
Vinum quomodo cognoscatur veterascere. 1.º de antid. 5.º.100.G
præter Vinum veterascunt omnia. 1.º de antid. 5.º.101.C
Vinum vetus calidius. 3.º de simpli. med. facul. 5.º.22.F
Vina valde vetusta calida. 4.º de simp. me. fac. 5.º.26.E/1.º de arte curatiua ad Glauconem. 7.º.97.D
Vina vetustate fiunt calidiora. 4.º de simp. me. fac. 5.º.27.C
Vinum vetustate fit calidius, & tenuius. 1.º de simplicium medicamentorum facultat. 5.º.79.C
Vina quæ inueterantur semper acedincm quandam, & dulcedinem asciunt. 4.º de simp. me. fac. 5.º.27.C
Vina omnia quæ nec crassa valde, nec dulcia nimium sunt, vetustate fiunt flaua corruscantia instar ignis. de bo. & vit. suc. 2.º.38.F
Vinum vetus valde calefacit. 7.º meth. me. 7.º.44.B
Vinum vetustissimum calefacit exactissime. de bo. & vit. suc. 2.º.38.H
Vinum vetustissimum acre. in 6.º de mor. vul. com. 5.º. 3.º.192.G
Vinum quod vetustate amarescit. de bonitate, & vitio succo. 2.º.38.F
Vina valde vetusta amara sunt. 4.º de simp. me. fac. 5.º.26.E
Vina vetera eligenda. sed quæ non sint amara. 7.º meth. me. 7.º.47.A
Vina nimis vetusta, & nimis recentia cur vitanda. de bonitate, & vitio succorum. 2.º.38.F
ex Vini veteris meracioris potu Galeno sitis est acuta. de victus ratio. in morbis acu. commentario 3.º. 7.º.134.C
Vini vetusti saporem habet hydromeli. de dyna. Sp. 22.D
Vinum vetus ad ebrietatem bibiti facit sitim. 1.º de symp. cau. 3.º.18.E
à Vinis vetustis abstinendum est in tertiana. 1.º de arte curati. ad Glauconem. 7.º.97.D
ex Vini veteris, & acris potu febris. de caus. morb. 3.º.6.G
Vinum Vinosum diuersis quale. 7.º meth. med. 7.º.45.E
fff ij Vinum vinosum

Vinum vinosum quale. de vic. rat. in mor. acu. com. 3°. 7^a. 125. E
Vinum vinosum cur calidum, & odoratum. de victus ratio. in mor. acu. commentario 3°. 7^a. 129. A
Vinum vinosum vit. adu. ab habetibus vires imbecillas. 7° me. me. 7^a. 45. E
Vinum vinosum album quale. 9° de decr. Hip. 1^a. 283. E
Vinum vinosum quid agat. 9° de decr. Hipp. 1^a. 283. E
Vinum vinosum dulce quid agat repente potum. de vict. ratione in morbis acutis, commen. 2°. 7^a. 121. C
Vinum vinosum album urinas mouet, & quale sit. de vic. ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 126. D
Vinum Violaceum. de simp. med. Sp. 92. C
Vinum violaceum urinam prouocat, stomachum corroborat, & lumbri- cos excludit. de simp. med. Sp. 92. C
ex VINO, in quo mortua est Viperā, sanatus est habens elephantiasim. de subs. emp. Sp. 33. H
VINUM quidam non gustant. de consue. 2^a. 61. A
Vinum vidit non bibit aeger cur dixerit quidam Galeno. de victus rat. in mor. acutis, commen. 3°. 7^a. 131. C
Vinum pro voluptate, & pro vtilitate. de vict. ratione in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 131. C
Vini potio thorexis appellat ab Hippocrate. com. 2° aph. 21^a. Ex. 14. G
Vinum vnu bibere interest, vt vter et retineat, et coquat. de sal. 2^a. 42. E
Vini vis qualis. de frac. com. 3°. 7^a. 241. D
Vina aqua contraria viribus. 7° met. me. 7^a. 45. F
Vinum quibus aqua praeualeat in 6^m. de morbis vul. com. 4°. 3^a. 185. C
Vinum propinatum quid facere possit in 6^m. de morbis vulgaribus, com- mentario 5°. 3^a. 188. A
Vinum quid boni agat. quod animi mor. 1^a. 318. B
Vinum quae bona faciat. 8° de comp. med. sec. lo. 5^a. 194. G
Vinorum bona qualia sint. 7° methodi medendi. 7^a. 45. F
Vini dotes, & laudes, & quomodo malum. quod animi mor. 1^a. 318. A
Vinum quid faciat mali. quod animi mor. 1^a. 321. A
Vinum quid in aliquibus agat. 4° de san. tu. 2^a. 85. E
Vini potio quid faciat quandoq; in progn. com. 1°. 4^a. 193. A
Vini potatio prae ter consuetudinem quid agat. de vict. rat. in mor. acutis, commentario 2°. 7^a. 121. B
Vinum prodest in potu quod vnusquisq; libenter bibit. 8° de compositio- ne medicamentorum secundum locos. 5^a. 192. D
Vinum alit corpus. 3° de alim. fac. 2^a. 33. A
Vini proprium cito mutari in nutrimentum. 3° de temp. 1^a. 22. F
Vinum celerrime nutrit. com. 2° aph. 18°. Ex. 13. G
Vinum est cibus si quicquid alit cibus est. 3° de alim. fac. 2^a. 33. A
Vinum alit vniuersim. com. 2° aph. 18°. Ex. 13. G
Vinum multum nutrit. de dispo. cont. Sp. 73. F
Vinum habet maiorem familiaritatem nobiscum quam oleum, & mel. de renum affe. dign. & med. 7^a. 195. G
Vini duplum minus alit, quam mellis simplum. de vict. ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7^a. 129. B
Vino excepto alij liquores non nutriunt. de renum affect. dignotione & medela. 7^a. 195. G
Vino quando vti debemus. 11° meth. me. 7^a. 70. A
Vini quibus dandū in Acutis, & quibus nō. 9° de decr. Hip. 1^a. 282. G
Vinum Adstringit. 2° de comp. med. sec. loc. 5^a. 134. E
Vinum ab Adultis modice sumendum. 1° de san. tu. 2^a. 66. H
Vinum cur praebeatur Aegrotantibus. de bon. aque. Sp. 75. G
Vinum obest plurimis aegrotis in 6^m. de morbis vulgaribus, commen- tario 4°. 3^a. 185. C
Vinum quos Affectus sanat. 3° de simp. me. fac. 5^a. 22. F
Vini potio affectum adimit non symptoma. 12° meth. me. 7^a. 75. D
Vinum concitat validam Alterationem. 1° de caus. pul. 4^a. 87. H
Vinum partē Animae rōnālē hebetē turbidāq; reddit. 1° de san. 2^a. 66. H
Vinum quando in animi defectu dandum, & quod, & in qua etate. 12° methodi medendi. 7^a. 77. G
Vinum est Aperitiuum propter motum. com. 6° aph. 31°. Ex. 49. G
ex VINO collyrium Asperitudinibus accommodatum. 4° de composit. medicamentorum sec. loc. 5^a. 190. D
Vinum purgat Aures. de cathar. Sp. 95. B
Vinum a Balneo non conuenit. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 196. B
Vina quae conueniant Calculosis, & q̄ nō. de re. aff. dign. & me. 7^a. 194. E
Vini bibitiū cur Calefacit, applicatū cuti nō calefaciat. 3° de tēp. 1^a. 22. E
Vinum magis patit̄ a nostro corpore, q̄ agat in illud. 3° de tēp. 1^a. 23. H
Vinum semper non calefacit. 3° de temp. 1^a. 22. G

Vinum modice haustum, vt quod proprium alimentum sit, natium calo- rem adauget. de caus. morb. 3^a. 7. D
Vinu calefacit, resumit, & reficit oia mēbra, quae ex frigore, & dolore cōstricta tēnent, & ijs q̄ hūeris dolore tēnent, pdest. de sim. Sp. 92. B
Vinum calefacit totum corpus. com. 7° aph. 56°. Ex. 59. B
Vinum calefacit nervos, & quandoq; iuuat. com. 5° aph. 5°. Ex. 37. G
Vino quo vti debeant Calidi. de vinis. Sp. 76. D
Vinum an calidis omnibus idoneum. 5° de san. tuen. 2^a. 94. E
Vinum Caput tentat, si vel mox a balneo prae omnibus alijs cibis, & po- tibus bibitur. de sal. dia. 2^a. 41. C
Vinum cur caput tentet & mentē. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 131. E
Vinum caput replet. 1° de san. tuen. 2^a. 66. G
Vinum caput replet, & inflammat. de puero epil. 7^a. 180. E
ne Vinum caput tentet, post illud aqua bibe. de vict. rat. in mor. acutis, commentario 3°. 7^a. 131. E
Vinum non tentans caput, & ventriculum robustum efficiens, quale. 5° de locis affectis. 4^a. 32. F
Vinum quod exhibendum capiti imbecillo, quod facile vini calidis im- pletur. 12° meth. med. 7^a. 76. G
Vini potio larga officit capiti affecto in 3^m. de mor. vulg. c. 2°. 3^a. 135. D
a VINO abstinendum in capitis grauitate, & in mentis lēsione. de vic. ra- tio. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 131. E
Vino vitur in Capitis fracturis. 2° de comp. med. per gen. 5^a. 225. F
Vinum in Castris non gustandum, sed aqua. quod animi mo. 1^a. 320. H
Vinum sine cibo lēdit in 6^m. de morbis vulg. com. 6°. 3^a. 196. F
Vinum non habet tempus Cōctionis praeinitū, sicut nec cibus, sed fm na- turā vini, et potatoris tardius, & citius digerit. c. 5° ap. 5°. Ex. 37. H
Vinum concoquit semicrudos humores quantum aliud quid vis. 4° de sanitate tuenda. 2^a. 83. E
Vinu etatē habens mediocrē cōualecentibus optimū. ars med. Isa. 71. F
Vinum si quis potauerit ante cibos qui sit euacuatus, vel per fluxū aut alui, aut sanguinis, aut altero modo, incidit statim conuulsionem, aut delirium. com. 2° aph. 21°. Ex. 14. H
Vinum facit conuulsionem, sanat, & quomodo. cō. 5° aph. 5°. Ex. 37. G
Vino, & a carne abstinendū in Cubiti fractura. de fra. com. 1°. 7^a. 230. G
Vina aptissima ad Deductionem in corpus. 12° meth. me. 7^a. 76. G
Vina quae facile in omne corpus deducantur. 12° meth. me. 7^a. 76. H
Vinum quod facile descendit. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 195. G
Vinum facit descendere cibum. de diss. cont. Sp. 72. A
ex Vini potione Desipientiae in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 164. B
ex VINO vel aqua accipitur Dia trion pipereon. 1° de lo. aff. 4^a. 5. F
Vina quae conueniant ad Digestionē in corpore. 12° meth. me. 7^a. 76. E
Vina non idonea ad digestionem in corpus. 12° meth. me. 7^a. 76. G
ex VINO Dolet caput. 3° de loc. aff. 4^a. 20. G
Vinum vitandum in capitis dolore ab ardore. 2° de compositio. medica- mento. secun. loc. 5^a. 132. B
Vinum euitandum in capitis dolore, & temporum pulsibus. 1° de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 95. F
Vinum etiam prohibet in dolore capitis frigido. 2° de composit. medica- mento. secun. loc. 5^a. 132. C
ex Vini potu dolente capite corona. de med. fac. par. 7^a. 170. H
ex Vini potu dolores capitis remedia. de med. fac. par. 7^a. 153. G
Vinum, & alicam dat in capitis dolore per consensum. 2° de composit. medic. sec. loc. 5^a. 136. H
Vini potione quando oculorum dolor sanatur. de ocul. 7^a. 190. B/ commē- tario 6° aph. 31°. Ex. 49. F
Vini potio sanat oculorum dolores, & quos, & quomodo. comment. 7° aphorismo 46°. Ex. 57. G
Vini potione oculorū dolores grauissimos sanauit Gale. 3° meth. 7^a. 17. D
ex VINO Emplastrum Publi. 2° de comp. me. per ge. 5^a. 225. B
Vinum Euacuat per sudores, & per urinas. 1° de san. tuen. 2^a. 66. H
Vinum Exsiccare, elice. 8° de comp. me. se. lo. 5^a. 194. G
Vino melius ē melicratū ad expurgādū. 2° de ar. cur. ad Glau. 7^a. 106. C
Vinum est remedium Extentionum post totius corporis euacuationem, apud Asclepiadem. com. 7° aph. 46°. Ex. 57. G
Vinum quibus dari non debet. 8° de compo. med. sec. loc. 5^a. 194. F
Vinum an febrientibus dari debet. 9° de decre. Hip. 1^a. 282. E
Vinu phibet febris magnitudo, qualis ē in cōtinuis. 11° me. me. 7^a. 69. H
Vinum febrientibus non exhibetur. 7° de simp. med. fac. 50. F/ 9° 66. H/ 7° de comp. me. se. lo. 184. G/ 8° 195. E/ 9° 197. G/ H/ 198. A/ B/ 199. G/ 202. H/ 203. D/ 204. E/ D/ 10° 5^a. 206. A/ B/ 8° meth. me. 52. G/ de re med. par. fac. 159. E/ F/ de med. fac. par. 167. G/ 7^a. 169. F
Vinum non

Vinum non dat febricitantibus, sed aquam. 8°. de composio. medicamento
rum secundum locos. 5°. 196. B
*Vinum non dandum in febre tertiana nisi post coctionem, & quod postea
dandum.* 1°. de arte cur. ad Glauconem. 7°. 97. C
Vinum in febre melius quam aqua, & cur. 8°. meth. me. 7°. 51. G
Vinum concedit febricitantibus, & quale. 8°. meth. me. 7°. 51. G
de Vini dando in Hippocrate conditio. 8°. meth. med. 7°. 51. G
Vinum prohibet in febribus, tamen dat in moderatis. 9°. de composi. me
dicamen. sec. lo. 5°. 197. G
Vinum dat in febre mediocri. 11°. meth. me. 7°. 70. B
Vinum dandum in ephamera ex ira, mæstitia, & cogitatione. 1°. de arte
curatiua ad Glauconem. 7°. 95. F
Vinum in quartana quale. 1°. de arte curati. ad Glauconem. 7°. 97. F
Vina febribus idonea quæ. de vic. ratio. in mor. acu. com. 3°. 7°. 127. A
Vinum, & carnem febricitantibus dabat Petronas. de victus ratio. in mor
bis acutis, commentario. 1°. 7°. 109. F
Vini dātores cur medici. ad Thras. 2°. 105. B
Vini potus quando ante accessionem. de caus. pro cathar. 3°. 95. G
Vinum in fluxionibus ad vetriculū quale. 1°. de art. cu. ad Gl. 7°. 99. A
Vinum plus bibitum Frigefacit. 3°. de temp. 8°. 22. G
Vinum etsi calidum quomodo morbos frigidos generet. de caus. 3°. 7. D
Vinum frigidum corpus roborat. de sal. die. 2°. 41. C
Vinum modicum calidum dandū frigidis & humidis. in 1°. de mor. vul
garibus, commentario. 2°. 3°. 108. F
Vinum cur conueniat frigidis, & siccis. 5°. de san. tu. 2°. 94. E
Vinum Furiosus non est exhibendū, & qñ. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 95. F
Vinum quale ad Glutinandum. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 106. C
*Vinum æquale equali potum soluit Halicem, idest anxietudinem, oscita
tionem, horrorem.* com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. A
Vini potio humectat. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
Vinum humectat nimium, & calefacit. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
Vinum magis humectat q̃ ptissima. de vict. rati. in mor. ac. c. 1°. 7°. 112. F
post Vini potū humiditas quomodo corrigenda. 3°. de san. tu. 2°. 82. A
à Vini potione humiditates quomodo seruentur. 3°. de san. tuen. 2°. 81. G
Vinum omnes humores optimos reddit. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
Vinum valet contra Hyosciamum. de opt. sect. Isa. 21. F
ex Vini vno cyatho quomodo quis ebrius fiet. de me. fac. par. 7°. 174. E
Vino quando indulgendum. de dyna. Sp. 20. C
Vinum quale ab Infantibus bibendum. de sal. die. 2°. 42. D
*Vinum prohibetur in inflammationibus, in dolore capitis, in deliris, & fe
bre incendente.* 1°. de arte curati. ad Glau. 7°. 99. A
Vinum dari non debet inflammatis. 1°. de arte cu. ad Gla. 7°. 95. E
*à Vini abstinendum in inflammationibus arteria, tamen medicamen
tum facit ex vino.* 7°. de comp. me. se. lo. 5°. 177. H
Vinum quando optimū in Intemperie. 8°. de comp. med. sec. loc. 5°. 194. F
Vinum interdū non bibendum. quod animi mor. 1°. 320. H
Vinum ad Iram, & libidinem præcipites facit. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
Vino an aqua vti debeat Iuuenis qui exercitatur. 5°. de san. tu. 2°. 94. E
Vinum dat in morbo Laterali, & dat ante cibum. de victus ratio. in mor
bis acu. com. 1°. 7°. 112. E
ex Vini qui Lauabantur. de ven. sect. aduer. Eras. 6°. 11. G
Vinum à quibus Liberet. de bon. & vit. suc. 2°. 38. H
Vino epoto cur fiat Latitia nesciuit Galenus. q̃ animi mor. 1°. 318. A
Vino in quo Marasmo vtimur, & in quo non. de mar. 3°. 48. E
Vinum cur ponebat in coquēdis Medicamentis. 4°. de sa. tuen. 2°. 87. A
Vinum vtilius ad medicamenta podagricorum, & articulariorum. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 87. A
Vinum habet valentes vires pro Mungando. 14°. meth. med. 7°. 88. G
Vinum cito mouentur ad omnes partes. com. 7°. aph. 56°. Ex. 59. B
Vino, aqua, & aceto terra Madefcit. 2°. de simp. me. fac. 5°. 14. G
Vinum nō bibant Magistratus, gubernatores, iudices in suo officio. quod
animi mores. 1°. 320. H
Vinum Melancholicorum quale esse debeat. de mel. ex Gal. Sp. 110. D
Vina immodica oia tētāt Mētē, et nervos. in 3°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 138. D
Vinum mitigat ac frāgit acrimoniā bilis amaræ. 1°. de san. tu. 2°. 66. H
Vinum nō bibendū volentibus Mulieres implere. q̃ ani. mor. 1°. 320. H
Vinum Nervos, & mentem ferit. de vict. ra. in mor. acut. c. 1°. 7°. 113. F
Vinum nervis non adhibendum, quare nec acetum vinosum. 3°. compo
sio. medica. per genera. 5°. 229. G
Vinum ledit principium nervorum. 3°. de præs. ex pul. 4°. 118. E
Vini epoti Noxa à Græcis dicitur κραιπνός & vnde deriuatur. com

mentario. 5°. aph. 5°. Ex. 37. G
à Vini noxa quem faciat pulsus. 1°. de præsaz. ex puls. 4°. 107. G
ad Vini noxam. de med. fac. par. 7°. 176. B
ex Vini obstructio qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. D
Vinum vt Odio sit. de med. fac. par. 7°. 174. E
*Vinum quod in potu à Palæstritis sumebatur non aliter quam suilla ca
ro in cibo.* de attenuante vict. rat. 2°. 46. E
Vinum qñq; dare cogimur ad periculū depellendū. 12°. met. me. 7°. 75. D
Vina pro Pinguibus qualia esse debeant. 14°. meth. me. 7°. 91. F
Vino madescent Plagule. de fract. com. 3°. 7°. 241. D
Vini non toleratur à Plethorica dispositione. cō. 7°. aph. 46°. Ex. 57. G
Vinum dat in Pleuritide. de vic. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 139. D
Vinum acceptum ante euacuationem in pleuritide obest. de vict. ratio
ne in morbis acutis, comment. 1°. 7°. 114. B
Vino potato qui Pulsus sequantur. 1°. de caus. pul. 4°. 87. H
Vini intempestiuus potus quos faciat pulsus. 1°. de dignos. pul. 4°. 77. C
ex Vini pulsuum mutatio qualis. 3°. de diff. pul. 4°. 99. C
ex Vini pulsuum mutatio est diuturna. 1°. de præs. ex pul. 4°. 104. H
Vinum ne gustent Pueruli temperati. 1°. de san. tuen. 2°. 66. G
Vini nō gustēt pueri nisi post decimū octauū annū. q̃ ani. mor. 1°. 320. G
Vino moderate vtendum à decimo octauo anno ad trigessimū. quod ani
mi mores. 1°. 320. G
Vinum pueris alienissimum. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
ob Vinum pueri qui vigilias incidit, casus. 2°. de loc. aff. 4°. 14. A
Vinum dari debet omnibus qui Refici debent, modo non febricitent. 7°. methodi medendi. 7°. 45. E
Vinum reficiens quale esse debeat. ars med. Isa. 71. G
Vinum quod cōuenit in Renū affectibus. de ren. aff. dig. & me. 7°. 195. G
*Vini potio Sanguinem, sui motus vehemētia diffundit, obstructiones ape
rit.* com. 6°. aph. 31°. Ex. 49. F
Vinum in sanguinis fluxionibus quale. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 99. A
Vinum Senibus aptissimum. 5°. de san. tuen. 2°. 90. H
Vinum quæ bona faciat senibus. 5°. de san. tuen. 2°. 91. A
Vinum medicina est contra senij austeritatē. q̃ ani. mor. 1°. 320. G
Vinum senibus bibendum vt iuuenescant. q̃ ani. mor. 1°. 320. G
cum Vini aliquo panis senum conficitur. 5°. de san. tuen. 2°. 92. D
Vina quæ bibere possint senes, si caput sit valētius. 5°. de san. tu. 2°. 90. H
Vinum pro senibus quomodo eligendum. 5°. de san. tu. 2°. 91. A
Vini potio non prodest senibus, si humectationis non indigent. 5°. de sani
tate tuenda. 2°. 92. D
Vinum nunquā bibant Serui. q̃ ani. mor. 1°. 320. H
Vina pro Siccis. 7°. meth. me. 7°. 45. E
Vinum ad quam siccitatem vtile. 1°. de san. tuen. 2°. 66. H
Vina quæ maxime siccant. 4°. de compo. medica. per ge. 5°. 236. D
Vini quo plurimum ponitur siccum est. de diff. cont. Sp. 74. C
*Vinum si quis biberit dilutū aqua calida, & prius aliqua comederit, Sin
gultum incidit.* com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. H
Vinum in cibo ad sedandam solam sitim sumendū. de diff. cont. Sp. 72. A
Vinum sitim crescere facit. 1°. de simp. me. fa. 5°. 7. E
Vinum sitim facit, & quomodo. com. 5°. aph. 27°. Ex. 40. A
Vinum quando debet dari sitientibus, & quando non. sed aqua. commen
tario 5°. aphor. 27°. Ex. 40. A
à Vini fit Sopor. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. H
Vinum somnum conciliat. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
Vinum liberalius sumptum somnum conciliat. 1°. de symp. cau. 3°. 19. A
Vini moderata potio soporifera est. 3°. de loc. aff. 4°. 17. G
Vinum proptē Submittit oia, nisi sit crassum. com. 5°. aphor. 5°. Ex. 37. G
Vino cur macerentur succi. 1°. de antid. 5°. 107. E
Vinum Sudorem, & vrinam prouocat. 4°. de san. tu. 2°. 83. E
Vinum cum oleo irino prouocat sudorem. de cathar. Sp. 95. D
Vinum in Syncope datur. 11°. meth. me. 7°. 70. F
ex Vini panis in syncope. 12°. methodi medendi. 7°. 76. C
Vinum cur conueniat in omni syncope. 12°. meth. med. 7°. 76. C
Vina in syncope qualia esse debeant. 12°. meth. me. 7°. 76. D
Vina conuenientia in syncope ex bile circa os vetriculi. 12°. methodi me
dendi. 7°. 76. D
Vina in syncope ex humoribus crassis qualia esse debeant. 12°. methodi
medendi. 7°. 76. F
Vina fugienda in syncope quæ. 12°. meth. me. 7°. 76. H
*Vino & oleo intinctis lanis succidis tumores ex deligatione facti curan
tur.* de fract. com. 3°. 7°. 241. C

Vini quomodo Venenis aduersetur. in 6^m. de morb. vulg. c. 6°. 3^a. 196. H
 Vina quae morantur in Ventre, quae. 5°. de san. tu. 2^a. 91. B
 Vina quae in ventre morantur non sunt apta seni. 5°. de san. tuen. 2^a. 91. B
 Vinum auxiliatur ventriculo. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. G
 Vinum ad vesicā valde penetrās. de vic. ratio. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 126. G
 Vinum quando dandū, & quā nō dandū in Vlcerebus. 4°. met. me. 7^a. 28. H
 Vinum optimum medicamentū omnibus vlcerebus. 3°. met. me. 7^a. 19. D
 Vinum quid faciat in vlcerebus. de frac. com. 3°. 7^a. 242. E
 Vino vrendum ad vlcus abludendum. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 101. H
 Vino lauandum vlcus humidum. 4°. methodi medendi. 7^a. 23. E
 Vino aut aqua frigidis madidam spongiam vlceri applicat. 4°. de comp. medica. per gen. 5^a. 236. H
 Vinū, & oleū lana cōcepta supra vlcera. 4°. de cōp. me. p. gen. 5^a. 244. E
 a Vino, & cibis crassis abstineant Vulnerati in capite. 2°. de composit. medicamento. secum. loc. 5^a. 134. A
 Vinū vulnerū grandū glutinatoriū quō fiat. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 43. A
 Vinis mouenda Vrina in senibus. 5°. de san. tu. 2^a. 92. E
 cum Vino eandem facultatem habet mel, & quomodo differat. 8°. de compositio. medicamento. secum. loc. 5^a. 194. G
 ex Vino, & melle prodest panax per vrinās expelli. desiderantibus. de vict. rat. in mor. acutis, commentario 4°. 7^a. 144. C
 Vini facultatem habet onagron. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 59. C
 Vinum redolet onagron. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 57. C
 Vina quorum loco sapa ponenda. 14°. meth. me. 7^a. 90. B
 VIOLAE species, & earum vires. de simp. med. Sp. 91. H
 Viola frigida humida. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 48. F
 Viola omnes viscidē relaxant, vrinam prouocant. de simp. me. Sp. 91. H
 Viola mundificant. de ocul. 7^a. 188. E
 Violarum semen partum expellit, lūbricos occidit. de simp. me. Sp. 91. H
 Viola albā sanguinem purgant. de dyn. Sp. 22. C
 ex Violis albis medicamentum. 4°. de comp. me. se. lo. 5^a. 155. E
 Viola albā. 4°. de compo. med. sec. loc. 153. D. 6°. 5^a. 175. E
 Viola minor de angelica. de dyna. Sp. 31. E
 Viola pro dolore. de dyna. Sp. 35. E
 VIOLACEVM vinum vrinam prouocat, stomachum corroborat, lūbricos excludit. de simp. med. Sp. 92. C
 ne VIOLATA mulier cognoscatur. de pass. mul. Sp. 96. D
 VIOLENTER, & robuste dicere nihil refert. 2°. de san. tu. 2^a. 74. C
 VIOLENTVS dolor notus. 2°. de lo. aff. 4^a. 12. G
 VIPERAE non sūt ab eodē opifice a quo homo. de fat. for. 1^a. 326. B
 Vipera descriptio. de theriaca ad Pif. 5^a. 95. D
 Vipera femina quomodo differat a mare. de ther. ad Pif. 5^a. 95. E
 Vipera spēs. Dipsas [nota dipsadē ēē viperae speciei.] 1°. de symp. 3^a. 18. E
 Vipera cur dipsadā dictā. 11°. de simpl. med. fac. 5^a. 78. B
 Vipera per os accipit semen. de theria. ad Pif. 5^a. 93. C
 Vipera caput maris truncat in cotu. de ther. ad Pif. 5^a. 93. C
 Viperam interimunt filij. de ther. ad Pif. 5^a. 93. D
 Vipera deponunt senium, & quale. de ther. ad Pif. 5^a. 95. D
 Vipera sunt frigida. 2°. de locis affectus. 4^a. 14. B
 Vipera quibus vescantur. de theriaca ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera sub cane furiant. 2°. de lo. aff. 4^a. 14. B
 Vipera detenta sunt magis venenosa. de vsu ther. ad Pamph. 5^a. 92. B
 Viperarum aer non inspirandus. de theria. ad Pif. 5^a. 97. F
 Viperas venantur Romē marsi. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 78. B
 Viperas viuas capere Quartus arte instituit. 11°. de simp. me. f. 5^a. 78. A
 Vipera quando venandē. 1°. de anti. 5^a. 104. A
 Vipera quando capiendā. de ther. ad Pif. 5^a. 95. D
 Vipera quo tempore eligendē. 1°. de anti. 5^a. 110. A
 Vipera quo tempore prehēdendā, & quales sumendā. de vsu theriaca ad Pamphil. 5^a. 99. B
 Vipera quo tempore capiendā, & quod non nutriendā cibis insolitis. de theriaca ad Pisonem. 5^a. 94. G
 Vipera quomodo & quando capiendā. de ther. ad Pif. 5^a. 92. A
 Viperas cur necamus. & animi mor. 1^a. 321. C
 Vipera quando pro Baccho lacerantur. 1°. de anti. 5^a. 104. A
 Vipera in Aegypto comeduntur. 3°. de alim. fac. 2^a. 26. D
 Vipera cū exeunt terrā sunt minus venenosa. de ther. ad Pif. 5^a. 95. D
 Vipera praegnantēs reiciendā sunt. 1°. de anti. 5^a. 104. B
 Vipera maritimis iucta aut in lacuna salsa omittēde. 1°. de anti. 5^a. 104. B
 Vipera non debent diu detineri captā. de vsu ther. ad Pamp. 5^a. 99. B
 Vipera non mansuescit. de cog. cur. animi mor. 2^a. 54. C

Vipera quomodo edendē. de subfi. emp. 15a. 34. E
 Vipera quomodo parandā pro cibo. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 107. E
 Vipera partes quae abijciendā. de theria. ad Pifon. 95. E. de vsu theriaca ad Pamphil. 5^a. 99. B
 Vipera quae partes incidendā, & cur. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. B
 Vipera partes abijciendā quae, & quantā. 1°. de anti. 5^a. 104. B
 Vipera partes ad quantā longitudinē amputandā. de ther. ad Pif. 5^a. 95. E
 Viperarum caput, & cauda cur abijciantur. de ther. ad Pifo. 5^a. 93. C
 Vipera caput habet perniciosius, alijs feris. de ther. ad Pif. 5^a. 93. C
 Viperis cur caudē amputantur. de ther. ad Pif. 5^a. 93. D
 Vipera debet habere motum etiam secta, si sit futura utilis ad Theriacam. de theria. ad Pif. 5^a. 95. E
 Vipera cur sola ingreditur Theriacam. de ther. ad Pif. 5^a. 92. H
 Vipera minus tabifica est alijs feris. de ther. ad Pif. 5^a. 92. H
 Vipera quot in compositione sumendā. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. D
 Vipera quomodo in theriaca cōdatur. 2°. de arte cura. ad Gl. 7^a. 107. G
 Vipera quomodo coquendā. 1°. de anti. 5^a. 104. B
 Vipera in quo vase coqui debeant. de ther. ad Pif. 5^a. 95. F
 Vipera quō coquēda, & quā in coctura miscēda. de ther. ad Pif. 5^a. 92. C
 in Vipera coctione sal, & anethū miscēda sunt. de ther. ad Pif. 5^a. 95. F
 Vipera venenum sal, & anethum auferunt. de ther. ad Pif. 5^a. 94. A
 in Viperarū coctione sal quā ponendū, & quā non. 1°. de anti. 5^a. 104. B
 Viperarū carnes quantū excoquendā. 2°. de arte curatiua ad Gl. 7^a. 107. G
 Vipera quando cocta. de theria. ad Pifo. 5^a. 92. E
 Vipera quomodo cognoscatur an sit cocta. de ther. ad Pif. 5^a. 95. F
 Viperarum caro qualis. 11°. de simp. med. fac. 5^a. 78. D
 Viperarum caro quo tempore bona. 11°. de simpli. med. fac. 5^a. 78. D
 Vipera caro habet naturā virtutem ad salutem. de ther. ad Pif. 5^a. 93. E
 Viperarum carnes quales in iure albo coctae. 11°. de simp. med. fa. 5^a. 81. B
 Viperarū caro euacuat totū corpus p. cutem. 11°. de sim. me. fac. 5^a. 77. G
 Viperarum caro quō humores eiciat. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. D
 in Viperarū esu curatio elephātiāsis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7^a. 107. G
 ex Viperis sanatus elephātiū. 11°. de simp. me. fa. 77. H. 5^a. 78. A
 Vipera mortua in vino sanat elephātiāsim. de subfi. emp. 15a. 33. H
 Viperarū caro adeo siccatur ut sitim inducat. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. B
 Viperam comedens sui vehementi incitatus fuit. 1°. de symp. 3^a. 18. D
 Vipera pastilli quomodo fiant. de ther. ad Pif. 5^a. 95. F
 ex Viperis pastillorum compositio. 1°. de anti. 5^a. 104. A
 ex Vipera pastilli quanti esse debeant. 1°. de anti. 5^a. 104. C
 Viperarum iure macerari non debet panis. 1°. de anti. 5^a. 104. C
 Vipera panis est miscendus. de ther. ad Pif. 5^a. 95. F
 Viperarum sal quomodo fiat. 11°. de simp. me. fa. 5^a. 78. D
 ex Viperis sal potenter extenuat. 14°. meth. me. 7^a. 91. D
 Vipera ex vltione prauam vim deponunt. de ther. ad Pif. 5^a. 97. E
 ut VIPERA non mordeat. de med. fac. par. 7^a. 169. G
 Viperarum dentium foramina macis obstruuntur. de theria. 5^a. 94. G
 Vipera tractat a hyeme non mordent. 2°. de loc. aff. 4^a. 14. B
 Vipera saepe mordens amittit virus. de ther. ad Pif. 5^a. 94. G
 a Viperis morfi quomodo sitiant. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 78. B
 Vipera salua necat hominem. de ineq. intemp. 3^a. 44. C
 Viperam necat salua hominis. de ineq. intemp. 3^a. 44. C
 Vipera magis venenosa sunt hoīes ieiuni. de vsu ther. ad Pamp. 5^a. 99. B
 Vipera iētus quomodo curandi. 3°. de lo. aff. 4^a. 19. G
 a Viperis morfi sanant Anchusa Alcibiadia. 6°. de simp. me. f. 5^a. 41. D
 contra Viperas Antidotus Appollodori. 2°. de anti. 5^a. 118. A
 contra Viperam antidotus Cesari a Gallo data. 2°. de anti. 5^a. 118. F
 ad Vipera morsus Antidotus Rustici medici. 2°. de anti. 5^a. 118. B
 ad Viperarum morsus facit Aristolochia. de simp. med. Sp. 80. F
 ad Viperarū morsus Caprinum stercus. 10°. de simp. med. fac. 5^a. 76. F
 Viperas, & serpentes fugant Coniza folia. de simp. me. Sp. 83. A
 Viperas, & serpentes fugat Cornu ceruinum. de simp. med. Sp. 83. C
 Viperas, & serpentes occidit Dictamū odore suo. de simp. me. Sp. 83. D
 contra Viperas Dorothei remedia. 2°. de anti. 5^a. 118. A
 contra Vipera morsus Enneapharmacos Heraclidis Antidotus. 2°. de antidotis. 5^a. 118. D
 Vipera morsus opitulatur Erbum. de simp. med. Sp. 85. B
 ad Vipera morsus Inunctio. de med. fac. par. 7^a. 169. F
 Vipera morsus sanauit Ophites Lapis suspensus. 9°. de simplicium medicamentorum facultat. 5^a. 67. E
 Viperas fugat Opoponax. de simp. med. Sp. 88. B
 Viperas fugat Peucedanum. de simp. med. Sp. 89. B

Viperam omnem

Viperam omnem Polium fugat. de simp. med. Sp. 89. A
contra Viperarum morsus prodest Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
ad Viperas facit Scordium. de simp. med. Sp. 91. A
à Vipera morsus Scorpio sanat. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 82. G
ad Vipera morsus valet Terra lemmia. 9°. de simp. me. fac. 5°. 65. D
Vipera morsus sanatur Theriaca. 5°. de loc. aff. 4°. 34. B/ de ther. ad Pis.
 91. E/ de vsu ther. ad Pamph. 5°. 98. E
Viperas habentis Tyriacæ meminit [quasi fiat aliqua theriaca sine vi-
peris.] de mel. ex Gal. Ru. & Poff. Sp. 110. F
Vipera ictus magis sanat theriaca, quam mithridatica antidotus, tamē
mithridatica antidotus ad plura venena valet. 2°. de anti. 5°. 110. C
cōtra Vipera morsus theriaca Antiochi Philomitoris. 2°. de ant. 5°. 118. B
Vipera morsibus medetur Trifolium. de theria. ad Pis. 5°. 90. H/ de sim-
plic. medic. Sp. 91. G
à Vipera morfi sanantur ab ipsa Vipera. de ther. ad Pis. 5°. 94. A
contra Viperarum ictū medicamentū ex viperis. 3°. de lo. aff. 4°. 19. H
si Vipera hominem perimit, quomodo potest illum iuuare à suo morfu.
de theria. ad Pis. 5°. 93. G
Viperam vipera morfu non necat. de ineq. intemp. 3°. 44. C
à Vipera morforum epithema. de med. fac. par. 7°. 169. G
contra Viperam remedia. 2°. de anti. 5°. 118. A
Viperarum ictus imponendum medicamentum. 2°. de anti. 5°. 118. F
ad Viperarum ictum medicamentum. 2°. de anti. 5°. 118. G
ad Viperarum morsus medicina. 2°. de anti. 118. G/ 7°. de compositio. me-
dicamen. secun. loc. 5°. 182. G/ de med. fac. par. 7°. 169. G
à Vipera morfu liberans. de med. fac. par. 7°. 179. C
à Vipera morfi exemplum. de sect. 118. 16. G
à Vipera commorfi casus. 3°. de loc. aff. 19. H/ 5°. 4°. 34. A
Vipera venenum trahens. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 246. E
contra Viperas. 2°. de anti. 5°. 119. A
ad Viperas, & alias feras. 2°. de anti. 5°. 119. C
Viperarum adipem non sinere pilos sub alis euulsos crescere falsum est,
& etiam suffusionum initia sanare. 11°. de simp. med. fa. 5°. 79. D
Vipera pellicula in puluerem redacta impositaq; alopecij mirifice pilos
regenerat. de theria. ad Pis. 5°. 93. F
Vipera suspensa contra suffocationē. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
Vipera suspēsa ad faucium apostemata. de incant. adiur. & susp. 7°. 182. B
VIRI, & mulieres habēt diuersam naturā. de puls. ad Tyr. 4°. 44. A
Virorum differentia ex habitu corporis. 3°. de diff. pul. 4°. 95. G
Viri sunt mulieribus plerūq; nigriores. 16°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 169. A
Viri cute alba molles sunt. 4°. de compo. me. per gene. 5°. 236. F
Viri sunt fortiores, & calidiores fæminis. com. 5°. aph. 9°. Ex. 45. D
Viri emittunt p. os, & nares spūs fortiores q̄ fæminæ. de sper. Sp. 36. D
Vir muliere calidior est. 3°. de cau. pul. 4°. 95. D
Viri sunt sicciore mulieribus. de sal. die. 2°. 42. E
Vir ætate florens sicciore est puero. 3°. de alim. fac. 2°. 25. H
Virorum respectu mulierum pulsus qui. de pul. ad Tyr. 4°. 44. A
Virorum pulsus qualis. 3°. de caus. pul. 4°. 95. D
Viro quō maiorē pulsū habere poterit mulier. 3°. de diff. pul. 4°. 95. E
Viro, puero, seni, mulieri, ætate, hyeme, in loco calido, in loco frigido nō
aque conueniunt capilli. 11°. de vsu par. 1°. 189. F
Viri qui comuntur an corpore quidpiam habeant prestantius. ignorant.
 11°. de vsu par. 1°. 189. E
Viri habent quinque suturas in capite. de na. & or. cuiusl. cor. Sp. 41. G
in Viris, & mulieribus quot dētes. de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 41. H
Viri & mulieres habent viscerum interiorum compaginem, & lineatio-
nem vnā. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
Virorum, & fæminarum differentia in vesica. 5°. de vsu par. 1°. 145. B
Vir quomodo fæmina fiat. 14°. de vsu par. 1°. 205. F
Viri pudendum in loco est commodissimo, & non potest per minimū etiā
transponi. 15°. de vsu par. 1°. 210. B
Viris cur factum pudendum. 14°. de vsu par. 1°. 207. H
Viris quibūsdam solet adijci in generatione illud muliebri quo luxuriā-
tur. de compag. memb. Sp. 59. H
Virorum, & mulierū testiculorum differentia. de nat. & ord. Sp. 42. B
Viri testes sunt molliores, & humidiores testibus fæminarū. 14°. de vsu
partium. 1°. 209. H
ad Virium ita se habet mulieris instrumentum generationis, vt cera ad
sigillum. de anat. viuo. Sp. 51. E
in Viris qualia sint vasa seminaria, & cur talia. de ana. vii. Sp. 51. H
Vir coiens multa considerare debet pro filij conformandis. 14°. de vsu

partium. 1°. 206. H
Viri qui sint steriles. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
Viri, qui semper generarunt, & qui non. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
Viri qui arboribus immodice fructiferis à Platone comparantur. 6°. de
locis affectis. 4°. 39. G
Viros ingeneratiuos facit sybaris fluiuius. de bon. aquæ. Sp. 76. A
Viri contraria temperatura quando mulieribus contrarijs iungi debēt.
com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
Viri ne culpa, an mulieris non concipiat mulier, quomodo cognoscatur.
de pass. mul. Sp. 96. C
ex Viri, & mulieris calefactione semen emittitur. de sper. Sp. 36. B
in Viris quædam humiditas exiens delectat. 14°. de vsu par. 1°. 208. C
Viri semen sanguis est. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
Viri semen perfectum est. 14°. de vsu par. 1°. 207. H
Viri sperma calidius est, & fortius muliebri. de sper. Sp. 36. B
Viri sperma comparatur coagulo. de ana. vii. Sp. 55. H
Viri sperma associatur spermati mulieris. de sper. Sp. 36. B
Viris spermatis nutrimentum est sperma fæminæ. de sper. Sp. 37. A
Viri sperma sicut potestatem habet in toto corpore, ita natura potestatiē
habet in matrice. de sper. Sp. 37. A
Viri semen vasorum omnium principium est. 14°. de vsu par. 1°. 208. B
Viri etiam leduntur ex semine retento. 6°. de loc. aff. 4°. 39. H
Viri si diuti⁹ absūt, mulieres icidūt sæpe i dolorē mricis. de pas. Sp. 95. G
ob Viri abstinentiam dolori matricis quid prodest. de pass. mul. Sp. 95. G
Viri cur menstrua non patiantur. de sper. Sp. 36. D
ex Viri consuetudine menses prouocantur. 1°. de san. tu. 2°. 66. B
Viri quia spōre vesci possūt cibis crassi, et lēti succi. de bo. & vi. 2°. 34. B
in Viros bonos vt euadamus turpe est nō laborare. de cogn. cu. 2°. 52. C
Viris minus nocet acetū q̄ mulierib⁹. de vi. ra. in mor. ac. c. 3°. 7°. 130. H
Virū robustum quibus morbis turpe sit egrotare. 5°. de san. tu. 2°. 88. H
Viris, et mulierib⁹ ex excessu, et defectu morbi fiūt. cō. 5°. a. 57°. Ex. 42. H
Viri qua parte habeant rigores. com. 5°. aph. 69°. Ex. 45. D
Virorū hypostasis maior est ea, quæ est mulierū. de vrin. sign. Sp. 79. A
in Viris quæ vrina optima sit. de vrinis. 4°. 125. A
in Viris, & mulieribus vrina pessima, quæ. 1°. de cris. 4°. 130. F
in Viro, & muliere pessima est vrina atra. de vrin. 78. G/ quæ. Sp. 113. F
Viri, Lege Mares.
VIRAGINES appellantur mulieres quæ habent maiores testes. de na-
 tu. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
VIRGAE mediocriter tēsæ ad iteriora reflectūt. c. 6°. ap. 46°. Ex. 51. H
Virgarum tenellarum comparatio ad pulsus. 2°. de cau. pul. 4°. 93. D
Virgæ corneæ meminit. de frac. com. 3°. 7°. 245. F
de VIRGIS & gemino Sole. de hist. phil. Sp. 8. B
VIRGAE genitalis anatomia. de ana. vii. Sp. 52. E
Virgæ virilis maxima pars est charilago procedēs ab osse pubis. de vii
litate respir. Sp. 62. H
Virga cur habeat plures nervos. 14°. de vsu par. 1°. 209. D
de Virgæ motu. de mot. man. & obs. Sp. 67. C
Virga vide Membrum virile Priapus Pudendum Veretrum.
VIRGINALIS tithymalli succus antidotū in cepheale. de dy. Sp. 23. C
VIRGINIBVS puellis māmē increscūt. in 6°. de mor. vul. 3°. 186. H
Virginibus antiquis græcis nutrices studebant augere coxas, & ilia vt
superarent thoracem, & quomodo ligarent. de cau. mor. 3°. 8. G
in Virginis destoratione dilatatur collum matricis, & qua vena fran-
gantur. de ana. vii. Sp. 51. E
Virgines minoribus symptomatibus capiūt, q̄ viduæ. 6°. de lo. 4°. 40. D
Virginibus cōtingit dolor matricis ob abstinentiā viri. de pas. m. Sp. 95. G
Virgo vt appareat mulier quæ sit corrupta, præsidiū. de med. fac. par.
 168. F/ 7°. 169. D/ de dyn. Sp. 29. C
Virginis abderitane casus. in 3°. de morb. vulgaribus, com. 3°. 3°. 145. H
Virginis larisæ casus. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 150. H
VIRGINIS porci axungia vtitur. de pass. mul. Sp. 95. G
Virginis nuncis cortex. de dyn. Sp. 28. H
VIRGO, Taurus, Capricornus sunt planeta terre frigidi, & sicci me-
 diocriter. de sper. Sp. 38. H
Virgo frigida est in secundo gradu, sicca in tertio. de sper. Sp. 38. H
VIRGULTA qualia esse debeant. 1°. de anti. 5°. 107. D
vt Virgulta sunt nerui ipsi. de ana. vii. Sp. 43. G
VIRIDIA quō vocent à quibūsdā. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 222. B
Viride quid significet. in progn. com. 3°. 4°. 211. D
Viride quid. in progn. com. 1°. 4°. 191. D
Viridis color

Viridis color duo significat. in 6^m. de morbis vulgarib. com. 3°. 3^a. 175. A
Viride pro pallido. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 163. C
Viride χλωρόν dicunt Asiatici. de vic. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 119. D
Viridis color quo modo fiat. de victus ra. in morb. acu. c. 2°. 7^a. 119. E
Viride est veluti principium nigri. 1°. de crisi. 4^a. 130. E
Viridia quæ. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a. 163. B
Viridis color confert lippientibus. de subfig. emp. 154. 32. B
Viridis color aliquando est concepto in bilis horis. de sper. Sp. 37. C
Viride corpus quo modo fiat. in 6^m. de morbis vulg. com. 3°. 3^a. 178. A
Viridis color cur in acutis. in prog. com. 1°. 4^a. 191. D
Viridis color totius vultus malus. in progn. com. 2°. 4^a. 191. B
Virides, & nigri habent sanguinem melancholicum. in 6^m. de morb. vul. garibus, commentario 3°. 3^a. 175. A
Viride mare spumam albam facit. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
Viride excrementum quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 129. E
Viridis subsidentia quid significet. 1°. de crisi. 4^a. 130. D
Viridis vrina idest pallida. de vict. rat. in morb. acu. c. 2°. 7^a. 119. H
Viridis vrina critico die immutata mortem ostendit. de dyna. Sp. 34. B
Viridis vrina si se mutauerit in album aut aquosum colorē typicā ægritudinem venturam significat. de dyn. Sp. 34. B
VIRIDIA. quedam habent vnam temperiem, sicca vero aliam. 8°. de simp. med. fac. 60. G 5^a. 61. C
Viridia oia, et tenera picipat substantiæ aqueæ. 6°. de simp. me. 5^a. 45. A
Viride omne est minus valens sicco. de atten. vic. 2^a. 43. H
Viridia, & sicca q. qualitatem mutant. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. A
Viridia quæ manduntur exiccata sunt medicina. de atten. vic. 2^a. 43. H
Virides fabæ sunt multarum superfluitatum. de dissolutio. cont. Sp. 73. E
Viridia ligna sunt causæ vt domus ruat. de cau. procatar. 3^a. 96. E
Viridis, & arida mēta nō facit differētiā. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 138. G
Viride oleum datur cōtra spasmū ex siccitate. de med. exper. Sp. 106. F
Viridis, & arida ruta multū differūt. 2°. de comp. medi. sec. lo. 5^a. 136. D
Viride, & aridum serpyllum multum differunt. 2°. de composit. medica mento. sec. loc. 5^a. 136. E
Viride sisymbrium calidum, & siccum est in secundo ordine, siccum vero in tertio. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 60. G
VIRIDIA quomodo fiant. 2°. de comp. medicamen. per gen. 5^a. 221. E
Viride Acopon. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 273. G
Viridia sunt vt plurimū Carnē gñantia. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 225. B
Viride Cephalicum. 2°. de comp. medi. per gen. 5^a. 226. G
Viride Collyrium ad oculorū affectiones. 4°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 155. B
Viridia Emplastra sanant capitis mala. intr. 154. 8. B
Viridia emplastra sanant canum morsus. intr. 154. 8. B
Viride Epicuri multa promittens. 9°. de compo. med. per ge. 5^a. 249. D
Viride Euangei. 5°. de comp. me. per ge. 5^a. 249. C
Viride Galli. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 219. C
Viride Medicamētū. 5°. meth. me. 33. E de frac. cōm. 3°. 7^a. 242. D
Viridia medicamenta sunt aciora. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 105. H
Viridia quo modo fiant Melina per cocturā, & postea gilia. 2°. de compo. medicamento. per gen. 5^a. 223. E
VIRIDITAS, & siccitas simplicium mutant temperiem. 8°. de simp. medicamen. fac. 5^a. 59. C
VIRILIS vis in corde. 3°. de loc. aff. 4^a. 16. E
Viriles non possunt degere sub legibus. de aere, aq. & loc. 2^a. 5. B
VIRILE Membrum ex quibus componatur. de anat. vii. Sp. 52. E
Virile membrum sentitur trahi ab vtero. 1°. de sem. 1^a. 329. C
ex Virili, & Muliebri spermate fit fœtus. de ana. par. Sp. 43. C
VIRILITAS debet fieri consuetudine. de aere aq. & loc. 2^a. 6. D
Virilitas crescit ab exercitio, & laboribus. de aere, aq. & lo. 2^a. 6. C
VIROSE excalfacit sylphij radix. de simp. med. Sp. 90. C
VIRTUS, perfectio, & cuiusq. rei bonum, idem. ad Thras. 2^a. 103. E
Virtus in anima rationali scientia est. 7°. de decretis Hippoc. 1^a. 268. B
Virtutes quatuor in anima quomodo sint. 7°. de dec. Hip. 1^a. 268. C
Virtus vna sola scientia secundum Galenum. 7°. de decr. Hipp. 1^a. 268. E
Virtus est scientia. 7°. de decr. Hippocra. 1^a. 268. D
de Virtutibus sciētia depēdet ex facultatibus aīæ. 4°. de decr. 1^a. 249. E
ad Virtutem quomodo formetur homo. 5°. de decr. Hippo. 1^a. 256. H
Virtutum moralium basis & radix est cor. de ana. vii. Sp. 46. B
Virtus inuicta, & insuperabilis quæ. 3°. de vsu par. 1^a. 133. D
Virtutis via qualis. de cogn. cur. animi mor. 2^a. 53. E
Virtutis via brevis, & plana est, non vt Hesiodus cecinit. de cuiusque animi pec. not. atq; med. 2^a. 58. H

Virtutem parit educatio. quod animi mores. 1^a. 321. B
Virtutem pariunt studia, & disciplina. quod ani. mor. 1^a. 321. B
Virtuti sequendæ oēs hoīes idonei sunt fm stoicos. q. ani. mor. 1^a. 321. D
Virtutem vnam qui habet, reliquas virtutes habere necesse est. si quis opt. med. 154. 6. G
de Virtutibus decretum est annexum dogmati de affectibus. 4°. de decr. Hippocratis. 1^a. 249. E
Virtute, statione, pondere, & gustu differunt aquæ. de aere aq. 2^a. 9. C
VIRTUS in singulari, & plurali dici pōt. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
Virtus est vna genere, plura speciebus. com. 2°. aph. 16°. Ex. 12. H
Virtus vna actu, potentia vero plures est anima. de ana. vii. Sp. 45. G
de Virtutum differentia discrepant Plato, Aristoteles, & Chrysippus, sed conueniunt in conclusione. 5°. de decr. Hip. 1^a. 258. F
Virtus vna sola secundum Aristonem. 7°. de decr. Hippoc. 1^a. 267. H
Virtutes quomodo diuersæ secundum Chrysippum. 7°. de decr. 1^a. 267. H
Virtus diuiditur in originalem naturam & affectum acquisitum. 11°. methodi medendi. 7^a. 68. C
Virtutes quales, & quot, in qua sunt corporis parte dictum est in primo libro de decr. Hippoc. & Pla. 2°. de decr. Hip. 1^a. 234. D
Virtutes nostrum corpus dispensantes ex tribus proueniunt partibus de virt. nostrum corpus dispen. Sp. 60. B
Virtus calida dominatur in superiori parte. de dyn. Sp. 19. F
VIRTUS animalis transit per nervos non habentes meatus tanquam Solis radij per aquam, & aerem. 1°. de symp. cau. 3^a. 16. C
per Virtutes animales quinque corpus fruitur nouē voluptatibus. de compagine memb. Sp. 59. B
Virtutis sensibilis debilitas est causa, non videndi, non audiendi. commē tario 4°. aphor. 49°. Ex. 33. C
Virtutem audiendi prestat auribus spiritus aīalis. de cōp. mēb. Sp. 58. C
Virtutis diffusio quid sit. 7°. de decr. Hip. 1^a. 270. C
VIRTUS vitalis vocatur vis animosa. 8°. meth. me. 7^a. 38. H
Virtutes vitales, & operationes naturales reducendæ ad vnum principium. de ana. vii. Sp. 45. G
Virtus vitalis vñ sit & quō cognoscatur. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 99. G
Virtus vitalis insluit à corde ad cetera membra. de ana. vii. Sp. 50. F
Virtus motiua est principium motus cordis. de ana. vii. Sp. 56. D
Virtutis motiua cordis causa est anima. de ana. vii. Sp. 56. D
Virtutes omnes à corde incipiunt. de ana. vii. Sp. 46. C
Virtus attollit, & sustinet membra. 2°. de symp. cau. 3^a. 20. A
de VIRTUTE rectrice dicitur natura. secr. Sp. 96. F
de Virtutibus naturalibus liber præcedit librum de symptomatum causis. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. A
Virtus naturalis stomachi, & intestinorū. de mot. man. & ob. Sp. 69. C
Virtutis defectus exigit adiectionem. com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. C
pp. Virtutem cibi dantur, non propter febrem. 11°. meth. me. 7^a. 71. G
Virtuti digestiue debet cibus adæquari. de diss. cont. Sp. 71. G
Virtutis alteratricis in quaq; particula noxa atrophiam necessario inducit. 3°. de symp. cau. 3^a. 30. D
Virtutes naturales, digestiuam præcipue, quod medicamentum excitet secretorum. Sp. 101. G
Virtutis digestiua debilitati confert puluis gariophilorum. de medicinis expertis. Sp. 106. F
Virtutem retentiua confortans medicamen. de med. exper. Sp. 106. D
Virtutem roborat vinum pauciferum. de vinis. Sp. 76. D
Virtus quedam expulsiua inest in arterijs, quæ facit fluxus criticos, & sudores & alias deiectiones. com. 7°. aph. 21°. Ex. 55. D
Virtus expulsiua stomachi naturalis est, non voluntaria. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. G
Virtus sollicitas de fœtu nouē mēsisbus qd agat. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. C
Virtutes tres spiritus spermatici. de sper. Sp. 37. F
ad Virtutem non debet referri ætas, sed ad habitū corporis. de victus rat. in morb. acu. commentario. 4°. 7^a. 137. G
VIRTUS eadem in eodem animali, in vno membro debilissima, & in altero robustissima. de nat. hu. com. 2°. 1^a. 182. F
Virtutis inualide functio est tremor. de trem. palp. 3^a. 53. C
Virtutis ad pondus collatio. in progn. com. 2°. 4^a. 198. E
Virtutem morbo superante, quid sequatur. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
Virtute morbum superante, quid sequatur. 2°. de symp. cau. 3^a. 19. H
Virtus, & morbus quando æque pugnant, quid sequatur. 2°. de sympto matum causis. 3^a. 19. H
Virtus quomodo ledatur. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. H

Virtutes laesae sunt laeso corpore. 3°. de symp. cau. 3°. 28. G
 Virtutis laesio duplex. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F
 Virtutem deiciunt omnes magna intemperies. 3°. de symp. cau. 3°. 25. C
 Virtutem faciunt imbecillem intemperies. 3°. de symp. cau. 3°. 26. A
 Virtutes soluit dolor etiam imbecillus. de cura lap. Sp. III. G
 Virtutes dissolunt super excellentia. de consuet. 2°. 61. G
 Virtutem deicit timor. 2°. de symp. cau. 20. D/ de trem. palp. 3°. 51. E
 Virtutē mēbri soluit laxātia imoderate. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 103. C
 Virtutis debilitas quo sedimento indicetur. de vrinis. 4°. 125. G
 Virtute languentibus affectiones magna vehementesq; permittosae sunt. in i^m. prorrh. com. 3°. 4°. 179. B
 Virtus indicationem praebet. II°. meth. me. 7°. 68. B
 Virtus coindicat. 13°. meth. me. 7°. 84. D
 à Virtute prima indicatio sumitur. II°. meth. me. 7°. 68. E
 à Virtute indicatio non est ex numero curatricū. 9°. met. me. 7°. 59. G
 à Virtute indicatio quae nam sit. 2°. de arte cur. ad Gl. 7°. 103. D
 Virtutis scopus est praecipuus. de vic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7°. 115. F
 Virtutibus quae nocēt inueniendarum causarum principium est modi quo per sanitatem operabantur cognitio. 3°. de symp. cau. 3°. 24. F
 Virtus docet sui custodiam. II°. meth. me. 7°. 68. E
 Virtus omnium prima custodienda est. 9°. meth. me. 7°. 59. F
 Virtute robustis trahenda cathartica. de dyn. Sp. 20. G
 Virtute forti chyster imponendus. de vic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 115. E
 Virtute imbecilla balanus imponendus. de victus ratio. in morbis acutis, commentario. 1°. 7°. 115. E
 Virtute defessanō lauandum. 8°. meth. me. 7°. 53. C
 Virtutes varia medicinarum. de ocul. 7°. 188. D
 Virtutes secunda medicinarum quae. de ocul. 7°. 188. D
 Virtutes tertiae medicinarum. de ocul. 7°. 188. F
 Virtutem medicina innuit sapor. de ocul. 7°. 187. G
 VIRTVS. appellatum medicamen. 2°. de compositione. medicamentorū per genera. 5°. 224. H
 Virtus appellatus pastillus. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 251. H
 VIRULENTIA. hirudinum nuper captarum respirabit si per dies seruantur, & sanguis pro nutrimento detur. de cucur. scar. 6°. 4. C
 VIRULENTA. facultas vbi extrinsecus inciderit, scarificatione vitur. de cucur. scar. 6°. 13. F
 ad Virulentos ictus. 5°. de compo. me. per gene. 5°. 249. B
 Virulentorum vomitus. in I^m. de mor. vul. c. 3°. 3°. 123. A
 Virulentus vomitus ex quo fiat in I^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 112. H
 VIRVS. canis rabidi difficulter cognoscitur. de const. ar. 1^a. 42. C
 Virus caninum. in I^m. prorrh. com. 2°. 4°. 171. E
 Virus aialium alterandū, & euacuandū est. de const. ar. med. 1^a. 42. E
 Virus quomodo abiciat hirudines. de cucurb. scar. 6°. 4. C
 Virus vt extrahatur a loco vbi hirudo fuerit, cucurbitula apponēda est vel spongijs locus fouendus. de cucur. scar. 6°. 4. C
 Virus genitale quid. in progn. com. 1°. 4°. 197. B
 Virus exugunt quidam ore. 13°. meth. me. 7°. 82. D
 VIREŚ. & natura idem sunt. 3°. de cris. 4°. 141. C
 de Virium essentia. 1°. de praesag. ex pul. 4°. 107. D
 Virium essentia in quibus consistat. 12°. meth. me. 7°. 77. A
 Virium omnium essentia in quo consistat. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Virium substantia est natius calor secundum plures, & summos medicos, vel saltem primum, & necessarium virium instrumentum. 2°. de ar. curatiua ad Glauc. 7°. 103. C
 Vis triplex. de ocul. 7°. 185. E/H
 Vires tres animal gubernantes. 8°. meth. me. 7°. 58. H
 Vires nostri corporis tres esse, naturalem, vitalem, & animale colligi potest. com. 2°. aph. 29°. Ex. 16. G
 Vires tres vbi habeant sedem. in progn. com. 2°. 4°. 198. D
 Vires duplices animalis, & naturalis. de cur. rat. p sang. miss. 6°. 10. C
 Vis animalis quibus nominibus dicatur. 9°. meth. me. 7°. 58. H
 Vis vitalis quae. de ocul. 7°. 185. E
 Vires naturae quomodo in nobis, & in rebus. de ther. ad Pis. 5°. 90. H
 Vis naturalis vbi sit, & quo cognoscat. 1°. de ar. curat. ad Gl. 7°. 99. G
 ex Viribus viuimus. 9°. meth. me. 7°. 59. E
 Vires animalis in testibus. 1°. de sem. 1°. 334. C
 Vim vitalem non habent ostrea & stirpes. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vis vitalis est in sanguinem habentibus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vis neruorum habet principium cerebrum. de victus ratione in morbis acutis, commentario. 2°. 7°. 123. H
 Vis arteriarum habet principium cor. de victus ratio. in morbis acutis,

commentario 2°. 7°. 123. H
 à Vi vitali fit pulsus. 4°. de praesag. ex pul. 4°. 122. C
 Vis vitalis quid excernat per pulsus. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. C
 Vis in venis hēt principiu Iecur. de vic. rat. in morb. acu. c. 2°. 7°. 123. H
 Vis animi praecipua in qua parte resideat. 3°. de locis affectis. 4°. 16. D
 Vis venae quo modo cognoscatur. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Vis rationalis in cerebro. 3°. de locis affectis. 4°. 16. E
 Vis voluntaria in cerebro. in progn. com. 2°. 4°. 200. B
 Vires nostri corporis quatuor sunt, & quae sint. de curandi ratione per sanguin. miss. 6°. 17. H
 Vis virilis in corde. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Vires quatuor in omni membro. in 6^m. de morb. vulgaribus commentar. 5°. 3°. 188. B/ 5°. de locis affectis. 4°. 35. B/ 9°. de compositio. medicamentorum secun. loc. 5°. 198. D
 Vires naturales quatuor sunt, quibus stirpes, & animalia gignuntur. 2°. de differ. feb. 3°. 40. F
 de Viribus naturalibus liber ante librum de differentijs febrium. 2°. de differ. fer. 3°. 41. F
 Vis naturalis quomodo per omnia mēbra. 4°. de praes. ex pul. 4°. 122. D
 Vires naturales quae sint. de sub. fac. nat. 1°. 230. C
 Vis nutritiua quadruplex. de ocul. 7°. 185. E
 Vis naturalis trahit, retinet, cōcoq; et excernit. 4°. de praesag. 4°. 122. C
 Vires quatuor sunt inter quas alteratrix perfectior est. de vict. ratio. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. D
 Vires tres solum ventriculi enumerat, alteratricē, retentricē, & expultricē, attractricē caret quia fit à gula musculis. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Vires tres ventriculi quo validae esse deprehendant. 1°. de cris. 4°. 129. C
 Vis ventris quomodo cognoscatur. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Virium robur est vna salus ventriculi pblegmone laborantibus. 10°. methodi medendi. 7°. 63. H
 Vis vesicae quo modo cognoscat. in progn. com. 2°. 4°. 200. C
 Vis naturalis operatur in somno, aialis vero gescit. 1°. de symp. 3°. 18. H
 Vires robustas non habet pinguedo. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. H
 Vires sunt in omni parte animantis, quae habent vim alterandi, & mutandi in alimentum. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Vires quae sunt in omni parte animalis quodammodo habet intellectum. com. 5°. aph. 39°. Ex. 41. B
 Vis alteratrix genere. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Vis alterans, & concoquens quo cognoscat. in prog. com. 2°. 4°. 200. C
 Vis alitrix propter quid. in 6^m. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. E
 Vis attractrix trahit familiare. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Vim attractiuā habet pulmo cū sit calidus et spōgius. de vti. Sp. 64. D
 Vim retentricem in intestinis esse colligitur. 6°. de lo. aff. 4°. 37. A
 Vis retentrix & expultrix quomodo se habeant. 5°. de loc. aff. 4°. 35. E
 Vis concoctrix propter quid. in 6^m. de mor. vulga. com. 5°. 3°. 188. E
 Vis sanguifica in specie. 5°. de loc. aff. 4°. 34. D
 Vis sanguifica propter quid. in 6^m. de mor. uul. com. 5°. 3°. 188. E
 Vis separatrix errans quid faciat. 3°. de symp. cau. 3°. 30. D
 Vi expultrice non vtuntur membra, nisi cum excrementis vrgentur. 1°. de locis affectis. 4°. 2. H
 Vis expultrix in omni parte. 3°. de dieb. decre. 4°. 158. E
 Vis excretoria quomodo excitetur. 2°. de diff. feb. 3°. 41. F
 Vis expultrix expellit alienum. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. G
 Vis excretoria quomodo excitetur, retentrice laborante. 3°. de symptomatū causis. 3°. 26. G
 Vis quae faciat vomitum. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 Vis nutriendi quibus consistat, et quomodo cognoscatur, an bona, an mala. de cur. rat. per sang. miss. 6°. 17. D
 Virium omnium corporis origo est diaphragma. de vtil. resp. Sp. 63. F
 Vires corporis sunt ex tensione neruorum. de vtil. resp. Sp. 63. D
 Vis motiua diuisio. de anat. viuo. Sp. 44. F
 Vis visibilis est in primo humore oculi, qui est aqua lucidissima. de compagine membrorum. Sp. 58. C
 Vis concupiscibilis in iecore. 3°. de loc. aff. 4°. 16. E
 Vis vna qua sobolem diligimus, ac formamus. 1°. de na. fa. 1°. 293. A
 Vis per quam, quae sunt eiusdem generis, complectimur. 1°. de naturalib. facultatibus. 1°. 293. A
 Virium munis homo statim ortus scit vti. 15°. de vsu par. 1°. 213. B
 à Viribus, & ab instrumentis operationes sunt, & impediuntur. de tre more palp. conuuls. 3°. 53. C
 Viribus robustas actionibus firmior est. de mult. 3°. 79. A
 Virium roboris proprium est firmitudo actionum. de mult. 3°. 79. A
 Vires vbi

Vires ubi impendit necessitas maiore vi suas functiones obeunt. 4°. de differ. pul. 4^a. 99. G
Vires valentes omnia tolerant, e contra imbecilles. 10°. me. me. 7^a. 63. A
Vis unde cognoscatur. 4°. de pres. ex pul. 4^a. 121. G/H
Virium modus ex quantitate & qualitate unde. 11°. meth. me. 7^a. 69. A
Virium quantitas consideranda est. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 95. H
à Viribus unde sumantur indicia. in progn. com. 3°. 4^a. 209. G
Vires robustae unde cognoscantur. de cur. rat. per sang. missio. 6^a. 17. D
Vis vitalis quo modo cognoscatur. 4°. de pres. ex pul. 4^a. 121. H
Vires robustas qui pulsus significet. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 19. D
Virium validarum proprii pulsus magni sunt. 3°. de diff. pul. 4^a. 95. G
Vires ostendunt ciborum rationes, somnos, & exercitia. de sal. 2^a. 40. A
Vires integras qui habet, senex non est. 11°. meth. med. 7^a. 70. A
Viribus valentibus non potest esse corpus calidum, & siccum febricitans. 11°. methodi medendi. 7^a. 63. H
VIRIUM maxima dignitas. 9°. meth. me. 7^a. 59. E
Vires non considerantes medici temerarij sunt, & inconsiderati. 9°. methodi medendi. 7^a. 59. B
Vires propter quid considerentur. 11°. meth. me. 7^a. 70. A
Vis maxime necessaria ad curationem. 9°. met. me. 7^a. 58. D
Vis non necessaria ad curationem. 9°. meth. met. 7^a. 58. E
Vires aegri qua coniectura possint cognosci. com. 1°. aph. 12°. Ex. 5. B
de Viribus aegrotantis. 9°. meth. me. 7^a. 58. C
à Viribus indicatio qualis. 11°. meth. me. 7^a. 69. A
à Viribus ducta intentio maxima est. in progn. com. 2°. 4^a. 203. G
à Viribus indicatio adhibenda in omnibus. 8°. meth. me. 7^a. 55. E
Vires quid semper indicent. 9°. meth. me. 7^a. 59. E
Vires in diarijs non considerandae. 9°. meth. me. 7^a. 58. G
Vires in diarijs parum faciunt. 10°. meth. me. 7^a. 62. B
Vires imbecilles raro in primo secundoque die cernuntur, & cur accidat. 10°. meth. med. 7^a. 62. B
Vires, & vigor morbi docent de victu instituendo. de tot. morb. temp. 3^a. 90. A/com. 1°. aph. 17°. Ex. 9. B
pro Viribus, considerandi cibi. 12°. meth. me. 7^a. 77. E
Vires si constet victus non exhibendus, nisi in declinatione. de tot. 3^a. 90. A
pro Viribus solida corpora quomodo seruanda. 12°. meth. me. 7^a. 77. E
à Viribus indicationem sequi indicatio ab affectu. 9°. met. me. 7^a. 59. F
à Viribus sumitur vacuandi modus. 11°. met. me. 7^a. 69. A
Vis, & morbi magnitudo sanguinis mittendi primi scopi. de cur. rat. per sangui. miss. 6^a. 18. B
Vires considerandae in vena secada, non dierum numerus. 9°. meth. 7^a. 57. D
Vires pro sanguine detrahendo considerandae. 9°. meth. me. 7^a. 59. D
Vires aegri, & aetas considerantur ab Hippocrate in sanguinis missione, cum magnus sit morbus. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 127. F
Viribus constantibus sanguis in putrida febre mittendus est. 11°. methodi medendi. 7^a. 71. F
Vires ubi constât vacuandum audacter. 11°. meth. me. 7^a. 69. A
Vires validas habentes, si purgent, sanantur aestate. c. 2°. a. 25°. Ex. 16. A
Vis cum fortis sit humor est quandoq; vitiat. 1°. de diff. feb. 3^a. 33. C
Vires validae exigunt frictionem rarâ, & multâ. 5°. de san. tuen. 2^a. 90. E
Vires quo intelligatur non naturaliter se habere. 10°. met. me. 7^a. 62. B
à Viribus alienum duplex est, alterum quantitate, alterum qualitate. de cur. rat. per san. miss. 6^a. 17. G
Vires leduntur in febribus acutis colliquationis. 12°. meth. me. 7^a. 77. C
Vires quae ledant. 12°. meth. me. 7^a. 73. G
Vires imbecilles facientia quae. de vict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 124. G
Vires quot modis imbecilles. in 3^m. de morbis vul. com. 1°. 3^a. 127. D
Vires deiciunt calefacientia valenter. de cur. rat. per sang. mis. 6^a. 17. E
Virium robur exolvit emollitio, & laxatio immoderata. de renum affe. dign. & med. 7^a. 193. H
Vires soluit aqua calida frequens. de ren. aff. dign. & med. 7^a. 194. B
Vires dissolvit calida lotio. de ren. aff. dig. & med. 7^a. 196. C
Vires imbecillantur imbecilibus concubentibus. 3°. de san. tuen. 2^a. 81. D
Vires ad se contrahi facit dolor. in progn. com. 2°. 4^a. 198. H
Vires exolvit dolor. in prognost. commen. 1°. 4^a. 196. E/de vict. ra. in morbis acutis, commentar. 3°. 7^a. 130. E
Vires custodire debet dolores mitigans. 12°. meth. me. 7^a. 75. A
Virium imbecillitas ob inanitionem. de vic. ra. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 123. F
Vires quae euacuatio imbecillitet. de vic. rat. in mor. acu. c. 2°. 7^a. 123. G
Vires ledunt vacuantia omnia. 9°. meth. me. 7^a. 59. C
Vires prosternit euacuatio, nisi paulatim fiat. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3^a. 170. G

Vires sunt imbecilles ex medicamento epoto, & euacuatione. commen. tario. 6°. aphorismo 52°. Ex. 53. A
Vires adeo debilitantur in multa & subita euacuatione puris, ut non sit facile remedium. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. H
Vires debiles, & imbecilles habentes, si euacuentur, vna dissolvuntur aestate. commen. 2°. aph. 25°. Ex. 16. A
Vis imbecillis non potest ferre rigores, quos euacuatio sequitur. commen. tario 4°. aphorismo. 46°. Ex. 32. G
Vires labefactat non nutrire. 4°. de sanitate tuenda. 2^a. 84. E
Virium lapsus quomodo fiat in longissimis morbis ex atrophia. 12°. methodi medendi. 7^a. 77. C
Viribus tantum, vel amplius officium inedia quantum profunt ad concoctionem. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7^a. 97. D
Virium imbecillitatem ex inedia qui non cognoscunt medici ridendi sunt. de victus rat. in morb. acu. commentario. 2°. 7^a. 124. A
Vires frangit intestinorum abrasio. de vict. rat. in morb. acu. c. 3°. 7^a. 130. C
Vires sunt imbecilles pp motum vehementem. com. 4°. aph. 32°. Ex. 30. H
Virium imbecillitatem causam habet continentem tremor. in 3^m. de morbis vulg. com. 1°. 3^a. 127. D
Virium imbecillitas in conualescentibus bene comedentibus casus plethoricos facit, idest tubercula, & labores in articulis. commenta. 4°. aphorismo 45°. Ex. 32. G
Vires imbecilles ducunt ad locum affectum superfluitates. commen. 4°. aphorismo 32°. Ex. 30. H
Virium imbecillitas est causa pauci sudoris. com. 4°. aph. 41°. Ex. 32. E
ob Virium imbecillitatem fit sopor. in 3^m. de mor. vul. c. 1°. 3^a. 131. D
Vires ex morbi debilitate quandoq; balbutiem causant. commenta. 6°. aphorismo 32°. Ex. 49. H
Vires quibus resoluantur. 10°. meth. me. 62. B/12°. 7^a. 77. D
Vires quae euertant. de victus ra. in morb. acu. c. 3°. 7^a. 128. E
Vires dissolvere possunt qualitates extraneas. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 103. G
Vis vitalis quibus affectibus suffocetur. 4°. de pres. ex pul. 4^a. 121. G
Vis vitalis à quibus prosternitur. 4°. de pres. ex pul. 4^a. 121. G
Vires deficiunt si cor sit valde intemperatum. 5°. de lo. af. 4^a. 32. H
Vis animalis quibus deicitur, & prosternitur. 4°. de presag. 4^a. 121. H
Vis vitalis quo indicio cognoscatur maximo incendio laborare. commen. tario 4°. aphor. 37°. Ex. 32. B
Vis naturalis quomodo cognoscatur deficere. in 3^m. de morbis vulgaribus commen. 3°. 3^a. 148. A
Vires debiles unde cognoscantur. de cur. rat. per sang. miss. 6^a. 17. C
Vis grauata quem pulsum faciat. 4°. de diff. pul. 4^a. 103. D
Vires non robustas significat actionum infirmitas. de mult. 3^a. 80. E
Vires imbecillas habentium oculi. in 6^m. de mor. vul. com. 4°. 3^a. 187. A
ob Virium imbecillitatem spiratio quomodo differat à magna. 4°. de locis affectis. 4^a. 27. B
ob Virium imbecillitatem oes thoracis partes dilatantur. 4°. de L. af. 4^a. 25. A
Vires imbecilles penitus obseruandae sunt in vena sectione. presagium experientia confirmatum. Sp. 78. D
Viribus imbecillis, & affectu forti an euacuandū. 9°. meth. me. 7^a. 59. C
Viribus deficientibus potius deiectio adhibenda, quam sanguis mittendus. 4°. de san. tuen. 2^a. 83. E
ex Virium propria imbecillitate animi defectus quo modo curandus. 1°. de arte curatiua ad Glauconem. 7^a. 99. G
in Virium imbecillitate non curemus affectum. 9°. meth. me. 7^a. 59. F
Vires prosternenti attendendū in affectibus complicatis. 7°. meth. 7^a. 48. G
Vires dissolutas habentibus Hippocrates consuluit subitam animi concitationem fieri, ut incitationis robore solutionis imbecillitati medeat, postea dat cibum, & cur. de theriaca ad Pis. 5^a. 94. D
Vires concitatores cur faciat metus. 1°. de cau. pul. 4^a. 88. B
Vi vna amissa omnes amittuntur. 9°. meth. me. 7^a. 58. H
Vires quae possint rescere. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 192. E
Vires ex usu similium roborantur. de ren. aff. dig. atq; med. 7^a. 196. F
Vires ex cibis, potibus, & balneis conuenientibus roborantur. de renū affect. dign. & med. 7^a. 196. F
Vires & virtus cito recuperantur humido citissime odore. comenta. 2°. aphorismo 11°. Ex. 12. C
Vires imbecillas habentibus conuenit vinum aquosum austerum. 7°. methodi medendi. 7^a. 45. E
Vires imbecillas habentibus vinum vinosum vitandū. 7°. met. me. 7^a. 45. E
Virium robur quae lotio faciat. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7^a. 132. D
Vires quibus languent non sunt lauandi. de victus ratione in morb. acutis, commentario. 3°. 7^a. 133. A
Vires quo-

Vires quomodo recreet aqua. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7^a.128.F
Vires imbecilles exigunt frictionem crebram, & exiguam. 5°. de sanitate tuenda. 2^a.90.E
Vires quo modo alicui membro dari possint. de ijs, quæ in medicat. fiunt, comment. 3°. 7^a.220.B
ad Vires recreandas sedere facit. 8°. meth. me. 7^a.50.B
Vires multas habent omnes res. 2°. de simp. med. fac. 5^a.12.E
Vires vniuersales non dicere error. 1°. de comp. med. per gene. 5^a.215.F
Vires contrariæ vnde iudicentur. 5°. de simp. me. fa. 5^a.38.H
Vires quæ sola experientia inueniuntur. 6°. de simp. me. fa. 5^a.40.E
Vis inuenta per experientia, non methodo. 6°. de simp. me. fa. 5^a.42.C
Vis maior in medicamentis quæ intelligenda. 14°. meth. me. 7^a.88.G
Vires medicina maxime saporibus ostenduntur. de ocul. 7^a.187.G
Vis iuris caulium, & lentium quæ. de diff. cont. Sp.75.A
Vis succi centaureæ, quæ. de virt. cent. Sp.93.A
VISCEROSI qui. 3°. de decre. Hipp. 1^a.244.A
VISCIDVM significatur ab holicmo. 2°. de loc. aff. 4^a.12.B
Viscidum quid sit. 2°. de locis affectis. 4^a.12.B
Viscide stringit Acacia. de simp. med. Sp.79.G
Viscide stringit Chalcanthum optimum. de simp. me. Sp.81.H
Viscidissime stringere potest Diphryges. de simp. med. Sp.83.D
Viscide stringentes vires habet Hystolex. de simp. med. Sp.85.D
Viscide Iris excafcit. de simp. med. Sp.85.D
Viscide relaxat Lapis asius. de simp. med. Sp.86.F
Viscide stringit lapis hematites. de simp. med. Sp.86.E
Viscidas vires habet lapis quadratus. de simp. med. Sp.86.G
Viscidum est odore Laser. de simp. med. Sp.85.G
Viscide ventrem purgat Lathyris. de simp. med. Sp.86.E
Viscide Lapis stringit. de simp. med. Sp.81.G
Viscide tedia sustinentibus Myrta utilis. de simp. med. Sp.87.E
Viscide excafcit Nascaphtum. de simp. med. Sp.88.A
Viscide excafcit Opobalsamum. de simp. med. Sp.88.C
Viscide laxat Opoponax. de simp. med. Sp.88.B
Viscide sistit Orobum. de simp. med. Sp.88.F
Viscide stringit acrimonia Pelecinus. de simp. med. Sp.89.B
Viscide expurgat Peucedanum. de simp. med. Sp.89.B
Viscide stringit Portulaca. de simp. med. Sp.81.A
Viscide laxat Sagapenum cum acrimonia. de simp. med. Sp.90.B
Viscide excafcatorium est Siun. de simp. med. Sp.91.D
Viscide stringit Smiris. de simp. med. Sp.87.A
Viscidissime relaxat Staphysagria. de simp. med. Sp.90.C
Viscide relaxat Sulphur. de simp. med. Sp.90.C
Viscide stringit, & glutinat Symphytum. de simp. med. Sp.90.F
Viscidissimum medicamentum est Veratrum. de simp. med. Sp.91.G
Viscide relaxant Viola. de simplici. medicam. Sp.91.H
VISCOSITAS si dominatur piscibus duris generant phlegma. de dissolutione cont. Sp.74.A
no Viscositatis multæ pisces nec duræ carnis sūt tēpati. de bo. Sp.75.H
Viscositatis non multæ pisces, nec cum duritie bonum gignunt humorem inter tenuem, & crassum. de diff. cont. Sp.73.H
Viscositatem piscium remouet surfur hordei. de diff. cont. Sp.73.H
Viscositatem piscium sal remouet. de diff. cont. Sp.73.H
Viscositas continua quæ. de vic. rat. in mor. acu. com. 1°. 7^a.111.D
ex Viscositate crassitudineq; humorū proueniētibus in pulmone thoraceq; morbis conuenire credit Peucedanū. 8°. de simp. me. fa. 5^a.88.D
Viscositas morbus palpebræ superioris. de ocul. 7^a.186.H
VISCOSVM quo modo fiat. 2°. de simpl. med. fac. 5^a.14.D
Viscosa quæ non sunt tenuium partium. 1°. de simp. med. fac. 5^a.4.A
Viscosos crassos, et frigidos humores gñantes cibi. de pue. epil. 7^a.180.D
Viscosum nimis est triticum. de diff. cont. Sp.73.B
Viscosus, & humidus cibus est caro hædi, ammiculi caput, & caro pecudum. de diff. cont. Sp.73.A
Viscosi pisces, & duri sunt crassi. de diff. cont. Sp.72.H
Viscosa & crassa carnis pisces nutriūt eum, qui digerit illos nutrimento multo crasso. de diff. cont. Sp.73.E
Viscosis cibus cur Athleta vtantur. 1°. de alim. fac. 2^a.10.B
Viscosa tarde digeruntur. de diff. cont. Sp.73.D
Viscosi, & crassi cibi si coquantur multum nutriunt, aliter faciunt oppilationem. de diff. cont. Sp.72.G
à Viscoso, & crasso humore fit obstructio meatuum subita. 3°. de locis affectis. 4^a.17.G
Viscosus humor in quibus partibus sit circūsusus. 13°. de vsu p. 1^a.201.H

Viscosus humor pituitosus cur in epiglottide gñet. de vo. & an. Sp.61.C
Viscosi humores quibus tollantur. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.186.D
Viscosi humores quibus indigeant vt educantur. de victus ratio. in morbis acutis, commentario 3°. 7^a.126.A
Viscosorum è pectore pulmoneque excretionibus confert adiantum. 6°. de simp. med. fac. 5^a.41.E
Viscosos humores oxymeli facit expuere. de victus ratione in morb. acutis, commentario 3°. 7^a.126.A
ad Viscosum, ac glutinosum reiectantes. 7°. de comp. me. sec. lo. 5^a.185.E
Viscosus humor, & vñctuosus requirit multum tempus ad resolutionē. 7°. de vsu par. 1^a.161.C
Viscosorum crassiorūq; humorū in extremis vasis impāctorū obstructiōnes in iecore sanant amygdalæ amaræ. 6°. de simp. me. fa. 5^a.42.G
Viscosos, & crassos humores soluit succus centaureæ cum melicrato. de virtute centaureæ. Sp.93.G
Viscosa omnia, & pingua educit lapis armenus. de dyn. Sp.21.C
Viscosos humores laxans electarium. de med. exper. Sp.108.B
Viscosum phlegma scindens electarium. de med. exper. Sp.107.C
Viscosum phlegma liquefaciens electarium. de med. exper. Sp.108.D
Viscosos humores laxans experimentum. de med. exper. Sp.104.F
Viscosum humorem laxās medicamē. de med. exp. 105. G Sp.106.A/G
ad Viscosum humorem educendum. de med. exper. Sp.105.E
ex Viscoso phlegmate quo destruitur motus dolori iuncturarum confrens medicamen. de med. exper. Sp.108.E
Viscosum excrementum quid significet. 1°. de crisi. 4^a.129.E
Viscosa creatio quid significet. in progn. com. 2°. 4^a.202.A
Viscosa, & crassa quomodo curentur. 5°. de vsu par. 1^a.143.B
Viscosa crassa, & profunda humiditas quibus extrahatur. 8°. de compo. si. med. sec. loc. 5^a.196.E
Viscosa, & humida medicamenta quæ. de ocul. 7^a.189.B
Viscosus & tenax est samius aster. 9°. de simp. me. fac. 5^a.66.A
Viscosa quæ palpebris aduersantur, & cur. 11°. de sim. me. fac. 5^a.81.F
VISCVS quid, & eius vires. de simp. med. Sp.91.H
Viscum emittere dicunt folia chamaeleontis. de simp. med. Sp.82.F
Viscus quercubus agnascitur. 11°. de simp. med. fac. 5^a.81.C
Viscus quercinus quo modo coquatur. 9°. de comp. med. sec. lo. 5^a.199.D
Viscus qualis sit. 9°. de simp. me. fac. 5^a.66.B
Viscus calidus, & viscosus est. 2°. de simp. med. fa. 5^a.14.D
Viscum habet aeream, & aqueam substantiam multam, terrenam paucam. 6°. de simp. me. fac. 5^a.48.F
Viscū valenter trahit humores, & digerit. 6°. de simp. me. fac. 5^a.48.F
Viscum vires habet acres, & quæ durities remollire possunt. de simplic. medicamin. Sp.91.H
Viscum ad calefaciendum tempus requirit. 6°. de simp. me. fac. 5^a.48.F
Viscum substantiam. 10°. de compo. med. sec. lo. 5^a.207.G
Viscum probe subactum. 10°. de comp. me. sec. loc. 5^a.207.H
Viscum elaboratum. 2°. de comp. med. per ge. 5^a.222.E
VISCERA quæ vocentur. 3°. de alim. fac. 2^a.29.E
Viscera quæ. 6°. de decretis Hippoc. 1^a.261.H
Visceris nomine quid intelligatur. 3°. de alim. fac. 2^a.27.D
Visceris nomine cor intelligitur. com. 4°. aph. 65°. Ex.34.E
Viscera dicuntur cor & iecur. de mar. 3^a.46.G
Viscus pulsans dicitur cor. 7°. de ana. admin. 1^a.94.F
Visceris caput dicitur basis cordis. 7°. de ana. adm. 1^a.94.E
Viscus non esse cor videtur, cum Galenus dicat in visceribus, & corde. de ineq. intemp. 3^a.44.A
Viscus calidius habet sanguinē flauiores. 6°. de decr. Hippo. 1^a.266.C
Visceris nomine intelligit Galenus cor, pulmonem, cum dicat, & viscera quæ sunt in thorace. com. 6°. aph. 27°. Ex.48.H
quod Visceris nomine intelligantur etiam cor, & pulmo collige quia dicit sanguinem trahi intus. com. 7°. aph. 1°. Ex.54.B
Viscera frigido continentur vnde spiramus. de dyn. Sp.19.D
Visceris aliquid effertur, & tunc est spumofum sputum. commenta. 7°. aphorismo 30°. Ex.56.B
Viscera aspera arteriæ. com. 7°. aph. 30°. Ex.56.B
Visceris nomine intelligit Galenus ventriculum, splen, & hepar. commentario 6°. aphori. 27°. Ex.48.H
Viscera quæ adiacent ventriculo, tanquam ignis magno lebeti. 3°. de naturalibus facult. 1^a.304.B
Viscera quomodo habeat vter magnus, & quomodo paruus. de victus ratio. in mor. acut. commen. 2°. 7^a.120.G
Visceris nomine hepar intelligit Galenus. com. 4°. aph. 64°. Ex.34.D
Viscera omnia

Viscera omnia intranea vocantur, & etiam intestina. 1°. de sem. 1°. 333. E
Viscera videntur intelligi omnia, quæ teguntur ab abdominis membra-
na. 1°. de semine. 1°. 333. E
à Visceribus intestina videntur distingui. 1°. de diff. feb. 3°. 34. G
à Visceribus extrema procul absunt. de trem. palp. 3°. 55. F
Viscera sunt primæ partes quæ formantur. 2°. de temp. 1°. 16. A
Viscera scrutati sunt antiqui, ut scirent unde, & quo modo homines mo-
rerentur. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. G
in Viscerum latentium functionibus debet esse optime exercitatus me-
dicus. 1°. de anat. adm. 1°. 69. H
Viscerum anatomia quarto loco spectanda est. 1°. de ana. adm. 1°. 64. B
Viscerum interiorum mulierum, & virorum compago, & lineatio una.
de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. B
Viscera in quibus habent proportionē ad carnē. 3°. de alim. fac. 2°. 29. E
Viscera ex carne plurima constant. 1°. de simp. me. fac. 5°. 77. F
Viscerū caro parenchyma cur vocetur. 1°. de simp. me. fa. 5°. 77. F/14°.
meth. med. 7°. 87. B/de part. art. med. Sp. 17. A
Viscerum carnes nutriunt sanguine parū alterato. 3°. de nat. fa. 1°. 308. B
Viscera alia à corde habent inter vascula concreti sanguinis substantiā.
de bo. & vit. suc. 2°. 135. F
ad Viscera, ventrem, renes, iecur, lienē, & perueniunt nerui à cerebro
prima, tertia, & sexta coniugatione. de ner. diff. 1°. 54. D
Viscera quæ habent neruos à cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
Visceribus suggeruntur nerui à cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
in Viscera oia dispēsanē nerui simili distributione. 1°. de sem. 1°. 332. C
Viscera omnia sentiunt solum, & non habent motum voluntarium. 16°.
de vsu partium. 1°. 214. H
Viscus nullum habet motum voluntarium, sed bene aliquem sensum. 9°.
de vsu partium. 1°. 174. G
Viscera meatus amplos habent. 5°. de simp. medicamen. fac. 5°. 35. B
Viscera & vasa totius corporis non sunt intemperatē replenda, et qua-
re. de cucur. scar. 6°. 3. H
Viscera non deprauata habentes à crassis, & glutinosi succis non lædun-
tur. de bon. & vitio suc. 2°. 36. B
Viscera dulci delectantur, & id attendunt. de vict. rat. in morb. acutis,
commentario. 3°. 7°. 127. G
Visceribus displicent asperantia, & amara. de victus rat. in morb. acu.
commentario. 4°. 7°. 127. G
Viscera frigida generant paucam bilem. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. F
Visceris canosa excrementa lien expurgat. de fæt. for. 1°. 324. H
Visceri debilitas accrescet, ubi neq; splen bene expurgauerit, & ille qui
in hepate continetur sanguis multum limosæ superfluitatis habuerit.
commen. 4°. aph. 21°. Ex. 29. D
Viscera præcipue agitantur equitantibus, & salientibus. 2°. de sanitate
tuenda. 2°. 75. C
Viscera sub septo quibus concutiantur. 2°. de san. tu. 2°. 75. C
in Visceribus quid faciat somnus. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 190. H
Viscera in somnis exercitantur. in 6°. de morbis vul. com. 5°. 3°. 190. H
ad Viscera trahitur materia in somnis, ideo habetur ex somno nocumē-
tum, sed habetur inde maius inuamentum, quia materia cōcoquitur.
com. 4°. aph. 67°. Ex. 34. F
Viscus vnum quidam habent intemperatum alij autem plura, & ita de
alijs partibus. 1°. de san. tuen. 2°. 64. H
Viscera suspensa quibus. de vict. rat. in mor. acu. c. 2°. 7°. 120. G
ad Viscerum suspensionē valet acetū scillini. de med. fac. par. 7°. 178. C
Viscerum inflatio quo modo curetur. 14°. meth. me. 7°. 88. E
ad Viscera ptingere frigiditatē non est salubre. 10°. meth. me. 7°. 66. C
Viscera obstruunt vna crassa dulcia nigra. 5°. de fami. tuen. 2°. 91. C
Viscerum obstructions faciunt pauci motus. 1°. de san. tuen. 2°. 65. F
Viscera obstruunt exercitationes à cibo rehementes. de sal. dia. 2°. 41. B
Viscera obstruēta ob comestione anhelando factam. de sal. dia. 2°. 41. H
Viscerum dolores potissimum in Iecinore incidunt à cibo exercitati, &
balneati. de sal. dia. 2°. 43. C
Viscera sentiunt dolorem in febribus acutis rehemētibus propter siccita-
tatem, & est signum malum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
Viscerum dolores, aut propter inflammationem, aut propter herysipe-
las, aut propter sortem obstructionem, aut propter aliquem abscef-
sum. com. 4°. aph. 66°. Ex. 34. E
Viscera quibus dolent quid agendum. de sal. dia. 2°. 43. C
in Viscerū dolore nihil aptius est phlebotomia. de cura isteri. Sp. 110. G
ad Viscerum dolores. 8°. de compositione medicamentorum secundum
loc. 193. B/9°. 5°. 201. A

in Visceribus phlegmonem inchoantem augent cibi dulces. de bonis. &
vitio succorum. 2°. 36. E
in Viscerum inflammationibus magnis accidit frigus partium extrema-
rum. com. 7°. aph. 1°. 54. A/aph. 26°. Ex. 55. G
Viscera peruruntur à calore inflammationum trabente sanguinem ex
toto corpore ad se. com. 7°. aph. 1°. Ex. 54. A
Viscus totum occupans inflammatio facit carentiam anhelitus. commē
tario 4°. aphorismo. 34°. Ex. 31. P
Viscerum inflammationes faciunt tumores inguinum periculosos. com-
mentar. 4°. aphorismo 55°. Ex. 33. F
Viscerum inflammatio, vel durus tumor in putridis febribus pulsū du-
rum faciunt. 1°. de diff. feb. 3°. 34. C
Viscera hecticas, & marasmos faciunt. 10°. meth. me. 7°. 64. F
ex Viscerum omnium phlegmone exit aliquid. 13°. meth. me. 7°. 84. H
ad Visceris inflammatione præcordia indurata. 6°. de compo. medica
men. per gene. 5°. 263. B
ad Viscerum scirrhus affectus. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 271. G
ad Viscerum induratas affectiones. 10°. de comp. med. sec. loc. 5°. 207. G
Viscerū abscessus idigēt medicamētis ex aromatis. 14°. met. m. 7°. 90. E
ad Viscerum abscessum medicamenta. 14°. meth. met. 7°. 90. F
ad Viscera, & caput vergentes succos reuellunt acia medicamēta bra-
chys, & manibus imposita. de hir. reuul. 2. E. de cuc. scar. 6°. 4. G
Visceris cuiuspiam fibra quando ob rehemētiore casus aut afflictatio-
nes exciderit, hæc ægritudo ad situs, & figuræ variationem pertine-
bit. de cau. mor. 3°. 9. E
Visceris fibra aut aliquod alterum quod exierit introducitur propter
omentum. com. 6°. aph. 58°. Ex. 53. F
Viscerum ægritudinibus quid conferat. secr. Sp. 100. F
Viscera sub septo quo modo expurgentur. 3°. de san. tuen. 2°. 77. C
Viscerum infarctus expurgandi vim habet Agaricum. 6°. de sim-
plic. medicament. facul. 5°. 41. E
Viscerum obstructions extergit Carpesium. 7°. de simplicium medica-
mento. facul. 5°. 50. C
Viscerum obstructions purgat Chamedrys. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. E
Viscera expurgat abstergitq; Chamæpitys. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. F
Viscera omnia expurgat Dracunculi radix. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. C
Viscera, & ventrem purgat Elaterium. de simp. me. Sp. 83. G
Visceribus utilissimus est Elleborus niger. de dyn. Sp. 21. A
Visceribus sub Hypochondrys gratum Lini semen. 3°. de simplicium me-
dicamen. facul. 5°. 18. H
Viscerum obstructions expurgat Pelecinus. 6°. de sim. me. fac. 5°. 48. B
Viscera omnia obstructione liberat Polium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A
Viscera obstructione liberat Scandix. 8°. de simp. me. fac. 5°. 60. G
Viscera expurgat, & calfacit Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Viscerum obstructions disiciit Sifon. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 60. F
Viscera, & totum corpus roborat Stæchas. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. C
Visceribus omnibus valet Terebinthina. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
Viscera expurgat thymum epotum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Viscera yngenda, & emplastranda in quartanis. 1°. de arte curatiua ad
Glaucanem. 7°. 97. G
Visceribus omnibus cur abstinendum. de atten. vic. 2°. 45. E
VISIBILIVM qualitatū habemus nomina. 2°. de lo. aff. 4°. 12. E
Visibilis qualitas calida, & sicca est, & cur. de comp. memb. Sp. 58. C
Visibilis qualitas unde adueniat oculis. de comp. memb. Sp. 58. C
Visibilis vis est in primo humore oculi, qui est aqua lucidissima. de com-
pag. membrorum. Sp. 58. C
Visibilem spūm seruās neruus cur ppinquior cerebro. de ocul. 7°. 185. A
Visibile nihil igne priuatum est. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. H
VISIO quid sit. 1°. meth. me. 7°. 6. C
Visio sunt illæ lineæ tenuissimæ à re vīsa ad pupillā. 10°. de vsu. 1°. 182. D
Visio apud stoicos quæ. 9°. de decr. Hippo. 1°. 286. B
Visio cuius sit opus. 7°. meth. me. 7°. 43. D
Visio quomodo fiat. 10°. de vsu partium. 1°. 182. B/de oculis. 7°. 184. D/de
hist. philo. Sp. 7. H
Visio quomodo fiat secundum Chrysippum. de hist. phil. Sp. 9. E
Visio in speculis quomodo fiat. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. C
in Visione Aristotelē reprehendit Galenus. 7°. de decr. Hip. 1°. 272. C
Visio per rectas lineas. 10°. de vsu par. 1°. 182. D
Visio à longo differt à propinqua. de cuiusque animi peccatorum notitia
atque medela. 2°. 59. D
Visionis primum instrumentum est chrysellinus humor. 1°. methodi me-
dendi. 7°. 6. D
ad Visionem

ad Visionem quid faciat cornea ante pupillam secundum suā dispositio-
nem. 1°. de sympto. causis. 3°. 15. C
Visio quæ percipiat. 7°. de decretis Hippoc. 1°. 272. E
Visionis diuersitatis causa. de hist. phil. Sp. 7. H
Visionem esse certam probant fila imposita per tenuissimas acus, & pi-
li. 10°. de visu par. 1°. 183. C
Visio mala vnde proueniat. 1°. de symp. cau. 3°. 14. C
VISITATIONE prima omnia februm genera cognouit Galenus. 2°. de crisi. 4°. 133. G
VISIVVS spiritus vnde nascatur. de ocul. 7°. 184. E
Visui spiritus iunguntur oculo. de ocul. 7°. 184. G
Visui spiritus per quas partes tendat. de ana. ocul. Sp. 57. D
Visui spiritus gaudet colore cyaneo. de ana. ocul. Sp. 57. E
Visuorum nervorum origo. 7°. de decr. Hip. 1°. 269. H
Visui nervi imbecillitas duplex. de ocul. 7°. 186. B
Visui spiritus accidentia. de ocul. 7°. 186. D
VISORIA vis læditur à valde stupefacientibus. commenta. 6°. apho-
rismo 21°. Ex. 49. E
Visorij spiritus qui. in progn. com. 1°. 4°. 194. E
Visorij nervi proprietates. 7°. de decr. Hip. 1°. 270. G
Visorius nervus omnium maximus. 7°. de decr. Hip. 1°. 270. G
VISUALIS conus quantus. 7°. de decr. Hippoc. 1°. 270. B
VISA eminus quomodo sint. 3°. de dign. pul. 4°. 80. B
Visa similia suffusioni quo modo fiant. in progn. com. 1°. 4°. 194. F
Visa in suffusis, & visa ex vaporibus ad caput sunt diuersa. 1°. de locis
affectis. 4°. 6. G
Visa tenebricosa vt in suffusionibus. in progn. com. 3°. 4°. 210. F
Visa cur in phreniticis varia. 4°. de loc. aff. 4°. 22. F
quæ Visa robur suum ostendunt. de theriaca ad Pis. 5°. 93. G
præter Visa quidam nihil intelligunt. de frac. com. 3°. 7°. 247. A
VISVS quid. fin. med. Isa. 45. B. de hist. phil. Sp. 9. H
Visus oculorum actio est. 1°. meth. me. 7°. 6. B
Visus est primus sensus, & qualis sit. de ocul. 7°. 183. G
Visus quinto gradu additur cum natura incedit à plantis ad animal. 2°. de semine. 1°. 339. G
Visus tractatio exigit mathematicā speculationē. 10°. de visu. 1°. 182. A
de Visu demonstrationes. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. B
Visus quomodo fiat. in progn. com. 1°. 4°. 194. E
Visus qualiter oculis adueniat. de compag. memb. Sp. 58. C
Visus quomodo fiat secundum Platonem. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. D
Visus instrumentum quale apud Platonem. 7°. de dec. Hippoc. 1°. 271. C
Visus quomodo fiat an recipiendo, vel emittendo. 7°. de decretis Hippo-
cratis, & Plat. 1°. 270. D
Visus fit extra mittendo. 7°. de dec. Hippo. 1°. 267. E
Visus ministri qui sint. de ocul. 7°. 186. B
Visus instrumentum quod sit. de ocul. 7°. 186. B
Visus instrumentum oculus. de instr. odor. 1°. III. E
Visui deseruiunt particula oculi. 1°. de symp. cau. 3°. 14. C
Visus instrumentum est chrySTALLINUS humor. 2°. meth. me. 7°. 12. G
Visus principalissimum instrumentum humor Crystallinus. 8°. de visu
partium. 1°. 167. A
Visus fit in chrySTALLINO humore. de ocul. 7°. 182. F
Visus quod sit in chrySTALLINO humore probatur. de ocul. 7°. 182. G
Visus fit in pelliculis oculi non in chrySTALLINO. de util. resp. Sp. 63. D
Visui deseruiunt humiditates, quales. de ana. viu. Sp. 44. F
Visus fit per pupillam. 7°. de decr. Hippocratis. 1°. 270. D
ad Visum quo modo se habeat aer vt instrumentū sicut nervus ad alios
sensus. 7°. de decr. Hippocra. 1°. 272. D
Visus non fit per circumfusum aerem, quasi per baculum vt stoici dice-
bant. 7°. de decr. Hippocratis. 1°. 272. E
Visus vititur aere non tanquam baculo. 7°. de decr. Hippocrat. 1°. 271. B
Visus respectu aer est, vt nervus in corpore. 7°. de decr. 1°. 270. D
Visus præcipua pars in nervis sensificis. 10°. de visu par. 1°. 179. A
Visus nervus qualis. 7°. de decr. Hip. & Plat. 1°. 270. F
Visus vis descendit per nervos concauos. de ocul. 7°. 186. B
Visus spiritus. 3°. de decr. Hippocratis. 1°. 255. G
Visum quæ faciat spūs multus humidus in oculo. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
Visus sensoria quæ. 1°. de simp. me. fac. 5°. 8. F
Visus sensorium quale esse debet, & quomodo à cerebro ad ipsum trans-
mittitur. 8°. de visu par. 1°. 167. E
Visus quomodo ingreditur cerebrum. 8°. de visu par. 1°. 167. F
Visu quæ cognoscantur. 16°. de visu par. 1°. 215. C

Visus quid primo sentiat, & quid secundo. de ocul. 7°. 185. A
Visus accedit ad rem videndam. de ocul. 7°. 185. A
Visus cur sentiat solus formam corporis, & quantitatem, & motum. de
oculis. 7°. 185. A
Visus magnitudinem, & formam percipit. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. A
Visus situm, & distantiam discernit, quod alij sensus non faciunt. 7°. de
decr. Hippocr. 1°. 271. A
à Visu qualitates dijudicat. 2°. de loc. aff. 4°. 10. A
Visus qualitates quæ depēdēt à primis qualitatib. de na. hu. c. 1°. 7°. 28. H
Visus pathema, & passiones quæ. de symp. diff. 3°. 10. C
Visus proprium sensibile color. 7°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 271. A
Visus post colorem cognoscit coloratum. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. A
Visus, & tactus præbāt de calce, & de rosa qualitates. de th. ad P. 5°. 90. E
Visus rem humidam iudicat. 2°. de temp. 1°. 18. B
Visus sensus splendoris. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
Visus instrumentum habet spiritum splendidum à cerebro affluentem.
16°. de visu par. 1°. 215. D
Visus instrumentum lucidum. 7°. de decr. Hip. 1°. 271. B
Visus instrumentum cur lucidum. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. A
Visus instrumentum splendidum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
Visus instrumentum non potest in offensa splendidam lucem tolerare. 1°. de
symp. cau. 3°. 14. F
Visus corrumpitur magno splendore. 1°. de symp. cau. 3°. 16. H
Visus cur igneus dicatur. de ocul. 7°. 185. B
Visum qui colores consolentur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. F
Visui iucundus est ceruleus color. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A/B
Visum cur delectat fuscum. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
Visui cur inimicum sit album, & splendens. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
Visum contristat album & cur. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
Visus pictoribus offenditur, quando in albis pingunt, ideo ceruleum &
fuscum habent ante. 9°. de visu par. 1°. 178. H
Visui non est iocundum nigrum, & cur. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
Visui minus obest nigerrimum quā splendidissimum. 1°. de symp. 3°. 17. A
Visui inimicus Sol. 1°. de symp. cau. 3°. 17. A
Visum cur sol offendant. 1°. de symp. cau. 3°. 17. B
vt Visui tenebræ ita silentium auditui simile. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
in Visu quomodo voluptas, & an intensa. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
in Visu dolor quo modo sit, & an intensus. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
Visus est sensus certissimus, & quid habeat propriū. 16°. de visu. 1°. 215. C
Visus, & tactus magis exprimunt rem, quam aliqua oratio. 12°. de visu
partium. 1°. 195. B
Visu solum aut tactu quæ cognoscuntur, verbis accurate doceri nō pos-
sunt. 7°. de anat. adm. 1°. 95. G
à Visu tactus deductus non fallitur. 10°. de visu par. 1°. 183. C
Visus mouet imaginationē, rōcinationē, et memoriā. 8°. de visu. 1°. 167. E
Visu, & phantasia immutantur res. de ther. ad Pis. 5°. 94. E
Visus ceteris sensibus est acutior, & subtilior. de ocul. 7°. 185. A
Visuum diuersitates ob materias descendentes in vnea. de ocul. 7°. 186. D
Visus acutissimus quibus. 1°. de symp. cau. 3°. 14. D
Visum perfectissimum habent aliqui qui videntur suffusi. 1°. de sympto-
matum causis. 3°. 15. C
Visus syncerissimus videt exigua quæ à ventriculo ascendunt. 1°. de locis
affectis. 4°. 8. B
Visus excellētia pspicitur exēplo granorū milij. 16°. de visu. 1°. 215. C
Visus debilitate oculi piscium non discernunt inter colores medios. de
anatomia viuorum. Sp. 49. B
de Visum effugientibus morbis agit Galenus libro de locis affectis. 6°. de locis affectis. 4°. 37. B
VISVS qui crebro mouetur significat insaniam. in prognost. commen-
tario 1°. 4°. 195. H
Visus laborat in equitante. 2°. de san. tuen. 2°. 75. C
Visus quibus causis obtenebretur. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
Visus offuscationis curatio. 4°. de comp. me. se. lo. 5°. 158. C
Visui quo modo humiditas nocet. de ocul. 7°. 186. E
Visui quomodo siccitas obsit. de ocul. 7°. 186. E
Visui conferentiū partiū morbi & symptomata. 1°. de symp. 3°. 14. C
Visum quem faciat cornea spissior, & crassior. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
Visum quem faciat cornea humidior. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
Visum impediunt corneæ morbi magni. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
Visum quomodo impedire potest cornea tunica. 1°. de symp. cau. 3°. 14. D
Visui quomodo obsit cornea perforata. de ocul. 7°. 186. E
Visum tollit cornea rugata. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
Visui cur

Visui cur duplicia quandoque omnia videntur. 1°. de symp. cau. 3°. 14. C
Visus non impeditur rhagode procidente. 1°. de symp. cau. 3°. 14. D
Visus leditur laeo humore albugineo. de ana. vii. Sp. 48. E
Visus prauitas. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
Visus amissus cur. 4°. de lo. aff. 4°. 21. H
Visus quomodo repente destruitur in vertigine, & cur. commentar. 4°. aphorismo 17°. Ex. 29. A
Visui qui non sunt perspicaces ob quid. 1°. de symp. cau. 3°. 14. H
Visus caliginosus cur fiat ab austro. com. 3°. aph. 5°. Ex. 20. C
Visus obscurior quo modo fiat. 4°. de lo. aff. 4°. 21. H
Visus cur hebes in senibus. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
Visus hebetudo ex quibus. 1°. de symp. cau. 3°. 15. C
Visum integrum, & inculpatum hebetat lens. 1°. de alim. fac. 2°. 13. E
Visus hebetior ostendit futuram egritudinem. ars med. Isa. 67. G
ex Visu signa futura egritudinis. ars med. Isa. 67. G
Visus quare futurus acutior. 10°. de vsu par. 1°. 184. A
Visum acutissimum reddit apidis exuium. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
Visus hebetudini ab humorum crassitudine medetur cedrea. 7°. de simp. medicamen. fac. 5°. 50. E
Visus hebetudinem à crassitie natam adiuvat chamesyce. 8°. de simplic. medicament. facul. 5°. 63. G
ad Visum acuendū cōmodum est chelidoniū. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. G
Visum non acuit sanguis crocodili terrestris, vt fertur. 10°. de simpliciu medicament. facul. 5°. 73. D
ad Visum acuendum cinis hirundinum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 82. B
Visum acuit fel hyenæ. de ther. ad Pis. 5°. 93. F
Visum exacuens collyrium. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 156. D
Visum exacuens compositio. 4°. de compo. med. sec. loc. 152. H | 5°. 153. A
ad Visum mire exacuendum. de med. fac. par. 7°. 170. C
ad Visum acuendum. 4°. de compo. medica. secun. lo. 152. H | 5°. 156. D | de med. fac. par. 7°. 170. E
ad Visus hebetudinem collyrium. 4°. de comp. me. se. l. 156. F | 5°. 157. A
ad Visum hebetem. 4°. de composit. medic. secun. loc. 157. B | 5°. 161. H | de med. facil. par. 7°. 170. E
Visus obtusus. 1°. de symp. cau. 3°. 16. B
ad Visum obtusum hieracium. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 156. F
ad Visus omnem obtusionē collyriū. 4°. de comp. med. sec. loc. 5°. 157. A
ad Visum obtusum. 4°. de compo. medica. secun. loc. 152. G | 5°. 161. H
ad Visus obscuritatem. de rem. par. fac. 7°. 156. H
Visus clarificandi præsidia. de dyn. Sp. 24. H
Visum quid abstergat. secr. Sp. 101. F
VITA actio animæ. de vtil. resp. 1°. 223. C
Vita nihil prius in animali. 9°. meth. me. 7°. 59. F
Vita in calido, & humido consistit. de anat. vii. Sp. 50. F
Vitam stabilem ac firmam habent animæ. de sper. Sp. 38. A
ad Vitam partes propriæ quæ. fin. med. Isa. 45. E
ad Vitam partes commodæ. fin. med. Isa. 45. E
Vita nostra tribus regitur facultatibus. 5°. de decr. Hippo. 1°. 258. E
ad Vitam partes conferentes sunt principes. 6°. de vsu par. 1°. 150. B
ad Vitam cerebri officium quale. 7°. meth. med. 7°. 49. C
Vita totius principium cor. 13°. de vsu par. 1°. 202. E
in Vitam spirituale mutatur spiritus à corde. de sper. Sp. 37. F
Vita cordis quæ. de anat. vii. Sp. 53. A
ad Vitam arteria principalior est stomacho. 16°. de vsu par. 1°. 218. H
Vitam hepatis, & renibus defert materia quæ à corde ad ipsa dirigitur. de anat. vii. Sp. 51. C
ad Vitam refertur respiratio. de vtil. resp. 1°. 223. B
à Vita spiratio separari nō pōt, nec vita à spiratiōe. 6°. de lo. af. 4°. 39. E
Vita maxima causa est ignis. com. 1°. aph. 14°. Ex. 7. D | E
ad Vitam necessaria est appetentia. com. 6°. aph. 3°. Ex. 46. F
VITAE genus considerandum. in 1°. de morbis vulgaribus, commen-
 tario 2°. 3°. 108. E
Vitæ studia debent sciri secundum empiricos. de sect. Isa. 16. D
Vita genus optimum deligendum est. de cogn. cur. animi mor. 2°. 53. E
Vita ratio quid sit. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
Vita instituta quæ. in 1°. de mor. vul. c. 2°. 3°. 17. F
Vita in actionibus voluntarijs consistit. de mot. man. & obst. Sp. 67. F
in Vita gñibus quod sit simplex, & inculpatū. 2°. de san. tuen. 2°. 69. C
secundum Vita conditionem habet medium sibi temperatum vnus ho-
mo. 3°. de alim. facul. 2°. 33. D
Vita optima quæ. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. D
Vita optima est secundum virtutem viuere. de hist. phil. Sp. 2. H

in Vita quid magis spectandum. in oratione suas. Isa. 3. E
ad Vita actiōes exēpla dedere Hippocrat. & Plat. 9°. de dec. 1°. 280. D
ad Vita pñciēdā natura i pueris plurimū pōt. de cog. cur. ai. m. 2°. 53. H
ad Vitam beatam cynica philosophia est iter secundum aliquos. de cu-
 ius. animi pec. atq; med. 2°. 57. D
Vita humane parū cōfert disputatio de natura rerū. de hist. phil. Sp. 2. C
Vita humane conferunt moralia. de hist. phil. Sp. 2. C
Vita Pyrrhonis sceptici. de subf. emp. Isa. 34. D
Vita Empirici. de subf. emp. Isa. 34. C
de Vita sine opinio falsa multorum peccatorum est causa. de cuiusq; ani-
 mi pec. not. atque med. 2°. 57. H
Vita finis qui. de cuiusque animi pec. not. atq; med. 2°. 56. E
Vita temperantia intemperati facti temperati. 2°. de sani. tuen. 2°. 73. G
Vita praua quæ. in 6°. de mor. vul. com. 5°. 3°. 188. E
Vita quibus sit magis sana, & quibus non. com. 6°. aph. 2°. Ex. 46. E
Vita rationis errores. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
Vita mollior causa præcedens pulsus mollis. 1°. de præf. ex pul. 4°. 109. D
Vita otiosa, & omni labore vacans causa est humidarum egritudinum.
de caus. morb. 3°. 8. A
in Vita otiosa quam crapula comitantur sunt quotidiana febres. 2°. de
 differen. feb. 3°. 36. D
Vitam otiosam & inertem agentes, vident cibos crassi, & lenti succi. de
 bo. & vit. suc. 2°. 35. A
Vita diuturn quæ. in progn. com. 2°. — 4°. 198. H
*Vitam viuere quam περὶ σαρτὶνὸν vocant id est afflictum, & calamito-
 sum vitæ genus.* de sal. dia. 2°. 39. H
Vita dura. 3°. de diff. pul. 4°. 63. F
à Vita instituto, & à victus ratione colligitur ex tempore proportio.
in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 103. E
Vita studia indicant. de sectis. Isa. 16. E
Vita instituta dant præsagia. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 117. F
Vita tota humana requirit ad pulsū cognitionē. 1°. de dign. puls. 4°. 70. E
Vita sortes alterant pulsus. de vsu pul. 1°. 229. E
Vita instituta conferunt euacuationibus dignoscendis. commentario 4°. aphorismo 2°. Ex. 27. E
Vita hominis quomodo sit brevis. commen. 1°. aph. 1°. Ex. 2. C
Vita vnus hoīs rē vnā non inuenit. de cuius. ai. pec. not. atq; me. 2°. 58. F
pro Vita omnia fiunt. 9°. meth. me. 7°. 59. G
Vitam seruare quid sit. 9°. meth. me. 7°. 58. H
Vitæ custodia communis finis. 9°. meth. me. 7°. 59. A
Vitam tuetur quod sit pro sanitate tuenda. 9°. meth. me. 7°. 59. A
Vitam quæ artes per accidens seruant. ad Thras. 2°. 104. C
Vitam non custodiunt egritudines discutientia. 9°. meth. me. 7°. 59. A
Vita longa quo modo procuranda. de med. fac. par. 7°. 178. B
Vitam longam promittit Theriaca. de vsu Theria. ad Pamp. 5°. 98. C
Vita Britannorum est annorum centum viginti. de hist. phil. Sp. 12. B
Vita Aethiopum est annorum sexaginta. de hist. phil. Sp. 12. B
Vita proroganda est vbi sanitas introduci nō pōt. 5°. meth. met. 7°. 35. F
Vita despicienda sui & liberorū pro salute patriæ. 4°. de decre. 1°. 249. E
de Vita, & morte qualiter iudicandum. com. 2°. aph. 33°. Ex. 17. B
Vitæ discrimen ægro quando affert Saturnus. de decub. prog. Sp. 12. F
ad Vitam & omne opus animæ dissolutio est maximum malum. commē-
 ta. 3°. aphorismo 17°. Ex. 23. F
*ad Vita functiones censetur inutilis qui corporis partes mouere nō po-
 test.* 3°. de loc. aff. 4°. 21. B
Vita aufertur ablata sanguinis generatione. 6°. de decr. Hipp. 1°. 264. G
ad Vitam custodiendam à beluis. de med. fac. par. 7°. 175. B
VITALIS virtus, siue facultas vocatur vis animalis. 9°. methodi me-
 dendi. 7°. 58. H
Vitalis vis quæ. de ocul. 7°. 185. E
Vitalis facultas libera est. de trem. palp. 3°. 61. D
Vitalis vis est in sanguinem habentibus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. C
Vitalis sanguinis, & nutritæ quæ differētia sit. de ana. vi. Sp. 53. A
Vitalem vim nō habent ostrea, & stirpes. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. C
Vitalis vis vnde sit, & quō cognoscatur. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 99. G
Vitalis vis quomodo cognoscatur. 4°. de præf. ex pul. 4°. 121. H
Vitalis virtus influit à corde ad cætera membra. de anat. vii. Sp. 50. F
*Vitales virtutes, & operationes naturales reducendæ sunt ad vñū prin-
 cipium.* de anat. vii. Sp. 45. G
à Vitali vi sit pulsus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. C
Vitalis vis quid excernat per pulsus. 4°. de præf. ex pul. 4°. 122. C
Vitalis facultas quid indicet. de vict. ra. in mor. acu. c. 1°. 7°. 115. C
Vitalis po-

- Vitalis potentia ex corde qñ robusta. in 6^m. de mor. vul. cō. 1°. 3^a. 154. G*
Vitali & voluntaria facultate potior est ad febres vis cōcoctrix. 11°. methodi medendi. 7^a. 70. A
Vitalis facultatis emorientis signa. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3^a. 132. G
Vitalis roboris exolutione & ventris leuitate multa tremor fit. de tremore & palp. 3^a. 52. H
Vitale robur excitat frictio. 5°. de san. tuen. 2^a. 89. F
VITALIS calor incipit à corde. de ana. viu. Sp. 47. A
Vitalis calor qui est in corde nutritur à sanguine pingui, & vntuoso. de vtilitate respiratio. Sp. 62. C
Vitalis calor indiget nutrimento, nō respiratione. de vtil. resp. Sp. 64. B
Vitalis calor quomodo dupliciter extinguitur. de vtil. resp. Sp. 62. D
Vitalis caloris flos in quibus sit extinctus. 1°. de diff. feb. 3^a. 34. F
ex VITALIBVS organis principalissimis sunt arteriæ. de vtilitate respirationis. 5^a. 225. H
Vitalis principij angustia facit anbelitus carentiam. commentario. 4°. aphorismo. 34°. Ex. 31. B
VITALIS spiritus dicitur spiritus cordis. de vir. nost. cor. Sp. 60. B
Vitalis spiritus vbi oriatur. 2°. de decre. Hip. 1^a. 240. F
Vitalis spiritus vbi sit. de ana. viu. Sp. 56. C
Vitalis spiritus in arterijs. 7°. de decre. Hip. 1^a. 269. E
Vitalis spiritus in arterijs, & corde gignitur. 7°. de decre. Hip. 1^a. 269. E
Vitalis spiritus intendit generationem cordis. de ana. vi. Sp. 51. H
Vitalis spiritus quando fiat, & ad quem finem. de ana. vi. Sp. 51. H
Vitalis spiritus ex qua materia fiat. 7°. de decre. Hip. 1^a. 269. E
*Vitalis spiritus in arterijs, & corde generatur, & habet materiam, in-
 spirationem, & vaporem humorum. de virt. nost. corp. disp. Sp. 60. C*
ex Vitali spiritu elaborato fit spiritus animalis. de vir. nost. Sp. 60. C
Vitalis spiritus propria materia spūs animalis. 8°. de vsu par. 1^a. 172. E
Vitali spiritu plenum esse sinum spiritus asserit Erasistratus. 1°. de decre. Hippocratis. 1^a. 232. A
Vitali spiritu semen plenum. 1°. de semine. 1^a. 330. E
Vitali spiritu oēs aīalis partes nimio coitu priuātur. 1°. de semi. 1^a. 335. D
*Vitalis spiritus excretio facit exolutionem, & animi defectum. commē-
 tario 7°. aphor. 8°. Ex. 54. E*
VITALIS actio qua arteriæ, & cor pulsan. de na. hu. c. 2°. 1^a. 182. F
Vitales motus. de trem. palp. 3^a. 51. D
Vitales motus sunt ab arterijs & corde. de trem. & palp. 3^a. 51. D
in Vitalibus non potest voluntas. de trem. palp. 3^a. 58. F
VITELLINA bilis vnde efficiatur. 2°. de nat. fac. 1^a. 301. G
Vitellina bilis quomodo transeat in atram. 2°. de nat. fac. 1^a. 295. C
*VITELLVS oīi extrinsecus illinitus paregoricus, vel stypticus inue-
 nitur. de simp. med. Sp. 88. E*
*Vitella ouorum facilius coquantur quàm albumina. 1°. de arte curatiua
 ad Glauconem. 7^a. 97. D*
Vitella ouorū danda in tertiana pro cibo. 1°. de art. cur. ad Gla. 7^a. 97. D
*Vitellorum ouorum assorum, & elixorum differentia. 11°. de simplic. me-
 dicament. facul. 5^a. 81. E*
Vitellis ouorum assatorum vitur. 5°. de compo. medica. per ge. 5^a. 251. G
Vitella ouorum emplastris de meliloto miscenī. 11°. de simp. me. f. 5^a. 81. E
*Vitellus ouorum miscetur cataplasmatibus pblegmonem extinguentibus.
 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. E*
VITAE ligna cremat. de reme. par. fac. 7^a. 164. H
*VITEX calidus est & siccus in tertio ordine. 6°. de simplicium medi-
 camento. facul. 5^a. 40. H*
Vitex est multum tenuis substantiæ. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. H
Vitex gustu acris est & adstringens. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
Vitex menses cit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. B
Vitex induratas partes digerit. 6°. de simplic. me. fa. 5^a. 41. B
Vitex flatu ventris discutit. 6°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 41. A
Vitex flatu discutit super omnia. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 41. A
Viticis germina omnium præstantissima. 2°. de alim. fac. 2^a. 24. C
Viticis asparagi stomacho accommodati. de attenuante vict. 2^a. 44. D
Viticis asparagi austeri sunt, & adstringentes. de atten. vict. 2^a. 44. D
*Viticis turiones seruantur in aceto vel muria pro appetentia. 2°. de ali-
 mentorum facul. 2^a. 22. C*
Viticis folia moderate frigida. 2°. de compo. medica. sec. lo. 5^a. 136. F
Viticis folia cohibent venerem. 6°. de simp. me. fac. 40. H | 5^a. 41. A
Vitice cur mulieres in sacris Cereris sternāt. 6°. de sim. me. fa. 5^a. 41. A
Viticis semen est frigidū & siccū, & eius vsus. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. F
Viticis semen creditur appetitus venereos inhibere. 1°. de ali. fa. 2^a. 15. F
Viticis semen mansum capitis dolorē facit. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 40. H
- Viticis semen vitandum in capitis dolore à stomacho. 2°. de compositio.
 medicamentorum secundum locos. 5^a. 137. A*
Viticis semen est acopum. 6°. de simpli. medica. facultatib. 5^a. 41. B
Viticis semine quomodo lassitudo sanetur. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 41. B
*Viticis semen Iecur, & lienem induratum, & obstructam sanat. 6°. de
 simp. med. fac. 5^a. 41. B*
Viticis semen frictū editur cum tragematis. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 40. H
Vitici simile est cannabis semen. 1°. de alim. fac. 2^a. 15. F
*inter Viticem, & laurum sunt populi folia. 2°. de composit. medicamen-
 torum sec. loc. 5^a. 136. F*
VITILIGINOSI sunt non natura. fin. med. Isa. 45. E
VITILIGINES inter morbos euidentes numerant. de dif. mor. 3^a. 3. D
*Vitilignes quid sint, & quomodo fiant, & cur vere. commentario 3°.
 aphorismo 20°. Ex. 24. B*
*Vitiligo qui morbus sit, & quomodo differat ab ophiāsi, alopecia, psilo-
 si, myrmecia, leuce, sphacelo, elephante, scabie, & lepra, & quomo-
 do curandus. 14°. meth. me. 7^a. 92. C*
Vitiliginum generatio vnde. 3°. de symp. cau. 3^a. 26. L
Vitilignes sunt toto genere præter naturam. de diff. mor. 3^a. 4. F
Vitiligo quomodo fiat. 1°. de nat. fac. 1^a. 292. F
Vitilignes fiunt ex commistis humoribus. de cau. morb. 3^a. 8. B
in Vitiligne mutantur color. de symp. diff. 3^a. 13. B
Vitiligo alba quæ intro. Isa. 57. G
Vitiligo alba qualis. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 121. D
Vitiligo nigra quæ intro. Isa. 57. G
Vitiligo docet differre assimilationē & adhærentiā. 1°. de na. fa. 1^a. 292. F
*Vitiligne an sit affectus lassitudine laborans percontandum est. 4°. de sa-
 nitate tuenda. 2^a. 83. B*
Vitiliginem, & ephclin expurgat Alisson. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 42. D
Vitilignes detergunt radix, & semen Altheæ. 6°. de sim. me. f. 5^a. 46. F
*Vitilignes sanat radix Anchusæ onochleæ cum aceto. 6°. de simpli. medi-
 cament. facul. 5^a. 41. D*
Vitilignes detrahunt capparis radices cortex. 7°. de simp. me. fa. 5^a. 49. H
ad Vitilignes adhibetur Chamæleon. 8°. de simplic. medi. fac. 5^a. 63. F
*Vitiliginem cum aceto expurgat Dracunculi radix. 6°. de simplicium me-
 dicamen. facul. 5^a. 46. D*
*Vitilignes exterguntur radice Liliorum cum melle. 7°. de simplic. medi-
 cament. facul. 5^a. 53. B*
Vitilignes inuat Lupinas. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 48. D
Vitilignes albas inuat Rubiæ radix. 6°. de simpli. med. facu. 5^a. 47. F
ad Vitilignes sepiarum testæ. 11°. de sim. me. fac. 5^a. 81. A
*Vitiliginem tollit Stercus crocodilorum terrestrium. 10°. de simp. medi-
 dicamen. facul. 5^a. 77. H*
ad Vitilignes Stercus ouillum. 10°. de simp. me. fac. 5^a. 76. H
Vitiliginem vtrinq; sanat Telephium. 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. D
ad Vitilignes oculorum. de remed. par. fac. 7^a. 156. G
VITIOSVM quid sit. de symp. diff. 3^a. 12. C
Vitiosa sunt plurima. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. D
Vitiosi cibi cupiditas quibus accidat. 6°. de san. tuen. 2^a. 98. F
*Vitiosum accumulāt aliqui ex vitioso victu diebus festis. 6°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 98. A*
Vitiosa corpora sunt in duplici differentia. 6°. de san. tuen. 2^a. 95. C
Vitiosum corpus à quibus causis cito offendatur. de opt. nostri. 1^a. 38. D
Vitiosos humores habentes quomodo curandi. 6°. de san. tu. 2^a. 97. D
*Vitiosorum humorum medicamenta sunt alteratio, & euacuatio. 4°. de
 sanitate tuenda. 2^a. 83. A*
*Vitiosi succi non æque educuntur ex vna parte vt ex alia. 4°. de sanitate
 tuenda. 2^a. 83. A*
ad Vitiosos humores. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 195. B
VITIS quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 92. B
Vitis quam terram desideret. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 64. F
Vitis ad alia loca mutata diuersum facit vinum. 3°. de symp. ca. 3^a. 26. E
*Vitis neglecta, aut nullum, aut malum fructum gignit. de cognoscendis cu-
 ran. animi mor. 2^a. 54. B*
Vitis culta est imbecillior agresli. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 42. F
Vires qui putat exercetur, & operatur. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. G
Vitis finis, & bonum idem. ad Thras. 2^a. 103. E
Vitis bonitas in quo consistat. 1°. de temp. 1^a. 13. D
*in Vitis ligno leuissimam transmutationem habuit vinum aquosum, &
 leuissimam elementi terrei permissionem. de victus ratio. in morbis
 acutis, commentario. 3°. 7^a. 128. H*
*in Vite valde coctum est vinum vinosum. de victus ratio. in mor. acu-
 tis, commen-*

tis, commentario. 3°. 7°. 129. A
 Vitium vermes scripi dicuntur. 9°. de simpl. med. fac. 5°. 66. E
 Vitium anulis consternebant pauimenta cum herbis frigidis indigebat. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 99. B
 Vitium capreoli sternedi in cubiculo febricitantium. 10°. met. me. 7°. 64. E
 Vitium capreoli adhibendi in Herpete exedente. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 102. B
 Vitis fructus acinus. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Vitis semen γιγαγον. 2°. de alim. fac. 2°. 16. C
 Vitis germina omnium praestantissima. 2°. de alim. fac. 2°. 24. C
 Vitis folia adstringunt & reprimunt. de reme. par. fac. 7°. 156. D
 Vitis folia sternenda ad refrigerandum. de remed. par. fac. 7°. 153. E
 Vitis folia oculis ex rheumate dolentibus p'sunt. de simp. med. Sp. 92. A
 Vitis botrus infundit, & procurat ventrem. de simp. med. Sp. 92. A
 Vitis frigida pro capite. 2°. de compositio. medicamen. secun. loc. 5°. 132. H
 Vitis frigida. in 6°. de morb. vulgaribus, com. 4°. 3°. 182. C
 Vitis decoctum adstringit. 4°. meth. me. 7°. 28. H
 Vitis Aminæ fructus acerbis tantum. 4°. de simp. med. fac. 5°. 26. F
 Vitis aminæ vinum acerbis tantum. 4°. de simp. med. fa. 5°. 26. F
 Vitis aminæ. 6°. de comp. me. se. loc. 5°. 171. E
 VITIS sylvestris à quo Oenanthe vocata. 13°. meth. me. 7°. 83. H
 ex Vitium oenanthæ aqua. de vic. ratio. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 149. B
 Vitis agrestis quæ. 2°. de alim. fac. 2°. 21. H
 Vitis agrestis racemi extergunt. 6°. de sim. me. fac. 5°. 42. F
 Vitis agrestis germina adstringunt. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. F
 Vitis agrestis germina sale condiri solent. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis agrestis extergit ephelis, & neuos. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. F
 VITIS alba dicitur per relationem. an qualis in corp. sint. Isa. 10. B
 Vitis alba asparagi stomachum iuuant. de atten. vic. 2°. 44. D
 Vitis alba germina stomacho grata sunt ob adstrictionem. 6°. de simpli. cium medicamentorum facultat. 5°. 42. F
 Vitis alba germina subamara, subacriaq;. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. F
 Vitis alba vrinam modice cit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. F
 Vitis alba radix adstringentem, & desiccantem vim habet, & modera. te calidam. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. F
 Vitis alba radix lienes induratos sanat, & p'soram atque lepram. 6°. de simp. med. fac. 5°. 42. F
 Vitis alba radix potest sumi pro rosmarino. 4°. de san. tuen. 2°. 87. B
 Vitis alba fructus pro corijs densandis. 6°. de simp. me. fa. 5°. 42. F
 Vitis alba fit mentio. 5°. de comp. med. sec. lo. 5°. 159. G
 VITIS nasca. de dynam. Sp. 24. B
 VITIA quæ. 14°. meth. med. 7°. 93. B
 Vitis non sunt naturalia animæ fm Andronicum. de sper. Sp. 40. D
 Vitiarum genera eadem sunt his quæ virtutē perficiunt. ars med. Isa. 62. H
 de Vitijs, & moribus senex consulendus est. de cog. cu. ai mor. 2°. 53. G
 de Vitijs cur amicos non reprehendimus. de cog. cur. ani. mo. 2°. 51. B
 Vitijs affectus non debet terreri, quin fieri possit probus. de cognoscen. dis cur. animi morbis. 2°. 51. E
 Vitium vnum solum ignorantia fm Galenum. 7°. de decr. 1°. 268. E
 Vitia abolent studia & disciplinæ. q. animi mor. 1°. 321. B
 Vitia abolet educatio. q. animi mor. 1°. 321. B
 Vitia functionum sunt symptomata communi nomine. 2°. metho. 7°. 9. H
 Vitia circa aures, & ceruicē interdū ob pituitā oriuntur. de dy. Sp. 19. H
 Vitia aquæ remouentur per ebullitionem. de bon. aquæ. Sp. 75. D
 Vitia renum quibus vrinis significuntur. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
 ad Vitia antiqua quibus vtendum. de remed. par. fac. 7°. 154. H
 ad Vitia recentia quibus vtendum. de remed. par. fac. 7°. 154. H
 de VITREO, & cristallino humore. 10°. de vsu par. 1°. 178. B
 Vitreus humor oculi. de ocul. 7°. 182. G
 Vitreus humor. 7°. de decre. Hippocratis. 1°. 270. G
 Vitreus humor est pars similis. 1°. meth. me. 7°. 6. D
 Vitreus oculi humor vbi. de anat. par. Sp. 43. D
 Vitreus humor vbi in oculo. de ocul. 7°. 183. A
 Vitreus humor est post crystallinū, & vnde, et quare. de anat. Sp. 48. D
 Vitreus humor qualis. 10°. de vsu par. 1°. 177. F/3°. de loc. aff. 4°. 18. A
 Vitreus humor qualis, & de quo sit sanguine. de ocul. 7°. 182. B
 Vitreus humor à quo accipitur. 10°. de vsu par. 1°. 177. F
 Vitreus humor à quo nutriatur. 10°. de vsu par. 1°. 177. G
 Vitreus humor cui, & per quæ vnitus. 10°. de vsu par. 1°. 178. C
 Vitreum humorem qui nerui circueunt. de ner. diff. 1°. 53. D
 Vitreum humorem tunica continentis natura. 10°. de vsu par. 1°. 179. B
 Vitrei humoris officium. 7°. de decretis Hippoc. 1°. 270. H

Vitreus humor in quo deseruiat chrySTALLINO. de ocul. 7°. 182. H
 Vitreus humor se habet ad chrySTALLINUM in comparatione stomachi ad hepar. de ana. viu. Sp. 48. D
 VITREVS succus qui vocetur à Praxagora. 4°. de san. tu. 2°. 84. B
 Vitreus humor qui à Praxagora. 2°. de diff. feb. 37. E/ de ineq. intempe. 44. F/ in 6°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 167. C/ 2°. de lo. aff. 9. D/ 1°. de pra. sag. ex pulsi. 4°. 107. F
 Vitreus succus qui secundum Praxagoram, & Philotimum. 1°. de sym. ptomatū causis. 3°. 18. F
 Vitreus humor qui secundum Philotimum. 1°. de alim. fac. 2°. 12. A
 Vitreus humor frigidissimus omnium humorū. in 1°. prorr. cō. 1°. 4°. 168. F
 Vitreus humor frigidissimus cur ita dictus. 2°. de lo. aff. 4°. 9. D
 Vitreus humor dolores facit. 1°. de loc. aff. 4°. 4. B
 Vitreus humor qui, & quos faciat dolores. in 1°. prorr. cō. 1°. 4°. 168. F
 Vitreus humor dolorem vehementem parit. 12°. meth. me. 7°. 80. A
 ex Vitreo humore rigor. de ineq. intempe. 3°. 44. F
 Vitrea sint cucurbitula in quibus sanguinis vacationem cōsiderare est opus. de cucur. scarif. 6°. 3. D
 Vitrea Pixis. 7°. de comp. me. sec. lo. 186. A/ 7°. de cōp. me. p. g. 5°. 274. F
 Vitreum vas crassum. 7°. de compo. me. per gene. 5°. 274. G
 Vitreum vas. 2°. de comp. me. sec. loc. 139. C/ 3°. 143. D/ 144. A/ 5°. 160. F/ 7°. 179. E/ 180. E/ 181. G/ 182. A/ 185. E/ F/ 9°. 203. A/ 4°. de composit. med. per genera. 243. H/ 244. A/ 7°. 269. G/ 273. A/ 5°. 274. F/ de me. dic. fac. par. 169. D/ 7°. 174. D
 Vitreum v. inum. 7°. de comp. med. per gen. 5°. 274. C
 VITRIOLVM quomodo fiat, quid sit, & eius vires. de simp. Sp. 79. G
 Vitriolum. de med. fac. par. 7°. 163. D
 VITRVM in terra reperitur. 9°. de simp. med. fac. 5°. 66. D
 Vitrum in arena inuenitur. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 66. D
 Vitrum congelatur. 1°. de simp. med. fa. 5°. 5. B
 Vitro nihil fraudolenter admisceri potest. 1°. de ani. 5°. 104. D
 Vitrum quale. 9°. de sim. me. fac. 5°. 67. D
 vt Vitrum est tenuis humor oculi. de compag. memb. Sp. 58. C
 Vitrum secando alterat. 3°. de simp. me. fa. 5°. 17. D
 Vitrum vstum incidens est minus calidum. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35. E
 Vitrum vstum bene vrinam prouocat. 5°. de simp. me. fa. 5°. 35. E
 Vitrum combustum lapidem patenter frangit. de ren. aff. dig. 7°. 196. D
 Vitru vstu pro vlceribus exsiccandis. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. G
 VITVLINA caro est in magno vsu. 2°. de alim. fac. 2°. 16. B
 Vitulina caro tercio loco probus cibus. de bon. & vit. suc. 2°. 37. C
 VITVLINVS adeps taurino minus calidus. 11°. de simplicium medica. mentorum facul. 5°. 79. E
 Vitulinus adeps vlcerū ora idurata emollit. 4°. de cō. me. p. g. 5°. 240. A
 Vitulinus adeps mouet pus. 5°. de sim. me. fa. 5°. 34. B
 pro Vitulino adipe suillus antiquus. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 239. E
 VITVLINA medulla qualis. 5°. de simpli. med. fac. 5°. 34. E
 Vitulina medulla post ceruinam optima. 11°. de simp. me. fac. 5°. 79. E
 Vitulina medulla minus efficax ceruina, efficacior caprina. de simplicib. medicamin. Sp. 87. D
 Vitulina medulla mollificat. 2°. de ar. curat. ad Glau. 7°. 104. A
 Vitulina medulla emollit modice. 5°. de simp. me. fa. 5°. 34. E
 Vitulina medulla mollior est, & in quo gradu. de ocul. 7°. 188. D
 Vitulina medulla molliendo digerit. 14°. meth. med. 7°. 87. H
 ex Vitulina medulla pessi vterum mollientes. 11°. de sim. me. fa. 5°. 79. E
 Vitulina medulla vlceris caua indurata emollit. 2°. de composit. medica. per genera. 5°. 220. B
 Vitulina medulla quomodo miscenda medicamentis. 4°. de composit. me. dicamento. per gen. 5°. 237. H
 Vitulina medulla. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 234. A
 VITVLINVM seuum, & caprinum indifferenter accipit. 5°. de compo. si. medicamen. per gene. 5°. 249. E
 Vitulinum seuum mollior, & concoquit. 2°. de compositione medicamen. torum per genera. 5°. 221. D
 Vitulinum seuum curatum. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 243. H
 Vitulinum seuum. 2°. de comp. medicamen. per gen. 5°. 225. G
 VITVLVS cornu petit priusquam cornua produxerit. de fetuum for. matione. 1°. 325. E
 Vituli sunt natura sicciore. de bo. & vit. suc. 2°. 35. H
 Vituli habent carnes praestantiores bobus ad conficiendum. 3°. de alimen. torum facultatibus. 2°. 52. H
 Vituli caro velocius digeritur quàm caro bouis. de diff. cont. Sp. 73. C
 Vituli caro bonum generat chymum, & crassum. de diff. cont. Sp. 73. H

VITVLVS marinus habet multum sanguinem, & respirat in aere mi-
ro modo. 6°. de vsu par. 1°. 150. H
Vituli marini carnes salſæ faciunt humorem melancholicum. 3°. de locis
affectis. 4°. 18. F
Vituli marini pingue. 7°. de compo. medica. per ge. 5°. 270. H
pro **Vituli** marini pingui, medulla cerui vetustissima vti possumus. 7°.
de comp. medi. per gen. 5°. 270. H
VITUPERATIO maxima est pugnare aduersus euidentia. aduer. em
pir. med. Isa. 35. C
Vituperabat apparentia Democritus. aduer. emp. med. Isa. 25. C
VIVENDI principium cor. 1°. de semine. 1°. 334. C
bene **Viendi** principium testes. 1°. de sem. 1°. 334. C
Viendi ratio significat aliquando solum cibum, & potum. de natu. hu-
mana. commentario. 2°. 7°. 182. B
Viendi omnis ratio delicatior est causa humidarum ægritudinū. de cau-
sis morborum. 3°. 7. H
Viendi rationem idoneam, quæque expetit æger. de fascijs. 7°. 293. C
Viendi ratio inducit colicam. ars med. Isa. 61. C
ad **Viendi** ratione contraria conseruatur sanitas. in 1°. de morbis vul-
garibus, commentario. 1°. 3°. 101. A
ad **Viendum** partes necessariae quæ. 14°. de vsu par. 1°. 204. C
ad **Viendum** commodius partes quæ. 14°. de vsu par. 1°. 204. C
VIVENTEM non spirare, & spirantem non viuere, est impossibile. 6°.
de locis affectis. 4°. 39. E
Viens quandiu fuerit victima respirat, vocem emittit, & currit. 2°. de
decre. Hippocratis. 1°. 237. A
Viète aiali difflatio, expiratio, et inspiratio fit semp. in Tim. Pl. 1°. 289. C
Viuentia solum augentur. 2°. de nat. fac. 1°. 297. H
Viuenti animali capitis anatome. 7°. de decre. Hip. 1°. 269. B
Viuentia marasimum pati possunt. de marc. 3°. 45. C
Viuentibus cur duræ partes. de marc. 3°. 46. C
Viuentes suo iure sunt bellicosiores. de aere, aq. & loc. 2°. 6. C
Viuentibus laus multorum prodest, mortuis nihil prodest. 7°. methodi
medendi. 7°. 43. B
VIVERE tantum tria dicuntur, animalia, planta, & semina. de
marc. 3°. 45. C
Viunt fructus propter semina. de marc. 3°. 45. C
Viuant cur septimestres partus. de hist. phil. II. C de cõp. memb. Sp. 59. G
Viure cur non possit infans octauo mense editus. de cõp. mēb. Sp. 59. G
Viure potest per multos dies bibens minus. de trem. palp. 3°. 60. B
Viure non potest nec per minimam partem diei respirans minus. de tre-
more & palpitatio. 3°. 60. B
Viuant cur aialia quadam sine pulmone, & corde. de vtil. resp. Sp. 63. B
Viuat aial laſo cerebro, et iecore, corde nō affecto. 5°. de lo. aff. 4°. 28. H
Viuat dum animal cor in vtriusq; sinibus sanguine repletum est. 9°. de de-
cre. Hipp. & Plat. 1°. 231. F
Viuius ex viribus. 9°. meth. me. 7°. 59. E
Viure qui recte volunt, temperiem cerebri debent seruare. de virt. no-
strum corp. dispens. Sp. 60. C
Viuat ut diu, qui optima sit natura fieri potest. 1°. de san. tuen. 2°. 67. E
Viuunt diutius qui spissum corpus hnt, q̄ qui rarū. de hist. phil. Sp. 12. B
Viure nesciunt quidam sine medicamentis. 1°. de præs. ex pul. 4°. 105. B
ex **VIVI** radice solet aliquid pullulare. de cogn. cur. ai mor. 2°. 53. H
Viui anatomiam præcedit anatomia mortui. 9°. de anat. adm. 1°. 103. H
Viui animantis sectio. 7°. de anat. adm. 97. D 1°. 98. B
in **Viui** animali tres modi secandi. 7°. de anat. adm. 1°. 97. G
in **Viui** anatomia quid videatur. 9°. de anat. adm. 7°. 103. H
Viuum corpus nunquā habet α σφύξιν. 1°. de præs. ex pul. 4°. 106. A
Viuum corpus nunquā habet α σφύξιν. 1°. de præs. ex pul. 4°. 106. A
Viuum corpus nunquā habet α σφύξιν. 1°. de præs. ex pul. 4°. 106. A
Viuum corpus nunquā habet α σφύξιν. 1°. de præs. ex pul. 4°. 106. A
Viuum corpus nunquā habet α σφύξιν. 1°. de præs. ex pul. 4°. 106. A
VIVVM simpliciter significat calcē. 4°. de cõp. me. per gene. 5°. 239. G
VIX curabiles non sunt purgandi. de dyna. Sp. 20. F

VLCERATIONEM

afferunt ex-
asperantes cau-

sa. de causis morborum. 3°. 9. C
Vlceratio in oculo quid. fin. med. Isa. 48. D
Vlcerationes oculorum affectus. fin. med. Isa. 48. D
Vlcerationem in oculis differentia. fin. med. Isa. 48. D
Vlcerationi oris confert succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 93. C
Vlcerationis intrinsecæ oris remedium. de dyna. Sp. 25. C
ad **Vlcerationes** narium confert succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
Vlceratio non fit in bronchio quin animal prius moriatur. 1°. de locis af-
fectis. 4°. 2. C

Vlceratio cur fiat in pulmone sine animalis morte. 1°. de lo. aff. 4°. 2. C
Vlceratio facit vrinæ difficultatem. com. 7°. aph. 48°. Ex. 57. H
Vlcerationes ani mitigat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. E
ad **Vlcerationem** tibiæ remedium. de dyna. Sp. 30. A
ad **Vlcerationes** valet Lycium. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54. G
ad **Vlcerationes**, & suppurationes in profundo. 7°. de compositio. medi-
camentorum secundum locos. 5°. 182. A
Vlcerationē habētes cancri an debeāt curari. com. 6°. aph. 38°. Ex. 50. E
VLCERATA, & inflammata membra quomodo patiantur quatuor
ægritudines. de diff. morb. 3°. 5. F
Vlcerata cutis est rarior. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
Vlcerata partes quibus cognoscantur. 4°. meth. me. 7°. 29. B
Vlcerata pars plures requirit facultates. 4°. de cõp. me. per ge. 5°. 239. H
Vlcerata quibus indigeant. 9°. de compositio. medica. fec. lo. 5°. 205. H
Vlceratum corpus sanatur similibus. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 220. A
Vlcerata, frigore præsertim, sanantur calido. cõ. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Vlcerata caro fit mollis, & fluuida si aqua calida perfundatur. 1°. de sim-
plic. medicamen. facult. 5°. 3. F
Vlcerata particule ex caustico medicamento horrent, rigent, & feбри-
citant. 2°. de symp. cau. 3°. 22. E
Vlceratus balneo abstineat. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. D
Vlceratorum tuberculorum medicamenta quæ. in 6°. de morb. vulgari-
bus, commentario. 2°. 3°. 160. H
Vlceratę arteriæ curatio. 5°. meth. me. 7°. 32. C
Vlcerata arteria quod non possit coalescere. 5°. meth. med. 7°. 32. B
in **Vlcerato** capite porci adeps, & rosaceum. de reme. par. fa. 7°. 154. H
in **Vlcerata** aure processus curationis fm Galenū. 5°. met. me. 7°. 34. A
Vlcerata nare quid agendum. 5°. meth. med. 7°. 34. B
Vlceratis gingiuis prodest succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. C
Vlcerata gula quomodo curanda. 4°. meth. med. 7°. 28. G
ad **Vlcerata** vbera. de pass. mul. Sp. 96. L
Vlceratus ventriculus quomodo curandus. 4°. meth. me. 7°. 28. G
ad **Vlceratas** permiones. 1°. de compo. med. per gen. 5°. 211. E
Vlcerati cancri, & non vlcerati quomodo curari debeant. commentar.
6°. aphorismo 38°. Ex. 50. E
supra **Vlceratum** locum varices primo sanande. 4°. meth. me. 7°. 23. H
ad **Vlceratas** affectiones. 10°. de comp. me. se. lo. 5°. 206. E
in **Vlceratis** per exesum crescit caro. com. 6°. aph. 19°. Ex. 48. B
VLCERATVM sensum quomodo præcedat, & quomodo sequatur pri-
riginosus sensus. 2°. de lo. aff. 4°. 11. G
VLCERAT ficus arbor. 8°. de sim. me. fac. 5°. 61. F
VLCEROSA lassitudo quæ. in 1°. prorr. com. 2°. 4°. 169. B
Vlcerosa lassitudinis affectus qui, & vnde oriāt. 4°. de san. tu. 2°. 82. F
Vlcerosus sensus qui. de mult. 3°. 79. F
Vlcerosus affectus lassitudinis oritur a copia excrementorum tenuium,
& acrium. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
cum **Vlcerosa** lassitudine crudorum humorum copia quomodo fiat, &
quomodo curetur. 4°. de san. tuen. 2°. 86. B
Vlcerosus affectus vnde proveniat. 3°. de san. tuen. 2°. 78. G
Vlcerosę lassitudinis causa quæ. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 82. G
Vlcerosorum affectuum succus qualis. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
Vlcerosam lassitudinem pariunt excrementa mordacia. 4°. de sanitate
tuenda. 2°. 82. H
Vlcerosam lassitudinē excitāt celeres ac multi motus. 3°. de sa. 2°. 79. A
Vlcerosa lassitudo in caſo. de vic. rat. in mor. acu. c. 3°. 7°. 134. F
Vlcerosa lassitudo quid faciat. 4°. de san. tuen. 2°. 82. F
in **Vlcerosa** lassitudine alij fatentur inter mouendum dolore vlceris ri-
tu, alij cutim tantum, alij etiam subiectā carnē. 3°. de sa. tu. 2°. 79. A
in **Vlcerosa** lassitudine oriuntur horror & rigor. 3°. de san. tu. 2°. 78. G
Vlcerosa dispositio causa leuitatis intestinorū. cõ. 3°. aph. 30°. Ex. 26. F
Vlcerosa lassitudo quomodo sanetur. 4°. de san. tuen. 2°. 83. B
Vlcerosę lassitudinis cum copia crudorum humorum in toto corpore, cu-
ratio. 4°. de san. tuen. 2°. 87. C
Vlcerosę lassitudinis victus ratio. 3°. de sani. tuen. 2°. 79. F
in **Vlcerosa** lassitudine cibi glutinosi prohibendi. 3°. de san. tu. 2°. 79. G
Vlcerosi dolores qui. 2°. de loc. aff. 4°. 11. D
Vlcerosi dolores ex nimis exercitationibus. 2°. de loc. aff. 4°. 11. D
Vlcerosus dolor quo humore fiat. 2°. de loc. aff. 4°. 11. H
Vlcerosus dolor ad intima etiam extenditur. 2°. de lo. aff. 4°. 11. G
Vlcerosa extergit balanus. 6°. de simpl. medicamen. facult. 5°. 44. D
VLCVS nec locum affectum, nec causam representat. 2°. methodi me-
dendi. 7°. 9. E

Vlcus quid, de const. ar. Isa. 37. D. de inæq. intemp. 3^a. 44. C
Vlcus quorum communis morbus. 3°. meth. me. 7^a. 18. F
Vlcus dicitur solutio continuitatis in carne. de differ. mor. 3^a. 5. D. 3°. me
 rhodi med. 16. C. 4°. 7^a. 23. B
Vlcus in carne. de cau. mor. 3^a. 9. F. de artic. com. 2°. 7^a. 267. F
 in *Vlceris* ratione comprehenditur caro. de fract. com. 2°. 7^a. 230. H
Vlcus, & ruptio est in musculis. 6°. meth. me. 7^a. 36. G
Vlcera ab aliquibus symptomata dicuntur. 12°. meth. me. 7^a. 74. F
Vlcus quomodo fiat. 5°. de lo. aff. 4^a. 32. E
Vlcera cur fiant vere, & quomodo. com. 3°. aph. 20°. Ex. 24. B
Vlcera nonnunquam comitantur erysipelati. de diff. mor. 3^a. 5. F
Vlcera habent magnam differentiã. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 240. G
Vlcerum differentiã secundum antiquos. 3°. meth. me. 7^a. 19. E
Vlcera quomodo fm Galenum differant. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
Vlcerum omnium differentiã, & nomina. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. F
Vlceris differentiã varia. 2°. meth. me. 7^a. 9. F
Vlceris plures differentiã. 3°. meth. me. 7^a. 22. B
 ad *Vlcera* duci possunt omnes morbi. de frac. com. 3°. 7^a. 246. E
Vlcus quid significet in Acuto. in prognost. Hipp. com. 1°. 4^a. 194. D
Vlcus Aequale. 2°. meth. me. 7^a. 9. F
Vlcus æquale, & inæquale vnde sumatur. 3°. meth. med. 7^a. 22. B
 ad *Vlcus*, quamvis Agreste, mitius efficiendum. 5°. de compositione me
 dicamentorum per genera. 5^a. 245. H
Vlcera specie Ambigua quã. 14°. meth. me. 7^a. 90. G
Vlcera igni Ambusta iuuat atramentum sutorium. 9°. de simplicium me
 dicamento facul. 5^a. 70. B
Vlcera ambusta curat eoriorum veterũ cinis. 11°. de sim. me. fa. 5^a. 80. F
 ad *Vlcera* ambusta adhibentur Pilula platani. 8°. de simp. medicamen
 torum facultatibus. 5^a. 58. G
 ad *Vlcera* ambusta stercus ouillum. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 76. H
Vlcera quacumq; Annua sunt, aut etiã diuturniora, os abscedere est ne
 cessarium, & cicatrices cauas fieri. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
 ad *Vlcera* Antiqua valet succus centaurea. de virt. cent. Sp. 93. F
Vlcera Ani sanat aloë. 6°. de sim. me. fac. 5^a. 42. C
Vlcus Aperistaton. 2°. de compo. medica. per genera. 5^a. 218. E
 ad *Vlcus* Apertum quã conueniant. 2°. de comp. med. per ge. 5^a. 220. C
Vlcus Arrosum. 3°. meth. med. 7^a. 22. E
Vlcus prope magnam Arteriam, aut venam bubones excitat. 13°. metho
 di medendi. 7^a. 81. A
Vlcus in aspera arteria quomodo deprehendatur. 4°. de lo. aff. 4^a. 28. B
Vlcera aspera arteria cum paucò dolore. 4°. de loc. aff. 4^a. 28. B
Vlcus in aspera arteria quomodo curandum. 4°. meth. me. 7^a. 29. A
Vlcera aspera arterie quando curanda. 5°. meth. med. 7^a. 34. E
Vlcera maligna Articulorum animi defectum inducunt. 1°. de arte cura
 tina ad Glauconem. 7^a. 98. G
Vlcus ab Atra bile incurabile est. de atra bile. 1°. 35. F
 ad *Vlcera* Aurium quidã vtuntur suũ bile. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 74. H
Vlcera quã sunt in auribus sanat succus centaurea. de vir. cen. Sp. 93. C
Vlceribus aurium prodest Polygonon. 8°. de simp. medic. fac. 5^a. 58. H
 ad *Vlcera* aurium diuturniora valet spodylon. 8°. de simp. me. fa. 5^a. 61. G
 ad *Vlcera* aurium, & sedis. 6°. de comp. med. se. lo. 5^a. 170. C
 ad *Vlcera* aurium, & naturalium. 5°. de compo. med. per ge. 5^a. 248. D
 ad *Vlcera* in auribus, ac pudendo. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 180. A
Vlcera Balneatorum sunt humida, ac mollia. 1°. de simp. me. fa. 5^a. 3. D
 ob *Vlcus* fit Bubo qui aliquando, vlcere curato, diutius infestat. 2°. de lo
 cis affectis. 4^a. 14. C
Vlcus Cacoethymon quod. 3°. meth. me. 7^a. 22. E
Vlcera cacoethis quã. 4°. meth. me. 7^a. 26. H
Vlcus cacoethe omne est cauum. 4°. meth. me. 7^a. 25. C
Vlcus cacoethes ex pruritu factum. 4°. meth. me. 7^a. 25. F
 ex *Vlceribus* quã cacoethe, dicunt dysenteria. 3°. de symp. ca. 3^a. 27. E
Vlcera cacoethe prætumida. 1°. de compo. medicamen. per gen. 5^a. 217. D
Vlcera quã cacoethe vocant cum melle sanat, cicerum genus orobiaum
 appellatum. 6°. de simp. med. fac. 5^a. 47. E
 ad *Vlcera* cacoethe, & phagedanica adhibetur Petasites. 8°. de simpl.
 medicamen. facul. 5^a. 58. C
Vlcera cacoethe, & nomode siue depascentia sanat solanum manicum.
 8°. de simp. me. fac. 5^a. 62. H
 ad *Vlcera* cacoethe & putrida valet terra lemmia. 9°. de simplic. medi
 dicamen. facul. 5^a. 65. E
 ad *Vlcera* cacoethe. 2°. de antid. 119. G. 1°. de comp. med. per gen. 216. D.
 217. B. 4°. 240. D. 6°. 5^a. 259. A

Vlcera Calida, & sicca aqua potabili sanantur. 1°. de simplicium medica
 mento. facultatibus. 5^a. 3. D
Vlcus Callosum affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
 ad *Vlcera* callosa. 4°. de compo. med. per genera. 5^a. 241. B
 de *Vlceribus* callosis. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 242. H
 ad *Vlcerum* Callos. 5°. de compo. me. per gene. 5^a. 250. F
 ad *Vlcera* quibus callus obduci non potest, & vetera. 4°. de compo. sit.
 medicamentorum per genera. 5^a. 242. D
Vlcera Cancerosa. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
Vlcera ad cicatricem perducere non possunt in cancris. commentario 6°.
 aphorismo 38°. Ex. 50. F
Vlceribus cancris lac valet. 10°. de simp. me. fa. 5^a. 73. H
 ad *Vlcera* cancrofa idonea est pompholyx. 9°. de simp. me. fac. 5^a. 70. H
 ad *Vlcera* cancrofa. 4°. de comp. med. per gen. 5^a. 242. G
Vlcus à Cane rabido illatum quomodo tractandum. de vir. cent. Sp. 93. H
Vlcus canis rabidi quantũ debeat pmanere apertũ. 2°. de antid. 5^a. 117. B
Vlceribus à mordente cane inflctis competit mutulorũ caro. 11°. de sim
 plic. medic. facul. 5^a. 78. F
Vlcera in Capite nascuntur ob pituitam. de dyn. Sp. 19. G
 de *Vlceribus* manantibus capitis, & quid sint. de rem. pa. fa. 7^a. 154. C
Vlcera Capitis manantia quã. 1°. de comp. me. se. lo. 5^a. 128. G
 ad *Vlcera* capitis manantia, quã achores à græcis appellantur. 2°. de
 comp. medicamen. per gene. 5^a. 224. E
Vlceribus capitis maxime prodest calor. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Vlceribus capitis cõfert seltio venã sup cornu capitis. de anat. Sp. 55. A
 ad *Vlcera* capitis. 5°. de compo. med. per gen. 5^a. 251. F
 super *Vlcus* Carbunculi medicamenta valida. 14°. meth. me. 7^a. 90. B
Vlcera Carne implenda quo indigeant. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 218. G
Vlceri carnem apta sunt inducere, quã leuiter abstergunt. 9°. de sim. me
 dicamen. facul. 5^a. 66. A
Vlceribus carne explendis comodior est aristolochia longa quã rotun
 da. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 43. E
Vlceris caro qualis esse debeat. 4°. meth. med. 7^a. 23. C
 in *Vlceribus*, in quibus caro redundat, sunt augmenta. de differentiis
 morborum. 5^a. 5. B
Vlceris caro quando vlcerata, quid agendum. 2°. de compositione medi
 camentorum per gene. 5^a. 220. A
Vlcerum carnes humidas, & molles eliquat lana vsta, et in medicamen
 desiccatorium inditur. 11°. de simp. me. fac. 5^a. 81. B
Vlcerum carnes supercrescentes adstringit, & exsiccant aloë, & aris
 squamma. de ther. ad Pis. 5^a. 90. H
Vlcus cum causa quando dicatur. 3°. meth. me. 7^a. 22. F
Vlcera in quibus deest causa. 5°. meth. me. 7^a. 30. C
 in *Vlceribus* quando manet causa quã curandum. 5°. meth. me. 7^a. 30. C
 in *Vlcere* quid habet rationẽ causã sine qua non. 3°. meth. me. 7^a. 21. H
Vlcus Cauum. 2°. meth. me. 7^a. 9. F
Vlcus cauum quomodo ab vlcere simpliciter differat. 3°. meth. 7^a. 19. A
 in *Vlcere* cauo duo consideranda. 3°. meth. med. 7^a. 17. G
Vlceri cauo quid agendum. de const. ar. Isa. 39. C
Vlcera caua cum phlegmone quomodo curanda. 11°. meth. me. 7^a. 70. G
 in *Vlcere* cauo citra phlegmonem quid agendum. 2°. de compositio. me
 dicamentorum per gene. 5^a. 22. D
Vlcus cauum sordidum quomodo curetur, & vnde debeat incipere cura
 tio. 3°. meth. med. 7^a. 21. G
Vlceri cauo quã conueniant. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 218. G
Vlcus cum cavitatẽ quo indigeat. 3°. meth. me. 7^a. 16. F
Vlcus cauum quomodo fm Hippocratem sanetur. 3°. meth. me. 7^a. 17. F
Vlcus cauum apertum quomodo curetur. 2°. de com. me. per ge. 5^a. 218. F
Vlceris canis aperti casus. 2°. de comp. me. per ge. 5^a. 220. E
 in *Vlcere* cauo sordido, quid habeat causã rationẽ. 3°. meth. me. 7^a. 21. H
Vlceribus canis quid vtendum. intro. Isa. 58. B
Vlcera caua quibus medicamentis curentur. in 6^m. de morbis vulgari
 bus, commentario 2°. 3^a. 160. H
Vlcera caua in summum indigent medicamento crasso. 2°. de compositio
 ne medicamento. per gen. 5^a. 221. H
Vlcus cauum exsiccante, & expurgante medicamento indiget. 3°. me
 thodi medendi. 7^a. 17. H
 in *Vlcera* caua imponebatur medicamẽta cornu cui applicata erat por
 cina vesica, clysteris modo. 2°. de comp. med. per gen. 5^a. 221. G
 in *Vlceribus* canis quã carnẽ inducant. 2°. de cõp. med. p gen. 5^a. 221. H
Vlcus cauum implet natura, non medicus. de const. ar. med. Isa. 39. E
Vlcera quibus expleantur. 4°. de compo. med. sec. loc. 5^a. 150. D
 in *Vlceribus*

in Vlcibus cauis gñatur caro q̄ v̄ germinare. c. 6. aph. 19. Ex. 48. B
ad Vlcera caua, & carnis indigna. 7. de comp. me. per ge. 5. 269. D
Vlcera caua aduersissimum est oleum. 3. meth. med. 7. 17. A
in Vlcere cauo quando timor putredinis. 3. meth. med. 7. 17. A
Vlcera caua indurata, quæ emolliant. 2. de comp. me. per ge. 5. 220. B
Vlcera Chironia vnde habeant nomen. com. 6. aph. 45. Ex. 51. E
Vlcera chironia quæ sint. 4. de comp. med. per ge. 237. G/ 5. 239. D
in Vlcibus chironijs arida debent esse bene leuigata. 4. de composi.
medicamentorum per genera. 5. 244. H
ad Vlcera chironia. 4. de composi. med. per gen. 237. G/ 239. D/ 242. G/
243. C/ 244. B/ 245. E/ 5. 245. G
Vlcum Cicatrices ab atra bile nigre. 2. de nat. fac. 1. 301. E
Vlcus ducere ad cicatricem quid sit. 3. meth. me. 7. 19. G
Vlcera quæ debent ad cicatricem duci quæ postulet. 5. meth. me. 7. 29. G
Vlcera quo ad cicatricem perducantur. 2. de ar. cur. ad Gla. 7. 106. F
Vlcus cum phlegmone qñ ad cicatricem ducitur. 3. metho. me. 7. 21. B
Vlcibus si illinatur balaustium celerrime illa cicatricem contrahunt.
6. de simp. me. fac. 5. 44. F
Vlcera ad cicatricem ducit spina ægyptia. 6. de simp. me. fac. 5. 42. A
Vlcera ad cicatricem perducantia. 6. de composi. med. se. loc. 175. D/ 10.
207. G/ 2. de comp. me. per gen. 5. 223. D
ad Vlcera, quæ ad cicatricem veniunt. 1. de comp. me. per gen. 5. 212. H
Vlcera cur cicatricem non inducunt. 4. de comp. med. per ge. 5. 242. H
Vlcera difficulter cicatricem inducentia quibus indigeant. 4. de compo.
si. medicamen. per genera. 5. 241. C
Vlcera, quæ egre ad cicatricem duci possunt, sanat aloë. 6. de simplici
medicamen. facult. 5. 42. C
Vlcibus, quæ præ nimia humiditate cicatricem non admittunt, mirifi-
ce prosunt cyperi radices. 7. de simp. me. fac. 5. 53. H
Vlcera egre ad cicatricem prouenientia curat leucoij decoctum cum ce-
rato. 7. de simp. med. fac. 5. 54. D
ad Vlcera egre recipientia cicatricem. 4. de comp. med. se. loc. 152. G/
1. de comp. me. per ge. 211. C/ 215. F/ 2. 223. B/ 4. 242. G/ 243. A/ 244.
B/ D/ 5. 249. E/ 6. 5. 259. A
ad Vlcera in quocunq; corporis loco, quæ cicatricem egre ducunt. 4.
de comp. med. per gen. 5. 242. E
ad Vlcera claudenda, quæ cicatricem egre ducunt, præsertim vbi callo-
sa & dura labra vlcus amplectant. 6. de comp. me. per ge. 5. 259. B
Vlcera tm̄ relinquunt cicatrices cauas, q̄ta ipsa sūt. c. 6. ap. 45. Ex. 51. G
Vlcum cicatrices quare qñq; soluuntur. com. 6. aph. 45. Ex. 51. F
ad Vlcera Circularia. 4. meth. med. 7. 27. F
Vlcus quomodo Claudatur. 5. meth. me. 7. 30. D
ad Vlcera quæ nequaquā Coeunt. 4. de comp. me. per ge. 5. 243. G
ad Vlcera Colli, mammillarum, & dorsi. 5. de comp. med. p ge. 5. 250. G
Vlcibus Contumacibus aptissimum est medicamen Chrysocolle. 9. de
simpl. medicamen. facul. 5. 71. F
Vlcum contumacium, quæ κροκοῦν nuncupant optimum remedium est
Dracunculus. 6. de simp. med. fac. 5. 46. D
ad Vlcera contumacia valet lycium. 7. de simp. me. fac. 5. 55. G
Vlcibus contumacibus remedium est Peucedani radix. 8. de simplic.
medicamen. facul. 5. 58. D
ad Vlcera contumacia est vsus Polydæ, & terræ lemnæ. 9. de simpl.
medica. facultatib. 5. 65. F
ad Vlcera contumacia vsus est Prasionis, Andronis, & Betini pastillo-
rum. 9. de simp. med. fac. 5. 65. F
ad Vlcera contumacia valent squammæ ferri, & stomomatis. 9. de
simpl. medicamen. facul. 5. 69. H
ad Vlcera contumacia. 1. de compo. medicamento. per gene. 5. 216. D
Vlcera Contusa non debent exicari. 4. meth. med. 7. 27. D
Vlcum Conuulsiones vnde, & quo sanantur. com. 5. aph. 21. Ex. 39. C
Vlcus Cruentum ab externis symptomatis. 2. meth. me. 7. 9. G
Vlcera cruenta frigidis, & siccis sanantur. 6. de simp. me. fac. 5. 41. C
Vlcera cruenta sanat graminis radix. 6. de simp. me. fac. 5. 41. B
ad Vlcera cruenta non adeo magna glutinanda. 2. de compositio. medi-
camen. per genera. 5. 220. F
Vlcum cruentum medicamentum. 2. de comp. me. per gen. 5. 219. B
ad Vlcera cruenta. 1. de comp. me. per genera. 211. C/ 213. H/ 4. 243. A/
244. B/ 5. 245. G/ 5. 248. H
Vlcera in crure habentes non debent stare. de trem. & palpe. 5. 51. H
Vlcibus crurium, colli, & posteriorum capitis partium confert sectio
venarum post aures. de ana. viii. Sp. 55. A
Vlcus cum crusta quomodo fiat. 2. de arte cur. ad Gla. 7. 101. C

Vlcum crusta cum sanguine quandoq; 3. de symp. cau. 3. 28. B
Vlcus crustosum affectus totius corporis. introd. Isa. 59. C
Vlcus crustosum. 14. metho. medendi. 7. 90. A
Vlcibus curatu difficilibus cicatricē iducēs. 4. de cō. me. p g. 5. 241. B
ad Vlcera curatu difficillima concoquēda. 2. de cō. me. p gen. 5. 223. G
ad Vlcera curatu difficilia. 2. de comp. med. per gene. 221. D/ 4. 237. G/
243. B/ D/ E/ 244. B/ 5. 251. F
Vlcus Cuti nostræ molliuntur acia. 4. de simp. med. fac. 5. 29. E
Vlcus ex materia defluēte ad cutim quo sanet. 4. meth. med. 7. 24. D
Vlcera cutis à phlegmone tuetur aranei tela. 11. de sim. me. fa. 5. 80. F
ad Vlcera summa cutis valent exiccantia sine morsu, & in actiuis tem-
perata. 9. de simp. med. fac. 5. 66. A
ad Vlcera Debiscētia. 5. de composi. medicamen. per gene. 5. 246. E
ad Vlcera vbi Deliria faciunt. 4. meth. me. 7. 28. B
Vlcera Depascētia à defectu inducunt. 1. de arte cur. ad Gla. 7. 98. G
Vlcera depascētia sola purgatione sanata. de purg. med. fac. 5. 87. G
ad Vlcera pascētia. 1. de compo. med. per ge. 216. D/ 2. 5. 222. E
Vlcis Desperata quid significet. 4. de comp. me. per gen. 5. 239. D
ad Vlcera desperata. 4. de comp. medica. per gen. 5. 239. D
Vlcere Difficilia sanat chrysocolle ex vrina. 10. de simp. me. fa. 5. 75. E
ad Vlcera difficilia. 1. de cōp. med. per gene. 213. H/ 216. G/ 4. 5. 243. H
Vlcibus difficillimis, callosis, & inueteratis cicatricem maxime indu-
cens. 2. de composi. medicamen. per gen. 5. 223. D
Vlcus Diuturnum multam saniem pusq; continens sicciorem bilem præ-
fert. 10. de simp. me. fac. 5. 74. H
ad Vlcera diutina, & callo pressa. 6. de comp. me. per gen. 5. 260. B
ad Vlcera diuturna. 1. de compo. medicamentorum per gen. 216. G/ 2.
224. E/ 4. 5. 243. A/ B/ H
in Vlcum genere qui poni possunt dolores. de frac. com. 3. 7. 246. E
Vlcus facit dolorem. 4. de lo. aff. 4. 27. H
in Vlcibus dolores vbi sint. 2. de comp. med. se. loc. 5. 133. H
Vlcera vbi dolorosa. 4. meth. me. 7. 28. B
Vlcera in Dorso quid agant. com. 5. aph. 65. Ex. 45. A
ad Vlcera Dulcia. 4. de composi. medic. per gen. 5. 242. H
Vlcera amplianda cum Dura, & callosa sunt. 4. meth. me. 7. 25. A
in Vlcere vbi fit durities quo oleo vtendū. 4. de cōp. me. p ge. 5. 237. A
ad Vlcera Dyssepulota. 2. de compo. med. per ge. 224. E/ 4. 5. 245. G
Vlcus Erodiā à siccis hūoribus, et quo cognoscat. c. 6. aph. 4. Ex. 46. G
Vlcera Excedētia sunt cacoethe. 4. meth. med. 7. 28. C
in Vlcere exedēte alimē cōbustum. in 6. de mor. vul. c. 4. 3. 180. D
Vlcum differentiæ Extrinsecæ. 3. methodi medendi. 7. 22. C
pro Vlcibus extrinsecis quæ sumenda. 4. meth. me. 7. 28. H
Vlcera quomodo Fasciarent nonnulli. 9. de decr. Hippocr. 1. 283. C
in Vlcere ligatura q̄ debeat esse cōueniēs. 4. de cōp. me. p g. 5. 236. D
in Vlcere quomodo deligatio incipiēda. de fract. com. 3. 7. 243. H
super Vlcus fieri non debet nodus. de ijs, quæ in med. fi. cō. 2. 7. 207. F
Vlcum differentiæ ex Ferro vulnerante. 3. meth. me. 7. 22. B
Vlcus Fistulosum affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
Vlcus Fluens affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
Vlcus fluxione vexatum. 3. methodi medendi. 7. 22. E
ad Vlcus si succi fluunt quomodo diuertendi. 4. methodi med. 7. 23. F
ad Vlcera fluxio quibus compescenda. 4. meth. me. 7. 23. F
in Vlcibus succi vitiosi signum. 4. meth. me. 7. 27. A
ad Vlcum fluxiones. 2. de comp. me. per gen. 5. 224. E
ad Vlcera fluentia, vetera, et vix sanabilia. 6. de cō. me. p g. 5. 262. A
ad Vlcera fluentia. 3. de compositio. medicamen. per genera. 235. B/ 4.
243. A/ B/ C/ D/ 5. 246. H
Vlcus cur bulla pcedat in Gāgrena et carbunculo. de tu. pt. nat. 3. 83. H
Vlcera gāgrenosa defectu animi inducūt. 1. de ar. cur. ad Gla. 7. 98. G
Vlcum differentiæ à Generationis ratione. 3. meth. me. 7. 22. C
Vlcibus Gingiuarū conferet sectio venarū labiorū. de ana. vi. Sp. 55. B
Vlcera Glutinat Brassica. 7. de simp. me. fac. 5. 52. H
Vlcera glutinat Centaurium. 7. de simp. med. fac. 5. 50. F
Vlcera magna in duris corporibus glutinant cupressi folia, germina, pi-
lula recentes, & molles. 7. de simp. me. fac. 5. 53. G
ad Vlcera glutinanda, cicatrice claudenda, & carne implenda adhiben-
tur Lapides. 9. de simp. med. fac. 5. 67. G
Vlcum glutinatoria sunt folia Piceæ, & tedæ. 8. de simp. me. fa. 5. 58. F
Vlcera glutinat Polycnemum. 8. de simp. me. fac. 5. 59. A
Vlcera glutinare valet Sarcocolla. 8. de simp. me. fac. 5. 60. B
Vlcera glutinare potest Siratiores. 8. de simp. me. fac. 5. 61. D
ad Vlcera glutinanda. 1. de comp. med. per gen. 5. 210. H

Vlcus an sit in Gula experimentu ex aceto, et sinapi. 5. me. me. 7. 34. F.
 Vlcer a gula quomodo insanabilia. 6. meth. me. 7. 39. G.
 Vlcus qñ est in gula, quæ admiscenda medicamentis. 4. meth. 7. 29. A.
 Vlcer a quæ tantum summæ partes occupant cutis, Herpetas, idest repē-
 tes nominat Galenus. com. 6. aph. 45. Ex. 51. F.
 Vlceribus Humentibus quæ conueniant. 9. de comp. me. sec. lo. 5. 225. D.
 in Vlcerē humido sordido quid agendum. 2. de cōp. me. p. gen. 5. 220. D.
 Vlcer a humidum quibus lauandum. 4. metho. medendi. 7. 23. E.
 Vlcus si humidū sit, & particula sit sicca, quid agendū. 3. meth. 7. 21. F.
 Vlcer a humidum indiget sicco. 3. meth. me. 7. 18. B.
 Vlcer a magnopere bumida, aut putrescentia in corporibus impediō mol-
 libus adiuvat cadmia. 9. de simp. med. facul. 5. 69. F.
 ad Vlcer a quæ ob humiditatem vix cicatricem recipiunt. 1. de compo-
 sitio. medicamentorum per gen. 213. D. 5. 214. C.
 ad Vlceris humiditatem, & sordes, quæ conueniant. 2. de compo-
 sitio. medicamentorum per gen. 5. 220. C.
 ad Vlcer a humida, & sordida. 2. de comp. me. per gen. 5. 219. H.
 Vlcerib⁹ nimis humidis mollibusq; pdest anethū. 6. de sim. m. f. 5. 43. H.
 Vlcer a humida implet caries lignorum. 8. de simp. me. fac. 5. 60. A.
 ad Vlcer a tum multa humiditate tum sordibus et impuritate scaturiē-
 tia valet humana vrina. 10. de simpl. medicamen. facul. 5. 75. D.
 Vlcer a in humidioribus minus siccanda sunt. 3. methodi meden. 7. 18. B.
 Vlcer a in Hidropicis difficulter sanantur. com. 6. aph. 8. Ex. 47. C.
 Vlcus Inflammatum non est vlceris species. 2. de lo. aff. 4. 8. E.
 in Vlceribus inflammatis quare pulsus fiat, & quid significet. commen-
 tario. 6. aphorismo 27. Ex. 55. D.
 Vlcer a sine inflammatione curantur acerbis. com. 7. aph. 37. Ex. 57. A.
 Vlcer a cum inflammatione & febre quomodo curentur. commentario
 7. aphorismo 37. Ex. 57. A.
 in Vlcerē ubi apparet inflāmatio qd agēdū. 4. de cōp. m. p. g. 5. 237. A.
 ob Vlcer a quando, & quomodo Insania, & distentiones fiant. commen-
 tario 5. aph. 65. Ex. 45. A.
 Vlcus Insigne, & vlcus magnū idē. de vic. ra. in mor. ac. c. 2. 7. 124. E.
 Vlcus insigne vnde dicatur. de vic. rat. in mor. acu. com. 2. 7. 124. E.
 Vlcus cum intemperie quomodo curetur. 3. methodi medendi. 7. 21. B.
 Vlceris Intestinarum nota. 1. de loc. aff. 4. 6. C.
 Vlcus quomodo deprehendatur esse in intestinis crassis, & quomodo in
 superioribus & inferioribus. 6. de loc. aff. 4. 36. E.
 Vlcer a in tenuibus intestinis quō curāda et p quas ptes. 4. met. 7. 28. G.
 Vlcer a in crassis intestinis quomodo curanda. 4. meth. me. 7. 28. G.
 Vlcer a in superficie faciūt leuitatē intestinorū. com. 6. aph. 1. Ex. 45. H.
 circa Vlcer a putredo aliqua est, si febris vna cum appetentia fiat in dif-
 ficultatibus longis intestinorum. com. 6. aph. 3. Ex. 46. F.
 Vlcer a intestinorū quō per os, & per anū curētur. 5. met. me. 7. 34. D.
 ad Vlcer a intestinorum valet theriaca. de ther. ad Pis. 5. 96. B.
 Vlceribus intrinsecis quæ opitulentur. 4. meth. med. 7. 28. H.
 Vlceribus intrinsecis familiaria sunt sumenda. 4. meth. me. 7. 28. G.
 Vlceribus intrinsecis quæ sumi non debeant. 4. meth. me. 7. 28. H.
 Vlcer a Inueterata ad cicatricem perducit thapsia. 6. de simplic. medi-
 camentorum facultat. 5. 48. C.
 ad Vlcer a inueterata, & quæ difficilem curationem accipiunt. 5. de cō-
 positi. medica. per genera. 5. 251. B.
 ad Vlcus omne inueteratum & recens. 2. de comp. me. per g. 5. 223. A.
 ad Vlcer a inueterata. 4. de comp. med. per gen. 5. 245. C.
 in Vlcerē quæ Labia oibthodesi dicātur. 4. de comp. me. p. ge. 5. 239. B.
 Vlcer a, quæ postulant labra coniungi, quid expectāt. 5. me. me. 7. 29. G.
 Vlceris labia fibulis constringuntur. 2. de comp. med. sec. loc. 5. 133. G.
 Vlceris labra quomodo iungantur. 5. meth. me. 7. 30. D.
 Vlceris labia quæ incidenda. 4. met. me. 7. 25. B.
 Vlcer a hñtia labra decolorata, et dura quō incidēda. 4. meth. 7. 23. F.
 Vlceris labiorum incisio quanta sit faciēda. 4. meth. med. 7. 23. F.
 Vlcus Lachrymosum quid sit. de frac. com. 3. 7. 243. A.
 Vlcus est causa Lassitudinis. com. 2. aph. 5. Ex. 11. G.
 Vlceris lassitudo quibus corporibus, & quibus de causis fiat. 3. de sani-
 tate tuenda. 2. 79. A.
 Vlceris lassitudinis curatio. 3. de san. tu. 2. 79. A.
 cum Vlcerē Laxatio incurabilis est. 17. de vsu par. 1. 222. F.
 Vlcus si ex Liene laboret debet primo pars illa curari. 4. meth. 7. 22. H.
 Vlcer a Longo tempore manēt, vel quia cicatrix nullo modo fit, vel si fiat
 rursus soluitur. com. 6. aph. 45. Ex. 51. E.
 Vlcer a ex mala curatione medici quandoque in longum tempus protra-
 huntur. com. 6. aph. 45. Ex. 51. E.

Vlceribus protractis in longum tempus quæ conueniant. 2. de arte cu-
 ratiua ad Glauconem. 7. 102. G.
 cum Vlcerē quando est Luxatio quid agendum. 3. meth. me. 7. 21. H.
 Vlcerum differentia à Magnitudine. 3. meth. med. 7. 22. B.
 Vlcus magnum vnde dicatur. de vñt. rat. in mor. acu. cō. 2. 7. 124. F.
 Vlcer a magna appellauit Hippocrates, aut quod multū occuparent locū,
 aut qd adiūcta malignitatē haberēt. in 3. de mor. vul. c. 3. 3. 145. A.
 Vlcer a magna faciunt acria. de atten. vñt. 2. 43. G.
 Vlcer a magna quomodo curanda. 3. meth. me. 7. 22. G.
 Vlcer a magna sumuntur, aut ligantur. 4. meth. me. 7. 28. G.
 Vlcer a magna centaurij minoris illitu glutinanti. 7. de sim. m. f. 5. 50. G.
 Vlcer a grandia conglutinant folia Hedere in vino decocta. 7. de simpli-
 medicamento. facultatibus. 5. 51. F.
 Vlcer a maxima glutinat narcissi radix. 8. de simp. me. fac. 5. 56. H.
 Vlcer a Malefica coquit Thus. 1. de comp. me. per gen. 5. 217. D.
 Vlcer a Maligna quæ. de tum. prat. naturam. 3. 84. E.
 Vlcer a maligna quomodo tractanda. 4. de comp. me. per gen. 5. 245. B.
 ad Vlcer a maligna medicamētū quale. 4. de comp. me. per ge. 5. 237. E.
 Vlceribus malignis qualitas austerā necessaria. 5. de compositi. medica-
 men. per genera. 5. 246. B.
 Vlcer a maligna sanat Brassica. 7. de sim. me. fa. 5. 52. H.
 Vlceribus malignis cataplasmatibus modo impositus Capparis radice cor-
 tex non malum est remedium. 7. de simp. me. fac. 5. 49. H.
 Vlceribus malignis, quæ cacoethe dicuntur, facit Chamaleon. de simpli-
 cibus medicaminibus. Sp. 82. F.
 Vlcer a maligna iuuare possunt Centaurium, & chamaleon. 5. de compo-
 si. medic. per genera. 5. 246. A.
 Vlcer a maligna sanat cetaurij minoris radix. 7. de sim. me. fa. 5. 50. G.
 Vlcer a maligna mirifice adiuvat Chrysocolia. 4. de compositione medi-
 cament. per genera. 5. 242. A.
 Vlceribus malignis competunt exsiccantia citra morsum. 11. de simpli-
 med. fac. 80. G. 4. de comp. me. per ge. 5. 237. D.
 ad Vlcer a maligna medicamenta in Emplastrum modum. 4. de compo-
 sitione medic. per genera. 5. 237. D.
 ad Vlcer a maligna emplastrum Andromachi. 4. de compo-
 sitione medicamentorum per genera. 5. 238. C.
 Vlcer a maligna ad sanitatem reduciunt Hedera folia in vino decocta. 7.
 de simp. med. fac. 5. 51. F.
 Vlcer a maligna quibus Herbis curari debeant. 5. de compo. medicamē-
 torum per genera. 5. 246. A.
 ad Vlcer a maligna omnia resistit Isatis. 6. de simp. med. fac. 5. 48. G.
 Vlcer a maligna iuuat Lupinus. 6. de simp. me. fac. 5. 48. D.
 ad Vlcer a maligna medicamentum. 4. de comp. me. per gen. 5. 238. B.
 ad Vlcer a maligna, & contumacia valet cortex radice Panacis hera-
 clii. 8. de simp. med. facul. 5. 57. B.
 ad Vlcer a oia maligna idonea est Popholyx. 9. de simp. me. f. 5. 70. H.
 ad Vlcer a maligna valet Resina larinica, & terebinthina. 1. de compo-
 sitio. med. per gen. 5. 217. D.
 in Vlceribus malignis Stercus caninū quō. 10. de simp. me. fa. 5. 76. A.
 ad Vlcer a maligna Terebinthina minus idonea larinica. 4. de compo-
 sitio. medic. per gen. 5. 241. H.
 Vlcer a maligna scilicet sanans. 5. de comp. me. per ge. 5. 247. A.
 ad Vlcer a maligna. 4. de comp. medicamen. per gen. 236. F. 5. 243. B.
 ad Vlcer a nondum maligna. 4. de comp. me. per ge. 5. 238. H.
 Vlceribus iam ad malignitatem declinantibus cicatricem obducens. 6.
 de comp. med. per gen. 5. 258. D.
 ad Vlcer a non maligna quomodo vsus medicamentorum accommoda-
 tur. 4. de compo-
 sitio. medic. per gen. 5. 245. B.
 ad Vlcus Malum extorum valet Cyphi antidotus. 2. de antid. 5. 111. E.
 ad Vlcer a mala. 6. de compo-
 sitio. medicament. per gen. 5. 260. B.
 propter Vlcus Manus, aut pedis cur intumescant glandulae inguinum,
 & alarum. 13. meth. med. 7. 80. H.
 Vlcer a Matricis iuuat succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 94. A.
 ad Vlcer a depascētia matricē cōfert succ⁹ cetaureæ. de vir. Sp. 94. A.
 ad Vlcus matricis ex partu. de pass. mul. Sp. 96. B.
 ad Vlcer a matricis. de pass. mul. Sp. 96. A.
 Vlcer a Mollia nimis humidaq; & putredinosa sanat Hypericum. 8. de
 simplicium medicamento. facul. 5. 63. A.
 Vlceribus Multis spontaneis & vix cicatrizantibus & rheumatizan-
 tibus cum quis affligitur chatarticis vtimur. de dyna. Sp. 20. F.
 Vlcer a Munda à natura explentur. 4. de comp. me. sec. lo. 5. 151. A.
 Vlcer a in Naris meatibus quibus à Galeno curata. 3. de compo. medi-
 camentorum

amentorum secundum locos. 5. 148. F
ad Vlcera in naso. 3. de compo. medic. se. lo. 147. G/148. A/ 5. 248. D/
5. 251. E/1/ de med. fac. par. 7. 163. B
Vlcera Nephelia quæ sint. de med. fac. 7. 163. A
Vlcera Nervorum sapa detergenda. 6. meth. me. 7. 38. D
ad Vlcera nervorum vinum dulce. 6. meth. med. 7. 38. E
Vlcus Nigri qui habent quò curandi sint. de frac. com. 3. 7. 243. G
ad Vlcera nigra. 4. de comp. me. per ge. 5. 242. F
Vlceris Novi & veteris vna indicatio, & quæ. 3. meth. me. 7. 22. F
de Vlceribus Oculorum. de med. fac. par. 7. 163. A
Vlcus in oculo totum oculum exercet. introd. 15a. 58. D
Vlcus affectus albi oculorum. intro. 15a. 58. D
Vlcus affectus iridis oculi. intro. 15a. 58. D
Vlcus pertinet ad solam corneam. de diff. mor. 3. 5. H
Vlcus maiusculum quid faciat in oculo. de symp. cau. 3. 15. C
Vlcera cava in palpebra quò explētur. 4. de comp. me. se. lo. 5. 150. E
Vlcus oculorum mundū servari debet. 4. de comp. med. sec. lo. 5. 151. A
Vlcera erodētia tunicas oculorū quibus curāda. 4. de comp. m. s. l. 5. 151. A
Vlcera inflammata oculorum. quid petant, quando sunt recentia. 4. de compo. med. sec. loc. 5. 151. B
Vlcera oculorum cum acri fluxione, quæ possunt curare. 4. de compo. medicamen. sec. loc. 5. 150. C
Vlcera vetusta oculorum quid petant. 4. de comp. me. se. loc. 5. 151. B
ad Vlcera carnis impletionem postcentia, & in oculis utilis est cadmia. 9. de simp. me. fac. 5. 69. F
ad Vlcera multa oculorum accommoda sunt remedia ocularia, quibus mixtus est Ebenus. 6. de sim. me. fac. 5. 46. F
ad Vlcera oculorum lapidem hamatitē expertus est Galenus. 9. de simp. medicamen. facult. 5. 68. C
Vlcera oculorum solus per se cicatrice includit lapis hamatites. 9. de simpl. medicamen. facult. 5. 68. D
Vlcera oculorum expurgant Myrrha, Styrax, & thuris ramus. 7. de simplic. medicamen. facult. 5. 54. E
ad Vlcera oculorum collyria. 4. de compo. med. sec. loc. 5. 154. F
ad Vlcera serpētia, & sordida oculorū. 4. de comp. me. se. lo. 5. 154. D
ad Vlcera sordida oculorum. 4. de comp. me. se. loc. 151. A/ 5. 154. E
ad Vlcera oculorum. 4. de compo. medic. secun. loc. 154. F/ 5. 155. A
Vlceris Ora quot modis iungantur. 3. meth. med. 7. 19. B
Vlcerum ora indurata adeps vitulinus emollit. 4. de compo. medicamentorum per genera. 5. 240. A
in Vlceribus vbi ora dura valet æsopus. 4. de com. me. p. ge. 5. 237. H
Vlcerum crassas oras sanans. 2. de comp. me. per ge. 5. 221. A
ad Vlcera pretumidas oras & duras habentia. 4. de compo. medicamen. per genera. 5. 251. E
Vlcera Oris in summa parte apthe dicuntur. cō. 3. aph. 24. Ex. 25. A
Vlcera maligna in ore atramento sutorio sanantur. 6. de comp. medica. secundum locos. 5. 169. B
Vlceri oris conveniunt cyperi radices. 7. de simp. me. fac. 5. 53. H
Vlceribus in ore apthodesi, & ipsi apthibis conveniunt cypri folia cōmansa. 7. de simp. me. fac. 5. 53. H
ad Vlcera oris putrescentia valet diphriges post cadmiam repertus. 9. de simp. med. fac. 5. 69. A
Vlcera oris sanant folia & germina rubi recens nata. 6. de simplic. medica. facultatib. 5. 44. F
ad Vlcera serpentia oris. 4. de compo. medi. sec. loc. 5. 152. G
ad Vlcera oris. 6. de comp. me. se. loc. 5. 170. C/H/ 5. meth. me. 34. B/ de med. fac. par. 104. C/ 7. 174. H
Vlceribus oris confert sectio venarum labiorum. de ana. vii. Sp. 55. B
Vlcus cum periculo corrumpendi Os. 4. meth. me. 7. 28. B
Vlcera difficilia habet os sacrum. de frac. com. 3. 7. 245. D
Vlcera Parua quomodo curanda. 3. meth. med. 7. 22. G
ad Vlcera parua. 1. de comp. med. per ge. 211. G/ 5. 212. H
Vlcera in Pene sanguinem, & pus faciunt. com. 4. aph. 75. Ex. 36. B
Vlcera penis, & sedis nullū cataplasma desiderat. 5. meth. me. 7. 36. D
Vlcera in pedum digitis quò fiant. 1. de comp. med. sec. loc. 5. 123. A
ad Vlcera in medio digitorum pedum. 1. de comp. me. se. loc. 5. 123. A
Vlceribus qui scatebant sanabantur in magna quadam Pestilentia. 5. methodi medendi. 7. 34. F
Vlcera Phagedenica quæ in 6. de mor. vul. c. 3. 3. 178. D
Vlcera maiora atq; deteriora phagedenas antiqui appellarunt. commen-
tario 6. aphorismo 45. Ex. 51. E
Vlcera quæ subiectam carnem corrumpunt, phagedenas appellat Gale-

nus. commen. 6. aph. 45. Ex. 51. F
Vlcera phagedenica sanat illita chamaleon. 8. de simp. me. fac. 5. 63. F
Vlcera phagedenica anthracode, & gangrenode iuvant Tithymalli. 8. de simp. med. fac. 5. 62. E
ad Vlcera phagedenica. 4. de compo. med. per gen. 5. 243. D
Vlceris differentia non est in Phlegmone, & cur. 3. metho. me. 7. 22. D
in Vlceribus phlegmonem excitat cadrea. 7. de simp. me. fa. 5. 50. E
ex Vlceris phlegmone in initio febris somnus intempestivus in 6. de morb. vulgaribus, commentario 4. 3. 184. B
in Vlcere cum phlegmone valet aqua in nonnullis. 1. de compositio. me-
dicamen. per genera. 5. 217. A
Vlceribus phlegmone affectis adhibetur oleum cum aqua moderate ca-
lida per fūsum. 2. de simp. me. fac. 5. 12. A
ad Vlcerū phlegmonas utilis est plūbi succus. 9. de sim. me. f. 5. 70. F
Vlcera Piscatorum sicca, ac si forent salita. 1. de simp. med. fac. 5. 3. D
Vlcera plana ad cicatricem perducit aloë. q. animi mor. 1. 317. D
ad Vlcera Podicis. 1. de comp. me. per gen. 5. 211. E
in Vlceribus Pravis terræ lemmæ vsus. 9. de simp. me. fa. 5. 65. E
ad Vlcera Prætumida cum duritie & caua. 4. de compo. medicamen-
to. per genera. 5. 240. E
Vlcerum differentia ex Profunditate vnde sint. 14. meth. med. 7. 92. D
Vlcera omnia profunda si ad cutem vertantur, bonum, si intra, malum.
commenta. 6. aph. 25. Ex. 48. F
Vlcera profunda quomodo sananda. 3. meth. me. 7. 22. H
Vlcera profunda longa quomodo sananda. 3. metho. medendi. 7. 22. H
Vlceribus profundis quæ conveniant. 9. de comp. med. se. lo. 5. 205. D
in Vlceribus quomodo fiat Pruritus. de frac. com. 1. 7. 230. B
Vlcera Pudendarum partium quo indigeant. 5. meth. me. 7. 36. D
Vlcera pudendorum sanat aloë. de simp. me. fac. 5. 42. C
Vlceribus, quæ pudendorum præputijs accidunt, convenit cucurbita sic-
ca vsta, & anethi radix. 6. de simp. me. fac. 5. 40. H
Vlceribus omnibus pudendorum atq; ani valet Dyphruges post cadmiā
repertus. 9. de simp. me. fac. 5. 69. B
ad Vlcera pudendorum lac valet. 10. de simp. med. fac. 5. 73. H
ad Vlcera pudendorum ac sedis optimum medicamentum est Pompho-
lyx. 9. de simp. me. fac. 5. 70. H
ad Vlcera pudendi. 1. de comp. me. per gen. 5. 211. E
Vlcus Pulmonis quomodo differat ab illis asperæ arteriæ. 4. de locis af-
fectis. 4. 28. B
Vlcera pulmonis sine dolore. 4. de lo. aff. 4. 28. B
Vlcera in pulmone an sanentur. 4. de locis affectis. 4. 25. H/ 5. metho-
di medendi. 7. 32. E
Vlcera pulmonis cur difficilia. 5. meth. me. 7. 34. E
Vlcus in pulmone quod insanabile. 5. meth. med. 7. 35. G
Vlcus pulmonis cur non possit sanari. 5. meth. me. 7. 33. A
Vlcera pulmonis quando insanabilia. 5. meth. me. 7. 34. E
Vlcus pulmonis cum habet phlegmonem difficulter sanatur. 5. methodi
medendi. 7. 33. A
ad Vlcera pulmonis. 7. de comp. med. sec. loc. 5. 179. B
Vlcus Purum ab externis symptomatis dictum. 2. meth. me. 7. 9. G
Vlcus purum affectus totius corporis. introd. 15a. 59. C
Vlcus purum servat medicamentum morsu expers. 2. de compo. medica-
mento. per gene. 5. 227. A
Vlcus purum quid requirat. 6. de comp. me. per ge. 5. 255. D
Vlcera pura reddentia medicamenta quæ. de frac. com. 3. 7. 241. D
Vlceri Pus generatū nil mali potest aduenire. cō. 5. aph. 22. Ex. 39. D
Vlcus ex Puscula & pruritu factum. 4. meth. me. 7. 25. F
Vlcera Putrida, & depascentia quæ proprie sint. commentario 6. apho-
rismo 45. Ex. 51. F
Vlcera putrida, & simpliciter omnia quæ fluxiones habent, adeo nō sup-
purat calidū, vt his ēt plurimum noceat. com. 5. aph. 22. Ex. 39. D
Vlcera putrida habent liquores saniosos nihil dispositioni conferentes.
com. 4. aph. 47. Ex. 33. A
Vlcera putrida mordicantibus indigent. 2. de ar. cur. ad Gla. 7. 102. D
Vlcera putredinosa iuvant Cisthi flores. 7. de simp. med. fac. 5. 51. D
ad Vlcera putrescentia valet garum. H. de simp. med. fac. 5. 83. G
ad Vlcera putrida valet phrigius lapis combustus. 1. de simplicium me-
dicament. facult. 5. 67. G
Vlcera putrescentia, & contumacia sanitati restituit orchis serapias.
8. de simp. med. fac. 5. 57. F
ad Vlcera putrescentia vtuntur palma velut decocto. 8. de simplici me-
dicamen. facult. 5. 63. D

Vlcera putrescentia in dysenteria colluit atq; desiccant falfugo piscium sal-
forum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 83. H
ad Vlcera putrida accommodatur falfugo silurorum, & menidum. 11°. de simp. med. facul. 5°. 83. H
Vlcera putrescentia deficeant smegma. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. A
ad Vlcera putrida conuenit Telephium. 8°. de simp. me. fac. 5°. 62. D
ad Vlcera putrida cum ambientes partes depascunt. 5°. de compofi. me-
dicamentorum per genera. 5°. 254. A
ad Vlcera putrescentia. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. G
ad Vlcera putrida. 3°. de comp. me. sec. lo. 5°. 148. A
ad Vlcera Rebella omnia conueniunt medicamenta, quæ cum ijs quæ re-
frigerant vnâ adstringunt. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. E
Vlcerum rebellium optimum medicamen est Dyphryges. 9°. de simplic. medicamentorum facultat. 5°. 69. A
ad Vlcera rebella miscetur vitellus ouorum. 11°. de simp. me. fac. 5°. 81. E
ad Vlcera rebella optimū est remediū plūbi. 9°. de simp. me. fac. 5°. 70. G
Vlceribus rebellibus utilis est Plūbi succus. 9°. de simp. me. fa. 5°. 70. F
Vlcera rebella sanat Polium. 8°. de simp. me. fa. 5°. 59. A
Vlcera recentia simul & vetera sanant medicamenta, quæ cum ijs, quæ refrigerant, vnâ adstringunt. 6°. de simplic. medic. facul. 5°. 43. E
Vlceribus recentibus, & siccis aloes lota bona est. 9°. de compofi. medi-
cament. secum. loc. 5°. 205. D
Vlceribus & vulneribus recenter inflctis accommoda sunt dracunculi folia. 6°. de simp. me. fac. 5°. 46. D
Vlcera recentia glutinat papyrus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 57. G
ad Vlcera recentia cruenta. 5°. de comp. medicamen. per gen. 5°. 246. H
ad Vlcera recentia. 1°. de comp. me. per gen. 217. H 5°. 247. D
ad Vlcera Rheumatica diuturna, & vix sanabilia. 6°. de compositione medic. per genera. 5°. 261. H
Vlcerum Sanatio vnde sumatur. 4°. meth. me. 7°. 24. E
in Vlcere sanando quæ consideranda. 3°. meth. me. 7°. 21. C
Vlcus quomodo sanetur à Thebsalijs. 4°. meth. me. 7°. 25. G
Vlcera difficulter aliquibus sanantur, aliquibus facile, aliquibus medio-
criter. de vici. rat. in mor. acu. cō. 2°. 7°. 124. D
Vlceris sanationem quid moretur. 4°. meth. med. 7°. 23. D
Vlcerum ægre sanabilium tres modi. 4°. meth. me. 7°. 23. D
Vlcera vix sanabilia quibus curentur. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 220. B
Vlcera vix sanabilia chrysocolla mirabilis. 4°. de compositione medica-
ment. per genera. 5°. 244. C
Vlcera vix sanabilia curantur ladano, & chamaleonte. 4°. de compofi. medic. per genera. 5°. 241. E
Vlcera quæ ægre sanabilia in 6^m. de morbis vul. com. 1°. 3°. 158. B
ad Vlcera vix sanabilia. 2°. de cōp. me. p. ge. 219. G 4°. 243. H 5°. 244. B
Vlcera non sanantur, vel propter influxū vitiosorum humorum, vel pp dispositionem in membris contractam ex influētibus humoribus, vel propter aliquam dispositionem in osse. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. E
ad Vlcera quæ Sanie acri infestantur optimum est serum. 10°. de simp. medicament. facul. 5°. 73. G
ab Vlcere exit Sanguis. 8°. de decretis Hippoc. 1°. 276. C
in Vlceribus sanguis quomodo comprimitur. de tum. prat. na. 3°. 83. A
Vlcera in Scroto à sudoribus. 9°. de compofi. medic. sec. loc. 5°. 205. D
Vlcera Sedis & pudendorum requirunt suauissima medicamenta. 11°. de simplicium medicamento. facul. 5°. 81. D
Vlcera sedis mitigantur lacte. 10°. de simp. me. fa. 5°. 73. H
Vlcera sedis phlegmonas, perpetientia lacte mitigantur. 10°. de simplic. medic. facul. 5°. 73. H
ad Vlcera dolentia sedis. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 130. C
Vlcus in Senibus difficulter sanatur. com. 3°. aph. 31°. Ex. 26. H
ad Vlcera senum. 1°. de comp. me. per gen. 214. A 6°. 5°. 256. H
Vlceris Sensus non est affectus, sed symptoma. 3°. de san. tu. 2°. 78. G
Vlceris sensus, & lassitudinis vis. de puero epil. 7°. 180. A
ad Vlceris sensum oleum dulcissimum optimum. 3°. de san. tu. 2°. 79. B
Vlcera Serpentina ex vitiosis succis nascuntur. 3°. de symp. cau. 3°. 25. B
Vlcera serpentina comitantur amarum bilem, cum vnâ quâq; parti-
culam corporis obtinet. 3°. de symp. cau. 3°. 26. B
Vlcus serpens quomodo curetur. 14°. meth. me. 7°. 92. C
ad Vlcera serpentina. 3°. de comp. med. sec. loc. 148. A 5°. 251. E
Vlcus Siccum affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
Vlcus siccum cur. in progn. com. 1°. 4°. 194. D
Vlcera in siccioribus magis siccanda. 3°. meth. med. 7°. 18. B
Vlcera corporum temperatura sicciorum curat amurca. 6°. de simp. me-
dicamentorum facultatibus. 5°. 42. D

in Vlcere nihil Simplicius quod prima carne oritur. 3°. met. m. 7°. 16. F
Vlcus habens Sinum etiam desiderat adstringētia. 5°. met. me. 7°. 29. G
Vlcerum sinus iungens medicamentū. 2°. de cōp. med. per gen. 5°. 221. A
ad Vlcera sinuorum glutinationem vtuntur melle. 7°. de simpli. me-
dicamento. facultatibus. 5°. 55. D
Vlcerum Solidatio quomodo fiat, & quando. in 6^m. de morbis vulgari-
commentario. 2°. 3°. 161. A
Vlcus Sordidum ab externis symptomatibus dictum. 2°. me. m. 7°. 9. G
Vlcus sordidum affectus totius corporis. intro. Isa. 59. C
Vlcus quibus sordidam fieri possit, & quomodo cognoscatur. 4°. de com-
posi. medicamen. per gene. 5°. 237. C
Vlcus sordidum facit cera. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 218. G
Vlcus sordidum quid requirat. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 255. E
Vlcus cum sorde quibus indigeat. 5°. meth. me. 7°. 29. G
Vlcera sordida quibus curentur. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 171. H
in Vlceribus sordidis quibus vtendum. intro. Isa. 58. B
Vlcerum sordes quibus auferantur. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 218. F
Vlcus quare abluendum, & quare non. 2°. de ar. cur. ad Gla. 7°. 101. H
Vlcus eluere, ac purgare, & medicamentum liquidum imponere, disse-
runt. ad Thrasybulum. 2°. 105. A
Vlcera sordida expurgant anemona. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. B
Vlcera sordida repurgat Aristolochia rotunda. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. E
Vlcera admodum sordida, & quæ maximas habent crustas cum melle
purgare potest chamaelea. 8°. de simpli. med. fac. 5°. 63. F
Vlcera emundantes cibi. 4°. meth. me. 7°. 28. H
ad Vlcera sordida valet erinaceus combustus. 11°. de simp. me. f. 5°. 81. G
Vlcera sordida expurgat orchis serapias. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. F
Vlcera sordida admodum, & contumacia iuuant folia, & flores papau-
ris cornui. 7°. de simp. me. fa. 5°. 55. G
Vlceris sordes quando expurgare volumus, quid addendum medicame-
to. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 237. F
Vlcus quando non expurgatur, quid agendum. 3°. meth. me. 7°. 22. F
Vlcera sordida purgans. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 221. A
ad Vlcera sordida. 3°. de compofi. medica. secundum locos. 5°. 148. A
Vlcera vbi Spasmosa. 4°. meth. med. 7°. 28. B
Vlcus subpascens affectus totius corporis. intro. Isa. 59. D
Vlcus supercrescens carne affectus totius corporis. intro. Isa. 59. C
Vlcera quibus deueniant ad Suppurationem. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B
Vlcera quæ superabilia non sunt. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. D
Vlcera quæ conuulsionem afferunt, non suppurantur. commentario. 5°. aphorismo 22°. Ex. 39. D
Vlcera quæ calido non suppurantur. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Vlceribus, & abscessibus suppurantibus rigor fit. in 6^m. de morbis vul-
garibus. com. 3°. 3°. 174. D
Vlcera quæ non indigent Suturis per longitudinem musculorum facta.
3°. methodi medendi. 7°. 22. G
Vlcera in quibus vtendum suturis, & fibulis. 3°. meth. me. 7°. 22. G
in Vlcerum sutione filum quale esse debeat. 6°. met. me. 7°. 39. F
Vlcera appellata à Symptomatis extrinsecis quæ. 2°. meth. me. 7°. 9. G
Vlcera Telephia, & herpes chironia vocare est superuacuum. de tumo-
præter naturam. 3°. 84. E
Vlceris differentia à Tempore. 3°. meth. me. 7°. 22. C
Vlcerum tempora quæ. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
ad Vlcera Tenerorum. 1°. de comp. me. per gen. 5°. 214. A
ad Vlceribus nimis grauiter conflantes, & teneros. 4°. de compofi. medica. per genera. 5°. 245. D
Vlcus Thoracis imposita aqua malsa exit psputa. 5°. de lo. aff. 4°. 29. H
Vlcera in thorace sanantur. 4°. de loc. aff. 4°. 25. H
ad Vlcera thoracis, & pulmonis medicamenta qualia. 5°. met. 7°. 34. D
Vlceribus thoracis, & pulmonis medicamentis mel misceri debet. 4°. metho. medendi. 7°. 29. A
Vlcus in partibus à Thorace ad imos pedes vrina sanatur. 10°. de simpli. medicamen. facul. 5°. 75. E
Vlcus in Tibia mediocre si in quiete curetur, non debet repente moueri.
de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. D
Vlcus habens qui leditur ambulans, & qui non. de vici. ratio. in morbis acutis. commentario. 2°. 7°. 124. E
Vlcus in tibia cuidam quomodo sanatum. de atra bile. 1°. 35. D
ad Vlcera tibiæ remedium. de dyna. Sp. 30. A
Vlceris differentia à toto. 3°. methodi medendi. 7°. 22. C
Vlcera Transuersa qua indigeant curatione. 3°. meth. me. 7°. 22. G
in Vlcere cum Tumore primo tumor curandus. 4°. met. med. 7°. 23. F
in Vlceribus

in Vlceribus tumores apparentes, & euanescentes quid faciant. commentario 5°. aph. 65°. Ex. 44. H.
 Vlcera relictae tuniulas exedens med. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 253. E.
 ad Vlcera Vberum. de pass. mul. Sp. 96. D.
 Vlcus supra Venam curatur in carne. 5°. meth. me. 7°. 32. A.
 Vlcus Ventrículum infestans indicatur causa cur eibi non coquantur. de differ. morb. 3°. 3. G.
 in Vlcere ventriculi vomitus non sine periculo. 5°. meth. me. 7°. 34. E.
 Vlcera oris ventriculi insanabilia quomodo. 6°. meth. me. 7°. 39. G.
 Vlcera oris ventriculi ob nimium sensum non sanantur. 6°. meth. me. 7°. 39. G.
 Vlcera ventriculi, pulmonis, & pectoris per ea, quae bibuntur & comeduntur sanantur. 5°. meth. me. 7°. 34. D.
 ad Vlcera Vermes. 4°. de compositio. medicam. per genera. 5°. 242. G.
 Vlcus Vesicae aut renum quomodo fiat, & ex quo. commentar. 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. A.
 Vlcis vesicae signa quae sint. com. 4°. aph. 78°. Ex. 36. G.
 Vlcus quando fuerit quo cognoscatur ex syringa. 1°. de lo. aff. 4°. 3. B.
 Vlcera vesicae odore graui percipiuntur. com. 5°. aph. 11°. Ex. 38. D.
 Vlcus potest esse in aliqua vrinae meatu, & pus, & sanguis per vrinam exibat. com. 4°. aph. 75°. Ex. 36. A.
 Vlcus potest esse causa stillicidij. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. D.
 Vlcera Vetera glutinat astragalos. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. A.
 Vlcera vetusta centaurij minoris illitu glutinantur. 7°. de simp. medicament. facultat. 5°. 50. G.
 Vlceribus veteribus mederi possunt folia lappae tertiae speciei. 6°. de simplici. medic. facul. 5°. 43. F.
 ad Vlcera vetera, & solida adhibetur Platani cortex combustus. 8°. de simp. med. facul. 5°. 58. G.
 ad Vlcera vetusta cicatricem aegre ducentia, & fluentia. 5°. de compositio. medicamento. per gen. 5°. 248. H.
 ad Vlcera vetera, & vix sanabilia. 1°. de comp. me. per gen. 217. A/2°. 224. D/5°. 5°. 229. D.
 ad Vlcera vetera, & vix ad cicatricem viuentia. 4°. de compositio. medicamentorum per gene. 5°. 244. E.
 ad Vlcera vetera. 4°. de comp. med. p. gen. 241. C/D/242. G/5°. 5°. 246. H.
 Vlcus Vile unde dicitur. de vic. rat. in mor. acu. com. 2°. 7°. 124. F.
 Vlcus propè Vnguem quid faciat neglectum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B.
 Vlcis nota cum per Vomitus apparent, quomodo cognoscenda determinata pars. 1°. de loc. aff. 4°. 6. B.
 cum Vlcere quique est vomitus sanguinis. com. 7°. aph. 37°. Ex. 57. A.
 ad Vlcera Vteri. 5°. de comp. med. per gen. 5°. 247. D.
 Vlcus Vteri per se, id est cuius super crescit caro. 2°. meth. me. 7°. 9. F.
 Vlcis indicium est ramentum. 6°. de lo. aff. 4°. 39. B.
 Vlcera mala signa. 9°. de decre. Hipp. 1°. 283. D.
 VLCERIS curatio qualis esse debeat. 4°. de com. me. per ge. 5°. 236. A.
 Vlcus quomodo curari debeat. 3°. meth. me. 7°. 18. G.
 in Vlceribus quae consideranda. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 238. F.
 Vlcis intentiones. 6°. meth. med. 7°. 36. G.
 Vlcis curatio indicatio à quibus differentiis sumat. 3°. metho. 7°. 22. F.
 in Vlcere quando facilis, & quando difficilis curatio. 13°. meth. 7°. 81. A.
 Vlcis solius curatio. 3°. meth. med. 7°. 18. H.
 in Vlcere complexionibus adest duplex finis. 3°. meth. me. 7°. 21. G.
 in Vlcere quando multa sunt complicata à quo exordienda curatio. 3°. methodi medendi. 7°. 21. H.
 Vlcus curandum prius linito dolore. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 244. C.
 in Vlceribus cur in principio exhibeatur repellentia. 1°. de comp. medicamen. per gene. 5°. 214. A.
 in Vlceribus repellentia. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 220. H.
 Vlcus prius quam cures, corpus totum euacuandum. 4°. de compositio. medica. per genera. 5°. 237. B.
 Vlcus sanatur contrariis. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 220. A.
 Vlcus omne quid exigat. 3°. meth. me. 7°. 19. E.
 Vlcera omnia indigent vt cute tegantur. de frac. com. 3°. 7°. 247. E.
 Vlcus deligatum balneandum, sed aqua frigida. 4°. de compositio. medicamentorum per genera. 5°. 237. D.
 Vlcus madefaciendum aqua frigida. 4°. de compo. me. per gen. 5°. 238. F.
 Vlcis applicat spongiam madidam vino aut aqua frigida. 4°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 236. H.
 Vlcera aqua ablunda. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 244. E.
 Vlcus in qua parte aperiendum. 3°. meth. me. 7°. 22. G.
 de Vlcus maius reddentibus & curatione. 4°. meth. me. 7°. 23. C.
 in Vlcere omni sanguis mittendus, & cur. 4°. meth. me. 7°. 28. C.

in Vlcere quando facienda vena sectio, et quando danda medicamenta. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 237. B.
 Vlcera in quibus purganda. 4°. meth. med. 7°. 28. C.
 Vlcera quae purgationem desiderant. 4°. meth. me. 7°. 28. C.
 super Vlcus vena scarificatio. 4°. de compo. med. per ge. 5°. 237. B.
 in Vlcere quando fienda scarificatio, & sanguinis missio. 4°. metho. medendi. 7°. 27. F.
 in Vlcere quandoq; satis scarificatio. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. C.
 Vlcera quae expurganda, & quae implenda. 5°. meth. me. 7°. 33. D.
 Vlcera an saepe medicanda. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 238. A.
 in Vlceribus quibus vtendum. intro. Ifa. 58. B.
 in Vlceribus medicamentum vnum pro omnibus parari non potest. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 237. C.
 in Vlceribus quae conueniunt pueris, Eunuchis, mulieribus, & molli-bus. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. B.
 ad Vlcera mollem cuticulam habentium. 1°. de compositio. medicamento. per genera. 5°. 214. C.
 supra Vlcus quae apponenda. de fract. com. 3°. 7°. 244. A.
 supra Vlcera quo ponatur medicamenta. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 238. E.
 Vlceribus quae sola non admonetur. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. G.
 Vlceribus, & cuti mordax Acetii. 5°. de compo. med. sec. loc. 5°. 159. A.
 in Vlceribus Acre pharmacum quid agat. de trem. & palp. 3°. 55. B.
 Vlceribus quae acia non conueniunt. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. H.
 Vlcis suppositum pharmacum acre facit rigere. in 6°. de morbis vulgari-bus, commentario 3°. 3°. 174. D.
 Vlcera curantibus medicamentis miscetur Adeps caprinus. 11°. de simplici. medicamen. facul. 5°. 78. H.
 in Vlceribus Aeris temperies consideranda. 3°. meth. me. 7°. 21. C.
 ad Vlcera quo preparanda Aerugo. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 219. G.
 Vlcis quid faciat aerugo. 3°. meth. me. 7°. 17. A.
 ad Vlcera qualis squamma aris. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 236. F.
 ad Vlcera quid faciat squamma aris. 3°. de simp. med. fac. 5°. 20. B.
 Vlceribus quibus conueniat Aloe. 5°. meth. me. 7°. 36. E.
 Vlcera desiccant Aqua caterae prater potabile. 1°. de simp. me. fa. 5°. 3. E.
 Vlceribus valent aquae aluminosae, & aquae fontis albulae. 1°. de simp. me. dicamen. facul. 5°. 3. D.
 Vlcera quae aqua exasperent. 1°. de simp. me. fa. 5°. 3. E.
 pro Vlceribus exiccandis Buccinarum, purpurarum, & ostrearum testa tosta. 4°. de comp. med. per gen. 5°. 236. F.
 in Vlceribus Calida nimis fugienda. 3°. meth. me. 7°. 21. C.
 in Vlceribus calor, & frigus supra modum vitanda. 3°. meth. me. 7°. 21. C.
 in Vlceribus Cera quae deligenda. 4°. de compo. med. per gen. 5°. 237. D.
 ad Vlcera qualia Chrysocolia, & terra Eretras. 6°. de compositio. medica. per genera. 5°. 255. C.
 Vlceribus medetur Dracunculi radix. 5°. de compositio. medicamento-rum per genera. 5°. 246. G.
 Vlcus omne desiderat Exiccari. 5°. methodi med. 7°. 29. F.
 Vlcus omne exiccari desiderat medicamento non mordente. 2°. de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 102. D.
 Vlcera exiccanda. 4°. methodi medendi. 7°. 27. E.
 in Vlcere siccitas ppria partis inducenda. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. B.
 Vlcera sanantur à medicamentis, quae siccant ad plenum. 4°. de compositio. medic. per genera. 5°. 240. G.
 Vlcera quomodo sanentur siccitate, & quanta debeat esse siccitas, & ordo. com. 6°. aph. 45°. Ex. 51. G.
 Vlcera prius exiccantur, quam ad cicatricem perducantur. commē. 6°. aphorismo 8°. Ex. 47. C.
 Vlcera mundificant exiccantia & detergentia. 4°. de compositio. medica. per genera. 5°. 237. B.
 Vlcera exiccantia. 4°. de comp. me. per gen. 5°. 236. F/G.
 Vlcera exiccantium ordo. 5°. meth. me. 7°. 36. E.
 Vlcera quae non sint exiccanda. 4°. meth. me. 7°. 27. D.
 Vlceribus imposita vim habet valenter desiccandi Filix. 8°. de simp. me. dicamen. facul. 5°. 59. C.
 in Vlceribus Frigida nimis fugienda. 3°. meth. med. 7°. 21. C.
 Vlceribus frigus inimicum. com. 5°. aph. 20°. Ex. 39. B.
 Vlceribus mordacia frigida. 1°. de simp. me. fac. 5°. 6. D/ commentario 5°. aphorismo 23°. Ex. 39. F.
 Vlceribus non conueniunt frigida humida, sed bene frigida sicca & ter-restria, et ad influentes humores reprimēdos. de artic. cō. 3°. 7°. 285. D.
 Vlceribus nullum Humectans conuenit. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 213. A.
 Vlceribus omnibus competit bismarites lapis. 9°. de simp. me. fa. 5°. 68. C.
 Vlceribus Ma-

*Vlceribus Malaſtica non conueniunt, & qua. 4°. de compo. medicamen-
torum per genera. 5°. 236. H*
*ad Vlcerum Medicamentum minime mordax. 4°. de compo. medicamen-
torum per genera. 5°. 239. A*
Vlceribus mordax Mel eſt non cuti. 5°. de comp. med. ſec. lo. 5°. 159. A
*Vlceribus diuerſis quomodo valeat medicamentum. ex Meliloto. 8°. de
comp. me. ſec. loc. 5°. 187. F*
*ad Vlcerum medicamentis propter quid miſcentur Myrteum, & lentiffi-
mum. 4°. de comp. med. per ge. 5°. 237. H*
Vlcerum lenit Oleum. 1°. de ſimp. med. fac. 5°. 11. A
in Vlceribus oleoſa vitanda, & qua. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 236. H
*Vlcerum ſanant oleum, & adeps quadraginta annorum. 4°. de compoſiti-
medicamento. per gen. 5°. 240. B*
ad Vlcerum valent Panacis aſclepij flores. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 57. H
pro Vlcerum Pilofella. de dyn. Sp. 35. E
Vlcerum bonum eſt remedium Polygonon. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 58. H
*ad Vlcerum impletionem, & ad eadem cicatrice obducenda. optimum
medicamentum eſt Plumbum lotum. 9°. de ſimp. me. fac. 5°. 70. G*
ſupra Vlcerum ponit medicamentum purgans. de fract. com. 3°. 7°. 244. A
*Vlcerum curantibus medicamentis omnibus admiſcenda Refina. 2°. de cō-
po. med. per gen. 5°. 219. F*
*ad Vlcerum medicamentis propter quid refina miſcetur. 4°. de compoſiti-
tio. med. per gen. 5°. 237. H*
*ad Vlcerum qualia Sal ammoniacus & auripigmentum. 6°. de compoſiti-
med. per genera. 5°. 255. C*
Vlcerum deſiccant ſepiarum teſta. 11°. de ſimp. med. fa. 5°. 81. A
ad Vlcerum ſeuum quando ponendum. 4°. de comp. me. per ge. 5°. 241. A
Vlceribus accommodata eſt terra viſta. 9°. de ſimp. me. fac. 5°. 66. F
ſupra Vlcerum vini & oleum lana cōcepta. 4°. de cōp. per gen. 5°. 244. E
Vlceribus omnibus optimū medicamentum eſt vinum. 3°. met. me. 7°. 19. D
*in Vlceribus quando dandum, & quando non dandum Vinum. 4°. meth-
odi medendi. 7°. 28. H*
Vlceribus quando conueniant vina alba tenuia. 6°. meth. me. 7°. 38. E
in Vlceribus quid faciat vinum. de fract. com. 3°. 7°. 242. E
ad Vlcerum omne. 1°. de comp. me. per ge. 5°. 216. D/217. G/5°. 247. F/6°. 5°. 258. B/de paſſ. mul. Sp. 96. D
Vlceris caſus. 3°. de compoſitio. medicamen. per gen. 5°. 234. C
Vlcerum ulcerari, lege Exulceratio Exulcerari.
*ad Vlcuſcula eminentia in partibus corporis. 5°. de compoſiti. me-
dicamento. ſec. loc. 5°. 162. D*
*ad Vlcuſcula, quæ ſunt in capite ſpiſſa & parua & rubicunda, valet
ſuccus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. B*
*VLM I folijs recentibus Galenus vulnus glutinauit. 8°. de ſimplic. me-
dicamen. facul. 5°. 59. C*
*Vlmi virentia folia concifa ad fracturam quæ glutinari non poſſit. de re-
med. par. fac. 7°. 154. A*
*Vlmi cortex lepram ſanat vulneribus vinculi vice circunligatum ea glu-
tinare poteſt. 8°. de ſimp. med. fac. 5°. 59. C*
Vlmi cortex ad fracturam quæ glutinari nō poſſit. de rem. pa. fa. 7°. 154. A
*Vlmi radices decoctæ fracturas fundunt, quæ tolpho ſiue callo inductæ
opus habent. 8°. de ſimpl. med. fac. 5°. 59. C*
Vlmi caries adſtringit, & abſtergit. 8°. de ſimp. me. fac. 5°. 60. A
Vlmi lachryma. 5°. de comp. medi. ſec. lo. 5°. 160. H
Vlmus in ſacchis ex corio recondita. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 222. F
VLM A pars manus, & inter magnas partes. 2°. de mo. mu. 1°. 313. F
*Vlna ſumitur pro ſpatio à cubito ad articulationem manus, in qua ſunt
duo oſſa. 2°. de vſu par. 1°. 121. B*
Vlna proprie eſt os manus cubiti. 2°. de vſu par. 1°. 121. B
Vlna minor brachio. 2°. de vſu par. 1°. 126. E
Vlna conformatio. 2°. de vſu par. 1°. 125. A
Vlna poſitio. 2°. de vſu par. 1°. 125. A
Vlna habet duo oſſa. 2°. de motu mu. 1°. 313. F
in Vlna cur duo oſſa. 2°. de vſu par. 1°. 126. G
Vlna cur incumbit radius. 2°. de vſu par. 1°. 125. B
Vlna os paruum radius. 2°. de motu muſc. 1°. 313. F
Vlna radius ubi inarticulatur. 2°. de motu muſc. 1°. 313. F
in Vlna medio partes cur tenuiores. 2°. de vſu par. 1°. 125. B
Vlna ſinis in cubito craſſior. 2°. de vſu par. 1°. 125. C
Vlna cavitates cui figure ſimilis. 2°. de motu muſc. 1°. 313. G
Vlna corona cur ita vocata. 2°. de vſu par. 1°. 125. C
in Vlna corona quæ ſit. 2°. de vſu par. 1°. 125. C
Vlna coronæ vtilitas. 2°. de vſu partium. 1°. 125. D

Vlna corona quid faciant. 2°. motu muſc. 1°. 313. G
Vlna vertex quid ſit. de frac. com. 2°. 7°. 240. C
inter Vlna, et digitorum ſciſſione ordines tres medij. 2°. de vſu pa. 1°. 124. D
in Vlnam vaſa tenuia cur inferuntur. 13°. de vſu par. 1°. 202. B
Vlna habet duos motus. 2°. de vſu par. 1°. 125. D
Vlna habet quatuor motus. 2°. de vſu par. 1°. 122. D
Vlna motus qui. 2°. de vſu par. 1°. 122. B
Vlna motus à quibus fiant. 2°. de vſu par. 1°. 122. B
Vlna motus quomodo fiant. 2°. de vſu par. 1°. 122. B
Vlna muſculi quot. 2°. de vſu par. 1°. 122. C
Vlna muſculi vnde. 16°. de vſu par. 1°. 218. A
Vlnam duo muſculi extendunt. 2°. de vſu par. 1°. 126. D
Vlnam duo muſculi ſeſtunt. 2°. de vſu par. 1°. 122. G
in Vlna muſculo anatomicorum error aſſ. Galeni. 2°. de vſu par. 1°. 121. D
Vlna neruus externus vnde. 16°. de vſu par. 1°. 218. A
Vlnis vel tibijs inflammatis conuulſio ſit. 4°. de pref. ex pulſ. 4°. 121. A
Vlna Vide Cubitus.
VLP IANVS. 6°. de comp. med. per gene. 5°. 263. A
VLYSSES fuit paruus. 11°. de ſimpli. med. fac. 5°. 80. H
Vlyſſes ſapiens græcus. 3°. de decr. Hipp. 1°. 245. H
Vlyſſes dominabatur iracundiæ. 3°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 242. F
Vlyſſes vicit iram. 3°. de decr. Hipp. 1°. 242. H
VMBILICVS *qui introductio. Iſa. 53. D/de diſſ. vul. 1°. 109. G*
Vmbilicus eſt in medio. 2°. de dec. Hip. 1°. 236. B
inter Vmbilicū, & præcordia pars qualis cēſcend. 6°. de decr. 1°. 261. D
Vmbilicus fœtus vmbilico matris continuatur. de ſper. Sp. 36. E
in Vmbilico fœtus ligatur, & per eundem nutritur. de ſper. Sp. 36. E
ad Vmbilicum vaſorum coniugium. de ven. arter. diſſ. 1°. 59. E
*in Vmbilico fœtus quatuor vaſa, dua vena, dua arteria. 15°. de vſu par-
tium. 1°. 211. F*
Vmbilici vena quomodo ſcindatur. de fœt. form. 1°. 323. D
per Vmbilicum vena ad Iecur cui aſſimiletur. de fœt. for. 1°. 324. F
ad Vmbilicum arteria ramuli. de ven. art. diſſ. 1°. 59. D
*circa Vmbilicum arterias ſi laqueo cōstringas, vel digitis comprimas
quid ſequatur. 6°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 265. A*
Vmbilico infantis neruus inferus intro. Iſa. 54. E
in Vmbilico nullus neruus. 6°. de decr. Hippocr. 1°. 265. A
per Vmbilicum fœtus reddit lotiū, nō p. pudēdū. 15°. de vſu pa. 2°. 211. G
VMBILICI affectus. ſin. med. Iſa. 49. B
ad Vmbilicum palpitatio. in 3^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 134. D
*Vmbilici dolor perſeuerans inducit ſiccā hydropem, ideſt tympaniā.
com. 4°. aph. 11°. Ex. 28. D*
Vmbilici inflammatio vnde fiat. de anat. par. Sp. 43. C
Vmbilici inflammationes propter quid puerulis veniant. commenta. 3°. aphoriſmo. 24°. Ex. 25. A
ſub Vmbilico œdema raro in pus vertitur. in progn. com. 1°. 4°. 196. F
*in Vmbilici inferioribus partibus abſceſſus ſalubriores. in 6^m. de mor-
bis vulgarib. com. 1°. 3°. 157. H*
infra Vmbilicum nō ſit ſuppuration. in 6^m. de mor. vul. cō. 2°. 3°. 168. A
ad Vmbilicum ventofam ponit. de med. fac. par. 7°. 166. D
ad Vmbilicos procidentes. de med. fac. par. 7°. 167. D
ad Vmbilicos prominentes. de med. fac. par. 7°. 169. B
Vmbilicus vt eſt partu magnus ac elegans fiat. de med. fac. par. 7°. 169. B
VMBILICVS Veneris cuius ſit facultatis. 7°. de ſim. me. fac. 5°. 52. F
Vmbilici Veneris ſuccus frigidus eſt. 6°. de ſan. tu. 2°. 100. G
Vmbilicus veneris refrigerat. 14°. meth. me. 7°. 87. D
*VMBRAE piſces inter illos numerantur, qui ceteris facilius conſcium-
tur. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A*
Vmbra piſces ſunt molles carne. 3°. de alim. fac. 2°. 31. A
*Vmbra piſces non habent carnem mollem veluti ſaxatiles. 3°. de alimen-
facultatibus. 2°. 31. C*
de VMBRA aſini prouerbiū. 3°. de diſſ. pul. 4°. 59. D
*in Vmbra exſiccatur medicamentum. 3°. de compoſitio. medicamentorum
ſec. lo. 149. A/4°. 153. E/154. B/8°. 192. G/9°. 198. H/4°. de comp. med.
per genera. 5°. 243. H*
*VMBRATILI diutina conſuetudine contractus candor nō eſt morbus,
1°. de ſan. tuen. 2°. 64. A*
*VMBROSVM quid ſignificet. in 3^m. de morbis vulgaribus, commenta-
rio 3°. 3°. 141. C*

VNAPIA

vel Zinzipha. de medicinis facile paran-
dis. 7°. 176. G

VNCIA nomen Romanum. de compo. med. per ge. 5. 215. D.
 Vncias pel libras dicunt Romani. 3. de comp. med. per ge. 5. 232. F.
 Vncia mensurales quomodo differant a ponderalibus. 6. de compositio.
 medica. per genera. 5. 257. G.
 Vncia ponderales quales. 1. de comp. med. per ge. 5. 214. D.
 Vncia mensurales quales. 1. de comp. med. per ge. 5. 214. D.
 Vncias ponderales in cornibus faciebant Romani. 5. de composit. medi-
 camento. per genera. 5. 250. A.
 pro Vncijs mensurandis cornibus signatis utebantur. 1. de composit. me-
 dic. per genera. 5. 216. A.
 Vnciarum differentia. de pond. & mens. 5. 276. C.
 Vncia Italica quantæ. 5. de comp. me. per ge. 5. 250. A.
 Vncia vocatur Italica quadrupla. 1. de comp. med. per gen. 5. 276. C.
 Vncia apud Romanos quæ. 3. de comp. me. per ge. 5. 232. F.
 Vncia romana mensurales quæ. 8. de comp. me. se. loc. 5. 187. D.
 Vncia quales. 6. de comp. med. per ge. 5. 267. F.
 Vnciam unam efficiunt drachmæ octo. 6. de com. me. se. lo. 170. B. 1. de
 comp. me. per ge. 217. E. 2. 3. 5. 225. G.
 Vnciam faciunt Drachmæ argenteæ octo. 8. de comp. me. se. lo. 5. 191. A.
 Vnciam faciunt drachmæ septem, & dimidia. 8. de compositio. medi-
 camentorum secul. loc. 5. 191. A.
 Vncia quot capiat denarios. 5. de comp. med. per ge. 5. 247. H.
 Vnciam faciunt Denarii octo. 2. de comp. med. per gen. 5. 221. A.
 Vncia dimidium est Denarium pondo quatuor. 2. de composit. medica.
 per genera. 5. 221. A.
 Vncia quomodo figuretur. de pond. & mens. 5. 275. D.
 Vncia ponderalis valet octo denarios. 6. de comp. med. per gen. 5. 259. C.
 Vncias duas pendet sextans. 4. de compo. med. per gen. 5. 244. H.
 Vncia duæ sunt denarij sexdecim. 4. de comp. me. per gen. 5. 244. G.
 Vncia tres sunt denarij sex. 1. de comp. me. per ge. 5. 217. F.
 Vncia tres sunt denarij viginti quatuor. 4. de comp. me. per ge. 5. 244. G.
 Vncias tres pendet sextarium. 6. de comp. me. per gen. 5. 262. B.
 Vncias tres valet quadrans. 3. de comp. me. per ge. 5. 233. H.
 Vncias quatuor valet triens. 4. de comp. med. per ge. 5. 244. H.
 Vncia sex est selibra. 1. de comp. me. per ge. 211. C. 5. 217. B.
 Vncias octo habet sextarius. 9. de comp. med. se. lo. 5. 198. H.
 Vncias nouem valet Hemina Romana. 1. de compositio. medicam. per
 genera. 216. F. 6. 5. 257. G.
 Vncia nouæ metallicorum hemina. 5. de comp. med. per gen. 5. 248. A.
 Vnciarum duodecim hemina. 5. de comp. medicamen. per ge. 5. 248. A.
 Vnciarum sexdecim mina. 2. de comp. med. per gen. 220. G. 5. 226. D.
 Vnciarum sexdecim hemina. 1. de comp. me. per gen. 215. D. 5. 257. G.
 Vncia. de pond. & mens. 5. 276. C. F. G. H.
 VNCINVM. 3. de compo. med. se. loc. 5. 145. H.
 Vncini quid sint. de ijs. quæ in med. fi. com. 3. 5. 218. D.
 VNCTIO quam vim haberet Quintus interrogatus, respondit vestis
 sum mouenda. 3. de san. tuen. 2. 81. H.
 VNctiones extrinsecus quid faciant ventriculo. 6. de san. tu. 2. 99. A.
 VNctiones valent contra febrem. de victus ratione in morb. acutis, com-
 mentario. 4. 7. 140. E.
 VNctio præcordiorum in febre synocha. de dyn. Sp. 33. C.
 VNctiones rarefacientes prohibet magnitudo febris, qualis est in conti-
 nuis. 11. meth. med. 7. 69. H.
 VNctionibus digerentibus plenitudo exhauritur. de curan. rat. per san-
 guinis missionem. 6. 18. E.
 VNctio fieri debet quando ingenti frigori occurrendum est. 3. de sanitate
 tuenda. 2. 81. H.
 VNctio calfaciens humores foras fert. 4. de san. tuen. 2. 86. A.
 VNctiones frigida pro lumbis, quæ. 6. de san. tuen. 2. 100. F.
 VNctiones crassioris substantiæ componebat Galenus, ne facile fluere-
 nt a corpore. 6. de san. tuen. 2. 100. F.
 VNctiones frigida ex papauere, & mandragora a quibus vitande. 6. de
 sanitate tuenda. 2. 100. F.
 VNctionis prohibitione pereunt sanitatem in carcere tuentes. 5. de sani-
 tate tuenda. 2. 94. A.
 VNCTVOSITATES differentiam faciunt in partibus dissimilariibus.
 3. de simp. med. fac. 5. 20. F.
 VNctuositatem multam habentia tarde digeruntur. de diff. cont. Sp. 73. D.
 VNCTVOSVS, & pinguis sapor a Theophrasto additus. 1. de simp.
 medicamen. facul. 5. 9. B.
 VNctuosus sapor qualis sit, & unde oriatur. de ocul. 7. 188. A.
 VNctuosus quæ sint. de ocul. 7. 187. H.

VNctuosus quomodo fiant fructus pontici. de ocul. 7. 188. B.
 VNctuosum multum est sisamum. de diff. cont. Sp. 73. B.
 VNctuosus operationes. de ocul. 7. 188. B.
 VNctuosus, & pinguis sanguine nutritur calor vitalis, qui est in corde. de
 utilitate respirationis. Sp. 62. D.
 VNCTI in balneo sudant. 2. de simp. me. fa. 5. 14. F.
 VNCTI pars organum. de machin. 7. 309. E.
 VNci arei vel ferrei comparentur. de machin. 7. 309. D.
 VNci ad quid in organis. de machin. 7. 309. G.
 VNci cum organa mouentur vsui sunt. de machin. 7. 310. B.
 VNci in organis mouentur in eodem loco manentes. de machin. 7. 310. F.
 VNDECIM ANTI sudores boni. præf. exper. conf. Sp. 77. G.
 VNDECIMVS dies qualis. 2. de dieb. decre. 4. 154. F.
 VNdecimus dies est dies indicatorius bonus. com. 4. aph. 36. Ex. 31. G.
 VNdecimus dies indicium præbuit quandoque decimi septimi, quandoq;
 vigesimi. com. 4. aph. 71. Ex. 35. E.
 VNdecimus viribus est prope septimum, & quartumdecimum. 1. de die
 bus decretorijs. 4. 147. B.
 VNDA RV motu vermis mouetur. 1. de diff. pul. 4. 51. H.
 de VNDO pulsi. 1. de diff. pul. 4. 51. H.
 VNdosus pulsus unde. 2. de præf. ex pul. 4. 112. H.
 VNdosus pulsus quid significet. 2. de præf. ex pul. 4. 113. G.
 VNEDON dicitur ab Italia rusticis fructus epimelidis. 6. de simpl.
 medicamen. facul. 5. 47. D.
 VNedo est acerbus cum exigua dulcedine. 2. de alim. fac. 2. 21. H.
 VNedo nocet stomacho, & dolorem capitis facit. 2. de alim. fa. 2. 21. H.
 VNGENDI locus erat in vrbe. 2. de san. tuen. 2. 69. E.
 VNgendus non est qui bene se habet. 3. de san. tuen. 2. 81. H.
 VNgendus corpus non valde siccum. de vic. ratio. in morb. acut. c. 3. 7. 132. E.
 VNgendum quando in balneo. de victus rat. in morb. acut. c. 3. 7. 132. E.
 cur VNgendum post lotionem oleo. 7. meth. me. 7. 45. C.
 VNGEbantur & lauabantur post febrem cines, non agrestes. 10. de
 methodi medendi. 7. 61. H.
 VNGVENTARIJ ministri medicorum. in 6. de morbis vulgaribus,
 in commentario 5. 3. 188. C.
 VNguentarij siccas herbas, non virides cognoscunt. 1. de anti. 5. 102. B.
 VNguentarij Romæ cognoscunt succorum fraudes. 1. de anti. 5. 100. D.
 VNguentarij vase duplici vtuntur. 7. de comp. med. se. loc. 5. 180. B.
 VNguentarium vas. 7. de comp. me. secul. loc. 5. 181. G.
 VNguentarium vas duplex. 7. de comp. med. se. loc. 5. 181. F.
 VNGVENTVM quid sit. 6. de simp. medicamen. facu. 5. 47. A.
 VNguenta quæ sint, collige. 7. de compo. medicamen. per gen. 5. 269. E.
 VNguenta sunt olea ex herbis. 6. de simp. me. fac. 5. 47. A.
 VNguenta sunt ex nobis foris incidentibus. 1. de san. tuen. 2. 68. H.
 de VNguentis & suffumigijs documenta sunt extra medicinam. 2. de
 comp. med. secul. loc. 5. 127. E.
 ad VNguenta vtuntur vnguentarij aristolochia de matite. 6. de simpli.
 medicament. facultat. 5. 43. E.
 in VNguentis ceræ dosis. 4. de san. tuen. 2. 87. B.
 in VNguentis resinæ dosis. 4. de san. tuen. 2. 87. B.
 VNguentii crassitudo. 3. de compo. medic. se. loc. 5. 148. D.
 VNguenta calefcunt in vase duplici. 8. meth. me. 7. 53. C.
 VNguenta omnia in duplici vase miscetur. 3. de comp. me. per ge. 5. 234. F.
 VNguentum excipit purpura. 7. meth. me. 7. 47. A.
 VNguenta Acopa quæ. 3. de compo. me. per gen. 5. 233. B.
 VNguentum Aegyptiacum. 10. de comp. med. se. lo. 5. 208. A.
 VNguentum Aegyptium dicitur Mendesium & Megaleum. 2. de com-
 positione medicamento. secul. loc. 5. 137. H.
 VNguentum Aegyptium quale sit. 2. de comp. me. se. loc. 5. 137. H.
 VNguenti albi confectio. de dyna. Sp. 32. A.
 VNguentum Amaracinum quale. 1. de antid. 5. 104. A.
 VNguentum amaracinum aperit. 5. de simp. me. fac. 5. 35. F.
 VNguentum amaracinum rarefacit, & discutit. 9. de com. me. se. lo. 5. 197. F.
 VNguentum Arabicum. 3. de comp. me. se. loc. 5. 144. G.
 VNguentum ad Aures. 3. de comp. me. se. loc. 5. 145. A.
 VNguentum postrigilem auribus insunditur. 3. de compo. medicamen-
 torum secundum locos. 5. 142. D.
 VNguentum Babylonium. 7. de com. me. per ge. 5. 272. A.
 VNguenta quibus vti oportet post Balneum. 8. meth. me. 7. 51. F.
 VNguenta Comptoria calida. 2. de comp. me. se. loc. 5. 132. H.
 VNguentum Crocinum quale. 1. de comp. me. se. loc. 5. 129. G.
 VNguentum crocinum rarefacit, & discutit. 9. de comp. me. se. lo. 5. 197. F.
 VNguentum Cypri-

Unguentum Cyprinum, & oleum cyprinum quo differant. 4.º de compo. medicamentorum per genera. 5.º. 239. H
 Unguenta Delicatarum mulierum. 8.º meth. me. 7.º. 53. D
 Unguentum ad omnes Dolores matricis post partum. de dyn. Sp. 29. H
 Unguentum ad qualemcumq; dolorem. de dyn. Sp. 30. B
 Unguenta pro Epilepsia. de dyna. Sp. 24. C
 Unguentum Foliatum quod Roma. 3.º de comp. me. per genera. 5.º. 234. F
 Unguenta foliata preciosa, & spicata. 4.º de lo. aff. 4.º. 28. D
 Unguentum feminarum diuini foliatum. 1.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 125. G
 Unguenta mulierum preciosa foliata & spicata. 3.º de comp. medicamen-
 torum sec. loc. 5.º. 141. A
 Unguentum foliatum & spicatum quas habeant vires, & quod solum di-
 uites possunt ipsis vi. 6.º de san. tu. 2.º. 99. A
 Unguentum foliatum nardino prestantius. 6.º de san. tu. 2.º. 99. A
 Unguentum foliatum calidum. 2.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 133. A
 Unguenta foliata valent ad ventriculi os. 8.º meth. me. 7.º. 53. H
 Unguentum foliatum valet in defluvio capillorum. 1.º de compo. medi-
 camento. sec. loc. 5.º. 125. G
 Unguentum foliatum. 7.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 187. D
 Unguentum pro frigidis multum, & siccis. 7.º methodi medendi. 7.º. 47. A
 Unguentum supra frontem imponendum. de ocul. 5.º. 190. C
 Unguenti Fusci compositio qualis. de dyna. Sp. 31. D
 Unguentum Gleucium rarefacit, et discutit. 8.º de comp. me. se. lo. 5.º. 197. F
 Unguentum ad Guttam. de dyna. Sp. 31. D/E
 Unguentum ad Hemorrhoidas. de dyna. Sp. 28. G
 Unguentum ad Impetiginem. de dyna. Sp. 25. E
 Unguentum ad impetiginem, & pruritus. secre. 1.º de comp. me. se. lo. 5.º. 197. F
 Unguentum Irinum aperit. 5.º de sim. me. fac. 5.º. 35. F
 Unguentum irini rarefacit, & discutit. 9.º de comp. med. se. lo. 5.º. 197. F
 Unguento irino vtendum post balneum. 8.º meth. me. 7.º. 51. F
 Unguenti irini fax repurgans est & extergens. 1.º de compositio. medica-
 men. secun. loc. 5.º. 129. H
 Unguentum Laurinum calfacit sufficienter. 1.º de compo. medicamen-
 torum secun. loc. 5.º. 122. B
 Unguentum Laxatiuum quod caput alleniat, stomachum purgat, appeti-
 tum confortat, oculos clarificat. de dyn. Sp. 23. D
 Unguentum Malabathrinum prima confectionis. 7.º de compositio. medi-
 camento. per gen. 5.º. 271. G
 Unguenti malabathrim fax. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 178. D
 Unguentum Mastichinum quale. 7.º de simpl. med. fac. 5.º. 55. C
 Unguentum mastichinum valet ad ventriculum. 8.º meth. me. 7.º. 53. D
 Unguentum mastichinum ventriculo imbecillo applicabant antiqui. 7.º
 methodi medendi. 7.º. 43. H
 Unguento Melino pectus estate vngendum. 5.º meth. me. 7.º. 32. H
 Unguentum melinum applicabant ventriculo imbecillo antiqui. 7.º me-
 thodi medendi. 7.º. 43. H
 Unguentum melinum dum fluit aliuis. 8.º meth. me. 7.º. 53. C
 Unguentum melinum. 3.º de comp. med. per gene. 5.º. 270. E
 Unguentum melinum pro vnguento nardino. 8.º de compo. medicamen-
 to. secun. locos. 5.º. 187. D
 Unguentum Mendesium quale. 2.º de comp. me. se. lo. 5.º. 134. D/E
 Unguentum ad Morpheam. de dyna. Sp. 25. F
 Unguentum pro Mentula album. de dyn. Sp. 29. C
 Unguentum ex Nardo quod optimū, & ubi fiat. 11.º meth. med. 7.º. 72. H
 Unguentum nardinum ubi optimū. 8.º de comp. med. se. lo. 5.º. 187. D
 Unguentem nardinum Asianum. 8.º de comp. med. se. lo. 5.º. 193. D
 Unguentum nardinum curiose factum. 8.º meth. me. 7.º. 53. C
 Unguentum nardinum calefacit valentius. 11.º meth. me. 7.º. 72. H
 Unguentum nardinum melinum mastichinum quē ordinem habeant in-
 ter se, & quo anni tempore exhibenda. 6.º de san. tu. 2.º. 99. A
 Unguentum nardino pectus hyeme vngendum. 5.º meth. me. 7.º. 32. H
 Unguentum nardinum optimum adhibet pro fomēto in dolore auris. 3.º
 de comp. med. sec. loc. 5.º. 141. A
 Unguento nardino praeordia pficiant Galenus. de praeog. 4.º. 219. A
 Unguento nardino vtendum post balneum. 8.º meth. me. 7.º. 51. F
 Unguentum nardinum ori ventriculi conuenit. de remed. par. fa. 7.º. 158. F
 in Unguento nardino chia mastiche valet ad oris ventriculi imbecilli-
 tatem. 8.º meth. med. 7.º. 53. C
 Unguentum nardinum applicabant ventriculo imbecillo antiqui. 7.º me-
 thodi medendi. 7.º. 43. H
 Unguento nardino imbuta lana pro stomachi ore. 7.º de compo. medic-
 secundum locos. 5.º. 187. D

Unguentum nardinum ventriculo adhibet Galenus in defec. animi. de
 1.º praeog. ad Posth. 5.º. 217. F
 Unguentum nardinum valet in defluvio capillorum. 1.º de compo. medi-
 camento. secun. loc. 5.º. 125. F
 Unguenti Nardini fit mentio. 7.º de comp. me. per ge. 5.º. 271. G
 pro Unguento nardino melinum. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 187. D
 Unguentum ad Nascentia mala. de dyn. Sp. 30. D
 Unguentum Odoratum hedyisma. 1.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 126. D
 Unguentum de Oleo frumenti probatum est ad morpheam nigram. de dy-
 namidijs. Sp. 30. D
 Unguentum ad Oris vitium vel vulnus. de dyna. Sp. 25. D
 Unguentum ad Paralysim. de dyn. Sp. 31. C
 Unguentum ad Plagas. de dyna. Sp. 31. F
 Unguentum bonum in Pleuritide. de med. fac. par. 7.º. 166. A
 Unguenta Praetiosa calida. 2.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 133. A
 Unguentum praetiosissimum. 2.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 134. D
 Unguentum ad Quartanam. de dyn. Sp. 33. B
 Unguenta quae Rarefaciunt, & discutunt. 8.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 197. F
 Unguentum Rosaceum, & oleum rosaceum quo differant. 4.º de compo-
 sitio. med. per gen. 5.º. 239. H
 Unguentum rosaceum quomodo conficiendum. 2.º de simpl. medicamen-
 torum facul. 5.º. 16. E
 Unguento rosaceo pectus estate vngendum. 5.º meth. me. 7.º. 32. H
 Unguentum rosaceum. 3.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 144. C
 Unguentum ad Serpiginem & ad carnem mortuam manducandam. de
 dynamidijs. Sp. 30. G
 Unguentum Spicatum quod Roma. 3.º de comp. me. per ge. 5.º. 234. F
 Unguentum spicatum nardino prestantius est. 6.º de san. tuen. 2.º. 99. A
 Unguentum spicatum calidum. 2.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 133. A
 Unguenta spicata valent ad ventriculi os. 8.º meth. me. 7.º. 53. D
 Unguentum spicatum valet in defluvio capillorum. 1.º de compo. medi-
 camento. secun. loc. 5.º. 125. G
 Unguentum spicatum. 7.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 187. D
 Unguentum ad Subducenda stercorea etiam durissima pro vngendo ano.
 de dynamidijs. Sp. 27. F
 Unguentum Susinum. 3.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 142. B
 Unguentum Syriacum. 2.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 135. F
 Unguentum Telinum. 7.º de compo. med. per gen. 5.º. 267. A
 Unguentum ad Tibias fractas de phlegmate falso. de dyn. Sp. 30. B
 ex Unguentis fomenta. 3.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 141. A
 VNGVINOsa in vrinis ab adipe veniunt in 6.º de morbis vulgari-
 bus, commen. 5.º. 192. A
 VNGVES. fin. med. 44. D/
 Ungues vltima partes, quae perficiuntur. 2.º de temp. 1.º. 16. A
 de Unguibus vniuersaliter manuū, & pedū. 2.º de ana. adm. 1.º. 73. A
 Ungues quomodo se habeant in corpore. 2.º de ana. adm. 1.º. 73. A
 Unguium nullum est regimen, sed tantum generatio. ars med. 1.º. 63. B
 Ungues pili, cutis cur in extremis paribus sint genita. in tim. 1.º. 268. G
 Ungues cur siti in suis locis. 2.º de ana. adm. 1.º. 73. C
 Ungues sub certis venis conuascuntur. in tim. Plat. 1.º. 286. H
 Ungues ex quibus geniti. in tim. Plat. 1.º. 286. H
 Ungues ex quibus constent. de hist. phil. Sp. 11. F
 Ungues sunt chartilagineae. de voc. instr. diff. 1.º. 106. C
 Unguis commune habet cū chartilagine sensu carere. fin. med. 1.º. 49. D
 Unguis dura per excessum. 5.º de simp. med. fac. 5.º. 32. E
 Ungues cur ita duri. 1.º de vsu par. 1.º. 115. F
 Unguis siccus. 1.º de temp. 1.º. 12. G
 Ungues siccissimi. 2.º de temp. 1.º. 18. A
 Ungues cur non offei. 1.º de vsu par. 1.º. 115. F
 Ungues similes, & dissimiles ab vnguibus animalium non fortium ha-
 bent animalia fortia. 11.º de vsu par. 1.º. 187. D
 Ungues in animalibus mansuetis, aut timidis sunt lati, molles, & obtusi.
 11.º de vsu par. 1.º. 187. G
 Ungues in animalibus agresibus aut fortibus acuti, magni, fortes, ac ro-
 tundi. 11.º de vsu par. 1.º. 187. G
 Ungues curui cur insunt animalibus carnivoris. 2.º de vsu par. 1.º. 128. B
 Unguis hominū cur mollior aliorum animalium. 1.º de vsu par. 1.º. 115. H
 Ungues bifurcas habentia animalia quae. de artic. com. 1.º. 7.º. 256. H
 Ungues cur rotundi. 1.º de vsu par. 1.º. 115. H
 Ungues propter quid facti. 1.º de vsu par. 1.º. 115. F
 Unguibus cur indiguit manus. 1.º de vsu par. 1.º. 114. E
 n Unguū vtilitate mire errat Plato et Aristot. 1.º de vsu par. 1.º. 114. F
 ex Ungue &

ex Vngue, & carne digitorum summitas. 1°. de vsu par. 1°. 114. D
Vnguis, & vena digitorum partes. de ineq. intemp. 3°. 43. D
Vnguis in digito cur extrinsecus. 1°. de vsu par. 1°. 114. D
Vngues longi non possunt rē parua apprehendere. 1°. de vsu par. 1°. 114. D
Vngues parui faciunt carnem inualidam ad apprehendendum. 1°. de vsu partium. 1°. 114. D
Vngues debent esse aequales carni. 1°. de vsu par. 1°. 114. E
Vngues sunt nutrimentū fm Platonē, & Aristotē. 1°. de vsu p. 1°. 114. F
Vngues semper crescunt. 2°. de anat. adm. 1°. 73. B
Vngues augentur in longum. 1°. de vsu par. 1°. 115. H
Vngues cur crescant. 1°. de vsu par. 1°. 115. H
Vngues pedū pportione rñdet vnguibus manū. 3°. de vsu par. 1°. 133. A
Vngues quales eē debeāt in chirurgo. de ijs, quā in med. cō. 1°. 7°. 204. B
VNGVES asinorum comitiales sanant. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. E
Vngues asinarum coercedas sanant. 11°. de simp. me. fac. 5°. 80. E
Vngues caprarum alopecias sanant. 11°. de simp. me. fa. 5°. 80. E
Vnguis testudinis. de reme. par. fac. 7°. 164. E
VNGVES diuellunt Batrachij caulis & folia virentia. 6°. de simplicium medicamentorum facultat. 5°. 44. G
in Vngue agritudinum causā. de diff. mor. 3°. 4. F
ad Vnguim Ascessus. 8°. de comp. me. sec. lo. 5°. 188. G
Vngues Adunci Tabidorum iudicium. 1°. de lo. aff. 4°. 6. D
Vngues cur Curuentur in purulentis. in pgn. Hip. com. 2°. 4°. 204. E
Vnguibus curuis, & nigris prädicitur mors. de vsu pul. 1°. 227. E
circa Vnguim radices Dolor. de ineq. intempe. 3°. 44. E
Vngues Leprosos eximunt pices. 8°. de simp. me. fa. 5°. 58. E
Vngues ac digiti Liuidi significāt mortem. in progn. com. 2°. 4°. 198. F
Vngues Psorodes sanant cantharides. 11°. de simpl. med. fac. 5°. 82. E
ad Vngues Putridos. 4°. de compo. medicamen. per gene. 5°. 244. F
ad Vngues Quassatos, & apostematos valet succus centaurea. de virtute centaurea. Sp. 93. B
ad Vnguim Scabiem. de med. fac. par. 7°. 177. G
Vngues Scabros eicit chelidonium minus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 63. G
ad Vngues scabros diuinum auxilium. de med. fa. par. 7°. 174. A
ad Vngues offendicula vacillātes vel confirmandas, vel extrudendas. 5°. de comp. medicamen. per gen. 5°. 248. C
propē Vnguē vlcus quid faciat neglectum. 2°. de diff. feb. 3°. 41. B
VNGVIBVS & vrina similia in abscessibus inueniuntur. de tumoribus præter nat. 3°. 83. G
Vnguim similia corpora inuenta quandoque in abscessibus. 14°. metho. medendi. 7°. 90. E
VNGVES pisces habent carnem duram. 3°. de alim. fac. 2°. 32. B
VNGVES rosis refecat. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 155. D
VNGVIS in oculo quid fin. med. 48. E/ introd. Isa. 58. G
Vnguis in oculo. de diff. mor. 5. H/ 6. B/ de tum. præ. nat. 3°. 84. H
Vnguis affectus iridis oculi. intro. Isa. 58. D
Vnguis vlcera oclorum. fin. med. Isa. 48. D
Vnguis in oculo est ex genere naturali. de dif. mor. 3°. 4. F
Vnguis est agritudo. de diff. mor. 3°. 4. F
Vnguis pupillam obtenebrat. de diff. mor. 3°. 4. F
Vnguis oculorum morbus manu indiget. intro. Isa. 59. G
Vngues in oculo praciduntur. intro. Isa. 59. G
Vngues lino vel hamulo attrahuntur. intro. Isa. 59. G
Vngues oculorum quibus attenuentur. 4°. de comp. me. sec. loc. 5°. 151. A
Vngues oculorum eliquat sepiarum testa sali fossili mista. 11°. de simplic. medicament. facul. 5°. 81. A
Vngues oculorum auferunt tithymalli. 8°. de simp. me. fa. 5°. 62. D
ad Vnguē oculi. de remed. par. fac. 7°. 156. H
VNGULA ex qua substantia. 1°. de vsu par. 1°. 115. G
Vngula solida sunt dura, & insensibiles. 3°. de vsu par. 1°. 134. A
Vngula bifulca sunt dura & insensibiles. 3°. de vsu par. 1°. 134. A
Vngulas solidas aut bifidas animalia habentia habent collum longius. 11°. de vsu par. 1°. 187. D
Vngula sicca. 1°. de temp. 1°. 12. G
Vngula siccissima sunt. 2°. de temp. 1°. 18. A
Vngula cur non indiguit homo. 1°. de vsu par. 1°. 113. D
per Vngulas expelluntur superflua. de compag. memb. Sp. 59. B
Vngula Vrsina. de dyn. Sp. 24. B
de VNGULA, & quid sit. de med. fac. par. 7°. 162. D
Vngula quid sit. de ocul. 7°. 186. F
Vngula in oculo. de ocul. 7°. 186. E
Vngula est morbus coniunctiua. de ocul. 7°. 186. E

Vngula oculorum praesidium. de dyn. Sp. 24. H
ad Vngulas quæ faciant. de ocul. 7°. 189. C
Vngula vetusta putrefactiua valent. de ocul. 7°. 189. C
VNIT venas vinculum capitis. in Tim. Plat. 1°. 288. A
VNIONES nō recte tāto studio appetuntur. de cog. cu. ai mor. 2°. 54. H
VNIO est intentio solutionis continuitatis. ars med. Isa. 69. G
Vnio impossibilis in instrumentis. ars med. Isa. 69. G
ad Vnionem vtilia. ars med. Isa. 69. G
VNITAS Deus. de hist. phil. Sp. 4. F
Vnitas est causa cur pars sit vna. de diff. mor. 3°. 3. C
in Vnitate morbi qui. de ocul. 7°. 181. C
VNITATIS solutio nomen inuentum a Galeno. de cau. mor. 3°. 9. F
Vnitatis solutio, & continuitatis solutio idem sunt, et in quibus sint partibus. 5°. meth. me. 7°. 29. H
Vnitatis solutio agritudo communis omnibus. de causis morborum. 9. F/ 1°. de symp. cau. 3°. 14. C
Vnitatis solutio cōmunis similaribus, & instrumentis. 2°. met. 7°. 13. D
Vnitatis solutio in carne quid sit. 5°. met. me. 7°. 16. E
Vnitatis solutio in osse quid sit. 3°. meth. me. 7°. 16. D
Vnitas quomodo soluitur, quoque modis. de ineq. intemp. 3°. 43. F
Vnitatem solunt calor, & frigus. de ineq. intemp. 3°. 44. C
Vnitatis diuisio in rhagoide. 1°. de symp. ca. 3°. 14. H
Vnitatis solutio vnitionem postulat. 3°. meth. me. 7°. 16. D
VNIVERSALES differentia in singulares distinguuntur. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 3°. 3°. 175. G
Vniuersalia q̄ primo addiscenda sunt, & post particularia. in 1°. prorr. commentario 3°. 4°. 184. H
ab Vniuersali, & generalissimo ad singulare inuētores Plato & Hippocrates. 9°. de decretis Hippoc. 1°. 283. H
in Vniuersalibus particularia continentur. de vic. ratio. in mor. acutis, commentario 2°. 7°. 124. F
Vniuersalia ex singularibus fiunt. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3°. 174. G
ad Vniuersalium cognitionem conducunt singularia. in 1°. de morb. vulgaribus, commen. 2°. 3°. 120. H
in Vniuersalibus consistit methodus. 9°. meth. me. 7°. 58. C
Vniuersalis doctrina ex particularibus fit. de vic. ratio. in mor. acutis, commentario 1°. 7°. 111. A
ex Vniuersalibus doctrina fit. de vict. rati. in mor. acu. cō. 4°. 7°. 142. H
ex Vniuersalibus iudicantur artes. ad Thras. 2°. 106. A
Vniuersalium quedam perpetuo sunt, quedam vt plurimum. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 142. H
Vniuersali facultate cognita in particulares vsus facile deuenimus. 11°. de simp. med. fac. 5°. 81. D
de Vniuersali iudicium fit ex vno vel altero experimento. 11°. de simplic. medic. facul. 5°. 81. D
Vniuersali inuenta facultate non indigemus experientia ad particulares actiones. sed ad confirmationem. 10°. de simp. med. fa. 5°. 72. A
Vniuersalia non sat est nouisse, nisi in particularibus exercitetur. 13°. methodi medendi. 7°. 82. G
pro Vniuersalibus Hippocrates vtitur particularibus. de vict. ratio. in mor. acut. com. 1°. 7°. 111. A
Vniuersale intelligere & de particulari loqui mos est Hippocratis. de articulis, commen. 3°. 7°. 277. D
Vniuersalia ex duobus exemplis facit Hippocrates. in 3°. de mor. vulg. commentario 1°. 3°. 128. G
Vniuersales morbi qui. in 1°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 101. D
Vniuersale principium ad omnia membra est cor. de ana. viu. Sp. 56. H
Vniuersale, & primum instrumentum omnium sensuum est cor. de vtilitate respirationis. Sp. 62. F
Vniuersalē causam in rebus ponit Hippocrates. cō. 7°. aph. 26°. Ex. 55. G
VNIVERSALITER quando dicere possumus medicinam inuare. com. men. 3°. aphor. 9°. Ex. 20. H
VNIVERSIM nutrire quid. com. 2°. aph. 18°. Ex. 13. F
VNIVERSI corpus ex igne & terra. 7°. de decre. Hippocra. 1°. 271. H
Vniuersum & totum differunt. de hist. phil. Sp. 5. F
VNIVOCA quæ sint. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. D
VNVM quid vere, & simpliciter dicatur. 1°. de vsu par. 1°. 113. B
Vnum multa, & multa vnum fm Platonem. 2°. meth. med. 7°. 14. F
Vnum, & idem potest dici gñe, specie, & numero. 2°. meth. me. 7°. 15. A
Vnum propter quid dicatur animal. 1°. de vsu par. 1°. 113. B
Vnum propter quid dicatur animalis particula. 1°. de vsu par. 1°. 113. B
Vnum vni

Vnum vni tantum aduersari natura institutum est. de opt. sect. Isa. 29. B
Vnum est si quod optimū est in vnaqua; re. 7. de decr. Hip. 1. 268. B
Vnum esse impatibile probatur. 1. de elem. 1. 3. C
Vnum pati non potest, quia nihil ipsi afficit. 1. de elem. 1. 3. G
Vnum quod non est dolet. 1. de const. ar. med. Isa. 28. B
Vnu dicitur quod est subiectum questionis. 9. de decre. Hip. 1. 286. C
*Vno dicto, aut duobus ab authoribus, quod alia subintelligi debeant, col-
 lige. com. 1. aph. 16. Ex. 9. A*
ex Vno alia possunt intelligi. com. 5. aph. 7. Ex. 37. H
*Vnum discere quod sit ornatissimum melius quam sexcenta deprauata.
 2. de differ. pul. 4. 55. A*
*Vnum veritatis amatorem multis alijs preponit Galenus. 2. de digno-
 scendis pulsibus. 4. 78. B*
Vnum hallucinatum secuti sunt omnes. 2. de dign. pul. 4. 78. H
VNICUIQUE credendum in sua arte. in oratio. suaf. Isa. 4. C

VOCABVLORVM significatioes.
 ex longo vsu
 deprehenduntur. 2. de loc. aff. 4. 12. E
Vocabulorū vsitatorū significatioes seruāda. 2. de alim. fac. 2. 17. A
Vocabulis quomodo vti debemus. 9. de decr. Hippocr. 1. 279. D
Vocabulis qui volunt recte vti reprehenduntur. 1. de loc. aff. 4. 5. A
Vocabula noua effingere quis docuit. Hip. ling. explan. Ex. 71. E
*Vocabulis sapius abutimur, in medicina presertim. comment. 1. apho-
 rismo 14. Ex. 7. C*
Vocabula latina. 3. de diff. pul. 4. 63. H
VOCALIVM gręcarum differentia. 1. meth. me. 7. 4. D
*Vocalium instrumentorum officium quo modo leditur. 3. de locis affe-
 ctis. 4. 14. F*
*in Vocalibus instrumentis nullo existente vitio aliter vox offensa est ei
 qui ab alto decidit. 3. de lo. aff. 4. 14. F*
Vocales nervi, quos Galenus ita vocauit, qui. 1. de loc. aff. 4. 6. H
ad. Vocalis arteria asperitatem. de remed. par. fac. 7. 158. C
*semi Vocale quomodo redditur animal. 8. de anatomicis administra-
 tionibus. 100. D/ 1. 101. H*
in Vocale fit animal incisa aspera arteria. 2. de dec. Hip. 1. 236. C
*VOCALISSIMI sunt qui calidum plurimum habent in corde. in 6. m.
 de morbis vulgarib. com. 4. 3. 185. H*
*VOCATVM & vocari quando vtitur Hippocrates. de vict. ratione in
 morb. acu. com. 3. 7. 129. E*
VOCIFERATIONIS vasa in brutis quę. de ana. viu. Sp. 49. B
in Vociferatione aperit cooperculū epiglottidis. de vo. & anh. Sp. 61. G
in Vociferationib. necessaria est vocis loga emissio. de ana. vi. Sp. 48. B
Vociferationes abortum faciunt. com. 5. aph. 53. Ex. 42. D
VOLA thenar gręce dicitur. 2. de vsu part. 1. 121. B
Vola quę. introd. Isa. 53. C
*vt Vola manuum debent esse membra bonę comprehensionis. de anato-
 mia viuorum. Sp. 50. G*
Vola manus maxime omnium sentit tactum. de comp. memb. Sp. 58. E
VOLATILIVM colla similia caudis. de bon. & vit. suc. 2. 37. B
*Volatilia & quadrupedia dum ambulant habent eandem figuram, quā
 habent homines sedentes. 3. de vsu par. 1. 128. D*
Volatilia quadrupedia nunquam stant recta. 3. de vsu par. 1. 128. D
Volatilia optima quę. 8. meth. me. 7. 51. B
*Volatilia carne mollia danda in tertiana pro cibo. 1. de arte curatiua ad
 Glauconem. 7. 97. 6*
Volatilium alę quales circa concoctionem. de bon. & vit. suc. 2. 35. H
Volatilium aliquorum ventriculi manduntur. 3. de alim. fac. 2. 29. E
*VOLARE ad terram, & cadere ad terram in aubus diuersa. de tre-
 more & palpit. 3. 52. A*
*Volare non potest avis super locum quendam, qui est in Sauromatibus.
 de bonitate aque. Sp. 76. A*
Volare se somnare quid significet. de dign. ex insom. sum. 4. 213. D
*VOISELLA naribus illapsa corpuscula extrahuntur. 3. de compo. me-
 dicamen. sec. loc. 5. 148. E*
Volfella. 3. de comp. med. sec. lo. 145. H/ 5. 148. D
*VOLVCVM maius incidit, & exaltauit vehementer. 8. de simplic.
 medicamen. facul. 5. 58. B*
*Volucris maioris fructus, & folia vrinam sanguinolentam efficiunt, &
 lienosos difficulter spirantes iuuant. 8. de simp. me. fa. 5. 58. B*
*Volucris maioris semen sterilitatem bibentibus affert. 8. de simplic. me-
 dica. facultatib. 5. 58. B*
VOLVCRIA animalia de vltis antiqui nominabant. 3. de alimento-

rum facultatibus. 2. 29. C
Volucres volare conantur antequam idonea sint. de fet. for. 1. 325. E
Volucres sunt sicciore gressibilibus. 14. de vsu par. 1. 206. D
Volucris habent exiguum cerebrum. 3. de alim. fac. 2. 29. F
Volucris vena caua vbi scindatur. 6. de decr. Hip. 1. 263. F
Volucres quę laudantur. de ren. aff. dig. & med. 7. 195. F
Volucres omnes clausa excrementosa. 8. meth. me. 7. 51. B
VOLUNTARIA vis in cerebro. in progn. com. 2. 4. 200. B
Voluntaria facultate vtuntur muscoli. 6. de loc. aff. 4. 38. F
*Voluntaria non est virtus expulsiua stomachi sed voluntaria. de motib.
 manifestis, & obscuris. Sp. 68. G*
Voluntarię facultates non semper operantur. de trem. & palp. 3. 60. A
Voluntaria & vitali facultate potior est ad febres vis concoctrix. n. 7. 70. A
Voluntarię potentię lesiones quę. 2. de symp. cau. 3. 19. G
*VOLUNTARIVS motus distinguitur a naturalibus, & voluntatis
 expertibus. de bon. & vitio suc. 2. 35. G*
*Voluntarius motus proprius animalium, & opus animę. 1. de natura-
 libus facultatibus. 1. 290. G*
*ad Voluntarium motum tribus animę partibus incitatur. 4. de decr.
 Hippocrat. & Plat. 1. 256. H*
ad Voluntariū motum musculi sunt constricti. 16. de vsu par. 1. 214. H
*Voluntarij motus ex musculis. 2. de decre. Hipp. 236. D/ 7. 272. F/ 1. de
 motu mu. 308. F/ 1. 309. B/ de bonit. & vitio succorum. 2. 35. G/ de tre-
 mo. palp. 3. 56. B/ 6. meth. me. 7. 38. D/ commen. 2. aph. 18. Ex. 13. G*
de voce & anhel. Sp. 60. F
*Voluntarię quod moueatur membrum nullum caret musculo qui acci-
 pit neruum a cerebro. 1. de decr. Hipp. 1. 234. B*
*Voluntario motu quę mouetur partes, habent ad minus duos musculos.
 10. de vsu par. 1. 180. G*
Voluntarius motus fit per villos in musculis. de ana. viu. Sp. 44. G
Voluntarius motus non est tantum musculorum. de mot. man. Sp. 68. E
Voluntarij motus instrumēta hnt magnos nervos. 5. de vsu pa. 1. 145. D
*Voluntarium motum partes habentes, habent nervos duos. 8. de vsu
 partium. 1. 166. H*
Voluntarij nervi qui sint, & vnde oriantur. de offi. 1. 40. D
Voluntarij motus principium cerebrum. 2. de decr. 1. 240. D
Voluntarij motus fons cerebrum. 2. de decr. Hipp. 1. 237. A
Voluntariorū motuum principium est in cerebro. in tim. Plat. 1. 287. D
Voluntario motu mēbra primo mouet cerebrū. de mo. m. & ob. Sp. 66. G
*Voluntarius motus, & sensus a cerebro mittuntur ad alia membra. de
 voce & anhel. Sp. 61. G*
Voluntarius motus est nervorum motus. 1. de loc. aff. 4. 6. H
Voluntarij motus principū cor. 2. de decr. Hip. & Pla. 1. 240. D
ad Volūtario motu motus pulsus cordis diuersus. 2. de decr. 1. 240. D
Voluntarij motus causa quę. de mot. man. & obs. Sp. 69. E
de Voluntario motu motis membris. de mot. man. & obs. Sp. 68. H
Voluntarium motum habent palpebrę. 10. de vsu par. 1. 179. G
Voluntario motu mouentur palpebrę superiores. 10. de vsu par. 1. 181. A
Volūtarius, & naturalis ē motus palpebrarū. de mo. m. & ob. Sp. 69. G
Voluntarium motum habet aspera arteria. 7. de vsu par. 1. 160. C
an Voluntarius sit vel naturalis motus pectoris. de mot. ma. Sp. 69. G
an Voluntarius sit motus diaphragmatis. de vtil. resp. Sp. 63. G
Volūtariū motū esse anhelitū probatur. de mot. man. & obs. Sp. 66. H
an Volūtarius sit motus vel naturalis sternutatio. de mo. ma. Sp. 69. H
in Voluntario motu cōsumitur spiritus animalis. de vsu puls. 1. 227. H
an Voluntarius vel naturalis motus sit risus. de mo. man. Sp. 69. H
*Voluntaria instrumenta, & natura concurrunt ad excernendum. 2. de
 motu muscul. 1. 316. A*
circa Voluntaria membra tremor fit. de trem. palp. 3. 53. D
VOLUNTARIA functione non vtitur fetus. de fet. for. 1. 323. G
Voluntaria actio quę. de nat. hum. com. 2. 7. 182. E
Voluntaria actio quomodo ab animali fit facultate. de vo. inst. 1. 106. D
*Voluntaria actio fit ex nobilissimo motu animę scilicet ex motu cogitatio-
 nis, & deliberationis. de voce, & anhe. Sp. 61. G*
*Voluntariorum operum quędam libera sunt, quędam affectibus corpo-
 ris seruiunt. 2. de motu mus. 1. 315. D*
Voluntarię actiones intentione secunda quę. de mot. m. et ob. Sp. 69. A
*Voluntarię per intentionem primam sunt actiones pedum. de mot. man.
 & obscuris. Sp. 69. A*
Volūtarię sunt actiōes manū, vox, loquela. de mo. ma. & ob. Sp. 69. A
in Voluntarijs actionibus consistit vita. de mot. man. & obs. Sp. 67. F
Voluntaria actio

Voluntaria actio nobilissima est vox. de voc. & anhel. Sp. 61. G.
Voluntaria est actio anhelitus secundum quosdā. de vo. et anhe. Sp. 62. B
inter Voluntatem & naturam media est actio anhelitus secundū quos-
dam. de voce & anhel. Sp. 62. B
Voluntaria est erectio priapi. de mot. man. & obs. Sp. 67. H
Voluntarium quando non est egerere, & mingere sed naturale. de mot.
manif. & obs. Sp. 69. C
ad Voluntariā actionē adolescentes aptissimi. 1.º. de san. tuen. 2.º. 64. D
ad Volūtariā actionē inepti senes & infantes. 1.º. de san. tu. 2.º. 64. D
Voluntarias actiones faciunt dormientes. 2.º. de motu mus. 1.º. 314. G
Voluntariæ actiones fiūt per musculos, & nervos. de vo. instr. 1.º. 106. D
Voluntaria esse opera quō indicari debeant. 2.º. de motu mus. 1.º. 34. H
Voluntarias plures actiones cur mente non assequimur. 2.º. de motu mu-
sculorum. 1.º. 315. A
Voluntarias actiones qui habeāt infirmas. 4.º. de pras. ex p. 4.º. 120. H
Voluntariæ actiones quando vitiantur. in 6.º. de morbis vulgaribus, cō-
mentario 3.º. 3.º. 174. H
an Volūtaria sit vel naturalis laxatio actiōis lacerti. de moti. Sp. 68. H
VOLUNTAS desiderium, & appetitus idem. in progn. c. 2.º. 4.º. 198. E
fm Voluntatem nostrā plurimā ex animalibus actionibus perficiuntur.
de voc. instr. diff. 1.º. 106. C
à Voluntate non omnis est facultas animalis. de voc. instr. 1.º. 100. C
Voluntatis conservatio, imaginatio, rerum cogitatio, sunt tria actionum
genera. de voce & anhel. Sp. 61. G
Voluntas in sanis iuxta nervorum originem ordinata, motus principū
primo dat nervis, postea musculis. 3.º. de lo. aff. 4.º. 17. E
Voluntas quando consilij inops. de trem. palp. 3.º. 61. F
à Voluntate tantum non fit actio generationis instrumentorum. de mo.
man. & obs. Sp. 68. F
Voluntati obediunt œsophagus, & stomachus. de mo. m. & ob. Sp. 68. E
à Voluntate tanquam ab agente fit vox. de voc. instr. diff. 1.º. 106. D
Voluntas quid agat in respiratione. de cau. resp. 1.º. 226. H
Voluntas similis est equit in respiratione. de cau. resp. 1.º. 227. B
Voluntatis opus est digitorum extensio flexioq; 6.º. de loc. aff. 4.º. 38. F
à Voluntate & natura vomituum differentia. de mot. man. Sp. 68. G
à Voluntate facta excretio, & vrina. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
à Voluntate pendet non vesicē sed meiendi officiū. 6.º. de lo. aff. 4.º. 38. E
à Voluntate est deiiciendi munus non intestinorū. 6.º. de loc. aff. 4.º. 38. E
Voluntas emittit stercus per sedem. 2.º. de decr. Hip. 1.º. 233. F
Voluntas coeundi vnde generetur. de sper. Sp. 36. F
Voluntas non potest in vitalibus. de trem. & palp. 3.º. 58. F
Voluntatis instrumenta sunt muscoli. 4.º. de vsu par. 1.º. 141. E
Voluntatis nostræ imperium imitatur muscoli actio. 1.º. de lo. aff. 4.º. 2. H
Voluntas agit in tremoribus. 2.º. de symp. cau. 3.º. 20. C
Voluntate non caret tremor. de trem. palp. 3.º. 53. E
à Voluntate actiones ledere vt possunt muscoli affecti, ita vesica & in-
testina naturales. 1.º. de locis affectis. 4.º. 8. A
sine Voluntate est rigor. de trem. & palp. 3.º. 53. E
4.º. 8. D
VOLUPTAS quid. 2.º. de lo. aff. 4.º. 8. D
Voluptas timori opposita quæ. 12.º. meth. me. 7.º. 77. D
Voluptatem nominat passionem Plato. de symp. diff. 3.º. 10. D
Voluptas philosophiæ finis est fm Aristippum. de hist. phil. Sp. 2. H
Voluptas quæ sit secundum Aristippum. de hist. phil. Sp. 2. H
Voluptas quid fm Zenonem, & Epicurum. 4.º. de decre. Hip. 1.º. 248. F
Voluptas animantibus quæ. 4.º. de simp. med. fac. 5.º. 24. E
ad Voluptatem vis irrationalis ducit omnes. 5.º. de decre. Hip. 1.º. 258. H
ad Voluptatem ex concupiscibili trahimur. 5.º. de decr. Hippo. 1.º. 256. H
ad Voluptatis creationem quid exigitur. 7.º. de decr. Hipp. 1.º. 271. H
Voluptatis fons, & radix est sensus. 1.º. de elem. 1.º. 3. H
Voluptatibus novem fruitur corpus per quinq; virtutes animales. de cō-
pagine membrorum. Sp. 59. B
Voluptates novem à cerebro præbentur. de comp. memb. Sp. 59. B
Voluptas quomodo in visu, & an intensa. 1.º. de symp. cau. 3.º. 17. C
Voluptas quomodo in auditu. 1.º. de symp. cau. 3.º. 17. C
Voluptas quomodo in odoratu. 1.º. de symp. cau. 3.º. 17. C
Voluptas, & cupiditas cur in coitu, et quō fiat. 14.º. de vsu pa. 1.º. 207. D
ob Voluptatem non indulgendum coitui. 6.º. de lo. aff. 4.º. 39. H
Voluptatem sentiunt lassatæ particula, redeunt ad proprium statum.
1.º. de symp. cau. 3.º. 17. E
Voluptas ex rebitu ad naturam eius, quod diuelli periclitabatur. 1.º. de
sympto. cau. 3.º. 17. A
Voluptates querebant tempore Galeni. 1.º. meth. me. 7.º. 2. C

Voluptates quæ sequenda, & quæ fugienda. 9.º. de decr. 1.º. 283. E
Voluptates qui sequitur, qualis sit. de consue. 2.º. 61. F
Voluptates animi longe maiores sunt quam corporis. de cuiusque animi
pec. not. atque med. 2.º. 58. G
Voluptates sunt causæ præcedentes pulsus mollis. 1.º. de pras. 4.º. 109. D
Voluptas dissolvit vires vitales. 1.º. de sem. 1.º. 335. D
in Voluptate maxima quomodo mors contingat. 5.º. de lo. aff. 4.º. 29. B
Voluptate nimia affecti non nulli interierunt. 1.º. de sem. 1.º. 335. D
VOLVULOSI qui vomitus dicantur. 8.º. de compositio. medicamento-
rum secun. loc. 5.º. 190. A
Voluulosæ subversiones quæ. 8.º. de compo. me. sec. loc. 5.º. 190. A
ad Voluulosas stomachi subversiones. 8.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 190. D
ad Voluulosas affectiones. 9.º. de comp. med. sec. lo. 5.º. 202. F
ad Voluulosas stomachi affectiones. 8.º. de comp. me. sec. loc. 5.º. 190. H
ad Voluulosos. 7.º. de compositio. medicamento. sec. lo. 182. G/9.º. 5.º. 202. B
VOLVULVS quid. fin. med. 47. C/Intro. Isa. 56. A/in 3.º. de morb. vul-
gar. com. 2.º. 3.º. 138. H
Voluuli, qui dicuntur ilei, quid sint, & quomodo fiant, præsertim autum
no. com. 3.º. aph. 22.º. Ex. 24. G
in Voluulo reuoluitur stercus. 8.º. de comp. me. se. lo. 5.º. 190. A
in Voluulo letali stercus euomitur. in 1.º. prorrh. com. 3.º. 4.º. 187. F
Voluulus graue olens qui. in 1.º. prorrh. com. 3.º. 4.º. 187. F
Voluulus & si habeat bonas vrinas est parua spes. in 3.º. de mor. vulg.
commentario 2.º. 3.º. 138. H
Voluuli curatio. intr. Isa. 56. A
ad Voluulos. 8.º. de compo. med. sec. lo. 5.º. 191. E/de med. fac. p. 7.º. 166. D
de VOMENDI motu. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
Vomēdi volūtas aliqñ adeſt cōceptis in hora phlegmatis. de sp. Sp. 37. C
ad Vomendum quæ sint apta, & quæ non. com. 4.º. aph. 12.º. Ex. 28. A
Vomendi ordo bis in mense. de sal. diæ. 2.º. 42. B
Vomendum à cæna quando calculosis. de ren. aff. dig. & med. 7.º. 194. F
Vomendum quando in capitis dolore. 1.º. de ar. cur. ad Gla. 7.º. 99. H
VOMENTES qua de causa lacerantur. com. 5.º. aph. 1.º. Ex. 37. C
Vomentes facile graciles sursum purgare conuenit vitantes hyemem. de
cathartics. Sp. 94. C
Vomentes difficulter, & mediocriter crassi deorsum purgare conuenit
æstatem vitantes. de cathar. Sp. 94. C
Vomentes facile quomodo tractandi. de sal. diæ. 2.º. 42. C
Vomentes difficulter quomodo tractandi. de sal. diæ. 2.º. 42. C
Vomētes cito pro qualibet occasione nō sunt purgandi. de dyn. Sp. 20. E
Vomentibus difficulter scamonium dandum. de dyn. Sp. 20. H
Vomentes post aliquod tempus cur. 5.º. de nat. fac. 1.º. 303. D
Vomentes quibus cibis vti debeant. 5.º. de vsu par. 1.º. 143. E
Vomentibus prodest faba. 7.º. de simp. me. fa. 5.º. 53. D
ad Vomentes crebro. de med. fac. par. 7.º. 166. E
ad Vomentes cibum. 1.º. de comp. me. sec. lo. 189. E/ 5.º. 190. D
ad Vomentes bilem. 8.º. de compositio. med. sec. loc. 5.º. 193. C
Vomentes sanguinem si sine febre salutare, si cum febre malum. com. 7.º.
aphorismo 37.º. Ex. 56. H
Vomentibus sanguinem vtile sclerosmon. de dyn. Sp. 28. C
ad Vomentes sanguinem. de med. fac. par. 7.º. 173. F
ad Vomentes stercus. de med. fac. par. 7.º. 166. D
VOMICA sub septo transuerso qualis. intro. Isa. 56. F
VOMITIO quid sit. 1.º. de nat. fac. 1.º. 303. G
Vomitiones quando fiunt. 3.º. de nat. fac. 1.º. 303. G
in Vomitiones est vis expultrix in ventre. 3.º. de nat. fac. 1.º. 305. C
Vomitionem incurrrere possunt siti infestati. 6.º. de loc. aff. 4.º. 38. B
Vomitionē quomodo faciat iecur, & per quā viā. 3.º. de symp. c. 3.º. 27. H
Vomitiones, & vrina difficultates ex defluxionibus ad partes imbecil-
las. in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 109. A
Vomitio quomodo paranda. 1.º. de arte cur. ad Glau. 7.º. 99. C
Vomitio caput replet. de ven. sect. aduer. Eras. 6.º. 14. H
Vomitio à tuberculi intus ruptione fit. com. 7.º. aph. 8.º. Ex. 54. D
Vomitio biliosa quando expectanda. in prog. com. 3.º. 4.º. 210. E
Vomitio cum mera est semper praua. in 1.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 121. C
Vomitio sanguis è gula & ventriculo eijcitur. 4.º. de lo. aff. 4.º. 25. F
Vomitio vtilissima, & pessima quæ. in progn. com. 2.º. 4.º. 201. F
VOMITIVM. de sal. diæ. 2.º. 41. F
VOMITORIA medicamenta sumpturus, quomodo tentandum an sit
facilis vomitus, & quomodo præparandus sit ad vomitum per gra-
dus. com. 4.º. aph. 13.º. Ex. 28. F
per Vomitoria medicamenta fit vacuatio. 14.º. methodi med. 7.º. 89. A
Vomiturijs

Vomitorijs vtariis in priapismo. 14°. meth. med. 7^a. 89. C
 Vomitorium medicamentum nunquam dandum ei, cui inhaeret pituita in-
 testinis. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. F
 Vomitorium sine angustia. de dyna. Sp. 27. A
 Vomitorium sine periculo. de dyn. Sp. 27. A
 Vomitoria. 2°. de antid. 5^a. II. 4. B. de med. fac. par. 7^a. 173. E
 Vomitorium medicamentum. de dyn. Sp. 27. F
 VOMITURI quomodo bibere debeant. de sal. dia. 2^a. 41. G
 Vomituri quæ symptomata sint. 1°. de symp. cau. 3^a. 15. B
 Vomituris cur labia tremant. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 167. E
 Vomituris sputo os plenum. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 167. E
 de VOMITVS & deuorationis motu. de mot. man. & obs. Sp. 68. D
 Vomitus, & nausea qui motus sint. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. F
 Vomitus Precedunt nausea. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Vomitus symptoma. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. E
 Vomitus quæ vis faciat. de mot. man. & obs. Sp. 68. G
 Vomitus symptoma facultatis naturalis. 2°. de symp. cau. 3^a. 21. G
 Vomitus ex toto genere præter naturam. de symp. diff. 3^a. 13. G
 Vomitus si tempestiue fiat, non est præter naturam. de symp. diff. 3^a. 13. G
 Vomitus opponitur alimento, quod dicitur secundum tertium significa-
 tum. 1°. de san. tuen. 2^a. 69. A
 Vomitus est ex genere resupinitatum. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a. 189. H
 in Vomitus genere est singultus. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 in Vomitibus & singultibus quomodo idem affectus. 3°. de symp. c. 3^a. 25. F
 Vomitus est motus minus intensus quam singultus. com. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 Vomitus trahit quæ sunt in stomacho, singultus quæ in ore, sed alius co-
 ment. 6°. aph. 39°. Ex. 50. G
 in Vomitu, & singultu quæ deiciantur. 3°. de symp. cau. 3^a. 25. F
 Vomitus quando potius iuuat quam euacuare per inferna viscera. de re-
 medijs paratu facil. 7^a. 160. D
 Vomitus euacuat. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27. D
 Vomitus sunt euacuationes communes. ars med. Isa. 71. E
 Vomitus fit è gula, & ventriculo. com. 7°. aph. 37°. Ex. 56. H
 per Vomitus vacuantur succi prauis, qui à toto corpore defluunt in su-
 periores ventriculi partem. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 Vomitu, & deiectione inanitur ventriculus. 7°. meth. me. 7^a. 49. C
 Vomitu ex ventriculo & gula ramenta eiciuntur. 4°. de lo. aff. 4^a. 25. H
 per Vomitus supernatantia vacuantur. 2°. de alim. fac. 2^a. 19. E
 Vomitus nihil euacuat eorum, quæ sunt in intestinis. c. 4°. aph. 12°. Ex. 28. F
 per Vomitus humores exeuntes qui. in 6^m. de morbis vulgaribus com-
 mentario 4°. 3^a. 187. E
 per Vomitus nec per secessum sunt euacuandi humores per cutem eua-
 cuandi. in 6^m. de morbis vulgaribus. com. 2°. 3^a. 165. G
 in Vomitu ita ventriculus mouetur, vt in partu vterus. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a. 21. D
 ad Vomitus valens pellicula. de mot. man. & ob. Sp. 70. H
 in Vomitu quomodo se habeant partes gula. 3°. de nat. fac. 1^a. 304. H
 Vomitus à differentia à natura & à voluntate. de mo. m. & obs. Sp. 68. G
 Vomitus spontaneus soluit longum fluxum alui. com. 6°. aph. 15°. Ex. 47. F
 Vomitus biliosi solunt febrem tertianam. com. 4°. aph. 59°. Ex. 33. H
 per Vomitus & sudorem cur tertiana finiuntur. 2°. de cri. 4^a. 134. E
 Vomitus in quibus tertianis adfit. in prog. com. 3°. 4^a. 211. A
 Vomitus bilis Tertianarum febrium proprium est signum. 1°. de ar. cur. ad
 Glaucnem. 7^a. 96. B
 Vomitus quandoque fit in principijs. quos purg. opor. 5^a. 88. F
 Vomitus quando apparent in principio nunquam per crism decernunt.
 1°. de crisi. 4^a. 129. E
 per Vomitus, & secessum iudicata. in 1^m. de morbis vulgaribus, com-
 mentario 3°. 3^a. 122. G
 Vomitus signa quæ. 3°. de crisi. 4^a. 144. E
 Vomitus futurum significat pulsus. 3°. de crisi. 4^a. 144. E
 ante Vomitus cur labra commouentur. in progn. com. 3°. 4^a. 210. F
 Vomitus futuri signum est cardiagmos id est stomachi morsus. in 1^m. prorr.
 rhetoric. com. 1°. 4^a. 167. E
 Vomitus biliosus præcedit hæmorrhagiam. 5°. de vsu par. 1^a. 143. D
 Vomitus inditum inseparabile est capitis color. 1°. de arte curatiua ad
 Glaucnem. 7^a. 100. B
 Vomitus decretorium, vel sanguinis fluxum quando significat dolor ca-
 pitis quomodo curandus. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 100. B
 Vomitus ubi futurus est, & sanguinis profluuium symptomata appa-
 rent suffusioni similia. 1°. de loc. aff. 4^a. 3. H
 Vomitus quid significet. 3°. de præsa. ex pul. 4^a. 118. A

ad Vomitus ineptissimi sunt, qui pectus habent angustum, & compres-
 sum. quos purg. opor. 5^a. 88. E
 Vomitus periculosus in habentibus partes corporis tenues. commen. 2°.
 aphorismo 35°. Ex. 17. F
 ad Vomitus proclines si biliosi sint per superiora purgandi, cauentes
 hyemem. com. 4°. aphor. 6°. Ex. 28. A
 Vomitus tempore hyemis fieri non debet ab his, qui habent leuitatem
 intestinorum. com. 4°. aph. 12°. Ex. 28. A
 ad Vomitus cogere qui non potest est absurdum. 1°. de loc. aff. 4^a. 5. E
 ad Vomitus quos non debemus compellere. com. 4°. aph. 7°. Ex. 28. B
 Vomitus propter quid difficilis. de an. viu. Sp. 49. F
 Vomitus facilis quomodo paretur. de sal. dia. 2^a. 41. F
 Vomitus cōtinuus facit assuefacere corpus. com. 4°. aph. 13°. Ex. 28. F
 Vomitus vt sit facilis. de med. fac. par. 166. D
 in Vomitibus assueti quomodo tractandi. de consuet. 2^a. 61. H
 Vomitus quo anni tempore fieri debet. de sal. dia. 2^a. 41. E
 Vomitus unde fiat, & cur fiat æstate. com. 3°. aph. 21°. Ex. 24. D
 Vomitus quibus fiat causis. 3°. de symp. cau. 3^a. 27. B
 Vomitus pp quid paruulis nuper natis insit. com. 3°. aph. 24°. Ex. 25. A
 Vomitus impediens philosophos spernit Galenus. 6°. de san. tu. 2^a. 95. H
 ad Vomitus quando robustus debeat puocari. com. 7°. aph. 61°. Ex. 59. F
 Vomitus nullus debet prouocari cum inedia. com. 6°. aph. 16°. Ex. 12. H
 Vomitus ostendit ventriculū ieiunij pati. com. 5°. aph. 50°. Ex. 52. G
 Vomitus quomodo fiat aliquando post cibum. 8°. de compositio. medica-
 mento. sec. loc. 5^a. 189. C
 Vomitus à cibo semel, aut bis in mense cur laudat Galenus. 5°. de vsu
 partium. 1^a. 143. E
 Vomitus qui indigeant. com. 4°. aph. 17°. Ex. 29. B
 Vomitus quibus conferat. de sal. dia. 2^a. 42. C
 p Vomitus educenda bilis, si sursum repat. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a. 97. B
 Vomitus prouocat in capitis dolore. 2°. de comp. medi. sec. lo. 5^a. 135. B
 Vomitus à raphano in capitis dolore ex crassis & glutinosis humoribus
 in stomacho. 2°. de comp. me. se. lo. 5^a. 137. A
 Vomitus conuenit in Causo. de vict. rat. in morb. acu. c. 4°. 7^a. 135. B
 Vomitus quibus Ictericis conueniat. de cura icter. Sp. 110. H
 per Vomitus & aluum expurgari potest Iecur. 7°. met. me. 7^a. 49. D
 Vomitus Ischiadicis, potius quam deiectiones prouocanda. 10°. de com-
 po. medicamen. sec. loc. 5^a. 207. B
 Vomitus Melancholicis conuenit, & quando, & ex quibus. de melanc.
 ex Gal. Rufo & Possido. Sp. 110. E
 Vomitus fortes obsunt melancholicis. de mel. ex Gal. Ruf. Sp. 110. E
 Vomitus aliquibus exacuunt melancholiam. de mel. ex Gal. Ru. Sp. 110. E
 Vomitus expurganda Pituita si hyeme in ventre generatur. de salu-
 bri diata. 2^a. 41. E
 Vomitus in Priapismo fieri debet non excretio. 9°. de compositione me-
 dicamentorum secundum locos. 5^a. 205. F
 Vomitus conuenit in Pudendorum phlegmone. 13°. meth. me. 7^a. 83. A
 Vomitus post cibum in Quartana conuenit. 1°. de arte cu. ad Gla. 7^a. 97. G
 Vomitus post cibum in Quotidiana. 1°. de arte cur. ad Glaucnem. 7^a. 97. H
 Vomitus quæ puocandus est in renū affectu. de ren. aff. dig. & me. 7^a. 193. D
 Vomitus ad partes inferiores Reuultur. de hirud. reuul. cucurb. & sca-
 rific. 2. D. de cucur. 6^a. 4. F
 Vomitus prouocandus vel vena cubiti secunda, si fluxio si in pedes vel in
 crura. in 6^m. de morbis vulgarib. com. 2°. 3^a. 162. C
 Vomitus auertitur fluxio ex clysteri acris. de hirud. reuul. cuc. 6^a. 2. D
 Vomitus Singultus cessat. de remed. par. facil. 7^a. 159. A. commenta. 7°.
 aphorismo 3°. Ex. 54. B
 Vomitus cui singultui remedio est. de med. fac. par. 7^a. 177. H
 Vomitus post cibum in Tertiana notha utilissimus est. 1°. de arte curati.
 ad Glaucnem. 7^a. 97. E
 Vomitus sanantur Thoracis morbi. de dyn. Sp. 19. G
 Vomitus præsidium commune eorum, quæ in ventre continentur. de vi-
 ctus ra. in morb. acu. c. 4°. 7^a. 148. E
 in Vomitibus quod cernitur, id in ventre manifestius est. 2°. de sympto-
 matum causis. 3^a. 21. H
 Vomitus euitandus stomacho affecto. 13°. meth. me. 7^a. 83. B
 Vomitus frequens stomachum corrumpit. de dyn. Sp. 19. H
 à Vomitu abstinendum decimo quoque die stomacho laborantibus. de dy-
 namidijs. Sp. 19. H
 Vomitus non sine periculo est in vlcere ventriculi. 5°. meth. me. 7^a. 34. E
 Vomitus ad quæ sequitur. 8°. de comp. med. sec. lo. 5^a. 189. H
 Vomitus sibi parit canis. de ren. sect. aduer. Eras. 6^a. 7. C

Vomitum quomodo fieri debeat. de med. fac. par. 7^a.176.B
 Vomitum quomodo prouocetur. 2°. de comp. me. sec. lo. 5^a.135.B
 Vomitum quibus prouocetur. de rem. par. fac. 7^a.160.D
 Vomitum quæ faciunt sunt contraria his, quæ sistunt. commentario 4°.
 aphorismo 15°. Ex.28.H
 Vomitum facit Cedri cortex cum oximelite sinapis cum mulsæ, ellebo-
 rus albus, ireos puluis cum mulsæ. de cathar. Sp.95.C
 Vomitum cit Cerebrum. 3°. de alim. fac. 2^a.27.B
 Vomitum & profluuium facit Cibus supra modum sumptus. 2°. de disse-
 rentijs febrium. 3^a.40.G
 Vomitum facientes cibi. 3°. de symp. cau. 3^a.27.B
 Vomitum facile cientes cibi, qui. de sal. diæ. 2^a.41.H
 Vomitum suscitatur Elaterium. de simp. med. Sp.83.G
 Vomitum facit Epithymum. de simp. med. Sp.84.A
 Vomitum faciunt, & alui profluuium Excrementa tenuia, quæ in ven-
 tre defluunt in animi defectu. de artic. com. 2°. 7^a.264.H
 pro Vomitum hydreleon. de rem. par. fac. 7^a.160.H
 Vomitum cient Insuauia. 2°. de alim. fac. 2^a.19.E
 per Vomitum purgantia Medicamenta, quæ. de cathar. Sp.94.F
 ad Vomitum inducendum Melopepones non ita apti, vt pepones. 2°. de
 alimentorum facult. 2^a.17.B
 Vomitum facit solus Motus. com. 4°. aph.14°. Ex.28.H
 Vomitum facit Navigatio. com. 4°. aph.14°. Ex.28.H
 Vomitum ex Oxymelite & radícula. 5°. meth. med. 34.E/7°. 7^a.48.D
 Vomitum inducit Pepon. 2°. de alim. fac. 2^a.16.H
 Vomitum præparant Pituita acida, salsa & dulcia. 3°. de symp. 3^a.27.B
 Vomitum a Pituita cremore. 7°. meth. me. 7^a.48.D
 ad Vomitum non minus valet pituita, quam mulsæ. 8°. met. me. 7^a.51.A
 Vomitum mouet Raphanus. de simp. med. Sp.89.F
 Vomitum bilis facit Rigor. in progn. Hipp. com. 3°. 4^a.210.G
 Vomitum biliosi sequuntur rigores. com. 4°. aph.58°. Ex.33.G
 Vomitum quibusdam mouet Sori. de simp. med. Sp.90.F
 pro Vomitum vitur Veratro albo. de vic. ratio. in morbis acutis, com-
 mentario 4°. 7^a.138.E
 Vomitum prouocat veratrum. de simp. med. Sp.91.G
 Vomitum q. non excitent Vigiliæ. de ren. aff. dig. & me. 7^a.193.A
 Vomitum prouocat Vinorum diuersorum miscella. de sal. diæ. 2^a.41.G
 Vomitum prouocat vinum nigrum dulce austerum bibitum. de vinis. Sp.76.F
 ad Vomitum post balneum vini dulce bibebat antiqui. 4°. de sa. tu. 2^a.83.C
 Vomitum biliosis ventre fiat ex vino dulci. 6°. de san. tu. 2^a.97.H
 ad Vomitum pituitæ citandum. de med. fac. par. 7^a.173.F
 ad Vomitum prouocandum electarium. de dyna. Sp.27.B
 ad Vomitum prouocandum remedium. de dyna. Sp.26.H
 Vomitum quando reiterandus. 2°. de antid. 5^a.118.B
 Vomitum si fiat sine digestionem, quæ accidentia sequantur. commentario
 2°. aphorismo 9°. Ex.12.B
 à Vomitum singultus, & rubor oculorum, malum. com. 7°. aph.3°. Ex.54.B
 in Vomitum odor sulphuris fetidus malus. in progn. com. 2°. 4^a.201.H
 Vomitum & odoratus fetentes non sentiunt aliqui ructantes, & vomites.
 3°. de loc. affect. 4^a.20.G
 à Vomitum stuporem dentium portulaca non sanat. de op. sect. Isa.22.H
 ad Vomitum cibum reijcientes. de rem. par. fac. 7^a.158.H
 Vomitum sanguinis ex ventriculo, qualis. 5°. de loc. aff. 4^a.33.B
 Vomitum non fit per ruptionem pectoris aut pulmonis, sed tussis. commē-
 tario 7°. aphar. 8°. Ex.54.E
 per Vomitum cum apparent vlceris notæ, quomodo cognoscenda deter-
 minata pars. 1°. de loc. aff. 4^a.6.B
 per Vomitum exiens ephelcis ostendit vlcerationem gulæ, & ventricu-
 li. 2°. de locis affect. 4^a.2.F
 Vomitum facit biliosum, nauseam, & stomachi morsum fracturæ capi-
 tis. 3°. de locis affectis. 4^a.18.C
 Vomitum bilis his necessario fit, quibus præciditur cerebrum, & cor. cō-
 mentario 5°. aph.50°. Ex.52.F
 Vomitum bilis fit vulnerata dura membrana cerebri. commentario 5°.
 aphorismo 50°. Ex.52.G
 Vomitum cur fiat cerebro affecto. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a.164.E
 Vomitum bilis sola non fit, sed cum mixtione superfluitatis aquosæ. com-
 men. 5°. aph.50°. Ex.52.G
 in Vomitum bilis ventriculus patitur. com. 5°. aph.50°. Ex.52.F
 in Vomitum bilioso nocet lac. com. 5°. aph.64°. Ex.44.F
 Vomitum exigui, & biliosi mali. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a.175.C
 cum Vomitum bilioso conuulsi ex febre. 5°. de lo. aff. 4^a.32.G

ad Vomitum bilis, qui febris accessionem præuenire solet, bona est the-
 riaca. de vsu ther. ad Pamphilianum. 5^a.98.F
 ad Vomitum biliosum. de med. fac. par. 7^a.177.H
 Vomitum porraceus, liuidus, aut niger quid significet. in progn. Hippoc.
 commentario 2°. 4^a.201.G
 Vomitum porracei sanarunt quosdam. 5°. de loc. aff. 4^a.32.G
 ad Vomitum atræ bilis. de rem. par. fac. 7^a.159.B
 ad Vomitum atrabilem. de med. fac. par. 7^a.177.H
 per Vomitum nigra. in 3^m. de mor. vul. c. 2°. 3^a.140.C
 Vomitum nigri quandoq; boni. in progn. com. 3°. 4^a.211.F
 Vomitum fusci sanarunt quosdam. 5°. de loc. aff. 4^a.32.G
 Vomitum nigrorum qñ in phreniticis. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a.167.E
 Vomitum fastidiosum habent phrenitici. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a.166.A
 Vomitum fastidiosus vnde. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a.166.A
 neq; in Vomitibus, neq; in sputis, neq; in sudoribus signa phrenitica. in
 1^m. prorrhe. com. 1°. 4^a.162.E
 Vomitum à liene qualis. 6°. de loc. aff. 4^a.36.B
 Vomitum sanguinis vnde. com. 7°. aph.37°. Ex.57.A
 Vomitum sanguinis factus ob clausas euacuationes hæmorrhoidarum. de
 ven. sec. aduer. Eras. 6^a.7.E
 à Vomitum sanguinis tabes, & puris purgatio supra. commentario. 7°.
 aphorismo 74°. Ex.60.H
 Vomitum sanguinis sanatur in mulieribus erumpentibus menstruis. cō-
 mentario 5°. apho.32°. Ex.40.D
 ad Vomitum sanguinis. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a.201.A
 Vomitum cum varietate mali. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a.173.B
 Vomitum omnium colorum exitialis. in prog. com. 2°. 4^a.201.H
 Vomitum synceri atq; implacidi mali. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a.173.D
 Vomitum eruginosi. in 6^m. de morb. vulgaribus, commenta. 1°. 3^a.155.C/in
 1^m. prorrhe. com. 1°. 4^a.164.H
 Vomitum eruginosus differt ab æruginis euomita. cō. 5°. aph.1°. Ex.37.C
 Vomitum eruginosus quibus contingat, & cur. in 6^m. de mor. vulg. com-
 mentario 1°. 3^a.155.E
 Vomitum virulentus consequitur ardentes febres. in 3^m. de mor. vulgar.
 commentario 3°. 3^a.149.D
 Vomitum virulentus ex quo. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.112.H
 Vomitum virulentorum. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a.123.A
 Vomitum qui voluulosi dicantur. 8°. de comp. me. sec. lo. 5^a.190.A
 Vomitum ab ileo malum. com. 7°. 10°. Ex.54.F
 Vomitum non semper adest in ileo, sed quando exitiales sunt. commenta-
 rio 7°. aphorismo 10°. Ex.54.F
 ex Vomitibus diuturnis, & ventris profluuium euacuationes diuturnæ
 siccitatem faciunt. 1°. de diff. feb. 3^a.34.D
 Vomitum superfluum extenuat corpus. com. 2°. aph.28°. Ex.16.E
 Vomitum superfluum noxius est. in 6^m. de morbis vulgar. cō. 2°. 3^a.166.F
 Vomitum multus signum corporis infrigiditatis, & humectati. secr. Sp.98.G
 Vomitum quid faciat quandoq; in progn. Hipp. com. 1°. 4^a.193.A
 in Vomitibus vehemētibus fuit pulsus vermiculatus. 2°. de ps. 4^a.113.A
 Vomitum quibus curentur. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a.189.H
 Vomitum vomitu quo curetur. in 6^m. de mor. vul. com. 2°. 3^a.161.H
 Vomitum laborantes iuuant poma cum pane. 2°. de alim. fac. 2^a.19.H
 Vomitum quomodo sistatur. 1°. de ar. cur. ad Gla. 7^a.98.H
 Vomitum reprimentia. de med. fac. par. 7^a.173.E
 Vomitum nimios reprimat menta. de simp. med. Sp.87.D
 per Vomitum quod exit reuellunt acres clysteres. de cucur. sca. 6^a.4.F
 ad Vomitum, & dolorem, & concussionem stomachi cum ventris dolo-
 re, remedium. de dyna. Sp.27.A
 ad Vomitum nimium, & ventris solutionem, remedium. de dyn. Sp.27.B
 ad Vomitum immoderatum. secreto. Sp.101.A
 ad Vomitum comprimendum. de med. fac. par. 7^a.166.D/E/ de dynami-
 dijs. 27.A/ Sp.35.F
 ad Vomitum chronicum. de med. exper. Sp.107.F
 Vomitum auferens medicamen. de med. exper. Sp.105.G
 ad Vomitum. de me. fa. p. 7^a.174.H/ de dyn. 27.A/ sec. 98.D/ Sp.99.G
 ad Vomitum, & choleram. de rem. fac. par. 7^a.166.D
 vomere & deglutire sunt contraria, & quomodo. 3°. de naturalib.
 facultatibus. 1^a.304.H
 vomere nullum animal docetur. 2°. de symp. cau. 3^a.21.D
 vomere cur difficilior sit quam deglutire. 3°. de nat. fac. 1^a.304.H
 non Vomunt aliqui nauseantes. 2°. de symp. cau. 3^a.21.G
 Vomunt, & deiciunt pueri sepius quam etate florentes. 3°. de sympto-
 matum causis. 3^a.29.B

Vomere qui ex facili nō pōt, habet pessimū statū. 6°. de san. tu. 2°. 99. B
 Vomere cogit sanguis in ventriculū effusus. 3°. de sym. caus. 3°. 27. B
 Vomitu venter quando debilitate sunt partes superiores. 3°. de simpli-
 cium medica. facul. 5°. 23. F
 Vomere non debent in primis venis crudorum humorum copiam habere.
 tes. 4°. de san. tuenda. 2°. 85. H
 Vomant cur aliqui. 3°. de nat. fac. 1°. 303. G
 Vomant quæ qui. 2°. de symp. caus. 3°. 21. C
 nō Vomunt bilē quotidiana, & quartana laborātes. 2°. de diff. 3°. 36. D
 Vomere bilem ieiunum melius est. de dyna. Sp. 19. H
 Vomant quæ phrenitici. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 112. H
 Vomunt monstrosa, & abominabilia melancholici. de melancholia ex
 Galeno, Ruf. & Poss. Sp. 109. C
 Vomere quidam in pestilentia, quidam habuere alui profluvium. 5°. me-
 thodi medendi. 7°. 35. B
 Vomantur quæ. 2°. de sympto. caus. 3°. 21. C
 VORACIORES pueri. 1°. de crisi. 4°. 130. C
 Voraces habent in urinis pus. de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. C
 VOTUM extremus est respirationis utilitas. de caus. res. 1°. 227. B
 VOX, & sermo, & res differunt. 4°. de loc. affe. 4°. 26. B
 de Voce, & anhelitu. de voc. & anhel. Sp. 60. F
 Vox quid. fin. med. Isa. 45. B/4°. de loc. affe. 4°. 26. B
 Vox quid, & quomodo fiat. de hist. philo. Sp. 9. G
 Vocis diffinitio quæ. de voce, & anhelitu. Sp. 61. G
 Vox est aer percussus. de vocalium instr. diff. 1°. 106. D
 Vox aer percussus, siue aeris quedam percussio. 8°. de vsu par. 1°. 167. G
 Vox hominum est proprie locutio. de hist. philo. Sp. 9. G
 Vox an sit corpus. de hist. philo. Sp. 9. G
 Vocis an silentium contrarium vel priuatio. 1°. de symp. cau. 3°. 17. C
 Vox secundum naturam cur vsurpata. 14°. met. me. 7°. 91. B
 Vox quomodo efficiatur. 2°. de vsu partium. 157. E/160. H/2°. de motu
 muscul. 316. E/2°. de decretis Hippocratis. 1°. 238. A/de voce & an-
 helitu. 60. G/ Sp. 61. B
 Vox si debeat fieri quid requiratur. de voce, & anhel. Sp. 61. D
 Vox quando fiat. de voce, & anhelitu. Sp. 60. H
 Vocis generationis initium ubi. de voce, & anhel. Sp. 61. D
 Vocis origo vnde. 2°. de decr. Hipp. & Pla. 1°. 236. C/H
 Vocis, mentis, & orationis eadē est origo. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. C
 Vox à corde creatur secundum aliquos. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. B/D
 Vocem à corde oriri dicentium error. 2°. de decr. Hipp. 1°. 236. D
 Vox non est à corde. 2°. de decret. Hipp. & Pla. 1°. 237. A
 Voces ex thorace non ex corde. 3°. de decr. Hipp. 1°. 246. F
 Vocis origo est diaphragma. de vit. resp. Sp. 63. F
 Vocis artifex facultas quæ. de histo. philos. Sp. 9. H
 Vox fit ab animali facultate. de voc. instr. diff. 1°. 106. D
 Vox fit à voluntate tanquam ab agente. de voc. instr. diff. 1°. 106. D
 Vox est voluntaria. de mot. man. & obsc. Sp. 69. A
 Vox est nobilissima actio voluntaria. de voce, & anhel. Sp. 61. G
 Vox principalissima omnium animæ actionum. 10°. de vsu par. 1°. 215. E
 Vox nuncia est cogitationum mentis. 16°. de vsu par. 1°. 215. E
 Vocum prolationis quæ causa sit. de vit. resp. Sp. 63. F
 de Voce pronuntiatum Diogenes babilonij. 2°. de decr. 1°. 237. B
 Vocis propria materia quæ. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
 Vocis materia est superflua res quedam. 6°. de vsu par. 1°. 148. C
 Vocis propria materia efflatio. 7°. de vsu par. 157. H/8°. 1°. 165. A/1°. de
 locis affectis. 4°. 6. B/D/E
 Vox fit ex anhelitu, qui est ei vi materia. de voc. & anhel. Sp. 60. F
 Vocis materia est aer qui dicitur spiritus in nobis. de voc. instr. 1°. 106. D
 Vocis aer quo indigeat. de voce, & anhelitu. Sp. 61. F
 Voci materiam præparant præcones. 8°. de ana. admi. 1°. 101. F
 Vocis locus qui nam sit secundum diuersos. de voc. instr. diff. 1°. 106. D
 ut Vocis causa est bronchus. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
 ut Vocis receptaculum est os. de voce instr. diff. 1°. 106. E
 ut Vocis meatus sunt nares. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
 Vocem nutriunt spiritus meatus. voc. instr. diff. 1°. 106. E
 Vocem quæ faciant partes. de voc. instr. diff. 1°. 106. E
 Vocis partes quæ sunt, & quot [idest organorum vocis.] 1°. de locis
 affectis. 4°. 6. F
 Vox per quas partes fiat. 7°. de vsu par. 1°. 157. H
 Vocem quæ adiuvant. 4°. de loc. affe. 4°. 26. E
 Vocis instrumentum quod. 7°. de vsu par. 1°. 158. B
 Vox à quibus fiat instrumentis. 2°. de decretis Hippocratis. 1°. 236. F/

7°. de composi. medica. secundum locos. 5°. 177. D
 Vocis organa quæ, & quot. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 115. F
 Voci & orationi tria destinata mēbra, & quæ. de voc. & anhel. Sp. 61. G
 Vocis instrumenta quæ à Deo ordinata sint. de voce & anhel. Sp. 60. H
 pro Vocis instrumentis hædos, & porcos dissectuit Galenus. de præco-
 gnitione ad Posthumium. 4°. 216. B
 Vocis proprium instrumentum. 7°. de vsu par. 1°. 157. F
 Vocis principium ac proprium instrumentum guttur. 2°. de decr. 1°. 236. C/F
 Vox quomodo per guttur procedit. 2°. de decr. Hipp. 1°. 237. D
 Vocis primum instrumentum & principalissimum corpus simile lingue
 fistula. 7°. de vsu par. 1°. 160. G
 Vocis primum, & principalissimum instrumentum larynx. 7°. de vsu par
 tium. 157. G/16°. de vsu par. 1°. 215. F
 Vocis principalissimum instrumentum larynx. 8°. de vsu. 165. A/B/13°. 1°. 201. D
 Vocis instrumentum larynx est. 6°. de san. tu. 2°. 98. E
 Vocem laryngi arteria concinnat. 7°. de vsu par. 1°. 157. H
 pro Voce musculi in larynge qui. 16°. de vsu par. 1°. 215. H
 Vocis instrumentum fauces. in 1°. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 115. F
 ad Vocem musculi requisiti. 2°. de decr. Hipp. & Pla. 1°. 236. C
 Vocem qui musculi faciant. 4°. de loc. affe. 4°. 26. E
 ad Vocem necessarij sunt sex musculi ex octo. de voc. et anhel. Sp. 61. A
 ad Vocem situs musculorum. de voc. & anhel. Sp. 61. B
 Vox dum editur musculus qui mouetur ubi sit. de musc. diff. 1°. 46. G
 ad Vocē præcipui musculi claudētes, & apertēs. 4°. de loc. af. 4°. 26. B
 Vox anhelitus non sunt nisi extendantur musculi pectoris. de voce, &
 anhelitu. Sp. 60. H
 Vocis prima canna est epiglottis. de anat. viuo. Sp. 49. E
 Vocis maxime proprium instrumentum epiglottis. 1°. de loc. aff. 4°. 6. F
 Vocis secunda canna est vuula. de ana. viu. Sp. 49. E
 Vocis principium est vuula. de vit. resp. Sp. 63. F
 in Voce canna quam habeat actionem. de voce, & anhel. Sp. 61. G
 Vox fit quando epiglottis inchoardatur ita quod constringatur, & quan-
 do costringit inchoardant musculi, ex quibus pendet. de voc. Sp. 60. G
 Vox dū est in epiglottide à quibus musculis fiat. à voce, et anhel. Sp. 60. G
 Vocis gratia musculi magni in epigastrio. 4°. de vsu par. 1°. 137. F
 ad Vocem nervi qui mittuntur, vnde. 16°. de vsu par. 1°. 215. H
 ad Vocem præcipui nervi recurrentes. 4°. de loc. affe. 4°. 26. C
 pro Voce edenda nervus à cerebro. 16°. de vsu par. 1°. 216. H
 Voces non ostendunt locum vnde veniant. 7°. de decr. Hipp. 1°. 272. B
 Vocis distinctio quomodo. de voc. & anhel. Sp. 60. G
 Vocum fictio à quo fiat. de mot. man. & obsc. Sp. 69. D
 ad Vocem formandam quid requiratur. de voce, & anhel. Sp. 60. G
 Vocis formationis primum instrumentum est canna pulmonis. de anatō-
 mia viutorum. Sp. 53. D
 Vocis instrumentum pulmo. 6°. de vsu par. 1°. 148. A
 Vocis instrumentum an lingua. 2°. de decr. Hipp. & Plat. 1°. 236. F
 in Vocibus exprimendis lingua quibus inhereat. de fact. for. 1°. 325. H
 in Vocis formatione peccat lingua acuta, & obtusa. de ana. vi. S. 49. C
 Vox non potest reddi nisi vehementer spūs egrediat. 1°. de lo. af. 4°. 6. F
 Vox fieri non potest nisi transitus angustetur. 6°. de vsu par. 1°. 160. H
 Vox quando non auditur. 7°. de decr. Hipp. 1°. 271. G
 Vocem ad quantum sentiat musculus. 2°. de loc. affe. 4°. 57. G
 ex Voce fit sermo. de voce, & anhel. Sp. 61. A
 Vocis elementa quot sint. 1°. met. me. 7°. 4. B
 Vocis elementorum differentia. 1°. met. me. 7°. 4. D
 Vocis elementa distinguuntur. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. C
 Vocis elementa quomodo se habeant. 8°. de decr. Hipp. 1°. 274. H
 Vocis differentia. 9°. de decr. Hipp. 1°. 282. C/4°. de loc. af. 4°. 26. B/F
 Vocis termini qui sint. de voc. & anhel. Sp. 61. H
 Vox ex ore quomodo sit vna, & infinita. 9°. de decr. Hippo. 1°. 228. C
 ex Voce destructura animantis indicatur. 6°. de ana. adm. 1°. 89. H
 ex Voce coniectura aliqua habetur de morbo. in 6°. de morbis vulgari-
 bus, commentario. 2°. 3°. 168. G
 Vox Abrupta quomodo fiat. de vict. rat. in mor. acut. cō. 4°. 7°. 139. B
 Vox Acuta cur fiat. de voc. & anhel. Sp. 61. D
 Vox acuta quomodo fiat. ars med. Isa. 66. F/in 1°. pror. com. 1°. 4°. 162.
 D/de voc. & anhel. Sp. 61. G
 Vocis acuta sonora est epiglottis cum sit chartilaginosa sicca. de voce,
 & anhelitu. Sp. 61. F
 Vocem acutam cur habeant spadones, mulieres, & pueri. in 1°. pror. cō-
 mentario. 2°. 4°. 170. E
 Vox acuta fit grauior in pubertate. in 6°. de mor. vul. cō. 4°. 3°. 186. H
 Vox quibus

Vox quibus acuitur, Hypochondria trahuntur intus. in 1^m. prorrh. cō-mentario. 2°. 4^a. 170. D
Vox alba quomodo dicatur. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. G
Vox alba, & nigra sicuti dicit, ita etiam pulsus. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. H
Vocis Amissionem qñ vocet Hippocrates. com. 7°. aph. 58°. Ex. 59. C
Vox quomodo amittitur nullo affectu existente in vocis instrumentis. 1°. de locis affectis. 4^a. 6. E
Vocis priuatio vnde fiat. de vic. rat. in morb. acut. com. 4°. 7^a. 137. G
Vox quomodo aboletur. 8°. de ana. adm. 1^a. 100. D
Vox quomodo pereat ex perforatione Thoracis. 1°. de loc. affe. 4^a. 6. H
Vox quomodo ex laqueo amittatur. 1°. de loc. affe. 4^a. 7. A
Vox quibus nervis excisis penitus amittatur. 1°. de loc. affe. 4^a. 6. H
Vox quibus nervis abscissis amittat. 1°. de prægog. ad Posth. 4^a. 216. C
Vox perit nervus exiguis in dorso laqueo interceptis. 8°. de anatomicis administrationibus. 1^a. 100. F
Vox, & anhelitus destruetur lasis nervus inter costas propè spondylos. de voce, & anhelitu. Sp. 60. F
Vocis tanta pars perit, quanta musculorum intercostalium portio resolu-uitur. 8°. de anat. adm. 1^a. 102. C
neq; Vox neq; anhelitus amittitur fracta spinali medulla in costis. de voce, & anhelitu. Sp. 60. F
Vox animalis ex medulla spinali impedita. de mot. man. & obs. Sp. 67. B
Vocem aufert spina in collo vitata. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. D
Vox animalis perit vna cum pulmone. 6°. de vsu par. 1^a. 150. F
Vox non uest piscibus quia pulmone carent. 6°. de vsu par. 1^a. 148. A
Vocis cur nulla utilitas piscibus. 6°. de vsu par. 1^a. 150. G
Voce non priuaretur homo corde detecto, & manu apprehenso. 2°. de decret. Hippo. 1^a. 236. H
Vocis amissa à casu ab alto curatio. 1°. de loc. affe. 4^a. 6. F
Vocē amissam ob frigus quomodo reuocauit Galenus. 1°. de loc. 4^a. 6. H
Vocem perditam ex calore perfecte reparat diapenidion magnum. de dynamidijs. Sp. 26. D
ad Vocem amissam. de med. fac. par. 171. A/D/H/ 7^a. 179. D
Vocis amissionis casus ob strumas. 1°. de loc. affe. 4^a. 7. A
Voce ablata guttur spiritum adhuc habet. 1°. de loc. affe. 4^a. 6. G
Vocis materia tota amissa quomodo. 1°. de loc. affe. 4^a. 6. G
Vocem. Amplissimam habens animal, aptum est ad Thoracis sectionem. 8°. de anat. adm. 1^a. 100. B
Vox cur ampla. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 186. A
Vocis instrumenta amplissima vocem destruit. de voc. et anhel. Sp. 62. A
Vocem quam faciat Angina. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 170. E
Vocem quomodo tollat angina. 1°. de loc. affe. 4^a. 7. A
Vox Articulata. 2°. de decre. Hipp. & Plat. 1^a. 237. C
Vox Aspera vnde. ars med. 66. F/ in 1^m. de mor. vulg. com. 2°. 3^a. 115. F
ad Vocis asperitudinem qui cibi conueniant. 7°. de composit. medicam. secundum locos. 5^a. 177. E
Voce qua contristetur Auditus. 1°. de symp. caus. 3^a. 16. H
Vox ex d^o a qua in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 177. A
Vox vt Canora reddatur de med. fac. par. 7^a. 179. D
Vox Clangosa mela in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 170. G
Voces cur fiunt clangosa in febribus ardentibus. 7°. de vsu par. 1^a. 158. F
Vox clangosa vnde fiat. in 1^m. prorrh. com. 1°. 162. D/ 166. A/B/ cō-mentario. 2°. 4^a. 170. G
Vox Clara ante potū, & cibū, post minus clara. de voce, et anhel. Sp. 61. F
Vocis clarioris sunt sicca quam humida. de voce, & anhel. Sp. 61. G
Vocem claram prohibet humiditas. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 178. A
ad Vocem clarificandam electarium. de dyna. Sp. 26. B
Vocem quid clarificet. secretorum. Sp. 101. F
ad Vocis claritatem. de med. fac. par. 7^a. 171. H
Vox quando efficiatur Crassa. de ana. viuo. Sp. 53. F
Vox crassa ex quo fiat, & quomodo. de voce, & anhel. Sp. 61. D
Vox quomodo Crescat. de voce, & anhelitu. Sp. 60. H
Vocis defectus significat extinctionem naturæ. in 3^m. de morbis vulgari-bus, commentario. 3°. 3^a. 149. A
Vox quando Depressior. 8°. de ana. adm. 1^a. 100. C
Vocis Diminutio vnde fiat. de voce, & anhel. Sp. 61. A
Vox dura quomodo dicatur. 3°. de diff. puls. 4^a. 63. F
Vox quando Elatior. 8°. de ana. adm. 1^a. 100. C
Vox Exilis exectis testibus. 1°. de semine. 1^a. 334. D
Voce exili loquuntur melancholici. de mel. ex Gal. Ruf. & Po. Sp. 109. E
Vox Gracilis, & vox tenuis vnde fiant, & quomodo differant. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3^a. 115. F

Vox Gracilis vnde fiat. de anat. viuo. Sp. 53. E
Vocem gracilem habentibus quid contingat. in 3^m. de morbis vulgari-bus, commentario. 3°. 3^a. 143. C
Vox Grauis, & crassa est cōcepto in hora phlegmatis. de sper. Sp. 37. C
Vox grauis, & rauca debilis est homini concepto in tribus horis sangui-nis. de spermate. Sp. 37. B
Vox grauissima cur sit Phasim incolentibus. de aer. aq. & loc. 2^a. 5. A
Vox grauis cur fiat. de voce, & anhelitu. Sp. 61. D
Vox grauissime vitata ab humiditate. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. C
Voces Imperfectæ, & confusæ cur fiant. de ana. viuo. Sp. 49. A
Vox quæ infestissima auditui. 1°. de symp. cau. 3^a. 17. C
Vox Intercepta hoc est non posse loqui fit ob varias causas. 7°. de com-posit. med. secun. locos. 5^a. 177. C
Vox à quibus interceptiatur. 2°. de dec. Hipp. 1^a. 236. H
Vox intercepta decimo quarto die febricitanti quid significet. de victus ratione in morbis vcutis, com. 4°. 7^a. 142. F
ad Vocem interceptā Antonij musæ. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 181. B
ad Vocis interceptiones ex distensione. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 181. C
ad Vocem interceptam ob contentione. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a. 179. H
ad Vocē interceptā. 7°. de cōp. me. se. lo. 179. F/ 181. C/ D/ E/ G/ 5^a. 182. A
ad Vocem interruptam submissamq; de remed. par. fac. 7^a. 165. C
Vox quæ Iucundissima in auditui. 1°. de symp. caus. 3^a. 17. C
Vox, loquela, expirationes, exufflationes citra strepitū, et exufflationes cum strepitu quō se habeant ad Lesionem. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. D
Vox quomodo ledatur à motu voluntario. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. D
Vox laesa ob vehementem clamorem. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 177. D
Vocem ledit polypus obstruens nares. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. F
Vocem ledunt dentes amissi. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. F
Vox leditur non sola in mutis. com. 6°. aph. 51°. Ex. 52. G
Vox, & exufflatio quando omnino ledentur laesa spinali medulla. de vo-ce, & anhelitu. Sp. 62. A
Vocem ledit vertebra luxatio. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. D
Vocem ledunt tumores. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. C
Vox Lenis vnde. ars med. Isa. 66. F
Vocis longa emissio necessaria est sermonibus vociferationibus, & can-tibus. de anat. viuo. Sp. 48. B
Vox Magna vnde. ars med. Isa. 66. E
Vocis magnæ causæ. in 6^m. de morb. vulg. com. 4°. 3^a. 186. B
Voce magna animalia prædita qualia. 16°. de vsu par. 1^a. 216. H
Vocem magnam animalia habentia quot musculos habeant in aspera ar-teria. 7°. de vsu partium. 1^a. 160. D
*Voces magna caput magis plenū, et graue reddūt. de instr. odo. 1^a. 112. D
Vocem magnam edentibus dilatatur collum, intumescit facies, & ca-put validissime impletur. 3°. de san. tu. 2^a. 77. C
Voces magna quid mali fecerint. de par. pil. exer. 2^a. 49. G
Voces Nigræ vnde. in 1^m. prorr. com. 1°. 4^a. 162. D
Voci quando accidat maximum nocumentum. de voc. & anhel. Sp. 61. E
Vocem offendit thorax vitiose figuræ. 5°. de san. tu. 2^a. 89. H
Vocem quomodo impediunt Thoracis vulnera. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. D
Voci obest arteria secta, sed non priuat respirationē. 1°. de lo. affe. 4^a. 7. A
Vox aliter offensa est ei, qui ab alto decidit nullo existente vitio in voca-libus instrumentis. 3°. de loc. affe. 4^a. 14. F
Vox à destillationibus offenditur. in 3^m. de mor. vulg. com. 3°. 3^a. 141. F
ad Vocem quid agat acris fluxio. 6°. de san. tu. 2^a. 98. E
Vox parua vnde. ars med. Isa. 66. E
Vox parua quomodo efficiatur. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. B
iter Voce parua prædita animalia est simia. de voc. instr. dis. 1^a. 107. A
Vox Plorosa vnde. in 1^m. prorr. com. 2°. 4^a. 170. G
Vox quomodo Prohibeatur. de voce, & anhel. Sp. 61. B
Vox cur possit Protrahi absq; interpollatione. de vtil. resp. Sp. 64. B
Vox sine Raucedine quomodo fiat. de voce, & anhel. Sp. 61. G
Voces rauca quorum symptomata. de symp. diffe. 3^a. 13. H
Voces rauca vnde. in 1^m. prorr. com. 1°. 162. D/ 4^a. 166. E/ 7°. de cōp. med. sec. loc. 5^a. 177. G/ de voce, & anhel. Sp. 61. F
Vox rauca ab humiditate fit. in 3^m. de morb. vulg. com. 3°. 3^a. 143. F
Vox rauca ob potum fit. de voce, & anhel. Sp. 61. G
Vocem raucam faciunt distillationes. 4°. de loc. affe. 4^a. 26. C
Voces cur rauca in catharris, & grauedinibus. 7°. de vsu par. 1^a. 158. F
Vocem raucam facit larynx madefactus postea paruam deinde totam adimit. 6°. de san. tu. 2^a. 98. E
Vocis raucedini confert sectio ingularium de ana. viuo. Sp. 55. B
ad Vocem raucosam. 7°. de comp. me. sec. loc. 5^a. 181. C*

Vox quomodo Resituatur 3°. de ana. admi. 1°. 100.D
 Voces quæ significant quæ non. 2°. met. med. 7°. 15.B
 Vox significans. 2°. de decre. Hipp. 1°. 237.C
 Voces aliquæ significant, & nihil ipsis subicitur. 2°. met. me. 7°. 14.A
 Voces non significantiæ. 2°. met. me. 7°. 15.A
 Vox Sonora, & acuta à siccitate fit. in 3°. de morb. vulg. c. 3°. 3°. 143.F
 Vocem habentes sonoram, gracilem & asperā, quando peribant. in 1°. de morbis vulg. com. 2°. 3°. 115.D
 ad Vocis Sonum fractum. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 181.C/D
 Vox subtilis non alta est conceptis in horis melancholiæ. de sper. Sp. 37.E
 Vocum symptomata à quo morbo pendeant. de symp. diff. 3°. 13.D
 Vox Tenius, & vox aspera unde. in 1°. de morb. vul. com. 2°. 3°. 115.F
 Vox Vehemens facit venam rumpi. 4°. de loc. affe. 4°. 27.H
 Vox à vehementi exclamazione leditur. 4°. de loc. affe. 4°. 26.C
 Vox Vitiatà à vitio epiglottidis. 1°. de loc. affe. 4°. 2.D
 Vox vitiatùr ob fauces. 4°. de loc. affe. 4°. 26.C
 Vocem quomodo vitiet gula. 4°. de loc. affe. 4°. 26.D
 Vocis vitium non est habere, sed lingua. com. 6°. aph. 32°. Ex. 49.G
 à Voce Vicia discere et à libro non est idē. 6°. de cōp. me. se. lo. 5°. 166.G
 ad Vocem meliorem reddendam præsidium. de dyna. Sp. 26.F
 ad Vocem valet acetum scillitum. de med. fac. par. 7°. 178.C
 Voci congrua balnea. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 177.E
 Voces non considerant res considerantes. de ijs, quæ in medicatrina fiūt, commentario. 1°. 7°. 200.E
 Voce solacismus comittitur à Chrysippo. 2°. de decre. Hipp. 1°. 238.C
VRANISCVS quid finitiones me-
 dice. Isa. 44.D
VRBIS conditor quid agat. 4°. de vsu par. 1°. 204.D
Urbis conditori comparatur natura. 14°. de vsu par. 1°. 204.D
Urbes ad septentrionem sitæ, & ad Austrum, & ad orientem, & ad oc-
 cidentem differunt. de aere, aquis, & locis. 2°. 2.E
Urbes meridionales quales. in 1°. de morb. vulg. com. 1°. 3°. 103.F
Urbs Cranon in loco concauo & meridionali sita est. in 1°. de morbis
 vulgaribus, com. 1°. 3°. 103.F
in Urbe manens, lauansq; se quos humores coaceruet. in 1°. de morbis
 vulgaribus, com. 2°. 3°. 117.F
Urbem incognitam qui peruenit, quid agendum. de aere, aquis. 2°. 2.E
in Urbem aqua unde debeat derivare. 6°. de decre. Hipp. 1°. 264.A
Urbes quæ carbunculis, & morbis putridis obnoxia sint. in 1°. de mor-
 bis vulgaribus, com. 1°. 3°. 103.F
VRCEI coperculum cartaceum. de med. fac. par. 7°. 169.B
VRENTIA medicamenta quæ. 5°. de simp. me. fac. 37. El. 2°. de compos.
 medicamen. sec. loc. 5°. 127.F
Vrentia medicamenta vt ignis. 2°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102.A
ab Vrentibus quō differant erodentia. 2°. de cōp. me. sec. loc. 5°. 127.F
Vrentibus locis prodest myrta. de simp. med. Sp. 87.E
VRETERES ubi sint. de ana. parua. Sp. 43.B
Vreter vnam habet tunicam. 6°. de ana. admi. 1°. 93.D
Vretera quomodo vesicam ingrediatur. 5°. de vsu par. 1°. 146.C | de ana-
 tomia viutorum. Sp. 51.D
VRETHRA quot modis constipari cōtingat. 1°. de loc. affe. 4°. 2.H
VRGENTIA magis quæ sint. com. 5°. aph. 19°. Ex. 39.A
ad Vrgens vergi debet medicus. 7°. met. me. 7°. 48.F
Vrgentia magis prius curanda sunt. com. 5°. aph. 19°. Ex. 39.A
VRINAS nosse ad pictorem pertinere dicebat Quintus. 3°. de sani-
 tate tuenda. 2°. 81.H
Vrina quid finitiones medica. Isa. 44.A
de Vrinis. 1°. de crisi. 4°. 130.F
Vrina est vna superfluitas sanguinis. de ana. viu. Sp. 50.F
Vrina est serum humorum in venis contentorum. in 3°. de morbis vul-
 garibus, com. 1°. 3°. 131.D
Vrina est ex aquosa, & serosa humiditate. de atrab. 1°. 34.F
Vrinam excrementum nutrimenti renum esse dicentes errant. 5°. de vsu
 partium. 1°. 144.C
Vrina euacuat serosam partem corporis. com. 4°. aph. 2°. Ex. 27.D
p Vrinæ expelluntur superflua. de comp. memb. Sp. 59.B
p Vrinæ naturam expurgare totius corporis superfluitates collige. in
 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. III. F | com. 4°. aph. 69°. Ex. 34.H
Vrina, stercoreis, & genitura euacuatio naturalis est. in 6°. de morbis
 vulgaribus, com. 3°. 3°. 174.H
Vrina, & sudor quandoq; sunt vt superfluitates humorum, & non vt
 euacantia. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 144.D

per Vrinæ euacuatio totius fit. ars med. Isa. 69.E
Vrina est euacuatio quæ exigit plures dies. cō. 4°. aph. 74°. Ex. 36.A
Vrina ubi fiat, & quomodo mittatur. de compag. memb. Sp. 59.A
Vrina mittit ab omnibus venis, & arterijs corporis. de vitil. Sp. 64.G
Vrina quomodo ex venis in renes, deinde in vesicam transmittantur. cō
 mentario. 4°. aphorismo. 77°. Ex. 36.E
Vrina per quas venas veniat ad renes. de anat. parua. Sp. 43.B
Vrina trahitur à renibus. 4°. de vsu par. 139. A | 1°. de sem. 1°. 335.B
Vrinam quomodo trahant renes. 6°. de loc. affe. 4°. 37.G
Vrinam trahendi qualitatem habent renes. 1°. de natur. fac. 1°. 295.D
de Vrinæ tractu Erasistrati errores. 1°. de nat. fac. 1°. 295.G
cū Vrinæ sanguis attractus est alimentum renū. 5°. de vsu pa. 1°. 144.G
Vrinæ coctionis instrumenta non sunt renes. de vrinis. 4°. 124.E
Vrinam à sanguine renes secernunt. 1°. de nat. fac. 1°. 293.E
Vrina ea ratione per Renes ad vesicā fertur, qua sanguis in omnes alias
 partes. 2°. de nat. fac. 1°. 296.G
Vrina vesicæ fundo destinatur. de compag. memb. Sp. 59.B
Vrina cur affatim, & celeriter ad vesicam feratur. 6°. de lo. af. 4°. 37.F
Vrina quomodo exeat per vasa. 2°. de decre. Hipp. 1°. 237.F
per Vrinam quæ frequentius euacuentur. in progn. com. 3°. 4°. 209.G
cū Vrinæ vasis pudenda habet eandē indicationē. 13°. met. me. 7°. 83.A
Vrina quomodo excernatur. 2°. de decre. Hipp. 1°. 237.G
Vrinæ secretio quomodo fiat, & per quæ instrumenta. in 6°. de morbis
 vulgaribus, com. 5°. 3°. 189.D
Vrina quō excernatur & qui muscoli concurrant. 1°. de loc. aff. 4°. 3.E
Vrinam deducēs musculus à vesicā ad pudēdū. 5°. de vsu par. 1°. 147.G
Vrina exit per viam, per quam intrat sperma. de ana. viu. Sp. 51.H
Vrina causa efficiens quæ fin. med. Isa. 44.B
Vrina à qua vi emittatur. 2°. de decre. Hipp. 1°. 237.F
Vrina per instrumenta quæ emittitur. 5°. de vsu par. 1°. 143.H
Vrina à voluntate per penem emittitur. 2°. de decre. Hipp. 1°. 237.F
Vrinæ seruentia instrumenta quæ, & quibus signis indicentur male af-
 fecta. com. 4°. aph. 80°. Ex. 36.H
Vrina retinetur à musculo, ne effluat vesicam. 5°. de vsu par. 1°. 143.H
Vrinam exire faciens musculus qui. 5°. de vsu par. 1°. 147.F
Vrinam expellunt muscoli abdominis. 3°. de nat. fac. 1°. 303.B
Vrinæ venæ, & nervi diuersi sunt à venis & nervis spermatis. de sper-
 mate. Sp. 36.B
Vrinæ pori videntur etiam in motu suo, licet author libri de vtilitate re-
 spirationis hoc inficietur. de vri. resp. Sp. 64.C
Vrina in concepto animali ubi colligatur. 1°. de semine. 1°. 331.H
Vrina ubi colligatur in fœtu. de anatom. viu. Sp. 52.C
Vrina excernitur à fœtu. 1°. de semine. 1°. 331.H
Vrinam per quam partem exeat compressa vesica, cum dissecandi ratio
 in fœtu exercetur. 15°. de vsu par. 1°. 212.D
Vrina quomodo expellatur comprimendo, si aderit tumor præter natu-
 ram. 1°. de locis affectis. 4°. 2.H
p Vrinæ meatus quæ promptius euacuentur. ars med. Isa. 71.E
Vrina aquea, & alba cur. 2°. de san. tu. 2°. 69.H
p Vrinam euacuantur renes, vesica, & iocinoris gibba, si paucos ha-
 bent prætos succos. 7°. met. me. 7°. 49.D
p Vrinam quæ partes expurgentur. 6°. de loc. affe. 4°. 39.C
p Vrinam purgatur Iocinoris gibba. 13°. met. me. 7°. 83.H
p Vrinam euacuanda Iecoris gibba. 2°. de arte cura. ad Glauconem. 7°. 102.H | de cathart. Sp. 94.G
Vrina expurgat superfluitates vesicæ. ars med. Isa. 71.E
p Vrinam exeunt contenta in renibus, & vesica. de const. ar. Isa. 42.B
ad Vrinam à Iecore quando promouendi humores. ars med. Isa. 71.A
Vrina expurgat superfluitates renum. ars med. Isa. 71.E
p Vrinam vt exeat aqua intercutem. de med. fac. par. 7°. 167.D
p Vrinæ aquosus humor hydropū mouetur. cō. 7°. aph. 55°. Ex. 58.H
Vrina emittit etiam sape spiritū flatuosum. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35.G
p Vrinam qñq; excernuntur abscessus. in progn. com. 2°. 4°. 201.E
Vrina quo tempore contemplanda. 1°. de crisi. 4°. 130.B
Vrinæ supra quæ significant in 1°. pror. com. 1°. 162.G | 4°. 168.H
Vrinæ formis humorum correspondent. in 6°. de morbis vulgaribus,
 commentario. 5°. 3°. 192.A
Vrina excernitur fm proportionē excrementorū. 3°. de symp. 3°. 28.C
Vrina est nota succorum, qui in vasis continentur. 4°. de sanitate tuen-
 da. 83. B | G | 2°. 84.A
Vrina significat supra genus venosum. 1°. de crisi. 4°. 127.H
Vrina ostendit supra venas, renes, & vesicam. c. 4°. aph. 77°. Ex. 36.F
Vrina in

Vrina in venis contentę indicant. in 1^m. de morb. vulg. com. 2°. 3°. 112. A
Vrina a qua significet in venis perturbatio. in 1^m. pror. cō. 1°. 4°. 167. G
Vrina significat supra morbos febriculosos, supra alios non. in prognost. commentario. 2°. 4°. 200. D
ex *Vrina*, pulsū, et calore cognoscit putredo in succis. 10°. met. 7°. 63. D
Vrina ostēdit qualis sit sanguis, q̄ in vasis cōtinet. 4°. de san. tu. 2°. 83. H
Vrina qualis esse debeat, dum coquitur sanguis. 1°. de crisi. 4°. 130. A
in *Vrina* apparet sanguis concoctus. 4°. de san. tu. 2°. 83. H
Vrina qualis esse debeat cocto sanguine. 1°. de crisi. 4°. 130. A
Vrina est iudex indigestionis. de dyna. Sp. 34. B
ex *Vrinis*, sputis, et deiectionibus noscunt cōcoctiōes. de tot. mor. 3°. 88. G
ex *Vrina* morbus quō cognoscatur concoctus. in 1^m. pror. cō. 3°. 4°. 188. C
ex *Vrina* morbus quō cognoscatur coctus. in 1^m. pror. com. 3°. 4°. 188. C
Vrina potissimum significat morbos. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
ex *Vrinis* quomodo cognoscatur coctio perfecta. 1°. de crisi. 4°. 132. B
Vrina ostendunt super instrumenta nutritionis. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 139. A
Vrina quādo sunt inspiciendę idest in quibus mēbris lāsīs. in 3^m. de morbis vulgaribus, com. 2°. 3°. 139. A
ab *Vrinis* quādo abscessus predicetur. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
Vrina non solū ostēdit indicationē, sed & alia. cō. 4°. aph. 71. Ex. 35. C
per *Vrinam* non fit iudiciū agra existente vesica, nisi secundum ipsam vesicam. de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 78. G
Vrina indicant de vitę exitu, quando adsunt vēhementia symptomata. in 1^m. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 122. F
Vrina non semper ostendit verum. 3°. de prasag. ex puls. 4°. 116. F
Vrinam prognosticantia quę. de dispo. cont. Sp. 75. B
ad *Vrinam* vergente natura medicamentū nihil efficit. quos purg. opor. quibus med. & quo temp. 5°. 89. B
VRINARVM diuersitas. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 106. D/1°. de crisi. 4°. 127. H
Vrina, & excretio diuiduntur in facta a natura, & a voluntate. de motibus manifestis, & obscuris. Sp. 68. G
Vrina diuersa genere, & tempore quę. in 3^m. de morbis vulgaribus, cōmentario. 2°. 3°. 138. D
Vrinarum differentia duę pręcipue. de vrin. 4°. 122. F
Vrina quomodo incedat per ordinem. 2°. de loc. affe. 4°. 2. G
Vrinarum Acritudines vnde fiant. commentario. 3°. apho. 16°. 23. C/D/ com. 5°. aph. 58°. Ex. 43. B
Vrina acritudo aperit ora arteriarum, quę sunt in renibus, & ita aliquis spiritus exit, qui est in renibus. com. 7°. aph. 34°. Ex. 56. E
Vrina cum acritudine, & graueolentia vesicam vlcēbant his, qui malos cibos ob annonę caritatem ederant. de boni. & vit. suc. 2°. 33. H
Vrina acres vesicam vlcērant. 6°. de loc. aff. 4°. 37. E
Vrina acritudo facit *vrinę* stillicidiū. com. 5°. aph. 58°. 43. B/ commentario. 7°. aph. 49°. Ex. 57. H
Vrina Acuties ex causa stillicidij. com. 3°. aph. 16°. Ex. 23. C/D
Vrina, quę morbum Acutū indicat, qualis sit. cō. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
Vrina Aeruginosa stranguriam significat. de dyna. Sp. 34. B
Vrina aeruginosum habens colorē spasmus significat de dyna. Sp. 34. B
Vrina si color sit Albicās, et hypostasis rufa, mitte sanguinē, sin imbecillis sit, medicamē adhibe, aut accommodatū cibū. de vri. sign. Sp. 79. D
Vrina Alba est aquosa. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
Vrina alba sine febribus in masculis siue fęminis dolorem laterum, & aliquando renum significat, & pręgnatē fęminā significat aliquantulum. de dyna. Sp. 35. D
Vrina alba, & perspicua, mala, pręsertim si in deliramentis fiant. com. mentario. 4°. aph. 72°. Ex. 35. E
Vrina alba & perspicua in delirijs ostendunt necessariam mortem. com. mentario. 4°. aphorismo. 72°. Ex. 35. E
Vrina alba perspicua extremam cruditatem significat, & morbum longum. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
Vrina alba tenuis, & turbulenta quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. E
Vrina alba tenuis quid significet. de vrin. 4°. 132. B
Vrina alba, & aquosa, et nebulam bonam habens phrenitim purgat. de dynamidijs. Sp. 34. D
Vrina alba, & aquosa in augmento agritudinis, aut in statu veniens laborē corporis cū frigore, et maciē nunciat futurā. de dy. Sp. 34. A/B
Vrina alba, & nuda in omnibus debilitatē, & frigiditatē corporis significat. de dyna. Sp. 35. D
Vrina colore alba, & constitutione tenuis in acmaſtico, homotono & paracmaſtico cum nebulis non bonis renum, & dolorem, & indigna

tionem significat. de dynamidijs. Sp. 34. C
Vrina alba, & turbulenta dolorem cū periculo nūciat. de dyn. Sp. 34. F
Vrina alba, & pinguedinosa, vel iumentina dolorē renū significat, & vesicę, & capitis aliquantulum. de dyna. Sp. 35. E
Vrina alba si se mutauerit in synocha apostema celerius venturū scias de dynamidijs. Sp. 34. C
Vrina alba in quibus significet mortem. de dyna. Sp. 35. D
Vrina alba & subliuida mortem demonstrat. de dyna. Sp. 34. H
Vrina alba, aut subliuida mortē significat in phrenitide, pleuritide, synocha, causo, & tertiana. de dyna. Sp. 35. D
Vrina alba si se subito in malum colorem mutauerit, proximam nunciat mortem. de dyna. Sp. 34. G
Vrina alba crassa cum lenibus subsidentijs fit mentio. de vic. ratione in morbis acutis, com. 4°. 7°. 135. D
Vrina alba crassa cum tali sedimento quid significet. de vri. 4°. 124. G
Vrina si fuerit alba, & nigra, & crassa epilepsia erit de melacholia. de dynamidijs. Sp. 24. A
Vrina si fuerit alba, et crassa epilepsia erit & phlegmate. & dy. Sp. 24. A
Vrina alba crassa quid significet. de vrin. 4°. 123. E
Vrina alba, spumosa, & nebulosa non bonū significat. de dyna. Sp. 34. D
Vrina alba spumosa, & nebulosa si in die critico, aut post criticum diem superuenerit, solutionem agritudinis ostendit. de dyna. Sp. 34. D
Vrina alba si lōgo tēpore perseuerauerit frigora soluit. de dyn. Sp. 34. F
Vrina Amentiam significantes quales. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. H
per *Vrinam* aquam secedere bonum. de bon. aquę. Sp. 76. A
Vrina potus Aqua aut vini aquei qualis. in 6^m. de morbis vulgaribus, commentario. 5°. 3°. 192. A
Vrina aquosa quę. in 3^m. de morb. vul. com. 3°. 3°. 148. E
Vrina aquosa quid significant. in 1^m. pror. com. 3°. 4°. 188. C
Vrina aquosa crudum adhuc in venis esse indicant succum eū, qui a vētre submittitur. 2°. de san. tu. 2°. 69. G
Vrina aquosa cruda est, & diuturna. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
Vrina aquosa tenuis quid significet. in progn. com. 2°. 4°. 201. A
Vrina aquosa significat venosę materię passionē. 1°. de crisi. 4°. 130. H
Vrina aquosa sunt istę alba perspicuę ostendūt flauam bilem ad caput tendere. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
Vrina ad summū icōctā ē aquosa exquisitę. 1°. de cri. 130. G/H/4°. 132. A
Vrina aquea in primis diebus in febre. mīti. 1°. de crisi. 4°. 131. H
Vrina aquosa in pueris deterrima est. in progn. cō. 2°. 4°. 201. E/ de vrin. sign. ex Hipp. 78. G/ quę. in Hipp. Sp. 113. F
vt in *Vrinis* aquosum, ita est in pleuritide extreme crudum. 1°. de crisi. 4°. 132. D
in *Vrinis* quibus arenosa subest materies, ijs vesica calculescit. de vrinę sign. ex Hippo. Sp. 78. H
Vrina Aspera est propter renes, & vesicam quandoq; in progn. commentario. 2°. 4°. 201. E
Vrina aspera si post crīsim fuerit, in eandem febrem reintegrari demonstrat egrotum. de dyna. Sp. 34. G
Vrina Asſa, & cruda ex vasis. de tot. morb. temp. 3°. 88. G
Vrina Asterica quę, & quid significet. de dyna. Sp. 35. D
Vrina Asterica, idest habens quasi stellas vbi fęmina est dolorem stomachi grauitatemue capitis, musculis scapularum dolorem significat. de dynamidijs. Sp. 35. D
Vrina Atra aut raro, aut nunquā est tenuis. quę. in Hip. Sp. 113. E
Vrina atra quid significant. quę. in Hipp. Sp. 113. E
Vrina atra in viro, & muliere pessima est. de vrin. sign. ex Hipp. 78. G/ quę. in Hippo. Sp. 113. F
Vrina atra in acutis agritudinibus pernicioſa vt plurimum est. quę. in Hippocratem. Sp. 113. E
Vrina atra in lienosis sunt minus pernicioſa. quę. in Hipp. Sp. 113. E
Vrina Biliosa sunt in calidis, & siccis. 8°. met. me. 7°. 50. F
Vrina biliosa est propter renes & vesicam quandoq; in prognost. commentario. 2°. 4°. 201. E
Vrina color si biliosus fuerit, hypostasis autem alba, erit bilis cum pituita. de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 79. D
Vrina magis biliosa notat esse euacuandum per *vrinam*, vel per secesum. de vri. sign. ex Hipp. Sp. 79. D
Vrinę biliosas non habent quotidiana, & quartana febre laborātes. 2°. de differentijs febrium. 3°. 36. D
Vrina Bonę quales & earum odor. 1°. de crisi. 4°. 130. E
Vrina mortem significat si ex bono colore in malum die critica conuersa fuerit. de dyna. Sp. 34. C

in Vrinis Bullae insidentes morbum renalem, & longum significant cō-
men. 7°. aph. 34°. Ex. 36. E/ de vrin. sig. Sp. 78. H
Vrina Calculo laborantium quales. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. B
in Vrina cur Candidum sit sedimentum. in progno. com. 1°. 4°. 197. D
Vrina candida debet esse vbi cruditas non est. de dyna. Sp. 19. G
Vrina habens veluti Capillos, qui morbus dicitur capillitium, vnde sit.
com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
in Vrina cuiusdam tam longi aderant capilli, vt aequarent longitudinē
dimidij cubiti. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
Vrina Cardiacorum alba, & aquosa cum nebulis albis eorum aegritudi-
nis solutionem ostendit. de dyna. Sp. 34. H
Vrina in cardiacis spissa quando fuerit, si spissitudo velut scissa apparet
paralytim significat. de dyn. Sp. 34. H
Vrina Cholerico colore nebulam albam habens, & surfures supernatā-
tes in bomotoño, acmastico & peracmastico aut longam aegritudinē
aut mortem significat. de dyna. Sp. 34. C
Vrina eius, qui a Cibo se abstinit, qualis. 14°. met. met. 7°. 87. A
Vrina si fuerit Citrina, & parum nigredinis habuerit, epilepsia erit de
cholera rubra. de dyna. Sp. 24. A
Vrina si Claritatem superius habuerit, & inferius nebulosa & subliui-
da fuerit, dolorem renum significat, & coxae, & genu, & superius
stomachi. de dyna. Sp. 35. D
Vrina quae signum est Coctionis. 1°. de crisi. 4°. 131. C
Vrina optime cocta qualis in sanis. 1°. de crisi. 4°. 130. F
Vrina cocta quae sint. de vic. rat. in mor. acut. com. 4°. 7°. 144. B
Vrina minus cocta quae de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. B
Vrina cocta postea cessans mala. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 189. B
Vrina Colicam patientium quae. 6°. de loc. affe. 4°. 36. G
Vrina indicans Colliquationem qualis. in 6°. de morbis vulgari. com.
5°. 3°. 192. A/ de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 78. G
Vrina in principio colliquesfactionis qualis, in augmento, in statu, & de
clinatione. quae. in Hippo. Sp. 113. C
Vrina Color considerandus est. 4°. de san. tu. 2°. 83. H
Vrinarum colores quales. de vrin. 4°. 123. A
in Vrinis quando color cineritius & cur. in 6°. de morbis vulgaribus
commentario. 1°. 3°. 155. F
ex Vrina colores qui tinctores cognoscant. de caus. procatar. 3°. 98. C
Vrinarum bonus color significat maximam in laborantibus humorum
affluentiam. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 150. B
Vrina bonus color salutem promittit. in 1°. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 125. A
Vrinam duntaxat bene coloratam esse quandoq; sufficit ad morbi solu-
tionem. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C
Vrina non bonum colorem habens, si non fuerit digesta, vel constitutio-
nem vrinae animalis similem habuerit, & missa in calice cito resede-
rit, & amens patiens fuerit, & insaniam senserit, spasnum, aut mor-
tem significat. de dyna. Sp. 34. E
Vrina si mane mutauerit colorem, ostēdit subesse vitium. de dy. Sp. 19. G
Vrinae coloris est sudor in balneis. 13°. met. me. 7°. 87. A
Vrinae consistentia consideranda est. 4°. de san. tu. 2°. 83. H
in Vrina Contentorum situm euariat status. de vri. 4°. 124. A
Vrina si careat contentis, morbus est concoctus. de vrin. sig. Sp. 79. C
Vrina quae significat futurā Contractionem corporis. de dyn. Sp. 34. A
Vrinae Copia nisi proveniat, aut status erumpant, bimectantur alui, qui
bus hypochondria sublatā, murmurantia sunt ilium dolore acceden-
te. de vrin. signi. ex Hipp. Sp. 78. G
in Vrinis copiosis sunt pulsus vermiculātes. 2°. & pfa. ex pul. 4°. 113. A
in Vrinis Crassarum substantiarum tres dīa. quae. in Hipp. Sp. 113. E
Vrina crassa, & ruffa non est. de vri. 4°. 123. F
Vrina crassa flaua non est. de vri. 4°. 123. F
Vrina crassa nigra quid significet. de vri. 4°. 123. F
Vrina multa, crassa, & alba soluit abscessum futurum post aurem, &
articularum. com. 4°. aph. 74°. Ex. 35. H
Vrina crassa ab Hippocrate fm Galenum dicitur quae est mediocris re-
spectu tenuis. com. 4°. aph. 76°. Ex. 36. E
Vrinae crassae sūt paucae, q̄re vix renes p̄trāsūt. c. 4°. ap. 69°. Ex. 35. A
Vrina crassior naturalis quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 201. A
Vrina crassior coctionem imperfectam significat. 1°. de crisi. 4°. 130. F
Vrinae crassae, & tenues quomodo significant humorem crudum. in 3°.
de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. E
Vrina crassa permanens crassa quid significet. quae. in Hipp. Sp. 113. B
Vrina crassa quae micta crassa efficitur quid significet. de vri. 4°. 122. H
Vrinae crassae a pueris fiunt. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 173. B

Vrinae crassitudo est causa prima creandorum calculorum. in 6°. de mor-
bis vulg. commenta. 3°. 3°. 173. B
Vrinae fiunt crassae in declinatione. com. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
Vrina crassa quid significet. in prog. com. 2°. 4°. 201. A
Vrina crassa alba in quartanis. in 6°. de morb. vul. com. 4°. 3°. 179. F
Vrinae crassiores, pallidiores meliores. de vi. ra. in m. ac. c. 4°. 7°. 141. A
Vrina crassa nigra cum tali sedimento quid significet. de vri. 4°. 124. H
Vrina crassa rubea quid significet. de vri. 4°. 123. E
in Vrina crassa, quibus veluti surfura quaedam exeunt simul, vesica
scabie laborant. com. 4°. aph. 77°. Ex. 36. E
cū Vrina crassa caruncula in speciem pilorum significant vitium in re-
nibus, aut morbum articulare. de nat. hu. com. 2°. 7°. 180. G
Vrina crassa existēs, si carunculas paruas habeat, aut veluti capilli vna
excant, a renibus sunt. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. C/ de vri. sig. Sp. 78. H
Vrina crassa est, si debeāt exire veluti capilli. cō. 4°. aph. 76°. Ex. 36. D
Vrina in qua velociter separantur crassa a liquidis, & habet sedimentū
album, leue, & aequale quid significet. 4°. de san. tu. 2°. 83. H
Vrinae crassae quae non subsident quales, & quid significant. in 3°. de mor-
bis vulg. commen. 1°. 3°. 131. E
Vrinae crassae quae capitis dolorem pariunt, & praedicunt, & cur. in 3°.
de morb. vulg. com. 1°. 3°. 131. E
Vrinam crassam subsecuta tenuis, & copiosa bonum. in 3°. de mor. vul.
com. 1°. 3°. 131. E/ com. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H/ de vrinae significatione
ex Hippocrate. Sp. 78. G
Vrina crocea, & turbulenta cum nebulis non bonis, aut longam aegritu-
dinem, aut mortem praedicat. de dyna. Sp. 34. B
Vrina crocea si guttatim stillando fuerit egesta, ventris constrictionem
malam cum animi turbatione, & angustia ostendit. de dyn. Sp. 34. B
Vrina crocea, & spissa, laborem, dolorem, & grauedinem in synocha si
ue mortem ostendit. de dyna. Sp. 34. E
Vrinae Crudescētes quales. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 122. F
Vrina cruda quae. de tot. morb. temp. 3°. 89. F
Vrina cruda quae dicantur. de vict. rat. in morb. acu. com. 2°. 7°. 123. A
Vrina quae est semper signum cruditatis. 1°. de crisi. 4°. 131. C
Vrina cruditatem significans qualis. in prog. com. 2°. 4°. 201. A
cū Vrina cruda morbus diuturnus. in prog. com. 2°. 4°. 200. H
in Vrinis crudus succus videtur pus, sed distinguitur, & quomodo. 1°.
de alimentorum facultatibus. 2°. 10. C
cū Vrina excretus humor crudus, & albus euenit, vt subsidat, praebe-
atq; videndum vtilem hypostasim. de vri. sign. Sp. 79. C
Vrina solū Cruenta significat venas laborare. de na. hu. cō. 2°. 7°. 180. F
Vrina quando cruenta est in renum affectibus. in 6°. de morbis vulgari-
bus, commentario. 1°. 3°. 155. G
Vrinae Deficientes in egrotantibus quae. de vrin. 4°. 125. C
Vrinae Densata quae. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 178. H
Vrina densa, pallida, melior. de vri. sig. ex Hipp. Sp. 79. A
Vrina Deterior in egrotante quae. de vri. sig. Sp. 79. B
Vrina Ebriorum qualis. 10°. de simp. me. fac. 5°. 74. G
Vrina Eleuationem habens albam, & leuem, & aequalem quae. de vrine
significatione ex Hipp. Sp. 79. B
in Vrinis Epantismata eruginosa. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 172. H
Vrina ostendit humorem facientem Epilepsiam. de dy. Sp. 24. A
in Vrinis speciem Erui, aut hordei referētia vnde. in 6°. de morbis vul-
garibus, com. 5°. 3°. 192. A
Vrina exitiosa qualis. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 201. A
Vrinae quare in Febribus attendendae. 1°. de crisi. 4°. 128. C
Vrina maxime spectanda in febribus. 3°. de crisi. 4°. 139. D
Vrina significat de febre, sed non de musculorum morbis. de vict. rat. in
morb. acu. com. 4°. 7°. 144. F
Vrina in principiis febrium tenues, vnde paulatim fiunt crassiores. com-
men. 4°. aph. 69°. Ex. 34. H
ex Vrina proprium signum ephemerā. 1°. de disse. feb. 3°. 33. D
Vrinae ephemerarum quales. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A/ 1°. de arte curati-
ua ad Glau. 7°. 94. H/ de dyna. Sp. 33. H
Vrina ephemerā ex tristitia, & cupiditate quae. de dyna. Sp. 33. H
Vrinās quas habet febricitantes inedia, & labore. 1°. de crisi. 4°. 130. C
Vrina in febre ex inguinum dolore qualis. de dyna. Sp. 34. A
Vrina febrium putridarum qualis. 1°. de diff. feb. 3°. 34. A
in Vrina quot formae apparent, tot sunt febrium putridarum differen-
tia. 1°. de diff. feb. 3°. 33. C
in Vrinis, & in pulsu quando non est putredinis sensus in febre ex ob-
structione. 8°. met. me. 7°. 52. E

Vrina tertiana febris quales. de typ. 3°. 90. G/1°. de art. cur. ad Glauco.
 7°. 96. D/ de dyn. Sp. 34. F
Vrine quartana febris quales. de vrin. 123. B/ 2°. de crisi. 135. D/ 1°. de art.
 cur. ad Glauco. 7°. 96. D/ de dyn. 34. F/ quesi. in Hip. Sp. 113. C
Vrina quartanarum declinantium qualis. de vrin. 4°. 123. F
Vrine febrium errantium quales. in 1^m. de mor. vul. com. 3°. 3°. 123. B
Vrine febrium quotidianarum quales. in 1^m. de arte eu. ad Gl. 7°. 96. D/
 de dynamidijs. Sp. 34. F
Vrina febriu cōtinuarū vi sanguinis excitatarū qualis. q̄s. i. Hi. Sp. 113. B
Vrine synocharum febrium quales. de vrin. 4°. 124. H
Vrina qua significatur phrenitis in caufonide. de vrin. 4°. 123. C
Vrina sōle in ardentibus febribus tanta vis inest, vt illi soli credendum
sit. in 6^m. de mor. vul. com. 1°. 3°. 156. H
Vrina quaſiant in cauſo, & phrenitide. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
Vrina Fermentatę que. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 174. C
in Vrina Flatus quoque cognoscuntur. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 79. B
Vrina Flaua non poteſt eſſe tenuis. de vrin. 4°. 124. G
Vrina flaua tenuis quid ſignificet. queſ. in Hip. Sp. 113. B
Vrine abunde flauę, & mordentes ſunt in ſiccis. 8°. meth. med. 7°. 50. C
Vrina Fœminarum qualis. de vri. ſign. ex Hip. Sp. 79. A
Vrina mulierū habet maiorē hypoſtaſim q̄ virorū. de vrin. ſig. Sp. 79. A
Vrine Fœtent in calidis & humidis. 8°. meth. med. 7°. 54. B
Vrina fœtida eſt ppter renes & veſicā q̄que. in pg. com. 2°. 4°. 201. E
Vrina fœtida qualis. in prog. Hip. com. 2°. 4°. 201. A
Vrina fœtida quid ſignificent. de vri. 124. F/ 1°. de crisi. 4°. 130. E
in Vrinis hypoſtaſes Folioſę quibus ſint peiores. de vri. ſig. Sp. 78. G
per Vrinas cito exit Fructuum nutrimentum. 2°. de ali. fac. 2°. 17. D
Vrina cur Furſurę, & quot modis habeant furſura. commentario 4°.
 aphorismo 77°. Ex. 36. F
in Vrina furſures quid ſignificent. de nat. hum. com. 2°. 1°. 180. H
Vrina Groſſa, & q̄ manet groſſa vnde, & quid ſignet. de vri. 4°. 123. A
Vrina groſſa que ſit tenuis vnde, & quid ſignet. de vri. 4°. 123. A
Vrina groſſa rubea cum tali ſedimento quid ſignet. de vri. 4°. 124. H
Vrina Hepaticorum. de dynam. Sp. 35. A
in Vrina quid ſit Humor. de vri. 4°. 122. H
Vrina bilioſorū, & crudorū humorū qualis. in prog. cō. 2°. 4°. 200. D
Vrine humorum crudorum quales. de vri. ſig. ex Hip. Sp. 79. D
Vrine bonę proceſſus in humoribus crudis. de vri. 4°. 125. C
Vrina humoris non cocti eſt tenuis & alba. de vri. 4°. 124. G
Vrina Hydropicorum qualis. de dyn. Sp. 35. B
Vrine Hypoſtaſis tres partes. de vri. ſig. ex Hip. Sp. 79. B
Vrine habentes hypoſtaſim poſtea non habentes quid ſignificent. de vri.
 ſign. ex Hippoc. Sp. 79. C
in Vrinis Hypoſtaſes quales vbi coctę ſunt. de victus ratione in morb.
 acu. commen. 4°. 7°. 144. B
Vrine hypoſtaſis que fallat homines. de vri. ſig. Sp. 79. C
Vrinarum hypoſtaſes craſſioris farinę ſpecie quid ſignificent. de vrin. ſig.
 ex Hippoc. Sp. 78. F
Vrina Ictericorum qualis. de dyna. Sp. 35. B
Vrina in ictericis ruſſa & ſpiſſa plurimum egeſta ſanitatē, & ſolu-
nem ventris promittit. de dyn. Sp. 35. B
Vrina que ſignificat tecoris obſtructionem qualis. de vri. 4°. 123. B
Vrina quaſi Ignea ſignificat tertianam. de dyn. Sp. 35. E
Vrina Inculcata que. in 1^m. prorrh. com. 2°. 4°. 168. H
Vrina Infantium habet craſſam hypoſtaſim. de vrin. ſign. Sp. 79. A
in Vrina quid ſit inhærentia. de vri. 4°. 122. H
Vrina Iumentorum qualis. in prog. com. 2°. 4°. 200. C
Vrina ſimilis iumentorum vrina que. in 1^m. de mor. vul. cō. 3°. 3°. 122. C
Vrina iumentorum lotio ſimiles eliquationē non indicant. in 6^m. de mor.
 vulg. com. 5°. 3°. 192. A
Vrina turbida qualis iumentorū quid ſignificet. 4°. de ſan. tuen. 2°. 83. H
Vrina perturbatę quales iumentorum, dolorem capitis, vel adeſſe, vel
futurum ſignificant. com. 4°. apho. 70°. Ex. 35. B
Vrina perturbatę velut iumentorum quibus ſunt, ijs cephalalgia aut ad
ſunt, aut aderunt. de vri. ſig. Sp. 78. G
Vrina non ſunt neceſſario perturbatę, ſi alicui caput doleat, vel dolere
debeat. com. 4°. apho. 70°. Ex. 35. B
Vrine iumentorum ab extrinſeca caliditate in ſpiritum ſoluuntur, vt bi-
tumen, pix, atq; reſina. com. 4°. apho. 70°. Sp. 35. B
ad Vrina iumentorum difficultatem. de med. fac. par. 7°. 174. C
Vrina q̄uo. ex labore, fame, & ſiti mutetur. 10°. de ſimp. me. fa. 5°. 74. G
Vrina Lactea in ſynocha, ſi in initio ægritudinis iuuenibus euenerit, non

bonum ſignificat. de dyn. Sp. 34. D
Vrina Letalis que. de tot. mor. temp. 13°. 89. G
Vrina Lapides habentium quales. 2°. de loc. aff. 4°. 9. F
Vrina leuem hypoſtaſim inquit Galenus vocare Hippocratem continuā
& indiuiſam. de vri. ſig. ex Hipp. Sp. 79. B
Vrina Lienorum quales. queſ. in Hipp. Sp. 113. E
Vrina Liuida quid ſignificet. 1°. de crisi. 4°. 130. E
Vrina colore liuida, & tenuis conſtitutione phrenitim futuram denun-
tiat in homotono acmaſtico & paracmaſtico. de dyna. Sp. 34. C
Vrina liuida caput dolentibus ſignificat augmentum. de dyna. Sp. 34. G
per Vrinas citius meat Lora dulcis. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Vrinam difficilis cit lora acerbā, & acida. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Vrina lucida nimis in hepaticis bonum ſignum ſignat. de dyn. Sp. 35. A
Vrina valde lucida in ſynocha phrenitim vêturā oſtēdit. de dy. Sp. 44. F
per Vrinam Lutum expellens. 10°. de compoſit. medic. ſec. loc. 5°. 206. F
Vrina Mediocris non poteſt eſſe alba. de vri. 4°. 124. H
Vrina mediocris, ſi aliqua in ipſa exeant, veſicę, aut renum paſſio ſigni-
ficatur. com. 4°. apho. 77°. Ex. 36. E
Vrina mediocris, que neq; laudanda ſit, neq; vituperāda, & ſymptoma
ta peſſima ſignificant hominem longiori tempore ſuperſtitē tandem
moriturum. in 6^m. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 197. B
Vrina Medię inter coctum, & crudum. 1°. de crisi. 4°. 130. E
Vrina in melancholia, & amentia quales. queſ. in Hipp. Sp. 113. E
Vrine ſunt meliores, que ſecundum naturam morbi ſunt, vel humoris
peccantis. com. 4°. aph. 72°. Ex. 35. F
Vrina que Mentis aberrationem portendant. in 1^m. prorrh. commen-
tario 1°. 4°. 167. F
Vrina quando ſignificet Morbum diuturnum, & non tutum. de vrina
ſignificatione ex Hipp. Sp. 78. B
Vrina Multa ſignificat paucas deiectiones. com. 4°. apho. 83°. Ex. 37. B/
 de vrin. ſign. ex Hip. Sp. 78. H
Vrina multe incipientes in diebus iudicatorijs bonę, & qui ſint dies iu-
dicatorij. com. 4°. aph. 36°. Ex. 31. G
Vrina multitudo impedit ne ilia ſuſpenſa murmurantia lumborum dolo-
re ſuperueniente alui humectentur. com. 4°. aph. 73°. Ex. 35. F
Vrina Naturalis qualis. in prog. com. 2°. 4°. 200. H
Vrina ſecundum naturam non ſunt ſimpliciter tenues, nec craſſę, ſed me-
diocres. com. 4°. aph. 69°. Ex. 35. A
Vrina naturalis modice pallida eſt. 10°. de ſimp. med. fac. 5°. 75. B
in Vrina naturali que conſideranda. de vrin. 4°. 125. B
in Vrina Nebula, & ſubnebula quomodo fiant. de vrin. ſig. Sp. 79. B/D
Vrina in quibus ſunt nebula ſurſum ne an deorſum meent, quoſue colo-
res habeant, conſiderandę. de vri. ſigni. Sp. 78. G
in Vrinis nebularum ſuſpenſarum ſignificatio. de vri. ſig. Sp. 78. F
in Vrinis nebula deorſum labentes cum quibus coloribus ſint malę. de
vrin. ſign. ex Hip. Sp. 79. C
Vrina cum nebulis ſciſſis macronoxiam ſignificat. de dyn. Sp. 34. G
Vrina nebulas cholicas habens, in ægritudinem acutam tranſire mor-
bum ſignificat. de dyna. Sp. 34. G
Vrina ſine nebula turbulenta in ſynocha non bonū ſignat. de dy. Sp. 34. E
Vrina nebulosa que. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 140. C
Vrine ſi ſint nebulosa & craſſa purgadi. de vi. r. in m. ac. c. 4°. 7°. 140. B
Vrinas nebulosas, vel craſſas a principio habentes purgadi ſunt. de vri.
 ſign. ex Hipp. Sp. 79. A
Vrina Nephritica quales. 6°. de loc. af. 36. G/ 4°. 37. C/ de dyna. Sp. 35. C
Vrina in nephriticis ſpiſſa, cuius color ſit velut ſperma hominis mortem
ſignificat. de dyna. Sp. 35. C
Vrina in nephriticis vinoſa augmentū doloris ſignificat. de dy. Sp. 35. C
Vrina Nigra vnde generentur. in 1^m. prorrh. com. 1°. 4°. 162. E
Vrina nigra vnde. in 1^m. de mor. vul. com. 2°. 3°. 115. E/ in 1^m. prorrhetic.
 commentario 3°. 4°. 178. H
Vrina nigra in triplici ſunt differentia. de vri. 4°. 123. E
Vrine nigra differentia, & quid ſignificent. in prognostica. commenta-
 rio 2°. 4°. 201. A
Vrina nigre colliquati lienis notę ſunt. in 6^m. de morbis vulgaribus, com-
 mentario 5°. 3°. 192. A
Vrina nigra quartanam nunciat. de dy. Sp. 34. G
Vrina nigra in principio malū ſignificat. de ijs, que in medicatrina ſiūt.
 commentario 1°. 7°. 198. C
Vrina nigra in mulieribus, & viris deterrima. in prognostica. commen-
 tario 2°. 4°. 201. B
Vrina nigra peſſima eſt, & omnes necat. 1°. de crisi. 4°. 129. E
 Vrina nigra

Vrina nigra letalis ē. 1.º de cri. 4.º. 127. D/H/ in 1.º. pror. cō. 2.º. 4.º. 169. D
Vrinarum nigrarum deteriores quæ. in 1.º. prorrb. com. 1.º. 4.º. 162. E
Vrina nigra, aut liuida in synocha nō sine periculo erit. de dyn. Sp. 34. E
Vrina nigra cum sudore in synocha non bona signa imminere ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. D
Vrina nigra in synocha per varios colores frequenter mutata cū nebulis nō bonis, & velut concisis, & separatis, & frequenter in nigrū colorē conuersa phrenitim cum morte significat. de dyna. Sp. 34. E
Vrina nigra, & lucida cum sudore, & dolore hypochondriorum in synocha mortem nunciant. de dyn. Sp. 34. E
Vrina nigra, & tenuis cum nebulis phrenitim ostendit. de dyn. Sp. 34. B
Vrina nigra, & tenuis cum aurium obtusione sanguinis fluxum imminere ostendit. de dyna. Sp. 34. B
Vrina nigra, & tenuis, & æstuosa, si æstusatio fuerit cū fastidio, & si turbatū sensum patiens habuerit, & nō recte intelligat, & loquat aut malefactum non defuerit, mortem ostendit. de dyna. Sp. 34. F
Vrina nigra, & spissa non boni coloris mortem significat in synocha. de dynamidijs. Sp. 34. F
Vrina nigra turbulenta, & veluti capillosa, & aliquid rasuræ habens mortem significat in hepaticis. de dyna. Sp. 35. A
Vrina nigra oleosa & tenuis. in 3.º. de mor. vul. c. 3.º. 3.º. 151. D
Vrina nigra. in 1.º. de mor. vul. com. 3.º. 121. A/124. F/ 3.º. 151. B
Vrinam nigram habentis casus. in 1.º. prorrb. com. 2.º. 4.º. 171. F
Vrina Nubecula quid significet. in prog. com. 2.º. 4.º. 201. D
in Vrina qualis nubecula appet si sanguis sit coctus. 4.º. de sa. t. 2.º. 83. H
Vrina habens nubeculam rubram quarto die, ostēdit in septimo indicationem futuram. com. 4.º. aph. 71.º. Ex. 35. C
ad Vrinæ Nubis nomen q prius dixit. in 3.º. de mor. vul. cō. 1.º. 3.º. 128. C
in Vrinis nubes rubræ raro apparent, albæ frequenter, & sunt signum coctionis manifeste. com. 4.º. aph. 71.º. Ex. 35. D
in Vrinis rubra nubes bona, sed alba melior, meliusque sublimamentū album, æquale, atque consistens. com. 4.º. aph. 71.º. Ex. 35. C
in Vrinis Nubilosa suspensiones quæ. in 3.º. de mor. vulg. cō. 1.º. 3.º. 128. B
Vrina male Olens, & aquosa, & atra, & crassa letalis est. de vrina signifi. ex Hippocrate. Sp. 78. G
Vrina si male olens fuerit, et hypostasis atra in acuta ægritudine non mori ægrum impossibile. quæ. in Hip. Sp. 113. E
Vrina grauiter olens est puris particeps. de vri. sign. ex Hip. Sp. 79. C
Vrina grauiter olens quid significet. quæ. sita in Hip. Sp. 113. D
Vrina Oleaginea vnde gignantur. quæ. in Hippoc. Sp. 113. C
Vrina oleaginea quid significet. de vrin. 4.º. 124. D
Vrina oleosa secundum Sabinum in 3.º. de mor. vulg. com. 3.º. 3.º. 148. B
Vrina oleosa quæ. in 3.º. de morbis vulgar. com. 3.º. 3.º. 147. F
Vrina oleosa non est vnius coloris vt nec oleum. in 3.º. de morb. vulgari. com. 3.º. 3.º. 147. H
Vrina oleosa meminit. in 1.º. de mo. vul. cō. 3.º. 125. C/147. E/ 3.º. 151. G
Vrina pauca oleosa. in 1.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 125. C
Vrina veluti oleum quid significet. 1.º. de crisi. 4.º. 130. E
Vrina Optima in viris, quæ. de vrin. 4.º. 125. A
Vrina optima in mulieribus, quæ. de vrin. 4.º. 125. B
Vrina optima puerorum qualis. de vrin. 4.º. 125. B
Vrina optima in ægotantibus quæ. de vrinis. 4.º. 125. B/ de vrina significatione ex Hippocrate. Sp. 79. B
Vrina optima quoad colorem. in progn. com. 2.º. 4.º. 202. B
Vrina optima quæ. 1.º. de diff. feb. 33. C/ de tot. mor. temp. 3.º. 89. F/ 3.º. de presag. ex pul. 116. G/ 1.º. de crisi. 4.º. 130. A/ F/ de vict. rat. in mor. acu. com. 4.º. 7.º. 135. D/ de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. F
Vrina optima quæ sit fm Hippocrate. de vict. rat. in m. a. c. 4.º. 7.º. 144. C
Vrina optima quæ, & quæ non. in prog. com. 2.º. 4.º. 200. B
Vrina optima quæ, & quod signum. com. 1.º. apho. 12.º. Ex. 6. E
Vrina optima, & symptomata pessima significant hominem euasurum, sed acuta ægotaturum. in 6.º. de mor. vul. com. 6.º. 3.º. 197. B
Vrina quæ Pallet peractæ secundæ actionis signū est. 2.º. de sa. t. 2.º. 69. G
Vrina pallida non potest esse tenuis. de vri. 4.º. 124. G
Vrina pallida quid significet. 1.º. de crisi. 4.º. 130. A
Vrina Pauca vnde. in 1.º. de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 115. B
Vrina pauca quandoque iecur purgat, & sunt bonæ. 5.º. de lo. aff. 4.º. 35. E
Vrina Pendentia consideranda. 4.º. de san. tuen. 2.º. 83. H
Vrina in Peripneumonicis indigesta in initio, & ante crisim significat mortem futuram. de dyna. Sp. 35. A
Vrina in peripneumonicis sanguinea cum nebulis varijs vitæ periculum nunciat. de dyn. Sp. 35. A

Vrina in Peripneumonicis nigra cum varijs nebulis mortem futurā ostēdit. de dynamidijs. Sp. 35. A
Vrina quæ Pernitiem significant. 1.º. de crisi. 4.º. 130. E
quibus Vrina Perspicua albæ sunt, improba, præcipue in phreniticis apparentes. de vri. sign. ex Hip. Sp. 78. G
Vrina possunt esse perspicua, & non albæ, sed habentes colorem bilis. com. 4.º. aph. 72.º. Ex. 35. F
Vrina Pessime in viris & mulieribus quæ. 1.º. de crisi. 4.º. 130. F
Vrina pessima quæ. 1.º. de diff. feb. 3.º. 33. C
Vrina omnium pessima, quæ. 1.º. de crisi. 4.º. 130. H
Vrinæ Pestilentium quales. 3.º. de presag. ex pul. 4.º. 116. G
Vrina Phlegmatica si apparuerit sicut sol in limpidis coloribus indignationem renum denunciat. de dyn. Sp. 34. G
neq; in Vrinis, neq; in sputis, neq; in sudoribus, neq; in vomitibus signa Phrenitica. in 1.º. prorrb. com. 1.º. 4.º. 162. E
Vrinæ quæ phrenesim significant, quales. in 1.º. prorrb. com. 1.º. 4.º. 162. E
in Vrinis Pilis similia & longa. 6.º. de loc. aff. 4.º. 37. H
per Vrinæ pili qui exeunt in venis oriuntur. 6.º. de loc. aff. 4.º. 37. H
in Vrina quomodo pili nascantur, & quomodo curetur illa affectio. 6.º. de locis affectis. 4.º. 37. E
Vrinæ pingues quæ. in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 147. G
Vrina pinguis quid significet, & quomodo fiat. cō. 7.º. aph. 35.º. Ex. 56. F
supra Vrinā pingue signat consumptionem. in prog. com. 2.º. 4.º. 201. C
Vrina pinguis sine febre senibus eueniens apoplexiam facit, quæ cum soluta fuerit caliginem oculorum cito transeuntem, & cibi delectationem ostendit. de dyna. Sp. 34. B
Vrina pinguis in causo mortem significat. de dyn. Sp. 34. B
Vrina pinguis, & ruffa in pleuriticis mortem futuram ostendit. de dynamidijs. Sp. 34. H
Vrina etiam in Pleuritide consideranda, quia est cum febre. 1.º. de crisisibus. 4.º. 128. D
Vrina pleuritidis qualis. de dyna. Sp. 35. E
per Vrinæ & per sudorem, & per insensibilem transpirationem aliquid meat, quod ex Potu cum sanguine tendit. de atra bile. 1.º. 34. D
Vrina potui quandoq; similis. in 6.º. de mor. vul. com. 5.º. 3.º. 192. A
Vrina potum excedentes. in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 145. E
Vrina Praua quæ. de vrin. 125. A/ 1.º. de crisi. 4.º. 130. F/ G
Vrina praua & symptomata pessima significant hominem breui moriturum. in 6.º. de mor. vul. com. 6.º. 3.º. 197. B
Vrinæ excretionem prauæ si bene exeant, ad bonum terminantur. commentario 4.º. apho. 47.º. Ex. 32. H
Vrina quæ significet finem Principij. 1.º. de crisi. 4.º. 132. D
in Vrinis Puerorum otiosorum, & plethoricorum multa est subsidentia. 1.º. de crisi. 4.º. 130. C
Vrina puerorum crasse. de ren. aff. dig. & med. 7.º. 192. F
Vrinæ puerorum cur crasse. in 6.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 173. D
Vrina pessime in pueris quæ. 1.º. de crisi. 4.º. 130. F
Vrina puerperarum quales. in 3.º. de mor. vul. com. 3.º. 3.º. 141. F
Vrina Pulmonis pinguedinosa, & alba peripneumoniam significat. de dynamidijs. Sp. 35. E
per Vrinam cur sepe non it pus pulmonis. 6.º. de loc. aff. 4.º. 39. E
Vrina Puluerulenta, & maxime si frigus, & lippitudo oculorū fuerit, & caligo, & superiores partes in sudorem veniant, ventrem spasmi denunciat. de dyna. Sp. 34. D
cum Vrina quandoque Pus excernitur iecore aut renibus languetibus, & subsidendo salit minus acutum artificē. de vrin. sign. ex. Sp. 79. C
Vrinis sit pus quandoque ex abscessu longi temporis. commentario 4.º. aphorismo 75.º. Ex. 36. B
in Vrina pus quid significet. 6.º. de loc. aff. 4.º. 37. E
absq; Vrinis quando pus & sanguis fiat, & quando non. commentario 4.º. aphorismo 75.º. Ex. 36. B
Vrina pure mista, quæ postea turbet, quid signet. 4.º. de san. tu. 2.º. 83. H
Vrina purulenta quæ bona. in prog. com. 2.º. 4.º. 206. B
cum Vrinæ miscella puris consideratio. 6.º. de loc. aff. 4.º. 39. A
Vrina Pura quæ longo tempore turbetur quid significet. 4.º. de sanitate tuenda. 2.º. 83. H
in Vrina etiam Ramenta expelluntur. 6.º. de lo. aff. 4.º. 37. D
cū Vrina ex vesica & renibus eiciuntur ramenta. 4.º. de loc. aff. 4.º. 35. H
Vrina quæ velut Rasuram habuerit, & arenam, & in renibus quasi sanguinem, syntexin renū colliquationem ostendit. de dyn. Sp. 34. G
Vrinā quam faciat exulceratio renū, & vesica. de vrin. sign. Sp. 78. H
Vrinæ quibus vitia renum significantur. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 78. H
Vrina quæ

Vrina quæ significant renum dolorem. de dyna. Sp. 35. D
Vrina quæ distinguat scabiæ reni à scabiæ vesicæ. cō. 4°. apho. 77°. Ex. 36. F
Vrina renum ulceratarum. de dynam. Sp. 35. C
Vrina non Residētes, si æger sit fortis, longus est morbus, si debilis, mortem ostendunt. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Vrina in quibus nihil residet male. de vrin. 4°. 125. A
Vrina in febribus Rosea & obscura phrenitim significat. de dy. Sp. 35. E
Vrinas Rubras tingit sanguinis serosa superfluitas. 1°. de crisi. 4°. 130. F
Vrina rubra significat abundare sanguinem crudiores, & ferosiores. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 131. C
Vrina rubra est & candida his, qui nimia fatigatione fuerint lassæ. de dynamidijs. Sp. 34. B
Vrina rubra longæ significant morbum. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 131. C
Vrina rubra significat longum morbum, licet salubrem. in 1°. de morb. vul. com. 3°. 3°. 123. B
Vrina rubræ cur salubres, licet morbi longitudinem significant. 1°. de crisisibus. 4°. 130. F
Vrina rubra cur significet longum morbum, sed salubre. de vrin. 4°. 124. B
Vrina rubræ raro præter quartum, & quibus diebus iudicationes secundum ipsas ostendantur. com. 4°. aph. 71°. Ex. 35. E
Vrina rubra mala, quæ in 1°. prorh. com. 2°. 4°. 172. H
Vrina rubra & obscura habet qui patitur vitium hepatis. de dy. Sp. 35. E
Vrina rubra mortem significat in phthisi, hydrope, apoplexia, epilepsia, paralyti, peripneumonia, cholica, & dysenteria. de dyn. Sp. 35. D
Vrina rubra & spissa in synocharum febrium augmento mortem cito futuram significat. de dynam. Sp. 34. D
Vrina rubra, & spissa si fuerit egesta frequentius in synocha futuram phrenitim denunciat. de dynam. Sp. 34. D
Vrinarum Ruffarum tenuium præsagia. in 3°. de mor. vul. com. 1°. 3°. 128. A
Vrina magis fit ruffa quando sine cibo manemus. 1°. de crisi. 4°. 130. A
Vrina ruffe sunt ephemeris. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 95. B
Vrina ruffa in acmaisticis inuenitur. de dyna. Sp. 34. C
Vrina ruffa non potest esse tenuis. de vrin. 4°. 124. G
Vrina ruffa cur. 2°. de san. tuen. 2°. 69. H
Vrina ruffa quid significet. quæ in Hippoc. Sp. 113. B
Vrina ruffa & atra significat abundare bilem flauam. in 3°. de morbis vul. com. 1°. 3°. 131. D
Vrina ruffa si caput dolentibus sanguis de naribus fluxerit, huius doloris fiet solutio. de dynam. Sp. 34. G
Vrina ruffa, & crassa cum hypostasi ruffa quid significet. quæ sit in Hippocratis. Sp. 113. B
Vrina ruffa & biliosa iandudum coctum esse succum indicat, qui à ventriculo summittitur. 2°. de sa. tue. 2°. 69. G
Vrina Sanguinea cur sit. de anat. viuo. Sp. 51. C
Vrina sanguinolenta quid significet. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. G
Vrina sanguinea synochon causon significat. de dyn. Sp. 35. E
Vrina sanguinea, & obscura causon significat. de dyn. Sp. 35. E
Vrina sanguinea in hepaticis mortifera est. de dyn. Sp. 35. A
Vrina sanguinea cum dolore capitis & hypochondrij dexteræ partis statim subitanam mortem significat. de dyn. Sp. 34. B
Vrina suadens sanguinem mittendum quotidiano acuta æstate. de d. Sp. 32. E
Vrina Saniosa in febre quales. de caus. procatar. 3°. 98. C
Vrina saniosa in solutione phlegmonis. de caus. procatar. 3°. 98. C
Vrina sani hominis qualis. de dynam. Sp. 19. G
Vrina debent inspicere, si sint similes sanis, bonum, si non, malum. commentario 7°. apho. 63°. Ex. 59. H
Vrina significans sanitatem alba, & spissa. de dyna. Sp. 34. A
Vrina optima sanorum qualis. de vrin. sig. ex Hipp. Sp. 79. A
Vrinis sanorum sunt etiam crudi succi. 1°. de alim. fa. 2°. 10. C
Vrina residentia consideranda est. 4°. de san. tuen. 2°. 83. H
Vrina Sedimentum quid. 3°. de præfag. ex puls. 4°. 119. A
Vrinæ, quæ sedimen cito crassum habent, significant morbum cito debere terminari. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Vrinæ quæ in principijs morborum habent sedimen, non sunt bonæ. com. men. 4°. apho. 69°. Ex. 35. A
Vrinam cuius sedimen biliosum esset, pars vero superfluitas aquosa, nūquam vidit Galenus. com. 7°. aph. 32°. Ex. 56. D
Vrinis sedimen ut plus fabacea. de mult. 3°. 81. F
Vrina habentes sedimen veluti crassa farina quid significant. commentario 7°. aphorismo 31°. Ex. 56. C
Vrinis si sedimenta fiant veluti farina crassa febricitantibus longa est egritudo. com. 7°. apho. 31°. Ex. 56. C

Vrina spissa, & cholericæ si fuerit in augmento febris synochæ mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34. E
Vrina Splenicorum qualis. de dynam. Sp. 35. B
Vrina si spumosa superius fuerit significat stomachi ventositatem, et ali quando desiderium veneris, & tussim, & frigiditatem. de dyn. Sp. 35. E
Vrina quales in Statu, de quo Hippocrates. in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. III. G
Vrina non habent aliquid simile Strigmentis, sed bene alui excrementa. com. 7°. aphor. 64°. Ex. 60. B
Vrina Subalbida, et spumosa, aut ruffa in synocha mortem significat. de dynamidijs. Sp. 34. D
Vrina Sublatio quomodo fiat. de vrin. sig. ex Hipp. Sp. 79. D
Vrina Sublimitas quomodo fiat. de vrin. sign. ex Hip. Sp. 79. D
Vrinis sublime occultato dolore coxæ significat delirium. in 1°. pror. commentario 2°. 4°. 168. G
Vrina Subnigra quid significet. in 1°. de morb. vul. com. 3°. 122. H | 3°. 123. C
Vrina si superius fuerit subnigra, & plena, & inferius claritatem habuerit inferius dolorem renum, & superius gravitatem capitis obtur rationem aurium, & narium significat. de dynam. Sp. 35. D
Vrina Subpallida quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
Vrina subrubra & sedimentum subrubrum longitudinem salubrem significat. in prog. com. 2°. 4°. 200. E | com. 4°. apho. 71°. Ex. 35. D
Vrina si fuerit subrubra, & hypostasis subrubra & levis, quid significet. de vrin. sig. ex Hipp. Sp. 78. F
Vrina subrubra cur. in progn. com. 2°. 4°. 200. E
Vrina Subruffa quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. A
Vrina Subsidentiam ὑποσάκιν vocant. 4°. de san. tuen. 2°. 85. H
Vrina Subsidentia quid sit. in prog. com. 1°. 4°. 197. D
Vrinis subsidens proportionatur puri. 1°. de diff. feb. 3°. 33. B
Vrinarum Subsidentium, & non Subsidentium significatio, quæ. 4°. de sanitare tuenda. 2°. 83. H
Vrinarum Subsidentiarum colores varij, & cur. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 155. G
Vrina non Subsidentes male. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 125. C
Vrina habentes arenosam Subsidentiam significant calculum vesicæ, & etiam renum. com. 7°. apho. 79°. Ex. 36. H
Vrina Subsidentis comparantur sputa in pleuritide, & pulmonis passionibus. 1°. de crisi. 4°. 132. D
Vrinis Subsistentia pus dicitur ab Erasistrato. de nat. hum. cō. 2°. 7°. 180. C
Vrinis prompta est & expedita Subsistentium cognitio, quod ita non est in alui excrementis. com. 7°. apho. 64°. Ex. 60. B
Vrina ostendunt per vas factum ex vitro Subsistentiam, & si in altero ponatur vase sola Subsistentia relinquere possumus abiectis his quæ supernant, quod fieri non potest in alui excrementis. com. 7°. aph. 64°. Ex. 60. B
Vrina Substantiam quam vocet author libri de vrina significatione ex Hippocrate. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. F
Vrina Substantia quid, & qualis. de vrin. 4°. 122. H
Vrinis Substantiæ defectus est alijs deterior. de vrin. 4°. 123. H
Vrina cum Sudore si in synocharum febrium augmento fuerit, & abundantia vrina fuerit, mortem cito venturam nuntiat. de dy. Sp. 34. D
Vrinarum Suspensiones delirij significat. in 3°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 151. B
Vrina dispersæ suspensiones. in 1°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 124. H
Vrina cum suspensione ut farina. in 3°. de mor. vul. cō. 1°. 3°. 133. H
Vrinis suspensio genitura similis. in 3°. de morb. vul. cō. 2°. 3°. 135. C
Vrina tenuis qualis intelligatur à Galeno. com. 7°. aphor. 32°. Ex. 56. D
Vrina tenues. i. dilutæ. in 1°. de morbis vulgar. com. 2°. 3°. 114. E
Vrina integre tenuis est aquosa. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
Vrina tenuis si fuerit, non se habet secundum naturam. cō. 4°. aphor. 77°. Ex. 36. E
Vrina quid significet tenue, & fuluum. quæ sit in Hipp. Sp. 113. B
Vrina tenuis quæ ita mingitur, & manet quid significet. de vrin. 4°. 122. H
Vrina tenuis ita permanens unde fiat. quæ sita in Hipp. Sp. 113. B
Vrina tenues ita manentes quid significant. 1°. de crisisibus. 4°. 130. F
Vrina tenuis permanens tenuis quid significet. quæ sit in Hipp. Sp. 113. B
Vrina tenues quæ sunt crasse quid significant. 1°. de crisi. 4°. 130. F
Vrina tenuis in quibus affectibus mingatur. quæ sit in Hippo. Sp. 113. C
Vrina tenuis quid significet. de vict. ra. in morb. acu. com. 4°. 7°. 140. B
Vrina tenuis ac crassa quid significet. in prog. Hipp. com. 2°. 4°. 200. H
Vrina tenuior coctionem imperfectam significat. 1°. de crisi. 4°. 130. F
Vrinis tenuitatis quid significet. de vrin. 4°. 124. G
Vrina tenues cruditatem significant in venis. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 139. A
Vrina tenuis notat omnes venas pati. com. 4°. apho. 76°. Ex. 36. E

Vrina apparet tenuis, & aquosa sine hypostasi si sanguis sit crudus. 4°. de sanitate tuenda. 2°. 83. H
Vrinarum tenuitas significat cruditatem. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 141. A
Vrina admodum tenuis cruditate perniciosam signat. quæ in Hipp. Sp. 113. A
Vrina tenuis, & rutila ægritudinem significat crudam, & diuturnam, & sine periculo esse non potest. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 78. G
Vrina quibus tenuis. & cruda mingitur diuturna, si alia signa tanquam euasuris adfuerint, hos abscessum ad septi transuersi regiones infernas expectare oportet. de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 78. G
Vrina tenuis significat morbum crudum. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3°. 132. F
Vrina tenuis ostendit febrem longam. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. F
Vrinæ tenues indigent longo tempore pro coctione. in 1°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 123. C
Vrina tenues morbos produciunt. in 1°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 125. A
Vrina tenuis cruda significat futurum abscessum in conualituris. in prognost. commentario 2°. 4°. 201. C
Vrina tenuis, & alba ob quid mingatur. quæ in Hipp. Sp. 113. C
Vrina tenuis, & alba quid significet. de vrin. 4°. 124. G
in *Vrinis* hypostases tenues, & albæ admodum malæ. de *Vrinæ* significatione ex Hippocrate. Sp. 78. G
Vrina tenuis & nigra, non possunt simul stare. de *Vrinis*. 4°. 123. E
Vrinæ tenues nigra. in 3°. de morbis vulg. com. 3°. 3°. 151. B
Vrinæ tenues nigra dilutæ. in 3°. de morb. vulg. com. 3°. 3°. 141. E
Vrina tenuior nigra deterior est. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. A
Vrinæ tenuiores nigriores perniciosæ. de victus ratione in morbis acutis, commentario 2°. 7°. 141. A
Vrina tenuis & pallida quid significet. de *Vrinis*. 4°. 123. C
Vrina tenuis non potest esse pallidum rufum & flavum. de vrin. 4°. 124. G
Vrina non potest esse tenuis, & rubra. de vrin. 4°. 123. D
Vrina tenuis, & foris turbulenta quid significet. quæ in Hipp. Sp. 113. B
Vrinæ tenues, & decolores non significant mortem, sed desideratur tempus ad coctionem. in 1°. de morb. vulg. commen. 3°. 3°. 122. E
Vrina tenuis cum nebulis non bonis in homotono, acmastico, & paracmastico phrenitum siue mortem aut spasmodum signat. de dynam. Sp. 34. C
Vrina tenuis, maxime si dolor capitis, & scapularum, & insomnia fuerit in synocha phrenitum, & parocope, & dementia, siue cardiacæ significat in alijs, in mulieribus mortem. de dynamidijs. Sp. 34. E
Vrina tenuis si mediocriter crassa efficiatur, & si alba ruffa fiat, iudicationem significat. commen. 4°. aph. 71°. Ex. 35. D
quibus *Vrina* tenuis, pulsatus capitis, febrium vertigines à principio sunt eis, expectanda est ad crises febris acumine augeri. de *Vrinæ* significatione ex Hippocrate. Sp. 78. H
Vrina tenuis in critico die si aspera facta fuerit in synocha statim sudorem futurum demonstrat. de dynamidijs. Sp. 34. E
Vrina tenuis si se mutauerit post crism, eius febris fiet repetitio. de dynamidijs. Sp. 34. E
Vrina tenuis si post crism venerit, & longo tempore perseverauerit repetitio cuiuslibet ægritudinis fiet. de dynamidijs. Sp. 34. G
Vrina tenuis si in malum colorem se post crism mutauerit, & si patiuntur prima ætate fuerint, contractionem corporis signat. de dyn. Sp. 34. G
Vrina tenuis, & boni coloris frequens & multa egesta macronoxiam et solutionem ægritudinis ostendit, sed apostema futurum. de dyn. Sp. 34. E
Vrina tenuis, & saniosa si in initio ægritudinis venerit, & per multos dies manserit quando ad phrenitum futuram nūciat. de dyn. Sp. 34. H
Vrina tenuis habens veluti limum liuidum indigestionem aut mortem nūciat. de dynamidijs. Sp. 34. H
Vrina tenuis vertigines, & capitis pulsus cum adsunt in febribus à principio expecta febrem usque ad iudicationem. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 139. H
Vrina si tenuis à principio non purgandum. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 140. B
Vrina cum sunt tenues à principio medicamentum ne præbeto. de *Vrinæ* significatione ex Hippocrate. Sp. 79. A
Vrina turbata quæ & quomodo. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 3°. 3°. 142. A
Vrinæ turbatæ vel obuersæ quales sint. com. 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Vrinæ turbatæ fiunt à materia crassa ac densa à calore agitata. commentario 4°. aphorismo 70°. Ex. 35. B

Vrinarum quæ turbantur generalis nota. 4°. de sanitate tu. 2°. 83. H
Vrinæ turbatæ non subsidentes significant flatuosam turbationem, et crassitatem crudorum humorum. in 3°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 131. F
Vrinæ turbatæ significant aliquam coctionem si statim subsident. in 3°. de morbis vulg. com. 1°. 3°. 131. E
Vrinæ aliquæ diu perturbatæ manent, & quid significant. commentario 4°. aph. 70°. Ex. 35. B
Vrinarum Turbidarum tres differentiæ, & quid significant, & portendunt. 1°. de crisisibus. 4°. 130. G
Vrina turbida quæ in 1°. prorrh. com. 2°. 4°. 169. D
Vrinam Turbulentam facientibus vile est Adrianum balsamatum, & Philantropon. de dynamidijs. Sp. 28. B
Vrina turbulenta, & non varia crism cum dolore aliquo venturum ostendit. de dyn. Sp. 34. C
Vrina turbulenta, & tardius residens in synocha: si sanitas intraneorum fuerit, & per multos dies perseverauerit, & non se mutauerit, acuta febris in tertianam conuertetur. de dyn. Sp. 34. C
Vrinæ Variæ quid significant. in prognost. com. 2°. 4°. 200. E
Vrinæ variæ significant longitudinem morbi. de victus ratione in morbis acutis, commentario 4°. 7°. 141. A
Vrinæ considerandæ in ventris passionibus si cum febre sint. 1°. de crisisibus. 4°. 128. D
Vrina Vesicæ scabiei. de dynamidijs. Sp. 35. C
Vrina qua significatur vesicæ scabies. de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 78. H
Vrina in scabie vesicæ saniosa & plurimum egesta, & velut coagulata aut aliquam eruptionem in renibus aut initium calculi in proximo venturum ostendit. de dyn. Sp. 35. C
cui *Vrina* exiens ephelcis vesicæ ulcerationem ostendit. 1°. de lo. af. 4°. 2. F
per *Vrinam* minus secedit vinaceorum dilutum si quis eo hyeme utatur. 2°. de alim. fac. 2°. 18. D
Vrinæ flauorum vinorum quales. in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 192. A
Vrina quæ habet formam vini tenuis atque albi, quomodo fiat, & quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. H
Vrinæ potus vini crassi nigri quales. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario 5°. 3°. 192. A
Vrina quæ veluti florem vini supernatantem habuerit phrenitum aut paracopem venturam ostendit. de dyn. Sp. 34. F
Vrina Viridis id est pallida. de vict. ra. in morb. acut. com. 2°. 7°. 119. H
Vrina viridis quid significet. 1°. de crisi. 4°. 130. D
Vrina viridis critico die immutata mortem ostendit. de dynam. Sp. 34. B
Vrina viridis si se mutauerit in album aut aquosum colorem typicæ ægritudinem venturam significat. de dynam. Sp. 34. B
Vrinæ bonas licet habeat Voluulus, est tamen parua spes. in 3°. de morbis vulgaribus, commentario 2°. 3°. 138. H
Vrinarum Vitilium partes quæ. de vrin. sign. ex Hippo. Sp. 79. C
per *Vrinam* & sudorem expellant mali succi corrupti qui concoqui non possunt. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
per *Vrinam* si quis sanguinem purgare voluerit quid agendum. de attenuante victus ratione. 2°. 44. E
per *Vrinam* vel per vterum transmittenda quæ per alium fluunt. 5°. me. med. 7°. 30. E
per *Vrinam* ac sudores reuellendæ sunt inclinationes ad superiorem ventrem & ad inferiorem. de cucur. scarif. 6°. 4. F
Vrinæ fluxus ad sudorem reuocatur, & deiectionem alui. de Hirudinibus reuuls. cucurb. & scarif. 6°. 2. D
ad *Vrinam*, & sudorem reuocantur venter superior, & inferior. de Hirud. reuuls. cucura. & scarif. 6°. 2. D
per *Vrinam*, vel aluum educenda per vterum erumpentia. 5°. methodi medendi. 7°. 30. E
Vrinæ quotidie mouende in senibus, & quibus. 5°. de san. tu. 2°. 92. E
Vrinam cientibus in quibus vti non debemus. 13°. meth. med. 7°. 83. A
Vrinam prouocantia non semper danda in phlegmone, in vesica, in cole, & in renibus. 13°. methodi medendi. 7°. 82. A
Vrinam mouere in ictericia bonum. de cura icteri. Sp. 110. H
per *Vrinam*, & sudorem bilis diuertenda. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. B
Vrina quomodo debeat prouocari in hñtibus lapidæ. 6°. de loc. af. 4°. 38. H
Vrinæ cientia in tertiana notha exhibenda. 1°. de arte cur. ad Gl. 7°. 97. E
Vrina quibus prouocetur in tertiana. 1°. de arte cur. ad Glauco. 7°. 97. B
Vrinæ mouentia habent quandam affinitatem cum humore tracto. 5°. de simp. med. facul. 5°. 37. F
per *Vrinam* quæ educant. ars med. Isa. 70. D / 7°. de compo. medicam. secundum locos. 5°. 182. E / 14°. methodi medendi. 91. D / 1°. de arte cur. ratiua ad Glauco. 7°. 99. F / de mel. ex Gal. Ruf. & Poss. Sp. 110. A
Vrinam qua

Vrinam quæ bene prouocent. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. D
Vrinam quæ prouocent, & attenuent. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 201. H
per Vrinas euacuat Absynthium. 6°. de simp. med. fa. 5°. 44. C
Vrinam mouet Acorum. 6°. de simplic. medicam. facul. 5°. 42. A
Vrinam mouendi vim habent Acria tenuis essentia. 4°. de simplicium medic. facul. 5°. 29. H
Vrinas ciet Allium. de vic. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 145. C
Vrinam mouet Ami. 6°. de sim. me. fa. 5°. 42. D
Vrinam, & menstrua prouocat Ami. de simp. med. Sp. 80. G
Vrinas prouocat Ampeloprasum. 6°. de simp. med. fa. 5°. 42. E
Vrinam prouocare potest, tum Androsaces ipsa, tum fructus eius. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 43. A
Vrinam cit Anisum. 6°. de sim. med. fac. 5°. 43. C
Vrinas ciet Apium, equapiu, sion, & Smyrnum. 2°. de ali. fac. 2°. 23. E
Vrinas ciet apium. 8°. de sim. me. fac. 5°. 60. B
Vrinas modice mouet apium. 13°. meth. med. 7°. 83. H
Vrinâ puocant in tertianis apiu, & anethu. 1°. de arte cu. ad G. 7°. 97. B
Vrinam quomodo ex Aqua calida infusa oleo reddere fecit Galenus. 1°. de locis affectis. 4°. 3. C
Vrinam, & menstrua prouocat Artemisia. de simp. med. Sp. 80. F
Vrinam prouocat Asparagi semen, & radix. de simp. med. Sp. 80. G
Vrinam, & menstrua prouocat Asphodelus. de simp. med. Sp. 81. B
Vrinam prouocat fortiter decoctio Asari. de med. exper. Sp. 104. D
Vrinas ciet Balneum. de vic. rat. in morb. acu. com. 3°. 7°. 132. H
Vrinâ vias aperit balneû, tamen non calefacit. 11°. meth. med. 7°. 70. E
Vrinas ciere apparet Bdellium arabicum in potu sumptum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 44. H
Vrinam educit plus bibere, minus comedere, & e contra. commentario 4°. aphorismo 83°. Ex. 37. B
Vrinam mouet Bunium. 6°. de sim. me. fa. 5°. 45. B
Vrinam mouet Calamus odoratus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 49. E
Vrinam cientia Calida, & acria. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. D
Vrinâ acribus, & calefacientibus prouocatur. 5°. de sim. me. fa. 5°. 35. D
Vrinâ mouetia sunt calida, siccâ, & acria. de ren. aff. dig. et m. 7°. 196. E
Vrinam puocâtia calida lapide indurât. de ren. aff. dign. & m. 7°. 194. C
Vrinas mouentibus, menses mouentibus, & lac cientibus commune est calefacere. 5°. de sim. med. fa. 5°. 38. A
ad Vrinas efficaciora medicamenta Cantharides recipiunt. 4°. de simp. med. fac. 5°. 30. C
Vrinam cientibus cantharides miscentur. 3°. de simp. me. fac. 5°. 23. B
Vrinam mouentia medicamenta accipiunt parum cantharidum. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
Vrinam prouocat medicamentum ex cantharidibus citra incommodu. de vic. rat. in morbis acutis, com. 4°. 7°. 152. E
Vrinam, & menstrua prouocat Cardamomum. de simp. med. Sp. 82. G
Vrinas ciet Caron. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. B
Vrinâ via obstructiones apit Cardui decoctio. de ren. aff. dig. 7°. 194. F
Vrinam mouet Carpesium. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. C
Vrinam ciet Caulis. 7°. de sim. me. fa. 5°. 50. C
Vrinâ fortiter puocat decoctio Carui, & seminis apiu. de med. Sp. 104. D
Vrinas prouocat Chamædrys. 8°. de simplic. med. fac. 5°. 63. E
Vrinam, & menstrua prouocat Chamædrys. de simp. med. Sp. 82. G
Vrinam mouet Chamæleon. de simp. med. Sp. 82. F
Vrinam prouocat Chamemelum puluerizata, & malaxata cum melle. de med. exper. Sp. 106. D
Vrinâ mouendâ medicamen est Chamæpitys. 8°. de simp. me. fa. 5°. 63. F
Vrinam prouocat Cicer. 6°. de simp. me. fac. 5°. 47. E
Vrinam cit Crocodilij semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 53. C
Vrinas prouocat Costus. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52. F
Vrinam mouet Cotyledon. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52. F
Vrinam mouet Cucumis, & pepon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. E
Vrinam mouent cucumeres. 2°. de alim. fa. 2°. 17. B
Vrinam mouet Cuminum. 7°. de simplic. med. fac. 5°. 53. F
Vrinam prouocant Cyperi radices. 7°. de simp. medic. fac. 5°. 53. H
Vrinam prouocant Dactyli vsq; ad sanguinem. de cura icteri. Sp. III. D
Vrinas prolicit Daphne herba. 6°. de simp. me. fa. 5°. 46. B
Vrinam, & menstrua prouocat Daucum. de simp. med. Sp. 83. E
Vrinâ mouendâ efficax est dauci semen. 6°. de sim. med. facult. 5°. 46. B
Vrinam, & menstrua prouocat Dictamum. de simp. med. Sp. 83. D
Vrinam prouocat Eleliphacos. de simp. med. Sp. 84. A
Vrinam mouet Erbum. de simp. med. Sp. 85. E
per Vrinas euocat sanguinē Erui. 8°. de sim. m. f. 5°. 57. E
de sim. Sp. 85. B

Vrinam ciet Eryngium & mel. 8°. de com. me. se. lo. 5°. 196. B
Vrinas ciet Feniculum. 7°. de simp. med. fa. 5°. 55. B
Vrinâ biliosam, & multâ puocat Fumus terræ. 7°. de simp. m. f. 5°. 49. F
Vrinam prouocat Galbanum. de me. exper. Sp. 106. F
pro Vrina puocâda pellicula in vêtre Gallinaru. de me. fa. p. 7°. 168. D
Vrinam, & menstrua prouocat Cit. de simp. med. Sp. 84. F
Vrinâ & mēstrua prouocant radices Glycyrrhizæ. de sim. Sp. 84. G
Vrinam cit Gramen. 6°. de simp. med. fa. 5°. 41. C
de simp. med. Sp. 81. C
Vrinam, & menstrua prouocat Helenium. de simp. med. Sp. 83. H
Vrinas prouocat hypericu. 8°. de sim. m. f. 5°. 63. A
de sim. me. Sp. 92. E
Vrinas mouet Hippomarathri radix & semen. 7°. de sim. me. fa. 5°. 55. B
Vrinam prouocant Incidentia, & calefacientia vehementer. 6°. de sim. medica. facultatibus. 5°. 48. E
Vrinas mediocriter vacuat Iuniperi fructus. 2°. de alim. fac. 2°. 19. C
Vrinam mouet Lini semen. 1°. de alim. facul. 2°. 15. E
Vrinam cit Lonchitis. 7°. de sim. med. fac. 5°. 55. G
Vrinâ mouendâ idoneum medicamen sunt Lumbrici cum mulso epoti. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. E
Vrinam mouet radix lupinorum. de simp. med. Sp. 86. C
Vrinas ciet Libystici radix, & semen. 7°. de simp. med. fac. 5°. 55. F
in Vrinam statim mittunt suam qualitatem Medicus & cyrenaicus succus. 1°. de semine. 1°. 335. A
per Vrinam humiditatem educit Mel. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 195. C
Vrinâ minus mouent Melopepones, quàm pepones. 2°. de ali. fa. 2°. 17. A
Vrinam cit Meum. 7°. de simp. medica. facultati. 5°. 56. B
Vrinam cit meon, & Asaron. 9°. de comp. med. sec. loc. 5°. 202. 1
Vrinam, & menstrua prouocat meu. de simp. med. Sp. 87. F
Vrinam mouet Moly. 7°. de simp. me. fac. 5°. 56. F
Vrinam cit Mulsâ. de vic. rat. in morb. acu. com. 4°. 7°. 127. G
Vrinam mouet Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
Vrinam prouocat Nardus gallica. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. H
Vrinam prouocantes vires Ocimum habet. de simp. med. Sp. 88. E
Vrinam mouentia Olera suauissima. de cura icteri. Sp. III. D
Vrinas prouocat Ononis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. D
Vrinam, & menstrua prouocat Origanum. de simp. med. Sp. 88. E
Vrina sanguinem prouocat Orobum. de simp. med. Sp. 88. F
Vrinas mouet Oxyveli parū acre. de vic. rat. in mor. ac. cō. 3°. 7°. 130. B
per Vrinas expelli desiderantibus prodest Panax ex vino, & melle. de vic. rat. in mor. acu. com. 4°. 7°. 144. C
pro Vrina prouocanda Parietaria. de med. fac. par. 7°. 168. C
Vrinas prouocat Pastinaca. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. C
Vrinam ciet Pepones. 2°. de alim. fac. 2°. 16. H
Vrinas affatim prouocat Petroselinon. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. C
Vrinas mouet Phu, plus q̄ indica, aut sirica nardus. 8°. de simplicium medicamen. facult. Sp. 62. D
Vrinam ciet Polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
ad Vrinam ciendam Potio qualis. 5°. de san. tuen. 2°. 91. C
Vrinam mouet Raphanus. de simp. med. Sp. 89. F
Vrinam mouet Rosmarinus. de simp. med. Sp. 89. D
Vrinas crassas, multasq; & nonnunq̄ etiam sanguinolentas mouet Rubiæ radix. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. F
Vrinam prouocat Ruta & menstrua. de simp. med. Sp. 89. D
Vrinas mouet ruta agrestis. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. D
per Vrinas sanguinem mouet Sabina. 6°. de simp. med. fac. 5°. 45. C
Vrinam valenter ciet Scandix. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. G
Vrinam mouet Schini flos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. H
Vrinam graueolentem elicit Scolimos. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Vrinam prouocat Scordion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. H
Vrinam cientia Semina. 9°. de compo. medic. sec. loc. 5°. 200. H
Vrinam prouocat Serycium. de simp. med. Sp. 90. C
Vrinas mouet Serpillum. 6°. de simp. med. fac. 5°. 47. E
Vrinam, & menstrua prouocat serpillum. de simp. med. Sp. 84. B
Vrinam mouet Sefeli. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. C
Vrinam mouet Sion. 8°. de simp. med. fac. 5°. 60. F
Vrinâ ciendâ est idoneum Solanum haliacacabum. 8°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5°. 62. G
Vrinâ ciendâ potestatem habet solanum hypnoticum. 8°. de simplicium medicamen. facult. 5°. 62. G
Vrinas mouet Smyrnum. 8°. de simp. med. fac. 5°. 61. B
Vrinam ciet Spica nardi. 8°. de simp. med. fac. 5°. 56. G
Vrinam prouocat decoctio Squinanti. de med. exper. Sp. 107. A
Vrinam, & menses cit Staphilinus. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. B

Vrinam prouocat Syrum. de simp. med. Sp. 90. H
Vrinam prouocat terebinthus. 8°. de simp. me. fac. 5°. 61. A
Vrinam cientes Theriaca. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 200. G
Vrinam prouocat Thymum. 6°. de simp. me. fac. 5°. 48. E
Vrinam prouocat Triphyllum. 8°. de simp. med. facul. 5°. 62. G
Vrinam promouet Vinum. 4°. de san. tuen. 2°. 83. E
Vrinam mouent super omnia vinosa aquosa. 12°. meth. me. 7°. 77. A
Vrinam mouent vina aquosa tenuia. de bon. & vit. succ. 2°. 38. C
Vrinam mouent aquosa, & subtilia vina paucissimum nutrimentū præ-
 bentia corpori. de vinis. Sp. 76. D
Vrina maxime prouocatur à vinis aquosis. com. 2°. aph. 11°. Ex. 12. D
Vrinam prouocat vinum rosatum. de simp. med. Sp. 92. C
Vrinam prouocat vinum violaceum. de simp. med. Sp. 92. C
Vrinam mouet vinum tenue. de bon. & vit. succ. 2°. 38. D
 ad *Vrinarum* secessionem prodest si vino modicum bona aqua misce-
 ris. de bonitate aquæ. Sp. 75. F
 ad *Vrinam* ciendam vina crassa deteriora. 3°. de alim. fac. 2°. 33. B
Vrinam non mouet vina nigra. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
 ad *Vrinam* non cito veniunt vina dulcia. de vinis. Sp. 76. E
Vrinam deducit vinum cum pipere. de simp. med. Sp. 92. C
Vrinam mouentibus vinis indigent senes propter abundantiam aquosorum
 excrementorum. 5°. de san. tuen. 2°. 91. B
Vrinam prouocant Viola. de simp. med. Sp. 91. H
Vrinam modice cit Vitris alba. 6°. de simp. me. fac. 5°. 42. F
Vrinam ciet Xiris. 8°. de simp. med. fac. 5°. 57. B
VRINAM ciens confectio à Macedone profecta. 10°. de composit. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 206. B
Vrinam multam ducens confectio. 8°. de comp. me. se. lo. 5°. 195. G
Vrinam prouocans Compositio. secret. Sp. 101. H
Vrinam prouocat Electarium iridis. de med. exper. Sp. 105. E
Vrinam prouocans electarium. de medicin. expertis. 105. B/106. H/107. F/G
 Sp. 108. B
Vrinam fortiter prouocans electarium. de med. exper. Sp. 105. F
Vrinam, & menstrua prouocans electarium. de med. exper. Sp. 107. D
Vrinam pruritans Epithema. de med. fac. par. 7°. 168. C
 ad *Vrinam* prouocandam Fomentum. de dyna. Sp. 28. D
Vrinam ciens medicamentū Hiccrati. 9°. de comp. medi. sec. loc. 5°. 197. H
Vrinam mouens medicina. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 199. A/de medic.
 exper. 104. A/E/F/H/105. E/106. F/107. G/ Sp. 108. F
Vrinam fortiter prouocans medicina. de med. exper. Sp. 105. A
Vrinam, & menstrua prouocans medicamen. de med. exper. Sp. 106. B
Vrinam ciens Pastillus. 10°. de cōp. med. sec. lo. 5°. 206. E
Vrina excretionem valde promouens. 6°. de comp. me. per ge. 5°. 263. A
 ad *Vrinam* ciendam. 7°. de compo. med. se. loc. 186. A/8°. 190. H/195. G/
 9°. 198. H/5°. 199. D/de rem. fac. par. 7°. 178. E
Vrinam purgans electarium. de med. exper. Sp. 105. B
Vrinam purgans medicamentum. 9°. de comp. me. secun. loc. 5°. 200. G
Vrinam crassam plurimum educens antidotus. 2°. de antid. 5°. 116. D
Vrinam crassam que ducant. de ren. aff. dign. & med. 7°. 196. D
 per *Vrinam* feces expellens medicamen. de med. exper. Sp. 105. G
Vrinam frequentes que ducant. de ren. affe. dig. & med. 7°. 196. E
VRINAE affectus in vesica, qui. de dyna. Sp. 19. H
VRINAE stillicidium quid. fin. med. 47. G/intro. Isa. 57. A
Vrine stillicidiū quid significet, & vnde fiat. cō. 7°. aph. 49°. Ex. 57. H
Vrine stillicidium quomodo fiat & vnde sit, & quid sit. commentario 5°
 aphorismo 58°. Ex. 43. B
Vrina stillicidium quando ægritudo, & quando accidens. commenta. 3°.
 aphorismo 16°. Ex. 23. A/B
Vrina stillicidium fit in vesica. com. 6°. aph. 1°. Ex. 45. H
Vrina stillicidium significat vesicam pati. com. 7°. aph. 39°. Ex. 57. B
Vrina stillicidiū causa. intro. Isa. 57. A
Vrina quibus causis distillet. 6°. de loc. aff. 4°. 37. B
Vrine stillicidia quomodo fiant, & tres addit conditiones. commentario
 3°. aphorismo 16°. Ex. 23. A/B
Vrine stillicidia cur fiant autumno. com. 3°. aph. 22°. Ex. 24. F
Vrine stillicidium fit ob acritudinem vrine, ob imbecillitatem potentie
 retentive in vesica, ob intemperaturam, præsertim frigidam. commē-
 tario. 7°. aphor. 49°. Ex. 57. H
Vrine stillicidium quibus fiat. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. III. F
 ex *Vrine* stillicidio quibus ileos superuenerit, in septem diebus pereunt
 nisi febre supueniente satis vrina fluxerit. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. C
Vrine stillicidiū curatio. intro. Isa. 57. A

Vrina stillicidiū vini potio et vena sectio soluit. c. 7°. aph. 49°. Ex. 57. H
 ad *Vrina* stillicidia. de remed. fac. par. 7°. 178. F
 ad *Vrinam* excitandam cū natura est pigra quæ conueniat. de renum af-
 fec. dign. & med. 7°. 196. E
 ad *Vrina* exitum lentum. de cura lap. Sp. 112. F
 ad *Vrinam* reddentes ægre, aut nequaquā. de rem. fac. par. 7°. 178. E
VRINAE difficultas quid. intro. Isa. 57. A
Vrine difficultas quid, & vnde. com. 7°. aph. 49°. Ex. 57. H
Vrine difficultatis causa. intro. Isa. 57. A
Vrine difficultates cur fiant in aquilonijs constitutionibus. commentar.
 3°. aphorismo 5°. Ex. 20. E
Vrine difficultates, et vomitiones ex defluxionibus ad partes imbecillas.
 in 1°. de mor. uul. com. 2°. 3°. 109. A
Vrine difficultatē faciunt inflammatio, abscessus, vlceratio inæqualis,
 intemperatura, & spiritus flatuosus. com. 7°. aph. 49°. Ex. 57. H
Vrine difficultatis curatio. intro. Isa. 57. A
Vrine difficultatem in vesica sedat Theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 96. A
 ad *Vrine* difficultatē. 9°. de comp. me. sec. lo. 201. A/10°. 5°. 206. A/de
 rem. par. fac. 160. B/168. C/E/177. F/178. F/ 7°. 179. B
Vrine difficultatem, & stillicidium. de rem. fac. par. 7°. 179. A
Vrine difficultatem vena sectio soluit. com. 6°. aph. 36°. Ex. 50. D
Vrinam cum tormento reddentibus potio pbatissima. de dyna. Sp. 28. D
VRINAE suppressio quid. fin. med. 47. G/intro. Isa. 57. A
Vrina quibus causis retineatur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. C
Vrine suppressionis causa. intro. Isa. 57. A
Vrina suppressio quot modis fiat. fin. med. Isa. 44. B
Vrina quot modis supprimatur, & curetur. de opt. sect. Isa. 25. B
Vrina inhibetur octo modis. fin. med. Isa. 47. G
Vrinam si quis tribus diebus nō emisit, quomodo cognoscatur in qua
 corporis parte sit affectus. 1°. de lo. aff. 4°. 2. G
Vrinam nullus potuit etiā p dies paucos retinere. 2°. de mo. mu. 1°. 315. E
Vrina quo vrgēat nos operari secundū ipsam. 2°. de motu mus. 1°. 315. E
 ad *Vrina* impedimentum gratia humoris frigidi. de cura lap. Sp. 112. F
Vrina retenta ex frigidityte vesicæ mala. in 1°. pror. com. 2°. 4°. 171. C
Vrina retentio cū rigore quid significet. in 1°. pror. com. 3°. 4°. 181. H
Vrina retentio propter vesicæ inflammationē. intro. Isa. 57. B
Vrina supprimitur ob collā vesicæ inflammationē. de art. com. 3°. 7°. 282. B
Vrinam non potest veretrum emittere ex supfluo bilis. de sper. Sp. 36. H
Vrina supprimitur qnq; ob plenitudinem vesicæ. 6°. de loc. aff. 4°. 38. H
Vrina emittere cur nō possit vesica vrina ob mltitudinē. 5°. de lo. 4°. 35. H
 i *Vrina* suppsioe, si ab vrina copia sit fistulā demittimus. de se. Is. 21. D
Vrina collectio cur. 3°. de symp. cau. 3°. 28. D
Vrina nimia in vesica collecta facit dolorem. de mult. 3°. 76. F
Vrina supprimitur alio egerente. in 6°. de mor. vulg. c. 1°. 3°. 156. H
Vrina si nō emittat, & in pube sit tumor qd signet. 1°. de lo. aff. 4°. 2. G
Vrina suppressa citra vesicæ tumorem à quo fiat. 1°. de lo. aff. 4°. 3. F
Vrinam cur reddere non poterat percussus in peritonæo, & quomodo co-
 gnoscatur. 1°. de locis affect. 4°. 3. C
Vrina retenta quid fecerit. 3°. de symp. cau. 3°. 28. D
Vrinam suppressare possunt grumi sanguinis. 6°. de lo. aff. 4°. 38. H
Vrinam suppressare grumos quomodo cognoscatur. 2°. de lo. aff. 4°. 3. B
Vrine suppressio ex pure. 6°. de loc. aff. 4°. 38. H
Vrina meatum obstruxisse pus vel crassum humorem quomodo cogno-
 scatur. 1°. de loc. aff. 4°. 3. B
Vrina retinetur à lapide. 6°. de loc. aff. 4°. 38. H
Vrina qnq; retinet à tuberculo in priapo. com. 4°. aph. 82°. Ex. 37. A
 in *Vrina* suppressioe si à calculo, calculosum incidim°. de sec. Isa. 21. D
 in *Vrina* suppressioe, si à phlegmōe sit cataplasma addim°. de sec. Is. 21. D
Vrina retenta crassa, & plurimā consueuerunt repete simul crudis hu-
 moribus concoctis enacuari. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. E
Vrine suppressionis curatio. intro. Isa. 57. A
 ad *Vrina* impedimentum valet theriaca. de ther. ad Pis. 5°. 91. G
 ad *Vrinam* suppressam. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182. G
 p *Vrina* nō facta purgatioe mēstrua nigra iungunt aliqñ. de atr. 1°. 37. A
 ad *Vrine* retentionem. secreto. Sp. 98. D
VRINA quandoque multo amplior, quā pro natura modo valentibus
 incidit. de symp. diff. 3°. 13. G
Vrinam qui sæpius mingit, habet vesica infrigidationē. de dyna. Sp. 35. E
Vrina celeris excretiois causa est loci calor. de na. hu. com. 2°. 7°. 180. D
 ab *Vrine* qualitate cum mordetur vesica, excretio fit assidua. de multi-
 tudine. 3°. 76. G
Vrina fluorem currere possunt siti infestati. 6°. de loc. aff. 4°. 38. B
Vrina pro-

Vrina profluuium quæ affectio. 9°. de loc. affect. 4°. 37. F
Vrinæ excretio immoderata, quæ. 6°. de locis affectis. 4°. 38. C
Vrinarum immoderata excretiones fiunt patiente hepate. de virtutibus nostrum corpus dispensantibus. Sp. 60. B
Vrinæ diarrhææ symptomata. 2°. de symp. cau. 3°. 21. E
Vrinæ pfluuii raro fit, et illud tñ bis vidit Galenus. 6°. de lo. af. 4°. 37. F
Vrinæ quatuor hemina ab adolescente semel excretæ. 1°. de lo. af. 4°. 2. E
Vrinæ fluor subito fieri non potest. 6°. de lo. aff. 4°. 37. H
Vrinæ profluuium cur pessimum. 1°. de cris. 4°. 130. H
Vrina superflua extenuat corpus. com. 2°. aph. 28°. Ex. 16. E
Vrinæ fluentis curatio. introd. Isa. 60. A
Vrinas ad sudores, & ad alui deiectiones reuelles. de cucur. scar. 6°. 4. F
p Vrinas q fluunt, vel p vteru, vel p sedē transferēda. 5°. me. m. 7°. 30. E
ad Vrinas totius exuberantiam sistendam. de med. fac. par. 7°. 168. D
VRINAM tenere nō pōt veretrum ex superfluo bilis. de sper. Sp. 36. H
Vrinas non continentibus non est medicamentum exhibendum. de vict. rat. in mor. acu. c. 4°. 7°. 150. F
ad Vrinas incontinentiam. de cura lap. Sp. 112. F
ad Vrinas inuoluntariē reddentes. de med. fac. par. 7°. 168. D
ad Vrinas exitum inuoluntarium. de remed. par. fac. 7°. 178. F
Vrinæ exitus inuitus cur. 6°. de lo. aff. 4°. 41. H
Vrinæ mictio cur præter voluntatem. 6°. de lo. aff. 4°. 38. F
Vrina quomodo præter voluntatem excernatur. 6°. de loc. aff. 4°. 38. F
Vrina cur inuoluntariē emittatur. in 6°. de mor. vul. com. 3°. 3°. 174. H
Vrina præter voluntatē emissæ casus multi, & cur. 1°. de loc. aff. 4°. 7. H
Vrinæ vasorū imbecillitas quō cognoscat. de re. af. dig. et med. 7°. 192. G
Vrinæ vasorum dilatatio quō cognoscatur. de ren. af. di. & me. 7°. 192. G
Vrinæ excretio sine recordatione mala. in 1°. prorrh. com. 1°. 4°. 167. C
de Vrinas plus scripserūt medici, q̄ cōueniat. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. C
cum Vrinas eandem materiā habet sudor. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. A
VRINA habet aliquid biliōsi misti. 10°. de simpli. med. facul. 5°. 75. A
Vrinarum differentiæ. 10°. de simp. medicamen. fac. 5°. 75. B
Vrinæ ita sunt diuersæ vt biles in animalibus. 10°. de simp. me. f. 5°. 75. D
Vrinam aliqui putarunt crassiorem bile. 2°. de nat. fac. 1°. 297. B
Vrina tenuior bili. 2°. de nat. fac. 1°. 297. B
Vrinæ odore cognoscunt an acres, & quales. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. D
Vrinæ vsus an debeat esse. 1°. de comp. med. sec. loc. 5°. 129. H
Vrina Aprorum valida & acerrima odor. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. D
Vrina Asini quod non bibenda. 6°. de comp. me. sec. loc. 5°. 174. E
Vrina Camelī qualis. 1°. de comp. me. sec. loc. 5°. 129. H
Vrina Canis. 1°. de comp. med. se. loc. 5°. 127. A
Vrinam Capræ dat potui. 9°. de cōpo. medic. sec. loc. 5°. 200. G
Vrina humana omnium est imbecillissima præter illam suam domestico- rum castratorum. 10°. de simplici. medic. facul. 5°. 75. D
Vrina humana in Achoribus. 1°. de cōmp. med. secun. loc. 5°. 131. D
Vrina humana pforas & lepras detergit, ad vlcera tum multa humidi- tate, tum sordibus, & impuritate scatentia, ad pudenda putredine af- fecta, & aures pure fluentes valet, achoras, & furfures curat. 10°. de simplic. medic. facul. 5°. 75. D
Vrina humana vlcera digitorum pedis sanat. 10°. de simp. me. fa. 5°. 75. E
Vrina oculis conuenit. de ocul. 7°. 188. G
Vrina pueri pro orthopneæ. 10°. de simp. med. fac. 5°. 75. F
Vrina pueri veneris expertis. 9°. de compo. medic. secun. loc. 200. F 4°. de comp. medica. per ge. 5°. 242. H 7°. 170. B 7°. 170. B D
Vrinam pueri degustare visum est cuidam abominabile. 10°. de simplic. medicamentorum facul. 5°. 75. D
ex Vrinas vlcera difficilia Chrysocolla sanat. 10°. de sim. me. fa. 5°. 75. E
Vrina vetus vnus viri. 5°. de comp. me. per ge. 5°. 252. H
Vrina Suis syluestris. 3°. de comp. med. secun. loc. 5°. 143. E
Vrina verris. de remed. fac. par. 7°. 162. B
Vrina Tauri qualis. 1°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 129. H
ex Vrinas potu q̄ pestis sanabat in Syria. 10°. de simp. me. fac. 5°. 75. D
Vrina omittēda cū alia adsunt medicamina. 10°. de sim. me. fac. 5°. 75. D
in Vrinas subsidēs crassum sanat erysipelata. 10°. de simp. m. fa. 5°. 75. F
Vrina expurgantur vestes sordidæ. 10°. de simplic. medicam. fac. 5°. 75. D
Vrinæ & vnguibus silia in abscessibus inueniunt. de tu. præ. na. 3°. 83. G
VRINACVLVM quid. de disse. vuluæ. 1°. 109. G
Vrinaculum admodum rectum. 15°. de vsu par. 1°. 212. D
Vrinaculi latitudo quantæ. 15°. de vsu par. 1°. 212. D
circa Vrinas arteriæ sunt i inferioribus ptibus. 15°. de vsu p. 1°. 211. G
Vrinaculum non habet musculum extrinsecum, vt habet collum vesicæ. 15°. de vsu partium. 1°. 212. D

Vrinaculi os à quatuor vasis separatim paulatim laxatur, & membra- nam facit intestino similem dictam intestinale. de fæt. for. 1°. 322. F
in VRINARIA fistula existens tuberculum suppuratione sanatur. cō- ment. 4°. aph. 82°. Ex. 37. A
Vrinaria fistula est meatus in pene. com. 4°. aph. 82°. Ex. 37. A
in Vrinario meatu quibus tubercula fiunt, his suppuratione facta, & eruptione sanantur. com. 5°. aph. 57°. Ex. 59. B
Vrinarius meatus quid. 6°. de anat. adm. 1°. 93. D
de Vrinario meatu Asclepiadis opinio. 1°. de natu. fac. 1°. 293. H
Vrinarij meatus quales. de ren. aff. dig. & med. 7°. 192. A
Vrinarij meatus vbi siti. 5°. de vsu par. 143. H 1°. de natu. fac. 1°. 293. E
Vrinarius meatus vesicæ vbi sit. 2°. de sem. 1°. 340. C
Vrinariorum meatuum sectio in viuo animali quomodo fieri debeat. 1°. de naturalibus facultatibus. 1°. 293. F
Vrinarius meatus Galenus dissecut in viuo animali vrinam proffillate. 1°. de natur. facultatib. 1°. 293. F
Vrinariorum meatuum sectio. 6°. de anat. adm. 1°. 93. D
Vrinarius meatus non debet incidi. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. C
Vrinariorum meatuum vsus. 5°. de vsu partium. 1°. 143. H
Vrinario meatui inest humor viscosus, & propter quid. 13°. de vsu par- tium. 1°. 201. H
Vrinarij meatus excipiunt quod aquosum est, & serosum. 6°. de anatomi- cis administrationibus. 1°. 90. C
ad Vrinarium meatum siccum habentem quid sequatur. 14°. de vsu par- tium. 1°. 208. D
per Vrinarium meatum quæ expurgentur. 11°. meth. me. 7°. 73. F
in Vrinarijs meatibus cur dolor sensissimus. de renum affectuum digno- tione & medela. 7°. 193. B
ad Vrinariæ viæ dolorem. de remed. fac. par. 7°. 178. F
Vrinarius meatus quomodo in tumorem attollatur. 1°. de lo. aff. 4°. 3. A
Vrinarius meatus quot modis cōstipari contingat. 1°. de loc. aff. 4°. 2. H
Vrinarij meatus obstructio à quibus fiat. 1°. de loc. aff. 4°. 3. A
Vrinarij meatus obstructio quomodo oriatur. 2°. de lo. aff. 4°. 3. A
ad Vrinarij meatus obstructionem cognoscendam victus ratio condu- cit. 1°. de loc. affect. 4°. 3. B
in Vrinario meatu quomodo oriatur caro. 2°. de loc. aff. 4°. 3. A
Vrinarij meatus à lapide acuto & aspero vlcantur. commentario 4°. aphorismo 75°. Ex. 36. B
Vrinariæ vias dilatantia. de ren. aff. dig. & med. 7°. 193. H
VRINA de pond. & mens. 5°. 277. B/E
VRANTVR quomodo res in olla foramine dimisso, & vase lutato. 5°. 165. H
Vrere acris saporis terminus est. 4°. de simp. me. fac. 5°. 29. F
Vrere quæ possint. 5°. de simp. me. fac. 5°. 38. F
Vrunt quæ in quarto ordine calida. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 230. H
Vrit altercus calefacta. 1°. de simp. med. fac. 5°. 3. C
Vrit calx, tamen adstringendi vim non habet. 5°. meth. me. 7°. 31. D
Vrit tithymallum quasi causticum. de simpli. med. Sp. 91. E
Vrit vna agrestis. 6°. de simp. me. fac. 5°. 44. B
Vritur quando æger in frigido ambiente, de illo desperandum. 11°. metho- di medendi. 7°. 70. B
Vrantur si partes interiores, & exteriores frigescant in continua febre cum siti, letale. com. 4°. aph. 48°. 33. A com. 7°. aph. 68°. Ex. 60. F
Vri debent quibus brachium iugiter excidit. commentario 6°. aphorif- smo 60°. Ex. 53. G
Vri debent qui habent mucrores in coxendicium articulis. commentario 6°. aphorismo 6°. Ex. 53. G
Vrimus propter difficultatem anhelitus, & propter angustiam loci. com- ment. 6°. aphorismo 27°. Ex. 48. G
Vruntur quorum hepar suppuratur, ex his aliqui euadunt, aliqui non. com- men. 7°. aph. 45°. Ex. 57. F
Vruntur qui suppurati euadūt, & qui non. com. 7°. aph. 44°. Ex. 57. F
Vruntur quicunque suppurati, aut aquam intercutem patiuntur, si pus aut aqua vniuersum effluerit, moriuntur. cō. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
VRSAE opus in effingendus filijs. de ther. ad Pif. 5°. 94. F
Vrsæ filij caro quedam ex in informis. de ther. ad Pifo. 5°. 94. F
VRSA sepi stella. 3°. de dieb. dec. 4°. 159. H
ab Vrsis spirat Boreas. de aere, aq. & lo. 2°. 5. D
VRSVS habet tertium locum inter animalia pro dissectione. 6°. de ana- tomicis administrationibus. 1°. 98. D
Vrsus mansuetus non est semper talis. de cognoscendis curandisq̄ ani- mi morbis. 2°. 54. C

inter *Vrsum* & suum animal medium in Lucania. 3°. de ali. fac. 2°. 26. C
*Vr*si frigidi sunt. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
*Vr*si pingues. 2°. de simp. med. fac. 5°. 14. E
*Vr*forum sanguis abscessus concoquit. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73. D
*Vr*si adeps tenuium partium. 3°. de comp. medi. per gen. 232. H/ 5°. 233. H
*Vr*si adeps mollificat. 2°. de arte curati. ad Glauco. 7°. 104. A
*Vr*si adipem sequitur pardi adeps. 2°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 104. A
*Vr*forum adipem alopecias curare vere est proditum. 11°. de simplicium
 medicamentorum facultatib. 5°. 79. E
*Vr*si adeps quo loco reponatur inter calida, quæ valent alopecijs. 1°. de
 comp. medica. sec. lo. 5°. 122. D
*Vr*si caro qualis. 3°. de alim. fac. 2°. 26. A
*Vr*forum lien non est esculentum. de atra bile. 1°. 36. E
*Vr*forum esus feris hominibus relinquendus. de atten. vic. rat. 2°. 45. E
*Vr*forum nervi ad profundam laryngem evidentissime apparent. 16°. de
 vsu partium. 1°. 216. E
*Vr*forum fel supra ouillum. 10°. de simpl. me. fac. 5°. 74. H
VRSI vna quæ sit, & ubi nascatur. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 184. D
*Vr*si vna meminit. 7°. de comp. me. sec. lo. 5°. 184. D
ex VRSINO felle antidotus. 8°. de comp. med. se. lo. 5°. 195. G
*Vr*sinum fel ad visus obscuritatem. de remed. par. fac. 7°. 156. H
*Vr*sina ungula. de dynamidijs. Sp. 24. B
VRTICA herba agrestis. 2°. de alim. fac. 2°. 23. E
Vrtica esculenta prius quam exsicceetur. de atten. vic. ratio. 2°. 44. B
Vrtica nemo comedit nisi coactus. 2°. de alim. fac. 2°. 23. E
Vrtica prauus cibus. 1°. de differen. feb. 3°. 31. C
Vrtica obsonium est. 2°. de alim. fac. 2°. 23. G
ex Vrtica minutal confert lapidem habenti. de cur. lap. Sp. 112. A
Vrtica pruritus facit. 2°. de symp. cau. 3°. 23. H
Vrtica cur faciat prurire partes, quas tægit. 6°. de simp. me. fa. 5°. 41. H
Vrtica morsus oleum sanat. 1°. de simp. me. fa. II. A/ 5°. 12. E
Vrtica flatuosa venerem stimulat. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
Vrtica est multum tenuium partium. 6°. de simp. medic. fac. 5°. 41. H
Vrtica est tenuium partium & sicca, non tantum calida ut mordicer. 6°.
 de simp. med. facul. 5°. 41. H
Vrtica vires. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
Vrtica contra frigus facit, morbum regium emendat, antidotus, quæ coli-
 cis sunt propria, admiscetur, tumorem ventris vel frigus, ex tumori-
 bus conceptum sedat, omnem humorem dissolvit. de simpl. Sp. 92. A
Vrtica multum digerit. 6°. de simp. me. fac. 5°. 41. G
Vrtica adstringens est, & repercutiens. 4°. de comp. med. se. lo. 5°. 157. D
Vrtica in phlegmone intrinseca. 13°. meth. med. 7°. 85. C
Vrtica pro phlegmone causæ partis iecoris. 13°. meth. med. 7°. 84. A
Vrtica quomodo ventrem subducatur. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
Vrtica medicamentum est, quod alium deijcit. 2°. de alim. fac. 2°. 23. G
Vrtica sanat phymata, parotidas, gangrenosa, cæcrosa, & e pectore pul-
 moneq. educit. 6°. de simp. med. fac. 5°. 41. H
Vrtica semen meatus purgat. 5°. de simp. med. fac. 5°. 35. C
Vrtica semen pus valenter educit e thorace. 13°. meth. med. 7°. 84. H
Vrtice semen tostum. 7°. de compo. medic. secun. loc. 5°. 182. A
VRTICAE marinae valent ad depilationē. 11°. de simp. med. fa. 5°. 82. G
VSTIO duplex. in 6°. de morbis vulgaribus, commenta-
 rio. 5°. 3°. 196. A
Vstio quando fiat. in 6°. de mor. vulg. com. 6°. 3°. 196. A
Vstio debet refrigerari. 8°. methodi medendi. 7°. 51. E
ex Vstione febricitantes lauandi. 8°. meth. med. 7°. 51. E
ad Vstionem oculorum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
Vstiones accipit lupinus cum aceto, in modum cataplasmatismis impositus.
 de simpli. medic. Sp. 86. C
Vstio ac veluti flammia in thorace quo luna aspectu fiat. de decubitu pro-
 gna. ex mathem. scien. Sp. 12. G
Vstio in quibus fiat. introd. Isa. 59. F
Vstio vilis est in ossibus. introductio. Isa. 59. F
Vstio corporis habitum consilipat. 11°. meth. med. 7°. 61. G
Vstio soluit humiditatem ab humeris. de aere, aquis, & loc. 2°. 5. F
Vstione indigent qui plurimum habent pus, quod non potest expuitione
 expurgari. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
Vstione qui canceri indigeant. com. 7°. aph. 36°. Ex. 50. E
Vstio quid requirat introd. Isa. 59. F
Vstio ubi fit, debet muniri ptes ppinquæ. 6°. de comp. me. se. lo. 5°. 172. E
Vstionum curatio qualis. de artic. com. 2°. 7°. 259. C
VSIVS aqua feruenti ambustus dicitur, & quomodo curetur. 1°. de

composi. medicamentorum per genera. 5°. 211. F
Vsta omnia lota fiunt moderatiora, & minus mordacia. 9°. de simpli. me-
 dicamen. facul. 5°. 71. E
Vsta debent tegi. de artic. com. 2°. 7°. 259. C
cum VSVRA inveniuntur quæ sita, & paulatim quomodo. 1°. de di-
 gnotione pulsuum. 4°. 70. G
VSVS quid significet. 9°. de simpli. med. fac. 5°. 64. E
Vsus roborat. de consuet. 2°. 61. G
Vsum hominum considerare debet medicus. de spermate. Sp. 39. F
in Vsu perpetuo nihil esse debet. 5°. de san. tuen. 2°. 92. F
Vsui alieno a ratione non insuescendum. 11°. meth. med. 7°. 72. A
Vsus insignis mutatio facit magnos, & celeres pulsus. 1°. de causis pul-
 suum. 4°. 90. G
Vsu maxima, facillima quantum ad nostram cognitionem spectant dicim-
 tur sensibilia, & intelligibilia. 9°. de decr. Hip. 1°. 279. E
Vsus medicorum in hydrope curanda. com. 6°. aph. 27°. Ex. 48. G
VSVS quid sit. 1°. de loc. affect. 4°. 3. E
Vsus considerandus non artium inuentio. 3°. de lo. aff. 4°. 14. H
Vsus, instrumentum, & facultas consideranda ad pulsus mutantes cau-
 sas inveniendas. 3°. de præ sag. ex puls. 4°. 118. A
Vsus partis quo differat ab actione, & quid sit. 17°. de vsu par. 1°. 221. C
Vsus inuentionem præcedit actionum cognitio. 16°. de vsu par. 1°. 220. E
Vsibus & actionibus membrum vnumquodq. non forma corporis iudi-
 catur. 1°. de decr. Hippocrat. 1°. 233. E
ex Vsibus instrumenta indicantur eadē vel diuersa. 2°. de decr. 1°. 240. E
Vsum medicina non habens, quamuis ipsam habeat, idem tamen est ac si-
 liram habeat, & eius vsu careat. de the. ad Pis. 5°. 98. C
VTENDI & componendi methodus in pharmacis ea-
 dem. 4°. de comp. me. sec. lo. 5°. 149. C
VTRES pleni non sunt duri. 5°. de simp. me. fac. 5°. 32. G
Vtres & dolia rumpuntur in mustis ob spiritus. in 1°. de morb. vulgari.
 commentario 1°. 3°. 104. G
in Vtre posita aqua calida fomentum est calidum. de vict. rat. in morb.
 acu. commen. 1°. 7°. 116. D
in Vtribus suspensum vinum ad ignem, euaporante aqua, indurefcit in
 modum salis in quadam regione. de vtil. res. Sp. 64. F
in Vtre experimentum Hippocratis. de articulis. com. 3°. 7°. 274. D
in Vtribus exemplum. in 6°. de mor. vulg. com. 3°. 3°. 176. E
VTERRARIE mulieres quæ in 6°. de morbis vulg. c. 1°. 3°. 153. C
VTERRINA strangulatio quæ. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
Vterinis strangulationibus superueniente sternutatione patiens aliquan-
 tulum leuatur. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
Vterina symptomata pertinent ad vterum, tanquam ad radicem. 6°. de
 locis affectis. 4°. 40. C
Vterini chylisteres. 5°. meth. me. 32. D/ 7°. 34. C
VTERRVS græce dicitur vsq. cum accentu circumflexo. commenta-
 rio. 5°. aphorismo. 49°. Ex. 42. A
Vterus, & vulua idem, & quid sint. 6°. de loc. aff. 4°. 39. D
Vteri quando dicantur secundæ. com. 5°. aph. 35°. Ex. 40. F
Vterus dicitur conceptaculum, non tamen ab Hippocrate. in 6°. de mor-
 bis vulg. commen. 5°. 3°. 192. D
Vterus quas habeat fibras. 2°. de temperam. 1°. 18. A
Vterus habet solum vnam tunicam. 3°. de natu. facul. 1°. 305. E
Vteri sunt durioris substantiæ quam caro, & quales. de bonitate, & vi-
 tio succorum. 2°. 37. B
Vterus quam habeat carnem. 2°. de tempera. 1°. 18. A
Vterus quam habeat caliditatem. 2°. de temper. 1°. 18. A
Vterus est pars nervosa. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39. E
Vterus nervosa particula. in 6°. de mor. vulgaribus, com. 1°. 3°. 153. A
Vterus nervosus est. de vic. ra. in mor. acu. com. 3°. 7°. 130. H
Vterus quomodo dicatur nervosus. in 6°. de morb. vulg. c. 1°. 3°. 153. B
Vterus habet nervos sed pusillos. in 6°. de mor. vulg. com. 1°. 3°. 153. C
Vteri corpus est elementum sensibile. 1°. de nat. fac. 1°. 291. G
Vterus quibus locis situetur. de dissec. vul. 1°. 108. D
Vteri qualis situs secundum magnitudinem. de dissec. vul. 1°. 108. F
Vteri magnitudo quanta. de dissec. vul. 1°. 108. D
Vterus multis partibus alligatur. de dissec. vul. 1°. 108. F
Vteri cornuum figura cur. talis. 14°. de vsu par. 1°. 208. E
Vteri os quod sit, & collū, & sua partes. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. G/H
Vteri pars anterior cunnus dicitur. 1°. de semine. 1°. 329. H
Vterus vtiur collo & gula tanquam manu. 1°. de semine. 1°. 329. H
in Vtero cornuum generatio quare. 14°. de vsu par. 1°. 208. D
 in Vtero m-

in *utero* musculosa partes vnde. 14°. de usu par. 1°. 208. E
 ad *uterum* multa venarum ora pertingunt. 6°. de loc. aff. 4°. 40. F
uterus habet plurimas, & maximas venas. in 6°. de morbis vulgaribus, commen. 1°. 3°. 153. D
 in *utero* venae maiores, quam arteriae. de diff. vul. 1°. 108. G
 in *utero* venae, & arteriae se contingunt. 9°. de usu par. 1°. 172. H
utero, & mammis communes venae quae. 5°. de simp. me. fac. 5°. 37. H
uterus & mammae habent quasdam communes venas. commentario. 5°. aphorismo. 37°. Ex. 40. H
uterus mammae societate coniungitur. in 6°. de morbis vulgaribus, commentario. 5°. 3°. 192. D
uteri laegere signat mammae affectus. in 6°. de mor. vul. cō. 5°. 3°. 192. D
uteris simile corpus totum habent mulieres. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
uteri sanguinis temperaturam sequuntur animae facultates secundum Aristotelem. quod animi mor. 1°. 319. C
uterus cur à natura conditus. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
uterus instrumentum est. de nat. hu. com. 1°. 1°. 26. C
 in *utero* humoris utilitas. 15°. de usu par. 1°. 211. H
uterus cum tendit ad semen, quo eat. 1°. de semine. 1°. 329. H
uteri trahit semen, cōplectuntur, & continent. 1°. de semine. 1°. 129. B
uteri quomodo attrahant & expellant. 3°. de nat. fa. 1°. 305. G
uteri os prae pinguedine cōcluditur, ut semen suscipere nequeat. de aere aquis, & locis. 2°. 5. G
uteris os comprimitur omento in pinguibus, hinc non possunt concipere nisi extenuentur. com. 5°. aph. 46°. Ex. 41. G
 in *uterum* quando sperma animatum veniat. de sper. Sp. 38. A
uterus recipit semen, & expellit foetum per eandem viam. 3°. de natural. facultatibus. 1°. 306. B
uteri retentricis virtutis opus quod. 3°. de nat. fac. 1°. 302. H
uterus habet retentricem facultatem. 3°. de nat. fac. 1°. 302. G
 in *utero* clarius videtur vis retentrix, quam in ventriculo. 3°. de naturalibus facultatibus. 1°. 302. G
uterum in seipsum concurrere sentiunt praegnautes in principio conceptus. 3°. de nat. fac. 1°. 302. H
uterus cum acceperit semen, statim claudit os. cō. 5°. aph. 51°. Ex. 42. B
uteri os dum est praegnaus non ingreditur specilli acumen secundum Herophilum. 3°. de nat. fac. 1°. 302. H
uteri os in praegnaute nec styli mucus ingrederetur. 2°. de symp. 3°. 21. B
uteri steriles qui sint. com. 5°. aph. 59°. Ex. 43. C/F
uteri fecundi & steriles cognitio. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
uteri pars dextera cur sit calidior, & sinistra frigidior. commentario. 5°. aphorismo. 48°. Ex. 41. H
 in *uteri* dextro latere mares, in sinistro foeminae generantur secundum Hippocratem. bre. den. dogm. Hipp. 1°. 231. C
uteri pars sinistra frigida, & cur. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
uterus frigidus densitas comitatur. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. F
uterus mulieris frigidus facit foeminas. com. 5°. aph. 42°. Ex. 41. E
 ab *uteris* frigidis semen viri refrigeratur, nisi sit calidissimum. commētar. 5°. aph. 62°. Ex. 43. H
uterus mulieris gravis habet tumorem, tamen non facit ileon, quanto magis vesica plena. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
uterus mulieris praegnantis propter tumorem potest quandoque preme re intestina gracilia. com. 6°. aph. 44°. Ex. 51. D
uteri os quomodo cognoscatur, quando est compressum ob tumore praeter naturam, & conceptum. com. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
uteri os quibus durum est, his *uteri* os comprimi est necessarium. commentar. 5°. aph. 54°. Ex. 42. F
uterus cur non multum intumescit, si genitura in spiritum diffatur. 1°. de semine. 1°. 329. F
 in *uteri* cavitate ut plurimum semen extenditur, vel non concipiunt. com. 5°. aph. 62°. Ex. 43. G
 in *utero* quomodo disponatur sperma. de compag. memb. Sp. 59. D/E
uterus habens sinus, & claustra. an animal sit. 1°. 327. D
uterus duos sinus habet. in 6°. de mor. vulg. com. 2°. 3°. 169. C
uterus quomodo habeat duos sinus. com. 5°. aph. 48°. Ex. 41. H
uteri os quomodo novem mensibus claudatur. 6°. de loc. aff. 4°. 42. D
uterus quid patiat in spatio novem mensium. 2°. de symp. cau. 3°. 21. B
 in *utero* quomodo formetur foetus. 1°. de san. tu. 2°. 62. F
 in *utero* quid prius conformetur. fin. med. Isa. 49. H
 in *utero* formadi infantium modus. de nat. & ord. cuiusl. cor. Sp. 42. C
 in *utero* quot pelliculis infans circumdetur. 15°. de usu par. 1°. 211. C
 in *utero* involuitur foetus tribus pelliculis. de anat. viu. Sp. 52. C

uterum attingens pars seminis fit membrana. 1°. de semine. 1°. 330. G
uteri membrana duriores efficiuntur, quanto magis in *utero* gerit mulier. de diffec. vul. 1°. 108. H
 ab *utero* ad secundas nullus nervus pervenit. 6°. de de. Hip. 1°. 265. A
 in *utero* quod gestatur non est pars gerentis *uteri*. fin. med. Isa. 49. F
 in *utero* maris, & foeminae nota. de med. fac. par. 7°. 168. F
 in *utero* mas apparet calidior, & foemina siccior. 2°. de sem. 1°. 339. A
 in *utero* mas brevius, foemina longius fingitur. 2°. de sem. 1°. 339. A
 in *utero* quod est an sit animal Deus primo novit. an aial sit. 1°. 326. H
 in *utero* existente infante quid à natura fiat. 15°. de usu par. 1°. 211. B
 in *utero* quod est animal. an animal sit. 1°. 327. C
 in *utero* existens est potentia animal. an animal sit. 1°. 327. D
 in *utero* spirat animal. an animal sit. 1°. 327. E
uterus ab aliquibus putatur animal. 6°. de loc. aff. 4°. 40. D
 in *utero* foetus nutritur, & augetur. 1°. de nat. fac. 1°. 291. H
 in *utero* existens foetus quibus vescatur. com. 5°. aph. 37°. Ex. 41. A
 in *utero* vnde nutriatur foetus. de anat. parva. Sp. 43. C
 ex *uteri* sanguine nutritur conceptus. de ven. sect. aduers. Era. 6°. 6. H
 in *utero* sanguine nutritur. 1°. de san. tu. 2°. 65. C
 in *utero* in muliere sanguis & spiritus per quae coquantur, & ubi sint 14°. de usu partium. 1°. 207. G
 in *utero* vis formatrix trahit optimum sanguinem. de atra. bi. 1°. 36. H
 in *utero* vasa trahit sanguinem ad viscerum generationem. de foet. 1°. 324. F
 in *utero* quae sunt Cotylidones trahunt. an animal sit. 1°. 327. E
utero non gerentibus lac non adest. de ven. sect. aduers. Eras. 6°. 7. A
 in *utero* positio infantis. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 42. C
 in *utero* foetus cur emittat lotium ad umbilicum. 15°. de usu p. 1°. 212. C
 in *utero* quando infans moveatur. de spermate. Sp. 36. D
 ab *utero* non est motus foetus, sed à seipso. in 6°. de morbis vulgaribus commentario. 1°. 3°. 154. G
 in *utero* foetus non vivitur motu voluntario. 15°. de usu par. 1°. 212. C
 in *utero* gestis pulmo cur ruber postea subalbus. 15°. de usu p. 1°. 212. F
 in *utero* cur non movetur pulmo. 15°. de usu par. 1°. 212. F
utero gerentium mulierum errores. 11°. de usu par. 1°. 188. B
uterus ad foetum edendum vivitur actione facultatis expultricis. 2°. de symptom. caus. 3°. 21. B
 in *utero* quod continentur expultrix vis expellit. 2°. de symp. cau. 3°. 22. G
uteri collum quantum aperiatur in foetu edendo. 2°. de symp. caus. 3°. 21. B
uteri os quando aperiatur à natura. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42. D
uteri os comminet in conceptibus, & phlegmone. 3°. de nat. fa. 1°. 303. A
uteri os comminet vivente foetu. 3°. de nat. fac. 1°. 303. A
uteri os aperitur foetu mortuo. 3°. de nat. fac. 1°. 303. A
 in *utero* mortui foetus remedia. de med. fac. par. 7°. 177. F
uteri tunicae extentae prius quomodo foetum eiciant. 2°. de symptomatum causis. 3°. 21. B
uterus quomodo dilatatur, & constringatur. de ana. viu. Sp. 56. E
uteri & ventris differentia in dilatazione & constrictione. de vic. rat. in morbis acutis, com. 3°. 7°. 131. A
 ut *uterus* in partu, ita ventriculus in vomitu. 2°. de symp. cau. 3°. 21. D
uteri mole indicant penitus de sui remotione. 14°. meth. med. 7°. 90. F
 ab *utero* aliquid ducunt vitia. 3°. de symp. caus. 3°. 27. A
 p *uteri* excretio non est toto genere praeter naturam. 3°. de sym. 3°. 13. H
uterus excernendo euacuat causam, quae molestat. de natura humana, commentario. 2°. 7°. 182. H
uterus quomodo excernat exprimendo, ut manus exprimit aliquid. 2°. de sympto. caus. 3°. 21. E
 ab *utero* quae excernuntur ipsa particula circa haec se contrahunt. 2°. de sympto. cau. 3°. 21. E
uteri euacuationes sunt euacuationes totius corporis. commentario. 4°. aphorismo. 2°. Ex. 27. D
 per *uterum* universum corpus quicquid euacuatur. 6°. de loc. aff. 4°. 41. D
 ad *uterum* ex toto corpore fertur sanguis. com. 5°. aph. 60°. Ex. 43. B
 per *uterum*, vel per urinas transmittenda sunt, quae per alium fluunt. 5°. methodi medendi. 7°. 30. E
 ad *uteri* venas fluor venae sedis in mulieribus derivandus est. de cucurbitulis scarificationibus. 6°. 4. F
 per *uterum* purgantur mulieres laxarum carniarum, & pituitosarum. 6°. de locis affectis. 4°. 41. D
 ad *uterum* est motio sanguinis natura experiente, hinc mammae graciles fiunt. com. 5°. aph. 52°. Ex. 42. B
 ad *uterum* pervenit sanguis, sed non potest ingredi interna, & cur. 6°. de locis affectis. 4°. 40. G

ad *Vteri corpus nunquam natura materiam mittit inutilem, nec facit inflammationem.* com. 5°. apho 53°. Ex. 42.E
Vterus habet ora venarum, quæ si aperiantur menses fiunt. commenta. 5°. aphorismo. 36°. Ex. 40.G
Vteri vasorum ora cur sint causa multorum menstruorum. commenta. 5°. aphorismo. 57°. Ex. 43.A
Vteri laxantur in mensibus. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
Vtero non affecto seminis profluvium. 6°. de loc. affe. 4°. 41.D
Vteri rheumata cur. 3°. de symp. caus. 3°. 29.G
in Vteri profluvii sanguinis fiunt pulsus vermiculantes. 2°. de presagi-
 tione ex pulsibus. 4°. 113.A
p Vteri erupetia vel p vrinas vel p alui trāsmissēda. 5°. met. 7°. 30.E
ab VTERO quō fiat retractio. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 102.F/G
ad Vteri profluvia sanguinis valent aster sammius, & terra lemnia.
 9°. de simp. me. fac. 5°. 65.H
ad Vteri, & ventris profluvia omnes medici vsi sunt balaustio. 6°. de
 simp. me. fac. 5°. 44.F
ab Vtero fit reuulsio cucurbitę sub māmīs. 5°. methodi med. 30. E/13°. 7°. 85.H/de cathar. Sp. 94.G
per Vterum immodicas sanguinis irruptiones reuellant cucurbitulę,
quæ affiguntur hypochondriis. de cucurb. scar. 6°. 4.G
ad Vteri eruptiones sanguinis valet lentiscus. 8°. de sim. me. f. 5°. 61.H
ex Vtero morbi cōtingūt, si nō sūt mēstrua. cō. 5°. aph. 57°. Ex. 42.H
Vterus quas passiones incidat, si eius vasa sint oppressa. cōmentario. 5°. aphorisma. 57°. Ex. 43.A
Vteri os quæ aperiant. 5°. de simp. me. fac. 5°. 35.G
Vteri, & sedis suppressas excretiōes apit theriaca. & the. ad P. 5°. 96.B
ad Vterum pertinentia vasa obstructa, obserata, vel densata etiam se-
cundum totam substantiam vteri. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40.B
Vteri affectuum differentiæ, quæ. 6°. de loc. affe. 4°. 39.D
Vteri proprii morbi quid agant. 3°. de sym. cau. 3°. 30.G
Vterus affectus quæ membra secum trahat in compassionem, & quæ fa-
ciat symptomata. de vic. rat. in morb. acut. com. 2°. 7°. 123.H
Vteri affectionibus medetur antidotus Zopyria. 2°. de anti. 5°. 115.B
in Vteri affectibus quæ vena secanda. 13°. met. me. 7°. 83.B
Vterus qñ ē male affect⁹ sectio venæ a pede faciēda. de tre. et p. 3°. 53.A
in Vtero a poplite sectio venæ. de trem. & palp. 3°. 53.A
Vterus iuuat vena poplitis, & malleolorū. de cur. ra. p san. m. 6°. 20.E
circa Vteri existentiū affectionū remediū. 8°. de cōp. me. se. lo. 5°. 191.D
Vtero affecto oxymeli nō cōuenit. de vic. rat. in mor. acu. cō. 1°. 7°. 113.C
ad Vteri circa existētes affectiōes. 7°. de cōp. me. f. l. 181.F/8°. 5°. 193.C
ad Vteri affectiōes. 7°. de comp. me. se. loc. 182.C/8°. 190.H/5°. de cō-
 positione me. per genera. 5°. 251.B
ad Vterum tanquā ad radicem pertinent hysterica symptomata. 6°. de locis affectis. 4°. 40.C
Vteri dolores cur fiant. in 1°. de mor. vul. com. 2°. 3°. 113.D
in Vtero cur dolores aliquibus. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
Vtero acetum dolorem infert. de vic. ra. in morb. acut. com. 3°. 7°. 130.H
ad Vteri dolorem remediū sanctorum argumentum non possidētium
de medic. fac. par. 7°. 174.B
Vteri doloribus in pēso prodest clematis daphnoides. 7°. de simplicium
 medica. facultatibus. 5°. 51.F
ad Vteri dolorē. 5°. de cōp. me. per gen. 5°. 246.H/de me. f. p. 7°. 169.B
ad Vteri tormia a partu corruptiōes et stragulatus. de m. f. p. 7°. 169.B
Vterus distorquetur. 2°. de caus. puls. 4°. 93.G
Vteri peruersiones vnde fiant. 6°. de loc. affe. 4°. 41.A
Vteri contorsio prohibet euacuationē. de ve. sec. aduer. Era. 6°. 6.G
Vteri motus quomodo symptoma sit. 2°. de symp. caus. 3°. 21.D
Vterus cur sursum, & ad latūs feratur. 6°. de loc. affe. 4°. 40.G
Vteri cervix cum vtero mouetur. 6°. de loc. affe. 4°. 40.G
in Vtero adest palpitatio. 2°. de symp. caus. 3°. 20.F
Vterina suffocatio quid. fin. med. Isa. 48.A/6°. de loc. affe. 4°. 39.D/9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205.F
Vteri suffocationis differentiæ. 9°. de comp. me. se. lo. 5°. 205.F
Vteri suffocationis symptomata, quæ. 6°. de loc. affe. 4°. 39.D
ob Vterum spirationis oblatio. 6°. de loc. affe. 4°. 39.D
Vteri suffocati pulsus, quales. 4°. de diff. puls. 4°. 103.B
Vteri suffocationis curatio. de pass. mul. Sp. 95.F
Vteri suffocatione periclitantes iuuant purpurarum opercula suffitu,
 11°. de simp. me. fac. 5°. 81.B
pro Vteri suffocatione sternutatio. de pass. mul. Sp. 95.G
Vteri passionibus quibus sternutatio proficit, & quibus obsit. commenta

rio. 5°. aphorismo. 35°. Ex. 40.F
pro Vteri suffocatione pessarium. de pass. mul. Sp. 95.G
ad Vteri suffocationes. 7°. de cōp. m. f. l. 186.A/8°. 191.F/9°. 5°. 205.F
Vteri strangulatus quæ excitent olphatu. 9°. de cōp. me. sec. lo. 5°. 205.G
ad Vteri stragulationes Antidotus Apollodori. 2°. de anti. 5°. 117.H
ad Vteri stragulationem. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 182.G/de medici-
 nis faci. para. 169.B/ 7°. 175.B
in Vtero perfrigeratio viduarum, & ijs, quæ non purgantur affectionē
facit oris ventriculi. 1°. de symp. caus. 3°. 18.G
ex Vtero q dissolūtur mulieres, quō curādæ. 1°. de ar. c. ad Gl. 7°. 99.B
ex Vtero quot modis fiat ai defectus. 1°. de arte cur. ad Glau. 7°. 98.E
Vtero odorata adhibēda i defectū ai ex vtero. 1°. de ar. c. ad G. 7°. 99.B
Vteri intemperies vnde. 3°. de symp. caus. 3°. 29.G
in Vtero inflammatio quando fiat. fin. med. Isa. 48.A
Vteri oris inflammatio, & durities vteri quomodo distinguantur com-
mentario. 5°. apho. 51°. Ex. 42.B
Vteri inflamatio euersio supprimūt mēstrua. cō. 5°. aph. 28°. Ex. 40.B
Vterus an possit esse inflammatus viuentē fœtu, est magna questio. com
 men. 5°. aph. 43°. Ex. 41.E
Vteri inflammatio cur non corrūpit fœtus. com. 5°. apho. 53°. Ex. 42.E
Vteri inflammatus facit vrina stillicidium. com. 5°. aph. 58°. Ex. 43.B
in Vteri phlegmone mēses nō sūt puocādi. 13°. me. me. 82.A/7°. 83.A
Vteri magnas inflamatiōes febres sequūtur. in 1°. pror. cō. 3°. 4°. 183.F
Vtero phlegmone correpto calidissima fiunt febres. in 6°. de mor. vulg.
 commentario. 5°. 3°. 191.H
ex Vtero quandoq; fit hectica. 10°. met. me. 7°. 64.F
ex Vtero cur fiat quandoq; in mulieribus distentio & cōuulsio. in 6°. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3°. 153.C
Vterus habet eandem indicationē cum ventriculo et intestinis in phleg-
mone. 13°. met. me. 7°. 83.A
ad Vteri phlegmonas valet calamus odoratus. 9°. de sim. m. f. 5°. 49.E
Vteri phlegmonas sanat decoctū Leucoij. 7°. de simp. me. fac. 5°. 54.D
Vteri inflamatio a qua vena secta iuuatur. de cu. ra p san. m. 6°. 20.E
ad Vteri inflamatiōes diuinas, et recētes. 7°. de cō. me. p. g. 5°. 268.H
ad Vteri inflamatiōes. 7°. de comp. me. per gen. 265.F/ 5°. 273.F
Vterus pręgnātis si erysipelate laboret letale est. cōmentario. 5°. apho
 rismo. 43°. Ex. 41.E
Vteri Erysipelas abortum facit. com. 5°. aph. 53°. Ex. 42.D
Vteri duritiēbus est aptissimum oleum lihorū. 7°. de simp. me. fa. 5°. 53.B
Vterum mollientes pessi ex medulla vitulina & ceruina. 11°. de simpli.
 medicamen. facultatibus. 5°. 79.E
Vteri abscessus causa. fin. med. Isa. 50.A
in Vtero abscessus, quando fin. med. Isa. 48.A
Vteri erosio vt plurimum in cervice. 6°. de loc. affe. 4°. 41.D
Vteri erosio quomodo deprehendatur. 6°. de loc. affe. 4°. 41.D
Vteri sectio difficulter conglutinatur. 6°. de loc. affe. 4°. 41.C
Vteri vlcerationes quibus curantur. 9°. de comp. me. sec. loc. 5°. 205.D
Vtero lacerato lac infunditur. 10°. de simp. me. fac. 5°. 73.H
in Vterum quomodo injiciantur medicamenta. 5°. met. me. 7°. 32.D
ad Vteri vlcera. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 247.D
in Vtero carcinoma quid. fin. med. Isa. 48.B
ex Vtero pus, & sanies sponte exeunt. 5°. met. me. 7°. 33.A
Vterus quomodo excidat. 3°. de nat. fac. 1°. 303.A
Vterus vergens in coxam si suppuratur, necesse est linamentum fieri cō-
mentario. 5°. aph. 47°. Ex. 41.H
Vtero calidum amicum est, frigidū inimicum. com. 5°. aph. 22°. Ex. 39.D
p Vterum frigus & calor ascēdūt in ventrē. c. 5°. aph. 22°. Ex. 39.E
p Vterum poterat corpus in dispositionibus frigidis continuo suffiri, nisi
aromata nocerent capiti. com. 5°. aph. 28°. Ex. 40.B
ad Vteri vitia quæ adstringentia conueniant. 7°. met. me. 5°. 51.D
Vterus cum male habet non sunt admouenda adstringentia. 11°. metho-
 di medendi. 7°. 73.B
in Vtero si vas magnum pręruptum vtaris adstringentibus, & qui-
bus. 5°. methodi medendi. 7°. 31.G
in Vtero si vas paruum sit pręruptum quibus adstringentibus vtendū
 5°. methodi medendi. 7°. 31.G
Vteri morbos sanat Antidot⁹ Athanasia Mitridatis. 2°. de an. 5°. 114.H
ad Vteri omnem laborem. 7°. de comp. me. sec. loc. 5°. 185.C
ad Vterum. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 245.H/de medicinis facile pa-
 randis. 175.D/ 7°. 177.F
Vteri mala vacuatio quæ. 3°. de symp. caus. 3°. 30.G
Vterus si coquatur qualem succum generet. 3°. de ali. fac. 2°. 27.F
 Vterus

Vterus. Lege Matrix, & Vulua.

Vtile, & noxium ad aliquid dicitur. 1.º de comp. me. per g. 5.º. 216. F

Vtile, conueniens, conferens, conducens, & secundum naturā idem sunt.

14.º methodi meden. 7.º. 91. A

Vtile quod est vnicuique; explet natura. 6.º de lo. aff. 4.º. 42. E

Vtilia bis, & ter repetenda, & cur. 4.º de comp. me. per ge. 5.º. 237. D

Vtilia si bis reuocent in memoriam authores in varia libri parte, nō est

inconueniens. com. 1.º aph. 25.º. Ex. 10. H

Vtilium vrinarum quæ partes. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C

Vtilem hypostasim videndam præbet quandoq; crudus humor, et albus

cum vrina excretus subsidens. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C

per Vtiles hypostasies crudus humor distinguitur ab inæquali substantia

eius, quod subsidet. de vrin. sign. ex Hipp. Sp. 79. C

Vtilissima sæpe repetuntur. in progn. com. 3.º. 4.º. 211. D

Vtilitas inter causas. de symp. cau. 3.º. 10. F

Vtilitati, elegantia, & mundicie studeat medicus. de fascijs. 7.º. 293. C

Vtilitas gñatioe posterior est, actioe dignitate prior. 11.º de vsu. 1.º. 189. C

Vtilitas est scopus cōstructionis oīum partium. 11.º de vsu par. 1.º. 189. C

Vtilitatem partium scire oportet. de sect. Isa. 18. F

Vtilitas, & actio singularum partium necessario sciri debent. de confi-

tutione artis medicæ. Isa. 40. G

Vtilitates exponendæ cognita actione. 7.º de vsu partium. 163. F/8.º.

166. E/ 1.º. 172. E

Vtilitates subsequuntur actiones. 6.º de vsu par. 1.º. 155. C

Vtilitas prima animalibus ab actionibus accedit. 17.º de vsu p. 1.º. 221. C

Vtilitates contrarias ex contrarijs qualitibus natura temperauit. 14.º

de vsu partium. 1.º. 204. G

in Vtilitatibus ita res se habet sicuti in actionib. 17.º de vsu p. 1.º. 222. F

Vtilitatem & actionem augere non idem. 2.º de simp. me. fac. 5.º. 16. C

Vtilitatum cognitio confert ad affectam partem cognoscendam. 17.º de

vsu partium. 1.º. 222. F

quæ Vtilitas habetur ex inuestigatione locorum primario affectorum.

bre. denor. dogm. Hipp. 1.º. 231. D

per VTRICULOS fomēta. de vic. rat. in mor. acu. cō. 4.º. 7.º. 144. E

VVAM nunquam feret rubus. de cognoscendis curan-

disq; animi morbis. 2.º. 54. B

Vua frigida. 4.º de simp. me. fac. 5.º. 26. D/ de dissol. cont. Sp. 74. C

Vua sunt humida. de dissol. cont. Sp. 74. D

Vuarum partes solida quomodo vocentur. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. C

Vua crassum quomodo vocetur. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. C

Vuarum tegmentum propter quid. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. H

Vuarum caro non firma nec densa, sed laxa & humida. 2.º de alimentor-

um facultatibus. 2.º. 17. G

Vuarum acini terreni sunt. 9.º de simpl. medica. facultatib. 5.º. 64. H

Vua nuclei acerbi. 6.º de simp. med. fac. 5.º. 45. E

Vua nuclei frigidi in primo, sicci in secundo. 6.º de simp. med. fa. 5.º. 45. E

Vua semina sunt sicca, & adstringentia. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. H

Vua semen coquitur, vt sicuum semen. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. H

in Vuis semina, & tegmenta expuenda. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. H

Vua nuclei conferunt omnibus ventris affectibus cum profluvio iūctis.

6.º de simp. me. fac. 5.º. 45. E

Vuarum acini pro dysenteria adstringenda. 11.º de simp. med. fac. 5.º. 81. E

Vua seruatur vsq; ad alium annum. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vuas seruandi modi. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. A

Vua seruata vtilitates & noxa. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. A

Vua sunt præstantiores boreis fructibus in opora. de bonitate & vitio

succorum. 2.º. 37. E

Vua, & ficus obtinent principatum inter fructus autumnales. 2.º de ali-

mentorum facultatibus. 2.º. 17. G

Vua inter fructus boreos minus noxi, tamen cum moderatione sumen-

dæ. de bo. & vit. suc. 2.º. 34. D

Vuis affluenter vescendum. 2.º de alim. fac. 2.º. 20. F

ab Vuis nunquam abstinuit Galenus. de bon. & vit. suc. 2.º. 34. D

Vua sunt cibaria media. de dissol. cont. Sp. 74. B

Vua concoctu facilia. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. H

Vue tarde digeruntur. de dissol. cont. Sp. 73. E

Vua velociter subsident. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. G

Vua quales sumantur deiciendi gratia. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. C

Vue habent minimum prauis succi. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. G

Vua non facile in probum sanguinem transeunt. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. G

Vuas nutrire argumentum. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. G

Vua magis nutriūt omnibus fructibus fugacibus. 2.º de alim. fa. 2.º. 17. G

Vua minus alunt quàm ficus. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. G

Vua quæ magis nutriūt, minus deiciūt, & è cōuerso. 2.º de ali. 2.º. 17. H

Vua boni nutrimenti, quæ. de dissol. cont. Sp. 73. A

Vua obsoniū in capitis dolore ex stomacho. 2.º de cōp. me. sec. lo. 5.º. 135. B

Vua grauius ledunt, si quando heferint. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. G

Vua non gustanda in febribus acutis. in 3.º de mor. vul. com. 2.º. 3.º. 135. F

Vua quando non inflet. de dissol. cont. Sp. 74. F

VVARVM differentia. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vuarum diuersa natura. 2.º de alim. fac. 2.º. 17. H

Vua Agrestis acris est. 6.º de simp. me. fac. 5.º. 44. B

Vua agrestis succus contra asperitatem palpebrarum. de ocul. 7.º. 189. C

Vua agrestis vrendi vim habet. 6.º de simp. me. fac. 5.º. 44. B

Vua culta quas habeat dotes. 6.º de simp. me. fac. 5.º. 44. B

Vua quales debeant esse in vsu. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vua Acerba & sicce sunt nup̄ enata, vbi maturuerint dulces, & pro-

gressu temporis humidiores redduntur. 4.º de simp. me. fac. 5.º. 25. F

Vua prima est pontica, deinde dulcescit. de ocul. 7.º. 188. B

Vua acerba etiam si diutius suspensa fuerint, non assequuntur dulcedi-

nem. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vuarum acerbarum vsus vitandus. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vua acerba refrigerās, & adstringēs est. 1.º de ar. cura. ad Gla. 7.º. 99. C

Vua acerba succus tēpore durefcit. 6.º de comp. med. sec. loc. 5.º. 172. H

Vua acerba succus p̄ ore vetriculi sup̄ calefacto. 1.º de arte cur. 7.º. 99. C

Vua acerba succus p̄ dolore capitis calido. de remed. par. fac. 7.º. 153. E

Vua acerba amara succus amarus. de vic. rat. in mor. ac. c. 4.º. 7.º. 152. F

Vuarum acidarum vsus vitandus. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vuarum acidarum mustum ad omnia pessimum. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. C

Vua acide quid agant. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vua acida sunt noxia cōctioni in ventriculo, distributioni, & nutritioni.

2.º de alimen. facul. 2.º. 18. B

Vua acinus acidus tantum frigidus. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 25. B

Vua Amineæ austera. 6.º de comp. med. sec. lo. 5.º. 169. B

Vua arefacta boni est succi. 1.º de comp. me. sec. lo. 5.º. 128. E

Vuarum Austera mustum ad oīa pessimum. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. C

Vua austera quid agant. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vue austera noxia cōctioni in ventriculo, distributioni, & nutritioni. 2.º

de alimen. facul. 2.º. 18. B

ex Vua Crassa in natura sua vinum quod est cōctum cibus est crassus,

& cur. de dissol. cont. Sp. 72. G

Vua Dulces, acida, & austera. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vue dulces quales. de atten. vict. 2.º. 46. C

Vue dulces habent succum calidum. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vua dulces sunt cibi calidi. de dissol. cont. Sp. 74. C

Vua dulces sitibunda, & cur. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. B

Vue dulces subducunt aluum, & maxime si sint humida. 2.º de alimen-

torum facultatibus. 2.º. 18. B

Vua expressa ad oculorū dolores. de vict. ra. in mor. acu. c. 4.º. 7.º. 152. G

Vue Generosa quæ. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. A

Vua botrus Immaturus vtrē strigit, dysentericis facit. de sim. Sp. 92. B

Vua immatura succi qui sint. 6.º de san. tuen. 2.º. 100. G

Vua immatura succus reprimat. de rem. par. fac. 7.º. 137. G

ex Vuis immaturis cremor portulacis admixtus contusus & expres-

sus ad quid sit vtilis. de marc. 3.º. 48. B

Vuarum immaturarum succus oleo rosaceo adhibendus. 2.º de composi.

medicam. sec. loc. 5.º. 132. F

Vua immatura. 10.º meth. med. 7.º. 65. A

Vua Maronea. 7.º de compositio. med. per gen. 5.º. 272. F

Vua Matura sint minus inflatiua. de dissol. cont. Sp. 74. G

Vua matura epileptico concedi possunt. de puero epilep. 7.º. 180. C

Vua Omphax acida est. 4.º de simp. me. fac. 5.º. 27. D

Vuarum omphaciarum differentia. 4.º de simp. med. fac. 5.º. 27. F

Vue passa sunt probata à gustu. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. E

Vua passa proportionem habent recentibus. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. D

Vua non possunt maturari in frigidis regionibus. 2.º de alim. fa. 2.º. 18. E

Vua passa qualis. 5.º de comp. me. sec. loc. 159. A/7.º. 5.º. 179. A

Vua passa præstantiores quæ pingues, & corticem habent tenuem. 2.º

de alimen. facul. 2.º. 18. E

Vua passa pingues matura. de med. fac. par. 7.º. 175. C

Vuarum passarum colores. 2.º de alim. fac. 2.º. 18. E

Vua passa albæ. 5.º de comp. me. sec. loc. 5.º. 164. B

Vua passa plurimum mixta sunt ex qualitate dulci, & austera. 2.º de

alimentoium facult. 2.º. 18. D

Vue passa acerbe sunt pauca. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vua passa acerba multo magis constipant austeris. 2°. de alim. fa. 2^a.18.D
Vua passa qualis adstringat. 8°. de comp. me. sec. loc. 5^a.194.F
Vua passa auster & frigidiores. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vua passa auster & non nihil dulcedinis habent. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vua passa auster & parcius alimentum distribuunt. 2°. de alim. fa. 2^a.18.F
Vua passa auster & austerum in corpus alimentum distribuunt. 2°. de alim. mentorum facultatibus. 2^a.18.F
Vua passa auster & stomachum roborant, & ventrem constipant. 2°. de alimentorum facult. 2^a.18.D
Vua passa pontica parum nutriunt, & cur. de diff. cont. Sp.73.F
Vua passe multe sunt dulces. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vua passe dulces obtinent mediam constitutionem inter austeras et acerbas. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vue passe dulces non nihil austeritatis habent. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vue passe dulces calidiores. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vue passe dulces dulce alimentum in corpus distribuunt. 2°. de ali. fac. 2^a.18.F
Vue passe dulces & pingues copiosius alimentum distribuunt. 2°. de alim. mentorum facult. 2^a.18.F
Vue passe dulces quid agant. 2°. de alim. fac. 2^a.18.D
Vua passe dulces mordicationes oris ventriculi obtundunt. 2°. de alim. mentorum facultatib. 2^a.18.E
Vue passe maxime. 2°. de alim. fac. 2^a.18.E
Vua passa rhodia. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.186.E
Vue passe scybelitides quales. 2°. de alim. fac. 2^a.18.E
Vue passa non habentes semen ubi sint. 2°. de alim. fac. 2^a.18.E
Vuis passis quibus eximantur semina. 2°. de alim. fac. 2^a.18.E
ab Vuis passis grandibus quo semen eximatur. 2°. de alim. fac. 2^a.18.E
Vua passa exacinata. 8°. de cōp. med. sec. loc. 159. A/ 5°.164. B/ 6°.175. E/ H/ 7°.179. A/ G/ 8°.5°.195. B/ de rem. par. fac. 7°.158. C/ D
Vua passa munda. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.183.B
Vua passa non exacinata. 9°. de comp. med. se. lo. 5^a.204. A
Vua passa pinguis circa acinos. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.183.B
Vua exacinata passa pinguis. 7°. de comp. med. se. lo. 5^a.186.E
Vuarum passarum alimentum quale. 2°. de alim. fac. 2^a.18.F
Vuarum passarum alimentum a quantitate. 2°. de alim. fac. 2^a.18.F
Vua passe sunt inter ea, que minus nutriunt, & plurimum nutriunt. de dissolutione continua. Sp.73.G
Vue passe plene dulces multum nutriunt. de diff. cont. Sp.73.F
Vue passe valentius nutriunt vuis. 2°. de alim. fac. 2^a.18.F
Vua passa ardorem facit, & ventrem procurat. de simp. med. Sp.92.B
Vue passe minus quam carica subducunt, & abstergunt. 2°. de alim. mentorum facultatibus. 2^a.18.F
Vue passe magis quam carica stomachum iuuant. 2°. de alim. fac. 2^a.18.F
Vue passe stomachum roborant. 2°. de cōp. me. se. lo. 5^a.133.D
Vua passa habet vim corroborandi ventriculum. de rem. par. fa. 7°.153.H
Vua passa familiaris Iecori. 8°. de comp. med. sec. loc. 5^a.194.F
Vua passa habet passi facultatem. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.179. A
Vua passe quibus conferant, & quibus non. de atten. vict. 2^a.46. A
Vua passa torretur. 7°. de comp. med. sec. loc. 5^a.179.H
Vue Pensiles quales. de atten. vict. rat. 2^a.46. A
Vua pensilis quid agat. 2°. de alim. fac. 2^a.18. A
Vua appense nihil habent vutij. de bon. & vit. suc. 2^a.37.E
Vua suspensa quid agant. 2°. de alim. fac. 2^a.18.B
Vua maturantur suspensa. 2°. de alim. fa. 2^a.18.B
Vua Sepulta in Vinatis vuarum rectificant stomachum mollem, & debilem. de diff. cont. Sp.74.D
Vua q̄ sepulta ē in vinatis vuarū facit dolere caput. de dis. con. Sp.74.E
Vua Taminea medicamentū apoplegmaticū. de reme. par. fac. 7°.154.F
Vua in Vino conduntur, & quales sint. de atten. vict. 2^a.46. A
Vua Vinosa. 2°. de alim. fac. 2^a.18.B
Vue vinosa medium locum obtinent inter calidum, & frigidum. 2°. de alimentorum facult. 2^a.18.B
Vua exprimenda que nihil habet roris. 7°. de comp. me. per ge. 5^a.272.H
VVA amoni. 7°. de comp. med. per gen. 5^a.272.H
VVA lupina quid, & eius vires. de simp. med. Sp.83.C
VVA vrsi que sit, & ubi nascatur. 7°. de comp. med. sec. lo. 5^a.184.D
Vua vrsi sit mentio. 7°. de comp. me. se. lo. 5^a.184.D
VVA quid sit. 6°. de compo. med. sec. loc. 5^a.172.F
Vua proprie que sit. de tum. prater natu. 3^a.84.C
Vua ab aliquibus dicitur particula. 6°. de comp. med. se. lo. 5^a.173.E
Vua cuius spatij particula. de diff. morb. 3^a.4.H

Vua columna. 11°. de vsu par. 1^a.188.F
Vua utilitas. 11°. de vsu par. 1^a.188.F
Vua est propugnaculum pharyngi. 15°. de vsu par. 1^a.211. A
Vua organum locutionis. de anat. vii. Sp.49.B
in Vua caro subnigra, vel nigra est. de ana. vii. Sp.44.D
Vua paristhmia, et tōsilla quid, et quo fiant loco. de tum. præt. 3^a.84.H
Vua oris affectus intro. Isa.59.C
de Vua vitijs curandis. de med. fac. par. 7^a.169.H
Vua dicitur columella inflammatio. 6°. de comp. med. sec. loc. 5^a.173.E
Vua inflāmata nō laxatur, sicut inflāmata manus & cr°. de sect. Is. 18.C
Vua inflāmata adhibetur fructus spinę egyptiæ, & alumen scissile. de sectis. Isa.18.C
ad Vua inflammationes. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a.171.E
Vua consequitur saniem a capite decidentem. 6°. de san. tuen. 2^a.98.F
ad Vua fluxiones. 7°. de compo. medi. sec. loc. 5^a.183.E
Vua demissa morbus parius. de vsu ther. ad Pamph. 5^a.99. A
Vua demissa curatio. introd. Isa.59.H
ad Vua contingendam cochleario vititur. 6°. de cōp. me. se. loc. 5^a.174.F
ad Vuas laxatas. 5°. de comp. me. per ge. 5^a.251.C
ad Vua radicis vitia. de med. fac. par. 7^a.171.E
Vua non temere excidenda, sed relinquenda pars. 11°. de vsu p. 1^a.188.D
in Vua aliquem partium numerū auferre cōtinget. de dif. mor. 3^a.5. A
Vua aufertur. de diff. mor. 3^a.4. G
Vua radicitus dempta quid faciat. de diff. morb. 3^a.4. H
Vua abolitio palato agritudinem affert. de diff. morb. 3^a.4. H
ad Vuas. 6°. de comp. me. sec. loc. 5^a.169.G
VVA vlceratio oculorum est. fin. med. Isa.48.D
ad Vuas oculorum. 4°. de comp. me. sec. loc. 5^a.158.C
VVA pamculus oculi. de ocul. 7^a.182.H
Vua tunica vnde sit dicta. de anat. oculorum. Sp.57.E
Vua post corneā ordine sita est. de diff. mor. 3^a.5. H/ de anat. p. Sp.43.D
Vua propter quid, & cur ita dicta. 10°. de vsu par. 1^a.179.B
Vua que tunica sit, vnde nascatur, & eius color. de anat. vii. Sp.48.E
Vua vnde procedit. de ocul. 7^a.183.B
Vua qualis sit tunica. de anat. vii. Sp.48.E
Vua necessitas qualis. de ocul. 7^a.183.C
Vua propter quid habeat multas venas, & arterias. de ocu. 7^a.183.C
Vua foramen sit maius ex materia, vel spiritu. 10°. de vsu pa. 1^a.179.E
Vua semper debet maderē vt sit mollis. 10°. de vsu par. 1^a.179.G
in Vua materierum descensu visuum diuersitates. de ocul. 7^a.186.D
Vua tunica vt plurimum relaxatur cum corneam nimium erodi continet. de caus. morb. 3^a.9. E
Vua dilatatio quot modis fiat. de ocul. 7^a.187.C
Vua si dilatatur quid sequatur. 7°. de decr. Hipp. 1^a.270. A
in Vua separatio iuncturæ quid faciat. de ocul. 7^a.186.D
Vua contractio quot modis fiat. de ocul. 7^a.187.C
Vua egressio quot modis fiat. de ocul. 7^a.187.C
ad Vuae exitum collirium. de ocul. 7^a.191.D
VVLCA NVS in lemmum cecidisse cur ab Homero dicatur. 9°. de simp. medicamen. facult. 5^a.65.D
Vulcano, & suis instrumentis comparat partes hominis Galenus. 4°. de vsu partium. 1^a.135.H
ex Vulcani tēpli adytis i Aegypto medic. 5°. de cōp. m. pg. 5^a.246.F
ex Vulcani templo in Memphi emplastrum sacrum appellatum. 5°. de comp. med. per gen. 5^a.246.G
VVLGARES isaniūt, et dissidēt a se, et ab alijs. 3°. de decr. 1^a.244.C
Vulgares non adducunt testes contra se. 3°. de decr. Hip. 1^a.244.C
Vulgarium argumenta propinqua sunt captiosis. 2°. de decr. 1^a.235.H
Vulgaria lēmata nō assumūt in demonstratiōib. 2°. de decr. 1^a.234.D
Vulgaribus probabat argumenta Chrysippus. 2°. de decretis. 1^a.234.E
Vulgares non possunt probare. 2°. de decr. Hipp. & Pla. 1^a.234.E
Vulgares quid parum probant. 2°. de decr. Hip. 1^a.234.F
Vulgares non solum in similitudinibus aberrant, sed & medici eruditi quandoq; decipiuntur. com. 4°. aph. 2°. Ex.27.E
VVLGARIS morbus qui gręce επιδημιος dicitur. in 1^m. de morbis vulgaribus, com. 1°. 3^a.101.F
Vulgares morbi qui. fin. med. Isa.45. H/ in 3^m. de morbis vulgarib. commentario. 3°. 3^a.142.B
Vulgares morbi vnde. in 1^m. de morbis vulgarib. com. 1°. 3^a.103.C
*Vulgarium morborū causa cælum. in 3^m. de mor. vulg. cō. 1°. 3^a.101. A/ C/ F
de Vulgaribus morbis librum ante quæ discenda sint. in 1^m. de morbis vulgaribus, commentario 1°. 3^a.101.B*

VVLGVs admiratur rara non admirabilia. 6°. de loc. aff. 4°. 42. B
 Vulgus despicit demonstrationes. de nat. hu. com. 1°. 1°. 29. A
 Vulgo, & indoctis quid contingat. 2°. de loc. aff. 4°. 56. A
 Vulgi gratia ineunt medici. de præcogn. ad Poeth. 4°. 213. G
 Vulgi famam contempsit Galenus. 7°. meth. me. 7°. 43. B
 apud Vulgus non sunt infamanda remedia. 11°. meth. med. 7°. 70. B
 VVLNERANTIA sunt omnibus nota. 1°. de san. tuen. 12°. 63. B
 Vulnerantia qualia sint. 5°. meth. me. 7°. 30. B
 Vulnerans ferrum suam formam relinquit in loco. 3°. meth. me. 7°. 22. B
 VVLNERARIA speculatio quæ. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 232. A
 Vulneraria emplastra. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 226. H
 VVLNERATIO quid sit. 7°. de anat. adm. 1°. 97. H
 Vulneratio est morbus simularium partium. de symp. diff. 3°. 13. E
 in VVLNERATIS partes consideranda sunt. 1°. de ana. ad. 1°. 64. A
 Vulneratum membrum si functionem amittat, & medicus non prædix-
 rit, hoc medico imponitur. 1°. de ana. adm. 1°. 64. D
 Vulnerata pars altiore locum occupat. 6°. meth. me. 7°. 39. D
 Vulnerata partes quæ necessario afferant mortem, & quæ non. commen-
 tario. 6°. aphor. 18°. Ex. 47. H
 Vulnerati in Abdomine situs qualis. 6°. meth. med. 7°. 39. D
 in Vulnerato abdomine clysteres ex puro oleo. 6°. meth. me. 7°. 39. G
 Vulneratus ab Acu afficitur, ut ab acri humore. 2°. de loc. aff. 4°. 9. D
 Vulnerata Arteria, & venâ magna quomodo curanda. 5°. me. 7°. 30. A
 Vulneratas arterias quibus necesse fuit ligare. de vsu pul. 1°. 228. D
 in Vulneribus magnis arteria, & nervus nunquam vel raro visa rena-
 sci. 1°. de semine. 1°. 332. H
 Vulnerata Auris remedium. de dyna. Sp. 25. A
 Vulnerati Capite à vino & cibis crassis abstinere. 2°. de compo. medi-
 camen. sec. loc. 5°. 134. A
 in Vulnerato capite oleum rosaceum, & acetum. 2°. de compo. medi-
 camento. sec. loc. 5°. 134. A
 Vulneratum ubi est caput pluribus vulneribus galea utilis. de fascijs.
 7°. 297. B/galea aliter ab eisdem ibidem.
 Vulnerata cerebri substantia raro sanatur. de subfig. emp. 11a. 32. E
 Vulnerato corde mors sequitur. de subfig. emp. 11a. 32. D
 Vulnerati boues in Dorso medullæ exortu habent sanguinem in aliquo
 ventriculo. 1°. de decr. Hip. & Pla. 1°. 231. D
 Vulnerati Iuuenis casus. 6°. meth. me. 7°. 38. D
 Vulnerato Ligamentum cur non crescat. de const. ar. med. 11a. 37. E
 Vulneratorum ligamentorum curatio. 6°. met. me. 7°. 38. G
 Vulnerati ligamenti curatio. 6°. met. med. 7°. 38. H
 Vulnerata foris si fuerit Matrix quod fieri debeat. de pass. mul. Sp. 96. A
 Vulnerata Mēbrana costas succingēs quō cognoscatur. 1°. de loc. 4°. 2. E
 ad Vulneratos Musculos. 7°. de comp. medica. per gen. 5°. 268. G
 Vulnerati Nervi quō ab antiquis curarent. 3°. de cōp. me. per g. 5°. 231. C
 Vulnerato nervo qui in musculum venit, musculus sensu & motu priva-
 tur. de const. artis medicæ. 11a. 36. H
 Vulnerati nervi debent sæpe curari. 3°. de comp. med. per gen. 5°. 232. D
 Vulnerato nervo aqua inimica est. 6°. methodi medendi. 7°. 38. E
 Vulneratis nervis aqua calida est inimicissima. 6°. meth. me. 7°. 37. D
 ad Vulneratos nervos medicamenta ex metallis. 3°. de cōp. m. p. 5°. 232. B
 in Vulnerato nervo valet sulphur. 6°. methodi meden. 7°. 37. E
 ad Vulneratos nervos quod medicamentum præstantius. 3°. de compo.
 medica. per gen. 5°. 232. C
 Vulneratos nervos qui semper sanabit. 3°. de cōp. me. per gen. 5°. 232. A
 Vulneratus in nervo nullus mortuus ē Galeno. 3°. de cō. me. p. g. 5°. 231. C
 Vulnerato nervus cur non crescat. de const. ar. med. 11a. 37. E
 Vulnerati in Pectore historia. 7°. de ana. adm. 1°. 97. E
 Vulnerato Peritoneo omentum excidit. 6°. metho. medendi. 7°. 39. H
 Vulneratorum à serpentibus aut ferro venenato communis curatio. 2°.
 de antidotis. 5°. 120. B
 Vulnerati Thorace expuunt aqua mulsam iniectā. 5°. de lo. aff. 4°. 31. A
 VVLNERARI est causa fluxus sanguinis in iuuenibus. commētario 3°.
 aphorismo. 20°. Ex. 26. C
 VVLNEROSOS promouet & curat rapa. de simp. med. Sp. 89. E
 VVLNERA vocant Iones omnes lesiones. de arti. com. 2°. 7°. 264. D
 Vulnus quod signet apud Hippocratē. de ijs, q̄ in me. fi. cō. 3°. 7°. 219. D/H
 Vulnus quid sit. 3°. meth. med. 7°. 16. E
 de Vulneribus librum fecit Erasistratus. de ven. sect. adu. Eras. 6°. 8. B
 de Vulneribus exitialis liber antiquus, quē non nouit Galenus, an Hip-
 pocrates an alterius. com. 6°. apb. 18°. Ex. 48. A
 Vulnera quæ prohibeant. de ocul. 7°. 189. C

Vulnus causat dolorem. com. 2°. aph. 6°. Ex. 11. G
 Vulnera nisi cito consuantur fiunt dolores intensi. de ijs, quæ in medicat.
 fiunt, commen. 1°. 7°. 201. A
 ex Vulneribus animi defectus fit. 1°. de arte curatiua ad Gla. 7°. 98. E
 in Vulneribus ai defectus quō curādus. 1°. de ar. cur. ad Glau. 7°. 99. G
 in Vulneribus quando ligatura satis sit. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 231. D
 Vulnera quibus fascijs plerunq; obligemus. de fascijs. 7°. 293. G
 in Vulneribus quā futurū fieri debeat. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 231. D
 Vulneribus illatis cōuenit scia cōstitutionū. de decr. pg. ex ma. f. Sp. 16. B
 Vulnus in Abdomine in quo habeat minus periculi. 6°. me. me. 7°. 39. B
 in Vulnere abdominis quid agendum. 6°. meth. me. 7°. 39. B
 Vulnus abdominis paruum quomodo curandum quādo intestinum exie-
 rit. 6°. metho. med. 7°. 39. D
 in Vulneribus abdominis deligatio extrinseca necessaria. 6°. met. 7°. 39. G
 in Vulnerato abdomine quæ pars vngenda. 6°. meth. med. 7°. 40. A
 Vulnera ex Acu quid exigant in curatione. 6°. meth. me. 7°. 37. A
 Vulnera Alta, & caua, & limpida anapleroticis & lenibus rebus cu-
 rantur. de dynamidijs. Sp. 19. A
 ad Vulnera Ampla. 6°. de comp. me. per gen. 5°. 259. G
 ad Vulnera Antiquata peucedanum facit. de simp. med. Sp. 89. B
 Vulnera Articulorum qualia. 4°. meth. me. 7°. 28. B
 Vulnus si sit in Auribus quid præsidij sit. de dyna. Sp. 25. B
 ad Vulnera aurium. de ocul. 7°. 191. D
 Vulnera Callosa difficilia ad sanandum longo tempore sordida ad sanita-
 tem perducit lixiuum. de simp. med. Sp. 86. A
 Vulneribus cancris faciunt edere folia. de simp. med. Sp. 84. A
 Vulnera cācrofa aufert lixiua ex cinere nuclei oliuæ. de simp. Sp. 86. A
 ad Vulnera cancrofa quæ depascitur in circuitu probatum remedium.
 de dynamidijs. Sp. 30. H
 Vulneribus cancris si aqua frigida sola adhibeatur pernitenti affert. de
 simplic. medic. Sp. 92. B
 Vulnus ampliandum in morsu à Cane rabido. de ther. ad Pis. 5°. 96. F
 Vulnera Capitis quæ medico indigent legitimo, & quæ non. 2°. de comp.
 medicam. sec. loc. 5°. 138. E
 in Vulneribus capitis radit capillos. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 ad Vulnera capitis fasciæ. de fascijs. 7°. 293. F
 Vulnera capitum glutinare potest myrrha. 8°. de simp. med. fa. 5°. 61. A
 ad Vulnera capitū cum ossium præcisione. 5°. de cō. me. p. ge. 5°. 246. E
 ad Vulnera capitis. 2°. de comp. med. sec. loc. 5°. 138. E
 Vulnus ad caluariā vsq; quō curandū. 2°. de cōp. med. sec. loc. 5°. 133. H
 Vulnus mēbranæ cerebri quō curetur. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 133. H
 Vulnera ventriculi posterioris sunt peiora. 7°. de decre. Hipp. 1°. 269. C
 Vulnus cerebri vidit Galenus sæpe sanari. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
 Vulnus in Carne. de caus. morb. 3°. 9. F
 Vulnere caro ablata cur crescat. de const. ar. med. 11a. 37. E
 in Vulneribus cur caro crescat. 1°. de sem. 1°. 332. D
 Vulnera Caua comprehendit aristolochia. de simp. med. Sp. 80. F
 Vulnera caua iris replet. de simp. med. Sp. 85. D
 Vulnera quæ ægre ad cicatricem perducuntur, exiccati absq; morsu po-
 ssulant. 7°. de simp. med. fac. 5°. 33. C
 Vulnera quæ non Coalescant, & in quibus partibus interioribus. com. 6°.
 aphorismo 18°. Ex. 47. H
 Vulnera quæ coalescebant antequam vena secaretur. de venæ sectione
 aduersus Erasistrateos. 6°. 13. B
 ad Vulnera Colli medicamentum. 5°. meth. med. 7°. 31. B
 Vulnus cordis quomodo necet, & quanto tēpore. 5°. de lo. aff. 4°. 29. D
 Vulnera Cruenta glutinat aloë. q̄ animi mor. 1°. 317. B
 ad Vulnerum cruentorum glutinationes valet bitumē in mari mortuo.
 11°. de simp. med. fac. 5°. 83. F
 Vulnerum cruentorum glutinatorium est Polygonon. 8°. de simp. medi-
 cament. facult. 5°. 58. H
 ad Vulneris cruenti glutinationem salicis folijs vti possumus. 6°. de sim-
 plic. medic. facult. 5°. 48. H
 Vulnera cruenta glutinans medicamentum. 9°. de simp. med. fa. 5°. 68. A
 ad Vulnera cruenta glutinanda. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. G
 ad Vulnera cruenta facile glutinanda. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 223. G
 Vulnerū cruentorum glutinantiū. 2°. de comp. med. per ge. 5°. 223. F
 ad Vulnera cruenta. 1°. de compo. med. per gen. 213. D/2°. 227. D/E/3°. 234. H/4°. 243. A/6°. 5°. 258. B/F
 Vulneris Crurum, & brachiorum differentia. de frac. com. 2°. 7°. 238. D
 cum Vulnere crus luxatum quare non reparetur. de subf. emp. 11a. 32. G
 ad Vulnus Cuspide illatum. 2°. de antid. 5°. 120. A
 Vulnera Dif-

Vulnera Difficilia, & cicatrices crasse catuloticis & colleticis rebus curantur. de dynamidijs. Sp. 19. A
Vulnera diuturna exicari absq; morfu postulant. 7°. de simpli. medicamentorum facul. 5°. 53. C
ad Vulnera diuturna, quæ vix cicatricem recipiunt. 2°. de compo. medicamen. per gene. 5°. 224. D
Vulneru durities, & rheumatismu emēdāt carica. de simp. me. Sp. 84. C
Vulnus omne in corpore dulce esse videtur. de simp. med. Sp. 92. C
ad Vulnus dulce. de med. fac. par. 7°. 175. E
Vulnera durorum corporum magis ab alijs sanantur, q̄ sanentur vulnera molliorum corporum. 7°. de simp. me. fac. 5°. 52. G
Vulnera corporum duroru glutinat satis. 6°. de sim. me. fac. 5°. 48. G
Vulneribus Extrinsecis non eque possunt medicamenta applicari, sicut extrinsecis, ideo per potiones sanantur. com. 6°. aph. 18°. Ex. 48. B
ad Vulnera Faucium alba vel nigra remedium. de dyna. Sp. 26. B
Vulneris in Femore casus. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 231. C
ad Vulnera Ferro facta in bello. 5°. de comp. me. per gen. 5°. 248. C
Vulnera si mittant Fluxionem, quibus sanentur a medicis. commentar. 5°. aphorismo 66°. Ex. 45. B
in Vulnerib⁹ egrediūt duo supflua, vñū tenue, aliud crassū. d. oc. 7°. 190. F
Vulnera quæ sint, a quibus materia exit ad partes principales. commentario 5°. aph. 66°. Ex. 45. B
in Vulneribus fortibus & prauis si tumor non apparuerit ingens malum. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. B
Vulnera circum Glabra praua sint. com. 6°. aph. 4°. Ex. 46. G
Vulnera quò Grauiora eò exquisitiore, & diuturniore victu vtendum. de fractu. com. 3°. 7°. 243. F
ad Vulnera ex Ictu. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 225. D
ad Vulnera Incurabilia. de med. fac. par. 7°. 176. C
ad Vulnus incurabile in quavis parte. de med. fac. par. 7°. 174. F
p Vulnus stercus exiēs signat Intestinū eē vlceraū. 1°. de lo. aff. 4°. 2. E
ad Vulnera q̄ itrisec⁹ sūt maturāda facie diapēdiō min⁹. de dy. Sp. 26. D
Vulnera habētia Labra distātia nō coalescūt. cō. 6°. apho. 19°. Ex. 48. C
Vulneris Linguae presidium. de dyna. Sp. 25. D
Vulnera quæ Luxuriantur fori exiccat. de simp. med. Sp. 90. F
Vulnera Magna ab Hipp. descisiones dicuntur. cō. 6°. aph. 18°. Ex. 48. A
in Vulneribus magnis quid cognoscendum. 1°. de anat. adm. 1°. 64. D
Vulnera magna quid exigant in curatione. 6°. meth. med. 7°. 37. A
Vulnera omnia ingentia debent exicari absque morfu. 7°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 53. B
Vulnus magnū absq; inflāmatione coaluit. de ven. sec. adu. Eras. 6°. 13. C
Vulnus magnū curauit Case⁹ ox ygalactinus. 10°. de simp. me. fa. 5°. 74. C
Vulnera vel maxima cōglutinat cauda equina. 6°. de sim. me. fa. 5°. 48. F
ad Vulnera ingentia congruit Coccus. 7°. de simp. med. fac. 5°. 51. H
Vulnera maiora glutinant pira syluestria. 6°. de sim. me. fa. 5°. 43. D
Vulnera magna glutinat polium. 8°. de simp. med. fac. 5°. 59. A
Vulnera magna cōglutinat scordion viride. 8°. de simp. me. fa. 5°. 60. H
Vulnera magna cōglutinat Stœbe. 8°. de sim. me. fac. 5°. 61. C
Vulneru grandiu glutinatoriu vinū quo fiat. 6°. de simp. me. fa. 5°. 43. A
ad Vulnera magna glutinanda. 1°. de comp. me. per gen. 211. E | 221. A | 4°. 245. D | 6°. 5°. 258. D
ad Vulnera magna. 2°. de comp. med. per ge. 223. H | 6°. 5°. 259. B
ad Vulnera Maiora glutinanda. 2°. de comp. med. per gen. 5°. 219. G
Vulnera maxima expetunt vinum nigrum. de fract. com. 3°. 7°. 244. H
Vulnera Maxima glutinata sine phlegmone. 5°. meth. me. 7°. 36. B
ad Vulnera maxima barbarū Galeni. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 227. H
ad Vulnera Minora barbarū Galeni. 2°. de comp. me. per gen. 5°. 227. H
ad Vulnera Membrarum. 7°. de comp. me. per ge. 5°. 269. B
Vulnera Molliā exicari absq; morfu postulant. 7°. de simp. m. f. 5°. 53. C
Vulnera in Musculorum capitibus exicari absque morfu postulant. 7°. de simplic. medicamen. facul. 5°. 53. C
ad Vulnera magna musculorum quid sequatur. 6°. de loc. aff. 4°. 38. H
ad Vulnera musculorum. 7°. de comp. me. per gen. 5°. 269. B
Vulneribus partium Nervosarum quomodo succurrant medici. commentario 5°. aphorif. 66°. Ex. 45. C
Vulnera Nervorum qui curat, partium corporis naturas sciat. 3°. de cōpositio. medicamen. per genera. 5°. 231. B
ob Vulnera, & spicula infixa cognoscere oportet neruum omnium musculorum. 3°. de anat. adm. 1°. 77. H
in Vulnere nerui transuerso maior timor cōuulsionis. 6°. me. m. 7°. 38. F
Vulneris nerui per transuersum curatio. 6°. meth. med. 7°. 38. F
Vulneris nerui curationem inuenit Galenus. 6°. meth. me. 7°. 37. C

ad Vulnera neruorū Galenus inuenit medicamēta. 6°. met. me. 7°. 37. E
Vulneris nerui curatio qualis. 6°. meth. me. 7°. 37. H
Vulnerib⁹ neruorū q̄ cōueniāt ingne. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. F | G
Vulneribus angustis neruorū q̄ aptiora. 3°. de comp. me. p ge. 5°. 232. C | D
in Vulnerib⁹ neruorū. Aqua nō vitū. 3°. de cōp. med. p gen. 229. E | 5°. 231. C
in Vulnerib⁹ neruorū calida semp applicāda. 3°. de cō. me. p ge. 5°. 229. H
in Vulneribus neruorum Calx lota. 6°. meth. med. 7°. 37. E
in Vulnus cum nerui vulneratione, & contusione factum carnes limacium sole imponuntur. 11°. de simpl. medicamen. facul. 5°. 78. F
pro Vulneribus neruorum Emplastrum Galeni ex euphorbio, cera, resina fricta, & pice. 6°. meth. med. 7°. 37. F
ad Vulnera neruorū emplastri Galeni compositio. 6°. meth. me. 7°. 37. G
in Vulneribus neruorum quibus Farinis vsus est Galenus. 3°. de comp. medic. per genera. 5°. 229. H
in Vulnere nerui farina hordeacea cum lixiuio leuat à putrefactione. 6°. metho. medendi. 7°. 37. F
in Vulnere nerui leuat à putrefactione farina erui in lixiuio cocta. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
Vulnus cur non contingendum Frigidis in neruis & in alijs partibus. 6°. methodi medendi. 7°. 38. D
contra Vulnus neruorum Lana quomodo manebit calida. 3°. de compo. med. per genera. 5°. 229. F
in Vulnere nerui ad putredinem factum Medicamentum extemplo. 6°. methodi medendi. 7°. 37. F
in Vulneribus neruorum Metalla adstringentia vitanda. 3°. de compositio. medica. per gene. 7°. 232. B
Vulnus neruorū à principio nisi adest sanguis Oleo eluendum. 3°. de compo. medicamen. per gen. 5°. 229. F
in Vulnerib⁹ neruorū qñ oleū dēt eē vetus. 3°. de cōp. me. per ge. 5°. 229. H
pro Vulnere neruorum Oxaleon. 3°. de compo. med. per gen. 5°. 229. H
p Vulnere neruorū Pix liquida cū fermētō. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 229. H
sup Vulnus neruorū Propolis, et fermētū. 3°. de cōp. me. p ge. 5°. 229. G
in Vulneribus neruorum Sapa valet. 3°. de comp. me. per gen. 5°. 232. C
in Vulneribus neruorum Stacte. 3°. de comp. medica. per gen. 5°. 229. H
ad Vulnera neruorum valet Sulphur. 3°. de comp. me. per ge. 5°. 230. F
pro Vulnere neruorū Tithimali succus. 3°. de cōp. med. p gen. 5°. 229. H
ad Vulnera neruorum. 5°. de compo. medi. per gen. 5°. 248. D
à Vulnere nerui cuiusdam qui nimis cito domum exiuit, casus. 3°. de cōposit. medic. per gen. 5°. 229. F
Vulneris in neruo casus. 6°. meth. me. 7°. 37. H
Vulnera Nigra liuida quibus inuentur. 2°. de anti. 5°. 119. G
de Vulnerum oculorum distinctione & curatione. de ocul. 7°. 191. E
Vulnus & sanguinem oculorum quid tollat. de dyna. Sp. 24. G
ad Vulnera simplicia oculorum. de ocul. 7°. 190. G
ad Vulnera oculorum cum tumore, & dolore. de ocul. 7°. 190. G
ad Vulnera oculorum cum putredine. de ocul. 7°. 190. G
in Vulneribus oculorum initio collyrium. de ocul. 7°. 191. D
ad Vulnera oculorum collyrium. de ocul. 7°. 191. D
ad Vulneris oculorum putredinem mundificandam. de ocul. 7°. 191. C
ad Vulnera saniosa oculorum. de ocul. 7°. 191. D
ad Vulnera oculorum quæ valeant. de ocul. 7°. 189. C
Vulnus corneæ propria passio. de ocul. 7°. 187. A
Vulnus in cornea prætensa pupilla facit cecū. 1°. de symp. cau. 3°. 15. D
Vulneri Oris vnguentum bonum. de dyn. Sp. 25. D
Vulnera ouium sanat pix humida. 7°. de simplic. medica. fac. 5°. 50. F
Vulnera ouium à forfice facta cedrea sanat. 7°. de simp. med. fac. 5°. 50. F
Vulnus intra Peritonæum quale. 4°. meth. me. 7°. 28. B
Vulnera intra peritonæum cur difficilia curatu. 5°. meth. me. 7°. 33. B
Vulnera pessima quō Galenus curauit. de frac. com. 3°. 7°. 244. H
in Vulnere cū Phlegmone symptomata. 7°. de comp. me. p ge. 5°. 268. B
Vulneru cū inflāmatione curatio fm Erasistratū. de ven. sec. ad. 6°. 6. A
ad Vulnera à phlegmōe secura recte glutināda. 7°. de c. m. p g. 5°. 268. B
ad Vulnera Polyxema faciunt ebeni scobes. de simp. med. Sp. 83. F
Vulnera Praua quæ sint. com. 5°. aph. 66°. Ex. 45. B
Vulnus Profundum quomodo curandum. 3°. meth. med. 7°. 19. G
Vulnera profunda suuntur, vel infibulantur. de opt. sect. 11a. 22. D
Vulnus quomodo cognoscatur esse in Pulmone. 5°. meth. me. 7°. 32. G
per Vulnera magna pulmonis fibra procidit. 5°. de locis affect. 4°. 31. C
Vulnera Recentia sanguinem mittunt. de tum. præ. nat. 3°. 83. A
Vulnera recētia citra phlegmonē seruās. 7°. de comp. me. p ge. 5°. 268. G
in Vulnerum recentium profundum positus cinis sanguinem statuit à cursu. de simpli. medic. Sp. 86. A
Vulnera

Vulnera recentia glutinat cytinus. de simp. med. Sp. 87. C
Vulneribus & ulceribus recens inflatis accommoda sunt Dracunculi fo-
lia. 6°. de simp. med. fac. 5°. 46. D
ad Vulnera recentia oia facit emplastrum barbarum. de dyna. Sp. 35. F
ad Vulnera recentia a gladio aut ligno illata. de rem. par. fac. 7°. 179. C
ad Vulnus omne recens Icesii. 5°. de comp. med. per ge. 5°. 247. F
ad Vulnera recentia. 2°. de compos. med. per gene. 223. D/225. E/227. G/
3°. 235. C/4°. 241. D/5°. 248. D/250. B/ 5°. 251. B
in Vulneribus Repletio duplex. in 6°. de mor. vulg. com. 5°. 3°. 191. B
Vulnerum rheumatismum sanat myrta. de simp. med. Sp. 87. E
Vulnera Rubra mala. 7°. de compositione medicamen. per gen. 5°. 268. C
Vulnera Sanguine manantia quo curantur. 2°. de arte cu. ad Gl. 7°. 106. F
in Vulnera sanguinis fluxus remediatur. de remed. par. fac. 7°. 160. G
ad Vulnera sanguinolenta medicamentum Galeni cirrhum dictum. 2°.
de arte curatiua ad Glauconem. 7°. 106. E
Vulnerum Sanies ex Sanguine. de dynamidijs. Sp. 19. D
in Vulneribus quæ retinetur sanies & exit. de tum. prat. nat. 3°. 83. B
Vulnerum Septi transuersi quæ curari non possint. 5°. meth. med. 7°. 33. B
Vulnera sordida expurgat cadmia, et ad cicatricem pducit. d. sim. Sp. 81. F
Vulnera sordida lauanda sunt acriore lixiua. de simp. med. Sp. 85. H
Vulnerum sorditiem mel adhibitum comedit. de simp. med. Sp. 87. A
Vulnera sordida purgat, & contumacia ad cicatricem perducit scordio
aridum. 8°. de simp. med. fa. 5°. 60. H
Vulnera Superficialia non suuntur. de opt. sect. Isa. 22. D
ad Vulnera Telorum toxico madesactorum. 2°. de antidotis. 5°. 119. G
in Vulneribus quæ aputadi Tedines vt simus tuti. 3°. de cõ. me. p. g. 5°. 231. C
Vulnus Tendonum quo nominandum. 3°. de comp. med. per ge. 5°. 228. C
Vulnus intra Thoracem quale. 4°. meth. med. 7°. 28. B
Vulnus magnū in thoracis pte dmit vocē, et respiratiōē. 6°. d. v. 1°. 148. E
Vulnus magnū in thoracis parte semiuocē demit. 6°. de vsu pa. 1°. 148. E
Vulnera thoracis quomodo vocem impediunt. 4°. de loc. affe. 4°. 26. D
per Vulnus spiritus exit si thorax sit vulneratus. 1°. de loc. affe. 4°. 2. E
Vulnus i cauitate thoracis tribus diebus cõglutinātū. de ven. sec. 6°. 13. C
Vulnus Venæ & arteriæ non suendum. 5°. methodi medendi. 7°. 30. D
ē Vulnerē si exeat cibus, vulnus signat eē in Vētriculo. 1°. de lo. 4°. 2. E
Vulnera ventriculi qua parte sanentur. 6°. methodi medendi. 7°. 39. G
ad Vulnera Vetera, & cicatrici inducendæ contumacia valet terra lē-
niā. 9°. de simplic. medicam. facul. 5°. 65. D
ad Vulnera vetera depascētia. 5°. de comp. med. per gene. 5°. 250. B
ad Vulnus vetus. 5°. de compositio. medic. per genera. 247. F/ 5°. 251. B
in VULNERE q̄ntētiō pro curatiōē. 2°. de comp. me. sec. loc. 5°. 133. G
Vulneribus quæ adhibeantur. de opt. sect. Isa. 22. D
in Vulneribus medicina debent esse sicca. de ocul. 7°. 190. F
Vulnera glutinantia multum sicca. 7°. de sim. me. fa. 5°. 56. D
Vulneribus non conueniunt ficiora. 6°. de sim. med. fac. 5°. 46. D
Vulnera glutinat Aloe. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5°. 42. B
Vulnerum glutinatoria est Brettonica. 6°. de simp. med. fa. 5°. 45. C
Vulnera et tumores delicate mūdāt Caninus finus. de simp. me. Sp. 84. E
Vulnera sanat Caseus recens, & quomodo. 10°. de simp. med. fa. 5°. 74. C
in Vulneribus ceratum liquidum. de frac. com. 3°. 7°. 245. A
Vulnera glutinare pnt folia & germina Corni. 7°. de sim. me. fa. 5°. 52. G
Vulnera purgat & implet Erbum. de simp. med. Sp. 85. B
Vulneribus superponi possunt Lapathi folia. 10°. de sim. me. fac. 5°. 74. B
in Vulneribus multis causis necessariū ē lauri lixiuiū. de simp. Sp. 85. H
Vulneribus multum præstat Lauri lixiuium. de simp. med. Sp. 85. H
Vulnera purgat & glutinat Lenticula. de simp. med. Sp. 86. B
Vulneribus ad obductam vsq; ad cicatricem imponuntur folia Liliorū.
7°. de simp. med. fac. 5°. 53. B
ad Vulnera glutināda valēt folia Lōchitis viridia. 7°. de sim. m. f. 5°. 55. G
Vulnera glutinari pnt Malis austeris & acidis. 3°. de sim. me. f. 5°. 58. H
Vulneribus minus molesta Medicamēta liqda. 3°. de cõ. m. p. g. 5°. 230. H
Vulnera curat succus Mororum. de simp. med. Sp. 87. H
Vulnera glutinat Myriophyllon. 7°. de sim. med. fac. 5°. 56. D
Vulnera glutinat, & sine tumore custodit millefoliū. de simp. Sp. 87. G
Vulnera sanat Myrta. de simp. med. Sp. 87. E
Vulnera curat myrta, si frequenter inde lauentur. de sim. med. Sp. 87. E
Vulneri nihil Oleosum apponendum. 2°. de arte cu. ad Glau. 7°. 101. H
Vulnera purgat Orobum. de simp. med. Sp. 88. F
Vulnera cõglutināt Peristereō. 8°. de sim. m. f. 5°. 58. C/ de simp. Sp. 89. C
Vulnus glutinavit Galenus Piris. 6°. de simp. med. fac. 5°. 43. D
Vulneribus glutinandis congruit Pix arida. 8°. de simp. med. fac. 5°. 58. E
Vulneribus illinitur Polygonatum. 8°. de simp. me. fac. 5°. 58. H

vulnus glutinavit Gal. folijs Quercus, & quo. 6°. de sim. me. fa. 5°. 46. E
Vulnera glutinat Rhu. de simp. med. Sp. 89. E
Vulnera glutinant folia, & germina Rubi recens nata. 6°. de simplicium
medicam. fac. 5°. 44. F
Vulnera desiccant Spongia cum aqua, oxycrato, aut vino. 11°. de simplic.
med. fac. 5°. 83. G
Vulnus glutinavit Galenus Vlni folijs recētib. 8°. de sim. me. f. 5°. 59. C
Vulneribus vinculi vice circumligatur vlni cortex ea glutinare potest.
8°. de simp. med. fac. 5°. 59. C
ad Vulneris diductarū partiū glutinatiōē vinculi. de fascijs. 7°. 295. B
ad Vulnera glutinanda. de med. fac. par. 7°. 172. D
Vulnera cõglutinans. 1°. de comp. med. per ge. 5°. 215. F
ad Vulnera tanquam glutinatorium. 4°. de comp. med. per g. 5°. 241. H
ad Vulnus omne. 4°. de comp. med. per gene. 244. E/5°. 246. E/248. C/
249. H/6°. 5°. 256. H
ad Vulnera excellens. 2°. de comp. me. per ge. 5°. 235. F
ad Vulnera. 8°. de cõp. m. f. l. 188. G/2°. de cõp. me. p. g. 222. H/3°. 235. C/
5°. 245. G/247. A/6°. 5°. 261. G/ de med. fac. par. 7°. 175. D/ Sp. 35. F
VULPINA caro facit humorem melancholicum. 3°. de loc. aff. 4°. 18. F
Vulpinus pulmo si bibatur resiccatus asthmaticos iuuat. 11°. de simpliciiū
med. fac. 5°. 79. H
Vulpinus adeps ad aurium affectiones. 3°. de comp. med. sec. lo. 5°. 144. D
Vulpina cauda. de dynamidijs. Sp. 28. C
VULPES recipit sperma canis. 2°. de vsu partium. 1°. 127. F
ex Vulpibus, & canibus gñatur mixtū aial. de nat. hum. cõ. 1°. 1°. 29. D
Vulpes sunt sicca temperamento. de atten. vic. 2°. 45. F
Vulpium caro qualis. de atten. vic. 2°. 45. F
Vulpinum carnes cur autumno comedantur. 3°. de alim. fac. 2°. 26. B
Vulpes habent autumno probatissimam carnem ob vuas. de victus ra-
tione in morbis acutis. com. 4°. 7°. 147. B
Vulpis hepar pro splenicis. 9°. de com. me. sec. loc. 5°. 199. H
Vulpes quomodo arthriticos curent. 11°. de sim. me. fa. 5°. 82. H
Vulpes in oleo cocta quale ipsum efficiat. 11°. de simp. med. fac. 5°. 82. H
Vulpis pingue quale. 7°. de comp. med. per gene. 5°. 269. F
Vulpiū adipē aurii dolores sanare n̄ est attēdēdū. 11°. de si. m. fa. 5°. 79. E
Vulpis adeps. 3°. de compo. medicamentorum secundum loc. 5°. 146. E
Vulpis calybitidis. de dynam. Sp. 23. F
VULSIO in qua fiat parte. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 7°. 218. G
ad Vulsiones conferi succus centaureæ. de virt. cent. Sp. 94. A
VULTURES bñ hñt in siccitatibus. in 6°. de mor. v. com. 4°. 3°. 186. H
Vulturis fel ad visus obscuritatem. de remed. par. fac. 7°. 156. H
VULTVM nigrum & partim album habet conceptus in horis melan-
choliæ. de spermate. Sp. 37. D
Vultus tristiā discutit styra paucus potatus. 2°. de cõ. me. f. l. 5°. 137. B
Vultus inditia mala. in progn. commen. 1°. 4°. 191. B
Vultus totius color viridis, aut niger malus. in progn. com. 1°. 4°. 191. B
Vultus similis sibi sano in acutis bonus, dissimilis vero malus. in progn.
commentario 1°. 4°. 190. G
VVLVA & vterus idem, & quid sint. 6°. de locis affe. 4°. 39. G
Vulua potest videri extra animal. 3°. de anatom. admi. 1°. 81. H
Vulua natura consideranda intestinis exemptis. 6°. de ana. ad. 1°. 92. B
Vulua cur prima die secaret Galenus. 5°. de ana. adm. 1°. 87. B
Vulua figura. de diffec. vul. 1°. 108. D
Vulua scroti conuersi similitudinem habet. introd. Isa. 54. E
Vuluarum differentia in suis. de diff. vul. 1°. 108. E
Vulua porcina qualis. de diffec. vul. 1°. 108. E
Vulua ut mulier habent capra, & vacca. de diff. vul. 1°. 108. E
Vulua situs. de diffec. vul. 1°. 108. C/ de anat. par. Sp. 43. C
Vulua cur iecur vicinū. de fet. form. 1°. 323. G
Vulua habet talem structurā qualem neruus. 2°. de anat. admi. 1°. 73. B
Vulua mulierum biformis. 2°. de sem. 1°. 339. C
Vulua habet processus quasi cornua. 1°. de sem. 1°. 330. H
in Vulua cornua quæ. de diff. vul. 1°. 108. D
in Vulua cornua habent magnam functionem. de diff. vul. 1°. 108. E
in Vulua cornibus sunt vasa seminaria. 1°. de sem. 1°. 331. A
in Vulua cirri qui. de diff. vul. 1°. 108. D
in Vulua sinus qui. de diff. vul. 1°. 108. D
in Vuluis fibrarum genus fit diuersum. 1°. de sem. 1°. 332. C
Vulua due tunica. de diffec. vul. 1°. 108. H
Vulua tunica quales. de diff. vul. 1°. 108. H
Vulua tunica quomodo sint secundum etates. de diff. vul. 1°. 109. A
Vulua tunica quo sint secundum occasiones. de diffec. vul. 1°. 109. B
Vulua quomodo

Vulua quō sit instante purgatione menstruorum. de diff. vul. 1^a. 109. B
Vulua quomodo sit ante purgationē menstruorum. de diff. vul. 1^a. 109. B
Vulua quomodo sint in his, quæ uterum gesserunt. de diff. vul. 1^a. 109. B
Vulua quomodo sint in enixis. de diff. vul. 1^a. 109. B
Vuluarum ceruix intus collocata. 2°. de semine. 1^a. 339. D
Vulue ceruix neque prominet, neque nuda est, sed intus collocata. 2°. de semine. 1^a. 340. E
Vulua ceruix qualis. de diff. vul. 1^a. 109. A
Vulua ceruix summæ parti gutturis comparatur. de diff. vul. 1^a. 109. A
in *vuluam* quæ instrumenta ponantur. 2°. de semine. 1^a. 335. H
Vuluis quo modo sint annexi testes. 2°. de semine. 1^a. 335. G
Vulua habet venas, & arterias ut viuatur. 2°. de anat. admin. 1^a. 73. B
ad *vuluam* quæ venæ veniant. de diff. vul. 1^a. 108. G
in *vulua* venarum initia cui assimilantur. de fæt. for. 1^a. 324. E
Vulua venarum officia. introd. 1^a. 54. E
Vuluam quæ arteriæ nutriant. de diff. vul. 1^a. 108. H
Vulua attrahit, retinet, et expellit, ut faciūt alia mēbra. 1°. de se. 1^a. 330. G
Vulua nō indiget alio p̄ sua fūctiōe, cū p̄fecte absoluta ē. de fæt. f. 1^a. 324. G
Vulue proprium. 7°. de anat. admin. 1^a. 95. G
Vulue vincula laxa sunt, ideo potest moueri. de diff. vul. 1^a. 108. F
Vulua multæ partes inferuiunt. de diff. vul. 1^a. 108. F
Vulua partium adiacentium diuisio. de diff. vul. 1^a. 108. E
Vulua indiget semine animalis. 1°. de semine. 1^a. 331. G
Vulua trahit semen, complectitur, & continet. 1°. de sem. 1^a. 329. B
Vulua partes mirifice appetunt semen complecti. 1°. de sem. 1^a. 331. A
Vulua quomodo arripiat semen. 1°. de semine. 1^a. 331. A
Vuluam totam cur non possit semen aspergere. 1°. de semine. 1^a. 330. H
Vulua os nō ingrederet acumē specilli, qm̄ mulier ē p̄gnās. de di. u. 1^a. 109. A
in *vulua* quæ oriantur. de diff. vul. 1^a. 109. D
in *vulua* chorion oritur. de diff. vul. 1^a. 109. D
in *vulua* oriuntur membranæ inuoluētēs fætum. de diff. vul. 1^a. 109. D
Vulua quomodo inherescat chorion. de diff. vul. 1^a. 109. D
ad *Vulua* Affectus longos. 8°. de com. me. sec. lo. 5^a. 196. H
ad *Vulua* affectus. 7°. de comp. med. per. ge. 5^a. 272. G
Vuluam Aperiā sanāt myles radix. 7°. de simp. med. fac. 5^a. 56. D
Vulua Destillatio ob pituitam. de dynamidijs. Sp. 19. H
ad *Vuluam* destillantem remedium. de dynamidijs. Sp. 25. E
Vulua & matricis Dolorem & febrem ostendit vrina vti iumentorum in muliere. de dynamidijs. Sp. 35. E
Vulua doloris cura. de dynamidijs. Sp. 35. F
Vulua doloribus & tumoribus butyri p̄prie vtile est. de simp. Sp. 81. D
Vulue Duritiæ. 1°. de compositio. medicamen. per genera. 5^a. 214. H
ad *Vulua* Exesum. 5°. de comp. me. per gene. 5^a. 254. A
Vulua Granitas ob pituitam. de dynamidijs. Sp. 19. H
in *vuluis* inflammationes non parum leuantur adiumento venarum setarum in cruribus. p̄sag. exper. conf. Sp. 78. C
Vulua Labores. 9°. de compositio. med. sec. loc. 5^a. 202. B
Vulua Morbi qui. introductio. 1^a. 59. D
in *vulua* morbis quæ vena secanda. p̄sag. exper. conf. Sp. 79. C
Vulua q̄ p̄ciderit collocatio sp̄s est cōpositiōis chirurgiæ. intr. 1^a. 59. E
ad *Vulue* Procidentias idoneus est lentiscus. 8°. de sim. me. fac. 5^a. 61. H
ē *Vulua* Sanguis quandoq; periculosus. 5°. meth. med. 7^a. 31. F
Vulua sanguinem sistit plantaginis succo Galenus. 5°. meth. med. 7^a. 31. G
Vulue Strangulatio quō cognoscat. de vic. ra. in mor. ac. c. 4°. 7^a. 152. G
ad *Vulua* strangulatus. 9°. de comp. med. sec. loc. 5^a. 202. F
ad *Vuluam* Stringendam puluis. de dynamidijs. Sp. 29. C
ad *Vuluam* stringendam confectio. de dynamidijs. Sp. 29. C
ad *Vuluam* stringendam quasi virgo sit. de dynamidijs. Sp. 29. C
in *vuluam* fumus ingrediens. de dynamidijs. Sp. 29. H
Vulua longinqua Vitis remediāt conyzæ folia. de simp. med. Sp. 83. A
ad *Vuluam* medicamenta. introd. 1^a. 57. H
Vulua. lege Vterus. Matrix. Sp. 49. E
VVL A quid. de anat. viuo. Sp. 49. E
Vuula anatomia. de anat. viuo. Sp. 49. E
Vuula est secunda canna vocis. de anat. viuo. Sp. 49. E
Vuula qualitas, & organorum respirationis. de comp. memb. Sp. 58. F
Vuula cur sit principium vocis. de vtil. resp. Sp. 63. F
Vuula cur palato suspensa sit. de comp. memb. Sp. 58. F
Vuula quomodo videatur. de anat. viuo. Sp. 49. E
Vuula subiecta pellicula duæ distæ galsamach. de ana. viuo. Sp. 49. E
in *Vuula* glandula vnde ortæ. de nat. & ord. cuiusl. corp. Sp. 41. H
Vuulam cadentem subleuat diamoron de rubis. de dynamidijs. Sp. 26. B

ad *Vuula* destillationem suffumigium. de dynamidijs. Sp. 35. G
Vuulam dislocatam, vel relaxatam vel phlegmone affectam curat succus centaureæ. de vir. cent. Sp. 93. D
Vuulam humorosam deficcatur diamoron de rubis. de dynam. Sp. 26. B
Vuula incisa, aut ablata facit raucedinem. de ana. viuo. Sp. 49. E
ad *Vuule* inflammationes. de remed. par. fac. 157. B/ 7^a. 165. A
ad *Vuula* morbos. de remed. par. fac. 7^a. 164. H
ad *Vuula* euidenter faciūt folia, flos, & mora rubi. de sim. me. Sp. 89. E

ANITAE compositio cuius vsus. 9°. de compositio. medica-
 mento. sec. loc. 5^a. 204. H
XANTHIVM digerit. 8°. de simp. med. fac. 5^a. 57. B
XENOCRATES sus.

6°. de simplicium medicam. facul. 5^a. 39. G
Xenocrates à Galeno reprehenditur in his, quæ scrip sit de illis, quæ sunt in homine. 10°. de sim. med. fac. 5^a. 72. B
Xenocrates librum fecit de percipiēda ab animalibus vtilitate. 10°. de simplic. medicament. fac. 5^a. 73. C
Xenocratis emplastrum. 6°. de comp. medic. per ge. 5^a. 261. F
Xenocratis compositio Theriacæ quo modo differat ab *Andromachi* cōpositione. de ther. ad Pifo. 5^a. 95. B
Xenocrates. 5°. de compositio. medicam. per genera. 5^a. 253. E
XENOPHANES Elææ floruit. de hist. phil. Sp. 2. G
Xenophanes hominem terram dixit, sed hoc negat Galenus. de natura humana. commentario 1°. 1^a. 27. G
XENOPHON longe fuit ante Galenum. 9°. de dec. Hip. 1^a. 284. D
Xenophōis milites oculis laesi q̄ p̄ nuē ambularūt. 10°. de vsu. 1^a. 178. H
XEROPHTALMIA quid. introd. 1^a. 58. E
Xerophthalmia totum oculum exercet. introd. 1^a. 58. D
XEROTRIBIA frictio dicitur sicca. 8°. meth. me. 7^a. 51. D
XESTE quomodo figuretur. de pond. & mens. 5^a. 275. D
Xeste quantum capiat. de pond. & mens. 5^a. 275. D
Xestes. de pond. & mens. 5^a. 276. A

XINZYPHA

habent exiguum alimentum. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. B

Xinzypa sunt prauis succi. 2°. de alim. fac. 2^a. 22. B
XIPHOS tota pectoralis ossis figura. de ossibus. 1^a. 42. F
Xiphos sola cartilago. de ossibus. 1^a. 42. F
Xiphos cartilago cur in tali parte sit sita. de ossibus. 1^a. 164. A
XYRIS digerit, siccat, & attrahit. 8°. de simp. med. facultat. 5^a. 57. B
Xyris vrina ciet, lienes induratos sanare potest. 8°. de sim. me. fa. 5^a. 57. B
ΧΥΡΑΙΦΕΙΝ quid significet. 2°. de simplic. med. facultat. 5^a. 16. B
XYLOBALSAMVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 92. C
Xylobalsamū inter aromata numeratur. 7°. methodi medendi. 7^a. 44. A
Xylobalsamum calefacit, & relaxat. de simp. med. Sp. 92. C
XYLOCINAMOMVM quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 92. C
Xylocinamomum. de ther. ad Pifo. 94. G/8°. de comp. me. se. lo. 5^a. 193. C
XIPHION. 8°. de simplicium medic. facultatibus. 5^a. 57. B
XYSTER quid. introductio. 1^a. 52. H
XYSTICVS idest iaculator. 7°. de comp. med. per ge. 5^a. 271. B

Signum sanitatis describit, & quare. in 3^m. de morbis vulgaribus. com. 1°. 130. G/133. D/ 3^a. 136. E

YARI succus contra maculam oculorū. de medicinis expertis. Sp. 106. D

ΥΨΟΜΑ quid. de artic. commen. 3°. 7^a. 274. H
ΥΨΙΣ quid. 2°. de san. tuen. 2^a. 73. H
ΥΨΙΣ qui proficitur υψιστός appellandus. 2°. de sa. tuen. 2^a. 73. H
ΥΨΟΦΑΝ pulsum quem vocent. 3°. de puls. diff. 4^a. 62. D
ΥΨΑΤΟΣ quem humorem vocent. introductio. 1^a. 53. G
ΥΨΑΤΟΧΟΛΑ excrementa quæ. in 3^m. de mor. vul. com. 3°. 3^a. 148. F
ΥΨΑΤΩΔΕΣ vinum dilutum vocant. 5°. de san. tuen. 2^a. 94. G
ΥΛΑΟΣ quem humorem vocent. introductio. 1^a. 53. H
ΥΛΑΟΣ os quod. introductio. 1^a. 54. F
ΥΛΑΟΣ os quale, & eius vsus. 7°. de vsu partium. 1^a. 163. D
ΥΨΑΡΧΟΝ quid latine significat. 2°. methodi medendi. 7^a. 16. A
ΥΨΑΡΧΟΤΑ quid vocent. introductio. 1^a. 53. H
ΥΨΑΡΧΟΣ membrana quæ. 1°. de motu mus. 1^a. 316. F
ΥΨΑΡΧΑΓΓΟΣ purgatiōes nimia à grācis dñr. 3°. de sim. m. f. 5^a. 23. F
ΥΨΑΡΧΩΣ quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 186. E

Υπερχεις quid significet. in 1^m. prorrh. com. 3°. 4^a. 186. F
Υπνεμια oua id est subuentanea a gallinis concipiuntur absque coitu cum mare. 14°. de usu par. 1^a. 206. D
Υπνυ quid. introductio. Isa. 53. B
Υπὸ quid significet. 2°. de decre. Hipp. 1^a. 237. E
Υποχονδρια φλεγμῶντα id est flagrantia Hypochondria. de vict. rat. morb. acu. com. 4°. 7^a. 137. B
Υποδυσμια quid significet. de ijs, quæ in medic. fi. com. 3°. 214. G/ de fracturis, commen. 1°. 7^a. 228. D
Υποθενεα quid. introductio. Isa. 53. C
Υποφαινεαι quid. in progn. com. 1°. 4^a. 193. B
Υποφαισις quid. in progn. com. 1°. 4^a. 193. B
Υποσπαδισμοι cur non generent, & quomodo curari possunt adeo vt generent. 15°. de usu par. 1^a. 210. H
Υποσσαι vocant subsidentiam in vrina. 4°. de san. tuen. 2^a. 85. H
Υποσπυμια quid vocent Græci. 2°. de san. tuen. 2^a. 74. A
Υποσφα quæ vocentur. de ijs, quæ in med. fi. com. 3°. 214. D/ de fracturis, commentario 1°. 7^a. 228. F
Υφειτος quid latine significet. 2°. meth. me. 7^a. 16. A
Vide Hy.

YSION pituitam purgat. de dynamidijs. Sp. 21. F

Ysionis dosis. de dynamidijs. Sp. 21. F
Ysion si debeat educere, anus non est aqua lauandus, sed panno lineo abstergendus. de dynam. Sp. 21. F

ACHARAE fit mentio in compositione, quæ in scribitur. Triasandali expertu. de dyna. Sp. 26. E
ZACHARONIS electarium. de me. exp. Sp. 106. H
ZACINTHIVM. 4°. de cõp. med. per ge. 5^a. 243. F
ZANERB id est rosmarini. secretorum. Sp. 102. A

ZARVR parum nutrit, & cur. de dissol. cont. Sp. 73. F

ZEAE nomen quale apud antiquos. de attenuante victus ratione. 2^a. 45. A

Zea est olira, & typha. de atten. vict. 2^a. 44. H

Zeia & typha tritico simillima. 1°. de alim. facul. 2^a. 12. E

Zea flaua vt triticum, non alba vt hordeum. de atten. vic. 2^a. 45. A

Zea munda tenuior hordeo, tritico, & olyra. de atten. vict. 2^a. 45. A

Zea cortice emundanda. de atten. vict. 2^a. 45. A

Zeia media inter triticum & hordeum. 6°. de simplic. med. fa. 5^a. 47. G

Zea sapor dulcis est. 4°. de simpl. medic. facul. 5^a. 25. C

Zea Herodotus adstringebat. 1°. de simp. me. fac. 5^a. 7. H

Zea minus humectat quam panicum. 5°. de san. tuen. 2^a. 92. C

ex Zea fit panis. de vict. ra. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 146. F

Zeia, & typha panu differetia fm Muesitheu. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. E

Zeia frigidibus resistit vehementer. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. D

ex Zeia fit tragus. de vic. ra. in mor. ac. com. 1°. 7^a. III. B

ex Zeia, & tritico crimon. 1°. de alim. fac. 2^a. 12. E

ex Zea crimon quale. 7°. de simp. medicamen. facul. 5^a. 53. A

Zea non continuatur. de vic. ra. in mor. acu. com. 1°. 7^a. III. D

Zea. 9°. de cõp. med. se. lo. 5^a. 200. A/ de vic. ra. in mor. ac. c. 1°. 7^a. III. A

ZEMMA. de med. fac. par. 7^a. 170. C

ZENO Citienus stoicæ sectæ author. de hist. philos. Sp. 2. E

Zeno stoicorum pater. 1°. de decre. Hipp. 1^a. 233. D

Zeno potius sophista, quam philosophus. 1°. de decr. Hipp. 1^a. 233. H

ZENO Herophilus fuit. 4°. de differen. puls. 4^a. 67. E

Zenonis pulsus diffinitio. 4°. de diff. puls. 4^a. 67. E

Zenonis antidotus ad rabidos canes est bona theriaca. 2°. de ant. 5^a. II. B

Zenonis medicina. de med. exper. Sp. 107. F

Zenonis laodiceæ Theriaca. 2°. de antido. 5^a. II. B

Zeno. 6°. de compo. medicamen. per gen. 5^a. 258. H

ZEOPYRVM in bithynia. 1°. de alim. fac. 12. E/ 2^a. 13. A

ZEPHYRIA oua subuentanea quæ. 1°. de semine. 1^a. 330. F

ZEPISTANIA. de med. fac. par. 7^a. 177. G

Zesolousia aquæ feruentis lauatio. 3°. de san. tuen. 2^a. 80. B

ZEUXIS, & Heraclides omnia Hippocratis opera commectati sunt. de ijs, quæ in medic. sunt, com. 1°. 7^a. 197. F

Zeuxis empiricus interpretatus est aphorismos. c. 7°. aph. 64°. Ex. 60. D

ZINGIBER casia vocatur ab indigenis. de theria-

ca ad Pisonem. 5^a. 94. H

Zingiber quid, & eius vires. de simp. med. Sp. 90. D

Zingiberis, piperis albi, & piperis nigri dræ. 6°. de sim. me. f. 5^a. 47. H

Zingiber. 1°. de antidotis. 5^a. 107. A

Zingiber cur facile perforetur. 6°. de simp. me. fac. 5^a. 47. H

a Zingibere expimetur sumedum. de acredine. 4°. de simp. me. fac. 5^a. 26. B

Zingiber non adeo tenuium partium. 6°. de simp. me. fa. 5^a. 47. H

Zingiber ingreditur Theriacam. de ther. ad Pif. 5^a. 92. F

Zingiber ventriculo auxiliatur. 3°. de alim. fac. 2^a. 29. G

Zingiber proprie digestionem facit, stomachum confirmat, & corroborat, ventrem laxat. de simp. med. Sp. 90. E

cum Zingibere ficus ante cibum quando. 2°. de alim. fac. 2^a. 17. F

ex Zingibere, aceto, melle, succo cidoniorum, & pipere albo medicamentum ad appetentiam deiectionem. 2°. de alim. fac. 2^a. 20. D

Zingiberis drachmæ tres dantur ad infirmitates frigidas, & calefacit. de medicinis expertis. Sp. 106. E

Zingiber vlceribus non conuenit. 4°. de comp. medica. per gen. 5^a. 236. H

ZINIAR Vide Zingiber. secretorum. Sp. 97. G

ZINVMA. de dissolutione continua. Sp. 73. H

ZIRBUS. de anatomia viuorum. Sp. 44. E

ZIRVNGEM. de med. exper. 107. G/ Sp. 108. F

ZOCHIVM. de medicinis facile paran. 7^a. 177. F

ZODIACI obliqatæ primus inuenit Pythagoras. de hist. ph. Sp. 6. C

ZOILVS apud maledicos est in admiratione. 1°. metho. medendi. 7^a. 3. G

Zoilus Homeri statuum flagellauit. 1°. meth. med. 7^a. 3. G

Zoili antidotus pro scorpiomis punctura. 2°. de antidotis. 5^a. II. E

ZONA ab aliquibus dicitur parallellus. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

Zonam esse lineam imaginariam, collige. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

Zona cæli. de hist. philos. Sp. 6. C

Zonarum distinctio. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

Zona media orbis terrarum est, quæ est tepatissima. cõ. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

Zona tepatissima est, quæ transit p Gnidu & Co. com. 3°. aph. 14°. Ex. 22. F

ZONAE nomen quæ fasciam inuenit. de fascijs. 7^a. 304. D

ex Zona, & fasciam scissa vinculum ad colem. de fascijs. 7^a. 304. A

ZOPYRIA antidotus. 2°. de ant. 110. H/ 115. A/ 5^a. 120. D

ZOPYRI epistola ad Mithridatem. 2°. de antidotis. 5^a. 115. A

ZVLAPION. de medicinis facile par. 7^a. 177. H

Zupha. de medic. fac. par. 7^a. 177. G

ZIGOMA id est iugale vnde ortum habeat. de muscu-

lorum dissectione. 1^a. 44. H

Zigoma os. de offibus. 1^a. 46. F

ZYMÆ. 6°. de simplicium medicamen. facul. 5^a. 48. A

Zythum ex hordeo. de vict. ratio. in mor. acu. com. 4°. 7^a. 143. F

Zythus flatuosus, acris, calidus, frigidus, aqueus, acidus. 6°. de simplicium medicamentorum facultatibus. 5^a. 48. A

Zythum est aperitiuum, & facit deicere. com. 2°. aph. 20°. Ex. 14. D

Zythus est prauis succi. 6°. de simp. medica. fac. 5^a. 48. A

Indicis in omnes qui extant Galeni libros, Antonio Musa Brasau-

lo Medico Ferrariensi Authore finis: In quo nihil desiderare candi-

dus lector poterit præter explanationem linguarum Hippocratis,

quam in hoc indice consulto prætermisimus, cum per literarum seriem

in eo Galeni volumine qui extra ordinem inscribitur redacta sit.

REGISTRVM.

* a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn
 oo pp qq rr ss tt uu xx yy zz aaa bbb ccc ddd eee fff ggg hhh iii kkk
 lll mmm nnn ooo ppp qqq rrr sss ttt uuu xxx

Omnes sunt quaterniones, præter * duernionem, & uuu & xxx ternionem.

REGISTRATION